S Class. Lat. 4° 1'

29462 d. 14/2

C. Text Lat. C 4[illegible]0 / 1 (2)

C. Lat C 10[illegible]0 / 1(2)

5013-88402 - C Indu[illegible] / 1(2)

Digitized by Google

B

JAMES PARKER & CO. FOREIGN BOOKSELLERS OXFORD.

3 S. Class Lab. 3

Jena, October 1887.

Im unterzeichneten Verlage wird erscheinen:

LEXIKON

ZU DEN

SCHRIFTEN CICERO'S.

MIT ANGABE SÄMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

ZWEITER TEIL.

LEXIKON

ZU DEN

PHILOSOPHISCHEN SCHRIFTEN CICERO'S.

Des Herrn Verfassers Lexikon zu den Reden Cicero's ist von der Kritik und von dem philologischen Publikum mit dem lebhaftesten Beifall begrüsst worden und seine immer steigende Verbreitung zeigt am besten, wie es sich stets neue Freunde erwirbt und sich immer mehr als praktisch brauchbar erweist. Es war dem Herrn Verfasser von den verschiedensten Seiten der Wunsch ausgedrückt worden, es möge sein Unternehmen doch auf die übrigen Schriften Cicero's ausgedehnt werden und der Herr Verfasser ist diesem Wunsche in dem nun beginnenden zweiten Teile nachgekommen.

Wie der erste Teil des ganzen Unternehmens, das Lexikon zu

S. Class. 4° 1

den Reden Cicero's, den Zweck hatte, den Sprachgebrauch dieser Schriftwerke vollständig und übersichtlich vorzuführen, so ist in der vorliegenden Arbeit in gleicher Weise der Sprachstoff der philosophischen Schriften dargestellt, um die darin enthaltenen Erscheinungen der allgemeinen Kenntnis zugänglich zu machen. Diese getrennte Bearbeitung der verschiedenen Abteilungen in besonderen, einander ergänzenden und nach gemeinsamem Plan verfassten Wörterbüchern erschien sowohl wegen des grossen Umfangs der Werke Cicero's, wie auch wegen der Verschiedenheit der Stilgattungen und des Inhalts zweckmässig. Der Sprachstoff der philosophischen Schriften ist deshalb hier nach denselben Grundsätzen vorgeführt, die sich in dem Lexikon zu den Reden bewährt und den Beifall der Kritik gefunden haben. Auch hier ist das gesamte Material so geordnet, dass die syntaktisch-phraseologischen Verbindungen der Wörter unmittelbar zur Anschauung gebracht werden und die einzelnen sprachlichen Erscheinungen ihre bestimmte Stelle in alphabetischer Reihenfolge erhalten. Wie durch diese Anordnung die Übersicht wesentlich erleichtert wird, so lässt die ausführliche Fassung der Citate den Sinn jeder einzelnen Stelle unmittelbar erkennen.

Der Wortlaut der Stellen ist mit Hinzufügung der Paragraphenzahl in der Orthographie und in der Reihenfolge des Textes von C. F. W. Müller (M. Tullii Ciceronis scripta quae manserunt omnia recognovit C. F. W. Müller, partis IV vol. 1—3. Lipsiae, B. G. Teubner, 1878, 1879) angegeben, während in den Titelwörtern der übereinstimmenden Anordnung wegen eine durchweg gleichmässige Orthographie erforderlich war. Daneben sind Abweichungen anderer Ausgaben, namentlich die der kritischen Ausgabe von J. G. Baiter und C. Halm und der bei Tauchnitz erschienenen Textausgabe von Baiter, wie auch handschriftliche Varianten angeführt und lexikalisch berücksichtigt.

Das Lexikon zu den philosophischen Schriften Cicero's **wird in etwa 60 Lieferungen erscheinen, von welchen etwa 12 jährlich zur Ausgabe gelangen sollen. Das Werk wird somit in etwa 5 Jahren vollständig vorliegen. In der Ausstattung wird dasselbe dem ersten Teile, dem „Lexikon zu den Reden Cicero's" vollkommen angepasst werden.**

Zu gefl. Bestellungen wolle man sich des nachfolgenden Bestellzettels bedienen und denselben an diejenige Buchhandlung senden, durch welche die Zusendung gewünscht wird.

Die ersten Lieferungen, welche soeben erschienen sind, können von jeder Buchhandlung zur Ansicht vorgelegt werden.

Die Verlagsbuchhandlung

Gustav Fischer.

Von der Verlagsbuchhandlung von **Gustav Fischer** in **Jena** bestelle ich hierdurch und erbitte die Zusendung durch die Buchhandlung von

.....

Expl. **Merguet,** Lexikon zu den Schriften Cicero's. Mit Angabe sämtlicher Stellen.
Zweiter Teil. Lexikon zu den philosophischen Schriften. Lieferung 1 und Folge.

Ort und Datum: *Firma:*

.....

Frommannsche Buchdruckerei (Hermann Pohle) in Jena. — 729

LEXIKON

ZU DEN

REDEN DES CICERO

MIT ANGABE SÄMMTLICHER STELLEN

VON

H. MERGUET.

ZWEITER BAND.

S. Lat. Class.
4°. 1/2

JENA,
VERLAG VON GUSTAV FISCHER
VORMALS
FRIEDRICH MAUKE.
1880.

Vorwort.

An der Ausarbeitung des vorliegenden zweiten Bandes nach den bei Beginn des Werkes aufgestellten Grundsätzen haben sich mehrere hiesige Philologen, nämlich die Herren Otto Hoffmann, Georg von Kobilinski, Hugo Buchholz, Max Harwardt, Bernhard Günther durch Anfertigung von Vorarbeiten und Bearbeitung bestimmter Abschnitte beteiligt und dadurch die schnellere Förderung des Buches ermöglicht. Ich benutze diese Gelegenheit, um den genannten Herren für die aufgewandte Mühe und Sorgfalt meinen Dank auszusprechen.

Königsberg i. Pr., den 1. November 1880.

H. Merguet.

Damnatio, Verurtheilung: I. **Subject:** accedit: ut ad illam ... praedam damnatio Sex. Roscii velut cumulus accedat; Sex. Rosc. 8.

anfert: cum illi, in quem dicitur, damnatio omne ignominiae periculum iam abstulerit; Cluent. 10.

confirmat: potest esse dubium, quin illa damnatio Staieni non modo non sit contra Cluentium, sed maxime nostram causam ... confirmet? Cluent. 102.

est: ista damnatio .. cuius modi fuerit audite; Verr. I, 72. sententia sine crimine, damnatio sine defensione; ib. V, 23. ne falsa damnatio ... magistratibus nostris quaestui possit ‖ posset ‖ esse; ib. 130. damnatio est enim iudicum, quae manebat; Sulla 63. non eadem supplicia esse in hominibus existimo, quae fortasse plerique, damnationes, expulsiones, necis; Piso 95. ſ. confirmat. — invidiosa: putabant absentis damnationem, praesertim tantae pecuniae, multo invidiosiorem fore; Verr. II, 42.

iuvat: quid (te iuvat) Philodami damnatio? Verr. I, 84.

manet: ſ. est; Sulla 63.

obtingit: damnatio ista, quae in te flagitatur, obtigit P. Rutilio; Piso 95.

potest: ſ. est; Verr. V, 130. — II, 1. coniungo.

II. **nach Verben:** 1. coniungo: neminem dubitare existimo quin illa damnatio ambitus nulla ex parte cum causa Cluentii ... coniuncta esse possit; Cluent. 98.

deploro: quorum alter eloquentia damnationem illam, alter tacita pietate deplorat; Cluent. 65.

duco: hanc damnationem duci non oportere; Verr. II, 100.

expleo: (eum) ad explendam damnationem praesto fuisse; Caecin. 29.

flagito: ſ. 1. obtingit.

praedico: C. Aesernii damnatio praedicatur; Cael. 71.

profero: quid ego ... acerbissimas damnationes ... proferam? Piso 87.

puto: nisi forte damnationem pro praetura putat; Phil. XI, 11.

rescindo: qui ... damnationem Philodami Opuntii rescinderunt; Verr. II, 109.

2. sum: hae pecuniae ... tibi fraudi et damnationi esse deberent; Verr. III, 91.

3. consisto in: rerum ... suarum salutem in istius damnatione consistere; Verr. II, 16.

dubito de: qui igitur ... potes de damnatione dubitare? Verr. V, 74.

offero ad: neque iste mihi videtur se ad damnationem solum offerre; Verr. I, 8.

permisceo cum: eius rationem cum damnatione Dolabellae permiscuit; Verr. III, 177.

propono ex: credo mains emolumentum Caepionibus et Metellis propositum fuisse ex Q. Pompei damnatione; Font. 27.

respondeo de: quoniam ad omnia ... de Oppianici damnatione respondi; Cluent. 143.

III. **nach Substantiven:** 1. causae: eas ipsas causas [satis] iustas esse damnationis; Verr. II, 13.

dubitatio: nam dubitatio damnationis illis recuperatoribus quae poterat esse? Verr. III, 70.

iudicium: domesticum iudicium accessit [sententiae et damnationis tuae]; Piso 97.

poena: si propter divitias poenam damnationis contemneret; Verr. III, 55.

terror: terrorem damnationis et minas non quanti volet existimabit ‖ aestimabit ‖? leg. agr. II, 40.

IV. **Umſtand:** 1. comparare: cur non eius damnatione aliquid ad hoc iudicium praeiudicii comparasti? Planc. 55.

decerne: hunc ego si metum Siciliae damnatione istius ... deiecero; Verr. V, 130.

iudicare: quid est illa damnatione iudicatum? Cluent. 55. qui Fabriciorum damnatione de Oppianico iudicarant; ib. 59. idcirco illius damnatione aliquid de Cluentio iudicabatur? ib. 92. si Staieni damnatione Oppianicum iudicium corrumpere voluisse ... iudicatum est; ib. 102.

recuperare: nisi eam (provinciam) vos istius damnatione recuperaritis; Verr. III, 226.

tolli: cum ... ius illud matrimonii ... damnatione viri sublatum arbitraretur; Cluent. 175.

2. **zum Satz:** cuius (hominis) damnatione totus ordo cum populo Romano et in laude et in gratia posset esse; Verr. I, 21. cuius damnatione sepulcrum L. Catilinae floribus ornatum ... est; Flacc. 95.

3. post: cum ... Gabinii ... post damnationem calamitas omnem tabularum fidem resignasset; Arch. 9.

damnatorius, verurtheilend: iudicium: Verres in Xenonem iudicium dabat illud suum damnatorium de iugerum possessione; Verr. III, 55.

damno, verurtheilen: A. **ſubſtantiviſch** (vgl. B, II. alqm): I, 1. provocant, volunt: ut et de vi et maiestatis ‖ de maiestate ‖ damnati ad populum provocent, si velint; Phil. I, 21.

2. sum: quid est Sergius? armiger Catilinae, ... damnatus iniuriarum; dom. 13.

II, 1. conligo: quid enim mihi damnatos ambitus conligitis, alia lege, certis criminibus, plurimis testibus? Cluent. 114.

restituo: ut damnati in integrum restituantur; Verr. V, 12.

2. comparo: damnatis de vi restitutio ... comparabatur; Sest. 66.

honesto, imminuo: si his damnatis non modo non imminuit calamitas clarissimi nominis gloriam, sed etiam honestavit; dom. 86.

3. dico contra: contra damnatum et mortuum pro incolumi et [pro] vivo dicere; Cluent. 10.

sum pro: cum iam pro damnato mortuoque esset; Verr. IV, 33.

III. flagitia, furta: omnium ante damnatorum scelera, furta, flagitia ... vix cum huius parva parte aequari posse; Verr. I, 21.

poena: ne ego indemnatus ... damnatorum poenam sustinerem; dom. 9. si est poena damnati;

ib. 72. potest igitur damnati poenam sustinere indemnatus? ib. 77. in me ... damnati poena esse potuit? ib. 83.

restitutio: neque vero illa popularia sunt existimanda, ... restitutio damnatorum; leg. agr. II, 10.

supplicium: verhera atque ignes et illa extrema ad supplicium damnatorum; Verr. V, 14.

vita: ut illam ... vitam esse arbitraretur, damnati, exsulis; Cluent. 170.

IV. a: accusari: ne accusaretur a damnato; Cluent. 170.

B. **verbal**: I. **absolut**: cum, si uno minus damnarent, condemnari reus uon posset; Caecin. 29. itaque damnarunt; Cluent. 76.

II. **mit Object**: alqm (vgl. A): hoc ... damnato et eiecto; Sex. Rosc. 6. quo (is tandem) iudicio damnabitur? ib. 113. nonne ... damnatus per arbitrum .. rem restitueret? ib. 114. quod ... Q. Calidius damnatus dixerit ..; Verr. a. pr. 38. ut isto damnato bona restituantur eis; ib. I, 8. Philodamum et filium eius a C. Nerone esse damnatos; ib. 71. cum rationes ad aerarium nisi damnato te referre noluit; ib. 77. cum Sthenium sine ullo argumento ac sine teste damnassei; ib. II, 91. damnato Cn. Dolabella; ib. 109. uti Xeno damnaretur; ib. III, 55. „qui damnatus erit“; ib. 69. si damnatus eris atque adeo cum damnatus eris; ib. 70. te damnato; ib. 206. [quo damnato]; ib. IV, 22. eum, qui suo iudicio damnatus sit, iuratorum iudicum sententiis damnari oportere; ib. V, 19. quorum omnium palam, causa incognita, voce damnatus est; ib. 41. etiamne paene damnatus hostium duces privata in domo retinuisti? ib. 76. etsi damnatus est; Font. 38. cum his duobus praeiudiciis iam damnatus esset; Cluent. 59. illo ... damnato (pecuniam) repetiturum esse neminem; ib. 69. quam ob rem Oppianicum damnari necesse sit; ib. 70. Bulbum ... idcirco facilius esse damnatum; ib. 97. ut ceteri turpi iudicio damnati in perpetuum omni honore ... privantur; ib. 119. Sex. Titio damnato; Rabir. 25. ut eo, qui iu custodiam nominatim dati sunt, sine ulla dubitatione a vobis damnati esse videantur; Catil. IV, 5. damnatus turpissimis iudiciis domi; Flacc. 34. Asclepiades ... existimatione damnatus; ib. 35. neque tamen ille ipse ... vobis iudicibus damnatus esset; ib. 95. ille damnatus ita se gerebat ..., ut ..; Sulla 15. „quod in quos testimonia dixisti“, inquit „damnati sunt“; ib. 21. „cur damnati sunt?“ ib. 48. unum quemque eorum prius a sua vita quam a vestra suspicione esse damnatum; ib. 71. eos igitur ego potissimum damnare debui? dom. 9. qui in iudicium venerant, ... te deprecante damnabautur; ib. 49. quid enim diceres? damuatum (me)? certe non; ib. 51. quibus damnatis interdictum est; ib. 82. M. Furius Camillus et C. Servilius Ahala ... damnati ... comitia centuriatis; ib. 86. deliget quem volet? damuabit atque ciciet nominatim? Sest. 30. quisquis erat, ... damnabatur; ib. 68. damnato T. Coelio; Balb. 53. damnato C. Masone; ib. Albucius, cum in Sardinia triumphasset, Romae damnatus est; Piso 92. quis te damnatior? ib. 97. Opimium damnatum esse; Planc. 69. P. Rutilio damnato; Scaur. c. 1, § 2. damnetur is, qui fabricatus gladium est; Rab. Post. 7. quam (pecuniam) is ceperit, qui damnatus sit; ib. 8. Gabinio damnato ‖dato, al.‖; ib. 12. eum damuatum iudicio ad eam ipsam vim reverti, propter quam sit iure damnatus; Phil. I, 21. „ut iure damuatus sit Dolabella; ib. XIII, 25. neque enim poteraut iudicio et hi damnari, qui iudicabant; Fr. C. 7. — gen.: ut .. ipse se capitis damnaret; Quinct. 82. illos damnatos esse caedis; Verr. a. pr. 72. cupio octupti damnari Apronium; ib. III, 28. cedo mihi unum ex triennio praeturae tuae qui octupli damnatus sit. damuatus? ib. 29. eorum facinorum damnati, quae ..; ib. V, 13. qui ... iniuriarum damnatus est; ib. 108. qui ... et furti et pro socio damnatus est; Flacc. 43. peculatus damnatus est; ib. qui maiestatis damnatus sit; Phil. I, 23. — abl.: in singulos HS quinquagenis milibus damnari mavoltis? Verr. III, 69. ut is eo crimine damnaretur; ib. IV, 100. quibus criminibus Oppianicus damnatus sit; Cluent. 19. quo scelere damnatus; Phil. XIII, 27. — de: qui de maiestate damnatus est; Verr. a. pr. 39. quibus damnatis de pecuniis repetundis lites maiestatis aesent aestimatae; Cluent. 116. qui de vi ... damnatus sit; Phil. I, 23. — ex: damuatus est T. ‖L.‖ Albucius, C. Megabocczus ex Sardinia; Scaur. 40. — inf.: aut dabis aut contra edictum fecisse damnabere; Verr. III, 25.

absentem: f. **absens**, II, 1. damno (3 St.) ℨ. I, ℭ. 23, a.

causam: quae (causa) ... ipsa opinione hominum tacita prope convicta atque damnata sit; Cluent. 7. appendicula causae iudicatae atque damnatae; Rab. Post. 8.

conscios: cuius ministris consciisque damnatis; Cluent. 125

consules: qua (lege) duos consules designatos uno tempore damnari vidimus; Fr. B. VIII, 13.

filium: f. alqm; Verr. I, 71.

hominem: his iudiciis ... pecuniosum hominem, quamvis sit nocens, neminem posse damnari; Verr. a. pr. 1. homo vita atque factis omnium iam opinione damnatus; ib. 2. homines ... honestissimi ... indicta causa damnati; ib. 13. minoris HS triciens praetorinm hominem honeste non posse damnari; ib. 38. unum senatorem **hominem** vel tenuissimum esse damnatum; ib. 46. possitne senatoribus iudicantibus homo nocentissimus pecuniosissimusque damnari; ib. 47. P. Naevio Turpioni, homini improbissimo, qui iniuriarum Sacerdote praetore damnatus est; ib. III, 90. statim ... iussu eius homines ... comprehensi suut ...; causa dicta; damnati; ib. V, 10. homines sceleris coniurationisque damnati; ib. 11. homines ... non eorum facinorum damnati; ib. 13. Oppianicum hominem sceleratissimum esse damnatum; Cluent. 30. homines Graeci ..., inique a suis civibus damnati; Sest. 142.

hospitem: qui Sthenium Thermitanum, hospitem suum, ... indicta causa capite damnarit; Verr. V, 109.

libertum: liberto damnato; Cluent. 49. libertum suum Flacco praetore esse damnatum; Flacc. 87.

ministros: f. conscios.

mulierem: Milesiam quandam mulierem ... rei capitalis esse damnatam; Cluent. 32.

praesentem: si praesens damnatus esset; Verr. II, 42.

reum: ut ego hunc unum eius modi reum post hominum memoriam fuisse arbitrer cui damnari expediret; Verr. I, 9. reus ... re et opinione hominum paene damnatus; ib. IV, 34. reo damnato; Cluent. 115. reo damnato de pecuniis repetundis; ib. 116. pecunia, qua reorum quis damnatus sit ‖quae ad quem eorum, qui damnatus est‖; Rab. Post. 37. iudex qui reum damnare audeat; Phil. I, 22.

scribam: scriba damnatus; Muren. 42.

senatorem: P. Septimio senatore damnato Q. Hortensio praetore de pecuniis repetundis; Verr. a. pr. 38. in C. Herennio, .. in C. Popilio, senatoribus, qui ambo peculatus damnati sunt; ib. 39. Q. Sergii senatoris, eius qui inter sicarios damnatus est; Cluent. 21. f. hominem; Verr. a. pr. 46.

servos: damnatis .. servis; Verr. V, 10. quam damnatis crucem servis fixeras; ib. 12. eius facinoris damnatos servos; ib. 13. servorum sceleris coniurationisque damuatorum vita; ib. 14. hoc (supplicio) servos damnatos liberabat; ib. 18.

vitam: quae (facultas dicendi) istius vitam ... iam pridem omnium voluntate iudicioque damnatam ... possit defendere; Verr. a. pr. 10. istius vita,

quae damnata est; ib. V, 177. in quo (loco) vita esset damnata; Milo 86.

damnum, Verlust, Nachtheil, Schaden, Buße: I. **Subject:** sunt tanta: damna ... nulla tanta sunt, quae non viri fortes ... ferenda arbitrentur; Verr. III, 60.

II. **nach Verben:** 1. ago: neque enim is, qui hoc iudicium dedit, de ceteris damnis ab lege Aquilia recedit, in quibus nihil agitur nisi damnum; Tull. 41.

compenso, dissolvo: multa eius in stipendiis damna proferentur, quae ab isto aetatis fructu dissoluta et compensata sunt; Verr. V, 33.

do: quod damnum datum M. Tullio diceremus; Tull. 5. ut ... armati damnum nemini darent; ib. 8. *ut* ... ut ex huius modi damno (valeret), quod vi per servos armatos datum esset, *quodque iure umquam dari posse ne putari quidem deberet*; ib. 11. eam ipsam familiam sibi damnuum dedisse; ib. 28. nec consulto alteri damnum dari sine dolo malo potest; ib. 34. non esse iniuria M. Tullio damnum datum; ib. 39. f. **arma,** B. homiuem; Tull. 7. 12. 27. 28. 31. (B. I, S. 293, a).

facio: necesse est aut damnum aut certe non magnum lucrum fecisse decumanos; Verr. III, 110. eos ... damnum facturos fuisse; ib. 111. nihil est damni factum uovi, sed, quod erat, inventum est; Fr. B. XIII, VIII.

fero: f. I. — invenio: f. facio; Fr. XIII, VIII.

patior: damnum passum esse M. Tullium; Tull. 23.

perfero: damna, dedecora, quae res patris eius, actas ipsius pertulit, praetereantur; Verr. I, 33. etiamne haec tot detrimenta atque damna (debent) ... perferre? ib. III, 228.

praetereo: f. perfero; Verr. I, 33.

profero: f. compenso.

sentio: Centuripini ... etiam ceterarum civitatum damna ac detrimenta senserunt; Verr. III, 108.

suggero: suggerebantur etiam saepe ... damna aleatoria; Phil. II, 67.

tollo: necesse putavit esse ... illam latebram tollere DAMNUM INIURIA; Tull. 11.

2. satis do: qui redemerit, satis det damni infecti ei, qui ..; Verr. I, 146.

3. addo ad: *ad* DAMNUM adderetur INICIBIA; Tull. 41.

exprimo ex: expressae suut enim ex unius cuiusque damno ... a praetore formulae; Qu. Rosc. 24.

versor in: quae (iniuriae) ... in ... damnis eorum, a quibus auferebat, versatae esse videantur; Verr. IV, 38.

III. **nach Substantiven:** 1. alqd: f. II, 1. facio; Fr. B. XIII, VIII.

flagitium: non queror ... flagitium huius iacturae atque damni; leg. agr. I, 21.

iniuria: iudicio damni iniuria constituto; Qu. Rosc. 32. cum ... lis coutestata cum Flavio damni iniuria esset; ib. 54.

2. lex de: cum sciret de damno legem esse Aquiliam; Tull. 9. quae (lex Aquilia) de damno est; ib. 42.

IV. **Umfang:** 1. adfici: ne praetore Verre decumana mulier damno adfici posset; Verr. III, 77.

cogere: quis autem umquam tanto damno senatorem coegit? Phil. I, 12.

commoveri: non damno commoventur magistratus, ut ..; Tull. 41.

expleo: quod stomachum suum damno Tullii explere conatus est; Tull. 15.

2. de: f. II, 1. ago. — ex: f. II, 1. do; Tull. 11.

sine: ut ... sine damno alterius ... fieri non potuerit; Tull. 32.

datio, Geben: tollo: cuius iudicium legumque datio ... tollitur; leg. agr. II, 60.

de, von, aus, über, wegen, nach: I. **nach Verben:** abduco: quos domum suam de piratis abduxerat; Verr. V, 72. de consiliis abducant quos velint; leg. agr. II, 34.

abeo: de provincia clam abire; Verr. II, 55.

abicio: quod (insigne) ille de suo capite abiecerat; Sest. 58.

abripio: quem obtorta gula de convivio in vincla ... abripi iussit; Verr. IV, 24. Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceres; sen. 14.

abstraho: num etiam de matris hunc complexu ... avellet atque abstrahet? Font. 46.

accipio: quos de publico nummos acceperat; Verr. III, 170. nihil humile de Tarquinio ... accepimus; Phil. III, 10. f. lego; Sest. 139.

accuso: f. **accuso,** I, B, 2. alqs; Sex. Rosc. 90. Cluent. 58. Rab. Post. 9. — II. alqm; Sest. 90. 95. Balb. 52. alqm ambitus; Cluent. 114 (B. I, S. 49, f.).

addo: ut mihi ... de populo subscriptor addatur? div. Caec. 50. neque ideo de iniuria non addiderunt, quod ..; Tull. 43. nihil addo de meo; har. resp. 40.

adduco: adductus est in iudicium Polemocrates de dolo malo et de fraude; Flacc. 74.

adfero: quod de nullo alio ... adferret; Ligar. 17 (vgl. fingo).

affirmo: quamquam adfirmare de altero difficile est; Phil. XIII, 43.

admiror: quid tu admirere de multitudine indocta? Murem. 39.

admoneo: de quo (proelio) vos paulo ante invitus admonui; imp. Pomp. 45. de quibus (discordiis) ... a dis immortalibus admonemur; har. resp. 44.

adsentior: cui vos maximis saepe de rebus adsentiebamini; Phil. XII, 1. de mandatis litterisque M. Lepidi ... Servilio adsentior; ib. XIII, 50.

adsumo: quae (sacra) cum essent adsumpta de Graecia; Balb. 55.

aedifico: de tua pecunia aedificatam esse navem; Verr. V, 45. navem de tua pecunia aedificatam; ib. 47.

ago: f. **ago,** I, A, 3, a. dies. potestas; Quir. 46. — B, 1. Sex. Rosc. 73. 103. >< div. Caec 60. Verr. II, 31. Tull. 42. Caecin. 20. 55. 83. 85. imp. Pomp. 14. Murem. 28. Flacc. 24. Quir. 14. dom. 7. Sest. 125. 129. prov. cons. 28. Phil. I, 11. 12. II, 52. — 2, a. Verr. a. pr. 36. II, 55. imp. Pomp. 47. Cluent. 78. 160. Muren. 51. Sest. 132. Balb. 24. 50. Rab. Post. 19. Ligar. 33. Phil. II, 88. cives; Verr. II, 90. — II. alqd; Verr. a. pr. 26. I, 49. II, 55. 155. 180. III, 200. IV, 26. 41. Muren. 28. Sulla 65. sen. 22. Quir. 11. 21. dom. 40. Sest. 73. 74. 122. Piso 64. Phil. XIII, 43. causam; Sest. 120. Scaur. 27. gratias; Sest. 146 (B. I, S. 154 ff.). vgl. II, praecipitem ago.

aio: quid ait medicus? nihil de veneno; Deiot. 18.

ambigo: f. **ambigo** (5 St.) B. I, S. 199.

amitto: cum ... rem de manibus amisisses; Verr. III, 32. praeda .. de manibus amissa; ib. IV, 44. cur Licinium de manibus amiserunt? Cael. 64. cum ‖ cur ‖ Licinium ... manus ista de manibus amiserit ‖ miserit ‖; ib. 66.

appello: appellatus es de pecunia; Phil. II, 71.

appono: accusator autem apponitur civis Romanus de creditoribus Lampsacenorum; Verr. I, 74. apponit de suis canibus quendam; ib. IV, 40.

arguo: de quibus quoniam verbo arguit; Sex. Rosc. 82.

attendo: de hac coniuratione ... hoc primum attendite; Sulla 14. ut nihil possit de officiis legatonis attendere; Phil. XII, 26.

attingo: ut ... nihil ex sacro, nihil de publico attingeres; Verr. II, 113. nihil ipse attigit de Valerianis bonis; Flacc. 89. qui rem nullam de meis bonis attigerit; dom. 108.

audio: f. **audio,** I, 3, a. Verr. I, 139. IV, 125. Marcell. 14. — b. alqs de (12 St.). iudices; Verr. II, 62. IV, 64. V, 111. Cluent. 3. Flacc. 98. mater. populus; Verr. III, 106. vir; Verr. II, 43. — II, 1. de — III. alqm de (3 St.). alqd de (23 St.).

erimen; Font. 37. principes. querimonias; Verr. III, 22. testem; Flacc. 9 (B. I, S. 351 ff.) vgl. III.

avello: f. abstraho.

averto: avertere aliquid de publico ... solebant; Verr. IV, 53.

aufero: f. **aufero,** I, 2. Verr. IV, 27. — III. alqm; Verr. IV, 87. anulos. partem; Verr. IV, 139. pecuniam; Verr. III, 181. res. signum; dom. 112 (B. I, S. 359 ff.).

cado: cecidisse de equo dicitur; Cluent. 175. istis latronibus ... de manibus arma cecidissent; Phil. XIV, 21.

capio: signum de praeda hostium eaptum; Verr. IV, 88. quod de ‖ quod ‖ Campanis ceperant; leg. agr. II, 81. huiusce rei coniecturam de tuo ipsius studio .. facillime ceperis; Muren. 9. ut imperator agros de hostibus captos consecraret; dom. 128.

caveo: agros, de quibus cautum sit foedere; leg. agr. I, 10. agros, de quibus foedere cautum est; ib. II, 58. de nostra maiestate, nihil de illorum caveretur; Balb. 37. f. quaero; Sulla 85.

celo: se ... cupisse te celare de phaleris; Verr. IV, 29. non est profecto de illo veneno celata mater; Cluent. 189. celatum esse Cassium de Sulla uno; Sulla 39. de armis, de ferro, de insidiis celare te nolnit? Deiot. 18.

censeo: ista omnia, de quibus senatus censuit; leg. agr. II, 36. de poena quid censeatis; Catil. IV, 6. de ea re ita censeo; Phil. III, 37. X, 25. de ea re ita censuerunt, uti ..; ib. VIII, 14.

certo: de hereditate certaret; Verr. I, 115. ut ... inermus plane de sponsione certaret; Caecin. 93. nihil enim supererat de quo certarent; leg. agr. II, 91. ut vobiscum de amore rei publicae certent; Catil. IV, 15. qui de imperio paene certavit; Sest. 59.

clamo: cum ... hoc de pecunia clamaret; Verr. V, 17. cum et de suo et de uxoris interitu clamaret; Cluent. 31. de te autem, Catilina, cum quiescunt, probant; cum patiuntur, decernunt; cum taceut, clamant; Catil. I, 21. de qua (morte Clodii) ... impune Miloni palam clamare ac mentiri gloriose liceret; Milo 72.

coëo: quae (conlegia) coëant de hominum locupletissimorum bonis; dom. 47. f. III. societas.

cogito: f. **cogito,** II, 1 (32 St.). — III. alqd de (25 St.). vgl. III. alqd; Verr. III, 79 (B. I, S. 554 ff.).

cognosco: f. **cognosco,** I, 2, b. praetores. — II, 1. (14 St.) B. I, S. 558, a i. qui de aliis multa cognovit; Sulla 48.

cohortor: numquam de P. Popilio L. Opimius, ... numquam de Q. Metello ... M. Antonius ... populum est cohortatus; Quir. 11.

commemoro: f. **commemoro,** II, 1 (4 St.). — III. alqd; div. Caec. 17. Verr. II, 110. IV, 124. Balb. 18. felicitatem (B. I, S. 576, f.).

commentor: consules multos mensis de rei publicae libertate commentati atque meditati; Phil. III, 36.

committo: negat se de existimatione sua cuiquam nisi suis commissurum; Verr. III, 137.

commoneo: quin ... de avaritia tua commoneretur; Verr. I, 154. te neque praesens filius de liberum caritate neque absens pater de indulgentia patria commonebat? ib. V, 109. aras deorum ... virginis lamentationibus de vestro iudicio commoneri; Font. 47.

communico: eum et de societate multa inter se communicarent et de tota illa ratione atque re Gallicana; Quinct. 15. ut eum eo *de* dedicatione communicares; dom. 132.

commuto: nihil est de Scipionis provincia commutatum; Phil. XI, 17.

comperio: aliquid sese, quod de his duobus haberint compertum, de ceteris *non* comperisse; Cluent. 127. nihil de hoc consul comperi, nihil suspicatus sum; Sulla 86.

compono: compone hoc, quod postulo, de argento; Verr IV, 36. f. III. interdictum.

concedo: num ... iste discipulus magistro tantulum de arte concedere (videtur)? Sex. Rosc. 118. ut vix Apronio illi de familiaritate concedere videatur; Verr. II, 108. si hoc de cella atque hac aestimatione concederetur; ib. III, 200. de qua (levitate) nos ... facile concedimus; Flacc. 37.

concurro: cur euncta civitas Lampsacenorum de contione ... domum tuam conenurreit; Verr. I, 80.

condemno: [quem hominem absentem de litteris corruptis ... coudemnasti?] Verr. II, 110. ut de pecuniis repetundis condemnari possit; ib. III, 222. cuius etiam familiares de vi condemnati sunt; Phil. II, 4 Licinium Denticulam de alea condemnatum ... restituit; ib. 56.

conduco: qui colonus habuit conduetum de Caesennia fundum; Caecin. 94.

confero: f. III. conduco. lex.

conficio: potestas innumerabilis pecuniae conficiendae de vestris vectigalibus; leg. agr. II, 33.

confirmo: quorum omnium testimoniis de hac Dionis pecunia confirmatum est; Verr. II, 23. difficile est hoc de omnibus confirmare; Areb. 15.

confiteor: f. **confiteor,** II, 1 (12 St.). — III. alqd; Verr. III, 141. Cluent. 183. Rabir. 23 (B. I, S. 618, f.).

coniuro: (se) de interficiendo Pompeio coniurasse; Milo 65.

conloquor: Varus ... de insidiis ... et de sollicitatione Diogenis receuti re secum Cleophantum conlocutum esse dicebat; Cluent. 53.

conqueror: f. **conqueror,** II (8 St.). — III. alqd; Muren. 55 (B. I, S. 634).

conrogo: nummulis conrogatis de nepotum bonis ac de scenicorum corollariis; Verr. III, 184.

consentio: qui de communi salute consentimus; Vatin. 23. cives de rei publicae salute ... consentiunt; Phil. I, 21.

considero: de me autem ita considerent; Quinct. 55. de qua (intercessione) ... quid liceat considerabunt; imp. Pomp. 58.

constituo: constitutum inter eos alia de re fuisse, ut ..; Cluent. 53. proiude quasi ... alio modo sit constituturus ant de religione pontifex aut de re publica civis; dom. 31. qui ... bene de rebus domesticis constituti (sunt); Sest. 97. si de certo, de perspicuo, de utili, de probato, de iudicato vobis iure esse constituendum videtis; Balb. 64. vgl. III. cognitio. formula. iudex. iudicium. ius. lex. loens. proseriptio. quaestio. tropaea.

consulo: f. **consulo,** II. de (2 St.). — IV. alqm; Verr. I, 120. dom. 33. Balb. 45. Phil. II, 102. VII, 1. augurem. populum. senatum (2 St.). — V (B. I, S. 678 f.).

contendo: f. **contendo,** II, 1 (12 St.) B. I, S. 684).

conticesco: nec ulla umquam aetas de tuis laudibus conticesceet; Marcell. 9. numquam .. de vobis eorum ... gratissimus sermo conticesceet; Phil. XIV, 33.

contionor: de religionibus sacris ... est contionatus ... Clodius; har. resp. 8.

converto: si nihil de patris fortunis amplissimis in suam rem convertit; Sex. Rosc. 144.

convivor: cotidie solitum esse non modo in publico, sed etiam de publico convivari; Verr. III, 105.

credo: non crederem hoc de statuis; Verr. II, 158. qui nihil de me crediditis; leg. agr. III, 2. f. quaero; Sulla 85.

cresco: si videor hic ... de uno isto voluisse crescere, isto absoluto ... de multis mihi crescere liceibit; Verr. V, 173.

criminor: libet enim tibi nescio quid etiam de illa tribu criminari; Planc. 38.

cnrro: ut statim de iure aliquis cucurrerit; Quinct. 79.

damno: f. **damno,** A, I, 1. II, 2. comparo. B, II. alqm de (3 St.) reum; Cluent. 116. senatorem; Verr. a. pr. 38. — decedo: f. **decedo,** alqs de (19 St.) homo. legati. periculum. sapiens. — decerno: f. **decerno,** II, 1. (20 St.). III. alqd; Catil. III, 15. sen. 38. Phil. X, 17. III. auctoritatem. — decerto: f. **decerto,** II. (4 St.). — decido: f. **decido,** II, 1 (4 St.).

declamito: xvii dies de me ... declamitavit; Phil. V, 19.

declaro: si meo ineirtio senatui ... doloris sui de me declarandi potestas esset erepta; Sest. 51.

declino: f. **declino,** I. alqs; prov. cons. 41. viri.

deduco: quos (colonos) T. Manlius ... de oppidis Siculorum deduxit; Verr. II, 123. f. **deduco,** I, 2. II. alqm de (5 St.). hominem; Catil. II, 18.

defendo: qui illum solus antea de ambitu defendisset; Sulla 6.

defero: ut de periculo publico non ad consilium publicum rem integram deferrem; Catil. III, 7. uullius litteris de P. Sulla rem ullam ad me esse delatam; Sulla 85. bona ad vicinum consulem de Palatio, de Tusculano item ad ‖ad item‖ vicinum alterum consulem deferebantur; sen. 18. f. **defero,** III. alqd; leg. agr. III, 1. nomen Sex. Rosc. 28. 64. div. Caec. 10. Verr. II, 142. Cael. 56. 76.

deflecto: f. **deflecto,** I (2 St.). — deicio: f. **deicio,** II. alqm; Quinct. 46. 79. ><. Sex. Rosc. 100. Verr. a. pr. 25. IV, 86. Caecin. 82. ><. 87. Phil. IX, 8. consulem. domiuum. hominem; Milo 75. oculos; Verr. IV, 33.

delabor: sicut aliquem ... de caelo delapsum; imp. Pomp. 41. quod (signum) de caelo delapsum; Phil. XI, 24.

delco: quem (senatum) totum de civitate deleraut; Sest. 44.

delibero: f. **delibero,** II, 1 (4 St.).

deligo: quin vos ... ad suam spem aliquam dc civitate delegerit; Planc. 39.

deminuo: f. **deminuo,** alqd (5 St.). — demo: f. **demo,** I. II. alqd (3 St.). medimna. modios. — demoveo: f. **demoveo,** alqm; Verr. a. pr. 52. Caecin. 49. Sest. 101. ><. animum. consulem.

denuntio: cur .. de isto potius fundo quam de alio ... Caecinae denuntiabas? Caecin. 95.

depello: f. **depello,** alqm de (4 St.) iudices. — deperdo: f. **deperdo,** alqd dc (3 St.). — deploro: f. **deploro,** I. (6 St.).

deprimo: quam tu pestem ... de matris sinu deprompseris; Cluent. 186.

deripio: f. **deripio** (3 St.).

derogo: de adversarii testium fide derogatur; Caecin. 3.

descendo: descendit dc palatio; Sex. Rosc. 133. cum ... descendisset .. de rostris; Vatin. 26.

desilio: cum .. hic de raeda ... desiluisset; Milo 29.

desisto: de qua (petitione) ne aliquid iurares destitisti; Planc. 52.

despero: cum de toto ordine desperarit; Verr. I, 22.

detraho: f. **detraho,** I, 1. (9 St.). II. alqd de (8 St. aliquid, 5 St. B. I, S. 179, a). anulum; Verr. IV, 58. celeritatem. conlegam. frumentum. modios. patrem. quinquagesimas. rem; Phil. II, 104. — detrudo: f. **detrudo,** alqm dc. dominum. Quinct. 89.

devoco: quod cum de provincia devocent; prov. cons. 29.

dico: f. **dico,** II, 2, a (165 St.). e (5 St.). III. alqd de (144 St.). causam; Quinct. 31. Sex. Rosc. 61. 76. Cluent. 90. 98. 152. Sulla 82. Sest. 18. 80. Cael. 10. Balb. 11. Planc. 40. (B. I, S. 471). ius; prov. cons. 7. sententiam; sen. 8. dom. 26. 31. 69. 70. har. resp. 14. Sest. 69. 70. prov. cons. 3. Phil. I, 3. III, 37. XIV, 22. testimonium; Sex. Rosc. 102. Verr. I, 52. III, 122. Cluent. 99. Sulla 83. Vatin. 41. Planc. 55.

dictito: an id ... de te confitercre ac dictitares; Verr. III, 141.

diiudico: de rationibus ... societatis volt diiudicari; Quinct. 43.

dilabor: *de* mea memoria dilabuntur; Phil. XIII, 11.

dimico: ut ... de imperio dimicaretis; imp. Pomp. 9. qui de vita ... dimicant; Arch. 23. nec (animus) toticus de ipsa vita dimicaret; ib. 29. rcos de capite, de fama, de civitate, de fortunis, de liberis dimicantis; Sest. 1. aut de salute aut de gloria dimicaret? Cacl. 47. L. Cornelium de fortunis omnibus dimicare; Balb. 5.

dimoveo; rem publicam de suis possessionibus ... dimoveri; leg. agr. III, 15.

discedo: quod ... neque de praediis ... discesserit; Sex. Rosc. 79. aute horam tertiam noctis de foro non discedit; Verr. II, 92. ne sine corollario de convivio discederet; ib. IV, 49. de foro ... discessimus; ib. 147. illum de Gallia non discesisse; Phil. VIII, 21.

discepto: possumus ... de re pecuniaria discepture? Quinct. 45. qua de re iure disceptari ‖ deceptari, al.‖ oporterct; Caecin. 1. de iuvidia .. sic inter nos disceptare deberis, ut ..; Cluent. 3. de civitatis enim iure, non de foederibus disceptamus; Balb. 29. miseremini ejus, qui non de suo peccato, sed *de* huius summi ... viri facto, non de aliquo crimine, sed periculo suo de publico iure disceptat; Balb. 64.

displiceo: ut populo ... de exsulibus Byzantiis displiceret; dom. 53.

disputo: ineptum est de tam perspicua eius impudentia pluribus verbis disputare; Verr. I, 148. de quo crimine quid ego disputem? ib. II, 119. de decumis, de civium Romanorum condicione in arationibus disputo; ib. III, 59. de hac imperatoria iam tua laude disputo; ib. V, 11. cos ... de iure et iuiuria disputare noluerunt; Tull. 42. nondum de Caecinae causa disputo; Caecin. 34. quid ego haec pluribus quasi de re obscura disputo? Cluent. 87. dum de his singulis disputo iudicis; ib. 89. quorum ego de sententia non debeo disputare; ib. 106. cum de infamia iudiciorum disputarem; ib. 138. coram mecum de agri Campani divisionc disputet; leg. agr. II, 78. neque ego nunc de illius bouitate, sed de generi impudentia ‖genere impudentiae‖ disputo; ib. III, 13. nunc de studiis ad honorem [depositis], non de insita cuiusque virtute disputo; Murcn. 30. audacius paulo de studiis humanitatis ... disputabo; ib. 61. quid ego de epistulis Falcidii aut de Androne Sextilio aut de Deciani censu tam diu disputo [postulo]? Flacc. 94. quid ego de hoc plura disputem? Sulla 64. neque ego praecipue de cousularibus disputo; ib. 82. quid de vestro iure et religione contra quam propouueram disputo? dom. 122. neque ego nunc de religione, sed de bonis omnium nostrum, nec de pontificio, sed de iure publico disputo; ib. 128. quae sunt adhuc a me de iure dedicandi disputata; ib. 138. mihi de isdem rebus esse arbitror, si non subtilius disputandum, at certe dolentius deploraudum; Sest. 14. haec studia, de quibus disputo; Cael. 45. dc provincia disputo; prov. cons. 8. nihil de superbia, nihil de contumacia, nihil de crudelitate disputo; ... de provincia, quod agitur, id dispuro; ib. nunc tantum disputo de iure populi; Planc. 8. de quo disputarem; Scaur. 14. quid plura de lege disputo? Phil. I, 22. nihil disputo de iure belli; ib. XIII, 32.

dissentio: qui ita de ambulatione ac de suffragiis suis cum colonis dissenserunt, ut ..; Sulla 61. de summa re publica dissentientis; Phil. II, 38.

disserco: si de tam perspicuis rebus diutius disseram; Sex. Rosc. 82. de quo ne multum dis-

seram; Verr. I, 72. deque eo pauca disseram; Muren. 31. quoniam de hoc teste ... disseruit subtiliter et copiose Q. Hortensius; Flacc. 41. qui dies totos de officio ac de virtute disserunt; sen. 14. multa de incontinentia intemperantiaque disseruit; Cael. 25. omnia illa, de quibus disserui paulo ante; prov. cons. 36. disseres de triumpho; Piso 60.

dissideo: cum ... maximi exercitus ... civium dissideruut *de* iudiciis ac legibus; Fout. 6.

do: illi statim myoparonem egregium de sua classe oruatum ... dederunt; Verr. I, 86. de suis bonis ita dat, ut ...; ib. 114. de frateruis bonis quicquam dari; ib. 123. si hoc douum Veneri non de Stheuii bouis dedisses, sed de tuis; ib. II, 116. nam de conventu nullum umquam iudicem nec recuperatorem dedit; ib. III, 28. is nummum dabat. unde? de frumento? ib. 118. negas de conventu recuperatores daturum; ib. 139. dat de lucro; Flacc. 91. cum ... nummos aureos daret, de meis bonis se dare dixit: si eum de suis dixisset ...; Phil. XII, 20. ſ. **cohors,** II, 3. do de (5 St.) Ꝑ. I, Ꝺ. 566, b.

docco: ut mori mallet quam de his rebus Sullam doceri; Sex. Rosc. 26. quo minus de his rebus Sulla doceatur; ib. 110. ut de his rebus a legatis Amerinorum doceri L. Sullam passus non sit; ib. 127. sequitur, ut de frumento empto vos, iudices, docuam; Verr. III, 163. ut de eius iniuriis iudices docerent; ib. IV, 113. de religioue, de rebus divinis ... pontificum conlegium docere conari; dom. 33.

dubito: is, de cuius officio nemo umquam dubitavit; Quinct. 99. timui ne quis de mea fide atque integriate dubitaret; Verr. I, 17. nihil esse quod quisquam dubitaret de exitio sociorum; ib. 59. qua de re dubitare nemo possit; ib. II, 119. de accessione dubito an Aprouio ipsi data sit merces operae atque impudentiae; de tritici quidem numero tanto quis potest dubitare quin ad istum ... pervenerit? ib. III, 76. qui igitur ... potes de damnatione dubitare? ib. V, 74. quod ... sapientissimi iudices de clarissimis ... viris dubitandum non putaverunt; Font. 23. vos ... bis iam de eadem causa dubitasse; Caecin. 6. ne diutius de controversia nostra ac de communi iure dubitetis; ib. 9. in quo iudicio non de armis dubitatum ... esse dicatur; ib. 38. quid est quod aut de re aut de perficiendi facultate dubitemus? imp. Pomp. 69. quouiam Cornelius ... de indicando dubitat; Sulla 52. de quo etiam si quis dubitasset antea; ib. 68. quid est quod de eius civitate dubitetis? Arch. 10. quid est quod possimus de Syria Macedouiaque dubitare? prov. cons. 3. de de vestra sapientia atque de vestra humanitate dubitare videar; Balb. 19. de eo (iure) numquam omniuo esse dubitatum; ib. 44. de hoc ‖ haec‖ non dubito; Piso 65. „si hoc indicasti, ... te gubernare non posse, de virtute tua dubitavi; si nolle, de voluntate“; Planc. 13. de cuius vos pudore, religione, integritate dubitetis; ib. 31. quam diu est de illius salute dubitatum; Marcell. 34. quid est quod de voluntate caelestium dubitare possimus? Phil. IV, 10.

duco: ut ducere animam de caelo non queant; Sex. Rosc. 72.

edico: ut illo edicto ... in Sicilia de hereditatum possessionibus dandis edixit idem; Verr. I, 117. non euim hoc potest hoc loco dici, multa esse in provinciis aliter edicenda: non de hereditatum quidem possessionibus, non de mulierum hereditatibus; ib. 118.

effugio: quia de manibus vestris effugit; Sex. Rosc. 34. qui de suis manibus effugerint; ib. 151.

eicio: nos hunc Herculiensem ... de nostra civitate ciciemus? Arch. 22.

elabor: haec elapsa de manibus nostris; Muren. 85. (mos) iam de manibus elabitur; Flacc. 15.

eligo: unum aliquod de nefariis istius factis eligam; Verr. I, 62. myoparonem .. de decem Milesiorum navibus electum; ib. 87. ne de venalibus quidem homines electos; Sest. 134. ut de tribus Antoniis eligas quem velis; Phil. X, 5.

emitto: cur hunc ... de carcere emitti iusserit; Verr. V, 22.

emo: quae de viro clarissimo ... sese dicit emisse; Sex. Rosc. 6. num etiam de L. Papinio ... turibulum emisti? Verr. IV, 46. P. Fabius nuper emit agrum de C. Claudio; Tull. 14. emit de A. Rupilio ... Stratouem quendam; Cluent. 176. Tusculanum ... Crassum emisse de libertino homine; Balb. 56. praeter .. duos de lapide emptos tribunos; Piso 35.

eripio: Sex. Roscii vita erepta de manibus sectorum; Sex. Rosc. 149. mihi praeda de manibus eripitur; Verr. I, 142. si qua vis istum de vestra severitate eripuerit; ib. V, 173. horum ego faces cripere de manibus et gladios extorquere potui; Sulla 28. accusatores esse tuos de tuis tuorumque manibus ereptos; Vatin. 34.

excido: gladii de manibus crudelissimis exciderunt; Piso 21.

excito: te de somno excitari; Phil. II, 68.

excutio: omuia ista uobis studia de manibus excutiuntur; Muren. 30.

exeo: servos de cavea exire iubebant; har. resp. 26. de baliucis exeunti; Vatin. 31. mitto exire de provincia; Piso 50.

exigo: HS 10 Veneri Ericynae de Sthenii bonis exactorum; Verr. II, 93.

eximo: sese uomen Sex. Roscii de tabulis exemplorum; Sex. Rosc. 26. dies de fastis eximere; Verr. II, 132. de reis eximit; ib. IV, 41. cum de vectigalibus eximebatur; Phil. II, 101.

existimo: maiores nostri longe aliter et de illo et de ceteris talibus viris existimabant; Sex. Rosc. 50. de hoc ut existimabas praedicabas; Qu. Rosc. 19. usque eo de omnibus bouis male existimat; Verr. a. pr. 8. quo facilius de singulari eius impudentia existimare possitis; ib. II, 18. qui male de isto existimarunt; ib. III, 50. qui vos de religioue sua ac dignitate vere existimare maxime vellet; ib. IV, 16. quid socii de imperatoribus nostris existimeut; imp. Pomp. 43. quamquam de homine, sicut necesse erat, existimabant; Cluent. 49. nihil de illo umquam secus esse existimatum; ib. 124. neque ipsi secus existimant quam nos existimari volumus de huius pudore; ib. 133. quid Tmolitae et Lor*g*meuii de L. Flacco existiment; Flacc. 5 (Ꝺ. 27). quid taudem de his existimes summis viris; Sulla 4. de quo aliquid scire ipse atque existimare potuisset; ib. 13. quid de me populus Romanus existimaret; ib. 92. si ... existimare vere de omni hac causa voluerilis; Cael. 2. quid ... frater eius de M. Caelio existimet; ib. 24. id quod vosmet de me existimatis; prov. cons. 23. de quo non dubito quid existimes; Ligar. 32. quod de te in his litteris non male existimem; Phil II, 9. ita de quoque, ut quemque meritum arbitrantur, existimant; ib. XIV, 19. te ... tam male de populo Romano existimare; Fr. B. VIII, 6. ſ. **bene,** I. existimo (6 St.) Ꝑ. I, Ꝺ. 408, b.

expedio: nunc de peripetasmatis quem ad modum te expedias non habes; Verr. IV, 28.

expello: iam de fundo expulsus; Quinct. 83. domiuum expulsum esse de praedio; ib. 85.

experior: umquam se ... coepisse de tantis iniuriis experiri; Cael. 20. de me experior; Phil. XII, 6.

expeto: haec ego semper de vobis expetivi, haec optavi, haec precatus sum; Piso 46.

expostulo: regua ... omnia de nostris cupiditatibus et iniuriis expostulant; Verr. III, 207.

exquiro: exquire de Blesamio uum ...; Deiot. 42.

exspecto: de quo ipso tamen quid est quod exspectetis? Cael. 23.

exsilio: properans de sella exsilit; Verr. II, 75.
extermino: utinam ... possent ... oppugnatores rei publicae de civitate exterminari! Balb. 51.
extimesco: vir ... de salute popnli Romani extimescebat; Deiot. 11.

extorqueo: extorqueri alia (vasa) de manibus mulierum; Verr. IV, 52. cnius iste donum ... de manibus regiis extorsit; ib. V, 184. quotiens tibi iam extorta est ista sica de manibus! Catil. I, 16. qni P. Lentulo ferrum et flammam de manibus extorsimus; Flacc. 97. tela ... de coniuratorum nefariis manibus extorsi; Piso 5. extorta est ei confitenti sica de manibns; Milo 18. f. eripio; Sulla 28.

facio: vetus est de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; Quinct. 55. quid sibi [de ea re] esset faciendum; Verr. II, 69. quod ... nullo umquam de homine factum est; ib. III, 45. hoc de cella ne Lepidus quidem fecerat; ib. 212. in qua (domo) porticum post aliquanto Q. Catulus de manubiis Cimbricis fecit; dom. 102. fac igitur, quod de homine nobilissimo ... fecisti nuper in curia, nunc idem in foro de optimis ... fratribus; Ligar. 37. de templo carcerem fieri; Phil. V, 18. quid te facturum de belua putas? ib. VIII, 13. quid de eo fieri vellet; Fr. B. II, 5. f. III. decretum. iudicinm. sponsio. verbum.

fero: quod Sulla ipse ita tulit de civitate, ut ...; Caecin. 102. hoc idem de ceteris sacerdotiis Cn. Domitius, tribunus plebis, ... tulit; leg. agr. II, 18. qui tulerit de aliqua curatione ac potestate; ib. 21. nihil de iudicio ferebat; Sulla 63. de me quod tulisse te dicis; dom. 26. quod de me ... tulisses; ib. 42. si etiam pluribus de rebus uno sortitore tulisti ||sortitu rettulisti||; ib. 50. tulisti de me, ne reciperer; ib. 51. quod de me ipso nominatim tulisti; ib. nihil erat latum de me; ib. 62. nihil de meo capite potuisse ferri; ib. 68. si nihil de me tulisti; ib. 82. quod C. Gracchus de P. Popilio, Saturninus de Metello tulit, homines seditiosissimi de optimis ac fortissimis civibus; ib. de capite non modo ferri, sed ne iudicari quidem posse nisi comitiis centuriatis; Sest. 73. ne de me ferri pateretur; ib. 78. cum .. de me eodem ex senatus consulto comitiis centuriatis ferebatur; ib. 109. cum de dignitate mea ferebatur; ib. 112. de Vatinio quem ad modum ferret; Vatin. 38. neque enim sine causa de Cn. Publicio Menandro ... ad populum latum est, ut ...; Balb. 28. nihil omnino umquam de isto foedere ad populum, nihil ad plebem latum esse dico; ib. 33. C. Valerium Flaccum, praetorem urbanum, nominatim ad populum de Callipbana Veliense, ut ea civis Romana esset, tulisse; ib. 55. tulit enim de caede, quae ...; Milo 15. de quo ferre, cum de reliquis ferres, noluisti; Phil. II, 98. tribuni plebis tulerunt de provinciis contra acta C. Caesaris; ib. V, 7. de Cn. Pompei imperiis ... tribuni plebis turbulenti tulerunt; ib. XI, 18. f. III. lex. proscriptio. sententia.

fingo: cotidie aliquid de *me* ficti ||defecti|| adferebat; Sest. 133.

flecto: cum de foro in Capitolium currus flectere incipiunt; Verr. V, 77.

fleo: flebat uterque, non de suo supplicio, sed pater de filii morte, de patris filius; Verr. I, 76.

fluo: fluent arma de manibus; Phil. XII, 8.

glorior: non tam sum existimandus de gestis rebus gloriari; dom. 93. quoniam ... de tuis divitiis intolerantissime gloriaris; Vatin. 29. uum quando vides Tusculanum aliquem de M. Catone ..., num de Ti. Coruncanio municipe suo, num de tot Fulviis gloriari? Planc. 20.

habeo: concessit, credo, Aebutio, quantum vellet de Caesenniae bonis ut baberet; Caecin. 18. f. III. oratio. proscriptio.

iacio: in quem scyphum de manu iacere conatus est; Verr. IV, 24.

facto: iactat se iam dudum de Calidio; Verr. IV, 46.

immuto: cum successor aliquid immutat de institutis superiorum ||priorum||; Flacc. 33.

impendo: quod tu de tua pecunia dicis impensum; Verr. V, 47.

indico: quis tibi, Laeli, de epistulis istis indicavit? Flacc. 92. qui posset de absente se indicare; Deiot. 22.

indignor: niminm cito ait me indignari de tabulis; Qu. Rosc. 5.

ineo: f. III. consilium.

instituo: de iure vero civili si quis novi quid instituit; Verr. I, 109.

intellego: de gestu intellego quid respondeas; Vatin. 35.

intercedo: qua (lege) intercedi de provinciis non licebit; prov. cons. 17.

interdico: praetor interdixit ... DE VI HOMINIBUS ARMATIS; Caecin. 23. qui de fossis, de cloacis, de minimis aquarum itinerumque controversiis interdicit; ib. 36. cum de vi interdicitur; ib. 86. vel. III. interdictum.

interrogo: quem ego interrogem de patellis, pateris, turibulis; Verr. IV, 48. una quaque de re testis ... interrogaulus est; Font. 22. qui de me ... Graeculorum instituto contionem interrogare solebat; Sest. 126. quem in contione de me et de clarissimis viris interrogavit; ib. 132. quid enim te de Hispaniensibus flagitiis tuis ... interrogem? Vatin. 13. de quo (crimine) Triarius omnis Sardos interrogavit; Scaur. 21.

iudico: quin secus iudicaret ipse de se; Quinct. 32. neque C. Aquilius de capite alterius libenter iudicat; ib. 44. de quo si vos vere ac religiose iudicaveritis; Verr. a. pr. 3. iudicium, in quo vos de reo, populus Romanus de vobis iudicabit; ib. 47. quos (iudices) ... populus Romanus de nobis voluerit iudicare; ib. I, 22. quid tam hos de te indicaturos arbitratus es? ib. 52. cum iudex alium de suo iudicio putaret iudicaturum; ib. II, 33. quem statim de capite suo putaret indicaturum; ib. nec cogat ante horam decimam de absente secundum praesentem iudicare; ib. 41. „qni de homine Siculo ... iudicem“; ib. 72. de se homines ... hunc hominem ... nolunt iudicare; ib. 77. hic de capite libero iudicabit? ib. 79. te consilio tuo dimisso viris primariis ... remotis de re iudicata iudicavisse; ib. 81. ut de isto non severissime iudicetur; ib. III, 144. quo modo ... de hoc (homine) ipse non modo praeiudicarit, verum gravissime ac vehementissime iudicarit; ib. 153. quin simul de istius scelere atque improbitate iudicaretur; ib. si quo de homine severius iudicaverit; ib. V, 19. populus Romanus iudicabit de eo homine; ib. 178. quid est facilius, quam de eo, qui confitetur, iudicare? Tull. 2. qui se non solum de reo, sed etiam do accusatore debere iudicare arbitrabantur; Font. 25. bac de sponsione vobis iudicandum est; Caecin. 23. cum de incognita re iudicare volnisset; ib. 29. neque enim fieri potest, ut aliud iudicari de iure, aliud responderi oporteat; ib. 68. si de iure vario quippiam indicatum est; ib. 69. quod vos de ea re iudicare non debetis; ib. 102. statnite quid vos tempora rei publicae de armatis hominibus, quid illius confessio de vi, quid nostra decisio de aequitate, quid ratio interdicti de iure admoneat ut iudicetis; ib. 104. quid de me iudicaretis; imp. Pomp. 2. qui Fabriciorum damnatione de Oppianico indicarant; Cluent. 59. idcirco illius damnatione aliquid de Cluentio iudicabatur? ib. 92. cum de reo iudicarunt; ib. 116. videamus quid tandem censores de illo iudicio corrupto iudicasse dicantur; ib. 123. quis euim de homine audeat paulo maioribus opibus praedito vere et fortiter indicare? ib. 153. iterum de eisdem iudicabatur; leg. agr. II, 26. cum maiores binis comitiis voluerint vos de singulis magistratibus iudicare; ib. 27. indicare per quinquen-

nium vel de consulibus vel de ipsis tribunis plebis poterunt, de illis interea nemo iudicabit; ib. 34. singuli de maximis rebus iudicent; ib. hac tanta de re P. Rullus cum ceteris xviris conlegis suis iudicabit? ib. 43. cum vos volueritis de privatis hereditatibus cviros iudicare; ib. 44. ne de capite civium Romanorum iniussu vestro iudiceretur; Rabir. 12. a viriis, iniussu vestro, non iudicari de cive Romano, sed ..; ib. de quibus iudicastis; Catil. IV, 5. de facto quid iudicetis; ib. 6. quid de tota re et causa iudicarit; ib. 10. de vestra vita, de coniugum vestrarum atque liberorum anima, de fortunis omnium, de sedibus, de focis vestris hodierno die vobis iudicandum est; ib. 18. nisi prius de causa iudicasset; Muren. 60. non estis de Lydorum aut Mysorum aut Phrygum ..., sed de vestra re publica iudicaturi, de civitatis statu, de communi salute, de spe bonorum omnium; Flacc. 3. cum de nobis iudicatur; ib. 88. non iudicatis in hac causa de exteris nationibus, non de sociis: de vobis et de vestra re publica iudicatis; ib. 99. qui aliquid de ingeniis poterant iudicare; Arch. 5. de mea causa ... iam omnes urbes, omnes ordines, omnes di atque homines iudicarunt; dom. 44. quod enim est ... consilium, quod non de meis rebus gestis ea, quae mihi essent optatissima ..., iudicarit? ib. 73. nego unquam ... ulla de re, ne de capite quidem virginum Vestalium, tam frequens conlegium iudicasse; har. resp. 13. frequentiores pontifices de mea domo quam unquam de caerimoniis virginum iudicasse; ib. potuit magis de re iudicare quam cum ..? Balb. 42. quid essent lege Papia de M. Cassio Mamertinis repetentibus iudicatum; ib. 52. qui de re simili iudicarunt; ib. 64. vos in hac causa non de maleficio L. Cornelii, sed de beneficio Cn. Pompei iudicaturos; ib. 65. quo minus de moribus nostris quinto quoque anno iudicaretur; Piso 10. de quo iam pridem omnes mortales ... iudicaverunt; ib. 96. gravius de te iudicatum putarem, quam est hoc; Planc. 9. si unquam de bonis et fortibus viris, si umquam de bene meritis civibus potestas [vobis] iudicandi fuit; Milo 4. Cn. Pompeius rogatione sua et de re et de causa iudicavit; ib. 15. si ... neque de causa nostra quicquam aliter ac nos vellemus a senatu iudicatum est; ib. 23. qui multis saeculis de te iudicabunt; Marcell. 29. nou enim tam timeo quid tu de rege Deiotaro, quam intellego quid de te ceteros velis iudicare; Deiot. 4. nec poterat aliter de adversariis iudicari ducibus; Phil. III, 21. quid igitur D. Brutus de M. Antonio iudicavit? ib. IV, 8. quid in cive de Dolabella iudicandum est? ib. XI, 9. poteratne fieri ut non proinde homines de quoque, ut quisque meretur, iudicarent? ut enim de universo senatu populus Romanus verissime iudicat nullis ... temporibus hunc ordinem firmiorem ... fuisse, sic ..; ib. XIV, 19. nosmet ipsos de nostris rebus iudicare; Fr. B. XVI, 11, 2. f. fero; Sest. 73. suspicor; Cluent. 34.

labor: effigiem Cereris ... de caelo lapsam; Verr. V, 187.

laboro: non enim laborat de pecunia; Sex. Rosc. 128. de Sthenio ne laborent; Verr. II, 96. de ceteris operibus ... se non laborare; ib. IV, 67. de quibus ego antea laborabam; Caecin. 3. non minus de capite huius quam de sua vita laborat; Cluent. 198. si nihil nisi de salute meorum civium laborassem; dom. 145. homines de meo reditu laborasse; Vatin. 7. cum de illo labore tum de multis amplissimis viris; Deiot. 39. de se nihil laborat; Phil. VIII, 27. si de Antonio non laboratis; ib. XII, 19. quid est quod de eis laboret? ib. nam de victo nihil laboro; ib. XIII, 30. si quis de contentione principatus laborat; ib. XIV, 18.

laetor: laetari omnis non ‖ut‖ de unius solum, sed ‖ut‖ de communi omnium salute sentio; Marcell. 33.

licet: ac de his tamen legibus ... saltem queri possumus: de eis ... ne illud quidem licuit; Phil. I, 25.

loquor: de te loquitur; Quinct. 84. de te ... familiariter tecum loquar; div. Caec. 37. tametsi ita de meo facto loquor; Verr. I, 29. qui ego de M. Marcello loquar? ... quid de L. Scipione? ... quid do Flamminino? ... quid de L. Paullo? ... quid de L. Mummio? ib. 55. quid ego de cotidiano sermone quorimoniaque populi Romani loquar? de istius impudentissimo furto seu potius novo ... latrocinio? ib. 129. de isto ... ne ille quidem obscure locutus est; ib. II, 48. quid ego de Syracusis loquar? ib. 160. conferreut viri boni capita, de comissatione loquerentur inter se ac de mulierculis; ib. III, 31. civitas, de qua loquor; ib. 67. nihil de luxuria Apronii loquor, nihil de insolentia, [nihil de permissa ab isto licentia] nihil de singulari nequitia ac turpitudine; ib. 106. de cella loquor; ib. 200. non loquor de integris, innocentibus, religiosis; ib. IV, 7. loquor enim de tuo ... monumento; ib. 69. adulescentes cum Sextio suo de plaga et de uno illo ictu loquebantur; ib. V, 119. locutus erat liberius de istius improbitate atque nequitia; ib. 141. quid ego de ceteris civium Romanorum suppliciis singillatim potius quam generatim atque universe loquar? ib. 143. quid loquar amplius de hoc homine? Caecin. 25. de eo dubito nunc quo modo aut loquar aut taceam; ib. nondum de mre possessionis nostrae loquor; ib. 34. cum de possessionis controversia et de privatorum hominum contentione iuris loquemur ‖loquamur‖; ib. 41. cum de iure et legitimis hominum controversiis loquimur; ib. 47. „qua de re mecum locutus es“; Cluent. 72. de periculo salutis ac libertatis loquor; leg. agr. I, 21. quasi de aliqua sentina ac non de optimorum civium genere loqueretur; ib. II, 70. sed quid ego de eis omnibus ... loquor? Rabir. 27. sed cur tam diu de uno hoste loquimur et de hoste, qui ..? Catil. II, 17. nihilne secum esset de fatis Sibyllinis locutus; ib. III, 11. quid alienigenae de vobis loqui soleant; Flacc 65. quorum tacita gravitas et fides de uno quoque loquitur; Sulla 82. ut me ... patiamini de studiis humanitatis ac litterarum paulo loqui liberius; Arch. 3. quae ... et de hominis ingenio et communiter de ipsius studio locutus sum; ib. 32. quis de tali cive satis digne umquam loqueter? sen. 19. quid de P. Sestio loquar? ib. 30. nihil loquor de pontificio iure, nihil de ipsius verbis dedicationis, nihil de religione, caerimoniis; dom. 121. quid ego de dedicatione loquor? ib. 122. non ego de meis, sed de vestris factis loquor; har. resp. 16. ne plura de re minime loquar dubia; ib. 20. quid ego de illis ludis loquar? ib. 24. de quo (di immortales) loquantur; ib. 32. contionem, de qua loquor; ib. 51. quid de patria loquar? ib. 58. de consulibus loquor; Sest. 27. quid ego de aedile ipso loquar? ib. 95. si de poëtis, de histrionibus, de ludis in iudicio loquar; ib. 119. quid quisque nostrum de se ipse loquatur; Vatin. 9. ne diutius loquar de auguratu tuo; ib. 21. de eius fama ac pudicitia ... nemo loquebatur; Cael. 11. nimium multa de re minime dubia loquor; ib. 15. sed quid ego de dignitate istorum testium loquor? ib. 63. sed ego non loquor de sapientia ...: de impetu animi loquor, de cupiditate vincendi, de ardore mentis ad gloriam; ib. 76. nihil de hac eius urbana ... audacia loquor; prov. cons. 8. quid ego de consulatu loquar, parto vis, anne gesto? Piso 3. hic, de quo loquor; ib. 70. quid ego de me, de fratre meo loquar? Planc. 20. nihil homines aliud Romae nisi de quaestura mea loqui; ib. 64. cum de vitiis gentis loquor; Scaur. 44. „de me .. semper populus Romanus, semper omnes gentes loquentur“; Milo 98. sed non loquor de nobis: de illis loquor, qui occiderunt; Ligar. 18. loquor de legibus promulgatis; Phil. I, 26. ne loqui quidem sum te passus de gratia; ib. II, 49. loquamur potius de

nequissimo genere levitatis; ib. 63. quid ego de commentariis infinitis, quid de innumerabilibus chirographis loquar? ib. 97. quoniam longo iutervallo loqui nobis de re publica licet; lb. III, 6. quid ego de L. Cinna loquar? ib. 26. locutus sum de re publica, minus quidem libere quam mea consuetudo, liberius tamen quam periculi miuae postulabant; ib. V, 19. quid loquar de caede civium Romanorum? de direptione fanorum? lb. XI, 6. quid de Cn. Pompeio loquar? ib. 34. nec nnquam de illo et sperare optime et loqui destiti; lb. XIII, 8. quid de Pansa et Hirtio loquor? ib. 46.

meditor: meditetur de ducibus hostium; Verr. I, 12. f. commentor.

meminī: quam (fellcitatem) praestare de se ipso nemo potest, memiuisse et commemorare de altero possumus; imp. Pomp. 47. ex omuibus novis hominibus, de quibus meminisse possumus; leg. agr. II, 3. ne qui posset tantum aut de rei publicae aut de alicuius periculo meminisse quautum vellet; Sulla 43. meministi ipse de exsulibus; Phil. II, 91.

mentior: f. clamo; Milo 72.

mercor: fundum Cymaeum Romae mercatus est de pupillo Meculonio; Flacc. 46.

mereor: cum de Siculis male mereretur; Verr. III, 59. ita de populo Romano meritus est, ut ..; ib. IV, 81. si (corpus) ita de se meritum esset; Muren. 51. in hominibus de me divinitus meritis; sen. 30. non quo illi ita de me merito onus illud imponerem; dom. 16. quod de me civi ita ‖ a, ac, al. ‖ de re publica merito tulisses; ib. 42. in me, ita de sua salute merito; ib. 58. huic ego et tali et ita de me ac de patria merito viro nunquam ... praecipiam ... reum; har. resp. 7. nulla enim potest cuiquam male de re publica merendi insta esse causa; ib. 44. praeclare vir de re publica meritus, L. Opimius; Sest. 140. me etiam miserum illorum ita de me meritorum miseriis ac dolore! prov. cons. 10. quod si esset ‖est‖ commotus, ad perniciemue non dicam amicissimi, non ita de sua laude meriti, non ita de re publica; Piso 75. quod ita de me meriti sunt illi ipsi; Planc. 56. ita de me est meritus ille ordo; Rab. Post. 6. „quoquo modo (patria) erit merita de me“; Milo 93. non male aliquando de me meriti, sed semper optime; ib. 99. ut de re publica quisque mereatur; Phil. II, 119. cum Ser. Sulpicius ... ita de re publica meritus sit, ut ..; ib. IX, 17. — civis optime de re publica meritus; sen. 8. cum bene de re publica meritis testimonium a consensu civitatis datur; Phil. XIV, 13. f. **bene,** I. mereor (45 St.) B. I, S. 409.

metuo: de absolutione istius neque ipse iam sperat nec populus Romanus metuit, de impudentia singulari ... sunt qui mirentur; Verr. I, 6.

ministro: bibitur usque eo, dum de dolio *imo* ‖ de † solio‖ ministretur; Piso 67.

minuo: nihil minuam de libertate mea pristina; sen. 36. ut ue quid aut de dignitate generum aut de sacrorum religione minuatur; dom. 36

miror: f. metuo.

mitto: solium esse istum ..., quantum frumenti esset Romam mittendum, tantum de suo quaestu ac de sua copia frumenti mittere; Verr. III, 171. mitto de amissa maxima parte exercitus; Piso 47. f. III. legati. litterae.

moneo: post discidium optimatium, de quo ipso nunc monemur; har. resp. 45. cum di immortales moneant de optimatium discordia; ib. 53.

moveo: deiectus vero qui potest esse quisquam, nisi in inferiorem locum de superiore motus? Caecin. 50. ut alter de senatu movere velit; Cluent. 122. cum te ... neque frequens senatus agendo de vendita atque addicta sententia movere potuit; Phil. II, 52.

neglego: de Theopompo, summo homine, neglexi mus; Phil. XIII, 33.

nomino: f. praedico; Arch. 26.

numero: qui de sua pecunia HS IDLX milia numeravit; Verr. I, 150.

nuntio: cum ... esset de hoc Tempsano incommodo nuntiatum; Verr. V, 41. simul ac libertus de morte uxoris nuntiavit; Scaur. 12. qui dicatur de Cyri morte nuntiasse; Milo 48. quid de Cyro nuntiaret? ib.

obicio: quae de peculatu ac de eius modi rebus commenticiis inaudita nobis ante hoc tempus ac nova obiecit; Sex. Rosc. 82. quod obiectum est de pudicitia; Cael. 6. de Cispio mihi igitur obicies? Planc. 75.

obsequor: de te tibi obsequor; Cluent. 149.

occurro: nec quid tibi de alio audienti de se ipso occurrat reformidat; Ligar. 6.

omitto: omitto de melle; Verr. II, 183. de reditu Gabinii omittamus; Piso 51. at de me omittamus; Rab. Post. 34.

opinor: quod de vobis hic ordo opinatur non secus ac de acerrimis hostibus; Piso 45.

opto: f. expeto.

ordior: de quo si paulo altius ordiri ... videbor; Verr. IV, 105.

orno: quod privati homines de suis pecuniis ornant ornaturique sunt; Verr. IV, 71.

patefacio: de altero patefactum est quid cogitaret; Phil. XI, 1.

percontor: Hermippo .. percontanti de nomine Fufiano respondit ..; Flacc. 47.

percutio: compluris in Capitolio res de caelo esse percussas; Catil. III, 19.

peroro: f. III. pars.

pertimesco: eos, qui alterum accusant, non minus de laude, de honore, de fama sua quam illos, qui accusantur, de capite ac fortunis suis pertimescere; div. Caec. 71. Sicili ... de suis periculis fortunisque omnibus pertimescunt; Verr. V, 115. nec ... illi umquam de se pertimesceut; Sest. 94.

perturbo: cum T. Annius ipse magis de rei publicae salute quam de sua perturbetur; Milo 1.

pervenio: num quid aliud de bonis eins pervenisset ad Verrem; Verr. IV, 27. Tusculanum, quod ... ad Metellum pervenisse de Vennonii Vindicii bonis nou tenebat; Balb. 56.

peto: si quis quid de absente peteret; Verr. II, 59.

placeo: ut populo de Cyprio rege placeret; dom. 53.

polliceor: quod nos de Cn. Pompeio pollicemur; dom. 16. nihil ego tum de meis opibus pollicebar, sed de horum erga me benevolentia promittebam; Planc. 101.

possum: si hoc de me potuit; dom. 46.

postulo: quid ego de epistulis Falcidii aut de Androne Sextilio aut de Deciani censu tam diu disputo [postulo]? Flacc. 94. primo de vi postulavit; seu. 19. sapientes homines ... a senatu de foedere postulaverunt; Balb. 34. postulatur me praetore primum de pecuuiis repetundis; Fr. B. VI, 1. f. III. recuperator.

praedico: de quo homine praeconis vox praedicat; Quinct. 50. quod ... non falso ille de vobis iam in morte ipsa praedicavit; Verr. V, 113. de se autem hoc praedicat ..; Caecin. 25. cum ipse hoc de se iuratus praedicet; ib. ut vos nunc de vestris maioribus praedicatis ..., sic vestri posteri de vobis praedicabunt; leg. agr. II, 84. quod tu nunc de tuo patruo praedicas; Rabir. 23. in eo ipso praedicari de se ac nominari volunt; Arch. 26. quae soleam de me praedicare; dom. 92. quod solere me dicas de me ipso gloriosius praedicare; ib. 93. mihi ista licet de me vera cum gloria praedicare; Piso 2. quae de illo viro Sulla, quae Murena ... quam ornate, quam honorifice, quam graviter saepe in senatu praedicaverunt; Phil. XI, 33. f. existimo; Qu. Rosc. 19.

praedico: di immortales ... de clarissimorum ... civium dissensione praedicunt; har. resp. 53.

praedor: tnus apparitor ... de aratorum bonis praedabitur? Verr. III, 182.

praefinio: neque de illo tibi quicquam praefinio; Verr. V, 174.

praeiudico: ut per illum ... de hoc praeiudicaretur; Cluent. 172. ſ. iudico; Verr. III, 153.

praesto: ſ. memini; imp. Pomp. 47.

praetereo: de Apollonio ... praeteriri potest? Verr. V, 16.

praetermitto: nihil enim praetermittendum de istius impudentia videtur; Verr. IV, 86.

precor: ſ. expeto. — prohibeo: ſ. clamo; Catil. I, 21.

profero: res ita multas ... proferre de vita et moribus et existimatione M. Tullii; Tull. 3.

proficio: nihil profecit de universis; Sest. 132.

profiteor: ego de me ipse profitebor; Phil. II, 118.

prohibeo: de Scx. Peducaeo ... sesc antea ... a C. Verre prohibitos esse; Verr. IV, 142.

promitto ſ. polliceor; Planc. 101.

promoneo: nos de istius scelere ac furore ac de impendentibus periculis maximis prope iam voce Iovis ... promoneri; har. resp. 10.

promulgo: qui .. promulgarent de salute mea; seu. 4. cum L. Caecilius ... publice promulgarit de mea salute cum conlegis paene omnibus; ib. 22. ut (tribuni) de salute mea .. promulgarent; ib. 29. cum de eo tribunus plebis promulgasset; dom. 83. de meo reditu octo tribuni promulgaverunt; Sest. 69. tribuni plebis, qui omnes se de me promulgaturos confirmarant; ib. 72. de me cum omnes magistratus promulgassent praeter unum praetorem; Piso 35. ſ. III. lex.

pronuntio: ut de Philodamo AMPLIUS pronuntiaretur; Verr. I, 74. tum tu ipse de te FECISSE VIDERI pronuntiavisti; Piso 97.

provideo: est autem etiam de Brundisio ... providendum; Phil. XI, 26.

purgo: de luxuria purgavit Erucius; Sex. Rosc. 39.

quaero: de quibus nunc quaerimus; Sex. Rosc. 51. cui ne quaerendi quidem de morte patris potestas permittitur; ib. 78. dum ex eis de patris morte quacratur; ib. de cuius morte quaeritur; ib. 103. dum de patris morte quaereretur; ib. 119. „in dominos quaeri de servis iniquum est“; ib. 120. ut is de pecuniis repetundis quaereret; Verr. a. pr. 21. alterum esse quaesiturum de pecuniis repetundis; ib. 27. ac de averteuda pecunia quaero abs te utrum ipsae civitates solitae sint ..; ib. II, 144. quaerere incepimus de Carpinatio quisnam is esset Verrucius; ib. 187. quaerit continuo de signo; ib. IV, 85. si de mea gloria atque amplitudine quaeritis, iudices; ib. V, 173. de quo hoc primum quaero, venerit ea res in hoc iudicium necne; Tull. 38. tantum de tua defensione ... quaero; Caecin. 34. in quo iudicio ... de verbis quaesitum esse dicatur; ib. 38. de eo quaeri oporteret; ib. 93. quaero de te putesne ..; ib. 96. sin hominibus remotis de causa quaeritis; ib. 104. quaero enim de te ..., num Fabricios quoque innocentis condemnatos existimes; Cluent. 62. eodem modo quaesitum si esset de Scamandro; ib. 105. iudicem quaestionis ... quaerere de veneno; ib. 148. DEQUE EIUS CAPITE QUAERITO; ib. >< de hoc Stratone et de Ascla quodam servo suo quaesiturum esse dixit; ib. 176. triennio post mortem Oppianici de eius morte quaerebatur; ib. 181. Romae quaesitum de istis hominibus non erat? ib. 182. cum de furto quaereretur; ib. 183. cum igitur de furto quaereretur et eo furto, quod .. ; ib. 185. hic iam ... de te ipso, Labiene, quaero; Rabir. 20. de te ipso, inquam, Labiene, quaero; ib. 21. mitto iam de rege quaerere; Sulla 22. sese aiunt quaesisse de Cassio, quid Sulla sentiret; ib. 36. sibi aliquid de Sulla esse quaerendum; ib. 38. de tantis omnium periculis cum quaererem omnia, multa audirem, crederem non omnia, caverem omnia ib. 85. hic iam de ipso accusatore quaero ..., num illo die (cum praesidio) fuerit; Sest. 78. quod de me potissimum tu in accusatione quaesisti, quae esset nostra natio optimatium; ib. 96. videsne me nihil de anni illius causa, nihil de eo, quod tibi commune cum summis viris esse videatur, sed de tuis propriis scelcribus ex te quaerere? Vatin. 30. quae (lex) de seditiosis conscleratisque civibus ... cotidie quaeri iubeat; Cael. 1. de vi quaeritis; ib. 70. huius de facto .. ita quaeri, ut ..; Balb. 10. cum de hominc occiso quaeratur; Milo 8. de hoc igitur latum est ut quaereretur; ib. 31. Milo de Clodii reditu unde quaesivit? ib. 46. cuius de morte tamquam de caerimoniis violatis quaeritur; ib. 59. maiores nostri in dominum [de servo] quaeri noluerunt; ib. in rcum de servo accusatoris cum quaeritur; ib. cum more maiorum de servo in dominum ne tormentis quidem quaeri liceat; Deiot. 3. de Caesare ipso si quacreres quidnam egisset in urbe; Phil. I, 18. quid enim attinebat nova lege quaeri de eo, qui hominem occidisset? ib. II, 22. si de meo iudicio quaeris, nollem; ib. 75. atqui hoc bello de elegantia quaeritur! ib. XIII, 38.

queror: nihil de suo patrimonio queritur; Sex. Rosc. 143. de tui comitis iniuria questum ad te ... venirent; Verr. I, 80. qui de Dionis iniuriis gravissime per litteras cum Verre questus es; ib. 14, 24. etiam in contione tribunum plebis de causa Sthenii M. Palicanum esse questum; ib. 100. Siculos ... de Sthenii calamitate questos esse; ib. 103. de hospitio violato et de tuo isto nefario scelere nihil queror; ib. 111. de quo (viro) quis umquam arator questus est? ib. III, 216. num ... in caritate de acstimatione frumenti (arator) questus est? ib. quid de isto plura dicam aut querar? ib. IV, 97. ut ... maxime de religione quererentur; ib. 113. ut nihil de illo tempore, nihil de calamitate rei publicae querar; Caecin. 95. de quo (matris pelicatu) ne queri quidem sc sine scelere posse arbitrarctur; Cluent. 13. nihil de alteris Oppianici nuptiis queror; ib. 188. illud primum queror, de illo scelere ... Fabriciani veneni; ib. 189. quia ... queri est ausus ... de morte Saturnini; Rabir. 24. si ... ipsa .. nihil queri vere de iniuriis potest; Flacc. 5 (3. 39). Graecus apud Graecos ... de poena questus est; ib. 17. de subsclliis queror? ib. 22. quereudum est ... de omni accusationis iniquitate: primum de communi genere [testium]; ib. 23. liceat mihi potius de levitate Graecorum queri quam de crudelitate; ib. 61. cum de poena queritur; Sulla 63. questus sum in iudicio ... quaedam de re publica; dom. 41. haud scio an vivere uobis atque bis de rebus iam queri liceret; har. resp. 22. (consules) de Cyprio rege quererentur? Sest. 64. questus est de praeteritis; ib. 67. neque putavi ... de uno sagittario me queri convenire; ib. 133. quid ego de me querar? Vatin. 26. cum de adventu regis Ptolemaei quererentur; Cael. 18. sunt qui de via Appia querantur! Milo 91. nam de statua quis queritur? Deiot. 34. nihil de suo casu, multa de vestro querebatur; Phil. I, 9. panca qucrar de hesterna Antonii iniuria; ib. 11. ac de his tamen lcgibus ... saltem queri possumus; ib. 25. an de iureiuru rei publicae queri non debui? ib. II, 6. de M. Antonio querentem abstinere maledictis; ib. de re publica graviter querens de homine nihil dixi; ib. 7. de quo Caesar in scnatu aperte in te invehens questus est; ib. 74. nihil queror de Dolabella; ib. 79. quid iam querar de agro Leontino? ib. 101. quin etiam de illo homine queri solebas; ib. VIII, 13. de me querebantur; ib. XII, 18. tria, ut opinor, haec in Milonis personam questus es: de aere alieno, de vi, de ambitu. duo praeteristi: nihil de religionibus violatis, nihil de incestis ||incestus|| stupris questus es; Fr. h. XV, 111, 2.

quiesco: ſ. clamo; Catil. I, 21.

rapio: navium praefectos ... de complexu parentum suorum ... ad mortem ... rapuisti; Verr. V, 188.

recedo: recede de medio; Sex. Rosc. 112.

recito: quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii patris; Cluent. 135. quam tu mihi ex ordine recita de legis scripto populi Romani auctionem; leg. agr. II, 48. de tabulis publicis recitat eis, quae ..; Flacc. 40. vgl. III. lex; Tull. 47.

recordor: si recordari volueritis de novis hominibus; leg. agr. II, 3. recordare de ceteris; Sulla 5. ut omittatis de unius cuiusque casu cogitando recordari; Sest. 1. quoniam istis vestris lacrimis de illis recordor, quas pro me ... profudistis; Planc. 104. nec vero sine magno animi maerore ... de te recordor; Scaur. 49. te aliquid de huius illo quaestorio officio, etiam de aliis quibusdam quaestoribus reminiscentem recordari; Ligar. 35.

recuso: „quis poterit Verre absoluto de transferendis iudiciis recusare?“ Verr. a. pr. 20. sin absolvitur, desinemus nos de iudiciis transferendis recusare; ib. I, 6. qui de transferendis iudiciis possit recusare; ib. III, 224. nihil de poena recusabo; Planc. 3.

redeo: si qui iam de foro redeuntem ... domum tuam te introire prohibuerit; Caecin. 89.

reduco: de exsilio reducti a mortuo; Phil. I, 24. ut tibi per me liceat quendam de exsilio reducere; ib. II, 9.

redundo: si quid redundarit de vestro frumentario quaestu; Verr. III, 155.

refero: Cn. Pompeio ... de tribunicia potestate referente; Verr. a. pr. 44. refertur de Peducaeo; ib. IV, 143. refertur deinde de Verre; ib. ut (tribuni) de salute mea et promulgarent et referrent; sen. 29. P. Lentulus consul ... simul ac de sollemni religione retulit; Quir. 11. coeptum est referri de inducendo senatus consulto; dom. 10. cum frequentissimus senatus eos, ut de me referrent, cotidie flagitaret; ib. 70. ex Kalendis Ianuariis ... de me rettulisti; ib. potestisne referre de mea domo? har. resp. 11. omnia senatus reiciebat, uisi de me primum consules retulissent; Sest. 68. ut statim de eius facto referretur; ib. 129. ut etiam Q. Metellus consul ... de mea salute rettulerit; ib. 130. nisi prius de me rettulissetis; Piso 29. consule, Cn. Pompeio, de hac ipsa quaestione referente; Rab. Post. 13. de supplicationibus referebatur; Phil. I, 12. cum de triumpho refertur; ib. quamquam vos nihil aliud nisi de parricidio ... rettulistis; ib. III, 13. quid est aliud de eo referre non audere, qui ..? ib. 21. cum de re publica relaturus fuisset; ib. 24. tribuni plebis, qui de praesidio consulum senatusque referatis; ib. 25. cuius de laudibus et honoribus ... ut primo quoque tempore referretur; ib. IV, 4. ut et de ‖et, de‖ praemiis militum et de honoribus imperatorum primo quoque tempore referretur; ib. V, 4. de supplicatione referebat; ib. 12. quae referri videtis, de honoribus et praemiis bene de re publica meritorum; ib. 28. de re publica quoad rettulistis satis decrevisse videor; ib. 34. dixi ad ea omnia, consules, de quibus rettulistis; ib. 53. causa ... consulibus ... de re publica primum referendi fuit ex eo, quod ..; ib. VI, 1. de Appia via et de Moneta consul, de Lupercis tribunus plebis refert; ib. VII, 1. quibus de rebus refers, P. Servilio adsentior; ib. 27. de M. Apulcio separatim censeo referendum; ib. X, 24. num te de supplicatioue voluit referre? ib. XIV, 23. at enim de corrigenda lege rettulerunt; Fr. B. VI, 15. — C. Cottam de suis legibus abrogandis ipsum ad senatum rettulisse; Fr. B. VI, 8. f. **ad,** l. refero; Verr. IV, 142. ✕. imp. Pomp. 58. Catil. II, 26. sen. 27. dom. 70. 136. har. resp. 11. 12. prov. cons. 28. Piso 29. Phil. II, 14. 15. III, 20. 39. VIII, 33. XI, 27. 31. XIII, 19 (☞. I, ☜. 75).

reicio: „decurias scribamus“. „quas decurias?“ „de cohorte mea reicies“ inquit; Verr. III, 28.

relinquo: cui de tauto patrimonio praedo iste nefarius ne iter quidem ad sepulcrum patrium reliquisset; Sex. Rosc. 24.

reminiscor: f. recordor; Ligar. 35.

remitto: ne quam ego horam de meis legitimis horis remittam; Verr. I, 25. de HS ɪɔʟx milibus remisit D. Bruto HS cx milia; ib. 150. illum viris fortissimis iudicaruut patres conscripti remittere de summa non potuisse; ib. III, 82. qui de capite vectigalium populi Romani remisisti; ib. aliquid de summo supplicio remitteres; ib. V, 168. neque enim fuit Gabinii remittere tantum de suo; Rab. Post. 31. remisisset aliquid profecto de severitate cogeudi; Phil. I, 12. si aliquid de summa gravitate Pompeius, multum de cupiditate Caesar remisisset; ib. XIII, 2.

removeo: plura clam de medio removebat; Sex. Rosc. 23. decumani ... removendas de medio litteras censuerunt; Verr. II, 175. litteras eim communis de medio removere potuerunt; ib. clamabo litteras remotas esse de medio; ib. 177. quae remota de medio ... sunt; ib. 181.

renovo: de lege, de foedere, de exemplis, de perpetua consuetudine civitatis nostrae renovabo ea, quae dicta sunt; Balb. 17.

renuntio: quod cum isti renuntiaretur de basi ac litteris; Verr. IV, 79.

reperio: quam multi enim essent de victoribus qui te crudelem esse vellent, cum etiam de victis reperiantur! Ligar 15.

requiro: nihil de suis veteribus ornamentis requiret; div. Caec. 71. de te tantum requiro, utrum ..; Planc. 71.

reseco: de vivo igitur aliquid erat resecaudum; Verr. III, 118.

respondeo: sed de isto custode toto sic vobis brevissime respondebo; div. Caec. 51. videat quid de illis respondeat; Verr. I, 12. de ipsis tibi inimicitiis respondeo; ib. III, 6. quoniam ad omnia ... de Oppianici damnatione respondi; Cluent. 143. nisi forte de locis religiosis ac de lucis ... pluribus verbis tibi respoudendum putas; Rabir. 7. an de sororis filio diligentius respondendum est? ib. 8. qui paulo ante aliquid tamen de gladiis ac sicis ... respondisset; Catil. III, 10. M. Catoni ... de officio meo respondebo; Muren. 3. quo in loco C. Postumo ‖P. Postumio, al.‖ ... de divisorum indiciis et de deprehensis pecuniis, ... Ser. Sulpicio de equitum centuriis, M. Catoni ... de ipsius accusatione, de senatus consulto, de re publica respondebo; ib. 54. erat Castriciano nomine irata, de quo toto respondit Horteusius; Flacc. 54. hic tibi ego de testimoniis meis hoc respondeo; Sulla 21. quid respondit de Sulla Cassius? ib. 38. de dignitate M. Caelius notis ac maioribus natu ... tacitus facile ipse respondet; Cael. 3. quod haud scio an de ambitu et de criminibus istis sodalium ac sequestrium ... similiter respondendum putem; ib. 16. quasi quisquam sit qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat; Planc. 62. de Calidio tibi tautum respondeo, quod ipse vidi; ib. 69. quid de vestra in illa causa perseverantia respondebitis? Ligar. 29. de plausu autem quid respondeam? Deiot. 34. prius quam de ceteris rebus respondeo; Phil. II, 3. nec vero tibi de versibus plura respondebo; ib. 20. ne *de* iocis quidem respondebo; ib. 39. idem de Casilino respoudissem; ib. 102. nihil tibi de Galba respondeo; ib. XIII, 33. f. iudico; Caecin. 68.

reticeo: de Chelidone reticuit quoad potuit; Verr. I, 139. ne forte ... de privatis iniuriis reticeat; ib. IV, 15.

revello: Cn. Pompeio ... de corpore rei publicae tuorum scelerum tela revellente; Piso 25.

rogo: rogatus de cybaea; Verr. IV, 17. de

hoc nihil cogitante ... est rogatum, ut ..; Sest. 57. regno enim iam publicato de ipso Catone erat nominatim rogatum; ib. 62. ut ne cui ‖neve, neque‖ privilegium inrogari liceret neve de capite nisi comitiis centuriatis rogari; ib. 65. qui a senatu de me rogabantur; ib. 130. quae te de te ipso rogaro; Vatin. 10. ego te, quaecumque rogabo, de te ipso rogabo; ib. 13. te .. in extremo pauca de ipsa causa rogabo; ib. 40. quid erat quod me rogares, si erat is, de quo rogabas, Caesaris lege reductus? Phil. II, 10.

sancio: cum de eo nihil sanxerit, quod antea commissum non erat; Sex. Rosc. 70. in quibus (legibus) multa sanxit de aetate hominum ..., de quaestu ..., de censu, de ceteris rebus; Verr. II, 122, I. III. lex.

satis facio: de quo (Dione) multis primariis viris testibus ... vobis priore actione satis factum est, HS deciens numeratum esse; Verr. II, 20.

scio: de quo ne cnius rei argueretur quidem scire potuit; Caecin. 73. credo celatum esse Cassium de Sulla uno, nam de ceteris certe sciebat; Sulla 39. qui de omnibus scierit, de Sulla se scire negarit; ib. de quibus maiores nostri vos solos et consuli et scire voluerunt; dom. 83. ‖. existimo; Sulla 13.

sciscitor: sic de uno quoque nostrum ... sciscitantur omues; Phil. XIV, 19.

scisco: si Gaditani sciverint nominatim de aliquo cive Romano; Balb. 27.

scribo: incredibile dictu est quam multi Graeci de harum valvarum pulchritudine scriptum reliquerint; Verr. IV, 124. quid de eis rebus Fonteius ad legatos suos scripserit; Font. 18. de quorum (populorum) rebus scribitur; Arch. 23. qui praesertim usque eo de suis rebus scribi cuperet, ut ..; ib. 26. quoniam de uno homine scriberet; dom. 52. quod de omnibus ... scriptum est in legibus; ib. 82. quae si tu interpretaris de nostris aedibus atque agris scripta esse ..; ib. 128. multa homines doctos ... scripta de deorum immortalium numine reliquisse; har. resp. 19. de ea re scriptum est ..; ib. 20. ita de me illum ... hostem pudoris ... scripsisse quae scripsisset; Sest. 73. de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret; Piso 40. ita multa ad istum de ipso quoque scripsit, ut ..; ib. 70. f. III. lex.

sentio: de qua (dissensione) ... quid sentire debueris; Verr. I, 34. quod de re publica sensit, ita sensit, ut ..; ib. 37. ut intellegas quid hi de te sentiant; Catil. I, 20. quid de re publica sentiat; ib. 32. qui omnia de re publica praeclara atque egregia sentirent; ib. III, 5. quod illa geus quid de nostro imperio sentiret ostendit armis; Flacc. 69. ut idem de communi salute sentirent; Sulla 61. quis non de communi salute optime, quis non fortissime, quis non constantissime sensit? ib. 62. quae ego per hos dies in senatu de re publica sensi; dom. 3. ut hos talis viros ... aliud de summa religione hoc tempore sensuros ac me absente sentirent arbitrere; ib. proinde quasi isti .. de Cn. Pompeio aliter atque ego existimo sentiant; ib. 31. ut ... omnes idem de re publica sensuri esse videantur; Sest. 106. qui ... senserat tantum de re publica aliud atque homines exspectabant; ib. 114. de te autem homines quid sentiant in honore experti sumus; Vatin. 10. M. Bibulum consulem, non dicam bene de re publica sentientem; ib. 21. cum esses interrogatus quid sentires de consulatu meo; Piso 14. ego C. Caesarem non eadem de re publica sensisse quae me scio; ib. 79. quid de summa rei publicae sentires; Planc. 52. hoc nomine audito ... de familia nobili ipsi quoque cum orbis terrarum auctoritate sentiatis; Scaur. 45. de iudicio animi mei, ut volet, quisque sentiat; Rab. Post. 44. quid de Ti. Gracchi morte sentiret; Milo 8. ut nesciam quid de morte Clodii seniatis; ib. 72. ut pro aliis etiam loquar quod de me ipse sentio; Marcell. 32. quae sentiam de re publica; Phil. I, 27. quid .. ille singularis vir ... de me senserit sciunt; ib. II, 39. D. Carfulenum, bene de re publica sentientem; ib. III, 23. quos bene sentire de re publica cognoverat; ib. V, 22. quid decernere nos de M. Bruto, quid sentire oporteret; ib. X, 17. qui libere de re publica sensimus; ib. XI, 3. quid cuncta Italia de vestra gravitate sentiat; ib. 39. quid hac de re sentiatis; ib. XIV, 6. tu, si ego de re publica optime sentiam, ut me vincas, ipse pessime senties? ib. 18.

sequor: sequitur de locis sacris, religiosis; har. resp. 30.

servo: se de caelo servasse; dom. 40. quos tu cotidie sciebas servare de caelo; Vatin. 16. f. **caelum,** I, 3. servo de (11 St.) 8. I, S. 441.

sevoco: haud mediocriter de communi quodcumque ‖quidquid, al.‖ poterat ad se in privatam domum sevocabat; Quinct. 13.

significo: est aliquid etiam de virtute significatum tua; Planc. 52.

sileo: silebitur toto iudicio de maximis et notissimis illius furtis et iniuriis; div. Caec. 32. sileatur de nocturnis eius bacchationibus ac vigiliis; Verr. I, 33. me non solum silere de vestris monumentis oportebit; ib. IV, 81. silere de tantis vestris beneficiis nullo modo possum; leg. agr. II, 2. cum ceteri de nobis silent; Sulla 80. numquam de me silnistis; sen. 3. cum ... de altero (populo) siletur; Balb. 36. nec vero de legione Martia ... sileri potest; Phil. III, 6. nec vero de L. Egnatuleio, fortissimo ... civi ..., silendum arbitror; ib. V, 52. ac de hac quidem divina ... laude Bruti silebo; ib. X, 7. si de clarissimo adulescente siluero; ib. XII, 28.

solvo: PECUNIA PRAESENS SOLVETUR. cnius ‖quibus‖ de bonis? eius, qui ... clamavit. cnius ‖quibus‖ de bonis? pupilli; Verr. I, 146.

spargo: qui ... nummos populo de rostris spargere solebat; Phil. III, 16.

spero: ne qui forte incipiat improbus ... aliquid sperare de te; Sulla 34. his omnibus ad bene de [omni] re publica sperandum quasi signum aliquod sustulisti; Marcell. 2. f. loquor; Phil. XIII, 8. metuo.

statuo: si aliter de te statuere voluerint; Verr. III, 107. quid de eo statutum esset; Cluent. 126. quid vosmet ipsi de genere vestro statuatis; Flacc. 65. ut vos de mea domo statueretis; dom. 69. videte igitur, pontifices, quid statuatis in mea causa de omnium fortunis; ib. 119 de sacris publicis, de ludis maximis, de deorum penatium Vestaeque matris caerimoniis, de illo ipso sacrificio ... quod tres pontifices statuissent, id ..; har. resp. 12. ut statuant ipsi (populi) non de nostris, sed de suis rebus; Balb. 22. in quibus (generibus) per senatum more maiorum statuatur aliquid de legibus; Fr. B. VI, 11, a.

subscribo: quae de iudicio corrupto subscripserunt; Cluent. 127. quod censores de ceteris subscripserunt; ib. 135.

sum: nunc quonism exploratum est omnibus, quo loco causa tua sit et quid de te futurum sit; Verr. V, 164. quod (genus) proprium Catilinae est de eius dilectu, immo vero de complexu eius ac sinu: Catil. II, 22. lex Papiria vetat aedis iniussu plebis consecrari: sit sane hoc de nostris aedibus ac non de publicis templis; dom. 128. respondebo ad ea, quae dixisti, quae pleraque de ipso me fuerunt; Planc. 58. tertium (genus) est de legum derogationibus ‖ut de legibus derogetur‖; Fr. B. VI, 11, c.

sumo: Apronio permittis, ut quos velit de cohorte sumat recuperatores? Verr. III, 140. non sunt quaesita ex occulto aliquo genere litterarum, sed sumpta de medio; dom. 138. — supplicium: quos nobis poëtae tradiderunt patris ulcisceudi

causa supplicium de matre sumpsisse; Sex. Rosc. 66. ut ... homo nefarius de homine nobili ... suoque hospite virgis supplicium crudelissime sumeret; Verr. II, 91. archipiratam ipsum videt nemo, de quo supplicium sumi oportuit; ib. V, 64. quod scirét sibi crimini datum iri pecuniam accepisse neque de vero archipirata sumpsisse supplicium; ib. 73. supplicium ... sumitur de miseris parentibus nauarchorum; ib. 117. ut de Verre supplicium sumant? ib. 126. si quis pater familias ... supplicium de servo non quam acerbissimum sumpserit; Catil. IV, 12. cum idem supplicium miuatur optimis civibus, quod ego de ... pessimis sumpserim; Phil. III, 18.

supersum: ut .. nulli supersint de iuimicis; Marcell. 21.

surgo: qui de accusatoris subsellio surgit; Sex. Rosc. 104. de sella surrexit atque abiit; Verr. IV, 147.

suspicor: quaesisse num ille aut ille defeusrus esset: de me ne suspicatum quidem esse; Sex. Rosc. 59. qui de eius scelere suspicari nihil potuerunt; ib. 117. Antiochus ... nihil de istius improbitate suspicatus est; Verr. IV, 65. quid de Oppianico suspicatus sit, videtis; quid iudicarit, non obscurum est; Cluent. 34. nisi forte nihil est aequum nos |vos| de eorum audacia suspicari; leg. agr. II, 37. cum is se nihil audisse de P. Sulla, nihil suspicatum esse diceret; Sulla 14. de quibus illi aliquid suspicari viderentur; ib. 36 de quo nihil umquam est suspicatus; ib. 48. f. comperio; Sulla 86.

taceo: de quo .. neque quo modo dicam neque quo modo taceam reperire possum; Sex. Rosc. 124. an me taciturum tantis de rebus existimavistis? Verr. a. pr. 27. de me autem ipso vereor ne arrogantis sit apud vos dicere, ingrati tacere; leg. agr. II, 2. taceo de ceteris; ib. 24. iu quibus (rebus) de se et suis de factis taceri velit; ib. III, 4. praetor ... tanta de re tacebit? Caecin. 36. sed quid ego ... de salute omuium nostrum, de fortunis civitatis, de summa re publica taceo? Flacc. 94. est ridiculum ... de hominum memoria tacere, litterarum memoriam flagitare; Arch. 8. sunt qui de via Appia querantur, taceant de curia; Milo 91. nec vero de virtute, constantia, gravitate provinciae Galliae taceri potest; Phil. III, 13. cum de illo tacuerit; ib. 21. de eis tamen ... tacere nou potui; ib. XIII, 28. f. clamo; Catil. I, 21. loquor; Caecin. 25.

testor: quibus (votis) illa etiam deos immortalis de suo scelere testatur; Cluent. 194. de quo te, te, inquam, patria, testor et vos, penates patriique dei; Sest. 45. curia illa vos de gravissimo principatu patris ... testatur; Scaur. 46.

timeo: eos ... de se nihil timere; Sest. 1. nobis omnibus de vita eius ||*talis*|| viri et civis timentibus; ib. 62. dum vos de vobis aliquid timebitis; ib. 94. quod de reditu meo nihil timerent; Planc. 71.

tollo: non modo ignoscendi ratio, verum etiam coguoscendi consuetudo iam de civitate sublata est; Sex. Rosc. 3. perfacile hunc hominem incautum ... de medio tolli posse; ib. 20. ne quis frumentum de Area tolleret ante, quam ..; Verr. III, 36. cetera de oratione mea tollam; ib. 103. Sappho, quae sublata de prytanio est; ib. IV, 126. cum diem festum ludorum de fastis suis sustulissent; ib. 151. qui saxa iacerent, quae de terra ipsi tollerent; Caecin. 60. illum hominem aedilicium ... clamore de foro atque adeo de civitate esse sublatum; Cluent. 79. fidem de foro, dignitatem de re publica sustulistis; leg. agr. I, 23. sublata erat de foro fides; ib. II, 8. ut illud summum auxilium maiestatis atque imperii ... de re publica tolleretur; Rabir. 2. me in consulatu meo carnificem de foro, crucem de campo sustulisse; ib. 10. hic ... umquam ausus esset senatnm de re publica tollere? Sest. 30. senatum ... omnino de civitate esse sublatum; ib. 42. ut censoria notio et gravissimum iudicium sanctissimi magistratus de re publica tolleretur; ib. 55. nomen suum de tabula sustulit; ib. 72. non posse quemqnam de civitate tolli sine iudicio; ib. 73. non solum regem, sed etiam regnum de re publica sustulissem; Phil. II, 84. quod dictaturae nomen ... de re publica sustulisti; ib. 91. in quo (consulatu) ... provincias de populi Romani imperio sustulit; ib. VII, 15. sententiam meam de nnmero seutentiarum sustulerunt; ib. XIV, 22.

trado: eodem modo de utraque re traditum nobis est; Caecin. 96. quae de quoque deo nobis tradita sunt; har. resp. 24. vgl. III. anulus.

traho: anne de nobis trahere spolia foederatis licebat, de hostibus non licebat? Balb. 54.

transfero: litterae litteraeque omnes ... de tabulis in libros transferuntur; Verr. II, 189. „quaternos HS ... in cistam tranferam de fisco"; ib. III, 197. vgl. III. exemplum.

trausigo: cum de sua parte Roscins transegit cum Flavio; Qu. Rosc. 55. ut [eo celerius] de isto transigamus; Verr. III, 60.

triumpho: triumphavit L. Murena de Mithridate; imp. Pomp. 8. qui anno ante de Numantinis triumpharat; Phil. XI, 18.

valeo: plus impudicissimae mulieris apud te de Cleomenis salute quam de sua vita lacrimas matris valere; Verr. V, 112. de me ut valeret (rerum gestarum memoria), semper senatus flagitavit; Quir. 10. de civitate ne tam diu quidem valuit, quam diu ..; dom. 79.

venio: ad iudicium non modo de contione, sed etiam cum ipsa contione veniebat; Cluent. 93. cum innumerabilis multitudo bonorum de Capitolio supplex ad eum sordidata venisset; sen. 12. qui de legione secunda ... ad ... consules venissent; Phil. V, 53.

veuit in mentem: quorum de honore utiuam mihi plura in mentem venirent! Phil. XIV, 31.

vereor: qui aliquid de se verebantur; Rab. Post. 10.

video: de Capitone post viderimus; Sex. Rosc. 84. de quo non audire aliquando, sed videre cotidie possemus; Verr. I, 130. alio loco de aratorum animo et iniuriis videro; ib. II, 150. de reliquo videro; ib. IV, 36. posterius de verbo videbimus; Caecin. 32. de te tu videris; Phil. II, 118.

videor: quid est quod hac tandem de re vobis possit videri? Quinct. 54.

vivo: te ... cum perditissimis latronibus non solum de die, sed etiam in diem vivere; Phil. II, 87.

volo: si idem de coitione voluisset, adiunxisset: QUIVE COIERIT; Cluent. 148.

II. **nach Adjectiven und Zahlwörtern:** certior: certiores a me facti de hac nocturna excursione Catilinae; Catil. II, 26.

dubius: ut de istus facto dubium esse nemini possit ||posset||; Verr. IV, 91. ut de civitate in dubium veniret; Caecin. 18.

integer: de quibus est integrum vobis; Phil. I, 26.

iratus: quam promptus homo P. Septimius! quam iratus de iudicio et de vilico! Flacc. 11.

planus: si de pecunia testibus planum facere non possem; Verr. II, 81.

praecipitem ago: si glebis aut saxis aut fustibus aliquem de fundo praecipitem egeris; Caecin. 60.

ratus: ademit eisdem agros: de agris ratum est; dom. 79. de quibus ... id esset ... ratum; Balb. 33.

reliquus: quibus nihil non modo de fructu, sed ne de bonis quidem suis reliqui fecit; Verr. III,

115. qui duo de consularium numero reliqui sunt; Phil. II, 13. duo reliqui sunt de consularibus; Fr. B. VII, 3.

sacrosanctus: de eis ... quicquam audes dicere sacrosanctum fuisse? Balb. 33.

sollicitus: video vos non solum de vestro ac rei publicae, verum etiam ... de meo periculo esse sollicitos; Catil. IV, 1.

Zahlen (vgl. III. alqs. alqd): **unus**: hominem missum ab isto scitote esse Messanam de legatis unum; Verr. IV, 18. gratias agendas esse .. de privatis uni; sen. 31. de praetoribus unus alienus; Sest. 87. unus enim fuit de magistratibus defensor salutis meae; Planc. 78. se gladio percussum esse ab uno de illis; Milo 65. — **duo** (vgl. reliquus): de quibus duos praetextatos sedentis vides; Vatin. 16. — **tres**: de tribus et decem fundis tris nobilissimos fundos eum video possidere; Sex. Rosc. 98. — **primus**: quem ... primum de plebe aedilem curulem factum esse dixit; Planc. 58. — **unus quisque**: unius cuiusque de varia improbitate generis iudicia ... profero; Verr. IV, 49. — **nullus**: nulla de virtutibus tuis plurimis; Ligar. 37.

III. **nach Substantiven und Verbindungen von Substantiven und Verben**: **alqs**: mihi crede, aliquem de societate tua reperies; Sex. Rosc. 93. quemvis ut hoc mallem de eis, qui essent idonei, suscipere quam me; div. Caec. 16. vereor ne quis forte de populo ... haec ... fiugi a me arbitretur; Verr. I, 138. poterat aliquis ad id negotium de populo accedere; ib. 148. si quis de populo redemptor accessisset; ib. 150. qui ... [de veteribus iudicibus] ... iudices erunt constituti; ib. V, 178. si me ... non familia deiecisset ..., sed aliquis de familia; Caecin. 65. de liberis autem quisquis est, procuratoris nomine appelletur; ib. 57. dicat qui volt hodie de illo populo concitato; Cluent. 90. est nescio quis de eis, quos amicos nostros arbitramur; ib. 143. quis de plebe Romana testimonium dixit umquam, cui non ...? ib. 157. video de istis, qui se populares haberi volunt, abesse non neminem; Catil. IV, 10. si quis umquam de nostris hominibus a genere isto studio ac voluntate non abhorrens fuit; Flacc. 9. de coulegio quis tandem adfuit? dom. 117. nam hoc quidem verbo neque P. Clodius neque quisquam de gregalibus eius aut de consiliariis designatur; har. resp. 53. unus quis eorum, qui de foederatis civitatibus esset civitate donatus, in iudicium est vocatus? Balb. 48. nemo queritur Syrum nescio quem de grege noviciorum factum esse consulem; Piso 1. dico venisse paene neminem, ne de officiosissima quidem natione candidatorum; ib. 55. sed quisnam est iste tam demens? de tuisne? Marcell. 21. mittent aliquem de suo numero; Phil. XI, 25. qui ei de parricidiis audacissimi videbantur; ib. XII, 19. ſ. I. reperio. vgl. abduco; Verr. V, 72.

alqd: Metellus ... utrumque resciudit, et de Epicrate et de Heraclio; Verr. II, 62. hoc non esse Romae natum de societate decumarum; ib. III, 141. extremum reliquum est de aestimato (frumento); ib. 188. ut aliquid de suis bouis recuperaret; ib. V, 128. tametsi de hoc iure permulta praetereo; Caecin. 101. illud, quod uemo fecit, de minore parte populi, quo pertineat videte; leg. agr. II, 20. si illud de duobus consulibus ... perenne ac proprium manere potuisset; sen. 9. concludam illud de optimatibus eorumque principibus ac rei publicae defensoribus; Sest. 136. de me hoc sit extremum; Vatin. 9. de tribus enim, quae proposui, hoc extremum est; Phil. VII, 21. vgl. I. attingo; Verr. II, 113. Flacc. 89. — V, 1.

animum suscipio: de vestri imperii dignitate atque gloria ... videte quem vobis animum suscipiendum putetis; imp. Pomp. 11.

anulus: si vestitum, quo ipse tectus erat, anulumque de digito suum tibi tradidit; Sex. Rosc. 144.

arbitrum sumo: ſ. compromissum.

arbitrium: cuius (iudicis) de ea re nullum est arbitrium; Qu. Rosc. 25.

auctoritas: illorum auctoritatem de Cn. Pompei dignitate a vobis comprobatam semper esse; imp. Pomp. 63. ſ. iudicium; imp. Pomp. 63.

caput: iterum enim iam quaero abs te, sicut modo in illo capite Anniano de mulierum hereditatibus, nunc in hoc de hereditatum possessionibus, cur ..; Verr. I, 118.

caupo: Ambivium quendam, cauponem de via Latina, subornatis; Cluent. 163.

causa: ſ. **causa**, II, 1. dico; Quinct. 31. Sex. Rosc. 61. 76. Cluent. 90. 98. 153. Sulla 82. Sest. 18. 80. Cael. 10. Balb. 11. Planc. 40. Fr. B. VI, 29 (B. I, S. 471). ſ. I.: ago causam.

certamen est: de quorum urbis possessione ... etiam inter deos certamen fuisse proditum est; Flacc. 62.

civis: vgl. I. appono; Verr. I, 74.

cognitionem constituo: ne quod iudicium neve ‖ ne qua ‖ ipsius cognitio illo absente de existimatione eius constitueretur; Verr. II, 60.

commemoratio: intellegi potest ... Aprouii de isto non modo confessio, verum etiam commemoratio; Verr. III, 142.

compromissum facio: quid ita de hac pecunia, de his ipsis HS ɪɔɔɔ, [de] tuarum tabularum fide compromissum feceris, arbitrum sumpseris; Qu. Rosc. 12.

condiciones confero: Sulla cum Scipione ... de auctoritate senatus, de suffragiis populi, de iure civitatis leges inter se et condiciones contulerunt; Phil. XII, 27.

confessio: ſ. commemoratio.

coniectura: ſ. **coniectura**, II, 1. facio; Verr. I, 125. II, 183. III, 106. V, 34 (B. I, S. 622. b).

consensio: nulla de illis magistratuum consensio; sen. 38.

consensus: tantus vester consensus de salute mea fuit, ut ..; sen. 5. omitto civitatium ... de meis ... meritis unum iudicium unumque consensum; dom. 75.

consilium: in consiliis de re publica capiendis; Quir. 24. quorum privatum de re publica consilium et factum ... est comprobatum; Phil. X, 23. ſ. **consilium**, I, 1. est hoc; Phil. II, 24. — II, 1. claudo. inco; Sex. Rosc. 96. dom. 129. Sest. 69. Phil. XIV, 15. laudo; leg. agr. II, 6. patefacio. — 5. eo in; Verr. I, 51 (B. I, S. 645 ff.).

consultum: cui senatus consulto ne intercederent verebatur? de supplicatione, credo, M. Lepidi; Phil. III, 23. ſ. **consultum**, I, 1. exstant. — 3. Verr. III, 100. — II, 1. commemoro. facio; leg. agr. II, 35. Piso 41. Phil. III, 24. Fr. B. VI, 11 (B. I, S. 679, b).

contentio: neque fere umquam venit in contentionem de accusando; div. Caec. 62. quorum do sedibus haec mihi est proposita contentio; dom. 144.

contio: ſ. **contio**, I. declarat; Phil. XII, 19. sunt gratae. — II, 1. cedo. exspecto; har. resp. 9. habeo; Sest. 106. 107. Piso 41 (B. I, S. 689 f.).

controversia: ſ. **controversia**, I. est; Quinct. 20. 42. Verr. III, 194. Tull. 5. Caecin. 21. intercedit. — II, 1. habeo; Verr. II, 122 (B. I, S. 696, b).

crimen: de perduellionis iudicio ... meum crimen est; Rabir. 10. ſ. **crimen**, I, 1. calet. est reliquum; Cael. 56. — dom. — II, 1. relinquo; Verr. II, 151 (B. I, S. 718 720, b).

decessio: an decessionem de summa fecerit; Rab. Post. 30.

decretum: recita .. decretum de tributis; Verr. III, 100. scribae ... non obscurum de meis ... beneficiis suum iudicium decretumque esse voluerunt; dom. 74. quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere; Deiot. 37. unum egregium de rege Deiotaro ... decretum in Capitolio fixum; Phil. II, 93. — **facio**: decreta

Centuripinorum, quae de statuis erant facta, non tolluntur; Verr. II, 162. omnes . . . societates de meo consulatu ac de meis rebus gestis amplissima . . . decreta fecerunt; dom. 74. conlegiorum omnium decreta de me rei publicae causa esse facta fatemur; Vatin. 8. qui cum de me decretum Capuae fecisset; Milo 39.

deliberationem habeo: quas (deliberationes) habebat domi de re publica; Phil. I, 2.

dictum: aliquod dictum adiungere de veneno; Cluent. 184. est illud imperitissime dictum de populis fundis; Balb. 27.

discessus: cuius quondam de patria discessus molestus omnibus . . . visus est; sen. 25.

dissensio: est . . . parva de re dissensio? Phil. VIII, 17.

dolor, vgl. I. declaro.

edictum: qui illud edictum de hereditate (conscripsit); Verr. I, 143. recita: EDICTUM DE PROFESSIONE ‖recita e. d. p.‖; ib. III, 26. EDICTUM DE IUDICIO IS OCTIPLUM: ib. edictum, quod de funeribus habeant; Phil. IX, 17.

epistulam mitto: quam (epistulam) ego ad Cn. Pompeium de meis rebus gestis et de summa re publica misi; Sulla 67.

exemplum: ut illud Uticense exemplum de Hadriano transferretur Syracusas; Verr. V, 94.

existimatio: de omnibus nobis . . . non illa tacita existimatio . . ., sed vehemens . . . populi Romani iudicium consequetur; Verr. V, 176. ut . . . existimatio sit quaedam tacita de vobis pudoris; Font. 28. de C. Fannio quae sit existimatio videmus; Sest. 113.

expectatio est: ſ. opinio est; div. Caec. 71.

factum: ut in omnibus meis factis atque consiliis ventrum de me factum consiliumque laudetur; leg. agr. II, 6. ſ. consilium.

fama: cum baec fama de nostrorum hominum avaritia et cupiditate percrebruerit; Verr. IV, 68. ea non solum fama iam de illo, sed etiam laetitia peragravit; Milo 98.

fletus: quanto cum fletu de illis nostris incendiis ac ruinis! Sest. 121.

formulam constituo: sunt iura, sunt formulae de omnibus rebus constitutae; Qu. Rosc. 24.

fundus fio: de nostra vero re publica, de nostro imperio, de nostris bellis, de victoria, de salute fundos populos fieri noluerunt; Balb. 22. videbat enim populus de suo iure, non de nostro fundus fieri solere; ib. 48.

gleba: vobis . . . gleba nulla de paternis atque avitis *his* possessionibus relinquetur; leg. agr. II, 82. non adimi cuiquam glebam de Sullanis agris; ib. III, 3.

gratia: ſ. I. ago gratias.

homo: P. Iunii erat hominis de plebe Romana filius; Verr. I, 151.

ignoratio: cuius scientiam de omnibus constat fuisse, eius ignoratio de aliquo purgatio debet videri; Sulla 39.

interdictum: cur . . . in hoc interdictum DE HOMINIBUS ARMATIS non additur? Caecin. 91. ex hoc interdicto DE ARMATIS HOMINIBUS; ib. — est: fuit illud interdictum apud maiores nostros de vi, quod hodie quoque est; Tull. 44. interdictum esse de hominibus armatis; Caecin. 62. cum interdictum esset de pluribus; ib. — compono: ideo de coactis (hominibus) compositum interdictum est; Caecin. 59.

iudex: de conveutu ac negotiatoribus nulli iudices; Verr. II, 34. ſ. iudicium; Verr. a. pr. 51. — sum: qui qua de re iudex fuisset testis esset; Qu. Rosc. 47. de iniuria quae tibi facta sit neminem nostrum graviorem iudicem esse oportet quam te ipsum; div. Caec. 58. cum iudices sitis de pecunia capta conciliata; Verr. III, 218 neminem voluerunt maiores nostri non modo de existimatione cuiusquam, sed ne pecuniaria quidem de re minima esse iudicem, nisi qui inter adversarios convenisset; Cluent. 120. cum . . . idem iudices retineantur, qui fuerint de reo; Rab. Post. 36. dic te, Caesar, de facto Ligarii iudicem esse; Ligar. 30. — constituo: qui de quaque re constituti iudices sint; dom. 33. — habeo: ut . . . istum . . . de vobis iudicem . . . habeatis; Verr. II, 77. de vi te ipsum habebo iudicem; Caecin. 48. — sortior: ut de eo praetor iudices ex P. Rupilii decreto . . . sortiatur; Verr. II, 32.

iudicium: cuius (arbitri) de ea re proprium non ‖proprium‖ erat iudicium; Qu. Rosc. 25. qua lege populus Romanus de pecuniis repetundis opimis iudiciis severissimisque iudicibus usus est; Verr. a. pr. 51. (populus Romanus) de iure .. libertatis et civitatis suum putat esse iudicium; ib. I, 13. iam hoc magnum iudicium hominum de istius singulari improbitate; ib. 111. licet omnia de pecuniis repetundis iudicia tollatis; ib. II, 27. in eum iudicium de professione iugerum postulabatur; ib. III, 39. Verres in Xenonem iudicium dabat illud suum damnatorium de iugerum professione; ib. 55. tum neque iudicium de numero iugerum dabatur; ib. 117. nihil opus fuisse iudicio de vi coactis armatisque hominibus; Tull. 9. vestrum ab illis de eodem homine iudicium populique Romani auctoritatem improbari; imp. Pomp. 63. hoc capite etiam quaestionem de clarissimis viris . . . iudicumque de pecuniis repetundis ad xviros translatum videtis; leg. agr. II, 59. propter singulare animi mei de tua virtute iudicium; Muren. 60. vestro nobis iudicio standum esse de vobis; Flacc. 65. intelleges et de hoc et de aliis iudicium meum et horum par atque unum fuisse; Sulla 5. vestra de me multa iudicia; sen. 2. cuius est gravissimum iudicium de iure legum; dom. 71. penes quem (censorem) maiores nostri . . . iudicium senatorum ‖senatorum‖ de dignitate esse voluerunt; ib. 130. quibus (temporibus) nostrorum civium spectentur iudicia de nobis; Vatin. 10. quae (urbs) primum iudicium de capite vidit M. Horatii; Milo 7. nullum iudicium de se senatus imminutum putat; Deiot. 36. senatus . . iudicia de illo tam multa . .; ib. 37. tuum de auspiciis iudicium interitus Caesaris sustulit? Phil. II, 88. quae de se exspectat iudicia graviora quam amicorum suorum? ib. III, 37. occulta enim fuit eorum voluntas iudiciumque de Antonio; ib. VII, 21. quod fuerit de hoc bello iudicium senatus; ib. IX, 7. ſ. consensus; dom. 75. ilecretum; dom. 74. existimatio; Verr. V, 176. lex; Verr. a. pr. 41. — est: iudicium esse . . . non de re pecuniaria, sed de fama fortunisque P. Quinctii vides; Quinct. 83. maleficium, de quo iudicium est; Sex. Rosc. 117. iudicium de pecuniis repetundis ne sit hoc tempore; Verr. IV, 82. reliquum iudicium iam non de mea fide . . . nec de istius vita . . ., sed de iudicibus et . . . de te futurum est; ib. V, 177. de hoc iudicium est; Tull. 23. de quo (iure) iudicium est; Caecin. 10. cum iudicium de vi sit; ib. 104. nullum fuisse de alea lege iudicium; Phil. II, 56. — constituo: quorum causa iudicium de pecuniis repetundis est constitutum; div. Caec. 11. post . . . iudicia .. de pecuniis repetundis constituta; Verr. III, 130. de eo si quis legem aut iudicium constituerit; Tull. 9. praetores . . . de vi et armis severum iudicium constituerunt; ib. 42. quo de iure hoc iudicium constitutum est ‖sit‖; Balb. 44. cuius enim de illo incesto stupro iudicium decernendi senatui potestas esset erepta, de eius interitu quis potest credere senatum iudicium novum constituendum putasse? Milo 13. ſ. cognitio. — decerno: ſ. constituo; Milo 13. — facio: quod contra omnium consuetudinem iudicium prius de probro quam de re maluit fieri; Quinct. 9. de re iudicium fieri oportere; ib. 30. ut hoc iudicium non de illorum praeda, sed de huius maleficio fieri videretur; Sex. Rosc. 95. de quo non praeiudicium, sed plane iudicium iam factum putatur; div. Caec. 12. ut non

nullum etiam de suo ingenio iudicium fieri arbitretur; ib. 44. cum socii populi Romani iudicia de pecuniis repetundis fieri nolunt; Verr. a. pr. 42. quod .. iudicium secundum Heraclium de compromisso factum erat; ib. II, 66. DE ABSENTE IUDICIUM NULLUM FIERI PLACERE; ib. 95. de quibus (civitatibus) facillime fieri iudicium voluntatis potest; ib. 153. ut .. de suo capite iudicium fieri patiatur praesens ac sedens; ib. III, 135. non de praetore Siciliae, sed de nefario tyranno fieri iudicium; ib. V, 117. ut in hac causa non de improbitate Sex. Aebutii, sed de iure civili iudicium fieri videretur; Caecin. 4. de quo homine vos ... tanta et tam praeclara iudicia fecistis? imp. Pomp. 43. iudicium de Oppianico factum esse; Cluent. 55. quae facta postea iudicia de illo iudicio dicerentur; ib. 88. ut de eis, qui rem iudicarint, huiusce modi iudicia fieri possint; ib. 152. gratia iudicia pro re publicae dignitate multa de coniuratorum scelere fecistis; Flacc. 94. de quo gravissimum ... iudicium nudius tertius decimus feceritis; Phil. V, 3. senatui non placere id iudicium de Sullae bonis fieri; Fr. B. VI, 16. — habeo: me confitear non iudicium aliquod habuisse de utilitate rei publicae; Planc. 93. — voco in: ut ... non de vitiorum suorum poena, sed de virtutis praemio in iudicium vocetur; Balb. 65.

ius constituo: nihil de testamento illius novi iuris constitui oporteret; Verr. I, 107. tu de optimo, de iustissimo, de honestissimo genere hominum, hoc est de aratoribus, ea iura constituebas, quae ..; ib. III, 27. f. formula. — dico: ut tibi de pecuniis creditis ius ... dicere liceret; prov. cons. 7. — sancio: qui de civitate et libertate ea iura sanxerunt, quae ..; dom. 80.

lacrimae: te patris lacrimae de innocentis filii periculo non movebant; Verr. V, 109.

laetitia: i. fama; Milo 98.

legati veniunt: de qua expugnatione cum legati ... venissent; Verr. I, 50. — mitto: de eis iniuriis ... populus Centuripinus legatos uoluit mittere; Verr. III, 108. ad eum legatos de pace mittemus? Phil. XII, 11.

lex: cum lex ipsa de pecuniis repetundis sociorum ... patrona sit; div. Caec. 65. ut lex de pecuniis repetundis iudicumque tolleretur; Verr. a. pr. 41. cedo mihi leges ... omnis praeterea de iure civili; ib. I, 109. ille legem mihi de XII tabulis recitavit ... et legem antiquam de legibus sacratis; Tull. 47. qua lege in eo geuere a senatore ratio repeti solet, de pecuniis repetundis; Cluent. 104. lex, qua coacti huc convenistis, de criminibus veneni; ib. 164. cos ... lege de vi ... teneri; har. resp. 15. C. Caesaris legem de pecuniis repetundis non putat esse legem? Sest. 135. qui quamquam lege de vi certe non tenebatur ..; Cael. 71. quod hic adsecutus est legis de ambitu praemio; Balb. 57. quae ... lex .. Iulia de pecuniis repetundis planissime vetat; Piso 50. datur tibi tabella [iudicii]. qua lege? „Iulia de pecuniis repetundis.“ quo de reo? „de equite Romano“; Rab. Post. 12. eas leges ... de provinciis, de iudiciis ... evertenslas putamus? Phil. I, 24. lege de sicariis commisit L. Varenus; Fr. B. II, 6. Cottae legem de iudiciis privatis anno post .. *abrogatam*; ib. VI, 9. legem Liciniam et Muciam de civibus redigundis ‖regundis‖ ... perniciosam rei publicae fuisse; ib. 10. Cn. Pompeium causam lege Varia de maiestate dixisse; ib. 29. — est: quae (lex) de proscriptione est; Sex. Rosc. 125. Syracusis lex est de religione; Verr. II, 126. tametsi lex est de pecuniis repetundis; ib. IV, 17. de damno legem esse Aquiliam; Tull. 9. quae (lex Aquilia) de damno est; ib. 42. legi Fabiae, [quae est de numero scctatorum]; Mureu. 71. leges, quae sunt de iure et de tempore legum rogandarum; Sest. 56. legis Liciniae, [quae est dc sodaliciis]; Planc. 36. lege, quae est de alea, coudemnatum; Phil. II, 56. vgl. quaestio est; Milo 13. — confero: f. condiciones. — conscribo: ut eis ... praetor de senatu cooptando leges conscriberet; Verr. II, 122. — constituo: quin tota lex de pecuniis repetundis sociorum causa constituta sit; div. Caec. 17. legem Sempronlam esse de civibus Romanis constitutam; Caiil. IV, 10. f. iudicium constituo; Tull. 9. — do: leges ... de cooptando senatu et de numero veterum ac novorum dedit; Verr. II, 125. legem ... de libertiuorum suffragiis Cornelius C. Manilio dedit; Fr. B. VI, 8. — fero: Piso ille Frugi, qui legem de pecuniis repetundis primus tulit; Verr. III, 195. qui (L. Piso) primus de pecuniis repetundis legem tulit; ib. IV, 56. imbet ferre de his legem curiatam ‖l. d. h. c.‖; leg. agr. II, 28. quam (legem) L. Flaccus interrex de Sulla tulit; ib. III, 5. quod legem de ambitu tuli, certe ita tuli, ut eam, quam mihimet ipsi iam pridem tulerim de civium periculis defendendis, non abrogarim; Mureu. 5. consules ... impediebantur lege, non ea, quae de me, sed ea, quae de ipsis lata erat; sen. 4. an de peste civis ... licuit tibi ferre non legem, sed nefarium privilegium? dom. 26. quo die de te lex curiata esse dicatur; ib. 39. quo exemplo legem nominatim de capite civis indemnati tulisti? ib. 43 qui legem de meo redito ferendam non censuit; ib. 68. ut de me lex ferretur; ib. quam (legem) idem iste de Maccdonia Syriaque tulerat; ib. 70. de me rettulisti, legem promulgasti, tulisti; ib. quam (legem) de me tulisti; ib. 71. te, P. Lentule, legem de me ferente; ib. 75. legem de iniuriis publicis tulisti Anagnino nescio cui Mcmullae pergratam ‖per gratiam‖; ib. 81. ante quam est lata lex de me; ib. 85. de me ... dicit se legem tulisse; Sest. 109. legem te de alternis consiliis reiciendis tulisse; Vatin. 27. quo (anno) lex lata est de pecuniis repetundis acerrima: ib. 29. cum ego legem de ambitu tulerim ex senatus consulto, tulerim sine vi, tulerim salvis auspiciis, tulerim salva lege Aelia et Fufia; ib. 37. tulli apud unlores nostros legem C. Furius de testamentis, tulit Q. Voconius de mulierum hereditatibus, innumerabiles aliae leges de civili iure sunt latae; Balb. 21. si lex *de ea* re ferretur; Rab. Post. 18. Q. Fabricio, viro optimo, cum de reditu meo legem ferret, pulso; Milo 38. cum est lata lex de me; ib cum leges eas, quae numquam promulgatae essent, et de te et a te latas confiterere; Phil. II, 6. de exsulibus legem, quam fixisti, Caesar tulit? ib. 98. si quam legem de actis Caesaris confirmandis deve dictatura in perpetuum tollenda deve colonis in agros deducendis tulisse M. Antonius dicitur; ib. V, 10. de quibus (actis Caesaris) confirmandis et saucicndis legem comitiis ceuturiatis ex auctoritate uostra laturus est; ib. X, 17. eos, de quibus lata est (lex Hirtia); ib. XIII, 32. — habeo: Agrigentini [de senatu cooptando] Scipionis leges antiquas habent; Verr. II, 123. — iubeo: de quo legem populus Romanus iusserat; Verr. III, 182. legem populum Romanum iussisse de civitate tribuenda; Balb. 38. — promulgo: de quibus, ut eos iudices habeamus, legem ab homine ... nobilissimo promulgatam videmus; Verr. II, 174. lege de iudiciis iudicibusque novis promulgata; ib. V, 177. legem separatim initio de salute mea promulgavit; sen. 21. quae (lex) promulgata est de tertia decuria; Phil. I, 19. f. fero; dom. 70. — rogo: leges, quae de civium Romanorum supplicio rogatae suut; Catil. I, 28. — sancio: quas (leges) senatus ie ambitu sauciri voluerit; Plauc. 44. — scisco: quod primus scivit legem de publicanis; Planc. 35. — scribo: „lex scripta *est* de gladiatoribus“; Sest. 135.

libellos propono: de quo libelli in celeberrimis locis propouuntur; Quinct. 50. — relinquo: quos (libellos) M. Brutus ... de iure civili reliquit; Cluent. 141.

liber: cum ... Platonis ... ornate scriptum librum de morte legisset; Scaur. c. 3 § 4.

libertas: quod eidem in posterum de extraordinariis potestatibus libertatem ademisses; dom. 22.

lis: quod ... de pecuniis repetundis iis aestimata sit eo nomine, quod ..; Verr. a. pr. 38.

littera: in quibus tabellis de furto littera nulla invenitur; Cluent. 184.

litterae exstant: cuius de probris, adulteriis ac stupris exstant Acmonensium litterae; Flacc. 34. — veniunt: cum a C. Verre litterae ... de laudatione venissent; Verr. IV, 141. — adfero: de eadem re litteraе complures a multis eius amicis ... adferuntur; Verr. II, 97. — mitto: aliquotiens ad socios litteras de istius iniuriis miserat; Verr. II, 171. accidit ut Carpinatius ... crebras postea litteras ad socios de istius sumuis officiis in rem communem beneficiisque mitteret; ib. 172. Carpinatium saepe ad se de eius officiis litteras misisse dixerunt; ib. de quo litteras eas ... ad se missas ... scirent esse; ib. 180. litteraе recitantur, ad civitates de ternis denariis missae; ib. III, 225. cum .. eadem de re Cn. Lentulus ... litteras misisset; Flacc. 45. ad quas litteras L. Piso de suis rebus non audet mittere; prov. cons. 25. ut ad senatum tantis de rebus gestis litteras mittat; Piso 49. te aiebas de tuis rebus gestis nullas litteras misisse; Planc. 85. ille litteras ad te mittat de sua spe? Phil. VII, 5. ad te ipsum, P. Servili, num misit ullas conlega litteras de illa calamitosissima pugna Pharsalia ‖pharsalie‖? ... at misit postea de Alexandria, de Pharnace; ib. XIV, 23.

locus: recita hunc ipsum locum de testimonio; Verr. I, 79. nunc mihi tertius ille locus est reliquus ‖ r. e.‖ orationis de ambitus criminibus; Mureu. 54. — constituo: nuper apud C. Orchivium ... locus ab iudicibus Fausto Sullae pecuniis resiđuis non est constitutus; Cluent. 94.

mentio: numquam ab eo mentio de me nisi honorifica; Phil. II, 89. — facio: cum statuisses mentionem de pecunia facere; Quinct. 39. mentio de lege nulla fiebat; Verr. V, 178. de quo (capite) ego consulto ... neque apud vos ante feci mentionem; leg. agr. III, 4. numquam in hoc ordine de Q. Metello mentio facta est; sen. 38. numquam de P. Popilio ..., numquam de Q. Metello ..., nunquam de C. Mario ... in senatu mentio facta est; Quir. 9. cum de quibusdam esset mentio facta; Vatin. 38.

moderatio: quae etiam conlegae eius moderatio de me; Sest. 72.

monumentum pono: hoc de homine ac de huius bonis etiam in Eryco monte monumentum tuorum flagitiorum crudelitatisque posuisti; Verr. II, 115. — prodo: haec de ... clarissimis viris ... monumenta nobis litterae prodiderunt; Planc. 94.

navis: navem tu de classe populi Romani ... ausus es vendere? Verr. I, 87.

negotium do: „eidem .. utraque de re negotium dedi“; dom. 52.

nuntium adfero: adlato nuntio de legione quarta; Phil. III, 24. adfertur ei de quarta nuntius; ib. XIII, 19. — perfero: recenti nuntio de illo senatus consulto ... perlato; Sest. 120.

opinio: quae est opinio hominum de M. Antonio falsa; Verr. I, 60. a vobis ... parvam exigui temporis usuram bonae de me opiuionis postulo; leg. agr. III, 2. si honesta *deest* de numine eorum (deorum) ac mente opinio; dom. 107. — est: quod est de me opinionis; div. Caec. 36. de quo nulla umquam opinio fuerit nullaque in hoc ipso iudicio exspectatio futura sit; ib. 71. ut opinio est de cuiusque moribus; Cluent. 70. quae fuerint opiniones in Sardinia de istius mulieris morte: nam fuerunt duae; Scaur. c. 5. § 7. — adfero: si quam huc graviorem de illo iudicio opinionem attulistis; Cluent. 142. — habeo: falsam de illis habuit opinionem, malam de vobis; Verr. III, 59. quam (opinionem) de vobis habet; ib. V, 177. quam (opinionem) de vobis habeo; ib. 183. — imbibo: nisi de vobis malam opinionem animo imbibisset; Verr. a. pr. 42.

oratio: de corruptelis, de adulteriis, de protervitate, de sumptibus immensa oratio est; Cael. 29. quae fuit oratio de concordia? Phil. I, 31. — conscribo: orationem Stratonis conscribere de furto; Cluent. 184. — expromo: an de peculatu facto aut de tabularie incenso longa oratio est expromenda? Rabir. 8. — habeo: ut omnem orationem meam non de illorum facto, sed de ratione censoria habitam existimari velim; Cluent. 118. quas (orationes) de re publica habuisset; ib. 141.

pactionem facio: utrum Roscius cum Flavio de sua parte au de tota societate fecerit pactionem; Qu. Rosc. 34. cum de tota lite faceret pactionem; ib. 40. qui de sociis cum hostibus, de civibus cum sociis faciat pactiones; prov. cons. 12.

pars: ut de suis commodis aliquam partem velit committere ‖nolit omittere; al.‖; Quinct. 38. ut aliquam partem de istius impudentia reticere possim; Verr. I, 32. illam alteram partem de nece Saturnini nimis exiguam ... esse voluisti; Rabir. 9. illam partem causae patior graviter et ornate a M. Crasso peroratam de seditionibus Neapolitanis, de Alexandrinorum pulsatione Puteolana, de bonis Pallae; Cael. 23.

persona: exsultabat gaudio persona de mimo, modo egens, repente dives; Phil. II, 65.

poëta: cum ei libellum malus poëta de populo subiecisset; Arch. 25.

popa: fuit ‖fuerit‖ audiendus popa Liciuius uescio qui de circo maximo; Milo 65.

postulatum: quae sunt in eisdem postulatis de iniuriis tuis; Verr. II, 147. hoc postulatum de statuis ridiculum esse videatur ei, qui ..; ib. 148. nonne legati Apollonidienses omnia postulata de iniuriis unius Deciani detulerunt? Flacc. 79.

potestas: omnem suam de nobis potestatem tradidit vobis; Flacc. 4.

praedicatio: quae (ab illo) praedicatio de mea laude ... praetermissa est? dom. 27.

praeiudicium est: Apronio condemnato de isto praeiudicium futurum; Verr. III, 153. — facio: praeiudicium ‖a‖ se de capite C. Verris per hoc iudicium uolle fieri; Verr. III, 152. de quo homine praeiudicium nolueri fieri per recuperatores; ib. 153. ea de eo praeiudicia esse facta ab ipsis iudicibus; Cluent. 9. quae praeiudicia de eo facta esse constarent; ib. 104. f. iudicium facio; div. Caec. 12.

preces: f. vota; Planc. 97.

privilegium fero: f. legem fero; dom. 26.

proscriptionem fero: cum de capite civis ... et de bonis proscriptio ferretur; Sest. 65.

quaestio: in hac quaestione de pecuniis repetundis; Verr. II, 15. quid mea (quaestio) de pecuniis repetundis? Cluent. 147. hinc illae ... de morte Oppianici quaestiones; ib. 191. his duabus quaestionibus de vi et maiestate sublatis; Phil. I, 22. f. iudicium; leg. agr. II, 59. — est: quaestio de furto est; Cluent. 184. erant enim leges, erant quaestiones vel de caede vel de vi; Milo 13. [de servis nulla lege quaestio est in dominum nisi de incestu, ut fuit in Clodium;] ib. 59. haec est quaestio de interitu P. Clodii; ib. 79. quamquam de morte Clodii fuit quaestio; Phil. II, 22. — venit: cum ... acerrima de civitate quaestio Licinia et Mucia lege venisset; Balb. 48. — constituo: qua de re lege est haec quaestio constituta;] Cluent. 1. cum ... quaestio de patris sui morte constitui diceretur; ib. 176. constituitur quaestio de furto; ib. 181. — fero: num igitur ulla quaestio de Africani morte lata est? Milo 16. quis tandem de interitu meo quaestionem tulisset? ib. 20. Pompeius de iure, non de facto quaestionem tulit; ib. 31. si ... potuisset .. quaestionem de morte P. Clodii ferre; ib. 79. de eius nece lata quaestio est; ib. — habeo: mortis paternae de servis paternis

quaestionem habere filio non licet; Sex. Rosc. 78. Chrysogonus suine maleficii occultandi causa quaestionem de his haberi non volt? ib. 122. quaestionem habere de viri morte constitnit; Cluent. 176. post triennium igitur agitata denuo ‖denique‖ quaestio de viri morte habebatur, et de quibus servis habebatur? ... de Stratone et de Nicostrato; ib. 182. eadem de re triennio post, isdem de hominibus ... in filii caput quaestionem habere conata es? ib. cum haberetur de furto quaestio; ib. 183. quaestiones urgent Milonem, quae sunt habitae nunc in atrio Libertatis. quibusnam de servis? rogas? de P. Clodii; Milo 59. — instituo: institutam esse quaestionem de morte Oppianici; Cluent. 181. — promulgo: promulgarisne ... quaestionem de tot ... viris? Vatin. 26.

quaestus: invenietur ‖inibitur, al.‖ enim ratio quaestus de nostra ‖vestra‖ pecunia; leg. agr. II, 67.

querella: his de tot tantisque iniuriis ... consulum querella esse debuit; Sest. 64.

querimonia: ita liberae querimoniae de aliorum iuiuriis esse dicuntur; imp. Pomp. 41. — audio: de cuius imprudente ... querimonias audistis; Verr. III, 22. — habeo: Romae querimoniae de tuis iniuriis conventusque habebantur; Verr. III, 132. querimonia, quam sum habiturus de istius crudelitate et de civium Romanorum indignissima morte; ib. V, 72.

rationem ineo: inirent ... rationem de commodis militum veteranorum augendis; Phil. V, 53. — reddo: tibi non solum de tuis, sed etiam de illorum factis rationem esse reddendam; Verr. II, 29. de laudatione ... ratio sic mihi reddita est; ib. IV, 141.

recuperatores: Scandilius postulare de conventu recuperatores; Verr. III, 137. f. **cohors,** III. recuperatores de (3 Et.) B. I, S. 566, b.

redemptor: egl. alqs; Verr. I, 150.

res: recens [Syracusana] erat illa res ... de Heraclio; Verr. II, 53. altera res est de honoribus; Phil. V, 35. vgl. I. attingo; dom. 108.

responsum: tantis de rebus responsum dedisti; Verr. V, 40. responsum haruspicum hoc recens de fremitu in contione recitavit; har. resp. 9. ex quibus (responsis) est primum de ludis; ib. 29.

reus: reo de pecuniis repetundis Catilinae fuit advocatus; Sulla 81. qui est de vi reus; Sest. 75. eques Romanus de pecuniis repetundis reus; Rab. Post. 11. — facio: nec oporteuisse Sestium de vi reum fieri; Vatin. 31. quem negaveris reum omnino de vi fieri debuisse; ib.

rogationem fero: Sullam illam rogationem de se nolle ferri; Sulla 65. nisi rogationem de piratico bello tulisset; sen. 11. quae (rogatio) de Pompeio a ... consulibus lata est; Balb. 33. — promulgo: quam (rogationem) promulgarat non de tollenda, sed de levanda calamitate fratris sui; Sulla 62. promulgantur ... rogationes ab eodem tribuno de mea pernicie et de provinciis consulum nominatim; Sest. 25.

rumor: eius modi *de* candidato *rumore* amici intimi debilitantur; Muren. 45. graves de te rumores; Deiot. 25.

scientia: f. ignoratio.

sententia: cuius sententiam senatus [omnis] de salute mea ... secutus est; Milo 39. — dico: f. **dico,** III. sententiam; sen. 8. dom. 26. 31. 69. >. 70. har. resp. 14. Sest. 69. 70. prov. cons. 3. Phil. I, 3. III, 37. XIV, 22. — fero: P. Servilius ... adest de te sententiam laturus; Verr. I, 56. cum de te sententiam ferent; ib. 154. qui in senatu sine ulla cupiditate de bello et pace sententiam ferat; ib. II, 76. quod iste ... sententiam de capite civis Romani ferat; ib. 77. de quo vos sententiam per tabellam feretis? ib. IV, 104. clam an palam de se sententiam ferri vellet; Cluent. 55. quam ob rem ... tam pauci de hominum fortunis sententiam fertis? ib. 147. non illi vos de nnius municipis fortunis arbitrantur, sed de totius mnnicipii statu ... sententias esse laturos; ib. 196. maiores de singulis magistratibus bis vos sententiam ferre voluerunt; leg. agr. II, 26. ne de capite videlicet civium Romanorum sententiam ferat; Catil. IV, 10. non solum de L. Murenae, verum etiam de vestra salute sententiam feretis; Muren. 84. qui de Flacco sententiam laturus es; Flacc. 85. non se de salute mea sententiam ferre; sen. 28. de quo foedere populus Romanus sententiam non tulit; Balb. 34. de quo homine, de quo genere, de quo nomine sententias feratis; Scaur. 13. — rogo: si ipse A. Cluentius sententiam de iudiciis rogaretur; Cluent. 136. hos ... de re publica sententiam rogo; Catil. I, 9. — paro: parata de circumscribendo adulescente sententia consularis; Phil. XIII, 19.

sermo est: cius modi volnisti de te sermonem esse omnium? Verr. V, 46. de Alexandrinis esse video sermonem; har. resp. 34. nullum tibi omnino cum Albinovano sermonem non modo de Sestio accusando, sed nulla umquam de re fuisse; Vatin. 3. — habeo: quod eius modi sermones de se habuerint; Verr. V, 102.

societatem coëo: qui societatem coieris de municipis ... fortunis; Sex. Rosc. 87.

spes est: quae (spes) de illo est; Vatin. 25. — habeo: an iste umquam de se bonam spem habuisset? Verr. a. pr. 42.

sponsionem facio: qui ... sponsionem de probro facere maluerit; Quinct. 46. sponsio fit de capite ac fortunis tuis; Verr. III, 13. cum eodem Apronio ... eandem sponsionem de societate fecit, quam Rubrius facere voluerat; ib. 135. sponsio facta est cum cognitore tuo Apronio de fortunis tuis omnibus; ib. 137. sponsiones ipso praesente factas de decumarum societate; ib. 144.

sponsor: si ... Pompeius idem mihi testis de voluntate Caesaris et sponsor est illi de mea; prov. cons. 43.

suffragium fero: de eius capite ... conductos et sicarios ... suffragium ferre; dom. 46. cum omnes principes civitatis ... suffragium se non de civis, sed de civitatis salute ferre censebant; ib. 90. qui se suffragium de me tulisse confiteretur; Sest. 68. se ... suffragium de salute mea tulisse; ib. 109. is de me suffragium tulit; ib. 111.

suspicio: eum, de quo esset orta suspicio pecunia oppugnatum; Cluent. 76. numquam illum ... propriam non nullorum de ipso suspicionem ... sedare voluisse; Sest. 8. de quo nulla umquam suspicio durior ... adlata .. est; ib. 59.

tabellas diribeo: dum de te quinque et septuaginta tabellae diribeantur; Piso 96. — do: cum tabella vobis dabitur, iudices, non de Flacco dabitur solum: dabitur de ducibus auctoribusque conservandae civitatis; dabitur de omnibus bonis civibus; dabitur de vobismet ipsis; dabitur de liberis vestris, de vita, de patria de salute communi; Flacc. 99. f. lex; Rab. Post. 12. — figo: cuins de meritis ... fuit aënea tabula fixa Thermis in curia; Verr. II, 112.

terrorem inicio: terror iniectus Caesari de eius actis; prov. cons. 43.

testimonium dico: f. **dico,** III. testimonium; Sex. Rosc. 102. Verr. I, 52. III, 122. Cluent. 99. Sulla 83. Vatin. 41. Planc. 55.

testis: de quibus vos aliis testes esse debetis, de eis ipsi alios testis audietis? Flacc. 9. f. iudex sum; Qu. Rosc. 47. sponsor. — pluris te testis habere de Voltinia quam quot in ea tribu puncta tulerit; Planc. 54.

timor: timor meus de vestra fide; Verr. I, 23.

triumphus: de classe populi Romani trinmphum agero piratam! Verr. V, 100. derideatur de rege Pyrrho triumphus M. Curii, de Philippo T. Flaminini, de Aetolis M. Fulvii, de rege Perse L. Pauli, de Pseudophilippo Q. Metelli, de Corinthiis L. Mummii; Muren. 31.

tropaea constituo: in qua (urbe) tropaea de me et de re publica videam constituta; dom. 100.

verbum facio: si verbum de re publica fecisset; Sex. Rosc. 2. de bonorum venditione et de ista societate verbum esse facturum neminem; ib. 28. de bonorum emptione deque ea societate neminem esse qui verbum facere auderet; ib. 58. qui tam multa de tuis emptionibus verba faciam; Verr. IV, 35. QUOD VERBA FACTA SUNT DE SEX. PEDICANO; ib. 143. QUOD VERBA FACTA SUNT DE C. VERRE; ib. perpauca mihi de meo officio verba faciunda sunt; Cluent. 117. ille de eo, quod quaerebatur, verbum nullum fecit? ... de furto ... verbum fecit nllum? ib. 185. qui ... verba de salute mea fecerant; dom. 54. cum ... multa de collegii iudicio verba fecissent; har. resp. 13. de quo ego ... verbum feci ... numquam; Sest. 133. quacumque de re verbum facere coeperatis [aut referre ad senatum]; Piso 29. ne verbum quidem ausus est facere de Caesare; Phil. III, 20. „quod L. Opimius consul verba fecit de re publica; ib. VIII, 14. quod C. Pansa consul verba fecit de litteris; ib. X, 25.

versum dico: ſ. **dico,** III. versum (2. St.). — percelebro: [de qua mulicre plurimi versus ... percelebrantur; Verr. V, 81]. — scribo: de qua muliere versus plurimi supra tribunal ... scribebantur; Verr. III, 77.

vinum: pauis et vinum a propola atque de cupa; Piso 67.

viri: adhibentur in scribendo ‖in exscribendo‖ de conventu viri primarii; Verr. II, 189.

vociferatio: an te L. Flavii ... de L. Herennio vociferatio commovebat? Verr. V, 156.

voluntas: quae Caesaris de bello volnntas fuerit; Marcell. 15.

vota: eorum .. preces et vota de meo reditu exaudiens; Planc. 97.

vocem mitto: vox de quaestura missa nulla est; Flacc. 6.

IV. **zum ganzen Satz gehörige Bestimmungen:** de Alexandrinis; har. resp. 34. Sthenio; Verr. II, 97.

aliquo; Planc. 25. ipso .. ambitu; Planc. 36 — de bouis ... Cupidinem posuit; Verr. V, 142. — causa: ſ. **causa,** V, 2. de (30 St.) Bb. I, S. 479, a. suo consilio; Cluent. 53. L. Sulla Q. Metello consulibus; Verr. I, 130. — ceteris damnis; Tull. 41. [DE] POPLO MAIO; Tull. 29. — quam tu ne de facie quidem nosti; Piso 81. familia; Tull. 35. foederibus; Balb. 45. qui eum de Pharsalia fuga Paphum persecuti sunt; Phil. II, 39. — improviso; Sex. Rosc. 151. industria; Verr. a. pr. 35. infamia; Verr. III, 132. iniuria; Tull. 38. integro; Verr. II, 139. Cluent. 28. 167. 177. Phil. V, 10. toto iure pacis et belli; Balb. 45. — litteris corruptis; Verr. II, 107. loco superiore; Verr. I, 14. II, 102. IV, 49. 86. Milo 29. — moribus; Cluent. 164. — de quo nomine, ... de eo; Q. Rosc. 13. nocte Muren. 22. 69. multa de nocte; Sest. 75. hac pecunia; Qu. Rosc. 13. principio; Sulla 69. — reliquo; Caecin. 103. qua de re; Verr. II, 28. III, 73. Tull. 41. Cluent. 133. maximis acerbissimisque rebus; div. Caec. 37. — scripto (dicere); Sest. 129. Planc. 74. Phil. X, 5. (sql. I. recito; leg. agr. II, 48). sella; Verr. II, 94. IV, 86. sensu Catil. IV, 11. Erucii sententia; Sex. Rosc. 104. multorum propinquorum s. Verr. I, 111. decem legatorum s. Verr. II, 32. 39. 40. 90. sententia scribae; Verr. II, 75. omnium s. ib. 100. eorum s. ib. 122. latronum, hoc est, de comitum suorum s. ib. V, 114. Oppianici s. Cluent. 55. T. Annii ..., ceterorum honestissimorum virorum s. ib. 182. quorum de sententia; Sulla 55. har. resp. 21. senatus s. Sest. 50. Balb. 55. mea s. Vatin. 16. cognatorum s. Cael. 68. suorum propinquorum, fortissimorum virorum, s. ib. conlegae Q. Metelli s. Piso 35. ſ. **amicus,** B, I, 4, a. sententia (8 St.) B. I, S. 211, a. (idque tibi de amicorum [de his de Aquilii] sententia responderat? Caecin. 95). **consilium,** IV, 1. sententia (11 St.) B. I, S. 649 (D. C. S.; Verr. V, 54). — tribunali; Verr. V, 16. leg. agr. II, 93. sella ac tribunali; Verr. II, 94. — qua victoria; Verr. III, 186. quo (utilitate); Phil. XII, 30.

V. **ohne unmittelbaren Zusammenhang:** 1. **Ellipſen:** cum iste „quid de hordeo“ inquit „et de Docimo, amiculo meo? quid cogitatis? Verr. III, 79. tritici quod satis esset, de suis decumis; ib. IV, 62. sed quid ego plura de Gavio? ib. V, 169. nihil, ut opinor, praeterea de legibus; Tull. 47. quid de tota Caria? Flacc. 65. de nostrum enim omnium — non audeo totum dicere; Milo 33. iam satis multa de causa; ib. 92. sed nihil de Caesare; Phil. II, 53. sed nimis multa de nugis; ib. 78. VI, 15. sed augur verecundus sine conlegis de auspiciis; ib. V, 7. satis multa de turpitudine; ib. VII, 16. sed nimis multa de verbo; ib. VIII, 4. Sulla cum Sulpicio de iure legum ...; Cinna cum Octavio de novorum civium suffragiis; ib. 7. tu igitur ipse de te? dixerit quispiam; ib. XIV, 13.

2. **Citate:** DE LITIBUS AESTIMATIS; Verr. I, 96. DE L. MARCIO M. PERPERNA CENSORIBUS; ib. 143. DE CRIMINE VINARIO. DE BELLO VOCONTIORUM. DE DISPOSITIONE HIERONORUM; Font. 20. DE POSTUMI CRIMINIBUS. DE SERVII ADULESCENTIS; Muren. 57. „de improbis“ inquit „et audacibus“; Phil. XIV, 7. L. Mario Sex. Iulio consulibus de legibus Liviis; Fr. B. VI, 11, b.

3. **Lücke:** se de tota re ex*; Tull. 17. utrum illa quo ea pecunia** sit an nunc de ea? Rab. Post. 38.

dea, Göttin: I. est: at quae dea est? bonam esse oportet, quoniam quidem est abs te dedicata; dom. 110.

incolunt, al.: vos ... imploro et appello, sanctissimae deae, quae illos Heuuensis lacus lucosque incolitis, cuuctaeque Siciliae ... praesidetis; Verr. V, 188.

nascuntur: natas esse has in eis ‖his‖ locis deas; Verr. IV, 106.

II, 1. appello: ſ. I. iuculunt. — dedico: ſ. I. est.

detraho: deam deae detrahere conatus es? Verr. IV, 112.

dico: quod fit per virgines Vestalis, ... fit ei deae, cuius ne nomen quidem viros scire fas est; quam iste idcirco Bonam dicit, quod ..; har. resp. 37.

imploro, obtestor: ceteros item deos deasque omnis imploro et obtestor; Verr. V, 188. ſ. I. inciulunt.

violo: hauc deam quisquam violare audeat? dom. 112.

2. dedico: ceusor ... Concordiae signum volebat in curia curiamque ei deae dedicare; dom. 130.

detraho: ſ. 1. detraho.

facio: ut ... nostri imperatores maximis ... bellis huic deae vota facerent; har. resp. 28. ſ. 1. dico.

tribuo; ut omnium iudicio plus homini quam deae tribueretur; Balb. 9.

3. peto: ab love ... ceterisque dis deabusque immortalibus, quorum ope et auxilio ... haec res publica ... gubernatur, pacem ac veniam peto, precorque ab eis, ut ..; Rabir. 5. nt ab love ... ceterisque dis deabusque omnibus opem et auxilium petam; Fr. B. VI, 80.

precor: ſ. peto; Rabir. 5.

III. auxilium: ſ. II, 3. Rabir. 5. — nomen: ſ. II, 1. dico.

ope: earum templum inflammavit dearum, quarum ope etiam aliis incendiis subvenitur; har. resp. 57. ſ. II, 3. Rabir. 5.

periculum: qui si Fortunae muneribus amplissimis ornatus saepius eins deae periculum facere nollet; prov. cons. 35.

pulvinaria: qui pulvinaribus Bonae deae stuprum intulerit; har. resp. 8. cum stuprum Bonae deae pulvinaribus intulisset; Piso 95.

sacrarium: ut ante ipsum sacrarium Bonae deae, ... ante ipsam, inquam, Bonam deam ... volnus acciperet; Milo 86.

sacrificium: cum sacrificium Bonae deae fieret; dom. 105.

sententia: eum ... sapientissimae deae sententia liberatum; Milo 8.

templum: ſ. ope.

IV. ante: ſ. III. sacrarium.

dealbo, weißen: columnas: ſ. **columna,** II, 1. dealbo (3 Ct.) 9. I, S. 571, a.

debeo, ſchulden, verdanken, verpflichtet ſein, müſſen: I. **abſolut**: 1. **unperſönlich**: doce (te) ... dixisse deberi: debuisse concedam; Quint. 37. negamus deberi; ib. 44. eis debebatur; ib. 73. si paret deberi; Qu. Rosc. 12.

2. **perſönlich**: alqs: si debuisset ..., petisses; Quinct. 40. debuit tibi C. Quinctius; ib. 41. si debuisset; ib. 48. debere tibi dicis Quinctium; ib. 61. nemone fuit cui deberet Quinctius? ib. 73. cum ipse ultro deberet; ib. 74. quem sua causa cupere ac debere intellegebat; Sex. Rosc. 149. nolebas sciri deberc tibi Roscium; Qu. Rosc. 9. dcbebat? immo in suis nummis vcrsabatur; ib. 22. primo debere negavit; post sine controversia solvit; Cluent. 162. quibus maxime debeo; Muren. 3. qui ita Romae debuit, ut ..; Sulla 58. uon plus me Plancio debere quam bonis omnibus; Planc. 68. me debere bonis omnibus; ib. quibus ego debeo; ib. me multis debere; ib. qui .. debet, is retinet alienum; ib. neque ego nunc Plancio desinam debere; ib. quem mihi debere oporteret; ib. 72. quia multis debeo; ib. 78. me tibi debere; Phil. II, 5. nemo igitur iure consultus ... ex ista syngrapha debere dicet ‖deberi dicit‖ pro eis rebus, quae ..; ib. quibus (tabulis) debuisti; ib. 103. ſ. 1. Quinct. 37. IV. alqd; Phil. XIII, 25.

II. **Der Infinitiv zu ergänzen**: Quinctius porro istum posse facere videbat; debere intellcgebat; Quinct. 18. sese decumas ei qucm ad modum deberent datnros; Verr. III, 68. „at debet vos certiores facere quo pacto se habeat provincia." debet; verum tamen non cogitur; ib. 122. respondi homini, ... ut debui; ib. IV, 147. tantum valuit istius decreti auctoritas, quantum debuit eius hominis, qui ..; ib. V, 55. de furto si non eo loco, quo debuit, ne in extrema quidem ... parte quaestionis verbum fecit ullum? Cluent. 185. ut odio permotus esse videar, quo debeo; Catil. I, 16. fui paulo ante *in te* intemperantior fortasse quam debui; Vatin. 1. si non sum adiutus, non debui; prov. cons. 43. quamquam languet iuventus nec perinde atque debebat in ... gloriae cupiditate versatur; Piso 82. iudicavit (populus). „non debuit"; Planc. 11. ego senatum defendam hoc loco, iudices? omni equidem loco debeo; Rab. Post. 6. de te dies noctisque, ut debeo, cogitans; Marcell. 22. quamquam parum erat ... a quibus debuerat adiutus; Phil. I, 10. quamquam non sum usus eo verbo quo debui; ib. III, 3. quem umquam iste ordo patronum adoptavit? si quemquam, debuit me; ib. VI, 13. quamquam enim est tanta in te auctoritas, quanta debet iu homine nobilissimo; ib. XIII, 15. vgl. III. credere.

III. **mit Infinitiv**: abesse: quam longe videtur a carcere ... abesse debere qui? Catil. I, 19.

abhorrere: non debent togati iudices a Musarum honore ... abhorrere; Arch. 27. longe ab ista suspicione abhorrere debet; Cael. 10.

accipere: ut (patria) lucem ... accipere debuit; dom. 75.

accusari: cum ... debnerint potius accusari de pecuniis repetundis; Cluent. 114.

adferre: mihine (hae res) maius odium adferre debent? Sulla 3. animum nobis adferre legati debuerunt; Phil. VIII, 22.

adinvare: qui te neque debent adinvare, si possint, neque possunt, si velint; Verr. IV, 20.

admonere: quorum clamor ... admonere vos debebit, ut ..; Milo 3.

adripere: non debes .. adripere maledictum ex trivio; Muren. 13.

adsequi: quid est quod ego ... efficere aut adsequi debeam? Verr. III, 137. quid eius sit vos coniectura adsequi dcbetis; ib. V, 64.

advertere: qua de re praetor animum debeat ‖debet‖ advertere; Tull. 41.

agere: non debuisse, cum praetor esset, suum negotium agere aut meutionem facere hereditatis; Flacc. 85. qui etiam gratias tibi agere debeo; Vatin. 26. maximas vobis gratias omnes et agere et habere debemus; Phil. III, 25. maximas tibi, Pansa, gratias omnes et habere et agere debemus; ib. X, 1.

aperiri: maleficium, quod non modo non occultari per se, sed etiam aperiri inlustrarique deberet; Sulla 7.

appellare: me ipsum appellare debetis; leg. agr. II, 100.

aspernari: ſ. augere; Rab. Post. 44. neglegere.

audire: (iudicem) audire praeterea nihil debuisse; Cluent. 104.

augere: quam quidem vos, iudices, eius ... bonitatem ... non modo *non* aspernari ac refutare, scd complecti etiam et augere debetis; Rab. Post. 44. vcteranos ... non tueri solum, sed etiam commodis augere debeo; Phil. XI, 37.

carere: qui omnia in pecunia posuisset, honore animo aequo carere debere; Vatin. 38.

cogitare: hi dcbent ... quid ... metuendum sit cogitare; Verr. I, 39. non cnim debetis hoc cogitare; ib. III, 199. nec vcro de illo sicut de homine aliquo debemus ... cogitare; Phil. VI, 7.

colere: ego vos universos ... deorum in numero colcre dcbeo; sen. 30. quem patris loco ... colere debcbas; Phil. II, 99.

commendari: ut ... civitati commendatus esse debeat; Verr. IV, 81.

commovere: quod ... qnemvis dcbet commovere; Verr. III, 188.

complecti: quos quidem vos libertatis adiutores complecti debetis; Phil. X, 18. ſ. augere; Rab. Post. 44.

concedere: etiam gravius aliquid ei dcberes concedere; Quinct. 52.

condemnare: ut ... eos, qui agebant, condemnare deberem? dom. 7.

conferre: neque ego ... praesidia vestra cum illius latronis inopia ... conferre debeo; Catil. II, 24.

conficere: quadragena milia nummum ... eum numerum sententiarum conficere debebant; Cluent. 74.

confidere: debuisse Cluentium magno opere causae confidere; Cluent. 10.

congredi: ut ego tecum luctari et congredi debeam; Sulla 47.

conlaudare: quem nos senatus consnlto conlaudare debemus; Phil. VII, 24.

consentire: in Oppianico sibi constare et superioribus consentire iudiciis debuerunt; Cluent. 60.

conservare: quibus parcere et consulere .., quod genus hominum studiosissime conscrvare debuisti; Verr. III, 75. ut maiestatem illi nostram conservare ‖servare‖ deberent; Balb. 88. quos conservare debcmus; Phil. XI, 37.

constare: ſ. consentire.

consulere: quibus vos absentibus consulere debetis; imp. Pomp. 18. vobismet ipsis, pontifices, ... consulere dcbetis; dom. 45. mihi certe, patres conscripti, consulere debetis; Phil. XII, 19. ſ. conservare; Verr. III, 75.

contemnere: tu ... minime fructum laborum tuorum ... contemnere debuisti; Piso 63.

credere: potest igitur testibus iudex non cre-

dere? cupidis et iratis ... non solum potest, sed etiam debet; Font. 21.

cupere: cupere debemus ... eodem gloriam ... penetrare; Arch. 23.

damnare: eos .. ego potissimum damnare debui; dom. 9.

dare: quod reus satis dare non deberet; Quinct. 29. quam pecuniam populis dare debui; Verr. III, 175. quibus cum decumas dare deberent; ib. 226. tritici modium LX milia empta populo Romano dare debeant; ib. IV, 20. NE HAVEM DARE DEBEANT; ib. V, 50. Netinos frumentum dare non debere; ib. 56.

decernere: cum supplicationes ... decernere debeamus; Phil. XIV, 11.

decorari: ut eis ornamentis decorari debeat; Phil. IX, 17.

deesse: nt (pecunia) deesse non debeat; leg. agr. II, 47.

defendere: cuius aetatem ... defendere praetor debuit; Verr. I, 146. „non debes tu quemquam in coniurationis quaestione defendere"; Sulla 48. qui rem publicam eum defendere deberent; har. resp. 3.

depellere: qui tela depellere et volneribus mederi debeam; Quinct. 8.

derigere: quod intueri et quo cursum suum derigere debeant; Sest. 98.

deturbare: quasi ... debueris ... P. Quinctium de possessione deturbare; Quinct. 83.

dicere: ego ... diutius dicere non debeo; Qu. Rosc. 8. boni debent dicere; Tull. 46. mihi videor hoc ... debere dicere; Font. 37. non hoc debent dicere; Caecin. 68. nihil minus accusator debet dicere quam ..; Sulla 10. quid enim .. debeo dicere? dom. 95. impune tamen debereu dicere; Planc. 16.

dimittere: quem hominem ... sine supplicio dimittere non debuisti; Verr. III, 141.

disceptare: de invidia autem sic inter nos disceptare debetis, ut ..; Cluent. 3.

disputare: quorum ego de sententia non debeo disputare; Cluent. 106.

distribuere: pecunias, quas civitatibus distribuere debeat; Verr. III, 171.

docere: pluribus verbis docere non debeo; Cluent. 115. id quod certe ... docere debuit; Flacc. 34.

dubitare: dubitare vos non debuisse; Caecin. 46. illud quis est qui dubitare debeat? Cluent. 10. non enim debeo dubitare; ib. 158. ut dubitare debeat nemo; Marcell. 17.

ducere: debere enim aiebat suam quoque rationem ducere; Verr. I, 126.

edere: eam tribum ... edere debuisti; Planc. 38.

effiere: quid efficere possit ac debeat; Verr. III, 199. f. adsequi; Verr. III, 137.

emere: frumentum ... emere debuit Verres; Verr. III, 163. praetor, qui frumentum emere debeat; ib. 171. a quibus frumeutum emere debuisset; ib. V, 55.

erigere: quae (libertas) ... extollere iam caput et ... se erigere debebat; Planc. 33.

erudire: eos instituere atque erudire ad maiorum instituta ... debuisti; Verr. III, 161.

esse: tuum testimonium ... gravissimnm debet esse; Quinct. 76. quod ... satis esse deberet; ib. 79. proprium id Rosciorum esse debebit; Sex. Rosc. 122. siu autem victoria nobilium ... emolumento rei publicae ... debet esse; ib. 142. quid est quod .. populo Romano gratius esse debeat? div. Caec. 7. cur hoc mihi detrimento esse debeat; ib. 15. omnibus .. rebus is ... paratissimus esse debet; ib. 47. uter nostrum illi amicior esse deberet; ib. 59. quae (causa) nou solum probabilis videri, sed etiam grata esse debet; ib. 64. quo maiore ... apud vos odio esse debet; Verr. a. pr. 42. eni adventus istius gratissimus esse debuit; ib. I, 38. nomen legati eius modi esse debet; ib. 85. quo (animo) ... quivis liber debet esse; ib. II, 58. quibus iratus esse debuit; ib. 59. gravissima .. apud te voluntas patris esse debuisset; ib. 98. is non tibi plus etiam quam inimicus esse debeat? ib. III, 6. hae pecuniae ... tibi fraudi ... esse deberent; ib. 91. eius modi res publica debet esse; ib. 162. (spes salutis) minor esse nunc ... debet; ib. 169. ut (aestimatio legis) ... te praetore etiam grata esse debuerit; ib. 174. esse optimo iure ... esse debet; ib. 211. qui (splendor) ex clarissimis ... gemmis esse debebat; ib. IV, 65. non dubito quo animo iudex huius criminis esse debeas, qui apud alium iudicem multo acrior ... actor accusatorque esse deberes; ib. 70. quod senatus consultum ratum esse non deberet; ib. 149. illa falsa defensio non minus esse ei pernicieosa quam mea vera accusatio debeat; ib. V, 151. vos ... quo tandem animo esse debetis? imp. Pomp. 11. quorum ... res et fortunae vobis curae esse debent; ib. 17. quis igitur boc homine scientior ... esse debuit? ib. 28. quanta iunoceutia debeut esse imperatores? ib. 36. an ipse ... expers esse debet gloriae? ib. 57. qui ... praecipuo iure esse deberet; ib. 58. ut ... auctor vobis gravior nemo esse debeat; ib. 68. in hoc loco falsa invidia imbecilla esse debet; Cluent. 5. proinde quasi non satis signi esse debnerit ab omnibus eum fuisse desertum; ib. 109. quamquam satis magno argnmento esse debet, quod ..; ib. 114. idcirco grave debet esse; ib. 124. id non ita fixum esse deberet; ib. 126. quorum (agrorum) adhuc penes Cn. Pompeium omne iudicium ... debet esse; leg. agr. II, 52. consulum gravis ... cura ac diligentia debet esse; ib. 100. studium ... conservandi hominis commune mihi vobiscum esse debebit; Rabir. 4. esse apud vos ... in honore debebit is, qui ..; Catil. III, 2. mea vox, quae debet esse in re publica princeps; ib. IV, 19. quis mihi ... debet esse coniunctior? Muren. 3. is ... auctor beneficii ... esse debebit; ib. neque enim ... nunc .. adiutor eodem pacto esse debeo; ib. 8. quae (pars) gravissima debebat esse; ib. 11. si id crimen homini novo esse deberet; ib. 17. cuius ingenio paterni omnes necessarii munitiores esse debebant; ib. 56. ut eius opes atque ingenium praesidio multis ... esse deberet ‖deberent‖; ib. qua nulla res cuiquam potior debet esse; ib. 86. de quibus vos aliis testes esse debetis; Flace. 9. Pompei .. auctoritas ... tanta est quanta esse debet; ib. 14. cui debebat esse notissimus; ib. 46. istud ne ipsi quidem patri Flacci valde molestum esse debuit; ib. 77. mihi non videretur in hunc id criminosum esse debere; Sulla 36. quae (vox) verissima ... debet esse; ib. 78. num (res) inveterata quam recens debuit esse gravior? ib. 81. si qna ... commendatio debet esse; Arch. 31. horam nullam vacuam voluptate esse debere; sen. 14. cum custodes rei publicae esse deberent; Quir. 21. quae omnis notio pontificum ... esse debuit; dom. 34. neque Fonteius es, qui esse debebas; ib. 35. quorum (sacerorum) custodes vos esse debetis; ib. 37. qui illi unus iuimicissimus esse debuerat; har. resp. 45. debet esse gratum quod praedicunt; ib. 56. par prope huus P. Sestii esse debet; Sest. 8. qui a me nullo meo merito alienus esse debebat; ib. 39. qui duces publici consilii esse deberent; ib. 42. hoc ... amoris mei signum esse debet certissimum; ib. 49. consulum querella esse debuit; ib. 64. quod indicium ... futurum sit nemini dubium esse debet; ib. 113. quibus gloriosum etiam hoc esse debet; Cael. 21. huic facinori ... illa Venus adiutrix esse non debuit; ib. 52. quae studia ... contractiora esse debent; Cael. 76. quo animo unus quisque vestrum debet esse in illos. hoc ero; prov. cons. 2. me ... inimiciorem Gabinio debere esse quam Caesari; ib. 18. ego senator ... amicus esse

... rei publicae debeo; ib. 19. illius mihi iudicium gratum esse debebat; ib. 41. non is solum gratus debet esse; ib. inimicus esse debui; ib. 43. quanta (auctoritas) in his tantis virtutibus ... esse debet; Balb. 10. quibus iratus esse deberem; Piso 75. aliis me inimiciorem quam tibi debere esse dicis; ib. 78. me tibi non inimicum, sed hostem, illis non modo non iratum, sed etiam amicum esse debere; ib. 80. ea .. ita magni ... ponderis apud vos esse debere; Planc. 4. si ... inferior esse debuit; ib. 17. cui notissimus esse debet; ib. 43. eorum ... cum scientia certissima tum dolor gravissimus esse debuerit; ib. 46. sicuti esse debuit; ib. 50. honos, qui eis .. debet esse iucundus; ib. consuetudo ... mihi debet esse notissima; Rab. Post. 9. satis multa ... haec esse debent; ib. 45. si (odium) praecipuum esse debebat; Milo 78. quo gratior tua liberalitas .... nobis ... debet esse; Marcell. 16. cum res publica immortalis esse debeat; ib. 22. inimicitiae, quae esse non debebant; Deiot. 30. vacui metu esse debemus; Phil. I, 25. cum actorum Caesaris defensor esse deberet; ib. II, 109. omnes enim in consulis iure et imperio debent esse provinciae; ib. IV, 9. quibus certe pietas fraudi esse non debuit; ib. V, 39. nullus iste timor esse debet; ib. 50. armati animis iam esse debemus; ib. VII, 26. se illi amicum esse debere; ib. VIII, 18. sic animati esse debetis; ib. IX, 12. factum tuum gratum omnibus debet esse; ib. X, 1. se graviore odio debere esse in Antonium quam senatum; ib. XII, 8. populo Romano vilis meus spiritus esse non debet; ib. 21. quales vos esse debetis; ib. XIII, 5. quae (contentio) nulla esse debet; ib. XIV, 18. quae sunt nostra iudicia, debeut esse modestissima; Fr. B. XVI, u, 1.

excidere: nonne vobis videor ... illud tristissimum tempus debere ... ex animo ... excidere? prov. cons. 43.

excitare: quod (genus belli) maxime vestros animos excitare atque inflammare ... debeat; imp. Pomp. 6. debet enim talibus in rebus excitare animos ... recordatio; Phil. II, 47.

exigere: quod exigi debeat; Verr. I, 132. quando ‖quo modo‖ magistratus ex istius edicto exigere debebant; ib. III, 70.

existimare: eae (leges) debeut et populi Romani et senatus existimari; Verr. II, 121. quae causa nobis tacendi fuerit existimare debetis; Font. 22. similem sui eum fuisse ... existimare debetis; Cluent. 41. sic enim existimare debetis, Quirites; Rabir. 4. existimare debetis omnis Catilinae copias ... concidisse; Catil. III, 16. existimare debes non huic voluntatem defuisse; Planc. 77.

expectare: non modo nihil timere, sed maiora ... expectare debemus; Phil. V, 51.

extollere: ſ. erigere.

facere: quid debeat facere; Quinct. 6. tu planum facere debes; Sex. Rosc. 54. vos autem maxime debetis in eos impetum facere; ib. 57. quid enim debuit praetor facere? Verr. II, 57. quod facere debuisti; ib. 116. de ceteris ex hoc coniecturam facere debebitis; ib. 183. quid facere debuisti? ib. III, 195. quid nunc ... facere debemus? ib. V, 172. neque enim id semper facere debemus; Cluent. 145. sicut facere debetis; ib. 156. quod ex senatus consulto facere debetis; har. resp. 14. quid nos tandem facere debemus? Sest. 141. quod nos patroni facere debeamus; Cael. 32. quid ego senator facere debeo? prov. cons. 30. neque ... quicqnam aliud in ignoto teste facere debemus nisi ut ..; Scaur. 15. hoc facere debes; Rab. Post. 7. quanto hoc magis in fortissimis civibus facere debemus; Milo 92. quid facere ipse deberet; Phil. I, 15. omnes id quidem facere debebamus; ib. VIII, 30. quod idem in M. Bruto facere debetis; ib. X, 24. ſ. agere; Flacc. 85. II. Verr. III, 122. — fieri: quod fieri debuit; Sest. 39. quem negaveris reum omnino de vi fieri debuisse; Vatin. 41. id quod fieri minime debet; Phil. X, 2. quo minus ab eo rem illam dicebant fieri debuisse; ib. 15.

feriri: non ego nego securi quemquam feriri debere; Verr. V, 133.

ferre: non sane ut moleste ferre adversarii debeant; Sex. Rosc. 148. etiamne haec nova debent edicta ... ferre? Verr. III, 228. is ... civibus suis rationes ferre debebat; ib. V, 60. quo tandem animo ferre debetis? imp. Pomp. 12. de quo iurati sententias ferre debebant; Cluent. 29. . huic ... salutem ferre debemus; Arch. 1

gubernare: qui gubernare debueras; prov. cons. 7.

habere: quo non ... spem summam habere P. Quinctius debeat; Quinct. 5. ecquid auctoritatis apud vos ... socii ... habere debeaut; div. Caec. 17. sociorum ... rationem diligenter habere debetis; Verr. II, 2. quam (auctoritatem) apud populum Romanum habere debetis; ib. IV, 24. ut metum indicii propositum habere deberes; ib. V, 74. quibus neque ... honorem habere debetis; Font. 15. artes ... pergratam utilitatem debent habere; Muren. 23. misericordiam spoliatio consulatus magnam habere debet; ib. 87. non debet habere auctoritatem; Flacc. 40. si parentes carissimos habere debemus; sen. 2. qui consul Kalendis Ianuariis habere provinciam debet; prov. cons. 36. hunc tu cum auctorem ... debuisses habere; Phil. II, 14. usum in re publica .. magnum iam habere et debes et potes; ib. X, 6. ſ. agere; Phil. III, 25. X, 1.

horrere: quae (supplicia) metuere atque horrere debent; Sex. Rosc. 8.

ignorare: ſ. neglegere.

ignoscere: mihi Fabius debebit ignoscere; Tull. 3. Cluentio ignoscere debebitis; Cluent. 18. mihi ignoscere non deberetis; ib. debuisti ... mihi ignoscere; Vatin. 2.

imitari: imitari .. potius avi mores disciplinamque debebas quam optimo ... viro ... male dicere; Deiot. 28.

impedire: uec imperatorem ... revocare nec totam Gallici belli rationem ... perturbare atque impedire debemus; prov. cons. 35.

imperare: navem imperare ex foedere debuisti; Verr. IV, 21.

impetrare: nonne (patria) impetrare debeat? Catil. I, 19. hoc ... impetrare causa ipsa debet; Sulla 93. qui nihil a iudicibus debeam umquam impetrare; Planc. 75.

implorare: quos vos, Quirites, precari, venerari, implorare debetis; Catil. II, 29.

inflammare: ſ. excitare; imp. Pomp. 6.

ingredi: quanto enim honore ... in hoc templum ingredi debent ... urbis liberatores? Phil. XIV, 12.

inlustrari: ſ. aperiri. — instituere: ſ. erudire.

intellegere: intellegere debetis .., interesse ..; Verr. I, 22. te deiectum debeo intellegere; Caecin. 37. pertenuis vis intellegi debet; ib. 47. ex quo intellegi debet ..; Flacc. 89. Phil. II, 30.

intercludi: cur (aditus ad causam) ... mihi intercluso esse debuerit; Sulla 4.

intrare: in senatum venire, in Capitolium intrare ... non debuisti; dom. 5.

intueri: ſ. derigere.

irasci: irasci certe non debeo; Milo 83.

indicare: cur secundum Roscium iudicari debeat; Qu. Rosc. 14. se ... de accusatore debere iudicare; Font. 25. quod vos de ea re ‖de re‖ iudicare non debetis; Caecin. 102. nec debere eodem tempore Romae et Athenis res iudicare; Phil. V, 14. ex quo iudicare debetis ..; ib. XI, 15.

iuvare: ne foro quidem et commeatu Mamertini

iuvare populum Romanum debuerunt. quae tandem civitas fuit quae deberet? Verr. V, 52.

legere: quae non ut delectemur solum legere et spectare debemus; Rab. Post. 29.

loqui: videor enim mihi iam liberius apud vos pro Siculis loqui debere; Verr. II, 11.

luctari: ſ. congredi.

malle: consiliorum reliquere ... effigiem nonne multo malle debemus? Arch. 30.

mederi: cum capiti Sex. Roscii mederi debeam; Sex. Rosc. 128. ſ. depellere.

meminisse: ut te consulem esse meminisse deberes; Phil. II, 85.

merere: nam certe HS CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ merere et potuit et debuit; Qu. Rosc. 23.

metuere: socium officii metuere non debuerunt; Sex. Rosc. 117. quod praeter ceteros tu metuere non debeas; ib. 145. ſ. horrere.

minuere: non debebat minuere illorum suspicionem et purgare eos; Sulla 36.

mirari: ea mirari deberemus; Arch. 17. ut nemo mirari debeat humana consilia divina necessitate esse superata; Ligar. 17.

mittere: qui ex foedere ipso navem ... mittere debuerunt; Verr. V, 50.

mori: qui ... videbatur omnino mori non debuisse; Arch. 17.

neglegere: quorum ego nec benevolentiam erga me ignorare nec auctoritatem aspernari nec voluntatem neglegere debeam; Sex. Rosc. 4.

niti: quorum fide res publica niti debuit; Sest. 27.

nolle: vos, tales viri, nolle deberetis ..; Tull. 36.

nosse: quae mulier ... ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35. qui leges eas ... nosse deberem; ib. 144.

nuntiare: si qui servavit ..., debet nuntiare; Phil. II. 81.

obesse: ut (gratia tibi) etiam obesse deberet; Verr. II, 169. hoc Bulbi iudicium non plus huic obesse causae debet; Cluent. 98. „pater ... etiam obesse filio debet“; Planc. 31. pater ut ... obesse filio debeat? ib.

obtinere: quod debeam forsitan obtinere; Verr. V, 4. si ... hunc vitae statum usque ad senectutem obtinere deberet; Balb. 18.

occultari: ſ. aperiri.

odisse: quem neque metuere potes neque odisse debes; Sex. Rosc. 147.

offendere: profectio certe animum tuum non debet offendere; Ligar. 4.

opitulari: cui misericordia opitulari debebat; Rab. Post. 46.

opprimere: vos et audaciae resistere et ... potentiam exstinguere atque opprimere debetis; Sex. Rosc. 36.

optare: quod ut illi ... perpetuum sit, Quirites ..., velle et optare debetis; imp. Pomp. 48. quod ipse sibi optare deberet; Cluent. 171. qualem .. eum maxime velle esse et optare debemus; Phil. V, 51.

ostendere: eo minus quid possint debent ostendere; Quinct. 9.

parcere: ſ. conservare; Verr. III, 75.

partiri: tecum partiri non debet. Qu. Rosc. 56.

pellere: eumne potissimum Libertas domo sua debuit pellere? dom. 111.

persequi: ſ. petere; Qu. Rosc. 55.

perspicere: quam quidem rationem vos, iudices, diligenter ... cogitare et penitus perspicere debetis; Cluent. 95.

perturbare: ſ. impedire.

pervenire: ad te pervenire nihil debet; Qu. Rosc. 54.

petere: quod per te persequi et petere debes; Qu. Rosc. 55. qui petere debet; Verr. III, 35.

ponere: ut statuas in palaestra deberet ponere; Verr. II. 36.

poscere: quamquam non debebam ego abs te has litteras poscere; Verr. IV, 86.

posse: istius pecuniam ... apud sc contra honorem meum nihil posse debere; Verr. I, 19. quia maius est beneficium, quam posse debet civis civi dare; Sulla 72.

possidere: possidere omnia eo iure deberes; Quinct. 85.

praedicare: non debes is homo et is civis praedicare ..; Planc. 11.

praestare: Roscium ... praestare debere societati; Qu. Rosc. 35. non solum nos [abstinentis], sed etiam comites nostros praestare debemus; Verr. II, 28. se in testimonio nihil praeter vocem et os ... praestare debere; Font. 29. quod medici nihil praeter artificium, oratores etiam auctoritatem praestare debent; Cluent. 57. quod ego populo Romano praestare debeam; ib. 157. si ... is periculum iudicii praestare debet; Muren. 3. quod mea virtus praestare debuit; Quir. 9. sive egomet aliquid ... pro tanto beneficio populo Romano praestare debui; dom. 17. ut meum factum semper omnes praestare tuerique deberent; Sest. 38. praestare hoc senator debeo; prov. cons. 39. (id) hoc tempore ... praestare debeo; Marcell. 34.

pacteriri: qui non debuerit praeteriri; Planc. 14.

precari: ſ. implorare.

probare: quod cuivis probare deberent; div. Caec. 20.

prodesse: si prodesse L. Flacco .. debet, quod ..; Flacc. 101.

prohibere: quod et potuisti prohibere ne fieret et debuisti; div. Caec. 33.

propulsare: totum genus oppugnationis huius, iudices, ... propulsare debebitis; Cael. 20.

providere: omnes ... providero debent ..; Verr. III, 1.

putare: vos autem, iudices, putare debetis esse quiddam ..; Verr. III, 98. *quod iure umquam dari posse ne putari quidem deberet*; Tull. 11. illud primum debes putare; Planc. 10. nec vero M. Antonium consulem post Lupercalia debuistis putare; Phil. III, 12. non debemus illam Hirtii legem putare; ib. XIII, 32.

quaerere: quaerero ita debetis; Sex. Rosc. 118. aliis otium quaerere debent; Sest. 139. qua re victus sis non debere iudicem quaerere; Planc. 14. non debuit is, qui dabat, quo *modo* ille, qui accipiebat, consumeret quaerere; Rab. Post. 6. ut nihil iam quaerere aliud debeatis nisi ..; Milo 23.

queri: an de interitu rei publicae queri non debui? Phil. II, 6.

recipere: qui recipere non debebat; Verr. I, 65.

recusare: quos labores liberandi populi Romani causa recusare debemus? Phil. VIII, 32.

reddere: quid dare populo Romano, quid reddere maioribus tuis debeas; Verr. a. pr. 51. quid sperare, quid maioribus suis reddere deberet; Sest. 87.

referre: in codicem acceptum et expensum referri debuit; Qu. Rosc. 8. quam (rationem) ... statim referre debuit: Verr. I, 98. qui (praetores) iurati debent optimum quemque in lectos iudices referre; Cluent. 121. ne manubias referre debeat; leg. agr. II, 60.

refugere: quem ... refugere non deberet; Qu. Rosc. 45.

refutare: ſ. augere; Rab. Post. 44.

relinquere: gloriam in morte debent ei ... relinquere; Phil. XII, 25.

remanere: auctoritas ea, quae in vobis remanere debet; Verr. a. pr. 2.

remittere: ut eorum reprehensionem vos vestrae prudentiae adsumere, meae modestiae remittere debeatis; Planc. 56.

repetere: earum rerum ... A. Licinius fructum a me repetere prope suo iure debet; Arch. 1.

reprehendere: quod animadversum est ..., non debeo reprehendere; Sex. Rose. 137.

repudiare: cuius vota ... repudiare debetis; Cluent. 201. cetera testimonia repudiare debetis; Fr. A. III, 4.

reservare: ego ... rei publicae consulere, inimicitias in aliud tempus reservare deberem; prov. cons. 47.

resistere: generi igitur totius accusationis resistere, iudices, debetis; Scaur. 37. f. opprimere.

retinere: non minus diligenter ... publica patrimonia iuris ... retinere debetis; Caecin. 75. id ... memoria retinere debemus; imp. Pomp. 19. vos ... omni ratione otium retinere debetis; leg. agr. II, 102. illi debuerunt clarissimum ... senatorem in civitate retinere; Phil. XI, 11.

revocare: „quae quidem te ... revocare debuit"; Catil. III, 10. f. impedire.

scire: qui .. scire deberent; Quinct. 86. quod scire potuit et debuit; Qu. Rosc. 42. iudicium .. quod fuerit ..., scire debetis; Verr. III, 39. quasi vero id .. ego scire debuerim; Piso 55. qui (motus) quam crebro accidat experii scire debemus; Milo 69.

sedere: qui ... ad gubernacula rei publicae sedere debebant; Sex. Rosc. 51.

seiungere: is tamen hanc causam ab illa debet seiungere; Cluent. 96.

sentire: de qua ... quid sentire debueris; Verr. I, 34.

sequi: servitutis auctores sequi non debetis; Phil. X, 18.

servare: quem tu ... Romam deducere, dare potestatem iudicandi, incolumem denique servare quaestioni ... debuisti; Cluent. 187.

servire: quanto tandem studio debeo naturae meae ... servire? Muren. 6. quae (persona principis) non animis solum debet, sed etiam oculis servire civium; Phil. VIII, 29.

solvere: quam (pecuniam) aratoribus solvere debuisti; Verr. III, 181.

sortiri: te ex lege Rupilia sortiri iudices debuisse; Verr. II, 44.

spectare: initium reprimissionis spectare debemus ‖debes‖; Qu. Rosc. 39. quid deceat vos ... spectare debetis; Rab. Post. 11. in iudice enim spectari et fortuna debet et dignitas; Phil. I, 20. f. legere.

sperare: ut neque accusator timere neque reus sperare debuerit; Cluent. 20. debeo sperare omuis deos ... relaturos esse gratiam; Catil. IV, 3. omnibus esse se probatum debet sperare; Planc. 27. quod sperare nos quidem debemus ..; Phil. XIV, 5. f. reddere; Sest. 87.

stare: stare enim omnes debemus tamquam in orbe aliquo rei publicae, qui quoniam versatur, eam deligere partem, ad quam ..; Planc. 93.

statuere: hoc statuere, iudices, debetis; div. Caec. 71. statuere te debuisse, utrum ..; Verr. I, 34. qui iurati statuere maiore cum religione ... debuerunt; Cluent. 121.

superare: in quo (odio tui) etsi omnis ... superare debeo; Vatin. 1.

suscipere: qui .. plus etiam ... muneris suscipere debeam; Verr. III, 3. accusatoris vim suscipere debes; ib. IV, 69. illud vero neque suscepit neque suscipere debuit; Flacc. 29.

suspicari: quod tamen nemo suspicari debet; Verr. IV, 124. suspicari tamen debuit ..; Milo 51.

sustinere: non quin hanc personam ... deberem et possem sustiuere; har. resp. 61.

tegere: cuius senectutem tueri et tegere debebat; Deiot. 2.

temptare: non debeo ... temptare eequonam modo ..; Deiot. 40.

timere: timere non debeo; Verr. V, 171. certe timere non debeo; Phil. XI, 37. f. exspectare. sperare; Cluent. 20.

tradere: quis aedem Castoris sartam tectam deberet tradere; Verr. I, 131. cum ... quae aeceperant tradere deberent; ib. IV, 140.

transferre: incitare et inflammare tuum studium, non ad aliam ... curam transferre debemus; Phil. XI, 23.

tribuere: quautum neque ambitiosus imperator neque invidus tribuere alteri in communicanda gloria debuit; Muren. 20. eui quidem, patres conscripti, vos idem hoc tempore tribuere debetis; Phil. X, 23.

tueri: quod ... meum erga te ... beneficium tueri debeo; Cael. 7. cuius ego salutem non secus ac meam tueri debeo; Planc. 3. ego autem veteranos tueri debeo; Phil. XI, 37. f. augere; Phil. XI, 37. praestare; Sest. 38. tegere.

valere: quod apud vos plurimum debet valere; div. Caec. 11. haud scio an ... plus iudicium voluntatis valere quam sortis debeat; Verr. I, 41. utrum ea res ad opem an ad calamitatem ... valere debebat? ib. IV, 89. quod in aliis causis debet valere; Tull. 11. id quod in teste profecto valere plurimum debet; Font. 27. quae (iuvidia) in iudiciis valere uon debet; Cluent. 201. quae (auctoritas) in iudiciis aut nihil valere aut ad salutem debet valere; Muren. 67. multum haec vox fortasse valere deberet eius hominis; Sulla 14. id aeque valere debet ac si ..; ib. 51. negabat hoc beneficium re ipsa sublata valere debere; Balb. 46. cur non potius ad summam laudem huic ... Caesaris familiaritas valere debeat? ib. 63. neque enim illud ad neglegendam meam gratiam debet valere; Planc. 82.

velle: non eum quam diutissime vivere velle debebat? Cluent. 171. hoc omnes sanare velle debemus; leg. agr. I, 26. f. optare.

venerari: quos omnes paene venerari debemus; Phil. X, 4. f. implorare.

venire: f. intrare.

vereri: „qua de causa vereri debuerit"; Sex. Rosc. 58. quam (advocationem) ... ut iudicem unum vereri debeamus; Qu. Rosc. 15. profecto vereri uon debeo ne ..; Verr. II, 118.

versari: quae (dignitas) in iudiciis publicis versari debet; Cluent. 107.

videri: id ad probandum non multo videri debet aequius? div. Caec. 65. neque enim, Quirites, illud vobis iucundum ... debet videri; leg. agr. II, 10. eadem (causa iustissima) vobis ad absolvendum debet videri; Rabir. 1. eius ignoratio de aliquo purgatio debet videri; Sulla 39. utra igitur causa populariis debet videri? Sest. 109. ut omnia humana leviora videri debeant; ib. 141. non tam iucundum mihi videri debuit non interfectum *me* a te; Phil. II, 5.

vincere: tametsi statim vicisse debeo; Sex. Rosc. 73.

violare: hunc adflictum violare non debeo; Rab. Post. 19.

ulcisci: non id solum spectari solere qui debeat, sed etiam illud, qui possit ulcisci; div. Caec. 53.

vocare: non tam me officium debuit ad hominis amici fortunas (defendendas) ... vocare; Muren. 5.

IV. ***mit Object:*** alqd: aut societatem sibi quidpiam debere aut privatim Quinctium debuisse; Quinct. 15. quantum deberetur; ib. 17. ne quid sibi societas deberet; ib. 23. quia Sex. Naevio neque ex societatis ratione neque privatim quicquam debuit Quinctius; ib. 37 [quod debitum numquam est;] ib. 39. si quid deberetur; ib. 41. nihil esse debitum Naevio; ib. nihil deberi; ib. 42. si quid deberetur; ib. 46. mihi si quid deberetur; ib. quod non debet, eripiendum ... est; ib. 47. nihil igitur debuit; ib. quod petat non deberi; ib. 66. nihil

autem umquam *cuiquam* debuit; Sex. Rosc. 39. quem ad modum turpe est scribere quod non debeatur, sic improbum est non referre quod debeas; Qu. Rosc. 2. si amplius HS nummo petisti, quam tibi debitum est; ib. 10. plus se petere quam debeatur; ib. 11. debere ‖ deberi ‖ tibi ex societate nihil clamitasti; ib. 26. aufer quod debetur; ib. 32. si Flavius nihil debet; ib. 38. omne, quod debuit, dissolvit; ib. si quidem ... id Fannius societati, hoc est Roscio, debebat; ib. 56. qui se omnia mea causa debere arbitrabatur; Verr. a. pr. 23. negat id sibi deberi; ib. I, 194. quod non debebatur; ib. II, 22. QUOD TE DEBERAM DICIS; ib. 31. si plus abstulerit quam debitum sit; ib. III, 26. quantum ille deberi dixerit; ib. 28. ecquem putatis decumanum ... plus quam deberetur poposcisse? ib. 29. qui grano amplius quam sibi deberetur deberi professus esset; ib. cum is non quantum deberetur ... aufert; ib. 35. quo plus sumitur quam debetur; ib. 42. se decumanis plus quam deberet non daturum; ib. 61. quantum Apronius edidisset deberi; ib. 70. quod deberent (aratores); ib. 113. tantum ... ex edicto istius sibi deberi; ib. 129. ut, si (decumae) magno venierint, plus arator debeat; ib. 147. aratores ... multo plus quam debuerint dedisse; ib. 153. nulli quod debitum est reddidit; ib. 165. (eos) dare quod non debebant coëgisti; ib. 174. neque enim id, quod debebatur ... imperavit; ib. 225. quid e lege censoria debeant; ib. V, 53. num quid praeter singulas decumas ex lege Hieronica debent? ib. hi certe nihil debent; ib. soli ex foedere quod debuerunt non dederunt; ib. 58. reliquis quod deberent non dare; ib. 61. „iudica, quod mulier sine tutore auctore promiserit, deberi“; Caecin. 72. quid cuique deberetur; Cluent. 75. ut tantum maioribus eorum debitum esse videtur; leg. agr. II, 5. aliquid se novem tribuum notis hominibus debere; ib. 21. a me petere quod debeo ... debetis; ib. 100. me tibi contra honorem L. Murenae ... tantum debuisse, contra salutem nihil debere; Muren. 7. quid ipse deberet; ib. 50. persolvi patriae quod debui; reliqua iam a me meae perpetuae consuetudini naturaeque debentur; Sulla 87. quod vobis debemus; sen. 2. cum multa vobis, magna populo Romano, innumerabilia parentibus, omnia dis immortalibus debeamus; ib. cui ego ipsi ... sentio quantum debeam; ib. 21. cum mihi aliquid illa debebat; ib. 36. cum ego illi plurimum debeo; ib. ut quantum antea parentibus, quantum dis immortalibus, quantum vobismet ipsis, tantum ... populo Romano debeamus; Quir. 5. huic ego homini ... tantum debeo, quantum hominem homini debere vix fas est; Quir. 17. male meritis ... referre quod debeas; ib. 22. cui res publica nou tantum debeat; dom. 120. si erit eis id, quod debetur, persolutum; Sest. 52. ceteris ... hunc debere plurimum video: ego quantum ei debeam, alio loco; Balb. 1. hoc deberi huius .. viri .. gloriae; ib. 5. ea quae deberentur postero die pernutarunt; Piso 93. quid cuique ipsi debeant; Planc. 10. quid cuique a re publica debeatur; ib. populum quod voluisset fecisse, non quod debuisset; ib. 16. id quod debes; ib. 48. cives comitiis aediliciis aliquid se meo nomine Plancio debere dicebant; ib. 68. ei ... me omnia debere; ib. 72. quod permagnum est alieno debere idem quod pareuti; ib. cui nihil magno opere deberem; ib. 74. cui ... plurimum deberet; ib. 77. cum tantum iam Plancio deberem; ib. quid cuique deberam; ib. 79. quid ego Plancio debeam; ib. 98. non solum quid possit, sed etiam quid debeat; Rab. Post. 12. cum .. patriae quod debes solveris; Marcell. 27. si quid debuerat; Deiot. 13. id .. me non nullo eius officio debere; Phil. I, 11. quid enim non debeo vobis, Quirites? ib. VI, 17. „qui omnia eius nomini debes.“ debet vero solvitque praeclare; ib. XIII, 25. vgl. frumentum; Verr. III, 56. laudem. sestertios; Phil. II, 93.

II.

animum: talem se animum ... patriae debuisse; Flacc. 104.

beneficium: tantum beneficium ei se debere; Milo 32.

coronam: mihi ... civicam coronam deberi a re publica; Piso 6.

decumam: non decumam debitam ... tollit; Verr. III, 54. civitates, quae decumas debent; ib. 100. debet populo Romano Sicilia decumas; ib. 202.

diem: quem illi diem festum ... debitum reddebant; Verr. II, 51.

dotem: deberi viro dotem; Caecin. 73.

expiationem: quibus dis violatis expiatio debeatur; har. resp. 21.

frumentum: frumentum, quod deberet; Verr. II, 5. ut frumenti daret non quantum deberet, sed quantum cogeretur; ib. III, 56. cum frumentum deberetur; ib. 189. dices frumentum Mamertinos non debere. quo modo non debere? ib. V, 52.

gladiatores: gladiatores, quos testamento patris videmus deberi; Sulla 54. ut repente gladiatores populo non debitos polliceretur; Fr. B. VIII, 11.

gradum: quod is (gradus consulatus) iam patri debitus a filio petebatur; Muren. 15.

gratiam: maioribus nostris praecipuam laudem gratiamque debemus; leg. agr. II, 9. huic ... iustam et debitam gratiam refero; Balb. 59. huius beneficii gratiam ... di immortales sibi deberi putant; Milo 83. maiorem ei res publica gratiam debet; Phil. II, 27. cui quamquam gratia referri tanta non potest quanta debetur; ib. III, 4.

hereditatem: hereditas [ea], quae nulla debetur; Verr. II, 43.

honorem: ei locus ille atque honos in illum annum ita deberi putabatur, ut ..; Verr. II, 128. honorem debitum detraxerunt ... ordini; ib. IV, 25. multi saepe honores diu immortalibus iusti habiti sunt ac debiti; Catil. III, 23. qui (honores) ei ... divini immortalesque debentur; Phil. IV, 4. huic ... beneficio quis est tantus honos qui non debeatur? ib. V, 37. cum C. Caesari meritos illi quidem honores et debitos ... decrevistis; ib. VII, 10. ut videatur honorem debitum patri praestitisse; ib. IX, 12. cui nullus honos tribui non debitus potest; ib. 15. quibus etiam novi singularesque (honores) debentur; ib. XIV, 11.

lacrimas: reddam etiam lacrimas quas debeo; Rab. Post. 47.

laudem: me ... tantum impertire laudis, quantum forti viro ... debeatur; imp. Pomp. 20. f. gratiam; leg. agr. II, 9.

locum: ut quem locum semel honoris cuipiam dederit, eundem ‖ in ‖ reliquis honoribus debeat; Muren. 35. f. honorem; Verr. II, 128.

malum: nullum esse tantum malum quod non tibi ... iam diu debeatur; Verr. I, 48.

medimna: ut, quot iugera sint sata, totidem medimua decumae debeantur; Verr. III, 112.

misericordiam: misericordia, quae tibi nulla debetur; Catil. I, 16.

mortem: mors, quae naturae debita pro patria est potissimum reddita; Phil. XIV, 31.

navem: navem populo Romano debeatne? Verr. IV, 150. quam deberent navem; ib. V, 136.

nummum: debebat Epicrates nummum nemini; Verr. II, 60.

odium: cum ... agnoscas odium omuium iustum et iam diu tibi debitum; Catil. I, 17. in tanto omnium mortalium odio, iusto praesertim et debito; Piso 33.

officium: officium tuo ‖ tuum, ‖ debitum generi; Verr. IV, 79. me ... tibi omnia studia atque officia ... debuisse; Muren. 7.

ornamenta: Caesari plura et maiora (ornamenta) debentur; Phil. XIII, 41.

pecnniam: cum pecuniam C. Quinctius P. Scapulae debuisset; Quinct. 17. qui tibi ... certis nominibus grandem pecuniam debuit; ib. 38. si qua (pecunia) deberetur; ib. 39. quod neque pecunia debebatur, et maxime deberetur ..; ib. 60. hanc pecuniam ei non deberi; Qu. Rosc. 9. pecunia tibi debebatur certa; ib. 10. sibi pecuniam non deberi; ib. 13. pecuniam petis ... quam? ... utrum quae tibi ex societate debeatur an ..? ib. 16. quae (pecunia) ex societate debeatur? ib. pecunia, quae pro frumento debita esset ‖ est‖, dissoluta est? Verr. III, 180. cum pecunia deberetur; ib. 226. cum ei praesertim pecunia ex partitione deberetur; Caecin. 15. cum pecunia Caesenniae ex illa bereditate deberetur; ib. 16. eam (pecuniam) praesentem Oppianicus non debitam mulieri solvit; Cluent. 34. invita solverat Castricio pecuniam iam diu debitam; Flacc. 54. ut in provinciis ... ei maximae pecuniae deberentur; Sulla 58. [dissimilis est ratio pecuniae debitae;] Quir. 23. qui pecuniam Postumo debuit; Rab. Post. 38. quam (pecuniam) pro domo ... debebas; Phil. II, 71.

pensionem: tua miuime avara coniunx ... nimium diu debet populo Romano tertiam pensionem; Phil. II, 113.

pestis: quod te Idibus Martiis a debita tibi peste seduxit; Phil. XIII, 22.

poenam: quibus omne supplicium atque omnis iure optimo poena debetur; Sest. 94. quae (poena) tuo facinori deberetur; Piso 91. vobis ... iustae .. et debitae poenae solutae sunt; Milo 86. „poenas ille debitas luerit: nos subeamus, si ita necesse est, non debitas“; ib. 104. ut is ... poenas dis hominibusque meritas debitasque persolvat; Phil. XI, 29.

postilionem: quod eodem ostento Telluri postilio deberi dicitur; har. resp. 31.

praemium: ex illa ipsa re ... potissimum Veneri ‖ V. p.‖ deberi praemium; Verr. II, 116.

sestertios: HS ɪɔɔɔ ad libellam sibi deberi; Qu. Rosc. 11. quadringentiens sestertium, quod Idibus Martiis debuisti, quonam modo ante Kalendas Aprilis debere desisti? Phil. II, 93.

spiritum: eum spiritum, quem naturae debeat, patriae reddere; Phil. X, 20.

studia: ſ. officium; Muren. 7.

supplicia: supplicia, quae debeutur hostibus victis; Verr. V, 77. vtam istam, multis suppliciis iustis debitisque ereptam; Catil. I, 20. ſ. poena; Sest. 94.

tempus: Veneri iam et Libero reliquum tempus deberi; Verr. V, 27.

veniam: postea quam illius auctoritate eam dedi veniam quam debui; Rab. Post. 33.

vitam: vita, quae necessitati deberetur; Sest. 47.

vota: qui ... Veneri et Cupidini vota deberet; Verr. IV, 123.

debilis, ſchwach, gebrechlich: alqs: Q. Scaevola, ... membris omnibus captus ac debilis; Rabir. 21. eos ... infirmos sine eo ac debilis fore; Catil. III, 3.

corpus: duo corpora esse rei publicae, unum debile, ... alterum firmum; Muren. 51.

praetura: mancam ac debilem praeturam futuram suam; Milo 25.

senex: si gladium ... imbecillo seni aut debili dederis; Sest. 24. senex .. debilis primus veniebat in curiam; Phil. VIII, 31.

vires: quorum vires erant debiles; Milo 94.

debilitas, Schwäche: pauci ... stuporem debilitatemque linguae (noramus); Piso 1.

debilitatio, Schwächung, Faſſungsloſigkeit: quid debilitatio atque abiectio animi tui? Piso 88.

debilito, ſchwächen, lähmen, der Faſſung berauben: alqm: debilitati stupris; Catil. II, 10. L. Catiliua consiliis ... meis circumclusus ac debilitatus; ib. 14. Cethegus ... recitatis litteris debilitatus atque abiectus; ib. III, 10. se facilius inermem et debilitatum te oppressuros; Muren. 82. me dolor debilitat; Rab. Post. 46.

actionem: quominus ... actio .. maximae causae debilitatur loco; Deiot. 7.

amicos: eius modi *de* candidato rumore amici intimi debilitantur; Muren. 45.

animum: ſ. **animus,** II, 1. debilito (3 St.) 2. I, 2. 231, b.

audaciam: quorum ego ferrum et audaciam ... debilitavi in foro; Muren. 79. horum ego ... audaciam debilito; ib. 80.

civitatem: civitatem ... mutam ac debilitatam ... erexit; dom. 25.

consensum: consensus populi Romani, ... si nos languescimus, debilitetur necesse est; Phil. VIII, 4.

corpus: debilitato corpore; Sest. 79.

cupiditatem: an vos ... populi Romani libertatis recuperandae cupiditatem non imminutam ac debilitatam putatis legatione pacis audita? Phil. XII, 7.

ferrum: ſ. audaciam; Muren. 79.

furores: quae leges saepe numero tribunicios furores debilitarunt; Vatin. 18.

homines: saucii .. homines cum corpore debilitantur; Caecin. 42.

legationem: legationem orbam et debilitatam reliquit; Phil. IX, 1.

manum: contra illam naufragorum eiectam ac debilitatam manum; Catil. II, 24.

membra: membra, quae debilitavit lapidibus, fustibus, ferro; Flacc. 73.

mentem: mentem debilitatam metu concidisse; dom. 135.

nomen: iam fractum prope ac debilitatum Graeciae nomen; Flacc. 62.

spem: ſ. virtutem; Phil. VII, 5.

studia: accusandi terrores ... amicorum studia debilitant; Muren. 43.

tribunatum: tuo praecipitante iam et debilitato tribunatu; dom. 40.

veritatem: ut multis incommodis veritas debilitata ... recreetnr; Quinct. 4.

vim: quae (vis) non ferro et viribus debilitari frangique possit; Marcell. 8.

virtutem: me ... esse ... debilitata virtute; Quir. 19. an (hoc est) debilitare virtutem? Phil. V, 4. bonorum spem virtutemque debilites? ib. VII, 5.

vocem: haec ... meutio .. vocem meam fletu debilitavit; Cael. 60.

urbem: quod nervis omnibus urbis exsectis urbem ipsam solutam ac debilitatam reliquerunt; leg. agr. II, 91.

debitio, Schuld: quamquam dissimilis est pecuniae debitio et gratiae; Planc. 68.

debitor, Schuldner: I. solent: fecit eadem omnia, quae nostri debitores solent; Flacc. 48.

II. addico: nonne ... creditorem debitoribus suis addixisti? Piso 86.

III. Furiae: quem ultae ‖ quam multae ‖ videntur Furiae debitorum; Phil. XI, 14.

IV. cum: eundem .. bona creditorum ... cum debitoribus Graecis divisisse; Sest. 94.

decedo, weggehen, abgehen, gehen, ſcheiden, abweichen, ſchwinden: alqs: cum tu decederes; div. Caec. 29. qui (Verres) plenus decesserat; Verr. II, 12. Romam mecum decedere cupivernut; ib. 65. cum iste iam decedebat; ib. 172. in Sicilia sit an iam decesserit; ib. 188. se certe decessurum; ib. III, 104. postea quam illinc M. Aquilius decessit; ib. V, 7. simul cum iste decederet; ib. 44. omnis enim vis est, quae periculo .. decedere nos alicunde cogit; Caecin. 46. decessi unius hominis telo proterritus; ib. 47. quod ei ... nondum de-

cesserant; Muren. 37. unde cum honore decesseris; ib. 89. cum ille decessisset; Flacc. 29. cum inde decessisset; dom. 52. decessit illinc Pompei iudicio probatissimus; Cael. 73. Aetolium ... decedens miseram perdidisti; Piso 91. idem ... Syracchium ut venit decedens; ib. 92. cum ille edicto iustitio domum decedens rogasset Granium quid tristis esset; Planc. 33. hac spe decedebam, ut ..; ib. 65. desitum est per hunc, qui decessit; Fr. B. VI, 37. — abl.: cuius consilio ... Hannibal ... Italia decedere coactus est; Catil. IV, 21. decedens Cousidius provincia; Ligar. 2. — de: de meo iure decedam; Sex. Rosc. 73. cur de fundo decedit? Qu. Rosc. 36. ante quam de Sicilia decesseris; div. Caec. 29. cum ... de officio ac dignitate decedis; Verr. a. pr. 28. ut de sua provincia decedat; ib. I, 72. istum de provincia decedentem; ib. 113. aliquem de suis bonis omnibus decedere; ib. II, 43. is ... istum reliquit de provinciaque decessit; ib. 48. CUM IS DE PROVINCIA DECESSISSET; ib. 146. ut multo maluerint de suo more decedere; ib. 155. si ne minimum quidem de meo curriculo vitae ... decessero; ib. 179. cum Verres iam de provincia decessisset; ib. III, 154. se de via decessisse; Cluent. 163. quicumque de provincia decesserit; leg. agr. II, 59. ne ei quidem ... decedent de possessione; ib. 68. qui iam de vita decesserunt; Rabir. 30. „multi obviam prodierunt de provincia decedenti“; Muren. 68. se nulla cupiditate inductum de via decessisse; Cael. 38. qui de civitate decedere quam de sententia maluit; Balb. 11. — ex: decedit ex Gallia Romam simul Naevius; Quinct. 16. cum ... ita .. ex ea provincia decessissem, ut ..; div. Caec. 2. Verrem ex Asia decedentem; Verr. I, 52. sibi ... ex Sicilia decedendum ... esse; ib. II, 157. qui cum iam ex provincia ... ad iudicium decederet; ib. V, 40. cos ex eis agris ... decedere coëgit; Font. 13. qui ex eis agris ex Cn. Pompei decreto decedere suut coacti; ib. 14. cum ex ea provincia cum eodem Lucullo decederet; Arch. 6. decedens e provincia; Planc. 65. me e provincia decedere; ib. L. Tubero ... decedens ex Asia; ib. 100. decedens ex Syria; Phil. II, 12. modo enim ex Africa decesserat; ib. III, 26. decedat ex Gallia; ib. V, 26.

alqd: f. periculum.

decumani: ut (decumani) aliquando ex corum agris .. decederent; Verr. III, 100.

frater: decesserat ex Asia frater meus magno squalore; Sest. 68. cum frater meus nuper ab his decesserit; Scaur. 39.

homo: repente hominem de provincia iubet ante noctem decedere; Verr. IV, 66.

legati, al.: quaestores, legatos, praefectos, tribunos suos multi ... de provincia decedere iusserunt; Verr. III, 134.

negotiatores: inviti enim (negotiatores) Romam raroque decedunt; Verr. III, 96.

periculum: ut de causa eius periculi nihil decederet? Cluent. 167.

sapientes: ipsum sapientem ... de sententia decedere aliquando; Muren. 63.

senatus: cum quidem (senatus) nihil a superioribus ... decretis decesserit; Flacc. 27.

decem, zehn: I. **adiein:** anni: decem his annis proximis; Qu. Rosc. 23. inter decem annos; Verr. a. pr. 37. quae est aetas nostris legibus decem annis minor quam consularis; Phil. V, 48.

augures: xviri cum ... decem augures ... constituerint; leg. agr. II, 96.

consulares: in quo (senatu) decem fuimus consulares; Phil. XIII, 28.

dies: decem dies sunt ante ludos votivos; Verr. a. pr. 31. dies nondum decem intercesserant; Cluent. 28. ludi per decem dies facti sunt; Catil. III, 20. decem dierum est supplicatio decreta; prov. cons. 27. cum ... supplicationem dierum decem ‖ dnodecim ‖ decrevistis; ib. si ab urbe plus quam decem dies afuisset; Phil. II, 31.

duces: contra Cn. Pompeium decem duces comparantur; leg. agr. III, 16.

fisci: quasi decem fiscos ad senatorem illum relictos esse; Verr. a. pr. 22.

horae: decem horis noctnrnis; Sex. Rosc. 19.

laudatores: qui decem laudatores dare non potest; Verr. V, 57.

legati: qui in decem legatis erat; Sex. Rosc. 26. de decem legatorum sententia; Verr. II, 32. 39. 40. 90. cum ... legatorum decem ... dignitas ... intercederet; ib. 40. actum est de decem legatis; prov. cons. 28. imperatori decem legatos decrevit; Balb. 61. ut bellis confectis decem legatis permitti solet more maiorum; Phil. XII, 28.

medimna: ut plus quam decem medimna ex iugero exararent; Verr. III, 113.

menses: decem illis mensibus; Cluent. 35.

naves: myoparonem pulcherrimum, de decem Milesiorum navibus electum; Verr. I, 87. decem enim navis ... populus Milesius ... fecerat; ib. 89. unam ex decem (navibus); ib. decem navibus suis semiplenis; ib. V, 63.

primi: ut decem primi proficiscantur; Sex. Rosc. 25. venit in decem primis legatus; ib. 109. covcas ad se Centuripinorum magistratus et decem primos; Verr. II, 162.

reges: nti decem reges ... constituereutur; leg. agr. II, 15.

tribuni: decem tribunos plebis hoc statuisse; Verr. II, 100. x tribuni plebi comitiis cnriatis creati sunt; Fr. B. VI, 24. deccm tribunos plebis per pontificem ... creaverunt; ib. 25.

viri: si ... decem soli essent in civitate viri boni; Planc. 9.

II. **mit andern Zahlen:** fundos decem et tris reliquit; Sex. Rosc. 20. de tribus et decem fundis; ib. 98. crcare xviros per tribus xvii; leg. agr. II, 16. interea xvii dies de me ... decIamitavit; Phil. V, 19. cum ego mihi c et x dies solos in Siciliam postulassem; Verr. I, 30. QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; ib. 36. ⨯. remisit D. Bruto HS cx milia; ib. 150. decem milia civium esse Centuripinorum; ib. II, 163. x̄ medimnum potius addidissent; ib. III, 72. si ... domino xx milia nummum pro x miserit; ib. 119. decem milia obiecta sunt; Rab. Post. 30. cuius hic in aediculis habitat, decem, ut opinor, milibus; Cael. 17. decem milia talentum Gabinio csse promisa; Rab. Post. 21. quibus superciliis renuentes huic decem milium criminii ib. 36.

December, des December: Kalendae diem praestitit operi faciundo Kaleudas Decembris; Verr. I, 148. ut Kalendis Decembribus adsit Sthenius Syracusis; ib. II, 94. erat spatium dierum fere triginta ante Kalendas Decembris; ib. 96. litteras a patre adfcrunt ante Kalendas Decembris; ib. 97. mane Kalendis Decembribus ... Sthenium citari iubet; ib. f. Nonae.

Nonae, Idus: nemo Habonio molestus est neque Kalendis Decembribus neque Nonis neque Idibus; Verr. I, 149.

decempeda, Meßstange: 1. dividere: quam (urbem) iam peritus metator ... decempeda sua Saxa divisrat; Phil. XIV, 10.

2. cum: qui cum architectis et decempedis villas multorum ... peragrabat; Milo 74.

decempedator, Feldmesser: qui fuerat aequissimus agri privati et publici decempedator; Phil. XIII, 37.

xvir, Mitglied des Zehnmännercollegs, pl. Zehnmännercolleg: I. **absolut:** I. adiudicant: f. sunt; leg. agr. II, 44.

adsignant: QUAE IN MUNICIPIA QUASQUE IN COLONIAS XVIRI VELINT, DEDUCANT COLONOS QUOS

VELINT ET EIS AGROS ADSIONENT QUIBUS IN LOCIS VELINT; leg. agr. I, 17.

deducunt: IN OMNIA QUAE VELINT OPPIDA COLONOS UT XVIRI DEDUCANT QUOS VELINT; leg. agr. I, 20. permittit xviris, ut in omnia municipia ... colonos deducant quos velint; ib. II, 75. ſ. adsignant. constituunt.

dicunt: dicent enim xviri ... regnum illud populi Romani esse factum; leg. agr. I, 1. quem (locum) xviri non possint dicere publicum populi Romani esse factum; ib. II, 39. cum is xvir, qui aliquam in urbem .. exspectatus ut hospes ... venerit, illum ipsum locum, quo venerit, illam ipsam sedem hospitalem, in quam erit deductus, publicam populi Romani esse dicet? ib. 46. P. SERVILIUS RULLUS ..., xvir, s. d. CN. POMPEIO; ib. 53.

divendunt: hic permittit sua lege xviris ..., ut in qua velint solitudine bona populi Romani possint divendere; leg. agr. I, 7.

emunt: quis ergo ‖igitur‖ emet agros istos? eidem xviri; leg. agr. I, 14.

habent: sine curiata lege xviros habere potestatem ‖p. h.‖ non posse, quoniam per novem tribus essent constituti; leg. agr. II, 28. iubet [auspicia] coloniarum deducendarum causa xviros habere pullarios; ib. 31.

imponunt: iubet ‖enim‖ eosdem xviros omnibus agris publicis pergrande vectigal imponere, ut eidem possint et liberare agros ... et ... publicare; leg. agr. I, 10.

increpant: simul ac xviri increpuerint; leg. agr. II, 82.

iudicant: xviri prima actione non iudicaverunt; Caecin. 97. cur populi Romani hereditatem xviri iudicent; leg. agr. II, 44. si xviri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent; dom. 78.

liberant: ſ. imponunt. — possunt: ſ. dicunt; leg. agr. II, 39. diveudunt. habent; leg. agr. II, 28. imponunt. — publicant: ſ. imponunt.

sunt: EI XVIRI .. EODEM IURE SINT, QUO QUI OPTIMA LEGE; leg. agr. II, 29. qui sunt isti xviri, quos perspiciamus regnum Alexandriae Ptolemaeo gratis adiudicaturos? ib. 44.

suscipiunt: quam causam suscipere iurati iudices noluerunt, hanc isti xviri suscipere * ‖ausi sunt‖; leg. agr. I, 12).

tenent: pecuniam omnem xviri tenebunt; leg. agr. II, 72.

vagantur: cum isti xviri cum imperio ... per [totum] orbem terrarum vagabuntur; leg. agr. II, 45.

vendunt: praedam, ... castra denique Cn. Pompei sedente imperatore xviri vendent; leg. agr. I, fr. 1. vectigalia, quae xviri vendant; ib. I, 2. haec lege tribunicia xviri vendent; ib. II, 36. id xviros iubet vendere; ib. 38. quin ... totam denique Bithyniam xviri vendituri sint; ib. 40. quot res et quantas xviri legis permissu vendituri sint; ib. 47. ut xviri vestra vectigalia vendant nominatim; ib. ut eos (agros) xviri vendant; ib. 51. eos agros ... xviri vendent? ib. 52. permittitur xviris, ut vendant quibuscumque in locis videatur; ib. 55. xviri vestra vectigalia ... ne praecone quidem publico teste vendent? ib. 56.

venit: ſ. dicunt; leg. agr. II, 46. — volunt: ſ. adsignant. deducunt. divendunt.

uuntur: hac (pecunia) uti xviros; leg. agr. I, 13. ut ... ea (pecunia) xviri utantur; ib. II, 62.

2. sum: ut, quem VIIII tribus fecerint, is xvir sit; leg. agr. II, 16. qui se xviros sperant futuros; ib. 63.

II. **nach Verben**: 1. constituo: ſ. **constituo**, III. xviros (4 St.) B. I. S. 657, b. IV. xviros (S. 660, b). — creo: ſ. **creo**, II. xviros (5 St.) B. I, S. 717, b. — deduco, exspecto: ſ. I, 1. dicunt; leg. agr. II, 46.

designo: ut sibi iam xvir designatus esse videatur; leg. agr. II, 53.

facio: quos novem tribus xviros fecerint; leg. agr. II, 21. quos tandem igitur xviros fieri volt? ib. in xviris faciendis sive fides haberetur sive honos; ib. 23. quo minus xvir fieri possit; ib. 24. ne cum P. Rullo ... xvir fieri possit; ib.

mitto: cum mittantur iu orbem terrarum xviri summo cum imperio; leg. agr. I, 9. in ipsa castra xviri cum imperio ... mittuntur; ib. II, 60.

orno: lege curiata xviros ornat; leg. agr. II, 26.

renuntio: quis xviros quos voluit renuntiavit? leg. agr. II, 22.

2. (sum:) cognitio xvirum (ager) privatus sit an publicus; leg. agr. II, 56.

3. addico: ceteri agri omnes ... xviris addicentur; leg. agr. II, 57.

do: quae potestas xviris et quanta detur; leg. agr. II, 26.

dono: urbes pacatae ... xviris donabantur; leg. agr. I, 2.

iudicio: cum ... Cotta xviris religionem iniecisset; Caecin. 97.

pario: parta sit pecunia ... xviris tanta, quanta est ‖sit‖ in terris; leg. agr. II, 62.

permitto: xviris, quibus in locis ipsis videatur, veudendi potestas lege permittitur; leg. agr. I, 7. ſ. I, 1. deducunt; leg. agr. II, 75. divendunt. vendunt; leg. agr. II, 55.

quaero: quantae ... divitiae xviris in tantis auctionibus ... quaerantur; leg. agr. II, 62.

trado: ut furtim tota (Alexandria, Aegyptus) xviris traditurl leg. agr. II, 41. ut agros ... quanti ipsi velint xviris tradant; ib. 68.

videor: ſ. permitto.

4. defero ad: ut, quod quisque imperator habeat pecuniae ‖p. h.‖, protinus ad xviros deferat ‖referat‖; leg. agr. I, 13.

profiteor apud: id profiteri apud xviros et ad eos referre iubet; leg. agr. II, 59. ut quicumque de provincia decesserit, apud eosdem xviros quantum habeat praedae ... profiteatur; ib.

refero ad: id ad xviros referri iubet; leg. agr. I, 12. ſ. profiteor.

reporto ad: si est aequum praedam ac manubias suas imperatores ... ad xviros tamquam ad dominos reportare; leg. agr. II, 61.

transfero ad: earum rerum omnium potestatem ad xviros esse translatam; leg. agr. II, 54. iudicium .. de pecuniis repetundis ad xviros translatum videtis; ib. 59.

III. **nach Substantiven**: dicio, al.: omnis gentis, ... regna xvirum dicioni, iudicio potestatique permissa et condonata esse; leg. agr. II, 39.

satellites: his ... audacibus xvirum satellitibus agri Campani possessio tota tradetur ‖tradatur‖; leg. agr. II, 84.

IV. **Umstand**: a: conlocari: ibi nostri coloni delecti ad omne facinus a xviris conlocabuntur; leg. agr. I, 18. — deduci: in hos agros ... colonias ab his xviris deduci iubet; ib. II, 73. — inferri: illud vexillum Campanae coloniae ... Capuae a xviris inferetur; ib. 86.

cum: hac tanta de re P. Rullus cum ceteris xviris conlegis suis iudicabit? leg. agr. II, 43.

per: omnes urbes, quae circum Capuam sunt, a colonis per eosdem xviros occupabuntur; leg. agr. I, 20. sine lege curiata nihil agi per xviros posse; ib. II, 28.

xviralis, der Zehnmänner: auctio: quod minuit auctionem xviralem; leg. agr. II, 58.

audacia: quod audaciae xvirali ... magna permittitur potestas; leg. agr. II, 37.

benignitas: benignitate xvirali nihil utitur; leg. agr. II, 61.

concursatio: quam quaestuosa concursatio xviralis futura sit; leg. agr. I, 8.

conlegium: ex amplissimo conlegio decemvirali sacerdotes; Verr. IV, 108.

dicio: populum Romanum ... redigas in istam xviralem dicionem ac potestatem? leg. agr. II, 74.

emptio: ad hanc emptionem xviralem duo genera agrorum spectant; leg. agr. II, 70.

pecunia: videtis ... coacervatam pecuniam xviralem; leg. agr. I, 14.

potestas: ſ. dicio.

regnum: nullum regnum xvirale (esse metuendum); leg. agr. I, 24.

xviratus, Zehnmänneramt: I. habeo: ut ei xviratum habeant, quos plebs designaverit; leg. agr. II, 26.

odoror: quos odorari hunc xviratum suspicamini; leg. agr. II, 65.

II. bonos: qui honore xviratus excluditur prope nominatim; leg. agr. II, 60.

deceo, ſich ſchicken, gehören, geziemen: I. **abſolut:** ieci ... fundamenta rei publicae, serius omnino quam decuit; Phil. V, 30. res ... confecta est, minus quidem illa severe quam decuit; ib. VI, 1.

II. **mit Subject:** alqd: multi dubitabant ... quid deceret; Marcell. 30. quid autem ... quod minus deceat quam contra senatum ... exercitum ducere? Phil. XIII, 14.

III. **mit acc. c. inf.:** quid me deceat dicere; Verr. I, 32. me huic maledicto utrum non respondere an demisse respondere decuit? dom. 93. non restitui me solum, sed etiam ornari a senatu decere; Sest. 73. neque enim decebat ... in tali illum oratione versari; Cael. 7. ne ... minime .. deceat ... me ad eius causam parem animi magnitudinem adferre non posse; Milo 1. quod fieri decet; Marcell. 33. etsi minime decero videtur ... falli ... eum, cui ..; Phil. XII, 1.

IV. **mit Object:** alqm: illa ornamenta ... decere me ... non putabam; prov. cons. 41. quid deceat vos; Rab. Post. 11. facetus esse voluisti. quam id te ... non decebat! Phil. II, 20. quem decet multiebris ornatus, quem incessus psaltriae; Fr. lb. XIII, v, 1.

augurem: nec scit quod augurem nec facit quod pndentem decet; Phil. II, 81.

decerno, entſcheiden, beſchließen, beſtimmen, erklären, beantragen, genehmigen, um die Entſcheidung kämpfen: 1. **abſolut:** 1. **ſubſtantiviſch:** a. aequabilitas: sapiens praetor ... aequabilitate decernendi benevoleutiam adiungit; Muren. 41.

potestas: postea quam vobis decernendi potestas facta non est; sen. 3.

tempus: decernendi enim tempus nondum erat; Phil. VIII, 5.

b. in: quibus verbis in decernendo Metellus usus est? Tull. 39. fortes in decernendo non erant; Muren. 51. quam (rationem) in decernendo secuti sumus; Planc. 39.

2. **verbal:** a. **unperſönlich:** oportere decerni; Verr. IV, 141. decretum ita esse, ut ..; ib. decernitur; ib. 143. decernatur tamen; Catil. IV, 7. ita censeo decernendum; Phil. V, 45. ita enim est decretum, ut si ..; ib. VI, 4. est enim ita decretum, ut ..; ib. 9. quando ita decerni vidisti? ib. X, 6.

b. **perſönlich:** alqs: voluisti ... ex urbano edicto decernere; Verr. I, 112. contra illud ipsum edictum suum sine ulla religione decernebat; ib. 119. quod iste aliter atque ut edixerat decrevisset; ib. inter quos iam decreverat; ib. 120. ut decernerent; ib. IV, 141. tu aliter decernere eadem in causa non potuisti; ib. V, 56. Flaccum iniuria decrevisse in tua re; Flacc. 77. „decrevit Flaccus“. num aliud atque oportuit? ib. 78. decrevit, cum ibidem esses; ib. si non decrevisset, sed edixisset; ib. ne quis decerneret; sen. 8. ita decernunt; Phil. XI, 22. ne decernam capitis periculo; ib. XIII, 6.

praetor: „ita, verum praetor decernebat;“ Quinct. 63.

ratio: quod vitae ratio cum ratione vitae decerneret; Quinct. 92.

senatus: neque tamen (senatus) satis severe ... decrevit; Muren. 51.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** quod uno iudicio de fortunis omnibus decernit; Quinct. 6. decernat de vita et ornamentis; ib. 43. qui de capite decernit; ib. 72. de te, ... cum patiuntur, decernunt; Catil. I, 21. de summa salute ..., de vestris coniugibus ac liberis, de aris ac focis, de fanis atque templis, de totius urbis tectis ac sedibus, de imperio ac libertate, de salute Italiae, de universa re publica decernite diligenter ... ac fortiter; ib. IV, 24. cum de mea dignitate ... senatus ... decrevisset; dom. 14. qui non amplissime non modo de salute mea, sed etiam de dignitate decreverint; ib. 74. quod (senatus) severe de religione decernet; ib. 104. consilium, quod tum non honorificentissime de mea salute decrevisset; Sest. 32. decrevit senatus frequens de meo reditu; ib. 68. de me uno patres conscripti decreverunt, ut ... vitam custodirent; ib. 128. de me senatus ita decrevit ..., ut ... in hostium numero putaretur; Piso 35. ... universum ordinem decernere de salute rei publicae prohibuisti; Phil. II, 52. de re publica ... satis decrevisse videor; ib. V, 34. de exercitu ... ita censeo decernundum: senatui placere ..; ib. 53. de libertate decernitur; ib. VI, 19. de libertate ..., non de suis commodis armis decernendum vident; ib. X, 6. quo bello de dignitate, de libertate, de vita decernamus; ib. XI, 21. nos ... de pace decernere; ib. XII, 9. de quibus decernitis; ib. XIV, 24.

2. **ut:** decrevit senatus ..., ut eis C. Claudius ... leges conscriberet; Verr. II, 122. Centuripinorum senatus decrevit populusque iussit, ut ... locarent; ib. 161. decernunt, ut eae litterae ... removerentur; ib. 173. ut (senatus) decernat, ut alterae decumae exigantur, ita decernit, ut ... pecunia solvatur; ib. III, 42. decretum .. est, ut ... pecunias in aerarium referrent; ib. 81. cum senatus decernit, ut ematur ... frumentum; ib. 172. decernunt statim ..., UT HOSPITUM .. ESSET; ib. IV, 145. postea decernitur ... prope cunctis sententiis: UT LAUDATIO ... TOLLERETUR; ib. decrevit quondam senatus, ut ... consul videret ..; Catil. I, 4. nos hic nonne ... decrevimus, ut classis in Italia navigaret? Flacc. 30. frater meus ... decrevit, ut ... in duplum iret; ib. 49. vos decrevistis, ut cuncti ... venirent; sen. 24. non oportere ut de me lex ferretur decerni; dom. 68. (senatus) decrevit, ut omnes ... venirent; ib. 73. ex hoc haruspicum responso decrevit senatus, ut de locis sacris ... referretis; har. resp. 11. decrevistis, ut ... referretur; ib. 12. decrevit ... senatus, ut eis ... agerentur gratiae; Sest. 129. decernebat enim (senatus), ut ... quaereretur; Milo 14. me ... decretum fuisse, ut ... miscerentur? Phil. I, 13. cuius de laudibus ... senatus ... decrevit, ut ... referretur; ib. IV, 4. decrevistis, ut ... referretur; ib. V, 4. cum decrevistis, ut consules ... proficiscerentur; ib. VII, 11. ſ. 1. Sest. 128. Piso 35.

3. **ne:** decrevistis, ne quis ... rem impediret; sen. 27. ne serviamus armis animisque decernere; Phil. III, 33.

4. **Infinitiv:** si quidem legiones decreverunt senatum defendere; Phil. V, 4.

5. **acc. c. inf.:** Segestani praetoris imperio parendum esse decreverunt; Verr. IV, 76. quod non eadem mihi ... condicione utendum esse decrevi; leg. agr. II, 6. si hic ordo placere decreverit te ire in exsilium; Catil. I, 20. mea virtute ... coniurationem patefactam esse decrevistis; ib. IV, 5. decrevit senatus eos ... lege de vi ... teneri; har. resp. 15. decrevit idem senatus frequentissimus, qui meam domum violasset, contra rem publicam esse factnrum; ib. utrum decreturus fueris, id quod augures omnes ... decreverunt,

Iove fulgente cum populo agi nefas esse? Vatin. 20. cur caedem ... contra rem publicam senatus factam esse decreverit? Milo 13. ego ipse decrevi ..., non eum ... contra rem publicam fecisse; ib. 14. sic modo decrevit senatus, D. Brutum optime de re publica mereri; Phil. IV, 8. tumultum esse decrevi; ib. VI, 2. bene scriptas litteras decretum a senatu? ib. X, 6. (leges) contra auspicia latas decrevisti; ib. XIII, 5. ſ. 1. Phil. V, 53.

III. **mit einfachem Object:** alqm: quae (mulier) haberet palam decretum semper aliquem; Cael. 38. decernerem plane, sicut multa ‖*in*‖ consulibus, alterum ambove; Phil. XI, 26.

alqd: decernit: quam aequum nihil dico; unum hoc dico „novum“; Quinct. 30. „hoc decrevissem.“ decerne, modo recte; lex. Rosc. 138. inter aliquos contrarium ... decernebat ac proximis paulo ante decreverat; Verr. I, 120. iste omnia ... decernere solebat; ib. II, 172. hoc decrevisse deeumanos; ib. 174. quaeram decretumne sit; ib. 180. qui hoc istius causa decreverunt; ib. si ... decrevisset aliquid iniuria; ib. III, 7. quid decernis? ib. 135. utrum hoc decerneres; ib. 141. cum ob ... decernendum ... aliquid ... pecuniam acceperat; ib. 156. ut quicquam contra C. Verrem decernerent; ib. IV, 138. nihil esse decretum; ib. 141. non id prius decernere, quod ..; ib. 142. ut uobis absentibus si quid velleut decernerent; ib. 145. excogitat sane acute quod decernat; ib. 147. potuit nihil decerni? Cluent. 136. quid est decretum? ib. in quos ... idem illud senatus decreverat; ib. 137. quod senatus decreverat; ib. omnis haec decuriones decrevisse lacrimantis; ib. 197. idem hoc decretum est in L. Cassium; Catil. III, 14. de quo nihil nominatim erat decretum; ib. 15. (senatus) decernit quod uihil opus est; Muren. 67. id decernitur omnibus postulantibus candidatis; ib. 68. in tam varia iuris dictione tam multa decreta; Flacc. 6. quid me consule senatus decreverit; ib. 27. P. Orbius ... contra te omnia decrevit; ib. 76. nihil unquam senatus de P. Popilio decrevisse. 38. sin autem ... nihil decerni libere potuit; dom. 10. negat oportuisse quicquam uni extra ordinem decerni; ib. 18. quid decererint Capuae decuriones; Sest. 10. quod numquam senatus in universae rei publicae periculo decrevit, id in unius mea salute conservanda decernendum putavit; ib. 128. quod est postridie decretum; ib. 129. Albucius, quod a senatu petebat, ipse sibi in Sardinia ante decreverat; prov. cons. 15. cum ego idem antea multa decrerim; ib. 26. senatum ... quod ego vellem decernere; Milo 12. qui (ordo id) decrevit invitus; Phil. I, 13. in te, M. Antoni, id decrevit senatus ..., quod in hostem togatum decerni est solitum more maiorum; ib. II, 51. hoc qui non videt, excors, qui eum videt decernit, impius *est*; ib. V, 5. ne multa nobis cotidie decernenda sint; ib. 34. tamen eadem, sed fortasse serius decernetis; ib. quae si erunt sino. mora matureque decreta; ib. 53. quod ... senatus me auctore decrevit; ib. VI, 1. quod paulo ante decretum est; ib. 5. quod decrevit senatus; ib. 7. re publica oppressa nihil posse decerni; ib. VIII, 5. ea decernis; ib. X, 3. quid decernere nos de M. Bruto ... oporteret; ib. 17. quid enim atroeius potuit, quid severius decernere? ib. XI, 15. quae decrevimus; ib. XII, 12. decrevissent id, quod ..; Fr. B. VI, 16. ſ. alqm; Phil. XI, 26. — II, 5. Vatin. 20. vgl. I, 2, b. alqs; Flacc. 78.

aurum: lex ... (aurum coronarium) decerni ... vetabat nisi decreto triumpho; Piso 90.

bellum: decernat bellum Cretensibus; Verr. II, 76.

coronam: quid est quod ... coronam illam lauream tibi tanto opere decerni volueris a senatu? Piso 58.

custodiam: qui reo custodiam, quaesitori gratulationem, indici praemium decrevit; Catil. IV, 10.

dilectus: dilectus tota Italia decreti sublatis vacationibus; Phil. VIII, 6.

Galliam: duas Gallias qui decernit consulibus duobus; prov. cons. 17. qui ... alteram Galliam (decernit) et aut Syriam aut Macedoniam; ib. quorum alter ulteriorem Galliam decernit cum Syria, alter citeriorem; ib. 36. decreturum aliquem Antonio illam ultimam Galliam; Phil. V, 5.

gratulationem: mihi uni conservata re publica gratulationem decrevistis; Catil. IV, 20. ſ. custodiam.

honorem: vos ..., patres conscripti, multos decrevisse eximios honores C. Caesari; prov. cons. 38. M. Lepido ... decernendos honores quam amplissimos censeo; Phil. V, 38. cum C. Caesari meritos illi quidem honores ... decrevistis; ib. VII, 10. cur decernit honorem sepulturae? ib. IX, 14. honores ei decrevi quos potui amplissimos; ib. XIII, 8.

imperium: clarissimo viro ... decrevit imperium, privato tamen; Phil. XI, 19.

iniuriam: qui iniuriam decernebat; Quinct. 69.

intercalarium: Cephaloeditani decreruntintercalarium XXXV ‖XLV‖ dies longum; Verr. II, 130.

iudicium: cuius de illo incesto stupro iudicium decernendi senatui potestas esset crepta; Milo 13.

laudationem: quam (laudationem) se ... decresse dicebant; Verr. IV, 140. LAUDATIO, QUAE C. VERRI DECRETA ESSET; ib. 145. non illi in libellis laudationem deceretam misernnt; Cluent. 197.

legationem: si decrevissent legationem quae contra istum diceret; Verr. II, 12.

legatos: qui contra istum legati decreti erant; Verr. II, 14. idem ... imperatori decem legatos decrevit; Balb. 61. senatus decernit legatos ad Antonium; Phil. V, 4. legatos decernis? ib. 25. eum ante legatos decerni non censuissem; ib. VIII, 21.

Macedoniam: Syriam Macedoniamque decerni; prov. cons. 1. ego idem, qui nuuc consulibus eis, qui designati erunt, Syriam Macedoniamque decerno, decernam easdem praetorias; ib. 17. ſ. Galliam; prov. cons. 17.

pecuniam: te .. pecuniam ... faeneratum ... ob frumentum deretam; Verr. III, 169. ne posthac tantas pecunias magistratibus nostris deceerneremus; ib. 200. decrevistis tantam pecuniam Pompeio, quantam ..; Phil. XIII, 10.

praemium: ſ. custodiam.

provinciam: tu provincias consularis ... lege Semproniа per senatum decretas rescidisti; dom. 24. eripneras senatui provinciae decernendae potestatem; Vatin. 36. quas sim provincias decreturus; prov. cons. 1. decernendae sunt nobis ‖n. s.‖ lege Semproniа dnae (provinciae); ib. 3. ei ‖et‖ ... provinciam extra ordinem decernobant; ib. 19. ego idem nunc in provinciis decernendis ... interpellor; ib. 29. nos hoc tempore in provinciis decernendis perpetuae pacis habere oportere rationem; ib. 30. ut eam (provinciam) desponsam, non decretam habere videatur; ib. 36. cui fuerit, ante quam designatus est, decreta provincia; ib. 37. te invito provinciam tibi esse deceretam; Phil. XI, 23. provinciam sibi decretam audiet; ib. 24.

quaestionem: nulla quaestio decreta a senatu est; Milo 16. num quae nova quaestio decreta est? ib. 19.

res: cedo mihi ciusdem praetoris litteras .. rerum decretarum; Verr. V, 56. LITTERAE RERUM DECRETARUM; ib.

sepulcrum: qui sepulcrum publice decernendum Ser. Sulpicio censnit; Phil. IX, 14. ſ. statuam; Phil. IX, 14.

HS: in frumentum imperatum HS duodetricies ... Verri deeernebatur; Verr. III, 163. „quaternos HS, quos mihi senatus decrevit“; ib. 197.

statuam: pedestrem ex aere statuam ... decerno; Phil. IX, 13. maiores quidem uostri statuas multis decreverunt, sepulcra paucis; ib. 14. cur *ei* decerneretis statuam in rostris; ib. XIII, 9.

stipendinm: relatum est ad nos nuper de stipendio exercitus: non decrevi solum, sed etiam ut vos decerneretis laboravi; prov. cons. 28.

supplicationem: supplicatio dis immortalibus ... meo nomine decreta est, ... et his verbis decreta est; Catil. III, 15. quouiam ad omnia pulvinaria supplicatio decreta est; ib. 23. quod meo nomine supplicationem decrevistis; ib. IV, 5. supplicationem mihi decrevit; ib. 10. cui uni togato supplicationem decrevistis; Sulla 65. qui ... C. Caesari supplicationes decrevistis; prov. cons. 25. supplicationem quindecim dierum decrevi sententia mea; ib. 26. ego, quo consule referente primum decem dierum est supplicatio decreta Cn. Pompeio; ib. 27. cum ... supplicationem dierum decem decrevistis; ib. in illa supplicatione, quam ego decrevi; ib. „quid est, Caesar, quod te supplicationes totiens iam decretas tot dierum tanto opere delectent?“ Piso 59. ut decernerentur supplicationes mortuo? Phil. I, 13. L. Cotta ... supplicationem decrevit verbis amplissimis; ib. II, 13. supplicationem decernitis; ib. XIV, 7. cum supplicationes iustissimas ... decernere debeamus, Serviliusque decreverit, augebo omnino numerum dierum, praesertim cum non uni, sed tribus ducibus sint decernendae; ib. 11. cui viginti his annis supplicatio decreta est; ib. supplicatio ab eo ... decernenda non fuit; ib. supplicationem modo qui decrevit; ib. 22. numquam .. in civili bello supplicatio decreta est. decretam dico? ib. nulla supplicatio decreta a senatu; ib. 23. mihi consuli supplicatio ... decreta est; ib. 24. supplicatione decernenda hostis eos ... iudicetis necesse est; ib. decerno igitur eorum trium nomine quinquaginta dierum supplicationes; ib. 29.

Syriam: ſ. Galliam; prov. cons. 17. Macedoniam.

triumphum: uti ... triumphus tibi navalis decerneretur; Verr. V, 67. ſ. aurum.

tumultum: tumultum decerni; Phil. V, 31. ut mihi senatus adsentiens tumultum decerneret; ib. VI, 16.

IV. **mit doppeltem Accuſativ:** Dolabella hesterno die hoste decreto; Phil. XI, 16. vgl. III. legatos; Verr. II, 14.

decerpo, abpflücken, Abbruch thun: nihil sibi ex ista laude centurio, nihil praefectus, nihil cohors, nihil turma decerpit; Marcell. 7.

decertatio, Entſcheidungskampf: cum .. harum rerum omnium decertatio consulibus ... commissa et commendata sit; Phil. XI, 21.

decerto, um die Entſcheidung kämpfen: I. **abſolut:** 1. **unperſönlich:** a. laetemur decertandi oblatam esse fortunam; Phil. XIII, 7.

b. erat non iure, non legibus, non disceptando decertandum; Planc. 87. si saepius decertandum sit, ut erit; Phil. II, 43. pro libertate vitae periculo decertandum est; ib. X, 20.

2. **perſönlich:** alqs: ut confligendum sibi et armis decertandum putent; Caecin. 46. armis decertare pro mea salute nolui; Quir. 13. hos decertare pro meo capite ... velle; Planc. 101. — contra: ſ. **contra,** A, 1. decerto; (2 Sl.) B. I, S. 692, b. — cum: ſ. **cum,** I. decerto; dom. 91. Sest. 43. prov. cons. 33. Piso 19. Planc. 86. Scaur. 20. Phil. II, 2. V, 33. (B. I, S. 743).

viri: viri fortes, etiam si ferro inter se comminus decertarint; Piso 81.

II. **mit de:** neque eorum quisquam ... non ... de se, de liberis suis, de patria, de fortunis hodierno die decertari putat; Milo 3. de sanguine et de spiritu decertat; Phil. XI, 24. ſ. **cum,** I. decerto; leg. agr. II, 51. Sest. 142 (B. I, S. 743).

decessio, Abzug: I. concedo: mille talentum decessionem esse concessam; Rab. Post. 31.

facio: utrum accessionem decumae ... an decessionem de summa fecerit; Rab. Post. 30.

II. post: neque ante adventum C. Verris neque post decessionem; Verr. II, 188.

decessus, Abgang: an Caesaris decreto post M. Bruti decessum potuit liberari? Phil. II, 97.

decido, abſchließen, abmachen, ſich vergleichen: I. **abſolut:** 1. **unperſönlich:** nisi cum muliere decideretur; Verr. I, 125.

2. **perſönlich:** alqs: ut cum Chrysogono ... decideret; Sex. Rosc. 114. „tu sine me cum Flavio decidisti“; Qu. Rosc. 32. cur igitur decidit et non restipulatur neminem amplius petiturum; ib. 36. Roscium cum Flavio pro societate decidisse; ib. 37. Roscium pro se decidisse; ib. 38. qui ... cum accusatore decidat; Verr. II, 79. qui DCC medimnis decidere noluisset; ib. III, 56. pro decumis ... decidit HS XVI milibus et medimnis DCLIIII; ib. 93. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 114. quibus ternis medimnis non est licitum decidere; ib. 116. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 117.

mancipes: mancipes pretio cum civitatibus decidisse? Verr. III, 175.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** nisi prius de rebus rationibusque societatis omnibus decidisset; Quinct. 19. „de tota re .. decidisti.“ Qu. Rosc. 34. qui de sua parte decidit; ib. 35. cum de tota re decidisset cum Roscio; ib. 40. Flavium cum Fannio de Panurgo decidisse; ib. 49.

2. **ne:** cum propinquis suis decidit ne reos faceret; har. resp. 42.

3. **indirecte Frage:** per te ... decidit P. Quinctius, quid liberis eius dissolveret; Quinct. 17. decidis ..., quid eis ad denarium solveretur; ib.

III. **mit Object:** alqd: quicquam cum isto sua voluntate decidere; Verr. III, 69.

partem: „magno tu tuam dimidiam partem decidisti.“ magno et tu tuam partem decide; Qu. Rosc. 32. tuam partem dimidiam ... decide; ib. 34.

res: res ... istius, more decidirur; Verr. II, 128. omnibus rebus actis atque decisis; ib. V, 120.

decĭdo, hineingerathen: tametsi ne oculis quidem captus in hanc fraudem ... decidisti; Verr. IV, 101.

deciens, zehnmal, ellipt. Million: Dionem HS deciens centena milia numerasse; Verr. I, 28. dixit HS deciens; ib. 92. quo modo ex deciens HS sexcenta sint facta; ib. quod plus frumenti fecit accepisse istum, HS deciens et octoginta milia; ib. 100. hinc HS quater deciens P. Tadio numeratum || numerata||; ib. HS deciens numeratum esse; ib. II, 20. ita HS deciens Q. Dionem ... perdidisse; ib.

decimus, (decumus), zehnte, decumum das Zehnfache (decuma ſ. unten): A. **bei Subſtantiven:** I. **affrin:** annus: qui esset annus decimus post virginum absolutionem; Catil. III, 9.

hora: nec cogat ante horam decimam de absente ... iudicare; Verr. II, 41. eum mortuum postridie hora decima denique ei nuntiabatur? Milo 48. cum hora diei decima fere ad Saxa rubra venisset; Phil. II, 77.

locus: decimo vero loco testis ... dixit senator; Caecin. 28.

pars: agros ... populo Romano ex parte decima ... vectigalis fuisse; Verr. III, 103. qui remanserant, vix decuma pars aratorum; ib. 121. vix pars aedium mearum decima ad Catuli porticum accessit; dom. 116. horum ... vix decimam partem reperies || repperis, al. || gloria dignam; Plauc. 60.

II. **mit andern Zahlen:** ante diem XIII Kalendas Februarias; Milo 27. qui dies nudius tertius decimus fuerit; Phil. V, 2. de quo gravissimum ... iudicium nudius tertius decimus fecerit is; ib. 3. a. d. XIII Kalendas Octobris; ib. 19. ante diem XIII Kalendas Ianuarias; ib. 28. quod XIII

Kalendas Ianuarias senatus ... decrevit; ib. VI, 1. a. d. XIII Kalendas Ian.; ib. X, 23. me ante diem XIII Kalendas Ianuarias principem revocandae libertatis fuisse; ib. XIV, 19. — hoc quinto decimo die crimen esse natum; Verr. V, 106. — ut ... Staieni sententia septima decima accederet; Clnent. 74.

B. **fubſtantiviſch:** ager efficit ... cum decumo; Verr. III, 112. cum ager ... cum decumo extnlisset; ib. 113. ut cum decumo fructus arationis perceptus sit; ib. 114.

decipio, täuſchen, betrügen, blenden: I. **abſolut:** 1, a: cuius prudentiam populus Romanus in cavendo, non in decipiendo perspexerit; Caecin. 78.

b. etsi miuime decere videtur ... decipi; Phil. XII, 1.

2. alqs: in eo quidem fallis et decipia; Muren. 77. scilicet verba dedimus, decepimus; Phil. XIII, 33.

II. **mit Object:** alqm: Roscium per imprudentiam deceptum esse; Qu. Rosc. 21. ut me ab eo delectari facilius quam decipi putem posse; div. Caec. 44. vos populumque Romanum ... rugis supercilioque decepit; sen. 15. me ipsum ... quondam pacne ille decepit; Cael. 14. quod ille vos tristitia voltuque deceperit; prov. cons. 12. non enim nos color iste servilis, non pilosae genae, non dentes putridi deceperunt; Piso 1. hic eos, quibus eras ‖ erat‖ ignotus, decepit; ib. decepti ‖ decepti, decepti‖, inquam, sumus; Phil. XII, 3. „ut isdem ornamentis deceperit vos, quibus deceptum Caesarem gloriatus est"; ib. XIII, 40. a me „deceptos" ait „isdem ornamentis" Hirtium et Caesarem; ib. 41. deceptum autem Caesarem a me dicere audes? ib.

advenam: incidit in istum eodem decepturus supercilio, Graecus atque advena; Piso 70.

homines, socios: novem homines fortissimos, eiusdem muneris ... socios .. decepit; Sex. Rosc. 117.

legatos: (legati) istius fide ac potius perfidia decepti; Sex. Rosc. 110.

populum: ſ. alqm; sen. 15.

viros: (viri) quo tandem decepti munere? har. resp. 50.

decisio, Abmachung, Vergleich, Entſcheidung: I. admonet: quid nostra decisio de aequitate ... admoneat ut iudicetis; Caecin. 104.

II. ago, gero: nihil aliud neque gestum neque actum est nisi ... decisiones; prov. cons. 9.

augeo: hanc decisionem Roscii oratione et opinione augere licet; Qu. Rosc. 33.

facio: dicat decisionem factam esse, quae facta non est; ib. 48.

renuntio: renuntiat Ilabonius illam decisionem tutoribus; Verr. I, 141.

III. arbiter: decisionis arbiter C. Caecilius fuit; Flacc. 89.

IV, 1. satis facere: uegat eum sibi illa decisione satis facere posse; Verr. I, 140.

post: post decisionem veterem Roscii; Qu. Rosc. 39.

declamatio, Redeübung: I. placet: non placet mihi ... declamatio potius quam persalutatio; Muren. 44.

II. contendere: desinamus ... volgari et pervagata declamatione conteudere; Planc. 47.

declamator, Redekünſtler: non vobis videtur cum aliquo declamatore ... disputare? Planc. 83.

declamito, Redeübungen halten: ipse interea XVII dies de me ... declamitavit; Phil. V, 19.

declamo, Redeübungen halten, eifern: I, 1. causa: haec enim ei causa esse declamandi solet; Phil. V, 19.

2. alqs: qui pro isto vehementissime contra me declamasset; Verr. IV, 149. tot dies in aliena villa declamasti? quamquam tu quidem ... vini exalandi ... causa declamas; Phil. II, 42.

II. alqd: quae mihi iste visus est ex alia oratione declamare; Sex. Rosc. 82.

declaratio, Kundgebung: quae declaratio (tum fuerit) voluntatis ab uuiverso populo Romano; Sest. 122.

declaro, kund thun, offenbaren, erklären, erkennen laſſen, bezeichnen: I. **abſolut:** alqs: sicut ... testamento declaravit; Caecin. 10.

calamitates: declarat multitudo proscriptorum, tot municipiorum maximae calamitates; Phil. V, 43.

cicatrix: ut declarat cicatrix; Phil. VII, 17.

contiones: declarant huius ... contiones; Milo 12. ut declarant eius ... contiones; Phil. XII, 19.

epistula: ut istius epistula ad te missa declarat; Verr. III, 189.

exitus, principia: sicut et illa principia et hi recentes rerum exitus declararunt; Planc. 86.

multitudo: ſ. calamitates.

res: ut res ipsa declaravit; Cluent. 47. res declarat; Phil. XII, 24.

II. **mit Ergänzung:** 1. **indirecte Frage:** res declarabit, ut cupierint; Verr. II, 157. declarat quid fuerit; ib. IV, 127. declarabitis hoc iudicio quid sentiatis; Flacc. 105. sententia sua quam esset cara sibi mea salus declaravit; sen. 22. quid populus Romanus scutire se ostenderet utroque in genere declaratum est; Sest. 117. puer, qui his lacrimis qua sit pietate declarat; ib. 146. quid parentes sentiant lacrimae matris incredibilisque maeror, squalor patris et haec praeseus maestitia ... luctusque declarat; Cael. 4. quae fuerit .. Pompei gravitas .. perspicua admutatione declarari videbatur; Balb. 2. qualem hunc putent, adsiduitate testimonioque declarant; Planc. 27. ut ... quantum gravitatis in huius ordinis consilio esset, populo Romano declarare possetis; Phil. V, 2. cum ... (populus) gemitu .. et maestitia declaravit quantum haberet odium servitutis: ib. 38. declaravit quam odisset senatum; ib. IX, 7. quoniam significatio vestra satis declarat quid ... sentiatis; ib. XIV, 6. quae .. esset facturus in hac urbe ..., declaravit in Parmensium calamitate; ib. 8. est .. fidei ... uostrae declarare fortissimis militibus quam memores simus; ib. 29.

2. **acc. c. infin.:** Africanus, qui suo cognomine declarat tertiam partem orbis terrarum se subegisse; Sex. Rosc. 103. pecuniam intercessisse ipsa decretorum novitas .. declarat; Verr. I, 125. neque enim iste anulus aureus .. istum virum fortem ... esse declarat; ib. III, 187. declarat ipsa ascriptio esse aliquid; Caecin. 95. diversa genera .. bellorum ... nullam rem esse declarant ..., quae ..; imp. Pomp. 28. quaudoquidem ... actum esse per viros primarios res ipsa declarat; Flacc. 68. in huius periculo declarant se ... hominum maleficio deterritos esse; Sulla 13. est vestri animi .. declarare non esse eos vos, ad quos ..; ib. 93. me dicere quae Gaditani iudicarint res ipsa declarat; Balb. 41. quod imperatoris nomen, quod laureati fasces, quod illa tropaea ... te commeutatum esse declarant; Piso 97. cuius quidem acquitas et ea voluntas ... facile declarat non fuisse fugiendos tribulis huic iudices; Planc. 43. magnam quidem esse partem sine fide ... res ipsa declarat; Scaur. 44. satis declarat se non terrorem inferre vobis; Milo 71. is profecto declarat se maluisse non dimicare; Marcell. 15. facturum fuisse declaravit in eo, quod potuit; Phil. V, 39. una voce cuncta contio declaravit nihil esse a me ... uisi optime cogitatum; ib. XIV, 16. ſ. III. alqd; sest. 125.

III. **mit einfachem Object:** alqm: qui (Frugi) uno cognomine declarabatur uon modo quis esset, sed etiam qualis esset; Font. 39. cum iam facti

prope superioribus comitiis declaratique venissent; Planc. 53.

alqd: quod res ipsa declaravit; Verr. IV, 63. hoc verbum UNDE utrumque declarat; Caecin. 87. [ut ... nihil numero et suffragiis declarari ... posset; leg. agr. II, 99]. nihil iudices senteutiis, nihil populus suffragiis, nihil hic ordo auctoritate declaravit; sen. 6. haec ... hominum multitudo, haec populi Romani tanta significatio ... quid declaravit nisi optimorum civium salutem ... populo Romano caram esse? Sest. 125. id quod ... etiam improborum iudicio declaratum est; Vatin. 41. quod ... non minus ille declararet; Planc. 27. id ... suffragiis populi Romani saepe esse declaratum; Milo 25.

auctoritatem: illa res quantam declarat ... ... auctoritatem! imp. Pomp. 46. eis .. verbis ea de me senatus auctoritas declarata est, ut ..; Piso 35.

beneficium: coloni decurionesque ... beneficium P. Sestii testimonio declarant; Sest. 9.

benevolentiam: nullam benevolentiam insignem in rem publicam declarat; dom. 98. gaudio suam erga me benevoleutiam ac misericordiam declararunt; Sest. 117.

consulem: iu consule declarando; Muren. 38.

consulatum: his tu ... insignibus consulatum declarari putas? Piso 23.

cupiditatem: qui (populus) ... declaravit .. maximam libertatis recuperandae cupiditatem; Phil. VII, 22.

diligentiam: industriam meam celeritas reditionis, diligentiam multitudo ... testium declaravit, pndorem vero ac religionem, quod ..; Verr. I, 16.

dolorem: si ... senatui ... doloris sui de me declarandi potestas esset crepta; Sest. 51. cum senatus luctum ac dolorem suum vestis mutatione declarandum censuisset; Piso 17.

fidem: eodem monimento declarari et virtutem suorum et populi Romani pietatem et senatus fidem et crudelissimi memoriam belli; Phil. XIV, 35.

industriam: f. diligentiam.

iudicium: populi Romani iudicium .. consessu gladiatorio declaratum est; Sest. 124.

luctum: f. dolorem. — memoriam: f. fidem.

misericordiam: f. benevolentiam; Sest. 117.

numen: prodigia vim eius (Cereris) numenque declararunt ‖declarant‖; Verr. IV, 107.

pietatem: f. fidem.

psephismata: psephismata, non sententiis neque auctoritatibus declarata; Flacc. 15.

pudorem: f. diligentiam.

raptum: locus ut ipse raptum illum virginis declarare videatur; Verr. IV, 107.

religionem: ut vocahulo ipso et appetita religio externa et Matris magnae nomine suscepta declaretur; har. resp. 24. f. diligentiam.

res: verhum, quod satis daclararet utrasque res; Caecin. 87.

spem: quorum epistulas spem victoriae declarantis in manu teneo; Phil. XII, 9.

studia: ut sua studia ... re et seutentiis declararent; Milo 4.

vim: volnus corporis magis istam vim quam terror animi declarabit? Caecin. 43.

virtutem: f. fidem. voluntatem; Phil. VII, 6.

voluntatem: in studiis vestris tanta animorum declarata est voluntas, ut ..; Quir. 6. in quo ... populus voluntatem suam declararit; Planc. 49. in qua (causa) et voluntatem suam et virtutem declararent; Phil. VII, 6.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** (vgl. III. religionem) f. **consul,** I, 1. debet; Mureu. 3. II, 1. declaro; leg. agr. II, 4. Muren. 2. Piso 3. Milo 96. (B. I, S. 669.)

declinatio, Ausweichen, Vermeidung: I. sum: haec tua recusatio ... (sit) laboris et periculi non legitimi declinatio; Cluent. 148.

II. effugere: quot ego tuas petitiones ... parva quadam declinatione ... effugi! Catil. I, 15.

decline, abweichen, ausweichen, vermeiden: I. alqs: si qua in re ipse ab religione officii declinarit; Verr. III, 2. magna rerum permutatione impendente declinasse me paulum; Sest. 73. subire vim ... malui quam ... de meo statu declinare; prov. cons. 41.

viri: quin ei tales viri ... de statu suo declinarint; Cluent. 106.

II. laqueos: illam beluam, iudicii laqueos declinantem; Milo 40.

urbem: urbem nnam mihi amicissimam declinavi; Planc. 97.

decoctor, Verschwender, Banquerotteur: sum: cum esset lege Roscia decoctoribus certus locus; Phil. II, 44.

conligo ex: exercitum ... conlectum ex rusticis decoctoribus; Catil. II, 5.

decoquo, das Vermögen aufbrauchen, Banquerott machen: praetextatum te decoxisse; Phil. II, 44. quamvis quis fortunae vitio non suo decoxisset; ib.

decoro, schmücken, verherrlichen: alqm: omnes ... Marcelli, Fulvii non sine communi omnium nostrum laude decorantur; Arch. 22. eos omni populi Romani significatione decorari; Sest. 127. quem populus Romanus *inauditis honoribus* singularibusque decorasset; Balb. 16. quem ... orationibus scriptisque decorassem; Piso 75. ut (Sulpicius) eis ornamentis decorari debeat; Phil. IX, 17.

clementiam: o clementiam ... omnium laude praedicatione, litteris monumentisque decoraudam! Ligar. 6.

mortem: grati simus in eius morte decoranda; Phil. IX, 15.

oppidum: qni oppidum ... maximis ex sua pecunia locis communibus monumentisque decoravit; Verr. II, 112.

rem publicam: quam (rem publicam) ipse decorarat; Piso 27.

triumphum: an ... huic donis militaribus patris triumphum decorare fugieudum fuit? Muren. 11.

decresco, sich vermindern: amici: non mihi absenti *decrevisse* amicos; Sest. 69.

decretum, Entscheidung, Beschluß, Bescheid: I. **absolut:** 1. **Subject:** est, sunt: vestra ... decreta et everturntur saepe dicendo et sine defensione oratoris firma esse non possunt; Muren. 29. uon obscurum de meis ... beneficiis suum iudicium decretumque esse voluerunt; dom. 74. honestiora decreta esse legiouum quam senatus; Phil. V, 4. his vestris decretis .. ille vos aequo animo aspicere poterit? ib. 29.

exsistunt: nulla de illis ... decreta muuicipiorum et coloniarum exstiterunt; sen. 38.

manent: nt [chirographorum et commentariorum] sua coulegaeque sui decreta maneant; Phil. VIII, 26.

possunt: f. est; Muren. 29.

2. **ohne Verbindung:** DECRETUM DECURIONUM; Sex. Rosc. 25. decreta eius modi: SI NON ACCIPIT; Verr. II, 81. DECRETUM FLACCI; Flacc. 78. DECRIONUM DECRETA; Sest. 30. constitui (provincias) per senatum [decreta]; dom. 24.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** audio: audite decretum mercennarii praetoris; Verr. V, 54.

aufero: palam decreta auferebantur; Verr. V, 27.

cogito: cum de me (facta sint) ... ea decreta publicanorum, ea conlegiorum, ea denique genernm ordinumque omnium, quae non modo ego optare numquam anderem, sed cogitare non possem; Piso 41.

cognosco: ipsum decretum .. cognoscite; Sex. Rosc. 25.

commemoro: quid ego illa divina atque immortalia municipiorum et coloniarum et totius Italiae decreta commemorem, quibus tamquam gradibus mihi videor in caelum ascendisse? dom. 75.

deleo: quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37.

everto: ſ. I, 1. est; Muren. 29. — exprimo: ſ. recito; Sest. 10.

exspecto: Caesar non exspectavit vestra decreta; Phil. VIII, 5. num igitur Brutus exspectavit decreta nostra? ib. XI, 27.

facio: decurionum decretum statim fit, ut decem primi proficiscantur; Sex. Rosc. 25. decreto isto facto; Verr. II, 176. quorum tanta studia cognoscuntur in decretis faciendis; Phil. VII, 23. ſ. cogito. **de,** III. decretum facio (4 St.) S. 14, b.

figo: unum egregium de rege Deiotaro ... decretum in Capitolio fixum; Phil. II, 93. qui ... falsa decreta in aes incidenda et in Capitolio figenda curaverit; ib. III, 30.

incido: ſ. figo; Phil. III, 30.

interpono: quin is ab Sicilis ob decreta interponenda pecunias ceperit; Verr. II, 119.

muto: decretum .. mutabat; Verr. I, 120.

opto: ſ. cogito.

perfringo: senatus gravissima decreta perfregerat; Milo 87.

peto: nova decreta ... petebantur; Verr. I, 137.

profero: possum sexcenta decreta proferre, in quibus ut ego non dicam pecuniam intercessisse, ipsa decretorum novitas iniquitasque declarat; Verr. I, 125. quid ego istius decreta ... proferam? Phil. II, 62.

pronuntio: nos Cn. Pompei decretum de consilii sententia pronuntiatum recognoscemus? Balb. 11.

recito: recitarem decreta Centuripinorum; Verr. II, 163. recita .. decretum de tributis; ib. III, 100. non recito decretum officio aliquo expressum; Sest. 10.

recognosco: ſ. pronuntio.

repudio: cuius idem tu superbissime decreta ... repudiasti; Piso 64.

scribo: decreto scribendo primum video adfuisse Lysaniam; Flacc. 43.

statuo: ſ. V, 2. ex; Verr. II, 32.

tempto: idcirco suum decretum pecunia esse temptatum; Verr. II, 59.

tollo: decreta Centuripinorum ... non tolluntur; Verr. II, 162.

venditо: istius omnia decreta ... venditabat; Verr. II, 135.

vendo: qui Romae ... omnia decreta vendiderit; Verr. II, 119. in vendendis istius decretis; ib. 169. qui ... eis decretum vendidisset; ib. V, 55. decreta falsa vendebat; Phil. V, 11.

2. **Dativ:** pareo: procuratorem decreto praetoris oportuisse parere; Quinct. 65. qui (consul) parere vestris decretis non dubitet; Catil. IV, 24. quis umquam consul senatum ipsius decretis parere prohibuit? Sest. 32.

3. **mit Präpoſitionen:** cognosco ex: is eam rem quam vehementer vindicandam putaverit ex decretis eius poteritis cognoscere; Quinct. 28. id ... ex istius factis decretisque cognosco; Verr. V, 9.

decedo a: cum quidem nihil a superioribus ... decretis decesserit; Flacc. 27.

puto pro: tamen ego pro decreto putarem; Phil. XI, 27.

III. **nach Adjectiv:** immemor: vos autem, patres conscripti, non tam immemores vestrorum gravissimorum decretorum videbamini; Phil. XII, 2.

IV. **nach Subſtantiven:** auctores: neque istius decreti ... auctores esse voluerunt; Flacc. 54.

auctoritas: tantum valuit istius decreti auctoritas; Verr. V, 55. si auctoritas decretorum vestrorum (agitur); prov. cons. 47. auctoritatem nostri decreti rebus gestis suis comprobavit; Phil. XIV, 28.

improbitas: ecquis est ex ... improbitate decretorum ... qui hoc non ... iudicarit? Verr. III, 143.

iniquitas, novitas: ſ. II, 1. profero; Verr. I, 125.

libido: cum cogitet varietatem libidinemque decretorum tuorum; Verr. III, 6.

tabula: ne qua tabula ... ullius decreti Caesaris ... figeretur; Phil. I, 3.

varietas: quae varietas decretorum (fuerit); Verr. I, 120. ſ. libido.

venditio: huius venditionе decreti ... provinciam Cretam perditistis; Phil. II, 97.

verba: decreti nostri non omnes verba noverunt; Phil. VII, 14.

V. **Umſtand:** 1. **Ablativ:** ascendere: ſ. II. 1. commemoro.

concidere: decretis vestris eum concidistis; Phil. V, 28.

concitari: qui decretis ... tuis in te concitati infestique sunt; Verr. I, 93.

defendere: me ... suis decretis legatisque defenderant; Piso 95.

deprecari: eidem homines ... periculum decreto suo deprecautur; Sest. 9.

eripi: decreto sociorum erepta mihi esse istius iudicia ... furtorum; Verr. II, 177.

habere: habeat ergo huius tanti facti ... decreto nostro testimonium? Phil. V, 37.

honestare: quanta (laude) vos me vestris decretis honestastis; Catil. IV, 20. a quo (ordine) saepe magnificentissimis decretis sumus honestati; sen. 2.

infestus: ſ. concitari.

iudicare: quo decreto quis non perspicit hostem esse Antonium iudicatum? Phil. IV, 5. legio Martia ... non ipsa suis decretis prius quam senatus hostem iudicavit Antonium? ib. quem modo hostem ... multis decretis iudicaritis; ib. VII, 9.

iugulare: postea quam tam multis enim factis decretisque iugulasset; Verr. II, 64.

liberari: an Caesaris decreto Creta ... potuit liberari? Phil. II, 97.

licere: ut ... decreto gentis Manliae neminem patricium Manlium Marcum vocari licet; Phil. I, 32.

notari: cum gravissimis vestris decretis absens notatus est; Fr. B. VIII, 3.

permoveri: si vos Acmonensium decretis ... permoveri putarem; Flacc. 38.

petere: cur non item ut tum, decreto || directo || et palam regionem illam petierunt? leg. agr. II, 44.

probari: istam adoptionem nullo decreto huius conlegii probatam; dom. 38.

prohibere: auctionem heredes L. Rubrii decreto Caesaris prohibuerunt; Phil. II, 74.

reduci: qui ... reducti (sunt) ... non decretis Italiae; dom. 87.

refigere: quas (tabulas) vos decretis vestris refixistis; Phil. XII, 12.

removere: hoc decreto remotas esse litteras; Verr. II, 174. si istas litteras non decreto decumanorum magistri removissent; ib. 176. litteras eas ... suo decreto remotas .. esse; ib. 180. decreto decumanorum (litterae) remotae sunt; ib. III, 166.

revocare: me in patriam ter suis decretis Italia cuncta revocavit; Quir. 10.

sancire: qui si suis decretis ... sanxissent, ne ..; Balb. 25.

statuere: cui si statuam in rostris decreto vestro || decretis vestris || statueritis; Phil. IX, 10. si omne ius decretis eius statueretur; ib. X, 12.

suscipere: cuius cansam ... neque suis decretis Italia cuncta susceperat; Sest. 37.

urgueri: ille ... decretis nostris urguendus est; Phil. III, 32.

2. **Präpoſitionen:** ex: qui ex ipsius decreto .. satis daret; Quinct. 82. ut de eo praetor indices

ex P. Rupilii decreto, quod is de deeem legatorum sententia statuit, ... sortiatur; Verr. II, 32. qui ex agris ex Cn. Pompei decreto decedere sunt coacti; Font. 14. nego me ex decreto praetoris restitutum esse; Caecin. 82.

in: quod est in eodem decreto scriptum; Flacc. 45. cur hi ... neque in decreto nominantur? ib. f. II, 1. profero; Verr. I, 125.

ob: eum ob tua decreta ... pecuniae dabantur; Verr. II, 26. qui [ob tuum decretum] ... pecuniam .. dandam ... putabant; ib. 57.

decuma, Zehnte: I. **Subject**: est, sunt: decumas esse praetoris; Verr. III, 136. dum arator ne plus decuma det, expedit ei deeumam esse quam maximam; ib. 147. quibus odio sunt nostrae ... decumae; Flacc. 19. f. veneunt; Verr. III, 106.

possunt: f. veneunt; Verr. III, 147. — solent: f. veneunt; Verr. III, 13.

veneunt: quarum (civitatum) decumae veuire non soleant; Verr. III, 13. non decumas frumenti, sed dimidias venire partis; ib. 40. qui deeumas venisse arbitretur; ib. 70. primo anno venierunt eius agri decumae tritici modium XVIII; ib. 75. cum decumae venissent tritici modium XVIII; ib. cum ... venissent .. decumae medimnum III. hoc est IIS XXXXV; ib. 90. cum decumae c med. venissent; ib. 91. cum deeumae veuissent agri Hennensis med. VIII cc; ib. 100. tantone minoris deeumae venierunt quam fuerunt, an, enm satis magno venisseut ..? ib. 106. agri Leontini deeumae tertio anno veuierunt tritici medimnum XXXVI, hoc est, tritici modium cc et XVI milibus. magno, indices, magno; ib. 110. pluribus milibus medimnum venisse decumas agri Leoutini, quam ..; ib. 113. si quidem deeumae ac non bona venibant aratorum; ib. decumae XXXVI medimnum venierunt; ib. quanti decumae venierunt; ib. 116. saepe decumae tanti veuierunt, eum lege Hieronica venirent, quanti nunc lege Verria veuierunt; ib. 117. ut antea solebant facere in decumis, cum acerva lege ... venibant; ib. 118. quanti decumae venierint; ib. ut frumenta nata sunt, ita decumae veuecunt; ib. ut deeumae quam plurimo venire possint; ib.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ**: accipio: f. **accipio,** III. decumas (5 St.) B. I, S. 40, b.

addico: f. **addico,** II. decumas (6 St.) B. I, S. 85, b.

ago: agri Aetnensis et Leoutiui deeumas agemus; Verr. III, 104.

aufero: f. **aufero,** III. deeumas (3 St.) B. I, S. 360, b.

eogo: deeumas imperatarum pecuniarum ‖decumis † imperatorum pecuniam‖ sibi coëgisse; Rab. Post. 30.

debeo: f. **debeo,** IV. decumam (3 St.) S. 25, b.

deporto: ut ante Kalendas Sextilis omnes deeumas ad aquam deportatas haberent; Verr. III, 86. nt ante Kaleud. Sext. decumas deportatas haberet; ib. 51.

detraho: hinc cum uuae decumae ... detrahantur, alterae ... impereutur; Verr. III, 227.

do: quantum decumanus edidisset aratorem sibi decumae dare oportere, ut tantum arator decumano dare cogeretur; Verr. III, 25. quis arator te praetore decumam dedit? quis duas? ib. 42. sese deeumas ei quem ad modum deberent daturos; ib. 68. quorum incolae decumas dant; ib. 91. ut decumas agri sui, quas Calacte dare consueverant, Amestrati M. Caesio deeumano darent; ib. 101. nt pro singulis decumis ternas decumas dare liceret; ib. 115. ne amplius quam singulas, ... ne plus quam ternas decumas darent; ib. quibus cum decumas dare deberent, vix ipsis decumae relictae sunt; ib. 226.

emo: non se deeumas emisse, sed bona fortunasque aratorum; Verr. III, 31. eius agri decumas cum emisset idem Apronius; ib. 67. eum emisset Apronius decumas tritici modinm XXV DCCC; ib. 76. hordei deeumas eiusdem agri Docimus emerat; ib. 78. emit agri Liparensis ... decumas tritici medimnis IDC; ib. 84. Thermitani miserunt qui decumas emerent agri sui; ib. 99. ut pluribus aliquanto medimnis deeumas emerent quam ingera erant sata; ib. 113. quod audique ad emendas decumas solent eo convenire; ib. 149. si deeumas emisset; ib. 150.

eripio: eum tot deenmas non senatus consulto, sed novis edictis tuis ... exigeres et eriperes; Verr. III, 42.

exigo: ut alterae deeumae exigantur; Verr. III, 42. f. eripio.

facio: qui ... decumas aratoribus nullas reliquas feeerit; Verr. III, 147.

habeo: f. deporto. — impero: f. detraho.

impono: impositis ita magnis decumis, ut ..; Verr. III, 88. imponitis decumas; ib. 199.

pronuntio: si praeco deeumas pronuntiavit; Verr. III, 40.

redimo: Apronium deeumas redemisse; Verr. III, 129.

relinquo: f. do; Verr. III, 226.

sumo: cur tu Apronium malebas ... deeumas agri Leoutiui sumere? Verr. III, 149.

tollo: uon decumam debitam ... tollit; Verr. III, 54.

vendo: decumas, quas iste coutra legem Hieronicam veudiderat, sese venditurum Hieronica lege edixerat; Verr. II, 63. ut nostri magistratus posthac decumas lege Hieronica vendant. tu primus contra vendideras; ib. 147. deeumas lege Hieronica semper venduudas censuerunt; ib. III, 15. ut vini et olei decumas et frugum minutarum, quas ante quaestores in Sicilia vendere consuessent, Romae venderent; ib. 18. „magno“ iuquit „decumas vendidi“. quid ais? an tu deeumas ... vendidisti? ib. 40. si pluris vendidisses tu dimidias quam ceteri deeumas; ib. pluris deeumas vendidisti ‖vendidi‖ quam ceteri; ib. te pluris quam ceteros decumas vendidisse; ib. 48. magno tu decumas vendidisti; ib. 49. addictis iam et venditis decumis; ib. 51. iam venditis decumis; ib. hac lege .. decumas vendidit Verres; ib. 70. tu magno decumas vendidisti? ib. 72. LEX DECUMIS VENDUNDIS C. VERRE PR.; ib. 83. tantone minoris te decumas vendidisse? ib. 84. eum magno decumas vendidisses; ib. cum eorum decumas medimnis DCCC vendidisses Bariobali Venerio; ib. 89. ita .. dissolute decumas vendidisti, ut ..? ib. 90. permagno deeumas eius agri vendidisti; ib. magno se decumas vendidisse; ib. 117. CCXVI (mod.) agri Leontini decumas vendidisti; si ex lege, magno; si, ut lex esset libido tua ..., parvo vendidisti; ib. eedo mihi C. Norbani deeumas veuditas. C. NORBANI DECUMAE VENDITAE AGRI LEONTINI; ib. iu vendundis decumis nummorum faciebat accessiones ad singulas decumas; ib. 118. te magno decumas vendidisse; ib. 119. pluris decumas vendidisse C. Verrem quam iunoeentissimum hominem; ib. se decumas lege Hieronica venditurum ib. 121. DECUMAS FRUMENTI LEGE HIERONICA VENDIDI; ib. 123. dicit quanti cuiusque agri deeumas vendiderit; ib. ut quam plurimo decumas venderem; ib. 124. decumis contra institnta, leges ... vendidis; ib. 131. istum decumas nova lege atque adeo nulla lege ... vendidisse; ib. 142. decumas agri Leontini magno dieis te vendidisse; ib. 147. qui verbo decumas vendiderit; ib. vendidisse alios magno decumas agri Leontini ceterorumque agrorum, et lege Hieronica vendidisse et pluris etiam quam te vendidisse; ib. magno te decumas vendidisse; atque aliorum quidem agrorum pro portione [magno deeumas veudidisse], agri vero Leontini ... tritiei mod. CCXVI milibus; ib. 148. si decumas tu lege Hieronica venderes; ib. 150. magno te decumas vendidisse; ib. 151. ✕. se unins agri

decumas xxx milibus modium minoris quam potuerit vendidisse; ib.

vocor: ut, quae dimidiae essent, decumae vocarentur; Verr. III, 117.

2. **Ablativ:** defungor: cum tribus decimis pro una defungeretur; Verr. III, 42.

3. **mit Präpositionen:** accedo ad: ut populo Romano nescio quid te praetore ad decumas accederet; Verr. III, 43.

addo ad: Q. Minucium cum sui similibus ad decumas agri Leontini tritici modium non mille nec duo nec tria milia, sed ad unius agri decumas tritici modium triginta voluisse addere; Verr. III, 148.

decerno in: Verri decernebatur ... in alteras decumas fere ad nonagiens; Verr. III, 163.

disputo de: de decumis ... disputo; Verr. III, 59.

do ex: mulierculae publicanae noluit ex decumis nimium lucri dare; Verr. III, 78. — pro: pro altis decumis ... nihil datum; ib. 198.

emo in: ut illi in alteras decumas ... triticum emere ... cogerentur; Verr. III, 101. ſ. habeo in.

habeo in: permultos aratores in alteras decumas ... non habuisse et ... emisse; Verr. III, 178.

mitto de: mittit homini ... tritici quod satis esset, de suis decumis; Verr. IV, 62.

solvo pro: ut pro his decumis pecunia solvatur aratoribus; Verr. III, 42.

versor in: multo etiam impudentius in decumis Acestensium versatus est; Verr. III, 83.

III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: tum fit ut tantum decumae sit quantum severis, hoc est, ut, quot iugera sint sata, totidem medimna decumae debeantur; Verr. III, 112. ſ. II, 1. do; Verr. III, 25.

accessio: utrum accessionem decumae, ut nostri, facere coactores solent in centesima ‖centima al.‖, an decessionem de summa fecerit; Rab. Post. 30.

causa: ad illam ... causam ... decumarum revertar; Verr. III, 83.

imperia: non illi decumarum imperia ... conquerebantur; Verr. IV, 111.

iniquitas: Tyndaritanam, nobilissimam civitatem, ... Capitinam perditas esse hac iniquitate decumarum; Verr. III, 103.

medimna: ei cum pro iugeribus quinquagiuta medimna DCC decumae imperarentur; Verr. III, 56. minus tribus medimnis in iugerum neminem dedisse decumae; ib. 114. ſ. alqd.

mentio: tu mihi etiam audes mentionem facere decumarum? Verr. III, 48.

nomen: cum omnis aratorum fortunas decumarum nomine eriperes; Verr. III, 48. te non minus domum tuam avertisse quam Romam misisse decumarum nomine; ib. 49. quantum populo Romano decumarum nomine daturi sunt; ib. 87. quod omnis frumenti copia decumarum nomine penes istum esset redacta; ib. 171. ex quo (acervo) partem tu idem decumarum nomine probaris; ib. 173. decumarum nomine tantum erat ablatum, quantum ..; ib. 198.

quaestus: se uno quaestu decumarum omnia sua pericula redempturum esse; Verr. III, 49.

ratio: se ... in omni ratione decumarum nihil istius simile facturum; Verr. III, 44.

redemptor: ipsum praetorem ... redemptorem decumarum ... fuisse; Verr. III, 71.

societas: hoc non esse Romae natum de societate decumarum; Verr. III, 141. sponsiones ipso praesente factas de decumarum societate; ib. 144.

summa: si quam partem tuae praedae ad summam decumarum addidisses; Verr. III, 48. cum iam ad summam decumarum nihil ... posset accedere; ib. 51.

venditio: ut ... ne legem quidem venditionis decumarum ... commutarent; Verr. III, 14.

2. **mit Präpositionen:** accessio ad: ſ. II, 1. vendo; Verr. III, 118.

frumentum ex: cum ex eisdem agris eiusdem anni frumentum ex decumis Romam mancipes advexissent; Verr. III, 172.

minister in: Atidius, istius item ‖item istius‖ minister in decumis; Verr. III, 75.

vectigal ex: neque ex decumis neque ex scriptura vectigal conservari potest; imp. Pomp. 15.

IV. **Umſtand:** 1. **abl. compar.:** ut .. ab invito aratore plus decuma non possit auferri; Verr. III, 20. se plus decuma non daturum; ib. 36. neminem minus tribus decumis dedisse; ib. 114. ſ. I. est; Verr. III, 147.

2. **Präpoſitionen:** ex: quantum ex primis decumis fuisset; Verr. III, 163.

in: quia fuerit in decumis iste vehementior; Verr. II, 149. novam legem te in decumis statuisse; ib. III, 17. Aeschrio ... in Herbitensibus decumis novus instituitur publicanus; ib. 77. quod vectigalibus Metellus prospiceret in decumis; ib. 128. TE SIBI IN DECUMIS ESSE SOCIUM; ib. 132. TE .. SOCIUM IN DECUMIS ESSE; ib. 135. socium te sibi in decumis esse; ib. 137. adferam rem eius modi in decumis, ut ..; ib. 146. quem omnes tuum procuratorem esse in decumis ... loquebantur; ib. 149. tibi Apronium in decumis socium fuisse; ib. 157. quem iste in decumis ... praecursorem habere solebat; ib. V, 108. ſ. I. veneunt; Verr. III, 118. vgl. III, 2. minister in.

praeter: quid decumani, num quid praeter singulas decumas ... debeut? Verr. V, 53.

pro: pro decumis hordei alia pecunia cogitur; Verr. III, 73. pro decuma ... decidit HS XVI milibus; ib. 93. ſ. II, 1. do; Verr. III, 115. — II, 2.

propter: eos tibi esse inimicissimos. nempe ... propter decumas; Verr. II, 150. „aratores inimici sunt propter decumas“; ib. 166.

decumanus, zehntpflichtig, den Zehnten oder den Zehntpächter betreffend; Zehntpächter: A. **Bei Substantiven:** ager: praeterea omnis ager Siciliae civitatum decumanus est; Verr. III, 13. glebam communem in agro decumano Siciliae nemo; ib. 45. quantus numerus frumenti cogatur ex omni agro decumano; ib. 100. omnis .. agros decumanos ... C. Verri ... vectigalis fuisse; ib. 103. quod ager decumanus ... desertus est; ib. 120. hoc pereaque in omni agro decumano reperietis; ib. 121. in tua potestate ... omnis fructus agri decumani fuisse; ib. 178. Apronii ... in agro decumano regna; ib. 200.

crimen: ab initio decumani criminis; Verr. III, 142. totum hoc crimen decumanum peroraro; ib. 154. conclusurum me esse crimen decumanum; ib. 162. quae (res) tollat omnem dubitationem ... decumani criminis; ib. 178.

frumentum: quod ... de capite quantum commodum fuerit frumenti decumani detraxerit; Verr. I, 11. de decumano ... dicemus frumento; ib. III, 12. ut aliquos summa frumenti decumani vinceret; ib. 48. emendi (frumenti) duo genera fuerunt, unum decumanum, *imperatum* alterum ...; illius decumani tantum, quantum ex primis decumis fuisset ...: pretium autem constitutum decumano in modios singulos HS III; ib. 163. ut ex eodem horreo (frumentum) decumanum probaretur; ib. 172. dictum .. est de decumano frumento; ib. 188.

mulier: ne ... decumana mulier damno adfici posset; Verr. III, 77. cum in lecto decumanae mulieris vestigia videreut receutia; ib. 79.

B. **allein:** I. **abſolut:** 1. **Subject:** abeunt: ſ. II, 2. do; Verr. III, 79.

adfert: Segestam ... Symmachus decumanus immittitur: is ab isto litteras adfert, ut ..; Verr. III, 92.

aufert: te in decumanum, si plus abstulerit quam debitum sit, in octuplum iudicium daturum ‖esse‖; Verr. III, 26. ecquem putatis decumanum hac licentia permissa, ut tantum ab aratore quantum poposcisset auferret, plus quam deberetur po-

poscisse? ib. 29. ut ... frumentum omne decumanos auferre iusserit; ib. 97.

censent: decumani ... removendas de modio litteras censuerunt; Verr II, 175.

debent: quid decumani, num quid praeter singulas decumas ... debent? Vcrr. V, 53.

decednnt: ſ. II, 2. do; Verr. III, 100.

decernunt: hoc decrevisse decumanos; Verr. II, 174.

dicit: cum tantum dederit decumano, quantum ille deberi dixerit; Verr. III, 28.

dictitant: decumanos dictitasse tuas esse partis: Verr. III, 131.

edit: quantum decumanus edidisset aratorem sibi decumae dare oportcre, ut tantum arator decumano dare cogeretur; Verr. III, 25. quod decumanus edidisset sibi dari oportere; ib. 34. quantum decumanus ediderat; ib. 117.

est: socios istius fuisse decumanos; Verr. IIII, 50. decumanos procuratores istius quaestus ... fuisse; ib.

faciunt: non magnum lucrum fecisse decumanos; Verr. III, 110.

habet: apparitores a praetore adsignatos habuisse decumanum; Verr. III, 61.

interpouunt: ſ. loquuntur; Verr. III, 131.

loquuntur: loquebantur .. decumani palam ..; Verr. III, 130. hoc cum palam decumani ... loquerentur tuumque nomen ... iuterponerent; ib. 131.

negat: ut decumanus Nymphonem negaret ... numerum iugerum professum esse; Verr. III, 53.

opponunt: cum decumani aratoribus ... tuum scelus ac uomen opponcrent; Verr. III, 131.

petit: utrum est aequius decumanum petere an aratorem repetere? Verr. III, 27.

poscunt: quin malit decumanis tuis dare quod poposcerint; Verr. III, 34. ſ. aufert; Verr. III, 29.

profitetur: nemo (erat) decumanorum, qui grano amplius quam sibi ||s. q.|| deberetur deberi professus esset; Verr. III, 29. tantum decumanum professum esse ... sibi deberi; ib. 129.

surgit: surrexisset Apronius ..., non ut decumanus squaloris plenus ac pulveris; Verr. III, 31.

tollit: Apronius decumanus non decumam debitam ... tollit; Verr. III, 54.

volt: si decumanus volet; Verr. III, 35. ut arator decumano quo vellet dccumanus vadimonium promitteret; ib. 38.

2. **Prädicat:** sum: non se decumanum esse Apronium; Verr. III, 31. praetor ipse decumanus est; ib. 87. decumanus Apronius; ib. 104.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** convoco: decumanos convocat, rem dcfert; Verr. II, 173.

facio: fit hic interpres ... reperte dccumanus; Verr. III, 84.

fraudo: ut ... (non) posset arator ... fraudare decumanum; Verr. III, 20.

habeo: praetorem socios habuisse decumanos; Verr. III, 130.

immitto: ſ. I, 1. adfert.

instituo: qui .. certos instituerit nomine decumanos; Verr. III, 21.

mitto: ad quos tu decumanum Diognetum misisti; Verr. II, 86.

persequor: indicio ut arator decumanum persequatur? Verr. III, 26.

voco: qui decumani vocabantur; Verr. III, 22.

2. **Dativ:** constituo: ita diligenter constituta sunt iura decumano, ut ..; Verr. III, 20.

do: tantum decumanis dedit, quantum iste imperavit; Verr. III, 55. se decumanis plus quam deberet non daturum; ib. 61. cum tantum lucri decumano sit datum; ib. 72. eas publice pccunias decumanis ab Herbitensibus datas esse; ib. 79. haec decumanis merces dabatur, ut aliquando ... abirent; ib. ut ... lucri decumano HS $\overline{\text{III}}$ darentur; ib. 90. quae publice decumanis lucra data sint, ut aliquando ... decederent; ib. 100. ut decumas agri sui .. Amestrati M. Caesio decumano darent; ib. 101. medimnum ... ex iugero decumano dari oportebat; ib. 113. ſ. I, 1. dicit. edit; Verr. III, 25. possunt.

pateo: quod (cubiculum) nisi mulieri et decumano patebat alii nemini; Verr. III, 56.

permitto: hanc tu liceutiam diripiendorum aratorum cum decumanis ... permisisses; Verr. III, 32.

promitto: ut vadimonium decumano quocumque is vellet promitteretur; Verr. III, 51. ſ. I, 1. volt; Verr. III, 38.

sum: quae erat ratio decumanis? Verr. III, 113.

trado: quae lex ... aratorem decumano tradidit; Verr. III, 20.

3. **mit Präpoſitionen:** do in: in decumanos octupli iudicium se daturum; Verr. III, 34. ſ. I, 1. aufert; Verr. III, 26.

facio cum: quae (pactiones) factae sunt cum decumano Cn. Sergio; Verr. III, 102.

paciscor cum: ante quam cum dccumano pactus esset; Verr. III, 36.

peto ab: nec beneficium petebatur ab decumano, ut ..; Verr. III, 117.

sum inter: quae (controversiae) essent inter aratorem et decumanum; Verr. III, 35.

venio ad: haec ad decumanos lucra venisse; Verr. III, 91.

III. **nach Adjectiv:** iniquus: iniquos .. decumanis omnis esse, qui ..; Verr. III, 28.

IV. **nach Subſtantiven:** 1. **Genetiv:** alqs: ſ. I, 1. profiteur; Verr. III, 29. — decretum: ſ. **decretum**, V, 1. removere; Verr. II, 176. III, 166 (S. 34, b.)

impetus: decumanorum hos impetus ... proponite; Verr. III, 58. quantum incendium decumanorum impetu ... per agros ... pervaserit; ib. 66.

iniuriae: in tantis ... iniuriis .. decumanorum; Verr. III, 33. quod decmanorum iniurias ferre non poterat; ib. 55. exagitati decumanorum iniuriis; ib. 75. ab decumanorum iniuriis civis suos non redemerunt; ib. 79. neque enim eos ... hae decumanorum iniuriae laeserunt; ib. 109. ut homines propter iniurias licentiamque decumanorum mortem sibi ipsi conscivcrint; ib. 129.

licentia: qui ... licentia decumanorum decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; Verr. III, 147. ſ. iniuriae; Verr. III, 129.

merces: quae merces decumani ... esse videatur; Verr. III, 99.

nomen: istum decumanorum nomine ad suos quaestus esse abusum; Verr. III, 61.

pactiones: cum singulis pactiones decumanorum litteris persequi ... necesse est; Verr. III, 112.

ratio: ca est enim ratio decumanorum, ut ..; Verr. III, 112.

2. **mit Präpoſitionen:** conlusio cum: cum ... sit ... tuorum comitum ... conlusio cum decumanis; Verr. III, 33.

V. **Umſtand:** inter: inter aratores et decumanos lege frumentaria, quam Hieronicam appellant, iudicia fiunt; Verr. II, 32.

decumbo, niederſinken: quod gladiatores uobiles faciunt ut honeste decumbant; Phil. III, 35.

decuria, Abtheilung, Decurie: I. est: quae est ||[est]|| ista tertia decuria? centurionum; Phil. I, 20.

II, 1. emo: cum decuriam emerunt; Verr. III, 184.

excogito: hanc tertiam decuriam excogitavit; Phil. V, 15.

obtineo: [hic alteram decuriam senatoriam iudex obtinebit?] Verr. II, 79.

scribo: „decurias scribamus“. „quas decurias?“ Verr. III, 28.

2. conicio in: saltatores, citharistas, totum denique comissationis Antonianae chorum in tertiam decuriam iudicum scitote esse coniectum; Phil. V, 15. ſ. III.

promulgo de: quae (lex) promulgata est de tertia decuria; Phil. I, 19.

subsortior ex: ex hac decuria vestra, cuius mihi copiam quam largissimam factam oportebat, quos iste adduerat, in suum consilium sine causa subsortiebatur; Verr. I, 158.

III. dignus: ut houestis decuriis potius dignus videatur quam in turpem iure coniectus; Phil. I, 20.

IV. copia: ſ. II, 2. subsortior ex.

iudices: seminarium iudicum decuriae tertiae; Phil. XIII, 3.

munus: quod non suae decuriae munere ... sedisset; Cluent. 103.

V. in: ut ei res in tertia decuria iudicent; Phil. I, 20. ut Alandae in tertia decuria iudicarent; ib. XIII, 37.

decuriatio, Eintheilung in Decurien: decuriatio tribulium, discriptio populi ... severitatem senatus ... excitareut ‖excitarunt‖; Planc. 45.

decurio, in Decurien eintheilen: I. alqs: decuriasse Plancium, conscripsisse; Planc. 45.

II. exercitus: cum ... decuriatos ac discriptos haberes exercitus perditorum; dom. 13.

homines: cum victatim homines couscribereutur, decuriarentur; Sest. 34.

improbos: non rursus improbos decuriabit? Phil. VII, 18.

tribulis: (Plancium) conscripsisse, tribulis decuriavisse; Planc. 47.

decurio, Decurienvorſteher, Decurienführer: I. decernunt: omnis haec decuriones decrevisse lacrimantis; Cluent. 197. quid decrerint Capuae decuriones; Sest. 10.

declarant, deprecantur: coloni decuriones que ... beneficium P. Sestii testimonio declarant, periculum decreto suo deprecantur; Sest. 9.

feruut: graviter id decuriones Larinatium cunctique municipes tulerunt; Cluent. 43.

iudicaut: illum tabulas publicas Larini censorias corrupisse decuriones uuiversi iudicaverunt; Cluent. 41.

II. constituo: ut isti xviri cum ... centum decuriones ... constituerint; leg. agr. II, 96.

III. decretum: decurionum decretum statim fit, ut ..; Sex. Rosc. 25. DECRETUM DECURIONUM; ib. DECURIONUM DECRETA; Sest. 10.

voluntas: voluntatem decuriouum ac municipum omnium tantidem quanti fidem suam fecit; Sex. Rosc. 115.

IV. a: ipsc Sex. Roscius ... a decuriouibus publice [Roscio] mandatus est; Sex Rosc. 115.

decurro, laufen, eilen, ſeine Zuflucht nehmen, durchlaufen: I. alqs: ad haec extrema ... iura tam cupide decurrebas, ut ..; Quinct. 48. ceteri tum ad istam orationem decurrunt, cum ..; Caecin. 65.

II. aetatem: prope acta iam aetate decursaque; Quinct. 99.

passus: septingenta milia passuum vis esse decursa biduo? Quinct. 81. biduo DCC milia passuum esse decursa; ib. 88.

decus, Zierde, Glanz: I, 1. dicit: dixit senator ..., decus atque ornamentum iudicíorum; Caecin. 28.

2. sum: Cn. Pompeium, quod imperii populi Romani decus ac lumen fuit; Phil. II, 54.

II. adfero: clarissimorum virorum formas illi taeterrimo parricidae aliquid decoris adferre; Milo 86.

appello: Castricium quibus verbis ... decus patriae ... appellant; Flacc. 75.

desidero: si quidem auctoritas senatus decus, bonestatem ... desiderat; Phil. VII, 14.

minuo: decus illud .. triumphi minuendum ... non putavi; prov. cons. 28.

nomiuo: decora atque ornamenta fanorum posthac ... in supellectile Verris nomiuabuntur; Verr. IV. 97.

praetereo: lumen et decus illius exercitus paene praeterii, T. Annium Cimbrum; Phil. XI, 14.

reddo: reddite prius nobis Brutum, lumen et decus civitatis; Phil. XI, 24.

2. facio iu: quae ipse in se atque in domesticum decus impure ... fecerit; Phil. II, 50.

nascor ad: ad decus et ad libertatem uati sumus; Phil. III, 36.

III. alqd: ſ. II, 1. adfero.

IV. praeter: Martiam et quartam nihil cogitantis ‖[cogitetis]‖ praeter dignitatem et decus; Phil. XII, 29.

dedecus, Schmach, Schande, Schandfleck, Schändlichkeit: I. **abſolut:** 1. **Subject:** accidit: ſ. II, 1. persequor.

est: dedecus, infamia, turpitudo verba atque inepliae; Piso 65. nihil est detestabilius dedecore; Phil. III, 36. quauta cuim erit illa rei publicae turpitudo, quantum dedecus! ib. VII. 15.

evenit: quod tantum evenire dedecus ... potest? Quinct. 49.

exsistit: quod umquam in terris tantum flagitium exstitisse auditum est? [...] tautum dedecus? Phil. II, 57.

haeret: quod privatarum rerum dedecus non haeret in fama ‖intamae, al.‖? Catil. I, 13.

iuest: nullum profecto dedecus reperire posset, quod in hoc non inesset; har. resp. 57.

potest: ſ. evenit.

2. **Vocativ:** Romam vero ipsam, o familiae ... dedecus, quem ad modum ingressus es? Piso 53.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** adfero: dedecus vero certe numquam attulerunt; Scaur. 32.

admitto: eum ... summum admisisse dedecus; Sex. Rosc. 111. ſ. persequor.

committo: ut dedecus et flagitium se committere putaret; scn. 25.

coniungo: quid me attinet ... coniungere cum istius flagitio cuiusquam praeterea dedecus? Verr. V, 34.

deporto: obiciendum Murenae fuit ... aliquod aut in Asia susceptum aut ex Asia deportatum flagitium ac dedecus; Muren. 12.

fero: tulit hoc commune dedecus familiae ... graviter filius; Cluent. 16.

habeo: dolor meus .. vestrum ... dedecus haberetur; Piso 32.

imprimo: quorum (iudicum) lectione duplex imprimeretur rei publicae dedecus; Phil. V, 16.

obicio: ſ. deporto.

orno: an Antouios potius ornem ‖ornarem‖ ... Romani nominis probra atque dedecora? Phil. XI, 36.

perfero: dedecora, quae ... aetas ipsius pertulit, praetereantur; Verr. I, 33.

persequor: quod ego ..., cum admissum erit, dedecus severe me persecuturum esse polliceor, id ne accidat ..; Verr. a. pr. 51.

praetcrco: ſ. perfero.

propulso: cruclitatem mortis et dedecus virtus propulsare solet; Phil. IV, 13.

puto: dedecus (illud) huius imperii ..., nou iudicium putandum est; Planc. 70.

relinquo: ne ... dedecus aeternum miseris ... reliuquat; Font. 48.

reperio: ſ. I, 1. inest. — suscipio: ſ. deporto.

tego: neque haec tot et tanta dedecora dissimulatione tua .... tegere voluisti; Verr. V, 138.

video: cuius ... dedecus et egestatem reliquae vitae ... vidimus; dom. 126.

2. **Dativ:** sum: mihi tale populi iudicium ... dedecori .. esse oportere; dom. 88.

3. **mit Präpoſitionen:** constituo ad: ea ... ad sempiternum dedecus sui generis ... funesta indicia constituit: Piso 92.

pertineo ad: quae ... ad commune familiae dedecus pertinebant; Cluent. 188.

III. **nach Adjectiv**: plenus: domum suam ... plenam dedecoris; Verr. IV, 83. quae in te dedecoris plena fuerunt; Piso 33. illa tropaea plena dedecoris et risus; ib. 97.

IV. **nach Substantiv**: memoria: ne aeternam memoriam dedecoris relinquat; Sulla 88.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: coninngi: mulieris ... libido non solum dedecore, verum etiam scelere coniuncta; Cluent. 12. ea summa miseria est summo dedecore coniuncta; Phil. III, 35.

foedare: memoriam *iuventutis* ... senectutis dedecore foedavit; Scaur. c. 3 § 2.

infamis: homines, quos ... omni dedecore infamis videbant; Cluent. 130.

maculare: quo minus castissimos lndos ... dedecore maculares; har. resp. 47.

notari: ne is ... dedecore ... notetur; Quinct. 99.

oblini: sunt omnia .. summo dedecore ... oblita; Verr. III, 8.

operiri: iudicia senatoria ... operta dedecore; Cluent. 61.

zum Satz: iudicum ... dedecore etiam censorium nomen ... poscitur; div. Caec. 8.

abl. comp.: f. I, 1. est; Phil. III, 36.

2. **Präpositionen**: cum: cuius ... victus ... sub praeconem cum dedecore subiectus est; Quinct. 49. calamitosum est bouis everti, calamitosius cum dedecore; ib. 95. sumptus effusi cum probro atque dedecore; Sex. Rosc. 68. ne ... cum dedecore caderet; Sest. 37. sententiam tuam .. cum summo dedecore miserrimam pestem importaturam esse regibus; Deiot. 43.

in: homine in dedecore nato; Verr. III, 60. in tanto tuo dedecore; ib. 134.

per: ei ... vitae ornamenta per summum dedecus ... deripi; Quinct. 64. per summum dedecus vitam amittere; Sex. Rosc. 30.

sine: ut ad suum quisque ... sine cuiusquam dedecore ... perveniat; Quinct. 46. cum ... nihil possit offensionis accipere ... sine summo dedecore vitae; Cluent. 10. domo ... carere sine ... meo dedecore ... non possum; dom. 146. fecisset certe, si sine maximo dedecore ... potuisset [emori]; Rab. Post. 29.

dedicatio, Weihung, Einweihung; 1. deterret: nisi quem forte illius castissimi sacerdotis superstitiosa dedicatio deterret; dom. 103.

est: an ... dedicatio est religiosa? dom. 125.

habet: „dedicatio magnam .. habet religionem"; dom. 127.

II, 1. appello: hanc tu igitur dedicationem appellas, ad quam non conlegium ... adhibere potuisti? dom. 118.

constituo: an istae dedicationes ... ad honorem deorum ... constitutae sint? dom. 119.

2. praesum: si M. Horatius ... huius modi alicui dedicationi praefuisset; dom. 139.

3. adhibeo ad: f. 1. appello.

communico de: ut cum eo *de* dedicatione ‖ dedicationem‖ communicares; dom. 132.

exsto ex: neque ullum est passus ex ea dedicatione litterarum exstare monumentum; dom. 137.

loquor de: quid ego de dedicatione loquor? dom. 122.

III. verba: nihil (loquor) de ipsius verbis dedicationis; dom. 121.

IV. in: postem teneri in dedicatione oportere ... templi; dom. 121. in dedicatione nonne et quis dedicet ‖ dicit ‖ et quid et qui [quo modo] ‖ et quid et quo modo ‖ quaeritur? ib. 127.

dedico, weihen, einweihen, angeben: I. **absolut**: 1. ius: quae sunt ... de iure dedicandi disputata; dom. 138.

in: ambulationis postis nemo umquam tenuit in dedicando; dom. 121.

2. alqs: quis dedicet et quid et qui [quo modo] ‖ quid et quo modo ‖; dom. 127. quis eras tu, qui dedicabas? ib. si .. neque is, cui licuit, neque id, quod fas fuit, dedicavit, quid me attinet ... docere, non eis ‖ his ‖ institutis ac verbis, quibus caerimoniae postulant, dedicasse? ib. 138.

II. **mit Object**: alqd: ut quicumque velit, quod velit, quo modo velit possit dedicare? dom. 127. QUOD IN LOCO PUBLICO LICINIA ... INIUSSU POPULI DEDICASSET; ib. 136. f. I, 2.

aediculam: cum Licinia, virgo Vestalis, ... aram et aediculam et pulvinar sub Saxo dedicasset; dom. 136.

aedis: aedes Caepionis essent dedicatae? dom. 120.

aram: f. aediculam. simulacrum; dom. 121.

Capitolium: qui ... constantissima mente Capitolium dedicavit; dom. 139.

Concordiam: non videri eam (Concordiam) recte posse dedicari; dom. 136.

curiam: quin id signum curiamque Concordiae dedicaret; dom. 130. censor ... Concordiae signum volebat in curia curiamque ei deae dedicare; ib. in illa curia quae poterat sine cuiusquam incommodo dedicari *; ib. 131.

deam: quoniam quidem (dea) est abs te dedicata; dom. 110.

delubrum: delubrum eius in oppido dedicaverunt; Arch. 19.

domum: si qui ... domum eius per pontificem dedicarit; dom. 120. cum ... domum eius ... per pontificem aliquem dedicasses; ib. 122. „dum dedico domum Ciceronis"; ib. 133.

praedia: haec praedia etiam in censum dedicavisti; Flacc. 79.

pulvinar: f. aediculam.

signum: te signum dedicasse; dom. 51. censorem de signo Concordiae dedicando ad pontificum conlegium rettulisse; ib. 136. f. curiam; dom. 130.

simulacrum: cum audissent simulacrum Iovis Optimi Maximi dedicatum; Verr. IV, 64. simulacrum Dianae ... apud Segestanos ... dedicatum fuisse; ib. 80. simulacrum ... aut aram si dedicasti; dom. 121. censorem ... simulacrum Concordiae dedicare pontifices in templo inaugurato prohibuerunt; ib. 137.

templa: duo templa se Romae dedicaturum; Verr. IV, 123.

dedisco, verlernen: multa oportet discat atque dedicat; Quinct. 56.

deditio, Uebergabe: I. reliquus ad: cum locum tibi reliquum ... ne ad deditionem quidem feceris; Phil. XIII, 48.

II. spes: idem Cretensibus ... spem deditionis non adeunti; imp. Pomp. 35. spe adlata deditionis; Phil. XII, 2.

dedo, deditus, ergeben, übergeben, überliefern, preisgeben: alqm (sic): ut ... ipse se dedat; Quinct. 47. ne cum bonis .. Sex. Caevii cupiditati ... dedatur; ib. 59. quem dedi putabas; Sex. Rosc. 61. eorum (civium) voluntati et gratiae deditus fuit; Verr. III, 59. ut ... eius religioni ‖ † religione ‖ te ... dedant ‖ dedamus ‖; ib. IV, 90. quem pater patratus dedidit; Caecin. 98. praedones ... nnius huius se imperio ac potestati dedidernnt; imp. Pomp. 35. quod ... omnes huic se uni dedidernnt; ib. 46. ei .. se omuis Cretensium civitates dedere velle dixerunt; ib. ne nos quidem huic uni studio penitus nmquam dediti fuimus; Arch. 2. me his studiis esse deditum; ib. 12. Epicureus, non penitus illi disciplinae ... deditus; sen. 14. nisi *me* constrictum domesticis hostibus dedidissent; Quir. 13. me ... puto .. paene deditum; dom. 30. nisi me unum sibi dedidissent; Sest. 45. nisi ego essem unus deditus; ib. 46. studio litterarum se subito dedidit; ib. 110. si qui ... se vitiorum inlecebris ... dedidernnt; ib. 138. optimis se viris deditum esse; Cael. 12. si sese isti vitae dedidis-

set; ib. 47. deditum .. vobis ac liberis vestris habebitis; ib. 80. non nulli litteris ac studiis doctrinae dediti; Balb. 3. ego homo astutus ei me dedebam, cui ..; Planc. 74. qui semper vestrae auctoritati dediti fuimus; Milo 4. quibus (amicis) ille est deditus; Phil. V, 29.

adulescentem: ut ... nobilissimus adulescens et ... innocens filius istius carnifici Scxtio dederetur; Verr. V, 125.

aetatem: cuius prima aetas dedita disciplinae fuit; Cael. 72.

animum: animus libidini deditus; Cael. 45.

auris: ut ... poëtis ... auris suas dederet; Arch. 26.

civem: f. **civis,** II, 1. dedo (3 St.) B. I, S. 520, b.

conservatores, defensores: tormentis etiam dedendi fuerunt conservatores domini, ultores sceleris, defensores nccis; Milo 58.

familiam: cn quibus familiis ... dedatis banc familiam! Scaur. 13.

filium: f. adulescentem.

hominem: ab homine religionibus dedito; dom. 127. „est enim homo iste populo Romano deditus"; Sest. 110.

operam: dedita opera; Sex. Rosc. 4.

practores: omnes ... praetores dedantur Mamertinis; Verr. V, 49. praetores nostros dcditos (esse); Flacc. 60.

reum: eundem (rcum) tclis militum dedcre; Milo 2.

servum: mulieri crudclissimae scrvum ... ad supplicium dedidit; Cluent. 181.

supplicem: nc ... barbaris ... supplicem vestrum dedcrctis; Flacc. 24.

virum: vir ... auctoritati senatus deditus; Milo 91.

vitam: quin illorum libidini Sex. Roscii vita dedatur; Sex. Rosc. 8. vitam vitiis flagitiisque omnibus deditam; ib. 38. quam (vitam) ... nolite ... dedcre suspicioni; Sulla 79.

ultores: f. conservatores.

usum: adsiduus usus uni rei deditus; Balb. 45. Cūdē: dcdidcrim pcriculis omnibus; Fr. B. XII, 7.

deduco, führen, hinführen, vorführen, mitbringen, leiten, geleiten, wegführen, abtreten, bestimmen, fortbringen, wegnehmen, abziehen: I. **abfolut:** alqs: qui deduxit; leg. agr. II, 92. (sc) omnibus portis quo velint deducturum; Phil. VIII, 9.

scriba: quam ob rem enim scriba deducat et non potius mulio? Verr. III, 183. f. II. alqm; Tull. 20.

II. **mit einfachem Objcct:** alqm: ut aut ipse Tullium deducerct aut ab eo deduceretur. dicit deducturum se Tullius; Tull. 20. cur se moribus deduci volcbat? Caecin. 95. iubet agros cmi, quo deducamini; leg. agr. II, 63. nisi erunt deducti optima condicione; ib. 68. deducctu suos; ib. 78. te domum iam deducam tuam; Muren. 66. qui numcrasse dicitur, non est dcductus; Flacc. 23. „non deduxi .. Sextilium"; ib. 35. ex hoc tanto numero deductus est nemo; ib. 44. cum ipse non deducendo Falcidium iudicium feceris; Flacc. 93. ut ... destitcrit fratris auctoritate deductus; Sulla 62. — a: f. **a,** I. deduco (3 St.) B. I, S. 4, b. — ad: f. **de;** Fr. B. XV. **aĕ,** l. deduco (13 St.) B. I, S. 64, b. — de: cuius divitiae me de fide deducere non potuissent; Verr. a. pr. 25. ut mc ... prope dc vitac meae statu ... deduccrent; ib. II, 10. quo die in rem praesentem veniretur et de fundo Caecina moribus deduceretur Caecin. 20. si impendens patriae periculum me nccessario de hac animi leuitate deduxerit; Catil. II, 28. si non aliquando (de provinciis) deducendi essent; prov. cons. 13. cosdem ad caedem civium de Apennino dcduxisti; Fr. B. XV, n, 2. — ex: quos cx eo loco deduxisset; Verr. V, 87. f. in; Verr. V, 68. — in: in has lautumias ... etiam ex ceteris oppidis Siciliac deduci imperantur; Verr. V, 68. an † in Italiam aliquo deducamini; leg. agr. II, 66. ut in eas (possessiones) vos deducamini; ib. III, 3. tu ... in eum locum te dcducas, ut ..? Sulla 44. in paternae vitae ‖ culpae, al. ‖ similitudinem deductus est; Rab. Post. 4. cum cosdcm in agros etiam deduxerit; Phil. VII, 17.

causam: huc universa causa deducitur, utrum ..; Qu. Rosc. 34.

coloniam: f. **colonia,** II, 1. deduco (15 St.) B. I, S. 568, b. — colonos: f. **colonus,** II, 1. deduco (11 St.) B. I, S. 570. vgl. numerum.

xvirum: in quam (sedem xvir) erit deductus; leg. agr. II, 46.

filios: qua in civitate rogati infimorum hominum filios prope de nocte ex ultima saepe urbe deductum venire soleamus; Muren. 69.

hominem: quod (hi homines) .. deduci dc sententia possunt; Catil. II, 18. quod homines ... cum gladiis in campum deduci a Catilina sciebam; Muren. 52. prehendi hominem iussit ad Scaurumque deduci; Deiot. 31. cur homines ... barbaros .. cum sagittis deducis in forum? Phil. II, 112. hominem deductum ex ultimis gentibus; ib. XIII, 27.

milites: ut Pachyno deduceret milites; Verr. V, 135. milites veteranos, qui cum ab Antonio in colonias essent deducti ..; Phil. V, 3. quo milites veterani deducti essent; ib. 53.

modios: deductis tritici modium ccxvi; Verr. III, 116.

numerum: huc isti xviri cum numerum ‖ cum ‖ ɔɔɔ colouorum ... deduxerint; leg. agr. II, 96.

nummum: non modo istas duas quinquagesimas, sed omnino nummum nullum cuiquam essc deductum; Verr. III, 182.

petitorem: petitorem ego ... magnis copiis et in forum et in campum deduci volo; Murcn. 44.

plebem: quo plebes publice dcducatur; leg. agr. II, 65.

privatos: omnibus lcgibus agris publicis privatos esse deductos; lcg. agr. II, 65.

quinquagesimas: f. nummum.

rem: rem huc deduxi, ut ..; Catil. II, 4.

servum: quem (scrvum) tu .. Romam deducere ... debuisti; Cluent. 187. scrvos agrestis ... ex Apennino deduxerat; Milo 26.

testis: eos enim deduxi testis; Verr. IV, 91. ego testis a Sicilia publice deduxi; Flacc. 17.

vetcranos: vide ne tu veteranos ... in eum .. locum deduxeris, ex quo ..; Phil. XIII, 31. f. milites.

IV. **mit doppeltem Accuſativ:** a Poenis ... Sardi non deducti in Sardiniam ..., sed ... repudiati coloni; Scaur. 42.

deductio, Hinführung, Anſiedlung, Austreibung, Abzug: I, 1. est: quae erit in istos agros deductio? leg. agr. I, 16.

2. in oppida militum crudelis et misera deductio; Phil. II, 62.

II. facio: ne qua deductio fieret; div. Caec. 32. ex omni pccunia ... certis nominibus deductiones fieri solebant; Verr. III, 181. ut moribus deductio fieret; Caecin. 27. ut vis ac deductio moribus fieret; ib. 32.

III. genus: illud genus tertium deductionis erat eius modi, quasi ..; Verr. III, 181.

pars: qui aliquam partem illius deductionis ... attigerunt; leg. agr. II, 92.

IV. perturbari: perturbatam (mihi civitatem) vestris ... deductionibus tradidistis; leg. agr. I, 23.

defatigatio (defet.), Ermüdung: I. adfert: nulla res ei finem caedendi nisi defatigatio et satietas attulisset; Phil. V, 20.

II. desistere: defctigatione ... aliquando caedere destitcrunt; Sest. 79.

defatigo (defet.), ermüden: alqm: qui vadimoniis, iudiciis, proscriptione bonorum defatigati; Catil. II, 21. nostrum est ... non defetigari supplicando; Planc. 11. noli ... in conservandis bonis viris defetigari; Marcell. 20.

licitatores: emit domum licitatoribus defatigatis; dom. 115.

viros: in quo (negotio) ille tot et talis viros defatigat; Quinct. 42.

defectio, Abfall: I. voco: istas tu partis potius quam a populo Romano defectionem vocas? Phil. XIII, 39.

II. in: in illa omnium barbarorum defectione; Piso 84.

defendo, abwehren, abweifen, ſchützen, vertheidigen, vertreten, rechtfertigen, behaupten: I. **absolut:** 1. **ſubſtantiviſch:** a. do ad: quid mihi ad defeudendum dedisti? Sex. Rosc. 58.

b. expertus: ego expertus ... defeudeudi; Mureu. 46.

satis: quod ad defendendum prope modum satis erit [hoc] mihi temporis; Rabir. 6.

c. cautio: defendendi facilis est cautio; Flacc. 31.

consuetudo: versutius, quam mea consuetudo defeudeudi fert; Caecin. 85.

facultas: neque defendendi facultatem (sibi) reliquit; Verr. IV, 104.

potestas: etsi ... dat ipsa lex potestatem defendendi; Milo 11.

ratio: rationem illi defeudendi totam esse mutandam; div. Caec. 25.

d. causa: defendendi haec causa, non gloriandi eloquor; Cael. 45.

in: si impudentes iu defendendo esse noluissent; Verr. II, 192. si palam in defendendo nou dicet Hortensius; ib. III, 223. iu defendeudo officium (esse acerrimum); Mureu. 46. quid in defendendo mihi agendum sit; Scaur. 18.

2. **verbal:** a. **perſönlich:** si id est defendere, cupiditati alterius obtemperare; Quinct. 7. „non est istud .. iudicio defendere“; ib. 63.

b. **perſönlich:** alqs: sese ... iudicio defeudere; Quinct. 27. qui defendere consuerunt; ib. 33. omnes ... defendunt; ib. 75. me defendente; ib. 94. Flacc. 98. prov. cous. 24. Phil. XI, 11. qui cum fide defendat; Sex. Rosc. 30. num ille defensurus esset; ib. 59. me ... officio defendere; ib. 91. si iniuriam tibi factam quereris, defendam; div. Caec. 58. qui antea defeudere consuerat; ib. 70. me uno defendente; Verr. I, 139. tu mihi ita defendis: „uon est ..?“ ib. II, 26. si ita defenderet: „recepi nomeu ..“ ib. 101. si ita posset defendere; ib. V, 148. qua tu ratione defeudas; ib. 175. quem ad modum nos defendimus; Caecin. 17. qui ipso nomine ac rumore defenderit; imp. Pomp. 45. ut ... interdum non defendere, sed praevaricari [accusationi] videretur; Cluent. 58. num tibi ita defendisse videor, ut ..? ib. 143. silvam Scantiam vendis ... defendo; leg. agr. III, 15. Q. Hortensio copiosissime defendente; Rabir. 18. qui etiam defenderent; Catil. II, 3. qui defendo; Sulla 4. omnes pro sua parte ... defendunt; ib. quia defendam; ib. 50. quia tu defendis; ib. 84. defendentibus nobis; Cael. 4. ego defendi fide optima; Phil. XI, 11.

custodes, vigiles: qui (custodes, vigiles) .. cum ... defendere conarentur; Verr. IV, 94.

filii: filii, qui ... defendere facile possent; Sex. Rosc. 64.

homines: si (eius modi homines) ab hoste defendant; imp. Pomp. 13.

hospites: si ... omnes huius hospites ... auderent libere defendere; Sex. Rosc. 148.

parentes, propinqui: parentes propinquique ... adsunt, defenduut; Verr. V, 108.

principes: principes civitatis .. defendunt; Balb. 43.

tutores: tutoribus defendentibus; Verr. I, 146. tutoresne defendent? ib. 153.

II. **mit Ergänzungsſatz:** 1. **ne:** quae (navis) defenderet ne provincia spoliaretur; Verr. V, 59.

2. **accus. c. inf.:** quod numquam factum esse iudicio defendimus; Qtinct. 45. se paratum esse ... defendere quod petat non deberi; ib. 66. pater eius hoc defendebat licere fieri; Verr. II, 102. qui defendere non poterit se non ... litteras publicas corrupisse; ib. 105. tibi hoc licitum esse defendes? ib. III, 169. id recte ... factum esse defendis? ib. 194. id ... recte factum esse defendes? ib. 205. id aliorum exemplo se fecisse defendat? ib. 211. si posset defendere nihil in vita se M. Antonii simile fecisse; ib. 213. quod ab isto recte factum esse defendes; ib. 222. hunc tu igitur imperatorem esse defendis? ib. V, 32. si ... tibi libitum esset ita defendere, tuam familiam non fecisse; Tull. 32. quod hic ... suum esse defenderet; ib. 53. sin ... id ... ab se iure factum esse defenderent; Caecin. 4. defendes homines coactos non fuisse; ib. 59. utrum malim defendere non esse deiectum eum; ib. 64. si mihi defendendum sit eum ... non esse deiectum; ib. te vero nullo modo posse defendere ... verba spectari oportere; ib. 85. Oppianicus eos omnis liberos esse ... coepit defendere; Cluent. 43. possunt eidem illud iudicium fuisse defendere? ib. 92. tum illorum iudicium coniunctum cum re esse ‖ c. r. coni. e.‖ defendito; ib. 124. qui ... integrum ius libertatis defendo servari oportere; Rabir. 11. si ... id .. recte factum esse defenderem; Mureu. 5. cum vero nihil commissum contra legem esse defendam; ib. L. Murenam legatum fortissimi animi ... cognitum esse defendimus; ib. 34. defendebat ... non se recitandi causa legisse; Vatin. 5. pudor tuus defendet nihil a M. Caelio petulantins esse factum; Cael. 50. cuius tandem te rei cupiditate arsisse defendes? Piso 56. qui arma ... iure optimo sumpta esse defeudit; Phaec. 88. iure factum esse defendi; Milo 8. cum M. Cicero apud te defendit alium in ea voluntate non fuisse; Ligar. 6.

III. **mit Object:** alqm (se); qui communi studio ... Sex. Naevium defendunt; Quinct. 7. cum eum defenderit idem; ib. 62. qui Quinctium iudicio defenderet; ib. eum non defendi; ib. 64. iudicio defendi Quinctium; ib. 66. quem iudicio nemo defenderit; ib. 84. ut eum nemo iudicio defenderit: quod contra copiosissime defensum esse contendi; ib. 87. possitne se contra luxuriem ... parsimonia defeudere; ib. 92. uti satis firmo praesidio defensus Sex. Roscius ... esset; Sex. Rosc. 5. cum ab nullo defensus esset; ib. 28. quem dedi putabas, defendi intellegis; ib. 61. quod diligenter defendit; ib. 148. satis copiose defenderetur; ib. nunc ita defenditur; ib. ut defenderim multos; div. Caec. 1. eos defendes, qui se ab omnibus desertos potius quam abs te defensos esse malunt; ib. 21. respondet, defenditur; Verr. I, 2. quem nemo sit ausus defendere; ib. 3. summis opibus ... defendatur; ib. cum *eum* Syracusis amplius ceutum cives ... defenderent; ib. 14. quem nemo prima actione defeudere ausus esset; ib. 31. istum ... cives Romani ... defendunt; ib. II, 15. neque nunc tam mihi isti Verrem defendere videntur, quam ...; ib. 27. amici Epicratem defendere destiterunt; ib. 61. qui Sopatrum defeudebant; ib. 70. qui Sopatrum defendebat; ib. 72. qui Sopatrum defendit; ib. 80. ita .. laudatus defensusque ab omnibus Siculis, ut ..; ib. 113. quos defenderem; ib. 179. Nympho cum se aequo vellet iudicio defendere; ib. III, 54. defendebat Xenonem homo summo splendore ... praeditus; ib. 55. cur eum defensum esse vis? ib. IV, 79. cur ... P. Scipio eum ... defendit? ib. alii cum ... ab omnibus defenderentur; ib. V, 72. qui eum ... defenderent; ib. 155. ut ... iure se potius quam armis defenderent; Tull. 8. ego me ad iudicem sic defendam,

nt ..; ib. 29. ut defendcret Fabium; ib. 35. si se telo defendat; ib. 47. num ... se telo defenderunt? ib. 48. nisi SE TELO DEFENDET; ib. 50. si se telo defenderit; ib. 52. ita ego defendo M. Fonteium; Font. 1. qui defensum (M. Fonteium) velint; ib. 15. omnes ... negotiatores uno animo M. Fonteium ... defendunt; ib. 46. qui se ita defenderit: reiect ... Caecin. 38. qui te verbo litteraque defendas; ib. 66. ego in hoc Caecinam non defendo; ib. 94. sin ... verbo se, non aequitate, defendere conetur; ib. 104. eum quibus rebus possent defendere; Cluent. 49. cum Scamandrum nos defendere videremur; ib. 54. quod ... lunio defendendi sui potestas erepta sit; ib. 93. cum Cn. Planeum defenderet; ib. 140. quem defendo; ib. 144. ne se lege defenderem; ib. se re ipsa et gesto negotio, non lege defendi; ib. 149. quoniam ita defensus sit; ib. 156. res enim se ipsa defendit; ib. 167. vetustate possessionis se ... defendunt; leg. agr. II, 57. qua de causa quemque defendam; Rabir. 1. quae iustissima mihi causa ad hunc defendendum esse visa est; ib. me .. amicitiae vetustas ... ad C. Rabirium defendendum est adhortata; ib. 2. labor in hoc defendendo; ib. 4. qui te defendere audeat; Catil. I, 6. nou publico me praesidio, sed privata diligentia defendi; ib. 11. magna in re publica diguitas, quae me semper tacita defendet; ib. III, 27. Murena [a] senatus auctoritate defenditur; Muren. 73. quem plurimi cives ... defendaut ..., hunc ... defendam; Flacc. 5 (§. 30). si quem infimo loco natum ... defenderem; ib. 24. quam ob rem ista civitas neque .. Flaccum .. benigne defenderit; ib. 53. scilicet defendam Decianum; ib. 81. consul ego nuper defepdi C. Pisonem; ib. 98. defendi item consul L. Murenam, consnlem designatum; ib. qui defendendus ... esse videatur; Sulla 3. quin inuocentem P. Sullam defenderet; ib. 4. qui in hoc genere quaestionis defenderim neminem; ib. 5. qui illum sullae nomen de ambitu defendisset; ib. 6. quis C. Cornelium defendendum putavit? ib. si defendas eum, quem ..; ib. „Sullam defendis“; ib. 10. a me defendi Sullam; ib. hunc defendunt; ib. 13. nondum utor hac voce ad hunc defendendum; ib. 14. me ... Sullam defendere; ib. ut se defenderem; ib. 18. „quem defendis“; ib. 21. nisi eum ... defenderem; ib. 35. quod eum defendo; ib. 48. quem ego defendo; ib. „non debes tu quemquam in coniurationis quaestione defendere“; ib. „regnum est ... defendere quem velis.“ immo servitus est ... non defendere quem velis; ib. cum Sullam .. defenderent; ib. 49. ego iacentem et spoliatum defendo; ib. 50. non Pompeianos a Sulla magis quam sese esse defensos; ib. 60. qui ... P. Sullam defendimus; ib. 80. non defenderem, si coniurasset; ib. 85. non defenderem Sullam, si coniurasse arbitrarer; ib. hunc ego ... non omni ratione defendendum putem? Arch. 18. qui me .. omuibus rebus ... defendit; sen. 20. ut cuneti ... ad me unum, hominem fractum ..., defendendum venirent; ib. 24. qui civis me non defendisset; ib. 25. laborantem mutatione vestis ... defendistis; ib. 31. altera (pars me) timide defendere ... putabatur; ib. 33. potui ... me vi armisque defendere; ib. eum C. Antonium, conlegam meum, defenderem; dom. 41. qui me vestris scutentiis ... defendistis; ib. 69. ut omnes ... ad me unum defendendum venirent; ib. 73. cum ... a populo Romano semper sim defeusus; ib. 88. qui non pro suis opibus in illa tempestate me ‖ tempestatem‖ defenderit; ib. 108. ego ... tamen me rei publicae iure defenderem; ib. 122. ne se stuporis excusatione defendat; har. resp. 5. homines te in re foedissima defenderunt; ib. 38. a quibus nos defendi putabamur; ib. 46. me ... omni ratione ... defendendum putarunt; Sest. 26. eum alii me ... non defenderent; ib. 46. qui me civem ... non defenderant ‖ defenderunt ‖; ib. 64. quae (me domus) ... suo praesidio periculoque defenderat; ib. 131. quia me defenderunt; ib. 145. cur C. Cornelium non defenderem; Vatin. 5. si te defenderint; ib. qui se alterius facto, non suo defendat; ib. 15. qui se ipse sua gravitate ... defenderet; Cael. 11. defendunt suos; ib. 21. defendi a me eum, qui ..; ib. 27. quid enim esset in quo se non facile defenderet? ib. 38. impudentia ei sui defendendi facultatem dabit; ib. 50. quae (vis veritatis) ... se per se ipsa defendat; ib. 63. in eodem defendendo; prov. cons. 24. a quibus est defensus; Balb. 1. qui esset paratus ad se defendendum; Piso 55. quem defendo; Planc. 56. ad defendendum Plancium; ib. 72. quem ego ... te eodem auctore defendi; ib. 75. quod nimium multos defenderem; ib. 84. ego defendi Scaurum; Scaur. c. 2 § 3. Africa ipsa ... se a societate Puuicorum bellorum ... defendit; ib. 45. Capitolium ..., aditus lovis ... M. Scaurum apud *vos ... ab omni avaritiae ... suspicione defendunt;* ib. 47. defeudi plurimos; Rab. Post. 9. quonam se modo defendent ‖ defendcrint ‖? ib. 19. quem ... summo studio defenderim; ib. facilius certe P. Rutilium Rufum necessitatis excusatio defendet; ib. 27. cur eum defenderem; ib. 32. causa defendendi Gabinii; ib. 33. si se telo defenderet; Milo 9. qui sui defeudendi causa telo esset usus; ib. 11. qui se defendisset; ib. 14. eum ... se .. aeri animo defenderet; ib. 29. ut iam illum natura ipsius consuetudoque defendat; ib. 36. se a te postea defensum; ib. 68. hic se lacrimis defendi vetat; ib. 105. quamquam hoc loco Deiotarum ... religione vitae defendendum puto; Deiot. 16. ut me adversus populum Romanum ... facile possem defendere; Phil. I, 13. armis utatur ... sui defendendi causa; ib. 27. quo modo sis eos inter sicarios defensurus; ib. II, 8. ut se contra suum patrem ... defenderem; ib. 45. quem nemo ... invenius sit qui defenderet; ib. V, 5. defendit Antonium; ib. VIII, 18. cur semper tui dissimilis defendis? ib. X, 3. nisi me moenibus ... defendissem; ib. XII, 20. f. rem publicam; har. resp. 3. alqd: me ... id maxime defendisse, ut ei vincerent, qui vicerunt; Sex. Rosc. 136. hoc ... neque neglegenter defendendum (est); Qu. Rosc. 16. quod ... quem ad modum defensurus esset; div. Caec. 33. utrum malles ... defendere; Verr. I, 34. quod amici ... nollent defendere; ib. II, 61. quod defendi aliqua ratione posset; ib. 101. qui id defendet Hortensius? ib. 177. quid defensurus sis; ib. III, 85. hoc quisquam defendet? ib. 107. te ita illud defendere; ib. 151. quid defeudis? ib. 194. illud ... eadem ista ratione defendes? ib. 206. haberes quod defenderes; ib. IV, 28. quid sit defensurus Hortensius; ib. V, 22. quod quisquam ... defenderet; ib. 110. id, quod defendit; ib. 151. quid enim defendit? ib. quod tu defeudis; ib. 153. aequum et bonum quod defendant; Caecin. 65. quod defendebat; ib. 67. te hoc in hac re alieno tempore ... defendisse; ib. illud volgo in iudiciis defendi; ib. quod Scaevola defendebat; ib. 69. eum idem defenderet quod Accius; Cluent. 101. ea ... brevissime esse defensa; ib. 160. qui ... ea ... defendere ... possit; Catil. IV, 24. omnia ... ab eis defendi ... putantur; Muren. 24. quod idem defendam, quod lege punierim; ib. 67. reliqua ... adversarii defenderunt; har. resp. 50. haec qui pro virili parte defendunt; Sest. 138. quae ... adulescentiae qui vellet excusatione defenderet; Cael. 43. id, quod defendo; Balb. 39. eum id defendas, quod esse optimum sentias; ib. 60. neque ego id, quod non agitur, defendere (debeo); Rab. Post. 7. nihil habeo quod defendam; Milo 30. quod non posset honeste vereque defendere; ib. 64. nisi forte ... id .... quamvis iniquum et inutile sit, defendetur; Phil. I, 19. haec ... domo prolata defendimus; ib. 24. omnes ... idem defendunt; ib. VIII, 8.

absentem: f. **absens,** II, 1. defendo (11 St.) B. I, S. 23, a. — acta: f. **actum,** II, 1. defendo (13 St.) B. I, S. 58, a.

aedificia: quasi ad ea (aedificia) defendenda ... venisset; Verr. IV, 120.

aerarium: accusatio, quae ... diligentius Rutenorum quam populi Romani defendat aerarium; Font. 4.

aetatem: cuius aetatem et solitudinem ... defendere praetor debuit; Verr. I, 146.

agros: quae (insula) non portus suos et agros et aliquam partem regionis ... defenderet; imp. Pomp. 54. hos (agros) defendit; leg. agr. III, 12.

ambitum: ambitum accusas: non defendo; Muren. 67.

amicum: cum ... a me hospites atque amici publice privatimque defendantur; Verr. II, 118. amicum ego defendo meum; Sulla 48. defendebant amicum; ib. 81.

auctoritatem: f. **auctoritas,** II, 1. defendo (13 St.) B. I, S. 335, b.

audaciam: tu mihi ... M. Antonii exemplo istius audaciam defendis? Verr. III, 213.

auspicia: ut in privata re deos penatis suos, in re publica inra tribunatus atque auspicia defenderet: Sest. 95.

beneficium: quo minus vobis fretus vestrum ius beneficiumque defendam; imp. Pomp. 58. nos enim Caesaris beneficia defendimus; Phil. XIII, 26.

bonos: uti ... mihi ... bonos potius defendere liceat; Verr. V, 189.

calamitosos: miseros calamitososque defendere; div. Caec. 70.

caput: f. **caput,** II, 1. defendo (4 St.) B. I, S. 454.

castra: cum .. C. Caesar ... sua castra feliciter defenderit; Phil. XIV, 37.

causa: f. **causa,** II, 1. defendo (35 St.) B. I, S. 470.

chirographa: qui chirographa Caesaris defendisset lucri sui causa; Phil. II, 109.

civem: a quo periculo defendite, iudices, civem fortem; Font. 49. qui me civem ... non defenderant; Sest. 64.

civitatem: defendo enim multos mortalis, multas civitates, provinciam Siciliam totam; div. Caec. 5. quia defenderam civitatem; sen. 36.

commoda: quid negotii sit ... sociorum salutem, commoda provinciarum, vim legum, gravitatem iudiciorum defendere; div. Caec. 27. „quod sociorum commoda ac iura defendi"; Verr. II, 166. f. salntem; div. Caec. 3.

coninges: uos leges, iudicia, libertatem, coniuges, liberos, patriam defendimus; Phil. VIII, 8.

conlegam: f. alqm; dom. 41. — consulem: f. alqm; Flacc. 98. **consul,** II, 1. defendo (4 St.) B. I, S. 669, b. — crimen: f. **crimen,** II, 1. defendo (8 St.) B. I, S. 719, b.

criminationem: annui temporis criminationem omnis aetas L. Flacci ... defendet; Flacc. 100.

curiam: neque tecta neque templa neque forum neque curiam ... posse defendi; sen. 19. ut semper in rostris curiam, in senatu populum defenderim; Piso 7.

custodes: ceteros ... custodes gubernatoresque rei publicae quem ad modum mortuos defendemus? Rabir. 26.

deos: f. auspicia. domum; Milo 38.

diem: hunc unum diem, unum, inquam, hodiernum diem, hoc punctum temporis ... defende; Phil. II. 112.

dignitatem: ad communem dignitatem defendendam; leg. agr. I, 27.

domum: quam (domum) senatus unam ... a magistratibus defendendam ... putarit; har. resp. 16. quam (domum) publice magistratus omnes defenderent; ib. cum domum ac deos penatis suos ... defenderet; Milo 88.

equitem: aliquis defendisset equitem Romanum; Cluent. 109.

existimationem: f. rem; Tull. 3.

factum: Scipionis factum statim P. Mucius consul ... defendit; dom. 91. si populi quoque factum defendo; Planc. 17. cum suum, non cum senatus factum defenderet; ib. 89.

famam: f. fortunas; Quinct. 8. vitam; Sex. Rosc. 15. Verr. I, 76.

familiarem: * tuum familiarem, defenderim; Vatin. 5.

filiam: ut ... filiam defendaut; Verr. I, 67.

filium: quia Cleomenem in defendendo filio laeserat; Verr. V, 110.

finis: qui agri finis armis proferre mallet quam iure defendere; Tull. 14. facile urbis suas finisque defendent; Catil. II, 26.

fortunas: qui caput alterius, famam fortunasque defendam; Quinct. 8. „sine nos per eum nostras fortunas defendere, cuius" ..; div. Caec. 20. „qui eius iura fortunasque defenderem;" ib. 65. eorum .. fortunas defendere; ib. 66. qui videbatur eorum fortunas ... posse defendere; ib. 67. me ad meas fortunas defendendas accedere non sines; Verr. I, 142. nt hospitis salutem fortuuasque defenderem; ib. II, 117. in quo (bello) gloria nominis vestri, salus sociorum, vectigalia maxima, fortunae plurimorum civium ... defendantur; imp. Pomp. 19. sociorum fortunas, non sua tecta defendere; ib. 32. ut ... statum civitatis, fortunas civis bene meriti defenderetis; Quir. 16. f. salutem; Muren. 5.

forum: qui ab eo spirante forum putent potuisse defendi; Milo 91. f. curiam; sen. 19.

fundamenta: dignitatis haec fundamenta sunt, haec membra, quae tueuda principibus et ... defendenda snut; Sest. 98.

gloriam: f. fortunas; imp. Pomp. 19. — Graeciam: f. proviuciam; Phil. X, 26. — gravitatem: f. commoda; div. Caec. 27. — guberuatores: f. custodes.

hominem: qui me ad defendendos homines ... dedissem; div. Caec. 4. videor .. non .. a defendendis hominibus ... discedere; ib. 5. hominem flagitiosissimum ... defendit; Verr. II, 192. quem hominem ... defendas; ib. V, 174. ut non minus hominem ipsnm quam ius commune defensum velitis; Caecin. 94. nuper hominem tenuem, scribam aedilicium, D. Matrinium, cum defendissem; Cluent. 126. virum bonum atque integrum hominem defendimus; Muren. 14. qui (homo) ... etiam per alienos defendatur; ib. 45. si ... hac dignitate hominem defenderem; Planc. 72. ut eos (homines) ... etiam in culpa defenderent; Fr. A. III, 15. f. alqm; sen. 24.

honorem: ut eius honos ab eis ... defendatur; Verr. IV, 81.

hospites: f. amicum; Verr. II, 118.

hostem: acerrimum hostem huius imperii Mithridatem ... defendit; Sest. 58.

Illyricum: f. provinciam; Phil. X, 26.

imperium: f. libertatem; Phil. III, 37. IV, 8.

improbitatem: angustior locus improbitatis defendendae relinquatur ‖relinquetur‖; Verr. III, 206.

iniuriam: omnes hi ... iniuriam ... putant oportere defendi, defendere ipsi ... non audent; Sex. Rosc. I.

innocentiam: istius innocentiam M. Antonii facto ... defendito; Verr. III, 216. quorum studio ... defendi huius innocentiam vides; Sulla 4.

iudicia: f. coniuges.

ius: ubi defendis ius nomenque legati? Verr. I, 83. si ius suum defenderet; dom. 20. f. auspicia. beneficium. commoda; Verr. II, 166. fortunas; div. Caec. 65. hominem; Caecin. 94.

legem: non posse eos homines ... leges iu iudicando religiose defendere; Verr. III, 225. quam

(legem) consul ... posset defendere; leg. agr. II, 15. f. coniuges. rem publicam; Verr. I, 4.

liberos: cum meos liberos et uxorem ... defendisses; Planc. 73. f. coniuges.

libertatem: cum Arretinae mulieris libertatem defenderem; Caecin. 97. nolite dubitare ... libertatem defendere; leg. agr. II, 16. praesidio et copiis defendi vitam et libertatem necesse esse; Sest. 86. cum ... populi .. Romani libertatem imperiumque defendat; Phil. III, 37. quod ... legio quarta ... populi .. Romani libertatem defendat ac defenderit; ib. 39. princeps vestrae libertatis defendendae fui; ib. IV, 1. cum ... populi .. Romani libertatem imperiumque defenderet. a quo defenderet? ib. 8. quod .. legio Martia atque quarta ... rem publicam, libertatem populi Romani defeudant defenderiut; ib. V, 46. qui ... libertatem populi Romani ... defenderiut atque defendant; ib. 53. quicquid habuit virium, id in eorum libertatem defendendam contulit; ib. X, 16. eo maiore animo studioque libertatem defendite; ib. XI, 3. quo proelio legio Martia ... libertatem populi Romani defenderit; ib. XIV, 36. f. coniuges.

locum: quem (locum) adhuc honestissime defendit; Quinct. 43. quem (locum) vel pauci possint defendere; Verr. V, 84. quem (locum) statuerunt defendere; Caecin. 42.

maiestatem: cuius (populi) maiestas foederis sanctione defenditur; Balb. 36. ut omnes ad ... maiestatem .. populi Romani defendendam conspirasse videantur; Phil. III, 13.

maleficium: idem (maleficium) in illorum socio ... defendere; Sulla 19.

matrem: defende tn matrem ***Bosaris;*** Scaur. c. 2. § 3.

membra: f. fnndamenta.

miserum: cnm illum miserum ... nemo defenderet; Verr. I, 74. f. calamitosos.

moenia: ne sua moenia portusque defenderent; Verr. V, 50.

monumenta: quae (religio) monumenta hostium in bello ipso soleat defendere; Verr. II, 159. ut monumenta maiorum ita snorum quisque defendat, nt ..; ib. IV, 79. volet hacc (monumenta) ... bonis civibus defendenda ... tradere; ib. 82.

mortalis: f. civitatem; div. Caec. 5.

mortem: Caesaris mors facillime defenditur oblivione et silentio; Phil. XIII, 39.

nobilitatem: cupiditate defendendae nobilitatis; Verr. I, 35.

nomen: f. ius; Verr. I, 83. salutem; Catil. IV, 3.

officium: ut commune officium censnrae ... defenderent; prov. cons. 20. quod ... officium praetermissum imprudentiae ... excusatione defenditur; Fr. E.

palaestritas: ita palaestritas defendebat, nt ..; Verr. II, 54.

partem: eam partem ... defendit; Sex. Rosc. 16. ut defenderet contrariam partem; Cluent. 130. Antoniusne potius et Ventidius partis Caesaris defenderent quam .. Caesar? Phil. XIII, 47. f. agros; imp. Pomp. 54.

patriam: cum esset extra ordinem ad patriam defendendam vocatus; dom. 19. f. coniuges.

pacem: semel enim pacem defendi? Phil. VIII, 11.

penatis: f. domum; Milo 38.

pericula: tu tua pericula communi periculo defendes? Verr. V, 77. in hominum periculis defendendis; Cluent. 157. de civium periculis defendendis; Muren. 5. cum ... alienorum hominum pericula defendere acerrime soleas; Fr. B. IX, 5.

populum: cum ... a gravissimis periculis populus Romanus defensus sit et hoc tempore defendatur; Phil. III, 38. f. curiam; Piso 7.

portus: f. agros; imp. Pomp. 54. moenia.

possessiones: a me Sullanas possessiones defendi; leg. agr. III, 10. f. rem; Cluent. 161.

possessorem: num ego quem ***Sullanum*** possessorem defendam; leg. agr. III, 15.

praesentem: me .. praesentem ... defcndcrant; Piso 25. qui ... absens iudicio bonorum defensus esse maluit quam praesens manu; Phil. X, 7.

praetorem: eius praetoris, qui in eis rebus non ita defendatur ut mediocris praetor; Verr. V, 18.

propinquum: ut propinquum suum defeudcrem; Quinct. 77.

provinciam: ab isto praeclare defensa provincia est; Verr. V, 42. uti provincia defenderetur; ib. 43. ut illa (provincia Macedonia) per hunc ... defensa est; Font. 44. haec vobis provincia ... est defendenda; imp. Pomp. 14. uti ... Brutus ... provinciam Macedoniam, Illyricum cunctamque Graeciam ... defendat; Phil. X, 26. quod ... defendere provinciam iudicata est; Fr. B, I. f. civitatem; div. Caec. 5.

pudicitiam: an ex sororum cubiculo egressus pudorem pudicitiamque dcfendat; har. resp. 9. f. vitam; Verr. I, 76.

pudorem: f. pudicitiam.

rationes: quemquam .. rationes Sullae nimium vehementer defendere; leg. agr. III, 10.

rem: eius omnis res gestas ... publica auctoritate defendimus; Verr. III, 81. ***ut non*** minus diligenter illius existimationem, quam rem M. Tullii vidcrer defendere; Tull. 3. rem .. integram ... defendere; Cluent. 57. Habiti vilici rem domini et privatam possessionem defenderunt; ib. 161. Sullanas res defendere † crimiuor; leg. agr. III, 13. rem nullam maiorem ... a consule defensam (esse); Rabir. 4. defendo enim rem universam; Balb. 30.

responsa: fingunt responsa Antonii eaque defendunt; Phil. VII, 2.

rem publicam: socios, leges, rem publicam senatorio consilio maxime posse defendi; Verr. I, 4. communem rem publicam communi studio ... defendite; leg. agr. I, 26. vos ad rem publicam ***defen***dundam co***hort***arer; Rabir. 35. studio defendundae rei publicae; Catil. IV, 15. cui rem publicam cupio tradere ... defendendam; Muren. 80. in ea (rc publica) defendenda; sen. 36. si eam (rem publicam) tum defendebam; ib. a me defensa res publica; ib. nulla ad rem publicam defendendam populi Romani convocatio; ib. 38. qui rem publicam ... consul defendisset; dom. 114. qui me, qui rem publicam cnm defendere deberent ..; har. resp. 3. *M.* Catono tribuno plebis ... rem publicam defendente; Sest. 12. qui ne vestitu quidem defendi rem publicam sissent; ib. 44. si quae vos aliquando necessitas ad rem publicam ... defendendam vocabit; ib. 51. qui rem publicam ... defenderat; ib. 53. maioribus ... copiis oppugnatur res publica quam defenditur; ib. 100. si ego consul rem publicam ... defendissem; ib. 111. qui rem publicam ... defenderent; ib. 141. si Themistoclem ... non deterruit a re publica defendenda .. Militadi calamitas; ib. si ... suam rem publicam illam defenderunt; ib. eam (rem publicam) defendentem occidere; ib. qui hanc tantam rem publicam ... defenderint; ib. 143. in defendenda re publica nostra; Balb. 49. qui ... nostram rem publicam defendunt; ib. 51. consulibus ... rem publicam defendentibus; Piso 77. qui nihilo segnius rem publicam defendit; Milo 82. nobis imperatoribus rem publicam defendendam datam; Deiot. 11. qui rem publicam religione defendant; Phil. I, 26. ut ad defendendam rem publicam te adhortarer; ib. II, 89. defendi rem publicam adulescens; ib. 118. ut rem publicam ... possit defendere; ib. III, 5. alacritatem mihi summam defendendae rei publicae adfert; ib. IV, 1. nt rem publicam defendant; ib. V, 34. „uti L. Opimius consul rem

publicam defenderet"; ib. VIII, 14. consulibus senatus rem publicam defendendam dedit; ib. 15. qui (veterani) ... hodie .. rem publicam defendunt; ib. XI, 37.

reum: ecquem existimatis ulla umquam in provincia reum absentem ... tanta cupiditate esse defensum? Verr. II, 11. ne non tam innocentia reus sua quam recordatione meorum temporum defensus esse videatur; Planc. 4.

regem: cum rex [Mithridates] ... altitudine montium defendatur; leg. agr. II, 52. eum regem ... cogor defendere; Deiot. 2.

sacerdotes: cuius (Vestae) castissimas sacerdotes ... defendi; dom. 144.

salutem: non iam ut commoda sua, sed ut vitam salutemque totius provinciae defenderem; div. Caec. 3. vos ... sociorum salutem una cum imperii vestri dignitate defendere; imp. Pomp. 14. qui ... salutem rei publicae defenderunt; Rabir. 27. populi Romani nomen salutemque defendite; Catil. IV, 3. quos .. libertas ... ad salutem patriae defendendam excitavit; ib. 16. non tam me officium debuit ad hominis amici fortunas quam res publica consulem ad communem salutem defendendam vocare; Muren. 5. omnium tum salus esset ... gentium defensa; Flacc. 2. ut ... Italiam ad unius salutem defendendam excitaret; sen. 24. nolui, cum consul communem salutem sine ferro defendissem, meam privatus armis defendere; ib. 34. qui salutem communem ... defendisset; Sest. 12. in necessitate defendendae salutis suae; ib. 92. ad huius salutem defendendam .. stimulari me; Planc. 69. a quo meam (salutem) sciunt esse defensam; ib. quantum mea fides studii mihi adferat ad salutem regis Deiotari defendendam; Deiot. 1. qui ad salutem communem defendendam non excitaretur; Phil. II, 17. f. commoda; div. Caec. 27. fortunas; Verr. II, 117. imp. Pomp. 19.

scelus nullum (a me) scelus ... defendi; Sulla 86.

scribam: f. homiuem; Cluent. 126.

senatum: ego senatum defendam? Rab. Post. 6. si quidem legiones decrevernut senatum defendere; Phil. V, 4.

sententiam: ornate ... hanc sententiam defendit; Caecin. 53. non semper easdem sententias ab eisdem ... esse defensas; Planc. 94.

Siciliam: quae (Sicilia) mihi defendenda tradita est; Verr. V, 188.

socios: non potest ... socios vere defendere is, qui ..; div. Caec. 32. quem socium defendistis? ib. 32. f. rem publicam; Verr. I, 4.

solitudinem: f. aetatem.

spoliatorem: si tu .... eorum (monumentorum) etiam spoliatorem vexatoremque defendis ‖ defendes ‖; Verr. IV, 80.

statum: quod hunc statum rei publicae non magno opere defendendum putem; leg. agr. III, 4. f. fortunas; Quir. 16.

studium: quibus excusationibus antea ... studium tuum defendere solebas; Verr. V, 176. f. vitam; Cael. 39.

stultitiam: facti stultitiam alia ‖ mali, al. ‖ iam superior stultitia defendit; Rab. Post. 24.

tecta: vestra tecta custodiis vigiliisque defendite; Catil. II, 26. sua templa atque urbis tecta defendunt; ib. 29. ea (tecta) custodiis vigiliisque defendite; ib. III, 29. qui sua tecta defendit; Sest. 90. f. curiam; sen. 19. fortunas; imp. Pomp. 32.

templa: f. curiam; sen. 19. tecta; Catil. II, 29.

tempus: illud tempus aetatis ... defendo; Cael. 10.

tribunatum: si illa labes ... rei publicae suum ... tribunatum ... divina religione defenderit; dom. 2.

vectigalia: f. fortunas; imp. Pomp. 19.

vexatorem: f. spoliatorem.

virum: defendo ‖ defendendo ‖ fortem virum; Fr. A. III, 13. f. hominem; Muren. 14.

vim: cum vi vis inlata defenditur; Milo 9. f. commoda; div. Caec. 27.

vitam: fama et vita innocentis ab hospitibus ... defenditur; Sex. Rosc. 15. quae (facultas dicendi) istius vitam ... possit defendere; Verr. a. pr. 10. ille quod pudicitiam liberorum, hic quod vitam patris famamque sororis defenderat; ib. I, 76. quam (vitam) ego ... * defendere; leg. agr. II, 100. eiusdem nunc causam vitamque defendere; Sulla 88. vitam .. tum suam ... fugae praesidio ... defendi; Sest. 76. ut vitam suam posset defendere; ib. 78. ut hanc tu vitam atque haec studia defenderes? Cael. 39. vitam ut impune liceat defendere; Milo 6. f. libertatem; Sest. 86. salutem; div. Caec. 3.

voluntatem: iudicis (esse) voluntatem scriptoris ... defendere; Caecin. 65.

urbem: ut ... hanc (urbem) ... defendant; Catil. II, 29. ut .. urbs fidelissimorum sociorum defenderetur; Muren. 33. f. finis; Catil. II, 26.

uxorem: f. liberos.

defensio, Vertheidigung: I. **absolut:** 1. **Subiecti:** coarguit: tua defensio furoris (te coarguit); Verr. V, 153.

debet: f. est; Verr. V, 151.

displicet: cui Cornelii defensio displicet; Vatin. 5. f. V, 2. post.

est: defensio mea quae est? Qu. Rosc. 37. quae est ista defensio? Verr. II, 26. quamquam haec perditissima defensio est; ib. 101. quae vestra defensio futura sit; ib. 165. mala .. ac misera defensio; ib. III, 175. mala est ... defensio criminis, sed tamen hac ipsa tibi, si uti cupias, non licet; ib. 176. reliquam tibi ullam defensionem putas esse? ib. 184. quae est igitur defensio? ib. 225. hic denfensio nulla est; ib. V, 75. ipsa illa falsa defensio non minus esse ei perniciosa ... debeat; ib. 151. mea facilis defensio fore videbatur; Tull. 2. quae haec est causa? quae defensio? Font. 12. quanto ista sit angustior ... defensio quam si illa uterere; Caecin. 64. mea, mea est ista defensio; ib. 83. non quo mihi potior ... sit officii mei quam huiusce salutis defensio; Muren. 2. praeclara defensio facinoris tui; Vatin. 28. ad istam omnem orationem brevis est defensio; Cael. 9. haec est innocentiae defensio; ib. 55. „ubi (est) .. tua illa, M. Tulli, quae plurimis fuit auxilio, vox atque defensio? mihine ea soli ... nihil potest opitulari?" Milo 94. est pietatis plena defensio; Phil. II, 44. quae potest esse turpitudinis tantae defensio? ib. 84. f. II, 1. opto.

exoritur: ex quo ... nullam tibi defensionem ... exortam; Verr. V, 39. exoritur hic ... illa defensio, eum deici posse, qui ..; Caecin. 90.

nititur: cum ... hac spe tota defensio Sopatri niteretur; Verr. II, 71.

obsistit: huic civitati .. obsistere tua defensio non potest; Verr. III, 74. quae a quoquam excogitata defensio huic uni crimini potuit obsistere? Cluent. 48.

opitulatur: f. est; Milo 94.

pertinet: alienae gloriae defensionem ad officium suum pertinere; Verr. IV, 82.

placet: placet mihi ista defensio; Verr. II, 177.

potest: f. est; Milo 94. Phil. II, 84. obsistit.

respirat: innocentiae defensio interclusa respirat; Cluent. 183.

solet: cum ... soleat ... defensio numquam vituperari; Vatin. 5.

videtur: haec enim mihi ad omnia defensio patefieri videtur; Verr. IV, 8. an vero illa defensio vobis praeclara visa est? Caecin. 31. f. est; Tull. 2.

ohne Verb: cur hunc ... nulla defensione ... emiti iusserit; Verr. V, 22.

2. **Prädicat:** sum: haec est ... non oratio neque defensio, sed ..; Tull. 55. cuius ... tribunatus nihil aliud fuit nisi ... defensio salutis meae; sen. 30.

3. **Ausruf:** o defensionem miseram ac perditam! Verr. II, 151. praeclaram defensionem! ib. IV, 8.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** audio: quod nunc nostra defensio audiatur tanto sileutio; Cluent. 98.

comparo: hoc tibi defensionis ... comparabas? Verr. III, 32. quod ... non ingeniosa aliqua defensio ... comparatur; ib. 188.

conficio: aut tuo ... gladio aut nostro defeusio tua conficiatur necesse est; Caecin. 82.

confirmo: quin illa damnatio Staieni ... nostram causam defensionemque confirmet; Cluent. 102.

coniungo: cum hnius periculi propulsatione coniungam defensionem officii mei; Sulla 2.

constituo: utrum magistratus peccato defensionem constituant; Tull. 40. defensionem causae constituere vos; Caecin. 79.

continuo: ut eius oratio non defensionem modo videretur criminum continere; Sest. 14.

desidero: non quo vos hanc in hac causa defensionem desiderare arbitrarer; Caeciu. 101.

do: qui non poenam confessioni, sed defensionem dedit; Milo 15.

excludo: in quo opprimitur et excluditur omnis tua defensio; Tull. 31.

excogito: vide quam commodam defensioueni excogitaris; Verr. V, 153. f. l, 1. obsistit; Cluent. 48.

existimo: quod haec ... non potius accusatio quam defensio est existimanda; div. Caec. 5. f. 4. ntor; Cluent. 52.

facio: ne illam quidem tibi defensionem reliquam fecisti; Verr. III, 175.

fiugo: fingitur improba defensio; Verr. IV, 36.

habeo: putabat se aliquid defensionis habiturum; Verr. I, 149. habetis homiuis ... custodiam defensionemque provinciae; ib. V, 25. habet defensiones duas; Sest. 135.

impedio: quid est quod meam defensionem latio legis impediat? Muren. 5.

intercludo: f. l, 1. respirat.

laudo: quae est enim alia laudanda defensio? Phil. IV, 8.

obicio: cum tu mihi Cornelii defensionem in maledictis obiciendam putaris; Vatin. 5.

offero: quae prima inuocentis mihi defensio est oblata suscepi; Sulla 92.

opprimo: f. excludo.

opto: non enim est illa defensio contra vim umquam optanda, sed non numquam est necessaria; Milo 14.

ostendo: quaedam mihi magnifica et praeclara eius defensio ostenditur, cui quem ad modum resistam ..; Verr. V, 1.

patefacio: vide quam tibi defensionem patefecerim, quam iniquam in socios, quam remotam ab utilitate rei publicae, quam seiunctam a ... sententia legis; Verr. III, 193. f. l, 1. videtur; Verr. IV, 8.

pertimesco: non ego istam defensionem vestram pertimescam; Verr. III, 217.

praecido: illa ... tibi praecisa est defensio, in qua ... tua furia ... latere posse arbitratus es; Verr. III, 151.

probo: si hanc defensionem probabitis; Verr. II, 27. defensionem .. non probabo; ib. III, 206. quin probaturus sim vobis defensionem meam; Milo 11.

puto: ratio iuris ... reputt hanc defensionem et pro nihilo putat; Caecin. 56. ut hanc *meam* dedefensionem pro amici *periculo fidelem*, pro rei publicae *salute* consularem putetis; Rabir. 38.

quaero: aliquam defensionem libertum qnaerere; Verr. III, 157. crimiui defeusio ... quaeritur? ib. 205. defensionem suorum furtorum praetorem ... quaerere; ib. V, 115.

relinquo: quam postea tibi tu defensionem relinquebas, in ea maxime ostendisti ..; Verr. I, 112. ei ... tot defensiones tamen ... maiores reliquerunt; Tull. 45.

remota: f. patefacio.

reperio: ut ne defensionem quidem maleficiorum suorum ... reperire possit; Verr. I, 158.

scribo: defensionem causae suae scripsit; Verr. V, 112.

seiuncta: f. patefacio.

spolio: cum ... defensionem meam spoliare auctoritate voluisset; Sulla 35.

sumo: neque ego istum sibi ex communi calamitate defensionem ullam sinam sumere; Verr. I, 143.

suscipio: ut suarum fortuuarum ... defensionem .. susciperem; div. Caec. 2. ut ... salutis .. suae defensionem susciperem; ib. II, 156. in confessione facti iuris tameu defensionem suscipi posse; Milo 15. f offero.

tollo: qua in re practor illi improbam defensionem tolli voluit; Tull. 33.

vitupero: f. I, 1. solet.

2. **Genetiv:** indigeo: quid est in hac causa quod defensiouis indigeat? Sex. Rosc. 34.

3. **Dativ:** condono: uon sibi ac defensioni suae condonatum esse Oppianicum; Cluent. 109.

habeo fidem: fides huic defensioni non haberetur; Verr. V, 148. si defeusioui Gabinii fidem nou habes; Rab. Post. 20.

polliceor: neque auxilium modo defensioni meae, verum etiam silentium pollicentur; Milo 3.

refero: id .. me non ad meam defensionem attulisse, sed illorum defensioni rettulisse; Caecin. 85.

relinquo: ut defensioni locum nou relinqueret; Verr. II, 191. iudicia senatoria ... defensioni locum nullum reliquissent; Cluent. 61.

resisto: f. l. ostendo.

tribuo: ut ... nec testimonio fidem tribui conuenerit nec defensioni auctoritatem; Sulla 10.

4. **Ablativ:** utor: qui ista defeusione non possit uti: etenim cum Verres uiatur ..; Verr. II, 27. mala et improba defensione, verum aliqua tamen uti videretur; ib. 101. qua defensione sis usurus; ib. 149. quouiam ... hac una defensione usurus es; ib. IV, 8. sive illa defensione uti voluisses sive hac, qua uteris; Tull. 32. quot defensionibus eum ... uti posse maiores voluerint; Caeciu. 93. cum illa defensione usus essem, quae in libertinorum causis honestissimâ semper existimata est; Cluent. 52. videbam in hac defensione, qua iam sum usus, plus dignitatis, in illa, qua me hic uti noluit, minus laboris futurum; ib. 145. omni me defensione usurum esse legis, qua nunc ut utar ... non conceditur; ib. 158. utatur hac defensione; Sest. 135. si illa extrema defensione uterer; Planc. 16. f. I, 1. est; Verr. III, 176. Caecin. 64.

5. **mit Präpositionen:** abutor ad: quamquam ... tribunatu ... ad huius criminis defensionem non abutemur; Milo 6.

accedo ad: homines ad legum defensionem ... quam honestissimos ... accedere; div. Caec. 70.

adfero ad: f. 3. refero.

averto a: qui mentem optimi ... viri ... a defensione meao salutis averterant; Sest. 67.

caveo ad: satis cautum tibi ad defensionem fore, si ..; Verr. I, 88.

coniungo cum: meam causam praeteriti temporis cum huius praesenti defensione esse coniunctam; Sest. 31.

contendo cum: id cum defensione nostra contendito; Sex. Rosc. 93.

deicio ex: s. prius illud propugnaculum ... ex defensione eius deiecero; Verr. III, 40.

lateo in: s. 1. praecido.

pono in: *reliqua ... non in defensione nostra posita esse;* Tull. 36. spes erat posita in defensione mea; Caecin. 3.

quaero de: tantum de tua defensione ... quaero; Caecin. 34.

sumo ad: utrum tibi sumes ad defensionem? Verr. III, 84.

venio ad: ante quam ad meam defensionem ... venio; Caecin. 24.

versor in: quod in eis rebus .. versor, ... temperantia, defensione miserorum; Verr. IV, 81.

III. **nach Adjectiv:** firmus ad: utrum tandem tibi ad defensionem firmius fore putasti ..? Verr. V, 75.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: s. II, 1. comparo; Verr. III, 32. habeo; Verr. I, 149.

aequitas: ut tantum facinus non in aequitate defensionis ... latuisse videatur; Caecin. 38.

auctor: cum auctorem defensionis esse; Caecin. 79.

auctoritas: aliquid se de auctoritate meae defensionis posse detrahere; Sulla 2.

aura: sibi auram posse aliquam adflari ... defensionis .. eorum; Verr. I, 35.

caput: hoc ... esse vis caput defensionis tuae; Verr. III, 146.

constantia: si ... vobis constantiam .. huius ... defensionis probaro; Sulla 2. videbant ... defensionis constantiam; Milo 62.

exempla: ab eis tu defensionis exempla quaeris? Verr. III, 210.

exitus: qui ... exitum ac rationem defensionis (invenerunt); Verr. III, 190. ad exitum defensionis tuae; ib. V, 32.

facultas: quicumque hac facultate defensionis contenti esse possunt; Cluent. 149.

fauces: premit faucis defensionis tnae; Verr. III, 176.

fides: me ... adductum fide atque officio defensionis; Cluent. 10. ut neque fides huius defensionis relicta ... esse videatur; ib. 118. nihil .. praeter fidem defensionis exspectare; Sulla 21.

fundamentum: hoc uti initio ac fundamento defensionis; Cluent. 30. iacta sunt fundamenta defensionis; Muren. 14. videor mihi iecisse fundamenta defensionis meae; Cael. 5. ut me totius nostrae defensionis quasi quaedam iacere fundamenta patiamini; Scaur. 21.

genus: cur ... isto genere defensionis uteris? Verr. III, 206.

impudentia: animos iudicum ... defensionis impudentia commoveri; Cluent. 58.

initium: ab initio huius defensionis; Cluent. 138. s. fundamentum; Cluent. 30.

introitus: mihi .. videtur .. hic introitus defensionis adulescentiae M. Caelii maxime convenire, ut ..; Cael. 3.

us: cur me a ceteris ... in defensionis iure secernas; Sulla 3.

modus: non defensionis tnae modus ... finem dicendi fecit; Tull. 6.

mucro: hic est mucro defensionis tuae; Caecin. 84.

officium: de officio defensionis meae ... dicendum nobis erit; Muren. 6. s. fides; Cluent. 10.

pars: iam tibi maximam partem defensionis praecideris; Verr. II, 151. — partes: multo pluris partis mihi defensionis ... suscepisse videor; Verr. II, 10. a me ... pietatis potius quam defensionis ... partis esse susceptas; Sest. 3.

partitio: haec inter nos partitio defensionis .. est ... facta; Sulla 13.

praesidia: in arce legis praesidia constituere defensionis meae; Cluent. 156.

principia: redeo nunc ad illa principia defensionis meae; Caecin. 89.

ratio: in Verre defensionis temptare rationem; Verr. II, 27. eadem nunc ab illis defensionis ratio viaque temptatur; ib. V, 4. mihi mutanda ratio defensionis; Tull. 3. non enim una ratio est defensionis; Sulla 4. nobis da viam rationemque defensionis; Cael. 50. lubrica defensionis ratio proponitur; Planc. 5. s. exitus; Verr. III, 190.

spatium: quoniam ... me .. ex ... constitnto spatio defensionis in semihorae cnrriculum ‖ circulum ‖ coëgisti; Rabir. 6.

spes: cum spem defensionis nullam reliquisset; Tull. 12.

studium: ex utriusque studio defensionis; Cluent. 44. quoniam ... studium meae defensionis (reprehensum est); Mnren. 2.

via: *aliam mihi defensionis viam esse ineundam;* Tnll. 1. s. ratio; Verr. V, 4. Cael. 50.

voluntas: ut alter dies amicis ... voluntatem defensionis auferret; Verr. I, 20.

2. **mit Präpositionen:** damnatio sine defensione; Verr. V, 23.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** dissolvi: quae (crimina) erant antea ... defensione ... dissoluta; Verr. II, 68.

implicari: ipse tua defensione implicabere; Verr. II, 44.

praecludere: orbem terrarum ... civibus Romanis ista defensione praecluseris; Verr. V, 168.

tegere: cum maiores vim armatam nulla iuris defensione texerint; Caecin. 83.

2. **Präpositionen:** cum: quod tu ..., neque cum defensione aliqua confiteri (posses); Verr. I, 144.

in: ut solemus interdum in defensionibus dicere; Verr. III, 141. quae (causa) nunc in defensione commemorabitur; ib. V, 146. illud in tota defensione tua mihi maxime mirum videbatur; Caecin. 65. in ista defensione accusas eos, qui consuluntur; ib. 66. nemera quam multa in ista defensione falsa sint; ib. 90. distributionem ... sic in defensione servare, ut ..; Cluent. 1. in hac defensione capitis ... proponenda ratio videtur esse; Rabir. 1. quem in stuprorum defensionibus ... verbis uti improbissimis solitum esse scimus; Sulla 71. ut in hac confusa atque nniversa defensione nihil a me ... praetermissum esse videatur; Sest. 5. secum etiam in rei publicae defensione coniunctos; Phil. XIII, 26. quid tu potes in defensione tua dicere? Fr. B. VIII, 16. s. II, 1. relinquo; Verr. I, 112.

post: paulo post istam defensionem meam, quam tu bonis viris displicuisse dicis; Vatin. 6.

sine: vestra responsa ... sine defensione oratoris firma esse non possunt; Muren. 29. si parum vobis essem sine defensione purgatus; Phil. XIV, 17.

defensor, Vertheidiger: I. **absolut:** 1. **Subject und Appositionen:** confitetur: quod ego defensor sine periculo possim confiteri; Planc. 63.

consequitur: quantum defensor purgandis criminibus consequi et dicendo probare potuerit; Cluent. 3.

consumunt: plus ego in hac causa laboris ... consumo in poscendis testibus quam ceteri defensores in refutandis; Font. 11.

devertit: quod ... ad hospites meos ... causae communis defensor deverti potius; Verr. I, 16.

exspectat: defensor .. causae meae nihil progreditur, consilia exspectat inimicorum meorum; Sest. 75.

iudicant: quid, si haec ... ipsins amici defensoresque indicarunt? Verr. III, 152.

moritur: si quisquam huius imperii defensor mori potest; Balb. 49.

oppugnat, petit: magnus ille defensor ...

eius tibi suffragatur, me oppugnat, aperte ab iudicibus petit, ut ..; div. Caec. 23.

postulat: haec abs te nou Siculorum defensor (postulat); Verr. IV, 82.

potest: ſ. confitetur. consequitur. moritur.

probat: ſ. consequitur. — progreditur: ſ. exspectat.

pugnant: quod palam iam isti defensores iudiciorum pugnaverunt; Fr. B. VI, 16.

respondit: cum .. defensor suppliciter demisseque responderat; Flacc. 21.

rogat: quid ego autem defensor rogem? Flacc. 23.

suffragatur: ſ. oppugnat.

tenet: tenebo igitur hunc ordinem defensor; Flacc. 5 (8. 41).

vivit: hic ..., custos defeusorque provinciae, sic vixit, ut ..; Verr. V, 81.

ohne Verb: at quod erat tempus? clarissimus ... consul, ... defensor vestrae voluntatis ...; octo tribuni, illius adversarii, defensores mei; Milo 39.

2. **Prädicat:** exsisto: exstitit ‖demittit, al.‖ ... salutis defensor; sen. 26.

permaneo: tu tamen permanes constantissimus defensor Antonii; Phil. VIII, 17.

sum: me defeusorem calamitatem suarum ... esse voluerunt; div. Caec. 11. alterum se cupere defeusorem esse fortunarum suarum; ib. 20. quem ... defensorem .. fortuuarum suarum potissimum esse voluerunt; ib. 65. me omnium provinciarum defeusorem esse profitebor; Verr. III, 217. nemo erat voluntarius ... defensor periculorum? ib. IV, 143. profiterer satis idoneum esse me defensorem; Caecin. 5. popularis vero tribunus plebis *es*, custos defensorque iuris et libertatis; Rabir. 12. is potissimum [consul] ... defensor periculi esse debebit? Muren. 3. alter fuit propugnator mearum fortunarum et defeusor adsiduus ... C. Piso; sen. 38. reliqui magistratus pauci omnes fuerunt defensores salutis meae; Quir. 15. harum rerum ... esse defensorem ... magni animi est; Sest. 99. qui ... meae .. salutis ... defensor fuisset; Planc. 76. uuus enim fuit de magistratibus defeusor salutis meae; ib. 78. nisi vero gratius putat esse vobis sui se capitis quam vestri defensorem fuisse; Milo 81. cum actorum Caesaris defensor esse deberet; Phil. II, 109. cuius (libertatis) quidem ego ... defensor ... fui; ib. III, 28.

abl. absol.: quibus ... defensoribus omuium tum salus esset ... defensa; Flacc. 2.

3. **Vocativ:** quid ais, bone custos defensorque provinciae? Verr. V, 12.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adopto: quem sibi illa (provincia) defensorem sui iuris ... adoptavit; div. Caec. 54.

appello: me ..., defensorem .. Capitolii, ... hostem Capitoliuum appellare ausus es? dom. 7.

constituo: a tam inlustri provincia defensorem constitui et deligi; Verr. I, 21. populus Romanus minus diligenter sibi constituet ‖constituerat‖ defensorem, quam tu tibi? Fr. B. VIII, 6.

convenio: postea [senex Verres] defensores ... omnis Sthenii convenit; Verr. II, 96.

dedo: tormentis etiam dedendi fuerunt ... defensores necis; Milo 58.

defendo: studio ut diligentissimum defensorem commodorum suorum (defendunt); Balb. 43.

deligo: ſ. constituo; Verr. I, 21. — dico: ſ. tueor.

do: is potissimum summo honore adfecto defensor daretur, qui ..; Mureu. 4.

efficio: ita perpetuos defensores Macedoniae vexatores ... effecisti; Piso 84.

facio: postea quam defensor eius consul est factus; Verr. a. pr. 20.

habeo: qui quattuor in una provincia quaestores studiosissimos defensores ... habuerit; Verr. II, 12. consul designatus defensorem non haberet; Muren. 10. hunc .. defensorem ... coloniae si ... incolumem habere non potuerunt, ... per vos iuvari conservarique cupiunt; Sulla 61. quem habuit ille pestifer annus ... defensorem salutis meae; sen. 3. quin ille sanguis tribunicius ... consules ultores et defensores esset habiturus; Sest. 43. quae (pars provinciae) defeusorem habeat; prov. cons. 36. habet ... res publica adulescentis nobilissimos paratos defeusores; Phil. II, 113.

invenio: cum miserorum fidelem defensorem negasset inveniri posse; Muren. 50.

iuvo: ſ. habeo; Sulla 61.

laudo: ego defensorem in mea persoua ... maxime laudari volo; Verr. I, 98.

numero: horum qui voluntati ... serviunt, defensores optimatium ... numerantur; Sest. 97.

odi: ut odisset .. defensorem salutis meae; Milo 35.

profiteor: me propugnatorem P. Scipionis defeusoremque profiteri; Verr. IV, 80. cum ... se defeusorem salutis meae ... profiteretur; Piso 80.

quaero: cur uuiversa provincia defensorem suae salutis eum quaesiverit; Verr. III, 64.

reperio: ille miser defensorem reperire neminem ‖n. rep.‖ poterat; Verr. I, 74.

repudio: hunc honestissimarum rerum defensorem populus Romanus ... repudiare potest? Fr. B. VIII, 6.

retineo: est tuum ... retinere adiutorem, defensorem; Muren. 83.

tueor: ego autem Cn. Pompeium, non dico ... defensorem salutis meae (non tuear)? Planc. 93.

video: video P. Sestium, meae salutis ... defensorem ..., reum; Sest. 144. video Milonem, ... defensorem templorum ..., sordidatum et reum; ib.

2. **Dativ:** aufero: ut alter dies amicis istius ac defensoribus ... voluntatem defensionis auferret; Verr. I, 20.

credo: utrum malit meis testibus an tuis defensoribus credere; Verr. II, 81.

dico: te statim hoc istis tuis defensoribus dicere; Verr. II, 149. num quid horum dicere istis defensoribus tuis audes? ib. V, 147.

importo: tantam importare meis defensoribus ... calamitatem; Sest. 146.

praebeo: cum ... Marii ... monumentum ... rei publicae defeusori sedem ... praebuisset; Sest. 116.

trado: si ... alterum (anuum) ... defensoribus traderet; Verr. a. pr. 40.

video: idem .. hoc amicis eius et defensoribus videbatur; Verr. II, 70.

3. **Ablativ:** utor: cum is L. Sisenna, defensore tuo, tam familiariter uteretur; Verr. IV, 43. ipse eis neque defensoribus uti ... potuit; Cluent. 56. si is uti me defensore voluerit; ib. 158.

III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** hospes qui ... L. Sisennae, tui defeusoris, ... hospes fuisset; Verr. II, 110.

iniqui: tu ... uotes ... iniquos vel meos vel etiam defensorum meorum? Planc. 40.

officium: defensoris et amici officio adductus; Muren. 86.

persona: quam personam iam e cotidiana vita cognoscitis ..., defensoris nimium litigiosi; Caecin. 14.

2. **mit Präpositionen:** alqd de: coucludam illud de ... rei publicae defensoribus; Sest. 136.

bellum cum: cum omnibus meae salutis defeusoribus bellum esse sibi gerendum; Sest. 4.

IV. **Umfang:** a: cum ... dici a defensore coeptum est factitatum esse aliquid; Verr. III, 209.

defero, hinbringen, hinſchaffen, abliefern, anbieten, darbringen, hinterbringen, anmelden, anzeigen, hintreiben, hingeben, verſchlagen: I. **abſolut:** 1. **unperſönlich:** facit coram esse delatum; Verr. II, 101. coram ubi facit delatum (nomen?); ib. 104.

2. **perſönlich:** ad Verrem quis detulit? nemo; Verr. II, 21. ad poutificem detulisses; dom. 132.

II. **mit Ergänzung:** 1. **ut:** defers ad Pergamenos, nt illi reciperent in snas litteras publicas ... emptiones tuas; Flacc. 74. vgl. III. alqd; Verr. II, 29.

2. **ind. Frage:** delatnm (tum) est ad vos, pontifices, ... quem ad modum iste ... fecerit; dom. 140.

III. **mit Object:** alqm: cum delati essent in mare; Sex. Rosc. 71. eadem lectica usque in cubiculum deferebatur; Verr. V, 27. vellem alio potius eum cupiditas gloriae detulisset; Cael. 74. me ille ... socium esse voluit, detulit, invitavit, rogavit; Piso 79. quo tempore a L. Caleno furti delatus sis; Fr. B. VIII, 6. f. **ad,** I. defero; Verr. V, 152. 154. Muren. 64. Arch. 11. Rab. Post. 47. Phil. I, 7. 11. (B. I, S. 65).

alqd: multo magis est petendum ..., ut eam nobiscum in provinciam, quam hoc illis in beneficii loco deferendum; Verr. II, 29. hnc omnia nndique deferebantur; ib. IV, 23. omnia deferuntur; ib. 52. quae apud vos de me deferunt; leg. agr. III, 1. quae ego deferrem; Catil. II, 3. haec omnia iudices detulerunt; ib. IV, 5. ea non petenti detulerunt; Cael. 5. quae tu quoniam ... in forum deferri iudiciumque voluisti; ib. 35. mihi populum Romanum ultro omnia delaturum; Planc. 65. haec non delata solum; Milo 64. cum te ultro mihi idem illud deferentem numquam sim adhortatus; Phil. II, 49. id ego unius iudicio delatum comprobem? ib. XI, 26. f. **ad,** I. defero; div. Caec. 34. Verr. a. pr. 19. II, 46. 90. Caecin. 8. imp. Pomp. 52. 67. 69. leg. agr. I, 13. Catil. III, 7. Flacc. 79. dom. 41. Sest. 8. Scaur. 28. Phil. II, 35. XII, 29.

accusationem: qua causa inflammatus Decianus ad Laelium detulerit hanc opinam accusationem; Flacc. 81.

acta: quae (acta Dolabellae) necesse est aliquando ad nostrum conlegium deferantur; Phil. II, 83.

aedilitatem: ubi (est) aedilitas delata summo studio bonorum? Phil. VI, 11.

aegrotos: ut etiam aegrotos deferri oporteret; Phil. I, 11.

aetatulam: qui ... primam illam aetatulam suam ad scurrarum locupletium libidines detulit; har. resp. 42.

argentum: ut quicquid caelati argenti fuit in illis bonis ad istum deferatur, quicquid Corinthiorum vasorum, stragulae vestis; Verr. II, 46.

auctoritatem: f. copias.

bellum: quod alter uni illud bellum suscipiendum vestris suffragiis detulit, alter delatum susceptumque confecit; imp. Pomp. 58. nec tum quidem populus Romanus ad privatum detulit bellum; Phil. XI, 18.

beneficium: quibus omnia populi Romani beneficia dormientibus deferuntur; Verr. V, 180. „meum beneficium ad eum potius detuli, qui ..;" Planc. 12.

bona: sen. 18. Sest. 54 (B. I, S. 65).

candelabrum: ut id (candelabrum) in praetorium involutum quam occultissime deferrent; Verr. IV, 65. se illud *candelabrum* scire ad istum esse delatum; ib. 70.

caput: quod caput ... ad Sullam ... manibus ipse suis detuli; Fr. B. VIII, 15.

causam: f. **causa,** II, 1. defero (14 St.) B. I, S. 470, f.

chartas: chartis et linteis et vitro delatis; Rab. Post. 40.

confessiones: cum ad vos indicia, litteras, confessiones communis exitii detuli; Sest. 145.

coniurationem; Sulla 12. 81. — consilia; Cluent. 143 (f. B. I, S. 65). — consulta: f. **consultum,** II, 1. defero (3 St.) B. I, S. 679, b.

contionem: quae (contio) est ad me tota delata; har. resp. 8.

controversias: controversiae secreto deferebantur; Verr. V, 27.

copias: Cn. Pompeium ... omnem .. ei suam auctoritatem, gratiam, copias, opes ad hoc negotium conficiendum detulisse; Flacc. 14.

crimen: cum primum ad me (crimen) delatum est; Verr. V, 158. novum crimen ... ad te Q. Tubero detulit; Ligar. 1. crimina in dominum delaturum se esse; Deiot. 31.

dissensionem; Sulla 60. — exitum; Muren. 34. — facinus; Catil. IV, 6. — fascis; Phil. XIV, 15. — gubernacula; Phil. II, 118 (f. B. I, S. 65). — gratiam; f. copias.

honorem: honos ad patrem, insignia honoris ad te delata sunt; Sulla 50. ad hunc honorem et imperium extra ordinem nominatim rogatione tua detulisti? dom. 21. honos tali populi Romani voluntate paucis est delatus ac mihi; Vatin. 10. omnis enim honores populus Romanus mihi ipsi, non nomini detulit; Piso 2. homini ille (populus Romanus) honorem, non generi ... deferebat; ib.

imperium: si illud imperium esse potuit, quod ad privatum || private || clamore multitudinis imperitae, nullo publico consilio deferebatur; Ligar. 3. f. honorem; dom. 21.

indicia: f. confessiones.

insidias: cum ... eas .. insidias ... ad me animo amicissimo detulisset; Planc. 100.

insignia: f. honorem; Sulla 50.

instrumentum: ut praeclarum videlicet munus atque instrumentum tribunatus ad aliquem ... deferre posses; Milo 33.

iudicia: si ad causas indicia iam facta domo deferemus; Cluent. 6.

landationem: qui eam (laudationem) detulistis; Cluent. 196.

legationem: mihi legationem quam vellem ... detulit; prov. cons. 41.

lintea: f. chartas.

litteras: litteras a me prius aperiri quam ad senatum deferrem || deferre, al. ||; Catil. III, 7. triduo lex (litteras) ad praetorem deferri ... iubet: tricesimo die vix deferuntur; Flacc. 21. f. confessiones.

maleficia: cum servi ad dominam ... maleficium Caelii detulissent; Cael. 62.

mandata: qui hnec ab illo mandata defertis; Sulla 54. delata mandata: non paruit; Phil. XII, 11.

mercis: onera atque merces in praetoriam domum deferebantur; Verr. V, 145.

mnnus: f. instrumentum.

negotium: optatum negotium sibi in sinum delatum esse; Verr. I, 131. cum ... senatus .. ad conlegam eius ... negotium deferret; Phil. XI, 17.

nomen: quam ob rem videantur illi non nihil tamen in deferendo nomine secuti; Sex. Rosc. 8. ut nomen huius de parricidio deferrent; ib. 28. nomina filiorum do parricidio delata sunt; ib. 64. qui Sex. Roscii nomen defereudum curavit; ib. 132. cum de pecuniis repetundis nomen cuiuspiam deferatur; div. Caec. 10. neque L. Philoni in C. Servilium nominis deferendi potestas est data neque M. Aurelio Scauro in L. Flaccum neque Cn. Pompeio in T. Albucium; ib. 63. nomen hominis audacissimi detuli; Verr. I, 15. ut ei ... non modo deferendi nominis ... facerent potestatem; ib. huic eidem Sopatro eidem inimici ad C. Verrem ... eiusdem rei nomen detulerunt; ib. II, 68. ut ... nomen ... deferret; ib. 94. si liceret nomen absenti deferre; ib. itaque defertur (nomen); ib. nomen eius de pecuniis repetundis statuarum nomine deferemus; ib. 142. iste non dubitat iubere nomen deferri; ib. IV, 40. servi cuiusdam nomen defertur; ib. 100. Cluentium non accusatorio animo ... nomen Oppianici detulisse; Cluent. 11. se nomen Oppianici ... delaturum esse; ib. 13. Cluentius ... nomen eius detulit, cuius ..; ib. 49. „me nomen consularis candidati delaturum";

Mureu. 62. nomen Sex. Propertii detulit; dom. 49. si ... nomina deferunt inter se sodales; Cael. 26. si hic nullins nomen detulisset; ib. 56. nisi iterum eadem de re suo familiari absolnto nomen hic detulisset; ib. nomen amici mei de ambitu detnlit; ib. 76. cur tibi nomen non deferrem; Piso 82. L. Aelium || Laelium, al. || ... nomen Q. Muttonis ... detulisse; Scaur. 23. horum nomina ad aerarium detulisset? Phil. V, 15 (vgl. I, 1).

nummos: ad Staienum sescenta quadraginta milia nummum esse delata; Cluent. 87.

onera: f. mercis.

opes: illuc opes suas deferre ... cogitant; leg. agr. I, 18. cum iam opes omnis ... Pompeius ad Caesarem detulisset; Phil. II, 24. f. copias.

palmam: hanc primam esse tamen lemniscatam (palmam), quae Roma ei || Romae || deferatur; Sex. Rosc. 100.

pecuniam; Cluent. 69. leg. agr. I, 13. Flacc. 55. — postulata; Flacc. 79 (f. Ø. I, Ø. 65).

potestatem: quo minus ... potestatem imperatoribus nostris deferamus; Balb. 37.

praedones: ut ... praedones ... eodem deferrentur; Verr. IV, 21.

praefectum: in praetura, in cousulatu praefectum fabrum detulit; Balb. 63.

praemium: quod (praemium dignitatis) populus Romanus cum huius maioribus semper detulisset ..; Flacc. 1.

praeturam: in Chelidonis domum praeturam totam detnlisti; Verr. V, 32. praetura item maioribus delata est tuis; Piso 2.

principatum: qui tibi ... detulerat ex latronibus suis principatum; Phil. II, 5.

querellam; Flacc. 52. Vatin. 12. Ligar. 25. — querimoniam; div. Caec. 67. Verr. I, 50. V, 130. — rationes; Piso 61 (f. Ø. I, Ø. 65).

regnum: C. Caesari, dictatori perpetuo, M. Antonium consulem populi iussu regnum detulisse; Phil. II, 87.

rem: si nihil aliud fecerunt nisi rem detulerunt; Sex. Rosc. 108. (rem) ad Verrem per eius interpretes deferunt; Verr. II, 54. ille ... rem defert; ib. 178. an potuit rem delatam eius modi repudiare? Cluent. 136. rem defert ad senatum; Milo 65. f. **ad**, E defero; Sex. Rosc. 20. 106. Verr. I, 64. 135. 139. II, 95. 128. 188. IV, 70. 85. 99. V, 10. 160. imp. Pomp. 48. Cluent. 47. 111. leg. agr. II, 23. Rabir. 4. Catil. II, 12. III, 7. Sulla 85. dom. 19. 138. Cael. 62. 68. Rab. Post. 32. Phil. I, 2 (Ø. I, Ø. 65).

HS: HS sescenta quadraginta milia deferri ad se domum iussit; Cluent. 69.

sitellam: dum sitella defertur; Fr. B. VI, 13. sitellam ipsam cum || coram || ipso intercessore deferre; ib. 14.

spem: cui ... etiam spem eius nominis deferebamus; Phil. XIV, 28.

tabulas: quid refert igitur tanto post ad iudices deferantur (tabulae) an omnino non deferantur? Flacc. 21.

vasa, vestem: f. argentum. — vitrum: f. chartas.

voltum: si modo voltum importunum in forum detulisset; sen. 15.

vocem: quam vocem eius ad hunc M. Catonem statim Favonius detnlit; Milo 26.

defervesco, verbrauſen, austoben: alqd: iam ista deferbuerint; Cael. 77.

cupiditates: quorum cum adulescentiae cupiditates deferbuissent ..; Cael. 43.

studia: hominum studia defervisse; Cluent. 108.

defetiscor, ermüden, ermatten: accusatio: ita defessa ac refrigerata accusatione; Verr. a. pr. 31.

aratores: ut aratores cultu agrorum defessi urbis domiciliis uterentur; leg. agr. II, 88.

aures: aures convicio defessae; Arch. 12.

Italiae: defessa Italia Punico bello; har resp. 27.

tormenta, tortor: cum iam tortor atque essent tormenta ipsa defessa; Cluent. 177.

deficio, nachlaſſen, abnehmen, ausgehen, fehlen, abfallen, verlaſſen, im Stiche laſſen: I. **absolut:** alqs: animo non deficiam; Sex. Rosc. 10. qui a re publica defecerunt; Catil. I, 28. te a se et a re publica et a tua dignitate deficere; Sulla 35.

alqd: id quoque in hac causa deficit; Quinct. 4.

amici: amici deficiunt; Fr. B. II, 1.

anima: cum *anima defecerit* mea; Quir. 24.

civitas: Lampsacena civitas ... deficere ab imperio ac nomine nostro volebat? Verr. I, 79. ut civitates eius insulae ... numquam postea deficerent; ib. II, 2.

consules: consules ... a senatu, a re publica, a bonis omnibus defecerant; Planc. 86.

copiae: manebat insaturabile abdomen, copiae deficiebant; Sest. 110.

doctrina, iugenia: non quo aut ingenia deficiant aut doctrina puerilis; Cael. 46.

finitimi: cum ceteri deficerent finitimi ac vicini; Sulla 58.

odium: ut ... id (odium) in me uno potius quam in optimo quoque et universa civitate deficeret; Quir. 1.

studia: etiam si hominum studia deficiant; Catil. II, 25.

vicini: f. finitimi.

vires, vox: ue vox viresque deficerent; Verr. I, 31.

II. *mit Object:* alqm: tempus .. te citius quam oratio deficeret; Sex. Rosc. 89. quam multa te deficiant vides; div. Caec. 52. me dies, vox, latera deficiant; Verr. II, 52. quoniam me Leontina civitas atque legatio ... defecit; ib. III, 110. dies me citius defecerit; ib. IV, 59. si me in ea querimonia ... non modo vires, verum etiam vita deficiat; ib. V, 72. dolor me non deficit; ib. 168. si M. Fonteium .. in causa deficerent omnia; Font. 34. rus eos iam pridem, fides nuper deficere coepit; Catil. II, 10. ita eum non modo ingenium illud et dicendi exercitatio ..., sed etiam ... impudentia ... improbitasque defecit; ib. III, 11. dies iam me deficiat; Cael. 29. ea (studia) .. illum cuncta iam exacta aetate defecerant; Deiot. 28.

mulierem: mulier abundat audacia, consilio et ratione deficitur; Cluent. 184.

patres: NE ... PATRIBUS ... PERICULA .. CRESCUNT, AUXILIOQUE † DIMINUTIS DEFICIANTUR; har. resp. 40.

defigo, hineinſtoßen, befeſtigen, feſtſetzen, einprägen: audaciam: nihil de hac eius urbana, quam ille praesens in mentibus vestris oculisque defixit, audacia loquor; prov. cons. 8.

cogitationes: ut omnis vigilias, curas cogitationes in rei publicae salute defigeret; Phil. VII, 5.

crucem: f. **crux,** II, 1. defigo (4 St.) Ø. I, Ø. 728, b.

curas: qui omnis suas curas in rei publicae salute defigunt; Phil. XIV, 13. f. cogitationes.

dedecora: multa .. (dedecora) in eo penitus defixa ... praeteriret; har. resp. 57.

flagitia, furta: ut non modo in auribus vestris, sed in oculis omnium sua furta atque flagitia defixurus sim; Verr. a. pr. 7.

indicium: doloris mei defixum indicium; dom. 103.

memoriam: ut omnia rei publicae subsidia, totum statum civitatis, omnem memoriam temporum praeteritorum, salutem praesentium, spem reliquorum in vestra potestate, in vestris sententiis, in hoc uno iudicio positam esse et defixam putetis; Flacc. 3.

oculos: in cuius possessiones atque fortunas non impudentissimos oculos spe et mente defigere (eum censetis)? Phil. XI, 10.

salutem, spem, statum, subsidia: f. memoriam.

sententiam: quam (sententiam) populi sermo in animis nostris iam ante defixerat; dom. 9.

sicam: quod eam (sicam) necesse putas esse in consulis corpore defigere; Catil. I, 16.

vigilias: f. cogitationes.

virtutem: virtus est una altissimis defixa radicibus; Phil. IV, 13.

definio, abgrenzen, begrenzen, bestimmen, andeuten, beschränken, abschließen: I. **mit indirecter Frage:** tibi quid facias definit; Quinct. 84. tu non definias quo colonias ... deduci velis? leg. agr. II, 74.

II. **mit Object:** aedis, Albana: aedis sibi optimas, hortos, Tusculana Albana definiunt; Phil. VIII, 9.

agros: cur eos (agros) non definis? leg. agr. II, 66.

bona: qui mala dolore, bona voluptate definiunt; Piso 42.

discordias: quas ego alias optimatium discordias a dis immortalibus definiri putem? har. resp. 53.

figuram: non solum numerum signorum, sed etiam unius cuiusque magnitudinem, figuram, statum litteris definiri vides; Verr. I, 57.

genus: genus universum ... brevi circumscribi et definiri potest; Sest. 97.

hortos: f. aedis.

imperium: qui ... imperium populi Romani orbis terrarum terminis definisset; Sest. 67. quae (loca) regione orbem terrarum, rebus illius gestis imperium populi Romani definiunt; Balb. 64.

Italiam: „definio" inquit „Italiam"; leg. agr. II, 66.

lus: certum et definitum ius religionum; dom. 4.

legem: cur ... huic praecipua lex inluriae definitur? Verr. III, 211.

locum: quod eius auctionis ... locum sibi nullum definiunt; leg. agr. I, 7. non definis locum; ib. II, 67.

magnitudinem: f. figuram. — mala: f. bona.

memoriam: neque aequum est tempore et die memoriam beneficii definire; Quir. 23.

moderationem: ad nostrum usum prope modum iam est definita moderatio rei familiaris; dom. 146.

modum: hic tu modum vitae tuae non salute rei publicae, sed aequitate animi definies? Marcell. 25.

mortem: cum esset omnibus definita mors; Sest. 47.

numerum: f. figuram.

orationem: ut aliquando totam huius generis orationem concludam atque definiam; Verr. IV, 115.

orbem: f. imperium; Balb. 64.

partem: eius .. fundi extremam partem oleae directo ordine definiunt; Caecin. 22.

potestatem: definit (potestatem) in quinquennium; leg. agr. II, 32.

rem: si res eae, quas gessimus, orbis terrae regionibus definiuntur; Arch. 23. rem ut definiat; Cael. 6. hic ego ipsam rem definiam; ib. 48.

statum: f. figuram. — Tusculana: f. aedis.

definite, bestimmt, ausdrücklich: quae (lex) definite potestatem Pompeio civitatem donandi dederat; Balb. 32.

definitio, Bestimmung: illa definitio iudiciorum aequorum, quae nobis a maioribus tradita est, retineatur; Cluent. 5.

deflagratio, Brand: cum mea domus ardore suo deflagrationem urbi ... minaretur; Planc. 95.

deflagro, niederbrennen, untergehen: I. **absolut:** cives: qui (cives) ... communi incendio malint quam suo deflagrare; Sest. 99.

domus: quibus (facibus) incensa L. Bellieni domus deflagravit; Phil. II, 91.

II. **mit Object:** imperium: ut gentem Allobrogum ... in cinere deflagrati imperii conlocarent; Catil. IV, 12.

deflecto, ablenken, abwenden: I. **absolut:** alqs: a: qui semel a veritate deflexit; Qu. Rosc. 46. nihil ut a patris ... virtute ... deflexisset; har. resp. 41. — de: si qui tantulum de recta regione deflexerit; Verr. V, 176. cum [te] de curriculo petitionis deflexisses; Muren. 46.

II. **mit Object:** (vgl. I. Muren. 46): rem: si ad verba rem deflectere velimus; Caecin. 51.

vestigium: Laterensis ne vestigium quidem deflexit; Fr. C. 19.

defleo, beweinen: alqd: haec satis din multumque defleta sunt; Phil. XIII, 10.

casum, al.: deflevi coniugis .. discidium, liberorum .. solitudinem, fratris .... casum, ... familiae ruinas; dom. 96.

discessum: menm discessum, quem saepe defleras; Planc. 86.

defloresco, verblühen: hae deliciae ... mature .. et celeriter deflorescunt; Cael. 44.

defluo, zufließen, abfallen: alqd: necesse est, si quid redundarit de vestro frumentario quaestu, ad illum potissimum, per quem agebatis, defluxisse; Verr. III, 155.

tribunus: ex novem tribunis ... unus me absente defluxit; Sest. 69.

deformis, mißgestaltet, häßlich: alqs: qui senes ac deformes erant; Verr. V, 64. ut cum paeniteat non deformem esse natum; Cael. 6.

campus: campus Leontinus ... sic erat deformis atque horridus, ut ..; Verr. III, 47.

deformitas, Häßlichkeit: illam .. deformitate summa fuisse; Scaur. c. 4, § 6.

deformo, entstellen, verunstalten: alqm: In qua (contione) Pompeium ornat an potius deformat? har. resp. 51. deformandi huius causa; Cael. 8.

alqd: quae ita deformata sunt a fortuna, ut ..; Sulla 73. quid magis inquinatum, deformatum ... dici potest quam ..? har. resp. 25.

auctores: auctores ... omni facinore et flagitio deformatos habetis; Scaur. 13.

hominem: si unum hominem determinum poëta .. fictis vitiis ‖ fictis ‖ conquisitis deformatum vellet inducere; har. resp. 57.

imaginem: ut .. imaginem clarissimi viri ... deformatam ignominia ... videat? Muren. 88.

parietes: parietes ... nudos ac deformatos reliquit; Verr. IV, 122.

deformo, schildern: quem supra deformavi; Caecin. 14.

defringo, abbrechen: qui praetereuntes ramum defringerent arboris; Caecin. 60.

defugio, ausweichen, sich entziehen: I. **absolut:** et tu, qui potes, et ceteri, qui defugiunt; Planc. 84.

II. **mit Object:** alqd: non quo mihi fas sit quicquam defugere quod salus Plancii postulet; Planc. 56.

auctoritatem: quam ego defugiam auctoritatem consulatus mei; Sulla 33.

coniunctionem: quorum auctoritate illam coniunctionem Caesaris defugi; prov. cons. 45.

contentionem, al.: nullas .. sibi ille neque contentiones neque inimicitias neque vitae dimicationes nec pro re publica nec pro me defugiendas putavit; Planc. 77. ullum esse tantum periculum, tantum laborem, tantam contentionem, quam ego non modo pro salute tua, sed etiam pro dignitate defugerim? ib. 78.

iudicia: ne quis te iudicia defugere arbitraretur; Vatin. 34.

defungor, erledigen, abmachen, loskommen: concitatione: ut omni populari concitatione defungerer; Sest. 74.

decumis: cum tribus decumis pro una defungeretur; Verr. III, 42.

honoribus: quod .. te ... defunctum honoribus ... cogites; Verr. V, 175. non nulli defuncti honoribus; Planc. 52.

periculis: cum ... iam defunctos sese periculis arbitrarentur; Sex. Rosc. 21.

defungo, entarten, ausarten: alqs: nihil se degenerasse; Scaur. 42. Flacc. 25. — filii; prov. cons. 18. — frater; Phil. XIII, 30. f. **a,** l. degenero (℣. I, ℌ. 5, a).

puer: ut ... eum (puerum) .. disciplina degenerare non sineret? Verr. III, 59.

dego, zubringen: aetatem: inter feras satius est aetatem degere; Sex. Rosc. 150.

vitam: ut sibi per te liceat ... vitam iu egestate degere; Sex. Rosc. 144. ut ... foedissimam vitam ... degeret; Sulla 75.

degusto, kosten: qui aliquid ex eius sermone speculae degustarant; Cluent. 72.

dehortor, abmahnen: res ipsa ... me ipsum ... aut invitabit aut dehortabitur; Piso 94.

deicio, herabstürzen, umstürzen, niederreißen, abreißen, vertreiben, verjagen, verdrängen, entfernen: I. **absolut:** alqs: ut vi me deiecisse confitear, dolo malo negem; Tull. 29. nisi ipse egomet deiecissem; ib. 30. sive ipse deiecissem; ib. se vi deiecisse; ib. 45. ut unde deiecisset restitueret; Caecin. 28. „non deieci, sed obstiti"; ib. 31. „non deieci, non enim sivi accedere"; ib. 64. qui deiecerit; ib. 83. „non deieci, sed reieci"; ib. 84. UNDE DEIECISTI, sive ex quo loco sive a quo loco, EO RESTITUAS; ib. 88. sive ex hoc loco deiecisti ... sive ab hoc loco; ib. qui fateatur se deiecisse; ib. 91. se vi deiecisse; ib. 92. si vi deieci; leg. agr. III, 11.

II. **mit Object:** alqm: qui ... hunc per insidias vi de agro communi deiecerit; Quinct. 46. „de saltu deicitur Quinctius quo die?" ib. 79. deicitur de saltu ... pridie Kalend. intercalaris; ib. insni voluerunt in culeum vivos atque in flumen deici; Sex. Rosc. 70. sic nudos in flumen deicere; ib. 71. quem ... minorem annis LX de ponte [in Tiberim] deiecerit; ib. 100. si me aedilitate deiecissent; Verr. a. pr. 23. ne eiusdem pecunia de honore deicerer ‖ deiceret, al. ‖; ib. 25. ut Sopatrum de portico ... praecipitem in forum deiciant; ib. IV, 86. si vi deieci M. Claudium, dolo malo deieci; Tull. 29. vel se a me ipso vi deiectum esse vel me consilium inisse, ut vi deiceretur; ib. unde dolo malo meo vi deiectus sit; ib. 30. unde a me vi deiectus esset; ib. [ut vi deiceretur]; ib. te dolo malo meo vi deiectum iudicari; ib. UNDE TU AUT FAMILIA AUT PROCURATOR TUUS ILLUM AUT FAMILIAM AUT PROCURATOREM ILLIUS IN HOC ANNO VI DEIECISTI; ib. 44. qui deiectus sit; ib. 45. is, qui armis ... pulsus est, non videtur esse deiectus? Caecin 31. si Caecina ... inde deiectus esset; ib. 35. nullo modo deiectum esse inde, ubi non fuerit; ib. „unde deiectus?" ib. 36. deici porro nullo modo potnisse qui non accesserit; ib. „deicior ego", inquis „si quis meorum deicitur omnino"; ib. 37. quo modo tu deiceris, cum servus tuus deicitur? ib. te delectum debeo intellegere; ib. „reieci ego te armatis hominibus, non deieci"; ib. 38. utrum ... tum expellar ac deiciar; ib. 39. deiectus detrususque sum; ib. 47. deiectus quem ad modum sit, qui non accesserit; ib. 49. demoveri ... necesse est eum, qui deiciatur; ib. unde se deiectum esse dicit; ib. diceresne esse deiectum? ib. poterisne dicero deiectum esse eum, qui tactus non erit? ib. deiectus vero qui potest esse quisquam, nisi ... ib. 50 illud vero nullo modo potest, [deiectus esse quisquam] ... qui tactus non sit; ib. eos enim vere possumus dicere esse deiectos; ib. si me vilicus tuus solus deiecisset, non familia deiecisset; ib. 55. qui me deiecerit; ib. „a familia mea fateor te esse deiectum" ; ib. sive me tu deiceris sive ..; ib. 56. utrum me tuus procurator deiecerit; ib. 57. qui vi deiectus est; ib. 58. si tuus me libertus deiecerit; ib. si procurator (me) deiecerit; ib. quem hominibus armatis deiecerit; ib. 60. si ... ego ita deiectus essem; ib. 62. non esse deiectum eum, cui vi et armis ingredienti sit occursum; ib. 64. eum, qui pulsus fugatusque sit, non esse deiectum; ib. „unde deiectus es?" ib. 66. „reiectus est, non deiectus"; ib. „non deieci te ex eo loco, quem in locum prohibui ne venires"; ib. vi armatis hominibus deiectum eum, quem ..; ib. 75. si ingressum modo in praedium deiecerit; ib. 76. deiectum esse, qui prohibitus sit; ib. nisi ex eo loco, ubi vestigium impresserit, deici neminem posse; ib. non posse probari quemquam esse deiectum, nisi ex eo loco, in quo fuisset; ib. 79. „quia ... deiectus est Caecina vi hominibus armatis aliquo ex loco"; ib. 80. unde deiectus esset; ib. ✕. aliquo ex loco deiectum esse Caecinam; ib. simne deiectus, non de Fulciniano fundo; ib. 82. si ex eo fundo essem deiectus; ib. unde deiectus essem; sum ex proximo vicini fundo deiectus, qua adibam ad istum fundum; sum de via, sum certe alicunde, sive de privato sive de publico; ib. qui deiectus sit; ib. 83. deiectum esse qui fugatus sit; ib. „si non sum ex eo loco deiectus, quo prohibitus sum accedere, at ex eo sum deiectus, quo accessi"; ib. 84. si qui meam familiam de meo fundo deiecerit, ex eo me loco deiecerit; ib. 87. unde deiecti essent (Galli); ib. 88. unde deiectus est; ib. si quis te ex aedibus tuis vi hominibus armatis deiecerit; ib. 89. unde deiectus es; ib. tam te in aedis tuas restitui oportere, si e vestibulo, quam si ex interiore aedium parte deiectus sis; ib. eum deici posse, qui tum possideat; ib. 90. quod negabas quemquam deici posse, nisi inde, ubi tum esset ‖ nisi indubium esse etiam posse ‖; ib. eum qui non possideat, negas deici posse; ib. UNDE ILLE ME VI DEIECIT; ib. 91. si deici nemo potest, qui non possidet; ib. negas deici, nisi qui possideat; ib. ✕. si sine vi armatis ... hominibus deiectus quispiam sit; ib. qui deiectus sit; ib. si fateatur esse *sic* deiectum; ib. non satis est posse docere se deiectum, nisi ostendere potest, cum possideret, tum deiectum; ib. 92. *quem ad modum deiectum ... imposita insula operuit Typhonem;* Scaur. 29. eum ... de sententia deiecistis; Phil. IX, 8. Metellus ... † legis ‖ lege ‖ deiectus est ratione ‖ pactione ‖ an vi an veri * *; Fr. B. VI, 2. f. **a,** l. deicio; Caecin. 86. 87. ✕. 88. ✕. 90 (℣. I, ℌ. 5, a).

aedificium: deiectum aedificium se vidisse dicunt; Tull. 24.

amicos: deiectos ... esse populi Romani socios atque amicos; Verr. III, 127.

aratores: duo et quinquaginta aratores ita video deiectos, ut ..; Verr. III, 120.

civem: ſ. hominem; Muren. 76.

columnas: columnae ... machina apposita nulla impensa deiectae; Verr. I, 145.

conservos: noctu duos conservos dormientis occidit in piscinamque deiecit; Cluent. 179.

consulem: hi et integrum consulem et bonum imperatorem ... deici de urbis praesidio ... volunt; Muren. 79.

cruciatum: hac se commemoratione civitatis ... cruciatum .. a corpore deiecturum arbitrabatur; Verr. V, 162.

dominum: ut dominus de suo fundo a sua familia vi deiceretur; Quinct. 81.

familiam: ſ. alqm; Tull. 44. Caecin. 87.

fratrem: ſ. hominem; Milo 75.

hominem: dupliciter homines deiciuntur, aut sine coactis armatisve hominibus ant per eius modi ... vim; Caecin. 92. homo integerrimus, civis

optimus ... his haedinis pelliculis praetura deiectus est; Mur. 76. qui Appium fratrem, hominem mihi coniunctum fidissima gratia, absentem de possessione fundi deiecit; Milo 75.

imperatorem: ſ. consulem.

intercessorem: num intercessorem vi deiecerit; Vatin. 5.

iugum: cuius a cervicibus iugum servile deiecerant; Phil. I, 6.

libellos: libellos Sex. Alfenus procurator ... deicit; Quinct. 27. libellos deicit Sex. Alfenus; ib. 61. fatetur enim libellos Alfenum deiecisse; ib. 63. Alfenum ... non deiecisse libellos; ib. 78.

magistratus: magistratus templo deicias? Sest. 78.

metum: hunc ego si metum Siciliae damnatione istius ... deiecero; Verr. V, 130.

mucrones: mucrones .. eorum a lugulis vestris deiecimus; Catil. III, 2.

oculos: pueri ... oculos de isto nusquam deicere; Verr. IV, 33. si tantulum oculos deiecerimus; ib. V, 181. nec a re publica deiciebam oculos ex eo die; Phil. I, 1.

praesidium: cuius praesidinm Claterna deiecit Hirtius; Phil. VIII, 6. „deieci praesidium; Claterna potitus sum“; ib.

procuratorem: ſ. alqm; Tull. 44.

propugnaculum: si prius illud propugnaculum ... ex defensione eius deiecero; Verr. III, 40.

rem publicam: ex qua (possessione rem publicam) nec Gracchorum benignitas deiecisset; leg. agr. II, 81.

senatum: cum senatum a gubernaculis deiecisses; dom. 24.

servum: ſ. alqm; Caecin. 37. — socios: ſ. amicos.

statuam: ut eius in provincia statuae ... per vim ... deicerentur; Verr. II, 158. statuam eius a Tauromenitanis esse deiectam; ib. 160. Tyndaritani deiecerunt in foro (statuam); ib. Leontinis ... istius in gymnasio statua deiecta est; ib. cum statuae sunt istius deiectae; ib. dnm ego in Sicilia sum, nulla statua deiecta est; ib. 161. si eius statuae essent deiectae; ib. 162. si maxime statuae deiectae essent; ib. 164. cum ... statuae veterum hominum deiectae (sunt); Catil. III, 19.

tegulas: cum paucas tegulas deicere impune familia tua non potnerit; Tull. 53.

urnas: num quis reus ... urnas deiecerit? Vatin. 34.

deiectio, Vertreibung: qui illam vim deiectionemque tuo rogatu ... fecerit; Caecin. 57.

deinceps, demnächſt, nach einander, der Reihe nach: possem deinceps totam rem explicare, deinde ad extremum id ... dicere; Verr. I, 28. etenim deinceps videamus Herbitensis civitas ... quem ad modum ... vexata sit; ib. III, 75. de quo mihi deinceps dicendum est; ib. 169. deinceps omnis magistratus nominavit; Cluent. 148. opera mea rem publicam incolumem magistratibus deinceps tradi-tam; Quir. 17. deinceps fuit annus, quo ego consulatum petivi; Cael. 10. quaero deinceps, num hodiernus dies qui sit ignores? Phil. II, 110. horum similia deinceps; ib. III, 22. deinceps laudatur provincia Gallia; ib. IV, 9. de quibus deinceps inteliego esse dicendum; ib. V, 35. dicam deinceps ... de periculo; ib. VII, 16.

deinde, dein*), darauf, alsdann, sodann, von da ab, ferner, außerdem: A. allein: I. ohne vorangehende Zahl- oder Zeitbestimmung: 1. Aufzählung: a. einfach: sine vadimonio discedituv. deinde Romae ... commoratur; Quinct. 23. videamus quae deinde sint consecuta; ib. 61. * Nævium ne appellasse quidem Quinctium ...; deinde quod omnia iudicia difficillima ... fieri mallet; ib. 85. quaesivi quae causa fuisset .... deinde illud quoque requisivi ..; ib. 88. deinde quod ceterorum neque dictum obscurum potest esse; Sex. Rosc. 3. ut ... resideret, deinde spatiaretur; ib. 59. deinde sunt testes viri clarissimi; div. Caec. 13. ipsam Veneri ... adiudicat; deinde bona vendit; ib. 56. commemorasse istum ...; deinde continuo esse pollicitum ..; Verr. a. pr. 23. in hoc homine statuetur ..; deinde est eius modi reus in quo ..; ib. 47. ut ... quadragesimo post die responderes, deinde ita tempus duceretur ut ... ; ib. I, 80. dixit HS deciens; deinde in codicis extrema cera nomen infimum ... fecit; ib. 92. habui rationem eorum annorum ... ; deinde quaesivi ..; ib. II, 182. aspice aedem Castoris: deinde ... fac mentionem innocentiae; ib. III, 41. codicis lituras tui contemplare ...: deinde dicere aude te ‖ a. te d.‖ diligentem; ib. quasi vero ... senatus tibi hoc mandaverit, ut ...: deinde, si quam partem ... addidisses, bene ... meritus viderere; ib. 48. cognoscite Agyrinensium publicas litteras; deinde testimonium publicum civitatis; ib. 74. recita testimonium Liparensium, deinde quem ad modum nummi Valentio sint dati; ib. 86. quantam ... spem praedae propositam arbitramur fuisse ...? deinde ipse Minucius numquam habere voluisset, si ..; ib. 150. frumentum improbare ..., deinde a civitatibus pecuniam .... cogere; ib. 173. mancipes .... pecunias abstulisse, deinde ipsos sibi frumentum coëmisse; ib. 175. id providete, ne .... deinde, iudices, videte ..; ib. 220. qui tamen signa .... non ablata ex urbibus .... domum deinde ... auferebant; ib. IV, 6. mittit homini nuncios .... deinde ipsum [regem] ad cenam vocat ‖ vocavit‖; ib. 62. rex ita discessit, ut .... vocat ad cenam deinde ipse praetorem; ib. suscipiam partis, quas .... deinde ista praeclara nobilitas desinat queri ..; ib. 81. decernitur. refertur deinde de Verre; ib. 143. quid deinde factum sit; ib. V, 11. decreta auferebantur. deinde ... Veneri ... reliquum tempus deberi arbitrabatur; ib. 27. deinde alii quaestus instituuntur; ib. 61. tantam esse in homine impudentiam ..; deinde hoc quinto decimo die crimen esse natum; ib. 106. clamabat .... facinus esse indignum .... deinde etiam illud video esse dictum ..; ib. 113. ut ... eadem (fides) vestra sit in iudicanda (causa); deinde uti C. Verrem ... dignus exitus .... consequatur; ib. 189. venit in Thurinum interea Tullius: deinde iste pater familias ... animadvertit ..; Tull. 19. UNDE TU .... deinde addidit ...: CUM ILLE ..; ib. 44. difficile est enim ...; deinde si qua gratia testes deterrentur ..; Font. 3. cum ipse hoc ... praedicet. deinde L. Caelius ... dixit ..; Caecin. 26. dubium est quin ... possederit? deinde ipse ... venit; ib. 94. difficile est ...; deinde ... eos esse talis ... nemo arbitratur; imp. Pomp. 64. si interrogaremur nunc ..., si deinde essent rogati quid ..; Cluent. 105. doce ... unde dederit ...; vince deinde bonum virum fuisse Oppianicum; ib. 124. dixit se scire ...: deinde ... iussit equum traducere; ib. 134. quid ... proferre potuistis? deinde ... triennio post mortem .... quaerebatur; ib. 181. ID AD XVIROS REFERRI iubet .... deinde ... sanci, ut ..; leg. agr. I, 13. tantis .. confirmat opibus ...; deinde ornat apparitoribus; ib. II, 32. adiungit agros Bithynise regios ...; deinde Attalicos agros; ib. 50. quod ... ante pecuniae coguntur ..., quam gleba una ematur; deinde emi iubet; ib. 71. hoc vectigali etiam belli difficultates sustentantur. deinde ... ne illud quidem dici potest ..; ib. 84. Campanum agrum dividis ...; deinde Italiae ... possessiones venalis ... video; ib. III, 15. exponam enim vobis .. ; deinde singulis medicinam ... adferam; Catil. II, 17. Lentulus ... manum suam cognovit .... Gabinius deinde introductus ..; ib. III, 12.

*) dein ſ. A, I, 1, a. Cael. 63. Milo 28. — II, 1. prius; Piso fr. 6. — B, 1. postea; Milo 65. repente; Cael. 62. subito; Milo 41.

„fundus Sabinus meus est“: „immo meus“: deinde iudicium; Muren. 26. a vobis salubritas quaedam ... petitur. deinde vestra responsa ... evertuntur; ib. 29. Romam se contulit; deinde in Asiam rediit; Flacc. 49. amoris esse hoc signum, *quod* ...; deinde gratulari tibi, quod ...; dom. 22. quod est .. ius adoptionis? ... quae deinde causa cuique sit adoptionis ... quaeri ... solet; ib. 34. qui cum fana spoliasset, deinde aram ... consecraret; ib. 140. sine voce constitit; deinde respexit; har. resp. 2. nsque eo non fuit popularis, ut bona solus comesset; deinde ... Graeculum se ... putari voluit; Sest. 110. quod mihi discessum obiecisti meum ... . deinde eius viri discessum iucrepas, quem ..; Vatin. 7. qui fuit tuus ille tantus furor, ut ... conlaqueare populo Romano vidente? deinde interrogares ..? ib. 26. in balneis delituerunt; ... dein temere prosiluerunt; Cael. 63. fugit aliquis e manibus; deinde scabilla concrepant, aulaeum tollitur; ib. 65. cuius iter in provinciam fuit eius modi, ut .... deinde adventus in Syriam primus equitatus babuit interitum; prov. cons. 9. deinde hoc ita fit, ut ..; Piso 81. „desideraruntne te .. oculi mei ..; deinde astientem me virtutis tuae deseruisti; Planc. 13. paulisper ... commoratus est, dein profectus id temporis, cum ..; Milo 28. C. Calvisius Africam .... deinde M. † Cusini Sicilia; Phil. III, 26. alteri a puero pro deliciis crudelitas fuit; deinde ea libidinum turpitudo, ut ..; ib. XI, 9. deinde vos obsecro, patres conscripti, quis hoc vestrum non videt ..? ib. XIII, 10. in familiam Anchariauam incidisse dixerunt, deinde Populenum occisum esse; Fr. B. II, 5.

b. **wiederholt**: iubent venire agros Attaleusium ...; deinde agros in Macedonia regios ...; deinde agrum ... Corinthium ...; post autem agros in Hispania ...; tum ipsam veterem Karthaginem venduut; leg. agr. I, 5.

2. **Frage**: quid deinde fit? Quinct. 66. quae deinde sunt consecuta? Qu. Rosc. 32 deinde ... cur potius HS CCCIↃↃↃ ... data dixit? ib. 55. quid scribit? ... deinde quid scribit? Verr. III, 124. deinde cur in isto genere solo frumenti ista aestimatio constituatur? ib. 202. quid deinde sequitur? ib. V, 14. deinde cur quicquam contra leges parasti? ib. 46. quae deinde interceptio poculi? Cluent. 167. quid? deinde quid feci? Sulla 42. ut in hodiernum diem vestitus mutetur, deinde cras sagati prodeamus? Phil. XIV, 2. (vgl. 1, a. Vatin. 26. Phil. XIII, 10). — quid deinde? Qu. Rosc. 49. Verr. V, 10. leg. agr. III, 11. Sest. 43. Deiot. 26.

II. **mit vorangehender Zahl- oder Zeitbestimmung**: 1. **einfach**: et: nam et publicani ... suas rationes ... in illam provinciam contulerunt ..; deinde ex ceteris ordinibus homines gnavi ... in Asia negotiantur; imp. Pomp. 18.

initio: iste, qui initio proditor fuit, deinde perfuga; Sex. Rosc. 117. vgl. primo; Cluent. 69.

maxime: vos autem maxime debetis in eos impetum facere, qui merentur ...: deinde ... etiam ... in suspicione latrotote; Sex. Rosc. 57.

porro: quod Oppianici ... nomen ... ignotum fuisset, indignissimum porro videretur circumventum esse innocentem pecunia, hanc deinde suspicionem augeret Staieni improbitas; Cluent. 79.

primo: ac primo rem differre ... coeperunt; deinde aliquanto lentius [nihil] agere; Sex. Rosc. 26. qui primo sociorum consilia adversariis enuntiavit, deinde societatem cum ipsis adversariis coiit; ib. 117. et primo illo suo leniore ||leviore|| artificio Heracliun atpidi conatur ... deinde a quibusdam Syracusanis admoneturi; Verr. II, 36. primo mirantur omnes improbitatem calumniae; deinde qui istum nossent .. suspicabantur ..; ib. 37. ut ... primo dominus ... gaudeat ..., deinde ... summo supplicio vilicum adficiat; ib. III, 119. primo dixit se istum publice laudare ...; deinde neque se illa habuisse venalia neque ..; ib. IV, 16. asciverunt sibi illud oppidum piratae primo commercio, deinde etiam societate; ib. 21. primo mirum omnibus videri ...; deinde esse perspicuum ..; ib. 40. primo nobis fuit dubium quid ageremus; deinde cito venit in mentem ..; ib. 138. primo ... *se* continebat; deinde ita flagrare coepit amentia ... Cluent. 12. ut ... primo relevari videntur, deinde multo gravius ... adflictantur; Catil. I, 31. C. Marium ... primo senile]corpus paludibus occultasse demersum, deinde ad infimorum ... hominum [Minturnis] misericordiam confugisse; Sest. 50. utroque in genere declaratum est: primo, cum ... absenti senatui plausus est ... datus; deinde, cum senatoribus ... redeuntibus; ib. 117. — primo gravari coepit ...; post exoratus initio permaguam pecuniam poposcit; deinde ad id pervenit, quod confici potuit; Cluent. 69. qui me ... primo reliquerunt, deinde prodiderunt, postremo oppugnarunt; har. resp. 3.

primum: primum magnitudo periculi summo timore hominem adficit ...; deinde habet adversarium ... Sex. Naevium; Quinct. 7. primum quod ... iudicium prius de probro ... maluit fieri; deinde quod ita constituit id ipsum iudicium, ut ...; ib. 9. primum expectare; deinde ... amicos convenire; ib. 54. haec duo quaero: primum qua ratione Naevius susceptum negotium non trausegerit ...; deinde cur ... alius ad istam rationem nemo accesserit; ib. 76. primum a Chrysogono peto, ut ...; deinde a vobis, iudices, ut ..; Sex. Rosc. 7. quam multa esse oportuit in eo, qui alterum accuset ...: primum integritatem ... deinde accusatorem firmum verumque esse oportet; div. Caec. 29. primum M. Metellum amicissimum, deinde Hortensium consulem; Verr. a. pr. 26. primum ab dis immortalibus ... hoc ... opto, ut ...; deinde ... hoc vobis ... confirmo ..; ib. 50. primum interesse utrum ...; deinde etiam illud cogitare ..; ib. I, 22. primum ut urbs tota spoliaretur ...; deinde ... filio statuam pouerent; ib. II, 50. primum neglegere coepit ...; deinde ... commodissimum putavit esse de provincia eiam abire; ib. 55. primum ipse in Sicilia saepe ... dixerat .... deinde Romae ... pater eius hoc defendebat licere fieri; ib. 102. primum quo tantam pecuniam? deinde quam ob rem censores ad statuam tibi conferebant? ib. 137. recita ... hunc primum libellum; deinde illum alterum; ib. 183. primum quae potest esse controversia ...? deinde in hoc ... veterator esse volt; ib. III, 35. primum tuam rem illam ... fuisse .... deinde immensum ... lucrum esse factum; ib. 149. primum enim ... nihil erat quod ullum praeiudicium vereretur; deinde ... Metellus ... hoc iudicabat; ib. 153. primum pro spectatione et collybo, deinde pro nescio quo cerario; ib. 181. qui honos ... habetur .. primum populo Romano ..., deinde ordinis auctoritati; ib. IV, 25. primum, quod omnes religione moventur ...; deinde ... haec opera ... Graecos homines nimio opere delectant; ib. 132. primum ... nihil esse decretum; deinde ... maximo clamore esse ... repudiatos; ib. 141. ea primum breviter recognoscite ...; deinde haec expeudite; ib. V, 23. primum insimulatio est repentina ...; deinde crimen sine accusatore; ib. primum video potuisse fieri, ut ...; deiude ... multas pecunias ... inanis esse perscriptas; ib. 48. primum ... honestius est ei nullum (laudatorem) dare quam ...; deinde ..., quae est ista tandem laudatio? ib. 58. primum utrum recte an perperam (iudicatum est)? ... deinde ... non potius contra iuris consultos ... pronuntiatum est; Caecin. 69. primum alium, non me excogitasse, deinde huius rationis ... ne probatorem quidem esse me; ib. 85. qua in re primum illud concedis ...; deinde nihil rationis adfers; ib. 96. primum ex eo intellegi potest, quod vos de ea re iudicare non debetis, deinde quod Sulla ipse ita tulit de civitate, ut ..; ib. 102. etenim primum illud parvi refert

... deinde ... id ... memoria retinere debemus; imp. Pomp. 19. ac primum quanta innocentia debent esse imperatores, quanta deinde ... temperantia? ib. 36. primum istam tuam legem ... comprobo; deinde te bortor, ut .. ; ib. 69. primum in te satis esse animi ... arbitror; deinde ... quid est quod ... dubitemus? ib. primum ... neminem umquam maioribus criminibus ... esse in iudicium vocatum; deinde ea de eo praeiudicia esse facta; Cluent. 9. primum illum iudicem pecunia corrupit; deinde ipsum M. Aurium ... interficiendum .. curavit; ib. 23. primum suo iudicio .., deinde legis vi ... est condemnatus; ib. 59. cnm primum illi ipsi debnerint potius accusari de pecuniis repetundis .... deinde ... cur ... ceteri rei facti non sunt? ib. 115. factum est primum illorum aequitate ..., ut ...; ipse deinde populus Romanus ... legem repudiavit; ib. 137. in respondendo primum exposuit ..., deinde ... tris ipse excitavit recitatores; ib. 141. primum ... eius modi est, ut .... deinde quis umquam hoc senator recusavit ...? ib. 150. primum ... id sperare desistat, deinde habeat ipsum me sibi documento; leg. agr. I, 27. primum cur ... xviri iudicent? ... deinde quis aget causam? ib. II, 44. qui homines posaidebunt? primum quidem acres ...; deinde ad paucos ... agrum Campannm perferri videbitis; ib. 82. ex hac copia ... primum illa apta est adrogantia ...; deinde ea luxuries; ib. 95. primum ... ab love ... veniam peto ..; deinde vos ... oro; Rabir. 5. ista laus primum est maiorum nostrorum ..., deinde multorum virorum fortium; ib. 10. non intellegis primum quos homines ... argnas? deinde quot ... arcessas? ib. 26. primum gladiatori illi ... consules ... opponite; deinde ... florem totius Italiae ... educite; Catil. II, 24. primum mihi gratiae ... aguntur ...; deinde ... praetores ... laudantur; ib. III, 14. nam primum debeo sperare ...; deinde ... aequo animo ... moriar; ib. IV, 3. primum dignitas in tam tenui scieutia non potest esse ...; deinde, etiam si quid ... fuit ... admirationis, id ... est contemptum; Muren. 25. qui primum ... venit in periculum, ne ..., deinde ... etiam in veteris fortunae discrimen adducitur; ib. 55. primum rei publicae causa ... vos ... moneo ...; deinde ego idem vos ... oro ..; ib. 86. opponemus Asiae provinciae primum magnam partem eiusdem provinciae ...; deinde provinciam Galliam; Flacc. 100. iudicium tollere .. primum confiato voluit gladiatorum ... tumultu, deinde ... lapidatione; Sulla 15. primum eis fundamentis .. adulescentiae iactis ..., deinde L. Torquati ... filius; ib. 30. in quo primum erat illud absurdum ...; deinde alterum iam oratoris vitium ..; ib. 31. primum ... numen .. vestrum aeque mihi grave ... futurum; deinde ... nullo me loco rei publicae defuturum; Quir. 18. qua ex lege ‖re, al.‖ primum caritas nata est, deinde inopia; dom. 25. nego istam adoptionem pontificio iure esse factam: primum, quod eae vestrae sint aetates, ut ..; deinde, quod causa quaeri solet adoptandi, ut ...; ib. 36. quo ritu, primum boc dico, civis domum consecrares, deinde civis eius, cui .. ? ib. 132. quam (domum) primum inimicus ipse ... ne una quidem attigit littera religionis; deinde eandem domum populus Romanus ... eodem iure esse iussit; har. resp. 11. quae (domus) primum aedificatur ... pecunia publica, deinde ... tot senati consultis ... saepta est. primum negotium isdem magistratibus est datum .... deinde ... decrevit senatus ..; ib. 15. primum habeo auctores ... maiores nostros ... deinde ... etiam cognovi ..; ib. 19. qui primum eum civem ... depulit ...: deinde ... senatum ipsum ... pervertit; ib. 58. primum non est periculum, ne ...; deinde numquam iam ... quisquam improbus .... dicet ..; Sest. 52. oritur (seditio) sensim ex clamore primum, deinde aliqua discessione contionis; ib. 77. alterum Thracibus ... primum pacem ... vendidisse, deinde ... vexandam eis Macedoniam ... tradidisse; ib. 94. qui primum eam rem publicam ... conarere pervertere, deinde sanctissimas leges ... conculcaris; Vatin. 23. primum qualis es, talem * te existiment ...; deinde ut ea in alterum ne dicas, quae ..; Cael. 8. fuit (aetas M. Caelii) primum ipsius pudore, deinde etiam patris diligentia ... munita; ib. 9. a quo quaeram ... primum cur statim nihil egerit? deinde ... cur tanto post potius ... queri maluerit? ib. 19. qui primum sint talis feminae familiares, deinde eam provinclam susceperint, ut ..; ib. 63. primum ad se revocarent maximi facinoris crimen; deinde id se vidisse dicerent, quod ..; ib. 65. praegestit animus iam videre primum lautos iuvenis ...; deinde fortis viros; ib. 67. est primum dissimile ... deinde Albucius ... ipse sibi ... decreverat; prov. cons. 15. primum enim sacrosanctum esse nihil potest, nisi .. ; deinde sanctiones sacrandae sunt; Balb. 33. primum verbi genus boc ... imperantis est ...; deinde ... ille populus in superiore condicione ... ponitur; ib. 36. primum esse omnia ... reos clarissimos illos viros ...; deinde senatum; ib. 65. qui sis ausus primum facere ..., deinde ... confiteri ..; Piso 47. primum igitur hic habuit studia suorum ardentia ... deinde tui municipes sunt illi quidem spendidissimi homines; Planc. 21. quae comitia primum habere coepit consul ..; deinde habere coepit subito; ib. 49. primum certe liberatur Milo non ex consilio profectus esse, ut .... deinde ... scitis .. fuisse qui ..; Milo 47. primum erat nihil cur properato opus esset; deinde si quid esset, quid tandem erat, quod ..? ib. 49. primum Milone occiso habuisset suos consules; deinde quis in eo praetore consul fortis esset? ib. 89. at id fieri potuit primum occultius in potione ...; deinde etiam impunius fit, quod ..; Deiot. 18. primum maximas gratias ... habeo Pisoni ...: deinde a vobis ... peto, ut ...; Phil. I, 15. primum deprecor ne irascatur; deinde ... peto ut sic irascatur, ut civi; ib. 20. primum, cum sector sis isto loco natus, deinde cum Pompei socer; ib. II, 65. (redii) primum luce, non tenebris; deinde cum calceis et toga; ib. 76. tantum queror, primum eorum reditus inquinatos ...; deinde nescio cur non reliquis idem tribuas; ib. 98. hac [virtute] maiores vestri primum universam Italiam devicerunt, deinde Karthaginem exciderunt; ib. IV, 13. primum duces eos laudavistis, qui ...; deinde milites veteranos, qui ..; ib. V, 3. quid est aliud omnia ... hosti arma largiri? primum nervos belli ...; deinde equitatum; ib. 5. quod ille latronibus suis pollicetur primum domos ...; deinde omnibus portis quo velint (se) deducturum; ib. VIII, 9. in quo bis laberis: primum quod tuas rationes communibus interponis; deinde quod quicquam stabile ... in rego putas; ib. 12. bonos civis primum natura efficit, adiuvat deinde fortuna; ib. XIII, 16. Antoniusne potius et Ventidius partis Caesaris defenderent quam primum Caesar ..., deinde Pansa et Hirtius? nollem, primum rei publicae causa, deinde etiam dignitatis tuae; ib. XIV, 18. — primum dico pro capite fortunisque regis ...; deinde eum regem (reum capitis esse), quem ... accedit ut accusatorum ... indigniate conturber; Deiot. 2. — primum iudices ... suae potius religioni ... parueruut; deinde praetores urbani ... numquam ... duxerunt; censores denique ipsi ... non steterunt; Cluent. 121. primum omnium me ipsum vigilare ...; deinde magnos animos esse in bonis viris ...; deos denique immortalis ... auxilium esse laturos; Catil. II, 19. sustinnisset hoc crimen primum ipse ...; deinde ibi multi ... in suspicionem caderent, tota denique rea citaretur Etruria; Milo 50. — contra suum Clodium primum simulate, deinde non libenter, ad extremum tamen pro Cn. Pompeio vere ... pugnavit; Piso 27. — ea primum vetustate equestris nominis, ut ... maiores ... equites .. fuerint ...; deinde ut ipse ... summo

splendore fuerit; ut postea princeps inter suos ... iudex; Planc. 82. — ostendam primum causam non fuisse, cur ... postulares, ut ... possideres; deinde ex edicto te possidere non potuisse; postremo non possedisse; Quinct. 36. primum ... remisit D. Bruto HS cx milia ...; deinde nummi numerati sunt Cornificio ...; postremo ipsius Habonii tabulae praedam illam istius fuisse clamant; Verr. I, 150. primum [enim] de decumano, deinde de empto dicemus frumento, postremo de aestimato; ib. III, 11. primum ... binis centesimis faeneratus est; deinde permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; postremo nulli quod debitum est reddidit; ib. 165. primum ... veri similius .. esset, eum potius corrupisse, qui ...; deinde ... eum certe potius, qui ...; postremo certe potius eum, qui ...; Cluent. 63. „primum gravissimis criminibus accusabam ...; deinde condemnatum adducebam ...; postremo ... mearum ... fortunarum status incolumis maneret"; ib. 81. „primum ipsum multitudinem criminum ... pertimescebam; deinde ... me esse condemnatum sentiebam; postremo in eum casum veneram, ut ...; ib. primum vereor, deinde timeo; postremo non committam, ut ...; leg. agr. I, 16. primum ut in oppidum introferretur ...; deinde ut ferrent ephebi; postremo ut imponeretur aurea corona mortuo; Flacc. 75. primum ne qui posset tantum ... meminisse quantum vellet; deinde ne cui liceret .. reprehendere illud iudicium ...; postremo ne quid iam a me ... quaereretur; Sulla 43. primum omnis ... dissensio delata ad patronos est ...; deinde ita a patronis res cognita est, ut ...; postremo coloni ipsi sic intellegunt ..; ib. 60. illos homines ... miror, primum quod ... patiuntur, deinde si existimant ..., postremo quod non sentiunt ..; har. resp. 46. primum homini ... nihil esse credendum; deinde a proditore ... bene rem publicam geri non potuisse; postremo ne deos quidem immortalis velle ...; prov. cons. 14. etenim idem primum ipsa tollit consensio ...; deinde illa cupiditas ... postremo ipsa natio ..; Scaur. 38. ille erat ut odisset primum defensorem salutis meae, deinde ... domitorem armorum suorum, postremo etiam accusatorem suum; Milo 35. — primum praedones ... redactos esse omnis in potestatem, deinde Syriam esse nostram ..., praeterea Cretam ... esse nostram; Flacc. 30. — primum mihi videtur de genere belli, deinde de magnitudine, tum de imperatore deligendo esse dicendum; imp. Pomp. 6. haec postulo: primum ... ut ne quid huc praeiudicati adferatis ...; deinde ... ne repugnetis ...; tum autem ... ne ipsi ... subiciatis; Cluent. 6. primum Sittius ... profectus est aliquanto ante furorem Catilinae ...; deinde est profectus non tum primum ... tum autem ... aes alienum eiusdem est dissolutum; Sulla 56. — primum quod mihi gratias egistis ..., deinde quod P. Lentulum se abdicare praetura coegistis; tum quod eum et ceteros ... in custodiam daudos censuistis ...; postremo ... praemia legatis Allobrogum ... dedistis; Catil. IV, 5. — primum in ea civitate nati ..., tum in tanta gloria insistentes ..., deinde ad eam rem publicam tuendam adgressi; Sest. 141. primum vos docuit ...; tum me ... posuit rogari ...; deinde ipse ad extremum ... obsecravit; Quir. 16. — primum generis antiquitas ...; tum autem continuae praeturae ...; deinde recens memoria parentis ...; postremo ipse ... honestus; Font. 41. — primum quid est dignus? ... quid est porro facere contumeliam? ... deinde: „nec timor ... horum similia deinceps; Phil. III, 22.

primus: prima Haluntinorum navis capitur ...; deinde Apolloniensis navis capitur; Verr. V, 90. qui ... primam illam aetatulam suam ad scurrarum .. libidines detulit ...; deinde ... provinciae se ... dedit ...; post ... fugit; har. resp. 42. prima classis vocatur ..; deinde ... suffragia *equitum*, tum secunda classis vocatur; Phil. II, 82. — ut primo die ..., ut alter dies ..., ut tertius dies ...; deinde reliquis diebus ..; Verr. I, 20.

princeps: cui princeps sensatus, tum autem ordines omnes, deinde Italia tota, post cunctae gentes testimonium ... dedissent; dom. 132.

prius: prius inra Siculorum, deinde istius instituta cognoscite; Verr. II, 32. genus ipsum prius cognoscite ..; deinde fortasse non ... quaeretis ..; ib. IV, 1. de commodo prius vestro dicam ..; deinde ad amplitudinem ... rei revertar; leg. agr. II, 76. prius enim Gallus, dein Gallic*anus*, extremo *Semi*placentinus haberi * *coeptus* est; Piso fr. 6.

proximus: L. Apuleium esse video proximum subscriptorem .... deinde ... habet Alienum; div. Caec. 48.

statim: Gabinium statim ad me ... vocavi; deinde item Arcessitus est L. Statilius et post eum C. Cethegus; tardissime autem Lentulus venit; Catil. III, 6.

tum: tum iste, se comperisse ...; deinde iubet ..; Verr. V, 161. hic tum iniectus est hominibus scrupulus ...: deinde homines sapientes ... non liquere dixerunt; Cluent. 76.

2. **deinde wiederholt: a. doppelt:** primum: qua re enim primum ille adesse noluit ...? deinde tu cur ... iudices alios sortitus es ...? deinde ceteras dicas ... quaestor sortitus est; Verr. II, 44. primum averti pecuniam domum non placere, deinde ipsarum statuarum modum quendam esse oportere, deinde illud, certe ab invitis exigi non oportere; ib. 143. primum ... hi se praetores appellari volebant ... deinde anteibant lictores ... deinde patres conscripti vocabantur; leg. agr. II, 93. at quam sententiam dixi? primum eam, quam populi sermo ... defixerat; deinde eam, quae erat ... agitata in senatu; deinde eam, quam senatus ..., secutus est; dom. 9. primum quaero num ...? deinde quae sit auctoritas ...? deinde ..., id tu tibi ... sumes? Vatin. 15. — primum ut ne poena capitis cum pecunia coniungatur, deinde ne improdicta die quis accusetur ..., tum multa etiam ad placandum ... concessa sint, deinde exorabilis populus ..., denique etiam si qua res ..; dom. 45.

b. **dreifach:** primum qua re civis optimi bona venierint, deinde qua re hominis eius ... bona venierint ..., deinde qua re aliquanto post eam diem venierint ..., deinde cur tantulo venierint; Sex. Rosc. 130.

B. **mit andern Zahl- und Zeitangaben: 1. einfach:** primo necessarios istius ad eum adlegatos esse dicebat; deinde aliquando coactus Chelidonem nominavit; Verr. I, 139. qui permultos anuos quievit; deinde aliquando cum servis Habiti furti egit; Cluent. 163. — cito: ſ. A, II, 1. primo; Verr. IV, 138. — quaestor es factus: deinde continuo ... ad Caesarem cucurristi; Phil. II, 50. — possem deinceps totam rem explicare, deinde ad extremum id, quod accidit, dicere; Verr. I, 28. infinitam caedem fore ...; deinde ad extremum, neque se neque generum ... defuturum; Piso 78 (ſ. A, II, 1. primum am Ende; Quir. 16). — ut pecuniam ... polliceatur, deinde eam postea supprimat; Cluent. 71. servos ... sibi confessos esse ..., dein postea se gladio percussum esse; Milo 65. — „qui delitisceret, dein repente ... prosiliret"; Cael. 62. tu ... notes ... necessarios ...? deinde effundas repeute? Planc. 40. — illum respondisse, venabulo: statim deinde ... in crucem esse sublatum; Verr. V, 7. — cum ille in saepta ruisset ..., dein subito ... fugeret; Milo 41 (vgl. A, II, 1. primum; Planc. 49).

2. **wiederholt:** hi ludi dies quindecim auferent; deinde continuo Romani consequentur ...: tum denique se ... responsuros esse arbitrantur; deinde se ducturos ... ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31.

delabor, herabkommen, herabsinken: alqs: Cn. Pompeium sicut aliquem ... de caelo delapsum

intuentur; imp. Pomp. 41. cum id adsequi non potuissent, istuc potissimum sunt delapsi; Murcn. 29.

deus: ut deus aliqui delapsus e caclo coctus hominum adeat; har. resp. 62.

oratio: a maledicis pudicitiae ad coniurationis invidiam oratio est vestra delapsa; Cacl. 15.

signum: quod (signum) dc caelo delapsum Vestae custodiis continetur; Phil. XI, 24.

delatio, Anklage: do: cui potissimum delatio detur; div. Caec. 10. ne haec mihi delatio detur; ib. 22. cuicumque vos delationem dedissetis; ib. 49.

ostento: qui sibi delationem nominis ... ostentarat; Cluent. 25.

postulo: cum in P. Gabinium ... L. Piso delationem nominis postularet; div. Cacc. 64.

delectamentum, Ergötzlichkeit: inanis sunt ista ... delectamenta paene puerorum; Piso 60.

delectatio, Unterhaltung, Vergnügen, Genuß: l. est: quod in his omnibus erat quaedam ex ipsa varietate ... rerum et criminum delectatio; Verr. III, 10.

versatur: in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudium delectationemque versari; sen. 14.

II, 1. habeo: qui et [ab delectatione omni] negotiis impedimur et in his occupatione delectationes alias multas habere possumus; Muren. 39.

peto: si ex his studiis delectatio sola peteretur; Arch. 16.

2. antefero: solet ... oculorum et aurium delectationi abdominis voluptates anteferre; Piso 66.

natus: qui se ... delectationi uatos arbitrantur; Scst. 138.

3. devoco ad: non (illum devocavit) amocnitas ad delectationcm; imp. Pomp. 40.

impedio ab: f. II, 1. habeo.

III. spes: quos ... cum aliqua spe delectationis exspecto; Cacl. 66.

studia: rclinquenda (sunt) studia delectationis; Cael. 46.

IV. causa: quae ... comparatar, non tam suae delectationis causa quam ...; Verr. II, 83.

delecto, amüsiren, fesseln, unterhalten, ergötzen: I. **absolut:** alqd: haec omnia desiderata magis quam adsidue percepta delectant; Quir. 4.

imagines: quae (imagines regum) non solum pictorum artificio delectabant, sed etiam commemoratione hominum; Verr. IV, 123.

regio: placuit oppidum; regio delectavit; Flacc. 72.

studia: haec studia ... delectant domi; Arch. 16.

II. **mit Object:** alqm: quod eum minime res tota delectat; div. Caec. 24. me ab eo delectari facilius ... posse; ib. 44. quoniam hacc te omnis dominatio reguumque iudiciorum tanto opere delectat; Verr. a. pr. 35. dclectat enim me hominis gravitas, scientia iuris, praetoris auctoritas; ib. I, 106. Voconia lex te videlicet delectabat; ib. 107. quem ad modum vos propinquis vestris praediis maxime dclectamini; ib. II, 7. si istis hominibus dclectamini; ib. 77. quod cum multo magis figura et liniamenta hospitae delectabant; ib. 89. si quem statuae magno opere delectant; ib. 143. si non virtute, non industria, non innocentia, non pudore, non pudicitia, at sermone, at litteris, at humanitate eius delectamini; ib. III, 8. quoniam te recentia excmpla delcctant; ib. 211. quibus (rebus) iste dclectatur; ib. IV, 3. quae (signa) non modo istum hominem ingeniosum ..., verum etiam quemvis nostrum ... delectare possent; ib. 4. quotienscumque alicuius aut gemma aut anulo delectatus est; ib. 57. ista (cognatio), qua vos delectamini, gcneris ct nominis; ib. 81. vidclicet solus vasis Corinthiis delectaris; ib. 98. quarum (bullarum) iste non opere delectabatur, sed pondere; ib. 124. mirandum in modum Graeci rcbus istis ... delectantur; ib. 134. quod (eae res) ... maxime .. eum delectabant; ib. V, 44. an hoc genere eloquentiae delcctctur, nescio; leg. agr. II, 13. si quis agri ... bonitate delectatur ‖ delectetur, al. ‖; ib. 76. quem Capua magis quam Roma delectet; ib. quae te, hominem clementem ... delectant; Rabir. 13. quod te iam in hac urbe delectare possit; Catil. I, 13. dum praediis lectis, familiis magnis, conviviis apparatis delcctantur; ib. II, 20. nihil me mntum potest delectare, nihil tacitum; ib. III, 26. quae (praecepta) te dclectant; Muren. 66. equidem Q. fratris mei *hac* laude delector, sed aliis magis; Flacc. 33. quia tunc te nudus delectaverat; ib. 51. otium te delectat; ib. 71. si iam te crassi agri delectabant; ib. cur tanto operc hoc homine delectemur; Arch. 12. nunc quidem certe cogitatione quadam speque dclector; ib. 30. res familiaris sua qucmque delectat; Quir. 3. nequc is sum, qui ... eis delecter ... litteris, quae nostros animos deterrent ... a religione; har. resp. 18. populus ... otio suo et dignitate optimi cuiusque et universae rci publicae gloria delcctatur; Sest. 104. qua (suavitate humanitatis) prope iam delectantur omues; Cael. 25. barbula, qua iste delectatur; ib. 33. quem nou quies, non remissio, non aequalium studia, non ludi, nou convivia delectarent; ib. 39. quoniam hoc magno opere delectare verbo; Balb. 42. his (rebus) delector; Piso 45. quid est ..., quod te supplicationes ... tanto opere delectent? ib. 59. si ... id te magis forte delcctat; Planc. 13. *te* delectat amplissimus civitatis gradus, sclla curulis, fasces, imperia, provinciae, sacerdotia, triumphi, dcnique imago; Rab. Post. 16. quae non ut delectemur solum legere ... debemus; ib. 29. ut cum nihil delcctaret quod per leges licerct? Milo 43. quod eius ingenio studisque delector; Ligar. 8. quos sors divina delectet; Phil. III, 26. ita domesticis stupris, forensibus parricidiis dclcctatur, ut ...; ib. VI, 4. qui otio delectantur; ib. XI, 38. quem bellum servile delectat; ib. XIII, 1.

dominum: ut ... primo dominus ... gaudeat vilicoque delectetur; Verr. III, 119.

homines: homines, quos ... non solum libido et voluptas, verum etiam ipsius nequitiae fama delectat; Verr. II, 115. hic ornatus, haec opera atque artificia, signa, tabulae pictae, Graecos homines nimio opere delectant; ib. IV, 132. qua re delectant homines ... ludi; Muren. 40. f. alqm; Verr. IV, 4. Rabir. 13.

multitudinem: quo (spectaculi genere) multitudo maxime delcctatur; Sest. 124.

populum: populum ac volgus imperitorum ludis magno opere delectari; Murcn. 38.

regem: regem primo delectatum esse munere; Verr. IV, 103.

viros: nc id viros optimos diutius delectet; har. resp. 51. ut viros fortis spccies cius (virtutis) et pulchritudo etiam in hoste posita delectet; Piso 81.

volgus: f. populum.

delectus (dilectus), Aushebung, Truppenaushebung: I, 1. accedunt: ad has copias ... dilectus accedent; Phil. XI, 34.

erigit: Pausae dilectus urbem ... crexit; Phil. X, 21.

est: hic dclectus, hoc discrimen te practore fuit, ut ...; Vcrr. III, 87.

solet: f. II, 1. habeo; Phil. V, 13.

2. qui: qui autem dilectus ceuturionum! Phil. V, 22.

II, 1. decerno: dilectus tota Italia decreti; Phil. VIII, 6.

do: hunc dilcctu dato iudicium exspectaturum fuisse? Milo 70.

eripio: qui imperatoribus ... in exercitu dclectum virtutis ... cripi vellet; Balb. 49.

excito: totius Italiae dilectus excitavistis; Phil. XIII, 5.

habeo: illum exercitum prae ... hoc dilectu, quem in agro Piceno ... Q. Metellus habuit, ... contemno; Catil. II, 5. habuit proficiscens dilectum in Umbria; Muren. 42. servorum dilectus habebantur pro tribunali Aurelio; Sest. 34. pro Aurelio tribunali ... dilectus servorum habebantur ab eo, qui ..; Pis. 11. cum servorum dilectus haberetur in foro; ib. 23. dilectus .. et notatio iudicum etiam in nostris civibus haberi solet; Phil. V, 13. dilectum haberi (oportere) sublatis vacationibus; ib. 31. ne dilectus habeat; ib. VI, 4. Antonium ... dilectus qua possit habiturum; ib. 5. cum dilectus haberi tota Italia iussistis; ib. VII, 13. dilectus habitus in Macedonia est; ib. X, 13. dilectu tota Italia habito; ib. XIII, 23. quid C. Pansa egit aliud dilectibus habendis? ib. XIV, 5.

timeo: si Italiae dilectus (times); Milo 67.

tollo: qui ... omnium .. rerum dilectum atque discrimen pecunia sustulisset; Verr. II, 123.

2. conquiesco a: si Italia a dilectu ... numquam esset conquietura; Milo 68.

sum de: quod (genus) proprium Catilinae est, de eius dilectu; Catil. II, 22.

suppleo ex: „cum sex legionibus ... suppletis ex D. Bruti exercitu,“ non modo ex dilectu suo; Phil. VIII, 27.

III. necessitas: qui (exercitus) non dilectus necessitate ... se ad rem publicam contulerunt; Phil. XI, 24.

stndium: bello ... dubio quod potest studium esse dilectus? Phil. V, 31.

IV, 1. conligi: exercitus ... superbissimo dilectu conlectus; prov. cons. 5.

conscribere: Collinam novam dilectu perditissimorum civium conscribebat; Milo 25.

curare; hunc tu civem ... servorum dilectu ... cedere curasti; dom. 5.

duci: non dilectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum; Planc. 9.

2. in: quod idem facere censores in delectu diguitatis ... conveni? Cluent. 128.

prae: f. II, 1. habeo; Catil. II, 5.

sine: ceteri agri omnes ... sine ullo delectu ... xviris addicentur; leg. agr. II, 57. sine dilectu ... rem publicam liberavi; Sulla 33.

delego, übertragen: I. abfolut: improborum coivicia sustinere non poteram: delegavi amico locupletiori; dom. 16.

II. crimen: si hoc crimen optimis nominibus delegare possumus; Font. 18.

delenio (delinio), beſchwichtigen, gewinnen: accensum: scribas accensumque pretio deleniat; Verr. III, 157. quae se non nuptialibus donis, sed filiorum funeribus esse delinitam videret; Cluent. 28.

aetatem: quibus (rebus) illa aetas capi ac deliniri potest; Cluent. 13.

animos: tu gubernacula rei publicae petas ... deleniendis animis? Muren. 74.

multitudinem: plebem et infimam multitudinem ... ut ... tribus suis patrimoniis deleniret; Milo 95. muneribus, monimentis congiariis, epulis multitudinem imperitam delenierat; Phil. II, 116.

plebem: f. multitudiuem; Milo 95.

scribas: f. accensum.

deleo, tilgen, auslöſchen, vernichten, zerſtören, zu Grunde richten: alqm: quorum alteri uno adventu nostri exercitus deleti sunt; Muren. 74. quos lapidibus, quos ferro, quos facibus, quos vi, manu, copiis delere non potuerunt; Sest. 2. C. Curionem, perpetuum hostem improborum omnium, auctorem publici consilii, ... cum filio ... delere voluisti; Vatin. 24.

alqd: qui haec delere conati sunt; Catil. IV, 7. qui haec paene delerunt; sen. 4. qui haec delere voluissent; Quir. 19. quod haec omnia deleta videntur reditu meo; Sest. 146. qui haec omnia flamma ac ferro delere voluerunt; prov. cons. 24. sintne haec ... deleta ... per me; Fr. B. XII, 8.

adversaria: haec (adversaria) delentur statim; Qu. Rosc. 7.

aedificia: idcirco illa aedificia non esse deleta; leg. agr. II, 38.

auctorem: f. alqm; Vatin. 24.

auctoritatem: senatus auctoritate deleta; dom. 130.

auspicia: auspicia delevit; har. resp. 58.

barbariam: ut ... inveteratam quandam barbariam ex Gaditanorum moribus disciplinaque delerit; Balb. 43.

bonos: f. rem publicam; Phil. VIII, 16.

civitatem: si est initum a P. Sulla consilium ... delendae civitatis; Sulla 3. f. urbem; imp. Pomp. 38.

consilium: f. senatum; Phil. IV, 14.

copias: magnas hostium .. copias multis proeliis esse deletas; imp. Pomp. 21.

decreta: quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37.

domicilium: qui singulas ... domos et universum rei publicae domicilium delere conati sunt; Catil. IV, 12.

domum: si iste ... hanc unam domum ... sibi delendam putavit; dom. 143. f. domicilium.

fortunas: f. imperium; Catil. IV, 19.

Himeram: Himera deleta; Verr. II, 86.

honestos: f. rem publicam; Phil. VIII, 16.

hostem: f. alqm; Vatin. 24.

imperium: qui delere imperium (conati sunt); Catil. IV, 7. cogitate quantis laboribus fundatum imperium, quanta virtute stabilitam libertatem, quanta deorum benignitate auctas ... fortunas una nox paene delerit; ib. 19. se tantum imperium posse delere; Sulla 28. delendi .. imperii coniurationem; har. resp. 18. neque umquam ex illo delendi huius imperii tam consceleratus impetus exstitisset; Cael. 14.

improbitatem: ut mihi ... omnino improbitas ... delenda sit; div. Caec. 26.

infamiam: vos ... conceptam huic ordini turpitudinem atque infamiam delere ... potestis; Verr. a. pr. 49.

innocentes: f. rem publicam; Phil. VIII, 16.

iudicia: senatus vero iudicia de illo ... quae tanta delebit oblivio? Deiot. 37.

iura: quae (lex) omnia iura religionum ..., omnis leges ... una rogatione delevit; Sest. 56.

Karthaginem: Karthagine deleta; Verr. II, 3. IV, 80. deleta Karthago est, quod ..; leg. agr. II, 87. duos terrores huius imperii, Karthaginem Numantiamque deleverat; Muren. 58. f. urbem; imp. Pomp. 60. Catil. IV, 21.

legata: cum tabulas preheudisset Oppianicus ..., digito legata delevit; Cluent. 41.

libertatem: f. imperium; Catil. IV, 19.

maculam: deleuda est vobis illa macula [Mithridatico] bello superiore concepta; imp. Pomp. 7.

memoriam: cuius omnino rei memoriam omnem ... deleri arbitror oportere; Quinct. 70. nominis prope Romani memoriam ... non modo ex aedibus Graecorum, verum etiam ex litteris esse deletam; Flacc. 60. omnem memoriam discordiarum oblivione sempiterna delendam censui; Phil. I, 1. commemoratio illius tui sceleris iutermissa est, non memoria deleta; ib. II, 51. num etiam memoriam rerum delere possumus? ib. XII, 12.

monumentum: id (monumentum P. Scipionis) funditus delevit; Verr. IV, 79. clarissimi viri mortui monumenta delebat; dom. 102.

nationem: qui hanc nationem deleri ... cupivit; Sest. 132.

nomen: Verrem ... nomen ... omnino P. Scipionis delendum ... curasse; Verr. IV, 80.

Numantiam: f. Karthaginem; Muren. 58. urbem; imp. Pomp. 60. Catil. IV, 21.

oppidum: hoc quondam oppidum ... a Karthaginiensibus vi captum atque deletum est; Verr. IV, 72.

ordinem: quem (ordinem) deleveras; Piso 39.

pestem: delebitur non modo haec tam adulta rei publicae pestis, verum etiam stirps ac semen malorum omnium; Catil. I, 30. T. Annius ad illam pestem ... funditus delendam natus esse videtur; har. resp. 6.

principes: ut delectos viros et principes civitatis ... delere tua rogatione conarere; Vatin. 24.

pulchritudinem: hanc pulchritudinem ... delere; Verr. IV, 120.

rem publicam: quae (dissensiones) non ad delendam ... rem publicam pertinerent; Catil. III, 25. quod initum delendae rei publicae consilium? ib. IV, 13. quod ... monumentum deletae rei publicae conlocaris; dom. 137. qua una rogatione quis est qui non intellegat universam rem publicam esse deletam? Sest. 33. quibus (volneribus) rem publicam putasti deletum iri ‖ deleri‖; Vatin. 20. neque ... umquam se illis fascibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17. senatum consules, credo, vocassent, quem totum de civitate deleranț; ib. 44. senatum, id est orbis terrae consilium, delere gestit; Phil. IV, 14. ut senatum funditus deleas; ib. XIII, 23.

solum: sepulcrorum .. sanctitas in ipso solo est, quod nulla vi moveri neque deleri potest; Phil. IX, 14.

stirpem: ſ. pestem; Catil. I, 30.

suspicionem: ut ... deleatis ex animo suo suspicionem; Sex. Rosc. 6.

templum: non quae (flamma) deleret Iovis Optimi Maximi templum, sed ..; Verr. IV, 69.

terrores: ſ. Karthaginem; Muren. 58. — turpitudinem: ſ. infamiam. — viros: ſ. principes.

urbem: si luppiter ... urbis delevit; Sex. Rosc. 131. utrum pluris arbitramini per hosce annos militum vestrorum armis hostium urbis an hibernis sociorum civitates esse deletas? imp. Pomp. 38. duas ... urbis potentissimas ..., Karthaginem atque Numantiam, ab eodem Scipione esse deletas; ib. 60. qui duas urbis huic imperio infestissimas, Karthaginem Numantiamque, delevit; Catil. IV, 21. inita sunt ... consilia .. urbis delendae; Muren. 80. tu ne aspicias urbem eam, quam delere voluisti; har. resp. 33.

deletrix, Zerſtörerin: tum est illa in templo Castoris scelerata et paene deletrix huius imperii sica deprehensa; har. resp. 49.

deliberatio, Erwägung, Ueberlegung, Beſchluß: I. est: ut haec vobis deliberatio difficilis esset, quemnam ... bello praeficiendum putaretis; imp. Pomp. 27.

II. consumo: quae deliberatio uou in reddenda ..., sed ... in augenda mercede consumpta est; Quir. 12.

habeo, ab: ad deliberationes eas, quas habebat domi de re publica, principes civitatis adhibebat; Phil. I, 2.

deliberator, Ueberleger: illi interea deliberatori merces ... duplicata est; Sest. 74.

delibero, erwägen, überlegen, ſich entſcheiden, beſchließen: I. **abſolut:** 1. postulo ad: uisi is tribumus pl. ... noctem sibi ad deliberandum postulasset; Quir. 12. noctem sibi ad deliberandum postulavit; Sest. 74.

2. causa: se iniecturos vobis causam deliberandi; Caecin. 4.

potestas: erit integra potestas nobis deliberandi; Phil. VII, 26.

II. **mit Ergänzung:** 1. de: illi ... ... recuperatores non de absolvendo Apronio deliberarent; Verr. III, 31. cum de bello deliberetis; imp. Pomp. 68. ut ..., uni helluoni bis de eadem re deliberandi ... *potestas* ... fieret; Sest. 55. facilius de pace deliberabitis; Phil. XIII, 22.

2. Infinitiv: certum est deliberatumque ... omnia ... dicere; Sex. Rosc. 31. quod iste certe statuerat ac deliberaverat non adesse; Verr. I, 1. sic habuisti statutum cum animo ac deliberatum, omnis ... iudices reicere; ib. III, 95. deliberatum antem est ... eos persequi; ib. V, 183. cum mihi deliberatum et constitutum sit, ita gerere consulatum; leg. agr. I, 25.

3. indirecte Frage: si iam tibi deliberatum est, quibus abroges fidem iuris iurandi, responde; Qu. Rosc. 44. tibi vero .. diu deliberandum ... est, utrum potius Chaereae ... credas? ib. 45. ut ... quem ad modum non responderet deliberaret; Verr. I, 20. ut saltem deliberare plebes Romana possit, quid intersit sua; leg. agr. II, 66.

III. **mit Object:** aliqd: si quid deliberares; dom. 132.

rem: re quaesita et deliberata; Caecin. 97.

delibo, entnehmen: ut omni ex genere orationem aucuper et omnis uudique flosculos carpam atque delibem; Sest. 119.

delibuo, ſalben: composito et delibuto capillo; Sex. Rosc. 135.

delicatus, fein, elegant, wählteriſch, üppig: aliqs: qui ... tam delicati esse non possumus; Verr. IV, 126.

Asia: Asiam istam refertam et eandem delicatam sic obiit, ut ..; Muren. 20.

comitatus: muliebri ac delicato ancillarum puerorumque comitatu; Milo 28.

iuventus: „utrum lenocinium .. a grege delicatae iuventutis ... petebas?“ Muren. 74.

litus: ubi illud contubernium mulieбris militiae in illo delicatissimo litore? Verr. V, 104.

pueri: hi pueri tam lepidi ac delicati ... etiam sicas vibrare ... didicerunt; Catil. II, 23.

versus: ut omnis hominis libidines ... delicatissimis versibus expresserit; Piso 70.

deliciae, Wonne, Luſt, Galanterien, Liebling: I. **abſolut:** 1. **Subject:** tenent, al.: hae deliciae, quae vocantur, quae firmiore animo praeditis diutius molestae non soleut esse ..., numquam hunc occupatum ... tenuerunt; Cael. 44.

2. **Appoſition und Attribut:** Rubrium, delicias suas, ... parum laute deversari dicit; Verr. I, 64. vetat te Volcatius, tuae tuorumque deliciae, mutationem mancipis facere; ib. III, 176. tum deliciae atque amores populi Romani L. Antonius; Phil. XIII, 26.

3. **Prädicat:** sum: cum alter se Catilinae delicias ... fuisse diceret; dom. 62.

II **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** excutio: Haluntiui excussis deliciis cum argento puro domum revertuntur; Verr. IV, 52. excutiemus omnis istorum delicias; Cael. 67.

perfero: etiamne huius operarii studia ac delicias .. perferetis? Verr. IV, 126.

persequor: ut ... Apronium, delicias ac vitam tuam ..., persequantur; Verr. III, 27.

2. **Dativ:** do: Apronio, deliciis praetoris, lucelli aliquid iussi sunt dare; Verr. III, 72.

3. **mit Präpoſitionen:** deposco ad: Caelii adulescentia ... ad mulieris libidinosae delicias deposcitur; Cael. 70.

habeo in: etiamne ... in deliciis quidam optimi viri viperam illam ... habere potuerunt? har. resp. 50.

redeo ad: redeo ad amores deliciasque vestras, L. Antonium; Phil. VI, 12.

sum in: quae (civitas) tibi una in amore atque in deliciis fuit; Verr. IV, 3. quibus eras in deliciis; Vatin. 20. — pro: alteri a puero pro deliciis crudelitas fuit; Phil. XI, 9.

III. **nach Substantiven:** comes: multarum deliciarum comes est extrema saltatio; Muren. 13.

obiurgatio: deliciarum obiurgatio fuit longa; Cael. 27.

pueruli: inter suos omnium deliciarum atque omnium artium puerulos; Sex. Rosc. 120.

sermo: ut iste interpositus sermo deliciarum desidiaeque moreretur; Cael. 76.

via: adiungetur etiam illa via vendibilis Herculanea, multarum deliciarum; leg. agr. II, 36.

IV. **Umstand:** causa: deliciarum causa ... etiam senatores ... cum † maeciapella saepe videmus; Rab. Post. 26. quem Antonius deliciarum causa loris ... caedi iubebat; Phil. XIII, 26.

delictum, Vergehen, Fehler: I. **Subject:** est leve: at leve delictum est; Muren. 62. — maius: in eo quo delictum maius est, eo poena est tardior; Caecin. 7. — nullum: qui tibi in suspicionem nullo suo delicto veuit; Flacc. 81. te ... nullo suo delicto ferri praecipitem; Vatin. 39. — scelus: omne delictum scelus esse nefarium; Muren. 61.

pertineut: quid ad P. Sestii causam eorum ... delicta pertinent; Sest. 31.

II. **nach Verben:** 1. committo: sin ... hominum delictum fortunae iudicio committere minime censorium est; Cluent. 129.

fero: quorum etiam delicta ... omuis bonos ferre oporteret; dom. 9.

separo: patimini me delicta volgi a publica causa separare; Flacc. 58.

2. do: delictis (eorum) veniam dare solebant; Fr. A. III, 15.

ignosco: sapientem ... numquam cuiusquam delicto ignoscere; Muren. 61.

3. confiteor de: prius de vestro delicto confiteamini necesse est; Ligar. 2.

III. **nach Substantiven:** conscientia: quae quemvis etiam mediocrem delictorum conscientia perculissent; Milo 64.

crimen: ut nullius in delicti crimen vocaretur; Balb. 5.

culpa: uon enim C. Rabirium culpa delicti (in discrimen capitis vocavit); Rabir. 2.

genera: distincta genera esse delictorum; Muren. 63.

suspicio: ut etiam delicti suspicionem tegere possit; Verr. III, 209. ut ... nulla alicuius delicti suspicio referatur ‖proferatur‖; Font. 5.

testis: cuius ipsam calamitatem ... nullius delicti ... testem esse videatis; sen. 36.

venia: eius delicti veniam petit; Muren. 62. „delicti veniam peto;“ Ligar. 30.

IV. **Umstand:** 1. Plurativ: f. I. est nullum.

2. in: ut mutam in delicto personam nomenque praeberet; dom. 134. quorum in huius delicto ... dolor gravissimus esse debuerit; Planc. 46.

ob: audio quibus dis violatis expiatio debeatur, sed hominum quae ob delicta quaero; har. resp. 21. ut hominem sibi carissimum ... non ob ipsius aliquod delictum, sed ob suam familiaritatem vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64. si poenas a populo Romano ob aliquod delictum expetiverunt; Marcell. 18.

propter: quamquam tum propter multorum delicta etiam ad innocentium periculum tempus illud exarserat; Rab. Post. 13.

deligo, binden, anbinden: alqm: qui ... producuntur e carcere, deligantur; Verr. V, 120.

civem: ut civis Romanus ... deligatus in foro virgis caederetur; Verr. V, 163.

hominem: in ea (statua) Sopatrum, hominem ... nobilem ..., divaricari ac deligari iubet; Verr. IV, 86. cum repente hominem ... deligari ... iubet; ib. V, 161.

signum: cum alii (conarentur signum) deligatum omnibus membris rapere ad se funibus; Verr. IV, 95.

deligo, auswählen, auserwählen, wählen: I. **absolut:** potestas: si vobis ex omni populo deligendi potestas esset data; leg. agr. II, 23.

II. **mit Ergänzung:** 1. **ut:** si deligere potuisses, ut potius telis tibi Gallorum quam periuriis intercundum esset; Font. 49.

2. **indirecte Frage:** vestrum est deligere quem existimetis ..; div. Caec. 73.

III. **mit Object:** alqm: qui ex civitate in senatum propter dignitatem, ex senatu in hoc consilium delecti estis propter severitatem; Sex. Rosc. 8. ad eamue rem delecti (estis) ut ..? ib. 151. me potissimum esse delectum; div. Caec. 15. „delectus sum ab universa proviucia qui eius iura ... defenderem;“ ib. 65. ut arbitratu eius delegeretur ex senatu qui reus fieret; Verr. a. pr. 9. quem delegit? ib. II, 107. dubitate ..., quin eum iste potissimum ex omni numero delegerit, cui banc ... personam imponeret; ib. 109. populus cui maximam fidem suarum rerum habeat maxima cura deligit; ib. 131. quod sibi iste Mamertinos delegerat ad quos omnia ... deportaret; ib. 185. ex omnibus ... imperatoribus M. Antonium delegisti et eius improbissimum factum quod imitarere; ib. III, 213. ad tantum bellum is erat deligendus; imp. Pomp. 50. quod ... vos unum illum ex omnibus delegistis quem bello praedomum praeponeretis; ib. 63. in quo .. universi deligant quem populo Romano maxime consulturum putent; leg. agr. II, 17. quem unum ex cunctis delegissetis, ut enm omnibus ... bellis ... praeponeretis; ib. 23. delegisti quos Romae reliquercs; Catil. I, 9. non optimus quisque nec gravissimus, sed impudentissimus loquacissimusque deligitur; Flacc. 11. qui iam ex tota Italia delecti tecum de honore ... contendent; Sulla 24. vos ... ab accusatoribus delecti ad spem acerbitatis; ib. 92. deliget quem volet? Sest. 30. nunc iam nihil est quod populus a delectis principibusque dissentiat; ib. 104. ut ... deligerentur .. iu id consilium ab universo populo; ib. 137. a se ex coniunctissima ... civitate fortissimum quemque esse delectum; Balb. 47. cum illam, quae Graecum illud sacrum ... faceret, ex Graecia deligerent; ib. 55. quem ego * ... unum potissimum delegissem; Piso fr. 8. cur se potissimum delegeris; Planc. 46. quem tu ex tuis fidelissimum [...] delegisti; Deiot. 14. f. amicos.

actorem: in actore causae suae deligendo; div. Caec. 14. harum rerum actorem ... ipsa delegit; ib. 19.

adfinem: tum te ad tuum adfinem non delectum a te, sed relictum a ceteris contulisti; dom. 134.

adulescentis: ego ex praefectura Reatina compluris delectos adulescentis ... miseram; Catil. III, 5.

amicos: tu deligas ex omni populo aut amicos tuos aut inimicos meos aut denique eos, quos inexorabilis ... existimes? Planc. 40.

auctores: ut non nuntios pacis ac belli, non oratores, non interpretes, non bellici consilii auctores, non ministros muneris provincialis senatus more maiorum deligere posset? Vatin. 35.

censores: erant enim tum censores legibus facti, delecti a suis civitatibus; Verr. II, 138.

centuriones: Brundisii ... delectos Martiae legionis centuriones trucidavit; Phil. XIII, 18.

civis: aratores Centuripini ... tris legatos, civis suos, delegerunt, ut eorum testimonio ... Siciliae calamitates cognoscerentis; Verr. III, 108.

cognomen: hoc enim sibi Staienus cognomen ex imaginibus Aeliorum delegerat; Cluent. 72.

colonos: ibi nostri coloni delecti ad omne facinus a xviris conlocabuntur; leg. agr. I, 18.

comites: comites illi tui delecti manus erant tuae; Verr. II, 27.

consilium: f. **consilium,** II, 1. deligo (3 St.) do; Verr. V, 55. (Ø. I, S. 645, b).

conspectum: Italiae conspectus ad eam rem ab isto delectus est, ut ille ... cognosceret ..; Verr. V, 169.

consulem: vos universos in consule deligendo plurimum vidisse; leg. agr. II, 103. quae (facultas) saepe valuit in consule deligendo; Muren. 24.

domum: eam sibi domum sedemque delegit, in qua ... videret; Cluent. 188.

equites: cum ... equitaret cum suis delectis equitibus; Deiot. 28.

factum: f. alqm; Verr. III, 213.

homines: si quinque hominum milibus ad vim ... delectis locus ... queaeritur; leg. agr. II, 77. ad certas res conficiendas certos homines delectos ... habebat; Catil. III, 16.

imperatorem: de imperatore deligendo esse dicendum; imp. Pomp. 6. de imperatore ad id bellum deligendo .. dicendum esse; ib. 27. imperatores enim comitiis consularibus, non verborum interpretes deliguntur; Muren. 38. eripuerus senatui ... imperatoris deligendi iudicium; Vatin. 36. ut populus deligeret imperatorem; ib.

inimicos: f. amicos.

interpretes: f. auctores. imperatorem; Muren. 38.

iudices: eos iudices, quos ego ... delegerim; Verr. V, 173. quos (iudices) lex ipsa, non quos hominum libido delegerit; Piso 94. dubitatis igitur, iudices, quin vos M. Laterensis ... ad suam spem aliquam de civitate delegerit? Planc. 39. neque ex delectis iudicibus ... constitutos iudices ita feremus, ut .. ? ib. 41.

inventntem: cum illa delecta finitimorum iuventute ... vagabuntur; leg. agr. II, 45.

legatos: f. auctores.

locum: te iidcirco illum locum deligere, ut ..; Verr. V, 169.

lumina: itaque delegit ex florentissimis ordinibus ipsa lumina; Milo 21.

ministros: f. auctores.

mulierem: quo in oppido non isti ex aliqua familia non ignobili delecta ad libidinem mulier esset; Verr. V, 28.

nuntios: f. auctores.

oppidum: delectum est oppidum, quo in oppido uno pecunia ... poneretur; Flacc. 56.

oratores: f. auctores.

partem: omnes debemus ... eam deligere partem, ad quam ..; Planc. 93.

personam: mea .. persona ad istam pacem conciliandam minime fuit deligenda; Phil. XII, 17.

praesidium: cuius tu praesidium ‖ consilium ‖ in tua turpissima causa delegisti; Fr. B. VIII, 6.

provincias: provincias certe dignissimas vobis deligemus; Phil. XI, 24.

quaesitorem: quaesitore consilioque delecto; Vatin. 28.

reum: M. Laterensem ... reum sibi hunc potissimum delegisse; Planc. 2.

sedem: f. domum.

statuam: ex quibus (statuis) iste C. Marcelli statuam delegit; Verr. IV, 86.

tribum: quam tibi commodum est, tribum unam delige; Planc. 48. quamcumque tribum ... delegeris; ib.

virum: idemne .. delecti amplissimis ex ordinibus ... viri iudicabunt? Muren. 83. in amplissimis viris ad sacerdotia deligendis; dom. 2. summum virum, saepe ad extrema rei publicae discrimina delectum; ib. 24. ut delectos viros et principes civitatis tollere .... conarere; Vatin. 24. si ... locus amplissimorum ordinum delectis viris datus est, ut ..; Milo 4.

urbem: hanc sibi iste urbem delegerat, quam haberet adiutricem sceleruni; Verr. V, 160.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** (vgl. III. reum): alqm: quae causa fuit bonestior, quam a tam illustri provincia defensorem ... deligi? Verr. I, 21.

magistratus: populus Romanus deligit magistratus quasi rei publicae vilicos; Planc. 62.

delino, abnehmen: ex qua (columna) tantum tectorium vetus delitum ‖ deiectum, deletum, al. ‖ sit et novum inductum; Verr. I, 145.

delinquo, sich vergehen, verfehlen: I. alqs: nec minus delinquere eum, qui gallum gallinaceum, cum opus non fuerit, quam eum, qui patrem suffocaverit; Muren. 61.

miles: qui (miles) in bello propter hostium metum deliquerat; Cluent. 128.

II. alqd: si quid deliquero; leg. agr. II, 100. cuius competitores si nihil deliquerunt; Muren. 57. quid tanto opere deliqui illo die? Sest. 145.

delitisco, sich verbergen, verstecken: alqs: in dolo malo volunt delitiscere; Tull. 33. cave in ista tam frigida ... calumnia delitiscas; Caecin. 61. verbum unum, ubi delitiscam; ib. 66. non in aliquo impudenti mendacio delituisse ... dicitur; Balb. 5.

amici: ut eo mitteret amicos qui delitiscerent; Cael. 62.

homo: delituit (homo) in quadam cauponula; Phil. II, 77.

serpens: ista serpens, quae tum hic delitiscit, tum se emergit; har. resp. 55.

testes: in balneis delituerunt (testes); Cael. 63.

tribunus: qui (tribunus plebis) ... sub alieno scelere delituit ‖ delerit, al. ‖; sen. 3.

delubrum, Tempel, Heiligthum: I. sunt: quorum moenia, delubra ... maiores nostri imperii ... terminos esse voluerunt; Balb. 39.

II, 1. colo: in qua urbe imperatores ... Musarum delubra coluerunt; Arch. 27.

commendo: vobis omnium deorum templa atque delubra ... (patria) commendat; Catil. IV, 18.

consecro, depeculor: delubra omnia sanctissimis religionibus consecrata depeculatus ‖ depopulatus ‖ est; Verr. a. pr. 14.

dedico: delubrum eius (Homeri) in oppido dedicaverunt; Arch. 19.

eripio: ut ... templa atque delubra ... ex foedissima flamma ... eriperem; Catil. IV, 2.

inchoo: novum delubrum cum in urbis clarissimo loco ... inchoares; dom. 132.

2. venit in mentem: cum (mihi) illorum delubrorum atque templorum ... veniebat in mentem; Sulla 19.

3. circumdo, subicio: templis, delubris ... subiectos prope iam ignis circumdatosque restinximus; Catil. III, 2.

infero: qui ... deorum templis atque delubris sunt funestos ... ignis inferre conati; Catil. III, 22.

4. depello a: cum ... vastitatem a templis, delubris ... depellebam; Flacc. 1. quorum ego a templis atque delubris pestiferam illam ... flammam depuli; dom. 144.

propugno pro: me ... pro patriis fanis atque delubris propugnandum putare; Rabir. 30.

sum in: „quod auri, quod argenti ... in meis ... delubris fuit"; div. Caec. 19.

tollo ex: quod eorum simulacra sanctissima C. Verres ex delubris religiosissimis sustulisset; div. Caec. 3.

versor in: quorum vidisti ... flammam in delubris ... versari; Planc. 71.

III. melius est: utrum ... putes ... deorum immortalium delubris ... melius fuisse et praestabilius me civem ... nasci an te? Vatin. 10.

IV, 1. religiones: an ... templorum et delu-

brorum religiones ad honorem deorum ... constitutae sint; dom. 119.

2. bellum cum: qui cum omnium sacris delubrisque bella gesserunt; Font. 49.

deludo, täuſchen: I. abſolut: deinde: aliquanto lentius [nihil] agere atque deludere; Sex. Rosc. 26.

II. alqm: delndi vosmet ipsos diutius a tribuno plebis patiemini? leg. agr. II, 79.

demens, unſinnig, thöricht: alqs: ille subito scelere demens ... ostendit ..; Catil. III, 11. ego sim tam demens? Sulla 83. quoniam ille demens ... putavit ..; dom. 3. neque tu eras tam ... demens, ut ..; ib. 48. ipse L. Saturninus ita fuit effrenatus et paene demens, ut ..; har. resp. 41. an ille demens .. inquinatior in Cn. Pompeio accusando ... fuit? ib. 51. erat tam demens hic ..., ut ..? Cael. 57. quis est tam demens quin sentiat ..? Balb. 43. ego te non ... Athamante dementiorem putem? Piso 47. nisi vero existimatis demeutem P. Africanum fuisse; Milo 8. nec sum tam demens ..., ut ..; ib. 72. num quis est igitur tam demens ..., ut ..; ib. 72. num quis est igitur tam demens qui .. ? ib. 78. quisnam est iste tam demens? Marcell. 21. ita ille demens erat, ut ..? Deiot. 21. quisnam esset ... tam demens ..., qui ..? Phil. II, 64. nec ruere demens nec furere desinit; ib. III, 31. hos ille demens iudices legisset? ib. V, 15. quem tum ille demens laedere se putabat edictis; ib. XIII, 19.

alqd: quid to aut fieri aut fingi dementius potest? dom. 76. fieri nihil posse dementius quam ..; Rab. Post. 24. quid est enim dementius quam ..? Phil. II, 20.

consilium, factum: quam causam sui dementissimi consilii et facti adferebat, nisi ..? Phil. II, 53.

dives: si tandem aliquem divitem timidum, dementem, inertem nactus esset; Qu. Rosc. 19.

temeritas: est quidem ille plenus ... dementissimae temeritatis; har. resp. 55.

dementer, unſinnig: tam dementer tantae res creditae ... barbaris [...] numquam essent; Catil. III, 22.

dementia, Thorheit, Wahnſinn: I, 1. sum: non iam levitatis est, sed ... dementiae; Phil. V, 3.

2. intericio inter: videte quantum intervallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia et inter istorum homiuum dementiam; leg. agr. II, 89.

sum in: in ... tanta .. dementia ne audaciae quidem locum ad timorem comprimendum fuisse; dom. 140.

II. adiutor: revocare te a furore Lepidus voluit, nou adiutor esse dementiae; Phil. XIII, 43.

culpa: iu hoc uno genere omnis inesse culpas istius ... dementiae, libidinis ..; Verr. V, 42.

III. depravari: dementia aliqua depravati; Catil. IV, 22.

inflammari: hic ira demeutiaque inflammatus; Phil. XII, 26.

abl. comp.: a dis ... quae potest homini maior esse poena furore atque dementia? har. resp. 39.

demergo, eintauchen, verſenken; pass. verſinken: alqm. (C. Marius) in paludibus demersus; Quir. 20. quem (C. Marium) Italia ... demersum in Minturnensium paludibus ... vidit; Piso 43. vos fortasse .. istum ... demersum fluctibus audire malletis; Fr. A. V, 2.

caudam: videtis extremam partem nominis, caudam illam Verrinam tamquam in luto demersam ‖esse‖ in litura? Verr. II, 191.

corpus: C. Marium .. seuile corpus paludibus occultasse demersum; Sest. 50.

patriam: patriam demersam extuli; Sulla 87.

populum: demerso populo Romano; dom. 137.

demigro, auswandern: I. unperſönlich: demigrandum potius aliqno est; dom. 100.

II. alqs: ad ... M. Marcellum demigrasti; Catil. I, 19.

homines: demigraturos in illa loca nostros homines; leg. agr. II, 42.

hostes: quos (hostis) tu ... ex oppidis ... Dolopum demigrare ... coëgisti; Piso 91.

mentes: quae (mentes) mihi videntur ex hominum vita ... demigrasse; Rabir. 30.

strumae: strumae denique ab ore improbo demigrarunt; Vatin. 39.

urbs: huic urbi melius est .. in alias, si fieri possit, terras demigrare; Phil. XIII, 49.

deminuo, vermindern, ſchmälern: alqd: ue quid de summa re publica deminueretur; Catil. IV, 13. nihil enim potest de tutela legitima nisi omnium tutorum auctoritate deminui; Flacc. 84. tantum se de huius praesidiis demiuuturum; Sulla 2. ut de nostro iure aliquid deminueretur; Balb. 20. idcirco aliquid de libertate mea deminutum; Planc. 91. — (participium; har. resp. 40).

imperium: neque vectigalia solum, sed etiam imperium populi Romani huius domesticis nunduis deminutum est; Phil. II, 92.

partem: quo (iure) sublato non solum pars aliqua iuris deminuta ... esse videatur; Caecin. 5.

praedia: praediis deminutis; Sulla 56.

sententiam: si ulla ex parte sententia huius interdicti deminuta ... sit; Caecin. 38.

vectigalia: cum ... vectigalia populi Romani sint deminuta; Verr. III, 127. ſ. imperium.

deminutio (dim.), Verminderung, Verluſt: I. accedit: diminutio ‖dem.‖ .. accedat; har. resp. 40.

II. fero: quo animo libertatis vestrae diminutionem ‖ dem.‖ ferre possitis; leg. agr. II, 16.

queror: non queror diminutionem ‖dem.‖ vectigalium; leg. agr. I, 21.

III. vestigium: nullum in eis nominibus intertrimeuti aut deminutionis vestigium reperietur; Font. 3.

IV. multari: quod multari imperatorem deminutione provinciae contumeliosum est; prov. cons. 38.

jnm Sațz: ultus est huius victoriae crudelitatem postea Sulla: ne dici quidem opus est quanta deminutione civium; Catil. III, 24.

demiror, ſich wundern: I. inbir. Frage: in quo demiror cur Milonem impulsu meo rem illam egisse dicas; Phil. II, 49.

II. acc. c. inf.: te vero illud idem ... nunc retulisse demiror; Cluent. 86. (vos) sperasse me consule adsequi posse demiror; leg. agr. II, 100. in quo ego demiror meminisse te ..; Rabir. 7. cuius (possessionis) eos non pudere demiror; Phil. X, 22.

demisse, demüthig: cum ... demisse .. respouderat; Flacc. 21. huic maledicto utrum non respondere an demisse respondere deceat? dom. 93.

demissus, geſenkt, beſchieden, niedergeſchlagen, muthlos: alqs: cum iste repente ex alacri atque laeto sic erat humilis atque demissus, ut ..; Verr. a. pr. 17. „videsne tu illum tristem, demissum?“ Muren. 45. quis P. Sullam nisi maerentem demissum adflictumque vidit? Sulla 74. es iuventus ... in provincia paulo .. quam ille demissior; Piso 40.

alqd: ita nescio quid istuc fractum, humile, demissum ... est; Piso 62.

animus: ſ. **animus,** II, 1. demitto (5 St.) B. I, S. 232, a.

caput: demisso capite discesserat; Cluent. 58. occultantem se capite demisso; dom. 83.

demitto, herablaſſen, herabneigen: alqm: crebro se accensus demittebat ad aurem; Verr. II, 74. cum tu ... per tegulas demitterere ‖dimitterere‖; Phil. II, 45.

homines: quo (Phalaris) vivos supplicii causa demittere homines ... solebat; Verr. IV, 73.

purpuram: ut ... illam usque ad talos demissam purpuram recordemini; Cluent. 111.

demo, wegnehmen, abziehen: I. abfolut: quibus ille de capite dempsisset; Verr. III, 81.

II. alqd: semper aliquid demendo; Verr. I, 158. quantum erat de capite demptum; ib. III, 78. quod de capite iste dempsit; ib. 80. demi .. de his ornamentis aliquantum malim; Fr. B. VI, 43.

atrocitatem: verbi atrocitate dempta; Phil. VIII, 1.

medimna: demit de capite medimna DC; Verr. III, 77.

modios: tritici modium CIↃCIↃCIↃ de capite esse dempta; Verr. III, 83.

tegulas: demptis tegulis; Verr. III, 119.

voluptates: se nullum bonum intellegere posse demptis corporis voluptatibus; Piso 69.

demolior, herabwälzen, herabnehmen, herabreißen: Dianam: ut eam (Dianam) demoliantur; Verr. IV, 75.

Mercurium: (Mercurium) demoliendum curavit Demetrius; Verr. IV, 92.

sacellum: ut (sacellum) alius fecerit, tibi tantum modo sit demoliendum; har. resp. 31.

signum: signum ut demolirentur; Verr. IV, 84. ut (signum) demoliretur; ib. 85. demoliri signum ... conantur; ib. 94. horam amplius iam in demoliendo signo permulti homines moliebantur; ib. 95.

simulacrum: (simulacrum) Verrem demoliendum ... curasse; Verr. IV, 80.

statuas: ut ... eas (statuas) quaestores demoliendas locarent; Verr. II, 161. civitatem ... statuas iudicasse C. Verris demoliendas; ib. 164.

tectum: si tectum hoc insciente aut per vim demolitus esses; Tull. 53.

demolitio, Abnehmen, Niederreißen: I. videtur: quod eorum (signorum) demolitio ... perdificilis videbatur; Verr. IV, 110.

II. facio: dum .. ea demolitio fieret; Verr. II, 161.

III. tolli: aditus templorum erant non solum praesidiis et manu, verum etiam demolitione sublati; sen. 32.

demonstratio, Angabe: 1. habeo: (mystagogi) conversam iam habent demonstrationem suam; Verr. IV, 132.

2. interſum: *finium .. demonstrationi interessent;* Tull. 17.

demonstro, bezeichnen, darlegen, beweiſen, nachweiſen: I. **mit Ergänzung:** 1. **indirecte Frage:** quoniam quibus rebus adductus ad causam accesserim demonstravi; div. Caec. 10. demonstrat qua iste oratione unus esset; Verr. a. pr. 28. quo modo Lyciam ... adfixerit non est necesse demonstrare verbis; ib. I, 95. alio loco ut se tota res habeat ... demonstrabitur; ib. II, 15. ut ante demonstrabant, quid ubique esset; ib. IV, 132. II. alqd; Verr. II, 165. rem; Tull. 13.

2. **acc. c. inf.:** demonstrabant de re iudicium fieri oportere; Quinct. 30. non potuisse bona possideri demonstravi; ib. 86. quem ... ne in vivorum quidem numero tum demonstrat fuisse; ib. 88. demonstrant ... perfacile hunc hominem .. de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20. se demonstrat incolumem esse non posse, si ..; Verr. I, 72. per omnis partis provinciae te ... pervasisse demonstro; ib. 96. ipse .. in sermone multis demonstrat, licere nomen recipere absentis; ib. II, 102. quae (Sicilia) mihi ... pecuniam per vim coactam esse demoustrat; ib. 146. volgo esse ab omnibus ita demonstratum Metello, tibi Apronium in decumis socium fuisse; ib. III, 157. demonstrat hanc istius consuetudinem [...] fuisse; ib. 171. quod (oppidum) ab Aenea ... conditum esse demonstrant; ib. IV, 72. ego culpam ... in te fuisse demonstro; ib. V, 133. Herennium Sertorianum fuisse abs te demonstrari ... volo; ib. 155. cuius (fundi) istum emptorem demonstravi fuisse; Caecin. 19. satis esse arbitror demonstratum .., eis criminibus accusatum esse Oppianicum, uti ..; Cluent. 49. haec Cato nimium nos ... magna faccre demonstrat; Muren. 31. omnis bonos tum ... crudelis demonstrabas fuisse; sen. 17. demonstrandum est non esse popularis omnis eos, qui putentur; Sest. 119. ut ... eis .. demonstrent ... merita ... eorum grata esse senatui; Phil. VI, 6. vgl. II. alqd; Verr. II, 55. 154. Sulla 67.

II. **mit Object:** alqd: quid igitur demonstrat? Quinct. 48. demonstranda .. sunt omnia; div. Caec. 39. demonstrant id, quod ille sciebat, se HS LXXX dedisse; Verr. II, 55. quae (statuae) hoc demonstrare videantur, ... non minus multas statuas istum posuisse; ib. 154. quod simul demonstratum est, quantum odium ... fuerit; ib. 165. mihi autem hoc perarduum est demonstrare; ib. III, 166. cum hoc mihi primum Halaesae demonstravit ... homo summo ingenio; ib. 170. id ipsum tabulis demonstrari non potest; ib. IV, 36. nihil mihi ab illis est demonstratum prius; ib. 74. id ... ut mihi ab illis demonstratum est; ib. 141. quod antea demonstravi; ib. V, 80. quod nec atrocius verbis demonstrari potest quam ..; Tull. 2. uti demonstretur, quod ante oculos est; Caecin. 5. id quod ipsius tabulis tum est demonstratum; Cluent. 40. demonstrata sunt omnia; ib. 104. haec ... neque in contione neque in iudicio demonstrata sunt; ib. 108. quae paucis demonstrari potuerint; ib. 160. me hoc demonstrasse dicis, Sullam in illa fuisse superiore coniuratione; Sulla 67.

actionem: qui ... eius rei tenorem actionem nobis aliquam demonstrare possit? Caecin. 9.

causam: me posse causam commodius demonstrare quam antea demonstrata sit; Quinct. 34. ipsam causam demonstrare non posses; div. Caec. 43. causa illis demonstrata; Cluent. 161.

consuetudinem: qui ... consuetudinem .. omnium annorum demonstrent; Verr. II, 124.

cupiditatem: ad hanc istius cupiditatem demonstrandam; Verr. I, 145. istius cupiditatem minasque demonstrat; ib. IV, 85.

finis: neque dum finis auctor demonstraverat; Tull. 17. *cum fines demonstrarentur*; ib. illis absentibus finis Acerronio demonstravit; ib.

fortunam: demonstrata pristina fortuna; Sest. 121.

iter: demonstrabo iter: Aurelia via profectus est; Catil. II, 6. me ... iter demonstrasse adipiscendorum (honorum); Planc. 59.

libidinem: quid ego istius in iure dicendo libidinem et scelera demonstrem? Verr. II, 39.

locum: advocatis locum se qua effugerent demonstrasse; Caecin. 44.

magnitudinem: magnitudo pecuniae demonstratur; Sex. Rosc. 20.

minas: f. cupiditatem; Verr. IV, 85.

ordines: vestros ordines demonstrabat; Sest. 120. cum omnis ordines demonstraret; ib. 122.

peccata: quo minus alterius peccata demonstrare possint; div. Caec. 34.

quaesturam: quaestura istius demonstrata; Verr. I, 43.

rem: rem demonstrat; Verr. I, 126. rem demonstrat; ib. 138. res, quam ante demonstravi; ib. II, 53. ille ... rem demonstrat; ib. IV, 85. rem ipsam, ut gesta sit, dum breviter vobis demonstro; Tull. 13. si forte videbor altius initium rei demonstrandae petisse; Caecin. 10. paulo longius exordium rei demonstrandae petam; Cluent. 10.

scelera: his tantis sceleribus breviter a me demonstratis; Cluent. 29. f. libidinem.

vitia: demonstro vitia: tollite! Phil. I, 26.

demorior, verſterben: alqs: NE QUIS EMERET NISI IN DEMORTUI LOCUM. si qui Romae esset demortuus? immo si quis ibidem; Verr. IV, 9.

senator: eum esset ex veterum numero quidam senator demortuus; Verr. II, 124.

demoveo, entfernen, verdrängen: alqm: ut ne quis te de vera et certa possit sententia demovere; Verr. a. pr. 52. demoveri .. et depelli de loco necesse est eum, qui deiciatur; Caecin. 49. qui .. adhibita vi manu demotus; ib. ut non alteros demoviesse, sed utrosque constituisse videatur; Sulla 62. qui (Q. Metellus) ... de civitate maluit quam de sententia demoveri; Sest. 101. quem (Q. Catulum) neque periculi tempestas neque honoris aura potuit umquam de suo cursu aut spe aut metu demovere; ib. qui te incautum fortasse nunc tuo loco demovere potuerunt, providentem autem ... numquam certe demovebunt; Planc. 53. (vgl. **dimoveo**).

animum: quae (vis) periculo mortis iniecto [formidine animum perterritum] loco saepe et certo de statu demovet; Caecin. 42.

consulem: vigilantem consulem de rei publicae praesidio demovere volunt; Mureu. 82.

labem: similis a re publica labes in posterum demovebatur; dom. 68.

molestiam: sperabam haue a me posse molestiam demoveri; div. Caec. 4.

rem publicam: Rullus exstitit qui ex ea possessione rem publicam demoveret; leg. agr. II, 81.

suspicionem: ut ab se scelcris illius suspicio demoveretur; Verr. IV, 100.

virtutem: quae (virtus) numquam vi ulla .. potest .. demoveri loco; Phil. IV, 13.

demum, gerade, eben, erſt: is: is enim demum est mea quidem sententia iustus triumphus; Phil. XIV, 18.

iste: *iste demum vicinus novus improbae spei ... coepit inhiare;* Tull. 16.

nunc: nunc demum tenetur; Verr. III, 177. nunc demum intellego ..; Cael. 17. „nunc enim demum mi animus ardet"; ib. 37.

tum: tum demum illa omuia vieta videbuntur, eum ..; Verr. I, 3. ut tum demum animis saluti vestrae provideretis, eum ..; Catil. III, 4.

denarius, Denar: I. est: quotus erit iste denarius, qui uon sit ferendus et in quo primum aestimationis iniquitas ... reprehendatur? Verr. III, 220.

II, 1. adnumero: eum .. senatus ... singulos tibi denarios adnumerasset, quos tu pro singulis modiis aratoribus persolveres; Verr. III, 195.

aufero: ſ. do; Verr. III, 197.

cogo: si ternos deuarios qui eogit, erit absolutus, quaternos, quinos, denos deulque aut viceuos eoget alius; Verr. III, 220.

confero: haec denarium XXXIX milia ... coutulerunt in statuam; Verr. II, 137.

do: ut ... pro singulis modiis ternos deuarios dare liceret; Verr. III, 191. vecturae difficultate adductos ternos denarios dare maluisse? ib. „a me, cui singulos dari deuarios a to oportuit, binos aufers?" ib. 197. det pro singulis modiis tritici ternos denarios; ib. 202.

exigo: pro tritici modiis singulis denarios ternos ab aratoribus exegit; Verr. III, 189. Titurium Tolosae quaternos denarios in singulas vini amphoras portorii nomine exegisse; Fout. 19. senos denarios ab eis ... exegisse; ib.

fero: ſ. I. — persolvo: ſ. adnumero.

impero: siugulis censoribus denarii trecenti ad statuam praetoris imperati sunt; Verr. II, 137.

2. mitto litteras de: litterae ... ad civitates de ternis deuariis missae; Verr. III, 225.

pendeo ex: neque ex ternis deuariis pendere erimen; Verr. III, 189.

pervenio ad: „sperabam ... me ad deuarios perventurum"; Verr. III, 196.

III, 1. aestimare: tritici modios singulos cum aratoribus ternis denariis aestimavit; Verr. III, 188. aestimavit denariis III; ib. 214. praetor Antonius denariis III aestimavit; ib. 215. ternis denariis aestimare licere, denis non licere; ib. 220. ubi ternis denariis aestimatum frumentum? ib. V, 83.

emere: „frumentum .. me abs te emere oportet ..; modium deuario"; Verr. III, 196.

esse: ternis denariis tritici modium fuisse; Verr. III, 193. eum esset ante novum tritici modius denariis quinque; ib. 214.

putare: si denariis quadriugentis Cupidinem illum putasset; Verr. IV, 13.

2. ad: quid eis ad denarium solveretur; Quinct. 17.

in: ſ. 1.

propter: hoc quoque propter tuos ternos denarios nune primum postulatur; Verr. II, 147.

denego, verſagen, abſchlagen, verweigern: l. absolut: ut senatus ... huius unius litteris nuntiantibus non crederet, postulantibus denegaret? Piso 45.

II. alqd: ut semper omnia, quae iucunda videntur esse, ... ipsi naturae ac necessitati deuegarem; Verr. V, 35. reliquis ... tribubus nihil erit quod non putent suo iure ‖se‖ denegare; leg. agr. II, 21. quae multis petentibus denegaruut; Cael. 5. non omnia voluptatibus denegentur; ib. 42. quod iracundiae denegavisti; Deiot. 40.

honorem: tibi ... quemquam bonum ... non saluteu, verum honorem ullum denegaturum? Flacc. 102. videbor suffragio meo ... honorem homini amicissimo denegavisse; Phil. XI, 19.

praemium: quod enim esset praemium dignitatis, quod populus Romanus ... huie deuegaret? Flace. 1.

salutem: ſ. honorem; Flace. 102.

supplicationem: eum (senatus) frequeus supplicationem Gabiuio denegavit; prov. cons. 14. etiam T. Albucio supplicationem hunc ordinem denegasse; ib. 15. hanc eius temeritatem senatus supplieatioue denegata notavit; ib. supplicatio ... postulantibus nostris imperatoribus deneganda est; ib. XIV, 24.

deni, je zehn: anni: pueri annorum senum septenumque denum; Verr. II, 22.

denarii: denos (denarios) ... eoget alius; Verr. III, 220. ternis denariis aestimare licere, denis non licere; ib.

iugera: ista dena iugera eontinuabunt; leg. agr. II, 78. in iugera dena discribat; ib. 79. dena iugera dari vobis; ib.

sestertia: qui sestertia dena meritasset; Verr. III, 119. — HS: tibi Halaesinos HS quinos denos dedisse; ib. 173.

denique, endlich, überhaupt, kurz: I. **Reihenfolge:** 1. **einzelne Wörter:** a. **Subſtantiva:** adfinitas, societas, omnes denique causae et uecessitudines veteres; Quinct. 48. Curtios, Marios, denique † Mammeos ‖ Mamercos, al. ‖; Sex. Rosc. 90. in Achaia, Asia, Cilicia, Pamphylia, Romae denique; div. Caec. 6. mihi, vobis, M.' Glabrioni, populo Romauo ‖ praetori‖, sociis, exteris nationibus, ordini, nomiui denique senatorio; Verr. a. pr. 4. voltus, oratio, mens denique; ib. I, 141. consulum, censorum, praetorum, quaestorum denique; ib. 142. aratorum fugae, calamitates, exsilia, suspendia denique; ib. III, 144. sumptus, laboris, militiae, rerum denique omnium; ib. IV, 23. unum, alterum mensem, prope annum denique; ib. V, 76. legati, quaestoris, praetoris denique potestatem; ib. 83. omnia sua iura, commoda, auxilia, totam denique libertatem; ib. 172. agros, vias deuique infestas habebant; Tull. 19. omuia commoda nostra, iura, libertatem, salutem denique; Cluent. 155. praedam, manubias, sectionem, castra denique; leg. agr. I, fr. 1. provincias, civitates liberas, socios amicos, reges de-

nique; ib. 11. magistratus, senatum, consilium commune, omnia denique insignia rei publicae; ib. 19. aerarii, vectigalium, provinciarum omnium, totius rei publicae, regnorum, liberorum populorum, orbis denique terrarum; ib. II, 15. Pergamum, Smyrnam, Trallis, Ephesum, Miletum, Cyzicum, totam denique Asiam; ib. 39. omnis agros, urbis, stagna, portus, totam denique Bithyniam; ib. 40. omues urbes, agri, regna denique, postremo etiam vectigalia vestra; ib. 62. [iuris] dicionem, potestatem urbis, nationes, provincias, liberos populos, reges, terrarum denique orbem; ib. 98. condicio, exspectatio, mentio ipsa denique; Rabir. 16. parricidarum, sicariorum, denique omnium facinorosorum; Catil. II, 22. tabellae, signa, manus, denique unius cuiusque confessio; ib. III, 13. litterae, signa, manus, denique unius cuiusque confessio; ib. IV, 4. fugitivos, exsules, hostis, insanos denique; Muren. 61. pacis, otii, concordiae, libertatis, salutis, vitae denique; ib. 78. omuis ratio, cogitatio, totus denique tribunatus; sen. 30. amicitiae, consuetudines, vicinitates, clientelae, ludi denique et dies festi: Quir. 3. fide, consilio, virtute, auctoritate, felicitate denique sua; dom. 16. opibus, contentione, precibus, periculis denique; ib. 30. civitatinm, nationum, provinciarum, regum, orbis denique terrarum; ib. 75. vi, lapidibus, ferro, servitio denique concitato; Sest. 53. patris, avi, proavi, maiorum denique suorum omnium; ib. 126. oculi, supercilia, frons, vultus denique totus; Piso 1. animo ... consilio, fide, gravitate, vigilantia, cura, toto denique munere consulatus omni officio tuendo; ib. 23. memoriam consulatus tui, facta, mores, faciem denique ac nomen; ib. 96. amplissimus civitatis gradus, sella curulis, fasces, imperia, provinciae, sacerdotia, triumphi, denique imago ipsa: Rab. Post. 16. inris publici, moris maiorum, rei denique publicae; Milo 70. omnia municipia, praefecturas, colonias, totam denique Italiam; Phil. II, 58. suo studio, consilio, patrimonio denique; ib. IV, 2. saltatores, citharistas, totum denique comissationis Antonianae chorum; ib. V, 15. te consularem ant senatorem, denique civem putes? ib. VII, 5.

b. **Adjectiva und Zahlwörter:** in homines alienissimos, denique inimicissimos; Quinct. 51. quaternos denarios, quinos, denos denique ant vicenos coget alius; Verr. III, 220. omnibus acerbum, indignum, luctuosum denique videbatur; ib. IV, 99. proximo, altero, tertio, denique reliquis cousecutis diebus; Phil. I, 32.

c. **Verba:** pulsus, fugatus, ejectus denique; Caecin. 50. sacella suffossa, inaedificata, oppressa, summa denique turpitudine foedata esse; har. resp. 32.

2. **erweiterte Satztheile und ganze Sätze:** eques Romanus locuples, sui negotii bene gerens, denique is, quem ... procuratorem Romae reliquit; Quinct. 62. Burrieni, qui iuiuriam decernebat, omnium denique illorum, qui ..; ib. 69. si ... satis daret et iudicium accipere vellet, denique omnia, quae postulares, facere voluisset; ib. 83. mores feros immanemque naturam et vitam vitiis ... deditam [et] denique omnia ad perniciem profligata; Sex. Rosc. 38. nonne satis fuit eis gratias agi? denique ... honoris aliquid haberi? ib. 108. delubra omnia ... depeculatus ‖depopulatus‖ est, deum denique nullum Siculis ... reliquit; Verr. a. pr. 14. reliquae ... tam graves civitates, tota denique Sicilia; ib. II, 14. quem ... Romam deducere, dare potestatem indicandi, incolumem denique servare quaestioni; Cluent. 157. nomen huius rei publicae, sedem urbis atque imperii, denique hoc templum Iovis; leg. agr. I, 18. pacem externam, libertatem propriam generis ... vestri, otium domesticum, denique omnia, quae vobis cara ... sunt; ib. II, 9. privatorum pecunias angeri, publicas exhauriri; denique ... reges in civitate constitui; ib. 15. urbis copiosissimae ... iudex, arbiter, dominus, rex denique opulentissimi regni; ib. 43. adimi Sullanos agros vobisque dividi aut denique minui privatorum possessiones; ib. III, 3. salus rei publicae, consulare officium, consulatus denique ipse; Rabir. 2. secedant improbi, secernant se a bonis, ... muro denique ... discernantur a nobis; ... sit denique inscriptum in fronte unius cuiusque quid de re publica sentiat; Catil. I, 32. mens sana cum amentia, bona denique spes cum omnium rerum desperatione confligit; ib. II, 25. aspectus urbis, possessio libertatis, lux denique haec ipsa; ib. IV, 16. non adimo ... ingeniorum acumen, dicendi copiam, denique etiam, si quae sibi alia sumnut, non repugno; Flacc. 9. vitam omnium civium, statum orbis terrae, urbem hanc denique; Sulla 33. tribuniciis ... rogationibus, interfectis iuimicis denique; sen. 38. deprecante Cn. Pompeio, omnibus hominibus faventibus, dis denique ... comprobantibus; Quir. 18. cum ... coudemnari non potuerim, qui accusatus non sim, denique ne pulsus quidem ita sim, ut ..; dom. 88. disturbari tecta, diripi fortunas, patriae denique causa patriam ipsam amittere; ib. 98. petita est auctoritas vestra, ... consensio bonorum omnium, totius denique civitatis status; har. resp. 45. senatus sollicitus, vos ... excitati, Italia cuncta permota, omnes denique ... cives; Sest. 25. ut meam cansam snsciperent, agereut, aliquid denique ad senatum referrent; ib. senatum ... tollere, equitum Romanorum preces aspernari, civium ... ius ... pervertere; ib. 30. tanto studio senatus, consensu tam incredibili bonorum omnium, tam parato, tota denique Italia ... expedita; ib. 36. tribum suam non tulit, Palatinam denique ... perdidit; ib. 114. speremus quae volumus ..; cogitemus denique ..; ib. 143. Albinovanum ... nulla tecum locutum ..., denique contiones P. Sestii scriptas ... te Albinovano dedisse; Vatin. 3. omnium civium desiderio, ipsius denique rei publicae luctu; ib. 7. cuius desiderio ... forum maestum, muta curia, omnia denique bonarum artium studia silnerunt; ib. 8. si cognati respnunt, ... adfines erubescunt, strumae denique ab ore improbo demigrarunt; ib. 39. ipsius confessione, multorum oculis, facinoris denique voce; Cael. 66. fide illius populi, iustitia nostra, vetustate denique ipsa; Balb. 34. qui vos non ... animo aspernetur, recordationem denique ipsam ‖recordatione d. ipsa‖ consulatus vestri perhorrescat; Piso 45. tractus ille celeberrimus, Venafranus, Allifanus, tota denique nostra illa ... regio; Planc. 22. quam ob rem senatus ... tribus edi voluerit ... neque eandem editionem transtulerit in ceteras causas, de ipso denique ambitu reiectionem fieri voluerit; ib. 36. squalent municipia, adflictantur coloniae, agri denique ipsi ... civem desiderant; Milo 20. multi ... in suspicionem caderent, tota denique rea citaretur Etruria; ib. 50. domi una eruditi, militiae contubernales, post adfines, in omni denique vita familiares; Ligar. 21. spectarem curiam, intnerer forum, caelum denique testarer ipsum; Defot. 6. consulibus missis, Caesare ornato, sagis denique sumptis; Phil. XIII, 23. ubi terrarum sit, quid agat, vivat denique an mortuus sit; ib. 33.

3. **mit Wiederholung desselben Wortes:** a. **vollständige Wiederholung:** *a.* Substantiva: leges: legum ministri magistratus, legum interpretes indices, legibus denique idcirco omnes servimus, ut ..; Cluent. 146.

os: s. *β.* qui? Verr. I, 127.

res: tot res tam pretiosas, omnis denique res, quae alicuins pretii fueriut; Verr. IV, 8.

servi: hos ludos servi fecerunt, servi spectaverunt, tota denique hoc aedile servorum Megalesia fuernnt; har. resp. 24.

sodalis: cur sodalis uxorem, sodalis socrum, domum denique totam sodalis mortui contra te testimonium dicere (cogis)? Verr. I, 94.

β. Adjectiva und Pronomina: alter —

alter: alter advolarat subito ...; alter eam legem sibi statuerat, ut ...; denique alter ad evertendam rem publicam praesidia quaerebat, alter ad conservandam; Phil. X, 12.

ecquis: ecqua civitas est ..., rex denique ecquis est qui ..? Verr. IV, 25.

hic: quasi hoc mihi non satis sit ad crimen ..., hoc denique, quod concedit; Verr. IV, 59. hoc concursu hominum litteratissimorum, hac vestra humanitate, hoc denique praetore exerceute indicinm; Arch. 3. hoc iuris in hac civitate ... dico fuisse; hoc nobis esse a maioribus traditum; hoc esse denique proprium liberae civitatis, ut ..; dom. 33. esse hanc (gloriam) unam, quae ...; hanc denique esse, cuius ..; Milo 97. hunc igitur ego consulem, hunc civem Romanum, hunc liberum, hunc denique hominem putem? Phil. III, 12. f. quisquam; Verr. III, 184. *y.* dico.

ille: an ille praetor, ille vero consul ..., ille denique vivus mali nihil fecisset? Milo 90.

is: haec quis tulit? is, qui auctoritati senatus ... paruit, denique is tulit, cui ..; Muren. 47. ea decreta publicanorum, ea coulegiorum, ea denique generum ... omnium; Piso 41. „enm (occidi), cui nihil umquam nefas fuit ...; enm, qui aedem Nympharum incendit ...; eum denique, cui iam nulla lex erat"; Milo 74.

nemo: nemini licitum est contra dicere; nemo denique, ut defenderet contrariam partem, laborabat; Cluent. 130. quod nemo bonus, nemo denique civis est, qui ..; Piso 45.

nihil: nihilue tibi venit in mentem existimationi tuae consulere? nihil denique capiti ... providere? Verr. III, 131. nihil in aedibus ...; nihil in locis communibus ...; uihil apud Siculum, nihil apud civem Romanum, denique nihil istum ... tota in Sicilia reliquisse; ib. IV, 2. nihil de illo umquam secus esse existimatum, nihil denique praeiudicatum; Cluent. 124. nihil se testibus, nihil tabulis, nihil aliquo gravi argumento comperisse, nihil denique causa coguita statuisse; ib. 126. nihil me mutum potest delectare, nihil tacitum, nihil denique eius modi, quod ..; Catil. III, 26. nihil igitur illa vicinitas redolet? nihil homiuum fama? nihil Baiae denique ipsae loquuntur? Cael. 47.

nullus: nulla in iudiciis severitas, nulla religio, nulla denique iam existimantur esse iudicia; Verr. a. pr. 43. nullam graviatem, nullam constantiam, nullum firmum ... consilium, nullam denique ... fidem; Flacc. 36.

nullus — nihil: nullas a me opes P. Sullam, nullam potentiam, nihil denique praeter fidem defensionis exspectare; Sulla 21.

omnes: omnes legati ..., omnes equites Romani ..., omnes negotiatores ..., denique omnes ... socii; Font. 32. omnes orae atque omnes exterae gentes ..., denique maria omnia; imp. Pomp. 31. omnes adsunt omnium ordinum homines, omnium denique aetatum; Catil. IV, 14. omnes societates, omnes ordines, omnes, qui aut re aut spe denique sunt bona; dom. 142. omnes illius praesigiae, illius [fillinc||, inqnam omnes fallaciae, omnia denique ab eis mimorum argumenta nata sunt; Rab. Post. 35. omnis reges ..., omnis liberos populos, omuis socios, omnis provincias, omnia denique omnium arma; Deiot. 15.

quantus: quantam exspectationem ..., quantam auditorum multitudinem ..., quantam denique audientiam; div. Caec. 42. quanti haec eorum iudicio ... aestimentur, quanti venire soleant, quanti ... venire possent, denique ipse Verres quanti aestimet; Verr. IV, 13. quantnm ad alias voluptates ... concediitur temporum, quantum alii tribuunt tempestivis conviviis, quantum denique alveolo; Arch. 13.

qui: qui diligebant hunc ...; qui admirabantur hunc ...; qui denique huius nomen audierant ...; Qu. Rosc. 29. id, quod ego non quaero, quod denique ... tamen ... quaeri oporteat; Verr. V, 11. qui socrum, qui uxores, qui ... fratrem .. ipsum, qui denique suos liberos interfeceriit; Cluent. 125. quos privatae fortunae, quos communis res publica, quos denique libertas ... excitavit; Catil. IV, 16. qui non illum ... quaesitus cotidiani locum, qui non cubile ... suum, qui denique non cursum ... salvum esse velint; ib. 17. qui ordinem, qui fortunas, qui amplissimam rem publicam, qui patriam ..., qui denique nosmet ipsos nobis reddidistis; sen. 1. quem honos, quem dignitas, quem causa, quem res publica tuebatur, cuius denique pecunia nou expetebatur; dom. 46. qui senatum ... traderent, qui ... vetarent, quibus inspectantibus domus ... diriperctur, qui denique ... iuberent; ib. 113. quod mediocres homines, quod nullo usu ... praediti militari, quod librarioli denique *se* scire profiteantur; Balb. 14. *quod M. Crassum*, quod Q. Metellum, quod denique ... patrem sunm facere viderat; Balb. 51.

quis? quis enim hoc fecit umquam? quis denique conatus est facere? Verr. III, 168. quis eum senator appellavit? quis salutavit? quis denique ita aspexit ut ..? Catil. II, 12. quis reliqua praestaret? cui ||restaret? quod, quid|| denique erat dubium quin ..? Sest. 43. num petivit? ... num quis obiecit? num quis denique fecisset mentionem? Cael. 56. quis te illis diebus sobrium, quis agentem aliquid ..., quis denique in publico vidit? Piso 22. quis enim te aditu, quis ullo honore, quis denique communi salutatione dignum putet? ib. 96. — quid? quid ageret, tacuret responderet, quid faceret denique; Verr. III, 62. quid *id* ad causam possessionis? quid ad restituendum eum ...? quid denique ad ius civile? Caecin. 35. quid agat, quid moliatur, quid denique cotidie cogitet; Cluent. 194. quid? ut *eis* agerentur gratiae ...? quid? ut ad illam diem ... conveninent? quid denique illo die ..? sen. 27. quid illa ... milia? quid nostri equites Romani? quid senatus? quid denique omnes boni? dom. 56. quid gravitas, quid iutegritas, quid magnitudo animi, quid denique virtus valeret; Sest. 60.

qui? qui deus appellandus est? cuins hominis fides imploranda est? qui denique questus ... inveniri ... potest? Quinct. 94. quo ore iste ceteros homines ..., quo ore homines rusticanos ..., quo denique ore ... libertinos homines solitus sit appellare; Verr. I, 127. quam tu domum, quam urbem aditi, quod fanum denique? ib. II, 52. quod ius nobis, quam condicionem vobismet ipsis, quam denique civitati legem constituere velitis; Caecin. 40. quas spoliationes, quas pactiones, quam denique ... nundinationem iuris ... fore putatis? leg. agr. I, 9. cuius ordinis, cuius generis, cuius denique fortunae studia? Phil. I, 30.

verschiedene Fragewörter: quo confugient socii? quem implorabunt? qui spe denique ... tenebuntur? Verr. V, 126. quid agat, quo modo aggrediatur iudicem, qua denique digitum proferat; Caecin. 71.

quisquam: hoc quemquam ferre posse? hoc quemquam denique ... animo aequo audire arbitrare? Verr. III, 184. mihi cuiusquam salus tanti fuisset, ut ...? veritatem .. contaminarem aliquo mendacio? quemquam denique ego iuvarem, a quo ..? Sulla 45. f. b. si; Verr. II, 17.

tu: tu mihi etiam legis Porciae, tu C. Gracchi, [tu horum libertatis,] tu cniusquam denique hominis popularis mentionem facis? Rabir. 13. — vos me ... convertistis; vos denique ... lumen ... praetulistis; Sulla 40.

tuus: tua mens liberalis conscia, tua domus popularis ministra, tua denique hospitalis illa Venus aditutrix esse non debuit; Cael. 52.

ullus: signum ullum, tabulam pictam, ullum denique ornamentum urbis; Verr. IV, 133.

y. Verba: accuso: accusant ei, qui ... invaserunt ...; accusant ei, quibus ... bono fuit ...;

accusant ei, qui ... cupierunt ...; denique accusant ei, quos populus poscit; Sex. Rosc. 13.

dico: hoc nauarchi reliqui dicunt; hoc ... civitas publice dicit; hoc Amestratini ... publice dicunt; tuus denique testis ... hoc dicit; Verr. V, 133.

laboro: quanto opere laborare soleatis ...; voltu denique laboratis ne ..; Font. 28.

mitto: mitto vincla, mitto carcerem, mitto verbera, mitto securis, crucem denique illam praetermitto; Verr. III, 69.

nego: negaut id ... fieri posse; fas denique negant esse; Verr. II, 127.

possum: potestne igitur nostra maiestas ... conservari ...? potest esso ulla denique maiestas, si ..? Balb. 37.

scio: sciuut haec omnes nobiles, sciunt boni viri, sciunt denique nostri homines, sciunt mediocres negotiatores; Flacc. 73.

sum: erat .. frater eius regis, qui ..., erat eodem genere ..., denique erat rex; Sest. 57. nt sibi ... sit in nostris castris, sit in imperatorum praetoriis, sit denique inter signa ... locus; Balb. 40.

ô. Tartiteln: a: a conspectu parentum ac liberum, denique a libero spiritu; Verr. V, 23. a verberibus, ab unco, a crucis denique terrore; Rabir. 16. i. cum; Phil. I, 37.

ad: ad honestatem, gravitatem ..., ad omnis denique virtutes; Muren. 60. vgl. non; imp. Pomp. 40. si; Verr. V, 171.

ante quam: ante quam aditum in ius esset, ante quam mentio denique controversiae facta esset ulla; Verr. II, 55.

au: aut causa criminis aut facti suspicio aut qualibet denique vel minima res; Sex. Rosc. 8. aut industria aut opera probata aut frugalitatis existimatione praeclara aut denique ... adsiduitate; Verr. I, 101. in extrema .. aut media aut aliqua denique parte quaestionis; Cluent. 185. nt ... me ... aut otium meum abstraxerit aut voluptas avocarit aut denique somnus retardarit; Arch. 12. ne in praedae quidem societate mancipem aut praedem ... aut denique suffragii latorem in ista tua proscriptione; dom. 48. aut amicos tuos aut inimicos meos aut denique eos, quos ..; Planc. 40.

cum: „cum frumentum imperarem, cum stipendium cogerem, cum aliquid denique rei publicae causa gererem; Verr. I, 70. cum ad arma consules ... evocassent; cum armatus M. Aemilius ... constitisset ..., cum denique Q. Scaevola ... animi vim .. ostenderet; cum L. Metellus, Ser. Galba ... arma cepissent; cum omnes praetores ...; cum hic C. Curio, cum denique omnes clarissimi viri cum consulibus essent; Rabir. 21. cum omnes principes ... censebant; cum denique homines ... venerunt; dom. 90. cum a summis, mediis, infimis, cum denique ab universis hoc idem fit; Phil. I, 37.

cum (Verb.): cum Mario, Scauro ..., cum bonis denique omnibus; Rabir. 21.

cur: cur his per te frui libertate sua, cur denique esse liberos non licet? Flacc. 71. cur sibi hoc oneris imposueris, cur se potissimum delegeris, cur denique se divinare malueris; Planc. 46.

in: in meis agris atque in mea civitate, denique in eis locis, in quibus [eis]; Verr. III, 193. in foederibus, pactionibus ..., in universo denique belli iure; Balb. 15. neque solum in ipsum, sed in eius socios ..., in totam denique M. Antonii domum; Phil. XII, 17. vgl. nou; Catil. II, 1.

istinc: si istinc pecunia, istinc Staienus, istinc denique omnis fraus ... est; Cluent. 83.

-ne: conatusne sis, voluerisne, denique ... cogitarisne; Vatin. 19.

ne: ne carcer, ne catenae, ne verbera, ne secures, ... ne denique etiam exsanguia corpora mortuorum, ne maeror parentum ... quaestui possit ||posset|| esse; Verr. V, 130. ne quid totius vitae splendor ... noceat, denique ne ea soli huic obsint bona M. Catonis; Muren. 58. ne ... memoria (mea) nimia videretur, ne denique ... diligentia crudelis putaretur; Sulla 43. ne hostis appelletur, ne hanc labem ... reliuquat ..., ne denique hic miser ... proditoris filius nominetur; ib. 88.

nec: nec vis temporum nec potentia magistratuum nec res iudicata nec denique universi populi Romani potestas; dom. 80. uec numero Hispanos nec robore Gallos uec callidilate Poenos nec artibus Graecos nec denique hoc ... domestico ... sensu Italos ... superavimus; har. resp. 19.

nisi: nisi huic urbi, nisi dis penatibus, nisi aris ..., nisi denique uaturae ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.

non: non condicio, non sponsio, non denique ulla ... postulatio; Quinct. 71. uou vim? non scelus? non latrocinium? non denique omuia potius, quam ..? ib. 82. non gratia, non coguatione, non aliis recte factis, non denique aliquo mediocri vitio; Verr. a. pr. 47. non avaritia (illum) ... ad praedam aliquam devocavit, non libido ad voluptatem, non amoenitas ad delectationem, non nobilitas urbis ad cogitionem, non denique labor ipse ad quietem; imp. Pomp. 40. non (timuisse) limen cubiculi? non cubile filiae? non parietes denique ipsos? Cluent. 15. non admiratur audaciam, non impudentiam aspernatur, non denique illam Oppianici domum ... reformidat; ib. 27. uon ... culpa delicti, non invidia vitae, non denique veteres ... inimicitiae; Rabir. 2. non in campo, non in foro, non in curia, non denique intra domesticos parietes pertimescemus; Catil. II, 1. non campus ..., non curia ..., non domus ..., non lectus ..., non denique haec sedes honoris; ib. IV, 2. non conlegium, non ... pontificem, non denique * adulesceutem quemquam; dom. 118. non mo magis violavit ..., non denique in me sceleratior fuit; har. resp. 5. nou re, non verbo, nou voltu denique; Balb. 58. ſ. ß. qui; Catil. IV, 17. ai; Verr. V, 171.

non — nondum: non legibus datis, non auditis verbis imperatoris, nondum denique bello confecto; leg. agr. II, 62.

num: num quis testis Postumum appellavit? ... num accusator? num denique ... Postumi nomen audistis? Rab. Post. 10. num Latine scit? num est ex iudicum genere et forma? num ... leges nostras moresve novit? num denique homines? Phil. V, 13. ſ. ß. quis? Cael. 56.

prius: „prius undis flamma“, nt ait poëta nescio quis, prius denique omnia; Phil. XIII, 49.

quando: quando enim hoc non factum est, quando reprehensum, quando non permissum? quando denique fuit nt ..? Cael. 48.

quod: quod multis benigne fecerit, pro multis spoponderit ..., quod denique omnibus officiis ... Atinatem praefecturam comprehenderit; Planc. 47.

si: si te nihil impediret, si voluntas eadem maneret, si valeres, denique si viveres; Quinct. 82. si humano modo, si usitato more, si denique uno aliquo in genere peccasset; Verr. II, 9. si cuiquam genteri hominum ..., si cuiquam ordini ... probatus sit ..., si cuiquam denique ... temperavit; ib. 17. si haec non ad civis Romanos, non ad aliquos amicos ..., denique, si non ad homines ... deplorare vellem; ib. V, 171. si eam (opinionem) ratio conveller, si oratio labefactabit, si denique veritas extorquebit; Cluent. 6. quid? si omues societates venerunt ...? quid? si multi homines ...? quid? si illa ... natio candidatorum? si denique ipse accusator ... venit? Muren. 69. quae si per alios agerent, si denique per populi nomen ... multitudinem concitassent; Flacc. 96. sin te potentia mea, si dominatio, si denique aliquod dictum ... movet; Sulla 25. si umquam vos eos ... fore putasset, si denique imaginem iudiciorum (futuram) ... credidisset; Sest. 30. si hoc in urbe, in hortis, si in Baiarum illa celebritate faciat ||faciet||, si denique ita se gerat ||geret||; Cael. 49. si ad clarissi-

mum generum redire properaret, si in Capitolium invehi ... gestiret, si denique timeret casum aliquem; prov. cons. 35. si ... voluit ..., et si ... putabatis ..., et si .. habeo testem ...: si denique Cn. Pompeius idem mihi testis ... est; prov. cons. 43. si doces tabulis ...; si denique nitere testibus; Scaur. 18. si umquam de bonis ... viris, si umquam de bene meritis civibus potestas [vobis] iudicandi fuit, si denique umquam locus ... delectis viris datus est; Milo 4. quae si non probaret, si tibi penitus inhaesisset ista suspicio ..., si denique Italia ... numquam esset conquisitura; ib. 68.

tam (tantus): tantam mansuetudinem, tam inusitatam ... clemeutiam, tantum ... modum, tam denique incredibilem sapieniam; Marcell. 1.

ubi: ubi erant ceteri creditores? denique hoc tempore ubi sunt? Quinct. 74. ubi muli? ubi tabernacula? ubi tot tantaque ornamenta ...? denique ubi praefecti, ubi tribuni tui? Verr. V, 83. „ubi studia municipiorum? ubi Italiae voces? ubi denique tua illa ... defensio?“ Milo 94.

vel: vel nescio vel non dico vel denique ... si dicerem, sed impune tamen deberem dicere; Plauc. 16.

umquam: f. si; Milo 4.

ut: ut ... accusatorem veterem compararent ..., denique ut ... tempore ipso pugnarent; Sex. Rosc. 28. ut naturam ipsam vinceret, ut amorem ... eiceret ..., ut denique patrem esse sese obliviscerentur; ib. 53. ut arare, ut pascere, ut negotiari libeat, ut denique sedes ... conlocare; Verr. II, 6. ut certo tempore ami, ut ibidem, [in Sicilia,] denique ut lege Hieronica venderent; ib. III, 14. ut venenum, ut insidiae, tacinus denique ipsum ut manifesto compreheuderetur; Cael. 64.

utrum: utrum de te aratores, *utrum negotiatores*, utrum denique Siculi universi bene existimeut; Verr. II, 167.

b. **unvollständige Verbindung** (ebti bei denique): hic: hunc civitati, huic rei publicae, huic urbi, ... viris his ..., horum bouis ..., denique deorum immortalium delubris; Vatiu. 10.

omnis: ad omnis columnas, omuibus etiam *in* intercolumniis, in silva denique; Verr. I, 51. omnia signa ..., omne ebur ... omnis undique tabulas pictas, deorum denique simulacra; ib. II, 50. omnis hominis libidines, omuia stupra, omnia ceuarum ... genera, adulteria denique eius; Piso 70.

qui: qui iuvidiam Sullanorum agrorum ferre non possint; qui vendere cupiaut ..; perdere iam denique illos agros ... velint; leg. agr. II, 68.

ex: qui ... ex civitatibus suis, ex provincia, denique bonis ... omnibus ereptis profugerunt; Verr. III, 128.

hinc: hinc honestas, illiuc turpitudo; hinc continentia, illinc libido; deuique aequitas, temperantia ... certant cum iniquitate, luxuria; Catil. II, 25.

non: repete a Decimo, non pecuniam, non praedia, socrum denique sibi habeat; Flacc 73.

quam: quam multa M' Aquilius audivit ...? quam multa L. Cotta? denique P. Rutilius? Font. 38.

4. **in selbständigen Schlußsätzen:** a Cn. Dolabella denique praetore postulat, ut ..; Quinct. 30. heres ... ad te ipsum venit in agrum communem; eo denique, ubi ... res erat; ib. 38. denique ex hoc ipso saltu ... servos privatos Quinctii omnis exctos non esse; ib. 90. denique ipsius inimici voltum superbissimum subiit; ib. 97. denique nihil tam vile ... est, cuius partem ullam reliqueriut; Ses. Rosc. 71. ei denique ... Sex. Roscio temporis illius acerbitatem ... obicient? ib. 81. denique etiam illud suspicor, omnino haec bona non venisse; ib. 127. denique de iniuria ... neminem nostrum graviorem iudicem esse oportet quam te ipsum; div. Caec. 58. minari denique divisoribus ratio non erat; Verr. a. pr. 24. ipse denique Cn. Pompeius cum primum contionem ... habuit .; ib. 45. pro se quisque manus adfert; aqua denique ferventi ... Philodamus perfunditur; ib. I, 67. denique ille ipse M. Marcellus ... superatis hostibus temperavit; ib. II, 4. omnes denique hoc in hac causa intellegeut; ib. 157. damna denique .. nulla tanta sunt, quae ..; ib. III, 60. omnis denique agros decumanos ... C. Verri ex omni reliquo vectigalis fuisse; ib. 108. regna denique [etiam] omuia de nostris ... iuiuriis expostulant; ib. 207. denique quae ornamenti causa fuerunt, non requirit; ib. IV, 18. navem denique maximam ... apud istos faciundam curavit; ib. 28. denique non opinor negaturum esse te .; ib. 44. hauc navem denique maximam a Mamertinis datam ... fatebuntur; ib. 150. denique ... id quoque munus ... Mamertinis remisisti; ib. V, 52. denique Syracusas totas timet; ib. 69. denique proximus lictor ... oculos misero tundere vehementissime coepit; ib. 142. denique ... isto absoluto ... de multis mihi crescere licebit; ib. 173. denique ... nemo est civis Romanus qui sibi ulla excusatione utendum putet; Font. 46. denique imperium domesticum nullum erit, si ..; Caecin. 52. denique nimia ista ... potentia in hoc solo genere quiescit; ib. 71. deuique .. ne pretio quidem corrumpi iudex ... potest; ib. 72. quod deuique genus esse belli potest, in quo ..? imp. Pomp. 28. denique illa definitio iudiciorum aequorum ... retineatur; Cluent. 5. quod in hoc uno denique falsae infamiae finis ... reperiatur; ib. 7. ipsa denique nuper Larino ... Romam advolavit; ib. 18. denique omnis accusatio ... veneni deprehensione conclusa est; ib. 50. denique hoc loco causa testibus honestissimis hominibus premebatur; ib. 53. censores denique ipsi saepe numero superiorum censorum iudiciis ... non steterunt; ib. 122. unum denique ||aliquod|| a Cluentio profectae pecuniae vestigium ostende; ib. 124. totius denique huius ab illa est ... adornata comparatio criminis; ib. 191. eum denique nos agrum P. Rullo concessisse, qui ..; leg. agr. I, 21. reus denique, quo minus xvir fieri possit, non excipitur; ib. II, 24. denique ... nihilne interest utrum ..? ib. 46. „denique eos fundos ... sine ulla cura possidebit“; ib. III, 14. mors denique si proponitur, in libertate morimur; Rabir. 16. tu deuique, Labiene, quid faceres? ib. 22. denique, quotienscumque me petisti, per me tibi obstiti; Catil. I, 11. deos denique immortalis ... auxilium esse laturos; ib. II, 19. denique ita me in re publica tractabo, ut ..; ib. III, 29. denique ipsum latorem Semproniae legis ... poenas rei publicae dependisse; ib. IV, 10 in omni denique iure civili aequitatem reliquerunt; Murem. 27. sit denique in civitate ea prima res, propter quam ..; ib. 30. denique ... non dicere pro nobis ... possunt; ib. 71. ad omue denique periculum ... solus opponitur; ib. 87. denique hoc primus frater meus in Asia fecit; Flacc. 33. audiamus igitur Sextilium; fratres denique ipsi prodeant; ib. 35. in qua tribu denique ista praedia censuisti? ib. 80. num denique gravius esse iudicium? Sulla 3. denique istam ipsam personam vehementem ... natura ipsa detraxit; ib. 8. omnes deuique illi Marcelli ... uon sine communi omnium nostrum laude decorantur; Arch. 22. vestros denique honores, quos eramus gradatim singulos adsecuti, nunc a vobis universos habemus; Quir. 5. denique omnes ... rerum mearum gestarum auctores ... fuerunt; ib. 16. denique ... sic ulciscar facinora eorum ||facinorum, al.|| singula, quem ad modum ..; ib. 21. ego denique ... in senatum nomiuatim vocabar; dom. 15. tua denique omnis actio ... fuit omnia ... rescindi oportere; ib. 40. denique de mea causa ... iam omnes urbes ... iudicarunt; ib. 44. ut ... denique ... tota causa iudiciumque sublatum sit; ib. 45. deuique etiam ille noviusus Ligus .. mortem eius se velle persequi dixit; ib. 49. denique universus senatus ... „gratias agendas“ censuit „civitatibus eis“; ib. 85. denique ipsi di immortales

... idcirco mihi videntur fructum ... gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem ... revocasse; ib. 143. quae denique nostri maiores tam sancta duxerunt, ut ..? har. resp. 28. denique ipsum corpus tenuissima de causa saepe conficitur; ib. 39. quam denique tam immanem Charybdim poëtae fingendo exprimere potuerunt, quae ..? 59. denique etiam sermones ansas dabant ‖ sermonis a. dabat ‖; Sest. 22. denique videbatur ea coudicione tam fortis fuisse, ut ..; ib. 37. non haec denique a me tum tamquam fata ... canebantur? ib. 47. denique ... mortem ... ego vir consularis ... timerem? ib. 48. denique ex bellica victoria non fere quemquam est invidia civium consecuta; ib. 51. numquando denique erit tam oppressus senatus, ut ..; ib. 52. (num quis) eas deuique omnis res ... commiserit, quarum ..? Vatin. 34. ubi denique est in ista suspicione Caelii nomen auditum? Cael. 15. „non denique modo te Q. Metelli matrimonium tenuisse sciebas?“ ib. 34. cui denique commisit? ib. 57. lux denique longe alia est solis ac lychnorum; ib. 67. quod volent denique homines existiment; prov. cons. 24. si denique aliquid [quod] non contra ac liceret factum diceretur ..; Balb. 7. vos denique, mutae religiones, imploro; ib. 13. ipsa denique Iulia ..., qui fundi populi facti non esseut, civitatem non haberent; ib. 21. servos denique ... persaepe libertate ... donari videbamus; ib. 24. Gabinium denique si vidissent uvirum vestri illi unguentarii, citius agnovissent; Piso 25. numerandus est ille annus denique in re publica, cum ..? ib. 26. deprehensus denique cum ferro ... is, quem ...; ib. 28. denique nullam mihi poenam videtur habere id, quod ..; ib. 96. denique, etiam si indicta, non ... sanctitas duatur ad iudicandum; Planc. 9. honos, qui eis denique debet esse iucundus, quorum ..; ib. 50. bona denique reus *ne retinere voluisse ... videretur*; Scaur. c. 2 § 4. si denique in illa bona invadere nullo modo potuisset nisi mortuo Bostare; ib. omnium ‖ omnia tum ‖ denique in illum odia civium ardebant desiderio mei; Milo 39. hoc denique ipso die, si quae vis est parata ..., deposco; ib. 100. pax denique per eum ... confirmata est; Phil. I, 2. omnia denique ... uni accepta referemus Antonio; ib. II, 55. denique ... nomen ipsum legatorum hunc ..; populi Romani restinguet ardorem; ib. V, 25. „denique quid non aut probastis aut fecistis, quod ..?“ ib. XIII, 34. denique ... milites imperatorem reliquerunt; ib. 35. ipse denique fatetur ..; ib. 36. „denique summa iudicii mei spectat huc, ut ...“ ib. 46. cum hoc pacem M. Lepidus ... denique aut vellet aut fieri posse arbitraretur? ib. 49. non denique ... L. Sisenna bonorum Cn. Cornelii possessionem ... P. Scipioni ... dedisset; Fr. B. VI, 18. denique illi magnae potuerunt; ib. VIII, 17.

II. **Zeit**: 1. **alter**: ei (operarii) denique illud (signum) ... sustuleruut; Verr. IV, 77. Milonis consulatus, qui vivo Clodio labefactari non poterat, mortuo denique temptari coeptus est; Milo 84. (qui. I, 3, a, *β*. qui; Verr. V, II. — 4. Verr. I, 67. Piso 28. Phil. XIII, 35).

2. **mit andern Zeitbestimmungen**: annus: ne is ... sexagesimo denique anno dedecore ... notetur; Quinct. 99.

ante: denique aliquanto ante in provinciam iste proficiscitur; Verr. I, 149. re denique multo ante Gadibus inaudita ... * senatus consulta fecerunt; Balb. 41.

biennium: post biennium denique appellas; Quinct. 41.

dies: postea quam ... classis est .. Pachynum quinto die denique appulsa; Verr. V, 87.

ad extremum: boni ... ad extremum ipsa denique necessitate excitantur; Sest. 100.

hora: eum mortuum postridie hora decima denique ei nuntiabatur? Milo 48.

iam: eo iam denique adducta est, uti ..; Cluent. 199.

Kalendae: Kalendis ei denique Martiis nascetur repente provincia; prov. cons. 37.

nunc: nunc denique praeturae (rationem) ... usque ad hoc tempus non rettulit; Verr. I, 98. denique nunc vide quid ..; ib. II, 114. uuuc deuique incipiunt credere ..; imp. Pomp. 41. quod nunc denique patefactum est; Cluent. 189. nunc denique materculae suae festivus filius ... purgat se per epistulam; Flacc. 91. ut nunc denique de vita hominis ... dicam; Sulla 69. nunc denique est perfectum ut ..; prov. cons. 33. nunc denique ... sibi facinoris suspicioueni ... obstare; Milo 96.

tum: tum denique vocem accusatoris audiat? Quinct. 43. cum ... Caecilius tum denique se aliquid futurum putet, si ..; div. Caec. 49. tum deniique se ad ea ... responsuros esse arbitrantur; Verr. a. pr. 31. tum nobis denique responderi, cum ..; ib. 54. nt ... tum denique testem interrogarem; ib. I, 29. tum denique recte indicari posse, si ..; ib. II, 1. hoc ei tum denique in mentem venisse; ib. 64. tum denique nomen eius ... deferemus; ib. 142. tum amittitur haec civitas denique, cum ..; Caecin. 100. Oppianicum reum factum esse tum denique, cum ..; Cluent. 80. tum denique in familiae luctum ... nupsit; ib. 188. ut ... tum denique emeret a quibus vellet; leg. agr. II, 64. tum denique ager cnetur, cum ..; ib. 67. tum denique interficiere, cum ..; Catil. I, 5. ut morte eius nuntiata tum denique bellum confectum arbitraretur; Muren. 34. tum denique quid Tmolitae ... existiment audiemus; Flacc. 5 (3. 26). tum deuique ei resistebam; Sulla 19. ne si arguerer quidem tum denique, cum esset interrogatus, id mihi criminosum videretur; ib. 38. hanc ego devotionem capitis mei, cum ero in meas sedes restitutus, tum denique convictam esse ... putabo; dom. 145. tum quaeram denique ex quo iste fonte senator emanet; Cael. 19. haec mihi sunt tractanda ... tum denique, cum respondero criminibus; Planc. 4. quibus rebus explicatis tum denique ad hoc ... crimen accedam; Scaur. 22. tum denique obsecrabo obtestaborque vos ..; Milo 6. qui mihi tum denique se salutem putavit reddere, si ..; Ligar. 7. tum denique liberati ... videbamur; Phil. I, 32. tum vero denique filium neque seduxit; ib. IX, 9. tum denique amplissimi honoris nomen obtinebis; ib. X, 6.

denoto, bezeichnen: qui uno nuntio atque nna significatione [litterarum] civis Romanos necandos trucidandosque denotavit; imp. Pomp. 7.

dens, Zahn: I. decipiunt: non enim nos ... dentes putridi deceperunt; Piso 1.

II. dono: praefectum regium dentis eburneos ... e fano sustulisse ... Masinissaeque donasse; Verr. IV, 103.

repono: qui eos dentis reponerent; ib.

III. carpere: non illo inimico, sed hoc maligno ‖ maledico ‖ dente carpnnt; Balb. 57.

dentatus, mit Zähnen: in auctiono ... aduncam ex omni parte dentatam et tortuosam venire serrulam; Cluent. 180.

denudo, entblößen: ne denudetur a pectore; Verr. V, 32.

denuntiatio, Anzeige, Ankündigung, Androhung: I. sum: quamquam ... non est illa legatio, sed denuntiatio belli; Phil. VI, 4. quamquam illa legatio non est — denuntiatio est; ib. VII, 14.

II, 1. pareo: facile vero huic denuntiationi parebit; Phil. VI, 4. huic denuntiationi ille pareat? ib. 5.

2. ingredior in: postea quam in statu accusandi denuntiationem ingressus es; Muren. 46.

III. convenire: cum ... ad M. Laecam ... Catilinae denuntiatione convenit; Sulla 52.

deterrere: locupletis homines ..., ne sibi adversentur, testimonii denuntiatione deterret; Flacc. 18.
terrere: ut eos ... testimonii denuntiatione terreret; Flacc. 14. quem ... consul proscriptionis denuntiatione terrebat; Planc. 87.

denuntio, anzeigen, zumuthen, aufkündigen, abbrechen: I. **absolut:** 1. **unperſönlich:** domum denuntiare; Quinct. 54. domino denuntiatum est; Verr. V, 10. „venisset", inquit „si esset denuntiatum"; Flacc. 92.

2. **perſönlich:** alqs: an ... domum potius denuntio? Quinct. 54. in iudicium ut denuntiaret; Qu. Rosc. 26. iudici hic denuntiavit: absolutus est; ib. monco, praedico, ante denuntio; Verr. a. pr. 36. quibus (testibus) nos praesentibus denuntiavimus; ib. II, 12. is qui antea denuntiarat; Cluent. 24. fratres saltem exhibe. „non denuntiavi;" Flacc. 35. moneo et praedico, integra re ... denuntio; Rab. Post. 15. monebo, praedicam, denuntiabo; Phil. VII, 20.

praetor: quid praetor edixisset, ubi cenaret, quo denuntiasset ‖ quod enunt., al. ‖; leg. agr. II, 94.

tribunus: cum tribunus plebis .. denuntiare potueris; dom. 117.

II. **mit Ergänzung:** de: cur .. de isto potius fundo quam de alio ... Caecinae denuntiabas? Caecin. 95.

ut: Siculis denuntiatum esse ..., domum ad illum ut venirent; Verr. a. pr. 25. cum denuntiavit, ut adesset; ib. V, 10. qui illi hosti ... denuntiarent, ut a Mutina discederet; Phil. XIV, 4.

ne: ut ei senatus ... denuntiaret, ne oppugnaret Saguntum; Phil. VI, 6. denuntiatum est, ne Brutum obsideret; ib. XII, 11.

inbirecte Frage: denuntiasti homo adulescens quid de summa rei publicae sentires; Planc. 52.

acc. c. inf.: denuntiat sese procuratorem esse; Quinct. 27. huic ego homini iam ante denuntio, ... rationem illi defendendi totam esse mutandam; div. Caec. 25. singillatim uni cuique calamitati fore se denuntiabat; Verr. IV, 76. homini Romae in foro denuntiat fundum illum ... suum esse; Caecin. 19. denuntiat Caecinae se armatos habere; ib. 20. ut ... senatui denuntiaris tuis actionibus augurum responsa ... impedimento non futura; Vatin. 14. testificor, denuntio, ante praedico nihil M. Antonium eorum ... facturum; Phil. VI, 5. eos cavendos esse denuntiant; ib. VII, 3.

III. **mit Object:** alqd: idem ego, quod is ..., clamo, praedico, denuntio; Rabir. 33. quae interdicta et denuntiata sunt; Phil. VII, 26. quae sibi iussu vestro denuntiarentur; ib. IX, 7. quod simul ab eo mihi et rei publicae denuntiabatur; Fr. B. XIII, 1, 2.

arma: nec mihi ille iudicium populi nec legitimam aliquam contentionem nec disceptationem aut causae dictionem, sed vim, arma, exercitus, imperatores, castra denuntiabat; Sest. 40. denuntio vim, arma: removete! Phil. I, 26.

caedem: ut ... mihi caedem et dimicationem denuntiarent; dom. 55. cum proscriptio, caedes, direptio denuntiaretur; Sest. 46.

castra, contentionem: f. arma; Sest. 40.

cruciatum: omnibus ... pestem, vastitatem, cruciatum, tormenta denuntiat; Phil. XIV, 8.

dictionem: f. arma; Sest. 40.

diem: neque tanto ante exsilii et fati diem rei publicae denuntiavisset; Catil. III, 17.

disceptationem, exercitus, imperatores: f. arma; Sest. 40. — dimicationem: f. caedem; dom. 55. — direptionem: f. caedem; Sest. 46.

inimicitias: amicum rei publicae ... novas huic inimicitias ... denuntiaturum; Flacc. 2. inimicitias mihi denuntiavit; Phil. V, 19.

iudicium: iudicium minitanti ac denuntianti; Muren. 51. f. arma; Sest. 40.

mortem: mortem ab illo denuntiatam Miloni et praedicatam palam; Milo 52. L. Cassio ... mortem denuntiare; Phil. III, 23.

periculum, praesidium: illa arma, centuriones, cohortes non periculum nobis, sed praesidium denuntiant; Milo 3.

pestem: f. cruciatum. — proscriptionem: f. caedem.

servitutem: quid erat aliud nisi denuntiare populo Romano servitutem? Phil. V, 21.

testimonium: si accusator voluerit testimonium eis denuntiare; Sex. Rosc. 110. me tuis familiarissimis in hanc rem testimonia denuntiaturum; Verr. I, 51. quibus ego testimonium denuntiavi; ib. II, 65.

timorem: „nec timor, quem denuntiat inimicus." quid ergo? ab amico timor denuntiari solet? Phil. III, 22.

tormenta, vastitatem: f. cruciatum.

vim: ut oculis et aspectu denuntiare omnibus vim tribuniciam ... videretur; leg. agr. II, 13. ei vim denuntiabat; Muren. 49. f. arma.

denuo, von Neuem: censeo: censa denuo est; Verr. II, 189.

habeo: post triennium igitur agitata denuo ‖ denique ‖ quaestio de viri morte habebatur; Cluent. 182.

recito: recita denuo; Verr. I, 37.

deonero, entladen: cum ... ex illius invidia deonerare aliquid et in te traicere coeperit; div. Caec. 46.

depeciscor, ausbedingen, abmachen: I. alqs: neque ante dimissum quam ad condicionem eius depectus est; Verr. III, 60.

II. partem: cum illo partem suam depecisci; Sex. Rosc. 110.

praedia: ipse tria praedia sibi depectus est; Sex. Rosc. 115.

depeculator, Plünderer: I. venit: te unum solum suum depeculatorem ... venisse; Piso 96.

II. adduco: adduxi ... depeculatorem aerarii; Verr. a. pr. 2.

depeculor, plündern: delubra: delubra omnia ... depeculatus est; Verr. a. pr. 14.

hominem: quod hominem dignissimum tuis moribus ... omni argento ... spoliasti ac depeculatus es; Verr. IV, 37.

honorem, laudem: qui laudem honoremque familiae vestrae depeculatus est; Verr. IV, 79.

depello, vertreiben, verdrängen, beſeitigen, entfernen: alqm: quo loco depulsus Caecina; Caecin. 22. ab eo ... te depulsum putas; Planc. 17. depulso iam Antonio; Phil. III, 8. — a: f. a, I. depello; Tull. 39. Caecin. 88. sen. 7. Sest. 43. Phil. III, 8 (2. l, S. 5). — de: depelli de loco necesse est eum, qui deiciatur; Caecin. 49. non de spe conatuque depulsus; Catil. II, 14. quem de suscepta causa ... nulla contumelia, nulla vis, nullum periculum possit depellere; Ligar. 26. de Faberno Anseres depellantur; Phil. XIII, 11. — ex: te ex illa ratione esse depulsum; Caecin. 90. ut ex omni custodia vestrae libertatis, ex omni potestate ... Cn. Pompeius depelleretur; leg. agr. II, 25. te ex illa ... actione .. regia meo consilio ... esse depulsum; Rabir. 17. cum est ex arbe depulsus; Catil. II, 1.

alqd: quonam modo ea .. depellere potuissetis? Milo 76.

adversarium: depulso adversario seditionis; Muren. 83.

arma: ea ipsa (arma) depulimus nos quidem; Phil. VII, 14.

caedem: cum ... caedem a vobis ..., vastita-

tem a templis ... depellebam; Flacc. 1. caedem a vobis liberisque vestris, vastitatem, incendia, rapinas meo dolore ... depuli; Sest. 49.

civem: qui .. eum civem vi, ferro, periculis urbe, omnibus patriae praesidiis depulit; har. resp. 58.

copias: depulsis ... tuis copiis; dom. 15.

crimen: criminis depellendi (causa); dom. 95. depellendi criminis causa; Cael. 31.

ferrum: qui ab aris, focis ferrum flammamque depelli; Sest. 90.

flammam: quorum ego a templis ... flammam depuli; dom. 144. f. ferrum.

furorem: hanc ego vim .., hoc scelus, hunc furorem meo corpore opposito ab omnium bonorum cervicibus depuli; dom. 63.

homines: hominum, quos ego a vestris cervicibus depuli; Sulla 28. homines ... ab huius ordinis coniunctione depulsi; prov. cons. 38.

impetum: ab huius unc capite Gallorum impetus terroresque depellit; Font. 44. impetus domesticorum hostium, depulsus a vobis; Catil. III, 28.

importunitatem: huius importunitatem matris a filii capite depellite; Cluent. 195.

incendia: f. caedem; Sest. 49.

indices: indices quaestionum de proximis tribunalibus esse depulsos? Vatin. 34.

metum: qui ... metum bonis, spem audacibus, timorem huic ordini, servitutem depulit civitati; sen. 19. iam paene belli depulso metu; dom. 15.

molem: non facile hanc tantam molem mali a cervicibus vestris depulissem; Catil. III, 17.

mortem: neque ulla alia re ab se mortem nisi opinione mortis depulit; Sest. 79.

periculum: alterius partis periculum ... Cn. Pompei divino consilio ... depulsum est; imp. Pomp. 10. ad hominum periculа depellenda; Cluent. 17. si illo sublato depelli a vobis omne periculum indicarem; Catil. II, 3. dum modo a vobis huius horribilis belli ... periculum depellatur; ib. 15. his depulsis utri periculis; ib. III, 16. quamquam iam est periculum depulsum; ib. 29. si id (periculum) depulsum sit; ib. IV, 1. in eorum periculis depellendis; Sest. 2.

periculem: cum a patria perniciem depuli; dom. 93.

pestem: f. a, l. depello; Muren. 52. sen. 17 (B. I, S. 5). — rapinas: f. caedem; Sest. 49. — scelus: f. furorem. — servitutem: f. metum; sen. 19.

simulacra: cum ... simulacra deorum depulsa sunt; Catil. III, 19.

spem: f. metum; sen. 19.

suspicionem: uti falsam proditionis a se suspicionem depelleret; Phil. XII, 6.

tela: qui tela depellere ... debeam; Quinct. 8.

terrores: f. impetum; Font. 44. — timorem: f. metum; sen. 19.

tribunum: venientem in forum virum optimum ..., M. Cispium, tribunum plebis, vi depellunt; Sest. 76.

turpitudinem: nobilissimas virgines ... morte voluntaria necessariam turpitudinem depulisse; prov. cons. 6.

vastitatem: f. caedem.

verbera: hac se commemoratione civitatis omnia verbera depulsurum ... arbitrabatur; Verr. V, 162.

virum: f. tribunum.

vim: ne quis .. vim vi depulsam reprehenderet; Sest. 39. [ut ... vim depelleret;] Sest. 92. f. furorem.

Für: qui ... * moenibus exeluserunt, ... opibus, copiis depulerunt; Balb. 39.

dependo, zahlen, entrichten: poenas: ipsum latorem Semproniae legis iussu populi poenas rei publicae dependisse; Catil. IV, 10. omnes fere rei publicae poenas aut praesenti morte aut turpi exsilio dependerunt; Sest. 140.

deperdo, verderben, verlieren, einbüßen: I. alqd: habet enim nihil quod in offensione deperdat; div. Caec. 71. — de: ut ne quid de libertate deperderet; Verr. II, 78. ne quid apud vos ... de existimatione sua deperderet; Font. 29. cum do iure civitatis nihil potuerit deperdere; Caecin. 102.

bona, honestatem: qui ... non solum bona, sed etiam honestatem miseri deperdiderunt; prov. cons. 11.

depingo, ſchilbern: quem ad modum vitam huiusce depinxeris; Sex. Rosc. 74.

deploro, beklagen: I. de: hoc animo totiens apud patronos de suis miseriis deploraruut; Verr. II, 10. ut eis ne deplorare quidem de suis incommodis liceat; ib. 65. ut homines quidvis perpeti quam non de istius improbitate deplorare ... malent; ib. III, 45. multa Sosippus ... de aratorum miseriis graviter et copiose dixisse ac deplorasse dicitur; ib. 204. querendum est ergo et deplorandum ... de omni accusationis iniquitate: primum de communi genere [testium]; Flacc. 23. mihi de isdem rebus esse arbitror ... dolentius deplorandum; Sest. 14.

II. alqm: f. patrem.

alqd: si ... ad saxa et [[ad]] scopulos haec conqueri ac deplorare vellem; Verr. V, 171. f. I. Verr. III, 204.

calamitatem: cur his ... deplorandae calamitatis adimis potestatem? div. Caec. 21. quis est qui pro rerum atrocitate deplorare tantas calamitates queat? Phil. XI, 6.

damnationem: quorum alter eloquentia damnationem illam, alter tacita pietate deplorat; Cluent. 65.

domum: cum patrem pulsum, patriam afflictam deploraret, domum incensam, eversam; Sest. 121.

ius: ut homines miseri ... deplorandi iuris sui potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53.

nomen: ut ... nemo ne ad deplorandum quidem populi Romani nomen ... relinquatur; Catil. IV, 4.

patrem: me ille absentem ut patrem deplorandum putarat; Sest. 121. f. domum.

patriam: f. domum.

depono, niederlegen, aufgeben, verzichten, ablehnen, in Verwahrung geben: I. **abſolut:** qui aut deponere aut accipere ... soleut; Verr. a. pr. 36.

II. **mit Objekt:** alqd: id ... propter infirmitatem animi deponere; Sex. Rosc. 10.

arma: f. **arma,** II, 1. depono (4 St.) B. I, S. 288, a.

audaciam: vivis non ad deponendam, sed ad confirmaudam audaciam; Catil. I, 4.

causam: communem causam populique ius in vestra fide ac religione deponit; Caecin. 103.

civitatem: non adimitur eis civitas, sed ab eis .. deponitur; Caecin. 100.

commoda: omnibus provincialibus ornamentis commodisque depositis; sen. 35.

dignitatem: hanc tu .. potuisti aequo animo tantam dignitatem deponere? Phil. I, 31.

errorem: si errorem suum deposuerint; Phil. VIII, 32.

exercitum: „exercitum depono;“ Phil. VIII, 25.

inimicitias: ceteri novis adfinitatibus adducti veteres inimicitias saepe deponunt; Cluent. 190. a clarissimis viris *veteres et* iustissimas inimicitias saepe cum bene meritis civibus depositas esse; Flacc. 2. si ipsas inimicitias depono rei publicae causa; prov. cons. 20. possem etiam summorum virorum exemplo inimicitias rei publicae causa deponere; ib. 47. depositis inimicitiis; Phil. I, 31.

insidias: ut iam ex memoria quas mihi ipsi fecerat insidias deponerem; Sulla 18.

invidiam: ut licet illi invidiam deponere; leg. agr. II, 69.

ius: f. causam.

lecticam: lectica panlisper deposita; Verr. IV, 53.

legem: lex ... deposita est in senatu; Sulla 65.

luctum, maerorem: qua (oratione) deponerent maerorem atque luctum; Phil. XIV, 34.

mentem, mentum: cum in gremiis mimarum mentum mentemque ‖ mentem mentumque ‖ deponeres; Phil. XIII, 24.

memoriam: depono memoriam doloris mei; Cael. 50.

nomen: deponere alienum nomen ipse maluit; Phil. XIII, 22.

odium: Q. Metellus ... omnia privata odia deposuit; scu. 25. odium ... potest ... communi .. utilitate deponi; Quir. 23. ut viri fortes ... illud contentionis odium simul cum ipsa pugna armisque deponant; Piso 81.

onus: potero ego hoc onus tantum .. in hoc iudicio deponere? Verr. V, 179. onerc deposito domestici officii; Sulla 65.

opinionem: ut ... hanc (opinionem) causa perspecta ... deponatis; Cluent. 142. ut ... hoc ipso in loco dcpositam (opinionem) ... relinquatis; leg. agr. III, 2.

ornamenta: ſ commoda.

partem: mihi videor ... maxime aegram et prope depositam rei publicae partem suscepisse; Verr. I, 5. ut ille ... aliquam partem maeroris sui deponeret; Sest. 7.

pecuniam: qui ab illo pecuniam depositam uostris recuperarent; leg. agr. II, 41.

personam: possumus petitoris personam capere, accusatoris deponere? Quinct. 45.

petitionem: deposita atque abiecta petitione; Muren. 48.

phaleras: apud alium quoque eas (phalcras) habuisse depositas; Verr. IV, 29. ubi erant deposita; ib.

provinciam: ego provinciam Galliam ... in comione deposui; Piso 5. quam provinciam P. Lentulus ... interposita religione sine ulla dubitatione deposuisset; ib. 50. qui instructam ornatamque a senatu provinciam deposui; Phil. XI, 23.

HS: qui IIS quingentis milibus depositis id se perfecturum polliceretur; Verr. a. pr. 23.

signa: multa (signa) deposita apud amicos; Verr. IV, 36.

simultates: qui ... simultates, quas mecum habebat, deposuisset; Planc. 76.

studium: studium deponat licebit; Sex. Rosc. 49. de studiis ad honorem [depositis] ... disputo; Muren. 30. studia depouunt; ib. 45.

timorem: timorem, si quem habetis, dcponite; Milo 4.

voluntatem: cam (erga me voluntatem) ... deponite; Catil. IV, 1.

vide: † sic et si ceperis eos ‖ labores, per quos ea ceperis, al. ‖, cum adeptus sis, deponere, esset hominis ... ingrati; Muren. 8.

deponiren, Verwüſtung: I, 1. permovet: non (me) dcpopulatio praediorum ... permovet; dom. 146.

2. sum: cuius praetura urbana aedium sacrarum fuit publicorumque operum depopulatio; Verr. a. pr. 12.

II, 1. ago: quid tandem erat actum ...? an agrorum depopulatio? Piso 40.

habeo: totum iter Antoniorum quid habuit nisi depopulationes? Phil. V, 25.

infero: qui ... depopulationem ... meis omnibus tectis atque agris intulerunt; har. resp. 3.

2. defendo a: ut illa per hunc a Thraecum ... depopulatione defensa est; Font. 44.

depopulator, Verwüſter: quis est Sergius? ... fori depopulator; dom. 13.

depopulor, verwüſten, verheeren: agros: ſ. **ager,** II, 1. depopulor (3 St.) B. I, S. 149, b.

domos, fana: quibus in provinciis multas domos, plurimas urbis, omnia fana depopulatus est tum; Verr. a. pr. 12. hoc tu fanum depopulari andebas? ib. I, 48.

provinciam: Siciliam provinciam C. Verres per triennium depopulatus esse ... dicitur; div. Caec. 11. ne provinciam depopuletur; Phil. VI, 4.

silvas: quibus (servis) silvas publicas depopulatus erat; Milo 26.

urbis: ut urbis depopularetur; Piso 41. ſ. domos.

deporto, hinbringen, hinſchaffen, liefern, mitbringen: I. **abſolut:** his hoc opponitur: „deportatum habeas ante Kalendas Sextilis.“ „deportabo igitur.“ ... sic deportandi dies praestituta tollero cogebat ex arca; Verr. III, 37. vgl. II. frumentum; Verr. III, 192.

II. **mit Object:** alqm: ut eam (Tertiam) secum ex provincia deportaret; Verr. V, 31. quam (Tertiam) tu tecum deportaras; ib. 40.

alqd: ad quos omnia ... deportaret; Verr. II, 185. voluisse deportare tam multa; ib. IV, 59. omnia ... Karthaginem sunt ex illo loco deportata; ib. 72. victoriae putabat esse multa Romam deportare; ib. 120. ſ. argentum. pecuniam; Verr. I, 92. signum; dom. 111.

argentum, Corinthia: ut quicquid Haluntii esset argenti caelati aut si quid etiam Corinthiorum, ut omne statim ad mare ex oppido deportaretur; Verr. IV, 51.

consultum: id (senatus consultum) me Romam deportare; Verr. IV. 149.

crimen: crimen ... Romam ex provincia deportatum; Verr. III, 141.

decumas: ſ. **decuma,** II, 1. deporto (2 St.) S. 35, a.

dedecus: aliquod ... ex Asia deportatum flagitium ac dedecus; Muren. 12.

exercitum: victorem exercitum deportavit; imp. Pomp. 61.

flagitium: ſ. dedecus.

fructus: te ... ad fructus deportandos onerariam navem comparare; Verr. V, 46.

frumentum: in deportando frumento; Verr. III, 20. eo die, quo iusseris, (frumentum) deportabunt; ib. 192. vgl. I.

furta: quo furta undique deportarcs; Verr. V, 59.

litteras: non te ex Sicilia litteras in Verrem deportare velle; div. Caec. 28. ipsi publicas litteras deportaverunt; Verr. III, 106. eas litteras deportavi, ut ..; ib. IV, 91. quas ego litteras ... deportandas ... curavi; ib. 140.

Mercurium: deportatum Mercurium esse sumptu publico; Verr. IV, 92.

ornamenta: ſ. signum; Verr. I, 54.

pecuniam: quantum pecuniae Malleoli deportasset; Verr. I, 92. C. Scntium vidimus ... permagnam ex cibariis pecuniam deportare; ib III, 217. huius pecuniae deportandae ... M. Catonem praefecisti; dom. 20.

praedam: quae (navis) praedam ex Sicilia deportaret; Verr. V, 46.

signum: quae signa atque ornamcnta ex eis urbibus sustulisses, haec non in tuam domum neque in suburbana amicorum, sed Romam in publicum deportasses; Verr. I, 54. plurima signa pulcherrima, plurimas tubulas optimas deportasse te; ib. 61. signum ut ... Mcssanam deportarent; ib. IV, 84. quod signum, quae tabula picta est quae non ab hostibus victis ... deportata sit? ib. V, 127. omnia signa, tabulas, ornamcntorum quod superfuit ... tota e Graecia ... domum suam deportavit; dom. 111. signa, tabulas ... partim in hortos Pompei deportavit, partim in villam Scipionis; Phil. II, 109.

simulacrum: hoc (simulacrum) quidam homo nobilis ... ad ornatum aedilitatis suae deportavit; dom. 111.

tabulam: quae tabula ... nunc a me ... depor-

tata est; Verr. II, 112. quod lege excipiuntur tabulae publicanorum, quo minus Romam deportentur; ib. 187. ut mihi tabulas ... deportare liceret; ib. IV, 149. cedo tabulas. „non deportavi;“ Flacc. 35. f. signum; Verr. I, 61. V, 127. dom. 111. Phil. II, 109.

vasa: Agyrio ... vasa Corinthia ... Syracusas deportata sunt; Verr. IV, 50. vgl. argentum.

deposco, bringend verlangen, ſich ausbedingen, herausfordern: I. **abſolut:** hoc denique ipso die, si quae vis est parata, si quae dimicatio capitis futura, deposco; Milo 100.

II. **mit einfachem Object:** alqm: hunc etiam si tota Asia deposcit ad supplicium; Flacc. 5 (3. 32). altera (pars) me deposcere ... putabatur; sen. 33. qui .. me deposcere videbantur; ib. cum alii ... me unum deposcerent; Sest. 46.

alqd: hoc mihi deposco, quod agam; Verr. a. pr. 36. id ... appetam atque deposcam; Phil. III, 33.

adulescentiam: hac nunc ‖enim‖ lege Caelii adulescentia ... ad mulieris libidinosae delicias deposcitur; Cael. 70.

causam: homines ... coeperunt .. causam illam totam deposcere; Cluent. 77.

dispensationem: hanc mihi dispensationem ... deposco; Phil. XIII, 11.

domicilium: cum ... idem sibi domicilium et vitae et mortis deposceret; sen. 37.

gubernacula: qui sibi gubernacula patriae depoposcerunt; Sest. 99.

imperatorem: imperatorem a vobis certum deposcere ... (non) audent; imp. Pomp. 12.

insidias: quis sibi bas urbanas insidias caedis atque incendiorum depoposcerit; Catil. II, 6.

iter: cum ... iter boc sibi magis ad quaestum suum ... accommodatum deposcisset; Verr. I, 63.

partis: tene ... tibi partis istas depoposcisse, ut ..? Sex. Rosc. 95. qui has sibi partis depoposcit; Scaur. 31.

procurationem: qui sibi procurationem incendendae urbis depoposcerat; Catil. III, 14.

provinciam: tuus pater ... illam sibi officiosam provinciam depoposcit, ut ..; Sulla 52.

salutem: a quo populus Romanus frequens ita salutem D. Bruti una voce deposcerit, ut ..; Phil. XIV, 5.

templum: quae (flamma templum Iovis) praeclarius ... deposceret; Verr. IV, 69.

III. **mit doppeltem Accuſativ:** unum ab omnibus sociis ... ad id bellum imperatorem deposci; imp. Pomp. 5. cum universus populus ... unum sibi ad commune ... bellum Cn. Pompeium imperatorem deposcit; ib. 44. populum Romanum disceptatorem ... deposco; Flacc. 97. ut deposcerent imperatorem et ducem Caesarem; Phil. XI, 20. — qui Cn. Pompeium interficiendum deposcerit; dom. 13.

depravo, verderben, verführen: I. **abſolut:** quamquam solent domestici depravare non numquam; Phil. I, 33.

II. **mit Object:** alqm: quod in vetere fortuna illos natos ... copiae depravabant; leg. agr. II, 97. qui .. ex numero civium, dementia aliqua depravati; Catil. IV, 22. „quamquam eos vos ‖quoniam vos‖ adsentationibus et venenatis muneribus venistis depravatum ‖† veuistis. depravati‖;“ Phil. XIII, 35.

alqd: quid spe aut metu depravatum ... videretur; Font. 25. ea iure consultorum ingeniis pleraque ... depravata sunt; Muren. 27. quae depravari nullo modo possunt; Arch. 8.

deprecatio, Fürſprache, Entſchuldigung, Abbitte: I. est: quae deprecatio est ... ei religna? Verr. IV, 112. nulla (erat) aequitatis deprecatio; Phil. V, 20.

II, 1. adfero: huic quidem adferet aliquam deprecationem periculi aetas illa; Rabir. 26.

2. nudo: qui mea pericula ... vestra deprecatione nudarunt; sen. 31.

utor: adgrediar ad crimen cum illa deprecatione .., qua mihi saepius utendum esse intellego; Cluent. 8.

III, 1. Abl. non enim ille deprecatione rediit; Quir. 7.

2. causa: quae ... mutatio non deprecationis causa est facta; Sest. 27.

IV. Pudet: quis enim deprecatione deorum * non conscientiae fide commoveiur? Qu. Rosc. 46.

deprecator, Fürſprecher: I, 1. adest: qui adesse nobilissimos adulescentis ... deprecatores salutis meae inserit; Sest. 27.

2. sum: bonoris potius L. Flacci me adiutorem futurum quam miseriarum deprecatorem; Flacc. 1.

II. lego: cum ... civis amplissimos legavit ... periculi deprecatores; Balb. 42.

mitto: cum ad eum ... legatos deprecatoresque misissent; imp. Pomp. 35. summos homines ... deprecatores hulus periculi missos videtis; Balb. 41.

profiteor: me .. deprecatorem fortunarum tuarum ... profitebor; Planc. 102.

deprecor, Fürbitte einlegen, um Gnade bitten, durch Bitten abwenden, erflehen: I. **abſolut:** 1. **unperſönlich:** valeo ad: sive illa vestis mutatio ... ad deprecandum valebat; Sest. 32.

locus: cum mihi apud te locus sit etiam pro altero deprecandi; Ligar. 31.

2. **perſönlich:** alqs: deprecante Cn. Pompeio; Quir. 18. te deprecante damnabantur; dom. 49. quod esset ausus pro civi, pro bene merito civi, pro amico, pro re publica deprecari; Sest. 29. ei vos vestram misericordiam me deprecante tribuatis; Planc. 3. quo deprecante? me; Milo 102. cum M. Marcellum deprecantibus vobis rei publicae conservavit, me ... nullo deprecante ... patriae reddidit; Marcell. 13. arma deponat, roget, deprecetur; Phil. V, 3. legatos decernis? si, ut deprecere, contemnet; ib. 25.

adfines, cognati, filii: non enim pro meo reditu, ut pro P. Popilii, ... adulescentes filii et ... cogniti atque adfines deprecati sunt; Quir. 6.

patres: qui pro me patres conscriptos deprecari ... vetarent; dom. 113. pro uno filio duo patres deprecamur; Planc. 102.

II. **mit Ergänzung:** 1. ut: nec deprecatori summus, ut crimen hoc nobis ... condonetis; Milo 6. f. III. alqd; Rab. Post. 2.

2. ne: tum deprecabitur a vobis, ne patiamini .., Verr. V, 2. Servilius ... deprecari, ne ... iudicium capitis in se constituerentur; ib. 141. civis a civibus communis humanitatis iure ... deprecarer, ne ignotis testibus, ne incitatis, ne accusatoris consessoribus ..., ne hominibus ... barbaris civem dederetis, ne periculosam imitationem exempli ... proderetis; Flacc. 24. deprecor ne irascatur; Phil. I, 27. f. III. alqd; Muren. 58. Rab. Post. 2.

III. **mit Object:** alqm: nullae sunt imagines, quae me a vobis deprecentur; leg. agr. II, 100. me ... C. Pisonis ... auctoritas atque virtus fratrisque ... cotidianae lacrimae sordesque lugubres a vobis deprecatae sunt; Quir. 7. me ... consules, praetores, tribuni plebis, senatus, Italia cuncta semper a vobis deprecata est; ib. 18. quem enim deprecarere? Sest. 27. non ego meis ornatum beneficiis a vobis deprecor, iudices; Planc. 102.

alqd: si pauca ante fuerimus a vobis, indices, deprecati; Verr. III, 10. primum illud deprecor, ne quid L. Murenae dignitas illius, ne quid exspectatio tribunatus, ne quid totius vitae splendor ... noceat, denique ne ea soli huic obsint bona M. Catonis; Muren. 58. illud tamen deprecor, ut ... ne quid ad eas ruinas ... addendum acerbitatis putet; Rab. Post. 2.

acerbitatem: hunc ... acerbitatem pro patre ... deprecantem; Sest. 144.

animos: ut eorum iratos animos atque horribilis impetus deprecetur; Font. 36.

calamitatem: si ullam ab sese calamitatem posset deprecari; Verr. I, 157. propinqui ... mihi ad deprecandam calamitatem meam non fuerunt; Quir. 9.

crimina: avaritiaene crimina frugalitatis laudibus deprecetur? Verr. II, 192.

ignominiam: illam ignominiam a familia deprecatus est; Phil. XI, 17.

impetus: s. animos.

invidiam: quam (invidiam) ... oratio mea deprecata est; Cluent. 81.

malevolentiam: deprecandae malevolentiae causa; Balb. 18.

mortem: ut ... innocentissimi civis mortem ac sanguinem deprecaretur; Verr. V, 125.

odium: ut excusatione summae stultitiae summae improbitatis odium deprecetur? Caecin. 30.

periculum: illi ad deprecandum periculum proferebant .. purpuram; Verr. V, 146. periculum decreto suo deprecautur; Sest. 9.

populum: pro me non, ut pro P. Popilio, ... adulescentes filii, non propinquorum multitudo populum Romanum est deprecata, non, ut pro Q. Metello, ... filius; sen. 37.

querimoniam: ut a me ... patriae querimoniam ... deprecer; Catil. I, 27.

salutem: cum ad fratris salutem a populo Romano deprecandam venisset; Sest. 76. ut salutem a vobis nepotis sui || uepoti suo || deprecarentur; Scaur. 46.

sanguinem: s. mortem.

supplicium: non supplicium deprecarer; Rabir. 31.

vacationem: erat enim meum ileprecari vacationem adulescentiae; Cael. 30.

vim: ut virgarum vim deprecaretur; Verr. V, 162.

vitam: quam multorum hic vitam est a l.. Sulla deprecatus! Sulla 72.

deprehendo, anireffen, auffangen, entdecken, überraſchen, ertappen, ereilen: I. **mit einfachem Object:** alqm: qui ... in eo ipso (vitio) deprehenditur; Verr. III, 4. tum se deprehensum negare non potuisse ..; ib. IV, 29. quasi esset in aliquo manifesto scelere deprehensus; ib. V, 111. tu ... in extrema India deprehensus; ib. 166. se praesente Scamandrum cum veneno pecuniaque deprehensum esse; Cluent. 53. qui, cum venenum ... dare vellet, manifesto deprehensus sit; ib. 125. nisi eum mulieres exornatum ita deprehendissent; har. resp. 44. deprehensus ... cum ferro ad senatum is, quem ..; Piso 28. cum deprehendebare in adulteriis, cum deprehendebas adulteros ipse; Fr. B. VIII, 18, b.

adulteros: s. alqm; Fr. B. VIII, 18, b.

ceram: cera deprehensa ... audaciam ... oppressam teneri; Flacc. 38.

conatum: cuius ego non modo factum, sed inceptum ullum conatumve coutra patriam deprehendero; Catil. II, 27.

coniurationem: quam haec tanta in re publica coniuratio manifesto ... deprehensa est; Catil. III, 17.

facinus: Oppianici facinus manifesto compertum atque depreheusum; Cluent. 43. cuius ego facinora oculis prius quam opinione, manibus ante quam suspicione deprehendi; Cael. 14.

factum: s. conatum.

ferrum: ferro ... deprehenso; Sest. 69.

furta: non te diligentiorem in faciuulis fuisse furtis quam me in deprehendeudis; Verr. III, 107.

gladios: de gladiis ac sicis, quae apud ipsum erant deprehensa; Catil. III, 10.

hominem: hominem P. Quinctii deprehendis in publico; Quinct. 61.

hostis: deprehensis atque oppressis domesticis hostibus; Sest. 11.

inceptum: s. conatum.

libertum: „cum ... libertus .. eius in maleficio deprehensus esset;“ Cluent. 61.

mulierculas: si quas (mulierculas) a praetore abeuntis possent deprehendere; Verr. III, 31.

multitudinem: scutorum, gladiorum, frenorum || framearum, al. || pilorumque etiam multitudo deprehendi posse indicabatur; Milo 64.

nummos: quos (nummos) in circo Flaminio deprehensos esse dixisti; Planc. 55.

pecuniam: pecunia obsignata ... in manibus Scamandri ... deprehenditur; Cluent. 47. de deprehensis pecuniis ... respondebo; Muren. 54.

percussorem: domi Caesaris percussor ... deprehensus dicebatur esse cum sica; Phil. II, 74.

pestem: in inclusam in litteris rei publicae pestem deprehendisti; Flacc. 102.

rem: hac re comperta manifesteque deprehensa; Cluent. 48. deprehensa re; ib. 189. ut ... tota res ... a vobis manifesto deprehenderetur; Catil. III, 4. in minimis rebus saepe res magnas vidi .. deprehendi; Flacc. 37.

scelus: propter vim sceleris manifesti atque deprehensi; Catil. III, 11.

sicam: tum est illa in templo Castoris ... sica deprehensa; har. resp. 49. f. gladios.

venenum: cum manifesto venenum deprehendisset; Cluent. 20. cuius in manibus venenum deprehenderat; ib. 49. VENENUM ESSE DEPREHENSUM; ib. 50. deprehensum esse illud quondam Fabricianum venenum; ib. 201. quinam isti viri boni testes manifesto deprehensi veneni dicerentur; Cael. 63.

II. **mit doppeltem Accusativ:** ut signum, ut litteras suae tetes manifesti sceleris deprehenderemur; Catil. III, 17.

deprehensio, Ergreifung: accusatio ... manifesta veneni deprehensione conclusa est; Cluent. 50.

deprimo, niederdrücken, unterdrücken, in den Grund bohren: classem: ab eodem imperatore classem ... esse ... depressam; imp. Pomp. 21. nostra semper feretur ... depressa hostium classis; Arch. 21.

domum: depressam ... domum pluris quam te ... aestimasti; Scaur. 45.

fortunam: vos meam fortunam deprimitis? Piso 41.

navem: navem ceperunt ... onere suo ... depressam; Verr. V, 63.

opes: hic primum opes illius civitatis comminutae depressaeque sunt; Verr. V, 98.

saxum: totum est e saxo in mirandam altitudinem presso; Verr. V, 68.

supercilium: altero ad mentum depresso supercilio; Piso 14.

veritatem: saepe multorum improbitate depressa veritas; Cluent. 183.

virtutem: virtutem depressam ... cupitis; Verr. III, 7.

depromo, hervorholen, entlehnen: maledicta: maledicta ... deprompta ex recordatione impudicitiae; Phil. III, 15.

pecuniam: pecuniam ex aerario depromptam; imp. Pomp. 37.

pestem: quam tu pestem innocentissimo filio de matris sinu deprompseris; Cluent. 186.

verba: hoc CAEDE, CONCIDE nonne vobis verba domo patroni depromere videtur? Verr. III, 155. cum illa verba gravissima ex intimo artificio deprompsisset; Cluent. 58.

depugno, die zur Entſcheidung kämpfen: alqs: non erit cur depugnare quisquam posthac possessionis causa velit; Caecin. 47. depugnarem potius cum summo ... periculo; Sest. 46. si semper cum eis ... depugnemus; Planc. 93. ter depu-

gnavit Caesar cum civibus; Phil. II, 75. qui peregre depugnarit; ib. V, 30. si in hoc foro spectantibus vobis depugnasset; ib. VI, 13.

myrmillo: qui myrmillo Mylasis depugnarat; Phil. V, 20. myrmillo in Asia depugnavit; ib. VII, 17.

depulsio, Abwehr: quae causa iustior est belli gerendi quam servitutis depulsio? Phil. VIII, 12.

depulsor, Zerſtörer: qui ... depulsor .. dominatus quam particeps esse maluit; Phil. II, 27.

derectus: ſ. **directus.**

derelinquo, gänzlich verlaſſen: alqm: nanctus es ex perditis atque ab omni ... spe derelictis conflatum improborum manum; Catil. I, 25. me a magistratibus ... derelicium; sen. 33.

angulum: angulum mihi aliquem eligas provinciae ... derelictum? Verr. III, 193.

orationes: ut ..., homines ... orationes derelinquerent; Verr. III, 120.

derideo, ſpotten, verſpotten: I. abſolut: deridet, cum sibi ipsum iubet sanis dare Habonium; Verr. I. 146.

II. alqm: vereor ne se derideri putet; Quinct. 19. te derideri vides; Verr. V, 79. Pergameni te deriserunt; Flacc. 76 ne derideare; Sulla 25. deridebor, si mentionem tensarum fecero; Planc. 83.

alqd: hoc ... in eo deridendum (est), quod ..; leg agr. II, 30.

adrogantiam: superbiam ... atque adrogantiam eius deridendam magis arbitrarentur; Cluent. 112.

beneficium: derisum tuum beneficium esset; Verr. III, 215.

hominem: derisum esse credo hominem amentem; Verr. V, 103.

superbiam: ſ. adrogantiam.

triumphum: derideatur de rege Pyrrho triumphus M. Curii; Muren. 21.

derigo: ſ. **dirigo.**

deripio, fortreißen, abreißen: alqm: hos vos de provinciis ... deripiendos non putaretis? prov. cons. 13.

alqd: quantum do mea auctoritate deripuisset; Sulla 2.

ornamenta: ei misero ... omnia vitae ornamenta ... deripi; Quinct. 64.

Victoriam: Hennа tu de manu Cereris Victoriam deripere ... conatus es? Verr. IV, 112.

derivo, ableiten: crimen: non derivandi criminis causa; Milo 29.

culpam: te tuam culpam ... derivare in aliquem ... posse; Verr. II, 49.

partem: partem aliquam in Asiam ... derivare curae et cogitationis tuae; Phil. XI, 22.

responsionem: alio responsionem suam derivavit; Verr. I. 139.

derogatio, Abſchaffung: tertium (genus) est de legum derogationibus ‖ut de legibus derogetur‖; Fr. B. VI, 11, c.

derogo, abſchaffen, beſchränken, vermindern: I. abſolut: de adversarii testimonium fide derogatur; Caecin. 3. de ipsa lege Calpurnia, cui derogaretur; Fr. B. VI, 11, c.

II. alqd: non enim tantum mihi derogo ..., ut ..; Sex. Rosc. 89.

auctoritatem: ſ. fidem; Font. 23.

fidem: fides huius ... ne perfidia Sex. Naevii derogetur; Quinct. 75. quorum virtuti, generi, rebus gestis fidem et auctoritatem in testimonio cupiditatis ... suspicio derogavit; Font. 25. tamenne .. haec ... longinqui temporis cognitarum rerum fidem derogabunt? Flacc. 5 (§. 40). non quo nationi huic ego unus maxime fidem derogem; ib. 9.

descendo, herabſteigen, kommen, ſich einlaſſen, entſchließen, eingehen: alqs: alter tibi descendit de palatio; Sex. Rosc. 133 qui ... quo ego vellem descensuros pollicebantur; Verr. I, 97. postridie mane descendit; ib. II, 92. placet mihi ista defensio, descendo; ib. 177. videte quo descendam; Font. 12. de castello descendunt; Caecin. 20. descendi [in campum] cum firmissimo praesidio; Muren. 52. num ... cogitasset ... descendere Kalendis Ianuariis cum licturibus; Sulla 68. cum iam Vettius ... descendisset .. de rostris; Vatin. 26. cum descendisset (ad hanc accusationem); Cael. 2. bodie non descendit Antonius; Phil. II, 15. qui, cum essent devii, descenderunt; ib. 106. qui iam descendit in causam; ib. VIII, 4. me Paribus ... cum fascibus descensurum; ib. XIV, 14. ſ. **ad,** I. descendo (9 St.) B. I, S. 66, a.

civis, homo: ut civis Romanus aut homo liber quisquam cum gladio iu forum descenderit ante Incem; Sest. 78.

consul: consul se cum praesidio descensurum esse dixit; Phil. VIII, 6.

viri: viri boni ... pedetemptim istuc descendunt; Quinct. 51.

descisco, abfallen, ſich losſagen: propugnatores .. rei publicae qui esse voluerunt, si leviores sunt, desciscunt; Sest. 101. ſ. **a,** I, descisco (5 St.) B. I, S. 5, b.

describo, (vgl. **discribo**), abſchreiben, darſtellen, ſchildern, verbieten, feſtſetzen: I. **mit einfachem Object:** alqm: non .. contumeliae causa describam quemquam, praesertim ingeniosum homiuem; Piso 68. quos describis; ib. 80. nulla tenuissima suspicione describi ... Cornelium; Fr. B. VI, 52.

Asiam: ut ... vosmet ipsi describatis Asiam; Flacc. 65.

censores: describebat censores binos in singulas civitates Timarchides; Verr. II, 133.

competitorem: descripsistine eius necessarium, nostrum competitorem? Fr. B. V, 6.

coniugem: quam (coniugem) ego siue contumelia describo; Phil. II, 113.

consularis: quia sunt descripti consulares; Sulla 82.

formulam: nisi vero hactenus ista formula ... orationis tuae describi ... potest; Flacc. 36.

homines: ad certas res conficiendas certos homines ... descriptos habebat; Catil. III, 16. ſ. alqm; Piso 68.

indicium: indicio lecto, descripto; Sulla 44.

ius: quae diligentissime descripta a maioribus iura finium ... sunt; Caecin. 74. nondum ... civili iure descripto; Sest. 91.

legem: descriptam [ad me] legem adferunt; leg. agr. II, 13.

litteras: eas (litteras) tu ... describendas etiam des improbis civibus? Phil. VII, 5.

necessarium: ſ. competitorem.

rationem: quem ad modum esset ei ratio totius belli descripta; Catil. II, 13.

sesquimodios: qáos (sesquimodios) tu cum ... populo Romano in capita descripsisses; Verr. III, 215.

suffragia: suffragia descripta tenentur a paucis; har. resp. 60.

tabulas: (tabulas publicas) describi ab omnibus librariis ... imperavi; Sulla 42.

II. **mit doppeltem Accuſativ:** si quae mulier sit eius modi, qualem ego paulo ante descripsi; Cael. 50. me videlicet latronem ac sicarium abiecti homines ... describunt; Milo 47.

descriptio, Abſchrift, Entwurf: I. est: quae (erit) totius rei ratio atque descriptio? leg. agr. I, 16.

II. explico: explicate descriptionem imaginemque tabularum; Verr. II, 190.

desero, desertus, verlaſſen, aufgeben, im Stiche laſſen, abfallen, part. verlaſſen, öde, einſam: I. **abſolut:** 1. unperſönlich: ut ... ingrati in deserendo existimarentur; Verr. II, 192.

2. alqs: tu ... repente relinquas, deseras? Verr. I, 40.

cognati: cognati deserunt; Fr. B. II, 1.

II. **mit Object:** alqm: uti ne (Sex. Roscius) omnino deserrus esset; Sex. Rosc. 5. siu a vobis ... deserar; ib. 10. qui se ab omnibus desertos potius ... esse malunt; div. Caec. 21. cum eum ... in ipsis periculis ... deseruit; Verr. a. pr. 12. qui ... eos .. ambo ... deseruerit; ib. I, 42. ne tamen istum ... plane nudum esse ac desertum putetis; ib. IV, 148. si vos eos deseretis; ib. V, 126. Cleomenem acerrime pugnantem ab eis relictum esse atque desertum; ib. 135. ab omnibus eum fuisse desertum; Cluent. 10. vitam ... deserti ab omnibus; ib. 170. ei ... a consiliis malitiae deseruntur; ib. 183. deserite eos, a quibus ... brevi tempore deseremiui; leg. agr. I, 26. si L. Catilina ... deseruerit suos; Catil. II, 14. „is me deseruit;“ Flacc. 81. qui deserendus esse videatur; Sulla 3. qui me ... non consules, sed latrones ... deseruerunt; sen. 10. consul, ut me et rem publicam ... desereret; ib. 32. „ a quo desertus est.“ ego vero neque me tum desertum puto; dom. 29. si (sum) desertus; prov. cons. 43. Epicurum desertum ‖ disertum ‖ dicere; Piso 69. sitientem me virtutis tuae deseruisti; Planc. 13. deserti, deserti inquam sumus ... a principibus; Phil. VIII, 22. si M. Brutum [deserueritis]; ib. X, 7. nisi forte eos ... deseruodos putatis; ib. „ut liberato Bruto.“ id enim restabat, ut relicto, deserto, prodito; ib. XI, 22. eos .. nec inhumatos esse nec desertos; ib. XIV, 34.

alqd: quam deserta ... omnia; Verr. IV, 114. quae ... ab aliis deserta ... sunt; dom. 2. qui ea ... animo aequo rei publicae causa deserit; dom. 98. omnia discessu meo deserta ... fuerunt; Sest. 128

agrum: ſ. **ager,** II, 1. desero (5 St.) B. I, S. 149, b.

arationem: ſ. **aratio,** II, 1. desero (4 St.) B. I, S. 270, b.

calamitosos: qui calamitosos non deserit; Sulla 22.

campos, collis: hos (campos collisque) ita vastatos nunc ac desertos videbam, ut ..; Verr. III, 47.

causam: ſ. **causa,** II, 1. desero (3 St.) B. I, S. 471, a.

consulem: quaestor consulem, exercitum, sortem provinciamque deseruit; Verr. I, 34.

culturam: agri cultura deseritur; imp. Pomp. 15.

exercitum: deserunt exercitum; Verr. a. pr. 11. „deseruerat exercitum;“ ib. V, 110. neque exercitum deserit; ib. 111. qui exercitum deseruerunt; Catil. II, 5. qui illum exercitum deseruisse dicuntur; non enim deseruerunt; Muren. 79. ſ. consulem. vadimonium; Catil. II, 5.

fidem: „fidem Dolabellae“ ... deserere homo pius non potest; Phil. XIII, 42.

fortunas: ut ne meas fortunas desereret; Piso 77.

gentem: quam (gentem) deseruisti; dom. 55.

genus: genus agrorum ... propter pestilentiam vastum atque desertum; leg. agr. II, 70

homo: o desertum hominem! Verr. IV, 146.

honorem: cur honorem Caesaris ... deseri patimur? Phil. II, 110.

indicia: si tu ea (monuumenta atque indicia virtutis) ... deseris ‖ deseres ‖; Verr. IV, 80.

insulas: quam multas existimatis insulas esse desertas? imp. Pomp. 32.

introitum: introitus in urbem desertus ab amicis; Piso 97.

ius: quod (ius civile) si ... desertum ... erit; Caecin. 73. quoniam ... suum ius non deseruit; ib. 103.

litus: in litore deserto; dom. 140.

locus: in agro locisque desertis; Caecin. 1. quod ... locum .. illum ... a tribunicia voce desertum oppresserat; Cluent. 110. qui locus est .. tam desertus? Phil. II, 33. nunc erit locus desertissimus; Fr. C. 4.

milites: miserandum in modum milites ... deserti; prov. cons. 5.

monumenta: ſ. indicia.

negotium: desertum negotium; har. resp. 17.

nocentis: etiam nocentis viri boni ... deserendos esse non putaut; Sulla 6.

oppida: ex miserrimis desertissimisque oppidis; Verr. II, 14.

ora: ullam usquam esse oram tam desertam; imp. Pomp. 44. in oras Africae desertissimas pervenisse; Sest. 50.

partis: „mihi quidem constat ... nec deserere partis, quas l'ompeius odivit;“ Phil. XIII, 42.

praetores: abeuntis (praetores) deserunt; Flacc. 87.

provinciam: ſ. consulem.

reditus: ut nullius negotiatoris obscurissimi reditus umquam fuerit desertior; Piso 55.

rem publicam: defendi rem publicam adulescens, non deseram senex; Phil. II, 118. ſ. alqm; sen. 32.

salutem: ego meam salutem deserui; sen. 6. optime de me meriti salus desereuda (est); Planc. 6.

sepulcrum: cuius ... sepulcrum desertissimum in litore Dyrrachino relictum est; Sest. 140.

sermonem: sermo paene est familiarium deserendus; Cael. 46.

solitudinem: in aliqua desertissima solitudine; Verr. V, 171.

sortem: ſ. consulem.

testem: meum testem deseram; Verr. V, 154.

vadimonium: vadimonium sibi ait esse desertum; Quinct. 48. multis vadimoniis desertis; ib. 51. „cum vadimonium desertum esset;“ ib. 56. si (vadimonium) numquam deseruit; ib. si desertum vadimonium esset; ib. ais esse vadimonium desertum; ib. 57. vadimonium mihi deseruit; ib. 75. qui tibi vadimonium non deseruisset; ib. 85. cum desertum esse dicat vadimonium; ib. 86. qui vadimonia deserere quam illum exercitum maluerunt; Catil. II, 5.

viam: haec deserta via ... relinquatur; Cael. 42.

vitam: si meam vitam deseruissem; Sest. 50.

Part: ex deserto † Gaviolaclore; Sest. 72.

desertor, preisgebend: ex ea parte homines ... aut proditores esse aut desertores salutis meae; Quir. 13.

deservio, dienen, ergeben ſein: alqs: si potius vobis ac rei publicae, quam sibi et suis commodis opera, sumptu, labore deserviunt; Verr. III, 228. vigeant apud istam mulierem ..., haereant, iaceant, deserviant; Cael. 67.

fructus: si (existimationis partae fructus) non extremo discrimine ... fortunae deserviet ‖ deserit, al. ‖; Sulla 77.

labor, al.: si ille labor meus pristinus, si sollicitudo, si officia, si operae, si vigiliae deserviunt amicis; Sulla 26.

vir: qui (vir) bonis viris deserviat; Sest. 93.

desiderium, Wunſch, Verlangen, Sehnſucht: I. **Subject:** obest: utrique nostrum desiderium nihil obfuisset; Muren. 21.

reviviscit: postea quam ... reviviscere ... desiderium mei vidit; har. resp. 48.

tenet: ut aliquando vos ... memoria mei misericordiaque [desiderium] teneret; Quir. 1.

II. **nach Verben:** 1. augeo: an dies auget eius desiderium? prov. cons. 29.

commoveo: qui ... desideria imperitorum misericordia commoveret; Rabir. 24.

contineo: filii .. parvi desiderium mei laerimaeque pueriles ... testis ac tenebris continebantur; Quir. 8.

fero: quod desiderium tui diseidii ferre non posset; Phil. II, 45. cuius desiderium ferre diutius civitas non potest; ib. X, 21.

lenio: ut ... populus ... desiderium liberatoris sui perpetuo plausu et clamore leniret; Phil. I, 36. quae quidem (statua) magnum civium ... desiderium honore monimenti minuit et leniet; ib. IX, 13.

minuo: f. lenio; Phil. IX, 13.

misceo: flens ... mixto dolore ac desiderio mei; Sest. 120.

pono: tu desiderium equestris ordiuis ... in maledicti loco pones? Piso 32.

relinquo: haec Sappho sublata quantum desiderium sui reliquerit; Verr. IV, 127. par desiderium sui reliquit ... Labienus; Rabir. 14.

renovo: cotidianis precibus desiderium mei nominis renovari ... coëgit; seu. 37. qui suo fletu desiderium mei renovaret; Quir. 8.

2. audio de: de horum desiderio ... cotidie aliquid ... audiebam; Planc. 101.

sum iu: erat enim (vir) in desiderio civitatis; Phil. X, 14.

suscipio ex: ut ... dolorem gemitumque susciperet .. ex desiderio clarissimi [...] civis; Vatin. 19.

III. **nach Adjectiv:** plenus: cum ipsa legatio plena desiderii ... fuisset; Ligar. 5. mentio ... plena amicissimi desiderii; Phil. II, 39.

IV. **Umstand:** 1. ardere: in illum odia civium ardebant desiderio mei; Milo 39.

commoveri: desiderio suorum commovebatur; imp. Pomp. 23.

concidere: concidit in curiae paene limine ... desiderio .. (credo) Pisonis; har. resp. 2.

efflagitari: iudiciorum desiderio tribunicia potestas efflagitata est; div. Caec. 8.

exardescere: tota Italia desiderio libertatis exarsit; Phil. X, 19.

flere: f. II, 1. misceo.

gemere: qui non gemeret desiderio mei; Piso 25.

impediri: animus ... desiderio ... impeditus; Cael. 45.

maestus, al.: cuius desiderio ... forum maestum, muta curia, omuia ... studia siluerunt; Vatin. 8.

reduci: reducti ... non desiderio civitatis; dom. 87.

revoeari: quem vides omuium civium desiderio esse revocatum; Vatin. 7.

tabescere: ne patiantur desiderio sui Catilinam miserum tabescere; Catil. II, 6.

2. ex: quam (filiam) ex gravissimo unu primum desiderio ... conspexi; Sest. 131.

in: in tanto luctu ac desiderio mei; Sest. 76.

propter: illud ... fortasse homines propter aliquod desiderium approbabant; Sest. 121.

desidero, verlangen, ſich ſehnen, vermiſſen: I. **abſolut:** dignitas, nomen: Capitolium sic ornare, ut templi dignitas imperiique nostri nomen desiderat; Verr. IV, 68.

populus: qui ... populum Romanum desiderantem ... excitavit; har. resp. 46.

II. **Infinitiv:** audire: quod quisquam ex vobis audire desideret; Sex. Rosc. 104.

III. **mit einfachem Objekt:** alqm: quin ... reliquos .. desideraret; Verr. V, 71. qui eum ... desideraretur; Cluent. 88. „quem res publica desideravit"; dom. 4. ad immortalitatem gloriae plus adfert desideratum esse a suis civibus; ib. 86. quod me ... ut mitissimum parentem, omnium civium studiis desideratum, .. arcessitum vident; ib. 94. quem aeque ipsa tribunalia desideraverunt; Sest. 128. „desiderarunt te .. oculi mei"; Planc. 13. iste ... neque desideravit quemquam; Phil. II, 109. (legio) quarta victrix desiderat neminem; ib. XIV, 31. f. filium.

alqd: id quod omnes tum desiderabant; Verr. I, 75. quid est quod possit quisquam manifestius hoc desiderare? ib. III, 144. ea, quae a me desiderari arbitror; Cluent. 149. quod maxime res publica desiderat; leg agr. I, 27. haec omnia desiderata magis quam adsidue percepta delectant; Quir. 4. noli ... desiderare id, quod ..; Planc. 50. neque ego hoc ab omnibus cis desidero; Phil. I, 15. f. signum.

accusationem: qui perpetuam orationem accusationemque desideret; Verr. a pr. 55.

aratores: centum et unum aratores unus ager ... desiderat; Verr. III, 120.

archipiratam: istum ... [archipiratam] ab omnibus desideratum (esse); Verr. V, 78.

auctores: si auctores ad liberandam patriam desideraretur; Phil. II, 26.

benevolentiam: eum tu ... et amicissimi benevolentiam et gravissimi hominis fidem et ... fortissimi viri magnitudinem animi desideres; Milo 69.

eivem: quem (eivem) a cuncta Italia desideratum ... conliteris; dom 5. agri ... tam mansuetum civem desiderant; Milo 20. desideratis clarissimos civis; Phil. II, 55

confirmatorem: scriptorem et confirmator peeuniae desideratur; Cluent. 72.

crimen: inaudita (crimina populus) desiderat; Verr. V, 117. accusatio crimen desiderat; Cael. 6.

cultorem: ut ager ipse cultorem desiderare ... videretur; Verr. III, 47.

curiam: ut in singulis oppidis curiam populi Romani non desideretis; Phil. VII, 23.

decus: si quidem auctoritas senatus decus, honestatem, laudem dignitatemque desiderat; Phil. VII, 14.

defensionem: non quo vos hauc in hac causa defensioueu desiderare arbitrarer; Caecin. 101.

deos: pluris esse a Syracusanis istius adventu deos quam victoria Marcelli homines desideratos; Verr. IV, 131.

dignitatem: f. decus.

diligentiam: crimina, quae patroni diligentiam desiderant; Rabir. 9.

eloquentiam: qui locus ... oratoris eloquentiam magno opere desiderat? Sex. Rosc. 34.

fidem: f. benevolentiam.

filium: cum vos me ut carissimum filium desideratis; prov. eous. 43.

fortunas: magis vestras fortunas lugerem quam desideraremn meas; sen. 34.

furorem: in qua (contione) eius furor desideratus est; Milo 27.

homines: f. deos. — honestatem: f. decus.

honorem: si mors legati ... nullum honorem desiderat; Phil. IX, 14.

iudicia: qui severiora iudicia desiderant; Verr. II, 174.

laudem: magis ... quam illorum severissima senectus desiderat meam laudem; Qu. Rosc. 44. f. decus.

legationem: etsi hanc legationem res publica ... non desiderat; Phil. XII, 30.

lenitatem: haec (natura) in omui vita misericordiam lenitatemque desiderat; Sulla 8.

loca: et quacrimus di immortales quae loca desiderent? har. resp. 32.

magnitudinem: f. benevolentiam.

meredem: nullam enim virtus aliam mercedem ... desiderat praeter hanc laudis; Arch. 28 neque enim ullam mercedem tanta virtus praeter hanc laudis ... desiderat; Phil. V, 35.

militem: ut ne unum quidem militem desideraret; Phil. XIV, 36.

misericordiam: f. lenitatem.

munus: quod (munus) petitio praeturae desiderabat; Muren. 37.

numerum: res publica ... huuc tot patrum familias numerum desiderat; Verr. III, 120.

officium: quod in tabulis dodrantariis ... Fontei officium desiderat; Font. 2.

orationem: f. accusationem.

ornamenta: quorum tacita gravitas et fides ... neque cuiusquam ornamenta orationis desiderat; Sulla 82.

parentem: f. alqm; dom. 94.

pecuniam: quam (pecuniam) ereptam non tanto opere desiderat; Verr. IV, 17.

plausum: qui (plausus) nec desideratus umquam a te est; Deiot. 34.

poenam: singularem quandam poenam istius immanis ... uatura desiderat; Verr. I, 8.

potestatem: non tanto opere homines fuisse tribuniciam potestatem desideraiuros; Verr. a. pr. 44. o graviter desiderata ... tribunicia potestas; ib. V, 163.

prudentiam: in hac causa non nihil ... tnam, sed multo magis patris tui prudeutiam desidero; Ligar. 10.

rationem: qui in vita sua rationem summi officii desideremus; Quinct. 55.

res: duae res vehemeuter in praetura desideratae sunt; Mureu. 37.

severitatem: iudiciorum severitatem desideraut; div. Caec. 8. [vestram severitatem desideraut;] Verr. V, 172. cum res publica vim et severitatem desiderabat; Muren. 6.

signum: neque quicquam ex fauo Chrysae praeter unum perparvolum signum ex aere desideratum est; Verr. IV, 96.

tabulas: hic tu tabulas desideras Heracliensium publicas; Arch. 8. est ridiculum ... tabulas ... desiderare; ib.

tribunum: uumquam desideratus vehemens esset tribunus; Planc. 28.

viros: ut tales viri desideraudi siut; Font. 43.

vim: quantam vim omnium remediorum a magistratibus proximis res publica desiderarit; Sest. 55. vim scilicet ego desideravi; ib. 127. f. severitatem; Muren. 6.

vitam: sic illorum vitam desiderare; sen. 4.

vocem: quam (vocem praeconis) minime desiderarit; Milo 96.

IV. **mit doppeltem Accusativ**: nimium diu te imperatorem tua illa Manliana castra desiderant; Catil. I, 10. me auctorem, credo, desideravit; Phil. II, 26.

desidia, Trägheit, Unthätigkeit: I. (est:) nihil ceterorum simile Graecorum: nulla desidia; Verr. II, 7.

II, 1. coarguo: sin autem fuga laboris desidiam ... coarguit ..; Muren. 9.

video: videbamus genus vitae, desidiam, inertiam; Sest. 22.

2. avoco ad: ab industria plebem ad desidiam avocari; Sest. 103.

III, 1. homo: homo tantae luxuriae atque desidiae; Verr. II, 76.

sermo: ut iste interpositus sermo deliciarum desidiaeque moreretur; Cael. 76.

suspicio: cum ... celebritas loci suspicionem desidiae tollat; Scaur. 45.

2. oratio cum: mihi omnis oratio est cum virtute, non cum desidia; Sest. 138.

IV. propter: [qui propter desidiam in otio vivunt;] leg. agr. II, 103.

desidiosus, träge: Campanam adrogantiam ... ad inertissimum ac desidiosissimum otium perduxerunt; leg. agr. II, 91.

designo, bezeichnen, beſtimmen, ernennen: alqm: quam diu fuit designatus; Verr. I, 119. iam designatus alio voltu ... esse meditabatur; leg. agr. II, 13. me designato; ib. ut ei ‖ uti‖ xviratum habeant, quos plebs designaverit. oblitus est nullos ab plebe designari; ib. 26. nobis designatis; ib. 102. notat et designat oculis ad caedem unum quemque nostrum; Catil. I, 2. quotiens tu me designatum, quotiens consulem interficere conatus es! ib. 15. postea quam es designatus; Muren. 77. qui ut est designatus; sen. 8. Calidius statim designatus ... declaravit; ib. 22. hoc quidem verbo neque P. Clodius neque quisquam de gregalibus eius ... designatur; har. resp. 53. P. Sestius .. [designatus] iter ... suscepit; Sest. 71. hoc primum iter designatus ... suscepit; ib. ante quam designatus est; prov. cons. 37.

aedilem: f. **aedilis,** II, 1. designo (2 St.) B. I, S. 134, a.

civem: quae ... designatum rei publicae civem sustulisset; Cluent. 32.

consulem: nihilne id valebit? nihil invito consule designato; Verr. a. pr. 20. f. **consul,** II, 1. designo (53 St.) B. I, S. 669, b.

xvirum: ut sibi iam xvir designatus esse videatur; leg. agr. II, 53.

magistratus: magistratibus novis designatis; Sest. 70.

praetorem: cum praetores designati sortirentur; Verr. a. pr. 21. iste praetor designatus ... appellat heredem L. Annium; ib. I, 105.

tribunum: tres hi homiues veteres tribuni militares sunt designati; Verr. a. pr. 30. legem agrariam tribuuos plebis designatos conscribere; leg. agr. II, 11. intonuit vox perniciosa designati tribuni; Muren. 81. cum esset designatus tribunus plebis; Sest. 61. non ferent .. oculi ... duo designatos tribunos; Phil. XII, 20. tribuni primum duo designati, Tullus Hostilius ... . alter est designatus Iusteius ‖Viscius, al.‖ nescio qui; ib. XIII, 26.

desilio, herabſpringen: cum .. hic de raeda ... desiluisset; Milo 29.

desino, abſaſſen, aufhören: I. **abſolut**: quod si licet desinere ..., ego vero libenter desino; Muren. 9. desitum est per hunc, qui decessit; Fr. B. VI, 37.

II. **mit Infinitiv**: arbitrari: quaproter desinant aliquando dicere male aliquem locutum esse ..., desinant suam causam cum Chrysogono communicare, desinant ... de se aliquid detractum arbitrari; Sex. Rosc. 140.

circumstare: desinant insidiari consuli, circumstare tribunal ..., obsidere curiam, ... faces ... comparare; Catil. I, 32.

cogitare: desinant furere ac ... dictaturas cogitare; Catil. II, 20. mibi parcere ac de me cogitare desinite; ib. IV, 3.

communicare: f. arbitrari.

comparare: f. circumstare.

contendere: desinamus aliquando ... pervagata declamatione contendere; Planc. 47.

debere: neque ego nunc Plancio desinam debere; Planc. 68. quadringentiens sestertium quonam modo ... debere desisti? Phil. II, 93.

dicere: desinent homines dicere ..; Verr. I, 6. f. arbitrari.

dictitare: desinant amici eius ea dictitare; Verr. III, 144.

dubitare: desinite dubitare utrum ..; Verr. III, 208. desinet profecte dubitare ..; Phil. XIII, 22.

esse: desinant igitur aut ei, qui non timent, simulare se timere ..., aut hi cauti ... nimium esse timidi; Phil. X, 17.

fieri: postea quam iudicia severa Romae fieri desierunt; Verr. IV, 133.

furere: nec ruere demens nec furere desinit; Phil. III, 31. f. cogitare; Catil. II, 20.

impugnare: hominem impugnare non desinunt; Fr. B. VII, 19.

incurrere: non desino incurrere in crimen hominis nimium ... grati; Planc. 91.
inflare: proinde desinant aliquando me isdem inflare verbis; dom. 29.
insidiari: ſ. circumstare.
mirari: ut mirari Torquatus desinat; Sulla 14. desinite mirari ..; Phil. II, 67.
obsidere: ſ. circumstare.
oppugnare: desinat oppugnare Brutum; Phil. V, 26.
parcere: ſ. cogitare; Catil. IV, 3.
petere: quod iste caput petere non desinebat; Quinct. 29.
putare: aliquando desinat ea se putare *posse* emere; Verr. III, 144. desinant putare auctoritatem esse in eo testimonio; Flacc. 53.
quaerere: desino quaerere cur emeris; Verr. IV, 10.
queri: nobilitas desinat queri ..; Verr. IV, 81.
recitare: [quod ... accusator recitare non desineret;] Verr. IV, 144.
recusare: desinemus nos de iudiciis transferendis recusare; Verr. I, 6.
ridere: rem, quam homines soluti ridere non desinant; dom. 104.
ruere: ſ. furore.
scrutari: desinamus aliquando ea scrutari; Sex. Rosc. 83.
simulare: desine, quaeso, simulare ..; Verr. II, 144. ſ. esse.
sperare: desinant, desinant homines ... sperare me .. posse labefactari; dom. 27.
suscensere: mihi suscensere desinito; Verr. V, 19.
timere: „ut tandem aliquando timere desinam“; Catil. I, 18. quod ... timere desino; Deiot. 4. simul ac timere desisses; Phil. II, 89.

disipio, ſ. dissipo.

disputo, abſtreiten, ablaſſen, aufhören: I. **absolut:** usque ad M. Terentium C. Cassium consules (tabulas) confecisse, postea destitisse; Verr. I, 60. si quid artificio ... moliri cogitas, magno opere censeo desistas; ib. V, 174. ut ... promulgarit impulsus amore fraterno, destiterit fratris auctoritate deductus; Sulla 62. ut magis paeniteret coepisse quam liceret desistere; Rab. Post. 5.
II. **Ablativ:** a: Mamertini publice suscepta causa destiterunt; Balb. 52.
III. **de:** de qua (petitione) no aliquid iurares destitisti; Planc. 52.
IV. **Infinitiv:** agere: de me agere non destitit; Sest. 132.
augere: nec interea locupletaro amicos umquam suos destitit, mittere in negotium, dare partis, augere re ‖augere‖, fide sustentare; Rab. Post. 4.
caedere: defetigatione ... aliquando caedere destiterunt; Sest. 79.
cogitare: destiti quid de me andituri essent homines cogitare; Planc. 66.
colere: eos colere atque observare destiterunt; Sex. Rosc. 106.
conari: neque tamen conari ac velle desistis; Catil. I, 15.
convenire: interea non desistebant clam inter se convenire; leg. agr. II, 12.
cursare: homines cursare ultro et citro non destiterunt; Sex. Rosc. 60.
dare: ſ. augere.
defendere: amici Epicratem defendere destiterunt; Verr. II, 61.
dicere: ut aliquando ... de iudiciis datis dicere desistamus; Verr. II, 118.
esse: compositionis auctor esse non destiti; Phil. II, 24.
liceri: is liceri non destitit; Verr. III, 99. postremo liceri destiterunt; ib.
locupletare, mittere: ſ. augere.
loqui: nec umquam de illo et sperare optime et loqui destiti; Phil. XIII, 8.
observare: ſ. colere. — oppugnare: ſ. populari.
petere: cum petere destitit; Muren. 57.
populari: Brutum ... oppugnare, urbis ... populari destiterit (oportet); Phil. VII, 26.
postulare: simul illud item postulare non desistebant; Verr. II, 60.
servire: populo Romano adhuc servire non destitit, sibi servire iam pridem destitit ‖desiit‖; Qu. Rosc. 23.
sperare: id sperare desistat; leg. agr. I, 27. ſ. loqui.
stomachari: destiti stomachari; Planc. 65.
sustentare: ſ. augere.
velle: auctionem velle facere desistit; Qninct. 16. ſ. conari.
vociferari: quod vociferari non destitit; Flacc. 85.

despectus, ſ. despicio.

desperatio, Hoffnungsloſigkeit, Reſignation, Verzweiflung: I. quae: quae propter conscientiam scelerum desperatio vitae! Phil. II, 88.
II, 1. adfero: his ... pacis nomen adferemus, id est desperationem victoriae? Phil. XII, 10.
inicio: quibus rebus qui timor bonis omnibus iniectus sit quantaque desperatio rei publicae; Muren. 50.
2. confligo cum: spes cum omnium rerum desperatione confligit; Catil. II, 25.
voco a: qui me ... a desperatione ad spem ... vocavit; sen. 24.
III. cogi: fuerit nulla desperatione rerum suarum ... coactus; Rabir. 23.
recedere: non nulli ... desperatione rei publicae paululum a mea causa recesserunt; sen. 7.

despero, desperatus, die Hoffnung aufgeben, verzweifeln, part. verzweifelt, hoffnungslos: I. **mit Ergänzung:** 1. **a:** (Gabinium) spem habere a tribuno plebis ...; a senatu quidem desperasse; Piso 12.
2. **de:** cum de toto ordine desperarit; Verr. I, 22.
3. **Dativ:** sibi: „quoniam sibi hic ipse desperat“; Mureu. 45.
fortunis: bonos .. viros lugere malui meas fortunas quam suis desperare; sen. 34.
oppido: cum oppido desperassent; Piso 84.
rebus: tu totiens diffidens ac desperans rebus tuis; Piso 89.
saluti: saluti desperare vetuit; Cluent. 68.
4. **acc. c. inf.:** ut desperent id ... se consequi posse; Catil. II, 19. cum iam desperasset, aliquid auctoritate sua profici posse; Sest. 60. nec despero tamen ... futuros aliquos; Piso 82. non erat desperandum ... fore aliquem tolerabilem statum civitatis; Phil. XIII, 2.
II. **mit Object:** aliqm: essent illi quidem desperandi, sed tamen essent fereudi; Catil. II, 10. a te ipso desperatum et relictum ... videre te volui; Piso 99. ſ. aliqd.
aliqd: quid (te) desperatius? dom. 80.
duces: cum desperatis ducibus ... haberes exercitus perditorum; dom. 13.
fugam: post discessum latronis vel potius desperatam fugam; Phil. V, 30.
hominem: in istius hominis desperati causa; Verr. a. pr. 35. o desertum hominem, desperatum, relictum! ib. IV, 146. si ex urbe exierint desperatorum hominum flagitiosi greges; Catil. II, 10. hominis desperati ... casum lugebunt; Sest. 33.
honorem: honores, quos quieta re publica desperant; Catil. II, 19. ut honorem desperasse videatur; Muren. 43.

iudicia, leges: quasi desperatis nostris legibus et iudiciis; Verr. I, 82.

morbos: ex ... diuurnis et iam desperatis rei publicae morbis; Sulla 76.

pecunias: ut nostri homines desperatas iam pecunias exigerent; Muren 42.

perfugium: illo tamen desperatissimo perfugio uti posset; Verr. II, 101.

rem: desperatis iam omnibus rebus; Verr. V, 12. rei .. paene iam desperatae; dom. 24.

rem publicam: aegrotanti ac prope desperatae rei publicae; div. Caec. 70.

salutem: ante ... quam honestis iudicibus nocentium salus desperata est; Phil. V, 15.

senectutem: senectutem iam prope desperatam; Cael. 80.

senes: exercitum ... conlectum ex senibus desperatis; Catil. II, 5.

statum: hoc rei publicae statu desperato; Fout. 6.

turpitudinem: hoc euim accusante pristini illius sui iudicii turpitudinem desperabat; Sest. 89.

vitam: in quos ... vitam .. domiui desperaulis cum incidisset; Milo 56.

despicatus, verachtet: alqs: ue contemptissimi ac despicatissimi esse videamur; Verr. III, 96. uum ... spleudorem tuum ... cuiquam es infimo ac despicatissimo ‖ desperatissimo ‖ antelaturus? Piso 64.

homo: si ... cessi tribuni plebis, despicatissimi hominis, furori; Sest. 36.

despicatus, Verachtung: si quis despicatui ducitur; Flacc. 65.

despicio, despectus, herabblicken, verachten, fortblicken: I. **absolut**: simul atque ille despexerit; Sex. Rosc. 22.

II. **mit Object**: alqm: ut omnis despiciat; Sex. Rosc. 135. a populo Romano contemnimur, despicimur; Verr. a. pr. 43. quem ad modum iste tenuissimum quemque contempserit, despexerit; ib. I, 123. in alterius iniuria se despectos; ib. III, 95. quo minus ... vos despiciant; ib. IV, 26. se ... a te solo ita esse ... despectum, ut ..; ib. 43. non ut ego te despiciam; har. resp. 33. ut ... (te) vexatum potius quam despectum vellem dimittere; Vatin. 1. me cum eis confligere, quos despicerem; Piso 75. contemptum, despectum a ceteris ... videre te volui; ib. 99. videre quam despiciamur omnes; Phil. III, 15. qui Ariciuum tanto opere despicit; ib. qua (dignitate) fretus me contemnis et despicis; Fr. B. VIII, 18, a.

alqd: id unus tu ... condemnendum, despiciendum, inridendum putares? Vatin 17. si haec omnia contemnis ac despicis; ib. 38. haec ipsa, quae despicis; Plauc. 18. quid despicere possit Antonius; Phil. II, 2.

auctoritatem: ne usque eo suam auctoritatem despiceret; Verr. I, 126.

conscios: alter ... despiciens conscios stuprorum ac veteres vexatores aetatulae suae; Sest. 18.

copias: si tantas ... copias Indutiomarus ipse despexerit; Font. 46.

diligentiam: quiu ... non solum meam, sed etiam vestram diligentiam prudentiamque despexerit; leg. agr. III, 3.

frugalitatem: despicitis eorum (hominum novorum) frugalitatem; Verr. III, 7.

homines: homines despecti et contempti; Sest. 87.

humilitatem: is .. humilitatem despicere audet cuiusquam? Phil. XIII, 23.

ingenium: L. Metelli ingenium [.. contemni] ac despici a fugitivo Timarchide; Verr. III, 156.

legatos: legatos nostros ab Antonio despectos; Phil. VIII, 32.

lucrum: qui tantum praesens lucrum ... contempserit atque despexerit; Verr. III, 150.

nobilitatem: in quo praedicationem nobilitatemque despiciunt; Arch. 26.

ordinem: non usque eo despiceret contemneretque ordinem senatorium, ut ..; Verr. a. pr. 9. tu sic ordinem senatorium despexisti; ib. III, 95. ea re contemnis equestrem ordinem et despicis? ib. IV, 45. eum ordinem, quem despexeras; Piso 39.

pecunias: quoniam pecunias aliorum despicis; Vatin. 29.

praedicationem: f. nobilitatem.

prudentiam: f. diligentiam.

rem publicam: non usque eo l.. Catiliua rem publicam despexit atque contempsit, ut ..; Muren. 78.

seuatum: hoc igitur fretus senatu Pompeiauum senatum despicit; Phil. XIII, 28. non esset Pompeianus despiciendus senatus; ib. 29.

Siciliam: hanc loquacem Siciliam uon despexit; Fr. B. VIII, 11, 3.

vexatores: f. conscios.

despolio, ausplündern: ut etiam una cum ceteris Siculis despoliaretur; Verr. IV, 43.

despondeo, zusagen, verheißen: filiam: iuvito despondit ei filiam suam; Cluent. 179.

laudem: cui me praeripere desponsam iam et destinatam laudem ... valde est iniquum; har. resp. 6.

provinciam: is ut eam (provinciam) despousam, non decretam habere videatur; prov. cons. 36.

destino, bestimmen: fortunas: qui ne sorti quidem fortunas nostras destinavit; Phil. V, 33.

laudem: f. **despondeo,** laudem.

locum: qui locus orbi terrae iam non erat alicui destinatus? Sest. 66.

destituo, preisgeben, bloßstellen, im Stiche lassen, hintergehen: alqm: iste ... subito solus destitutus pertimuit; Verr. II, 74. destitui alios in convivio; ib. III, 66. uudus paene est destitutus; ib. V, 110. hnuc ... nudum in causa destitutum videtis; Caecin. 93. se ab Oppiauico destitutum; Cluent. 72. [sese ab Oppianico destitutum; ib.] ut destitutus ab Oppianico videretur; ib. 89. cum ... in hac fortuna miserrima ... destitutus sit; Sulla 90. eundem in vnivratu noune destituisti? Phil. II, 99.

homines, socios: novem homines fortissimos, eiusdem mnueris ... socios ... destituit; Sex. Rosc. 117.

signa: (duo signa) relicta ac destituta a ceteris signis; Verr. I, 61.

viros: viri boni ... timide ... istuc desceudunt, ... multis vadimoniis desertis saepe ... destituti; Quiuct. 51.

destitutio, Täuschung: iratus: ut ... eos, qui leviores erant, destitutione iratos Oppianico redderet; Cluent. 71.

percelli: desitutione illa perculsus; Quinct. 20.

destringo, ziehen, zücken: gladium: gladios in rem publicam destrictos rettudimus; Catil. III, 2. destrictis gladiis et cruentis; Sest. 76. cum ille ... gladios destringendos ... curavisset; Milo 41. quid enim tuus ille .. destrictus in acie Pharsalica gladius agebat? Ligar. 9.

sicas: duas uno tempore conantur in rem publicam sicas destringere; Fr. B. VIII, 21.

desuefacio, entwöhnen: quod ... multitudinem .. desuefactam iam a contionibus ad veteris consuetudinis similitudiuem revocarat; Cluent. 110.

desultorius, Springerpferd: qui ... mihi videtur praetorius candidatus in consularem quasi desultorius in quadrigarum curriculum incurrere; Muren. 57.

desum, fehlen, im Stich lassen, den Beistand versagen, verabsäumen: I. **mit einfachem Subject**: alqs: qui libere dicat ..., non deest profecto;

Sex. Rosc. 30. qui accuset cos non deerit; ib. 91. vidc ne tibi desis; ib. 104. commodis eorum me non defuturum; div. Caec. 2. posse te .. illi quoque iudicio non deesse; ib. 47. me praeterea causae non defuturum; Verr. II, 145. QUANDOQUE TU NULLA UNQUAM MIHI IN CUPIDITATE ... DEFUISTI; ib. 187. si illi communi legatorum voluntati et saluti Siciliae defuissent; ib. IV, 139 ut causae communi salutique ne deessent; ib. 140. Netini .. sibi non defuerunt; ib. V, 56. ne ... omnes potius me arbitrentur causae quam vos religioni vestrae defuisse; Caecin. 5. tantae voluntati omnium Larinatium deesse noluit; Cluent. 43. si in minus firmis causis hominum periculis non defuissem; ib. 51. non defore qui illa restitueret; leg. agr. II, 90. vos ne populo Romano deesse videamini providete; Catil. IV, 18. si consuli defuissem; Muren. 10. neque enim desunt qui istos ... incitent; Flacc. 66. quod ego ... non desim P. Sullae; Sulla 5. studio, amore, animo huic neccssitudini non defuerunt; sen. 21. nullo me loco rei publicae defuturum; Quir. 18. neque enim iam deerunt qui imitari velint; dom. 120. neque huic vestro tanto studio audiendi nec vero huic tantae multitudini ... deero; Sest. 36. num defuit gladiis? ib. 80. si apud Athenienses ... non deerant qui rem publicam ... defenderent; ib 141. cuius ego voluntati in eius periculis nullo modo deesse possum: Balb. 4. neque huic umquam labori, officio, muneri defui; ib. 60. neque se neque generum neque collegam suum tribuno plebis defuturum; Piso 78. non auxilium mihi, sed me auxilio defuisse; Planc. 86. hisce ego auxiliis salutis meae si idcirco defui; ib. 89 non mihi auxilium, sed me auxilio defuisse; ib. ego C. Caesaris laudibus desim? ib. 93. tu numquam meis ... liberis, numquam coningi meae defuisti; Rab. Post. 47. ei, quem Asiae praefeceras, in nulla re defuit; Deiot. 24. alium alia de causa deesse dignitati suae; Phil. I, 15. me ncc rei publicae nec amicis umquam defuisse; ib. II, 20. cui bello ... propter libidines defuisti; ib. 71. equidem non deero; ib. VII, 20. ut ... defuerit civium studiis potins; ib. X, 14.

alqd: ut eis ne quid desit; Sex. Rosc. 8. hoc etiam tuae deesse impudentiae, ut ..; Verr. V, 5. neque istorum peculiis quicquam aliud decesse videO, nisi eius modi fundos; leg. agr. II, 78. nihil tibi consulatum petenti a me defuit; Muren. 7. qui ... nihil sibi defuturum arbitrantur; Phil. IV, 9. quod maxime deerat; ib. XII, 10. f. malum.

accusator: ut iudicium potius rei publicae quam aut reus iudicibus aut accusator reo defuisse videatur; Verr. a. pr. 3. cum ... huic .. accusatores viva matre decesse non possint; Cluent. 167.

aequitas: fides erga plebem Romanam, aequitas in vos ... vehementer defuit; leg. agr. II, 20.

amici: Autronio nonne sodales, non collegae sui, non veteres amici ..., non hi omnes, qui sunt ... principes, defuerunt? Sulla 7.

animus: f. **animus**, I. dcest (6 St.) B. I, S. 230, a.

auctor: „non decrit auctor et dux bonis"; Sest. 20.

auctoritas: non deest rei publicae ... auctoritas huius ordinis; Catil. I, 3.

auxilium: f. **auxilium**, I. dcest (4 St.) B. I, S. 392, a. — **benevolentia**: f. fides; Quir. 24. Planc. 96.

calamitas: haec deerat iniuria et haec calamitas aratoribus; Verr. III, 198.

caput: huic (corpori) ... caput se vivo non defuturum; Muren. 51.

classes: neque vero classes dcerunt; Phil. XI, 35.

collega: f. alqs; Piso 78. amici. — **consilium**: f. **consilium**, I, 1. deest (6 St.) B. I, S. 644, b.

consules: nos, nos ... consules desumus; Catil. I, 3.

copia: quorum (amicorum) copia bonis viris ... deesse non solet; Muren. 70. — **copiae**: non copias defuisse; Verr. V, 135. pedestris sibi copias non defuturas; Catil. III, 9.

cura: non quo L. Philippo ... studium aut cura defuerit; Phil. IX, 1.

diligentia: ne aut accusatoribus diligentia aut pecunia testibus deesset; Cluent. 192. f. fides; Quir. 24.

domus: domus tibi deerat? Scaur. 45.

dux: f. auctor.

exempla: illi exempla non deerunt; Verr. III, 207.

facultas: f. oratio; Arch. 13.

fides: qui his hominibus ... fidem putet aut ingenium defuisse; Sulla 42. mihi neque ... diligentiam neque ... fidem neque ... libertatem nec ... industriam nec ... benevolentiam defuturam; Quir. 24. C. Vergilio ... benevolentiam in me, memoriam communium temporum, pietatem, humanitatem, fidem defuisse? Planc. 96. f. aequitas.

frequentia: cuius (populi) frequentia huic causae numquam defuit; Verr. III, 80. frequentiam ... non modo dignitati ullius umquam, sed nc voluntati quidem defuisse; Muren. 69.

fundi: f. alqd; Verr. II, 78. — **gener**: f. alqs; Piso 78. — **humanitas**: f. fides; Planc. 96. — **industria**: f. fides; Quir. 24.

ingenium: non quo ei deessct ingenium; Quinct. 11. f. fides; Sulla 42.

inimicus: non magis mihi deerit inimicus quam Verri defuit; Verr. III, 162. ut inimicus neque decsse nocenti possit; ib. mihi neque inimici neque iuvidi defuissent; Muren. 17.

iniuria: f. calamitas. — **invidi**: f. inimicus; Muren. 17. — **iudicium**: f. accusator; Verr. a. pr. 3.

lex: legem ambitus flagitasti, quae tibi non deerat; Muren. 46.

libertas: f. fides; Quir. 24.

lingua, manus: cousilio .. neque manus neque liugua deerat; Catil. III, 16.

malum: quid enim erat mali quod huic ... deesse videretur? Sulla 91.

memoria: f. fides; Planc. 96.

milites: etsi in hac quadriremi ... minime multi remiges et milites decrant; Verr. V, 88.

numerus: cum magnus numerus deessct; Verr. V, 72.

occasio: aliis occasio defuit; voluntas nemini; Phil. II, 29.

officium: quod tibi ... nullum a me ... pietatis officium defuit; Milo 100.

opinio: si honesta *deest* de numine corum (deorum) ... opinio; dom. 107.

opus: nemo unquam octo continuos his opus non defuit; Verr. IV, 54.

oratio: nc oratio deesset; Verr. I, 31. in qua (causa) oratio decsse nemini possit; imp. Pomp. 3. utrum oratio ad eius rei disputationem deerit? leg. agr. II, 40. oratio et facultas, quae ... numquam amicorum periculis defuit; Arch. 13. nullo modo mihi decsse posset oratio; Deiot. 6.

patronus: huic ... patronos propter Chrysogoni gratiam defuturos; Sex. Rosc. 28. patronos huic defuturos putaverunt, desunt: ib. 30. illi causae patronum defuisse; Cluent. 51. in qua (civitate) nemini umquam intimo maiores nostri patronum decsse voluerunt; Muren. 10.

pecunia: si forte desit pecunia, quae tanta ... recipi potest, ut deesse non dcbeat; leg. agr. II, 47. ut ... non sit pecunia populo Romano defutura; Phil. V, 12. f. diligentia.

perseverantia: vitam .. mihi prius quam vim perseverantiamque ad illorum improbitatem persequendam defuturam; Verr. a. pr. 50.

pietas: f. fides; Planc. 96.
plaga: plaga una illa extrema defuit; Sest. 80.
poenae: tibi ... hominum poenas deesse adhuc, non deorum; har. resp. 38.
poëtae: neque poëtae ... tempori meo defuerunt; Sest. 123.
praeda: praeda perierit; alia non deerit; dom. 65.
praesidium: vobis populi Romani praesidia non desunt; Catil. IV, 18. bonorum mihi praesidium defuisse? dom. 95. „mihi umquam bonorum praesidium defuturum putarem?" Milo 94.
principes: f. amici.
propinqui: eorum propinqui neque tibi neque illis desunt; Verr. V, 121.
propugnatio: ne mea propugnatio ei potissimum defuisse videatur, per quem est perfectum ne ceteris civibus deesset; Sest. 3.
propugnatores: propugnatores rei publicae qui esse voluerunt ..., si timidiores (sunt), desunt; Sest. 101.
remiges: f. milites. — reus: f. accusator; Verr. a. pr. 3.
salus: rei publicae salus deerit; Verr. III, 207.
senatores: quo in genere senatores deesse non solent; Phil. I, 12.
sententiae: quattuor tibi sententias solas ad perniciem defuisse; Fr. B. XIII, VII, 2.
sodales: f. amici.
studium: tum non mihi vestrum studium, sed meum prope vestro defuisse; Sest. 43. f. cura.
tempora: tempora defuerunt; Phil. IV, 1.
verbum: verbum mihi deest; leg. agr. II, 35.
vexillum: num umquam perditis civibus vexillum quo concurrant defuturum putatis? Phil. V, 29.
vis: non animus eis, sed vires defuerunt; Flacc. 61. f. perseverantia.
vita: f. perseverantia. — voluntas: f. occasio.
vox: sibi vocum praeconis modo defuisse; Milo 96.

II. **mit doppeltem Nominativ**: omnino nemo ullius rei fuit emptor cui defuerit hic venditor; Phil. II, 97. neque se ei legatum ... defuturum; ib. XI, 17.

deterior, geringer, weniger gut, ſchlechter: A. **bei Subſtantiven**: alqs: pro te Verrem substituisti alterum civitati, nisi forte hoc deteriorem ..., quod ...; Verr. III, 161.
alqd: quicquid dixisses te deterius esse facturum; Verr. III, 133.
causa: ne ... deterior causa sit eorum; Caecin. 46. neque ideo est Gaditanorum causa deterior; Balb. 35.
homo: homo omnium ... quadruplatorum deterrimus; Verr. II, 22. homo [deterrime]; ib. 40. si unum hominem deterrimum poëta ... vellet inducere; har. resp. 57.
ius: quod is deteriore iure esset; Caecin. 18.
mulier: te mulieri deterrimae recte remissise? Verr. III, 82.
mulierculae: mulierculam deterrimarum .. cognitores; Verr. III, 78. civitas ... duabus deterrimis mulierculis ... vectigalis fuit; ib. 79.
partes: quae vitiis animi in deterrimas partis iura hominum convertit; Cluent. 199.
patronus: ita deterrimus obscurissimusque patronus adhibetur; Cluent. 57.
res: quam quidem (rem) intellego verbo fieri interdum deteriorem solere; Phil. VIII, 4.
status: deteriore .. statu ut simus; har. resp. 61.
tempus: deteriore tempore absens auctionatur; Quinct. 20.

B. **allein**: I. sum: DETERIORES qui sint post docebo; har. resp. 56. qui sit unus omnium mortalium ... deterrimus; ib.
II, 1. appello: DETERIORES, REPULSOS ... hos appellant, quorum et mentes et res sunt perditae; har. resp. 53.
caveo: deteriores cavete; quorum quidem est magna natio, sed tamen eorum omnium hic dux est atque princeps; har. resp. 57.
jugulo: deteriores enim jugulari cupio; Phil. XIII, 40.
2. angeo: NE DETERIORIBUS REPULSISQUE HONOS AUGEATUR; har. resp. 56.

deterreo, abſchrecken, zurückſchrecken: I. **abſolut**: neque erat causa cur prohibendo non tam deterrere videretur quam admonere: dom. 127. et vinci turpe putavit et deterreri et latere; Sest. 89.
II. **mit Object**: alqm: me ... anulus aureus scribae tui deterret; Verr. I, 157. nisi quem forte illius ... dedicatio deterret; dom. 103. — a: f. **a**, I. deterreo; leg. agr. II, 92. dom. 4. Sest. 141. Phil. XIII, 20. XIV, 28. (B. I, S. 5, b). — Infinitio: eius libidines commemorare pudore deterreor; Verr. a. pr. 14. agere ... libere comitiorum metu deterrebar; ib. 24. — ne: se non crimine coniurationis, ne adessent ceteris, sed hominum maleficio deterritos esse; Sulla 18. deterrere te, ne popularis esses, non poteramus; Phil. VIII, 19.
animos: quae (litterae) nostros animos deterrent ... a religione; har. resp. 18.
clientis: ut suos novos clientis a bello faciendo deterreat; Font. 36.
emptores: deterrentur emptores ... pretio; Caecin. 16.
hominem: Sex. Naevius hominem multis verbis deterret ne auctionetur; Quinct. 16. locupletis homines ..., ne sibi adversentur, testimonii denuntiatione deterret; Flacc. 18. labor offendit ||labore fiendi, al.|| homines a studioque deterret; Cael. 46. f. testem; Verr. a. pr. 28.
testem: testis, praesertim [Siculos] timidos homines ..., auctoritate deterrere; Verr. a. pr. 28. testis ... deterrere verbis ... coepit; ib. II, 64. qui multos in istum testis imperio ... deterruit; ib. III, 122. si qua gratia testes deterrentur; Font. 3. testis non modo Afer ..., sed quivis etiam elegantior ... deterreri ... potest; Scaur. 15.

detestabilis, verabſcheuenswerth: alqs: te ... detestabilem ... esse; Phil. II, 65.
alqd: in odio esse .. detestabile; Phil. I, 33. nihil est detestabilius dedecore; ib. III, 36.
civis: eum detestabilem civem rei publicae natum iudico; Phil. XIII, 1.
homo: o detestabilem hominem! Phil. II, 110.
omen: hoc .. detestabile omen avertat Iuppiter; Phil. XI, 11.

detestatio, Buße: cum pro detestatione tot scelerum unam aram nefarie consecraret; dom. 140.

detestor, verabſcheuen, verwünſchen, abwenden: alqm, auspicium: (te) tamquam auspicium malum detestantur; Vatin. 39.
exitum: detestor exitum; Phil. VIII, 7.
faciem, al.: omnes memoriam consulatus tui, facta, mores, faciem denique ac nomen a re publica detestantur; Piso 96.
omen: o di immortales, ... detestamini .. hoc omen; Phil. IV, 10.
querimoniam: ut a me ... patriae querimoniam detester; Catil. I, 27.

detineo, feſthalten, beſchäftigen: tantum civium numerum tam prope ab domo, tam bonis fructuosisque rebus detineri; Verr. II, 6.

detorqueo, wenden: quae (voluntas testium) ... nullo negotio flecti ac detorqueri potest; Cael. 22.

detraho, abnehmen, abreißen, herabziehen, erniedrigen, entziehen, entfernen, nöthigen: I. **abſolut**: 1. de: ut ipse de me detraham; Verr. IV, 53. de hoc ego teste detraham? Caecin. 26. de hominibus, non de iure civili detrahit; ib. 70. quo fa-

cilius de hoc senatu detrahere possitis; Rabir. 20. tu ... dubites de possessione detrahere? Catil. II, 18. „qui in contione detrahat de Pompeio.“ detrahat ille vituperando? har. resp. 50. mihi ... tum de illius amplissima dignitate detrahere ... videbatur; ib. si de Scauri fama detraxerint; Scaur. 36. an in senatu facillime de me detrahi posse credidit? Phil. II, 2.

2. ex: illum ex ea pecunia ... detraxisse; Font. 3.

II. **mit Object**: alqm: ut hunc Oppianicum ... ad hanc accusationem detraheret; Cluent. 179. P. Clodius cum in iudicium detrahi non posset; Milo 38.

alqd: quod ei detrahere possis; Sex. Rosc. 147. nihil mihi detraham; Qu. Rosc. 44. tantum detraxit, quantum commodum fuit; Verr. III, 165. nihil detraho magistratibus; ib. 201. nihil potest esse detractum; Font. 3. cum huic omnia cum honore detracta sint; Sulla 90. mihi quod potuit ... sceleratorum hominum furor detrahere; Quir. 19. si cetera inimica oratione detrahitis; Cael. 57. posse auffragiis ... detrahere quod velit cuique; Planc. 11. quantum tuis operibus diuturnitas detrahet; Marcell. 12. nihil senatui detraxisse Cornelium; Fr. B. VI, 31. f. anrum. facultatem. frumentum. tempus. — de: quod ipsum non de summa frumenti detractum est; Verr. IV, 20. quae tu de re publica nostra detraxeris; ib. V, 58. ut nihil possit ... detractum de re familiari latere; Cluent. 82. quantum potest, de auctoritate senatus detrahit; ib. 140. nihil detrahit de vivo; Flacc. 91. ut nihil de capite civis aut de bonis ... detrahi possit; dom. 33. de ipso, qui scripsit, detrahi nihil volo; Piso 71. nihil est ... de te detractum. detractum dico? Planc. 52. f. **aliquis**, B, II, 2. detraho (5 St.) B. I, S. 179, a. — ex: cum ... Alienus ex ea facultate ... aliquantum detractum sit; div. Caec. 49. quantum tandem ex his horis detraheret? Flacc. 82. ex qua (dignitate) ei nihil detrahi potest; Rab. Post. 44.

anulum: qui ipsi anulos aureos .. liberis .. suis detraxerant; Verr. III, 187. patri familias ... anulus de digito detractus est; ib. IV, 58.

argumenta: ea (argumenta) detrahenda curavit omnia; Verr. IV, 124.

aurum: ex ipsa Diana quod habebat auri detractum ... esse; Verr. I, 54.

calamitatem: ut calamitatem mihi detraxisse ... videamini; Quir. 6.

celeritatem: celeritas detracta de causa est; Phil. VI, 15.

conlegam: conlegam quidem de caelo detraxisti; Phil. II, 107.

consuetudinem: hanc tibi consuetudinem ... bonis obtrectandi si qui detraxerit; Phil. X, 6.

crustas: eiu crustae aut emblemata detrahebantur; Verr. IV, 52.

deam: deam deae detrahere conatus es? Verr. IV, 112.

decumas: hinc cum unae decumae lege et consuetudine detrahantur; Verr. III, 227.

dignitatem: detrahendae spoliandaeque dignitatis gratia; Cael. 3.

emblemata: f. crustas.

facultatem: ut ... tantum facultatis timor detrahat; Deiot. 1.

frumentum: quod ... de capite quantum commodum fuerit frumenti decumani detraxerit; Verr. I, 11.

homines: qui mihi homines ex provinciis potissimum detrahendi sint; prov. cons. 1.

honorem: honorem debitum detraxerunt non homini, sed ordini; Verr. IV, 25.

inimicum: inimicum ex Gallia sententiis suis non detrahebant; prov. cons. 19.

lauream: detractam e cruentis fascibus lauream; Piso 74.

laudem: ut neque vera laus ei detracta oratione mea ... videatur; imp. Pomp. 10. bellicas laudes solent quidam ... detrahere ducibus; Marcell. 6.

manubias: qui ex calamitate senatoris ... manubias detrahere conatus sit; Verr. I, 157.

mercedem: qua quidem (mercede laudis et gloriae) detracta; Arch. 28.

modios: quae (modium cloclocla) cum de populi Romani victu, de vectigalium nervis, de sanguine detraxisset aerarii; Verr. III, 83.

ornamenta: detrahes (pupillae) ornamenta ... ingenuitatis? Verr. I, 113.

patrem: „quae patrem complexa triumphantem ab inimico tribuno plebei de curru detrahi passa non est; Cael. 34.

pecuniam: si potest ista pecunia sine aratorum iniuria detrahi; Verr. III, 182.

personam: istam ipsam personam vehementem ... iam voluntas et natura ipsa detraxit; Sulla 8.

quinquagesimas: scribae nomine de tota pecunia binae quinquagesimae detrahebantur; Verr. III, 181.

rem: his rebus detractis; Verr. III, 200. de fortunis Varronis rem ullam esse detractam; Phil. II, 104.

sacerdotem: qui ... sacerdotem ab ipsis aris ... detraxeris; har. resp. 28.

spolia: ut ... cruenta spolia detrahere mallet; Sex. Rosc. 146. ad eius spolia detrahenda advolaverunt; Sest. 54.

tempus: qui ... quaestor tantum ex re militari detraxerit temporis; Planc. 61.

detractatio, Ablehnung: non esse detractationem; Fr. C. 28.

detracto, ablehnen: quod non detractare militiam, sed defendere provinciam iudicata est; Fr. B. I.

detrimentum, Nachtheil, Einbuße, Verlust: I. sunt: tua ista detrimenta sunt, illa nostra; Phil. II, 101.

II, 1. accipio: f. **accipio**, III. detrimentum (3 St.) B. I, S. 40, b. — capio: f. **capio**, II. detrimentum (2 St.) B. I, S. 451, a.

facio: res publica detrimentum fecit; Verr. IV, 20.

perfero: haec tot detrimenta ... (debent) perferre? Verr. III, 228.

sentio: etiam ceterarum civitatum ... detrimenta senserunt; Verr. III, 118.

2. sum: nescio cur hoc mihi detrimento esse debeat; div. Caec. 15. quae detrimento ... nobis omnibus esse possint; Verr. III, 144.

III. alqd: f. II, 1. accipio; Phil. V, 34. capio.

IV, 1. adfici: adfectum illum quibusdam ... detrimentis; Deiot. 8.

2. cum: cum maximo detrimento ... vectigalium totam Hieronicam legem sustulisti; Verr. III, 19. minore quidem cum rei publicae detrimento; scn. 11.

sine: ut peccare sine summo rei publicae detrimento ... non possitis; Verr. I, 22. non sine magno quidem rei publicae provinciaeque Siciliae detrimento; ib. IV, 20. sin ... sine ullo rei publicae detrimento respicio .. salutem .. meam; Planc. 91.

detrudo, hinwegstoßen, verdrängen: alqm: UNDE [DE] DOLO MALO TUO, M. TULLI, M. CLAUDIUS AUT FAMILIA AUT PROCURATOR EIUS VI DETRUSUS EST; Tull. 29. qui vi alterum detrusisse dicitur; ib. 45. dciectus detrususque sum; Caecin. 47. detrusum dicesne? ib. 49. potestne detrudi quisquam, qui non attingitur? ib. cum detrudi, cui manus adferantur; ib. neminem statui detrusum, qui non ... actus praeceps intellegatur; ib. — de: Quinctius ... de saltu ... a servis communibus vi detruditur; Quinct. 28. eum ipsum ...

invitum de praedio detrudi vetat; ib. 84. — ex: ex praedio vi detrusum esse Quinctium; Quinct. 89.

civis: nisi in eandem impiorum poenam optime meritos civis detruserint; Flacc. 94.

dominum: DOMINUM .. INVITUM DETRUDERE NON PLACET; Quinct. 84. edictum, quod aperte dominum de praedio detrudi vetaret; ib. 89.

familiam, procuratorem: ſ. alqm; Tull. 29.

deturbo, vertreiben, herabſtürzen: I. abſol: miserum est deturbari fortunis omnibus; Quinct. 95.

II. alqm: de fortunis omnibus P. Quinctius deturbandus est; Quinct. 77. quasi ... potueris P. Quinctium de possessione deturbare; ib. 83. sua quemque fraus ... de sanitate ac mente deturbat; Piso 46.

consulem, imperatorem: hi et integrum consulem et bonum imperatorem ... de custodia civitatis ... deturbari volunt; Muren. 79.

quaesitorem: num quis reus ... eum (suum quaesitorem) .. vi deturbarit? Vatin. 34.

statuam: Tyndaritani statuam istius ... deturbarunt; Verr. IV, 90. statuam istius persimilem ... deturbant; Piso 93.

deveho, hinbringen: pass. hinfahren: alqs: ego celeriter Veliam devectus; Phil. I, 9

arma: arma in villam Ocriculanam devecta Tiberi; Milo 64.

devenio, hinkommen: devenit autem seu potius incidit in istum ... Graecus atque advena; Piso 70. ſ. ad, I. deveuio (4 Ct.) B. I, S. 66, a.

deversor, in einer Herberge wohnen: alqs: Rubrium ... parum laute deversari dicit; Verr. I, 64. in qua (domo) iste deversabatur; ib. 69. in qua (domo) deversabare; ib. 78. apud quem deversatus es; ib. IV, 37. hac te in domo tam diu deversari non pudet? Phil. II, 68.

rex: domi suae deversatum esse Antiochum regem Syracusis; Verr. IV, 70.

deversorium, Herberge, Sitz: habeo: si domus haec habenda est potius quam ... deversorium flagitiorum omnium; Sex. Rosc. 154.

volo: studiorum .. suorum Varro voluit illud, non libidinum deversorium; Phil. II, 104.

deverticulum, (div.), Seitenweg, Schlupfwinkel: quaero: quae deverticula flexionesque quaesisti? Piso 58.

reperio: aliud fraudis et insidiarum eodem vestigio diverticulum ‖dev.‖ repperit; Qu. Rosc. 51.

deverto(r) (div.), abwenden, einkehren: alqs: quo ... tamen devertisset; Verr. IV, 25. cum ... eius ipsius domum devertisti; Piso 83. devertit Clodius ad Albanum; Milo 51. eum ... ad villam suam deversarium .. suorum Pompei; ib. devertit in villam Pompei; ib. 54. cum ... domum regis ... devertisses; Deiot. 17. se Pompei conveniendi causa divertisse ‖dev.‖ Massiliam; Phil. XIII, 13. — locus ..., quo devertere tur; Verr. III, 75. si qui Cobiamacho ... deverterentur; Font. 19.

defensor: ad hospites meos ... causae communis defensor deverti potius quam ad eos, qui ...; Verr. I, 16.

frater: quo L. frater meus ... devertit; Verr. IV, 25.

devincio, feſſeln, binden, verbinden, verpflichten: 1. acc. c. inf.: hunc vir clarissimus ... omni cautione, foedere, exsecratione devinxerat nihil ... contra me esse facturum; Sest. 15.

II. alqm: ut ... eius religioni te ipse devinctum ... dedant ‖eius † religione te isti ... dedamus‖; Verr. IV, 90. simul ab Iato donis beneficiisque multis devinciebatur; ib. V, 82. ut eum ... testamenti spe devinctum posset habere in potestate; Cluent. 179. quo scelere se devinxerit; har. resp. 5. eodem se conscientiae scelere devinxit; Cael. 52. illum ipsum ... novo reditu in gratiam quasi devinctum arbitrabatur; Milo 88. suos praemiis, adversarios clementiae specie devinxerat; Phil. II, 116. quamquam nos ... usus, consuetudo ... devinxit; ib. VII, 6. eosdem ... consensu et amore devinxit ... turpissimae vitae similitudo; ib. XI, 2. ſ. domum.

adversarios: ſ. alqm; Phil. II, 116.

Atellam, al.: Atellam, Cumas, Neapolim, Pompeios, Nuceriam suis praesidiis devincient; leg. agr. II, 86.

auctoritatem: recitatur vobis iure iurando devincta auctoritas; Cael. 55.

civis: cives ... devincti necessitudine ac vetustate; Flacc. 5 (3, 29).

domum: Octavios et Catonem et totam Hortensiorum domum devinctam consuetudine cum teneret; Arch. 6.

filium: „vis ... illum filium familias ... habere tuis copiis devinctum“; Cael. 36.

Italiam: quam (Italiam) ... omnibus vinclis devinctam ... teneretis; leg. agr. I, 16.

iudicem: iudicem ... non devinctum legibus esse oportere; Cluent. 160.

nationes: nationes .. nondum legibus, nondum iure certo, nondum satis firma pace devinctae; prov. cons. 19.

oppida: cetera oppida praesidiis devincient; Fr. A. IV.

partis: qui omnis omnium gentium partis tribus triumphis devinxerat; Piso 29.

sedem: si sedem ipsam ac templum publici consilii religione Concordiae devinxisset; dom. 131.

suffragia: suffragia largitione devincta; Planc. 45.

templum: ſ. sedem.

tribus: quas (tribus) is largitione devinctas haberet; Planc. 37.

devinco, völlig beſiegen: alqm: qui ... Antiochum .. devicit; Rab. Post. 27. qui Hernicos devicit; Phil. VI, 13. qui iam devicti sunt; ib. XIV, 25. ſ. regem.

adversarios: devictis adversariis; Marcell. 26.

Africam: Africa devicta; Piso 43.

Capuam: Capua devicta ... est; leg. agr. II, 70.

condicionem: a quo etiam ipsius victoriae condicio visque devicta est; Marcell. 12.

Italiam: hac [virtute] maiores vestri ... Italiam devicerunt; Phil. IV, 13.

regem: Antiochus ..., rex Asiae, .. postea quam a L. Scipione devictus *est*; Deiot. 36.

vim: ſ. condicionem.

devito, vermeiden: insidias: quas (insidias) .. mea diligentia devitarim; Verr. a. pr. 3.

procellam: ut ... procellam temporis devitaret; Verr. a. pr. 8.

devius, abgelegen, unſtät: alqs: qui, cum essent devii, descenderunt; Phil. II, 106.

homo: homo ... in omnibus consiliis praeceps et devius; Phil. V, 37.

oppidum: in oppidum devium Beroeam defugisti; Piso 89.

deunx, elf Zwölftel: facit beredem ex deunce et semuncia Caecinam; Caecin. 17.

devoco, abberufen, verleiten: nihil est quod eum (hominem) de provincia devocent; prov. cons. 29. ſ. ad, I. devoco (2 St.) B. I, S. 66, a.

devolo, hinfliegen: ad florentem aliam (amicitiam) devolare; Quinct. 93.

devolvo, hinabſtürzen: ad spem estis inanem pacis devoluti; Phil. VII, 14.

devoro, verſchlingen, verſchlucken, erfragen: beneficia: beneficiis Caesaris devoratis; Phil. XIII, 3.

bona, fortunas, fructus: cum ... omnium locupletium fortunas, omnium provinciarum fructus,

... regum bona spe atque avaritia devorasses; dom. 60.

lucrum: quod erat spe devoratum lucrum; Flacc. 57.

molestiam: exspectate legatorum reditum et paucorum dierum molestiam devorate; Phil. VI, 17.

partim: cum partim eius praedae profundae libidines devorassent; Piso 48.

patrimonium: non modo unius patrimonium ..., sed urbis et regna celeriter tanta nequitia devorare potuisset; Phil. II, 67.

pecuniam: devorare omnem pecuniam publicam non dubitavit; Verr. III, 177. devorata pecunia; Piso 90.

praedam: qui iam spe ... praedam illam devorasset; Verr. I, 135.

regna, urbis: f. patrimonium.

verbum: verbum ipsum omnibus ... *sensibus* devorabat; Sest. 23.

devotio, Gelübde, Opfer: I, 1. committo, convinco: hanc ... devotionem capitis mei ... convictam esse et commissam; dom. 145.

2. convinco: eius devotionis me esse convictum; Quir. 1.

II, in: in devotione vitae ... imitatus est P. Decium filius; Rab. Post. 2.

devoveo, weihen, opfern, preisgeben: alqm: qui ... pro alieno se aere devovit; Phil. XI, 13. f. caput. fortunas. vitam.

caput: me .. atque meum caput ea condicione devovi, ut ..; dom. 145.

fortunas: cum me fortunasque meas pro vestra incolumitate ... devovi; Quir. 1.

hostiam: quod ... T. Annio devota ... ista hostia esse videtur; har. resp. 6.

sicam: quae (sica) .. quibus abs te .. sacris .. devota sit nescio; Catil. I, 16.

vitam: ex qua (civitate) P. Decius ... se ac vitam suam pro salute populi Romani ... devovisset; Sest. 48.

deus, Gott: I. **absolut:** 1. **Subject:** accipiunt: te eius di penates acceperunt; Deiot. 8.

adit: ut deus aliqui delapsus e caelo coetus hominum adeat, versetur in terris, cum hominibus conloquatur; har. resp. 62.

adiuvant: ut omnes di adiuvent; Verr. III, 112. quam (causam) etiam di adiuverunt; Ligar. 19. „si me ... di immortales ... adiuverint.“ Phil. XIII, 45.

admonent: di immortales nos admonent; har. resp. 61.

approbant: di approbent! Verr. V, 49.

aspernantur: cuius preces si di aspernarentur; Font. 48. cuius ... crudelitatem deos immortalis a suis aris ... aspernatos esse; Cluent. 194.

audiunt: in quo di immortales meas preces audiverunt; Piso 43.

avertunt: f. **averto,** omen; Flacc. 104. Phil. III, 35. IV, 10. XII, 14. XIII, 41. XIV, 26 (B. I, B. 359. a).

canunt: ut haec ... canere di immortales viderentur; Catil. III, 18.

cognunt: nonne ... di ipsi immortales cognant ... tanta vitia superari? Catil. II, 25.

commiserunt: haec di immortales, qui me ... receperunt ..., vestrae potestati .. commiserunt; Sest. 147.

comprobant: dis .. immortalibus ... reditum meum comprobantibus; Quir. 18. deos immortalis ... numine suo reditum meum .. comprobasse; dom. 15.

conciliat: si qui mihi deus vestram ... benevolentiam conciliarit; Cluent. 7.

concupiscunt: di immortales domum meam concupiverunt? dom. 108.

conferunt: ut mihi quidem videantur di immortales ... vel placati iam vel satiati ... spem salutis ad clementiam victoris ... contulisse; Marcell. 18.

congerunt: ad quem cum di ... omnia ornamenta congessissent; Deiot. 12.

conloquitur: f. adit.

consentiunt: deos immortalis ad rem publicam conservandam .. consensisse; Phil. IV, 10.

consuescunt: ex perfidia ... di immortales hominibus irasci et suscensere consuerunt; Qu. Rosc. 46.

cupit: f. opitulatur.

dant: utinam tibi istam mentem di immortales dant! Catil. I, 22. di immortales, quantum mihi beneficium dedisse videmini! sen. 9. di immortales mihi liberos dederunt; Quir. 5. di immortales ... mentem illi perdito ... dederunt, ut ..; Milo 88. di immortales nobis haec praesidia dederunt; Phil. III, 34. quorum opprimendorum di immortales incredibilem ... fortunam dederunt; ib. 36. quod di dent! ib. X, 13.

deferunt: quantas (res) di immortales ad Cn. Pompeium detulerunt; imp. Pomp. 48.

desiderant: di immortales quae loca desiderent, quid significent, de quo loquantur; har. resp. 32.

detestantur: „o di immortales, avertite et detestamini .. hoc omen! Phil. IV, 10.

est, sunt: hic di penates (sunt); dom. 109. qui ... deos esse non sentiat; har. resp. 19. cum deos esse intellexerit; ib. — quem tibi ... deum ... auxilio futurum putas? Verr. IV, 78. quem tibi .. deum ... auxilio futurum putas? ib. IV, 101. ducibus dis immortalibus; imp. Pomp. 50. dis .. immortalibus ducibus; Catil. III, 22. omnis tibi deos ... esse inimicos; Phil. II, 65. dis hominibusque invitis; Verr. I, 9. Vatin. 38. invitis dis immortalibus; Verr. IV, 78. quodvis exsilium his est optatius ... quam di penates, uno illo exsulante; Ligar. 33.

expiant: tua scelera di immortales in nostros milites expiaverunt; Piso 85.

faciunt: di immortales faxint ne sit alter! Verr. III, 81. di faciant ut ... belli mentionem facere audeas! ib. V, 33. di faxint ut meus conlega ... latrocinium armatus opprimat! Muren. 84. utinam di immortales fecissent! Milo 108. vellem di immortales fecissent ... ut vivo potius Ser. Sulpicio gratias ageremus! Phil. IX, 1.

ferunt: deos .. immortalis huic invicto populo ... auxilium esse laturos; Catil. II, 19.

flectunt: nisi di immortales omni ratione placati suo numine prope fata ipsa flexissent; Catil. III, 19.

gignit: ut idem deus urbem hanc gentibus ... genuisse videatur; Phil. XIV, 32.

ignoscunt: hoc ignoscant di immortales velim; Phil. I, 13.

immigrant: deos immortalis ... in eius domum adflictam ... immigrare voluisse? dom. 107.

impellunt: nisi eum di immortales in eam mentem impulissent, ut ..; Milo 89.

ineunt: omnes .. di, qui vehiculis tensarum sollemnis coetusludorum initis; Verr. V, 186.

irascuntur: f. consuescunt.

iudicat: P. Lentulus consul, parens, deus ... nihil ... sibi prius ... agendum iudicavit; Quir. 11. quem ad modum omnes iam di ... iudicarunt; dom. 26. de mea causa ... omnes di ... iudicarunt; ib. 44. id ... deos immortalis spero aequissimum iudicare; Phil. XI, 39.

invant: dis iuvantibus; Phil. III, 36.

loquuntur: haruspices haec loquuntur an patrii penatesque di? har. resp. 37. f. desiderant.

monent: cum di immortales monent de optimatium discordia; har. resp. 53.

negligunt: „quas (supplicationes) di negligunt;“ Piso 59.

obrunt: quod di omen obrunant! har. resp. 42.

oderunt: omnes te di ... oderunt; Phil. XIII, 45. si etiam di oderunt quos oportet; ib. XIV, 8.

offert: quis populo Romano obtulit hunc divinum adulescentem deus? Phil. V, 43. quo tempore di ipsi immortales praesidium ... nobis obtulerunt; ib. XIII, 18.

opitulatur: quem deum, si cupiat, posse opitulari rei publicae credamus? Marcell. 28.

peccant: maluit videlicet homines peccare quam deos; Verr. II, 22.

perduint: di te perduint! Deiot. 21.

potest: ſ. opitulatur. II, 1. placo; Font. 31. dom. 105. Fr. B. XIII, III, 1.

praecinunt, praemonstrant: aliquid deos populo Romano praemonstrare et praecinere; har. resp. 20.

praedicunt: sive .. prodigiis atque portentis di immortales nobis futura praedicunt; Phil. IV, 10.

praesident: omnis deos, qui huic urbi praesident, mihi ... relaturos esse gratiam; Catil. IV, 8. ſ. II, 1. testor; imp. Pomp. 70. Phil XIII, 20.

prohibent: di prohibeant .., ut hoc praesidium sectorum existimetur; Sex. Rosc. 151.

putat: P. Lentulus, parens ac deus nostrae vitae, ... hoc lumen consulatus sui fore putavit; sen. 8. huius beneficii gratiam ... di immortales sibi deberi putant; Milo 83.

rapiunt: rapiunt eum ad supplicium di patrii; Verr. I, 7.

recipiunt: ſ. committunt. — referunt: ſ. praesident.

repetunt: a quo etiam di immortales sua repetunt; Verr. IV, 71.

revocant: ipsi di immortales, qui hanc urbem ... tuentur, ... mihi videntur fructum ... gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem ... revocasse; dom. 143.

significant: ſ. desiderant. — suscensent: ſ. consuescunt.

tribuunt: sive huuc di immortales fructum mei reditus populo Romano tribuunt; dom. 17.

vident: di immortales suorum templorum custodem ... pulsum cum viderent; dom. 141. — videtur: ſ. canunt. conferunt. dant; sen. 9. gignit. revocant. II, 1. committo. relinquo; Verr. a. pr. 14. spolio.

ulciscuntur: ut ipsi se di immortales ulciscerentur; Verr. IV, 87.

volunt: si di volunt; Verr. III, 157. si hunc exitum consulatus mei di immortales esse voluerunt; Catil. IV, 2. quorum (ludorum) ipsi di immortales atque illa mater Idaea te ... spectatorem esse voluit; har. resp. 22 ne deos quidem immortalis velle aperiri sua templa; prov. cous. 14. quem di immortales omnibus gentibus imperare voluerunt; Phil. 19. ſ. immigrant.

2. **Prädicat**: sum: vos, iudices, quos huic A. Cluentio quasi aliquos deos ... fortuna esse voluit; Cluent. 195.

3. **Anruf** (ſ. II, 1. testor; Sest. 45): di boni! Milo 59. Phil. II, 20. 80. V, 14. 25. X, 7. di immortales! Sex. Rosc. 37. div. Caec. 45. Verr. II, 46. 110. IV, 8. 84. V, 141. Cluent. 51. 109. 188. leg. agr. I, 20. Rabir. 20. Catil. IV, 15. Muren. 84. Flacc. 75. Quir. 4. Piso 45. Scaur. 29. Milo 40. 64. 75. Phil. I, 20. II, 14. 19. 90. X, 11. XI, 10. ✕. XIV, 25. di, inquam, immortales! Flacc. 5 (3. 16). di patrii ac penates! Sulla 86. ſ. 1. dant; sen. 9.

o: o di boni! Sest. 19. o di immortales! Sex. Rosc. 77. Verr. I, 44. 87. V, 35. 84. Catil. I, 9. Flacc. 97. Sulla 40. dom. 104. Sest. 93. Piso 41. Rab. Post. 6. Milo 104. Phil. V, 39. VIII, 29. ſ. 1. detestantur.

pro: pro di immortales! Qu. Rosc. 4. Verr. III, 121. 132. IV, 104. V, 97. Font. 12. imp. Pomp. 33. Cluent. 48. har. resp. 25. 42. Sest. 122. Cael. 59. Piso fr. 1. Phil. VIII, 23. Fr. A. V, 1. pro dei immortales! Sest. 53.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: accipio: deos patrios, quos a maioribus acceperunt, colendos sibi diligenter et retinendos esse; Verr. IV, 132.

amitto: cuius opera ... deos .. patrios amiserant; Verr. IV, 151.

appello: qui deus appellandus est? Quinct. 94.

attingo: ſ. violo; Verr. IV, 121.

aufero: eosdem illos deos nefario scelere auferebat; Verr. IV, 77. di ablati; ib. 104.

colo: ſ. accipio.

committo: ut ... di penates, bona ... vestrae sapientiae ... commissa creditaque esse videantur; dom. 1.

constituo: sanctissimos deos illo constituisse in templo videtur ..., ut ..; Scaur. 46.

contestor: deos hominesque contestans; Verr. IV, 67.

credo: ſ. committo.

defendo: ut ... deos penatis suos ... defenderet; Sest. 95. cum ... deos penatis suos ... defenderet; Milo 38.

desidero: pluris esse ... istius advcntu deos ... desideratos; Verr. IV, 131.

eripio: istum ... deos .. penatis a maioribus traditos ex aedibus suis eripuisse; Verr. II, 13.

expello: ista tua pulcra Libertas deos penatis ... expulit? dom. 108.

expugno: expugnari deos patrios; Verr. IV, 94.

facio: ſ. reliuquo; Verr. a. pr. 14.

habeo: sese iam ne deos quidem in suis urbibus ad quos confugerent habere, quod eorum simulacra ... sustulisset; div. Caec. 3. qui (Tenes) apud Tenedios sanctissimus deus habetur; Verr. I, 49. is (Chrysas) apud illos habetur deus; ib. IV, 96. si parentes carissimos habere debemus, ... si deos immortalis, quorum beneficio .. haec tenuimus; sen. 2.

imploro: illa deos hominesque implorante; Verr. I, 153. deos .. omuis imploro et obtestor, quorum templis et religiouibus iste ... bellum ... habuit indictum; ib. V, 188.

macto: cum pnerorum extis deos manis mactare soleas; Vatin. 14.

nomino: Mithridatem deum ... nomiuabant; Flacc. 60.

obtestor: ſ. imploro; Verr. V, 188.

orno: ille deos deorum spoliis ornari noluit; Verr. IV, 123.

placo: deos placaudos esse; Font. 31. deos immortalis .. homiuum ... sanguine facillime posse placari; ib. quae ... in dis immortalibus placandis occupata est; ib. 46. quae (res) ad placandos deos pertineret; Catil. III, 20. deos satis posse placari; dom. 105. facile ab se deos placari posse; Fr. B. XIII, III, ſ. 1. conferunt. flectunt.

precor: ut deos immortalis scientia peregrina ... precarentur; Balb. 55. ſ. V, in.

puto: huic homiui ... pauci deos propitios, plerique autem iratos putabunt; Cael. 42.

recipero: in dis penatibus recipcrandis; dom. 143. ſ. reporto.

relinquo: deum .. nullum Siculis qui ei ... antiquo artificio factus videretur reliquit; Verr. a. pr. 14. (se) deos penatis ... reliciturum; Phil. XII, 14.

repeto: in dis patriis repetendis; Verr. IV, 18. repetebant ... deos patrios; Phil. II, 75.

reporto: deos patrios reportabat Segestanis, ex urbe hostium recuperatos; Verr. IV, 77.

reposco: deos penatis te patrios reposcit; Verr. IV, 17.

restituo: illi di penates ac familiares mei ... mecum erunt restituti; dom. 143.

retineo: ſ. accipio.

saluto: cum deos salutatum aliqui venerint; Sex. Rosc. 56.

satio: ſ. 1, 1. conferunt.

spolio: ut ... di immortales spoliati ... esse videantur; Verr. V, 179.

statuo: cuius ego patrem deum ... statuo ... nominis mei; Sest. 144.

subicio: deos penatis subiectos esse libidini tribuniciae? dom. 106.

testor: ego omnis homines deosque testor; Caecin. 83. testor .. omnis deos et eos maxime, qui huic loco temploque praesident; imp. Pomp. 70. quibus (votis) illa etiam deos immortalis de suo scelere testatur; Cluent. 194. te .., patria, testor et vos, penates patriique dei; Sest. 45. omnis homines deosque testor; Rab. Post. 15. testabor semper deos hominesque quid sentiam; Phil. VII, 20. testor ... omnis deos, qui huic urbi praesident; ib. XIII, 20.

tollo: qui etiam inventorem olei deum sustulisset; Verr. IV, 139.

trado: ſ. eripio.

vendo: ut deos patrios venderet; Verr. IV, 11.

veneror: ſ. V. in.

vereor: quem veretur ut deum; Planc. 29.

violo: in quo di immortales violati; Verr. IV, 60. multos .. ab isto deos ... violatos; ib. 71. deum vero nullum violavit, nullum attigit; ib. 121. quibus dis violatis expiatio debeatur; har. resp. 21. in qua (quaestura) idem iste deos hominesque violavit; ib. 43.

volo: ita mihi deos velim propitios, ut ..; div. Caec. 41. ita mihi omnis deos propitios velim; Verr. V, 37.

2. **Dativ:** ago: gratias egit dis immortalibus; Muren. 75.

commendo: qui antea dis immortalibus (ea) commendavit; Muren. 2.

concilio: dis immortalibus ... nos primum natura conciliat; har. resp. 57.

consecro: ministri publici Martis atque ei deo ... consecrati; Cluent. 43.

debeo: multi saepe honores dis immortalibus insti habiti sunt ac debiti; Catil. III, 23. ut ... omnia dis immortalibus debeamus; sen. 2. quantum dis immortalibus (debemus); Quir. 5. ſ. 1. violo; har. resp. 21.

decerno: supplicatio dis immortalibus pro singulari eorum merito meo nomine decreta est; Catil. III, 15.

habeo: magna dis immortalibus habenda est ... gratia; Catil. I, 11. de honore dis immortalibus habendo sententias dicimus; Phil. XIV, 22. ſ. debeo; Catil. III, 23.

indico: cum bellum ... dis hominibusque indixisset; Verr. I, 48. dis immortalibus bellum indictum; ib. IV, 72.

infero: quos poëtae ferunt bellum dis immortalibus intulisse; har. resp. 20.

orno: dum forum dis immortalibus ... habuit ornatum; Verr. IV, 6.

ostendo: tu illarum aedium dis penatibus os impurissimum ostendere (ausus es)? Phil. II, 68.

pareo: ei .., uti deo, paream; Phil. XIII, 6.

peno: nisi poenas .. dis .. immortalibus ... penderet; Piso 50.

persolvo: qui meritam dis immortalibus gratiam ... persolvuut; Planc. 80. ut ... poenas dis hominibusque meritas debitasque persolvat; Phil. XI, 29.

placeo: si dis immortalibus placet; Sex. Rosc. 102. si dis placet; Piso 88.

sum: POSTILIONES ‖ POSTULATIONES ‖ ESSE IOVI, SATURNO, NEPTUNO, TELLURI, DIS CAELESTIBUS; har. resp. 20.

tendo: quas (manus) pro vobis dis immortalibus tendere consuevit; Font. 48.

tribuo: res ipsa tributa est dis immortalibus; prov. cons. 27.

video: id ... semper ipsis dis immortalibus satis sanctum ... esse visum est; har. resp. 12. quod .. indignum dis immortalibus esse visum; ib. 34.

3. **Ablativ:** exturbo: bunc miserum ... dis .. penatibus praecipitem ... exturbat; Sex. Rosc. 23.

moveo: se moveri ... dis penatibus negant oportere; leg. agr. II, 57.

pello: ego pulsus ... dis penatibus; Sest. 145.

4. **mit Präpositionen:** accedo ad: homines ... ad deos nulla re propius accedunt quam ..; Lig. 38. — prope: proxime deos accessit Clodius; Milo 59.

accipio a: quam (conscientiam) ab dis immortalibus accepimus; Cluent. 159.

committo in: multa ... in deos ... nefarie .. commisit; Verr. I, 6.

confugio ad: ſ. 1. habeo; div. Caec. 3.

consequor a: multa .. a dis immortalibus optata consecuti sumus; Quir. 5.

duco a: quoniam omnium rerum magnarum ab dis immortalibus principia ducuntur; Vatin. 14.

eicio a: hic ... iam a suis dis penatibus praeceps electus; Quinct. 83.

exterminо a: exterminabit civis Romanos edicto consul a suis dis penatibus? Sest. 80.

facio apud: res illum divinas apud eos deos ... facere vidisti; Verr. IV, 18. — in: cum ... multa in deos hominesque nefarie fecerit; Verr. a. pr. 56.

fero contra: „arma ... coutra deos patrios ... tuli;“ Phil. II, 72.

iuro per: si per plures deos iuret; Rab. Post. 36.

obsecro per: obsecrans per deos immortalis, ut ..; Quinct. 96.

opto a: ab dis immortalibus ... opto, ut ..; Verr. a. pr. 50. qui ab dis immortalibus tot ... res tacitus auderet optare; imp. Pomp. 48. numquam ego a dis immortalibus optabo ..., ut ..; Catil. II, 15. quod ... ego semper optabam ab dis immortalibus; ib. III, 4 (sqq. consequor).

peto a: illae ... ab dis immortalibus pacem ... petunt; Font. 30. ab Iove ... ceterisque dis ... immortalibus, quorum ope et auxilio ... res publica ... gubernatur, pacem ... peto, precorque ab eis, ut ..; Rabir. 5. ut ab Iove ... ceterisque dis ... omnibus opem et auxilium petam; Fr. B. VI, 30.

precor a: quae precatus a dis immortalibus sum .., eadem precor ab eisdem dis immortalibus; Muren. 1. quod precatus a Iove ... ceterisque dis immortalibus sum; Quir. 1. ſ. peto a; Rabir. 5.

redeo ad: si ad deos penatis ... redire properaret; prov. cons. 35.

sum a: a dis quidem immortalibus quae potest homini maior esse poena furore atque dementia? har. resp. 39. — ante: ante hos deos erant arulae; Verr. IV, 5.

tollo ad: quoniam illum, qui hanc urbem condidit, ad deos immortalis .. sustulimus; Catil. III, 2.

trado de: quae de quoque deo nobis tradita sunt; har. resp. 24.

trabo ab: legio Martia, quae mihi videtur divinitus ab eo deo traxisse nomen; Phil. IV, 5.

veneror pro: me ... lapidem .. e sepulcro venerari pro deo; Planc. 95.

venio ab: ab dis manibus innocentium poenas ... in tuum iudicium esse venturas; Verr. V, 113.

usu capio a: ut nihil mortales a dis immortalibus usu capere possint; har. resp. 32.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Dativ:** carus: quam cara dis immortalibus (illa gens) esset; Flacc. 69. [quam deo cara;] ib.

exiguus: dis immortalibus non erat exigua eadem gratulatio; prov. cons. 26.

gratus: dis immortalibus ... gratum et incundum meum reditum .. esse; dom. 147. quae (causa) dis hominibusque gratissima; Phil. V, 44. hoc ... ne dis quidem immortalibus gratum (est); ib. XIV, 2. gratae vero nostrae dis immortalibus gratulationes erunt; ib. 7.

ingratus: nec ant invisa dis immortalibus oratio nostra aut ingrata esse videatur; imp. Pomp. 47.

invisus: Antonii ... promissa ... dis hominibusque invisa: Phil. VIII, 10.

iratus: is cum istum adulescentem iam tum hac dis irata fronte vidisset; Piso 68.
iucundus: ſ. gratus; dom. 147.
perinvisus: hominem dis ... perinvisum; Fr. B. VI, 29.
similis: eum ... simillimum deo iudico; Marcell. 8.

2. **mit Präpoſitionen:** gratus in: putarem te gratum in deos; Verr. II, 116.
impius, al. in: in deos immortalis quam impius, quam sceleratus, quam nefarius fueris; Verr. I, 47.
sceleratus in: non .. in me sceleratior fuit quam in ipsos deos immortalis; har. resp. 5.

IV. **nach Subſtantiven:** 1. **Genetiv:** amor: deorum immortalium summo erga vos amore; Catil. III, 1.
antistites: nobis erunt alii antistites deorum immortalium ... requirendi; dom. 2.
arae: aras deorum immortalium ... de vestro iudicio commoneri; Font. 47.
auxilium: ſ. II, 4. peto a; Rabir. 5.
beneficium: cum .. deorum immortalium ... beneficia ... recordarer; Deiot. 6. non ... deorum immortalium beneficio utemini? Phil. III, 32. est enim quasi deorum immortalium beneficio et numere datum rei publicae Brutorum genus; ib. IV, 7. cum C. Caesar deorum immortalium beneficio ... coloniae patrias adiit; ib. V, 23. C. Caesarem, deorum beneficio natum ad haec tempora; ib. XII, 9. maiore ... deorum immortalium beneficio rei publicae natus est; ib. XIII, 46. ne .. deorum immortalium beneficium festinatione praeripuisse ... videamur; ib. XIV, 5. Caesarem, deorum beneficio rei publicae procreatum; ib. 25. ſ. II, 1. habeo; sen. 2.
benignitas: nunc deum immortalium benignitate omnium fortunae sunt certae; Qu. Rosc. 33. quanta deorum benignitate auctas ... fortunas; Catil. IV, 19.
caerimoniae: de deorum penatium ... caerimoniis ... quod tres pontifices statuissent; har. resp. 12.
coetus: quos equidem in deorum immortalium coetu ac numero repono; Sest. 143.
consilium: ut deorum immortalium nutu atque consilio ... provisa esse videantur; Catil. III, 18.
conspectus: in deorum hominumque conspectu esset occisus; Sest. 83. in conspectu deorum penatium necare bospitem; Deiot. 15.
cura: deorum immortalium cura res illa perfecta (est); Milo 85.
delubra: deorum templis atque delubris sunt ... ignis iuferre conati; Catil. III, 22. vobis omnium deorum templa atque delubra ... commeudat; ib. IV, 18. deorum immortalium delubris ... melius fuisse; Vatin. 10.
deprecatio: quis enim deprecatione deorum* non conscientiae fide commoveturʔ Qu. Rosc. 46.
dies festi: eos dies, qui quasi deorum immortalium festi ... sunt ... celebrati; Piso 51.
donum: quod (poëtae) quasi deorum aliquo dono atque munere commendati nobis esse videantur; Arch. 18.
fides: deorumne immortalium ... fidem implorem? Sex. Rosc. 29. deum ... fidem implorabis; Verr. I, 25. pro deum hominumque fidem! Qu. Rosc. 23. 50. div. Caec. 7. Verr. III, 137. IV, 7. deorum hominumque fidem! Font. 4. deum fidem! Fr. B. II, 15.
foci: deorum ignis, solia, mensas, abditos ... focos, oculta ... sacra ... pervertit; har. resp. 57.
bonos: ei deorum honores haberi, qui simulacra deorum abstulisset; Verr. IV, 151. an istae ... religiones ad bouorem deorum immortalium ... constitutae sint? dom. 119. Graeci homines deorum bonores tribuunt eis viris, qui ..; Milo 80.
ignes: ſ. foci.
impulsus: homines conscleratos impulsu deorum terreri; Piso 46. consensus omnium sine impulsu deorum esse non potuit; Phil. IV, 10.
incunabula: quod horum in eis locis vestigia ac prope incunabula reperiuntur deorum; Verr. IV, 107.
insigne: non dubitavit illud insigne penatium hospitaliumque deorum ... tollere; Verr. IV, 48.
insula: qua ex opinione hominum illa insula eorum deorum sacra putatur; Verr. I, 48.
interdictum: nomen interdictumque deorum immortalium ... vendidit; Piso 48.
ira: graviores deorum immortalium iras subire; har. resp. 39. nec vero non eadem ira deorum banc eius satellitibus iuiecit ameutiam; Milo 86.
iudicium: quicum me deorum hominumque iudicium coniunxerat; div. Caec. 65. me esse convictum iudicio deorum immortalium; Quir. 1. omnia mihi videntur deorum immortalium iudicio expiata; Phil. V, 40.
iura: qui omnia deorum hominumque iura ... scelere polluerit; Phil. XI, 29.
iussa: cum praesertim deorum immortalium iussis atque oraculis id fecisse dicantur; Sex. Rosc. 66.
laus: quem ego civem ... cum deorum immortalium laude coniungo; Piso 20.
Mater: sedem domiciliumque Matris deorum; har. resp. 28.
mensae: ſ. foci.
mentes: iustis precibus deorum mentis ... posse placari; Cluent. 194. mentes deorum immortalium ludorum instauratione placantur; har. resp. 23.
meritum: ſ. II, 2. decerno.
metus: metu deorum immortalium ... commoveri; Font. 30.
monita: ad quem metum si deorum monitis non duceremur; har. resp. 54.
monumenta: cum illi tamen oruariut templa deorum immortalium, hic etiam illorum monumenta atque ornamenta sustulerit; Verr. IV, 123. manubias suas imperatores non in mouumenta deorum immortalium ... conferre; leg. agr. II, 61.
munera: qui ... deorum immortalium muuera ... reddidistis; sen. 2. ſ. beneficium; Phil. IV, 7. donum.
omen: ſ. interdictum.
numen: quorum potestas proxime ad deorum immortalium numen accedit; Rabir. 5. uumen .. vestrum aeque mihi ... sanctum ac deorum immortalium ... futurum; Quir. 18. qui apud me deorum immortalium vim et numen teuetis; ib. 25. abuti deorum immortalium numine ... voluisti? dom. 125. magna vis est .. in deorum immortalium numine; ib. 141. scripta de deorum immortalium numine reliquisse; har. resp. 19. deorum numine omnia regi; ib. deorum immortalium numen implorare potero; Scaur. 17. a numine deorum tracta ratio; Phil. XI, 8. numine deorum immortalium videtur hoc fortuna voluisse, ut ..; ib. XIII, 12. „appariuisse numeu deorum;“ ib. 22.
numerus: eos in deorum immortalium numero veuerandos; leg. agr. II, 95. vos ... deorum in numero colere debeo; sen. 30. ſ. coetus.
nutus: hanc urbem deorum immortalium nutu ac potestate admiuistrari; Catil. III, 21. ſ. consilium.
odium: L. Antonius, insigue odium omuium ... deorum; Phil. XIV, 8.
ope: ſ. II, 4. peto a; Rabir. 5. — oracula: ſ. iussa. — ornamenta: ſ. mouumenta; Verr. IV, 123.
poenae: tibi ... hominum poenas deesse adhuc, non deorum; har. resp. 38. deorum immortalium bas esse in impios ... poenas; Piso 46.
porteuta: portentis deorum immortalium religionique parebo; har. resp. 11.
potestas: ut ... de potestate deorum ... pauca dicamus; imp. Pomp. 47. cum omuis deorum immortalium potestas .. translata sit ad vos; Muren. 2. ſ. nutus.
religio: religiones deorum immortalium expiandae (suut); Verr. I, 8. honorem hominis deorum religione consecratum; ib. II, 51. deorum immorta-

lium religiones omnis repudiavit; ib. 126. honorem hominibus habitum ... non nulla religione deorum consecrari; ib. 158. qui religiones deorum immortalium retinere volt; ib. III, 6. quae (mentes) mihi videntur ex hominum vita ad deorum religionem et sanctimoniam demigrasse; Rabir. 30. mecum deorum et hominum sanctitates omnes et religiones afuerunt; sen. 34. quod eosdem .. religionibus deorum immortalium ... praeesse voluerunt; dom. 1. magistratus ... deorum immortalium religione armare; ib. 2. verba ad religionem deorum immortalium composita; ib. 123. f. portenta. — II, 1. imploro; Verr. V, 188.

sacra: f. foci. — sanctimonia: f. religio; Rabir. 30. — sanctitates: f. religio; sen. 34.

significationes: multis et non dubiis deorum immortalium significationibus; Catil. II, 29.

simulacra: simulacra .. deorum ... consistere eius animum ... non siuunt; Verr. I, 7. deorum simulacra ex famis suis sublata; ib. 59. ut ... deorum ... simulacra ... auferret; ib. II, 50. deorum simulacra restitue; ib. IV, 18. patella grandis cum ... simulacris deorum; ib. 46. cum ... simulacra deorum depulsa sunt; Catil. III, 19. f. bonos; Verr. IV, 151. — II, 1. habeo; div. Caec. 3.

solia: f. foci. — spolia: f. II, 1. orno.

tela: deorum tela in impiorum mentibus figuntur; har. resp. 39.

templa: templa .. deorum omnisque Italiae partis illorum domis ... exornatas videmus; Verr. I, 55. templa deorum immortalium ... ad exitium ... vocas; Catil. I, 12. deorum templa inflammata; sen. 7. cum ... deorum immortalium templa incenderentur; Quir. 14. templa deorum immortalium inflammaret? Sest. 84. deorum immortalium templa patefecit; Piso 6. nos deorum immortalium templa ... defendimus; Phil. VIII, 8. hostis ... deorum immortalium templis ... imminentis prostravit; ib. XIV, 27. cum ... templa deorum immortalium ... conservarint; ib. 37. qui sanguinem pro ... templis deorum immortalium profudissent; ib. 38. f. delubra. monumenta; Verr. IV, 123. — II, 1. imploro; Verr. V, 188.

vestigia: f. incunabula.

vis: ut eum ... non deorum vis ... contineret; Verr. IV, 101. nonne timuisse, si minus vim deorum .. ? Cluent. 15. f. numen; Quir. 25.

voluntas: ea .. omnia deorum voluntate ... gesta esse; Sex. Rosc. 136. quae voluntas deorum immortalium esse videatur; dom. 107.

vox: vox ipsa deorum immortalium non mentis omnium pernovebit? har. resp. 62. haec deorum immortalium vox ... iudicanda est; ib. 63.

2. **Dativ:** hostis: neque tam illi hostes hominibus quam tu dis immortalibus; Verr. IV, 112. quisuam esset ... tam dis homiuibusque hostis; Phil. II, 64.

inimicus: nisi ille ... dis penatibus ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.

3. **mit Präpositionen:** bellum contra: contra deos penatis ... gerit bellum; Phil. XIII, 16. — cum: istae (nationes) cum ipsis dis immortalibus bella gesserunt; Font. 30.

certamen inter: inter deos certamen fuisse; Flacc. 62.

pietas erga: qua sanctissimi homines pietate erga deos immortalis esse soleant; Quir. 18. nec est ulla erga deos pietas; dom. 107.

V. **Umfang:** a: admoneri: prodigiis .. a dis immortalibus admonemur; har. resp. 44. — constitui: quae poena ab dis immortalibus periuro ... constituta est; Qu. Rosc. 46. mortem ab dis immortalibus non esse supplicii causa constitutam; Catil. IV, 7. quae (poenae) solae sunt hominum sceleri a dis immortalibus constitutae; har. resp. 39. — definiri: quas ego alias optimatium discordias a dis immortalibus definiri putem? har. resp. 53. — dari: tantum boni, quod vobis ab dis immortalibus oblatum et datum est; imp. Pomp. 49. hoc mihi maius ab dis immortalibus dari nihil potest; Phil. II, 119. — eripi: nisi ab dis immortalibus hunc tantae audaciae cousilium esset ereptum; Catil. III, 22. — moneri: quid eidem haruspices iam a dis immortalibus dicant moneri; har. resp. 40. — offerri: f. dari; imp. Pomp. 49. — tradi: veterem ab ipsis dis immortalibus ... Etruriae traditam disciplinam; har. resp. 20.

in: ut in ipsis dis immortalibus non semper eosdem atque alias alios solemus et. venerari et precari; sen. 30.

per: per deos immortalis! Quinct. 83. Sex. Rosc. 84. 146. 153. ✕; Verr. a. pr. 43. I, 12. 118. II, 43. 145. III, 25. 80. 84. 106. 157. 218. IV, 80. 105. 113. V, 123 136. Caecin. 40. imp. Pomp. 53. Cluent. 60. 155. leg. agr. I, 1. 26. Catil. IV, 1. Muren. 87. Flacc. 6. 104. Sest. 17. 102. Balb. 23. 64. Rab. Post. 9. Milo 61. Phil. I, 29. 38. III, 29. 34. V, 27. VII, 25. XII, 7. 13. XIII, 5. XIV, 10. Fr. A. III, 16. dum per deos immortalis licet; imp. Pomp. 59.

dexter, rechi, subst. Rechte, Handſchlag, Vertrauensmann: A. **bei Subſtantiv:** manus: sinistra manu retinebat arcum; dextra ardentem facem praeferebat; Verr. IV, 74. insistebat in manu Cereris dextra grande simulacrum ... Victoriae; ib. 110.

B. **allein:** I, 1. (est): mea dextera illa, mea fides; Flacc. 103. ubi dexterae complexusque? Verr. V, 104. f. solent.

ostendit, porrigit: cui civi supplici non illa dextera invicta fidem porrexit et spem salutis ostendit? Verr. V, 153.

solent: dexterae, quae fidei testes esse solebant, sunt perfidia ... violatae; Phil. XI, 5.

2. o: o fidam dexteram Antonii, qua ille plurimos civis trucidavit! Phil. XIII, 4.

II, 1. porrigo: qui mihi ... iacenti consularem fidem dextramque porrexit; sen. 24. quem ad nodum mihi ... dextram porrexerint Brundisini; Sest. 131. per dexteram istam te oro, quam regi Deiotaro ... porrexisti, istam, inquam, dexteram non tam iu bellis ... quam iu ... fide firmiorem; Deiot. 8.

teudo: dexteram tendens; prov. cons. 9. quae (Graecia) ... teudit dexteram Italiae; Phil. X, 9.

transfero: a cuius altaribus saepe istam impiam dexteram ad necem civium transtulisti; Catil. I, 24.

viol: f. I, 1. solent.

2. oro per: f. 1. porrigo; Deiot. 8.

sum ad: quid ad dextram, quid ad sinistram sit; Phil. XII, 26.

III. minari: cum dextra sinistra ... minaretur dominis, notaret domos; Phil. XIII, 19.

repellere: „eius furores ... hac dextera a cervicibus vestris repuli;“ Milo 77.

trucidare: f. I, 2.

diadema, Königsbinde: abicio, al.: diadema ostendis .... unde diadema? non enim abiectum sustuleras, sed attuleras domo meditatum ... scelus; Phil. II, 85.

impono: tu diadema imponebas cum plangore populi; Phil. II, 85. qui imposuerit diadema; ib. 86. ut conlegae diadema imponeret; ib. III, 12. Antonio diadema Caesari imponente; ib. V, 38. qui diadema imposuerint; ib. X, 7. Caesari diadema imponens Antonius; ib. XIII, 17.

dialecticus, Dialektiker: quoniam iam dialecticus es; dom. 47.

dica, Prozeß, Klage: 1. scribo: scribitur Heraclio dica; Verr. II, 87. qui dicam scripserant; ib. 42 ut ... ex lege Rupilia dicam scribi iubeat; ib. 59. f. sortior; Verr. II, 37.

sortior: quo die sese ex instituto ac lege Rupilia dicas sortiturum Syracusis iste edixerat; paratus ad hanc dicam sortiendam venerat. tum eum docet Heraclius non posse eo die sortiri, quod lex Rupilia vetaret diebus XXX sortiri dicam quibus scripta esset; Verr. II, 37. ut hanc Heraclii dicam

sortiri post dies xxx ex lege posset; postquam ea dies venit, iste incipit simulare se velle sortiri; ib. 88. ex lege Rupilia sortiri dicas oportere; ib. 42. ceteras dicas omnis illo foro M. Postumius quaestor sortitus est; hanc solam tu illo conventu reperiere sortitus; ib. 44.

2. differo: iste omnibus dicis diem distulit; Verr. II, 38.

dicatio, bürgerliche Aufnahme: neque solum dicatione ..., sed etiam postliminio potest civitatis fieri mutatio; Balb. 28.

dicax, witzig: alqs: quo impunius dicax esset; Quinct. 11. quam volent in conviviis faceti, dicaces .. sint; Cael. 67.

populus: populum etiam dicacem in te reddidisti; Phil. II, 78.

dicio, Gewalt, Botmäßigkeit: I, 1. condono, permitto: omnis ... provincias, regna xvirum dicioni ... permissa et condonata esse dico; leg. agr. II, 39.

2. cado sub: qui ... sub populi Romani imperium dicionemque ceciderunt; Font. 12.

redigo in: populum Romanum ... redigas in istam xviralem dicionem? leg. agr. II, 74. Galliam in nostram dicionem esse redigendam; prov. cons. 32. quos ... in dicionem nostram redegimus; Balb. 25. bellicosissimas gentis in dicionem hnius imperii redegerunt; Phil. IV, 13.

subiungo sub: qui ... urbis .. Achaiae ... sub imperium populi Romani dicionemque subiunxit; Verr. I, 55. ut sub vestrum ius, [furis] dicionem, potestatem urbis ... subiungeretis; leg. agr. II, 98.

sum in (acc.): quae (nationes) in amicitiam populi Romani dicionemque essent; div. Caec. 66. — (abl.) cuius in dicione ac potestate sunt; Quinct. 6. quae (nationes) in eorum regno ac dicione sunt; Verr. IV, 60.

teneo in: istum in sua potestate ac dicione tenuit; Verr. I, 97.

II. contra: si fas est respirare P. Quinctium contra nutum dicionemque Naevii; Quinct. 94.

dicis causa, zum Schein: ut illis aliquid ... nummulorum dicis causa daret; Verr. IV, 53.

dico, weihen, aufnehmen laſſen: alqm: qui se alii civitati dicarit; Balb. 28. in aliam se civitatem dicavit; ib. 30.

caudelabrum: id (candelabrum) ... se ... dicare .. Iovi; Verr. IV, 67. illud Iovi ... dicatum esse ab rege Antiocho; 70.

donum: donum ... tibi dicatum atque promissum; Verr. V, 184.

dico (bene, male dico f. **bene, male**), ſprechen, ausſprechen, ſagen, reden, behaupten, nennen: I. **absolut:** 1. **ſubſtantiviſch:** a. **Gerundium:** α. **mit Verben:** adfero ad: qui .. non minus adferret ad dicendum auctoritatis quam facultatis; Muren. 4.

adgredior ad: adgrediar ad dicendum; Sest. 3.

consisto in: nec ... consistere cuiquam in dicendo licebat; Cluent. 108.

do ad: (tempus) mihi ad dicendum datur; Verr. I, 32. ne .. irato facultas ad dicendum data ... esse videatur; Font. 22.

relinquo ad: nihil enim mihi novi ... ad dicendum reliqui; Balb. 17.

reperio ad: ad dicendum .. in altera (re) videar mihi aliquid reperire posse; Caecin. 64.

sumo ad: ut ita tibi multum temporis ad dicendum sumas; Tull. 6.

venio ad: qui meditati ad dicendum paratique venimus; Verr. I, 103.

utor ad: si utar ad dicendum meo legitimo tempore; Verr. a. pr. 32.

β. **nach Adjectiven und Adverb:** apertus in: cognovi ... te etiam apertiorem in dicendo; Phil. II, 111.

callidus in: homine in dicendo vehementi et callido; Cluent. 140.

copiosus ad: mihi, non copioso homini ad dicendum; Caecin. 64. in: ut ... in dicendo copiosus est; Verr. II, 88.

exercitatus in: homo ... in dicendo exercitatus; Cluent. 50.

fortis in: ut erat in dicendo non solum sapiens, sed etiam fortis; Verr. V, 3.

insolens in: non sum ... tam insolens in dicendo; Sest. 119.

loquax, odiosus in: (orator) odiosus in dicendo ac loquax; Muren. 30.

magnus ad: magna .. mihi res ... ad dicendum videtur esse; leg. agr. II, 41. — in: qui in dicendo magni sunt; Muren 29.

ornatus ad: conspectus vester ... ad dicendum ornatissimus est visus; imp. Pomp. 1.

paratus ad: cum homine ... ad dicendum paratissimo; div. Caec. 44.

sapiens in: f. fortis in.

satis ad: ut ... ad dicendum temporis satis habere possim; Verr. II, 2.

vehemens in: f. callidus in.

γ. **nach Subſtantiven:** ac. Genetiv: ars: se artem dicendi traditurum etiam ceteris; Flacc. 42.

celeritas: cum se ... quadam praecipiti celeritate dicendi ... iactaret; Flacc. 48.

consuetudo: aliqua dicendi consuetudo; div. Caec. 35. oratio mea aliena ... a cotidiana dicendi consuetudine; Verr. IV, 109. dicendi consuetudo longe ... antecellit; Muren. 29. quoniam minime ignoras consuetudinem dicendi meam; Sulla 47. qui hanc consuetudinem libere dicendi excluderet; Phil. V, 19.

contentio: quia dico aliquid ... contentione dicendi; Planc. 35. ad omnem impetum dicendi contentionemque leviora; Dejot. 5. an decertare mecum voluit contentione dicendi? Phil. II, 2.

copia: cui summam copiam facultatemque dicendi natura largita est; Quinct. 8. quae (est) tanta facultas dicendi aut copia? Verr. a. pr. 10. tribuo illis ... dicendi copiam; Flacc. 9. quae tanta (potest existere) dicendi copia? sen. 1. egit causam summa cum gravitate copiaque dicendi; Sest. 107. nullius [huius] dicendi ... tanta vis, tanta copia (est); Marcell. 4. f. facultas; imp. Pomp. 32. gravitas; imp. Pomp. 42.

disceptatio: lunium ... non disceptatione dicendi ... de civitate esse sublatum; Cluent. 79.

disciplina: f. ratio; Arch. 2.

exercitatio: quantum (facultatis) ... prope cotidiana dicendi exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2. cum ... dicendi exercitatio ... defecit; Catil. III, 11. si qua (est in me) exercitatio dicendi; Arch. 1. propter hanc exercitationem usumque dicendi; Cael. 54.

facultas: ut illis quoque ... facultas .. dicendi .. sit; Verr. a. pr. 55. omni dicendi facultate contendas; ib. V, 174. pro tua summa copia ac singulari facultate dicendi; imp. Pomp. 52. quae facultas dicendi ... huic uni crimini potuit obsistere? Cluent. 48. gravis etiam illa est ... [dicendi] facultas; Muren. 24. vir summa ... facultate dicendi; ib. 48. cum eum ... non dicendi facultas commendaret; sen. 13. ut res maxime inter se repugnantis dicendi facultate coniungerent; Cael. 41. homine nato ad dicendi singularem quandam facultatem; Balb. 3. f. copia; Quinct. 8. Verr. a. pr. 10.

finis: si finem faciam dicendi; Qu. Rosc. 14. nox tibi finem dicendi fecit; Tull. 6. ante dicendi finem faciam; Sest. 136.

genus: me ... hoc uti genere dicendi; Arch. 8. me ... uti ... inusitato genere dicendi; ib. quoniam me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis; ib. 18. neminem ... fuisse .. tam divino ... genere dicendi; Quir. 5. remissiore uti genere

dicendi; Sest. 115. me . ad insolitum genus dicendi labi; ib. 119. etsi ... dicendi genere quodam tenebamini; Cael. 25.

gravitas: quantum dicendi gravitate et copia valeat; imp. Pomp. 42. C. Gracchus ... quanta gravitate dicendi! har. resp. 41. excitatus ... P. Servilii .. *incredibili* quadam gravitate dicendi; Sest. 130. permotus ... P. Servilii incredibili gravitate dicendi; prov. cons. 22. f. copia; Sest. 107.

impetus: f. contentio; Deiot. 5.

initium: cum ... initio dicendi commoveri soleam vehementius; Deiot. 1.

labor: magnus dicendi labor; Muren. 29.

libertas: quam ipse adhibere consuevit ... libertatem .. dicendi; Cluent. 118.

locus: quo etiam mihi durior locus est dicendi datus; Muren. 48. hoc extremo dicendi loco; Sest. 3. quotienscumque ei locus dicendi ac potestas fuit; prov. cons. 2.

moderatio: adhibebitur a me certa ratio moderatioque dicendi; leg. agr. II, 2.

ordo: me .. meum dicendi ordinem servare; Cluent. 6. omittam ordinem dicendi meum; dom. 3.

periculum: dicendi periculum non recuso; Phil. I, 14.

potestas: quaecumque dicendi potestas esset data; Cluent. 57. non modo dicendi ab reo ... potestas erat; ib. 93. cur mibi tam diu potestas dicendi datur? ib. 147. cum etiam tibi contra senatus ... auctoritatem ... dicendi potestas fuit; dom. 90. f. locus; prov. cons. 2.

ratio: novi omnis hominis petitiones rationesque dicendi; div. Caec. 44. ne ... vetus illa Antoniana dicendi ratio ... proferatur; Verr. V, 32. in hac insolita mibi ex hoc loco ratione dicendi; imp. Pomp. 3. dicendi rationem reddere; Rabir. 1. quod ... neque haec dicendi ratio aut disciplina (in boc sit); Arch. 2. f. moderatio.

studium: me officii potius quam dicendi studio hanc suscepisse operam; Balb. 17.

tempus: haec omnia .. in aliud dicendi tempus reicio; Verr. III, 59.

vis: f. copia; Marcell. 4.

voluptas: in tanta voluptate dicendi; Cael. 46.

usus: f. exercitatio; Cael. 54.

ββ. mit Präpositionen: contentio in: altera pars ... non magnae in dicendo contentionis fore videtur; Cluent. 2.

facultas in: [nisi tnam in dicendo facultatem nossem;] Phil. X, 5.

gravitas in: cuius tanta in dicendo gravitas; har. resp. 41. quae fuerit ... Pompei gravitas in dicendo; Balb. 2.

impedimento est ad: quoniam ad dicendum impedimento est aetas; Sex. Rosc. 149.

moderatio, modestia in: si meam ... in dicendo moderationem modestiamque cognostis; Phil. II, 10.

partes ad: *videte* ne multo vestrae maiores gravioresque partes sint ad cogitaudum quam ad dicendum meae; Font. 21.

spatium ad: si spatium ad dicendum ... habuissemus; Verr. a. pr. 56.

δ. Umstand: *aa.* Ablativ: absumere: ne dicendo tempus absumam; Quinct. 34.

adipisci: quod adipisci poterant dicendo; Balb. 54.

adsequi: quod ego dicendo ... efficere aut adsequi debeam; Verr. III, 137. quantum dicendo adsequi poterat; ib. IV, 139.

commovere: ecquonam modo dicendo misericordiam tuam commovere possim; Deiot. 40.

comprimere: qui dicendo non numquam comprimat tribunicios furores; Muren. 24.

consequi: si ... omnia dicendo consequi potuero; Cluent. 7.

consumere: qui dicendo tempus consumerent; Verr. II, 96.

contendere: si te mecum dicendo ... contendere putarem; Verr. a. pr. 33.

dicere: non committam, ut videar non dicendo voluisse dicere; Cluent. 167.

ducere: se ducturos .. dicendo ... ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31.

efficere: f. adsequi; Verr. III, 137.

evertl: vestra responsa ... everturntur saepe dicendo; Muren. 29.

eximi: ne dicendo dies eximatur; Tull. 6.

explicare: quem ad modum se expliceut dicendo; Flacc. 10. qui eam (causam) ... dicendo non possem explicare; dom. 57.

impedire: eloqnentia Q. Hortensii ne me dicendo impediat; Quinct. 1.

obscurare: uihil me ... voluisse ... obscurare dicendo; Cluent. 1.

peragrare: possum omnis latebras suspicionum peragrare dicendo; Cael. 53.

perficere: ut posset ... ut boni minus bene sentirent perficere dicendo; har. resp. 41.

probare: quantum defensor ... dicendo probare potuerit; Cluent. 3. non ut vobis rem tam perspicuam dicendo probaremus; Balb. 56.

refricare: cum ... illud Castricianum volnus dicendo refricuisset; Flacc. 54.

ββ. Präposition: in: quid in dicendo posset; div. Caec. 48. ne is quidem tantum contendet in dicendo quantum potest; ib. quod ipse potest in dicendo; ib. si sibi primas in dicendo partis concesserit; ib. 49. quod saepe experti in dicendo sumus; Verr. I, 27. ut cetera mihi in dicendo digna re ... suppetant; ib. V, 158. si quid in dicendo consequi possum; imp. Pomp. 2. mihi non tam copia quam modus in dicendo quaerendus est; ib. 3. haec ... a me in dicendo praetereunda non sunt; ib. 34. quod nos facimus in dicendo; Cael. 45. quod adferam in dicendo me fingere; Scaur. c. 5 § 7.

γ. Supinum: difficilis: ut difficile dictu sit, utrum ..; imp. Pomp. 42. difficile est dictu .., quanto in odio simus; ib. 65. utrum impudentior hic ..., difficile dictu est; Cluent. 26. difficile dictu est quam sint solliciti; ib. 198.

facilis: non solum hoc in loco dicam, ubi est dictu [id] facillimum; leg. agr. II, 6.

gravis: „hic quam ille dignior“ perquam grave est dictu; Planc. 16. grave dictu est; Phil. IX, 8.

incredibilis: incredibile dictu est; Verr. III, 129. Cluent. 195. incredibile dictu est, quam multi ..; ib. IV, 124. incredibile dictu; Phil. II, 106.

turpis: quae mihi turpia dictu videbuntur; Verr. I, 32.

2. verbal: a. im Zusammenhang: [id] non eo dico; Quinct 5. ut qui pro capite diceret, is posteriore loco diceret; ib. 33. quam diu dicerem; ib. qui tum dixit; ib. 34. dicturum esse eum non arbitror; cum autem antea dixisse audio ..; ib. 63. „nisi tu ante novo modo priore loco dixeris“; „dicendum necessario est“; ib. 71. „dicet Hortensius“; ib. 72. cum dixerint; ib. 75. dic. negas? ib. 81. se non belle dicere ... posse; ib. 93. si quis horum dixisset; Sex. Rosc. 2. ut dicerent; ib. 4. qui minimo periculo possem dicere; ib. 5. qui libere dicat; ib. 30. „cui dixit?“ ib. 54. quod non alius potius diceret. coepi dicere; ib. 60. qui contra voluntatem eius dicere auderet; ib. vel apud Cassianos iudices ... pro Sex. Roscio dicere; ib. 85. quam diu diceres! ib. 89. ut te copiosius quam me putem posse dicere; ib. necesse est aliquem dixisse municipem; ib 105. sin autem dico ..; ib. 124. ut partim me dicere pro me ipso putetis, partim pro Sex. Roscio; ib. 129. ipse pro Sex. Roscio diceret; ib. 149. perinde dicemus; Qu. Rosc. 15. dic audacter; ib. 16. audacter dico; ib. 17. plaulus dicam; ib. 32. apertius dicam; ib. 43. dic, aude; ib. 44. „dicit ... iniuratus Luscio et Manilio.“ si diceret iuratus, crederes? ib. 46.

si diceret iuratus; ib. 47. cum dicit iniuratus; ib. quo die citato reo mihi dicendum sit; div. Caec. 41. cum possit aliquanto clarius dicere; ib. 48. dicam aperte; Verr. a. pr. 33. una hora, qua coepi dicere; ib. I, 20. quia non dixerim; ib. 24. me ... nunc dicere; ib. quam diu liceat dicere; ib. 25. si bis est dicere commodum; ib. 26. qui posterius dixerit; ib. dixeruut qui senserunt; sunt alii qui dicant; ib. 27. nolite Cn. Fannio [dicenti] credere; ib. 128. dixit Q. Tadius; ib. dixii iuratis P. Titius ...; dixit M. Inuius ...; Mustius dixisset ...; dixit L. Domitius; ib. 139. dic, dic, quaeso, clarius; ib. 143. dic; ib. cum repente iubetur dicere; ib. II, 72. „dic"; ib. „age, dic"; ib. 75. dicit unus et alter breviter; ib. praeco DIXISSE pronuntiat; ib. palam de loco superiore dixerat; ib. 102. legati Centuripini ... dixerunt; ib. 108. nec potest aliter dicere; ib. 141. ita dicis; ib. 150. dixerunt Halaesiui; ib. 156. nunc ... reliqui dicent; ib. dicam paulo promptius; ib. 176. ut .. quisque contra voluntatem eius dixerat; ib. III, 39. non .. augendi criminis causa .. dicam; ib. 46. dixerunt .. ipsi priore actione publice; ib. 145. dic, dic, quaeso, clarius; ib. 166. multos testis esse dicturos; ib. 145. me dicente; ib. 164. dic etiam clarius; ib. 175. „dic, dic" inquit ille „planius"; ib. 197. atteudite etiam quem ad modum dicam; ib. IV, 2. contra ac dico; ib. 11. cum tam multi testes dixissent; ib. 33. cum testis diceret; ib. 125. solet sua sponte dicere; ib. 142. tum sortito cogunlur dicere; ib. vir optimus dicit; ib. dicit; ib. V, 120. quo dolore animi dicam? ib. 158. vere ut dicam; ib. 177. ut ego non dicam; ib. 179. *L. Quinctius dicens pro homine alienissimo;* Tull. 4. cum coactus dicam; ib. 5. te ... non quam ornatissime et copiosissime dicere; ib. 6. dicendum est ad ea; ib. 36. quid attinet .. nos dicere? ib. 38. ita dicis, quasi ..; ib. 39. — ... non .. induci odio ut dicat; Fout. 3. dicunt, qui ..; ib. 14 ✕. quia Galli dicunt; ib. 21. dicunt enim Galli; ib. quouiam quidem testes dicunt; ib. Indutiomarum ... tam temere dixisse; ib. 29. dixit senator; Caecin. 28. cum ... testes .. dicerent; ib. 30. qui (testes) auto eum dixissent; ib. ex hoc, ut ita dicam, campo aequitatis; ib. 84. in quem dicitur; Cluent. 10. pro quo dicimus; ib. semper equidem magno cum metu incipio dicere; quotienscumque dico, totiens ..; ib. 51. cum callidissime se dicere putaret; ib. 58. placuit repente prouuntiari DIXERUNT; ib. 73. tum si dicercm; ib. 80. dicat qui volt bodie de illo populo concitato; ib. 90. neque enim ipse dici patiebatur; ib. 108. ut gravissime dicam; ib. 126. neque illi aliter dicunt; ib. 133. cum ita dixi; ib. 142. quid ergo est? dic; ib. 148. ucque hoc loco pro te dico; ib. 149. ut vere dicam: ib. 152. ut videar non dicendo voluisse dicere; ib. 167. [ipse modice dicam;] leg. agr. II, 2. cum idem possit iudicare qui dixerit; ib. 39. dixi ad id tempus, *quod* ..; Rabir. 38. dico aperte; Catil. I, 3. ut levissime dicam; ib. III, 17. aute quam pro L. Murena dicere instituo; Mureu. 2. nunc pro L. Murena dicere; ib. 6. qui dicuut; ib. 29. cum ante me .. ille dixisset; ib. 48. qui ante me dixerant; ib. 54. non dicere pro nobis ... possunt; ib. 71. ut levissime dicam; ib. 87. quia suspicione dici poterat; Flacc. 5 (☓. 48). qua confidentia dicant; ib. 10. qua religione dicant; ib. iratus Flacco dixit M. Lurco; ib. cum dixerat accusator acriter et vehementer; ib. 21. qui .. sine ullo studio dicebant; ib. in hominem dicendum est igitur; ib. 23. dicet enim natio minime ... religiosa; ib. prius quam dixerit; ib. 51. ita enim dixisti, ut ..; ib. 88. quo modo igitur dicit? ib. 90. pro meo iure dico; ib. 95. clarissima voce dicam; Sulla 84. aliter ac dictum sit; ib. 40. „regnum est dicere in quem velis"; ib. 48. inmo servitus est non dicere in quem velis; ib. dicerem fortasse et facile et libenter dicerem; ib. 64. me pro summo pocta ... dicentem; Arch. 3. dixerunt in eandem sententiam ceteri; Quir. 17. qui dixerit; dom. 9. dico igitur et quam possum maxima voce dico; ib. 95. qui ante me dixerunt; Sest. 4. vere dicam; ib. 22. dixit vehementer; ib. 61. sic enim dixisti; ib. 96. populum ipsum, ut ita dicam, iam non esse popularem; ib. 114. totum .. se P. Servilio dicenti etiam tum tradidit; ib. 130. ut levissime dicam; ib. 145. levius dico; Vatin. 33. cum pro me diceret; Cael. 45. quia nunc sine teste dico; prov. cons. 6. vere ut dicam; ib. 19. ut verius dicam; Piso 64. ut vere dicam; ib. 68. quod mihi non solum pro Cn. Plancio dicendum est ..., sed etiam pro me ipso; Planc. 3. dicam; ib. 14. vel non dico vel denique ... si dicerem, sed impune tamen deberem dicere; ib. 16. timide dico, sed tamen dicendum est; ib. 24. qui etiam ipse in te dixeris; ib. 85. si ... pro L. Tubulo diceremus; Scaur. c. 2 § 5. solet is dicere in eum, qui ..? Rab. Post. 31. qui in illum ... non dixerit; ib. qui non dixit; ib. 32. quo voltu soleant [quid vultis sileant, al.] dicere; ib. 35. dixerunt hic modo nobiscum; ib. 36. pro fortissimo viro dicere incipientem timere; Milo 1. dicam enim aperte; ib. 29. in Cn. Pompeium pro Milone dicentem; ib. 40. dicam, ut sentio; ib. 65. audereut enim dicere; ib. 72. pace tua, patria, dixerim: metuo cuim ne scelerate dicam in te quod pro Milone dicam pie; ib. 103. quia non est omnibus stantibus necesse dicere, a me certe dici volunt; Marcell 33. dico pro capite fortunisque regis; Deiot. 1. qui pro multis saepe dixisti; ib. 7. mihi ... pro re publica dicenti; Phil. I, 27. uam ita dixisti; ib. II, 3. me pro me dicentem; ib. 10. ut verius dicam; ib. 65. cum Caesar ita dixisset; ib. 80. dicam tamen dolore commotus; ib. 86. qui in illam miseram tam spurce, tam impie dixeris; ib. 99. avet animus ... pro reo dicere; ib. 113. dixisse eum minacius quam facturum fuisse; ib. 21. dixi ad ea omnia; ib. 53. fuit aliquis fatalis casus, ut ita dicam; ib. VI, 19. dicam animo amicissimo; ib. VII, 5. ego igitur pacis, ut ita dicam, ahumpus; ib. 8. pericnlose dico; ib. invitus dico, sed dicendum est; ib. III, 9. ita enim dixisti et quidem de scripto; ib. X, 5. ut levissime dicam; ib. XII, 30. putes Censorinum dicere; ib. XIII, 26. qui ante dixit; ib. XIV, 11. ut pro me dicerem; ib. 17. dum privati dicunt; Fr. B. VI, 13. possum dicere; ib. C. 8. — dixi; Verr. a. pr. 56. diximus; Fr. B. VII, 2. — ✱ capta nusquam Stationis eadem lege dixit; Cluent. 103. — ſ. **apud,** I, dico; Verr. IV, 27. Cluent. 115. dom. 94. 96. Ligar. 6. Phil. II, 18. 51. V, 13. (☓. I, ☪. 264 f.). — ſ. **contra,** A, I, dico; Quinct. 8. 44. 77. Sex. Rosc. 45. div. Caec. 44. Verr. I, 24. 155. 157. II, 12. Tull. 2. Caccin. 53. 69. Cluent. 10. Muren. 10. Balb. 34. 38. Planc. 5. Phil. II, 2. 10. 18. 51. (☓. I, ☪. 692, f.). B, I, dico (15 ☪.) ☓, I, ☪. 685, b. — **cingſdalitcr:** ego ille. dicam saepius, pacis semper laudator; Phil. VII, 8. sed — saepe iam dixi — omnes ... erunt consulares; ib. VIII, 22.

quem ad modum ipse dicit; Sex. Rosc. 21. ante dixi; ib. 91. Verr. III, 24. dico; Verr. II, 178. paulo ante dixi; ib. ipsum dicere audivi; ib. III, 153. dicere solebas; ib. IV, 17. tu solos dicere; ib. V, 45. dicitur; ib. 53. Caecin. 82. illorum testem dicere audistis; Caccin. 22. dicebat ipse; Muren. 49. multi in senatu me absente dixerunt; Sest. 50. dixi; Phil. VIII, 3.

sicut ipsum dicere audistis; Verr. IV, 53. — sicuti solet dicere; Verr. IV, 133. sicuti dixi; leg. agr. III, 5.

ut dico; Verr. I, 137. 139. II, 36. 136. III, 62. V, 17. 60. 127. ego dico; Ligar. 10. dicis; Planc. 25. tute dicis; Sex. Rosc. 76. tu dicis; Cluent. 87. Asclepiades dicit; Flacc. 38. dicit; Phil. I, 27. dicimus; Phil. XII, 24. nos dicimus; Cluent. 87. dicitis; Flacc. 88. Sulla 52. Cael. 51. ipsi di-

cnnt; Verr. V, 47. dicitur; Flacc. 38. 46. Cael. 28. ✕. Phil. II, 84. III, 19. XII, 23. ita ut dicitur; Verr. IV, 117. a me dicitur; har. resp. 50. dicebas quidem; Phil. I, 35. dicebas ipse; Phil. II, 71. ille dicebat; har. resp. 58. ipse dicebat; Rab. Post. 21. Phil. X, 11. dixi; Quinct. 12. div. Caec. 19. Verr. I, 109. II, 53. 71. 83. III, 176. V, 38. Font. 13. Cluent. 46. leg. agr. II, 87. Catil. I, 19. Muren. 28. 76. har. resp. 11. Sest. 97. Scaur. 9. Ligar. 31. Phil. II, 37. III, 8 VII, 6. XII, 22. Fr. B. XII, 5. ita ut dixi; Sulla 43. aute dixi; Verr. III, 1. V, 98. imp. Pomp. 16. Cluent. 147. sen. 8. har. resp. 29. Sest. 138. Milo 45. iam ante dixi; Sex. Rosc. 143. Sulla 53. paulo ante dixi; Piso 95. antea dixi; leg. agr. II, 92. dixi antea; har. resp. 30. initio dixi; Sulla 35. a principio dixi; Balb. 59. saepe dixi; Phil. V, 53. saepe iam dixi; Cluent. 96. Catil. I, 23. ego semper dixi; har. resp. 58. supra dixi; Milo 88. dixisti; Sest. 132. ipse dixisti; Verr. III, 55. nonne divinus ille dixit Epicurus; Piso 59. dixit Sibylla; Rab. Post. 4. Q. Arrius, meus amicus, dixit; Milo 46. abs te dictum est; Piso 62. mihi a quibusdam eius familiaribus dictum est; Phil. I, 28. dixeras; 19. tu Insuber dicere ausus es; Piso 34. ipsum Sopatrum dicere andstis; Verr. IV, 86. ita utipsum priore actione dicere audistis; Font. V, 101. dici audibam; Piso 24. coepi dicere; Sex. Rosc. 91. institui dicere; Verr. II, 41. dicere institueram; Caecin. 15. solemus interdum in defensionibus dicere; Verr. III, 141. dici solet; Caecin. 65. sapienter dicere Crassus solebat; Pbil. XIV, 17. — uti dicis; Caecin. 37. dixi; Verr. III, 109. dicere institui; Verr. III, 24.

II. **mit Ergänzung:** 1. **unabhängig: a bei Erklärung eines Ausdrucks:** cum in portum dico ... iu urbem dico ... venisse piratas; Verr. V, 96. utrum „diem tertium“ an „perendinum“ ... dici oporteret; Muren. 27. consulem .., nihil dicam adrogantius, tantum dicam, totos dies ... de publica cogitasse; ib. 78. quos tenes? primum dicam ... Graecos; Flacc. 9. leges, Aeliam et Fnfiam dico; Vatin. 23. viro — fratre volui dicere; Cael. 32. non nullis rebus inferiorem quam te, genere dico et nomine; Planc. 30. „sed fui“ inquit, — putabam in Vaccaeis dicturum — „bis in Bithynia“; ib. 84. „et consul et Antonius?“ hoc est dicere, et consul impudicissimus; Phil. II, 70. C. Caesari, patri dico; ib. V, 49. nobis, consularibus dico; ib. VIII, 20. cum dico mihi, senatui dico populoque Romano; ib. XI, 20. — strangulatos maluit dicere (?): Flacc. 5 (3. 11).

Tragt: qui comitatus ...! comitatum dico? immo vero quantus exercitus! Flacc. 13. ipso die, dilo dico? immo hora atque etiam puncto temporis eodem; Sest. 53. consulibus illis, tacentibus dicam? immo vero etiam approbantibus; ib. 55. de te detractum. detractum dico? Planc. 52. in litibus ... in litibus dico? Rab. Post. 10. vestras pecunias; pecnnias dico? Milo 76. constantia. constantiam dico? nescio an melius patientiam possim dicere; Ligar. 26. nomen ... nomen est occultatum? occultatum dico? cuius non statim divolgatum? citius dixerim iactasse se aliqnos; Phil. II, 25. quid dnos Servilios — Cascas dicam an Abalas? ib. 27. quae autem domus? ... domum dico? quid erat in terris ..? ib. 48. quae Charybdis tam vorax? Charybdim dico? ib. 67. equitatum, quantum velit. equitatum dico? iubitabit, credo ..; ib. V, 5. multitudine hostium interfecta. hostium dico? ita, inquam, hostium; ib. XIV, 12. nnmquam ... supplicatio decreta est. decretam dico? ib. 22. — Gabinio dicam anne Pompeio, an utrique? imp. Pomp. 57. o stultitiamne dicam an impudentiam singularem! Cael. 71. — quid dico nuper? immo vero modo; Verr. IV, 6. bello patriae! nam quid ego patrimonii dicam? Sest. 26. hoc archipirata — quid enim dicam tyranno? Phil. XIII, 18.

ne: crudelem Castorem, ne dicam sceleratum et impium; Deiot. 2. D. Bruti natum ipsum, ne dicam imperium; Phil. XII, 9. ipsi, ne dicam mibi, rei publicae poenas dederunt; ib. 24. satis inconsiderati fuit, ne dicam audacis; ib. XIII, 12.

non: quem hominem (damnasti)? ... non dicam amicum tuum ..., non hospitem; Verr. II, 110. isto oculo, non dicam isto animo, ista fronte, non vita, tanto supercilio, non onim possum dicere, tantis rebus gestis; sen. 16. qui timor fuit? non dicam, in me ...: quid illa tot virorum fortissimorum milia? dom. 56. ad perniciemne non dicam amicissimi, non ita de sua laude meriti, non ita de re publica, non consnlaris, non senatoris, non civis, non liberi: in bominis caput ille tam crudelis propter versum fuisset? Piso 95. si .. nitere testibus, non dico bonis viris ac probatis, noti sint modo; Scaur. 18. vivo Milone, non dicam consule; Milo 33.

non — sed: quae civitas antea umquam fuit, non dico Athenieusium ..., non Karthaginiensium ..., non Rbodiorum ..., *sed* quae civitas umquam antea tam tenuis ... fuit? imp. Pomp. 54. non dicam vitium, sed erratum; Cluent. 133. non dicam viro ..., sed bono viro; ib. 182. nihil est ... non dico factum, sed nihil omnino excogitatum; leg. agr. II, 90. non dicam, operam perdidisti, sed illud dicam, nullam esse in ista disciplina munitam ad consulatum viam; Muren. 23. factum ... non dicam audacius, sed quod cuiquam panlo minus consideratum videatur; Sulla 72. non dicam complecti orando, sed percensere numerando; scu. 1. non dicam quid egit prius, sed quid omnino egit aliud nisi ut ..? ib. 8. non dicam in me ..., sed omnino in ullo civi; dom. 58. qui illorum prudentiam, non dicam adsequi, sed quanta fuerit perspicere possint; har. resp. 18. qui ... non dico equitem Romanum, non ornatissimum ... virum, non amicissimum rei publicae civem, non ... casum amici ... lugentem, sed civem Romanum ... civem; Sest. 29. cum summo non dicam exitio, sed periculo certe vestro; ib. 46. illum non dicam loqui, sed vivere; ib. 108. consulem, non dicam bene de re publica sentientem ..., sed hominem certe nusquam progredientem; Vatin. 21. an vero, non dicam, non licuerit, sed nefas fuerit; Balb. 10. non dicam male seutienti, sed sedenti; Piso 10. non dicam auxilio vestro, quod vereor dicere, sed certe silentio; ib. 23. hos cousules non dicam animi bominum, sed fasti ulli ferre possunt? ib. 30. o familiae, non dicam Calpurniae, sed Calventiae, neque buius urbis, sed Placentini muuicipii, neque paterni generis, sed bracatae cognationis dedecus! ib. 53. quis .. non dicam borum aut civium ceterorum, sed tuorum legatorum? ib. praeposuisse se Q. Catulo ... non dico C. Serranum ..., non C. Fimbriam ..., sed Cn. Manlium; Planc. 12. snm non dicam miser ..., sed certe exercitus; ib. 78. ut beneficio non dicam indignus, sed victus esse videare; ib. 81. ego autem Cn. Pompeium, non dico auctorem ... salutis meae ..., sed dico boc, quod ..; ib. 93. immemor non dicam meorum in bonos meritorum, sed bonorum in me; ib. 102. quid erat cur Milo non dicam admitteret, sed optaret? Milo 34. si haec non dico maiora fuerunt in Clodio quam in Milone, sed in illo maxima, nulla in boc; ib. 35. quae (copia) non dicam exornare, sed enarrare ... res tuas gestas possit; Marcell. 4. tuis non dicam cursibus, sed victoriis; ib. 5. quid .. est minus non dico oratoris, sed hominis? Phil. II, 9. illud cuius est non dico audaciae ..., sed ... stultitiae? ib. 19. quam paucis non dico mensibus, sed diebus; ib. 66. cum nllo, non dicam bono cive, sicut ille est, sed homine sano; ib. XIII, 43. urius .. tibi tribunatus minus probari potest, C. Cornelii an, non dicam P. Sulpicii, non L. Saturnini, non Gai Gracchi, non Tiberii ..., sed avunculi tui? Fr. B. VII, 4. — sed etiam: omni est non

dico dignitate, sed etiam spe salutis spoliatus; Phil. XII, 5. — verum: non dico inusitatum, verum omnino inauditum; Caecin. 36. non dico animo ferre, verum auribus accipere; Phil. VIII, 28.

paene: paene dicam, respersas manus sanguine paterno iudices videant oportet; Sex. Rosc. 68. iudicia summae existimationis et paene dicam capitis; Qu. Rosc. 16. nemo erat illorum, paene dicam, quin ..; Cluent. 192.

prope: iam tu potes liberatus discedere molestia prope dicam non minore quam Quinctius; Quinct. 44. cui prope dicam soli potestatem factam oportebat; Verr. I, 142. plus quam ceterarum ac prope dicam tantum ... auctoritas potuit quantum ..; ib. III, 78. quorum honoribus agri ipsi prope dicam ... favebant; Planc. 20. vanissimae genti ac prope dicam pellitis tenibus; Scaur. 45.

vel: qua ex vita vel dicam quo ex sermone; Cael. 75. stuporem hominis vel dicam pecudis attendite; Phil. II, 30.

b. **mit directer Rede**: tibi ... praetor ... palam dicit, ita possideto, ut ..; Quinct. 85. dices „quid postea?“ Sex. Rosc. 94. soleris ... continuo dicere: necesse est ..; ib. 105. qui dicat „vellem quidem licuerit“; ib. 138. solent fere dicere ...: egone ..? Qu. Rose. 1. „sunt duo menses iam“ dices? ib. 8. fortasse dices: „quid ergo?“ div. Caec. 40. non enim potest dicere „cum seditionem sedare vellem“; Verr. I, 70. multi enim ita dicent „de illo nihil dixit“; ib. 103. dicit [ei] quidam ex illis canibus ..: „tu Verres ..“; ib. 133. ut quisquam possit dicere „improbe, verum callide“; ib. 141. dixi iam dudum, non est homo acutior quisquam; ib. II, 128. qui ita dicunt: „non tollam potius, quam paeiscar“; ib. III, 37. dicere praetorem ... homini bonesto ... „vende mihi vasa caelata; boe est enim dicere: non es dignus tu qui ..; ib. IV, 45. hic etiam dicere audistis: „est in iudiciis ille familiaris meus“; ib. V, 136. tantum brevissime .. dico: nullum fuit omnino ... diserimen; ib. 140. vere dicam .., genus ipsum legis agrariae vituperare non possum; leg. agr. II, 10. dixerit enim fortasse quispiam: „quid me ista laedunt?“ ib. 32. sic enim dico: si ..; ib. 84. qui dicit „dedimus“; Planc. 23. cum vero is ... tantum dicit: „dedi“; ib. 40. maxima voce ... dico semperque dicam: adeste omnes animis; Sulla 33. dixi antea: ne si argueret quidem ..; ib. 38. hoc tibi sumis, dicet fortasse quispiam, ut ..? ib. 84. grave esse videtur eum ... dicere in iudicio: non defenderem; ib. 85. dices: quem virum? dom. 21. dicitis ‖dicis, al. ‖: quem reperiet ‖repperit, al. ‖ pontificem? ib. 120. „ad me Insidiae“ dicis „bonis“ verissime dictum est; Sest. 102. nollem idem alio loco dixisset ‖ dixit, al. ‖, quod exciperent improbi cives, „oderint, dum metuant“; ib. ut „mater te appello“ dicturus videretur; ib. 126. quo .. senatus consulto legatus sis? ... tua lege, dicis; Vatin. 35. diceret talis pater: „eur te in istam vicinitatem meretricium contulisti?“ Cael. 37. dices enim ...: „quid est, Caesar, quod ..? Piso 59. cum ille .... dixisset „quid agis, Grani?“ Planc. 33. ei dices „quousque?“ ib. 75. ei quidem ... dici „quousque?“ ib. sic enim dixisti: „vidi ego tuam lacrimulam“; ib. 76. dixi equidem modo: dictatoris Lanuvini stata sacrificia nosse uegotii nihil erat; Milo 45. tune diceres: „Caesar, cave credas“; Ligar. 16. qui „oderint, dum metuant“ dixerit; Phil. I, 34. sic enim dixit: „Brutus ... Ciceronem exclamavit“; ib. II, 30. cum „alio die“ dixeris; ib. 84. tu igitur ipse de te? dixerit quispiam? ib. XIV, 13. L. ille Septimius diceret ...: „Erucius hic noster Antoniaster est“; Fr. B. II, 10. f. **alliquis**, B, I, 1, a. dicit (5 ℭt.) ℜ. I, ℭ. 176, a.

2. **abhängig**: a. **de**: de quo dicam; Quinct. 35. de cuiusquam vita dicere audes? ib. 83. his de rebus ... neque satis me commode dicere ... posse; Sex. Rosc. 9. quibus de rebus nos dicere oporteat; ib. 34. de bisce omnibus rebus me dicere oportere intellego ... non eodem modo de omnibus; ib. 85. de quorum audacia tum me dicturum pollicitus sum; ib. 78. illud, de quo ante dixi; ib. 116. de quibus si coepero dicere; ib. 123. de quo ... quo modo dicam; ib. 124. quid ego ineptus de Roscio apud Pisonem dico? Qu. Rosc. 18. dicendum uecessario est de contentione nostra; div. Caec. 10. de utroque dicam et de eo prius ..., hoc est, de voluntate eorum; ib. 11. sin autem de accusatione dicimus; ib. 34. de sumptu in adventum, de contumeliis et iniuriis ... tametsi dici eum vere tum graviter et vehementer potest, tamen dicere praetermittam; Verr. I, 86. de quo (edicto) ante dixi; ib. 117. ut possim ... de eis rebus ... dicere; ib. II, 1. aute quam de iucommodis Siciliae dico; ib. 2. civis Romanos ... maximis de rebus ... pro testimonio dicere; ib. 16. qua de re alius mihi locus ad dieenlum est constitutus; ib. 50. iubet eum de litteris publicis in absentem Sthenium dicere; ib. 92. ut aliquando de rebus ab isto cognitis ... et de iudiciis datis dicere desistamus; ib. 118. quoniam de ea pecunia ... dixi; ib. 141. de tuis moribus non dicere; ib. 155. primum [enim] de decumano, deinde de empto dicemus frumento, postremo de aestimato; ib. III, 11. iniquitates, de quibus antea dixi; ib. 40. singillatim .. de unius cuiusque incommodo dicere; ib. 53. cum Philinus ... de calamitate aratorum et de fuga et de reliquorum paucitate publice dicerit ..., qua de re quaestiue aratorum alio loco dicam; ib. tantum de quaestu ac lucro dicam unius anni; ib. 106. si ego accusator totiens de re eadem dicerem ib. 126. de qua (epistula) eum dixero; ib. 154. de quo mihi deinceps dicendum est; ib. 169. dictum .. est de decumano frumento, dictum de empto; ib. 188. de quibus (hominibus) ita dixi; ib. 210. de aestimatione frumenti cum dices; ih. 222. ridiculum est me nunc de Verre dicere, eum de Pisone Frugi dixerim; ib. IV, 57. de qua (trulla) satis ... gravem testem ... dicere audistis; ib. 62. de quibus ante dixi; ib. 73. Diana, de qua dicimus; ib. 74. non modo breviter mihi de uno quoque dicendum (est); ib. 97. de qua (spoliatione fani) priore actione testis dicere audistis; ib. 102. de quorum (deorum) religione iam diu dicimus; ib. 105. do quibus (rebus) autea dixi; ib. 116. Insula, de qua ante dixi; ib. 122. Verrueios, de quibus ante dixi; ib. 137. de quo ante dixi; ib. V, 20. qtoniam de militari eius gloria dico; ib. 25. mihi videor iam de omnibus rebus eius gestis dixisse; ib. sic de bello praedonum, sic de classe Siciliensi .. dicam, ut ..; ib. 42. tamen diei quidem in indicio de pecuniis repetundis necesse est; ib. 45. quorum ego de ... cruciatu dicam ..., et ita dicam, ut ..; ib. 72. item de ceteris navibus dicit; ib. 112. neque de filio dicit; ib. 120. dicit is pro testimonio de missione nautarum, de nave, de Cleomenis fuga; ib. 122. lictor, de quo iam saepe dixi; ib. 142. eum iam tot boras de uno genere ac de istius nefaria crudelitate dicam; ib. 159. quem ad modum de tanta re dicam? ib. satis copiose de eo dicere, quod ..; Tull. 2. ut semel una quaque de re dicas; ib. 6. aedificium, do quo antea dixi; ib. 21. ut de eo tibi apud recuperatores dicere liceret; ib. 39. Massilia, de qua ante dixi; Font. 13. cum de eo mihi iure dicendum sit; Caecin. 5. fundum illum, de quo ante dixi; ib. 19. de re ipsa ... dixerunt; ib. 27. ipso praesento de virtute eius ... timidius dicerem; ib. 77. dicendum est enim de Cn. Pompei ... virtute; imp. Pomp. 3. primum mihi videtur de genere belli, deinde de magnitudine, tum de imperatore deligendo esse dicendum; ib. 6. de Lucullo dicam alio loco et ita dicam .., ut ..; ib. 10. cum essem de belli genere dicturus; ib. 17. quoniam de genere belli dixi; ib. 20. restat ut de imperatore ... deligendo

... dicendum esse videatur; ib. 27. de huius . hominis felicitate ... hac utar moderatione dicendi; ib. 47. reliquum est ut de Qu. Catuli auctoritate ... dicendum esse videatur; ib. 59. ante quam de ipsa causa dicere incipio; Cluent. 6. cum ego una quaque de re dicam; ib. ante quam de causa dico; ib. 8. me invitum de patris tui causa dicere; ib. 10. in iudicio filii de turpitudine parentis dici vix oportere; ib. 17. cum una quaque de re a P. Cannutio ... graviter et diu diceretur; ib. 29. C. Fabricius, is, de quo ante dixi; ib. 49. postea quam de re coepit dicere; ib. 58. longum est de singulorum virtute ita dicere; ib. 107. qua de re ante quam dicere incipio; ib. 117. de quo ante dixi; ib. 157. de quibus (rebus) iam dixerim; ib. 160. Stratonem isdem in tormentis dixisse de veneno; ib. 183. de veneno statim dixit? ib. 185. non sine necessariis me ... causis ... de matre dixisse; ib. 188. maiore verecundia de te ... dicimus; ib. 198. mihi ... de meis maioribus dicendi facultas non datur; leg. agr. II, 1. de me .. ipso vereor ne adrogantis sit apud vos dicere; ib. 2. de commodo prius vestro dicam; ib. 76. primum de oppido dicam; ib. de Saturnini [crimine] ac de clarissimi patrui tui morte dicemus; Rabir. 18. de officio defensionis meae ac de ratione accusationis tuae fortasse etiam alia in parte orationis dicendum nobis erit; Muren. 6. de generis novitate accusatores esse dicturos; ib. 17. omittamus .. de genere dicere; ib. 18. parcius de eius laude dicerem; ib. 29. de eis (dico), qui in dicendo magni sunt; ib. si mihi nunc de rebus gestis esset ... dicendum; ib. 33. cum ... de tota re dicerem; ib. 48. cum de his rebus iussi ... dicere; ib. 51. de cuius praestanti virtute cum vere graviterque diceres; ib. 66. dicam de genere universo et de condicione omnium nostrum; Flacc. 6. de his nostris testibus dicam; ib. 12. non de culpa sua dixit; ib. 17. quoniam de eorum gravitate dicimus; ib. 31. quoniam de communi ... crimine est dictum; ib. 34. cum de perfidia Decciani diceret; ib. 81. mihi ... facultas ... dabitur de mea laude dicendi; Sulla 2. qui cum suppressa voce de scelere P. Lentuli, de audacia coniuratorum omnium dixisset ..., de supplicio [de Lentulo], de carcere magna ... voce dicebat; ib. 30. me de invidiosis rebus ... dicentem attendite; ib. 33. ut nunc denique de vita hominis ac de moribus dicam; ib. 69. semper enim est de ea (auctoritate) dicendum, quamquam a me timide modiceque dicetur; ib. 80. ut de eorum constantia ... dicam; ib. 82. si nihil aliud nisi de civitate ac lege dicimus; Arch. 8. nondum de mea sententia dico; dom. 4. quis ... de illius dignitate inlustrius ||industrius||, quis ... saepius dixit? ib. 27. de iure rei publicae dicam; ib. 32. de hac igitur lege dicimus, quae ..; ib. 50. cum ego de me nisi coactus ... dicerem; ib. 93. mihi de toto hoc ostento ... datam ... necessariam causam esse dicendi; har. resp. 10. de hoc igitur loco sacro potissimum videntur haruspices dicere; ib. 14. de mea domo dicere audes? ib. 30. cum de domo tua dixero; ib. 31. suspicor de tuorum iudicum manifesto periurio dici; ib. 36. qua re .. de eis dici suspicer; ib. dicam ego de omni statu P. Sestii, de genere vitae, de natura, de moribus, de incredibili amore in bonos, de studio conservandae salutis communis; Sest. 5. de quo quidem tribunatu ita dictum est a Q. Hortensio, ut ..; ib. 14. ante quam de tribunatu P. Sestii dicere incipiam; ib. 15. cum omnes certatim aliusque gravius atque ornatius de mea salute dixisset; ib. 74. me ... de fortissimorum ... civium dignitate et gloria dicentem; ib. 144. vellem dictum esset ab eodem etiam de Dione; Cael. 23. dicam enim iam confidentius de studiis eius honestis; ib. 44. mulier de veneni celeritate dicere audebit? ib. 60. possum de omni regione, de omni genere hostium dicere; prov. cons. 31. aude nunc ... de tuo (consulatu) dicere; Piso 8. de qua (tribu) dicam alio loco; Planc. 21. res eae, de quibus dixi; ib. 27. vita, de qua iam dicam; ib. iubes Plancium de vitiis Laterensis dicere; ib. 63. si de quaestura mea dixero; ib. 64. dicam enim primum de ipso genere accusationis, postea de Sardis; Scaur. 22. a me est de universo genere dicendum; ib. 44. velle se de Q. Ligarii scelere dicere; Ligar. 17. num (tibi videor) de eius facto dicere? ib. 29. dicere apud eum de facinore ... grave est; Deiot. 4. ante quam de accusatione ipsa dico; ib. 7. cum ... de tuo periculo dicerent; ib. 8. de exercitu dicam breviter; ib. 22. prius quam de re publica dicere incipio; Phil. I, 11. de reliquis rei publicae malis licetne dicere? ib. 14. dicam alio loco et de Leontino agro et de Campano; ib. II, 43. scisne me de rebus mihi notissimis dicere? ib. 45. me de ementitis auspiciis ... esse dicturum; ib. 88. mihi videmini ... optima mente potestatem nobis de tota re publica fecisse dicendi; ib. III, 13. ego de notis iudicibus dixi; ib. V, 15. de quibus (honoribus) deinceps intellego esse dicendum; ib. 35. de qua (statua) ... non possem sine risu dicere; ib. VI, 15. dicam deinceps ... de periculo; ib. VII, 16. dixi de periculo; ib. 21. de proximo bello civili non libet dicere; ib. VIII, 7. exercitus ei, de quibus dixi; ib. X, 15. quasi vero de facie tua .. dixerim; Fr. B. V, 8.

b. **indirecte Frage:** *α.* **vollständig:** dici vix potest quam multa sint; Quinct. 55. „qua de causa vereri debuerit nemo dicit; Sex. Rosc. 58. habeo etiam dicere quem ... deiecerit; ib. 100. dicerem cur petissent; div. Caec. 15. cur nolint, etiam si tacent, satis dicunt; ib. 21. de qua nihil sum dicturus quid sentire debueris; Verr. I, 34. quae iste signa ... sustulerit non dicam hoc loco; ib. 45. ne haec quidem duo signa ... habes *dicere* quo modo emeris; ib. 61. cum .. quae causa illius tumultus fuerit testes . . . dixerint; ib. 80. dicent (legati) ... quid illo myoparone factum sit; ib. 90. uti ... diceret saltem quantum pecuniae Malleoli deportasset; ib. 92. qua re hoc sit aequissimum facile est dicere; ib. 114. quem ad modum se gesserit, quid ego dicam? ib. 127. quam improbe fecerit longum est dicere; ib. 156. civitas qua ratione isti amica sit dicetur certo loco; ib. II, 13. dicebant quantum cuique ... esset datum; ib. 47. dicent quid statuerint; ib. 175. dicit quanti ... decumas vendiderit; ib. III, 123. in provincia quem ad modum fuisset [non] dicerem; ib. 159. quid tui scribae fecerint tu potes dicere; ib. 182. illud vero quid sit iam non queo dicere; ib. IV, 89. audistis Centuripinos ... publice dicere, quae solitudo esset in agris; ib. 114. quantum desiderium sui reliquerit dici vix potest; ib. 127. dicit qui primi suaserint; ib. 143. quot praesidia ... pudoris ... ceperit quid me attinet dicere? ib. V, 34. dicebant, quot ex sua quisque nave missos sciret esse; ib. 101. ut non auderet ... iterum dicere, quod milia fundus suus abesset; Caecin. 28. dic quae sit (actio); ib. 37. tu dic quam ob rem ... non accesserit; ib. 48. ut Romae vixerint ..., longum est dicere mihi; Cluent. 36. dicat quos agros empturus sit; leg. agr. II, 71. ANNE TU DICIS QUA EX CAUSA VINDICAVERIS? Muren. 26. dicam iam apertius in quo meus necessarius fuerit inferior; ib. 43. dici vix potest quid caritatis ... (patria) habeat; Quir. 4. obscure dicitur quae sacra polluta sint? har. resp. 37. quae (causa) quanta fuerit iam mihi dicere non est necesse; Sest. 62. quid ego nunc dicam quibus viris ... maxime plaudatur? ib. 115. dixeritne Clodiae *quam ad rem aurum tum sumeret an non dixerit. si non* dixit, cur dedit? si dixit ..; Cael. 52. dixit profecto, quo vellet aurum; ib. 53. venenum ... quem ad modum paratum sit non dicitur; ib. 61. me dicere quae Gaditani iudicarint; Balb. 41. magnificentius est dicere quem ad modum gesserimus consulatum; Piso 3. quae fieri passus sis dico; ib. 10. in quo (convivio) nemo potest dicere utrum iste plus biberit [...] an effuderit; ib. 22. quae

lex quem ad modum accepta sit quid me attinet dicere? ib. 36. ne quibus in locis quidem fueris dicere audes; ib. 97. non potest dici satis ..., quantum in ille sceleris ... fueris; Milo 78. iuitium quae vellem ... meo pristino more dicendi; Marcell. I. si libere quae sentiam de re publica dixero; Phil. I, 27. dicerem .., qui recte factorum fructus esset; ib. 30. velim mihi dicas ..., L. Tursellius qua facie fuerit; ib. II, 41. quid omnino rectius fuerit, dicere non est necesse; ib. XI, 34. dic mihi praeterea .., Teutidius ubi sit; ib. XII, 23. ut te illic gesseris, non audeo dicere; Fr. B. VIII, 8. fi. III. alqm; Cluent. 185. quid? Sex. Rosc. 133. Sest. 66. Planc. 29.

β. **nuvollständig:** ut arguatis aliquem patrem occidisse neque dicere possitis aut qua re aut quo modo; Sex. Rosc. 57. respoudebat, SI PARET, ADVERSUM EDICTUM FECISSE; in qua re, se in iudicio dicturum esse aiebat; Verr. III, 69. deportatum Mercurium esse Messanam sumptu publico; dicent, quanti; ib. IV, 92. refertur deinde de Verre. dic, quaeso, quo modo? ib. 143. accusavit Oppianicum; quam constanter ..., postea dicam; Cluent. 20. ultus est ... crudelitatem .. Sulla: ue dici quidem opus est quanta demutatione civium; Catil. II, 24. „a testibus laeditur." aute quam dico a quibus ..; Flacc. 6. Brutum vidi: quanto meo dolore non dico; Phil. I, 9. dicam, cur inutile rei publicae, sed prius, quam turpe consulibus sit, videte; ib. XI, 21.

c. **nomin. c. infin.:** quod ... neque exsilii causa solum vertisse diceretur; Quinct. 86. cum ... oraculis id fecisse dicantur; Sex. Rosc. 66. qui ... sapientissimi fuisse dicuntur; ib. 69. sapienter fecisse dicitur; ib. 70. ex quibus omnia nata esse dicuntur; ib. 71. bona veuisse dicuntur; ib. 128. ne ullum pilum viri boni habere dicatur; Qu. Rosc. 20. quis quem fraudasse dicatur; ib. 21. si Fannius Roscium fraudasse diceretur; ib. 28. Roscii discipulus fuisse dicitur; ib. 32. quibus factae esse dicantur iniuriae; div. Caec. 10. Verres ... fana spoliasse dicitur; ib. 11. cui facta (esse iuiuria) dicitur; ib. 58. ubi aliquid ereptum ... dicitur; Verr. I, 27. qui urbem illam dicitur coudidisse; ib. 49. quanta vis hominum convenisse dicebatur? ib. II, 1. ille multa ... deplorasse dicitur; ib. III, 204. is (Hercules) dicebatur esse Myronis; ib. IV, 5. quae (pbalerae) regis Hieronis fuisse dicmtur; ib. 29. taurus, quem ... Phalaris habuisse dicitur; ib. 73. dixisse dicitur (Scipio); ib. dicitur (Ceres) inflammasse taedas; ib. 106. ad quos Ceres ... venisse dicitur; ib. 108. ut (urbs) ex quattuor urbibus .. constare dicatur; ib. 118. qui [...] inventor loci esse dicitur; ib. 128. quod eo ipso die Syracusae a Marcello captae esse dicuntur; ib. 151. nullaene consensiones factae esse dicuntur? ib. V, 9. cuius (urbis) hic situs ... esse ... dicitur; ib. 26. Tertia ... maximas ... effecisse dicitur turbas; ib. 31. ubi primum fruges inventae esse dicuntur; ib. 99. qui cives Romani esse dicerentur; ib. 136. qui sinus quosdam obsedisse ... dicuntur; ib. 145. quae (immanitas) in isdem locis versata esse dicitur; ib. ille Aetnam ... tenuisse dicitur; ib. 146. quod mercatores spoliati dicerentur; ib. 149. a quibus initia vitae ... dispertita esse dicuntur; ib. 187. cum multae familiae dicerentur ... armatae esse; Tull. 8. quod a familia factum diceretur; ib. 10. quod vi .. familia fecisse diceretur; ib. 39. qui vi alterum detrusisse dicitur; ib. 45. vectigal .. esse impositum ... dicitur; Font. 20. ne ille ignis ... exstinctus esse dicatur; ib. 47. nostra lingua, quae dicitur esse inops; Caecin. 51. ut ... Medea ... profugisse dicitur; imp. Pomp. 22. ut ... ne vestigium quidem cuiquam pacato nocuisse dicatur; ib. 39. ita liberae querimoniae de aliorum iuiuriis esse dicuntur; ib. 41. quae (civitas) ... mare tenuisse dicitur; ib. 54. L. Philippus dixisse dicitur ..; ib. 62. corrupisse dicitur A. Cluentius iudicium; Cluent. 9. quo sequestre ... dicebatur esse usus; ib. 25. quae facta postea iudicia ... diceremur; ib. 88. multa petita esse dicitur; ib. 96. Fidiculaulus quid fecisse dicebatur? ib. 104. quod (venenum) quaesitum habito diceretur; ib. 105. quid .. ceusores ... iudicasse dicantur; ib. 123. cum vir optimus ... pecunia circumventus diceretur; ib. 136. mea enim (auctoritas) esse dicitur; ib. 138. servolus ... multa dicitur domino renuntiare solitus esse; ib. 175. scidisse de equo dicitur; ib. cum ..., illa quaestor ... constitui diceretur; ib. 176. sin ... agor Reconciliens dicitur ... esse publicus; leg. agr. I, 11. qui locus ... crudelitatem genuisse dicitur; ib. 18. turbulenta consilia ... inita esse dicebantur; ib. II, 8. dici illud regnum ... populi Romani esse factum; ib. 41. Lentulus ... dicitur renuntiasse ..; ib. 82. quod ille de suo fundo dixisse dicitur; ib. 83. innocens in exsilium ejectus ... esse dicetur; Catil. II, 14. dicatur sane ejectus esse a me; ib. 15. qui ... se in illa castra couferre dicuntur; ib. 21. quae (tabellae) a quoque dicebantur datae; ib. III, 10. quas (voces gladiator) habuisse ‖ iactavisse ‖ iu contioue domestica dicebatur; Muren. 50. qui illum exercitum deseruisse dicuntur; ib. 79. qui numquesse dicitur; Flacc. 23. ut Flacco absenti aliquid civitates tribuisse dicantur; ib. 36. quod (testimonium) accusatori dicitur datum; ib. 37. ut ipsa (urbs) ex sese snos civis genuisse dicatur; ib. 62. ut Mysorum ultimus esse dicatur; ib. 65. quae (coniuratio) ... facta esse dicitur; Sulla 11. quae (coniuratio) ... a vobis prolata esse dicitur; ib. 12. cum Appii fabulae neglegentius adservatae dicerentur; Arch. 9. quanu multos scriptores ... Alexander secum habuisse dicitur! ib. 24. cum diceretur esse iuimicus; sen. 32. quo die de te lex curiata lata esse dicatur; dom. 39. Tanagraea quaedam meretrix fuisse dicitur; ib. 111. qui peritissimus pontifex fuisse dicitur; ib. 123. quod imperium adulescens ... fecisse dicatur; ib. quod ... Telluri postilio deberi dicitur; har. resp. 31. qui dicuntur ... esse ... laudatores voluptatis; Sest. 23. C. Caesar ... inimicissimus esse meae saluti ... dicebatur; ib. 39. mortem, quam etiam virgines ... contempsisse dicuntur; ib. 48. per quam (tribum) omnes illae pestes vexare rem publicam dicebantur; ib. 114. theatrales ... consensus dicuntur omnino solere ... plausus exilis ... excitare; ib. 115. ut numquam maior consensio ... fuisse ... diceretur; ib. 124. vitam eius ... immortalitas excepisse dicatur; ib. 143. codicem legisse dicebatur; Vatin. 5. quod (pater) ... parum pie tractatus a filio diceretur; Cael. 3. qui ... dictus est adiutor fuisse; ib. 23. aurum sumptum a Clodia ... dicitur; ib. 30. quod (aurum) sumptum a Clodia dicitur; ib. 51. in uegotio, quod actum esse dicitur; ib. 55. quae (domus) temptata esse scelere ... dicitur; ib. quod ista mulier ... fecisse dicatur; ib. 68. non enim furatus esse civitatem ... dicitur; Balb. 5. si .. aliquid ... factum diceretur; ib. 7. contra foedus ... fecisse dicitur; ib. 10. si ... id ... contra foedus factum diceretur; ib. 16. L. Marcius primipili centurio cum Gaditanis foedus icisse ‖ fecisse ‖ dicitur; ib. 34. comes benigui ... homines esso dicuntur; ib. 36. quod dicitur Atinae factum a iuveutute; Planc. 30. venenum hospiti ... si diceretur cenanti ab illo datum; Scaur. c. 2. §5. tum illa est a liberto suspensisse se dicta; ib. 11. qui dicatur de Cyri morte nuntiasse; Milo 48. quae (leges) iam latae dicuntur; Phil. I, 25. percussor ... deprehensus dicebatur esse cum sica; ib. II, 74. quas (leges) M. Antouius tulisse dicitur; ib. V, 10. si quam legem ... tulisse M. Antonius dicitur; ib. quod ab eis actum diceretur; ib. 21. dicitur ... mortem fratri esse minitatus; ib. VI, 10. nec enim esse legiones ... Antonii ... fuisse dicentur; ib. X, 12. quae lex lata esse dicatur; Fr. B. VI, 11. P. Africanus ... dicitur ... saepe accusatus esse; ib. 12. praeclara

dicentur iudicia tulisse; ib. VIII, 17. cuius satisdationes semper dicuntur induci; ib. XIII, III, 5.

d. **accus. c. infin.**: Praes.: dico; Sex. Rosc. 127. Verr. I, 48. 54. 57. 72. 96. 142. 145. ✕. II, 176. III, 5. 29. 50. ✕. 51. 70. 79. 122. 127. ✕. 148. 164. IV, 2. 37. V, 43. 44. 53. ✕. 96. 123. 131. ✕. 133. 134. ✕. ✕. 140. Tull. 34. Font. 1. Caecin. 41. imp. Pomp. 20. Cluent. 65. 87. 99. 165. 168. leg. agr. I, 21. II, 39. Rabir. I, 31. 34. Caecin. 8. Muren. 79. Sulla 43. sen. 32. dom. 8. 33. 92. har. resp. 4. 30. Vatin. 9. Balb. 33. 41. 55. Piso 32. 55. Planc. 25. 46. Scaur. 39. Phil. II, 36. 101. V, 31. VII, 6. XI, 22. XIII, 11. Fr. B. VIII, 1. dicis; Quinct. 61. Sex. Rosc. 44. 74. Qu. Rosc. 28. div. Caec. 28. 58. Verr. I, 80. ✕. 84. III, 26. 135. 147. IV, 17. 37. 46. 57. V, 54. 64. 147. Tull. 38. Caecin. 35. 48. 83. Catil. I. 20. Flacc. 51. 77. 82. Sulla 11. 21. ✕. 36. 67. Arch. 8. dom. 26. 126. Vatin. 6. 29. 41. Piso 9. 73. 78. Planc. 9. 30. 54. 89. Rab. Post. 20. Deiot. 21. Phil. II, 21. 83. 103. dicis; Verr. II, 31. dicit; Sex. Rosc. 6. 144. Qu. Rosc. 11. 13. ✕. Verr. I, 64. 105. II, 80. ✕. 139. III, 124. 136. 139. 168. 175. IV, 54. 64. V, 14. 64. 74. 105. 131. 151. 155. Tull. 20. 24. Caecin. 49. 70. Cluent. 106. leg. agr. I, 26. Flacc. 34. 35. 37. 40. 56. 90. Arch. 8. har. resp. 51. Sest. 109. Cael. 32. Balb. 19. Piso 69. Milo 95. Deiot. 42. Phil. II, 103. 112. V, 7. 8. dicimus; Sex. Rosc. 122. Verr. a. pr. 56. III, 168. Caecin. 43. Phil. XIII, 14. dicitis; Sex. Rosc. 120. 143. Caecin. 79. ✕. Cluent. 39. 136. 169. leg. agr. II, 81. har. resp. 25. dicunt; Sex. Rosc. 70. 126. Verr. I, 109. 133. II, 26. 45. 56. III, 184. IV, 104. V, 154. Tull. 24. ✕. Font. 11. Caecin. 68. ✕. Cluent. 84. [Muren. 61.] Flacc 43. 44. 90. Arch. 8. 19. har. resp. 22. 31. ✕. 40. Cael. 50. Piso 42. 70. Planc. 35. Scaur. 29. Rab. Post. 6. 25. Phil. VII, 3. X, 15. XII, 7. dicitur contra nullum esse testamentum; leg. agr. II, 42. dicam; Sex. Rosc. 125. Qu. Rosc. 44. Verr. I, 117. 125. imp. Pomp. 32. ✕. 47. Catil. III, 22. Muren. 38. Flacc. 63. prov. cons. 18. Phil. II, 1. dicas; Cluent. 62. 97. 187. dom. 93. Vatin. 15. 40. Cael. 64. Phil. II, 49. dicat; Quinct. 74. 86 ✕. Qu. Rosc. 13. 42. 48. Verr. I, 24. 71. 111. II, 70. 180. 211. IV, 35. 40. 133. V, 102. 154. 168. Tull. 56. Font. 3. 44. Caecin. 102. Cluent. 163. Catil. I, 5. Flacc. 42. Sulla 52. dom. 57. 72. 105. Balb. 47. Planc. 62. 82. Milo 77. Phil. XIII, 22. dicat; Verr. I, 117. III, 155. dicamus; Verr. III, 157. Cluent. 188. Arch. 12. Sest. 58. Rab. Post. 1. dicatis; Verr. II, 149. Caecin. 79. Cluent. 182. Planc. 90. dicant; Verr. II, 36. IV, 70. V, 164. Cluent. 127. Catil. II, 12. 15. Flacc. 35. har. resp. 40. Planc. 4. Scaur. c. 4, § 5. Phil. XII, 25. in quo iudicio ..., de verbis quaesitum esse dicatur; Caecin. 38. — Imperf.: dicebam; Quinct. 77. div. Caec. 4. Phil. II, 89. dicebas; Qu. Rosc. 19. Tull. 39. Catil. I, 7. dom. 40. Vatin. 16. Planc. 78. 77. Deiot. 9. dicebat; Scaur. c. 2, § 4. dicebat; Quinct. 18. div. Caec. 55. Verr. I, 85. 92. 125. 131. 139. II, 108. III, 49. 55. ✕. ✕. 67. 77. IV, 39. 91. V, 72. 141. 146. ✕. 166. 176. Caecin. 79. Cluent. 52. ✕. 53. ✕. 55. ✕. 69. 77. 100. 138. 141. Catil. III, 12. Flacc. 36. 50. dom. 66. har. resp. 31. 48. Sest. 18. 23. 40. ✕. 41. ✕. 109. 120. 126. Balb. 36. Rab. Post. 20. ✕. Milo 88. Ligar. 22. Phil. II, 45. V, 11. 12. VIII, 7. dicebant; div. Caec. 2. Verr. I, 53. II, 47. 60. 71. 90. III, 68. 69. IV, 5. 29. 75. 111. 140. dom. 14. 15. 42. 70. har. resp. 48. Sest. 24. 69. prov. cons. 45. Planc. 68. Milo. 64. Marcell. 18. Phil. X, 15. Fr. B. VII, 14. dicerem; Verr. III, 182. Cluent. 144. dom. 97. 120. Planc. 72. diceres; Quinct. 57. Qu. Rosc. 19. Verr. I, 157. II, 89. IV, 54. V, 75. 78. Caecin. 49. 55. Sulla 59. dom. 22. Sest. 19. Vatin. 11. 41. Cael. 68. Piso 13. Milo 55. Phil. X, 11. Fr. B. XIII, III, 4. diceret; Sex. Rosc. 127. div. Caec. 64. Verr. a. pr. 40. I, 64. 74. 98. 132. II, 48. 88. 94. 156. III, 3. 81. 63. 136. 152. IV, 52. 66. V, 17. 65. 75. 142. 163. 166. 169. Caecin. 86. imp. Pomp. 62. leg. agr. II, 19. 56. Flacc. 40. 46. 49. Sulla 14. 41. dom. 62. 69. 116. har. resp. 5. 45. 49. Sest. 74. 133. Cael. 19. 78. Balb. 8. Piso 72. Scaur. 49. Milo 12. 66. Phil. II, 7. V, 12. IX, 9. Fr. B. XIII, III, 2. diceremus; Tull. 5. diceretis; Piso 29. diceret; Sex. Rosc. 64. Verr. a. pr. 23. I. 27, 28. ✕. II, 113. III, 16. V, 165. Caecin. 50. Cluent. 105. ✕. 153. Catil. I, 30. dom. 15. 28. 42. Sula 23. 47. Cael. 29. 65. ✕. Piso 30. Planc. 4. Milo 47. — Fut. I: dicam; Verr. I, 53. 155. V, 165. imp. Pomp. 60. ✕. Phil. II, 20. dices; Verr. I, 58. 83. II, 155. III, 48. 209. 222. IV, 37. V, 52. Caecin. 33. 49. 60. Flacc. 84. Vatin. 28. 30. Phil. VIII, 17. 19. dicet; Verr. II, 152. 177. III. 111. 182. 207. V, 22. 126. Cluent. 48. leg. agr. II, 46. Sest. 52. 83. 135. 146. Planc. 12. Scaur. 19. ✕. Phil. II, 96. dicemus; imp. Pomp. 17. Milo 86. dicetis; Verr. I, 143. IV, 115. leg. agr. II, 33. dicent; Verr. II, 102. IV, 150. Cluent. 126. leg. agr. I, 1. II, 78. — Perf.: dixi; Quinct. 77. 89. Sex. Rosc. 119. 123. Verr. I, 27. II, 92. III, 227. IV, 32. 47. 140. Cluent. 144. leg. agr. II, 6. 9. 66. Catil. I, 7. Muren. 62. Sulla 51. dom. 38. 138. Sest. 99. Phil. VI, 2. dixisti; Qu. Rosc. 18. Caecin. 67. Cluent. 143. 161. Rabir. 7. 8. Catil. I, 9. 19. Muren. 62. 66. 67. Sulla 22. 68. dom. 121. Vatin. 6. 7. 9. Piso 62. 75. Planc. 55. 71. 86. 95. Deiot. 21. Phil. II. 4. 21. 39. 81. 83. VIII, 16. Fr. B. VI, 47. dixti; Caecin. 82. dixit; Sex. Rosc. 39. 132. Qu. Rosc. 51. div. Caec. 55. Verr. I, 14. ✕. ✕. 99. ✕. 128, II, 13. 102. IV, 16. 27. 29. 44. 46. V, 47. 73. ✕. 156. Font. 29. Caecin. 23. 26. ✕. 30. ✕. 46. 80. 92. Cluent. 25. 134. 176. 177. 184. Catil. III, 8. IV, 13. ✕. Muren. 7. 51. Flacc. 17. 34. ✕. 36. 37. Sulla 39. 65. sen. 13. Quir. 17. dom. 13. 40. 49. 68. 84. har. resp. 9. Sest. 72. 74. Cael. 26. ✕. 53. prov. cons. 15. Vatin. 14. 36. ✕. Planc. 58. Milo 46. 58. ✕. 73. Phil. I, 12. 14. 12. 80. 81. 95. III, 27. ✕. V, 19. VIII, 2. 6. 23. XI, 15. 17. 18. XII, 14. 19. 20. Fr. B. XIII, IV, 3. dixistis; imp. Pomp. 59. Cluent. 168. Cael. 17. dixerunt; Verr. I, 13. 93. II, 172. III, 59. 70. V, 58. Caecin. 27. imp. Pomp. 46. Cluent. 76. 106. 176. Catil. III, 9. 10. 19. 20. Flacc. 95. Sulla 36. Sest. 41. Cael. 41. Deiot. 37. Phil. III, 25. Fr. B. II, 5. cuius auctoritati dictum est ab illa causa concedi nimium non oportere; Caecin. 77. est enim dictum ab illis fore qui dicerent ..; Cael. 20. dixerim; Verr. IV, 94. Cluent. 138. Muren. 60. Vatin. 41. Phil. II, 25. dixeris; Sulla 22. Vatin. 3. ✕. dixeris; Verr. a. pr. 38. I, 71. III, 28. V, 15. Cluent. 78. Arch. 9. sen. 29. Vatin. 24. 38. Cael. 60. Phil. V, 21. dixerint; Cluent. 121. ‖dixerunt‖. dom. 80. Sest. 60. — Plusquamp.: dixeram; Verr. III, 116. 163. V, 81. 116. dixeras; Verr. V, 15. dom. 21. Deiot. 19. dixerat; Verr. I, 133. Cluent. 68. sen. 32. Sest. 78. Phil. III, 27. dixissem; Piso 55. dixisses; Vatin. 3. ✕. Deiot. 21. dixisset; Verr. a. pr. 45. III, 133. V, 41. 73. Caecin. 28. Cluent. 75. Catil. III, 10. Flacc. 85. Sulla 39. Quir. 17. Sest. 43. 72. Deiot. 31. Phil. II, 100. XII, 20. dixissent; Caecin. 30. Flacc. 11. dom. 133. — Fut. II: dixero; Planc. 6. dixerit; leg. agr. II, 46. Phil. X, 18. XII, 4. — Imperat.: dic; Qu. Rosc. 24. 26. ✕. 48. 49. ✕. Ligar. 30. dicito; Verr. III, 41. 216. 33. Caecin. 60. Marcell. 27. — Infin.: histor.: illi vero dicere ..; Verr. IV, 75. decere omnes; ib. V, 100. (ille) in coutionibus dicere ..; har. resp. 48. Subject: difficile est; Verr. III, 213. perniciosius sit; ib. neque prudentiae neque auctoritatis tuae est; Caecin. 37. commodum erit; leg. agr. II, 39. calumnia est; dom. 37. fas fuisse; ib. 94. licebit; Vatin. 33. Object: bellissimum putaverunt dicere amissas (esse literas); Flacc. 39. nach Hilfsverben: (ſ. **audeo** u. f. w.): audeo: Verr. II, 137. III, 34. 117. 119. Caecin. 18. 62. 73. Cluent. 80. sen. 17. dom. 20. har. resp. 55. prov. cons. 45. Balb. 13. 14. 33. Piso 23. 97. Planc. 64. Milo 75. Phil. I, 12. II, 16. 49. 99. V, 21. XII,

17. XIII, 41. coepi; Verr. II, 64. III, 209. IV, 32. Milo 25. conor; Cluent. 160. desino; Sex. Rosc. 140. Verr. I, 6. non dubito; Verr. III, 81. Planc. 69. noli; Verr. III, 216. possum; Verr. II, 151. 168. 178. III, 169. IV, 53. V, 132. 164. ><. Caecin. 41. 48. 49. 50. 85. leg. agr. II, 39. Sulla 82. dom. 51. har. resp. 25. Cael. 53. Phil. VIII, 5. Fr. B. VI, 8. soleo; Verr. I, 60. Cluent. 140. Muren. 43. sen. 9. dom. 92. Deiot. 36. im non c. inf.: dixisse dicitur; Verr. IV, 73. imp. Pomp. 62. satisne ipsa restipulatio dicere tibi videtur ..? Qu. Rosc. 38. im acc. c. inf.: nach mirum videbatur; Caecin. 65. pudet; dom 117. aio; Verr. a. pr. 29. Arch. 20 (dixisse). Sest. 23. animadverto; Verr. III, 74. audio; Verr. II, 13. 119. IV, 70. 84. 113. V, 116. 120. Quir. 20. Cael. 53. Piso 68 (dici). Milo 44 (dixisse). Ligar. 33. confirmo (esse dicturum); Verr. III, 180. dico (dixisse); Verr. II, 80. Catil. III, 9. Vatin. 38. Piso 42 (dicturum). doceo (dixisse); Quinct. 37. memini; Catil. I, 7. memoria teneo; Verr. III, 105. obliviscor (dici); prov. cons. 45. paret (dixisse); div. Caec. 56. plauum facio (dixisse); Verr. a. pr. 40. scio (dixisse); Verr. II, 119. cliptifq: Verr. I, 138. Caecin. 59 (dixisse).

e. de und acc. c. infin.: qua de re Cn. Lentulum ... dicere audistis Siculos ... de Sthenii calamitate questos esse; Verr. II, 103. de hoc Verri dicitur, habere eum perbona toreumata; ib. IV, 38. de husius spe tantum dico, nullas a me opes P. Sullam ... exspectare; Sulla 21. qui etiam de me ipso ... id fumus ... iure indictum esse dicebant; dom. 42. ego de me tantum audeo dicere, amicitiam meam voluptati pluribus quam praesidio fuisse; Planc. 82.

III. **mit einfachem Object:** alqm: adeuut hi, quos dixi; Verr. I, 138. me cum dico, leve est; ib. IV, 24. Catilinam, quem dico; ib. V, 160. istam ipsam quaestionem dicitis, qui [quis?] obsignarit, unum aliquem nominatim [nominatum?]; Cluent. 185. quaero num Sullam dixerit Cassius? Sulla 36. coniuratos videlicet dicebat; Sest. 28. unus ..., quem quidem ego possum dicere, ... L. Opimius; ib. 140. quis enim non intellegit quos dicas; Piso 75. te dixi; Scaur. 8. cum omnis dico, eos excipio, quos ..; Phil. VIII, 8.

alqd: eliptisch: ego, quae clara sunt consuetudine, diutius dicere non debeo; Qu. Rosc. 8. qui si dixisset quod iste iussisset; Verr. I, 74. dixit iste quae velle accusatorem putavit; ib. 97. neque enim perfacete dicta ... sunt; ib. 121. quaerebant, quid? respondebat se ad recuperatores esse dicturum; ib. III, 68. non perquiris, cui dixerit Apronius? ib. 133. non iniuriam factam? quo modo? dicere? ib. 205. dicent quae necesse erit ingratis; ib. IV, 19. non abstulit; nollem dixissem; ib. 42. plura etiam quam ego potui dicere; ib. 140. se telo defenderunt? dici non potest; Tull. 48. si, ut quidque ex illo loco dicetur, ex oraculo aliquo dici arbitrabitur; Font. 25. quodcumque diceret, honestus diceret, quam ..; Cluent. 86. ut, quae reticenda putaram, libeat iam libere dicere; ib. 89. ego vero, si quid eius modi dixi, ... (non) pro testimonio dixi; ib. 139. ut, si quid .. non opus esset ab se esse dictum, posset negare dixisse; ib. 140. quo iure Accius quae voluit dixit? ib. 147. incredibile dictu est, sed a me verissime dicetur; ib.195. dicendum est. enim quod sentio; Muren. 23. quod ... dixisti, [aut non dixisses] aut ..; ib. 64. quae quamquam utilia sunt causae, timide tamen dico; Flacc. 13. quae quidem a me si, ut dicenda sunt, diceremur; ib. 60. etiam si a me minus dicuntur; ib. 66. num honestior est civitas ...? ne ipsi quidem dicunt; ib. 74. dicam ipso audiente, quod sensi; dom. 25. dicam quidem certe quod sentio; har. resp. 50. dicam enim quod sentio; Sest. 85. quae ... ita ... scripta videntur esse, ut vel a Q. Catulo ... praeclare posse dici videretur; ib. 122. dicam ... quod sentio; Vatin. 15. Piso 81. ego tantum dicam, quod .. causae satis ... possit esse; Scaur. 32. dicam plane .. quod sentio; Ligar. 14. qui pro re publica quae ipsis visa erunt dixerint; Phil. I, 27. ut in te quae vellet diceret; ib. 42. ille sensim dicebat quod causae prodesset; ib. quae omnia sunt citius facta quam dixi; ib. 82. quod nemo intellegat dicere; ib. III, 22. ut quod sentio dicam; ib. V, 3. quamvis dicant, quod quosdam audio dicturos; ib. 26. etsi erit .. acerbum auditu ... a M. Cicerone esse dictum; ib. VII, 8. dicam quod dignum est .. senatore; ib. 14. grave dictu est, sed dicendum tamen; ib. IX, 8. dicendum est enim ... quod sentio; ib. XI, 39. intellego quam in absentem esse dicenda; Fr. B. XIII, 11, 6. — mit Adjectiven: an Cluvius falsum Luscio ... dixit? Qu. Rosc. 43. Cluvium falsum dixisse Luscio; ib. 45. tantum possem in te dicere, quantum ..; Verr. II, 176. tantum mihi licet dicere, quantum possum; ib. tantum, quantum ego dicam, non fuisse; ib. 178. magnum videor dicere; ib. IV, 2. quem constet verum pro testimonio dixisse; ib. 19. incredibile dicam, sed ita clarum, ut ..; ib. 57. quin verum dicerent; Caecin. 31. si falsum dixerim, te in eosdem dixisse; sin vero verum esse hoc regnare, cum verum iuratus dicas, probare; Sulla 21. dicere .. falsum non ausus est; ib. 39. equidem audita dico; Sest. 72. ut haec minima dicam; Vatin. 8. si verum tibi Caelius dixit ...; si non est ausus dicere; Cael. 53. si verum tunc severissima fronte dixerunt; Rab. Post. 35. non audeo totum dicere; Milo 38. ut .. non modo non cohaerentia inter se diceres, sed maxime diuncta atque contraria; Phil. II, 18. tu cursim dicis aliena; ib. 42. prope modum aequa et iusta dicebas; ib. 72. f. quae; Cluent. 70. — aliquid: f. **aliquis,** B, II, 2 dico (15 St.) B. I, S. 179, a. — aliud: f. **alius,** A, II, **b,** 2, a dico (11 St.) B. I, S. 190, a. — amplius: f. **amplus,** B, dico (10 St.) B. I, S. 219, a. — cetera: f. **ceterus,** B, **c,** II, 1. dico (3 St.) B. I, S. 510, a. — hoc: unum hoc dico „novum"; Quinct. 30. is non hoc palam dicit? ib. 46. conaris hoc dicere; ib. 62. testes qui hoc dicant; ib. 75. hoc dico; ib. 85. div. Caec. 30. Verr. I, 53. 155. II, 111. IV, 109. Cluent. 100. Muren. 83. 69. Sulla 23. dom. 132. Phil. V, 17. hoc ab accusatore me dici quidem audistis; Sex. Rosc. 39. (hoc) commonendi gratia dicam; ib. 45. nonne hoc palam dicis? ib. 58. neque hoc mihi nunc primum in mentem venit dicere; ib. 122. iu quem hoc dicam quaeris? ib. 127. „hoc dixissem." dicas licet; ib. 138. uum hoc dico; ib. 139. utrum ... hoc dicis? div. Caec. 12. Sicilia ... hoc diceret; ib. 19. si tibi ... hoc Siculi dicerent; ib. 20. nunc hoc dicunt; ib. Siculos hoc dicere; ib. 28. unum hoc dico; Verr. I, 34. dictum est hoc in Dolabellae iudicio; dictum? etiam aestimatum; ib. 45. hoc tum dixit; ih. 71. non enim hoc potest hoc loco dici; ib. 118. hoc dicam; ib. 157. dixit hoc idem M. Lucullus; ib. II, 23. dicent hoc multi Siculi, dicent omnes Halicyenses, dicet etiam praetextatus Sopatri filius; ib. 80. vix ille hoc dixerat; ih. 93. si hoc non dicant; ib. 149. te statim hoc istis tuis defensoribus dicere; ib. an hoc dicere audebis? ib. 167. neque tu hoc dicere audebis; ib. hoc me magis accusatorie quam libere dixisse; ib. 176. cum hoc tota Sicilia diceret; ib. III, 26. qui (locati) hoc idem pro testimonio dixerunt; ib. 73. quis hoc dicit? ib. 89. hoc Aetnenses soli dicunt? ib. 108. ut hoc posses dicere; ib. 132. non potest hoc dicere is; ib. 151. praetorem hoc dicere; ib. 175. quoniam hoc non audes dicere; ib. 191. hoc dixit; ib. 200. hoc numquam dicet; ib. 205. hoc dico et magna voce dico; ib. 217. vellem etiam hoc posset dicere; ib. 225. hoc diceret; ib. IV, 16. hoc .. dicam; ih. 32. non hoc idem iuratum dicere audistis? ib. 50. hoc sua causa etiam M. Marcellum ipsum sperabat esse dicturum; ib. 91. hoc nos dicimus? ih. 92. dixit hoc apud vos Zosippus; ib. hoc ne memini dicere; ib. 147. dixit

hoc L. Flavius ...; dixit ipse Matrinius; dicet vir clarissimus Cn. Lentulus censor; ib. V, 15. aude hoc saltem dicere; ib. 45. iste hoc causae dicit; ib. 106. ne hoc posses dicere; ib. 120. hoc nauarehi reliqui dicunt; hoc Netinorum foederata civitas publice dicit; hoc Amestratini, hoc Herbitenses, hoc ... Tyndaritani publice dicunt; tuus deniquo testis ... Cleomenes hoc dicit; ib. 133. hoc tu .. idem dicis; ib. 165. audaeiter hoc dico; Font. 11. mihi videor hoc ... debere dicere; ib. 37. si qui mihi hoc iudex reseuperaverive dicat; Caecin. 8. hoc dicit in iudicio; ib. 24. in Aebutium hoc dicit; ib. 25. in quem ego hoc dicere ... numquam volui; ib. hoc idem P. Rutilius dixit et eo libeutius dixit, ut ..; ib. 27. hoc dicat; ib. 33. hoc ... apud vos diei patiemini saepius? ib. 34. ne hoc dicas; ib. 38. tuus enim testis hoc dixit; ib. 44. ego hoc dico; ib. 46. neon ||necii|| hoc debent dicere; ib. 68. hoc dicam; ib. 78. potest hoc enim diei; imp. Pomp. 20. hoc brevissime dieam; ib. 48. cum hoc „respicite" ... saepe dixisset; Cluent. 58. tene hoc .. dieere? ib. 84. an hoc dicitis? ib. 181. 183. adhuc non esse hoc dictum; ib. hoc dicam planius; leg. agr. II, 20. unum hoc certe videor mihi verissime posse dicere; ib. 64. si hoc ab se dictum negat; ib. 79. hoc Valeria lex non dicit; ib. III, 8. si hoc idem ... M. Marcello dixissem; Catil. I, 21. saepe hoc maiores natu dicere audivi; Muren. 58. si quis hoc forte dicet; 60. sine gemitu hoc dici non potest; ib. 84. hoc quibus verbis a Graecis dici soleat; Flacc. 10. prius quam hoc ne nooo dixeris; ib. 23. quis hoc dixit umquam? Sulla 60. dico hoc; ib. 85. a nobis hoc ita dici; Arcb. 2. boc ... dico; dom. 17. hoc si quis tibi ... dieeret; ib. 114. iam hoc dicere tibi non licebit; ib. 121. hoc breve dicam; Sest. 12. hoc dicam; Cael. 9. boc tamen dico; ib. 15. qui hoc iurati dicere audebunt; ib. 20. magno hoc dico cum dolore; prov. cons. 5. quae boc quidem etiam dicunt? dicunt voluptarii Graeci; Piso 42. hoc D. Silanus consul ..., boc meus etiam conlega dicebat; ib. 56. vere me hercule hoc dicam; Plane. 64. dico hoc; ib. 93. quauto hoc dixi eum dolore! Rab. Post. 45. hoc enim ab istis saepe dicitur; Milo 17. dixit (hoc) in coutione; ib. 26. dixit hoc comes item P. Clodii; ib. 46. hoc ipse dicam tuus; Marcell. 11. apud quem igitur hoc dico? Ligar. 7. qui hoc ei diceret; Phil. I, 12. ut hoc in eo tempore dicere ausus sis; ib. II, 15. hoc vero ne P. quidem Clodius dixit umquam; ib. 17. hoc ne Cotyla quidem dicere auderet; ib. V, 7. iure hoc meo dico; ib. VIII, 20. dolenter hoc dicam potius quam contumeliose; ib. 22. hoc malo dieere, audirem; ib. XII, 4. timide hoc dicam; ib. 24. nisi forte hoc dicturus es; Fr. B. VIII, 6. quamquam sentio, quanta hoc cum offensione dicturus sim, dicendum est; ib. C. 15. — haec: qui (testes) haec dieerent; Quinct. 75. haec possum omnia vere dicere; Sex. Rosc. 107. si enim haec ... libere dicentur; ib. 126. haec .. cum ego dicerem; Verr. I, 28. haec dicerem; ib. II, 163. haec tum dicerem; ib. haec et dicentur alio loco et dicta sunt; ib. III, 10. dixisset haec; ib. 31. haec, quae vera sunt, dicam; ib. 158. ut haec eadem dicat ipse Heius; ib. IV, 15. haec dicito; ib. V, 135. cum (pater) tibi haec diceret; ib. 136. haec si tibi tuus parens diceret; ib. 138. cum haec testes dicerent; ib. 143. si haec apud Scythas dieerem; ib. 150. haec ... fatetur adversarius eos (testis) vere dicere; Tull. 24. quod haec a me dici patiatur; Cluent. 18. dicit accusator haec; ib. 81. haec pluribus verbis dicerem; ib. 166. an me existimasti haec iniuratum in iudicio non esse dicturum? Sulla 34. haec ... aliter atque a me dicta erant detulerunt; dom. 41. si dixisset haec solum; Sest. 28. non quo .. ipse haec dici quam existimari malit; Sest. 87. utrum .. haec Aesopum potius pro me ... dicere oportuit? ib. 123. ne sint haec in te dicta; Cael. 70. haec dieere vix audeo ...: dicam tamen; Piso 12. haec dicat; Planc. 12. qua (mente) haec ipsa ... dicimus; Milo 84. haec ego non dieerem; Ligar. 29. haec tu non propter audaciam dieis tam impudenter; Phil. II, 19. — idem: mei quoque testes idem dicunt; Verr. II, 26. ut idem dicas; Caecin. 35. Cominii dieebant idem; Cluent. 100. quibus necesse est idem dicere; Cael. 26. f. hoc; Verr. II, 23. III, 73. IV, 50. V, 165. Caecin. 27. Catil. I, 21. istud. — eadem: eadem dicit; Verr. V, 122. ut eadem a principibus civitatis ... dicerentur; sen. 26. omuis praetoris eadem dicere; Quir. 17. f. haec; Verr. IV, 15. — illud: nnum illud dico; Quinct. 70. si enim illud diceres: ib. 81. mitto illud dicere; ib. 85. illud dico; ib. illud in talem virum non andeo dieere; Sex. Rosc. 103. ex quo mihi venit in mentem illud dicere; Verr. a. pr. 41. nisi vero illud dicet; ib. 1, 71. sin illud dicis; ib. II, 44. ut ... illud dicendum putem; ib. 166. ne illud quidem tibi dicere licebit; ib. 178. nam illud quidem nou diees; ib. III, 107. primum illud dico; ib. 113. non dieam ne illud quidem; ib. V, 20. illud enim potest dici iudici ab aliquo non tam verecundo homine; Caecin. 72. ne illud quidem dici potest; leg. agr. II, 84. illud dicam; Muren. 23. dico illud; Sulla 85. etiam illud dixeris? Vatin. 41. totiens unum dices illud; Rab. Post. 25. iam illud ipse dicet profecto; Milo 16 — illa: se omnia illa pro testimouio esse dieturum; Sex. Rosc. 101. quid ego nunc illa dieam? Qu. Rosc. 24. neque .. erat cuiquam dubium quin illa dixisset; div. Caec. 56. planius ... quam illa; Ligurem pro testimonio dicere andistis; Verr. I, 126. illa quem ad modum dixit idem! Sest. 122. illa quem ad modum dieerentur; Piso 70. — ipsa: f. haec; Milo 84. — id: dici id non potest; Quinct. 60. aude id dicere, non palam, sed [eis] ipsis; ib. 69. id ... dixit; Qu. Rosc. 42. qui id, quod scit, familiaribus suis dicit; ib. 47. ut id audeam dicere; div. Caec. 12. nonne id dicerent? ib. 20. nunc tamen id dicam; ib. 23. ut vobis dieam id; Verr. I, 23. posses ... id, quod aceidit, dicere; ib. 28. nou dicam id; ib. 157. cum id ... diceret Heraclius; ib. II, 39. id non dices; ib. 178. ne id quidem dicet; ib. III, 205. ne id quidem ei licet dicere; ib. 225. non dicam id; ib. V, 4. dicam id iurati dicunt; Caecin. 3. quod ex illa parte id dicit; ib. 24. si id dieunt; ib. 68. non enim id sum dictnrus; ib. 86. ego autem non solum hoc in loco dicam, ubi est dictu id facillimum; leg. agr. II, 6. dicam id; Catil. III, 17. id enim potius est dicendum; ib. IV, 17. id ... quanto cum pudore ... dixit! Flacc. 10. ut id ... dicere audeamus; ib. 59. non dico id; Sulla 85. neque solum id dixit; sen. 12. iam neque tu id dieere andes; dom. 72. dicendum igitur est id; ib. 95. L. Cotta dixit id; Sest. 73. quo loco possum dicero id; Cael. 18. neque id eo ||ego|| dieo, ut ..; ib. 21. certe id dicam; Piso 32. dicendum est id; Planc. 6. me id dixisse dieunt; ib. 35. ut id ... accusantem tam diu dicere; ib. 63. id tot annis post tu es inventus qui diceres? Phil. II, 22. qui id audeat dicere; ib. V, 6. id euim fortasse quispiam improbus dixerit; ib. XI, 12. f. quod; Phil. II, 23. — ea: posset ea quamvis diu dicere; Sex. Rosc. 91. ut ... invitus ea dicam; ib. 95. nec ea dico; div. Caec. 29. ea dicam; Verr. a. pr. 18. uti possit illorteusius .. ea dieere; ib. I, 24. ea dicit ipse adversarius; Tull. 24. ea ... quanta auctoritate ... dieantur; Font. 23. eum ea dicimus iurati; ib. 29. bono te animo ... dicere .. ea; imp. Pomp. 56. cum ea ... breviter a me strictimque dicuntur; Cluent. 29. ut ea dicamus; ib. 139. si ... ea coram potius me praesente dixissent; leg. agr. III, 1. ea dicam vobis audientibus; Muren. 43. ea ... dixit; sen. 12. longum est ea dicere; Sest. 12. ut ea dicant; ib. 104. ut ea in alterum ne dicas; Cael. 8. quod ea te invitnm dieere videbamus, ..

quod ornate politeque dixisti; ib. ego cum ... dicere ... probiberer ea; Piso 6. generatim ea ... dicam; ib. 86. ea .... non secus dixi, quam ..; Scaur. 37. quod ea amicorum ante dicere ea; Phil. I, 26. quoniam .. ea dixi; ib. 38. ut illius beneficio possemus ea ... libere dicere; ib. III, 5. ea .. dicere reformidat (animus); ib. XIV, 9. — istud: te idem istud nimis crebro dicere; Marcell. 25. — ista: tum ista dicito; Caecin. 61. „quo usque ista dicis?“ Plauc. 75. au ista, si vera essent, sic a te dicerentur? Fr. B. IX, 4. — multa: tum mihi Roscius .. alia multa ... dixit; Quinct. 78. si multa dixissem; Verr. I, 24. multa quae quemvis commovere posset dixit; ib. 126. scitis quam multi et quam multa priore actione dixerint; ib. II, 156. multa ... me memini dicere; ib. IV, 147. multa in illum ipsum [Scaurum] esse dicta, falso: quis negat? verum tamen ab inimico dicta? Font. 38. multa .. contra virum fortem ... graviter ornateque dixisti; imp. Pomp. 52. si multa in eius modi causa dixissem; Cluent. 51. multa dici possunt qna re ..; ib. 63. quam multa a me dicta siut; ib. 164. qui multa dixit; Scaur. 37. cum mihi ... et pro me aliquid et in M. Antonium multa dicenda siut; Phil. II, 10. — plus: f. quid (indef.); Placc. 12. — plura: plura non dico; Quinct. 76. quia ... multo plura dixisse quam dixisset putaretur; Sex. Rosc. 2. plura non dicam; imp. Pomp. 24. Cluent. 133. ut plura non dicam; imp. Pomp. 44. me plura extra causam dixisse quam ..; dom. 82. plura dixi quam dicendum fuit; Sest. 111. me ... plura etiam dicere parantem; ib. 144. temporum magis ego nunc vito quam ‖ vitia Inquam‖ genere iudicii plura dicam; Balb. 15. multo et plura et a pluribus peritissimis esse dicta quam ..; ib. 56. plura ne dicam; Planc. 104. mihi ... necessitatem attulit paulo plura dicendi sententia eius; Phil. X, 2. — nihil: decernit; quam aequum nihil dico; Quinct. 80. causae nihil dicimus quin ...; ib. 87. horum nihil dicitur; ib. 75. nihil diceret; ib. 78. vere nihil potes dicere; Sex. Rosc. 54. ut mihi in communem causam sectorum dicendum nihil magno opere videatur; ib. 124. quo nihil captiosius neque indignius potest dici; Qu. Rosc. 52. nihil dicam nisi singulare; Verr. I, 44. nihil dicimus; ib. II, 104. nihil aliud arbitror falso in istum esse dictum ab eis; ib. III, 50. nihil dicet ex tempore, nihil ex sua voluntate, nihil cum utrumvis licuisse videatur; ib. 167. contra dici nihil potest; ib. IV, 126. quod antea nihil in istum dixi; Tull. 4. si nihil dixissem; Cluent. 51. nihil a me dicetur; ib. 66. nihil umquam abs te dictum, nisi ..; Rabir. 7. nihil igitur in vitam L. Murenae dici potest, ‖potest? ‖ nihil, inquam, omnino; Muren. 14. ut aliud nihil dicam; ib. 32. nihil dicam adrogantius; ib. 78. nihil dixit, quod laederet; Flacc. 10. nihil minus accusator debet dicere quam ..; Sulla 10. est ridiculum ad ea ... uihil dicere; Arch. 8. ut, quo minus occulte vestrum malum gemeretis, nihil diceret; sen. 12. nihil enim poterat dicere qua re ... ; ib. 84. qui ... nihil dixit; ib. 134. nihil se te invita dicere; Cael. 35. nihil iam in istam mulierem dico; ib. 38. quorum ego nihil dico ... nunc in hominem ipsum; prov. cons. 8. nihil dicam gravius; Piso 3. nihil .. me novi, nihil temporis causa dicere; Planc. 74. nihil hoc amentius dicitur; Rab. Post. 1. ei nihil in Gabinium dixerunt; ib. 31. nihil dico quid res publica consecuta sit; nihil quid vos, nihil quid omnes boni; Milo 30. ut decernerentur supplicationes mortuo? nihil dico cui; Phil. I, 13. magis proprie nihil possum dicere; ib. II, 77. nihil praeter sententiam dicerem; ib. IX, 3. f. II, 2, a. Arch. 8. **amplus,** B. dico (11 Ct.) 8. I, 6. 219, a. — omnia: ego etiamsi omnia ... libere dixero; Sex. Rosc. 3. omnia non modo dicere, verum etiam libenter, audacter libereque dicere; ib. 31. tametsi neque omnia dicam; ib. 83. haec possnm omnia vere dicere; 107. dicenda ... sunt omnia; div. Caec. 39. cum omnia dicta sunt; Verr. a. pr. 55. omnia dicat; ib. II, 76. „omnes omnia dicant“; ib. III, 145. quae cum omnia graviter severeque dixerit; ib. V, 22. omnia, ut a me paulo ante dicta sunt; Cluent. 38. dicta ... sunt omnia; ib. 104. a me ... omnia cante pedetemptimque dicentur; ib. 118. omnia ... dico expertus in nobis; Planc. 22. ego .. sine iracundia dico omnia; Phil. VIII, 19. — pauca: pro me ipso pauca dicam; Muren. 2. si pauca aute ... dixero; Phil. XIV, 6. — permulta: qua in oratione permulta in L. Pisonem turpia ac flagitiosa dicuntur; Font. 39. — quod: quod dixisset; Quinct. 18. quod iterum iam dico; ib. 19. „quod dixisti“; ib. quod saepe multis in locis dixisti; ib. 43. quod Hortensium ... dicturum arbitror; ib. 68. quod possit criminose ac suspiciose dicere; Sex. Rosc. 55. quod dixerit; ib. 102. cequid habes quod dicas? ib. 104. quod si dixerit; ib. 120. neque est quod possim dicere, neque, si esset, dicerem; div. Caec. 36. quid babes quod possis dicere? ib. 59. quod te dicturum ‖dict. te‖ esse audio; ib. quod institueram dicere; Verr. a. pr. 34. quod si in alium reum diceretur; ib. I, 44. quod posset dicere; ib. 71. nihil habnisse quod diceret; ib. quod neque tacerl ullo modo neque dici pro dignitate potest; ib. 86. quod dicunt; ib. 127. quod institui dicere; ib. II, 65. se .. nihil babere quod diceremt; ib. 90. quod diceret; ib. 92. quod dico; ib. 103. III, 164. IV, 5. quod utinam dicas; ib. III, 107. quod contra istum diceret; ib. 126. quod, etiam si palam in defendendo non dicet Hortensius, tamen ita dicet, ut ..; ib. 223. quod dicam; ib. V, 7. quod alio loco antea dixi; ib. 58. quod quisquam diceret; ib. 110. quod omnibus audientibus dixisti palam; ib. 169. quid haberes quod diceres? Tull. 31. quod dixissent; Caecin. 3. quod ipse antea dixit; ib. 35. quod ... mirabar abs te quam ob rem diceretur; ib. 65. quod dicitur sive xtvx ib. quod dicit; ib. 81. quod ego iam antea dixi; ib. 86. quod ego dico; ib. 89. Cluent. 100. quod timide dicam; Cluent. 51. quod saepe dictum est; ib. 138. quod a me initio orationis meae dictum est; ib. 169. quod ante dixi; ib. 184. quod initio dixi; leg. agr. II, 24. quod non liceat ei dicere; ib. 39. quod ego nonnullum statuo mihi esse dictum; ib. 74. quod ab hoc tribuno plebis dictum est in senatu ib. 70. quod abs te saepissime dicitur; Rabir. 28. quod sum dicturus; Catil. III, 18. quod dixerit; Muren. 63. quod atrociter in senatu dixisti; ib. 64. quod dicunt; Flacc. 10. quod dixit; ib. quod Laelius dixit; ib. 59. quod cum dicit; Sulla 4. nihil .. est quod in hac causa dici possit vehementius; ib. 76. quod initio dixi; ib. 85. quod vere dixerat; sen. 9. quod non dicerem nisi coactus; dom. 95. quod forsitan non nemo vir fortis ... dixerit; Sest. 45. quod soles dicere; Vatin. 13. quod vir clarissimus ... paulo ante dixit; Cael. 18. quod hesterno die dixit ipse; Balb. 5. quod vere licet dicere; Piso 23. quod dicturus sum; ib. 56. quod vobis audientibus saepe iam dixi; ib. 81. quod quisque dixit; Planc. 35. quod dixit idem; ib. 82. qui quod dici potuit non dixerim; ib. 85. quod ei dicunt; Scaur. 19. quod pro M. Scauro dicam; ib. 46. quod dicas nihil babebis; Rab. Post. 8. quod a Milonis inimicis saepissime dicitur; Milo 12. quod ipse dicebat; ib. 24. quod dicam; Marcell. 12. Ligar. 11. quod ille numquam tamen dixisset; Deiot. 25. quod ... nemo iu me dixit; Phil. II, 22. quod vero dicere ausus es idque multis verbis; ib. 23. quod quosdam audio dicturos; ib. V, 26. quod dixero; ib. VII, 8. quod cum ab eo esset dictum; ib. XI, 17. quod in hoc Planco proverbii loco dici solet; ib. XIII, 27. quod certe ille dicit invitus; ib. 30. quod illi non dixerint; Fr. B. VIII, 16. f. quiddam. — id quod: id quod iam ante dixi; Sex. Rosc. 25. id quod praeclare a sapientibus dicitur; ib. 37. id quod antea dixi; Verr. V, 157. id quod

dixi antea; Font. 25. id quod nescio an dici oporteat; Cluent. 99. id quod vobis dicendum est; ib. 183. id quod et dicitur a multis et saepe dictum est; leg. agr. I, 1. id quod dixi; ib. II, 93. [id] quod saepe iam dixi; Catil. I, 32. id quod in contione dixisti; Vatin. 40. — quae: quae dicenda sunt; Sex. Rosc. 3. quae dicimus; ib. 14. quae dici possunt; ib. 94. quae si dicam: div. Caec. 29. quae dico; ib. 39. 47. Verr. III, 152. IV, 49. 107. quae dixerint; div. Caec. 58. quae dixi; ib. 72. Verr. II, 61. Cael. 50. Scaur. 37. quae ille ... non ... tam aperte palamque dixisset, quae tameu a me pedetemptim cauteque diceutur; Verr. a. pr. 18. quae a nobis dicta erunt; ib. 31. quao legati Samiorum dicerent; ib. I, 52. quae si diceret; ib. 70. quae ex societatis litteris dicere in istum ... possemus; ib. II, 171. quae antea dicta sunt; ib. III, 10. quae ... quam varie et quam copiose dicantur exspectare nolite; ib. 11. quae volgo dicere solebat; ib. 31. quae cum dixisset; ib. quae dicimus; ib. 175. quae in nullum hominem alium dici ... possiut; ib. 206. quae quia dixit; ib. IV, 18. quae dicturus sum; ib. 105. quae dispersa a me multis in locis dicentur ac dicta sunt; ib. 116. quae cum omnia graviter severeque dixerit; ib. V, 22. quae cum apud te diceret; ib. 112. quae si dices; ib. 135. quae a me dicta sunt; ib. quae dicam; ib. 139. quae L. Suetium ... dicere audistis; ib. 147. quae mei testes dicunt; Tull. 24. quae mei testes non dicunt; ib. quae dixit Quinctius; ib. quae dicuntur a testibus; Font. 23. quae dixi in M. Marcellum inimico animo dixit; ib. 24. quae dicis; Caecin. 34. quae a me adhuc dicta sunt; imp. Pomp. 51. quae copiosissime dici possunt; Cluent. 29. quae a me breviter dicta sunt; ib. 59. quae vera dicnntur a nobis; ib. 70. quae dicta sunt; ib. 99. quae illo indicio in Staienum dicta sunt; ib. 100 quae dicta sunt; ib. 124. quae dici possunt; ib. 167. quae a me dicuntur; leg. agr. I, 27. quae dixero; leg. agr. III, 2. quae dicam; Catil. I, 27. quae ipsi soli ... saepe dixi; Muren. 43. quae quidem a me si ... diceretur; Flacc. 60. quae dici possnut in hominum levitatem; ib. 66. quae leviter dixerat; Sulla 31. quae clare diceret; ib. quae iuratus in maxima contione dixisem; ib. 34. quae diceremur; ib. 42. quae ... dicere non esset ausus; sen. 12. quae ... in te conversa atque interpretata dicuntur; har. resp. 37. quae .. dicebant; Sest. 96. quae mibi ... video esse dicenda; Vatin. 33. quae accusatores ... dixerunt; Cael. 3. quae dici in eam sententiam possunt; ib. 29. quae cum turpitudine aliqua dicerentur; ib. 69. quae (dicere) constitueram; Piso 6. quae ab eo numquam dicta sunt; Plauc. 35. quae tibi ultro pater et maiores tui ... dicent; ib. 52. quae dixisti; ib. 58. quae dicebam; Scaur. 26. quae dicta sunt a te; Ligar. 33 quae diceuda boc tempore arbitror; Phil. I, 1. quae diiunctius dicuntur; ib. II, 32. quae honeste non possum dicere; ib. 47. quae dico dicturusque sum; ib. 57 quibus a te dictis; ib. IX, 3. quae tibi dicere non licebit; Fr. B. VIII, 16. — quodcumque: quodcumque diceret; Clueut. 86. — quid (indef.): ego si quid liberius dixero; Sex. Rosc. 3. metuo ne quid adrogantius ... videar dicere; Verr. I, 10. num quid horum dicere istis defensoribus tuis audes? ib. V, 147. si quid forte dicam; Tull. 5. si quid eius modi dixi; Cluent. 139. si quil aliquando non opus esset ab se esse dictum; ib. 140. si quid a nobis dictum ... sit; ib. ne quid plus minusve quam sit necesse dicat; Flacc. 12. ne quid a me dictum in te potius putes; Vatin. 33. si quid in vitam eius aut in mores .. dixero; Phil. I, 27. ne quid adrogautius videar dicere; ib. XII, 21. — quid? (interrog.) quid hoc iniquius aut indignius ... dici ... potest? Quinct. 8. quid possis dicere; ib. 41. quid aliud dicere possit; ib. 63 quid dicam; Sex. Rosc. 58. quid bic pro se dici velit; ib. 129. familiam vero quantam ... habeat quid ego dicam? ib. 133. quid is dicit? Qu. Rosc. 42. quid ad haec dici potest? div. Caec. 52. quid tu dicturus sis; ib. quid enim dices? ib. quid a quoque dictum sit; Verr. a. pr. 54. quid me deceat dicere; ib. I, 32. quid idem iuratus dixerit; ib. 84. quid dicant ex Sicilia testes; ib. 154. quid a me amplius dicendum putatis? ib. III, 60. quid aliud dicis nisi hoc? ib. 96. quid dicetis? ib. 123. nam quid hic dicet? ib. 137. quid igitur dicit? ib. 205. quid possumus contra illum praetorem dicere? ib. 223. quid dicis? ib. V, 5. quid hoc loco potes dicere ... nisi id? ib. 11. quid diceres? ib. 77. 79. quid enim dicit aliud C. Numitorius? ib. 165. quid dicatis pro testimonio; Font. 28. quid impudentius dici possit; Caecin. 4. in eum quid dicam nisi id? ib. 29. quid enim dicet? ib. 36. quid negligentius aut quid stultius maioribus nostris dici potest? ib. 40. quid dicemus? ib. 60. quid ad haec dicimus? ib. 82. non quid dicatur a nobis, sed quid oporteat dici; Cluent. 3. quid dici possit; ib. 183. quid diceret; leg. agr. II, 13. quid dicam? ib. 38. quid ad haec possumus dicere? ib. 76. quid diceremt? Catil. II, 15. quid dicam in ignotum? Flacc. 23. quid sit dicere paratus; ib. 51. quid in suos civis civitatemque, si vellem, dicerem; ib. 53. quid hoc impudentius dici ... potest? ib. 56. quid enim diceres? dom. 51. quid enim .. debeo dicere? ib. 95. quid diceres? ib. 133. quid dici ... ius fuerit; ib. 138. quid harnspices dicant; har. resp. 18. quid planius, quid religiosius, quid gravius dici potest? ib. 37. quid dicam? Sest. 17. quae cogitata (fuerint), quid dicam? ib. 66. „egone quid dicam?“ Cael. 37. quid velim vel potius quid nolim dicere; ib. 69. nunc vero quid dicitur? Balb. 8. quid enim potuit dici imperitius quam .. ? ib. 20. quid dicam (ut vivat) cum patruo? Planc. 29. quid enim potest dicere cur ista vilitas in consulatum habeat acerbitatem? ib. 39. quid diceret apud Voltiniensis? ib. 43. immo vero tu quid diceres? ib. quid diceres? ib. 44. quid apud bos dices? ib. 46. sine tensis autem quid potero dicere? ib. 83. quid dicam? ib. 96. quid tam [perversum] praeposterum dici ... potest? Rab. Post. 27. quid enim nobis duobus .. laboriosius, quid magis sollicitum, magis exercitum dici ... potest? Milo 5. quid hac quaestione dici potest iutegrius, quid incorruptius? ib. 60. nunc quid dicis? Ligar. 16. quid hac postulatione dici potest aequius? Phil. I, 27. quid est dictum a me cum contumelia? ib. II, 6. tu ... quid dicis? ib. XI. quid dicam; ib. 48. quid enim aliud ille dicebat? ib. 53. quid enim aliud dicam? ib. 77. quid potes dicere cur alia defendas? ib. 111. quid potest dicere quin ... se hostem confessus sit? ib. III, 21. quid dicere vellet; ib. quid dicturi sint quidam eorum; ib. V, 5. quo quid absurdius dici ... potest? ib. VIII, 4. quid tu potes iu defensione tua dicere? Fr. B. VIII, 16. — quae?: mihi vero ipsi ... quae dicere ausus es? Piso 12. — quae! hic ... iratus quae dixit! Phil. II, 80. quae in illa villa antea dicebantur! ib. 105. — quiddam: quod non nulli ... quasi quiddam incredibile dicere putabantur; Balb. 3. — quidnam: quidnam Vetius dicturus sit; Verr. III, 167. quidnam sit dicturus; Flacc. 51. — quippiam: quippiam .. quirinensis contra qnemquam infimum civem Romanum dixisse ... quippiam; Verr. III, 74. dixisti quippiam; Muren. 62. quotiens eorum quippiam dices; Rab. Post. 25. ne gravius quippiam dicam; Phil. I, 27. — quicquam: nolo in eos gravius quicquam ... dicere; Sex. Rosc. 139. nego esse quicquam a testibus dictum; Verr. I, 29. qui poterat quicquam eius modi dicere? ib. IV, 16. ut quicquam eius modi dicere audeas; ib. V, 5. ab his quicquam sancte aut moderate dictum putabitis? Font. 31. ne ipsi quidem ... quicquam aliud dicent praeter sermonem atque famam; Cluent. 126.

neque dixi quicquam pro testimonio; Fr. B. XIII, 1, 4. — quidque ut quidque ex illo loco dice, tur; Font. 25. quibus verbis quidque dicatur; Caecin. 58. — quicquid: quicquid tu contra dixeris; Sex. Rosc. 93. quicquid dicerent; ib. 119. quicquid dixisses; Verr. III, 133. quicquid dicant; Sest. 104. quicquid dixi; Ligar. 29. — reliqua: acervatim iam reliqua .. dicam; Cluent. 30. — satis: cum honorem nomino, satis mihi videor dicere; Quinct. 40. — utrum: utrum dixeris; div. Caec. 45. utrum enim horum dixeris; Verr. III, 106. — de: ellipt.: qua de re dicam ... quae sentio; prov. cons. 18. — Obj.: de quo dum certa et pauca et magna dicam breviter; Verr. III, 163. — aliquid: ſ. **aliquis**, II, II, 2. Sex. Rosc. 28. Mureu. 11. Sulla 69. har. resp. 31. Planc. 83. Phil. III, 17 (Z. I, C. 179, a). — cetera: sc cetera de illo loco „respicite, indices“, non possc dicere; Cluent. 59. — ecquid: ecquid ego dicam de occupatis meis temporibus; Planc. 66. — hoc: ego de meis (scribis) hoc dico; Verr. III, 182. hoc dico de toto genere Graecorum; Flacc. 9. quibus de rebus .. hoc possum dicere; Sulla 27. — haec: si haec apud Scythas dicerem, non hic in tanta multitudine civium Romanorum, ... de tot ... suppliciis civium Romanorum; Verr. V, 150. possum de L. Philo, de C. Gallo dicere haec eadem; Mureu. 66. haec propterea de me dixi, ut ..; Ligar. 8. haec dico de futuris; Phil. 1, 26. ſ. quid? Caecin. 24. — idem: idem populus Romanus de hoc vectigali potest dicere; leg. agr. II, 83. — eadem: cum de se eadem dicerem; Ligar. 8. ſ. haec; Mureu. 66. — ea: his de rebus non necesse habeo dicere ea; Quinct. 13. ante quam de re publica ... dicam ea; Phil. 1, 1. — multa: de cuius laude neque hic locus est ut multa dicantur neque plura tamen dici possunt; Sex. Rosc. 33. multis Sestium laudibus de oratorum miseriis graviter et copiose dixisse ... dicitur; Verr. III, 204. de illo volucre multa dixit; ib. V, 3. de qua (plaga) ab ... Hortensio multa gravissime dicta sunt; Mureu. 48. mihi de memet ipso tam multa dicendi necessitas quaedam imposita est; Sulla 35. multa de me C. Messius ... dixit; sen. 24. multa hominum doctorum ... dixisse ... de deorum .. numine; har. resp. 19. de quo ego ipse tam multa nunc dico; ib. 42. possum multa dicere de liberalitate, de domesticis officiis, de tribunatu militari, de provinciali in eo magistratu abstinentia; Sest. 7. cum multa in Albinovanum de praevaricatione dicerem; Vatin. 41. dixit enim multa de luxuria, multa de libidine, multa de vitiis inventutis, multa de moribus; Cael. 25. cum de libidine eius tam multa dicis; ib. 53. multa de pace dixi; Marcell. 15. quod ... multa copiose de illius laude dixisti; Phil. IX, 3. mihi ... minus multa de illo dicenda sunt; ib. X, 2. — plus: nec vereor de tali viro ne plus dicam; Caecin. 77. — plura: nolle me plura de istorum scelere dicere; Sex. Rosc. 123. hic ego de te plura non dicam; div. Caec. 28. quid iam de isto plura dicam? Verr. IV, 97. plura dixi quam volui (de illo archipirata); ib. V, 79. quid est quod iam de Oppianici persona causaque plura dicamus? Cluent. 59. de cuius hominis levitate ... plura non dicam; ib. 135. an de servis plura dicam .. retentis aut de civibus Romanis .... necatis plura dicenda sunt? Rabir. 8. ut ne plura de pudicitia dicerem; ih. 9. nc de huius miseria plura dicam; Sulla 92. si ... de me ipso plura dicere videbor; Sest. 31. dc cuius laude plura dicam; ih. 87. de quo accusatores plura paene quam de re recoque dixerunt; Planc. 3. de isto plura dicam .. ; ib. 71. nec de pudicitia plura dixit; Scaur. c. 4. § 6. de quo plura iam nou dicam; ib. 87. ſ. multa; Sex. Rosc. 33. — nihil: nihil dico de meo ingenio; div. Caec. 36. de quo (reo) nihil dicat accusator; Verr. I, 24. de illo nihil dixit; ib. 103. de subsortitione illa luniana iudicum nihil dico; ib. 157. de ista furandi ... ratione nihil dico; ib. V, 11. nihil de hominis frugalitate ... dicam; ib. 20. duo praeterea testes nihil de vi, sed de re ipsa ... dixerunt; Cacciu. 27. nihil de vi dixerunt, nihil praeterea, quod ..; ib. nihil enim dicam de ceteris; Cluent. 112. ut nihil dicam de eis, qui condemnarunt; ib. 131. quo de homine nihil etiam nunc dicere nobis est necesse; ib. 163. de eis, qui dissimulant ..., nihil dicimus; Catil. II, 17. nunc nihil de me dico, sed de eis, qui ..; Muren. 29. nihil dicam enim de me; Flacc. 103. qui te tribuno plebis nihil de me dicam; dom 13. nihil enim umquam de me dixi sublatius ..; ib. 95. nihil me de scientia vestra, nihil do sacris, nihil de abscondito iure pontificum dicturum; ib. 138. ego de Antonio nihil dico praeter unum; Sest. 8. nihil dicam hoc loco de me; Cael. 9. de qua (muliere) ego nihil dicam; ib. 31. hic ego unus de praetore Macedoniae nihil dicam amplius; Planc. 99. dc homine nihil dixi; Phil. II, 7. nihil de genere belli dicam; ib. 59. statueram ... nihil de illo ... dicere; Fr. B. XIII, 1, 1. ſ. quod; Balb. 2. — nimium: quibus de rebus mihi pro Cluentii voluntate nimium, pro rei dignitate parum, pro vestra prudeutia satis dixisse videor; Cluent. 160. — omnia: de quo iudicio si velim dicere omnia; Verr. I, 155. — parum: ſ. nimium. — minus: si minus de aliquo dixero; Sest. 108. — pauca: pauca mihi videntur esse de provinciae dignitate ... dicenda; Verr. II, 2. de magnitudine (belli) pauca dicam imp. Pomp. 20. reliquum est ut de felicitate ..., sicut acquum est homines de potestate deorum, timide et pauca dicamus; ib. 47. de me pauca dicam; Catil. IV, 20. de qua (re) pauca .. dicam; Sest. 96. dicam ... pauca de Scauro; Scaur. 22. de accusatorum spe pauca dicam; Deiot. 7. de amicitia ... pauca dicam; Phil. II, 3. ſ. ntp. — perpauca: de Actneusibus perpauca dicam; Verr. III, 105. — quod: quid est quod dc hoc dici possit? Verr. I, 118. quod aute de istius abstinentia dixeram; ib. IV, 48. quod illo de suo fundo dixisse dicitur; leg. agr. II, 83. quod vos Catiliuae gregales de me dicere solebatis; dom. 75. quod de pietate dixistis; Cael. 8. nihil umquam audivi quod mihi de inre subtilius dici videretur, nihil memoria maiore de exemplis, nihil peritius de foederibus, nihil iulustriore auctoritate de bellis, nihil de re publica gravius, nihil do ipso modestius, nihil de causa et crimine ornatius; Balb. 2. quod iam de eo ... saepe dixi; Piso 79. quod de patruo tuo dicebatur; Phil. II, 56. — quae: quae mihi ... de communibus invidiae periculis dicenda esse videantur; Cluent. 8. quae de lege ab Accio dicta sunt; ih. 149. quae de causa ... breviter simpliciterque dixi; Arch. 32. haheo quae de locis religiosis velim dicere; har. resp. 31. quae dico de Planeio; Planc. 22. quae de Plancio dicrem; ih. 72. quae dixi de Caesare deque eius exercitu; Phil. III, 8. — quid (indef.): de lege agraria nescio quid voluisse eum dicere; leg. agr. II, 13. si quid de his rebus dicere vellet; Catil. III, 11. si quid ab improbis de me improbe dicitur; Sulla 30. — quid? (interrog.) quid de hac condicione dicimus? Quinct. 45. nam quid ego de Q. Lollio .. dicam? Verr. III, 61. nam de Sex. quidem Peducaeo ... quid dicetis? ib. 216. quid de illa multitudine dicemus eorum, qui ..? ih. V, 156. nam quid ego de P. Gavio ... dicam? ib. 158. quid ego dc hoc teste dicam nisi hoc? Caecin. 24. quid de illis honestissimis viris ... dicemus? Rabir. 27. nam quid ego dicam de Lydia? Flacc. 65. quid tandem de illa nocte dicit? Sulla 62. quid ego de praestantissimo viro, T. Annio, dicam? sen. 19. cuius ego de effrenato ... furore quid dicam? har. resp. 2. nam quid ego de supercilio dicam, quod ..? Sest. 19. quid ego de singulari magnitudiue animi eius ac de incredihili virtute dicam? ib. 62. quid dicam de auctoritate? Balb.

10. quid habes igitur dicere de Gaditauo foedere eius modi? ib. 33. tu quid, tu apud quos, tu de quo dicas intellegis? Piso 75. quid de me dicam ...? quid de bis tot viris talibus? Planc. 29. quid enim ego de muliercula Scantia, quid de adnlescente P. Apiuio dicam? Milo 75. quid de fratribus dicam? Ligar. 33. quid de virtute eius dicam? de magnitudine animi? Deiot. 37. scis de immunitate quid dixeris; Phil. II, 19. quid satis potest dici de tanta impudentia? ib. 104. nam quid ego de universo populo Romano dicam? ib. VII, 22. quid dicam de Apulo Domitio? ib. XI, 3. nam quid ego de Trebellio dicam? ... quid de T. Planco? ib. 14. quid de patre dicam? ib. 33. nam quid ego de provinco dicam? ib. XIII, 2. quid dicam de Hirtio? ib. XIV, 27. — quaedam: de ipso emendatore ... quaedam videor de Asiatico genere testium; Flacc. 66. quouiam de eis omnibus ... satis est dicium; har. resp. 40. si satis de omnibus (dixero); Sest. 108. de Caesare satis boc tempore dictum habebo; Phil. V, 52. f. niminm. quid? Phil. II, 104. — tantum: cuius ego de virtuto ... tantum dico ..; Sulla 62. de bis (consularibus) tantum mihi dicendum putavi, quod satis esset ..., ib. 52. unum: f. hoc; Quinct. 30. Sex. Rosc. 139. Verr. I, 34. leg. agr. II, 64. illud; Quinct. 70. Rab. Post. 25.

adventus: quid dicam adventus meos? Piso 51.

caliginem: discussa est illa caligo, quam paulo ante dixi; Phil. XII, 15.

causam: dixit eandem causam C. Fidiculanius Falcula ..? dixit et bis quidem dixit; Cluent. 103. f. **causa**, II, 1. dico (76 Bt.) B. I, C. 471.

chirographa, commentariolos: in commentariolis et cbirographis et libellis ... ne prolatis quidem, sed tantum modo dictis; Phil. I, 16.

copiam: bacc copia, quam dico, iudicum; Verr. II, 34.

dictum: dictum aliqnod in petitionem tuam dici potuisse; Planc. 85. materia facilis est in te et in tuos dicta dicere; Phil. II, 42.

diem: „dic, Naevi, diem"; Quinct. 79. „dic" inquam „diem." pudet dicere; ib. diem Scaevolae dixit; Sex. Rosc. 33. nuper Cn. Domitium scimus M. Silano diem dixisse propter unius hominis ... iniurias; div. Caec. 67. quadriennio post quam diem operi dixerat; Verr. I, 149. quod patri L. Flacci aedili curuli pater tuus tribunus plebis diem dixerit; Flacc. 77. cui dies dicta est; ib. qui diem dixit; ib. si dies dicta esset; dom. 57. quis diem dixit? ib. 77. me, cui dies dicta nunquam est; ib. 83. diem dixisset, ut [[ecerat]]: fecissem ut ei statim tertius a praetore dies diceretur; bar. resp. 7. qui etiam diem dixit et accusavit de vi Milonem; Sest. 95. die dicta ab eo, quem ..; Vatin. 41. diem mihi, credo, dixerat; Milo 86.

dotem: deberi viro dotem, quam mulier nullo anctore dixisset; Caecin. 73. quaccumque sine hoc auctore est dicta dos, nulla est; Flacc. 86.

epilogos: ut miserabiliores epilogos possem dicere; Planc. 83.

iniuriam: ad rem pertinere arbitror, qualis iniuria dicatur; div. Cacc. 55.

insulam: quarum (urbium) una est ea, quam dixi, Insula; Verr. IV, 118.

ius: in provincia ius dicebatur; Quinct. 41. si ius diceret; ib. 82. in iure dicundo bonorum ... condonatio; Verr. a. pr. 12. nt ex utroque genere et iuris dicendi et sartorum tectorum exigendorum ea postuletis, quae ..; ib. I, 103. omnis antea ius ita dixisse; ib. 114. quae libido istius in iure dicundo fucrit; ib. 120. qui ius dicit; ib. 124. qui ob ius dicendum M. Octavium Ligarem ... poscere pecuniam non dubitarit; ib. 127. istius in iure dicendo libidinem; ib. II, 39. ob ius dicendum ... procuratores suos isti centum triginta milia nummum dedisse; ib. 119. se isti pecuniam ob ius dicendum dedisse; ib. 191. qui M. Octavium Ligurem pecuniam ob ius dicendum poposcerit; ib. ut omittam ... ob ius dicendum pecunias acceptas; ib. III, 206. non ius dici; ib. V, 31. cum tibi sorte obtigisset, uti ius diceres; ib. 38. M. Lucullus, qui summa aequitate et sapientia ius dixit; Tull. 8. huius sors .. fuit ... iuris dicundi; Muren. 41. quo modo is, qui anno ante Romae ius dixerat, anno post in Asia ius dixerit; Flacc. 6. ubi ... ius a nostro magistratu dicitur; ib. 71. ut tibi de pecuniis creditis ius in liberos populos ... dicere liceret; prov. cons. 7. ut .. ius non diceres; ib. statuit ab initio ... ius publicano non dicere; ib. 10. qui cum praetor urbis esset, ... ius non dixit; Phil. X, 7.

legem: legem enim sibi ipsi dicunt innocentiae; Verr. III, 1. ut ... legem .. bis rebus quam ipsis videretur dicerent; ib. 18. quibus (viris) senatus legum dicendarum in locandis vectigalibus omnem potestatem permiserat; ib. 19. quod iniquam legem novamque dixisset; ib. 51.

libellos: f. chirographa.

logos: ego to certo scio omnis logos, qui ludis dicti sunt, animadvertisse; Fr. B. IX, 6.

maiores: haec qui prospexerunt, maiores nostros dico; leg. agr. II, 95.

multam: Crassus consul ... Flacco collegae ... multam dixit; Phil. XI, 18.

negligentiam: restat ut aut summa neglegentia tibi obstiterit aut unica liberalitas: si neglegentiam dices, mirabimur; Quinct. 41.

nomina: neque eorum tamen (pbilosophorum) nomina poterat dicere; Sest. 23.

numerum: f. versus; Arch. 18.

orationem: recitetur oratio, quae propter rei magnitudinem dicta de scripto est; Planc. 74.

partes: partes .. dicuntur in foro, in curia; Phil. XIII, 39.

patrem: Ti. Gracchus — patrem dico; prov. cons. 18.

pecuniam: praeter eam quam dixi pecuniam nnmeratam; Verr. III, 107. „doti .. Valeria pecuniam omuem suam dixerat"; Flacc. 86.

praedam: praeter eam praedam, quam dixi; Sex. Rosc. 8.

rem: una quaeque earum (rerum) multis cum argumentis dici potest; Sex. Rosc. 123. dicit enim rem incredibilem; Verr. I, 128. clara res est, quam dicturus sum; ib. III, 61. res, quam ego dico; ib. 203. quas (res) te ... forti animo [et] agere [et dicere] videbam; Muren. 43. quotiens (ego hnnc vidi) revocatum eandem rem dicere commutatis verbis! Arch. 18. gesta res est quam dixerat; Milo 44.

reges: reges ei, quos dico; Verr. IV, 64.

salutem: TIMARCHIDES VERBIS ACCENSUS APRONIO [SALUTEM DICIT]; Verr. III, 154. P. SERVILIUS RULLUS ... S. D. CN. POMPEIO; leg. agr. II, 53.

sententiam: qui ... primus sententiam diceret; Verr. I, 73. quando iste sententiam dicere adebit aut poterit? ib. II, 76. sententiae dicebantur; ib. 95. ut ... dicat sententiam qui velit; ib. IV, 142. sentcntiam dixit ex ordine; ib. 143. CUM .. NEMO .. SENTENTIAM DICERET; ib. antiquiorem in senatu sententiae dicendae locum; ib. V, 36. aliam (sententiam) non diceret, atque ei dixerunt, quorum ..; Cluent. 136. QUIVE IN SENATU SENTENTIAM DIXIT, DIXERIT; ib. 148. QUI ... IN .. SENATU SENTENTIAM DIXERIT; ib. dictae sunt a principibus acerrimae ac fortissimae sententiae; Catil. III, 13. qui cum sententiam secundum Plotinm se dicturum ostenderet; Flacc. 50. cum ... sententias dicere prohiberemini;

sen. 4. nunquam dubitavit sententiam de salute mea se et re publica diguam dicere; ib. 8. sententiam .. dicunt et iudicant quantum cuique libidini tribuendum esse videatur; ib. 15. qui .. sententiam dixisset eam, quam ..; ib. 31. quod ego in scuteutia dicenda salutem civium cum houore Cn. Pompei coniunxerim; dom. 3. at quam sententiam dixi? primum eam, quam ..; ib. 9. multis iam sententiis dictis rogatus sum sentcutiam; dixi rei publicae saluberrimam, mihi necessariam; ib. 16. non licuit de salute populi Romani sententiam dicere? ib. 26. quam (seutentiam) dixeram de aunona; ib. 31. haec vidit in sententia dicenda; ib. 68. nec senteutiam dicere sibi licere; ib. qui ornatissimam de me sentcutiam dixit; ib. 69. quotienscumque de me senatus seutentiam dixit; ib. quouiam quidem (senatus) scripto illo istius sententiam dicere vetabatur; ib. senteutiam de me designatus cousul saepe dixisti; ib. 70. ut sine studiis dissensiouis seutentiae dicerentur; ib. 131. qui primi de hac domo sententiam dixistis; har. resp. 14. senatus principe Cn. Pompeio seutentiam dicente; ib. 45. dixit eam sententiam, cuius ..; Sest. 61. cum in senatu privati ut de me seutentias dicerent flagitabant; ib. 69. praestantissimam de me sententiam dixit; ib. 70. cum vir is ... de scripto sententia dicta mihi uni testimouium patriae conservatae dedit; ib. 129. si princeps eam senteutiam diceret; prov. cons. 1. qui ante me seutentiam dixit; ib. in hac sententia dicenda uon parebo dolori meo; ib. 2. sensum doloris mei ... a senteutia dicenda amovebo; ib. de quibus (provinciis) adhuc intellego seutentias esse dictas; ib. 3. in seuatu sententias dici ut his legibus teneremini; Rab. Post. 18. de qua (dictatura) ne sententias quidem diximus; Phil. I, 3. quam senteutiam dicturus essem; ib. 12. ego vero eam sententiam dixissem, ut ..; ib. 13. qui senteutiam cousulari loco dicunt; ib. 15. L. Caesar ... qua gravitate sententiam dixit in foris suae virum! ib. II, 14. in qua (cella Concordiae) me consule salutares senteutiae dictae sunt; ib. 19. uti ... sententiae .. de summa re publica libere dici possint; ib. III, 37. facile erit statuere quam sentcntiam dicatis; ib. V, 6. opertis valvis Concordiae ... patres conscriptos sententias dicere; ib. 18. C. Caesarem ... senteutiam .. loco praetorio dicere; ib. 46. an ille non potuit primus in hoc ordiue ... sentcntiam dicere? ib. VI, 8. dicere in hoc ordine sententiam M. Antonium consulari loco! ib. VII, 15. aute quam sentcntiam diceret; ib. VIII, 1. aliam sententiam dicturum fuisse *se* eamquae se ac re publica dignam, nisi propinquitate impediretur; ib. 2. nihil praeter seuteutiam dicerem; ib. IX, 3. qui primus sententiam dixerit; ib. X, 6. qui dignas nobis sentcntias diximus; ib. XI, 3. dixit enim severam, gravem, re publica diguam senteutiam; ib. 15. si quis eorum ... graviorem sentcntiam dixisset; ib. duae dictae sunt sentcntiae; ib. 16. quousque sentcntias dicemus veteranorum arbitratu? ib. 38. quam sententiam dixi senteutiam; ib. quam (sententiam) cum hic vobis audieutibus dixero; ib. XII, 28. quas in eos sentcntias dixeritis; ib. XIII, 5. qui hoc loco sentcntias dicimus; ib. XIV, 19. de honore dis immortalibus habendo sentcntias dicimus; ib. 22. vos sentcntiam dixistis; Fr. B. XII, 7.

II S: uti diceret saltem quantum pecuniae Malleoli deportasset, a multis efflagitatus aliquando dixit IIS deciens; Verr. I, 92.

signa: haec omnia, quae dixi, signa; ib. IV, 7. quae dico signa; ib.

testimonium: L. Albius ... dicet testimonium; Quinct. 58. dicent hi quoque testimonium; ib. testimouia etiam in Sex. Roscium dicturus est; Sex. Rosc. 102. ut *vel* in minimis rebus homines amplissimi testimonium de sua re non dicerent; ib. Africanus ..., si sua res ageretur, testimonium non diceret ...; si diceret, non crederetur; ib. 103. testimonium dicturus est is, qui ..; ib. Faunium iuvitum ... testimonium contra se dicere cogo; Qu. Rosc. 37. contra se numquam testimonium dicet; ib. 42. ipse in eum, cui legatus ... fuerat, inimicissimum atque improbissimum testimonium dixit; Verr. I, 41. qua de re Charilemum Chium testimouium priore actione dicere audistis; ib. 52. cum ... idem testimonium diceret; ib. 74. cum in te homo ipse nocens acerrimum testimouium dixit; ib. 77. quod (testimouium) apud Neronem dixisti; ib. 78. cum (cogis) sodalis uxorem ... contra te testimonium dicere? ib. 94. cum patruo testimonium dicente; ib. 151. iu neminem civitates aute hunc testimonium publice dixerunt; ib. II, 9. dicit praeterea testimouium tota Sicilia; ib. 103. dicta sunt priore actione et privatim et publice testimouia; ib. 120. ut quisque ex provincia Sicilia gravior homo ... testimonium vehementius dixerit, sicuti [Siculi] multi primarii viri multa dixerunt; ib. 149. [ut in eum publice testimonium diceremt;] ib. 155. qui priore actioue ita testimouia graviter vehementerque dixerunt, ut ..; ib. 156. Lollius ... ad testimonium dicendum veuire uon potuit; ib. III, 63. qui nunc contra pretorem ... publice testimonium dicere coepissent; ib. 74. uum exspectatis dum L. Metellus ... absens de istius scelere ... testimonium dicat? ib. 122. qui ... oruatiores tuo iudicio ad testimonia dicenda venerunt; ib. 186. quae in istum testimonia essent dicta; ib. IV, 33. qui apud vos antea testimonium dixit; ib. 38. cos testimonium non esse dicturos; ib. 92. testimouium ne quod dicerent; ib. 113. scit Indutiomarus quid sit testimouium dicere? Font. 27. au vero istas nationes religione iuris iurandi ... iu testimouiis dicendis commoveri arbitramini? ib. 30. quae (testimouia) in staieuum sunt dicta ab eis; Cluent. 99. ne illa quidem testimonia recito, quae dicta sunt de IIS [DC] [Fr. C, 9: septingenis civibus]|| ib. falsumne testimonium dixerit; quis de plebe Romana testimouium dixit umquam, cui non ...? uam dicturum quidem certe ... neminem umquam esse confirmo; ib. 157. qui ... dicit testimonium ex nostris hominibus; Flacc. 12. si mihi libeat totius gentis in testimouiis dicendis explicare levitatem; ib. natio minime in testimouiis dicendis religiosa; ib. 23. [dicto testimonio;] ib. qui ante dictum testimonium sibi temperarit; ib. cum [tu testem] ... venire ad testimonium dicendum coëgisti; ib. 51. quoniam testimonium *nondum* dixit; ib. quamquam ... moderatus est in testimonio dicendo oratiou|| religioni|| suae; ib. 87. Audro ... ad dicendum testimonium non venit; ib. 88. „in Antonium testimonium dixisi;“ Sulla 10. qui iu illum testimonia gravia dixerunt; ib. 13. in quos testimouia dixisti; ib. 21. cur dixisti testimonium in alios? ib. 48. qui testimonium de couiuratione dixi in alios; ib. 83. cum ante Gellius ... testimonium diceret; Vatin. 4. cum in euudem nuper ... cupidissime falsum testimonium dixeris; ib. 40. iu eas factiones) plurimis verbis testimonium dixisti; ib. 41. dixerisne in eum testimonium de vi? ib. an gravis ... vir religiose testimonium dixisse videatur; Cael. 55. cum quidam apud eos ... testimonium publice dixisset; Balb. 12. qui ita semper testimonium de ambitu dicunt, quasi ..; Planc. 55. testis in dicendo suo testimonio falsa veris miscens; Fr. A. III, 3.

togam: non dixi hanc togam, qua sum amictus, nec arma scutum aut gladium unius imperatoris; Piso 73.

versum: quotiens ego hunc vidi ... magnum numerum optimorum versuum de eis ipsis rebus ... dicere ex tempore! Arch. 18. de Domitio dixit versum Graecum eadem sententia; Deiot. 25.

viam: suis utrisque superstitibus praerentibus istam viam dico; ite viam; Muren. 26.

IV. **mit doppeltem Accusativ**: qui iudicorum se dominos dici volebant; Verr. I, 58. qui

istins se similem dici vellet; ib. 117. quod (vectigal) stipendiarium dicitur; ib. III, 12. dicere ande te diligentem; ib. 41. canis venaticos diceres — ita odorabantur omnia; ib. IV, 81. nihil cuiquam, quod suum dici vellet, relictum (est); ib. 86. nimium fortasse dicet aliquis hunc diligentem; ib. 56. qui se elegantis dici volunt; ib. 98. facinus est vincire civem Romanum . . .; quid dicam in crucem tollere? ib. V, 170. „cogis me . . dicere inimicum meum Frugi;“ Font. 39. is qui legitime procurator dicitur; Caecin. 57. illam unam (sententiam) nemo tum istorum suam dici vellet; Cluent. 105. is (ager) cum erit divisus, * neque vester dicetur; leg. agr. II, 81. hic se popularem dicere audet, me alienum a commodis vestris? Rabir. 15. C. Marium, quem vere patrem patriae, parentem, inquam, vestrae libertatis atque huiusce rei publicae possumus dicere; ib. 27. nonne esset puditum . . non modo legatum, sed Trallianum omnino dici Maeandrium? Flacc. 52. a Trallianis requiro, quam pecuniam a se ablatam querantur, suamne dicant, sibi a civitatibus conlatam in usum suum? . . . „non“ inquit „dicimus“; ib. 55. ut . . . [eorum eadem terra parens, altrix, patria dicatur]; ib. 62. ut me . . . eundem me improbi quidem crudelem dicerent; Sulla 20. qua re neque tu me peregrinum posthac dixeris . . . neque regem; ib. 25. siue sensu, siue sapore, elinguem, tardum, inhumanum negotium, Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceres; sen. 14. quae (comitia centuriata) maxime maiores comitia iusta dici haberique voluerunt; ib. 27. ubi tu te popularem . . . potes dicere? dom. 77. vide ne tu te soleas lovem dicere, quod . .; ib. 92. quam (deam) iste idcirco Bonam dicit, quod . .; har. resp. 37. domicilia coniuncta, quas urbis dicimus; Sest. 91. qui te Pythagoream soles dicere; Vatin. 14. quinam isti viri boni testes huius manifesto deprehensi veneni dicerentur; Cael. 63. mihi . . pestilentiorificum *est* discessum meum funus dici rei publicae, prov. cons. 45. a quibus dicebare cousul; Piso 3. Epicurum desertum ‖disertum‖ dicere; ib. 69. ut nulla (praefectura) tota Italia frequentior dici possit; Planc. 21. quis nostrum se dicit M. Curio . . parem? ib. 60. quae nou modo summa bona, sed nimirum audebo vel sola dicere; Marcell. 19. frugi homiuem dici uon multum habet laudis in rege: fortem, iustum, severum, gravem . .; Deiot. 26. ecquid est quod tam proprie dici possit actum eius . . . quam lex? Phil. I, 18. in quo potes me dicere ingratum? ib. II, 6. duos Servilios — Cascas dicam an Ahalas? ib. 27. dixisset . . . avus tuus se et consulem et Autonium: numquam dixit; dixisset etiam conlega meus; ib. 70. nihil erat quod is . . . posset suum dicere; ib. 73. bonus augur — C. Laelium diceres; ib. 83. ille Tarquinius . . . non crudelis, non impius, sed superbus est habitus et dictus; ib. III, 9. „Aricina mater“. Trallianam aut Ephesiam putes dicere; ib. 15. hunc in senatu ne improbum quidem dicere audet; ib. 16. qui se populi Romani . . . patronum dicere auderet; ib. VI, 12. et quidem dicuutur vel potius se ipsi dicunt consulares; ib. VII, 5. quos tamen non miseros, sed laboriosos solemus dicere; ib XI, 8. Allienus . . . profecto ne ‖profectione‖ dici quidem se legatum Dolabellae volet; ib. 32. Fortuna, quae dicitur caeca; ib. XIII, 10. — ut (haec) mihi semper Scipionis fore videantur itaque dicantur; Verr. II, 87. qui semper apud omnis saucti sunt habiti itaque dicti; Arch. 31. vgl. III. togam.

V. **Lückenhafte Stellen:** boni debent dicere; Tnll. 46. hic in senatu princeps sententiae fuit, idemque * ‖dixisset; dom. 80.

dictator, Dictator: I, 1. fert: populus Romanus L. Sulla dictatore ferente comitiis centuriatis municipiis civitatem ademit; dom. 79.

multat, odit: istud ne apud eum quidem dictatorem, qui omnis quos oderat morte multabat, quisquam egit isto modo; Ligar. 12.

vendit: emisti bona Sex. Alfeni L. Sulla dictatore vendente; Quinct. 76.

2. sum: post eos consules Sullam dictatorem fuisse; leg. agr. III, 6. se consules ac dictatores . . . sperant futuros; Catil. II, 19. [quod erat dictator Lauuvii Milo;] Milo 27. utinam P. Clodius . . . dictator esset; ib. 103.

3. ut . . . primum versum attenderet: si esset DICTATOR, CONSUL . .; Rab. Post. 14.

II, 1. nomino: si . . Sullam dictatorem nominasset; leg. agr. III, 6.

2. defero: C. Caesari, dictatori perpetuo, M. Antonium . . . regnum detulisse; Phil. II, 87.

3. ago apud: f. I, 1. multat.

III. magister: cuius tu . . . dictatoris magister equitum fuerasj; Phil. II, 71.

IV. 1. mea: ut eius (regni) omne nomeu propter proximi dictatoris ‖omen . . . proximum dictatorem‖ metum tolleres; Phil. II, 91.

uomen: cum dictatoris nomen . . . funditus ex re publica sustulisset; Phil. I, 4. tu propter unius dictatoris odium nomen dictatoris funditus sustulisti; ib. 32.

odium: f. nomen; Phil. I, 32.

sacrificca: dictatoris Lanuvii stata sacrificia nosse negotii nihil erat; Milo 45.

IV. a: illo ipso die Lanuvii a dictatore Milone prodi flaminem necesse esse; Milo 46. quae (bella) . . . a dictatoribus gesta et confecta sunt; Phil. XI, 17.

dictatorius, dictatorisch: stilus: ne censorium stilum . . . aeque posthac atque illum dictatorium ‖[gladium]‖ pertimescamus: Cluent. 128.

dictatura, Dictatur: I. obsidit: f. II. tollo; Phil. I, 3.

II. cogito: desiuant . . . dictaturas cogitare; Catil. II, 20.

tollo: dictaturam, quae iam vim regiae potestatis obsederat, funditus ex re publica sustulit; Phil. I, 3. diem, quo dictaturam sustnlisti; ib. II, 115. legem . . . de . . dictatura in perpetuum tollenda; ib. V, 10.

III. memoria: propter perpetuae dictaturae recentem memoriam; Phil. I, 4.

nomen: quod dictaturae nomen sustulisti; Phil. I, 32. quod dictaturae nomen in perpetuum de re publica sustulisti; ib. II, 91.

dictio, Rede, Spruch (denuntio, divido, voco ad f. **causa,** IV, 1. dictio; B. I, S. 478): I. est: haec fuudamenta sunt . . .: indicia, iuris dictio . . .; Sest. 98.

respondet: Asiaticae iuris dictioni urbana iuris dictio respondebit; Flacc. 100.

II, 1. attingo: praeturae iuris dictio . . . non attingitur; Flacc. 6.

confero: ut . . . iuris dictionem cum ferro . . . conferatis; Verr. IV, 121.

habeo: quin is venalem in Sicilia iuris dictionem habuerit; Verr. II, 119.

intermitto: iuris dictionem intermitti (oportere); har. resp. 55.

omitto: omitto iuris dictionem . . . contra leges; prov. cons. 6.

2. respondeo: f. I. respondet.

III. in: quis vestrum (istius libidinem) non in ‖ex‖ urbana iuris dictione cognovit? Verr. II, 39. in tam varia iuris dictione tam multa decreta; Flacc. 6.

dictito, oft ſagen, im Munde führen, behaupten: I. **absolut:** 1. aiunt enim te ita dictitare; Verr. III, 151.

2. ut dictitas; Verr. I, 93. ut patroni tui dictitant; ib. V, 155. ut palam dictitas; Vatin. 38. ut dictitabat; Milo 25. ut non nulli conquisitores tui dicitarunt; ib. 67. ut tui familiarissimi dictitant; Phil. II, 42.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** ſ. III. Verr. III, 141. 2. **acc. c. inf.:** dictitat; Phil. V, 32. ita dictitat; Verr. a. pr. 4. „dictitatis“; Phil. XIII, 32. dictitant; Catil. II, 16. dictitabat; Milo 26. boni viri dictitabant; dom. 15. dictitaret; Verr. III, 137. Cluent. 38. **dictitarat:** Verr. III, 132. dictitaris; Vatin. 34. dictitarat homo improbus; Verr. III, 140. dictitasset; Verr. I, 131. Aponium dictitare; Verr. III, 133. eundem .. dictitare; dom. 92. te ... dictitasse; Verr. III, 131.

III. **mit Object:** alqd: id quod dictitas; div. Caec. 52. ut hoc palam dicitet; Verr. a. pr. 8. quod ille dicitat; ib. 28. ut hoc palam iam dicitent; ib. I, 23. haec eum dictitasse; ib. II, 102. id Aponium dictitasse; ib. III, 136. au id, quod Aponius dictitabat, tute de te confiterere ac dictitares? ib. 141. desinant amici eius ea dictitare, quae ..; ib. 144. quae iste in provincia palam dictitabat; ib. V, 176. quod tum Sassia dictitavit; Cluent. 183. quod non nulli dictitant; Milo 21.

dictum, Ausſpruch, Aeußerung: I. **Subject:** cadit: in quo aliquid a poeta dictum cadere in tempus nostrum videretur; Sest. 118.

est: quod ceterorum neque dictum obscurum potest esse; Sex. Rosc. 3. etiam illud video esse dictum, quod ..; Verr. V, 113. Catonis est dictum „pedibus compensari pecuniam“; Flacc. 72. grave est hoc dictum foriasse; Sulla 80. est illud impetritissime dictum de populis ‖ populi ‖ fundis; Balb. 27.

movet: sin te ... aliquod dictum adrogans aut superbum movet; Sulla 25.

potest: f. est; Sex. Rosc. 3. II, 1. dico; Planc. 85.

versantur: in ... reficienda salute communi omnia reperientur P. Sestii facta, dicta, consilia versata; Sest. 15.

videtur: ſ. cadit.

II. **nach Verben:** 1. adiungo: aliquod dictum adiungere de veneno; Cluent. 184.

commemoro: publicanorum in Q. Scaevolam ... aspere et ferociter et libere dicta commemorem? Planc. 33. qui spurce dictum commemorarent; Fr. B. IX, 3.

dico: dictum aliquod iu petitionem tuam dici potuisse; Planc. 85. iu te et in tuos dicta dicere; Phil. II, 42.

perscribo: qui omnia indicum dicta ... perscriberent; Sulla 41.

profero: ut eius ... nullum petulans dictum [in vita] proferatur; Muren. 14.

recito: testium dicta recita; Cluent. 62. multa in equites Romanos cum ex ea oratione asperius dicta recitasset; ib. 140. dictis testium recitatis; Rab. Post. 32.

refero: si ... omnia .. ad eorum voluntatem nostra dicta facta referuntur; Phil. X, 19.

reperio: f. I. versantur.

reprehendo: ne dictum quidem aliquod reprehenderunt; Font. 40.

2. audiens: f. **audio,** I, 2. (7 Bl.) B. I, S. 351, a.

concedo: quod ceterorum ... neque temere dicto concedi (potest); Sex. Rosc. 3.

pareo: „animum adverte ac dicto pare“; Rab. Post. 29.

3. intellego ex: ex ceteris dictis ... Sex. Naevii quivis potest intellegere ..; Quinct. 90.

III. **nach Adjectiven:** 1. cupidus: uter igitur nostrum est cupidior dicti? Planc. 85.

2. similis: estne hoc illi dicto ... Fimbriano simillimum? Sex. Rosc. 34.

IV. **Umfang:** 1. dissimilis: ut isti ... factis dictisque omnibus ... dissimillimus esse ... videar; Verr. III, 5.

obstupescere: homo ... obstupuit hominis improbi dicto; Verr. I, 66.

repugnare: cum ... omnibus dictis atque factis repugnarim et restiterim crudelitati; Rabir. 15.

2. ex: in litibus .. nemo appellabatur nisi ex testium dictis; Rab. Post. 9.

dido, verthun: „dide ac dissice! per me licebit“; Cael. 37.

dies, Tag, Termin, Zeit: I. **absolut:** 1. **Subject:** adfert: dinturni silentii ... finem hodiernus dies attulit; Marcell. 1. dies enim adfert ... magnas saepe clades; Phil. III, 2. si ille dies vitae finem mihi adlaturus esset; ib. VI, 2.

advenit: interea dies advenit, quo die ..; Verr. II, 37.

aufert: ut alter dies amicis istius ... voluntatem defensionis auferret; Verr. I, 20.

anget: an dies anget eius desiderium? prov. cons. 29. ut idem dies non modo iniquissima me invidia liberarit, sed etiam sui victrima populi Romani gratulatione auxerit; Phil. XIV, 16.

cogit: sic deportandi dies praestituta tollere cogebat ex area; Verr. III, 37.

congruunt: quod suos dies mensisque congruere volunt cum solis lunaeque ratione; Verr. II, 129.

coniungit: quos ... hodiernus dies vobiscum ... coniungit; Catil. IV, 15.

consequitur: o nox illa, quam iste est dies consecutus! Flacc. 103. f. **consequor,** I, dies (3 Bl.) B. I, S. 639, a.

deficit: me dies, vox, latera deficiant; Verr. II, 52. dies me citius defecerit, quam nomina; ib. IV, 59. dies iam me deficiat; Cael. 29.

est, sunt: decem dies sunt ante ludos votivos; Verr. a. pr. 31. aut nulli aut perpauci dies ad agendum futuri sunt; ib. dies XXX noudum fuerant; ib. II, 37. istius nomine apud eos diem festum esse; ib. 52. dies is erat legitimus comitiis habendis; ib. 129. ut nullus umquam dies tam magna ... tempestate fuerit quin aliquo tempore eius diei solem homines viderint; ib. V, 26. vetus die, qui dies futurus esset ante diem VI Kal. Novembris; Catil. I, 7. si non minus nobis iucundi ... sunt ei dies, quibus conservamur, quam illi, quibus nascimur; ib. III, 2. eandem .. diem intellego, quam spero aeternam fore, propagatam esse .. ad salutem urbis; ib. 26. quis enim dies fuit ..., quem tu non totum in ista ratione consumpseris? Muren. 46. qui dies (est) ..., cum ego non ex istorum insidiis ... eripiar? ib. 82. ille vero dies qui fuit, cum te ..? dom. 75. ille unus dies, quo die me populus ... honestavit, tantae mihi iucunditati fuit, ut ..; ib. 76. cum ipsis Nonis Sextilibus *idem dies adventus mei fuisset reditusque, qui natalis idem carissimae filiae; Sex. 131. quibus ille dies acerbissimus fuit, qui idem tibi laetissimus; Vatin. 6. unus ille dies mihi quidem immortalitatis iustar fuit; Piso 52. profectionis huius diem illi notum, reditus illius huic ignotum fuisse; Milo 52. si ille dies tibi gloriosissimus, populo Romano gratissimus fuit; Ligar. 37. qui tibi dies ille .. fuit? Phil. II, 90. qui dies ille conlegae tui fuit? ib. 107. num hodiernus dies qui sit ignores? nescis heri quartum in circo diem ludorum Romanorum fuisse? ib. 110. is enim erat dies ..., ut ..; ib. III, 20. recordamini qui dies nudius tertius decimus fuerit; ib. V, 2. qui umquam ... dies laetiores fuerunt? ib. X, 8. gloriosissimum illum D. Bruto futurum diem, quo die ..; ib. XIV, 3. f. V, 2. Zeit; Sest. 53. — improdicta: ne improdicta ‖ in prodicta, al. ‖ die quis accusetur; dom. 45.

exsistunt: si civitati ... exstiterunt dies illi pro festis paene funesti; har. resp. 23.

facit: idem ... dies et victoribus imperii et victis vitae finem facit; Verr. V, 77.

fallit: num me fefellit ... dies? Catil. I, 7. quem ad modum igitur eum dies non fefellit? Milo 45.

frequentat: quos (scribas) cum casu hic dies ad aerarium frequentasset; Catil. IV, 15.

habent: dies festi quid haberent voluptatis; Quir. 3.

incidit: cum in Kalendas Januarias compitaliorum dies incidisset; Piso 8.

inlucescit: hodiernum diem ... ad rem publicam constituendam inluxisse; Rabir. 5. Kalendis Ianuariis, qui dies post obitum ... vestrum rei publicae primus inluxit; Piso 34. iuslucescet aliquando ille dies, cum .. ; Milo 69. quem potes recordari in vita inluxisse tibi diem laetiorem? Phil. I, 30. hic enim dies vobis ... inluxit ..., ut ..; ib. V, 2. quam hesternus dies nobis ... turpis inluxit! ib. VIII. 20. qui hic inluxit dies! mihi quidem ... peroptatus; Fr. A. V, 1 (Piso fr. 1).

iutercedit: dies nondum decem intercesserant, cum ..; Cluent. 28. unus et alter dies intercesserat, cum ..; ib. 72.

lenit: te ... studiis flagrantem ... dies leniet, aetas mitigabit; Muren. 65.

liberat: ſ. anget; Phil. XIV, 16.

mitigat: quam (invidiam) dies mitigavit; Cluent. 81. iam aetas omnia ..., iam dies mitigarit; Cael. 77.

perturbat: dies interimssus ... saepe perturbat omnia; Muren. 35.

proficiunt: hoc dies duodecim profecerunt, ut ..; Phil. V, 5.

prosternit: ut tertius dies sic hominem prosterneret; ut ..; Verr. I, 20.

relinquit: quae ille calamitosus dies reliquerat; Verr. IV, 151.

solet: ſ. II. 1. exspecto; Phil. III, 2.

subest: cum ... dies comitiorum subesset; Milo 42.

venit: postquam ea dies venit; Verr. II, 38. venit tandem concilio de me agendi dies VIII Kalendas Februarias; Sest. 75. cum is dies venisset; Vatin. 35. cum eniusque dies venerit; Planc. 68. cum is dies, quo me adesse iusserat, venisset; Phil. V, 20. ‖ cum ‖ ex promulgatione trinundinum dies ad ferendum ... venisset; Fr. B. VI, 32.

versatur: versantur ante oculos omnia: dies ille, quo cum ego Hennam venissem ..; Verr. IV, 110.

videtur: quam dissimilis hic dies illi tempori videbatur! Verr. IV, 77.

volnerant: nisi vero aut ille dies, ‖iu‖ quo Ti. Gracchus est caesus, aut ille, quo Gaius, aut quo ‖aut‖ arma Saturniui *oppressa sunt*, ... rem publicam tamen non volneraruut; Milo 14.

2. **Ausruf:** ecce: ecce Dolabellae comitiorum dies; Phil. II, 82.

o: o miserum et infelicem diem, quo consul .... P. Sulla renuntiatus est! Sulla 91. o diem illum ... funestum senatui! Sest. 72. o reliquos omnis dies noctisque eas, quibus iste ... Tessalonicam me ... perduxit! Planc. 99.

3. **ohne Verbindung:** dies unus, alter, plures: non refert; Verr. IV, 66. utrum „diem tertium“ an „perendinum“ ... dici oporteret; Muren. 27.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** addo: an supplicationes addendo diem coutamiuari passus es? Phil. II, 110.

adfero: quo uon attuleris istum tecum diem; Verr. II, 52.

adsequor: Habonius istam diem quo modo adsequitur? Verr. I, 149.

agito: ſ. **agito,** dies (3 St.) B. I, S. 154, a.

ago: ſ. **ago,** II. diem (4 St.) B. I, S. 159, a.

amitto: nos amissos tot dies rei gerendae queremur; Phil. VI, 9.

antepono: hunc ... diem tuis maximis ... gratulationibus iure antepones; Marcell. 11. unum illum diem, quo in aede Telluris senatus fuit, non omnibus his mensibus anteponis? Phil. I, 31.

appello: quem ego diem vere natalem huius urbis aut certe salutarem appellare possum; Flacc. 102.

andio: quorum nobis etiam dies natales audiendi sunt; Phil. II, 14.

aufero: Quinctius a Scapplis paucos dies aufert; Quinct. 20. hi ludi dies quindecim auferent; Verr. a. pr. 31.

celebro: ſ. **celebro,** dies (3 St.) B. I, S. 486, b.

confero: ut tuum laetissimum diem cum tristissimo meo conferam; Piso 33.

consequor: quae (nox) consecuta est posterum diem nonarum Novembrium; Sulla 52.

constituo: ſ. **constituo,** III. diem (4 St.) IV. diem. B. I, S. 657, b. — consumo: ſ. **consumo,** II. diem (3 St.) B. I, S. 681, b.

debeo: quem illi diem festum cum recentibus beneficiis C. Marcelli debitum reddebant, tum generi .... Marcellorum ... tribuebant; Verr. II, 51.

defendo: hunc unum diem, unum inquam, hodiernum diem ... defende; Phil. II, 112.

denuntio: neque tanto ante exsilii ac fati diem rei publicae denuntiavisset; Catil. III, 17.

dico: quid (dicam) eos dies, qui ..? Piso 51. ſ. **dico,** III. diem (15 St.) S. 103, a.

differo: iste omnibus dicis diem distulit; Verr. II, 38.

edico: non proscripta neque edicta die; Verr. I, 141.

ediscо: qui ... singulis diebus ediscendis fastos populo proposuerit; Muren. 25.

effugio: si illum diem effugisset; Verr. II, 37.

eximo: ut ... eximant unum aliquem diem aut summum biduum ex mense, quos illi exaeresimos dies nominant; Verr. II, 129. eximi iubet non diem ex meuse, sed ..; ib. neque dies de fastis eximere (voluit); ib. 132. non vereor ne dicendo dies eximatur; Tull. 6.

exopto: hunc igitur diem campi speratum atque exoptatum sibi proponens; Milo 43.

exspecto: certus autem dies non ut sacrificiis ‖ sacrificii ‖, sic consiliis ‖ consilii ‖ exspectari solet; Phil. III, 2. huuc ego diem exspectans; ib. 33. hunc diem non exspectabant; ib. V, 1.

habeo: etiam si ... vacuos .. dies habuissemus; Verr. a. pr. 56.

impertio: Syracusanos unum diem festum Marcellis impertire noluisti; Verr. II, 51.

instituo: omitto Etruriae festos et actos et institutos dies; Milo 98.

intermitto: ut ter ante magistratus accuset intermissa die quam ..; dom. 45. si ex eo tempore dies nullus intermissus esset; Phil. V, 30. ſ. I, 1. perturbat.

interpono: prope XL diebus interpositis; Verr. a. pr. 31. [quadraginta diebus interpositis]; ib. 54. his ludorum diebus interpositis; ib. I, 20.

invenio: invenitur dies profectionis; Quinct. 57.

malo: acerbissimum eius supremum diem malim quam L. Cinnae dominatum; Phil. I, 34.

mando: ut eum diem memoriae mandetis; Quinct. 24.

memini: meministis illum diem, cum ..; Sest. 62.

nomino: ſ. eximo; Verr. II, 129.

numero: hunc diem iam ne numerat quidem; Verr. a. pr. 31.

obeo: diem edicti obire neglexit; Phil. III, 20.

observo: ipse in tuo redemptore nullam certam diem observares; Verr. III, 16.

omitto: omitto epulum popnli Romani, festum diem; Vatiu. 31.

paciscor: cui sciam pactam ... cum Manlio diem; Catil. I, 24.

persequor: persequere continentis his funeribus dies; Piso 11.

peto: a me nominis eius, quod infitiatus esset, diem petivit; Quinct. 75. a quibus etiam dies, tamquam a Chaldaeis, petebantur; Muren. 25.

pono: pone ante oculos diem; Deiot. 20.

postulo: cum ego diem inquirendi in Siciliam

pereximuam postulavissem, invenit iste qui sibi in Achaiam biduo breviorem diem postularet; Verr. a. pr. 6. qui, cum ego mihi c et x dies solos in Siciliam postulassem, c et vnt sibi in Achaiam postularet; ib. I, 30. quam diem testium postularet; Scaur. 23.

praefinio: quae dies in lege praefinita est; Sex. Rosc. 130. exiguam diem praefinire operi, qua ceteros ab negotio excluderes; Verr. III, 16. praefinit enim successori diem; prov. cons. 36.

praestituo: diem praestituit operi faciundo Kalendas Decembris; Verr. I, 148. f. I, 1. cogit.

praetereo: querellam praeteritorum dierum sustulit oratio consulum; Phil. V, 1. praetereo illum ... paene acerbum et luctuosum populo Romano diem! Fr. 8. VIII, 19.

prodico: ut ... quarta sit accusatio trinum nundinum prodicta die, qua die ..; dom. 45.

propago: f. I, 1. est; Catil. III, 26.

propono: f. exopto.

prorogo: ut dies sibi prorogaretur; Verr. I, 98. paucis tibi ad solveudum propter inopiam tuam prorogatis diebus; Phil. II, 74.

proscribo: f. edico.

recordor: recordare .. illum ... diem, quo dictaturam sustulisti; Phil. II, 115.

recupero: f. tollo; Verr. IV, 151. — reddo: f. debeo.

relinquo: quem diem ille ... numquam reliquisset; Milo 45.

repono: praeclarum diem illis reposuisti, Verria ut agerent; Verr. II, 52.

spero: f. exopto.

sumo: dies ex utriusque commodo sumitur; Caecin. 20. quod videtis bos quasi sumptos dies ad labefactandam illius diguitatem; Rab. Post. 44. sume diem, vide qui te inauguret; Phil. II, 110.

teneo: non mihi etiam illum diem memoria tenebant, cum ...; Verr. IV, 77.

tollo: ut dies xxxv ‖xlv‖ inter biuos ludos tollerentur, per quos solos iudicium fieri posset; Verr. II, 130. ut ... eius .. familiae dies festos tollerent, per quam ceteros quoque festos dies recuperarant; ib. IV, 151. si qua res illum diem aut auspiciis aut excusatione sustulit; dom. 45. sustulit illum diem fortuna populi Romani; Phil. II, 88.

tribuo: ut quintus praeterea dies Caesari tribueretur; Phil. II, 110. f. debeo.

video, vito: si quam diem ... in cautione viderunt ..., in eam diem ego, cum potuissem vitare, incidissem; Verr. I, 31.

voco: qui illo die Romae fuerit, quem tu diem in iudicium vocas; Rabir. 31.

2. **mit Präpositionen:** defero ad: „(pecuniam) delatam ad nos ... ad eius dies festos"; Flacc. 55.

differo in: „in posterum ... diem distulit"; Deiot. 21.

dissentio a: tam valde reliquum tempus ab illo uno die dissensisse; Phil. I, 5.

erumpo in: omnia ... in hos dies ... erumpunt; Muren. 81.

incido in: f. 1. video.

proscribo in: ut ... in eum diem ‖in eo die, eo die‖ Kalendas Martias proscribi iuberet; Verr. II. 129.

reservo in: cur ... praesentis fraudis poenas in diem reservatis? Cael. 59.

sum pro: nonne tibi nox erat pro die? Piso 53.

vivo de, in: cum perditissimis latronibus non solum de die, sed etiam in diem vivere; Phil. II, 87.

utor ad: (vas,) quo solitus esset uti ad festos dies; Verr. IV, 32.

III. **nach Adjectiv:** longus: Cephaloeditani decrerunt intercalarium xxxv ‖xlv‖ dies longum; Verr. II, 130.

IV. **nach Substantiven:** brevitas: diei brevitas conviviis ... continebatur; Verr. V, 26.

celebritas: spoliatus illius supremi diei celebritate; Milo 86.

cumulus: ille cumulus dierum hominis est dignitati tributus; prov. cons. 26.

epulae: quid ego illorum dierum epulas ... praedicem? Piso 22.

exitum: expectans huius exitum diei; Catil. IV, 3.

fama: quo non illius diei fama pervaserit; imp. Pomp. 44.

gratulatio: mihi populus ... non unius diei gratulationem ... donavit; Piso 7.

hora: hora fortasse sexta diei; dom. 41. cum hora diei decima fere ad saxa Rubra venisset; Phil. II, 77.

iter: ab urbe dierum iter afuerunt complurium ‖ad urbem dierum fuerit iter complurium, al.‖; Fr. B. VI, 41.

memoria: nullum monumentum laudis postulo praeterquam huius diei memoriam sempiternam; Catil. III, 26. neque illius diei memoriam perhorrescit; Phil. XIII, 31.

mens: si illius diei mentem servare potuisses; Phil. II, 90.

metus: iidcirco ... Italiam multorum dierum metu perturbasti? Phil. II, 77.

molestia: paucorum dierum molestiam devorate; Phil. VI, 17.

numerus: numerus dierum Caesaris ipsius laudi ... concessus est; prov. cons. 27. C. Caesarem senatus ... ornavit .. numero dierum novo ‖ novem‖; Balb. 61. ut (senatus) eos ... novis honoribus adiciat et numero dierum et genere verborum; Piso 45. augebo omnino numerum dierum; Phil. XIV, 11.

oratio: f. II, 1. praetereo; Phil. V, 1.

pars: praetor ... in hac officina maiorem partem diei ... sedere solebat; Verr. IV, 54.

poenae: equites .. Romanos daturos illius diei ‖dies‖ poenas; Sest. 28.

possessio: retinete istam possessionem ... festorum dierum; leg. agr. II, 71.

ratio: dierum ratione pervolgata; Muren. 25.

spatium: erat spatium dierum fere triginta ante Kalendas Decembris; Verr. II, 96.

supplicatio: supplicationem quindecim dierum decrevi sententia mea: rei publicae satis erat tot dierum quot C. Mario; prov. cons. 26. ego, quo consule referente primum decem dierum est supplicatio decreta Cn. Pompeio; ib. 27. cum supplicationem dierum decem decrevistis; ib. „quid est .. quod te supplicationes totiens iam decretae tot dierum tanto opere delectent?" Piso 59. decerno ... quinquagiuta dierum supplicationes; Phil. XIV, 28.

tempus: f. I, 1. est; Verr. V, 26.

via: video quot dierum via sit; Verr. III, 191. cum .. abessent aliquot dierum viam; Planc. 98. venisse eam tibi tot dierum via gratulatum; Phil. II, 61.

virtutes: unius .. diei quot ... virtutes ... fuerunt? Phil. XIV, 25.

vox: ut ... huius .. diei vocem testem ... relinquerem meae ... voluntatis; Phil. I, 10.

V. **Umstand:** 1. **Accusativ:** Acti: Romae dies xxx fere Quinctius commoratur; Quinct. 28. quoius ex edicto praetoris bona dies xxx possessa sint; ib. 30. si bona sua ex edicto P. Burrieni praetoris dies xxx possessa non essent; ib. qui (scrupulus) se dies noctisque stimulat; Sex. Rosc. 6. Furiae, quae dies noctisque parentum poenas a conscleratissimis filiis repetaut; ib. 67. qui tum armati dies noctisque concursabant; ib. 81. quae te noctis diesque commoneant ..; Verr. a. pr. 52. qui tot dies tacuisset; ib. V, 73. hic dies aestivos [iam continuos] populi Romani praetor ... sic vixit, ut ..; ib. 81. uxorem eius parum poterat animo soluto ... tot in acta dies secum habere; ib. 82. Cleomenes ... totos dies in litore ... perpotabat; ib. 87. tot dies continuos, per quos num-

quam visus esset, ubi fuisset; ib. 94. praetore tot dies cum mulierculis perpotante; ib. 100. cum lacrimans in carcere mater noctis diesque adsideret; ib. 112. dies continuos compluris in litore ... iacuisti; ib. 137. qui dies totos .. vim fieri vetat; Caecin. 36. cum ... ibidem diem posterum commoraretur; Cluent. 37. cum unum iam et alterum diem desideraretur; ib. 38. pancos dies exspectasset Quinctius; ib. 90. cum ... paucos dies ex subsortitione sedisset; ib. 103. illum ... aliquot dies aegrotasse; ib. 168. in quo (loco) non ... dies omnis atque noctis ... mater de pernicie filii cogitaret; ib. 190. quos ... huius exspectatio iudicii dies noctisque sollicitat; ib. 195. cum huius causa dies noctisque vigilaret; ib. 198. qui paulo ante diem noctemque tribunicium nomen horrebant; leg. agr. II, 68. quamquam me vester honos vigilare dies atque noctis ... iubet; ib. 77. num unum diem postea L. Saturninum ... rei publicae poena remorata est? at nos vicesimum iam diem patimur hebescere aciem horum auctoritatis; Catil. I, 4. ut suos necessarios [candidatos] adsectentur totos dies; Muren. 70. audite consulem ... totos dies atque noctis de re publica cogitantem! ib. 78. re multos dies promulgata; Flacc. 15. lex dies fuit proposita paucos; Sulla 65. quae (virtus) noctis ac dies animum gloriae stimulis concitat; Arch. 29. qui dies totos de officio ... disserunt; sen. 14. cum in nihil aliud dies et noctis nisi de salute mea cogitares; dom. 30. hominem dies atque noctis de laude ... cogitantem; Vatin. 26. quod ... iacuisti maerens aliquot dies; Piso 89. si viginti quiessem dies; Planc. 90. hi centum dies penes accusatorem cum fuissent; Milo 60. equidem de te dies noctisque cogitans; Marcell. 22. haec ille ... dies noctisque cogitans; Deiot. 38. si ab urbe plus quam decem dies afuisset; Phil. II, 31. tot dies in aliena villa declamasti? ib. 42. totos dies potabatur; ib. 67. quam multos dies in ea villa turpissime es perbacchatus! ib. 104. quae est autem vita dies et noctis timere a suis? ib. 116. ipse interea xvii dies de me ... declamitavit; ib. V, 19. an ego .. non dies noctisque de vestra libertate ... cogitem? ib. VI, 17. cum .. dies et noctis omnia nos undique fata circumstent; ib. X, 20. meas .. anris dies noctisque omnium praeceptis ... patuisse; ib. XIV, 20.

2. **Abl**ativ**e**: **d**efinire: neque aequum est tempore et die memoriam beneficii definire; Quir. 23.

excludere: cum die ceteros redemptores exclusisset; Verr. I, 150. f. II, 1. praefinio; Verr. III, 16.

longior: non numquam uno die longiorem mensem faciunt aut biduo; Verr. II, 129.

Zeit: quod hesterno die fecerunt; Quinct. 33. quo die vadimonium istuc factum esse diceres; ib. 57. quo die Roma in Galliam profectus sit; ib. bona postnlas ut ex edicto possidere liceat. quo die? ib. 79. de saltu deicitur Quinctius quo die? ib. quod uno die transigi posset; ib. 85. quo die hunc sibi promisisse dicat, eo die ne Romae quidem eum fuisse; ib. 86. quo die ad te iudicem venimus, eodem die illorum minas neglegere coepimus; ib. 92. stipulatus es? ubi? quo die? Qu. Rosc. 13. quo die citato reo mihi dicendum sit; div. Caec. 41. ego Siciliam totam quinquaginta diebus sic obii, nt ..; Verr. a. pr. 6. repente, his diebus paucis, comitiis consularibus factis; ib. 17. illis ipsis diebus ... nuntiatur mihi ..; ib. 21. quo quidem die primum ... consedisti; ib. I, 19. primo die testium tanto numero citato; ib. 20. reliquis diebus his criminibus ... sic obrutus ... est, ut ..; ib. quod a nobis IX solis diebus prima actio ... transacta sit; ib. 156. quo die Siciliam tetigit; ib. II, 19. quo die sese ... dicas sortiturum ... edixerat; ib. 37. non posse eo die sortiri, quod lex Rupilia vetaret diebus XXX sortiri dicam quibus scripta esset; ib. eo die nihil actum est; ib. 41. quo die mihi Messanae praesto essent; ib. 65. res illo die non peroratur; ib. 70. quin iste ... illo die rem illam quaesiturus non esset; ib. 72. eo die transigi nihil potuit; ib. 96. quo die iste, ut Syracusis Sthenius adesset, edixerat; ib. quo die ... esse oporteret Iidus Ianuarias; ib. 129. minus XXX diebus Metellus totam triennii praeturam tuam rescidisset; ib. 140. quo die est ei nuntiatum ..; ib III, 129. eo die, quo insseris, deportabunt; ib. 192. illud argentum se paucis illis diebus misisse Lilybaeum; ib. IV, 39. quam (laudationem) se ... paucis illis diebus decresse dicebant; ib. 140. quo quidem die nihil aegrius factum est ..; ib. 146. quod eo ipso die Syracusae a Marcello captae esse dicuntur; ib. 151. qui visus multis diebus non esset; ib. V, 86. postea quam ... classis est .. Pachynum quinto die ... appulsa; ib. 87. agi nihil ... toto die, nisi ..; ib. 101. hoc quinto decimo die crimen esse natum; ib. 106. te ... superioribus .. diebus omnibus in litore ... perpotasse; ib. 131. quo quisque die datus in custodiam, quo mortuus, quo necatus sit; ib. 147. eo .. ipso die casu Messanam Verres venit; ib. 160. quo die populo Romano tribuni plebi restituti sunt; ib. 175. alterius (rei) ego vobis hodierno die causam .. auferam; Caecin. 9. illis paucis diebus ... denuntiat ..; ib. 19. quo die in rem praesentem veniretur; ib. 20. qui uno die ... civis Romanos necandos ... denotavit; imp. Pomp. 7. undequinquagesimo die totam ... Ciliciam adiunxit; ib. 35. quo die a vobis maritimo bello praepositus est; ib. 44. hodierno enim die ... criminis diluendi potestas est data; Cluent. 8. eis diebus paucis est mortua; ib. 22. quod facere nisi festis diebus antea non solebat; ib. 27. eo ipso die puer ... combustus est; ib. eo die, quo postremum Asuvius vivus erat, Avillium cum eo fuisse; ib. 38. venenum diebus paucis comparatur; ib. 47. nt hodierno die primum causa illa defensa sit, hodierno die primum veritas vocem contra invidiam ... miserit; ib. 88. paucis enim diebus illis et ipse privatus est factus et ..; ib. 108. quod autem tempus veneni dandi illi die? ib. 167. nego illum adulescentem ... omnino illo die esse mortuum; ib. 168. dicitur ... pancis diebus esse mortuus; ib. 175. quaestio illo die ... dimissa est; ib. 176. qualis vos hodierno [hodierna]] die ... praebuistis; leg. agr. II, 103. qui illo die Romae fuerit; Rabir. 31. fore in armis certo die ... C. Manlium; Catil. I, 7. te illo ipso die meis praesidiis circumclusum; ib. patefeci in senatu hesterno die; ib. II, 6. ut hesterno die ... senatum ... convocavi; ib. 12. rem publicam ... hodierno die ... conservatam ... videtis; ib. III, 1. hesterno die ... praetores ... ad me vocavi; ib. 5. cum hodierno die mane per forum ... coninrati ... decurrentur; ib. 21. hesterno die praemia legatis Allobrogum ... dedistis; ib. IV, 5. indices hesterno die maximis praemiis adfecit; ib. 10. quae vos statueritis hodierno die; ib. 14. de fortunis omninm ... hodierno die vobis iudicandum est; ib. 18. id quod in civili causa hodierno die primum videmus; ib. 19. id ne ... cogitari .. possit a civibus, hodierno die providendum est; ib. quae precatus ... sum ... illo die, quo L. Murenam consulem renuntiavi, Muren. 1. ne postero die comitia haberentur; ib. 51. quem cum supremo eius die Maximus laudaret; ib. 75. tricesimo die vix deferuntur (tabulae); Flacc. 21. si sexaginta diebus apud praetorem essent professi; Arch. 7. quo quidem die cum ccccxvi senatores essetis; sen. 26. illo die cum rem publicam ... conservatam ... iudicassetis; ib. ut eadem ... in contione postero die diceretur; ib. quid denique illo die, quem ..? ib. 27. quo die nos comitiis centuriatis ... arcessivit in patriam; ib. quo die quis civis fuit qui ..? ib. 28. hodierno .. die ... gratias esse agendas ib. 31. eo die confecta res esset; Quir. 12. vobis hodierno die constituendum est ..; dom. 2. „in Capitolium intrare turbulento illo die

non debuisti"; ib. 5. quae (sententia) erat superioribus diebus agitata in senatu; ib. 9. subito illo ipso die ... vilitas consecuta est; ib. 14. quo die de te lex curiata lata esse dicatur; ib. 39. hunc consulem illo ipso die contendo servasse de caelo; ib. hora nona illo ipso die tu es adoptatus; ib. 41. prodicta die, qua die iudicium sit futurum; ib. 45. dies, quo die me populus ... honestavit; ib. 76. se illo die .. Romae non fuisse; ib. 79. quem (populum) illo clarissimo die .. vidisti; ib. 90. qui paucis illis diebus in conlegium venerat; ib. 118. hesterno die ... putavi mihi reprimendam esse P. Clodii .. impudentiam; har. resp. 1. qui hesterno die dolore me elatum ... longius .. progressum arbitrabantur; ib. 3. In Clodium .. non est hodie maius odium quam illo die fuit, cum ..; ib. 4. eius conatum refutabo, velut hesterno die; ib. 7. postero die frequentissimus senatus ... statuit ..; ib. 13. vidi enim besterno die quondam murmurantem; ib. 17. ni tu Megalesia illo die spectare voluisses; ib. 22. qui tum extremis diebus consulatus mei res eas, quas gesseram, vexare cupiebaut; Sest. 11. ut omnibus fastis diebus legem ferri liceret; ib. 33. expouam .. hodierno die ... rationem facti ... mei; ib. 36. illo ipso die, qui mihi funcstus fuit, omnibus bonis luctuosus ... — illo, inquam, ipso die, dic dico? immo hora ... Pisoni provincia rogata est; ib. 53. illc se adfirmare postero die moram nullam esse facturum; ib. 74. quietus eo die Sestius; ib. 75. nihil ... hoc ipso turbuleutissimo die crimiuamini Sestium; ib. 77. caedem .. tantam .. nisi forte illo Cinnano atque Octaviano die, quis umquam iu foro vidit? ib. num illo die (cum praesidio) fuerit; ib. 78. si illo die ... effcciisset; ib. 81. cum illis ipsis diebus dc me actum iri putaretur; ib. 125. si diebus quinquc, quibus agi de me potuisset, non esset actum; ib. 129. quid tanto opere deliqui illo die? ib. 145. Cornelium consulem illo die dixisse; Vatin. 5. quod co die scires de caelo esse servatum; ib. 15. ut adessc̃s die triccusimo; ib. 33. quod diebus festis ludisque publicis ... hoc iudicium exerceatur; Cael. 1. qua iu civitatc paucis his diebus Sex. Clodius absolutus est. ‖sit‖; ib. 78. alterum ... necesse est paucis diebus paeniteat audere; prov. cons. 15. quo die censor est factus; ib. 29. quae fuerit hesterno die Cu. Pompei gravitas in dicendo; Balb. 2. quod hesterno die dixit ipse; ib. 5. quos quidem hesterno die Cu. Pompeius ... secum ... contendere iubebat; ib. 59. quis to illis diebus sobrium ... vidit? Piso 22. me cousequentibus diebus in ea ipsa domo ... parcs cousciipdi conlocavcrunt; ib. 52. se quae deberemus postero die pcrsoluturum; ib. 93. (causa) disputata hesterno die copiosissime a Q. Hortensio; Planc. 37. diebus eis ... decedens e provincia; ib. 65. quo die Roma exisscm; ib. in quo (libro) ... Socrates illo ipso die, quo erat ei moriundum, permulta disputat; Scaur. c. 3, 5. 4. eis ‖his‖ ipsis diebus hostem persequi, cum ... Rab. Post. 42. de forensis hodierno die dccertari; Milo 3. [quae (contio) illo ipso die habita est;] ib. 27. cum in senatu fuisset eo die; ib. 28. si quidem eo die Romam venturus erat; ib. potuitnc illo die (iure se ulcisci), cum ..? ib. 38. vidit necesse esse Miloni proficisci Lanuvium illo ipso quo est profectus die: itaque antevertit . at quo die? quo ... fuit insanissima contio; ib. 45. Milonem fore eo die in via; ib. illo ipso die ... prodi flaminem necesse esse; ib. 46. P. Clodium illo die in Albano mansurum fuisse; ib. qui Clodium negant eo die Romam ... fuisse redituruin; ib. 47. illo die ... devertit Clodius ad Albanum; ib. 51. si Romam illo die reverri vellet; ib. hunc prae se tulisse illo die Roma exiturum, illum eo die se dissimulasse redituruin; ib. 52. hoc .. ipso die, si quae vis est parata ..., deposco; ib. 100. fructum omnis ante actao vitae hodierno die maximum cepit; Marcell. 3. quam (laudem) hodierno die consecutus es; ib. 4. hodierno vero die te ipsum vicisti; ib. 12. hodierno die sententiam tuam ... importaturam esse regibus .. incolumem famam; Deiot. 43. cur in senatum [hesterno die] tam accrbc cogerer; Phil. I, 11. quo senatus die laetior? quo populus Romauus? ib. 32. proximo, altero, tcrtio, denique reliquis consecutis diebus non intermittebas quasi donum aliquod cotidie adferre rei publicae; ib. quonam modo illa tam multa quam paucis ... diebus effuderi; ib. 66. horum paucis diebus nihil erat; ib. „alio die" inquit; ib. 83. cum „alio die" dixeris; ib. 84. quae formido praeclaro illo die! ib. 88. ncque te illo die neque postero vidi; ib. 89. reliquis diebus in Capitolio praeclara senatus consulta fecisti; ib. 91. si .. Kaleudae Ianuariae fuisseut eo die, quo primum ex urbe fugit Autonius; ib. III, 2. cui .. hodierno die ... tribuenda est auctoritas, ut .. ib. 5. eorum .. commoda ... curae uobis fore hodierno die; ib. 7. quo .. ille die ... ebrius est contionatus .... eo die se ... libertate abdicavit; ib. 12. qui foedo illo et flagitioso die .. quid pati ... posset ... ostendit; ib. eo die ipsc nou adfuit; ib. 19. praeclara senatus consulta illo ipso die vespertina; ib. 24. hodierno die ... in possessionem libertatis pedem ponimus; ib. 28. hodicruo euim die ... fundamenta iacta sunt reliquarum actiouum; ib. IV, 1. hauc igitur dubitationem ... senatus hodierno die sustulit; ib. 2. quas (copias) pancis diebus novi consules comparabunt; ib. 12. hodierno .. die ... ad spem libertatis exarsimus; ib. 16. illo die ... ca constituistis, ut ..; ib. V, 2. quo die ... caedis initium fecisset a me; ib. 20. cum ... paucis diebus exercitum fecit; ib. 23. eodem .. die ... factum eius conlaudastis; ib. 28. quid igitur illo die aliud egistis uisi ut ..? ib. 29. quo die primum convocati sumus; ib. 30. maximum .. signum illo die dedit voluntatis; ib. 38. quae vix hodierno die consequentia sint? ib. 39. die primum .. fuudameuta suut iacta rei publicae; ib. VI, 2. hodierno .. die ... remissior senatus fuit; ib. 3. miuus hodierno die contendi; ib. 16. confusius hesterno die est acta res; ib. VIII. 1. omnes illo die ... arma sumpserunt; ib. 15. hic hesterno die seuteutias vestras iu codicillos ... referebat; ib. 28. uti ... consules ... primo quoque die ad senatum rcferaut; ib. 33. placere eum quam amplissimc supremo suo die efferri; ib. IX, 16. hodierno die senatum te habituruin; ib. X, 1. hunc eis ipsis ludorum diebus videbam ..; ib. 8. Dolabella hesterno die hoste decreto; ib. XI, 16. ut eodem die reverterer; ib. XII, 24. co ... ipso die innumerabilia senatus consulta fecit; ib. XIII, 19. paucis diebus ... in hortos paternos immigrabit; ib. 34. quo die ... redicrimus; ib. XIV, 3. cum hesterno die ... me ... populus Romanus iu Capitolium domo tulerit; ib. 12. uuo die locis pluribus res publica est conservata; ib. 28. qui hesterno die me esse dignum cousulatu negabas; Fr. B. VIII, 6, f. ante; Piso 55. — I, 1. est; Catil. III, 2. improbitata. venit; Phil. V, 20. versatur. volnerant. 2. o; Sulla 91. Planc. 99. — II, 1. antcpono; Phil. I, 31. recordor. — V, 3. ex; Phil. I, 1.

abhinc: comitiis iam abhinc diebus triginta factis; Verr. II, 130.

ante: Sex. Naevium diebus compluribus ante in possessionem mississe, quam postularet ..; Quinct. 88. Herodotus cum Roma revertitur, diebus ... quindecim ante comitia; Verr. II, 130. ut Catiliua paucis ante diebus erupit ex urbe; Catil. III, 3. cum ... paucis diebus ante Catoni ... respondisset ..; Muren. 51. quam (imaginem) paucis ante diebus laureatam ... conspexit; ib. 88. quibus in locis paucis ante diebus factum esse consulem Murenam nuntii ... celebrarant; ib. 89. cum volgo essent et illo ipso et multis ante diebus admoniti; Piso 55. fecerat enim hoc ... L. Piso xxx diebus ante; Phil. V, 19.

post: ut ... qnadragesimo post die responderes; Verr. I, 30. cnm ... ille vir ... tertio die post quam in curia ... floruisset, ... eriperetur; Cael. 59. liberatus periculo caedis paucis post diebus senatus; Phil. I, 5. malui viginti diebus post sententiam meam laudari; ib. VI, 16. Cassii classis paucis post diebus consequebatur; ib. X, 8.

3. **mit Präpositionen:** ad: quam ad diem proscriptiones ... fiant; Sex. Rosc. 128. ex ea die ad hanc diem quae fecisti; Verr. I, 34. quando illa frumentum, quod diceret, non ad diem dedit? ib. II, 5. ut ad eum diem, quae sacris epulisque opus esseut, in compluris annos locarentur; ib. 52. si ego ad diem non adfuissem; ib. 99. Caecina cum amicis ad diem venit; Caecin. 20. cum ad constitutam diem tempusque venisset; ib. 32. vester honos ad mei temporis diem petitus; leg. agr. II, 3. si Catilina in urbe ad hanc diem remansisset; Catil. III, 17. ut ad illam diem .. pari studio convenirent; sen. 27. quibus (sententiis) ad hanc diem viximus; Phil. II, 19. ad illum diem Memmius erat Memmius; Fr. C. 23. — usque ad: id (signum) ... usque ad hanc diem integrum ... servatum est; Verr. IV, 130. eos usque ad hanc diem retinere illam immanem ... consuetudinem; Font. 31.

ante: Roma egreditur ante diem II Kalend. Februarias Quinctius; Quint. 24. „dic, Naevi, diem.“ „ante diem v Kalend. intercalaris; ib. 79. meministine me ante diem XII Kalendas Novembris dicere ..? Catil. I, 7. qui dies futurus esset ante diem VI Kal. Novembris; ib. ut ... ante honiscrnum diem (signum non) coulocaretur; ib. III, 20. quo pervenire ante certam diem non licebit; prov. cons. 37. iter ... necessarium ante diem XIII Kalendas Februarias Miloni esse; Milo 27. crimen ... ante hunc diem non audium; Ligar. I. ut adesset senatus frequens a. d. VIII Kalendas Decembris; Phil. III, 19. adesse in senatum iussit a. d. XII Kalendas Octobris; ib. V, 19. ante diem XIII Kalendas Ianuarias decretis vestris cum concidistis; ib. 28. quod a. d. XIII Kalendas Ian. D. Bruto ... tribuistis; ib. X, 23. me ante diem XIII Kalendas Ianuarias principem revocaudae libertatis fuisse; ib. XIV, 19. — in ante: caedem te optimatium contulisse in ante diem V Kalendas Novembris; Catil. I, 7. diem edicti obire neglexit: in ante diem IV Kalendas Decembris distulit; Phil. III, 20.

ex: domum ex hac die biduo ante conduxerat; Piso 61. nec a re pnblica deiciebam oculos ex eo die, quo in aedem Telluris convocati sumus; Phil. I, 1. ex illo die recordamini eius usque ad Idus Martias consulatum; ib. II, 82. f. ad; Verr. I, 34.

in: crescit in dies singulos hostium uumerus; Catil. I, 5. tanto hic magis in dies convalescebat; Milo 25. cum ... in dies malum cresceret; Phil. IV, 3. ut in hodiernum diem vestitus mntetur; ib. XIV, 2. f. ante.

per: hunc per hosce dies sermonem volgi ... fuisse; Verr. I, 1. cum per eos ipsos dies, per quos causam Dio diceret, reperiretur pecunias sumpsisse mutuas; ib. 28. ut eum per illos dies nemo extra illum locum videre posset; ib. V, 30. per hos dies ... non offendebantur homines; ib. 31. nbi iste per eos dies ... castra luxuriae conlocarat; ib. 96. te per eos dies nemo tuae domi convenire ... potuit; ib. 137. per quos dies lunium accubuit; Cluent. 108. ludi per decem dies facti sunt; Catil. III, 20. qui ad triumphum per eos dies venerat; Muren. 69. quae ego per hos dies in senatu de re publica sensi; dom. 3. per uos (dies) senatum haberi liceret; Sest. 74. quod idem intellegebam per hos dies mi cuique vestrum videri; Phil. V, 1. per hos dies crebcrrimum fuisse sermonem ..; ib. XIV, 14. ut ... supplicationes per dies quinquaginta ad omnia pulvinaria constitnat; ib. 37. f. 1. Verr. V, 94. — II, 1. tollo; Verr. II, 130.

post: postulaturus eras. quando? post dies XXX; Quinct. 82. qua re (bona) aliquanto post eam diem venierint; Sex. Rosc. 130. ut hanc Heraclii diem sortiri post dies XXX ex lege posset; Verr. II, 38. post diem tertium gesta res est quam dixerat; Milo 44. post diem tertium veni in aedem Telluris; Phil. II, 89.

differo, aufſchieben, verzögern, ſich unterſcheiden, verſchieden ſein: I. **intranſitiv:** alqs: equidem ... statui tameu a vobis ... non differre vestitu; Phil. VIII, 32.

alqd: vide quid differat inter meam opinionem ac tuam; Div. Caec. 61. hoc quam habet vim, ut ... ex aliqua parte differre videatur, utrum ..? Caecin. 39. quid hoc ab illo differt? ib. quod etiam si verbo differre videbitur; ib. 59.

adventus: ut ... ipsorum adventus in urbis sociorum non multum ab hostili expuguatione differunt; imp. Pomp. 13.

ager: quasi vero paulum differat ager Campanus a Stellati; leg. agr. II, 85.

res: proinde quasi ... ea res ... et ea ... inter se genere iniuriae ... differat; Verr. III, 203.

II. **tranſitiv:** 1. **abſolut:** quo in reo ... qui distulit cantus ... existimatur; Cluent. 108. „in posterum .. diem distulit“; Deiot. 21. in ante diem IV Kalendas Decembris distulit; Phil. III, 20.

2. **mit Object:** alqd: te id ... ad crudelitatis tempus distnisse; Vatin. 28.

bellum: quid est aliud ... differre bellum? Phil. XII, 13.

diem: iste omnibus dicis diem distulit; Verr. II, 38.

boram: ut differri iam hora nou possit; Phil. VI, 19.

praeturam: * tuamque praeturam nou tuo more differas; Fr. B. XV, III, 4.

rem: rem differre cotidie ... isti coeperunt; Sex. Rosc. 26. si ... nec totiens dilata res (esset) prov. cons. 13.

tempus: alii tempus differebant; prov. cons. 28. cum tempus ille differret; Phil. VIII, 28.

vadimonia: cum vadimonia saepe dilata essent; Quinct. 22. cum ceteris quae habebat vadimonia differt; ib. 23. in vadimoniis differendis; ib. 46.

vim: ut ... neque vim tantam doloris in posterum differre potuerint; Verr. I, 81.

difficilis, ſchwer, ſchwierig, beſchwerlich: 1. **bei Subſtantiven:** alqd: quorum illi aetati utrumque difficile est; Quinct. 56. quasi vero mihi difficile sit quamvis multos ... proferre; Sex. Rosc. 47. difficile est quod pollicear; Qu. Rosc. 9. id quod difficillimum fuerit; Verr. a. pr. 8. contra tabulas ... andeam dicere? difficile est; ib. I, 157. quod probare difficile est; ib. non quo ingerum numerum vere profiteri esset difficile; ib. III, 39. id quod tametsi isti difficile est; ib. 162. utrum mihi difficile est dicere an ..? ib. 213. difficile est [unum] finem facere prae tio; ib. IV, 14. quam (provinciam) tueri ... difficile esset; ib. V, 38. non esset difficile alium ... supponere; ib. 79. mihi .. difficile est satis copiose de eo dicere; Tull. 2. difficile est enim eum ... non .. induci odio ut dicat; Font. 3. orationis difficilius est exitum ... invenire; imp. Pomp. 3. difficile est in Asia ... ita versari nostrum imperatorem, ut ...; ib. 64. quod erat difficillimum; Catil. III, 4. difficile est enim tacere, cum doleas; Sulla 31. difficile est hoc de omnibns confirmare; Arch. 15. difficile est nou aliquem ... praeterire; sen. 30. istorum animos ... non est difficillimum mitigare; Balb. 57. est difficile ... id non exsequi; Rab. Post. 5. neque enim erat difficile scire; Milo 27. difficile est ... putare ..; Phil. XIII, 36. quamquam adfirmare de altero difficile est; ib. 43. dictu: f. **dico,** I, 1. b. difficilis (4 St.) S. 91. b. factu: id quod difficile factu est; Cluent. 201.

actio: mihi difficiliorem actionem factam putabitis; Tull. 33.

aditus: ut difficilis aditus veritati relinquatur; Font. 20. scilicet .. difficilis aditus; Vatin. 8.

adlegationes: cum sibi ... adlegationes difficilis ... viderent; Verr. I, 136.

ascensus: quod (oppidum) erat difficili ascensu; Verr. IV, 51.

bellum: maximo difficillimoque bello; Verr. II, 5. bellum magnum atque difficile; Arch. 21.

causa: qui .. ceterorum causam apud te difficiliorem fecit; Verr. IV, 44. ut quaeque causa difficillima est; Cluent. 57.

condicio: Scapulis difficiliore condicione dissolvit; Quinct. 20.

deliberatio: ut haec vobis deliberatio difficilis esset; imp. Pomp. 27.

exitus: difficilis tibi Alexandriae fore exitus; Deiot. 24.

iudicium: quod omnia iudicia difficillima ... fieri mallet; Quinct. 85. vestrum difficilius iudicium ... fore; Tull. 2.

lex: legem ... ad scribendum difficilem; Fr. B. VI, 3.

locus: quam .. difficili .. in loco verser; div. Caec. 35. in ultima ac difficillima ad portandum loca; Verr. III, 190. quo mihi difficilior est hic extremus perorandi locus; Balb. 4.

morbus: ut quisque (morbus) est difficillimus; Cluent. 57.

palma: sexta palma urbana etiam in gladiatore difficilis; Phil. XI, 11.

ratio: quae .. omnibus est difficilis ... ratio; leg. agr. II, 5. accedit ... difficillima ratio consulatus gerendi; ib. 6. sibi difficilem esse investigandi rationem; Cluent. 23. difficilis ratio belli gerendi; Fr. B. XVI, III, 5.

reprehensio: reliquorum factorum ... difficilis est sane reprehensio; Phil. II, 59.

res: in difficillimis rebus; Verr. IV, 107. ut nulla res tanta sit ac tam difficilis; imp. Pomp. 59. difficilis .. res ideo non putatur, quod ..; Muren. 28. rem quaeris ... (non) mihi difficilem ad percocendum; Sest. 96.

tempus: difficili rei publicae tempore; Verr. IV, 108. imp. Pomp. 61. difficillimo rei publicae tempore; Phil. IX, 15. X, 25. XIV, 30. difficillimo .. r. p. t.; ib. V, 46. difficillimo tempore; ib. V, 36. temporibus illis difficillimis solutionis Caecin. 11. difficillimi temporis vocem illam; Fr. B. VI, 22.

vectura: longa difficilique vectura; Verr. I, 147.

II. **allein**: opto: ne difficilia optemus; Verr. IV, 15.

patior: pati vel difficillima malumus quam servire; Phil. XIII, 15.

subeo: quam multa (sunt) molesta et difficilia, quae subimus; Cluent. 150.

difficultas, Schwierigkeit, Widrigkeit, Noth, Verlegenheit: I. est: difficultatem annonae (fuisse perspicuum est); dom. 12. — nullae: nullis populi Romani difficultatibus; Verr. V, 51.

fert: ut temporis difficultas ... tulit; Verr. III, 126.

tenet: num tanta difficultas cum rei nummariae tenuerit; Verr. IV, 11.

II, 1. expono: expositis suis difficultatibus; Verr. II, 69.

exsorbeo: multorum ... difficultatem exsorbuit; Muren. 19.

habeo: altera pars ... quantum in agendo difficultatis ... sit habitura; Cluent. 2. habere videtur ista res ... difficultatem; Catil. IV, 7.

suscipio: quam ob rem ... tantam difficultatem cum crimine ... susceperis; Verr. V, 61.

sustento: hoc vectigali etiam belli difficultates sustentantur; leg. agr. II, 83.

2. pertineo ad: quae ... non ad domesticam tuam difficultatem ... pertinent; Catil. I, 14.

sum in: sc in summa difficultate esse nummaria; Verr. II, 69.

III. alqd: ſ. II, 1. habeo; Cluent. 2.

excusatio: neque est excusatio difficultatis; Quir. 23.

IV, 1. adduci: vecturae difficultate adductos; Verr. III, 191. Ilelum ... neque difficultate aliqua temporis ... adductum esse; ib. IV, 14.

adfici: tot tantisque difficultatibus adfectus; Quinct. 10. tametsi multis .. difficultatibus .. adfectus est; div. Caec. 8.

adfligi: cetera vectigalia belli difficultatibus adfliguntur; leg. agr. II, 83.

leniri: odium ... difficultate ulciscendi leniri (potest); Quir. 23.

cum Gen: ut vecturae difficultate ad quam velent aestimationem pervenireut; Verr. III, 190.

2. in: summa in difficultate navium; Verr. V, 61. in hac difficultate illa me res ... consolatur; Cluent. 3.

propter: si ego haec propter .. rerum .. difficultatem adsequi non potui; div. Caec. 40.

difficulter, ſchwer, kaum: quae difficillime praecaventur; Sex. Rosc. 116. quem (aculeum) pati ... viri boni difficillime possunt; Verr. III, 95.

diffidenter, ängſtlich: altera (pars orationis videbatur) ... timide et diffidenter attingere rationem veneficii criminum; Cluent. 1.

diffido, mißtrauen, kein Vertrauen haben: I. abſolut: „iacet, diffidit, abiecit hastas“; Muren. 45.

II. acc. c. inf.: diffidebam ... me posse in hac causa consistere; Quinct. 77. me posse (tutum esse) diffido; Phil. XII, 27. duo praetores siue causa diffisi se aliquid habituros; ib. XIII, 26.

III. alicui: qui sibi alia ratione diffiderct; Cluent. 63. hoc et tu tibi confidis magis et nos prope iure diffidimus; har. resp. 35. ut ... sibi ipse diffideret; Phil. IX, 2. diffidebant etiam Servilio; ib. XII, 18.

causae: alter causae confidit, alter diffidit; Qu. Rosc. 11. cum diffidit (causae); Sest. 135.

fidei: si eius fidei diffisus essem; Verr. a. pr. 31.

ingenio: ne ingeniis vestris videar diffidere; Sex. Rosc. 82. me ... diffisum ingenio meo; Muren. 63.

rebus: diffideutem rebus suis; imp. Pomp. 23. illum diffidentem rebus suis; Cluent. 20. tu totiens diffidens ac desperans rebus tuis; Piso 89. diffidentem tuis rebus; ib. 99.

diffluo, ſich auflöſen: omnia, quae dilapsa iam diffluxerunt; Marcell. 23.

diffugio, entfliehen: alqs: diffugerant .. permulti; Verr. III, 46. metu perterriti repente diffugimus; Phil. II, 108.

ministri: ministros ... ereptis (gladiis) diffugisse; dom. 6.

diffundo, verbreiten: laudem: o Cn. Pompei sic late longeque diffusa laus! Balb. 13.

numerum: numerus ... huius generis late et varie diffusus est; Sest. 97.

digero, ordnen: nomina: utrum cetera nomina in codicem accepti et expensi digesta habes an non? Qu. Rosc. 9.

tabulas: quas (tabulas) diligentissime legi atque digessi; Verr. I, 60.

digitulus, Fingerchen: ut illi aniculae ... collum digitulis duobus oblideret; Scaur. 10.

digitus, Finger: I. perscribunt: egone ... hos digitos meos impellere potui, ut falsum perscriberent nomen? Qu. Rosc. 1.

II, 1. confringo, restituo: digitos, quos confregit, ... restituere non potest; Flacc. 73.

impello: ſ. 1.

profero: qua .. digitum proferat non habet; Caecin. 71.

tollo: digitum tollit luuius patruus; Verr. I, 141.

2. aufero de: istum ... de digitis anulos abstulisse; Verr. IV, 57.

constituo in: cum ... coeperit .. in digitis suis singulas partis causae constituere; div. Caec. 45.

detraho de: anulus de digito detractus est; Verr. IV, 58.

trado de: si ... anulum .. de digito suum tibi tradidit; Sex. Rosc. 144.

III, 1. pueri ... neque ab argento digitum discedere; Verr. IV, 33.

2. attingere: qui ... genus hoc vitae .. extremis, ut dicitur, digitis attigissent; Cael. 28.

delere: digito legata delevit; Cluent. 41.

liceri: qui digito sit licitus; Verr. III, 27.

tangere: cuius quam quisque partem tetigit, digito, voce ..; dom. 50.

digne, würdig: loquor: quis de tali cive satis digne umquam loquetur? sen. 19.

persequor: quam (iuiuriam) nulla lege satis digne persequi possent; Verr. I, 82.

dignitas, Würde, Tüchtigkeit, Verdienſt, Anſehn, Ehre, Rang: I. **abſolut:** 1. **Subject:** adhortatur: me ... dignitas hominis ... ad C. Rabirium defendendum est adhortata; Rabir. 2.

adversatur: cui legi cum vestra dignitas vehementer adversetur; Verr. V, 178.

attribuit: timor, quem mihi ... attribuit .. vestra dignitas; Sex. Rosc. 9.

commovet: si quem rei dignitas commovet; leg. agr. II, 76. cum me .. vestra dignitas ... magno opere commouisset, ut adiuuarem; Rabir. 2.

consistit: cum in eo (interitu tuo) ... libertas populi Romani dignitasque consisteret; Phil. III, 19.

debet: quis ... eius dignitatis, quae in iudiciis publicis versari debet, peritior? Cluent. 107. ſ. II, 1. specto; Phil. I, 20.

defendit: ſ. est in; Catil. III, 27.

desiderat: Capitolium sic ornare, ut templi dignitas ... desiderat; Verr. IV, 68.

deterret: cum ... nec eum coloniae florentissimae dignitas ... a parricidio deterreret; Phil. III, 20.

est: haec praetoris dignitas (fuit); Verr. III, 87. ubi erit imperii nomen et dignitas? ib. IV, 25. tanta nominis Romani dignitas est .. apud omnis nationes; ib. V, 150. dignitas .. est persaepe eadem omuium; Mur. 18. magnus dicendi labor, ... magna dignitas; ib. 29. an tuum ... salva dignitate retinebis? Flacc. 85. optimorum civium ... dignitatem populo Romano caram esse; Sest. 125. magna dignitas (est) ... consulis; Piso 24. principum dignitas erat paene par; Lagar. 19. talis senatorum .. dignitas ... fuit; Phil. XIII, 30. — in: Siculum, in quo aliquis splendor dignitasque esset; Verr. II, 106. quam in te tantam virtutem esse aut dignitatem arbitratus es, ut ..? ib. IV, 90. videbam in hac defensione ... plus dignitatis ... futurum; Cluent. 145. magna (est) in re publica dignitas, quae me semper tacita defendet; Catil. III, 27. summam video esse in te ... dignitatem; generis; Muren. 15. cuius (generis) est magna in utroque dignitas; ib. 18. summa in utroque est ... dignitas; ib. 21. summa dignitas est in eis, qui ..; ib. 24. dignitas iu tam tenui scientia non potest esse; ib. 25. dignitas in ista scientia consularis numquam fuit; ib. 28. parem dignitatem ad consulatus petitionem ... in Murena atque in Sulpicio fuisse; ib. 43. tu ipse, in quo summa est dignitas; ib. 76. quaecumque in equite Romano dignitas esse possit, quae certe potest esse maxima, eam semper in M. Caelio habitam esse summam; Cael. 3. tanta (est) in magnitudine animi ... dignitas, ut haec a virtute donata (esse videatur); Marcell. 19.

exstinguit: quas (inimicitias) ... exstinxit rei publicae *utilitas* dignitasque ipsorum; prov. cons. 22.

hortatur: mihi ante oculos obversatur rei publicae dignitas, quae me ad sese rapit, haec minora reliuquere hortatur; Sest. 7.

inest: in quo ipso inest quaedam dignitas imperatoria; imp. Pomp. 42. in ea vita ... quae dignitas (uesset); Cluent. 153.

intercedit: cum ... legatorum decem ... dignitas ... intercederet; Verr. II, 40.

inurit: dignitas hominis ... mihi superbiae ... infamiam inussisset; Muren. 8.

movet: quod eos .. Philodami dignitas ... movebat; Verr. I. 67.

nititur: nec enim Acmonensium testimonio Flacci ... dignitas nititur; Flacc. 36.

nocet: ne quid L. Murenae dignitas illins ... noceat; Muren. 58.

obversatur: ſ. hortatur.

patitur: neque enim hoc ... municipii ... dignitas patitur; Piso fr. 3. quoad .. dignitas ... patietur; Phil. XII, 30.

poscit: ut ipsius dignitas poscit; Quinct. 28.

postulat: quid populi Romani dignitas postulet; Font. 15. sicut ipsius dignitas ... postulabat; Catil. IV, 9. quantam (religionem) rei publicae dignitas postulat; Muren. 1. sicut huius imperii dignitas ... postulabat; ib. 6. quid dignitas P. Sestii ... postulet; Sest. 119. quod tua dignitas postulabit; Planc. 46.

potest: hanc ... labem turpitudinis ... poterit populi Romani dignitas sustinere? dom. 102. ſ. est in; Muren. 25. Cael. 3. — II, 1. violo; har. resp. 46.

praestringit: cuius dignitas et splendor praestringebat; Vatin. 25.

prodest: si sibi suus pudor ac dignitas non prodesset; Sulla 15.

rapit: ſ. hortatur.

refert: cum in eo vestra dignitas mihi fructum diligentiae referret; Verr. I, 20.

revertitur: ut corpus abesset meum, dignitas iam in patriam revertisset; sen. 5.

subvenit: cum Q. Metelli ... dignitas ... rei publicae subveuisset; sen. 5.

surgit: surrexisset Apronius, nova dignitas publicani; Verr. III, 31.

sustinet: ſ. potest.

tegit: Catonem, cuius eximia .. dignitas ... tegere videretur improbitatem ... actiouis tuae; dom. 23.

tollit: † suspicionem omnem ‖animi‖ tollit *Curionis* ... dignitas; Fr. B. VI, 2.

tuetur: quem dignitas ... tuebatur; dom. 46.

valet: dignitas Pisonis valebat plurimum; div. Caec. 64. si ... manus ista plus valuerit quam vestra ac rei publicae dignitas; Catil. IV, 20. tantum eximia consulis dignitas valuit; sen. 25. si ipsius summa dignitas (non satis valeret); Quir. 6.

venit: cum omnium nobilium dignitas ... in discrimen veniret; Sex. Rosc. 16.

versatur: numquam tibi ... populi ... dignitas ... in oculis ... versata est? Verr. V, 144. ſ. debet; Cluent. 107.

videtur: dignitas ..., beneficia vestra, quamquam mihi semper clarissima visa sunt, tamen ea nunc renovata ilulustriora videntur, quam si obscurata non essent; Quir. 4. ut omuis rei publicae dignitas ... vestrae sapientiae ... commissa creditaque esse (videatur); dom. 1. ſ. est in; Marcell. 19. tegit. — II, 1. laedo.

2. **Genetiv:** o: o populi Romani excellens dignitas! Balb. 13. — o speciem dignitatemque populi Romani, quam reges ... pertimescant! dom. 89. o dignitatem consilii admirandam! Phil. V, 12.

quae: quae familiarium dignitas! Sulla 73. quae rei publicae dignitas! Quir. 4.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abicio: dignitatem .. ordinis ... abiectam; Verr. III, 95.

addico: ut consularem dignitatem ... provinciarum foedere adiceres? sen. 16.

addo: quod is paulum tribunis plebi ... dignitatis addidit; Fr. B. VI, 27.

adduco: quod iniquum in discrimen addnces dignitatem tuam; Planc. 8.

adfero: ſ. **adfero,** II. dignitatem (4 Bd.) B. I, S. 91, h.

adipiscor: qui ullam dignitatem praestabiliorem ea, quam per vos esset adeptus, putarit; prov. cons. 38.

admiror: ſ. I, 2. o; Phil. V, 12.

ago: si dignitas agitur Caesaris; prov. cons. 47.

amitto: ut vestram dignitatem amittatis; Phil. XII, 4.

amplifico: amplificare eius pristinam dignitatem; Marcell. 8.

antefero: te ... dignitatem .. rei publicae tuis ... suspicionibus anteferre; Marcell. 3.

antepono: tum ... dignitati horum anteponant suam; Flacc. 61.

attingo: ut eam (dignitatem tuam) ego nlla contumelia coner attingere; Planc. 8.

augeo: ſ. **augeo,** II. dignitatem (5 Bd.) B. I, S. 362, b.

commemoro: quid ... commemorem dignitatem? Sulla 73.

committo: ſ. I, 1. videtur; dom. 1.

concedo: dignitas verborum, ... numerus dierum Caesaris ipsius laudi ... concessus est; prov. cons. 27.

coniungo: Pompei dignitas ..., coniuncta cum utilitate communi; dom. 27. alii cum voluptate dignitatem coniungendam putaverunt; Cael. 41.

consequor: ſ. **consequor,** III. dignitatem (6 Bd.) B. I, S. 640, a.

conservo: qui principes fuerunt conservandae ... dignitatis meae; Balb. 59. ut conservem dignitatem tuam; Planc. 10.

constituo: cuius lege .... dignitas populo Romano ... constituta est; imp. Pomp. 57.

contemno: ſ. **contemno,** II. dignitatem (3 Bd.) B. I, S. 683, a. — credo: ſ. I, 1. videtur; dom. 1.

defendo: ad communem dignitatem defendendam; leg. agr. I, 27.

depono: hanc tu .. potuisti ... tantam dignitatem deponere? Phil. I, 31.

desidero: si quidem auctoritas senatus ... dignitatem .. desiderat; Phil. VII, 14.

detraho: detrahendae spoliandaeque dignitatis gratia; Cael. 3.

do: non tibi idcirco ... tantam .. ornamentorum omnium dignitatem datam; Verr. V, 39. qui mihi nnus ... dedit ... dignitatem; Quir. 16.

dono: ſ. I, 1. est in; Marcell. 19.

habeo: artes ... admirabilem dignitatem ... debent habere; Muren. 23. hanc eius operam non minus ad consulatum adipiscendum ... dignitatis habuisse; ib. 34. habebat ea molestia quandam tamen dignitatem; har. resp. 41. si quam (dignitatem) habemus; Phil. VII, 7. hanc tu habes dignitatem, qua fretus me contemnis; Fr. B. VIII, 18, a. ſ. I, 1. est in; Cael. 3.

imploro: vestram .... dignitatem ... non imploro; Verr. III, 146.

labefacto: ad labefactandam illius dignitatem; Rab. Post. 44.

laedo: ut neque ... cuiusquam .. dignitas laesa ... esse videatur; Cluent. 118.

obscuro: ſ. I, 1. videtur; Quir. 4.

oppono: solent ... aequi et boni nomen dignitatemque opponere; Caecin. 65.

orno: senatus ... dignitatem meam quibus potuit verbis amplissimis ornavit; Quir. 15. *qui ... ornasset dignitatem domo;* Scaur. 45.

pario: dum modo meis laboribus vobis ... dignitas salusque pariatur; Catil. IV, 1.

pertimesco: quorum ... pertimuisti dignitatem; dom. 132. ſ. I, 2. o; dom. 89.

polliceor: dignitatem ... pollicemur; Phil. VIII, 10.

praebeo: dignitatem ... praebuerunt; Planc. 21.

praefero: me ... rei publicae dignitatem ... meis omnibus commodis ... praeferre oportere; imp. Pomp. 71. qui ... dissensioni nostrae ... dignitatem meam praetulisset; dom. 7.

propono: si ad eam dignitatem, quam in civitate sibi propositam videt, ... redire properaret; prov. cons. 35.

puto: ſ. adipiscor.

quaero: qui dignitatem ... quaeritis; Sest. 102. recupero: se patrum ... dignitatem recuperare; Verr. II, 86. recuperata ... sua dignitate; Quir. 20. cum ipse eius opera .. dignitatem ... recuperarim; har. resp. 6. dignitate omni recuperata; Sest. 129. spem .. attulit ... dignitatis pristinae recuperandae; Phil. V, 1. ut ... C. Pompei filius posset .. dignitatem ... recuperare; ib. XIII, 12.

reddo: qui dignitatem ... nobis reddidistis; sen. 1. mihi dignitatem meam reddidistis; ib. 31. quibus tu ... dignitatem suam reddidisti; Marcell. 10.

renovo: ſ. I, 1. videtur; Quir. 4.

repeto: repetit eam, quam ego patri suo ... sponderim, dignitatem; Flacc. 106.

restituo: ut ... dignitas nobilitati restituereturque; Verr. I, 37. L. Orbo ... equestri ordini restituit ... dignitatem; Muren. 40.

retineo: quibus incolnmibus .. domi dignitas ... retineretur; Sex. Rosc. 136. si ... pacis dignitatem retinere voltis; imp. Pomp. 14. ut ... nobis ... dignitatis retinendae ... spes relinquatur; leg. agr. I, 17. si minus liceat dignitatem (retinere). Sulla 80. me illius pulcherrimi facti .. dignitatem .. retinere; dom. 94. ut ... retineret ... generis, familiae, nominis dignitatem; Scaur. c. 1 § 1. pro mea perpetua cupiditate vestrae dignitatis retinendae; Phil. VII, 8. retinete vestram dignitatem; Fr. B. XIII, VIII.

sancio: ut ... vestram in posterum dignitatem ... sanciret; sen. 8.

sequor: quid ut secuti esse videamini? ... dignitatem testium? Font. 32.

significo: si dignitas significaretur in nomine; Phil. II, 70.

specto: qui dignitatem spectatis; Sest. 51. in iudice enim spectari ... debet .. dignitas; Phil. I, 20.

spolio: ſ. detraho. — spondeo: ſ. repeto.

sustineo: qui ... specie ipsa dignitatem rei publicae ‖et dignitate rem publicam‖ sustinent; dom. 3.

teneo: qui ... omuem dignitatem iudiciorum tenebat; Rabir. 20. suam dignitatem non posse se tenere; Quir. 25. nec vos vestram nec rei publicae dignitatem tenere potuistis; Phil. VIII, 28. „ut teneat dignitatem“; ib. XII, 4.

tollo: dignitatem de re publica sustulistis; leg. agr. I, 23.

tueor: ut dignitatem nostram ... virtute tueamur; Verr. III, 9. ut nobilitatis dignitatem virtute tueri posse videatur; Cluent. 111. ut ... illius absentis dignitatem ... tuerer; leg. agr. II, 49. senatum ... tueri facile ... dignitatem .. eorum, qui ..; Sest. 12. ut tueatur dignitatem suam; Milo 34. ut ... tueretur .. dignitatem tuam; Ligar. 18. mihi ... licebit dignitatem tueri; Phil. I, 14.

vendo: qui ... dignitatem eius imperii ... vendiderunt; Quir. 21. dignitatem imperii regi Aegyptio vendidit; Piso 48.

video: videte gravitatem civitatis ac dignitatem; Verr. II, 161. quorum ... dignitatem ... videtis; Marcell. 13. ſ. propono.

violo: dignitas populi Romani violabatur; leg. agr. I, 2. maledictis posse ... cuiusquam gloriam dignitatemque violari; har. resp. 46.

volo: dignitatem quam volunt; Planc. 55.

2. **Genetiv**: memini: ut sui iuris diguitatisque meminisset; Verr. II, 73.

paenitet: quos certo scio dignitatis optimarum feminarum non paenitere; Phil. III, 17.

sum: meae dignitatis ista sunt; Verr. IV, 45. suae dignitatis esse arbitrabantur eum ... defendere; Cluent. 49. vestrum est hoc, iudices, vestrae dignitatis; ib. 202. qui id ... non putent esse suae dignitatis recusare; Catil. IV, 8. ut nnnus sit funeris, epulae quidem ipsae dignitatis; Vatin. 30.

3. **Dativ**: adfero: negas tribunatum Plancii quicquam attulisse adiumenti dignitati meae; Planc. 77.

antepono: f. 1. antepono.

aspergo: ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspersa videatur; Vatin. 15.

commendo: si ... hnic amplissimae dignitati esse commeudati volunt; prov. cons. 38.

concedo: dignitati eorum concessit; Muren. 57. cuius fortunae dignitatique non concessit? Balb. 58.

consulo: me ... cuiquam consulturum potius quam ... dignitati meae? Verr. a. pr. 27. ego iucolumitati civinm primum, ut postea dignitati possemus, ille praesenti dignitati potius consulebat; Phil. II, 38.

debeo: talem se animum .. generis dignitati ... debuisse; Flacc. 104.

desum: frequentiam ... uou modo dignitati ullius umquam ... defuisse; Muren. 69. alium alia de causa deesse dignitati suae; Phil. I, 15.

do: quorum dignitati populus Romanus testimonium ... dedit; Planc. 50.

gero morem: gestus est mos ... diguitati tuae; Muren. 46.

iulndo: horum virorum talium diguitati iuludere; Sex. Rosc. 54.

invideo: inviderunt ... dignitati meae; Quir. 21.

male dico: qui ... [isti diguitati] non possit ... male dicere; Cael. 8.

propono: qui ordo industriae propositus est et dignitati; Verr. III, 184.

repugno: cui dignitati vestrae repugno? Sulla 50.

satis facio: non existimavi me .. dignitati praefecturae gravissimae ... satis esse facturum; Scaur. 27.

servio: qui dicerent dignitati esse serviendum; Sest. 23.

subvenio: quod C. Caesar ... diguitati .. populi Romani subveuerit; Phil. V, 46.

suffragor: si eius dignitati suffragatus viderer; dom. 27.

sum: mihi tale populi iudicium .. dignitati potius ... esse oportcre; dom. 68. ei ... diguitati .. eam rem fore; Phil. XIII, 50.

tribuo: ille cumulus dierum hominis est dignitati tributus; prov. cons. 26.

4. **Ablativ**: fruor: f. IV, 1. vinculum.

privo: ut ceteri turpi iudicio damnati ... omui honore ac diguitate privantur; Cluent. 119. nolite ... eum ... omni diguitate ... privare; Muren. 87.

spolio: ne eundem ... spoliatum omni dignitate conspiciat; Muren. 88. spoliatus omni dignitate; Sulla 89. omni est ... diguitate ... spoliatus Antonius; Phil. XII, 5.

snm: nullum ... hac dignitate consilium fuisse; Verr. a. pr. 49. simili ... dignitate consilium nullum fuisse; ib. I, 18. qua apud omnis Siculos dignitate ... sit; ib. II, 111. quauta dignitate esset; dom. 75. quae tanta diguitate est, ut ...; Sest. 141. cum tot sceleratos incolumi dignitate esse voluisses; Ligar. 19. cum pari dignitate simus; Phil. XI, 19.

5. **mit Präpositionen**: abhorreo a: otium quod abhorreat a dignitate; Sest. 98.

cogito de: de ... dignitate vestra quod cogitandum sit; Phil. III, 33. hominis .. nihil de dignitate ... cogitantis; ib. VIII, 29.

confero ad: ita se contulerant ad ... rei pnblicae dignitatem; Phil. XI, 20.

coniungo cnm: quod esset ... cum dignitate coniunctum; Cael. 39. homines .. cum ... populi .. Romani diguitate coniunctos; Phil. XIV, 8.

consentio ad: qua virtute ad communem salutem dignitatemque consentiunt! Catil. IV, 15.

contendo cum: humanitatem cnm [dignitate] ... contendere; Sex. Rosc. 136. — de: „ut ... cum his ... de dignitate contendas“; Muren. 21. tecum ... de omni dignitate contendeut; Sulla 24.

decedo de: cum ... de ... dignitate decedis; Verr. a. pr. 28.

decerno: cum de mea dignitate ... decrevisset; dom. 14. qui ... de dignitate (mea) decreverint; ib. 74. quo bello de dignitate ... decernamus; Phil. XI, 21.

deficio a: te ... a tua dignitate deficere; Sulla 35.

depello a: quos ... nec minae nec tela ... a populi Romani dignitate ... depellerent; sen. 7.

detraho de: de illius amplissima dignitate detrahere ... videbatur; har. resp. 50.

dico de: pauca ... esse de provinciae dignitate ... dicenda; Verr. II, 2. quis ... de illius dignitate industrius ... dixit? dom. 27. me ... de ... civium dignitate ... dicentem; Sest. 144.

exigo ad: quorum iter iste ... non ad religionum diguitatem faciundum exigeudumque curavit; Verr. V, 186.

existimo de: qui vos de religione sua ac dignitate vere existimare maxime vellet; Verr. IV, 16.

exspecto ad: me ... ad meam pristinam dignitatem exspectatum atque revocatum; dom. 57.

extraho ex: neque te ex amplissimi viri dignitate ... extraham; Vatin. 13.

facio ad: f. exigo ad.

fero de: cum de dignitate mea ferebatur; Sest. 112 — pro: nullum casum pro dignitate ... patriae non ferendum putare; Phil. XIII, 49.

instituo ad: quibus (artibus) instituimur ... ad ... dignitatem; Cael. 72.

interest inter: intersit inter vitae dignitatem summorum atque infimorum; Milo 17.

invito ad: cum te ... fortuna tua ... ad dignitatem invitet; Phil. X, 3.

loquor de: quid ego de dignitate istorum testium loquor? Cael. 63.

minuo de: ne quid .. de dignitate generum ... minuatur; dom. 36.

natus ad: vir ad .. dignitatem .. natus; Sest. 89. — in: homines in vetere dignitate ... nati; leg. agr. I, 18.

perduco ad: quae vitae via facillime viros bonos ad .. dignitatem .. perducat; leg. agr. I, 27.

pertineo ad: id quod ad dignitatem populi Romani maxime pertinet; Font. 49. quae magis ad hominis diguitatem ... pertinerent; prov. cons. 26.

pono insidias contra: quas ... insidias se posuisse arbitrantur contra Cn. Pompei dignitatem; leg. agr. II, 49.

redeo ad: f. 1. propono.

refero ad: cum omuia semper ad dignitatem rettulissem nec sine ea quicquam expctendum esse homini ... putassem; Sest. 48. ut omnia ... facta ad diguitatem referremus; Phil. X, 20.

reflecto ad: cum ... ad illius generis ... diguitatem propiuqui sui mentem ... reflexisset ‖refixisset‖; Sest. 130.

respondeo de: de dignitate ... facile ipse respondet; Cael. 3.

restituo in: per eos in meam pristinam dignitatem restitutus; dom. 9. sunt in suam pristinam diguitatem restituti; ib. 86.

retineo in: quid .. existimatis .. nobis ... in nostra ... dignitate retinendum ‖ vobis ... vestra ... retinenda‖? leg. agr. I, 22.
revertor ad: ad ... dignitatem *rei* revertar; leg. agr. II, 76.
revoco ad: f. exspecto ad. — in: me ... in meam pristinam dignitatem ... esse revocatum; Sest. 52.
scribo contra: num quid ad regem contra dignitatem tuam scripserit; Deiot. 42.
specto ad: si ... mea consilia ad ... dignitatem rei publicae ... spectaverunt; Verr. V, 188.
sum cum: qui cum dignitate est; Phil. III, 22. — erga: qualis T. Ligarius ... fuerit erga te et dignitatem tuam; Ligar. 35. — in: maiestas est ... in omni populi Romani dignitate; Fr. B. VI, 53.
supersum ex: nihil sibi ex pristina dignitate superesse; Sulla 15.
suscipio animum de: de vestri imperii dignitate ... videte quem vobis animum suscipiendum putetis; imp. Pomp. 11. — pro: quam (contentionem) ego non pro illius dignitate susceperim; dom. 27.
transfero ex: ex hac familiarium dignitate in impiorum partem (Sullam) ... transferetis? Sulla 77.
valeo ad: qui bonos ... non solum ad dignitatem valet; Phil. V, 45.

III. **nach Adjectiven und Adverbien:** 1. **Genetiv:** expers: eum ... expertem fieri dignitatis; leg. agr. II, 25.
immemor: homines .. immemores dignitatis suae; Phil. III, 20.
imperitus: homo imperitissime ... verae dignitatis; Vatin. 8.
peritus: f. I, 1. debet; Cluent. 107.
plenus: exempla ... plena dignitatis; Verr. III, 209. cum essent eae nuptiae plenae dignitatis; Cluent. 12. est ... plena dignitatis [diceudi] facultas; Muren. 24. res illa plena ... dignitatis; dom. 130. domus ... pleua est .. dignitatis; Cael. 55. a viris ... plenissimis dignitatis; ib. 63. quae in te dedecoris plena fuerunt, in mo dignitatis; Piso 33.
studiosus: hominem studiosissimum .. dignitatis ... meae; Plauc. 2.
2. **Dativ:** amicus: qui amici fuerint ... dignitati meae; Balb. 2.
inimicus: quae sint inimica ... dignitati tuae; Phil. X, 3.
proximus: proximus est huic dignitati ordo equester; dom. 74.
3. **Ablativ:** alienus: hanc ... mercaturam ... alienam dignitate populi Romani semper putavi; leg. agr. II, 65. alienum sibi videri dignitate imperii; prov. cons. 18. non quo alieuum mea dignitate arbitrarer; ib. 42. illa ... aliena consulum dignitate ... sententia est; Phil. XI, 21.
fretus: f. II, 1. habeo; Fr. B. VIII, 18.
praeditus: iudices tali dignitate praediti; Cluent. 147. ceteros pari dignitato praeditos custodes; Rabir. 26. homiem summa dignitate ... praeditum; Muren. 64.
4. **mit Präpositionen:** alienus a: quo mihi nihil videtur alienius a dignitate ... maiorum; prov. cons. 36.
parum pro: pro rei dignitate parum ... dixisse videor; Cluent. 160.
satis ad: cui .. satis erit praesidii non solum ad salutem, verum etiam ad dignitatem; Catil. IV, 23. — pro: quod pro ... tanta .. dignitate imperii nequaquam satis multi cives forti ... animo invenirentur; Sest. 1.
una cum: sociorum salutem una cum imperii vestri dignitate defendere; imp. Pomp. 14. concedenda (est) una cum dignitate libertas; Phil. XII, 4.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: f. I, 1. est in; Cluent. 145. — II, 1. addo. adfero (B. I, S. 91, b). habeo; Muren. 34.
adflictor: senatus odit te, ... adflictorem ac perditorem ... dignitatis (suae); Piso 64.
aequatio: aequationem .. dignitatis (flagitasti); Muren. 47.
amissio: quae est igitur poena? ... amissio dignitatis; Piso 23.
ascriptor: exstitit ‖demittit‖ ... ascriptor dignitatis meae; sen. 26.
auctor: hi auctores huius dignitatis ... habiti sunt; Sest. 139. eicimdus est ex urbe civis auctor et custos ... dignitatis; Fr. B. XV, 1, 2.
causa: id pertinere ad communem causam ... dignitatis; Verr. V, 143.
certamen: *ut* urbi Capuam ad certamen dignitatis opponeretis; leg. agr. II, 98.
contentio: alteram (partem orationis) in contentione dignitatis ... esse versatam; Muren. 11. faciior est mihi aditus ad contentionem dignitatis; ib. 14.
cupiditas: dignitatis habuisse nimis magnam iudicatns est cupiditatem; Sulla 73.
custos: f. auctor; Fr. B. XV, 1, 2.
delectus: idem facere censores in delectu dignitatis; Cluent. 128.
fautor: dignitatis meae fuisse fautorem; Phil. VII, 6.
flos: velle ipsum florem dignitatis infringere; Balb. 15.
fructus: cepit magnum suae virtutis fructum ac dignitatis; imp. Pomp. 59.
fundamenta: huius .. otiosae dignitatis haec fundamenta sunt, haec membra; Sest. 98.
gradus: cum altiorem gradum dignitatis ... esset consecutus; Cluent. 150. quae (artes) possunt locare homines in amplissimo gradu dignitatis; Muren. 30. ut omnes .. dignitatis ... gradus tolerentur; ib. 47. dum ... unum ascendere gradum dignitatis conatus est; ib. 55. apud quem omnis gradus dignitatis suae retimisses; Plauc. 81. in altissimo gradu dignitatis ... conlocati sumus; sen. 2. praecipitari ex altissimo dignitatis gradu; dom. 98. ut ... summum ... gradum tenuerint .. dignitatis; Planc. 32. in altissimo gradu dignitatis locati; Phil. I, 14.
homines: ceterorum eiusdem dignitatis amplissimorum hominum; imp. Pomp. 63.
honos: non omnis honos ab isto dignitatis ... sublatus est? Verr. V, 84.
iactura: huius dignitatis iactura facieuda est; Planc. 6.
inimicus: qnis est civis ... tam inimicus dignitatis suae? Phil. VI, 18.
insignia: in homine .. turpissimo obsoleficbant dignitatis insignia; Phil. II, 105.
iudex: tune † magni dignitatis iudicem pntas esse populum? Planc. 7. semper dignitatis iniquus iudex est qui .. ; ib.
laus: quaeritur .. in re .. publica dignitatis (laus); Flacc. 26.
membra: f. fundamenta.
odium: contra me fecit ... [odio dignitatis]; har. resp. 5.
ordo: non eundem esso ordinem dignitatis et remuntiatonis; Muren. 18.
ornamentum: ornamenta dignitatis meae ... addidistis; sen. 27. eum ... dignitatis ornamentis ... esse privatum; dom. 146. quia quassata res publica ... multa perderet .. ornamenta dignitatis; Marcell. 24. est ... illud ornamentnm dignitatis; Phil. III, 13.
pars: maxima parte ... dignitatis ... caruit; imp. Pomp. 64.
perditor: f. adflictor.
portus: ut ... capere otii illum portum et dignitatis (possint); Sest. 99.
possessio: retinete istam possessionem ... dignitatis; leg. agr. II, 71.
praemium: quod .. esset praemium dignitatis,

quod ..? Flacc. 1. cui senatus ... amplissimae dignitatis praemia dedit; Balb. 10.

proditores: proditores vestrae dignitatis; Sest. 17.

ratio: ut ... dignitatis illius habita ratio esse intellegatur; Verr. a. pr. 18. habuit .. dignitatis ... suae rationem; ib. II, 48. habita est a multitudine ratio ... dignitatis; ib. V, 94. coges me ... habere rationem meae dignitatis; Sulla 46. quae ratio generum ac dignitatis (cuique sit); dom. 34.

reliquiae: si reliquiae pristinae dignitatis non tam inlustres fuissent; Sulla 37.

sedes: in hanc excelsissimam sedem dignitatis ... ascendissem; Sulla 5.

simulacrum: nihil hnic eripi potest praeter hoc simulacrum pristinae dignitatis; Rab. Post. 41.

spes: neque spe ... amplissimae dignitatis (adductus); leg. agr. II, 49. neque eripueritis *rei publicae* ... spem *dignitatis*; Rabir. 34. civitatem ... ad aliquam spem ... pristinae dignitatis erexit; dom. 25. optima ipsum spe praeditum summae dignitatis; Flacc. 2. ea spe proposita amplissimae dignitatis; Sulla 30.

splendor: ut P. Sulla ... dignitatis suae splendorem obtinere ... potuisset; Sulla 1.

spoliatio: Cn. Domitium ... non spoliatio dignitatis ... excitavit? Phil. II, 27.

testimonium: quis est Italiae locus in quo non fixum sit .'. testimonium dignitatis (meae)? Sest. 128.

venditores: non consules, sed ... venditores vestrae dignitatis; sen. 10.

vestigium: ut .. nullum vestigium retineret pristinae dignitatis; Sulla 91.

via: haec est una via ... dignitatis; Sest. 137.

vinculnm: hoc .. vinculum est huius dignitatis, qua fruimur in re publica; Clueut. 146.

2. **Blatin**: alqs: adsunt .... Marrucini .. pari dignitate; Cluent. 197. cum multi pari dignitate fiant; Muren. 18.

civis: T. Coponius, civis .. summa ... dignitate; Balb. 53.

custodes, a.l.: quando illa dignitate rogatores, diribitores custodesque vidistis? sen. 28.

homo: Lamiam, ... praestanti dignitate hominem; sen. 12. si ... hac dignitate hominem defenderem; Planc. 72.

vir: vir summa dignitate ..., M. Crassus; Muren. 48. qna dignitate (vir)I har. resp. 41.

3. **mit Präpofitionen**: auctoritas de: illorum auctoritatem de Cn. Pompei dignitate a vobis comprobatam semper esse; imp. Pomp. 63.

conspiratio contra: nihil de conspiratione audiebat certorum hominum contra dignitatem tuam; Deiot. 11.

iudicium de: censor .., penes quem ... iudicium senatorum ||seuatorium, al.|| de dignitate esse voluerunt; dom. 130. — crga: i. studium erga.

oratio cum: mihi omnis oratio est ... cum dignitate; Sest. 138.

otium cum: id quod est praestantissimum ..., cum dignitate otium; Sest. 98.

reditus cum: videham ... celerem mihi summa cum dignitate reditum; dom. 64.

sacrarium cum: erat ... sacrarium magna cum dignitate in aedibus; Verr. IV, 4.

sententiam fero de: vos ... de totius municipii statu, dignitate ... sententias esse laturos; Cluent. 196.

studinm erga: omne snum erga meam dignitatem studium et iudicium; dom. 142.

V. **Umſtand**: 1. **Blatin**: adlici: nulla re adlici hominum mentis oportere ... nisi dignitate; Muren. 76.

antecellere: hunc ordinem .. dignitate antecellere; Verr. III, 93.

augeri: se augeri dignitate; Planc. 22. non augeri dignitate; ib.

celebrari: quorum ... dignitate celebrari hoc iudicium ... vides; Sulla 4.

cohonestare: ut acta tui praeclari tribunatus hominis dignitate cohonestes; dom. 81.

commoveri: vos hominis dignitate ... esse commotos; leg. agr. II, 24.

comprobare: eorum ego dignitate accustionem meam comprobare non potero? Verr. II, 168. quem amicorum videtis comprobari .. dignitate; Arch. 31.

coniungi: erant enim non matrimonii dignitate coniunctae; Cluent. 35. publicanos nobiscum ... dignitate coniunctos; Piso 41.

consolari: ut ... dolorem profectionis meae reditus dignitate consoler; sen. 23.

delectari: populus ... dignitate optimi cuiusque delectatur; Sest. 104.

efferri: neque .. rerum gerendarum dignitate homines efferri ita convenit, ut ..; Sest. 98.

excellere: qui dignitate principibus excellit; imp. Pomp. 41.

impetrari: ut vester honos ... dignitate impetratus esse videatur; leg. agr. II, 3.

metiri: te omnia quaestu tuo, non illius dignitate metiri; Phil. II, 111.

niti: cum ... hac spe tota defensio Sopatri niteretur, consilii frequentia et dignitate; Verr. II, 71.

ornatus: vir omni dignitate ornatissimus; Piso 44.

posse: qui apud me ... dignitate plurimum possunt; Sex. Rosc. 4.

princeps: libertate esse parem ceteris, principem dignitate; Phil. I, 34.

proximus: equites ordini senatorio dignitate proximos ... esse cupiunt; Cluent. 152.

restitui: qua dignitate sit restitutus; dom. 29.

revocare: si ... non me ipsa res publica ... ad gravitatem ... sua dignitate revocaret; Sulla 83.

superare: me dignitate superatum non arbitrabor; div. Cacc. 73. ut neque ipse dignitate viuci potuerit neque te dignitate superarit; Muren. 15. superavi .. dignitate Catilinam; ib. 17. ut ... omnis hac dignitate copiaque superarem; Quir. 9. ut omnium domos et laxitate et dignitate superaret; dom. 116. „qui ... omnis prope civis ... dignitate superabat"; Cael. 34. qua (se Laterensis) dignitate superarit; Planc. 6. Laterensem a Plancio dignitate esse superatum; ib. te ... ab ullo dignitate potuisse superari; ib.

sustentari: qui (ordo) est semper dignitate sua ... sustentatus; prov. cons. 10.

sustinere: qui sua dignitate personam populi Romani ... sustinerent; dom. 133.

tueri: cum homines se ... dignitate atque innocentia tuebantur; Cluent. 95.

vinci: f. superare; Muren. 15.

2. **Präpoſitionen**: causa: convivium publicum non dignitatis causa inibit; Piso 65. nollem, primum rei publicae causa, deinde etiam dignitatis tuae; Phil. XIV, 18.

contra: huic se ... contra suam dignitatem venditabant; Phil. VIII, 28.

cum: mihi hdos antiquissimos ... cum dignitate maxima ... esse faciundos; Verr. V, 36. qui praesunt iudiciis summa cum ... dignitate; Sulla 64. qui ... redi cum ||dicam|| maxima dignitate; dom. 87. et tn in Bithynia summa cum dignitate fuisti et ego Rhodi non minore; Planc. 84. ut M. Aemilius cum sua dignitate omni ... pellitis testibus condonetur? Scaur. 45. ut cum dignitate potius cadamus; Phil. III, 35. cum dignitate moriamur; ib. 36. sql. IV, 3. reditus cum. sacrarium cum.

ex: quanto honore ipsa ex illorum dignitate adficeretur; Sex. Rosc. 147.

gratia: diguitatis .. L. Murenae gratia facio; Muren. 78.

in: valeret hoc crimen in illa vetere ... dignitate rei publicae; Verr. V, 46. ut aliquando in otio

possit esse, praesertim in imperio ac dignitate; leg. agr. II, 9. ut ... in publica dignitate omnia ad gloriam ... revocarent; Flacc. 28.

praeter: nihil cogitantis praeter dignitatem; Phil. XII, 29.

pro: quem pro dignitate ue laudare quidem quisquam satis commode posset; Sex. Rosc. 33. quod ... neque dici pro dignitate potest; Verr. I, 86. cum pro dignitate L. Sisennae domus esset plena hominum honestissimorum; ib. IV, 33. imperaverunt pro dignitate sua quod visum est; Font. 18. uterque .. pro sua dignitate ... in summa severitate versatur; Catil. IV, 7. quamquam pro sua dignitate moderatus est ... orationi suae; Flacc. 87. gravia iudicia pro rei publicae dignitate multa ... fecistis; Flacc. 94. id se pro dignitate hominis oruare ... solere; dom. 19. quem tu uou pro illius dignitate produxeras; ib. 21. „honores ut pro dignitate tua consequnare“; Planc. 13. quam (contentionem) ego pro dignitate (tua) defugerim; ib. 78. uullum se umquam periculum pro tua dignitate fugisse; Milo 68. aderat .. hospitum invitatio liberalis pro dignitate summi viri; Phil. IX, 6. ludos pro sua populique Romani dignitate apparatos; ib. X, 7. id ... Brutum ... pro sua maiorumque suorum dignitate ... fecisse; ib. X, 25.

propter: qui ... in senatum propter dignitatem ... delecti estis; Sex. Rosc. 8. propter cuius ... dignitatem Sthenius ab omnium Siculorum consuetudine discederet; Verr. II, 107. quod .. propter hominis dignitatem acerbum omnibus ... videretur; ib. 111. qui .. propter ... dignitatem ... commovebatur; Sulla 12. me id ... facere uberius propter ipsius Caesaris dignitatem; prov. cons. 28. leges eum non tenent, propter eximiam, credo, dignitatem; Phil. XI, 11. nullius apud me ... auctoritas maior est quam M. Lepidi ... propter familiae dignitatem; ib. XIII, 7.

siue: dum otium volunt etiam siue dignitate retiuere; Sest. 100. nec siue aliqua dignitate casum illum ... tuli; Phil. III, 28. f. II, 5. refero ad; Sest. 48.

dignus, wertb, würdig, verdienend, angemeſſen: **A. bei Subſtantiven:** alqs: qui ita dignissimus est sceua propter artificium ut dignissimus sit curia propter abstinentiam; Qu. Rosc. 17. ut ... Pompeius hunc hospitio suo dignissimum statueret ‖ statuerit‖; Verr. II, 113. non quo istum ullo honore dignum arbitrarenur; ib. 172. ut, qui unum equitem Romanum contumelia dignum putasset, ab universo ordine malo dignus iudicaretur; ib. III, 94. istum .. summo supplicio dignum existimabit; ib. 119. supplicio dignus est; ib. 217. uon es dignus tu qui habeas quae tam heue facta sunt; ih. IV, 45. tu dignior, Verres, quam Calidius? ib. nou quo illum .. quisquam supplicio ... dignum putaret; ib. V, 107. ut se .. dignos existimetis, quorum salutem tali viro commendetis; imp. Pomp. 13. si uni omnia tribuenda siut, dignissimum esse Pompeium; ib. 52. quem omni supplicio dignum esse ducebant; Cluent. 29. quanto est Oppianicus ... maiore supplicio dignus? ib. 32. nemo illum aditu, nemo congressione, nemo sermone, nemo cuiquam dignum iudicavit; ib. 41. ut ... alter ... ordine amplissimo dignum existimet; ib. 122. non nulli aliquando digni maiorum loco reperiuntur; leg. agr. II, 1. qua re dignus vestro honore sim singularique iudicio ‖ siug. iud. sim‖; ib. 2. ea .. qui secutus sit, laude potius et honore quam poena et supplicio dignum iudicare; Rabir. 3. qui se ipsum iam dignum custodia iudicarit; Catil. I, 19. quos etiam maiore sunt isti odio supplicioque digni; ih. III. 22. ut ... summa .. amplitudine dignus putarere; Muren. 16. aliis ego te virtutibus ... consulatu et omni honore semper dignissimum iudicavi; ib. 23. quod se tribunum militum, quod quaestorem, quod legatum ... dignum suis maioribus praestitit; Flacc. 101. hunc ... cognitione atque hospitio dignum existimarunt; Arch. 5. cum ipse per se dignus putaretur; ib. 6. ut ... digiussimus ea civitate videar; Quir. 25. Deiotarum, saepe a senatu regali nomiue dignum exisiimatum; har. resp. 29. unum esse in hac civitate dignum huius imperii gloria dicit; ib. 51. reliquis honoribus non tam dignum voluit quam dignus videri; Sest. 6. omni supplicio esset dignus; ib. 28. qui ... eos ... honore dignissimos iudicet; ib. 114. quem uemo cougressu, nemo aditu, nemo suffragio, uemo luce dignum putet; Vatin. 2. ut ... illum ... huius ‖ius‖ civitatis honore ‖honorem‖ dignissimum iudicaret; Balb. 42. cum ceteris praemiis digni sunt ... tum certe dignissimi sunt qui civitate ea donentur; ib. 51. quin te luce dignum non putareut; Piso 3. misericordia dignior quam contumelia ... putaretur; ib. 32. me Cn. Pompeius ... semper sua coniunctione dignissimum iudicavit; ib. 76. cum me ... omni laude dignum putet; ib. 82. quis enim te aditu, quis ullo honore, quis denique communi salutatioue dignum putet? ib. 96. quem reliqui milites ... omni cruciatu dignissimum putent ‖putant‖; ib. 98. ut fueris dignior quam Plaucius ... — ut fueris dignior; Planc. 10. „hic quam ille dignior“; ib. 16. ut honore dignus essem; ib. 50. si praeterea uemo est honore dignus; ib. 62. non libertate solum, sed etiam omnibus praemiis dignissimos fuisse, qui ..; Milo 58. neque omnis .. exsilio aut morte dignos iudicaret; Marcell. 31. ut honestis decuriis .. dignus videatur; Phil. I, 20. ab eodem amplissimis praemiis dignissimos iudicatos; ib. II, 32. quo uomine dignus est nemo, nisi qui ..; ib. VII, 5. quos uemo civitate dignos putat; ib. VIII, 8. si ... eodem honore digni nou putemur; ib. XI, 19. dignum illum omni poena putarem; ib. XIII, 17. qui illum negaret dignum Antonii senatu; ib. 28. non quo illum dignum putarem; ib. 48. qui ... me esse dignum consulatu negabas; Fr. B. VIII, 6. f. B, a, I. facit.

alqd: quiduam pro offensione hominum ... et magnitudine rerum [dignum] eloqui possim; div. Caec. 42. illud mihi uequaquam dignum iudustria conatuque meo videbatur; Verr. a. pr. 35. quae maxime digna siut eo reo; ih. I, 103. quid est dignius in quo omnis uostra diligentia ... consumatur? ib. 112. ueque .. hac severitate digna sunt; ib. 121. quid (est) miuus libero diguum quam ..? ib. II, 58. qui hoc diguum populo Romano arbitraretur; ib. 86. vestra .. auctoritate et prudentia diguissimum est ..; ib. III, 10. ut cetera mihi in dicendo digna re, digna dolore meo suppetant; ib. V, 158. ut viro forti ac sapieuti dignum fuit; Caecin. 18. quid horum auctoritate ... dignum esset; ib. 81. quid est quod quisquam .. illo dignum ... possit adferre? imp. Pomp. 29. quod non dignum hoc conventu et silentio, dignum vestris studiis atque auribus esse videatur; Cluent. 66. nihil video esse in hoc P. Sulla ... odio diguum, misericordia digna multa; Sulla 88. quod diguissimum re publica fuit; Sest. 73. quid re publica, quid se dignum esset; ib. 87. nihi quidem hoc diguum re publica videtur; Balb. 5. quod esset libero dignum; Piso 22. ut Mediolanensi praesone, aye tu, dignum esse videatur; ib. 62. qui si nihil geserens diguum honore; ib. 97. quod mihi scitum esse videatur et homine ingenuo dignum atque docto; Planc. 35. fuit (id) diguum constantia tua; ib. 38. quid enim minus illo dignum quam ..? Milo 71. quia nihil volgare te dignum videri potest; Deiot. 34. quid supplicis omnibus dignius? Phil. II, 86. plures (sunt), quam re publica dignum est; ib. VI, 16. serius omnino, quam diguum populo Romano fuit; ih. 19. dicam quod diguum est et senatore et Romano homine; ib. VII, 14. quod honore praemiove dignum esse videatur; ib. VIII, 33.

adulescens: adulescens ... diguus illo loco ac nomine; Verr. III, 159.

animus: animum .. dignum .. ipso et maioribus eius; Phil. X, 13.

artifex: cum artifex eius modi sit, ut solus dignus videatur esse qui in scena spectetur, tum vir eius modi est, ut solus dignus videatur qui eo non accedat; Quinct. 78.

auctor: ita levem habebit auctorem, ut memoria dignum non putarit; Planc. 57.

auctoritas: ut eius oratio ... videretur ... memoria dignam inventuti rei publicae capessendae auctoritatem disciplinamque praeseribere; Sest. 14.

audacia: ut ... eo maiore odio dignam istius incredibilem audaciam iudicetis; Verr. IV, 73.

buccae: † pulsataeque buccae, dignae Capua; Piso 25.

causa: digna causa videretur cur ..; Verr. II, 117.

civis: si civis Romanus dignus isto negotio nemo fuit; Verr. V, 83. ne non unus iste civis Romanus illa eruce dignus (iudicetur); ib. 171.

conscientiae: an etiam consilia conscientiasque eius modi facinorum supplicio dignas iudicarent; Cluent. 56.

consilia: alia sunt tua facta atque consilia summa laude digna; Verr. III, 212. ſ. conscientiae.

consularis: ne unus modo consularis ... dignus illo honore, dignus re publica inveniretur; Phil. I, 14.

conventus: ut (conventus) non modo illa provincia, verum etiam hac re publica dignissimus existimetur; Verr. V, 94.

copia: exempla, quorum est copia digna huius imperii gloria; Sest. 101.

custodiae: custodias circumdat .. dignas scelere hominum perditorum; Catil. IV, 8.

Diana: etiam hostibus (Diana) digna quam sanctissime colerent videbatur; Verr. IV, 72.

disciplina: ſ. auctoritas.

donum: donum regale, dignum tuo pulcherrimo templo, dignum Capitolio atque ista arce omnium nationum, dignum regio munere; Verr. V, 184.

eques: ſ. alqs; Verr. III, 94.

exitus: uti C. Verrem ... dignus exitus eius modi vita atque factis ... consequatur; Verr. V, 189.

facinus: faciuus quod maiore supplicio dignum sit; Verr. V, 154.

facta: ſ. consilia.

gravitas: o gravitatem dignam expectatione! Sex. Rosc. 101.

homo: utrum diguiores homines esse existimasti eos, ... qui aequo iure uterentur? Verr. I, 118. hominem dignissimum tuis moribus; ib. IV, 37. huc homines digni istius amicitia, digni vita illa conviviisque veniebant; ib. V, 30. uobilis homines esse dignos maioribus suis; Sest. 21. homo eis dignissimus, quibuscum vivit; ib. 133. hominem ... non modo facie, sed etiam oculo tuo dignissimum; Piso 8. homo dignissimus tuis laudibus; ib. 14. at hominem diguum mittent. num P. Servilio digniorem? Phil. XI, 25.

imperator, legio: dignus imperator legione Martia, digna legio imperatore; Phil. XIV, 26.

incessus: incessus Seplasia dignus et Capua; Piso 24.

legatus: ſ. alqs; Flacc. 101.

locus: et erit dignior locus in terris ullus qui banc virtutem excipiat? Milo 101.

luxuries: est enim quaedam (luxuries) ... ingenuo ac libero dignior; Piso 67.

maeror: qui .. questus, qui maeror dignus inveniri calamitate tanta potest? Quinct. 94.

mulier: ecqua virgo sit aut mulier digna quam ob rem ... diutius commoretur; Verr. I, 63.

munus: erat .. munus Scipionis dignum et eo ipso et illo Q. Metello; Sest. 124.

negotium: luteum negotium esse, non dignum quod in suo argento Verres baberet; Verr. IV, 32.

onus: onus ... dignum in quo omnis nervos ... contenderem; Verr. a. pr. 35.

oratio: oratio digna equitis Romani vel studio vel pudore; Planc. 58.

pars: horum ... vix decimam partem reperies ‖ repperis, al.‖ gloria dignam; Planc. 60.

poena: poenam nullam suo dignam scelere suscepit; imp. Pomp. 7.

provinciae: provincias certe dignissimas vobis deligemus; Phil. XI, 24.

quaestor: ſ. alqs; Flacc. 101. — questus: ſ. maeror.

res: dignam rem esse regno Syriae, dignam regio manere, diguam Capitolio; Verr. IV, 65. quamquam ... res bellicas gesserat .. triumpho dignas; Phil. XIII, 9. ſ. tempus.

scelus: singulare scelus maiore odio dignum esse ducetis; Cluent. 12.

scribae: qui (scribae) digni sunt illo ordine; Verr. III, 183.

sedulitas: qui sedulitatem mali poëtae duxerit aliquo tamen praemio dignam; Arch. 25.

sententia: numquam dubitavit sententiam ... se et re publica diguam dicere; sen. 8. aliam sententiam dicturum fuisse *se* eamque se ac re publica dignam; Phil. VIII, 2. qui dignas nobis sententias diximus; ib. XI, 3. dixit ... re publica diguam sententiam; ib. 15.

supplicium: quod supplicium diguum libidine eius invenias? Verr. II, 40.

tempus: si res, si vir, si tempus ullum diguum fuit; Milo 19.

tribunus; ſ. alqs; Flacc. 101.

verbum: quae (verba) scelere istius digna siut; Verr. V, 159. verbo satis digno tam nefaria res appellari nullo modo potest; ib. 170.

vir: vir ... eis consiliis ... dignior; Piso 54. sic ab illo ... omni laude et honore diguissimo viro dilectus est, ut ..; Planc. 27. virum omni laude diguum; Ligar. 2. vir bonus et re publica dignus; Phil. II, 56. vir patre, avo maioribusque suis dignissimus; ib. III, 25. ſ. artifex. tempus.

virgo: ſ. mulier.

virtus: virtus digna summo imperatore; Balb. 6. ut excellentium eivium virtutem imitatione diguam, non invidia putarent; Phil. XIV, 17. eum .. virtus legionum digna clarissimis imperatoribus exstiterit; ib. 38.

voluntas: voluntas .. omni laude digna; dom. 131.

vox: erumpat ... vera et me digna vox! Phil. X, 19.

B. **allein: a. masc.:** I. adsequi possunt: quod etiam minus digni adsequi possint; Catil. III, 26.

facit: „nulla contumelia est, quam facit dignus.“ primum quid est dignus? nam etiam malo multi digni, sicut ipse. an quam facit is, qui eum dignitate est? Phil. III, 22.

II. praetereo: qui (populus) ... solet non numquam dignos praeterire; Planc. 8.

b. neutr.: confero: stomachor, cum aliorum me digna in me conferuntur; Planc. 35.

digredior, ſich entfernen, abſchweifen: alqs: quo ex loco sum digressus, revertar; Verr. V, 59. nusquam est a me digressus; Sulla 34.

oratio: huc longius ... ab epistula Timarchidi digressa est oratio mea; Verr. III, 163. unde digressa est oratio; ib. IV, 35.

digressus, Fortgang: digressum meum ... longe tuo praestitisse; Piso 63.

diiudico, entſcheiden: I. abſolut: eum contra ac Deiotarus sensit victoria belli diiudicarit ‖ iudicarit ‖; Phil. XI, 34.

II. de: de rationibus societatis volt diiudicari; Quinct. 43.

III. alqd: alterum levius est, propterea quod ... disceptatore domestico diiudicatur; Caecin. 6.

controversias: qui ... controversias non aequitate diiudicas; Caecin. 49.

dissensiones: [illae ... dissensiones ... ut ... internicione civium diiudicatae sint;] Catil. III, 25.

diiun— ſ. **disiun—.**

dilabor, zerfallen, entſchwinden: alqs: sunt alii plures fortasse, sed *de* mea memoria dilabuntur; Phil. XIII, 11.

alqd: omnia, quae dilapsa iam defluxerunt; Marcell. 23. „male mea dilabuntur"; Phil. II, 65.

dilacero, zerfleiſchen: qui ... annum integrum ad dilaceraudam rem publicam quaereret; Milo 24.

dilanio, zerreißen: P. Clodii cruentum eadaver ... canibus dilaniandum reliquisti; Milo 33.

dilargior, verſchenken: qui omnia ... quibus voluit est dilargitus; leg. agr. II, 81.

dilatio, Aufſchub: I. est quae est ... vel mimni dilatio temporis? Phil. III, 2.

II. propter: cum propter dilationem comitiorum ter praetor ... renuntiatus sum; imp. Pomp. 2.

dilato, ausdehnen: non dilatabo orationem meam; Flacc. 12.

dilectus: ſ. **delectus.**

diligens, wachſam, umſichtig, pünktlich, gewiſſenhaft: alqs: qua in re ita diligens erat, quasi ..; Quinct. 13. hic tu fortasse eris diligens, ne ..; Verr. I, 25. qui in re ... hereditaria tam diligens ... esset; ib. 126. dicere aude te diligentem; ib. III, 41. non te diligentiorem in faciundis fuisse furtis quam me in deprehendis; ib. 107. homo frugi ac diligens; ib. V, 39. unium fortasse dicet aliquis hunc diligentem; ib. 56. an (te) M. Annii ... auctoritas paulo diligentiorem ... fecerat? ib. V, 156. non mitior in supplicio, sed diligentior esse coepit; ib. 157. in uno Gabinio sunt tam diligentes; imp. Pomp. 58. quis P. Octavio Balbo ... fide, religione, officio diligentior ... commemorari potest? Cluent. 107. neque .. hoc homine ... in omnibus officiis retinendis diligentior esse quisquam potest; ib. 133. neque in eo solum diligens fuit, ut ..; ib. 191. sane est in eo diligens; leg. agr. I, 4. non fuit tam diligens, quam est Rullus; ib. II, 51. quos diligentissimos in exquirendis condicionibus civitatum ... esse arbitramur? Balb. 45. omnibus eram visus in omni officio diligentissimus; Planc. 64. tu in Caesaris memoria diligens? Phil. II, 110. quam diligentes libertatis vos oporteat esse; Fr. B. VII, 12. ſ. **ad,** II. diligens (4 St.) Ps. I, S. 80.

accusatio: tam severam diligentemque accusationem ... vobis placuisse; div. Caec. 73.

accusator: si ... diligens et firmus accusator ad iudicium veniret; Verr. II, 1.

agricola: ut ... diligentissimus agricola ... haberetur; Deiot. 27.

arator: Nympho ..., [diligentissimus] arator; Verr. III, 53. audietis Agrigentinorum, ... diligentissimorum aratorum querimonias; ib. 103.

cautio: utrum ... uleiscendi ... an pertimescendi diligentior cautio est? Phil. VII, 3.

consul: qui ... me non diligentissimum consulem ... existimari velint; Catil. II, 14.

custos: monitus a ... diligentissimo custode pacis; prov. cons. 39.

defensor: defendunt ... ut diligentissimum defensorem commodorum suorum; Balb. 43.

dux: quem ... diligentissimum ducem ... cognoverunt; Flacc. 8.

homo: homines ad legum defensionem ... diligentissimos .. accedere; div. Caec. 70. „effugiemus .. hominem in quaerendo nimium diligentem"; Verr. a. pr. 29. iste homo certus et diligens ... praesto est; ib. II, 92. habemus hominem ... in publicis religionibus foederum ... diligentem; ib. V, 49. C. Verres, ... homo sanctus et diligens; Cluent. 91. rem publicam .. homini ... diligenti .. commisistis; leg. agr. II, 100. hunc .. hominem ... tam in perditis rebus diligentem; Catil. III, 17. L. Flaccum, hominem eum semper in re publica tua in magistratibus gerendis, in sacerdotio caerimoniisque ... diligentissimum; Rabir. 37. Q. Pompeio, ... homini .. omnis officii diligentissimo; Cael. 73.

iudices: ut istos ego iudices ... tam diligentis ... non habeam; Verr. III, 143.

praetor: eum Haluntium venisset praetor ... diligens; Verr. IV, 51. iste .. praetor ... diligens; ib. V, 28. tam diu ... elassem iste praetor diligens vidit; ib. 86.

praetura: quis non ... diligentissimam .. praeturam illius hominis existimat? Verr. III, 216.

procurator: constat procuratoris diligentis officium; Quinct. 61.

relatio: relatio ... diligens fuerat consulis; Piso 14.

satellites: quos putavit fore diligentissimos satellites scelerum; prov. cons. 5.

senatores: idem, quasi .. senatores diligentes, bellicum me ceciuisse dicunt; Phil. VII, 3.

senatus: non senatus in ea causa cognoscenda ... diligentior ... fuit; Rabir. 32.

servi: diutius .. servitutem perpessi quam captivi servi .. diligentes solent; Phil. VIII, 32.

diligenter, achſam, umſichtig, pünktlich, gewiſſenhaft: accuso: semper ei diligentissime ... accusaverunt; div. Caec. 71. accusavit Uppianicum; ... quam diligenter, postea dicam; Cluent. 20.

adorno: ut idem accusationem et petitionem [consulatus] diligenter adoruet atque insiruat; Muren. 46.

adservo: navis eorum atque onera diligenter adservanda curabat; Verr. V, 146.

ago: Caecilium ... hanc causam ... non nimis diligenter acturum; div. Caec. 71. haec omnia me diligenter ... acturum esse; Verr. a. pr. 40.

attendo: ſ. **attendo,** I. alqs; Quinct. 22. Verr. II, 82. V, 42. Caecin. 80. har. resp. 38. iudices; Sex. Rosc. 60. Verr. III, 104. Cael. 2. — III. alqm; Arch. 18. alqd; Quinct. 79. Verr. IV, 102. Font. 43. Fr. B. II, 8. reliqua; Verr. III, 72 (Ps. I, S. 325 f.).

audio: quoniam ... Hortensium diligenter audistis; Sulla 14. sum a vobis ... diligenter auditus; Phil. I, 38.

caveo: ut diligenter caveret atque prospiceret; Verr. II, 173. quibus hic ordo diligentissime caverat; Phil. I, 6. diligentius ... caveamus Antonium; ib. XI, 10.

cogito: quam .. rationem ... diligenter ... cogitare ... debetis; Cluent. 95. quid ... reddere deberet diligentissime cogitabat; Sest. 87.

coguosco: ut condicionem societatis diligenter cognosceretis; Qu. Rosc. 31. inimicos diligenter cognoscere; Verr. II, 135. diligenter testimonii verba cogunoscite; Cael. 55.

colo: quos ... colendos sibi diligenter et retinendos esse arbitrantur; Verr. IV, 132. ſ. observo.

conficio: ſ. **conficio,** II. ratiouem; Verr. V, 147. tabulas; Qu. Rosc. 4. 7. Cluent. 82 (Ps. I, S. 615).

conligo: haec dum uostri conligunt omnia diligentius; imp. Pomp. 22.

conservo: aliud genus imperatoris sane diligenter retinendum et conservandum; Verr. V, 25. ut ... ea (existimatio) diligenter conservata ac retenta videatur; Font. 28.

considero: velle se eam (trullam) diligentius considerare; Verr. IV, 63. cousideres .. diligenter, utrum ..; Cluent. 135. diligenter considerate; leg.

agr. II, 77. si diligenter ... qui vir fuerit considerarit; Muren. 32.

constituo: ita diligenter constituta sunt iura decumano; Verr. III, 20. populus Romanus minus diligenter sibi constituet ‖ constituerit ‖ defensorem? Fr. B. III, 6.

consulo: sic diligenter Rullum sua lege consulere; ut ..; leg. agr. III, 3.

decerno: quid est decretum? ... quam diligenter! Cluent. 136. de universa re publica decernite diligenter; Catil. IV, 24.

defendo: quod diligenter defenditur; Sex. Rosc. 148. *ut non* minus diligenter illius existimationem ... viderer defendere; Tull. 3. quae (accusatio) ... diligentius Rutenorum quam populi Romani defendat aerarium; Font. 4.

describo: quae diligentissime descripta ... iura finium ... sunt; Caecin. 74.

digero: quas (tabulas) diligentissime legi atque digessi; Verr. I, 60.

diiudico: qui tam diligenter ... verbis controversias ... diiudicas; Caecin. 49.

expendo: testem diligenter expenditis; Flacc. 12.

explano: explanandum est .. diligentius; Verr. V, 96.

explico: qui totam causam ... diligentissime vobis explicavit; Balb. 17.

expono: si, quae cognovi ..., diligenter exposuero; Verr. II, 179. ea ... quos ... ludos minus diligenter factos esse dicunt? ib. 22. SACRIFICIA ... MINUS DILIGENTER FACTA; ib. 37.

gero: ita diligenter Sex. Naevii studio ... morem gerunt; Quinct. 9.

habeo: mihi temporis eius ... habenda ratio est diligenter; Verr. I, 32. multo diligentius habere dico Servilium praedam populi Romani quam te tua furta notata atque perscripta; ib. 57. sociorum ... rationem diligenter habere debetis; ib. II, 2. quorum (civium) vobis ... habenda est ratio diligenter; imp. Pomp. 17.

instruo: ſ. adorno.

iudico: haec ... quis est qui ab illis ... diligenter iudicata arbitretur? Cluent. 127.

laudo: Popilium ... pro testimonio diligentissime laudat; Cluent. 132.

lego: ſ. digero.

mando: ut quid policitus sim diligenter memoriae mandetis; Quinct. 36. qui (magistratus) diligentissime mandatur a populo; Verr. II, 131.

noto: ſ. habeo; Verr. I, 57.

observo: diligenter observari videmur et coli; Muren. 70.

obtempero: illis legibus ... diligenter obtemperabat; Verr. V, 28.

pareo: me ... diligentissime senatui paruisse; dom. 50.

pro: „bortos ... diligenter eo loco parasti“; Cael. 36.

percipio: percipite .. diligenter quae dicam; Catil. I, 27.

perficio: ex ebore diligentissime perfecta argumenta erant in valvis; Verr. IV, 124.

perpendo: M. Catoni ... diligentissime perpendenti momenta officiorum omnium; Muren. 3.

perscribo: ſ. habeo; Verr. I, 57.

peto: cum ... petisset diligenter; Muren. 53.

prospicio: ſ. caveo; Verr. II, 173.

provideo: providendum (erit) diligenter, ne ..; Verr. III, 4. quae diligentissime providenda sunt; imp. Pomp. 20.

quaero: quaesivi .. diligenter; dom. 111. si diligenter quaeres; Planc. 60.

recondo: ceteri (libelli) ... diligentius sunt recondit; Verr. II, 185.

reicio: diligenter reiectis ab accusatore iudicibus; Verr. I, 4.

removeo: cur tam diligenter nos in provinciis ab emptionibus removerent; Verr. IV, 10.

requiro: nimium diligenter praedonum numerum requirebant; Verr. V, 157.

respondeo: an de sororis filio diligentius respondendum est? Rabir. 8. quin criminibus ... diligeutissime respondeam non recuso; Cael. 30.

restipulor: qui ... restipularetur a Fannio diligenter; Qu. Rosc. 56.

retineo: retinebatur hoc ... ab illis diligenter; Verr. III, 94. ut ex eo genere homines ... diligenter vobis retinendos existimetis; Font. 42. nihil esse in civitate tam diligenter quam ius civile retinendum; Caecin. 70. non minus diligenter ea ... publica patrimonia inris ... retinere debetis; ib. 75. quam diligenter retineat ius tribuniciae potestatis; leg. agr. II, 30. ſ. colo. couservo.

rogo: quod diligentissime rogabat; Planc. 24.

sancio: diligentissime sancit, ut ..; leg. agr. I, 13. quod non sit lege Iulia [...] sanctum diligenter; Piso 90.

scribo: (legem) diligentissime scriptam; Verr. III, 20. scripta lex ita diligeuter est, ut ..; ib. sermocinor: cum isto se diligenter sermocinaturam; Verr. I, 138.

servo: quae .. diligentius servanda ... erant; Verr. II, 185.

supplico: „condiscas .. nihi panlo diligeutius supplicare“; Planc. 13.

venio: diligeutius paratiusque veuisses; Sex. Rosc. 72.

diligentia, Sorgfalt, Umſicht, Achtſamkeit: I. **Subject:** adsequitur: ut haec diligentia, quam ego a me exspectari maxime puto, nihil eorum investigare, nihil adsequi potnerit; Verr. II, 181.

certat: certet mea diligentia cum illorum omnium cupiditate; Verr. I, 3.

debet: consulum gravis ... diligentia debet esse; leg. agr. II, 100.

deest: ne .. acensatoribus diligentia ... deesset; Cluent. 192. nihi neque in consiliis ... capiendis diligentiam ... defuturam; Quir. 24.

est: sibi ait ... diligeuiam ... cordi fuisse; Quinct. 93. in publicis ... rebus ... summa diligeutia; Verr. II, 7. quae ista nova diligentia, quam ob causam abs te excogitata? ib. V, 156. summa est ... hominis in communem municipii rem diligentia; Cluent. 196. tantam in nobis eorumlibus fore diligentiam; Catil. I, 32. in quibus diligentia plena sumultatum est; Flacc. 87. non est ... in volgo ... diligentia; Planc. 9. fuit in illo ... diligentia; Phil. II, 116. ſ. debet.

investigat: ſ. adsequitur.

minuit: quo facilius ... audiendi diligentia (tua) minuat hanc perturbationem meam; Deiot. 7.

potest: ſ. adsequitur.

reformidat: diligentia (mea) speculatorem reformidat; div. Caec. 51.

solet: diligentia quae solet adhiberi in cetero indicio; Cluent. 115.

videtur: mihi non praetermittenda videtur praeclari imperatoris egregia ... diligentia; Verr. V, 28.

vincit: quod ... mea diligentia istorum impudentiam vicerat; Verr. a. pr. 16.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** adfert: iste motus servitiorum ... tibi .. diligentiam custodiendae provinciae ... attulit? Verr. V, 15.

adhibeo: ſ. **adhibeo,** diligentiam (4 St.) B. I, S. 99, a.

adiungo: in altera (parte) diligentia vestra nobis adiungenda est; Cluent. 3.

augeo: augebimus diligentiam; Marcell. 22.
cognosco: ſ. **cognosco**, III. diligentiam (4 St.) B. I, S. 560, b.
comparo: subsidium mihi diligentiam comparavi; Quinct. 4.
conlaudo: eorum ... diligentiam .. conlaudat; Verr. V, 161.
consumo: in quo omnis nostra diligentia ... consumatur; Verr. I, 112.
declaro: diligentiam (meam) multitudo litterarum ... declaravit; Verr. I, 16.
desidero: crimina, quae patroni diligentiam desiderant; Rabir. 9.
despicio: quin ... non solum meam, sed etiam vestram diligentiam ... despexerit; leg. agr. III, 3.
excogito: ſ. I. est; Verr. V, 156.
exspecto: ſ. I. adsequitur.
habeo: si eandem vim, diligentiam ... habent adversaria; Qu. Rosc. 6. habetis hominis .. diligentiam; Verr. V, 25.
laudo: laudabam ... incredibilem diligentiam Cn. Pompei; Milo 65.
oppugno: horum omnium ... diligentiam ... mater oppugnat; Cluent. 199.
perspicio: ſ. 5. postulo pro.
pertimesco: esse mihi nimiam diligentiam pertimescendam; Catil. III, 7.
pono: ut ... diligentiam .. suam in petitione non possit ponere; Muren. 45.
praesto: quod fidem meam diligentiamque praestarem; Caecin. 5.
praetermitto: ſ. I. videtur.
probo: si in hac causa nostrum officium ac diligentiam probaverimus; div. Caec. 72. cum ipsa in ‖ in ipsa ‖ accusatione eorum ... diligentia probaretur; Verr. I, 17. probatam meam fidem esse et diligentiam; ib. 19.
puto: ne ... diligentia crudelis putaretur; Sulla 43. diligentiam ... nimiam nullam putabam; Milo 66.
recordor: est operae pretium diligentiam maiorum recordari; leg. agr. II, 73.
reprehendo: huius diligentia reprehendenda non esset; Flacc. 31.
requiro: in quo igitur praetoris est diligentia requirenda? Flacc. 32. an diligentia umquam requisita est? Balb. 9.
specto: in quo meam ... diligentiam spectari volo? Verr. III, 157.
video: videte maiorum diligentiam; Verr. IV, 9. videte hominis ... diligentiam; ib. 73. leg. agr. II, 28. videte hominis diligentiam; ib. 23. videte diligentiam Gallorum; Sulla 36.
Füge: contra bellum praedonum classem habuit ornatam diligentiamque * ‖ adhibuit ‖ in eo singulare; Verr. V, 42.

2. **Genetiv:** eum: est ingenii diligentiaeque tuae; Verr. III, 16.

3. **Dativ:** eripio: cuius iste .. diligentiae .. nulla ratione eripi possit; Verr. III, 64.
obsisto: quoniam ... diligentiae meae ... obstitisti; Rabir. 6.
satisfacio: satis fidei et diligentiae meae ... fecisse videar; Qu. Rosc. 14.

4. **Ablativ:** eum: cum maiores nostri tanta diligentia ... fuerint; Caecin. 34. qua diligentia fuerit; Cluent. 47. Metellus ... tanta diligentia fuit; Arch. 9.

5. **mit Präpoſitionen:** conicio in: haec ... crimina a multitudine in tuam nimiam diligentiam ... conjecta sunt; Muren. 78.
constituo in: si quidem (exstitimatio tua) in Apronii constituitur diligentia; Verr. III, 154.
dico de: nihil de hominis ... diligentia dicam; Verr. V, 20.
discedo ab: quam longe videar ab ... diligentia (mea) discedere; Font. 12.
interest inter: tantum intererit inter vestram et privatorum diligentiam? leg. agr. II, 82.
postulo pro: pro .. hac, quam perspicitis, ad conservandam rem publicam diligentia nihil a vobis nisi huius temporis ... memoriam postulo; Catil. IV, 23.

III. **nach Subſtantiven:** 1. fructus: (meae) diligentiae .. capiam fructum; Verr. a. pr. 32. cum in eo vestra dignitas mihi fructum diligentiae referret; ib. I, 20.
magistra: vita ... haec rustica ... diligentiae .. magistra est; Sex. Rosc. 75.
pensum: meae diligentiae pensum magis in Leontino agro est exigendum; Verr. III, 109.
periculum: eos velle meae fidei diligentiaeque periculum facere; Verr. a. pr. 34.
vicarius: nolite mihi subtrahere vicarium meae diligentiae; Muren. 80.

2. homo: homo summa ... diligentia; Verr. a. pr. 30.
vir: vir summa ... diligentia; Muren. 48.

3. aliqd cum: „quid mihi ... cum ista ... diligentia?“ Quinct. 55.

IV. **Umſtand:** 1. **Ablativ:** adsequi: quibus rebus id adsecutus es? ... diligentia? Verr. III, 41.
bonus: agros habent ... diligentia ... meliores; Flacc. 71.
circumcludi: te ... mea diligentia circumclusum; Catil. I, 7.
commendare: qui causam senatus ... sic sua diligentia multitudini commendavit, ut ..; sen. 20. cui non illa civitas sit huius ... diligentia commendatior? Balb. 43.
comprimi: ista ... privatorum diligentia comprimentur; Muren. 85.
conferri: haec omnia summa ... diligentia recognita et conlata et ... obsignata sunt; Verr. II, 190.
conficere: ut is idem conficeret diligentia ... sua; Verr. a. pr. 6.
consequi: tantam causam ... diligentia consequi; div. Caec. 39. omnia ... diligentia est consecutus; Cael. 74.
constitui: ut ... mea diligentia constituta auctoritas iudiciorum videretur; Verr. I, 5. omnia et provisa et parata et constituta sunt ... mea summa ... diligentia; Catil. IV, 4.
custodiri: summa diligentia vitam Sex. Roscii custodiri; Sex. Rosc. 28.
defendere: qui videbatur eorum fortunas fide diligentiaque sua posse defendere; div. Caec. 67. me ... privata diligentia defendi; Catil. I, 11. cum .. C. Caesar ... diligentia ... sua castra feliciter defenderit; Phil. XIV, 37.
devitare: quas (insidias) .. mea diligentia devitarim; Verr. a. pr. 3.
eniti: ut ... enitendum .. (sit eis) omni ... diligentia; Sest. 99.
facere: si facultatem vere ... iudicandi ... diligentia mea fecero; Verr. II, 179. — fieri: eius ... diligentia factum est, ut ..; Sex. Rosc. 27. fit vestra diligentia; Planc. 84.
frangere: ut .. Catilinam diligentia mea ... fregisti; Phil. IV, 15.
investigari: quoniam diligentia inimici investigatum est quod latebat; Ligar. 1.
muniri: fuit (aetas M. Caelii) ... patris diligentia ... munita; Cael. 9.
notari: haec ... diligentia C. Memmii publicis tabulis esse notata atque testata; Vatin. 34.
obsignari: ſ. conferri.
obstupefieri: non obstupefactus ac perterritus mea diligentia ... esse dicetur; Catil. II, 14.
par: diligentia par eis, quos ..; Cluent. 107.
parari: ſ. constitui; Catil. IV, 4.
pari: diligentia ... petitorum honos paritur; Planc. 7.
patefieri: mea ... diligentia ... conlurationem patefactam esse; Catil. IV, 5.

perficere: diligentia perfecit, ut ..; Scx. Rosc. 149. mea diligentia perfeci, ut ..; Verr. II, 169. diligentia .. perfecit; Muren. 42.

perpendere: omnia acerbissima diligentia perpendemus? Balb. 11.

perterreri: ſ. obstupefieri.

praestare: sive egomet aliquid ... diligentia ... praestare debui; dom. 17.

providere: tu tua ... diligentia ... potes providere; Verr. a. pr. 51. ſ. constitui; Catil. IV, 4.

reverti: uti ... aratores vestra ... diligentia ... in sedis suas revertantur; Verr. III, 228.

sublevari: summa tribunorum ... diligentia sublevati; sen. 18.

sustinere: magnitudinem causae ... sustinere .. diligentia; div. Caec. 73.

testari: ſ. notari.

vitare: quam (mortem) ... coniugis diligentia vitare potuisset; Phil. IX, 5.

Gibt: quam quidem rem quanta ... diligentia senatus * ‖*egerit*‖; dom. 136.

2. **Präpoſitionen:** cum: servatus est a procuratore summa cum diligentia; Quinct. 61. qui iurati statuere maiore cum ... diligentia debuerunt; Cluent. 121.

ex: etiam plus ex nimia praetoris diligentia suspicionis ... futurum; Verr. V, 103.

in: in audiendi diligentia non minus religioni tribuere quam voluptati; Verr. III, 10.

pro: petit ab eo pro sua fide ac diligentia .., ne ..; Verr. I, 135.

diligo, hochachten, ſchätzen, lieben: I. **absolut:** a bonis viris ... diligi; Sest. 137. diligi gloriosum est; Phil. I, 33.

II. **mit Object:** alqm: quos diligebat; Quinct. 70. usque eone te diligis? Qu. Rosc. 5. qui diligebant hunc; ib. 29. istum ... cives Romani ... diligunt; Verr. II, 15. cum iste Dorotheum sic diligebat, ut ..; ib. 59. ab universa provincia ... diligitur; ib. 168. hunc cubicularii diligunt; ib. III, 8. valde .. te Syracusani ... diligunt; ib. IV, 145. sic hanc Tertiam dilexit, ut ..; ib. V, 31. maxime ... Stratonem illum dilexerat; Cluent. 184. non multi mihi ab uno sic diligi videntur; ib. 198. qui te .. diligunt; Sulla 35. hunc ego non diligam? Arch. 18. Marius item eximie L. Plotium dilexit; ib. 20. hodie sic hunc diligit, ut ..; Sest. 6. qui .. me ipsum ... unice diligebat; ib. 29. se a suis civibus ... diligi; Vatin. 7. quem propter haec ipsa studia diligebat; Cael. 54. ut eos ... diligitis et caros habetis; Balb. 59. me Cn. Pompeius ... semper dilexit; Piso 76. cum me ... diligat; ib. 82. quod is ab sociis unice diligebatur; Planc. 24. Macedonia sic eum diligit; ib. 25. ut eos saepe, quos numquam vidimus, diligamus; Marcell. 9. quod eos plus etiam rei publicae ... gratia diligo; Phil. I, 8. an ille quemquam plus dilexit? ib. II, 38. Trebellinm valde iam diligit; ib. VI, 11. bi Antonium diligent? ib. VII, 21. quos acerbissime ceteri oderunt, tu constantissime diligas? ib. X, 4.

alqd: quod tanto opere diligis ‖didicisti‖; Muren. 29.

adulescentulum: qui adulescentulus ... sic ab illo ... viro dilectus est; Planc. 27.

amicum: amicum atque hospitem menm Sthenium, quem ego ... singulariter ‖singulare‖ dilexissem; Verr. II, 117.

auctores: qui .. victor pacis auctores diligit; Marcell. 15.

civem: hoc etiam magis ab omnibus eius modi civis ... diligendus est; Verr. III, 2.

civitatem: quam (civitatem) meus frater in primis ... diligit; Flacc. 52.

consilia: quam diu C. Caesaris consilia in re publica non maxime diligebatis; prov. cons. 25.

continentiam: mirifice ... Servius maiorum continentiam diligebat; Phil. IX, 13.

filium: quem (filium) diligebat; Cluent. 186.

hominem: sic .. nostros homines diligunt, ut ..; Verr. II, 7. homo nobilis, qui a suis ... diligi vellet; ib. IV, 51. si qui hominem non diligunt; prov. cons. 29.

hospitem: ſ. amicum.

imperium: ut ... imperium .. populi Romani sic diligant, ut ..; Verr. V, 8.

ingenia: poëtae, quorum ego semper ingenia dilexi; Sest. 123.

iusulam: ut haec insula ab ea (Cerere) ... diligi ... videatur; Verr. IV, 107.

magnificentiam: populus Romanus ... publicam magnificentiam diligit; Muren. 67.

mansuetudinem: an mansnetudinem (eius) victi (magis) dilexerint; imp. Pomp. 42.

matrem: *matrem Bostaris* ... infami ac noto adulterio iam diu diligebat; Scaur. 8.

uomen: ut non solum rem publicam nostram, sed etiam ... nomen ipsum Romanum semper dilexerit; Verr. II, 163.

observantiam, officia: officia observantiamque (hominis) dilexit; Balb. 63.

palaestritas: ut ille palaestritas diligeret; Verr. IV, 139.

patriam: quam (patriam) ... certe dilexeram; Sest. 145.

pudorem: sin ... pudorem, veritatem virtutemque diligitis; Cluent. 200.

ratiouem: autiquam officii rationem dilexit; Quinct. 59.

rem publicam: quin eos tam oderim quam rem publicam diligo; Phil. XI, 36. ſ. nomen.

senatum: qui si senatum dilexisset; Phil. XIII, 27.

tribulis: ne observeut tribulis suos, ne diligant; Planc. 45.

veritatem, virtutem: ſ. pudorem.

virum: illum virum ... praecipue dilexi; Scaur. c. 1 § 4.

diligo, auswählen (vgl. **deligo**): ducem: ad quod (bellum) populus Romanus ita sibi ipse dilegit ‖diligi, delegit‖ idoneum ducem; Phil. XI, 17.

imperatorem: imperator est diligeudus ‖del.‖; Phil. XI, 16. ut ad arbitrium illorum imperatores etiam diligamus ‖del.‖; ib. 38.

iuventutem: dilecta ‖del.‖ iuventus; Milo 67.

dilucesco, hell werden: cum iam dilucesceret; Catil. III. 6. diluxit, patet, videmus omnia; Phil. XII, 5.

dilucide, klar, deutlich: diluo: quod crimina diluere dilucide ... soleremt;

respondeo: dum ... accusationi breviter dilucideque respondeo; Cluent. 8.

veto: quae (lex) dilucide vetat ..; Sest. 133. cum mea lex dilucide vetet ..; Vatin. 37.

diluculum, Morgendämmerung: primo diluculo nuntius hic Ameriam venit; Sex. Rosc. 19.

diluo, auseinanderſetzen, entkräften: I. cum ego una quaque de re dicam et diluam; Cluent. 6.

II. alqd: nisi forte exspectatis ut illa diluam; Sex. Rosc. 82. quae tu ... diluas oportet; Cael. 35. quia dedisti mihi .. quod diluerem; Scaur. 14.

crimen: ſ. **crimen,** II, 1. diluo (9 St.) B. I, S. 719, b.

res: res tam levis qua ratione infirmem ac diluam; Sex. Rosc. 42.

dilutius, verdünnt: Gallos post haec dilutius esse poturos; Font. 9.

dimano, ſich auseinander breiten: meus hic forensis labor vitaeque ratio dimanavit ad existimationem hominum paulo latius; Cael. 6.

dimicatio, Kampf, Ringen: I. est: talis in rem publicam nostram labor, adsiduitas, dimicatio; Balb. 6. si quae dimicatio capitis futura (est); Milo 100.

provincias: ad ... diripiendas .. provincias; imp. Pomp. 57. (an fidem) diripiendarum .. provinciarum? Phil. XIII, 42.
res: quas (res) ... ex tota Asia direptas ... congesserat; imp. Pomp. 22.
socios: socios, quos diripuit; har. resp. 58. diripuit socios; Fr. B. VIII, 7.
vestem: f. argentum.
villas: diripiuntur villae; Phil. III, 31.
urbem: cum operis ... ad diripiendum urbem concitatis; Sest. 38.

diritas, Schredlichkeit: quamquam es omni diritate atque immanitate tacterrimus; Vatin. 9.

dirumpo, zerreißen, pass. berſten: alqm: quem tu dirumperis cum aedilicium vides; Vatin. 16.
furiam: dirumpatur licet ista furia; dom. 99.
hominem: homo diruptus dirutusque, Q. Caelius; Phil. XIII, 26.

diruo, zerſtören, verfürzen: alqm: aere dirutus est; Verr. V, 33.
alqd: quod ... diruerit, aedificaris; dom. 137.
domum: qui ... meam domum diruit; Cael. 78.
hominem: homo diruptus dirutusque, Q. Caelius; Phil. XIII, 26.
tectum: tectum diruunt; Tull. 34.

discedo, auseinandergehen, ſich trennen, weggehen, ſich entfernen, abziehen, davonkommen, hingehen, ſchwinden: I. **unperſönlich:** sine vadimonio discediturr; Quinct. 23. discediturr; ib. 25. ita tum discediturr, ut ..; ib. 29. postea quam inde discessum est; ib. IV, 93. mature discediturr; Tull. 20. testamento ... obsignato discediturr; Cluent. 37. nullo esse indiguius ... discedi ab legibus; ib. 146. sine iudicio ... discessum est; ib. 161. discessum est; Sest. 74. turpe est ... ab corum (deorum) aris ... ad saga sumenda discedere; Phil. XIV, 2.

II. **perſönlich:** alqs: conturbatus sane discedit Quinctius; Quinct. 62. iam tu potes liberatus discedere; ib. 44. discedeus in memoriam rediit Quinctius ..; ib. 57. si in causa pari discedere inferior videretur; ib. 59. ut hinc discedas; div. Caec. 52. te sine vituperatione ... discedere; ib. 60. ut turpissime flagitiosissimeque discedat; ib. 71. simul ac discesserunt; Verr. I, 88. tum discedunt; ib. 138. ut siue praeda ipse discedcret; ib. II, 37. qui, ante quam aditum ipse tus esset ... discessisset ib. 55. hos pateris impune discedere? ib. 57. discedunt omnes; ib. 71. postea quam illinc discessi; ib. 161. ut acccpto lucro discederet; ib. III, 67. ut ipsi sine ignominia ... discederent; ib. 69. si discessissent; ib. 121. cur non in media oratione mea consurgitis atque disceditis? ib. 208. iubet illos discedere; ib. IV, 65. discedens mandat proagoro Sopatro ..; ib. 86. omnis liberatos discessisse; ib. 140. cum disceditis; Font. 28. se, quo impudentius egerit, hoc superiorem discessurum; Caecin. 2. ut statim testificati discedcrent; ib. 45. si ... statim Caecina discessisset; ib. 46. qui vivus discesserit; ib. „quam ob rem discede“; Cael. 41. [cum] victus discessquo discessit; Flacc. 41. te iam illinc cum tua fugitivorum manu discessisse; dom. 7. non nulli propter timorem ... discesserunt; ib. 8. qui discesserunt; ib. 10. repudiatus convictusque discessit; ib. 60. duplicata gloria discessissem; ib. 95. ne constricti discedatis caveto; Rab. Post. 18. nec vero usquam discedebam; Phil. I, 1. ea mente discessi, ut ...; ib. 6. qui quidem discedens mecum ita locutus est; ib. IX, 9. — ab: f. **ab,** I. discedo (29 Sp.) B. I, S. 6, a. — abs: hunc abs te siue praemio discedere noluisti; Verr. III, 141. — de: f. **de,** I. discedo (5 Sp.) S. 5, b. — ex: discessi cum fratre e curia; Verr. IV, 145. se ex iudicio discessisse victum; Cluent. 111. — in: in vestra tecta discedite; Catil. III, 29. tu in cubiculum discessisti; Deiot. 19.

audacia: quae ... a te non discedit, audacia; Phil. II, 90.
cives: cives Romani a me nusquam discedere; Verr. IV, 146.
fratres: vicerunt Agyrinenses fratres ita, ut egentes inanesque discederent; Verr. II, 25.
frequentia: cum haec frequentia totius Italiae Roma discesserit; Verr. a. pr. 54.
gladiatores: ab his hoc postulare homines sicarios atque gladiatores, ... ut spoliis ex hoc iudicio ornati ... discedant; Sex. Rosc. 8.
homo: insimulat hominem fraudandi causa discessisse; Verr. II, 59. f. gladiatores.
iniuria: si istius haec tanta iniuria impunita discesserit; Verr. IV, 68.
invidia: ab eo invidiam discedere aliquando; Cluent. 83.
mater: patimini matrem ... victam potius vestra aequitate discedere; Cluent. 200.
possessores: possessores animo aequiore discedent; Phil. VI, 14.
praesidia: cum bonorum praesidia discesseriut; Phil. VII, 18.
pueri: pueri ... neque ab argento digitum discedere; Verr. IV, 33.
rex: rex ita discessit, ut ..; Verr. IV, 62.
senatus: senatus ... perturbatus .. discedit Verr. IV, 85.
sicarii: f. gladiatores.
tyrannus: tyrannus non discedebat longius; Verr. IV, 51.

disceptatio, Erörterung, Verhandlung: I, 1. est: nulla disceptatione ... privata publicare; leg. agr. II, 57. iuris tamen disceptationem esse voluit; Milo 23.
2. sum: illa tandem ... disceptatio ... fuit? Cluent. 90. vis illa fuit et ... quidvis potius quam ... disceptatio; ib. 96. hic tandem disceptationem ... fore putatis? Flacc. 24.
II, 1. denuntio: nec disceptationem, ... sed vim ... denuntiabat; Sest. 40.
2. do ad: liberum tempus nobis dabitur ad istam disceptationem; Rabir. 17.
reicio a: quam (invidiam) ... vestra fides ... a veritatis disceptatione reiecit; Cluent. 81.
versor in: quanta (causa) nulla umquam in disceptatione versata est; Deiot. 5.
III. similis: ruinae similiora ... quam ... disceptationi fuisse; Cluent. 88.
IV. aequitas: aequitatem nostrae ‖vestrae‖ disceptationis ... retinuisseut; leg. agr. III, 1.
V. tolli: illum homiuem ... non disceptatione dicendi ... de civitate esse sublatum; Cluent. 79.

disceptator, Schiedsrichter: I, 1. habeo: eos scribas tecum disceptatores huius criminis habebo; Verr. III, 184.
recuso: populum Romauum disceptatorem ... non recuso; Flacc. 97.
2. probo: severissimis disceptatoribus M. Caelii vitam me probaturum esse; Cael. 35.
relinquo: nunquid cuiquam iniquissimo disceptatori haec suspicio relinquenda est? Fr. A. III, 2.
3. utor: populo Romano disceptatore uti volo; leg. agr. I, 23.
II. diiudicari: alterum ... disceptatore domestico diiudicatur; Caecin. 6.

discepto, erörtern, verhandeln, entſcheiden: I. **abſolut:** I. unperſ.: condicione aequa disceptari posse; Cluent. 94. erat ... non disceptando decertandum; Planc. 87.
2. alqs: ut sibi cum palaestritis ... aequo iure disceptare liceat; Verr. II, 38. posse enm cum eo disceptare; Tull. 20. disceptante te; Deiot. 6.
iudices: iudices, vobis disceptantibus; Verr. III, 169.
populus: disceptante populo Romano; Verr. V, 183.

II. ſ. **de,** I. discepto (5 St.) S. 5, b.

III. **mit Objekt:** alqd: qui haec iuste sapienterque discoptet; Milo 23.

dissensionem: non est illa dissensio discoptata bello; Fr. C. 20.

discerno, ſondern, unterſcheiden: auditorem: ubi discerni (possit) stultus auditor ... ab religioso ... indice; Font. 23.

improbos: improbi ... muro ... discernantur a nobis; Catil. I, 32.

sororem, uxorem: cum uxorem sororemque non discernis; har. resp. 39.

discessio, Scheidung, Abſtimmung: I. facio: cum ... discessio facta esset; Verr. IV, 146. cum fieret .. sine ulla varietate discessio; Sest. 74. quamquam discessio facta non esset; Phil. VI, 3. has in sententias meas si consules discessionem facere voluissent; ib. XIV, 21.

II, 1. oriri: oritur (seditio) ... aliqua discessione contionis; Sest. 77.

2. in: tua voluntas in discessione fuit ad lenitatem propensior; Phil. VIII, 1.

per: senatus consultum de supplicatione per discessionem fecit; Phil. III, 24.

discessus, Abgang, Abreiſe: I. eripit: quo (tempore) meus discessus isti causam caedis eripuit; dom. 115.

est: acerbiorem mihi .. reditum esse, quam fuerit ille ipse discessus; Milo 103.

infligit: quae meus discessus rei publicae volnera infixit; Piso 32.

videtur: cuius quondam de patria discessus molestus omnibus ... visus est; sen. 25.

II. defleo: quod meum discessum, quem saepe defleras, nunc quasi reprehendere et subaccusare volnisti; Planc. 86.

dico: discessum meum funus dici rei publicae; prov. cons. 45.

increpo: eius viri discessum increpas; Vatin. 7.

obicio: obicitur mihi meus ille discessus; dom. 95. quod mihi discessum obiecisti meum; Vatin. 6.

pono: ausus es meum discessum illum ... *in* maledicti ... loco ponere? Piso 31.

reprehendo, subaccuso: ſ. defleo.

sustento: praesidio ... discessum illum sustentasti; Rab. Post. 47.

III, 1. contentus: discessu ceterorum ... te contentum esse; Catil. I, 7.

2. situs in: quod in meo ... discessu .. cotidianus seditionis timor (situs videbatur); dom. 15.

IV. solitudo: discessus .. solitudo ei ... fuit quaerenda; Scaur. 11.

V, 1. concidere: rem .. publicam concidere unius discessu; dom. 96.

excidere: discessu tum meo ... gladii de manibus .. exciderunt; Piso 21.

exsultare: discessu meo ... exsultavit; Sest. 133.

laetari: discessu nostro laetatus est; Phil. II, 109.

servare: servari .. rem publicam discessu meo; Sest. 49.

Zeit: quem ad modum discessu meo frugum inopia ... fuisset; dom. 17. quis ... testamentum discessu meo fecit? ib. 85. cum tu eius civis discessu ... oppressam ... rem publicam teneres; ib. 122. omnia discessu meo deserta ... fuerunt; Sest. 126.

2. in: in discessu civium exercitu se ... revocavit; Quir. 7. in illo tristi et acerbo ... discessu; Planc. 73.

post: non multo post discessum meum; sen. 3. post meum discessum; ib. 19. dom. 60. Sest. 60. aliquanto post meum discessum; dom. 59. post discessum latronis; Phil. V, 30.

discidium, Trennung, Zerwürfniß: I. exsistit: sin ... discidium exstiterat; Cael. 61.

II, 1. defleo: deflevi coningis miserae discidium; dom. 96.

existimo: civile discidium (in illud existimavisti); Ligar. 19.

facio: saepe fieri ... adfinitatum discidia; Cluent. 190. hoc discidio ac dissensione facta; Sulla 60.

2. moneo de: post discidium optimatium, de quo ipso nunc monemur; har. resp. 45.

III. desiderium: quod desiderium tui discidii ferre non posset; Phil. II, 45.

IV, 1. dissidere: gentem ... dissidentem a populo Romano ... discidio; Balb. 30.

distrahi: belli discidio distractus a fratribus; Ligar. 5.

2. cum: odium .. cum crudelissimo discidio exstitisse; Cael. 31.

post: ſ. II, 2.

discindo, zerreißen: „discidit vestem?“ Cael. 38.

disciplina, Unterweiſung, Kenntniß, Zucht, Methode: I. **Subject:** accedit: nisi accessisset etiam disciplina; Phil. II. 18.

cogit: ut eum ... disciplina patris similem esse cogeret; Verr. V, 30.

est: quid (erat) Roscii? disciplina; Qu. Rosc. 28. imperatoris ita erat severa domi disciplina; Verr. V, 93. quod ... neque haec dicendi ratio aut disciplina (in hoc sit); Arch. 2. „haec est igitur tua disciplina?“ Cael. 39. ſ. II, 2. deditus; sen. 14.

increbrescit: ut proxime ad nostram disciplinam illam veterem, non hanc, quae nunc increbruit, videantur accedere; Verr. II, 7.

locat: disciplina, quae erat ab hoc tradita, locabat se non minus HS CCCIↃↃↃ; Qu. Rosc. 28.

remanet: quorum usque ad nostram memoriam disciplina navalis ... remansit; imp. Pomp. 54.

sinit: ut ... eum .. disciplina degenerare non sineret; Verr. III, 159.

valet: nisi ... disciplina plus valeret quam dolor; Flacc. 11.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** accipio: o morem praeclarum disciplinamque, quam a maioribus acceplmus, si quidem teneremus! Flacc. 15.

antepono: cuius ego civitatis disciplinam ... haud scio an cunctis gentibus anteponendam dicam; Flacc. 63.

cognosco: nisi [ut] ex ea (epistula) totius familiae ... disciplinam cognoscerelis; Verr. III, 157.

commuto: qui ... commutare disciplinam conatus es; Rabir. 13.

conservo: alteri ... disciplinam suam legesque conservant; Muren. 74.

contineo: si quidem philosophia ... continet ... bene vivendi disciplinam; Piso 71.

do: do (illis) multarum artium disciplinam; Flacc. 9.

imitor: imitari ... avi mores disciplinamque debebas; Deiot. 28.

possideo: qui ... plus veritatis quam disciplinae possidet in se; Qu. Rosc. 17.

praescribo: disciplinam .. praescribere; Sest. 14.

relinquo: relicta virorum bonorum disciplina; Quinct. 94.

requiro: non requirebat ille Cupido ... meretriciam disciplinam; Verr. IV, 7.

teneo: ſ. accipio.

trado: hanc nobis a maioribus esse traditam disciplinam; Sulla 49. mitto illam veterem ab ipsis dis ... Etruriae traditam disciplinam; har. resp. 20. ſ. I. locat.

video: potest animo aequo istius ... meretriciam disciplinam ... videre? Verr. III, 6.

2. **Dativ:** deditus: non penitus illi disciplinae quaecumque est deditus; sen. 14. cuius prima aetas dedita disciplinae fuit; Cael. 72.

licet: neque enim licuit aliter vestro generi, ... disciplinae; Ligar. 20.

55. Sest. 45. avum. civis. civitatem; dom. 76. dignitatem. rem; Verr. I, 6. Phil. III, 29. V, 39. VI, 19. VII, 1. vitam.

adfero ad: nisi ad ipsum discrimen eius temporis divinitus Cn. Pompeium ... fortuna ... attulisset; imp. Pomp. 45.

deligo ad: summum virum, saepe ad extrema rei publicae discrimina delectum; dom 24.

infero in: ne quis se ... in vitae discrimen inferret; Balb. 25.

offero in: qui auderent se ... in discrimen offerre; Sest. 1. obtulit in discrimen vitam suam; ib. 61.

pertineo ad: minus haec ... ad vitae nostrae discrimen ... pertinent; Verr. II, 76.

venio in: cum omnium nobilium dignitas ... in discrimen veniret; Sex. Rosc. 16. se ipsos in discrimen existimationis venire; div. Caec. 71. in discrimen venire non posset; Verr. I, 110. venerat res in iudicium atque [in] discrimen; ib. III, 140. in discrimen extremum venimus; Muren. 84. rem publicam ... in id discrimen ... non esse venturam; dom. 17. quasi res in contentionem aut in discrimen aliquod posset venire; Planc. 54. si maximum in discrimen venitur; Phil. VIII. 29.

versor in: ea res ... in discrimine versatur, utrum ..; Quinct. 92.

voco in: non omnes ... in discrimen ... vocandi? Verr. V, 179. quod salus sociorum summum in periculum ac discrimen vocatur; imp. Pomp. 12. non enim C. Rabirium ... inimicitiae civium in discrimen capitis vocaverunt; Rabir. 2. cum ... in discrimen omnium fortunarum vocavisti; Flacc. 81. ne ... res publica per eundem me extremum in discrimen vocaretur; sen. 36.

III. **Umſtand**: 1. separari: cum (duo maria) pertenui discrimine separentur ‖ separarentur‖; leg. agr. II, 87.

Satis si non (existimationis partae fructus) extremo discrimine ... fortunae deserviet ‖deserit‖; Sulla 77.

2. in: in ipso discrimine ordinis iudiciorumque vestrorum; Verr. a. pr. 2. in tanto discrimine et periculo civis; Ligar. 16. maluit in maximo rei publicae discrimine emori; Phil. IX, 6.

discrimino, ſcheiden, durchſchneiden: Etruriam discriminat Cassia; Phil. XII, 23.

discriptio, (übertrag. Var. descriptio), Eintheilung, Vertheilung: I. excitat: discriptio populi ... severitatem senatus (excitaret); Planc. 45.

II, 1. celebro: servorum omnium vicatim celebrabatur tota urbe discriptio; dom. 129.

constituo: discriptio totam per urbem caedis atque incendiorum constituta est; Sulla 52. nosse discriptionem civitatis maioribus nostris sapientissime constitutam; Sest. 137.

novi: f. constituo; Sest. 137.

2. accommodatus: ad Pompei rationem, quae fuit accommodata L. Sullae discriptioni; Flacc. 32.

3. requiro in: in quo igitur praetoris est diligentia requirenda? ... in discriptione aequabili sumptus; Flacc. 32.

III. nobilis: urbs ... discriptione aedificiorum ... nobilis; leg. agr. II, 40.

superbus: Campani semper superbi ... urbis .. discriptione; leg. agr. II, 95.

discrucio, quälen, martern: alqm: quod enim ipse celeriter adripuit, id cum tarde percipi videt, discruciatur; Qu. Rosc. 31. ut ille Trebonium et, si posset, etiam Brutum, Cassium, discruciatos necaret; Phil. XIII, 37.

discumbo, ſich niederlegen: mature veniunt; discumbitur; Verr. I, 66.

discutio, zertheilen, vereiteln: advocationem: cum ... eorum .. advocationem manibus, ferro, lapidibus discussisti; dom. 54.

caliginem: discussa est illa caligo; Phil. XII, 5.

periculum: hoc, quod conceptum res publica periculum parturit, consilio discutiam; Muren. 84.

diserte, beutlich: hoc eum diserte scribere; Verr. III, 126.

disertus, beredt: A. **bei Subſtantiven**: alqs: qui ... isti uni ... disertus videretur; Verr. III, 23. non numquam etiam ad vinum diserti sint; Cael. 67. quaeris num disertus sit? Planc. 62. quotus enim quisque disertus ... est? ib. te disertum putabo; Phil. II, 8. si te disertum facere potuisset; ib. 101.

adulescens: adulescens ... in primis disertus; Verr. III, 63. adulescens bonus et disertus; Cluent. 156. adulescens bonus, ... disertus; Flacc. 11. diserti adulescentis .. oratio; Cael. 15.

avus: disertissimum cognovi avum tuum; Phil. II, 111.

homo: huiusce aetatis homines disertissimos; Quinct. 7. cum homine disertissimo; div. Caec. 44. homo disertus et prudens; Verr. III, 80. homo disertissimus; ib. 204. homo disertus ac nobilis; ib. V, 40. contra hominem disertissimum nostrae civitatis; Caecin. 97. honestis hominibus et disertis; Cluent. 100. hominibus potentibus, gratiosis, disertis; Cael. 21. disertus homo; Balb. 48. homo diserte; Phil. II, 8. homo disertus non intellegit ..; ib. 18.

orator: gravem oratorem ac disertum; har. resp. 37.

patronus: cum patrono disertissimo; Quinct. 2.

poëta: disertissimus poëta; Sest. 122.

subscriptores: cum subscriptoribus exercitatis et disertis; div. Caec. 47.

B. **außer**: potentes, diserti, nobiles omnes advocandi sunt; Quinct. 47.

disicio, (diss—), zerſtreuen, vertheilen: I. „dide ac dissice!“ Cael. 37.

II. haec (adversaria) sunt disiecta, illae (tabulae) sunt iu ordinem confectae; Qu. Rosc. 7.

diiuncte, getrennt, in Gegenſätzen: non enim fortasse satis, quae diiuncte dicuntur, intellegis; Phil. II, 32.

disiunctio, (diiunctio), Trennung: I. facit: animorum disiunctio dissensionem facit; leg. agr. II, 14.

II. in: an erat mihi in ... tanta diiunctione ... vita retinenda? Sest. 47. ut in disiunctione sententiae coniuncti tamen amicitia maneremus; prov. cons. 40.

disiungo, disiunctus, (diiun—), trennen, ſcheiden, entfernen, entwenden, part. verſchieden, entgegengeſetzt: alqm: qui possis eos ... testimonio coniungere; Vatin. 41. quem mecum eadem res publica, quae in tribunatu eius diiunxerat, ... coniunxit; Piso 35. f. **a**, I. diiunctus; Verr. I, 154. Sest. 141. diiungo; Sulla 60. Phil. II, 23. >< (B. I, C. 6, a).

alqd: ea, quae sunt longissime disiuncta, comprehendam; Piso 3. ut ... diceres .. maxime diiuncta atque contraria; Phil. II, 18.

aditum: aditus omnis ... non modo disiunctus, sed etiam clausus fuit ‖est‖; Verr. V, 6.

Aetoliam: Aetoliam, quae procul a barbaris disiuncta [est] gentibus; Piso 91.

commoda: cum commoda colonorum a fortunis Pompeianorum rei publicae fortuna diiunxerit; Sulla 62.

fontem: nisi (fons) munitione ac mole lapidum diiunctus esset a mari; Verr. IV, 118.

homines: quasi (homines nobiles) natura et genere diiuncti sint; Verr. V, 182.

insulam: insula est Melita .. satis lato a Sicilia mari ... diiuncta; Verr. IV, 103.

interdicta: ad duas dissimilis res duo diiuncta interdicta sunt; Caecin. 92.

loca: duobus in locis disiunctissimis maximeque diversis; imp. Pomp. 9.

mentis: quorum mentes et res sunt perditae longeque a communi salute diiunctae; har. resp. 58.

monstrum: ex aliqno diiuncto diversoque monstro significatum; har. resp. 26.

mores: mores M. Caelii longissime a tanti seeleris atrocitate esse disiunctos; Cael. 58.

partem: pars oppidi, quae appellatur Insula, mari diiuncta augusto; Verr. IV, 117.

res: ſ. mentis.

terras: nec vero disiunctissimas terras citius ... potuisse peragrari; Marcell. 5.

vitam: quae vita maxime disiuncta a cupiditate est; Sex. Rosc. 39.

dispar, ungleich, verſchieden: l. **bei Subſtantiven:** causa: in causa dispari offendi te a me; Planc. 79.

condicio: disparem eondicionem fuisse; Verr. V, 49. in utriusque pari scelere disparem condicionem facit; prov. cons. 17.

dominus: „quam dispari domino!“ Phil. II, 104.

fortuna: o fortunam longe disparem! Font. 49. disparem fortunam provincialium negotiorum ... fuisse; Murea. 43.

gradus: honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares, gloriae dispares; Planc. 60.

poenae: disparis (esse) poenas; Muren. 63.

ratio: in hac tam dispari ratione belli; Phil. VIII, 9.

II. **adv.:** quam ab dispari (tecta) tenebantur] Phil. II, 104.

dispensatio, Vertheilung, Verwaltung: deposco: hane mihi dispensationem ... deposco; Phil. XIII, 11.

eripio: eripueras senatui ... aerarii dispensationem; Vatin. 36.

suscipio: si eurationem et quasi dispensationem regiam susecpisset; Rab. Post. 28.

dispenso, vertheilen: expelleret a dispensantibus; Fr. H. VII, 14.

disperdo, zu Grunde richten: ut ... possessiones .. disperdat; leg. agr. I, 2.

dispereo, zu Grunde gehen: unumne fundum pulcherrimum populi Romani, caput vestrae pecuniae, pacis ornamentum, subsidium belli, fundamentum veetigalium, horreum legionum, solacium annonae disperire patiemini? leg. agr. II, 80.

dispergo, zerſtreuen, verbreiten: bellum: bellnm ... tam late divisnm atque dispersum; imp. Pomp. 31. bellum ... tam longe lateque dispersum; ib. 35.

busta: nec (eos esse) dispersis bustis humili sepultura crematos; Phil. XIV, 34.

eoulectioнem: nt eorum eonlectio dispersa ... celeritatem persequendi retardaret; imp. Pomp. 22.

homines: ut quodam tempore homines ... dispersi vagarentur; Sest. 91.

praedones: qui (praedones) ... toto mari dispersi vagabantur; Flacc. 30.

sermonem: ne .. disperso .. sermoni fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.

disperse, zerſtreut: quae disperse a me multis in locis dicentur; Verr. IV, 116.

dispertio, vertheilen, zutheilen: fortunas: ut ... fortunas nostras ... dispertiat parricidis; Phil. VIII, 8.

initia: a quibus initia vitae ... hominibus ... dispertita esse dieuntur; Verr. V, 187.

pecuniam: pecuniam illam ... iudicibus dispertiendam ... esse; Cluent. 69.

tempora: qui tempora voluptatis laborisque dispertiunt; Muren. 74.

vincula: vincula ... municipiis dispertiri iubet; Catil. IV, 7.

dispertitio, Zertheilung: qui ... eum exercitu Romani sit ... ad dispertitionem ||dispersionem, al.|| urbis venire conatus; Phil. III, 30.

displiceo, wahrnehmen, ermitteln: libertatem: populi Romani ... libertatem iam ex diuturna servitute displicentis; Sest. 118.

luceem: cum ... lucem in re publica ... dispicere coepistis; sen. 5.

res: ut tot res ... in illa turbulentissima tempestate rei publicae mea sponte dispexerim; Sulla 40.

displiceo, mißfallen, sibi: übler Laune ſein: I. **unperſönlich:** 1. de: ut populo ... de exsulibus Byzantiis displiceret; dom. 53.

2. Infin.: displicentne mihi legum praesidio capitis periculum propulsare? mihi ... non displicet; Cluent. 144.

3. acc. c. inf.: ne tibi ... displiceat ... quam plurimos esse custodes monumentorum; Verr. IV, 82.

II. **perſönlich:** alqs: si tibi antea displieuisset; Verr. I, 37. si non modo parenti ..., verum etiam municipio ... displiceret; Cael. 5. eum ... mihimet displicerem; Phil. I, 12.

alqd: ut id Hieroni et Tlepolemo displiceret; Verr. IV, 31. id sibi ... vehementissime displiceret; sen. 13.

acta: acta mea sibi ait displicere; Sest. 133.

arx: sibi nomen huius rei publicae, sedem urbis ..., denique hoc templum ... atque hanc arcem omnium gentium displicere; leg. agr. I, 18.

consilium: neque enim cuiquam eius consilium vehementius quam ipsi displicet; Rab. Post. 1.

crudelitas: cui crudelitas displiect; Piso 17.

defensio: cui Cornelii defensio displiect; Vatin. 5. quam (defensionem) tu bonis viris displieuisse dieis; ib. 6.

dominatus: ei dominatum regium maxime displicere; Phil. V, 40.

filius: qua re is (filius) patri displiceret; Sex. Rosc. 41.

iudicia: iudieia displiceent; Sest. 92.

nomen, sedes, templum: ſ. arx.

vis: vim tibi maxime displicere; dom. 54. non quo mihi ... vis * privati hominis displiceret; ib. 91.

dispono, vertheilen, ordnen: praesidia: sic .. erant dispositia praesidia, ut ..; Phil. V, 9.

signa: quae (signa) apud te ... in silva .. disposita ... vidimus; Verr. I, 51.

Füge: * ||*domum*|| aptam et ratione dispositam se habere existimant; Sex. Rosc. 132.

disposite, geordnet: non possum disposite istum accusare; Verr. IV, 87.

dispositio, Anordnung: DE DISPOSITIONE HIBERNORUM; Font. 20.

disputatio, Erörterung, Unterſuchung: I. est: magis facilis disputatio est quam necessaria; Phil. XIII, 32.

II, 1. dueo: ſ. 3. ingredior in.

habeo: deliciarum obiurgatio ... plus .. disputationis habuit quam atroeitatis; Cael. 27.

ingredior: cum istam disputationem mecum ingressus esset; Caecin. 79.

2. sum: isti disputationi ||disputationis|| *hic* certe nihil est loci; Balb. 35.

3. desum ad: utrnm oratio ad eius rei disputationem deerit? leg. agr. II, 40.

ingredior in: hic ego dubitem in eam disputationem ingredi, quae ducatur ex natura hominum? Fr. C. 27.

revoco a: revocate iam animos vestros ab hac subtili nostra disputatione; dom. 142.

III. alqd: ſ. II, 1. habeo.

locus: hic totus locus disputationis ... meae .. pertinet ..; Balb. 30.

IV, 1. refellere: qua disputatione orationem refellam eius; Flacc. 23.

2. in: me nulla in disputatione ab Acceio videri esse superatum; Cluent. 149. solet .. in disputationibus suis ... abdominis voluptates anteferre; Piso 66.

disputo, auseinanderſetzen, vortragen, erörtern: I. **absolut**: 1. **ſubſtantiviſch**: confutare: quae potest eloqueutia disputando ignoti hominis impudentiam confutare? Scaur. 19.

causa: haec ... M. Cato ... adripuit, neque disputandi causa; Muren. 62.

2. **verbal**: alqs: neque enim ego ita disputabo; Sex. Rosc. 106. neque ego ullam in partem disputo; Verr. V, 7. neque vero nunc ideo disputabo; leg. agr. III, 4. NE DISPUTARET; sen. 8. ut tu disputas; Piso 65. non potero equidem disputare; Scaur. 17. ita enim disputabant; Rab. Post. 17. nonne sic disputant? Phil. VII, 3. — contra: ut illius contra te oratione potius quam mea disputem; Planc. 12. — cum: f. **cum,** I. disputo; Piso 38. Planc. 83. Scaur. 19. (⊗. 1, ⊜. 743, b).

II. **mit Ergänzung**: 1. **de**: dum .. de singulis sententiis breviter disputo; Phil. XIII, 22. f. **de,** I. disputo (22 ⊜t.) ⊜. 5, b.

2. **indirecte Frage**: de capite civis — non disputo cuius modi civis; Sest. 65. quae ego omnia ... reprehendiavi. quam sapienter, non disputo; prov. cons. 41.

3. **acc. c. infin.**: omnes .. palam disputare, minime esse mirandum; Verr. V, 100. qui disputent boram nullam vacuam voluptate esse debere; sen. 14. qui ita disputant, se ... ad Cn. Pompeium delaturos; dom. 19. ita disputabant, eos teneri legibus eis oportere; Rab. Post. 16.

III. **mit Object**: alqd: quod disputari posset; Verr. II, 55. hoc disputari; ib. 159. qui hoc disputant; Caecin. 68. libenter haec coram cum Q. Catulo ... disputarem; imp. Pomp. 66. quod disputari contra nullo pacto potest; leg. agr. II, 40. hic ego iam illud .. ita disputo quidem; ib. 65. nihil tamen contra disputabo; Flacc. 51. quorsum igitur haec disputo? Quir. 5. cum illis tamen possum aliquid disputare; dom. 20. quod ... pro re publica disputandum (fuit); Sest 3. disputavit etiam multa prudenter; ib. 73. quid ego disputo, quae mihi tum, si Gaditani contra me dicerent, vere posse dici videruntur? Balb. 38. cum haec disputatis; Piso 59. neque hoc a me novum disputatur; Scaur. c. 3 § 1. in quo (libro) ... permulta disputat; ib. § 4. in qua tandem urbe hoc homines stultissimi disputant? Milo 7. quid plura disputo? ib. 44. — de: f. **de,** I. disputo; Cluent. 87. Sulla 64. dom. 138. prov. cons. 8. Phil. I, 22. XIII, 32 (⊜. 5, b).

causam: causa ... disputata (est) hesterno die copiosissime a Q. Hortensio; Planc. 37.

disquisitio, Unterſuchung: I. interest ad: ad facinoris disquisitionem interest adesse quam plurimos; har. resp. 13.

II. in: in magnis disquisitionibus ... vitam unius cuiusque esse testem; Sulla 79.

dissemino, verbreiten: alqd: omnia ... me .. disseminare arbitrabar in ... memoriam sempiternam; Arch. 30.

malum: latius opinione disseminatum est hoc malum; Catil. IV, 6.

sermonem: ne disseminato ... sermoni fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.

dissensio, Meinungsverſchiedenheit, Uneinigkeit, Zwietracht: I. **Subject**: est: erat tum dissensio civium, de qua nihil sum dicturus quid sentire debueris; Verr. I, 34. illae .. omnes dissensiones erant eius modi, quae ... ad commutandam rem publicam pertinerent; Catil. III, 25. [illae .. omnes dissensiones, quarum nulla exitium rei publicae quaesivit, eius modi fuerunt, ut ... internicione civium diiudicatae sint;] ib. erit inter eos etiam, ... sicut inter nos fuit, magna dissensio; Marcell. 29. idcirco tolerabilior erat nostra dissensio; Phil. II, 38. parva est enim mihi tecum aut parva de re dissensio? ib. VIII, 17.

minuit, videtur: ne ... minuere amicitiam nostram videatur perpetua dissensio; Phil. X, 2.

pertinent, quaerit: f. est; Catil. III, 25.

II. **nach Verben**: 1. armo: armata dissensione civium; Cael. 70.

audio: f. memini.

commoveo: ne ... viderer .. aliquid ... novae dissensionis commovere; leg. agr. III, 4.

defero: omnis Pompeianorum colonorumque dissensio delata ad patronos est; Sulla 60.

diiudico: f. I. est; Catil. III, 25.

discepto: non est illa dissensio disceptata bello; Fr. C. 20.

exstingvo, frango: omnis fracta dissensio est armis, exstincta aequitate victoris; Marcell. 32.

facio: amicorum disiunctio dissensionem facit; leg. agr. II, 14. „dissensione facta"; Sulla 60.

instituo: dissensione hominum ad caedem instituta; dom. 68.

memini, recordor, video: recordamini .. omnis civilis dissensiones, non solum eas, quas auditis sed eas, quas vosmet ipsi meministis atque vidistis; Catil. III, 24.

2. adsentior: neque me dissensioni meae pristinae .. potius adsentiri; Balb. 61.

praefero: qui ... dissensioni nostrae ... dignitatem meam praetulisset; dom. 7.

3. comparo ex: divitiae ... ex dissensionibus civium comparari solent; leg. agr. II, 102.

conquiesco a: a diuturnis dissensionibus conquiescamus; har. resp. 46.

excito ex: hoc .. bellum non est ex dissensione partium ... excitatum; Phil. V, 32.

praedico de: (di) de ... civium dissensione praedicunt; har. resp. 53.

revoco ex: quos ex multorum annorum dissensione huius ordinis ... revocatos; Catil. IV, 15.

sentio de: f. I. est; Verr. I, 34.

suscipio ex: inimicitias sibi mecum ex rei publicae dissensione susceptas esse; Sest. 72.

III. **nach Substantiven**: alqd: f. II, 1. commoveo.

exitus: civilis .. dissensionis ... non est iste molestus exitus; Verr. V, 152.

studia: ut sine studiis dissensionis sententiae diceruntur; dom. 131.

IV. **Umſtand**: 1. sustentari: cuius initia furoris dissensiouibus eorum ... sustentata sunt; har. resp. 50.

2. in: a quibus partibus in dissensione civili non esset receptus; Ligar. 26. hoc bellum ... geritur ... non in dissensione ... civium; Phil. VIII, 8.

per: NE PER OPTIMATIUM .. DISSENSIONEM ... PERICULA .. CREERENTUR; har. resp. 40.

dissentio, verſchiedener Meinung, in Uneinigkeit ſein, widerſprechen, abweichen: alqs: qui dissentiunt; imp. Pomp. 63. 68. dissensit unus; sen. 26. uno dissentiente; Quir. 15. uno isto dissentiente; dom. 14. dissentiente nullo; Sest. 68. multa dissentientibus respondi; prov. cons. 28. me quidem dissentiente; Phil. II, 90. — ab: f. **ab,** I. dissentio (18 ⊜t.) ⊗. 1, ⊜. 6, b. — de: f. **de,** I. dissentio (2 ⊜t.) ⊜. 5, b.

antistes: uno illo solo antistite sacrorum dissentiente; har. resp. 14.

consul: dissensit cum Mario ... consul nobilissimus; har. resp. 54.

dolor: ut dolor meus nihil a communi utilitate dissentiat; prov. cons. 1.

homo: hominem ... tantum animo ab actionibus tuis dissentientem; Vatin. 21.

hostis: ut unus dissentiret hostis; Sest. 129.

nationes: quae (nationes) tantum a ceterarum gentium more ... dissentiunt; Font. 30.

populus: quod populus a delectis ... dissentiat; Sest. 104. in dissentiente populo; Planc. 53. principes: dissentiebant principes; Sest. 103. senator: a te dissentiens senator; Phil. X, 5. tempus: tam valde reliquum tempus ab illo uno die dissensisse; Phil. I, 5.

dissero, auseinanderſetzen, entwickeln, erörtern: I. absolut: 1. de quibus si coepero dicere, pluribus verbis sit disserendum; Sex. Rosc. 123. quicum .. disserendum ... sit; div. Caec. 44.

2. cum idem et disseret et iudicabit; leg. agr. II, 40. veniant coram et ... disserant; ib. III, 16.

II. de: f. **de,** I. dissero (ſ. Bd.) S. 5, b.

III. alqd: f. **de,** I. dissero; Verr. I, 72. Muren. 31. Cael. 25.

dissideo, nicht übereinſtimmen, uneins ſein: alqs: nihil (supererat) ubi dissiderent; leg. agr. II, 91. qui ab hac ... voluntate bonorum palam dissideret; Sest. 130. a vestris sanctissimis mentibus dissidere; prov. cons. 41. cum dissidebamus; Piso 81. non enim consiliis solum et studiis, sed armis etiam et castris dissidebamus; Marcell. 30. me non cum homine solere, sed cum causa dissidere; Phil. XI, 15.

civis: conloquia ... cum acerbissime dissidentibus civibus; Phil. XII, 27. talis .. vir et civis ... volunate a re publica dissidere nullo pacto potest; ib. XIII, 8.

conlega: cum Octavio conlega Cinna dissedit; har. resp. 54.

consules: consules ... a tribuno plebis ... dissedissent; Sest. 44. dissidentibus consulibus; Piso 3.

cupiditas: ut popularis cupiditas a consilio principum dissideret; Sest. 103.

exercitus: cum ... maximi exercitus in Italia ||in Italiam m. ex.|| civium dissiderent *de* iudiciis ac legibus; Font. 6.

gens: nullam esse gentem ... tam dissidentem a populo Romano odio quodam atque discidio; Balb. 30.

homines: (homines nobiles) ita dissident a nobis animo et voluntate; Verr. V, 182.

principes: dissident principes; har. resp. 55.

vir: f. civis; Phil. XIII, 8.

dissimilis, unähnlich, verſchieden: A. **bei Subſtantiven:** alqs: quis tam tui .. dissimilis (fuisset)? Quinct. 38. ut isti ... dissimillimus esse ac semper fuisse videar; Verr. III, 5. si sui dissimilis (esset); ib. IV, 16. dissimilem me in utroque praebui; Sulla 17. si qui similis istius ... quem mei dissimilem ... adfixerit; dom. 120. num diutius sui potuit dissimilis esse? Phil. II, 92. ut dissimilis esset sui; ib. 107. dissimilem se futurum sui; ib. IX, 6.

causa: quamquam dissimilis est militum causa et tua; Phil. II, 59. quorum causam Caesar dissimilem iudicarit: ib. 98.

civis: civem ... dissimilem vestri; dom. 88. saturavit se sanguine dissimillimorum sui civium; Phil. II, 69.

contentio: erat huic iudicio longe dissimilis illa contentio; Sulla 49.

debitio: quamquam dissimilis est pecuniae debitio et gratiae; Planc. 68.

dies: quam dissimilis hic dies illi tempori videbatur! Verr. IV, 77.

genus: quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant homines percussi Sullani temporis calamitate; Mureu. 49. semper eum duo dissimilia genera tenuerunt, lenonum et latronum; Phil. VI, 4.

homo: homo ... fuit tum sui dissimilis; Verr. II, 48. homines ... municipum .. suorum dissimillimi; Cluent. 46. homo illorum et vita et prudentia dissimilis; Fr. B. VI, 18.

lex: omnium legum iniquissimam dissimillimamque legis esse arbitror eam, quam ..; leg. agr. III, 5.

mulier: si esset aliqua (mulier) dissimilis istius; Cael. 38. si quae mulier sit ... tui dissimilis; ib. 50.

ratio: quod dissimillima ratione factum sit; leg. agr. II, 31. ut eius diversa studia in dissimili ratione perspicere possitis; Catil. II, 9. reliqui temporis spatium ... ab utroque dissimillima ratione tractatum est; Muren. 19. C. Marli ... dissimilis fuit ratio; Quir. 7. [in officio persolvendo dissimilis est ratio pecuniae debitae;] ib. 23.

res: ad duas dissimilis res duo diiuncta interdicta sunt; Caecin. 92.

vir: virum .. tui dissimillimum; Verr. III, 185.

B. **allein:** masc.: cur semper tui dissimilis defendis? Phil. X, 3.

neutr.: est .. dissimile res in Sardiuia ... gesta et bellum ..; prov. cons. 15.

dissimilitudo, Unähnlichkeit, Verſchiedenheit: I. commovet: ecquid te ... interdictorum dissimilitudo ... commovet? Caecin. 93.

est: an tu maiores ullas inimicitias putas esse quam ... dissimilitudines studiorum et voluntatum? Verr. III, 6.

facit: non potestatum dissimilitudo ... dissensionem facit; leg. agr. II, 14.

fuit: dissimilitudo enim civitatum varietatem • ||*iuris adferret* ||; Balb. 31.

II, 1. conferri: regum res gestas cum tuis ... (non) dissimilitudine bellorum posse conferri; Marcell. 5.

2. propter: propter temporis dissimilitudinem; Verr. III, 214. propter hanc .. tautam dissimilitudinem hominum atque causarum; Sulla 17.

dissimulatio, Verſtellung, Verheimlichung: 1. tegere: ne dissimulatione quidem tectam improbitatem; Verr. II, 71. neque haec ... dedecora dissimulatione tua ... tegere voluisti; ib. V, 138.

2. cum: qui ... dicebant .. cum dissimulatione aliqua cupiditatis; Flacc. 21.

sine: quin ... versatus .. sit sine ulla ... dissimulatione in omni genere furandi; Verr. V, 1.

dissimulo, verbergen, verhehlen, ſich verſtellen: I. **abſolut:** 1. fovere: *lenitas, qua antea famam illius ... dissimulando ... foveram;* Tull. 3. sedare: numquam illum ... suspicionem ... dissimulando sedare voluisse; Sest. 8.

2. alqs: cum dissimulare non posses; Verr. III, 131. non possum dissimulare; ib. V, 3. quia nemo istorum dissimulat; ib. 126. petero dissimulare? ib. 179. qui dissimulant; Catil. II, 17. Muren. 40. non dissimulant; Flacc. 22. quid taces? quid dissimulas? Planc. 48. cur dissimularet; Rab. Post. 38. non dissimulat; Phil. II, 84.

II. **acc. c. infin.:** si dissimulare omnes cuperent se scire ..; Sex. Rosc. 102. cupiebam dissimulare me id moleste ferre; Verr. a. pr. 21. dissimulate, si potestis, vos intellegere ...; ib. III, 71. neque se Sullanum esse dissimulat; leg. agr. III, 13. non dissimulo me nescire ea, quae, etiam si scirem, dissimularem; dom. 121. numquam dissimulavi me plurimum debere; Planc. 77. illum eo die se dissimulasse rediturum; Milo 52.

III. **mit Object:** alqd: dissimulamus .., quod saepe experti ... sumus; Verr. I, 27. qui haec omnia dissimulare ac neglegere possit; ib. III, 144. neque id ... dissimulare ullo modo poterat; Cluent. 54. qui ... ea quae vident dissimulent; Catil. I, 30. ea, quae exaudio, ... dissimulare non possum; ib. IV, 14. neque .. est hoc dissimulandum; Arch. 26. cum ... ea .. non silentio consulum dissimularentur; Sest. 35. id homo eruditus ... dissimulandum putaret? Cael. 54. f. II. dom. 121.

beneficia: cum ceteri vera beneficia ... dissimulent; Planc. 73.

fontem: neque ego, si fontem maledicti re-

perietis, ut neglegatis aut dissimuletis umquam postulabo; Planc. 57.

scelus: neque .. dissimulari tantum scelus poterat; Sest. 25.

tenuitatem: tenuitas hominis eius modi est, ut dissimulari non queat; Sex. Rosc. 86.

dissipatio, Verſchleuderung: I. fero: illa .. dissipatio pecuniae publicae ferenda nullo modo est; Phil. V, 11.

II. in: quantam (pecuniam) ... in praedae dissipatione ... redegisset; Phil. XIII, 10.

dissipo, verbreiten, ausſtreuen, zerſtreuen, zertrümmern, verſchleudern: alqm: dissipatos unum in locum congregarunt; Sest. 91.

alqd: mihi quod potuit vis ...detrahere, eripuit, absulit, dissipavit; Quir. 19. mihi ... latius dissipatur (quam maledictum); Planc. 57.

argentum: argentum, vestem, supellectilem, vinum amittet aequo animo, quae ille helluo dissipavit; Phil. XIII, 11.

bona: qui praefuerunt his Heraclii bonis ... dissipandis; Verr. II, 47.

concursum: dissipato concursu impiorum; Phil. I, 30.

copias: dissipatis tuis copiis; dom. 15.

famam: famam istam fascium dissipaverunt; Phil. VIII, 15.

fortunas: ut ... fortunas nostras .. dissipet; Phil. VII, 8.

fructus: dissipatis fructibus vestris; leg. agr. II, 89.

hominem: hominem fractum et prope dissipatum; sen. 24.

liberos: dissipati liberi; Sest. 145.

maledictum: vgl. alqd; Planc. 57.

membra: quam praedicant iu fuga fratris sui membra ... dissipatuse; imp. Pomp. 22.

milites: miserandum in modum milites ... dissipati suut; prov. cons. 5. milites ... non dimissi abs te, sed dissipati; Piso 96.

patrimonium: qui patrimonium ... Graecorum conviviis maluit dissipare; Flacc. 90.

pecuniam: qui per easdem tabulas innumerabilem pecuniam dissipavisti; Phil. II, 35. pecunia publica dissipata; ib. VI, 3. in quo (consulatu) pecuniam publicam maximam dissipavit; ib. VII, 15.

possessiones: ut a maioribus uostris possessiones relictas ... dissipet; leg. agr. I, 2.

reliquias: cum tu reliquias rei publicae dissipavisses; Phil. II, 6.

res: tot res tam dissipatas ... absorbere; Phil. II, 67.

rumores: rumoribus improbissimis dissipatis; Phil. XIV, 10.

sermonem: cum ... sermones eius modi dissipasseut; Verr. I, 17. quod ... sermo est tota Asia dissipatus; Flacc. 14.

statuam: statuam istius ... dissipant; Piso 93.

subsellia: unum quis reus ... subsellia dissiparit? Vatin. 34.

supellectilem, vestem, vinum: f. argentum.

dissolute, nachläſſig, leichtſinnig: conficio: res ... confecta est ... non .. omnino dissolute; Phil. VI, 1.

facere: ut dissolute factum criminer; Verr. V, 19.

relinquo: ne dissolutius rem relinquere videretur; Caecin. 103

vendo: ita .. dissolute decumas vendidisti; Verr. III, 90.

dissolutio, Auflöſung, Abſchaffung, Widerlegung: I. sum: haec utrum tandem lex est an legum omuium dissolutio? Phil. I, 21.

II. audio: ut eorum (criminum) omnem dissolutioueм ab oratore quaeratis; Cluent. 3.

III. post: qui post iudiciorum dissolutionem aediles facti sunt; Verr. IV, 133.

dissolvo, dissolutus, auflöſen, vernichten, entkräften, widerlegen, bezahlen; part. nachläſſig, leichtfertig, zügellos: I. **abſolut:** alqs: Scapulis difficiliore condicione dissolvit; Quinct. 20. uterque ... pro sua parte dissolvit; Qu. Rosc. 55. an ita dissolvit, ut omnes alii dissolverunt? Font. 1. eodem modo Hirtuleium dissolvisse; ib. 2.

II. **mit Object:** alqm.: quis tam dissolutus in re familiari fuisset? Quinct. 38. sit aliqui dissolutior in iudicando; Verr. III, 143. dissoluti si cupiamus esse; ib. IV, 114. maluisse Domitium crudelem ... quam in praetermittendo dissolutum videri; ib. V, 7. poterouse esse ... in eum dissolutus? ib. 104. cupio iu tantis rei publicae periculis me non dissolutum videri; Catil. I, 4. qui ... (possessionum) amore inducti dissolvi nullo modo possunt; ib. II, 18.

alqd: quid liberis eius dissolveret; Quinct. 17. qui Roscio omne, quod debuit, dissolvit; Qu. Rosc. 38. neque quicquam ulli dissolveris civitati; Verr. III, 174. id iam mala consuetudine dissolutum est; Caecin. 7. ut, quod in alea perdiderat, beneficio legis dissolveret; Phil. II, 56 non omnino dissolutum est quod decrevit senatus; ib. VI, 7.

acta: acta Caesaris dissolvi; Phil. I, 18.

adsignationem: haec agrorum adsiguatio ... L. Caesaris ... sententia dissoluta est; Phil. VI, 14.

aes: praediis venditis aes alienum eiusdem est dissolutum; Sulla 56. ut aes alienum filii dissolveret; Phil. II, 46.

amicitiam: amicitiam dissolvere; Sex. Rosc. 112.

animum: quis tam dissoluto animo est? Sex. Rosc. 32.

argentariam: iam argentaria dissoluta; Caecin. 11.

auspicia: an ... auspicia fueris augur dissoluturus? Vatin. 20.

consilia: o consilia dissoluta! leg. agr. II, 55.

consuetudinem: coarguere ... dissolutam Graecorum consuetudinem; Flacc. 20.

crimina: quae (crimina) erant antea ... iudicio dissoluta; Verr. II, 68. criminibus omnibus fere dissolutis; Sulla 69.

criminationem: Erucii criminatio tota ... dissoluta est; Sex. Rosc. 82.

damna: quae (damna) ab isto aetatis fructu dissoluta ... sunt; Verr. V, 33.

gratiam: gratiam ... qui habet dissolvit; Quir. 23.

hominem: homo liberalis et dissolutus; Qu. Rosc. 27. tametsi omuium homiuum dissolutissimus ... semper fuisti; Verr. III, 129. iste homo barbarus ac dissolutus; ib. V, 148.

interdictum: [dissolvi] hoc [interdictum]; Caecin. 40.

iudicium: ecquod iudicium Romae tam dissolutum ... fore putasti? Verr. III, 131. ut omnino buiusce modi iudicia dissolveret; Tull. 35. severissimum iudicium ... per vos videri esse dissolutum; ib. 36. interea dissolvaut iudicia publica; leg. agr. II, 34. f. severitatem; Tull. 27.

iura: quoniam omnia iura dissolvit; Phil. XI, 14.

leges: lege, quae promulgata est ..., nonue omnes iudiciariae leges Caesaris dissolvuntur? Phil. I, 19.

nepotem: quis ... nepos ... sic dissolutus fuisset, ut ..? Quinct. 40.

nomen: huic nomeu, quod urget, ... dissolvere; Planc. 68.

partem: ut ... partem eius dimidiam Roscio dissolveret; Qu. Rosc. 38. ut ... dimidiam partem sibi dissolveret; ib. 56.

patrem: quoniam pater tam neglegens ac dissolutus est; Verr. III, 162.

pecuniam: his populis pecuniam dissolvisti; Verr. III, 180. his civitatibus omnisne pecunia ... dissoluta est? ib. quibus ... pecuniam ... ex lege dissolverant; ib. V, 53. quod pecuniam qui retinet non dissolvit; Quir. 23. qui pecuniam dissolvit; Planc. 68.

proscriptionem: ut (proscriptio) se ipsa dissolvat; dom. 50.

HS: quam ob rem . . HS CCCIↃↃↃ separatim Faunio dissolveri? Qu. Rosc. 40 HS CCCIↃↃↃ Paunrgi nomine Flavium Faunio dissolvisse; ib. 42. iam antea HS IↃↃↃ dissolverat; ib. 51.

severitatem: totum hoc iudicium et praetoris severitas dissolveretur; Tull. 27. ‖iu‖ dissolvenda severitate; Muren. 65.

societatem: in societate dissoluta; Qu. Rosc. 38.

virum: vir dissolutissimus; Cluent. 175.

dissuadeo, widerrathen: I. aliqs: Cn. Lentulus Marcellinus dissuasit; Verr. IV, 53.

II. legem: quis ... umquam tam secunda contione legem agrariam suasit quam ego dissuasi? si hoc dissuadere est; leg. agr. II, 101.

dissuasio, Widerrathen: quod in dissuasione rogationis eius ... de auctoritate senatus detrahit; Cluent. 140.

distinctio, Unterſcheidung: quoniam cougesta fuit accusatio magis acervo quodam criminum, non distinctione aliqua generum; Scaur. c. 1, § 4.

distineo, in Anſpruch nehmen, hindern: aliqm: cum tot tantisque negotiis distentus sit; Sex. Rosc. 22. distineor ... dolore; Planc. 79. nos alio bello distineri putat; Phil. XI, 6.

pacem: ne imperita multitudo per me pacem distineri putet; Phil. XII, 28.

distinguo, unterſcheiden, beſtimmen, abſondern, auszeichnen, beſetzen, vergieren. I. inb. Frage: Graecus primo distinguere et dividere illa quem ad modum dicerentur; Piso 69.

II. aliqd: ea ... crimiubus et oratioue distinguere; div. Caec. 38.

crimina: ea (crimina) quo pacto distinguere ... possim; Verr. IV, 88.

formulam: nisi vero hactenus ista formula testimonii (tui) ... distingui potest, ut ..; Flacc. 36.

genera: distincta genera esse delictorum; Muren. 63.

libertatem: ut libertatem a servitute nulla re alia nisi mentiendi licentia distinguendam putent; Scaur. 38.

locum: si practor non distinxit locum, quo me restitui iuberet; Caecin. 84.

pocula: quae (pocula) ... gemmis erant distincta clarissimis; Verr. IV, 62.

provinciam, regionem: in eius modi regione atque provincia, quae ... portubus distincta ... esset; Flacc. 27.

rationem: distinguit (populus) rationem officiorum ac temporum, vicissitudinem laboris ac voluptatis; Muren. 76.

servos: ut servos non numero distinguant; Caecin. 56.

turbam: quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant homines percussi Sullani temporis calamitate; Muren. 49.

viam: ut via illa nostra ... castris Thraeciis distincta (sit); prov. cons. 4.

vicissitudinem: f. rationem.

disto, ſich unterſcheiden, entfernt ſein: I. unperſönlich: ut distare aliquid ... videatur, utrum ..; Caecin. 39.

II. argumentatio: quantum distet argumentatio tua ab re ipsa; Sex. Rosc. 44.

loca: res ... tam distantibus in locis positas; Phil. II, 67.

distortus, verwachſen: solos sapientis esse, si distortissimi sint, formosos; Muren. 61.

distraho, losreißen, trennen, auflöſen, zerſtören: aliqm: quonam ille modo cum regno ... distractus esset? Deiot. 15. f. **ab**, I. distraho (7 St.) B. I, S. 6, b.

aemulum, comitem: illo aemulo atque imitatore studiorum ac laborum meorum quasi quodam socio a me et comite distracto; Marcll. 2.

controversias: cum omnia iudicia .. distrahendarum controversiarum ... causa reperta sint; Caecin. 6.

imitatorem: f. aemulum.

membra: ab eis membra citius ... distrahi posse; Sulla 59.

reliquias: ad reliquias vitae ... distrahendas; Quinct. 50.

sententias: fuerunt distractae ... sententiae; Marcell. 30.

servatorem: qui a me mei servatorem capitis ... distrahat; Planc. 102.

socium: f. aemulum.

vim: cum haec (vis) Cn. Pompeium terruerit Iam distracta; dom. 67.

distribuo, eintheilen, vertheilen, verbreiten: I. abſolut: 1. quem ad modum discriptum distributumque erat; Catil. III, 8.

2. arma ..., C. Mario cousule distribuente, dantur; Rabir. 20.

II. mit Object: agrum: quem ad modum illum agrum esset distributurus; leg. agr. II, 79.

bona: quibus bona fortunaeque nosirae notatae sunt et iam ad cuiusque opinionem distributae; Phil. V, 32.

causam: me ita distribuisse initio causam in crimen ... et in audaciam; Sex. Rosc. 122.

classem: bipartito classem distributam fuisse; Flacc. 32.

doctrinam, al.: Athenienses, unde humanitas, doctrina, religio, fruges, iura, leges ortae atque in omnis terras distribuiae putantur; Flacc. 62.

fortunas: f. bona.

fruges: inventis frugibus et in orbem terrarum distributis; Verr. V, 188. f. doctrinam.

genus: quod (genus) praeterea civitatibus aequaliter esset distributum; Verr. III, 163.

nummos: quadragena milia nummum in singulos iudices distributa; Cluent. 74.

orationem: quae (oratio) cum sit in ius religionis et in ius rei publicae distributa; dom. 32.

partis: distribuisti partis Italiae; Catil. I, 9. distributis partibus; Flacc. 14. 15.

pecunias: pecunias, quas civitatibus distribuere debeat; Verr. III, 171.

praedones: non nullos (praedones) scribis ... distribui; Verr. V, 64.

triennium: ita triennium illud praeturae Siciliensis distributum habere, ut ..; Verr. a. pr. 40.

distributio, Eintheilung, Vertheilung: I. est: hacc eadem erit quadripertita distributio totius accusationis meae; Verr. I, 34.

II. repudio: eum orbis terrae distributionem ... *repudiavisti*; Rabir. 32.

servo: hanc eandem distributionem invidiae et criminum sic in defensione servare, ut ..; Cluent. I.

distringo, in Anſpruch nehmen, beſchäftigen: me hoc iudicio districtum ... futurum; Verr. a. pr. 24. vos ancipiti contentione districti; imp. Pomp. 9.

disturbo, zertrümmern, zerſtören, zerſtreuen, vertreiben: I. abſolut: si hoc dissuadere est ac non disturbare; leg. agr. II, 101.

II. mit Object: aedificium: cum aedificium tuo iure disturbare non potueris; Tull. 53.

contionem: contionem gladiis disturbari; Milo 91.

domum: quibus inspectantibus domus mea disturbaretur; dom. 113. qua (manu domum) disturbaras; har. resp. 33. inimicorum domus disturbavit; ib. 58. se publicis operis disturbaturum ... domum; Phil. I, 12. se ... domum meam, disturbaturum esse; ib. V, 19.

iudicium: ille ambitus iudicium ... disturbare ... voluit; Sulla 15. quem ... vi [conatum] et armis disturbare iudicia (scimus); ib. 71. solct ... vi iudicium disturbare; Sest 135. in iudicio disturbando; Vatin. 34. exemplum disturbandorum iudiciorum: Fr. B. VI, 7.

monimentum: cum is tribunus plebis ... tuum monimentum ... disturbaret; dom. 114.

porticum: quam porticum ... non modo sententiis, sed ... manibus vestris disturbare cupercutis; dom. 103.

societatem: disturbat vitae societatem; Sex. Rosc. 111.

tectum: tectum villamque disturbaut; Tull. 21. tecto illo disturbato; ib. 53. disturbari tecta; dom. 98. uti ... tecta disturbaret? Sest. 84.

villam: ſ. tectum; Tull. 21.

diu, lange: I. **altein**: me non diutius quam ipsam rem publicam ... afuturum; sen. 34. diu .. aegrotavit; Cluent. 175. quod ... non diu Scipionis appellarentur; Verr. II, 87. ferre atque audire diutius Timarchidem non potuit; Verr. II, 70. — si diutius calumniarentur; sen. 27. [ea carere diutius non potes;] Catil. I, 16. tu ut illa carere diutius possis? ib. 24. cui nulla hostium diutius urbs umquam fuit clausa; har. resp. 49. diutius uno de testae cogitare; Font. 22. id ... diutius cogitandum est; Milo 53. quam ob rem ipse Lampsaci diutius commorctur; Verr. I, 63. apud quos ille diutissime commoratur; imp. Pomp. 13. quae ... diu conlecta sunt; div. Caec. 72. diu conlectam vim improborum; dom. 63. tibi ... diu deliberandum est conequendum est; Qu. Rosc. 45. nihil (fecit) non diu consideratum; har. resp. 3. de Capua multum est et diu consultum; leg. agr. II, 88. primo, neque id ipsum diu, ... *se* continebat; Cluent. 12. ne diu cracictur; Verr. V, 118. — ne id viros optimos diutius delectet; har. resp. 51. delibero: ſ. conco quo. diutius dicere non debeo; Qu. Rosc. 8. consulere graviter et diu diceretur; Cluent. 29. si ... diutius disseram; Sex. Rosc. 82. num diutius sui potuit dissimilis esse? Phil. II, 92. Cn. Pompeium ... diutius furori suo veniam daturum; dom. 66. sese in iudiciis diutius dominari non posse; div. Caec. 24. ne diutius ... de communi iure dubitetis; Caecin. 9. — in eo ... quemquam diutius ... errare; Planc. 91. — (id) neque diu neque diligenter facere possum; Sex. Rosc. 123. id ne vobis diutius faciendum sit; Catil. III, 29. fieri diutius posse, ut ..; dom. 64. cum ... neque improbitatem ... diutius ferre posset; Cluent. 175. ne diutius iuviti ferre cogamini; leg. agr. II, 62. id .. rem publicam diutius quam, quoad ... carere his moenibus, csse faturam? dom. 137. quae flagitia domus illa diutius ferre non potuit; Phil. II, 45. tui te ... diutius non ferent; ib. 116. cuius desiderium ferre diutius civitas non potest; ib. X, 21. ſ. audio; Verr. II, 70. — quorum ... diu ad pedes iacuit stratus; Quinct. 96. ne qui diutius ... talem imperatorem ignorare possit; Verr. V, 25. quae (voluptates) cum inclusae diutius ... fuerunt; Cael. 75. diutius iniudcre viri optimi existimationi; Qu. Rosc. 39. — diutius ... laedi famam suam; Cluent. 14. ue diutius loquar; Vatin. 21. si ... diutius ludificaro videatur; Quinct. 54. — si diutius in hac urbe ... manerct; har. resp. 12. hunc diutius manere patiemini? prov. cons. 8. quae (deliciae) ... diutius molestae non solent esso; Cael. 44. in qua ego diutius non morabor; Cluent. 168. in ca re publica ... diutius vestrorum scelerum pestem morari; Piso 27. — neque sesc .. posse diutius alienam pecuniam ... obtinere; Sex. Rosc. 26. se id ... diutius obtinere non posso; Verr. V, 56. non obtundam diutius; Verr. II, 109. — deludi vosmet ipsos diutius ... patiemini? leg. agr. II, 79. diutius .. servitutem perpessi quam captivi servi ... solent; Phil. VIII, 32. — haec diu multumque ... quaesita; Sulla 73. — diu recusans; Ligar. 2. eo .. diutius vivos hostium duces reservant, ut ..; Verr. V, 77. retinete .. in provincia diutius eum; prov. cons. 12. — servire diutius non potest civitas; Phil. X, 19. diutius haec stare potuisse; Sulla 76. annum et eo diutius post mortem C. Quinctii fuit in Gallia; Quinct. 37. cum diutius in negotio ... fueram; Verr. IV, 137. potero ego hoc ouus ... diutius tacitus sustiuere? Verr. V, 179. nec ... gravitatem ... diutius homo ... potuit sustiuere; Sest. 130. nec diutius obsidionis metum sustiuere; Phil. XI, 26. — uo diutius teneam; Sex. Rosc. 20. Verr. I, 34. non tenebimus iudicia diutius; Verr. a. pr. 20. ne diutius oratione mea suspensa exspectatio vestra teneatur; Cluent. 8. cur diutius vos .. teneo? Cael. 55. quod te diutissime torsit; Piso 90. — diutius in tanto metu ... versabitur; Quinct. 59. haec (crudelitatem) ... diutius in foro re publica versari; Sex. Rosc. 154. non versabor in uno genere diutius; Verr. III, 103. hoc .. vos *in* errore versari diutius; leg. agr. III, 16. diuttissime ... Siciliam vexatam ... esse; Verr. IV, 73. diu vexati; Milo 4. diu legiones Caesaris viguerunt; Phil. XI, 39. nec diutius vixit quam locuta est; Cluent. 30. cum quam diutissime vivere; ib. 171. fructis .. integimenta .. diutius uti; sen. 16.

ohne Zusammenhang: tum te satis diu vixisse dicito. quid est enim [omnino] hoc diutius diu, in quo est aliquid extremum? Marcell. 27.

II. **mit andern Partikeln**: aliquam: ſ. **aliquam** (3 Bd.) 3. I, S. 166, b.

etiam: dubitabitis etiam diutius? Font. 17.

iam: id quod populus Romanus iam diu flagitat; div. Caec. 26. inimicitias iam diu susceptas; div. Caec. 64. cum interea aliud quiddam iam diu machinctur; Verr. a. pr. 15. quod (malum) non tibi ... iam diu debeatur; ib. I, 48. tametsi civis Romanus ... iam diu est; ib. II, 23. quae iam diu ... comparata .. essent; ib. III, 21. audivimus hoc iam diu; ib. 50. de primum religione iam diu dicimus; ib. IV, 105. pater ... iam diu lecto tenebatur; ib. V, 16. qui iam diu Caesenniae viduitate ... aleretur; Caecin. 13. quod iam diu nihil quaesierat; Cluent. 71. rostra iam diu vacua; ib. 110. quae contra rem publicam iam diu cogitarunt; leg. agr. I, 22. pestem, quam tu iu nos [iam diu] machinaris; Catil. I, 2. nubicum versare iam diutius uou potes; ib. 10. odium ... iam diu tibi debitum; ib. 17. iam diu te nihil iudicat nisi de parricidio suo cogitare; ib. quorum ego vix abs te iam diu manus ... continco; ib. 21. iam diu ... in his periculis ... versamur; ib. 31. quae iam diu comparantur; Muren. 85. quae (Graecia) iam diu suis consiliis pereulsa ... est; Flacc. 16. pecuniam iam diu debitam; ib. 54. quod odium ... in omnis bonos conceptum iam diu coutinerent; Quir. 1. cum hoc non possent iam diutius sustinere; Sest. 69. quod iam diu minus in foro ... versatur; Cael. 3. quae (Macedonia) multis victoriis erat iam diu ... pacata; prov. cons. 4. iam diu mare videmus ... a populo Romano ... clausum teneri; ib. 31. quae (amicitia) mihi cum illo iam diu est; Planc. 5. qui est princeps iam diu publicanorum; ib. 24. *Aris matrem Bostaris* ... adulterio iam diu diligebat; Scaur. 8. tibi ... iam diu noti; Deiot. 41. quod iam diu parturit; Phil. II, 118. ea ... iam diu nota sunt nobis; ib. III, 8. quod iam diu nou fecisseut; ib. XII, 2.

ita: ita diu iactata [ista res] est, ut ..; Clucut. 88.

nimium: nimium mihi diu videor in uno genere versari crimiuum; Verr. IV, 105. nimium diu te

imperatorem ... castra desiderant; Catil. I, 10. Cn. Pompei nimium diu reconditus ... animi dolor; dom. 25. nimium diu debet populo Romano tertiam pensionem; Phil. II, 118. nimium diu teximus quid sentiremus; ib. III, 36. quibus rebus hic ordo caruit nimium diu; ib. VII, 14.

quam (abſol. u. interrog.): nt nobis tempus quam diu diceremus praestitueres; Quinct. 33. quam diu dicere? Sex. Rosc. 89. quam diu etiam furor iste tuus nos eludet? Catil. I, 1.

quam (relativ): quam diu tacuit; Verr. I, 71. quam diu adsunt ei; ib. 88. quam diu fuit designatus; ib. 119. quam diu tecum in provincia fuit; ib. II, 58. quam diu intellegebant ..; ib. III, 121. quam diu vixit; ib. V, 112. quam diu quisquam erit, qui ..; Catil. I, 6. quam diu mihi ... inaidiatus es; ib. 11. quam diu incolmis fuit; Arch. 9. quam diu turbulentum tempus fuit; dom. 6. quam diu afui; ib. 59. quae quam din haerebant in uno me; har. resp. 47. quam diu ille tribunus pl. fuit; ib. 49. habuit quam diu voluit; Cael. 31. quam diu C. Caesaris consilia ... non maxime diligebatis; prov. cons. 25. quam diu inimicissimus Gabinio fui; Rab. Post. 38. quam diu tu voles; Phil. II, 84. quam diu ** ferundi trasueferuntur; Fr. B. VI, 13. — tam — quam: quod accusator nolit tam diu quam diu liceat dicere; Verr. I, 25. cur ea, quam diu alium praetorem ... in consilium iturum putasti, tam diu domi fuerunt? ib. 51. ignominia ... tam diu in illo homine fuit quam diu iste in provincia mansit; ib. II, 67. tam diu pependit in ore .., quam diu voluntas Aproni tulit; ib. III, 57. tam diu ... classem ... vidit quam diu convivium ... praetervecta est; ib. V, 86. de civitate ne tam diu quidem valuit, quam diu illa Sullani temporis arma valuerunt; dom. 79. ille inclusus domi tam diu fuit quam diu inimicus meus in tribunatu; Sest. 69. tam ratio tam diu sapiens est, quam diu ... proficit aliquid; Balb. 60. homo .. humanus, sed tam dui, quam diu cum aliis est; Piso 68. cum id ... tam diu praestiterim, quam diu est de illius salute dubitatum; Marcell. 34.

quamvis: posset ea quamvis diu dicere; Sex. Rosc. 91.

satis: satis diu fuit in miseriis; Cluent. 202. „satis diu vel naturae vixi vel gloriae“; Marcell. 25. tum te ... satis diu vixisse dicito; ib. 27. haec satis diu multumque defleta sunt; Phil. XIII, 10.

tam: quod tam diu nihil petivit; Quinct. 41. quod iudicia tam diu facta non essent; Sex. Rosc. 28. cur tam diu iacet hoc nomen in adversariis? Qu. Rosc. 8. tam diu fuit Apollonius in carcere; Verr. V, 21. piratam vivum tenuisti ... cur tam diu? ib. 75. cur mihi tam diu potestas dicendi datur; Cluent. 147. cur ... Asellium esse inultum tam diu sinis? ib. 172. cur tam diu de hoste loquimur? Catil. II, 17. „afueris tam diu, ut ..;“ Muren. 21. quod unis vestimentis tam diu lautus es; Flacc. 70. quid .. de Deciani censu tam diu disputo? ib. 94. ubi nobis haec auctoritas tam diu tanta latuit? cur in lustris ... tam eximia virtus tam diu cessavit? sen. 18. id te accusantem tam diu dicere; Planc. 63. si modo haec templa ... stare eo vivo tam diu .., potuissent; Milo 90. hac te in domo tam diu deversari non pudet? Phil. II, 68. tam din morari Antonium; ib. XI, 26. sine causa ... locntus est tam diu? ib. XII, 6. — dum: ne tam diu quidem dominus erit in suos, dum ex eis de patris morte quaeratur? Sex. Rosc. 78. usus est hoc Cupidine tam diu, dum forum ... habuit ornatum; Verr. IV, 6. ille erat unus timendus .., sed tam diu, dum utrobis moenibus continebatur; Catil. III, 16. qui valuit tam diu, dum huc proliret; Flacc. 41. tam diu .. ut obtineat, dum ... consules provincias obtinebnnt; Phil. VIII, 27.

divarico, ausſtrecken: in ea (statua) Sopatrum, hominem ... nobilem ..., divaricari ac deligari iubet; Verr. IV, 86.

divello, trennen, zerreißen, losreißen: alqm: divellor dolore; Planc. 79. ſ. **ab,** I. divello; dom. 97. 98. Sest. 146. Milo 99 (Pl. I, 6, b).

adfinitatem: adfinitas liberis intius vivis divelli nullo modo poterat; Quinct 25.

conscientiam: quae (conscientia mentis) a nobis divelli non potest; Cluent. 159.

consensum: consensus ordinum est divolsus; har. resp. 60.

facinorosos: ſ. parricidas.

hominem: hominem miserum ... divelli a suis; Fr. B. VII, 10.

membra: ab eis membra citius divelli ... posse; Sulla 59.

parricidas, sicarios: neque (parricidae, sicarii, facinorosi) ab eo divelli possunt; Catil. II, 22.

servatorem: qui a me mei servatorem capitis divellat; Planc. 102.

divendo, verkaufen: bona: ut ... bona populi Romani possint divendere; leg. agr. I, 7.

vectigalia: in quo (consulatu) ... vectigalia divendidit; Phil. VII, 15.

diversus, verſchieden, entgegengeſetzt: aditus: qui (portus) cum diversos inter se aditus habeant; Verr. IV, 117.

cupiditates: monstrum ... tam ex contrariis diversisque ... naturae studiis cupiditatibusque confiatum; Cael. 12.

fortunas: ut hi fratres diversas sententias fortunasque sequerentur; Ligar. 34.

geuera: diversa genera et bellorum et hostium; imp. Pomp. 28.

loca: loca inter se maxime diversa; Verr. III, 192. duobus in locis .. maxime .. diversis; imp. Pomp. 9. ex locis tam ... diversis; ib. 46.

maria: duo maria maxime navigationi diversa; leg. agr. II, 87.

moustrum: ex aliquo diiuncto diversoque monstro; har. resp. 26.

ratio: *ad diversam veteris* aeris alleni rationem; Font. 2. filii longissime diversa ratio est; Phil. V, 49.

sententiae: ſ. fortunae.

studia: ut eius diversa studia ... perspicere possitis; Catil. II, 9. ſ. cupiditates.

voluntates: diversae voluntates civium fuerunt; Marcell. 30.

divert— ſ. devert—

dives, reich: A. **bei Subſtantiven:** alqs: qui nostra pecunia dives es; Sex. Rosc. 93. Heraclium divitem ... futurum; Verr. II, 35. ut Aproniun et Turpionem, servos homines, tuo ... periculo divites fieri velles; ib. III, 91. sisne ex pauperrimo dives factus; Vatin. 29. exsultabat gaudio persona de mimo, modo egens, repente dives; Phil. II, 65. ex mendicis fieri repente divites; ib. VIII, 9.

homo: „homo dives repente ... citatur;“ Verr. V, 16. ſ. alqs; Verr. III, 91.

mulier: si (mulier) ... dives effuse ... viveret; Cael. 38.

persona: vgl. alqs; Phil. II, 65.

sapientes: solos sapientis esse,*... si mendicissimi (siut), divites; Muren. 61.

scurra: qui posset scurrae divitis cotidianum convicium sustinere; Quinct. 62.

B. **allein** (vgl. A. alqs): facio: vetus est de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; Quinct. 55.

nanciscor: si tandem aliqnem divitem timidnm ... nactus esset; Qu. Rosc. 19.

divexo, mißhandeln: alqd: omnia divexare cupientis; Phil. XI, 4.

agros: agros divexat civium optimorum; Phil. XIII, 21.

divido, theilen, trennen, ſcheiden, vertheilen: I. alqs: haec doce, ... decuriasse Plancium, conscripsisse, ... divisisse; Planc. 45.

II. inb. Frage: Graecus primo distinguere et dividere illa quem ad modum dicerentur; Piso 69. III. alqd: ea, quem ad modum locis temporibusque divisa sint, ... distinguere; div. Caec. 38.

agrum: ſ. **ager,** II, I. conservo. divido (13 St.) 2. I, 3. 149, b.

bellum: hoc tantum bellum, ... tam late divisum; imp. Pomp. 31.

bona: eundem .. bona creditorum ... cum debitoribus Graecis divisisse; Sest. 94.

campum: colouis ... Stellatem campum dividi iubet; leg. agr. I, 20. si iam campus Martius dividatur; ib. II, 85.

civitatem: quae (civitas) tam procul a Graecorum omnium regionibus, disciplinis linguaque divisa; Flacc. 63.

dictionem: causae meae dictionem certas in partis dividam; Quinct. 35.

Italiam: Italiam moderato homini ... dividendam dedit; Phil. V, 7.

iura: perangusto fretu divisa servitutis ac libertatis iura; Verr. V, 169.

mancipia: alia (mancipia) divisit; Verr. II, 46.

membra: cum accusationis tuae membra dividere coeperit; div. Caec. 45.

uummos: cuius legati ... dividere ... tuis operis nummos solebant; har. resp. 28.

orationem: omuem accusatoris orationem in duas divisam esse partis; Cluent. 1.

partis: urbis partes, quae una via lata perpetua multisque transversis divisae; Verr. IV, 119.

pecuniam: quam (pecuniam) iudicibus divideret; Verr. a. pr. 39. qui pecuniam ... magistratibus diviserit; imp. Pomp. 37.

praedam: ne praedam quidem adhuc esse divisam; div. Caec. 54.

Semurium: eis quoque divisit Semurium; Phil. VI, 14.

sententiam: divisa sententia est; Milo 14.

tabulas: (tabulas) dividi passim ... imperavi; divisi totae ‖toti‖ Italiae; Sulla 42.

urbem: urbem so divisurum esse; Phil. IV, 10. utrum M. Antonio facultas detur ... urbis dividundae; ib. V, 6. urbem ... divisurum se; ib. VIII, 9. divisurum se urbem; ib. XIII, 19. quam (urbem) iam peritus metator ... decempeda sua Saxa diviserat; ib. XIV, 10.

divinatio, Ahnung, Vermuthung, Weiſſagung; I, 1. est: haec est illorum ... coniectura et quasi divinatio; Tull. 55.

2. sum: iam ista divinatio est, qua si uti licet, vide ne ..; Cluent. 97.

II, 1. sum: id ipsum quantae divinationis est innocentem fuisse reum? Cluent. 131.

2. opus est: ut uihil divinatione opus sit; Sex. Rosc. 96.

utor: ſ. I, 2.

divinitus, durch göttliche Fügung, Hilfe, herrlich: adfero: nisi ... divinitus Cn. Pompeium ... fortuna populi Romani attulisset; imp. Pomp. 45.

adiungo: fuit ... summis viris quaedam ... divinitus adiuncta fortuna; imp. Pomp. 47.

comparo: o iura praeclara atque divinitus ... a maioribus nostris comparata! Balb. 31.

do: id non humano consilio, sed prope divinitus datum atque oblatum ... videtur; Verr. a. pr. 1. tempus hoc vobis divinitus datum esse; ib. 43.

exsisto: ut illa flamma divinitus exstitisse videatur; Verr. IV, 69.

facio: id non divinitus esse factum putatis? Catil. III, 22.

incido: in eam fraudem videtur mihi divinitus incidisse; Verr. III, 178.

instituo, invenio: cum multa divinitus .. a maioribus nostris inveuta atque instituta sunt; dom. 1.

meritus: in hominibus de me divinitus meritis; sen. 30.

offero: ſ. do; Verr. a. pr. 1.

perscribo: quae quamquam divinitus perscripta video; har. resp. 19.

provideo: multa divinitus ... non mea sponte providi; Sulla 43.

servo: qui (homo) mihi videtur ... in re publica divinitus servari; Fr. A. III, 17.

traho: legio Martia, quae mihi videtur divinitus ab eo deo traxisse nomen; Phil. IV, 5.

venio: Metello divinitus hoc venit in mentem? Verr. III, 45.

divino, weiſſagen, ahnen, errathen: I. absolut: 1. ut iam nihil esse videatur nisi divinare sapientis; Rab Post. 1.

2. „non possum .. divinare“; Sex. Rosc. 96. cur .. se divinare malueris quam eos ... iudicare? Planc. 46.

II. Ergänzung: 1. quisquamne divinare potest quid vitii in auspiciis fuurum sit? Phil. II, 81.

2. neque .. quisquam divinaro poterat te postulaturum, Quinct. 6. quasi divinans se rediturum; Phil. III, 26.

III. alqd: neque .. haec divinabat; Ligar. 36.

divinus, göttlich, herrlich, erhaben: A. **bei Substantiven:** alqs: sapientes ac divini fuistis; prov. cons. 38. „noster divinus ille .. Epicurus“; Piso 59.

alqd: haec divina (sunt); Sest. 102.

admurmuratio: o divina senatus ... admurmuratio! Verr. V, 41.

adulescens: quis ... obtulit hunc divinum adulescentem deus? Phil. V, 43.

animus: diviuus animus mortale nihil habuit; Scaur. 50.

auctoritas: C. Pisonis ... divina quaedam ... auctoritas atque virtus; Quir. 7.

beneficium: P. Lentuli beneficio excellenti atque divino; sen. 28. beneficio divino; Quir. 1.

bona: haec bona quae videmus divina; Muren. 61. divinis quibusdam bonis instructum; Cael. 39.

commendatio: si qua non modo humana, verum etiam divina ... commendatio debet esse; Arch. 31.

consilium: divino consilio ... factum; Sex. Rosc. 131. fuit illis iudicibus divinum ... [indicium] consilium; Font. 25. Cn. Pompei divino consilio; imp. Pomp. 10. divino quodam consilio natus; ib. 42. cum ... divino consilio eripiar; Muren. 82. ſ. mens; leg. agr. II, 90.

consulta: illa de me divina senatus consulta; Sest. 129.

decreta: illa divina ... Italiae decreta; dom. 75.

domicilium: divinum .. domicilium ... compilavit; Verr. V, 185.

factum: ipsum factum ... divinum (est); Phil. II, 114.

fides: vir ... divina et incredibili fide; Milo 91.

genus: quod tam divnum .. genus orationis? sen. 1. neminem ... tam divino ... genere dicendi (fuisse) Quir. 5.

gloria: ilia est .. gloria divina Pompei; Flacc. 30.

gravitas: orationis .. divina quadam gravitate; sen. 26. vim et gravitatem illam ... paene divinam; har. resp. 2. illam divinam gravitatem; Sest. 120.

habitus: naturae ipsius habitu prope divino; Arch. 15.

homo: divini hominis Africani mors; Muren. 75. divinum hominem Africanum; Arch. 16. [divini] hominis — dicam enim quod sentio ... — divini ... domus; Sest. 86.

honores: cuius de laudibus et honoribus, qui ei pro divinis ... meritis divini ... debentur; Phil. IV, 4.

iudicium: ſ. consilium; Font. 25.

ius: iura divina atque humana; Sex. Rosc. 37. omnia divina atque humana iura; ib. 65. domum

... et humano et divino iure munitam; har. resp. 14. ius legatorum ... divino iure esse vallatum; ib. 34. invento et divino iure et humano; Sest. 91.

laus: ea laus praeclara atque divina est ‖ sit ‖; dom. 98. de hac .. divina atque immortali laude Bruti silebo; Phil X, 7. f. honores.

legio: illas caelestis divinasque legiones; Phil. V, 28. caelestis et divina legio; ib. XII, 8.

magnitudo: divina animi ... magnitudine; Phil. V, 23.

mens: homines divina mente et consilio praeditos; leg. agr. II, 90. virorum bonorum mentes divinae ... videntur esse; Rabir. 29. homo ... divina quadam mente praeditus; Milo 21. C. Caesar adulescens ... divina quadam mente atque virtute; Phil. III, 3.

meritum: L. Racilii ... divina in me merita; Planc. 77. propter eorum divinum ... meritum; Phil. III, 14. f. honores.

munus: omnibus divinis muneribus careremus; Quir. 5. quasi divino munere donatus; har. resp. 6.

necessitas: humana consilia divina necessitate esse superata; Ligar. 17.

numen: divinum numen scelere violatum; dom. 140. divino me numine esse rei publicae redditum; ib. 143. non sine aliquo divino numine; prov. cons. 34. qui nullam vim esse ducit numenve divinum; Milo 83.

opportunitas: divina ... opportunitas, ut ..; Phil. III, 24.

pietas: propter tuam divinam pietatem; Phil. XIII, 43.

pignus: *divinum incolumitatis nostrae pignus*; Scaur. 48.

religio: contra omnis divinas atque humanas religiones; Verr. V, 34. si ... tribunatum ... divina religione defenderit; dom. 2.

res: res illum divinas ... facere vidisti; Verr. IV, 18. patera, qua mulieres ad res divinas uterentur; ib. 46. quibus ad res divinas uti consuerunt; ib. 47. de re publica divinis .. pontificum collegium docere conari; dom. 33. omnium rerum divinarum humanarumque praedo; Sest. 27. quas (ego vidi) res divinas! Milo 80.

sapientia: tam .. incredibilem sapientiam ac paene divinam tacitus praeterire; Marcell. 1.

scientia: paene divina eius in legibus interpretandis ... scientia; Phil. IX, 10.

sententia: eum ... divina ... sententia liberatum; Milo 8.

sors: quos mihi divina quaedam sors dedit iudices; Milo 44. quos sors divina delectet; Phil. III, 26. duarum credo provinciarum sortis minus divinas fuisse; ib.

spiritus: mentis ... quasi divino quodam spiritu inflari; Arch. 18.

studium: praestanti iu me benevolentia et divino studio exstiterunt; Quir. 15.

vir: divinum illum virum, ... C. Marium; Sest. 50. ille singularis vir ac paene divinus; Phil. II, 39.

virtus: unius hominis incredibilis ac divina virtus; imp. Pomp. 33. haec divina atque incredibilis virtus imperatoris; ib. 36. cuius divina atque eximia virtus; prov. cons. 32. quo est ista magis divina virtus; Milo 99. ne tua divina virtus admirationis plus sit habitura; Marcell. 26. incredibilis ac divina virtus; Phil. X, 11. XIII, 19. memorabilis ac divina virtus; ib. 44. divinae virtutis testes sempiternae; ib. XIV, 33. ut exstet .. militum .. divina virtus; ib. 38. f. auctoritas. mens; Phil. III, 3.

vis: quod vis divina adsequi non possit; Sex. Rosc. 131. f. gravitas; har. resp. 2. numen; Milo 83.

voluntas: incredibili quadam et paene divina ... laetitiae voluptate caruisse; Quir. 2.

B. **alicin**: qui omnia divina et humana violarint, vexarint, perturbarint, everterint; Sest. 1.

divisio, Vertheilung: de agri Campani divisione disputet; leg. agr. II, 78.

divisor, Vertheiler, Geldvertheiler: I, 1. est: f. II, 1. adfigo. — intellegunt: f. II, 2. minor.

relinquit: quantum reliquerat divisor Antonius; Phil. V, 20.

2. sum: quo divisore (tribus) corrupta sit; Planc. 48. qui divisor (fuerit); ib. 55. qui si erat divisor; ib.

II, 1. adfligo: ut divisores, quos honoris sui ministros esse voluerat, lege ambitus vellet adfligere; Fr. B. VI, 34.

appello, convenio: divisores appellare omnis et convenire; Verr. a. pr. 25.

macto: ut ... divisores omnium tribuum domi ... mactaret; har. resp. 42.

propono: illa ... lumina, nonne aute oculos proponitis? ... Nuculam et Lentonem, Italiae divisores; Phil. XI, 13.

voco: divisores omnium tribuum noctu ad istum vocatos; Verr. a. pr. 22.

2. do: quod HS ccc milia divisoribus, ut praetor renuntiarere, dedisti; Verr. IV, 45.

minor: minari .. divisoribus ratio non erat, quod eos intellegere videlnam ..; Verr. a. pr. 24.

3. accedo iu: nisi poena accessisset iu divisores; Fr. B. VI, 19.

III. disciplina: ex optima divisorum disciplina; Verr. a. pr. 23. in furis atque divisoris disciplina educatus; ib. III, 161.

indicia: C. Postumo ... de divisorum indiciis ... respondebo, Muren. 54.

divitiae, Reichthum: I. deducunt: cuius divitiae me de fide deducere non potuissent; Verr. a. pr. 25.

latent: „latent regiae divitiae"; Rab. Rost. 45.

movent: neque me divitiae movent, quibus omnis Africanos ... multi venalicii ... superarunt; Fr. B. VII, 8.

perfringunt: sin istius ingentes divitiae iudicium religionem ... perfregerint; Verr. a. pr. 9.

possunt: f. deducunt. — soleut: f. II, 1. comparo.

veniunt: ad quem morte eius divitiae venerint; Sex. Rosc. 88.

II, 1. comparo: illis ... divitiae ex tumultu ... comparari solent; leg. agr. II, 102.

profundo: ut eorum veteres inlibatasque divitias in profundissimum libidinum suarum gurgitem profundat; Sest. 93.

quaero: quantae et quam immanes divitiae xviris ... quaerantur; leg. agr. II, 62.

2. glorior de: quouiam ... de tuis divitiis intoleruntissime gloriaris; Vatin. 29.

perduco ab: postea quam rem paternam ab idiotarum divitiis ad philosopborum reculam ‖ regulam, al. ‖ perduxit; Sest. 110.

III, 1. augere: ut Sullanos possessores divitiis augeatis; leg. agr. II, 69.

refertus: insula Delos, ... referta divitiis; imp. Pomp. 55.

superare: f. I. movent.

terrere: qui ... divitiis nos iam tuis terreas; Vatin. 23.

2. propter: si propter divitias poenam damnationis contemneret; Verr. III, 55.

divolgo, bekannt machen, preisgeben: indicium: iudicio lecto, descripto, divolgato; Sulla 44.

nomen: cuius (nomen) non statim divolgatum (est)? Phil. II, 25.

rem: banc rem sermonibus divolgari; Font. 20.

seria: quam multa seria (solent esse in epistulis), neque tamen ullo modo divulganda; Phil. II, 7.

tempus: cuius primum tempus aetatis palam fuisset ad omnium libidines divolgatum; sen. 11.

divortium, Scheidung, Ehescheidung: I. eccè: ecce ... subitum divortium, quod solacium malorum omnium fore videbatur; Cluent. 14.

II. fac io: susceptis inimicitiis saepe fieri divortia; Cluent. 190. quod cum mima fecit divortium; Phil. II, 69.

III. übtr.: divortium pontificis maximi *; Fr. B. XIII, vi, 3.

diurnus, bei Tage: fur: nocturnum furem quoquo modo, diurnum autem, si se telo defenderet, interfici impune; Milo 9.

quies: nullam partem neque nocturnae neque diurnae ‖ diur. — noct.‖ quietis; leg. agr. II, 5.

tempus: nullum tempus ... dimittam neque diurnum neque nocturnum; Phil. III, 33.

dius, me dius (medius) fidius, bei Gott! ut me dius fidius .. invitus ea dicam; Sex. Rosc. 95. qui medius fidius ... plus fidei .. possidet; Qu. Rosc. 17. vix medius fidius tu ... postulare auderes; ib. 50. si me dius fidius ... non me ipsa res publica ... revocaret; Sulla 83. conlegia, medius fidius, ... tota reperientur; dom. 47. civem me dius fidius egregium; ib. 83. ad servos, medius fidius, res publica venisset ‖ res pervenisset‖; ib. 92. mihi, me dius fidius, tum de ... diguitate detrahere ... videbatur; har. resp. 50. voltu, me dius fidius, coulegae sui libidinem ... frangeret; Sest. 20. mibi, me dius fidius, ... quaevis fuga ... esset optatior; Piso 33. si me dius fidius, decem soli esseut in civitate viri boni; Planc. 9. sed, me dius fidius, multo citius meam salutem toti res ... absorbere potuisse; Phil. II, 67. demi medius fidius de his ornamentis aliquantum malim; Fr. B. VI, 43.

diuturnitas, lange Dauer, Länge der Zeit: I. comprobat: maiorum instituta ..., quae diuturnitas imperii comprobat; Muren. 75.

detrahit: quantum tuis operibus ‖ op. t.‖ diuturnitas detrabet; Marcell. 12.

II. statuo: imperii diuturnitati modum statuendum; imp. Pomp. 26.

III. spes: si isti agri ... aliquam spem diuturnitatis attingunt; leg. agr. III, 8.

IV. adduci: cum accusatio nostra in oblivionem diuturnitate ‖ diuturnitatis‖ adducta sit; Verr. a. pr. 54.

consumi: ut ... copiae regis diuturnitate obsessionis consumerentur; Muren. 33.

diuturnus, lange dauernd, langjährig, lange bestehend: alqs: dum istis consiliis uteris, non potes ... esse diuturnus; Phil. II, 113.

bellum: s. **bellum,** I, 1. versatur; Verr. III, 47. 124. — II, 1. conficio; imp. Pomp. 35. gero; Font. 12. Sest. 58. — V, 3. ex; Tull. 10 (B. I, S. 397 ff.).

caritas: ut homines non iam diuturnum caritatem ... timerent; dom. 12.

cupiditas: cum ... finem diuturnae ‖cupiditatis‖ turpitudinis et servitutis adferret; Fr. B. VI, 14.

dissensiones: a diuturnis dissensionibus conquiescamus; har. resp. 46.

exspectatio: exspectatione suppliciі iam non diuturna implicatus; har. resp. 7.

fidelitas: propter diuturnam pacem fidelitatemque populi Syracusani; Verr. IV, 122.

fructus: laborum .. fructus uberes diuturnosque capietis; Cael. 80.

honos: si (honorem) diuturnum esse licuisset; Caecin. 12.

impunitas: cuius (convicii) exercitationem ... diuturna impunitate munivit; dom. 3. quorum .. furor alitur impunitate diuturna; Sest. 82.

infamia: cum ... invidia .. et infamia ... diuturna flagraret; Verr. a. pr. 5. gravi diuturnaque iam flagramus infamia; ib. 43.

invidia: s. infamia; Verr. a. pr. 5.

labor: eos ... diuturno labore ... (consules) esse factos; leg. agr. II, 3.

laetitia: nulla (victoria) .. tam diuturnam attulit laetitiam; Milo 77.

magister: timor .., non diuturnus magister officii; Phil. II, 90.

memoriam: ut ... diuturnam .. memoriam quaesturae ... relinquerem; div. Caec. 2. eis ... pro brevi vita diuturnam memoriam reddiderunt; Phil. IX, 4.

morbus: ex ... diuturnis ... rei publicae morbis; Sulla 76. infirmus ex gravi diuturnoque morbo; Phil. VIII, 5.

nuptiae: quae nuptiae non diuturnae fuerunt; Cluent. 35.

obscuritas: quae in diuturna obscuritate latuerunt; Cluent. 66.

obstructio: haec obstructio nec diuturna est neque ..; Sest. 22.

odium: cum ... odium .. diuturnum ... saturare cupieretis; Vatin. 6.

pax: quantam (vilitatem) vix ... diuturna pax efficere potuisset; imp. Pomp. 44. vix ut se possit diuturna pace recreare; prov. cons. 5. f. fidelitas.

possessiones: cum locupletes possessionibus diuturnis movereutur; Sest. 103.

preces: nec (honos) diuturnis precibus effagitatus; leg. agr. II, 3.

promissa: Antonii .. promissa ... nec diuturna neque salutaria; Phil. VIII, 10.

servitus: populi ... libertatem iam ex diuturna servitute despicientis; Sest. 118. quo diuturnior servitus esset; Phil. X, 20. f. cupiditas.

silentium: diuturni silentii ... finem hodiernus dies attulit; Marcell. 1.

tenebrae: hominem emersum subito ex diuturnis tenebris lustrorum; Sest. 20.

turpitudo: f. cupiditas.

vita: quo .. minus diuturna (est hominum) vita; imp. Pomp. 59.

usura: cur ... piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti? Verr. V, 75.

divus, göttlich, neutr. freier Himmel: I. est ergo flamen ... divo Iulio M. Antonius? Phil. II, 110.

II. (signa) in silva .. disposita sub divo; Verr. I, 51.

do (dint: f. III. mentem; Catil. I, 22. — pessum do, satis do: s. **pessum do, satis do**), geben, hingeben, übergeben, übertragen, liefern, zahlen, zugeben, einräumen, gestatten, bestimmen, anführen, nennen, ernennen, darstellen, zeigen, verursachen, erregen: I. **absolut:** 1. **substantivisch:** causa: sociis causam dandi adferre; Verr. II, 143.

in: in dando ... processit longius; Rab. Post. 5.

2. **verbal:** a. **unpersönlich:** eripitur, cum datur; leg. agr. II, 6. cui datum est; ib.

b. **persönlich:** alqs: cum ille non daret; Verr. I, 44. non dares; ib. 116. qui dabant, obtinebant causas; ib. II, 26. Volcatio dicunt esse dedisse; ib. qui tamen de cohorte sua dare non solebat; ib. 34. qui dedissent; ib. 57. omnes dederunt; ib. 152. qui dederunt; ib. 186. dabis; ib. III, 25. da .. scribae; ib. 26. an turpius meretrici dedit? ib. 83. Caesio renuntiat se dedisse; ib. 88. dare, profundere oportere; ib. 155. quo loco daret; ib. 192. in cellam cum cupiant gratis dare; ib. 228. sese .. dedisse .. Graecis pictoribus; ib. IV, 31. eis dedit; ib. 53. „ego dem iudicibus?“ Cluent. 70. quis dedit? leg. agr. III, 7. qui dicit „dedimus“; Flacc. 23. ab A. Sextilio dicit se dedisse; ib. 35. potuit dare Sextilius; ib. dedisse se dicant; ib. privatim dicit se dedisse; ib. 40. tantum dicit: „dedi“; ib. dat de lucro; ib. 91. potuisse non dare; Scaur. 19. qui dabat; Rab. Post. 6. in Gabinio dedit; ib. 38. improbum, qui dederit! Phil. VI, 14. vgl. III. nummum; Quinct. 18. praemium; Balb. 6.

homines: ut eidem darent homines aratorum nomine: dederunt; Verr. II, 145.

pater: pater dat filiae .... de suis bonis ita dat, ut ab iure non abeat; Verr. I, 114.

praetor: si practor dedit; Flace. 44.

II. **mit Ergänzung:** 1. **ut:** quod tibi natura dat ut semper possis; Quinct. 35. si tibi fortuna non dedit, nt patre certo nascerere ..., at natura certe dedit, ut humanitatis non parum haberes; Sex. Rosc. 46. datur .. eis primum, ut eis liceat ‖liceat ea, al.‖ vendere omnia; leg. agr. II, 35. f. III. alqd; Rab. Post. 2.

2. **acc. c. infin.:** f. III. alqd; Flacc. 36. Sulla 22.

III. **mit einfachem Object:** alqm: cum .. se ... rei familiari vitaeque rusticae dedisset; Sex. Rosc. 18. qui vel ipse sese in crucistum dari cuperet; ib. 119. qui me ad defendendos homines ... dedissem; div. Caec. 4. cum Siculos eorum legibus dari oporteret; Verr. II, 81. qui bene penitus in istius familiaritatem sese dedit; ib. 169. patronum tuum ... populo ac ne coronae ‖ac populus ac coronae, al.‖ daturum; ib. III, 49. dant sese in fugam ... milites; ib. IV, 95. dabat sese labori atque itineribus; ib. V, 27. se .. in conspectum nautis paulisper dedit; ib. 86. quo quisque die datus (sit) in custodiam; ib. 147. cum familiariter me in eorum sermonem insinuarem ac darem; leg. agr. II, 12. quod tu te ipse in custodiam dedisti; Catil. I, 19. in custodiam dandos censuisiis; ib. IV, 5. qui in custodiam nominatim dati sunt; ib. provinciae se ac rei militari dedit; har. resp. 42. nisi primo se dedisset eis; ib. 47. se populo dedit; Sest. 124. da te populo; Piso 65. dedit se in consuetudinem; ib. 68. datus est tibi ille; Plane. 75. dedit se etiam regibus; Rab. Post. 4. unius mentis ritati te ... dedisti; ib. 7. cum ... me senatui dedissem; Milo 94. da hunc populo; Ligar. 37. quos in custodiam dederat; Phil. III, 10. f. praesidium; Phil. III, 34.

alqd: [id datum non est;] Quinct. 39. quid mihi ad defendendum dedisti? Sex. Rosc. 58. quod mihi apertum tuum sechus .. dat; ib. 37. QUANTUM .. MELIUS SIT, DARI; Qu. Rosc. 11. quantum ... melius sit dari; ib. 12. quantum aequius esset sibi dari; ib. quid .. Flavius tibi daturus est? ib. 38. „da mihi hoc;“ div. Caec. 23. „quod cum dederis, ... illud dederis, ut is absolvatur;“ ib. id ... prope divinitus datum ... videtur; Verr. a. pr. I. id ... consilii mihi ... dabitis; ib. 32. quid dare populo Romano ... debeas; ib. 51. quod mihi lex mea causa dedit; ib. I, 25. date hoc ... pudori meo, ut aliquam partem ..: retieere possim; ib. 32. homini proscripto ... quicquam dari; ib. 123. id tibi datum ... est; ib. II, 27. „daturus non sum amplius;“ ib. 70. quod mihi abs te datur; ib. 150. da mihi hoc; ib. 151. uter eo, quod datur; ib. 152. do hoc tibi; ib. III, 16. quantum decumanus edidisset aratorem sibi decumae dare oportere, ut tantum arator decumano dare cogeretur; ib. 25. quantum poposcerit Apronius, dato; ib. ego tantandem dabo? ib. cum dederint Apronio, quod poposcerit; ib. 27. cum tantum dederit decumano; ib. 28. quod decumanus edidisset sibi dari oportere; ib. 34. decumanis tuis dare quod poposcerint; ib. se plus decuma non daturum; ib. 36. malo .. plus dare; ib. 37. qui ... nihil omnino dederunt; ib. 42. tantum decumanis dediti; ib. 55. se decumanis plus quam deberet non daturum; ib. 61. tantum ex edicto daudum erat; ib. 70. si minus dedisset arator; ib. cognitor Asciotti ... tantum dare: ib. 78. quantum populo Romano ... daturi sunt; ib. 87. si aratoribus id, quod deberent, licitum essent ... dare; ib. 113. minus tribus mediimnis in iugerum neminem dedisse decmnae; ib. 114. neminem minus tribus decumis dedisse; ib. id ... iuviti dabant? ib. 118. dum arator ne plus decuma det; ib. 147. aratores .. Apronio multo plus quam debuerint dedisse; ib. 153. eos ... dare quod non debebant coëgisti; ib. 174. ut sibi pro frumento quanti frumentum esset dare liceret; ib. 189. quanti Epbesi sit frumentum, dare potius in Phrygia; ih. 191. pro alteris decumis ... aut nihil datum aut tantum [datum] ..; ib. 198. [dent] emptum praeterea: dabunt, si voleris; ib. 199. tantundem detur in cellam, quantum semper datum est; ib. 201. do hoc vobis; ib. 218. „quid vis nobis dare?“ ib. IV, 32. habuisse tam multum quod daret; ib. 59. ut ex aerario nihil darent; ib. V, 48. quantum ex hoc genere frumenti empti darent; ib. 53. quo plus darent; ib. quod debuerunt non dederunt; ib. 58. ut populo Romano nihil darent; ih. reliquis quod deberet non dare; ib. 61. „ut adeas, tantum dabis; ut [tibi] cibum ... intro ferre liceat, tantum;“ ib. 118. „quid dabis?“ ib. quod abs te mihi datur; ih. 165. si daretur, unde a me vi deiectus esset; Tull. 30. quod mihi contra illos datum est; ib. 33. multa dantur ei; ib. 45. ex acceptis et datis; Font. 3. ut ... dent quod retinere vix possunt; leg. agr. I, 14. si tantum des; ib. 15. dari vobis nibil; ib. II, 15. ut id ... populi ad partes daret; ib. 19. quod dari populo nullo modo poterat, tamen quodam modo dedit; ib. ostendat et quid et quibus daturus sit; ib. 71. quae a Sulla essent data; ib. III, 10. QUAE DATA; ib. 11. quod daudum est amicitiae, large dabitur a me; Murem. 10. date hoc ipsius pudori, date patri mortuo, date generi et familiae, date etiam Lanuvio; ib. 90. das enim mihi, quod haec causa maxime postulat, nullam gravitatem ... in Graecis hominibus ... esse; Flacc. 36. si hoc tibi dem, ... hos adfuturos non fuisse; Sulla 22. nec vero possum tantum meo ingenio dare; ib. 40. do (aliquid) adulescentiae; ib. 46. neque ego tantum fraterno amori dandum arbitror; ib. 63. quid dulcius hominum generi ab natura datum est quam sui cuique liberi? Quir. 2. qui ... mihi eadem omnia dedit, quae universae rei publicae, salutem, otium, dignitatem; ib. 16. se extra ordinem mihi cuiquam dare: eum Pompeio datum sit, id se ... meri solere; dom. 19. extra ordinem dari nihil cuiquam oportere; ib. 20. eum sint mihi data a vobis; har. resp. 16. detur aliquid aetati; Cael. 42. quod illi a populo datum sit; prov. cons. 36. quod senatus dederit; ib. ei ... omnia, quae faceret, recte se dare ‖tractare‖; Balh. 3. posse suffragiis .. dare ... quod velit cuique; Planc. 11. cum ... consul id tibi ordini per populum dedit, quod per senatum, si licuisset, dedisset; ib. 35. quia dedisti mihi, Triari, quod dilnerem; Scaur. 14. non habuisti quod dares? ib. 19. cum sit hoc generi hominum prope natura datum, uti ... hanc (laudem) ... persequantur; Rab. Post. 2. dabis profecto id misericordiae; Deiot. 40. fae id te dedisse mihi; Phil. II, 60. hoc mihi manus ab dis immortalibus dari nihil potest; ib. 119. nihil est profecto quod possit dari bellum gerenti; ih. V, 3. sin id tribuit Sex. Sulpicio, quod non est datum Cn. Octavio, cur, quod illi datum est, huic dandum esse non censet; ib. IX, 14. quod di dent! ib. X, 13. non ... id existimandum est datum; ib. XI, 20 quod ... nemini putavi ‖putat‖ dandum; ib. 25. quae dare nullo modo possumus; ib. XII, 11. ego te, nisi das aliquid, hostem, si quid dederis, regem ... iudicabo; Fr. B. XVI, 11, 2. f. frumentum; Verr. III, 56. laxamentum. licentiam; Ligar. 23. locum; Quinct. 53. lucellum. lucrum; Verr. III, 72. 75. 78. 149. militem; Verr. IV, 150. nummulos. nummum; Verr. II, 47. III, 196. pecuniam; Verr. V, 43. poenas; Phil. II, 1. spem; Sulla 39. tempus; Verr. IV, 19. Cael. 42. testis; Verr. V, 158. vocem.

accessionem: nec nummorum accessionem eogebatur arator dare; Verr. III, 117.

accusationem: ut tibi potissimum accusatio detur; div. Caec. 62.

actionem: f. **actio,** II, 1. do (3 St.) B. I, 56, a.

aditum: date huic religioni aditum; dom. 123.
adulescentiam: qui totam adulescentiam voluptatibus dedissent; Cael. 28.
aedificia: QUI ... AGRI, AEDIFICIA, LACUS, STAGNA, LOCA, POSSESSIONES ... PUBLICE DATA ... SUNT; leg. agr. III, 7.
aedilitatem: aedilitas ... alicui candidato data; Verr. V, 37.
agrum: ſ. **ager,** II, 1. adsigno; Phil. V, 53 (eisque militibus ... ita darent, adsignarent). do (9 St.) B. I, S. 149, b.
Alexandriam: dabitis igitur Alexandriam clam petentibus his ‖iis‖; leg. agr. I, 1.
amicum: dat iste amicum M. Trebellium, nos communem necessarium, ... propinquum nostrum; Quinct. 21.
angustias: quas (angustias) natura nobis ad vivendum dedit; Marcell. 27.
ansas: sermones ansas dabant ‖sermouis ansas dabat‖; Sest. 22.
anulum: anulus aureus abs te datus; Verr. III, 187. eundem anulum ab alio datum; ib.
aratorem: unum .. da mihi ex illis aratoribus; Verr. III, 180.
archipiratam: si ... archipiratam in eandem custodiam dedisset; Verr. V, 69.
argentum: dabatur (argentum) .. de publico; Verr. IV, 9.
arma: ſ. **arma,** II, 1. do (6 St.) B. I, S. 288.
Armeniam: Armeniam abstulerat a senatu datam; Phil. II, 94.
assem: assem sese negat daturum; Quinct. 19. qui assem nullum dedit; Qu. Rosc. 49.
auctoritatem: ſ. **auctoritas,** II, 1. do (4 St.) B. I, S. 336, a.
aurum: quod (aurum) L. Luccei servis daret; Cael. 51. cur dedit (aurum)? ib. 52. (aurum) non dedit. ita si verum tibi Caelius dixit, ... scieus tu aurum ad facinus dedisti; si non est ausus dicere, non dedisti; ib. 53.
bellum: ſ. **bellum,** II, 1. do (2 St.) B. I, S. 398, b.
beneficium: quanto maius (beneficium) dedisse tibi sen. 9. ſ. **beneficium,** II, 1 do (7 St.) B. I, S. 411, a.
bestiarios: „do .. bestiarios;“ Sest. 135.
bonum: hoc tantum boni, quod vobis ... datum est; imp. Pomp. 49.
campum: nullum .. vobis sors campum dedit in quo ..; Muren. 18.
candelabrum: id (candelabrum) ... se ... dare ... lovi; Verr. IV, 67.
causam: ſ. **causa,** II, 1. do (3 St.) B. I, S. 472, a.
cenam: is cenam isti dabat; Verr. IV, 48.
cervices: ſ. **cervices,** I, 1. do (4 St.) B. I, S. 502, a.
chirographa: chirographa ... aut non daret, aut, si dedisset ..; Phil. I, 18.
Ciliciam: cui quidem cum Ciliciam dedisses ..; dom. 23.
civem: civis Romanus datur; Verr. II, 32. in custodiam civis Romanos dedit; Catil. IV, 10.
civitatem: ſ. **civitas,** II, 1. do (8 St.) B. I, S. 532, b.
classem: quam (classem) tibi Milesia civitas ... dedisset; Verr. I, 87.
cognitionem: orbis terrarum ... datur cognitio; leg. agr. II. 33. vobis cognitio dabitur; har. resp. 14.
cognitorem: qui ... (non) cognitorem locupletem daret; Verr. V, 168.
comitem: dederitis mihi comitem ad contionem populo carum; Catil. IV, 11.
commoda: commoda ... lucemque ... spiritumque ... ab eo (Iove) nobis dari; Scx. Rosc. 131.
condicionem: ſ. **condicio,** II, 1. do (2 St.) B. I, S. 608, b.
coniugem: *coniugem ... istius ... cupiditati* cum dare nollet; Scaur. c. 2, § 6.
consilium: ſ. **consilium,** II, 1. do (3 St.) B. I, S. 645, b.
consulatum: quibus hic consulatus ... datus esset; Muren. 1. ſ. gladium.
contionem: data contio Laelio est; Flacc. 17. contiones P. Sestii ... te Albinovano dedisse; Vatin. 3.
coronam: ut coronam dent civicam; Planc. 72.
corpus: ad sepulturam corpus vitrici sui negat a me datum; Phil. II, 17.
crimen: ut aut suspicioni crimen aut invidiae matriam dedisse videamur; Phil. XI, 21.
cursum: quemcumque cursum fortuna dederit; Milo 95.
cybaeam: navem ... cybaeam ... tibi datam ... esse; Verr. V, 44.
damnum: ſ. **damnum,** II, 1. do (6 St.) S. 3, a. — **arma,** B. hominem; Tull. 7. 12. 27. 28. 31 (B. I, S. 293, a).
decumam: ſ. **decuma,** II, 1. do (8 St.) S. 35, a.
defensionem: qui non poenam confessioni, sed defensionem dedit; Milo 15.
delationem: ſ. **delatio,** do (3 St.) S. 57, a. — denarios: ſ. **denarius,** II, 1. do (4 St.) S. 64, a.
Dianam: ut ... (Dianam) sibi dent; Verr. IV, 75.
dignitatem: non tibi idcirco fascis ac securis et tantum imperii vim tantamque dignitatem datam, ut ..? Verr. V, 39. ſ. alqd; Quir. 16.
dilectum: exercitu, .. dilectu dato; Milo 70.
diplomata: mitto diplomata tota in provincia passim data; Piso 90.
disciplinam: do (Graecis) multarum artium disciplinam; Flacc. 9.
documenta: dedcras enim quam contemneres popularis insanias ... documenta; Milo 22.
dolorem: date parenti huuc ... dolorem; Cluent. 200.
dominatum: Cassio ... dominatum et principatum dari; Phil. XI, 36.
domum: P. Valerio ... data domus est in Velia publice; har. resp. 16.
donum: si hoc donum Veueri non de Sthenii bonis dedisses; Verr. II, 116.
drachmas: publice datum drachmarum CCVI; Flacc. 34. se privatim drachmarum ccvi milia dedisse; ib. se Flacco ... drachmarum xv milia dedisse; ib. 43.
epulum: cum epulum :.. populo Romano daret; Muren. 75.
equites: equites Romanos ad Apronii iniurias dedisti; Verr. III, 96. ſ. pecuniam; Font. 26.
excusationem: Sappho ... dat tibi iustam excusationem; Verr. IV, 126.
exercitum: homini peradulescenti ... imperium atque exercitum dari; imp. Pomp. 61. quantum (exercitum) non senatus ... dederat; Piso 37. tibi enim exercitum ... patria pro se dedit; Phil. XIII, 14. ſ. dilectum. pecuniam; Piso 28.
facultatem: ut ... mihi summa facultas ad accusandum daretur, iudici libera potestas ad credendum; Verr. II, 178. ne .. irato facultas ad dicendum data ... esse videatur; Font. 22. improbo facultas dari (solet), ut ... tabulas secutus esse videatur; Caecin. 71. multae mihi ad satis faciendum ... facultates dabuntur; Cluent. 10. mihi ... de meis maioribus dicendi facultas non datur; leg. agr. II, 1. quae non semper facultas datur; Catil. IV, 19. dedit ei facultatem res publica liberalitas; Muren. 42. ut maior facultas tribunis plebis detur depulso adversario seditiouis ... coucitandae; Muren. 83. multis .. locis mihi et data facultas est et saepe dabitur de mea laude dicendi; Sulla 2. impudentia ei sui defendendi facultatem dabit; Cael. 50. utrum M. Antonio facultas detur opprimendae

rei publicae; Phil. V, 6. das .. mihi facultatem eos ... nominandi; Fr. B. VI, 44.

fascis: f. dignitatem. imperium; Phil. XI, 20.

fidem: si fides Saturnino data est ..., non eam C. Rabirius ... dedit; Rabir. 28. quae fides .. qui potuit sine senatus consulto dari? ib. fidem publicam iussu senatus dedi; Catil. III, 8. fidem quam tibi dedi ||+ quam||; Rab. Post. 17. „fidem, quam dedi Dolabellae;" Phil. XII, 22.

fortunam: f. potestatem; Phil. III, 36.

fratrem: illi mihi fratrem incognitum ... dederunt; Qnir. 5.

fructus: ob earum rerum laborem ... fructus illos datos; Verr. V, 36

frumentum: quando illa frumentum ... non ad diem dedit? Verr. II, 5. ut frumenti daret ... quantum cogeretur; ib. III, 56. quibus aut frumentum aut pecuniam publice cogebat dari; ib. 84. cum tibi ego frumentum ... paratus sim dare; ib. 193. „senatus te voluit mihi nummos, me tibi frumentum dare;" ib. 197. placet vobis in cellam magistratibus vestris frumeutum Siculos dare gratis ||gr. d.||? ib. 200. cum aratores frumentum dare gratis mallent; ib. 215. frumentum eos in cellam dare; ib. 226. etiamne frumentum pro empto gratis dare (debent)? ib. 228. Netinos frumentum dare non debere; ib. V, 56. M.' Aquilius etiam mutuum frumentum dedit; leg. agr. II, 83 f. pecuniam; Font. 26. (eqt. alqd; Verr. V, 53).

fundum: si a Sulla mihi (fundus) datus esset; leg. agr. III, 9.

Galliam: ne citerior Gallia nobis invitis alicui *detur*; prov. cons. 39.

genus: est .. quasi deorum ... munere datum rei publicae Brutorum genus et nomen; Phil. IV, 7.

gladiatorem: quae (lex) dilucide vetat gladiatores biennio, quo quis [..] petiturus sit, dare; Sest. 133. se non gladiatores, sed unum gladiatorem dare; ib. 135. cum mea lex dilucide vetet, BIENNIO, QUO QUIS PETAT ..., GLADIATORES DARE; Vatin. 37. ut in ipsa petitione gladiatores audeas dare; ib.

gladium: si gladium parvo puero ... dederis; Sest. 24. cum hominibus enervatis ... consulatus tamquam gladius esset datus; ib.

gloriam: ut mihi illa omnia immortalem gloriam dederint; Piso 63.

granum: frumenti grannm Halaesinos ... nullum dedisse; Verr. III, 171.

hereditatem: eripe hereditatem propinqnis, da palaestritis; Verr. II, 46.

honorem: mihi illum honorem ... datum; Verr. V, 35. honorem Caesaris tua lege datum; Phil. II, 110. qui honos ... datur propter spem temporum reliquorum; ib. V, 41.

horas: cui sex horas omnino lex dedit; Flacc. 82.

immunitates: num immunitates datae? Phil. I, 8.

imperium: homini ... quis ... Syriam, quis bellum ..., quis pecuniam ..., quis imperium infinitum dedit? dom. 23. cum Gabinio Syria datur, Macedonia Pisoni, utrique infinitum imperium, ingens pecunia; ib. 55. demus .. imperium Caesari; Phil. V, 45. C. Caesari .. imperium extraordinarium ... dedi; ib. XI, 20. huic extraordinarium imperium non darem? ib. imperium dandum fuit; ib. eripuissetis C. Caesari ... imperium, nisi dedissetis; ib. imperium C. Caesari belli necessitas, fascis senatus dedit; ib. privato ... quando imperium senatus dedit? ib. qui ... viro privato imperium extra ordinem non dedi; ib. 25. cui cum imperium dabamus; ib. XIV, 28. f. exercitum; imp. Pomp. 61. praemium; Balb. 10.

impunitatem: f. veniam; Phil. VIII, 32.

indicium: si tibi indicium postulas dari; div. Caec. 34. quod ornamentum puerilae pater dederat, indicium atque insigne fortunae; Verr. I, 152.

initia: a quibus initia vitae ... civitatibus data ... esse dicuntur; Verr. V, 187.

insigne: f. indicium; Verr. I, 152.

interpretationem: f. iudicium; Balb. 52.

iudicem: si ... praetor ... det quem velit iudicem; Verr. II, 30. quod civis Romanus a Siculo petit, Siculus iudex datur; ib. 32. ut in eam rem iudices dentur ex eis civitatibus; ib. 38. ut iudices ex lege Rupilia dentur; ib. quinque iudices, quos commodum ipsi fuit, dedit; ib. 39. quem ad modum iudices inter Siculos dares; ib. 40. quinque iudicibus ... ex libidine isiius datis; ib. 41. quod iudices ex lege Rupilia dati non erant; ib. 42. si eos (iudices), qui erant antea dati, utriusque dederas voluntate; ib. 44. cum primo sunt dati iudices; ib. 55. sese ... iudicem de sua cohorte daturum; ib. 66. de conventu nullum umquam iudicem nec recuperatorem dedit; ib. III, 28. f. recnperatorem; Tull. 41.

iudicium: iudicium dat statim; div. Caec. 56. „in me iudicium ne det;" Verr. I, 137. qui iudicia dant; ib. II, 30. ut in ea verba praetor iudicium det; ib. 31. an huiusce modi iudicium det; ib. 43 sese iudicium iniuriarum non daturum; ib. 66. de iudiciis datis dicere; ib. 118. te in decumanum ... in octuplum iudicium daturum; ib. III, 26. in decumanos octupli iudicium se daturum: ib. 34. se in aratorem in quadruplum (iudicium) daturum; ib. quid reliqui est iudicii, quod in aratorem dari possit? ib. Verres in Xenonem iudicium dabat illud suum damnatorimn; ib. 55. dabat iste iudicium, SI PARERET ..; ib. iste nihilo minus iudicium HS IDOO dabat; ib. neque iudicium de numero ||modo|| iugerum dabatur; ib. 117. ut ex edicto suo iudicium daret in Apronium; ib. 152. iudicium datum est quadruplum; Tull. 7. in universam familiam iudicium dare; ib. 10. cum iudicium ita daret; ilud 12. si ita iudicium daretur, ut ..; ib. 27. si ita iudicium datum esset: QUANTAE PECUNIAE PARET ..; ib. 31. ut in haec verba iudicium dent; ib. 41. qui hoc iudicium dedit; ib. qui hoc iudicium dederunt; ib. 42. unum est ... aurium iudicium et ... communiter stultis ac sapientibus ab natura datum; Font. 22. qui iudicia dat; Caecin. 8. in Larconis libertum iudicium ex edicto dedit; Flacc. 88. babetis ... clarissimorum viroram interpretationem iuris ac foederum: dabo etiam iudicum ..., dabo universi populi Romani, dabo sanctissimum ... iudicium etiam senatus; Balb. 52.

iugera: dena iugera dari vobis; leg. agr. II, 79.

iugulum: optabilius Miloni fuit dare iugulum P. Clodio; Milo 31.

ius iurandum: f. litteras; Catil. III, 9.

lacus: f. aedificia.

laetitiam: nolite ... inimicis meis ... dare laetitiam; Planc. 103.

laudationem: laudationem ... ab Acmonensibus Flacco datam; Flacc. 36. laudatio, quam ille temporis causa nobis datam dicit, datam quidem confitetur; ib. 37.

laudatores: qui decem laudatores dare non potest, honestius est ei nullum dare; Verr. V, 57.

laxamentum: ne legi quidem quicquam per tribnnum plebis laxamenti datum est; Cluent. 89.

lectum: lectus ad quietem datus; Catil. IV, 2.

legationem: cum ei legatio iam Romam ... esset data; Verr. II, 109. quibus vos legationes dedistis; leg. agr. I, 8.

legatos: de decem legatis, quos alii omnino non dabant, ... alii sine ullis verborum ornamentis dabant; prov. cons. 28.

legem: quam (legem) P. Rupilius consul ... dedisset; Verr. II, 39. cum ... Publius .. Rupilius postea leges ita Sicilis ... dedisset, ut ..; ib. 90. nihil ... valnisse leges ... ab senatn ... datas: quas .. leges sociis amicisque dat is, qui habet ... auctoritatem legum dandarum ab senatn; ib. 121. C. Claudius ... leges Halaesinis dedit; ib. 122.

leges .. similis de cooptando senatu ... dedit; ib. 125. non legibus datis; leg. agr. II, 52. nondum legibus datis; ib. 54. legem .. de libertinorum suffragiis Cornelius C. Manilio dedit. quid est hoc „dedit"? ... dedisse ridiculum est; Fr. B. VI, 3.

libellam: ecquis Volcatio ... unam libellam dedisset? Verr. II, 26.

libellum: libellum mihi dat; Verr. IV, 149.

liberos: di immortales mihi liberos dederunt; Quir. 5. f. alqd; Quir. 2.

librum: quem (librum) tibi magister ludi ... dedit; div. Caec. 47. ei te ... libros .. dedisse; Vatin. 3.

libertatem: quam (libertatem) vos sociis dedistis; Verr. V, 114. si Scaevae ... libertas data est; Rabir. 31. quae (tabella) ... dat .. eam libertatem, ut ..; Planc. 16.

licentiam: quam infinitam istis hominibus licentiam pecuniarum eripiendarum daturi sitis; Verr. III, 220. date hanc tribuno plebis licentiam; dom. 47. vide quid licentiae .. nobis tua liberalitas det; Ligar. 23.

litem: quo minus secundum eas (tabulas) lis detur nou recusamus; Qu. Rosc. 3.

litteram: nec vobis tam hanc salutarem in iudicando litteram quam illam tristem dedisset; Milo 15. — litteras: statim Messana litteras dedit; Verr. I, 27. ut ad illum propinquum suum det litteras; ib. IV, 39. huic ad Catilinam esse || esse ad C. || datas litteras; Catil. III, 3. quod in litteris dandis ... vigilarat; ib. 6. ius iurandum sibi et litteras ... ad suam gentem data esse; ib. 9. quas (litteras) sibi ... ad Catilinam datas esse dicebat; ib. 12. easdem (litteras) mulieri a me datas; Flacc. 78. quas (litteras) ad eum ... Blesamio dedisti; Deiot. 38.

locum: aliquid loci rationi ... dedisses; Quinct. 53. qui locus .. absentis defendendi procuratori primus datus est? ib 61. cum ... locus .. ei publice quo deverteretur datus esset; Verr. III, 75. cur tu fortunae illorum innocentium veniam ac locum non dedisti? ib. V, 132. quem locum semel honoris cupiam dederit; Muren. 35. quo etiam mihi durior locus esset dicendi datus; ib. 48. ut locus ... in foro daretur amicis; ib. 72. praefectum fabrum semel locum tribulibus suis dedisse; ib. 73. locum ad spectandum dare; ib. primum ante populi consessum senatui locum P. Africanus ... dedit; har. resp. 24. datus illo in bello esset hiemi locus; Sest. 12. quoad aetas M. Caelii dare potuit isti suspicioni locum; Cael. 9. cuius ... virtus dubitationi locum non dedit; Balb. 16. ne quem inridendi nobis daret ... locum; Scaur. c. 4, § 6. si ... umquam locus ... delectis viris datus est, ut sua studia ... declararent; Milo 4. si locus Miloni datus esset; ib. 68. f. aedificia.

lucellum: Apronio ... lucelli aliquid iussi sunt dare. putatote Apronio datum; Verr. III, 72.

lucrum: ut ... Apronio lucrum dent; Verr. III, 71. cogere invitos lucrum dare alteri; ib. cum tantum lucri decumano sit datum; ib. 72. hoc tantum lucri cognuntur dare publice; ib. 75. mulierculae publicanae noluit ex decumis nimium lucri dare; ib. 78. non Turpioni lucrum datum esse; ib. 90. quae publice decumanis lucra data sint; ib. 100. hoc idem lucri Minucius Apronio libenter dedisset; ib. 149. f. medimna; Verr. III, 72. modios; Verr. III, 75. HS; Verr. III, 90.

ludum: datur ... huic aliqui ludus aetati; Cael. 28.

lucem: f. commoda.

Macedoniam: f. imperium; dom. 55.

magistratum: ut ei || uti || curiata lege magistratus detur, cui nullis comitiis ante sit datus; leg. agr. II, 26.

malum: quae (cohors) plus mali dedit Siciliae; Verr. II, 27.

mancipia: multa mancipia pretiosa Verri data esse; Verr. II, 47.

mandata: quorum legatis ... senatus ea mandata dedit; Verr. III, 108. quamvis severa legatis mandata dederimus; Phil. V, 25. quod a senatu dantur mandata legatis, ut ..; ib. VI, 6.

materiam: f. crimen.

medimnum: Apronio dent lucri tritici medimnum XXXIII; Verr. III, 72. dant Bariobali medimna DCCCL, HS MD; ib. 89. medimnum .. ex ingero decumano dari oportebat; ib. 113 (vgl. alqd; Verr. III, 114).

mentem: utinam tibi istam mentem di immortales duint! Catil. I, 22. di immortales ... mentem illi ... dederunt, ut ..; Milo 88.

mercedem: haec decumanis merces dabatur; Verr. III, 79. cur ei ... merces tanta detur; ib. 183. data merces est erroris mei magna; dom. 29. quanta merces rhetori data est! Phil. II, 43.

militem: quid militum aut nautarum per triennium dederint? nullum datum dicent; Verr. IV, 150. ecquem nautam, ecquem militem ... Namertini dederunt? ib. V, 51. quorum (municipiorum) tanta studia cognoscuntur in ... militibus dandis; Phil. VII, 23.

modios: coguntur Herbitenses lucri dare ei tritici modium XXXVII milia; Verr. III, 75. tertio anno XII mod. tritici lucri ... dare coacti sunt; ib. 86. Venuleio dantur ... tritici mod. VII et praeterea HS II. ib. 99. Apronio coacti sunt dare tritici modium XVIII et HS III milia; ib. 100. haec DCCCC milia modium quod emptum populo Romano darent; ib. 178. si mille modium Verri suae partis in cellam gratis dedisset; ib. 201. tritici modium LX milia empta populo Romano dare debebant; ib. IV, 20. f. HS; Verr. III, 106.

monumenta: quae (monumenta) victores civitatibus Siculis .. dederunt; Verr. a. pr. 14.

munus: tantum datis muneribus perfecerat; Cluent. 66. tempus dandi muneris; Sulla 54. cui (munus) dabatur; Sest. 124.

myoparonem: illi statim myoparonem egregium de sua classe ... dederunt; Verr. I, 86.

nataliciam: dat nataliciam in hortis; Phil. II, 15.

navigium: quod navigium dederunt; Planc. 26.

navem: quam (navem) Verri dederint || dederunt ||; Verr. IV, 150. hanc navem ... a Mamertiuis datam; ib. NE NAVEM DARE DEBEANT; ib. V, 50. UT NAVEM DARE NECESSE SIT; ib. ne navem darent; ib. 51.

nautas: ne nautas darent; Verr. V, 61. f. militem; Verr. IV, 150. V, 51.

necessarium: f. amicum.

negotium: statim negotium dat illis suis comitibus ..., uti videant ..; Verr. I, 63. quibus erat negotium datum; ib. 130. dat amico suo cuidam negotium ..., ut diligenter caveret ..; ib. II, 173. sibi istum negotium dedisse atque imperasse, ut ... omne argentum conquireret; ib. IV, 50. ei negotium dedit, ut quicquid Haluntii esset argenti ..., ut omne ... deportaretur; ib. 51. negotium datur quaestoribus ..., ut noctu vigilias agerent; ib. 93. Tlepolemo dat et Hieroni negotium; ib. 96. dat hospiti suo cuidam negotium, ut aliquem reperiret; ib. 100. legatis suis ... negotium dedit; Font. 18. Aebutio negotium datur; Caecin. 16. „eidem .. utraque de re negotium dedi || dedisses ||." quid? si eidem negotium || dedisses ||, ut in Asia cistophorum flagitaret? dom. 52. praetori urbano negotium datum, ut curaret ..; ib. 137. negotium isdem magistratibus est datum anno superiore, ut curarent ..; har. resp. 15. Arimen ... negotium dedisse liberto, ut ili aniculae ... collum ... oblideret; Scaur. 10.

nomen: nisi erant auctores facti nomenque dederant; dom. 78. quem in numerum ... nemo no-

men dedit nisi ..; dom. 116. quis nomen non dedit? Phil. II, 16. omnes ... nummo .. cum studio nomina dant; ib. VII, 13. f. genns.

numerum: frumenti tantus numerus imperio tuo datur; Verr. III, 73. f. pecuniam; Verr. III, 79.

nummulos: ut illis aliquid ... nummulorum dicis causa daret; Verr. IV, 53.

nummum: quasi domi nummos haberet, ita constituit Scapulis se daturum; Quinct. 18. eos nummos sumi, ut Verri darentur; Verr. I, 28. quantum cuique eius iussu nummorum esset datum; ib. II, 47. procuratores suos isti centum triginta milia nummum dedisse; ib. 119. nummi praeterea imperantur. dantur; ib. III, 73. quem ad modum nummi Valentio sint dati; ib. 85. hnic ... nummos praeter frumentum coactus est dare; ib. 93. nummos dabat arator; ib. 118. is nummum dabat; ib. cogit .. Scandilium quinque illa milia nummum dare ... Apronio; ib. 140. ut nummos pro frumento daret; ib. 191. „quid ergo a me tibi nummorum dari potest?“ ib. 196. nummos, quos mihi senatus dare voluit; ib. 197. nummos, quos tibi daret; ib. 198. nummos .. ut det arator; ib. 199. qui ... duo milia nummum aut summum tria dedisset; ib. 201. num ... nummum arator quisquam dedit? ib. 216. quos (nummos) qui dederat; ib. V, 62. nummum ob sepulturam datum (esse) nemini; ib. 135. unum se ... M. Fonteio nummum dedisse; Font. 3. ut quadragena milia sedecim (nummum) iudicibus dareutur; Cluent. 87. Cluentii nummus nullus iudici datus ... reperietur; ib. 102. quod tibi nummum nullum dedit; har. resp. 29. cum Aquilae primi pili nummos aureos daret, de meis bouis se dare dixit; Phil. XII, 20. f. frumentum; Verr. III, 197. HS; Verr. I, 36.

obsides: aratoribus Metellus obsides non dedit; Verr. III, 124.

occasionem: occasione data; Phil. VII, 18.

operam: dabo operam, ut ... cognoscatis; Quinct. 11. dedit operam, ut ... Dio .. reniret; Verr. II, 19. opera danda est, ut eos nobiscum educamus; ib. 28. M. Petilium ... iubet operam dare; ib. 71. dedcrunt operam, ut ita potestatem gerrerent; ib. 138. ut ... opera .. daretur, ne ea res C. Verri fraudi esse posset; ib. 173. SUMMA VI DATA EST A ME OPERA, UT QUAM PLURIMO DECUMAS VENDEREM; ib. III, 124. ipse dabat purpuram, tantum operam amici; ib. IV, 59. ut ... daret .. operam, ut is eo crimine damnaretur; ib. 100. det operam, ut admittatur; ib. 126. *ut augendae rei negotiando operam dare posset*; Tull. 14. quem Caecsnuiae dare operam nemo miraretur; Caecin. 16. ut ... operam .. darent, ut imperium .., conservaretur; Rabir. 20. uti .... dent operam, uti senatus ... faberi possit; Phil. III, 37. eos .. dare operam, ut eae provinciae ... in senati potestate ... siut; ib. 38. ut ... operam .. det, ut ... quam proxime Italiam sit; ib. X, 26. — operas: qui in portu Syracusis operas dabat; Verr. II, 171. qui in portu operas daret; ib. 176.

optionem: cui hacc optio tam misera .... daretur; Quinct. 32. si .. mihi ... optio detur, utrum ..; Caecin. 64. optio vobis datur, utrum .. ; Fr. B. II, 14.

ornamenta: ubi tot tantaque ornamenta magistratibus ... data? Verr. V, 83. f. indicium; Verr. I, 152.

otium: f. alqd; Quir. 16.

palmam: Accio ‖ Attio ‖ ... palmam dari, non Bruto; Phil. I, 36.

partem: quibus partem Chrysogonus dederit; Sex. Rosc. 107. neve partem dato; Verr. I, 143. eis tu nostri imperii partem dedisti; ib. V, 85. quam partem causae tibi daremus? Flacc. 83 quam .. partem accusationis ... esse Atratino datam; Cael. 7. dare partis (amicis); Rab. Post. 4 (spl. primas).

pecuniam: haec pecunia necesse est aut data aut ... stipulata sit: datam non esse Fannius confitetur; Qu. Rosc. 14. qui pecuniam datam dicat; ib. 42. pecuniam publicam ... consuli datam; Verr. I, 11. qui pecniam Dioni dederunt; ib. 28. alia .. pecunia, ne accusaretur, data. cui sit data, nihil ad me ... pertinere arbitror; datam quidem esse ... constabat; ib. 101. tutores pecuniam praetori si ... dedissent, ... quem ad modum sine periculo suo dare possent, non videbant; ib. 106. tibi pecuniam se dedisse; ib. 128. quibus pecuniam se dedisse ostendit; ib. pecuniae maximae dabantur; ib. II, 26. cum ob tua decreta ... pecuniae dabantur; ib. ab illis pecuniam datam; ib. 48. qui pecuniam dederant; ib. 55. Bidinos .. pecuniam contra praetoris famam ... dedisse; ib. 57. qui [...] ob tnum iudicium pecuniam .. daudam ... putabant; ib. pecnniam praetori dare; ib. 69. quantam (pecuniam) hic dedisset; ib. 70. qui pecuniam maiorem dedit; ib. 78. [iuratus dicit pecuniam datam;] ib. 80. maiorem pecuniam ab accusatoribus dari; ib. se isti pecuniam ob ius dicendum dedisse; ib. 119. qui isti pecuniam dedissent; ib. 125. pecuniam illam ob censuram contra leges clam dederunt; ib. 137. eam pecuniam datam statuarum nomine; ib. 143. quin is ... pecuniam statuae nomine dederit vi ... adductus; ib. 153. qui pecunias Verri dedissent; ib. 186. [hoc est, pecuniam dare;] ib. III, 71. cum frumenti numerum et eas publice pecunias decumanis ab Herbitensibus datas esse; ib. 79. pecniam .. Sex. Vennonio datam (esse); ib. 89. hanc pecuniam tantam, datam tibi ex aerario ..., datam ad frumentum ..., datam, ut Siculis ... solvcretur; ib. 164. Halaesinos ... pecuniam Timarchidi ... dedisse; ib. 171. quam (pecuniam) his oportuit civitatibus pro frumento dari; ib. 174. cui pecuniam datam dicit? ib. 175. quam pecuniam populis dare debui, mancipibus dedi; ib. data tibi est pecunia; ib. 202. tibi datam pecuniam domi retines; ib. quod pecnniam nou dedisset; ib. V, 17. quid tibi Mamertini clam pecuniae dederint; ib. 43. Mamertinos tibi pecuniam non dedisse; ib. 48. pecuniam ... non datam; ib. 56. alius, ue condemnaretur, pecuniam dedit; ib. 117. etiam ob hanc causam pecnnia lictori ‖ pecunia ‖ dabatur; ib. 118. ut levandi cruciatus sui causa lictori pecunia daretur; ib. 119. qui magistratui pecuniam dederit; Font. 3. si .. alii aeque magnas (pecunias) ... dederunt; ib. extra ordinemne pecuniam esse datam? ib. quod (vestigium) significet pecuniam M. Fonteio datam; ib. 12. equites, frumentum, pecuniam ... dare coacti sunt; ib. 26. quae (pecunia) ob eam rem dabatur; Cluent. 47. C. Aelio Staieno indici pecuniam grandem Statium Albium ad corrumpendum iudicium dedisse; ib. 65. audete negare ab Oppianico Staieno iudici pecuniam datam; ib. ab ista parte iudici pecuniam ante iudicium datam (esse); ib. qui pecuniam dederant; ib. 83. „pecuniam Staieno dedit Oppianicus non ad corrumpendum iudicium“; ib. 84. quae (pecunia) Staieno data est; ib. 87. Oppianicum iudici ad emeudas sententias dedisse pecuniam; ib. 102. doce quam pecuniam Cluentius dederit, nude dederit, ubi dederit; ib. dederit; ib. 124. qui pecuniam pro abortione dederit; ib. 125. (qui) pecuniam iudici dederit ad sentcntias iudicum corrumpendas; ib. cum illam pecuniam nominatim Flacco datam referant, maiorem aliam cum huic eidem darent ..; Flacc. 44. ab illo tantam pecuniam Flacco datam; ib. 90. ut eam pecuniam .. Flacco dedisse videatur; ib. 91. si dat tantam pecuniam Flacco, nempe idcirco dat, ut rata sit emptio; ib. si esset data (tanta pecunia); ib. 93. si tibi provinciam, si exercitum, si pecuniam ... dedisset; Piso 28. negabant pecuniam Gabinio datam; Rab. Post. 34. nullam pecuniam Gabinio nisi in rem militarem datam; ib. cum is ... (pecuniam) Gabinio dederit; ib. 38. si sibi pecuniam, quantam popposcerat, non dedisset; Milo 75. auctionibus factis pecuniam dedit; Deiot. 14.

eo tempore ipso pecuniam dedit; ib. 24. tantam (pecuniam) dari placere; Phil. V, 53. quaestores ... ad eam rem pecuniam dare ... iubeant; ib. XIV, 36. f. frumentum; Verr. III, 84. imperium; dom. 23. 55.

petitionem: f. possessionem; Verr. I, 113.

pignus: magnum .. pignus ab eo rei publicae datum; Phil. I, 4.

plausum: cum ... senatui plausus est ab universis datus; Sest. 117.

poculum: uxori ... cum ipse poculum dedisset; Cluent. 30.

poenas: eum poenas Romae daturum; Verr. I, 82. tum das eas poenas, quae ..; har. resp. 39. equites .. Romanos daturos illius diei ‖ dies‖ poenas; Sest. 28. mihi poenarum illi plus quam optarem dederunt; Phil. II, 1. ipsi ... rei publicae poenas dederunt; ib. XII, 24. „dedisse poenas sceleratum cineri ... clarissimi viri“; ib. XIII, 22. Trebonium dedisse poenas; ib. nisi ... rei publicae poenas dederis; ib. 44. f. defensionem.

portorium: his pro rebus quod portorium non esset datum; Verr. II, 176.

possessionem: NEC PETITIONEM .. NEC POSSESSIONEM DARO; Verr. I, 113. uti ... secundum eum possessio daretur; ib. 114. possessio Minuciae genti esset data; ib. 115. SECUNDUM TABULAS TESTAMENTI POTISSIMUM POSSESSIONEM DABO; ib. 117. SE EI (POSSESSIONEM) DATURUM, QUI ..; ib. si protulerit (tabulas) ...., non des possessionem: si omnino tabulas non proferet, dabis; ib. de hereditatum possessionibus dandis edixit idem; ib. dat his possessionem; ib. 123. ei Verres possessionem hereditatis negat se daturum; ib. 124. das possessionem ei, qui non iuravit; ib. „mihi det possessionem“; ib. 137. te possessiones hereditatum ... secundum eos, qui dicerent testamentum factum, dedisse; ib. III, 16. possessionem .. eius bonorum ... huic ... equiti Romano dandam esse; Rosc. Com. 16. quid hereditatum possessiones datas ... proferam? Phil. II, 62. L. Sisenna bonorum Cn. Cornelii possessionem ex edicto suo P. Scipioni ... non dedisset; Fr. B. VI, 18. f. aedificia.

potestatem: istum ... nunc nobis vix respirandi potestatem dare; Quinct. 87. neque sibi ullam caedis faciundae potestatem dari; Sex. Rosc. 28. quoniam potestas data est; ib. 122. neque L. Philoni in C. Servilium nominis deferendi potestas est data; div. Caec. 63. simul ac potestas primum data est; Verr. I, 138. potestas erat isti ... data, ut ... sese gravissima levaret infamia; ib. III, 140. quoniam mihi potestatem apud se agendi dedit; ib. V, 173. criminis diluendi potestas est data; Cluent. 8. quaecumque dicendi potestas reliqua esset data; ib. 57. cur mihi tam din potestas dicendi datur? ib. 147. non solum sibi potestatem datam ... esse; ib. 159. si detur potestas; ib. 185. dare potestatem indicandi ... debuisti; ih. 187. si vobis ex omni populo deligendi potestas esset data; leg. agr. II, 23. quae potestas xviris et quanta detur; ib. 26. quibus vos amplissimas potestates dedistis; ib. 31. dat praeterea potestatem, verbo praetoriam, re vera regiam; ih. 32. regnorum vel ‖ regnorum‖ dandorum summa potestas datur; ih. 34. hanc ... tribuuo plebis potestatem dalitis, ut proscribere possit quos velit? dom. 44. ubi tibi haec potestas data sit; ih. 128. quae (lex) definire potestatem Pompeio civitatem deiandi dederat; Balb. 32. tabella est, quae dat potestatem; Rab. Post. 11. tacite dat ipsa lex potestatem defendendi; Milo 11. quorum opprimendorum di immortales incredibilem rei publicae potestatem et fortunam dederunt; Phil. III, 36. haec potestas data est, ut ... declarare possetis; ib. V, 2. avunculus tuus ... populo Romano dedit ... cooptandum sacerdotum potestatem; Fr. B. VII, 5. f. facultatem; Verr. II, 178.

praecepta: tibi praecepta dat; Quinct. 84. qui etiam Apronio improbitatis praecepta det; Verr. III, 155. hnic misero puero ... hoc iudicio vivendi praecepta dabitis; Flacc. 106. praeclara enim illa praecepta dederat iuventuti; Sest. 102. quid cessat hic homullus ... dare haec praeclara praecepta sapientiae clarissimo ... imperatori? Piso 59.

praedia: cur tria praedia ... statim Capitoni dantur? Sex. Rosc. 108.

praemium: tanta praemia civitates ... servis dare coactas; Verr. III, 143. quod equiti Romano praemium dari par fuisset? Rabir. 31. praemia legaris Allobrogum ... dedistis amplissima; Catil. IV, 5. cum praemia mihi tanta pro hac industria sint data, quanta antea nemini; Muren. 8. praemia quidem ipsa nou sunt in eius facto, qui adeptus est, sed in eius, qui dedit; Balb. 6. cui senatus ... amplissimae dignitatis praemia dedit non postulanti, imperia vero ‖ n. p. imp. verum ‖ etiam recusanti; ih. 10. f. veniam; Fr. A. III, 15.

praerogativam: dedit .. praerogativam suae voluntatis eius modi, ut ..; a. pr. 26.

praedes: nec praedes dati; Rab. Post. 8. si .. praedes dedisset Gabinius; ih. 37.

praesidium: di immortales nobis haec praesidia dederunt: urbi Caesarem, Brutum Galliae; Phil. III, 34. ille .. mihi praesidium extraordinarium dederat; ih XI, 20.

prandia: prandia si volgo essent data; Muren. 67.

pretium: „pretium dedit.“ cui dedit? per quem dedit? unde aut quantum dedit? Sex. Rosc. 74. ob vacationem pretium datum; Font. 17.

primas: primas omnium civium P. Nasicae ... dare solebat; Phil. VIII, 13.

principatum: f. dominatum.

propinquum: f. amicum.

provinciam: illam sibi ab isto provinciam data m; Verr. IV, 51. tu provincias consularis ... ... nominatim dedisti ... rei publicae pestibus; quam. 24. cur provinciae Bruto, Cassio datae? Phil. II, 31. f. pecuniam; Piso 28.

provocationem: non .. provocatio ista lege datur; Phil. I, 22. quibus cum provocatio datur; ih. 23.

purpuram: f. operam; Verr. IV, 59.

rationem: si non ... rationem daret; Verr. I, 92. nobis da viam rationemque defensionis; Cael. 50.

recuperatores: habuisse te edictum recuperatores in octuplum daturum; Verr. III, 32. quod omnium controversiarum ... edicit se recuperatores daturum; ib. 35. SI UTER VOLET, RECUPERATORES DABO; ib. recuperatores de cohorte sua daturum minabatur; ih. 68. quaerebant quae in verba recuperatores daret; ib. 69. recuperatores dicis te daturum; ib. 135. recuperatores dicit se de cohorte sua daturum; ih. 136. negas (te) de conventu recuperatores daturum; ih. 139. ex qua (cohorte) recuperatores in aratorem nulli dabantur; ib. 158. recuperatores se de cohorte sua dicebat daturum; ib. V, 141. necesse putavit esse ... recuperatores dare; Tull. 10. nec recuperatores potius darent quam iudicem nec in universam familiam, sed in eum, quicum nominatim ageretur, nec in quadruplum, sed in duplum; ih. 41. f. iudicem; Verr. III, 28.

regna: quibus regna ipse dederat; Quir. 20. qui regna dedit; Milo 78. regna data; Phil. V, 12. f. potestatem; leg. agr. II, 34.

res: quas (res) mihi aut natura aut fortuna dederat; Sest. 47.

responsum: senatus Sopatro responsum nullum dat; Verr. IV, 85. Valentinis ... responsum dedisti; ib. V, 40.

sacerdotium: ita lovis illud sacerdotium ... Theomnasto datur; Verr. II, 127.

salutem: is est nimirum SOTER, qui salutem dedit; Verr. II, 154. salutem tibi eidem dare possunt; Planc. 102. si eam (salutem) nullis spoliatam ornamentis dedisset; Ligar. 7. quam (salutem) ...

cum utrisque his dederis; ib. 36. salutem hominibus dando; ib. 38. si illi absenti salutem dederis, praesentibus his omnibus te daturum; ib. quibus salutem dedisti; Deiot. 40. f. alqd; Quir. 16.

scutum: scuta ... homines inviti dant, etsi ad salutem communem dari sentiunt; Verr. IV, 52. ne quod tamen scutum dare in iudicio videretur eis; Tull. 48.

securis: cur secures datae (sint); Verr. V, 22. f. dignitatem.

senatus: senatus ex aliqua civitate qui iudicet datur; Verr. II, 32. si quando (senatus) sit datus; ib. 34. quibus senatus dabatur; har. resp. 1.

sensum: quibus natura sensum dedit; leg. agr. II, 9.

sepulcrum: quod optimo iure publice sepulcrum datum esset; Phil. IX, 17.

servos: ne (servi) in quaestionem dentur; Sex. Rosc. 120.

HS: si paret HS ɔɔɔɔ dari; Qu. Rosc. 11. ut Fannio daret HS ɔɔɔɔɔɔɔ; ib. 38. HS ɔɔɔɔɔɔ a Flavio data esse Fannio, quae data non esset; ib. 48. dic HS ɔɔɔɔɔɔ dedisse, qui assem nullum dedit; ib. 49. cur potius HS ɔɔɔɔɔɔ quam ɔɔɔɔɔɔ ɔɔɔɔɔɔ ɔɔɔɔɔɔ ɔɔɔɔɔɔ data dixit Fannio a Flavio? ib. 51. dedi stipendio ... HS mille sescenta triginta quinque milia quadringentos decem et septem nummos; Verr. I, 36. HS sescenta milia ... quibus data essent; ib. uno nomine HS trecenta ‖ccc, al.‖ milia iussu praetoris data esse; ib. II, 47. se HS lxxx dedisse; ib. 55. sese HS lxxx nummum frustra dedisse; ib. 56. dicunt Bidini Volcatio se (HS lxxx) dedisse; ib. ut in medimna singula denter Apronio HS; ib. III, 73. iubes HS xxx lucri dari; ib. Tissenses HS xxi lucri dare coguntur; ib. 86. P. Naevio Turpioni ... HS lii dare coacti sunt; ib. 90. ut ... lucri decimano HS lii daretur; ib. Turpioni ... HS xv dare coacti sunt; ib. 91. ut Aproni a duobus HS xx milia; ib. 100. unus ager uno anno trecenta milia modium tritici et praeterea HS l lucri dat Apronio; ib. 106. ad singula medimna multi HS binos, multi HS singulos semis accessionis cogebantur dare; ib. 116. cogit Scandilium Apronio ... HS v mercedis ... nomine dare; ib. 140. in medimna singula ... tibi Halaesinos HS unum denos dedisse; ib. 173. „cum senatus tibi quaternos HS dederit“; ib. 196. „quaternos HS, quos mihi senatus ... ex aerario dedit“; ib. 197. „pro singulis modiis ... tu mihi octonos HS dato;“ ib. pro eo ‖eodem‖ numero frumenti HS viii milia dare coactus est; ib. 201. „sestertios ɔlɔ me .. poposcerunt; dixi me daturum“; ib. IV, 32. quom HS ccc milia divisoribus ... dedisti, cec accusatori; ib. 45. L. Flaccum sibi dare cupisse, ut a fide se abduceret, sestertium viciens; Flacc. 83. f. medimnum; Verr. III, 89. modios; Verr. III, 99. 100.

signum: signi satis dedit ..., se tacere non posse; Verr. I, 71. multa (signa) alia data; ib. IV, 36. signum bucina datur; ib. 96. signum dari iussit; ib. V, 88. cum iste ... multa signa dederat, quam ob rem ..; ib. 178. signum de bnsto meretricis ablatum isti dedit; dom. 112. signo dato; har. resp. 22. quasi signo dato; 34. cuniae Italiae ... signum dedit, ut ..; Milo 39. signum date populo Romano; Phil. III, 34. maximum .. signum illo die dedit ... iudicii sui; ib. V, 38.

spatium: nisi tempus et spatium datum sit; Quinct. 4. (vos) illi spatium ad sese conligendum dedisse; Caecin. 6. ut ne si cogitasset quidem largiri quispiam, daretur spatium comparandi; Planc. 49.

specimen: qua in re ... ceteris specimen aliquod dedisti? div. Caec. 27.

spectacula: „spectacula sunt tributim data“; Muren. 72.

spem: quo plus spei Gallis daret; Sulla 39. quam spem rei publicae datis? Sest. 98. qui spem dedisti; Ligar. 30.

spiritum: f. commoda. — stagna: f. aedificia.

statuam: (statuae) a communi Siciliae ... datae; Verr. II, 114. Syracusana civitas ... dedit ipsi statuam; ib. 145. quandam ex his statuam aratores dedisse. si honoris causa statuam dederunt, inimici non sunt: ... sin autem metu coactae dederunt ..; ib. 150. (statuas) a communi Siciliae datas; ib. 154. quas (statuas) inviti ... dedissent; ib. 161. nullam tibi statuam voluntate cuiusquam datam; ib. 165. neque illam statuam esse ex pecunia publica neque publice datam; ib. IV, 139.

stolam: tamquam stolam dedisset; Phil. II, 44.

suffragia: nec suffragia dabis; Fr. B. XV, iv, 1.

sumptum: sumptum omnem in classem ... nauarcho civitas semper dare solebat; ib. V, 60.

Syriam: Gabinio ... Syriam nominatim dedisti; dom. 23. ut Gabinio pro illa sua Cilicia ... Syria daretur; Sest. 55. f. imperium; dom. 23. 55.

tabellam: ceratam unu cuique tabellam dari cera legitima; div. Caec. 24. quae (tabellae) a quoque dicebantur datae; Catil. III, 10. cum tabella vobis dabitur, iudices, non de Flacco dabitur solum: dabitur de ducibus ... conservandae civitatis; dabitur de omnibus bonis civibus; dabitur de vobismet ipsis; dabitur de liberis vestris; Flacc. 99. datur tibi tabella; Rab. Post. 12. tabella modo detur nobis, sicut populo data est; Phil. XI, 19.

tabernam: ei ... medicinae exercendae causa tabernam dedit; Cluent. 178.

tabulam: cui primam ... dederas talentum praerogativae; Piso 11.

talenta: talenta quinquaginta se Flacco dicit dedisse; Flacc. 90. cum cc talenta tibi Apolloniatae Romae dedisseut; Piso 86.

tempus: ut ... illis .. id tempus impugnandi detur; Quinct. 8. omne tempus, quod mihi ab amicorum negotiis datur; div. Caec. 41. tempus hoc vobis divinitus datum esse; Verr. a. pr. 43. accusandi mihi tempus mea causa datum est; ib. I, 25. quod (tempus) mihi ad dicendum datur; ib. 32. tempore dato; ib. IV, 18. ut quam minimum dem illis temporis ad meditandum ... periurium; ib. 19. liberum tempus nobis dabitur ad istam disceptationem; Rabir. 17. cum dederit aliquid temporis ad ludum aetatis; Cael. 42. ante ... quam potuerit tempus ei rei datum suspicari; Phil. XI, 24. f. spatium; Quinct. 4.

testimonium: dabit .. nobis ... vita acta ... firmum et grave testimonium; Qu. Rosc. 17. unde illud est: „da mihi testimouium mutuum“? Flacc. 10. quod (testimonium) accusatori dicitur datum; ib. 37. aeternum se testimonium laudis daturum esse; Arch. 31. cui ... testimonium ... imperii conservati dedissent; dom. 132. cum ... mihi uni testimouium patriae conservatae dedit; Sest. 129. qui ordo clarissimis civibus bene gestae rei publicae testimonium multis ... dedit; Phil. II, 2. cum bene de re publica meritis testimonium a consensu civitatis datur; ib. XIV, 13.

testis: in huius modi sponsionem testis dare oportebat ex eo nummo qui ..; Quinct. 75. quod in illa (accusatioue) tunc, cum omnia dicta sunt, testes dantur, hic in singulas res dabuntur; Verr. a. pr. 55. cum testis ex Sicilia dabo; ib. IV, 48. ficti testes in eum dantur; ib. 100. dedi tantum priore actione testium, res ut ..; ib. V, 158. ad arbitrium tuum testis dabo; ib. 164. testes ex eo genere a me sunt dati, non qui ..; ib. 165. testis dare volumus; Fr. B. VII, 2.

togam: cui superior annus ... virilem ... togam dederit; Sest. 144. cui de balineis exeunti praeter te toga pulla umquam data est? Vatin. 31. qui ut huic virilem togam dedit; Cael. 9.

triticum: triticum, quod ei dabatur; Verr. III, 73.

vacationem: pro hisce rebus vacatio data est ab isto sumptus; Verr. IV, 23.

varietatem: (natura) multarum rerum iucundissimarum varietatem dedit: Cael. 41.

vasa: rex ... (vasa) libentissime dedit; Verr. IV, 63.

venenum: cuius servum ... ad venenum flabito dandum ... sollicitare coepit; Cluent. 47. quod (venenum) flabito daretur? ib. 172. in pane dabum venenum; ib. 173. a Stratone illo venenum antea viro suo datum; ib. 178. quod (venenum) Clodiae daretur; Cael. 30. quam ob rem isti mulieri venenum dare vellet Caelius; ib. 56. (venenum) datum esse aiunt huic ‖hoc‖ P. Licinio; ib. 61. *venení dati suspicio*; Scaur. c. 2, § 2. venenum hospiti ... si diceretur cuiquam ab illo datum; ib. 5. sororis filio infudit venenum, non dedit; Phil. XI, 13.

veniam: huiusce rei veniam maiores non dederunt; Tull. 51. illis imperatoribus ... venia danda quod reliquerunt; imp. Pomp. 8. ut iu hac causa mihi detis hanc veniam; Arch. 3. Cn. Pompeium ... diuina furori suo veniam daturum; dom. 66. cui non ... maximorum scelerum venia ulla [ad ignoscendum] dari possit; Piso 98. postea quam ... eam dedi veniam quam debui; Rab. Post. 33. rei veniam te daturum fuisse; Deiot. 9. ceteris ... veniam et impunitatem dandam puto; Phil. VIII, 32. aliquam veniam iusto dolori date; ib. XII, 19. non solum pecte factis eorum peccata, sed etiam delictis veniam dare solebant; Fr. A. III, 15. ſ. locum; Verr. V, 132.

verba: scilicet verba dedimus, decepimus; Phil. XIII, 33.

vestitum: quem (vestitum) illi mos et ius ingenuitatis dabat; Verr. I, 152. serius populo Romano hunc vestitum .. dedimus; Phil. X, 19.

viam: quibus sese viam per fratris [sui] fundum dedisse dixit; Caecin. 26. ſ. rationem; Cael. 50.

vicarios: si iu bello dari vicarii solerent; Phil. XII, 3.

vim: vim in inquirendo tantam habui, quantam mihi lex dabat; Verr. I, 16. vim argenti dederant ... imperatori; prov. cons. 4. ſ. dignitatem.

vitam: eis se dedisse vitam, quibus non ademerint; Phil. II, 5. brevis a natura nobis vita data est; ib. XIV, 32.

vocem: cum ei natura nihil melius quam vocem dedisset; Quinct. 11.

usuram: cur ... piratis lucis usuram tam diuturnam dediati? Verr. V, 75. unius usuram horae gladiatori isti ad vivendum non dedissem; Catil. I, 29.

IV. **mit Object (Objectipſatz) und Ergänzung** (vgl. **ad**, I. do; B. I, S. 66, b): 1. **Dativ**: crimini: ſ. **crimen**, II, 2. do (9 Bd.) B. I, S. 720, b.

culpae: te .. inopia crimiuum summam laudem Sex. Roscio vitio et culpae dedisse; Sex. Rosc. 48.

faenori: quod idem pecunias eis ... faenori dabat; Verr. II, 170.

laudi: illi aetati ... solere laudi dari, .. si ... hominum periculis non defuissem; Cluent. 51. quod Q. Metello laudi datum est; Plauc. 89.

vitio: ſ. culpae.

2. **Gerundiv**: ipse percussit an aliis occidendum dedit? Sex. Rosc. 74. cum illi bellum maritimum gerendum datum est; Flacc. 30. nobis imperatoribus rem publicam defendendam datam; Deiot. 11. hic omnem Italiam moderato homini ... dividendam dedit; Phil. V, 7. eas (litteras) tu ... describendas etiam des improbis civibus? ib. VII, 5. consulibus senatus rem publicam defendendam dedit; ib. VIII, 15. populus Romanus consuli ... bellum gerundum dedit; ib. XI, 18.

3. **doppelter Accuſativ**: quod civis cum civi ageret, .. eum iudicem, quem commodum erat, praeconem, haruspicem, medicum sunm dabat; Verr. II, 33. dat iste viros optimos recuperatores; ib. III, 54. de accessione dubito an Apronio ipsi data sit merces operae; ib. 76. hic in medicum et haruspicem et praeconem tum recuperatores dabis aut illum etiam ipsum ... hominem severum? ib. 137. quem (Mercurium) P. Africanus ... Tyndaritanis ... fidei ... monumentum atque indicium dedisset; ib. IV, 84. dedit .. tibi nunc fortuna Siculorum C. Marcellum iudicem; ib. 90. in hoc reo, quem mihi inimicum Sicili dederunt; ib. V, 183. hanc .. condemnationem dederat obsidem Bulbo ..., ut destitutus ab Oppianico videretur; Cluent. 83. is potissimum summo honore adfecto defensor daretur; qui .,; Mureu. 4. quos mihi divina quaedam sors dedit iudices; Milo 44. Saxa uescio quis, quem nobis Caesar ex ultima Celtiberia tribunum plebis dedit; Phil XI, 12 (vgl. III. iudicem; Verr. II, 30. 32). ſ. **cognitor**, II, 1. do (6 Bd.) B. I, S. 558, a.

doceo, lehren, unterweiſen, zeigen, darthun, nachweiſen: I. **abſolut**: alqs; quo quisque est sollertior ..., hoc docet incautos et laboriosius; Qu. Rosc. 31. si doces tabulis ..., attendam acriter; Scaur. 18.

ager: docuit ager ipse nihil ferendo; leg. agr. II, 95.

magister, pontifex: illo pontifice [et] magistro, qui cogeretur docere ante quam ipse didicisset; dom. 141.

II. **mit Ergänzung**: 1. **indirecte Frage**: nisi tu quod esset tuum ius ... docuisses; Quinct. 33. quam pridem sibi hereditas venisset docet; Verr. I, 126. quem ad modum manus ... abstinueris abs te doceri oportere; ib. V, 4. quod nuper ipse iuratus docuit quem ad modum gestum esset; ib. 15. in qua (oratione) docet quot ... nautas acceperit; ib. 112. doce ... quid ... sit obiectum; Cluent. 62. cuius rei quae consuetudo sit ..., pluribus verbis docere non debeo; ib. 115. doce quam pecuniam Cluentius dederit; ib. 124. quid intersit ..., lex nos docet; ib. 148. doceat ipse uum ... possessorem defendam; leg. agr. III, 15. quam cara dis immortalibus esset (illa gens) docuit, quod est victa; Flacc. 69. DETERIORES qui siut post docebo; har. resp. 56. prius quam docuero quibus initiis ... laudes excipiae siut; Sest. 5. qui mihi ... videtur re docuisse, non verbis, .. quid oporteret ... fieri; ib. 86. tu doce ... quo divisore corrupta sit: ego ... per quem tulerit docebo; Plauc. 48. ego, qua ratione tulerit, docebo; ib.

2. **Infinitiv**: sapiens ille, qui inire viam doceret; Mureu. 26.

3. **accus. c. infin.** (ſ. III. alqd; Caecin. 69. 104. Flacc. 34. dom. 138. Plauc. 45): doce; Plauc. 42. 44. aute quam doceo; Quinct. 48. quot modis doceo? dom. 50. si doceo; Verr. I, 83. III, 49. 111. 148. Cluent. 64. leg. agr. III, 3. si ... doceo; Verr. III, 49. V, 50. Plauc. 17. si ... te ipso .. teste doceo; Verr. I, 83. si L. Eppii ... testimonio doceo; Flacc. 31. ut ego doceo; Plauc. 47. si doces; Verr. V, 47. doceat; Verr. II, 37. nisi doceat; Caecin. 92. docent; Verr. I, 123. doceas oportet; Quinct. 73. doceas oportebit; Verr. III, 193. oportet [... doceas]; Cael. 35. doceat; Sulla 25. uti doceamus; Font. 18. — docebat; Verr. I, 125. si ... doceremus; Verr. III, 169. ut docerem; Cluent. 88. — docebo; Verr.

III, 40. Scaur. 38. Phil. VII, 21. si testimonio L. Metelli ac litteris ... docebo; Verr. III, 123. — docui; Quinct. 60. 86. quo modo ... docui; Verr. III, 51. etsi satis docui; Cluent. 64. docuit; Verr. II, 48. Rabir. 18. Phil. V, 47. qui docuit; sen. 19. quod ... creator huius urbis ... docuit; Balb. 51. quamquam ... cura ... docuit; Phil. VII, 6. quae (legio) ... docuit; ib. XIV, 27. docuerunt; Verr. V, 56. Scaur. 42. — cum ... docuissem; Verr. II, 100. — nisi docueris; Flacc. 86. — doce; Quinct. 37. ✕. Muren. 68. sic tu doce; Planc. 47. — illos ... docere; Verr. V, 101. liceret docere; Cluent. 80. si ... posses docere; Verr. IV, 28. non satis est posse docere; Caecin. 92. satis est ... docere; Milo 32. si vis .. docere; Verr. III, 193. — doceri; Caecin. 104. — elliptisch: „sectabantur multi." doce mercede; Murou. 70. senatus num obviam prodire crimen putat? ... „non, sed conductos": doce; ib. 73. quod falsum intendcrit? qui doces? Flacc. 84.

III. **mit Object: alqm:** an Siculis ... (Metellus) doctus est? Verr. III, 45. Apronium doces? ib. 155. ut ante vos docui; ib. V, 160. id ... calamitate docti memoria retinere debemus; imp. Pomp. 19. ut vos doceamus; Cluent. 3. neque enim docebantur: ib. 78. neque tantum ipse es improbus, sed etiam alios docere volnisti; Vatin. 36. ubi alitus aut doctus est; Planc. 81. ad quam (legem) non docti sed facti ... sumus; Milo 10. ut docti summis duorum consulum designatorum calamitate; Fr. B. VI, 19.

alqd: haec tria cum docuero; Quinct. 36. quo modo hoc doces? Verr. III, 51. haec omnia docco litteris civitatum; ib. 122. si hoc doceo; ib. 148. ut hoc doceret, illud ... non esse ius; Caecin. 69. nec ... id ipsum docti sed facti ... sumus; Milo 10. ut docti summis duorum consulum designatorum calamitate; Fr. B. VI, 19.

alqd: haec tria cum docuero; Quinct. 36. quo modo hoc doces? Verr. III, 51. haec omnia docco litteris civitatum; ib. 122. si hoc doceo; ib. 148. ut hoc doceret, illud ... non esse ius; Caecin. 69. nec ... id ipsum docti sed facti ... sumus; Milo 10. ut docti summis duorum consulum designatorum calamitate; ib. 104. cum haec docuero; Cluent. 9. id quod certe ... docere debuit, se ... dedisse; Flacc. 34. quid me attinet iam illud tertium ... docere, non eis ... verbis ... dedicasse? dom. 138. tabulis hoc censoriis ‖ censoris ‖, memoria multorum firmabo ac docebo; bar. resp. 30. haec doce, haec profer ... decurisse Plancium; Planc. 45.

homines, patronos: eos (tuos patronos, homines ingeniosos,) ita abs te institui et doceri, ut ..; Verr. II, 149.

IV. **mit Object und Ergänzung: 1. de:** ſ. **de,** 1. doceo (6 St.) S. 6, a.

2. **indirecte Frage:** ut ... doceant .. eum, qui vir Sex. Roscius fuerit; Sex. Rosc. 25. docet hominem, quid possit fieri; Verr. I, 105. prima (Sicilia) docuit maiores nostros, quam praeciarum esset ... imperare; ib. II, 2. docuerunt vos, quid lucelli feccrit; ib. III, 106. cum ... senatum populumque docuissem, quid eis utilitatis ... adferem; ib. IV, 138. vos docebit, qualis sit L. Flaccus; Flacc. 8. doceant nos, verum quo voltu soleant dicere; Rab. Post. 35. docuerat me vel potius vos ..., quem ad modum ipse Caesaris acta defenderet; Phil. I, 16.

3. **Infinitiv:** ceteros docuit ante istius avaritiae ... occurrere; Verr. V, 24. ut doceam Rullum posthac ... tacere; leg. agr. III, 4. qui te tanta mercede ... nihil sapere doceat; Phil. II, 8 (vgl. III. alqm; Vatin. 36).

4. **accus. c. infin.:** si te legatum ita Lampsaci tractatum esse senatum docuisses; Verr. I, 85. qui te nunc sero docuerat, iudices non sero, illum P. Gavium ... civem Romanum ... fuisse; ib. V, 164. vos docuit meis consiliis rem publicam esse servatam; Quir. 16. cum (populus Romanus) a tribunis plebi doceretur ambitum ‖idem‖ ... exstingui * nullo modo posse; Fr. B. VI, 19. ſ. 5. Verr. IV, 144.

5. **doppelter Accusativ:** docet me oius modi rem et factum simul Sex. Naevii; Quinct. 79. qui (legati) eum leges doccant; Verr. II, 124. qui nos ea, quao ad iudicium pertinerent, doceret; ib. III, 170. pro se quisque ... docere me coepit ea, quae ... commemoravi; ib. IV, 139. etiam hoc me docent, eius modi se consultum fecisse; ib. 144. quod nos eadem Asia atque idem iste Mithridates ... docuit; imp. Pomp. 19. has partis lenitatis et misericordiae, quas me natura ipsa docuit; Muren. 6. ut ea maiores nostri docuisse illos ... videantur; har. resp. 19. nisi forte ea, quae nos libri ‖ liberi ‖ docent ..., ea Cn. Pompeium noque ... litterae neque ... regiones ipsae docere potuerunt; Balb. 15. quid nunc te, asine, litteras docuam? Piso 73. ſ. **causa,** II, 1. doceo (5 St.) B. I, S. 472, a.

docilitas, Gelehrigkeit: perspecto genere humanae docilitatis; Sest 91.

doctor, Lehrer: cui non magistri sui atque doctores, cui non locus ..., ubi alitus ... est, cum grata recordatione in mente versetur; Planc. 81.

doctrina, Unterricht, Gelehrſamkeit: I. **accedit:** accessit istuc doctrina non moderata nec mitis, sed ... paulo asperior et durior; Muren. 60.

deficit: non quo aut ingenia deficiant aut doctrina puerilis; Cael. 46.

oritur: unde humanitas, doctrina ... leges ortae atque in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62.

valet: sacpius ad laudem ... naturam sine doctrina quam sine natura valuisse doctrinam; Arch. 15.

II. **distribuo:** ſ. oritur.

effero: illi ipsi summi viri ... istaue doctrina quam tu effers laudibus, eruditi fucrunt? Arch. 15.

sumo: mihi sumpsi hoc loco doctrinam quandam iuventuti; Sest. 119.

III, 1. **praeditus:** vir ... illis artibus atque doctrina (praeditus); Cael. 54.

2. **nobilis ex:** Demetrium ... ex doctrina nobilem; Rab. Post. 23.

IV. **adiumenta:** me ... quacsisse adiumenta doctrinae; Muren. 63.

conformatio: cum ad naturam eximiam ... accessit ratio quaedam conformatioque doctrinae; Arch. 15.

ratio: omnis sapientiae ratio omnisque doctrinae; Phil. II, 105. ſ. conformatio.

studium: eo accessit studium doctrinae; Sex. Rosc. 46. non nulli ... studiis doctrinao dediti; Balb. 3. studia ... familiae vestrae ... doctrinae ... nota mihi sunt; Ligar. 12.

V, 1. **constare:** ceterarum rerum studia .. doctrina ... constare; Arch. 18.

eruditus: homines ... doctrina eruditi; Scaur. 24. ſ. II, effero.

excellens: homo ... doctrina excellens; Ligar. 10.

excolere: nisi animos nostros doctrina excolamus; Arch. 12.

florere: quae (Graecia) doctrina ... floruit Flacc. 64.

ornatus: homo ... omni doctrina ... ornatissimus; Verr. III, 204.

relaxare: nisi eos (animos nostros) doctrina cadem relaxemus; Arch. 12.

2. **sine:** multos homines ... sine doctrina naturae ipsius habitu ... gravis exstitisse; Arch. 15. ſ. I. valet.

doctus, gelehrt, gebildet, klug: A. **bei Substantiven: adulescentes:** adulescentes humanissimi et doctissimi; Cael. 24.

homo: homo doctissimus atque humanissimus; Verr. IV, 98. homo doctus et sapiens; Flacc. 41. homo ..., ut sibi videtur, ita doctus, ut ..; ib. 42. hominos doctos sapientisque; har. resp. 19. homo doctus; Sest. 23. hominis doctissimi nomen; Vatin. 14. apud Graecos, doctissimos homines; Cael. 40. in insidiis doctissimi hominis; ib. 54. ipse est homo doctus; prov. cons. 14. hunc ... tam doctum

hominem; Piso 58. homine ingenuo dignum atque docto; Planc. 35. homini mediocriter docto; Rab. Post. 23. doctum hominem; ib. doctissimi homines; Milo 8. doctorum hominum in contemnenda morte prudentiam; Marcell. 25.

vir: virum .. illis temporibus doctissimum; Arch. 16. domus .. optimorum et doctissimorum virorum; Sest. 131. virum unum totius Graeciae facile doctissimum, Platonem; Rab. Post. 23. doctum virum atque sapientem; Phil. XII, 27.

B. **absein:** dicunt: quae omnes docti atque sapientes summa ... bona esse dixerunt; Deiot. 37.

sunt: sunt in illo numero multi boni, docti, pudentes; Flacc. 9.

praescribo: sin hoc .. ratio doctis ... praescripsit; Milo 30.

documentum, Beweis, Beiſpiel, Warnung: I. abſolut: id te posse, hominem facinorum et stuprorum omnium *documentum* ..., obtinere; dom. 50. homo omnium scelerum flagitiorumque documentum; ib. 126. P. Rutilius, qui documentum fuit hominibus nostris virtutis, antiquitatis, prudentiae; Rab. Post. 27.

II, 1. capio: ex quo nimirum documentum nos capere fortuna voluit quid esset victis extimescendum; Phil. XI, 5

do: dederas .. quam contemneres popularis insanias ... documenta maxima; Milo 22.

2. habeo: habeat ipsum me sibi documento; leg. agr. I, 27.

dodrantarius, um drei Viertel reducirt: tabulae: quod in tabulis dodrantariis et quadrantariis ... Fontei officium desiderat; Font. 2. laudas illum, quod dodrantarias tabulas instituerit; ib.

dolenter, ſchmerzlich, mit Trauer: ago: cum ita dolenter ageret causam meam, ut ..; Sest. 123.

deploro: mihi de isdem rebus esse ... dolentius deplorandum; Sest. 14.

dico: dolenter hoc dicam potius; Phil. VIII, 22.

fero: cum dolenter feras; dom. 98.

respondeo: cum mihi hoc responderis ... ita dolenter, ut ..; Vatin. 10.

doleo, Schmerz empfinden, trauern, unwillig ſein, bedauern: I. **abſolut:** 1. unperſönlich: cui placet obliviscitur, cui dolet meminit; Muren. 42. „si egebis, tibi dolebit“; Cael. 37. minus dolendum fuit re non perfecta; Milo 19. minus doleudum, quod ab homine ... non caverit; Phil. XII, 25.

2. alqs: difficile est enim tacere, cum doleas; Sulla 31. laesi dolent; Cael. 21. dolebam .. et acerbe ferebam, si huius salus ... esset infestior; Planc. 1. ſ. III. alqd; Phil. XIII, 22.

II. **mit Ergänzung:** 1. acc. c. infin.: quam doleo abesse ... L. Volusienum; Cluent. 198. nt doleret boni non illa tanta ornamenta ad meliorem mentem ... esse conversa; har. resp. 41. ut ... spoliari suo praesidio ... me doleret; Cael. 59. offendi te a me doleo; Planc. 79. dolebam ... virum talem ... non in eadem esse fortuna; Marcell. 2. dolui ... pacem ... repudiari; ib. 14. doleo ... eam (rem publicam) in unius mortalis anima consistere; ib. 22. quos quidem doleo in suspicionem ... venire ... metus; Phil. I, 15. quem ... doleo a te omnibus vitiis [eum] esse superatum; ib. II, 17. dolebam, dolebam ... rem publicam ... esse perituram; ib. 37. ut doleremus quicquam esse ex illis reliqui; ib. 73. qui senatum dolent ... revirescere; ib. VII, 1. ſ. III. alqd; Sest. 131. vgl. exercitus.

2. **Ablativ:** calamitate: plus quam satis est doleo tanta calamitate miseriaque sociorum; Verr. V, 123

incommodis: qui sociorum iniuriis provinciarumque incommodis doleat; Verr. III, 6.

iniuria: nemo (mea) iniuria doluit, cui non ..; Planc. 25. ſ. incommodis.

miseria: ſ. calamitate.

volnere: dolerem quidem tanto rei publicae volnere; Phil. IX, 5.

III. **mit Object:** alqd: quae dolemus; Flacc. 57. ut summa in laetitia illud dolerem, civitatem ... oppressam fuisse; Sest. 131. quod per ignotos actum si comperisset, doleret; Cael. 54. „cognita morte C. Trebonii non plus gavisus sum quam dolui.“ videte quid se gavisum, quid doluisse dicat; Phil. XIII, 22.

casum: quia meum casum luctumque doluernnt; Sest. 145. quis non doluit rei publicae casum? Vatin. 31.

condicionem: non tam adflictam regiam condicionem dolebam; Deiot. 3.

exercitus: doletis tris exercitus populi Romani interfectos; Phil. II, 55.

factum: qui id factum dolebant; Phil. X, 15.

interitum: quis non dolet interitum talis ... viri? Phil. XII, 25.

luctum: ſ. casum; Sest. 145.

mortem: ut nemo umquam unici filii mortem magis doluerit; Phil. IX, 12.

vicem: nos si alienam vicem pro nostra iniuria doleremus; Verr. I, 113. in quo quidem pro amicitia tuam vicem dolere soleo; Phil. X, 6.

dolium, Faß: bibitur usque eo, dum de dolio *imo* ‖de † solio‖ ministretur; Piso 67.

dolor, Schmerz, Betrübniß, Kränkung, Kummer, Unwille, Aerger: I. **abſolut:** 1. **Subject:** accedit: dolor accessit bonis viris; Fr. B. XIII, VIII.

cogit: qua (oratione) me uti ... dolor meus ... coëgit; Sex. Rosc. 143. si dolor *me* meus respondere non cogeret; Sulla 35. quem id facere dolor ... coëgit; Scaur. 31.

concedit: non multum eius perturbationi meus dolor concedebat; Phil. IX, 9.

debet: ſ. est; Planc. 46.

debilitat: me dolor debilitat intercluditque ‖includitque‖ vocem; Rab. Post. 48.

deficit: tametsi dolor me non deficit; Verr. V, 158.

dissentit: ut dolor meus nihil a communi utilitate dissentiat; prov. cons. 1.

effert: si me ... efferret aliquando ... animi quidam dolor; har. resp. 17.

elicit: in qua quaestione dolor elicere veram vocem possit etiam ab invito; Deiot. 3.

erigit: ſ. subvenit.

est: tantus dolor (est) in iniuria; Verr. III, 74. hic dolor erat tantus, ut, ..; ib. IV, 111. eorum dolorem ... prope maiorem ... esse; ib. 140. qui est dolor! Font. 43. qui huius dolor ... erit! Muren. 89. qui dolor animorum? Flacc. 74. dolor .. est malum; Piso 65. quorum ... dolor gravissimus esse debuerit; Planc. 46. „longus fuit dolor“; Phil. XI, 8. ubi dolor? Fr. B. IX, 5. ſ. II, 1. inuro; Milo 99. suscipio; Sest. 4.

excitat: C. autem Gracchum ... dolor ... excitavit; har. resp. 43.

facit: iniuriae dolor facit me ... gloriosum; Phil. XIV, 13.

gubernat: illa tormeuta gubernat dolor; Sulla 78.

habet: plus falsam epistulam habituram ponderis quam ipsius ... simulatum dolorem; Flacc. 93.

haeret: infixus haeret animo dolor; Phil. II, 64.

hortatur: quamquam dolor animi ... virum hortabatur; Sest. 88.

insidet: si ... nullus dolor insideret; Verr. III, 95.

intercludit: ſ. debilitat.

parit, parturit: ut aliquando dolor populi Romani pariat, quod iam diu parturit; Phil. II, 118.

postulat: quantum vester atque omnium bonorum dolor postnlavit; har. resp. 4.

potest: ſ. elicit. — II, 1. inuro; Milo 99. suscipio; Sest. 4.

redundant: omnes in me meosque redundant ex fonte illo dolores; Milo 103.

revocat: ut eam ... non filii dolor ... a cupiditate revocaret; Cluent. 12.

subvenit: excitatus ... Cn. Pompei nimium diu recondius et penitus abstrusus animi dolor subvenit subito rei publicae civitatemque fractam ... erexit; dom. 25.

valet: nisi ... (nostra) disciplina plus valeret quam dolor; Flacc. 11.

2. **Anſtruf:** o magnum atque intolerandum dolorem! Verr. V, 119.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** abstrusus: ſ. 1, 1. subvenit. — accipio: ſ. **accipio,** III. dolorem (4 St.) B. I, S. 40, b. — adfero: ſ. **adfero,** II. dolorem (4 St.) B. I, S. 91, b.

adimo: multos uno ‖dolore‖ dolores animi atque corporis ... ademisset; Catil. IV, 8.

animadverto: animadverte horum omnium dolorem; Ligar. 32.

capio: minimum ... dolorem capiet qui istam non videbit; Cael 33.

celo: cupiebam animi dolorem voltu tegere et taciturnitate celare; Verr. a. pr. 21.

cognosco: cognoscetis Entellinorum ... dolorem; Verr. III, 105. civitatis ... istum dolorem ... cognoscite; Flacc. 55.

commoveo: magnum et acerbum dolorem commovent; Verr. IV, 47.

concedo: me dolorem ... rei publicae concessisse; prov. cons. 44.

coniunctus: ſ. suscipio; Sest. 4.

consolor: ut ... dolorem profectionis meae reditus dignitate consoler; sen. 23.

contineo: ut contineret dolorem; Sest. 88.

declaro: doloris sui dc me declarandi potestas; Sest. 51. cum senatus ... dolorem suum vestis mutatione declarandum censuisset; Piso 17.

do: date parenti huuc iucredibilem dolorem; Cluent. 200.

excito: bonorum omnium vim ac dolorem excitarent ‖excitarunt‖; Planc. 45. ſ. 1, 1. subvenit.

fero: vix dolorem ferebamus; Vatin. 20. eum ipsum dolorem hic tulit paulo apertius; Planc. 34. nec abiecte ... dolorem tuli; Phil. III, 28. dolorem ferre non potnit doloris mei; ib. XIV, 16.

frango: dolorem instissimum, si non potuero frangere, occultabo; Phil. XII, 21.

fugio: quod illae (nationes) laborem doloremque fugiunt; Phil. X, 20.

habeo: habet magnum dolorem ..., cum ignominia reverti; Mureu. 89. ille dolor meus dum taxat, vestrum quidem scelus ... haberetur; Piso 32. quamquam proprios dolores suarum rerum omnes habebant; Phil. VIII, 18.

haurio: dolorem (hausit) ille animi non minorem; Sest. 63. illum hausi dolorem vel acerbissimum in vita; Cael. 59.

impertio: dolorem suum nemini impertiebat; Verr. II, 84.

infigo: ſ. I, 1. haeret.

invenio: multi et graves dolores inveuti parentibus; Verr. V, 119.

iuuro: cur hunc dolorem cineri eius ... inussisti? Verr. I, 113. quantum et quam acerbum dolorem sociorum ... animis iuusserint istius iuiuriae; ib. II, 163. tantus ... illorum temporum dolor inustus est civitati; Catil. II, 20. nullum nmqnam .. mihi tautum dolorem inuretis — etsi quis potest esse tantus? — sed ne hunc quidem ipsum, ut ..; Milo 99. tertio .. generi ... hostium cupio quam acerbissimum dolorem inurere; Phil. XI, 38.

iungo: ut cum illo commodo ... animi quidam dolor iungeretur; Phil. II, 40.

leuio: qui uon dolore ... nocentis suum dolorem ... lenierit; Catil. IV, 12. quae (statua) .. magnum civium dolorem ... honore monimenti minuet et leniet; Phil. IX, 3.

minuo: ſ. lenio; Phil. IX, 3.

misceo: mixto dolore ac desiderio mei; Sest. 120.

mitigo: actio .. iniuriarum ... dolorem imminutae libertatis ... mitigat; Caecin. 35.

occulto: ſ. frango.

patior: facile dolorem corporis patiebatur; Verr. V, 112.

perfero: perfer hunc dolorem commemorationis necessariae; Cluent. 168. ut ... omnis dolores ... perferrem; Catil. IV, 1. ne dolorem perferre non posseut; Milo 57. „dolores Trebouius pertulit magnos; Phil. XI, 8.

persequor: qui ... dolorem suum magna contentione animi persequebatur; Sest. 89. quod eiusdem mulieris dolorem ... Vettiano nefario stupro sunt persecuti; Cael. 71.

recondo: ſ. 1, 1. subvenit.

reprehendo: ne tua ista qucrella dolorque nimius ... reprehendatur; Planc. 51.

significo: ut ... significent ... curam animi ac dolorem; Cluent. 196. ne hunc suum dolorem veste significarent; Sest. 32. huius in periculo non significarem dolorem meum? Planc. 76.

simulo: ſ. 1, 1. habet.

suscipio: suscipere tautos animi dolores; dom. 98. neque officio coniunctior dolor ullus esse potest quam hic meus susceptus ex hominis .. periculo; Sest. 4. ut ... duplicem dolorem susciperet; Vatin. 19. dolorem alii, nos luctum ... suscepimus; Balb. 61.

sustento: cum sustentare vix posses ... dolorem .. decessionis; Piso 89.

sustineo: ut perpetuum dolorem ... sustinerem; dom. 145.

tego: ſ. celo.

video: quorum iustissimum videas dolorem in petendo; Ligar. 31.

vinco: vicit .. dolorem aliquem domesticum patriae caritate; Phil. XIV, 4.

ulciscor: cum ... alii ulcisci dolorem aliquem suum vellent; Sest. 46.

2. **Dativ:** antefero: te auctoritatem huius ordinis ... tuis .. doloribus ... anteferre; Marcell. 3.

concedo: quantum .. pio dolori ... concedendum putetis; Sest. 4.

consulo: causam ... alieno dolori ... consulendi; Cael. 21.

do: aliquam veniam insto dolori date; Phil. XII, 19.

obtempero: popnlus Romanus dolori suo mahit ... obtemperare; imp. Pomp. 56.

pareo: non parebo dolori meo; prov. cons. 2.

patear .. hoc perfrigium dolori; Scaur. 40.

permitto: incommoda sua ... dolori suo permittere; Verr. I, 82.

servio: qua in re dolori suo ... servinnt; div. Caec. 64. huius potius tempori serviam quam dolori meo; Sest. 14.

sum: quae res municipibus ... multo maiori dolori fuit; dom. 81. hominibus iniuria ... dolori non fuit; har. resp. 38. Ti. Graccho ... senatus severitas dolori ... fuit; ib. 43. illa iniuria dolori fuit publicanis; Planc. 34.

tribuo: veniam ... dolori meo tribueretis; prov. cons. 1.

3. **Ablativ:** libero: maguis ... doloribus liberatus; Marcell. 34.

4. **mit Präpoſitionen:** comparo ex: cui ex [omni] gemiu dolorcque certa merces comparabatur; Verr. V, 118.

coniungo cum: fuit in his omnibus ... (causa) cum aliqno animi ‖ct‖ virilis doloro coniuncta; har. resp. 44.

exprimo ex: expressae sunt ... ex unius cuiusque .. dolore ... a praetore formulae; Qu. Rosc. 24.

insum in: magno in dolore ... inest tamen aliquid ..; Phil. XI, 1.

III. **nach Adjectiven:** 1. dignus: ut cetera mihi in diceudo ... digna dolore meo suppetant; Verr. V, 158.

2. luctuosus ad: mihi exire domo mea ad privatum dolorem fuit luctuosum; har. resp. 49.

IV. **nach Substantiven:** auctor: si hunc habent auctorem Tralliani doloris sui; Flacc. 53.

causa: doloris ... et periculi fuit illa causa communis; Sulla 9.

dolor: ſ. II, 1. fero; Phil. XIV, 6.

iudicium: hanc ... porticum esse ... doloris mei defixum iudicium; dom. 103.

memoria: deponо memoriam doloris mei; Cael. 50. se ... memoriam veteris doloris abiecisse; Phil. I, 30. ne memoria maneat domestici doloris; ib. V, 51.

monumentum: sin mea domus ... monumentum praebet inimico doloris mei; dom. 100.

partes: a me ... doloris (potius) quam ingenii partis esse susceptas; Sest. 3.

periculum: cum illi ... mors ... doloris (periculum) iam abstulerit; Cluent. 10.

poenitor: „fuit ... poenitor doloris sui;“ Milo 35.

quaestor: [cum fuerit quaestor non imperii, sed doloris mei;] scu. 35.

ratio: me communis utilitatis habere rationem, non doloris mei; prov. cons. 18.

sensus: „ue cum sensu doloris aliquo spiritus auferatur“: Verr. V, 118. an vos quoque hic ... maeror pari sensu doloris adficit? ib. 123. quid et tandem cripuit mors [[m. e.]] praeter sensum doloris? Cluent. 177. sensum doloris mei ... a sententia dicenda amovebo; prov. cons. 2.

tempus: brevi tempore doloris interiecto; Sest. 52.

testis: qui locuples testis doloris ... sui non fuerit; Flacc. 40.

vis: vim tantam doloris in posterum differre; Verr. I, 81.

vox: quae est umquam iacta ... iracundiae vox aut doloris? Flacc. 6. quae ... Plancii vox fuit contumeliae potius quam doloris? Planc. 34.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adfici: ſ. **adficio,** alqm dolore (3 St.) B. 1, S. 94, b. — admere: ſ. II, 1. adimo.

angi: filia, quae ... illo communi dolore muliebri ... angeretur; Cluent. 13.

ardere: ſ. **ardeo,** alqs dolore (3 St.) B. 1, S. 283, a.

cogi: qui ... magno dolore publice testimonium dicere cogerentur; Verr. III, 74.

commoveri: ſ. **commoveo,** I, 1. div. Caec. 64. II. alqm; Verr. II, 10. III, 63. Phil. II, 86. (B. I, S. 583, f.).

confici: hominis ... animi dolore confecti; Muren. 86.

concitari: ut animi multitudinis in istum dolore ... concitarentur; Verr. V, 163. Arinis uxorem pelicatus dolore concitatam; Scaur. 9.

consumi, cruciari: quos ... dolore corporis cruciari et consumi vides; har. resp. 39.

deducere: ut me ... prope de vitae meae statu dolore (suo) ... deducerent; Verr. II, 10.

definire: qui mala dolore ... definiunt; Piso 42.

depellere: caedem a vobis ... meo dolore luctuque depuli; Sest. 49.

dicere: quo dolore animi dicam? Verr. V, 158.

distineri: distineor .. et divellor dolore; Planc. 79.

divelli: „eo maiore a te dolore divellor“; Milo 99. ſ. distineri.

efferri: dolore me elatum; har. resp. 3.

excitari: omnes ... excitati dolore; Phil. VIII, 21. qui ad servitutem propulsandam ingenuo dolore excitetur; ib. X, 18.

exprimere: nihil dolore expressum ... reperientur; Flacc. 26. poëtae ingenium ... dolore exprimebat; Sest. 120. vox ... non expressa dolore; Scaur. 41.

fieri: Saturninum ... scimus dolore factum esse popularem; har. resp. 43.

impedire: impedior ... dolore animi, ne ..; Sulla 92. mentio ... mentem dolore impedivit; Cael. 60.

leuire: ſ. II, 1. lenio; Catil. IV, 12.

miser: me etiam miserum illorum ... dolore; prov. cons. 10.

mulare: morte me ipse potius quam sempiterno dolore multassem; scu. 34.

ostendere: qui suam erga mo benevolentiam ... animi dolore ... osteudit; sen. 30.

perire: minore dolore perituros se cum multis; Catil. II, 21.

pugnare: quod ... voce ipsa ac dolore pugnavit; Sest. 60.

restinguere: exortam videtur flammam paucorum doloro ... restinxisse; Verr. V, 14.

sanare: multa meo quodam dolore in vestro timore sanavi; Catil. IV, 2.

venire: talis viros quo dolore meretricis domum venisse arbitramini? Verr. I, 137.

videre: Brutum vidi: quanto meo dolore, non dico; Phil. I, 9.

vinci: „ignominiae dolore ... se victum non potuit pati“; Scaur. c. 3, § 3.

uti: quo (silentio) eram ... usus, non timore aliquo, sed .. dolore; Marcell. 1.

2. **Präpositionen:** cum: hanc primam ... vocem cum dolore ... emittere; Verr. I, 94. no omnia cum dolore agere videamur; ib. II, 52. se maximo cum dolore emori; Cluent. 30. in qua (luce) cum maximo ... dolore retinetur; Sulla 90. a quibus cum summo dolore divellitur; dom. 98. magno hoc dico cum dolore; prov. cous. 5. cum aliquo dolore flagitiorum suorum recordabitur; Piso 12. quanto hoc dixi cum dolore! Rab. Post. 45. cum .. quanto cum dolore vidi! Marcell. 16. si cum dolore faciunt; Ligar. 33. magno loquor cum dolore; Phil. I, 31.

ex: ea ... ex animi mei sensu ac dolore pronuntio; Sex. Rosc. 129. ridiculi [inveniebantur] ex dolore; Verr. I, 121. qui (concursus) si verus fuit, ex dolore hominum; dom. 11. facta lapidatio est. si ex dolore plebei ..; ib. 12.

in: ille in dolore ... moriens; Verr. V, 169. ut multi saepe fortes viri in eius modi dolore; Cluent. 171. est mihi ... grata in dolore vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1. ut in alterius dolore ... indulgentiae vestrae serviatis; Cael. 79. qui in ipso dolore risum posset continere; Phil. II, 93.

inter: cum ... nulla vox ... uiseri inter dolorem ... audiebatur, nisi haec; Verr. V, 162.

per: quod (dictum) ... per dolorem expressum videretur; Cluent. 184.

pro: cum ... pro suo quisque ... dolore loqueretur; Verr. I, 69.

propter: quem popter animi dolorem pertenuis suspicio potuisset ... testem ... constituere; Cluent. 168.

sine: ne quem putetis sine maximo dolore argentum ... protulisse; Verr. IV, 52. quae videre siue summo animi dolore non poterat; Cluent. 16. cruram vitae conficere sine dolore; do m. 86. rem, quam homines ... tristiores sine maximo dolore audire non possint; ib. 104. domo ... carere sine ... dolore non possum; ib. 146. ut me ... hoc honoris gradu sine dolore caruisse glorier; Sest. 49. cum abesse ab ea sine summo dolore non

possem; ib. nec .. sine magno animi ... doloro ... de te recordor; Scaur. 49. nec sine magno dolore ferat; Rab. Post. 44. vos illum sine dolore summo videbitis? Phil. V, 29. sine animo summi dolore (a te dissentire) non possum; ib. VIII, 17. nec tamen sine dolore animi (dico omnia); ib. 19. sine odio omnia, nihil sine dolore; ib.

VI **Lücke:** quod ... † ab equitum nota doloris ‖ ad equitum notam ad dolorem, al. ‖ bonorum omnium sublato Q. Catuli nomine inciderit; dom. 137.

dolosus, argliftig: Ptolemaeus dolosis consiliis ... Romam venit; Rab. Post. 4.

dolus, Betrug, Argliſt, Täuſchung: I. est: in ipsa vi dolus est; Tull. 34.

exstat: in omnibus (rebus) dolum malum exstare; Tull. 34.

haeret: ut in singulis (partibus) dolus malus haereat; Tull. 34.

inest: in vi enim dolus malus inest; Tull. 29.

II, 1. addo: ubi dolus malus additur; Tull. 30.

adhibeo: ne quis dolus adhibeatur; dom. 36.

2. adduco de: adductus est in iudicium Polemocrates de dolo malo; Flacc. 74.

delitisco in: in dolo malo volunt delitiscere; Tull. 33.

seiungo a: potestis ... id factum a dolo malo seiungere? Tull. 25.

III, 1. deici: ſ. **deicio,** I. Tull. 29. — II. alqm; Tull. 29. 30. ><.

detrudi: UNDE [DE] DOLO MALO TUO ... VI DETRUSUS EST; Tull. 29.

dari: QUANTAE PECUNIAE PARET DOLO MALO FAMILIAE P. FABII ... DAMNUM DATUM ESSE M. TULLIO; Tull. 7. videreturne ... damnum dolo malo familiae datum; ib. 12.

facere: an dolo malo factum sit; Tull. 33. quid familiae dolo malo factum esset; ib. 27. id dolo malo fieri necesse est; ib. 28. fit .. dolo malo eius; ib. cousilium capiunt, ut ad servos M. Tullii veniant: dolo malo faciunt. arma capiunt: dolo malo faciunt. tempus ad insidiandum ... idoneum eligunt: dolo malo faciunt; ib. 34. nihil posse dolo malo familiae fieri; ib. 35.

ohne Zuſammenhang: istuc totum DOLO MALO additur in hoc iudicio cius causa, qui agit; Tull. 26. addito DOLO MALO; ib. 28. quod additum est DOLO MALO; ib. 31.

2. per: huc Tertia illa perducta per dolum atque insidias; Verr. V, 31.

siue: id sine dolo malo factum iudicabitur; Tull. 32. nec homo occidi nec cousulto alteri damnum dari sine dolo malo potest; ib. 34. totum facinus sine dolo malo factum iudicabitis? ib. sine dolo malo posse familiam congregari; Fr. C. 31.

domesticus, zum Hauſe, zur Familie gehörig, häuslich, einheimiſch, Hausgenoſſe: A. **bei Subſtantiven:** arma: urguebamur armis domesticis; Phil. VII, 14.

auctor: quod .. domesticum auctorem, patrem suum, facere viderat; Balb. 51.

auctoritas: summa auctoritate domestica praeditum; Caecin. 102.

bellum: ex bello ... domestico; Tull. 10. omnibus domesticis externisque bellis; leg. agr. II, 90. huius belli domestici ducem; Catil. II, 1. domesticum bellum manet; ib. 11. bellum intestinum ac domesticum; ib. 28. bellum civile ac domesticum; ib. III, 19. domestici belli exstinctorem; har. resp. 49. domestico bello rem publicam liberarat; Planc. 70.

celebritas: celebritatem domesticam ... cuiquam ex ... antelaturus? Piso 64.

coniectura: errat coniectura domestica; Verr. III, 156.

consilia: a domesticis *consiliis* est cavendum; Rabir. 33.

consuetudo: f. usus; Sex. Rosc. 15.

consul: domesticum et suum consulem; Muren. 90.

contio: in contione domestica; Muren. 50.

copiae: domesticis copiis ... apparare convivium; Verr. IV, 44. id (oppidum) ... non domesticis copiis esse tutum; Cluent. 195.

crimen: crimen domesticum ac vernaculum; Verr. III, 141.

crudelitas: populum Romanum ... domestica crudelitate laborare; Sex. Rosc. 154. monumentum .. domesticae crudelitatis; Verr. IV, 73.

decus: in domesticum decus ‖ dedecus ‖; Phil. II, 50.

difficultas: quae ... non ad domesticam tuam difficultatem ac turpitudinem ... pertinent; Catil. I, 14.

disceptator: disceptatore domestico diiudicatur; Caecin. 6.

disciplina: qui se ... disciplina domestica ... defenderet; Cael. 11.

dolor: domestico dolore commotus; Verr. III, 63. memoria .. domestici doloris; Phil. V, 51. vicit .. dolorem aliquem domesticum; ib. XIV, 4.

egestas: egestas domestica ... proferebatur; Cluent. 101.

exemplum: domesticis .. virtutis exemplis; Verr. IV, 73. domesticum te habere .. exemplum; Muren. 66. ad domestici exempli memoriam; Sest. 130. alienis exemplis ... uti quam ... domesticis malis; Phil. XIII, 15. quod habebunt domestica exempla virtutis; ib. XIV, 34.

flagitia: quae (convivia) domestica stupris flagitiisque flagrabunt; Verr. IV, 71.

Furiae: hae sunt impiis adsidnae domesticaeque Furiae; Sex. Rosc. 67.

hostis: ex ... hac multitudine domesticorum hostium; Catil. III, 14. ab lentulo ceterisque domesticis hostibus; ib. 22. impetus domesticorum hostium; ib. 28. domesticorum hostium conventu; Flacc. 95. quao domesticos hostis ... necavit; Sulla 82. sceleratum civem aut domesticum potius hostem; sen. 19. *me* ... domesticis hostibus dedidisseut; Quir. 13. oppressis domesticis hostibus; Sest. 11. perditorum civium [vel potius domesticorum hostium;] ib. 39. domesticos hostis .. exterminarat; Vatin. 25. quid ... timuerimus a domesticis hostibus; ib. XIV, 10. isti hostes domestici; ib. 12.

imagines: ex domesticis imaginibus; Sulla 27.

immanitas: ut ... domestica .. immanitate .. civitatis humanitatem inquinares? Deiot. 32.

imperium: imperium domesticum nullum erit; Caecin. 52.

incommodum: ex ipsorum domestico incommodo; Verr. III, 95.

insidiae: hominem ... nisi ex domesticis insidiis ... compulissem; Catil. III, 17.

instituta: neque rebus externis magis laudandus quam institutis domesticis; Phil. II, 69.

iudicium: domesticum iudicium accessit; Piso 97.

labes: cum domesticas labes ... protuleris; Flacc. 5 (3. 23). mitto omuem domesticam labem; Sest. 56.

latrocinium: cum ... rem publicam ... latrocinio domestico liberarint; Sest. I. exstinctorem domestici latrocinii; ib. 144.

laus: oblivisci laudis domesticae; Verr. a. pr. 52. domesticae laudis amplitudinem; ib. IV, 80. domesticae laudis patrociuium; ib. 81. „aemulam domesticae laudis“; Cael. 34.

leges: domesticarum legum metu; Verr. I, 90.

lenocinium: istius ... domesticum lenocinium videre; Verr. III, 6. luxuriem domestico lenocinio sustentavit; sen. 11.

luctus: in luctu domestico; Vatin. 31.
maeror: diem ... mihi ad domesticum maerorem gravem; Sest. 27.
malum: hoc ... domesticum malum ... exsistit; Verr. I, 39. qui hoc tantum domestici mali filio nuntiet; ib. 67. res publica ... malis coacta domesticis; ib. III, 81. nullum est malum domesticum, quod ..; ib. V, 8. malum ... domesticum est; leg. agr. I, 26. nullum posthac malum civile ac domesticum ... esse venturum; Catil. IV, 15. domesticis malis ... est resistendum; Sest. 51. malis domesticis impediti; ib. 97.
mens: ut ... mente domestica et civili precaretur; Balb. 56.
mercatus: qui ... earum ... rerum omnium domesticum mercatum instituerit; Phil. III, 30.
mors: ne se ... domestica morte privetis; Rabir. 37.
natura: cum domestica vita naturaque constaret; Flacc. 5 (3. 17).
notae: signa domesticis iuusta notis veritatis Planc. 29.
nundinae: imperium ... huius domesticis nundinis deminutum est; Phil. II, 92.
nuntii: veninnt ... domestici nuntii; Verr. II, 97.
obtrectatio: ex ... obtrectatione domestica; Font. 26.
officium: omnia officia domestica; Qu. Rosc. 15. onere deposito domestici officii; Sulla 65. possum multa dicere ... de domesticis officiis; Sest. 7.
otium: otium domesticum; leg. agr. II, 9.
parietes: intra domesticos parietes; Catil. II, 1. iutra [domesticos] parietes; Deiot. 5. domesticis me parictibus vix tueor; Phil. XII, 24.
periculum: domestici periculi metu; div. Caec. 31. vestris .. domesticis periculis; Arch. 31.
praedones: patrimonium domestici praedones ... possident; Sex. Rosc. 15.
quaestus: quaestum illum domesticum ... renovasti; Piso 87.
religio: religionem domesticam ... requirebant; Verr. IV, 93. si quid tibi piandum ... fuisset religione domestica; dom. 132.
res: in ... forensibus domesticisque rebus; leg. agr. II, 64. in re domestica; Flacc. 28. bene de rebus domesticis constituti; Sest. 97. ad curam rci domesticae Cael. 42. rebus ornatum hominem, tam cxternis, quam domesticis; Planc. 30.
sanguis: ad expetendas domestici sanguinis poenas; bar. resp. 43.
scelus: ut ... id ... in domestico scelere versetur; Cluent. 175.
seditiones: multae in bac re publica seditiones domesticae; leg. agr. II, 90.
sensus: boc ipso huius gentis ... domestico nativoque sensu; bar. resp. 19.
sordes: propter ... sordis .. domesticas; Vatin. 1.
stupra: in domesticis est germanitatis stupris volutatus; har. resp. 42. domesticis stupris ... delectatur; Phil. VI, 4. ſ. flagitia.
testes: quae (accusatio) ... libentius ... utatur alienigenis quam domesticis testibus; Font. 4.
tumultus: tumultum Italicum, quod erat domesticus; Phil. VIII, 3.
turpitudo: nota domesticae turpitudinis; Catil. I, 13. ſ. difficultas.
victoria: est ... condicio melior externae victoriae quam domesticae; Catil. IV, 22.
vita: *vitae domesticae* tenebris; Fr. A. V, 11. ſ. natura.
volnera: fuerit ... nullis domesticis volneribus coactus; Rabir. 23.
usus: cum Metellis ... erat ei ... domesticus usus et cousuetudo; Sex. Rosc. 15. mittit .. munera ... ad usum domesticum; Verr. IV, 62.

B **allein: a. masc.:** solent: solent domestici depravare non numquam; Phil. I, 33.
sum: quod erant familiares M. Antonii, quod domestici; Phil. XII, 1.
antefero: potestis ... alienigenas domesticis ... anteferre? Font. 32.
sermones: adsiduis domesticorum sermonibus; Rab. Post. 4.
fieri: si (vis fit) ... adsiduis ac domesticis; Caecin. 63.

b. neutr.: sum: quoniam erat domesticum; Flacc. 34.
mitto: omnia domestica atque urbana mitto, quae tanta sunt, ut ..; prov. cons. 4. mitto enim domestica, quae negari possunt; Piso 11.

domicilium, Wohnſitz: 1. **abſolut:** l. est: quibus in oppidis erant domicilia regis; imp. Pomp. 21. in qua urbe domicilium quondam superbiae fuit; sen. 17. nullum domicilium sceleri suo fore; Piso 15.
videntur: ſ. II, 1. committo.
2. sum: carcer ille ... domicilium civium Romanorum fuit; Verr. V, 143.

II. **nach Verben:** 1. committo: ut ... domicilia vestrae sapientiae ... commissa creditaque esse videantur; dom. 1.
compilo: quorum iste ... divinum .. domicilium ... compilavit; Verr. V, 185.
coniungo: tum domicilia coniuncta, quas urbis dicimus, ... divino iure et humano *ut* moenibus saepserunt; Sest. 91.
conloco: ut .. sedes ac domicilium conlocare (libeat); Verr. II, 6. qui ... suorum improbissimorum sermonum domicilium in auribus eius ... conlocarant; Piso 76.
consecro: ne domicilia ... indemnatorum civium consecrarentur; dom. 127. quia consecrabantur aedes, non privatorum domicilia; ib. 128.
conservo: boc domicilium clarissimi imperii, fortunatissimam ... urbem ... ex faucibus fati ereptam et vobis conservatam ac restitutam videtis; Catil. III, 1.
credo: ſ. committo.
defendo: nos domicilia sedesque populi Romani ... defendimus; Phil. VIII, 8.
deleo: qui ... boc universum rei publicae domicilium delere conati sunt; Catil. IV, 12.
deposco: qui ... idem sibi domicilium et vitae et mortis deposceret; sen. 37.
dico: ſ. coniungo. — eripio: ſ. conservo.
habeo: SI TUM ... IN ITALIA DOMICILIUM HABUISSENT; Arch. 7. cum hic domicilium Romae multos iam annos haberet; ib. an domicilium Romae non habuit is, qui ..? ib. 9. domicilium certum non habebit; Marcell. 29.
praebeo: urbem ipsam imperio domicilium praebere posse; leg. agr. I, 19. numquam haec urbs summo imperio domicilium ... praebuisset; prov. cons. 34.
redimo: domicilium imperii quinque bominum ... poena redemi; Sulla 33.
restituo: ſ. conservo. — saepio: ſ. coniungo.
servo: alter eiusdem imperii domicilium sedesque servaret; Catil. III, 26.
termino: ut eius gloriae domicilium communis imperii finibus terminetur; Balb. 18.
vasto: qui ... sedem domiciliumque Matris deorum vastaris; har. resp. 28.
video: ſ. conservo.
2. iufero: qui ... vestris domiciliis atque tectis ... sunt ... ignis inferre conati; Catil. III, 22.
3. careo: quem ... censorine leges .. urbis domicilio carere voluerunt; Rabir. 15.
utor: ut aratores ... urbis domiciliis uterentur; leg. agr. II, 88.
4. conioco in: coloni Capuae in domicilio superbiae ... coniocati; leg. agr. II, 97.
pono in: ut (signum) in Capitolio, hoc est, in terrestri domicilio Iovis poneret; Verr. IV, 129.

III. **Umfang**: seiungi: ut negaret fas esse ... domicilio ... se a me esse seiunctum; Quir. 8.

domina, Herrin: I, 1. offert: humanarum rerum domina, Fortuna, in istius societatem gloriae se non offert; Marcell. 7.

2. sum: sit sane Fors domina campi; Piso 3.

II, 1. pello: „pellitur e medio“ ... illa domina rerum, „sapientia“; Muren. 30.

2. indico: rem omnem dominae iudicavit; Cluent. 180.

3. defero ad: cum servi ad dominam rem ... detulissent; Cael. 62.

vivo cum: quos intellegebat ... familiarius cum domina vivere; Cael. 57.

III. familiaris: istos quoque servos familiaris esse dominae; Cael. 58.

dominatio, Herrſchaft, Alleinherrſchaft: I. adfectat: ſ. munitat.

delicit: ex qua (possessione) ... eam uec Sullae dominatio deiecisset; leg. agr. II, 81.

delectat: quouiam haec te omnis dominatio ... iudiciorum tauto opere delectat; Verr. a. pr. 35.

movet: sin te potentia mea, si dominatio ... movet; Sulla 25.

munitat, versatur: quae quidem dominatio .. in aliis rebus antea versabatur, nunc vero quam viam munitet, quod iter adfectet videtis; Sex. Rosc. 140.

II, 1. comparo: vobis novam dominationem comparare; leg. agr. I, 19.

exspecto: qui ... dominationem .. exspectant; Catil. II, 19.

fero: eos ... servi nequissimi dominationem ferre posse; Sex. Rosc. 140. debent ... Apronii dominationem ... ferre? Verr. III, 228. tulit haec civitas ... regiam istam vestram dominationem in iudiciis ..., tulit; ib. V, 175. crudelem superbamque dominationem nobis ... ferendam esse; Phil. III, 34.

quaero: novae dominationes ... quaeri putabantur; leg. agr. II, 8. a certis hominibus dominationem ... omnium rerum quaeri; ib. 25.

2. antepono: ut ... horum calamitatem dominationi illorum omnes anteponant; Sest. 142.

resisto: qui ager ... Sullanae dominationi ... restitisset; leg. agr. I, 21.

3. scribo ad: cum (lex) ad paucorum dominationem scripta sit; leg. agr. III, 13

III. socius: alienae dominationis ‖damnationis, al.‖ ... socius; dom. 49. te socium fore .. dominationis Antonii; Phil. VIII, 12.

IV. in: qua impudentia putatis eum in dominatione fuisse? Verr. III, 155.

propter: propter nimiam dominationem potentium secederent; Fr. B. VI, 24.

dominatus, Herrſchaft, Alleinherrſchaft: I. displicet: ei dominatum regium maxime displicere; Phil. V, 40.

est: neque alius discordiarum solet esse exitus ... nisi ... victoris dominatus; bar. resp. 54.

II, 1. do: Cassio ... dominatum ... dari; Phil. XI, 36.

facio: fit in dominatu servitus, in servitute dominatus; Deiot. 30.

fero: quae (familia) non .. dominatum ... cuiusquam ferre potuit; Phil. II, 26. impuri latronis feremus ... dominatum? ib. III, 29.

malo: acerbissimum eius supremum diem mallm quam L. Cinnae dominatum; Phil. I, 34.

opprimo: huius praesidio Antonii dominatus oppressus est; Phil. V, 44.

2. libero: „qui civitatem dominatu regio liberavit“; Planc. 60. qui ... dominatu regio rem publicam liberavit; Phil. I, 13. liberati regio dominatu videbamnr; ib. VII, 18.

3. dedo ad: ad miserrimum ... dominatum dedi patiamini; Fr. B. VII, 11.

sum in: in superbissimo dominatu fuit; Rab. Post. 39.

III. depulsor, particeps: depulsor .. dominatus quam particeps esse maluit; Phil. II, 27.

indicium: quae domus erat ipsa indicio crudelissimi tui dominatus; dom. 110.

insolentia: quamquam .. insolentia dominatus exturbat animos; dom. 141.

IV, 1. pelli: me ... novo .. dominatu pulsum esse; dom. 68.

tollere: quae (iudicia) tu ... dominatu regio sustulisti; Phil. II, 87.

2. in: ſ. II, 1. facio.

dominium, Beſitz: huius argento domiuia vestra ... ornari; Verr. III, 9.

dominor, herrſchen, den Herrn ſpielen: I. **unperſönlich**: cupiditas: cum illo .. te dominandi cupiditate conferre; Phil. II, 117. cupiditatem dominandi ... anteferre ... gloriae; ib. V, 50.

II. **perſönlich**: alqs: illis dominantibus; Quinct. 68. ut in capite fortunisque hominum honestissimorum dominentur ei; ib. 94. cum illum in suis paternis bonis dominari videret; ib. 98. videre in Sex. Roscii ... bonis ... dominantem T. Roscium; Sex. Rosc. 24. sese in iudicia diutius dominari non posse; div. Caec. 24. quae (Chelidon) ... in his sartis tectisque dominata est; Verr. I, 136. unus ... dominabatur; Sest. 34. dominentur sumptibus Cael. 67. „domiuatus est .. Alexandriae“; Rab. Post. 39. memineramus ... Sullam .. dominantem; Phil. II, 108. dominabitur Lucius; ib. VII, 16. Caesare dominante; ib. XIII, 18.

cohors: auctio facta est, in qua cohors istius invicta dominata est; Verr. II, 46.

homo: dominante homine furioso; Milo 78.

indigni: ne dominarentur indigni; Phil. VIII, 7.

invidia: falsa invidia ... dominetur in contionibus; Cluent. 5.

potentia: quae dominatur in civitate potentia; Caecin. 71.

vis: vis dominetur necesse est; Sest. 92.

dominus, Herr, Gebieter, Eigentümer, Beſitzer, Wirth: I. **abſolut**: I. **Subject**: arcet: non .. te dominus modo illis aedibus ... arcebit; Phil. II, 104.

conflentur: cum ... haec scelera ... domini impudentissime confiteantur; Tull. 40.

decit: utrum me tuus procurator deiecerit, ... quasi quidam paene dominus; Caecin. 57.

dicunt: causam dicere dominos; Verr. V, 14.

est: pecuniam domino incolumi obtinere; Sex. Rosc. 26. qui .. moribus eisdem essent quibus dominus; Verr. III, 62. dominum esse ad villam; Tull. 20. ubi erant tum illi ... legum domini? Sest. 125. cum ipse epuli dominus Q. Arrius albatus esset; Vatin. 31. o tecta ipsa misera, „quam dispari domino!“ Phil. II, 104. si non sit molestus dominus, tameu est miscrrimum posse, si velit; ib. VIII, 12. ſ. imperat.

fugiunt: eorum (agrorum genus) unum propter invidiam domini fugiunt; leg. agr. II, 70.

gaudet: primo dominus, ignarus incommodi sui, gaudeat vilicoque delectetur; Verr. III, 119.

habet: quod .. liberum possit habere ille arator ac dominus; Verr. III, 227.

imperat: nec imperante nec sciente nec praesente domino; Milo 29.

inspectat: domino .. trans ripam inspectante; Milo 74.

potest: ſ. habet. — scit: ſ. imperat.

tenet: si ... dominum patiatur cetera praedia tenere; Quinct. 85.

venit: qui (vir) aliquam in urbem ... repente ut dominus venerit; leg. agr. II, 46.

volt: ſ. est; Phil. VIII, 12.

2. **Prädicat:** sum: ne tam diu quidem dominus erit in suos? Sex. Rosc. 78. „vos .. dominos esse dicitis“; ib. 120. quorum (comitiorum) iste se ... dominum esse arbitrabatur; Verr. a. pr. 25. ille erat ... in convivio dominus; ib. III, 23. se .. esse ... dominum illorum; ib. 31. se ... nec dominum eius esse fundi; ib. 55. ipsum praetorem ... aratorum dominum .. fuisse; ib. 71. ut servos Venerios Siculorum dominos esse velles; ib. 87. ille populus est dominus regum; Catil. 2, 20. cum ... dominum se in meis bonis esse voluisset; ib. 107. sui quemque iuris et retinendi et dimittendi esse dominum; Balb. 31. unus tu dominus ... frumenti omnis fuisti; Piso 86. quo modo iste dominus? Phil. II, 104. te inquiliuo — non enim domino; ib. 105.

1. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accuso: ſ. **accuso,** II. dominum (3 St.) S. I, 2, 51, a.

adficio: quo supplicio dominos indemnatos adficiebat; Verr. V, 18.

comparo: etiamne in nostros liberos dominum ... comparabat? Phil. XIII, 17.

constituo: cui ... domini constituuntur; Quinct. 50. uti decem reges aerarii ... orbis .. terrarum domini constituerentur; leg. agr. II, 15.

deicio: ut dominus de suo fundo ... deicerentur; Quinct. 81.

delecto: ſ. I, 1. gaudet.

detrudo: DOMINUM .. INVITUM DETRUDERE NON PLACET; Quinct. 84. quod (edictum) aperte dominum de praedio detrudi vetaret; ib. 89.

dico: qui iudiciorum se ‖sc iud.‖ dominos dici volebant; Verr. I, 58.

expello: domiuum expulsum esse de praedio; Quinct. 85.

facio: ipse amplissimae pecuniae fit dominus; Sex. Rosc. 23.

habeo: hos omnium rerum ... dominos habebimus; leg. agr. II, 21. qui ... eum ... dominum habere velles; Phil. II, 85.

impono: uobis dominum cur imponebat? Phil. XIII, 17.

lugeo: ut ager ipse ... lugere dominum videretur; Verr. III, 47.

noto: dominos contionum omni odio populi notari; Sest. 127.

reperio: urbi copiosissimae ... dominus ... reperietur ‖reperitur‖; leg. agr. II, 43.

restituo: clarissimo domino restituto; Phil. XIII, 12.

video: quem accumbere atratum videras? dominum cum toga pulla? Vatin. 32.

2. **Dativ:** adfero: domino a familia sua manus adlatas esse; Quinct. 85.

denuntio: domino denuntiatum est; Verr. V, 10.

minor: cum ... minaretur dominis; Phil. XIII, 19.

mitto: si qui vilicus ... domino xx millia nummum pro x miserit; Verr. III, 119.

probo: hoc eum .. non vobis omnium gentium dominis probaturum; leg. agr. II, 22.

reddo: sunt ... illi domino redditi; Verr. V, 11.

renuntio: multa dicitur domino renuutiare solitus esse; Cluent. 175.

succurro: cum ... domino succurrere prohiberentur; Milo 29.

sum: domus erat non dominio magis ornamento quam civitati; Verr. IV, 5.

3. **mit Präpositionen:** accipio a: HS $\overline{\text{LX}}$ a domino accepisti; Verr. V, 15.

armo contra: servum ... contra dominum armare; Deiot. 30. — in: servi in dominos armabantur; Planc. 86.

defero ad: rem ad dominum detulit; Cluent. 47. — in: crimina in dominum delaturum se esse; Deiot. 31.

pervenio ad: quid ... possit ad dominos ... reliqui perveuire; Verr. III, 200.

quaero in: „in dominos quaeri de sorvis iniquum est.“ at *neque in dominos* quaeritur; Sex. Rosc. 120. cum ... de servo in dominum ue tormentis quidem quaeri liceat; Deiot. 3. maiores nostri in domium [de servo] quaeri noluerunt; Milo 59.

reporto ad: praedam ... ad xviros tamquam ad dominos reportare; leg. agr. II, 61.

III. **nach Adjectiven:** 1. fidelis: quem ... fuisse .. nimium domino fidelem arbitrabatur; Cluent. 176.

2. fidelis in: qui animo fideli in dominum ... fuerunt; Milo 29.

fugitivus ab: neque tam fugitivi illi ab dominis quam tu ab iure; Verr. IV, 112.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** benignitas: an vero servos nostros ... metu dominorum benignitas ... liberat? Rabir. 16.

caput: qui domini caput defendissent; Milo 58.

condicio: est .. haec condicio ... huius principis populi et omnium gentium domini; Planc. 11.

conservatores: dolendi fuerunt conservatores domini; Milo 58.

disciplina: cum .. haec ... pericula ... dominorum disciplina provisa sint; Verr. V, 8.

fuga: explorare fugam domini videbatur; Verr. V, 44.

hospes: in servis ad hospitem domini necandum sollicitandis; Cael. 51.

iussus: si ... domini iussu quidpiam promisisset; Quinct. 19.

mors: quia videbatur indignum esse et [domini] morte ipsa tristius; Milo 59.

multitudo: ut ... dominorum multitudinem quaereremus; Verr. III, 47.

numerus: incolumis numerus manebat dominorum atque aratorum; Verr. III, 125.

patrimonium: domini patrimonium circumplexus; Phil. XIII, 12.

patronus: qui se populi Romani victoris dominique omnium gentium patronum dicere auderet; Phil. VI, 12.

potestas: nemo ... tam fuit in domini potestate; Phil. II, 45.

res: rem domini ... defenderunt; Cluent. 161.

servi: neque tam servi illi dominorum quam tu libidinum; Verr. IV, 112.

vita: vitam .. domini desperantis; Milo 56. quas (poenas) ab eo servi fideles pro domini vita expetiverunt; ib.

2. **mit Präpositionen:** adiutor contra: ille adiutorem servum contra dominum repudiavit; Deiot. 31.

quaestio in: [de servis nulla lege quaestio est in dominum;] Milo 59.

V. **Umfang:** ab: arationes ... ab dominis relictas esse; Verr. III, 228.

domitor, Bändiger: ut odisset ... domitorem armorum suorum; Milo 15.

domo, bändigen, bezwingen: alqm: eos .. domuit; prov. cons. 32.

civis, al: vir, qui sceleratissimos civis, qui acerrimos hostis, qui maximas nationes, qui reges, qui gentis feras ..., qui praedonum infinitam manum, qui etiam servitia virtute victoriaque domuisset; Sest. 67.

gentem: domitis iam gentibus finitimis; prov. cons. 5. nulla gens est quae non ... ita domita (sit), ut ..; ib. 31. domuisti gentis immanitate barbaras; Marcell. 8.

homines: (homines) modo bello domiti; Font. 12. nationos: domitae sunt a Caesare maximae nationes; prov. cons. 19. quas nationes nemo umquam fuit quin .. domari .. cuperet; ib. 33. ceteras (nationes) ... domuit; ib. ſ. civis.

domus (domn: ſ. II, 1. expilo. V, 2, d. eicere: Phil. II, 45), Haus, Wohnung, Hauswesen,

familie, Heimath: I. ***Subject***: abest: cum domus patris a foro longe abesset; Cael. 18.

accipit: cum .. me domus eadem ... accepisset, quae proximo anno maerens receperat et ... defenderat; Sest. 131.

adipiscitur: felix ista domus, quae .. impunitatem .. adepta sit; Deiot. 29.

ardet: f. **ardeo,** domus (4 St.) B. I, S. 283, a.

capit: tot domus locupletissimas istius domus una capiet? Verr. IV, 7.

continet: si ... nec privata domus parietibus continere voces coniurationis [tuae] potest; Catil. I, 6.

debet: f. est; Cael. 52. — defendit: f. accipit.

deflagrat: quibus (facibus) incensa L. Bellieni domus deflagravit; Phil. II, 91.

deest: domus tibi derat? at habebas; Scaur. 45.

dicit: cur (cogis) ... domum ... totam sodalis mortui contra te testimonium dicere? Verr. I, 94.

est: cum Romae domus eius, uxor, liberi sint; Quinct. 54. cui Romae domus, uxor, liberi, procurator esset; ib. 85. cum domus erat Romae; ib. cum Romae domus eius, uxor, liberi essent; ib. 86. domum Romae fuisse, quo ...; ib. 89. cum Amerinae Sex. Roscii domus, uxor libertique esset; Rosc. 96. domus referta vasis Corinthiis; ib. 133. quam inanes domus eorum omnium (fuerint), qui de iure civili consuli solent, quam plena ac referta Chelidonis; Verr. I, 120. domus erat plena; ib. 137. domus erat non meretricio conventu, sed praetoria turba referta; ib. plena domus caelati argenti; ib. II, 35. huius domus est vel optima Messanae; ib. IV, 3. ea domus .. ornata sic fuit, ut urbi quoque esset ornamento; ib. domus erat non domino magis ornamento quam civitati; ib. 5. erat .. Percenniorum ... domus honestissima; ib. 25. cum ... domus esset plena bominum honestissimorum; ib. 33. domus plena signorum pulcherrimorum; ib. 36. domus erat ... nulla paulo locupletior, qua in domo haec non esset; ib. 46. nulla domus in Sicilia locuples fuit, ubi ..; ib. 58. plena domo telarum; ib. 59. in qua (urbe) domus est, quae Hierouis regis fuit, qua praetores uti solent; ib. 118. domum suam ornamento urbi futuram; ib. 121. cui ... non domus, commune perfugium, ... vacua mortis periculo ... fuit; Catil. IV, 2. ut domus, quae huius adulescentiae prima fuit, eadem esset familiarissima senectuti; Arch. 5. in conspectu ... urbis domus est mea ..; in qua si manet illud ... sepulcrum ..; dom. 100. in Vacci pratis domus fuit M. Vacci, quae publicata *est* et eversa; ib. 101. quid est sanctius, quid omni religione munitius quam domus unius cuiusque civium? ib. 109. quae domus erat ipsa indies crudelissimi tui dominatus; ib. 110. M. Fulvii domum ... monumentum tuarum manubiarum esse voluisti; ib. 114. se vivo illam domum istius numquam futuram; ib. 115. domus illa mea prope tota vacua est; ib. 116. in ea causa esse dixit domum meam; har. resp. 9. quae tandem est ... domus ab ista suspicione religionis tam vacua esse que pura? quamquam vestrae domus ... sunt liberae religione ...; ib. 11. eandem domum populus ... eodem iure esse iussit, quo fuisset; ib. multae sunt domus in hac urbe ... atque haud scio an paene cunctae iure optimo; ib. 14. ut ... consuli domus exsilium esse non posset; Vatin. 22. huic facinori ... tua domus popularis amicitia ... esse non debuit; Cael. 52. domus .. illa, quae temptata esse scelere ... dicitur, plena est integritatis; ib. 55. erat non solum domus mea, sed totum Palatium senatu ... refertum; Piso 11. domus ... scutis referta; Milo 64. quodvis exsilium bis est optatius ... quam domus; Ligar. 38. quae autem domus? suam cum quisque domum tum obtinebat nec erat usquam tua; Phil. II, 48. domus erat aleatoribus referta, plena ebriorum; ib. 67. f. alipiscitur. II, 3. emigro ex. III, 1. V, 3 in; har. resp. 37.

fert: quae flagitia domus illa diutius ferre non potuit; Phil. II, 45.

flagrat: flagrabat tota domus praetoria studio hominum; Verr. II, 133.

florent: quorum domus cum bonore ... florerent; Verr. I, 55.

fumat: quod ita domus ipsa fumabat, ut ..; Sest. 24.

habet: quid habet mea domus religiosi? har. resp. 33.

haurit: quos (quaestus) M. Antonii tota ex *re publica* hausit domus; Phil. V, 11.

hiat: f. patet; Verr. III, 8.

iacet: depressam, caecam, iacentem domum pluris ... aestimasti; Scaur. 45.

maeret: f. accipit.

minatur: cum mea domus ardore suo deflagrationem urbi ... minaretur; Dom. 55.

patet: mea domus tibi patet, mihi clausa est; Sex. Rosc. 145. huic homini si cuius domus patet, utrum ea patere an hiare ac poscere aliquid videtur? Verr. III, 8. ipsi Tullio patebat domus locupletissima Cn. Pompei Basilisci; ib. IV, 25. si domus (una), ... si aures patent omnibus; Sulla 26. Pompeio sua domus patebit, eamque non minoris, quam emit Antonius, redimet; redimet, inquam, Cn. Pompei domum filius; Phil. XIII, 10. meam domum ... omnium praeceptis ... patuisse; ib. XIV, 20. f. II, 1. expono.

personat: cum conlegae tui domus cantu ... personarent; Piso 22.

poscit: f. patet; Verr. III, 8.

potest: ut ... nullius domus clausa ... contra tuam ... audaciam posset esse; Verr. V, 39. f. continet. est; Vatin. 22. fert.

praebet: sin mea domus non modo mihi non redditur, sed etiam monumentum praebet inimico doloris mei; dom. 100.

recipit: f. accipit. — redundat: f. II, 1. reformido.

videt: quid ... domus illa viderat nisi pudicum? Phil. II, 69. — videtur: f. patet; Verr. III, 8. II, 3. coniungo cum; dom. 102.

II. **nach Verben: 1. Accusativ:** adeo: quam tu domum ... adisti ..? Verr. II, 52.

adfligo: f. **adfligo,** domum (4 St.) B. I, S. 97, b. — aedifico: f. **aedifico,** II. domum (5 St.) B. I, S. 133, b. — aestimo: f. emo. I. iacet.

appello: quid eius ... domum appello? Muren. 89.

aspicio: quam domum aliquam diu nemo aspicere poterat, nemo sine lacrimis praeterire; Phil. II, 68. quis domum (aspicere poterat)? ib, XIV, 10.

capio: domo capta et oppressa; Verr. II, 46. f. I. capit.

celebro: a quibus si domus nostra celebratur; Murru. 70.

claudo: f. **claudo,** II. domum (4 St.) B. I, S. 548, a.

complano: Sp. Maelii regnum appetentis domus est complanata; dom. 101.

compleo: ut ... meam domum refertam viris bonis ... complerent proscriptionis metu; dom. 55.

concupisco: di immortales domum meam concupiverunt? dom. 108.

conduco: f. **conduco,** II. domum (3 St.) B. I, S. 611, a. — coniungo: f. **coniungo,** domum (4 St.) B. I, S. 624, a. — consecro: f. **consecro,** domum (6 St.) B. I, S. 637, b. — convestio: f. everto; dom. 101.

custodio: quae (iuventus) tuum corpus domumque custodit; Milo 67.

dedico: f. **dedico,** II. domum (3 St.) S. 39, b. — defendo: f. **defendo,** III. domum (3 St.) S. 43, a.

deleo: qui singulas ... domos ... delere conati sunt; Catil. IV, 12. si ... hanc unam domum ... sibi delendam putavit; dom. 143.

deligo: eam sibi domum sedemque delegit, in qua cotidie ... spolia fortunarum videret; Cluent. 188.

depopulor: multas domos ... depopulatus est; Verr. a. pr. 12.

deprimo: ſ. I. iacet.

devincio: totam Hortensiorum domum devinctam consuetudine cum teneret; Arcb. 6.

dico: domus dico? Phil. II, 48.

diripio: domum mea diripiebatur; sen. 18. domus mea .. diriperetur; dom. 113.

dirno: qui ... meam domum diruit; Cael. 78.

disturbo: ſ. **disturbo,** II. domum (5 Ct.) C. 136, a.

do: P. Valerio ... data domus est; har. resp. 16.

emo: emit domum ... prope dimidio carius quam aestimabatur ‖aestimabat‖; dom. 115. ſ. I. patet; Phil. XIII, 10.

erípio: ſ. everto; dom. 146.

everto: ut ... possim intueri domum meam eversam; dom. 101. Sp. Cassii domus ... *est* eversa; ib. eius domum eversam duobus lueis convestitam videtis; ib. eius domus eversa et publicata *est*: in qua porticum ... feci; ib. 102. se .. domum civis optimi evertisse; ib. 105. deos ... in eius domum ... eversam ... immigrare voluisse? ib. 107. domo per scelus erepta, per latrocinium occupata, per religionis vim ... eversa, carere non possum; ib. 146. cum domos civium evertis; har. resp. 39. cum ... deploraret domum incensam, eversam; Sest. 121. eversa domus est; ib. 145. ut ... nullius domum evertant; Cael. 28. multas ... eversas domos (viderat); Deiot. 33. ſ I. est; dom. 101.

exeido: ſ. incendo; Sest. 95.

exhaurio: cuius domum per bospitium exhausit et exinavit; Verr. V, 109. ut exhaustas domos replere posset; prov. cons. 4. cuius domum ex meam ‖domum‖ exhauriendam patefeceras; Piso 26. ut ... exhauriret domos; ib. 41. qui ... refertam eius domum exhauserit; Phil. III, 30.

exinanio: C. Verres ... domos exinanisse ... dicitur; div. Caec. 11. ſ. exhaurio; Verr. V, 109.

exorno: quod domum eius exornatam et instructam fere iam iste reddiderat nudam; Verr. II, 84. domus erit .. exornata; Sulla 88.

expilo: domu ‖domo‖ sua tota expilata; Verr. V, 128. ſ. incendo; Piso 52.

expono: non habere domum ... patentem atque adeo expositam cupiditati; Quinct. 93.

expugno: expugnabuntur domus; Verr. I, 78. facio: tu meam domum religiosam facere potuisti? har. resp. 33.

firmo: ſ. munio; Catil. I, 10

habeo: si domus haec habenda est; Sex. Rosc. 134. Verres ornamentorum ‖ornamentis‖ ... habeat plenam domum; Verr. IV, 126. ſ. expono. — I, 1. deest.

incendo: coeperitne domum, in qua deversabare, illa multitudo incendere; Verr. I, 78. incensa domo; Catil. IV, 12. qui domos inimicorum suorum oppugnavit, excidit, incendit; Sest. 95. vos eius domum (incendere volnistis); Piso 15. me ... in ea ipsa domo, qua tu me expuleras, quam expilaras, quam incenderas, pontifices ... conlocaverunt; ib. 52. domum incenderat; Milo 87. domum mei fratris incenderat; ib. ſ. everto; Sest. 121.

ingredior: ingredi illam domum ausus es? Phil. II, 68.

instruo: te instruere domum tuam; Verr. IV, 9. ſ. exorno; Verr. II, 84.

introspício: ne quis ... introspicere tuam domum possit; har. resp. 33.

intueor: ſ. everto; dom. 101.

lego: sibi non hanc, quam nunc male tuetur, sed M. Pisonis domum ubi habiteret legaret; Phil. II, 62.

libero: una mea domus iudiciis omnibus liberata in hac urbe sola est; har. resp. 11. meam domum ... omni religione una mente omnes liberaverunt; ib. 12. domum meam iudicio pontificum religione liberatam videri; ib. 13. qui primi de hac domo sententiam dixistis et eam religione omni liberastis; ib. 14. mea domo iudicio pontificum liberata ‖meam domum ... liberatam‖; ib. 31. ſ. IV, 2. consulta de.

metuo: ut meam domum metueret; Sest. 133. nonne ipsam domum metuet? Cael. 60.

munio: quam domum satis ... munitam fuisse (putatis)? imp. Pomp. 65. domum meam maioribus praesidiis munivi atque firmavi; Catil. I, 10. nego esse ullam domum aliam privato eodem ... iure munitam; har. resp. 14. ſ. IV, 2. consulta de.

novi: quae mulier ... ne domum quidem ullam nisi socrus suae nosse debuit; Cluent. 35. novi domum nomenque vestrum; ligar. 12. nostis totam domum; Phil. III, 35.

noto: cum ... notaret domos; Phil. XIII, 19.

obeo: quo facilius .. nostras domus obire ... posset; Cael. 18.

obligo: huius domum ... religione sempiterna obligare; dom. 106.

obsideo: domus obsessa ab inimicis; Sex. Rosc. 30. cum ... milites domum, in qua istum esse arbitrarentur; obsidere coeperunt; Piso 93.

obtineo: ſ. I. est; Phil. II, 48.

occupo: ſ. I. everto; dom. 146.

offendo: „maestam .. domum offendi“; Phil. XII, 5.

opprimo: ſ. capio.

oppugno: domus est oppugnata ferro; Sest. 85. domum oppugnare ... coepit; ib. 88. oppugnata domo; Milo 38. oppugnata domus C. Caesaris ... nuntiabatur; ib. 66. ſ. incendo; Sest. 95.

orno: Verres Africani monumentis domum suam pleuam stupri, plenam flagitii, plenam dedecoris ornabit? Verr. IV, 83. ſ. I, est; Verr. IV, 3.

patefacio: si quae ... mulier domum suam patefecerit omnium cupiditati; Cael. 49. ſ. exhaurio; Piso 26.

polliceor: quod ille latronibus suis pollicetur .. domos; Phil. VIII, 9.

possideo: non est ausus meam domum, cuius cupiditate inflammatus erat, possidere; dom. 107.

praetereo: ſ. aspicio; Phil. II, 68.

prospicio: ut ille ... ex eruce Italiam cernere ac domum suam prospicere posset; Verr. V, 169.

publico: ſ. everto; dom. 102. — I. est; dom. 101.

recipero: haec (est) restitutio iu domo, in sedibus ... reciperandis; dom. 143.

reddo: ſ. exorno; Verr. II, 84. — I. praebet.

redimo: ſ. I. patet; Phil. XIII, 10.

reformido: non .. illam Oppianici domum viri sui sanguine redundantem reformidat; Cluent. 27.

relinquo: sibi relinquendas domos ac sedis suas ... esse; Verr. II, 157. domum .. illam in perpetuum scelerum omnium ‖scelere omni‖ affluentem reliquisset; Cluent. 189. domum meam relinquendam putarem; Catil. I, 17.

reperio: ne domus quidem ulla paulo locupletior expers huius iniuriae reperietur; Verr. IV, 48.

repleo: repleri quaestu vestram domum; Piso 87. ſ. exhaurio; prov. cons. 4.

requiro: non requirebat ille Cupido lenonis domum; Verr. IV, 7.

scrutor: cum .. omnium domos ... scrutarere; Vatin. 12.

supero: ut omnium domos et laxitate et dignitate superaret; dom. 116.

teneo: ſ. devincio.
transfero: cum domus in Palatio ... ad .. consulem transferebatur; dom. 62.
tucor: ſ. lego.
vacnefacio: cum morte superioris uxoris novis nuptiis domum vacuefecisses; Catil. I, 14.
vendo: ut sibi domum venderet; dom. 115.
video: videse ... hanc Brocchorum domum? Ligar. 33. ſ. everto; dom. 101.
violo: qui meam domum violasset? har. resp. 15.

2 **Ablativ**: careo: ſ. **careo**, II. domo (5 Cl.) B. I, S. 458, a.
fruor: *ut* domo sua *fruatur*; Rabir. 87.
privo: quem nova poena legis .. domo ... privat; Muren. 89.
utor: ſ. I. est; Verr. IV, 118. — III, 1.

3. **mit Präpoſitionen**: absum a: abesse a domo .. maluit; Verr. IV, 39. ut ille ... abesset a domo; ib. V, 82.
coacervo in: quantum ... coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133. tanta pecunia una in domo coacervata est; Phil. V, 12
cognosco de: de qua (domo) cognostis; dom. 146.
commeo in: cuius in hortos, domum ... libidines omnium commearent; Cael. 38.
confugio in: confugit in huius domum; Qu. Rosc. 30.
congero in: innumerabilis pecunia congesta in illam domum est; Phil. V, 12.
coniungo cum: ut domus M. Tullii Ciceronis cum domo Fulvii Flacci ... coniuncta esse videatur; dom. 102. cum ... meam domum cum Flacci domo coniungebat; ib. cum ... ld .. cum eius civis ... domo coniungeret; ib. 114.
conloco in: monumentum ... ea in domo conlocabit, in qua ... lenonum .. flagitia versantur; Verr. IV, 83. Libertatis simulacrum in ea domo conlocabas; dom. 110. ſ. I. incendo; Piso 52.
conservo ex: ut ... id per te ex praedonis domo conservare possint; Verr IV, 80.
debeo pro: pecunia, quam pro domo ... debebas; Phil. II, 71.
defero e: ad quem e domo Caesaris tam multa delata sunt; Phil. II, 35. — in: in Chelidonis domum praeturam totam detulisti; Verr. V, 38. merces in praetoriam domum deferebantur; ib. 145.
deporto in: haec non in tuam domum ... deportasses; Verr. I, 54.
deversor in: ad eam domum, in qua iste deversabatur, profecti sunt; Verr. I, 69. hac te in domo tam diu deversari non pudet? Phil. II, 68. ſ. I. incendo; Verr. I, 78.
dico de: de mea domo dicere audes? har. resp. 30. cum de domo tua dixero, in qua ... est inaedificatum sacellum; ib. 31. ſ. I. libero; har. resp. 14.
distraho cum: quonam ille modo ... cum domo ... distractus esset? Deiot. 15.
emigro ex: ex illa domo praetoria, quae regis Hieronis fuit, sic emigrabat, ut ...; Verr. V, 30.
emitto ex: illum ... ex domo pontificis maximi emissum; har. resp. 4.
eo ad: cum ... ad magistratuum domos cum ferro ... irctur; Quir. 14.
eripio ex: qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit, is meam intulit? dom. 104. quod (librarium) te aiunt eripuisse e domo; Milo 33.
excludo a: a domo tua Chelidonem ... excludere noluisti; Verr. V, 38.
fero ad: „iubeo ... (scyphos) ad praetoris domum ferri"; Verr. IV, 32.
immigro in: in domum et in hortos paternos immigrabit; Phil. XIII, 34. ſ. I. everto; dom. 107.
immitto in: illos impetus ... in nostras domos immisisti; Phil. II, 91.
incurro in: ne incurrat in alterius domum; Cael. 42.
infero in: mortuum se in domum eius inlaturum; Milo 75.
invehor in: in totam .. M. Antonii domum sum semper invectus; Phil. XII, 17.
iudico de: pontifices de mea domo ... iudicasse; har. resp. 13.
maneo in: ſ. I. est; dom. 100.
pono in: in istius lenonis turpissimi domo ... Capitolii ornamenta ponentur? Verr. IV, 71. quem (Mercurium) Verres in domo et in ... palaestra posuit; ib. V, 185.
prodeo ex: una ex domo prodeunt; Flacc. 22.
profero ex: totum crimen profertur ex inimica ... domo; Cael. 55.
proficiscor ad: ſ. deversor in; Verr. I, 69.
progredior ex: ex hac .. domo progressa Ista mulier; Cael. 60.
quaero ex: *qui ... totam (dignitatem) ex domo quaesiuerit*; Scaur. 45.
refero de: potestisne referre de mea domo? har. resp. 11.
restituo in: dl penates ... in meam domum mecum eruut restituti; dom. 143.
retineo in: hostium duces privata in domo retinuisti? Verr. V, 76.
revoco in: omnibus comitiis ... unam in domum revocatis; Verr. II, 133.
sevoco in: quodcumque ‖ quidquid ‖ poterat ad se in privatam domum sevocabat; Quinct. 13.
statuo de: ut vos de mea domo statueretis; dom. 69.
sum in: ſ. I. est; Verr. IV, 46. — II, 1. obsideo; Piso 93.
tollo ex: ut simulacrum Cereris ... Hennа ex sna sede ac domo snstulerit; Verr. V, 187.
transfero in: ornamenta ... in meretriciam domum transtulit; Verr. IV, 123.
venio ex: ex domo ... praetoria manum fugitivorum ... venisse; Verr. IV, 94. — in: te ... venisse ... in M. Laecae domum; Catil. I, 8.
versor in: ſ. conloco in; Verr. IV, 83. — V, 3. in; Cael. 57.

III. **nach Adjectiv und Adverbien**: 1. contentus: domo sua regia [quae regis Hieronis fuit, qua praetores uti solent,] contentus non fuit; Verr. V, 80.
2. longe a: fuit proprium populi Romani longe a domo bellare; imp. Pomp. 32. si .. aut domi est aut non longe a domo; Phil. XII, 23.
prope a: tantum civium nnmernm tam prope ab domo ... detineri; Verr. II, 6.

IV. **nach Substantiven**: 1. celebratio: quae domus [quae] celebratio cotidiana! Sulla 78.
cupiditas: ſ. II, 1. possideo.
2. concursus, impetus ad: fit ad domum eius ... concursns atque impetus; Verr. V, 93.
consulta do: ullo ... de templo tot senatus exstare consulta quot de mea domo; quam senatus unam ... a pontificibus liberandam, ... a iudicibus muniendam putarit; har. resp. 16.
irruptio in: irruptionem armatorum in Trebonii domum; Phil. XI, 7.
sententia de: ſ. II, 1. libero; har. resp. 14.

V. **Umſtand**: 1. **Ablativ**: continere: domo principem vi et metu contincre; Fr. B. XV, 11, 8.
invitare: qui senatorem populi Romani tecto ac domo non invitet; Verr. IV, 25.
ornare: *qui ... ornasset dignitatem domo*; Scaur. 45.
tenere: qui cum ... domo se teneret; sen. 29. domo me tenui; dom. 6.
Ort: clamor .. fit tota domo; Verr. I, 67.

2. **adverbielle Formen**: a. domi: *a.* Verba: ut domi meae te adservarem; Catil. I, 19. — domi nostrae conditum; Verr. II, 5. domi conditus consulatus; Muren. 49. (Libertatem) domi

meae conlocasti; dom. 110. cui (aquilae) domi tuae sacrarium ... constitutum fuit; Catil. I, 24. (tabulas) non continui domi; Sulla 42. cum ... virum inclusum domi contineres; dom. 110. qui ... alios domi contineret; har. resp. 6. se domi continebat; Sest. 26. an se domi contineret? ib. 89. cum ... M. Bibulum ... inclusum domi contineres; Vatin. 22. — domi Caesaris percussor ... deprehensus dicebatur esse; Phil. II, 74. domi suae deversatum esse Antiochum; Verr. IV, 70. — quasi domi nummos haberet; Quinct. 18. servos ... cum haberet domi; Verr. I, 92. eam iste habere domi suae noluit; ib. IV, 7. Verresne habebit domi suae candelabrum Iovis; ib. 71. haec habeat domi; ib. 126. ceterae feminae ... habere domi fortuarum omnium socium ... possunt; Font. 47. quod habuit imaginem L. Saturnii domi suae; Rabir. 24. habere ... Panaetium domi; Muren. 66. (cum venenum) habuisse aiunt domi; Cael. 58. domi ... causam amoris habuisti; Phil. II, 78. — includit se domi; Verr. V, 92. ille inclusus domi tam diu fuit; Sest. 69. f. coutinere; dom. 110. Vatin. 22. — me domi mansisse; dom. 6. Caesar ... domi manet et manebit; Piso 61. Tuberoneum domi manere voluisse; Ligar. 21. — cum domi suae miserrimus in loculis ‖ miserrimis in locis ‖ ... tantum nummorum positum videret; Cluent. 70. quae (imago) domi posita; Rabir. 25. [domi meae] certi homines [ad eam rem positi]; Sest. 41. eius .. vitae a me insidias apud me domi positas esse; ib. est illud quidem exemplum tibi propositum domi; Muren. 66. — P. Africano domi suae quiescenti; Milo 16. — nullum signum domi reconditi; Verr. I, 51. ut domi prorsus nihil relinqueret; ib. 91. cum patrem domi reliquisses; ib. V, 109. quos ... domi suae reservavit; Verr. I, 12. quibus incolumibus .. domi diguitas ... retineretur; Sex. Rosc. 136. se ... praedonum duces ... domi suae ... retinere; Verr. I, 12. pecuniam domi retines; ib. III, 202. quod quisquam putaret se ... domi retinere posse; ib. IV, 42. bostem ... privatus iura moenia domi suae retinere poterit? ib. V, 76. virum ... domi vobis ... retinere ... maletis ‖ malitis ‖; Font. 43. — „cum sederem .. domi tristis“; Verr. IV, 32. si domi illius aliquoties fuisti; div. Caec. 58. cur ea (signa) ... tam diu domi fuerunt? Verr. I, 51. qui tuae domi semper fuisseut; ib. argenti ... domi quod fuerit; ib. II, 20. esse illa signa domi suae? ib. IV, 16. multi domi Cn. Calidii cum potestate ... fuerunt; ib. 44. domi esse apud sese archipiratas; ib. V, 73. domi tuae piratae ... fuerunt; ib. 76. bospes tuus, cuius tu domi fueras; ib. 108. ut (vectigal) .. domi sit; leg. agr. II, 81. fueriut incorruptae litterae domi; Flacc. 21. eum domi tuae fuisse; Vatin. 3. Qu. Marcium ... domi fuisse otiosum; Piso 54. quoniam id domi tuae est; Phil. II, 11. cuius domi quaestuosissima est ... chirographorum officina; ib. 35. hic cum essem in urbe ac domi; ib. XII, 22. si ... domi est; ib. 23. — β. Object. und Part.: vir ... cum foris clarus tum domi admirandus; Phil. II, 69. — clarus: f. nobilis; Verr. V, 110. 112. — homo domi suae cum primis loculpes atque honestus; Verr. II, 68. qui .. domi suae cum primis honestus existimatus est; Caecin. 10. — idem domi quam libidinosus, quam impurus, quam intemperans! seu. 14. homiuem .. domi nobilem; Verr. I, 45. homo in primis domi suae nobilis; ib. II, 35. homo ... domi nobilis; ib. 128. III, 80. 200. homo domi suae nobilissimus; ib. IV, 16. homo .. domi nobilis; ib. 38. hominem non solum domi, sed tota Sicilia in primis nobilem; ib. 51. hominem .. domi nobilem; ib. 86. homo domi suae clarus et nobilis; ib. V, 110. homo domi suae nobilissimo loco natus; ib. 111. homo ... non domi suae solum, post mortem tota Sicilia clarus et nobilis; ib. 112. vir ... domi nobilis; Cluent. 23. domi suae nobilissimus vir; Milo 16. — homo .. virtute et nobilitate domi suae ... princeps; Verr. III, 56. — γ. Subst.: quod .. permulta essent ornamenta ..., locus, auctoritas, domi splendor; Cluent. 154. — δ. zum Satze: qui istius domi erat eductus; Quinct. 21. quae domi gerenda sunt; Sex. Rosc. 149. iactatur domi suae vir primarius; Verr. I, 67. Uticae domi suae vivus exustus est; ib. 70. ut ... domi certet suis legibus; ib. II, 32. omuis honores domi suae facillime cum adeptus esset; ib. 112. quae domi didicit; ib. III, 157. quanti (frumentum) domi venidiisset; ib. 192. huius imperatoris ita erat severa domi disciplina; ib. V, 93. te ... nemo tuae domi convenire ... potuit; ib. 137. ut domi suae caput suum ... ferro defendere liceret; Tull. 50. quantas ille res domi militiae ... gesserit; imp. Pomp. 48. huius domi est mortuus; Cluent. 165. domi fortuna fecit; ib. 179. desinant insidiari domi suae consuli; Catil. I, 32. cum domus meae paene interfectus essem; ib. II, 12. cui (aquilae) ille etiam sacrarium [scelerum] domi suae fecerat; ib. 13. quorum ego ferrum ... compressi etiam domi meae saepe; Muren. 79. si nemini ... odio nec domi nec militiae fuit; ib. 87. qui domi stare nou poterant; Flacc. 14. plura ... quom tu ei domi ante praescripseris; ib. 23. damnatus turpissimis indiciis domi; ib. 34. sin istum ... domi protereudum ... putaverunt; ib. 53. domi eius pleraque conflata esse; Sulla 39. haec studia ... delectant domi; Arch. 16. sacrificium, quod alienae domi fieret; dom. 105 ut ... divisores omnium tribuum domi ipse suae ... mactarel; har. resp. 42. obsessus est ipse domi; ib. 49. id ... domi suae coeptum esse; Cael. 54. nullum ... factum aut militiae aut domi; Piso 1. pistor domi nullus; ib. 67. ut etiam summa res publica mihi domi fuerit gerenda; Planc. 66. incidebantur iam domi leges; Milo 87. quod nos [domi] petimus; Ligar. 13. cum hoc domi faceremus; ib. 14. quod nos domi petimus; ib. domi una eruditi, militiae contuberuales; ib. 21. urgultur domi te suae interficere voluisse; Deiot. 15. quas (deliberationes) habebat domi de re publica; Phil. I, 2. cum domi tuae turpissimo mercatu omnia essent venalia; ib. II, 6. te domi P. Lentuli esse educatum; ib. 18. cuius etiam domi iam tum quiddam molitus est; ib. 48. huius domi inter quasilla pendebatur aurum; ib. III, 10.

b. domum: α. Verba: domum se abdidit; Piso 93. quos domum suam ... abduxerat; Verr. V, 72. artifices domum abduci; ib. 73. tuam domum piratas abducere; ib. 136. servum ... abducere domum; Deiot. 30. eos ad me domum adduxit; Cluent. 49. averti pecuniam domum; Verr. II, 143. te non minus domum tuam avertisse; ib. III, 49. te hanc pecuniam domum tuam avertisse; ib. 164. multa palam domum suam auferebat; Sex. Rosc. 23. si domum abstulisset; Verr. II, 87. qui tameu sigua ... non ... domum ... auferebant; ib. IV, 6. — quo die me populus ... domum ... comitatum honestavit; dom. 76. quam facile ... Cn. Pompeium ... domum ... coëmpulerit ‖ conieceritǁ; dom. 67. Cn. Pompeium ferro domum compulit; bar. resp. 68. quod ... Cn. Pompeium domum suam compulistis; Piso 16. qui ... civem domum ... compuli; Milo 73. cur ... civitas ... domum tuam coucurrerit; Verr. I, 80. si urbis ornamenta domum suam non conulisset; ib. IV, 121. domum se contulit; Deiot. 13. cuiusdam homiuis nobilis ... domum Catiliuam et Antouium ... convenisse; Fr. B. VIII, 1. te ... pecuniam domum tuam convertisse; Verr. III, 76. — domum decedens; Planc. 33. te domum iam deducam tuam; Muren. 66. IIs sescenta quadraginta milia deferri ad se domum iussit; Cluent. 68. domum potius denuntio? Quinct. 54. domum denuntiare; ib. omnia signa ... domum suam deportavit; dom. 111. cum ... eius ipsius domum devertisti; Piso 83. „cum ... domum

regis ... devertisses;“ Deiot. 17. — domum ad istum in ius eductus est; Verr. III, 56. — sin aliquid domum tulerunt; Font. 3. — tu illius domum inire ... voluisti; Deiot. 8. infero: ſ. II, 3. eripio ex; dom. 104. si qui ... domum tuam te introire prohibuerit; Caecin. 89. domum tuam te introire putas? Phil. II, 68. eum .. inimicissimi Sthenii domum suam statim invitant; Verr. II, 89. te ... domum suam invitavit; ib. 110. — ut is domum quoque pueros mitteret; Verr. a. pr. 21. Veuerios domum Sthenii mittere; ib. II, 92. — nuntiat domum non filii, red T. Capitonis inimici; Ses. Rosc. 19. res ... isti domum nuntiatur; Verr. II, 48. — prospicio: vgl. II, 1. prospicio. — ea Sex. Roscium ... recepit domum; Sex. Rosc. 27. qui .. Panurgum ... domum recepit; Qu. Rosc. 31. noluit videri ... Rubrium iuvitus domum suam recepisse; Verr. I, 65. eum domum suam receperunt; Arch. 5. cum ... te domum receperi; Phil. I, 30. cum .. clam te domum recepisti; ib. II, 88. domum recipere legatum hostium; ib. VIII, 29. to .. domum tuam redeuntem; Caecin. 35. ille non potuit ... domum redire? Phil. VI, 8. ut domum reducatur; Quinct. 61. ut Hortensius ... domum reducebatur; Verr. a. pr. 18. cum ... me ... populus ... domum .. reduxerit; Phil. XIV, 12. spem falsam domum rettulerunt; Sex. Rosc. 110. spolia domum suam referre; Verr. I, 157. nihil incolume domum ... rettulisti; Piso 53. imperia tua domum ad senatum suum renuntiaverunt; Verr. III, 73. non ... pecuniam domum ... volt .. reportare; Verr. V, 128. si domum revenisset; Balb. 28. se ... couturbatum domum revertisse; Verr. IV, 32. Habuisti .. cum argento puro domum revertuntur; ib. 52. meam mentem .. domum saepe revocat .. uxor; Catil. IV, 3. mercatores provinciarum (uiciscar) revocando domum; Quir. 21. — Ligarius domum spectans; Ligar. 3. — venisti domum ultro Roscii; Qu. Rosc. 26. domum ad illum ut venirel; Verr. a. pr. 25. domum ad eum venit; ib. I, 86. talis vir quo Rore meretricis domum venisse arbitramini? ib. 137. se iam domum venisse; ib. V, 157. num furatum domum P. Fabii uoctu venerunt? Tull. 48. quam ob rem domum suam venissent; Catil. III, 11. Albinovanum ... domum tuam venisse; Vatin. 3. cur illi servi non ad Caelium domum veneriut; Cael. 61. Milo ... domum venit; Milo 28. non domum ... sed in Macedoniam ... venit; Ligar. 27. cum ... servus ad eum clam domum venisset; Deiot. 31. cum fabris se domum meam venturum esse; Phil. I, 12. domum veuit capite obvoluto; ib. 77. domum ad se venire iussit centuriones; ib. V, 22. Caelium ... ventitasse domum; Cael. 26. domum meam ventitas; Phil. II, 3. quo se mihi vertet? domumne? Muren. 88. „domum suam istum non fere quisquam vocabat;“ Sex. Rosc. 52. non vocare domum suam possunt; Muren. 71. — β. Subſt.: domum reditus erat eius modi, ut ..; Sest. 131. is meus domum fuit e foro reditus, ut ..; Piso 7. — γ. elipt.: qui tum inde reditus aut qualis? prius in ultimam Galliam ex Aegypto quam domum; Phil. II, 48.

c. domos: qui ... fortuuarum mearum reliquias suas domos comportari iuberent; dom. 113. cum ... omnes fere domos omnium concursent; Muren. 44.

d. domo: unam (epistulam attulerat) domo; Verr. II, 64. (diadema) attulcras domo; Phil. II, 85. domo eius omuia abstulit; Verr. II, 83. — hunc tu civem ... domo et patria ... cedere curasti; dom. 5. — si ... iudicia iam facta domo deferemus; Cluent. 6. verba domo patroni depromere; Verr. III, 155. — domo est egressus; Ligar. 4. hunc miserum ... uudun eicit domo; Sex. Rosc. 23. Sex. Roscium .. eiectum domo; ib. 27. Clodii .. cadaver eiecisti domo; Milo 33. quotiens te pater eius domo sua eiecit? Phil. II, 45. domo eius emigrat atque adeo exit; Verr. II, 89. si qui me exire domo mea coëgisset; Caecin. 34. qui domo exire nolebant; Flacc. 14. exiro domo mea; har. resp. 49. me domo mea per vim expulistis; Sex. Rosc. 32. quod me domo mea expulistis; Piso 16. ſ. II, 1. inccndo; Piso 52. extrahitur domo latitans Oppianicus; Cluent. 39. qui M. Bibulum domo ‖ domum, domu‖ vi extraheret; Vatin. 22. — cum ... mc ... populus Romauus in Capitotium domo tulerit; Phil. XIV, 12. domo fugientes; Verr. IV, 30. — cum ... homines .. certos domo misisset; Verr. II, 98. legatus .. domo missus; ib. IV, 17. sive (testimonium) missum domo est; Flacc. 38. — eumne .. Libertas domo sua debuit pellcre? dom. 111. haec me domo mea pellet? dom. 112. consilium peterent ... foris potius quam domo? Phil. II, 26. archipiratam domo producere ausus es; Verr. V, 136. argentum caelatum domo ... protulisse; Verr. IV, 52. haec uno, verum optimo auctore domo prolata; Phil. I, 24. hosce .. domo profugisse; Verr. IV, 30. si ... domo sua profugisset; ib. V, 77. domo profugere; Phil. VI, 11. C. Pisoni domo tectisque suis prohibito; Caecin. 36. — domo sibi quaerendum remedium existimavit; Cluent. 27.

3. **Präpoſitionen**: ante: ue in freto ante sua tecta et domos navigarent; Verr. V, 56.

ex: ex qua domo recitatur vobis ... auctoritas; Cael. 55.

in: quae vero convivia? bonesta, credo, in eius modi domo; Sex. Rosc. 134. lectum ... in eadem domo sibi ornari; Cluent. 14. ut uullum in privata domo furtum .. sit ... invcutum; Catil. III, 17. fit in ea domo, quae est in imperio; har. resp. 37. in M. Crassi castissima domo; Cael. 9. in eius modi domo, in qua mater familias meretricio more vivat, in qua uihil geratur quod foras proferendum sit, in qua lustra, libidines versentur; ib. 57. cum omuis impuritates impudica in domo cotidie suscipercs; Phil. II, 6. hac te in domo ... deversari; ib 68. una in domo omnes ... impcrium ... mundinabantur; ib. III, 10. ſ. II, 1. deligo. everto; dom. 102. — 3. dico de; har. resp. 31. vgl. II, 3. coacervo in.

VI. **Fälle**: NON MULTO POST IN DOMUM; Verr. I, 79.

donatio, Schenkung: I. satiat: quos non bonorum donatio ... satiavit; Phil. IV, 9.

versantur: ante oculos versantur ... donationes; Sex. Rosc. 24.

videtur: quae tua donatio ... incredibilis videbatur; Verr. III, 185.

II, 1. constituo: qua ex praeda ... haec abs te donatio constituta est? Verr. III, 186.

2. advoco ad: [ad eam donationem contio est advocata;] Verr. III, 187.

aestimo in: qui unquam tenuissime in donationem histrionum aestimavit; Verr. IV, 35.

III. genus: aliud quoddam genus donationis inducit; leg. agr. III, 10.

praefatio: quae .. tua praefatio donationis fuit? Verr. III, 187.

IV, 1. avertere: sestertium septiens miliens falsis .. donationibus .. avertit; Phil. V, 11.

2. post: post hanc civitatis donationem; Balb. 48.

donec, bis: donec ad reiciundos iudices venimus; Verr. I, 17. donec populus ... senatum clamore coëgit, ut ..; ib. IV, 87. donec vicinum eius modi nactus est; Tull. 14.

dono, ſchenken, verleihen, beſchenken: I. **abſolut**: 1. causa: contionem donandi causa advocare; Verr. III, 185.

2. alqs: eius unius (crimen est), qui donavit; Balb. 7.

II. **mit Object**: alqm: Siculos praetcrea potentissimos ... donasti; Verr. III, 186. Sulla cum Hispanos donaret; Arch. 25. T. Annius ... quasi

diviuo munere donatus rei publicae; har. resp. 6. donatum esse L. Cornelium; Balb. 19. cum iu contione donaret eos; Phil. XII, 19. — alq. re: quam ob causam a Chrysogono tantis praemiis donabantur? Sex. Rosc. 108. Q. Rubrium ... corona et phaleris et torque donasti; Verr. III, 185. „eum tu ob virtutem corona ante donaras"; ib. V, 110. me praeda donavit; Muren. 38. me inaurata statua donarant; Piso 25. f. **anulus,** I. est. II. detraho; Verr. III, 187. III. douare; Verr. III, 187 (B. I, S. 254, f.). **civitas,** V, 1. donare (21 St.) B. I, S. 541, a.

alqd: non pauca suis adiutoribus large effuseque donabat; Sex. Rosc. 23. multa aliis ... douata; Verr. IV, 36. QUAE .. DONATA; leg. agr. III, 11. haec a virtute douata ... esse; Marcell. 19.

aedis: cui meas aedis ... donaret; dom. 107.

acrarium: consulibus aerarium, provinciae, legiones, imperia douabantur; sen. 18.

aeternitatem: mihi populus ... non unius dici gratulationem, sed aeternitatem immortalitatemque donavit; Piso 7.

agros: urbes pacatae, agri sociorum, regum status xviris donabantur; leg. agr. I, 2.

amicos: eos (amicos) in contione anulis aureis donabas; Verr. II, 29.

anulum: anulum ... abs te donatum; Verr. III, 187.

bona: mea bona donare se; Phil. XII, 19.

candelabrum: id (candelabrum) sibi ut donaret; Verr. IV, 66. id ... se ... donare ... Iovi; ib. 67.

cibaria: civitas ... meustrua cibaria ... donare Aprouio cogitur; Verr. III, 72.

civitatem: quae (lex) definite potestatem Pompeio civitatem douandi dederat; Balb. 32.

cohortis: *cohortis duas ... civitate donavit;* Balb. 46.

cybaeam: praetori douata cybaea; Verr. V, 59. f. navem.

dentis: praefectum regium dentis eburneos ... Masinissae .. donasse; Verr. IV, 103.

gratulationem: f. aeternitatem.

hereditatem: „donavit populo Syracusano illam hereditatem;" Verr. II, 45.

immortalitatem: f. aeternitatem.

imperia, legiones, provincias: f. aerarium.

navem: navem .. cybaeam ... tibi .. donatam .. esse; Verr. V, 44.

regna: cui regna omnia ... donaras; dom. 124.

scribam: scribas suos anulis aureis ... donarunt; Verr. III, 185. scribam tuum anulo ... donasti; ib. [anulo aureo scribe donatus;] ib. 187.

status, urbes: f. agros.

vitam: ut vita ... patriae potius donata ... videretur; Sest. 47.

donum, Geſchenk, Weihgeſchenk: I. comparent: dona comparere omnia; Verr. I, 132.

sunt: grata fore vobis ... sua ... dona; Verr. IV, 68. uon putat tua dona esse tanti; Cael. 36.

volunt: quid haec sibi horum ‖trium‖ civium Romanorum douа voluerunt? Verr. III, 186.

II, 1. adfero: qui ... pulcherrimum donum in Capitolium adferrent; Verr. IV, 64. donum aliquod cotidie adferre rei publicae; Phil. I, 32.

dico, s. I.: cuius iste douum regale, ... tibi factum ab regibus, tibi dicatum atque promissum, ... extorsit; Verr. V, 184.

do: si hoc donum Veueri non de Sthenii bonis dedisses; Verr. II, 116.

interverto: interverso hoc regali dono; Verr. IV, 69.

mitto: cui magnificentissima dona ... misit; Deiot. 19.

2. nudo: cuius duo fana ... iste omnibus donis .. nudavit; Verr. V, 184.

III. commendari: quod (poëtae) quasi deorum aliquo dono ... commendati nobis esse videantur; Arch. 18.

decorare: donis militaribus patris triumphum decorare; Muren. 11.

delinire: se non nuptialibus donis ... esse delinitam; Cluent. 28.

deviciri: douis .. multis devinciebatur; Verr. V, 82.

exornari: omnis .. Italiae partis illorum donis ... exornatas videmus; Verr. I, 55.

obstringere: Oppianicum ... donis ... obstrinxit; Cluent. 190.

ornari: huius amplissimis domis ornati aditus Iovis; Scaur. 47.

dormio, ſchlafen: alqs: dormientis eos repertos esse; Sex. Rosc. 65. qui auderet .. dormientem excitare; Verr. V, 93. quibus ... beneficia dormientibus deferuntur; ib. 180. dormientis vigilantibus insidiari; Catil. II, 10. a quo numquam ... dormientes opprimemini; Muren. 78.

conservi: duos conservos dormientis occidit; Cluent. 179.

consul: dormienti in maximo rei publicae motu consuli; Piso 10.

dos, Mitgift, Heirathsgut: I. est: f. II, 1. dico. II, 1. accipio: praeter dotem, quam a civilibus malis acceperant; Phil. XI, 12.

conficio: cum ... filiae nubili dotem conficere non posset; Quinct. 98.

conloco: ut in eo fundo [dos] conlocaretur; Caecin. 11.

debeo: deberi viro dotem; Caecin. 73.

dico: quaecumque sine hoc auctore est dicta dos, nulla est; Flacc. 86.

numero: cum uteretur uxoris dote numerata; Caecin. 11.

2. dico: „doti .. Valeria pecuniam omnem suam dixerat;" Flacc. 86.

3. utor: f. 1. numero.

III. praeter: f. II, 1. accipio.

propter: neque eam ... dimittere propter dotem volebat; Scaur. 8.

drachma, Drachme: f. **do,** III. drachmas (3 St.) S. 142, b.

draco, Drache: domini patrimonium circumplexus, quasi [thesaurum] draco; Phil. XIII, 12.

dubitatio, Zweifel, Bedenken: I. est: causam, in qua ne tenuissima quidem dubitatio posset esse; Verr. II, 20. dubitatio damnationis ... quae poterat esse? ib. III, 70. ut ... nulla dubitatio sit; Caecin. 90. cum ... neque in causa nilla dubitatio posset esse; Cluent. 20. hanc .. dubitationem, quamquam nulla erat, tamen ne qua posset esse, senatus ... sustulit; Phil. IV, 2.

facit: sive iuris dubitatio (vos) tardiores fecit adhuc ad iudicandum; Caecin. 9.

potest: f. est.

II, 1. adfero: ut (nomen civitatis) dubitationem ‖dilationem‖ aliquam crucis ... posset adferre; Verr. V, 165. quorum exspectatio dubitationem belli adfert; Phil. V, 31.

considero: cum .. vestram in iudicando dubitationem (considero); Caecin. 4.

habeo: sin .. foedus illud habet aliquam dubitationem; leg. agr. I, 11.

inicio: iniectus est hominibus scrupulus et quaedam dubitatio quidnam esset actum; Cluent. 76.

relinquo: nulla dubitatio relinquetur quin honore ‖honorem‖ mortui ... (iniuriam) sarciamus; Phil. IX, 8.

tollo: quae (res) tollat omnem dubitationem ... criminis; Verr. III, 178. f. 1. est; Phil. IV, 2.

2. do: cuius ... virtus dubitationi locum non daret; Balb. 16.

III, 1. aestuare: aestuabat dubitatione; Verr. II, 74.

2. in: in ea obscuritate ac dubitatione omnium; Cluent. 73. in nostris dubitationibus; har. resp. 12. sine: sine dubitatione; leg. agr. II, 23. sine ulla dubitatione; Verr. III, 80. 60. IV, 39. Font. 21. Cluent. 75. Catil. IV, 5. har. resp. 56. Balb. 31. Piso 6. 50. Phil. XIV, 1. 10. sine cuiusquam dubitatione; har. resp. 11. sine cuiusquam aut magistratus aut iudicis aut periti hominis [aut imperiti] dubitatione; Caecin. 97.

dubito, zweifeln, ſchwanken, unentſchloſſen ſein, Bedenken tragen, zögern: I. **absolut:** numquam dubitavit; Verr. IV, 57. eo minus dubitaretis; Caecin. 46. qui si dubitabunt; imp. Pomp. 58. non dubitanti fidele consilium ... ostenditur; leg. agr. II, 5. ipse ... dubitans, timens; dom. 140. timentem multumque dubitantem confirmasti; Piso 83. ille haud dubitaus ccssisset patria; Milo 68. ut vos ... dubitare vos negatis; Phil. IV, 8. vgl. II, 2. Planc. 18. Phil. XIII, 22.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** is possitne de istius improbitate dubitare? Verr. III, 143. ſ. **de,** I. dubito (15 St.) S. 6, a.

2. **quin:** dubitare quisquam potcst quin honcstius sit ..? div. Caec. 65. non dubito quin ... tibi scelerum veniat in mcntem; Verr. I, 47. potestis dubitare quin istum fortuna non ... eripere voluerit? ib. 71. non dubito quin offensionem ... effugere non possim; ib. 103. uou dubito quin, ut mihi ... res haec acerba videtur ..., sic uni cuique vestrum; ib. 112. non dubitabat quin ... commovere .. posset; ib. 126. nemo dubitat quin multo malus sit ..; ib. 147. neme dubitabat quin ... voluntatem spectaret eius; ib. II, 33. haec nemo dubitabat quin ... comportari nec esse esset; ib. 46. non dubitabat Minucius ... quin iste ... quaesiturus non esset; ib. 72. dubitate etiam, si potestis, quin eum ... delegerit: ib. 109. quisquam dubitabit quin tu istam ... invidiam ... susceperis? ib. 137. quemquam ... putas dubitaturum quin is pecuniam ... dederit? ib. 153. nemo in Sicilia dubitat quin eo sit occisus; ib. III, 63. non dubitabat quin is ... praesto csset futurus; ib. dubitaturum quemquam existimas quin ... haec tibi omnis pecunia quacsita sit? ib. 91. nam quis poterit ... dubitare quin ... quaestus fecerit? ib. 111. non possum dubitare quin is ... statua ...; ib. 144. non dubito quin vobis satis fecerim; ib. quis dubitet quin servorum animos ... oppresserit? ib. V, 14. cum dubitaret nemo quin abs te pecunia liberatus esset; ib. 78. quiu ita sit non dubitabitis; Tull. 26. dubitabitis etiam diutius, iudices, quin illud ... verissimum sit? Font. 17. an vero dubitatis, iudices, quin insitas inmicitias ... habeant? ib. 33. quasi vero ... quisquam fuerit qui dubitaret quin emeretur Caesenniae; Caecin. 16. dubitare vos non debuisse quin Caecinae facta vis esset; ib. 46. et quisquam dubitabit quin huic ... bellum transmittendum sit? imp. Pomp. 42. dubitatis .. quin hoc tantum boni ... in rem publicam ... conferatur? ib. 49. nolite dubitare quin huic uni credatis omnia; ib. 68. neminem dubitare existimo quin illa damnatio ambitus nulla ex parte cum causa Cluentii ... coniuncta esse possit; Cluent. 98. neque enim dubito quin tales viri ... declinarint; ib. 106. non enim debeo dubitare .. quin ... absolvatis; ib. 158. non dubitabitis ‖dubitatis‖ quin idcirco hanc ... non vendiderint ei; leg. agr. I, 4. et vos [non] dubitatis quin vectigalia vestra vendatis? ib. II, 69. qui potest dubitari quin ... multo plus adferat dignitatis? Muren. 22. quin contra legem sit, dubitare nemo potest; ib. 67. dubitabitis, iudices, quin ... civem vindicetis? Flacc. 40. quem ... non dubitasse quin innocentem P. Sullam defenderet; Sulla 4. nec ... dubitavi quin me secum ipsa (res publica) reduceret; Quir. 14. an ego ... dubitarem quin is me ... reduceret? ib. 15. non quo dubitaret quin ab isto nihil legibus ... esset actum; dom. 69. non dubito quin ea tela ... hebetiora esse vidcantur; har. resp. 2. non dubito quin sit misercimus; ib. 5. dubitatis quin ei vis esset adlata? Sest. 62. non dubito quin ... status huic ... statueretur; ib. 64. nec dubitet quin tanti facinoris reus arguatur; Cael. 1. non dubito quin sint pergraves; ib. 63. dubitandum fuit quin ... iudicia imperatorum valerent? Balb. 54. non dubito quin illum ... revocare possis; Piso 61. dubitabat nemo quin violati hospites ... efficerent vastitatem; ib. 85. non enim dubito quin ... non existimes ..; Piso 94. num dubitas igitur quin omnes ... te aedilem fecerint? equidem non dubito; Planc. 18. dubitatis igitur, iudices, quin vos ... delegerit? dubitatis quin eas tribus ... iudicarit officiis ab hoc observatas? ib. 39. non dubito quin omnis ad te conversura fuerit multitudo; ib. 50. „dubitatis ‖dubitabitis‖ .. quin coitio facta sit?“ ib. 53. non enim dubito quin probaturus sim vobis defensionem; Milo 11. non dubitaturum fortem virum quiu ... cederet; ib. 63. ut dubitare debeat nemo quin multos ... excitaret; Marcell. 17. non dubito quin admiratus sis; Ligar. 17. non dubito quin hanc salutem anteponas illi victoriae; ib. 28. an potest quisquam dubitare quiu ... in eadem sententia fuerit futurus ‖fut. fuer., al.‖; ib. 34. non dubito quin tuis litteris ... se magis etiam crcxerit; Dejot. 38. nec vero dubito quin ... reditus eius ... gratus fuerit ... futurus; Phil. IX, 1. quis dubitat quin ei vitam abstulerit ipsa legatio? ib. 5. quod si quis dubitare adhuc potuit quin nulla societas ... possit esse, desinet profecto dubitare his cognitis litteris; ib. XIII, 22. dubitabimus A. Hirtium aut C. Pansam ... quin ad Antonium transeant? ib. 46.

3. **indirecte Frage:** dubitate ctiam nunc, iudices, ... a quo sit Sex. Roscius occisus; Sex. Rosc. 78. poteritisne dubitare, iudices, quis indicarit? ib. 107. an vero dubitamus quo ore iste ceteros homines ... solitus sit appellare? Verr. I, 127. dubitamus quid iste ... molitus sit? ib. 154. quis dubitare posset ... qualis iste ... futurus esset; ib. II, 18. quis posset dubitare, quidnam esset futurum? ib. 70. ne quis forte dubitet cuius modi hoc totum sit negotium; ib. 108. dubitabitis etiam cui Ista tanta praeda quaesita sit? ib. III, 111. non dubito quo animo ... esse debeas; ib. IV, 70. de eo dubito nunc quo modo .. loquar; Caecin. 25. et quisquam dubitabit quid virtute perfecturus sit? imp. Pomp. 45. dubitatis quo animo ... fuerit futurus? seu. 9. dubitabimus quos ille fremitus nuntiet Indos esse pollutos? har. resp. 23. quid (vos) iudicare oporteat dubitandum putatis? Sest. 81. dubito quem patrem potissimum sumam; Cael. 37. non dubitabit quid sequire me conveniat; prov. cons. 1. ne ... dubitasse quisquam, verumne an falsum esset, videretur; Balb. 11. nos ... qualis fuerit Cn. Pompeius dubitabimus? ib. 12. vos potestis dubitare quid fecerit? Milo 44. qui dubitet quae Caesaris de bello voluntas fuerit; Marcell. 15. multi dubitabant quid optimum esset; ib. 30. quamquam quid facturi fueritis ‖non‖ dubitem; Ligar. 24. de quo non dubito quid existimes; ib. 32. num igitur, utrum horum sit, dubitare possumus? Phil. IV, 8. dubitate quid agatis; ib. V, 6. dubitandum (est), uter miserior sit? ib. XI, 9. ſ. **am,** I, 11, 2, c, *a*. dubito (5 St.) B. I, S. 226, a.

4. **Infinitiv:** abire: dubitas ... abire? Catil. I, 20.

adducere: dubitabit, credo, gentis barbaras secum adducere; Phil. V, 5.

adferre: eisue rebus manus adferre non dubitasti? Verr. IV, 101.

adquirere: f. detrahere.

agere: ecquando dubitaris contra eas leges cum plebe agere et concilium convocare? Vatin. 18.

anteferre: quis dubitet ... imperatores nostros anteferre? Balb. 45.

appellare: eos hostis appellare dubitamus? Phil. XIV, 10. Caesarem ... dubitemne appellare imperatorem? ib. 25. quisquam dubitabit appellare Caesarem imperatorem? ib. 28.

aperire: cnm ille non dubitarit aperiro quid cogitaret; Milo 44.

auferre: quod iste ... monumenta ... non dubitarit auferre; Verr. I, 11. supellectilem omnem auferre non dubitasti; ib. IV, 37. quod ... signum ... non dubitavit auferre; ib. 88. quod iste ... non dubitasset auferre; ib. 119. bullas aureas omnis ex eis valvis ... non dubitavit auferre; ib. 124.

contiteri: quod non dubitavit id ... confiteri; Caecin. 2. qui do meo facto non dubiem ... confiteri; Ligar. 8. hanc (legem) dubitatis dubitabit contra auspicia latam confiteri? Phil. V, 8.

coniungere: nnmquam dubitastis meam salutem cum communi salute coniungere; sen. 4.

consecrare: non dubitavit Martis manubias Musis consecraro; Arch. 27.

convocare: f. agere.

defendere: nolite dubitare ... libertatem ... defendere; leg. agr. II, 16.

detrahere: dubites de possessione detrahere, adquirere ad fidem? Catil. II, 18.

devorare: devorare omnem pecuniam publicam non dubitavit; Verr. III, 177.

dicere: ut dicere in contione non dubitaret ..; Verr. III, 81. unmquam dubitavit sententiam ... diguam dicere; sen. 8. cnm quidem non dubitaret ... dicere; Planc. 69.

esse: ego ... dubitarem .. meliore condicione esse? dom. 64.

evertere: evertere statuam non dubitaverunt; Verr. II, 160.

expromere: ut numquam dubitaret ... ea (supplicia) in civis Romanos expromere; Verr. V, 139.

exstruere: „non dubitavit exstruere aedificium in alieno"; Milo 74.

facere: num dubitas id ... facere? Catil. I, 13.

fateri: dubitaret id fateri? Milo 81.

incumbere: num dubitandum vobis sit omni studio ad id bellum incumberè; imp. Pomp. 19.

inferre: dubitaret, credo, ... bellum inferre nobis; Phil. V, 37.

ingredi: hic ego dubitem in eam disputationem ingredi? Fr. C. 27.

iubere: isto non dubitat iubere nomen deferri; Verr. IV, 40.

iurare: id iurare in litem non dubitet; Qu. Rosc. 4.

iuvare: quis me ... recipere ... et iuvare dubitavit? dom. 85.

liberare: quis dubitaret suffragio suo se metu ... liberare? Milo 84.

lndere: qui non dubitaret vel in foro alea ludere; Phil. II, 56.

mandare: homo mitissimus ... non dubitat P. Lentulum ... vinculis .. mandare; Catil. IV, 10.

occidere: hunc iuiuria ... non dubitavit occidere? Milo 41.

offerre: „re dubia hau ||haut|| dubitarit vitam offerre"; Sest. 120.

ostendere: dubitabitis ... exteris nationibns ... ostendere ..? Font. 35.

parere: qui .. parere vestris decretis non dubitet; Catil. IV, 24.

poscere: qui ... poscere pecuniam non dubitarit; Verr. I, 127.

proficisci: quid dubitaret proficisci eo; Catil. II, 13.

proscribere: „non dubitavi ... bona proscribere"; Quinct. 56.

quaerere: noli .. dubitare ... laudem quam sacpissime quaerere; Ligar. 37.

recipere: ceterae civitates omnes non dubitarent nostros homines recipere; Balb. 29. f. iuvare.

reddere: non est viri ... dubitare eum spiritum ... patriae reddere; Phil. X, 20.

redire: cum ipsi ... in gratiam non dubitarint redire; prov. cons. 47.

reprehendere: non dubitabo ... eius consilium reprehendere; Ligar. 23.

sequi: dubitabitis exemplum indicum illorum sequi? Verr. II, 109.

statuere: vos id statuere ... dubitabitis? Verr. II, 109.

tollere: non dubitavit illud insigne penatium ... tollere; Verr. IV, 48. caput illud pulcherrimum ... num dubitasti tollere? ib. 128.

vindicare: hic vos dubitatis, iudices, tantam istius audaciam ... vindicare? Verr. II, 109.

vitare: dubitas ... eorum aspectum ... vitare? Catil. I, 17.

5. **mit doppelter Ergänzung:** de accessione dubito an Apronio ipsi data sit ...; de tritici quidem numero tanto quis potest dubitare quin ad istum ... pervenerit? Verr. III, 76.

III. **mit Object:** alqd: si quod illorum forte dubitabitur; Sex. Rosc. 118. quod dubitandum videretur; Verr. II, 69. quod ..., tametsi dubitari non potest, tamen, ue si dubitetur quidem, quaeri oporteat; ib. V, 11. an vero vos id ... dubitabitis? Font. 23. quam idem in Clodio non dubitandum! Milo 43. id vero ... etiam dubitandum ... est? ib. 53.

rem: ut res minime dubitanda in contentione ponatur; Cael. 55.

IV. **mit Object und Ergänzung:** 1. de: f. **de,** I. dubito; Verr. I, 59. Font. 23. imp. Pomp. 69. Arch. 10. prov. cons. 3. Phil. IV, 10 (S. 6, a).

2. **quin:** an hoc dubitabit quisquam omnium quin is venalem ... iuris dictionem habuerit ...? et quin is ab Siculis ... pecunias ceperit? Verr. II, 119. illud quis est qui dubitet, quin ... suscipienda accusatio fuerit? Cluent. 48.

3. **indir. Frage:** ut hoc dubitemus, uter potius Sex. Roscium occideriti; Sex. Rosc. 88. dubitari boc potest .., utri oppugnasse videantur? Tull. 55.

4. **Infinitiv:** illud quis est qui dubitare debeat, contra damuatum ... pro incolumi ... dicere? Cluent. 10.

dubius, zweifelhaft, unsicher, unentschieden, bedenklich: A. **bei Substantiven und Sätzen:** de: nt de istius facto dubium esse nemini possit; Verr. IV, 91.

quin: num ergo dubium est quiu ei obtulerint hanc praedam? Sex. Rosc. 107. quasi vero dubium sit quin tota lex ... sociorum causa constituta sit; div. Caec. 17. neque enim erat cuiquam dubium quin illa dixisset; ib. 56. dubium nemini est quin ... pecuniae positae sint in eorum potestate ..., quin nemo vestrum possit aedis suas ... obtinere; Verr. II, 30. non .. esse dubium quin eum ... condemnari necesse esset; ib. 143. num cui dubium esse poterit quin ... statuat eripere certe non licere? ib. 145. dubiumne est quin ista omnis improbatio cogendae pecuniae causa nata sit? ib. III, 172. nemini video dubium esse .. quin apertissime ... spoliarit; ib. V, 1. nnmquid dubium poterit esse quin ... plus Mamertinis cybaea (opitulata sit)? ib. 50. nnnc cuiqnam credo esse dubium qnin tn id commissurus non fneris; ib. 78. ut non dubium sit quin maior adhibita vis ei sit; Caecin. 42. neque enim dubium est quin ... familiam intellegamus quae constet ex servis pluribus, quin .unns homo familia non sit; ib. 55. dubium est quin ... heres [eodem iure] posscderit? ib. 94. nemini dubium est quin ea re ... plurimum possit; imp. Pomp. 43. potest esse dubium quin illa damnatio ... maxime nostram causam ... con-

firmet? Cluent. 102. cui ‖ quod, al. ‖ denique erat dubium quin ille sanguis ... defensores esset habituros? Sest. 43. num est igitur dubium ex eis rebus ... quin ego ... rei publicae (prospexerim)? prov. cons. 24. sibi non fuisse dubium quin nullo foedere ... impediretur; Balb. 47. nec fuisse dubium quin ... armis superior posset esse; Planc. 89. quod erat nemini dubium quiu is iu regnum restitueretur; Rab. Post. 4.

inbirecte Frage: dubiumne est ad quem maleficium pertineat? Sex. Rosc. 152. si esset dubium petissent necne; div. Caec. 15. nobis fuit dubium quid ageremus; Verr. IV, 138. cui potest esse dubium quam ob rem ... consuetudinem ... immutaris; ib. V, 61. an ... dubium vobis fuit inesse vis aliqua videretur necne? Caeciu. 31. non dubium est utrum iudices ... vituperandi sint; ib. 69. cum esset non dubium quid iudicari necesse esset; Cluent. 63. quod iudicium ... futurum sit nemiui dubium esse debet; Sest. 113.

alqd: quasi dubium sit aliquid; Verr. V, 139. quae dubia sunt; leg. agr. III, 13. quod est dubium; Muren. 68. quod nemini dubium potest esse; ib. — quin: an hoc dubium est quin neque verborum tanta copia sit ...; Caecin. 51. — iubit. Frage: nisi forte id etiam dubium est quo modo iste praetor factus sit; Verr. I, 100. iam hoc nemini dubium est ..., quid ... indicarit; Catil. IV, 10.

elliptisch: quid ego commemorem? dubium esse nemini ... *scio;* Caecin. 97. tabulas in Laelii potestate fuisse? nam dubium est? Flacc. 83.

animus: quae (res) cuiusquam animum ... dubium facere possit; imp. Pomp. 27.

bellum: bello .. dubio; Phil. V, 31.

casus: „respicite dubios ... casus"; Cluent. 58.

causa: in causa aperta miuimeque dubia; Balb. 56. causa tum dubia; Ligar. 19.

fortuna: coniunctio secundae dubiaeque fortunae; Verr. I, 38.

opinio: opinione dubia; Verr. II, 105. in opinione dubia; dom. 11.

ratio: propter iuris obscuram dubiamque rationem; Caecin. 6.

res: quasi res dubia aut obscura sit; div. Caec. 14. res ut nemini dubia esse posset; Verr. V, 158. cum habeam rem non dubiam; Cluent. 64. rem minime dubiam ... iudicaverunt; Flacc. 48. non quo dubia res esset; har. resp. 12. ne plura de re minime loquar dubia; ib. 20. „re dubia"; Sest. 120. nimium multa de re minime dubia loquor; Cael. 15.

significationes: non dubiis deorum .. significationibus; Catil. II, 29.

spes: spe non dubia; Rab. Post. 21.

tempora: dubiis formidolosisque temporibus; Verr. V, 1. ad dubia rei publicae tempora reservandus; ib. 4. (reservandum) Fout. 42.

B. **allein:** l. revoco in: fortunae ... omnium in dubium incertumque revocabuntur; Caecin. 76.

venio in: non ... quo mihi veniat in dubium tua fides; Quinct. 5. res in dubium venire non potest; ib. 67. ut de civitate in dubium veniret; Caecin. 18.

voco in: nec beneficium tuum in dubium vocari; Deiot. 39.

II. sine: sine dnbio; Verr. I, 6, 122. II, 180. Catil. II, 1. har. resp. 54. Balb. 55.

ducenti, zweihundert: I. **allein:** bestiarii: unus leo, ducenti bestiarii; Sest. 135.

consulta: ducentis .. senati consultis; har. resp. 8.

finitores: finitores ‖ianitores‖ ... ducentos in annos singulos stipatores corporis constituit; leg. agr. II, 32.

iugera: IUGERA cc; leg. agr. II, 67.

talenta: cum cc talenta tibi ... dedissent; Piso 86.

II. **mit andern Zahlen:** si potest Dionysia HS CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ merere; Qu. Rosc. 23. ACCEPI .. DUCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS; Verr. I, 36. HS ducenta triginta duo milia; ib. 100. transiguut HS ducentis milibus; ib. 140. si eundem populum HS cc milia poposcit; ib. II, 143. cum decumae venissent ... med. VIIICC; ib. III, 100. decumae ... veniruut ... tritici modium cc et XVI milibus; ib. 110. quid, si ostendo ... lucri fieri tritici modium c? quid, si cc ... milia? ib. 111. deductis tritici modium CCXVI; ib. 116. CCXVI ... decumas vendidisti; ib. 117. CCL aratores habuit; ib. 120. te decumas vendidisse ... tritici mod. CCXVI milibus; ib. 148. quae tu facile posses vendere HS cc milibus; ib. IV, 28. datum drachmarum CCVI; Flacc. 34. se privatim drachmarum CCVI milia dedisse; ib. ut ab urbe abesset milia passuum ducenta; Sest. 29. dum ne propius urbem Romam cc milia admoveret; Phil. VI, 5. se ... cc milibus circumscriptum esse; ih. nec propius urbem milia passuum cc admoverit; ib. VII, 26.

ducentie(n)s, zweihundertmal (zwei Millionen): testis nou inventur in ducenties ‖ducentis‖ et tricies sesterlio; Font. 4. amplius sesterium ducentiens acceptum hereditatibus rettuli; Phil. II, 40.

duco, ziehen, hinschleppen, abziehen, führen, leiten, bestimmen, verleiten, heimführen, abführen, meinen, halten, rechnen, schätzen: I. **absolut:** se ducturos et dicendo et excusando facile ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31. SI PETIT, DUCAS; ib. II, 31.

II. **mit Ergänzung:** 1. **nomin. c. infin.:** id apud iudicem grave et sanctum esse ducetur? Qu. Rosc. 6.

2. **accus. c. infin.:** tenuissimum quemque liberum esse numquam duxerit; Verr. I, 123. nihil ... religiosi duxit esse; ib. IV, 72. numquam te ... sub legum ... potestatem casurum esse duxisti? ib. V, 144. qui ... fructum ... tribuendum esse duxerunt; imp. Pomp. 2. si vectigalia nervos esse rei publicae semper duximus; ib. 17. scelus maiore odio dignum esse ducetis; Cluent. 12. libertos amittere iucundum esse duxit; ib. 28. quem omni supplicio dignum esse ducebant; ib. 29. numquam sibi ... ignominiam impedimento esse oportere duxerunt; ib. 121. quaerendum esse duxerunt; ib. 126. fructum ... duco esse permagnum; leg. agr. II, 5. omnia potius perpetienda esse duco; ib. 6. iustam nihi causam necessitudinis esse duci; Rabir. 1. quam (viam) ... lubricam esse ducebat; Flacc. 105. neque ... mihi locum in hac urbe esse duxi; Quir. 14. mobilia baec esse duxi; dom. 146. quod ... conlegae sibi timendum esse duxerint; Vatin. 17. quem (sensum) ... communem semper vobis mecum esse duxistis; prov. cons. 2. cum eis ... bellandum esse duxit; ib. 32. qui nihil sibi ... pati turpe esse duxit; Piso 11. neque ... se illi rem publicam delere posse duxerunt; ib. 16. cedendum esse duxit; ib. 20. illam calamitatem esse non duco; ib. 32. quod principum munus esse ducebat resistere; Milo 22. qui nullam vim esse ducit numenve divinum; ib. 83. nec fas esse ducebam versari me ..; Marcell. 2. officio ... satis factum esse duxit; Deiot. 13. tuum .. hostem esse duxit suum; ib. 14. id ... perfugium esse ducebas; Phil. II, 50.

III. **mit einfachem Object:** alqm: quo me non cupiditas ducit, sed fides; Sex. Rosc. 83. litteris eorum ... Chrysogonus ducitur, ut ... velit ..; ib. 120. C. Fuficium duci iussit petitorem; Verr. II, 31. si quis earum (statuarum) bonore .. ducitur; ib. 143. cum ipse secum sui similis duxisset non parum multos; ib. III, 22. non .. duco in hac ratione eos; ib. 116. eos in Siciliam duxit; ib. IV, 81. se non solum artificio ... duci; ib. 124. qua ducebantur; ib. V, 66. eos ... ad supplicium duci; ib. si tu ... ad supplicium ducerere; ib. 166. an vos in errorem ducere velit; Font. 2. si ad

rem iudicandam verbo ducimur; Caeciu. 55. verba nos eo ducunt; ib. 89. Sassiam in matrimonium ducere, Habiti matrem, ... coucupivit; Clnent.. 26. nisi forte ineptis fabulis ducimur, ut existimemus ..; ib. 171. si qui vestrum spe ducitur se posse ..; leg. agr. I, 27. me mihi in carcere habitandum sit, si tribunus plebis duci iusserit; ib. II, 101. quin spe postcritatis ... ducatur; Rabir. 29. ad mortem te .. duci ... oportebat; Catil. I, 2. hunc in viucula duci; ib. 27. si ... ludis .. oblectamur et ducimur; Muren. 39. non re ductus es, sed opinione; ib. 62. quem iudicatum hic duxit Hermippus; Flacc. 45. optimus quisque maxime gloria ducitur; Arch. 26. ad quem metum si deorum monitis non ducremur; har. resp. 54. qui rumore et ... favore populi tenetur et ducitur; Sest. 115. levitate me ductum; ib. 119. si qui voluptatibus ducuntur; ib. 138. qui imaginibus, qui uominibus vestris ducuntur; Planc. 18. ductum esse ab eo in provinciam aliquem; ib. 30. an te illa argumenta duxerunt? ib. 53. si te omen nominis vestri forte duxit; Scaur. 30. spe commodorum ... ducuntur; ib. 36. huc te e balneo ... ducere volebat; Deiot. 17. „in baluenm te ducere coeperunt"; ib. 21. f. duces; prov. cons. 18. greges; Milo 55.

aliqd: quae ex ipsa re causaque ducuntur; Clucut. 139.

auimam: ut ducere auimam do caelo non queant; Sex. Rosc. 72.

archipiratam: quem (archipiratam) ante currum tuum duceres; Verr. V, 67.

causam: unde haec omnis causa ducitur; imp. Pomp. 4.

civis: qui (cives) maxime gloria ac laude ducuntur; Fout. 35. quo errore ductos vidi cgomet non nullos imperitos homiues, nostros civis; Balb. 30.

commendationem: qui ... commendationem .. incuutis aetatis ab impictate ... duxerit; Deiot. 2.

coniuratos: cum ... per forum ... et coniurati et ecrum iudicem in aedem Concordiae ducerentur; Catil. III, 21.

consulem: cum eum tu consulem in vincula duceres; Vatin. 21. per quem (poutem) cousul ... non in carcerem, sed ad supplicium ... duceretur; ib.

disputationem: quae (disputatio) ducatur ex natura hominum; Fr. C. 27.

ducs: his (ducibus) per triumphum ductis ..., illos duci in carcerem iubent; Verr. V, 77. quo duces essent hostium Scipione triumphante ducti, eodem ipsum duci, qui triumphasset? prov. cons. 18.

equitatum: equitatus, qui in Syriam ducebatur bipertito .. eum quaestorem, a quo ducebatur, reliquit; Phil. X, 13.

exercitum: L. Catilinam ducere exercitum hostium; Catil. II, 15. duxit exercitum; Muren. 20. exercitus duxit; ib. 89. si te senatus ... exercitum ducere coëgisset; Piso 57. qui contra se consulem exercitum duceret; Phil. III, 21. in Galliam mutilatum ducit exercitum; ib. 31. quacumque exercitum duxit; ib. contra quem qui exercitus ducunt; ib. IV, 5. qui autem hos exrcitus ducunt? ib. X, 15. contra patriam exercitum ducerc; ib. XIII, 14. contra patriam ducere exercitum; ib.

exoletos: f. greges; Milo 55.

familiam: familiam ducit; Phil. V, 30.

filiam: duxit ... C. Albini filiam; Sest. 6.

filium: qui ... filios ad necem duceret; Verr. I, 7. in Siciliam ... filium ducebas? ib. III, 159.

funus: huic acerbissimum vivo ... funus ducitur; Quinct. 50.

furorem: furor tribuni plebis ductus ex non nullis ... exemplis; dom. 123.

greges: casu pueros symphoniacos uxoris ducebat et ancillarum greges; ille, qui semper secum scorta, semper exoletos, semper lupas duceret, tum nemiuem; Milo 55. sui similis greges ducebant per forum; Phil. V, 18.

homines: „iu quibus (supplicationibus) homines errore ducuntur"; Piso 59. f. civis; Balb. 30.

hospites: qui hospites ad ea, quae visenda sunt, solent ducere; Verr. IV, 132.

indices: f. coniuratos.

initium: quam ob causam initium legum ... suarum hinc duxerit, ut ..? leg. agr. II, 17.

iudicium: ut duceret iudicium? Flacc. 82.

legionem: legio, quam L. Piso ducebat; Phil. X, 13.

lupas: f. greges; Milo 55.

matrem: f. alqm; Cluent. 26.

medimna: quouiam $\overline{xo}$ medimuum duximus; Verr. III, 116.

mendacium: uude hoc totum ductum ... mendacium est? Qu. Rosc. 48.

mulierculas: uum suas secum mulierculas sunt in castra ducturi? Catil. II, 23.

navem, uautas: vestros quondam uautas contra Karthaginem Scipio duxit; at uunc uavem contra praedones pacne inauem Clcomeues ducit; Verr. V, 125.

nomen: ut maior timor oriatur uude etiam nomen ductum est tumultus; Phil. VIII, 3.

ordinem: qui ordines duxerunt; Phil. I, 20. „quicumque ordinem duxit"; ib.

parietem: qui parietem sic per vestibulum sororis instituit ducere; Milo 75.

petitorem: f. alqm; Verr. II, 31.

populum: (populus) non ... sapientia ducitur ad iudicandum; Planc. 9.

principia: quouiam omuium rerum magnarum ab dis immortalibus principia ducuntur; Vatin. 14.

pueros: f. greges; Milo 55.

rationem: cum officii rationem atque existimationis duci conveniret; Quinct. 53. uou ullius rationem sui commodi ducit; Scx. Rosc. 128. facultatis ad ageudum ducta ratio est; div. Caec. 16. debere eum aiebat suam quoque rationem ducere; Verr. I, 126. qui uon tam caeli rationem quam caclati argenti duceret; ib. II, 129 ut ... officii potius ... rationem duxerit; ib. 154. officii rationem ..., non commodi esse ducendam; Sest. 23.

rem: nt ... res ita ducerctur, ut ..; Verr. a. pr. 26. utrum res ab initio ita ducta est an ..? ib. II, 61.

rivolum: sin .. est rivolus ... ductus ab ipso capite accusationis vestrae; Cael. 19.

scorta: f. greges; Milo 55.

senatorem: quisquis crat eductus senator Syracusanus ab Ileraclio, duci iubebat; itaque permulti ducti sunt; Verr. II, 63.

sororem: qui in matrimouium sororem eius antea duxisset; Cluent. 190.

sortem: sors ducitur; Verr. IV, 143.

spiritum: spiritum quem ducimus; Sex. Rosc. 131. cos portus, quibus vitam ac spiritum ducitis; imp. Pomp. 33. cum ... nullum tranquillum ... spiritum duxerimus; Arch. 30.

tempus: ut ... ita tempus ducretur, ut ..; Verr. I, 30.

Venerios: Aprouius stipatores Venerios secum habebat; ducebat eos circum civitates; Verr. III, 65.

vitam: f. spiritum; imp. Pomp. 33.

uxorem: qui cius uxorem, quem occideral, in matrimonium duxerit; Cluent 125. quam (uxorem) secum .. ad exercitum duxerat; Phil. V, 22. egl. IV, 5. Sest. 110.

IV. **mit Object und prädicativem Zusatz**: 1. **In**: eos in hostium numero ducit; Verr. V, 64. ipsi in hostium loco numeroque ducimini; ib. V, 125. ut omnes ... in hostium numero ducerentur; Catil. III, 25. non istas res in actis suis duceret; Phil. I, 18.

2. **pro**: tu ausus es pro nihilo ... tot res sanctissimas ducere? Verr. II, 40.

3. **Genetiv**: omnia pericula ... parvi esse ducenda; Arch. 14. — ut tantus ille vir tanti ducat hunc; Rab. Post. 41.

4. **Dativ**: si quis despicatui ducitur; Flacc. 65.

5. **doppelter Accusativ**: hoc sibi amplissimum ... ducebant, ... iniurias propulsare; div. Caec. 66. uti se praefectum in Africam duceret; Verr. II, 29. hanc damnationem duci non oportere; ib. 100. omnium minas atque omnia pericula ... levia duxerunt; ib. 156. contempsit Siculos; non duxit homines; ib. III, 58. eundem amulum ... testem virtutis duceremus; ib. 187. ut omnium bona praedam tuam duceres; ib. V, 39. ut ... videamini ... graviorem dnxisse cius obsecrationem ... quam eorum audaciam; Pont. 49. suam salutem posteriorem salute communi ducere; Rabir. 3. si haec leviora ducis; Mureu. 58. qui sedulitatem mali poëtae duxerit aliquo tamen praemio dignam; Arch. 25. quae numquam cara ac iucunda duxit; dom. 98. quae .. nostri maiores tam sancta duxerunt, ut ..; har. resp. 28. duxit *iterum* uxorem ... filiam L. Scipionis; Sest. 7. qui ... libertinam duxit uxorem; ib. 110. ut repulsam tuam triumphum suum duxerint; Vatin. 39. qui .. veterem illam speciem foederis Marciani semper omni sanctiorem arce duxerunt; Balb. 39. consulem te quisquam duxit? Piso 26. quae illi idiotae ... praeclara duxerunt; ib. 62. sapientes ea ... ferenda, non semper laudanda duxerunt; Planc. 9. quem ad modum illam uxorem ducerem; Scaur. 8. matrem illam Bostaris duxit uxorem; ib. 12. ut eam fortunam, quaecumque ea erit tua, ducam meam; Milo 100. quicquid prospere gestum est, id paene omne ducit suum; Marcell. 6. nec vero haec tua vita ducenda est; ib. 28. qui .. illum ordinem ... gravissimum sanctissimumque duxisset; Deiot. 10. „ista .. nimis antiqua ac stulta ducimus; Phil. I, 25. quis (hoc) non turpe ducerct? ib. II, 63. Campanus ager et Leontinus, quae duo maiores nostri annonae perfugia ducebant; ib. VIII, 26. ut haec libertate posteriora ducas; ib. XIII, 6.

ductor, Führer: multis ... in bellis ... versatum atque in primis bonum ductorem ‖ doctorem ‖; Fr. A. III, 14.

ductus, Führung, Leitung: I. sumo: aquae ductus, haustus, iter, actus a patre ... sumitur; Caecin. 74.

II. gerere: rem optime ductu suo gerere; imp. Pomp. 61.

prohibere: quae suo ductu et imperio ... supplicia neque a sociorum moenibus prohibere ... potuerunt; har. resp. 3.

dudum, lange (nur mit iam): dico: dixi iam dudum; Verr. II, 128.

erro: tametsi iam dudum ego erro; Verr. IV, 35.

facio: id quod iam dudum facio; Flacc. 23.

fero: fero ego te .. iam dudum; Sulla 46.

hortor: quod te iam dudum hortor; Catil. I, 12.

iacto: iactat se iam dudum; Verr. IV, 16.

iudico: qui hoc non iam dudum statuerit et indicarit; Verr. III, 143.

loquor: quae iam dudum loquor; Verr. III, 83.

percipio: percipitis animis .. iam dudum quid velim ... dicere; Cael. 69.

perspicuus: iam dudum omnibus lstius improbitatem perspicuam esse; Verr. II, 108.

profero: genera iam dudum innumerabilium iniuriarum .... profero; Verr. III, 58.

statuo: s. iudico.

vereor: iam dudum vereor ne ..; Verr. IV, 109.

video: iam dudum enim mihi niminm tenuiter ... argumenta conligere videor; Verr. II, 157.

voco: vocat me alio iam dudum tacita vestra expectatio; Cluent. 63. qui (tribunatus) ipse ad sese iam dudum vocat; Sest. 13.

dulcedo, Süßigkeit: nostri illi fortes viri, sed rustici ac milites, dulcedine quadam gloriae commoti; Arch. 24.

dulcis, süß, lieblich, angenehm: alqd: quia nihil est victoria dulcius; Verr. V, 66. quid dulcius hominum generi ab natura datum est quam sui cuique liberi? Quir. 2. nihil (est) vera gloria dulcius; Phil. V, 20.

aqua: fons aquae dulcis; Verr. III, 18.

commendatio: valeret (pater) ... dulcissima commendatione uaturae; Planc. 31.

libertas: libertas, ea quae dulcissima est; Catil. IV, 16.

nomen: o nomen dulce libertatis! Verr. V, 163. nomen pacis dulce est; Phil. II, 113. pacis .. dulcissimum ... nomen; ib. XII, 9. dulce ... nomen est pacis; ib. XIII, 1.

salus: cui patriae salus dulcior quam conspectus fuit; Balb. 11.

solum: cui non ... patriae solum .. sit ... dulce atque iucundum; Catil. IV, 16.

dum, während, so lange bis, wenn nur, nur: I. **aktiv**: 1. **Indicativ**: a. Praesens: absum; Quir. 14. abes; Phil. II, 107. abest; Phil. II, 90. acdificant; Catil. II, 20. aequantur; Fr. B. VI, 13. aguntur; Verr. V, 91. — commemoro et profero; Verr. IV, 105. commendat; Phil. V, 3. comparas; Mureu. 48. comparat; Milo 28. conaris; div. Caec. 53. conligunt; imp. Pomp. 22. — dedico; dom. 139. defertur; Fr. B. VI, 13. delectantur; Catil. II, 20. demonstro; Tull. 13. dicunt; *diribentur*; Fr. B. VI, 13. disputo; Cluent. 89. Phil. XIII, 22. — exercetur; Verr. IV, 56. explico; Phil. VII, 9. expouo; Verr. V, 42. Milo 23. exspectat; Verr. II, 92. — fit; Fr. B. VI, 13. — gerit; Mureu. 67. geruntur; Quinct. 56. — inquiro; Verr. IV, 4. — locat; imp. Pomp. 59. Rab. Post. 15. — patefacio; leg. agr. II, 49. persequeris; Piso 53. potestis; Rab. Post. 15. possunt; Sex. Rosc. 72. profero; Verr. IV, 105. — recito; Phil. XIII, 22. recitatur; Cluent. 196. respondeo; Cluent. 8. — sum; Verr. II, 161. est; Quinct. 49. Verr. I, 115. — volt; div. Caec. 56. Verr. II, 42. 106. Tull. 15. voltis; Cael. 17. volunt; Sest. 100. uteris; Phil. II, 113.

b. Imperfect: continebatur; Catil. III, 16. — erat occupatus; Sex. Rosc. 91. necesse erat; ib. 139. erant occulta; Mureu. 26.

c. Perfect: conatus est; Mureu. 55. — habuit ornatum; Verr. IV, 6. — iudicavit; Verr. III, 224. — licuit; Verr. III, 33. — potita est; Sex. Rosc. 70. — relicti sunt; Verr. a. pr. 16. — finiti; Verr. V, 75. fnit; Sest. 127. fuerunt; Sex. Rosc. 126. — tenuit; Ligar. 30. — vixistis; Phil. XIV, 33.

d. Futurum I: constabit; Cluent. 125. constabunt; ib. — dicam; Verr. III, 163. — (dum — dum) exstabit; Phil. II, 51. — licebit; Sex. Rosc. 83. Phil. XIII, 43. — obtinebunt; Phil. VIII, 27. — erit; Sex. Rosc. 91. >. Verr. I, 89. Catil. IV, 23. — timebitis; Sest. 94.

2. **Conjunctiv**: a. Praesens: agam (exspecto); Verr. IV, 48. — confiteare; Phil. II, 19. consulat; Sulla 63. — dicat (exspecto); Verr. III, 122. diribeantur (exspecto); Piso 96. — exsistat (exspecto); Verr. I, 94. fodiamus (exspecto); Phil. II, 86. „interdicatur"; Deiot. 25. iudicetur; Verr. III, 55. — „metuant"; Sest. 102. Phil. I, 34. — obeam (exspecto); Verr. II, 125. — possim; Verr. IV, 43. — proficiscantur, revertantur; Phil. V, 31. — quaeratur; Sex. Rosc. 78. — serviat; Verr. IV, 15. sit; Phil. IV, 9. — VENDAM; leg. agr. II, 53. velimus; Caecin. 55.

b. Imperfect: compararet; Verr. a. pr. 9. — extollerem; Planc. 95. — fieret; Verr. II, 161. Vatin. 27. — inquireret; Scaur. 23. — maneret; Verr. II, 50. — navigaret; Verr. V, 82. — ostenderet; Fr. B. II, 5. — prodiret; Flacc. 41. — quaereretur; Sex. Rosc. 119. — esset; sen. 9. Phil. II, 102. — ve-

niret; Verr. V, 168. Milo 54. videret; Verr. IV, 39. viveret; Sest. 132. uteretur; Quinct. 85.

c. Plusquamperfect: vixisset; Font. 10.

II. **mit andern Partikeln**: dum modo: dicpellatur; Catil. II, 15. eat; ib. exspectet; prov. cons. 16. intersit; Catil. I, 10. pariatur; Catil. IV, 1. repellat; Phil. XII, 9. sequamur; Verr. III, 210. sit, seiungatur; Catil. I, 22. teneatur; Cael. 42. videat; Cluent. 18. utamur; Milo 12. — ut ... qualibet, dum modo tolerabili, eoudicione transigeret; Quinct. 97.

ne: dum arator ne plus decuma det; Verr. III, 147. dum ne propius ... admoveret; Phil. VI, 5.

neque: neque dum finis auctor demonstraverat; Tull. 17. qui ... neque dum rem perfectam arbitraretur; Cluent. 73. cum ... neque dum ... sensisset; Phil. XI, 2.

nihil: qui nihil dum etiam istius modi suspicabantur; Verr. IV, 9. nihil dum suspicant-ur; Catil. III, 6.

usque: usque dum inveniretur ..; Quinct. 67. usque dum per me licuerit; Verr. I, 12. usque eo, dum ... ministretur; Piso 67.

dumtaxat, wenigſtens, nur: inferiorem esse *se* patitur, dumtaxat usque eo, ne ..; Quinct. 59. uon alia ratio iuris in hoc genere dumtaxat; Caecin. 57. eum is iuimicus ... spiritu dumtaxat vivere‹t; Quir. 10. ille dolor meus dumtaxat, vestrum quidem scelus ... haberetur; Piso 32. procellas in illis dumtaxat fluctibus contionum semper putavi Milioni esse subeundas; Milo 5. cogitans casus dumtaxat humanos; Mareell. 22. etsi uon iniquum est in tuo dumtaxat periculo; Deiot. 1. qui commodis populi Romani lingua dumtaxat ... consulit; Fr. B. VII, 13. minus me commovit hominis summa auctoritas in hoc uno genere dumtaxat, nam iu ceteris egregie commovit; ib. C. 24.

duo, zwei: I. **allein**: 1. **bei Subſtantiven**: cum duobus Roseiis; Sex. Rosc. 17. duo ... T. Roscii; ib. duo Roscii; ib. 107. duorum Scipionum; leg. agr. I, 5. duo Gracchi; ib. II, 81. duos Mucios; Rabir. 6. duobus Lucullis; Phil. II, 12. duos Servilios; ib. 27. duos .. Anaguinos; ib. 106. — duas accusationes; Cael. 78. duas acies; Phil. XIII, 40. duabus actionibus; Font. 37. 40. duae (aedes); Verr. IV, 118. duo .. acuuli; Verr. III, 78. duos ... amicissimos; Milo 68. archipiratas .. duos; Verr. V, 73. duae .. artes; Muren. 30. — duo bella; imp. Pomp. 60. duorum bellorum; Verr. IV, 78. duobus ... bellis; Phil. XI, 17. — duo .. capita; Phil. XI, 1. duae ... causae; leg. agr. II, 36. duas causas; leg. agr. I, 10. duos civis; Verr. II, 66. Catil. III, 26. civitates duae; Verr. III, 13. duas civitates, quarum duarum; div. Caec. 14. duarum civitatum; Caecin. 100. Balb. 28. duarum .. civitatum; Verr. III, 104. *cohortis duas*; Balb. 46. cohortis duas; ib. 50. duae coniurationes; Sulla 11. duos conservos; Cluent. 179. duo consules; imp. Pomp. 62. Quir. 13. dom. 7. 9. Sest. 32. Phil. XIII, 39. 47. Fr. B. VI, 16. XV, 11, 3. duo .. consules; Verr. a. pr. 29. Phil. XIII, 16. duo ... consules; sen. 10. duos consules; Muren. 4. 79. Flaec. 98. Fr. B. VIII, 13. duo consules (acc.); dom. 113. Sest. 34. Phil. XIII, 29. duo (consules); seu. 9. duorum consulum; imp. Pomp. 62. Phil. XIV, 6. Fr. B. VI, 19. [duorum .. consulum;] Fr. B. VI, 20. consulibus duobus (dat.); prov. cons. 17. duobus ... consulibus; sen. 18. duobus consulibus (abl.); Verr. III, 33. sen. 9. duobus .. consulibus; dom. 122. Vatin. 18. duo consulares; Phil. XII, 1. duo reliqui sunt dc consularibus; Fr. B. VII, 3. qui duo de consularium numero reliqui sunt; Phil. II, 13. duobus ... senatus consultis; Phil. III, 30. coruua duo; Phil. XIII, 47. duo corpora; Muren. 51. duo crimina; div. Caec. 14. Cael. 30. duo ... crimina; Cael. 51. duorum criminum; Cael. 31. duorum .. criminum; Scaur. 13. — duas (decumas); Verr. III, 42. defensiones duas; Sest. 135. digitulis duobus; Scaur. 10. duas ... domos; dom. 115. duo ducecs (acc.); Piso 44. — duorum Epicureorum; Piso 92. duo equites; Catil. I, 9. exceptiones duae; leg. agr. I, 10. duobus (exercitibus); Phil. XII, 8. — duo fana; Verr. V, 184. duo ... fata; Sest. 93. duo filii; Sex. Rosc. 64. duo .. filii; Sex. Rosc. 64. Phil. VIII, 14. duos filios; Sex. Rosc. 42. 45. duos ... filios; Phil. V, 39. duobus .. filiis; Sex. Rosc. 64. duo foedera; Verr. V, 50. duorum fratrum; Phil. X, 10. duobus fratribus; Verr. II, 25. duo fulmina; Balb. 34. duo ... funera; prov. cons. 2. — Galliae duae; prov. cons. 3. duas Gallias; prov. cons. 17. duo genera; Verr. II, 123. III, 163. Caecin. 86. 87. leg. agr. II, 70. Sest. 96. duo .. genera; Phil. VI, 4. duobus .. Graecuis; Phil. XIII, 33. — .. hereditates; Verr. I, 90. duabus Hispaniis; Font. 16 imp. Pomp. 35. leg. agr. III, 12. Balb. 34. duo homines (acc.); Tull. 19. duos .. homines; Verr. III, 182. duorum hominum; Verr. IV, 22. duobus homiuibus; Verr. II, 26. horae duae; Quinct. 53. duas (horas); Deiot. 19. duabus ... horis; Phil. XIV, 16. duo ... hostis; Vatin. 25. — duo ... imperatores; imp. Pomp. 8. duabus in insulis; Verr. V, 184. duo .. interdicta; Caecin. 92. duos ... iudices; Verr. a. pr. 30. duo iudicia; Cluent. 98. — duos laqueos; Fr. B. VI, 48. duos legatos; Phil. III, 26. duas legiones; Phil. XIV, 27. duae ... leges; Phil. I, 22. duas leges; har. resp. 58. Fr. B. VI, 6. duos .. libellos; Verr. II, 182. duobus loeis; har. resp. 12. duobus in locis; imp. Pomp. 9. dom. 112. duobus lueis; dom. 101. — duo magistri; Verr. III, 188. duorum magistratuum; Font. 5. duo maria; imp. Pomp. 35. leg. agr. II, 87. duo menses; Qu. Rosc. 8. duabus .. mulierculis; Verr. III, 79. — duae (opiniones); Scaur. c. 5, § 7. duabus ... orationibus; Cluent. 140. — duas partes; Qu. Rosc. 13. sen. 33. duas ... partis; Cluent. 1. duabus partibus; Verr. III, 49. duo patres; Planc. 102. duobus patriis; Muren. 17. duo ... patrimonia; Rab. Post. 38. duo .. perfugia; Phil. VIII, 26. duabus ... pestibus; Sest. 65. duo pocula; Verr. IV, 49. populares .. duo; Sest. 114. duorum populorum; Verr. V, 50. duo ... portenta; prov. cons. 2. duobus portubus; Verr. IV, 118. duo praeiudicia; Cluent. 62. duobus praeiudiciis; ib. 59. duobus .. praeiudiciis; ib. 68. duos praetextatos; Vatin. 16. duo praetores; Phil. XIII, 26. duo praetores (acc.); Phil. XII, 20. duorum praetorum; Verr. a. pr. 28. V, 94. duobus pretiis; Verr. III, 179. duo .. prodigia; Sest. 38. duobus prodigiis; Vatin. 36. duo ... proditores; Vatin. 25. duobus .... proditoribus; ib. 18. duobus (prodiliis); Phil. XIV, 6. duae (provinciae); prov. cons. 3. duarum .. provinciarum; Phil. III, 26. duabus in provinciis; Verr. V, 94. — duabus quaestionibus; Phil. I, 22. duas quinquagesimas; Verr. III, 182. — duae rationes; Flacc. 20. duobus recitatoribus; Cluent. 140. duabus ... repulsis; Planc. 51. duae res; Muren. 37. res ... duae; Quinct. 1. duas res; Sex. Rosc. 80. 112. Caecin. 88. prov. cons. 24. duas (res); Sex. Rosc. 36. duas .. res; Caecin. 92. Phil. XI, 23. duabus in rebus; Verr. II, 13. duo reges; imp. Pomp. 12. 16. duos reges; Deiot. 40. duobus .. regibus; imp. Pomp. 4. — duorum senatorum; Qu. Rosc. 43. duae ... sententiae; Phil. XI, 16. duas .. sententias; Cael. IV, 7. duo sepulcra; Verr. V, 94. duos servos; Sex. Rosc. 77. 119. duos .. servos; Caecin. 30. sestertiis duobus; div. Caec. 30. HS II; Verr. III, 174. duabus sextulis; Caecin. 17. duas ... sicas; Fr. B. VIII, 21. duo .. sigilla; Verr. IV, 95. duo signa; Verr. I, 61. signa duo; ib. IV, 110. duo .. signa; ib. IV, 5. duo (signa); ib. I, 51. 61. — duo templa; Verr. IV, 119. 123. duobus in ... templis; ib. V, 184. duo tem-

pora; Ligar. 4. duo .. tempora; Vatin. 10. Phil. II, 24. duos terrores; Muron. 58. duo .. testes; Caecin. 27. tribuni .. duo; Phil. XIII, 26. duos tribunos; Fr. B. VI, 24. duo .. tribunos; Phil. XII, 20. duos .. tribunos; Piso 35. duobus tribunis; Phil. I, 36. duas .. tribus; Phil. XI, 18. duo ... turbines; Sest. 25. — duo verba; Quinct. 53. duobus .. verbis; har. resp. 1. duo .. viri; imp. Pomp. 8. duos ... viros; leg. agr. II, 10. duobus ... viris; Sest. 6. duobus .. volneribus; Phil. XIV, 26. duo volturii; Sest. 72. duas urbis; Verr. IV, 78. Catil. IV, 21. duas .. urbis; imp. Pomp. 60.

2. **ohne Substantiv**: a. **masc.**: *a.* possunt, al.: duo, qui privati tum essent, et praesto esse ‖ praeesse ‖ et parare, si vellent, exercitum posse; Sest. 40.

sunt: reos esse hos duos, quos videtis; Sest. 94.

abl. comp.: quid enim nobis duobus .. laboriosius ... fingi potest? Milo 5.

β. absolvo: duo soli absoluti; Verr. II, 55.

corrumpo: duos esse corruptos solos pecunia? Cluent 127.

eicio: eiciuntur duo; dom. 65.

emo: duo soli erant empti; Sest. 87.

existimo: duo populares existimabantur; Sest. 113.

facio: duo a populo Romano praetores video esse factos; Sest. 113.

indico: duos solos ... adfinis ei turpitudini iudicari; Cluent. 127.

video: vos ... duos adhuc vidimus, qui .. ; leg. agr. I, 89.

comperio de: quod de his duobus habuerint compertum; Cluent. 127.

sum in: cum in his duobus tota causa sit; Verr. V, 110.

γ. inimicus: ego .. me ... inimicum semper esse professus sum duobus, qui ..; har. resp. 3.

b. **neutr.**: opto: duo modo haec opto; Phil. II, 119.

pono: duo sola recentia sine cuiusquam infamia ponam; Verr. V, 34.

praetereo: duo certe non praeteribo, quae maxime occurrunt; Phil. XIV, 31. duo praeteristi; Fr. B. XV, III, 2.

quaero: ego haec duo quaero; Quinct. 76.

specto: haec duo in primis spectari oportere; div. Caec. 10.

II. **mit andern Zahlen**: duobus milibus nummum; Sex. Rosc. 6. [21.] HS ducenta triginta duo milia; Verr. I, 100. duo et viginti annos; ib. II, 25. HS CCC CCI; ib. III, 76. mediumnum II milia; ib. 84. HS XXII; ib. 88. HS CII; ib. 90. >∝. HS II; ib. 99. modium XXXIICCCC; ib. 116. XXXII (aratores). duo et quinquaginta aratores (acc.); ib. 120. aratores CCLII; ib. duo (milia modium); ib. 148. HS IIS; ib. 174. duo milia nummum; ib. 201. duobus milibus HS; Cluent. 40. iudices XXXII; ib. 74. duo milia iugerum; Phil. II, 43. III, 22. duo (milia iugerum); ib. II, 101. Threcum mille aut duo milia; ib. XIV, 12.

duodecies, zwölfmal (1,200000): quae essent HS duodecies; Verr. II, 185.

duodecim, zwölf: I. duodecim aeris; Qu. Rosc. 28. — duodecim coloniarum; Caecin. 102. — dies duodecim; Phil. V, 5. — duodecim secures; imp. Pomp. 32. — duodecim tabulae; Milo 9. XII tabulae; Tull. 50. dom. 43. XII tabulas; Tull. 51. duodecim tabulis; Phil. II, 69. XII tabulis; Tull. 47. 51. Sest. 65.

II. HS XII; Verr. III, 79. XII mod. tritici; ib. 86.

duodecimus, zwölfte: ante diem XII Kalendas Novembris; Catil. I, 7.

duodeni, je zwölf: duodena .. in singulos homines iugera; leg. agr. II, 85. — duodenos sestertios; Verr. III, 194. in modios singulos duodenos sestertios; div. Caec. 30.

duodetricies, achtundzwanzigmal (1,800000): HS duodetricies in annos singulos Verri decernebatur; Verr. III, 163.

duodeviginti, achtzehn: tritici modium XVIII; Verr. III, 75. >∝. 100.

duovir: f. **duumvir.**

duplex, zweifach, doppelt: dedecus: duplex imprimeretur rei publicae dedecus; Phil. V, 16.

dolor, gemitus; ut ... duplicem dolorem gemitumque susciperet; Vatin. 19.

opinio: hic opinio fuit ... duplex; Scaur. 9.

pars: reliqua pars accusationis duplex fuit; Deiot. 22.

pestes: has duplicis pestis sociorum; prov. cons. 13.

quaestus: ita quaestus duplex nnius missionis fiebat; Verr. V, 62.

dupliciter, doppelt: dupliciter homines deicinntur; Caecin. 92.

duplico, verdoppeln: gloriam: duplicata gloria discessissem; dom. 95.

mercedem: deliberatori merces ... duplicata est; Sest. 74.

supplicationem: cuius sententia primum duplicata est supplicatio consularis; prov. cons. 27.

duplus, zweifach, doppelt: do in: nec in quadruplum (darent), sed in duplum; Tull. 41.

eo in: ut ... in duplum iret; Flacc. 49.

dupondius, zwei Aß: si dupondius tuus ageretur; Quinct. 53.

dure, hart, streng: appello: alii errorem appellant, alii timorem; qui durius, spem; Ligar. 17.

dico: sunt qui dicant dure illi quidem, sed tamen dicnnt: Phil. XII, 25.

duritia, (duities), Härte, Gefühllosigkeit: habeo: an ego tantam .. animi duritiem habere ... possim? dom. 101.

puto: eam .. animi duritiam ... stuporem potius quam virtutem putarem; dom. 97.

durus, hart, streng, rauh, gefühllos: alqs: ut esses durissimus; Tull. 54. qui durior ad haec studia videbatur; Arch. 19. non nimium dura archipiratae; Fr. C. 13.

alqd: durum hoc fortasse videatur; Verr. V, 7. quod idem in iudicio capitis durum ... est; har. resp. 13. quod ... in illum minime durum ... posit esse; Scaur. 32. hoc vero multo ... est durius; Ligar. 13. quanto hoc durius? ib. 14. durum videbatur; Phil. XII, 4.

animus: sin ea crudelitas ... vestros quoque animos ... duriores ... reddidit; Sex. Rosc. 150. tam animo ... duro fuit; Arch. 17.

annona: quae (annona) quia ... facta erat durior; dom. 15.

bellum: hunc in Hispania durissimo bello ... finisse; Balb. 5.

condicio: durioribus legum condicionibus uti; Cluent. 150. non libenter duriorem fortunae communi condicionem ... constituit; Muren. 47. ne duriorem vobis condicionem statuatis; Rab. Post. 15.

conquisitio: exercitus ... durissima conquisitione conlectus; prov. cons. 5.

doctrina: accessit istuc doctrina ... durior quam ... natura patitur; Muren. 60.

edicta: quod ... duriora edicta interposuerit; Verr. III, 48.

Fortuna: dura ... mihi iam Fortuna populi Romani ... videbatur; Milo 87.

hiems: durissima quidem hiemo; Scaur. 25.

homo: homo durus ac priscus; Fr. B. XIII, IV, 1.

leges: quod durissimis se ipse legibus iam obligavit; Cael. 77.
locus: quo etiam mihi durior locus est dicendi datus; Muren. 48.
montani: Ligures montani ‖ Ligures‖ duri atque agrestes; leg. agr. II, 95.
natio: dura natio est; Phil. V, 14.
ordo: neque vero tam durus in plebem noster ordo fuit, ut ..; Planc. 45.
os: mihi videri ore durissimo esse, qui ..; Quinct. 77.
pater: Caeciliaumne aliquem (patrem sumam), vehementem atque durum? Cael. 37.
senex: removebo illum senem durum; Cael. 36.
suspicio: de quo nulla umquam suspicio durior ... adlata .. est; Sest. 59.
tempora: ante hacc durissima rei publicae tempora; dom. 93. duris ... temporibus rei publicae nostrae; Balb. 34.
vox: o vocem duram! Planc. 31. dura vox! multo illa durior: salvi sint improbi; Phil. VIII, 16.

duumvir, Duumvir: I appello: cum in ceteris coloniis iuviri appellentur; leg. agr. II, 93.
video: Gabinium .. si vidisscut iuvirum; Piso 25.
II. a: hic popularis a iuviris ... civem Romanum capitis condemnari coëgit; Rabir. 12.

duumviratus, Duumvirat: Capua, in qua ipsa tum imaginis oruandae causa iuviratum gerebat; Sest. 19.

dux, Führer, Leiter, Anführer, Feldherr, Rädelsführer: I. **absolut:** 1. **Subject:** despicit: si ... copias ludificamarus ipse despexerit [dux Allobrogum]; Font. 46.
deest: „non deerit ... dux bonis“; Sest. 20.
efficit: ille .. ex myrmillone dux ... * quas effecerit strages; Phil. III, 31.
exspectant: quid duces ... sibi exspectent? Flacc. 5 (3. 6).
facit: quin ... multa .. nterque dux faceret armatus, quae idem togatus fieri probibuisset; Marcell. 24.
fugit: ut ... nocte tectus, metu perterritus, princeps latronum duxque fugerit; Phil. XIV, 27.
habent: esse duo duces in provincis ..., habere exercitus, appellari imperatores; Piso 44. „quid tandem habet iste currus? quid vincti ante currum duces? ib. 60.
habitat: praedouum ducem vivere, habitare apud te; Verr. V, 77.
iubet: praedonum dux Heraclco ... classem ... incendi .. iussit; Verr. V, 91.
molitur: ducem .. hostium ... in senatu videmus ... perniciem rei publicae molientem; Catil. I, 5.
oscitans, al.: adde inscitiam pransi, poti, oscitantis ducis; Milo 56.
prohibet: f. facit.
statuunt: utrum .. hoc Graeci statuent ... an ... nostri duces? Flacc. 27.
sunt: f. habent; Piso 44.
suscipiunt: duces eos laudavistis, qui contra illum bellum ... suscepissent; Phil. V, 3.
vivit: f. habitat.
2. **Prädicat:** sum: sicariorum multitudinem, in qua ipsi duces ... erant; Sex. Rosc. 81. eius .. rei duces ... fuisse, quos scribis; Verr. I, 86. qui in sua patria dux isti ... ad spoliandum Dianae templum fuit; ib. III, 54. quem ducem belli futurum vides; Catil. I, 27. qui esset futurus dux ... calamitosorum; Muren. 50. utrum ... boni duces nostri an comites fuerint; Flacc. 5 (3. 10). ut ... dux (sceleris) fuisse videar; dom. 101. eorum omnium hic dux est; har. resp. 57. dux omnium voluntatis fuissem; Sest. 88. qui duces publici consilii esse deberent; ib. 42. dux ... rerum illarum fuit; ib. 61. eius modi furias illis mercennariis gregibus duces ... fuisse; ib. 112. cui ... casus ... rerum non duces, sed comites consiliorum fuerunt; Balb. 9. qui nostrae causae duces ... fuissent; Planc. 74. Cn. Pompeius, auctor et dux mei reditus; Milo 39. huius .. rei tu idem es et dux et comes; Marcell. 11. quos duces operarum fuisse dixisti; Fr. B. VI, 47.
abl. absol.: nullo duce; Verr. I, 100. me duce; ib. III, 228. leg. agr. II, 3. Sest. 11. duce Timarchide; Verr. IV, 94. ducibus Sertorianis; imp. Pomp. 21. Cn. Pompeio duce; ib. 34. ducibus dis immortalibus; ib. 50. vobis ducibus; Cluent. 82. Piso 16. Rullo duce; leg. agr. II, 71. me uno togato duce; Catil. II, 28. III, 23. quibus .. ducibus; ib. II, 29. dis .. immortalibus ducibus; ib. III, 22. eodem duce; Muren. 26. Arch. 21. acerrimis ducibus; Muren. 33. hoc duce; ib. 38. Quir. 15. isdem ducibus; sen. 33. his atque eius modi ducibus; ib. dom. 13. desperatis ducibus; ib. duce tribuno plebis; ib. 96. Pisone et Gabinio ducibus; ib. 102. ducibus .. consulibus; ib. 143. novo duce; Sest. 42. illis ducibus; Balb. 64. quibus ducibus; Planc. 88. natura ipsa duce; Rab. Post. 4. uno ex suis satellitibus [Sex. Clodio] duce; Milo 90. P. Clodio duce; ib. 95. dnce te; Marcell. 11. quo duce; ib. 21. duce L. Egnatuleio quaestore; Phil. III, 7. 39. his ... ducibus; ib. 36. duce L. Egnatuleio; ib. IV, 6. C. Caesare duce; ib. V, 46.
II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adhibeo: cum ad suum scelus ... homines improbos dnces ... adhibuisset; Verr. IV, 93.
adiuvo: armis nostros dnces adiuverunt; Phil. XII, 10.
amitto: res publica non tot duces ... amisisset; Phil. II, 37.
appello: f. I, 1. habent; Piso 44.
armo: ut ... parati atque armati seditionis duces (essent); dom. 12. f. I, 1. facit.
capio: f. **caplo,** II. ducem (3 St.) B. I, S. 451, b.
cognosco: quem ... exercitus ... diligentissimum ducem ... cognoverunt; Flacc. 8.
comparo: contra Cn. Pompeium decem duces comparantur; leg. agr. III, 16.
comprehendo: quoniam ... belli .. duces ... comprehensos tenetis; Catil. III, 16.
constituo: cum ... dux Lentulus esset constitutus; Sulla 33.
consumo: summis ducibus .. aetate ... consumptis; Font. 42.
custodio: custodiri ducem praedonum novo more quam securi feriri ... magis placuit? Verr. V, 68.
deposco: ut deposcerent ... ducem C. Caesarem; Phil. XI, 20.
desperatus: f. I, 2. abl. absol. dom. 13.
dico: Cn. Pompeium non dico .. ducem .. salutis meae; Planc. 93.
diligo: ad quod (bellum) ... sibi ipse dilcgit ‖diligit, al. ‖ idoneum ducem; Phil. XI, 17.
dimitto: cum praedonum dnces accepta pecunia dimiserit; Verr. I, 9.
duco: quo dnces essent hostium Scipione triumphante ducti; prov. cons. 18.
eligo: si quidem in hunc unum .. praestantissimus dux electus ... est; Milo 67.
everto: everso senatus ... duce; har. resp. 58.
expeditns: qui .. dolent ... expeditos duces; Phil. VII, 1.
expello: harum rerum .. duces .. spoliari omnibus fortunis atque civitate expelli posse; Flacc. 96.
exspecto: illa castra nnnc non Catilinam ducem exspectant; Catil. II, 14.
habeo: habetis ducem memorem vestri, oblitum sui; Catil. IV, 19. cum senatus duces nullos ac pro ducibus proditores .. haberet; Sest. 35. hi duces ... huius ... imperii semper habiti sunt; ib. 139. cum senatus ... haberet ducem; Phil. II, 17.

habebat ducem Gabinium; ib. 48. nondum ullos duces habebamus; ib. V, 42. habemus ... eos duces ..., ut ...; ib. VII, 20. populum ... nunc habemus ducem; ib. 22. „victum Ciceronem ducem habuistis.“ eo libentius „ducem“ audio, quod ..; ib. XIII, 30.

interficio: interfectis ducibus; Arch. 21.

invenio: nisi ducem Telephum invenisset; Flacc. 72.

iuvo: qui nostros duces auxilio laboris ... iuverit; Balb. 23.

laudo: f. I, 1. suscipiunt.

libero: dux liberatus; Verr. V, 73.

nanciscor: (vis) nancta tam audacis duces; dom. 63. qui cum .. sunt .. duces suorum studiorum ... nacti; Sest. 99.

nomino: comitatum relinquo, duces nomino; Phil. XIII, 3.

paro: ducibus paratis; Phil. III, 32. f. armo.

percutio: duces praedonum a se securi non esse percussos; Verr. I, 12.

perterreo: f. I, 1. fugit.

praebeo: ut ... ad illam parvam manum exstinguendam ducem te ... praeberes; Verr. V, 40. ducem .. se militibus tuis praebuit; Vatin. 33.

praeficio: cui populo duces lentidios ... praefeceras; dom. 89.

profiteor: huic ego me bello ducem profiteor; Catil. II, 11.

quaero: ut a multis in lautumiis verus ille dux quaereretur; Verr. V, 69. studii sui quaerebant aliquem ducem; Ligar. 3. illi secuti sunt, tu quaesisti ducem; Phil. II, 59. militum ducem quaerentium studio; ib. V, 43.

relinquo: cum ... belli acerrimos duces Romae reliquisset; Catil. III, 3.

reservo: qui triumphant eoque diutius vivos hostium duces reservant; Verr. V, 77.

retineo: se ... praedonum duces vivos atque incolumis domi suae ... retinuisse; Verr. I, 12. hostium duces privata in domo retinuisti? ib. V, 76.

sequor: homines ... L. Pisonem ducem optimae sententiae non secutos; Phil. I, 14. cives nefarium secuti ducem; ib. XII, 13. f. quaero; Phil. II, 59.

servo: ut ... eorum ducem servare cupiam; Sulla 83.

spolio: f. expello. — tego: f. I, 1. fugit.

teneo: si L. Afranium, summum ducem, ... res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29. f. comprehendo.

video: quem ... ducem (seditionis) vidistis; Cael. 78. quem ... clementissimum in victoria ducem vidimus; Deiot. 34. postea .. quam legio Martia ducem praestantissimum vidit; Phil. V, 28. f. I, 1. molitur.

vinco: hunc ... belli domestici ducem ... vicimus; Catil. II, 1. f. I, 1. habent; Piso 60.

2. **Dativ:** decerno: cum (supplicationes) non qui, sed tribus ducibus sint decernendae; Phil. XIV, 11.

detraho: bellicas laudes solent quidam ... detrahere ducibus; Marcell. 6.

do: ut .. praestantissimis ducibus a nobis detur auctoritas; Phil. III, 14.

obicio: quem ... caedis et incendiorum ducibus obiecerat; dom. 21.

refero: si ... ducibus .. ne referri quidem potest gratia; Phil. III, 14.

tribuo: clarissimis ducibus supplicationum honorem tribuemus; Phil. XIV, 12.

3. **Ablativ:** careo: quoniam publicis ducibus res publica careret; Sest. 26.

orbo: cum viderem senatum ducibus orbatum; sen. 33.

4. **mit Präpositionen:** accipio a: quod (voluus) ille in capite ab hostium duce acceperat; Verr. V, 3.

confligo cum: cum ducibus ipsis ... confligant; Balb. 62.

coniungo cum: qui ... se cum his urbanis ducibus coniungeret; Catil. III, 8.

conloquor cum: Cn. Pompeius ... cum P. Vettio Scatone, duce Marsorum, ... conlocutus est; Phil. XII, 27.

do tabellam de: dabitur (tabella) de ducibus ... conservandae civitatis; Flacc. 99.

habeo pro: f. I. habeo; Sest. 35.

iudico de: nec poterat aliter de adversariis iudicari ducibus; Phil. III, 21.

meditor de: meditetur de ducibus hostium; Verr. I, 12.

mitto ad: litteras misit ad eos duces, quibuscum tum bellum gerebamus; imp. Pomp. 9. legati missi ... ad latronum et gladiatorum ducem; Phil. XIII, 20.

III. **nach Adjectiv:** gratus erga: ut erga duces ipsos ... salutis meae satis gratus iudicarer; sen. 24.

IV. **nach Substantiven:** 1. coplae: cum Pacori nobilissimi ducis ‖nobilissimos, duces‖ maximas copias fudit; Phil. XI, 35.

felicitas, virtus: latrocinium ... felicitate et virtute .. ducum .. vestrorum ... oppressum; Phil. IV, 15.

inscitia: f. I, 1. oscitans.

nomen: qui saepe istius ducis nomen audissent; Verr. V, 65.

2. bellum cum: f. II, 4. mitto ad; imp. Pomp. 9.

certamen: erat certamen iuter clarissimos duces; Marcell. 30.

V. **Umstand:** ab: relicti ab duce ... classis; Verr. V, 89. eum ... a ducibus fugitivorum esse missum; ib. 161. a servorum ducibus caedem fieri senatus; Planc. 87.

sine: an ... sine duce ullo ... pervenerit ad hanc improbitatem; Verr. I, 105.

dynastes, Herrſcher: si ceteri reges, tetrarchae dynastaeque fecissent; Phil. XI, 31.

E: f. **ex.**

eblandior, erſchmeicheln: eblandita illa, non enuclcata esse suffragia; Planc. 10.

ebriosus, Trunkenbold: ebriosos sobriis (insidiari); Catil. II, 10.

ebrius, trunken: A. alqs: tametsi ... iacebat ebrius; Verr. V, 63. ebrio Cleomene; Cluent. 14. Deiotarum .. quisquam .. ebrium vidit? Deiot. 26. ebrius est contionatus; Phil. III, 12. qui illum ... ferre potuissent ... semper ebrium; ib. V, 24. servi: servos Milonis apud se ebrios factos; Milo 65.

B, I. servio: ebriis servire; Phil. III, 35.

II. plenus: domus erat ... plena ebriorum; Phil. II, 67.

III, voces: personabant omnia vocibus ebriorum; Phil. II, 105.

ebur, Elfenbein: I, 1. aufero: ut ... omne ebur ... auferret; Verr. II, 50.

coëmo: qui ... ebur, gemmas coëmeret; Verr. IV, 8.

2. facio ex: quicquam ex ... ebore factum; Verr. IV, 1.

perfectus ex: valvas .. ex ... ebore perfectio-

res; Verr. IV, 124. ex ebore diligentissime perfecta argumenta; ib.

sum in: quid est praeterea? multa in ... argento, ebore; leg. agr. II, 38.

II. pondus: te maximum pondus ... eboris ... exporiasse; Verr. II, 176.

vis: erat .. magna vis eboris; Verr. IV, 103.

eburneus, elfenbeinern: dentes: praefectum regium dentis eburneos ... sustulisse; Verr. IV, 103.

signum: signum uilum ... eburneum; Verr. IV, 1.

Victoriae: eburneae Victoriae, antiquo opere ... perfectae; Verr. IV, 103.

ecce, ſiehe da: ecce ipse Aebutius in castellum venit; Caecin. 20. ecce idem qui solet; ib. 30. ecce tibi eins modi sortitio; Cluent. 75. ecce isdem auctoribus ... restituti sumus; har. resp. 46. ecce tibi consul, praetor ... nova ... edicta proponunt; Sest. 59. ecce illa tempestas; prov. cons. 43. ecce tibi alter; Piso 48. ecce enim Kalendis Iuniis ... mutata omnia; Phil. I, 6. ecce Dolabellae comitiorum dies; ib. II, 82. ecce tibi geminum in scelere par; ib. XI, 2. f. **autem,** I, 7 (5 Ct.) B. I, S. 387, b.

ecquando, wann denn? wohl jemals: audio, reddo: ecquando te rationem ... redditurum putasti? ecquando his de rebus talis viros audituros existimasti? Verr. II, 43.

careo: ecquando igitur isto fructu quisquam caruit? Verr. V, 66.

creo: quaero ..., ecquando nisi per xxxv tribus creati siut (xviri); leg. agr. II, 17.

dubito: ecquando dubitaris ... concilium convocare? Vatin. 18.

ecqui, ecquis, wohl irgend einer? irgend welcher? A. **bei Subſtantiven:** archipirata: ecquem scis ... captum archipiratam? Verr. V, 67.

beilum; ecquod in Sicilia beilum gessimus quin ..? Verr. V, 84.

civitas: ecqua civitas est ...? rex denique ecquis est qui ..? Verr. IV, 25. ecquam putatis civitatem pacatam fuisse quae locuples sit? ecquam esse locupletem quae ..? imp. Pomp. 67.

commissum: ecquod est luius factum aut commissum ... audacius ..? Sulla 72.

contio: ecquae seditio umquam fuit ...? ecqui seditiosus ...? ecquae turbulenta contio? Sest. 110.

decumanus: ecquem putatis decumanum ... plus ... poposcisse? considerate ... ecquem putetis; Verr. III, 29.

factum: ſ. commissum.

facultas: ecquae facultas suscipiendi maleficii fuerit; Sex. Rosc. 92.

homo: ecquo de homine hoc umquam audivistis? Verr. II, 158. ecquem hominem vidimus, ecquem vere commemorare possumus? Font. 24.

incendium: ecquod ... incendium fuit? Piso 26.

iudex: ecquis est iudex ...? ecquis hoc non ex eo statim iudicavit? Verr. III, 142.

iudicium: ecquod iudicium Romae tam dissolutum ... fore putasti? Verr. III, 131. videamus ecquod aliud iudicium ... proferre possimus; Cluent. 103.

locus: ecqui locus ... vacuus ... imperio Clodiano fuisset? dom. 24.

metus: ecqui pudor est? ecquae religio, Verres? ecqui metus? Verr. IV, 18.

miles: ecquem nantam, ecquem militem ... dederunt? Verr. V, 51.

modus: ecquo modo petitorem ... condemnare possent; Verr. III, 31.

mulier: ecqua virgo sit aut mulier digna ..; Verr. I, 63.

nauta: ſ. miles.

oppidum: ecquo in oppido pedem posuit ..? Verr. I, 62.

praetor: ecquis inventus est postea praetor qui ..? Verr. I, 111.

pudor, religio: ſ. metus.

res: ecquam rem putatis esse ... nisi ad nutum istius iudicatam? Verr. II, 67. ecqua res ... expetitur ..? ib. 120.

reus: ecquem existimatis ... reum absentem ... tanta cupiditate esse defeusum? Verr. II, 11. ecquis umquam reus ... sic accusatus est? Font. 37.

rex: ſ. civitas; Verr. IV, 25. — seditio, seditiosus: ſ. contio. — virgo: ſ. mulier.

verbum: verbum ecquod umquam ... excidit? Sulla 72.

vox: ecquae vox umquam est audita consulum? Sest. 64.

B. **allein: a. masc.:** I. aspicit, committit: ecquis istorum popularium tuos ludos aspexerit, ecquis se theatro commiserit; Sest. 116.

audit: ecquis me audiat? Tull. 29. ecquis audivit? Piso 29.

contendit: ecquem putas tam palam ... contendit? div. Caec. 22.

dat: ecquis Volcatio ... unam libellam dedisset? Verr. II, 26.

est: ecquis est ... qui ..? Verr. III, 143. ecquis fuit quin lacrimaret? ib. V, 121. ecquem tu horum ... tam sceleratum statuis fuisse? Sulla 32. ecquis est ex tanto populo qui ..? Rab. Post. 45. ecquis est igitur ... qui ..? Phil. II, 29.

versatur: ecquem vidistis, ecquem audistis in tantis furtis ... esse versatum? Verr. III, 64.

II. prodeo: eccu autem non proditur [reverteuti]? Muren. 68.

sum: eccui potestas in forum insinuandi fuit? Phil. V, 8.

b. neutr.: ſ. est: quaerit ecquid sit quod ..; Verr. I, 132. ecquid est quod ius non sit? Caecin. 95. ecquid est quod ..? Phil. I, 18.

interest: ecquid [igitur] interest .. inter haec interdicta? ecquid interest, utrum ..? Caecin. 93.

II. adfero: ecquid ‖quid‖ adferebat festinationis? Milo 49.

adluvo: „ecquid me adinvas?“ Cluent. 71.

animadverto, attendo: ecquid attendis, ecquid animadvertis horum silentium? Catil. I, 20.

audio: ecquid audieris ..? Vatin. 38.

commoveo: ecquid te ratio iuris, ecquid interdictorum dissimilitudo, ecquid auctoritas maiorum commovet? Caecin. 93.

confero: ecquid suo nomine in tuam statuam contulerit; Verr. II, 152.

dico: ecquid ego dicam de occupatis meis temporibus? Planc. 66.

habeo: ecquid habes quod dicas? Sex. Rosc. 104 ſ. valeo; div. Caec. 17.

profero: ecquid hoc tota Sicilia clarius, ecquid indignius, ecquid manifestius proferri potest? Verr. V, 16.

recordor: ecquid .. recordaris quid responderis? Piso 78. illam armorum officinam ecquid recordaris? Piso 87.

refero: ecquid ad eum umquam de re publica rettulisti? Phil. II, 14.

reperio: ecquid reperies ex ... oratione mea, cui te respondere posse confidas? Phil. II, 111.

respondeo: ecquid mihi respondetur ad illud? Caecin. 86.

sentio, video: ecquid vides, ecquid sentis ... quos posthac iudices simus habituri? Piso 94.

valeo: ecquid hanc rem apud vos ... valere oporteat, ecquid auctoritatis ... sosil ... habere debeant; div. Caec. 17. ecquid apud vos querimoniae valerent ... sociorum; Verr. II, 14.

III. zum Satz: ecquid tandem tibi videtur ...

senex ... minoris facere Eutychum filium? Sex. Rosc. 46. ecquid sciat ... Theodosium ... sica percussum? har. resp. 34.

ecquinam, ecquisnam, wohl irgend einer? A. modus: ecquonam modo dicendo misericordiam tuam commovere possim; Deiot. 40.

principium: ecquodnam ‖ ecquenam‖ principium putatis libertatis eapessendae? Phil. X, 19.

B, I. dicit: ecquisnam tibi dixerit .. ; Vatin. 38.

II. nomino: ecquosnam alios posset nominare; Vatin. 26.

ecquo, wohin wohl? ecquo te tua virtus provexisset? ecquo *industria?* Phil. XIII, 24.

eculeus, Pferdchen, Folter: I, 1. aufero: eculeos argenteos nobilis, quique maximi fuerant, aufert; Verr. IV, 42.

pono: ponite .. ante oculos ... vinela, verbera, eculeum; Phil. XI, 7.

2. equito in: in his equitabit eculeis; Verr. IV, 43.

II. in: facti .. in eculeo quaestio est; Milo 57. quem in eculeo appellare non posset; Deiot. 3.

edax, gefräßig: edacem .. hospitem amisisti; Flacc. 41.

edico, bekannt machen, verordnen, verfügen: I. **absolut:** alqs: „fecit, fecerit?“ quis umquam edixit isto modo? Verr. I, 107. te ipsum totidem verbis edixisse, quot verbis edici Romae solet; ib 118. quod iste aliter atque ut edixerat decrevisset; ib. 119. ut edixerat; ib. II, 97. si non decrevisset, sed edixisset; Flacc. 78. quo modo edixit? Phil. III, 19.

praetor: si longe aliter possedit quam praetor edixit; Quinct. 84.

II. **mit Ergänzung:** 1. **ut:** edicit statim, ut Kalendis Decembribus adsit Sthenius Syracusis; Verr. II, 94. quo die iste, ut Syracusis Sthenius adesset, edixerat; ib. 96. edixit, ut ... id ab aratore magistratus bicubus exigeret; ib. III, 34. quod edixerat, ut aratores iugera ... profiterentur; ib. 38. edixit .., ut ab urbe abesset milia passuum ducenta; Sest. 29. edicunt duo consules, ut ad suum vestitum senatores redirent; ib. 32. edixeritne C. Memmius praetor ex ea lege, ut adesses die tricensimo? Vatin. 33. consulem edicere ut senatus consulto ne obtemperetur; Piso 17. edicere est ausus .... ut senatus ... ad vestitum rediret; ib. 18. Kalendis Iuniis, quibus ut adessemus edixerat; Phil. I, 6. edixit, ut adesset senatus frequens a. d. VIII Kalendas Decembris; ib. III, 19. ne sine causa videretur edixisse, ut senatus adesset; ib. 24.

2. **ne:** ut, ... ne aperte iucommoda patriae ingeristis edixeret; sen. 12. edicere audebas ‖ audeas‖, ne macrerent homines meam ... calamitatem? Sest. 32. f. 1. Piso 17.

3. **acc. c. infin.:** quo die sese ... dieas sortiturum Syracusis iste edixerat; Verr. II, 37. decumas ... sese venditurum Hieronica lege edixerat; ib. 63. edixit sese iudicium iniuriarum non daturum; ib. 66. qui de decumanos octupli iudicium se daturum edixit; ib. III, 34. edicit se recuperatores daturum; ib. 35.

III. **mit Object:** alqd: ne quid novi ediceret; Verr. I, 105. si hoc iuris, non uuius hominis causa edixisses; ib. 110. hoc si in posterum edixisses; ib. ecquis inventus est postea praetor qui idem illud ediceret? non modo nemo edixit, sed ne metuidem quisquam ne quis ediceret; ib. III, 111. neminem umquam hoc postea alium edixisse; ib. 117. in Sicilia de hereditatum possessionibus dandis edixit idem, quod omnes Romae; ib. multa esse in provinciis aliter edicenda; ib. 148. quae Romae ... edixeras; ib. quae ex tempore ... edixit; ib. III, 36. haec omnia ... anno tertio te edixisse dico; ib. 51. quod edixeras; ib. 150. quid praetor edixisset; leg. agr. II, 94 quaecumque falso [in eum] ediceret in sanctissimum adulescentem; ib. XIII, 19.

diem: non proscripta neque edicta die; Verr. I, 141.

iustitium: iustitium edici oportere; har. resp. 55. edicto iustitio; Planc. 33. iustitium edici ... oportere; Phil. V, 31. iustitium edici ... placere; ib. VI, 2.

edictum, Bekanntmachung, Verordnung, Verfügung: I. **absolut:** 1. **Subject:** est: qui plurimum tribuunt edicto praetoris edictum legem annuam esse dicunt; Verr. I, 109. est eius modi edictum, ut ..; ib. 110. hoc vetus edictum translaticiumque esse; ib. 114. si hoc tum fuisset edictum; ib. 125. cuius modi edicta sint; ib. III, 37. edicta praetorum fuerunt eius modi, ut ..; ib. V, 7.

exoritur: exoritur peculiare edictum repentinum, ne quis frumentum ... tolleret; Verr. III, 36.

faciunt: faciebant cum pupilla ... edicta praetorum; Verr. I, 104.

impedit: neque me impediet cuiusquam inimicum edictum; Imp. Pomp. 58.

nascitur: cum illud edictum repente ... nascitur, ut decumas ... deportatas haberent; Verr. III, 36. eur ... nova nascebantur edicta? ib. 51.

pertinet: f. V, 2. ex; Verr. III, 53.

potest: f. II, 1. convello. propono; Phil. III, 8.

valet: edictum eius non oportere in eas hereditates valere; Verr. I, 125.

vetat: reeitavi edictum, quod aperte dominum de praedio detrudi vetaret; Quinct. 89.

videtur: f. II, 1. scribo.

2. **Prädicat:** sum: an (est hoc) in hostis victos insani edictum ... tyranni? Verr. III, 25.

3. **Anruf:** o severum edictum! Verr. III, 29.

4. **ohne Verbindung:** recita. EDICTUM ‖ recita edictum‖ DE PROFESSIONE; Verr. III, 26. EDICTUM DE IUDICIO IN OCTUPLUM; ib.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** addo: addite nunc eodem istius edicta; Verr. III, 200.

adfero: edictum Bruti adfertur et Cassii; Phil. I, 8. f. propono; Phil. V, 28.

audio: edictum audite .. praeclarum; Verr. III, 25.

cognosco: f. **cognosco,** III, edictum (3 St.) B. I, S. 560, b.

compono: componit edictum eis verbis, ut ..; Verr. I, 116. eum edictum totum eorum arbitratu ... componeret; ib. 109.

conscribo: f. **conscribo,** II. edictum (3 St.) B. I, S. 636, b.

constituo: qualis in edicto constituendo fuerit; Verr. I, 104.

convello: quod magistratus edictum ... non infirmari ae convelli potest? Caecin. 51.

corrigo: seio te edicta superiorum omnium correxisse; Verr. III, 16.

excogito: ut tuis praecelaris abs te principe inventis et excogitatis edictis ... uteretur; Verr. III, 43.

fero: etiamne haec nova debent edicta ... praetorum ... ferre? Verr. III, 228.

habeo: si habuisset iste edictum, quod ante istum et postea omnes habuerunt; Verr. I, 115. [quod edictum Sacerdos non habuerat;] ib. 125. habuisse te edictum recuperatores in octuplum daturum; ib. III, 32. aedilis curulis edictum, quod de funeribus habeant, Ser. Sulpicii ... funeri remitiere; Phil. IX, 17.

infirmo: f. convello. — invento: f. excogito.

interpono: ut hoc edictum tam improbum ... interponeret; Verr. I, 105. quod ... duriora edicta interposuerit; ib. III, 48.

neglego: edicta omnium neglegit; Verr. I, 116.

ostendo: si edictum praetoris ostendero, concident; Catil. II, 5.

praetereo: f. propouo; Phil. III, 8.

probo: quandoquidem ... edictum probas; Flacc. 68.

propono: consul, praetor, tribunus plebis nova novi generis edicta propouunt „ne reus adsit, ne citetur, ne quaeratur, ne mentionem ... iudiciorum facere liceat“; Sest. 69. recens edictum D. Bruti, quod paulo ante propositum est, certe silentio non potest praeteriri; Phil. III, 8. cum tot edicta proposuisset; ib. 19. quod .. edictum D. Bruti ... propositum sit; ib. 37. edicto adlato atque proposito; ib. V, 28.

recito: si haec edicta non ... recitare possem; Verr. III, 26. f. I, 1. vetat.

remitto: f. habeo; Phil. IX, 17.

scribo: ne totum edictum ad Chelidonis arbitrium scriptum videretur; Verr. I, 106.

tracto: tracta edictum; Quinct. 60.

vendo: qui Romae totum edictum ... vendiderit; Verr. II, 119.

video: videtis edictum; Verr. II, 34.

2. **Dativ**: adfero: si finem edicto praetoris adferunt Kalendae Ianuariae; Verr. I, 109.

tribuo: f. I, 1. est; Verr. I, 108.

3. **Ablativ**: utor: f. 1. excogito.

4. **mit Präpositionen**: decerno contra: contra illud ipsum edictum sunum ... decernebat; Verr. I, 119.

dico de: illo edicto, de quo ante dixi, ... edixit idem; Verr. I, 117.

facio adversus ac: **SI PARET, ADVERSUM EDICTUM FECISSE**; Verr. III, 69. — adversus: quod adversus edictum feceris; ib. 70. — contra: contra edictum fecisse damnabere; ib. 25. eos ... contra edictum praetoris fecisse; ib. 68.

habeo in: ipse in Siciliensi edicto hoc non habet; Verr. I, 117. cum ... hoc haberet Verres ipse in edicto; ib. II, 90. habuit in edicto in se in aratorem in quadruplum daturum; ib. III, 34

perspicio ex: quod ex hodierno eius edicto perspicere potuistis; Phil. IV, 7.

redeo ad: redeamus ad edictum; Quinct. 84.

sum in: cum .. verbo iudicium sit in edicto; Verr. III, 33.

tollo ex: ipse ex Siciliensi edicto hoc sustulisti; Verr. I, 112. ea sola te ... ex edicto Siciliensi sustulisse video; ib. 118.

transfero in: cur ea capita in edictum provinciale transferre uolueris; Verr. I, 118.

III. **nach Adjectiven**: contumeliosus in: quam contumeliosus in edictis! Phil. III, 15.

exercitatus, prudens in: hominem in edictis praetoriis ... tam prudentem, tam exercitatum; Verr. III, 17.

IV. **nach Substantiven**: clausula: illa vero praeclara est clausula edicti; Verr. III, 35.

dies: diem edicti obire neglexit; Phil. III, 20.

iniquitas: quod ex hac iniquitate novorum edictorum intellegi velim; Verr. III, 39.

initium: cur non initium quoque edicti nascitur a Kalendis Ianuariis? Verr. I, 109.

poena: nulla erat edicti poena certa; Verr. III, 54. tritici septem milia medimnum ... edicti poena ... tollit; ib.

sententiolae: sententiolas edicti cuiusdam memoriae mandavi; Phil. III, 21.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: addici: huius audaciae ... socios ... traditos .. atque addictos fuisse, novis ... edictis; Verr. III, 24.

adfligere: eos .. superioribus edictis satis perdiderat atque adfixerat; Verr. III, 37.

adimere: qui ... edicto .. suo ... patribus conscriptis ... iudicia luctus ademerint; Planc. 87.

amplecti: tu edicto plus amplecteris quam lege; Verr. I, 109. neque tu aliud quicquam edicto amplecteris; ib. 116.

auferre: tuis novis edictis ... plus aliquanto se ... ablaturum; Verr. III, 150.

compellare: Q. Ciceronem ... compellat edicto; Phil. III, 17.

concitare: qui .. edictis .. tuis in te concitati infestique sunt; Verr. I, 93. cum tam atroci edicto nos concitavisset; Phil. III, 20.

condonare: se posse ei condonare edicto hereditatem; Verr. I, 105.

edicere: f. II, 4. dico de.

eicere: civem ... ut edicto ex patria consul eiecerit; Sest. 29.

eripere, exigere: cum tot decumas ... novis edictis tuis ... exigeres et eriperes; Verr. III, 42.

exterminare: exterminuabit civis Romanos edicto consul? Sest. 30.

facere: qui ... edicto ... decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; Verr. III, 147.

impedire: **NON VIDERI STRENUUM IMPEDIRI EDICTO QUO MINUS EI ROMAE LICERET ESSE**; II, 100.

infestus: f. concitare; Verr. I, 93.

iubere: cum edictis tuis tabernas claudi iubebas; dom. 54.

laedere, laudare: me isdem edictis nescit laedat au laudet; Phil. III, 18. quem ... laedere se putabat edictis; ib. XIII, 19.

licere: cum eorum omnium edicto non liceret Romae quemquam esse qui ..; Verr. II, 100. tuis edictis ... senatui ... non est licitum ... rei publicae subvenire; sen. 16.

opprimi: cum edictis ... servitute oppressam civitatem teneres; dom. 131.

perdere: f. adfligere.

pervertere: novis et iuuuditis edictis ius libertatemque pervertere; Sest. 30.

progredi: in eum annum progredi nemo poterit edicto, quo praetor alius futurus est; Verr. I, 109.

prohibere: nisi ... illam rem imperio edictoque prohibuisset; Verr. II, 160.

proponere: quis umquam eius rei ... periculum proposuit edicto, quae neque post edictum reprehendi neque ante edictum provideri potuit? Verr. I, 107.

redigere: quo edicto omnia iudicia redegerat in suam potestatem; Verr. II, 33.

repudiare: cum tuam auctoritatem tute ipse edicto provinciali repudiabas; Verr. I, 112.

sancire: Flaccus sanxit edicto, ne ..; Flacc. 67.

tradi: hoc edicto ... equites ... vincti Apronio traditi sunt; Verr. III, 37. f. addici.

transferre: te ... edicto non possessiones hereditatum a liberis ad alienos ... transtulisse; Verr. III, 16.

venire: si ... edicto .. plus etiam quam dimidiae veneruut; Verr. III, 40

vetare: cum senatus equitesque Romani fiere pro me .... edictis ... vetarentur; Quir. 18. qui pro me patres conscriptos deprecari ... edictis ... vetarent; dom. 113.

2. **Präpositionen**: adversus: ni adversus edictum praetoris vis facta esset; Caecin. 45.

ante: f. 1. proponere.

contra: Quinctius interea contra ... edicta praetorum ... detruditur; Quinct. 28.

ex: uego ex edicto possidere potuisse; nego possedisse; Quinct. 36. quod praetor ... ex edicto suo fieri iubebat; ib. 60. cum te praetor iussisset ex edicto possidere; ib. 83. praetor te quem ad modum possidere iussit? opinor ex edicto; ib. 84. quin ... iste ex edicto non possederit; ib. **QUI EX EDICTO MEO IN POSSESSIONEM VENERINT**; ib. ais enim te ex edicto venisse; ib. Naevium ex edicto non possedisse; ib. 89. voluisti ... ex urbano edicto decernere; Verr. I, 112. **EX EDICTO**

URBANO; ib. 116. EX EDICTO SICILIENSI; ib. 117. ex edicto istius ... sextam partem hereditatis ab Ligure petere coepit; ib. 125. quod ... postulat arator? nihil nisi ex edicto iudicium in octuplum; ib. III, 28. in quem iudicium ex edicto tuo postulatum sit; ib. 29. quod ... nullum ex isto praeclaro edicto non modo factum, sed ne postulatum quidem iudicium inveniur; ib. 33. quod ex edicto professus non esset; ib. 39. Nymphonem ... ex edicto illo praeclaro, quod ... ad huius modi quaestus pertinebat, numerum iugerum professum esse; ib. 53. tantum ex edicto dandum erat; ib. 70. quando magistratus ex istius edicto exigere debebant; ib. tantum ... ex edicto istius sibi deberi; ib. 129. ut ex edicto suo iudicium daret; ib. 152. iudicium ex edicto non potest impetrare; ib. non sum ex edicto restitutus; Caecin 84. possessionem .. eius bonorum, ex edicto praetoris, huic ... datam; Cluent. 165. iudicium ex edicto dedit; Flacc. 88. bonorum Cn. Cornelii possessionem ex edicto suo P. Scipioni ... non dedisset; Fr. B. VI, 18. ſ. **bonus.** B, II, 1, a. veneunt; Quinct. 73. 88. — 2, a. possideo; Quinct. 25. 30. ><. ><. 31. 36. ><. 45. 48 50. 60. 65. 73. 76. ><. 79. 84. 86 (Q. I, C. 431, b).

in: quem in edictis Spartacum appellat; Phil. III, 21. cum in edictis iam ferus fuisset; ib. 23.

ob: cum ob tua decreta [edicta] ... pecuniae debantur; Verr. II, 26.

per: quoad licuit per eorum edicta; sen. 31.

pos: ſ. 1. proponere.

edisco, erlernen: alqd: si ... aliquid cius modi ediscere potueris; div. Caec. 43.

dies: qui ... singulis diebus ediscendis fastos populo proposuerit; Muren. 25.

edīticius, vorgeſchlagen: iudex: edīticios iudices esse voluisti; Muren. 47. edīticios iudices es secutus; Planc. 36. nomen edīticii iudicis non tulerunt; ib. 41.

edītio, Angabe, Vorſchlag: I. est, habet: cur ista editio non summam habeat acerbitatem; Planc. 39. idcirco ista editio per se non acerba est; ib. 41.

II. transfero: quam ob rem senatus ... (non) eandem editionem traustulerit in ceteras causas; Planc. 36.

editus, hoch, hervorragend: locus: Henna ... est loco perexcelso atque edito; Verr. IV, 107. edito adversarii atque excelso loco; Milo 53.

mons: ex tuo edito monte; Milo 85.

ordo: sic est hic ordo quasi propositus atque editus in altum; Verr. III, 98.

edo, angeben, vorſchlagen, bekannt machen, bezeigen, vollbringen, hingeben, ausdauchen: I. **abſolut:** ego vobis edam: duo reliqui sunt ..; Fr. B. VII, 3.

II. **acc. c. infin.:** Sicilia, quae ... consulibus edidit, rogare ... patres conscriptos, ut ..; Verr. II, 103. quantum decumanus edidisset aratorem sibi decumae dare oportere; ib. III, 25. quod decumanus edidisset sibi dari oportere; ib. 34. quantum Apronius edidisset deberi; ib. 70.

III. **mit Object:** alqm: ut eos ederes imprudens; Planc. 41. ſ. quaesitorem.

alqd: legationes ... etiam hoc ediderunt, ut ..; Verr. II, 146. si plus edidisset quam quantum natum esset; ib. III, 70. quantum decumanus ederat; ib. 117. „nec scriptum habeo nec possum edere“; ib. IV, 36.

animam: si tum P. Sestius ... animam ... edidisset; Sest. 83.

facinus: ſ. scelus; Phil. XIII, 21.

hominem: ſ. quaesitorem.

indicium: toto iam indicio ... edito; Catil. III, 11. indiciis ... editis; ib. 13 cum ... tibi ... edituri indicium fuerint scribae mei; Sulla 44.

iudices: editos ad reiciendum ... iudices; Planc. 41. eis iudicibus editis; ib. 42.

iudicium: iudicium id, quod edat; Quinct. 66.

nomen: quorum edidi nomina Metello; Verr. II, 65. meum nomen operis ediderat; dom. 14. qui ... sua .. nomina edidissent; Phil. V, 53.

postulata: postulata consulibus ... ediderunt; Verr. II, 10. qui ... in te gravissima postulata consulibus ediderunt; ib. 156.

quaesitorem: si quaesitor huic edendus fuisset, quem tandem potius quam bunc C. Alfium, ... vicinum, tribulem, gravissimum hominem ... edidisset? Planc. 43.

scelus: scelera, quae ab illo in patriam sunt edita; har. resp. 58. scelera, quae in suos edidit; ib. 59. quod (scelus) in me illorum immanitas edidit; Sest. 58. quod scelus, quod facinus parricida non edidit? Phil. XIII, 21.

scriptum: ede mihi scriptum; Verr. IV, 35.

spiritum: cuius in complexu libenter extremum vitae spiritum ederim; Phil. XII, 22.

tabellas: quae (tabellae quaestionis) .. vobis .. editae sunt; Cluent. 184.

tabulas: edi (tabulas) populo Romano imperavi; Sulla 42.

testis: testibus editis; Verr. I, 26.

tribulem: ſ. quaesitorem.

tribum: quam ob rem senatus hoc uno in genere tribus edi voluerit ab accusatore; Planc. 36. cum reo tribus ederentur eae, quas ..; ib. 37. si vel ea, quae maxime esset utique coniuncta, tribus ederetur; ib. quas tribus edidisti? ib. 38. eam tribum ... edere debuisti; ib. hanc (tribum) ... cur non edidisti? ib. 38. eas tribus ... cum ille non ediderit; ib. 39. ut huic et suam et ab hoc observatas tribus ederes; ib. 42 cum .. has tribus edidisti; ib. si reus tribus ederet; Voltiniam fortasse Plancius ..., suam vero certe edidisset; ib. 43. quod eas tribus ... non ediderit; ib. 44.

verba: verba, quae Naevius edebat; Quinct. 63.

vitam: qui pro re publica vitam ediderunt; Planc. 90.

IV. **mit doppeltem Accuſativ:** socium tibi in eis bonis edidisti Quincium; Quinct. 76. qui sibi eum nuper edidit socium; ib. 88.

edoceo, Auskunft geben: quid ea nocte egisset ..., edocui; Catil. II, 13.

alqm: qui causam meam ... imperitos edocuerit; sen. 29.

edormio, ausſchlafen: edormi crapulam; Phil. II, 30.

educatio, Erziehung: cum etiam feras inter se ... educatio ... conciliet; Sex. Rosc. 63.

educator, Erzieher: quis est nostrum liberaliter educatus cui non educatores ... cum grata recordatione in mente (versentur)? Planc. 81.

educo, erziehen: alqm: „quo pacto educatus sim“; Quinct. 55. tu ... in furis ... disciplina educatus; Verr. III, 161. qui a parentibus spe nostri imperii ... educati .. sunt; ib. V, 123. illi miseri, nati in illis agris et educati; leg. agr. II, 84. in vetere fortuna illos natos et educatos; ib. 97. quis est nostrum liberaliter educatus cui non ..? Planc. 81. te domi P. Lentuli esse educatum; Phil. II, 18.

filium: cum ... eius filius ... apud matrem educarctur; Cluent. 27.

hominem: a Q. Apronio, .. homine ... ad turpitudinem educato; Verr. III, 60. habemus hominem in fetialium manibus educatum; ib. V, 49.

operarium: huius operarii, ... qui ... ita educatus est; Verr. IV, 126.

educo, herausführen, vorführen, mitnehmen, herausziehen, zücken, erziehen: alqm: qui istius domi erat eductus; Quinct. 21. ut te in ius educerent; ib. 33. qui apud te esset eductus; ib. 69. ut eos

nobiscum educamus; Verr. II, 28. educit ex urna tris; ib. 42. Sthenium statim educunt; ib. 90. domum ad istum in ius eductus est; ib. III, 56. cum in ius ipsum eduxi; ib. 112. eductus est Apronins; eduxit vir primarius C. Gallus; ib. 152. quos tecum educeres; Catil. I, 9. educ tecum etiam omnis tuos; ib. 10. si ... secum .. suos eduxerit; ib. 30. Tongilium mihi eduxit; ib. II, 4. is .. eductus ad consulem; Planc. 55. quos educere invitos in provinciam non potuit; Fer. B. III, 2.

copiam: ea copia, quam secum eduxit; Muren. 78. — copias: utinam ille omnis secum suas copias eduxisset! Catil. II, 4.

exercitum: exercitum eduxit ex Syria; Piso 49. mitto ... educere exercitum; ib. 50. ut exercitum citra flumen Rubiconem ... educeret; Phil. VI, 5. exercitum citra flumen Rubiconem eduxerit; ib. VII, 26. cum ... exercitum casiris eduxerit; ib. XIV, 36.

florem: florem totius Italiae ac robur educite; Catil. II, 24.

gladios: educuntur ... gladii; Catil. III, 6. gladiis eductis; Milo 29.

homines: nefariorum hominum, quos secum eduxit; Muren. 83.

legatos: cum ceteri ... quos voluerunt legatos eduxerint; imp. Pomp. 57.

legiones: e castris duas legiones eduxit; Phil. XIV, 27.

medicum: medico, quem tecum tum eduxeras; Piso 83.

milites: uullem secum milites eduxisset; Catil. II, 5.

robur: f. florem.

senatorem: quisquis erat eductus senator Syracusanus; Verr. II, 63.

sortes: „tris sortes conici, unam educi“; Verr. II, 127.

tribus: homo felix educet [educit] quas volet [tribus]; leg. agr. II, 21. [(tribus) ab eodem Rullo eductae;] ib.

viros: eodem ... multos fortis viros eduxerant; Catil. III, 5.

effemino, weibiſch machen, verweichlichen; alqm: servitus ... intolerabilis est [servire] ... effeminato; Phil. III, 12.

hominem: homo effeminatus; Milo 89.

voltum: qui effeminare voltum ... potes; Fr. B. XIII, v, 1.

vocem: furialis illa vox, nefariis stupris, religiosis altaribus effeminata; Planc. 86.

effero (ecf.), herausſtragen, fortſtragen, beſtatten, tragen, hinreißen, erheben, preiſen, übermüthig machen: I. **abſolut:** ager: cum ager ... cum decumo extulisset; Verr. III, 113.

II. **mit Object:** alqm: quae res extulit eum? Qu. Rosc. 31. non gloriae cupiditate efferebantur; leg. agr. II, 91. quibus illi rebus elati; ib. 97. progredientur longius, efferentur; ib. te ... vi naturae atque ingenii elatum; Muren. 65. hic Borylensis nuper cum efferretur; Flacc. 41. res .. gestae, credo, meae me nimis extulerunt; Sulla 27. cum L. Torquatus, ... optimi civis filius, interdum efferatur immoderatione verborum; ib. 30. dolore me elatum et iracundia; har. resp. 3. si me ... efferret aliquando ad gloriam ... animi quidam dolor; ib. 17. elatus *est* spe; ib. 49. cum eum maximis laudibus efferebat; ib. 50. populari studio elatus; Sest. 134. eum summis laudibus extulisti; Vatin. 41. irati efferuntur; Cael. 21. ex eo quicquid erat .. totum ... se ... extulit; ib. 75. res efferent se aliquando; prov. cons. 34. quos .. fortuna extulit; Balb. 18. effers Lateremem laudibus; Planc. 63. te ... quibus laudibus efferemus? Marcell. 10. hac laetitia Deiotarum elatum; Deiot. 26. spe victoriae elati; Phil. II, 38. tu .. insolentia elatus; ib. 102. honoribus nostris elatus; ib. V, 48. eum quam amplissime supremo suo die efferri; ib. IX, 16. f. hominem; Catil. I, 28.

alqd: quicquid (provincia) ex sese posset efferre; Verr. II, 5. quod agri segetesque extulissent; ib. III, 198. uimium forsitan haec illi ... efferant; ib. IV, 124. qui ex aedibus Cethegi, si quid telorum esset, efferret; Catil. III, 8. quae tum ... in caelum laudibus efferebantur; Flacc. 103. quae quorum ingeniis efferuntur; Arch. 21. efferri hoc foras; Phil. X, 6.

animos: quamquam ... insoleutia dominatus extulerat animos; dom. 141.

doctrinam: doctrina, quam tu effers laudibus; Arch. 15.

filium; f. alqm; Sulla 80.

genus: extulisti tuum (genus); Muren. 15.

hominem: qui te hominem per te cognitum ... tam mature ad summum imperium ... extulit; Catil. I, 28. rerum gerendarum dignitate homines efferri; Sest. 98. hac exspectatione elatus homo; ib. 134.

honestatem: eam (honestatem) liceat ei secum ex hoc loco efferre; Quinct. 99.

laborem: „nisi laborem summa cum cura ecferas“; Sest. 102.

mortem: secum ... mortem extulit; Phil. IX, 5.

mucronem: quod .. non cruentum mucronem ... extulit; Catil. II, 2.

numerum: ex quibus ille maximum sicarum numerum et gladiorum extulit; Catil. III, 8.

patriam: patriam demersam extuli; Sulla 87.

pedem: „simul ac pedem limine extulerat“; Cael. 34.

res: cum alii laudibus ad caelum res tuas gestas efferent; Marcell. 29.

rem publicam: tua rogatione funere etiam rem publicam esse; dom. 42

tela: f. alqd; Catil. III, 8.

vasa: efferri sine thecis vasa; Verr. IV, 52.

effervesco, aufwallen, aufbrauſen: ferocitas: si cui nimium efferbuisse videtur huius ... ferocitas; Cael. 77.

Pontus: Ponum armatum effervescentem in Asiam; prov. cons. 6.

undae, al.: si campus atque illae undae comitiorum, ut mare profundum ..., sic effervescunt quodam quasi aestu; Planc. 15.

efficio, bewirken, durchſetzen, zu Stande bringen, herſtellen, hervorbringen: I. **abſolut:** 1. ab homine ... ad efficiendum acerrimo; Cluent. 6.

2. alqs: quoad se efficere posse arbitrabantur; Verr. III, 77.

ager: ager efficit cum octavo; Verr. III, 112.

II. **mit Ergänzung:** 1. ne: sine Staieno ne in consilium iretur, tribunicia potestate effectum est; Cluent. 88. efficе ne id ... cupere videare; Phil. XI, 23. qui ne quid tale in re publica fieri posset effecerit; ib. XIV, 14.

2. quin: ut effici non possit quin eos tam oderim quam ..; Phil. XI, 36.

3 ut: ut amici tibi essent qui vincebant effeciati; Quinct. 70. id pretio ut fieri posset effecit; Verr. II, 122. effecit ut aliquando vere videremur ... imperare; imp. Pomp. 56 efficium profecto ut intellegatis ..; Cluent. 7. Vestrae cupiditates provivuciarum effecerunt] ut ego excludrer; Piso 76. si possim efficere ut Milonem absolvatis; Milo 79. quae (gloria) efficeret ut absentes adessemus; ib. 97 si .. exitus C. Caesaris efficere non potest ut malis carus esse quam metui; Phil. I, 35. effeciati .. non ... ut similis tui, sed certe ut dissimilis esset sui; ib. II, 107. f. III, alqd; Phil. II, 10.

III. **mit Object:** alqd: quae .. efficiat; Sex. Rosc. 135. quid efficere possim; div. Caec. 26. quod tu IIS LDLX locasti, se HS LXXX millibus effecturum esse; Verr. I, 146. quid effeciati? ib. III, 43. quantum ille bonis suis omnibus efficere nou

posset; ib. 219. quid est quod ego dicendo aut cogitando efficere ... debeam? ib. 137. qui (ager) plurimum efficit; ib. 148. omnia pecunia effici posse; ib. 155. multos .. multa ludibundos [libidinose] apud Verrem effecisse; ib. 166. facilius vos efficiebatis ludibundi, quae volebatis a Verre; ib. quid efficere possit; ib. 199. tantum victus efficere potuit; imp. Pomp. 25. hic .. idem illud effecit per alieni corporis mortem; Cluent. 32. non id efficere, quod possim; ib. 51. qui id efficere posset; ib. 69. quid efficerit; Mureu. 32. quo facilius Romae ea ... efficeret; Sulla 57. ne ille omnia vi posset efficere; sen. 19. ut ... id is consul efficeret; har. resp. 45. quidnam (tua vox) ... effectura esse videatur; Sest. 10. si illo die gens ista Clodia quod facere volnit effecisset; ib. 81. haec ut efficere posset; ib. 84. hoc ... qui efficiunt; ib. 98. nisi vero hoc mediocri virtute effici potest; Rab. Post. 41. quod ... efficere cautius potuit; Deiot. 18. quid efficere possit; Phil. I, 15. alterum ipse efficiam ut ... attente audiatis; ib. II, 10. multis periculis quod cogitarat effecerat; ib. 116. quantum cura, labore, vigiliis, auctoritate, consilio niti atque efficere potero; ib. IV, 16. nihil esse quod non illius auctoritate et sapientia effici posset; ib. IX, 8. alter effecit quod optarat; ib. XI, 1. quae L. Antonius in Parmensium liberis et conjugibus effecerit; ib. XIV, 9. ſ. bonum. malum.

bonum: quid ex eo boni sperari atque effici potest? Verr. III, 160.

caedis: magistratuum privatorumque caedis effecerat; Milo 87.

Capitolium: vel Capitolium ... gratis exaedificari atque effici potuit; Verr. V, 48.

civis: bonos civis .. natura efficit; Phil. XIII, 16.

facinora: statim .. illa mirabilia facinora effecit; Phil. II, 109.

malum: nihil est enim mali, nihil sceleris quod illa non .. effecerit; Cluent. 188. quantum (mali) illi effecerunt; prov. cons. 4.

necessitudinem: summam .. necessitudinem magna eius officia .... effecerunt; Deiot. 39.

opus: HS Lxxx milibus id opus ... se effecturos esse; Verr. I, 144. aute ... quam opus effectum est; ib. 149.

pacem: si talem (pacem) potest efficere, qualem nuper effecit; Phil. XIII, 9.

res: quas res luxuries in flagitiis ... efficere potuisset; div. Caec. 3.

scelus: ſ. malum; Cluent. 188.

sepulturam: qui illam insepultam sepulturam effecerant; Phil. I, 5.

strages: quas effecerit strages; Phil. III, 31.

turbas: Tertia .. maximas in istius castris effecisse dicitur turbas; Verr. V, 31.

vastitatem: quin ... fana vexata hanc tantam efficerent vastitatem; Piso 85.

vilitatem: quantam (vilitatem) vix ... diuturna pax efficere potuisset; imp. Pomp. 44.

IV. **mit doppeltem Accusative:** unam columnam efficere ab integro novam; Verr. I, 147. ut Catilinam consulem efficeret; Sulla 68. perpetuos defensores Macedoniae vexatores ac praedatores effecisti; Piso 84.

effigies, Bild, Abbild: exprimo: consiliorum relinquere ac virtutum nostrarum effigiem nonne multo malle debemus, summis ingeniis expressam et politam? Arch. 30.

facio, al: ut homines ... videre ... effigiem Cereris non humana manu factam, sed de caelo lapsam arbitrarentur; Verr. V, 187.

polio: ſ. exprimo.

relinquo: nullum monimentum clarius Ser. Sulpicius relinquere potuit quam effigiem morum suorum; Phil. IX, 12. ſ. exprimo.

servo: eius effigiem ... servare; Verr. II, 159.

effingo, abbilden, nachbilden: imaginem: ex hoc illa (imago) efficta est; Phil. XI, 6.

mores: effictos nostros mores; Sex. Rosc. 47.

sanguinem: e foro spongiis effingi sanguinem; Sest. 77.

effiagitatus, Forderung: coactu atque effiagitatu meo producere ... eum; Verr. V, 75.

effiagito, verlangen, auffordern: l. ut: cum iste a Cn. Dolabella effiagitavisset ut se ... mitteret; Verr. I, 63.

II. alqm: a multis effiagitatus aliquando dixit HS decies; Verr. I, 92. ecflagitatus || et flagitatus, effi || a provincia; Ligar. 4.

honorem: nec (honos) diuturnis precibus effiagitatus; leg. agr. II, 3.

legem: cum legem Aureliam ... (plebs) effiagitavit; Fr. B. VI, 28.

misericordiam: qui illam (misericordiam) effiagitant; Milo 92.

poenam: poena gravior in plebem tua voce effiagitata est; Muren. 47.

potestatem: iudiciorum desiderio tribunicia potestas effiagitata est; div. Caec. 8.

effilo, aufbauchen: quem ... animam efflantem reliquisset; Milo 48.

effloresco, emporblühen: si quidem (illa aetas) efflorescit ingenii laudibus; Cael. 76.

effluo, entfließen: alqd: me commonuit Pisonis annulus quod totum effluxerat; Verr. IV, 57. etsi effluunt multa ex vestra disciplina; dom. 121.

effor, aussprechen: neque verbum ullum sollemne potuit effari; dom. 141.

effrenate, zügellos, unaufhaltsam: cum ... legio effrenatius in aciem hostium inrupisset; Phil. XIV, 26.

effrenatio, Zügellosigkeit: quae effrenatio impotentis animi! Phil. V, 22.

effrenatus, zügellos, unbändig: alqs: L. Saturninus ita fuit effrenatus; har. resp. 41.

animus: istius effrenatum animum; Verr. V, 139.

audacia: sese effrenata iactabit audacia; Catil. I, 1.

cupiditas: cupiditates .. effrenatas habebat; Verr. I, 62. tua cupiditas effrenata; Catil. I, 25. cum ... effrenata cupiditate; dom. 115. *istius ... effrenatae cupiditati*; Scaur. c. 2, § 6.

furor: cuius .. de effrenato ... furore; har. resp. 2. eius ... effrenatos furores; ib. 52. quorum effrenatus furor; Sest. 82.

libido: o libidinem effrenatam! Cluent. 15. effrenatas suas libidines; Milo 76.

mens: mente nescio qua effrenata; Cael. 35.

violentia: novi hominis ... effrenatam violentiam; Phil. XII, 26.

effringo, erbrechen, aufbrechen: foris: effringi multorum foris; Verr. IV, 52. foris aedis effringunt; ib. 96. „foris effregit"; Cael. 38.

ianuam: qua (ianua) effracta; Muren. 33.

valvas: effractis .. valvis; Verr. IV, 94.

effugio, entfliehen, entkommen, entrinnen, entgehen: l. **absolut:** effugere non posses; Verr. III, 169. cum ... neque mari effugere ullo modo posset; ib. V, 91. semustilatus effugit; Tull. 18. qua effugere possent; Caecin. 26. qua effugerent; ib. 44. qui effugerit; ib. 45.

a: a quibus (ludis) vix vivus effugit; Sest. 116.

de: quia de manibus vestris effugit; Sex. Rosc. 34 qui de suis manibus effugerint; ib. 151.

ex: ex his ... rebus effugere te posse; Verr. II, 105. qui graviter saucius e cede effugerat; Tull. 22. rex ipse e manibus effugit; imp. Pomp. 22. quotiens ego ipse .. ex P. Clodii telis et ex cruentis eius manibus effugi! Milo 20. qui e proelio effugerant; Phil. II, 71.

II. **mit Object:** alqd: haec cum tu effugere non potuisses; Scaur. 45. quae non effugisses; Phil. II, 53. alterum effugere nemo potest; ib. VIII, 29.
bella: parietes, quorum ornatus ... tot bella effugerant; Verr. IV, 122.
calumniam: calumniam non effugiet; Cluent. 163.
conlegam: qui ... L. Paulum conlegam effugere vellet; Milo 24.
crimen: qui ... maledictum omne, non modo crimen effugit; Flacc. 7. videmurue ... avaritiae crimen effugere? ib. 39.
crudelitatem: cuius ego crudelitatem effugere non potuissem; Phil. XII, 20.
cruces: multas .. cruces proposítas effugere cupiebant; Verr. III, 70.
diem: si illum diem effugisset; Verr. II, 37.
famam: quotus quisque est qui istam (famam) effugere possit? Cael. 38.
famem, ferum: milites, qui ferrum, qui famem, qui morbum effugerunt; Piso 98.
hominem: „effugiemus .. hominem in quaerendo nimium diligentem"; Verr. a. pr. 29.
infamiam: crudelitatis infamiam effugerunt; leg. agr. II, 91. infamiam veram effugere uon poterat; Cael. 11.
iuiquitatem: cum per leges militaris effugere liceret iniquitatem tribuni; Flacc. 77.
insidias: effugi insidias; Phil. XII, 26.
maledictum: f. crimen; Flacc. 7.
morbum: f. famem.
multitudinem: neque vim praetoris nec multitudinem creditorum nec bonorum proscriptionem effugere potuisset; sen. 11.
negotium: qui omne tale negotium cuperet effugere; Ligar. 4.
offensionem: non dubito quin offensionem neglegentiae ... effugere non possim; Verr. I, 103.
pericula: haec .. tanta pericula si effugero; Phil. XII, 30.
pestem: quod hanc ... rei publicae pestem totieus iam effugimus; Catil. I, 11.
petitiones: quot ego tuas petitiones ... parva quadam declinatione ... effugi! Catil. I, 15.
poenam: uullius ... iudicii poenam effugere potuerunt; dom. 108.
proscriptionem: f. multitudinem.
sermones: cuius frater germanus sermones iniquorum effugere non potuit; Cael. 38.
testem: cum iam testem illum effugere non possit; Flacc. 41.
testimonium: te ... testimonium .. effugere non posse; Verr. IV, 44.
vim: f. multitudinem.

effugium, Entfliehen: si non effugium, ne moram quidem mortis ... adsequi potuit? Verr. V, 166.

effundo, ergießen, vergießen, ausſchütten, ausſprechen, loslaſſen, zerſtreuen, verſchwenden: I. **mit einfachem Object:** alqm: deinde (eos) effundas repente? Planc. 40.
alqd: id per luxuriam effundere; Sex. Rosc. 6. qui ... plura etiam effundet quam tu ei domi ante praescripseris; Flacc. 23. effudit quae voluit omnia; ib. 41. utrum iste plus biberit [an vomuerit] an effuderit; Piso 22. nec enim omnia effundam; Phil. II, 43. quod statim effundas; ib. 50. quonam modo illa tam multa ... effuderit; ib. 66.
aerarium: effundamus aerarium; leg. agr. I, 15.
bona: cum effundant sua (bona); Phil. XI, 13.
carcerem: qui ... carcerem totum in forum effudit; Sest. 95. quod in me carcerem effudistis; Piso 16.
consularis: f. Italiam.
fructus: effusis ... fructibus vestris; leg. agr. II, 89.
indices: qui omnis indices tribunus e carcere in forum effudit; har. resp. 34.
Italiam: omnis .. consularis, ... cunctum senatum, totam Italiam ||esse|| effusam; Deiot. 11.
lacrimas: quas (lacrimas) tu ... plurimas effudisti; Planc. 101.
manum: effusam illam ... Catilinae importunam manum; Sest. 42.
patrimonium: ne effuudat patrimonium; Cael. 42. patrimonium .. suum effudit ...; non enim effudit; Phil. III, 3.
pecuniam: quamquam ea (pecunia) .. sit effusa; Phil. I, 17. pecunia publica ... effusa; ib. VI, 8.
praedam: effusa iam maxima praeda; Piso 48.
sanguinem: qui multum pro re publica sanguinem effudistis; Milo 101.
senatum: f. Italiam.
spiritum: qui extremum spiritum in victoria effudistis; Phil. XIV, 32.
sumptus: sumptus effusi cum probro; Sex. Rosc. 68.
vocem: vox in coronam turbamque effuuditur; Flacc. 69.
II. **mit doppeltem Accuſativ:** te tua ... mater pecudem ex alvo, uon hominem effuderit; Fr. A. V, 9.

effuse, maßlos, verſchwenderiſch: dono: non pauca suis adiutoribus large effuseque donabat; Sex. Rosc. 23.
petulans: quam potestatem minuere ... nemo tam effuse petulsus conatus est; Piso 10.
vivo: si ... (mulier) dives effuse ... viveret; Cael. 38.

effusio, Herausſtrömen, Verſchwendung: dico: quid (dicam) effusiones hominum ex oppidis? Piso 51.
facio: quas effusiones fieri putatis? Sex. Rosc. 134. *si ... multo maiores effusiones ... fecisses;* Scaur. 45.

effusus, verſchwenderiſch: quis in largitione effusior? Cael. 13.

egens, arm, bedürftig: A. **bei Subſtantiven:** alqs: qui in sua re fuisset egentissimus; Sex. Rosc. 23. qui postea factus sit egentissimus; ib. 88. cum esset egens; Cluent. 70. [huic] egenti et roganti ... pecuniam credidit; Rab. Post. 4. nandus atque egens fugit e regno; ib. 39. advolsati egeus ad tribunatum; Phil. II, 50. persona de mimo, modo egens, repente dives; ib. 65. quem ... egentem ... cognorat; ib. 78.
alqd: uibil .. illo homine ... egentius; Flacc. 53.
calumniator: est hic Ennius egens quidam calumniator; Cluent. 163.
cives: egentium civium ... armis meos civis ... obici; Milo 36.
fratres: vicerunt Agyrinenses fratres ita, ut egentes inanesque discederent; Verr. II, 25.
ganeo: in ... egentissimum ganeonem; Sest. 111.
homo: hominem egentem; Quinct. 62. homini ... egenti ... quicquam dari; Verr. I, 123. homo egens et levis; ib. II, 94. homo levis atque egeus; ib. III, 84. ad hominis egentis ... familiaritatem se applicavit; Cluent. 66. homines tennis atque egentis; Catil. II, 20. homini egenti; Flacc. 52. homiui egentissimo; dom. 25. hominem sua virtute egentem; ib. 116. sic .. homines egentes ... loqnebantur; Fr. B. XV, II, 7.
latro: scelerato latrone atque egenti; Phil. XI, 4.
milites: tui .. perditi uuilites atque egentes; dom. 58.
testes: per egentissimos testis; Flacc. 5 (3. 38).
B. **allein:** I. concupiscunt: ut eas (pecunias) ... egentes ... concupiscant; dom. 46.
ferunt: egentis et perditos suffragium ferre; dom. 46.
II. armo: egentes in locupletis ... armabantur; Planc. 86.

prolecto: egentis et levis spe legationis ... prolectat; Flacc. 18.

video: cum videatis ... ex altera parte egentem; Sex. Rosc. 152.

congrego ex: multitudinem hominum ... ex egentibus congregatam; dom. 89.

III. animi; sollicitari posse animos egentium; Catil. IV, 17.

contio: culus lingua ... est egentium contio ventilata; Flacc. 54.

fremitus: nego esse ista testimonia ..., sed fremitum egentium; Flacc. 28.

manus: cum omni egentium atque improborum manu; leg. agr. I, 22.

operae: conductis operis non solum egentium, sed etiam servorum; dom. 79.

egeo, arm sein, Mangel leiden, bedürfen, entbehren: I. **absolut:** alqs: egebat? immo locuples erat; Qu. Rosc. 22. „si egebis, tibi dolebit"; Cael. 37. egere ... Gabinium; Piso 12. cum lam egeret; ib. 48. pecunia superabat? at egebas; Scaur. 45. ut existimaretur egere? Rab. Post. 39. tu hodie egeres; Phil. II, 37.

nationes: quae (nationes) nunc omnes egent; Verr. V, 127.

II. **mit Ablativ:** consilio: quamquam ille non eguit consilio cuiusquano; Phil. III, 19. quamquam non eges consilio; ib. VII, 27.

hortatore: quamquam hortatore non egetis; Phil. XI, 3.

interpretatione: quamquam ilia auspicia non egent interpretatione; Phil. V, 7.

medicina: nec enim equissem medicina consulari; sen. 9.

monimento: hoc statuae monimento non eget; Phil. IX, 14.

pecunia: pecuniam infinitam, qua nunc eget; Phil. V, 5.

rebus, al.: omissis his rebus, quibus nos suppeditamur, eget ille, senatu, equitibus Romanis, urbe, aerario, vectigalibus, cuncta Italia, provinciis omnibus, exteris nationibus; Catil. II, 25.

senatu: qui senatu non egerent; Phil. II, 109. f. rebus.

egestas, Dürftigkeit, Armut, Mangel: I. **absolut:** 1. addicit: quos egestas ... tribuno plebis constrictos addixerat; Sest. 58.

cogit: cogebat egestas; Phil. II, 62.

consequitur: ut omnis animi cruciatus ... etiam egestas ... consequatur; Catil. IV, 10.

premit: num ... tanta egestas (eum) ... pressersi; Verr. IV, 11.

recipit: non recipit ... egestas animi (tui maiestatem consulis); Piso 24.

versatur: filii ... eius egestas indiguissima (ante oculos versabatur); Sex. Rosc. 24.

2. ecce: ecce ... consulum scelus, cupiditas, egestas; prov. cons. 45.

II. **nach Verben:** 1. adfero: cui ... mors patriae attulit ... egestatem; Sex. Rosc. 13.

consolor: facile consolatur honestas egestatem; Quinct. 49.

explico: egestatem (suam)... expieri non posse; Quir. 13. ad explendas egestates latrocinii sui; Phil. XIV, 10.

fero: facile egestatem suam se laturum putat; Sex. Rosc. 128.

profero: egestas domestica ... in medium proferebatur; Cluent. 101.

sustento: egestatem ... domestico lenocinio sustentavit; sen. 11.

video: cuius .. egestatem reliquae vitae ... vidimus; dom. 126.

2. subvenio: quae res egestati (tuae) ... subvenire potuisset? Phil. II, 36.

3. adiungo ad: suspiciosem potius ad praedam adiungerent quam ad egestatem; Sex. Rosc. 86.

confero cum: neque ego ... praesidia vestra cum illius latronis ... egestate conferre debeo; Catil. II, 24.

confligo cum: copia cum egestate ... confligit; Catil. II, 25.

relinquo in: quos tu miseros in egestate ... reliquisti; Verr. I, 77.

traduco ex: ex summa egestate in eandem rerum abundantiam traducti; leg. agr. II, 97.

versor in: qui ... in egestate ... versatur; Sex. Rosc. 75.

III. **nach Adjectiv:** praeditus: qua egestate ... praeditis (testibus); Flacc. 6.

IV. **nach Substantiven:** 1. perfugium: id .. unum in terris egestatis ... perfugium esse; Phil. II, 50.

2. alqs: fuit Avillius quidam Larino ... summa egestate; Cluent. 86.

V. **Umstand:** 1. cogi: egestate ... coactus; sen. 11.

concidere: tu ... egestate ... concidisses; Phil. II, 24.

perditus: reliquis egestate ... perditis; Verr. V, 100. egestate ... perditus; dom. 116. per homines egestate ... perditos; Sest. 2. hominum .. egestate ... perditorum clamore; ib. 85.

2. in: vitam in egestate degere; Sex. Rosc. 144.

ego, ich: A. **allein:** I. **Singular:** 1. **ego:** a. **Activ:** abieci; Milo 100. absum; Sex. Rosc. 94. Quir. 14. aberam; dom. 84. accessi; Verr. a. pr. 2. V, 130. accederem; Verr. V, 129. accepi; Verr. V, 35. acciperem; Phil. VIII, 24. accusarem; Verr. II, 10. accuso; ib. III, 137. IV, 104. Sulla 48. accusem; Verr. V, 175. adfero; Sex. Rosc. 7. attuli; Phil. II, 72. adiuvabo; Flacc. 66. administrabo; Catil. II, 28. admiror; har. resp. 28. sum ... admiratus; prov. cons. 27. admiratus sum; Scaur. c. I, § 4. sum admiratus; Phil. II, 27. adsentiar; Verr. III, 206. adsentiebar; prov. cons. 41. adsequar; Verr. a. pr. 3. adfuissem; Verr. II, 99. adesem; Sulla 22. adsumo; Sulla 84. adversor; Sulla 50. aestimo; Verr. IV, 13. agnovi; Sest. 132. agam (fut.); Verr. a. pr. 48. Caecin. 26. agam (coni.); Verr. I, 14. IV, 48. agerem; Cluent. 166. Muren. 48. Sulla 35. egi; Muren. 79. IV, 35; Muren. 26. amplecterer; Qu. Rosc. 37. amplexus sum; Verr. II, 1. anteposui; Planc. 12. antepono; Rab. Post. 44. appellem; Verr. IV, 1. Sest. 17. appello; leg. agr. II, 35. appellavi; Phil. XII, 17. appetivi; Milo 100. apportavi; Scaur. 45. apprehenderam; Cluent. 52. arbitror; Quinct. 63. div. Caec. 26. 43. Verr. I, 60. II, 19. Cluent. 17. 97. 98. leg. agr. II, 53. Catil. II, 21. Sulla 39. 93. har. resp. 48. Sest. 16. Piso 68. Phil. XI, 39. arbitrabor; div. Caec. 73. arbitror; Verr. I, 9. arbitrarer; Cluent. 50. arbitrabar; Catil. III, 7. Arch. 30. Phil. VIII, 16. arcessivi; Sest. 11. argumentabor; Cluent. 64. argumentor; Milo 44. ascendissem; Sulla 5. ascendi; Planc. 67. ascisco; dom. 92. aspernor; Planc. 35. attigi; Verr. III, 175. (attigi); Verr. II, 161. attingo; dom. 40. Scaur. 21. auderem; Verr. III, 26. IV, 55. Piso 41. audeo; Planc. 82. ausus sum; Phil. XII, 17. audio; Caecin. 65. Phil. VIII, 18. audivi; Cluent. 192. audiam (coni.); Catil. I, 8. Phil. XIII ,6. auferam; Caecin. 9. auguror; Muren. 36. — carui; Sest. 145. cessissem; sen. 4. Piso 16. 19. Sest. 86. cessi; dom. 56. ceciderim; Sest. 98. censuerim; prov. cons. 20. censui; Phil. XII, 17. coepi; Verr. IV, 149. cogitabo; Quir. 21. cogito; Planc. 93. cognoram; Verr. IV, 149. cognoscerem; Scaur. 25. cognovi; Phil. VII, 24. cohortabor; Phil. IV, 11. commemoro; div. Caec. 33. Verr. V, 109. imp. Pomp. 32. Catil. IV, 16. Sest. 118. Milo 18. commemorem; div. Caec. 17. Verr. I, 49. IV, 124. V, 140. Caecin. 97. Catil. IV, 15. dom. 75. Sest. 129. Planc. 33. Phil. II, 107. commemorarem; Verr. I, 121. Ligar. 26. commemoravi; Caecin. 67. committam (coni.);

Mureu. 76. Sulla 83. Phil. XII, 24. committerem; Planc. 89. commoratus essem; Cluent. 53. commossem; Planc. 90. commutavi; Piso 5. comparem; Rabir. 8. compare; Marcell. 8. compulissem; Catil. III, 17. *comperendinavi*; Scaur. 29. comperi; Catil. II, 10. complectar (fut.); Sest. 146. complexus sum; Rab. Post. 15. comprobem; Phil. XI, 26. concedam (fut.); div. Cacc. 27. Verr. I, 12. II, 106. IV, 8. concedo; Verr. I, 114. II, 162. III, 194. concidissem; sen. 17. Planc. 90. concepi; Milo 103. concurram (fut.); Scaur. 20. condemnare; div. Caec. 30. contuli; Flacc. 52. confido; Verr. V, 177. Cluent. 194. Catil. II, 11. IV, 22. confirmo; Verr. II, 16. IV, 47. imp. Pomp. 71. confirmavi; Cluent. 88. conliteor; Qu. Rosc. 35. imp. Pomp. 51. Mureu. 7. Arch. 1. Planc. 57. Ligar. 25. Fr. B. IV. confitear; Sulla 68. Planc. 6. 58. conformabam; Arch. 14. conmunerim; dom. 3. coniungo; Piso 20. coniligam (coni.); Verr. II, 68. conligo; Verr. IV, 38. Planc. 52. conor; Verr. IV, 49. coner; Sulla 84. Planc. 8. conarer; Phil. II, 23. cooptabo; Phil. XIII, 12. conquerar; Verr. a. pr. 40. conquirerem; Verr. III, 112. consecutus sum; Verr. a. pr. 6. leg. agr. II, 49. conservabo; Flacc. 51. conservavi; prov. cons. 45. Piso 1. constitui; Phil. II, 11. consuevi; Scaur. 37. consulo; Quinct. 54. Verr. a. pr. 32. consulebam; Phil. II, 15. 38. (consulebam); ib. consummerem; Verr. a. pr. 33. consumo; Font. 11. consumpsi; Catil. III, 4. contaminarem; Sulla 45. contemno; Catil. II, 5. prov. cons. 39. (contemno); Phil. VII, 16. contendo; Qu. Rosc. 28. 47. Arch. 15. Planc. 48. contendissem; Caecin. 97. contendi; Planc. 97. continui; Catil. I, 21. contudi; Phil. XIII, 29. convenі; Caecin. 79. credo; Sex. Rosc. 1. dom. 134. crederem; Font. 33. cuncter; Balb. 8. cupio; Sex. Rosc. 132. Mureu. 7. Phil. VIII, 17. cupiebam; Verr. II, 183. curavi; Verr. IV, 140. — debeo; Qu. Rosc. 8. Cluent. 106. Catil. II, 24. a. pr. 36. Quir. 17. Planc. 3. 68. Phil. XI, 37. (debeo); Rab. Post. 7. debeam; Sex. Rosc. 4. Verr. III, 137. Cluent. 157. Sulla 47. sen. 21. Balb. 1. Planc. 98. debebam; Verr. IV, 36. debui; dom. 9. debcrem; prov. cons. 47. debuerim; Piso 55. decrevi; prov. cons 27. deduxi; Flacc. 17. defendo; Font. 1. Caecin. 94. Sulla 48. ><. 50. Cael. 30. defendam (coni.); Phil. II, 29. leg. agr. III, 15. Rab. Post. 6. Ligar. 6. defendi; Flacc. 98. Planc. 75. Scaur. c. 2, § 3. Phil. XI, 11. Fr. B. VI, 16. defenderem; dom. 122. deferrem; Catil. II, 3. definiam (fut.); Cael. 48. defugiam (coni.); Sulla 33. defugerim; Planc. 78. deiecero; Verr. V, 130. delegissem; Piso fr. 8. deniror; Rabir. 7. demonstrem; Verr. II, 39. demonstro; Verr. V, 133. demonstravi; div. Caec. 25. demonstravi; Verr. II, 65. depuli; Sulla 28. dom. 63. 144. deprecor; Mureu. 58. Planc. 102. deprehendero; Catil. II, 27. deprehendi; Cael. 14. derogem; Flacc. 9. descripsi; Cael. 50. describo; Phil. II, 113. deserui; sen. 6. desideravi; Sest. 127. desidero; Phil. I, 15. desino; Mureu. 9. desinam (fut.); Planc. 68. desipio; Verr. V, 123. despiciam (coni.); har. resp. 33. desim; Sulla 5. Planc. 93. defui; Planc. 89. detraham (coni.); Caecin. 26. dico; Sex. Rosc. 127. Verr. I, 142. II, 26. III, 29. 50. 79. 182. 203. V, 123. 131. 133. Tull. 34. Caecin. 41. 46. 89. Cluent 100. Sulla 62. 85. sen. 32. Sest. 8. Vatin. 9. prov. cons. 8. Planc. 35. 46. Ligar. 10. Phil. II, 36. VIII, 19. XI, 22. XIII, 11. Fr. B. 39. dicam (coni.); Sex. Rosc. 133. Qu. Rosc. 24. 44. Verr. I, 125. 127. II, 178. III, 61. V, 158. 179. Caecin. 24. imp. Pomp. 32. Cluent. 6. Mureu 38. Flacc. 63. 65. sen. 19. har. resp. 2. Sest. 19. 26. 62. 115. Cael. 37. Planc. 66. Milo 75. Phil. VII, 22. XI, 14. XIII, 2. dicam (fut.); div. Caec. 28. Verr. V, 72. leg. agr. II, 6. Catil. III, 23. Sest. 5. Cael. 31. Balb. 15. Planc. 99. Scaur. 32. dicerem; Verr. I, 28. II, 163. Cluent. 144. dom. 93. Planc. 72. 83. Ligar. 29. dixi; Caecin. 66. Cluent. 139. har. resp. 58. Sest. 99. Phil. II, 7. V, 15. dixerim; Cluent. 138. dixeram; Verr. III, 116. dixero; Sex. Rosc. 3. ><. dixissem; Piso 55. Phil. I, 13. dilexissem; Verr. II, 117. diligam (coni.); Arch. 18. dilexi; Sest. 123. dilnam (coni.; Sex. Rosc. 36. dimisi; Planc. 94. diremi; Cael. 34. didici; Planc. 94. discutiam; Mureu. 84. disputo; Verr. V, 7. Cluent. 87. leg. agr. II, 65. III, 13. Flacc. 94. Sulla 82. dom. 128. Balb. 38. disputem; Verr. II, 119. Sulla 64. disputabo; Sex. Rosc. 106. dissentiam (coni.); Planc. 9. dissimulavi; Planc. 77. dissuasi; leg. agr. II, 101. damnas sum; div. Caec. 35. dabo; Verr. III, 25. dedi; Verr. III, 175. dem; Cluent. 70. dedissem; Catil. I, 29. Milo 94. doceo; Planc. 47. docebo; Planc. 48. ><. dubito; Verr. I, 112. dubitarem; Quir. 15. dom. 64. dubitem; Fr. C. 27. duco; leg. agr. II, 5. — edam; Fr. B. VII, 3. effigi; Catil. I, 15. elaborassem; Verr. I, 2. ementior; Flacc. 73. eripui; Sest. 111. eripuissem; Sest. 53. erro; Verr. IV, 35. examinabo; Planc. 79. excipio; Catil. IV, 15. Scaur. 44. exi. stimo; Sex. Rosc. 123. Font. 20. imp. Pomp. 28. 47. Cluent. 149. Mureu. 31. dom. 31. existimavi; Flacc. 55. Scaur. 27. expetivi; Piso 46. 99. explicabo; Planc. 95. expromo; dom. 60. exstiti; Sex. Rosc. 8. exspecto; Ver. III, 151. cel. 66. Piso 21. exspectem; Piso 96. exstinxi; Piso 5. extorsi. Piso 5. — facio; Mureu. 78. Flauc. 70. 71. 94 faciam (coni.); Qu. Rosc. 14. Sest. 136. faciam (fut.); Quinct. 35. Verr. III, 104. fecerim; Verr. I, 29. feci; leg. agr. III, 4. Sest. 133. facerem; Verr. IV, 138. fecissem; Verr. IV, 147. Piso 12. fatear; Arch. 12. 15. har. resp. 18. prov. cons. 25. Planc. 68. 86. 91. Phil. II, 24. fatar; Marcell. 6. favco; Ligar. 8. Phil. VIII, 17. [><] fero; Cluent. 142. Sulla 46. Vatin. 7. ferrem; Qu. Rosc. 45. tuli; Verr. II, 14. Phil. II, 72. tulerim; Vatin. 37. firmavi; Phil. XII, 29. fruebar; Quir. 4. fugi; Piso 20. — gaudeo; leg. agr. II, 57. geram; Verr. IV, 25. gessi; Catil. III, 27. gerebamus; Sest. 97. — habeo; Sex. Rosc. 145. Verr. III, 4. har. resp. 18. sum ... habiturus; div. Caec. 50. habui; Verr. II, 153. habeam; Verr. III, 143. habebo; Verr. III, 164. 197. habuissem; Verr. IV, 145. haberem; har. resp. 16. hortor; Sulla 93. Phil. VI, 15. — ignosco; Cael. 2. ignoscam (coni.); Piso 79. ignoscerem; Phil. II, 56. impellerem; Phil. II, 26. imperiam (coni.); Sest. 87. imperavi; Sulla 21. implorabo; Rab. Post. 13. imploro; Milo 92. incidissem; Verr. I, 31. indnxi; Caec. 35. sum ingressus; Catil. II, 29. inquam; Planc. 65. insimulo; Verr. V, 153. Caecin. 3. institui; Catil. IV, 6. intellego; Quinct. 61. div. Caec. 10. Tull. 37. Cluent. 7. leg. agr. II, 8. prov. cons. 30. 38. Planc. 85. intellexi; Mureu. 46. interrogo; Sest. 6. Phil. IX, 3. interrogem; Verr. IV, 48. interfui; Verr. I, 103. ><. intuebar; Planc. 101. invehor; Verr. IV, 8. inveni; Verr. III, 167. Phil. III, 21. invenio; Caecin. 66. invenerim; Caecin. 86. invideo; Verr. III, 217. invitem; Catil. I, 24. irascor; Verr. II, 164. Sulla 50. iussi; Piso 5. iudico; Catil. IV, 11. Deiot. 36. Phil. II, 3. XIV, 26. iudicavi; Mureu. 23. iudicabo; Fr. B. XVI, 11, 2 iuravi; Piso 6. iuravem; Sulla 45. — laboro; div. Caec. 23. laborabam; Caecin. 3. Planc. 25. laboravi; Sulla 92. laetcr; Catil. IV, 2. lactor; Sulla 33. largiar; Caecin. 35. laudo; div. Caec. 44. Phil. II, 34. laudem; dom. 19. illeravi; Piso 4. loquor; Rabir. 27. Sulla 9. dom. 122. har. resp. 16. Cael. 53. Ligar. 30. (loqnor); Milo 95. loquar; Verr. I, 55. 129. II, 160. V, 143. har. resp. 24. 41. Sest. 95. Balb. 39. Piso 3. Planc. 20. Phil. II, 97. III, 26. loquerer; Verr. IV, 110. — malim; Cluent. 85. malucram; sen. 4. mallem; Rabir. 10 sen. 23. maluissem; Sest. 44. malo; Cael. 50. Planc. 59. mentiar (fut.); Qu. Rosc. 49. metuam (coni.); Mureu. 79. (metuam); Phil. I, 25. metuam (fut.); Phil. XIII, 43. metuo; Phil. VII, 18. miror; leg. agr. II, 100. har. resp. 46. mirer; Sulla 30. miseram; Catil. III, 5. misi; Sulla 67. miti-

gavi; Piso 5. morabor; Cluent. 168. — narravi; Cluent. 143. nego; Verr. V, 133. Phil. II, 9. 31. negem; Sest. 100. nescio; har. resp. 52. nolim; Verr. III, 162. nolui; Quir. 18. prov. cons. 44. noluissem; dom. 68. nolo; Phil. III, 19. VIII, 15. nominem; Sex. Rosc. 47. nomino; imp. Pomp. 37. Phil. II, 80. nominarem; Sulla 72. novi; Sex. Rosc. 48. 57. leg. agr. I, 14. Ligar. 21. numero; Piso 54. — obii; Verr. a. pr. 6. obicio; Piso 81. obieci; Milo 100. obtestabar; Flacc. 102. occuram (fut.); Cluent. 63. occurro; Muren. 80. omitto; Cluent. 59. optabo; Catil. II, 15. optabam; Catil. III, 4. oparem; Piso 45. orno; Phil. XI, 36. ornem; Phil. XI, 36. oro; Muren. 86. ostendo; Sex. Rosc. 79. osteudi; Verr. I, 15. Caecin. 81. ostendero; Catil. II, 5. — paream; Vatin. 37. parebo; prov. cons. 2. paterer; Sex. Rosc. 85. Verr. III, 162. passus . . sum; dom. 124. sum passus; Milo 37. pellebam; Catil. II, 16. pendam (fut.); leg. agr. III, 9. percuno; Balb. 50. perfeci; Verr. II, 169. perspicio; Verr. a. pr. 10. persuadeo; Caecin. 6. persuasi; Phil. II, 27. pertimescam (fut.); Verr. III, 217. pertimescam (coni.); Flacc. 25. peto; Verr. II, 29.* petivi; Cluent. 142. Cael. 10. Planc. 95. polliceor; Verr. a. pr. 51. imp. Pomp. 69. Catil. II, 29. pollicitus sum; Verr. III, 60. pollicebor; Quir. 18. pollicebar; Flacc. 101. pono; Verr. III, 212. Catil. II, 20. ***ponerem***; Tull. 2. ponam; Muren 21. ***possiderem***; Caecin. 91. possum; Sex. Rosc. 35. 42. 89. 91. 123. Qu. Rosc. 46. div. Caec. 36. Verr. III, 196. Muren. 60. (><). Flacc. 7. 102. sen. 29. dom. 95. Sest. 140. Cael. 56. prov. cons. 22. 24. Balb. 4. Piso 68. Phil. II, 117. XIV, 18. possim; div. Caec. 7. Verr. IV, 43. Muren. 38. dom. 101. Sest. 146. poteram; dom. 97. possem; Verr. I, 31. II, 164. V, 129. Catil II, 12. dom. 28. Phil. VIII, 11. 28. potero; Verr. II, 168. V, 179. Milo 102. potui; Quinct. 75. Qu. Rosc. 1. ><. div. Caec. 40. Verr. IV, 140. Cluent. 51. Sulla 12. 28. sen. 25. Quir. 9. potuissem; Sulla 9. dom. 64. Phil. XII, 20. postulo; Sex. Rosc. 77. Verr. III, 185. Catil. III, 26. Flacc. 26. Ligar. 12. postulavissem; Verr. a. pr. 6. postulassem; Verr. I, 30. postularem; Sulla 26. postulabo; Planc. 57. praedicem; Sest. 12. Piso 22. Fr. B. VIII, 7. praedixeram; Catil. I, 10. praemisi; Catil. II, 26. praeripiam (fut.); har. resp. 7. praefuissem; dom. 14. praetereo; Verr. III, 106. praeterii; Cluent. 138. praetermittam (fut.); Verr. I, 62. praetermitto; Catil. I, 14. praetermisi; Phil. II, 23. sum precatus; Muren. 1. precarer; Piso 43. privavi; Piso 4. probabo; Verr. I, 10. probavi; Verr. I, 31. Caecin. 97. Planc. 94. Phil. I, 23. probarim; Verr. V, 173. prodidero (ego — ego); Flacc. 103. produxero; Verr. V, 154. profero; Sex. Rosc. 51. proferam (coni.); Verr. I, 75. Piso 87. Phil. II, 62. protuli; Caecin. 85. proferam (fut.); Phil. II, 9. profiteor; imp. Pomp. 58. Catil. II, 11. professus sum; har. resp. 3. profitebor; Phil. II, 118. progrediar (coni.); Qu. Rosc. 2. prolecissem; Rab. Post. 33. proposueram; imp. Pomp. 17. [prospexi; leg. agr. II, 103]. (prospexerim); prov. cons. 24. prosum; Flacc. 101. providi; Catil. III, 27. Sulla 43. provideam; Phil. VI, 17. provideo; Phil. XII, 26. pugnabo; div. Caec. 58. puto; div. Caec. 70. Verr. II, 181. Verr. IV, 53. leg. agr. II, 48. Flacc. 34. dom. 30. Cael. 12. 39. Phil. XII, 26. XIII. 34. putem; div. Caec. 29. Verr. III, 155. V, 150. Cluent. 149. Catil. II, 4. har. resp. 58. Piso 23. 47. Planc. 78. scaur. 35. Phil. III, 12. putabam; Muren. 17. prov. cons. 41. putarem; div. Caec. 61. Sulla 45. Cael. 38. prov. cons. 18. Planc. 4. 90. Phil. XI, 27. putabo; dom. 145. Phil. II, 8. (putabo); Cael. 42. putavi; sen. 34. Quir. 14. dom. 94. 146. Sest. 22. Scaur. 24. Fr. E. — quaero; Quinct. 76. Sex. Rosc. 130. Verr. III, 85. V, 11. [ego]; Sex. Rosc. 125. quaerebam; Piso 19. quaesivi; Verr. V, 173. queror; Verr. V, 149. Planc. 42. querar (coni.); imp. Pomp. 33. — recepissem; Verr. a. pr. 84. II, 117. recitem; Verr. II, 23. recitassem; Verr. III, 157. recitavi; Phil. XIII, 48. rccordor; har. resp. 31. recuso; Flacc. 100. recusabo; Phil. I, 27. reddo; Vatin. 8. reddidissem; Milo 94. redirem; sen. 4. redemi; Sulla 33. refero; Caecin. 84. Balb. 59. rettuli; Phil. III, 5. 40. (rettuli); Verr. I, 36. (referam, fut.); sen. 24. refregissem; Muren. 17. refuto; har. resp. 34. reieci; Caecin. 38. Muren. 79. [ego] relinquam (fut.); Verr. I, 62. reliquuo; dom. 42. remittam (coni.); Verr. I, 25. remittam (fut.); Flacc. 38. reperio; Sex. Rosc. 84. leg. agr. II, 15. repetam (coni.); Verr. III, 182. reprehendo; Verr. I, 123. III, 5. Flacc. 56. Planc. 44. repressissem; Verr. II, 64. repressi; Sulla 51. repudiavi; Verr. I, 98. prov. cons. 41. repudiarem; dom. 9. Sest. 128. repugnarim; Rabir. 15. repuguo; Rab. Post. 2 reservavi; Verr. V, 77. restitissem; Verr. I, 158. dom. 91. Piso 79. resistam (fut.); leg. agr. I, 22. resistam (coni.); Cael. 58. respondebo; Catil. I, 29. respondeo; Sulla 21. respondeam; Fr. B. VI, 21. restituo; Verr. I, 26. retinuissem; Verr. a. pr. 31. rettuderam; dom. 63. revertissem; sen. 4. Phil. II, 76. revoco; Catil. II, 22. rkvoco; Muren. 26. revocavi; Planc. 13. rogabo; Vatin. 13. rogabam; Planc. 25. rogavi; Phil. II, 72. — satis dabo; Quinct. 45. scio; Sex. Rosc. 58. Piso 79. Fr. B 12. scripsi; Planc 66. scrutor; dom. 39. sedavi; Phil. II, 46. sentio; Catil. II, 20. Sulla 2. dom. 15. Balb. 15. Milo 70. sentiam (coni.); Phil. XIII, 25. XIV, 18. sentiebam; Milo 34. sentirem; Phil. II, 38. sensi; Muren. 40. dom. 3. Vatin. 4. Phil. X, 1. senserim; dom. 8. sensissem; dom. 8. sequor; Cluent. 140. sum secutus; Flacc. 81. sim; Marcell. 14. servem; Cluent. 89. significarem; Planc. 76. sinam (fut.); Verr. I, 43. soleo; Muren. 16. dom. 93. solebam; Verr. IV, 33. sperabam; div. Caec. 4. sperarem; Phil. I, 1. sponponderim; Flacc. 106. statuo; leg. agr. II, 64. Sest. 3. 144. Planc. 51. statui; imp. Pomp. 71. statuam (coni.); Muren. 32. studeo; Catil. II, 17. suasi; Phil. II, 91. sum; dom. 101. sum; Verr. II, 161. IV, 70. leg. agr. II, 10. Catil. IV, 2. 3. Sulla 10. 67. dom. 10. Planc. 25. 77. Fr. B. VIII, 13. (sum); Sex. Rosc. 2. 94. leg. agr. II, 101. Rabir. 11. Planc. 85. Rab. Post. 17. Phil. II, 10. XIII, 40. sim; Quinct. 80. Verr. III, 193. Sulla 83. Phil. XII, 16. Fr. B. XIII, vi, 2. eram; dom. 58. esam (fut.); Sulla 48. suscipio; Verr. a. pr. 37. fui; Sex. Rosc. 94. sen. 21. Balb. 61. Planc. 84. Phil. III, 28. (fui); Planc. 84. Scaur. 32. Marcell. 2. Phil. XII, 17. (fuerim); Piso 18. fuissem; Quir. 17. dom. 58. 73. Deiot. 29. (fuissent); Piso 78. sumpserim; Phil. III, 18. superavi; Muren. 21. surrexerim; Sex. Rosc. 1. surrexi; Sex. Rosc. 60. Cluent. 51. suscenseo; Sulla 48. suscepi; Verr. III, 4. Catil. III, 22. Sulla 34. Planc. 108. suscipio; Verr. IV, 79. suscepero; Verr. V, 183. suscipere; Rabir. 18. susceperim; dom. 27. suscepissem; har. resp. 61. suspicor; Sex. Rosc. 122. suspicarer; leg. agr. II, 9. sustinerem; dom. 9. sustinui; Piso 4. — tacui; Catil. IV, 2. teneo; Phil. VIII, 31. testor; Caecin. 83. tetuli; Sulla 36. timuerim; dom. 8. sustulissem; Rabir. 10. Catil. II, 3. tradidissem; Piso 79. tradam (fut.); Phil. XIII, 40. tuear (ego — ego); Planc. 93. — VENDAM; leg. agr. II, 53. veni; Verr. II, 68. 138. 140. dom. 6. venissem; Verr. II, 99. IV, 110. 136. Planc. 65. venirem; dom. 7. Phil. II, 3. vereor; Verr. II, 161. video; Verr. III, 218. leg. agr. II, 50. Catil. V, 9. 20. Planc. 56. videbam; Catil. IV, 6. Sest. 49. (videbam); Phil. II, 38. viderem; Cluent. 17. vidi; Flacc. 53. Sulla 41. 51. Arch. 18. ><. Quir. 19. Sest. 13. Piso 21. Rab. Post. 47. Milo 80. Marcell. 16. Phil. I, 9. vidissem; Verr. I, 31. III, 47. videor; Sulla 83. videar; Phil. VI, 9. vicerim; Quinct. 84. vici; Verr. I, 21. viceram; Planc. 86. vitavi; Phil. III, 33. vivo; Sex. Rosc. 145. viverem; Catil. I, 9. vivebam; Sest. 50. vituperabo;

Scaur. 31. vociferor; Caecin. 83. vociferarer; Flacc. 38. voco; Muren. 26. volo; Verr. a. pr. 18. I, 98. III, 154. V, 84. Catil. III, 26. Muren. 44. velim; Verr. I, 24. V, 37. Cael. 37. Piso 19. volebam; Phil. II, 37. vellem; Verr. I, 97. Milo 12. volui; Caecin. 25. Phil. VIII, 15. utor; div. Caec. 14. 29. Sulla 14. utar (fut.); Sulla 10. Quir. 20. prov. cons. 44.

b. **Paſſiv:** adducor; Catil. I, 5. adnumerer; Sex. Rosc. 89. adficerer; Piso 42. appellor; Phil. II, 30. (appellor); Verr. IV, 104. armatus sim; leg. agr. II, 101. — cogar (coni.); Quinct. 8. cogor; Sest. 2. Rab. Post. 17. commoveor; div. Caec. 41. commovebar; Muren. 40. comparer; Quinct. 2. — deicior; Caecin. 37. deiectus essem; Caecin. 62. sim ... deiectus; Caecin. 90. — eripiar (coni.); Muren. 82. excluderer; Piso 76. — sum .. factus; Muren. 18. (factus sum); Planc. 16. flectebar; Sulla 18. — impellor; Planc. 17. inducor; Planc. 104. (invectus sum); Phil. II, 79. — moveor; Catil. IV, 11. — nominabar; dom. 15. — (occupatus sum); har. resp. 18. — pascor; Piso 45. sum .. percussus; Deiot. 17. perturbor; Verr. a. pr. 4. — reductus sum; Quir. 10. — sum sustentatus; sen. 20. — traducerer; div. Caec. 4. — vincebar; Planc. 18.

c. **Infinitiv:** ego instare; Verr. II, 188. ego legem recitare; Verr. IV, 149.

d. **Ellipſen:** IOVEM EGO OPTIMUM MAXIMUM; div. Caec. 43. quid ego plura de Gavio? Verr. V, 169. quid ego ceteros? dom. 124. haec ego tecum; Milo 99. a me C. Caesar pecuniam? cur potius quam ego ab illo? Phil. II, 72. quod ergo ille re, id ego etiam verbo; ib. XIV, 24.

e. **Betont:** quam ego summis *; leg. agr. II, 100. idem P. Ventidium, cum alii tr. pl. † volusenum, ego semper hostem; Phil. XIV, 21.

f. **mit andern Perſonen:** „ut ruri ... essemus ego et Brutus filius“; Cluent. 141. „in Albano eramus ego et Brutus filius“; ib. „adsedimus ego et Brutus filius“; ib. fuimus ... ego et Cn. Pompeius; dom. 27. quem ego et frater meus ... amamus; Phil. III, 18. fuimus imperatores ego et M. Bibulus; ib. XI, 34.

2. **me (acc.): a. Subject im acc. c. inf.**

a. **Activ:** afuturum; sen. 34. accessisse; div. Caec. 9. accedere; div. Caec. 12. Cluent. 7. accusare; Sex. Rosc. 91. addere; Fr. B. XIII, 1, 4. adferre; Verr. IV, 32. 148. attulisse; Caecin. 85. adeptum fore; Sulla 27. esse adrepturum; har. resp. 7. adsentiri; Balb. 61. adsignare; Verr. V, 131. adesse; Verr. II, 99. Sulla 7. Phil. V, 20. agere; Verr. a. pr. 36. I, 151. Cael. 33. 36. Scaur. 27. Rab. Post. 19. Phil. VI, 16. egisse; Cluent. 160. acturum esse; Verr. a. pr. 37. 40. anteponere; Sulla 25. apparere; Sulla 5. arbitrari; Verr. a. pr. 41. attigisse; Planc. 98. esse ausurum; Milo 82. audere; Phil. I, 9. audisse; Sex. Rosc. 84. Verr. I, 139. Planc. 58. augere; Verr. IV, 124. — cecinisse; Phil. VII, 9. carere; Catil. I, 17. caruisse; Sest. 49. cognosse; Cluent. 142. coëgisse; Caecin. 66. commemorare; Quinct. 13. comprobare; Cluent. 149. concessisse; prov. cons. 44. conclusurum .. esse; Verr. III, 163. confirmasse; Phil. VI, 9. confligere; Piso 75. consecutum esse; Vatin. 6. consuiturum; Verr. a. pr. 27. consuluisse; dom. 68. consturbare; Planc. 66. — debere; prov. cons. 18. Piso 78. 80. Planc. 68. ><. ><. 72. 77. Phil. I, 11. II, 5. debuisse; Muren. 7. ><. decedere; Planc. 65. declinasse; Sest. 73. decreturum fuisse; Phil. I, 13. defendisse; Sex. Rosc. 136. Rab. Post. 32. defensurum; Cluent. 148. 188. defendere; Muren. 7. Sulla 14. 86. delaturum; Muren. 62. deiecisse; Tull. 29. demonstrasse; Sulla 67. denuntiaturum; Verr. I, 51. deportare; Verr. IV, 149. descendere; div. Caec. 1. descensurum; Phil. XIV, 14. desipere; Planc. 90. defuturum; div. Caec. 2. Verr. III, 145. Quir. 18. defuisse; Caecin. 5. Planc. 86. 89. Phil. II, 20. dicere; Quinct. 8. Sex. Rosc. 9. 35. 85. 129. Verr. IV, 57. 147. V, 34. Cluent. 10. Catil. I, 7. Muren. 10. Balb. 41. Piso 36. Planc. 74. Phil. II, 45. dixisse; Verr. II, 176. Cluent. 188. dom. 32. Planc. 35. dictrum; Sex. Rosc. 78. dom. 138. esse dicturum; Sulla 34. Phil. II, 88. discere; Scaur. 26. dissensisse; prov. cons. 25. distribuisse; Sex. Rosc. 122. dare; Verr. III, 197. daturum; Verr. IV, 32. docuisse; Caecin. 104. docere; dom. 138. — ementitum esse; dom. 50. ementiri; Planc. 72. emere; Verr. III, 196. enumeraturum; Verr. II, 82. errasse; Sex. Rosc. 142. Phil. VIII, 16. errare; Caecin. 32. esse; Sex. Rosc. 94. div. Caec. 11 (me — me — me — me). Verr. II, 148. III, 7. 111. 217. V, 165. 183. Tull. 5. Caecin. 5. 85. 96. Catil. I, 4. 18. II, 27. Muren. 4. Planc. 9. 70. Sulla 8. 22. ><. 23. 25. Quir. 19. dom. 56. 71. 92. ><. 97. ><. 101. har. resp. 3. 17. Sex. Sest. 49. II. 147. Vatin. 9. prov. cons. 2. 25. 41. ><. 43. 44. ><. 47. Balb. 4. Piso 79. Planc. 4. 71. 78. ><. 79. 80. 82. 104. Milo 103. Ligar. 7. Phil. II, 39. III, 19. VI, 18. Fr. B. VIII, 5. 6. ><. (esse); Planc. 91. [esse]; Muren. 28. fuisse; Sex. Ros. 137. Sulla 1. 11. 21. dom. 126. Sest. 36. Planc. 64. 77. 91. Phil. II, 37. 40. XIV, 19. (fuisse); Verr. III, 107. futurum; Verr. a. pr. 24. leg. agr. II, 9. 12. Flacc. 1. futurum esse; leg. agr. II, 6. fore; Verr. a. pr. 40. [me]; Quir. 18. evellere; dom. 34. excogitasse; Caecin. 85. exisse; Sest. 128. exponere; Sest. 15. exspectasse; leg. agr. II, 65. — facere; div. Caec. 5. Sex. Rosc. 83. Verr. I, 38. Tull. 4. imp. Pomp. 70. Muren. 78. sen. 36. prov. cons. 18. 28. Planc. 95. 98. Rab. Post. 33. fecisse; Verr. II, 16. facturum; Quinct. 86. esse facturum; Verr. I, 27. Cluent. 50. Catil. III, 7. favisse; Phil. II, 21. ferre; Verr. a. pr. 21. dom. 9. (esse laturum); Verr. I, 2. laturum *(me)*; Fr. B. VIII, 10. fingere; Verr. V, 164. frui; Planc. 13. fugisse; Sest. 45 (me — me). — gloriari; dom. 92. — habere; Verr. IV, 36. Caecin. 32. Cluent. 143. Sulla 46. prov. cons. 18. 41. Phil. II, 60. habiturum; Verr. IV, 32. habuisse; Sex. Rosc. 135. Planc. 93. — iacere; Scaur. 21. impertire; imp. Pomp. 20 indignari; Qu. Rosc. 5. inisse; Tull. 29. interfuisse; Sulla 11. invigilare; Phil. XIV, 19. irasci; Phil. VIII, 19. ire; Planc. 100. Phil. II, 89. — lapsum esse; leg. agr. II, 6. labi; Sest. 119. loqui; Verr. IV, 2. Ligar. 38. — maluisse; Vatin. 6. mansisse; dom. 6. meminisse; Ligar. 35. mentiri; Verr. V, 147. metiri; Verr. III, 193. mirari; Verr. IV, 139. misisse; Phil. II, 7. 8. — nasci; Vatin. 10. nescire; dom. 121. nolle; Sex. Rosc. 123. nosse; Piso 94. — obtenere; Verr. V, 131. oblitum esse; Phil. II, 10. obsistere; leg. agr. III, 3. obstare; Sest. 46 occultare; dom. 30. occursurum; Phil. I, 9. offendisse; Fr. B. VII, 14. ortum; Rab. Post. 15. — pepercisse; Planc. 86 (me — me). peperisse; Planc. 59. peierare; Qu. Rosc. 49. perditisse; Planc. 61. esse perfecturum; leg. agr. II, 103. perpeti; Sest. 49. persecuturum esse; Verr. a. pr. 51. persequi; Planc. 56. perspexisse; Verr. II, 188. perspicere; Verr. II, 188. perstringere; Verr. IV, 105. perventurum; Verr. III, 196. pollicitum esse; Qu. Rosc. 37. esse pollicitum; div. Caec. 2. ponere; Flacc. 40. posse; Quinct. 34. 77. Sex. Rosc. 10 89. div. Caec. 44. Tull. 1. Caecin. 85 leg. agr. II, 12. Catil. I, 19. Sulla 19. dom. 8. 27. 96. har. resp. 17. prov. cons. 42. Piso 78. Milo 1. Phil. XII, 27 Fr. B. VIII, 10. potuisse; Planc. 87. (potuisse); Sulla 48. postulare; Verr. IV, 138. praeferre; imp. Pomp. 71. praeripere; har. resp. 6. (praestare); dom. 14. praestare. imp. Pomp. 25. praeterisse; Phil. XIII. 28. probaturum; Sulla 2. proturum esse; Cael. 35. proferre; Milo 14. profugisse; dom. 95. esse prolapsum; Caecin. 101 putare; Rabir. 10. — quaesisse; Muren. 63. quae-

rere Vatin. 30. queri; Sest. 133. — recitare; Verr. III, 26. redditurum; Planc. 48. redire; sen. 27. Sest. 126. reditorum; Planc. 71. redisse; Phil. XII, 28. relaturum; imp. Pomp. 58. Planc. 101. rettulisse; Sulla 40. reflecturum; Verr. I, 142. remissurum; Verr. I, 30. restitisse; Catil. III, 22. respondere; Fr. B. VIII, 20. retinere; dom. 94. — sanxisse; Planc. 83. satis facere; Balb. 2. satis esse factorum; Verr. II, 79. Scaur. 27. scire; Verr. I, 139. Catil. II, 5. scrutari; Sex. Rosc. 128. sentire; prov. cons. 1. (sensisse); Piso 79. separare; Flacc. 58. servare; Cluent. 6. silere; Verr. IV, 81. solere; dom. 92. 93. Phil. VIII, 16. XI, 25. SOLUTURUM; Qu. Rosc. 37. spargere; Arch. 30. spopondisse; Qu. Rosc. 13. stetisse; Sest. 120. sublevaturum fuisse; Verr. I, 24. sumpsisse; Verr. II, 179. suscepisse; Verr. a. pr. 35. II, 118. imp. Pomp. 71. ≻. Catil. IV, 20. Balb. 17. (suscipere); div. Caec. 1. ≻. — taciturum; Verr. a. pr. 27. tacuisse; Verr. I, 24. timuisse; dom. 95. Planc. 89. sustulisse; Rabir. 10. transisse; Planc. 98. — valuisse; Planc. 25. valere; Planc. 82. venire; Verr. a. pr. 7. Planc. 96. venisse; leg. agr. II, 14. Phil. II, 3. vereri; Quinct. 77. versari; Verr. IV, 67. V, 35. Marcell. 2. Phil. II, 57. esse versatum; Arch. 1. vidisse; Verr. IV, 94. dom. 96. Phil. II, 39. (vidisse); Phil. VIII, 16. videri; Cluent. 149. Catil. I, 4. Sulla 25. vigilare; leg. agr. II, 77. Catil. I, 8. voluisse; Sex. Rosc. 135. Cluent. 1. uti; Verr. V, 154. Cluent. 145. Arch. 3. usurum esse; Cluent. 158. usurum; Verr. V, 158. usum esse; Phil. II, 39.

β. **Passiv**: adduci; div. Caec. 4. adfectum esse; Planc. 80. adfici; Phil. XIV, 17. admoneri; Piso 94. — celatum; Phil. II, 32. esse commotum; har. resp. 18. esse comlemnatum; Cluent. 81. conservatum esse; Planc. 69. conservatum; Ligar. 19. esse contemptum; leg. agr. II, 55. esse convictum; Quir. 1. — esse deditum; Arch. 12. esse deductum; Verr. I, 17. defendendum; Sest. 26. esse delectum; div. Caec. 5. deplorandum; Sest. 121 (me, me). desertum; dom. 30. desideratum; dom. 94. — elatum; har. resp. 3. excludi; Caecin. 79. excusatum; Verr. I, 103. existimari; Catil. II, 14. Phil. VI, 9. exspectatum; dom. 57. — factum; leg. agr. II, 7. Vatin. 6. ferri; Planc. 6. — includi; Phil. XII, 9. interfici; Muren. 82. interiectum; Phil. XII, 18. esse iussum; Deiot. 38. — obligatum; Phil. XIII. 8. obstringi; Verr. V, 35. obstrictum esse; Planc. 73. opprimi; Sex. Rosc. 10. oppugnatum; sen. 33. — perdoctum; Balb. 60. esse praepositum; div. Caec. 16. purgatum .. esse; dom. 32. — reprehendendum .. esse; Sulla 4. restitui; Caecin. 52. 84. Sest. 73. ≻. restitutum esse; Caecin. 82. Milo 103. restitutum; dom. 100. (restituendum); Quir. 14. esse revocatum; Sest. 52. rogari; Muren. 76. Quir. 16. — saeptum esse; Catil. IV, 23. seiungeudum; Vatin. 26. spoliari; Cael. 59. stimulari; Planc. 69. superatum; div. Caec. 73.

b. **Nuntii**: miserum me! Flacc. 101. Piso 8. Rab. Post. 45. Phil. II, 64. me miserum! Phil. VII, 14. me etiam miserum! prov. cons. 10. o me miserum! o me infelicem! Milo 102.

c. **Object**: abducis; Verr. III, 210. abieci; Milo 100. abstrahebat; Sulla 11. abstraxerit; Arch. 12. accepit; dom. 75. Piso 52. accepisset; Sest. 131. accusat; Catil. II, 3. accusat; Sulla 40. addixi; Planc. 93. adfecistis; leg. agr. II, 4. est adhortata; Rabir. 2. adiuverunt; Verr. III, 109. adiuvat; Caecin. 3. adiuvas; Cluent. 71. adiuveriut; Phil. XIII, 45. (adoptare); Phil. VI, 13. egerint; Phil. XIII, 36. antetuleritis; leg. agr. II, 6. appellans; Verr. V, 129. appellat; Flacc. 106. apponite; div. Caec. 51. arcessierit; sen. 39. arcesserent; dom. 7. arguis; Phil. II, 29. asciverant; Piso 25. ascribe; Phil. II, 33. aspectas; Planc. 101. aspexit; Milo 38. aspicis; Phil. II, 76. attendite; Sulla 33. attenditis; Arch. 18. attraxit; Verr. II, 1. esset .. anditurus; Quinct. 77. audltote; Verr. I, 103. audiatis; Verr. II, 17. Cluent. 8. ≻. 89. Phil. I, 15. II, 10. XIII, 22. audiat; Tull. 29. audistis; Cluent. 66. audirc; leg. agr. II, 71. Catil. II, 17. audierit; Flacc. 97. auditis; Sest. 31. audiendi; Sest. 136. audiant; Cael. 67. audiunt; Phil. II, 112. — caveret; dom. 28. coargueris; Sulla 44. coarguerit; Phil. II, 28. cognoverant; Verr. I, 17. coegit; Sest. Rosc. 143. Verr. I, 25. prov. cons. 23. coëgisset; Verr. II, 117. Sulla 10. cogis; Font. 39. coëgerit; Caecin. 10. coëgissent; coëgisti; Rabir. 6. coget; Cael. 32. cogas; Planc. 40. cogeret; Phil. V, 51. *(me)* Sulla 35. commendaruut; leg. agr. II, 100. commendavi; dom. 145. commendavit; Sest. 128. 146. Piso 34 (me — me). committam; Mureu. 76. Phil. XII, 24. commisero; Phil. II, 25. commonuit; IV, 57. commovet; Verr. a. pr. 4. Cluent. 145. Rabir. 18. Cael. 26. commovebat; Verr. a. pr. 20. Muren. 7. commovent; Verr. III, 162. commosset; har. resp. 1. commovit; Fr. C. 24. compararem; Piso 63. complexus est; Piso 80. condemno; Catil. I, 4. (condemnas); Piso 14. conferam; Vatin. 10. confero; Piso 3. contuli; Sex. Rosc. 64. Planc. 97. confecit; Milo 37. conficeret; Phil. II, 37. confirmari; Cluent. 88. congregavit; Sest. 132. coniunxerat; div. Caec. 65 (me — me). coniunxissent; dom. 29. conlegi; Cluent. 51. conlocatis; dom. 100. conlocetis; dom. 147. conlocarunt; dom. 82. conlocaverunt; Piso 52. conlocavit; Phil. II, 6. conservabo; Flacc. 51. conservavit; Phil. II, 24. consolatur; div. Caec. 5. Cluent. 3. consolatus est; Sulla 80. consolabar; Phil. VIII, 21. consolor; Phil. XII, 1. consolandis; Catil. I, 13. Ligar. 20. consuluisti; Phil. II, 102. consumpsisset; Planc. 90. contemneret; Fr. B. VIII, 10. contemnis; Fr. B. VIII, 18. conturbat; Planc. 4. convertistis; Sulla 40. convincas; Phil. II, 3. custodiunt; Phil. XII, 22. — debilitat; Rab. Post. 48. deceat; Verr. I, 32. decere; prov. cons. 24. decepit; sen. 15. declaravit; leg. agr. II, 4. Piso 3 (me — me — me). *(me)* dedidissent; Quir. 13. dedeham; Planc. 74. deducere; Verr. a. pr. 25. deducerent; Verr. II, 10. deluxerit; Catil. II, 28. deducit; Planc. 6. defendam; Tull. 29. defendi; Catil. I, 11. defendet; Catil. III, 27. defendit; sen. 20. defendisset; sen. 25. defendistis; dom. 69. defenderit; dom. 108. defenderu; dom. 122. defendunt; sen. 46. defenderunt; Sest. 145. defenderant; Piso 25. defendere; sen. 33. Phil. I, 13. defendissem; Phil. XII, 20. detulissent; Phil. I, 7. deficiant; Verr. II, 52. defecit; Verr. III, 110. defecerit; Verr. IV, 59. deficiat; Verr. V, 72. Cael. 29. deficit; Verr. V, 158. deiecissent; Verr. a. pr. 23. deiecisset; Caecin. 55. deiecerit; Caecin. 57. 58. 87. ≻. deiecerit; Caecin. 56. delectat; Verr. I, 106. delectare; Catil. III, 26. deposcere; sen. 33. ≻. deprecentur; leg. agr. II, 100. deprecatae sunt; Quir. 7. deprecata est; Quir. 16. describebant; Milo 47. deserui; Flacc. 81. deseruerunt; sen. 10. desereret; sen. 32. desertisti; Planc. 13. desiderahatis; prov. cons. 43. determinet; Phil. I, 157. devovi; Quir. 1. dom. 145. dico; Verr. IV, 25. dixeris; Sulla 25. (dicere); Rabir. 15. dicere; Phil. II, 6. dilexit; Piso 76. divellet; Sest. 146. dedisti; Qu. Rosc. 32. dedissem; div. Caec. 4. Milo 94. docet; Quinct. 79. docere; Verr. IV, 139. docent; Verr. IV, 144. Cluent. 198. doceret; Phil. I, 16. docuit; Muren. 6. Scaur. 25. docuisset; Scaur. 27. donavit; Muren. 58. donarant; Piso 25. ducit; Sex. Rosc. 88. — extulerunt; Sulla 27. efferret; har. resp. 17. eierabant; Phil. XII. 18. eiecisset; dom. 88. eripnissem; Sest. 53. evocaverunt; leg. agr. III, 16. examinant; Milo 93. exaudire; Milo 67. existimarem; Muren. 10. existimassent; Sulla 20. expediisses; Piso 74. expulistis; Sex. Rosc. 82. Piso 16. expuleras; Piso 52. expulerat; Milo 87. expetat; Piso 82. exsolveritis;

Catil. IV, 11. *(me)* extorbares; dom. 110. — fecistis; leg. agr. II, 3. ><, feeisset; Rabir. 18. fecerant; seu. 27. fecerunt; Sest. 146. faciebat; Piso 2. feei; Planc. 64. feceritis; Milo 89. feeit; Phil. II, 40. VII, 4. facit; Phil XIV, 13. fallit; Quinct. 54. Sex. Rose. 48. Sest. 106. fefellerit; Verr. V, 178. fefellit; Verr. I, 19. Catil. I, 7. Sulla 41. seu 11. Phil. II, 92. fallebat; Cael. 45. fefellissem; Rab. Post. 33. fallo; Phil. XII, 21. terre; har. resp. 17. tuleri; Phil. XIV, 12. flagitabat; dom. 14. flagitat; Planc. 6. fraudavit; Quinct. 75. fugerat; Piso 76. — geram; leg. agr. I, 26. gessi; Catil. III, 25. Planc. 75. — habere; Milo 68. honestastis; Catil. IV, 20. honestavit; dom. 76. hortore; Piso 94. — ieeissem; Sest. 45. ignoras; Rab. Post. 32. imitare; Phil. XI, 23. impediat; Quinct. 1. impediunt; Verr. a. pr. 15. Planc. 104. impediret; imp. Pomp. 18. impetum; Sex. Rosc. 144. intuens; Cael. 59. invitarunt; Verr. IV, 25. invitant; Cluent. 89. iudicabo; leg. agr. I, 3. iudicatote; Phil. VI, 18. iuvat; Verr. IV, 12. — labefactare; div. Caec. 44. lacessivit; Piso 55. lacessisti; Phil. II, 1. laedunt; Caecin. 3. leg. agr. II, 32. laedat; Phil. III, 18. legeret; dom. 82. levare; Planc. 84. libentibi; Catil. I, 10. liberavit; har. resp. 49. liberare; Phil. XIV, 16. liberarit; Phil. XIV, 16. — manet; Phil. XIII, 45. metuerent; Catil. I, 17. metueret; dom. 28. miserreri; Verr. I, 77. miseret; Phil. II, 69. 90. monuissent; Verr. I, 31. movet; Mureu. 3. har. resp. 31. Milo 33. 72. movent; har. resp. 31. Cael. 26. Fr. B. VII, 24. moverunt; Sest. 35. 39. Cael. 27. movit; Sest. 40. ><. Planc. 86. movebat; Cael. 26. moveat; prov. cons. 29. multassem; sen. 34. muuire; prov. cons. 41. — nominabat; Cael. 59. nominavit; Piso 6. nomiuaverunt; Phil. II, 4. norunt; Sex. Rosc. 136. novit; Phil. XIII, 47. nudarent; dom. 55. — obiecissem; Arch. 14. obsecrarunt; Verr. II, 156. occideris; Phil. XIII, 24. occeidisti; Phil. II, 59. odernut; Sulla 29. Phil. XII, 30. odisse; Piso 81. obtuli; Milo 94. omitto; Phil. VI, 13. opprimet; div. Caec. 44. oppresserit; Catil. IV, 3. oppugnat; div. Caec. 23. oppugnatum; Tull. 55. oppuguavit; Sest. 132. ornasti; sen. 31. ornabat; prov. cons. 41. ornaret; Phil. II, 25. orare; Cluent. 144. — paceuitet; Cluent. 80. Cael. 14. Rab. Post. 32. paenitebit; Catil. IV, 20. paeniteret; Flacc. 76. Planc. 82. paeniteat; Planc. 76. pellet; dom. 112. perduxit; Planc. 99. permovet; dom. 146. perstrinxit; Sulla 46. perturbant; Deiot. 1. perturbat; Cluent. 155. Deiot. 4. perturbassct; Phil. V, 1. petisti; Catil. I, 11. pigeat; dom. 29. poposcerunt; Verr. IV, 32. praebeo; Catil. IV, 12. Planc. 91. praebui; Sulla 17. praemonebat; Verr. a. pr. 23. praeterit; Caecin. 98. 101. Cluent. 17. *(me)*; Verr. III, 182. probarit; dom. 57. prodiderunt; Quir. 21. profitcor; Verr. a. pr. 36. Catil. II, 11. profiteri; Verr. IV, 80. professus sim; leg. agr. III, 4. profitebor; Planc. 102. prohibuerit; Caecin. 87. prohibuerut; imp. Pomp. 1. prosecuti sunt; dom. 56. prosecutus esses; Planc. 73. provexit; Sest. 123. provocare; Phil. II, 46. pudeat; Arch. 12. Phil. II, 76. puderet; Phil. X, 8. putarem; Verr. II, 118. putas; Milo 33. putatis; Phil. XII, 19. putetis; Phil. XIII, 30. — rapit; Sest. 7. recipere; dom. 85. receperunt; Sest. 147. receperit; Planc. 26. recitaturum fuisse; dom. 84. recuperassetset; sen. 37. Quir. 25. recreavit; Mureu. 38. rereat; Milo 2. recuperavistis; Sest. 147. redargue; Cluent. 62. reddidistis; sen. 1. Quir. 3. reddidissetis; Quir. 8. reddidisset; sen. 8. reddideruut; Sest. 145. reddidit; Marcell. 13. Ligar. 7. reduceret; Quir. 14. 15. reduxit; Quir. 18. reduceit; prov. cons. 23. reducat; prov. cons. 25. reduxisset; Rab. Post. 19. reficere; Sest. 147. reliquerunt; har. resp. 3. removisset; Mureu. 10. (reperiet); Phil. V, 3. repetebat; dom. 141. repetistis; dom. 144. reposuistis; Quir. 17. reportavit; sen. 34. reposeebat; sen. 10. reprehendis; Mureu. 67. Sulla 50. reprehendat; Arch. 13. reprehendet; prov. cons. 20. reprehendit; Piso 55. reprehenditi; Planc. 84. repressit; Sest. 144. reservabo; Phil. I, 38. reservarem; Phil. III, 33. retinuit; Planc. 100. retinere; Phil. I, 7. revocabitis; Quinct. 36. revoca; Verr. III, 184. revocas; Verr. III, 210. Tull. 51. Caecin. 84. revoeaturus es; Verr. III, 213. revocaret; Sulla 83. revocavistis; sen. 3. revocavit; Quir. 10. Piso 33. revocabis; Piso 82. revocare; Milo 102. rogavit; Verr. II, 72. prov. cons. 41. 42. rogas Mureu. 76. rogarent; Planc. 91. rogares; Phil. II, 10. — scripserat; Milo 48. seeeruas; Sulla 3. est .. secutus; Phil. II, 27. seduxit; Phil. IX, 9. servasset; Milo 20. sines; Verr. I, 142. sinite; Planc. 103. sociarat; Planc. 95. spoliatus; dom. 96. submisi; Planc. 24. sustentare; sen. 22. sustenat; Milo 100. — tardaret; Caecin. 77. tegeret; Mureu. 52. tenet; Cluent. 7. tenui; dom. 6. tenuisset; Piso 19. terrerent; dom. 55. testatus est; Phil. II, 28. tractabo; Catil. III, 29. (tractavit); Phil. II, 10. traduxit; Cluent. 144. tradere; Sest. 45. trucidaret; Sulla 18. 52. tuor; Phil. XII, 25. — vertam; Verr. III, 166. V, 2. Cluent. 4. Scaur. 19. Ligar. 1. vexarint; prov. cons. 3. viderat; Verr. a. pr. 19. vidernut; Verr. IV, 32. vident; Verr. IV, 32. viderem; Catil. I, 17. videtis; Catil. IV, 3. videbis; Sulla 9. videretis; har. resp. 45. videbit; Sest. 146. videbatis; prov. cons. 25. video; Piso 61. Planc. 101. vidi; Planc. 2. videbitis; Planc. 56. viderent; Planc. 66. vidit; Phil. II, 12. videbaut; Phil. XIV, 17. vineas; Phil. XIV, 18. vindicat; Sulla 26. violare; Catil. III, 27. violarunt; Quir. 21. violavit; har. resp. 5. est .. ultus; Sest. 111. vocat; Verr. I, 12. Cluent. 63. Flacc. 97. vocas; Caecin. 81. Planc. 6. vocare; Mureu. 5. Planc. 10. vocarem; Mureu. 6. vocaret; Mureu. 26. vocarent; dom. 7. vocarit; dom. 88. voces; Phil. II, 59. vocaverunt; Phil. VII, 21. vocavit; sen. 24. Phil. VII, 22. velint; div. Caec. 22. urgere; Scaur. 17.

d. **Präpositionen**: ad: (vgl. **ad** u. [. w.): adduco; Cluent. 49. 56. adfero; Verr. II, 179. leg. agr. II, 13. Mureu. 51. Flacc. 102. Cluent.; Quinct. 71. Sex. Rose. 90. 120. 122. 124. Verr. I, 21. 61. Cluent. 4. leg. agr. II, 28. Piso 82. concurro; Verr. IV, 146. convenio; Catil. III, 7. deduco; Catil. III, 6. Cael. 9. defero; div. Caec. 34. Verr. a. pr. 19. IV, 138. V, 130. 139. 158. imp. Pomp. 4. Cluent. 144. Catil. III, 7. Flacc. 81. Sulla 85. har. resp. 8. Sest. 8. Planc. 100. Scaur. 24. ><. Rab. Post. 47. Deiot. 17. Phil. XIV, 15. dico; Verr. II, 72. dimitto; Plane. 98. mitto; Catil. I, 10. Ligar. 7. perfero; Catil. II, 6. pertineo; Sex. Rosc. 97. Verr. I, 101. Cluent. 149. 157. har. resp. 31. pervenio; Caecin. 74. Sulla 14. profero; Verr. I, 117. revertor; Ligar. 9. scribo; Deiot. 38. venio; Quinct. 3. Qu. Rosc. 49. div. Caec. 2. Verr. a. pr. 23. IV, 137. Catil. I, 10. 19. Sulla 18. Piso 51. Planc. 100. Phil. I, 8. II, 49. voco; Catil. III, 5. 6. — concursus; Phil. XIV, 15. 18. — ad me audiendum; Cluent. 7. purgandum me; Sulla 14. me restituendum; Quir. 9. Milo 39. me conservandum; Quir. 16. me revocandum; dom. 57. me retinendum; dom. 57. me opprimendum; Piso 11.

a n t e: f. **ante**, A. II, 1 (12 Ct.) B. 1, C. 245, b.

a p u d: ago; Sest. 9. dico; dom. 28. facio reum; Cluent. 148. habito; Verr. V, 77. obtineo; Sulla

19. pono; Sest. 41. possum; Sex. Rosc. 4. Verr. I, 19. teneo; Quir. 25. valeo; Sulla 47. Marcell. 14. — magnus; Phil. XIII, 7.

contra: ago; Sest. 112. comprobo; Sest. 33. declamo; Verr. IV, 149. dico; Quinct. 8. div. Caec. 44. Balb. 38. Phil. II, 51. facio; har. resp. 6. Sest. 15. fero legem; Sest. 109. gero; dom. 30. habeo contionem; Sest. 42. ineo consilium; Catil. I, 18. pugno; Verr. a. pr. 38. sentio; Caecin. 79. utor; Verr. I, 19. — acer; Verr. II, 12.

orga: beneficium; Sest. 74. Phil. II, 48. benevolentia; Sex. Rosc. 4. sen. 30. Sest. 117. Planc. 101. meritum; sen. 30. dom. 31. Planc. 3. 4. Milo 34. studium; Piso 76. voluntas; leg. agr. II, 4. III, 2. Catil. IV, 1. Planc. 103.

in: admitto; Milo 103. committo; sen. 23. commoveo; Phil. III, 18. concito; Verr. III, 182. Phil. II, 33. confero; Verr. I, 149. Quir. 5. 23. Planc. 35. Milo 100. conjuro; Planc. 83. converto; Catil. IV, 1. Milo 37. dico; Phil II, 22. do iudicium; Verr. I, 137. do armas; har. resp. 38. edo; Sest. 58. effundo; Piso 16. evomo; Phil. V, 20. incido; Planc. 99. incito; Flacc. 66. inruo; Sulla 40. intendo; har. resp. 7. invehor; Sulla 35. Phil. III, 33. profundo; Piso 16. redundo; Sulla 27. Milo 103. sum; Verr. II, 164. utor; leg. agr. III, 3. — gratus; Sest. 122. sceleratus; har. resp. 5. — amor; sen. 24. Quir. 8. Piso 31. animus; sen. 22. har. resp. 5. beneficium; sen. 30. Quir. 24. Phil. IV, 16. benevolentia; Quir. 15. Planc. 96. coniectus; Sest. 115. crudelitas; prov. cons. 2. honos; dom. 27. Planc. 64. impetus; Caecin. 62. dom. 26. har. resp. 7. Phil. XIV, 15. iniuria; Phil. IV, 49. maledicta; Phil. XIII, 40. meritum; sen. 1. 30. Planc. 2. 69. 73. 77. 95. 102. Milo 100. Ligar. 19. Phil. XIII, 7. misericordia; Planc. 25. odium; Planc. 71. Phil. XII, 21. officium; Sulla 18. sen. 23. Deiot. 39. pietas; sen. 37. scelus; Vatin. 1. studium; Planc. 89. — in me cusodiendum transfer; Planc. 61.

inter: intersum; Catil. I, 10. sen. 6. Quir. 13. 20. — ium Sap: *inter* me; Tull. 29.

per: licet; Verr. I, 12. V, 76. Vatin. 11. Cael. 37. Ligar. 25. Phil. II, 9. — ium Sap: div. Caec. 11. Verr. I, 33. Catil. I, 11. III, 3. Sulla 4. 45. 83. sen. 29. dom. 96. har. resp. 16. Planc. 67. Milo 77. Phil. II, 46. XII, 26. Fr. B. XII, 8.

post; sen. 33. Phil. V, 5.

propter: sen. 6. Sest. 146. ><. Milo 98.

3. **mei**: oblitum esse; Phil. II, 10. — confirmandi mei causa; Quinct. 78. iusta causa restituendi mei; Milo 36. causa .. appellandi mei; Phil. II, 28. refellendi mei causa; Phil. VI, 9. — amans; Cluent. 50. [amantissimus]; Sest. 76. cupidus; sen. 21. Sest. 45. cupidissimus; prov. cons. 43. studiosissimus; Sest. 41. Milo 21. — desiderium; Quir. 8. har. resp. 48. Sest. 76. Milo 39. memoria; Quir. 1. odium; har. resp. 5. satietas; Muren. 21.

4. **mihi**: a. **nach Verben**: accedit; leg. agr. II, 6. accessit; har. resp. 5. accesserit; Phil. I, 38. accideret; Quinct. 77. accidere; sen. 24 Vatin. 8. accidit; Piso 33. acciderit; Milo 99. accidisset; Sest. 86. Phil. I, 10. adhicat; Verr. a. 137. addatur; div. Caec. 50. adferre; Sulla 3 (mihi — mihi). attulernnt; Sulla. 27. adferunt; Quir. 3. adferat; Deiot. 1. adferret; Deiot. 6. adfert; Phil. IV, 1. adlaturus esset; Phil. VI, 2. attulit; Phil. X, 2. attulerit; Phil. XII, 26. adhibere; Sex. Rosc. 31. adimat; Verr. I, 137. ademisset; Planc. 101. adquiri; Catil. III, 28. adripis; Muren. 13. adrogabo; Quinct. 34. adrogare; Planc. 64. adrogo; Phil. VII, 8. aedificandam domum; Piso 52. adsentiare; div. Caec. 23. est adsensus dom. 9. estis adsensi; prov. cons. 27. Phil. XIII, 8. adsensus; Phil. IV, 4. adsensuri; Phil. VI, 3. adsentiens; Phil. VI, 16. [mihi] aderat; Flacc. 53. adesse; Quir. 8. adesset; Milo 37. adsumo; Sulla 84. prov. cons. 45. gratias ageret; Verr. III, 62. 170. Phil. II, 12. agnitur; Catil. III, 14. egistis; Catil. IV, 5. agebant; Phil. I, 30. anteferri; div. Caec. 61. anteponare; div. Caec. 23. 59. anteposueritis; div. Caec. 73. autepouat; dom. 88. aperuisti; Marcell. 2. appeto; Verr. IV, 80. appetere; Sulla 84. apposuisse; Phil. II, 25. ascisco; dom. 92. 97. attribuit; Sex. Rosc. 9. *abstulerit*is; Iabor. 34. auscuita; Sex. Rosc. 104. — cedo; Verr. I, 83. 109. III, 29. 96. 99. 117. V, 56. 147. circumdedi; Quinct. 36. clausa est; Sex. Rosc. 145. commemorabis; Verr. III, 209. commemoras; Sest. 127. commemorat; Phil. VIII, 11. commeudabaut; Cluent. 50. commendatus; Rabir. 2. commendabat; Phil. II, 45. esse commissam (mihi — mihi); Verr. V, 36. comparavi; Quinct. 4. comparatum est; Catil. III, 27. comprobet; Verr. V, 35. concedit; Quinct. 35. concessum est; Verr. I, 25. cucedas; Verr. II, 151. Sulla 68. concedunt; Verr. IV, 3. concelat; Cluent. 64. 118. cucedas; Cluent. 146. concederet; Rabir. 18. concedendum est; Arch. 13. concesserint; prov. cons. 44. concedant; prov. cons. 46. concessisse; Phil. II, 4. conciliari; imp. Pomp. 70. conciliarit; Cluent. 7. conciliavit; Deiot. 39. conduxerat; Piso 61. (coniunctus: ſ. b.) conligitis; Cluent. 114. coulocassem; Piso 61. conserves; Planc. 104. constituam; Quinct. 35. [constituj; leg. agr. II, 103. constituit; sen. 27. constat; Phil. XIII, 42. consulere; Phil. XII, 19. comigit; Catil. III, 15. contrahatur; Catil. IV, 9. convenias; Sex. Rosc. 79. convenit; Tull. 23. credite; Verr. IV, 133. creditam; div. Caec. 51. creditum est; leg. agr. II, 100. creulas; Sulla 46. credidernut; Fr. B. XIII, vi, 2. mihi crede, credite: ſ. **credo**, II, 1 (40 St.) 2. I, 6. 715. — deberetur; Quinct. 46. debebat; sen. 36. deberi; Piso 6. debere; Planc. 72. decrevit; Verr. IV, 197. Catil. IV, 10. decrevisse; Sest. 69. defendis; Verr. II, 26. III, 213. (est delatus); Vatin. 10. detulit; prov. cons. 41. delaturum; Planc. 65. deferentem; Phil. II, 49. demonstrat; Verr. II, 146. demonstravit; Verr. III, 170. est demonstratum; Verr. IV, 74. demonstratum est; Verr. IV, 141. demutiarent; dom. 55. denuntiabat; Sest. 40. denuntiavit; Phil. V, 19. denuntiabatur; Fr. B. XIII, i, 3. deposco; Verr. a. pr. 36. Phil. XIII, 11. derogo; Sex. Rosc. 89. deseruit; Quinct. 75. defuturam; Verr. a. pr. 50. Quir. 24. deerit; Verr. III, 162. DEFUISTI; Verr. III, 187. deest; leg. agr. II, 35. detsisteut; Muren. 17. defuit; sen. 33. Phil. IV, 1. defuisse; dom. 95. Sest. 43. Planc. 86. 89. deesse; Planc. 86. Deiot. 6. defuisset; Planc. 87. defuturam; Milo 94. detraham; Qu. Rosc. 44. detraxisse; Quir. 6. detrahere; Quir. 19. dixit; Quinct. 78. dicere; Verr. III, 117. Piso 12. dicat; Caecin. 8. dixerat; Milo 36. dictum est; Phil. I, 28. dicas; Phil. II, 41. dic; Phil. XII, 23. displiceat; Cluent. 144. displiceat; Cluent. 144. displiceret; dom. 91. das; Flacc. 36. Fr. B. VI, 44. dat; Sex. Rosc. 97. Verr. IV, 149. det; Verr. I, 137. detis; Arch. 3. da; div. Caec. 23. Verr. II, 151. III, 180. Flacc. 10. dato; Verr. III, 197. dabat; Verr. I, 16. dabitis; Verr. a. pr. 52. dedisti; Sex. Rosc. 58. Scaur. 14. dedit; Verr. I, 25. V, 173. Quir. 16. Milo 44. dederunt; Verr. V, 183. imp. Pomp. 2. Quir. 5. ><. Phil. II, 1. (dederunt); Phil. XII, 24. dederint; Piso 63. dederat; Sest. 47. Phil. XI, 20. (><). dederitis; Catil. IV, 11. dare; Verr. III, 197. ><. dedisse; sen. 9. Phil. II, 60. datur; div. Caec. 41. Verr. I, 32. II, 150. V, 165. Cluent. 147. legagr. II, 1. detur; div. Caec. 22. dabatur; dom. 95. daretur; Verr. II, 178. dabuntur; Cluent. 10. est .. datus; Muren. 48. data est; Catil. IV, 1. data .. est; Sulla 2. datum est; Verr. I, 25. Tull. 33. sint data; Muren. 8. sint .. data; har. resp. 16. datus esset; leg. agr. III, 9. dari; Phil. II, 119. datum; Verr. V, 35. datum ... esse; har.

resp. 10. — ede; Verr. IV, 35. eduxit; Catil. II, 4. eligas; Verr. III, 193. eligis; Cluent. 97. eripuisti; div. Caec. 19. Planc. 83. eripuissetis; Verr. I, 30. eripuit; Verr. I, 142. eripuit; Verr. II, 24. 164. erepta .. esse; Verr. II, 177. ereptum; Verr. V, 178. eripe; Catil. I, 18. eripiens; Milo 99. eripient; Milo 99. eructant; Catil. II, 10. eveniret; Muren. 1. expedit; Muren. 21. expetebam; Piso 19. explicaris; Flacc. 44. exstitisse; Arch. 1. — copiam ... factam; Verr. I, 158. (iniuria) facta est; Verr. I. 103. insidiae ... factae sint; Verr. a. pr. 3. (insidias) facere; Verr. a. pr. 4. mentionem facere; Verr. III, 48. V, 57. mentionem facis; Rabir. 13. mentionem fecit; har. resp. 26. fieri potestatem; Verr. a. pr. 149. potestas facta .. esset; Verr. IV, 149. potestas ... fiet; Phil. I, 38. fructum .. ferre; Cael. 54. — gloriatur; Piso 2. gratificatur; Balb. 14. gratulabantur; Sest. 20. essent .. gratulati; Planc. 66. (est gratulatus); Phil. II, 28. — iacuit; Verr. V, 129. ignoscere; Tull. 3. Cluent. 18. Vatin. 2. ignoras; Vatin. 7. ignoscet; Scaur. 43. ignoscere; Ligar. 8. ignoscite; leg. agr. II, 49. Fr. B. VI. 68. impendeant; Sex. Rosc. 31. impenderet; Catil. I, 29. Cael. 59. imperabo; Phil. XII, 21. impertiunt; leg. agr. II, 5. impositum est; Sex. Rosc. 10. imposuit; Verr. I, 62. Sulla 8. impone; Verr. II, 148. imposuit; Muren. 6. imponis; Sulla 8. imposita est; Sulla 35. imponam; Vatin. 33. inlixerit; Phil. II, 1. *(mihi)* indixerat; Fr. B. XIII, 1, 2. inducas; Scaur. 17. inicit; Qu. Rosc. 48. inrogaretur; dom. 58. instare; Caecin. 8. intercedit; Quinct. 54. intercederet; div. Caec. 6. intercederent; Cael. 32. interclusus esse; Sulla 4. interdiceretur; dom. 82. invidere; Quir. 13. inussisset; Muren. 8. inuretis; Milo 99. irasci; Caecin. 28. imp. Pomp. 37. Phil. II, 27. irascare; Sulla 34. Vatin. 21. Fam. XII, 5, f. b). iudicavit; Verr. II, 105. — largitur; Phil. II, 43. libet; Quinct. 48. Cael. 43. libeat; Catil. III, 28. Flacc. 12. liberet; Sex. Rosc. 83. licet; Verr. II, 176. V, 180. Cluent. 156. Muren. 8. prov. cons. 44. Piso 2. Milo 93. I hil. I, 14. liceat; Quinct. 54. Verr. II, 148. V, 189. leg. agr. I, 25. Catil. IV, 11. Muren. 21. Flacc. 61. Balb. 1ost. Ligar. 11. licueret; Verr. IV, 149. Sulla 26. dom. 64. 71. 106. 145. har. resp. 15. Cael. 18. licebit; Verr. I, 25. V, 173. licuit; Verr. III, 225. dom. 26. dom. 124. Phil. I, 16. II, 60. licuisset; Cluent. 131. Phil. V, 20. licuerit; Milo 93. licere; Sest. 115. — est insidias .. machinatus; Sest. 133. malo quam mihi; Planc. 59. mandaverit; Verr. V, 35. manet; Quinct. 19. Piso 61. minarentur; har. resp. 7. minuit; Deiot. 4. miserunt; Verr. II, 65. missas; Phil. XIII, 22. movet; Phil. X, 4. — narrare; Verr. IV, 32. narras; Verr. IV, 85. necesse est; Qu. Rosc. 28. Caecin. 52. est necesse; Verr. I, 155. Sest. 62. sit necesse; Verr. V, 179. necesse sit; har. resp. 31. prov. cons. 7. necesse esset; Quinct. 5. necesse fuerit; Sulla 48. nocebunt; Verr. III, 162. nocerant; Catil. III, 27. noceri; Catil. III, 27. nocueriti; Piso 74. nuntiatur; Verr. a. pr. 21. nuntiaretur; dom. 6. nuntiatum est; dom. 6. — obiectas; dom. 76. Planc. 76. obiciatur; div. Caec. 15. obiciuntur; dom. 93. obiectum est; dom. 93. Phil. II, 22. obiicit; dom. 95. obiiciendam; Vatin. 5. obiicisti; Vatin. 6. Phil. II, 37. obicies; Planc. 75. obiecit; Phil. II, 11. obiit; Quinct. 54. obloqui; Cluent. 63. obloriatur; Ligar. 6. obstitissent; Phil. II, 38. obesse; Verr. II, 164. obsint; Catil. III, 27. obfuissent; Planc. 85. obfuisse; Planc. 85. obtinebit; dom. 86. obversatur; Sest. 7. occurrat; Caecin. 39. offers; Sest. 112. oblatam; Catil. III, 4. oblatum ... esse; Sulla 1. est oblata; Sulla 92. offerentis; Planc. 24. opitulari; Milo 94. opponit; Verr. a. pr. 15. opponere; Caecin. 84. Flacc. 58. opponas; Phil. II, 8. opus erit; div. Caec. 51. opus esset; Verr. I, 2. opus est; Verr. III, 196. Font. 21. leg. agr. II, 7. opus fuisset; Piso 18. opus fuerat; Piso 19. ostenditur; Verr. V, 1. Cael. 51. — parcere; Catil. IV, 3. parci; Phil. II, 59. parati; Planc. 13. paratas; Planc. 100. patefecit; Piso 6. (patet); Sulla 4. perferente; Ligar. 7. permittet; Quir. 21. permitteret; Piso 6. sit ... perscripta; Piso 35. persuadeo; Sex. Rosc. 7. Verr. III, 26. Caecin. 6. Muren. 7. persuadetur; Verr. I, 105. persuadere; Marcell. 2. petas; Muren. 74. placet; Verr. II, 177. III, 26. Muren. 77. Phil. II, 111. XIV. 31. placeat; Sex. Rosc. 135. Verr. III, 209. Phil. II, 111. placebat; Verr. a. pr. 22. placuit; Phil. I. 8. policereturi; dom. 28. posita sit; Cluent. 157. porrexit; sen. 24. porrexerint; Sest. 131. postulassem; Verr. I, 30. postularem; Sulla 26. praebuisti; leg. agr. II, 103. praeberet; Piso 81. praeciderit; Verr. II, 164. praecurritis Catil. IV, 19. praeeatis; dom. 133. praeponendum .. esse; div. Caec. 1. praeripere; div. Caec. 50. praescribat; Caecin. 8. praestitutam esse; Rabir. 9. praestitutum est; Rabir. 38. praestat; Sest. 146. Phil. XII, 23. praestiterunt; Planc. 97. praesis; Muren. 76. probari; Phil. XI, 25. proferunt; Verr. IV, 140. profitemini; leg. agr. I, 27. proponit; Verr. a. pr. 15. proposui; Verr. a. pr. 34. Catil. IV, 12. propositeram; Imp. Pomp. 17. propositissem; Cluent. 139. proponens; Arch. 14. proponitur; leg. agr. II, 5. Planc. 5. sit propositum; Quinct. 35. propositum .. est; Muren. 66. propositum est; Sest. 31. est .. propositum; Sest. 53. est proposita; dom. 144. propositum fuit; Verr. II, 179. fuit propositus; Phil. II, 22. esse propositum; Cluent. 30. esse .. propositam; sen. 34. esse propositos; Fr. B. VI, 48. propositum; Sulla 11. profuisse; Piso 61. profuerit; Planc. 66. — quaeram; imp. Pomp. 70. quaesisse; imp. Pomp. 71. quaeretur; Sulla 31. eosdem quaesita; Piso 74. queritur; Verr. I, 156. — recita; Verr. II, 183. leg. agr. II, 48. recitavit; Tull. 47. reddita est; Verr. IV, 141. reddere; Verr. IV, 147. Ligar. 7. reddidistis; sen. 1. 31. Quir. 3. har. resp. 16. reddidisset; sen. 8. Planc. 92. redditur; dom. 90. redde; Planc. 13. redditurum; Planc. 102. reddidit; Marcell. 13. reddundaret; Catil. I, 29. referret; Verr. I, 20. rettulisse; leg. agr. I, 2. relaturos esse; Catil. IV, 3. referret acceptam; Phil. II, 12. reliquisti; Rabir. 6. relinquitur; Sulla 26. relictum; sen. 24. reliquit; Balb. 17. remisisset; div. Caec. 4. remittere; Planc. 73. renuntiatur; Verr. II, 149. reperi; Verr. III, 186. reservabo; Verr. III, 83. Phil. I, 38. restitisset; Sulla 22. (respondes); Caecin. 36. respondeas; div. Caec. 52. Vatin. 14. 17. 21. 29. 40. respondeat; Verr. II, 188. responde; Verr. II, 190. respondeto; Vatin. 23. responderet; Verr. II, 188. 189. respondebis; Verr. V, 45. respondéris; Vatin. 10. respondérit; Cael. 19. respondere; div. Caec. 47. Verr. a. pr. 34. II, 190. IV, 150. V, 152. esse responsurum; div. Caec. 52. respondetur; Caecin. 86. responderi; Vatin. 41. sint restituta; sen. 39. restitutus; Quir. 18. restituta; har. resp. 16. ✕. ✕. restituta est; Sest. 2. restabat; Sest. 45. rogata est; Sest. 53. — satis facere; Qu. Rosc. 9. satis faceret; Phil. I, 9. satis fieri; Phil. II, 9. satis esse lucturum; Phil. II, 49. (servisse m); Planc. 92. servirem; Planc. 92. significasse; Verr. III, 213. speras; Verr. I, 82. statuo; Verr. III, 5. statui; Verr. V, 163. statuam; Muren. 82. statuebam; Phil. I, 1. suasissem; Arch. 14. subici; Verr. V, 25. subtrahere; Muren. 80. est; Sex. Rosc. 84. Verr. I, 45. imp. Pomp. 4. Cluent. 100. 117. Muren. 8. Flacc. 18. 44. Quir. 22. Sest. 138. prov. cons. 43. Planc. 5. Phil. VIII, 17. XI, 20. XII, 30. Fr. B. VI, 42. sunt; Ligar. 21. sit; prov. cons. 40. Ligar. 31. Deiot. 7. erat; Sest. 29. 38. 39. erant; Sest. 39. Planc. 42. esset; Sulla 11. Piso 20. Phil. II, 7. essent; prov. cons. 47. erit; Verr. a. pr. 33. Cluent. 10. sen. 30.

Balb. 51. futurae sunt; Verr. III, 162. fuit; Flacc. 81. sen. 21. dom. 76. prov. cons. 24. 40. Piso 52. Planc. 50. Rab. Post. 32. fuerunt; Quir. 9. fueris; Muren. 21. fuerit; Rab. Post. 32. fuisset; Verr. I, 97. sen. 35. Planc. 1. esse; Quinct. 4. Sex. Rosc. 75. div. Caec. 15. Verr. a. pr. 34. Verr. III, 194. Cluent. 49. Rabir. 1. Quir. 14. dom. 88. Planc. 13. fuisse; Planc. 95. fore; dom. 113. futurum; Milo 94. sumo; div. Caec. 16. Verr. a. pr. 36. Planc. 3. sumam; Cluent. 118. Caill. III, 22. sumpsero; Arch. 13. sumpsi; Sest. 119. sumpseram; Phil. X, 2. suppeditat; Scaur. 46. suppeterent; Verr. I, 31. suppetant; Verr. V, 158. supplicarat; Planc. 12. supplicare; Planc. 13. suscensere; Verr. V, 19. suscensent; Arch. 13. Cael. 33. suscepi; Cluent. 142. suscipio; Cael. 37. — tolle; Muren. 67. tradidit; Sex. Rosc. 149. traditur; Verr. IV, 85. tradi; Verr. IV, 149. tradita est; Verr. V, 188. traditistis; leg. agr. I, 23. tribui; Arch. 6. tribuerit; dom. 85. tributis; har. resp. 61. tribuunt; Phil. V, 6. — valeat; Catil. III, 29. vende; Verr. V, 45. venire; Phil. II, 40. veniunt in mentem; Caecin. 55. in meutem venirent; Phil. XIV, 31. in mentem venit; Sex. Rosc. 122. venit in mentem; div. Caec. 41. Verr. a. pr. 41. V, 124. Cluent. 183. Planc. 2. venit ... in mentem; Sex. Rosc. 95. Verr. IV, 110. V, 37. 180. leg. agr. II, 10. veniebat in mentem; Sulla 19. venerat in mentem; Piso 46. veniat in dubium; Quinct. 5. nsu venit; Sex. Rosc. 42. versatur; Verr. V, 123. Caill IV, 11. versantur; Muren. 88. versabatur; Sest. 47. versatus ... *es*; Scaur. 49. videor; Quinct. 40 Verr. a. pr. 50. I, 6. II, 10. 11. 16. 157. 181 IV, 105. V, 26. Font. 1. imp. Pomp. 27. Cluent. IV, 160. leg. agr. II, 49. 64. Caill. IV, 11. Flacc. 66. Sulla 46. dom. 75. Cael. 5. Planc. 29. videar; Caecin. 64. videbar; leg. agr. II, 93. Fr. B. IX, 1. visus sum; Verr. a. pr. 3. videris; Sex. Rosc. 80. Muren. 23. *videris*; Muren. 83. videtur; Sex. Rosc. 83. Qu. Rosc. 20. div. Caec. 46. Verr. a. pr. 15. I, 6. 8. 112. II, 141. III, 95. 178. IV, 9. V, 28. 121. Tull. 4. Font. 38. Caecin. 2. 22. imp. Pomp. 6. 57. Cluent. 2. 85. 134. leg. agr. I, 13. II, 41. Rabir. 25. Catil. II, 2. 7. IV, 3. Muren. 34. 57. 60. Sulla 36. 62. har. resp. 6. 18. Sest. 86 141. Cael. 3. prov. cons. 36. Balb. 5. 29. Piso 43. 94. 95. Milo 15. Marcell. 10. Ligar. 17. Phil. IV, 5. V, 29. 41. IX, 15. XI, 1. XIII, 12. Fr. B. IX, 17. (videtur); Catil. IV, 12. videmini; Verr. V, 11. Phil. III, 13. videntur; Sex. Rosc. 129. div. Caec. 57. Verr. II, 2. 27. IV, 97. Tull. 33. Cluent. 198. leg. agr. II, 6. 9. 61. Rabir. 29. 30. Catil. II, 18. IV, 12. Muren. 29. 65. dom. 143. har. resp. 46. Sest. 122. Phil. V, 40. videatur; Sex. Rosc. 124. Verr. IV, 83. dom. 76. Balb. 3. Planc. 35. Phil. I, 5. videantur; Verr. II, 87. IV, 60. III. Cluent. 8. Catil. II, 20. Marcell. 18. Ligar. 31. videbare; Cael. 29. videbatur; Verr. a. pr. 35. III, 171. 185. Caecin. 65. Cluent. 1. leg. agr. II, 13. har. resp. 50. Scaur. 26. Milo 87. Phil. I, 8. 10. II, 37. 92. videbantur; Cluent. 144. videretur; Verr. II, 164. Caecin. 81. leg. agr. II, 12. Muren. 48. Sulla 38. Cael. 14. Balb. 2. Phil. I, 27. videremur; Balb. 38. Piso 56. Ligar. 19. videbuntur; Verr. I, 32. es visus; Qu. Rosc. 19. visus es; Flacc. 74. Phil. VIII, 1. visus est; Sex. Rosc. 82. Caecin. 30. est visus; imp. Pomp. 1. visa est; Verr. III, 47. Rabir. 1. Arch. 28. Piso 9. 52. visum est; Verr. IV, 91. 138. Muren. 16. Phil. V, 1. visa sunt; Catil. III, 13. Quir. 4. dom. 41. Phil. XIV, 28. videri; Quinct. 77. Caecin. 67. Muren. 27. 43. Piso 98. Phil. II, 5.

b. **nach Adjectiven (Substantiven, Participien) und Adverbien:** acerbus; Planc. 99. acerbior; Milo 103. adfinis; Quir. 11. adversarius; div. Caec. 4. amicus; sen. 23. Piso 80. 91. Planc. 99. amicior quam mihi; dom. 68. Piso 80. amicissimus; sen. 25. 29. dom. 68. Sest. 15. 75. 133. Piso 25. Planc. 73. 97. Rab. Post. 33. amplus; Verr. a. pr. 34. — brevis; Verr. III, 106. — carus; Phil. XII, 21. carior; Quir. 2. Sest. 45. Phil. XIII, 7. carissimus; Muren. 10. Sest. 53. Planc. 69. Milo 93. (Phil. I, 29). certus; Verr. a. pr. 53. Caecin. 24. Cluent. 1. communis; Rabir. 4. Phil. XII, 19. coniunctus; Planc. 95. Milo 75. Phil. III, 25. VI, 1. coniunctior; Muren. 3. coniunctissimus; Phil. I, 7. criminosus; Planc. 4. — difficilis; Sex. Rosc. 47. Verr. III, 213. Tull. 2. Sest. 96. difficilior; Tull. 33. Balb. 4. — exploratissimus; Quir. 15. facilior; Muren. 14. facilior quam mihi; Planc. 59. familiaris; prov. cons. 24. familiarissimus; Phil. VII, 5. fas; Planc. 56. fatalis; sen. 4. funestus; Sest. 53. — gratus; prov. cons. 41. gravis; Quir. 18. Sest. 27. gravissimus; Planc. 16. Deiot. 5. — iguotus; Sulla 51. Phil. XI, 4 inauditus; Piso 94. ingratus; Planc. 58. inimicus; sen. 32. Sest. 111. 130. Piso 63. 74. 80. Phil. II, 1. 2. 90. inimicissimus; Quir. 21. Vatin. 10. Phil. I, 27. insolitus; imp. Pomp. 3. integer; Verr. V, 79. Rabir. 18. 19. invidiosus; Catil. II, 15. iratus; leg. agr. I, 26. dom. 3. Sest. 15. 16. 41. prov. cons. 42. iucundus; Verr. III, 5. Catil. IV, 1. iucundior; Planc. 69. iucundior quam mihi; Quir. 3. iucundissimus; Verr. V, 37. — longus; Cluent. 66. Rabir. 9. lungior; Rab. Post. 35. luctuosus; har. resp. 49. — magnus; Planc. 86. molestus; Verr. III, 155. IV, 148. Cael. 18. molestissimus; Planc. 5. — necessarius; imp. Pomp. 71. dom. 16. Phil. II, 6. notus; Muren. 61. Piso 87. Ligar. 12. Phil. I, 12. notior quam mihi; Phil II, 47. 57. notissimus; Rab. Post. 9. Phil. II, 45. novus; Verr. II, 26. — obviam; Verr. II, 65. V, 129. Planc. 96. (optatus, optandus: f. c). — peraudius; Verr. III, 166. perdifficilis; Quinct. 77. perfacilis; Cael. 24. periculosissimus; Verr. a. pr. 35. peroptatus; Fr. A. V, 1. potior; Muren. 2. praeclarus; Verr. V, 72. praesto; Verr. II, 11. 65. IV, 110. Caecin. 87. Planc. 88. **praesto**; leg. agr. II, 53. probabilis; Verr. V, 173. promptus; Muren. 29. propitius; div. Caec. 41. Verr. V, 37. magis proprium; Sulla 9. — reliquus; Verr. II, 65. III, 104. Cluent. 169. Muren. 54. sen. 24. — sanabilis; Sest. 44. „sat"; Cael. 37. satis; Quinct. 63. div. Caec. 36. Verr. IV, 59. Tull. 34. >. Verr. I, 6. Sulla 39. Phil. I, 38. seiunctus; Piso 32. — tanti; Catil. II, 25. Sulla 45. tranquillus; Quir. 2. turpis; sen. 34. turpissimus; Phil. II, 32. — uberior quam mihi; Phil. II, 2. vilis; Sest. 49. utilis; Tull. 6.

c. **logischer Subject beim Passiv:** *a.* **Perfect** (vgl. a. posita sit; Cluent. 157): constituta sunt; Verr. I, 42. consultum atque provisum est; Catil. II, 26. deliberatum et constitutum sit; leg. agr. I, 23. est elaboratum; div. Caec. 40. intellectum est; Marcell. 3. esset optatior; Piso 33. esset optatius; Phil. XIV, 18. esseut optatissima: dom. 73. provisa atque praecauta est; Verr. IV, 91. est ... probata; Piso 75. receptam, ... susceptam esse; div. Caec. 26. susceptum est; imp. Pump. 71. susceptum esse; Catil. IV, 22. esse susceptum; har. resp. 4. suscepti; Mil. 7.

β. **Gerundiv** (vgl. a. videtur; Verr. I, 6. II, 141. III, 95. V, 28. Tull. 4. Font. 38. imp. Pomp. 6. Cluent. 134. Sulla 62. videntur; div. Caec. 57. Verr. II, 2. IV, 97. videatur; dom. 76. videantur; Cluent. 8): est accusandus; div. Caec. 5. esset ... agenda; Caecin. 5. agendum sit; Scaur. 18. — capiendum; Verr. a. pr. 32. capiendi causa est; Rabir. 30. cogitandum; Phil. XII, 22. cognoscendam; Scaur. 24. confligendum; sen. 32. sit confligendum; Scaur. 18. conitendum est; Verr. III, 130. est .. consideraudum; Piso 82. — decertandum fuit; dom. 91. decertandum fuisset; Piso 19. detendendum sit; Caecin. 64. deserenda est; Sulla 58. detrahendi sint; prov. cons. 1. dicendum est; Verr. III, 169. Planc. 3. dicendum sit; div. Caec. 41. Caecin. 5. dicendum erit; Cluent. 118. dicenda

est; Cuent. 149. esse dicendum; leg. agr. II, 64. dicendum; Sulla 82. esse dicenda; Vatin. 33. dicenda sint; Phil. II, 10. dicenda sunt; Phil. X, 2. esset dilucndum; Cluent. 166. esse .. disputandum; Sest. 14. — sit elaborandum; Cluent. 2. excirandus est; Cael. 33. erunt ... extimescendi; Phil. XII, 30. — faciendum; Verr. a. pr. 32. faciundos; Verr. V, 36. esse faciundos; Verr. V, 36. faciendum .. est; Cluent. 10. fariunda sunt; Cluent. 117. faciendum fuerit; dom. 31. fingenda .. fuit; Planc. 73. — gerendas; Cael. 32. fuerit gerenda; Planc. 66. — habenda .. est; Verr. I, 32. habendam ... esse; Phil. XII, 21. habitandum sit; leg. agr. II, 101. — *esse ineundam*; Tull. 1. interrogandus est ‖et‖; Font. 22. — lactandum .. esse; imp. Pomp. 3. — metuendum .. esset; Verr. a. pr. 22. moderandum .. esse; Verr. III, 103. mutanda; Tull. 3. — obtemperandum est; Cluent. 158. opprimendus sit; div. Caec. 26. optandum ... esse; Verr. IV, 15. optandum .. est; Verr. V, 183. optandam; Sest. 47. optandum .. fuisse; Sest. 127. optandum ‚.. fuisse; Piso 32. optanda .. est; Phil. II, 119. — patefaciendum .. esse; dom. 30. perendum ... esse; Sest. 43. perpetienda esse; leg. agr. II, 6. esse ... pertimescendam; Catil. III, 7. 16. erunt ... pertimescendi; Catil. IV, 9. fuit pertimescendum; dom. 57. petenda essent; dom. 28. petenda; prov. cons. 20. placandam; Verr. V, 36. praetermittenda sunt; Verr. II, 1. est producendus; Qu. Rosc. 42. properandum .. est; Verr. I, 42. est ... protrahendus; Scaur. 20. est .. providendum; Verr. V, 1. — quaerendus erat; Verr. II, 182. quaerendus est; imp. Pomp. 3. esse redeundum; sen. 34. remanendum; sen. 34. sit ... repetendum; Planc. 64. reprimendam esse; har. resp. 1. erat ... retinenda; Sest. 47. — suscipiendum; div. Caec. 5. suscipienda fuerit; div. Caec. 14. — timendum sit; Verr. a. pr. 15. timendum fuit; Mil. 86. sunt tractanda; Planc. 4. — veniendum est; Verr. II, 2. erit verendum; Catil. I, 5. verendum ... erat; Catil. I, 29. est .. verendum; prov. cons. 42. esse vincendos; sen. 33. vitandum ... esse; dom. 146. vivendum est; Verr. V, 180. Catil. III, 27. vivendum ... esse; Catil. II, 27. utendum esse; Cluent. 8. leg. agr. II, 6. esse utendum; Sest 2. utendum fuit; dom. 19.

d. **Elliptisch**: „quid mihi .. cum ista sanctimonia?“ Quinct. 55. quem mihi tu Bulbum? Verr. II, 79. videbam ... celerem mihi ... reditum; dom. 64. „quas tu mihi .. intercessiones?“ Phil. I, 25. — **Finden**: ut mihi renovatus ille tuus in to *; Vatin. 4. ut mihi *; Fr. B. VII, 7.

5. **mit** „mi animus ardet“; Cael. 37.

6. **me (abl.)**: a. **nach Verben**: carere; har. resp. 17. me sis nsuras aequo; Verr. V, 154. uti me defensore; Cluent. 158.

b. **nach Adjectiv**: dignus; Planc. 85. Phil. X, 19.

c. **Subject im ablat. absol.**: *a. Activ*: absente; [Quir. 8]. dom. 3. Sest. 50. 69. Cael. 50. Balb. 58. Planc. 73. 76. Rab. Post. 47. actore; Verr. V, 179. agente; div. Caec. 6. 25. 32. Verr. V, 173. Rabir. 32. auctore; Caecin. 60. Flacc. 98. Phil. IV, 16. VI, 1. X, 23. — consule; leg. agr. I, 3. 22. 27. II, 55. 100. [103.] III, 15. Muren. 78. Flacc. 27. 67. 79. 102. Sulla 11. 14. 32. 45. 52. 86. sen. 12. Quir. 15. Sest. 28. 61. Milo 8. Phil. II, 16. 19. VIII, 1. — defendente; Quinct. 94. Flacc. 98. prov. cons. 24. Phil. XI, 11. deprecante; Planc. 3. Milo 102. diceute; Verr. III, 164. dissentiente; Phil. II, 90. duce; Verr. III, 228. Sest. 11. — ignaro; Planc. 40. imperante; Catil. I, 13. incolumi; div. Caec. 3. inspectante; Milo 103. invito; div. Caec. 51. Verr. I, 142. Cael. 16. 76. Phil. II, 9. XIII, 20 — postulante; Verr. V, 76. praesente; leg. agr. III, 1. dom. 57. Phil. XII, 27. praetore; Cael. 10. Fr. B. VI, 1. — recusante; Balb. 17. referente; Muren. 50. 67. Piso 44. rogante; Muren. 1. — stante; Piso 16. suffragatore; Milo 34. — tacente; Muren. 48. Sulla 69. tacito; Verr. II, 180. vivo; Sulla 29. *me vivo*; Quir. 24.

β. Passiv: conservato; sen. 8. Marcell. 34. designato; leg. agr. II, 13. expulso; dom. 66. Sest. 63. perculso; Sest. 54. restituto; dom. 59. Sest. 49. 50.

d. **ablat. compar.**: quis est enim me mitior? Catil. IV, 11. nemo me minus timidus; Phil. XII, 24.

e. **mit Präpositionen**: a (vgl. ab u. ſ. w.): abstineo; Phil. XII, 26. absum; Sulla 26. Planc. 13. accipio; Quinct. 44. dom. 134. Phil. II, 7. alieno; Piso 76. Phil. II, 38. audio; Verr. I, 32. IV, 55. Rabir. 17. har. resp. 8. aufero; Verr. III, 197. cognosco; Verr. a. pr. 55. contendo; Sex. Rosc. 4. Planc. 12. Fr. B. VIII, 20. demoveo; div. Caec. 4. descisco; Sulla 35. desidero; Cluent. 149. desum; Muren. 7. Milo 100. detestor; Catil. I, 27. digredior; Sulla 34. discedo; Verr. IV, 146. Cael. 10. disseutio; Phil. I, 31. distraho; Marcell. 2. divello; Planc. 102. exigo; Verr. III, 34. expeto; Piso 16. exspecto; Qu. Rosc. 42. Verr. II, 181. V, 139. Rabir. 19. Sulla 21. facio haltinm; Phil. V, 20. fero; Catil. I, 19. flagito; Sulla 35. Sest. 39. habeo; Verr. V, 173. Sest. 49. Piso. 25. Planc. 92. ><. impetro; Phil. II, 9. ineo gratiam; Sest. 132. orior; Planc. 67. peto; Quinct. 75. 77. Qu. Rosc. 48. div. Caec. 4. 6. 12. 14. 15. 17. Verr. I, 16. 149. II, 148. IV, 133. V, 180. Cluent. 49. leg. agr. II, 100. dom. 16. Fr. B VI, 5. VIII, 20. posco; Verr. II, 117. Planc. 79. postulo; Quinct. 34. ><. Verr. III, 182. Catil. II, 3. Muren. 7. propulso; Catil. IV, 22. quaero; Verr. III, 6. Cluent. 72. Muren. 70. 79. Sulla 43. Planc. 69. Phil. III, 33. recedo; Cael. 10. Planc. 99. repeto; Arch. 1. requiro; div. Caec. 2. Piso 62. sumo; Verr. III, 225. Sulla 25. minus; Sest. 39. 64. — alienatio; Phil. II, 1. munus; Verr. I, 14. — elliptisch: „a me C. Caesar pecuniam?“ Phil. II, 72. — logisches Subject beim Passiv: esse accusandum; har. resp. 5. addicuntur; Rab. Post. 45. adlata sit; dom. 9. adhibebitur; leg. agr. II, 2. adhiberi; Balb. 17. sunt ... administrata; Catil. III, 13. agitari; leg. agr. II, 58. agi; div. Caec. 25. agetur; Verr. a. pr. 48. sunt acta; Verr. I, 29. sunt ... actae; Flacc. 102. esse agendas; sen. 31. esse amissum; Sulla 47. aperiri; Catil. III, 7. appellabitur; Cluent. 12. arguitur; Verr. IV, 104. auctus; Phil. II, 49. canebantur; Sest. 47. coarguuntur; leg. agr. I, 18. esse ... cogitatum; Phil. XIV, 16. coactus est; Verr. V, 77. commemorata esse; Verr. IV, 126. commoneri; Muren. 50. concessa: Phil. XII, 16. conservata esse; Cluent. 117. conservatam esse; Phil. VI, 2. esse constitutum; Sest. 123. consumitur; Verr. III, 208. debentur; Sulla 87. deceptos; Phil. XIII, 41. deceptum; Phil. XIII, 41. defendantur; Verr. III, 151. defensi; leg. agr. III, 10. Sulla 10. Cael. 27. defensa; sen. 36. defendetur; Sulla 13. dejectus esset; Tull. 30. demonstratis; Cluent. 29. deportata est; Verr. II, 112. deprehenderetur; Catil. III, 4. dicitur; har. resp. 50. dicuntur; Cluent. 29. leg. agr. I, 27. Flacc. 66. dicerentur; Flacc. 69. dicetur; Cluent. 66. 95. Sulla 80. dicentur; Verr. a. pr. 18. IV, 116. Cluent. 118. dicta est; Cael. 70. dictum est; Cluent. 169. dictum; Vatin. 33. est dictum; Phil. II, 6. dicta sunt; Verr. V, 135. imp. Pomp. 51. Cluent. 38. 59. dicta sint; Cluent. 164. dicta erant; dom. 41. dici; Marcell. 33. dicendum; Verr. III, 60. est ... dicendum; Scaur. 44. sunt ... disputata; dom. 138. disputatur; Scaur. c. 3, § 1. dari; Verr. III, 196. sunt dati; Verr. V, 165. dabitur; Muren. 10. datas; Flacc. 78. datum; Phil. II, 17. ciectus; Catil. I, 23. ciectum esse; Catil. II, 12. ciectus esse; Catil. II, 15. factus sit; Verr.

a. pr. 5. factum esse; Verr. I, 25. Catil. I, 5. facti; Catil. II, 26. fingi; Verr. I, 138. 156. Balb. 41. fingitur; Flacc. 73. gestarum; Sulla 83. gesta esse; Sulla 83. habita sunt; Sulla 51. haberi; dom. 19. Vatin. 2. est ... habita; Planc. 74. indicati sunt; leg. agr. I, 5. iniectus; Catil III, 7. institutum est; Sulla 21. labefactari; Verr. III, 182. lacessiti; Phil. II, 1. laedi; Sex. Rosc. 145. mandata sunt; Planc. 74. monendi estis; Fout. 42. monendum esse; Sulla 23. nominari; div. Caec. 13. nominatur; Cluent. 118. nominarentur; leg. agr. II, 63. nominari; Phil. II, 1. occultari; Sulla 86. esset offensa; sen. 21. offendi; Planc. 79. opprimantur; Verr. IV, 150. ornari; Phil. XI, 36. est ... peractus; Piso 7. perorata; Verr. a. pr. 54. pervestigata; Verr. V, 174. ponitur; Verr. IV, 88. positis: Sulla 26. positas esse; Sest. 41. praedicarentur; Cael. 43. praetereunda . . sunt; imp. Pomp. 34. praeteritum; Deiot. 35. praetermissum sit; Tull. 37. est ... praetermissus; Cluent. 143. praetermissum esse, Sest. 5. premeretur; Verr. I, 139. productus est; Verr. I, 93. prolatam; Verr. II, 179. profectum; dom. 97 provocati; leg. agr. III, 1. referendam; Planc. 78. est reprehensum; Verr. III, 214. reprehensa ... est; Sulla 65. sunt ... repudiata; Catil. III, 23. retractandus; Muren. 54. rogari; Muren. 76. servatam esse; dom. 76. Phil. II, 60. spoliatus; Catil. II, 14. susceptam; div. Caec. 51. esse susceptas; Sest. 3. sublatum esse; Rabir. 10. traditur; Muren. 3. tributum esse; Vatin. 41. est tributum; Phil. XIII, 41. violatam esse; Phil. II, 3. vocari; Verr. a. pr. 35. V, 133. volnerari; har. resp. 2.

cum: ago; Verr. III, 200. IV, 137. Caecin. 34. Muren. 74. dom. 56. Planc. 73. 92. Phil. XIV, 17. certo; div. Caec. 59. congredior; Muren. 67. coniungo; Tull. 4. Piso 35. 54. Scaur. 31. conloquor; Scaur. 25. contendo; div. Cacc. 63. Verr. a. pr. 33. V, 174. Flacc. 5 (3. 8). decerto; Phil. II, 2. disputo; leg. agr. II, 76. facio; Caecin. 79. 80. habeo; Verr. III, 182. iungo; Verr. a. pr. 20. III, 63. Cluent. 72. Catil. I, 27. Milo 94. Phil. I, 28. IX, 9. pugno; Verr. a. pr. 15. reputo; sen. 32. scntio; Sest. 85. socio; Planc. 73. sum; Verr. V, 77. Cael. 10. ><. Piso 7. 54. ><. Planc. 87. ><. versor; Verr. III, 187. cliptiq; Milo 99. Phil. II, 118. — communis; Verr. I, 118. prov. cons. 2. consors. Milo 102. pariter; Verr. V, 173. simul; dom. 17. 137. Sest. 45. 49. 50. 112. Planc. 102. — coniunctio; Phil. VIII, 2. conteutio; Phil. II, 18. disputatio; Caecin. 79. in gratiam redeo; Verr. IV, 149. Sest. 130. prov. cons. 22. Phil. II, 76. inimicitiae; Sest. 72. necessitudo; Planc. 100. pactio; Qu. Rosc. 26. res est; Ver. V, 183. simultas; Planc. 76. — sum Sαβ: div. Caec. 47. Cael. 10. I. **cum**, IV, 1. mecum (25 Cl.) B. I, C. 748, b.

de: ago; sen. 22. Quir. II. 14. Sest. 73. 74. 75. 120. 122. 125. 129. 132. 146. Piso 64. audio; Sest. 108. Planc. 66. Phil. XII, 29. cogito; Catil. IV, 8. confiteor; Verr. a. pr. 3. considero; Quinct. 55. consulo; dom. 71. credo; leg. agr. II, 4. decerno; Piso 35. declamito. Phil. V, 19. declaro; Sest. 51. Piso 35. defero; leg. agr. III, 1. detraho; Verr. IV, 53. Phil. II, 2. dico; Catil. IV, 20. Muren. 29. Flacc. 103. Sulla 80. sen. 21. dom. 13. 75. 93. 95. Cael. 9. Planc. 29. 82. Ligar. 8. sententiam dico; dom. 69. ><. 70. Sest. 69. 70. existimo; Sulla 92. prov. cons. 23. experior; Phil. XII, 6. fero; dom. 26. 51. 62. 82. Sest. 78. fingo (de **me**); Sest. 133. interrogo; Sest. 126. 132. iudico; imp. Pomp. 2. loquor; Planc. 20. Milo 98. mereor; sen. 23. 30. Quir. 22. dom. 16. har. resp. 7. 48. Sest. 2. 4. Vatin. 2. prov. cons. 10. 44. Piso fr. 3. Planc. 56. 75. 78. 91. Rab. Post. 6. Milo 93. 99. Phil. XI, 20. omitto; Rab. Post. 34. possum; dom. 46. praedico; dom. 92. Piso 2. profiteor; Phil. II, 118 pronuntio; Sest. 72. Piso 35. quaero; Sest. 96. Piso 18. queror; Vatin. 26. Phil. XII, 18. refero; dom. 70. ><. Sest. 68. Piso 29. rogo; Sest. 130. scribo; Sest. 73. sentio; Marcell. 32. Phil. II, 39. sileo; sen. 3. suspicor; Scx. Rosc. 59. valeo; Quir. 10. — extremum; Vatin. 9. consultum; Sest. 129. Piso 41. contio; Sest. 106. Phil. XII, 19. decretum facio; Vatin. 8. Milo 39. factum; leg. agr. II, 6. iudicium; sen. 2. legem fero; sen. 4. dom. 68. 71. 75. 85. Sest. 109. Milo 88. mentio; Phil. II, 39. moderatio; Sest. 72. opinio; div. Caec. 36. leg. agr. III, 2. suffragium fero; Sest. 68. 111. tropaea constituo; dom. 130.

ex: agnosco; Planc. 85. audio; div. Caec. 28. Verr. II, 179. Caecin. 98. dom. 99. Phil. I, 34. cognosco; div. Caec. 27. 55. Verr. a. pr. 15. 38. IV, 141. erumpo; Vatin. 15. fero; Sest. 68. peto; Fr. B. VIII, 20. quaero; Sest. 132. Planc. 65. Phil. VI, 1.

in: adhaeresco; dom. 63. constiuo; div. Cacc. 2. inquiro; dom. 97. Planc. 94. sum; div. Caec. 22. 23. imp. Pomp. 2. ><. 69. Sulla 10. Arch. 1. 13. dom. 56. 77. Sest. 145. Balb. 1. Planc. 82. 90. Phil. I, 1. Fr. B. VIII, 6. valeo; Phil. XII, 26. — sum Sαβ: dom. 58. 83. 87. 126. Piso 33. Planc. 89. Milo 99. in me .. audiendo; dom. 32. conservando; sen. 9. dom. 9. (conservando); Planc. 104. reprehendendo; Planc. 58. [retinendo]; Planc. 90. sustentando; sen. 35.

prae: fero; Rabir. 17. Phil. I, 11. II, 5. — sum Sαβ: Verr. a. pr. 37.

pro: gratias ago; Planc. 78. deprecor; sen. 37. dom. 113. dico; Sest. 123. Phil. II, 2. 10. ><. facio; Vatin. 41. fleo; Quir. 18. loquor; Cael. 33. lugeo; Planc. 101. perco; sen. 35. Quir. 13. peroro; Planc. 101. profundo; Planc. 104. pugno; Quinct. 72. dom. 55. scribo; Sest. 122. spondeo; leg. agr. II, 100. supplico; Sest. 130. — supplex; Piso 80. — sum Sαβ: Qu. Rosc. 32. ><. Caecin. 79. seu. 29. Quir. 8. 11. Sest. 42. Piso 80. Planc. 77. Milo 46. 37. Phil. XII, 24.

sine: Qu. Rosc. 32. Sest. 146. Milo 93. Phil. II, 72.

II. **Plural**: 1. **nos (nomin.)**: a. **Activ**: (accessimus); div. Cacc. 63. accepimus; Verr. V, 5. Phil. VIII, 14. accepissemus; Piso 13. attulimus; Planc. 24. adsedimus; Verr. IV, 138. egimus; Cluent. 102. arguimus; Caecin. 3. ausi sumus; Phil. IX, 9. audivimus; Verr. V, 5. cessaverimus; Caecin. 2. (cessimus); Sest. 63. circumvenerimus; Fr. A. III, 19. concedimus; Flacc. 37. concessimus; Phil. VIII, 28. confiteamur; Flacc. 37. confiteremur; Planc. 44. consulebamus; Balb. 45. contemnimus; Verr. IV, 134. contempsimus; Rab. Post. 17. convocassemus; Sulla 65. (crudemus); Verr. I, 127. debemus; Sest. 141. Phil. VII, 24. XIV, 5. decrevimus; Flacc. 30. defendimus; Caecin. 7. Phil. VIII, 8 (nos — nos — nos — nos). XIII, 26. denuntiavimus; Verr. II, 12. depulimus; Phil. VII, 14. desinemus; Verr. I, 6. dicimus; Verr. IV, 92. Cluent. 87. Rab. Post. 6. (damus); Quinct. 21. doleremus; Verr. I, 113. dubitabimus; Balb. 12. ciciemus; Arch. 22. erogabamus; Flacc. 80. experti sumus; Verr. II, 5. faciamus; Verr. II, 118. Phil. III, 35. facimus; Verr. IV, 53. Cael. 45. fecimus; Tull. 7. feremus; Flacc. 105. Planc. 41. tulimus; Phil. III, 9. tulissemus; Planc. 96. gessimus; Arch. 28. habuimus; Muren. 40. haberemus; Balb. 20. 29. Rab. Post. 41. habemus; Planc. 20. Deiot. 25. Phil. II, 81. VIII, 9. hausimus; Sest. 63. incidimus; Catil. III, 10. interpretamur; Scaur. 30. invenimus; Verr. III, 154. (indicamus) Marcell. 29. languescimus; Phil. VIII, 4. liberasscmus; Catil. III, 17. lugeamus; Milo 4. mitimus; Phil. V, 27. nati; Deiot. 10. (nati); Sest. 50. neglegemus; Arch. 17. negemus; Caecin. 16. noluimus; Font. 22. simus obiti; Sest. 14. obtinemus; Caecin. 75. oplemur; Cael. 4. patimur; Catil. I, 4. perdidissemus; Sest. 72. pereamus; Catil. IV, 3. perfuncti sumus; Muren. 4. pergamus; Flacc. 41. persequamur; Verr.

II, 105. persequimur; Verr. V, 181. persecuti sumus; Piso 83. pertimescemus; Flacc. 35. pertimescimus; Flacc. 97. pertimescamus; Cael. 50. petimus; Ligar. 13. 14. pollicereмur; dom. 16. pollicemur; Phil. VIII, 10. >. posuerimus; Phil. XII, 13. possumus; Verr. V, 57. 11, 58. 87. Balb. 29. poteramus; imp. Pomp. 55. possemus; leg. agr. II, 90. postularemus; Phil. II, 95. proferebamus; Flacc. 36. proposuimus; Verr. I. 80. putaremus; Scaur. c. 3, §. 4. putamus; Phil. I, 24. querimur; leg. agr. II, 30. quereмur; Phil. VI, 9. recognoscemus; Balb. 11. reddemus; Phil. XIV, 30. reppulimus; Phil. II, 91. repubblicamus; Arch. 19. redierimus; Phil. XIV, 2. nos (sanciмus); Phil. XIII, 12. secuti sumus; Verr. V, 124. Deiot. 12. servianus; Phil. III, 29. solemus; Planc. 62. solebanus; Phil. II, 1. 76. statuebamus; Quinct. 92. subeamus; Milo 104. sufferamus; Flacc. 96. sumus; Verr. II, 185. fuмimus; Sest. 125. essemus; Phil. II, 37. erimus; Phil. V, 9. suscepimus; Balb. 61. Phil. X, 14. 20. sustinemus; Rab. Post. 42. tenebimus; Verr. a. pr. 20. sustulimus; Phil. XIII, 31. tribueremus; Balb. 26. tueliмur; Phil. XII, 24. veuderemus; leg. agr. I, 4. veniмus; Verr. IV, 25. Caecin. 53. veniremus; Planc. 41. (veulemus); Phil. XII, 28. videremus; Sex. Rosc. 101. vidimus; Font. 26. leg. agr. II, 89. Arch. 25. Deiot. 34. vilebamus; Flacc. 88. Phil. X, 12. videmus; Sest. 142. videmur; Catil. I, 12. Sulla 24. videremur; Cluent. 54. velimus; Qu. Rosc. 15. volumus; Cluent. 153. uмmur; Sex. Rosc. 12. Font. 29. essemus usi; Verr. I, 30. usi sumus; Verr. I, 115. Caecin. 37. >. 40. 89. utemur; Font. 16. utamur; Milo 12.

b. **Passiv**: adferti sumus; leg. agr. II, 31. (capti sumus); Phil. XII, 6. contemneмuli; Phil II, 96. dediti fuimus; Arch. 2. eludinur; Sex. Rosc. 128. facti sumus; Phil. VIII, 21. habebimur; Catil. IV, 12. instituti ... sumus; Phil. X, 20. moveamur; Arch. III. nominabamur; leg. agr. II, 94. nominamur; Flacc. 96. numeramur; Verr. V, 124. numerabamur; Quir. 13. pulsi ... eramus; Sest. 84. putabamur; har. resp. 46. reprehendemur; dom. 24. reprehendimur; Phil. XII, 6 suppeditamur; Catil. II, 25. tenemur; Cluent. 151.

2. **nos (acc.)** i a. **Subjectim acc. c. infin.**:

a. **Activ**: adscuпt; Phil. I, 3. adscentus esse; Caecin. 35. agere; Verr. II, 185. Ligar. 35. animadverti; Caecin. 55. capere; Phil. XI, 5. conecssisse; leg. agr. II, 21. concurrere; Phil. XIII, 38. confiugere; Verr. III, 157. decernere; Phil. X, 17. XII, 9. dicere; Quinct. 33. Sex. Rosc. 34. Tull. 38. (esse); Verr. I, 118. futuros; Caecin. 2. [esse]; Mureu. 61. esse; Fr. A. III, 19. facere; Muren. 31. fateri; Milo 15. habere; Verr. III, 223. prospexisse. 30. malle; Verr. I, 50. nolle; Quinct. 34. polliceri; Fr. B. XIII, 11, 2. proferre; Flacc. 37. pugnare; Caecin. 81. putare; Ligar. 33. revisaturos; Qu. Rosc. 43. recuperare; imp. Pomp. 18 suspicari; leg. agr. II, 37. tradituros; leg. agr. I, 16. tributuros; Phil. XII, 29. 35. vidisse; Sulla 51. videri; Fr. B. XIII, v, 1. vivere; Verr. III, 9. velle; prov. cons. 35.

β. **Passiv**: adhiberi; Sulla 13. distineri; Phil. XI, 6. impleaнos; Phil. XII, 3. moveri; Scaur. 39. privari; Balb. 25. pronoпceri; har. resp. 10. victos; Phil. XII, 11. victos ... fore; Phil. XII, 13.

b. **Nuntii**: o nos beatos! Catil. II, 10. o nos turpis! Phil. XIII, 34.

c. **Object**: addicerent; Milo 87. addixit; Phil. V, 33. adhoriatur; Phil. XIII, 7. admoneut; har. resp. 61. amemus; har. resp. 19. accessivit; sen. 27. attendit; Verr. I, 27. atтribuit; Catil. IV, 13. ceperat; Phil. III, 9. circumstent; Phil. X, 20. cogit; Caecin. 46. coëgit; Phil. III, 29. cohortatus es; Phil. IX, 3. conciliat; har. resp. 57. concitavisset; Phil. III, 20. coniunxit; Milo 21. converterit; Planc. 93. criminari; Vatin. 29. deceperunt; Piso 1. devinxit; Phil. VII, 6. docerot; Verr. III, 170. docuit; imp. Pomp. 19. docet; Cluent. 148. docent; Balb. 15. doceant; Rab. Post. 35. ducant; Caecin. 89. eiecisti; Piso 13. eludet; Catil. I, 1. exstiterat; Planc. 59. exerceamus; Arch. 28. [nos] exstinguere; Verr. V, 113. facere; prov. cons. 15. fecit; Phil. I, 14. fefellisset; Verr. a. pr. 5. fefellerit; Verr. II, 28. fefellerunt; Flacc. 3. fugerit; Caecin. 37. gerimus; Phil. VIII, 32. impediet; Phil. X, 18. intuetur; Verr. II, 108. lacessisset; Sest. 58. liberavit; imp. Pomp. 56. libera; Deiot. 8. miseret; Phil. 92. moverunt; har. resp. 25. moverunt; Rab. Post. 42. perfundere; Sex. Rosc. 80. persaluteт; Flacc. 42. praestare; Verr. II, 28. privare; Catil. IV, 7. prohibuбis; Ligar. 13. reliddistis; Quir. 8. relicianus; Muren. 84. removerent; Verr. IV, 10. reperiet; Sex. Rosc. 82. sine; div. Caec. 20. sprevit; Phil. XIII, 21. sublevat; Caecin. 23. superare; Catil. III, 22. terret; Sex. Rosc. 117. Phil. XIII, 14. terreas; Vatin. 23. trucidare; Catil. IV, 12. videtis; leg. agr. II, 1. videt; Phil. III, 32. vindicabunt; Rabir. 16. vindicare; Phil. II, 93. vocas; Vatin. 23. urgnet; Phil. VIII, 27.

d. **mit Präpositionen**: ad: confiuo; Planc. 84. defero; Flacc. 55. intro voco; Verr. I, 66. inuto; Phil. VIII, 24. pertineo; Verr. II, 76. refero; prov. cons. 28. Phil. XI, 27. clūpiāc: Piso 68

apud: dico; Balb. 16. exsisto; Cael. 40. sum; Sest 142. valeo; Sest. 21. — notus; Flacc. 52.

contra: dico; Sex. Rosc. 45. facio; Quinct. 1. pugno; Deiot. 30.

erga: voluntas; Milo 42.

in: facio; Phil. II, 50. machinor; Catil. I, 2. mudior suppliciuм; Phil. XI, 3. refuudo; dom. 69. transfero; Sest. 82. — qualis; Phil XIII, 17. — animus; Phil. V, 22. beneficium; seu. 3. crimen fingo; Flacc. 96. iudex; Sulla 92. promeritum; sen. 1. Quir. 8.

inter: coniunctus; dom. 27. discepto; Cluent. 8. sum; leg. agr. II, 11. Scaur. 50. Marcell. 29. — communis; Verr. III, 98. — ira; har. resp. 63. partibio; Sulla 13. — zum Satz: Caecin. 52. Balb. 60.

per: agi; Sex. Rosc. 111. tolli; Sest. 128. video; Phil. XII, 5. rex est; har. resp. 29.

post nos consules; leg. agr. I, 13.

secundum: iudico; Qu. Rosc. 15. Caecin. 90.

3. **nostri**: propter uniuм nostri; Verr. I, 22.

4. **nostrum**: ante oculos omnium nostrum; Verr. IV, 67. communem patriam omnium nostrum; leg. agr. II, 86. ad omnium nostrum vitam; Catil. I, 14. vitae .. omnium nostrum causa; Muren. 78. communis nostrum omnium patria; Flacc. 5 (3. 30). de salute omnium nostrum; ib. 94. de bonis omnium nostrum; dom. 128. in omnium nostrum amentia; har. resp. 60. de communi condicione omnium nostrum; Balb. 18. de nostrum euim omnium — non uuleo tolum dicere; Milo 33. aris et foeis omnium nostrum; Phil. XI, 10. — nemo; Sex. Rosc. 55. neminem; leg. agr. I, 17. nemini; Cael. 76. ne quis; Balb. 31. quis? Sulla 6. >. <. 66. Arch. 17. Sest. 91. Balb. 43 Planc. 81. quem? leg. agr. III, 6. cui? Phil. III, 4. quisquam; Verr. III, 7. quisquam; Cluent. 132. Sulla 69. cuiquam; Muren. 88. quisque; leg. agr. I, 26. Vatin. 9. Balb. 18. cuiusque; Verr. I, 153. quotus .. quisque? Phil. III, 15. unus quisque; Verr. a. pr. 46. IV, 126. Font. 27. dom. 80. Phil. XI, 19. uni cuique; Cluent. 95. Flacc. 37. unum quemque; Cluent. 123; Muren. 66. Phil. XIII, 3. unus cuiusque; Verr. V, 139. Catil. IV, 12. de uno quoque; Phil. XIV, 19. uter? div. Caec. 59. Rabir. 11. Planc. 85. in utroque; div. Caec. 22. utrique; Muren. 21. uterque; Sulla 13. Piso 3.

5. **nostrum**: t quem ignorare nostrorum ‖ nostrum ‖ putat? Cluent. 194.

6. **nobis (dat.)** i a. **nach Verben**: accedit; Quinct. 3. accedet; Verr. a. pr. 29. adferebant; Sulla 66. adferre; Phil. VIII, 22. attulissent; Phil. XII, 10. adempta .. erit; Quinct. 8. ademerit;

Sex. Rosc. 160. adesse; Caecin. 77. *adsis*; Scaur. 50. es . . . antelatrunus; Piso 64. appropinquet; Phil. IV, 10. andientes sunt; Verr. V, 85. circumscripsit; Rabir. 30. clausa .. erant; imp. Pomp. 53. commendati .. esse; Arch. 18. comparantur; Flacc. 96. condonetis; Milo 6. conservatis; Cael. 80. constituere; Caecin. 40. constituisset; Catil. III, 17. constituti; Sulla 92. erat . . constitutus; Cael. 1. creidcrei; Verr. I, 127. creditum; Flacc. 55. demonstrare; Caecin. 9. denuntiaut; Milo 3. detraxerint; Murcn. 72. discribit ‖ describit ‖; Quinct. 45. dare; Quinct. 87. Verr. IV, 32. dari; Sex. Rosc. 131. dabit; Qu. Rosc. 17. dabitur; Rabir. 17. da; Cael. 60. daret; Scaur. c. 4, § 6. dedit; Marcell. 27. Phil. XI, 12. dct; Ligar. 23. detur; Phil. III, 14. dedernnt; Phil. III. 34. detur; Phil. XI, 19. datam; Flacc. 37. data est; Phil. XIV, 32. erepta sunt; Verr. II, 181. eripuit; Phil. II, 55. eriperent; Phil. XII, 27. eripuisset; Phil. XIII, 29. excutiuntur; Muren. 30. exhibeas; Verr. II, 191. exhiberet; Cael. 18. exoritur; leg. agr. III, 10. tulerunt; Catil. III, 18. gcuuit; Cael 41. impendeat; Catil. I, 22. impertias; Sex. Rosc. 11. fuerit impositurus; Milo 33. Imposuit; Phil. XI, 19. imponebat; Phil. XIII, 17. infcrre; Sest. 2. Phil. V, 37. intulerunt; prov. cons. 4. inferrentur; Balb. 39. inbalasses; Piso 13. inhiberet; Phil. XIII, 37. intentata est; Milo 37. interdictum sit; Balb. 30. latuit; sen. 13. liceat; Verr. II, 54 Flacc. 61. Sulla 80. licebit; dom. 42. liceret; Phil. XIII, 29. Balb. 25. 38. Phil. XIV, 30. licet; Phil. III, 6. licuisset; Phil. XIII, 2. minitatur; Sulla 78. mutetur; Verr. a. pr. 53. narraret; Plauc. 58. natum; Phil. V, 24. [nobis] erat . . . natus; Muren. 56. est necesse; Cluent. 163. obiecit; Sex. Rosc. 82. obocdiant; Caecin. 52. obstare; Sex. Rosc. 122. Verr. V, 105. obtuli; Phil. V, 43. obtulerunt; Phil. XIII, 29. opus esse; Quinct. 92. opus est; Phil. XI, 26. ostendnut; har. resp. 63. ostenditis; Sest. 93. parcere; Phil. XIII. 36. patefacta est; Verr. a. pr. 17. patefacere; Catil. IV, 21. pensitant; imp. Pomp. 16. permissum est; Phil. XII, 28. porrigi; Milo 9. praebuit; leg. agr. II, 90. praeciieremus; Verr. III, praedixerint; har. resp. 18. praedicunt; Milo IV, 10. praestituere; Quinct. 33. prodiderunt; Plauc. 94. Scaur. 42. Milo 83. propositam; div. Caec. 72. proderit; Sulla 77. reddidistis; sen. 1 (nobis — nobis). 2. reddite; Phil. XI, 24. reliquissent; imp. Pomp. 55. relinquatur; leg. agr. I, 17. relinquerunt; Sex. Rosc. 50. leg. agr. II, 46. 84. Arch. 14. relictam; leg. agr. II, 65. relinquemus; Verr. II, 30. relinquet; Piso 65 relinquatur; Milo 6. relinqueret; Milo 63. reliquit; Fr. C. 6. remittere; Phil. VII, 2. renuntiatur; Cluent. 163. responderi; Verr. a. pr. 54. responulit; Verr. I, 60. respondent; Flacc. 10. restitue; Sex. Rosc. 61. fuit; Quinct. 34. fuisse; Verr. II, 5. esse; Verr. III, 144. Cael. 32. sunt; Verr. V, 168. Muren. 62. est; Verr. V, 109. Catil. III, 28. Flacc. 69. Cael. 31. erit; Cluent. 159. Phil. VII, 26. fucrit; Font. 22. futura sit; leg. agr. II, 47. sit; Flacc. 34. fuerunt; Flacc. 77. fuisset; dom. 20. fore; Phil. III, 7. V, 45. futurum; Phil. XIII, 40. suppeditantur; leg. agr. II, 95. suppeditat; Arch. 12. suppetere; Arch. 12. tradiderunt; Sex. Rosc. 66. Verr. IV, 145. leg. agr. I, 6. traditum .. est; Caecin. 96. tradita est; Cluent. 5. sen. 2. esse traditam; Sulla 49. esso ... traditum; dom. 33. tribnere; Muren. 71. vilcantur; Verr. IV, 132. Phil. VII, 18. videntur; Verr. IV, 134. viderctur; Verr. IV, 137.

b. **nach Adjectiven:** aequus; Sest. 71. amicissimus; imp. Pomp. 20. Balb. 44. luce .. clarior; Catil. I, 6. communis; Verr. III, 98. dubius; Verr. IV, 138. funestus; Flacc. 103. gratus; Verr. III, 10. gratior; Marcell. 16. ignotus; Phil. XII, 1. XIII, 23. infestus; Milo 8. inimicus; Phil. XI, 10. integer; leg. agr. I, 22. iratior; Phil. III, 4. incundior; Verr. I, 112. notus; Flacc. 8. prov. cons. 33. Deiot. 41. Phil. III, 8. XI, 27. notior . . . quam nobis; Verr. I, 103. periculosus; Verr. a. pr. 1. reliquus; Verr. I, 36. turpis; Phil. VIII, 20. tutus; dom. 109. vacuus; prov. cous. 30. utilis; Balb. 60. elliptisch: Fr. B, XIII, 1, 1.

c. **logisches Subject beim Passiv:** a. **Perfect:** est . . . auditum; Flacc. 31. est .. cognita; div. Caec. 20.

β. **Gerundiv:** adiungenda est; Cluent. 3. agendum . . . fuit; dom. 11. audieudi sunt; Phil. II, 14. belligerandum fuit; Quir. 19. earendum .. erit; Balb. 22. est cavendum; Ralnr. 33. certandum est; Catil. II, 11. cogitandum fuit; Phil. XIII, 33. constituendae ... sunt; har. resp. 63. decernndae sunt; prov. cons. 3. decernenda sunt; Phil. V, 34. dicendum .. erit; Muren. 6. dimicandum ... fuisset; Catil. III, 7. excitandus .. erit; Font. 36. exoptanda .. fuit; Flacc. 36. faciendum est; Verr. IV, 11. Phil. III, 7. 12. ferendam esse; Phil. III, 34. gerendi .. esscnt; leg. agr. II, 11. est ... habenda; Muren. 61. intuendos; Phil. XI, 39. laborandum est; Verr. II, 76. odoranda est; dnent. 82. orandus erit; Font. 36. esse ... pertimescendos; Catil. II, 5. sunt ... placandae; har. resp. 63. providenda est; Marcell. 21. reddendam; Verr. II, 28. erunt ... requirendi; dom. 2. est ... retinenda; Phil. III, 8. retinenda est; Phil. VII, 14. standum esse; Flacc. 65. subeunda est; Catil. IV, 12. verendum ... erit; leg. agr. I, 24. vigilandum; Verr. V, 181. vitandum; Verr. IV, 138.

d. **Lücke:** Flacc. 5 (3. 19).

7. **nobis (abl.): a. nach Adjectiv:** dignus; Phil. XI, 3.

b. **Subject im abl. absol.: α. Activ:** absentibus; Verr. IV, 145. consulibus; leg. agr. I, 3. 24. II, 8. Catil. III, 18. (consulibus); Catil. III, 20. defendentibus; Cael. 4. inspectantibus; Phil. I, 24. invitis; prov. cons. 39. optantibus; Phil. III, 3. mortuis; Verr. I, 113. pueris; Scaur. 23. Rab. Post. 3. salvis; Phil. II, 113. XI, 12. suspicantibus; Sulla 92. tacentibus; Verr. II, 104. tacitis; Caecin. 53. timentibus; Sest. 62. vigilantibus; Phil. III, 36. vivis; Catil. II, 2. 16.

β. **Passiv:** cohortandis; Phil. XIV, 5. designatis; leg. agr. II, 102.

c. **abl. compar.:** quid enim nobis duobus .. laboriosius? Milo 5.

d. **mit Präpositionen:** a: abalieno; Verr. IV, 60. alieno; leg. agr. II, 55. concilio; Arch. 17. consequor; Muren. 71. discerno; Catil. I, 32. dissideo; Verr. V, 182. exspecto; Verr. II, 104. habeo; div. Caec. 72. Phil. II, 86. ineo graniam; Caecin. 79. peto; Verr. IV, 137. Muren. 71. postulo; Muren. 70. quaero; Arch. 12. repello; Sulla 93. repeto; Cael. 34. — procul; imp. Pomp. 55. — legitimes Subject beim Passiv: est ... acta; Milo 12. appellari; Cluent. 18. cogitatum; Phil. XI, 24. commentatum; Phil. III, 5. comparatum; Catil. II, 5. esset constitutum; Balb. 20. dedita; Sex. Rosc. 104. dicatur; Cluent. 3. dicuntur; Cluent. 70. dictum ... sit; Cluent. 140. dici; Arch. 2. impositas ... esse; Balb. 41. investigatas esse; Piso 83. est invitatus; Phil. XII, 11. ministrata sunt; Verr. V, 124. notata ... sunt; Piso 83. producti; Verr. I, 80. est ... prolata; Flacc. 37. recitatur; Balb. 32. relertur; Quinct. 44. retcutus; Flacc. 41. statutum ... est; leg. agr. II, 40. suscipiantur; Font. 42. transacta sit; Verr. I, 156. venerandos; leg. agr. III, 95.

cum: ago; Verr. I, 9. Phil. II, 113. coniunctus; Balb. 29. 39. Piso 41. conspiro; leg. agr. I, 26. facio; Caecin. 104. loquor; har. resp. 25. sum; Catil. II, 17. III, 4. Ligar. 33. Phil. XII, 23. versor; Catil. I, 10. dom. 74. har. resp. 25. Cael. 3. vivo; Ligar. 11. — simul; Arch. 30. dom. 79. una; Phil. XIII, 46. — foedus; Balb. 41. — zum Satz: Verr. II, 28. 29. Muren. 19. Flacc. 90. Arch. 16. Rab. Post. 36. Phil. IX, 5.

de: audio; Planc. 20. cogito; Marcell. 19. existimo; Qu. Rosc. 15. iudico; Verr. I, 22. Planc. 68. loquor; Ligar. 18. sileo; Sulla 80. traho; Balb. 54. — existimatio; Verr. V, 176. iudicium; Vatin. 10. potestas; Flacc. 4.

ex: cognosco; Font. 18. — partim e nobis; Phil. VIII, 32.

in: experior; Planc. 22. sum; Quinct. 2. — situs; Arch. 1.

prae: fero; Arch. 26.

pro: dico; Muren. 71. sum; Fr. C. 14.

B. **Verbindungen: 1. mit Substantiven:** quid ego ineptus ... dico? Qu. Rosc. 18. si ego accusator ... dicerem; Verr. III, 126. succedam ego vicarius; ib. IV, 81. ego homo imperitus iuris ... puto; Caecif. 32. ego consul ... nihil iudico; leg. agr. II, 41. ego ... consul ... adfero; ib. 102. hos ego vidco [consul]; Catil. I, 9. ego vehemens ille consul ... quaesivi; Catil. II, 13. ego ... consul ... commendo; Muren. 90. quid ego .. defensor rogem? Flacc. 23. ego consul ... liberavi; Sulla 33. ego ille conlirmationis investigator ... non defendorem; ib. 85. quem ego ... consul ornaram; Quir. 12. ego ... consul ... eripui; dom. 132. ego vir consularis ... timerem? Sest. 48. si ego consul ... defendissem; Sest. 111. ego senator ... debeo; prov. cons. 19. 30. ego homo amicissimus ... imponam; Piso 82. ego defensor ... possim; Planc. 63. ego homo astutus ei me dedebam; ib. 74. huius ego alienus consilii consul issus sum; Phil. II, 14. ego ... gracis ... alumnus ... — ego ille ... pacis semper laudator ... uolo; ib. VII, 8. — me consulem ... interficere volnisti; Catil. I, 11. me ... consulem ... attingere; Muren. 3. me adfinem tuum ... tradidisti; seu. 17. me .., custodem defensoremque Capitolii ..., hostem .. appellare ausus es; dom. 7. te ... me custodem urbis ... reliquerunt; ib. 8. ad me consulem ... accedere; ib. 134. in me cognitorem ... conicebatur; har. resp. 45. qui me civem ... non defenderant; Sest 64. me conservatorem et custodem feras; Vatin. 7. ad me consulem ... esse delatus; ib. 12. — si .. mihi, non copioso hominl ad dicendum, optio detur; Carcin. 64. mihi designato consuli nuntiabatur; leg. agr. II, 11. mihi praetori ... imposuisti; ib. 49. mihi consuli designato ... insidiatus es; Catil. I, 11. mihi consuli ... intulisset; ib. 21. si mihi inimico ... tuo conflare vis invidiam; ib. 23. si mihi homini vehementer occupato stomachum moveritis; Muren. 28. mihi consuli praecipuum fuit; Sulla 9. mihi .., equitis Romani filio, facilioremfuisse ... viam; Planc. 59. mihi consuli supplicatio ... decreta est; Phil. XIV, 24. — in me .., homine parvis opibus ... praedito; div. Caec. 69. quod de me civi ... tulisses; dom. 42. missusne sis a me consule; Vatin. 12. — nos consules perferemus? Catil. I, 8. nos, nos ... consules desumus; ib. quod nos patroni fovere debeamus; Cael. 32. quem nos pueri ... vidimus; Deiot. 11. qui nos Sullanos in invidiam rapit; leg. agr. III, 7. — nobis necessariis tuis ... condonaveris; Ligar. 36. nobis imperatoribus ... datum; Deiot. 11. — a nobis consulibus (probatae); leg. agr. II, 98. in nobis consulibus fore; Catil. I, 32.

11. **mit andren Pronomina (und unus):** 1. **idem:** ego idem confirmo; Verr. IV, 47. dixi; Catil. I, 7. decernam; prov. cons. 17. decrerim; prov. cons. 26. interpellor; ib. 29. non recuso; Cael. 30. idem ego ... clamo; Rabir. 33. potui; Sulla 20. non destiti; Phil. II, 24. — per eundem me ... vocaretur; sen. 36. — ab eodem me ... confici; Verr. V, 151. habuit de eodem me ... contionem; Sest. 107. credo ... de me eodem ... contionem! ib. 108. de me eodem ... ferebatur; Sest. 109. — nos ... eidem ... carebamus; imp. Pomp. 55.

2. **ille:** idem ego ille ... persolvi; Sulla 87. ego ille, qui semper pacis auctor fui; Phil. VII, 7.

3. **ipse:** ego ipse ... commovear; Verr. IV, 110. commemorabo; Verr. V, 9. postulem; Tull. 53. dico; har. resp. 42. aspicio; Planc. 69. effugi; Milo 20. decrevi; Milo 14. ego ... ipse existimarem; Muren. 10. reputavi; sen. 32. exsisterem; Phil. XIV, 14. — me ipsum egisse; Verr. I, 29. II, 100. appellare debetis; leg. agr. II, 100. vigilare; Catil. II, 19. contempsit; Sest. 28. diligebat; Sest. 29. videbit; Sest. 146. invitabit; Piso 94. in me ipsum incurrit; Planc. 17. habeat ipsum me; leg. agr. I, 27. in ipsum me ... adhibuistis; dom. 60. me ipsum, me, inquam, ... decepit; Cael. 14. me fingere ipsum; Scaur. c. 5, § 7. — mihi ipsi accidit; Muren. 17. fecerat fusilias; Sulla 18. fuit .., oppetenda? Sest. 47. perhonoriticum est; prov. cons. 45. detulit; Piso 2. erat ... turpis; ib. 72. (bis?) Scaur. 32. tribuenda ... esset; Milo 82. turpe; Phil. I, 9. — me dicere pro me ipso; Sex. Rosc. 129. pro me ipso pronuntio; ib. a me ipso deiectum esse; Tull. 29. me ipso iudice; Caecin. 59. de me .. ipso ... dicere; leg. agr. II, 2. Sulla 69. pro me ipso pauca dicam; Muren. 2. quod in me ipso ... consule probavi; ib. 42. de me ipso ... dicebant; dom. 42. quod de me ipso ... tulisti; ib. 51. de me ipso .. praedicare; ib. 93. de me ipso .. dicere; Sest. 31. a me ipso caveret; Sest. 133. a me ipso elaborata; Cael. 54. est in me ipso .. reprehensum; Planc. 4. a me ipso praedicarentur; ib. quae .. de ipso me tuerunt; ib. 58. intellectum est ... in me ipso; Marcell. 3. — nos ipsi ... satis fecimus; Cael. 77.

4. **unus:** nisi ego essem unus deditus; Sest. 46. ego unus ita me gessi; Planc. 75. — me unum asotrahas; Sulla 9. haurire; dom. 80. adoptavit; Sest. 9. dedidissem; ib. 45. deposcerrat; ib. 46. tristem esse; Phil. II, 21. petunt; ib. XII, 24. me esse unum; leg. agr. II, 3. me unum vis ferum ..., me asperum, me inhumanum existimari; me singulari humanitate ... praeditum; Sulla 5. unum me ... obtuli; Piso 21. ad me unum ... restituendum; seu. 24. defendendum; dom. 73. in me unum coniectos esse; Verr. V, 35. convertit; Cadi. III, 28. intentus est arcus; Sest. 15. incumberet; Balb. 58. merita; Marcell. 34. per me unum ... conservatam esse; Quir. 17. nemo erit praeter unum me; Phil. XI, 23. sordes susceptae unum propter unum me; Sest. 145. — mihi uni propenetur; Catil. IV, 2. decrevistis; ib. 20. esse bellum susceptum; Sulla 28. sunt infensae; ib. 29. uecesse eri; dom. 8. fas fuisset; ib. 94. dedit; Sest. 129. Phil. II, 2. hosteu; ib. XII, 19. mihi .. uni privato amico ... dedit; Quir. 16. mihi .. uni esse inimicissimum; dom. 8. — me unum defendisse; Verr. I, 139. togato duce; Catil. II, 28. II, 23. de uno me cogitasset; Sulla 18. in me uno ... deficere; Quir. 1. in me uno .. faces iactae; dom. 63. haerebant in uno me; har. resp. 47. de me uno ... decreverunt; Sest. 128. tantum .. in me esse uno roboris; Piso 79. quod pro me uno ... susceptum est; Planc. 87.

III. **mit Affix:** egomet audivi; Quir. 20. cognovi; Verr. I, 50. concedam; Muren. 68. dedi; dom. 17. borrebam; Cael. 25. intellego; Verr. a. pr. 32. potuissem; Sest. 120 statui; Verr. V, 163. fui; Piso 63. sumpsero; Arch. 13. vidi; Verr. V, 44. leg. agr. II, 92. Balb. 30. impedior; Sulla 92. — mihimet displicerem; Phil. I, 12. satis esse facturum; Verr. II, 179.

IV. **mit Affix und Pronomen:** nisi ipse egomet deiecissem; Tull. 30. — memet ipsum commemorare; leg. agr. II, 2. — mihimet ipsi amicissima; Quinct. 34. probatum sit; Verr. III, 164. tulerim; Muren. 5 de memet ipso ... dicendi; Sulla 35. — nosmet ipsi oblectamur; Muren. 39. tacemus; Sulla 80. (usi sumus); Milo 88. — nos ... ipsimet .. praecideremus; Verr. III, 3. — nosmet ipsos reddidistis; sen. 1. cou-

ferre; Milo 20. iudicare; Fr. B. XVI, 11, 2. — nobismet ipsis reddidistis; Quir. 8.

egredior, hinausgehen, ausrücken, abfegeln: alqs: Roma egreditur ... Quinctius; Quinct. 24. extra quos (terminos) egredi non possim; ib. 85. si extra hos cancellos egredi conabor; ib. 36. simul atque e navi egressus est; Verr. II, 19. egreditur in Centuripinis quadrivium Cleomenes e portu; ib. V, 86. sese in terram esse egressum; ib. 133. cum hinc egressi sunt; leg. agr. II, 45. egredere aliquando ex urbe; Catil. I, 10. egredere ex urbe; ib. 20. egredere; ib. 23. ex urbe ... egredientem verbis prosecuti sumus; ib. II, 1. quod vivis nobis egressus est; ib. 2. cum Catilina egrederetur ad exercitum; Sulla 53. quem cum egredientem insequi coepissem; har. resp. 2. ex sororum cubiculo egressus; ib. 9. L. Catilinam ... egredi ex urbe inssi; Piso 5. videte nunc illum .. egredientem e villa; Milo 54. domo est egressus ... nullum ad bellum; Ligar. 4. egressus est non viis, sed tramitibus paludatus; Phil. XIII, 19. D.Brutum egressum iam Mutina esse; ib. XIV, 1.

mercatores: cum ... mercatores e navi egredientis terreres; Vatin. 12.

senatus: cum senatum egressum vidi; Piso 52.

egregie, ausgezeichnet, vortrefflich, außerordentlich: commoveo: me .. hominis summa auctoritas ... egregie commovit; Fr. C. 24.

facio: fecerat hoc egregie ... Metellus; Verr. II, 63. Hercules egregie factus ex aere; ib. IV, 5. (Sappho) fuit egregie facta; ib. 127.

egregius, ausgezeichnet, vortrefflich, außerordentlich: alqd: Syracusis .. permulta atque egregia reliquit; Verr. IV, 121. illud est egregium; leg. agr. II, 71. qui omnia de re publica ... egregia sentirent; Catil. III, 5.

animus: Cn. Domitii animum ..: egregium; Sest. 113. cuius animum egregium ... perspicere potuistis; Phil. X, 13.

auctor: ut auctor esset egregius; har. resp. 41.

bona: haec bona quae videmus ... egregia; Murcn. 61.

censura: Q. Metelli ... egregia censura; dom. 87.

civis: M. Scaurum, ... civem egregium; Muren. 36. patrem tuum, civem ... egregium; dom. 83. quem ... egregium civem semper putavit; ib. 85. civem egregium ... procella pervertit; Sest. 140. civi egregio ... volnerato; Milo 38. si non metuis ... egregios ... civis; Phil. II, 116. M. Piso, ... civis egregius; ib. III, 25. duce L. Egnatuleio, .. civi egregio; ib. 39. L. Visidio, ... civi .. semper egregio; ib. VII, 24.

decretum: egregium de rege Deiotaro ... decretum; Phil. II, 93.

diligentia: imperatoris egregia ... diligentia; Verr. V, 28.

familiaritas: video signum cuiusdam egregiae familiaritatis; Cael. 31.

fides: propter egregiam ... Cn. Plancii ... fidem; Planc. 1.

fortuna: in quo sit ... egregia fortuna; imp. Pomp. 49.

lex: lex tam egregia; Phil. V, 15. alteram (legem) egregiam; Fr. B. VI, 6.

magistratus: esse egregios magistratus; Catil. II, 27.

mater: illa egregia ... mater; Cluent. 14.

merita: pro eius egregiis in rem publicam meritis; Phil. V, 38.

myoparo: myoparouem egregium ... dederunt; Verr. I, 86.

provincia: egregia ... provincia; Muren. 41.

res: ab eodem Cn. Pompeio omnium rerum egregiarum exempla sumantur; imp. Pomp. 44.

sigilla: in qua (patella) sigilla erant egregia; Verr. IV, 48.

templum: est ... templum .. egregium Iovis Olympii; Verr. IV, 119. duo templa sunt egregia; ib.

testes: testis egregios! Cael. 63.

vir: habeatur vir egregius Paulus; Catil. IV, 21. conlacrimavit vir egregius; Sest. 130. vidit ... egregium virum; Planc. 51. defendo fortem egregiumque virum; Fr. A. III, 13.

virtus: virtus enituit egregia M. Catonis; Muren. 32. istius egregia virtus adiuvabitur; Planc. 67. testimonium virtutis egregiae; Phil. V, 52.

voluntas: propter eorum egregiam ... voluntatem; dom. 9. egregia etiam voluutas; Phil. I, 2.

egressus, Ausgang: si miuus frequentia sua vestrum egressum ornando ... prosequebantur; Piso 31.

electio, Vertreibung: electio nusquam est, verum sit; dom. 51.

elero, durch einen Eid entsagen, ablehnen: alqm: me iniquum elerabant; Phil. XII, 18.

forum, provinciam: negotiatores sibi putant esse turpe id forum sibi iniquum eierare ‖ eiurare ‖, ubi negotientur: praetor provinciam suam sibi totam iniquam eierat ‖ eiurat ‖; Verr. III, 137.

eicio, hinauswerfen, auspfeifen, vertreiben, verbannen, abweisen, pass. stranden: alqm: hoc ... damnato et eiecto; Sex. Rosc. 6. hunc ... nudum eicit domo atque focis patriis disque penatibus praecipitem; ib. 28. Sex. Roscium ... eiectum domo; ib. 27. quid est tam commune quam ... litus eiectis? ib. 72. postremo eiciuntur; ib. honestissimi ... indicta causa damnati et eiecti; Verr. a. pr. 15. eiecto eo, qui ..; ib. I, 98. cum multis ab isto eiectis; ib. III, 53. eicitur fugaturque Tlepolemus; ib. IV, 96. potest ... eiectus (esse); Caecin. 50. a me non eiectus; Catil. I, 23. si se eiecerit; ib. 30. istos ipsos eiecerem; ib. II, 6. si dicatur sane eiectus esse a me; ib. 15. quod (illum) eiecerim; ib. qui illum ... eiectum esse dicant; ib. cuius ... eiecti vita tanti existimata est; Muren. 34. revocemus eiectos; Flacc. 96. a quibus eiectus sum; Quir. 10. eiciuntur duo; dom. 65. quem eiectum ... egregium civem .. putavit; ib. 85. C. Marcellanum ... Capua praecipitem eiecit; Sest. 9. consul ... eiciet nominatim? ib. 30. is ... cantorum ipsorum vocibus eiciebatur; ib. 118. unde tu nos ... eiecisti; Piso 13. nisi fuisset iniusta (causa) eiciendi (mei); Milo 86. multos sedibus ac fortunis eiecerat; ib. 87. ipsum eiicitis? ib. 101. si (hunc) eiecerit; ib. 105. quotieus te pater eius domu suā eiecit? Phil. II, 45. Patavini ... alios eiecerunt; ib. XII, 10. illos Caesaris virtute eiectos; ib. XIII, 49. — a: a suis dis penatibus praeceps eiectus; Quinct. 88. — de: nos hunc Heraclinsem ... de nostra civitate eiciemus? Arch. 22. — ex: eiectus e praedio Quinctius; Quinct. 28. iam sese in terram e navi eiecerat; Verr. V, 91. cum ... ex senatu eiectus esset; Cluent. 119. Egnatium ... ex senatu eiecerunt; ib. 135. Oppianicum ... eiectum e civitate; ib. 170. L. Catilinam ... ex urbe .. eiecimus; Catil. II, 1. cum ex urbe Catilinam eiciebam; ib. III, 3. [eiecit ex urbe] C. Marium; ib. 24. Hannibale ... ex Africa eiecto; Muren. 32. eiecto ... ex urbe Catilina; Sulla 17. si me populus ... e civitate eiecisset; dom. 88. qui eum ex senatu censor eiecerat; ib. 123. cum omnes, qui ita fecerant, e civitate eicerentur; Sest. 141. hunc sui cives e civitate eiecerant; ib. 142. qua ex vita vel dicam quo ex sermone ... — ex eo, quicquid erat, emersit totumque se eiecit; Cael. 75. L. Opimius eiectus est e patria; Piso 95. cum illum e civitate eiecerunt; Planc. 70. cum .. ex nnmero hominum eiciendum ... puto; Phil. XIII, 1. — in: a me in exsilium eiectum esse Catilinam; Catil. II, 12. in exsilium eiciebam, quem ..? ib. 14. ille eiectus in exsilium; ib. innocens in exsilium

eiectus a consule ... esse dicetur; ib. f. ex; Verr. V, 91.

alqd: quod tum explosum et eiectum est; Cluent. 56.

amicum: f. socium.

amorem: ut amorem illum ... eiceret ex animo; Sex. Rosc. 53.

aratores: si ex provincia tota CLXX (aratores) eicisses; Verr. III, 121. eiectos aratores esse dico; ib. 122. dico aratores istius avaritia eiectos; ib. 127. qui (aratores) ... ex agris eiecti sunt; ib. 128.

cadaver: ab hoc eiecto cadavere; Piso 19. tu P. Clodii cruentum cadaver eiecisti domo; Milo 33.

civem: f. **civis**, II, 1. eicio (6 St.) 3. I, 3. 521, a.

classem: classem ... in litus expulsam et eiectam; Verr. V, 91.

consules: duo consules, ... simul ex Italia eiectos; Phil. XIII, 29.

corpus: ne corpus eiciatur; Sulla 89.

filiam: filiam eius, sororem tuam, eiecisti; Phil. II, 99.

fluctus: magni fluctus eiciebantur; Verr. I, 46.

genus: quod genus hominum ... funditus eicitur; leg. agr. II, 84.

heredes: vi eiectis veris heredibus; Phil. II, 41.

homines: circumitis rostris eicerentur lapidibus homines; Fr. B. VI, 38.

liberos: ex altera (cavea) liberos eiecisti; har. resp. 26.

manum: contra illam naufragorum eiectam ac debilitatam manum; Catil. II, 24.

navem: navis ... expulsa atque eiecta fluctu; Verr. I, 46.

patrem: cum patrem eicerent; Cluent. 135.

peregrinis: qua (lege) peregrini Roma eiciuntur; leg. agr. I, 13.

senatum: eiectio senatu; dom. 137.

sententiam: si quidem hanc sententiam urbis eicerit; Catil. II, 7.

servos: servos privatos Quinctii omnis eiectos non esse; Quinct. 90.

socium: eiectum socium populi Romani atque amicum; Verr. IV, 68.

sororem: f. filiam.

vicinos: eiciunt vicinos; Phil. XIV, 7.

vim: ea (vi) confecta et eiecta; Sulla 76.

viros: multos .. fortis viros .. eiecit ex civitate; Catil. III, 24.

voluptates: quae (voluptates) ... subito se ... eiciunt universae; Cael. 75.

eiulatus, Wehklagen: non sunt illi eiulatus ... Philoctetae tam miseri; har. resp. 39.

eius modi: f. **modus.**

elabor, entwiſchen, entrinnen, entfallen: alqs: idcirco te ex hoc crimine elapsum esse arbitrabare? Verr. I, 88. satis te elapsurum omni suspicione; ib. 102. te ex tot tantisque criminibus elapsum; ib. II, 142. nec elabi alio accusatore poterat Albius; Cluent. 86. qui neque elabi ex iudicio ... potest; Sest. 134.

alqd: si haec elapsa de manibus nostris in eum annum ... redundarint; Muren. 85.

frater: frater meus ... quotiens est ex vestro ferro ac manibus elapsus? dom. 59.

mos: (mos) iam de manibus elabitur; Flacc. 15.

reus: rens ne elabatur; Verr. a. pr. 32.

sica: quotiens ... ista (sica) elapsa est! Catil. I, 16.

verbum: ex isto ore religionis verbum ... elabi potest? dom. 104.

elabore, ſich anſtrengen, bemühen, ausführen, ausarbeiten: I. **abſolut**: ad: si nullam ad rem nisi ad officium et virtutem omnes meae curae, vigiliae cogitationesque elaborarunt; Verr. V, 188.

in: si ... in his (disciplinis atque artibus) elaborasses; div. Caec. 39. ut elaborandum tibi in ratione reddenda sit; ib. 62. in eo elaborari, ut res in illud tempus reiceretur; Verr. I, 31. in hoc elaborandum (mihi est), ut omnes intellegant ..; ib. III, 130. in quo elaborasset; ib. 193. cum ... in eis (monumentis) elaboret; ib. IV, 82. in quo maxime elaborandum est ne ... contemnenda esse videantur; imp. Pomp. 20. quo modo mihi iu utraque re sit elaborandum; Cluent. 2. in quo agricolarum cultus non elaboret; leg. agr. II, 67. unum hominem elaborare in ea scientia; Muren. 19. in hoc elaborandum est, ut rem publicam coustituas; Marcell. 27. f. II. alqd; Verr. I, 2. curriculum.

ne: f. in; imp. Pomp. 20.

ut: ut (in me) esse posset, magno studio mihi ... est elaboratum; div. Caec. 40 qui ... ut suos necessarios mihi amicos redderet elaborarit; sen. 29. f. in; Verr. I, 31. III, 130. Marcell. 27.

II. **mit Objct:** alqd: quid ego in hac accusatione comparanda ... elaborasseni; Verr. I, 2. nihil huc nisi ... elaboratum industria adferri oportere; imp. Pomp. 1. cum a me ipso elaborata proferri viderentur; Cael. 54.

curriculum: curriculum industriae nostrae in foro, in curia, in amicorum periculis propulsandis elaboratum est; Phil. VII, 7.

opus: Silanionis opus ... tam elaboratum; Verr. IV, 126.

rationem: ratio ... cura et vigiliis elaborata; Cael. 45.

elegans, fein, geſchmackvoll: alqs: qui se elegantis dici volunt; Verr. IV, 98. quivis etiam elegantior ... fieri potest; Scaur. 15. tu elegans; Fr. B. XIII, v, 1.

alqd: quid .. facere potuit elegentius ad hominum existimationem? div. Caec. 57. quid potuit elegantius facere praetor? Verr. III, 140. nihil (apud hunc) elegans; Piso 67. utrum sit elegantius ... Trebonii mortem persequi; Phil. XIII, 38. „utrum“ inquit „elegantius“; ib.

familiae: inter ... pueulos ex tot elegantissimis familiis lectos; Sex. Rosc. 120.

homo, opus: Silanionis opus ... tam elegans ... populus potius haberet quam homo elegantissimus, Verres? Verr. IV, 126.

poëma: poëma .. facit ... ita elegans, nihil ut fieri possit argutius; Piso 70.

supellex: compararat supellectilem ex aere elegantiorem; Verr. II, 83.

eleganter, anſtändig: adulescentiam traductam eleganter! Planc. 31.

elegantia, Feinheit, Geſchmack, Anſtand: I. contemno: noli ludorum huius elegantiam ... contemuere; Muren. 58.

quaero de: atqui hoc bello de elegantia quaeritur! Phil. XIII, 38.

II. cum: qui cum summa elegantia atque integritate vixistis; Sulla 79.

elephantus, Elephant: alo: ut nepotem regis Antiochi ... ephantos alere prohiberet; Phil. IX, 4.

redigo: quod C. Caesar ... elephantos in suam ... potestatem redegerit; Phil. V, 46.

elicio, herauslocken, hervorlocken, aufmuntern: alqm: propositis praemiis elicere ex civitatibus sociorum ... optimum quemque; Balb. 22. si ad eam (maiestatem) retinendam Gaditanos praemiis elicere ‖ eligere ‖ non possumus; ib. 37.

animas: cum inferorum animas elicere ... soleas; Vatin. 14.

querellas: f. vocem; Fr. B. IX, 5.

vocem: ne quam vocem eliciat; Cael. 60. in qua quaestione dolor elicere verum vocem possit; Deiot. 3. ardor animi, qui etiam ex infantium ingeniis elicere voces et querellas solet; Fr. B. IX, 5.

eligo, wählen, auswählen: I. **mit Ergänzung:** ut eligas utrum velis factum esse necne; div. Caec. 45.

II. **mit einfachem Object:** alqm: non electus unus qui ..; Sex. Rosc. 5. eligere e civium Romanorum numero, ex amicorum ... copia quem cognitorem darei; Verr. II, 107. quem volet ille eligat; ib. IV, 48. qui ... fortissimum quemque eligit; Milo 105. ut de tribus Antouiis eligas quem velis; Phil. X, 5.

alqd: utrumlibet elige; Quinct. 81. quo minus utrum velis eligas; div. Caec. 58. me ... electurum ea, quae maxime excerneret; Verr. II, 82. utrum tibi commodum est, eligo; ib. 151. quod ... regione proximum potuit, elegit; ib. V, 170. ex tota causa Bulbi, quod tibi commodum est, elige; Cluent. 97.

angulum: angulum mihi aliquem eligas provinciae? Verr. III, 193.

annum: unum annum eligam; Verr. III, 104.

colonos: isti a Rullo ... electi coloui; leg. agr. II. 97.

ducem: si quidem ... praestantissimus dux electus ... est; Milo 67.

equites: misit ex eis (equitibus), quos habuit, electos; Deiot. 24.

factum: unum aliquod de nefariis istius factis eligam; Verr. I, 62.

hominem: aliquem electum hominem egentem; Quinct. 62. si in hominibus eligendis nos spes amicitiae fefellerit; Verr. II, 28. hominem pecuniosissimum sine causa quaesius electum; ib. V, 24. homines honestissimos, electos e suis civitatibus; ib. 107. adducit ... homines electos; Tull. 18. cum .. ne de venalibus quidem homines electos ... nominibus gladiatoriis ornarit; Sest. 134.

iudices: ut ... iudices dentur ex eis civitatibus ... electi; Verr. II, 38.

locum: eum locum ad pugnam potissimum elegerat; Milo 53.

mala: ad minima malorum eligenda; Verr. III, 201.

myoparonem: myoparonem pulcherrimum, de decem Milesiorum navibus electum; Verr. I, 87.

nomen: contempsissimum nomen electum ‖ electum ‖ esse ei eis, qui tribuni pl. fuerunt; Fr. B. VII, 7.

oppidum: oppidum sibi elegit Ariminum; Verr. I, 86.

spoliationem: ex quibus eligam spoliationem nobilissimi ... fani; Verr. IV, 102.

tempus: ut idoneum tempus eligerent; Tull. 25. tempus ad insidiandum ... idoneum eligunt; ib. 34.

urbem: vestrane urbs electa est, ad quam ..? Verr. IV, 26. urbem Syracusas elegerat; ib. V, 26. quam potuit urbem eligere .. opportuniorem? Phil. III, 7.

III. **mit doppeltem Accusativ:** ille ... legatus a suis civibus electus est; Verr. II, 156.

elinguis, sprachlos, stumm: alqs: elinguem, tardum ... diceres; sen. 14.

curia: elinguem curiam ... videbatis; sen. 6.

testis: testem ... elinguem reddidit; Flacc. 22.

eloco, verpachten: fundum elocatum esse dicebat; Verr. III, 55.

elogium, Angabe, Grabschrift: incido: hoc nusquam opinor scriptum fuisse in illo elogio, quod te consule in sepulcro rei publicae incisum est; Piso 72.

recito: quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii patris; Cluent. 135.

eloquens, beredt: homo: ex homine ... [eloquentissimo]; Verr. III, 3. oratio hominis ... longe ... eloquentissimi; Font. 39. homo longe eloquentissimus; Caecin. 53. M. Antonius, homo eloquentissimus; Quir. 11. a P. Cannutio, homine eloquentissimo; Cluent. 29. copia patronorum, hominum eloquentissimorum; ib. 109. hominis eloquentissimi ..., L. Crassi, auctoritatem; ib. 140. homini ... eloquentissimo, M. Pisoni; Planc. 12. tu homo sapiens non solum eloquens; Phil. II, 11. vir: a Q. Hortensio, clarissimo viro atque eloquentissimo; Sest. 3. L. Cornelii causa defensa est ... ab eloquentissimis (viris); Balb. 1.

eloquentia, Beredsamkeit: I. **absolut:** 1. confutare potest: quae potest eloquentia disputando ignoti hominis impudentiam confutare? Scaur. 19.

est: an eloquentia (tua maior quam C. Gracchi)? Rabir. 14. erat in eo summa eloquentia; Muren. 58.

facit: contra nos .. faciunt ... summa gratia et eloquentia; Quinct. 1.

impedit: eloquentia Q. Hortensii ne me dicendo impediat; Quinct. 1.

2. o: o praeclaram illam eloquentiam tuam! Phil. II, 86.

II. **nach Verben:** 1. desidero: qui locus ... oratoris eloquentiam magno opere desiderat? Sex. Rosc. 34.

expecto: exspecto .. eloquentiam tuam; Phil. II, 111.

habeo: HABES .. ELOQUENTIAM; Verr. III, 154.

oppono: ut alicuius eloquentiam mihi oppouat; Verr. a. pr. 15.,

pertimesco, probo: tametsi probabam eius eloquentiam, tamen non pertimescebam; Cael. 27.

quaero: dicum quod ... oratoris eloquentiam quaereret; Verr. I, 29.

requiro: ut neque mea ... eloquentia requiratur; Verr. V, 159. quae (tempora) istam eloquentiam ... requirebant; Planc. 13.

2. sum: neminem umquam tanta eloquentia fuisse; Quir. 5.

3. colloco in: si ... in aliculus eloquentia ... spem aliquam conlocasset; Verr. a. pr. 9.

sum: non enim ... omnia sunt in eloquentia; Quinct. 80.

III. **nach Substantiven:** 1. adrogantia: adrogantia ... eloquentiae multo molestissima (est); div. Caec. 36.

genus: an hoc genere eloquentiae delectetur; leg. agr. II, 13.

partes: a me in hac causa ... querellae (potius) quam eloquentiae ... partis esse susceptas; Sest. 3.

praemia: iu tantis praemiis eloqueutiae; Cael. 46.

2. alqs: C. Gracchus, ... qua eloquentia! har. resp. 41. L. Philippus, summa ... eloquentia; Planc. 52.

homo: per L. Crassum, ... hominem incredibili eloquentia; Balb. 49.

vir: qua gravitate vir! qua eloquentia! har. resp. 41. vir ... summa eloquentia; prov. cons. 45.

IV. **Umfang:** 1. antecellere: qui eloquentia ceteris antecellit; Fr. B. VI, 40.

commoveri: animos iudicum non illius eloquentia ... commoveri; Cluent. 58.

decipere: vos ... non consilio neque eloquentia ... decepit; seu. 15.

defendere: cum ista eloquentia alienorum hominum pericula defendere acerrime soleas; Fr. B. IX, 5.

deplorare: alter eloquentia damnationem illam ... deplorat; Cluent. 65.

florens: pro me pugnabit L. Philippus eloquentia ... florentissimus civitatis; Quinct. 72.

praeditus: hominem ... qua eloquentia ... praeditum! Cluent. 141.

2. ad: est ad L. Crassi eloquentiam gravis; Fr. B. II, 10.

propter: propter eloquentiam legatus ... electus est; Verr. II, 156.

eloquor, äußern, vortragen: quidnam pro ... magnitudine rerum [dignum] eloqui possim; div. Caec. 42. defendendi haec causa ... eloquor; Cael. 45.

eluceo, hervorleuchten, ſichtbar werden: ingenium: in eo ... ingenium elucere eius videbatis; Cael. 45.

prudentia: ubi elucere possit prudentia; Font. 23.

tenuitas: tenuitas hominis ... eo magis elucet, quo magis occultatur; Sex. Rosc. 86.

eludo, Spott treiben, seinem Uebermuth frönen, verspotten, täuschen: I. **abſolut:** alqs: istum rebus omnibus ... impune eludentem circumfluere; Verr. III, 9. quod quidem tu ... eludebas; Piso 82. posse se eludere in illis suis cogitatis furoribus; Milo 32.

servi: cum ille servorum eludentium multitudini senatum ... tradidisset; har. resp. 22.

II. **mit Object:** alqm: ab isto nebulone facetius elndimur quam putamus; Sex. Rosc. 128. te ... quem ad modum sit elusurus; div. Caec. 45. quam diu etiam furor iste tuus nos eludet? Catil. I, 1. Dolabella, qui tum est ... elusus; Phil. II, 79.

aratores: hic Venerius quem ad modum aratores eluserit; Verr. III, 92.

exspectationem, minas: „magnas accusatoris minas magnamque exspectationem iudicii ... eludemus"; Verr. a. pr. 30.

pueros: a pueris nobilibus, quos adhuc elusit; div. Caec. 24.

eluo, auswaſchen, tilgen: libidinem: ut eius libidinem hominum innocentium sanguine elui velles; Verr. I, 77.

maculam: macula ... elui non potest; Sex. Rosc. 66. cum te maculas furtorum ... tuorum sociorum innocentium sanguine eluere arbitrabare; Verr. V, 121. quam (maculam) nemo iam posset eluere; Sest. 63.

praedicationem, sanguinem: ut ceutnrionum profusus sanguis eluatur, num elui praedicatio crudelitatis potest? Phil. XII, 12.

sordis: libentissime severitate iudicandi sordis suas eluet; Phil. I, 20.

eluvies, Ueberſtuthung: idcirco tu ad illam labem atque eluviem civitatis sine summa vi pervenire potuisti? dom. 53.

emancipo, entlaſſen, abtreten: adoptatum emancipari statim; dom. 137. venditum atque emancipatum tribunatum consilii vestris opposuit; Phil. II, 51.

emano, entſtehen, entſpringen: fama: quae fama non idcirco solum emanarat, quod ..; Verr. I, 1.

oratio: oratio mea ... in volgus emanare poterit; Sex. Rosc. 3.

senator: ex quo iste fonte senator emanet; Cael. 19.

emblema, eingelegte Arbeit, Reliefplatte: I. detraho: eis ... emblemata detrahebantur; Verr. IV, 52.

evello: evolso emblemate; Verr. IV, 46. emblemata evellenda curavit; ib. 49.

relinquo: postea quam tantam multitudinem conlegerat emblematum, ut ne unum quidem cuiquam reliquisset; Verr. IV, 54.

II, 1. multitudo: f. I. relinquo.

vis: hanc tantam vim emblematum ... coacervare; Verr. IV, 54.

2. pocula cum: duo pocula ... cum emblemate; Verr. IV, 49.

scaphia: scaphia cum emblematis; Verr. IV, 37.

embolium, Zwiſchenſpiel: qui omnia sororis embolia novit; Sest. 116.

emendator, Verbeſſerer: I. o: o praeclarum ... emendatorem nostrae civitatis! Balb. 20.

II. dico de: de ipso emendatore ... nostro quaedam dicenda sunt; Phil. II, 43.

emendo, verbeſſern: alqd: non nulla leviter emendare possim; Muren. 60.

vim: ut tua mihi concelerata illa vis ... † emendanda fuisse videatur; dom. 76.

ementior, lügen, erdichten: I. **abſolut:** 1. unperſönlich: si ... tantum haberent .. ad ementiendum animi; Font. 40. qui ne ementiendo quidem potuerit auctorem adumbrare meliorem; dom. 80. qui religiones omnis polluerit .. ementiundo; ib. 125.

2. alqs: ut ementiretur; Sex. Rosc. 127. ementiri ... voluisti; dom. 125.

II. **acc. c. inf.:** eo mo beneficio obstrictum esse ementior? Planc. 73.

III. **mit Object:** alqd: ut animum eius ... inflammarent ementiendo aliquid; Verr. II, 89. me quae de Plancio dicerem ementiri; Planc. 72.

auctoritatem: me ... non ementitum esse auctoritatem eius ordinis; dom. 50.

auspicia: ementitus es auspicia; Phil. II, 83. quod me de ementitis auspiciis ... putares esse dicturum; ib. 88.

genus: non genus suum ementitus (esse dicitur); Balb. 5.

rem: tu ... repente tantam rem ementiare? Sulla 44.

emergo, hervorkommen laſſen, auftauchen, emporkommen, hervorkommen: I. **abſolut:** alqs: emerserit ex peculatus etiam iudicio; Verr. I, 12. istum .. ex paternis probris emergere; ib. III, 162. ut ... velit .. emergere ex patrio regno; imp. Pomp. 7. Catilina, cum e pruina Apennini atque e nivibus illis emersisset; Sest. 12. emergebat subito; ib. 126. qui in eo magistratu ... emerseris ex mendicitate; Vatin. 23. multos ... emersisse aliquando; Cael. 28. qua ex vita vel dicam quo ex sermono ... —, ex eo, quicquid erat, emersit; ib. 75. ne num quidem emersisti ... ex miserrimis naturae tuae sordibus; Piso 27. ut illo e iudicio tamquam e naufragio nudus emersit; Fr. B. XIII, 1, 6.

auctoritas: emergere auctoritatem vestram e fluctibus illis servitutis; har. resp. 48.

bella: cum tam multa ex illo mari bella emerserint; Verr. IV, 130.

belua: si .. (belua) illum emerserit; Phil. IV, 12.

oratio: quoniam emersisse iam e vadis ... videtur oratio mea; Cael. 51.

veritas: hoc uno modo ... depressa veritas emergit; Cluent. 183.

II. **mit Object:** alqm: unus tu emorsus e caeno; Vatin. 17.

hominem: hominem emersum subito ex diuturnis tenebris lustrorum; Sest. 20.

serpentem: iam ista serpens ... se emergit; har. resp. 55.

emigro, auswandern: domo eius emigrat atque adeo exit; nam iam ante emigrarat ‖migrarat‖; Verr. II, 89. huc ex illa domo praetoria ... sic emigrabat, ut ..; ib. V, 30.

emineo, hervortreten, hervorragen: alqd: quod quo studiosius ... absconditur, eo magis eminet; Sex. Rosc. 121.

audacia: quorum eminet audacia; Cluent. 183.

canes: tam eminentibus canibus Scyllam ... videtis? har. resp. 59.

crudelitas: toto ex ore crudelitas eminebat; Verr. V, 161.

oculi: te ... oculis eminentibus ... intulisti; Vatin. 4.

emissarius, Sendbote, Späher: I. petit: petit Naevius Turpio quidam, istius ... emissarius; Verr. II, 22.

II, 1. habeo: quem iste in decumis ... habere solebat .. emissarium; Verr. V, 108.

2. incido in: potius ... quam in aliqnem istius emissarium inciderent; Verr. III, 99.

III. quaeri: quin illis emissariis haec tibi omnis pecunia quaesita sit; Verr. III, 91.

emitto, entlaſſen, abſchicken, loslaſſen, ausſtoßen, herausweiſen, abſchießen: alqm: cur ...

Apollonium ... de carcere emitti insserit; Verr. V, 22. „ut abs te non emissus ex urbe ... esse videatur“; Catil. I, 27. L. Catilinam ... ex urbe ... emisimus; ib. II, 1. quod illum emiserim potius quam quod eiecerim; ib. 15. emisso iam ex urbe Catilina; Sulla 17. cum illum ... cognovi .. ex incesto stupro atque ex domo pontificis maximi emissum; har. resp. 4. quod te ludices emiserunt excussum; ib. 37. nisi ex eo loco ... ancillarum beneficio emissus esset; ib. 44. qui neque .. ex iudicio ... emitti gratia potest; Sest. 134. „emissus aliqui *est* e carcere.“ et quidem emissus per imprudentiam, emissus ... adulescentis rogatu; Planc. 91. ut D. Brutus emitteretur; Phil. XII, 3. „nisi .. emisero Brutum“; ib. XIII, 34.

aculeum: mortuus est aculeo iam emisso; Flacc. 41. (aculeos) emittere in hominem et in reum; Cael. 29.

auctorem: emissus etiam ille auctor tuus provinciae; Piso 95.

gladiatores: gladiatores ... emissi a Serrano; Sest. 85.

hominem: hominem pecuniosissimum ... repente e carcere emissum; Verr. V, 24.

hostem: quod tam capitalem hostem ... emiserim; Catil. II, 3.

sicarios: sicariis e carcere emissis; Sest. 78.

tabulas: (tabulas) emisi in omnis provincias; Sulla 42.

tela: quae (tela) conlega patris emisit; har. resp. 2.

vocem: cur cogis sodalis filium hanc ... vocem ... emittere? Verr. I, 94. voces sunt contumeliosae, temere ab irato accusatore ... emissae; Cael. 30. tu ... virilem vocem audes emittere? Fr. B. XIII, v, 2.

emo, kaufen, erkaufen: I. **absolut**: 1. **unperfönlich**: a. **substantivisch**: mercatura: hanc .. emendi et vendendi quaestuosissimam .. mercaturam; leg. agr. II, 65.

potestas: ei potestatem emendi non esse factam; Verr. III, 148.

in: quas (artis) in emendo secuti sumus; Planc. 62.

b. **verbal**: publice .. quamvis magno eml; Verr. III, 99. [dent] emptum praeterea; ib. 199. emi iubet, ab invito vetat; leg. agr. II, 71.

2. **perfönlich**: alqs: se emisse; Verr. I, 60. cum ille magno praesertim emisset; ib. III, 68. si magno emerat; ib. 71. cum emisset; ib. 75. si erat Heraclio ab senatu mandatum ut emeret, emiset; ib. 83. qui emeret; ib. 99. cum emisses; ib. 195. „emi“ inquit; ib. IV, 8. defensio patefieri videtur, emisse; ib. concedam, ut emeris; ib. concede ut impune emerit, modo ut bona ratione emerit; ib. 10. desino quaerere cur emeris; ib. maio emere quam rogare; ib. 12. qui aut non minoris aut etiam pluris emerint; ib. 14. si modo te posses docere emisse; ib. 28. dicat se licet emisse; ib. 35. utrum emeris necne et quo modo et quanti emeris; ib. dices te emisse; ib. 37. emit enim, non abstulit; ib. 43. „emi; pecuniam solvi“; ib. si emeras; ib. narrat omnibus emisse se; ib. 46. ut posset dicere se emisse; ib. 53. „emebat.“ credo; ib. 60. licet iste dicat emisse se; ib. 133. quem ... sibi emere nemo posset suspicari; Caecin. 16. ne emat ab invito; leg. agr. I, 14. ab invito emere iniuriosum esse; ib. regio delectavit; emisses; Flacc. 72. non .. a te emit; Phil. II, 96.

II. **mit Ergänzung**: ut: emisti a foedissimo tribuno plebis ..., emisti grandi pecunia, ut tibi ... ius ... dicere liceret; prov. cons. 7.

III. **mit Object**: alqm: ut Diogenem Habitus emeret; Cluent. 47. Diogenes emitur; ib. Diogenem emptum ... esse dicebat; ib. 53. emit de A. Rupilio ... Stratonem quendam; ib. 176. quod Habitus in emendo Diogene fecerat; ib. quid emebat, cum te emebat? Flacc. 83. ex eis princeps emitur ab inimicis meis is; Sest. 72. Atilius hic Gavianus ... cum esset emptus; ib. 74. duo soli erant empti ad impediendum; ib. 87.

alqd: sese ... tempus ipsum emisse iudicii sui, quo cetera facilius emere postea posset; Verr. a. pr. 8. unum ostende ... emptum esse; ib. I, 61. empta non audebis dicere; ib. II, 137. quod abs te emerat; ib. 139. ut ... id emi ... putetur; ib. III, 42. ea se *posse* emere; ib. 144. si is ... quod apud quemque esset emere vellet; ib. IV, 10. haec emisse te dicis; ib. 27. unde quidque aut quanti emeris; ib. 35. quid emeris; ib. V, 48. quod a malo auctore emissent; ib. 56. emes quod voles; leg. agr. I, 14. nihil est quod non emi possit; ib. 15. hoc tu emes? ib. II, 67. aliena emamus quanti possessores velint; ib. 72. emit igitur aliquid, quod ..; Flacc. 91. id emptum ita vendidisti, ut ..; prov. cons. 7. omnia sibi et empta et emenda esse; ib. 9. quae a tuis emebantur; Phil. II, 93 f. alqm; Flacc. 88. modios; Verr. III, 178.

aedis: cum aedis meas idem emeret et venderet; dom. 116. aedis in Palatio nobilissimas emisse se; ib.

agrum: quanti integrum (agrum) ... Claudius *emerat;* Tull. 14. f. **ager,** II, 1. emo (17 St.) B. I, S. 149, b.

arenam: ut ... arenam aliquam aut paludes emat; leg. agr. II, 71.

argentum: ut emeret argentum; Verr. IV, 9.

bona: f. **bonus,** B, II, 2, a. emo (4 St.) B. I, S. 431, a.

consules: duo consules empti pactione provinciarum; Quir. 13.

decumas: qui (decumas) multo plnris voluerit emere; Verr. III, 151. f. **decuma,** II, 1. emo (9 St.) S. 35.

decuriam: cum decuriam emerunt; Verr. III, 184.

domum: emit domum ... prope dimidio carius; dom. 115. eam (domm) .. non minoris, quam emit Antonius redimet; Phil. XIII, 10.

finis: quantos (finis provinciae) pretio mei capitis emerat; Piso 49.

fortunas: se .. emisse .. bona fortunasque aratorum; Verr. III, 31.

fructus: fructus .. Falcidius emerat HS nongentis milibus; Flacc. 91.

frumentum: emptum est ... frumentum ab Siculis; div. Caec. 32. de empto dicemus frumento; Verr. III, 12. ut de frumento empto vos .. doceam; ib. 163. frumentum in Sicilia emere debnit Verres ... emendi duo genera fuerunt; ib. pecunia ... ad emendum frumentum attributa; ib. 165. ut praetor, qui frumentum emere debeat, non emat; ib. 171. ut ematur in Sicilia frumentum; ib. 172. ut ... (frumentum) emptum improbaretur; ib. ex quo loco senatus ... (frumentum) emi voluerit; ib. 173. pecuniam ad emendum frumentum cogere; ib. utrum .. te lex Terentia Siculorum pecunia frumentum emere an populi Romani pecunia frumentum a Siculis emere iussit? ib. frumentum emptum Siculorum pecunia; ib. 176. dictum (est) de empto (frumento); ib. 188. ad emendum frumentum Ephesum pecuniam et legatos mittere; ib. 191. ibi tauti frumentum emeret; ib. 192. ubi (frumentum) emere non possim; ib. 193. frumentum ... ne emisses; ib. 195. „frumentum .. me abs te emere oportet ..; modium denario“; ib. 196. pro ... empto .. frumento; ib. 198. una (pecunia) qua frumentum tibi emeres in cellam, altera qua fruementum emeres a civitatibus; ib. 202. ematur .. frumentum quotannis publice; ib. 227. frumentum pro empto gratis dare; ib. 228. cum ... frumentum aequabiliter emi ab omnibus Siciliae civitatibus oporteret; ib. V, 52. quod (frumentum) emeretur; ib.

quantum ex hoc genere frumenti empti darent; ib. 53. numquam in Sicilia frumentum publice est emptum quin ..; ib. 55. a quibus frumentum emere debuisset; ib.

fundum: (fundum) emptum habebat cum socio; Tull. 16. *ut fundum iam communem emeret;* ib. cum potestas esset emendi fundum illum; Caeciu. 15. ut fundum sibi emat; ib. (fundum) sibi emptum esse; ib. 16. quin (fundus) emeretur Caesenniae; ib. fundum illum ... sese .. sibi emisse; ib. 19. nulla se pecquia fundum cuiusdam emere potuisse; leg. agr. II, 82. qui emeret (fundum) a Caesare; Phil. II, 103.

genus: alterum genus agrorum ... emetur ab eis, qui ..; leg. agr. II, 70.

gladiatores: gladiatores emptos esse Fausti simulatione; Sulla 54. ut emat gladiatores et ut hos ipsos emat; ib. 55. eos (gladiatores) ipse consularis candidatus ... emit; Fr. B. VIII, 11.

gleham: ante ... quam gleba una ematur; leg. agr. II, 71.

hominem: (servos, homines) suos esse dicebat, se emisse; Verr. I, 92. „homines .. emisti"; Sest. 84. homines ... ex ergastulis emptos; ib. 134. frugi hominem si pro fabro ... emimus; Planc. 62. sin autem (hominem) emimus, quem ..; ib.

intercessionem: auctoritas senatus empta intercessionis sublata est; Milo 14.

intercessorem: in qua (colonia) nemo erat emptus intercessor; sen. 29.

iudices: Verrem emptos habere iudices; Verr. III, 145.

locum: ad istum emptum venerunt illum locum scnatorium non solum veteres; Verr. II, 124.

mancipium: NE QUIS EMERET (mancipium) NISI IN DEMORTUI LOCUM; Verr. IV, 9.

modius: permultos aratores ... in haec IDCCC milia modium, quod emptum populo Romano darent, non habuisse et a tuo procuratore ... emisse; Verr. III, 178. tritici modium LX milia empta populo Romano dare debebant; ib. IV, 20. f. frumentum; Verr. III, 196.

mulierem: mulierem cum emissct a sectoribus; Cluent. 162.

numerum: quem (numerum frumenti) ei civitati imperas emcudum; Verr. III, 173.

paludes: f. arcuam.

partis: ad dimidias partis emendas; Verr. III, 40.

pacem: pro empta pace bellum nobis ... intulerunt; prov. cons. 4.

peripetasmata: illa Attalica ... [peripetasmata] emere oblitus es; Verr. IV, 27.

phaleras: phaleras ... utrum taudem abstulisti an emisti? Verr. IV, 29.

plausus: levitate non nullorum emptos plausus exilis ... excitare; Sest. 115.

possessiones: Pompcianas possessiones quanti emerint; Phil. XIII, 11.

praeturam: hinc empta apertissime praetura; Verr. I, 100.

provincias: cum proficiscebamini .. in provincias .. emptas; Piso 31. emptis provinciis; Planc. 86.

puerum: puer emptus libidinis causa; Phil. II, 45.

rem: cum te plurimas res emisse dicis; Verr. IV, 36. omnium rerum ... emendarum potestatem; leg. agr. II, 63. in emendis ... rebus; ib. 66. re vendita, iterum empta; Fr. E.

scaphia: scaphia ... empta esse dicis? Verr. IV, 37.

sententias: Oppianicum iudici ad emendas sententias dedisse pecuniam; Cluent. 102.

servos: servos ad caedem idoneos emit; Sest. 95. f. hominem; Verr. I, 92.

signum: ne haec quidem duo signa ... habes *dicere* quo modo emeris; Verr. I, 61. tabulae nullum (signum) indicant emptum; ib. IV, 36.

tempus: f. alqd; Verr. a. pr. 8.

tribunos: praeter .. duos de lapide emptos tribunos; Piso 35.

triticum: ut illi in alteras decumas ... triticum emere ... cogereutur; Verr. III, 101.

turibulum: num etiam de L. Papinio ... turibulum emisti? Verr. IV, 46.

Tusculanum: Tusculanum ... Crassum emisse de libertino homine; Balb. 56.

venenum: QUICUMQUE (vencnum) ... EMERIT; Cluent. 148.

emolumentum, Vortheil, Nutzen: I. venit: nullum ad Scamandrum morte Habiti venturum emolumeutum fuisse; Cluent. 52.

II, 1. praetermitto: emolumeutis (meis omnibus) .. praetermissis; dom. 145.

propono: mains emolumentum ... Metellis propositum fuisse; Font. 27.

2. sum: sin autem victoria nobilium ... emolumento rei publicae ... debet esse; Sex. Rosc. 142.

III, 1. impellit: etsi boni nullo emolumento impelluntur in frandem; Milo 32.

teneri: rationem arandi spe magis ... quam ... emolumento teneri; Verr. III, 227.

2. ob: qui ob aliquod emolumentum suum cupidius aliquid dicere videantur; Font. 27.

sine: ut ad maleficium nemo conetur sine ... emolumento accedere; Sex. Rosc. 84.

emorior, sterben, hinsterben: alqs: se maximo cum dolore emori; Cluent. 30. accusare ... quam illo modo emori malui; Cluent. 42. si emori aequo animo non potes; Catil. I, 20. an haec ipsa vis est, non posse emori? Sest. 80. nedum emori cum peruicie rei publicae vellem; Planc. 90. si sine maximo dedecore ... potuisset [emori]; Rab. Post. 29. maluit in maximo rei publicae discrimine emori; Phil. IX, 6.

alqd: neque tuorum quicquam potuit emori praeter corpus; Scaur. 50.

emptio, Kauf, Ankauf: I, 1. devorant: cum partim eius praedae ... devorassent ... emptiones; Piso 48.

est: acerbiorem ... esse civitatibus falsam istam et simulatam emptionem; Verr. IV, 134. ut rata sit emptio; Flacc. 91.

versatur: bonorum emptio flagitiosa (ante oculos versabatur); Sex. Rosc. 24.

2. sum: ereptionem esse, non emptionem; Verr. IV, 10.

II, 1. aperio: aperiri bouorum emptionem; Sex. Rosc. 60.

facio: hac emptione facta; Caecin. 17. emptiones falsas ... fecisti; Flacc. 74.

recipio: ut illi reciperent in suas litteras ... emptiones tuas; Flacc. 74.

simulo: f. I, 1. est; Verr. IV, 134.

2. paenitet: quod eum ... emptionis suae paenitebat; Tull. 16.

3. ascribo: non est ausus suum nomeu emptioni illi ascribere; dom. 116.

4. consumo in: consumetur (pecunia) .. in agrorum emptionibus; leg. agr. I, 14.

dico de: de ... emptione fundi dixerunt; Caecin. 27.

erogo ad: ad haue frumenti emptionem ... centiens et viciens erogatum est; Verr. III, 163.

removeo ab: cur ... nos ... ab emptionibus removcrent; Verr. IV, 10.

specto ad: ad hanc emptionem xviralem duo genera agrorum spectant; leg. agr. II, 70.

III, 1. contagio: qui aliqua se contagione ... emptionis coutaminaverunt; dom. 108.

simulatio: te .. ista simulatione emptionis vi ... eripuisse; Verr. IV, 14.

spes: si maiorem spem emptionis tuae in huius exitio ponis; Sex. Rosc. 146.

2. verbum facio de: de bonorum empione ... verbum facere; Sex. Rosc. 58. qui tam multa de tuis emptionibus verba faciam; Verr. IV, 35.

IV, 1. pervenire: emptionibus ea solere saepe ad alienos homines ... perveire; Balb. 56.

2. in: in hac una emptione lucri fieri tritici modium c; Verr. III, 111.

emptor, Käufer: I, 1. accedunt: si ... ita emptores accessissent, ut ..; Verr. III, 40.

arbitrantur: arbitrantur isti bonorum emptores ..; Sex. Rosc. 151.

conveniunt: quo ... conveniunt ... bonorum emptores; Quinct. 50.

2. sum: qui ... bonorum ... emptor ... est; Sex. Rosc. 103. bonorum ... emptor est Chrysogonus; ib. 125. cuius (fundi) istum emptorem .. fuisse; Caecin. 19. nemo ullius rei fuit emptor cui ..; Phil. II, 97.

II, 1. deterreo: deterrentur emptores ... gratia Caesceniae; Caecin. 16.

invenio: emptor ... inventus est nemo; Phil. XI, 13.

reperio: emptorem ei loco reperire non potuit; leg. agr. II, 51. emptorem non reperiant? ib. 68.

2. addo: emptori lucrum addi oportere; Verr. III, 71.

expedio: cum idem expediet emptori et vendituri; leg. agr. II, 67.

reddo: nec bonorum emptoribus reddidit; Cluent. 68.

3. accuso apud: si hunc apud bonorum emptores ipsos accusares; Sex. Rosc. 72.

en, sehe, sehet: I. **mit Sätzen:** 1. direct: en hoc illud est, quod ante dixi; Cluent. 184. eu ego ... restitutus ... politicebor; Quir. 18.

2. indirect: en cui tuos liberos commitas; Verr. I, 93. en quod Tyndaritani libenter praedicent; ib. V, 124. eu cur cetcri reges ... arbitreutur ..; Sest. 59. en quibus familiis ... dedatis hanc familiam, iudices! en quibus testibus commoti de quo homine ... sententias feratis! Scaur. 13. en cur magister eius ex oratore aratur factus sit; Phil. III, 22. en ad quem legatos mittamus; ib. V, 33.

II. **mit Substantiven:** en foederum interpretes, societatis pactores, religionis auctores! Verr. V, 55. — nom: en crimen, en causa, cur regem fugitivus ... accuset; Deiot. 17. — acc.: en memoriam mortui sodalis, en metum vivorum existimationis; Verr. I, 93. en causam cur lex ... ferretur; Phil. V, 15.

enarro, erzählend erzählen: quae (dicendi copia) ... enarrare ... res tuas gestas possit; Marcell. 4.

endoploro, um Hülfe rufen: ENDOPLORATO, hoc est, conclamato, ut aliqui audiant et conveniant; Tull. 50.

enervatus, entnervt, kraftlos: alqd: quid enim illo ... enervatius? Fr. A. V, 5.

homines: cum hominibus enervatis ... consulatus ... esset datus; Sest. 24.

reus: tam enervato reo; Piso 82.

enim, denn, nämlich, freilich, allerdings: A. **allein:** I. **an zweiter Stelle:** 1. **nach Substantiven:** a. **Eigennamen:** Sex. enim Roscius; Sex. Rosc. 120. Rhodi; Planc. 84. Postumi; Rab. Post. 7. M. enim Marcello; Marcell. 2. Q. enim Ligarius; Ligar. 2. Iove; Phil. V, 7. Pompeio; ib. 39. Caesaris; ib. XIII, 19.

b. **Appellativa:** actio; Caecin. 35. acta; Phil. II, 100. aditus; Verr. IV, 99. amicum; Verr. IV, 25. arator; Verr. III, 35. armis; Phil. I, 21. auctoritate; Phil. III, 2. caritas; Verr. III, 215. causa; Sex. Rosc. 142. Cluent. 80. causam; Verr. I, 25. Rabir. 25. censor; dom. 130. clamori; Phil. VI, 12. criminibus; Verr. IV, 104. dies; Phil. III, 2. dissimilitudo; Balb. 31. dolor; Piso 65. edictum; Verr. II, 33. exsilium; Caecin. 100. facti; Milo 57. fastos; Murcn. 25. fatum; Phil. XIII, 30. filius; Verr. IV, 56. dos; Planc. 23. fortunae; Piso 43. furor; Verr. V, 139. hiemis; imp. Pomp. 39. homo; Catil. II, 12. Milo 18. hominis; dom. 68. homini; Flacc. 41. homines; Verr. V, 132. Ligar. 38. honestatis; Sulla 73. honoris; Sulla 90. imperatores; Muren. 38. iuimicitias; Cluent. 169. iure; Balb. 27. lex; Piso 90. legem; Verr. III, 1. V, 126. leges; leg. agr. II, 21. legibus; Phil. V, 47. litteras; Verr. II, 175. mater; Cluent. 12. mentes; Catil. III, 27. mors; Balb. 16. odio; Vatin. 1. pactionem; Qu. Rosc. 26. pater; Muren. 16. patres; Verr. V, 120. populus; Arch. 21. Balb. 35. possessiones; Phil. V, 23. principiis; Cluent. 11. quaestor; div. Caec. 63. regno; Sest. 62. religionibus; Piso 58. res; Cluent. 131. 167. Ligar. 13. Phil. VI, 1. rem; Cluent. 57. re; Deiot. 4. res (pl.); Muren. 25. Sulla 27. reus; Milo 95. rex; Deiot. 30. Phil. II, 95. saluti [enim]; Verr. II, 11. scelerum; Phil. VIII, 10. senatus; Phil. VIII, 23. senatum; Phil. XII, 8. status; Sulla 63. studiorum; Phil. II, 104. testes; Verr. V, 10. testibus; Scaur. 40. tribulibus; Planc. 45. vectigal; Font. 20. vestitus; Verr. I, 152. victus; Sest. 103. virtute; Phil. III, 8. vis; har. resp. 22. vim; Caecin. 59. vita; Phil. IX, 10. voltus; Cluent. 89. vota; Milo 76. urbis; dom. 146. urbem; Phil. VIII, 9. usus; Caecin. 19.

2. **nach Adjectiven und Zahlbestimmungen** (nemo, nihil: f. 3): absentem; Phil. I, 31. aequa; Verr. II, 177. aliquot; Cael. 27. alia; Piso 20. optimus; Verr. a. pr. 20. optimo; leg. agr. III, 9. ceteris; Catil. IV, 20. Phil. VIII, 7. civilis; Verr. V, 152. communem; Flacc. 89. decem; Verr. I, 89. deteriores; Phil. XIII, 40. dulce; Phil. XIII, 1. duris; Balb. 34. edacem; Flacc. 41. gravissimis; Balb. 35. hebeti; Phil. X, 17. hodierno; Cluent. 8. Phil. IV, 1. indignum [enim]; Verr. V, 43. inviti; Verr. III, 96. levis; leg. agr. III, 9. Paeteri; Verr. II, 192. magna; leg. agr. II, 41. magnum; Catil. III, 27. multi; Verr. I, 103. bar. resp. 37. multa; Verr. I, 6. 96. II, 180. Caecin. 11. Flacc. 24. Cael. 41. Phil. XII, 29. multas; Verr. III, 70. multorum; Deiot. 33. multis; Sulla 2. prov. cons. 14. nullum; Verr. V, 154. leg. agr. II, 35. Muren. 18. nulli; Cael. 63. nulla; har. resp. 42. nullam; Verr. III, 170 leg. agr. I, 4. Flacc. 15. Arch. 28. nullas; Planc. 77. occulta; Phil. VII, 21. XI, 10. omnis; Caecin. 46. omnem; dom. 64. omne; Phil. VII, 7. X, 12. omnes; Verr. III, 156. Cluent. 139. Muren. 23. 45. Planc. 62. Marcell. 13. 21. Ligar. 28. Phil. I, 21. IV, 9. omnis (a. pl.); Piso 2. omnibus; Muren. 24. omnibus; div. Caec. 47. Verr. III, 130. Phil. XIII, 16. paratus; Ligar. 1. minimum; Cael. 33. pancis; Cluent. 108. permulti; Quir. 6. posteriores; Phil. XII, 5. postremam; Verr. V, 90. praeclara; Sest. 102. praesentem; leg. agr. II, 24. primus; Scaur. c. 1, § 4. princeps; Phil. XIV, 26. quanta; Phil. VII, 15. quantam; Verr. III, 222. quantum; Qu. Rosc. 12. quanto; Verr. V, XIV, 12. quotus enim quisque; Flacc. 104. Planc. 62. Phil. III, 15. quotus enim .. quisque; Ligar. 26. recentior: dom. 113. sacrosanctum; Balb. 35. salvis; Phil. XIII, 10. simillima; Qu. Rosc. 55. singula; Verr. III, 112. solus; Verr. I, 111. summa; imp. Pomp. 36. summi; Sest. 120. talibus; Deiot. 11. tantus; Catil. II, 20. tanta; Verr. V, 150. Phil. II, 33. tantam; Marcell. 4. tantum; Phil. II, 45. XIII, 5. tanti; Verr. III, 174. tantis; leg. agr. II, 32. togatorum; Verr. II, 166. totus; leg. agr. II, 84. totum; Verr. V, 128. leg. agr. III, 8. Flacc. 51. turpis; Verr. III, 166. veri enim simile; Verr. III, 25. unus; Planc. 78. unum; Sest. 45. uno; Verr. IV, 93. dom. 76.

3. **nach Pronomina:** a. **persönliche:** ego; Verr. III, 26. V, 123. Tull. 2. Caecin. 84. imp. Pomp. 27.

47. Cluent. 88. 97. Catil. IV, 8. 11. har. resp. 3. 18. Planc. 95. Balb. Post. 44. Phil. II, 40. XIV, 18. me; Verr. IV, 36. Planc. 13. mihi; div. Caec. 46. Verr. I, 42. II, 26. 149. Font. 22. Cluent. 183. prov. cons. 27. Piso 46. Phil. II, 37. XI, 4. mecum; Piso 54. Milo 94. nos; Verr. V, 5. ✕. Phil. II, 81. XIII, 26. nostrum; Verr. IV, 126. tu; Qu. Rosc. 38. Sulla 3. te; Sulla 50. har. resp. 11. Milo 67. Ligar. 33. Phil. I, 29. tibi; Verr. III, 43. Piso 59. Phil. XIII, 14. vecum; Sex. Rosc. 44. vos; Sex. Rosc. 120. dom. 104. prov. cons. 25. Milo 85. Phil. IX, 8. Fr. B. XII, 7. vobis; Sulla 40. secum; Phil. IX, 5.

b. **possessive:** mea; Cluent. 138. meum; Verr. V, 153. tuus; Verr. IV, 69. Caecin. 44. tua; Marcell. 21. tuis; Phil. XI, 5. suam; Phil. II, 48. suos; Sex. Rosc. 50. nostri; Marcell. 32. vestra; Sulla 78.

c. **demonstrative:** hic; Verr. V, 146. Phil. I, 20. V, 2. hunc; Verr. II, 145. Balb. 6. Phil. VIII, 32. haec; Sex. Rosc. 124. Verr. IV, 8. Tull. 51. Flacc. 28. Planc. 80. Marcell. 11. Phil. V, 19. IX, 11. hanc; Cluent. 83. leg. agr. I, 20. Deiot. 6. Phil. III, 26. hoc; Verr. III, 110. 192. 213. Caecin. 88. Cluent. 18. 72. 146. Milo 17. Phil. VI, 11. XI, 37. huic; Piso 15. Phil. VI, 14. hoc (abl.); leg. agr. II, 70. III, 16. har. resp. 40. Sest. 89. Cael. 10. Rab. Post. 28. hi; Phil. V, 17. hos; leg. agr. II, 89. haec; Verr. III, 209. Cluent. 67. har. resp. 45. Planc. 45. horum; Verr. I, 61. harum; Rabir. 16. his; Phil. IX, 15. [his]; Phil. XIV, 7. iste; Ter. V, 28. 146. isto; Ligar. 17. ille; Verr. II, 51. illum; leg. agr. III, 13. Flacc. 29. Deiot. 36. Phil. XI, 20. illum; prov. cons. 28. illa; Sulla 8. Phil. XII, 9. illam; Balb. 62. illud; Caecin. 72. illi; Verr. III, 3. V, 102. illae; Phil. I, 25. illis; Balb. 38. is; Sex. Rosc. 83. Caecin. 14. leg. agr. II, 53. Sest. 122. Phil. III, 20. IX, 7. XI, 21. XIV, 13. id; Verr. a. pr. 32. leg. agr. III, 8. Catil. I, 20. IV, 17. Phil. I, 10. VIII, 9. X, 12. XI, 22. 39. ✕. eius; Deiot. 33. eos; Verr. IV, 91. Caecin. 50. Milo 74. Phil. XIV, 23. eis; Phil. IX, 4. eodem; har. resp. 57. ipse; Verr. IV, 51. Deiot. 25. Phil. II, 23. ipsum; Cluent. 135. Phil. III, 103. ipsa; Sest. 105. ipsi; Verr. III, 106. Phil. XI, 3. ipsae; Balb. 19. Verr.

d. **relative:** qui; Phil. III, 27. quem; Rab. Post. 19. quod; Qu. Rosc. 31. Verr. V, 170. Tull. 9. Muren. 28. dom. 73. cuius; Milo 13. Phil. XI, 35. quo; Phil. II, 4. III, 12. qui (pl.); Phil. V, 1. quos; Flacc. 58. quas; Verr. I, 54. Vatin. 41. Phil. X, 2. XIV, 9. quae (neutr.); Sex. Rosc. 129. Piso 15. Phil. II, 7.

e. **interrogative:** quis? Sex. Rosc. 136. Qu. Rosc. 46. Verr. I, 74. II, 139. 168. III, 51. 168. IV, 55. V, 82. Font. 31. imp. Pomp. 31. Cluent. 153. leg. agr. I, 16. II, 41. 101. Muren. 46. Flacc. 59. sen. 11. dom. 87. har. resp. 38. Sest. 20. 49. 91. Cael. 57. Balb. 49. Piso 75. 96. Milo 34. Marcell. 4. Deiot. 6. Phil. I, 16. 22. II, 7. 16. 25. 61. 94. III, 4. 6. 15. XI, 5. XII, 25. qui? Cael. 15. Planc. 86. quem? imp. Pomp. 37. Flacc. 4. Sest. 27. 86. 128. Phil. IV, 5. VIII, 11. XIII, 22. Fr. A. V, 4. B. VIII, 2. quae? Verr. II, 76. III, 127. Sulla 15. Balb. 3. Plauc. 34. Marcell. 31. Deiot. 37. Phil. II, 32. XII, 11. quam? Planc. 70. quam! Qu. Rosc. 29. quid? Quinct. 42. Qu. Rosc. 26. 37. 55. div. Caec. 52. 57. Verr. I, 112. 142. 143. 157. II, 57. 80. 141. 147. III, 39. 96. 128. IV, 16. 27. 52. 101. V, 45. 151. 165. ✕. 169. Caecin. 36. 55. 73. 74. Cluent. 60. 61. 114. leg. agr. I, 19. 20. 22. II, 9. 95. Rabir. 8. 10. Catil. II, 7. 18. Muren. 78. Flacc. 82. Sulla 3. 89. 91. Arch. 8. sen. 24. dom. 51. 59. 62. 95. har. resp. 5. 9. 46. 52. Sest. 27. 37. Vatin. 13. Cael. 38. 64. 69. Balb. 9. 20. 63. Piso 13. 15. 41. Planc. 39. 72. 102. Scaur. 32. Rab. Post. 22. Milo 5. 35. 71. 75. Ligar. 9. Deiot. 35. Phil. I, 21. 36. II, 2. 9. ✕. 11. 22. 29. 33. 53. 69. 77. 81. III, 17. 23. V, 7. 39. 50. VI, 4. 17. VII, 26. VIII, 27. IX, 8. XI, 15. XII, 7. 9. XIII, 18. Fr. A. V, 6. B. VI, 42. quod? Verr. II, 120. imp. Pomp. 65. Muren. 35. 72. Flacc. 1. sen. 3. dom. 27. Milo 68. Phil. II, 9. cuius? Phil. I, 12. quo? Cael. 71. Phil. XII, 19. Fr. B. XV, IV, 4. qua? Sest. 120. Phil. XIII, 18. XIV, 9. quos? Planc. 101. quibus? Verr. III, 166. Caecin. 63. Phil. XIII, 5.

f. **unbestimmte:** aliquid; Phil. II, 20. quidam; Marcell. 18. utrum; Verr. III, 106. Tull. 28.

g. **negative:** (nullus: f. 2.): nemo; Sex. Rosc. 65. Qu. Rosc. 28. 30. Verr. I, 109. II, 111. 191. III, 189. Tull. 27. Cluent. 105. Muren. 13. Vatin. 1. Deiot. 4. Phil. II, 1. nihil; Sex. Rosc. 90. Verr. II, 101. 110. IV, 86. Cluent. 70. 112. leg. agr. II, 91. Flacc. 53. 84. Sulla 76. dom. 84. 95. har. resp. 5. Cael. 75. Balb. 2. 17. 26. Piso 39. Planc. 95. Milo 14. Deiot. 21. Phil. I, 33. II, 16. III, 26. VII, 8. XI, 39.

4. **nach Verben:** accessi; Verr. I, 5. accepit; Qu. Rosc. 33. accipis; Verr. III, 174. adduxi; Verr. a. pr. 2. adfirmabat; Cluent. 144. adimo; Verr. I, 26. adiungitur; Muren. 45. adest; Verr. IV, 17. adsunt; Verr. V, 154 agit; Cluent. 156. agitur; Cluent. 3. Rabir. 4. Phil. IV, 12. agnosco; Planc. 35. ais; Quinct. 84. aiunt; Verr. III, 151. aiebant; Cael. 19. ait; Rab. Post. 30. animadverti; Cael. 25. arant; Verr. III, 108. attendite; Verr. III, 37. attendo; Phil. II, 31. auderet; Milo 72. audietis; Verr. V, 111. audisse; Phil. VI, 11. cavet; leg. agr. I, 14. caverat; Piso 28. coeperas; Planc. 13. cognoscentur; Verr. V, 33. cognoram; sen. 15. cogit; Verr. III, 140. cogunt; Phil. I, 12. condemnatur; Verr. I, 75. consideranti; Quinct. 51. consiat; dom. 75. Scaur. c. 4 § 6. constabat; prov. cons. 15. consumetur; leg. agr. I, 14. consumptis; Phil. II, 64. credo; dom. 77. Scaur. 44. Phil. I, 29. XIII, 34. cupit; Phil. II, 19. debet; Phil. II, 47. dedi enim .. decretum; Phil. VI, 9. decernebat; Milo 14. decernendi; Phil. VIII, 5. declarasti; Phil. X, 1. defendo; div. Caec. 5. Balb. 30. delata enim ... est; Scaur. 24. delectat; Verr. I, 106. demoveri; Caecin. 49. dicis; Verr. III, 26. dicit; Qu. Rosc. 46. Verr. I, 128. dicunt; Font. 41. dicuntur; Sest. 85. Cael. 44. Scaur. 29. Milo 29. dicses; Piso 99. Sest; Flacc. 23. dicent; leg. agr. I. dixisti; Planc. 86. dixit; Cael. 25. Milo 58. Phil. VI, 15. dixerunt; Verr. III, 105. dixerit; leg. agr. II, 32. est enim dictum; Cael. 20. diffugerant; Verr. III, 46. das; Flacc. 36. Fr. B. VI, 44. datur; Cael. 28. dabatur; Verr. IV, 9. dabit; Qu. Rosc. 17. dedit; Verr. a. pr. 26. dederas; Milo 22. est enim .. datum; Phil. IV, 4. defenderam; Marcell. 2. emit; Verr. IV, 42. erectus; Phil. I, 9. eripiunt; Verr. II, 167. erepti enim estis; Catil. III, 23. erravit; Piso 58. erumpet; Vatin. 15. erumpat; Phil. X, 19. excipit [enim]; leg. agr. I, 10. exegerat; Verr. I, 117. exponam; Catil. II, 17. Sest. 36. exspecto; Phil. II, 110. fac; Verr. III, 160. facite; Cluent. 111. fecit; Sest. 115. facere; Milo 9. fecerat; Phil. V, 19. erant enim ... facti; Verr. II, 138. fieri; Cael. 45. fit; Phil. I, 8. fatetur; Quinct. 63. fateris; Tull. 31. fateor; Muren. 63. Phil. II, 37. tulit; Verr. V, 145. Milo 15. finxit; Muren. 60. fruebatur; Caecin. 12. habeo; Verr. I, 78. Cael. 54. habet; div. Caec. 71. Verr. III, 95. habemus; Verr. I, 153. Catil. I. 4. IV, 9. habent; Phil. V, 14. habebat; Flacc. 47. habuit; Cael. 12. hacrerem; Piso 74. iaciuntur; Catil. IV, 14. impediebat; Flacc. 10. inire; Cluent. 36. erat enim .. iniectus; imp. Pomp. 23. intellegetis; Verr. II, 15. 186. Caecin. 55. intellegebant; Cluent. 154. intervenit; Phil. II, 99. invenietis; Verr. II, 82. invenietur; leg. agr. II, 67. inveteravit; Verr. a. pr. 1. iubet; Caecin. 102. leg. agr. I, 13. II, 16. 20. 28. iubes; Deiot. 38. libet; Planc. 38. licebat; Verr. II, 137. licet; Cluent. 79. licebit; leg. agr. I, 9. loquebantur; Verr. III, 130. loquor; Verr. IV, 69. malo; Verr. III, 37. meminerant; Caecin. 28. meministis;

Muren. 50. memini; Planc. 101. Deiot. 38. metuo; Milo 103. mitto; Verr. V, 38. Piso 11. mittuntur; Phil. VI, 4. missos; Phil. VII, 14. missos enim facio; leg. agr. I, 14. monent; har. resp. 55. necesse enim fuisse; Muren. 75. negabunt; Verr. II, 148. negat; Milo 95. nolo; Cael. 43. noli; Planc. 44. 52. nolite; Sex. Rosc. 67. har. resp. 62. Piso 46. noverunt; imp. Pomp. 66. novi; Ligar. 12. obicitur; Muren. 87. obliviscor; Qu. Rosc. 50. obruitur; Verr. III, 151. omitto; Piso 17. opinor; Sex. Rosc. 128. ostendit; Verr. II, 59. patimur; Verr. V, 126. perditis; Verr. III, 79. perspeximus; Phil. XI, 1. sunt enim ... pervolgata; Cael. 6. petunt; Muren. 83. pollicetur; Phil. III, 8. erat enim posita; leg. agr. II, 87. posuistis; Cael. 15. possedit; Caecin. 94. possidet; Flacc. 89. potuisti; Caecin. 8. potuisti enim; Phil. II, 59. potest; Phil. VIII, 2. postulaut; Verr. II, 148. postulat; Phil. VIII, 27. praebebatur; Verr. IV, 9. praefinit; prov. cons. 36. praescribere; dom. 131. praevideo; Verr. V, 22. sunt enim ... publicati; leg. agr. III, 12. putant; Cluent. 150. har. resp. 31. quaero; Qu. Rosc. 52. Tull. 31. Font. 2. Cluent. 62. dom. 44. Cael. 66. quaeritur; Flacc. 28. quaesivi; dom. 111. quaerit; Planc. 6. recepi; Verr. II, 1. refert; Cael. 57. reliqueras; Balb. 32. reperietis; Verr. II, 113. har. resp. 10. reprimebat; Verr. V, 59. retineri; Verr. V, 143. scio; Sex. Rosc. 100. Sest. 43. Milo 42. Phil. XII, 24. sciebam; Verr. II, 182. scire; Planc. 19. scitis; Phil. XIV, 14. scripsi; Planc. ... esse; Sex. Rosc. 126. erat enim .. scripta; Muren. 46. scripsisti; Piso 72. erat enim scripta; Phil. II, 77. sequitur; leg. agr. II, 47. sesset enim ... serviendum; Phil. III, 12. silent; Milo 11. solent; Verr. III, 96. solebat; Cluent. 175. solet; Sest. 135. Phil. XI, 26. statuerunt; Cluent. 128. stare; Planc. 53. subvenit; Phil. V, 17. succubuisseu; dom. 16. supplet; Flacc. 40. est; Verr. I, 35. 46. III, 174. V, 84. Caecin. 7. 86. Cluent. 149. 159. Flacc. 34. Sulla 25. Arch. 11. dom. 50. Sest. 110. 132. Vatin. 19. 41. Cael. 14. 23. 69. Balb. 8. 15. Piso 67. Planc. 11. Scaur. 21. Rab. Post. 8. Phil. III, 13. V, 5. 13. >< VII, 16. XI, 7. 28. Fr. B. XV, 11, 8. sumus; Planc. 22. sunt; leg. agr. II, 36. Catil. II, 18. Muren. 38. Rab. Post. 38. Phil. II, 8. III, 2. IV, 3. X, 6. eras; div. Caec. 32. erat; Quinct. 69. Sex. Rosc. 106. Verr. II, 95. V, 89. Cluent. 109. Sest. 21. 44. 124. Caec. 30. Rab. Post. 9. Marcell. 30. Ligar. 28. Phil. X, 14. erant; Cluent. 35. Cael. 64. Milo 13. Deiot. 17. esset; Dom. 91. erit; Phil. XIV, 7. fuit; Font. 42. imp. Pomp. 24. 47. Muren. 61. Sulla 53. dom. 79. Planc. 12. >< Rab. Post. 3. Phil. II. 69. VI, 2. fuerant; Scaur. 31. suscepi; Verr. II, 1. susceperas; Verr. III, 161. tenuerunt; Verr. IV, 112. venit; Sex. Rosc. 95. Verr. IV, 110. V, 3. leg. agr. II, 10. veniebat; Sulla 18. vercor Sex. Rosc. 95. verebatur; Font. 29. versantur; leg. agr. II, 5. versatur; leg. agr. II, 7. video; div. Caec. 30. Verr. I, 79. II, 141. Catil. I, 8. dom. 42. 127. Planc. 2. Milo 48. videt; div. Caec. 24. vident; Cluent. 152. videbat; imp. Pomp. 68. Balb. 48. videbant; Milo 62. vidi; Verr. IV, 125. har. resp. 17. Cael. 59. Milo 37. Ligar. 31. vidit; Verr. I, 58. Phil. XI, 1. vidistis; Verr. V, 163. viderunt; Phil. VIII, 9. videras; Piso 87. videor; Verr. II, 11. Catil. IV, 11. Sulla 10. vixit; Quinct. 59. volitat; leg. agr. II, 59. volo; Verr. V, 79. volt; Font. 20. utar; Arch. 18.

5. **nach Partikeln**: adhuc; Verr. V, 165. aeque; Qu. Rosc. 2. 16. aliter; Verr. II, 139. Phil. I, 20. *antea enim*; Tull. 1. ait: f. **aff**, II. at enim (46 St.) B. I, S. 305, b. aut; div. Caec. 56. Phil. XIII, 7. cum; Sex. Rosc. 55. Verr. III, 179. Cluent. 126. 139. Flacc. 33. Piso 19. Planc. 42. Phil. III, 13. VI, 16. XII, 30. cur? Verr. III, 154. Muren. 76. dom. 37. Cael. 62. Planc. 18. ecce; Phil. I, 6. eo enim nsque; Verr. I, 158. etsi; Phil. II, 114. facilius; Verr. IV, 3. fortasse; Verr. II, 107. hinc; Cluent. 191. iam; Verr. IV, 59. 97. Font. 37. Cluent. 188. Sulla 69. Cael. 35. Phil. II, 43. IV, 10. ibi; dom. 121. Deiot. 21. idcirco; Flacc. 31. ita; Verr. I, 56. IV, 17. V, 1. Flacc. 74. 82. dom. 44. Vatin. 30. Piso 61. Phil. IV, 4. V, 50. VI, 4. X, 5. XIII, 36. iterum; Verr. I, 118. male; Phil. XIV, 17. mature; Cael. 44. maxime; Font. 20. minus; Verr. III, 3. Cluent. 84. mirifice; Phil. IX, 13. modo; Phil. III, 26. moleste; Cluent. 141. multo; Verr. III, 117. nec; Verr. III, 147. Flacc. 36. sen. 9. Phil. I, 10. II, 4. 43. 81. V, 30. VI, 10. IX, 10. X, 12. XI, 27. 32. XIII, 32. Fr. B. XIII, iv, 4. nequaquam; Cael. 75. neque; Quinct. 60. 70. Sex. Rosc. 17. 22. 83. 104. div. Caec. 52. 56. 67. Verr. a. pr. 15. >< I, 4. 42. 121. II, 3. 45. 48. 91. 164. 176. III, 77. 109. 110. 185. 187. 192. 195. 225. IV. 45. 49. 114. V, 11. 67. Tull. 41. Caecin. 55. 68. 82. 101. imp Pomp. 18. 29. 38. Cluent. 45. 78. 106. 108. 133. 142. 145. 149. leg. agr. II, 7. 9. 10. 91. Catil. I, 15. 22. 25. II, 18. Muren. 8. >< 18. 21. 64. 70. Flacc. 66. 87. Sulla 9. 20. 68. 69. 72. 76. >< 88. Arch. 20. 26. dom. 39. 120. 127. har. resp. 54. Sest. 25. 42. 49. 82. 92. 97. 98. Vatin 21. Cael. 5. 7. 32. Balb. 28. 34. 51. Piso fr. 3. 16. 51. 56. Planc. 25. 29. 36. 53. 55. 82. 95. Scaur. 10. 16. 26. Rab. Post. 31. 33. Milo 8. 21. 27. 105. Marcell. 14. Ligar. 20. 36. Deiot. 10. 12. Phil. II, 83. 98. III, 5. 8. IV, 2. 11. 16. V, 35. X, 15. XI, 16. 27. XII, 28. XIII, 34. Fr. B. VI, 14. C. 7. neque [enim]; Flacc. 37. non; Quinct. 80. Sex. Rosc. 45. 89. 106. 111. 125. 128. 135. Qu. Rosc. 46. div. Caec. 23. 24. 52. Verr. I, 9. 21. 22. 40. 70. 105. 118. 155. 157. II, 22. 151. III, 147. 159. 162. 199. 220. IV, 2. 9. 29. 37. V, 31. 52. 93. 96. 107. 146. Caecin. 10. 31. 38. 57. 61. 64. 86. imp. Pomp. 19. 37. 66. 68. Cluent. 134. 149. 158. leg. agr. I, 13. II, 14. 53. III, 5. Rabir. 2. Catil. II, 1. 10. III, 3. Muren. 79. Flacc. 45. 57. 68. Sulla 4. 6. 58. sen. 16. Quir. 6. 7. dom. 60. 71. Sest. 122. Cael. 20. 78. prov. cons. 32. Balb. 5. Piso 1. 14. 15. 94. Planc. 4. 9. 21. 24. 41. Scaur. c. 1, § 4. 16. Rab. Post. 6. Milo 1. 11. 14. 21. 49. 99. Marcell. 16. 20. 30. Ligar. 23. Deiot. 35. Phil. II, 32. 67. 85. 96. 104. 105. III, 3. V, 27. 41. 43. VII, 1. VIII, 14. X, 20. XII, 27. XIII, 45. Fr. B. XV, v, 3. uondum; Muren. 14. Scaur. 34. numquam; Verr. V, 110. Cluent. 115. Arch. 11. Cael. 16. Planc. 50. Marcell. 7. Phil. XIV, 22. nunc; Quinct. 92. Verr. IV, 127. har. resp. 52. Cael. 37. Milo 77. Phil. III, 5. VI, 16. nusquam; Verr. I, 116. perbene; Verr. V, 8. potius; Verr. III, 206. praeclare; Milo 99. praeterea; Qu. Rosc. 13. primum; Verr. III, 153. Tull. 35. leg. agr. II, 39. Balb. 33. primum [enim]; Verr. III, 12. prius; Piso fr. 6. Phil. II, 21. profecto; Verr. II, 44. quamquam; Phil. III, 2. XIII, 9. 15. 44. quamvis; Planc. 64. Phil. II, 68. V, 53. XI, 22. quaudo? sen. 24. Sest. 77. Cael. 48. Milo 12. Phil. XI, 25. XII, 12. quasi; Verr. V, 141. qui? Caecin. 96. Cluent. 86. Sest. 16. Phil. III, 25. VII, 4. quo; Cluent. 12. quo enim usque? Phil. III, 3. quod; Verr. I, 77. V, 175. quotiens! Milo 12. repente; Vatin. 4. saepe; Verr. III, 185. Piso 56. Marcell. 25. sed; Cael. 60. semel; Phil. VIII, 11. semper; Verr. I, 88. Sulla 80. Phil. II, 95. si; Quinct. 81. Sex. Rosc. 124. 125. div. Caec. 47. Verr. a. pr. 41. II, 28. V, 78. Caecin. 3. 48. leg. agr. III, 6. Cael. 58. Rab. Post. 11. Ligar. 13. Phil. I, 35. II, 34. III, 33. 34. IV, 12. V, 4. VIII, 4. X, 9. XII, 20. XIII, 14. 25. sic; div. Caec. 61. leg. agr. II, 84. Rabir. 4. Catil. I, 16. III, 13. har. resp. 34. Sest. 55. 96. Vatin. 16. Cael. 18. 57. 63. Piso 68. Planc. 18. 48. 76. Deiot. 11. Phil. II, 30. III, 5. V, 20. Fr. B. XII, 1. simul; Marcell. 22. Phil. X, 5. sive; Milo 63. Phil. IV, 10. tametsi; Verr. V, 158. tum; Qu. Rosc. 33. 47. Verr. II, 150. Font. 49. Caecin. 3. Muren. 51. prov. cons. 17. Planc. 8.

valde; Dciot. 34. Phil. XIII, 33. ubi; Verr. III, 220. Cluent. 148. Deiot. 30. ubi? leg. agr. I, 16. dom. 82. Planc. 88. Phil. II, 87. uma; Muren. 87. ut; Milo 46. Ligar. 27. Deiot. 15. Phil. I, 32. XIV, 18. 19. ut enim quisque; Verr. III, 39. Phil. I, 20. utrum? Verr. III, 173. Flacc. 45. Balb. 13.

II. **an dritter Stelle nach** non modo; Quinct. 18. necesse est; Sex. Rosc. 40. magna est; ib. 63. Verr. III, 201. in hac; Sex. Rosc. 86. nemo est; Sex. Rosc. 130. Cluent. 3. si qua; Qu. Rosc. 16. expressae sunt; ib. 24. quid erat? ib. 28. nihil est; div. Caec. 27. Cluent. 186. Sulla 31. prov. cons. 34. Balb. 35. Milo 42. Marcell. 11. nulla est; Verr. a. pr. 46. Sulla 9. Muren. 71. Marcell. 8. reus est; Verr. I, 6. de iure; ib. 13. in tabulas; ib. 144. quis est? ib. 153. Catil. IV, 11. 16. Cael. 8. Balb. 43. Phil. I, 21. IV, 4. XII, 8. qua re? Verr. II, 44. iam dudum; ib. 157. magna est [enim]; ib. III, 41. in eodem; ib. 92. ea est; ib. 112. ab omnibus; ib. 116. quid est? ib. 226. Catil. I, 13. dom. 33. 72. Marcell. 27. Phil. II, 20. 70. V, 47. VIII, 3. difficile est [enim]; Verr. IV, 14. superbum est; ib. 45. hoc est; ib. tanta erat; ib. 108. ad omnis; ib. V, 2. meo iure; ib. 19. explanudum est; ib. 96. cum homine; ib. 109. ea est; ib. 133. in ceteris; ib. 141. ex *quo enim*; Tull. 14. in vi; Tull. 29. difficile est; Font. 3. Sulla 31. unum est; Font. 22. a verbis; Caecin. 37. dicendum est; imp. Pomp. 3. potest hoc; ib. 20. ab illo; Cluent. 96. in summam; ib. 103. nihilo minus; ib. acta est; ib. 104. summa est; ib. 196. scriptum est; leg. agr. I, 17. grave est; ib. II, 45. quam multos? ib. 68. ex *quo enim* parte; Catil. II, 25. causa est enim ... inventa; ib. IV, 14. obiecta est; Muren. 11. dicendum est; ib. 22. ab hoc; ib. 30. magnum est; ib. 45. illa est; Flacc. 30. avolsum est; ib. 57. nihil dicam; ib. 103. damnatio est; Sulla 63. quae tanta? sen. 1. id est; dom. 43. opus erat; ib. 117. hoc est; ib. 143. Planc. 27. ita est; har. resp. 13. ad suam; Sest. 37. in illorum enim numero; Vatin. 41. uullum est; Cael. 30. duo sunt; ib. 51 quae fuit? ib. 56. qui minus? ib. 64. contra foedus; Balb. 10. quae est? ib. 13. Scaur. 44. de civitatis enim iure; Balb. 29. haec sunt; ib. 31. vetus est; Planc. 5. non est; ib. 9. nihil est enim ... detractum; ib. 62. hoc mirum Scaur. 45. dominatus est; Rab. Post. 39. de nostrum enim omnium —; Milo 33. liberae sunt; ib. 79. intellectum est; Marcell. 3. quicquid est; ib. 26.' quam multi? Ligar. 15. ab omnibus; Deiot. 37. ad singulare; Phil. I, 3. in iudice; ib. 20. satis erat; ib. 37. ad haec; ib. II, 47. ab huius enim scelere; ib. 50. tanta est; ib. 60. in bonum ib. 105. necesse est; ib. III, 21. ad ea; ib. 36. quae est? ib. IV, 8. X, 3. XI, 20. ad quem? ib. VI, 3. is est; ib. 5. adducta est; ib. VII, 1. de tribus; ib. 21. parva est; ib. VIII, 17. quo usque? ib. 17. 18. haec sunt; ib. 25. eius est omnis annus; ib. 27. etsi est; ib. X, 15. de libertate; ib. 16. non sunt; ib. 18. necesse est; ib. XI, 27. dicendum est; ib. 39. non modo; ib. XII, 26. parendum est; ib. XIII, 6. ex litteris; ib. XIV, 22. quo modo? ib. 25. acquum est; ib. 29. a quibus? Fr. B. VIII, 14, b. quo *modo?* ib. XIII, iv, 4.

III. **an vierter Stelle nach** quam ob rem? Verr. III, 183.

B. **enim verō**: 1. „enim vero ferendum boc quidem non est"; Verr. I, 66. cuim vero iste ridere; ib. III, 61. bic enim vero tu exclamas; ib. 139. ille enim vero negat; ib. IV, 147.

2. verum enim vero cum esset (frumentum) HS binis; Verr. III, 194.

eniteo, hervorleuchten: Athenae: cum illae (Athenae) ... prope cunctis gentibus enitebant; Flacc. 17.

virtus: quo quidem in bello virtus cnituit egregia M. Catouis; Muren. 32.

enitor, ſtreben, bemühen: I. ut: ut ... enitendum .. (sit eis) omni scientia ..., ut ... tenere cursum possint; Sest. 99. enitendum est Miloni, ut tueatur dignitatem suam; Milo 34.

II. alqd: in quo quid eniti ... possim; div. Cacc. 26. quantum facere enitique potui; Phil. II, 23.

enixe, eifrig: meam causam ... omnes boni proprie enixeque susceperant; Sest. 38.

enucleo, hervorſuchen, ſorgfältig abgeben: argumenta: acu quaedam enucleata argumenta; Scaur. 20.

suffragia: eblandita illa, non enucleata esse suffragia; Planc. 10.

enumeratio, Aufzählung: cumeratio singulorum argumentorum non est necessaria; Cluent. 64.

enumero, aufzählen: I. ne longum me in enumerando ... putetis; Phil. XIII, 30.

II. alqm: enumerare omnis non est necesse; Verr. II, 156. quod omnes enumerari nullo modo possent; Planc. 74.

alqd: quid praeco enumeraret; Sex. Rosc. 133. me non omuia istius ... cumeraturum; Verr. II, 82. quod ea non cnumeres; Planc. 63.

causas: te ... enumerare causas omnis oportebat; Sex. Rosc. 53.

facta: neque ... istius facta omnia enumerare couor; Verr. IV, 49.

multitudinem: qui verstram magnitudiucm multitudinemque beucficiorum ... enumerare ... possit; Quir. 5.

triumphos: tuos (triumphos) enumerare non possumus; Deiot. 12.

enuntio, verrathen, anſplaudern: alqd: ne quid enunties; div. Caec. 51.

consilia (voluntatem): f. **consilium,** II, 1. enuntio (4 St.) B. I, S. 646, a.

mysteria: enuntiatis vestris mysteriis; Muren. 25.

eo, gehen: cupiditati hominum ait se obviam ire; Verr. I, 106. ut tu ipso ilia (via) ire non audeas; ib. 154. qua (via) itur Remam; ib. IV, 96. cum illuc irent; ib. 108. neque Tolosam ire vellent; Font. 19. 1, LICTOR; Rabir. 13. ibis tandem aliquando, quo ..; Catil. I, 25. Catilinam Massiliam ire; ib II, 16. NE PEDIBUS IRET; sen. 8. ut inquisitum non ieris; Scaur. 23. quocumque ibat; Milo 55. illuc isti; Deiot. 19. quod ire noluerunt; ib. 23. cum ceteri consulares irent, redirent; Phil. II, 89. qui ... Kartbaginem ire iussi erant; ib. V, 27. nostros quo iubemus ire? ib. quocumque iret; ib. X, 12 isse et redisse me putatote; ib. XII, 28. si tuto licebit irc; ib. 30. nihil moror eos ... ire quo lubet; ib. XIII, 35. — ad: f. **ad,** I. eo (18 St.) B. I, S. 67 (ad saga ventur. ibitur; Phil. VI, 9). — in: cum ... in idem cuuclave .... isset; Scx. Rosc. 64. in possessionem se ire iussurum; Verr. I, 125 ut eant nobiscum in provinciam; ib. II, 29. quasi in bortulos [iret] in arcnarias ... perductus; Cluent. 37. sese ... in provinciam non iturum; leg. agr. I, 26. te ire in exsilium; Catil. I, 20. si ... ire in exsilium animum induxeris; ib. 22. si in exsilium iussu consulis ieris; ib. 23. simal atque ire in exsilium iussus est; ib. II, 12. dum modo eat in exsilium. sed ... non est iturus; ib. 15. ut eat in exsilium; ib. 16. tu in provinciam ire noluisti; Muren. 42. ibit igitur in exsilium miser? quo? ib. 89. ut ... in duplum iret; Flacc. 49. ut ... inde iret in Hispaniam; dom. 52. in Asiam me ire; Planc. 100. quem ... in Italiam ire iussisset; Phil. II, 5. se in exsilium iturum; ib. 45. in cam (sententiam) se iturum; ib. XI, 15. qui ... in suburbium ... ire non sum ausus; ib. XII, 24. in consilium: f. **consilium,** II, 5. eo in (10 St.) B. I, S. 647, b.

viam: ire viam; Muren. 26.

eo, A. ba, dahin, dazu, fo weit, bis zu dem Grade: I. accedo: qui eo non accedat; Quinct. 78. eo accessit studium doctrinae; Sex. Rosc. 46. eo accedebat quod ..; Verr. II, 42. accedant eo ... HS xc milia; ib. III, 116. accedit eo mons Gaurus; leg. agr. II, 96.

adduco: eo rem iam adducam, ut ..; Sex. Rosc. 96. eo .. adduxit eos ..., ut vcrerentur; Verr. V, 3. eo iam denique adducta est, uti ..; Cluent. 199.

conicio: eo quod multos ... coniecerat; Verr. V, 69.

convenio: quod ... solent eo convenirc; Verr. III, 149.

deduco: eo quoque colonos deduxit; Verr. II, 125. eo coloniam ... deducere; Phil. II, 102.

immitto: eone tu servos ... immittere ausus es? Verr. IV, 101.

incumbo: co maxime incumbis; Phil. XI, 22.

mitto: eo mihi nuntium miscrunt; Verr. II, 65. ut eo mitteret amicos; Cael. 62

pcuetro: eone pirata penetravit? Verr. V, 98.

pervenio: usque eo pervenit, quoad ..; Cluent. 111. ut eo ... perveniat; Muren. 22.

proficiscor: proficiscar eo; Verr. I, 12. quid dubitarct proficisci eo? Catil. II, 13.

progredior: eo enim usque progreditur, ut ..; Verr. I, 158.

prorumpo: eo prorumpere hominum cupiditatem; Sex. Rosc. 12.

restituo: ut ... eo restitueretur; Caecin. 80. eo (me restitui); ib. 82. eo restitui sum iussus; ib. cum .. eo restitui iubet; ib. 88. ut eo restituerentur; ib. eo restituas; ib. ut ... eo restitueretur; ib. ut ... eo restituatur; ib. ut eo restituaris; ib. 89. cum ... eo ... restitui sis iussus; ib.

revoco: nescioli estis eo, quo ..; Sulla 69.

specto: res .. eo spectat, ut ..; Ligar. 13

sum: res crat ... eo iam loci, ut ..; Sest. 68.

traho: eo tractus est, quo ..; Phil. VI, 4.

transeo: eo transire ... infamiam; Cluent. 83.

venio: eo denique (venit), ubi ..; Quinct. 88. venio nunc eo, quo ..; Sex. Rosc. 85. eo postea quam ventum est; Verr. III, 78. eo cum venio; ib. IV, 32. eo veniebant; ib. V, 27. eo veuisse Caecinam; Caecin. 26. quod ... eo venirem; dom. 7. Plancium ... eo venisse cursu; Planc. 17.

voco: eo vocari homines; Verr. III, 65.

II. respectus: ut eo ex acie respectum baberemus; Phil. XI, 26.

III. usque: qui usque eo fervet feturque avaritia, ut ..; Quinct. 38. inferiorem esse *se* patitur, dumtaxat usque eo, ne ..; ib. 59. quid ergo est? non usque eo tamen, ut ..; ib. 94. quod Amerinis usque eo visum est indignum, ut ..; Sex. Rosc. 24. usque eo quid arguas non babes, ut ..; ib. 45. cui vos usque eo inimici estis, ut ..; ib. 57. usque eo animadverti .. cum iocari ..., ante quam ..; ib. 60. (macula) usque eo permanat ad animum, ut ..; ib. 66. usque eoue te diligis ..., ut ..? Qu. Rosc. 5. usque eo de omnibus male existimat, usque eo senatoria indicia perdita ... arbitratur, ut ..; Verr. a. pr. 8. non usque eo despiceret ... ordinem senatorium, ut ..; ib. 9. usque eo timui ..., donec ..; ib. I, 17. ne usque eo suam auctoritatem despiceret .., ut ..; ib. 126. neque se usque eo Sthenio esse inimicum, ut ..; ib. II, 94. usque eo commotus est, ut ..; ib. IV, 39. non usque eo est improbus; ib. 86. in quibus (itineribus) co usque se praebebat patientem ..., ut ..; ib. V, 27. usque eo uon molcste tulit, donec ..; Tull. 14. cum usque eo vicinos proscriberet, quoad ..; leg. agr. II, 14. non usque eo L. Catilina rem publicam despexit; Muren. 78. qui .. usque eo de suis rebus scribi cuperet, ut ..; Arch. 26. qui ... usque eo non fuit popularis, ut ..; Sest. 110. bibitur usque eo, dum ..; Piso 67. usque eo est oppressa ... civitas, ut ..; Planc. 33. usque eo se tenuit, quoad ..; Deiot. 11. qui usque eo felix est, ut ..; Phil. XIII, 40. f. I. pervenio; Cluent. 111. progredior.

B. deswegen, deshalb: I. **bei Verben:** non eo dico ..., quo mihi veniat in dubium; Quinct. 5. hoc eo per te agebatur, quod ... non satis erat; ib. 17. neque ego haec eo profero, quo conferenda sint; Sex. Rosc. 51. an, quod probare ... fidem ... non potuerit, eo vobis iudicandi potestas erepta sit; Verr. I, 22. ut ... rationem referre liceret, eo Sullanus repente factus est, uon ut bonos ... restitueretur; ib. 37. eo .. sese esse absolutum, quod planum fecisset; ib. 52. quin eo sit occisus, quod habere clausa non potuerit sua consilia; ib. III, 63. hoc eo facit, ut ille ... abesset; ib. V, 82. quod tametsi co volo, quia mihi utile est; Tull. 6. quia volunt .. poenam subterfugere ..., eo solum vertunt; Caecin. 100. eo mihi semiboram ... praestitutam esse, ut ne plura de pudicitia dicerem; Rabir. 9. neque id eo dico ut invidiosum sit; Cael. 21. (plausus) eo praetermissus, quia nihil volgare te dignum videri potest; Deiot. 34.

II. **bei Comparativen:** eo mors atrocior erit ... quod is in monumentis ... sit interfectus; Milo 17. — quae quo plura sunt, ... eo ... meliore mente; Quinct. 4. — [eo celerius] ..., quo maturius; Verr. III, 60. — eo .. diutius vivos hostium duces rcservant, ut ... spectaculum ... populus Romanus percipere possit; Verr. V, 77. ne, cum altiorem gradum ... esset consecutus, eo se putaret durioribus legum condicionibus uti oportere; Cluent. 150. — *eo* irationes erant ... quo minus ... dicebaut fieri debuisse; Phil. X, 15. — deliciarum obiurgatio fuit longa et eo lenior ...; quo etiam audita est attentius; Cael. 27. quo maiore conatu ... aguntur, eo leviora ... existimo; Quinct. 47. eo leviores Istius iniuriae videbantur, quod erat ..; Verr. I, 119. quasi ... eo mors libentius ... cesserimus, quo ... facilius obsistcremus; Caccin. 2. dixit et eo libentius dixit, ut ..; ib. 27. eo libentius „ducem" audio, quod certe ille dicit invitus; Phil. XIII, 30. tu .. eo liberior, quod ea in te admisisti; Phil. II, 47. — hoc quo minus est credibile ..., eo magis est ... vindicandum; Sex. Rosc. 69. tenuitas homiuis ... eo magis ducet, quo magis occultatur; ib. 86. quae ... eo magis etiam (praetereo), quod ... vereor ..; ib. 94. quod quo studiosius ... absconditur, eo magis eminet; ib. 121. idem ... eó etiam magis (videbatur), quod iste ... babebat; Verr. II, 70. Icgem .. sibi ipsi dicunt ..., atque eo magis, si ..; ib. III, 1. arasores fundius evertebantur, et eo magis, quod iam ... adflicti erant; ib. 77. quod ... quemvis debet commovere, tum vero eo magis, quod ... confessio comparatur; ib. 188. quod eo magis ferre ... videmur, quia nemo istorum dissimulat; ib. V, 126. eos ... notare voluerunt, et eo magis, quod ... eraut iudicia ... communicata; Cluent. 130. qui me ... eo etiam magis (odcrunt), quod ... arbitrantur; Sulla 29. movet me ... religio Telluris, et eo magis, quod ... Telluri postilio deberi dicitur; har. resp. 31. ignosco, et eo magis, quod est contra illud iudicatum; Rab. Post. 20. quam ... bonitatem ... augere debetis, et eo magis, quod vidctis ..; ib. 44. obtestor .. vos, atque eo magis, si adventicia pecunia pctitur; ib. 46. at eo repugnaute febat (consul), immo vero eo fiebat magis; Milo 34. eo magis ea fugiendа videretur, quo diuturnior servitus esset; Phil. X, 20. ut ... eo maiore odio dignam ... audaciam iudicetis; Verr. IV, 73. nonne fuit eo maior adhibenda medicina? dom. 12. quo est ista magis divina virtus, eo maiore a te dolore divellor; Milo 99. eo maiore animo ... libertatem defendite, quo maiora ... supplicia servitutis videtis; Phil. XI, 3. sive uni gratias agebant, eo maius (iudicium); ib. XIV, 13. mihi semper eo maiora beneficia ... visa sunt, quo minus

erant ... postulanda; ib. 28. unde eo plus opis auferret, quo minus attulisset gratiae; Quinct. 32. quo plus intercerat, eo plus aberat a me; Planc. 13. — quo plus ... possunt, eo minus quid possint debent ostendere; Quinct. 9. quasi ... quo plura abstalisset, eo minore periculo in iudicium venturus esset; Verr. IV, 49. eo minus mirari me oportere, si .; ib. 139. — *iste ... eo securior, quod M. Tullius abesset;* Tull. 16. — quo delictum maius est, eo poena est tardior; Caecin. 7. — quod .. eo vehementius tibi laborandum est, quia in eandem cadere suspicionem conlega ... non potest; Phil. XI, 24.

eodem eben dahin, dazu: accedo: si accedit eodem, ut .; Sex. Rosc. 86. eodem accedit, quod .; Verr. III, 142. accedit eodem ut .; Muren. 45. acceduut eodem multa ... merita; Phil. XIII, 7.

addo: addite nunc eodem istius edicta; Verr. III, 200. addam ... eodem Q. Labieuum; Rabir. 20.

adgrego: si ... eodem ceteros ... naufragos adgregarit; Catil. I, 30.

condo: quod eodem ceteros piratas condi imperarat; Verr. V, 69.

convenio: convenisse eodem compluris ... socios; Catil I, 8.

converto: eodem ... convertit aculeum testimonii sui; Flacc. 86.

defero: ut ... eodem deferrentur; Verr. IV, 21.

duco: eodem ipsum duci; prov. cons. 18.

educo: eodem ... multos fortis viros eduxerant; Catil. III, 5.

incumbo: eodem incumbuut municipia; Phil. VI, 18.

penetro: eodem gloriam ... penetrare; Arch. 23.

pervenio; quin eodem perscriptum hoc iudicium pervenerit; Sulla 43.

redeo: ut ... eodem statim redirent; Muren. 26. eodem te ... rediturum; Deiot. 19.

revertor: eodem revertamur; Sex. Rosc. 41. eodem cum ignominia reverti; Muren. 89.

venio: eodem latinium esse veuturum; Cael. 61.

ephebus, Jüngling: I. ferunt: ut (mortuum) ferrent ephebi; Flacc. 75.

II. cognosco: quem tu cum ephebum Temni cognosses; Flacc. 51.

ephemeris, Tagebuch: ad ephemeridem revertitur; Quinct. 57.

epigramma, Sinngedicht: facio: quod epigramma in eum fecisset; Arch. 25.

incido: epigramma Graecum pernobile incisum est in basi; Verr. IV, 127.

epilogus, Schlußrede: ut miserabiliores epilogos posseu dicere; Planc. 83.

epistula, Brief, Sendschreiben: I, 1. declarat: ut istius epistula ad te missa declarat; Verr. III, 189. quorum epistulas spem victoriae declarantis in manu teneo; Phil. XII, 9.

est: haec epistula est, quam nos Syracusis ... invenimus; Verr. III, 154. unde esset epistula; ib. IV, 58.

habet: plus falsam epistulam habituram ponderis; Flacc. 93.

immutat: f. II, 1. adfero; Verr. II, 64.

2. EPISTULA C. VERRIS AD NERONEM; Verr. I, 83. epistula L. Metelli; ib. III, 54. 123.

II, 1. adfero: is epistulas compluris attulerat; in his unam domo, quae totum immutarat hominem; Verr. II, 64. cum ... epistula Agrigento adlata esset; ib. IV, 58.

invenio: f. I, 1. est; Verr. III, 154.

lego: legi epistulam Antonii, quam ad quendam virirum ... miserat; Phil. V, 33.

mitto: si L. Metellus hanc epistulam non misisset; Verr. III, 45. f. lego. recito; Sulla 67. I, 1. declarat; Verr. III, 159

profero: epistulam mater eius profert et alteram soror; Flacc. 90

recito: recita epistulam; Verr. III, 154. neque ego huius fugitivi vobis .. epistulam recitassem; ib. 157. his ... epistulis ... recitatis; Flacc. 93. epistulam meam saepe recitas, quam ... misi; Sulla 67. hanc ego epistulam ... recitavi; Phil. XIII, 48.

teneo: f. I, 1. declaro; Phil. XII, 9.

trado: ei .. epistulam tradidit; Phil. II, 77.

2. cognosco ex: quin is ... relictos agros ex ... epistula L. Metelli cognoverit; Verr. III, 144.

digredior ab: longius ... ab epistula Timarchidi digressa est oratio mea; Verr. III, 163.

disputo: quid ego de epistulis Falcidii ... tam diu disputo? Flacc. 94.

indico de: quis tibi .. de epistulis istis indicavit? Flacc. 92.

sum in: quam multa ioca solent esse in epistulis! Phil. II, 7.

venio ad: venio nunc ad epistulam Timarchidi; Verr. III, 154.

III, 1. ancuparі: cur epistulis ... matris imbecillitatem aucupatur? Flacc. 92.

moveri: mna se epistula Mithridatis moveri impellique potuisse; Flacc. 57.

2. in: ut th in multis epistulis ad amicos tuos gloriaris; Verr. III, 174.

per: per epistulam quod volet iniuratus probabit? Flacc. 90. purgat se per epistulam; ib. 91.

epoto, austrinken: poculum: quem statim epoto poculo mortuum esse; Cluent. 168.

venenum: venenum ... celerius potuit comestum quam epotum in venas ... permanare? Cluent. 173.

epulae, Gastmahl, Festschmaus: I. sunt: tui sacerdotii sunt ... epulae .. ludorum; har. resp. 21. ut unus sit funeris, epulae quidem ipsae dignitatis; Vatin. 30.

II, 1. amo: non amat profusas epulas; Muren. 76.

omitto: omitto .. epulas; Sest. 54.

praedico: quid ego illorum dierum epulas ... praedicem? Piso 22.

2. intersum: is interfuit epulis ... parricidarum; Sest. III.

3. opus sum: quae (dies) sacris epulisque opus essent; Verr. II, 52.

4. versor in: qui in epulis cotidianis ... versatus sit; Verr. III, 160.

III. celebrari: sepulcrum L. Catilinae ... epulis .. celebratum est; Flacc. 95.

deleniri: epulis multitudinem imperitam deleuerat; Phil. II, 116.

retineri: epulis retentus; Phil. III, 20.

zum Satz: qui cotidianis epulis in robore accumbunt; Muren. 74.

epulo, Ordner des Festmahls: ad quos (pontifices) epulones Iovis Optimi Maximi ... adferunt; har. resp. 21.

epulor, speisen, schmausen: alqs: nuper epulati .. Pergameni; Flacc. 17.

consules: consules epulabantur; dom. 62. Sest. 54.

milites: epulantur milites; Phil. III, 31.

epulum, Mahlzeit, Gastmahl: I. est: ita .. illud epulum est funebre, ut ..; Vatin. 30.

II, 1. do: cum epulum Q. Maximus ... populo Romano daret; Muren. 75.

omitto: omitto epulum populi Romani; Vatin. 31.

video: nunquam epulum videras? Vatin. 32.

2. expleo ex: Fansti ... ex epulo magnificentissimo famem ... non expleras? Vatin. 32.

III. dominus: cum ipse epuli dominus Q. Arrius albatus esset; Vatin. 31.

nomen: nisi violasses ... nomen epuli; Vatin. 32.

IV. in: nt in epulo Q. Arrii ... cum toga pulla

accumberes; Vatin. 30. qui sermo alius in illo epulo fuit nisi ..? ib. 31.

eques, Reiter, Ritter: I. **absolut**: 1. **Subject**: abiciunt: cum ... equites Romani se ad leuonis .. pedes abiecissent; sen. 12.

addit: dico equitem Romanum ... tritici modium triginta voluisse addere; Verr. III, 148.

adferunt: hi tot equites Romani ... quid dignitatis huius petitioni attulerunt? Planc. 21.

adsunt: qui adesse ... honestissimos equites Romanos ... iusserit; Sest. 27. adsunt equites Romani publice; Planc. 22.

agunt: quid vos, equites Romani, ... estis acturi? Rab. Post. 14.

amittunt: hoc vos, equites Romani, ius ... amittetis? Rab. Post. 18.

arbitrantur: vos, equites Romani, excitati ... (arbitrabamini); Sest. 25.

clamant: etiam illi equites Romani (cum taceut, clamant); Catil. I, 21.

concurrunt: coucurrebant equites Romani; Sest. 68.

condemnant: equites Romani, qui te suo iudicio condemnarunt, horum iudicio condemnari noluerunt; Verr. II, 175.

credunt: eidem nuper tres equites Romani ... non crediderunt; Flacc. 40.

cupiunt: omnes equites Romani ... M. Fonteium incolumem esse cupiunt; Font. 32.

defendit: causam Sopatri defendebat Q. Minucius eques Romanus; Verr. II, 69.

dicit: dixit Cn. Faunius, eques Romanus; Verr. I, 128. eques Romanus ... ituratus dicit; ib. II, 80. Cn. Sertium M. Modium, equites Romanos, ... dixisse; ib. 119. M. Annius, eques Romanus, dicit; ib. V, 74. quae L. Sucinius, equitem Romanum, ... dicere audistis; ib. 147. A. Cluentius causam dicit eques Romanus; Cluent. 156.

dat: M. Petilium equitem Romanum ... iubet operam dare; Verr. II, 71. equites .. Romanos daturos illius diei poenas; Sest. 28.

est, sunt: Volcatius idem apud te postea fuit, eques Romanus; Verr. II, 58. quo (animo) ... eques Romanus ... debet esse? ib. [equites Romani] nunc eidem in eum iudices si esseut; ib. 180. multi equites Romani; ib. III, 136. equites ordini seuatorio dignitate proximos ... esse cupiunt; Cluent. 152. hoc omni tempore equites iu ora maritima non fuerunt? Flacc. 30. quis enim eques Romanus ... in clivo Capitolino non fuit? Phil. II, 16. quasi vero ignotus urbis fuerit sulcuidius eques Romanus, Trebonii pater; ib. XIII, 23.

exit: quam multi equites Romani ... ad eos *exierunt!* Font. 16. L. vero Lamiam, equitem Romanum, ... exire ex urbe iussit; sen. 12.

facit: P. Scandilius, eques Romanus, ... spousionem de societate fecit; Verr. III, 135. si eques Romanus hoc idem fecerit; Cluent. 145.

flent: cum .. equites .. Romani flere pro me ... vetarentur; Quir. 13.

habent: illi equites Romani ... habuerunt tantum animi; Font. 26.

iudicat: [equite Romano iudicante;] Verr. a. pr. 38. si equites Romani iudicarent; ib. III, 168. equites ... rem ad illorum libidinem iudicasse; Font. 36.

liberant: reperti sunt duo equites Romani qui te ista cura liberarent; Catil. I, 9.

mentiuntur: mentitos esse equites Romanos; Fr. B. VIII, 8.

nolunt: f. condemnant.

oderunt: quod vos equites Romani (oderuut) Piso 45.

parent: equites .. Romani ... suae potius religioni ... paruerunt; Cluent. 121.

persequuntur: tot equites Romani ... poenam octupli ... non persequebantur? Verr. III, 30.

possunt: (te) videre equites Romani non possunt; Piso 64.

probant: probantibus ... equitibus Romanis; har. resp. 17.

proiciunt: vos, .. equites Romani, ... vos pro meo capite ... proiecistis; Sest. 26.

relinquit: eques Romanus locuples ... procuratorem Romae reliquit; Quinct. 62.

resistit: Q. Septicio, honestissimo equite Romano, resistente Apronio; Verr. III, 36. M. Druso ... aperte equites Romani restiterunt; Rab. Post. 16.

sequuntur: equites Romani ... consularem auctoritatem (secuti sunt)? Rabir. 22. te ... equites .. Romani ... sequebantur; har. resp. 22.

statuunt: statuerunt equites Romani illo iudicio ..; Rabir. 24.

triumphat: quid tam inauditum quam equitem Romanum triumphare? imp. Pomp. 61. quid tam incredibile quam ut iterum eques Romanus ... triumpharet? ib. 62.

venit: venit ad Chelidonem C. Mustius, eques Romanus; Verr. I, 137. eo ... veniebant equites Romani; ib. V, 27. equitem Romanum ex hac urbe ... venire in eum locum, ubi ..; Rab. Post. 22.

vident: nunc vos, equites Romani, videte; Rab. Post. 15. f. possunt.

volt: f. addit.

Eliptisch: equites numero plurimi e Gallia; Font. 8. quid nostri equites Romani? dom. 56. „ubi equites Romani illi ... tui?“ Milo 94. hinc equites Romani lautissimi; Phil. III, 16.

2. **Prädikat**: sum: eques Romanus est; Qu. Rosc. 42. cum sit Cn. Plancius is eques Romanus ..., ut maiores eius omnes equites Romani fuerint; Planc. 32.

3. **Zuruf**: o viros fortis, equites Romanos! Cluent. 153.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: accuso; cum ... equites Romanos ... accusaret; Sest. 122.

addico: nonne ... Fufidium, equitem Romanum, ... debitoribus suis addixisti? Piso 86.

adripio: est adreptus unus eques Romanus ... reus; Rab. Post. 11.

amplector: an equites Romanos amplectetur? Phil. VII, 21.

appello: quem enim appellem? ... an equites Romanos? Flacc. 4.

audio: audietur ... eques Romanus, L. Flavius; Verr. I, 14.

commemoro: quid ego hic equites Romanos commorem? Catil. IV, 15.

condemno: f. I, 1. condemnant.

contemno: contemnebat equites Romanos; Sest. 18.

defendo: quorum certe aliquis defendisset equitem Romanum; Cluent. 109.

deligo: cum ... equitaret cum suis delectis equitibus; Deiot. 28.

do: equites Romanos ad Apronii iniurias dedisti; Ver. III, 96. equites ... dare coacti sunt; Font. 26.

dono: P. Caesium, equitem Romanum, .. Ravennatem, ... nonne civitate donavit? Balb. 50.

excipio: equitem Romanum ... labentem excepit; Rab. Post. 43.

excito: f. I, 1. arbitrantur.

expello: ut ex urbe expulerit [relegarit], non dico equitem Romanum; Sest. 29.

fugo: fugati equites; Phil. VIII, 6.

imploro: vos prius implorabo, equites Romani; Rab. Post. 13.

interficio: Q. Scio, equite Romano, ... per te apertissime interfecto; har. resp. 30.

mitto: quid tam inusitatum quam ut ... eques Romanus ad bellum ... pro consule mitteretur? missus est; imp. Pomp. 62. equites Romanos cum ... laudatione miserunt; Cael. 5. equites non optimos misisse; Deiot. 24.

nomino: si L. Raecium, equitem Romanum, ...

nominabat; Verr. V, 168. vellem praesentem possem P. Helvetium Rufum, equitem Romanum, ... nominare! Cluent. 198.

occido: cum ornatissimum equitem Romauum ... occidisset; Milo 18. equitem Romanum occiderat; ib.

permoveo: equites Romanos proscriptionis ... metu esse permotos; sen. 33.

perterreo: perterritis equitibus Romanis; dom. 96.

prohibeo: equitem Romauum scitote biduum cibo tectoque prohibitum; Verr. III, 60

prosequor: quemcumque equitem Romanum in provincia viderant, beneficiis ... prosequebantur; Verr. III, 94.

puto: qui unum equitem Romanum contumelia diguum putasset; Verr. III, 94.

redigo: hoc uno metu se putant equites Romanos iu potestatem suam redacturos; Cluent. 152. quod C. Caesar ... equites ... in suam ... potestatem redegerit; Phil. V, 46.

reduco: reducam iterum equitem Romanum, L. Flavium; Verr. V, 155.

relego: ut equites Romani a consule relegeutur; Sest. 52. cum equites Romani relegarentur; Piso 23.

reperio: f. I, 1. liberant.

statuo: statuitur ... eques Romanus ... in Apronii convivio; Verr. III, 62.

sustineo: quis equites Romanos (poterit sustinere)? Phil. VII, 17.

trado: equites Romani ... vincti Apronio traditi sunt; Verr. III, 37.

video: videt multos equites Romanos; Verr. a. pr. 7. Luceria equites Romanos ... laudatores videtis; Cluent. 197. videsne ... hos omnis equites Romanos? Ligar. 33. f. prosequor.

vincio: f. trado.

violo: non me magis violavit ... quam equites Romanos; har. resp. 5.

voco: eo vocari ... equites Romanos; Verr. III, 65.

2. **Dativ**: adfero: si equitibus Romanis ... manus ab Apronio ... adferebantur; Verr. III, 60. equitibus Romanis ... adferuntur ex Asia cotidie litterae; imp. Pomp. 4.

concedo: ut ... equiti Romano in plorando non sit concessa libertas; Planc. 33.

credo: nega .. equiti Romano ... credi oportere; Qu. Rosc. 43. se ... tot equitibus Romanis ... non creditisse; Verr. I, 10. credet eis equitibus Romanis populus Romanus; ib. 13.

do: possessionem ... equiti Romano datam; Cluent. 165. equiti Romano praemium dari; Rabir. 31. „cum ... me .. dedissem ... equitibus Romanis, quorum vires erant debiles“; Milo 94. „si equitibus ... praemia ... dederitis“; Phil. VIII, 25.

licet: (u. Calidio, equiti Romano, ... licuit habere argentum; Verr. IV, 44.

minitor: ut ... equitibus Romanis mortem ... minitarentur; dom. 55.

praefinio: census praefiniebatur ... equiti .. Romano; Phil. I, 20.

reddo: quo minus ... responsum equitibus Romanis redderetur; Planc. 34.

statuo: statui ... modum ... C. Numitorio, equiti Romano; Verr. V, 163.

sum: „equiti Romano ... libertiuus homo sit heres?“ Verr. I, 124. fuisse P. et L. Cominiis, equitibus Romanis, controversiam cum Staieno; Cluent. 100.

3. **Ablativ**: egeo: eget ille .. equitibus Romanis; Catil. II, 25.

4. **mit Präpositionen**: anfero ab: a M. Caelio, equite Romano, ... quae voluisti .. abstulisti; Verr. IV, 37. iste ab equite Romano ..., Cn. Calidio, ... ceuleus argenteos ... aufert; ib. 42. ab equite Romano C. Matrinio ... HS DC abstulisti; ib. V, 15.

dico de: quid ego de Q. Lollio .. dicam, equite Romano? Verr. III, 61. quid de illis ... equitibus Romanis dicemus? Rabir. 27.

emo de: num etiam de L. Papinio, ... equite Romano, turibulum emisti? Verr. IV, 46.

expeto ab: a quo senatus ... equite Romano ... auxilium expetisset; Balb. 16.

impetro ab: „cum ab equite Romano, ... M. Pacouio, non impetrasset, ut ..,“ Milo 74.

offendo apud: quid me apud equites Romanos offendisse diebant? Fr. B. VII, 14.

peto ab: petam a C. Cluvio, equite Romano ..., ut ..; Qu. Rosc. 48.

postulo ab: neque postulandum est ... ab equitibus Romanis, ut ..; Muren. 70.

repeto ab: se ... poenas ab equitibus Romanis esse repetituruin; sen. 12. se ... poeuas ab equitibus Romanis repetituruin; ib. 32.

sum in: tantam in equitibus Romanis (fore) virtutem; Catil. I, 32. quaecumque in equite Romano dignitas esse possit; Cael. 3. — inter: ut ... inter ... equites Romanos summo splendore fuerit; Planc. 32.

sumo a: sumpsit a C. M. Fufiis, equitibus Romanis; Flacc. 46.

transfero ad: fiscos compluris ... ad equitem Romanum esse translatos; Verr. a. pr. 22.

venio ad: ad L. Vibium, equitem Romanum, ... veni; Verr. II, 182.

ellipsis: altera (statua) ab equitibus Romanis; Phil. VI, 13.

III. **nach Adjectiven**: 1. pacatus: L. Visidio, equiti Romano, ... poteritue esse pacatus Antonius? Phil. VII, 24.

2. refertus: erat ... Palatium .. equitibus Romanis ... refertum; Piso 11.

IV. **nach Substantiven**: 1. animi: equitum Romanorum animi ad causam excitati; Sest. 87.

census: cum ... in equitum censu C. Licinius Sacerdos prodisset; Cluent. 134.

centuriae: de equitum centuriis ... respondebo; Muren. 54. si L. Natta ... in equitum centuriis voluit esse; ib. 73. patronus centuriarum equitum Romanorum; Phil. VII, 16.

coniunctio: coniunctionem vestram equitumque Romanorum; Catil. IV, 22.

filius: cum equitis Romani esses filius; Muren. 16. cum ... consul designatus ab equitis Romani filio .. defenderetur; ib. 17. equitis Romani .. esse filium; Cael. 4. quod equitis Romani filius est; Planc. 17. equitum Romanorum filii petiverunt; ib. mihi .., equitis Romani filio; ib. 59. Q. Fufii, honestissimi equitis Romani, (filium) ... ne nominat quidem; Phil. II, 41.

flos: flos .. equitum Romanorum; Planc. 23.

frequentia: frequentia equitum Romanorum praesentium; har. resp. 1.

imago: f. umbra.

libertas: libertatem equitis Romani se ferre non posse; Planc. 33.

magister: MAGISTER EQUITUM; Rab. Post. 14. ut ... magister equitum constitueretur; Phil. II, 62. magister equitum; ib. 63. cuius tu ... fueras dictatoris magister equitum; ib. 71. qui magister equitum fuisse tibi videretur; ib. 76.

maledicta: equitum ego Romanorum ... maledicta ... commemorem? Planc. 33.

nomen: ut huic optimo viro ... nomen equitis Romani ... ne eripiatis; Rab. Post. 48.

ordo: equester ordo, at quorum equitum [Romanorum]! Rabir. 20.

pater: pater huius equitis Romani; Balb. 53.

praesidia: cum ... tibi magna praesidia [auxilia] ... equitum .. polliceretur; Piso 84.

preces: equitum Romanorum preces aspernari; Sest. 30.

pudor, studium: oratio digna equitis Romani vel studio vel pudore; Planc. 58.

suffragia: deinde, ita ut adsolet, suffragia *equitum;* Phil. II, 82.

testimonium: adducetus ... testimoniis .. multorum equitum Romanorum; Verr. V, 158. si L. Eppii, L. Agrii, C. Cestii, equitum Romanorum, ... testimonio doceo; Flacc. 31.

vires: f. II, 2. do; Milo 94.

umbra: umbram equitis Romani et imaginem videtis; Rab. Post. 41.

2. alqs ex: fuisse iudicem ex illis equitibus Romanis ... neminem quin ..; Balb. 11.

dicta in: multa in equites Romanos ... asperius dicta; Cluent. 140.

tabellam do de: datur tibi tabella ... de equite Romano; Rab. Post. 12.

V. **Umstand:** ab: eum ... defensum esse ... ab equite Romano; Quinct. 87. quem .. ab eis [equitibus Romanis] ... condemnari necesse esset; Verr. II, 180. rogari ab equitibus Romanis; Quir. 16. (virtus) ab equitibus Romanis ... perspecta et cognita; Deiot. 26. se ... ab equitibus Romanis ... civem earum haberi; Phil. V, 49.

apud: eui ... [non apud equites Romanos] ... venia ... dari possit; Piso 98.

cum: ubi cum equitibus Romanis ... illius Verrucios ... explicabam; Verr. IV, 137. mernisse cum L. Raecio, splendidissimo equite Romano; ib. V, 161. cum primum senatores cum equitibus Romanis lege Plotia iudicarent; Fr. B. VI, 29. f. II, 1. deligo.

per: expensum est (aurum) ... per Sex. Caesium, equitem Romanum; Flacc. 68. per equites Romanos ... harum rerum auctores ... expelli posse; ib. 96.

VI. Dat.: † ab equitum nota doloris honorum omnium; dom. 137.

equester, zum Reiter, Ritterſtande gehörig, ritterlich, zu Pferde: auctoritas: equestri vetere illa auctoritate et gratia freti; Verr. III, 61.

disciplina: ex vetere illa equestri disciplina; Verr. III, 137. f. familia.

familia: M. Creperius ex acerrima illa equestri familia et disciplina; Verr. a. pr. 30.

gratia: f. auctoritas;

ius, libertas: nimium retinens equestris iuris et libertatis; Planc. 55.

loeus: ab homine ... non ex equestri loco profecto; Verr. II, 174. quem equestri ortum loco consulem videt; leg. agr. I, 27. pater .. fuit equestri loco; Muren. 16. reliquos video esse ex equestri loco; Planc. 15. ne contendat cum praetorio nomine equester locus; ib. hominibus ortis hoc nostro equestri loco; ib. 17.

nomen: ea .. vetustate equestris nominis; Planc. 32.

ordo: cum equester ordo iudicaret; Verr. a. pr. 38. III, 94. iudicavit; ib. 224. concludatur; Cluent. 152. (arma cepisset); Rabir. 20. ciaretur; Sest. 35. (susceperat); ib. 38. captus; ib. 52. erat mecum; Planc. 87. maeret; Milo 20. proximus huic dignitati ordo equester; dom. 74. — nisi ad equestrem ordinem iudicia referantur; Verr. III, 223. contemnis; Verr. IV, 45. converte .. ad e. o. ... easdem vitae condiciones; Cluent. 150. quod odium habuit in e. o; Cluent. 151. non teneri; ib. 154. adhlgendum; Sest. 17. coniunxerim; Piso 7. penes e. o. essent; Scaur. c. 1, § 2. in e. o. quaestionem; Rab. Post. 16. accusa; Phil. II, 19. — principes equestris ordinis; Verr. II, 175. homine; Verr. III, 166. homines; Sulla 72. gratiam; prov. cons. 29. desiderium; Piso 32. principibus; Planc. 41. studio; Phil. VII, 27. robora ... equestris .. ordinis; Cluent. 153. inimicissimum ordiuis equestris; prov. cons. 11. princeps; Rab. Post. 3. — equestri ordini restituit ... dignitatem; Muren. 40. aeque atque huic ordini, ut equestri; Phil. II, 94. — iudicia cum equestri ordine communicata; Cluent. 130. indignus ... ordine equestri; Sest. 110. ab equestri ordine? Fr. B. VIII, 14, d.

pugna: pugna erat equestris ... picta; Verr. IV, 122.

splendor: qui equestrem splendorem pati non potuerunt; Sex. Rosc. 140. qui ne equestrem quidem splendorem ... retinere potuisset; Planc. 12.

statua: statuae equestres inauratae; Verr. II, 150. statuae illae equestres; ib. 167. equestres sunt ... Marcellorum statuae; ib. IV, 86. statuam equestrem inauratam ... statui; Phil. V, 41. aspicite ... equestrem statuam inauratam; ib. VI, 12. statua ... inaurata equestris; ib. IX, 13.

equidem, allerdings, fürwahr, meinerſeits: I. erſte Pſ. sg.: abducam; Cael. 22. accepi; dom. 107. non ... accuso; Planc. 17. adfirmo; Rabir. 23. adsumo; Planc. 3. egi; Ligar. 30. non arbitror; Phil. X, 15. audiebam; Sest. 122. Phil. II. 88. cepi; har. resp. 2. cognovi; Rab. Post. 42. confido; Phil. III, 2. confiteor; Verr. a. pr. 3. consolabar; Phil. VIII, 21. cupio; Phil. X, 10. debeo; Rab. Post. 6. delector; Flacc. 33. desidero; Ligar. 10. non decrro; Phil. VII, 20. dico; Sest. 72. diram; Piso 81. dixi; Milo 45. non dubito; Planc. 18. existimo; leg. agr. II, 85. Flacc. 27. Sest. 71. 125. Balb. 15. Piso 95. Planc. 81. Phil. I, 17. exspectabam; Cael. 63. extimesco; Marcell. 22. feci; Caecin. 34. ferebam; har. resp. 47. feram; Piso 99. flagitabam; Phil. III, 1. incipio dicere; Cluent. 51. laboravi; Planc. 80. laboro; Deiot. 59. laetor; Sulla 23. laudabam; Milo 65. laudo; Phil. XIII, 15. locntus sum; Phil. V, 19. malui; Fr. A. V, 2. moveor; Verr. IV, 83. nescio; Cluent. 4. non opinor; Tull. 29. perfunctus sum; dom. 44. non potero equidem disputare; Scaur. 17. negare non possum; Phil. III, 24. praetermittam; Phil. IV, 16. profiteor; Cael. 6. putavi; Milo 5. relinquam; Verr. II, 151. repono; Sest. 143. sentio; Balb. 29. statui; Phil. VIII, 32. auctor fui; Ligar. 28. teneo; Ligar. 35. testor; Rabir. 30. vidi; Flacc. 37. et vidi ... et audivi; Cael. 28. *equidem video;* Scaur. 49. viderem; Marcell 10. videbam; Phil. XII, 3. videor; Flacc. 66. — tu igitur ipse de te? dixerit quispiam. equidem invitus, sed ..; Phil. XIV, 13.

II. dritte Pſ. sg.: qui equidem non in umbra ... versatus est; Flacc. 5. (3. 41).

equitatus, Reiterei, Ritterſchaft: I. est: noster (est) equitatus; Phil. X, 14. cum ... legiones, exercitus, equitatus in consulum ... potestate sint; ib. 25. nullo equitatu; ib. XIV, 27.

reliquit: equitatus, qui in Syriam ducebatur bipertito, ... quaestorem ... reliquit; Phil. X, 13.

II, 1. abduco: equitatum ad se abduxit Dolabellae; Phil. XI, 27. quo iure equitatum a consule abduceret; ib.

duco: f. I. relinquit.

habeo: habet equitatum; Phil. XI, 26.

impero: magnos equitatus ... imperavit; Font. 13.

largior: equitatum (largiri), quantum velit, equitatum dico? Phil. V, 5.

mitto: ut equitatum ... mitterent; Catil. III, 9.

perdo: neque equitatum ... perdidissemus; Sest. 72.

2. confligo cum: cum ... equitatu .. confixit; Phil. XIV, 27.

III, 1. excursio: cum una excursio equitatus ... vectigal auferre possit; imp. Pomp. 16.

interitus: adventus in Syriam primus equitatus habuit interitum; prov. cons. 9.

praesidium: a quo ... praesidium .. equitatus (comparatum est); Phil. X, 24.

2. alqd ad: nihil ad tuum equitatum; Deiot. 24.

IV, 1. adiuvari: ab eodem rege adiuti sumus .. equitatu; Phil. XI, 34.

instruere: civem sceleratum ... equitatu .. instrueres? Phil. V, 6.
2. cum: cum ... maximo equitatu ... Gallorum; Phil. XIII, 44.

equito, reitcn: qua (certatione) tu contra Alfenum equitabas; Quiuct. 73. iactabit se et in his equitabit eculeis; Verr. IV, 48. cum in illo nostro exercitu equitaret; Deiot. 28.

equus, Pferd, Roß: I. est; intus ... est equus Troianus; Mureu. 78. alveusne ille an equus Troianus fuerit; Cael. 67.
extimescunt: equi ipsi gladiatorum repentinis sibilis extimescebant; Sest. 126.
II, 1. commemoro: quid ... equos (istius) muneraque commemorem? Verr. I, 49.
introduco: equum Troianum introductum ... diceret; Verr. IV, 52.
relinquo: equum iuanem reliquerunt; Verr. II, 160.
trado: se suo iure ... equos vectigalis Sergio mimo tradere; Phil. II, 62.
traduco: iussit equum traducere; Cluent. 134.
2. utor: optime ut equis uteretur; Deiot. 28.
3. cado de: cecidisse de equo dicitur; Cluent. 175.
includo in: in huius tu me consilii societatem tamquam in equum Troianum cum principibus includis? Phil. II, 32.
prospicio ex: ipse .. ex equo nudatam ab se provinciam prospicit; Verr. II, 154.
sedeo in: ut eum nemo umquam in equo sedentem viderit; Verr. V, 27. cum sedere in equis triumphantium praetextati potissimum filii soleant; Mureu. 11.
tollo in: Deiotarum cum plures in equum sustulissent; Deiot. 28.
III, 1. greges: greges equorum eius istum abigendos curasse; Verr. I, 28. greges nobilissimorum equorum abactos; ib. II, 20.
2. statua: altera (statua) ab equitibus Romanis, equo publico; Phil. VI, 13.
3. legati iu: quid (taudem habent) legati in equis et tribuni? Piso 60.
IV, 1. dimittere: equis circum agros eius ... dimittere; Verr. II, 92.
mererе: quicumque equo meruisset; Phil. I, 20.
reportari: equis insignibus ... reportati (sumus); sen. 28.
subvenire: ut ... equis, viris D. Bruto subveniremus; Phil. VIII, 21.
2. in: obviam fit ei Clodius .. in equo; Milo 28. ille ... ium in equo; ib. 55.

era, Herrin: „nam numquam era errans" hanc molestiam nobis exhiberet; Cael. 18.

erectus, ſ. **erigo.**

ereptio, Raub: quod putabant ereptionem esse, non emptionem; Verr. IV, 10.

ereptor, Räuber: I, 1. fert: tu etiam ereptor civitatis legem ... tulisti; dom. 81.
petit: iste ... honorum ... ereptor ... nihil petit; Quiuct. 30.
2. sum: cum ... publicanus ... non ereptor ... soleat esse; Verr. III, 27. me, quem ... ereptorem libertatis esse dicebat; Sest. 109.
II. adduco: non .. furem, sed ereptorem ... adduximus; Verr. I, 9.

erga, gegen: I. **nach Adjectiven:** gratus: ut erga duces ... satis gratus iudicarer; sen. 24.
qualis: qualis T. Ligarius ... fuerit erga te; Ligar. 35.
talis: Deiotarum talem erga te coguovisti; Deiot. 19.
II. **nach Substantiven:** amor: summo erga vos amore; Catil. III, 1. cius erga me studio atque amori; Piso 76.
animus: huius animum erga M. Brutum studiumque; Phil. X, 17. hoc animo erga vos ... erit; Fr. B. VI, 28.
beneficium: ſ. **beneficium,** II, 1. adiungo. commemoro; Phil. II, 48. tueor; Cael. 7. — V, 1. conseqni; Balb. 35 (3. I, S. 410 fi.).
benevolentia: ſ. **benevolentia,** I, 1. remanet. — II, 1. confiando. declaro; Sest. 117. ignoro. ostendo. perspicio. — 2. 3. 4. — IV, 1. causae. — 2 (3. I, S. 414, f.).
diligentia: eorum benevolentiam erga se diligentiamque; Verr. V, 161.
fides: fides erga plebem Romanam; leg. agr. II, 20. virum ... erga meam salutem fide ac benevolentia singulari; prov. cons. 1.
iudicium: ſ. studium; dom. 142.
merita: eorum erga me merita; seu. 30. pro Cn. Pompei meritis erga me; dom. 31. suis erga me meritis; Plauc. 3. merita Cu. Plancii erga me; ib. 4. Milouis erga me ... meritorum memoria; Milo 34.
misericordia: suam erga me benevolentiam ac misericordiam; Sest. 117.
officia: officio et studio, quod habebat erga propinquum suum; Quinct. 78. gradibus officiorum erga rem publicam uostram; Deiot. 27.
pietas: qua ... pietate erga deos immortalis esse soleant; Quir. 18. nec est ulla erga deos pietas; dom. 107.
studium: omne suum erga meam dignitatem studium et iudicium; dom. 142. hominum ... studium erga hunc ordinem; prov. cons. 39. sua studia erga fortis ... civis; Milo 4. ſ. amor; Piso 76. animus; Phil. X, 17. officium; Quinct. 78. voluntas; leg. agr. II, 4.
voluntas: Siculorum erga te voluntatis argumenta; Verr. II, 157. eandem voluntatem erga Syracusanos; ib. IV, 145. indicem vestrarum erga me voluntatum ac studiorum; leg. agr. II, 4. voluntatem, quam semper habuistis erga me; ib. III, 2. vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1. ea voluntas erga Cn. Plancii salutem; Plauc. 43. metu communtatae vestrae voluntatis erga me; ib. 103. voluntas erga nos; Milo 42. testem ... meae perpetuae erga se voluntatis; Phil. I, 10.

ergastulum, Sclavenzwinger: emo ex: homines ... ex ergastulis emptos; Sest. 134.
sum in: apud eum in ergastulo fuit; Cluent. 21.
alqs ex: ille ex compedibus atque ergastulo, Gracchus; Rabir 20.

ergo, deshalb, daher, demnach, also: I. **Ausſage: 1. am Anfang des Satzes vor** ab universa provincia; Verr. II, 168. ad haec crimina; Rabir. 9. ad cenam; Mureu. 74. addito; Tull. 28. adhuc; Cluent. 103. prov. cons. 42. adfuit; Quiuct. 61. ergo „aderat vis"; Rab. Post. 28. aratores; Verr. II, 149. aut; Phil. XI, 37. „ergo" inquiet aliquis „douavit"; Verr. II, 45. ego; prov. cons. 19. Phil. II, 30. equites; Verr. II, 175. et; Marcell. 2. habet; Phil. VIII, 9. hercule; Quinct. 50. Phil. II, 83. haec; Cael. 42. hoc; Verr. II, 137. hoc (abl.); Verr. II, 178. Phil. IX, 11. hac; leg. agr. III, 11. haec; Cael. 25. Ligar. 4. Phil. I, 24. his; Verr. V, 8. Piso 9. hominis; Sest. 33. huc; Qu. Rosc. 34. idem; leg. agr. II, 43. idcirco; Sex. Rosc. 112. ille; Arch. 17. prov. cons. 26. Plauc. 89. Rab. Post. 27. Phil. VIII, 2. illud; Sex. Rosc. 41. illum; Arch. 22. illi; Milo 45. illi (pl.); Arch. 19. Phil. VIII, 6. X, 16. illa; Milo 64. in eum; Quinct. 52. in illa supplicatione; prov. cons. 27. in iudicium; Balb. 6. „ergo", inquit „idcirco"; Cluent. 92. is; Flacc. 90. Rab. Post. 38. Phil. VIII, 14. ea; leg. agr. II, 72. id; Quinct. div. Caec. 33. 45. Verr. III, 223 Tull. 27. Phil. XI, 2. eius; dom. 101. ei (pl.); Plauc. 33. eorum; leg. agr. II, 57. istius; Sulla 12. isto; Verr. III, 5. istis; Tull. 48. ita; Mureu. 67. quia; Verr. I, 116. si; dom. 120. ergo si; Tull 34. erimus;

Phil. XII, 28. ut; Verr. III, 206. Cael. 71. Planc. 23. Phil. II, 77.

2. **im Satz nach** exsistat; Balb. 47. habeat; Phil. V, 37. hic; Phil. XIV, 28. hanc; Phil. V, 16. huius; Milo 79. haec; Sest. 42. iam; Cluent. 113. mimi; Cael. 65. non; Tull. 42. non tu; Ligar. 11. omnes; Phil. II, 29. omnibus; Flacc. 84. proximum est; Flacc. 27. querendum est; Flacc. 23. quicquid; leg. agr. II, 38. quod (pron.); Tull. 25. Sig. Flacc. 35. Phil. XI, 25. XIV, 24. tres; Phil. XII, 22. tu; Phil. II, 85.

II. **Frage:** nach cur? Qu. Rosc. 25. Caecin. 91. Flacc 71. dom. 37. num? Sex. Rosc. 107. Phil. V, 9. quis? div. Caec. 19. Cluent. 149. leg. agr. I, 14. Sulla 12. dom. 118. Sest. 97. quem? Cael. 11. quae est? Verr. III, 173. Ligar. 25. quid? Sex. Rosc. 54. Verr. I, 117. II, 57. 150. III, 196. Tull. 24. Cluent. 93. leg. agr. II, 7. Sulla 54. har. resp. 14. dom. 125. Vatin. 8. 26. Phil. X, 15. XI, 3. XII, 3. quid? ergo ..? Verr. V, 105. Sest. 40 quid ergo? Sex. Rosc. 2. 86. div. Caec. 40. Verr. I, 149. III, 69. 140. ✕. IV, 102. Caecin. 39. 50. 56. Cluent. 63. 147. leg. agr. II, 38. Catil. 14, 18. Muren. 44. Sulla 84. dom. 47. Rab. Post. 35. Phil. II, 21. III, 22. XIII, 31. quid ergo est? Quinct. 6. 11. 57. 73. 94. Sex. Rosc. 55. 80. Qu. Rosc. 15. Tull. 5. Caeciu. 34. Cluent. 144. 148. quid ergo erat? Milo 54. quot? Verr. II, 127. est? Phil. II, 110. ubi? Rab. Post. 31. unde? Verr. III, 120.

erigo, aufrichten, erheben, ermuthigen: alqm: homo se erexit; Sex. Rosc. 60. erigit se; Verr. I, 35. erexit se; ib. V, 63. hi .. vagantur laeti atque erecti; Font. 33. addictum erexit; imp. Pomp. 23. qui se erigit; Flacc. 45. hunc Cn. Pompeius ... erexit; Sest. 58. quin tuis litteris ... se magis etiam erexerit; Deiot. 38. erectus ... pulcherrimi facti sui conscientia; Phil. I, 9. multo sum erectior; ib. IV, 2. vos ... erectos ad libertatem recuperandam; ib. II. erecti ... animis iam esse debemus; ib. VII, 26. vos ad libertatem sensit erectos; ib. X, 9.

alqd: haec ... ne ... erigere se possent; leg. agr. II, 87.

aculeos: cum eos (aculeos) accusator erexerit in rem; Cael. 29.

animum: ſ. **animus,** II, 1. erigo (5 St.) B. I, C. 232, a.

auris: auris iudex erigeret? Verr. I, 28. erigite mentis aurisque vestras; Sulla 33.

civitatem: civitatem ... ad aliquam spem ... erexit; dom. 25.

homines: homines imprudentia lapsos non erigere; Rab. Post. 2.

Italiam: erecta Italia; Sest. 67. urbem totamque Italiam erexit; Phil. X, 21.

libertatem: quae (libertas) ... se erigere debebat; Planc. 33.

malum: malum erigi ... imperavit; Verr. V, 88.

mentis: ſ. auris; Sulla 33.

oculos: ut erigere oculos ... videretur; Sest. 68.

populum: populum ... ad spem recuperandae libertatis erectum; Phil. III, 32.

provinciam: provinciam addictam ... erexisti; Verr. III, 212.

urbem: ſ. Italiam; Phil. X, 21.

eripio, entreißen, entziehen, retten, nehmen, hinraffen: I. **abſolut:** ut videatur ... non eripi pupillo; Verr. I, 146. ut ... eripere ... videretur; ib. II, 134. eripere certe non licere; ib. 145. si qui ... eripiat palam; ib. IV, 134. cum ... eripiatur vobis; leg. agr. II, 85. Corneliis .. legibus eripitur, cum ‖ eni ‖ datur; ib. III, 6. eripuit, coëgit; Scaur. 18. vi ereptum esse dicet; ib. 19.

II. **mit einfachem Object:** alqm: „iste quidem tibi eripietur"; Verr. a. pr. 20. istum ... ex manibus popnli Romani eripi nullo modo posse; ib. I, 9. ne .. istum vis ulla ex populi Romani suffragiis eripere ... possit; ib. 14. qui istum eripiendum redemerunt; ib. 20. quiu istum fortuna non tam ex illo periculo eripere voluerit; ib. 71. cum te ex ferro ... eripueris; ib. 62. si ex hoc iudicio aliqua vi sese eripnerit; ib. II, 77. cuius iste fidei ... nulla ratione eripi possit; ib. III, 64. ex horum severitate te ulla vis eripiet? ... non eripiet; sed si eripuerit ..; ib. 63. qui se eripere ex infamia cuperet; ib. 140. si qua vis istum de vestra severitate eripuerit; ib. V, 173. istum mihi ex hoc iudicio ereptum; ib. si quis eum forte casus ex periculo eripuerit, Cluent. 70. erepti .. estis ex crudelissimo ... interitu, erepti sine caede; Catil. III, 23. ut vos populumque Romanum ex caede misertima, coniuges liberosque vestros virginesque Vestalis ex acerbissima vexatione, templa atque delubra, hanc pulcherrimam patriam omnium nostrum ex foedissima flamma, totam Italiam ex bello et vastitate eriperem; ib. IV, 2. qua ex pugna cum se ille eripuisset; Muren. 34. Ser. Galbam ... nonne proavo tuo ... populus Romanus eripuit? ib. 59. cum ego non ex istorum insidiis ... eripiar; ib. 82. ut eripiam te ex improborum subita gratia; Sulla 35. ab eis (operis) se ereptum ... praedicabat; Sest. 18. cum ego me *e* complexu patriae ... eripuissem; ib. 53. cum Q. Metellus ... eriperetur ... civitati; Cael. 59. quod C. Marium e civili ferro atque ex impiis manibus eripuerunt; Planc. 26. protectum ... ex hostium manibus eripi; ib. 72. e suo complexu ut eriperet; ib. 97. „si mihi eriperis"; Mil. 99. „non .. inimici mei te mihi eripient"; ib. subito ereptus e causa; Phil. IX, 1. e manibus est ereptus Antonius; ib XII, 7. si non Fortuna nobis modo eripuisset Ser. Sulpicium eiusque conlegam ante; ib. XIII, 29.

alqd: quod non debet, eripiendum ... est; Quinct. 47. nisi forte ... quod huius est ... huic eripere potes; Qu. Rosc. 56. id mihi ... eripuisti; div. Caec. 19. ne tantum eripuisse, ut ..; Verr. a. pr. 4. ubi aliquid ereptum ... dicitur; ib. I, 27. quae ab socils ... erepta .. essent; ib. 59. per llolabellam ereptum existimabatur; ib. 75. haec omnia ... Siculis ... erepta sunt; ib. II, 33. quod alicui eripuerimus; ib. 45. hoc mihi Metellus non eripuit; ib. 164. quae ... erepta nobis sunt; ib. 181. nonne plus lucri nomine eripitur? ib. III, 86. cum eripiuutur e manibus ea; ib. IV, 47. hoc sibi eripi miserum esse; ib. 67. quae privatim sibi eripuisti; ib. V, 128. omnia ista vobis ... erepta sunt; ib. 175. quid ei tandem eripit mors ‖ m. er. ‖ praeter sensum doloris? Cluent. 171. id totum eripere vobis ... conatus est; leg. agr. II, 19. quod adimi nullo pacto potest, ... eripere conatur; ib. [quod non vos ... ereptum teueretis;] ib. 99. qui ... erepta recuperare vellent; Muren. 50. ereptum repetere vos; Sulla 49. haec ... una eripuit hora; ib. 73. quae erepta sunt; ib. 89. id sibi ne eripiatis; ib. nibi quod potuit vis ... detrahere, ... eripuit; Quir. 19. quantum manu ac viribus ... eripere ... potuissent; Sest. 91. nihil huic eripi potest praeter hoc simulacrum pristinae dignitatis; Rab. Post. 41. nec vos huic ... quicquam praeterea potestis eripere; ib. 46. quod ipsum fortuna eripuerat; ib. 43. haec virus eripuit; Phil. II, 94. quae tyranni eripuissent; ib. 96. quibus erepta essent; ib. eripiet tibi ista populus Romanus; ib. 113. quod ereptum non est; ib. XI, 20.

accusatores: accusatores esse tuos de tuis tuorumque manibus ereptos? Vatin. 34.

adulescentem: ſ. filium.

agros: agros ereptos rei publicae; Phil. II, 43.

argentum: ſ. **argentum,** II, 1. eripio (4 St.) B. I, C. 284, b.

arma: arma ... ab aliis erepta sunt; Marcell. 31.

auxilium: alterum (auxilium) rei publicae penitus ereptum; Piso 19.

beneficia: per istum erepta Siculis maiorum nostrorum beneficia; Verr. III, 123.

bona: ſ. **bonus,** B, II, 2, a. eripio (9 St.) B. I, C. 431, a. — causam: ſ. **causa,** II, 1. eripio (2 St.) B. I, C. 472, a. — civem: ſ. **civis,** II, 1. eripio (4 St.) B. I, C. 521, a — civitatem: ſ. **civitas,** II, 1. eripio (3 St.) B. I. C. 533, a. — coniuges: ſ. alqm; Catil. IV, 2. — conlegam: ſ. alqm; Phil. XIII, 29.

consilium: nisi ab dis ... audaciae consilium esset ereptum; Catil. III, 22.

conspectum: ut huic optimo viro ... nomen equitis Romani et usuram huius lucis et vestrum conspectum ne eripiatis; Rab. Post. 48. L

consulatum: qui ... consulatum vobis eripiebant; Sulla 49. consulatum Miloni eripi non posse; Milo 26.

contentionem: possumne eripere orationi tuae contentionem vestrum? Planc. 17.

decumas: cum tot decumas ... eriperes; Verr. III, 42.

delubra: ſ. alqm; Catil. IV, 2.

duos: istum ... sacra deosque penatis ... ex aedibus suis eripuisse; Verr. II, 13.

dispensationem: ſ. potestatem; Vatin. 36.

domum: domo per scelus erepta; dom. 146.

faces: horum ego faces eripere de manibus ... potui; Sulla 28.

filium: ex sinu patriae nobilissimus adulescens et ex complexu matris ereptus inuocens filius; Verr. V, 125. sibi non solum filium, sed etiam exsequiarum munus ereptum; Cluent. 28.

fortunas: cum omnis aratorum fortunas ... eriperes; Verr. III, 48. fortunis .. omnibus ereptis; ib. 128. qui pretio adductus eripuerit patriam, fortunas, liberos civi innocenti; Cluent. 129.

fructum: uoli .. eripere hunc .. fructum officii; Muren. 71. nec plebi Romanae eripiendi fructus isti sunt ludorum; ib. 77. ut ... hunc ei fructum eripere cupiant; Phil. XIV, 3.

frumentum: a quibus omne frumentum eripuit; Verr. III, 115. frumentum, quod erat ereptum ab aratoribus; ib. 179.

gladios: gladiis .. ereptis; dom. 6.

gubernacula: ereptis senatui gubernaculis; Sest. 46.

hereditatem: cui condonabat hereditatem ereptam a liberis; Verr. I, 106. eripis hereditatem; ib. II, 46 eripe hereditatem propinquis; ib.

hominem: nonne videntur hunc hominem ex rerum natura ... eripuisse? Sex. Rosc. 71. hominem miserum ... eripi rei publicae; Fr. B. VII, 10.

imperatorem: talem imperatorem populo Romano ... eripi; Verr. V, 2.

imperium: eripuissetis C. Caesari ... imperium; Phil. XI, 20.

indicia: erepta mihi esse istius iudicia ac monumenta furtorum; Verr II, 177.

Italiam: ſ. alqm; Catil. IV, 2. — iudicium: ſ. potestatem; Vatin. 36.

ius: neque ... Naevio ius ereptum; Quinct. 87. eripias tu voluntatem mortuis, bona vivis, ius omnibus? Verr. I, 114. sibi eripi ius; ib. IV, 146. cui ius imperatorium ... soli eripitur; leg. agr. II, 60.

lacrimas: eripis lacrimas non consolando, sed minando; Piso 18.

latronem: ne .. mulier ... turpissimum latronem eripuisse ... videatur; Cael. 78.

liberos: ſ. alqm; Catil. IV, 2. fortunas; Cluent. 129.

libertatem: sibi ... eripi libertatem; Verr. IV, 146. quibus ... libertas erepta sit; Caecin. 100. eripi .. libertatem; leg. agr. II, 15. Porcia lex libertatem civium lictori eripit; Rabir. 12. mitto ereptam libertatem populis; Piso 90.

librarium: quod (librarium) te aiunt eripuisse e domo; Milo 33.

locum: quem (locum) eripere belli ... lege posset; Verr. II, 50.

lucem: ne lucem quoque hanc ... eripere cupiat; Sex. Rosc. 150.

mensis: mensis mihi tris cum eripuissetis; Verr. I, 30.

medimna: eripiuntur tritici medimnum XXXIII et praeterea HS IX; Verr. III, 73.

monumenta: ſ. indicia.

munus: ſ. filium; Cluent. 28.

uomen: ſ. conspectum.

numerum: innumerabilem frumenti numerum ... esse ereptum .. aratoribus; Verr. III, 163.

nummos: quibus olim erepti essent nummi; har. resp. 36.

orationem: eripient .. tibi istam orationem ... statuae illae; Verr. II, 167.

ornamentum: hoc (ornamentum) ab isto praedone ereptum esse; Verr. I, 152. ornamenta, quae ex urbibus fauisque erepta sunt; ib. V, 126. tu populo ... ornamenta pacis eripias? leg. agr. I, 3. mihi eripuisti ornamentum orationis meae; Planc. 83.

Palladium: eripuit flamma Palladium illud; Scaur. 48.

partis: eripuerisne partis illo tempore carissimas .. a Caesare? Vatin. 29.

patrem: cui si patrem ... eripitis; Flacc. 106.

patriam: ſ. alqm; Catil. IV, 2. fortunas; Cluent. 129.

patrimonium: patrimonium ... vi ereptum; Sex. Rosc. 15.

pacem: quibus est propter auaritiam pax erepta; prov. cons. 4.

pecuniam: pecuniam ... si alicuius eripuit iniuria; Quinct. 49. civibus cum sunt ereptae pecuniae; div. Caec. 18. praetereo pecuniam quam eripuit; Verr. I, 49. ut haec Horatio pecunia eriperetur; ib. II, 67. pecuniam frumentario nomine ereptam; ib. III, 49. Petrinis pecuniam ereptam; ib. 90. licentiam pecuniarum eripiendarum; ib. 220. quam (pecuniam) ereptam non ... desiderat; ib. IV, 17. a quo pecuniam grandem eripueras; ib. 37. pecuniam ... post iudicium ereptam esse; Cluent. 65. ut ... pecunia omnis Staieno ... erepta sit; ib. 78. ut ne eripi quidem pecunia posset; ib. 81. pecuniam ... ereptam ex sui Caesaris rebus actis; dom. 23. pecuniam ereptam ex rei publicae visceribus; Piso 28.

pignus: eriperet ex hac flamma stirpem profecto suam, qui eripuisset ex illo incendio divinum incolumitatis nostrae pignus; Scaur. 48.

populum: ſ. alqm; Catil. IV, 2.

possessiones: quid hereditatum possessiones ... ereptas proferam? Phil. II, 62.

potestatem: an ... eo vobis iudicandi potestas erepta sit; Verr. I, 22. quod ... Iunio defendendi sui potestas erepta sit; Cluent. 93. ut iuvitis (potestas) eripi nullo modo possit; leg. agr. II, 32. si ... senatui ... doloris sui de me declarandi potestas esset erepta; Sest. 51. eripueras senatui provinciae decernendae potestatem, imperatoris deligendi iudicium, aerarii dispensationem; Vatin. 36. iudicium decernendi senatui potestas esset erepta; Milo 13. conlegiis eripuit cooptandorum sacerdotum potestatem? Fr. B. VII, 5.

praedam: mihi praeda de manibus eripitur; Verr. I, 142. sibi ereptam praedam; ib. 150.

praesidium: hoc crepto praesidio; Verr. a. pr. 10.

provincias: cum proficiscebamini .. in provincias ... ereptas; Piso 31.

pudicitiam: pudicitiam cum eriperet militi tribunus militaris; Milo 9.

religionem: qui ex pontificis maximi domo religionem eripuit; dom. 104.

rem: rebus omnibus undique ereptis; Verr. III, 9. ex ore impurissimo Sex. Clodii rem frumentariam esse ereptam; dom. 26. nec (res) ... e manibus erepta; prov. cons. 13.

rem publicam: rem publicam consul ex vestris manibus ... eripui; dom. 132.

reum: cui reus tam nocens ... impune eripi possit; Verr. I, 10.

sacra: ſ. deos. — sanguinem: ſ. vitam; Quinct. 39.

scaphia: scaphia ... confiteris erepta? Verr. IV, 37.

servos: hos (servos) ... ex media morte eripere; Verr. V, 12.

IIS: ſ. medimnus.

signa: te .. ista (signa) ... eripuisse; Verr. IV, 14.

simulacrum: (simulacrum) ereptum ex meretricis sepulcro; har. resp. 33.

spem: neque eripuerit*is rei publicae* spem liber*tatis*, *spem* salutis, spem *dign*itatis; Rabir. 34. eripit etiam spem; Catil. IV, 8. qui foederatis ... spem praemiorum eripi vellet; Balb. 49.

stirpem: ſ. pignus.

telum: telum e manibus ereptum est? Fr. B. III, 1.

templa: ſ. alqm; Catil. IV, 2.

timorem: „hunc mihi timorem eripe“; Catil. I, 18.

togam: eripies igitur pupillae togam praetextam? Verr. I, 113.

vacationem: neque ei suam vacationem eripio; Verr. II, 164.

vasa: a Diodoro erepta sibi vasa; Verr. IV, 39.

verbum: ei verbum ipsum ereptum esse; Caecin. 104

vitam: quem virum fortuna ex hostium telis eripuisset; Verr. V, 3.

virgines: ſ. alqm; Catil. IV, 2.

vitam: hominis propinqui sanguinem vitamque eripere conatur; Quinct. 39. Sex. Roscii vita erepta de manibus sectorum; Sex. Rosc. 149. vos ereptam vitam neglegetis? imp. Pomp. 11. vitam ... suppliciis ... ereptam; Catil. I, 20. quam (vitam) si eripuisset; ib. IV, 8. qui ex summis periculis eripuerit urbem hanc et vitam omnium civium; Sulla 27. vita erepta est superiore iudicio; ib. 89. quia (vita) non a te sit erepta; Phil. II, 60. a quo certe vitam habemus e tuis faciucrosissimis manibus ereptam: ib. XIII, 25.

voluntatem: ſ. ius; Verr. II, 114.

urbem: quam (urbem) e suis faucibus ereptam esse luget; Catil. II, 2. urbem ... e flamma ... ac paene ex faucibus fati ereptam; ib. III, 1. urbem ... ex omni impetu regio atque totius belli ore ac faucibus ereptam esse; Arch. 21. ſ. vitam; Sulla 27.

usuram: lucisne hanc usuram eripere vis? Sulla 90. ſ. conspectum.

III. **mit Doppeltem Accusativ**: nonne te mihi testem in hoc crimine eripuit ... legis exceptio? Verr. II, 24.

erogo, verausgaben: pecuniam: pecunia publica ex aerario erogata; Verr. III, 165. pecunias isti erogatas; ib. V, 48. nonne ... pecunia in classem est erogata? Flacc. 30. erogarisne pecunias ex aerario? Vatin. 29.

IIS: centiens et viciens erogatum est; Verr. III, 163. nonne ... in mare superum ... sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30.

erratum, Irrthum, Verirrung: I, 1. coniungo: nolo ... industris viri ne minimum quidem erratum cum maxima laude coniungere; Cael. 43.

expio: ea .. errata expiantur; har. resp. 23.

2. peto: peterem veniam errato L. Caecilii; Sulla 64.

propono: cuius errato nulla venia ... proponitur; leg. agr. II, 5.

II. suspicio: ab ... minimi erati suspicione remotissimum; Verr. IV, 40.

venia: erati veniam impetravissent; Ligar. 1.

III. ob: „in .. Habitum animadverterunt.“ ... nullum ob ... erratum; Cluent. 133.

erro, irren, ſich irren, umherirren: I. unperſönlich: cuiusvis hominis est errare; Phil. XII, 5. quod si est erratum ... spe falsa ..., redeamus in viam; ib. 7.

II. alqs: me ... prope modum errare; Sex. Rosc. 128. fateor me errasse; ib. 142. ne quis .. in genere iniuriae ... errare possit; Qu. Rosc. 24. erras; ib. 43. Verr. I, 82. erravit ... Apronius? Verr. III, 113. hic vehementer errat Timarchides ...: sed errat coniectura domestica; ib. 156. in hoc errat uno, quod existimat ..; ib. 157. vehementer errat; ib. 159. tametsi iam dudum ego erro; ib. IV, 35. errabas, Verres, et vehementer errabas; ib. V, 121. utrum ipse erret; Font. 2. fac in hoc errare me; Caecin. 32. errat vehementer, si quis ..; Cluent. 139. cum vagus et exsul erraret ... Oppianicus; ib. 175. errastis .. vehementer; leg. agr. I, 23. erratis, si ..; ib 27. ne illi vehementer errant, si ..; Catil. II, 6. errant qui ... ib. 18. vehementer erratis; ib. IV, 6. vehementer errasti; Muren. 46. errasti aliqua in re; ib. 62. si quid errasset; Flacc. 25. quo in loco etiam Agamemnon cum exercitu errasset, nisi ..; ib. 72. vehementer erras; Sulla 8. vehementer erras; Arch. 23 errasse se; Cael. 14. semper hic erro; ib. 32. „qui errami comiter monstrat viam; Balb. 36. ne utilius vobis ... sit illis ducibus errare; ib. 64. te ... cum lictoribus erruntem visum esse; Piso 54. erravit enim; ib. 58. si ... in ita errasti, ut ..; Planc. 41. in eo neque te neque quemquam duibus patiar errare; ib. 91. aliud est errare Caesarem nolle; Ligar. 16. vide ne erretis; ib. 29. „erravit, lapsus est“; ib. 30. „erravit, temere fecit“; ib. in eo ... temporibus erraati; Phil. II, 23. in hoc uno ... me multum errasse; ib. VIII, 16. errare eum, cui ..; ib. XII, 1. una cum sapientissimo consule errari; ib. ut in eorum praenominibus errem; ib. XIII, 28. erras, Clodi; Fr. B. XIII, VIII.

era: „era errans“; Cael. 18.

homines: errare homines, si ..; Sest. 28.

oculi: quod non solum curiosos oculos excludit, sed etiam errantis; har. resp. 37.

prudentes: ni prudentes errareut; har. resp. 41.

veterator: visus est mihi .. veterator .... errare, quod ..; Caeciu. 30.

error, Irrthum, Wahn, Verblendung, Verirrung, Irrfahrt: I. est: qui tibi ... error (erit)! div. Caec. 45. nihil erroris erit in causa; Sulla 78. in quo quantus error est .... eorum! Phil. I, 20. quo in bello si fuit error; ib. XI, 34.

versatur: error in hac causa (versatus est); Cluent. 8. versatur magnus error; leg. agr. II, 7. II, 1. a accuso: accusare ... solebat .. errorem seuatus; Sest. 122.

appello: alli errorem appellant; Ligar. 17.

depono: si errorem suum deposuerint; Phil. VIII, 32.

obicio: si quis vobis error in tanta re sit obiectus; Caecin. 5. solet ... bono viro [iudici] error obici; ib. 71.

reticeo: non possum utriusque vestrum errorem reticere; Phil. I, 29.

tollo: omni errore sublato; Cluent. 83. Milo 7. iam omnis omnium tolletur error; leg. agr. I, 18. ut tollatur error; Sest. 97.

2. paenitet: in eodem homine me quoque erroris mei paenitet; Cael. 14.

3. satis facio: errori, si quid nescierat, satis factum esse duxit; Deiot. 13.

4. **confugio ex**: Latonam ex longo errore ... confugisse Delum; Verr. I, 48.

duco in: an vos in errorem ducere velit; Font. 2.

induco in: prius quam in istum errorem induceremini; Piso 58.

persevero in: nullius nisi insipientis (est) in errore perseverare; Phil. XII, 5.

versor in: in verborum errore versari; Caecin. 50. hoc enim vos *in* errore versari diutius non oportet; leg. agr. III, 16. non patiar te in tanto errore versari; Muren. 23.

III. **alqd**: f. l. est; Sulla 78.

culpa: etsi aliqua culpa tenemur erroris humani; Marcell. 13.

multa: ille .. furoris multam sustulerat, hic erroris; Deiot. 36.

tenebrae: in tantis tenebris erroris; Sulla 40. IV, 1. **capi**: eodem captus errore quo nos; Phil. XII, 6.

commendari: hominem ... errore hominum ... commendatum; Sest. 22.

desistere: errore ... aliquando caedere destiterunt; Sest. 79.

duci: quo errore ductos ... homines; Balb. 30. „in quibus homines errore ducuntur"; Piso 59.

labi: errore communi lapsus est; Deiot. 10.

moliri: optimatium discordiam molitur ... quodam errore nostro; har. resp. 40.

obrepere: obrepsisti ad honores errore hominum; Piso 1.

permovere: stultos errore permovit; Flacc. 15.

servari: gemini nominis errore servatus est; Sest. 82.

2. **in**: ad quos Ceres in illo errore venisse dicitur; Verr. IV, 108.

praeter: quia tum in causa nihil erat praeter .. errorem; Cluent 93.

sine: ad omnia intima istorum consilia sine ullo errore pervenimus; Verr. a. pr. 17.

erubesco, errötheu, ſich ſchämen: **alqs**: erubescit; Qu. Rosc. 8. quae cum tibi falso responsa sint, erubescas; Cael. 8.

adfines: si ... adfines erubescunt; Vatin. 39.

eructo, ausſtoßen: qui ... eructant sermonibus suis caedem bonorum atque urbis incendia; Catil. II, 10.

erudio, eruditus, unterrichten, ausbilden, bilden, aufklären: **alqm**: illum eruditum ... existimabant; Qu. Rosc. 29. Panurgum ... summo cum labore ... eruditi; ib. 31. eos ... erudire ad maiorum instituta .. debuisti; Verr. III, 161. horum ille artibus eruditus; sen. 15. cum artibus honestissimis erudiretur; Cael. 9. se legationibus bellicis eruditum; Balb. 47. ne utilius vobis ... sit illis ducibus errare quam hoc magistro eruditi; ib. 64. valebis ... apud indoctum eruditus; Piso 59. tu eruditior quam Piso; ib. 62. domi una eruditi; Ligar. 21.

adulescentiam: cuius adulescentia ... triumphis est erudita; imp. Pomp. 28.

auctores: auctoribus eruditissimis inductus; Muren. 62.

hominem: homo ... eruditissimus, Verres; Verr. IV, 126. iste eruditus homo; ib. 127. homines ... victoris eruditos; Font. 43. eruditissimum hominem Panaetium; Muren. 66. homo eruditissimus; ib. 75. Hermippum, hominem eruditum; Flacc. 46. me pro ... eruditissimo homine dicentem; Arch. 3. urbe ... eruditissimis hominibus ... adfluenti; ib. 4. a summis hominibus eruditissimisque; ib. 18. eruditi homines; Cael. 41. homo eruditus; ib. 54. est homo ... subtilius eruditus; prov. cons. 14. hominem tam eruditum; Piso 68. hominem .. eruditum; ib. 68. in hominum eruditissimorum ... coetu; ib. homines ... doctrina eruditi; Scaur. 24.

sapientiam: sapientiam istam, quamvis sit erudita; Phil. XIII, 6.

vicinitatem: vicinitas ... non erudita artificio simulationis; Planc. 22.

virum: vir eruditus, ... Q. Tubero; Muren. 75. illi ... viri ... istane doctrina ... eruditi fuerunt? Arch. 15.

erumpo, hervorbrechen, hervorſtürmen, zum Ausbruch kommen: **alqs** (Catilina) evasit, erupit Catil. II, 1. ut Catilina paucis ante diebus erupit ex urbe; ib. III, 3. erupit e senatu triumpbans gaudio; Muren. 51. „erumpet"; Milo 63.

alqd: si erumpunt omnia; Catil. I, 6. ut id, quod latebat, erumperet; ib. II, 27. omnia ... in hos dies, in hos menses, in hoc tempus erumpunt; Muren. 81. unde ista erumpunt? Phil. II, 109.

audacia: ex avaritia erumpat audacia (necesse est); Sex. Rosc. 75.

coniuratio: cum illa coniuratio ex latebris atque ex tenebris erupisset; Sest. 9.

cupiditas: quonam esset eius cupiditas eruptura; Verr. II, 74. quae (cupiditates) si ita erumpunt, ut ..; Cael. 28.

furor: furorem incredibilem ... erupisse in meo consulatu; Sulla 67.

ignes: qui (ignes) ex Aetnae vertice erumpunt; Verr. IV, 106.

malum: eruptorum illud malum aliquando; har. resp. 4.

maturitas: audaciae maturitas in nostri consulatus tempus erupit; Catil. I, 31.

odia: ut odia [occulta] civium ... in fortunas optimi cuiusque erumperent; Muren. 47.

Pontus: Pontum ... erumpentem ore; prov. cons. 6.

vis: ex magnis ... rei publicae morbis ista repente vis erupit; Sulla 76. quae (vis improborum) ... iam erumpebat; dom. 63.

vox: erumpet ... ex me vera vox; Vatin. 15. erumpat ... me digna vox! Phil. X, 19.

eruo, ausgraben: **alqd**: si quid est quod ... ex tenebris erueris; leg. agr. I, 3.

memoriam: non ex sermone hominum recenti, sed ex annalium vetustate eruenda memoria est nobilitatis tuae; Muren. 16.

escendo, hinaufſteigen, hinaufſchen: **alqs**: in contionem escendit; sen. 12. illum iam escendentem in currum; Piso 61. escendis; Phil. II, 85. escendi in contionem; Fr. B. XII, 4.

magistratus: non pudebat magistratus ... in hunc ipsum locum escendere; imp. Pomp. 55.

reus: cum quis reus in tribunal sui quaesitoris escenderit ‖ ascenderit‖? Vatin. 34.

esculentus, von Speiſen: vomens frustis esculentis ... tribunal implevit; Phil. II, 63.

essedum, Streitwagen: vehebatur in essedo tribunus plebis; Phil. II, 58.

esurio, hungern: esurientibus ceteris; Verr. V, 87.

et, und, auch, und zwar, ſowohl — als auch: A. **am Anfang des Satzes**: et hoc ipsum tacuissem mallem; Quinct. 30. et is pecuniam ... non peteret? ib. 39. et ... laborabit et ... versabitur et ... perterrebit? ib. 59. et audes ..? ib. 92. et forsitan ... temere ... fecerim; Sex. Rosc. 31. et ... putabunt? ib. 81. et ... id contendito; ib. 93. et illa fuit pecunia immanis; Qu. Rosc. 23. et quem ad modum ... petit; Qu. Rosc. 55. et ait; div. Caec. 23. 24. et hoc te praeterit; ib. 53. et ais; Verr. I, 83. et hoc ... dixit; ib. 124. et is ... decessit; ib. II, 48. [et trades?] ib. 78. et erat spatium; ib. 96. et eadem de causa .. reliquerunt; ib. 160. et in hoc homine ... quaeris; ib. III, 6. et is erit ... carior? ib. 9. et casu scribae tum duo magistri fuerunt; ib. 168. et in hac causa ... concitabit Hortensius

et ... dicet? ib. 182. et hic ... difficile est? ib. 213. et mehercule ... mirari solebam; ib. IV, 33. et Marcellus ... noluit; ib. 123. et his tot crimi-nibus ... convictus ... spem sibi .. proponit? ib. V, 41. et nunc cniquam credo esse dubium; ib. 78. et Glabrionem id ... facere laetatus sum; ib. 163. et ... id leve .. iudicabitur? ... et volnus corporis magni istam vim ... declarabit? et sanitatio quae-retur? Caecin. 43. et hoc loco .. dixisti ..; ib. 67. et horum utrumque ... potest accidere; ib. 86. et aequum*; ib. 95. et quisquam dubitabit ..? imp. Pomp. 42. et quisquam dubitabit ..? ib. 45. et est quisquam qui ..? Cluent. 30. et ad hanc mortem ... vestigia veneni ... fuerunt; ib. et ei ... principem ... sceleris absolverent? et ... hunc ... liberarent? ib. 60. „et condemnastis C. Fabri-cium“; ib. 61. et omnino quam ob rem tota ista res per Staienum ... ageretur? ib. 87. et eundem ... laudat; ib. 132. et is orbem terrarum constrin-git novis legibus? leg. agr. II, 26. et, credo, P. Rullus ... proficiscetur; ib. 53. et hoc parvum ar-gumentum vobis erit? ib. 25. et vos [non] dubita-bitis ..? ib. 69. et erunt, qui ... velint; Catil. II, 14. et primum M. Catoni ... respondebo; Muren. 3. et is est reus avaritiae? Flacc. 7. et eum tu accusas avaritiae? ib. 83. „inimicum ego .. accuso meum.“ et amicum ego defendo meum; Sulla 48. et tanta fuisti intemperantia; dom. 21. et tu uuus ... negas? ib. 85. et quaerimus? har. resp. 32. et video; ib. 37. et causam dicit Sestius de vi? Sest. 80. et tu hoc loco laudas Milonem et inre laudas; ib. 86. et quaeso hoc in loco; ib. 119. et aiunt? ib. 135. et cohortari ausus est? ib. et erat tam demeus? Cael. 57. et adoptatio Theophani agitata est; Balb. 57. et ais; Planc. 54. et quem-quam putas fuisse tam ... secordem? ib. fin. et mihi lacrimiam ... obiectas; ib. 76. „creditum est ali-quando Sardis.“ et fortasse credetur aliquando; Scaur. 41. et sunt qui de via Appia querantur; Milo 91. et erit dignior locus? ib. 101. „et fra-tres meos ... in vincula coniecit; Deiot. 22. et ... is Blesamio ... tyrannus videri potest? ib. 34. et vos acta Caesaris defenditis? Phil. I, 19. et eius viri nomine me inectari audes? ib. II, 39. et tu ... ausus es? ib. 51. et de exsulibus legem ... tulit? ib. 98. et tu in Caesaris memoria diligens? ib. 110. et Pompeius ... accessit; ib. V, 44. et sollicitant homines imperitos; ib. X, 22. et nunc tota Asia vagatur; ib. XI, 6. et hic ... aliquando fuit meus; ib. 10. et ut omittam; ib. XII, 10. et ad eum legatos .. mittemus? ib. 11.

et certe ... commeatus multum iuvant; Mar-cell. 6.

et, cum is iudicium acciperet; Quinct. 62. oc-casus esset; Sex. Rosc. 19. componeret; Verr. I, 119. sit; ib. II, 184. esset; ib. IV, 6. sciret; Tull. 9. remotus sis; leg. agr. II, 31. [et] cum ea non reperiantur; Muren. 13. egeris; Sest. 78. inhalasses; Piso 13. meritus sit; Phil. IX, 17. compello; ib. XIII, 10. et ... cum ... emeret; dom. 116.

etenim et circumspiciamus omnia; leg. agr. I, 23.

et ait etiam mous familiaris ..; Rab. Post. 32. [et] ei ... ne pecuniam quidem reddes? Verr. II, 78.

et nimirum id est; leg. agr. II, 70.

et ... nou habebit? Caecin. 36. et ... id ... non videbitur movisse? Caecin. 43. et eis tempo-ribus non pudebat; imp. Pomp. 55. et ... is ... nota non inuretur? Cluent. 129. et vos non vide-tis? Cael. 56. et ... non debemus ..; Phil. XIII, 32.

et ne forte ... praedices; Qu. Rosc. 37. et ne forte .. existimetis; Verr. IV, 54. et, ne longum sit; Cluent. 198. et ne tangantur rationes ad Opis; Phil. VIII, 26.

et, nisi ... venisset; Verr. II, 140.

et hoc praeterea addit; Verr. II, 93.

et profecto .. hoc remedium est; div. Caec. 70.

et quamquam sunt; sen. 30. causa est ... perorata; Sest. 3.

et quia ... exit; Planc. 35.

et quidem ... simulabat; Cael. 12. emissus; Planc. 31. in custodia etiam fuit regia; Rab. Post. 22. vide; Phil. II, 41. se imposituruu; ib. III, 27. dicuntur; ib. VII, 5. negat; ib. VIII, 18. etiam ... arbitror; ib. IX, 12. a Karthaginlensibus Regulus (cruciatus est); ib. XI, 9. fratri tuo ... extorsimus; ib. XIII, 30. ego lanista? et quidem non insipiens; ib. 40. — „causam ... cognosci opor-tet“. *et* ea re quidem, quod ..; Verr. I, 25. et aspexit me illis quidem oculis; Milo 35. et ceteros quidem omnis ... viceras; Marcell. 12. et domi quidem causam amoris habuisti; Phil. II, 78.

et quouiam ... sunt; Verr. II, 7. dixi; ib. 141. dictum est; ib. III, 170. fuistis; imp. Pomp. 7. valet; ib. 43. feci mentionem; leg. agr. II, 92. ostendi; ib. III, 15. Muren. 48. nondum est per-scriptum; Catil. III, 13. videris; Muren. 23. non est ... habenda; ib. 61. existimavit; Sulla 2. au-distis; ib. 14. reprehendis; dom. 93. est .. con-locatus; Sest. 5. facta mentio est; ib. 118. Vatin. 35. provexit; Sest. 123. ducuntur; Vatin. 14. est; ib. 15. usurpas; ib. 27. despicis; ib. 29. coepi-mus; Piso 51. fuit; Planc. 58. congesta fuit; Scaur. c. 1 § 4.

et si ... non cogitabas; Verr. I, 48. [et] si non putas; ib. 142. quaeritis; ib. IV, 53. profuisset; ib. V, 166. cognorunt; ib. 183. forte videbor; Caecin. 10. uovi; leg. agr. I, 14. C. Marius ...*; Rabir. 31. viderem; Catil. I, 17. uon minus ... industres sunt; ib. III, 2. habet; Muren. 12. de-bet; Flacc. 101. scripsi; Sulla 57. nihil est ho-mini magis optandum; Quir. 2. ferat; Vatin. 7. pro-fuit; Cael. 23. essent adficiendi; Balb. 18. poteris; Piso 59. fuisset; Phil. II, 34. et si ab hasta, va-leat hasta; ib. 103. pertulerat; ib. XIII, 17.

et simul ... imperat; Verr. I, 66. non desiste-bant; ib. II, 60. ostendit; ib. 69. coepit hortari; ib. 94. est argumento; ib. III, 153. devinciebatur; ib. V, 82. insuit; ib. 88. absurda res est; Balb. 37. volo; Piso 71. et illud simul ait; Verr. III, 55.

simul et ... dixit; Verr. V, 3. illud quis est qui dubitare debeat? Cluent. 10. illud quis est qui dubitet? ib. 48. illud quam sit iniquum cogitemus; ib. 155. illud facit; prov. cons. 36. vos ... ad-monebo; Balb. 44. illa ... proponite; ib. 55.

et tamen aiunt; Verr. II, 39. nescio; Phil. VIII, 28. et ab his tamen exigis; Verr. V, 56.

et tametsi causa postulat; Quinct. 13.

et ut ... figeret; Verr. V, 53. perspiceret; ib. 70. agan; Tull. 55.

B. **im Satz:** I. **hervorhebend** (= etiam): Ro-scius et alia multa ... dixit; Quinct. 78. et alii multi (Romae erant); Sex. Rosc. 92. et alii multi (sectores sunt); ib. 94. gere et tu tuum (negotium) bene; Qu. Rosc. 32. magno et tu tuam partem decide; ib. et Cluvio non esse credendum; ib. 43. erunt qui [et] in eo quoque audaciam eius repreh-hendant; Verr. I, 11. quod et in Tettii testimonio ... interpellavit Hortensius; ib. 71. qui mihi non idem tribuerit, quod [et] si adessem; dom. 85. quod si [et] illis ... probro non, fuit; ib. 87. no-tata a nobis sunt et prima illa scelera; Piso 83. non modo [civis Romanos, sed et] nobilis adulescen-tis; Rab. Post. 26. possum dicere ...; possum et eiusdem Cottae legem ..; Fr. B, VI, 8. neque euim poterant iudicio et hi damnari, qui iudicabant; ib. c, 7.

II. **anreihend:** 1. **einmal:** a. **Subjtantiva, ſub-ſtantiviſche Pronomina:** gratia et eloquentia; Quinct. 1. tempus et spatium; ib. 4. te et eos; ib. vim et gratiam; ib. 5. gravitas et virtus; ib. te et hos; ib. vi et gratia; ib. fides et constantia; ib. iniquitate et inimia; ib. 9. gratia et potentia; ib.

studio et cupiditati; ib. iura societatis et officia certi patris; ib. 11. auctore et consuasore; ib. 18. singulare genus fraudis et novam rationem insidiarum; ib. 22. Scipione et Norbano; ib. 24. ab atriis Licinii et a faucibus macelli; ib. 25. familiaris et propinquus; ib. 27. modo et ratione; ib. 28. annum et sex mensis; ib. 30. ius et officium potestasque; ib. 33. ratio .. omnis et omnes litterae; ib. 38. anno et sex mensibus; ib. 40. rationibus et controversiis; ib. 43. vita et ornamentis; ib. vitam et sanguinem; ib. 46. rem ipsam et factum; ib. 48. causae et necessitudines; ib. adinamento et solacio; ib. 49. fama et existimatio; ib. 50. qua lege et qua condicione; ib. quid et quantum? ib. 51. rationi et cousilio; ib. 53. post tempus et in aliena re; ib. 54. socius et adfinis; ib. fraudem et malitiam; ib. 56. postulatione et proscriptione; ib. more et instituto; ib. 63. dedecus et ignominiam; ib. 64. Alfenum et Naevium; ib. 65. per ius et per magistratum; ib. 68. vim et scelus; ib. 69. splendorem nostrum et gratiam; ib. 72. frequentiam et consessum; ib. sponsores et creditores; ib. 73. officio et studio; ib. 78. abs te .. et a vobis; ib. 79. cupiditatem .. et audaciam; ib. veritatem et pudorem; ib. administri et satellites; ib. 79. Aquilio et talibus viris; ib. 81. cupiditate et avaritia; ib. 83. improbitatem et gratiam; ib. 84. propia et veritate; ib. uxor, liberi ... et procurator; ib. 86. ex quo et ex ceteris dictis; ib. 90. res ipsa et periculi magnitudo; ib. 91. pudori et sanctimoniae; ib. 93. cupiditati et voluptatibus; ih. coniugem et liberos; ib. 97. nobilitatem et amplitudinem; Sex. Rosc. 3. aetatem et prudentiam; ib. capite et fortunis; ib. 5. sanguinem et vitam; ib. 7. scelere et ferro; ib. 8. studio et industria; ib. 10. usus et consuetudo; ib. 15. fama et vita; ib. dignitas et salus; ib. 16. in foro et in ore omnium; ib. clieus et familiaris; ib. 19. inopia et solitudo; ib. 20. scelere et iniuriis; ib. 25. scelera et flagitia; ib. tela et minae; ib. 27. sceleris et audaciae; ib. 28. de bonorum cupiditate et de ista dictate; ib. nomine parricidii et atrocitate criminis; ib. testis ... et accusatores; ib. 30. minae et terrores; ib. 31. vitio et culpae; ib. 48. probro et crimini; ib. 48. quo studio et qua intellegentia; ib. 49. vitam et famam; ib. bonitatem et multitudinem; ib. hoc imperium et populi Romani nomen; ib. 50. huius miseri formis et horum ... dignitati; ib. 54. horum existimationem et fidem Remmiam; ib. 55. vestro consessu et hoc conventu; ib. 59. in minimis noxiis et in his levioribus peccatis; ib. 62. specie et figura; ib. 63. educatio et natura ipsa; ib. sua .. fraus et suus terror; ib. 67. honore ot pretio; ib. 77. in egestate et in insidiis; ib. 78. per quos et a quibus? ib. 80. collorum et bonorum ib. in praeda et in sanguine; ib. 81. incommodum et calamitatem; ib. 83. salus huius et mea fides; ib. crimen et suspicionem; ib. 86. inimicitias ... et magnas ... controversias; ib. 87. in .. fide .. et clientela; ib. 93. agricola et rusticus; ib. 94. audacia ... et impudentia; ib. 95. cliens et familiaris; ib. 96. de bonis et de caede; ib. 103. fidem et clientelam; ib. 106. consilia et voluntatem; ib. 110. amicitiam et fidem; ib. 112. fraude et perfidia; ib. 117. litteris .. et urbanitate; ib. 120. diligentiam ... et fidem; ib. 121. in crimen ... et in audaciam; ib. 122. indigna suspicione et ficto crimine; ib. 128. nutu et arbitrio; ib. 131. vi .. et maguitudine; ib. archi tectum et machinatorem; ib. 132. de palatio et aedibus suis; ib. 133. in turba et rapinis; ib. animi et aurium; ib. 134. honorem et gradum; ib. 136. has caedis et rapinas et hos ... sumptus; ib. 139. agricola et rusticus, ib. 143. hospitiis et gratia; ib. 148. aetas et pudor; ib. 149. bouitas et misericordia; ib. 150. auctoritate et potestate; ib. 154. hanc mauum [.. et bos digitos; Qu. Rosc. 1. eius ... et eius; ib. 2. copia et facultate; ib. perscriptionum et lituraram; ib. 5. fidem et religionem; ib. 7. arbitrum et iudicem; ib. 12. fidei et diligentiae; ib. 14. causae et controversiae; ib. formulae et sponsioni; ib. caput et supercilia; ib. 20. capite et supercilis; ib. fraude et malitia; ib. in causa et in iudicio; ib. 23. innocentia et integritate; ib. 26. disciplina et artificio; ib. 29. quam .. spem et exspectationem, quod studium et quem favorem? ib. pro me et pro te; ib. 32. oratione et opiuione; ib. 33. re et veritate; ib. molestia et cura; ib. 34. alio nomine et alia de causa; ib. 40. T. Manilii et C. Luscii; ib. 43. [>.]. Luscio et Manilio; ib. 43. >. 45. 46. Luscius et Manilius; ib. 43. Manilio et Luscio; ib. 44. 45. Luscium et Manilium; ib. 44. fidem et religionem; ib. 45. perfidia et malitia; ib. 46. Roscium et Cluvium; ib. 50. fraudis et insidiarum; ib. 51. eum ... et eum; ib. 53. cousilio et auctoritate; ib. 56. cautione et repromissione; ib. voluntas et sententia; div. Caec. 16. civili .. actione et privato iure; ib. 18. in legis et in iudicii severitate; ib. 21. defensor et amicus; ib. 23. L. Crassium et L. Antonium; ib. 25. fidem et ingenium; ib. illius praetura et tua quaestura; ib. 28. scribam et familiarem; ib. 29. furiis et iniuriis; ib. 32. criminibus et oratione; ih. 38. mente et cogitatione; ib. 42. laudi et existimatioui; ib. 48. Veneriorum et eorum ... et ... ib. 52. viro optimo et homini aequissimo; ib. 56. SE ET SUA; ib. auctoritas et dignitas; ib. 64. consul et censor; ib. 69. contionibus et legibus; Verr. a. pr. 2. spe et praedicatione; ib. voluntate et exspectatioue; ib. invidia .. et iufamia; ib. 5. diligentia et industria; ib. 6. labore et vigilis; ib. hoc praetore et hoc consilio; ib. 10. Asiae .. et Pamphyliae; ib. 12. addictio et condomatio; ib. monumenta et indicia; ib. stupris .. et flagitiis; ib. 14. officio et dignitati; ib. 27. consulari metu et duorum praetorum potestate; ib. 28. cousules et quaesitor; ib. 29. Q. Manlium et Q. Corniticium; ib. 30. fa milia et disciplina; ib. religione et diligentia; ib. tempore et causa; ib. 33. vim .. potentia et ea cupiditas; ib. 35. improbitate et audacia; ib. 36. imperio et potestate; ib. 37. patrouis et defensoribus; ib. 40. strepitus et .... admurmuratio; ib. 45. vim et acrimoniam; ib. 52. libertatis et civitatis; ib. I, 7. 13. M. Marcelli et P. Africani; ib. 11. ex fanis religiosissimis et ex urbibus sociorum; ib. litteraum et testium; ib. 16. legis et diguitate; ib. 18. fidem .. et diligeutiam; ib. 19. onus ... et incommodum; ib. 22. fidem .. et religionem; ib. de meo iure .. et commodo; ib. 25. a M. Glabrione praetore et magna parte horum iudicum; ib. 30. magistratuum gerendorum et rei publicae administrandae; ib. 34. bonos et dignitas; ib. 37. errore et fuga; ib. 48. Erythris et Halicarnasso; ib. 49. fanum Iunonis et oppidum Samum; ib. 52. iure et nomine; ib. 54. Philippum et Macedoniam; ib. 55. signis et tabulis pictis; ib. virtutis et inuocentiae; ib. 56. seclus et latrocinium; ib. 57. vi et virtute; ib. libidine et cupiditate; ib. signa et tabulas pictas; ib. 58. signa et ornamenta; ib. 59. sumptu publico et legationis nomine; ib. 60. adiutorem ... et conscium; ib. 64. praetores et consules; ib. 65. sermo ... et invitatio; ib. 66. clamor ... *et* pugna; ib. 67. vir primarius et homo honestissimus; ib. ligna et sarmenta; ib. 69. Philodamum et filium; ib. 71. Nenonem et eius consilium; ib. 72. praefectos et tribunos; ib. 73. vi et imperio; ib. 74. lacrimas et concursationes; ib. 75. sine Verre et sine Dolabella; ib. Philodamus et eius filius; ib. luctum et gemitum; ib. 76. vi et crudelitate; ib. 77. impulsu tuo et tua cupiditate; ib. 80. legibus et iudiciis; ib. 82. >. oppidis et civitatibus; ib. causam et culpam; ib. 83. THEMISTAGORAS ET THESSALUS; ib. Themistagoram et Thessalum; ib. 83. 85. contumelias et iniuriis; ib. 86. L. Magio et L. Fannio; ib. 87. mensem Februarium et consulum .. nomen;

ib. 90. morbo et cupiditate; ib. 91. mater et avia; ib. 92. Malleolus ... et mater; ib. 93. dolore et querimonia; ib. 94. MATRIS ET AVIAE; ib. vi et iniuria; ib. 96. [PR. ET PRO PR.] ib. 99. Q. et Cn. Postumis; ib. 100. nequitiam [et iniquitatem]; ib. 121. avaritiae et audaciae; ib. 128. genere et nomine; ib. peccata et maleficia; ib. bominum honestorum testimoniis et virorum bouorum tabulis; ib. C. Sacerdos et M. Caesius; ib. 130. ex Cn. Fannio et ex Q. Tadio; ib. pupillos et pupillas; ib. 131. signa et dona; ib. 132. tutor et patruus; ib. 139. praedibus et praediis; ib. 142. 143. aetatem et solitudinem; ib. 146. nomine .. et memoria; ib. 151. tutoribus et propinquis; ib mos et ius; ib. 152. ludum et iocum; ib. 155. sibi et saluti suae; ib. 158. vi populi et hominum clamore; ib. Romae et ad urbem; ib. II, 17. fugam et furtum; ib. 18. excursor et emissarius; ib. 22. Sosippus et Philocrates; ib. 25. summam rem publicam et existimationem ordinis; ib. 28. adsectator et ex numero amicorum; ib. 29. eorum ... et eorum; ib. 30. aratores et decumanos; ib. 32. cupiditates et insanias; ib. 35. Cleomenes et Aeschrio; ib. 36. libidinem et scelera; ib. 39. amicorum et propinquorum; ib. 41. amici et consiliarii; ib. 42. Heraclium et eos; ib. auctores iniuriae et ... socii praedae; ib. 47. iniquitate .. et improbitate; ib. 50. lacrimis et gemitu; ib. iniuria et peccandi consuetudo; ib. 53. barba et capillo; ib. 62. Heraclius ille et Epicrates; ib. 65. rem .. et causam; ib. 68. libertus et accensus; ib. 69. transactor et administer; ib. iudicio Sacerdotis et causae suae; ib. amicis .. et defensoribus; ib. 70. improbitatem et audaciam; ib. 71. tempus ... et causa; ib. 73. importunitate et audacia; ib. 74. bello et pace; ib. 76. fidem et religionem; ib. 78. humanitatem et aequitatem; ib. 86. fortunas et dignitatem; ib. [oppidi .. et fluminis;] ib. 87. honore et nomine; ib. haec et alia; ib. Agathinus ... et Dorotheus; ib. 87. figura et liniamenta; ib. senatus .. et populus; ib. 90. Cn. Lentulus et L. Gellius; ib. 95. crudelitatem et iniquitatem; ib. auctoritate et gratia; ib. 106. auctoritatem et dignitatem; ib. 107. rebus et temporibus; ib. conlegam et socium; ib. 108. sine crimine et sine teste; ib. 110. familiaritatem et hospitium; ib. 113. inimici et accusatores; ib. te et hunc Siculum; ib. 114. libido et voluptas; ib. 115. modum .. et finem; ib. 118. studio .. et cupiditate; ib. 133. pretiis et licitationibus; ib. in .. corruptelis et in ... luxuria; ib. 134. ingenio et cogitatione; ib. ars et malitia; ib. 135. facultates et copias; ib. accusatorum et quadruplatorum; ib. amicus recens et cognatus voluntarius; ib. 139. testimoniis et litteris; ib. 141. inimici .. et adversarii; ib. 149. animo et iniuriis; ib. 150. legatum et publice testem; ib. 156. virtutem et fidem; ib. per vim et per ... multitudinem; ib. 158. in Siculis .. et in omnibus Graecis; ib. magistratus et decem primos; ib. 162. iudicio et voluntate; ib. vi et auctoritate; ib. 164. decretis et iudiciis; ib. 170. portum .. et scripturam; ib. 171. oratio et causa; ib. 175. fidem .. et religionem; ib. consilio et gratia; ib. 178. fide et diligentia; ib. 179. cura et diligentia; ib. 190. Crassi illi et Antonii; ib. 191. Crassi et Antonii; ib. 192. virtus et integritas; ib. III, 3. lege et condicione; ib. 5. studiorum et voluntatum; ib. 6. squalore et lacrimis; ib. nequitia et audacia; ib. 7. virtus et integritas; ib. ingenium .. et virtutem; ib. signis et tabulis; ib. 9. rerum et criminum; ib. 10. magnitudine iniuriae et re; ib. iucunditatis ... et varietatis; ib. auctoritate et prudentia; ib. Hispanis et plerisque Poenorum; ib. 12. voluntate et institutis; ib. 13. C. Octavio et C. Cottae; ib. 18. hospes .. et familiaris; ib. voltum .. et aspectum; ib. 22. vorago .. et gurges; ib. 23. oris et corporis; ib. institutis et edictis; ib. 24. aratorem et decumanum; ib. 35. Septicium et non nullos Septicii similis; ib. 37. quae cohors et qui comitatus: ib. 39. laudis et honoris; ib. 43. in arationibus et in earum rerum iure; ib. 48. procuratores .. quaestus et administros rapinarum; ib. 50. iura .. et consuetudinem; ib. 51. crudelitate et audacia; ib. 52. rationem et cogitationem; ib. dux ... et magister; ib. 54. summo splendore et summa auctoritate; ib. 55. hac .. vi et hoc metu; ib. mulieri et decumano; ib. 56. pugnis et calcibus; ib. virtute et nobilitate; ib. vitae et sanguinis; ib. voltuntati et gratiae; ib. 59. auctoritate et gratia; ib. 61. aetate et auctoritate; ib. 62. aetate et morbo; ib. 63. parentis iniuriis et domestico dolore; ib. sermo .. et blanditiae; ib. 65. libertatis et civitatis; ib. 66. medico et praecone; ib. magistratus et quinque primi; ib. 68. 73. acta et imperia; ib. magnis iniuriis et magno dolore; ib. 74. iniuriis et incommodis; ib. supra tribunal et supra praetoris caput; ib. 77. „de hordeo .. et de Docimo"; ib. 79. eum frumenti numerum et eas pecunias; ib. 79. quo .. frumento et quibus pecuniis; ib. temporibus et malis; ib. 81. incommodorum et calamitatum; ib. tritici med. V̄ et accessionem; ib. 83. ><. furta et flagitia; ib. 84. praedae .. et quaestui; ib. 85. fraudi et damnationi; ib. 91. Apronium et Turpionem; ib. HS XVI milibus et *medimnis* IↃCLII; ib. 93. litteras et testimonium; ib. 99. TABULAE .. ET TESTIMONIUM; ib. tritici modium X̅V̅I̅I̅I̅ et HS III milia; ib. 100. professiones sationum et pactiones; ib. 102. dolorem et iniurias; ib. 103. unius anni et unius agri; ib. 106. de triennio et de tota Sicilia; ib. culpa et crimen; ib. Androni et Artemoni; ib. 108. senatus et populus; ib. ratio et via; ib. 110. legatum et testem; ib. 114. lege et condicione; ib. 118. vi et malo; ib. fructus et cultura; ib. 119. arationes et agros; ib. sibi et populo; ib. 121. Verri et Apronio; ib. imperio et potestate; ib. 122. Cn. Pompeium et M. Crassum; ib. 123. in decumis et in tota re frumentaria; ib. 128. ad quaestum et ad praedam; ib. 129. luctu et gemitu; ib. 132. capiti et fortunis; ib. vi et metu; ib. 143. litteris et epistula; ib. 144. in re frumentaria et in bonis; ib. 146. rem .. et praedam; ib. 149. edictis et .. institutis; ib. 150. VIM ET METUM; ib. 152. vi et metu; ib. 153. liberti .. et accensi; ib. 154. per se et per alios; ib. 156. METELLO ET VOLTEIO; ib. libertus et accensus; ib. 157. ><. consuetudo ... et disciplina; ib. 159. impudicas mulieres et intemperantis viros; ib. 160. quo animo et quo consilio; ib. 164. P. Servilii et C. Antistii; ib. 168. Timarchidi et Volcatio; ib. 171. senatus et populus; ib. 173. ex eo loco ... et ex eo acervo; ib. in Carbonem et in Dolabellam; ib. 178. in alteras decumas et in haec IↃCCC milia modium; ib. spectatione et collybo; ib. 181. L. Mamilium et L. Sergium; ib. 182. industriae ... et dignitati; ib. 184. ex senatus consulto et ex legibus; ib. 188. cum aratoribus et cum civitatibus; ib. aratorum et civitatum; ib. 189. beneficii .. et gratiae; ib. liberalitate et accommodatione; ib. beneficium et gratiam; ib. 191. pecuniam et legatos; ib. haec .. iniuria et haec calamitas; ib. 198. boves et aratrum; ib. 199. Artemone et Menisco; ib. 200. hoc munus et hoc vectigal; ib. 201. iniuriis et calamitatibus; ib. 203. doctrina et virtute; ib. 204. cupiditatibus et iniuriis; ib. 207. P. Servilium et Q. Catulum; ib. 210. iniuriis .. et cupiditatibus; ib. 213. commodo et voluntate; ib. 214. frumenti ... ratio et annona; ib. 215. in crimen et in iudicium; ib. 217. ab annonae ratione et ab aratorum voluntate; ib. 220. aequitatis et legis improbitatis et avaritiae; ib. spe .. et iucunditate; ib. 227. casum et eventum; ib. certus .. labor et certus sumptus; ib. lege et consuetudine; ib. magistratibus et legatis; ib. sibi et suis commodis; ib. 228. edicta et im-

peria; ib. socii et ... coloni; ib. severitate et diligentia; ib. duce et auctore; ib. morbum et insaniam; ib. IV, 1. forum et basilicas; ib. 6. Centuripinos et Halaesinos; ib. 20. cilicum et praedonum; ib. 21. [nepos L. Pauli et M. Catonis et P. Africani sororis filius;] ib 22. socios et exteras nationes; ib. 25. nomen et dignitas; ib. causam et factum; ib. 28. Tlepolemus et Hiero; ib. 30. Hieroni et Tlepolemo; ib. 31. amicum et hospitem; ib. 32. praeclaro opere et grandi pondere; ib. a patre et a maioribus; ib. [cupiditatis et] continentiae; ib. 34. re et opinione; ib. furtis .. et damnis; ib. 38. amentiam .. et furorem; ib. auro et gemmis; ib. 39. senatorem ... et iudicem; ib. 42. opibus et copiis; ib. 46. antiquo opere et summo artificio; ib. grande vas et maius opus; ib. 47. indicia ... et exempla; ib. 49. imperio et potestate; ib. Archagathi et Lentuli; ib. 53. leges et iudicia; ib. 54. patellis et turibulis; ib. tunica pulla ... et pallio; ib. lectos aeratos et candelabra aënea; ib. 60. a patre et a maioribus; ib. 61. ad se et ad Seleneu; ib. auro et gemmis; ib. 67. mente et cogitatioue; ib. amicus et socius; ib. avaritia et cupiditate; ib. 68. virtutem et diligentiam; ib. 73. gratulatione .. et laetitia; ib. 74. sacrorum et religionum; ib. 75. legum et iudiciorum; ib. luctu et gemitu; ib. 76. lacrimis et lamentationibus; ib. matronas et virgines; ib. 77. coronis et floribus; ib. generi et nomini; ib. 79. studiorum et artium; ib. 81. generis et nominis; ib. viris fortibus et bonis civibus; ib. 82. Zosippus et Ismeuias; ib. 92. quaestoribus et aedilibus; ib. 93. precibus et gratulationibus; ib. 94. Tlepolemo .. et Hieroni; ib. 96. furta et scelera; ib. 97. bono viro ... et bono auctore; ib. 102. Cereri et Liberae; ib. 106. planities et aquae; ib. 107. auctoritas et vetustas; ib. 108. ab ire et ab legibus; ib. 112. iniuste et iniquo; ib. naturae et moribus; ib. Cereris et Victoriae; ib. 113. Honoris et Virtutis; ib. 121. forum et iuris dictionem; ib. ferro et armis; ib. adventum et comitatum; ib. exercitu et victoria; ib. religionum et consuetudinis; ib. 122. Veueri et Cupidini; ib. 123. commemoratione hominum et cognitione formarum; ib. temeritati et mendacio; ib. 124. eruditus homo et Graecnlus; ib. 127. ore et angustiis; ib. 129. calamitates et iuiurias; ib. 132. Asia et Graecia; ib. 133. 135. oblectamenta et solacia; ib. mecum et cum fratre; ib. 137. conventum et locum; ib. 138. senatum et populum; ib. aspectu .. et commemoratione; ib. 139. voluntati et saluti; ib. hoc et illud; ib. 140. clamore .. et ususvicio; ib. 141. aetate et honore; ib. 142. 143. vim et metum; ib. 147. tabularum et litterarum; ib. 149. virtute .. et vigilantia; ib. V, 1. ad vitam et ad fortunas; ib. 13. caput et sanguinem; ib. anno et sex mensibus; ib. 21. frigorum et tempestatum; ib. 26. stupris et flagitiis; ib. Veneri .. et Libero; ib. 27. viros et mares; ib. 30. pudoris et pudicitiae; ib. 34. vi et audacia; ib. mentis .. et cogitationes; ib. 35. cura et caerimonia; ib. 36. diguitate .. et religione; ib. laborem et sollicitudinem; ib. vi et auctoritate; ib. 39. cupiditatem et audaciam; ib. tunica pulla et pallio; ib. 40. praesidii et vecturae; ib. 45. tecta et domos; ib. 50. ius foederis et imperii condicionem; ib. auctore et interprete; ib. 52. foro .. et commeatu; ib. ex senatus consulto et ex lege; ib. 53. legati et principes; ib. 58. sociorum et Latinorum; ib. 60. P. Caesetius et P. Tadius; ib. 63. metu et suspicione; ib. 70. aurum et argentum; ib. 73. gemitus .. et clamor; ib. 74. crimen et iudicium; ib. metu et periculo; ib. 80. ipsum et .. filium; ib. 81. magistratibus et legatis; ib. 83. classi et navibus; ib. 85. nautarum et remigum; ib. 87. honorem et gratiam; ib. 88. remiges et milites; ib. improbitatem et calamitatem; ib. 99. egestate et fame; ib. 100. ignominia et calamitas; ib. foro et conventu; ib. 101. timore et fuga; ib. clamor et admiratio; ib. 106. ad latus .. et ad aurem; ib. 107. praecursorem ... et emissarium; ib. 108. collo et cervicibus; ib. sceleris et crudelitatis; ib. 112. voltum et manum; ib. 113. sociorum et civium; ib. 118. de plaga et de ... ictu; ib. 119. parentibus et propinquis; ib. furtorum et flagitiorum; ib. 121. cruciatus et macror; ib. 123. spolia et praemia; ib. 125. libidine et scelere; ib. 128. laborem et industriam; ib. 129. fidem et misericordiam; ib. fidem et veritatem; ib. 130. in crimen et in invidiam; ib. 133. ab quaestore et ab legato; ib. 136. vitam et sanguinem; ib. 139. sceleris et audaciae; ib. virgis et verberibus; ib. 140. terrarum et gentium; ib. 143. existimatio ... et frequentia; ib. libertatis et dignitatis; ib. legum et iudiciorum; ib. 144. iudicium et custodiam; ib. 145. gemmas .. et margaritas; ib. 146. vox et imploratio; ib. 147. opem ... et salutem; ib. forum .. et basilicas; ib. 152. mors et cruciatus; ib. 153. mercatoribus et navicularriis; ib. Italiam et moenia Regiuorum; ib. 160. scelere et furore; ib. 161. fascis et securis; ib. 163. imploratio et vox; ib. fletu et gemitu; ib. M. et P. Cottii; ib. 165. libertatis et civitatis; ib. 170. cruciatum et crucem; ib. saxa et scopulos; ib. 171. ornamenta .. et beneficia; ib. 175. in iudiciis et in omni re publica; ib. de indicibus et ... de te; ib. 177. civitate et condicione; ib. 180. per ludum et per ueglegentiam; ib. 181. regio est via; ib. virtus et industria; ib. natura et gnovere; ib. 182. animo et voluntate; ib. Melitae et Sami; ib. 184. tectum et parietes; ib. opinio et religio; ib. 185. arbitri et testes; ib. 186. Castor et Pollux; ib. quaestum ... et praedam; ib. Ceres et Libera; ib. 187. hominibus et civitatibus; ib. templis et religionibus; ib. 188. furore et audacia; ib. officium et virtutem; ib. a cura et a cogitatione; ib. 191. iniquitate et iuiuria; ib. 8. agris .. et pascuis; ib. aequitate et sapieutia; ib. Macedonia et Asia; ib. 15. ad procuratorem .. et ad vilicum; ib. 17. animis et viribus; ib. 18. actoris et petitoris; ib. 28. consilio et opera; ib. me et L. Claudium; ib. 29. universam rem et totum factum; ib. 34. vi et armis; ib. 42. ius et iniuriam; ib. iure et iniuria; ib. praedonem et latronem; ib. 50. testibus et arbitris; ib. usitato iure et cotidiana actione; ib. 54. triumviratus et quaesturae; Fout. 5. laboris et operae; ib. 11. consuetudine .. et cautione; ib. 12. hominm et civitatum; ib. caede et fuga; ib. 14. sociis et civibus; ib. 15. testis et conscios; ib. 16. laudatore et teste; ib. Bellieno et C. Fonteio; ib. 18. Porcium et Munium; ib. 19. [Crodnai et Vulchalone;] ib. Tolosam et Narbonem; ib. conieturae et cogitatioui; ib. 23. Cn. et Q. Caepiouibus; ib. L. et Q. Metellis; ib. fidem et auctoritatem; ib. Caepionibus et Metellis; ib. 27. caede et sanguine; ib. 31. minis et terrore; ib. 34. hanc urbem et hoc imperium; ib. 35. nationibus et gentibus; ib. Cn. Domitius et Q. Maximus; ib. 36. nationem Allobrogum et reliquias; ib. summi consilii et maximi auimi; ib. 41. parentis et sororis; ib. 48. ornamento et adiumento; ib. vi et armis; Caecin. 1. usum et fructum; ib. 11. auctionis et partitionis; ib. 13. leunce et semuncia; ib. 17. adsiduitatis et molestiae; ib. fundi et fructus; ib. 19. Caecinae .. et amicis; ib. 20. confessione et testimoniis; ib. 24. A. Atilius et eius filius; ib. 27. pace et otio; ib. 33. more et exemplo; ib. 36. eadem vi et isdem armis; ib. 39. causam et rationem; ib. 40. caedes et occisio; ib. 41. loco .. et certo de statu; ib. 42. incursus et impetus; ib. 45. pacti et conventi; ib. 51. consiliis et auctoritatibus; ib. 52. usum et auctoritatem; ib. 54. consilium et auctoritas; ib. 56. genere et nomine; ib. 58. iuris ... et aequitatis; ib. 61. scuto et gladio; ib. 62. cum fustibus et cum saxis;

ib. 64. vi et armis; ib. verborum et litterarum; ib. 65. voluntas et aequitas; ib. 66. a iure et a legibus; ib. 74. virtute .. et prudentia; ib. 77. rem et sententiam; ib. 79. a verbo et ab scripto; ib. 80. ius et aequi ... rationem; ib. quo consilio et qua sententia; ib. 81. re et sententia; ib. re et sententia; ib. 86. causam et ius; ib. 98. Mitbridate et Tigrane; imp. Pomp. 4. sociis et civibus; ib. 5. fortissimi viri et summi imperatores; ib. 8. rationes et copias; ib. 17. res et fortunae; ib. Ponti et Cappadociae; ib. 21. timore et fuga; ib. 23. regum et nationum; ib. 24. virtute et subsidio; ib. 30. Hispaniis et Gallia; ib. 35. signa et tabulas; ib. 40. gravitate et copia; ib. 42. opinione ... et fama; ib. 43. iuopia et caritate; ib. 44. socios et vectigalia; ib. 45. Scipioni, Mario et cetcris .. imperatoribus; ib. 47. salus et vera causa; ib. 53. disciplina navalis et gloria; ib. 54. exuviis nauticis et classium spoliis; ib. 55. te ... et ceteros; ib. 56. auctoritate et sententia; ib. 59. libidines et iniurias; ib. 65. Q. Catulo et Q. Hortensio; ib. 66. quibus iacturis et quibus condicionibus; ib. 67. ingenio et prudeutia; ib. 68. tibi et populo; ib. 69. commodis et rationibus; ib. 71. iuvidiae et criminum; Cluent. 1. quantum ... difficultatis et quantum laboris; ib. 2. parum firmamenti et parum virium; ib. 5. criminibus et testibus; ib. 10. dedecore vitae et turpitudiue; ib. regionis .. et vicinitatis; ib. 11. Sulla et Pompeio; ib. odio et crudelitate; ib. 12. scelere et immanitate; ib. manibus et gremio; ib. 13. maerore et lacrimis; ib. cotidianis querimoniis et adsiduo fletu; ib. 16. opibus et copiis; ib. 18. squalore .. et sordibus; ib. scelere et audacia; ib. 23. proscriptionis et mortis; ib. 25. animo et spe; ib. 28. sermone .. et vociferatione; ib. 30. indicia et vestigia; ib. perdita nequtia et summa egestate; ib. 36. blanditiis et adsentationibus; ib. conviva et adintore; ib. se et suos amicos; ib. 38. cognatis et adfinibus; ib. 41. Habitum et Oppianicum; ib. C. et L. Fabricii; ib. spe et prece; ib. 47. vita et audacia; ib. 50. summa religione et summa auctoritate; ib. 53. re .. vera et periculo; ib. 54. re et existimatione; ib. 56. legc ct pronuntiatione; ib. vicinos et amicos; ib. inopia et necessitate; ib. 57. dedecore et infamia; ib. 61. conventu et silentio; ib. 66. mente et cogitatione; ib. 69. vitam et naturam; ib. 70. malitiis et fraudem; ib. periculum et infamiam; ib. sequcster et confirmator; ib. 72. fraude et mendacio; ib. scrupulus et quacdam dubitatio; ib. 76. rumorum et contionum; ib. 77. necessarii et amici; ib. 78. multitudiuem .. et atrocitatem; ib. 81. Cluentius et Cannutius; ib. 83. Bulbo et cetcris; ib. fraus et audacia; ib. reus ct accusator; ib. 86. iudicio et disceptationi; ib. 88. P. et L. Cominiis; ib. 100. pacis et concordiae; ib. 101. lege et crimine; ib. 103. adiutores .. et couscios; ib. 106. mores et adrogantiam; ib. 111. officiorum et amicitiarum; ib. 117. fidem et diligentiam; ib. 118. L. Metello ct Cn. Domitio; ib. 119. L. Gellius et Cn. Lentulus; ib. 120. furti et captum pecuniarum; ib. religione et diligentia; ib. 121. in M'. Aquilium et in Ti. Guttam; ib. 127. mortis ct supplicii; ib. 128. fidem .. et religionem; ib. 129. levitate et inconstantia; ib. 135. M. Luculius et C. Cassius; ib. 137. aequitate et sapientia; ib. rem .. et rogationem; ib. clamore et concursu; ib. quaestionem .. et legem; ib. iudicii et auctoritatis; ib. 139. ex re et ex causa; ib. 141. quo lepore et quibus facetiis; ib. ego et Brutus; ib. >. >. ex tabulis et ex censu; ib. M. Plactorii et C. Flaminii; ib. 147. imperio et praescripto; ib. laboris et periculi; ib. 148. bonoris et amplitudinis; ib. 150. legum et condicionum; ib. integritate et innocentia; ib. 152. nomen et gratia; ib. 154. rem publicam et fortunas; ib. 155. cura et opera; ib. 157. lex et religio; ib. 159. Ancharii et Paceni; ib. 161. vim et manus; ib. hospes .. et familiaris; ib. 165. calamitatem et falsum crimen; ib. 168. animi et virtutis; ib. 171. amici et hospites Oppianici et ipsius mulieris; ib. 176. furtum .. et caedem; ib. 179. de Stratone et de Nicostrato; ib. 182. consilio et ratione; ib. 184. [Stratone et Nicostrato:] ib. 186. Aquinatium et Fabraternorum; ib. 192. comitatu et pecunia; ib. pueris ... et mulieribus; ib. 195. iustitia et fides; ib. 196. testimonio et laudatione; ib. 198. aequitatem et mansuetudinem; ib. 199. crudelitate et scelere; ib. nomeu et iura; ib. facto et cupiditate; ib. 200. vota et preces; ib. 201. Mysia et Phrygia; leg. agr. I, fr. 5. armis et virtute; ib. 4. terroris et mali; ib. 9. Sulla et Pompeio; ib. 10. rebus et modis; ib. 14. suspicionibus et coniectura; ib. 18. superbiam et crudelitatem; ib. argento et auro; ib. 22. vox et auctoritas; ib. 24. lege et condicione; ib. II, 6. vim et interpretatiouem; ib. 7. Tiberium et Gaium Graccbos; ib. 10. noctem .. et solitudinem; ib. 12. oculis et aspectu; ib. 13. sudore et sanguine; ib. 16. fructum .. et commodum; ib. 17. studio et suffragio; ib. utilitatem et fructum; ib. 22. terra et mari; ib. 23. dignitate et contumelia; ib. 24. vitiis .. et scelcribus; ib. 25. religionem et diligentiam; ib. 28. opibus et copiis; ib. 32. ministros et satellites; ib. formam ... et speciem; ib. terrorem .. et minas; ib. 40. tenebris et caligiue; ib. 44. labori et negotio; ib. 46. praedae et quaestui; ib. imperio et victoria; ib. 50. iudicium et potestas; ib 52. Sulla et Pompeio; ib 56. emptori et venditori; ib. 67. [sanguine et sudore;] ib. 69. *opibus et* praesidiis; ib. 75. praesidiis et colonis; ib. amplitudinem et dignitatem; ib. 76. superbia ct contumelia; ib 79. spes et iucunditas; ib. opibus et copiis; ib. 82. Corinthi et Kartbagini; ib. 90. senatum et magistratus; ib. meute et consilio; ib. Aristonico, Mithridate et ceterist ib. ratione et consilio; ib. 91. M. Bruto ... [e; P. Rullo]; ib. 92. L. Considio et Sex. Saltio; ib. ad praeconem et ad tibicinem; ib. 93. Albana et Seplasia; ib. 94. mercatorum et advenarum; ib. 95. multa cultura et magno labore; ib. monibus .. ct conuallibus; ib. 96. fortuuis et copiis; ib. 97. Rullo et Rulli similibus; ib. sceleris et flagitii; ib. [auro et argento; ib. 99. numero et suffragiis; ib. vi et manu; ib.] iudiciis et aequitate; ib. 102. otii et concordiae; ib. III, 4. suis factis; ib. Marium et Carbonem; ib. 7. >. caelum et mare; ib. Marium et Carbonem; ib. 11. laude .. ct honore; Rabir. 3. poena et supplicio; ib. furorem et audaciam; ib. 4. perfugium et praesidium; ib. ope et auxilio; ib. 5. ratione .. et consilio; ib. iuris et libertatis; ib. 12. eum ... et eum; ib. 19. tribunos plebis et praetores; ib. 20. C. Marius et L. Valerius; ib. Cn. et L. Domitii; ib. 21. improbitas et furor; ib. 22. furoris et sceleris; ib. 24. [sensu et vita;] ib. 29. de se ct gloria sua; ib. religionem et sanctimoniam; ib. 30. C. Mario ct L. Valerio; Catil. I, 4. oculi et aures; ib. 5. praesidio et copiis; ib. 11. Lepido et Tullo; ib. 15. cousulum et principum; ib. 16. declinatione et ... corpore; ib. leges et quaestiones; ib. 18. vim et manus; ib. 21. laudi et gloriae; ib. 23. servorum et civium perditorum; ib. 27. furoris et audaciae; ib. 31. cura ct metu; ib. malleolos et faces; ib. 32. hunc et huius socios; ib. 33. stuprorum et sceleruni; ib. II, 9. vino et alea; ib. 10. comissationes .. et scorta; ib. fatum .. et poeuam; ib. 11. vi et minis; ib. 14. unum .. et idem; ib. 19. proscriptiones et dictaturas; ib. 20. duce et imperatore; ib. 28. furore et scelere; ib. III, 4. a senatu et a vobis; ib. L. Flaccum et C. Pomptinum; ib. 5. Tiberis ... et pons; ib. sicarum .. et gladiorum; ib. 8. mandata et litteras; ib. ius iurandum .. et litteras; ib. 9. ab bis et a L. Cassio; ib. Cinnam .. et Sullam; ib. Lentulo et aliis; ib. 10. senatui et

populo; ib. patriam et civis; ib. L. Flaccus et C. Pomptinus; ib. 14. opem et auxilium; ib. 18. Cotta et Torquato; ib. 19. duce et imperatore; ib. 23. bello et vastitate; ib. IV, 2. auctore et cognitore; ib. 9. re et causa; ib. 10. largitores et prodigum; ib. animi .. et corporis; ib. humanitate et misericordia; ib. 11. aspectus .. et furor; ib. dolore et cruciatu; ib. 12. opęris et quaestus; ib. 17. periculis et insidiis; ib. 18. facibus et telis; ib. arcem et Capitolium; ib. furore et scelere; ib. 20. obsidione ut metu; ib. 21. vim et religionem; Muren. 1. laboribus et periculis; ib. 3. lenitatis et misericordiae; ib. 6. vim et severitatem; ib. voluptatem et luxuriam; ib. 11. honos et gloria; ib. 12. populo .. et suffragatoribus; ib. 16. dignitatis et renuntiationis; ib. 18 adsiduitatis et operarum; ib. 21. laus et industria; ib. 22. consulatu et omni honore; ib. 23. in imperio et in statu civitatis; ib. 24. consilio et periculo; ib. fraudis .. et stultitiae; ib. 26. mihi et adversario; ib. 28. rationes et copias; ib. 32. consilio et virtute; ib. 33. senatus et populus; ib. 34. extrema fortuna et fuga; ib. quantas perturbationes et quantos aestus; ib. 35. adiumenta et subsidia; ib. 38. lacrimarum et squaloris; ib. 42. terrores et minae; ib. 43. animi et facultatis; ib. 44. operam et gratiam; ib. 45. iudicio et accusationi; ib. officia et studia; ib. accusationem et petitionem; ib. 46. civitatibus et municipiis; ib. 47. dux et signifer; ib. 50. caput et collum; ib. 52. metu et periculo; ib. splendor et gravitas; ib. 58. in periculo .. et in pernicie; ib. 59. sententiae .. et praeceptа; ib. 63. Platonc et Aristotele; ib. 63. praeceptores et virtutis magistri; ib. 65. officium et fides; ib. oratione et praeceptis; ib. 66. comitatem et facilitatem; ib. more et modo; ib. 72. amicis et tribulibus; ib. propiuqua et necessaria; ib. 73. sordis et inhumanitatem; ib. 76. natura et fortuna; ib. 79. ferrum et audaciam; ib. L. Catilina et Publsone; ib. 81. auctoritate et auxilio; ib. 82. animo et usu; ib. 83. defensoris et amici; ib. 86. squalore et sordibus; ib. hospites et amici; ib. 89. mansuetudine et misericordia; ib. 90. generi et familiae; ib. auctoribus et defensoribus; Flacc. 2. odio et furori; ib. vitia et flagitia; ib. 5 (§. 25). Tmolitae et Lorymeni; ib. (§. 26). suspiciones et simultates; ib. 6. religiorum et fidem; ib. 9. tremore et pallore; ib. 10. de iudicio et de vilico; ib. 11. verba et ineptiae; ib. 12. iure et more; ib. 14. sutores et zonarii; ib. 17. opifices et tabernarios; ib. 18. Pompei et Hypsaei; ib. 20. disceptationem et cognitionem; ib. 24. Silano et Murena; ib. 30. M. Curtio et P. Sextilio; ib. conversione et moderatione; ib. 31. cursu et remis; ib. 32. animo et .. et litteris; ib. vita et dignitas; ib. 36. doloris et sanguinis; ib. 40. bona et senatorium nomen; ib. 43. Flacco et eis; ib. fraudatorum et infitiatorum; ib. 48. vi ... et metu; ib. 49. [studia et] officia; ib. 52. quaestum et faeneratione; ib. 56. virorum et civium; ib. 57. imperio et bellica laude; ib. 64. animis et cogitationibus; ib. 66. ex Italia et ex omnibus provinciis; ib. 67. luxuria et levitate; ib. 71. mercennarium et administrum; ib. 74. de dolo malo et de fraude; ib. proscriptiones et emptiones; ib. venustatem et facetias; ib. 76. praetor ... et cousul; ib. 77. humauitatis et aequitatis; ib. 78. matrem et sororem; ib. 92. per senatum et per equites; ib. 96. mentem et voluntatem; ib. ferrum et flammam; ib. 97. de vobis et dc vestra re publica; ib. 99. Septimio et Caelio; ib. 100. P. Servilius et Q. Metellus; ib. ferrum et flammam; ib. 102. urbis et civium; ib. ad me et ad senatum; ib. studio et dignitate; Sulla 4. laboribus et periculis; ib. 5. immanitate et crudelitate; ib. 7. tempus et res publica; ib. 8. voluntas et natura; ib. opinionis .. et auctoritatis; ib. 10. Lepido et Volcatio; ib. 11. temporum et sermonum; ib. ambitio et forensis labor; ib. consiliis et sermonibus; ib. 15. sermone et congressu; ib. 16. patri et filio; ib. 19. nervos et industriam; ib. 24. me et vos; ib. 25. ingenio et prudentia; ib. 32. quaestionibus et iudiciis; ib. 39. erroris et inscientiae; ib. 40. virtute et fide; ib. 42. familiari et contubernali; ib. 44. severitatis et constantiae; ib. 45. Autronii et Cailiuae; ib. 51. Catilinae .. et Autronii copias et conatum; ib. officio et fide; ib. 58. in provinciis et in regnis; ib. virtute et constantia; ib. 62. gravitate et dignitate; ib. 64. pietas et fraternus amor; ib. operas et manum; ib. 68. intemperantia et scelere; ib. 70. consuetudine et studio; ib. periculo et crimini; ib. 71. pugnis et calcibus; ib. vi [..] et armis; ib. vita et natura; ib. 73. honestatis .. et dignitatis; ib. urbis et fori; ib. 74. impetum et conatum; ib. 76. gravias et fides; ib. 82. temporibus et periculis; ib. laboribus et periculis; ib. 83. gravitatem .. et constantiam; ib. casu .. et felicitate; ib. virtute et consilio; ib. iudiciorum et fori; ib. 89. campi et disciplinarum; ib. laetitia et voluptate; ib. 91. luctum et lacrimas; ib. mansuetudine et misericordia; ib 93. Mario .. et Catulo; Arch. 5. auctoriuate et gratia; ib. 6. Silvani .. et Carbonis; ib. 7. cum mauitatis et cum publico testimonio; ib. 8. Iulio et Crasso; ib. 11. animi et corporis; ib. 13. oratio et facultas; ib. animum et mentem; ib. 14. saxa et solitudines; ib. 19. Hispanos .. et Gallos; ib. 25. vir et imperator; ib. 27. laudis et gloriae; ib. 28. statuas et imagines; ib. 30. caligine et tenebris; sen. 5. virtus et fides; ib. me et meos inimicos; ib. 6. cum mauitatis et cum ferro et facibus; ib. se et re publica; ib. 8. civi et viro; ib. 9. egestatem et luxuriem; ib. 11. egestate et improbitate; ib. lustris et hellnationibus; ib. 13. edictis et imperiis; ib. 16. lamentatio et gemitus; ib. 17. fide et diligentia; ib. 18. opibus et copiis; ib. 19. vim et ferrum; ib. 22. duces .. et principes; ib. 24. carcere et flagitium; ib. 25. equis insignibus et curru aurato; ib. 28. dimicationis et sanguinis; ib. 29. vim et crudelitatem; ib. benevolentiam et fidem; ib. 30. praesidiis et manu; ib. 32. me et rem publicam; ib. caedis et incendiorum; ib. 33. iudicio et posteritati; ib. decorum et hominum sanctitates .. et religiones; ib. 34. L. et C. Metelli; ib. 37. propugnator ... et defensor; ib. 38. virtute et pietate; ib. Pontum et Bithyniam; ib. mnnicipiorum et coloniarum; ib. virtutem et fidem; ib. 39. ludi .. et dies festi; Quir. 3. squalor et luctus; ib. 8. mnnicipiorum et coloniarum; ib. 10. me et inimicos meos; ib. 13. vis et ferrum; ib. 14. ferro et facibus; ib. T. Annius et P. Sestius; ib. 15. laudi et dignitati; ib. 21. virtuti et gloriae; ib. tempore et die; ib. 23. vim et numen; ib. 25. domo et patria; dom. 5. dolore .. et fame; ib. 11. instimulator et concitator; ib. otii et pacis; ib. 12. L. Sergium et M. Lollium; ib. 13. otii et concordiae; ib. 15. societas .. et amicitia; ib. 20. caedis et incendiorum; ib. 21. honorem et imperium; ib. nubibus et procellis; ib. 24. libertatis et pristinae dignitatis; ib. 25. fortunis et bonis; ib. opem et auxilinm; ib. 27. ego et Cn. Pompeius; ib. suspicionibus ... et scelere; ib. 28. studio et auctoritate; ib. 30. dies et noctis; ib. tutelarum et hereditatium; ib. 35. perfidiam et scelus; ib. 44. auctoritate et sapientia; ib. 45. aqta et tqxt; ib. 47. scriptor et subscriptor; ib. 49. testamento et indicio; ib. M. Scauro et L. Crasso; ib. 50. facinorum et stuprorum; ib. Decumis et Clodiis; ib. unum et idem; ib. 51. caedem et dimicationem; ib. 55. argenti et supellectilis; ib. 60. tectis et sedibus; ib. 61. odio et crudelitate; ib. 62. vi et armis; ib. 63. scelere et furore; ib. 68. Piso et Gabinius; ib. 70. sceleribus ... et flagitiis; ib. 72. populorum .. et gentium ib. 73. civitatem et libertatem; ib. 80. civitate et libertate; ib. legem et inscriptionem

statuae; ib. 81. aqua et igni; ib. 82. sine dolore et sine iniuria; ib. 86. auctoritatem et studinm; ib. 90. sororem et uxorem; ib. 92. banc urbem et hanc rem publicam; ib. 94. perditorum et coniuratorum; ib. 96. de me et de re publica; ib 100. coniurationis et sceleris; ib. 101. auctor et dux; ib. turpitudinis et inconstantiae; ib. 102. Pisone et Gabinio; ib. caerimoniarum et sacrorum; ib. 104. auctorem .. et magistrum; ib. flagitio et stupro; ib. 105. labore et consilio; ib. 107. bonitate et modestia; ib. 110. fanis et communibus locis; ib. 111. *pontifex* et tribunus plebis; ib. 120. iure et religione; ib. 122. dedecus et egestatem; ib. 126. sceleris et crudelitatis; ib. 128. propugnatore et custode; ib. 129. furore .. et caecitate; ib. illum et te; ib. sceleris .. et furoris; ib. 130. modestia et gravitate; ib. scelere et audacia; ib. terrore et minis; ib. 131. societate et nefario foedere; ib. pontifice [et] magistro; ib. 141. studium et iudicium; ib. 142. reditus et gratulationis; ib. 143. te ... et te; ib. 144. urbi et rei publicae; ib. furore et scelere; ib. fortunae et temporum; ib. 146. facultatem .. et copiam; ib. vim et gravitatem; har. resp. 2. ductu et imperio; ib. 3. furiis et factbus; ib. 4. pabulo .. et glande; ib. 5. legum .. et iudicii; ib. 7. religionibus sacris et caerimoniis; ib. 8. sacra et religiones; ib. sacris et religionibus; ib. 9. te .. et te; ib. 11. consul et pontifex; ib. 12. P. Lentulo et Q. Metello; ib. 13. mihi et liberis meis; ib. 16. animos et mentis; ib. 20. turba et angustiis; ib. 22. ad caedem .. et ad funus; ib. 24. agros et nemora; ib. sacellum ... et aras; ib. 30. eiulatus et gemitus; ib. 39. dolori et timori; ib. 43. adfinis et sodalis; ib. 45. consilio et facto; ib. 49. vobis ... et vestrae saluti; ib. 54. hanc personam et has partis; ib. 61. procurationes et obsecratio; ib. 63. se et salutem suam; Sest. 1. egestate et scelere; ib. 2. carcerem .. et benevolentiam; ib. 6. sollicitudine et molestia; ib. impetus et conatus; ib. 11. otii et communis salutis; ib. 15. scelerum et malorum; ib. 16. auctor et dux; ib. 20. amicum et adfinem; ib. auctores et laudatores; ib. 23. animi et corporis; ib. exercitum et pecuniam; ib. 24. gladiis et lapidibus; ib. 27. cum senatu et cum bonis; ib. 29. socii et Latini; ib. 30. vos et omnes boni; ib. 31. forum et contiones; ib. 34. armis et latrociniis; ib. spe et promissis; ib. metu et periculo; ib. 35. facti et consilii; ib. 36. ultores et defensores; ib. 43. haec .. et multa alia; ib. 49. consilio et auxilio ib. 52. Gabinio et Pisoni; ib. 53. custodes et conservatores; ib. de iure et de tempore; ib. 56. viri et civis; ib. 62. de capite ... et de bonis; ib. 65. res .. et causa; ib. 68. Pisone et Gabinio; ib. 70. pudoris et pudicitiae; ib. 73. servorum et libertorum; ib. 76. noctis et fugae; ib. vi et armis; ib. 78. vim et ferrum; ib. 79. fragmentis saeptorum et finstibus; ib. defatigatione .. et errore; ib. 79. misericordia et manum .. et copias; ib. 84. legibus et iudiciis; ib. 86. praesidio et copiis; ib. vitam et libertatem; ib. virtute et consilio; ib. 91. vim et manum; ib. 92. [Gabinium et Pisonem;] ib. 93. defensorem et patronum; ib. 99. tutores .. et duces; ib. otii .. et dignitatis; ib. periculorum et insidiarum; ib. 100. praesidiis et copiis; ib. largitio .. spes; ib. 105. otio et tranquillitate; ib. 110. epulis et gratulationibus; ib. 111. te et gregalis tuos; ib. duces et auctores; ib. 112. sermonibus .. et suffragiis; ib. 113. opibus et gratia; ib. 114. comitiorum et contionum; ib. 115 rumore et ... favore populi; ib. actor et acroama; ib. 116. a me et a senatu; ib. 123. salutem et dignitatem; ib. 125. populum Romanum et contionem; ib. 127. salutem et vitam; ib. 128. luctus et maeroris; ib. multitudine et gratulatione; ib. 131. de me et de clarissimis viris; ib. 132. periculo et crimine; ib. opibus et potentia; ib. 134. clamores et concursus; ib. sua lege et suo beneficio; ib. 135. carnificina ... et crudelitas; ib. libertatem et commoda; ib. 137. auctores et conservatores; ib. 138. otium ... et voluptates; ib. 139. consiliis et factis; ib. impetus et conatus; ib. gravitas et magnitudo; ib. 141. de imperio et de gloria; ib. 142. litteris .. et memoria; ib. vitam .. et virtutem; ib. 143. dignitate et gloria; ib. 144. squalore et sordibus; ib. defensoribus et conservatoribus; ib. 146. luctum et gemitum; Vatin. 6. scelus et furorem; ib. perditum et vexatorem; ib. 7. conservatorem et custodem; ib. momenti et ponderis; ib. 9. obscuritate et sordibus; ib. 11. improbitatis et sceleris; ib. 13. ad supplicium et ad necem; ib. 21. lingnam et vocem; ib. 24. sceleri et menti; ib. dignitas et splendor; ib. 25. indicio et crimine; ib. de lande et de re publica; ib. 26. beneficio et aequitate; ib. 27. patris et fratris; ib. 28. vim et furorem; ib. 33. Marsorum et Paelignorum; ib. 36. optio et potestas; ib. 40. gladiatoribus et bestiariis; ib. forma et specis; Cael. 6. scelere ... et audacia; ib. 7. facilitatis et patientiae; ib. 14. de ambitu et de criminibus; ib. 16. congressu .. et constituto; ib. 20. aditor .. et conscius; ib. 28. in hominem et in reum; ib. 29. auri et veneni; ib. 30. nomen et caput; ib. 31. candor ... et procerritas; ib. 36. cum laude et cum dignitate; ib. 39. ego .. et pauci; ib. 42. frondibus et virgultis; ib. ventris et gurgitis; ib. 44. amores .. et hae deliciae; ib. cura et vigiliis; ib. 45. auri ... et veneni; ib. 51. causam et veritatem; ib. 55. Camurtii et C. Aesernii; ib. 71. ✕ dolorem et iniuriam; ib. res .. et possessiones; ib. 73. labore et diligentia; ib. 74. coniuge et fratre; ib. 78. Gabinium et Pisonem; prov. cons. 2. a senatu et a populo; ib. 7. contra senatus consulta et contra legem; ib. fronte et supercilio; ib. 8. pudore et temperantia; ib. audacia et Syria; ib. 10. bellum et pacem; ib. 11. gentibus *et* tyrannis; ib. 15. Pisoni et Gabinio; ib. 17. consul et pontifex maximus; ib. 20. P. Servilium et M. Lucullum; ib. 22. religionem et pudicitiam; ib. 24. auctor et princeps; ib. 25. virtutem et animi magnitudinem; ib. 27. humanitas et lepos; ib. 29. urbes .. et viae militares; ib. 31. Germanorum et Helvetiorum; ib. 33. honoribus et beneficiis; ib. 38. ratio et causa; ib. 40. familiaritatis et consuetudinis; ib. saluti et dignitati; Balb. 2. causa et crimine; ib. bellis et victoriis; ib. 3. religionem et fidem; ib. 10. labor et industria; ib. 18. lex .. et condicio; ib. genere et fortunae gradu; ib. amicitias et rei familiaris copias; ib. socius et Latinis; ib. 21. Heraclienslum et Neapolitanorum; ib. his praemiis et his honoribus; ib. 24. auctoritate et exemplo; ib. 31. largitio et communicatio; ib. a Gellio et a Lentulo; ib. 33. obtestatione [et consecratione]; ib. Cn. et P. Scipiones; ib. 34. commendatione et indicio; ib. 35. voluntate et sententiis; ib. memoria et gloria; ib. 40. silentio et libertate; ib. multa et poena; ib. 42. gratiam et facultatem; ib. 43. studia et beneficia; ib. labore .. et studio; ib. Furinm et Cascellium; ib. 45. de foederibus et de toto iure pacis et belli; ib. gravitate et prudentia; ib. 50. iudicium et factum; ib. 51. labore et periculo; ib. virtute et dignitate; ib. 53. T. et C. Coponios; ib. lingua et ingenio; ib. 54. manu et virtute; ib. Q. Metelli ... et L. Crassi; ib. 56. temporibus et concordiae; ib. 61. mercator et praeco; Piso fr. 4. [Caesare et Bibulo;] Piso 3. senatum et bonos omnis; ib. 4. exercitu et pecunia; ib. 5. voce et consensu; ib. 7. L. Iulium et C. Marcium; ib. 8. pudoris et modestiae; ib. 9. animadversio .. et iudicium; ib. 14. stipendio .. et frumento; ib. Catilinam et eum; ib. 15. Catilinae et Lentuli; ib. 16. vos et Catilinam; ib. gravitate et consilio; ib. 19. loci .. et temporis; ib. 21. laetitiam et gratulationem; ib. 22. in lictoribus

[in toga] et praetexta; ib. 23. Seplasia . . et Capua; ib. 24. sceleris et crudelitatis; ib. 31. maledicti et contumeliae; ib. voce et clamore; ib. voce et litteris; ib. 34. te et conlegam tuum; ib. 37. pudoris et consilii; ib. 39. municipiorum et colonіarum; ib. 41. te et Gabinium; ib. 42. cibo et vino; ib. 43. „sanie et sanguine“; ib. gloria et laude; ib. 44. scelerum et fraudium; ib. furorem et insaniam; ib. 46. caput et salutem; ib. 56. argilla et luto; ib. 59. legati . . et tribuni; ib. 60. levitate et cupiditate; ib. 61. dignitatis et auctoritatis; ib. 64. decreta et preces; ib. oculorum et aurium; ib. 66. panis et vinum; ib. 67. caeno et sordibus; ib 72. pacis . . . et otii; ib. 73. ad te et ad tuum conlegam; ib. 77. roboris et virtutis; ib. 79. socium . . et adiutorem; ib. 80. species . . et pulchritudo; ib. 81. laudis et gloriae; ib. 82. voluttationibus corporis et cubilibus; ib. 83. scelerum et crudelitatis; ib. 85. vi et metu; ib. 86. Bocotii et Byzantii, Cherronesus *et* Thessalonica; ib. vocabula . . . et genera; ib. 90. Poena et Furia; ib. 91. aras et focos; ib. insignia et monumenta; ib. 92. generis et nominis; ib. viro et civi; ib. 95. iudicum et rei publicae; ib. sceleris et conscientiae; ib. Dyrrachium et Apolloniа; ib. 96. Parthini et Bulienses; ib. [sententiae et damnationis;] ib. 97. fonte et seminario; ib. dedecoris et risus; ib. conspectus et consessus; Planc. 2. eonsensus et societas consiliorum et volnntatum; ib. 5. diligentia et gratia; ib. 7. tempestate . . . et fluctibus; ib. 11. splendore et voluntate; ib. 12. eloquentiam et virtutem; ib. 13. ad caput et ad fontem; ib. 18. squalore et luctu; ib. 21. legatione et testimonio; ib. 22. parenti et custodi; ib. 25. laude et honore; ib. 27. legationem . . et mandata; ib. 28. occursatio et blanditia; ib. 29. a sociis et a se; ib. 34. testis et iudices; ib. 37. acquisto et ea quae iuntas; ib. auctoritate et gratia; ib. 47. gravitas . . et magnitudo animi; ib. 50. nobilitate et eloquentia; ib. 52. pater et maiores; ib. iuris et libertatis; ib. 55. nos et nostros liberos; ib. 59. ad laborem et ad laudem; ib. Cn. et P. Scipionibus; ib. 60. T. Didii et C. Marii; ib. 61. virtute . . et innocentia; ib. 62. ludis et feriis; ib. 66. vici et cives; ib. 68. pecuniae . . et gratiae ib. urbe et curia; ib. 71. is honos . . et is civis; ib. hoc splendore et hac dignitate; ib. 72. liberos et uxorem; ib. 73. lacrimas et fletum; ib. 76. vim et iniuriam; ib. 77. memoria et gratia; ib. 81. laboris et fori; ib. 83. belli intestini et vastitatis; ib. 87. senatus et bonorum; ib. contentione et armis; ib. 89. gloria et laude; ib. memoriam et gratiam; ib. 93. civi et viro; ib. 96. preces et vota: ib. 97. temporis . . et loci; ib. 99. mecum et cum meo fratre; ib. 100. vi . . . et complexu; ib. tibi et his; ib. 104. labore *et* constantia; Scaur. c. 1, § 4. distinctione . . . et varietate; ib. stirpis et nominis; ib. 3, 1. metus et fugae; ib. 9. facinore et flagitio; ib. 13. agmen . . . et catervas; ib. 17. fidem et mansuetudinem; ib. seriem . . et ordinem; ib. 18. ratio et cogitatio; ib. 21. fluminibus et cuniculis; ib. 27. dolor et suspicio: ib. 31. humanitate et sapientia; ib. 33. fidem et auctoritatem; ib. 38. spe et pro*missione;* ib. fide et humanitate; ib. 39. promissis . . et praemiis; ib. 41. hospes et familiaris; ib. 43. moribus et humanitate; ib. 44. stirpis . . et gentis; ib. societate et coniunctione; ib. propinquitas et celebritas; ib. 45. te et fortunas tuas; ib. *munificentiae et liberalitatis;* ib. 47. vitam . . et consuetudinem; Rab. Post. 4. homines et ordines; ib. 15. crimen et accusationem; ib. 20. deliciarum . . et voluptatis; ib. 26. soccos . . et pallium; ib. 27. familiaris et necessarius; ib. 32. ostentationis et gloriae; ib. 38. umbram . . . et imaginem; ib. 41. auxilio et fide; ib. fortunae et gloriae; ib. 43. iudicio et voluntate; ib. 45. in foro et in iudicio; Milo 2. voltu et verbis; ib. 4. re et sententiis; ib. tempestates et procellas; ib. 5. in iudicio .. et in eo consilio; ib. voltu et verbis; ib. insidiatori . . . et latroni; ib. 10. in vim et in tela; ib. vis et insidiae; ib. 14. latronis et parricidae; ib. 18. calceos et vestimenta; ib. 28. preces et lacrimae; ib. 34. lumen et ornamentum; ib. 37. auctor et dux; ib. 39. vos et omnes boni; ib. 41. scelus et facinus; ib. 43. Interamnae . . et Romae; ib. 46. illum .. et me; ib. 48. occultator et receptor; ib. 50. morae et tergiversationes; ib. 54. sine praesidio et sine custodia; ib. 56. sanguine et volneribus; ib. 58. praesidiis et armis; ib. 61. sermones et opiniones; ib. 62. virtute et gloria; ib. 73. vi et armis; ib. architectis et decempedis; ib. 74. Ianiculo et Alpibus; ib. aditu et limine; ib. 75. hoc ferro et hac dextera; ib. 77. legibus et iudiciis; ib. 78. periculum .. et invidiam; ib. 82. impunitatem et licentiam; ib. 84. sociae et aequales; ib. 85. stupro et scelere; ib. eruore et luto; ib. 86. plebem et infimam multitudinem; ib. 95. corpus et vitam; ib. 100. viri et .. civis; ib. 101. voeem et auctoritatem; Marcell. 2. ferro et viribus; ib. 8. inentem sensusque et os; ib. 10. tropaea et monumentis; ib. 11. opere et manu; ib. iiustitia et lenitas; ib. 12. aequitate et misericordia; ib. pacis et togae; ib. 14. elementiam .. et sapientiam; ib. 18. fortuna et gloria; ib. 19. natura et moribus; ib. animi et consilii; ib. tantae latebrae .. et tanti recessus; ib. 22. animorum .. et armorum; ib. 24. tranquillitate et otio; ib. 27. corpore et spiritu; ib. 28. consiliis et institutis; ib. 29. consiliis .. et studiis; ib. 30. armis .. et castris; ib. vitae .. et saluti; ib. 32. excubias et custodias; ib. laterum .. . et corporum; ib. precibus et lacrimis; ib. 33. populo .. Romano et rei publicae; ib. liberalitatis et sapientiae; Ligar. 6. discrimine et periculo; ib. 16. causa et fortuna; ib. aditus et potestatis; ib. 17. maestitiam et dolorem; ib. 32. ipsius et filii; ib te et dignitatem tuam; ib. 35. impietate et scelere; Deiot. 2. conventum et eam frequentiam; ib. 5. spe et cogitatione; ib. 7. incommodis et detrimentis; ib. 8. promissis et fide; ib. nnntiis et rumoribus; ib. 11. concordiae et pacis; ib. tectis et copiis; ib. 14. honore et nomine; ib. ingenio et prudentia; ib. 16. fide et religione; ib. excnrsionibus et latrociniis; ib. 22. regionis .. et fluminis; ib. 24. modestiam et temperantiam; ib. 26. agricola et pecuarius; ib. 27. studio et cupiditate; ib. 28. acerbitas et odii magnitudo; ib. 30. iura et exempla; ib. 32. tranquillitatem et quietem; ib. 38. in me et in exercitum; ib. 39. sociorum .. . et amicorum; ib. 40. fide et virtute; ib. 41. per eum et per liberos eius; Phil. 1, 2. comitis et familiaris; ib. 8. Bruti .. et Cassii; ib. in urbe et in toga; ib. 18. vi et maiestate; ib. 22. aqua et igni; ib. 23. nationibus et provinciis; ib. 24. vi et armis; ib. 26. avorum et avuncuii; ib. 27. incendio et caedis meu; ib. 30. laudi et gratulationi; ib. testimonia .. et indicia; ib. 36. plausu et clamore; ib. familiari et necessario; ib. II, 3. Cn. Pompeius et Q. Hortensius; ib. 4. Mustelae .. . et Tironi; ib. 8. sceleratum et latronem; ib 9. auctorem et praeceptorem; ib. 14. suasorem .. et probatorem; ib. 29. commentariorum et chirographorum: ib. 35. ingestati et aeri alieno; ib. 36. duces et exercitus; ib. 37. amici .. et necessarii; ib. 40. in te et in tuos; ib. 42. te et avum tuum; ib. emendatore et correctore; ib. 43. inre et potestate; ib. 46. stupra et flagitia; ib. 47. rem publicam et religiones; ib. 48. imperiis et potestatibus; ib. 53. consilii et facti; ib. arborum et stirpium; ib. 55. vi .. et armis; ib. 56. in sinum .. et in complexum; ib. 61. urbis et regna; ib. 67. aedis .. et hortos; ib. aras .. et focos; ib. 72. calceis et toga; ib. 76. Gallicis et lacerna; ib. consules et reliqui magistratus; ib. 81. in legibus et in iudiciis; ib. 87. sorori et uxori;

ib. 99. compransoribus .. et conlusoribus; ib. 101. mimos .. et mimas; ib. confidentiae et temeritatis; ib. 104. Mustelam et Laconem; ib. 106. C. Cassium et Brutos; ib. 107. vi et armis; ib. metum ... et arma; ib. coriiate .. et benevolentia; ib. 112. pacem et servitutem; ib. 113. lucrum et laudem; ib. 115. dies et noctis; ib. 116. aras et focos; ib. 111, 1. laude et testimonio; ib. 7. generis et nominis; ib. 11. impudicitiae et stuprorum; ib. 15. palla et cothurnis; ib. 16. patris et patrui; ib. 18. ego et frater meus; ib. auctorem et hortatorem; ib. 19. salus et vita; ib. vi et minis; ib. 23. cupiditate et audacia; ib. 25. L. Lentulus et P. Naso; ib. L. Annius et M. Antonius; ib. 26. director et vexator; ib. 27. casum ... et dolorem; ib. caedis et incendiorum; ib. 30. falsas leges ... et falsa decreta; ib. armis et praesidiis; ib. populum et magistratus; ib. consilio et copiis; ib. 31. unum et idem; ib. 32. me et meas viris; ib. 33. potestatem et fortunam; ib. 36. auctoribus et ducibus; ib. 36. D. Bruto et L. Planco; ib. 38. laudibus et honoribus; ib. IV, 4. beneficio et munere; ib. 7. genus et nomen; ib. iure et imperio; ib. 9. bona et fortunas; ib. crudelitatem et dedecus; ib. 13. generis et seminis; ib. consensum et coniurationem; ib. 14. pacis et foederis; ib. studio et virtute; ib. 15. felicitate et virtute; ib. auctore et principe; ib. 16. Gallorum et Germanorum; ib. V, 6. castellis et operibus; ib. 9. iudiciorum et iuris; ib. 12. genere et forma; ib. 13. dilectus .. et notatio; ib. Romae et Athenis; ib. 14. fulmina et tonitrua; ib. 15. defetigatio et satietas; ib. 20. nobis et rei publicae; ib. 24. de fortunis et de bonis; ib. 25. moram et tarditatem; ib. opinione .. et fama; ib. 26. P. Valerium .. et Q. Baebium; ib. 27. honoribus et praemiis; ib. 28. honores et praemia; ib. retardatione et mora; ib. 30. opinio .. et fama; ib. 32. Pansa et Hirtio; ib. studio et consensu; ib. 36. municipiis et coloniis; ib. 37. voluntatis et iudicii; ib. 38. gemitu .. et maestitia; ib. armis et ferro; ib. 39. humanitate et sapientia; ib. 40. clementia et mansuetudine; ib. audaciae et sceleri; ib. 42. duce et auctore; ib. 46. ad senatum et ad bonos; ib. 49. tempus et necessitas; ib. 53. lenonum et latronum; ib. VI, 4. iudicium et auctoritatem; ib. 5. tarditas et procrastinatio; ib. 7. legiones .. et provinciam; ib. 8. aqua et igni; ib. 10. sponsores et creditores; ib. 11. virtute et voluntate; ib. VII, 6. generis et nominis; ib. 11. conlegia et familiaris; ib. 12. re et veritate; ib. 13. comitem et familiarem; ib. 17. vigilia et prospicientia; ib. 19. excubias et custodias; ib. 24. urbis et agros; ib. 26. vita et fortunas; ib. 27. metu et periculo; ib. bellum et pacem; ib. VIII, 4. municipiis et colomiis; ib. Mario et Carbone; ib. 7. dissensione et discordia; ib. 8. aquas .. et Puteolos; ib. 9. te et illos; ib. 13. Gracchus et M. Fulvius; ib. 14. gravitatem et fidem; ib. 19. audaciam et scelus; ib. 21. Catoni .. et Saxae; ib. 26. mimorum et mimarum; ib. [fabrorum ferrariorum et commendariorum;] ib. Mustelae et Tironi; ib. 27. tu ... et tu; ib. 28. veniam et impunitatem; ib. 32. L. Philippo et L. Pisoni; ib. IX, 1. auctoritate .. et sententia; ib. 7. auctoritate et sapientia; ib. 8. laude et gratulatione; ib. 9. a legibus et ab iure civili; ib. 11. auctoritate et voluntate; ib. 13. dolorem et desiderium; ib. gaudio et gratulatione; ib. X, 1. labore et periculo; ib. 5. tranquillitatem et modestiam; ib. 7. clamore et plausu; ib. 8. pace et concordia; ib. undis .. et litoribus; ib. imperiis et praesidiis; ib. 10. imperio et exercitu; ib. 12. lux ... et spes salutis; ib. studio et industria; ib. 13. ipso et maioribus; ib. generis et nominis; ib. 14. ad dignitatem et ad virtutem; ib. 20. dies et noctis; ib. Saxa et Cafo; ib. 22. mimos et mimas; ib. consilium et factum; ib. 23. opera et virtute; ib. 26. Dolabella et Antonius; ib. XI, 1. consensu et amore; ib. 2. perfidia et scelere; ib. 5. aris et focis; ib. 10. naturae et humanitati; ib. spe et mente; ib. Antoniorum et Dolabellae; ib. 13. Nuculam et Lentonem; ih. lumen et decus; ib. 14. 24. manu et copia; ib. gloria de virtute; ib. 18. imperatorem et ducem; ib. 20. Asiam et Syriam; ib. 21. Asiae et Syriae; ib. 21. Asiam et Syriam; ib. 22. curae et cogitationis; ib. de sanguine et de spiritu; ib. 24. conversione et perturbatione; ib. 27. animi et consilii; ib. 28. familiaris et necessarius; ib. 32. ego et M. Bibulus; ib. 34. dominatum et principatum; ib. 36. gloria et laude; ib. 37. Saxae .. et Cafoni; ib. 37. Pisone et Caleno; ib. XII, 3. consulem et imperatorem; ib. 8. hostem et oppugnatorem; ib. honores et imperia; ib. 14. deos penatis et sedis patrias; ib. socios .. et ministros; ib. 17. Lentonis et Nuculae; ib. 20. vobis .. et populo; ib. 21. urbem et res urbauas; ib. 24. legibus et iudiciorum metu; ib. 25. gloriae ... et praemia; ib. 26. Cales et Teanum; ib. 27. leges ... et condiciones; ib. dignitatem et decus; ib. 29. Marius et Carbo; ib. XIII, 1. conlusores et sodalis; ib. 3. conlegam et scelerum socium; ib. 5. in oculis .. et ... in fauclbus; ib. beneficio et misericordia; ib. 8. vir et civis; ib. necessitudine et coniunctione; ib. 11. aras et focos; ib. 16. flagitiis et sceleribus; ib. 17. dominum et tyrannum; ib. cursus et fuga; ib. 20. latronum et gladiatorum; ib. Hirtio et Caesari; ib. 22. virtute et industria; ib. 24. laterum et vocis; ib. 26. nobilitate et voluntate; ib. 29. lege et senatus consulto; ib. 31. Petraeum et Menedemum; ib. 33. adscutationibus et venenatis muneribus; ib. 35. Nucula et Lentone; ib. 37. oblivione et silentio; ib. 39. Hirtium et Caesarem; ib. 41. urbis et Italiae; ib. 42. Antouium et Dolabellam; ib. foedere et fide; ib. Pansa et Hirtio; ib. 46. Antonius ... et Ventidius; ib. 47. pietate et memoria; ib. Pansa et iIirtius; ib. monstra ... et portenta; ib. 49. dignitate et libertate; ib. a consulibus et a praetore; ib. XIV, 6. propudium .. et portentum; ib. 8. liberis et coniugibus; ib. 9. coloniarum et municipiorum; ib. 10. coniunctione ei familiaritate; ib. 16. nuntii et litterae; ib. membris et visceribus; ib. 25. maerorem et luctum; ib. 31. sedem et locum; ib. 32. laboribus et periculis; ib. dimicatione et periculo; ib. 37. salute et libertate; ib. 38. virtute et felicitate; Fr. A, III, 6. industria et studio; ib. 7. virtutis et existimationis; ib. 17. agros et loca; ib. B, II, 5. persuasu et inductu; ib. 14. studio et gratia; ib. V, 6. tarpitudinis et servitutis; ib. VI, 14. vocem .. et voluntatem; ib. re et tempore; ib. 20. genere et exemplo; ib. opem et auxilium; ib. 30. Africanos et Laelios; ib. VII, 8. aurum et argentum; ib. L. Paullum et L. Mummium; ib. Catiliuam et Antonium; ib. VIII, 1. animae et spiritus; ib. 15. voces et querellas; ib. IX, 5. mihi et rei publicae; ib. XIII, 1, 2. lubidinem et stuprum; ib. v, 2. inimici et hostis bilem et licentiam; ib. iv, 4. auctor et custos; ib. XV, 1, 2. vi et metu; ib. II, 8. lumenis ... et figuris; ib. v, 1. religione et fide; ib. E.

b. Adjectiva, adjectivische Participia, mit Adjectiven correspondirender Genetiv und Ablativ: beue culta et fructuosa; Quinct. 12. bonus et cum primis honestus; ib. 24. caros et honestos; ib. 38. tot et talis; ib. 42. extrema et inimicissima; ib. 48. vulgaria et obsoleta; ib. 56. certo et confirmato; ib. 77. clarissimo et fortissimo; Sex. Rosc. 6. amplum et copiosum; ib. aequa et honesta; ib. 7. splendidus et gratiosus; ib. 20. plurimis et maximis; ib. 40. miserum et indignum; ib. 49. maximam et florentissimam; ib. 50. multa et manifesta; ib. 62. miseram et calamitosam; ib. 77. verissimum et sapientissimum; ib. 84. tot et tanta; ib. 89. aperta et manifesta; ib. 95. promptum et propositum; ib. 118. nova .. et singularis; ib. 124. indigna et intolerabilia; ib. 129. nequam et improbi; ib. 130. aptam et ratione dispositam; ib.

132. amoenum et suburbanum; ib. 133. praeclarum et propinquum; ib. Corinthiis et Deliacis; ib. optimo et nobilissimo; ib. 142. nova et multo crudelior; ib. 153. leve et tenue; Qu. Rosc. 4. leve et infirmum; ib. 6. grave et sanctum; ib. AEQUIUS ET MELIUS; ib. 11. 12. gravius et odiosius; ib. 16. levius et facilius; ib. perfidiosum et nefarium; ib. firmum et grave; ib. 17. purissimam et castissimam; ib. impiissimum et periurissimum; ib. 19. tantas et tam infinitas; ib. 24. capitosam et indignam; ib. 29. pravum et perversum; ib. 30. sollertior et ingeniosior; ib. 31. mediocrem et tenuem; ib. 33. gravissimum et firmissimum; ib. 37. certiora et clariora; ib. mirum et incredibile; ib. 40. inani et teuui; ib. 43. soluto et quieto; ib. firmissimis .. et sanctissimis; ib. sanctos et religiosos; ib. 44. locupletis et pecuniosos; ib. periurum et mendacem; ib. 46. castissimus et constantissimus; ib. 47. callidus et versutus; ib. 48. vacuam et integram; ib. 52. simillima .. et maxime gemina; ib. 55. populare et plausibile; div. Caec. 8. meliore et honestiore; ib. 25. acutum et suspiciosum; ib. 28. certissimi et maximi; ib. 31. maximis et notissimis; ib. 32. acerba et indigna; ib. 38. quae et quantae; ib. 40. disertissimo et ad dicendum paratissimo; ib. 44. exercitatis et disertis; ib. 47. ornatissimus et paratissimus; ib. copiosa .. et locuples; ib. 55. fortissimus et innocentissimus; ib. 64. clarissimum .. et prudentissimum; ib. 66. honestissimos et integerrimos; ib. 70. plurima et maxima; Verr. a. pr. 12. et severissimi et libidinosissimi; ib. 13. blando et gratioso; ib. 25. timidos .. et afflictos; ib. 28. innocente .. et propinquo; ib. iristis et integer; ib. 30. amplum et praeclarum; ib. 34. magnum ... et mihi periculosissimum; ib. 35. fortissimo et clarissimo; ib. 44. vera et certa; ib. 52. lauti et urbani; ib. 1, 17. turpissimum et flagitiosissimum; ib. 32. obscurum et eius modi; ib. 35. antiquissimi et nobilissimi; ib. 50. vetus .. et nobile; ib. 53. hoc ... et illud; ib. antiquissimum et sanctissimum; ib. 54. antiqua et iam obsoleta; ib. 56. acerbo et lugubri; ib. 58. novum et ridiculum; ib. 60. certissima .. et clarissima; ib. 62. clarum et nobile; ib. 63. sedati et quieti; ib. sceleraior et nequior; ib. 70. miseros ut calamitosos; ib. 82. formosos et litteratos; ib. 92. avarissime et spurcissime; ib. 94. stultissime et amentissime; ib. 102. tam improbum et tam inhumanum; ib. 105. scelerata et nefaria; ib. 108. bonos et honestos; ib. 123. modestum et maxime pertinacem; ib. 134. frugalissima .. et castissima; ib. 137. satis grandem .. et satis impudenter; ib. 140. tua .. et iudicum; ib. 157. diligens et firmus; ib. II, 1. pleraeque .. et maxime ilustres; ib. 2. rudis .. et tiro; ib. 17. nova ... et inopinata; ib. 24. salvi et honesti; ib. 29. aequam et levis; ib. 30. [determine et] impudentissime; ib. 40. turpiorem .. et iniquiorem; ib. 42. honestissimo .. et ... clarissimo; ib. 50. ferus et immanis; ib. 51. unus et alter; ib. 75. clarum et ornatum; ib. 86. iratus ... et incensus; ib. 89. certus et diligens; ib. 92. egens et levis; ib. 94. aequiora et placabiliora; ib. 95. acerba et indigna; ib. mala et improba; ib. 101. antiquissimi et fidelissimi; ib. 122. ingeniosus et peracutus; ib. 127. locuples et domi nobilis; ib. 128. nota et pretiosa; ib. bella ... et quaestuosa; ib. 145. Sthenii .. et tua; ib. 147. honestissimo et certissimo; ib. 156. multas .. et varias; ib. ;quantum et quam acerbum; ib. 163. amicissima et fidelissima; ib. pusilli et contempti; ib. 185. Mamertina et Tauromenitana; ib. III, 13. sapientissimos et clarissimos; ib. 16. suavis et iucundus; ib. 23. fortis et experiens; ib. 28. praeclarum et commemorandum; ib. 29. splendidi .. et ... gratiosi; ib. 37. gnavus et industrius; ib. 53. magno et libero; ib. 60. houestis et inlustribus; ib. nocentis et improbos; ib. 64. profligatissime et perditissime; ib. 65. quod et quantum; ib. 66. fideli et inlustri; ib. 67. satis fortes et plane frugi; ib. honesta et antea copiosa; ib. 75. maximos et feracissimos; ib. 84. nequam .. et improbos; ib. improbi et rapaces; ib. 94. clarissimo et fortissimo; ib. 97. Aetnensem et Leontiuum; ib. 104. Aetnensis et Leontini; ib. honestissimorum et locupletissimorum; ib. 108. magni et navi; ib. 120. tam notam ... et tam manifestam; ib. 134. quot et quam manifestis; ib. 149. homini amico et ... necessario; ib. 153. gemino et simillimo; ib. 155. Terentia et Cassia; ib. 163. turpis ... et periculosa; ib. 165. improbis et audacibus; ib. 176. unum et idem; ib. 179. fortis et innocentis; ib. 188. aequa et ferenda; ib. 202. ea res ... et ea; ib. 203. magna ... et tanta; ib. 209. ingeniosum et intelleguntem; ib. IV, 4. tristem et conturbatum; ib. 32. maximam et pulcherrimam; ib. 37. splendidus et gratiosus; ib. 38. splendido et gratioso; ib. 43. quam multa et quam praeclara; ib. 46. maguum et acerbum; ib. 47. maxima et locupletissima; ib. 50. laboriosus et diligens; ib. 51. perdives et nobilis; ib. 59. plurima et pulcherrima; ib. 62. iucundum et gratum; ib. 63. clarissimis et pulcherrimis; ib. 65. miserum .. et indignum; ib. 67. antiquissimis et clarissimis; ib. opulentissimo et maximo; ib. amplum et excelsum; ib. 74. optimum .. et nobilissimum; ib. 76. vivo et inculumi; ib. 80. recentissima .. et maxima; ib. 86. novum et singulare; ib. 88. sanctum ... et religiosum; ib. 94. fortes et fideles; ib. 96. pulcherrimum et magnificentissimum; ib. 103. multis et variis; ib. 114. pulcherrimum et maximum; ib. 119. multae et graves; ib. 124. armatus et victor; ib. 130. levia et contemnenda; ib. 132. falsam .. et simulatam; ib. 134. nobilium et formosarum; ib. 136. pluriuis .. et maximis; ib. 142. aequus et sapieus; ib. 146. hunc et illum Numidicum; ib. 147. magnifice et praeclara; ib. V, 1. quae .. et quanta; ib. novum et eius modi; ib. 13. nobilis .. et houesti; ib. 15. quot et quanta; ib. 23. facilem ... et iucundum; ib. 26. acerba et indigna; ib. 31. maximae et locupletissimae; ib. 43. antiquae ... et mortuae; ib. 45. Terentia et Cassia; ib. 52. tanta et tam turpi; ib. 56. gratissimus ... et incundissimus; ib. 66. periti et humani; ib. 71. praeclarum et iucundum; ib. 72. inops et infirma; ib. 86. constrata et ita magua; ib. 89. clarus et nobilis; ib. 110. 112. multi et graves; ib. 119. plurimis et pulcherrimis; ib. 127. tot et tauta; ib. 138. multos et crudelis; ib. 145. pluribus et immanioribus; ib. 146. quot ... et quanta; ib. 149. tot et tam acerbis; ib. 150. clarissimum et fortissimum; ib. 153. iufelici et aerumnoso; ib. 162. nobile et inlustre; ib. 166. tanta et tam indigna; ib. 171. probabilis .. et facilis; ib. 173. sapientissimi et vigilantissimi; ib. 180. tacitae .. et occultae; ib. 182. inimicos et invidos; ib. sanctissimum et pulcherrimum; ib. 184. sanctissima et antiquissima; ib. clarissimis et religiosissimis; ib. augustissimo et religiosissimo; ib. 186. inaudita et singularia; ib. 189. tantam .. et tam atrocem; Tull. 1. acerba .. et misera; ib. 23. dodrantariis et quadrantariis; Font. 2. invidiosissimum et maximum; ib. 19. unum ... et simplex; ib. 22. stultus .. et credulus; ib. 23. religioso et sapienti; ib. inimicissimis ... et crudelissimis; ib. 43. multis et firmis; ib. 44. fidelis et amica; ib. fidelissima et gravissima; ib. 45. faciliore et commodiore; Caecin. 8. periti iuris et callidi; ib. 14. aequo .. et plano; ib. 50. versuti et callidi; ib. 55. in uno .. et in pluribus; ib. 57. aequum et bonum; ib. 65. aequi et boni; ib. aequo et bono; ib. honestiores et utiliores; ib. 77. iustus ... et bonus; ib. 78. grave et periculosum; imp. Pomp. 4. magna et gravia; ib. 6. certissima ... et maxima; ib. magnam et ornatam; ib. 21. locupletissimi et religiosissimi; ib. 23. magnum et sanctum; ib. 24. varia et diversa; ib. 28. tanta et tam praeclara; ib. 43. tot et tantas; ib. 48. quot et

quantas ; ib. fortissimorum et clarissimorum ; ib. 51. Asiatico et regio ; ib. 64. magnae et multae ; ib. locupletes et copiosae ; ib. 66. summis et clarissimis ; ib. 66. pro incolumi et [pro] vivo ; Cluent. 10. grandem .. ct nubilem ; ib. 11. egregia et praeclara ; ib. 14. effrenatam et indomitam ; ib. 15. nefarium et conscelaratum ; ib. 29. propiora ... et adiunctiora ; ib. 30. acceleratissimum et nocentissimum ; ib. quantis et quam profusis ; ib. 36. unum .. et alterum ; ib. 38. cognitum et saepe victorem ; ib. 40. crudelis et huic infesta ; ib. 42. constans et moderata ; ib. 46. non incallidus et ... frugi ; ib. 47. aperta et manifesta ; ib. 54. longo ct alte petito ; ib. 58. unus et alter ; ib. 72. vehemens et gravis ; ib. 77. sanctus et diligens ; ib. 91. levissimis et infirmissimis ; ib. honestis .. et disertis ; ib. 100. seditiosis et turbulentis ; ib. 103. summi et clarissimi ; ib. 134. bonestissimi .. et sapientissimi ; ib. 135. eloquentissimi et sapientissimi ; ib. 140. vehementi et callido ; ib. molesta et difficilia ; ib. 150. tranquillam et quietam ; ib. 153. bonus et disertus ; ib. 156. incertum et infinitum ; ib. 147. obscurum et occultum ; ib. vagus et exsul ; ib. 175. perniciosus et minime mendax ; ib. infestum .. et immane ; ib. 188. optimi et honestissimi ; ib. 198. vigilans et acutus ; leg. agr. I, 3. optimum et fructuosissimum ; ib. 5. multae et graves ; ib. II, 5. difficilis et magna ; ib. inculto et horrido ; ib. 13. boni et fortes ; ib. 14. quae .. et quanta ; ib. 26. iucundi et fertiles ; ib. 40. quot .. et quantas ; ib. 47. luctuosam et acerbam ; ib. 48. opimos et fertilis ; ib. 51. firmum .. et ratum ; ib. 58. quantae et quam immanes ; ib. 62. suspensam et incertam ; ib. 66. vestram et privatorum ; ib. 82. optima et modestissima ; ib. 84. fraudulenti et mendaces ; ib. 95. multis et variis ; ib. summa et firmissimum ; ib. 103. perspicuum .. et invidiosum ; ib. III, 6. paterna et avita ; ib. 7. bonorum et fortium ; Rabir. 3. aequi et iurati ; ib. 7. optimi et sapientissimi ; ib. 29. vehemens et grave ; Catil. I, 3. multis .. et firmis ; ib. 6. magna et perniciosa ; ib. 12. summi et clarissimi ; ib. 29. Piceno et Gallico ; ib. II, 5. levior et aequior ; ib. 9. ornatos et copiosus ; ib. 18. manicatis et talaribus ; ib. 22. confecto et sancio ; ib. 24. tot et tanta ; ib. 25. crudelissimum et maximum ; ib. 28. tanto et tam insidioso ; ib. 28. tantis et tam absconditis ; ib. III, 3. suis et .. rei publicae ; ib. 14. inhumanissimus et crudelissimus ; ib. IV, 12. fortissimus et amantissimus rei publicae ; ib. 13. praesentem et audientem ; ib. potentissimus .. et nobilissimus ; ib. 21. infirma et levis ; Muren. 11. amplae et bonestae ; ib. 15. literatis [et historicis] ; ib. 16. vetere et inlustri ; ib. 17. tacitam et quietam ; ib. 18. gratiosam et inlustrem ; ib. negotiosam et molestam ; ib. magna .. et grata ; ib. 19. fortissimo et sapientissimo ; ib. 20. multas .. et magnas ; ib. gravis ... et plena dignitatis ; ib. 24. grave .. et vehemens ; ib. 32. maximo et fortissimo ; ib. plurima et maxima ; ib. 33. magnificentissimos et nullos ; ib. 41. tuam et istius ; ib. magno et forti ; ib. 43. ingeniosissimo et copiosissimo ; ib. 48. Arretinorum et Faesulanorum ; ib. 49. integrorum et fortunatorum ; ib. 50. saucios et miseros ; ib. ingenioso et bono ; ib. 54. gravis ... et vehemens ; ib. 58. magnum .. ct excelsum ; ib. 60. asperior et durior ; ib. nota et iucunda ; ib. 61. divina et egregia ; ib. stultum et levem ; ib. miseri et calamitosi ; ib. 62. sceleratus et nefarius ; ib. bonis .. et beneficis ; ib. 70. inermem et debilitatum ; ib. 82. vestrae et ceterorum civium ; ib. 86. domesticum et sum ; bono ; ib. 54. pientissimorum et lectissimorum ; Flacc. 2. *veteres et* iustissimas ; ib. gravissimo et sanctissimo ; ib. 5 (3. 53). varia et multiplex ; ib. 6. summo et periculosissimo ; ib. largo et liberali ; ib. 14. sapientissimi ct sanctissimi ; ib. 15. locupletis et gravis ; ib. 18. egentis et levis ; ib. tuta .. et pacata ; ib. 29. superum et inferum ; ib. 30. manus et gloriosins ; ib. 31. falsarum et corruptarum ; ib. 39. honesti et graves ; ib. 40. doctus et sapiens ; ib. 41. ineptus et loquax ; ib. 42. acerrima et conficientissima litterarum ; ib. 44. unam et eandem ; ib. 48. multa et magna ; ib. 52. magnifica et gloriosa ; ib. pudentis ... et gravis ; ib. 55. gravissima et moderatissima ; ib. 57. constantissimum et pudentissimum ; ib. 93. lectissimorum .. et amplissimorum ; ib. 97. graves et sapientes ; ib. 98. praeclara et vera ; ib. 101. optimae et speciatissimae ; ib. 102. praecipitem et lubricam ; ib. 105. planae et stabili ; ib. clarissimum ct fortissimum ; ib. 106. miscris et adflictis ; Sulla 1. multis .. et magnis ; ib. 5. meum et horum ; ib. vehementem et acrem ; ib. 8. tranquillo .. et quieto ; ib. 26. infensae et adversae ; ib. 29. magna et queribunda ; ib. 30. crudelissimum et luctuosissimum ; ib. 33. pluribus et pulcherrimis ; ib. 56. horribile et pertimescenlum ; ib. 59. summi .. et ornatissimi ; ib. 72. vehemens ct mortiferum ; ib. 73. verissima et gravissima ; ib. 78. miserum et infelicem ; ib. 91. novo .. et inusitato ; Arch. 3. celebri ... et copiosa ; ib. 4. moderatissimum .. et continentissimos ; ib. 16. fortissimum et clarissimum ; ib. 21. magna .. et iucunda ; ib. 28. tam exiguo ... [et tam brevi] ; ib. immensum .. et infinitum ; sen. 2. singulari .. et praestantissima ; ib. 5. tacitam et fractam ; ib. 6. publica et consulari ; ib. 10. Aelia et Fufia ; ib. 11. pressa .. et temulenta ; ib. 13. agrestem et inhumanum ; ib. libidinosum et perditum ; ib. superbissimis et crudelissimis ; ib. 17. gravissimis .. et plurimis ; ib. 26. summo et clarissimo ; ib. 37. scelerati .. et audaces ; Quir. 1. tranquilla et placata ; ib. 2. divina quaedam et inaudita ; ib. 7. nobilissimo et constantissimo ; ib. 9. optimo .. et mitissimo ; ib. 10. grave et sanctum ; ib. 15. amplissimum et clarissimi ; dom. 1. pestiferum et funestum ; ib. 2. certum et definitum ; ib. 4. gratam et iucundam ; ib. 8. maximam .. *et* summi periculi ; ib. 18. egentissimo et facinorosissimo ; ib. 25. privatum et publicum ; ib. fortissimo et clarissimo ; ib. 29. legitimo et pontificio ; ib. 36. centuriatorum et curiatorum ; ib. 38. Caecilian et Didiae ; ib. 41. peritus et callidus ; ib. 47. tecti et beati ; ib. 49. Caeciliae .. et Didiae ; ib. 53. incredibilis et inauditus ; ib. 59. hostificum quoddam et nefarium ; ib. 60. optatissima et pulcherrima ; ib. 73. quantus et quanta dignitate ; ib. 75. fortis et constans ; ib. 87 contaminatam .. et cruentam ; ib. 108. ista .. et sancta ; ib. 109. veteribus et tradita ; ib. 122. summo .. et clarissimo ; ib. 123. nefanda et perniciosa ; ib. 133. vivi .. et spirantis ; ib. 134. pestiferam .. et nefariam ; ib. 144. celeberrimae et maximae ; ib. 146. caduca .. et mobilia ; ib. granum et iucundnm ; ib. 147. effrenato et praecipiti ; har. resp. 2. fortissimo et clarissimo ; ib. 6. SACRA ET RELIGIOSA ; ib. 9. propinquo et suburbano ; ib. 20. recondituı et borribilis ; ib. patrimus et matrimus ; ib. 23. maximis et periculosissimis ; ib. 28. maximnn et sanctissimum ; ib. 32. impuri et sacrilegi ; ib. 33. fortem et clarum ; ib. 43. clarissimorum et optime meritorum ; ib. 53. claros et potentis ; ib. 54. nobilissimus et fortissimus ; ib. firma ... et valens ; ib. 60. magis pervolgata ... et leviora ; ib. 62. forti et magno ; Sest. 1. bonum et fortem ; ib. divina et humana ; ib. bonestissimi et spectatissimi ; ib. 6 optimi et calamitosissimi ; ib. 7. clara ... et omnibus grata ; ib. impia et scelerata ; ib. 9. ignarus ... et imprudens ; ib. 16. furiosum et audacem ; ib. 20. fortem et gravem ; ib. plena et conferta ; ib. 23. pervolgata et severus ; ib. 26. novis et inauditis ; ib. 30. multis et fortibus ; ib. 37. optimi et fortissimi ; ib. 39. vir fortis et acris animi ; ib. 45. vivus, ut aiunt, .. et videns ; ib. 59. meum et rei publicae ; ib. 60. amentissimnm et profligatissimum ; ib. 73. optimum et constantissimum ; ib. 76. districtis .. et cruentis ; ib. patricium et praetorium ; ib. 77. exsanguem et confectum ; ib. 79. bonorum et for-

tium; ib. 87. gravissimi et clarissimi; ib. 97. audaces .. et perditi; ib. 100. gravis et honestos; ib. 105. graves et magni; ib. gravis et grata; ib. 107. impuro .. et petulante; ib. 110. fortem et bonum; ib. constantem et egregium; ib. 113. exilis et raros; ib. 115. verum et incorruptum; ib. 119. optimorum et doctissimorum; ib. 131. amplissimis et fortissimis; ib. 132. fortissimorum et clarissimorum; ib. 144. sordidatum et reum; ib. fortissimo et clarissimo; ib. tot et talium; ib. 145. iucundum et honorificum; Vatin. 4. impudentissimo et mihi inimicissimo; ib. 10. melius .. et praestabilius; ib. immanibus et barbaris; ib. 14. Aelia et Fufia; ib. 18. 37. moderatissimus et constantissimus; ib. 21. Aeliam et Fufiam; ib. 23. summo et clarissimo; ib. 24. impurissime [et perditissime]; ib. 26. tot amplissimis et talibus; ib. tantam et tam gravem; ib. 31. Licinia et Iuuia; ib. 33. misera et prostrata; ib. 35. faetnorosorum .. et perditorum; ib. 40. fortis .. et bonos; Cael. 14. humanissimi et doctissimi; ib. 24. tam triste .. et tam asperum; ib. 25. faciles et tolerabiles; ib. 28. leni .. et clementi; ib. 38. deserta .. et inculta; ib. 42. vera .. et derecta; ib. pudenti .. et bono; ib. 61. calceati et vestiti; ib. 62. nobilissimorum et clarissimorum; ib. 68. praecipuum .. et proprium; prov. cons. 2. invitis et oppressis; ib. 3. pacatam .. et quietam; ib. 5. infelicissimo et taeterrimo; ib. 7. fortis et innocens; ib. impurissimi et sceleratissimi; ib. 14. fortissimorum et clarissimorum; ib. 18. tutum et clausum; ib. 31. acerrimis .. et maximis; ib. 33. impolitae .. et asperae; ib. 34. magni .. et persapientis; ib. 44. iustum et iudicium; ib. 45. acerrimis .. et maximis; Balb. 5. Sueronensi et Turiensi; ib. acerrimum et maximum; ib. 14. firmam .. et stabilem; ib. 19. iniuriosum et eontumeliosum; ib. 24. fidelissimos et coniunctissimos; ib. indemnati et incolumes; ib. 28. Gellia et Cornelia; ib. 32. gravissimis .. et plurimis; ib. 35. PIA ET AETERNA; ib. AETERNI et magnum; ib. 40. Licinia et Mucia; ib. 48. firma et inlustri; ib. fortissimi et clarissimi; ib. 49. sanctissimus et summa religione; ib. 50. sanctissimum et sapientissimum; ib. 52. Licinia et Mucia; ib. 54. peregrina et externa; ib. 55. domestiea et civili; ib. copiosa .. et gravi; ib. 59. carissimum et familiarissimum; ib. 64. summi et clarissimi; ib. utilius .. et honestius; ib. levi et subito; Piso fr. 4. bonos et fortis; Piso 4. Aelia et Fufia; ib. 9. Aeliam et Fufiam; ib. 10. salutaris et diligens; ib. 14. cousularis et senatoria; ib. 19. vaecors et amens; ib. 21. tuo et Gabinii; ib. 26. religiosus et sanctus; ib. 28. bono .. et sapienti; ib. 33. unam .. et perpetuam; ib. iusto .. et subito; ib. celeberrimae et gratissimae; ib. 34. expulsum et naufragum; ib. 43. impios et sceleratos; ib. 46. gravissimo et sanctissimo; ib. 47. nova quaedam et inaudita; ib. 48. clarissimo et summo; ib. 59. iusti et magni; ib. moderatus et constans; ib. praestautissimus et ornatissimus; ib. 64. eruditissimorum et humanissimorum; ib. 68. facilis et valde venustus; ib. 70. austerior et gravior; ib. 71. tuum et Gabinii; ib. 75. meam et Caesaris; ib. 82. nefarium .. et erudele; ib. 84. exsanguis et mortuus; ib. 88. improbis et probis; ib. 99. egregiam et singularem; Plane. 1. multos et bonos; ib. perditicelis .. et lubrica; ib. 5. multa et magna; ib. 6. caecum .. et praecipitem; ib. clarissimi et sapientissimi; ib. 11. sapientissimo et sanctissimo; ib. 12. profundum et immensum; ib. 15. tot et tanta; ib. 27. gravissimo et sanctissimo; ib. solida et expressa; ib. 29. clementis .. et misericordis; ib. 31. sanctissimus et iustissimus; ib. 32. minus honestum et alienum; ib. severissimorum .. et gravissimorum; ib. 38. volgari et pervagata; ib. 47. potentissimo et clarissimo; ib. 51. restrictos et tenacis; ib. 54. perelegans et persubtilis; ib. 58. gravis et ingeniosus; ib. 59. summis .. et infimis; ib. 60. optimis et ornatissimis; ib. 62. inania et levia; ib. 63. plurimi et lautissimi; ib. 65. magnificum et praeclarum; ib. 66. suum et familiae; ib. 69. liber .. et solutus; ib. 72. forti .. et pugnanti comminus; ib. tristi et acerbo; ib. 73. fortissimi et constantissimi; ib. 77. miseris et laborantibus; ib. 84. iustissimos .. et clarissimos; ib. 89. laetos et uberes; ib. 92. sapientissimis et clarissimis; ib. 94. miserrimus et optimus; ib. 102. sceleratissimum et audacissimum; Scaur. c. 2 § 5. horribile et formidulosum; ib. 22. usitata .. et valde pervagata; ib. 33. percarus et iucundus; ib. 39. plurima et acerbissima; ib. 45. fortissimus et maximus; Rab. Post. 3. optimo et praestantissimo; ib. 13. potentissimo et nobilissimo; ib. 16. nobilem et clarum; ib. 23. lauta et eopiosa; ib. 38. bouis et honestis; ib. fallaces .. et fucosae; ib. 40. salutaribus et necessariis; Milo 2. sapientissimi et iustissimi; ib. bonis et fortibus; ib. 4. fortis et bonos; ib. alta et divina; ib. 21. agrestis et barbaros; ib. 26. fideli .. et praesenti; ib. 29. clarissimus et fortissimus; ib. 39. gravissimam et ornatissimam; ib. privato .. et reo; ib. 40. quanta .. et quam sollicita; ib. 42. optimum et fortissimum; ib. 44. clarissimi et fortissimi; ib. 66. aegras et labantis; ib. 68. splendido et forti; ib. 74. maximam in .. verissimam; ib. 78. iustae .. et debitae; ib. 85. honesti et ornati; ib. 86. dura .. et crudelis; ib. 87. diviua et ineredibili; ib. 91. bene moratam et liberam; ib. 93. vestras .. et vestrorum ordinum; ib. 95. fortis et sapientis; ib. 96. gravissimo et maximo; Marcell. 3. tuam .. et propriam; ib. 7. insolens et superba; ib. 9. maiorum suorum et suis; ib. 10. maximis et immemorabilibus; ib. 11. prudens et sciens; ib. 14. tantum et tam luctuosum; ib. 18. praeclarissimam et sapientissimam; ib. 25. optimo et amantissimo; ib. 34. honesto et misericordi; Ligar. 16. proprium et verum; ib. 17. optimos et integerrimos; ib. 36. nobilissimo et clarissimo; ib. 37. sceleratum et impium; Deiot. 4. amicum et placatum; ib. 8. longinquus et alieuigeua; ib. 10. plurima et maxima; ib. 12. fidclissimum [et probatissimum]; ib. 14. inhumani et iugrati; ib. 15. inconsultus et temerarius; ib. 16. gravissimi et sanctissimi; ib. 20. nequam et improbus; ib. 21. fatuus et amens; ib. singularis et admiranda; ib. 26. optimo et clarissimo; ib. 28. ablectam et obscuram; ib. 30. magno .. et erecto; ib. 36. supplicibus et calamitosis; ib. 40. impuros et nefarios; Phil. I, 5. multa et magna; ib. 6. multas .. et praeclaras; ib. 18. iniquum ei inutile; ib. 19. iratum et armatum; ib. 27. misera .. et luctuosa; ib. II, 6. multae et tam magnae; ib. 7. tot et talibus; ib. 13. sapiens et considerate; ib. 31. stabili et certo; ib. 44. noto .. et mimico; ib. 58. difficilis .. et lubrica; ib. 59. militum .. et tua; ib. crudelis et misera; ib. 62. violentus et furens; ib. 68. clarissimum et nobilissimum; ib. 71. aequa et iusta; ib 72. qui .. et quantus; ib. 90. timidos et imperitos; ib. 95. Campana et Leontina; ib. 101. grandiferae et fructuosae; ib. quae et quanta; ib. 108. summi et singularis; ib. III, 1. crudelis et pestifer; ib. 3. optimo et fortissimo; ib. 7. foedo .. et flagitioso: ib. 12. lautissimi et plurimi; ib. 16. fortissimo et constantissimo; ib. 23. magno .. et constanti; ib. 26. iguominiosam .. et flagitiosam; ib. 34. optimorum et fortissimorum; ib. 38. fidelissimo et fortissimo; ib. 39. capitalem et pestiferum; ib. IV, 3. divinis et immortalibus; ib. 4. gravissimum et severissimum; ib. V, 3. sceleratum et perditum; ib. 6. Caecilia et Didia; ib. 8. Iunia et Licinia; ib. audaeissimum et perditissimum; ib. 13. vehemens et violentus; ib. 19. taeterrimum et crudelissimum; ib. 21. firmissimorum [et fortissimorum]; ib. 24. firmissimam et splendidissimam; ib. Martiam et quartam; ib. 28. praeceps et devius; ib. 37. summi et singularis; ib. 39. soluto

et libero; ib. 41. praecipitem et lubricam; ib. 50. maiora et meliora; ib. 51. fortissimo et constantissimo; ib. 52. singularis et immortalis; ib. VII, 10. taetram et pestiferam; ib. 27. severus et prudens; ib. VIII, 13. meam .. et tuam; ib. 15. Campanus .. et Leontinus; ib. 26. pugnacis et lacertosos; ib. frugi et diligentes; ib. 32. orbam et debilitatam; ib. IX, 1. clari .. et magni; ib. 4. admirabilis quaedam et incredibilis; ib. 10. optimorum et fortissimorum; ib. X, 10. firmissimum ... et gravissimum; ib. 17. vera et me digna; ib. 19. immoderati ... et turbuleuti; ib. 23. insperatum et repentinum; ib. 24. magnae et firmae; ib. firmissimum et constantissimum; ib. crudeli et miserabili; ib. XI, 1. taeterrima et spurcissima; ib. miseram ... et flebilem; ib. 7. perditissimi .. et amentissimi; ib. 9. quos et quam multos; ib. 10. clarissimum et praestantissimum; ib. 11. hanc et hnius generis; ib. 14. magno et gravi; ib. 17. constantissimus et gravissimus; ib. 19. optimis et fortissimis; ib. 21. fortissimum et omnium clarissimum; ib. 22. magnam .. et gravem; ib. 26. legitima et iusta; ib. 28. crudelissimi et taeterrimi; ib. 29. fortis et constantis; ib. 32. fortis et praeclari; ib. robustus et victor; ib. acerbissimum et calamitosissimum; ib. 34. maximam .. et singularem; ib. 35. acerrimam .. et fortissimam; ib. XII, 7. caelestis et divina; ib. 8. dulcissimum et pulcherrimum; ib. 9. inopem et vagam; ib. 15. floreutissimo et maximo; ib. 16. alacres et laeti; ib. 18. fortem ... et constantem; ib. vehementissimum et fortissimum; ib. Martiam et quartam; ib. 29. magnis et multis; ib. XIII, 8. varia et magna; ib. 16. invito et repugnante; ib. 20. boni et locupletes; ib. 23. optimos et nobilissimos; ib. 26. fortissimo et constantissimo; ib. 33. aequas .. et verecundos; ib. 37. privati et publici; ib. elegantius et partibus utilius; ib. 38. plura et maiora; ib. 41. magni et clari; ib. fortissimi et maximi; ib. XIV, 3. improbis .. et audacibus; ib. 7. [his ... et talibus;] ib. ferum, et immane; ib. 8. huius .. et ceterarum; ib. 9. peritus .. et callidus; ib. 10. ieiuno .. et anguste; ib. 17. constantium et fortium; ib. incolumis et florens; ib. 23. novo et inaudito; ib. 24. immanem et foedam; ib. 25. quot et quantae; ib. admirabilius et maius; ib. 30. clari et magni; ib. 33. optimis et fortissimis; ib. 34. multa et varia; ib. fortissimi et ornatissimi; Fr. A, III, 11. Licinium et Mucium; ib. B, 4. 10. communi et cotidiano; ib. 18. antiquos et barbatos; ib. VII, 18. noti et cogniti; ib. VIII, 1. acerbum et luctuosum; ib. 19. tam austerum et tam vehementem; ib. XIII, IV, 2. egentes et turbarum cupidi; ib. XV, II, 7.

c. **Adverbia und andre adverbielle Ausdrücke:** annum et eo diutius; Quinct. 37. timide .. et pedetemptim; ib. 51. saepe et diu; ib. 96. ultro et citro; Sex. Rosc. 60. maxime et primum; ib. 62. recte et ordine; ib. 138. audacter et aperte; Qu. Rosc. 16. iracundius et laboriosius; ib. 31. blande et concinne; ib. 49. cupide et libenter; ib. graviter et acerbe; div. Caec. 4. aperte .. et perspicue; Verr. a. pr. 20. male et flagitiose; ib. 44. magnifice et ornate; ib. I, 65. graviter et vehementer; ib. 86. perite et callide; ib. 97. ante istum et post ea; ib. 115. graviter .. et acerbe; ib. 152. saepe et palam; ib. II, 102. peritissime et callidissime; ib 135. quotiens et quot nominibus; ib. 145. quam varie et quam copiose; ib. III, 11. graviter et copiose; ib. 204. facete et commode; ib. IV, 95. facile et libenter; ib. V, 70. ornatissime et copiosissime; Tull. 6. promisse et communiter; Font. 22. privatim et publice; ib 32. astute et callide; Caecin. 4. maxime et maturissime; ib. 7. tam diligenter et tam callide; ib. 49. ornate et copiose; ib. 53. iterum et saepius; imp. Pomp. 30 timide et diffidenter; Cluent. 1. quam constanter et quam diligenter; ib. 20. graviter et diu; ib. 29. vehementer .. et saepe; ib. 113. honeste ... et libere; ib. 142. vere et fortiter; ib. 152. acerbe et penitus; ib. 171. saepe et multum; ib. 201. gravissime et verissime; leg. agr. I, 21. graviter et libere; ib. 25. decreto et palam; ib. II, 44. vere et diligenter; ib. 77. multum .. et diu; ib. 88. crudeliter et regie; Catil. I, 30. gravissime et acerbissime; Murem. 7. longe et multum; ib. 29. austere et Stoice; ib. 74. tributim et centuriatim; Flacc. 15. acriter et vehementer; ib. 21. subtiliter et copiose; ib. 41. facile et libenter; Sulla 64. diu multumque et multo labore; ib. 73. ficte et falsaciter; dom. 77. vere et sapienter; ib. laxe et magnifice; ib. 115. raptim et turbulente; ib. 139. foedissime et crudelissime; har. resp. 35. sero et raro; Sest. 77. late et varie; ib. 97. huc et illnc; Cael. 13. titubanter et strictim; ib. 15. graviter et ornate; ib. 23. *copiose* et graviter; ib. 29. honeste ot magnifice; ib. 40. mature .. et celeriter; ib. 44. invito et multum; ib. 76. constanter .. et fortiter; prov. cons. 41. luce [et] palam; Piso 23. plane et vere; ib. 37. scite et litterate; ib. 61. graviter et ornate; Scaur. c. 8 § 4. saepe et multum; Planc. 104. severius ... et sanctius; Rab. Post. 8. recte et iure; Milo 8. constanter et fortiter; ib. 58. comiter et iucunde; Deiot. 19. severissime et gravissime; ib. 27. ingrate et impie; ib. 30. nimis iracundo ... et valde intemperanter; Phil. I, 12. impure et intemperanter; ib. II, 50. copiosius et paratius et; ib. 79. bene et e re publica; ib. III, 30. praeclare et loco; ib. IV, 5. animose et fortiter; ib. 6. recte et vere; ib. 7. sine ulla mora et confestim; ib. V, 31. recte et ordine; ib. 36. X, 5. plane et Latine; ib. VII, 17. recte et fortiter; ib. VIII, 22. bene et e re publica; ib. X, 25. recte et ordine; ib. 26. fortiter et patienter; XI, 7. diligentius et vigilantius; ib. 10. bene et e re publica; ib. 11. pariter et una; ib. XII, 1. semel et saepius; ib. XIV, 22.

d. **Zahlwörter:** sex et quinquaginta milia; Sex. Rosc. 19. decem et tris; ib. 20. tribus et decem; ib. 98. quinque et triginta; Verr. I, 14. c et x; ib. 30. c et VIII; ib. DECEM ET SEPTEM; ib. 96. X. deciens et octogiuta milia; ib. 100. duo et viginti; ib. II, 25. cc et XVI milibus; ib. III, 110. duo et quinquaginta; ib. 120. centum et unum; ib. viginti et septem; ib. IV, 123. VI et XX; leg. agr. II, 21. quinque et septuaginta; Piso 96. v et LXX; Planc. 41. quinque et triginta; Phil. VI, 12. X. VI, 16. quinque et viginti; Fr. B, XIII, VI, 2. — tertium et vicesimum; imp. Pomp. 7. tertio et tricesimo; Phil. V, 48. — centiens et viciens; Verr. III, 163. ducenties ||ducentis|| et triciens; Font. 4. ter et quadragiens; Flacc. 30. centiens et octogiens; Piso 86. bis miliens et quadringentiens; Rab. Post. 21. — senis et trientibus; Sest. 55.

e. **Verba (und Participia):** consistere et confirmari; Quinct. 10. gesta et contracta sit; ib. 11. victus et perterritus; ib. 47. lacerandas et distrahendas; ib. 50. commendare .. et concredere; ib. 62. perseverare et transigere; ib. 76. peteret et summe contenderet; ib. 77. nata et profecta esse; ib. 85. teneri et possideri; ib. 89. damnato et victo; Sex. Rosc. 6. periit et adflictus est; ib. 33. possunt et solent; ib. 59. agitari et perterreri; ib. 67. sustnlisse et eripuisse; ib. 71. versa et mutata; ib. 103. violarit et imminuerit; ib. 109. officis et obstas; ib. 112. opprimitur et abscondituf; ib. 121. eminet et apparet; ib. vis et putas; ib. 127. composito et delibuto; ib. 135. patior et ferendum puto; ib. 145. retritis et asperuanni; ib. 153. accepti et expensi; Qu. Rosc. 2. 4. 5. 9. acceptum et expensum; ib. 8. conclusa et comprehensa sint; ib. 15. promissa sit et ostentata; ib. 16. fraudarit et fefellerit; ib. 17. reetinguitur et refrigeratur; ib. concidit et exstinguitur; ib. eruditum et perfectum; ib. 29. exige et aufer; ib. 32. possideat et persequatur; ib. potuit et debuit; ib. 42. deliberandum et concoquendum est; ib. 45.

irasci et succensere; ib. 46. consistere et commorari; ib. 48. ductum et conflatum .. est; ib. resistere et repugnare; ib. 51. persequi et petere; ib. 55. rogare et orare; div. Caec. 3. spectatam .. et cognitam; ib. 11. adnumerare et reddere; ib. 56. patiar et concedam; ib. 58. defendam et negabo; ib. corruptis et contaminatis; ib. 70. nudatum et proditum; Verr. a. pr. 11. renovavit et instauravit; ib. 12. cruciati et necati; ih. 13. damnati et electi; ib. amissae et perditae; ib. appellare .. et convenire; ib. 25. esset intellectum et animadversum; ib. agere et cogitare; ib. 26 inita et constituta; ib. spectatus et cognitus; ib. 29. premitur et urgetur; ib. 36. investigare et consequi; ib. 48. reticeat et absit; ib. I. 2. constimi et deligi; ib. 21. proponerem et explicarem; ib. 29. date .. et concedite; ib. 32. auctam et ornatam; ib. 56. accusari et condemnari; ib. 59. rapuit et furatus est; ib. 60. videant et investigent; ib. 63. rogat et orat; ib. 72. oppugnatum et proditum; ib. 77. legi et audivi; ib. 79. condemnato et electo; ib. 98. cognitum et iudicatum .. esset; ib. 130. cognoscerent et iudicarent; ib. caedendus et apportandus fuit; ib. 147. adit et postulat; ib II, 38. capta et oppressa; ib. 46. neglegere .. et contemnere; ib. 55. rescindcret et inritas faceret; ib. 63. pertimuit et conturbatus est; ib. 74. parcite et conservate; ib. 76. dicat et sentiat; ib. exornatam et instructam; ib. 84. emuniendo aliquid et cireumvcndo; ib. 89. ostendit et confirmavit; ib. 90. pertimuit .. et commotus est; ib. 101. erat ... scriptum et incisum; ib. 112. recusantibus et plorantibus; ib. 129. indagare et odorari; ib. 135. conciliarit et ceperit; ib. 142. rogant et orant; ib. 147. vide et perspice; ib. 149. institui et docceri; ib. videndum et considerandum est; ib. 155. sum .. deiectae et circumvendae; ib. 160. expressam et coactum; ih. 165. dicere .. et proferre; ib. 171. scrutatus sum ... et quaesivi; ib. 182. accepti et expensi; ib. 186. adsimulatae et expressae; ib. 189. convellere et commutare; ib. III, 15. reprehendo et accuso; ib. 16. do ... et concedo; ib. prolatas et inventas ib. tollere et commutare; ib. relecta et repudiata; ib. 24. rapiebat et asportabat; ib. 29. inlusos .. et inrisos; ib. 30. exigeres et criperes; ib. 42. inventis et excogitatis; ib. 43. hortatur et rogat; ib. 44. deplorare et conqueri; ib. 45. addictis .. et venditis; ib. 51. pulsari ... et verberari; ib. 66. imperato et expresso; ib. 78. datur et cognitur; ib. auditum et cognitum; ih. 74. parcere et consulere; ib. 75. pervagatum et pervolgatum est; ib. 77. perditis ... et direptis; ib. 79. captae et conciliatae; ib. 91. contemptam et abiectam; ib. 95. praetereo et relinquo; ib. 106. persequi et conficere; ib. 112 amotas et venditas; ib. 119. desiderat et reposcit; ih. 120. conlegisse et recreasse; ib. 124. perpeti et perferre; ib. 131. sedes et quiescis; ib. 133. statuerit et iudicarit; ib. 143. inrideri ... [et contemni]; ib. 156. probato et accepto; ib. 174. clausum et compressum; ib. 179. concedo .. et largior; ib. 194. adflictam et perditam; ib. 212. significasse et adnuisse; ib. 213. videte .. et prospicite; ib. 218. do .. et concedo; ib. sumpsisti et cogitare; ib. 223 scirem et cogitarem; ib. IV, 16. relicta et tradita; ib. debebant et solebant; ib. 20. sepositum et reconditum; ib. 23. bene cognitos et re probatos; ib. 31. odorabautur et pervestigabant; ib. contemplari ... et considerare; ib. 33. tractaret et consideraret; ib. 34. habere et proferre; ib. 36. ornare et apparare; ib. 44. contemnis ... et despicis; ib. 45. investigabant et perscrutabantur; ib. 47. amari et diligi; ib. 51. fractus et comminutus est; ib. 56. instruxisse et ornasse; ib. 60. instructum et paratum; ib. 62. rogare et vehementissime petere; ib. 66. dicatum esse ... et conseeratum; ib. 70. requiro et flagito; ib. 79. demoliendum et asportandum; ib. 80. adsunt et implorant; ib. intcllegis et iudicas; ib. 98. audite et diligenter ... attendite; ib. 102. commemoro et profero; ib. 105. investigare et conquirere; ib. 106. commemorabo et in medium proferam; ib. 115. coniunguntur et confiuunt; ib. 117. adiungitur et continetur; ib. colitur ... et habitatur; ib. 119. delere et exstinguere; ib. 120. conclamant ... et approbant; ib. 142. cognoram et acceperam; ib. 149. commemorabo et proferam; ib. V, 9. concedam et remittam; ib. 22. propositum et iniectum; ib. 24. retinendum et conservandum; ib. 25. dissoluta et compensata sunt; ib. 33. creditum et commissum; ib. 35. mitto .. et praetereo; ib. 38. cautum et exceptum sit; ib. 50. posceret et flagitarei; ib. 71. substituere et supponere; ib. 72. cruciati et necati; ib. 73. ablatum et aversum; ib. 73. permissa et data; ib. 83. expulsam et eiectam; ib. 91. cingitur et continetur; ib. 96. [tolli et] referri; ib. 103. constratam .. et minus exiuamitam; ib. 104. acta et consituta sunt; ib. 106. exhausit et exinanivit; ib. 109. laetaris ... et triumphas; ib. 121. oppressus ... et captus est; ib. 122. usurpata et comprobata; ib. 125. patimur ... et silemus; ib. 126. ferre ... et concedere; ib. relinquunt et neglegunt; ib. 127. capta et incensa est; ib. 137. confici et concidi; ib. 151. demonstrari et probari; ib. 155. loqui .. et queri; ib. 160. retractum esse et adservatum; ib. videas ... et consideres; ib. 174. temptata .. et coepta sunt; ib. pervestigata et cognita; ib. recreari et confirmari; ib. 178. cruciati et necati; ib. 179. gigni et propagari; ib. 180. instructa et comparata; ib. 186. ascita et accepta; ib. 187. imploro et appello; ib. 188. imploro et obtestor; ib. opprimitur et excluditur; Phil. 31. audiant et conveniant; ib. 50. acceptis et datis; Font. 3. oppositum et obiectum; ib. 13. superati et oppressi; ib. 26. dicta et obiecta; ib. 38. tradere et condonare; ib. 43. convocandis .. et armandis; Caecin. 2. deliberandi et iudicandi; ib. 4. coëgisse et armasse; ib. 20. 46. coactis .. et armatis; ib. 82. convocati .. et armati; ib. 83. coacti .. et armati; ib. 95. convocati et armati; ib. 36. pulsos ut fugatos esse; ib. 41. conflignndum .. et armis decertandum; ib. 46. obstitisse et reppulisse; ib. 48. demoveri .. et depelli; ib. 49. demotus et actus praeceps; ib. respuit ... et pro nihilo putat; ib. 56. congregat .. et convocat; ib. 59. fugis et reformidas; ib. 84. obrutis ... et perditis; ib. 90. pericicis ... et faeris; ib. 93. quaesita et deliberata; ib. 97. ueri et conservare; imp. Pomp. 11. vident et sentiunt; ib. 13. implicata est ... et cohaeret; ib. 19. meminisse et commemorare; ib. 47. velle et optare; ib. 48. oblatum et datum est; ib. 49. visendam et concelebrandam; ib. 61. niti et maguo opere confidere; Cluent. 1. dicant et diluam; ib. 6. damnatum et mortuum; ib. 10. ornari et sterni; ib. 14. esset conflatum et profectum; ib. 18. investigandum et recuperandum; ib. 23. oppressum et circumventum esse; ib. 30. servare et salvum parere; ib. 33. demissum et oppressum; ib. 58. explosum et eiectum est; ib. 86. sciente et vidente; ib. 129. praetermitti ... et neglegi; ib. 130. regi .. et administrari; ib. 147. audendum et dubitis; ib. 156. commissum sit et creditum; ib. 159. fingenda esse .. et proferenda; ib. 160. instructam ... et ornatam; ib. 178. struere et moliri; ib. conquirendorum et conducendorum; ib. 192. audivi et comperi; ib. 192. orat ... et flens obsecrat; ib. 201. condemnato .. et mortuo; ib. constructam et concervatam; leg. agr. 1, 14. devinctam et constrictam; ib. 16. deliberatum et constitutum sit; ib. 25. oppugnant et impediunt; ib. II, 7. [centnriata et tributa;] ib. 27. vidit et perspexit; ib. 28. est credendum et pertimescendum; ib. 37. permissa et condonata esse; ib. 39. statutum ... est et iudicatum; ib. 40. committi et condonari; ib. 46. emendi et vendendi; ib. 65. emendis et vendendis; ib. 66. succumbenti et oppresso; ib. 69. coguutur et coacer-

vantur; ib. 71. teneant et fruantur; ib. 78. armati ... et expediti; ib. 82. exturbari et expelli; ib. 84. colitur et possidetur; ib. constitui et conlocari; ib. nati ... et educati; ib. venerandos ... et colendos; ib. 95. alimur et vivimus; ib. elati et inflati; ib. 97. natos et educatos; ib. comparato et constituto; Rabir. 6. implorat et flagitat; ib. 9. defigi et constitui; ib. 11. repugnarim et restiterim; ib. 15. notat et designat; Catil. I, 2. excidit ... et elapsa est; ib. 16. pactam et constitutam; ib. 24. residebit et erit inclusum; ib. 31. esse adflictum et profligatum; ib. II, 2. exsultat et triumphat; ib. 3. levata .. et recreata; ib. 7. saltare et cantare; ib. 23. investigata et comprehensa sint; ib. III, 3. ignoratis et exspectatis; ib. vigilavi et provisi; ib. captos .. et comprehensos; ib. 16. inlustrata et patefacta; ib. 21. condi et conlocari; ib. 26. inveterascent et corroborabuntur; ib. misceri et concitari; ib. IV, 6. excipio et secerno; ib. 15. confringere et labefactare; ib. 22. tenet [et scit]; Muren. 22. defendi et firmari; ib. 24. contemptum et abiectum; ib. 25. pervolgata et cognita; ib. iactata et excussa; ib. 26. nosse et tractare; ib. 28. effracta et revolsa; ib. 33. expulsi et ejecti; ib. 34. oblectamur et ducimur; ib. 39. exploratus et domi conditus; ib. 49. conformare et leviter emendare; ib. 60. fixum et statutum est; ib. 62. moderati .. et temperati; ib. 63. exorari .. et placari; ib. observari .. et coli; ib. 70. fallis et decipis; ib. 77. discutiam et comprimam; ib. 84. videre et perspicere; ib. 88. cruciatur et sollicita est; ib. promittam et spondeam; ib. 90. positam esse et defixam; Flacc. 3. proferenda et patefaciendа; ib. 5 (§. 5). dividi .. et pervolgari; ib. 42. revoco .. et reflecto; ib. 46. luctari et congredi; ib. 47. iacentem et spoliatum defendo et protego; ib. 50. procurante .... et gerente; ib. 56. reprehensa et abiecta est; ib. 65. confecta et electa; ib. 76. convalescere .. et sanari; ib. laetari et perfrui; ib. 88. feretur et praedicabitur; Arch. 21. expressam et politam; ib. 30. oppressa et adflicta; sen. 18. adflicto et afflictum iacenti; ib. 24. restituendum et defendendum; ib. sustentando et conservando; ib. 35. spectatum et ... cognitum; Quir. 5. ad cohortandos vos et ad rogandos; ib. 16. victos et constrictos; dom. 23. suscepti et provisi; dom. 29. occultare et tacere; ib. 30. scire et videre; ib. 37. praecipitante .. et debilitato; ib. 40. plorare et supplicare; ib. 55. retinendum et conservandum; ib. 57. audieram et legeram; ib. 64. oriens et congregata; ib. 67. distracta et exstincta; ib. vello et infero; ib. 80. exstructam et positam; ib. 101. publicata *est* et eversa; ib. eversa et publicata est; ib. 102. adflictam et eversam; ib. 107. proiecta .. et effusa; ib. 115. emere et vendere; ib. 116. confundis et perturbas; ib. 127. convictam esse et commissam; ib. 145. devota et constituta; har. resp. 6. desponsam .. et destinatam; ib. praemonstrare et praecinere; ib. 20. praedictum et respousum esse; ib. 29. excussum et exhaustum; ib. 37. cruciari et consumi; ib. 39. ictum ... et fumantem; ib. 45. consulendum et prospiciendum; ib. 54. insitum .. et innstum; ib. 55. deberem et possem; ib. 61. intnentes et respectantes; Sest. 13. tacent et quiescunt; ib. 14. adflictam et constrictam; ib. 24. adflictae et perditae; ib. 31. excisam et eversam; ib. 35. expulsus et spoliatus; ib. 56. erigere oculos et vivere; ib. 68. debilitato .. et contruciato; ib. 79. iacentem et concisum; ib. contritum et contemptum; ib. 86. despecti et contempti; ib. 87. lacessere et terrere; ib. 88. frangeret et refutaret; ib. vexandam ... et spoliandam; ib. 94. circumscribi et definiri; ib. 97. tenetur et ducitur; ib. 115. reprehendere et accusare; ib. 122. deleri et concidi; ib. 132. laudari et diligi; ib. 137. esso experiundos et subeundos; ib. 138. esse instructos et laboratos; Vatin. 3. debilitarunt et repressernnt; ib. 18. tollere et delere; ib. 24. scimus et vidimus; Cael. 10. praemuniri .. et fingi; ib. 19. orietur et nascetur; ib. accessitus et ductus; ib. commendavit et tradidit; ib. 39. loqui .. et scribere; ib. 40. audita et percelebrata .. est; ib. 69. dicta est ... et perorata; ib. 70. compressae et constrictae; ib. 75. existimatis et facitis; prov. cons. 23. praedicanda et habenda; Balb. 2. tribui et concedi; ib. 9. gessit et confecit; ib. 47. defenderit et probarit; ib. 49. incisum et perscriptum fuisse; ib. 53. monstraret et faceret; ib. 55. diligitis et caros habetis; ib. 59. instructam et ornatam; Piso 5. inspectante et tacente; ib. 9. stante et manente; ib. 16. impedita et oppressa; ib. 43. essent ... admoniti et rogati; ib. 55. eversae ... et perditae; ib. 57. distinguere et dividere; ib. 69. lecta et audita; ib. 71. probabit ... et agnoscet; ib. 74. obicio et oppono; ib. 81. accepta .. et devorata; ib 90. desperatum et relictum; ib. 99. dolebam .. et acerbe ferebam; Planc. 1. reficit et recreat; ib. 2. intueor et contemplor; ib. submisi me et supplicavi; ib. 24. providentem .. et praecaventem; ib. 53. *e*mentiri et ... fingere; ib. 72. distineor .. et divellor; ib. 79. reprehendere et subaccusare; ib. 86. consulendum et parcendum; ib. 89. obtemperem et paream; ib. 94. subire et perpeti; ib. 99. retinebo et complectar; ib. 102. oro et obtestor; ib. 104. iuridendi .. et iocandi; Scaur. c. 4 §. 6. succumberem et cederem; ib. 16. expresso et coacto; ib. 20. posita et constituta; ib. 21. cognoscendam et discendam; ib. 24. patefecit et inlustravit; ib. 30. gaudeant et mirentur; ib. 41. amendati et repudiati; ib. 42. contendes .. et postulabis; ib. 45. vivis et viges; ib. 50. egenti et rogauti; Rab. Post. 16. 2. dandi ... et credendo; ib. 5. fabricatus .. est et venditit; ib. 7. moneo et praedico; ib. 15. parcendum .. et serviendum sit; ib. 22. maneat et fixum sit; ib. 25. legere et spectare; ib. 29. cavere .. et fugere; ib. habet et celat; ib. 38. tuetur et sustinet; ib. 41. fulsit et sustinuit; ib. 43. complexi .. et augere; ib. 44. recreat et reficit; Milo 2. praecipitatus et confitens; ib. 43. abiecti .. et perditi; ib. 47. denuntiatam .. et praedicatam; ib. 52. spoliantem .. et exsultantem evertit et perculit; ib. 56. sanares et confirmares; ib. 68. obdurueat et perculleurat; ib. 76. aderant .. et impendebant; ib. vigeat et sentiat; ib. 84. examinant et interimunt; ib. 93. conficiat et consumat; Marcell. 11. audientes et legentes; ib. 28. refellere et redarguere; Ligar. 16. vidi .. et cognovi; ib. 31. tueri et tegere; Deiot. 2. audiente et disceptante; ib. 6. perspecta et cognita; ib. 26. adflictas et eversas; ib. 33. tributa et data; Phil. I, 17. prolatas esse et fixas; ib. 23. metui .. et in odio esse; ib. 33. complexus et gratulans; ib. II, 12. edoctus .. et praeceptus; ib. 30. expulsos .... et relegatos; ib. 33. sentirem et spectarem; ib. 38. audite .... et cogouoscite; ib. 43. deleri et everti; ib. 52. fugisset et reformidasset; ib. 64. promissum et receptum; ib. 79. meditatum et cogitatnm; ib. 85. ferre et pati; ib. quaesita et ante perspecta; ib. 99. eripiet et extorquebit; ib. 113. instructum et paratum; ib. III, 1. est habitus et dictus; ib. 9. adflictus et perditus; ib. 25. tulimus et perpessi sumus; ib. 29. vigilautibus et multum ... providentibus; ib. 36. avertite et detestamini; ib. IV, 10. ardentis et erectos; ib. 11. moliatur et cogitet; ib. V, 25. tineam et cogitem; ib. 29. velle .. et optare; ib. 51. pareret ei dicto audiens esset; ib. VII, 2. retinendae et augendae; ib. 8. meritos .... et debitos; ib. 10. placabit et leniet; ib. 25. expulsus et repudiatus est; ib. in-

terdicta et denuntiata sunt; ib. 26. iuclusam et constrictam; ib. 27. retinendum .. et optandum; ib. VIII, 16. contempti et reiecti; ib. 21. remittit .. et relaxat; ib. 27. despectos et inrisos; ib. 32. reficiendi .. et curandi; ib. IX, 6. minuet et leuiet; ib. 13. placa ... et mitiga; ib. X, 6. [deseruentis et] prodideritis; ib. 7. confirmandis et sanciendis; ib. 17. timere et prospicere; ib. 20. gesta et confecta sunt; ib. XI, 17. commissa et commendata sit; ib. 21. incitare et inflammare; ib. 22. professos esse et prae se tulisse; ib. XII, 7. languescet et mollietur; ib. 8. isse et redisse; ib. 28. sprevit et pro nihilo putavit; ib. XIII, 21. contudi et fregi; ib. 29. existimare et iudicare; ib. 37. contemnis et despicis; Fr. B, VIII, 18. subactus et prostitutus es; ib. C, 21.

f. **Wiederholung desselben Wortes:** petisses, et petisses statim; Quinct. 40. cum eis et propter eos; ib. 70. fuerunt et complures fuerunt; ib. 73. putat .. et recte putat; Verr. I, 13. manent et .. manebunt; ib. 89. prolata sunt et proferentur; ib. 127. hostis et hostis ... nimis ferus; ib. II, 51. coepit vendere; et vendidisset; ib. 93. reum ... et eum reum; ib. 151. quam multi et quam multa; ib. 156. sit et fuerit; ib. 165. III, 157. V, 7. Phil. V, 53. producam testis et producam pluris; Verr. II, 177. sterni .. et in foro sterni; ib. III, 65. tenetur ... et manifesto tenetur; ib. 152. debet esse et erit; ib. 162. non putant, et recte non putant; ib. 168. minor ... et tanto minor; ib. 169. dico et magna voce dico; ib. 217. esse et semper fuisse; ib. IV, 11. reus et reus lege comperendinatus; ib. 34. audisti et audies; ib. 70. praetoris et eius praetoris, qui ..; ib. V, 18. nihil ... videtur ...; et recte nihil videtur; ib. 115. errabas .. et vehementer, errabas; ib. 121. videmus et animo aequo videmus; ib. 152. debet valere et valet; Tull. 11. poterat fieri et facile poterat; ib. 27. adfuit et adesse ... solet; Caecin. 17. dixit et eo libentius dixit; ib. 27. valuisse et valere; imp. Cn. Pomp. 51. de furto .. et de furto; Cluent. 185. viderunt et vident; leg. agr. II, 25. iudicabit? et verum iudicabit? ib. 43. a plebe et a plebe optima; ib. 84. qua de causa et quorum causa; ib. III, 15. fuerit, et fuerit nulla deoperatione; Rabir. 23. vivis, et vivis non ad deponendam, sed ...; Catil. 1, 4. de uno hoste .. et de hoste, qui ..; ib. 7. amare et amare; ib. 23. decreta est ... et his verbis decreta est; ib. III, 15. hic nati et summo loco nati; ib. IV, 16. quautum audet et quantum potest; ib. agri ... et eius agri; Flacc. 80. veniebat ... et saepe veniebat; Sulla 18. ut emat gladiatores et ut hos ipsos emat; ib. 55. dicerem .. et facile ... dicerem; ib. 64. manet et permanebit; Quir. 19. licet et recte licet; dom. 8. sensi et sentio; ib. 25. dico ... et ... maxima voce dico; ib. 95. habetis ... et semper habuistis; ib. 103. erat expulsus ... et expulsus non alio aliquo ... crimine; Sest. 53. lex ... et ea lex; ib. genet et Piso gener; ib. 54. victa .. est ... et victa non auspiciis; ib. 78. quod sentio et quod mecum omnes; ib. 85. illa dabas .. et iure laudas; ib. 86. ordo amplissimus et ordo is, qui ..; prov. cons. 25. habent ... et semper habuerunt; Balb. 51. consuli et sextum consuli; Piso 20. manet et manebit; ib. 61. a me ortus et per me nixus; Planc. 67. est et semper erit; ib. 89. magna ... et magna in utramque partem; Milo 61. prohibiti estis ... et prohibiti summa iniuria; Ligar. 24. venit .... et venit .. rogatus; Deiot. 13. licet et semper licebit; Phil. I, 14. esse inimicos et futuros; ib. II, 65. venierunt et veuerunt; ib. 95. gessit et gerit; ib III, 7. fecisse et facere; ib. 38. sunt et fuerunt; ib. defensus sit et hoc tempore defendatur; ib. tutatus est et tutatur; ib. IV, 2. meritorum et meretium; ib. V, 28. esse et fore; ib. 36. X, 25. sensit et sentiet; ib. XIII, 24. negare potuerunt et negaverunnt; Fr. B. VIII, 17. vgl. h. et is. et ita. — elliptisch: evertebantur, et eo magis, quod .; Verr. III, 77. dicebatur esse Myronis ...: et recte; ib. IV, 5. se nihil additurus. et recte; Tull. 39. notare voluerunt, et eo magis, quod ..; Cluent. 130. „o fortunate“ inquit ...; et vere; Arch. 24. movet me ..., et eo magis, quod ..; har. resp. 31. ignosco, et eo magis, quod ..; Rab. Post. 20. augere debetis, et eo magis, quod ..; ib. 44. forsitan possim et libenter; Phil. XIV, 18.

g. **verschiedene Wortarten:** timide et pauca; imp. Pomp. 47. agros .. Vaticanum et Pupiniam; leg. agr. II, 96. liber et civis; Flacc. 97.

h. **ungeführtere Satztheile und Sätze:** et; Quinct. 3. 8. 9. 12. ><. ><. 14. 16. ><. 19. 21. 25. 27. 31. 33. 36. 38. 43. 50. ><. 55. 56. ><. 63. 67. 73. 76. 81. 83. 85. *(et).* Sex. Rosc. 5. 7. ><. 10. 19. 25. 27. 33. 39. ><. ><. ><. 41. 43. 48. 53. 55. 56. 65. 73. 83. ><. 90. 93. 95. ><. 101. 111. 115. 133. 134. 135. 136. 137. ><. ><. 143. 148. 152. 153. 154. Qu. Rosc. 1. 5. 20. 34. 37. 43. 48. 49. 54. 56. div. Caec. 6. 10. 11. 16. 29. 39. 41. 45. 48. 49. 62. 64. Verr. a. pr. 1. 10. 16. 19. ><. 20. 21. ><. 23. ><. 27. 28. 32. ><. 35. I, 6, 15. ><. 24. 35. 48. ><. 52. 53. 56. 66. 73. ><. 79. 91. 113. 114. 117. 120. 134. 138. 143. 145. 146. 149. 157. 158. II [1]. 14. 17. 29. ><. 33. 35. 36. [><]. 38. 50. ><. 52. 55. 56. 58. 61. 64. 71. 73. ><. 95. ><. [101]. 102. 107. 108. 111. 112. 114. 125. 128. 141. 144. 149. 157. 161. 185. 186. 187. 190. III, 3. 16. 22. 26. 28. 32. 36. ><. 41. 46. 47. 49. 53. 57. 58. 61. 66. 71. 72. 75. 76. ><. 84. 89. 100. 103. 108. 112. 115. 119. 124. 125. 130. 132. 133. 134. 139. 148. 154. 157. 163. 167. ><. ><. 176. 178. ><. 180. 182. 187. 188. 192. 195. 197. ><. ><. 200. ><. 202. 204. ><. 209. ><. 210. 211. 213. 214. 215. 216. ><. 220. 224 IV, 3. 20. 25. 30. 32. 35. 37. ><. 40. ><. 43. 50. ><. 53. 54. 56. ><. 64. 65. 70. 73. 75. 78. 82. 84. 85. 88. 91. 92. ><. 93. 96. 97. 103. 107. 108. 109. ><. 112. 113. 118. 119. 127. 132. ><. 134. 140. ><. 143. 147. V, 4. 5. 7. 8. 10. ><. 12. 20. 21. ><. 21. 23. ><. 26. 28. 37. 39. 40. 41. 46. ><. 48. 49. 53. ><. 54. 55. 56. 63. 68. 71. ><. 72. ><. 73. ><. 80. ><. 85. ><. 87. ><. 89. 90. 93. ><. 96. 97. 100. 101. 103. 104. 106. 111. 112. 115. [121]. ><. 123. ><. 125. 126. 129. 141. 142. 143. 146. 147. ><. 149. 151. 152. 153. 155. 160. ><. ><. ><. 161. ><. 163. 164. ><. ><. 169. 172. 173. 174. 176. 180. 185. ><. 186. 188. Tull. 3. 8. 13. 16. ><. 17 *(et).* 18. 27. ><. 28. 29. 38. 41. 42. 43. 44. 47. 53. Font. 2. ><. ><. 11. 18. 19. 20. 21. 22. 30. 33. 34. 39. 40. 44. 47. Caecin. 4. 6. 7. 10. ><. 12. 20. 22. ><. 23. 24. 27. 28. 29. ><. 30. 32. 34. ><. 37. ><. 41. ><. 45. 47. 48. 49. ><. 53. 58. 59. 67. 68. 69. 76. 79. 80. 83. 84. ><. ><. 87. 88. 93. 104. imp. Pomp. 2. 9. 13. 19. 20. 22. 23. ><. 32. 35. 40. 64. Cluent. 2. ><. 5. 10. 12. 15. 20. ><. 21. ><. 22. 23. 24. ><. 25. ><. 27. ><. 28. 31. 36. 37. ><. 38. ><. ><. ><. 40. 47. 49. ><. 50. 53. 56. 59. ><. ><. 60. 66. 68. ><. 69. 70. 71. ><. 72. 74. 76. ><. 77. ><. 79. 87. 88. 91. 95. ><. 96. 97. ><. 101. 106. ><. 117. 119. 132. 133. 135. 137. 138. 139. 140. 143. 144. 145. 146. 147. 138. 139. ><. 140. 143. 144. 148. 152. ><. 153. ><. ><. 155. 156. ><. 158. 159. ><. 161. 164. 165. 168. ><. 170. 175. ><. 176. ><. [><]. 177. 178. 179. 180. ><. 182. 183. ><. 186. 188. 192. 194. 197. 198. ><. 200. leg. agr. I, 1. 4. 11. 12. 16. 17. 18. ><. 21. 22. 23. 24. II, 3. 5. 8. 13. ><. 15. 19. 21. 22. ><. 26. 36. 38. 42. 49. 50. 55. 56. 59. 60. 64. 66. ><. ><. 67. 68. 74. ><. 76. 77. 78. ><. 79. ><. 81. 84. 85. ><. 87. 89. ><. 91. 94. 95. 98. [99]. 101. III, 1. 3. 10. ><. 13. 16. Rabir. 17. 19. 20. 21. ><. [24.] 25. 26. 37 *(et).* Catil. 1, 4. 9. ><. ><. 11. 12. ><. 14. 17. ><. 18. 20. 22. 27. 29. 30. 33. II, 3. 17. 18. ><. 19. 22. ><. 23 24. III, 1. 4. ><. 6. 10. 11. 12. ><. 20. ><. 21. ><. 29. IV, 1. 5. ><. 6. ><. 7. 8. ><. ><. 9. ><. 10. ><. 12. 13. ><. 14. 16. 22. 24. Muren. 1. 3. 6. ><. 11. 16. ><. 18. 22. 26. 28. 29

(et). 30. 31. 34. ✕. ✕. 35. 38. ✕ 41. 43. 44. 45. 48. 50. 52. 53. 54. 58. 60. 62. 63. 72. 75. 79. ✕. 85. 86. ✕. 89. Flacc. 4. 6. 13. 17. 18. 20. ✕. ✕. 22. 23. 32. 35. ✕. 38. 40. ✕. 42. 43. 47. 48. 49. 52. 54. 57. [62]. 71. 74. 78. 83. 90. 93. 96. 100. 104. Sulla 4. 12. 13. 17. 18. 20. 21. ✕. 24. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. ✕. ✕. 44. 48. 50. 51. 56. 57. ✕. 58. 65. 67. ✕. 72. ✕. 74. 83. 92. Arch. 1. ✕. 3. ✕. ✕. 5. 6. 7. 9. ✕. 10. 13. 15. 16. ✕. 21. ✕. 24. 26. 27. ✕. 28. ✕. [✕.] 29. sen. 2. 7. 12. ✕. 14. 15. 17. 25. 27. 29. 31. 34. 37. Quir. 1. ✕. 3. 5. 6. 15. ✕. 17. dom. 3. 6. 7. ✕. ✕. 23. ✕. 25. 28. 32. 35. ✕. 37 *(et)*. 43. 45. 46. ✕. ✕. 47. ✕. ✕. 52. 58. 62. 66. 84. 85. 86. 88 *(et)*. 92. 97. 98. ✕. 101. ✕. ✕. 105. 108. 110. 113. ✕. ✕. 119. 120. 123. ✕. 125. 126. 127. 129. 135. 137. 139. 140. 141. harresp. 2. 3. 7. ✕. ✕. 14. 19. 22. ✕. 23. 26. 28. ✕. 29. 31. 35. 39. 41. ✕. 43. 44. 45. 48. 51. ✕. 55. ✕. 57. 63. Sest. 1. ✕. 2. 6. 9. 11. 12. ✕. 13. 14. 15. 18. 20. 21. 24. 25. 26. ✕. 30. 33. ✕. 37. 38. 39. 42. ✕. 44. 45. 46. 49. 50. 51. ✕. 53. ✕. 54. 55. 57. 58. 59. ✕. ✕. 60. 62. 63. 72. ✕. 73. 77. 78. 81. ✕. 92. 95. 96. 97. 98. ✕. ✕. 99. 100. ✕. 103. ✕. 109. 113. ✕. 114. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 124. 127. ✕. ✕. 129. ✕. 130. ✕. ✕. 131. ✕. 132. [134]. ✕. 135. ✕. 136. 137. 140. 143. 144. 147. ✕. Vatin. 14. 15. 18. 21. 22. 24. 26. 32. 39. 41. ✕. Cael. 2. 3 *(et)*. 5. 10. ✕. 6. 7. 11. 12. ✕. 13. 14. 25. ✕. ✕. 26. 27. ✕. 28. ✕. ✕. 32. 33. 35. 36. 38. 39. 43. 47. 51. 54. ✕. 59. 61. 62. ✕. 64. 73. 75. 76. 77. 78. prov. cons. 1. 2. 4. 4. 5. 6. ✕. ✕. 7. 10. 13. ✕. 14. ✕. 15. 17. ✕. 19. 20. 25. 26. 27. ✕. 28. ✕. 33. ✕. 34. 35. 36. 39. 41. ✕. 43. ✕. 44. 45. ✕. ✕. 46. Balb. 1. 6. 11. 12. 13. 14. 20. 24. ✕. ✕. 28. 31. 34. 43. 51. 52. 56. 57. Piso fr. 6. Piso 6. 8. 12. 18. 19. 20. ✕. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 32. 35. 36. 52. 57. 70. 81. 83. ✕. 84. 87. 88. 89. 91. 92. 93. 94. ✕. Planc. 6. 11. 13. 15. 17. ✕. ✕. 24. 26. 27. 31. 33. ✕ *(et)*. 35. 42. 45. 50. 56. 61. 63. 65. ✕. 66. 69. 71. 72. 74. 75. 79. ✕. 80. 93. 102. Scaur. c. 1 § 2. c. 2 § 1 *(et)*. 9. 10. 17. 18. 20. 28. 48. 49. Rab. Post. 1. 2. 10. ✕. 13. 15. 22. ✕. 18. Milo 1. 3. 4. 20. 25. 31. 33. 34. 35. 36. 38. 39. 40. 42. 44. 48. 53. ✕. 55. 58. 59. 60. 61. 68. 69. 76. 79. ✕. 86. 90. 91. 92. ✕. ✕. 93. ✕. 94. 95. 98. 101. 104. 105. Marcell. 2. ✕. 4. 6. 9. ✕. 10. 13. 15. 16. 19. 20. 21. 22. 29. 32. 33. Ligar. 1. 14. ✕. 17. 18. 25. 36. 37. Deiot. 5. 11. 17. 22. 25. 27. 31. 32. 34. 38. ✕. 40. 42. Phil. 1. 5. 9. 12. 17. 19. 25. 29. ✕. 33. 35. 36. ✕. II, 3. 27. 38. 42. 44. 47. 56. 62. 63. ✕. 69. 81. 83. 91. 115. III, 11. 12. 24. 30. ✕. 33. 34. V, 4. 10. 16. 19. 20. 22. 31. 32. ✕. 41. 44. 53. VI, 3. 5 *(et)*. 9. 14. 17. VII, 1. ✕. 3. 5. 18. ✕. 21. ✕. 25. VIII, 1. 6. 7. 23. 27. 28. 31. 32. ✕. 33. IX, 6. 16. X, 2. 6. ✕. 9. ✕. 11. 13. 15. ✕. 22. 25. 26. ✕. XI, 2. 17. 20. ✕. 22. 23. 26. ✕. 27. 28. 31. 32. XII, 9. 10. ✕. 12. 13. 19. 25. 29. ✕. XIII, 5. 9. 22. 23. 24. ✕. 25. 26. 27. 33. ✕. 35. ✕. 36. 38. 43. 45. ✕. 46. 50. XIV, 4. 26. 27. 31. Fr. A, III, 8. 10. 14. 17. B, VI, 2. VII, 5. VIII, 1. 11. 20. IX, 1. XII, 10. XIII, 4 *(et)*. IV, 1. — et cum; Quinct. 14. 22. 47. 77. div. Caec. 30. Verr. I, 18. 69. 74. 102. II, 83 [cum]. 100. 124. III, 35. 56. 112. 131. IV, 43. 138. V, 8. Font. 18. Caecin. 19. Cluent. 41. 58. 70. 198. leg. agr. II, 12. 64. 111, 13. Catil. III, 5. 25. Mureu. 2. 52. Flacc. 44. 72. Sulla 19. 35. 37. 62. 74. Arch. 6. sen. 12. dom. 34. 68. har. resp. 26. Sest. 69. 76. 126. Vatin. 6. Cael. 18. 59. Balb. 34. Piso 93. Rab. Post. 10. Deiot. 32. Phil. VIII, 1. Fr. A, III, 9. VI, 19. — et ne; Verr. I, 24. Phil. II, 72. — et nisi; Verr. III, 121. — et postea quam; Quir. 3. Vatin. 27. — et quamquam; Rab. Post. 13. — et quamvis; Phil. I, 19. — et quia; Quinct. 68. Sex. Rosc. 56. Tull. 38. leg. agr. II, 14. Catil. IV, 12. dom. 101. — et quia; Verr. II, 119. — et quod; Verr. II, 187. IV, 93. 145. Tull. 15. Cluent. 91. Catil. III, 2. Mureu. 52. dom. 22. Sest. 114. Vatin. 6. Piso 36. Planc. 56. Phil. III, 39. V, 40. 46. — et quo minus; Qu. Rosc. 3. — et quoniam; leg. agr. III, 16. Mureu. 2. — et si; Quinct. 27. 60. Qu. Rosc. 24. 49. Verr. I, 3. II, 95. 143. III, 219. 226. Caecin. 43. Cluent. 132. Rabir. 14. Mureu. 8. 9. 10. Sulla 29. Arch. 7. 16. 29. dom. 20. 95. 115. 145. Sest. 119. Balb. 20. Piso 96. Planc. 43. Milo 32. 83. Ligar. 16. 37. Phil. II, 81. XI, 30. XIII, 37. Fr. B. VI, 13. — et simul atque; har. resp. 2.

i. **besondere Verbindungen:** aeque et: quos ... aeque et eos ... sollicitat; Cluent. 195.

et — etiam: libidine et ... etiam licentia; Verr. III, 205. tenetur et manet etiam; ib. IV, 104. omnia, quae dixi ..., et plura etiam; ib. 140. fateor, et addo etiam; Sulla 23. frater Metellus et concors etiam tum senatus; har. resp. 45. me perculso ... et spirante etiam re publica; Sest. 54. dicentem et plura etiam dicere parantem; ib. 144. cum multis et cum quibusdam etiam bonis; Cael. 14. impetu ... et quadam etiam temeritate; Planc. 9. Trebonium et, si posset, etiam Brutum; Phil. XIII, 37. cum invidia ... et cum vitae etiam periculo; ib. XIV, 15.

et idem: mancipes ... decidisse et eosdem ... abstulisse; Verr. III, 175. novus arator et idem pecuarius; Tull. 19. Asiam istam refertam et eandem delicatam; Mureu. 20. aedilem non esse factum et eundem ... factum esse consulem; Planc. 51. familiarissimus et idem comes Clodii; Milo 46.

et in primis: frugi ac sobrii et in primis haec civitas; Verr. III, 67. adulescenti pudentissimo et in primis honesto; Cluent. 165.

et ipse: qui et ipsi incensi sunt studio; Sex. Rosc. 48.

et is ipse: urgebant comitia, et in eis ‖ his ‖ ipsis oppugnabar grandi pecunia; Verr. a. pr. 24.

et is: quem voles ... rogato et eum, qui ...; Verr. II, 152. exempla ... et ea non antiqua; ib. III, 210. cum plurimis rebus et eis, quas ...; ib. V, 44. altera pars et ea, quae ...; Cluent. 2. incendia ... comparari, et ea per civis; Catil. III, 21. vincula ... et ea sempiterna; ib. IV, 7. dicam ... et ea diam; Mureu. 48. unus ... consul et is ... occupatus; ib. 85. quini et ei ex aliena tribu; Sest. 109. maximi calices, et ei ... Placentini; Piso 67. me multis debere et in eis Plancio; Planc. 68. te ... appello et ea voce, ut ...; Milo 67. cum una legione et ea vacillante; Phil. III, 31. aënea statua ... et ea pedestris; ib. IX, 13.

et ita: ita saepe et ita vehementer; div. Caec. 14. esse mutandam et ita [tamen] mutandam; ib. 25. sponsionem faceret et ‖ faceret ‖ ita de hereditate certaret; Verr. I, 115. si palam praeco.... praedicasset ... et ita emptores accessissent, ut ad dimidias partis emendas; ib. III, 40. non versabor ... diutius et ita cevera ... tollam, ut ...; ib. 105. dicam ..., et ita dicam, ut ...; ib. V, 72. ne ... concedat et ita fieri velit; ib. 126. obviam venit et ita ... mihi ad pedes misera iacuit, quasi ...; ib. 129. si hoc crimen ... delegare possumus et ita, non ut ...; Font. 18. ita dicis et ita constituis; Caecin. 35. sin autem ingredienti cum armata multitudine obvius fueris et ita vententem repuleris; ib. 76. regnat et ita regnat, ut ...; imp. Pomp. 7. dicam alio loco et ita dicam ..., ut ...; ib. 10. conlegi me aliquando et ita constitui, fortiter esse agendum; Cluent. 51. aegrotasse et ita esse mortuum; ib. 168. vives, et vives ita, ut vivis; Catil. I, 6. cum ... petisset diligenter et ita petisset, ut ...; Mureu. 53.

et item: grandes natu matres et item parvi liberi miserorum; Verr. V, 129. ego mei satietatem ... superavi et tu item fortasse; Mureu. 21. si gladiatoribus [volgo] locus tributim et item prandia si volgo essent data; ib. 67.

et maxime: semper ... existimasti et maxime in Sicilia; Verr. I, 86. sibi iustitiumt amicos ..., et eos maxime, qui ...; ib. IV, 21. ut mos est re-

gius et maxime in Syria; ib. 62. testor .. omnis deos et eos maxime, qui ..; imp. Pomp. 70. in multis et maxime in me ipso; Marcell. 3. in bello et maxime civili; Phil. V, 26. ora vobis eorum ponite ante oculos et maxime Antoniorum; ib. XIII, 4. de uno quoque nostrum et maxime, qui hoc loco sententias dicimus; ib. XIV, 19.

et nihil: otioso .. et uihil agenti; Phil. XI, 20.

et non: eur .. decidit et uou restipulatur? Qu. Rosc. 36. decedit et .. non absolvitur? ib. manere ... et non omnino ... discedere; div. Caec. 5. patior .. et non moleste fero; Verr. I, 2. ut videatur .. res agi et uon eripi pupillo; ib. 146. id, quod debuerat, .. et non quod Apronius imperasset; ib. III, 113. quam ob rem .. scriba deducat, et non potius nullo? ib. 183. superbum ... et non ferendum; ib. IV, 45. venisse .. et non Proserpinam asportasse; ib. 111. longum est et non necessarium; ib. 135. hoc praedandi genus ... in illo uno adhibitum ... et non per illum omnibus ... metum proposuisse; ib. V, 24. periniquum et non ferundum; imp. Pomp. 63. per mihi brevis et non magnae ... conteutionis; Cluent. 2. si haec solutio legatorum et non mereces abortionis appellanda est; ib. 34. iudicem, quod ei videatur, statuere et non devinctum legibus esse oportere; ib. 160. vidco quosdam .. strepitu significare nescio quid et non eosdem voltus .. in hanc coutioucm mihi rctulisse; leg. agr. III, 2. improbum civem esse et non retinendum; Rabir. 24. multis et non dubiis ... significationibus; Catil. III, 29. nimium mihi sumam et non sim ferendus; ib. II, 22. bellum ... facere posse et non nolle; ib. tenuiorum et non occupatorum amicorum; Muren. 70. quasi vero esset Diogenes Cynicus mortuus et non divini hominis Africani mors honestarctur; ib. 75. gravis iniuria ... et non fereuda; Flacc. 84. adductus huius pudore et non amplissimis patrimonii copiis; ib. 89. non dicere in quem velis et non defendere quem velis; Sulla 48. si iam populus ... consultus esset et non omnia per servos ... gessisses; dom. 53. videmus ... examina tanta servorum immissa ... et non commovemur? har. resp. 25. hominem perditum et non obscure ... in illa coniuratione versatum; Sest. 9. Catalinus, credo, aliquis ... et nou Caesonius; Piso 14. quasi vero isti ... magistratus ceperint, quod triumpharent, et non ... re bene gesta triumpharint; Planc. 61. si iudices et non parricidae patriae nominandi sint; ib. 70. — quasi vero me tuo arbitratu et non meo gratum esse oportcat; ib. 71. me fingere ipsum et non a reo causam cognoscere; Scaur. c. 5 § 7. ncque in his corporibus ... inest quiddam quod vigeat et scntiat, et ||scntiat|| non inest in hoc tanto natnrae .... motu; Milo 84. tamquam extruderetur ... et non contra prohiberetur proficisci; Phil. X, 10. — et non modo; prov. cons. 44. — et non nullorum; Cluent. 79. — et non numquam; Caecin. 67. Sulla 46. har. resp. 52. Deiot. 84. — et non solum; Cluent. 141. 159.

ct nunquam: non quasi saepe iam dicta et numquam prohata sit; Cluent. 8. unis moribus et numquam mutatis legibus; Flacc. 63.

et paene: summae existimationis et paene dicam capitis; Qu. Rosc. 16. verbis et paene imperio; Muren. 6. incredibilis multitudo .. et paene Italia ipsa; scn. 25. incredibili quadam et paene divina; Quir. 2. effrenatus et paene demens; bar. resp. 41. scelcrata et paene dclctrix; ib. 49. cernere et paenc tangere; Scaur. 26. virtutes .... quasi theatris propositae et paene populares; Rab. Post. 42. praemiis propositam et paene addictam; Milo 66. conspiratuem et pacne conflatum; Ligar. 34. nccessarium et fatalem paenc casum; Phil. X, 19. nefarium ... et paene acerbum; Fr. B, VIII, 19.

et potius: „tibi uni paream ct potius istius culpae crimen ... suscipiam; Verr. V, 105. foris potius quam domo? Phil. II, 26. — insidias ... factas, et me potissimum cousule; Sulla 45.

et praeterea: medimnum XXXIII et praeterea HS LX; Verr. III, 73. trecenta milia modium tritici et praeterea HS T.; ib. 106. retines ct praeterea ... aufers; ib. 202.

et prope: calamitate et prope pernicie; Verr. I, 63. viri fortes et prope pars civitatis; Muren. 42. fractum et prope dissipatum; scn. 24. mutatione vestis et prope luctu vestro; ib. 31. mirabili ... et prope singulari; dom. 21. omnium civium et prope gentium; Sest. 38. eximios ... et prope singularis; prov. cons. 38. labentem et prope cadentem; Phil. II, 51. magna ... et prope explorata; ib. X, 20. ovantem et prope triumphantem; ib. XIV, 12. — crebra et iam prope coidiana; Sex. Rosc. 62. me ante tempus .. haec scrutari et prope modum errare; ib. 128.

et quasi: principes et quasi senatores publicanorum; Verr. II, 175. quasi ... profiteare et quasi ... cupias; ib. III, 222. coniectura et quasi divinatio; Tull. 55. habent quoddam commune vinculum et quasi cognatione ... continentur; Arch. 2. conventicula et quasi concilia; dom. 74. natus ... et quasi divino munere donatus; har. resp. 6. huius ordinis auctoritate uti magistratus et quasi ministros gravissimi consilii esse; Sest. 137. duces et quasi signiferi; Planc. 74. curationem et quasi dispensationem; Rab. Post. 28. decesserat et quasi divinans ... reliquerat; Phil. III, 26.

et quidem: multum te ista fefellit opinio et quidem multis in locis; Verr. I, 88. „in Italia fuit (bellum)." fatcor, et magnam quidem; ib. V, 5. defendes homines coactos non fuisse, et verbo quidem superabis; Caecin. 59. dixit et bis quidem dixit; Cluent. 103. et primo quidem adiutoribus consulibus; dom. 66. crat mecum senatus et quidem veste mutata; Planc. 87. isdem testibus et quidem non productis; Rab. Post. 32. qui multis post saeculis de te iudicaturi et quidem hoc scio an incorruptius quam nos; Marcell. 29. duo milia iugerum ... adsignasti et quidem immunia; Phil. II, 43. id decrevit senatus et quidem incolumis; ib. 51. aspicis me ct quidem ... iratus; ib. 76. iussus es renuntiari consul et quidem cum ipso; ib. 79. veni in aedem Telluris et quidem invitus; ib. 89. convenerunt corrogati et quidem ampli quidam homines, sed immemores dignitatis suae; ib. III, 20. magni honores babiti Cn. Pompeio ... et quidem iure; ib. V, 43. ita .. dixisti et quidem de scripto; ib. X, 5. quem ... expulit, et quidem crure fracto; ib. XI, 14.

et quodam modo: in fidem et quodam modo in patrocinium; leg. agr. II, 6. ad sesc ... vocat et quodam modo absorbet orationem meam; Sest. 13. persapicnter et quodam modo tacite; Milo 11.

et — quoque: quoniam iam dialecticus es et haec quoque liguris; dom. 47.

et sic: ita quaero ... et sic tecum agam, ut ..; Sex. Rosc. 73. me ... confirmavi et sic paravi, ut ..; Cluent. 88.

et simul: et simul tibi in mentem veniat facito ..; Sex. Rosc. 74. cognoscito ... edictum novum, et simul ... adulescentis ... ci tradite; Verr. I, 115. Habonium quiescere inbet et simul ei non nullam spem socictatis ostendit; ib. 134. praetorem .. ob salutem mallc accipere, et simul malle ... rem iudicatam non rescindere; ib. II, 69. „me quoque Petilius ... rogavit"; et simul a subselliis fabire coepit; ib. 72. attendite ... et simul videte ..; ib. 98. in beuefieio praetor hoc petit ... et simul ostendit ..; ib. III, 44. ut mihi ... gratias agcret et simul qui nos ea ... doeerct; ib. 170. attendite et ... simul aequitatem praetoris attendite; ib. 196. eum excitavit abicetum et simul saluti desperare vetuit; Cluent. 68. revocare se non poterat familiaritate implicatus et simul inconstantiae famam

verebatur; Piso 70. ita mecum loquuntur ... et simul admonent quiddam; Phil. I, 28.

simul et: cui simul et Volcatio pecunia ... numerata est; Verr. III, 176. simul et verebar; ib. IV, 136. moram ad condemnandum quaesisse, simul et illi spatium ad sese conligendum dedisse; Caecin. 6. nuptiis adligatum simul et testamenti spe devinctum; Cluent. 179.

et tamen: nihil horum ne confingi quidem potest, et tamen causa de parricidio dicitur; Sex. Rosc. 76. scis huoc nihil habere ..., et tamen oppugnas eum; ib. 147. nec nummorum accessionem cogebatur arator dare ..., et tamen populo Romano magnus frumenti numerus mittebatur; Verr. III, 117. negat ... et tamen anget; ib. 138. Gorgonis os ... abstulit; et tamen indicavit ..; ib. IV, 124. nominatim nemo rogatur, et tamen ... solet sua sponte dicere; ib. 142. nihil quod iste ... scripserit: et tamen ... suspicor; ib. V, 9. plura dixi ..., et tamen ea ... praetermisi; ib. 79. intellego, et tamen dicendum est ..; Tull. 37. putabitur aliqui ab initio non sedisse et tamen Oppianicum gratis condemnasse; Cluent. 113. morem homini gessi, et tamen idcirco feci ..; ib. 145. non referam ..., et tamen faciam ut intellegas ..; Catil. I, 20. honori vestro repugnabant, et tamen id inviolata vestra amicitia ... faciebant; Sulla 49. me nec rei publicae ... defuisse, et tamen ... perfecisse ut ...; Phil. II, 20. „aequissimas condiciones ferentem et tamen ex his aliquid remittere cogitantem"; ib. XIII, 36.

et tamquam: in hac custodia et tamquam specula; Phil. VII, 19.

2. **zweimal**: a. **Substantive**: cupiditatem et scelus et audaciam; Sex. Rosc. 12. genere et nobilitate et pecunia; ib. 15. crimen .. et audacia et potentia; ib. 35. cupiditas et avaritia et audacia; ib. 101. vocum et nervorum et tibiarum; ib. 134. consilio et imperio et felicitate; ib. 136. fraudem et malitiam et perfidiam; Qu. Rosc. 23. fidem et auctoritatem et religionem; Verr. I, 14. duces et auctores et principes; ib. 85. ipsi ... et patri ... et filio; ib. II, 145. viui et olei .. et frugum minutarum; ib. III, 18. Sostratus et Numenius et Nymphodorus; ib. 57. medicum et haruspicem et praeconem; ib. 137. praeccpta et instituta et disciplinam; ib. 157. corona et phaleris et torque; ib. 185. Africanos .. et Catones et Laelios; ib. 209. Theodorum et Numenium et Nicasionem; ib. IV, 113. formosi homines et adulescentes et artifices; ib. V, 73. legum et iudiciorum et iuris; ib. 171. Latona et Apollo et Diana; ib. 185. vita et moribus et existimatione; Tull. 3. vocem et os [et audaciam]; Font. 29. voluntas et consilium et seutentia; Caecin. 50. rem et causam et utilitatem communem; ib. consilium .. et rationem et auctoritatem; ib. 51. verbis et litteris et ... summo iure; ib. 65. rem et sententiam et aequitatem; ib. 76. Bulbi et Staieno et Guttae; Cluent. 75. legati et praefecti et tribuni militares; ib. 99. Bulbi et Popilii et Guttae; ib. 103. ingenio et diligentia et religione; ib. 107. nervis et sanguine et membris; ib. 146. pietate et religione et iustis precibus; ib. 194. legibus et conlonibus et deductionibus ‖deditionibus‖: leg. agr. I, 23. virtus et honestas et pudor; Rabir. 24. Mariis et Didiis et Caelis; Muren. 17. dignitate et diligentia et facultate dicendi; ib. 48. Tarquinium et Numam et me; Sulla 22. a se et a re publica et a tua dignitate; ib. 35. Lentulo et Catilina et Cethego; ib. 75. coniurati et conscelerati et proditoris; ib. 88. auctoritate et religione et fide; Arch. 8. ingenium et virtutem in scribendo et copiam; Arch. 25. squalore et lacrimis et cotidianis precibus; sen. 37. liminum .. et columnarum et valvarum; dom. 60. municipiorum et coloniarum et totius Italiae; ib. 75. tecti et aquae et ignis; ib. 78. Kaeso ille Quinctius et M. Furius Camillus et C. Servilius Ahala; ib. 86. aram et aediculam et pulvinar; ib. 136. saxis et ignibus et ferro; har. resp. 15. parentibus et dis immortalibus et patriae; ib. 57. purpura et scepiro et illis insignibus regiis; Sest. 57. caput et cervices et ingulum; ib. 90. somno et conviviis et delectationi; ib. 138. periculo et tempori .. et voluntati; Vatin. 2. auctores et impulsores et socios; ib. 24. gravitate et castimonia et .. disciplina domestica; Cael. 11. Galliae duae ... et Syria et Macedonia; prov. cons. 3. bonos et novitas et numerus dierum; ib. 27. virtutis .. et officii et bene vivendi; Piso 71. modum .. et consilium et rationem; Planc. 15. venditorem et corruptorem et sequestrem; ib. 38. quaestor ... et tribunus plebis et aedilis; ib. 60. chartis et linteis et vitro; Rab. Post. 40. rapinis et incendiis et omnibus exitiis; Milo 3. servorum et egentium civium et facinorosorum; ib. 36. fidem et constantiam et clementiam; Deiot. 8. Hieras et Blesamius et Antigonus; ib. 41. commentariolis et chirographis et libellis; Phil. I, 16. te et Basilum ... et alios; ib. II, 107. hostem .. et latronem et parricidam; ib. IV, 5. antesignanos et manipularis et Alaudas; ib. V, 12. moenibus et portis et studio; ib. VII, 20. regem et socium et amicum; Fr. B. XVI, III, 2.

b. **Adjective**: vanum .. et perfidiosum et impium; Quinct. 26. instam et magnam et perspicuam; Sex. Rosc. 40. multis et magnis et necessariis; ib. liberalis et dissolutus et bonitate adfluens; Qu. Rosc. 27. acerbum et miserum et grave; Verr. I, 76. tot et tantae et tam graves; ib. II, 14. diserus et prudens et doni nobilis; ib. II, 80. inerti et improbo et impuro; ib. 161. navus et pudens et probus; ib. certa et panca et magna; ib. 163. pancae et parvae et metu repressae; ib. V, 57. ingeniosi et periti et aequi; Font. 21. Aperensem et Oroandicum et Elensanum; leg. agr. II, 50. robustis et valentibus et audacibus; ib. 84. varium et mixtum et turbulentum; Cael. 12. turpem et infirmam et abiectam; ib. IV, 20. Lydis et Phrygibus et Mysis; Flacc. 100. bonae .. et constanti et gravi; ib. 106. subito et exiguo et turbido; Sulla 43. magnis et diuturnis et iam desperatis; ib. 76. sanis et honis et beatis; Sest. 98. immanibus et barbaris et bellicosis; prov. cons. 33. solidam et robustam et adsidnam; Planc. 21. magno et impedito et muliebri; Milo 28. optimum et sapientissimum et fortissimum; ib. 105. multa et lauta .. et magnifica; Phil. II, 66. expedito ... et parato ... et eo, qui ..; ib. XI, 26. gravis et vehemens et volubilis; Fr. B. II, 10.

c. **Adverbia**: liberius et fortius et magis more nostro; Cael. 7. severe et graviter et prisce; ib. 33. remisse et leniter et urbane; ib. aspere et ferociter et libere; Planc. 33.

d. **Verba**: voluerunt et cogitarunt et perfecerunt; Tull. 25. dicta et exposita et demonstrata sunt; Cluent. 104. esse natum et auctum et retentum; har. resp. 19. fractos esse et abiectos et repnditos; Planc. 9. perspexit et legit et emit; Fr. B, VIII, 11.

e. **Wiederholung desselben Wortes**: vendidisse alios magno decumas ... et lege Hieronica vendidisse et pluris etiam quam te vendidisse; Verr. III, 147. dominum .. et dominum absentem et dominum amicissimum nostrae rei publicae; Deiot. 3.

f. **Verbindung verschiedener Wortarten**: quales et quot et quotiens; Font. 16. bonos et utilis et e re publica civis; Phil. VIII, 13. fortissimi et ornatissimi [et] ipsa victoria; Fr. A, III, 11.

g. **ausgeführtere Satztheile, Sätze**: Sex. Rosc. 20. 34. 39. 129. 143. Qu. Rosc. 15. 16. div. Cac. 42. 46. Verr. I, 72. 100. 151. II, 48. 71. 82. 161. 190. III, 28. 54. 69. 80. 130. 180. 228. IV, 35. V, 31. 74. 163. ✕. Tull. 47. Caecin. 13. 56. 97. imp. Pomp. 20. 47. 54. 71. Cluent. 78. 85. 94. 96. 128. 157.

158. 175. 179. leg. agr. II, 52. 64. Rabir. 16. Catil. II, 5. 14. III, 19. 20. IV, 3. Muren. 25. 32. 73. 74. Flacc. 5 (3. 42). 43. 98. Sulla 44. Arch. 8. sen. 25. Quir. 19. dom. 4. 110. 116. 123. 130. har. resp. 51. Sest. 21. ✕. 22. 23 24. 55. 60. 115. 117. 121. 131. 138. 139. Vatin. 2. Cael. 34. 75. prov. cons. 27. 43. Balb. 54. ✕. 59. Piso 25. 50. Planc. 38. Rab. Post. 29. 48. Milo 83. 98. Marcell. 22. Ligar. 13. Deiot. 18. Phil. V, 43. 53. XIII, 26. Fr. A, V, 3. B, II, 6. VIII, 5. XIII, v, 1.

b. **Besondere Verbindungen**; (et .. etiam: s. e. Verr. III, 147). prompti hominis et experientis et in primis gratiosi; Verr. IV, 37. censeo desistas, et illa ... moneo ut exstinguas et longius progredi ne sinas; ib. V, 174. agitatum iam et te praetore tactatum et non ab inimicis Romae compositum; ib. III, 141. causam iuris et aequitatis et non nostrae possessionis; Caecin. 81. pugnax et acer et uon rudis; Muren. 32. magna ... vis et incredibilis animus et non unius viri vires; Milo 67. magnam et maxime aegram et prope depositam; Verr. I, 5. valere ... et excitari et quasi divino .. spiritu inflari; Arch. 18.

3. **dreimal**: pudor .. meus .. et vestra dignitas et vis adversariorum et Sex. Roscii pericula; Sex. Rosc. 9. vigilautes et boni ct fortes et misericordes; ib. 139. in quaestura et legatione Asiatica et praetura urbana et praetura Siciliensi; Verr. I, 34. [Theomnastum et Aeschrionem et Dionysodorum et Cleomenem;] ib. II, 50. ignes et illa extrema ... et cruciatus et crux; ib. V, 14. furoris .. et immanitatis et inauditae crudelitatis et paene novae proscriptionis; ib. 153. cupidis et iratis et coniuratis ct ab religione remotis; Font. 21. M. et N. Aurios et Cu. Magium et filiam Magiam; Cluent. 21. vir fortis et experiens et domi uobilis et M. illius Aurii propinquus; ib. 23. A. Aurium et illius ... et alterum A. Aurium et eius L. filium et Sex. Vibium; ib. 25. mens et animus et consilium et sententia; ib. 146. Saturnini et Gracchorum et Flacci et superiorum complurium; Catil. I, 29. frigore et fame et siti et vigiliis; ib. II, 9. incendia et legum interitum et bellum civile ... et ... imperii occasum; ib. 15. Cn. Pisonem et Catilinam et Varguntcium et Autronium; Sulla 67. conductos et sicarios et egeutis et perditos dom. 46. levis ... et audacis et malos et perniciosos; Scst. 139. cuius .. et parentis eius ... et fratris et utriusque filiorum; Planc. 97. Maccdonia et Illyricum et cuncta Graecia et legiones; Phil X, 25. — Ⓢ Sper dive. Caec. 37. leg. agr. II, 51. Rabir. 14. Sest. 104.

4. **viermal**: re et condicione et lege et edicto et licentia; Verr III, 147. Lucullos .. et Drusum et Octavios et Catonem et totam Hortensiorum domum; Arch. 6. ferro et armis et exercitus terrore et consulum scelere et audacissimorum hominum minis; dom. 5. in Gracchorum ferocitate et audacia Saturnini et in coniuvione Drusi et in contentione Sulpicii et in cruore Cinnano; Vatin. 23. aspera et montuosa et fidclis et simplex et fautrix; Planc 22.

III. **correspondirend**: **a. mit et**: 1. **zweimal**: a. **Substantiva**: et Albium et Quinctium; Quinct. 58. et rem et famam; ib. 62. et quae cum et sumptum; ib. 94. et nobis et rei publicae; Sex. Rosc. 11. et accusatores et iudices; ib. 91. et sector .. et sicarius; ib. 103. et se et causam; ib. 142. et adversarium et testem; Qu. Rosc. 9. et gestum et animam; ib. 24. et se et sua; div. Caec. 55. et legatus et pro quaestore; Verr. a. pr. 12. et in laudo et in gratia; ib. 51. I, 21. et in deos ct in homines; ib. I, 6. et furto et scelere; ib. 43. et istius et patris eius; ib. 60. et sententia .. et oratio; ib. 68. et maiores nostri et nos; ib. 115. et iuris et officii; ib. II, 31. et Siculis et civibus Romauis; ib. 33. et in ceteris rebus et n iudiciis; ib. 40. et ipse et eius amici; ib. 42. et de Epicrate et de Heraclio; ib. 62. et Siculus et reus; ib. 70. [et] terra et mari; ib. 96. et populi Romani et senatus; ib. 121. et Siculis et togatis; ib. 154. et Siculorum et civium Romanorum; ib. 155. et illi et reliqui; ib. 156. et te et patronos tuos; ib. III, 41. et amicus et necessarius; ib. 166. et iniquitatis et inertiae; ib. 176. et exercitum et consulem; ib. 177. et animo et corpore; ib. IV, 126. et sollicitudinis et laboris; ib. V, 37. et terra et mari; ib. 131. et legum et existimationis; ib. 167. et sociis et civibus; Font. 32. et stultitia et impudentia; Caeciu. 102. et virtutis et humanitatis; ib. 104. et ipsorum et rei publicae; imp. Pomp. 6. et bellorum et hostium; ib. 28. et sibi et ceteris; ib. 64. et sceleris et conscicntiae; Cluent. 25. et naturae et legibus; ib. 29. et .. huius et .. aliorum; ib. 82. et haec ct alia; ib. 100. et sibi et rei iudicatae; ib. 106. et integritate et prudentia; ib. 107. et populus Romanus et exterae gentes; ib. 134. et populi Romani et iudicum; ib. 139. et consilio et voluntati; ib. 144. et spe ct metu; ib. 176. et minis et promissis; ib. 191. et virorum et mulierum; ib. 192. et quid et quibus; leg. agr. II, 71. et aratorum et militum; ib. 84. et suppliciorum et verborum; Rabir. 15. et ex urbe et ex agris; Catil. II, 21. et ab illis .. et a nostris; ib. III, 6. et signum et manum; ib. 10. 12. et coniurati et eorum indices; ib. 21. [et senatus et vos;] ib. et urbem et civis; ib. 25. et illi et nos; ib. IV, 3. et terra et mari; Muren. 33. et opes .. et nomen; ib. et liberalitatis ct virtutis; ib. 37. et praetore et consule; ib. 42. et in foruin et in campum; ib. 44. et voluntati ct dignitati; ib. 46. et dignitatis et gratiae; ib. 47. et spe et cupiditate; ib. 52. et mihi et vobis; ib. 61. et in circo et in foro; ib. 72. et in uostris rebus et re publica; ib. 77. et terra. 3. et amicis et rei publiae; ib. 13. et praedonum ct regum; ib. 14. et Pompeius et Flaccus; ib. 32. et personarum .. et litterarum; ib. 44. et ludaeorum et hostium; ib. 68. et uxor .. et filia; ib. 72. et Apollonide et Romae; ib. 80. et sororis et matris; ib. 92. et de hoc et de aliis; Sulla 5. et timoris et periculi; ib. 18. et consilii ... et timoris; ib. 12. et nomeu et honos; ib. 24. *et* ad poenam et ad salutem; ib. 79. et opem et salutem; Arch. 1. et patre et filio; ib. 6. ct voluntate et legibus; ib. 19. et periculorum ... et laborum; ib. 23. et amicitiae et rei publicae; sen. 21. et iu me et in rem publicam; ib. 23. et inimicus et frater inimici; ib. 25. et auctoritatis ct orationis; ib. et vitae et mortis; ib. 37. et tibi et gladiatoribus tuis; dom. 6. et legis et actionis; ib. 23. et tecum et cum illis; ib. 91. et senatum et omnis bonos; ib. 99. et laxitate et dignitate; ib. 116. et aetas et honos; ib. 117. et templorum et deluborum; ib. 119. et dignitatem et salutem; har. resp. 6. et vobis et equitibus Romanis; ib. 17. et pro te et pro conlegis tuis; ib. 21. et mentes et res; ib. 53. et voce et sententia; Sest. 35. et senatus et civitatis; ib. 39. et sibi et huic imperio; ib. 58. et sacratis legibus et xii tabulis; ib. 65. et honore et gloria; ib. 136. et boui viri et boni cives; Vatin. 40. et ipsius et fratris eius; prov. cons. 18. et praedicatorem et actorem; Balb. 4. et in classe et in exercitu; ib. 5. et legum et foederum; ib. 12. et pro facultate et pro fide; ib. 17. et iuris et verbi; ib. 21. et animo et virtute; ib. 25. et ingenium et artem; ib. 45. et a senatu et a populo Romano; ib. 55. et principcs et auctor; ib. 61. et consulis et senatus; Piso 19. et tecum et cum conlega tuo; ib. et amoris et iudicii; ib. 31. et voluntate et dignitate; ib. 41. et auctoritate senatus et sorte; ib. 50. et mihi et ceteris; ib. 56. et dignitatis et salutis; Planc. 2. et animi ... et consilii; ib. 12. et virtute et laude; ib. 27. et propinquitatis ot adfinitatis; ib. ct dignitatis et gratiae; ib. 32. et

voltu ... et lingua; ib. 34. et humanitate et virtute; ib. 58. et ingenio et humanitati; ib. et consul et homo; ib. 69. et illos et consules; ib. 86. et legum et iudiciorum; Rab. Post. 17. et illum et me; ib. 32. et de re et de causa; Milo 15. et poenis .. et legibus; ib. 17. et civis et viri; ib. 66. et more maiorum et suo iure; ib. 71. et religionem et memoriam; ib. 80. et vobis et rei publicae; Marcell. 2. et naturam et condicionem; ib. 8. et dux et comes; ib. 11. et sibi .. et patriae; ib. 13. et frequentiam et dignitatem; ib. et civibus et sociis; Ligar. 2. ✕. et animo et more; Deiot. 19. et se et filium suum; ib. 25. et ipsi et filio; ib. 36. et profectionis et reversionis; Phil. I, 1. et fortuna .. et dignitas; ib. 20. et de vi et maiestatis; ib. 21. et mente et voce; ib. et de Pompeio et de re publica; ib. II, 24. et animi et ingenii; ib. 46. „et consul et Antonius"; ib. 70. et consul et impudicissimus .. et consul et homo nequissimus; ib. et consulem et Antonium; ib. et ad te et ad praedes tuos; ib. 78. et risus .. et querellas; ib. 98. et vir et civis; ib. III, 25. et generis et nominis; ib. 29. et nobis et populo Romano; ib. V, 45. et in senatu et in contione; ib. VI, 9. et voluntatem .. et virtutem; ib. VII, 6. et senatore et Romano homine; ib. 14. et .. senatus et .. populi Romani; ib. 26. et spem .. et audaciam; ib. VIII, 9. et senatui et populo Romano; ib. 30. et vita et fortuna; ib. X, 3. et exercitus et imperii; ib. 12. et Brutus et Cassius; ib. XI, 27. et patris et filii; ib. 33. et equitatu et pedestribus copiis; ib. 34. et bellum et iusta et mea; ib. 37. et animis et corporibus; ib. XII, 7. et civis et viri; ib. 25. et dignitatem et fortunas; ib. XIII, 12. et dignitas et multitudo; ib. 30. et in domum et in bortos; ib. 34. et virtutis et fortunae; ib. 49. et vita et prudentia; Fr. B, VI, 18. et uxorem et filiam; ib. VIII, 18. et reorum .. et iudicum; ib. XV, III, 3.

b. **Steigerung und andere attributive Bestimmungen:** et prudens et attentus; Quinct. 11. et honestissimam et suavissimam; Sex. Rosc. 48. et haec et alia; div. Caec. 29. et urbanis et provincialibus; Verr. I, 20. et tuas et patris; ib. 61. et privatas et publicas; ib. 158. et Deliacam et Corinthiam; ib. II, 153. et vestra et superiorum; ib. III, 64. et publicis et privatis; ib. 109. et magnificentius .. et clarius; ib. IV, 64. et puerili .. et regio; ib. 65. et nostris .. et Karthaginiensium; ib. 116. et nostra et patrum; Font. 23. [et] familiaris et cotidianus; Caecin. 52. et privato et publico; imp. Pomp. 53. et honesto et nobili; Cluent. 11. et aperta et nefaria; ib. 18. et .. suo et .. uxoris; ib. 31. et insignis .. et nova; Rep. agr. II, 54. et locupletioribus .. et melioribus; Catil. II, 18. et ignotis et barbaris; ib. III, 22. et magna et vetus; Muren. 8. et suis et populi Romani; ib. et astuti et ingrati; ib. et perpaucis et minime obscuris; ib. 28. et honestus et .. nobilis; ib. 75. et prudens et innocens; Flacc. 76. et nostri et equestris ordinis; Sulla 72. et suis et consulatus; ib. 81. et Graeci et Latini; Arch. 14. et moderatos et gravis; ib. 15. et maxime fidelem et minime timidum; sen. 3. et meam et aliorum; dom. 8. et magnas et nobilis; ib. 115. et privatas et publicas; har. resp. 14. et humano et divino; ib. et carus maxime et iucundus; Sest. 6. et divino .. et humano; ib. 51. et meo et rei publicae; ib. 111. et nostra et patrum; Cael. 43. et ceterorum patronorum et mea; ib. 53. et nnum et tam imbecillum; ib. 67. et .. meo et .. suo; prov. cons. 47. et grata ... et probata; Balb. 59. et multi et poteutes; ib. et tuos et tuorum amicorum; Planc. 40. et locupletem et molestam; Scaur. 8. et praeclarissima et vestra; Milo 36. et absente .. et invito; Phil. I, 6. et caecum et senem; ib. 11. et suas et populi Romani; ib. II, 24. et de Leontino .. et de Campano; ib. 43. et in publicis et in privatis; ib. 109. et patrum .. et nostra; ib. III, 16. et urbanas et rusticas; ib. V, 20. et praesentis et eos, qui ..; ib. XII, 17. et antiquis et domesticis; ib. XIII, 15.

c. **Adverbia und andere Umstandsbestimmungen:** et sero et nequiquam; Quinct. 79. et privatim et publice; Verr. II, 120. V, 1. dom. 99. et publice et privatim; Verr. V, 187. et honeste et libenter; leg. agr. II, 15. et libenter et facile; Flacc. 37. et hic et in contionibus; har. resp. 48. et nunc et quoad licuit; Sest. 39. et grate et pie; Planc. 98. et magno animo et libenter; Milo 80. et saepe et iure; Phil. III, 23. et bene et felliciter; ib. V, 40.

d. **Verba:** et latrare et mordere; Sex. Rosc. 57. et sentire et defendere; ib. 64. et est et inveniri potest; ib. 83. et ali et vestiri; ib. 147. et potuit et debuit; Qu. Rosc. 23. et potuisti ... et debuisti; div. Caec. 33. et dicendo et excusando; Verr. a. pr. 31. et erant et habebantur; ib. I, 11. et faceret et cogitaret; ib. III, 213 et audierat ... et suspicabatur; ib. IV, 62. et recusare et deprecari; ib. V, 141. et credere et consulere; Font. 15. et praestare et probare; ib. 18. et missis et adlatis; ib. 18. et haberet et gerant; ib. 33. et vidimus et audivimus; Caecin. 43. est et inventa et adornata; Cluent. 191. et disseret et iudicabit; leg. agr. II, 40. et vendendarum et emendarum; ib. 63. et gesta et provisa esse; Catil. III, 18. [et] agere [et dicere]; Muren. 43. et agunt et molluntur; ib. 82. et dilgunt et retinent; Sulla 35. et defenderent et laudarent; ib. 49. et .. suscipiendam et .. ingrediendam; Arch. 1. et promulgarent et referent; sen. 29. et venerari et precari; ib. 30. et servatam et amplificatam esse; dom. 26. et consuli et scire; ib. 33. et pronuntiarit et fecerit; ib. 140. et dixisse et scripta ... reliquisse; har. resp. 19. et sentire ... et facere; Sest. 86. et vidit et fecit; ib. 92. et haberi et esse; ib. 96. et acta et scripta .. esse; ib. 122. et vidi ... et audivi; Cael. 23. et retinendi et dimittendi; Balb. 31. et adsunt .. et defenduut; ib. 43. et potest et solet; Planc. 8. et esse .. et videri; ib. 80. et dicat et sentiat; Milo 77. et imploro et exposco; ib. 92. et actos et institutos; ib. 98. et iam versatur et semper habitabit; ib. et bortamur et obsecramus; Marcell. 32. et ago et habeo; Phil. I, 15. et faceret ... et diceret; ib. II, 80. et habet et exspectat; ib. III, 11. et agere et habere; ib. 25. et exquirunt et parati sunt; ib. V, 49. et babere et agere; ib. X, 1. et audio et spero; ib. 4. et debes et potes; ib. 6. et accipiantur et remittantur; ib. XII, 28. et sperare .. et loqui; ib. XIII, 8.

e. **Wiederholung beliebten Wortes** et est et semper fuit; Verr. I, 48. et esse et fuisse; Verr. II, 15. Piso 59. Phil. III, 19. et est et fuit; Verr. II, 87. et dicentur alio loco et dicta sunt; ib. III, 10. et Romae .. habuerat et habebat in provincia; ib. 152. et familiam P. Fabii fecisse et vi hominibus armatis fecisse; Tull. 31. et ex quo loco et a quo loco; Caecin. 87. et ex quo et a quo; ib. 88. et aliqua ex parte habebat et maiore ex parte se habere simulabat; Cluent. 67. et ab initio petivi et nunc peto; ib. 142. et dicitur a multis et saepe dictum est; leg. agr. I, 1. et privati et privatum ad negotium; ib. 8. et data .. est et saepe dabitur; Sulla 2. et egi et agam; sen. 30. et pro me et meam; ib. 33. et cogitant et cogitaverunt; Muren. 80. et vincere et vinci; Quir. 13. et fecisse et facere; dom. 66. et vocet et vocarit; Cael. 1. et empta et emenda esse; prov. cons. 9. et publici consilii et meorum omnium consiliorum; ib. 25. et cum his et inter hos; Planc. 75. et sum et semper fui; ib. et facio .. et semper faciam; ib. 94. et iudicant et iudicaverunt; Phil. I, 20. et de te et a te; ib. II, 6. et facit et fecit; ib. III, 9. f. h. Flacc. 9. dom. 36. Verr. IV, 36. Planc. 15. Ligar. 14.

f. **Verbindung verschiedener Wortarten**: et susceptam et tam manifestam; Clnent. 39. et quanta et qua ratione; Catil. III, 3. et sine mea oratione et tacitus; Cael. 3. et post praeturam et consul; Piso 95. et alias et in consulatus petitione; Planc. 18. et privatus et in magistratibus; Phil. IX, 15.

g. **ausgeführtere Satztheile und Sätze**: Quinct. 3. 8. 15. 34. 41. 51. 54. 69. 82. 86. 94. Sex. Rosc. 22. ✕. 25. ✕. 36. 48. 49. ✕. 50. 85. 91 103. 114. 123. 127. 128. 136. 145. 149. Qu. Rosc. 12. 18. 21. ✕. 37. 50. div. Caec. 1. 49. 54. 70. ✕. Verr. a. pr. 12. 16. 18. 39. 54. 1. 7. 8. 17. 67. 90. 103. II, 2. 3. 8. 16. 45. 57. 58. 62. 68. 70. 96. 102. ✕. 109. 113. ✕. 118. 122. 123. 131. 134. 142. 149. 156. 159. 160. 169. [180]. III, 3. 62. 100. 104. 122. 129. 153. 175. 182. 189. 209. 225. IV, 21. 38. 62. 66. 73. ✕. 117. V, 8. 47. 50. 56. 58. 59. ✕. ✕. ✕. 62. 77. 93. 124. 172. ✕. 183. VII, 5. 33. Font. 17. ✕. 20. 28. 41. 42. Caecin. 1. 6. 10. ✕. 22. 26. 27. 71. 77. 96. 97. imp. Pomp. 2. ✕. ✕. 6. 14. 22. 45. 51. 52. Cluent. 5. 19. 108. 116. 119. 134. 172. 174. 176. 177. 183. leg. agr. I, 10. 11. 21. 23. II, 2. 7. 13. 17. 23. 49. 50. 57. 81. 91. Rabir. 5. ✕ *(et — et)*. 6. 21. 30. Catil. II, 2. 11. III, 5. 8. 26. IV, 6. 7. 24. Murena. 12. 23. 29. 33. 37. 38. 39. 43. 48. 55. ✕. 59. 65. 71. 73. 85. 88. Flacc. 50. 51. 71. ✕. 86. Sulla 1. ✕. 10. 24. 50. 52. 62. 66. 82. Arch. 5. 12. 19. 32. sen. 2. 4. ✕. 29. 36. Quir. 1. 2. 23. dom. 1. 12. ✕. ✕. ✕. ✕. 35. 38. 41. 87. 102. 105. 139. 141. 145. 146. har. resp. 1. 2. 7 24. ✕. 35. 36. Sest. 4. 7. 8. 9. 27. 31. 40. 41. 59. 71. 86. 97. 103. ✕. 110. 120. 124. 135. 136. 144. Vatin. 15. 19. Cael. 5. ✕. 7. 18. ✕. 20. 45. 50. 60. 64. 78. prov. cons. 2. 8. 17. 43. Balb. 29. 31. 39. 42. 44. 51. 55. 56. 60. ✕. 61. Piso 25. 45. 54. 90. Planc. 4. 27. 37. 42. 46. 68. 84. ✕. 86. 94. 95. 99. Scaur. 32. 37. 39. Rab. Post. 4. 21. 23. Milo 22. 23. 24. 29. 31. 67. 83. Marcell. 2. 15. 24. 27. Deiot. 16. 18. 21. 29. 37. Phil. I, 6. 10. 11. ✕. 30. 36. — et 7. 10. 20. 31. 34. 50. 91. 113. III, 10. 12. 19. IV, 1. 10. V, 4. 26. VI, 19. VIII, 1. 10. IX, 1. 3. 6. X, 3. 13. XI, 33. XII, 27. 30. XIII, 2. 33. XIV, 1. 24.

h. **besondere Verbindungen**: et esse .. et magis etiam tum ... fuisse; Flacc. 9. — ut et is adoptet .... et ita adoptet, ut .. ; dom. 36. — et mihi et item rei publicae; Marcell. 13. — quod et illos ... interfici noluit, et ne quis bonus interiret ... providit; Planc. 89. et quia scitis .. et ne quem ... revocare videatur; Fr. B. VI, 17. — ut et se perire cuperet et nihil haberet quod ..; Sulla 32. — quo et omnes utimur et non praebetur a populo; Verr. IV, 9. et prolatis et non prolatis; ib. 36. quod et ad graviores res pertinet et non honorariam operam amici ... requirit; Caecin. 6. et novum et non ferendum; Vatin. 33. et factos aliquos et non factos esse; Planc. 15. quod et fecimus et ... non frustra fecimus; Ligar. 14. et non sortiri absurdum est et quod sortitus sis non habere; prov. cons. 37. — et ad insignem memoriam turpitudinis et paene ad instum odium imperii nostri; prov. cons. 6. — et eis ... et praeterea multis; Clnent. 59. — et praetore et prope toto consilio; Verr. a. pr. 30. — et illi quoque iudicio non deesse et causae ... satis facere; div. Caec. 47. — et subvenire ... et rursum ... subire; prov. cons. 23. — simul et amicitiam dissolvere et fallere eum; Sex. Rosc. 112. simul utrumque et huic accusare et illi condemnari; Cluent. 43. simul .. et rei publicae consules et propones ..; Phil. X, 5. — ut et populo ... suppeditaretur et aratoribus tamen arare ... expediret; Verr. III, 43.

2. **kreimal**: a. **Substantive**: et amicitia et beneficiis et dignitate; Sex. Rosc. 4. et agris et urbibus et nationibus; ib. 50. et natura et consuetudine et disciplina; Verr. I, 81. et oratio et volnntas et auctoritas; ib. 153. et dignitatis et aetatis et nobilitatis; ib. II, 48. et iu legatione et in praetura et hic in Sicilia; ib. III, 187. et auctoritate et aetate et ... usu rerum; ib. IV, 138. et sermonis et iuris et multarum rerum; ib. V, 167. et legem et voluntatem et sententiam; imp. Pomp. 69. et natura et volnntate et instituta ratione vitae; Cluent. 42. et vos [et maiores vestri] et fortissimus quisque vir; leg. agr. II, 9. et tempestatum .. et praedonum et locorum; Muren. 4. et senatus et populi et eorum, qui ..; ib. 24. et domo et pareute et omnium amorum coniunctione; ib. 89. et Tarentini et Regini et Neapolitani; Arch. 5. et doctrina et praeceptis et arte; ib. 18. et regiis .. opibus et ipsa natura et regione; ib. 21. et senatus et populus Romanus et omnes mortales; dom. 99. et mihi et vobis et populo Romano; Sest. 2. et laudis et dignitatis et honoris; ib. 137. et digressum meum et absentiam et reditum; Piso 63. et deorum immortalium et populi Romani et senatus; Deiot. 6. et te et tua et tuos; Phil. II, 68. et vos et populum Romanum et omnis deos; ib. XIII, 20.

b. **Adjective**: et turbulenta et temeraria et periculosa; Caecin. 34. et pudens et constans et gravis; Flacc. 89. et sapiente et sancto et severo; Sest. 6. et bonus et innocens et bonis viris semper probatus; ib. 114.

c. **Verba**: et provisa et parata et constituta sunt; Catil. IV, 14. et petendi et defendendi et accusandi; Muren. 46. et vinci ... et deterreri et latere; Sest. 89.

d. **verschiedene Wortarten**: et quis dedicet et quid et qui [quo modo]; dom. 127.

e. **ausgeführtere Satztheile und Sätze**: Quinct. 35. Sex. Rosc. 14. 47. 122. Qu. Rosc. 15. 19. Verr. 1, 66. II, 4. 29. 94. 122. 140. III, 210. IV, 64. 106. V, 29. 61. Tull. 9. Font. 22. Caecin. 97. imp. Pomp. 24. 51. 59. Cluent. 128. leg. agr. II, 35. 40. 90. 92. [103]. III, 1. Catil. I, 19. II, 3. III, 19. IV, 10. Muren. 3. 15. 79. Flacc. 49. 104. Arch. 11. Quir. 12. dom. 130. 135. har. resp. 18. 57. Sest. 7. 58. 95. Vatin. 3. Cael. 14. 22. Balb. 40. Piso 27. Planc. 45. 51. 61. Scaur. c. 5 § 7 *(et, et, et)*. Milo 7. 56. 69. Ligar. 9. Phil. III, 14. VI, 1.

f. **besondere Verbindungen**: et fateor et laetor et tibi etiam in hoc gratulor; Planc. 91. et per se et per suos et vere etiam per alienos; Muren. 45. et bonus et fortis et in primis disertus; Verr. III, 63.

3. **dreimal**: et audaciam ... singularem ostendere et mores feros ... et vitam vitiis ... deditam [et] denique omnia ... perdita; Sex. Rosc. 38. et laedere et laudare et virum optimum et hominem improbissimum esse diceres; Qu. Rosc. 19. et diligentia consequi et memoria complecti et oratione exprimere et voce ac viribus sustinere; div. Caec. 39. et Sex. Pompeius Chlorus dixit ... et Cn. Pompeius Theodorus ... et Posides Macro Solutimus ... et hac actione dicent; Verr. II, 102. et ... iudicium dare ... et recuperatores dare ... et poenam gravioreu constituere ... et illam latebram tollere; Tull. 10. 11. et ubertate agrorum et varietate fructuum et magnitudine pastionis et multitudine earum rerum, quae exportantur; imp. Pomp. 14. et Gaditanum Asdrubalem ... et Mamertinos Ovios ‖obvios‖ et quosdam Uticensis et Hannutinos Fabios civitate *donavit;* Balb. 51. [et] addictum praesertim et absentem, et in tanta fortuna sua ... *et* tanta occupatione; Rab. Post. 41. et virtutem suorum et populi Romani pietatem et senatus fidem et crudelissimi memoriam belli; Phil. XIV, 35. — sin hoc et ratio doctis et necessitas barbaris et mos gentibus et feris etiam beluis natura ipsa praescripsit; Milo 30. et sine amore et sine cupiditate et rursus sine odio et sine invidia; Marcell. 29.

4. **fünfmal**: vir et in re publica fortissimus et in suscepta causa firmissimus et bonorum volntati

et auctoritati senatus deditus et in hac Milonis .. invidia ... incredibili fide; Milo 91. et huic et Tullo Clvio et L. Roscio et Sp. Antio et C. Fulcinio; Phil. IX, 5.

b. mit nec, neque: 1. **einmal:** qui neque unu satis et ingenio parum possum; Quinct. 2. neque C. Aquilius de capite alterius libenter iudicat et Q. Hortensius contra caput non didicit dicere; ib. 44. si neque adhuc consumpta est ista pecunia et est perspicuum non consumptum iri; Verr. II, 142. neque hic locus vacuus .. fuit ... et meus labor ... fructum est .. consecutus; imp. Pomp. 2. nec sapienter et me invito facit; Cael. 16. quae neque invidiosa est et ... eius modi est; Balb. 56. nec multis et occultis (telis); Phil. V, 17. — qui et reni agnoscit neque hominem ignorat; Flacc. 46. via et certa neque longa; Phil. XI, 4. mihi quidem et ille pervenisse videtur ... neque Antonius ullius supplicii adhibendi ... ullam esse partem relicturus; ib. 6. et in fratre suo summam virtutem esse .. neque se ei legatum .. defuturum; ib. 17. et honores ei decrevi ... nec umquam de illo .. sperare optime ... destiti; ib. XIII, 8. et animum ei praesto fuisse nec consilium defuisse; ib. 13.

2. **zweimal:** is neque ut accusaretur a nautis committere audebat et civibus suis rationes ferre debebat et in illo omni negotio ... periculo suo versabatur; Verr. V, 60.

c. mit deinde: nam et publicani ... suas rationes ... in illam provinciam contulerunt ...; deinde ex ceteris ordinibus homines gravi ... in Asia negotiantur; imp. Pomp. 17.

etenim, nämlich, und allerdings: I. **allein:** 1. **Aufzählung:** accipietis; Quinct. 36. exornat; ib. 49. putabat; Sex. Rosc. 16. versabantur; ib. 24. arbitror; ib. 47. qui .. putes; ib. 50. materies est; ib. 89. debetis; ib. 118. qui ... volunt; ib. 138. repudiat; div. Caec. 51. valet; ib. 62. pervenit; Verr. a. pr. 6. ea dicam; ib. 18. sic ratiocinabantur; ib. 20. sine dubio ... adducitur; ib. I, 6. sic ... tenetis; ib. 29. debet; ib. 85. erat iniquum; ib. 123. iudicium ... vicit; ib. 139. erat eius molli causa; II, 22. re vera ... est petendum; ib. 29. compararat; ib. 83. sic considerate; ib. 145. omnes dederunt; ib. 152. sic ... constabat; ib. 154. electus est; ib. 156. cognoscite; ib. 169. non modo ... ferendus est; ib. III, 4 deinceps videamus; ib. 75. non modo ... ceperunt; ib. 109. saepe ... venierunt; ib. 117. eius modi ... debet esse; ib. 162. sic ... administrasti; ib. 164. exstitit; ib. 178. nata est; ib. 189. hoc dico; ib. 217. impenditur; ib. 227. qui modus est; ib. IV, 14. est primus; ib. 15. hic ... sunt ... litterae factae; ib. 35. erat eo splendore; ib. 65. non audebat; ib. 93. prope est; ib. 107. declararunt; ib. 107. iam dudum vereor; ib. 109. videtur; ib. 111. tria ferebantur; ib. 129. dicitur; ib. 131. delectantur; ib. 134. scriptum esse ita; ib. 144. minime convenichat; ib. 151. vel Capitolium ... effici potuit; ib. V, 48. tunc esset hoc animum advertendum; ib. 111. verebatur; ib. 163. permagni momenti est; ib. 177. timendae sunt; ib. 182. non damno commoventur; Tull. 41. non minus ... sublevat; Caecin. 23. non ea sola vis est; ib. 42. ipse ... egit; ib. 69. hoc sublato nihil est; ib. 70. adhuc ita ... contenderunt; imp. Pomp. 8. primum illud parvi refert; ib. 18. talis est vir; ib. 59. sicut ... habet; Cluent. 5. amittemus; ib. 6. vereor; ib. 41. erat ... invidia versata; ib. 130. quod ... praefinitum fuit; leg. agr. I, 10. et circumspiciamus omnia ..., nihil ... reperiemus; ib. 23. arbitrabar; ib. II, 11. convenit; ib. 17. quem ... delegisses; ib. 23. illis honores ... comparari solent; ib. 102. circumscripsit; Rabir. 30. iam diu ... versamur; Catil. I, 31. recordamini; ib. III, 24. quaero; ib. IV, 12. omne instrumentum ... alitur otio; ib. 17. mors ... est parata; ib. 20. eiusdem animi ... est; Muren. 16. mihi ipsi accidit; ib. 17. quae ... aguntur; ib. 28. petitur; ib. 29. ut ait; ib. 30. videbant; ib. 49. sciebam; ib. 52. videntur; ib. 65. quibus auctoribus ... salus esset ... defensa; Flacc. 2. puer ... est profectus; ib. 5 (3. 46). potest esse infinita; ib. 12. iam ... cognita cupiditate accedam; ib. 27. quibus ... remittam; ib. 38. perspiciunt; ib. 96. opponemus; ib. 100. sentio; ib. 103. memini; Sulla 28. esset absurdum; ib. 37. constabat; ib. 39. studuit animus; ib. 69. habeut; Arch. 2. facilior ratio est; Quir. 22. cogitarat; dom. 111. iam est defenita; ib. 146. violavit; har. resp. 5. ut ... mihi videtur; ib. 6. vix haec ... cohaerebunt; ib. 60. haec deorum .. vox ... iudicanda est; ib. 63. tegebantur; Sest. 22. qui ... caruisset; ib. 63. multitudo est; ib. 99. significari ... potest; ib. 106. debuisti; Vatin. 2. dixit; Cael. 26. semper ... refrenandi ... fuerunt; ib. 76. ei succedo oratioui; Balb. 4. grave est; ib. 24. exstant; ib. 32. digni sunt; ib. 51. putavi; ib. 60. omitto; Piso 23. dicit; ib. 69. veniamus; Planc. 18. est gravius; ib. 22. verebantur; ib. 54. honorum gradus .. sunt pares; ib. 60. multi sunt ascensus; ib. putavi; ib. 66. cupio; ib. 80. audeo dicere; ib. 82. testis ... flecti potest; Scaur. 15. fidem ... tollit; ib. 38. palam dictitabat; Milo 26. occiderunt; Phil. II, 29. vereor; ib. 32. est pietatis plena defensio; ib. 44. nimium diu debet; ib. 113. dixerat; ib. III, 27. aderat; ib. V, 20. dicam; ib. VII, 5. cui ... fuisset; ib. IX, 3. haburt; ib. XI, 10. qui ... se profiteatur; ib. XII, 25. cui ... decreta est; ib. XIV, 11. solet; ib. 32. est ... gravis; Fr. B. II, 10. probro nemini umquam fuit; ib. III, 5. tria ... questus es; ib. XV, III, 2.

2. **Frage:** quid aliud ... temptatur? Sex. Rosc. 13. quis ... est? ib. 52. quid est? ib. 72. quod est ingenium? Verr. a. pr. 10. quis potest? ib. 20. qua stultitia fuissem? ib. I, 31. quid erat operis? ib. 145. quis dubitare posset? ib. II, 18. quam tu domum .. adisti? ib. 52. quod esset iudicium? ib. III, 30. ad utram partem ... profertur? ib. V, 6. cui non perspicuum est? Caecin. 38. quantulum interest? leg. agr. II, 66. quid est? Catil. I, 6. quis est? har. resp. 19. quod sacrificium ... est? ib. 37. utrum ... nesciebat? Balb. 14. quis est? ib. 43. quis te ... audiret? Planc. 44. quae res ... subveuire potuisset; Phil. II, 36. quod ... flagitium exstitisse auditum est? ib. 57. quis est? ib. VI, 18.

II. **Verbindungen:** etenim, credo, Manlius .. bellum ... suo nomine iudixit; Catil. II, 14.

etenim cum: f. **cum,** I, **b.** etenim cum (12 St. B. I, S. 739, a).

etenim ... cum ... simus ingressi; Phil. VIII, 32.

etenim quamquam illi sunt mortui; Verr. V, 121.

etenim quoniam ... cognostis; Sex. Rosc. 119. non possum exprimere; Verr. III, 53.

etenim si ... colitur; Quinct. 26. volt; ib. 56. possedisti; ib. 73. laeditur; Sex. Rosc. 37. nocuit; ib. 131. accepisses; div. Caec. 60. probabilis est; ib. 64. volumus; Verr. I, 38. illud est iam flagitiosum; ib. II, 78. posset; ib. 99. poposcisset; ib. 143. vendidisset; ib. IV, 29. expetuntur; ib. 108. existimandus est; Font. 21. praestituit; Caecin. 8. duximus; imp. Pomp. 17. consulis; leg. agr. II, 22. putavit; Rabir. 28. libertas data est; ib. 31. loquatur; Catil. I, 27. honestarunt; ib. 29. putavit; ib. IV, 2. confiterer; Muren. 5. removisset; ib. 10. tanta ... religio est; ib. 38. defendebam; scn. 36. nemo ... tam barbarus ... fuit; dom. 140. vellet; har. resp. 57. accidisset; Sest. 45. attendere ... volneritis; Cael. 2. indixi; prov. cons. 24. fuisset; Balb. 16. reiciebat; ib. 45. grata est tabella; Planc. 16. offe-

rebant; ib. 26. ederet; ib. 43. debebat; Milo 78. id non negat; ib 81. solemus; ib. 92. iussus esset; Deiot. 36. desiderarentur; Phil. II, 26. negavi; ib. 119. — etenim ... si quis te ... deiecerit; Caecin. 89. etenim tibi si in praesentia non potuero ..; Cluent. 10 etenim .. si ea ... reperta non essent; Catil. III, 7.

etesiae, Παῖμανίνδε: qui etesiis ‖ quietis iis‖, qui per cursum rectum [regnum] tenere non potuerunt; leg. agr. II, 44.

etiam, auch, noch, sogar, selbst, ja, wieder: I. **absolut:** si non (habes), quo modo tabulas conficis? si etiam, quam ob rem ... relinquebas? Qu. Rosc. 9. etiamne (diadum erat, si plus edidisset, quam quantum natum esset? etiam, quando magistratus ex istius edicto exigere debebaut; Verr. III, 70. „misericordia commotus ne sis.“ etiam, ‖ in, al.‖ dissolvenda severitate; Muren. 65. me e provincia decedere: „etiam me hercule“, inquit „ut opinor, ex Africa“; Planc. 65.

II. **im Zusammensatz: verangestellt:** etiam telum; Quinct. 8. hunc miserum; ib. 94. ad hoc ipsum iudicium; Sex. Rosc. 13. qui antea metuerant; ib. 21. quod omnino coluit; ib. 49. Kal. omnis; ib. 57. puerum vocaret: ib. 59. feras; ib. 63. dicere; ib. 100. neglegentia; ib. 113. illud; ib. 127. Verr. I, 22. 103. II, 67. III, 147. V, 21. 113. 133. Tull. 15. Cluent. 9. leg. agr. I, 9. Muren. 69. Arch. 15. har. resp. 9. Vatin. 33. 41. Balb. 38. 65. ✕ (*etiam illud*); Scaur. c. 2, § 4. Deiot. 4. 24. [etiam videtis]; Sex. Rosc. 135. sese .. aliquid posse; ib. 141. potens; ib. crudelitati; ib. 150. qui natnra mitissimi sumus; ib. 154. apud omnis; Qu. Rosc. 6. iudici; ib. 14. in me; div. Caec. 2. censorium; ib. 8. — Chemen; ib. 8. — misisti; ib. 35. de suo ingenio; ib. 44. tot ... legationes; Verr. a. pr. 7. nostrorum imperatorum; ib. 14. [etiam] antea; ib. 23. Q. Metellum; ib. 26. nobis illud; ib. 29. in M. Metelli locum; ib. 30. in istius ... causa; ib. 35. aestimatum; ib. I, 45. in intercolumniis; ib. 51. illum ipsum; ib. 53. huiusce rei; ib. 60. hoc; ib. 62. illum suum; ib. 65. praefectos; ib. 73. aequissimus index; ib. in hac ipsa civitate; ib. 88. rescinderes mortuorum; ib. 111. sine patrono; ib. 119. ridiculi; ib. 121. tribunus plebis; ib. 122. ad extremum ascripserit; ib. 148. priore actione ... questus est; ib. 151. queritur; ib. 156. iniurias; ib. II, 8. ut me ... [subiecerent; ib. 10. Verres; ib. 36. patriis .. bonis; ib. 46. de vobis; ib. 77. praetextatus .. filius; ib. 80. argenti; ib. 83. Stesichori; ib. 87. etiam ... capella quaedam est; ib. nos; ib. in contione; ib. 100. pater; ib. 102. Sthenium ... corrupisse ... iudicavit; ib. 105. in Eryco monte; ib. 115. nuper; ib. 118. id; ib. 145. hoc; ib. 146. Sicili; ib. 154. dies festi agitantur; ib. Romae; ib. in aedibus sacris; ib. 158. obesse; ib. 169. is quaestus; ib. 170. quod laetere; ib. 180. amicorum uxores; ib. 183. poculis; ib. III. 23. inlusos se; ib. 30. direpta; ib. 31. callidus; ib. 35. locupletes; ib. 53. virgas; ib. 55. cubaret; ib. 56. haec frumentaria lucra; ib. 85. istum [senatorem]; ib. 96. ceterarum civitatum; ib. 108. quina; ib. 114. dicere audebit; ib. 117. litis; ib. 132. Apronio; ib. 155. Timarchides: ib. 157. libertus; ib. grata; ib. 174. nummi; ib. 198. delicti suspicionem; ib. 209. illos; ib. 221. boc posset dicere; ib. 225. instrumenta; ib. 226. in cellam; ib. 227. etiam ... artificum nomina; ib. IV, 4. ab iustitutis suis; ib. 12. cetera; ib. 19. necessario; ib. 21. societate; ib. erat inimica; ib. 22. vos; ib. 24. Percenniorum; ib. 25. scyphi; ib. 32. tabulae; ib. 43. una cum ceteris; ib. de L. Papinio; ib. 46. Corinthiorum; ib. 51. tritici; ib. 62. poenla; ib. etiam [vas vinarium] ex una gemma pergraudi trulla; ib. trullam; ib. 63. di; ib. 71. hostibus; ib. 72. ille nobilis taurus; ib. 73. illum diem; ib. 77. basim; ib. 79. singularem ... cupiditatem; ib. 99. oculos; ib. 101. in annalibus legerit; ib. 115. illorum monumenta; ib. 123. id; ib. 125. etiam .. Archimedem; ib. 131. inventorem olei; ib. 139. intra Syracusanam insulam; ib. 144. Verria; ib. 151. pro suo iure; ib. V, 2. alter locus; ib. 10. res ad pugnam ... vocabatur; ib. 28. audebit; ib. 57. in sociorum ... stipendio; ib. 60. ex ceteris oppidis; ib. 68. suspicabare; ib. 74. libertus; ib. 81. dignitatis; ib. 94. etiam .. Heraclius; ib. 111. ob banc causam; ib. 118. illis; ib. 120. ornandas esse; ib. 124. exsanguia corpora; ib. 130. in ipso supplicio; ib. 134. Siciliam totam; ib. 135. dicere audebis; ib. 136. sine istius nutu; ib. 140. barbarorum hominum; ib. 150. id; ib. 151. hae formidines; ib. 157. Consanos; ib. 164. te, Apollo; ib. 185. pater; Tull. 16. non interrogandus; Font. 22. sermo; ib. 24. deos; ib. 31. illis optimis temporibus; ib. 39. monendi estis; ib. 42. de matris .. complexu; ib. 46. preiio; Caecin. 16. antea; ib. 59. alia ... opinio; imp. Pomp. 23. praecipue iure; ib. 58. simultates; ib. 71. alia causa; Cluent. 44. consilia; ib. 56. auctoritatem; ib. 57. ipse; ib. 58. 62. illa iudicia; ib. 62. bestiae; ib 67. studio; ib. 72. usu; ib. 84. pro hoc esse; ib. 88. pro Cluentio est; ib. 103 illi quinque; ib. 105. quemmur; ib. 111. illa ... exsectio linguae; ib. 191. dies; ib. 194. nequissimi hominis; leg. agr. II, 7. in reliquum tempus; ib. 13. externis hostibus victis; ib. 19. quod posteris solveretur; ib. II, 1. ille ... labor; ib. 6. libertatem; ib. 15. ignorata volbis sunt; ib. 35. illa via; ib. 36. questionem; ib. 59. vectigalia; ib. 62. ultro; ib. 68. mutuum frumentum; ib. 89. belli difficultates; ib. bonorum .. civium; Rabir. 3. Tull. 33. — Tullius; ib. 20. C. Marii nomen; ib. 27. oculi; Catil. I, 6 omnis tuos; ib. 10. ad me; ib. 19. aquilam; ib. 24. defenderent; ib. II, 3. moleste fero; ib. 4. iu seuatum venire; ib. 5. sacrarium; ib. 13. non nullos agrestis; ib. 20. sumptibus; ib. 21. muta; ib. III, 10. inimorum; ib. 12. ille ... Romulus; ib. 19. nobis; ib. 26. libenter; ib. IV, 7. spem; ib. 8. appellari posse popularem; ib. 10. publicationem bonorum; ib. egestas; ib. grave .. volnus; ib. 13. tenuissimorum; ib. 16. illi; ib. 21. alia in parte; Muren. 6. alienissimos; ib. 8. adversariis; ib. 9. amicis; ib. acclamari; ib. 18. illa ... facultas; ib. 24. non nobiles; ib. dies; ib. 25. controversum ius; ib. 28. in extrema fortuna; ib. 34. sine ulla aperta causa; ib. 35. populns; ib. apud universum populum; ib. 38. illos; ib. 40. ipse candidatus; ib. 45. alienissimis; ib. ceteri vitae fructus; ib. 47. in veteris fortunae discrimen; ib. 55. alienis; ib. 56. domi meae; ib. 79. in ilio sacrario; ib. 84. ceteris ... honestatibus; ib. 87. Lanuvio; ib. 90. hoc ipso nomine; Flacc. 5 (3, 47). ab inimicis; ib. 6. qui Graece nesciunt; ib. 10. praesidii causa; ib. 28. occisus est; ib. 31. magistrum; ib. 42. ceteris; ib. aerarii nostri tabnlas; ib. 43. inter deos; ib. 62. imperio; ib. 64. Agamemnon; ib. 72. fratris mei; ib. 78. quod ... restituta; ib. 79. M. Lurco; ib. 86. scripsit; ib. 92. senatus .. laudatio; ib. 101. me intuetur; ib. 106. noceutis; Sulla 6. sua ... officia; ib. 18. peregrini; ib. 22. crudelis insidias; ib. 45. in crimen vocatur; ib. 61. in aliis; ib. 73. nosmet ipsi; ib. 80. in ipsa suspicione; ib. 81. delubrum; Arch. 19. expetunt; ib. in sepulcro Scipionum; ib. 22. Cordubae; ib. 26. in eis libellis; ib. his .. periculis; ib. 31. ab inferis; sen. 26. ut ... amicos redderet; ib. 29. post me; ib. 33. frugum nbertas; ib. 34. adiuvante; Quir. 15. deorum; dom. 2. in Capitolium; ib. 6. etiam ... hostem .. appellare ausus es; ib. 7. delicta; dom. 9. percussum esse; ib. 13. es argumentatus; ib.

22. recenti lege; ib. 23. sororem; ib. 25. boc utile est; ib. 30. de me ipso; ib. 42. perfidiam; ib. 44. Palatinam; ib. 49. ille novicius Ligus; ib. tectis; ib. 61. tuo iudicio; ib. 62. spectator; ib. 64. etiam ... exsulem appellare ausus es; ib. 72. quibus damnatis interdictum est; ib. 82. tibi; ib. 90. alia; ib. 91. gloriari vetas; ib. 92. sermonem nrbanum; ib. mnliebribus religionibus; ib. 105. scientia; ib. 117. tibi; ib. 118. curiosus; ib. 121. ad nostras auris; ib. tu .. disce; ib. 127. vobis inspectantibus; har. resp. 1. eius familiaris; ib. 5. sua contio; ib. 8. cognovi; ib. 19. pro pontificum collegio; ib. 21. generis sui; ib. 26. regem appellari; ib. 29. etiam ... religio Telluris; ib. 31. in hoc ordine; ib. 32. medicis suis; ib. 35. Cilicum libidines; ib. 42. post tribunatum; ib. 50. etiam ne causam diceret, etiam ne privatus esset; ib. coitione bominum; ib. 55. aliis incendiis; ib. 57. invito senatu; Sest. 18. mortuorum; ib. 21. sermones; ib. 22. omni ratione; ib. 26. consul; ib. 47. optandum; ib. virgines; ib. 48. exteras nationes; ib. 56. bello victis regibus; ib. 57. servitia; Sest. 67. fatum; ib. 72. conlegae; ib. diem dixit; ib. 95. libertini; ib. 97. sponte sna; ib. 100. sine dignitate; ib. nostra memoria; ib. 103. inimicis; ib. 121. M. Atilium Regulum; ib. 127. Q. Metellus; ib. 130. ipsius coloniae; ib. 131. potentibus; ib. 139. hostem; ib. 142. de mea sententia; Vatin. 16. inter Sullana arma; ib. 23. filium; ib. 25. gratias; ib. 26. nos criminari soles; ib. 29. patris diligentia; Cael. 9. industriae .. stimuli; ib. 12. [etiam studia rei militaris;] ib. Caelius; ib. 14. hoc; ib. 21. de Dione; ib. 23. *etiam* vorear; ib. 35. aleret adulescentis; ib. 38. merciciis amoribus; ib. 48. illa; ib. 53. ex cotidianis sumptibus; ib. 57. ad vinum; ib. 67. miramur; ib. 69. minimorum; ib. 77. buins miseri senectutem; ib. 79. sine imperio; prov. cons. 5. T. Albucio; ib. 15. L. Lucullus; ib. 22. me defendente; ib. 24. sine hoc subsidio; ib. 28. oppugnatus; ib. 43. acta illa; ib. 44. summorum virorum; ib. 47. ipsi casus; Balb. 9. in ipsa religione; ib. 12. illarum (artium); ib. 15. ab imperatoribus nostris; ib. 25. bostibus recipiendis; ib. 31. ad civitatem; ib. 40. accusatorem; ib. 42. mortuorum; ib. 49. iudicum; ib. 52. senatus; ib. hoc; ib. 53. ad vestras auris; ib. 56. ab illis ... discordiis; ib. 60. post mortem; ib. 65. gloriatur; Piso 2. ut te nunquam viderim; ib. poenas; ib. 16. ad perniciem meam; ib. 19. mentionem facies; ib. 23. in Sex. Clodio; ib. etiam ... ausus es; ib. 31. etiam ... deprimitis; ib. 41. boni viri; ib. 42. isti tui ... Graeci; ib. in illis locis; ib. 48. conlega; ib. 56. falsae gloriae; ib. 57. in hac cotidiana ... vita; ib. 64. senes; ib. 67. in boste; ib. 81. accessio fuit; ib. 84. in illa ... defectione; ib. ille auctor; ib. 95. hanc molestiam; Planc. 3. neglegenter petenti; ib. 13. Inventia; ib. 19. de nobis; ib. 20. nos; ib. 24. offerentis; ib. obesse; ib. 31. de illa tribu; ib. 38. antiquitatis; ib. 45. de virtute; ib. 52. pater ... videtur; ib. 55. communes inimici; ib. nostri iniqui; ib. 57. suum ... res publica; ib. 66. testigasti; ib. 71. gregarii milites; ib. 72. est illa testis oratio; ib. 74. ut esse possem; ib. 79. addidisti; ib. 83. ipse; ib. 85. salutem; ib. 91. senatus; ib. 93. lacrimae; ib. 104. populi iudicium; Scaur. c. 1, § 1. lege Varia; ib. § 3. *Cleombrotum*; ib. c. 3, § 4. spe commodorum; ib. 36. laudantibus; ib. 40. navem perforet; ib. 45. regibus; Rab. Post. 4. consnetudo ... nova; ib. 8. ad innocentium periculum; ib. 13. molestia; ib. 17. accusationis tuae; ib. 20. id; ib. insanisse; ib. 25. L. Sullam; ib. 27. nomen; ib. 28. ferae; ib. 42. lacrimas; ib. 47. tanto pondere auri; ib. in confessione facti; Milo 15. ipse; ib. 21. invitis illis; ib. 25. reprehensio; ib. 33. accusatorem snum; ib. 35. iustum; ib. causa manendi; ib. 45. etiam ... corruperit; ib. 46. confitentem; ib. 50. timentes; ib. utile fuisse; ib. 52. latro; ib. 55. Catilinam; ib. 63. mediocrem delictorum; ib. 64. nullis armis datis; ib. 70. praemia landis; ib. 81. repugnante; ib. 92. odisse; ib. in caelum; ib. 97. mortuis; Marcell. 10. ipsius victoriae; ib. 12. cum capitis mei periculo; ib. 15. etiam ... gloriae; ib. 25. quae laudet; ib. 28. quid liceret; ib. 30. [etiam] exsilio; ib. 31. studii; Ligar. 3. ad meum aliquem fructum; ib. 8. tuam ... prudentiam; ib. 10. de victis; ib. 15. bi; ib. di; ib. 19. impediretur; ib. 21. vinculum; ib. probata; ib. 23. cum crudelitate; ib. 26. apud iudicem; ib. 28. pro altero deprecandi; ib. 31. minabamur; ib. 33. te ... recordari; ib. 35. ingenii tui; ib. de aliis quibusdam quaestoribus; ib. ab invito; Deiot. 3. loci ipsius insolentia; ib. 5. filium; ib. 9. suam (salutem); ib. 11. furiosum illum Caecilium; ib. 25. nos; ib. acensatorem; ib. 31. sola bona; ib. 37. voluntas; Phil. I, 2. nos; ib. 3. aegrotos; ib. 11 Appium; ib. ante Pompeium; ib. 20. iudices; ib. suspicionem; ib. 33. in fabula; ib. 34. boc; ib. 37. familiares; ib. II, 4. dies natales; ib. 14. disciplina; ib. 18. Ahalae; ib. 26. sine bis clarissimis viris; ib. lactatum esse; ib. 29. gratias; ib. 33. reliquis; ib. 36. boc; ib. 43. domi; ib. 48. legionibus; ib. 60. ingredi ... ausus es; ib. 68. conlega; ib. 70. volnus; ib. 75. quaerebat; ib. 76. ante Kalendas; ib. dicacem; ib. 78. spectionem; ib. 81. tnum ... iudicium; ib. 88. institores ‖imitatores‖ sunt; ib. 97. ad censuram petendam; ib. 98. Capuam; ib. 100. infimis civibus; ib. 109. optanda; ib. 119. reges; ib. III, 9. intra muros; ib. 13. naturae pater; ib. 15. Q. Ciceronem; ib. 17. malo; ib. 22. consumaris; ib. V, 5. banc legem; ib. 7. armorum interpretes; ib. 9. externe nationes; ib. 12. in nostris civibns; ib. 13. fabros se missurum; ib. 19. Lucium fratrem; ib. VI, 10. videre; ib. 11. tribuni militares; ib. 14. M. Antonius; ib. VII, 17. summi gubernatores; ib. 27. nomeu; ib. VIII, 3. vos; ib. 6. tantum bellum; ib. 11. Fufius; ib. 11. mandata; ib. 22. praemia; ib. 25. summis bonoribus usi; ib. 28. seducere; ib. 29. ad posteritatis memoriam; ib. IX, 7. ad famam; ib. 12. is vir; ib. 15. bodie; ib. X, 6. in gladiatore; ib. XI, 11. P. Decii auctionem; ib. 13. tarditatem adfert; ib. 25. transmaribum; ib. 26. de Brundisio; ib. dilectus; ib. 34. nlmium; ib. 36. ornare; ib. 37. diligamus; ib. 38. fautores; ib. XII, 2. obfutura est; ib. 7. expertes; ib. 10. memoriam; ib. 12. Servilio; ib. 18. odium; ib. 27. nomen; ib. XIII, 1. ab Antonio; ib. 11. eos; ib. permittitur; ib. 14. in rei publicae defensione; ib. 26. etiam .. Decius; ib. 27 Asinius; ib. 28. conlegae; ib. 35. queritur; ib. 37. L. Antonio; ib. nostrorum militum; ib. XIV, 6. di; ib. 8. novi (bonores); ib. 11. in eos; ib. 13. dignitatis tuae; ib. 18. verbo; ib. 24. spem; ib. 28. tacentibus; ib. 30. nomen; ib. 32. ad inferos; ib. conlegium; Fr. B, VI, 21. baec recentiora; ib. 26. mercedem; ib. VIII, 13. ex infantium ingeniis; ib. IX, 5. **ringefgallt und ingefallt**: illud etiam; Quinct. 33. Verr. V, 20. Sulla 4. bar. resp. 62. Vatin. 19. Balb. 35. Piso 46. Rab. Post. 31. testimonia etiam ... dicturus est; Sex. Rosc. 102. terret etiam nos; ib. 117. ex peculatus etiam iudicio; Verr. I, 12. nisi forte id etiam dubium est; ib. 100. quaerimus etiam quid ..; ib. 154. contnnere etiam signum; ib. II, 89. ex his etiam .. rebus; ib. 105. paulnm etiam attendite; ib. 108. dubitate etiam ... quin ..; ib. 109. exspectas etiam quid ..; ib. 140. boc etiam addidit; ib. 164. dubitabitis etiam cui ..? ib. III, 111. exspectate etiam ... auctoritatem; ib. 127. erit aliquis etiam, qui ..; ib. 144. regna denique [etiam] omnia; ib. 207. attendite etiam quem ad modum dicam; ib. IV, 2. gaudeo etiam, si quid ab eo abstulisti; ib. 37. unius etiam urbis; ib. 115. boc etiam tuae

deesse impudentiae; ib. V, 5. fumantis etiam nostras navis; ib. 95. spirantem etiam; Tull. 21. obiectum est etiam; Font. 17. unum etiam est; Cluent. 135. est etiam reliqua; ib. 138. unum etiam mihi reliquum .. est; ib. 169. audes etiam .. mentioem facere? leg. agr. II, 31. quam diu etiam ..? Catil. I, 1. summa etiam utilitas; Mureu. 24. privata etiam benignitate; Flacc. 18. huius etiam clarissimi viri; ib. 31. vestram etiam scientiam imploramus; ib. 38. nomen etiam obruisset; Arch. 24. queritur etiam importuna pestis; dom. 26. vivi etiam; ib. 134. accedit etiam, quod .; har. resp. 6. de aliis etiam; ib. 31. illum etiam; ib. 49. non nulli etiam, quos esse putaveram; Sest. 69. disputavit etiam multa; ib. 73. pro vino etiam saepe oppignerabantur; ib. 110. graviterque etiam se ferre; Vatin. 38. scelere etiam; Cael. 13. inopia etiam ... impeditus; ib. 45. me etiam miserum! prov. cons. 10. obiectum est etiam, quod ..; Balb. 57. vita etiam contempta; Planc. 12. coniunctione etiam vicinitatis; ib. 21. obesse etiam; ib. 23. ut verba etiam fingas; ib. 30. splendor etiam; ib. 35. quaeris etiam .. quid ..; ib. 51. tibi etiam ipsi; ib. 73. admonuisti etiam quod ..; ib. 85. o custodiam etiam mei capitis infelicem! ib. 101. resideo etiam aliqua suspicio? Scaur. 14. in custodia etiam fuit; Rab. Post. 22. vestitum etiam illum; ib. 28. nisi forte eos etiam, qui ..; ib. 29. cavere etiam; ib. illi etiam ipsi; ib. 33. nimis etiam multa; ib. 45. hesterna etiam contione; Milo 3. multa etiam alia; ib. 21. tormentis etiam dedendi fuerunt; ib. 58. pilorumque etiam multitudo .; ib. 64. nisi forte hoc etiam casu factum esse dicemus; ib. 86. inimici etiam; ib. meminit etiam; ib. 96. sceleris etiam accedit ... consensio; Marcell. 23. tibi etiam soli; ib. 25. inter eos etiam, qui nascentur; ib. 29. servi .. eis etiam iudicibus; ib. pro aliis etiam; ib. 32. necessitatem etiam honestam; Ligar. 4. Isdio ... gessi etiam ex parte magna; ib. 7. praemiis etiam invitabat; ib. 12. Romam etiam mitteret; Deiot. 22. posteris etiam suis; ib. 41. Graecum etiam verbum; Phil. I, 1. praeter uaturam etiam; ib. 10. quibusdam etiam in rebus; ib. 18. optima etiam re publica; ib. II, 19. furere etiam saepe vigilantem; ib. 68. ipsi etiam, qui ..; ib. 75. pareutes etiam; ib. III, 6. legem etiam iudiciariam; ib. 12. audebo etiam obligare fidem meam; ib. 51. describendas etiam des; ib. VII, 5. studiorum etiam honestissimorum societas; ib. 6. summo etiam cum studio; ib. 13. in agros etiam deduxerit; ib. 17. Cafoni etiam; ib. VIII, 26. caveri etiam volt eis; ib. multum etiam valuisse; ib. IX, 12. notetur etiam M. Antonii ... audacia; ib. 15. eos etiam, quibus ..; ib. X, 10. sententiis, periculis etiam; ib. XII, 21.

3. **bei Comparativen**: etiam gravius aliquid; Quinct. 52. etiam te iudice magis opus esse; ib. 92. eo magis etiam; Sex. Rosc. 84. plus etiam scire; Qu. Rosc. 30. multis non modo bonis, sed multo etiam superioris; div. Caec. 70. minus etiam; Verr. a. pr. 37. quo maiore etiam ... odio; ib. 42. maior etiam; ib. I, 41. aliquanto etiam felicior fuit; ib. 70. etiam frigidiores erant; ib. 121. multo etiam rem turpiorem fore; ib. II, 42. multo etiam magis; ib. 49. paulo etiam atrocius; ib. 59. multo etiam pluris; ib. 61. atque eo etiam magis; ib. 70. gravius etiam; ib. 73. quanto etiam sceleratius? ib. 78. etiam multo magis; ib. 155. non illud solum ..., sed multo etiam illud magis; ib. 165. hoc erat etiam capitalior; ib. 170. hoc etiam magis; ib. III, 2. minus etiam; ib. 3. plus etiam; ib. 6. 7. 40. 78. Phil. I, 8. II, 31. amplius etiam; Verr. III, 39. multo etiam impudentius; ib. 83. potius etiam; ib. 109. pluris etiam; ib. 147. plus etiam multo; ib. 150. dic etiam clarius; ib. 175. etiam planius; ib. IV, 2. etiam pluris; ib. 14. hoc etiam acrior; ib. 39. etiam multo vehementius; ib. 76. altiore etiam basi; ib. 90. acerbiorem etiam; ib. 134. plura etiam; ib. 140. hoc etiam maius; ib. V, 94. etiam plus; ib. 103. hoc etiam iste infestior; ib. 146. maiorem etiam; Font. 16. dubitabitis etiam diutius? ib. 17. magis etiam; Caecin. 6. etiam hoc amplius; ib. 27. etiam multo maior; ib. 42. multo etiam minus; ib. 104. quo etiam carent aegrius; imp. Pomp. 13. hoc etiam magis; ib. plures etiam gentes; ib. 23. quo mihi etiam indignius videtur; ib. 57. potius etiam; Cluent. 172. aliquanto etiam latius; Rabir. 8. hoc etiam sunt timendi magis; Catil. II, 5. maiores etiam possessiones; ib. 18. quo etiam maiore ... odio; ib. III, 22. etiam minus digni; ib. 26. multo etiam maiore ... voluntate; ib. IV, 14. etiam rectius; Mureu 3. multo etiam inanior; ib. 28. quo etiam .. durior locus; ib. 48. multo etiam magis; ib. 62. magis etiam tum, cum plus erat otii; Flacc. 9. plura etiam; ib. 23. etiam magis; ib. non [modo] solum idcirco, quod ..., sed eo etiam magis; Sulla 29. prius etiam; ib. 44. multo etiam longius; ib. 53. paulo etiam longius; ib. 64. etiam minor; dom. 34. etiam apertius; ib. 41. etiam pluribus de rebus; ib. 50. sceleratius etiam; ib. 146. hoc etiam turpius; har. resp. 40. pluris etiam; Sest. 34. magno squalore, sed multo etiam maiore macrore; ib. 68. aliquid etiam acutius; ib. 135. cum re publica coniunctiore etiam; Vatin. 24. quo etiam maiore .. malo; ib. 36. quo etiam ... atteutius; Cael. 27. hoc etiam .. pluris; prov. cons. 12. etiam crudeliores; Piso 15. plura etiam; ib. 46. inferius etiam est; ib. 62. multo etiam minus; Planc. 8. etiam minora; ib. 73. quo quidem etiam magis sum non dicam miser; ib. 78. quo etiam facilius; Scaur. c. 5, § 7. magis etiam credita; ib. 10. etiam plus; ib. 11. non modo Afer ..., sed quivis etiam elegantior; ib. 15. hoc maiorem etiam; ib. 34. multo crudeliora etiam; Milo 38. etiam potius alienum; ib. 52. multo sit etiam adiuvandus magis; ib. 92. ut etiam ille melior sit; Marcell. 31. maiores etiam; ib. 33 etiam impunius; Deiot. 18. magis etiam; ib. 38. etiam maiorem ... gratiam; Phil. II, 27. etiam turpiorem; ib. 78. etiam facilius; ib. 81. magis etiam; ib. III, 22. † etiam id potius existingi; ib. V, 39. quo etiam ... minus; ib. VI, 16. etiam languidiores; ib. VIII, 21. etiam vehementius; ib. XII, 11. vgl. 3. immo etiam; Verr. III, 25. etiamne; leg. agr. III, 7.

4. **Verbindungen**: at etiam: s. **at**, II. at etiam (23 St.) B. I, S. 306, a. — atque etiam: s. **atque**, II, 1. atque etiam (27 St.) B. I, S. 308. — 2, g. atque etiam (23 St.) B. I, S. 322, a. — etiam atque etiam: s. **atque**, II, 2, α, β. (14 St.) B. I, S. 321, a. — aut etiam: s. **aut**, I, 1, b. aut etiam (13 St.) B. I, S. 373, a. — II, 1, g. aut etiam (12 St.) B. I, S. 378, b.

etiam cum ... videntur; Sex. Rosc. 62. aufebrant; Verr. IV, 53. videremus; Arch. 17. iam desperasset; Sest. 60. properabat; Milo 75. legguntur; Marcell. 9. subesset; Fr. B, VIII, 18. etiam ... cum ... conligeret; Sulla 37.

qui nihil dum etiam istius modi suspicahantur; Verr. IV, 9.

et — etiam: s. **et**, A. et — etiam (S. 213, a). B, II, 1. i. et — etiam (11 St.) S. 229, b. — III, a, 2, f. Planc. 91. Muren. 45. — 3. Milo 30. (S. 234, b).

erunt etiam fortasse ... qui ...; Verr. I, 11. etiam fortassis mater ... simulasset; Cluent. 201. extra causam etiam nimis fortasse multa; Milo 92.

etiam hercule illud ... merito reprehenderetur; Verr. IV, 151.

avarus erat? immo etiam ... semper liberalissimus; Qu. Rosc. 22. quid omne? „plus immo etiam“; Verr. III, 25. hoc Aetnenses soli dicunt? immo etiam Centuripini; ib. 108. non hi omnes ... defuerunt? immo etiam testimonio plerique laeserunt; Sulla 7. „M. Tullium“ — tantumne?

immo etiam „civem optime ... meritum"; dom. 85. f. vero etiam

etiamne ... venistis? Sex. Rosc. 32. argumentatio quaerenda ... est? ib. 97. haec tam parva civitas ... quaestui fuit? Verr. III, 85. etiamne haec nova debent edicta ... ferre? etiamne frumentum ... gratis dare? etiamne ... pecuniam grandem addere? etiamne haec tot detrimenta ... perferre? ib. 228. graminea bastas — (coucupisti)? ib. IV, 125. perferetis? ib. 126. etiamne privatus, etiamne reus, etiamne paene damnatus hostium duces ... retinuisti? ib. V, 76. id magnum fuit? ib. 168. deducent colonias ... . etiamne si rei publicae non expediat? leg. agr. II, 73. etiamne meliore (iure) quam paterna? ib. III, 7. id eo iure teneret, quo quod optimo privatum *est*? etiamne, si vi deiecit? etiamne, si clam, si precario vecuit in possessionem? ib. II, praeconem meutiri coëgisti? Flacc. 84. ea neglegamus, quae ..? har. resp. 32. in sinu ... habere potuerunt? ib. 50. edicere audebas, ne ..? Sest. 32. eius ... legem ... non putat esse legem? ib. 135. Valerio teste primam actionem coufecisti? Scaur. 29. is solet? Rab. Post. 32. feremus ... dominatum? Phil. III, 29. banc noram adfermus? ib. V, 31. legatorum verba audirentur? ib. VI, 10. fugiam omne discrimen .... etiamne, si erit ... serviendum? ib. XIII, 6. omniane bonis viris ... facienda sunt? etiamne, si turpia, si perniciosa erunt, si facere omnino non licebit? ib. 14. iu nostros liberos dominum ... comparabat? ib. 17. f. I. Verr. III, 70.

qui nondum etiam omnia paterno funeri iusta solvisset; Sex. Rosc. 23.

etiam nunc ... remanent; Sex. Rosc. 27. postulo; ib. 77. nomen ipsum reformidant; ib. 85. salvi etiam nunc esse possumus; ib. 150. retinentur; Verr. I, 93. non modo tum fuerit ..., verum etiam nunc sit; ib. II, 58. sanguine redundat; ib. IV, 26. exspectare videmini; ib. V, 11. dicere nobis est necesse; Cluent. 163. bellum geral; leg. agr. I, 6. moliatur; ib. II, 52. belli nomen reliquum sit; ib. concedam; Catil. II, 6. per tot annos etiam nunc statuere non potuisse; Muren. 27. de iudicando dubitat; Sulla 52. feretur tamen; bar. resp. 7. hi quoque etiam nunc volitant; Sest. 94. sustentant; prov. cons. 12. reus est; Mil. 43. — nagetis: dubitate etiam nunc; Sex. Rosc. 78. quaeritur; ib. 105. si qua reliqua est; Flacc. 3. si metuitur; Milo 67. effecisti .. non tu quidem; Phil. II, 107. M. Brutum retinet; ib. XI, 26. — quod nunc etiam facit; Milo 68.

quin etiam hoc memoriae proditum est; Verr. IV, 103. nocturna sacrificia ... cognovimus; Cluent. 194. suspicor; Rabir. 9. principes ... partem illam subselliorum ... reliquerunt; Catil. II, 12. parens tuus ... Catilinae fuit advocatus; Sulla 81. si xviri ... iudicassent ..., rem iudicatam referri ‖ referre ‖ posse voluerunt; dom. 78. l.. Herennium dicere audistis; Cael. 56. si virum bonum (praemio adfecisset); Balb. 7. haec illi soleo praecipere; Planc. 59. si me vis aliqua morbi ... consumpsisset; ib. 90. M. Favonio ... respondit; Milo 26. fuit ‖ fuerit, al. ‖ audiendus popa Licinius; ib. 65. illa ipsa rerum humanarum domina ... se non offert; Marcell. 7. corpus libenter obtulerim; Phil. II, 118. de illo homine queri solebas; ib. VIII, 13. — quin idcirco etiam maioribus nostris praecipuam laudem ... debemus; leg. agr. II, 9. quin mihi etiam ... gratulabantur; Phil. I, 30.

eius modi cetera, quae forsitan alii quoque etiam fecerint; Verr. III, 206. vgl. etiam nunc; Sest. 94.

etiam sane sit aliqui dissolutior in iudicando; Verr. III, 143.

sed etiam: „at est boc illi crimen obiectum." fateor, sed etiam legionem esse ab eo sollicitatam; Cluent. 97. sed etiam ... hoc naturae atque virtutis; Arch. 5. sed etiam ei ... aliquid se ... Plaucio debere dicebant; Planc. 68. — neque haec ... tegere voluisti, sed etiam navium praefectos ... ad mortem ... rapuisti; Verr. V, 138. neque eo contentus fuit, sed etiam in contionem escendit; sen. 12. neque senatui modo, sed etiam publicis praesidiis; Milo 61. — ne conivente quidem te ..., sed etiam bilarioribus ocnlis ... intuente; Piso 11. — facinus ... nemini lege concessum, sed fortasse adhuc in nullo etiam, vindicatum; Verr. III, 194. — non suis commodis, sed etiam suorum municipum; Cluent. 43. non contenti domi, sed etiam describi ... imperavi; Sulla 42. non instrumentum ..., sed etiam arbores; dom. 62. non dico dignitate, sed etiam spe salutis; Phil. XII, 5. f. 3. Sest. 68. — non adesa iam, sed abundanti etiam pecunia; Quinct. 40. — non modo illae amplissimae fortunae, sed etiam victus vestitusque necessarius; Quinct. 49. ostenderes — offerres; Sex. Rosc. 87. actas — leges; ib. 90. sibilis — convicio; Qu. Rosc. 30. a populo Romano — ab ultimis nationibus; div. Caec. 18. persequendi iuris sui — deplorandae calamitatis; div. Caec. 21. in animis iudicum — in oculis ... omnium; ib. 27. populo Romano — sibi; Verr. a. pr. 17. commemorabuntur — exposilis certis rebus agentur; ib. 37. aures hominum — oculi [populi Romani]; ib. 48. spem victoriae — voluntatem defeusionis; ib. I, 20. deseruerit — prodiderit; ib. 42. relictum — spoliatum; ib. 77. inter sociorum iura — inter hostium tela; ib. 85. his temporibus — apud maiores nostros; ib. 106. patrias eius fortunas — bona tutorum; ib. 146. genera furandi — nomina; ib. II, 18. communi voluntate virtutem — vi quadam; ib. III, 2. factis dictisque omnibus — oris oculorumque illa contumacia; ib. 5. reiciendi — sumendi; ib. 32. oratione mea — re ipsa; ib. 33. quam tu — quam qui ante te vendiderunt; ib. 43. ad invidiam imperitorum — ad contumeliam improborum; ib. 96. in publico — de publico; ib. 105. per iniuriam — per contumeliam; ib. publicis — — privatis; ib. 107. liceret — oporteret; ib 181. illis Punicis bellis — hac praedonum multitudine; ib. IV, 103. lenitudine — liberalitate; ib. 136. disiunctus — clausus; ib. V, 6. his extraordinariis cupiditatibus — ipsi naturae; ib. 35. labore — periculo; ib. 60. ex eis oppidis — ex finitimis; ib. 66. a latere — a tergo; ib. 98. inanis — apertas; ib. 104. in socios — in civis; ib. 133. voluptati — quaestui; ib. 138. eos — illos; ib. 183. quis esset — qualis esset; Font. 39. saluti — honori; Font. 42. in eum fundum — in illum proximum; Caecin. 21. Aebutium — se; ib. 25. postulat — cogit; ib. 55. iudiciorum — utilitatis; ib. 70. oppresum — desertum; ib. 73. a calamitate — a metu calamitatis; imp. Pomp. 14. provinciis — Appia iam via; ib. 55. auctoritatem — nomen; Cluent. 6. conscio — conviva; ib. 36. vita — nomen; ib. 79. ab eis — ab illis; ib. 80. quanta fuerit — ad quam rem fuerit; ib. 87. de contione — cum ipsa contione; ib. 93. reprehendat — rescindat; ib. 122. eum — coulegas eius; leg. agr. II, 21. ad statuendum — ad dicendum; ib. 41. reges atque exterarum nationum homines — imperatores nostros; ib. 61. suppliciis invisitatis ‖ inusitatis ‖ — verborum crudelitate inaudita; Rabir. 13. foro — caelo; ib. 15. a corpore — a cogitatione; ib. 16. honestate — simulatione honestatis; ib. 23. audiam — videam; Catil. I, 8. maximum — solum; Muren. 12. in publicis — in privatis; Flacc. 37. munitum — ornatum; ib. 103. ob causam — ob necessariam causam; Sulla 56. a bonis — a liberis; sen. 18. levaret — honestaret; ib. 24. adiumenta salutis — ornamenta dignitatis; ib. 27. suo praesidio — vestra deprecatione; ib. 31. desereret — bostibus ... proderet; ib. 32. liberos — servos; dom. 54. pugnare — plorare; ib. 55. se — me; ib. 57. de salute mea — de dignitate; ib. 74. cives — optimi cives; ib. 79. in

civium uumero — in eo loco, in quo ..; ib. 82. civem — egregium civem; ib. 85. defendit — ornavit; ib. 91. iustam — necessariam; har. resp. 10. patienti — libenti; ib. 11. negando — inridendo; Sest. 25. ex memoria — ex fastis; ib. 33. contra vim et fermum — verba atque interfationem; ib. 79. maiestate horum — urbe; Vatin. 21. nostra acta — amicissimi tui legem; ib. 29. permittente patre — suadente; Cael. 18. haec acta — iam corroborata; ib. 41. sine ullo timore — cum aliqua spe defectionis; ib. 66. tantis beneficiis — mediocri hominum beuevolentia; prov. cons. 44. Cornelio — Cn. Pompeio; Balb. 4. facie — oculo tuo; Piso 8. omnium generum ... omnes viri — moenia ipsa; ib. 52. amplissimae — minimae; ib. 74. incolumem — amplissimum; ib. 76. defensorem salutis meae — supplicem; ib. 80. in cam familiam — in praetecturam illam; Planc. 19. pro salute tua — pro dignitate; ib. 78. beneficio — benevolentiae significatione; ib. 81. salvum — ornatum; ib. 104. in Cornelia — ante in lege Servilia; Rab. Post. 9. a iudicio — a sermone; ib. 27. occasio — causa; Milo 40. inspectantibus — armatis; ib. 101. viveret — praetor ... esset; ib. 103. in gestis rebus — iu fictis; Marcell. 9. pacem — orationem; ib. 14. exeubias et custodias — laterum nostrorum oppositus; ib. 32. periculo liberatus — honore amplissimo ornatus; Deiot. 15. perfecto — cogitato; ib. apud te — a suis; ib. 29. impunita fuerit — a tanta auctoritate approbata; ib. 30. ad beue — ad beate vivendum; ib. VII, 1. negue — ne timore; Phil. I, 4. impune — cum summa iuterfectoris gloria; ib. 35. tua familiaritate — congressione; ib. II, 46. visu — auditu; ib. 63. urbem — lucem; ib. 87. consulatu — libertate; ib. III, 12. defensor — conservator; ib. 28. recusem — appetam; ib. 33. aspectu — auditu; ib. V, 18. salutis — dignitatis; ib. VII, 2. coniunctam — memoria mea praestantissimum ... consulem; ib. rerum — verborum; ib. VIII, 2. apud maiores nostros — uuper; ib. 30. avarissimae — crudelissimae; ib. XIII, 18. virum — fortissimum virum; ib. 24. vivis — victoribus; ib. XIV, 23. scripta — lata esset; Fr. B. VI, 3. accepit — effiagitavit; ib. 23. Sätze: Sest. Rosc. 19. Verr. I, 7. ib. 29. II, 1. 123. III, 53. 128. 161. 174. 195. IV, 18. 97. Font. 28. 45. Caecin. 28. 44. imp. Pomp. 27. 48. 56. Cluent. 17. 120. leg. agr. II, 9. 29. Catil. III, 11. Mureu. 28. Sulla 84. har. resp. 17. Sest. 100. Vatin 23 (*modo*). Cael. 26. Planc. 92. Rab. Post. 2. 30. Milo 5. 15. 32. 42. ✕. 63. 95. Marcell. 8. Phil. III, 5. VIII, 12. XII, 16. uou modo .., *sed etiam*; Verr. a. pr. 1. Tull. 1. in veränderter Stellung: uon defeusionem modo ..., sed etiam ..; Sest. 14. n. m. ex numero vivorum exturbatur, sed ... iufra etiam mortuos amandatur; Quinct. 49. n. m. vidit, sed omnium etiam studio viseudam ... putavit; imp. Pomp. 61. n. m. confiteor ..., sed te etiam reprehendo, quod ..; Planc. 63. u. m. meam, sed huius etiam ipsius; Rab. Post. 1. n. m. ipse, sed totus etiam ordo; ib. 12. n. m. [...] nobilis adulescentis, sed quosdam etiam senatores; ib. 26. n. m. inimicorum .., sed non nullorum etiam imperitorum; Milo 62. u. m. armatis, sed interdum etiam otiosis; Marcell. 18. n. m. bello, sed morte etiam; Phil. II, 113. n. m. crudelem ..., sed inmoniosam etiam; ib. III, 34. n. m. reliquisset, sed bello etiam persequerentur; ib. V, 28. vgl. 3. div. Caec. 70. Scaur. 15. mit zweiter Negation: non modo non seditiosus, sed etiam seditiosis adversarius; Cluent. 94. recuso — deposco; Flacc. 97. recuso — postulo; ib. 100. occultari per se — aperiri; Sulla 7. a senatu oppresso senatu; Quir. 10. propulsanda — † emendanda; dom. 76. imminuit — honestavit; ib. 86. minuit — auget; Cael. 44. aliusve — perculisse; ib. 80. iratum — amicum; Piso 80. oppugnator — defensor; Planc. 76. servis — regnas; Phil. II, 35. consul — hostis; ib. III, 14. Sätze: leg. agr. III, 3. dom. 24. 50. Planc. 91. non modo incommoda non est, sed etiam grata est; Verr. III, 214. n. m. se non contaminarunt, s. e. honestaruut; Catil. I, 29. n. m. mihi non redditur, s. e. monumentum praebet; dom. 100. non modo ... non, sed etiam; Font. 48. Phil. XII, 26. u. m. n. abhorrens a consuetudine, sed usitata etiam; Scaur. 33. n. m. *non* aspernari ..., sed complecti etiam; Rab. Post. 44. n. m. incommodi a nihil ceperunt, sed etiam ... in quaestu sunt ... versati; Verr. III, 109. non modo ... nihil minuam ..., sed etiam adaugebo; sen. 36. n. m. mihi iguoscendum, sed etiam acriter est resistendum; Cael. 2. n. m. igitur mihi prodest, sed obest etiam; Milo 34. ut n. m. nullius audaciae cedamus, sed etiam omuis improbos ... lacessamus; Cael. III, 28. n. m. nullius delicti, sed etiam bituorum ... beuefieiorum; sen. 36. probrum u. m. mihi nullum obiectas, sed etiam laudem illustras meam; dom. 76. n. m. nullo senatus consulto, sed etiam repuguante senatu; Sest. 33. n. m. nulla nova quaestio, sed etiam vetera iudicia; ib. 85. n. m. nullo proposito praemio, sed etiam interdicto; Balb. 26. n. m. honoribus nullis adfiectis, sed etiam ad supplicium rapi patiemini? Milo 80. — ne ex facto solum sapientis illos iudicetis, sed etiam ex homiuibus ipsis; Cluent. 107. — non solum contra legem Hieronicam noc solum contra consuetudinem superiorum, sed etiam contra omnia iura Siculorum; Verr. III, 38. orationes — sedis suae; ib. 46. insciente — inscio; invito; Phil. XII, 9. n. s. spoliata illa pateris, sed eorum etiam spoliatorem ... defendis? Verr. IV, 80. nec suum solum pecuniam .., s. e. amicorum; Rab. Post. 5. nec .. armis solum, s. e. decretis; Phil. III, 32. nec solum .. auimose ..., sed cousiderate; ib. IV, 6. n. s. propagare bellum, sed coucedere etiam victoriam; ib. XII, 13. Sätze: nec .. solum sed etiam; Rab. Post. 12. neque solum per boua, sed etiam per iura libertatis; Verr. III, 66. reos fieri — absentis; ib. IV, 41. argumeutis — certis testibus; ib. V, 101. Caelius — adulescentes humanissimi; Cael. 24. apud uos — apud Graecos; ib. 40. summo in viro — mediocri in homine; prov. cons. 38. hoc geuus pecuniae capiendae turpe — nefarium esse; Rab. Post. 16. ut quieto — ut magno animo simus; Milo 3. siugulis — populis universis; Phil. II, 92. legibus contra auspicia ferendis — coulega uua fercute eo; ib. III, 9. *neque solum me vivo*, sed etiam cum *anima defecerit* mea; Quir. 84. neque eum solum, s. e. ceteros legatos; Piso 24. neque vero .., populo solum, s. e. senatui; Milo 61. neque vectigalia solum, s. e. imperium; Phil. II, 92. Sätze: neque solum — sed etiam; Verr. II, 136. Balb. 28. neque .. solum — sed etiam; Verr. a. pr. 14. III, 120. 185. Cluent. 191. Catil. I, 21. n. s. illi hosti ..., sed his etiam propinquis illius; Sulla 19. Sätze: neque solum — sed .. etiam; Phil. V, 12. — non sedabantur discordiae, sed etiam crescebat in eo odium; har. resp. 46. uon incessu solum, sed ornatu ..., non flagratia oculorum, non libertate sermouis, sed etiam complexu; Cael. 49. non solum exponenda, sed etiam graviter ... agenda est; div. Caec. 39. commoveor animo — toto corpore perhorresco; ib. 41. ne quid enunties — ne quid auferas; ib. 51. probabilis videri — grata esse; ib. 64. deseruit — oppugnavit; Verr. a. pr. 12. auctoritate deterrere — consulari metu; ib. 28. graviter tulit — in medium protulit; ib. 29. notis — ignotis; ib. I, 19. pecuniae — consulis; ib. 40. numerum signorum — uuius cuiusque magnitudinem; ib. 57. fortunae — ingenuitatis; ib. 113. nos [abstinentis] — comites nostros; ib. II, 28. de tuis — de illorum factis; ib. 29. Heraclium divitem — ornatum supellectile; ib. 35. deterrere verbis — vi retinere; ib. 64. [non solum] ... fuisset, [sed etiam habitasset;] ib. 83. negavit — osteudit ..; ib. 85. homiuum iura

— deorum immortalium religiones; ib. 126. PATRONUM illius insulae — SOTERA; ib. 154. diligitur — oruatur; ib. 168. iuris iurandi ... periculo — communi inter se conscientia; ib. 177. avaritia, prudentia; ib. III, 29. iugorum — dominorum; ib. 47. Siculos — equites Romanos; ib. 65. per agros — per reliquas fortunas; ib. 66. legum ac iudiciorum — rumorum ac temporum; ib. 98. propter imperium — propter crudelitatem; ib. 130. contra voluntatem eius — contra fortunas; ib. 135. filio — rei publicae; ib. 161. tibi — patriae; ib. potestati tuae — fidei; ib. IV, 14. oculis — auribus; ib. 39. Siculi — cives Romani; ib. 42. suae victoriae — illorum fidei; ib. 84. oporteret — necesse esset; ib. temperantia — intellegentia; ib. 98. diligi — incoli; ib. 107. pictorum artificio delectabant — commemoratione hominum; ib. 123. artificio — pretio; ib. 124. iniussio facta esset — perscriptum; ib. 146. sapiens — fortis; ib. V, 3. datum — creditum; ib. 35. abesset — libenter ... abesset; ib. 82. illis ornamentis — viris nobilissimis; ib. 124. cognoscerent — laerimantes ... defenderent; ib. 155. potest — debet; Font. 21. de reo — de accusatore; ib. 25. consilio — manu; ib. 44. fateri — profiteri; Caecin. 24. nobis inimicissimi — vestris sociis; imp. Pomp. 12. adventus mali — metus ipse; ib. 15. calamitate — calamitatis formidine; ib. 16. gesta — confecta; ib. 28. propter virtutem — propter fortunam; ib. 47. propter rei militaris gloriam — propter animi continentiam; ib. 67. municipii Larinatis — regionis illius; Cluent. 11. propinquorum — omnium Larinatium; ib. 24. filium — exsequiarum munus; ib. 28. mores et adrogantiam eius — voltum atque amictum; ib. 111. adflixerunt — funditus ... sustulerunt; leg. agr. II, 87. meam — vestram diligentiam; ib. III, 3. eventus atque perpessio. — condicio; Balbr. 16. amare et amari — sicas vivrare; Catil. II, 23. sensatu; ib. III, 4. vestris domiciliis atque tectis — deorum templis atque delubris; ib. 22. simulatio prudentiae — „sapientia“; Muren. 30. dignitatem — voluptatem; ib. 40. praesidii — ornandi imperii causa; Flacc. 27. latibulis occultorum locorum — tempestatum conversione; ib. 31. avaritiae crimen effugere — liberalitatis laudem adsequi; ib. 88. fecit — paroline accumulateque fecit; ib. intemperantia et scelere — consnetudine et studio; Sulla 70. ipse qui laudatur — populi Romani nomen; Arch. 22. suo — vestro (auxilio); sen. 10. apud vos — apud universum populum; ib. 29. animi dolore — corporis volneribus; ib. 30. calamitatem mihi detraxisse — dignitatem auxisse; Quir. 6. auctoritatem — testimonium; ib. 17. cum his — cum fortuna; ib. 19. consiliis suis — specie ipsa; dom. 3. a fame ‖ ea me ‖ — a caede; ib. 18. pigeat — pudeat; ib. 29. egentium — servorum; ib. 79. aspectu — incesto flagitio; ib. 105. adfligere — religione sempiterna obligare; ib. 106. ad suas caerimonias — ad populi iussa; ib. 136. dignitas, ornamentum — testis patriae visu; ib. 146. auctoritate — precibus vestris; har. resp. 3. curiosos oculos excludit — errantis; ib. 37. alieni — sui; ib. 56. alacris ... volitare — fortissimis ... civibus periculum moliri; Sest. 1. si vi interissem — si morbo exstinctus essem; ib. 49. consiliis — sanguine suo; ib. 67. auctorem meae salutis — supplices; ib. 107. pluribus — gemitu suo; ib. 123. facto tuo — exemplo; Vatin. 36. a suis — ab omnibus; Cael. 3. nobili — nota (muliere); ib. 31. sententia sua — verborum gravitate; prov. cons. 2. bona — honestatem; prov. cons. 11. memoriae testimonio — annalium litteris; ib. 20. comitem — laudatorem; ib. 25. tribunatus — perniciosissimae res; ib. 45. virtutis in bello — religionis in pace; Balb. 13. in legibus publicis — in privatorum voluntate; ib. 27. pro Cn. Plancio — pro me ipso; Planc. 3. virtus n. s. maxima — mater virtutum omnium; ib. 80. hominis — locus ipse; Scaur. 27. fidelissimis regnis — in ipsa provincia; ib. 45. quid possit — debeat; Rab. Post. 12. cum chlamyde — cum crepidis; ib. 27. divina — sapientissimae ducis sententia; Milo 8. sermonibus — suffragiis; ib. 25. fama — laetitia; ib. 98. sapientiae — sanitatis; Marcell. 32. sibi — rei publicae; Ligar. 36. odia — arma; Deiot. 18. tetrarches nobilis — optimus pater familias; ib. 27. ingratus — amens; ib. 38. meis laudibus ornaret — alienis; Phil. II, 25. regem — regnum; ib. 34. de die — in diem; ib. 57. — necesse est; ib. III, 33. homines — deos immortalis; ib. IV, 10. scelus ipsius — fortuna quaedam rei publicae; ib. V, 29. cum exercitu suo — cum omni immanitate barbariae; ib. 37. audaciam et scelus — insolentiam superbiamque; ib. VIII, 21. in vivo — in mortuo; ib. XI, 8. in hoc ordine — in cognione; ib. XII, 14. audivit — didicit; ib. 15. amicorum fidelitas — universae civitatis oculi; ib. 22. commodis suis — necessitati victus; ib. XIV, 5. a iugulis nostris — a membris et visceribus; ib. 25. imperatorem — clarissimum imperatorem; ib. 26. recte factis eorum praemia — delictis veniam dare; Fr. A, III, 15. cognitor — profiteor; ib. B, IV. f. nec solum; Verr. III, 38. Syra; Q. Rosc. 31. Verr. I, 88 II, 125. IV, 81. Font. 45. Caecin. 5. 69. Sulla 42. Quir. 16. dom. 15. 109. prov. cons. 4. 22. Piso 86. Planc. 6. 79. non solum *sordissimo* atque infimo .., *sed etiam* impudentissimo; Vatin. 10. non solum meretrix, *sed etiam proterva meretrix* procaxque; Cael. 49. in vere libertet Stellung; non id solum ..., sed etiam illud; div. Caec. 53. ab homine — a provincia tota; Verr. II, 113. desideraret — posceret; ib. V, 71. relinquere — prodere; Caecin. 50. in caede — in animo; ib. 76. ingenii — virtutis; Cluent. 51. bipedum — quadripedum; dom. 48. auctoritate sua — precibus; har. resp. 46. invisa — inaudita; ib. 57. restitui — servari; Font. 34. 73. in Graecia — apud nos; ib. 142. inimicitias — bellum; prov. cons. 24. decrevi — ut vos decerneretis laboravi; ib. 28. philosophia — ceteris studiis; Piso 70. scutentiis suis — studiis; Milo 12. causa — necessitas; ib. 45. libertate — omnibus praemiis; ib. 58. illius — meam vocem; Marcell. 2. conservato — ornato; ib. 30. dignitatem — accusandi licentiam; Deiot. 29. inhumanitatis — amentiae; Phil. II, 9. cognitio — recordatio; ib. 47. victoriae — celeritati; ib. III, 2. legiones — nationes; ib. VII, 3. cohortatus est — facultatibus suis sublevavit; ib. 24. animis — oculis; ib. VIII, 29. instructa — ornata; ib. X, 9. adscitior — gratias ago; ib. XI, 15. tueri — commodis augere; ib. 37. non enim .. tua solum ... auctoritas, s. e. anulus aureus; Verr. I, 157. non ingenio solum ..., sed fortuna etiam; ib. II, 191. non solum ut eas poenas ... solveret, sed ut illa etiam scelera ... vindicarentur; ib. III, 178. n. s. meo consilio uti consuevi, sed multum etiam eius voluntati obtempero; Cluent. 144. n. s. martimi cursus, sed urbes etiam; prov. cons. 31. non enim consiliis solum ..., sed armis etiam; Marcell. 30. n. s. ad hospitium, sed ad periculum etiam; Deiot. 24. non centurioni quidem solum, sed equiti etiam Romano; Phil. I, 20. non bi solum ..., sed illi etiam; ib. XII, 30. non eis solum .., sed eis etiam; ib. XIII, 39. hoc Verre practore factum est solum? non, sed etiam quaestore Caecilio; div. Caec. 33. f. 3. Verr. II, 165. Sulla 29. mit zweier Negation: non solum minuenda non sunt auxilia ..., sed etiam nova ... comparanda; Muren. 84. — non istius solius hoc esse facinus, sed eorum etiam, qui approbarint; Verr. IV, 68. non ea sola vis est ..., sed etiam multo maior ea; Caecin. 42. — neque tantum ipse ea improbus, sed etiam alios docere voluisti; Vatin. 36. — non enim tantum admiratus sum .., sed etiam praecipue dilexi; Scaur. c. 1, § 4.

etiam si ... dixero; Sex. Rosc. 3. metuimus; ib. 116. taceant; div. Caec. 21. cuperet; ib. 32. habuissemus; Verr. 4, pr. 56. faciat; ib. I, 26. fiebant; ib. 95. non esset; ib. 108. non essent; ib. 146. esset mortua; ib. II, 53. adesset; ib. 59. tacerent; ib. 138. statuerit; ib. 145. non possum dicere; ib. 166. concedam; ib. III, 151. abduceret; ib. 159. vir bonus non esset; ib. 166. inimicissimus isti esset; ib. non dicet; ib. 223. esset invitatus; ib. IV, 25. nihil esset argenti; ib. 46. abriperet; ib. V, 30. iucundissimus est; ib. 37. essent rogandi; ib. 59. confessus erit; Tull. 45. venerit; ib. 50. tactus non fueris; Caecin. 37. vivebitur; ib. 59. defendant; imp. Pomp. 13. inruptio nulla facta est; ib. 15. non defuissem; Cluent. 51. absolutus fuisset; ib. 61. offensus esse videatur; ib. 158. omen; ib. absolutus sit; ib. intercessum sit; leg. agr. II, 30. privati sint; ib. 57. esset ... perventurum; ib. 85. snstulissent; ib. 90. esset integrum; Rabir. 19. non possit; Catil. I, 19. ostendero; ib. II, 5. perierit; ib. 23. deficiant; ib. 25. oppresserit; ib. IV, 3. tulisset; Muren. 5. accuserit; ib. 7. etiam si horis; ib. 77. deposcit; Flacc. 5 (3, 32). sumunt; ib. 9. neglegenda sint; ib. 24. minus dicuntur; ib. 66. fuisset; ib. 103. non cogeret; Sulla 35. existimares; sen. 13. ulcisci possem; ib. 23. calumniarentur; ib. 27. offendit; dom. 31. est poena damnati; ib. 72. scirem; ib. 121. fieri potuerit; Sest. 60. expellerctur; ib. 63. esset rogatum; ib. 73. nihil agere potuissent; ib. 113. falso vivere; Vatin. 2. non alitur; Cael. 45. detrahitis; ib. 57. est factum; ib. 69. videretur; prov. cons. 1. non audiatis; ib. 8. non appellatur; ib. 12. aliud vellet; ib. 30. licet; Balb. 8. latum esset; ib. 33. torreatur; Piso 42. non impedire; ib. 50. minus magnum bellum gesserat; ib. 62. decertarint; ib. 81. iudicat; Planc. 9. nolis; ib. 20. ruere vellem; ib. 91. fuisse nosset; Scaur. 49. experti non sumus; Rab. Post. 29. iuret; ib. 36. oppressa sunt; Milo 14. cupisset; ib. 21. fecisset; ib. 38. vellet; ib. 51. 79. non timeret; ib. 52. expetiverunt; Marcell. 18. non pertinebit; ib. 30. sentiret; Ligar. 21. prohibiti estis; ib. 25. accidisset; Deiot. 24. sequi minus audebitis; Phil. I, 15. nulla inest; contugelia; ib. 28. nemo obstaret; ib. V, 9. essent rogatae; ib. 16. careat; ib. 35. adiaturus esset; ib. VI, 2. fuit; ib. 15. non sit molestus; ib. VIII, 12. commiserit; ib. 15. ampleclerer; ib. X, 18. non eruut insidiae; ib. XII, 26. averterat; Fr. B, XIII, v. 3. — etiam si quid antea recti ... habere visi essent ‖ sint, al. ‖; Quinct. 77. qua fuit ... occasio; Verr. V, 10. quando ... arbitrantur; Font. 31. qui snnt pudore ... moderatiores; imp. Pomp. 64. quem habetis; ib. 66. quid ... fuit ... admiratio nis; Muren. 25. quid errasset; Flacc. 25. quis dubitasset; Sulla 68. qui forte simulabant; Arch. 6. qua res illum diem ... sustulit; dom. 45. quid ipsi accidat; Milo 58. — etiam si, ut longius a verebo recedamus ..., si tuus servus nullus fuerit; Caecin. 58. etiam si formam hominis, si nomen, si tribum nostis; Flacc. 12. — quis est ... qui isti aetati [...] non possit quam velit petulanter, etiam si sine ulla suspicione, at non sine argumento male dicere? Cael. 8. f. II, 2. Verr. IV, 37. apd. etiamne; leg. agr. II, 73. III, 11. Phil. XIII, 6. 14. quin etiam; dom. 78. Balb. 7. Planc. 90.

simul etiam illud volo uti respondeas; Vatin. 18. sit ‖ est ‖ simul etiam sollicitudo aliqua; Rab. Post. 17.

sin etiam: si (decrevistis), quod ita meritus erat, grati, sin etiam, ut quam coniunctissimus huic ordini esset, sapientes ... fuistis; prov. cons. 38.

sive etiam illius morte patriam liberare voluisset; Milo 63.

etiam tum: qnod acres sint etiam tum; Sex. Rosc. 56. latratote; ib. 57. videbunt; Verr. I, 154. in integro tota res esset; ib. II, 97. incolumes erant; ib. III, 115. patrem ... in hominum numero putabat; ib. IV, 41. molliebantur; ib. V, 86. semisomnus stuperet; ib. 95. imperatore bellum administrante; leg. agr. II, 54. re e. t. probata; Catil. II, 4. praetextatus e. t. Archias esset; Arch. 5. hoc iuris ... etiam tum ... fuisse; dom. 33. esseut in armis; ib. 79. concors e. t. senatus; har. resp. 45. senatum aliquid ... posse; Sest. 28. quiescerets; ib. 81. tradidit; ib. 130. essct etiam tum ... lex Aelia; Vatin. 18. qui civis e. t. speciem habuerat; Phil. XI, 5. caput e. t. plenum animae et spiritus; Fr. B, VIII, 15. f. 3. Flacc. 9.

tum etiam ne tam necessarium quidem est ..; Quir. 22. * dixisset, tum etiam ... populum Romanum obsecravit; dom. 80. dicam primum de ipso genere accusationis, postea de Sardis, tum etiam pauca de Scauro; Scaur. 22. ut in pace semper, sic tum etiam in bello; Marcell. 16. tum Phormioni alicui, tum Gnathoni, tum etiam Ballioni; Phil. II, 15. — cum — tum etiam: f. **cum**, II, 1. Verr. II, 111. 156. III, 56. IV, 7. 147. V, 83. 87. imp. Pomp. 67. Catil. IV, 14. Muren. 24. Sulla 66. Arch. 5. 31. dom. 3. 68. Sest. 25. Vatin. 3. Cael. 11. 34. 59. 73. prov. cons 1. Planc. 103. Scaur. c. 4 § 6. Marcell. 16. 19. Ligar. 10. Phil. I, 29 — 2. Muren. 38. Sest. 20. Deiot. 41. Phil. X, 4. — 5. dom. 45. har. resp. 34. Cael. 14 (Ø. I, ©. 740 ff.). cum iste omnia ... decernere solebat, tum etiam ille plura scribebat; Verr. II, 172. cum me purgatum vobis esse cuperem, tum etiam vestra ... benignitas provexit orationem meam; dom. 32. ut, cum antea consuetudo iuter eos fuisset, tum etiam nuptiis iungerentur; Scaur. 9. cum frequentis hic videt nos, tum sperat etiam liberos convenisse; Phil. III, 32.

etiam tunc ... utimur; Font. 29. invictum; leg. agr. II, 95.

vel etiam: vel respondendi vel interpellandi ... vel etiam ... interrogandi; Sex. Rosc. 73. illud addit ... vel etiam, cum hoc ipsum concessit, vincit tamen sponsionem; Caecin. 92. vel denuutiare' .. vel etiam cogere; dom. 117. neglegentiam senatus vel etiam iniurias civium; har. resp. 60. laudanda est vel etiam amanda; Planc. 22. — vel suburbano vel etiam urbano; ib. vel iniquos vel meos vel etiam defensorum meorum; ib. 40. studium tuum vel etiam ... existimatio; ib. 79.

vero etiam: nova Siculis omnibus, mihi vero etiam incredibilis videbatur; Verr. III, 185. cum illi ... damnatio omne ignominiae periculum iam absfulerit, mors vero etiam doloris; Cluent. 10. et per se et per suos et vero etiam per alienos; Muren. 45. cum vero etiam litteris studere incipit; sen. 14. ego vero etiam rei publicae semper interesse putavi ..; dom. 94. plausum vero etiam si quis ... acceperat; Sest. 105. praemia dedit non postulanti, imperia vero etiam recusanti; Balb. 10. olim furunculus, nunc vero etiam rapax; Piso 66. quem ... aut tacitum testem haberes aut vero etiam excitares? Planc. 43. id vero, iudices, etiam dubitandum ... est? Milo 53. actum .. praeclare vobiscum, fortissimi, dum vixistis, nunc vero etiam sanctissimi milites; ib. XIV, 33. — conquisituri sint aliquid ... flagitii; immo vero etiam hoc magis ..., quod ..; leg. agr. II, 97. vivit? immo vero etiam in senatum venit; Catil. I, 2. tacentibus dicam? immo vero etiam approbantibus; Sest. 55.

verum etiam: neque auxilium modo .., verum etiam silentium; Milo 3. — ut non ex illis maleficiis ... hoc intellegatur, verum ex hoc etiam ... convincatur; Sex. Rosc. 118. non satis habitum est quaeri quid ..., verum etiam illud, quid ..; Tull. 27. — non modo honeste partis bonis, verum etiam communi luce; Quinct. 74. ignoscendi ratio — cognoscendi consuetudo; Sex. Rosc. 3. clam — hic in foro; ib. 12. luctum — egestatem; ib. 13. sui municipii — eins vicinitatis; ib. 15. hospitium — domesticus usus; ib. dicere — liben-

ter, audacter libereque dicere; ib. 31. contra nos — contra rerum naturam; ib. 45. armis — consilio; ib. 69. subsellia — urbem ipsam; ib. 88. matitiosius — neglegentius; ib. 111. infirmari — vindicari; ib. 122. veteres leges — novas; ib. 126. suspicionem — mentionem; div. Caec. 31. exsistit — opprimit; Verr. I, 39. civitates . . . pacatae — sociorum; ib. 78. cera — sanguine; ib. II, 79. sine crimine — sine accusatore; ib. 110. amicus — cognatus; ib. 138. ferendum — audiendum; ib. III, 80. confessio — commemoratio; ib. 142. [non modo] Apronio . . . [verum etiam] Veneriis servis; ib. 143. istum hominem ingeniosum — quemvis uostrum; ib. IV, 4. facinoris — minimi errati; ib. 40. in Sicilia — Romae; ib. 57. religione — dissimulatione; ib. V, 1. ea, quae perspicua suut, videre — occulta suspicari; ib. 71. vires — vita; ib. 72. illa provincia — haec re publicae pestis resisteudi — suppeditandi; ib. 127. vestris civibus — exteris nationibus; Fout. 35. morte — volnere; Caecin. 41. audiendum fuit — iudicandum; Clueut. 29. consilio — casu; leg. agr. II, 6. venierit — locuta sit; ib. 54. emere — coacervare; ib. 66. salutis — periculi; Rabir. 21. fortuna — spe; Catil. I, 25. haec tam adulta rei publicae pestis — stirps ac semen malorum omnium; ib. 30. invidiae meae — vitae periculo; ib. II, 3. si aciem exercitus uostri — si edictum praetoris ostendero; ib. 5. impelleudo — adiuvando; ib. 8. admiuistrandae — conservandae rei publicae; ib. 14. praetoris ius — civis; ib. III, 15. cogitata — suscepta esse; ib. 21. ex sedibus Graecorum ex litmemoriam temporis; ib. 27. commissum — commendatum esse; dom. 142. vinci — vinciri; har. resp. 6. speramus — iam videmus; Vatin. 28. furori — inrisioni tuae; ib. 31. parenti, tali viro, — municipio tam inlustri; Cael. 5. a facti — a conscientiae suspicione; ib. 23. ab huius saeculi licentia — a maiorum consuetudine; ib. 48. mens — oculi; Scaur. 46. iustum — necessarium; Milo 9. salutis conservaudae — dignitatis pristinae recuperandae; Phil. V, 1. in iuvidia — in culpa; Fr. A, III, 15. vivo ‖cum‖ Sulla — illo mortuo; ib. B, VI, 27. i. etiam uuuc; Verr. II, 58. Sätze: Sex. Rosc. 8. 154. Verr. a. pr. 53. I, 136. II, 47. 161. IV, 21. 145. V, 55. Tull. 8. 33. leg. agr. II, 102. III, 10. *non modo — verum etiam*; Scaur. c. 2 § 3. *non* modo agendo, v. e. cogitando; Cael. 45. in veränderter Stellung: non pecuniam modo, v. e. hominis propinqui sanguinem; Quinct. 39. non coufitendum modo, v. e. praedicandum; Milo 80. mit zweiter Negation: ut non modo armati dammum neminl darent, v. e. lacessiti iure et potius quam armis defenderent; Tull. 8. non modo non laedetur . . ., verum etiam ornabitur; Sex. Rosc. 138. venditabant — coëmebant; Verr. IV, 133. prosint — aliquid obsint; Flacc. 103. segregandum — asciscendum fuisse; Arch. 4. repellendi sunt — expetendi; prov. cons. 38. petenti — recusanti; Phil. XI, 20. non modo servos . . . occidere iure non potuisti, v. e. si tectum . . . demolitus esses . .; Tull. 53. — neque solnm quid istum audire, verum etiam quid me deceat dicere considerabo; Verr. I, 32. nec solum Siculi, v. e. ceterae gentes; ib. IV, 108. neque s. parentibus perpetuis, v. e. tutoribus annuis; sen. 4. neque s. ingratus . . ., v. e. impius; Quir. 23. — non solum audiaut, verum etiam libenter studioseque audiant; div. Caec. 39. hominum — temporum; Verr. I, 56. bona sua — sacra deosque penatis; ib. II, 13. defensione — iudicio; ib. 68. mente — corpore; ib. 74. libido et volnptas — ipsius nequitiae fama; ib. 115. sciri — commemorari; ib. 116. veteres — novi; ib. 124. pecuniam n. s. numeratam — huiusce modi in rebus positam; ib. 184. consulibus — mensibus; ib. 186. institnta — nomen; ib. III, 15. conscios libidinis suae — administros; ib. 76. obtinemus — publica auctoritate defendimus; ib. 81. amicus — amator; ib. 148. viam quaestus — exitum ac rationem defensionis; ib. 190. inspicieudi — auferendi; ib. IV, 38. hominibus — dis immortalibus; ib. 72. perpetua societate — conjunctione; ib. 118. suis posteris — omnibus viris fortibus; ib. 82. ingenio — artificio; ib. 87. animo commovear — corpore perhorrescam; ib. 110. visere — venerari; ib. 130. in imperio — in stipeudiis; ib. V, 33. provinciae saluti — ipsi praedae posset esse; ib. 80. semel — breviter interrogandus est; Font. 22. egeris — condemnaris; Caecin. 35. dedecore — scelere; Clueut. 12. videre — probare; ib. 16. qua eloquentia — quo lepore; ib. 141. potestatem datam — fidem habitam esse; ib. 159. testimonium suum . . . significent — curam animi; ib. 196. commoda — saluteni; leg. agr. II, 7. ab hominibus — a bestiis; ib. 9. videre — tenere; ib. 50. illis in locis vagari — ad ipsius exercitum pervenire; ib. 54. honoribus populi — patientia paupertatis ornatos; ib. 64. copia — insoleutia; ib. 97. tenebris vetustatis — luce libertatis; Rabir. 13. „ad neglegendas leges — ad evertendas"; Catil. I, 18. ad obsidendum stuprum — ad facinus obeundum; ib. 26. insidiantem somno maritorum — bonis otiosorum; ib. improbi — imperiti; ib. 30. ex urbe — ex agris; ib. II, 8. uumero — genere ipso; ib. 22. de vestro ac rei publicae — de meo periculo; ib. IV, 1. fortiter — libeuter; ib. manavit u. s. per Italiam — transcendit Alpis; ib. 6. ad salutem — ad dignitatem; ib. 23. vobis, iudices, — ipsi Catoni; Muren. 3. videre quid agatur — providere quid futurum sit; ib. 4. odiosus in dicendo — „bonus"; ib. 36. virtus u. s. natura corroborata — disciplina; Flacc. 63. repreheudendum — condemnandum; ib. 86. levitatis culpa — quaedam contagio scelcris; Sulla 6. studium — opinionis aliquid et auctoritatis; ib. 10. consiliis et sermonibus — aspecta atque volta; ib. 15. verbis . . improbissimis — puguis et audacibus; ib. 71. ingenii ac litterarum — naturae atque virtutis; Arch. 5. ad iuvcudum — ad imitandum; ib. 14. civium lacrimas — patriae preces; sen. 12. hortatus sit — obsecrarit; ib. 29. praesidiis et uuanu — demolitione; ib. 32. sine ullis copiis ac manu — cum paucis amicis; dom. 6. suscepit — appetivit; har. resp. 7. ei publicae causa — Caesaris; Vatin. 15. honorum — improborum; ib. 41. suasit — rogavit; prov. cons. 42. municipii — vicinitatis; Plauc. 23. notos tibi — probatos viros; Ligar. 33. socius imperatorum nostrorum — dux copiarum suarum; Phil. XI, 33. licet — necesse est; ib. XIV, 21. e sapientissimis hominibus — a se ipso; Fr. B, VI, 12. Sätze: Verr. II, 4. 136. III, 2. IV, 153. Caecin. 66. 75. Cluent. 121. Muren. 29. Arch. 6. in veränderter Stellung: non scientia solum, verum etiam bonitas; Caecin. 78. civium — geutium; Flacc. 2. adiutor — socius; sen. 20. rogavit — obsecravit; Quir. 16. loquuntur — personant; Cael. 47. is — is; prov. cons. 41. interfuisti — crudelissime praefuisti; Piso 11. a te — a fratribus; Ligar. 35. hospitio — familiaritate; Dejot. 13. templo — aditu; Phil. III, 23. fortitudo — sapientia; ib. XIII, 6. Sätze mit non .. solum — verum etiam: Verr. I, 1. Sest. 9. mit zweiter Negation: non solum tnlit .. non immiuuerunt, verum etiam id .. coëmerunt; leg. agr. II, 81. — neque his tantum (se commisit), verum etiam eius potestati, cui . .; Milo 61.

„vix etiam veri simile est"; Phil. XIII, 36. vixdum etiam coetu vestro dimisso; Catil. I, 10.

etsi, obgleich, obwohl, gleichwohl: I. **allein:** 1. **Aussage:** etsi talem acceperant iniuriam; Verr. I, 82. antea iam ... consecratum esset; ib. IV, 67. recte ... dixeram; ib. V, 81. in hac quadriremi ... minime multi ... deerant; ib. 88. damnatus est; Font. 38. satis docui; Cluent. 64. alii ... iudicabant; ib. 76. est apertum; ib. 148. arbitrabatur; ib. 176. libente illo; leg. agr. II, 49. non est meae consuetudinis; Rabir. I. hoc factum ... non est; Muren. 72. teneo; Flacc. 51. nihil aliud ... abstulissetis; Sulla 90. miserum ... fuisse; dom. 42. alius verbis tulit; dom. 44. id est aetatis; ib. 118. in eo providisti; ib. effiunt multa; ib. 121. non iusta; har. resp. 44. me attentissimis animis ... auditis; Sest. 31. omnes probabant; ib. 37. omnis ... superaro debeo; magna ex parte ingenio eius ... tenebamini; Cael. 25. iam multis (subveniri) non potestis; prov. cons. 11. non contemno; ib. 89. sibi ipse praecidit; Piso 51. vereor; Milo 1. contra vim conlocata sunt; ib. 2. persapienter ... dat ipsa lex potestatem defendendi; ib. 11. non est iniqua; ib. 13. boni nullo emolumento impelluntur in fraudem; ib. 32. nefarie fecisti; ib. 33. aequabiliter ... in alienos, in suos inrueba t; ib. 76. aliqua culpa tenemur; Marcell. 13. persaepe virtuti ... gratulabere; ib. 19. spero falsum esse; ib. 21. non iniquum est; Deiot. 1. a veritate longe ... abhorrebat; ib. 17. hoc verbo scio laudari regem non solere; ib. 26. inique Castorem cum Domitio comparo; ib. 31. iure poteram (proferre); Phil. II, 9. ille unllo modo consul; ib. 10. incidamus; ib. 47. nullo modo poterit ... satis facere; ib. 57. iam negat; ib. 69. tum ... funeri omnes ... praefuisti; ib. 90. facilis explicatio videtur; ib. VII, 1. erit vel acerbum auditu vel incredibile; ib. 8. minus est fugiendum; ib. 16. in illius viri consiliis ... nihil nec nimium nec parum umquam fuit; ib. X, 23. tolerabile non erat; ib. XI, 12. minime decere videtur; ib. XII, 1. hanc legationem res publica ... non desidet; ib. 20. habet honoris nomen amplissimi; ib. XIV, 25.

2. **Frage:** etsi quis potest esse tantus? Milo 99. in rebus iniquissimis quid potest esse aequi? Phil. II, 75. quis potest refragari ... recusanti? ib. XI, 20.

II. **Verbindungen:** etsi enim satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat; Phil. II, 114. etsi est enim Brutorum commune factum; ib. X, 15. nam etsi optabilius est cursum vitae concrescere sine dolore; dom. 86. etsi ne C. quidem Antonii celeritas contemnenda est; Phil. X, 11. etsi id quidem non tanti est; Milo 58.

evado, entweichen, hervorgehen, werden: I. alqs: quod tu eius modi evasisti; Verr. III, 161. abiit, excessit, evasit, erupit; Catil. II, 1. si potuisset nllo modo evadere; Ligar. 5. — ex: ex eo hoc quoque (iudicio) evaserit; Verr. I, 12. cuius ex insidiis evaseris; Sulla 83. si ... evasissent subito ex balneis; Cael. 65.

II. mit doppeltem Nominativ: quem ego .. quamvis bonum fortemque facile paterer evadere; Verr. III, 163. qui oratores evadere non potuerunt; Muren. 29. te potuisse tam improbum evadere; Phil. II, 18.

eveho, fortschaffen: omnia ex fanis, ex locis publicis ... privatis evecta exportataque esse; Verr. I, 53.

evello, ausreißen, vertilgen, vernichten: alqd: ex patellis et turibulis quae evellerat; Verr. IV, 54.

actiones: me radicitus evellere omnis actiones tuas; dom. 34.

aculeum: hoc metu proposito evellere se aculeum severitatis vestrae posse confidunt; Cluent. 152.

calamitatem: Opimii .. calamitas utinam ex hominum memoria posset evelli! Planc. 70.

consulatum: cuius totus consulatus est ex omni monimentorum memoria evolsus; Phil. XIII, 26.

consules: consules, quos nemo est quin ‖ qui ‖ non modo ex memoria, sed etiam ex fastis evellendos putet; Sest. 33.

emblema: se ... evolso emblemate remisisse; Verr. IV, 46. emblemata evellenda curavit; ib. 49.

linguam: linguam se evellisse M. Catoni; Sest. 60.

opinionem: evellam ex animis hominum tantam opinionem? Cluent. 4.

scrupulum: hunc sibi ex animo scrupulum ... ut evellatis; Sex. Rosc. 6.

suspicionem: nullo ut evelli modo posset (suspicio); Milo 68.

tempus: si (illud tempus) ex rerum natura non possim evellere; prov. cons. 43.

evenio, sich ereignen, eintreten: I. absolut: ut plerumque evenit; Planc. 15. ut ita cuique eveniat; Phil. II, 119. ita ... eveniat; ib. IV, 10.

II. ut: „forte evenit, ut rure ... essemus“; Cluent. 141. qui autem evenit, ut tibi ... ignobilis videatur? Phil. III, 17. qui enim evenit, ut ... malint? ib. VII, 4.

III. alqd: id quod nunc evenit; Quinct. 31. id quod perraro evenit; Verr. III, 113. utinam ipsis evenissent ea! Sest. 72. si tibi evenerit quod metuis ne accidat; Piso 99. quid evenerit postea nescio; Phil. II, 107. si (id) evenerit; Phil. XI, 7. ><. — ut: quid eveuerit, ut in tantum periculum veniret; Verr. I, 70. qui hoc evenit, ut ... idem sit gravis auctor iniuriae publicae? Flacc. 40. quod tibi proficisceuti evenit, ut omnes exsecrarentur; Piso 33.

dedecus: quod tantum eveuire dedecus ... potest? Quinct. 49.

incommoda: ut, quaecumque accidant ... incommoda, propter eam causam sceleris istius evenire videantur; Verr. IV, 113.

mors: ex quibus causis mors eveniat repentina; Scaur. c. 2 § 2.

res: ut ea res mihi ... feliciter eveniret; Muren. 1. ut eis quoque hominibus ... ea res fauste, feliciter prosperoque eveniret; ib.

eventum, Ausgang, Erfolg: I. reservo: spei fructum rei convenit et evento reservari; Phil. XIV, 5.

II. ponderare: non eventis, sed factis cuiusque fortunam ponderari; Piso 98. ut consilia eventis ponderemus; Rab. Post. 1.

eventus, Ausgang, Erfolg, Ereigniß: I. est: harum ... rerum ... eventus atque perpessio ... indigna cive Romano ... est; Rabir. 16. casus est enim in capiendo, locus, eventus, occasio; Flacc. 91. cui etiam ipsi casus eventusque rerum non duces, sed comites consiliorum fuerunt; Balb. 9. quicumque belli eventus fuisset; Marcell. 24.

II, 1. cogito: cogitans ... incertos eventus valetudinis; Marcell. 22.

miseror: ut non queam satis ... huius eventum fortunamque miserari; Muren. 55.

2. conloco in: ut ... spem maleficii praesentis in incerto reliqui temporis eventu conlocares; Quinct. 82.

impendo ad: ad incertum casum et eventum ... certus sumptus impenditur; Verr. III, 227.

everriculum, Kehrbesen: quod umquam .. huiusce modi everriculum ulla in provincia fuit? Verr. IV, 53.

everro, ausfegen: fanum: quod (fanum) non eversum atque extersum reliqueris; Verr. II, 52.

provinciam: videte satisne paratus ... ad everrendam provinciam venerit; Verr. II, 19.

eversio, Zerstörung, Umsturz: I. est: talis .. (fuit) eversio illius exsecratae columnae; Phil. I, 5.

potest venire: illi tantam .. eversionem civitatis in mentem snbito ... venire potuisse har. resp. 55.

II. infero: eversionem ... meis omnibus tectis ... intulerunt; har. resp. 3.
III. pro: quae erant pro ... eversione patriae consecuti; prov. cons. 13.

eversor, Zerſtörer: I. sum: eum plane eversorem rei publicae fore; Sest. 129.
II. adficio: qua poena senatus adfecerat eversorem civitatis; dom. 102.
appello: hocine ut ego nomine appellem eversores huius imperii? Sest. 17.
III. scelus: oportere ... eversorum rei publicae sceleri legibus ... resistere; Sest. 86.

everto, umſtürzen, ſtürzen, vernichten, zerſtören, zu Grunde richten: I. **abſolut**: calamitosum est bonis everti; Quinct. 95 quo indicio indicta causa fortunis omnibus everti necesse sit; Verr. II, 43.
II. **mit Object**: alqm: hunc funditus everti bonis; Sex. Rosc. 115. eos nunc plane fortunis omnibus conaris evertere? div. Caec. 21. pancos homines ... Q. Opimium ... fortunis omnibus evertisse; Verr. I, 155. nihilo minus ... hunc everti bonis posse, quam Heraclius esset eversus; ib. II, 54. omnes se ... fortunis eversos esse; Flacc. 11. ut .. amplissimo honore ... everteretur; Sulla 1. ea iura ..., quibus alios everteres; dom. 125. qui (Mars communis) saepe ... exsultantem evertit; Milo 56. qui Catilinam ... everterim; Phil. XIV, 14.
alqd: qui haec ... everteret; Verr. III, 21. ea iste ... ipsius religionis nomine evertit; dom. 109. cuius ante manu eversa vos mihi ... redditistis; har. resp. 16. qui omnia divina et humana ... everterint; Sest. 1. ut haec omnia pertnrbet, evertat; Phil. VIII, 8.
acta: qui Caesaris acta everti ... volunt; Phil. X, 15.
aratores: ſ. **arator,** II, 1. everto (8 St.) B. I, S. 273; a.
bustum: cum illud ... bustum in foro evertit; Phil. II, 107.
causam: quo facto causam omnem evertit suam; Verr. II, 101.
civis: ut ... bonis civis Romanos everteres; prov. cons. 7.
civitatem: ſ. **civitas,** I, 1. subeunt. — II, 1. everto (5 St.) B. I, S. 532 f.
comitem: everso senatus, ut ego semper dixi, comite, duce, ut ille dicebat; har. resp. 58.
cnriam: quam (curiam) vivus everterat; Milo 90.
decreta: vestra responsa atque decreta .. evertuntur saepe dicendo; Muren. 29.
domum: ſ. **domus,** II, 1. everto (13 St.) S. 158, a.
ducem; ſ. comitem.
fortunas: te .., consilium cepisse hominis propinqni fortunas funditus evertere; Quinct. 53.
fundamenta: ad evertenda rei publicae fundamenta Gallos arcessit; Catil. IV, 13.
hominem: quem ipsum hominem cuperent evertere; Verr. II, 159.
Karthaginem: qui illam (Karthaginem) ... quasi fatali adventu solus evertit; har. resp. 6.
iura: everte leges, testamenta, voluntates mortnorum, iura vivorum; Verr. II, 46.
legem: „ad evertendas (leges et quaestiones) ... validisti"; Catil. I, 18. cum ... leges omnes sint eversae; prov. cons. 46. a fatali portento ... lex Aelia et Fufia eversa est; Piso 9. qui leges eius evertitis; Phil. I, 19. eas .. Caesaris leges nos ... evertendas putamus? ib. 24. is leges Caesaris easque praeclaras ... evertit; ib. II, 109. ſ. iura.
monumentum: quod ... rerum gestarum monumenta evertere ... ausus est; Verr. IV, 88. cum is tribunus plebis ... tuum monimentum ... everteret; dom. 114. imperatorum monumenta evertit; har. resp. 58.
Numantiam: Numantiam everterunt; Phil. IV, 13.
opes: ad illius opes evertendas; leg. agr. II, 50.
propinquum: per se eversum propinquum suum; Quinct. 74.
provinciam: funditus eversae provinciae; div. Caec. 7. ne ... omnis provincias evertatis; Verr. III, 219.
publicanos: videtis ... eversos publicanos; prov. cons. 11.
puerum: eversum a te puerum patriis bonis esse; Verr. I, 98.
pupillum: ne ... pupillum Iunium fortunis patriis conetur evertere; Verr. I, 135. ne pupillo ... consulerent quo minus fortunis omnibus everteretur; ib. III, 16.
res: [in his rebus evertendis;] Rabir. 2.
responsa: ſ. decreta.
rem publicam: quae res evertendae rei publicae solerent [solent ſ. esse; Verr. II, 132. nisi evertere rem publicam cuperetis; leg. agr. I, 19. vos ... posse in evertenda re publica popularis existimari; ib. 23. eversa re publica; dom. 79. in ruinis eversae ... rei publicae; Sest. 5. qui tribunus plebis felix in evertenda re publica fuit; ib. 16. rem publicam everti scelere paucorum; ib. 67. cum ... rem publicam evertebas; Piso 66. nisi eversa re publica; Phil. II, 4. ne ... everti rem publicam funditus velles; ib. 52. non ut everteret (rem publicam); ib. V, 50. ad evertendam rem publicam praesidia quaerebat; ib. X, 12.
senatum: evcrso atque eiecto senatu; dom. 137.
statuam: istius evertere statuam non dubitaverunt; Verr. II, 160. cum statuae sunt istius ... eversae; ib.
testamenta: ſ. iura.
tribunatum: si ... augurcs totum evertunt tribunatum tuum; dom. 41.
villam: cum ipsa villa ... funditus everteretur; dom. 62.
voluntates: ſ. iura.
urbem: urbem nondum excisam et eversam; Sest. 35. quam (urbem) tu idem ... evertcras; prov. cons. 7.

eviscero, zerfleiſchen: ut tu ... „saxis fixus asperis, evisceratus latere penderes"; Piso 43.

eunuchus, Gaſtrat: quo nostros ... Maximos .. multi eunuchi e Syria Aegyptoque vicerunt; Fr. B. VII, 8.

evocator, Aufwiegler: quem esse ... evocatorem servorum et civium perditornm (comperisti); Catil. I, 27.

evoco, aufrufen, vorforbern, vorladen: I. **abſolut**: cum ad arma consules ... evocassent; Rabir. 21.
II. alqm: Dionem evocavit; Verr. I, 27. quos tu tui quaestus causa evocaras; ib. III, 73. te oportuit evocare Apronium; ib. 133. quoniam me in vestram contionem ... evocaverunt; leg. agr. III, 16. cum ... ab inferis evocasset Metellos; Sest. 130. si ... vellet illum ab inferis evocare; Milo 79. venit ... evocatus; Deiot. 13. ſ. magistratus.
familiam: Deiotarus vestram familiam ... e tenebris in lucem evocavit; Deiot. 30.
homines: non (te) eos homines ... consulum litteris evocandos curare oportuit? Verr. I, 84. Pericles Ephesius, homo nobilissimus, Romam evocatus est; ib. 85.
magistratus: evocat ad se Centuripinorum magistratus et decem primos; Verr. II, 162. Agyrio magistratus et quinque primi accitu istius evocantur; ib. III, 68. magistratus eorum evocabat; ib. IV, 76.
misericordiam: (misericordia tna) occurrere solet ... calamitosis, nullius oratione evocata; Deiot. 40.
testis: tam multos testis huc evocare non potuissem; Verr. II, 64.

evolo, entrollen, entfliehen: alqs: evolet (iste) ex vestra severitate; Verr. I, 13. iste ... cupere aliqua evolare; ib. 67. ex illa flamma .... evolavit; ib. 70. cum ... ex flamma sociorum evolaris; ib. 82. quae nox, cum ego non ex istorum insidiis ... evolem? Muren. 82. exanimatus evolat ex senatu; Sest. 28. qua e pocna si tum ... evolarunt; prov. cons. 14.

alqd: ubi .. id, quod intus est ..., impune evolare potest; Deiot. 30.

quadriremis: evolarat iam o conspectu fere fugiens quadriremis; Verr. V, 88.

testes: repente evolasse istos praeclaros testis; Cael. 63.

evolvo, herausfinden: cuius (criminis) ego neque principium invenire neque evolvere exitum possum; Cael. 56.

evomo, ausſpeien, ausſchütten: alqd: ne ..; libentius haec in illum evomere videar quam verius; Milo 78.

orationem: iu me absentem orationem ex ore impurissimo evomuit; Phil. V, 20.

pecuniam: accepta .. et devorata pecunia ... evomere non poteras; Piso 90.

pestem: quod (urbs) tantam pestem evomnerit; Catil. II, 2.

ex, e, aus, heraus, von — her, ſeit, nach, gemäß: I. **nach Verben:** abduco: quo minus o fano Dianae servum ... abduceret; Verr. I, 85. cum iste e foro abduci ... solebat; ib. V, 33.

abeo: ut aliquando ex eorum agris atque ex urbibus abirent; Verr. III, 79. ex qua (urbe) illi abirent; Phil. X, 8.

abripio: e complexu parentum abreptos filios; Verr. I, 7. Ditem ... abreptam .. ex eo loco virginem secum asportasse; ib. IV, 107.

abstraho: quod ex tanto comitatu ... me unum abstrahas; Sulla 9. cum Q. Metellus abstraheretur e sinu ... patriae; Cael. 59.

absum: „quod ex aede Minervae hoc et illud abesset; quod ex aede Iovis; quod ex aede Liberi; Verr. IV, 140. me non diutius ... ex hac urbe afuturum; sen. 34. numquam ex urbe afuit nisi sorte; Planc. 67.

accedo: ex alto cum ad patriam accessisset; Caecin. 88.

accido: ne quid ex ea (victoria) calamitatis sibi accideret; Sex. Rosc. 16.

accipio: cum ex acrario acceperis; Verr. III, 173. ut Romae ex istius amicis acceperam; ib. IV, 136. accepta .... calamitate ex eo proelio; imp. Pomp. 45. qua .. ex re magnum accipio dolorem; Phil. I, 14. quem (dolorem) ex crudeli .... morte C. Trebonii .... accepimus; ib. XI, 1.

addo: ut mihi non ex his ... subscriptor addatur; div. Caec. 50.

adduco: qui ex Gallia pueros venalis isti adducebat; Quinct. 24. ex qua (Gallia) ... nationes ad urbem conetur adducere; Phil. VII, 3.

adeo: cum adiret ex Italia; Verr. IV, 26.

adfero: quantum (facultatis) ... ex forensi usu ... exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2. adferuntur ex Asia cotidie litterae; ib. 4. ut eam (calamitatem) ... non ex proclio nuntius, sed ex sermone rumor adferret; ib. 25. ut nihil possint ex eis (litteris) .. ad communem adferre fructum; Arch. 12. ex ea (provincia) .. nuntius ad senatum adlatus est nullus; Piso 44.

adficio: quanto honoro ipsa ex illorum dignitate adficeretur; Sex. Rosc. 147. quoniam ... pudore quodam adficeretur ex sua laudo; Caecin. 77.

adipiscor: nihil ex fugitivorum bello ... laudis adeptus est; Verr. V. 42. haec eos ex piraturam societate adeptos esse; ib. 146.

adripio: non debes .. adripere maledictum ex trivio aut ex scurrarum aliquo convicio; Muren. 13. qui cognomen sibi ex Aeliorum imaginibus adripuit; Sest. 69. (legem) ex natura ipsa adripuimus, hausimus, expressimus; Milo 10.

adsequor: praemium, quod nemo adsequi possct ‖ possit ‖ nisi ex senatoris calamitate; Balb. 54.

adsum: adsunt homines ex tota provincia nobilissimi; div. Caec. 14. adsunt ex Achaia cuncta multi legati; Flacc. 63. isdem ... ex municipiis adsunt equites Romani; Planc. 22.

adsumo: laudem ... sibi ex Asiae nomine adsumpsit; Muren. 31.

adveho: cum ex eisdem agris eiusdem anni frumentum ex decumis Romam mancipes advexissent; Verr. III, 172.

aedifico: (domum) ex aerario aedificandam; har. resp. 16.

ago: quod agam ex eo loco, ex quo me populus ... secum agere ... vohit; Verr. a. pr. 36.

agnosco: agnosco .. ex me; Planc. 35.

amitto: sensum omnem humanitatis ex animis amittimus; Sex. Rosc. 154.

appareo: ex quo facile apparet; Verr. III, 93. ut ex acceptis ... appareat; Font. 3.

appeto: ex eo bello partem .. laudis appetere conaris? Verr. V, 5.

appono: calumniatores ex sinu suo apposuit; Verr. I, 27.

apporto: ex Sicilia Siculum frumentum apportari oportere; Verr. III, 172.

arcesso: nec arcessere (potes) res transmarinas ex eis locis; Verr. V, 45. ex ultimis terris arcessita; har. resp. 24.

ascisco: sacra ... ascita ex Phrygia; har. resp. 27. ex qua (gente) ... asciscere civem; Balb. 39.

aspergo: ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspersa videatur; Vatin. 15.

asporto: asportare te velle ex Sicilia litteras; div. Caec. 28. hoc iste e signo Cereris avelleudum asportandumque curavit; Verr. IV, 110. f. abripio; Verr. IV, 107.

attingo: ut ex oppido Thermis nullum signum, ... nihil ex sacro, nihil de publico attingeres; Verr. II. 113. „ex illo fano nihil attigit“; Flacc. 67. ex quibus (bonis) nemo rem ullam attigit; dom. 108. rem ullam ex illis attingere; Phil. XIII, 12. f. posco.

attribuo: pecunia ... ex vectigalibus ... attributa; Verr. III, 165. sestertium centiens et octogiens .... ex aerario tibi attributum; Piso 87.

aucupor: ut omni ex genere orationem aucuper; Sest. 119.

audio: f. **audio,** I, 3, a. Cluent. 69. — b. alqs ex (6 St.). vir; Verr. I, 157. II, 102. — II, 1. ex (4 St.). — 2. ex (6 St.). — III. alqd ex (15 St.). causam; Verr. II, 179. decretum. nuntium; leg. agr. II, 82. 83. rem; Verr. V, 94 (9. I, S. 351 ff.).

avello: f. asporto. — **aufero:** f. **aufero,** II, 2. — III, alqm ex (2 St.) alqd ex (3 St.) argentum; Verr. IV, 36. aurum. bona; Verr. III, 66. bullas. crateras. deos; Verr. IV, 77. ebur. monumenta. HS; Verr. a. pr. 56. III, 184. pondus; Verr. I, 45. signa; Verr. IV, 6. 7. simulacrum; (3 St.) 9. I, S. 359 ff.

auguror: cum ex nomine istius quid facturus esset ... augurabantur; Verr. II, 18.

capio: f. **capio,** II. alqd; Flacc. 59. conieciuram; Verr. III, 111. documentum; Phil. XI, 5. fructum; Caecin. 12. HS. har. resp. 2. hominem; Sex. Rosc. 16. pecuniam; Verr. III, 40. praedam. HS (2 St.). signum; Verr. IV, 129. voluptatem; Verr. V, 37. Balb. 4 (9. I, S. 450 ff.). — cedo: f. **cedo,** II. alqs; Planc. 95. Phil. I, 9. servator. vir; Milo 81. (9. I, S. 484, f.).

cedo: cedo mihi .. ex ipsius sinu litteras Syracusanorum; Verr. V, 147.

cerno: ut ille ... ex cruce Italiam cerneret ... posset; Verr. V, 169.

circumscribo: tempore Sullano ex accusatione circumscripto; Verr. I, 43.

coacervo: quantum e multis ... familiis coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133.

coëmo: te ... tot res ... tota ex provincia coëmisse; Verr. IV, 8.

cogito: ex ea contumacia ... illos eius spiritus quos fuisse putetis cogitate ac recordamini; Verr. III, 22.

cognosco: cognoscere ex me cansam; Verr. a. pr. 15. ex Herachi .. testimonio cuius modi esset cognovistis; ib II, 15. ex nobis ... quid ... rescripserint cognoscite; Font. 18. ſ. **cognosco,** I, 2, b. alqs; div. Caec. 55. Verr. I, 130. — II, 2, b. alqs; Quinct. 28. div. Caec. 27. Verr. III, 85. 92. Flacc. 20. dom. 136. Phil. I, 10. populus. — 3, b. alqs; Verr. II, 120. III, 89. 144. Phil. XIV, 1. iudices. — III. alqd; Sex. Rosc. 110. Verr. III, 83. 87. 93. 106 (ex ipsorum testimonio). IV, 141. 143. 145. V, 9. 61. imp. Pomp. 36. Phil. IV, 3. diligentiam; Verr. I, 57. disciplinam. genus; Piso 85. impudentiam; Verr. III, 167. industriam. mores. multitudinem. personam. rem; Verr. V, 90. renuntiationem. studium; Cluent. 198 (Ɐ. I, Ɛ. 558 ff.).

cogo: pecuniae ex aratorum bonis ... coactae; Verr. a. pr. 13. quantus numerus frumenti cogatur ex omni agro decumano; ib. III, 100. me .. ex comparato ... spatio defensionis in semiborae curriculum coëgisti; Rabir. 6.

commonefacio: quin tui sceleris ... ex illa oratione commonefiat; Verr. V, 112.

commoveo: ille ex Sicilia iam castra commoverat; Verr. IV, 40. praetorem commosse ex eo loco castra; ib. V, 96.

comparo: ſ. **comparo,** III. copias; Catil. II, 17. divitias. exercitum; imp. Pomp. 9. Phil. III, 3. mercedem. praedam (Ɐ. I, Ɛ. 590 f.).

compello: nisi ex domesticis insidiis in castrense latrocinium compulissem; Catil. III, 17.

comperio: ex quibus omnia comperi; Verr. a. pr. 22. quod ... ex multis ... comperi; Cluent. 192.

compono: (librum) ex alienis orationibus compositum; div. Caec. 47.

comporto: haec ... non modo ex illa domo .., verum ex tota provincia ... comportari; Verr. II, 46.

concilio: qua re ... HS viciens ex hoc uno genere conciliarit; Verr. II, 142.

concipio: ſ. **concipio** alqd; Cluent. 31. animal. furorem; Verr. V, 73. maculam; Sex. Rosc. 66. (Ɐ. I, Ɛ. 601 f.). — concito: ſ. **concito** conlegia. invidiam; Verr. V, 21. manum; Piso 16. servos; dom. 54. (Ɐ. I, Ɛ. 602).

concupisco: ex his .. bonis ... di immortales domum meam concupiverunt? dom. 108.

concurro: ad fanum ex urbe tota concurritur; Verr. IV, 95. homines ex agris concurrunt; ib. 96.

confero: permulti et ex urbe et ex agris se in illa castra conferre dicuntur; Catil. II, 21. ex hoc portu se in illos fluctus ... contulerunt; prov. cons. 88.

conficio: ſ. **conficio,** II. alqd; Verr. II, 141. exercitum; Phil. IV, 3. V, 44. pecuniam; Verr. I, 138 (Ɐ. I, Ɛ. 614).

confirmo: Lentulum .. sibi confirmasse ex fatis Sibyllinis ..; Catil. III, 9.

conflo: ex perditis ... conflatam improborum mannm; Catil. I, 25. monstrum ... ex contrariis ... cupiditatibns .. conflatum; Cael. 12. ex communi infamia iuventutis aliquam invidiam Caelio .. conflare; ib. 29.

confugio: Latonam ex longo errore ... confugisse Delum; Verr. I, 48. ad Cn. Pompeium ... permulti ... ex illo Sertoriano numero militum confugerunt; ib. V, 153.

conglutino: ex his totus conglutinatus est; Phil. III, 28.

congrego: multitudinem hominum ex servis, ex conductis, ex facinorosis, ex egentibus congregatam; dom. 89.

conicio: quam multos esse oporteret ex ipso navigio ... et ex remorum nnmero conicibant; Verr. V, 71. cum illum ex occultis insidiis in apertum latrocinium coniecimus; Catil. II, 1.

coniungo: exercitus, qui coniunctns est ex duobus; Phil. XII, 8.

conligo: ſ. **conligo** alqm; imp. Pomp. 24. alqd; Deiot. 33. exercitum; Catil. II, 5. homines. invidiam. milites. naufragia; Phil. XI, 36. numerum vim; har. resp. 22. (Ɐ. I, Ɛ. 630). — conquiro: ſ. **conquiro** alqd; Verr. IV, 136. acerbitates (Ɐ. I, Ɛ. 634, b). — consequor: ſ. **consequor,** I, alqd; Phil. XIV, 1. caedes. gloria. vilitas; imp. Pomp. 45. III. alqm; Sest. 51. auctoritatem; Vatin. 16. fructum. honorem; imp. Pomp. 70. victoriam (Ɐ. I, Ɛ. 639, f.).

conservo: ut ... id per te ex praedonis domo conservare possint; Verr. IV, 80. ex mediis mortis insidiis vita ad luctum conservata; Cluent. 201. ex tanta coniuratione ... re publica conservata; Catil. III, 14.

conspicio: ex quibus (templis) hic locus conspici potest; imp. Pomp. 44.

constituo: ſ. **constituo,** II, 3. Cluent. 75. III. donationem (quibus ex hostium spoliis, ... qua ex praeda ... donatio constituta est? Verr. III, 186). gloriam. iudicium; Caecin. 9. legionem. opus. ornamentum. salutem; Verr. II, 8. testem; Cluent. 168. Verria (Ɐ. I, Ɛ. 656 ff.). — cum hoc sibi quaestus constituisset ... ex eis causis; Verr. II, 30. neque ex delectis iudicibus, sed ex omni populo ... constitutos iudices; Planc. 41.

consto: ſ. **consto,** IV. alqs; Qu. Rosc. 20. Asia. familia. opinio. populus. provincia. scientia. urbs (Ɐ. I, Ɛ. 661).

convello: quem ... convellere ex suis sedibus ... conatus est; Verr. V, 186. ut simulacrum ... e sacrario Catina convelleudum ... curaverit; ib. 187.

convenio: ſ. **convenio,** II. alqs; Verr. V, 66. Sest. 129. ✕ haruspices. multitudo; Sest. 26. (Ɐ. I, Ɛ. 699). — converto: ſ. **converto** alqd; Sex. Rosc. 114. 115 (Ɐ. I, Ɛ. 701). si ... ex hoc cursu sceleris ... iter ad fugam ... converterit; Catil. II, 14.

convinco: ex hoc ... convincatur; Sex. Rosc. 115.

convoco: nt ... cuncta ex Italia omnes ... convocarentur; Sest. 128

convolo: qui cuncta ex Italia ... convolaverunt; dom. 57.

coopto: ex quibus (generibns) in eum ordinem cooptari liceret; Verr. II, 120.

creo: cum suffragiis tres ex tribus generibus creati sunt; Verr. II, 127. ex cousularibus te creavit potissimum; Milo 22.

cresco: ſ. **cresco,** alqs; Sex. Rosc. 83. Cluent. 77. facultas (Ɐ. I, Ɛ. 717, b).

decedo: ſ. **decedo** alqs ex (14 Ɛi.). decumani. frater; Sest. 68 (Ɛ. 27, a). me e provincia decedere. ... „ut opinor, ex Africa.“ ... „immo ex Sicilia; Planc. 65.

decerpo: nihil sibi ex ista laude centurio .... decerpit; Marcell. 7.

declamo: quae mihi iste visus est ex alia oratione declamare; Sex. Rosc. 82.

decoro: qui oppidum ... maximis ex pecunia sua ... monumentis .. decoravit; Verr. II, 112.

deduco: ſ. **deduco,** II. alqm ex. in; Verr. V, 68. filios. hominem; Phil. XIII, 27. servum; Milo 26 (Ɛ. 40).

defero: cum .. me ex Sicilia ad Leucopetram ... venti detulissent; Phil. I, 7. ad quem e domo Caesaris tam multa delata sunt; Phil. II, 35.

degusto: qui aliquid ex eius sermone speculae degustaruut; Cluent. 72.

deicio: f. **delicio,** I. Caecin. 88. ✕. II. alqm; Caecin. 66. 76. 79. 80. ✕. 82. ✕. 84. 87. 89. ✕. propugnaculum. rem publicam (S. 52 f.). **ab,** I. deicio; Caecin. 86. 87. ✕. ✕. 88. ✕. (R. I, S. 5, a). deiectus est ..., si non ex eo loco, quem in locum venire voluit, at ex eo certe, unde fugit; Caecin. 80.

delabor: deus aliqui delapsus e caelo; har. resp. 62.

deleo: f. **deleo** barbariam. memoriam; Flacc. 60. suspicionem (S. 58 f.). — deligo: f. **deligo,** I. III. alqm; Sex. Rosc. 8. Verr. a. pr. 9. II, 109. III, 213. imp. Pomp. 63. leg. agr. II, 23. Sulla 24. Balb. 47. 55. Deiot. 14. amicos. cognomen. lumina. mulierem. statuam. virum; Muren. 83 (S. 60 f.).

delino: ex qua (columna) tantum tectorium vetus delitum ‖ deiectum, al. ‖ sit; Verr. I, 145.

demigro: quae (mentes) mihi videntur ex hominum vita ... demigrasse; Rabir. 30. quos tu ... ex oppidis Agrianum ... demigrare ... coegisti; Piso 91.

demoveo: qui ex ea possessione rem publicam demoveret ‖ dim. ‖; leg. agr. II, 81.

deonero: ex illius invidia deonerare aliquid; div. Caec. 46.

depello: f. **depello** alqm ex (4 St.) S. 70, b.

depono: ut iam ex memoria ... insidias deponerem; Sulla 18.

deporto: f. **deporto,** II. alqm Verr. V, 81. alqd; Verr. IV, 72. argentum. crimen. dedecus. litteras; div. Caec. 28. pecuniam; Verr. III, 217. praedam. signum; dom. 111 (S. 72). — depromo: f. **depromo** (3 St.) S. 74. — detraho: f. **detraho,** I, 2. II. alqd ex (3 St.). aurum. homines. inimicum. lauream. manubias. tempus (S. 83).

detrudo: ex praedio vi detrusum esse Quinctium; Quinct. 89.

dico: quae ex societatis litteris dicere iu istum et proferre possemus; Verr. II, 171. si, ut quidque ex illo loco dicetur, ex oraculo aliquo dici arbitrabitur; Font. 25. quod ex illa parte id dicit; Caecin. 24. in hac insolita mihi ex hoc loco ratione dicendi; imp. Pomp. 3. eodem ex loco summos viros ... dicere; Quir. 17. quae mihi ... ex eodem isto loco video esse dicenda; Vatin. 33. dicam ex animo; Piso 81.

digredior: quo ex loco sum digressus; Verr. V, 59.

dimitto: f. **dimitto,** II. alqm; Caecin. 98. hominem; Verr. V, 13. regem; Verr. IV, 63 (S. 124).

diripio: quas (res) ... ex tota Asia direptas; imp. Pomp. 22.

discedo: ex tanta aede ... se non opimum praeda ... discedere; Verr. I, 132. f. **discedo,** II. alqs ex (2 St.) gladiatores (S. 128).

disco: f. **disce,** I, 1. Verr. I, 88. III. alqd; Verr. II, 69. IV, 30 (S. 128, b). — do: f. **do,** III. alqd; Verr. V, 48. 53. lucrum; Verr. III, 78. medimnum; Verr. III, 113. pecuniam; Verr. III, 164. rocuperatores; Verr. III, 158. IIS; Verr. III, 197. statuam; Verr. IV, 139. testis; Quinct. 75. Verr. IV, 48. V, 165. — IV, 3. Phil. XI, 12 (S. 141 ff.). date parenti hunc .. dolorem ex salute, ex victoria liberum; Cluent. 200. † ex aedificiis ... arma ... dantur; Rabir. 20.

dono: ex uno agro ... menstrua cibaria ... donare Apronio cogitur; Verr. III, 72. quorum ex bonis istum anulo aureo donabas; ib. 187.

duco: quae ex re ipsa ... ducantur; Cluent. 139. furor tribuni plebis ductus ex non uullis ... exemplis; dom. 123. huc te e balneo ... ducere volebat; Deiot. 17.

educo: f. **educo** alqm; Verr. II, 42. exercitum; Piso 49. legiones (S. 176, a). — effero: f. **effero,** II. alqm; Cael. 75. alqd; Verr. II, 5. Catil. III, 8. honestatem. uumerum (S. 176).

efficio: quid ex eo boni sperari atque effici potest? Verr. III, 160. A. V, 9.

effingo: f. **effingo** (2 St.) S. 177, b.

effluo: effluunt multa ex vestra disciplina; dom. 121.

effugio: f. **effugio,** I. ex (5 St.) S. 177, b.

effundo: omnis indices tribunus e carcere ... effudit; har. resp. 34. te ... mater pecudem ex alvo ... effuderit; Fr. A. V, 9.

egredior: f. **egredior,** alqs; Verr. II, 19. V, 86. Catil. I, 10. 20. II, 1. har. resp. 9. Milo 54. mercatores (S. 193, a). — elcio: f. **elcio** alqm ex (4 St.) amorem. aratores; Verr. III, 121. 128. civem (4 St. R. I, S. 521, a). consules. liberos. viros (S. 193 f.). ex ... saltu ... servos ... electos non esse; Quinct. 90. e fundo ornatissimo electus; ib. 98. — elabor: f. **elabor,** alqs; Verr. I, 88. II, 142. Sest. 134. frater. verbum (S. 194, a). — elicio: f. **elicio** alqm; Balb. 22. vocem; Fr. B. IX, 5 (S. 194, b). — eligo: f. **eligo,** II. alqd; Cluent. 97. equites. homiuem; Verr. V, 107. iudices. nomeu. spoliatiouem (S. 195, a).

emano: ex quo iste foute senator emauet; Cael. 19.

emergo: f. **emergo** (13 St.) S. 196, b.

emigro: huc ex illa domo praetoria ... emigrabat; Verr. V, 30.

emineo: toto ex ore crudelitas eminebat; Verr. V, 161.

emitto: f. **emitto** alqm; Catil. I, 27. II, 1. Sulla 17. har. resp. 4. 44. Sest. 134. homiuem. sicarios (S. 197, a).

emo: ex quo (loco) senatus ... emi voluerit; Verr. III, 173. homiues ... ex ergastulis emptos; Sest. 134.

eripio: f. **eripio,** II. alqm (19 St.). alqd; Verr. IV, 47. deos. filium. librarium. ornamentum; Verr. V, 126. pecuniam; dom. 23. Piso 28. piguus. religionem. rem. rem publicam. servos. simulacrum. telum. virum. vitam; Sulla 27. Phil. XIII, 25. urbem (3 St.) S. 209, f.

erogo: f. **erogo,** Verr. III, 165. Vatiu. 29 (S. 211, a). erumpo: f. **erumpo,** alqs; Catil. III, 3. Muren. 51. audacia. coniuratio. igues. vis; Sulla 76. vox; Vatiu. 15 (S. 212, b). — eruo: f. **eruo** (2 St.) S. 212, b. — evado: f. **evado,** I, ex (3 St.) S. 244, a.

eveho: omuia ex fanis, ex locis publicis ... plaustris ... evecta esse; Verr. I, 53.

evello: f. **evello** alqd. calamitatem. consulatum. consules. opinionem. scrupulum. tempus (S. 244).

evenio: ex quibus causis mors eveniat repentina; Scaur. c. 2 § 2.

evoco: vestram familiam ... e tenebris in lucem evocavit; Deiot. 30.

evolo: f. **evolo** (7 St.) S. 246, a.

evomo: oratiouem ex ore impurissimo evomuit; Phil. V, 20.

exardesco: ex multis ... vitiis ... importuntias inauditi sceleris exarsit; Sulla 75.

exaro: ut plus quam decem medimna ex iugero exararent; Verr. III, 113.

excedo: f. **excedo** (5 St.).

excido: tempus ... ex animo ... excidere; prov. cons. 43.

excido: verbum ecquod umquam ex ore huius excidit, in quo ..? Sulla 72. ex isto ore religionis verbum excidere ... potest? dom. 104.

excipio: si ex omnibus rebus se ipsum ... excipere; Sex. Rosc. 144. ut te ex populi sermone excipercs; Flacc. 82.

excito: f. **excito** alqm ex. bellum; Phil. V, 32. Fr. B, VIII, 11 (R. I, S. 398, b). civis contentiones. incendium; Phil. VII, 3. plausum; Sest. 124.

excurro: quod (Karthago) ... excurrere ex Africa ... videbatur; leg. agr. II, 87.

excutio: iuventutem omnem ex tota Italia excussimus; Phil. XII, 16.

exeo: f. **exeo,** II. alqs ex (9 St.). eques. greges. bostis. piratae. praedones. verbum. vir.

exhaurio: f. **exhaurio** pecuniam; leg. agr. II, 98. praedam. sentinam.

exigo: nec ex bonis populo *universa pecunia* exacta est; Rab. Post. 8.

eximo: f. **eximo** (5 St.).

existimo: ex lacrimis horum .. existimare potestis ..; Cluent. 197.

exorlior: f. **exorior,** alqs; Balb. 23. crimen; Rab. Post. 30. — **expello**: f. **expello** alqm ex (6 St.) civem; Sest. 29. 30 (8. I, S. 521, a). conlegam. consules. filiam; Cluent. 188. plebem. tribunos.

expeto: haec sacra maiores nostros ex vestris libris expetisse; har. resp. 26.

expleo: ex epnlo .. famem ... expleras; Vatin. 32.

explico: si ... ex his te laqueis ...explicaris; Verr. V, 151.

explodo: postea quam e scena ... explodebatur; Qu. Rosc. 30.

exporto: f. **exporto** alqd; Verr. I, 53. II, 185. Dianam. furta. signum. — **aurum,** II, 1. exporto; Flacc. 67 (8. I, S. 366, b). — exprimo: f. **exprimo,** II. formulam. legem. — exsisto: f. **exsisto,** I. alqs; Cael. 33. avaritia. beluae. impetus; Cael. 14. — II, 2. Quir. 15. — exsto: f. **exsto,** milites. monumentum; dom. 137. — extermino: f. **extermino** alqm; Sest. 9. Ligar. 33. Phil. XIII, 1. auctoritatem. virtutem. — extorqueo: f. **extorqueo,** II. alqd; Cluent. 52. leg. agr. II, 19. arma; Phil. XIII, 15. ferrum. — extraho: f. **extraho** (5 St.) — exturbo: f. **exturbo** alqm; Quinct. 49. civem. hominem. plebem. populum.

exuo: ex his te laqueis exueris; Verr. V, 151.

facio: ex homine ... factus est Verres; div. Caec. 57. ignem ex lignis viridis ... fieri iussit; Verr. I, 45. quo modo ex deciens HS sexcenta sint facta; ib. 92. statua ex acre facta est; ib. II, 50. ex quibus pecuniam maximam fecit; ib. 136. Hercules egregie factus ex aere; ib. IV, 5. candelabrum factum e gemmis; ib. 67. simulacrum ... factum e marmore; ib. 96. ex quo fit navis; ib. V, 47. qui esset totus ex fraude ... factus; Cluent. 72. sisne ex pauperrimo dives factus; Vatin. 29. qui haec ex minimis tanta fecerunt; Cael. 39. me arcem facere e cloaca; Flauc. 95. en cur magister eius ex oratore arator factus sit; Phil. III, 22. ex mendicis fieri repente divites; ib. VIII, 9.

fero: fructum pietatis suae .. ex me ... ferre; Sest. 68. quoniam ... fructus .. ex sese ... acerbitate permixtos tulissem; Planc. 92.

fingo: alterum fingere opinor e cera solitum esse; Verr. IV, 30. quae ex accusatorum oratione praemuniri iam et fingi intellegebam; Cael. 13. ex argilla et luto fictus Epicurus; Piso 59.

fugio: si qui ex acie fugerint; Sex. Rosc. 151. ex Ilispania fugientis; Verr. V, 72. 151. si ... ex eo loco ... fugisset; Caecin. 49. fugit aliquis e manibus; Cael. 65. fugientem e Sardinia; Scaur. c. 2 § 1. ex Sardinia est fugere conatus; ib. 6. fugit e regno; Rab. Post. 39. quo primum ex urbe fugit Antonius; Phil. III, 2.

fundo: quae te beluam ex utero ... fudit; Piso fr. 5.

gigno: nt ipsa ex sese suos civis genuisse dicatur; Flacc. 62.

habeo: habebat ... ex ea liberos; Quinct. 16. habeo ex eis, qui adfuerunt, quos producam; Verr. II, 175. grannm ex provincia Sicilia nullum habemus; ib. III, 44. non habes ne ex his quidem hominibus ... ullum auctorem; ib. 210. quem habebat e Caesennia filium; Caecin. 11. cum haberet ex Novia infantem filium; Cluent. 27. habet .. magistros non ex istis ineptis; sen. 14.

haurio: sumptum haurit ex aerario; leg. agr. II, 32. illa ... ex quo fonte hauriam sentio; Arch. 13. alterum haurire cotidie ex ... Syriae gazis innumerabile pondus auri; Sest. 93. quos (quaestus) M. Antonii tota ex *re publica* hansit domus; Phil. V, 11. f. adripio; Milo 10.

immigro: di ... ex suis templis in eius aedis immigrare nolebant; dom. 140.

immitto: quae (tela) ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt; dom. 89. vis ... servorum ... repente e fornicibus immissa; har. resp. 22.

incipio: ex quo potius numero (incipiam) quam ex ipsis laudatoribus tuis? Verr. IV, 3.

infero: te, tamquam serpens e latibulis, ... intulisti; Vatin. 4.

inflammo: qui semper ex rei publicae malis scelcris sui faces inflammaret; dom. 18.

inflecto: ubi primum ex alto sinus ab litore ad urbem inflectitur; Verr. V, 30.

ingenero: ingeneruntur hominibus mores ... ex eis rebus, quae ..; leg. agr. II, 95.

instituo: alii quaestus instituuntur ex uno genere navali; Verr. V, 61.

intellego: qua ex re intellegi facile potuit; Quinct. 26. ex quo et ex ceteris dictis ... quivis potest intellegere; ib. 90. ex quo intellegere posses; Sex. Rosc. 46. cum multis ex rebus intellegi potest ..., tum ex hac re vel maxime; ib. 69. ut non ex illis maleficiis ... hoc intellegatur; ib. 118. ex eis ... nonne quivis potest intellegere? ib. 132. ex eis, quae legi ..., intellego; Verr. I, 79. ex reliquis criminibus intellegetis; ib. II, 36. ex ipsa ratione intellego; ib. 190. ex quo intellegi potest; ib. III, 8. 178. Phil. VII, 4. quod ex hac iniquitate novorum edictorum intellegi velim; Verr. III, 39. ex Hyblensium pactionibus intellegetis; ib. 102. unde ergo hoc intellegi potest? ex hoc maxime, quod ..; ib. 120. omnia simul intellegere potestis .. ex hoc uno crimine Scandiliano; ib. 141. ex quo intellexistis; ib. 163. ex illorum querimoniis intellegere possumus; ib. IV, 132. ex quo iam intellegis; ib. V, 39. ut intellegeretur ex mercibus; ib. 146. ex quibus intellegi potest; Font. 38. quod ex verbis intellegi possit; Caecin. 52. potest hoc ex verbis intellegi; ib. 54. ex eo intellegi potest; ib. 102. ex quo intellegi possit; Cluent. 10. ex quo ... intellegetis; ib. 43. ex quo intellegitur; ib. 64. ex quo intellegi potuit; ib. 138. ex quo intellegi .. potest; leg. agr. II, 102. ex eo ipso .. intellegere possumus; Catil. IV, 25. ex quo intellegi debet; Flacc. 89. Phil. II, 80. ex hac frequentia colonorum ... intellegere potestis; Sulla 61. ex quo intellegitur; dom. 105. ex ipsius sermone intellexit; ib. 115. ex quo intellectum est; Sest. 69. ex quo intellegi necesse est; Balb. 27. ex quo profecto intellegis; Marcell. 3. cum .. ex litteris ... intellectum sit; Phil. X, 26.

invehor: qui iam in portum ex alto invehnutur; Muren. 4.

invenio: nt .. levissimi quidam ex miscrrimis ... oppidis invenirentur; Verr. II, 14. quem (annum) ex his rebus invenit; ib. III, 176. ex quo fructu nummos ... inveniret? ib. 198. ex quibus (libris) inventum est ..; ib. IV, 108. quod tanta ex frequentia inveniri nemo potuit; leg. agr. II, 13. ex domesticis imaginibus invenies; Sulla 27. cum ex eodem stupro tibi et uxorem et filiam invenisti; Fr. B, VIII, 18. vgl. III. amicus.

iudico: ex quo genere hominem istum iudicetis; Verr. I, 45. ecquis hoc non ex eo statim iudicavit? ib. III, 142. ecquis est ex iniuriarum magnitudine ... qui hoc non ... iudicarit? ib. 143. ex quo iudicare potestis; dom. 67. ut vos facillime po-

testis ex hac ... molestia iudicare; Sest. 6. ex quo iudicari potest; Phil. V, 48. ex quo iudicare debetis; ib. XI, 15.

laboro: et res publica ex illis et ipsi ex invidia minus laborarent; Sex. Rosc. 149. ex quibus rebus maxime res publica laborat; ib. 154. ex invidia laboravit; Cluent. 202.

langueo: cum .. e via languerem; Phil. I, 12.

lego: puerulos ex tot elegantissimis familiis lectos; Sex. Rosc. 120. ex quibus ille cum optimos viros legeret; Mllo 21.

libero: hos ... ex media morte ... liberare; Verr. V, 12. multos ex his incommodis pecunia se liberasse; ib. 23.

mano: ex uno fonte omuia scelera manare; Phil. XIII, 36.

metior: frumentum, quod illi ex area ... metiri ||admetiri|| licebat; Verr. III, 73.

misceo: (bellum) [mixtum ex civitatibus atque ex bellicosissimis nationibus;] imp. Pomp. 28.

mitto: alter ex ipsa caede .. nnntium ... misit; Sex. Rosc. 102. libellos a L. Canuleio missos sociis ex portu Syracnsis; Verr. II, 182. si qui vilicus ex eo fundo ... domino xx milia nummum pro x miserit; ib. III, 119. (epistula) missa est ... ex itinere; ib. 154. num ex Aegypto ... frumentum Romam missurus es? ib. 172. quot ex sua quisque nave missos sciret esse; ib. V, 101. aliquem .. ex hac urbe missum; imp. Pomp. 41. toto .. ex Samnio .. laudationes .. missae sunt; Cluent. 197. ut ex ea provincia ... nullam sit ad senatum litteram mittere ausus; Piso 44. qui ad me ex Aegypto litteras misit; Ligar. 7. cui .. dona ... misit ex Asia; Deiot. 19.

moneo: in apium fortasse examine nos ex Etruscorum scriptis haruspices ... monerent; har. resp. 25.

narro: quod nisi ex Publicio [narratum Naevio esset]; Quinct. 24.

nascor: ex quo uno haec omnia nata et profecta esse concedit; Quinct. 85. ex quibus omnia nata esse dicuntur; Sex. Rosc. 71. ex improbo patre probnm filinm nasci; Qu. Rosc. 30. quae fere omnia ex tuis iniuriis nata sunt; Verr. II, 146. ex Sthenii calamitate ... natum est; ib. 147. ex tua praetura primum haec est nata postulatio; ib. 148. ex quo igitur crimen ... nascitur? ex hominum iudicio; ib. 162. haec aestimatio nata est ... non ex praetorum ..., sed ex aratorum ... commodo; ib. III, 189. quaestus hic ... ex annonae natus est varietate; ib. 192. quod (malum) ex ipsa provincia nasci possit; ib. V, 8. iudicia ... ex improborum iniquitate ... nata sunt; Tull. 8. ut ex iure civili ... etiam bonitas nata videatur; Caecin. 78. ex quo illa nata sunt omnia; Cluent. 109. superbia nata esse ibi ||inibi esse|| ex Campanorum fastidio videtur; leg. agr. I, 20. qua ex lege primnm caritas nata est; dom. 25. ille nefarius, ex omnium scelerum conluvione natus; Sest. 15. virum .. ex isdem ... radicibus natum; ib. 50. si ipse orietur et nascetur ex sese; Cael. 19. horum omnium bellorum causae ex rei publicae contentione natae sunt; Phil. VIII, 7.

navigo: quibus ex locis navigarent; Verr. V, 146. qui usque ex nltima Syria ... navigarent; ib. 157. Flaccus ex Asia in Macedoniam navigavit; Flacc. 32.

nomino: cuius ex nomine Tenedns nominatur; Verr. I, 49.

nubo: „cum ex amplissimo genere in familiam clarissimam nupsisses"; Cael. 34.

nnmero: ex quibus in primis nnmeranda est civitas Halaesina; Verr. III, 170. mensa (numerativ) aut ex vectigali aut ex tributo; Flacc. 44.

obtineo: cum idem alii luris ex eadem causa non obtinerent; Verr. V, 56. quae (tabulae) solae ex illa professione ... obtinent ... anctoritatem; Arch. 9.

offero: ex quo (indicio) oblata salus esset omnibus; Sulla 42.

orior: ex pertinacia ... intercessoris oritur saepe seditio ...; oritur ex concertatione magistratuum; oritur sensim ex clamore ... contionis; Sest. 77. scitis me ortum e vobis; Rab. Post. 15. ex quibus (discordiis) oriuntur bella civilia; Phil. VII, 25. f. nascor; Cael. 19.

ostendo: odium ... patris in filium ex hoc .. ostenditur; Sex. Rosc. 52. ostendam ex tabulis; Verr. III, 173. ex qua praesertim periculi nihil ostenderetur; ib. IV, 120. quod perpicio et quod ostendam ... ipsorum ex litteris; ib. V, 48. neque id solum ex litteris ostendam; ib. 164. ostendo ex hoc interdicto; Caecin. 91.

pello: quem ... cum ex urbe pellebam; Catil. III, 16. „pellitur e medio"; Muren. 30. ex omnibus oris ... hoste pulso; ib. 34. qui Catilinam ex urbe pepulit; Flacc. 5 (3, 2). pulsus e rostris; Sest. 76. cum ... viri boni lapidibus e foro pellerentur; Piso 23. pulsi e foro bonis omnibus; ib. 30.

pendeo: pendere alios ex arbore; Verr. III, 66. non ex aestimatione neque ex ternis denariis pendere crimen, sed ex coniectione annonae atque aestimationis; ib. 189. non ex verbis aptum pendere ius; Caecin. 52. nonne omnis ille terror ... ex Autronii improbitate pendebat? Sulla 66. quod non totum penderet ex teste; Scaur. 14. ex unius tua vita pendere omnium; Marcell. 22.

percipio: qui (fructus) ex perpetua oratione percipi potuit; Verr. a. pr. 33. voluptas, quae percipitur ex libidine; ib. I, 57. ut sensum iam percipere possit ex maerore patrio; Flacc. 106. si quis minorem gloriae fructum putat ex Graecis versibus percipi quam ex Latinis; Arch. 23.

percontor: ex his scribis ... percontamini; Verr. III, 183.

perdo: IIS $\overline{LX}$ socios perdidisse ex vicesima portorii; Verr. II, 185.

perficio, perfectus: [ex accusatione] perficiam ut ...; Verr. a. pr. 32. candelabrum e gemmis clarissimis opere mirabili perfectum; ib. IV, 64. caudelabrum .. e gemmis auroque perfectum; ib. 71. valvas .. ex auro atque ebore perfectiores; ib. 124. ex ebore diligentissime perfecta argumenta; ib. „quoad ... ex multis praediis unam fundi regionem ... perficeret ||perfecerit||; leg. agr. III, 14.

perspicio: ex quo illud perspicere possitis; Cluent. 169. quod ex hodierno eius edicto perspicere potuistis; Phil. IV, 7. cuius animum egregium ... ex Bruti litteris perspicere potuistis; ib. X, 13. f. ostendo; Verr. V, 48.

pervenio: perparvum ex illis maguis lucris ad se pervenire; Verr. III, 130. QUOD AD QUEMQUE PERVENIT ... EX PRAEDA, EX MANUBIIS, EX AURO CORONARIO; leg. agr. I, 12. si ad vos esset singulos aliquid ex hoc agro perventurum; ib. II, 85. quod ex malis boui posset in- rem publicam pervenire; Sest. 63. quod ex ea pecunia ... pervenisse; Rab. Post. 37. cuius ex salute non minor paene ad omnis ... laetitia pervenerit; Marcell. 4.

peto: si ex his studiis delectatio sola peteretur; Arch. 16. cum ... exempla semper ex summorum hominum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20. si id non negat, ex quo nihil petit nisi ut ignoscatur, dubitaret id fateri, ex quo etiam praemia laudis essent petenda? Mllo 81. te ex me ... petisse, ut ..; Fr. B, VIII, 20.

pigneror: Mars ipse ex acie fortissimum quemque pignerari solet; Phil. XIV, 32.

portendo: cum ... metus ex ostentis portenderetur; Verr. IV, 108. ex quo periculum portenditur; har. resp. 26.

porto: quo ex loco in quem locum ne portarent?

Verr. III, 191. columnae marmoreae ex aedibus meis ... ad socrum consulis portabantur; dom. 62.

posco: qui ex illo sacrario quicquam poscere aut tollere aut attingere auderet; Verr. IV, 7.

possum: si quid possumus, ex eo possumus, quod ..; Milo 21.

postulo: ut ex utroque genere ... ea postuletis, quae ..; Verr. I, 103.

praecido: quidnam ... mihi ex hac oratione praecideri; Verr. II, 164.

praecipito: qui se praecipitatos ex locis superioribus dicerent; Caecin. 50. praecipitari ex altissimo dignitatis gradu; dom. 98. se ex altissimo praecipitasse muro; Scaur. c. 3 § 4.

praedor: ex ista .. hereditate istum ita praedatum; Verr. II, 45. qui ex tensarum orbitis praedari sit ausus; ib. III, 6. quo modo ex locatione illa columnarum locui istum esse praedatum: opinor, ex eo maxime, quod ..; ib. 51.

praemunio: ſ. fingo; Caol. 19.

procedo: procedit iste repente e praetorio; Verr. V, 106.

prodeo: una ex domo prodeunt; Flacc. 22. nescio quo e gurgustio to prodire; Piso 13.

produco: producuntur e carcere; Verr. V, 120. quem ex tanto hominum numero testem ... producere potestis? Fout. 16. Epicure noster, ex hara producte, non ex schola; Piso 37.

profero: quod HS IIII ∞ tu ex arca proferebas; Qu. Rosc. 29. si unum factum ex omni autiquitate protulero; Cluent. 153. cum .. omnis offensiones iudicium non ex mea opinione, sed ex hominum rumore proferrem; ib. 139. totum crimen profertur ex inimica, ex iufami, ex crudeli, ex facinorosa, ex libidinosa domo; Cael. 55. ſ. dico; Verr. II, 171.

proficiscor: qui e Chelidonis sinu in provinciam profectus esset; Verr. II, 24. ab homine .. non ex equestri loco profecto; ib. 174. ex illo oppido proficiscitur; ib. IV, 85. (gaeueris antiquitatem) ex clarissimo municipio profectam; Fout. 41. qui e ludo atque e pueritiae disciplinis ... in militiae disciplinam profectus est; imp. Pomp. 28. e publico iudicio ad privatum Staieni iudicium profectus est; Cluent. 74. eo ex Italia consilio profectus est, ut ..; Phil. XI, 28. ſ. nascor; Quinct. 85.

profugio: ut ... ex Sicilia profugeret; Verr. III, 53. colonus ... ex agro profugerat; ib. 55. cum ex agris tres fratres consortes profugissent; ib. 57. cum ... aratores ex agris ... profugissent; ib. 75. eos plane non solum ex agris, verum ex civitatibus suis profugisse; ib. 121. qui ... ex civitatibus suis, ex provincia ... profugerunt; ib. 128. qui ex praedonum insidiis, qui ex tempestatum periculis profugissent; ib. V, 157. cum ... clam e lautumiis profugisset; ib. 160. ex suo regno sic Mithridates profugit, ut ex eodem Ponto Medea illa quondam profugisse dicitur; imp. Pomp. 22. consules ex Italia profugisse; Deiot. 11.

progredior: ex hac .. domo progressa ista mulier; Cael. 60.

proicio: qui ex naufragio luculenti patrimonii ad haec Antoniana saxa proiectus est; Phil. XII, 19. hoc S. C. facti clam te ex urbe proiecceris? Fr. C. 33.

promo: HS CCCIↃↃↃ ex disciplina ... Roscius promebat; Qu. Rosc. 29. cum tibi senatus ex aerario pecuniam prompsisset; Verr. III, 195. tune aurum ex armario tuo promere ausa es? Cael. 52.

propono: propositi ex negotiatoribus iudices nulli; Verr. II, 34. cum ... tot ex cohorte recuperatores proponerentur; ib. 112. credo maius emolumentum Caepionibus ... propositum fuisse ex Q. Pompei damnatione ..., quam cunctae Gallhae ex M. Fontei calamitate; Fout. 27. vgl. seligo; Verr. II, 32.

proripio: so ex curia repente proripuit; har. resp. 2.

prospicio: ex equo ... provinciam prospicit; Verr. II, 154.

protraho: non est unus mihi quisque ex illorum scie protrahendus; Scaur. 20.

quaero: ut ex eis quaeratur; Sex. Rosc. 77. dum ex eis de patris morte quaeratur; ib. 78. qui quaeri velit ex eis; ib. 123. cum eius patrouus ex eo quaereret; Verr. I, 18. velim quaerere nunc ex ipso Metello; ib. II, 164. quid ego ex te quaero? ib. III, 85. hoc ex to quaero; ib. 165. tu ex illius honore iu eos ipsos ... supplicia quaerebas? ib. 123. IV, 90. ex eis quaeritur; imp. Pomp. 59. neque quo mihi ex cuiusquam amplitudine ... adiumeuta bonoribus quaeram; ib. 70. ex tota ista subscriptione rumorem quendam ... esse quaesitum; Cluent. 131. quaesivit ex eo; leg. agr. II, 79. ex his rebus ... aliquid ... invidiae esse quaesitum; Flacc. 13. ne quid ex meis commentariis quaereretur; Sulla 43. ex ea crimen ... quaeris; ib. 67. ex ea quaeratur; ib. 78. cum ex eo quaereretur; Arch. 20. nisi forte ex te ita quaesitum est; dom. 35. quaere hoc ex Clodio; ib. 83. non sunt quaesita ex occulto aliquo genere litterarum; ib. 138. cum ex mea contentione interitus bonorum omnium quaererctur; ib. 145. quaero ex eo ipso; har. resp. 17. quaerebat ex eo; ib. 48. ex te ... potissimum quaero; Sest. 116. quod ex me quaeisti; ib. 132. sic enim ex te quaero; Vatin. 16. quaero illud etiam ex te; ib. 19. quaero ex te; ib. 29. 34. Planc. 70. me ... de tuis propriis sceleribus ex te quaerere; Vatin. 30. quaero etiam illud ex te; ib. 33. ex ipsa quaeram; Cael. 33. quaerere ... ex ipsa; Piso 74. cum ex me quidam quaesisset; Planc. 65 *qui ... totam (dignitatem) ex domo quaesisset;* Scaur. 45. quaerenti ex eo; Milo 26. qui ... caedis ... causam quaesierit ex funere; Phil. III, 30. quod quaesivit ex me P. Apuleius; ib. VI, 1. quaeram ex ea; ib. XIII, 6. si familiariter ex Q. Catulo ... velim quaerere; Fr. B, VII, 1.

rapio: raptam esse Liberam ... ex Henuensium nemore; Verr. IV, 106. e carcere ... ad necem rapiebantur; ib. V, 72.

recido: quam cito illa omnia ex laetitia ... ad luctum ... reciderunt! Sulla 91.

recipio: ex quibus alienissimis hominibus ... tibi hospes aliquis est recipiendus; div. Caec. 49. cum se ex hisce locis recipereut; Verr. IV, 21. si qua (pecunia) ... ex novis vectigalibus recipiatur; leg. agr. I, 13. II, 62. pecunia, quae tanta ex superioribus recipi potest; ib. II, 47. ex Latio multi ... et ex ceteris regionibus ‖ generibus ‖ gentes universae in civitatem sunt receptae; Balb. 31. multi in civitatem recepti ex libertis ... populis; ib. 52. quem ... ex tantis inimicitiis receptum in gratiam; Rab. Post. 19. si ... tantum ex eius bonis ... populus recepisset; ib. 37. cum ex illa fuga ... clam te domum recepisti; Phil. II, 88.

recito: si haec edicta non ex ipsius tabulis otidem verbis recitare possem; Verr. III, 26. recitet ex codice professionem; ib. recita sationes ex litteris publicis; ib. 102. recita ex litteris publicis professiones sationum; ib. quem ad modum ... recitare ex litteris publicis audistis; ib. 120. recita ex tabulis; ib. IV, 12. quae vobis locatio ex publicis litteris ... recitata est; ib. 79. quae tum ex tabulis Oppianici recitabantur; Cluent. 34. recitavit ex oratione; ib. 138. cum ... ex duabus eius orationibus capita alterna ... recitanda curassot; ib. 140. cum ex ea oratione asperins dicta recitasset; ib. ex qua domo recitatur vobis ... auctoritas; Cael. 55. ex quibus multa ... recitarem;

Piso 71. quae paulo ante ex conlegae litteris Pansa recitavit; Phil. VIII, 6.

recognosco: ex eo ... recognoscere potestis; Verr. I, 92.

recordor: ſ. cogito.

recreo: qui ... ex illo metu mortis ... recreatus revixisset; Verr. V, 160. cum vix se ex magno timore recreasset; Catil. III, 8. qui e gravi morbo recreati sunt; Quir. 4. noudum ex longinquitate gravissimi morbi recrcatus; Phil. X, 16.

recupero: deos ... ex urbe hostium recuperatos; Verr. IV, 77. quod ... ex urbe hostium recuperarint; ib. 80.

reddo: ut ... non miuora illis ornamenta ex sua laudc redderet; Sex. Rosc. 147.

redeo: ut primum e provincia rediit; Verr. a. pr. 16. Romam ut ex Sicilia redi; ib. I, 17. cum Apronius e palaestra redisset; ib. III, 61. senatoribus ... e senatu redeuntibus; Sest. 117. cum ... ex legatione redieris; Vatin. 34. ex qua (provincia) ... nemo rediit ... quin triumpharit; Piso 38. redire ex Macculonia; ib. 53. „ex ea (provincia) sic redii“; ib. 61. ex Hispauia redeunti; Phil. II, 78.

redigo: cum omnem pecuniam ... ex vectigalibus redegisscbis; leg. agr. II, 98. quantam (pecuniam) ex bonis patriis ... redegissct; Phil. XIII, 10.

reduco: ut Hortensius ... domum reducebatur e campo; Verr. a. pr. 18. quo istum cx illo praeclaro convivio reduxeraut; ib. V, 92.

redundo: quantum ex eo ... redundarit; Verr. III, 103. si ex hoc tanto ... beneficio nullum in me periculum redundarit; Sulla 27. ad quos aliquantum etiam cx cotidiauis sumptibus ... redundet; Cael. 57. non igitur rcus ex ea causa ... redundat Postumus; Rab. Post. 11. omnes in mo mcosque redundant cx fonte illo dolores; Milo 103.

refero: qui ex calamitate senatoris .. spolia domum suam referre conatus sit; Verr. I, 157. si hanc ex facnore pecuniam populo non rettuleris; ib. III, 167. si ex illa iactatioue ... referuut aspectum in curiam; prov. cons. 38. ex illo foute ... triumphorum cum arida folia laureae rettulisses; Piso 97. ſ. rcfero; Planc. 41.

reficio: quod (opus) ex mea pecunia reficiatur; Verr. I, 142. quod tanto plus sibi mercedis ex fundo refectum sit; ib. III, 119. ubi .. animus ex hoc forensi strepitu reficiatur; Arch. 12.

reicio: si .. ex omni copia conventus Syracusani ... faceres potestatem aratori non modo reiciendi, sed etiam sumendi aratores; Verr. III, 82. recuperatores reicc. ... ex quo numcro? ex cadem cohorte; ib. 70. ex qua copia recuperatores reici oporteret; ib. 136. indignum cx uni potius ex iniquis sumendi quam utrique cx aequis reiciundi fieri potestatem; ib. 140. P. Sullam .. ex his ... amicorum gregibus reicietis? Sulla 77. cum ex cxxv iudicibus ... v et lxx reus reicerot, L referret; Planc. 41.

relinquo: relictus ex omnibus; Sex. Rosc. 5. qui unus relictus cx illorum ncfaria cacde restat; ib. 13. ex omuibus suis commodis hoc solum filio reliquit; ib. 15. ex minima ... re publica maximam ... nobis reliquerunt; ib. 50. unus pucr ... ex tanta familia Sex. Roscio relictus non est; ib. 77. ex his quasi decem fiscos ad senatorem illum relictos csse; Verr. a. pr. 22. cum ... ne paleae quidcm ex omni fructu atque ex annuo labore relinquerentur; ib. III, 114. qui uuus videtur ex illis ad lugendos coniuratos relictus; Sulla 31. qui in urbe ex eo numero relieti sunt; Phil. XII, 13. ego unus relictus cx multis; ib. XIII, 29.

remitto: ex eo ... aliquantum remittet; div. Caec. 48. quod ex ea pecunia remiserit; Verr. III, 82. „ex his aliquid remittere cogitantem“; Phil. XIII, 36.

reparo: quod ... eodem ex agro reparare possct; Verr. III, 199.

repello: veritas ... ex hoc loco repulsa; Quinct. 5.

reperio: illud cx hominibus ccrtis ... reperiebam; Verr. a. pr. 22. quod ego maxime geuus ex sociorum litteris reperire cupiebam; ib. II, 183. ex provincia Sicilia ... recuperatorem nullum posse reperiri; ib. III, 138. sicuti cx multis rebus reperictis; Cluent. 23. reperietis .. ex hoc toto prodigio ..; har. resp. 10. quibus e municipiis vix iam qui carnem Latinis petant rcperiuntur; Planc. 23. cequid reperics cx tam longa oratione mea, cui ..? Phil. II, 111.

repeto: ut nou ita multum mihi gloriae sit cx quaesturae laude repctendum; Plauc. 64.

reporto: non cx litibus aestimatis tuis pecuniam domum, sed cx tua calamitate cinori ... filii sui solacium volt .. reportare; Verr. V, 128.

requiro: cx te ipsa requiro; Cacl. 50. cx quibus requiram; ib. 67. si iam ex te requiram; Planc. 48.

reservo: habetis consulem ex plurimis periculis ... atque ex media morte ... reservatum; Catil. IV, 18.

resto: cum ex multis unus ei restaret Dolabella; Scaur. 45. ſ. relinquo; Sex. Rosc. 13.

revertor: victor e Thessalia ... revertisti; Phil. II, 59. cur ego ex ipso cursu tam subito revertisscm; ib. 76.

revivisco: ſ. recreo; Verr. V, 160.

revoco: me ex hoc ... campo aequitatis ... revocas; Caccin. 54. cx multorum annorum dissensione ... revocatore; Catil. IV, 15. *e fuga revocatum*; Scaur. c. 2 § 1. quae (amicitiae) essent ex inimicitiis revocatae in gratiam; Fr. E.

scio: quo modo .. hoc adsequar .. ut sciam ...? non cx Apronii tabulis; Verr. III, 112. id .. sciri facillime potest ex litteris; ib. 120. ex quo hacc Verres scire posset; ib. V, 161. quod vos, si nulla alia ex re, ex litteris quidem uostris ... scire potuistis; Font. 18. „quis sim scies cx eo“; Catil. III, 12. scire ex te pervelim; Sulla 23. illud scirc cx tc cupio; Vatin. 30. ex quibus id facillimc scire posset; Milo 46.

seiungo: quod me ex fortissimorum civium numero sciungendum non putasti; Vatin. 26.

seligo: selecti iudices ex conventu civium Romanorum proponi solent; Verr. II, 82. selecti e conventu ... iudices nulli; ib. 34.

sentio: quod ex omnium precibus ... scntire potuisti; Marcell. 33.

servo: quo ex iudicio te ulla Salus servare posset? Verr. III, 131. his ex ... flamma ... servata est; ib. 78. urbem ... ex omni impetu regio ... esse ... servatam; Arch. 21. cx quibus (manibus) si me non ... fortuna servasset; Milo 20.

significo: ex hoc illa tua singularis significatur insolentia; Verr. IV, 89. quod .. ex aliquo diiuncto ... monstro significatum; har. resp. 26.

sortior: paucos ex multis ad ignominiam sortiere? Cluent. 129.

spero: ſ. efficio.

subicio: te ... e postromo in tertium locum esse subiectum; Fr. B, VIII, 5.

subsortior: ex hac decuria vestra ..., quos iste aduucrat, in suum consilium ... subsortiebatur; Verr. I, 158.

sum: repoute ex alacri ... sic erat humilis; Verr. a. pr. 17. multa .. sunt ex eodem genere; ib. I, 96. crant ex eo [haec] genere; ib. II, 183. crat quaedam ex ipsa varictate ... criminum delectatio; ib. III, 10. quantum est ex Sicilia frumenti hornotini; ib. 45. esset ex inerti ... parente navus ... filius; ib. 161. quantum ex primis decumis fuisset; ib. 163. quod ex eo loco sit ... et ex eo acervo; ib. 173. quae sunt tibi igitur exempla ex ‖in‖ Sicilia ccllae? ib. 212. qui (splendor) ex clarissimis ... gemmis esse debebat; ib. IV, 65. qui ex eadem familia sint; ib. 81. cx acre fuit

quoddam (simulacrum); ib. 109. ex quo genere iste sit; ib. V, 25. cum ipsa (navis) quoque esset ex praeda; ib. 44. nou enim erat hoc genus frumenti ex eo genere quod exigeretur, sed ex eo quod emeretur; ib. 52. totum (opus) est e saxo; ib. 68. quis est ex eo numero, qui vobis auctor placeat? Font. 16. M. Fulcinius fuit . . e municipio Tarquiniensi; Caecin. 10. municipii Larinatis, ex quo erat, ... princeps; Cluent. 11. C. et L. Fabricii fratres gemini fuerunt ex municipio Aletrinati; ib. 46. quod orat ex eodem municipio; ib. 49. quo ex genere iste est Manlius; Catil. II, 20. sunt homines ex eis coloniis, quas Sulla constituit; ib. qui est ex eis colonis, quos . .; ib. III, 14. hac ex disciplina nobis ilia sunt; Mureu. 62. fuit eodem ex studio vir eruditus ..., Q. Tubero; ib. 75. „te esse ex municipio“. fateor, et addo etiam ex eo municipio, unde . .; Sulla 23. nemiuem esse ex illo honoris gradu qui uon . .; ib. 82. ex hoc esse hunc numero ... Africanum, ex hoc C. Laelium ..., ex hoc . . M. Catonem; Arch. 16. est . . ex eo numero, qui . .; ib. 31. ex qua hic est puer; Sest. 6. ex hoc genere illos fuisse arbitror Camillos; Cael. 39. quo minus ex eive Romano civis Gaditanus possit esse; Balb. 27. reliquos video esse ex equestri loco; Planc. 15. tu es e municipio antiquissimo Tusculano, ex quo sunt plurimae familiae consulares . . — tot ex reliquis municipiis omnibus non sunt —, hic est e praefectura Atinati; ib. 19. quia esset e familia consulari; ib. 59. ecquis est ex tauto populo qui . .? Rab. Post. 45. ex quo quidem maximus est fructus ... sapienti; Marcell. 19. ex plurimis malis ... hoc tamen boni est; Phil. II, 117. qui sumus e municipiis; ib. III, 15. num est ex iudicum genere et forma? ib. V, 13. alteri sunt e mediis C. Caesaris partibus; ib. 32. unde autem ista suspicio est? ex pacis patrocinio repeutino; ib. XII, 6. vgl. III. testis.

sumo: istum sibi ex communi calamitate defensionem ullam . . sumere; Verr. I, 43. ex multis similibus ea sumam; ib. II, 68. pauca ex aliis generibus sumemus; ib. 118. cum ex provincia ea aequam partem in tribu sumpseris; ib. III, 49. ex ipsa etiam Gallia ... auxilia sumuntur; Font. 45. ex hac mihi concedat ut tantum mihi sumam; Cluent. 118. suut . . . sumpta de medio, ex rebus ... delatis, ex senatus consulto, ex lege; dom. 138. quid ... potest ex omni memoria sumere illustrius? Sest. 27. ex istis tuis sumam aliquem; Cael. 36. f. reicio; Verr. III, 32. 140.

supersum: ut nihil sibi ex pristina dignitate superesse arbitraretur; Sulla 15.

suppedito: ut .. populo Romano satis frumenti ex Sicilia suppeditaretur; Verr. III, 43. quae tibi ex alio genere frumentum suppeditare possit; ib. 172.

suppleo: „legioiubus ... suppletis ex D. Bruti exercitu“, nou modo ex dilectu suo; Phil. VIII, 27.

surgo: ex accusatorum subselliis surgunt; Flacc. 22.

surripio: qui ex eius custodia ... regis amici filium ... surripuisset; dom. 66.

suscipio: quam (filiam) ex geuero susceperat; Cluent. 179. dolor ... susceptus ex hominis ... periculo; Sest. 4. inimicitias sibi mecum ex rei publicae dissensione susceptas esse; ib. 72. ut ... duplicem dolorem gemitumque suscipere, et ex desiderio clarissimi [...] civis et ex honore turpissimi; Vatin. 19. ipse ex libertini filia susceperit liberos; Phil. III, 17.

suspicor: ex eo ... quid sibi impenderet coepit suspicari; Cluent. 66. ex eo, quod sequitur, suspicor ..; har. resp. 36.

tollo: uonne videutur hunc hominem ex rerum uatura sustulisse? Sex. Rosc. 71. hauc (crudelitatem) tollite ex civitate; ib. 154. quod eorum simulacra ... ex delubris .. sustnlisset; div. Caec. 3. quas tabulas pictas ex Achaia sustulerit; Verr. I, 45. ex fano Apollinis ... clam sustulit signa; ib. 46. quae signa ... ex eis nrbibus sustulisses; ib. 54. quae signa ... ex urbe hostium ... sustulit; ib. 57. simulacra ex fanis suis sublata; ib. 59. ipse ex Siciliensi edicto hoc sustulisti; ib. 112. ea sola te ... ex edicto Siciliensi sustulisse; ib. 118. quasi quicquam redivivi ex opere illo tolleretur; ib. 148. ut ue hostium quidem urbem ex sociorum insula tollendam arbitraretur; ib. II, 4. ut signa ... ex oppido Thermitanorum ... tollerentur; ib. 85. tolli ex urbe monumenta maiorum; ib. 88. tollit ex tabnlis id; ib. 101. ut ... ambitiones ex hominibus ... tollerentur; ib. 132. NE TOLLAT .. EX AREA; ib. III, 37. non mature ex area tollere; ib. tollere cogebat ex area; ib. ut ex area ... ne tolleret; ib. 51. tritici septem milia medimnum ex Nymphonis arationibus ... tolli; ib. 54. ex uno agro Q. Apronium ... ccc milia modium tritici ... sustulisse; ib. 107. cum ... ex ilo oppido signa tolleret; ib. IV, 4. non dubitavit illud insigne penatium ... ex hospitali mensa tollere; ib. 48. P. Scipionis monumentum ... ex Aesculapii .. fano sustulisti; ib. 93. hoc signum ... ex illo ... loco sustulerunt; ib. 99. praefectum regium dentis eburneos ... e fano sustulisse; ib. 103. Cererem ... a C. Verre ex suis templis ... esse sublatam; ib. 109. tabulas pulcherrime pictas ex eadem aede sustulit; ib. 123. signum Paeanis ex aede Aesculapii ... non sustulisti? ib. 127. ex aede Liberae † parinum caput illud ... num dubitasti tollere? ib. 128. illud (signum) ... ex aede sua sustulit; ib. 129. id (signum) Verres ex templo Iovis sustulit; ib. 130. ignis e specula sublatus; ib. V, 93. totum ... ex sua patria ... sustulisti; ib. 128. non ego metum ex re militari .. tolli hoc oportere; ib. 133. ut ... (simulacrum) alterum ... ex sua sede ... sustulerit; ib. 187. illud verbum ... ex toto testimonio suo sustulit; Font. 29. ex Miseno .. eius ipsius liberos ... a praedonibus esse sublatos; imp. Pomp. 33. tollatur id ex causa; Cluent. 124. si ... publicum ex illa urbe consilium sustulissent; leg. agr. II, 86. quod urbem ex Italia pulcherrimam non sustulerunt; ib. 91. quod utinam ... ex hac re publica sustulissem! Rabir. 10. si ex tanto latrocinio iste unus tolletur; Catil. I, 31. tolle mihi e causa nomen Catonis; Muren. 67. sublatus erat e numero recuperatorum; Flacc. 11. ut singuli cives singulis versiculis e civitate tollantur; dom. 44. quam (Libertatem) ex urbe tota sustulisti; ib. 110. tollatur haec e civitate discordia; har. resp. 55. quibus (viris) e civitate sublatis; Vatin. 24. ut patres conscripti ex re publica funditus tollerentur; ib. 55. noli tollere ex ordine nostro liberalitatem; Planc. 47. potestis tollere e civitate quem voltis; Rab. Post. 11. quod (libratum) te aiunt ... ex mediis armis .. sustulisse; Milo 33. dictaturam ... funditus ex re publica sustulit; Phil. I, 3. cum dictatoris nomen ... funditus ex re publica sustulisset; ib. 4. tollere ex vita vitae societatem; ib. II, 7. qui ... provincias universas ex imperii populi Romani iure sustulerit; ib. III, 30. qui ex Fadia sustulerit liberos; ib. XIII, 23. sublatus e proelio; ib. XIV, 26. f. posco.

tracto: liberaliter ex istius cibariis tractati; Verr. II, 12.

traduco: ex agro homines traduci iu forum; Verr. III, 26. hi ex summa egestato in eandem rerum abundantiam traducti; leg. agr. II, 97. eos .. ex feritate ilia ad iustitiam ... traduxerunt; Sest. 91.

traho: qui ... cognomeu ex contumelia traxerat; Phil. III, 16. unde est adhuc bellum tractum nisi ex retardatione et mora? ib. V, 30.

transeo: ne ex Italia transire iu Siciliam ... possent; Verr. V, 5. ad .. auctoritatem .. censoriam exemplum illos e consuetudine militari transtulisse; Cluent. 128. si hoc exemplum ex re militari ad animadversionem censoriam transferendum

fuit; ib. 129. P. Sullam ... ex hoc hominum numero, ex hac familiarium dignitate in imiorum partem ... transferetis? Sulla 77. quae e balneo in cubiculum transferri non possent; Deiot. 21. qui ... ad se ex eis (hortis) omnia ornamenta transtulerit; Phil. III, 30.

tribuo: ex agro populi Romani phs frumenti servo Venerio ... tribui; Verr. III, 89. statim ex eis rebus ... habere ei praemium tribui; Arch. 25.

triumpho: cum amplissime ... ex praetura triumphassett; Muren. 15. [qui ... ex Macedonia non triumpharesꝫ] Piso 55. ex qua provincia T. Flaminius, L. Paulus ... triumpharunt; ib. 61. siue qua (urbe) numquam ex Transalpinis gentibus maiores nostri triumphaverunt; Phil. VIII, 18.

vador: cum ex Leontino usque ad Lilybaeum aliquem vadaretur; Verr. III, 38.

veudo: ex hoc loco vendidit; leg. agr. II, 56.

venio: homines ex tota provincia nobilissimi ... venerunt; Verr. II, 11. quod praeda ex illis bonis ad multos Syracusanos ... venerat; ib. 50. ex primo ordine explosorum in secundum ordinem civitatis se venisse; ib. III, 184. ex eius regno piratas ad Siciliam esse venturos; ib. IV, 66. ex domo atque ex cohorte praetoria manum fugitivorum ... venisse; ib. 94. ut uemo tam rusticanus homo ... Romam ex ullo municipio ... venerit; ib. V, 34. quaecumque navis ex Asia, quae ex Syria ... veuerat; ib. 145. qui ex municipiis veniant; Sulla 23. ut cuncti ex omni Italia ... veuireut; sen. 24. qui e municipiis veuisseut; ib. 27. cum ... ex provincia venisset; dom. 59. Platorem ex Orestide ... veuisse; har. resp. 35. ex qua (colonia) non ... veneriut; Piso 51 equitem Romanum ex hac urbe ... venire in eum locum; Rab. Post. 22. veuis e Gallia; Phil. II, 49. ex qua (provincia) se instructum ... venturum esse; ib. III, 1. venit ex Asia; Fr. B, XII, 6. ✕

verto: ex illa pecunia magnam partem ad se vertit; div. Caec. 57.

video: videamus ex litteris publicis; Verr. III, 120. video ex litteris publicis ..; ib. 173. ex veterum rerum moumentis ... video; Muren. 31.

vindico: QUA EX CAUSA VINDICAVERIS; Muren. 26. se non modo ex suspicione tanti sceleris, verum etiam ex omni hominum sermone ... vludicavit; Sulla 59.

vivo: qui ... in caede atque ex caede vivunt; Sex. Rosc. 78.

utor: quo ex genere mihi testium ... si uti voluissem, magna copia fuisset; Verr. I, 97. hoc ipso ex consilio utar exemplis; ib. III, 212. cum exemplis uterer multis ex omni memoria antiquitatis; Caecin. 80.

II. **nach Adjectiven, Zahlwörtern, Pronomina und Adverb** (vgl. I. rehuquo): aliqui(s): ex ipso illo numero nauarchorum aliqui vivunt; Verr. V, 121. vellem aliqui ex vobis robustioribus ... suscepisset; Cael. 7. aliquis ... ex barbatis illis; ib. 33. vgl. unus; div. Caec. 27. Sest. 19.

alius: ex eodem ordine alios; Verr. a. pr. 49.

alter: quibus ex geueribus alteri; Sest. 96.

aptus: ex hac copia ... illa apta est ‖ capta est, al.‖ adrogantia; leg. agr. II, 95. f. l. peudeo; Caecin. 52.

ceteri: ut ceteros ex vestra familia; Verr. a. pr. 29.

clarus: Demetrium et ex re publica ... et ex doctrina uobilem et clarum; Rab. Post. 23.

complures: e vobis complures; Verr. I, 15. ex ea provincia ... complures; ib. II, 155.

duo: ex eis duo; Sest. 113.

infirmus: cum esset infirmus ex gravi ... morbo; Phil. VIII, 5.

is: ex his ea, quae probat populus Romanus exempla; Verr. III, 210. quini et ei ex aliena tribu; Sest. 109.

multi: ex eo numero ... multi; leg. agr. II, 37. quarum ex numero multi; Muren. 69. multi ... ex omni ordine atque ex omni aetate; Cael. 12. ex hac copia quam multos? ib. 21. multorum ... ex infimo genere; Balb. 18. — plures ... ex colonorum numero quam ex veterum Agrigentinorum; Verr. II, 123.

nemo: ex tot creditoribus alius ... nemo; Quinct. 76. ex tot creditoribus nemo; ib. 88. ex quibus ... neminem; ib. 89. uemo est ex tanto numero aratorum; Verr. III, 224. ex quorum numero ... nemo; Tull. 55. uemo est ex tauto numero; Font. 15. nemo .. ex tam multis cognatis; Cluent. 41. ex tam multis iudicibus ... nemo; ib. 114. nemo ex tot hospitibus; ib. 193. uemiuem esse .. ex his omnibus; Rabir. 31. ex hoc tanto unmero ... nemo; Flacc. 44. ex multis Clodiis nemo; dom. 116. ex quibus neminem; Cael. 43. fuisse indicem ex illis equitibus ... neminem; Balb. 11. uemiuem ex sociis; ib. 27. ex grege latrocinii neminem; Phil. XIII, 10.

nihil: uihil ex illa impura adulescentia sua; Verr. I, 32. nihil ex eis; Catil. III, 12. nihil ... ex actis Caesaris; prov. cons. 45. quibus ex rebus uihil est quod ..; Piso 60. nihil .. est ex meis temporibus, quod ..; Planc. 95. cuius ex omni vita nihil est honestius; Phil. II, 69. ex quibus ... nihil erat quod ..; ib. 73.

nobilis: i. clarus.

non nemo: ex isto genere consultorum uon nemiuem; Caecin. 79.

non nulli: uon nullae ex eo uumero; Verr. V, 28. ex (legione) Martia uon nulli; Phil. XIV, 31.

nullus: oppidum ... nullum ex eis oppidis; Verr. V, 28. nullam esse gentem ex omui regione terrarum; Balb. 30. ex omnibus omnibus flagitiis nullum; Phil. II, 76. — unum signum .. ex maximo numero nullum haberent; prov. cons. 7.

obscurum est: ex hoc ipso uon esse obscurum; Sex. Rosc. 18.

omnes: omues ex conventu; Verr. II, 188. omnes ex omni aetate; Phil. IX, 10.

partim: e quibus partim plane tecum seutiebaut; Vatin. 16. cum partim e nobis ita timidi sint; Phil. VIII, 32.

panci: ex tanta multitudine civium tam pauci; Cluent. 147.

primus: ex novis hominibus primum me; leg. agr. II, 4. ex quibus sit sane nobis prima civitas Acmonensis; Flacc. 34. ex quibus sit saue prima (querella) Deciani; ib. 70. ex quibus (respousis) est primum de ludis; har. resp. 29. eum primum .. ex illius temporis consularibus; Phil. II, 12.

princeps: ex eis princeps; Sest. 72.

qui: quem voles e conventu Syracusano virum bonum; Verr. IV, 55. qui .. ex numero civium; Catil. IV, 22. qui ... ex nostris hominibus; Flacc. 12. ex quibus qui animo fideli ... fuerunt; Milo 29. ex eadem acie conservat quos potest; Marcell. 17. qui .. ex eis, quibus illa promissa sunt; Phil. XIV, 35.

quidam: quidam ex illis canibus; Verr. I, 133. quidam vetus adsectator et ex numero amicorum; ib. II, 29. ex veterum numero quidam senator; ib. II, 124. quandam ex his statuam; ib. 150. quidam ex illius amicis; ib. IV, 141. quidam ex advocatis; Cluent. 177. quidam ex amicis Sassiae; ib. 180. ex eis quidam Roma recentes; Phil. I, 8. quosdam .. ex eis, a quibus est interfectus; ib. II, 116.

quis? qui? quis ex tanta multitudine? Sex. Rosc. 92. quem .. ex his tribus? Qu. Rosc. 42. quod exemplum ex tot hominum rationibus relatis? Verr. I, 36. quis .. ex hac frequentia, tot ex tuis amicis? Catil. I, 16. quis iucundior eodem ex studio isto? Muren. 66. quis est ex gigantibus illis? har. resp. 20. quem indicem ex illis ... haberes? Planc. 43.

quis, qui (indef.): si quid ex vetere aliqua oratione ... ediscere potueris; div. Caec. 43. nisi

quem forte ex illo grege moratorum; ib. 49. si quis est forte ex ea provincia; Verr. III, 180. num quis ex toto conlegio? Vatin. 17. num quem ex omnibus tribunis plebis; ib. 18. hoc ex genere si qui se ... proiecerint; Cael. 22. ne cui liceat ex eis civitatibus; Balb. 26. nescio quem ex eo numero; Deiot. 24.

quisnam: quisnam ... ex hoc numero? Marcell. 21.

quisquam: quicquam ex fano; Verr. IV, 96. quisquam ex Oppianici familia; Cluent. 28. ex foederato populo quemquam; Balb. 19.

quisque: qua quisque lege ex illis iudicibus reus factus esset; Cluent. 115.

quot: quot ex eis, qui vivunt? Rabir. 26.

recens: cum e provincia recens esset; Verr. a. pr. 5.

reliquus: satis multos ex illa calamitate Arminensium testis ... reliquos esse; Verr. I, 36. cum ex utroque genere par numerus reliquus esset; ib. II, 124. quibus aliquid .. reliqui fuerit ex magno patrimonio; ib. III, 121. „reliqui?“ quo ex bello? qua ex vastitate? ib. 124. reliquos hos esse, non ex bello neque ex ... calamitate, sed ex tuo scelere; ib. 126. qui ex illo numero reliqui; ib. V, 101. si qui ex tanto exercitu reliqui milites exstant; Piso 96. quicquam esse ex illis reliqui; Phil. II, 73. vgl. unus; Cluent. 22.

solus: ex tota societate, hoc est, ex tot sicariis, solus tu; Sex. Rosc. 87. ex tota provincia soli suus; Verr. IV, 150. soli ex Sicilia; ib. V, 58. locus solus ex privatis locis omnibus; har. resp. 14. solus ex toto illo conlegio; prov. cons. 18. f. unus; Fr. B, XVI, 1, 3.

tres: ex Verris ... comitatu tres; Verr. III, 30. ex eis tres erant; Vatin. 16.

vectigalis: agros ... populo Romano ex parte decumi, C. Verri ex omni reliquo vectigalis fuisse; Verr. III, 103.

ullus: ex eis rebus ... rem ullam; Cluent. 92.

unus: ex his unus .. testis; Qu. Rosc. 42. ex quibus si unum aliquod in to cognoveris; div. Caec. 27. unam ex decem (navibus); Verr. I, 89. unum ex triennio; ib. III, 29. unum ... ex illis aratoribus; ib. 150. unum ex multis ... reliquum unde; Cluent. 22. uno ex servis puero ... conscio; ib. 179. mo esse unum ex omnibus novis hominibus; leg. agr. II, 3. unus .. ex istis omnibus; Catil. III, 16. unus ex patriciis; har. resp. 44. unum aliquem .. ex barbatis illis; Sest. 19. ex quibus unum; ib. 40. ex novem tribunis ... unus; ib. 69. unus ex omnibus civibus; ib. 86. unus ex eis; Balb. 48. civis unus ex civitate; Piso 26. me unum ex eis feci; Planc. 65. uno ex suis satellitibus; Milo 90. provinciam unam ex omnibus; Ligar. 24. ex multis rebus gestis M. Antonii rem unam pulcherrimam; Phil. II, 84. unum ex Graecis comitibus; ib. 94. ex hereditate tanta unum solum nomen; Fr. B, XVI, 1, 3.

Superlative: audacissimus ego ex omnibus? Sex. Rosc. 2. quis est ex his gravissimus? Qu. Rosc. 42. homo omnium ex illo conventu quadruplatorum deterrimus; Verr. II, 22. ex quibus hoc eis ... indignissimum videbatur; ib. III, 204. hominibus ex illo conventu honestissimis; ib. IV, 137. maxime ex omnibus servis Stratonem illum dilexerat; Cluent. 184. cuius ex omnibus pugnis ... vel acerrima mihi videtur illa; Muren. 34. ex omnibus illa plaga est inlecta ... maxima; ib. 48. ex omnibus praemiis virtutis ... amplissimum esse praemium gloriam; Milo 97. ex eis optime sentientis centuriones; Phil. III, 30. f. unus; Phil. II, 84. f. I. adsum; div. Caec. 14.

III. **nach Substantiven und Verbindungen von Substantiven und Verben:** alqs (vgl. II): M. Crepereius ex acerrima illa equestri familia et disciplina, L. Cassius ex familia ... severissima; Verr. a. pr. 30. quamvis puer, ... quamvis ex eo loco, ex quo non liceret (senatorem fieri); ib. II, 121. Valentinis, ex tam inlustri ... municipio; ib. V, 40. M. et P. Cottii ..., ex agro Tauromenitano; ib. 165. Caesenniam, eodem ex municipio; Caecin. 10. qualis vir M. Iuventius Pedo fuit ex vetere illa iudicum disciplina? Cluent. 107. ille ex compedibus; Rabir. 20. ex eodem numero L. Cassius; ib. posse (civem fieri) ex foederatis; Balb. 27. ex eadem civitate T. Coponius; ib. 53. C. Megaboccus ex Sardinia; Scaur. 40. vgl. I. invenio.

alqd (vgl. II): num quid nisi modeste, ... nisi ex hominis gravissimi ... disciplina? Deiot. 20. etiam hoc ... ex Caesaris commentariis? Phil. II, 43. quid nisi ex optimo more et sanctissima disciplina? ib. 69.

aditus: navibus aditus ex alto est; Verr. V, 84.

adulescens: aliquem (adulescentem) ex agro Veiente; Sex. Rosc. 47. ex praefectura Reatina complures delectos adulescentis; Catil. III, 5.

amicus: inventum esse fortem amicum ex eadem familia, Q. Verrem, Romilia, ex optima divisorum disciplina; Verr. a. pr. 23.

argentum, aurum: AURUM, ARGENTUM EX PRAEDA, EX MANUBIIS, EX CORONARIO; leg. agr. II, 59.

barbari: non nullorum ex Gallia barbarorum; Balb. 32.

bucula: ex aere Myronis buculam; Verr. IV, 135.

causa est: causa ... referendi fuit ex eo quod ..; Phil. VI, 1. — causam dico: T. Matrinius ... dixit causam ex colonia Latina; Balb. 48.

cicatrix: cicatrices ... ex mulierum morsu; Verr. V, 32.

civis: civis Romanos honestissimos ex Sicilia plurimos; Verr. II, 16. civem Romanum e conventu Panhormitano; ib. V, 140. centum civis Romanos .. ex conventu Syracusano; ib. 155. plurimi cives tota ex Italia; Flacc. 5 (3). vgl.

civitas: civitates ex Sicilia permultae; Verr. II, 114.

comes: nec ex Italia comes ... fuit; Rab. Post. 19.

concursus: qui concursus ex oppidis finitimis? Flacc. 74. qui concursus legatorum ex Italia cuncta ... fuerit; Sest. 72. concursus ex agris; Piso 51.

coniectura adsequor: ex his parvis libellis ... vos iam coniectura adsequi posse; Verr. II, 184. vos [ex vestris impensis,] ex vestris rebus rusticis coniectura adsequi posse; ib. III, 200. — coniecturam facio: f. **coniectura,** II, 1. facio; Verr. I, 125. II, 183. IV, 34. V, 34. Rabir. 31. Muren. 44.

consul: ex familia vetere ... consul designatus; Muren. 17.

copiae: frumenti maximus numerus e Gallia, peditatus amplissimae copiae e Gallia, equites numero plurimi e Gallia; Font. 8.

craterae: crateras ex aere pulcherrimas; Verr. IV, 131.

Cupido: Cupidinis e marmore; Verr. IV, 5.

deductionem facio: ex qua (pecunia) ... ne qua deductio fieret; div. Caec. 32. ex omni pecunia ... deductiones fieri solebant; Verr. III, 181.

dolor: dolorem ex istius iniuriis; Verr. IV, 140.

dux: ille .. ex myrmillone dux, ex gladiatore imperator * quas effererit strages ..; Phil. III, 31.

effusiones: quid (dicam) effusiones hominum ex oppidis? Piso 51.

equites: f. copiae.

eunuchi: quo uostros ... multi eunuchi e Syria ... vicerunt; Fr. B, VII, 8.

exemplum: exspectant ... exempla ex vetere memoria, ex monumentis ac litteris; Verr. III, 209. vgl. I. utor.

exitus; exitus eorum ex illo loco; Verr. V, 148.

finitores: finitores ex equestri loco ducentos; leg. agr. II, 82.

flamma: flamma ex ipso incendio navium; Verr. V, 93.

frumentum: ut ex eodem horreo (frumentum) decumanum probaretur; Verr. III, 172.

gladiatores: gladiatores ex praetoris comitatu; Sest. 85.

gratulatio: nulla ex trinis aestivis gratulatio; Piso 97.

heres: heres ex sua parte qua hereditatem adiit, socius ex ea qua societatem coiit; Qu. Rosc. 55. facit heredem ex deunce et semuncia Caecinam, ex duabus sextulis M. Fulcinium; Caecin. 17.

homo: homines illius ordinis ex municipiis rusticanis; Sex. Rosc. 43. homines paene operarios, ex Amerina disciplina patris familiae rusticani; ib. 120. tot hominibus honestissimis ex tam illustri provincia; Verr. I, 10. homines rusticanos ex municipiis; ib. 127. homines honestos e conventu Syracusano; ib. II, 70. quisque ex provincia Sicilia gravior homo; ib. 149. Papirium Potamonem, hominem severum, ex vetere illa equestri disciplina; ib. III, 137. homines e conventu Syracusano; ib. IV, 70. iste homo ex eius modi civitate; ib. V, 105. ex eo genere homines; Font. 42. ex ceteris ordinibus homines gnavi atque industrii; imp. Pomp. 18. homines sapientes et ex vetere illa disciplina iudiciorum; Cluent. 76. homines Galli ex civitate male pacata; Catil. III, 22. ex ea parte homines, cuius partis nos vel principes numerabamur; Quir. 13. ex oppidis municipales homines honesti; Phil. II, 58.

hospes: defendunt ... officio ut ‖ officium, al. ‖ ex nobilissimo civi sanctissimum hospitem; Balb. 43.

lacchus: ex marmore lacchum; Verr. IV, 135.

imperator: f. dux.

iudicium: iudicium in aratorem in quadruplum, ex quo iudicum numero? ex cohorte praetoria; Verr. III, 70.

lapis: me ... lapidem .. e sepulcro venerari pro deo; Planc. 95.

laudatores: florem legatorum laudatorumque Flacci ex vera ... Graecia; Flacc. 61.

legati: legati ex Asia; Verr. I, 59. f. laudatores.

litterae: nullae ad senatum e provincia litterae; Piso 97.

lucrum facio: qui ex publicis vectigalibus tanta lucra facit; Verr. III, 86. ex hisce ternis medimnis ... quid lucri fiat; ib. 115.

manipulares: adde etiam iudices manipularis ex legione Alaudarum; Phil. I, 20.

manubias facio: qui manubias sibi tantas ex L. Metelli manubiis fecerit; Verr. I, 154.

mensae: mensas Delphicas e marmore; Verr. IV, 131.

monile: monile ... ex auro et gemmis; Verr. IV, 39.

monstrum: novum monstrum ex vetere illa immanitate; Verr. V, 145.

multitudo: quae ex quoque ordine multitudo! Sulla 73.

negotiator: negotiatorem ex Africa; Verr. I, 14.

numerus: f. copiae.

opera: de ceteris operibus ex auro et gemmis ... se non laborare; Verr. IV, 67.

pars: ex quo (acervo) partem ... probaris; Verr. III, 173.

pecunia: illam ex aerario pecuniam ... lucri factam; Verr. III, 174.

pocula: exponit ... pocula ex auro; Verr. IV, 62.

principatus: qui tibi ... detulerat ex latronibus suis principatum; Phil. II, 5.

processio: f. reditus; imp. Pomp. 24.

quaestus: ut hic quoque Apronio ... ex miseris aratoribus calumniandi quaestus accederet; Verr. III, 38. quaestum M. Fonteium ex viarum munitione fecisse; Font. 17.

rationes: illarum rationum ex ea face legationis ... tuae .. illa sunt nomina; Verr. I, 99.

recuperatores: tui ex cohorte recuperatores; Verr. III, 111.

reditus: ut ex eis locis a militibus nostris reditus magis maturus quam processio longior quaereretur; imp. Pomp. 24. is meus domum fuit e foro reditus; Piso 7. qui tum inde rediit ...? prius in ultimam Galliam ex Aegypto quam domum; Phil. II, 48. post eius ex Africa reditum; ib. 71.

respectus: ut eo ex acie respectum haberemus; Phil. XI, 26.

sacerdotes: ex amplissimo collegio decemviral sacerdotes; Verr. IV, 108.

senatus: senatus ex aliqua civitate qui iudicet datur; Verr. II, 82.

sicarii: hosce ex urbe sicarios; Sex. Rosc. 74.

signum: erant signa ex aere complura; Verr. II, 87. signum ex aere; ib. IV, 96.

simulacrum: fuit apud Segestanos ex aere Dianae simulacrum; Verr. IV, 72. ibi est ex aere simulacrum .. Herculis; ib. 94. vidistis simulacrum Cereris e marmore; ib. 109. simulacrum e marmore in sepulcro positum fuit; dom. 111. vgl. l. sum; Verr. IV, 109.

statuam: pedestrem ex aere statuam ... decreuo; Phil. IX, 13.

stipendiarii: stipendiarios ex Africa, Sicilia, Sardinia, ceteris provinciis; Balb. 24.

supellex: supellectilem ex aere elegantiorem; Verr. II, 83.

testes: quod .. ex Sicilia testes erant ei; Verr. I, 17. quid dicant ex Sicilia testes; ib. 154. qui ex Sicilia testes sunt; ib. II, 152.

trulla: erat etiam [vas vinarium] ex una gemma pergrandi trulla excavata; Verr. IV, 62.

turba: turbam dissimillimo ex genere; Muren. 49.

tyrannus: ex caeuo nescio qui atque ex tenebris tyrannus; Vatin. 23.

vectigal: neque ex portu neque ex decumis neque ex scriptura vectigal conservari potest; imp. Pomp. 15.

via: cum ex omnibus civitatibus via sit in nostram; Balb. 29.

vir: viri fortes ..., sed nequaquam ex tam ampla neque tam ex nobili civitate; Verr. IV, 96. tot viros primarios .., praesertim ex iudicum numero; ib. 124. virum bonum ..., foederato ex populo; Balb. 50. vir amplissimus, ex ea civitate; ib. quo ex ordine vir praestantissimus; Piso 64. viri boni ex Sardinia; Scaur. 43. ex cunctis ordiniibus amplissimi viri; Milo 5.

urbs: tametsi urbem ex Tigrani regno ceperat; imp. Pomp. 23.

IV. zum ganzen Satz gehörige Bestimmungen: (vgl. I. indico): **1. Grundbedeutung:** ex eo; Verr. III, 205. ✕ ✕ Phil. XIII, 20. ex quo; Verr. a. pr. 41. Marcell. 15. Phil. XII, 19. vgl. l. peto; Milo 81. *ex quo*; Tull. 14.

2. **Substantiva:** ex ... accommodatione; Verr. III, 189. ex actis; Phil. V, 12. ex omni aditu; Verr. IV, 117. imp. Pomp. 21. ex adversariis; Qu. Rosc. 5. 7. ex impuro adulescente; Sest. 16. ex aedilitate; Phil. XI, 11. [ex aequitate]; Verr. III, 205. ex aequo; Caecin. 65. ex senatus aestimatione; Verr. III, 195. ex hac ... alienatione; har. resp. 47. ex animo; Phil. XI, 34. ex eorum arca; Font. 3. ex artificio; Qu. Rosc. 28. ex auctoritate: f. **auctoritas**, V. 2. (13 St.) B. I, S. 342, a. — ex bello: f. **bellum**, V. 3 (5 St.). B. I, S. 406, b. ex ... bono; Caecin. 65. — ex belli caede; Font. 14. ex superioris anni caligine; sen. 5. ex nostro ... casu; Sest. 140. ex causa: f. **causa**, V, 2. ex (6 St.) B. I, S. 479, a. ex ceusu; Qu. Rosc. 42. [Verr. II, 131.] Cluent. 141. ex qua (civitate); Sest. 48. ✕ ✕ quibus ex civitatibus; Balb. 31. ex clamore; Verr. IV, 94. ex iutimis vestris cogi-

tationibus; Sulla 64. ex commentariis; Phil. V, 11. ex utriusque commodo; Caecin. 20. qua ex concitatione? Sest. 77. ex condicione iuris; Qu. Rosc. 37. ex eadem conductione; Caecin. 94. ex utere illa coniuratione; dom. 92. ex conlegio; dom. 135. ex iuris peritorum consilio; Qu. Rosc. 56. ex huius ordinis consilio; Phil. II, 11. ex omnium consuetudine; Quinct. 48. ex consuetudine; Qu. Rosc. 37. Cluent. 38. ex senatus consulto: f. **consultum**, V, 2. ex (27 St.) B. I, S. 680, b. ex magnis contentionibus; Sest. 130. ex contrario; Qu. Rosc. 47. ex conventu; Caecin. 22. ex crimine; Sulla 69. ex meis curis; Muren. 55. — ex huius modi damno; Tull. 11. ex decreto: f. **decretum**, V, 2 (4 St.) S. 34, b. ex gravissimo ... desiderio; Sest. 131. ex testium dictis: Rab. Post. 9. ex die: f. **dies**, V, 3 (4 St.) S. 111, a. ex utinia praetoris diligentia; Verr. V, 103. ex dolore: f. **dolor**, V, 2. ex (4 St.) S. 152, b. — ex edicto: f. **edictum**, V, 2. ex (4 St.) S. 174, b. B. I, S. 431, b. — ex istius facto; Verr. IV, 113. ex facto .. turpi; Caecin. 7. ex facto; Cluent. 107. ex ... fame; dom. 11. ex fatis; Catil. IV, 12. ex fide; Qu. Rosc. 42. e .. fide; Phil. III, 39. ex foedere; Verr. IV, 21. V, 50. 58. 138. ex ipso foedere; Balb. 35. ex formula; Quinct. 30. Tull. 29. ex ... fuga; Font. 14. ex eodem furore; Cluent. 191. — ex alio genere; Verr. V, 53. ex hoc aetatis gradu; Flacc. 5 (3. 51). ex morbi gravitate; Phil. XI, 8. — ex illa hereditate; Caecin. 16. ex hominibus; Cluent. 107. ex honoribus; Muren. 35. ex humanitate; Sulla 64. ex magna iactatione; Muren. 4. ex improviso; Verr. I, 112. ex ipsorum domestico incommodo; Verr. III, 95. ex hac iniquitate istius et improbitate; Verr. II, 50. ex iniuria; Verr. I, 85. ex instituto; Verr. II, 37. ex Sex. Peducaei instituto; Verr. V, 55. ex omni ... invidia; Rab. Post. 18. ex Italia; Piso 34. ex ipsius Chrysogoni iudicio; Sex. Rosc. 108. ex IURE; Verr. I, 31. Muren. 28. X. [ex iure;] Verr. III, 205. ex ire; Caecin. 34. 100. Muren. 30. ex callido versutoque iure; Caecin. 65. ex nostro iure; Caecin. 100. — ex Kal. Ianuariis; Verr. a. pr. 29. 30. 36. ex Kalendis Ianuariis; dom. 70. Phil. XIV, 19. — ex meis .. laboribus; Muren. 55. ex corporis vestri laceratione, ... ex famae; Piso 42. ex levitate; Sulla 36. ex lege; div. Caec. 19. Verr. I, 117. II, 38. 42. III, 117. 174. 205. V, 53. Cluent. 92. 103. e lege; Verr. IV, 140. V, 53. Cluent. 96. E LEGE; Verr. I, 117. ex legibus; Verr. III, 188. ex sua lege; leg. agr. II, 43. ex ea lege; Vatin. 33. Balb. 19. ex lege illa Cornelia; Cluent. 55. ex lege Hieronica; Verr. V, 53. ex lege Iulia; Phil. III, 38. ex lege Rupilia; Verr. II, 34. 38. 39. 42. X. 44. 59. ex ... lege Rupilia; ib. 37. ex lege Rulli; leg. agr. II, 96. ex lege Terentia et Cassia; Verr. III, 163. V, 52. ex libris; Cluent. 141. ex Etruscis libris; har. resp. 37. ex liberalitate; Qu. Rosc. 16. Verr. III, 189. ex libidine; Verr. II, 41. Sulla 79. [EX LITERIS;] Verr. III, 99. ex litteris; Sest. III, 85. ex Carpinatii litteris; ib. 165. ex litteris; ib. 225. Phil. XIV, 22. ex C. Sacerdotis ... litteris; Verr. V, 55. ex eis litteris; Phil. XIV, 11. ex quo (loco); Verr. II, 121. certo ex loco; ib. 188. superiore ex loco; ib. V, 151. ex hoc loco; ib. 174. imp. Pomp. 21. leg. agr. II, 58. hoc ipso ex loco; imp. Pomp. 42. ex locis tam longinquis; ib. 46. ex hoc ipso loco; ib. 52. illo ex loco; leg. agr. II, 55. ex multis locis; Sest. 45. ex gravissimo ... luctu; Sest. 131. — ex manibus; Verr. II, 52. ex marmore; Arch. 22. ex memoria; Catil. III, 13. ex omni memoria; Scaur. c. 2, § 5. ex aliorum miseriis; Muren. 55. ex tuo edito monte; Milo 85. ex moribus suis; Sulla 69. — ex sua natura; Sex. Rosc. 26. Sulla 79. ex tua natura; Verr. a. pr. 33. ex ... natura .. tua; ib. II, 52. ex necessitate; Rab. Post. 29. ex nomine; Verr. II, 52. [ex oppidi nomine;] ib. 87. ex eo numero; Verr. II, 44. ex numero; ib. III, 215. — ex ... obtrectatione; Font. 26. ex occulto; Cluent. 47. ex oculis; dom. 114. ex illo omine; Verr. II, 19. ex opinione; Qu. Rosc. 29. Verr. I, 48. ex opibus; Quinct. 5. ex tua oratione; Qu. Rosc. 54. ex oratione; Planc. 68. ex ordine; Verr. IV, 143. leg. agr. I, 4. II, 48. — ex pactione; Qu. Rosc. 46. aequa ex parte; leg. agr. II, 22. aliqua ex parte; Sex. Rosc. 10. 95. Verr. a. pr. 10. 12. I, 5. 79. III, 208. IV, 79. imp. Pomp. 26 Cluent. 67. Sest. 95. ex aliqua parte; Caecin. 39. ex alia parte; Verr. I, 66. ex altera parte; Sex. Rosc. 152. X. Verr. I, 76. IV, 5. V, 110. Font. 45. 46. Cluent. 39. 135. Muren. 42. X. ceteris ex partibus; Cael. 59. ex contraria parte; Cluent. 7. ex parte dimidia; dom. 38. ex hac .. parte; Catil. II, 25. magna ex parte; div. Caec. 32. Muren. 32. Flacc. 5 (3. 15). Cael. 25. ex magna parte; Flacc. 6. ex parte magna; Ligar. 7. maiore ex parte; Cluent. 67. ex maxima parte; Verr. I, 41. III, 47. Phil. II, 91. maxima ex parte; har. resp. 11. nulla ex parte; Verr. III. 46. Cluent. 98. nulla .. ex parte; Verr. IV, 95. Cluent. 96. ex omni parte; Cluent. 180. ex omnibus partibus; Catil. III, 8. ex omnibus .. partibus; Verr. V, 145. ne qua ex parte; div. Caec. 35. qua ex parte? Verr. V, 5. ex qua parte; Qu. Rosc. 28. X. ex sua .. parte; Verr. I, 123. ulla ex parte; Caecin. 38. Phil. XI, 23. ex ulla parte; Qu. Rosc. 33. ex utraque parte; Verr. II, 135. Phil. XI, 4. aliqua ex particula; Verr. I, 100. ex aliqua particula; ib. II, 47. ex partitione; Caecin. 15. ex pecunia; Verr. I, 89. ex perfidia; Qu. Rosc. 46. ex utriusque persona; Qu. Rosc. 21. ex isdem praediis; Flacc. 80. ex huius modi principio; Verr. III, 189. ex promulgatione; Fr. B, VI, 32. ex hac provincia; Verr. II, 3. ex illa provincia; Verr. III, 11. ex omnibus provinciis; imp. Pomp. 53. ex qua provincia; Piso 44. — ex societatis ratione; Quinct. 37. ex officii ratione; Quinct. 48. ex consulum ... ratione; Verr. II, 188. ex annonae ratione; ib. III, 195. nulla ex certa ratione; Muren. 36. ex illa ipsa re; Verr. II, 116. ex re; Cluent. 141. ex eis rebus; prov. cons. 24. aliqua ex re; Balb. 54. e re publica; Verr. I, 21. III, 194. Phil. III, 30. V, III, 13. IX, 17. X, 25. XI, 11. *e re publica*; Quir 24. ex .. re publica; Phil. III, 38. V, 36. X, 26. ex hoc haruspicum responso; har. resp. 11. ex restipulatione; Qu. Rosc. 51. ex una rogatiuncula; dom. 51. — ex schola; Piso 59. e Ti. Coruncanii scientia; dom. 139. ex petulanti ... scurra; Cluent. 39. ex animi mei sensu; Sex. Rosc. 129. ex omnium sententia; Cluent. 177. ex senatus sententia; dom. 102. Balb. 19. Phil. I, 12. ex huius ordinis sententia; Phil. V, 41. VII, 23. IX, 16. ex his adsiduis ... sermonibus; Sest. 24. ex omni ... sermone malevolorum; Rab. Post. 18. ex serrula; Cluent. 183. ex diuturna servitute; Sest. 118. ex ... simultate; Sulla 79. ex societate; Qu. Rosc. 16. X. 26. 52. ex vestra sollicitudine; leg. agr. II, 12. ex sponsu; Quinct. 32. ex civilibus studiis; Font. 26. ex subsortitione; Cluent. 103. ex summa; Verr. III, 215. ex syngrapha; Muren. 35. Phil. II, 95. ex ista syngrapha; ib. 96. — ex tuis tabulis; Qu. Rosc. 5. ex huius et ex aliorum tabulis; Cluent. 82. ex tabulis; ib. 141. ex testium ... tabulis; Rab. Post. 9. ex duodecim tabulis; Phil. II, 69. ex rei publicae tempestate; Balb. 61. ex eo tempore; Quinct. 21. Phil. V, 30. ex tempore; Verr. III, 36. 51. 167. Flacc. 36. Arch. 18. non ex meo, sed ex meorum necessariorum tempore; div. Caec. 5. ex istius tempore; Verr. a. pr. 33. ex tempore aliquo; ib. I, 60. ex certo tempore; ib. 108. ex illo tempore; ib. II, 64. ex tempore periculi tui; ib. III, 141. ex temporibus; ib. 215. ex quo tempore; Caecin. 19. infinito ex tempore; leg. agr. II, 56. ex illo tempore; Sulla 65. ex hoc tempore; Sest. 1. ex eo .. tempore; ib. 79. ex superioris anni ... tenebris; sen. 5. ex

testamento; Verr. I, 124. II, 21. 36. Cluent. 162. EX TESTAMENTO; Vatin. 37. ex trunco; Qu. Rosc. 28. — ex veritate; Quinct. 5. Qu. Rosc. 29. 42. e vestigio; div. Caec. 57. ex viuo: Fr. B, IX, 1. ex vi; Rab. Post. 29. ex vita; Qu. Rosc. 42. ex illius voluntate; Verr. a. pr. 29. magis ex sua ... quam ex populi Romani voluntate; ib. I, 104. ex sua voluntate; ib. III, 167. leg. agr. II, 64. ex voluntate; Piso 46. ex eius voluntate: Phil. IX, 13. ex usu; Fr. A, III, 19.

Zücken: deserto † Gaviolaelione; Sest. 72. — Font. 3. Fr. B, XIII, v, 3.

exactio, Erbebung, Eintreibung: I. est: operum publicorum exactio ... num aliud videtur esse ac meorum bonorum direptio? dom. 51.

II. revoco ad: me ad M. Antonii ... exactionem .. pecuniae revocaturus es? Verr. III, 213.

III. exitus: non exitum exactionis, sed initium reprimissionis spectare debemus; Qu. Rosc. 39.

exaedifico, aufbauen: vel Capitolium ... gratis exaedificari ... potuit: Verr. V, 48.

exaequo, gleichmachen, ausgleichen: alqm: superiorem esse contra improbos minus est negotii quam bonis exaequari; Quir. 22.

iura: qui omnia iura pretio exaequasset; Verr. II, 123.

exaeresimus, ausgeschieden: quos illi exaeresimos dies nominant; Verr. II, 129.

exaggero, vergrößern: beneficium: beneficium Plancii ... verbis exaggero; Planc. 71.

fortunas: deorum benignitate .. exaggeratas .. fortuuas; Catil. IV, 19.

sextulam: cum iste sextulam suam nimium exaggeraret; Caecin. 19.

exagito, aufregen, beunruhigen, quälen, tadeln: alqm: istius iniuriis exagitati; Verr. II, 9. III, 46.

aratores: aratores ... exagitati decumanorum iniuriis; Verr. III, 75.

causam: causam senatus exagitatam contionibus improborum; sen. 20.

fallacias, fraudes: exagitabantur eins omnes fraudes atque fallaciae; Cluent. 101.

exalo, f. **exhalo.**

examen, Schwarm: videmus universi repente examina tanta servorum immissa in populum Romanum; har. resp. 25. f. **apis** (2 St.) B. I, S. 257, a.

examino, untersuchen: haec meis ponderibus examinabo; Planc. 79.

exanimo, entleeren, betäuben, erschrecken, außer Fassung bringen: alqm: exanimatus ad sedis contendit; Verr. I, 67. illum ... exanimatum ... reliuquo; ib. II, 189. cum exanimatus subito ipse accurrit; ib. V, 16. exanimatus evolat ex senatu; Sest. 28. se abiecit exanimatus; ib. 79. sedebat exanimatus; ib. 118. Milonem ... nulla conscientia exanimatum Romam revertisse; Milo 61. non poteram ... non meta exanimari; ib. 65. me ... exanimant ... hae voces Milonis; ib. 93.

matrem: illa (mater) ... Larinum confestim exanimata venit; Cluent. 28.

uxorem: exanimata uxor; Catil. IV, 3.

exardesco, entbrennen: alqs: pro patria solus exarsi; har. resp. 45. ad spem libertatis exarsimus; Phil. IV, 16. ipsi .. vestra sponte exarsistis ad libertatis recuperandae cupiditatem; ib. XI, 3.

bellum: bellum subito exarsit; Ligar. 3.

homo: homo ... sic exarsit ad id; Verr. I, 64. homo ... exarsit iracundia ac stomacho; ib. II, 48.

importunitas: ex multis ... vitiis repente ista tanta importunitas inauditi sceleris exarsit; Sulla 75.

Italia: tota Italia desiderio libertatis exarsit; Phil. X, 19. quo (studio Italia) contra commune incendium exarserat; ib. XII, 7.

tempus: etiam ad innocentium periculum tempus illud exarserat; Rab. Post. 13.

exaresco, austrocknen: [si montes resedissent, amnes exaruissent;] Piso 82.

exaro, mit dem Ackerbau gewinnen: alqd: quantum exaravero; Verr. III, 25. f. frumentum.

frumentum: hae litterae .. hoc (frumenti) ... exararunt; Verr. III, 45. quantum (frumenti) exararant; ib. 57. quantum omuino frumenti exararant; ib. 86. quorum patres tantum labore suo frumenti exarabant; ib. V, 99.

medimna: ut plus quam decem medimna ex iugero exararent; Verr. III, 113.

nummos: quos (nummos) non exarat; Verr. III, 199.

exaudio, deutlich hören, verstehen: I. absolut: tantum modo ut vos ... exaudire possetis; Sulla 30. ut omnes exaudire possint; ib. 33. vgl. III. alqd; Ligar. 6.

II. acc. c. inf.: exaudivi etiam nimium a me Brutum [...] ornari; Phil. XI, 36.

III. alqm: ut me exaudire possis; Milo 67.

alqd: ea, quae exaudio; Catil. IV, 14. ut idem omnes exaudiant; Sulla 34. ut [hoc] populus Romanus exaudiat; Ligar. 6. id exaudio; Phil. XI, 20.

fremitus, strepitus: exauditus in agro propinquo ... est strepitus quidam reconditus et horribilis fremitus armorum; har. resp. 20.

preces, vota: eorum .. preces et vota de meo reditu exaudiens; Planc. 97.

voces: quorum tu ... voces paulo ante exaudire potuisti; Catil. I, 21. qui eius vocem exaudire possent; sen. 24. non patiar hanc exaudiri vocem huius imperii; Fr. B, XVI, III, 2.

excavo, aushöhlen: erat ... ex una gemina pergraudi trulla excavata; Verr. IV, 62.

excedo, hinausgehen, sich entfernen, entweichen, schreiben: alqs: abiit, excessit; Catil. II, 1. cum is excessisset; sen. 7. multa vita excedens providit; Phil. II, 12. — ex: ut primum ex pueris excessit Archias; Arch. 4. excessit e vita; Phil. IX, 2. excessurum se ex Italia dixit; ib. XII, 14. ex qua (urbe) excesserat legibus; ib. XIII, 27. qui ex vita excesserint sine tormentis; ib. 41.

mentes: cum (mentes) ex corpore excessissent; Sest. 47.

excellenter, vortrefflich: qui .. in re publica ... se excellentius gerere studuerunt; Sest. 96.

excello, excellens, hervorragen, sich auszeichnen, hervorragend, vortrefflich: alqs: ita in utroque excellnut, ut ..; Quinct. 31. Hortensius excellens ingenio, nobilitate, existimatione; ib. 72. ut ille princeps quam maxime excellat; div. Caec. 48. qui dignitate principibus excellit; imp. Pomp. 41. iustitia, fides, pudor temperantia; quibus te .. excellere omnes iutellegunt; Muren. 30. neque sibi fas esse ... in patriae parricidio excellere ‖ et scelere ‖; dom. 133. cum in omni genere ac varietate artium ... Cn. Pompeius excellat; Balb. 15. ut is maxime gloria excellat; Planc. 60.

alqd: quae maxime improbitate excellere videbuntur; Verr. II, 68. quae maxime excellerent; ib. 82. quae excellunt; Piso 94.

amor: f. animus; Sest. 12.

animus: multos homines excellenti animo ac virtute fuisse; Arch. 15. M. Petrei .. excellens animus et amor rei publicae; Sest. 12. excellenti animo, virtute, auctoritate, praesidio, copiis T. Annius (exstitit); Quir. 15. vir excellenti animo in rem publicam ingressus; Vatin. 7.

ars: propter excellentem artem ac venustatem; Arch. 17.

auctoritas: nolo ... adferat ... auctoritatem excellentem; Muren. 59. Pompei .. auctoritas ... excellit in ista provincia; Flacc. 14. ſ. animus; Quir. 15.

beneficium: P. Lentuli beneficio excellenti; sen. 26.

bonum: gaude tuo isto tam excellenti bono; Marcell. 19.

cives: excellentium civium virtutem; Phil. XIV, 17.

copiae: ſ. animus; Quir. 15.

dignitas: o populi Romani excellens dignitas; Balb. 13.

gratiae: excellentibus gratiis pancorum; leg. agr. II, 7.

homo: hunc hominem tantum excellere ceteris; imp. Pomp. 39. homini in omni virtute excellenti; Muren. 54. cogitatione hominum excellentium; Arch. 14. homo cum ingenio tum etiam doctrina excellens; Ligar. 10.

ingenium: quod excellens ingenium requiratur; Caecin. 5. propter excellens eorum ingenium; Quir. 2.

memoria: quo magis ipsius memoria excelleret; Scaur. 33.

nobilitas: si eum ... excellens nobilitas aliquo impulisset; Vatin. 15.

praesidium: ſ. animus; Quir. 15.

venustas: ſ. ars.

vir: virum ... excellentem virtute, auctoritate, copiis; Verr. III, 185. huius excellentis viri .. gloriae; Balb. 5. si ... excellentem virum ... armasset; Phil. XIII, 32.

virtus: prompta excellensque virtus ... hortabatur; Sest. 88. sociis excellenti virtute praeditis; Balb. 24. ab excellenti ... virtute progressum aetatis exspectari non oportere; Phil. V, 47. ſ. animus; Arch. 15. Quir. 15.

excelsus, hoch, erhaben: A. basis: haec (Diana) erat posita Segestae saue excelsa in basi; Verr. IV, 74.

homo: ad omnis .. virtutes magnum hominem et excelsum; Muren. 60.

locus: edito adversarii atque excelso loco; Milo 53.

sedem: in hanc excelsissimam sedem dignitatis; Sulla 5.

signum: erat admodum amplum et excelsum signum; Verr. IV, 74.

B. alicui: simulacrum lovis ... in excelso conlocare; Cacil. III, 20.

exceptio, Ausnahme, Einſchränkung: I. eripit: nonne te mihi testem ... eripuit ... legis exceptio? Verr. II, 24.

est: sunt .. in tota lege exceptiones duae; leg. agr. I, 10. est alia .. quaestuosa exceptio, quae teget eos agros; ib. II, 58.

facit: quod si exceptio facit, ne liceat; Balb. 32.

tegit: ſ. est; leg. agr. II, 58.

II, 1. Bſ. : non .. hac exceptione uuus adficitur beneficio; leg. agr. I, 13.

2. sine: etsi recte sine exceptione dixeram virum; Verr. V, 81. interdixit ... DE VI HOMINIBUS ARMATIS sine ulla exceptione; Caecin. 23. vim ... restitui sine ulla exceptione voluerunt; ib. 63.

excido, abhauen, verwüſten, vernichten, entfernen: aedis: qui monumenta publica, qui aedis sacras, qui domos inimicorum ... excidit; Sest. 95.

arbores: excisis arboribus; Verr. III, 119.

domos: ſ. aedis.

Epirum: Epirus excisa; Piso 96.

Karthaginem: Karthaginem exciderunt; Phil. IV, 13.

monumenta: ſ. aedis.

saxum: totum est e saxo ... multorum operis penitus exciso; Verr. V, 68.

tempus: videor ... illud tristissimum tempus debere ... ex animo ... excidere; prov. cons. 43.

urbem: cum omnes urbem nondum excisam ... videremus; Sest. 35.

excido, entfallen, entſchwinden, verloren gehen: cornua, formidines: tum habuisti quasdam formidines, *quae* quasi cornua quaedam exciderunt impleta; Fr. B, XV, v, 2.

gladii: gladii de manibus crudelissimis exciderunt; Piso 21. excident gladii; Phil. XII, 8.

mens: voltus, oratio, mens denique excidit; Verr. I, 141.

nummi: si qui (nummi) isti exciderant; Verr. II, 136.

oratio: excidebat repeute oratio; Quinct. 39. ſ. mens.

sica: quotiens .. excidit casu aliquo (ista sica de manibus)! Catil. I, 16.

verbum: verbum ecquod umquam ex ore huius excidit, in quo ..? Sulla 72. ex isto ore religionis verbum excidere ... potest? dom. 104. quod verbum tibi non excidit ... fortuito; Phil. X, 6.

voltus: ſ. mens.

excipio, ausnehmen, ausbedingen, anfangen, auf ſich nehmen, empfangen: I. **abſolut:** ubi *non est exceptum, ibi* necesse est licere; Balb. 32.

II. **mit Ergänzung:** 1. inb. Fr.: quibus (legibus) exceptum est, de quibus causis .. magistratum capere non liceat; Cluent. 120.

2. ne: ut Tauromenitanis ... exceptum sit foedere, NE SAVEM DARE DEBEANT; Verr. V, 50. quorum in foederibus exceptum est, ne quis .. recipiatur; Balb. 32. ubi est .. *exceptum* foedere Gaditano, ne quem ... recipiat? ib. 32.

3. ut ne: non exceperas, ut ... ne esset rogatum? dom. 106.

4. quo minus: neque Camertium foedere exceptum quo minus ... praemia .. tribuerentur; Balb. 47.

III. **mit Object:** alqm: si ex omnibus rebus se ipsum nudum neque praeterea quicquam excepit; Sex. Rosc. 144. qui excipiatis eos; ib. 151. excipitur ab omnibus eius modi clamore, ut ..; Verr. V, 94. Phalacrum ... exceptum esse a Cleomene; ib. 116. hunc in illo timore et fuga Tigranes ... excepit; imp. Pomp. 29. excipit Pompeium; leg. agr. I, 13. Glaucippus excipitur; ib. eum, quem amat, excipit; ib. II, 60. is excipitur unus, ue manubias referre debeat; ib. non mihi videntur honoris causa excipere Pompeium; ib. 61. ut te ex populi sermone exciperes; Flacc. 82. neminem excipio; Scaur. 44. exceptis eis, qui ..; Phil. II, 29. eos excipio; ib. VIII, 8. in eodem excipiendo; ib. 32. ſ. adfinis. adulescentiam.

alqd: quod exciperent improbi cives; Sest. 102. in quo ‖qua‖ aliquid [sacrosanctum] exceptum videretur; Balb. 33. nec quicquam illis verbis, ST QUID SACROSANCTUM EST, esse exceptum videretur; ib. quod lege exceptum videretur; ib. 38. nihil citius excipitur; Planc. 57. ſ. alqm; Sex. Rosc. 144.

adfinis: quae (lex) non modo eum ..., sed etiam conlegas eius, cognatos, adfinis excipit, ne ..; leg. agr. II, 21.

adulescentiam: excipitur hac lege non adulescentia, non legitimum aliquod impedimentum, non potestas, non magistratus ..., reus denique, quo minus xvir fieri possit, non excipitur: Cn. Pompeius excipitur, ne ... xvir fieri possit; leg. agr. II, 24.

agrum: ſ. **ager,** II, 1. excipio (4 Ct.) B. I, S. 150, a.

amicum: equitem Romanum, veterem amicum ... labentem excepit; Rab. Post. 43.

cicatrices: cicatrices ... adverso corpore exceptas; Verr. V, 3.

cognatos, conlegas: ſ. adfinis.

copias: eius copias acerrimumque impetnm moenibus ... exceperunt; Verr. II, 159.

equitem: f. amicum.
flammam: cum in me ... illa flamma ... conciebatur. excepi; har. resp. 45.
foedus: ... „exceptum .. est foedus, si quidem sacrosanctum est“; Balb. 32.
fortunam: quamvis excipere fortunam; prov. cons. 41.
fugientis: ex Hispania fugientis se excepisse; Verr. V, 151. qui .. fugientis exeiperet; Catil. III, 8.
homines: hosce ego homines excipio; Catil. IV, 15.
impedimentum: f. adulescentiam.
impetum: cum tuum ... impetum meo corpore excepi; dom. 76. f. copias.
legiones: legiones conscripsit novas, excepit veteres; Phil. XI, 27.
magistratum: f. adulescentiam.
onera: ille onera multorum huius amicorum excepit unus; Rab. Post. 41.
potestatem: f. adulescentiam.
rem: quae (res) ... excipi possit; Caecin. 81. rem nullam esse exceptam; leg. agr. II, 38.
reum: f. adulescentiam.
rumores: qui rumores Africanos exciperent; Deiot. 25.
spiritum: ut filiorum suorum postremum spiritum ore exeipere liceret; Verr. V, 118.
tabulas: lege excipiuntur tabulae publicanorum, quo minus ..; Verr. II, 187.
tela: omnium tela excipiat; Verr. II, 177. exceptis eis telis; dom. 39. me ... omnia tela ... excipere unum; prov. cons. 23.
tempus: excepto illo Cinnano tempore; sen. 9.
virum: quae (terra) hunc virum exceperit; Milo 105.
virtutem: vitam eius et virtutem immortalitas excepisse dicatur; Sest. 143. qui (locus) hanc virtutem exeipiat; Milo 101.
vim: vim improborum ... excepi meo corpore; dom. 63. vim omnium sceleratorum acerbitas mei casus exceperat; ib. 64. hanc vim frigorum ... excipere; Rab. Post. 42.
vitam: f. virtutem; Sest. 143.
volnera: volnera (esse) exeipienda; Sest. 23.

excisio, Zerſtörung: I. permovet: non me ... tectorum excisio ... permovet; dom. 146.
II. infero: qui ... excisionem ... meis omnibus tectis ... intulerunt; har. resp. 8.

excito, aufrichten, aufrufen, erwecken, ermuntern, aufjdeuchen, hervortufen, erregen, antreiben: alqm: se ... clamore populi ... excitatum; Verr. I, 12. haec te vox non ... excitavit? ib. III, 132. eo nuntio excitatus; ib. IV, 95. ne excitetur Verres; ib. V, 32. non ipsa praeconis voce excitatus es? ib. 38. conscientia sceleris ... excitatus; ib. 73. dormientem excitare; ib. 93. iste excitatus; ib. 94. excitandus Cn. Domitius; Font. 36. promissis suis eum excitavit animosque abiectum. Clouet. 68. ut vos ... excitarem; Catil. IV, 19. Catilinam excitavi; Muren. 51. me iacentem posse ... excitari; dom. 96. ad excitandum Antonium; Sest. 12. qui excitatus ... auctoritate P. Servilii; ib. 130. tertio quoque verbo excitabantur; Rab. Post. 34. rumores, qui ... Caecilium excitaverunt; Deiot. 25. hos auctoritate mea censeo excitatos? Phil. II, 27. quae (faces) excitent tantae causae indormientem; ib. 30. vestro iudicio ... excitatus ... veni; ib. VI, 2. quem non excitet ... vester iste consensus; ib. 18. excitati ... esse debemus; ib. VII, 26. ut omnes ... excitati dolore ... Bruto subveniremus; ib. VIII, 21. — ab: f. **ab,** I. excito; Font. 36. Catil. II, 20. Cael. 33. Milo 79. Marcell. 17. (B. I, S. 7). excitate, excitate ipsum ... a mortuis; Milo 91. — ad: f. **ad,** I. excito; Cluent. 172. har. resp. 43. Sest. 81. 136. Planc. 55. 59. 69. Phil. II, 17. 27. VII, 21. XIV, 20 (B. I, S. 67, b). — de: perterritum te de somno excitari; Phil. II, 68. — ex: te ex somno saepe excitabunt; Sulla 24.
alqd: ea ... magnis excitantur praemiis; Rab. Post. 42. omnia sunt excitanda tibi; Marcell. 23.
animum: f. **animus,** II, 1. excito (4 St.) B. I, S. 232, a.
arma: omnium arma contra se unum excitare; Deiot. 15.
bellum: f. **bellum,** II, 1. excito (5 St.) B. I, S. 398, b.
bonos: qui ... bonos excitarit; sen. 29. boni ... necessitate excitantur; Sest. 100.
civis: ut ... senatus omnis ex omnibus agris ... civis totamque Italiam ... excitaret; sen. 24. praestantissimos civis, pacue ex Acheronte excitatos; ib. 25.
coniuratos: qui sua lege coniuratos etiam ab inferis excitandos putarat; sen. 26.
consuetudinem: excitavit illam suam ... consuetudinem rei publicae bene gerendae; Sest. 67.
consulem: quibus hic rebus consulem ad rem gerendam excitarit; Sest. 12.
contentiones: contentiones ... ex utriusque studio defensionis excitabantur; Cluent. 44.
dilectus: totius Italiae dilectus excitavistis; Phil. XIII, 5.
discordiam: discordiam excitari; Sest. 103.
dolorem: excitatus aliquando Cn. Pompei, — excitatus, inquam, ... animi dolor; dom. 25. severitatem senatus et bonorum omnium vim ac dolorem excitarent ‖ excitarunt‖; Planc. 45.
equites: vos, equites Romani, excitati; Sest. 25.
filium: quasi ego eius exsilium excitare ab inferis filium possem; Verr. V, 129.
flammam: post illam flammam aliorum facto ... excitatam; Cluent. 200.
fletum: ut ... fletum etiam inimicis ... excitaret; Sest. 121.
fluctus: quantos fluctus excitari in contione videtis! Flacc. 57. in re publica fluctus excitantur; Sest. 99. „haec res tibi fluctus illos excitavit“; Piso 72.
Galliam: Galliam ... sua sponte ... excitatam; Phil IV, 8.
homines: quos (homines ordinesque) .. libertas ... excitavit; Catil. IV, 16. homines ... optimatium discordiis excitari; har. resp. 50.
incendium: si quod esset in suas fortunas iucendium excitatum; Muren. 51. ex qua (provincia) illa fax excitare non possit incendium; Phil. VII, 3.
iuvidiam: invidiae popularitet excitatae restitisset; Cluent. 134.
Italiam: Italia tota ... excitata; Phil. III, 32. f. civis; sen. 24.
iudicem: f. testem; Planc. 43.
lanles: quibus initiis ... tantae summis in rebus laudes excitatae sint; Sest. 5.
legatos: legatos excito; Balb. 41.
liberos: ut nos et nostros liberos ... excitarent; Planc. 59.
libidines: huius libidines ... etiam auribus excitabantur; Verr. IV, 39. ad libidines adulescentulorum excitandas; Cluent. 36.
memoriam: vestram memoriam ... excitate; Sest. 11. audetisne excitare tanti flagitii memoriam? Cael. 71.
mentem: nunc est una vox, una mens ... praemiis excitata; Scaur. 41.
motum: sin ille tum motus est temeritate imperitorum excitatus; Flacc. 58.
negotiatores: excitarem negotiatores; Flacc. 38.
odium: qua de causa excitatum esse dicamus in aratores tam infestum odium? Verr. III. 157.
ordines: f. hominem; Catil. IV, 16.
plausum: plausus exilis et raros excitare; Sest. 115. tantus est ex omnibus spectaculis ..., tantus ex fori cancellis plausus excitatus, ut ..; ib. 124.
poëtam: poëtam ... mentis viribus excitari; Arch. 18.

populum: populum Romanum ... precibus ... excitavit; har. resp. 46.

recitatores: tris ipse excitavit recitatores; Cluent. 141.

regiones: regiones ... aliquanto etiam latius excitatae; Rabir. 8.

rem publicam: qui ... rem publicam adflictam excitarint; Sest. 1.

risus: quantos excitat risus! Phil. III, 21.

senatum: quibus (cohortationibus) a te excitatus senatus; Phil. XII, 15.

servitia: servitia excitantur; Catil. IV, 4.

severitatem: ſ. dolorem; Planc. 45.

suspicionem: hanc eius suspicionem .. litteris ... excitaverunt; Sest. 41.

tempestatem: ut (tempestas) casu excitata esse videatur; Muren. 36. quanta tempestas excitaretur; har. resp. 4. illam tempestatem ... Caesare impulsore ... esse excitatam; prov. cons. 18.

testem: quem iudicem ex illis aut tacitum testem haberes aut vero etiam excitares? Planc. 43. possum excitare multos [reductos] testis libertatis tuae; Rab. Post. 47.

tragoedias: Appiae nomen quantas tragoedias excitat! Milo 18.

tumultum: tumultus Gallici excitandi causa; Catil. III, 4.

ventum: ventо aliquo in optimum quemque excitato; Sulla 41.

virum: vir, qui ... ingenuo dolore excitetur; Phil. X, 18.

vim: ſ. dolorem; Planc. 45. — vocem: ſ. mentem.

exclamo, ausſchreien, laut ausrufen, nennen: I. manus: manus illa Clodiana ... exclamat; Sest. 79.

II. acc. c. inf.: tu exclamas homiuem improbum, qui postulet ..; Verr. III, 139. illa in media potione exclamavit so ... emori; Cluent. 30. mulier exclamat se ab eo nullo modo curari velle; ib. 40. cur tam temere exclamarit occisum; Sest. 80.

III. alqm: Ciceronem nominatim exclamavit; Phil. II, 28. Ciceronem exclamavit; ib. 30.

excludo, ausſchließen, fernhalten: alqm: excludit eum solum; Verr. I, 142. omnes exclusi sunt non minus aperte quam pupillus; ib. 148. angustiis temporis excluduntur omnes; ib. verbo me excludi; Caecin. 79. undique exclusus Oppianicus; Cluent. 175. excludebar; leg. agr. II, 12. qui honore xviratus excludatur prope nominatim; ib. 60. exclusi eos; Catil. I, 9. exclusus hac criminatione Torquatus; Sulla 40. ut ego excluderer; Piso 76. exclusi provincia; Ligar. 25. excludit (Antonium) provincia; Phil. IV, 8. ad excludendum Antonium; ib. VIII, 4. alios excluserunt; ib. XII, 10. — ab: ſ. **ab,** I. excludo (4 St.) B. 1, C. 7, b.

alqd: quod anno ante frater Metellus ... excluserat; har. resp. 45. quod adfinis ... excluserat; ib.

amicos: exclusis amicis; Vatin. 21.

civis: illa (Capua) impios civis iudicavit, eicit, exclusit; Phil. XII, 7.

consuetudinem: qui hanc consuetudinem libere dicendi excluderet; Phil. V, 19.

cupiditatem: excluditote eorum cupiditatem; Cael. 22.

defensionem: excluditur omnis tua defensio; Tull. 31.

exercitus: qui nostros exercitus saepe excluserant; Verr. V, 84.

hominem: ceteri, saepe frugalissimi homines, excluduntur; Verr. III, 8. homo consularis exclusus miser puncto temporis; Vatin. 27.

magistratus: qui ... armis et praesidiis populum et magistratus foro excluserit; Phil. III, 30.

matres: matres ... ab extremo conspectu libernm exclusae; Verr. V, 118.

observantiam: quae (poena) possit observantiam tenuiorum ... excludere; Muren. 71.

oculos: quod ... curiosos oculos excludit; har. resp. 37.

populum: qui populus? isne, qui exclusus est? Phil. I, 26. ſ. magistratus.

pupillum: ſ. alqm; Verr. II, 148.

redemptores: cum die ceteros redemptores exclusisset; Verr. I, 150.

senatum: armis ... exclusit senatum; Phil. VII, 15.

socios: his honoribus exclusos esse fidelissimos ... socios; Balb. 24.

suavitatem: qui ... excludat auribus omnem suavitatem; Cael. 42.

Füde: * moenibus excluserunt; Balb. 39.

excogito, erſinnen, ausdenken, erfinden: I. **absolut:** ab homine ad excogitandum acutissimo; Cluent. 67. legem ... ad excogitandum reconditam; Fr. B, VI, 3.

II. **mit indir. Frage:** excogitat ... — excogitat, inquam, quem ad modum ... comitia haberentur; Verr. II, 126. si ipse excogitare non poterat, quem ad modum quam plurimo venderet; ib. III, 43. neque hoc parvum crimen quem ad modum defensurus sit homo quisquam umquam excogitabit; ib. 118. ut excogitaret quem ad modum calamitatem meam ... houestaret; sen. 24. scilicet homo sapiens excogitavi quam ob rem viderer ..; Planc. 72. excogitare quae tua ratio sit .. non possum; Phil. VIII, 19.

III. **mit Object:** alqd: qui neque excogitare ... multa possum; Quinct. 34. excogitat — quid? nihil ingeniose; Verr. I, 141. te aliquid excogitasse; ib. III, 17. excogitat sane acute quod decernat; ib. IV, 147. excogitavit nescio quid; ib. V, 16. hoc totum ... non me excogitasse; Caecin. 85. nihil excogitem quam ob rem ..? Cluent. 70. quantum excogitant; ib. 183. excogitabit aliquid; leg. agr. I, 2. quid tribunus ... acutus excogitet; ib. 3. nihil est ... contra hanc rem publicam ... excogitatum; ib. II, 90. haec tu ... excogitasti; ib. 98. quid tam [..] praeposterum ... excogitari potest? Rab. Post. 37. ſ. cansam; Deiot. 20. poenam.

aestimationem: hac sua, quam tum primum excogitavit, Sicilienst aestimatione; Verr. I, 95.

causam: neque adhuc causam ullam excogitare potuit; Verr. I, 70. quid .. causae excogitari potest? Deiot. 20.

conciliationem: istam conciliationem gratiae ... excogitavit; Cluent. 84.

decuriam: scelerum magnitudo ... hanc tertiam decuriam excogitavit; Phil. V, 15.

defensionem: vide quam commodam defensionem excogitaris! Verr. V, 153. a quoquam excogitata defensio; Cluent. 48.

diligentiam: quae ista nova diligentia, quam ob causam abs te excogitata? Verr. V, 156.

edicta: tuis praeclaris abs te principe ... excogitatis edictis; Verr. III, 43.

genus: quod (genus pecuniae cogendae) non ... excogitavit? Verr. II, 120. eundem mira quaedam excogitare genera furandi; ib. 134. quod innocentem in hominem ... singulare supplicii genus excogitavit; ib. IV, 88.

honores: excogitati quidem erant a Siculis honores in me inauditi; Planc. 64.

legem: qui istam legem excogitaverunt; Phil. I, 20.

poenam: quid excogitat poenae? Verr. III, 140.

rationem: hanc excogitat rationem; Verr. IV, 40. praedandi rationem ab hoc primum excogitatam; ib. V, 60. ratio excogitata Larini est; Cluent. 36.

rem: excogitat rem singularem; Verr. V, 82. rem excogitat singularem; Cluent. 70. o rem excogitatam! Fr. B, VII, 2.

supplicium: supplicium in parricidas singulare excogitaverunt; sex. Rosc. 70. quod tandem excogitabitur in eum supplicium? Rabir. 28.

excolo, ausbilden: nisi animos nostros doctrina excolamus; Arch. 12.

excors, einfältig: alqs: neque tu eras tam excors; dom. 48. quemquam putas fuisse tam excordem? Planc. 71. tam .. eras excors; Phil. II, 18. hoc qui non videt, excors ... *est;* ib. V, 5.

excrucio, quälen: amicum: populi Romani socium atque amicum fumo excruciatum semivivum reliquit; Verr. I, 45.

legatum: qui legatum ... vinculis atque verberibus atque omni supplicio excruciatum necavit; imp. Pomp. 11.

excubiae, Wache: I. o: o excubias tuas ... miseras! Planc. 101.

II. armo: si excubiae, si vigiliae, si dilecta iuventus ... contra Milonis impetum armata est; Milo 67.

cognosco: cuius ego excubias et custodias mei capitis cognovi; Phil. VII, 24.

polliceor: omnes .. tibi excubias et custodias ... pollicemur; Marcell. 32.

excubo, wachen: excubabo vigilaboque pro vobis; Phil. VI, 18.

excurro, hinaufeilen, einen Ausfall machen, hervorbrechen: alqs: excurrat aliquis; Verr. I, 67.

cives: provinciam, quo (cives) facile excurrant; Verr. II. 6.

Karthago: quod (Karthago) ... excurrere ex Africa ... videbatur; leg. agr. II, 87.

virtus: in quo (campo) excurrere virtus cognosciique posset; Muren. 18.

excursio, Einfall, Streifzug, Auszug: I. aufert: cum una excursio equitatus ... totius anni vectigal auferre possit; imp. Pomp. 16.

II. tueor ab: quibus (copiis) finis suos ab excursionibus ... tueretur; Deiot. 22.

III. certiorem facio: certiores a me facti de hac nocturna excursione Catilinae; Catil. II, 26.

IV. infestus: ut via ... excursionibus barbarorum sit infesta; prov. cons. 4.

excursor, Kundschafter: petit Naevius Turpio quidam, istius excursor et emissarius; Verr. II, 22.

excusatio, Entschuldigung: I. defendit: P. Rutilium Rufum necessitatis excusatio defendet; Rab. Post. 27.

est: neque est excusatio difficultatis; Quir. 23. an potest ulla esse excusatio? Piso 10. nullae istae excusationes sunt; Phil. V, 6. erat tunc excusatio oppressis; ib. VII, 14. nullam sibi putavit excusationem esse oportere; ib. VIII, 5.

valent: illae valent apud me excusationes iniuriae tuae; Sulla 47.

videtur: ullam ... satis iustam excusationem esse visam; Piso 36.

vindicat: si me ... neque honoris neque aetatis excusatio vindicat labore; Sulla 26.

II, 1. accipio: accipietne excusationem is? Phil. V, 14.

do: Sappho ... dat tibi iustam excusationem; Verr. IV, 126.

habeo: habet excusationem; leg. agr. III, 5. qui habet excusationem .. pietatis; Cael. 2. habent .. legitimam excusationem; Phil. V, 14.

puto: nemo sibi nec valetudinis excusationem nec senectutis satis iustam ullam putavit; Sest. 112.

quaero: cum ... familiaris funeris excusatio quaereretur; Rabir. 8.

recordor: si excusationem Ser. Sulpicii ... legationis obeundae recordari volueritis; Phil. IX, 8.

2. addo: morbi excusationi poena addita est; Muren. 47.

obsisto: vehementius *eius* accusationi obstitistis; Phil. IX, 8.

3. opus est: ut magna excusatione opus eis sit; Phil. XIII, 30.

utor: qui sibi ulla excusatione utendum putet; Fout. 46. excusatione te uti valetudinis; Piso 13. si ... aetatis excusatione usus esset; Deiot. 9.

III. defendere: quibus excusationibus ... studium tuum defendere solebas; Verr. V, 176. ne se stuporis excusatione defendas; har. resp. 5. negligentiae excusatione defenditur; Fr. E.

deprecari: ut excusatione summae stultitiae summae improbitatis odium deprecetur; Caecin. 30.

facere: quod ... non facitis vel aetatis excusatione vel honoris; Piso 36.

tollere: si qua res illum diem ... excusatione sustulit; dom. 45.

excuso, entschuldigen, verschützen: I. absolunt: se ducturos ... excusando facile ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31. *famam illius ... excusando foveram;* Tull. 3. statuerat excusare; Ligar. 21.

II. nomin. c. inf.: si Lysiades citatus index non responderit excuseturque Areopagites esse; Phil. V, 14.

III. alqm: me vehementer excusatum volo; Verr. I, 103.

iudices: qui (iudices) fortasse excusabuntur; Phil. V, 14.

morbum: re magis morbum quam oratione excusantem; Phil. IX, 8.

propinquitatem: propinquitatem excusavit; Phil. VIII, 1.

excutio, abschütteln, tauben, durchsuchen, abschießen: alqm: non excutio te; Sex. Rosc. 97. quod te iudices emiserunt excussum; har. resp. 37.

alqd: excussa inauissima prudentiae reperta sunt; Muren. 26.

aculeos: noli aculeos orationis meae ... excussos arbitrari; Sulla 47.

blanditias: illa accusatio et blanditia populares ... procul apparet, non excutitur [non in manus sumitur]; Planc. 29.

delicias: excussis deliciis; Verr. IV, 52. excutiemus omnis istorum delicias, omnis ineptias; Cael. 67.

homines: f. imperatores.

iactationem: excutient tibi istam verborum iactationem; Sulla 24.

imperatores: qui non modo reges atque exterarum nationum homines, sed etiam imperatores nostros excutiant; leg. agr. II, 61.

ineptias: f. delicias; Cael. 67.

iuventutem: inventutem omnem ex tota Italia excussimus; Phil. XII, 16.

occursationem: f. blanditiam.

reges: f. imperatores.

studia: omnia ista nobis studia de manibus excutiuntur; Muren. 30.

voces: excussis tuis vocibus; Phil. II, 78.

exemplar, Muster, Vorbild: I. dicit: dixit senator populi Romani, ... exemplar antiquae religionis; Caecin. 28.

II. propono: ad imitandum .. tam mihi proposituin exemplar illud est quam tibi; Muren. 66.

servo: qui mihi videtur quasi quoddam exemplar pristinae gravitatis ... servari; Fr. A, III, 17.

exemplum, Probe, Beispiel, Entwurf, Abschrift, Abbild, Muster, Vorgang, Präcedenzfall: I. Subject: delectant: quoniam te recentia exempla delectant; Verr. III, 211.

desunt: illi exempla non deerunt; Verr. III, 207.

est: quod exemplum ... huius modi est? Verr. I, 36. quae ista sunt exempla multorum? ib. III, 209. quae suut tibi igitur exempla ex [Jiu]i Sicilia cellae? ib. 212. quod est huiusce rei ... exem-

plum? ib. V, 76. non occurrit uni cuique vestrum ... exemplum quod testimonio sit? Caecin. 52. ubi exempla? Rab. Post. 31. ſ. II, 1. sequor; Verr. II, 40.

interit: ut exemplum rei publicae conservandae mecum simul interiret; Sest. 49.

naseuntur: a quo ipsa exempla nata sunt; Phil. IX, 3.

occurrit: ſ. est; Caecin. 52.

proficiscuntur: haec tot exempla ... profecta sunt in eundem hominem a Q Catuli ... auctoritate; imp. Pomp. 63.

vetant: cum ... mos maiorum .. et exempla ... vetarent; Piso 50.

vivit: vivit mecum simul exemplum fidei publicae; Sest. 50.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** adfero: adferet aliquod scelerati hominis exemplum; Phil. XIII, 34.

audio: ſ. habeo; Verr. III, 182.

compono: quarum (litterarum) .. iam exemplum ab istis compositum esse; leg. agr. II, 53.

condemno: ſ. sequor; Verr. III, 210.

corrumpo: ut huius urbis iura et exempla corrumperes; Deiot. 32.

exspecto: exspectaut ... exempla ex vetere memoria; Verr. III, 209.

habeo: ut ... exempla litterarum ipsi habere non nollent; Verr. II, 182. vetera exempla pro fictis fabulis iam audiri atque haberi; ib. III, 182. domesticum te habere dixisti exemplum ad imitandum; Muren. 66. quod exemplum (habuisti)? Piso 47. quod in iuventute habemus iulustrius exemplum veteris sanctitatis? Phil. III, 15. quod habebunt domestica exempla virtutis; ib. XIV, 34.

instituo: qui aliquod institui exemplum disturbandorum iudiciorum ... cupierunt; Fr. B, VI, 7.

intueor: exemplum imperii veteris ... diceres intueri; Sest. 19.

lego: quarum (litterarum) exemplum legi; Deiot. 38.

neglego: quamquam omnia exempla maiorum ... neglexisti; Rabir. 17.

novi: uorunt ... exempla maiorum? Phil. V, 25.

perimo: quod peremptum esset mea morte id exemplum; Planc. 90.

persequor: maiorum exempla persequens; Phil. XI, 13.

peto: cum ... meorum ... factorum exempla semper ex summorum hominum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20. unde pudoris pudicitiaeque exempla peterentur; Deiot. 28.

praebeo: ut ... exempla nequitiae parentis vita praeberet; Verr. V, 137.

praetereo: non ... exemplum ... P. Africani praetereundum videtur; Cluent. 134.

probo: ſ. sequor; Verr. III, 210.

prodo: in hoc .. reo ne quod perniciosum exemplum prodatur; Flacc. 25. hoc illius funesti anni prodito exemplo; Sest. 59.

profero: recens exemplum fortissimi viri profero; Verr. I, 56. unius cuiusque ... generis ... exempla profero; ib. IV, 49. unius profer exemplum; ib. V, 67.

propono: ut ceteris ... exempla periculorum proponeret; Verr. V, 23. est illud quidem exemplum tibi propositum domi; Muren. 66. propositis tot exemplis iracundiae levitatisque popularis; Sest. 141. proponens illi exempla ad imitandum; Phil. X, 5. proposito praesertim exemplo Dolabellae; ib. XIII, 47.

quaero: ab eis tu defensionis exempla quaeris? Verr. III, 210. exempla quaerimus et ea non antiqua; ib. non quaeram exemplum foris; ib. 212. alii exempla quaerebant; prov. cons. 28. non igitur exempla maiorum quaeronda (sunt); Phil. IX, 3.

relinquo: si ... posteritatibus exemplum .. reliquisti; Verr. III, 41. ut vetera exempla, quorum est copia ..., relinquam; Sest. 101. exemplum facti reliquerunt; Phil. II, 114.

renovo: Atheniensium .. renovavi vetus exemplum; Phil. I, 1.

sequor: nullum exemplum (fuit) quod sequi velles? Verr. II, 40. dubitabitis exemplum iudicum illorum sequi? ib. 109. qui exemplum sequerer humanitatis atque officii; ib. 118. dum modo ex his (moribus) ea, quae probat populus Romanus exempla, non ea, quae condemnat, sequamur; ib. III, 210.

statuo: in quo homine statueris exemplum huius modi; Verr. II, 111. in quos aliquid exempli populus Romanus statui putat oportere; ib. III, 210.

sumo: ab eodem Cn. Pompeio omnium rerum egregiarum exempla sumantur; imp. Pomp. 44.

transfero: ut illud Uticense exemplum de Hadriano transferretur Syracusas; Verr. V, 94. ad .. auctoritatem .. censoriam exemplum illos e consuetudine militari transtulisse; Cluent. 128. si hoc exemplum ex re militari ad animadversionem censoriam transferendum fuit; ib. 129.

2. **Ablativ:** utor: hoc ipso ex consilio utar exemplis; Verr. III, 212. exemplis nunc uti videlicet mihi necesse est harum rerum; Caecin. 52. eum exemplis uterer multis; ib. 80. eur non Habiti exemplo usus es? Cluent. 172. vide ne alienis exemplis ... uti ... malle videare; Phil. XIII, 15.

3. **mit Präpoſitionen:** dico de: quod ... memoria maiore de exemplis (dici videretur); Balb. 2.

duco ex: ille furor tribuni plebis ductus ex non nullis perveterum temporum exemplis; dom. 123.

revoco ad: ad quae me exempla revocas? Verr. III, 210. te ille ad ... maiorum exempla revocabit; Planc. 12.

III. **nach Adjectiven:** plenus: plena (est) exemplorum vetustas; Arch. 14.

rudis: dicat se ... non rudem exemplorum ... fuisse; Balb. 47.

IV. **nach Subſtantiven:** alqd: ſ. II, 1. statuo; Verr. III, 210.

auctor: possumusne .. tibi probare auctorem exempli? Balb. 46.

copia: non utar exemplorum copia; Cluent. 126. ſ. II, 1. relinquo; Sest. 101.

imitatio: ne periculosam imitationem exempli ... proderetis; Flacc. 24.

memoria: cum .. eum ad domestici exempli memoriam ... convertisset; Sest. 130.

severitas: propter severitatem exempli nemini ... inauditum; Verr. V, 7.

vetustas: quos ... vetustas exemplorum ... deterret; dom. 4.

V. **Umſtand:** 1. **Ablativ:** accedere: accedant eo novo pessimoque exemplo HS xc milia; Verr. III, 116.

addere: hoc praetereа addit ... nullo exemplo; Verr. II, 93.

adduci: adductus sum ... bonorum exemplo; div. Caec. 5.

adimere: adimis tu ei, qui iuravit: quo exemplo? Verr. I, 124.

agere: agebat exemplo bonorum ... civium; Sest. 87.

arcessere: cum eos novo exemplo universos arcesserent; Verr. a. pr. 53.

cogi: cogantur etiam nummi ab aratore? ... quo exemplo? Verr. III, 198.

concedi: quasi vero hoc scribis ullo exemplo sit ... concessum; Verr. III, 182.

confirmare: neque aliorum exemplis confirmem; imp. Pomp. 44.

consecraro: exemplo tuo bona tua nonne L. Ninnius ... consecravit? dom. 125.

consolari: cuius exemplo se consolatur; prov. cons. 16.

dedicare: quis eras tu, qui dedicabas? ... quo exemplo? dom. 127.

defendere: M. Antonii exemplo istius audaciam defendis? Verr. III, 213.

depouere: possem etiam summorum virorum exemplo inimicitias ... deponere; prov. cons. 47.

facere: se exemplo fecisse quod fecisset; Verr. II, 102. iste quod fecisset aliorum exemplo ... fecisse; ib. hoc neque exemplo cuiusquam ... fecit; ib. III, 118. id aliorum exemplo se fecisse defendat? ib. 211. id ... vetere exemplo ... faciebant; Sulla 49. cum ... Spartaci exemplo ludos facere maluerit; har. resp. 26. quo exemplo ... feceris? Vatiu. 30. quod exemplo fortissimorum ... civium facere possim; prov. cons. 18. quod nullo exemplo fieri potuit; ib. 45.

feriri: ducem praedonum ... securi feriri omnium exemplo; Verr. V, 68.

funestus: ut spectaculum illud ... exemplo miserum ac funestum videremus; Fr. B, VI, 20.

gaudere: ut .. domesticis .. virtutis exemplis gaudeatis; Verr. IV, 73.

inicere: hoc iniecto metu iudicibus, ... nullo exemplo; Verr. II, 67.

interdicere: praetores ... interdicere hoc *exemplo;* Tull. 29.

interimere: crudelissimis exemplis interemit propudium illud; Phil. XIV, 8.

liberari: si improborum exemplis improbi iudicio ... liberabuntur; Verr. III, 207.

miser: f. funestus.

posse: potui exemplo multorum; Qu. Rosc. 32.

probari: *id ita esse exemplis probari potest;* Scaur. c. 3 § 1.

statui: imperii diuturnitati modum statuendum vetere exemplo; imp. Pomp. 26.

volnerare: exemplo rem publicam volnerasti; Vatin. 36.

usitatus: maiorum exemplo multis in rebus usitatum; Caecin. 45.

zum Satz: piratam vivum tenuisti. ... quo exemplo? Verr. V, 75. voluit ... adulescentium exemplo ... industriam suam ... ex ... accusatione cognosci; Cael. 78.

2. **Präpoſitionen:** causa: in qua muliere ... quasi exempli causa vestigia antiqui officii remanent; Sex. Rosc. 27. quod apud vos quasi exempli causa proferre possem; Verr. II, 183. exempli causa ponam unum illud; Cluent. 119. quia in alicuius libris exempli causa id nomen invenerant; Mureu. 27. exempli causa paucos nominavi; Phil. XIII, 2.

in: ut ... in exemplo pertimescenda videantur; Flacc. 24.

exeo, weggehen, ausgehen, ausziehen, entkommen, herauskommen, bekannt werden: I. **unperſönlich:** tum Catiliuae dies exeundi ... constituta est; Sulla 52. Miloni ... exeundi ... necessitas fuit; Milo 45. — mitto exire de provincia; Piso 50.

II. **perſönlich:** alqs: domo eius ... exit; Verr. II, 89. cum paludatus exisset; ib. V, 34. qui se dixerit exisse in terram; ib. 135. si qui me exire domo mea coegisset armis; Caecin. 34. te ipsum iam esse exiturum; Catil. I, 9. sin tu ... exieris; ib. 12. tune eum ... exire patiere? ib. 27. exeant; ib. II, 6. 11. si qui exire volunt; ib. 27. quo exire possimus; ib. IV, 21. qui domo exire nolebant; Flacc. 14. ut exirem; dom. 51. × mihi exire domo mea ... fuit luctuosum; har. resp. 49. me studio gloriae ... exisse; Sest. 128. cui de balneis exeunti? Vatiu. 31. quo die Roma exissem; Planc. 65. hunc ... illo die Roma exiturum; Milo 52. se ... exiturum .. cum vellet; Phil. III, 27. unde exeam; ib. XII, 26. videbar mihi videre ... alios .. exeuntis; Fr. B, IX, 1. — ex: quod ex urbe parum comitatus exierit; Catil. II, 4. ut e patriciis exeat; dom. 37. se ... ex urbe exire a consulibus iuberi; Sest. 80. cum ... omnes ... ex oppido exisseut; Scaur. 11. si quidem exiturus ad caedem e villa non fuisset; Milo 48. Ligarium ex Africa exire; Ligar. 20. cum e balneo exisses; Deiot. 42. prius ... quam ex illa circumscriptione exiret; Phil. VIII, 23. ex quo (loco) ipsi iam sentiunt se numquam exituros; ib. XIII, 31.

alqd: quia ... exit aliquando aliquid ... non rusticum; Planc. 35.

eques: L. vero Lamiam, equitem Romanum, ... consul imperiosius exire ex urbe iussit; sen. 12.

greges: si ex urbe exierint desperatorum hominum flagitiosi greges; Catil. II, 10.

hostis: exire ex urbe iubet consul hostem; Catil. I, 13.

imperator: cum in terram imperator exisset; Verr. V, 91.

legatus: quotiens legati ad eos *exierunt!* Font. 16. exierisne legatus in ulteriorem Hispaniam; Vatin. 12. legatos exire inde tuto; Phil. VI, 6.

manus: coniuratorum manum simul exituram; Catil. III, 3.

nomen: CUIUS NOMEN EXISSET; Verr. II, 127.

nummi: nummos, qui per simulatiouem ab isto exirent, revertisse; Verr. II, 61.

oratio: nequaquam .. similiter oratio mea exire ... poterit; Sex. Rosc. 3.

pecunia: pecuniam, quae via modo visa est exire ab isto, eam semita revertisse; Verr. II, 57.

piratae: postea quam e portu piratae ... exierunt; Verr. V, 100.

praedones: exeuntes e Cilicia praedones; Verr. IV, 21.

privati: qui .. privati ... exierunt; leg. agr. I, 8.

pueri: qui (pueri) nisi exemt; Catil. II, 23.

senatores: senatores, qui C. Verre ... sortiente exirent in eum reum; Verr. a. pr. 39.

servi: servos de cavea exire inhebant; har. resp. 26.

verbum: verbum ex ore exire cuiusquam; Vatiu. 4.

vir: bono viro ... optabilius putas sic exire e patria? Piso 33.

vivus: te vivum exire passi sunt; Verr. I, 82. quod vivus exierit; Catil. III, 3. quem omnino vivum illinc exire non oporteuat; Mureu. 51.

volturii: exierunt ... duo volturii paludati; Sest. 72.

exerceo, üben, ausüben, beſchäftigen, verwalten, geltend machen, äußern, beimſuchen: alqm: dum armis exercetur; Verr. IV, 56. in quo (genere belli) illum non exercuerit fortuna rei publicae; imp. Pomp. 28. ad hanc te amentiam ... voluntas exercuit; Catil. I, 25. quid est quod ... tantis nos in laboribus exerceamus? Arch. 28. sum non dicam miser ..., sed certe exercitus; Planc. 78.

alqd: quid enim nobis duobus ... magis exercitum dici ... potest? Milo 5.

crudelitatem: quae erat ista libido crudelitatis exercendae? Verr. V, 145. ut suam insatiabilem crudelitatem exercuerit ... in mortuo; Phil. XI, 8.

inimicitias: videto ne nimium familiariter inimicitias exercere videare; div. Caec. 13.

iudicium: iudicium in praetura publicum exercuit; Verr. I, 155. hoc .. praetore exercente iudicium; Arch. 3. qui iudicium exercet; ib. 32. quod ... unum hoc iudicium exerceatur; Cael. 1.

medicinam: medicinae exercendae causa; Cluent. 178.

simultates: an simultates ... cum libertis vestris Flaccus exercet? Flacc. 88.

vectigalia: res .. in vestris vectigalibus exercendis occupatae; imp. Pomp. 4. qui (vectigalia) exerceut; ib. 16. qui exercet illa (vectigalia); ib. 17.

exercitatio, Uebung, Geübtheit: l. adfert: quantum (facultatis) ... cotidiana dicendi exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2.

deficit: enm ... dicendi exercitatio ... defecit; Catil. III, 11.

est: si qua exercitatio dicendi (in me est), in qua me non infitior mediocriter esse versatum; Arch. 1.

II, 1. contemno: contemnendane tibi (videtur esse) ... aliqua in foro ... exercitatio? div. Caec. 35.

munio: cuius exercitationem ... impunitate munivit; dom. 3.

perdo: hic exercitationem virtutis ... perdidit; Milo 34.

2. antecello: dicendi consuetudo ... vestrae exercitationi ... antecellit; Muren. 29.

3. utor: ut exercitatione ludoque campestri tunicati uteremur; Cael. 11.

4. versor in: f. I. est.

III. praeditus: te ... usu atque exercitatione praeditum; Cluent. 84.

IV, 1. adsuefieri: stuprorum et scelerum exercitatione adsuefactus; Catil. II, 9.

robustus: iertium genus est ... exercitatione robustum; Catil. II, 20.

tiro: usu forensi atque exercitatione tironem; div. Caec. 47.

valere: qui cum videantur nec ... exercitatione rerum valere; Deiot. 7.

2. propter: propter hanc exercitationem usumque dicendi; Cael. 54.

exercitatus, geübt erfahren: alqs: eum esse ... exercitatum; div. Caec. 48. usu .. bellorum gerendorum in primis ... exercitatus; Font. 41. illi miseri ..., glebis subigendis exercitati; leg. agr. II, 84. ille exercitatus est in propagandis finibus, tu in regendis; Muren. 22. quis exercitatior? Phil. VI, 17.

homo: homo .. in aliis causis exercitatus; Quinct. 3. hominem in edictis praetoriis, in censoriis legibus ... tam exercitatum; Verr. III, 17. homines in maritimis rebus exercitatissimos; imp. Pomp. 55. homo ... in dicendo exercitatus; Cluent. 50. hominis in uxoribus necandis exercitati; ib. 52. hominis ... in iudiciis corrumpendis exercitati; ib. 66. homiuem .. in fallendo exercitatissimum; Fr. A, III, 10.

lictores: lictores ... ad pulsandos ... homines exercitatissimi; Verr. V, 142.

manus: manus .. in propinquorum bonis proscribendis exercitatam; Quinct. 97.

subscriptores: cum subscriptoribus exercitatis; div. Caec. 47.

exercitus, Heer, Kriegsheer: I. **absolut:** 1. **Subject:** accedit: quod M. Bruti accessit exercitus; Phil. X, 23.

adit: quo exercitus adire non posset; Mureu. 34.

agit: quid egit tuus invictus exercitus, nisi ut suum ius tueretur? Ligar. 18. quid .. agunt nunc tot exercitus? Phil. X, 15.

capit: f. II, 1. commovco. laudo.

cognoscunt: quem ... vestri exercitus fortissimum militem ... cognoverunt; Flacc. 8.

comparat: cum exercitus perditorum civium clandestino scelere conflatus ... exitium patriae comparasset; Sulla 33.

conferunt: ne exercitus .. nostri, qui ... se ad rem publicam contulerunt, tardentur animis; Phil. XI, 24.

convenit: L. Luculli exercitus, qui ad triumphum convenerat, ... L. Murenae praesto fuit; Muren. 37.

dissident: cum ... maximi exercitus iu Italia civium dissiderent *de* iudiciis; Font. 6.

est: maximos populi Romani exercitus in duabus Hispaniis ... fuisse; Font. 16. cum in eorum iusula uoster .. exercitus .. esset; imp. Pomp. 46. quod .. permulta essent ornamenta, ... [exercitus]; Cluent. 164. maximo et fortissimo exercitu; Muren. 32. exercitibus ornatissimis; Flacc. 101. erat in Italia eius exercitus; Sest. 41. ubi exercitus? Piso 97. ut ... exercitus in senati ... potestate ... sint; Phil. III, 38. si C. Caesaris ... exercitus non fuisset; ib. IV, 4. certus, si modo erat ullus, exercitus; ib. X, 11. cur eis ... M. Bruti sit suspectus exercitus; ib. 17. cum ... legiones, exercitus, equitatus in consulum ... potestate sint; ib. 25. est Q. Caecilii Bassi ... robustus et victor exercitus; ib. XI, 32. exercitu floreutissimo et maximo; ib. XII, 16. illum exercitum senatus ... esse; ib. XIII, 14. multi saepe exercitus .. clari et magni fuerunt; ib. XIV, 33. suo exercitu ita incolumi, ut ..; ib. 36. f. convenit.

facit: id .. exercitum ... recte ... facere; Phil. III, 38.

ferunt: quantas calamitates ... nostri exercitus ferant; imp. Pomp. 37.

fugiunt: f. II, 1. pello; Caecin. 43.

fundit: exercitus eodem duce ... Armeniorum copias fudit; Arch. 21.

gerit: cum ... exercitum ... bellum gerentem cum Antonio ... laudibus amplissimis adfecistis; Phil. VII, 11.

habet: si quam spem in Cn. Pompeio exercitus habeat; leg. agr. II, 54.

hiemat: exercitus .. Cn. Pompei ... hiemavit in Gallia; Font. 16.

insequuntur: hunc A. Hirtii, C. Caesaris exercitus insecuti sunt; Phil. X, 21.

inspectat: quae (dona) Africanus inspectante exercitu accepit; Deiot. 19.

interit: exercitus noster ... conlectus omnis interiit; prov. cons. 5.

peragrat: eas (gentis) noster ... exercitus et populi Romani arma peragrarunt; prov. cons. 33.

redeunt: AD UNUM IMPERIUM PROVINCIAE REDEANT EXERCITUSQUE; har. resp. 40.

transmittunt: cum exercitus vestri numquam a Brundisio nisi hieme summa transmiserint; imp. Pomp. 32.

tuetur: f. agit; Ligar. 18.

valent: exercitus atque arma valuerunt; Quir. 10.

venit: f. II, 1. omitto.

versatur: versabitur ... in campo exercitus; Muren. 85. illi nunc et corum exercitus in pace versantur; Phil. VIII, 6.

vivunt: vivere volebam ... optimorum civium exercitus; Phil. II, 37.

utitur: f. II, 1. commoveo.

2. **Ausruf:** qui comitatus in inquirendo! comitatum dico? immo vero quantus exercitus! Flacc. 13.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abduco: qui ab illo abduci exercitum; Phil. X, 9.

accipio: f. **accipio,** III. exercitum (3 St.) B. I, S. 40, b. ut ab eo ... exercitum (acciperent); Sest. 24.

adduco: f. **adduco** exercitum (3 St.) B. I, S. 88, a.

adficio: victorem exercitum stipendio adfecit; Balb. 61. f. I, 1. gerit.

adimo: exercitus adimendus ... fuit; Phil. XI, 20.

admoveo: f. **admoveo** exercitum (2 St.) B. I, S. 110, a. — alo: f. **alo** exercitum (4 St.) B. I, S. 192, a. — amitto: f. **amitto** exercitum, (6 St.) B. I, S. 212, b. — arme: f. **arme,** B. exercitum (3 St.) B. I, S. 293, a.

audio: quorum alterius iam nobis notus esset exercitus, alterius anditus; Phil. XI, 27.

caedo: si ... hostium exercitum caesum fusumque cognovi; Phil. XIV, 1.

circumsedeo: ne exercitum ... circumsedeat,

ne oppugnet; Phil. V, 27. circumsedet ... exercitum; ib. XIII, 21.

committo: postea quam tibi ... exercitum .. commisit; Verr. I, 37. Mario ... exercitus esse commissos; imp. Pomp. 47.

commoveo: exercitus, tametsi urbem ... ceperat et proeliis usus erat secundis, tamen nimia longinquitate locorum ... commovebatur; imp. Pomp. 23.

comparo: ſ. **comparo,** III. exercitum (12 St.) B. I, S. 590, b.

compilo: quasi ... non ... exercitum ... compilarit; Verr. I, 35.

conficio: ſ. **conficio,** II, exercitum (5 St. Phil. XIII, 16) B. I, S. 614, b. — conflo: ſ. **conflo** exercitum (2 St.) B. I, S. 620, a. — coniungo: ſ. 2. Phil. XII, 8. — conligo: ſ. I, 1. interit. — conscribo: ſ. **conscribo,** II. exercitum (3 St.) B. I, S. 636, b. — constituo: ſ. **constituo,** III. exercitum (4 St.) B. I, S. 657, b.

contemno: illum exercitum ... contemno; Catil. II, 5.

contineo: neque .. potest exercitum is continere imperator; imp. Pomp. 38.

cupio: neque .. quisquam potest exercitum cupere aperteque petere, ut non ..; Piso 56.

decurio: ſ. habeo; dom. 13.

denuntio: exercitus ... denuntiabat; Sest. 40.

depono: „exercitum depono“; Phil. VIII, 25.

deporto: victorem exercitum deportavit; imp. Pomp. 61.

descro: ſ. **descro,** II. exercitum (7 St.) S. 76, a. — dimitto: ſ. **dimitto,** II. exercitum (4 St.) S. 124, b. — discribo: ſ. habeo; dom. 113. — do: ſ. **do,** III. exercitum (5 St.) S. 142, b. — duco: ſ. **duco,** III. exercitum (11 St.) S. 166, a. — educo: ſ. **educo** exercitum (5 St.) S. 176, a.

excludo: qui nostros exercitus saepe excluserant; Verr. V, 84.

facio: paucis diebus exercitum fecit; Phil. V, 23. princeps exercitus faciendi ... fuit; ib. 44.

fugo: exercitus maximos saepe pulsos et fugatos esse; Caecin. 41.

fundo: ſ. caedo.

habeo: uterque horum exercitum habuit; Verr. III, 210. ut habeat exercitum; imp. Pomp. 50. qui ... exercitus habuistis; leg. agr. I, 12. cum ... decuriatos ac discriptos ‖descr.‖ haberes exercitus perditorum; dom. 13. unum habere exercitum in Italia maximum; Sest. 40. habebas exercitum tantum, quantum ..; Piso 37. duces ... habere exercitus; ib. 44. se ... ad urbem exercitum habiturum; Phil. III, 27. ille cum exercitum nullum habuisset, repente confluavit; ib. IV, 15. habemus ... eos exercitus, ut ..; ib. VII, 20. exercitum Brutum habere; ib. X, 15. qui ... exercitum (habeat); ib. XI, 26. quid habemus ... quod remittamus? an ... exercitum? ib. XII, 13.

immitto: nisi exercitum C. Caesaris ... nisi eum, inquam, exercitum siguis infestis in curiam se immissurum minitaretur; har. resp. 47.

insector: num obscure videntur ... insectari Cn. Pompei exercitum? leg. agr. I, 6.

instituo: nostro more institutus exercitus; Phil. XI, 33.

instruo: instruite ... vestros .. exercitus; Catil. II, 24. instructo exercitu; prov. cons. 9. exercitum instruere; Rab. Post. 42.

interficio: doletis tris exercitus ... interfectos; Phil. II, 55.

laudo: si quattuor exercitus ei, de quibus dixi, propterea laudantur, quod ... arma ceperunt; Phil. X, 16.

metuo: nihil esse metuendum, uullum exercitum; leg. agr. I, 24.

mitto: contra hostis exercitum mittere putatis? imp. Pomp. 66.

moveo: quod exercitus armatos movet; Caecin. 43.

novi: ſ. audio.

omitto: omitto ... exercitum totum Luculli, qui ad triumphum ... venerat; Muren. 69.

oppono: quem (exercitum) furori M. Antonii opponeret; Phil. V, 43.

oppugno: qui ... populi Romani exercitum .. oppugnant; Phil. VII, 22. Brutum exercitumque eius oppugnare ... desiterit; ib. 26. ſ. circumsedeo.

orno: ad exercitus ornandos et tectis ... reciendos; leg. agr. II, 90.

paro: parare ... exercitum posse; Sest. 40. nisi Caesar exercitum paravisset; Phil. IV, 4. paratos exercitus; ib. VII, 1.

pello: vi pulsos .. exercitus esse eos, qui .. fugerunt; Caecin. 43. vetere exercitu pulso; imp. Pomp. 26. ſ. fugo.

perdo: alter exercitum perdidit, alter veudidit; Planc. 86.

persequor: C. Caesaris ... exercitum persecuta est; Phil. III, 7. IV, 6.

pertimesco: non tam exercitum illum esse nobis (pertimescendum); Catil. II, 5. Caesaris exercitum .. pertimuit; Phil. III, 11.

pono: cur hic M. Bruti exercitus non in eadem causa ponatur? Phil. X, 15.

puto: ut periculosum rei publicae M. Bruti putaret exercitum; Phil. X, 17.

recipio: ſ. orno.

reliuquo: ut exercitum ... relinqueret; Verr. I, 73. idcircone exercitum ... relinquebas? ib. 77.

remitto: ſ. habeo; Phil. XII, 13.

retineo: illum ... retinere exercitum praeda ... posse; prov. cons. 28. exercitum .. in senatus potestate retineat; Phil. III, 38.

sollicito: exercitu L. Luculli sollicitato; har. resp. 42.

spolio: vidimus ... exercitum ... spoliatum; Verr. III, 177.

supero: qui ... exercitus regios superare posse videstur; imp. Pomp. 66. cum mihi privato confligendum viderem cum eodem exercitu, quem consul ... superaram; sen. 32.

sustento: exercitum Cn. Domitii ... copiis sustenavit; Deiot. 14.

tardo: ſ. 1, 1. conferunt.

tempto: quid ... exercitus, quos temptavit? har. resp. 58.

teneo: sine quo (imperio) ... teueri exercitus ... non potest; Phil. V, 45. ut sine imperio teneatur exercitus; ib. XI, 20.

timeo: nec tam timendus est nunc exercitus L. Catilinae; Muren. 79.

transporto: Macedoniam, in quam tantum exercitum transportasses; Piso 47.

vendo: exercitum populi Romani ... vendidit; Piso 48. ſ. perdo.

vestio: maximos exercitus nostros vestivit; Verr. II, 5.

2. **Genetiv:** pudet: ne veterani quidem exercitus (te pudebat)? Phil. II, 61. pudet optimi exercitus, qui coniunctus est ex duobus; ib. XII, 8.

3. **Dativ:** metior: exercitui si metiendum esset; Verr. III, 73.

polliceor: nostris exercitibus quid pollicemur? Phil. VIII, 10. quae sit antea pollicitus .. exercitibus .. nostris; ib. XIV, 38.

praesum: exercitui cum praecesset; Verr. III, 211. ei .. exercitui ... praesit; Phil. X, 26.

4. **Ablativ:** utor: ut ... exercitu populi Romani ... uteretur; Phil. X, 12.

5. **mit Präpoſitionen:** accedo ad: ad L. Sullae ... victorem .. exercitum accessit; Phil. V, 44.

confero ad: se ad exercitum ... contulit; Flacc. 5 (3. 51). — cum: conferte huius cohortem impuram cum illius exercitu invicto; Verr. IV, 115.

ut ... comitatum cum exercitu ... conferatis; ib. 121.

confligo cum: ſ. 1. supero; sen. 32.

decerno de: de exercitu .. C. Caesaris ita censeo decernundum; Phil. V, 53.

detraho de: allquid de eius exercitu ... detrahi posse; leg. agr. II, 54.

dico de: de exercitu dicam breviter; Deiot. 22. quae dixi de ... eius exercitu; Phil. III, 8. ſ. 1. laudo.

duco ad: quam (uxorem) secum ... ad exercitum duxerat; Phil. V, 22.

egredior ad: cum Catilina egrederetur ad exercitum; Sulla 53.

infero a: si iste a tanto exercitu ... in urbem se intulit; Piso 55.

interest inter: quasi vero quicquam intersit inter A. Hirtii ... et hunc exercitum M. Bruti; Phil. X, 15.

mitto ad: cum quaestor ad exercitum missus sis; Verr. I, 40.

pervenio ad: ad ipsius exercitum pervenire; leg. agr. II, 54.

postulo pro: pro exercitu ... mei consulatus memoriam postulo; Catil. IV, 23.

proficiscor ad: non ad exercitum profectus est; Verr. I, 37. qui ... ad patris exercitum ... profectus est; imp. Pomp. 28.

removeo ab: hominem .. ab exercitu suo removit; Verr. I, 38.

sum apud: ſ. **apud**, I. sum; Verr. IV, 49. Muren. 21. Arch. 11 (ℜ. I, ℜ. 267). — in: qui ... miles in exercitu fuit summi imperatoris; imp. Pomp. 28. hunc ... in exercitu fuisse; Balb. 5. qui in exercitu M. Antonii sunt; Phil. V, 34. qui in exercitu Caesaris bis fuerunt; ib. VI, 14.

suppleo ex: ceis (legionibus) .. suppletis ex D. Bruti exercitu"; Phil. VIII, 27.

venio ad: venit ... ad exercitum consularem cum pecunia; Verr. I, 34.

III. **nach Adjectiv und Adverb:** procul a: cum procul esset a consulibus exerciibnsque nostris; Phil. XI, 2.

reliquus ex: si qui ex tanto exercitu reliqui milites exstant; Piso 96.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** acies: si aciem exercitus nostri ... ostendero; Catil. II, 5.

adventus: adventu nostri exercitus deleti sunt; Muren. 74.

decus: lumen et decus illius exercitus; Phil. XI, 14.

felicitas: felicitate et virtute exercituum ... vestrorum ... oppressum; Phil. IV, 15.

gladii: imbuti gladii sunt ... exercituum .. nostrorum; Phil. XIV, 6.

gloria: expers ... gloriae ... eins exercitus; imp. Pomp. 57.

imperator: maximi ipse exercitus imperator; imp. Pomp. 28.

interitus: exercitus nostri interitus ferro; Piso 40.

ius: exercitus ... ius amittit is, qui eo ... exercitu rem publicam oppugnat; Phil. X, 12.

lumen: ſ. decus.

manus: ut non modo manus tanti exercitus, sed ne vestigium quidem cuiquam pacato nocuisse dicatur; imp. Pomp. 39.

minae: absentis exercitus terrore et minis; dom. 131.

pars: mitto de amissa maxima parte exercitus; Piso 47.

poena: ut ... scelus imperatoris in poenam exercitus expiatum esse videatur; prov. cons. 5.

res: si ... de rebus gestis esset nostri exercitus ... dicendum; Muren. 33.

salus: cum ... salus ... exercituum nostrorum ... interierit; Verr. III, 127. pro salute exercitus; dom. 64.

stipendium: relatum est ... de stipendio exercitus; prov. cons. 28.

sumptus: ad sumptum exercitus consularis; Verr. III, 177.

terror: civem ... exercitus terrore ... cedere curasti; dom. 5. nec armati exercitus terrorem opponet togatis; Sest. 52. ſ. minae.

vestigium: ſ. manus. — victus: ſ. felicitas.

2. **mit Präpoſitionen:** algd (est) cum: quid (ei) cum P. Vatinii imperatoris exercitu? Phil. X, 11.

contentio cum: erat ... mihi contentio non cum victore exercitu; Sest. 38.

impetus in: in exercitum nostrum ... impetum fecit; imp. Pomp. 25. cum .. impetum .. in ... exercitum .. hostium fecerit; Phil. XIV, 36.

officia in: magna eius officia in me et in exercitum meum; Deiot. 39.

res est cum: erat .. res ei cum exercitu C. Marii invicto; Sest. 37.

V. **Umſtand:** 1. **Ablativ:** agere: cum egisset aliud nihil illo exercitu; Piso 41.

armare: consules ... exercitu armavit; har. resp. 58.

circumfluere: circumfluentem colonorum ... exercitu; Muren. 49.

conservare: quam facile ... exercitu socios ... conservaturus sit; imp. Pomp. 45.

gerere: quas res gessisti .. exercitu? Piso 38.

instrui: Galliam ... exercitu ... instructam; Piso 5.

munire: „Macedoniam munitis exercitibus"; Phil. XIII, 30.

obsistere: exercitu obsisti; Phil. IV, 8.

oppugnare: domus est oppugnata ... exercitu Clodiano; Sest. 85. cum ... exercitu .. oppugnare; ib. 133. ſ. IV, 1. ius.

petere: „qui ... alienos fundos ... exercitu ... petebat"; Milo 74.

posse: qui exercitu ... plurimum poterant; Planc. 86.

revocare: exercitu se ... revocavit; Quir. 7.

terrere: si .. nos exercitu terret; Phil. XIII, 14.

vexari: quae (Macedonia) ... exercitu ita vexata est; prov. cons. 5.

2. **Präpoſitionen:** cum: cum iu eas (urbis) vi cum exercitu ... invasisses; Verr. I, 54. Hasdrubal cum Poenorum exercitu; ib. III, 125. quasi ad ea defendenda cum exercitu .. venisset; ib. IV, 120. cum exercitu venit; imp. Pomp. 28. quem ... cum exercitu venisse; ib. 68. ut ... cum exercitu accederet; Catil. III, 8. cum exercitu venisse Catilinam; ib. IV, 12. ut eo ... mature cum exercitu perveniat; Muren. 22. quo in loco etiam Agamemnon cum exercitu errasset; Flacc. 72. erat satis ad portas cum ... exercitu; sen. 32. venit cum exercitu Capuam; Sest. 9. P. Sestium Capua arcessivi cum illo exercitu; ib. 11. Sestius cum illo exercitu ... C. Antonium consecutus est; ib. 12. neque ... Macedoniam cum exercitu ... perdidissemus; ib. 72. ad .. rapinas se cum exercitu suo contulit; ib. 88. quis umquam provinciam cum exercitu obtinuit qui ..? Piso 68. tantam .. provinciam cum tanto exercitu; ib. cum exercitu impetum facere conatur; Phil. III, 1. cum exercitu Romam ... venire; ib 30. se ... ad urbem futurum cum exercitu; ib. V, 21. cum exercitu suo ... bellum inferre nobis; ib. 37. advolabat ... cum exercitu; ib. 42. quod ... cum exercitu subsidio profectus sit; ib. 46. quo consulem ... cum exercitu misimus; ib. VIII, 5.

in: sit in eius exercitu signifer; Verr. II, 77. cuius in exercitu centuriatus veneant; imp. Pomp. 37. qui ... in hoc ... exercitu ... praecipuo iure esse deberet; ib. 58. in exercitu seditionem esse conflatam; Cluent. 99. in .. eo exercitu ... fratrem praefecerat; Sest. 41. imperatoribus ... in

exercitu delectum virtutis ... eripi; Balb. 49. pudicitiam cum eriperet militi tribunus militaris in exercitu C. Marii; Milo 9. cum in illo nostro exercitu equitaret; Deiot. 28. cum essem tiro in eius exercitu; Phil. XII, 27. ut istum omittam in exercitu Sullano praedonem; Fr. B, VIII, 14.

sine: erepti .. estis ... sine exercitu; Catil. III, 23. sine exercitu ... rem publicam liberavi; Sulla 33. nec sine exercitu fratrem tuum capere potuisset; Phil. XIII, 32.

exhaeresimus: ſ. **exaer.**

exhalo (exalo), ſ. ausdünſten: crapulam: ſ. **crapula** (2 St.) B. I, S. 713, b.

vinum: tu ... vim exalandi ... causa declamas; Phil. II, 42.

exhaurio, ausſchöpfen, ausleeren, erſchöpfen, ſchwächen, vernichten: alqm: Catilina exhausto; (Catil. II, 7. quod te iudices emiserunt ... exhaustum; har. resp. 37. illi exhausti sumptibus bellisque; prov. cons. 6.

Achaiam: Achaia exhausta; Piso 96.

aerarium: ſ. **aerarium** II, 1. exhaurio (7 St.) B. I, S. 140, a.

amicos, al.: provincias, civitates liberas, socios, amicos, reges denique exhauriunt; leg. agr. I, 11.

civitates: quae (civitates) ... bonis sunt exhaustae; Piso 86. ſ. amicos.

domum: ſ. **domus,** II, 1. exhaurio (5 St.) S. 158, a.

Galliam: Gallia ... exhauritur; Phil. XII, 9.

gurgites: quae (Charybdis) tantos exhaurire gurgites posset; har. resp. 59.

pecuniam: pecunias .. publicas exhauriri; leg. agr. II, 15. cum omnem pecuniam ex aerario exhausissetis; ib. 98.

plebem: urbanam plebem ... exhauriendam esse; leg. agr. II, 70.

poculum: iam exhausto illo poculo mortis; Cluen. 31.

praedam: quam (praedam) ex fortunis publicanorum, quam ex agris ... sociorum exhauserat; Piso 48.

rem: qui ... tuam (rem) exhaurunt; Phil. II, 15. suis rebus exhaustis; ib. XIII, 3.

sentinam: exhaurietur ex urbe tuorum comitum magna ... sentina rei publicae; Catil. I, 12.

spiritum: reliquum spiritum exhausisset; Sest. 80.

vinum: tantum vini in Hippiae nuptiis exhauseras; Phil. II, 63.

vitam: fortissimum virum ... eadem sibi manu vitam exhausisse; Sest. 48.

Fragment: exhaustum a quibus sit; Fr. B, VI, 39.

exheredo, enterben: alqm: „istum exheredare in animo habebat"; Sex. Rosc. 52. voluisse exheredare; ib. 54. „ne exheredaretur veritus est"; ib. 58. quem pater censoria subscriptione exheredavit; Cluent. 135.

filium: exheredare pater filium cogitabat; Sex. Rosc. 53. exheredare filium voluit." ... exheredavitne? ib. 54. idcirco se exheredasse filium; Cluent. 135. cum eum filium exheredaret; ib. exheredabit igitur pater filium; dom. 34.

fratrem: fratrem exheredans; Phil. II, 41.

propinquum: „P. Aelii testamento propiuquus exheredatus cum esset"; Cluent. 162.

exhibeo, herbeiſchaffen, ausweiſen, erkennen laſſen, bewirken: I. alqm: exhibeas nobis Verrucium; Verr. II, 191.

fratres: fratres saltem exhibe; Flacc. 35.

librarium: exhibe, quaeso ..., exhibe librarium illud legum vestrarum; Milo 33.

molestiam: hanc molestiam nobis exhiberet; Cael. 18.

servum: cum (servum) statim exhiberi iubet; Verr. V, 17.

II. ut omnia sibi integra quam primum exhiberentur; Verr. V, 63.

exigo, austreiben, vertreiben, vollenden, auftreiben, einfordern, verlangen: I. **absolut:** 1. legationes sumere liberas exigendi causa; Flacc. 86.

2. negat oportere exigi; Verr. I, 134. ab invitis exigi non oportere; ib. II, 143. cum exactum sit ab aratore; ib. III, 34. si iudicio vis a me exigere; ib. quando magistratus ex isiius edicto exigere debebant; ib. 70. ab his tamen exigis; ib. V, 56.

II. **mit Object:** alqm: illam ... exegit; Phil. II, 69. ideone L. Tarquinius exactus? ib. 87.

alqd: exige ... quod debetur; Qu. Rosc. 32. quod iam pridem ipse exegit; ib. 38. exegisse nihil; ib. 39. quod sibi exegit; ib. 52. quod sibi petitur, certe alteri non exigitur; ib. non quod tum abstulit soli sibi exegit? ib. 53. quod abstulit, sibi, non tibi exegi; ib. quodcumque tibi exigeres; ib. 54. quod Roscius pro sua parte exegit; ib. quod exigi debeat; Verr. I, 132. se id exacturum esse; ib. 135. postea quam exegit quod crediderat; Rab. Post. 39. ſ. **ab,** I. exigo; Qu. Rosc. 38. 39. 56. Verr. III, 34. 117. 173. 174 (B. I, S. 7, b).

aetatem: ſ. **aetas,** II, 1. exigo (4 St.) B. I, S. 145, a. — columnas: ſ. **columna,** II, 1. exigo (3 St.) B. I, S. 571, a.

decumas: ut alterae decumae exigantur; Verr. III, 42. cum tot decumas ... exigeres; ib.

denarios: ſ. **denarius,** II, 1. exigo (3 St.) S. 64, a.

frumentum: cum eius apparitores frumentum a civitatibus exigant; Verr. III, 87. quod (frumeutum) exigeretur; ib. V, 52. mitto ratiouem exacti ... frumenti; Piso 90.

iter: quorum (ludorum) iter iste ad suum quaestum ... exigendum .. curavit; Verr. V, 186.

lucra: haec frumentaria lucra ... exigebantur; Verr. III, 85.

medimna: cum ... etiam quina (medimna) exigerentur; Verr. III, 114. ne amplius ... quam terna medimna exigeret; ib.

mercedem: exegerat enim iam mercedem; Verr. I, 117.

navem: exigere te oportuit navem; Verr. V, 59.

nautas: in nautis remigibusque exigendis; Verr. IV, 76.

nomina: cum ... reperiretur ... nomina sua exegisse; Verr. I, 28.

numerum: utrum tantum numerum tritici ... huic exegerit; Verr. III, 86.

nummos: nummi praeterea exiguntur; Verr. III, 73.

partem: quem ad modum non sibi exegit (suam partem)? Qu. Rosc. 52. cum exegit suam partem; ib. 56.

pecuniam: ad exigendas pecunias; Verr. I, 73. pecuniam exegit; ib. 91. cum ... pro .. his rebus pecuniam exigeret; ib. 95. exigetur (pecunia)? leg. agr. I, 15. exigi (pecuniam lex) prohibet; ib. II, 72. ut nostri homines desperatas iam pecunias exigerent; Mureu. 42. non exactas pecunias ... praedico; Piso 38. nec ex bouis populo **universo pecunia** exacta est; Rab. Post. 8. pecuniam .. ., quae ... exigi possit, .. exigat; Phil. X, 26. ſ. **ab,** I. exigo; div. Caec. 33. Verr. I, 74. III, 173. 179. 202. 224 (B. I, S. 7, a).

pensum: meae diligentiae pensum magis in Leontino agro est exigendum; Verr. III, 109.

portorium: ab eis portorium esse exactum; Font. 19.

quinquagesimas: ab omnibus .. ternae praeterea quinquagesimae exigebantur; Verr. III, 116.

remiges: ſ. nautas.

reges: post reges exactos; Phil. III, 9. Fr. B, VI, 24.

HS: quem ad modum HS CCCIↃↃↃ ... exegisti;

Qu. Rosc. 55. C. Verrem ... duodenos sestertios exegisse; div. Caec. 30. HS 10 VERRI ... EXACTURUM; Verr. II, 93. duodenos sestertios exegisti; ib. III, 94.

tecta: sartorum tectorum exigendorum; Verr. I, 103. neque potuissent omnia sarta tecta exigere; ib. 130. in sartis tectis exigendis; ib. III, 16.

tempora: iam ad pariendum temporibus exactis; Verr. I, 48.

vectigalia: qui ... (vectigalia) exigunt; imp. Pomp. 16.

viam: quam tu viam tensarum ... eius modi exegisti, ut ..; Verr. I, 154.

vigiliam: tertia fere vigilia exacta; Catil. III, 6.

exiguus, knapp, gering, unbedeutend, beſchränkt: copiae: exiguae amicorum copiae sunt; Quinct. 2. exiguas (copias) vix tueri potest; Deiot. 22.

curriculum: exiguum .. vitae curriculum; Rabir. 30. in hoc tam exiguo vitae curriculo; Arch. 28.

dies: exiguam diem praefinire operi; Verr. III, 16.

fines: suis finibus, exiguis sane; Arch. 23.

gratulatio: non erat exigua eadem gratulatio; prov. cons. 26.

ingenium: quod (ingenium) sentio quam sit exiguum; Arch. 1.

laus: exigua laus ... proponitur; leg. agr. II, 5.

manus: Macedoniam ... exigua manu ... tuehamur; prov. cons. 5.

pars: alteram partem ... nimis exiguam ... esse volnisti; Rabir. 9. non exigua pars populi; Planc. 49.

spes: spem exiguam reliquarum fortunarum; div. Caec. 21. spe exigua ... pendet; Flacc. 4.

tempus: exigui temporis usuram; leg. agr. III, 2. in hoc tam exiguo meo tempore; Rabir. 17. in quo .. tam ... exiguo ... tempore; Sulla 43. exiguum reliquae vitae tempus; sen. 24. ad exigui praedicationem temporis; Sest. 13.

exilis, dürftig, nämlich: plausus: emptos plausus exilis ... excitare; Sest. 115.

solum: quod solum tam exile ... est? leg. agr. II, 67.

exilium: ſ. **exsilium.**

eximie, außerordentlich: Marius .. eximie L. Plotium dilexit; Arch. 20.

eximius, ausgenommen, außerordentlich: alqs: te illi unum eximium cni consuleret fuisse; div. Caec. 52.

animus: animum eximium in rem publicam; Sulla 12.

artes: artes eximiae; imp. Pomp. 36.

beneficia: pro eximiis suis beneficiis; prov. cons. 7.

dignitas: eximia consulis dignitas; sen. 25. propter eximiam .. dignitatem; Phil. XI, 11.

donum: illud .. eximium ... donum; Verr. IV, 64.

facies: facie eximia; Verr. V, 82.

felicitas: eximia ... felicitate; Fr. A, III, 6

fortuna: hac tam eximia fortuna; prov. cons. 30.

honores: eximios honores; prov. cons. 38.

innocentia: laus eximiae ... innocentiae; Verr. I, 56.

ius: o ius eximium nostrae civitatis! Verr V, 163.

laus: ornetur .. eximia laude; Catil. IV, 21.

liberalitas: pro tua eximia liberalitate; Flacc. 85.

natura: ad naturam eximiam; Arch. 15.

opera: opera eximia; Sex. Rosc. 137.

praemium: quasi eximio praemio sceleris exposito; Quinct. 74.

pulchritudo: eximia pulchritudine; Verr. I, 64. II, 87. propter eximiam pulchritudinem; ib. IV, 72.

res: eximiis aut novis rebus; prov. cons. 39.

scientia: eximia belli scientia; imp. Pomp. 49.

splendor: propter eximium splendorem; Qu. Rosc. 15.

venustas: eximia venustate; Verr. IV, 5.

virtus: eximia virtus; Sex. Rosc. 127. Rabir. 26. sen. 13. dom. 23. prov. cons. 32. laus eximiae virtutis; Verr. I, 56. propter hanc eximiam virtutem; ib. V, 3. eximia virtute; leg. agr. I, 5. Balb. 40. Fr. A, III, 6. II, VI, 18. eximia .. virtute; imp. Pomp. 3. Cluent. 118. Phil. V, 23. 47. eximiae virtutes; Cael. 43.

vis: eximia vis remigum; imp. Pomp. 40. hanc accusatoris eximiam vim: Muren. 58.

eximo, ausnehmen, herausnehmen, befreien: alqm: ne tu ex reis eximerere; Verr. II, 99. Diodorum ... de reis eximit; ib. IV, 41. ut ex nullius legis laqueis eximeudi viderentur; Cael. 71. nulli eximentur; Piso 94.

alqd: *ut* ... id ex huius modi damno ... *iudicio eximeretur*; Tull. 11.

agros: qui (agri) cum de vectigalibus eximebantur; Phil. II, 101.

biduum: ut ... eximant ... biduum ex mense; Verr. II, 129.

diem: ſ. **dies,** II, 1. eximo (4 St.) S. 107, b.

horam: horam eximere ullam; Phil. VI, 7.

mensem: eximi iubet non diem ex mense, sed ex anno unum dimidiatumque mensem; Verr. II, 129.

nomen: sese nomen Sex. Roscii de tabulis exemturum; Sex. Rosc. 26.

exinanio, ausleeren, ausplündern: alqm: Imacharensis ... iniuriis tuis exinanitos; Verr. III, 100.

agros: istum ... agros vectigalis ... exinanisse; Verr. III, 119. agros vectigalis ... exinanitos; ib. 122.

Apolloniam: Apollonia exinanita; Piso 96.

domum: domos exinanisse ... dicitur; div. Caec. 11. cuius domum ... exinanivit; Verr. V, 109.

gentis: regibus atque omnibus gentibus exinanitis; leg. agr. II, 72.

homines: illi .. homines sunt ab isto ... exinaniti; Verr. III, 199.

navem: nox illa tota in exinaniunda nave consumitur; Verr. V, 64. qui solus habuerit .. navem .. minus exinanitam; ib. 104. istius avaritia navibus exinanitis; ib. 107.

reges: ſ. gentis.

existimatio, Meinung, Urtheil, Achtung Ruf: I. **absolut:** 1. **Subject:** coërcet: quam audaciam ... existimatio populi Romani ... (non posset) coërcere; Phil. II, 9.

cogit: si me ... existimatio .. offensa nostri ordinis ... non hoc facere coëgisset; Verr. II, 117.

comprobat: ita mihi meam voluntatem ... vestra ... existimatio comprobet; Verr. V, 35.

consequitur: de omnibus nobis ... non illa tacita existimatio, quam antea contemnere solebatis, ... consequetur; Verr. V, 176.

continet: ut eam (crupiditatem) ... non hominum existimatio contineret; Verr. IV, 101.

est: dum existimatio est integra; Quinct. 49. cui ... existimatio sanctissima fuit; Qu. Rosc. 15. cui meam existimationem caram esse arbitror; Verr. II, 29. facilior est existimatio quam reprehensio; ib. III, 190. ubi existimatio populi Romani; ib. V, 143. ut ... existimatio sit quaedam tacita de vobis pudoris; Font. 28. quorum tantum est existimatio; Cluent. 80. quibus ius iurandum locus est ..., existimatio verba et ineptiae ‖ vestra tenebrae ‖; Flacc. 12. de Faunio quae sit existimatio; Sest. 113. est quidem ista vestra ‖ nostra ‖ existimatio; Cael. 4. existimatio ... verba atque ineptiae; Piso 65.

movet: si (te) hominum existimatio non movebat; Verr. I, 87.

producit: quae existimatio P. Quinctium usque ad senectutem produxit; Quiuct. 99.

sequitur: quia res indigna sit, ideo turpem existimationem sequi; quia turpis existimatio sequatur ..; Caecin. 8.

valet: nihil putas valere in iudiciis ... ante actae vitae existimationem; Verr. III, 146

2. **Anruf:** o ... praeclaram .. existimationem nostri ordinis! Verr. a. pr. 42.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adfero: quam existimationem ... attulit; Quinct. 99.

ago: ſ. **ago,** II. existimationem (3 St.) B. I, S. 159, a.

amitto: reconciliare existimationem iudiciorum amissam; Verr. a. pr. 2. neque ... sui pudoris existimationem amitterent; ib. II, 192.

committo: tibi committit existimationem; Quinct. 98

concupisco: existimatiouem populi Romani coucupivi; Verr. 21.

confero: ut eam conferam ... existimationem tuam cum illius; Verr. IV, 45.

coniugo: habet existimationem multo sudore ... conlectam; div. Caec. 72.

contemno: cum ... omuium ... existimationem contempserit; Verr. I, 148. ſ. I, 1. consequitur.

defendo: ut non minus diligenter illius existimatiouem ... viderer defendere; Tull. 3.

facio: quanti existimationem populi Romani ... fecerit; Verr. IV, 54.

habeo: cum ... bonium existimatio gravis babebatur; Verr. III, 210. ſ. coniugo.

imminuo: in quo ... existimatio ... uominis populi Rouiani imminuta (est); Verr. IV, 60.

laedo: quibus (litteris) existimatio C. Verris laederetur; Verr. II, 173.

muuio: bono praesidio munitur existimatio tua; Verr. III, 154.

offendo: amicissimi hominis existimatio offendenda est; Planc. 6. ſ. I, 1. cogit.

pario: ad quod tempus existimationis partae fructus reservabitur? Sulla 77.

possideo: huius ... existimatio cum bouis simul possidetur; Quinct. 50.

recuscilio: ſ. omitto; Verr. a. pr. 2.

rotineo: uon so cupidiorem esse civitatis retinendao quam existimationis; Cluent. 144.

seqnor: iudices ... non existimationem populi Romani sequentur? Verr. a. pr. 20.

violo: qui violare P. Quinctii existimationem absentis auderet; Quinct. 73.

2. **Dativ:** consulo: consulet ... existimationi tuae; div. Caec. 48. existimationi tuae consulere; Verr. III, 131.

iuludo: diutius iuludere viri optimi existimatioui; Qu. Rosc. 39.

probo: quem ad modum hominum existimationi te ... probari velis; Verr. III, 137.

satis facio: si ... populi Romani existimationi satis facere voluissent; Verr. a. pr. 44. aute ... quam tu omnium existimationi satis fecisses; ib. III, 133.

servio: nimium servientem populi existimationi; Verr. a. pr. 29. neque (mihi videor) ... magis meae ... existimationi .. servisse; ib. I, 5. nisi ... tuae potius existimationi servisset quam suae; ib. II, 58.

vendito: uon aliqua simulatione existimationi se hominum venditasset? Verr. III, 132.

3. **Ablativ:** indigeo: magis mea aduloscentia indiget illorum bona existimatione; Qu. Rosc. 44

sum: qua apud omnis Siculos ... existimatione sit; Verr. II, 111.

4. **mit Präpositionen:** attineo ad: quod **ad praetoris existimationem attinet**; Verr. III, 154.

committo de: negat se de existimatione sua cuiquam nisi suis commissurum; Verr. III, 137.

deperdo de: ne quid ... de existimatione sua deperderet; Font. 29.

dico de: quicquam de existimatione P. Fabii dicere; Tull. 5.

dimano ad: vitae .. ratio dimanavit ad existimationem hominum; Cael. 6.

pertineo ad: quod ad vestram .. existimationem ... pertinet; Verr. I, 22. pertinet hoc ad ... existimationem ordinis nostri; ib. II, 28. quod videretur ad summam illius existimationem boc iudicium pertinere; Caecin. 6.

profero de: res ita multas ... proferre de ... existimatione M. Tulli; Tull. 3.

valeo contra: quod contra ... existimationem valere posset; Verr. II, 173.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** cupidus: praetor cupidus existimatiouis bonae; Verr. III, 140.

studiosus: existimationis meae studiosissimum; Verr. II, 117. studiosus est huius praeclarae existimationis; ib. IV, 33.

2. **Ablativ:** alienus: aliena ... huius existimatione suspicio; Quinct. 66.

contentus: neque Lentuli existimatione contentus fuit Gellius; Cluent. 132.

3. **mit Präpositionen:** elegans ad: quid .. facere potuit elegantius ad homiuum existimationem? div. Caec. 57.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** discrimen: se ipsos in discrimen existimationis venire; div. Caec. 71.

fides: (tabulae) perpetuae existimationis fidem et religionem amplectuntur; Qu. Rosc. 7.

fructus: non ullum existimationis bonae fructum umquam cogitarat; Cluent. 39. ſ. II, 1. pario.

iudicium: si qua .. sunt privata iudicia summae existimationis; Qu. Rosc. 16. exspectatum existimationis tuae iudicium; Verr. III, 139. existimationis suae iudicium ... committendum fuisse nemini; ib. 142.

metus: en metum vivorum existimationis; Verr. I, 93. te liberatum iam existimationis metu; ib. V, 175.

ornamenta: homo omnibus ornamentis ... existimationis praeditus; Fr. A. III, 17.

periculum: in tanto ... existimationis .. meae periculo; Verr. a. pr. 27. quae (liberalitas) sine periculo existimationis est; ib. II, 28. obligentur ... existimationis periculo; ib. 177. qui (magistratus) ... existimationis periculo contiuentur; ib. V, 167. quia existimatiouis periculum est; Caecin. 7. sive vos existimationis illius periculum ... tardiores fecit; ib. 9.

pudor: uullus existimationis pudor (tibi fuit)? Verr. II, 40.

ratio: cum .. rationem .. existimationis duci conveniret; Quinct. 53. habita est ... ratio ... existimationis .. communis; Verr. V, 94.

religio: ſ. fides.

studium: quanto studio existimationis bonae ... dicantur; Font. 23.

2. **Ablativ:** alqs: is ea existimatione eaque aetate saltavit? Deiot. 27.

homo: homo ... frugalitatis existimatione praeclara; Verr. I, 101.

3. **mit Präpositionen:** cognitio de: neve .. cognitio ... de existimatione eius constitueretur; Verr. II, 60.

homo sino: homini egenti ..., sine existimatione; Flacc. 52.

iudex de: neminem voluerunt ... de existimatione cuiusquam ... esse iudicem; Cluent. 120.

iudicium de: ibi de tua existimatione iudicium fieri; Verr. III, 139.

V. **Umfang:** 1. **Ablativ:** condemnari: Oppianico re et existimatione iam ... condemnato; Cluent. 56.

damnari: Asclepiades ... existimatione damnatus; Flacc. 35.

excellere: Hortensius excelleus ... existimatione; Quinct. 72.

florere: quae (praeturae) ... existimatione innocentiae maxime floruerunt; Font. 41.

impediri: se ... hominum existimatione impediri; Verr. IV, 66.

princeps: Philodamum esse ... existimatione facile principem Lampsacenorum; Verr. I, 64. homo ... existimatione .. facile princeps; Cluent. 11. Amyntas est ... existimatione .. princeps illius civitatis; Flacc. 72.

reprehendi: quo minus saepe ... tacitorum existimatione reprehendar; prov. cons. 40.

revocare: me facile vestra existimatione revocabitis; Quinct. 36.

2. **Präpoſition:** causa: haec ... faciunt .. hominum existimationis ... causa; Quinct. 51. haec bonae existimationis causa comparata; Qu. Rosc. 15.

existimator, Beurtheiler: nemo iam erit tam iniustus existimator rerum; Marcell. 15.

existimo, achten, ſchätzen, beurtheilen, urtheilen, meinen, glauben, bedenken: I. **abſolut:** 1. unperſönlich: qui isti inimicissimi sunt, ut ipse existimari volt; Verr. III, 152.

2 aliqs: aliter causam agi atque ille existimaret; Sex. Rosc. 60. ego sic existimo; ib. 123. tu ipse quem ad modum existimes; div. Caec. 37. sic existimetis; Caecin. 85. ego enim sic existimo; imp. Pomp. 47. an vos aliter existimabatis? leg. agr. II, 25. tantum modo, si quis ea potestate tenere usus est, existimamus; ib. 30. sic enim existimare debetis; Rabir. 4. fit aliud atque existimaris; Mureu. 35. ut ego semper existimavi; Flacc. 55. existimare facilius possunt, qui adfuerunt; Sest. 122. neque nunc multo secus existimo; Planc. 42. ita me hercule existimo; Ligar. 12.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** ſ. **de,** 1. existimo (13 Bd.) S. 6. b. **bene,** 1. existimo (6 Bd.) S. 408, b.

2. **directe Rede:** (ſqu. I): equidem existimo, ... promiscue toto quam proprie parva frui parte malitis; leg. agr. II, 85.

3. **indirecte Frage:** cur id nomen infimum in litura sit vos existimabitis; Verr. I, 92. quam tibi amicus ... fuerit ..., nos existimare possumus; ib. II, 58. ante quam potuerunt existimare, quanto liberior vita sit eorum; ib. III, 3. non possum existimare, utrum ipse erret; Font. 2. quae causa nobis tacendi fuerit existimare debetis; ib. 22. quid abeo ... factum sit, existimari potest; Cluent. 70. qua re dignus vestro summo honore sim ... vos eosdem existimaturos putem; leg. agr. II, 2. quid ... interesset existimare potuistis; sen. 6. quo animo in me fuerint vos existimare potuistis; ib. 22.

4. **nomin. c. infin.:** cum ... testimonia creditorum existimentur ad rem maxime pertinere; Quinct. 88. ne qua in istum fingere existimer; Verr. I, a. pr. 15. nulla .. iam existimantur esse iudicia; ib. 43. id ... illi merito accidisse existimatum est; Verr. I, 70. per Dolabellam ereptum existimabatur; ib. 75. recte fecisse existimentur; ib. III, 206. idem fecisse erit existimandus; ib. 214. quantum momenti oratio M. Antonii habuisse existimata sit; ib. V, 3. gloriae naufragium factum existimatur; ib. 98. civium Romanorum omnium sanguis coniunctus existimandus est; ib. 172. ne ab eo contemptus esse existimaretur; Caecin. 103. ut .. orationem meam ... de ratione censoria habitam existimari velim; Cluent. 118. non tam sum existimandus de gestis rebus gloriari; dom. 93. illam severitatem ... tua soror existimatur imitata; har. resp. 27. iutenta signa legionum existimari cervicibus ... vestris; Sest. 42. causam Milonis ... coniunctam cum hoc existimari; Vatin. 41. existimetur Caelius Catilinae nimium familiaris fuisse; Cael. 10. cur existimari vellet nihil habere; Rab. Post. 38. ut existimaretur egere; ib. 39. id existimandum est datum; Phil. XI, 20. custodire sacrum ... oneris esse existimabitur; Fr. C, 4.

5. **acc. c. infin.:** existimo; Font. 20. imp. Pomp. 27. Cluent. 98. 149. Muren. 7. Flacc. 27. Sulla 50. dom. 60. 92. Sest. 71. 87. 125. Balb. 15. Piso 95. Ligar. 8. Phil. I, 17. Fr. B, VIII, 8. existimas; Quinct. 60. Verr. III, 91. 223. IV, 36. Cluent. 112. Catil. I, 29. Muren. 9. 41. 47. 66. Arch. 12. Planc. 71. Ligar. 20. Phil. XIII, 10. existimat; Verr. III, 157. Quir. 19. existimatis; Verr. I, 62. 147. II, 11. 21. III, 62. 93. IV, 60. 133. V, 24. 40. Font. 21. 31. 33. imp. Pomp. 16. 32. Cluent. 192. leg. agr. I. 22. II, 68. Flacc. 29. dom. 107. har. resp. 53. 55. Sest. 105. Milo 8. existimant; Sex. Rosc. 132. Font. 14. har. resp. 46. existimem; Verr. I, 103. Sulla 67. existimes; Font. 2. Cluent. 10. 62. Scaur. c. 8 7. Deiot. 43. existimet; Sex. Rosc. 135. ✕ Verr. II, 118. III, 70. 138. Phil. VI, 11. existimemus; Cluent. 171. Sest. 143. existimetis; div. Caec. 73. Verr. IV, 54. Font. 42. imp. Pomp. 38. 46. Cluent. 3. 160. existiment; Verr. V, 183. existimabam; Verr. IV, 136. Flacc. 2. Piso 5. Planc. 64. existimabas; Verr. III, 93. existimabat; Verr. IV, 98. existimabant; Sex. Rosc. 111. existimarem; Verr. III, 159. V, 35. Flacc. 31. Milo 2. existimares; Verr. V, 121. Deiot. 35. existimaret; Qu. Rosc. 30. existimabit; Muren. 60. Piso 23. existimabitis; Milo 78. existimabunt; Cluent. 156. existimavi; Flacc. 2. Scaur. 27. Milo 5. existimasti; Verr. I, 88. 102. 118. II, 42. leg. agr. I, 16. Muren. 61. Sulla 34. existimavit; Verr. III, 58. IV, 79. V, 84. imp. Pomp. 40. 56. Cluent. 27. Flacc. 33. Sulla 2. 59. Phil. II, 62. Fr. C, 4. existimavistis; Verr. a. pr. 27. existimastis; leg. agr. I, 17. existimaris; Cluent. 143. existimasset; Cluent. 151. existimasseut; leg. agr. II, 89. existima; Quinct. 28. erant existimaturi; Verr. III, 153. existimaturus; Cluent. 123. 223. 225. Cluent. 41. 197. Catil. III, 16. Flacc. 48. 105. dom. 135. Planc. 52. 77. Phil. II, 49. III, 19. 37. IX, 17. XIV, 37. Fr. A, III, 19. existimasse; Verr. II, 101. existimaturum; leg. agr. I, 11. Phil. VIII, 33. existimari; Flacc. 57. existimandum; Verr. III, 147.

III. **mit Object:** aliqd: id quod omnes semper existimaverunt; Sex. Rosc. 27. quantum ego existimare possum; ib. 35. quid tu ... existimas aliter? Qu. Rosc. 18. qui hoc existimant; Verr. II, 16. metuit ne hoc vos existimetis; ib. 151. quod existimare hoc vos volo; ib. IV, 135. quid existimare eos ... arbitrabare? ib. V, 46. hoc ita existimavit; Tull. 9. quid existimant? Font. 14. quod ego longe secus existimo; Muren. 31. non quo ... haec dici quam existimari malit; Sest. 87. quantum vos existimatis; Cael. 9. quod volent .. homines existiment; prov. cons. 24. quid absurdius dici aut existimari potest? Phil. VIII, 4. de: ſ. **de,** 1. existimo; imp. Pomp. 43. Cluent. 124. Flacc. 5 (c. 27). Sulla 4. 18. 92. Cael. 24. prov. cons. 23. Ligar. 32 (S. 6, b).

IV. **mit Object und prädicativem Zuſatz:** 1. **Adjectiv:** quam (nummorum facultatem) ... communem existimaret; Quinct. 16. quae ... eo leviora infirmioraque existimo; ib. 47. qui quondam in hostis lenissimus existimabatur; Sex. Rosc. 154. quam ob rem Roscium similem sui ... existimarit; Qu. Rosc. 20. illum eruditum et perfectum existimabant; ib. 29. ut tua ista ratio existimetur astuta; Verr. a. pr. 34. cum ... id .. mihi amplum et praeclarum existimassem; ib. ut ... isti turpe sibi existiment non primo iudicare; ib. I, 26. si innocentes existimari volumus; ib. II, 28. quorum iste uxores numquam alienas existimavit; ib. 36. so memores gratosque existimari; ib. 172. ut ... ingrati in deserendo existimarentur; ib. 192. quod

eum ... avarum possumus existimare; ib. III, 190. quis non ... innocentissimam ... praeturam Tullius homnis existimat? ib. 216. ut ... hac re publica dignissimus existimetur; ib. V, 94. si ... idcirco M. Fonteius nocens existimandus est; Fout. 21. cur alius alio iudice melior ... existimetur; ib. 22. si probi existimarentur; Caecin. 3. qui ... honestus existimatus est; ib. 10. fidem .. eius quantam ... existimari putatis? Imp. Pomp. 42. ut impudentissimus existimarer; Cluent. 51. quae (defensio) ... honestissima semper existimata est; ib. 52. qui coudemnavit constaus existimatur; ib. 108. vos ... popularis existimari; leg. agr. I, 23. neque vero illa popularia sunt existimanda; ib. II, 10. populares existimandi sunt; ib. ipse me existimarem nefarium; Muren. 10 sapieus existimari uemo potest; ib. 28. civitatis ... gravis, ut ipsi existimari volunt; Flacc. 55. me iuhumanum existimari; Sulla 7. quem boui constantem ... semper existimasseut; ib. 20. quem ... etiam si agrestem ... existimares; sen. 13. quantum id (ingenium) convenit existimari; Arch. 31. vos in hoc crimine parem Sestii causam existimaturos; Sest. 87. vehementer duo populares existimabantur; ib. 113. vos laboriosos existimet; Cael. 1. talem * te existimeut; ib. 8. ne Gabinius unus omnium nequissimus existimaretur; prov. cons. 12. quos crudelis existimes; Planc. 40. ut (honore dignus) existimarer; ib. 50. nihil tam proprium hominis existimo; ib. 81. se modestum existimari; Phil. VI, 9. quia (sententiam) alienam his temporibus existimo; ib. XI, 16. ne quid vita existimem antiquius; ib. XIII, 6. ut Lepidum ... insanum existimari velis; ib. 43. quem isti seditiosum existimant; Fr. B, VII, 4. dignum: f. **dignus,** A. alqs; Verr. III, 119. imp. Pomp. 13. Cluent. 122. Arch. 5. har. resp. 29 (☉. 118).

2. **Existimo** im Sinn. und Verf.: neque parum facetus scurra Sex. Naevius ... est existimatus; Quiuct. 11. ut hoc ... praesidium sectorum existimetur; Sex. Rosc. 151. quod haec ... non potius accusatio quam defensio est existimauda; div. Caec. 5. utrum te perfidiosum an praevaricatorem existimari mavis? ib. 58. accusatoremne se existimari? ib. 70. qui ... amicissimus ... nostrorum hominum existimatus esset; Verr. I, 65. utrum tibi Siculos ... amicos an inimicos existimari velis; ib. II, 155. qui se ipse scurram improbissimum existimari volt; ib. III, 146. qui tam religiosum existimari te voluisti interpretem foederum; ib. V, 56. neque .. illae sunt solae virtutes imperatoriae, quae volgo existimantur; imp. Pomp. 29. ut neque appellata umquam iudicia sint neque existimata; Cluent. 88. qui ... me ... crudelissimum tyrannum existimari velint; Catil. II, 14. secessionem tu illam existimavisti; Ligar. 19. „te ... tyrannum existimari"; Deiot. 33. qui eum hostem non existimet; Phil. III, 14.

3. **Gerichtlich:** eae (leges) debent et populi Romani et senatus existimari; Verr. II, 121. cuius modi istius de coborte recuperatores existimati siut; ib. III, 29. minas non quanti volet existimabit? leg. agr. II, 40. cuius ... vita tanti existimata est; Muren. 34.

4. **Wichtig:** eam summa iutegritate pudicitiaque existimari; Verr. I, 64.

5. **In:** socii fidelissimi in hostium numero existimati; Verr. a. pr. 13.

existo, f. **exsisto.**

exitialis, verderblich: perditae civitates ... hos solent exitus exitialis habere; Verr. V, 12.

exitiosus, verderblich, unheilvoll: alqd: caedem fieri senatus ... rei publicae exitiosum fuisset; Planc. 87.

coniuratio: tam exitiosam haberi coniurationem; Catil. IV, 6.

prodigia: cum his .. exitiosis prodigiis ... bellum; har. resp. 4.

exitium, Verderben, Untergang: I, 1. est: quantum in illo ... exitii fuerit; Milo 78.

versatur: non exitium ob oculos versabatur? Sest. 47.

2. sum: cuius legatio exitium fuit Asiae; Verr. a. pr. 12.

II, 1. comparo: cum exercitus perditorum civium ... exitium patriae comparasset; Sulla 33.

exopto: exitium exoptat; Cluent. 18.

molior: Catiliuam exitium rei publicae ... molientem; Muren. 6.

paro: paratum illi exitium; Phil. VII, 14.

quaero: [quarum (dissensionum) nulla exitium rei publicae quaesivit;] Catil. III, 25.

2. sum: eius opes ... exitio vix cuiquam inimico esse; Muren. 56.

3. cogito de: qui ... de orbis terrarum exitio cogitent; Catil. I, 9. cum de ... exitio huius urbis ... cogitari; ib. IV, 10.

contraho ad: „milites ... contraxistis tamquam ad exitium eorum, qui ..; Phil. XIII. 33.

dubito de: nihil esse quod quisquam dubitaret de exitio sociorum; Verr. I, 59.

natus ad: natus mihi videtur ad ... exitium ... Karthaginis; har. resp. 6.

pono in: si maiorem spem emptionis tuae in huius exitio ponis; Sex. Rosc. 146.

possum ad: parum potuisse ad exitium; Fr. B, III, 5.

voco ab: qui me ... ab exitio ad salutem vocavit; scn. 24. — ad: Italiam ... ad exitium ... vocas; Catil. I, 12.

III. praeceps ad: ille ... iam pridem ad poenam exitiumque praeceps; har. resp. 51.

IV. alqd: f. 1, 1. est.

causa: iste huic rei publicae ... causa ... exitii fuit; Phil. II, 55.

confessiones: f. indicia.

exitus: qui civitatum addictarum ... extremi exitiorum solent esse exitus; leg. agr. II, 10.

indicia, litterae: cum ad vos indicia, litteras, confessiones communis exitii detuli; Sest. 145. f. **communis,** A. exitium; Flacc. 5 (☉. 4). dom. 134. Milo 103 (☉. I, ☉. 586, b).

metus: propter metum praesentis exitii; Deiot. 16.

nuntii: commuuis exitii nuntios cepisti; Flacc. 102.

solacium: solatium exitii quaerunt; div. Caec. 7.

V, 1. pascere: quos ... omnibus exitiis publicis pavit; Milo 3.

☉ab: uisi eorum exitio non requieturam; Fr. B, XII, 3.

2. cum: cum ... exitio vectigalium ... legem sustulisti; Verr. III, 19. cum .. eorum exitio ... proficiscere; Catil. I, 33. depugnarem .. cum summo non dicam exitio? Sest. 46

in: qui quantum possent in salute alterius quam in exitio mallent ostendere; Sex. Rosc. 149. qui ... in exitio suo risum tenere non possit; Verr. III, 62.

sine: uon sine exitio nostro futurum Antonii reditum fuisse; Phil. IV, 4.

exitus, Ausgang, Ende, Tod, Ergebnis: I. **Subject:** comparent: vestigia, quibus exitus eorum ex illo loco compareant; Verr. V, 148.

consequitur: uti C. Verrem ... dignus exitus eius modi vita ... consequatur; Verr. V, 189.

declarant: sicut ... hi recentes rerum exitus declararunt; Planc. 86.

efficit: si ... exitus C. Caesaris efficere non potest, ut ..; Phil. I, 35.

est: erant exitus eius modi, ut ..; Verr. V, 28. calamitatis non est iste molestus exitus, in quo reliquos ... licet conservare; ib. 152. quisnam exitus illius iudicii futurus esset; Cluent. 63. qui ... extremi exitiorum solent esse exitus; leg. agr. II, 10. hunc exitum consulatus mei ... esse; Catil.

IV, 2. neque ... alins discordiarum solet esse exitus; har. resp. 54. mimi .. est iam exitus, non fabulae; Cael. 65. cum esset incertus exitus ... belli; Marcell. 15. si rerum tuarum ... hic exitus futurus fuit; ib. 26. difficilis tibi Alexandriae fore exitus; Deiot. 24. incertos exitus esse belli; Phil. X, 20. incertus exitus belli; ib. XIII, 5.

potest: f. efficit. — solet: f. est; leg. agr. II, 10. har. resp. 54.

II. **nach Verben:** 1. addo: adde incertos exitus pugnarum; Milo 56.

attendo: attendite exitum; Cluent. 35.

cognosco: exitum huius adsimulatae familiaritatis cognoscite; Cluent. 36.

conficio, defero: neque .. eius belli conficiendum exitum ... ad Cn. Pompeium detulisset; Muren. 34.

detestor: detestor exitum; Phil. VIII, 7.

exspecto: exspectans huius exitum diei; Catil. IV, 3. eos ... non exspectare huius exitum iudicii; Flacc. 105. dum modo ... eius exitum exspectet; prov. cons. 16. hic cum similem exitum exspectaret; Piso 92. quos ... huius exitum iudicii exspectantis videtis; Milo 3.

fero: hunc exitum nostrae temeritatis feremus; Flacc. 105.

haheo: insula, quae undique exitus maritimos habeat; Verr. II, 185. perditae civitates ... hos solent exitus exitialis habere; ib. V, 12. legum contemptio .. quem habitura sit exitum; Sest. 134. quae (fuga) ipsa exitum non habebat; Phil. V, 42.

invenio: qui ... exitum ac rationem defensionis (invenerunt); Verr. III, 190. orationis difficilius est exitum quam principium invenire; imp. Pomp. 3. nullum invenire exitum potest; Cael. 64.

ostendo: quemuam ostenditis exitum nobis? Sest. 93.

perhorresco: te miror ... eorum exitus non perhorrescere; Phil. II, 1.

propono: cum omnes sententiae meae perveneriut ad eum, qui mihi fuit propositus, exitum; Phil. XII, 22.

quaero: impudentiae suae pudentem exitum quaesisse; Verr. I, 2.

reperio: exitus nullus reperiebatur; Verr, II, 59. ut exitus principio simillimus reperiretur; ib. 99. quod ... falsae infamiae ... exitus reperiatur; Cluent. 7. nullum fortunis communibus exitum reperietis; dom. 123. nullus exitus criminis reperietur; Cael. 66.

specto: non exitum exactionis ... spectare debemus; Qu. Rosc. 39.

timeo: cuius belli exitum omnes timeremus; Phil. V, 39.

vindico: quasi exitus rerum ... legibus vindicentur; Milo 19.

2. pervenio ad: f. 1. propono.

sum in: in exitu iam est meus consulatus; Muren. 80.

III. **Umfang:** 1. terminari: victoriam proeliorum exitu terminatam; Marcell. 17.

2. ad: ne ad exitum defensionis tuae vetus illa Antoniana ... auctoritas proferatur; Verr. V, 32.

in: in exitu (portus) coniunguntur; Verr. IV, 117. hoc tu in exitu ... exercitum dimisisti; Piso 91. f. I. est; Verr. 152.

IV. **ohne Zusammenhang:** „hnic .. tua post principia atque exitus vitiosae vitae"; Sest. 118.

exlex, dem Geſetz nicht unterworfen: non quo illi .. exlegem esse Sullam ... putarent; Cluent. 94.

exoletus, Luſtknabe: qui semper secum ... exoletos ... duceret; Milo 55.

exopto, herbeiwünſchen, erſehnen: I. dies: diem campi ... exoptatum; Milo 43.

exitium: exitium exoptat; Cluent. 18.

iacturam: laudationis iactura exoptanda nobis fuit; Flacc. 36.

Kalendas: ut magis exoptatae Kalendae quam serae esse videantur; Phil. V, 1.

mortem: quam ob rem praeturam potius exoptes quam mortem; Vatin. 39.

nuntium: ut exoptatum inimico nuntium primus adferres; Sex. Rosc. 19.

pestem: tibi pestem exoptant; Piso 96.

praeturam: f. mortem.

severitatem: haec est illa exoptata iudiciorum severitas? Rab. Post. 6.

II. cui quaesitorem tribulem exoptandum fuisse videatis; Planc. 43.

exorabilis, leicht zu erbitten: exorabilis populus; dom. 45.

exordior, beginnen: I. „clamore exorsa"; Cael. 36.

II. exorditur ... exponere societatem; Qu. Rosc. 27.

exordium, Anfang: capio: a Bruto ... capiamus exordium; Phil. V, 35.

peto: paulo longius exordium rei demonstrandae petam; Cluent. 11.

exorior, entſtehen, ſich erheben, auftreten: alqs: repentinus Sulla nobis exoritur; leg. agr. III, 10. si quis ex his populis sit exortus qui ..; Balb. 23.

alqd: ante ... quam plane *esset* exortum; leg. agr. II, 90.

adulescens: qui (adulescens) ... exortus prius confecit exercitum quam ..; Phil. V, 43.

crimen: hinc primum exoritur crimen illud; Rab. Post. 6. ex hoc ipso crimen exoritur; ib. 30.

defensio: exoritur ... illa defensio; Caecin. 90. f. vis.

edictum: exoritur peculiare edictum; Verr. III, 36.

flamma: exortam videtur flammam .. restinxisse; Verr. V, 14.

immanitas: nova quaedam illa immanitas exorta est; Sulla 75.

libido: repente est exorta mulieris ... libido; Cluent. 12.

maledictum: aliud (maledictum) exortum est; dom. 94.

quaestura: exorta est illa rei publicae ... funesta quaestura; har. resp. 43.

servus: exortus est servus, qui ..; Deiot. 3.

vis: nullam tibi defeusionem, sed maximam vim crimiuum exortam; Verr. V, 39.

exorno, ausſchmücken, ausputzen: alqm: nisi eum mulieres exornatum ita deprehendissent; har. resp. 44.

aditus: carminibus templorum ... aditus exornavit; Arch. 27.

domum: domum eius exornatam; Verr. II, 84. domus erit .. exornata; Sulla 88.

partis, al.: urbem totam templaque deorum omnisque Italiae partis illorum donis ... exornatas videmus; Verr. I, 55.

res: quae (copia) non dicam exornare, sed enarrare ... res tuas gestas possit; Marcell. 4.

triclinium: exornat ample ... triclinium; Verr. IV, 62.

vitam: mors honesta sacpe vitam quoque tarpem exornat; Quinct. 49.

urbis: Siculorum urbis signis ... exornavit; Verr. II, 3.

exoro, flehen, inſtändig bitten, erbitten: I. absolut: viri non esse .. exorari; Muren. 61. „exorari sceIus"; ib. 62. nec exorari fas est; Quir. 23.

II. alqm: quem ... ut peieret exorare facile potero; Qu. Rosc. 46. exoratus ... poposcit; Cluent. 69. traduxit ... exoratus; prov. cons. 42. ab omnibus ... exoratus anteposuit ..; Scaur. 35. semel exorari soles; Deiot. 9. exorare (te) nunc ut sis popularis non possumus; Phil. VIII, 19.

consulem: consul ... exoratus; Sest. 16.

hominem: negat illa posse homiuem exorari; Verr. I, 138. qui homiuem ... avarissimum exorare; Rab. Post. 21.

sapientem: sapientem ... exorari; Muren. 63.

exorsus, Anfang: quoniam is est exorsus orationis meae; imp. Pomp. 11.

exostra, Bühnenerhöhung: quibuseum iam in exostra helluatur; prov. cons. 14.

expedio, expeditus, frei machen, in Bereitschaft setzen, erledigen, zu Statten kommen, nützlich sein; part. frei, unbehindert, kampfbereit: I. **intransitiv**: 1. Infinitiv: eui damnari expediret; Verr. I, 9. sibi expedire ita accipere; ib. 134. quibus expediret spem ostendere; ib. II, 135. qua lege Siculis .. arare expediret; ib. III, 20. ut ... aratoribus tamen arare ... expediret; ib. 43. Philomeliensibus expedire ... dare potius in Phrygia; ib. 191. quo portare non expediat; ib. 193.

2. acc. c. inf.: quem miuime expediat esse in eo consilio; Verr. a. pr. 29. expedit ei deeumam esse quam maximam; ib. III, 147. ut eis pacem expediat esse; ib. V, 8. ut nemini minus expediret ... bellum commoveri; ib. 20. eam (pecuniam) .. in praediis conlocari maxime expediret; Caecin. 16. mihi quidem vehementer expedilt positam in oeulis esse gratiam; Muren. 21. ut eis pacem esse expediret; Ligar. 4. bonis expedit salvam esse rem publicam; Phil. XIII, 16.

3. alqd: non opinor id ... cuiquam expedire; Quinct. 48. Siculis quanto opere hoc expediat; Verr. III, 201. quiequid expediat; ib. 211. quid expediat; leg. agr. II, 66. etiamue si rei publicae non expediat? ib. 73. quid sibi expediret; Marcell. 30.

II. **mit Object**: alqm: ut expeditus ... profiesci posset; Quinct. 23. dum expedire sese volt; Verr. II, 106. quem ad modum te expedias; ib. IV, 28. qui ... expediti ad urbem esse possint; leg. agr. II, 82. nisi tu me expedisses; Piso 74. quoquo modo possit se expedire; Rab. Post. 24. obviam fit ei Clodius, expeditus; Milo 28. si me altero expedissem; Fr. B, VI, 48.

alqd: unum quidque transigere, expedire; div. Caec. 45. quod expeditissimum est; leg. agr. II, 65.

animum: bonorum animus ad uutum nostri ordinis expeditus iam nou erit; har. resp. 60.

causam: quoniam mea causa expedita est; har. resp. 18. tibi causa est expeditissima; Cael. 38.

duces: expeditos duces; Phil. VII, 1.

hominem: expedito nobis homine ... opus est; Phil. XI, 26.

Italiam: Italia ad omnem contentionem expedita; Sest. 36.

latrones: iter expediti latronis; Milo 55.

pyxidem: cum ... pyxidem expediret; Cael. 65.

salutem: ut ... omuis bonesta ratio esset expediendae salutis; Milo 10.

viam: illam viam *si* sibi vident expeditiorem ad honores; Flacc. 104.

virgas: virgas expediri iubet; Verr. V, 161.

expello, vertreiben, austreiben: alqm: hie ... de fundo expulsus; Quinct. 83. me domo mea per vim expulistis; Sex. Rosc. 82. expulsi boni omnibus; Verr. II, 62. utrum ... tum expellar; Caecin. 39. qui iugressum expulerit; ib. Catilinam ... urbe expulisse; Muren. 6. expulsus regno; ib. 33. ante quam illum vita expulit; ib. 34. cuius expulsi ... vita; ib. quid enim dicures? ... expulsum? dom. 51. me expulso; ib. 66. Sest. 63. nisi ... ab improbis expulsus esset; dom. 87. qui expulsi sunt inique; ih. eum ... M. Bibulum foro ... expulisses; Vatin. 22. quod me domo mea expulistis; Piso 16. ab eodem expulsum; ib. 43. tu „naufragio expulsus"; ib. qua (domo) tu me expuleras; ib. 52. bonis expulsi; Milo 50. me patria expulerat; ib. 67. ut ... expellerentur ei; ib. 103. quem ... expulsum a vobis; ib. 104. quos tu expulsos a te praedicas; Phil. II, 33. Tarquinio expulso; ib. III, 8. cum (Tarquinius) est expulsus; ib. 11. D. Carfulenum ... senatu vi ... expellere; ib. 23. non queretur expulsos? ib. VII, 18. a qua (provincia) expulsus ... est; ib. 25. quem praestantissimus civis .. Pellentia expulit; ib. XI, 14. „Theopompum, nudum, † non expulsum a Trebonio"; ib. XIII, 33. quos voluit expulit; ib. XIV, 23. — ex: expulsus ... e praedio Quinctius; Quinct. 28. Sex. Roscium ... expulsum ex suis bonis; Sex. Rose. 27. quem tu e patrimonio tamquam e naufragio nudum expulisti; ib. 147. Hannibale ex Italia expulso; Muren. 32. etiam si alia quapiam vi expelleretur ... ex hac urbe; Sest. 63. hune ... ex hac urbe expellet? Milo 104.

amicos: fortunis omnibus expulsos esse ... socios atque amicos; Verr. III, 127.

aratores: expulsis aratoribus; leg. agr. II, 89.

civem: f. **civis,** II, 1. expello (4 St.) B. I, S. 521, a.

classem: classem pulcherrimam ... in litus expulsam; Verr. V, 91.

conlegam: expulit ex urbe coulegam; Catil. III, 24.

consules: consules ex Italia expulsos; Phil. II, 54.

consularem: qui ... tertius ante me consularis ... expulsus est; sen. 38.

deos: tua pulcra Libertas deos penatis et familiaris meos lares expulit; dom. 108.

dominum: dominum expulsum esse de praedio; Quinct. 85.

filiam: expulsa ... filia; Cluent. 14. mitto ... expulsam ex matrimonio filiam; ib. 188.

hominem: homines Graeci ... inique a suis civibus ... expulsi; Sest. 142. hominem miserum ... expelli patria; Fr. B, VII, 10.

inimicum: inimicum ut expellas? Sulla 90.

lares: f. deos.

uavem: navis illa ... expulsa ... fluctu; Verr. I, 46.

plebem: expelli plebem ex agris; leg. agr. II, 84.

rem publicam: (res publica) meeum simul expulsa; dom. 137. rem publicam expulsam ... suis sedibus; Phil. II, 54.

regem: regno est expulsus Arioharzanes rex; imp. Pomp. 12. rex ... regno expulsus; leg. agr. II, 52. expulsis regibus; Rabir. 10.

sacerdotem: ille sacerdos expulsus et spoliatus sacerdotio est; Sest. 56.

socerum: socerum ... fluctibus rei publicae expulsum; Sest. 7.

socium: per vim expulso socio; Quinct. 90. f. amicos.

tribunos: tribunos plebis ferro e rostris expelleret? Sest. 84.

virtutem: haec tanta virtus ex hac urbe expelletur? Milo 101.

fragment: expelleret a dispensantibus; Fr. B, VII, 14.

expendo, abwägen, erwägen, prüfen, anzahlen: alqm: se ipsi expendant; Flacc. 61.

alqd: si non iussu huius expensum tulisset; Qu. Rosc. 2. quod sibi expensum ferri iussisset; ib. expensum tulisse non dicit; ib. 13. minus ... quam Verres illi expensum tulerit; Verr. I, 100. si ... his expensum non ferres; ib. 102. te expensum illis non tulisse; ib. haec expendite atque aestimate pecunia; ib. V, 28. nt ... id expensum cuiquam sit; Font. 3. f. **accipio,** V, 2 (5 St.) B. I, S. 43, b.

aurum: expensum est auri pondo centum paulo minus; Flacc. 68.

laudem: haec .. laus .... prudentium indicio expenditur; Rab. Post. 43.

nomen: (nomen) in codicem acceptum et expensum referri debuit; Qu. Rosc. 8.

nummos: qui L. Antonio mille nummum ferret expensum; Phil. VI, 5.

pecuniam: pecuniam expensam tulerunt; Qu. Rosc. 1. haec pecunia necesse est ... expensa lata ... sit; ib. 14. (pecuniam) expensam latam non esse; ib. quas pecunias ferebat eis expensas; Verr. II, 170. in quibus (tabulis) sibi expensa pecunia lata sit; Caecin. 17. ut iam expendantur, non numerentur pecuniae; Phil. II, 97.

HS: expensa Chrysogono servo HS sexcenta milia; Verr. I, 92. quo modo Chrysogono (HS sexcenta milia) expensa lata sint; ib.

testem: testem diligenter expenditis; Flacc. 12.

voluptates: idem expendunt atque aestimant voluptates; sen. 15.

expergefacio, erwecken: si forte expergefacere te posses; Verr. V, 38.

expergiscor, erwachen: experrecta tandem virtus clarissimi viri; Piso 27.

experientia, Versuch: experientia patrimonii amplificandi labentem excepit; Rab. Post. 43.

experior, erfahren, durchmachen, kennen lernen, versuchen, erproben, geltend machen, gerichtlich verfahren; part. untrennbar, tätig: I. **absolut:** 1. unpersönlich: cum experiundi potestas non est; Quinct. 51. nullum experiundi ius (esse) constitutum; Caecin. 39. ut ea ... experiendo contempsisse videatur; Cael. 42. vi contra vim experiundum putavit; Phil. X, 23.

2. alqs: qui ... non ... summo iure experietur? Quinct. 38. ego experiri non potui; ib. 75. cum ... experiri posset cotidie; ib. 85. qui experiri non posset; Qu. Rosc. 19. iudicio gravi experiri nolebas? ib. 25. veniat nunc; experiatur; Verr. II, 26. Caecinae placuit ... experiri; Caecin. 20. iam experti videbamus; dom. 11. qui ... cum potuerit (procreare liberos), sit expertus; ib. 34. numquam se ... coepisse de tantis iniuriis experiri; Cael. 20. omnia ... dico expertus in nobis; Planc. 22. etiam si experti non sumus; Rab. Post. 29. qui (motus) quam crebro accidat experti scire debemus; Milo 69. te ... paulisper esse expertum; Phil. I, 30. de me experior; ib. XII, 6. quid, quod ne cum eis quidem expertus es? Fr. B, VI, 47.

arator: experiens arator; Verr. III, 28. experientissimus [...] arator; ib. 53.

homo: hominis .. experientis; Verr. IV, 37.

vir: vir fortis et experiens; Cluent. 23.

II. **mit Ergänzung:** 1. indir. Frage: nt experiar utrum ille ferat molestius ..; Verr. I, 24. quo minus experirentur ecquid ... querimoniae valerent; ib. II, 14. quid sentiant in honore experti sumus; Vatin. 10. cum iam essent experti quid valerent; Planc. 54. ut quantum ... vester .. consensus ... valiturus esset per legatos experiremur; Phil. VI, 3. quo minus ..., si quam opem rei publicae ferre posset, experiretur; ib. IX, 2. quo consilio redierim ... estis experti; ib. X, 8. „victores quales futuri sint vos potius experiemini"; ib. XIII, 45.

2. acc. c. inf.: quoniam in pecuuia tantum praesidium experiatur esse; Verr. a. pr. 8. nos vero experti sumus ... Siciliam nobis ... pro aerario ... fuisse; ib. II, 5.

III. **mit Objekt:** alqd: quod saepe experti in dicendo sumus; Verr. I, 27. si quid cum periculo experiri velis; Flacc. 65. voluimus quaedam, contendimus, experti sumus; Balb. 61.

ius: qui ad constitutum experiundi iuris gratia venissent; Caecin. 33. [ut ius experiretur;] Sest. 92.

labores: magnos esse experiundos ... labores; Sest. 138.

molestiam: ego expertus ... accusandi molestiam; Muren. 46.

nervos: experietur consentientis senatus nervos atque viris; Phil. V, 32.

opes: in eius modi rebus opes suas experiuntur; Quinct. 9.

perfidiam: expertus .. es istius perfidiam; Verr. I, 77.

vim: vim .. eius (veneni) esse expertum in servo quodam; Cael. 58. f. nervos.

expers, unbetheiligt, ohne Anteil, entbehrend, frei, ledig: I. ab: vacui, expertes, soluti ac liberi fuerunt ab omni sumptu; Verr. IV, 23.

II. beneficiorum: nt omnium praemiorum beneficiorumque ‖ beneficioque ‖ nostrorum expertis faciat foederatos; Balb. 20.

consilii: „illum expertem eius consilii fuisse"; Cluent. 61. tam (eram) expers consilii aut ingenii? Sest. 47.

dignitatis: enm ... expertem fieri dignitatis; leg. agr. II, 25.

gloriae: an ipse ... expers esse debet gloriae? imp. Pomp. 57.

humanitatis: homo .. humanitatis expers; Phil. II, 7.

incommodorum: Leontinos ... expertis incommodorum atque iniuriarum fuisse; Verr. III, 109.

indicii: eius iudicii ... expertem esse neminem volui; Sulla 42.

ingenii: f. consilii; Sest. 47.

iuriae: ne domus quidem ulla ... expers huius iniuriae reperietur; Verr. IV, 48. f. incommodorum.

laboris, obsessionis, proelii: hunc ... nullius laboris, nullius obsessionis, nullius proelii expertem fuisse; Balb. 6.

praemiorum: f. beneficiorum.

rei publicae: qui .. expertes eius (rei publicae); Phil. XII, 10.

sensus: nec tam sum ... vestri sensus ... expers; Milo 72.

sermonum, temporum: scis me ... illorum expertem temporum et sermonum fuisse; Sulla 11.

turpitudinis: nt nulla eius vitae pars summae turpitudinis esset expers; Verr. II, 191.

expeto, erstreben, begehren, trachten, verlangen: I. absolut: ne legaretur A. Gabinius Cn. Pompeio expetenti; imp. Pomp. 57.

II. vincere: vincere illi expetunt; Phil. XII, 9. III. alqm: illi alienum ... post mortem etiam expetunt; Arch. 19. hunc Heraclieusem, multis civitatibus expetitum; Arch. 22. qui ... etiam expetendi (sunt); prov. cons. 38. cum me expetat; Piso 82.

alqd: quod expetis; div. Caec. 27. hoc scitote aratoribus ... expetendum ‖ petendum ‖ fuisse; Verr. III, 200. hoc solum auditione expetere coepit? ib. IV, 102. quid est quod iam ab hoc expetas? Sulla 50. quid est quod expetas amplius? ib. 90. quod summorum hominum ingeniis expetitum esse videatis; Arch. 31. expeti nihil ab eis quod sit iniustum; dom. 107. nec sine ea (dignitate) quicquam expetendum esse homini; Sest. 48. „id, quod mnlti ... expetant"; ib. 102. *qui* nibil in vita expetendum putaret, nisi ..; Cael. 39. f. honestatem. opem.

adventum: ut illi nocturnus ad urbem adventus vitandus potius quam expetendus fuit; Milo 49.

amicum: expetendus amicus est qui ..; Muren. 57.

Asiam: quae (Asia) ab hoc non ad voluptatem ... expetita est; Muren. 11.

auxilium: ab hoc auxilium absente expetivit; imp. Pomp. 30. a quo senatus adulescentulo ... saepe communi saluti auxilium expetisset; Balb. 16.

caedem: f. servitutem.

castores: propter quam (partem corporis castores) maxime expetuntur; Scaur. c. 2, § 7.

copiam: huius ingenium et virtutem in scribendo et copiam non expetisset? Arch. 25. quorum ego non tam facultatem umquam et copiam expetendam putavi, quam et in utendo rationem et in carendo patientiam; dom. 146.
facultatem: f. copiam; dom. 146.
famam: qui .. bonam famam bonorum ... expetunt; Sest. 139.
fortunam: mihi fuisse illam expetendam .. fortunam; Piso 32.
honestatem: nihil esse in vita magno opere expetendum nisi laudem atque honestatem; Arch. 14.
honores: sin eos (honores) expetamus; Planc. 11.
imperatorem: unum ab omuibus ... ad id bellum imperatorem ... expeti; imp. Pomp. 5.
ingenium: f. copiam; Arch. 25.
laudem: f. honestatem.
libertatem: quam (libertatem) ... etiam a bestiis expeti; leg. agr. II, 9.
opom, ornamentum: ab hoc eiecto cadavere quicquam mihi aut opis aut ornamenti expetebam? Piso 19.
patientiam: f. copiam; dom. 146.
pecuniam: cuius .. pecunia non expetebatur; dom. 46.
poenas: a Flacco Leutuli poenae per vos expetuntur; Flace. 95. ad expeteudas domestici sanguinis poenas; har. resp. 43. a me ... poenas expetistis; Piso 16. quas (poenas) ab eo servi ... expetiverunt; Milo 56. si poenas a populo Romano ... expetiverunt; Marcell. 18.
principatum: quem (principatum) numquam expetivi; Phil. XIV, 18.
provincias: si provinciae consulibus expetendae viderentur, sieut saepe a multis elarissimis viris expetitae sunt; Phil. XI, 24.
rationem: f. copiam; dom. 146.
rem: ecqua res apud Siculas civitates expetitur, in qua ..? Verr. II, 120. res, quae sint hominl expetendae; Piso 68.
sacra: si Atheniensium sacra summa cupiditate expetuntur; Verr. IV, 108. haec saera maiores nostros ex vestris libris expetisse; har. resp. 26.
sanguinem: numquam ego sanguinem expetivi tuum; Piso 99.
servitutem: caedem illi civium, vos servitutem expetistis; Piso 15.
virtutem: f. copiam; Arch. 25.
vitam: non expetere vitam; Deiot. 30.
IV. alqm — augurem: me augurem a toto colegio expetitum ... nominaverunt; Phil. II, 4.

explatio, Sühnung: contineo: portentorum expiationes Etruscorum disciplina contineri; har. resp. 18.
debeo: quibus dis violatis expiatio debeatur; har. resp. 21.

explatio, Ausſpülderung: concitari: is in te non expiatione Asiae ... concitetur? Verr. III, 6.
in: hunc in fanorum expilationibus ... adhibebat; Verr. III, 23.

expilo, ausplünbern: alqm: se ipsos abs te .. expilatos .. esse; Verr. V, 58.
armarium: armario expilato; Cluent. 181.
domum: domu ‖domo‖ sua tota expilata; Verr. V, 128. quam (domum) expilaras; Piso 52.
fanum: fanum expilasse Apollinis; Verr. IV, 80.
Minervam: Minerva, quam ... duobus in clarissimis ... templis expilavit; Verr. V, 184.
provinciam: expilata provincia; Verr. V, 179.
regem: quem ad modum regem ... expilatum .. dimitteret; Verr. IV, 63.
socios: ad expilandos socios; imp. Pomp. 57.

expio, verſöhnen, ſühnen, entſünbigen: alqd: quo (mari) cetera, quae violata sunt, expiari putantur; Sex. Rosc. 71. omnia mihi videntur deorum immortalium iudicio expiata; Phil. V, 40.
errata: ea .. errata expiantur; har. resp. 23.
forum: expiandum forum ... ab illis nefarii sceleris vestigiis esse; Rabir. 11. expiato foro; Phil. I, 30.
locum: locum .. illum omnem expiastis; Verr. IV, 26. expiandum illum locum esse; Cluent. 192.
manes: quibus (poenis) coniuratorum manes [mortuorum] expiaretis; Piso 16.
numen: f. religionem; Verr. IV, 111.
religionem: religiones deorum immortalium expiandae (sunt); Verr. I, 8. Cereris numen, sacrorum vetustatem, fani religionem istius ... supplicio expiari volebant; ib. IV, 111. expiabo religionem aedium mearum; har. resp. 11. „cuius supplicio senatus sollemnis religiones expiandas saepe censuit“; Milo 73.
scelus: id (scelus) ... ipsius supplicio expiari; har. resp. 35. ut ... scelus imperatoris in poenam exercitus expiatum esse videatur; prov. cons. 5. tua scelera di immortales in nostros milites expiaverunt; Piso 85.
vetustatem: f. religionem; Verr. IV, 111.

expiscor, ausforſchen: nihil expiscatus est; Piso 69.

explanatio, Deutung: religionis explanatio vel ab uno pontifice perito recto fieri potest; har. resp. 13.

explano, deutlich darſtellen: explanandum est .. diligentius eorum causa, qui locum ignorant; Verr. V, 96.

expleo, erfüllen, ausfüllen, ergänzen, vollzählig machen, befriedigen, ſättigen: alqm: te ... expletum huius miseriis esse; Sulla 90. te cum ... rapinis explevisses, si hoc est explere *; Phil. II, 50.
animum: cuius non animum iam expletum esse putemus; Cluent. 202. explevi animos invidorum; dom. 44.
avaritiam: avaritiam suam pecunia explere; Sex. Rosc. 150. egestatem, avaritiam, libidines suas .. expleri non posse; Quir. 13.
cupiditates: ad explendas suas cupiditates; prov. cons. 2.
damnationem: ad explendam damnationem; Caecin. 29.
decumanos: ut ... (decumani) expleti ... decederent; Verr. III, 100.
egestates: ad explendas egestates latrocinii sui; Phil. XIV, 10. f. avaritiam; Quir. 13.
famem: testis tectorum meorum se famem suam expleturas; dom. 61. ex epulo magnificentissimo famem ... tuam non expleras? Vatiu. 32.
insanias: ut non unius libidinem, non suos oculos, sed omnium cupidissimorum insanias ... expleret; Verr. IV, 47.
intemperantiam: quorum intemperantia expleta; har. resp. 42.
lacunam: ut illam lacuuam rei familiaris expleret; Verr. II, 138.
libidinem: an explere libidinem voluisse videatur; Cael. 49. f. avaritiam; Quir. 13. insaniam.
muuus: non explere susceptum rei publicae munus; prov. cons. 35.
naturam: cum ... naturam ipsam expleveris satietate vivendi; Marcell. 27.
numerum: illum quasi legitimum numerum consuetudinis non explere; Verr. V, 57. explere se numerum nautarum ... posse; ib. 87.
oculos: f. insaniam.
odium: eum sanguine inimici explesset odium suum; Milo 63.
stomachum: quod stomachum suum damno Tullii explere conatus est; Tull. 15.
vectigalia(?): ut vetera vectigalia † ea expleretis nova; leg. agr. II, 98.

explicatio, Auseinanderſetzung: quarum rerum etsi facilis explicatio videtur; Phil. VII, 1.

explico, entwickeln, ausbreiten, auflöſen, erklären, erörtern, herauswickeln, aus der Verlegenheit helfen: I. **indir. Frage:** explicare breviter quae mihi sit ratio; prov. cons. 40. possis quorum studio tuleris explicare; Planc. 48. explicabo tibi quae fuerint opiniones; Scaur. c. 5, § 7. prius quam quale sit explicaro; Phil. VII, 8.

II. **mit Object:** alqm: cum ... illius Verrucios ... explicabam; Verr. IV, 137. si ... ex his te laqueis ... explicaris; ib. V, 151. quem ad modum se explicent dicendo; Flacc. 10. qui se numquam ... explicabunt; Cael. 67. neque te istinc ... possis explicare; Phil. XIII, 25.

alqd: explicanda sunt omnia; div. Caec. 39. quo facilius id ... explicare possim; Verr. III, 104. si quae sunt in causa explicare ... potuero; Cluent. 7. nihil istorum explicari potest; Flacc. 86. quae tria dum explico; Phil. VII, 9.

aequitatem: eins in .. aequitate explicanda scientia; Phil. IX, 10.

Capuam: Capua planissimo iu loco explicata; leg. agr. II, 96.

causam: ſ. **causa,** II, 1. explico (5 St.) 8. I, S. 472, a. — crimen: ſ. **crimen,** II, 1. explico (4 St.) 8. I, S. 719, b.

consilium: consilium est eorum ... explicandum; Phil. IX, 3.

descriptionem, imaginem: explicate descriptionem imaginemque tabularum; Verr. II, 190.

iniurias: ut posset multas istius ... iniurias ... explicare; Verr. II, 156.

levitatem: totius gentis in testimoniis dicendis explicare levitatem; Flacc. 12.

litteras: praetorum litteras ... explica; Verr. II, 106.

orationem: explicat orationem sane longam; leg. agr. II, 13.

peccata: explicare omnia vitia atque peccata filii; Sex. Rosc. 53.

rationem: nisi hanc mihi totam rationem ... explicaris; Flacc. 44. belli ratiouem prope iam explicatam; prov. cons. 35. cuius ego temporis rationem explicabo brevi; Planc. 95.

rem: possem .. totam rem explicare; Verr. I, 28. quae (res) vobis alio loco plaulus explicabuntur; ib. II, 184. quibus rebus explicatis; Scaur. 22. duas .. res ... uno tempore .. ne cogitando quidem explicare quisquam potest; Phil. XI, 23.

Siciliam: Sicilia, quam ... consilii celeritate explicavit; imp. Pomp. 30.

summam: quid avaritiae ... summam nunc explicem? Piso 86.

villam: villa, quam ... pictam olim in contionibus explicabat; Sest. 93.

vitam: vitam alterius totam explicare; div. Caec. 27. vitam ab initio usque ad hoc tempus explicatam; Sulla 74.

vias: ſ. peccata.

volumen: explicet suum volumen illud; Sex. Rosc. 101.

explodo, ausſpotten, verwerfen: alqm: qui postea quam e scena non modo sibilis, sed etiam convicio explodebatur; Qu. Rosc. 30. ex primo ordine explosorum in secundum ordinem civitatis se venisse; Verr. III, 184.

alqd: quod tum explosum ... est; Cluent. 86.

exploro, erfahren, erforſchen, prüfen, part. ſicher, gewiß: alqd: quoniam exploratum est omnibus; Verr. V, 164. qua re exploratum cuiquam possit esse; Caecin. 70. cum mihi esset exploratissimum; Quir. 15.

consulatum: ut ei iam exploratus ... consulatus videretur; Muren. 49.

fiduciam: quae fuit ista ... tam explorata huius opprimendi fiducia? Scaur. 23.

fugam: quae (navis) ... explorare fugam domini videbatur; Verr. V, 44.

malum: ante quam ... (malum) explorare potueris; Verr. I, 39.

pacem: poteritis .. exploratam habere pacem; Phil. VII, 16.

rationem: mea quidem ratio ... explorata ... est; Verr. I, 15.

spem: magna ... spe et prope explorata; Phil. X, 20.

expono, ausſetzen, preisgeben, ausſtellen, zur Schau ſtellen, auseinanderſetzen, erörtern: I. absolut: sicuti exposui; Milo 30.

II. indirecte Frage: res quem ad modum gesta sit, vobis exponemus; Sex. Rosc. 14. quid mediatur breviter ... vobis exponam; Verr. a pr. 16. exponam vobis breviter quid hominis sit; ib. II, 134. summatim exponam quibus crimiuibus Oppianicus damnatus sit; Cluent. 19. exponam .. vobis .. ex quibus ... comparentur; Catil. II, 17. quid senatus censuerit exponam; ib. III, 13. exponam quid in re sit; Flacc. 53. quo minus exponam quam multa ... sensuri; Sest. 8.

III. alqd: ut ... Hortensius habeat exposita ad quae respondeat; Quinct. 35. ut omnia vobis ... possim exponere; Verr. I, 42. si, quae cognovi ..., diligenter exposuero; ib. II, 179. quod multorum est testimoniis exposituni; ib. III, 178. haec dum breviter expono; ib. V, 42. omnia ... exponit; Cluent. 38. exposita ... sunt omnia; ib. 104. quae cum exposuero; leg. agr. II, 16. quae ... vobis iam exponam breviter; Catil. III, 3.

argentum: cum ... (esset) argentum ... expositum in aedibus; Verr. IV, 33. exponit suas copias omnis, multum argentum, non panca etiam pocula ex auro; ib. 62.

causam: ſ. **causa,** II, 1. expono (4 St.) 8. I, S. 472, a.

consilium: exponam vobis breviter consilium ... reversionis meae; Phil. I, 1. exposui ... profectionis consilium: nunc reversionis ... exponam; ib. 7.

consulatum: exposui breviter consulatum meum; Piso 7.

copias: ſ. argentum; Verr. IV, 62.

crimina: ut vobis breviter illa ... crimina exponam; Cluent. 10. pauca vobis illius iudicii crimina exponam; ib. 20.

cupiditates: hasce eius cupiditates exponam alio loco; Verr. II, 88.

domum: habere domum ... expositam cupiditati et voluptatibus; Quinct. 93.

facinus: exponam vobis Oppiauici facinus; Cluent. 43.

fidem: qui tot annos ingenium, laborem, fidem suam populo Romano promptam expositamque praeburit; Caecin. 78.

indicium: toto iam indicio exposito; Catil. III, 11. indiciis expositis; ib. 13.

ingenium, laborem: ſ. fidem.

naufragium: me ... rei publicae naufragium expouere; Sest. 15.

Pamphyliam: cum tibi exposita esset omnis ad praedandum Pamphylia; Verr. I, 93.

pocula: ſ. argentum; Verr. IV, 62.

praemium: quasi eximio praemio sceleris exposito; Quinct. 74.

rationem: exposuit utriusque rationem temporis; Cluent. 141. mei facti rationem exponere illis volo; har. resp. 3. exponam ... omnem rationem facti ... mei; Sest. 86. rationem tantae familiaritatis ... exponas necesse est; Cael. 35.

rem: omnia ... expositis certis rebus agentur; Verr. a. pr. 37. cum ita rem exposuissem; ib. II,

100. rem exposui; Catil. III, 5. rem gestam vobis dum breviter expono; Milo 23.

sensum: hunc (sensum) vere apud vos ... exponam; Verr. III, 46.

societatem: exorditur ... veteris histrionis exponere societatem; Qu. Rosc. 27.

vasa: vasa omnia, ut exposita fuerunt, abstulit; Verr. IV, 35. exponit ... pulcherrima vasa argentea; ib. 62. exposuit vasa Samia; Muren. 75.

vitam: vitam alterius ... in oculis conspectuque omnium exponere; div. Caec. 27.

volnera: in exponendis volneribus illis; Sest. 31.

exportatio, Ausfuhr: his exportationibus, quae recitatae sunt, scribit HS ⅨⅩ socios perdidisse; Verr. II, 185.

exporto, ausführen, fortschaffen: I. absolut: in qua (navi) exportares; Verr. V, 59.

II. alqd: omnia ex fanis, ex locis publicis ... exportata .. esse; Verr. I, 53. quae sine portorio Syracusis erant exportata; ib. II, 171. quid ex ceteris locis exportatum putetis; ... quid ex ceteris oppidis; ib. 185. quae ... occultius exportanda erant; ib. quae volebat ... occulte exportanda curabat; ib. IV, 23. permulta multis navibus illinc exportata; ib. 150.

argentum: ut inde .. exportari argentum .. prohiberes; Vatin. 12.

aurum: ſ. **aurum,** II, 1. exporto (3 St.) B. I, S. 366, b.

Dianam: cum Diana exporteretur ex oppido; Verr. IV, 77.

frumentum: qui in fame frumentum exportare erat ausus; Flacc. 17.

furta: furta praetoris, quae essent HS duodeciens, ex uno oppido solo exportata sunt; Verr. II, 185.

portentum: o portentum iu ultimas terras exportandum! Verr. I, 40.

res: ratio ... rerum exportatarum; Verr. II, 182. earum rerum, quae exportantur; imp. Pomp. 14.

signum: quod (signum) cum ex oppido exportabatur; Verr. IV, 77.

vasa, vim, al.: dico te maximum pondus auri, argenti, eboris, purpurae, plurimam vestem Melitensem, plurimam stragulam, multam Deliacam supellectilem, plurima vasa Corinthia, magnum numerum frumenti, vim mellis maximam Syracusis exportasse; Verr. II, 176.

exposco, erbitten: quam (misericordiam) ... imploro et exposco; Milo 92.

expostulatio, Forderung, Beſchwerde: I. facio: cum esset expostulatio facta; Cluent. 161.

II. flagitari: flagitabar bouorum expostulatione; dom. 16.

expostulo, vorhalten, ſich beſchweren: I. absolut: vix ut gravius expostulari (oporteret); Tull. 54. vehementius expostulasti? Sulla 44.

II. alqm: cuius ex oratione ne illum quidem luventium tecum expostulavi; Planc. 58.

exprimo, preſſen, erpreſſen, erzwingen, ausdrücken, nachbilden, beſtimmen: I. ut: expressi ut confiterer se tabulas negaret; Verr. III, 112. cur tu id in iudicio ut fiat exprimis? Planc. 16.

II. alqd: quod non debet, ... exprimendum est; Quinct. 47. ut Latine uno verbo exprimi non possit; Verr. II, 154. ut amplius ab Herbitensibus exprimi non posset; ib. III, 77. nihil dolore expressum; Flacc. 26. nihil exprimere ab egentibus; prov. cons. 5. ſ. frumentum.

adulteria: ut omnis hominis libidines, omnia stupra, omnia cenarum ... genera, adulteria denique eius delicatissimis versibus expresserit; Piso 70.

causam: sic fuit illa expressa causa; Scaur. 26.

Charybdim: quam .. tam immanem Charybdim poëtae fingendo exprimere potuerunt? har. resp. 59.

consuetudinem: liberalitate vitam patris et consuetudinem expresserat; Rab. Post. 4.

crimen: cur non ... facinoris .. voce tanti sceleris crimen expresserint; Cael. 66.

decretum: decretum officio aliquo expressum; Sest. 10.

dictum: dictum ... per dolorem expressum; Cluent. 184. quod (dictum) ... non exprimeret ipse actor; Sest. 118.

effigiem: virtutem nostrarum effigiem ... summis ingeniis expressam; Arch. 30.

formulas: expressae sunt .. ex unius cuiusque damno ... formulae; Qu. Rosc. 24.

frumentum: ab eis ... tantum exprimi frumenti; Verr. III, 105

genera: ſ. adulteria.

imaginem: expressam .. imaginem [nostram] vitae cotidianae; Sex. Rosc. 47. imagines ... fortissimorum virorum expressas; Arch. 14.

ingenium: poëtae ingenium ... dolore exprimebat; Sest. 120.

iura: iura non utilitate communi, sed litteris exprimis; Caecin. 49.

laudem: laus .. ab iuvitis expressa; leg. agr. II, 5.

legem: lex, quam ... ex natura ipsa ... expressimus; Milo 10.

libidines: ſ. adulteria.

litteras, lituras: litterae lituraeque omues adsimulatae et expressae; Verr. II, 189.

mentem: una vox, una mens, non expressa dolore; Scaur. 41.

numerum: tanto numero frumenti ... expresso; Verr. III, 73.

pactiones: pactiones vi et metu expressas; Verr. III, 143.

pecuniam: pecuniam ... vi expressam; Verr. II, 165. te expressisse ab invitis Liparensibus hanc pecuniam; ib. III, 84.

periurium: cum expresso ... periurio; Scaur. 20.

personam: persona illa ... natura vitaque est expressa; Qu. Rosc. 20.

psephismata: sic sunt expressa ista ... psephismata; Flacc. 15.

sensum: si intimos sensus civitatis expressero; Sest. 119.

signa: non expressa signa, sed adumbrata virtutum; Cael. 12. expressa [haec] signa probitatis; Planc. 29.

speciem: in Maeandrii persona esse expressam speciem civitatis; Flacc. 53.

stupra: ſ. adulteria.

vestigia: expressa sceleris vestigia; Sex. Rosc. 62. quae (vestigia) ... expressa ... reliquisti; Verr. II, 195.

vitam: ſ. consuetudinem. — vocem: ſ. mentem.

exprobro, vorwerfen: I. non .. exprobrandi causa ... dicam; Sex. Rosc. 45.

II. casus: num casus bellicos exprobrare ... videor? Verr. V, 132.

expromo, entwickeln, bethätigen, ausführen: alqd: homines ea me consule expromere; leg. agr. I, 22. si, quae dici ... possuut, coner expromere; Cael. 29.

causam: tautam causam ... oratione expromere; div. Caec. 39.

crudelitatem: quid ego vestram crudelitatem expromo? dom. 60. quoniam in meo inimico crudelitatem expromp̃sisti tuam; Milo 33.

industriam, laborem: quorum omnis industria vitae et vigilandi labor in antelucanis cenis expromitur; Catil. II, 22.

numerum, summam: quonism summam ac numerum iniuriarum vobis .. non possum expromere; Verr. III, 53.

orationem: longa oratio est expromenda? Rabir. 8.
supplicia: ea (supplicia) in civis Romanos exprimere; Verr. V, 139.

expugnatio, Erstürmung: I. est: expugnatio fani antiquissimi ... quam luctuosa Samiis fuit! Verr. I, 50.
II, 1. video: videtis aedificiorum expugnationes; Tull. 42.
2. differo a: ut ... ipsorum adventus ... non multum ab hostium expugnatione differant; imp. Pomp. 13.
III. legati: de qua expugnatione cum legati ... venissent; Verr. I, 50.

expugnator, Erstürmer: expugnatorem pudicitiae ... adduximus; Verr. I, 9.

expugno, erstürmen, erobern, erzwingen: I. ut: expugnasset iste, ut dies xxxv ... tollerentur; Verr. II, 130.
II. alqd: quod non expugnari pecunia possit; Verr. a. pr. 4. quid expugnasset; ib. II, 4.
coloniam: tu (coloniam) expugnari studes; Phil. VIII, 17.
deos: expugnari deos patrios; Verr. IV, 94.
domus: expugnabuntur domus; Verr. I, 78.
fortunas: se ... fortunas eius patrias expugnare posse; Cluent. 36.
hostis: ad expugnandos hostis inertissimus; Fr C, 22.
legationem: quibus adlegationibus illam sibi legationem expugnavit! Verr. I, 44.
Mutinam: quiu ... Mutinam expuguare cupiant; Phil. XIII, 46.
pudicitiam: expugnare pudicitiam; Cael. 49.
urbis: expugnare urbis; Rab. Post. 42.

expulsio, Vertreibung: non eadem supplicia esse in hominibus existimo ..., damnationes, expulsiones necis; Piso 95.

expulsor, Vertreiber: ubi erant tum ... civium expulsores? Sest. 125.

exquiro, fragen, forschen, sich erkundigen, prüfen, untersuchen, part. ausgesucht, vorzüglich: I. indirecte Frage: exquire de Blesamio num quid ... scripserit; Deiot. 42.
II. alqd: nihil (apud hunc) exquisitum; Piso 67.
auctoritatem: auctoritatis exquirendae causa; Vatiu. 24.
condiciones: diligentissimos in exquirendis condicionibus civitatum; Balb. 45.
consilium: si consilium exquiris meum; Piso 19.
facta: noli eius facta ad antiquae religionis rationem exquirere; Verr. IV, 10.
honores: si .. militibus exquirendi sunt honores novi; Phil. III, 14. eis senatus arbitratur singularis exquirendos honores? ib. IV, 5. huic summi honores .. exquiruntur; ib. 49.
ius: non sum in exquirendo iure augurum curiosus; dom. 39. in rebus bonis non exquirere ea iura, quae ipsi in perditis non exquirant; prov. cons. 46.
mores: mores .. exquirendos putatis; Flacc. 12.
pretium: exquisitis palam pretiis; Verr. II, 133. qui pretia diligentissime exquisisti; ib. III, 71. si pretium exquisisses diligenter; ib. 72.
tabulas: eorum tabulas exquirebam; Verr. IV, 137.
verba: verba subtiliter exquiro omnia noluerunt; Caeciu. 57. laudantur exquisitissimis verbis; Phil. IV, 6.
veritatem: re ac ratione exquirere possumus veritatem; imp. Pomp. 51.

exsanguis, blaß, erschöpft: alqs: exsanguis ... se ex curia .. proripuit; har. resp. 2. quem cum ... exsanguem et confectum viderent; Sest. 79. exsanguis et mortuus concidisti; Piso 88.
corpora: exsanguia corpora mortuorum; Verr. V, 130.
homines: cum hominibus enervatis atque exsanguibus; Sest. 24.

exsaturo, sättigen: cum eius cruciatu ... animum .. exsaturare vellent; Verr. V, 65.

exscindo, vernichten, zerstören: templum, al.: templum sanctitatis ..., caput urbis, aram sociorum ... exscindi; Milo 90.
urbem: ut hostium urbis ... odio solemus exscindere; dom. 61. quae (urbs) se vel potius exscindi ... pateretur; Planc. 97.

exscribo, abschreiben: I. absolut: quasi exscribendi potestatem non haberet; Verr. I, 98.
litteras: quas (litteras) exscripsistis; Font. 18.
tabulas: tabulas in foro ... exscribo; Verr. II, 189.

exseco, ausschneiden: fundum: armarii fundum exsecuit; Cluent. 179.
linguam: exsecta .. lingua; Cluent. 187.
nervos: nervis omnibus urbis exsectis; leg. agr. II, 91.
pestem, strumam: qui exsecant pestem aliquam tamquam strumam civitatis; Sest. 135.

exsecratio, Verfluchung, Verwünschung: I. est: ubi fides? ubi exsecrationes? Verr. V, 104. Thyestea est ista exsecratio poëtae; Piso 43.
II. devincire: hunc ... exsecratione divinxerat; Sest. 15.
zum Satz: exierunt malis ominibus atque exsecrationibus; Sest. 72.

exsecror, exsecratus, verwünschen, fluchen: I. abiet: nemo mentionem facit quin exsecretur; Vatin. 39. si ... tribules exsecrantur; ib. ut omnes exsecrarentur; Piso 33. Italia cuncta exsecratur; ib. 64.
II. alqm: cum Sacerdotem exsecrabantur; Verr. I, 121. te exsecrantur; Piso 96. te exsecratum populo Romano; Phil. II, 65.
columnam: eversio illius exsecratae columnae; Phil. I, 5.

exsectio, Ausschneiden: I. ex eodem furore etiam illa conscelerata exsectio linguae; Cluent. 191.
II. animadverto: cum exsectio illa fundi in armario animadverteretur; Cluent. 180.

exsequiae, Leichenbegängniß, Bestattung: I, 1. conor: ad exsequias cohonestandas; Quinct. 50.
prosequor: mater exsequias illius funeris prosecuta; Cluent. 201.
2. spolio: spoliatum imaginibus, exsequiis; Milo 33.
II. munus: sibi ... exsequiarum munus ereptum; Cluent. 28.
III. sine: ut ... sine exsequiis ... amboreretur; Milo 86.

exsequor, ausführen, verfolgen: alqd: id non exsequi usque ad extremum; Rab. Post. 5.
cladem, fugam: qui per valetudinem exsequi cladem illam fugamque potuissent; Phil. II, 54.
mandata: quem exsequi mandata vestra properantem; Phil. IX, 9.

exsero, losmachen: qui se exserere ‖ exercere, al. ‖ aere alieno pntet posse, cum vendat aliena; Phil. XI, 13.

exsilio, aufspringen: ita properans de sella exsilit; Verr. II, 75. exsiluit; ib. V, 73. cum ... perturbatus exsilnisti; ib. 165.

exsilium, Verbannung, Zufluchtsort: I, 1. est: exsilium .. non supplicium est, sed perfugium portusque supplicii; Caeciu. 100. miserum (est) exsilium; Rabir. 16. exsilium ibi esse putat, nbi ..; Milo 101. quodvis exsilium his est optatius quam patria; Ligar. 33.

permovent: si quem aratorum ... exsilia ... non permovent; Verr. III, 144.

2. sum: ut ... consuli domus exsilium esse non posset? Vatin. 22.

II, 1. adfero: quae (imago) ... exsilium Sex. Titio attulit; Rabir. 25.

cogito: tu ut exsilium cogites? Catil. I, 22.

effiagito: exsilium in nostrum ordinem (effiagitatum est); Muren. 47.

propono: cui cum ... exsilium .. proponeretur; Planc. 97.

prospecto: quae (navis) ... prospectare iam exsilium ... domini videbatur; Verr. V, 44.

2. quaero: an comitatus exsilio quaeritur? Verr. III, 205.

3. levo: ut homines populares ... exsilio levarentur; Verr. V, 13.

privo: te ... exsilio privare voluerunt; Fr. B, XIII, VIII.

4. attineo ad: quod ad exsilium attinet; Caecin. 100.

confugio in: confugiunt quasi ad aram in exsilium; Caecin. 100.

converto in: si ... iter ... in exsilium converterit; Catil. II, 14.

eicio in: qui verbo civis in exsilium eicio; Catil. II, 13. ſ. **eicio** alqm in (4 Sſt.) S. 193, b. — eo in: ſ. **eo** in (8 Sſt.) S. 202, b.

exeo in: num in exsilium (exire)? Catil. I, 13.

pergo in: recta perge in exsilium; Catil. I, 23.

proficiscor in: in exsilium ... proficiscere; Catil. I, 20.

profugio in: cum in exsilium profugissent; dom. 86.

recipio in: receptus est in exsilium, hoc est, in aliam civitatem; Caecin. 100.

reduco de: de exsilio reducti a mortuo; Phil. I, 24. quendam de exsilio reducere; ib. II, 9.

sum in: si .. est in exsilio; Ligar. 13.

III, 1. similis: locum ... exsilii simillimum; dom. 72.

2. dignus: neque omuis ... exsilio ... dignos iudicaret; Marcell. 31.

IV, dies: neque ... exsilii ac fati diem ... denuntiavisset; Catil. III, 17.

pericula: pericula ... exsilii parvi esse ducenda; Arch. 14.

V, 1. dependere: omnes fere rei publicae poenas ... turpi exsilio dependerunt; Sest. 140.

multare: maleficium nllum exsilio esse multatum; Caecin. 100. quem leges exsilio, natura morte multavit; Cluent. 29. ipse se exsilio paene multavit; Sulla 74.

reprehendere: ut eius exsilio ... iudicium populi Romani reprehendatis; Planc. 8.

sancire: me idcirco mea lege exsilio ambitum sanxisse; Planc. 83.

zum Satz: si civi Romano licet esse Gaditanum .. exsilio; Balb. 29.

2. causa: QUI EXSILII CAUSA SOLUM VERTEBIT; Quinct. 60. exsilii causa solum vertisse; ib. 86. Phil. V, 14.

exsisto, hervortreten, auftreten, entſtehen, ſich zeigen: I. **mit einfachem Subject:** alqs: neminem exstitisse qui ..? Quinct. 62. si Crassi omnes ... exsistant; ib. 80. dum ab inferis ipse Malleolus exsistat; Verr. I, 94. uti nunc ... quisquam exsistat; Caecin. 102. Rullus exsistit qui ..; leg. agr. II, 81. exsistat .. ex hac familia aliquis; Cael. 33. qui .. si exstiterit; ib. qui utinam posset parumper exstisere! Scaur. 48.

alqd: nihil posse exsistere quod ..; leg. agr. II, 90. illud nescio quid praeclarum ac singulare solere exsistere; Arch. 15.

amor, animus: qui tum animus L. Flacci ..., qui amor in patriam, quae virtus, quae gravitas exstitit! Flacc. 103. si M. Petrei non excellens animus et amor rei publicae, non praestans ... virtus, non summa auctoritas .., non mirificus usus in re militari exstitisset; Sest. 12.

avaritia: ex luxuria exsistat avaritia necesse est; Sex. Rosc. 75.

auctoritas: ſ. amor; Sest. 12.

bellum: ne quod ex ipsa (Sicilia) bellum posset exsistere; Verr. V, 8.

beluae: beluae quaedam illae ex portentis immanes ... exstiterunt; Sulla 76.

cives: duos civis exstitisse; Catil. III, 26.

copia: quae tanta ... potest exsistere ubertas ingenii, quae tanta dicendi copia, quod tam divinum ... genus orationis? sen. 1.

decreta: nullus Italiae motus, nulla decreta municipiorum ... exstiterunt; sen. 38.

discidium: discidium exstiterat; Cael. 61.

facinus: „nullum ... facinus exstitit“; Catil. I, 18.

fides: si exstitisset iu rege fides; Rab. Post. 1.

flagitium: tantum flagitium exstitisse; Phil. II, 57.

flamma: ut illa flamma diviuitus exstitisse videatur; Verr. IV, 69.

genus: ſ. copia. — gravitas: ſ. amor; Flacc. 103.

Ilias: nisi Ilias illa exstitisset; Arch. 24.

immanitas: ue ... tauti facinoris immanitas .. exstitisse ... videatur; Catil. I, 14.

impetus: cum totius impetus belli ad Cyzicenorum moenia exstitisset ‖ coustitisset‖; Muren. 33. neque umquam ex illo delendi huius imperii ... impetus exstitisset; Cael. 14.

iudices: summae benevoleutiae indices falsi exstiterunt; Phil. XI, 5.

lacus: lacum ... repente exstitisse; Verr. IV, 107.

liberalitas: nisi Caesaris summa in omnis ... liberalitas exstitisset; Rab. Post. 41.

maleficium: quod (maleficium) ita raro exstitit; Sex. Rosc. 38.

malum: hoc ... domesticum malum ... exsistit; Verr. I, 39.

motus: ſ. decreta.

negotium: si ... neque aliud negotium exstiterit; leg. agr. II, 26.

odium: maguum .. odium video ... exstitisse; Cael. 31.

pactio: cum ... scelerum haec pactio exstiterit; Piso 57.

pater: Ditem patrem .. repente cum curru exstitisse; Verr. IV, 107.

praecepta: alia ... praecepta exstiterunt; Cael. 40.

res: nulla res tanta exsistet;' Sex. Rosc. 31. alia res .. exstitit in hoc crimine; Verr. III, 178. quius tantae res gestae ... exstiterunt; imp. Pomp. 68. L. Luculli .. res tantae exstiterunt; Muren. 33.

sententiae: cum ... exsisterent non nullae ... acerbae sententiae; Rab. Post. 13.

ubertas: ſ. copia.

vir: exsistat .. ille vir parumper cogitatione vestra; Balb. 47.

virtus: in quo (bello) nisi tanta militum virtus exstitisset; Phil. XIV, 35. ſ. amor.

usus: ſ. amor; Sest. 12.

II. **mit prädicativem Zuſatz:** 1. **in demſelben Caſus:** ego huic causae patronus exstiti; Sex. Rosc. 5. quorum opera eximia in rebus gerendis exstitit; ib. 137. quales vos ... exstitistis; Rabir. 3. meum consulatum ... prope fatalem exstitisse; Catil. IV, 2. exsistet ipse uuutius suae calamitatis; Muren. 89. si forte ... laudis invidus exstitisset; Flacc. 2. harum .. rerum ... Torquatus ... auctor, adiutor, particeps exstitit; Sulla 84. hunc video mihi principem ... exstitisse; Arch. 1. multos homines ... gravis exstitisse; ib. 15. exstitit

... salutis defensor; sen. 26. ut ... tu in hoc ulcere tamquam inguen exsisteres; dom. 12. tu ... auspiciorum patronus subito exstitisti; ib. 40. me ... amiciorem vobis ... exstitisse; ib. 68. Minerva, quae ... testis laborum exstitisti; ib. 144. exstiterunt dies illi pro festis paene funesti; har. resp. 23. clava in hoc P. Sesti pietas exstitit; Sest. 7. quorum ... eximiae virtutes ... exstiterunt; Cael. 43. qui ... clarissimi cives exstiterun; ib. 78. nisi nequior quam Gabinius exstitisses; Piso 8. nisi eius ... simillimus exstitisses; ib. 82. vos ... eius ... hostis exstitisse; Planc. 103. qui semper exstiterunt huic generi ... fautores; Scaur. 17. quae certe vera exstitissent; Milo 64. se aemulum mearum laudium exstitisse; Phil. II, 28. quamquam mihi inimicus subito exstitisti; ib. 90. talis ipse [in ceteros] exstitit; ib. XIII, 17. ipse exsisterem repente Catilina? ib. XIV, 14. cum .. virtus legionum digna clarissimis imperatoribus exsiterit; ib. 38.

2. **Alicui:** cuius pater ... singulari exstiterit ... fide; Sulla 58. tanto in me amore exstitit; Quir. 8. ex quibus excellenti animo ... T. Annius et P. Sestius ... exstiterunt; ib. 15. qui primi ... consilio praestanti exstiterunt; Sest. 91.

exsolvo, beirten: facile me [atque vos] crudelitatis vituperatione exsolveritis; Catil. IV, 11.

exsorbeo, ausſchlürfen, verſchlingen, ausſaugen: **difficultatem:** multorum ... difficultatem exsorbuit; Muren. 19.

praedas: quantas iste ... praedas exsorbuit; har. resp. 59.

sanguinem: sanguinem principum civitatis exsorbere; Vatin. 6. civilem sanguinem ... exsorbueras; Phil. II, 71.

exspectatio, Erwartung, Spannung, Scheu (ſich): I. **adfert:** quorum exspectatio dubitationem belli adfert; Phil. V, 31. exspectatio .. quantum adferat languoris animis; ib. VII, 1.

commovet: neque tantum me exspectatio accusationis meae ... commovet; Verr. a. pr. 4.

crescit: exspectatio muneris (profuit), quae .. rumore ... creverat; Muren. 37.

est: quae sit omnium mortalium exspectatio; Sex. Rosc. 11. de quo ... nulla ... exspectatio futura sit; div. Caec. 71. noune ... in testibus omnis exspectatio iudicum est? Verr. I, 27. erat hominum ... summa exspectatio; ib. II, 74. exspectatio summa hominum; ib. V, 16. summa omnium exspectatio; Cluent. 75. harum ... rerum ... exspectatio ... indigna cive Romano ... est; Rabir. 16. ubi est igitur ilia exspectatio, quae versari in iudiciis solet? Flacc. 21. quae exspectatio populi ... fuerit; Sest. 72. nulla exspectatio suffragiorum; Planc. 15. quae est igitur exspectatio? Phil. III, 2.

nocet: ne quid exspectatio tribunatus ... noceat; Muren. 58.

obloquitur: ſ. vocat. — prodest: ſ. crescit.

sollicitat: quos ... huius exspectatio iudicii dies noctisque sollicitat; Cluent. 195.

superat: ut famam ingenii exspectatio hominis, exspectationem ipsius adventus ... superaret; Arch. 4.

versatur: ſ. est; Flacc. 21.

vocat: vocat me alio ... tacita vestra exspectatio, quae mihi obloqui videtur; Cluent. 63.

II, 1. adfero: quam ... exspectationem ... in scenam attulit Panurgus! Qu. Rosc. 29. quantam exspectationem magnitudo iudicii sit adlatura; div. Caec. 42.

concito: concitata ... exspectatione P. Rulli; leg. agr. II, 13.

eludo: „magnam ... exspectationem iudicii ... eludemus“; Verr. a. pr. 30.

supero: ſ. 1. superat.

suspensam teneo: ne diutius oratione mea suspensa exspectatio vestra teneatur; Cluent. 8.

vinco: vincam .. exspectationem omnium; Verr. V, 11.

2. occurro: occurram exspectationi vestrae; Cluent. 68.

plaudo: cum ... exspectationi nostrae plauderetur; Sest. 121.

satisfacio: utinam .. haec (familia) ... aequorum exspectationi satis facere posset! Sulla 64.

3. converto ab: scribas ... ab exspectatione sortis ad salutem communem esse conversos; Catil. IV, 15.

III. dignus: o gravitatem dignam exspectatione! Sex. Rosc. 101.

IV, 1. attenuari: quod bellum exspectatione eius attenuatum ... est; imp. Pomp. 50.

elatus: hac exspectatione elatus homo; Sest. 134.

pendere: nolo suspensam ... plebem ... caeca exspectatione pendere; leg. agr. II, 66.

zum Satz: qui .. in agris ... exspectatione Metelli remanserunt; Verr. III, 128. quod exspectatione omnium ... T. Annio devota ... ista hostia esse videtur; har. resp. 6.

2. cum: exoriuntur magna cum exspectatione veteris histrionis exponere societatem; Qu. Rosc. 27. causae .. cum summa ... exspectatione populi Romani actor accessi; Verr. a. pr. 2. summa cum exspectatione concurritur; leg. agr. II, 13.

pro: quidnam pro ... exspectatione omnium ... [dignum] eloqui possim; div. Caec. 42.

exspecto, warten, abwarten, erwarten, vermuthen, gewappnet ſein, part. erwünſcht, willkommen: I. **absolut:** 1. unperſönlich: primum exspectare; Quinct. 54.

2. alqs: ad extremum exspectetis; Cluent. 6. pancos dies exspectasset Quinctius; ib. 90. vos, qui ... exspectatis; Catil. III, 3. Miloni ... exspectandum fuit; Milo 49. qui exspectant; Phil. VIII, 10.

homines: senserat .. de re publica aliud atque homines exspectabant; Sest. 114.

II. **mit Ergänzung:** 1. dum: nolite exspectare, dum omnis obeam ... civitates; Verr. II, 125. num exspectatis, dum L. Metellus ... testimonium dicat? ib. III, 122. hic nolite exspectare, dum ego haec crimina agam ostiatim; ib. IV, 48. exspectabitne, dum C. Antonius reus fiert? Vatin. 27. an ego exspectem, dum ... tabellae diribeantur? Piso 96. num exspectas, dum te stimulis fodiamus? Phil. II, 86.

2. quoad: ſ. III. alqd; Phil. XI, 25.

3. ut: nisi forte exspectatis, ut ilia diluam; Sex. Rosc. 82. os ut videam hominis exspecto; Piso 51. ſ. III. alqd; Piso 49.

4. indirecte Frage: exspecto quam mox ... utatur; Qu. Rosc. 1. quid exspectas quam mox ego ... dicam? ib. 44. exspectamus quid dicaut? Verr. I, 154. dum exspectat quidnam ... adferatur; ib. II, 92. exspectabaut homines quidnam acturus esset; ib. 127. exspectas etiam quid hi iudicent? ib. 140. summe exspectabant omnes quidnam ... teneretur; ib. 187. quam copiose dicautur exspectare uolite; ib. III, 11. exspectant omnes quantae tibi ea res curae sit; ib. 137. exspectat quidnam Vettius dicturus sit; ib. 167. exspectare videmini .. quid deinde factum sit; ib. V, 11. exspectabant omnes ... quidnam acturus esset; ib. 161. exspecto quid ... exeogitet; leg. agr. I, 3. quidnam sit dicturus exspecto; Flacc. 51. quid sentiant ... exspectamus; Vatin. 10. equidem vehementer exspectabam quinam ... dicerentur; Cael. 63. si quis vestrum ... exspectat quas sim provincias decreturus; prov. cons. 1. quae laudet exspectat; Marcell. 28. exspectantibus omnibus quisuam esset tam impius; Phil. II, 64.

III. **mit einfachem Object:** alqm: venit exspectatus; Verr. I, 34. quem provincia tum maxime

exspectabat; ib. II, 37. ceteros Leontinos ... exspectare nolite; ib. III, 109. Archagathum et argentum ... exspectabat; ib. IV, 51. qui ... exspectatus ut hospes ... venerit; leg. agr. II, 46. ille ... exspectatus foris; Sulla 17. veni exspectatus; dom. 16. me ab omnibus ... exspectatum; ib. 57. an ... est potius exspectatus ab eo? Milo 53. ipsum .. exspectare magnum fuit; Phil. III, 103.

alqd: id quod maxime exspectari videbatur; Verr. a. pr. 45. neque hoc a vobis populus .. exspectat; ib. I, 3. quid exspectas? ib. 94. IV, 17. nihil ab isto vafrum ... exspectaveritis; ib. I, 141. quid exspectatis amplius? ib. II, 174. quid exspectatis? ib. 191. III, 60. quod ego exspecto; ib. 161. quid exspectamus? imp. Pomp. 50. nihil adversi, quod non ... improbi exspectarent; leg. agr. II, 8. huiusce modi me aliquid ab hoc ... exspectasse; ib. 65. ne quid exspectet; ib. 76. quid est .. quod iam amplius exspectes? Catil. I, 6. hi quid exspectant? ib. II, 6. quod exspectavi; ib. ea quae merentur exspectent; ib. 11. quid enim exspectas? ib. 13. quid auctores, quid duces, quid principes sibi exspectent? Flacc. 5 (3. 7). nihil .. praeter fidem defensionis exspectare; Sulla 21. boni nihil ab illis nugis esse exspectandum; Sest. 24. quid est quod exspectetis? Cael. 23. quid exspectatis amplius? ib. 55. quid aliud exspectamus a furore eius nisi ut ... litteras mittat? Piso 49. quae sunt a bonis viris exspectanda; Planc. 3. ii ... certe exspectatum est; ib. 38. ab eo ... maiora et melliora exspectare debetis; Phil. V, 51. an id exspectamus, quoad ne vestigium quidem ... reliquatur? ib. XI, 25. f. adiumentum.

adiumentum: nihil adiumenti ... exspectabam; Verr. IV, 137.

adventum; adventum eius exspectare; Quinct. 27.

aedilitatem: pro exspectata aedilitate; Sest. 78.

annum: annus est iuteger vobis exspectandus; prov. cons. 17.

argentum: f. alqm; Verr. IV, 51.

argumenta: quid ... exspectatis argumenta huius criminis? Verr. II, 104. nolite ... argumenta .. exspectare; ib. V, 139.

auctoritatem: exspectate etiam .., exspectate, si potestis, auctoritatem accusationis meae; Verr. III, 127. quid exspectas auctoritatem loquentium? Catil. I, 20.

auxilium: civitates ... vestrum auxilium exspectare ... coguntur; imp. Pomp. 12.

beneficium: maius .. a D. Bruto beneficium populus ... exspectat; Phil. III, 11.

causam: causam tam exspectatam; div. Caec. 39.

confessionem: quam a me graviorem confessionem aut quod in hunc maius crimen exspectas? Rabir. 19.

consilia: consilia exspectat inimicorum meorum; Sest. 75.

consulatum: si ... consulatum eius exspectare potuissent; Milo 90.

contionem: legem hominis contionemque exspectabam; leg. agr. II, 13. contio eius exspectatur; har. resp. 8.

contumeliam: vocis exspectas contumeliam? Catil. I, 16.

crimen: f. confessionem.

decreta: non exspectavit vestra decreta; Phil. VIII, 5. num .. Brutus exspectavit decreta nostra? ib. XI, 27.

diem: f. **dies,** II, 1. exspecto (3 St.) S. 107, b.

diligentiam: diligentia, quam ego a me exspectari .. pnto; Verr. II, 181.

diribitionem: nihil (est) quod diribitio, nihil quod [supplicatio magistratuum,] renuntiatio [suffragiorum] exspectetur; Planc. 14.

dominationem: qui ... dominationem .. exspectant; Catil. II, 19.

eloquentiam: exspecto .. eloquentiam tuam; Phil. II, 111.

exempla: exspectant ... exempla ex vetere memoria; Verr. III, 209.

exitum: f. **exitus,** II, 1. exspecto (5 St.) S. 273, a.

facinus: exspectate facinus quam voltis improbum; Verr. V, 11.

fortunam: nescio quam fortunam .. ac tempus exspectant; har. resp. 55.

fratrem: L. fratrem exspectat; Phil. III, 31.

furtum: f. praedam.

hominem: cur .. exspectem hominem aliquem, qui ..? prov. cons. 25.

iudicium: quod .. maius iudicium exspectatis? Piso 16.

iudicium: tollis exspectatum existimationis tuae iudicium; Verr. III, 139. hoc iudicium sic exspectatur, ut ..: Tull. 36. hunc ... iudicium exspectaturum fuisse? Milo 70. quae de se exspectat iudicia graviora? Phil. III, 25. quae exspectas ... iudicia graviora? ib. IV, 6.

Kalendas: quas Kalendas Iunias exspectasti? Phil. II, 100. exspectantur Kalendae Ianuariae, quas non exspectat Antonius; ib. III, 1. si .. Kalendae Ianuariae ... non essent exspectatae; ib. 2. tum exspectabantur Kalendae Ianuariae; ib. V, 31.

legatos: „ne legatos quidem exspectabimus?“ Phil. VI, 16.

leges: uec (leges) se exspectari iubent, cum ei, qui exspectare velit, ante iniusta poena luenda sit; Milo 11. f. contionem; leg. agr. II, 13.

locum: tertius ille erat exspectatus locus testium; Flacc. 21.

mensem: f. nomen.

mortem: eius ... exspectatam esse mortem! Milo 16.

nobilitatem: idcircone exspectata nobilitas ... rem publicam reciperavit? Sex. Rosc. 141.

nomen: tametsi mensem Februarium et consulum designatorum nomen exspectant; Verr. I, 90.

noctem: huic ... noctem prope urbem exspectandam ... fuisse; Milo 52.

opes: alterius opes ... non exspectat; Quinct. 49.

praedam: furtum fortasse aut praedam exspectatis aliquam; Verr. V, 10.

praetores: venientis praetores exspectant; Flacc. 87.

progressum: ab excellenti ... virtute progressum aetatis exspectari non oportere; Phil. V, 47.

quaestores: quaestores sese in senatu exspectare dixit; Verr. I, 99.

quinquennium: exspectemus legitimum illud quinquennium; Verr. II, 142.

reditum: exspectate legatorum reditum; Phil. VI, 17.

renuntiationem: f. diribitionem.

rem: res, quam avidissime civitas exspectat; Phil. XIV, 1.

senatum: neque ... exspectabit senatum; Phil. XI, 26.

sententias: exspectabant sententias eorum, quos ..; Cluent. 75.

severitatem: f. vim.

supplicationem: f. diribitionem.

supplicium: exspectatur ab omnibus supplicium; Verr. V, 64.

tabulas: errant, qui istas (tabulas novas) a Catilina exspectant; Catil. II, 18.

tarditatem: neque occasionis tarditas exspectatur; Phil. II, 117.

tempus: neque legitimum tempus ad ulciscendum exspectare; Verr. I, 81. exspectatum .. tempus a Bruto est; Phil. X, 9. f. fortunam.

testem: testis exspectatus ... dixit senator; Caecin. 28. quos ... testis ... cum aliqua spe delectationis exspecto; Cael. 66.

ventum: ventum exspectans; Phil. I, 8.
virum: quem (virum) summe provincia exspectabat; Verr. IV, 42.
vim: exspecto vim edicti, severitatem praetoris; Verr. III, 28.
vocem: si hanc vocem exspectas; Catil. I, 20.
IV. **mit Doppeltem Accusativ:** quem .. ex his tribus a me testem exspectabis? Qu. Rosc. 42. quem exspectari imperatorem in castris hostium sentis; Catil. I, 27. illa castra nuuc non Catilinam ducem exspectant; ib. II, 14.

exspolio, ausplündern: non plane exspoliare urbem; Verr. IV, 120.

exstinctor, Tilger, Vertilger: I, 1. sedet: sedebas, non exstinctor, sed auctor incendii; Piso 26.
2. sum: ut ... non exstinctor coniurationis ..., sed auctor ... fuisse videar; dom. 101.
II. appello: ne exstinctor patriae ... appelletur; Sulla 88.
foedo: quoniam ... belli exstinctorem nefario scelere foedasset; har. resp. 49.
video: video Milonem, ... exstinctorem domestici latrocinii, ... reum; Sest. 144.
III. oculi: res .. publica ... obversabatur ante oculos exstinctoris sui; dom. 141.

exstinguo, auslöschen, tilgen, vernichten, unterdrücken, zu Grunde richten: alqm: se istius opera fundtus exstinctos esse; Verr. II, 52. non .. ita sunt exstincti; Sulla 84. qui me ... exstinctum .. voluerunt; har. resp. 3. hunc ... maturius exstingui volnere vestro quam suo fato; Cael. 79. cum ... Cn. et P. Scipiones exstincti occidisseut; Balb. 34.
alqd: ut ... ea ... plane exstingueret; Verr. II, 172. illa ... moueo ut exstinguas; ib. V, 174. quod non ante exstingui ... posset; leg. agr. II, 90. ut cetera exstinguuntur; Phil. IX, 14. sintne haec ... exstincta per me; Fr. B, XII, 8.
ambitum: ambitum ... exstingui " nullo modo posse; Fr. B, VI, 19.
ardorem: non potest ullius auctoritate tantus .. ardor exstingui; Phil. XIII, 15.
auctorem: auctorem senatus exstinctum; Phil. IX, 7.
bellum: externa bella ... exsiucta sunt; Sest. 51. sapientia † etiam id (bellum) potius exstingui quam armis; Phil. V, 39.
censuram: censuram exstinxit; har. resp. 58.
consuetudinem: sin autem ... exstincta erat consuetudo; Cael. 61.
Corinthum: s. lumen; imp. Pomp. 11.
crimen: falsum crimen ... statim ... exstinguitur; Qu. Rosc. 17.
dissensionem: disseusio est .. exstincta aequitate victoris; Marcell. 32.
faces: faces iam accensas ... exstinxi; Piso 5.
furorem: M. Antonii ... furorem exstinguere; Phil. VI, 18.
ignem: ne ille ignis aeternus ... sacerdotis vestrae lacrimis exstinctus esse dicatur; Font. 47.
imperium: consilium ... exstinguendi imperii; Sulla 3.
improbitatem: ut mihi ... improbitas ... exstinguenda ... sit; div. Caec. 26.
incendium: id (incendium) se non aqua, sed ruina exstincturum; Muren. 51.
indicia: cum illa indicia communis exitii ... exstinxi; Milo 103.
indolem: ita saepe magna indoles virtutis ... exstincta est; Phil. V, 47.
infamiam: omnem te .. invidiam atque infamiam tuam posse exstinguere; Verr. II, 168.
ingenium: s. virtutem.
inimicitias: quas (inimicitias) in viris fortissimis ... exstinxit rei publicae *utilitas*; prov. cons. 22.
instituta: exstinguenda omnia iura atque instituta maiorum; Sest. 17.
invidiam: mors .. cum exstinxisset invidiam; Balb. 16. s. iufamiam.
iura: s. instituta.
leges: cum ... tyrannis institutis leges omnes exstinguantur; leg. agr. III, 5.
lumen: Corinthum patres vestri totius Graeciae lumen exstinctum esse voluerunt; imp. Pomp. 11. clarissimis viris interfectis lumina civitatis exstincta sunt; Catil. III, 24. omuis memoriae clarissimum lumen exstinguere; Deiot. 15. nondum tot luminibus exstinctis; Phil. II, 51.
maledictum: exstinctum est iam illud maledictum crudelitatis; dom. 94.
manum: ad illam parvam manum exstinguendam; Verr. V, 40.
memoriam: memoriam, nou exstinctam illam quidem; Cael. 71. ut memoriam publicam recensionis ... exstingueret; Milo 73.
metus: omnes isti ... metus exstinguentur; har. resp. 55.
nomen: si aratorum numerum ac nomen exstinxeris; Verr. III, 226. populi Romani nomen exstinguere; Catil. IV, 7. quarum (partium) omnino nomen exstinctum est; Phil. XIII, 47
numerum: s. nomen; Verr. III, 226.
opinionem: cum ... opinio iniuriae beneficio sit exstincta; prov. cons. 47.
parem: Pompeio .. patre ... exstincto; Phil. V, 39.
perniciem: ea vis ... illam perniciem exstinxit; Milo 84.
pestem: exstinguetur ... non modo haec ... rei publicae pestis, verum etiam stirps ac semen malorum omnium; Catil. I, 30. ad illam pestem .. exstinguendam; har. resp. 6.
potentiam: intolerandam potentiam ... exstinguere ... debetis; Sex. Rosc. 36.
pulchritudinem: hanc pulchritudinem ... exstinguere; Verr. IV, 120.
religionem: cupiditas .., quae tantam exstingueret religionem; Verr. I, 48.
reliquias: lex ... fumantis reliquias coniurationis exstiuxit; Cael. 70.
salutem: ad eius ... salutem exstinguendam; Milo 5.
semen, stirpem: s. pestem; Catil. I, 30.
senatum: cum exstinguebas senatum; Piso 56. quem (senatum) exstinctum acceperam; Milo 94.
suffragationes: exstinctae (sunt) suffragationes; Planc. 15.
testis: nuon posse Verrem testis interficiendo [nos] exstinguere; Verr. V, 113.
virtutem: ingenium .. et virtutem .. exstinctam .. capitis; Verr. III, 7.
vim: cum haec (vis) Cn. Pompeium terruerit iam ... exstincta; dom. 67. vim volumus exstingui; Sest. 92.

exsto, hervorragen, bestehen, vorhanden sein: alqd: scriptum exstat in isdem litteris; Verr. V, 148.
auctor: ut non exstet auctor; Planc. 57.
auctoritas: auctoritatem senatus exstare; leg. agr. II, 41.
consulta: tot senatus exstare consulta; har. resp. 16.
dolus: dolum malum exstare dico; Tull. 34.
foedera: quaedam foedera exstant; Balb. 32.
gens: ut (gens) vix exstet; prov. cons. 31.
heres: CUI HERES NON EXSTABIT; Quinct. 60.
indicium: ne quod indicium corrupti iudicii exstaret; Vatin. 26. quarum (libidinum) acerbissimum exstat indicium; prov. cons. 6.
iudicium: exstare quod fuerit de hoc bello iudicium senatus; Phil. IX, 7.
litterae: exstant litterae .. publicae; leg. agr. II, 88. exstant Acmonensium litterae; Planc. 34.

memoria: exstat memoria; Cluent. 62.
meritum: cuius non exstet in me summum meritum; Planc. 2.
milites: si qui ex tanto exercitu reliqui milites exstant; Piso 96.
monumentum: ut ... monumenta victoriae famique ornamenta non exstent; Verr. V, 186. neque ullum est passus ex ea dedicatione litterarum exstare monumentum; dom. 137. eius monimentum exstare voluerunt; Phil. IX, 3.
nomen: dum populi Romani nomen exstabit; Phil. II, 51.
officia: quae (officia) certe sublata memoria ... nulla exstare possunt; Planc. 51.
oratio: exstant orationes; Font. 38. exstat oratio hominis; ib. 39.
ornamenta: s. monumentum; Verr. V, 186.
ratio: clarorum virorum ... non minus otii quam negotii rationem exstare oportere; Planc. 66.
scelus: ut exstet ... scelus .. hostium militumque divina virtus; Phil. XIV, 38.
sepulcrum: cuius sepulcrum usquam exstet; Phil. I, 13.
testamentum: quod (testamentum) tum non exstaret; Verr. I, 115.
testimonium: ut ... exstaret constantiae meae testimonium; Phil. I, 38.
vestigia: exstent oportet expressa sceleris vestigia; Sex. Rosc. 62. locus in quo non exstent huius ... consilii impressa vestigia; Balb. 13.
virtus: s. scelus.

exstructio, Bau: contectos publicis ... muneribus eaque exstructione, quae sit ... ara Virtutis; Phil. XIV, 34.

exstruo, aufbäufen, aufbauen, belaben: acervos: tantos acervos corporum exstructos; Sest. 77.
aedem: ab eodem aedem exstructam; dom. 101.
aedificium: „non dubitavit exstruere aedificium in alieno"; Milo 74.
mensam: exstructa mensa ... multa carne subrancida; Piso 67.
molem: erit .. exstructa moles opere magnifico; Phil. XIV, 33.
monimentum: cum vobis immortale monimentum ... exstruxerit; Phil. XIV, 33.
montem: ad hunc ... montem exstruendum; Piso 48.
villam: exstruit villam in Tusculano; dom. 124.

exsul, verbannt, angewandert: I, 1. conferunt: ad eum se exsules ... contulerunt; Verr. IV, 80.
errat: cum ... exsul erraret; Cluent. 175.
est: quid est enim exsul? dom. 72.
tempta: ut exsul potius temptare ... rem publicam posses; Catil. I, 27.
vivit: exsulem vivere; Catil. II, 16.
2. sum: nos ... exsules ... [esse dicunt]; Muren. 61.
II, 1. appello: hunc tu ... exsulem appellare ausus es; dom. 72. si patrem tuum ... nemo ... exsulem appellavit; ib. 83.
lego: legit exsules; Phil. V, 12.
reduco: ut ... exsules reducantur; Verr. V, 12. ut .... exsules Byzantium reducerentur; dom. 52. reducti exsules Byzantium condemnati; Sest. 56. qui ... exsules reduxerit; Phil. III, 30.
restituo: num qui exsules restituti? Phil. I, 3. restituebantur exsules; Phil. V, 11. exsules sine lege restituit; ib. VII, 15.
video: ut Gallia ... eundem ... exsulem videat? Muren. 89. neque ... hunc exsulem ... videbunt; Sest. 146.
2. trado: consularem hominem ... Samiario exsuli tradidit; Phil. XI, 5.
3. displiceat de: ut populo ... de exsulibus Byzantiis displiceret; dom. 53.
memini de: meministi ipse de exsulibus; Phil. II, 91.
III. testimonium: ne exsulis testimonio laederetur? Cluent. 170.
vita: ut illam ... vitam esse arbitraretur, damnati, exsulis; Cluent. 170.
IV. ab: insidias .. mihi paratas ab exsulibus coniuratis; Planc. 100.
cum: si tuus scriptor ... non syngraphas cum Byzantiis exsulibus ... faceret; dom. 129.

exsulo, in der Verbannung leben: alqs: „exsulare sinitis"; Sest. 122. Italia prohibetur, exsulat; Ligar. 11. uno illo exsulante; ib. 33.

exsultatio, das Frohlocken: non sunt illi ciulatus ... Philoctetae tam miseri ... quam illa exsultatio Athamantis; har. resp. 39.

exsulto, frohlocken, sich freuen: alqs: ut exsultare victoria nobilitatis videretur; Sex. Rosc. 16. exsulta impio latrocinio; Catil. I, 23. quibus gaudiis exsultabis! ib. 26. illum tot iam in funeribus rei publicae exsultantem; Sest. 88. discessu meo, luctu vestro palam exsultavit; ib. 133. non exsultavit in ruinis nostris vestrisque [discordiis]; Balb. 58. qui (Mars) saepe ... exsultantem evertit; Milo 56. Mutinam .. illi exsultanti tamquam frenos furoris iniecit; Phil. XIII, 20.
furor: qui ... eins furorem exsultantem repressit; Sest. 95.
homo: hominem furentem exsultantemque continui; har. resp. 1.
mater: mater palam exsultare laetitia ... coepit; Cluent. 14.
oratio: in quo exsultat ... oratio mea; Catil. II, 3.
persona: exsultabat gaudio persona de mimo; Phil. II, 65.
praedo: fregi ... exsultantis praedonis audaciam; Phil. XIII, 29.

exsurgo, aufstehen, sich erheben: alqs: paulisper exsurge; Cluent. 168. exsurge, Amynta; Flacc. 73. exsurge, quaeso; Planc. 102. ut honestissime exsurgere possem; Phil. XII, 24.
alqd: haec ... ne quando recreata exsurgere ... possent; leg. agr. II, 87.
causa: (Pompeianorum causa) si esset ingulata, numquam exsurgeret; Phil. XIII, 38.
viri: exsurgite, quaeso, viri optimi; Fr. A, III, 16.

exta, Eingeweide: cum puerorum extis deos manis mactare soleas; Vatin. 14.

extemplo, sogleich: quid fingat extemplo non habet; Qu. Rosc. 8.

extenuo, vermindern, abschwächen: censum: locupletissimi cuiusque censum extenuarant, tenuissimi auxerant; Verr. II, 138.
crimen: si hoc crimen extenuari vellet; Verr. V, 103.
laudes: bellicas laudis solent quidam extennare verbis; Marcell. 6.
querellam: (querellam tuam) numquam extenuabo verbis; Marcell. 21.

extergeo, rein ausplündern: quod fanum ... non eversum atque extersum reliqueris; Verr. II, 52.

extermino, vertreiben, verbannen: alqm: cum illum exterminari volebam; Catil. III, 3. C. Marcellum ... exterminandum ex illa urbe curavit; Sest. 9. tres tibi Ligarii ... ex civitate exterminandi (sunt); Ligar. 33. eum .... ex finibus humanae naturae exterminandum puto; Phil. XIII, 1.
auctoritatem: ante ... quam auctoritatem vestram e civitate exterminarint; prov. cons. 3.
civem: exterminabit civis Romanos edicto consul? Sest. 30. „qui civem ... servorum armis exterminavit"; Milo 73.
hostis, proditores: qui duo nefarios patriae proditores, domesticos hostis, legibus exterminarat; Vatin. 25.

montanos: Dolopes finitimique montani oppidis ... exterminati; Piso 96.

oppugnatores: oppugnatores rei publicae de civitate exterminari! Balb. 51.

rem publicam: illa (re publica) exterminata; sen. 34. re publica exterminata; Quir. 14. res .. publica quamquam erat exterminata mecum; dom. 141. rem publicam ... exterminatam suis sedibus! Phil. II, 54.

reges: cnius virtute regibus exterminatis; Flacc. 25.

virtutem: haec tanta virtus ex hac urbe .. exterminabitur? Milo 101.

externus, auswärtig, fremd: A. **bei Substantiven:** bella: domesticis externisque bellis; leg. agr. II, 90. externa bella gesserunt; Catil. III, 27. externorum bellorum ... victorem; har. resp. 49. externa bella ... exstincta sunt; Sest. 51.

homines: externorum hominum maleficorum; Verr. V, 144. [externi hominesque] leg. agr. II, 81.

hostis: externis hostibus victis; leg. agr. I, 19. ab externo hoste; Catil. II, 29. hostis si esset externus; Phil. XIII, 5.

mores: externi isti mores; Ligar. 11.

pax: pacem externam; leg. agr. II, 9.

periculum: nullum externum periculum est; leg. agr. I, 26.

religio: neque ... externa vobis est religio; Verr. IV, 114. appetita religio externa; har. resp. 24.

res: rebus ... tam externis quam domesticis; Planc. 30. rebus externis; Phil. II, 69.

scientia: scientia peregrina et externa; Balb. 55.

victoria: condicio .. externae victoriae; Catil. IV, 22.

B. **allein:** omnia sunt externa unius virtute .... pacata; Catil. II, 11.

Verbc: * externum cum domestica vita ... constaret; Flacc. 5 (3. 17).

exterus, auswärtig: gentes: exterae gentes; imp. Pomp. 31. Cluent. 134. exterarum gentium; Verr. V, 149. Marcell. 5. exteris gentibus; Verr. II, 2. Phil. II, 65. VII, 2. exteris ... gentibus; Font. 35.

nationes: exterae nationes; Verr. IV, 132. leg. agr. II, 45. Sest. 64. Phil. V, 12. X, 10. nationes exterae; Verr. a. pr. 41. I, 78. dom. 89. nationes .. exterae; Verr. I, 59. exteras nationes; Verr. I, 82. IV, 25. Sulla 37. Sest. 56. Fr. A, III, 19. apud exteras nationes; Verr. I, 82. imp. Pomp. 38. 46. 65. nationes .. exteras; Verr. I, 68. III, 223. nationes exteras; ib. IV, 68. exterarum nationum; div. Caec. 63. Verr. V, 127. leg. agr. II, 47. 61. Balb. 15. nationum exterarum; div. Caec. 18. Verr. II, 2. Sulla 33. exteris nationibus (dat.); Verr. a. pr. 2. 4. IV, 114. Font. 35. dom. 147. Sest. 50. Piso 34. exteris .. nationibus; div. Caec. 7. nationibus exteris; Verr. IV, 68. imp. Pomp. 41. Sest. 128. exteris nationibus (abl.); Catil. II, 25. ab e. n.; div. Caec. 66. de e. n.; Flacc. 99.

extremus, äußerste, letzte: A. **bei Substantiven:** alqs: te ... extremum adhaesisse; Vatin. 11.

alqd: vgl. B.

cera: in codicis extrema cera; Verr. I, 92.

comes: nihil de cius extremis comitibus cogitavit; Milo 56. vgl. saltatio.

coniectura: haec est illorum ... extrema non oratio neque defensio, sed coniectura et quasi divinatio; Tull. 55.

conspectus: ah extremo conspectu liberorum exclusae; Verr. V, 118.

defensio: si illa extrema defensione uterer; Planc. 16. f. coniectura.

dies: extremis diebus consulatus mei; Sest. 11.

digiti: extremis, ut dicitur, digitis attigissent; Cael. 28.

discrimen: in discrimen extremum venimus; Muren. 84. extremo discrimine; Sulla 77. extremum in discrimen vocaretur; sen. 36. ad extrema rei publicae discrimina delectum; dom. 24. post Sullani ... temporis extremum paene discrimen; har. resp. 18. res in extremum est adducta discrimen; Phil. VI, 19. adducta est ... res ... in extremum paene discrimen; ib. VII, 1.

divinatio: f. coniectura.

exitus: qui ... extremi exitiorum solent esse exitus; leg. agr. II, 10.

fatum: si ... fatum extremum rei publicae venit; Phil. III, 35.

fortuna: in extrema fortuna; Muren. 34.

gentes: in extremis atque ultimis gentibus; Verr. V, 166.

hiems: extrema hieme; imp. Pomp. 35.

India: in extrema India; Verr. V, 166.

insula: in hac insula extrema; Verr. IV, 118.

iura: ad haec extrema ... iura tam cupide decurrebas? Quinct. 48.

locus: in ... hoc extremo dicendi loco; Sest. 3. hic extremus perorandi locus; Balb. 4.

mensi: extremo mense consulatus mei; Piso 5.

moenia: ut non adluantur mari moenia extrema; Verr. V, 96.

mors: mors sit extrema; Verr. V, 119.

oratio: in extrema oratione nostra; Sex. Rosc. 129. f. coniectura.

pars: in extremis Pamphyliae partibus; Verr. I, 154. extremam partem nominis; ib. II, 191. fundi extremam partem; Caecin. 22. in extrema ... parte quaestionis; Cluent. 185.

plaga: plaga una illa extrema defuit; Sest. 80.

praesidia: extrema (praesidia) sunt gratiora; Phil. XIII, 44.

peritia: qui extrema peritia miles ... fuit; imp. Pomp. 28.

ratio: ad hanc rationem extremam; Quinct. 54.

saltatio: multarum deliciarum comes est extrema saltatio; Muren. 13.

sensum: extremum sensum ... reservabat; Cael. 59.

spatium: usque ad extremum spatium; Arch. 30.

spes: quae (salus) spe exigua extremaque pendet; Flacc. 4.

spiritus: quem cum ... extremo spiritu exsanguem ... viderent; Sest. 79. vel extremo spiritu ... experiretur; Phil. IX, 2. libenter extremum vitae spiritum ediderim; ib. XII, 22. qui extremum spiritum in victoria effudistis; ib. XIV, 32.

supplicium: extremo summoque supplicio adfixum; Verr. V, 169. illud extremum ... supplicium legis; Piso 99.

tempus: extremis rei publicae temporibus; Rabir. 4. rei publicae paene extremis temporibus; Cael. 70. ad extremum belli tempus; Balb. 5. extremi ... temporis vocem illam; Fr. B, VI, 22.

tribus: non extrema [tribus] suffragiorum; leg. agr. II, 4.

vox: ne condemnaretur extrema servi voce morientis; Cluent. 187.

B. **allein:** I. est: quid erit extremum? Verr. III, 70. extremum reliquum est; ib. 188. fuit .. illud extremum; imp. Pomp. 24. id quod extremum est; har. resp. 60. de me hoc sit extremum; Vatin. 9. extremum illud est; ib. 41. at imperii nostri terrarumque illarum idem esset extremum; prov. cons. 33. extremum illud est; ib. 47. in quo est aliquid extremum; Marcell. 27. de tribus ... hoc extremum est; Phil. VII, 21.

sequuntur: quid deinde sequitur? verbera atque ignes et illa extrema ad supplicium damnatorum; Verr. V, 14.

II, 1. concedo: cum extrema conceditis; Caecin. 44.

habeo: ut extremum habeat aliquid oratio mea; Sest. 136.

intellego: principiis .. cognitis multo facilius extrema intellegetis; Cluent. 11.
persequor: si idem extrema persequitur; prov. cons. 19.
propono: quod mihi ego extremum proposueram; imp. Pomp. 17.
tribuo: ut ... haec .. extrema ... fortunae tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10.
2. ascribo ad: qui etiam ad extremum ascripserit REDIVIVA SIBI HABETO; Verr. I, 148.
reservo ad: aliquid ad extremum causae reservatum; Deiot. 35.
sum in: haec sunt ... verba in extremo; Phil. III, 19.
venio ad: nunc venio ad illud extremum; Planc. 95. ne nimis sero ad extrema veniamus; Phil. II, 47.
III. usque: qui ad extremum usque contenderint; Caecin. 46. id non exsequi usque ad extremum; Rab. Post. 5. defendenda usque ad extremum; Phil II, 75.
IV, 1. substativ: prius .. Gallus, dein Gallica*nus*, extremo *Semi*placentinus haberi * *coeptus* est; Piso fr. 6.
2. ad: ad extremum ... conclusa est; Cluent. 50. concluditur; Muren. 41. defuturum; Piso 78. dicere; Verr. I, 28. erepta; prov. cons. 13. excitantur; Sest. 100. exspectetis; Cluent. 6. fugit; Rab. Post. 39. incipit philosophari; Phil. XIII, 45. misit; Verr. II, 172. negavit; Catil. III, 12. obsecravit; Quir. 16. petere coepit; Verr. I, 126. pugnavit; Piso 27. scribat; Verr. III, 128.
in: ego in extremo non partem aliquam agerem causae; Muren. 48. te .. in extremo pauca ... rogabo; Vatin. 40.

extimesco, in Furcht gerathen, fürchten: I. absolut: equi ipsi gladiatorum repentinis sibilis extimescebant; Sest. 126.
II. 1. de: de fortunis communibus extimescebam; Deiot. 3. vir ... de salute populi Romani extimescebat; ib. 11.
2. ne: non extimesco ne Cn. Plancio custodia ... obsit; Planc. 2.
III. alqm: erunt mihi ... illi etiam ... extimescendi; Phil. XII, 30.
alqd: quid voltu extimuistis? Milo 79. quid esset victis extimescendum; Phil. XI, 5.
cogitationes: nec tuas tacitas cogitationes extimescit; Ligar. 6.
consilia: consilia ac sententias inimicorum suorum extimescunt; har. resp. 55.
culpam: fortunae culpam non extimescere; Phil. XIII, 5.
eventus, fragilitatem: incertos eventus valetudinis et naturae communis fragilitatem extimesco; Marcell. 22.
ferocitatem, insolentiam: cum insolentiam certorum hominum tum etiam ipsius victoriae ferocitatem extimescentem; Marcell. 16.
insidias: nullasne insidias extimesceudas? Phil. XII, 22.
periculum: a quo maius periculum ... extimescendum est; Phil. VII, 2.
sententias: f. consilia.
victorem: victorem orbis terrarum non extimescre; Deiot. 15.

extollo, erheben, preisen, aufrichten: alqm: extollere laceutem; Marcell. 8.
caput: quae (libertas) ... extollere iam caput ... debebat; Planc. 33.
civem: quem (civem) perculsum ipsa res publica suis manibus extolleret; dom. 119.
fortunam: vestram (fortunam) extollitis? Piso 41.
meritum: dum Plancii in me meritum verbis extollerem; Planc. 95.
pugionem: „cruentum aite extollens Brutus pugionem“; Phil. II, 28.

extorqueo, entwinden, entreißen, erpressen: I. absolut: extorquendum est invito; Quinct. 47. [extorquere] ... non oportet; Flacc. 86.
II. alqd: quod huius est *si* ab alio extorquere non potes; Qu. Rosc. 56. accusator (id) extorquebat e manibus; Cluent. 52. id totum ... e manibus extorquere conatus est; leg. agr. II, 19. nihil ulla vi a miseris extorquere potuit; prov. cons. 5. si quidem potest vi et metu extortum honorarium nominari; Piso 86. extorquebit tibi ista populus; Phil. II, 113.
arma: extorquenda sunt (arma); Phil. VII, 14. extorqueri e manibus arma non possunt; ib. XIII, 15.
donum: donum ... de manibus regiis extorsit; Verr. V, 184. Flacc.
ferrum: quod ei ferrum e manibus extorsimus; Catil. II, 2. qui P. Lentulo ferrum et flammam de manibus extorsimus; Sest 97. quorum impium ferrum iguisque pestiferos meus ille consulatus e manibus extorserat; Planc. 98.
flammam: f. ferrum; Piso 97.
gladios: horum ... gladios extorquere potui; Sulla 28.
humanitatem: suam citius abiciet humanitatem quam extorquebit tuam; Ligar. 16.
ignis f. ferrum; Planc. 98.
Macedoniam: fratri tuo ... (Macedoniam) extorsimus; Phil. XIII, 30.
opinionem: si .. (eam opinionem) veritas extorquebit; Cluent. 6.
pecuniam: ab hac eadem civitate ... extoriam esse pecuniam; Verr. III, 89. mancipes a civitatibus pecunias extorserunt; ib. 175. ut ... pecunia omnis Staieno exiorta ... sit; Cluent. 78. pecuniam, quam ab eo extorquere non poterat; har. resp. 35.
praemia: praemiis extortis; prov. cons. 13.
HS: HS ccce extorquenda curavit; Verr. II, 66.
sicam: quotiens tibi iam extorta est ista sica de manibus! Catil. I, 16. extorta est ei confitenti sica de manibus; Milo 18.
spem: cur eorum spem ... vi extorquere conaris? div. Caec. 61.
tela: tela ... de coniuratorum nefariis manibus extorsi; Piso 5.
vasa: extorqueri alia (vasa) de manibus mulierum; Verr. IV, 52.
voces: istam ... voceu simulationemque clementiae extorquebit istis res ipsa; Phil. VI, 16.

extorris, heimathlos: hinc CXXXII patres familias extorres profugerunt; Verr. III, 120.

extra, außer, außerhalb, ausgenommen: I. egredior: extra quos (finis terminosque) egredi non possim; Quinct. 35. si extra hos cancellos egredi conabor; ib. 36.
sum: „qui extra periculum sit“; Quinct. 72. [si qui extra istum ordinem sunt;] Verr. II, 77. omnis extra culpam fuisse; ib. V, 134. tamctsi extra causam est; Caecin. 94. si quid extra iudicium est; ib. 104. quicquid .. sit extra Italiam; leg. agr. II, 38. qui tum extra urbem cum praesidio fuit; Rabir. 26. extra coniurationem hunc esse; Sulla 39.
II. nemo: extra cohortem suam committeudum fuisse nemini; Verr. III, 142. nemo est extra istam coniurationem; Catil. I, 13. civis est nemo .. extra contaminatam illam ... manum; dom. 108.
quisquam: ne in praedae quidem societate mancipem ... extra tuorum gladiatorum numerum ... quemquam ... reperire potuisti; dom. 48.
III. zum Satz: extra castra; Phil. XII, 26. 28. causam; dom. 82. Milo 92. hanc contentionem certamenque; div. Caec. 37. conventum et eam frequentiam; Deiot. 5. suum forum; Verr. III, 38. forum; ib. 92. meum fundum; Caecin. 87. EXTRA ITALIAM; leg. agr. II, 56. iudicium; Verr. V, 174. lectum; Verr. V, 26. illum locum; Verr. V, 30. munitionrs; Phil. XIII, 30. ordinem; Verr. III, 8.

Font. 4. Cluent. 85. dom. 18. X. 19. X. X. 20. 21. X. 23. 24. 25. 26. X. prov. cons. 19. Milo 14. Phil. XI, 25. Fr. B, XIII, 11. 2. portam; Cluent. 37. 175. provinciam; Piso 49. Romam; Muren. 28. sortem; Verr. II, 127. tectum; Verr. V, 26. tumultum; Phil. V, 53.

extraho, hervorziehen, herausschleppen, retten: a l q m: extrahitur domo latitans Oppianicus; Cluent. 39. neque te ex amplissimi viri dignitate, sed ex tuis tenebris extraham; Vatin. 13. qui M. Bibulum domo vi extraheret; ib. 22.

c o n s u l e m: qui consulem ... extrahere ex suis tectis conatus sis; Vatin. 23. ex tenebricosa popina consul extractus; Piso 18.

u i t e d u l a m: illa ex vepreculis extracta nitedula; Sest. 72.

t e l u m: telum ... e corpore extractum; Sex. Rosc. 19.

u r b e m: cum ... urbem ... ex periculis maximis extraxisset; Sest. 11.

extraneus, von außen kommend: nullum extraneum malum est; Rabir. 33.

extraordinarius, außerordentlich, außergewöhnlich: c u p i d i t a t e s: his extraordinariis cupiditatibus; Verr. V, 35.

f a s c e s: locus ... vacuus extraordinariis fascibus; dom. 24.

b o n o s: de cuius honore extraordinario; Phil. III, 23.

i m p e r i u m: extraordinaria non imperia, sed regna; leg. agr. II, 8. extraordinarium imperium populare ... est; Phil. XI, 17. nec plus extraordinarium imperium ... quaesitum; ib. imperium extraordinarium ... dedi; ib. 20. huic extraordinarium imperium non darem? ib.

p e c u n i a: tanta pecunia extraordinaria iacet? Qu. Rosc. 4. hinc illae extraordinariae pecuniae; Verr. I, 100. extraordinariae pecuniae crimen; ib. 102. pecunias .. extraordinarias ... faenerabatur; ib. II, 170.

p o t e s t a t e s: de extraordinariis potestatibus; dom. 22. contra extraordinarias potestates libera (lingua); Sest. 60.

p r a e s i d i u m: mihi praesidium extraordinarium dederat; Phil. XI, 20.

extrudo, hinausstoßen, verdrängen: a l q m: posses (Catonem) extrudere ad Cypriam pecuniam? dom. 65. is tamquam extruderetur a senatu in Macedoniam; Phil. X, 10. alios ... vix solemnis extrudere; hunc retinentes extrusimus; ib. 11.

exturbo, hinaustreiben, verjagen: a l q m: is ... ex numero vivorum exturbatur; Quinct. 49. hunc miserum ... focis patriis ... praecipitem .. exturbat; Sex. Rosc. 23. patriis Heraclium bonis exturbare oportuit? Verr. II, 46. cum indemnatum me exturbares; dom. 110.

c i v e m: posse ... quemvis civem ... ex civitate exturbari; Sest. 65.

f i l i a m: exturbata filia; Cluent. 14.

h o m i n e m: quibus possis hominem e civitate ... exturbare; Muren. 45. exturbare homines e possessionibus; Sulla 71.

p l e b e m: exturbari ... plebem ex agris; leg. agr. II, 84.

p o p u l u m: cum ... populum e navi exturbasses; dom. 24.

r e g e m: rex Antiochus ... praeceps provincia populi Romani exturbatus est; Verr. IV, 67

exulcero, aufbringen, erbittern: a l q m: ille tot suspicionibus certorum hominum et scelere exulceratus; dom. 28.

a n i m u m: semel exulceratum animum tam facile potuisse sanari? Scaur. 45.

exuo, herausziehen, ablegen: a l q m: ex his te laqueis exueris; Verr. V, 151.

h u m a n i t a t e m: nonne omnem humanitatem exuisses; Ligur. 14.

exuro, verbrennen, verheeren: a l q m: ille ... domi suae vivus exustus est; Verr. I, 70. Boeotii exusti; Piso 96.

g e n u s: illa calamitas ... exussit hoc genus totum maledicti; dom. 76.

v i c o s: vicos exustos esse compluris; imp. Pomp. 5.

v i l l a s: exustis villis omnibus; Tull. 14.

exuviae, Beute: o r n a r i: locum ... exuviis nauticiis ... ornatum; imp. Pomp. 55. tu ornatus exuviis huius venis; Sulla 50.

Fabella, Märchen: velut haec tota fabella veteris et plurimarum fabularum poëtriae quam est sine argumento! Cael. 64.

faber, Schmied, Handwerker: I. c o g o: publice coactis fabris; Verr. V, 48.

m i t t o: huc ... etiam fabros se missurum ... esse dixit; Phil. V, 19.

II. p r a e f e c t u s: praefectum fabrum semel locum tribulibus suis dedisse; Muren. 73. in praetura, in consulatu praefectum fabrum (eum) detulit; Balb. 63. ut suum praefectum fabrum ... vestris oppressum sententiis audiat; ib. 64.

III. c u m: ille .. cum fabris se domum meam venturum esse dixit; Phil. I, 12.

p r o: ut nos in mancipiis parandis quamvis frugi hominem, si pro fabro aut pro tectore eminus, ferre molesto solemus, si eas artis, quas in emendo secuti summus, forte neseciverit; Planc. 62.

IV. quantum (operis) paucae operae [fabrorum] mercedis tulerunt; Verr. I, 147.

fabricor, verfertigen: is, qui fabricatus gladium est; Rab. Post. 7.

fabula, Gerede, Erdichtung, Erzählung, Theaterstück: I. c o n s e q u i t u r: miramur, si illam commenticiam pyxidem obscenissima sit || est || fabula consecuta? Cael. 69.

II, 1. c o n f i c i o: totam fabulam confecissem; Phil. II, 34.

f i n g o: non me praeterit .. vetera exempla pro fictis fabulis iam audiri atque haberi; Verr. III, 182. hoc ... fictis fabulis doctissimi homines memoriae prodiderunt; Milo 8. fabulam fictam .. perhorrescimus; ib. 42.

p e r h o r r e s c o: f. fingo; Milo. 42.

r e f i c i o: ut illa vetus aeraria fabula reficeretur; Cael. 71.

2. d i s c e d o a b: cum ab .. fabulis .. discesseris; Scaur. 3.

v e n i o a d: ut ad fabulas veniamus; Sex. Rosc. 46.

III. e x i t u s: mimi .. est iam || etiam || exitus, non fabulae; Cael. 65.

p o ë t r i a: velut haec tota fabella veteris et plurimarum fabularum poëtriae quam est sine argumento! Cael. 64.

IV, 1. d u c i: nisi forte ineptis fabulis ducimur, ut existimemus; Cluent. 171.

2. i n: quem ad modum in fabulis saepe numero videtis; Sen. Rosc. 67. Eripbylam accepimus in fabulis ea cupiditate fuisse; Verr. IV, 39. quod in fabulis saepe videtis fieri; har. resp. 62. illa quanto

cum gemitu populi Romani ab eodem paulo post in eadem fabula sunt acta; Sest. 121. quod videmus etiam in fabula illi ipsi ... pernicioſum fuisse; Phil. I, 34.

facesso, machen, ſchaffen, bereiten, ſich fortmachen: I. operae: operae facessant; Flacc. 97.

II. negotium: cum audisseut ei negotium facessitum; Verr. IV, 142. si cui forte hac lege negotium facesseiur; Cluent. 158.

periculum: ipse .. metuere incipies, ne innocenti periculum facesseris; div. Caec. 46.

facete, launig, witzig, heiter: dico: numquam tam male est Siculis quin aliquid facete .. dicaut; Verr. IV, 95.

eludo: uosque ab isto nebuloae facetius eludimur quam putamus; Sex. Rosc. 128.

nomino: quae (contumelia) ... si facetius (iactatur), urbanitas nominatur; Cael. 6.

orno: quod ornabat facete ‖facile‖ locum; Flacc. 82.

facetiae, Scherz, Witz: I. perspicio: ue tum quidem hominum .. facetias perspicere potuisti? Flacc. 76.

II. praeditus: ut intellegere posset Brutus, quem hominem et ... quibus facetiis praeditum lacessisset; Cluent. 141.

III. perstringere: ille M. Antonii voluntatem asperioribus facetiis saepe perstrinxit; Planc. 33.

facetus, launig, witzig, heiter: alqs: facetus esse voluisti; Sulla 22. quam volent iu couvivis faceti, dicaces, uon numquam etiam ad vinum diserti sint; Cael. 67. facetus esse voluisti; Phil. II, 20.

homo: homo facetus inducis etiam sermonem urbanum ac venustum; dom. 92. audisse videor L. Aelium .. hominem .. facetum .... nomen Q. Muttouis .. detulisse; Scaur. 23.

scurra: neque parum facetus scurra Sex. Naevius ... est existimatus; Quinct. 11.

facies, Gestalt, Erscheinung, Antlitz: I. est: facies non erat, ars erat pretiosa; Qu. Rosc. 28.

II, 1. adfero: adfers faciem novam; Flacc. 70. senatus .. faciem sectum attulerat; Phil. VIII, 23.

considero: faciem utriusque considerate; Qu. Rosc. 20.

detestor: omnes ... faciem (tuam) ... a re publica detestantur; Piso 96.

recordor: recordamini faciem .. eius; Cluent. 72.

2. sum: L. Turselius qua facie fuerit; Phil. II, 41.

3. dico de: quasi vero de facie tua .. dixerim; Fr. B. V, 8.

III. dignus: Sex. Clodium ... ludos facere ... passus es, hominem ... facie (tua) ... dignissimum; Piso 8.

IV. de: quam (virtutem) tu ue de facie quidem nosti; Piso, 81.

facile, leicht, ohne Mühe, unbedeutlich, unerheblich: I. **bei Verben:** absolvo: prima actione facillime est absolutus (L. Quinctius); Cluent. 103.

accipio: rem facilius totam accipietis; Quinct. 36.

adduco: „facile .. adducuntur ‖adducentur‖ pecuniae magnitudiue, ut velint vendere“. leg. agr. II, 72. eosdem facile adducam; Catil. I, 21.

adipiscor: qui (Sthenius) omnis honores domi suae facillime cum adeptus esset; Verr. II, 112.

adlicio: ut regum adflictae fortunae facile multorum opes adliciant ad misericordiam; imp. Pomp. 24.

antecello: ut ... facile omnibus terris antecellat (Asia); imp. Pomp. 14.

appareo: ſ. **apparco,** I, 2. a. Verr. III, 99. — b. Verr. I, 110. II, 12. leg. agr. III, 3. Fr. B, XIII, iv, 3 (B. I, S. 257, b).

apparo: facilius apparabitis ea; Phil. V, 53.

capio: huiusce rei conieturam de tuo ipsius studio .. facillime ceperis; Murcn. 9.

coërceo: hominem modestum et minime pertinacem facile coërcet; Verr. I, 134.

cognosco: quo facilius ... res ... falsa esse cognoscerctur; Cluent. 47. ex ipso senatus consulto facile cognoscetis; dom. 136.

comparo: vina ceteraque, quae in Asia facile comparantur; Verr. I, 91.

compello: quam facile ferro ... Cn. Pompeium ... domum .. *compulerit* vidistis; dom. 67.

comprehendo: quo facilius .. comprehenderetur res eius iudicio; Cluent. 47.

comprimo: eadem ista omnia ... facile et magistratuum consiliis et privatorum diligentia comprimentur; Muren. 85.

concedo: omnes hoc mihi ... facile concedunt; Verr. IV, 3. de qua (levitate totius Asiae) nos ... facile concedimus; Flacc. 37.

concido: neque enim tam facile opes Carthaginis tantae concidissent; Verr. II, 3

confero: ita facillime causa Sex. Roscii cum tua conferetur; Sex. Rosc. 93.

consequor: id facillime consequar; Sest. 119. multa praetereo, quae ... facilius consequantur; Balb. 43. quasi ... facilius ... dignitatem quam volunt consequantur; Planc 55.

conservo: quam facile imperio atque exercitu socios et vectigalia conservaturus sit; imp. Pomp. 45.

constо: datam quidem esse (pecuniam) tum inter omnis recenti negotio facile constabat; Verr. I, 101.

consolor: facile consolatur honestas egestatem; Quinct. 49.

contineo: facile illo sacrario patrio (Cupido) continebatur: Verr. IV, 7. singularis homo privatus ... vix facile ‖artis‖ sese regionibus officii magnis in fortunis .. contiuet; leg. agr. II, 97.

credo: haec ... facilius credetis; Cluent. 70.

damuo: Bulbum ... idcirco facilius esse damnatum; Cluent. 97.

declaro: cuius .. aequitas ... facile declarat; Planc. 43.

defendo: coloni omnes municipesque vestri ... facile urbis suas fiuisque defendent; Catil. II, 26. quid .. esset in quo se nou facile defenderet? Cael. 38. quae (veritas) ... facile se per se ipsa defendat; ib. 63. facilius .. P. Rutilium Rufum necessitatis excusatio defendet; Rab. Post. 27. Caesaris mors facillime defenditur oblivione et silentio; Phil. XIII, 39.

delibero: facilius de pace deliberabitis; Phil. XIII, 22.

dico: quo (simulacro) uou facile dixerim quicquam me vidisse pulchrius: Verr. IV, 94. *facile contra infitiantem dicturus eram*; Tull. 2. facile .. dicerem; Sulla 64. facilius contra dicerem; Phil. V, 5.

diaco: quae (artes) sine summo otio non facile discuntur; Balb. 15.

duco: deinde se ducturos (dies) et diceudo et excusando facile ad ludos Victoriae; Verr. a. pr. 31.

efficio: facilius vos efficiebatis ludibundi, quae volebatis a Verre; Verr. III, 156. quo facilius ea, quae conabatur, efficeret; Sulla 57.

emitto: uihil facilius emittitur (quam maledictum); Planc. 57.

excurro: quo facile excurrant (cives uostri); Verr. II, 6.

exsolvo: facile me [atque vos] crudelitatis vituperatioue exsolveritis ‖exsolvetis‖; Catil. IV, 11.

facio: quo id facilius faciant; Flacc. 66.

fero: facile egestatem suam se laturum putat; Sex. Rosc. 128.

frango: facile hominis amentis fregissemus audaciam; Phil. III, 2.

impetro: quam rem facile a praetore impetrassent; Quiuct. 33. a Lentulo ... facile hoc .. impetrabo; Cluent. 118.

infero: quam ... facile falsas rationes inferre et in tabulas, quodcumque commodum est, referre solemt; Flacc. 20.

insideo: fore putabant, ut in exulcerato animo facile fictum crimen insideret; Deiot. 8.

intellego: id quod facile intellectum est; Sex. Rosc. 26. ita facillime ... intellegetis; ib. 34. facile intellego esse (te accusatorem firmum verumque) non posse; div. Caec. 29. facile omnes intellegent; ib. 34. facile intellexi; imp. Pomp. 2. ego me .. ad eam causam accedere ... facile intellego; Cluent. 7. principiis .. cognitis multo facilius extrema intellegetis; ib. 11. facile iutellego; ib. 17.

interpretor: hoc quid sit per se ipsum non facile iuterpretor; har. resp. 36.

invehor: quoniam tam facile iuveheris in amicos; Sulla 44.

libero: facile eo iudicio est liberatus; Verr. II, 68.

licet: quo facilius ipsis peccare liceat; Verr. III, 223.

minuo: quo facilius .. acquitas tua ... minuat hanc perturbationem meam; Deiot. 7.

obsisto: quo .. impudentiae facilius obsisteremus; Caecin. 2.

occurro: facilius eorum facta occurrent meutibus vestris: Sest. 17.

opprimo: se facilius inermem et debilitatum te oppressuros arbitrantur; Murem. 82. omne malum nascens facile opprimitur; Phil. V, 31.

ostendo: facile orari ... sese; Deiot. 9.

ostendo: facile osteudum; Verr. V, 21.

pareo: facile .. huic denuntiationi parebit; Phil. VI, 4.

patior: qua re facile omnes patimur; Sex. Rosc. 56. tamen facile .. paterer; ib. 85. quem ego ... facile paterer evadere; Verr. III, 162. maiores nostri facile patiebantur, haec esse apud illos quam plurima; ib. IV, 134. ille .. facile dolorem corporis patiebatur; ib. V, 112. facile hoc Habitus patiebatur, facile Cannutius; Cluent. 74. quod ... facile patior sileri; Catil. I, 14. in ceteris malis facile patior oblatum mihi tempus esse: Sulla 1. qui non mandari versibus aeternum suorum laborum facile praeconium patiatur; Arch. 20. quod quemquam hominem ... impurissimi voce hominis violari facile patiuntur; har. resp. 46. ille etiam si alia quapiam vi expelleretur illis temporibus ex hac urbe, facile pateretur; Sest. 63. qui te ... ferri praecipitem est facile passus; Vatin. 39. illam partem causae facile patior graviter .. a M. Crasso peroratam; Cael. 25. quem vos nostrum vestrae religionis iurisque iuraudi facile esse patiamini; ib. 54. in quibus (magistratibus) si qua est praetercea ars, facile patitur (populus Romanus); Plauc. 62. facile patior id te agere multis verbis; ib. 63. quae (urbs) se vel potius exscindi quam e suo complexu ut criperer facilo pateretur; ib. 97. ut ... legatos nostros ab Antonio despectos et irrisos facile patiantur; Phil. VIII, 32. *facile patiebar* nihil me addere ad alterius periculum; Fr. B. XIII, 1, 4.

perduco: quae vitae via facillime viros bonos ad honorem diguitatemque perducat; leg. agr. I, 27.

perficio: id illum (Cn. Pompeium) ... facillime perfecturum; dom. 16.

perspicio: quid iste speret et quo animum intendat facile perspicio; Verr. a. pr. 10. facilius .. perspicietur; Verr. IV, 3. ut quivis facile perspiceret; Verr. V, 70. quam (vitam) solam videtis ipsam ex sua natura facillime perspici; Sulla 79. quem .. ille ... facile perspexit; har. resp. 40. sic .. facillimo perspicietis; Sest. 55.

pervenio: ut illis .. facilius fuerit ad Oceanum perveuire quam ad Peloridem accedere; Verr. V, 6. in quem (locum) ... facillimo pervenisset; Sest. 114.

possum adsequi: facile adsequi conjectura poteritis; leg. agr. II, 12. — aemulari: *f.* laudare. — ascendere: quae (accusatio) facilius possit Alpis quam paucos aerarii gradus ascendere; Font. 4. — circumvenire: quo facilius circumvenire indicio capitis .. filium possit (Sassia); Cluent. 192. — cognoscere: quo facilius ... cognoscere possitis; Sex. Rosc. 14. quo .. facilius *hi .. Scauri innocentiam ... cognoscere possint*; Scaur. 7. — coli: quo facilius ... ipse a suis coli posset; Cael. 18. — comprehendi: ut .. comprehendi Licinius facile posset; Cael. 64. — condemnare: quo facilius vos hunc omnibus sententiis condemnare possitis; Verr. IV, 100. — consolari: potest multo facilius se Deiotarus consolari; Deiot. 36. — constituere: crimen in eum constituere non tam facile possumus; Verr. III, 190. — corrumpi: ne corrumpi tabulae facile possint; Flacc. 21. — dari: facilumne potuit (venenum dari) quam in pane) quam in poculo? Cluent. 173. — decipi, delectari: ut me ab eo delectari facilius quam decipi putem posse; div. Caec. 44. — defendere: qui et sentire et defendere facile possent; Sex. Rosc. 64. ut me ... facile possem defendere; Phil. I, 13. — detrahere: quo facilius de hoc senatu detrahere possitis; Rabir. 20. an in senatu facillime de me detrahi posse credidit? Phil. II, 2. — diluere: quo facilius crimen inimicorum diluere possem; Verr. V, 77. — emere: quo cetera facilius emere .. posset; Verr. a. pr. 8. — esse: scitote .. eas cupiditates ... atque haec studia ... non facile in eodem homine esse posse; Cael. 45. quae (insidiae) facilius esse possunt; Phil. XI, 26. — existimare: quo facilius de singulari eius impudentia existimare possitis; Verr. II, 18. existimare facilius possunt, qui adfuerunt; Sest. 122. — coli: quo facilius ... ipse a suis coli posset; Cael. 18. — comprehendi: ut .. comprehendi Licinius facile posset; Cael. 64. — exorare: (eum) ut peteret exorare facile potero; ib. 76. — explicare: quo facilius id, quod institui, explicare possim; Verr. III, 104. — exquirere: exquirere possumus veritatem atque hoc facilius; imp. Pomp. 51. — facere: id quo facilius facere possitis; Quinct. 11. vetus est de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; ib. 56. de quibus (civitatibus Siciliae) facillime fieri iudicium voluntatis potest; Verr. II, 153. quo facilius vos conieturam de triennio et de tota Sicilia facere possitis; ib. III, 106. intellegebam, facile id me testibus planum facere posse; Tull. 1. id quia poterat fieri et facile poterat; ib. 27. vide ne etiam facilius istud facere potueris); Phil. II, 81. vide, an facile fieri tu potueris, cum is factus non sis, cui tu concessisti; Fr. B. XIII, 11, 1. — fallere: facilius fallere in pane (potuit venenum) ... quam in poculo? Cluent. 173. — fingi: quae (voluntas testium) facillime fingi ... potest; Cael. 22. — frangi: haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile .. frangi .. potuit; dom. 55. f. superare; dom. 55. — impelli: facilius una se epistula Mithridatis .. impelli .. potuisse; Flacc. 57. — inire: inire .. consilium facilius in solitudine ... posse arbitrati sunt; Cluent. 36. — intellegere: qua ex re intellegi facile potuit; Quinct. 26. ut facilius intellegere possitis; Sex. Rosc. 14. id quod intellegi facillime re ipsa potest; Verr. II, 138. ut hoc totum facillime intellegi possit; ib. II, 152. ut facillime intellegi facile possit; Rab. Post. 37. — invenire: quo facilius ... posset ... portum aliquem suorum malorum invenire; Sulla 41. — iudicare: ut vos facillime potestis ... iudicare; Sest. 6. — laudare: ut omnes eius (Massiliae) institutа laudare facilius possint quam acmulari; Flacc. 63. — moveri: facilius una se epistula Mithridatis moveri .. potuisse; Flacc. 57. — obire: quo facilius .. nostras domus obire ... posset; Cael. 18. — opprimere: quo is facilius, quem velit, .. opprimere possit; Quinct. 7. quo facilius .. iudicio capitis .. opprimere filium possit (Sassia); Cluent.

192. — persequi: quos scieham ... celeritate scribendi facillime quae dicerentur persequi posse; Sulla 42. — perspicere: facillime perspicere poteritis; Verr. III, 226. quo facilius argumeutis perspicere possitis; Milo 23. — pervenire: quo facilius ad Siciliam possim ... pervenire; Verr. I, 62. — placari: qui etiam deos immortalis arbitrentur hominum caede ‖ scelere ‖ et sanguine facillime posse placari; Font. 31. quibus iste ... facile ab se deos placari posse arbitrabatur; Fr. B. XIII, III, 1. — praestare: qui facile officium suum et praestare et probare possunt; Font. 18. — probare: ut vel oblivisci (eum) aliorum non sit mirum [vel, si meminerit, oblitum esse facile possit prohare]; Rab. Post. 41. ſ. praestare. — restituere: ex qua (dignitate) illi nihil detrahi potest quod non ... facile restituat; Rab. Post. 44. — sanari: putas semel exulceratum animum tam facile potuisse sanari? Scaur. 35. — scire: id .. sciri facillime potest ex litteris publicis civitatum; Verr. III, 120. scire .. hoc .. facile possum; Planc. 19. erant permulti alii, ex quibus id facillime scire posset; Milo 46. — sciscere: sin autem is primus scivit, quod facile potuit; dom. 80. — sentire: ſ. defendere; Sex. Rosc. 64. — superare: quos mihi videor facillime posse superare; Sulla 46. haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile superari frangique potuit; dom. 55. — sustinere: quem existimetis facilime posse magnitudinem causae ac iudicii sustinere; div. Caec. 73. — vendere: quae tu facile posses vendere HS cc milibus; Verr. IV, 28. — vitare: eum ... facile caveudo vitare possis; Verr. I, 39.

probo: facile cui velles tuam causam et factum probares; Verr. IV, 28. qui abierit, facillus sibi vim factam probabit quam qui effugerit? Caecin. 45. facile probavit omnibus M.' Curium ... heredem esse oportere; ib. 53. me eius causam ... vel his iudicibus vel horum similibus facillime probaturum; Cluent. 158.

propulso: id (bellum) ego ... a me atque a meis facile propulsari posse confido; Catil. IV, 22.

reddo: uter .. facilius suae sententiae rationem redderet? Cluent. 106.

refero: ſ. infero.

remitto: illi multo mihi hoc facilius remisissent; div. Caec. 4.

repello: quod pericula facile ... innocentia tecti repellemus; imp. Pomp. 70.

reprimo: quam non facile (iniuria et peccandi consuetudo) reprimatur, videte; Verr. II, 53.

resisto: facile ... et falsae snspicioni et invidiae populariter excitatae restitisset; Cluent. 134.

respondeo: de dignitate M. Caelius ... facile ipse respondet; Cael. 3.

reticeo: hanc orationem ... facile tacentibus ceteris reticuissem; har. resp. 61.

retineo: *ut .. suas possessiones facillime retineret*; Scaur. c. 2. §. 3.

revivisco: „quo facilius reviviscat Pompeianorum causa totiens iugulata“; Phil. XIII, 38.

revoco: me facilo ... revocabitis; Quinct. 36.

serpo: quam facile serpat iniuria et peccandi consuetudo, ... videte; Verr. II. 53.

servio: ut facile servires; Phil. II, 86.

simulo: ut ille suppositus facile .. se illum, qui non erat, esse simularet; Verr. V, 70.

soleo: ſ. infero. oro.

statuo: tum facilius statuetis; imp. Pomp. 38.

supero: facile ipsum magistrum scelere audaciaque superavit; Sex. Rosc. 17. facile ut omnium domos et laxitate et dignitate superaret; dom. 116.

teneo: nisi facile cupiditates nostras teneremus; Verr. III, 3. facile honestissimis testibus in re perspicua tenerentur; Caecin. 4.

tolero: nisi idcirco se facilius hiemem toleraturos putant; Catil. II, 23.

tueor: qui (senatores) se facile tuentur integritate et innocentia; Cluent. 152. per se ipsum senatum populumque Romanum ... tueri facile maiestatem suam dignitatemque eorum; Sest. 12.

video; ut eum non facile non modo extra tectum, sed ne extra lectum quidem quisquam videret; Verr . V, 26.

vinco: ingenio, venustate, artificio tu facile vicisti; Quinct. 70.

II. **bei Adjectiven**: doctissimus: virum unum totius Graeciae facile doctissimum, Platonem, ... in maximis periculis .. esse versatum accepimus; Rab. Post. 23.

infimus: ut ... id unus tu . ., omnium facile omnibus rebus infimus, contemnendum .. putares; Vatin. 17.

perspicuus: facile esse perspicuum; Verr. IV, 147.

primus: Sex. Roscius ... Amerinus fuit genere ... facile primus; Sex. Rosc. 15.

princeps: Philodamum esse quendam genere ... facile principem Lampsacenorum; Verr. I, 64. A. Cluentius Habitus fuit ... regionis illius et vicinitatis virtute, existimatione, nobilitate facile princeps; Cluent. 11. cum .. gloria .. Cn. Pompeius, omnium gentium, omnium saeculorum, omnis memoriae facile princeps, tuto se venire in senatum arbitraretur; sen. 5.

III. **bei Zahlwörtern**: huic hereditas ad HS facile tricies venit; Verr. II, 35. quo in fundo ... facile hominum mille versabantur valentium; Milo 53.

facilis, lici, lequm, lercimilli: alqs: Graecus facilis ... nunis pugnax contra imperatorem populi Romani esse nolnit; Piso 70.

alqd: quorum alterum est gravius et odiosius, alterum levius et facilius; Qu. Rosc. 16. du mihi hoc; concede, quod facile est, quod honestum, quod non invidiosum; div. Caec. 23. qua re hoc sit aequissimum facile est dicere; Verr. I, 114. homo, id quod erat facillimum, primo vetat sortiri; ib. II, 127. quod erat inventu facillimum; ib. 182. quod facile homini ingenioso fuit in causa aequissima; ib. V, 126. *vobis* quid est facilius, quam de eo, qui confitetur, iudicare? Tull. 2. quod facile factu fuit; ib. 21. quid .. facilius est quam probare eis? Caecin. 55. ubi est dictu [id] facillimum; leg. agr. II, 6. id quod facile factu fuit; Sest. 39. facile est, cum id fit, quem ad modum et a quibus fiat ... videre; ib. 115. facile est accusare luxuriem; Cael. 29. utrum .. existimas facilius fuisse .. Ligarium ex Africa exire an vos in Africam non venire? Ligar. 20. facile erit statuere quam sententiam dicatis; Phil. V, 6. facile est bene agere cum eis, a quibus etiam tacentibus flagitari videmur; ib. XIV, 30.

aditus: hominum magnorum atque nobilium facilioremn aditum istius habet nequitia et audacia? Verr. III, 7. aditum facilem hostibus ... fuisse? ib. V, 6. ita faciles aditus ad eum privatorum ... esse dicuntur; imp. Pomp. 41. quo constituto facilior est mihi aditus ad contentionem dignitatis; Muren. 14. honorum aditus numquam illi faciliores optavi quam mihi fuerunt; Planc. 59.

blanditia: facilis est illa .. blanditia populuris; Planc. 29.

causa: facilis est populi causa; Verr. V, 126. est illa causa .. mihi facilis; ib. 173. mihi in causa facili .. perdifficilis ... defensionis ratio proponitur; Planc. 5.

cautio: defendendi facilis est cautio; Flacc. 31.

circumspectus: facilis est circumspectus unde exeam; Phil. XII, 26.

cupiditas: quae (cupiditates) ... faciles .. haberi solent; Cael. 28.

cursus: idem virtuti (est) cursus ad gloriam, hoc facilior fortasse; Planc. 67.

defensio: mea facilis defensio fore videbatur; Tull. 2.

disputatio: magis facilis disputatio est quam necessaria; Phil. XIII, 32.

existimatio: in hoc genere facilior est existimatio quam reprehensio; Verr. III, 190.

explicatio: quarum rerum etsi facilis explicatio videtur; Phil. VII, 1.

gradus: pater ... hoc facillorem hnic gradum consulatus adipiscendi reliquit; Muren. 15.

homo: faciles .. homines esse dicuntur, „qui erranti comiter monstrat viam“, benigne; Balb. 36.

iudicium: ut facilius iudicium sit? Quinct. 44. potuisti ad tuum ius facilıore .. iudicio pervenire; Caecin. 8.

labor: itinerum ... laborem ... accipite quam facilem sibi iste ... reddiderit; Verr. V, 26.

materia: materia facilis est in te et in tuos dicta dicere; Phil. II, 42.

occursatio: facilis est illa occursatio .. popularis; Plauc. 29.

preces: faciles sunt preces apud eos, qui ultro nobis viam salutis ostendunt; har. resp. 63.

ratio: ulciscendae iniuriae facilior ratio est quam beneficii remunerandi; Quir. 22.

reditus: facilem sibi fore in gratiam reditum arbitrabatur; Scaur. 31.

res: res Sopatro facilis videbatur; Verr. II, 68.

suffragatio: ut ... sit ... facilis suffragatio pro salute; dom. 45.

traditio: cum ille ... diceret, facilem pupillo traditionem esse; Verr. I, 132.

via: quaesisti utrum mihi patarem ... faciliorem fuisse ad adipiscendos honores viam an futuram esse filio meo; Planc. 59.

facilitas, Leichtigkeit, Leutſeligkeit, Umgängligkeit: I, 1. aspergo: si illius comitatem et facilitatem tuae gravitati .. asperseris; Muren. 66.

novi: novi facilitatem tuam; Phil. I, 27.

2. refero ad: ita ea ... semper ad facilitatem .. referebat; Phil. IX, 11.

II, 1. laus: iu qua (provincia) laus .. facilitatis ad extremum ludorum voluptate concluditur; Muren. 41.

radices: nisi tot vitiorum tauta immanitas quibusdam facilitatis .. radicibus niteretur; Cael. 14.

2. praetor: cum viderent (servi) ea facilitate praetorem; Verr. V, 14.

III. par: ut is ... facilitate infimis par esse videatur; imp. Pomp. 41.

facinorosus, laſterhaft: A. alqs: ego P. Clodium arbitrabar ... facinorosum; Phil. VIII, 16.

domus: totum crimen profertur ... ex facinorosa .. domo; Cael. 55.

homo: *ne facinorosi* homines ipsi statuerent quo tempore possent suo iure arma capere; Tull. 12. si P. Clodii impulsu (facta lapidatio est), usitatum hominis facinerosi scelus; dom. 12. cum ... facinorosorum hominum .. manum videris; Vatin. 40. quod .. facinus nec in hominem improbum caderet ... nec in facinerosum; Deiot. 16.

manus: qui .. peregrinam manum facinorosorum concitavit; Sest. 95.

manus: a quo .. vitam habemus e tuis facinerosissimis manibus ereptam; Phil. XIII, 25.

sicarii: cum rem publicam a facinorosissimis sicariis ... esse oppressam atque conculcatam ||occultatam || videretis; Sest. 81.

B, I, 1. recipio: nonne oppressam rem publicam putes, si tot ... tam facinerosi recepti sint? Phil. XII, 15.

2. permitto: omnibus facinerosis eandem licentiam permiseritis; Fr. C. 31.

3. congrego ex: o ... multitudinem hominum ... ex facinorosis .. congregatam; dom. 89.

vivo cum: illa .. in illo homine mirabilia fuerunt ... cum facinorosis audacter ... vivere; Cael. 13.

II. genus: quintum genus est ... omnium facinorosorum; Catil. II, 22.

facinus, Handlung, That, Schandthat, Uebelthat: I. **absolut**: 1. **Subject**: abest: quod facinus a manibus umquam tuis ... afuit? Catil. I, 13.

abhorret: ut hoc tantum ab eo (Habito) facinus non abhorrere videatur; Cluent. 167.

cadit: quod .. facinus nec in hominem improbum caderet ... nec in facinorosum; Deiot. 16.

deturbat: suum (quemque) facinus ... de sanitate ac mente deturbat; Piso. 46.

est: non istius solius hoc esse facinus, sed eorum etiam, qui approbarint; Verr. IV, 68. si eius omnia sunt inaudita et singularia facinora sceleris, audaciae, perfidiae, libidinis, avaritiae, crudelitatis; Verr. V, 189. f. II, 1. reperio.

exsistit: „nullum iam aliquot annis facinus exstitit, nisi per te“; Catil. I, 18.

latet: num quod lateat facinus; Sulla 78. ut tantum facinus non in sequitate defensionis, sed in una littera latuisse videatur; Caecin. 38.

nascitur: sic non omne facinus in omni vita nascitur; Sex. Rosc. 75. invenietis .. id facinus natum a cupiditate, auctum per stuprum, crudelitate perfectum atque conclusum; Verr. II, 82.

pertinet: quod (facinus) ad omnium liberorum caput et sanguinem pertineret; Verr. V, 13. quae (facinora) ad vitam et ad fortunas omnium pertinerent; ib.

2. **Prädicat**: sum: sancitur, ut quod semper malum facinus fuerit, eius quaestiö ad populum pertineat; Verr. I, 108. ait indignum facinus esse, quod ego in senatu Graeco verba fecissem; ib. IV, 147. fecinus esse indignum; ib. V, 112. facinus est vincire civem Romanum; ib. 170. quod ait Accius indignum esse facinus, si senator iudicio quempiam circumvenerit legibus eum teneri, si eques Romanus hoc idem fecerit, non teneri; Cluent. 145. id facinus pulcherrimum esse arbitrarer; Rabir. 19. nefarium est facinus ignoscere; Muren. 62.

videor: id tibi indignum facinus videtur? Sex. Rosc. 148.

3. **Nähruf**: improbum facinus .. non ferendum, nemini lege concessum; Verr. III, 194.

II. **nach Verben**: 1. **Accuſativ**: accipio: accipite .. aliud eius facinus nobile et multis locis saepe commemoratum; Verr. II, 82. f. iutendo.

admitto: quod sine eodem illo Catilina facinus admisit? Sulla 16. quod in me tantum facinus admisi? Milo 103.

agnosco: quod (facinus) nulla barbaria posset agnoscere; Phil. XIV, 8.

approbo: qui approbarint (hoc facinus); Verr. IV, 68.

augeo: f. I, 1 nascitur.

commemoro: dum id eius facinus commemoro; Verr. IV, 105.

committo: qui tantum facinus commiserunt; Sex. Rosc. 65. quae (natura) tantum facinus commiserit; Verr. I, 40. credibile est .. tantum facinus ob nullam causam esse commissum? Cael. 56. f. convinco.

comperio: exponam vobis Oppianici facinus manifesto compertum; Cluent. 43.

comprehendo: facinus .. ipsum ut manifesto comprehenderetnr; Cael. 64.

concedo: f. I, 3. Verr. III, 194. — concludo: f. I, 1. nascitur.

conficio: his in homo ... per quos homines hoc tantum facinus ... conficere potuerit; Sex. Rosc. 76.

convinco: volo inauditum facinus ipsius, qui id commisit, voce convinci; Quinct. 79.

credo: si tantum facinus, tam immane, tam acerbum credituri sunt; Sex. Rosc. 68. cui tantum facinus ... credidit? Cael. 57.

defero: quantum facinus ad vos delatum sit videtis; Catil. IV, 6.

deprehendo: exponam vobis Oppianici facinus

manifesto .. deprehensum; Clueut. 43. cuius ego facinora oculis prius quam opinione, manibus ante quam suspitione deprehendi; Cael. 14.

efficio: iste ... illa mirabilia facinora effecit; Phil. II, 109.

expono: f. comperio. deprehendo; Cluent. 43.

exspecto: exspectate facinus quam voltis improbum; Verr. V, 11.

facio: totum facinus sine dolo malo factum iudicabitis? Tull. 34. quod (facinus) in agris ... factum reprehenderet; Cael. 54. ut hoc siultissimum [facinus] ... sapieuter factum esse videatur; Rab. Post. 24. Dolabellae ... facinus ... suo consilio factum esse testatur; Phil. XIV, 8.

fero: properea quod ... turpissimum illud facinus .. graviter tulit; Verr. a. pr. 29. hunc .. diem campi ... sibi proponens Milo, cruentis manibus .. facinus prae se ferens, .. ad illa augusta centuriarum auspicia veuiebat? Milo. 43. I. I, 3.

habeo: Lucium fratrem: ... quod facinus (secum habet Antonius)! Phil. XI, 10.

infero: qui tantum facinus in famam (suam) ... neque non audisset inlatum a Caelio neque neglexisset; Cael. 54.

intendo: quod facinus in alienum hominem intentum severe acciperet; Cael. 54.

iudico: non potestis hoc facinus improbum iudicare; Milo 30. non recusat quin id suum facinus iudices; Deiot. 43.

neglego: f. iufero.

nego: hoc tantum facinus non .. uegare ... poterunt; Verr. I, 90.

obeo: ad huius vitae studium meditati illi sunt qui feruntur labores tui, iacere humi ... ad facinus obeundum; Catil. I, 26.

obicio: ut .. nullum facinus ... obiceretur (ei); Font. 37.

occulto: uullum a me sciente facinus occultari; Sulla 66.

perficio: f. I, 1. nascitur.

profero: dum id eius facinus .. profero; Verr. IV, 105. nullum .. facinus quod maiore supplicio dignum sit .. proferri potest; Verr. V, 154. nullum facinus huius protulerunt; Font. 40.

puuio: non fuit illud facinus puniendum; Milo 18.

puto: ut perrare fieret ut homo occideretur, idque nefarium ac singulare facinus putaretur; Tull. 9. quis ... non indignissimum facinus putavit illum ... vivere ac spirare? Sest. 108.

reperio: nullum .. facinus quod maiore supplicio diguum sit reperiri .. potest; Verr. V, 154.

reticeo: hoc tanium facinus ... ne producti quidem reticere poterunt; Verr. I, 90.

subeo: miserior .. qui snscipit in se scelus quam si qui alterius facinus subire cogitur; I'hil. XI, 9.

suscipio: id (facinus) tu gratis suscipere conatus es; Verr. V, 11. quo .. Habitus metu adductus tantum iu se facinus suscipere couatus est? Cluent. 170.

ulciscor: sic ulciscar facinora eorum siugula ‖ genera singula ‖; Quir. 21.

vinco: id agit (Verres), ut semper superius suum facinus novo scelere vincat; Verr. V, 116.

voco: cum audiat nullum facinus ... in iudicium vocari; Cael. 1.

2. **Genetiv:** argno: A. Terentius .. non modo Aebutium, sed etiam se pessimi facinoris arguit; Caecin. 25. quin tanti facinoris reus arguatur; Cael. 1.

damno: non eorum facinorum damuati (ut supplicio aut exsilio levarentur); Verr. V, 13. ut eius facinoris damnatos servos (e medio supplicio dimiserit); ib.

3. **Dativ:** debeo: quae (poena) tanto facinori deberetur; Piso 91.

4. **mit Präpositionen:** accedo ad: ut ad hoc uefarium facinus accederet (Oppianicus); Cluent 31. ut ... ad hoc nefarium facinus accederent. Sulla 60.

accommodo ad: num quis vestrum .. ad facinus .. accommodatus est? nemo; leg. agr. III, 16.

adduco ad: causa, quae te ad tantum facinus adduxerit; Sex. Rosc. 86. ad quod facinus nemo praeter te ulla pecunia adduci potuerit; Verr. V, 11.

approparo ad: nisi ad cogitatum facinus appropperaret (ille); Milo 45.

contineor in: in quo (facinore) omnia nefaria contineri mihi atque inesse videantur; Verr. IV, 60.

deligo ad: ibi nostri coloni delecti ad omne facinus a xviris conlocabantur; leg. agr. I, 18. si quinque homiuum milibus ad .. facinus .. delectis locus atque urbs ... quaeritur; ib. II, 77.

dico de: dicere apud eum de facinore ... grave est; Deiot. 4.

do ad: sciens tu aurum ad facinus dedisti; Cael. 53.

impello ad: quae causa ceteros ad facinus impulit; Sulla 56.

quaero ad: quantum ad facinus aurum hoc quaereretur; Cael. 52.

veuio ad: venio nunc ... ad eius modi facinus; Verr. IV, 60.

III. **nach Adjectiven:** 1. reus: f. II, 2. arguo; Cael. 1.

2. conscius: quem ... conscium illi facinori fuisse arbitrabatur; Cluent. 56. huic facinori tanto tua mens liberalis conscia ... esse non debuit; Cael. 52.

3. aptus ad: erat ei consilium ad facinus aptum; Catil. III, 16.

audax ad: nemo est in ludo gladiatoris paulo ad facinus audacior qui se non intimum Catilinae esse fateatur; Catil. II, 9.

paratus ad: ubi vidit homo ad omne facinus paratissimus fortissimum virum; Milo 25.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** confessio: cur non ipsius confessione .., facinoris .. voce tanti sceleris crimen expresserint? Cael. 66.

conscientiae: an etiam consilia conscientiasque eius nodi faciuorum supplicio dignas indicarent; Cluent. 56.

consilium: contra cuius vitam consilium faciuoris inisse arguere; Deiot. 4. f. conscientiae.

crimen: neque euim istorum facinorum tantorum tam atrocium crimen .. P. Sullae persona suscipit; Sulla 68. duo suut .. crimina una in muliere summorum facinorum; Cael. 50. primum ad se revocarent maximi facinoris crimen; ib. 65.

defensio: praeclara defensio facinoris tui; Vatin. 28.

disquisitio: quamquam ad facinoris disquisitionem interest adesse quam plurimos; har. resp. 13.

documentum: arbitraris ... id te posse, hominem facinorum .. omnium *documentum* Decumis et Clodiis auctoribus, obtinere? dom. 50.

imitator: ut scianmus utrum veterum facinorum sis imitator an inventor novorum; Vatin. 22.

immanitas: ne in hac civitate tanti facinoris immauitas aut exstitisse aut nou vindicata esse videatur; Catil. I, 14.

inventor: f. imitator.

invidia: sensit rusticulus non incautus ... suum sanguinem quaeri ad restinguendam invidiam facinoris Clodiani; Sest. 82.

locus: nisi obire facinoris locum .. voluisset Milo 27.

memoria: ut illius facinoris ‖ facinus ‖ memoria et nomine loci notaretur; dom. 101.

minister: in eius .. facinorum .. ministros ... sum semper invectus; Phil. XII, 17.

nota: quas notas facinorum ... (in his) reperietis; Sulla 76.

ratio: non ratio ulla .. maximi facinoris reperietur; Cael. 53.

societas: parumne videtur omnium facinorum sibi cum Dolabella societatem initam confiteri? Phil. XIII, 36.

socius: in eius socios facinorum ... sum semper invectus; Phil. XII, 17.

suspicio: mirum omnibus videri, Diodorum renm, hominem .. ab omni .. facinoris ... suspicione remotissimum; Verr. IV, 40. sibi facinoris suspicionem ... obstare; Milo 96.

tempus: nisi obire facinoris .. tempus .. voluisset; Milo 27.

vestigium: non vestigium maximi facinoris reperietur; Cael. 53.

vis: ipsi illi parricidae ... adeo vim facinoris sui perhorruerunt ‖perhorruerant‖; Sest. 82.

2. **mit Präposition**: audacia ad: in illis ... ad omne facinus immanis audacia (est); Phil. XIII, 10.

V. **Umstand**: 1. commoveri: quo (facinore) provincia tota commota est; Verr. IV, 105.

deformari: duorum maximorum criminum auctores ... facinore .. deformatos habetis; Scaur. 13.

expellere: cum his ... facinoribus ... M. Bibulum foro ... expulisses; Vatin. 22.

necari: quia non alio facinore clari homines, alio obscuri necantur; Milo 17.

2. in: cui nihil umquam nefas fuit nec in facinore nec in libidine; Milo 73.

ob: qui iudicaverint hostem Dolabellam ob rectissimum facinus; Phil. XIII, 36. ✕

facio, machen, thun, handeln, schaffen, bilden, zu Stande bringen, ausrichten, bewirken, wählen, achten, annehmen, voraussetzen, erleiden: I **absolut**: 1. **substantivisch**: a. optimus: quaerunt quid optimum factu sit; Verr. I, 63. statuunt id sibi optimum esse factu; ib. 136. si hoc optimum factu iudicarem; Catil. I, 29.

difficilis: id quod difficile factu est; Cluent. 201.

facilis: quod facile factu fuit; Tull. 21. id quod facile factu fuit et quod fieri debuit; Sest. 39.

b. adlicio ad: si te laus adlicere ad recte faciendum non potest; Phil. II, 115.

2 **verbal**: a. **unpersönlich** (pass.): saepe, ut fit, ... ipse te retinebas; Quinct. 39. si fieri potest; ib. 49. erat, ut fit, insolens in aliena (re); Sex. Rosc. 23. verum, ut fit, multa saepe imprudentibus imperatoribus vis belli ac turba molitur; ib. 91. si ratione fiat; ib. 113. VELLEM SI FIERI POTUISSET, IUDICES; div. Caec. 43. ut ipse consul in hac causa prae me minus etiam, si fieri possit, quam privatus esse videatur; Verr. a. pr. 37. quo maiore etiam, si fieri potest, apud vos odio esse debet; ib. 42. queri cum multis, ut fit, incipiunt; ib. II, 56. praetorem ... malle, si fieri posset, rem iudicatam non rescindere; ib. 69. ait, si liceret nomen absentis deferre, se velle; iste vero et licere et fieri solere; ib. 94. itaque fit omnibus recusantibus et ploratibus; ib. 129. nunc pro te Verrem substituisti alterum civitati, nisi forte hoc deterlorem, si fieri potest; ib. III, 161. si, sicut nunc fit, custodes amicorum eum sectabuntur; ib. 162. neque ego .. istius facta omnia enumerare conor neque opus est nec fieri ullo modo potest; ib. IV, 49. tamquam ita fieri non solum oporteret, sed etiam necesse esset; ib. 84. conclamant omnes et approbant ita fieri oportere; ib. 142. sicut apud maiores nostros factum est; ib. V, 48. [ut solet fieri]; ib. 65. dicit ita fieri oportere; ib. 105. an dolo malo factum sit, ambigitur; Tull. 23. consilio et opera eius familiae factum esse; ib. 28. Caecinae placuit et amicis, quoad videretur salvo capite fieri posse, experiri; Caecin. 20. cum exsectio illa fundi in armario animadverteretur quaerebant homines quonam modo fieri potuisset; Cluent. 180. si in hunc animadvertissem, crudeliter et regie factum esse dicerent; Catil. I, 30. quos .. si ullo modo fieri possit, non tam ulcisci studeo quam sanare sibi ipses; ib. II, 17. quod (bellum) ego sic administrabo .. ut, si ullo modo fieri poterit, ne improbus quidem quisquam in hac urbe poenam sui sceleris sufferat; ib. 28. ut non nullis in civitatibus fieri solet; Muren. 4. contra legem Calpurniam factum videri; ib. 67. „multi obviam prodierunt de provincia decedenti“ [consulatum petenti]. [solet fieri]; ib. 68. nova, si fieri possit, comparanda (sunt auxilia); ib. 84. quod omnes non negent immortalitati .. si fieri potest, mandandum; dom. 76. hoc etiam, si fieri potuerit, esse maiorem (illam libertatem); Sest. 60. si quando, ut fit, factor in turba; Planc. 17. cum ille eum salutasset, *et*, ut fit, dixisset „quid agis“; ib. 33. quia, ut fit in multis, exit aliquando aliquid ... fortasse non rusticum; ib. 35. ut eis ... benigne a populo factum videretur; ib. 52. quem immortalem, si fieri posset, omnes esse cuperent; Milo 16. sese .. in annum proximum transtulit (P. Clodius), non, ut fit, religione aliqua; ib. 24. dum se uxor, ut fit, comparat; ib. 28. dicam ... ut factum est; ib. 29. age, sit ita factum; ib. 48. ut dubitare debeat nemo quin multos, si fieri posset, C. Caesar ab inferis excitaret; Marcell. 17. ut fit in civilibus bellis; Ligar. 28. benigne sibi a populo Romano esse factum; Deiot. 36. an tu ... domum tuam te introire putas? fieri non potest; Phil. II, 68. quia non posse fieri videbatur; ib. III, 3. neque enim fieri potuit aliter; ib. 5. ut saepe fit; ib. X, 6. si .. fieri posset, vel plures te animos habere vellem; ib. XI, 22. quod quoniam fieri non potest; ib. 22. vel in caelum vos, si fieri potuerit, umeris nostris tollemus; ib. 24. moveri sedibus huic urbi melius est atque in alias, si fieri possit, terras demigrare; ib. XIII, 49. f. b. alqs; Flacc. 41. II, 2. Sulla 69.

b. **persönlich**: alqs: seu recte seu perperam facere coeperunt; Quinct. 31. forsitan in suscipienda causa temere impulsus adulescentia fecerim; Sex. Rosc. 31. sapienter fecisse dicitur; ib. 70. veri simile videretur .. Fannium per malitiam fecisse; Qu. Rosc. 21. cur tam imperite facit? ib. 36. si tibi indicium postulas dari, quod tecum una fecerit, concedo; div. Caec. 34. sic faciet Alienus; ib. 48. (demonstrat) fuisse .. non nullos qui se una facturos esse dicerent; Verr. a. pr. 23. fecit (M. Antonius) diligentissime; ib. I, 60. ut eum suae libidines flagitiosae facere moebant; ib. 63. fecit perite et callide; ib. 97. quam aperte, quam improbe fecerit longum est dicere; ib. 156. illo .. perfugio uti posset, se imprudentem fecisse; ib. II, 101. aliter ... facere non potuit; ib. 139. contra edictum fecisse damnabere; ib. III, 25. si haec edicta non ex ipsius tabulis totidem verbis recitare possem, sicuti faciam; ib. 26. „tu nisi malo coactus recte facere nescis?“ ib. 62. ait eos ipsos .. contra edictum praetoris fecisse; ib. 68. respondebat, SI PARET, ADVERSUM EDICTUM FECISSE; ib. 69. recuperatores reice, quod adversus edictum feceris; ib. 70. ut antea solebant facere in decumis; ib. 118. ut plerique faciunt; ib. 195. fecisti item, ut praedones solent; ib. IV, 21. diligenter, sicut adhuc fecistis, attendite; ib. 102. ut Nico [nobilissimus pirata] fecit; ib. V, 79. qui fecerit; Tull. 32. dolo malo faciunt; ib. 34. ✕. FECISSE VIDERI eum; Caecin. 73. sicuti facitis; imp. Pomp. 48. sicut facere institutis; Cluent. 8. ita .. feci; ib. 51. quamquam sedulo faciebat (Fabricius); ib. 58. sicut facere debetis; ib. 159. P. Aelius Habiti merito fecit; ib. 162. si ... id .. recte factum defenderem, facerem improbe; Muren. 5. facis iniuste, .. si putas nostro periculo vivere tuos contubernalis, praesertim cum tua neglegentia factum arbitremur; Flacc. 41. „at queritur (civitas)“. impudenter facit; non enim omnia, quae dolemus, eadem queri lure possumus; ib. 57. sicut et tu ipse nuper

et multi viri boni saepe fecerint; ib. 86. horum ego faces eripere de manibus et gladios extorquere potui, sicuti feci; Sulla 28. L. Cassium dixerunt commemorasse cum ceteris Autronium secum facere; ib. 26. si respondisset .. secum facere Sullam; ib. non respondit .. sua facere Sullam; ib. 37. illum contra rem publicam salutemque bonorum concordiamque civium facturum; sen. 27. veriti sunt, ne gratiae causa facere viderentur; Quir. 11. ita .. fecit; dom. 44. Clodium esse qui contra leges faceret; ib. 48. cum *pro* populo fecisti; ib. 77. quia cum C. Graccho contra salutem rei publicae fecerat (M. Flaccus); ib. 102 quaero .. quo iure feceris; ib. 128. decrevit .. senatus .., qui meam domum violasset, contra rem publicam esse factum; har. resp. 16. ut .. eo fecisse auctore se diceret; ib. 45. si quis aliter fecisset; Sest. 129. facit (Sex. Clodius) apertissime contra legem; facit is, qui ..; ib. 134. qui ita ferrent; ib. 141. quas contra (leges) praeter te nemo unquam est facere conatus; Vatin. 18. ut omnes intellegant te ne recte quidem facere sine scelere potuisse; ib. 27. quo exemplo, quo more feceris? ib. 30. ut in ceteris rebus feci; ib. 33. petuluater facimus, si matrem familiae secus quam matronarum sanctitas postulat nominamus; Cael. 31. contra foedus .., contra populi Romani religionem et fidem fecisse dicitur; Balb. 10. utrum .. inscientem voltis contra foedera fecisse (Pompeium) an scientem? ib. 13. inscientem Cn. Pompeium fecisse significat; ib. 14. cum caput eius, qui ‖quem‖ contra fecerit, consecratur; ib. 33. ut saepe ante fecerant; ib. 40. sicuti ego feci in consilio meo; Piso 12. ne tempestatibus sua facturos putaut; Planc. 28. quod multis benigne fecerit (Plancius); ib. 47. vererer .. ne turpiter facerem, si hoc splendore .. hominem defenderem; ib. 72. neque tu aliter fecisses; Scaur. 28. fecerat (hic) temere; Rab. Post. 26. ut nostri facere coactores solent in centesima; ib. 30. facere .. profecto dulcissimum periculoso quam perpeti turpiter maluit; Milo 9. decrevi .. non eum, qui se defendisset, contra rem publicam fecisse; ib. 14. etsi nefarie fecisti; ib. 33. „fecit (Milo) iratus, fecit inimicus“; ib. 35. neque aliter facere possunt ei, quibus tota commissa est res publica; ib. 65. viri fortis (est) ne supplicis quidem moveri nec fortiter facienti paenitere; ib. 82. „temere fecit“: Ligar. 30. si fraterne, si pie, si cum dolore faciunt; ib. 33. ita .. fecisti; Deiot. 19. ut adhuc fecistis; Phil. I, 15. ego te .. fecisse non arguo; ib. II, 36. quae peto, ut .. tamen, ut facitis, attente audiatis; ib. 47. praesidii sui causa se facere dicit; ib. 112. praeclare facitis .. qui de praesidio consulum senatusque referatis; ib. III, 25. incumbite in causam .., ut facitis; ib. IV, 12. num putatis .. dixisse eum minacius quam facturum fuisse? ib. V, 21. quis est qui hunc non casu existimet recte fecisse, nequitia sceleste? ib. VI, 11. eum contra rem publicam fecisse; ib. VIII, 33. ne contra senatus consultum fecisse videatur; ib. X, 13. ut facio; ib. 18. Q. Hortensium .. recte et ordine exque re publica fecisse; ib. 26. ut adhuc quoque fecit; ib. XI, 26. ut .. semper .. fecimus; ib. XII, 24. ut adhuc fecistis; ib. XIII, 22. ut faciebas; ib. 24. Magnum Pompeium .. pro patris maiorumque suorum animo .. fecisse; ib. 50. si quis de contentione principatus laborat .. stultissime facit, si vitiis cum virtute contendit; ib. XIV, 18. potuistine contumeliosius facere? Fr. B. V, 8. facite, ut facitis, qui ad causam adestis; ib. VI, 45. quem .. nostrum fefellit ita vos esse facturos? ib. VII, 2. meministi me tibi respondere, impudenter te facere? ib. VIII, 20.

alqd, aequitas: omnia faciebant ‖ faciebant omnia ‖ cum pupilla, legis aequitas, voluntas patris, edicta praetorum, consuetudo iuris; Verr. I, 104.

auctoritas: auctoritatem sapientissimorum hominum facere nobiscum; Caecin. 104.

aures: multorum te .. oculi et aures non sentientem, sicut adhuc fecerunt, speculabuntur atque custodient; Catil. I, 6.

consuetudo, edicta: ſ. alqd.

consules: secum et illos et consules facere; Planc. 86.

familia: et familiam P. Fabii fecisse et hominibus armatis fecisse; Tull. 31. tuam familiam non fecisse; ib.

liberti: quem ad modum solent liberti nequam et improbi facere;

oculi: ſ. aures.

populus: nisi .. populus Romanus .... eius iussu faceret; dom. 136.

res: eae (res) contra nos .. faciunt; Quinct. 1. nisi .... rem .. interdicti mecum facere fatebatur; Caecin. 79.

sententia: nisi .... sententiam interdicti mecum facere fatebatur; Caecin. 79.

tribuni: commodius fecissent tribuni plebis .. si, quae apud vos de me deferuut, ea coram potius me praesente dixissent; leg. agr. III, 1.

verba: ostendit .... verba ipsa sponsionis mecum facere; Caecin. 80.

veritas: cum veritas enm boc faciat; Quinct. 91.

virgo: non .. illa (virgo Vestalis) pie fecit; Murem. 73.

voluntas: ſ. alqd.

II. **mit Ergänzung:** 1. **Conjunctiv:** tibi in mentem veniat facito; Sex. Rosc. 74. fac tibi paternae legis [Acilliae] veniat in mentem; Verr. a. pr. 51. **FAC DILIGENTIAM ADHIBEAS**; ib. III, 154. **FAC SCIAT IMPRUDITIAM ARATOREM**; ib. 157.

2. **ut:** ita fit ut ego .... tum id facere cogar; Quinct. 8. fit .... ut Alfenus promittat Naevio sisti Quinctium; ib. 67. ita fit, ut adsint propterea, quod; Sex. Rosc. 1. eius .. fide .. factum est, ut hic .... referretur; ib. 27. haec magnitudo maleficii facit ut ... parricidium .. credibile non sit; ib. 68. qua ratione factum est, ut iste tuus clarus .. muntiaret? ib. 96. factum est uti .... non nullum etiam in me praesidium suis fortunis constitutum esse arbitrarentur; div. Caec. 2. putasne te posse .... facere, ut .... ea aeque acerba et indigna videantur esse his qui audient? ib. 38. ita fiet ut tua ista ratio exstimetur astuta, meum boc consilium necessarium; Verr. a. pr. 34. splendor vester facit, ut peccare sine summo rei publicae detrimento ac periculo non possitis; ib. I, 22. (C. Annius Asellus) fecit, ut filiam bonis suis heredem institueret; ib. 104. fecerunt (Siculi) .. ut me .... prope de vitae meae statu .... deducerent; ib. II, 10. „faciemus ut palaestritae .... petant hereditatem“; ib. 36. animo providebat .... fieri non posse ut sine praeda ipse discederet; ib. 37. facere eos nullo modo posse ut eodem crimine .. Sopatrum condemnarent; ib. 70. ita ‖itaque‖ fecit ut exitus principio simillimus reperiretur; ib. 99. fit ut pretio novus vincat litterasque a praetore auferat; ib. 124. ita factum est, ut essent permulta, quae ... dicere in istum et proferre possemus; ib. 171. facite ut vobis triennii totius veniat in mentem; ib. 184. fieri non potest, ut .... eum tu in tua provincia non cognoveris; ib. 190. fecit (iste) ut decumanus Nymphonem negaret .... numerum iugerum profession esse; ib. III, 53. tum fit ut tantum decumae sit quantum severis; ib. 112. quod si fieri non poterat, ut plus quam decem medimna ex iugero exararent (Leontini); ib. 113. non possum dubitare quin is ... statuat fieri non posse, ut de isto non severissime iudicetur; ib. 144. caritas .. annonae faciebat, ut istuc, quod re parvum videtur, tempore magnum videretur; ib. 215. facite ut ceteris posthac idem liceat; ib. 221. tu .. posses facere, ut Cn. Calidio non redderes fargentum); ib. IV, 43. di faciant, ut rei militaris, ut belli mentionem facere audeas! ib. V, 33. video potuisse fieri, ut ex aerario nihil darent (Mamertini); ib. 48. ut perraro

fierct ut homo occideretur; Tull. 9. non solum fecit (Quinctius) ut defenderet Fabium, sed ut omnino huiusce modi iudicia dissolveret; ib. 35. neque .. fieri potest ut aliud iudicari de iure, aliud responderi oporteat; Caecin. 68. .. ut perveniat ad me fundus, testamento alicuius fieri potest; ut reliquam quod meum factum est ‖ sit ‖, sine iure civili fieri non potest; ib. 74. vestra admurmuratio facit .. ut agnoscere videamini qui haec fecerint; imp. Pomp. 37. faciam .. ut imellegatis; Cluent. 9. hoc loco faciemlum mihi .. est ut vohis breviter illa ... crimina exponam; ib. 10. facite .. ut non solum mores et adrogantiam eius, sed etiam voltum atque amictum ... recordemini; ib. 111. SI QUI SUNT, QUORUM OPERA FACTUM SIT, UT IUDICIUM PUBLICUM CORRUMPERETUR; ib. 136. neque enim ullo modo faccre possum, ut ... non ... sim ‖ essem ‖ popularis; leg. agr. II, 7. quod eorum (maiorum nostrorum) labore est factum, ut impunc in otio esse possimus ‖ possemus ‖; ib. 9. vellem ‖ velim ‖ fieri posset, ut a me sine coutumclia nominarcntur ei, qui sc xviros sperant futuros; ib. 63. faciam ut intcllegas quid hi dc te sentiant; Catil. I, 20. negavi me esse facturum ut de periculo publico non ad consilium publicum rem integram deferrem ‖ deferre ‖; ib. III, 7. ut nutu Iovis ... factum esse videatur, ut ... eo ipso tempore signum stauerctur; ib. 21. si tibi hoc sumis, nisi qui patricius sit, neminem bono esse genere uatum, facis ut rursus plebes ‖ plebs ‖ in Aventinum sevocanda esse videatur; Murcn. 15. sic statuo, fieri nullo modo posse ut idem accusationem et petitionem [cousnlatus] diligenter adornct atque instruat; ib. 46. neque .. fieri potest neque postulandum est a nobis aut ab equitibus Romanis, ut suos necessarios [candidatos] adsectentur totos dies; ib. 70. di faxint, ut meus collega .. hoc Catiliuae nefarium latrocinium .. opprimat, ego ... hoc ... periculum .. consilio discutiau et comprimam; ib. 84. quo loco etiam atque etiam facite ut recordemini, quae sit temeritas multitudinis; Sest. 57. forasse fecisti ‖ fecistis ‖ ut te ex populi sermone excipercs ‖ exciderес ‖; ib. 82. faciam .. contra atque iu ceteris causis fieri solet, ut nunc dcnique de vita hominis ac de moribus dicam; Sulla 69. fecit ... ut quo minus occulte vestrum malum gemerctis nihil diceret; sen. 12. nonne fieri poterat ut popnlo de Cyprio rege placeret, do exsilio tamquam displicerct? Verr. I, 53. nec intcllegebam fieri dintius posse, ut mihi non liceret esse in ea re publica, quam ipsc servassem; ib. 64. fecissem ut ei statim tertius a praetore dies dicretur; har. resp. 7. facit .. vester iste in me animorum oculorumque coniectus, ut mihi .. licere putem; Sest. 115. in una mea causa .. factum est ut .. cuncta ex Italia omnes qui rem publicam salvam vcllent convocarentur; ib. 128. invitus facio ut recorder ruinas rei publicae; Vatin. 21. scire ex te cupio, quo consilio ... feceris ut in epulo Q. Arrii ... cum toga pulla accumberes? ib. 30. „quae tu omnia suis foedis factis facis, ut nequiquam velim“; Cael. 37. si .. ita fecissca, ut huic et suam et suorum omnium tribus offerres; Planc. 42. feci ut postea cotidie praesentem me videret; ib. 66. hic fecit .. ut esse possem (salvus); ib. 79. fit vestra diligentia ... ut ad nos plcraeque (causae) confluant; ib. 84. quae (stultitia) facit, ut hoc stultissimum [facinus] ... sapienter factum esse videatur; Rab. Post. 24. eam (plebem et infimam multitudinem) .. se fecisse commemorat ut .. virtute fiecteret; Milo 95. cum meus necessarius Pansa fecerit, ut id integrum iam non esset; Ligar. 1. fit .. plerumque ut ei, qui boni quid volunt adferre, adfingant aliquid quo faciant id, quod nuntiant, laetius; Phil. I, 8. quonam meo fato .. fieri dicam ut nemo his annis viginti rei publicae fuerit hostis qui non bellum eodem tempore mihi quoque indixerit? ib. II, 1. faciundum est .. nobis .. ut ... hace auctoritate nostra comprobentur; ib. III, 7. faciendum est .. nobis .. ut D. Bruti privatum consilium auctoritate publica comprobemus; ib. 12. quod gladiatores nobiles faciunt, ut honeste decumbant, faciamus nos ... ut cum dignitate potius cadamus quam cum ignominia serviamus; ib. 35. neque .. fieri potest ut non .. ei sint impii, qui contra consulem exercitus comparaverunt; ib. IV, 2. faciam ... ut imperatores instructa acie solent, quamquam paratissimos milites ad proeliandum videant, ut eos tamen adhortentur; ib. 11. ita fit .. ut bellum sine tumultu possit, tumultus sine bello esse non possit; ib. VIII, 3. vellem di immortales fecissent .. ut vivo potius Scr. Sulpicio gratias ageremus quam honores mortuo quacreremus; ib. IX, 1. qui potest fieri ut sine imperio tencatur exercitus? ib. XI, 20. ita fiet ut ... meo semper periculo peccet Autonius; ib. XII, 16 cum Dolabella feccrit ut optanda mors esset, modo sine cruciatu atque tormentis; ib. 21. itaque feccrunt ut ... ad munitiones propius accederent; ib. XIII, 46. potestne fieri ut non proinde hominc *de* quoque, ut quisque mercretur, iudicarent? ib. XIV, 19. quid ego nunc tibi argumentis respondeam posse fieri, ut alius aliquis Cornelius sit, qui habeat Philerotem? Fr. B. VI, 21. f. III. alqd, hoc; Verr. a. pr. 55. II, 63. 115. imp. Pomp. 24. Cluent. 116. leg. agr. I, 7. II, 29. Flacc. 33. Piso 18. Rab. Post. 17. Milo 86. Phil. XIV, 11. idem; Cluent. 153. Phil. VIII, 1. illud; prov. cons. 36. Milo 63. id; Verr. I, 2. 73. II, 85. Catil. III, 22. Vatiu. 1. Planc. 72. istud; Ligar. 26. quod; Verr. III, 45 V, 163. Cluent. 137. leg. agr. I, 9. Cael. 32. 45. Planc. 50. Milo 100. quid? Verr. I, 75. quicquam; Verr. V, 94. Cluent. 59. Scaur. 15.

3. **ne**: di immortales faxint ne sit alter (cui res publica se totam tradat); Verr. III, 81. audivimus M. Crassi .. virtute consilioque factum, ne ... fugitivi ad Messanam transire possent; ib. V, 5. quod si exceptio facit, ne liceat; Balb. 32.

4. **ut ne**: fecit animo libentissimo populus Romanus, ut ... ne .. de honore deicerer ‖ deiceret ‖; Verr. a. pr. 25. quoniam, quod fit vir optimi, fecisti, ut ne cui innocenti maeror tuus calamitatem et falsum crimen adferret; Cluent. 168.

5. **quin**: fieri nullo modo poterat quin Cleomeni parcerctur; Verr. V, 104.

6. **accus. c. infin.**: fac audisse (Glauciam) statim; Sex. Rosc. 97. quod plus fecit Dolabella Verrem accepisse, quam iste in suis tabulis habuit; Verr. I, 100. quod plus frumenti fecit accepisse istum; ib. tollit ex tabulis id, quod crat, [et] fecit coram esse delatum; ib. II, 101. videtisne hoc totum ‖ totum hoc ‖ nomen, coram ubi facit delatum, esse in litura? ib. 104. fac ita esse; ib. 141. fac .. fuisse in eo C. Lachi aut M. Catonis matcriem atque indolem; ib. III, 162. fac te impetravisse; fac aliquid gravius in Heium statuisse Mamertinos; IV, ib. 19. fac omnis amicissimos Fonteio fuisse; Font. 3. fac in hoc errare me nec ullo modo posse ... id adseqni, quod velim; Caecin. 32. si timuisse eos facis, qui discesserunt; dom. 10. fac me timidum esse natura; ib. 56. verum fac me multis debere et in te Planciо. Sest. 68. fac potuisse (te eum occidere) Phil. II, 5. fac id te dedisse ‖ faciunt edidissc ‖ mihi; ib. 60. fac ‖ faci ‖ non esse; ib. V, 13. facite hoc meum consilium legiones novas non improbare; ib. XII, 29.

III. **mit einfachem Object**: alqm: is fieri nullo modo poterat; Verr. II, 128. qui esset totus ex fraude et mendacio factus; Cluent. 72. ut quem VIII tribus feeerint, is xvir sit; leg. agr. II, 16. ab ea parte qui esset factus; ib. 18. „quacsturam una petiit et sum cgo factus prior“; Murcn. 18. cum multi pari dignitate fiant; ib. „alium faciam, quoniam sibi hic ipse desperat; ib. 45. cum ille ... plebeius est lege curiata factus; prov. cons. 45. facit (populus in comitiis) eos, a quibus est maxime ambitus; Planc. 9. si quotienscumque praeteritus erit is, qui non debucrit praeteriri, totiens oporte-

bit eum, qui factus erit, coudemnari; ib. 14. ut et factos aliquos et non factos esse miremur; ib. 15. „hic factus est“; ib. 16. „an una fieri (Plotius et Plancius) potuerunt, ut una tribus non tulissent?“ ib. 53. cum iam facti (Plotius et Plancius) prope superioribus comitiis .. venissent; ib. ad quam (legem) ... facti ... sumus; Milo 10. „obstabat iu spe consulatus Miloni Clodius.“ at eo repugnante fiebat, immo vero eo fiebat magis; ib. 34. vide, an facile fieri tu potueris, cum is factus non sit, cui tu concessisti; Fr. B. XIII, n. 1. vgl. IV, 1, a. augurem.

aliqd: Quinctius porro istum posse facere videbat; Quinct. 18. negat se alia ratione facturum; ib. 19. ut considerate fieret (id); ib. 51. quia fit (hoc) a Chrysogono; Sex. Rosc. 34. si per alios fecisse (id eum) dicis; ib. 74. responsit se neminem facturum putasse; ib. 70. si hanc ei rem privatim Sex. Roscius mandavisset ... illique [ille mi] fesse facturum recepisset; ib. 114. [iure fecerunt multi;] Qu. Rosc. 32. quid exspectas quam mox ... dicam ...? non faciam; ib. 44. ut eligas utrum velis, factum esse necne; div. Caec. 45. ea ratione facimus, ut malitiae illorum consilio nostro occurramus; Verr. a. pr. 55. ne sit hoc crimen in Verrem; fecerunt alii; ib. 1, 44. animus aliam non ab initio fecisse, sed ex tempore aliquo confecisse; ib. 60. ut ante facta in iudicium non vocentur; ib. 108. libenter ait se esse facturam; ib. 138. commodissimum putavit esse de provincia clam abire; itaque fecit; ib. II, 55. „facite .. quod [vobis] libet; ib. 70. quod cuique negotii esse[am]re volebat nullo labore faciebat; ib. 135. fecit (hoc) amicus recens et cognatus voluntarius; ib. 139. ne quis te invitum .. facere (id) cogat; ib. 148. id gravius esse putaruut, si publico consilio, quam si per vim multitudinis factum esse videretur; ib. 161. facturos se, si quid imperasset; ib. 172. itaque socii fecerunt, ut ante instituto publicorum; ib. negas esse factum (hoc)? ib. 177. quem ad modum dico, esse factum (hoc); ib. 178. Agyrinenses quod imperatum esset facturos se esse dixerunt; ib. III, 70. cur fecit (hoc)? ib. 89. incredibile dictu est, .. sed .. factum; ib. 129. impudenter tollis exspectatum existimationis tuae iudicium: non facis; ib. 133. ei cum responsum esset fieri (id) non posse; ib. 145. rem tam improbam ... praetermittam? non faciam; ib. 166. quis ... posse (hoc) fieri cogitavit; ib. 168. utrum factum (hoc) negabis an tibi licitum esse defendes? ib. 169. ut ei quos inuocentissimos meminimus ant audivimus, non fecerint (id); ib. 190. id, si facere non possunt, recusent; ib. 201. fecisse alios; ib. 205. illud .. eadem ista ratione defendes, fecisse alios? ib. 206. si eodem consilio fecerit; ib. 214. quoniam non eodem tempore neque simili (id) fecit annona; ib. 216. posthac (hoc) nemo nisi stultissimus non faciet; ib. 219. „feci quod arguis“; ib. 225. fecit (Cn. Pompeius Philo) quod Siculi non audebant; ib. IV, 48. pecuam vendi prouocant; ib. V, 14. quid me attinet dicere ac coniungere cum istius flagitio cuiusquam praeterea dedecus? non faciam; ib. 34. „libenter“ ait se facere; itaque perscribit; ib. 54. illi .. se ostendunt, quod velket, esse facturos; ib. 102. quo iure (id) fecisti? ib. 151. *se ut advocaret, .. petuni*; .. *ille se* facturum negavit; Tull. 17. suam familiam fecisse (haec) dicit (Fabius); ib. 24. qui cur facerent (illud) causa non fuit; ib. 55. qui fecisse se (illud) confitentur; ib. tam restitues, si unus servolus, quam si familia fecerit (id) universa; Caecin. 58. si factum (id) sit; Cluent. 136. morem homini gessi, et tamen idcirco feci; ib. 145. *quicumque fecerit*; ib. 148. „non faciemus“; leg. agr. I, 16. video fecisse (id) alios; ib. II, 20. feci adhuc quae potui; ib. 49. „at occidit Saturuinum Rabirus.“ utinam fecisset! Rabir. 31. sese quae eorum legatis confirmasset facturum esse; Catil. III, 10. orare ut item illi facerent quae sibi eorum legati recepissent; ib. saepe etiam sine ulla aperta causa fit aliud atque existimaris, ut non numquam ita factum esse etiam populus admiretur, quasi vero non ipse fecerit; Muren. 35. non modo horum nihil ita fore putatum est, sed ue cum esset factum quidem, qua re ita factum esset, intellegi potuit; ib. 36. factum (hoc) sit necne vehementer quaeritur; si factum est quia contra legem sit, dubitare nemo potest; ib. 67. suscepi causam .. et feci libenter; Sulla 20. facere (hoc) perfectae cumulataeque virtutis (est); Sest. 86. facinnt quod viri fortissimi solent; Cael. 21. quod is, qui fecit, ... fatetur; ib. 23. cum facere nou possent (Graeci); ib. 40. fecit (Caelius) me .. invito et multum repugnante, sed tamen fecit; ib. 76. qui sis ausus primum facere; Piso. 47. quorum nihil est quod non sit ne Iulia [ne fieri liceat] sanctum diligenter; ib. 90. ipse de te *fecisse videri* pronuntiavisti; ib. 97. populum quod voluisset fecisse; Planc. 16. hoc vos .. ius a patribus acceptum amittetis? moneo ne faciatis; Rab. Post. 18. „morercur“ inquies; ... fecisset certe; ib. 29. an est quisquam qui hoc ignoret, cum de homine occiso quaeratur, aut negari solere omnino esse factum aut recte et iure factum esse defendi? Milo. 8. si propter amicitiam vellet illum ab inferis evocare, propter rem publicam non fecisset; ib. 79. confiteretur .., si fecisset, ... fecisse se libertatis omnium causa; ib. 80. utinam di immortales fecissent! ib. 103. ue Tubero quod numquam cogitavit factarus fuisse videatur; Ligar. 24. „non fecit“; ib. 30. quid refert utrum voluerim fieri an gaudeam factum? Phil. II, 29. quoquo animo facis; ib. 33. nec scit quod augurem nec facit quod pudentem decet; ib. 81. nou aute factum vidimus quam futurum quisquam est suspicatus? ib. V, 7. utinam omnis M. Lepidus servare potuisset! factorum fuisse declaravit iu eo; ib. 39. nou metuo, .. ue .. Antonius .. senatui pareat. numquam faciet; ib. VI, 9. si quis eorum ... fecerit quod honore praemiove dignum esse videatur; ib. VIII, 33. se quod velletis esse facturum; ib. IX, 9. item .. si ceteri reges ... fecissent; ib. XI, 31. si facere omnino non licebit; ib. XIII, 14. — aliquid: f. **aliquis**, II, 11, 2. facio (6 Ⓢt.) Ⓑ. I, Ⓢ. 179, b. — **alius**: f. **alius**, A, II, **b**, 2, a. facio (6 Ⓢt.) Ⓑ. I, Ⓢ. 190, a. — **gratum**: videor mihi gratum fecisse Siculis, quod eorum iniurias ... sum persecutus; Verr. II, 16. cum, si solveres Siculis tantum, quantum populus Romanus iusserat, aratoribus fieri gratissimum posset; ib. III, 174 gratissimum omnibus fecisti; ib. 215. praeserim cum popularem te velis esse neque ulla re populo gratius facere possis; Vatin. 39. in Q. Ligario conservando multis tu .. gratum facies necessariis tuis; Ligar. 32. regem Deiotarum patrem et regem Deiotarum filium ... senatui populoque Romano gratum esse facturos; Phil. XI, 31. f. hoc; Verr. II, 16. mihi; Scaur. 36. quod; Sest. 131. — **hoc**: si hoc ... recte atque ordine factum videtur ‖videatur‖; Quinct. 28. hoc patrum voluntate liberi faciunt; Sex. Rosc. 48. „qua re tu hoc ‖hoc tu‖ ... nullo negotio facere potuisti“; ib. 80. „hoc fecissem“ .. facias (hoc) licet; ib. 138. qui hoc facerent, quod facere Messalam videtis; ib. 149. solent hoc boni imperatores facere, .. ut in eo loco ... milites conlocent; ib. 151. hoc tu umquam faceres? Qu. Rosc. 24. [si fit hoc vero;] ib. 32. si ... hoc, quod facio, me rei publicae causa facere profiteror; div. Caec. 6. hoc Verre praetore factum est solum? ib. 33. hoc .. in statuis ornamentisque publicis fecit; Verr. a. pr. 14. quo modo ego ... conqueror, hoc factum esse in hac civitate? ib. 40. faciam hoc non novum, sed ab eis, qui nunc principes nostrae civitatis sunt, ante factum, ut testibus utar statim; ib. 55. hoc .. certe facere non potuisset; ib. I, 150. non minus hoc gratum me uo-

stris civibus iutellego fecisse; ib. II, 16. fecerat hoc egregie .. Metellus, ut omnis istius iniurias ... rescinderet; ib. 68. „recepi ‖recipi‖ nomen absentis, licet hoc fieri in provincia"; ib. 101. pater cius hoc defendebat licere fieri; saepe esse factum; ib. 102. faciunt hoc homines, quos ... ipsius nequitiae fama dclectat, ut multis in locis notas ac vestigia suorum flagitiorum relinqui velint; ib. 115. si me animus atque amor in rem publicam existimationque offensa nostri ordinis ac iudicium non hoc facere coëgisset; ib. 117. fecerunt hoc multi apud maiores nostros, fecit etiam nuper .. Cn. Domitius; ib. 118. hoc si Romae fieri posset; ib. 130. hoc si tuus inimicus fecisset; ib. 139. si hoc voluntate sua nulla civitas fecit; ib. 145. hoc contendat numquam esse factum .. necesse est; ib. 177. neque hoc in me fecit (Verres) amice; ib. III, 97. hoc neque exemplo cuiusquam neque iure ullo fecit; ib. 118. quis .. hoc fecit umquam? quis .. conatus est facere? ib. 168. quid iutcrest, utrum hoc feceris an frumentum nou improbaris? ib. 174. cum, qui hoc fecit, avarum possumus existimare; ib. 190. hoc de cella nc Lepidus quidem fecerat; ib. 212. ubicumque hoc factum est, improbo factum est; quicumque hoc fecit, supplicio dignus est; ib. 217. hoc tu quam ob rem non fecisti? ib. V, 67. hoc quis autc te, quis praeter te feccrit quaero; ib. 75. hoc co facit (iste); ib. 82. faciebant hoc idem ceteris in civitatibus grandes natu patres; ib. 129. quod putarcut .. posse hoc talibus viris pcrsnaderi non iniuria factum; Tull. 43. hoc mother facere constituit; Caccin. 15. iudica hoc factum esse aut numquam csse factum; ib. 72. hoc ferc sic fieri solere accepimus, ut regum adflictae fortunae facile multorum opes adliciaut ad misericordiam; imp. Pomp. 24. hoc si vos temere fecisiis; ib. 64. me hoc neque rogatu facere cuiusquam neque quo Cn. Pompei gratiam nihi .. consiliari putet; ib. 70. magis ut consuctudinem servem, quam quod vos non vestra hoc sponte faciatis, petam a vobis, ut me ... attente audiatis; Cluent. 89. hoc cotidie fieri videmus, ut reo damnato de pecuniis repetundis, ad quos pervenisse pecunias in litibus acstimandis statutum sit, eos eidem ‖eosdem‖ iudices absolvant; ib. 116. hoc tu idem facies censor in senatu legendo? ib. 128. si eques Romanus hoc ideu fecerit; ib. 145. hoc etiam nequissimi homines consumptis patrimouiis faciunt, ut in atriis auctioualiis potius quam in triviis aut in compitis auctionentur; leg. agr. I, 7. hoc ille utrum insidiarum causa feccrit ... nescio; ib. II, 13. si hoc fieri potest, ut in hac civitate .. quisquam nullis comitiis magistratum aut potcstatem adscqui possit; ib. 29. huiusce modi res commissa nemini est, ut ... hoc facerct per quinquennium; ib. 64. erit vcrendum mihi ne non hoc potius omnes boni scrius a me quam quisquam crudelius factum esse dicat; Catil. I, 5. hoc, quod iam pridem factum esse oportuit, certa de causa uondum adducor ut faciam; ib. erunt, qui illum, si hoc feccrit, ... misernm ... existimari velint; ib. II, 14. cum hoc fieri bellissime posset; Muren. 26. nescio quo pacto sempcr hoc fit; ib. 43. etsi hoc factum a Murcua omnino .. non est, ab eius amicis antcm more et modo factum est; ib. 72. hoc primus frater meus in Asia fecit ut hoc sumptu remigum civitates levaret; Flacc. 33. utrum magis mihi hoc necesse fuerit facere an istud tibi; Sulla 48. vidimus hoc idem Cn. Lentulo censori tribunum plebis facere; dom. 124. hoc ... facere fortitudinis (est); Sest. 86. hoc vident omues: Milo et vidit et fecit; ib. 92. multi hoc idem ... fecerunt; Cael. 12. quando .. hoc non factum est? ib. 48. si hoc in urbe ... faciat ‖faciet‖; ib. 49. quis hoc fecit ulla in Scythia tyrannus, ut cos, quos luctu adficeret, lugere non sincret? Piso 18. hoc ita fit; ib. 81. hoc tu idem tibi in M. Acmilio Scauro putasti csse faciendum? Scaur. 24. hoc plcrumque facimus, ut consilia cventis ponderemus; Rab. Post. 1. neque tu .. hoc facere debes, ut senatum ... in tanta infamia versari velis; ib. 7. nisi forte hoc etiam casu factum esse dicemus, ut ante ipsum sacrarium Bonae dcae ... illud voluus acciperet; Milo 86. quanto hoc magis in fortissimis civibus facere dcbemus? ib. 92. cum hoc domi faceremus, quod et fecimus et .. non frustra fecimus; Ligar. 14. cum .. ab universis hoc idem fit; Phil. I, 37. hoc fec; ib. III, 33. feccrat .. hoc idem maxima cum laude L. Piso; ib. V, 19. hoc primum faciam, ut imperatores appellem eos; ib. XIV, 11. — haec: haec in homines alienissimos .. viri boni faciunt; Quinct. 51. haec facta non sint necesse est; ib. 63. cum haec ita facta sint; ib. 73. haec omnia ... facta esse certo scio; Sex. Rosc. 21. haec omnia Chrysogonum fecisse dico; ib. 127. cum haec fierem; Verr. I, 29. haec cum omnia fierent; ib. 74. qui haec omnia fecerunt; ib. 98. at haec .. gratis facta esse vidcantur? ib. II, 62. modo haec faciat (Metellus), quae facit; ib. 139. haec ... si sine tuo quaestu maximo fierent, cum tanto tuo periculo fieri patrcrere aquo concedercs? ib. III, 65. erant .. haec omnia antiquo opere et summo artificio facta; ib. IV, 46. Syracusani haec faciunt; ib. 140. haec sicubi facta sunt, facta sunt, ut homines populares ac nobilcs supplicio aut exsilio levarentur; ib. V, 13. haec homo auentissimus ... sic palam faciebat; ib. 62. cum haec ita fierent; ib. 107. ne .. haec populus Romanus .. ita fieri velit; ib. 126. id quaeri, utrum haec iam acerba, tam indigna, tam atrocia facta cssent necne, non utrum iure facta an iniuria? Tull 41. haec ubi concedentur esse facta; Caccin. 44. ut agnoscere vidcamini qui haec fecerint; imp. Pomp. 37. opinor haec omnia lege fieri; Cluent. 147. haec .. P. Servilii imperio et victoria vestra facta sunt; leg. agr. II, 50. contra legem facta videri, si facta sint; Muren. 67. cum P. Scipioni ... facta non sunt; Flacc. 75. qui haec fecerat; Arch. 22. haec ... fieri vetuit; dom. 128. haec qui facit; Marcell. 8. qui .. haec fugieus fecerit, quid faceret insequens? Phil. III, 27. haec eadem ... fecit M. Antonius; ib. 31. haec iam tota Italia fient; ib. VII, 23. haec si feceris; ib. 26. — id autem: requisivi, qua ratione ... nemo tam idem fecerit; Quinct. 88. idem fecisses quod anuo post M. Piso; Verr. I, 37. idemque hoc praeter Siculos ceteri Sopatri amici advocatique fecerunt; ib. II, 73. idem fecit (Verres) Heraclae; ib. 124. illi censorcs fecerunt idem, quod in nostra re publica solent ei, qui per largitionem magistratus adepti sunt; ib. 138. idemque (cum) civitates ceterae fecerint; ib. 145. fac idem in eo frumento, quod ad populum Romanum pertinet; ib. III, 202. cos idem fecisse dices? ib. 209. „at idem fecit Sacerdos"; ib. 214. idem fecisse erit existimandus; ib. 214. noli .. dicere istum idem fecisse, quod Sacerdotem; ib. 216. sunt alii quoque compliures, idem qui fecerint; ib. 221. Dupolemo Calactino ... non idem fecit (iste)? ib. IV, 49. in Leonte Imacharensi non idem fecisti? ib. V, 15. quis idem fecit? ib. 151. ne idem facias .. abs te postulo; Tull. 6. Fonteius idem fecisse reperitur; Font. 2. quod idem faceret quod tu nunc; Caccin. 67. quod idem facere censores in delectu dignitatis et in iudicio civium et in animadversione vitiorum qui conveuit? Cluent. 128. non fecerunt idem, quod nunc Clucutius, ut aliquid culpae suscipere sc putarent recusando; ib. 153. quasi ut idem faceret quod Habitus in emendo Diogene fecerat; ib. 176. facient idem ceteri libenter, ut possessionis iuvidiam pecunia commutent; leg. agr. I, 14. faccrem *idem* ‖id‖ *quod* C. Marius fecit; Rabir. 35. quem (Scipionem) non paenitebat facere idem, quod tu; Muren. 66. cum ... idem omnes boni iam ante fecisscnt; sen. 12. neque enim per omnis fuit idem fieri necesse; Sest. 92. post continuo fecit idem in duobus prodigiis rei publicae Clodius; Vatiu. 36. fac .. quod de homine nobilissimo .. fecisti nuper

.. nunc idem .. de optimis ... fratribus; Ligar. 37. quod idem fit, cum de triumpho refertur; Phil. I, 12. an, si cui quid illo promisit, id erit fixum, quod idem nou facere potuit? ib. 17. idem fecit L. Philippus; ib. III, 25. idem fecit Sp. Oppius; ib. idem fecerat (L. Caesar) .. in sororis viro, quod .. in sororis filio fecit, ut et luctu sororis moveretur et saluti populi Romani providere; ib. VIII, 1. fecerunt idem reliqui (Galli); ib. XII, 10. quod idem legiones tironum fecerint; ib. XIV, 36. f. hoc; Verr. V, 129. Cluent. 128. 145. dom. 124. Cael. 12. Scaur. 24. Phil. I, 37. V, 19. — eadem: alios eadem fecisse dicet; Verr. III, 207. fecit eadem omnia, quae nostri debitores soleut; Flacc. 48. f. haec; Phil. III, 31. — illud: illud unum in Sceuola factum est; Sex. Rosc. 34. quasi ego illud mea voluntate potius quam vestra iniuria adduetus fecerim; Verr. I, 29. quem illud fecisse insimularet; ib. IV, 100. illud semper omnes fecerunt; ib. V, 75. quod illud repeute erat factum; Cluent. 74. illud, quod faciendum primum fuit, factum .. est; Caecil. III, 15. simul et illud facit, ut .. quod senatus dederit, id senator properet auferre; prov. cons. 36. Gabinius illud, quoquo consilio feeit, fecit certe suo; Rab. Post. 21. sive .. illud animo irato .. fecisset, ut incensus odio trucidaret inimicum; Milo 63. qui illud aut fieri noluerit aut factum improbarit; Phil. II, 29. qui illud animi causa fecerit, hunc praedae causa quid factumrum putatis? ib. VII, 18. — illa: esse perspicuum, fieri omnia illa propter argentum; Verr. IV, 40. tum illa fiebant, quae L. Suetium ... dicere audistis; ib. V, 147. quo minus admirandum est eum facere illa, qui immortalitatem concupierit; Rab. Post. 42. — ipsum: f. id; Tull. 5. Cluent. 19. — id: ut ego ... tum id facere cogar; Quinct. 8. id quo facilius facere possitis; ib. 11. ut id semper facis ...; ego in hac causa faciam, propterea quod in hoc videor posse facere; ib. 35. quod viri optimi faciunt, ... id Sex. Naevius non faceret? ib. 38. id proinde quasi factum sit nostro iudicio confirmemus; ib. 45. ante quam docco, id factum non esse; ib. 48. ut id fieri liceat; Sex. Rosc. 8. id odio factum esse diminaris; ib. 44. id eum supplicii causa fecisse dicis; ib. qua re id factum putemus? ib. 54. ne plane videaris id facere; ib. cum .. deorum immortalium iussis atque oraculis id fecisse dicantur; ib. 66. quod ... id Sex. Roscio facere non licet; ib. 77. neque enim id faceremus ... et id erit signi me iurare ‖ adiurare ‖ factorus esse, quod contra legem Corneliam esset; ib. 123. fecit id .., ut exercitum provinciam, bellum relinqueret; ib. 73. id .. eum faciebat; ib. II, 33. osteudit fieri id nullo modo posse, ut signa antiquissima ... ex oppido Thermitanorum ... tollerentur; ib. 85. se id non esse facturum; ib. 94. quod Halaesini, ... Romae impetrarant, ut apud se ne suffragiis quidem fieri liceret, id pretio ut fieri posset effecit? ib. 128. negaut id Syracusani per religiones sacrorum ullo modo fieri posse; ib. 127. ut id tibi facere ne liceat; ib. 148. id more potius suo quam merito tuo facere viderentur (Siculi); ib. 155. si id ... faciunt; ib. III, 1. si id te senatus aut populus Romanus facere voluisset; ib. 117. quo id iure atque adeo quo id potius posset effecit? ib. 128. id recte, ordine, e re publica, sine cuiusquam iniuria factum esse defendis? ib. 194. indignissimum videbatur ... id non modo fieri, sed ita fieri, quasi liceat concessumque sit; ib. 204. id, quod reprehenditur, recte factum esse defendes? ib. 205. quod nemo nisi improbus fecerit, id aliorum exemplo se fecisse defendat? ib. 211. dicito ... quod Antonius uno adventu et vix menstruis cibariis feeerit, id istum per triennium fecisse; ib. 216. quasi id ... te facturum profiteare; ib. 222. neque id .. ullo periculo feci; ib. IV, 16. id factum non oportuit; ib. 37. ille ... impunius id se facturum putavit; ib. 48. qua re id faceret rogare (illi); ib. V, 106. id ... sine periculo se facere intellegebat (Furius); ib. 112. qui tibi id facere ‖ facere ‖ licuit? ib. V, 151. ut, quod argnebam, id factum esse ostenderem; Tull. 1. et tum id feci quod oportuit et nunc faciam quod necesse est; ib. 5. cum coactus dicam .., tameu id ipsum verecunde modiceque faciam; ib. ut id fieret, quod factum est; ib. 25. id quia poterat fieri et facile poterat; ib. 27. id dolo malo fieri necesse est; ib. 28. an quod factum eius modi est, ut ... sine maleficio fieri uon potuerit, id sine dolo malo factum iudicabitur? ib. 32. id tametsi nullo iure fieri potuerit; ib. 39. si ... id vi aut clam factum iudicaretur; ib. 53. id .. tametsi improbe fit in aperta re; Caecin. 2. vereor ne id, quod videatur (illi) imprudenter fecisse, astute et callide feceriut; ib. 4. sin ... id ... ab se iure factum esse defenderent; ib. quoniam ... id viri boni .. in iudicando faciunt; ib. 6. si quis, quod spopondit, ... id uou faeit; ib. 7. quasi id aliter fieri oporteurit; ib. 17. ille id ‖ in ‖ aliqua causa faciebat, tu ‖ in ‖ nulla facis; ib. 67. id feci; ib. 101. neque se id fecisse ullo summo periculo posse arbitrantur; imp. Pomp. 12. ut id ipsum A. Cluentium vi ac necessitate coactum fecisse videatis; Cluent. 19. eum id multis locis fecisse (Oppianicus); ib. 41. idque a me ut facerem ... petebant; ib. 49. nou gratis id ab eo factum esse ... iudicabant; ib. 78. sortitione id ipsum actum esse oportuit; ib. 129. videtur de senatus factum iudicare? ib. 136. neque enim id semper facere debemus; ib. 145. id .. Habiti eousilio factum esse dicitis; ib. 169. id non feeit (illa); ib. 190. ut id studiosissime faceremus; Rabir. 2. quoniam id facere non possum; ib. 19. cum iam uemo ... inveniri poterit qui id nou iure factum esse fateatur; Catil. I, 5. quonam id, quod ego primum ... facere nondum audeo, faciam id, quod est ad severitatem lenius; ib. 12. num dubitas id mo imperante facere, quod iam tua sponte faciebas? ib. 13. si id feceris; ib. 23. id qua re fieri possit; ib. II, 17. ut homines Galli ... vestram .. salutem suis opibus anteponerent, id non divinitus esse factum putatis? ib. III, 22. id ne vobis dubitatio eripiendum sit ... providebo; ib. 29. nonne hoc vestra voce volgatum est, si quid cum periculo experiri velis, in Care id potissimum esse faciundum? Flace. 65. quo id facilius faciant; ib. 66. quod statuerat facere, ... id non solum fecit, sed etiam prolixe accumulateque ‖ cumulateque ‖ fecit; ib. 89. id inviolata vestra amicitia, iutegro officio, severe exemplo atque institutis optimi cuiusque faciebant; Sulla 49. ut id libentius faciatis; Arch. 28. praeterquam quod ne id quidem per legem Licinian ... facere potuisti? dom. 51. cum id feci; ib. 76. id .. ut esset faciundum; ib. 78. neque .. id fieri fas erat neque quisquam feeerat; ib. 127. si id facere vere ac sine cuiusquam dubitatione potero; har. resp. 11. qui id fecissent; ib. 15. duo ... id .. facturos esse dicebat; Sest. 40. nullis inimicitiis ... id eum nmquam esse facturum; ib. 89. facile est, cum id fit, quem ad modum et a quibus fiat ... videre; ib. 115. fecissem id, quod his vehementer placebat, nt te ... tacitus dimitterem; Vatin. 1. quaero num quis ante te tam nefarius qui id fecerit? ib. 22. nisi id feeisses, quod fas non fuit; ib. 32. nec satis commode ... id facere possent; Cael. 62. cum id me facere dicam, quod exemplo fortissimorum et clarissimorum civium facere possim; prov. cons. 18. nt omnes intellegerent me id ... facere nberius; ib. 28. si id factum ab eo diceret, quod non oportuisset; Balb.

8. si ... id, quod is fecisset, contra foedus factum diceretur; ib. 16. neque id in uno Cornelio fecit (Pompeius); ib. 51. id factum est; ib. 56. quod in honoribus vestrorum propinquorum non facitis, ... id in salute mea ... vestra sponte fecistis; Piso 36. sin id tardius forte fiet; ib. 99. ne vobis id ille magua ratione fecisse videatur; Planc. 2. cur tu id in iudicio ut fiat exprimis, quod non fit in campo? ib. 16. si id facere non potueris; ib. 48. si id facere voluisses ... quod multi nobiles saepe fecerunt; ib. 50. unn id in iudicio Calidii putes ... Metellum Pium ... non fuisse facturum; ib. 70. id etiam gregarii milites faciunt inviti, ut coronam dent civicam; ib. 72. ut id ne facerem; ib. 91. ut ... id contra foedus fieri dicant legemque naturae; Scaur. 5. qui .. id factum est? ib. 14. si te id sui Sardi facere voluissent; ib. 28. quem id facere dolor et suspicio sua coëgit; ib. 31. Gabinius so id fecisse dicebat rei publicae causa; Rab. Post. 20. id .. [facere] neu poterat nisi dioecetes ... esset constitutus; ib. 28. fecerunt id servi Milonis, ... quod suos quisque servos in tali re facere voluisset; Milo 29. si id iure fieri non potuit; ib. 30. si id Milo fecisset; ib. 38. ne cum solebat quidem id facere; ib. 88. neque id fieri a multitudine imperita, ... sed ab uno; ib. 90. quod fieri decet, ... fieri id intellego; Marcell. 33. cuius id num facere interfuit; Ligar. 23. qui si consilio id fecisset; ib. 34. id fieri potuit .. occultius in potione, in cibo; Deiot. 18. quamquam te .. id factum non arbitror; Phil. I, 27. si id fecisses; ib. II, 3. neque fecisti nec .. tibi id per C. Curionem facere licuisset; ib. te id impune facere potuisse; ib. 5. id te invito me non esse facturum; ib. 9. prius .. rem transegit quam quisquam eum facturum id suspicaretur; ib. 21. id .. se facturum esse adseveravit; ib. 80. in senatu dixit se ... id factum esse, quod fecit; ib. 81. cum id factum esset antea nunquam; ib. III, 24. cum .. id facere non possem; ib. 28. id eum ... recte atque ordine exque re publica fecisse et facere; ib. 38. si id ante facere conatus essem, nunc facere non possem; ib. IV, 1. nec solum id animose et fortiter, sed considerate etiam sapienterque fecerunt; ib. 6. neque .. id ... sine scelere facere possum; ib. 7. id eum recte et ordine exque re publica fecisse; ib. V, 36. an ille id faciat, quod paulo ante decretum est? ib. VI, 5. omues id .. facere debebamus; ib. VIII, 30. neque .. id occulte faciunt; ib. X, 15. qui id factum dolebant; ib. id Q. Caepionem Brutum .. bene et e re publica .. fecisse; ib. 25. facis tu id quidem; ib. 28. — ea: qui ab A. Postumio Q. Fulvio censoribus postve ea ... fecit fecerit; Verr. I, 106. „(qui ea) fecit, fecerit?“ ib. 107. in lege Voconia non est (qui ea) fecit, fecerit; ib. 108. ea se libenter fecisse; ib. II, 173. cum ea, quae faciebat, tua se fiducia facere dicebat; ib. V, 176. ea .. te ex una rogatiuncula fecisse; dom. 51. qui .. ea .. causa fieri putet; har. resp. 19. ea P. Clodium facientem consules adiuverunt; Piso 15. — istud: quotus .. istud quisque fecisset, ut ... ad eos ipsos rediret? Ligar. 26. istud, quod te sacerdotii iure facere posse dixisti, ... minus facere potuisses? Phil. II, 81. — ista: putat ... ista omnia ... iure gentium facta; Sex. Rosc. 143. omnia ista ante facta sunt; Verr. II, 161. ne si ista quidem feceris; Phil. XIII, 34. — magnum: magnum te fecisse arbitrare; Verr. III, 42. — minus: an vero putas idcirco minus iudices mea causa facturos? Planc. 78. f. lucrum; Flacc. 91. — multa: ostendi quam multa .. fieri conveneri; Quinct. 86. multa sclerate, multa audaciter ‖audacter‖ multa improbe fecisti; Sex. Rosc. 104. ubi multa avare, multa audacter, multa improbe, multa perfidiose facta videbitis; ib. 118. cum multa libidinose, multa crudeliter in civis Romanos atque in socios ‖atque socios‖ multa in deos hominesque nefarie fecerit; Verr. a. pr. 56. „togatorum .. causa multa feci;“ ib. II, 165. fecerunt alii .. alia quam multa; ib. III, 206. cum (Antonius) multa contra sociorum salutem, multa contra utilitatem provinciarum .. faceret; ib. 213. multa alia fecerunt; Tull. 19. quin ... multa .. uterque dux faceret armatus, quae idem togatus fieri prohibuisset; Marcell. 24. qui sapienter faciebat non minus multa quam fortiter; Phil. XIII, 13. f. quae; Catil. III, 18. — neutrum: neutrum facis eorum; Verr. III, 140. — nihil: ostendo non modo nihil eorum fecisse Sex. Roscium, sed ne potuisse quidem facere; Sex. Rosc. 79. si nihil in ista pugna Roscii quod operae pretium esset fecerant; ib. 108. si nihil aliud fecerunt, nisi rem detulerunt; ib. quorum nihil pernicii causa divino consilio, sed vi ipsa et magnitudine rerum factum putamus; ib. 131. nihil huic in societatem fraudis fecisse indicasti; Qu. Rosc. 25. ut possit aliquis suspicari C. Verrem ... nihil fecisse propter pecuniam; Verr. I, 35. an hoc solum argumentum est, nihil isto imprudente factum? ib. II, 58. in ea re iste nihil obscure facere voluit; ib. 132. nihil sane vafre nec malitiose facere conatus est; ib. ut nihil malitiose neque consulto fecisse videatur; ib. 164. se .. in omni tatione decumarum nihil istius simile facturum; ib. III, 44. nihil umquam patrem facere viderit, quod cum imitatus esset, non ... patris similis putaretur? ib. 160. quo ... ipse nihil audacius improbiusque fecisti; ib. 169. nihil in vita se M. Antonii simile fecisse; ib. 213. abs te nihil rectius factum esse iudico; ib. IV, 37. quod ego .. in omni tatione nihil eius modi facerem; ib. 138. nihil aegrius factum est ... quam ut manus ab illo appellatore abstinerentur; ib. 146. fieri nihil potest; ib. V, 10. quod iste nihil umquam fecit sine aliquo quaestu atque praeda; ib. 11. nihil se miserum fecisse; ib. 17. nihil tam tutum ad custodiam ... fieri .. potest; ib. 68. nihil posse dici tam familiae fieri; Tull. 35. statuit .. nihil sibi ... gravius esse faciendum, quam ut illa (matre) ne uteretur; Cluent. 16. nihil fecisset (L. Sulla) libentius quam omnem illam acerbitatem proscriptionis suae ... in hanc unam quaestionem contulisset; ib. 151. nihil est in ea ‖illa‖ urbe contra hanc rem publicam .. factum; leg. agr. II, 95. Ca. Pisonem et Catilinam et Varguntium et Autronium nihil scelerate, nihil audacter ipsos per sese sine P. Sulla facere potuisse; Sulla 67. in quo vehemens fui vobiscum, nihil feci nisi coactus; ib. 87. quamquam in illa adoptatione legitime factum est nihil; dom. 77. qui .. nihil .. fecit omuino; ib. 134. nihil feci iratus, nihil impotenti animo, nihil non diu consideratum ac multo ante meditatum; har. resp. 3. nihil .. contra me fecit (Clodius) odio mei, sed odio severitatis [odio dignitatis], odio rei publicae; ib. 5. hunc ... nihil in tribunatu contra me esse facturum; Sest. 15. nihil sit factum mea causa; Vatin. 8. nihil Maximus fecit alienum aut sua virtute aut illis clarissimis Paulis, Maximis, Africanis; ib. 28. Vatinium in tribunatu gratis nihil fecisse; ib. 38. nihil a M. Caelio petulantius esse factum; Cael. 50. qui nihil sibi umquam nec facere nec pati turpe esse duxit; Piso 11. nihil ut fieri possit argutius; ib. 70. persuasum est Sardis se nihil Appio gratius esse facturos, quam si de Scauri fama detraxerint; Scaur. 36. confiteor fieri nihil posse dementius quam scientem in eum locum venire, ubi libertatem sis perditurus; Rab. Post. 24. ille .. vivus mali nihil fecisset? Milo 90. se nihil in vita nisi praeclarissime fecisse; ib. 96. nihil est .. opere et manu factum, quod non

[aliquando] conficiat et consumat vetustas; Marcell. 11. qui .. adulescens ... nihil umquam nisi severissime et gravissime fecerit; Deiot. 27. agitur ... an horum ei facere nihil liceat; Phil. V, 6. praedico nihil M. Antonium eorum, quae sunt legatis mandata, facturum; ib. VI, 5. nihil est damni factum novi, sed, quod erat, inventum est; Fr. B. XIII, VIII. f. iniuriam; Qu. Rosc. 32. scelus; Milo 32. — novum: f. hoc; Verr. a. pr. 55. — omnia: existima .. modo et ratione omnia .. Naevium fecisse; Quinct. 28 si ... omnia, quae postulares, facere voluisset; ib. 83. ne ... omnia Chrysogonum quae vellent esse facturum pollicerentur; Sex. Rosc. 25. iste omnia, quaecumque Carpinatius postulabat, facere .. solebat; Verr. II, 172. eum omnia contra omnium bonorum rem, causam, rationem, utilitatem voluntatemque fecerit; ib. III, 7. timeo ne C. Verres ... omnia, quae fecit, impune fecerit; ib. V, 3. in quo (dolo malo) .. eum omnia ipsi fecerunt, quae fatentur; Tull. 33. cum omnia ita facta essent; Caecin. 17. „feci .. quae dicis omnia ...; impune feci“; ib. 34. me omnia quae vellent esse facturum; Cluent. 50. omnia legum imperio et praescripto fieri videbitis; ib. 147. omnia .. se et fecisse et facere dicebat; dom. 66. quem ad modum iste ... omnia aliter ac vos in monumentis habetis ... fecerit; ib. 140. sapientis omnia sua causa facere; Sest. 23. alii voluptatis causa omnia sapientis facere dixerunt; Cael. 41. quae omnia sunt citius facta quam dixi; Phil. II, 82. omnia fecerit oportet, quae interdicta et denuntiata sunt; ib. VII, 26. omniane bonis viris, quae facere possuut, facienda sunt? ib. XIII, 14. quae vir fortis .. Aulus Gabinius ... fecit omnia; Fr. B. VI, 14. f. haec; Sex. Rosc. 21. Alii Verr. I, 74. 98. IV, 46. Cluent. 147. eadem; Flacc. 48. illa; Verr. IV, 40. ista (2 St.) quae; Verr. II, 13. — paulum: f. compendium. — permulta: qui permulta male agendi causa frandandique fecerunt; Quinct. 53. — perpauca: ut perpauca occulte fecerit; Verr. II, 45. — qualia: quid Tarquinius tale, qualia innumerabilia et facit et fecit Antonius? Phil. III, 9. — quantum: tantum vobis, quantum facere possum, .. pollicebor; Qnir. 18. quantum facere .. potui; Phil. II, 23. f. lucrum; Verr. III, 112. — quod: id quod parati sunt facere; Quinct. 8. quod eorum gratia et potentia factum est; ib. 9. quod virum bonum facere oportebat; ib. 16. quod si facere nolit; ib. 27. quod hesterno die fecerunt; ib. 33. faciam, quod te saepe animadverti facere; ib. 35. hoc ipsum, quod nunc facit; ib. 41. quod gravius aut crudelius facere posses; ib. 48. quod praetor non fieri, sed ex edicto suo fieri iubebat; ib. 60. ea, quae facta sunt, indigniora esse; Sex. Rosc. 14. quod consuetudine patres faciunt; ib. 44. quod benevolentia fit; ib. quod .. patri gratius .. facere posset; ib. 51. quod aperte facis; ib. 54. quod certum est non facere; ib. 88. utrum is quod ... fecerit vindicandum sit; ib. 102. cum quae facitis eius modi sint; ib. 104. quod invitus ac necessario facio, neque diu neque diligenter facere possum; ib. 123. postea quam id quod maxime volui fieri non potuit ut componeretur; ib. 136. quae ut fierent; ib. 137. quod si omnes ... facerent; ib. 149. id quod fieri profecto non potest; ib. 150. quod nemo nisi aut honestissimo aut amicissimo facere consuevit; Qu. Rosc. 18. quod si facit; ib. 45. is ... id, quod facio, probabit; div. Caec. 1. idne alteri crimini datis, quod eodem tempore eadem in provincia tu ipse fecisti? ib. 31. daturus es huic crimini quod .. potuisti prohibere ne fieret? ib. 33. quod eum faciebat, quem ad modum defensurus esset non reperiebat; ib. quid est .. quod fieri possit? Verr. a. pr. 32. omnes homines non iam ex eodem ordine alios magis idoneos, quod fieri non potest, sed alium omnino ordinem ad res iudicandas quaerendum arbitrabuntur; ib. 49. id quod initio lege Rupilia fieri oportuerat; ib. II, 42. quod saepe per imprudentiam fit; ib. 57. quo facto causam omnem evertit suam; ib. 101. se exemplo fecisse, quod fecisset; ib. 102. iste quod fecisset aliorum exemplo institutoque fecisse; ib. 102. quod facere debuisti; ib. 116. hoc, quod facio; ib. 118. quod nullo in homine antea fecerunt (Siculi); ib. 155. si eius statuae essent deiectae, quod saepe vento aut aliquo casu fieri solet? ib. 162. quod nemo umquam post hominum memoriam fecit; ib. III, 44. quod ... nullo umquam de homine factum est, ut absens accusaretur ab eis palam; ib. 45. quod homines .. locupletes ... in Sicilia facere consueverunt; ib. 53. quod .. ante te praetorem illi fecerant; ib. 101. quod illi semper sui causa fecerant; ib. 121. estne aliquid quod improbius fieri possit? ib. 140. id quod ... haud scio an fieri possit; ib. 162. quod multi fortasse fecerunt; ib. 190. quod homines palam facere audeant in magistratu; ib. 195. quod aliqui fecerit; ib. 205. quod audacissime fecerunt, recte fecisse existimentur; ib. 206. quod non patrem suum, non avum Q. Metellum .. facere vidisset; ib. 211. quod adhuc nemo nisi improbissimus fecit; ib. 219. quod ab isto recte factum esse defendes; ib. 222. quod .. eum iste etiam fecisset; ib. IV, 93. id quod fieri solet; ib. V, 74. quod certe non fecisset (Cleomenes); ib. 133. (Gabinium, id quod sapientissime fecit, facere laetatus sum, ut repente consilium in medio testimonio dimitteret; ib. 163. id quod ... neque ullo modo posse fieri video; ib. 173. quod sine multorum scelere fieri non potest; ib. quod si facies; Tull. 6. quod a familia factum diceretur; ib. 10. quod a familia factum esset; ib. 27. quod .. familia fecisse diceretur; ib. 39. quod vi aut clam factum sit; ib. 53. quod nullo tempore iure fieri potest; Caecin. 4. quod facere ... antea non solebat; Cluent. 27. nihil .. est quod non fieri possit; ib. 70. si, quod erat factum, fateretur; ib. 85. (ut) quod hi fecerunt rectissime ac sapientissime factum probetis; ib. 107. quod cum hi; ib. 116. quod si ita fecissent; ib. 126. quod cum facit; ib. 132. quod si hoc Habito facere licuisset; ib. 134. quod tu Habiti pecunia factum esse arguis, ... factum est primum illorum aequitate et sapientia consulum, ut id ... referendum ad populum non arbitrarentur; ib. 137. quod si fieri posse existimasset; ib. 151. quod si esset ita factum; ib. 174. quod homines sancti non facient, ut pecuniam accipiant, ne vendant; leg. agr. I, 9. quod per caerimonias populi fieri non poterat; ib. II, 19. illud, quod nemo fecit; ib. 20. id, quod dissimillima ratione factum sit, eodem iure putas esse oportere; ib. 31. feci adhuc quae potui; ib. 49. quod in tanta dimicatione capitis, famae, fortunarumque omnium fieri necesse est; Rabir. 5. quod si maturius facere voluissent; Catil. II, 18. quod Pompeius fecit; Muren. 16. id quod est factum; ib. 52. quod nisi esset factum, magis mirandum videretur; Muren. 68. ego quod facio .. cum amicitiae dignitatisque L. Murenae gratia facio, tum me pacis, otii, concordiae, libertatis, salutis, vitae denique omnium nostrum causa facere clamo atque testor; ib. 78. querendum est .. et deplorandum, id quod iam dudum facio, de omni accusationis iniquitate; Flacc. 23. quod cum is tribunus plebis facit; Sulla 31. a vobis peto, ut ... quod fecit ipsi (tribuatis); ib. 72. quo facto; sen. 4. quod nemo umquam tyrannus (fecit); ib. 12. quod si fieri; dom. 40. quod factum non est, ut sit factum, ferri ad populum ... potest? ib. 47. id quod in omni mea causa semper studiis, consiliis, auctoritatibus sententiisque fecistis; ib. 100. gravius esse dicis, quod uno adulescente quam quod contione tota teste fecisti? ib. 126. ne valeat id, quod imperitus adulescens ... fecisse dicatur; ib. 139. quod ex senatus consulto facere debetis; har. resp. 14. id quod certe

fiet; ib. 14. quae tanta mente fiunt; ib. 19. nisi se Cn. Pompeio adiutore, M. Crasso auctore, quae faciebat facere clamaret (Clodius); ib. 47. quod in fabulis saepe videtis fieri; ib. 62. quod si fecissem; 49. si illo die gens ista Clodia quod fa-cere voluit effecisset; ib. 81. quod ... gratissimum fratri suo fecit; ib. 131. quod sino senatus consulto tibi facere non licuit; Vatin. 12. quaero num tu senatui causam tuam permittas, quod facit Caesar? ib. 15. fecerisne, quod in hac re publica .. factum antea numquam [est]? ib. 33 quod quamquam nec sapienter et me invito facit (Caelius); Cael. 16. quid est aliud quod nos patroni facere debeamus, nisi ut eos, qui insectantur, repellamus? quod .. faceremus vehementius; ib. 32. quod si faccre vellem; ib. 43. fieri .. non potest ut animus libidini deditus ... hoc, quicquid est, quod nos facimus in dicendo quoquo *modo facimus non* modo agendo, verum etiam cogitando possit sustinere; ib. 45. quod ista mulier de suorum propinquorum .. sententia atque auctoritate fecisse dicatur; ib. 68. quod etiam si est factum, certe a Caelio non est; ib. 69. id quod vosmet .. facitis ipsi; prov. cons. 23. quod nullo excmplo fieri potuit; ib. 45. quod fccisse Cn. Pompeium constet; Balb. 5. fecisse Pompeium quod ei facere non licuerit; ib. 8. licueritne ei facere, quod fecit; ib. 10. qui (Pompeius) fecit quod C. Marium fecisse audicrat, fccit quod P. Crassum, quod L. Sullam, *quod M. Crassum*, quorum quod Q. Metellum, quod dcnique .. patrem sunm facere viderat; ib. 51. quod nulla in barbaria quisqnam tyrannus (fccit); Piso 17. quod saepc feci; ib. 43. quod eum (scnatum) tu faccre inrc conccdis; ib. 64. ut qnod velint faciant; Planc. 16. quod dicitur Attnac factum a iuventute; ib. 30. quod multi nobiles saepe fecerunt, ut .. populo Romano fructo ludorum gladiatorumque praebercnt; ib. 39. quod ab atque humili supplicarent; ib. 50. quod ego in Plancii (iudicio) facio; ib. 70. quod vcrissime facere potes; ib. 77. quod in aliis acdilibus ante fccisscm; ib. 83. quod ego ct facio .. et semper faciam; ib. 94. confiteare .. aliquando me quod faciam et grate et pie facere; ib. 98. huic quae pro salute mea fecerit si cinus profutura sint; ib. 98. quod cum fecissent; Rab. Post. 10. quod ne faciatis oro obtestorque vos; ib. 46. quod sua sponte fccit; Milo 15. id est, quod senatus contra rem publicam factum iudicavit; ib. 31. quod nunc ctiam facit; ib. 68. quid habeo quod faciam pro tuis in me meritis nisi ut cam fortunam, quaccumque erit tua, ducam meam? ib. 100. quod fieri iam posse non arbitrabar; Marcell. 34. impunius fit, quod cum est factum, negari potest; Deiot. 18. quod cum praesens Deiotarus regio et animo et moro fccissct; ib. 19. quod fieri solet in tantis periculis; ib. 40. quod non fecisti, ignosco; Phil. II, 34. quo .. facto tantum te cepisse odium regni videbatur; ib. 91. illi, quod nemo fccerat, fecerunt; ib. 114. quod confido .. consules designatos ... esse facturos; ib. III, 2. quod profecto non fecisset; ib. 6. quod .. faciendum (est); ib. 33. quod ncque reges nostri fecerunt neque ei, qui .. regnum occupare volucrunt; ib. V, 17. quid ille fecit hostiliter, quod hic non aut fecerit aut faciat? ib. X, 2. quod profecto ... facere non auderem; ib. 51. quod paulo ante feci in senatu, faciam apud vos; ib. VI, 5. propercnt, legati, quod video esse facturos; ib. 9. quod si non possumus facere ... moriamur; ib. VII, 14. nolite .. id velle, quod ficri non potest; ib. 25. quid te facturum de bcina putas? ib. VIII, 13. id quod fieri minime debet; ib. X, 2. quod profecto ... facere non auderem; ib. 51. quod paulo ante feci in senatu, faciam apud vos; ib. VI, 5. propercnt, legati, quod video esse facturos; ib. 9. quod si non possumus facere ... moriamur; ib. VII, 14. nolite .. id velle, quod ficri non potest; ib. 25. quid te facturum de bcina putas? ib. VIII, 13. id quod fieri minime debet; ib. X, 2. quod idem in M. Bruto facere debetis; ib. 24. quod fecit Dolabella in quo potuit; ib. XI, 2. quod ea faceret; ib. 9. quod iam din non fecissent; ib. XII, 2. „quid non ant probastis aut fecistis, quod ‖quae‖ faciat (Caesar), si revivisca t; ib. XIII, 34. quod ut cum invidia mea fieret et cum vitae etiam periculo; ib. XIV, 15. quod cum esset quasi mea voluntate factum; ib. 15. id quod semper ipse fecissem; ib. 17. quod in hac causa iam fieri non potest; ib. 22. quod hoc ipso tribuno pl. factum est; Fr. B. VI, 14. f. hoc; Sex. Rosc. 149. dive. Cacc. 6. Catil. I, 5. Ligar. 19. idem; Cluent. 147. Rabir. 25. Ligar. 37. Phil. VIII, 1. illud; Catil. III, 15. id; Quinct. 38. Verr. a. pr. 55. II, 122. III, 211. Tull. 25. Cascin. 4. Catil. I, 13. Flacc. 89. prov. cons. 13. Balb. 16. Piso 36. Planc. 16. 50. Milo 29. Marcell. 33. Phil. II, 81. I, 1, a. Sest. 39. I, b. quae: quae respondeatis ante fieri oportero; Quinct. 54. ex eis, quae nunc cum maxime fiunt; Sex. Rosc. 132. tu .. ne quae ille quidem fecit obicies; div. Cacc. 35. quae ille libidinose, quae nefarie, quae crudeliter fecerit; ib. 38. quae .. in rebus iudicandis nefarie flagitioscque facta sunt; Verr. a. pr. 37. ex ea die ad hanc diem quae fecisti, in iudicium voco; ib. I, 34. quae omnia etiam si voluntate Dolabellae fiebant; ib. 95. quae cum omnia facta sint; ib. II, 13. quae si rei publicae causa faceres; ib. III, 51. (quae) quia tua causa faciebas; ib. 51. quae .. in Sicilia non fecisset (Verres); ib. 66. quae forsitan alii quoque etiam foccrint; ib. 206. quae iste in Apollonio fecit; ib. V, 23. ut omittam cetera, quae tam multa nobis consulibus facta sunt, ut haec, quae nunc fiunt, cancre di immortales vidcrentur; Catil. III, 18. quae quoniam accusatorio iure et more sunt facta; Flacc. 14. etiamne ea neglegamus, quae fiunt cum maxime, quae videmus? har. resp. 32. se quae facerct contra salutem meam facere; Sest. 39. haec ut efficero possct, quae fieri nisi armis oppressa re publica nullo modo potcraut; ib. 84. qui ea, quae faciebant, multitudini iucunda volebant esse; ib. 96. quae pro me a Sestio facta sint; in sen. 41. quae abs tc crudelitcr neglegantur, me absente facta sunt, neglego; Cael. 50. ei, qui omnis animo virtutes pcuitus comprehendisset, omnia quae faceret, recte se dare ‖ tractare ‖; Balb. 3. quae ab hoc ... facta sunt; ib. 59. ea, quae populus fccisset; Planc. 9. ea, quae fiunt in provinciis; ib. 63. eorum, quae facta sunt; Scaur. 7. negat ingratis civibus fecisse se quae fecerit; Mur. 95. quae si facta non erunt; Phil. I, 26. ad haec .. quae in civili bello, quae in maximis rei publicae miseriis fecit, et ad ea, quae cotidie facit, festinat animus; ib. II, 47. quae senatus ... ne fieri possent perfecerat; ib. 55. quae si crunt facta; ib. V, 32. quae ... Aulus Gabinius in re optima fecit omnia; Fr. B. VI, 14. f. haec; Verr. II, 139. IV, 1, b. misum; Sex. Rosc. 131. — quaecumque: ut omnia, quaecumque ille fecisset, essent rata; leg. agr. III, 5. — quidlibet: quidlibet, modo ne nauseet, faciat, quod in porticu Minucia fccit; Phil. II, 84. — quid? quid deinde fit? Quinct. 66. tibi quid facias definit; ib. 84. quid facitis? Sex. Rosc. 78. quid enim factum est? Qu. Rosc. 26. tu, Caecili, quid facies? div. Caec. 30. quid faccre possis considera; ib. 37. te praeterit ... quid facere possit quaeri solere; ib. 53. quid .. facere potuit elegantius ad hominum existimationem; ib. 57. quid faceres pro innocente homino et propinquo? Verr. a. pr. 28. vos consulo quid mihi faciendum putetis; ib. 32. quid hoc homino faciatis? ib. I, 42. qui in illa re quid faccre statueret ‖ potuerit ‖ non habebat, nisi forte ... ut ageret eam rem sine Verre et sino Dolabella; ib. 75. dicent ... quid illo myoparone factum sit; ib. 90. docct hominem quid possit fieri; ib. 105. quaerimus .. ‖ quaeremus ‖ quid iste in ultima Phrygia, quid in extremis Pamphyliae partibus fecerit; ib. 154. quid iste in provincia factus esset; ib. II, 18. quid hoc homine facias? ib. 40. quid .. debuit praetor facere? ib. 57. quid sibi [de ca re] cssct faciendum; ib. 69. proinde .. videret [quid sibi esset faciendum]; ib. 70. quid .. horum se negat fccisse? ib. 80. nunc .. quid faciat Hortensius? ib. 192. in hoc homine atque

in eius modi causa quid facerent omnes Crassi et Antonii? ib. 192. nos, qui .. quid facere ... possemus ostendimus; ib. III, 3. quid facient? ib. 27. homo ... quid faceret ... nesciebat; ib. 62. quid faceret miseri? ib. 79. quid faeis? ib. 135. quid facis? ib. 139. quid potuit elegantius facere practor? ib. 140. quid tui scribae fecerint tu potes dicere; ib. 182. scio quid soleat fieri; ib. 188. quid facere debuisti? ib. 195. quaere ... quid fecerint; ib. 211. quid fecerit quispiam; ib. 213. quid facere potestis? ib. 218. quid .. nobis faciendum est? ib. IV, 10. quid fit? ib. 35. quid existimas hos [iudices] facere posse? ib. 36. nec quid faceret habebat (Archagathus); ib. 51. quid facimus in Verre? ib. 53. quid ... illi facere (possunt)? ib. 80. quid esse factum arbitrarentur; ib 100. quid in re militari fortiter fecerit; ib. V, 4. quid deinde factum sit; ib. 11. quid in eius modi re fieri potuit? ib. quid in ipsa provincia (hunc) fecisse existimatis? ib. 40. quid aliud isti faciunt ... nisi testimonio nobis sunt omnia te sibi esse largitum? ib. 58. quid quaeque navis remis facere posset; ib. 88. quid Cleomene fiet? ib. 101. quid Cleomenes facere potuit? ib. 107. quid ... potuit Cleomenes facere? ib. quid facere posses ‖posset‖? ib. 136. quid .. in nostro sanguine .. facere debemus? ib. 172. quid me oportet Tullium pro Tullio facere? Tull. 4. quid familia ipsa fecisset; ib. 27. quid familiae dolo malo factum esset; ib. quid faciendum vobis in M. Fonteio arbitramini? Font. 37. quid nunc vobis faciendum est? ib. 42. in atrocissima re quid faciat non habebit? Caecin. 36. quid huic tu homini facias? ib. 30. quid apud exteras nationes fieri existimetis; imp. Pomp. 58. quid Oppianicus fecerit, cognoscite; Cluent. 34. quid .. illi iudices facere potuerunt? ib. 60. perinde ut opinio est de cuiusque moribus, ita quid ab eo factum aut non factum sit, existimari potest; ib. 70. quo quisque animo quid faceret; ib. 76. Fidienlanius quid fecisse dicebatur? ib. 104. quid istis hominibus factum est? ib. 180. quaero abs te .. servi tuo Nicostrato quid factum esse dicas; ib. 187. quid pecuniae ‖pecunia‖ fiet? leg. agr. II, 72. quid .. C. Rubirio faciendum fuit? Rabir. 20. quid .. C. Rabirium facere convenit? ib. 21. quid facercs tali in re ac tempore? ib. 22. omnes ci, quorum tu ex aetate coniecturam facere potes quid tum fecerint, abs te ... citantur; ib. 31. quid *facerem*? ib. 35. quid fieri placeret ostendi; Catil. III, 5. de summa re publica quid fieri placeret; ib. 13. quid tandem fiet? Murcn. 85. quid ... tandem fieri putatis? Flacc. 17. quid ... Flaceo existimatis .. faciendum fuisse? ib. 29. Flaccus quid alii postea facturi essent seire non poterat; quid fecissent, videbat; ib. 33. quid vos fieri censetis Trallibus? an id, quod Pergami? ib. 57. si quid eius modi facis; Sulla 31. deinde quid ‖quid deinde‖ feci? ib. 42. te .. existimo tibi statuisse quid faciendum putares; ib. 50. quid nunc me facere oportet? scn. 36. quid mihi ... faciendum fuerit; dom. 31. quid parvus filius (mens) ... fecerat? ib. 59. quid te .. fieri .. dementius potest? ib. 76. intellexit quid fieri oporteret; ib. 115. quid .. faciat aliud? har. resp. 46. quid ... amplius ad eius laudem miuuendam facere potuisset? ib. 52. quid existimatis eum ... esse facturum? ib. 52. tanto in luetu civitatis omitto quid illc tribunus ... fecerit; Sest. 27. quid fecerit videte; ib. 28. quid hoc homine facias? ib. 29. quid uti faceret? ib. 84. quid oportcret a praestantibus viris in re publica fieri et quid necesse esset; ib. 86. facile est ... quid integra multitudo faciat videre; ib. 115. quid nos .. facere debemus? ib. 141. quid ego senator facere debeo? prov. cons. 30. quid ... facere poteramus? Piso 13. quid facis? ib. 17. quaeris a me .. quid pro fratre meo ... amplius quam pro Planeio facio facere possim; Planc. 69. quid porro quaerendum est? factumne sit? Milo 15. vos potestis dubitare quid fecerit (ille)? ib. 44. quid facturi fuistis? quamquam quid facturi fueritis dubitem, cum videam quid feceritis? Ligar. 24. qui ... cogitavit .. quid facere ipse deberet; Phil. I, 15. quid cupide a nomata, quid temere fiebat? ib. II, 52. quid fecit ipse? ib. III, 19. quid hic faeict? ib. 30. quid .. ille umquam arbitrio suo fecit? ib. VI, 4. quid is ‖si‖ .. faciet inimico? ib. VII, 18. nisi prius sibi respoudisset quid facturus esset; ib. VIII, 23. quid faciendum Deiotaro ... fuerit, dicere non est necesse; ib. XI, 34. quid huic facias? ib. XIII, 37. dum hic ostenderet, quid de eo fieri vellet; Fr. B. II, 5. f. haec; Phil. III, 27. illud; Phil. VII, 18. quod; Phil. V, 25. XIII, 34. iniuriam; Flacc. 70. luecllum. lucrum; Verr. III, 115. — quae? videamus ... quae post mortem Sex. Roscii abs te ... facta sint ‖sunt‖; Sex. Rosc. 95. nondum quae feceris, sed quae fieri passus sis dico; Piso 10. accipite nunc ... quae in nos ... impie ac nefario fecerit; Phil. II, 50. quae .. esset facturus ... declaravit; ib. XIV, 8. — quid: ne quid atrocius in P. Quinctium ... facere conetur; Quinct. 66. ne quid acrius ... publico consilio factum videretur; Sex. Rosc. 153. non verear, ne quid horum non modo impulsu, verum omnino advemu neco factum esse videatur; Verr. II, 161. si quid stulte facit (Metellus); ib. 162. si quid est factum elementer, dissolute factum criminer; ib. V, 19. si quid eo factum esset, in quo spem essetis habituri; imp. Pomp. 59. „ue quid novi fiat contra exempla atque instituta maiorum“; ib. 60. ne quid adrogantius, quam eius mores ferunt, facere videatur; Phil. XIII, 13. ne quid tale in re publica fieri posset; ib. XIV, 14. — qua: si cetera si qua putas te occultius extra iudicium, quae ad iudicium pertineant, facere posse; Verr. V, 174. — quippiam: forsitan aliquis aliquando eius modi quippiam fecerit; Verr. II, 78. Agyrinensis contra quemquam infirmum civem Romanum .. fecisse quippiam; ib. II, 74. si aliter ‖illiberaliter‖ quippiam coacti faciant libere; Rab. Post. 29. — quicquam: cur in re tam vetere, tam usitata quicquam novi feceris; Verr. III, 16. nego ... tot familiis ... fuisse ... quicquam ex auro aut ebore factum; ib. IV, 1. in quibus (graminels hastis) neque pulchritudo erat ulla; ib. 125. neque quicquam propius est factum, quam ut illud Uticuse exemplum de Hadriano transferretur Syracusas; ib. V, 94. nec quicquam propius est factum, quam ut illum persequeretur; Cluent. 59. si quicquam misericordia adductus feceris; Mureu. 62. quo foedius nec fieri nec cogitari quicquam potest; Piso. 17. neque .. quicquam aliud in ignoto teste facere debemus nisi ut argumento ... rerum ipsarum vim naturamque quaeramus; Scaur. 15. neque ... Pompeius me sua causa quicquam facere voluisset invitum; Rah. Post. 33. — quicquid: quicquid sua sponte faciebat; Verr. II, 134. — quidvis: (reperiebam hunc) quidvis facere in eius modi rebus; Verr. II, 134. quicum quidvis rectissime facere posset; Phil. II, 48. — utrum? vide quid interslt, utrum faciendum fuerit; Verr. V, 75. utrum putatis potius facturum (eum) fuisse? Milo 79. — utrumque: utrumque horum facies; leg. agr. I, 14. quorum utrumque eum fieret; dom. 68. — utrumvis: ut utrumvis salvo officio facere se posse arbitrarentur; Sex. Rosc. 4.

accessionem: f. **accessio,** II, 1. facio (3 Et.) 8. I, 8. 38, a.

aditum: hunc quasi gradum quendam atque aditum ad cetera factum ‖iactum‖ videtis; leg. agr. II, 38.

admirationem: admiratio omnium vestrum facta est; Verr. IV, 27. fit ... admiratio populi; ib. V, 106.

admurmurationem: factus est in eo strepitus et grata contionis admurmuratio; Verr. a. pr. 45.

adoptionem: nego istam adoptionem pontificis iure esse factam; dom. 36. dixi ... istam adoptionem ... contra omne pontificum ius factam pro nihilo esse habendam; ib. 38.

advocationes: quo maximarum rerum frequentissimae cotidie advocationes fiunt; Verr. I, 129.

annulum: f. **anulus**, II. facio (3 St.) B. I, S. 255, a. — argentariam: f. **argentaria**, facio (3 St.) B. I, S. 284, a. — argentum: f. **argentum**, II, 1. facio (5 St.) B. I, S. 284, b.

arma: cum pater armis faciendis tuus praefuisset; Piso 87.

arcem: iu quo dixisti ... me arcem ‖aram‖ faccre e cloaca; Planc. 95.

auctionem: f. **auctio**, I, 1. facio (7 St.) B. I, S. 330, a.

auctoritatem: id quod maxime facit auctoritateu; imp. Pomp. 43.

audientiam: prospicio ... quantam .. audientiam oratioui meae improbitas illius factura sit; div. Caec. 42.

basim: ut eam basim .. faciendam ... locent; Phil. IX, 16.

bellum: f. **bellum**, II, 1. facio (11 St.) B. I, S. 398, f.

beneficium: at ego nimis magnum beneficium Plancii facio; Planc. 71.

bustum: cum ... bustum iu foro faceremt; Phil. I, 5.

caedem: f. **caedes**, II, 1. facio (37 St.) B. I, S. 438.

candelabrum: candelabra aëuea nuu cui praetextum ... facta esse existimatis? Verr. IV, 60. ut intellegi possct non ad hominum apparatum, sed ad amplissimi templi ornatum (caudelabrum) esse factum; ib. 65. candelabrum facturn e gemmis ... ab se C. Verrem abstulisse; ib. 67.

cantum: fit symphoniae cantus; Fr. B. IX, 1.

capellam: capella quaedam est ... scite facta et vemuste; Verr. II, 87.

carcerem: qui (carcer) est a crudelissimo tyranno Dionysio factus Syracusis: Verr. V, 143. de templo carcerem fieri; Phil. V, 18.

castra: iste ... pulcherrimo Syracusarum loco stativa sibi castra faciebat; Verr. V, 29.

cautiones: cautiones fiebant pecuniarum; dom. 129.

censorem: f. **censor**, II, 1. facio (5 St.) B. I, S. 492, a.

civis: qua lege Saturninus C. Mario tulerat, ut in singulas coloniias ternos civis Romanos facere posset; Balb. 48.

clamorem: f. **clamor**, II, 1. facio (7 St.) B. I, S. 543, a.

coëmptionem: horum ingenio senes ad coëmptiones faciendas interimendorum sacrorum causa reperti sunt; Muren. 27. quae (mulieres) coëmptioucm faccrent; ib.

coitionem: „dubitatis .. quin coitio facta sit?“ Planc. 53.

columnam: nemo dubitat quin multo maius sit novam (columnam) facere; Verr. I, 147.

comitia: comitiis consularibus factis; Verr. a. pr. 17. comitiis iam abhinc diebus triginta factis; ib. II, 130.

comoedum: nemo ... a pessimo histrione bonum comoedum fieri posse existimaret; Qu. Rosc. 30.

compendium: ut paullulum tu compendii facias; Qu. Rosc. 49.

compromissum: quaero abs te quid ita de hac pecunia, de his ipsis HS 1000, [de] tuarum tabularum fide compromissum feceris; Qu. Rosc. 12.

concessiones: attendite quantas concessiones agrorum hic noster obiurgator uno verbo facere conetur; leg. agr. III, 11.

concursum: f. **concursus**, II. facio (12 St.) B. I, S. 605, b.

condicionem: (is) in utriusque (consulis) pari scelerc disparem condicionem facit; prov. cons. 17.

coniecturam: f. **coniectura**, II, 1. facio (10 St.) B. I, S. 622, b. — coniurationem: f. **coniuratio**, II, 1. facio (6 St.) B. I, S. 625, b.

consensiones: nullaenc consensiones (servorum) factae esse dicuntur? Verr. V, 9.

constitutum: constitutum factum esse cum servis, ut venirent ad balnras Senias; Cael. 61. quid attinucrit fieri in eum locum constitutum; ib.

consultum: f. **consultum**, II, 1. facio (26 St.) B. I, S. 679, f. — contentionem: f. **contentio**, II, 1. facio (3 St.) B. I, S. 685, b.

contumeliam: „nulla contumelia est, quam facit dignus“; Phil. III, 22. quam (contumeliam) facit is; ib. quid est .. faccre contumeliam? ib.

conventum: quorum (negotiatorum Siciliae) quanti conventus ... fieri soliti sint quis ignorat? Verr. III, 45. quem conventum mulierum factum esse arbitramini? ib. IV, 77.

convicium: qui (L. Quinctius) ... convicium C. Iunio iudici quaestionis maximum fecit; Cluent. 74. fit convicium mulierum; Fr. B. IX, 1.

copiam: cuius (decuriae vestrae) mihi copiam quam largissimam factam oportebat; Verr. I, 168.

crimen: qui .. probari potest in ea pecunia non referenda crimen sibi ipsum faccre? Flacc. 33.

Cupidinem: idem .. artifex eiusdem modi Cupidinem fecit illum; Verr. IV, 4.

damnum: f. **damnum**, II, 1. facio (3 St.) C. 3, a.

viros: in xviris faciendis sive fides haberetur sive honos; leg. agr. II, 23.

decessionem: utrum accessionem decumae ... an decessionem de summa fecerit; Rab. Post. 30.

decisionem: dicat, decisionem factam esse, quae facta non est; Qu. Rosc. 48.

decretum: f. **decretum**, II, 1. facio (4 St.) C. 34, 1; **de**, III. decretum facio (4 St.) C. 14, b. — deductionem: f. **deductio**, II. facio (4 St.) C. 40, b.

deiectionem: qui illam .. deiectionem tuo rogatu aut tuo nomine fecerit; Caecin. 57.

demolitionem: dumque ea demolitio fieret; Verr. IV, 20.

detrimentum: res publica detrimentum fecit; Verr. IV, 20.

deum: deum .. nullum Siculis qui ei paulo magis adfabre atque antiquo artificio factus videretur, reliquit; Verr. a. pr. 14.

discessiocm: f. **discessio**, I. (4 St.) C. 127, a.

discidium: quod apud ceteros novis iuter propinquos susceptis inimicitiis saepe fieri .. adhnitatum discidia vidimus; Cluent. 190. hoc discidio (facto); Sulla 60.

dissensionem: non potestatum dissimilitudo sed animorum disiunctio dissensionem facit; leg. agr. II, 14. (hac) dissensioue facta; Sulla 60.

divites: viderunt .. ex mendicis fieri repente divites; Phil. VIII, 9.

divortium: quod apud ceteros novis inter propinquos susceptis inimicitiis saepe fieri divortia ... vidimus; Cluent. 190. quod cum mima fecit divortium; Phil. II, 69.

dominatum: fit in dominatu servitus, in servitute dominatus; Deiot. 30.

donum: Iuppiter Optime Maxime, cuius iste donum regale ... tibi factum ab regibus ... de manibus regiis extorsit; Verr. V, 184.

effigiem: videre se .. effigiem Cereris non humana manu factam; Verr. V, 187.

effusiones: quas effusiones fieri putatis? Sex. Rosc. 134. *ni ... multo maiores effusiones ... fecisses;* Scaur. 45.

emptionem: hac emptione facta; Caecin. 17. emptiones falsas ... fecisti; Flacc. 74.

epigramma: quod epigramma iu eum fecisset; Arch. 25.

exercitum: paucis diebus exercitum fecit; Phil. V, 23. ipse princeps exercitus faciendi ... fuit; ib. 44.

explanationem: religionis explanatio vel ab uno pontifice perito recte fieri potest; har. resp. 13.

expostulationem: cum esset expostulatio facta; Cluent. 161.

faciuus: f. **facinus,** II, 1. facio (4 St.) S. 292, a. — factum: vgl. aliqd, id; Tull. 32.

facultatem: si facultatem vere atque honeste iudicandi fide et diligentia mea fecero; Verr. II, 179.

fidem: fac fidem te mihi nisi populi .. fructum quaerere; leg. agr. II, 22. quouiam auribus vestris ... minorem fidem faceret oratio mea; Catil. III, 4. non facies fidem; Piso 59. fidem maiorem varietas ipsa faciebat; Scaur. 40. quouiam vita talis .. viri fidem non faciebat; Milo 66.

fiuem: hic ego si finem faciam dicendi; Qu. Rosc. 14. non modum aliquem et finem orationi nostrae criminibusque faciamus; Verr. II, 118. ut ille aliquando inundentiae suae finem faciat; ib. III, 144. difficile est .. finem facere pretio, si libidini non feceris; ib. IV, 14. fiuem reddendi (argenti) fecisti; ib. 44. neque tamen finis huic iniuriae crudelitatique fiebat; ib. 87. idemque dies et victoribus imperii et victis vitae finem facit; ib. V, 77. mihi .. optandum ‖ optatum ‖ illud est, in hoc reo finem accusandi facere; ib. 183. nox tibi finem dicendi fecit; Tull. 6. cum iam tortor atque esseut tormenta ipsa defessa neque tamen illa fiuem facere vellet; Cluent. 177. quibus (quaestionibus) finem aliquando non mulieris modus, sed amicorum auctoritas fecit; ib. 191. fiuem feci offerendi mei; leg. agr. II, 12. ut ego .. dicendi fiuem faciam; Sest. 126. non facis finem; Planc. 75. finem iam faciam; Ligar. 38. ne triumphus quidem fiuem facit belli? Phil. VIII, 18.

flagitia: iutellegitur ... imprudente L. Sulla .. haec .. flagitia fieri; Sex. Rosc. 25.

fletum: quos putatis fletus mulierum .. fieri (solitos) esse in hisce rebus? Verr. IV, 47. quem .. fletum mulierum (factum putatis)? ib. 52. quem fletum maiorum natu (factum esse arbitramini)? ib. 77. f. gemitum; Sex. Rosc. 24. Verr. IV, 110.

foedus: quid ceusetis iu hoc foedere faciundo voluisse Mamertinos impendere laboris, operae, pecuniae? Verr. V, 51. quod non gratis fit (foedus), indico; leg. agr. II, 58. foedus fecerant cum tribuno plebis palam; Sest. 24. fecerisne foedera tribunus plebis cum civitatibus, cum regibus, cum tetrarchis? Vatiu. 29. foedera interea facta (sunt); Phil. V, 12. quod (foedus) cum Antoniis fecerimus; ib. XIII, 4.

fugam: cum fugam factam esse constabit; Caecin. 43. quas (iste tum) fugas fecerit ... viditis; dom. 67.

funus: de integro funus iam sepulto filio fecit; Cluent. 28.

furtum: cuius rei furtum factum erat? Qu. Rosc. 26. ut intellegas non te diligentiorem in faciundis fuisse furtis quam me in deprehendendis; Verr. III, 107. Strato ille medicus domi furtum fecit; Cluent. 179. utrum furtum factum non est? ib. 183. quod (furtum) ille sine controversia fecerat; ib. 185.

gemitum: ut urbe tota fletus gemitusque fieret; Sex. Rosc. 24. tanti gemitus fletusque fiebant; Verr. IV, 110. tantus est gemitus factus; ib. 139. fit gemitus omnium; ib. V, 74. quantos et virorum et mulierum gemitus esse factos? Cluent. 192.

gradum: maioribus nostris in Africam ex hac provincia gradus imperii factus est; Verr. II, 3. hunc quasi 'gradum quendam .. ad cetera factum ‖ iactum ‖ intellegetis; leg. agr. II, 38. f. aditum.

gratulationem: nuntiatur mihi tantam isti gratulationem esse factam; Verr. a. pr. 21.

Herculem: ex altera parte (erat) Hercules, egregie factus ex aere; Verr. IV, 5.

heredem: QUI ... HEREDEM FECIT, FECERIT; Verr. I, 110.

hominem: Rubrius .. homo factus ad istius libidines; Verr. I, 64. ut es homo factus ‖ facetus ‖ ad persuadendum; Piso 59.

hospitium: UT CUM FRATRE L. HOSPITIUM FUBLACE FIERET; Verr. IV, 145. hospitium ... cum L. Cornelio Gaditanos fecisse publice dico; Balb. 41. cum hospitium fecit (populus Gaditanus); ib. 42.

hydriam: cum iste ab sese hydriam Boethi manu factam ... abstulisset; Verr. IV, 32.

iacturam: propterea quod hic mediocrem iacturam facere cupiebat; Quiuct. 21. patiatur eius vita reliqua me hanc tantam iacturam criminum facere; Verr. I, 33. non magna iactura facta; Cluent. 23. huius dignitatis iactura facienda est; Planc. 6. bos ... iacturam suarum tribuum ... fecisse; Planc. 54.

ignem: ignem ... in loco angusto fieri iussit; Verr. I, 45.

impensam: nullam impensam feceraut; Phil. VI, 14.

impetum: in reliquas omnes fortunas iste T. Roscius ... impetum fecit; Sex. Rosc. 21. debetis in eos impetum facere: ib. 57. ut homines postremi ... in fortunas uuius cuiusque impetum facerent; ib. 137. in bona eius impetum fecit; Verr. I, 90. cequis est iudex cui non .. persuasum sit istum in aratorum bona fortunasque impetum fecisse? ib. III, 142. servorum armatorum fit .. impetus; ib. IV, 94. impetum in eas tabulas facio; ib. 148. fit ad domum eius ... impetus; ib. V, 93. si tu solus aut quivis unus ... impetum in me fecisset; Caecin. 62. in exercitum nostrum ... impetum fecit (Mithridates); imp. Pomp. 25. fit in eos impetus; Catil. III, 6. infractus furor tuus iuauis faciebat impetus; dom. 64. cum omnium perditorum et couiuratorum incitata vis ... in me impetum faceret; ib. 96. si ... in me impetum impeditus facere conabitur; har. resp. 7. impetum faciuut in Fabricium; Sest. 75. complures cum telis in hunc factum ... impetum; Milo. 29. cum in Cn. Pompeium ... impetus factus est; ib. 40. ab eo, qui ... facere impetum cogitarat; Milo. 53. hi primum cum gladiis ... in regnantem impetum fecerunt; Phil. II, 114. qui in provinciam D. Bruti ... cum exercitu impetum facere conatur; ib. III, 1. cum .. A. Hirtius ... impetum .. in M. Antonium ... fecerit; ib. XIV, 63.

incendium: cur .. iucendium curiae ... contra rem publicam senatus (factum) esse decrevit? Milo 13.

inclinationem: fieri quaedam ad meliorem spem inclinatio visa est; Sest. 67. minimis momentis .. maximae inclinationes temporum fiunt; Phil. V, 26.

indutias: quid [si ille faceret indutias]? Phil. VIII, 20.

initium: itaque ... initium facit (Staienus) a Bulbo; Cluent. 71. respondit a Romulia ‖ Romilia ‖ tribu se initium esse facturum; leg. agr. II, 79. quo die ... caedis initium fecisset a me; Phil. V, 20. cum C. Pansa .. initium cum hostibus conflgendi fecerit; ib. XIV, 36.

iniuriam: iniuriam facere .. perseverat; Quinct. 31. facis iniuriam ..., si maiorem spem ... ponis; Sex. Rosc. 146. nihil in ea re tibi iniuriae feci; Qu. Rosc. 32. quibus factae esse dicantur iniuriae; div. Caec. 10 qui eas iniurias fecisse arguatur; ib. 10. quibus iniuriae factae sunt; ib. 11. quid enim dices? an id quod dictitas, iniuriam tibi fecisse Verrem? ib. 52. cum omnibus Siculis faceret iniurias; ib. 52. cui maximam C. Verres iniuriam fecerit; ib. 54. eam tibi C. Verres fecit iniuriam; ib. 55. si iuiuriam tibi factam quereris; ib. 58. quae (iniuria) tibi facta sit; ib. cui facta (iniuria)

dicitur; ib. quae (iniuria) tibi ab illo facta sit; ib. 59. si .. non ulla tibi facta est iniuria; ib. 60. quibus ipse insignis iniurias fecerit; Verr. a. pr. 7. non tibi iniuriam facto; ib. I, 25. qui sociis iniurias fecerant; ib. 59. si quam Rubrius iuiniriam ... fecisset; ib. 80. quibus iniurias fecerit; ib. 81. cum .. populo Romano communique causae legatorum facta esset insigois iniuria; ib. 84. quae (iniuria) tibi esset facta; ib. 85. quae (iniuria) mibi aut amico meo facta est; ib. 103. cur tantam iniuriam P. Anuio mortuo fecisti? ib. 113. quas (iniurias) scirent aliis csse factas; ib. II, 16. quae (iniuria) Sthenio facta esset; ib. 103. qui iniuriam sibi factam queri posset; ib. III, 29. iniuriamne factam sociis (intellegi vclim)? ib. 39. quantam iniuriam fecerunt Verri aratores? ib. 157. quibus in rebus non solum filio, Verres, sed etiam rei publicae fecisti iniuriam; ib. 161. non iniuriam factam Siculis atque araloribus (Hortensius dicet)? ib. 205. non .. putat ille sibi iniuriam factam; ib. IV, 87. ne qua tali viro mortuo fiat iniuria; ib. 121. tamctsi iniuriam facio communi causae et iuri civitatis; ib. V, 141. maiorem ab eo iniuriam fieri; Font. 20. quibus Sulla voluit iniuriam facere; Caccin. 101. Cn. Decitio Samniti .. . iniuriam ... ab huius familia factam esse dixisti: Cluent. 161. quae civitati facta est iniuria? Flacc. 57. quae vcris fit iniuria? ib. 65. quid tibi .. . iniuriae factum est? ib. 70. neque huic ullam iu eo fecisti iniuriam; ib. 80. Audroni Sextilio gravis iniuria facta est; ib. 84. non secures ad iniuriam faciendam Flacci animum impulcruot; ib. 85. facio iniuriam fortissimo viro mortuo; Piso 8. non in eo, cui facta est iniuria, sed io eis, qui feccrunt, sceleris et conscientiae poena remanoit; ib. 95. ire ... illi etiam ipsi facerem ... iniuriam; Rab. Post. 33. quam vivo iniuriam fecimus; Phil. IX, 8. „si .. oblivisci velint ipsi fecisse (iniurias)"; ib. XIII, 46.

iuruptionem: si iruptio nulla facta est; imp. Pomp. 15.

insidias: cum multae mihi a C. Verre iosidiae terra marique factae sint; Verr. a. pr. 3. istius insidiae nefariae, quas .. mibi, vobis, M.' Glabrioni, populo Romano, sociis, exteris nationibus, ordini, nomini denique scnatorio facere conatur; ib. 4. cum omnis insidias fortunis suis a praetore fieri videret; ib. II, 41. Scamandro insidias factas esse per Diogenem; Cluent. 53. quae (insidiae) fierent Habito; ib. num quid aliud in illis iudiciis versatum est praeter hasce insidias Habito ab Oppianico per Fabricium ‖ Fabricios ‖ factas? ib. 62. quae (insidiae) ipsi populo Romano a popularibus tribunis plebis fiant; leg. agr. I, 25. sin insidias fieri libertati vestrae ... intellegctis; ib. II, 16. sperant ... aliquid illi insidiarum fieri ... posse; ib. 54. quas mihi ipsi fecerat insidias; Sulla 18. a quo .. crudelis insidias rei publicae factas ... putarem; ib. 45. nisi ocnlis videritis insidias Miloni a Clodio factas; Milo 6. ut .. quaerere .. debeatis .. uter utri insidias fecerit; ib. 23. insidias factas esse constat; ib. 31. ab utro factae (iosidiae) sint, incertum est; ib. num quid .. alius in iudicium venit nisi uter utri insidias fecerit? ib. insidias Miloni fecisse Clodinm; ib. 32. Clodius insidias fecit Miloni? ib. 60. ✕. ut huic faceret insidias; ib. 88.

interitionem: aratorum iuteritio facta nulla est; Verr. III, 125.

invitationem: fit .. inter cos .. invitatio, ut Graeco more bibcretur; Verr. I, 66.

iter: si sua sponte iter Ameriam faceret; Sex. Rosc. 97. quacnmque iter fecit; Verr. I, 44. eorum alter ... iter per Siciliam facere voluit; ib. IV, 61. quacumque iter fecit (P. Servilius); ib. V, 66. quorum (deorum) iter iste ad suum quaestum, non ad religionum dignitatem faciendum ... curavit; ib. 186. ituera, quae per hosce annos ... nostri imperatores fecerint, recordamini; imp. Pomp. 38. quacumque illa iter feciesset; Cluent. 192. qui ea iter facinnt ‖ quem per iter qui facinnt ‖; leg. agr. II, 81. cum ... itineris faciendi causa decedens e provincia Puteolos forte venissem; Planc. 65. tardius iter fecit (Tubero); Ligar. 22. iter qua faciebat; Phil. IX. 6. volasse eum, non iter fecisse diceres; ib. X, 11. cum iter per agros et loca sola faceret cum Pompeleno; Fr. B. II, 5.

iudicatum: cum iudicatum non faceret; Flacc. 48.

iudicium: Romae iudicia fiebant; Quinct. 41. iudicium fiat statim; ib. 44. si veretur, ut res iudicio facto parata sit; ib. non omnia iudicia fieri mallet; ib. 46. quod omnia iudicia difficillima cum summa sua invidia maximoque periculo P. Quinctii fieri mallet; ib. 85. ut acria ac severa iudicia fiant; Sex. Rosc. 11. quod iudicia .. facta non essent; ib. 28. iudicia fient; ib. 91. cum dixisset ... iudicia .. turpia ac flagitiosa fieri; Verr. a. pr. 45. ais iudicium esse factum te iniuria circumsessum esse Lampsaci; ib. I, 83. facit ipse iudicium; ib. 150. inter aratores et decumanos lege frumentaria ... iudicia fiunt; ib. II, 32. SI QUOD (IUDICIUM) ESSET FACTUM; ib. 95. per quos (dics) solos iudicium fieri posset; ib. 130. (utrum est aequius) iudicium integra re an perdita fieri? ib. III, 27. quod ... mullum ... factum ... iudicium invenitur; ib. 33. iudicia severa fiebant; ib. 210. cum iudicia fiebant; ib. IV, 22. postea quam iudicia severa Romae fieri desierunt; ib. 133. cum iudicia fiebant; ib. si ad causas iudicia iam facta domo deferemus; Cluent. 6. hoc tum iudicio facto; ib. 56. iudicio .. facto; ib. 68. „iudicia facta permulta sunt"; ib. 88. Oppianici pecunia post iudicium factum ab iudice ablata est; ib. 102. illud .. Iuniauum (iudicium) de vini factum est; ib. 103. qui iudicia facta commemoras; ib. 112. iudicium fieri vidctur; Flacc. 40. cum ipse non deducendo Falcidium iudicium fcceris; ib. 93. quae (iudicia) per hos mensis in homines audacissimos facta sunt; Sulla 92. cum id dicerem, ... iudicium acquiore tempore fieri oportere; Fr. B. VI, 16. qui postulet .. de tua existimatione iudicium fieri; Verr. III, 139. f. **de,** III. iudicium facto (19 Ct.) Ö. 16, f.

iussa: omnia illa .. populi iussa ... rei publicae causa csse facta fateamur; Vatin. 8.

insta: iusta Catilioae facta sunt; Flacc. 95.

lapidationem: fit magna lapidatio; Verr. IV, 95. facta lapidatio est; quem dicam. 12. lapidationes ... fiebant; Scst. 34.

lamentationes: quas lamentationes (mulierum) fieri solitas esse (putatis) in hisce rebus? Verr. IV, 47.

largitionem: quae (largitio) ... fieri nisi exhausto aerario nullo pacto potest; leg. agr. II, 10. si largitionem factam esse conficrer; Muren. 9.

lectos; lectos aeratos ... num cui praeter istum ... (factas) esse existimatis? Verr. IV, 60.

licitationes: licitationibus factis; Verr. II, 133.

locationem: cum locatio fieret; Verr. III, 18.

luccllum: docuerun vos quid lucelli fecerit ... Apronius; Verr. III, 106.

lucrum: qui (Diogenetus) ex publicis vectigalibus tanta lucra facit; Verr. III, 86. necesse est ... non magoum lucrum fccisse decumanos; ib. 110. si ostendo in hac una emptione lucri fieri tritici modium c; ib. 111. qui CCCC mod. lucri faciunt; ib. ut sciam quantum lucri faciam sit; ib. 112. quid lucri fiat cognoscite; ib. 115. CCCC (modium tritici) lucri facta esse dixeram; ib. 116. cum tanta lucra facta ... cognoverit; ib. 143. immensum atque infinitum lucrum esse factum; ib. 149. [minus igitur lucri facit]; Flacc. 91. in eius modi pari lucrum fieri putabat ... si uterque cecidisset; Piso 27.

ludos: quos (ludos votivos) Cn. Pompeius facturus est; Verr. a. pr. 31. mihi ludos sanctissimos ... Cereri, Libero Liberaeque (esse) faciundos; ib. V, 36. mihi antiquissimos ... Iovi, Iuooni Miner-

vaeque esse faciundos; ib. 86. ludi per decem dies facti sunt; Catil. III, 20. qui trinos ludos aedilis feceram; Muren. 40. qui casu nullos (ludos) feceras; ib. sit idem magnificentissimos et nullos umquam fecisse ludos; ib. 41. ludi sunt non rite facti; har. resp. 20. LUDOS MINUS DILIGENTER FACTOS; ib. 21. qui sunt ludi minus diligenter facti? ib. quos .. haruspices ludos minus diligenter factos .. esse dicunt? ib. 22. quos (ludos) in Palatio nostri maiores ... fieri .. voluerunt; ib. 24. hos ludos servi fecerunt; ib. cum Athenienis aut Spartaci exemplo ludos facere maluerit quam C. aut Appii Claudiorum; ib. 26. illi cum ludos facerent; ib. qui ludos apparatissimos magnificentissimosque fecisti; Sest. 116. qui ludos faciebat; ib. 117. cuius (consulatus) fuit initium ludi compitalicii, tum primum facti post L. Iulium et C. Marcium consules; Piso 8. cum quidem tribunus plebis ... magistros ludos ... facere iussisset, privatus fieri vetuit; ib. Sex. Clodium ... ludos facere ... passus es; ib. ne quo modo fieri quidem posthac possint (ludi) possum .. suspicari; ib. 65. Praeneste fecisse (cum) ludos, quid? alii quaestores nonne fecerunt? Planc. 63. qui ne Apolliuaris quidem ludos ... pracsens fecit; Phil. X, 7.

magistros: cui magistri fiunt; Quinct. 50.

maleficium: conveniat mihi tccum necesse est ... ipsum sua manu fecisse (maleficium istud); Sex. Rosc. 79.

manubias: qui manubias sibi tantas ex Mctclli manubiis fecerit; Vcrr. I, 154.

manum: facta manu armataque; Verr. IV, 96. si aliquam manum contra rem publicam facere potuisset (pirata); ib. V, 77. qui ... cum manum fecerit; Caecin. 33.

medicinam: medicinae faciendae locus non erit; Quinct. 8.

Megalesia: istius modi Megalesia fecit pater tuus? har. resp. 26.

mentionem: doce (te) aliqnando mentionem fecisse (innumerabilis pecuniae); Quinct. 37. eius rei ... mentio facta non est; Sex. Rosc. 5. cum nulla .. proscriptionis mentio [[memoratio]] fieret; ib. 21. tamen fraudis ac furti mentionem facere audes? Qu. Rosc. 26. huius .. criminis .. mentio nulla fict; div. Caec. 32. lenonum, aleatorum, perductorum nulla mentio fiat; Verr. I, 33. perpendiculi mentio fit nulla; ib. 134. cuius hereditatis ... mentionem fecerat nemo; ib. II, 46. ante quam mentio .. controversiae facta esset ulla; ib. 55. in senatu continuo Cn. Lentulus et L. Gellius consules faciunt meutionem, placere statui; ib. 95. postero anno L. Metellus mentionem tui census fieri vetat; ib. 139. audes ullius iudicii mentionem facere? ib. III, 33. fac mentionem innocentiae; ib. 41. tu mihi .. audes mentionem facere decumarum? ib. 48. vetat te Volcatius .. mentionem mancipii facere; ib. 176. quid eorum scribarum meutionem faciam? ib. 182. cuius (praefationis donationis) ne mentio quidem te practore ulla facta est; ib. 187. di faciant ut rei militaris, ut belli mentionem facere audeas! ib. V, 33. hic mihi etiam audebit mentionem facere Mamertinae laudationis? ib. 57. Athenine .. mentionem tuorum furtorum non facit; ib. 128. quo .. ore mentionem corrupti iudicii facitis? Cluent. 65. ut tota in causa mentionem ullam legis fecerim; ib. 143. audes .. mentionem facere legis Sempronine? leg. agr. II, 31. cum erat a tribuno plebis mentio legis agrariae facta; ib. 68. quoniam Iruti atque Ilius temporis feci mentionem; ib. 92. tu cuiusquam .. hominis popularis mentionem facis? Rabir. 12. non debuisse (eum) ... mentionem facere hereditatis; Flacc. 85. esset absurdum ... meutionem facere Sullae nullam; Sulla 37. is mihi etiam geueris sui mentionem facit? har. resp. 26. „ne mentionem omnino cuiquam iudicum aut iudiciorum facere liceat"; Sest. 89. quoniam facta mentio est ludorum; ib. 118. quoniam legationis tuae facta mentio est; Vatin. 35. nemo mentionem facit (tui) quin exsecretur; ib. 39. num quis .. fecisset mentionem (auri)? Cael. 56. haec facta illius clarissimi .. viri mentio .. vocem meam fletu debilitavit; ib. 60. audetisne ... facere Istorum hominum mentionem? ib. 71. tune etiam mentionem facies consulatus? Piso 25. si mentionem tensarum fecero; Planc. 83. in qua (aestimatione litium) Postumi mentio facta nulla est; Rab. Post. 10. an hnius lile legis ... mentionem facere ausus essct? Milo 33. illud cuius est ... stultitiae, ... clivi Capitolini mentionem facere? Phil. II, 19. maxime admiratus sum, mentionem tc hereditatum ausum esse facere; ib. 42. legatorum mentionem nullam censeo faciendam; ib. V, 31. Asiae et Syriae mentio fiet? ib. XI, 21. ego .. mentionem omnino provinciarum factam dico alienissimo temporc; ib. 22. cur tam repente pacis est facta mentio? ib. XII, 3. mcntio a te facta pacis suspicionem multis attulit immntatae voluntatis; ib. 18. Lupercorum mentionem facere audet? ib. XIII, 31. quis .. legis Iliriae meutionem facit? ib. 32. „concordiae factam esse mentionem scribitis"; ib. 36. f. de, III. meutionem facio (6 St.) S. 17, a.

mercaturas: cum mercaturas facerent; Verr. V, 72.

modos: adde totius summae DXL. milium modium tris quinquagesimas: fit tritici modium XXXII. cccc; Verr. III, 116. f. lucrum; Verr. III, 111. ✕ 116.

monumentum: te monumentum fecisse in meis aedibus; dom. 51. placet .. mihi .. legionis Martiae militibus ... monumentum fieri quam amplissimum; Phil. XIV, 31. uti ... monimentum quam amplissimum .. faciandum .. curent; ib. 38.

morem: venire omnis suas possessiones .. maluit quam ullam morem cuiquam fieri creditorum suorum; Sulla 58. ille se adfirmare postcro die moram nullam esse facturum; Sest. 74.

motum: nullus in corum reditu motus municipiorum et coloniarum factus est; Quir. 10. quod ... factus in agro Piceno .. nuntiatur terrae motus; har. resp. 62.

mutationem: fit magna mutatio loci; Quinct. 12. quae .. tum mutatio (vestis) nou deprecationis causa est facta, sed luctus; Sest. 27. hac mutatione vestis facta; ib. etiam postliminio potest civitatis fieri mutatio; Balb. 28.

naufragium: in hoc portu Athenicnsium nobilitatis, imperii, gloriae naufragium factum existimatur; Verr. V, 98.

naricularia m: navicularia m ... (te) esse facturum? Verr. V, 46.

uavem: decem navis ... populus Milesius ex pecunia vectigali populo Romano fecerat; Verr. I, 89. navem .. maximam ... apud istos faciundam curavit; ib. IV, 23. navem tibi operis publicis Mamertinorum esse factam eique faciendae senatorem Mamertinum publice praefuisse; ib. V, 47. et ex quo fit navis et qui faciunt; ib.

nomen: in codicis extrema cera nomen iufimum in flagitiosa litura fecit; Verr. I, 92.

occasionem: haec Apollonidieuses occasione facta ad Flaccum detulerunt? Flacc. 79.

occisionem: si .. occisio facta non erit; Caecin. 41.

olivetum: IN QUIBUS (IUGERIBUS) OLIVETUM FIERI POTEST; leg. agr. II, 67.

operarium: qui (operarius) ... ita factus (est) et animo et corpore; Verr. IV, 126.

oppugnationem: cur ... oppugnationem aedium M. Lepidi ... contra rem publicam senatus factam esse decrevit? Milo 13.

optionem: quotiens ille tibi .. optionem .. facturus sit; div. Caec. 45.

opus: LEX OPERI FACIUNDO; Verr. I, 143. ne vitiosum opus fieret? ib. diem praestituit operi faciundo Kalendas Decembris; ib. 148.

pactionem: *fecit pactionem*; Qu. Rosc. 25. die pactionem fecisse (eum) ut absolveretur; ib. 26. „pactionem ... mecum fecerat"; ib. utrum Roscius cum Flavio de sua parte an de tota societate fecerit pactionem; ib. 34. cnm de tota lite faceret pactionem; ib. 40. quae (pactiones) factae sunt cum decumano Cn. Sergio; Verr. III, 102. cum decumani aratoribus ad pactiones faciendas non suam vim, sed tuum scelus ac nomen opponerent; ib. 131. has .. pactiones sepulturae eum vivis etiam illis esse factas; ib. V, 120. quis pactionem fieri ... coëgit? Flace. 89. pactiones sine ulla iniuria factas rescidit; prov. cons. 10. qui de sociis cum hostibus, de civibus cum sociis faciat ‖ facit ‖ pactiones; ib. 12.

partitionem: cur eum eo tantae pecuniae partitio fiat? Verr. III, 183. haec inter nos partitio defensionis non est fortuito .. nec temere facta; Sulla 13.

pacem: quae (pax) erat facta per obsidem puerum nobilem; Phil. II, 90. ei, cum quo paeem facias; ib. XII, 11. quid est aliud non pacem facere, sed differre bellum? ib. 13. cum eis facta pax non erit pax; ib. 14. pacem cum Seipione Sulla sive faciebat sive simulabat; ib. XIII, 2. cum hoc pacem fieri posse credamus? ib. 16. „negatis pacem fieri posse"; ib. 34. cum hoc pacem M. Lepidus ... fieri posse arbitraretur? ib. 49.

peculatum: an de peculatu facto ... longa oratio est expromenda? Rabir. 8.

pecuniam: quibusnam rebus in ea provincia maximam nno anno pecuniam facere posset; Verr. II, 17. hic [Timarchides] quantam pecuniam fecerit; ib. 133. ex quibus (nummis) pecuniam maximam fecit; ib. 136. ista ratione innumerabilem pecuniam facere eum posset; ib. III, 211.

periculum: quo tempore ... tute tui periculum fecisti? div. Caec. 27. cum ... mihi amplum et praeclarum existimassem, eos velle meae fidei diligentiaeque periculum facere, qui innocentiae abstinentiaeque fecissent; Verr. a. pr. 34. qui si ... saepius eius deae periculum facere nollet; prov. cons. 35. numquam (erat) periculum factum consilii; Piso 1. fac huius odii ... periculum; ib. 65. qui periculum fortunae cotidie facit; Phil. V, 14.

phaleras: phaleras pulcherrime factas ... utrum .. abstulisti an emisti? Verr. IV, 29.

piraticam: profecto ... piraticam ipse fecisset; sen. 11.

pocula: pocula quaedam (eum habere) ... Mentoris manu summo artificio facta; Verr. IV, 38.

poëma: poëma .. facit ita festivum; Piso 70.

pontem: fecerisne ante rostra pontem continuatis tribnnalibus? Vatin. 21.

portieum: in qua (domo) portieum .. Q. Catulus ... fecit; dom. 102.

potestatem: ut meo loco vel respondendi vel interpellandi tibi potestatem faciam; Sex. Rosc. 73. quotiens ille tibi potestatem ... facturus sit; div. Caec. 45. nt ei ... ne subscribendi quidem ... facerent potestatem; Verr. I, 15. si lex ampliandi faciat potestatem; ib. 26. prodeundi tibi in publicum potestatem factam negas; ib. 60. cuius rei recognoscendae faciam vobis suo tempore potestatem; ib. 122. excludit enm solnm, cui prope dicam soli potestatem factam oportebat; ib. 142. quibus ne reliendi qnidem amplius qnam trium iudicum praeclarae legcs Corneliae faciunt potestatem; ib. II, 77. faceres potestatcm aratori non modo reiciendi, sed etiam sumcudi recuperatores; ib. III, 32. utrique facit potcstatem; ib. 35. indignum uni potius ex iniquis sumendi (recuperatores) quam utrique ex aequis reiciundi fieri potestatem; ib. 140. ei potestatem emendi non esse factam; ib. 148. neque se aliis videndi potestatem esse facturum; ib. IV, 64. legem recitare omnium mihi tabularum et litterarum fieri potestatem oportere; ib. 149. tabularum mihi postestas facta non esset; ib. IV, 149. patri .. et adulescenti filio adeundi ad Illum miserum potestatem numqnam esse factam; ib. V, 21. potestas aspiciendi (achipiratam) nemini facta est; ib. 66. potestatem tibi fieri oportere, ut, si posses, recuperatoribus persuaderes; Tull. 39. respondendi Fidiculanio potestas facta non esset; Cluent. 108. si quid de bis rebus dicere vellet, feci potestatem; Catil. III, 11. postea quam vobis decernendi potestas facta non est; sen. 3. cum L. Caecilius ... direptoribus .. bonorum meorum in ius adeundi potestatem non fecerit; ib. 22. scio me ... et tibi et gladiatoribus tuis instaurandae caedis potestatem non fecisse; dom. 6. ut ... *utrique potestas contra Sempronium* legem fieret proviciae commutandae; Sest. 55. postea quam potestas si mihi sacpius ... fiet; Phil. I, 38. mihi videmini ... potestatem nobis de tota re publica fecisse dicendi; ib. III, 13. ad Brutum adeundi legatis potestatem fecerit (oportet); ib. VII, 26. Q. Scaevolam .. memoria tenco ... facere omnibus conveniendi potestatem sui; ib. VIII, 31.

praedas: f. quaestum; Verr. III, 119.

praeiudicium: de quo non praeiudicium ... factum putatur; div. Caec. 12. cum hoc diceret ei Metellus praeiudicium se de capite C. Verris per hoc iudicium nolle fieri; Verr. III, 152. de quo homine praeiudicium noluerit fieri per recuperatores; ib. 153. ea de eo praeiudicia esse facta; Cluent. 9. nullo praeiudicio facto; ib. 60. qui (iudices) duo praeiudicia fecissent; ib. 62. quae praeiudicia de eo facta esse constarent; ib. 104.

praetorem: eam legem ab eo praetore populi Romani, qui sit primus factus, ferri iubet; leg. agr. II, 26.

proelium: Pharsalico proelio facto; Deiot. 13. princeps .. omuium Pansa proelil faciendi ... fuit; Phil. XIV, 26. bie .. adulescens maximi animi ... sceundum .. proelium fecit; ib. 28.

promissa: ut multis multa promissa uon fecit; Phil. I, 17.

proscriptionem: quam ad diem proscriptiones vendltionesque fiant; Sex. Rosc. 128. quae (proscriptio) facta est in eos; ib. 153. praediorum proscriptiones cum mulierum ‖ mulieribus ‖ aperta circumscriptione fecisti; Flacc. 74.

psephisma: quod (psephisma) fecerunt (Smyrnaei) in Castricium mortuum; Flaec. 75.

pugnam: fit ... pugna inter servos Rubrii atque hospitis; Verr. I, 67.

quaestum: qui HS CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ CCCIↃↃↃ quaestus facere nolnit; Qu. Rosc. 23. de quaestu, quem qui fecisset, ne legeretur; Verr. II, 122. num quis poterit ... dubitare quin propter improbitatem tam magnos quaestus feceris? ib. III, 111. ipsum maximos quaestus praedasque fecisse; ib. 119. quantum .. quaestum putamus factum esse per eum? ib. 150. invitum te quaestum facere putaremus? ib. V, 54. quaestus duplex unins missionis fiebat; ib. 62. NI FURTIS QUAESTUM FACERET; ib. 141. obiectum est .. qnaestum M. Fonteium ex viarum munitione fecisse; Fout. 17. quamvis quaestum ‖ tum qua quaestum ‖ faceret; Sest. 26. in eius modi pari .. fieri putabat immortalem .. quaestum, si uterque cecidisset; Piso 27.

rapinas: sin has .. rapinas ... facient; Sex. Rosc. 139. qnas (rapinas) non faciebat Hannibal; Phil. V, 25.

reconciliationem: reconcillationem esse gratiae factam; har. resp. 51.

redemptionem: redemptio est huius iudicii facta graudi pecunia; Verr. a. pr. 16.

reiectionem: postea quam reiectio indicnm facta est; Verr. a. pr. 16. non intellcgo quam ob rem senatus ... de ipso .. ambitu reiectionem fieri voluerit iudicum alternorum; Planc. 36.

rem: statuit senatus hoc, ne illi quidem esse licitum ... a populo factarum .. rerum summas imminuere; Verr. III, 81. quam (rem) tn fecisti; ib.

203. res illum divinas ... facere vidisti; ib. IV, 18. negat ullo modo (rem) fieri posse; ib. 85. quas (res) improbissime fecit (Aebutius); Caecin. 23. quem ego magis fecisse illam rem sum admiratus quam factorum putavi; Phil. II, 27. quo minus ab eo rem illam dicebant fieri debuisse; ib. X, 15.

sacellum: in qua (domo) .. ita est inaedificatum sacellum, ut aljus fecerit; har. resp. 31.

sacrarium: cui (aequilae) ille .. sacrarium [sceleru] domi suae fecerat; Catil. II, 13.

sacrificium: quod (sacrificium) alienae domi fierct: dom. 105. cum sacrificium Bonae deae fieret; dom. 105. quod (sacrificium) fit pro salute populi Romani; har. resp. 12. SACRIFICIA ... MINUS DILIGENTER FACTA; ib. 37. quod (sacrificium) fit per virgines Vestalis, fit pro populo Romano, fit iu ea domo, quae est in imperio, fit iucredibili caerimonia, fit ei deae, cuius ne nomen quidem viros scire fas est; ib. sacrificiis sollemnibus factis; Phil. V, 24.

sacra: quae sacra per summam castimoniam virorum ac mulicrum fiant; Verr. IV, 102. quae (sacra) apud omnis gentis .. fiunt; ib. 109. ut ci sacra facerent (Syracusani) quot annis; ib. 151. cui (Iunoni Sospitae) omnis consules facere (sacra) necesse est; Mureu. 90. ne quis meorum ... possit .. te sacra illa tua facjeutem videre; har. resp. 33. quae (sacerdos) Graecum illud sacrum .. faccret; Balb. 55. sacra pro civibus civem facere voluerunt; ib.

Sappho: ipsa (bacc Sappho) fuit egregie facta; Verr. IV, 127.

satis: ipse mihi satis facere uon possum; Qu. Rosc. 9. satis fidei et diligentiae meae, satis causae et controversiae, satis formulae et sponsioni, satis etiam iudici fecisse videar cur secundum Roscium iudicari debeat; ib. 14. vcnisti domum ultro Roscii: satis fecisti; ib. 26. causae atque officio tuo (te) satis facerc arbitrabor; div. Cacc. 47. sic breviter ... satis facium universis; ib. 50. se avasissimi hominis cupiditati satis facre posse, nocentissimi victoriae non posse; Verr. a. pr. 41. quod si in rebus iudicandis populi Romani existimationi satis facere voluisseut; ib. 44. nisi publice satis factum sit; ib. I, 79. negat eum sibi illa decisione satis facere posse; ib. 140. de quo (Dione) ... vobis priore actioue satis factum est; ib. II, 20. cum utrisque satis facere non posset (Verres), ut Siculis et togatis; ib. 154. me Siculis satis csse factum; ib. 179. nec illum ante tibi satis facere quam tu omnium existimationi satis fecisses; ib. III, 133. non dubito quin vobis satis fcccrim; ib. 144. satis illorum voluntati ... factum esse arbitrabor; ib. V, 130. satis est factum Siculis, satis officio ac neccssitudini, .. satis promisso nostro ac rcccpto; ib. 139. cum .. populo Romano satis factum ... erit; ib. 183. multae mihi ad satis faciendum (tibi) ... facultates dabuntur; Cluentio nisi nunc satis fecero, postea mihi satis faciendi potestas non erit; Cluent. 10. qui et naturae et legibus satis fecit; ib. 29. si ... satis facere omnibus vobis cogitat; leg. agr. II, 79. satis facere rei publicae videmur; Catil. I, 2. huic ego .. satis facere cupio; Muren. 7. existimasti te ntrique negotio satis facere posse? ib. 46. ipse .. Fufiis satis facit absentibus; Flacc. 47. utinam .. haec (familia) ipsa non modo iuiquorum invidiae, sed aequorum exspectationi satis facere posset! Sulla 54. de principio studuit animus (meus) ... satis facere exspectationi hominum; ib. 69. si modo nos ipsi rei publicae satis fecimus; Cacl. 77. cum .. ille suae gloriae iam pridem ... satis fecerit; prov. cons. 35. me omnibus ... si minus rcferenda gratia satis facere potuerim, praedicanda et habcnda ccrte satis esse facturum; Balb. 2. omnes .. istius modi artes in eis reprehendunlur, qui cum professi sunt, satis facere non possunt; Planc. 62. uon existimavi me .. dignitati praefecturae gravissimae ... satis esse facturum; Scaur. 27. nt omnium vel suspicioni vel malevolentiae vel crudelitati satis fiat; Rab. Post. 45. ut .. Considius .. satis facere hominibus non posset; Ligar. 2. vel officio ... vcl errori ... satis factum esse duxit; Deiot. 13. quod ... patri satis faciendum esse arbitrabatur; ib. 29. ut mihi nulli neque remi neque veuti satis facerem; Phil. I, 9. ut mihi satis fieri paterer a te; ib. II, 49. te non existimare ... umquam mihi pro tuis in me iniuriis satis esse facturum; ib. etsi nullo modo poterit oratio mea satis facere vestrae scientiae; ib. 57. qui cum aut morte aut victoria se satis facturum rei publicae spopondissct, alterum fecit; ib. XIV, 26.

scelus: iutellegitur ... imprudente L. Sulla scelcra haec fieri; Sex. Rosc. 25. libertus scelus sc facturum arbitrabatur; Verr. I, 123. illa scelera ... invitissima civitate illa facta sunt; ib. II, 50. cum ... bacc scelera servi audacissime faciant; Tull. 40. quae idem ille gladiator scelera .. fecerat; dom. 81. quo (consule) sceleris nihil facere posset; Milo. 32.

scrmonem: fit scrmo iuter eos; Verr. I, 66.

servitutem: fit in dominatu servitus; Deiot. 30.

HS: quo modo ex decies HS sexcenta sint facta; Verr. I, 92. fiunt per tricnnium HS ɔ milia fortasse; Verr. III, 118. f. quaestum; Qu. Rosc. 23.

signum: existimabat ea (signa) non ad hominum luxuricm, sed ad ornatum fanorum atque oppidorum esse facta; Verr. IV, 98. signum Paeanis ex aede Aesculapii pracclare factum ... non sustulisti? ib. 127. tria ferebantur iu orbe terrarum signa ivoris Imperatoris uuo iu genere pulcherrime facta; ib. 129. Q. Marcius censor signum Concordiae fecerat; dom. 130.

simulacrum: a Tyndaritanis non ... simulacrum Mercurii pulcberrime factum sustulisti? Verr. IV, 84. in eo (fauo) Chrysae simulacrum est, praeclare factum e marmore; ib. 96. iusistebat in manu Cereris dextra grandc simulacrum pulcherrime factum Victoriae; ib. 110. ex aede Iovis frugiferissimum simulacrum Iovis Imperatoris ... pulcherrime factum nonne abstulisti? ib. 128. idem .. iusserunt simulacrum Iovis facere maius; Catil. III, 20.

societatem: qui socictatem cum Sex. Naevio fecerit; Quinct. 11. Quinctius fecit .. societatem earum rcrum [[cum co]]; ib. 12.

sortitionem: dum sortitio fit; Fr. B. VI, 13.

sponsionem: iubet P. Quinctium sponsionem cum Sex. Naevio facere; Quinct. 30. sponsionem porro si istius modi faceret; ib. 31. sponsionem iubet facere; ib. si sponsioem fecissct; ib. 32. sponsionem facere maluit, fecit; ib. in eo sponsio facta est; ib. 36. qui ... sponsionem de probro facere malucrit; ib. 46. sponsio quae in verba facta est? ib. 84. in qua (pecunia) legitimae partis sponsio facta cst; Qu. Rosc. 10. pecunia petita est certa cuius [[cum]] tertia parte sponsio facta est; ib. 14. si quis ... sponsionem faccret; Verr. I, 115. SI POSSESSOR SPONSIONEM NON FACIET; ib. 116. si sponsio illa ne fierct laborasti; ib. III, 132. sponsio iti de capite ac fortunis tuis; ib. 133. cum eodem Aponio .. P. Scaudilius ... candem sponsionem de societate fecit, quam Rubrius facere voluerat; ib. 135. facta est sponsio HS $\overline{v}$; ib. sponsio facta est cum cognitore tuo Aponio de fortunis tuis omnibus; ib. 137. Scandilium cogis — quid? sponsionem acceptam facere? ib. 139. astuli sponsiones ipso praesente factas de decumarum societate ab ipso prohibitas indicari; ib. 144. cogere eum coepit ... sponsionem ... facere cum lictore suo; ib. V, 141. ubi ita .. est .. sponsio facta; Tull. 29. sponsio facta est; Caecin. 23. CUM optime sponsionem facere possent; ib. 45. „Aebutius ... uccesse est male fecerit sponsionem"; ib. 80.

statuam: statua ex aere facta est; Verr. II, 50. erat etiam Stesichori poëtae statua senilis ..., summo .. artificio facta; ib. 87. utrum ipsae civitates solitae sint statuas tibi faciendas locare ei,

cui possent optima condicione; ib. 144. qui statuis faciundis praeesset; ib. si per eos statuae fiebant; ib. eos ... faciendam (statuam) .. curasse; ib. IV, 139. ut eam .. statuam .. faciendam ... locent; Phil. IX, 16.

strepitum: f. admurmurationem.

stuprum: quod nefarium stuprum non per illum (factum est)? Catil. II, 7. quem cum sorore germana nefarium stuprum fecisse L. Lucullus .. se .. dixit comperisse; Milo 73.

summam: quos .. in censu habendo potestas omnis aestimationis [habendae] summaeque faciendae censori permittitur; Verr. II, 131. summam faciam vobis ex litteris publicis ac testimoniis civitatum frumenti in cellam imperati; ib. III, 225. cum summam tantae pecuniae .. sibi ipse ex sua voluntate fecisset; leg. agr. II, 64.

sumptum: quos sumptus cotidianos ... fieri putatis? Sex. Rosc. 134. sin ... hos tantos tamque profusos sumptus .. facient; ib. 139. HABES SUMPTUM UNDE FACIAS; Verr. III, 155. qui maiorem sumptum ... in Timarchidi prandium .. fecerunt; ib. IV, 22. nt sumptum faciat in militem nemini vis adfertur; imp. Pomp. 39. *ni multo maiores sumptus ... fecisses;* Scaur. 45.

suspicionem: nunc facis suspicionem; Flacc. 83.

syngrapham: (Malleolus) syngraphas fecerat; Verr. I, 91. si tuus scriptor ... non syngraphas cum Byzantiis exsulibus ... faceret; dom. 129. qui cum Hermarcho Chio syngraphas fecit; har. resp. 34. factae .. syngraphae sunt in Albano Cn. Pompei; Rab. Post. 6. syngrapha ... facta in gynaecio est; Phil. II, 95.

taxationem: eius rei taxationem nos fecimus Tull. 7.

Tenem: Tenem, pulcherrime factum, ... abstulit; Verr. I, 49.

testamentum: testamentum P. Annius fecerat non improbum, non inofficiosum, non inbumanum. quod si ita fecisset ..; Verr. I, 107. is, qui testamentum fecerat; ib. II, 45. qui dicerent testamentum factum; ib. III, 16. testamento facto; Caecin. 17. testamentum fecit (Dinaea) eius modi; Cluent. 22. simulat se .. testamentum facere velle; ib. 37. Dinaea testamentum faciente; ib. 41. Habius ... nullum testamentum umquam fecerat; ib. 45. neque hic in testamento faciendo interfuit; ib. 162. video qui testamentum factum esse confirmet; leg. agr. II, 41. testamentum saepe fecit (Archias) nostris legibus; Arch. 11. quis meorum amicorum testamentum discessu meo fecit? dom. 85. testamentum .. palam fecerat; Milo 48.

tribunum: tribunus militum L. Philippus ..., tribuni plebis P. Rutilius Rufus, C. Fimbria ... facti non sunt; Planc. 52.

tributum: tributum facere miseros ac perditos coëgisti; Verr. III, 100.

vadimonium: (quaesivit a te) quo die vadimonium istuc factum esse diceres; Quinct. 57.

valvas: ut, quae (valvae) olim ad ornandum templum erant maxime, nunc tantum ad cludendum factae esse videantur; Verr. IV, 124.

vas: a Diodoro erepta sibi vasa optime facta dicebat; Verr. IV, 39. quae (vasa) tam bene facta sunt; ib. 45. cum vas nullum fieret nisi aureum; ib. 54. cum aliquot abacorum faceret vasa aurea; ib. 57. hae aurea (vasa) nondum fecerat; ib. 62.

vastationes: quas (vastationes) non faciebat Hannibal; Phil. V, 25.

vela: vela fieri .. imperavit; Verr. V, 88.

venditiones: f. proscriptionem; Sex. Rosc. 128.

venenum: QUI VENENUM MALUM FECIT, FECERIT; Cluent. 148.

verbum: neque tamen tam multa verba facient; Quinct. 34. verbum nullum facis; ib. 40. si .. haec tecum duo verba fecisses; ib. 53. dicebam .... mihi perdifficile esse contra talis oratores ... verbum facere conari; ib. 77. non mehercules verbum fecisses; Sex. Rosc. 58. ipsi Hortensio ... propinquis necessariisque eius ... verbum nullum facit; Verr. a. pr. 19. verbum .. facere non audebant; ib. I, 46. verba apud senatum fecit (Verres); ib. II, 48. Scandilius ... negat se apud Artemidorum recuperatorem verbum esse facturum; ib. III, 138. ante quam verbum facerem; ib. IV, 147. quod ego in senatu Graeco verba fecissem; ib. illi ipsi tui convivae, consiliarii, conscii, socii verbum facere non audent; ib. 143. satis mihi multa verba fecisse videor; imp. Pomp. 27. permulta .. contra eam legem verba fecisti; ib. 52. cum ille verbum omnino in hac ipsa causa nullum facere potuerit; Cluent. 167. si is ... pauca verba fecisset; dom. 120. nullo .. verbo facto; Sest. 77. verbum nemo facit; Planc. 20. quod tribuni plebis verba fecerunt; Phil. III, 37. f. **de**, III. verbum facio (16 St.) S. 19, a.

versuram: quae (tabulae) significabant multis nominibus eos homines versuram a Carpinatio fecisse; Verr. II, 186. a quibus versuras tantarum pecuniarum factas esse dicunt? Font. 11. negavit sese omnino versuram ullam fecisse Romae; Flacc. 48. versuram numquam omnino fecit ullam; Cael. 77.

versum: qui (versus) in istius cupiditatem facti sunt; Verr. V, 81. quod M. Cicero versum fecerit; Piso 72.

vestigium: cum ... in possessione vestigium fecero; Caecin. 39. hic vos .. orat .. ut ... sibi .. in hoc foro vestigium facere liceat; Rab. Post. 48.

vim: cum facit ipsa familia vim [vi]? Cael. 28. cum .. (familia) rationem init, ut ea (vis) fiat, familia ipsa non facit, fit autem dolo malo eius; ib. non minus nuuc in causa cederet A. Caecina Sex. Aebutii impudentiae, quam tum in vi facienda cessit audaciae; Caecin. 1. si facta vis esset moribus; ib. 2. quia contra ius moremque facta (vis) sit; ib. si negassent vim hominibus armatis esse factam. 28. quis est qui .. vim hominibus armatis factam relinqui putet oportere? ib. 9. in quo (fundo) ex conventu vim fieri oportebat; ib. 22. improbus fuit (Aebutius), quod ... vim fecit; ib. 23. ut vis ... fieret; ib. 32. qui . ant vim fieri vetat aut restitui factam iubet; ib. 36. „quod vis Caecinae facta non est"; ib. 41. tu vim negabis factam? ib. ibi vis facta negabitur? ib. 44. cum ad vim faciundam veniretur; ib. 45. NI ADVERSUS EDICTUM PRAETORIS VIS FACTA ESSET; ib. ut vim factam probes; ib. facilius sibi vim factam probabit? ib. quin Caecinae facta vis esset; ib. 46. ei vim non esse factam; ib. vim factam negare non potes; ib. 49. qui illam vim .. tuo rogatu aut tuo nomine fecerit; ib. 57. non vis ut fieret; ib. 59. ea (vis) fit plerumque per homines coactos armatosque; ib. 63. si alio *modo*, consilio eodem [..] facta (vis) sit; ib. quibus .. rebus plerumque vis fit eius modi; ib. si per alias res eadem facta vis est; ib. vim non esse factam; ib. 76. vim esse factam cui pericu lum mortis sit iniectum; ib. 83. neque in vi armatorum spectari oportere in quo loco sit facta vis, verum sitne facta; ib. 85. qui sine armis ac multitudine vim fecerit; ib. 93. cum ... vim se .. fecisse fateatur; ib. 104.

vota: mihi videntur (hi homines) vota facturi contra rem publicam: Catil. II, 18. ut ... nostri imperatores .. huic deae vota facerent; har. resp. 28. cum ... vos et omnes boni vota fecerctis, ut Miloni uti virtute sua liberet; Milo 41. vota .. facerctis; ib. 76.

IV. **mit Object und prädicativem Zusatz: 1. in demselben Casus:** a. **Substantiva:** alqm — accusatorem: te pugna Canuensis accusatorem sat bonum fecit; Sex. Rosc. 89.

aedilem: f. **aedilis**, II, 1. facio (12 St.) B. I, S. 134. vgl. III. tribunum.

aratorem: en cur magister eius ex oratore arator factus sit; Phil. III, 22.

auctorem: f. **auctor,** II, 1 facio (3 St.) B. I, S. 332, b.

augurem: cogitarisne ... augur fieri in Q. Metelli locum? Vatin. 19. si ... augur factus esses; ib. 20. cum ex factis (augur); Phil. II, 4.

censorem: C. Getam ... censorem esse ipsum postea factum; Cluent. 119. quo die censor est factus (M. Lepidus); prov. cons. 20.

citharoedos: ut aiunt in Graecis artificibus eos auloedos esse, qui citharoedi fieri non potuerunt; Muren. 29.

civem: f. **civis,** II, 1. facio (11 St.) B. I, S. 521, b.

cognatum: L. Metellus ... istius non modo amicus, verum etiam cognatus factus est; Verr. II, 138.

cognitorem: f. **cognitor,** II, 1. facio (6 St.) B. I, S. 558, a.

consulem: postea quam defensor eius consul est factus; Verr. a. pr. 20. f. **consul,** II, 1. facio (29 St.) B. I, S. 659, f.

xvirum: f. **xvir,** II, 1. facio (4 St.) S. 28, b.

decumanum: fit hic interpres ... repente decumanus; Verr. III, 84.

dominum: ipse amplissimae pecuniae fit dominus; Sex Rosc. 23.

filium: factus es eius filius contra fas; dom. 35.

fundum: nisi is populus fundus factus esset; Balb. 19. quid .. potuit dici imperitius quam foederatos populos fieri fundos oportere? ib. 20. qui fundi populi facti non essent; ib. 21. ut fundi populi beneficio nostro, non suo iure fiant; ib. utrum fundi facti (populi) sint an uon, quacrendum esse videtur; ib. 22. fundos populos fieri nolucrunt; ib. huic generi legum fundos populos fieri non solere; ib. 38. potuit magis fundus populus Gaditanus fieri? ib. 42. si tum fit fundus (populus Gaditanus); ib. fundum Spoletium populum non esse factum; ib. 48. populos de suo iure ... fundos fieri solere; ib. quod .. populus fundus factus non esset; ib. 52. num fundos .. factos populos Latinos arbitramur? ib. 54. num .. fundos factos Veliensis ... arbitramur ‖ arbitrabamur‖? ib. 55.

heredem: ne quis heredem virginem neve muliercm faceret; Verr. I, 107. testamento fecit (Annaea) heredem filiam; ib. 111. P. Trebonius viros bonos et honestos compluris fecit heredes; in eis fecit suum libertum; ib. 123. (C. Sulpicius Olympus) fecit heredem M. Octavium Ligurem; ib. 125. testamento facit heredem quem habebat e Caesennia filium; Caecin. 11. heredem P. Caesennium fecit (M. Fulciuius); ib. 12. facit (Caeseuuia) heredem ex deunce et semuncia Caecinam, ex duabus sextulis M. Fulciuium; ib. 17. is (Cu. Magius) heredem fecit .. Oppianicum; Cluent. 21. is (Cn. Magius) .. cum ... heredem illum sororis suae filium faceret; ib. 33. cuius filium faceret heredem; ib. 34. me nemo nisi amicus fecit heredem; Phil. II, 40. te ... L. Rubrius Casinas [fecit heredem]; ib. te ... fecit heredem; ib. 41. *is* ... te faciebat heredem; ib.

inimicum: tot homines honestissimos ac locupletissimos tibi inimicissimos fieri nolles; Verr. III, 52. Pompeium inimicum mihi isto versu esse factum; Piso 74. ante quam ille rei publicae bonisque omnibus tam aperte est factus inimicus; Phil. XII, 23.

Latinos: qui cives Romani in colonias Latinas proficiscebantur, fieri non poterant Latini, nisi erant auctores facti; dom. 78.

libertos: servos nostros libortos suos fecisset; Milo 89.

Ligurem: si se Ligurem fecisset (Staienus); Cluent. 72.

mancipem: manceps fit Chrysogonus; Sex. Rosc. 21.

militem: qui miles factus non est; Caecin. 99. qui vicinos suos .. cohortatus est .. ut milites fierent; Phil. VII, 24. ut milites fiant (muuicipia et coloniae) sine vi; ib. VIII, 4.

patrem: pater conscriptus repente factus est (Asinius); Phil. XIII, 28.

praetorem: quo modo iste praetor factus sit; Verr. I, 100. is repeute ... praetor factus est; ib. 101. ut praetor factus est, qui auspicato a Chelidone surrexisset; ib. 104. iubet .. QUI PRIMUS SIT PRAETOR FACTUS, RUM LEGEM CURIATAM FERRE; leg. agr. II, 28. cum ille ... praetor postea factus sit; Flacc. 77. duo a popnlo Romano praetores video esse factos; Sest. 113. praetorem aliquem esse factum, qui a suis rationibus dissensisset; Vatin. 38. me cum ... praetorem ... populus Romanus faciebat; Piso 2. qui praetor fieri nou potuerit; Phil. XI, 11. nescis me praetorem primum esse factum? Fr. B. VIII, 5.

provocatores: cum sortito alios Samnitis, alios provocatores fecerit; Sest. 134.

quaestorem: ita quaestor sum factus; Verr. V, 35. quorum amplissimis iudiciis ornatus quaestor factus est; Flacc. 5. (3. 58). cum P. Sestius [quaestor] esset ‖sit‖ cuuctis suffragiis factus; Vatin. 11. cum quaestor es factus; Piso. 2. me cum quaestorem in primis ... populus Romanus faciebat; ib. Plancius .. quaestor est factus; Planc. 60. quaestor es factus; Phil. II, 50.

rvviros: se a Sulla et tris praeterea factos esse (rvviros) dixit; Cluent. 25.

reum: cum primum a me reus factus sit; Verr. a. pr. 5. ut .. deligeretur .. qui reus fieret; ib. 9. postea quam reus factus est; ib. I, 93. postea quam rens factus est; ib. 149. si praesens Sthenius reus esset factus; ib. II, 96. cum is reus fieret; ib. 106. postea quam reus factus est; ib. IV, 38. qui dicat se Diodorum .. rei capitalis reum velle facere; ib. 40. Habitus Oppianicum reum statim non fecit; Cluent. 56. C. Fabricium ... reum statim fecit (Habitus); ib. apud eosdem iudices reus est factus (Oppianicus); ib. 59. quod Scamander reus erat factus; ib. 66. Oppianicum reum factum esse; ib. 80. quod ex tam multis indicibus .. nemo reus factus est; ib. 114. qua quisque lege ex illis indicibus reus factus esset; ib. 115. cur ... ceteri rei facti non sunt? ib. illo ... reus hac lege ipsa factus esset; ib. 116. si quis apud me . te reum velit facere; ib. 148. Romae ... cum propinquis suis decidit ne reos faceret; har. resp. 42. dum C. Antonius reus fieret; Vatin. 27. postea quam ille est reus factus; ib. QUI TUAM POST LEGEM RETUS FACTUS ESSET; ib. quo minus reus mea lege fias; ib. 37. nec oportuisse Sestium de vi reum fieri; ib. 41. quem negaveris reum omnino de vi fieri debuisse; ib. 41. ne reus fias; Piso. 99. qui ... cur abs te rens non est factus? Planc. 55. reus est factus (M. Scaurus) a Q. Servilio Caepione; Scaur. c. 1, § 2. *qui causam dicunt* ... non suis propriis iudiciis rei facti ‖in rem facti‖ condemnari soleut; Rab. Post. 37. ne quis omnino cum quam istis legibus reus fiat; Phil. I, 22. f. **absens,** III, 1. reum facio (7 St.) B. I, S. 23.

Samnitis: f. provocatores.

senatorem: neminem ulla in civitate senatorem factum esse gratis; Verr. II, 120. quicumque senator voluerat fieri, ... factum esse semper; ib. 121. neminem isto praetore fieri potuisse senatorem nisi qui isti pecuniam dedisset; ib. 125.

Sullanum: Sullauus repente factus est; Verr. I, 37.

tribunum: quod iterum tribunus plebis fieri voluit (Ti. Gracchus); Catil. IV, 4. ut tribunus plebis fieres; dom. 35. ut ... tribunos plebis fieri possit; ib. 37. cur ... quisquam vellet tribunum plebis se fieri non licere? ib. cui tribuno pl. fieri non liceret; har. resp. 44. cum tribuuus plebis primus inter homines nobilissimos factus esset; Sest. 6. factus es tribunus plebis; Vatin. 13. Plancius ... est factus .. tribunus plebis; Planc. 60.

Verrem: ex homine tamquam aliquo Circaeo poculo factus est Verres; div. Caec. 57.

b. **Adjectiva und Participia**: admirabilem: cuius spectata ... integritas minus admirabilem facit huius honestissimi facti gloriam; Phil. III, 26.

aequum: tua sapientia fit (illud) aequissimum; Deiot. 4.

angustum: quae quoniam angustiora parietes faciunt; Deiot. 7.

apertum: apertior eius cupiditas improbitasque facta est; Verr. II, 42. quod ... neque apertius oratione mea fieri (potest) quam ipsorum confessione factum est; Tull. 2. timor eius, perturbatio, suspensus incertusque voltus, crebra coloris mutatio ... haec aperta et manifesta faciebant; Cluent. 54.

bonum: HOC OPUS BONUM SUO CUIQUE FACITO; Verr. I, 146. Phrygem plagis fieri solere meliorem; Flacc. 65. quamquam bonum te timor faciebat; Phil. II, 90. quibus (moris) .. melior fiat Antonius; ib. VIII, 17.

caecum: ne illum quidem (interfuisse sacrificio Bonae deae audisti), qui caecus est factus; dom. 105.

certiorem: f. **certus**, A. alqs (14 Bd.) B. 1, C. 499, b.

communem: „Panurgus .. fuit Fannii; is fit ‖ fuit ‖ ei cum Roscio communis.“ Qu. Rosc. 27. „quod sibi exegit (Roscius) id commune societatis factum esse contendo“; ib. 52.

compotem: qui me huius urbis compotem fecerunt; Sest. 146.

copiosum: actoris et petitoris fit causa copiosior; Tull. 28.

deteriorem: nisi hoc ita statuisses, in re manifesta quicquid dixisses te deterius facturum; Verr. III, 133. quam (rem) .. intellego verbo fieri interdum deteriorem solere; Phil. VIII, 4.

difficilem: qui .. ceterorum causam apud te difficiliorem fecit; Verr. IV, 44. in ea re mihi difficiliorem actionem factam putabitis? Tull. 33.

diligentem: an M. Annii ... summa auctoritas paulo diligentiorem timidioremque (te) fecerat? Verr. V, 156.

disertum: quid, si te disertum facere potuisset? Phil. II, 101.

divitem: ut Apronium et Turpionem .. tuo liberumque tuorum periculo divites fieri velles; Verr. III, 91. quaero ex te sisne ex pauperrimo dives factus? Vatin. 29.

dubium: quae res est quae cuiusquam animum in hac causa dubium facere possit? imp. Pomp. 27.

durum: quae (annona) quia rursus in meo reditu facta erat durior; dom. 15.

ebrium: servos Milonis apud se ebrios factos sibi confessos esse; Milo 65.

egentem: qui postea factus sit egentissimus; Sex. Rosc. 88.

expertem: cum videatis eum, quem custodem vestrae libertatis fore videant, expertem fieri dignitatis; leg. agr. II, 25. ut omnium praemiorum beneficiorumque ‖ beneficioque ‖ nostrorum expertis faciat foederatos; Balb. 20.

familiarem: nisi forte mulier potens ... familiaris facta erat balneatori; Cael. 62. factus es ei rursus ... familiaris; Phil. II, 78.

firmum: senatum bene sua sponte firmum firmiorem vestra auctoritate fecistis; Phil. VI, 18.

frugi: frugi factus est (ille); Phil. II, 69.

gloriosum: iniuriae dolor facit me .. gloriosum; Phil. XIV, 13.

gratiosum: factus est (Deiotarus) gratiosus; Phil. II, 94.

improbum: improbum (te) fecit ea ... audacia; Phil. II, 90.

infamem: multas familias totas .. infamis ... fecisti; Verr. IV, 20.

infinitum: quod superiore parte legis praefinitum fuit, ... id rursus liberum infinitumque fecerunt; leg. agr. I, 10.

iuritum: fecerat hoc egregie .. Metellus, ut omnis istius iniurias ... iuritas faceret; Verr. II, 68. testamentum iuritum fecit; Phil. II, 109. si leges iuritas feceritis; ib. V, 21. quorum res iudicatas iuritas facimus; ib. XI, 11.

iracundum: eum iracundum audio esse factum; Phil. I, 27.

iucundum: iucundiorem .. faciet libertatem servitutis recordatio; Phil. III, 36.

laetum: f. II, 2. Phil. I, 8.

languidum: nos .. languidiores postea facti sumus; Phil. VIII, 21.

lenem: te ipsum ... factum iam putant leniorem; Phil. XII, 18.

liberum: f. infinitum.

locupletem: cum verbis se locupletem faceret; Flacc. 46.

longum: non numquam uno die longiorem mensem faciunt aut biduo (Siculi ceterique Graeci); Verr. II, 129.

magnum: si id (quod est de me opinionis) parum est, ego maius id commemorando facere non possum; div. Caec. 36. haec Cato nimium nos nostris verbis magna facere demonstrat; Muren. 31. quid clamore exorta verbis parvam rem magnam facis? Cael. 36.

manifestum: f. apertum; Cluent. 54. — meum: f. II, 2. Caecin. 74.

missum: qui postea vadimonium quoque missum fecerit; Quinct. 46. verum haec missa facio; Sex. Rosc. 76. ut haec missa faciam quae iam facta sunt; ib. 131. si in hominibus eligendis nos spes amicitiae fefellerit, (opera danda est) ut .. missos faciamus; Verr. II, 28. horum ego agrorum missos faciam quaestus triennii; ib. III, 104. quaestores legatos, praefectos, tribunos suos multi missos fecerunt; ib. 134. missos fac eos, quorum frumentum improbasti; ib. 173. ut illud missum faciam; ib. 178. alii quaestus instituuntur ex uno genere navali: ... pretio certo missos facere nautas; ib. V, 61. poterone ... missum facere eum, cui potestatem imperiumque commisi? ib. 104. missos .. facio ceteros; leg. agr. I, 14. missos faciant honores; Sest. 138. eas .. legiones bello confecto missas fieri placere; Phil. V, 53.

notum: quas .. gentis nullae nobis antea litterae, nulla vox, nulla fama notas fecerat; prov. cons. 33.

participem: fit (Catilina) publici consilii particeps; Catil. I, 2. cum .. fieri ... particeps invitus alieni sceleris cogvetur; dom. 135

peritum: quam (scientiam) si omnes consecuti sunt, certe peritiores vetustas facit; dom. 117.

perspicuum: nisi perspicuum (id) res ipsa fecerit; Sex. Rosc. 18. perspicua sua consilia conatusque omnibus fecit; Verr. a. pr. 5.

planum: ut hoc tibi planum sit faciendum; Quinct. 78. id testibus me pollicitus sum planum facturum; ib. 86. illud ‖ illum ‖ ... tu planum facere debes; Sex. Rosc. 54. quod planum facere .. non possis; ib. planum fac; ib. 58. cum planum iudicibus esset factum .. dormientis eos repertos esse; ib. 65. quod (volumen) ei planum facere possum Eucinum conscripsisse; ib. 101. nisi planum facit, HS ɔɔɔɔ ad libellam sibi deberi, causam perdit; Qu. Rosc. 11. si .. planum facio ... HS ɔɔɔɔ Fannium a Q. Flavio Paurgi nomine abstulisse; ib. 39. si planum facio ... HS ɔɔɔɔ a Flavio te abstulisse? ib. 41. quo teste .. hoc planum faciam? ib. 42. quod in C. Herennio, quod in C. Popilio, ... quod in M. Atilio ... hoc planum factum sit ‖ est ‖, eos pecuniam ob rem iudicandam accepisse; Verr. a. pr. 39. cum planum facere multis testibus possim C. Verrem in Sicilia .. saepe dixisse; ib. 40. hoc testibus, hoc tabulis privatis publicisque auctoritatibus ita vobis planum faciemus; ib. 56. dixi prima actione me

planum esse facturum C. Verrem HS quadringentieus contra leges abstulisse; ib. I, 27. quod planum fecisset ea ... ad Verrem, non ad se pertinere; ib. 52. quid .. si planum facio ... te huius circumcessionis tuae causam et culpam in alios contulisse? ib. 83. hinc HS quater deciens P. Tadio numeratum [[numerata]] Athenis testibus planum faciam; ib. 100. quid est [Verres] quod planum fieri testibus possit, si hoc non fit? ib. 27. uisi vobis id hominum honestissimorum tabulis planum fecero; ib. 156. ea quem ad modum ad istum ... revertantur tabulis vobis testibusque .. planum faciam; ib. II, 50. si de pecunia testibus planum facere non possem; ib. 81. cum id planum fieret; ib. 143. si planum facio hoc decreto remotas esse litteras; ib. 174. si planum fit hoc ita, quem ad modum dico, esse factum; ib. 178. cum planum fieret ... in aratorum bonis fortunisque diripiendis decumanos dictitasse tuas esse partis, tuam rem, tuam praedam, idque te tacuisse; ib. III, 131. id quod et testimoniis omnium et tabulis aratorum planum factum .. est; ib. 189. cum haec omnia ... tuis patronis plana fecero; ib. V, 165. intellegebam, facile id me testibus planum facero posse; Tull. 1. Claudio utrumvis satis est planum facere vel se a me ipso vi deiectum esse vel me consilium inisse, ut vi deiceretur; ib. 29. si planum facit ab se illum aut vi aut clam aut precario possessionem esse, Caecin. 92. legiouem esse ab eo sollicitatam in Illyrico C. Cosconii litteris et multorum testimoniis planum factum est; Cluent. 97. quod planum fecerint illos ob rem iudicandam pecuniam accepisse; ib. 98. quorum testimoniis planum factum est maxime eius opera ... iu exercitu seditionem esse conflatam; ib. 99. quod ex ea pecunia ... pervenisse ad aliquem in illo primo iudicio planum factum sit; Rab. Post. 37.

plausibilem: f. popularem; div. Caec. 8.

popularem: id (censorium uomen) iam popularе et plausibile factum est; div. Caec. 8. Saturninum ... scimus dolore factum esse popularem; har. resp. 43. P. Clodius ... non factus repente popularis; ib. 44. me .. semper .. adversarium multitudinis temeritati haec fecit praeclarissima causa popularem; Phil. VII, 4.

praetorium: „faciam .. illas (provincias) praetorias"; prov. cons. 17.

privatum: ipse privatus est factus; Cluent. 108. hos (agros) privatos facit (Rullus); leg. agr. III, 12.

profauum: Marcellus cum omuia victoria illa sua profana fecisset; Verr. IV, 122.

publicum: quarum (civitatum) ager cum esset publicus populi Romani factus; Verr. III, 13. quicquid .. sit extra Italiam, quod publicum populi Romani factum sit ..., id xviros iubet vendere; leg. agr. II, 38. quem (locum) xviri non possint dicere publicum populi Romani esse factum; ib. 39. quod (reguum Bithyniae) certe publicum est populi Romani factum; ib. 40.

religiosum: tu meam domum religiosam . facere potuisti? har. resp. 32. tum fis religiosus; Phil. II, 99.

reliquum: quae ipsa HS sescenta milia reliqua facta sunt; Verr. I, 36. ut illa de Cn. Carbonis pecunia reliqua HS sexceuta facta sint; ib. 92. quos civis belli calamitas reliquos fecerat; ib. II, 86. cum ... ne spem quidem ullam reliquam cuiquam feceris; ib. III, 48. qui aratori nouem partis reliquas factas esse existimet? ib. 70. duarum mihi civitatum reliquos feci agros; ib. 104. quibus saltem aratrum aliquod .. Apronius reliquum fecit; ib. 128. ne illud quidem tibi reliquum fecisti, ut posses dicere; ib. 132. qui ... decumas aratoribus nullas reliquas fecerit; ib 147. ne illam quidem tibi defensionem reliquam fecisti? ib. 175. quod reliquum vitae viriumque fames fecerat; ib. V, 89. quicquid belli fortuna reliquum rei publicae fecerit; Marcell. 10. cum locum tibi reliquum non modo ad pacem, sed ne ad deditionem quidem feceris; Phil. XIII, 48.

robustum: inveteratum (malum) fit plerumque robustius; Phil. V, 31.

sanctum: sepulcra sanctiora fiunt veteutate; Phil. IX, 14.

saucium: saucius factus est nemo; Tull. 55.

sempiternum: facit sempiternam (potestatem) leg. agr. II, 32.

splendidum: causa .. splendidior fiet; Sex. Rosc. 142.

stipendiarium: quos .. stipendiarios (maiores nostri) fecerant; Verr. IV, 134.

suspiciosum: an te ... conscientia timidum suspiciosumque faciebat? Verr. V, 74.

suum: ui ... totum agrum, qui communis est, suum facere possit; Quinct. 90. si aliena censendo Deciauus sua facere posset; Flacc 80.

tantum: qui haec ex minimis tanta fecerunt; Cael. 39.

tardum: sive vos existimationis illius periculum sive iuris dubitatio tardiores fecit .. ad iudicandum; Caecin. 9.

timidum: f. suspiciosum.

tuum: quod bona, quae Roscii fuerunt, tua facta sunt; Sex. Rosc. 145. *si illum ipsum locum ... tuum fuisse* .. verum factum esset; Tull. 53.

uberem: „at uberiora cibaria facta sunt caritate"; Verr. III, 216.

vectigalem: quos vectigalis .. (maiores nostri) fecerant; Verr. IV, 134. vectigalem provinciam ..., servis tnis [publicanis] a te factam esse meministi? Piso. 87.

vestrum: quae (Mytilenae) certe vestrae ... factae sunt; leg. agr. II, 40.

vitiosum: quem (coulegam) ipse ementitis auspiciis vitiosum fecerat; Phil. III, 9. quem (coulegam) ipse fecit sua iuuntiatione vitiosum; ib. V, 9.

unum: me unum ex eis feci, qui ad aquas venissent; Planc. 65.

2. *Gerettp*: lucri: illam ex aerario pecuniam ... lucri factam videtis; Verr. III, 174.

minoris: tibi videtur ... senex ille Caecilianus minoris facere Eutychum filium rusticum? Sex. Rosc. 46.

populi: regis Alexaudri testamento reguum illud populi Romani esse factum; leg. agr. I, 1. commodum erit ... totam .. Asiam .. populi Romani factam esse dicere; ib. II, 39. illud regnum ... populi Romani esse factum; ib. 41. f. 1. b. publicum.

plurimi: quos plurimi faciunt; Sex. Rosc. 47.

quanti? voluntatem decurionum ac municipum omnium tantidem quanti fidem suam fecit; Sex. Rosc. 115. quanti is a civibus suis fieret .. ignorabas? Verr. IV, 19. videte quanti vos, quanti existimationem populi Romani, quanti leges et iudicia, quanti [testis] Siculos [negotiatores] fecerit; ib. 54. ut obliviscar quanti me semper feceritis; Milo 99. populum ... quanti faceret, ostendit; Fr. B. VIII, 9.

reliqui: ne hoc quidem sibi reliqui facit, ut ... impndentiae suae pudentem exitum quaesisse videatur; Verr. I, 2. nihil .. sibi reliqui fecit (Sthenius) quod defendi aliqua ratione posset; ib. II, 101. ut ipsis reliqui nihil fieret; ib. III, 88. quibus nihil non modo de fructu, sed ne de bonis quidem suis reliqui fecit; ib. 115. quantum reliqui scribae fecerant; ib. 196. quibus .. iste nihil reliqui quod perderent fecerat; ib. 121. nihil te aratoribus reliqui fecisse; ib. 178. quod fortuna in malis reliqui fecit, ut cum parente, cum liberis, cum fratre, cum his necessariis lugere suam calamitatem liceat; Sulla 89. cum .. ille suae gloriae iam pridem, rei publicae nondum satis fecerit; prov. cons. 35. cum .. id ... omnes ordines reliqui iam ante fecissent; Piso 18.

societatis: perstat in sententia Satnrius, quodcumque sibi petat socius, id societatis fieri; Qu. Rosc. 56.

tanti: L .. Apuleius hunc tanti facit; Planc. 28. tanti Tyrii Cassium faciunt; Phil. XI, 35.

3. **Adverbia:** obviam: fit ob viam casu ei multitudini C. Curio; Verr. a. pr. 18. ob viam fit ei Clodius; Milo 28. fit ob viam Clodio; ib. 29.

palam: nondum palam factum erat occidisse rem publicam; sen. 18.

V. **Fragment:** quid? hoc S. C. facit clam te ex urbe proieceris? Fr. C. 33.

factiosus, parteiſüchtig: turbulenti, seditiosi, factiosi, perniciosi; Fr. A. V, 7.

factito, häufig thun: I. alqd: in Sicilia factitatum est (hoc); Verr. III, 211. factitatum esse aliquid; ib. 209. erat hoc .. factitatum semper; ib. V, 60. quid a maioribus factitatum ... esset ostendi; Caecin. 81.

sacrificia: multi sunt ... in hoc ordine, qui sacrificia gentilicia ... anniversaria ‖ anniversarii ‖ facitarint; har. resp. 32.

II. quem palam heredem semper factitarat; Phil II, 41.

factum, That: I. **absolut:** 1. **Subject:** discrepat: factum tuum a sententia legis doceo discrepare; Planc. 42.

est: cum .. nullum illius in vita rectius factum sit quam id, quod tu iniuriam appellas; div. Caec. 60. est .. obscurum et eius modi factum eius; Verr. I, 35. quoniam facta istius in his generibus infinita sunt; ib. II, 138. alia sunt tua facta .. summa laude digna; ib. III, 212. quod factum eius modi est, ut ..; Tull. 32. quorum quod simile factum (est)? Catil. IV, 13. ecquod est huius (P. Sullae) factum ... audacius? Sulla 72. nullum non modo inlustre, sed ue uotum quidem factum (tuum) aut militiae aut domi (est); Piso 1. quod .. ipsum factum per se praeclarum est atque divinum; Phil. II, 114. sunt .. facta eius immortalitatis; ib. IV, 3. factum tunm gratum omnibus debet esse; ib. X, 1. etsi est .. Brutorum commune factum; ib. 15. cuius facta hostilia sunt; Fr. B. XII, 10.

obest: vestrum est, ... mihi mea (facta recte) ne quaudo obsint providere; Catil. III, 27.

occurrit: facilius eorum facta occurrent mentibus vestris; Sest. 17.

prodest: si ceteris facta sna recte prosunt; Catil. III, 27.

venit: factum illius .. in iudicium venire; Caecin. 83.

videtur: quod (factum) cuiquam paulo minus consideratum videatur; Sulla 72.

2. **Prädicat:** ut retineam (id) quod meum factum est ‖ sit ‖; Caecin. 74.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ: audio:** unde Antoniorum nec facta nec nomen audiat (haec urbs); Phil. XIII, 49.

commoro: hominem arbitror esse neminem ... quin facta .. eius nefaria commemorare possit; Verr. a. pr. 15.

complector: nullo modo possum omnia istius facta aut memoria consequi ant oratione complecti; Verr. IV, 57.

comprobo: quasi omnia eius facta .. senatus, populus, iudices comprobarint; Verr. II, 213. non factum comprobasse videremini; ib. 224. factum pulcherrimum Martialium comprobavistis; Phil. IV, 5. quorum ... factum auctoritate vestra est comprobatum; Phil. X, 23.

condemno: sic ... praestantissimi imperatoris factum condemnari volunt; Balb. 6. potest .. L. Cornelius condemnari, ut non C. Marii factum condemnetur? ib. 46. unum factum non esse condemnatum indicio amicorum; Piso 89.

confero: cum utrisne .. istius factum conlaturus es? Verr. III, 191.

confiteor: quod nos factum .. confitemur; Flacc. 27.

conlaudo: factum eius conlaudastis; Phil. V, 28.

consequor: ſ. complector.

considero: libet mihi .. rem ipsam et factum simul Sex. Naevii considerare; Quinct. 48. age ... Rosciorum factum consideremus; Sex. Rosc. 108. ſ. I, 1. videtur.

defendo: ſ. **defendo,** III. factum (3 St.) S. 43, b.

delego: delegisti .. eius unum improbissimum factum quod imitarere! Verr. III, 213.

deprehendo: cuius ego .. factum ... contra patriam deprehendero; Catil. II, 27.

detestor: omnes ... facta (tua) ... a re publica detestantur; Piso 96.

dico: neque illud meum factum laudabile ... dicerem; dom. 97.

doceo: docet me eius modi rem et factum simul Sex. Naevii; Quinct. 79.

enumero: istius facta omnia enumerare conor; Verr. IV, 49.

expono: quod .. factum ... expositum ad imitandum est; Phil. II, 114.

exquiro: noli eius facta ad antiquae religionis rationem exquirere; Verr. IV, 10.

gero: quod (factum) ... pro salute patriae gessissem; dom. 94.

imitor: credidit Quinctius, eum ... facta quoque (bonorum) imitaturum; Quinct. 16. neque illius Crassi factum ... M'. Aquilius potuit imitari; Scaur. c. 3, § 2. quorum facta imitere; Phil. II, 1. ſ. delego.

improbo: factum improbat (Verres); div. Caec. 56.

infirmo: hic tu Cn. Pompei ... factum infirmare conaris; Balb. 51.

intellego: cum ... factum sine consilio non possit (intelligi); Tull. 32.

laudo: ut in omnibus meis factis .. vestrum de me factum .. laudetur; leg. agr. II, 6. quorum ... factum auctoritate vestra est .. landatum; Phil. X, 23.

muto: mutari factum iam nullo modo poterat; Rab. Post. 26.

nego: hoc situ .. factum negabis; div. Caec. 13.

orno: Scipionis factum ... P. Mucius ... multis senatus consultis ... ornavit; dom. 91.

praesto: ut meum factum semper omnes praestare .. deberent; Sest. 38.

probo: quod meum factum lectissimi viri atque ornatissimi ... probarunt; Verr. I, 15. facile cui velles tuum causam et factum probares; ib. IV, 28. meo facto vobis probato; Muren. 2. si factum vobis non probaretur; Milo 81. non modo hoc a Villio Annale, sed vix .. a Q. Mutone factum probari potest; Fr. B. V, 1.

profero: si unum factum ex omni antiquitate protulero; Cluent. 133. nullum huius in privatis rebus factum avarum ... posse proferri; Flacc. 7.

propago: qui ... ad ... simile factum stirpem iam prope in quingentesimum annum propagavit; Phil. I, 13.

recognosco: tacitus (Verres) facta mecum sua recognoscit; Verr. IV, 104.

refero: si ... omnia ... ad eorum voluntatem nostra dicta facta referuntur; Phil. X, 19. ut omnia .. facta ad dignitatem et ad virtutem referemus; ib. 20.

reperio: in quo (rei publicae naufragio) conligendo ac reficienda salute communi omnia reperlentur P. Sestil facta .. versata; Sest. 15.

reprehendo: quis .. esset, qui meum factum .. posset reprehendere; div. Caec. 6. quid .. est quem ob rem abs te Q. Hortensii factum .. non reprehendatur, reprehendatur meum? Sulla 3. ne reprehendo quidem factum tunm; ib. 50. quod (factum) a te reprehenditur; Balb. 46. nescis inl-

mici factum reprehendere; Milo. 57. vestrum iam hic factum reprehenditur, .. non meum; ac pulcherrimum quidem factum; Fr. B. XII, 5.

revoco: quem (Q. Metellum) P. Servilius ... ad sui generis communisque sanguinis facta .. revocavit; seu. 25.

seiungo: potestis ... id factum a dolo malo seiungere? Tull. 25.

sequor: fortis .. viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; Milo 96.

tueor: ut meum factum semper omues .. tueri .. deberent; Sest. 38.

voco: in iudicium .. factum Pompei vocatur; Balb. 6.

2. **Genetiv**: paenitet: me .. meorum factorum .. numquam .. paenitebit; Catil. IV, 20.

3. **Dativ**: do: recte factis eorum praemia ... dare solebant; Fr. A. III, 15.

propono: quibus in rebus cum summa recte factis maiores uostri praemia tum plura peccatis pericula proposita esse voluerunt; Cluent. 154. cuius ... recte facto exigua laus et ab invitis expressa propouitur; leg. agr. II, 5.

4. **Ablativ**: libero: me ... facto suo liberavit; har. resp. 49.

5. **mit Präpositionen**: accipio, audio de: haec audivimus de clarissimorum virorum .. factis, haec accepimus, haec legimus; Sest. 139.

avoco a: ne metus quidem a foedissimis factis potest (te) avocare? Phil. II, 115.

cognosco ex: id adeo ... ex istius factis .. cognosco; Verr. V, 9.

confiteor de: ut, qui de meo facto non dubitem, de Ligarii non audeam ‖ de L. autem a.‖ confiteri ‖dicere‖; Ligar. 8.

conqueror de: cum de tuis factis publice conquerunnur (Siculi); Verr. II, 155.

dico de: num de eius facto dicere (tibi videor)? Ligar. 29.

discepto de: qui ... *de* huius ... viri facto ... disceptat; Balb. 64.

eligo de: unum aliquod de nefariis istius factis eligam; Verr. I, 60.

fero de: Pompeius .. non de facto quaestionem tulit; Milo 31.

festino ad: ad singulare .. M. Antonii factum festinat oratio; Phil. I, 3.

habeo de: ut omneu oratioueu meam non de illorum facto ... habitam existimari velim; Cluent. 118.

iutellego ex: ex ceteris .. factis .. Sex. Naevii quivis potest intellegere; Quinct. 90.

iudico ex: ne ex facto solum sapientis illos iudicetis; Cluent. 107.

lego de: ſ. accipio de.

loquor de: de meo facto loquor; Verr. I, 29. non ego de meis, sed de vestris factis loquor; har. resp. 16.

peto ex: cum ego omnium meorum consiliorum atque factorum exempla semper ex summorum hominum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20.

quaero de: huius de facto .. ita quaeri; Balb. 10.

refero de: iustitui referre ad vos ... de facto quid iudicetis; Catil. IV, 6. ut statim de eius facto referretur; Sest. 129.

revoco ad: quem (Q. Metellum) P. Servilius ... et auctoritatis et orationis suae divina quadam gravitate ad sui generis communisque sanguinis facta virtutesque revocavit; sen. 25.

sum in: praemia .. ipsa non sunt in eius facto, qui adeptus est, sed in eius, qui dedit; Balb. 6. etsi in illius viri .. factis nihil nec nimium nec parum umquam fuit; Phil. X, 23.

taceo de: in quibus (rebus) ... de suis factis taceri velit (Rullus); leg. agr. III, 4.

III. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: actor: qui sui facti ... voluit me esse ... actorem; Balb. 4.

auctor: unum cedo auctorem tui facti; Verr. V, 67. possumusne .. tibi probare auctorem .. facti illius ... C. Marium? Balb. 46. si patres auctores non erant facti; Planc. 8. habet istius pulcherrimi facti clarissimos viros res publica auctores; Phil. II, 36.

causa: quam causam sui ... facti adferebat? Phil. II, 53.

confessio: vidit .. etiam in confessione facti iuris .. defensionem suscipi posse; Milo 15. si neque omnis confessio facti est inusitata; ib. 23.

conscientia: erectus .. maximi ac pulcherrimi facti sui conscientia nihil de suo casu ... quererbatur; Phil. I, 9. vgl. fructus; Phil. II, 114.

controversia: cum esset controversia nulla facti; Milo 23.

crimen: sibi .. non facti crimen obstare; Milo 96.

diguitas: me illius pulcherrimi facti ... splendorem verbis dignitatemque retiuere; dom. 94.

exemplum: cum ego omnium meorum .. factorum exempla semper ex summorum homiuum factis mihi censuerim petenda; prov. cons. 20. exemplum facti reliquerunt; Phil. II, 114.

fama: quem ad modum huius tui facti famam in regna aliorum atque in ultimas terras perveuturam putasti? Verr. IV, 68.

fructus: dicerem .. qui recte factorum fructus esset; Phil. I, 30. etsi .. satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat; ib. II, 114

gloria: cum totius Italiae concursus ... facti illius gloriam libeus agnoviset; Milo 38. cuius spectacta .. integritas minus admirabilem facit huius honestissimi facti gloriam; Phil. III, 26.

infamia: qui istius facti non .. modo suspicione, sed ne infamia quidem est aspersus; Cael. 23.

iudex: hanc (rem publicam) sibi iudicem constituit .. omnium .. factorum; Phil. V, 50.

laus: est .. gloria laus recte factorum; Phil. I, 29.

licentia: cuius (facti) ipse sibi perpetuam licentiam optaret; Cael. 16.

memoria: illam pulcherrimi facti memoriam refricat; Phil. III, 18.

moderatrix: hanc (rem publicam) sibi .. constituit .. moderatricem omniuu .. factorum; Phil. V, 50.

praedicator: qui sui facti ... voluit me esse ... praedicatorem; Balb. 4.

praemium: fortis .. viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; Milo 96.

probator: quid .. interest inter suasorem facti et probatorem? Phil. II, 29.

quaestio: facti .. in eculeo quaestio est; Milo 57.

ratio: ecquando te rationem factorum tuorum redditurum putasti? Verr. II, 43. quin eius facti, si non bonam, at aliquam rationem adferre soleant; Verr. III, 195. ut ipsi Catoni ... rationem facti mei probem; Muren. 3. si mei facti rationem vobis ... probaro; Sulla 2. mei facti rationem expouere illis volo; har. resp. 3. exponam .. omnem rationem facti .. mei; Sest. 36. videbant .. sapieutissimi homines facti rationem; Milo 62.

reprehensio: reliquorum factorum eius .. difficilis est sane reprehensio et lubrica; Phil. II, 59.

reus: qui (Milo) etiam nunc reus est facti aut praeclari aut certe necessarii; Milo 43.

societas: quis .. meum in ista societate gloriosissimi facti nomen audivit? Phil. II, 25.

splendor: ſ. dignitas.

stultitia: huius ipsius ‖istius‖ facti stultitiam alia iam ‖mali iam iam‖ superior stultitia defendit; Rab. Post. 24.

suasor: ſ. probator.

suspicio: quod si ... facti suspicio ... repe-

rietur; Sex. Rosc. 8. ut ... eins facti in altero suspicionem quaereret; Cael. 16. qui .. a facti ‖facto‖ ... suspicione afuit; ib. 23. ſ. infamia.

testimonium: habeat .. hnius tanti facti tamque praeclari decreto nostro testimonium sempiternum; Phil. V, 37.

testis: quae (conscientia) si optimorum .. factorum testis in omni vita nobis erit; Cluent. 159.

2. **mit Präpoſitionen:** iudex de; dic te .. de facto Ligarii iudicem esse; Ligar. 30.

ratio de: nou statuebas tibi non solum de tuis, sed etiam de illorum factis rationem esse reddendam? Verr. II. 29.

IV. **nach Adjectiven:** 1. similis: estne hoc illi .. facto Fimbriano simillimum? Sex. Rosc. 34.

2. dignus: ut ... dignus exitus eius modi .. factis vestro iudicio consequatur; Verr. V, 189.

3. dubius de: ut de istius facto dubium esse nemini possit; Verr. IV, 91.

impudens iu: cum impudens fuisset in facto; Verr. II, 191.

V. **Umſtand:** 1. **Ablativ:** accedere: ut ... ad tua in me unum innumerabilia merita ... maximus hoc tuo facto cumulus accesserit; Marcell. 34.

damnari: in iudicium adductus est [C. Verres] homo vita atque factis ... damnatus; Verr. a. pr. 2.

defendere: si hoc crimen non modo Marcelli facto, sed ne Lepidi quidem potes defendere; Verr. III, 212. istius innocentiam M. Autouii facto defendito; ib. 216.

dissimilis: ut isti .. factis .. omnibus ... dissimillimus esse ac semper fuisse videar; Verr. III, 5. quod existimaris me causam A. Cluentii non facto eius .. defensurum; Cluent. 143. qui se alterius facto, non suo defeudat; Vatin. 15.

erigere: quibus (factis) illam tu provinciam adflictam et perditam erexisti atque recreasti; Verr. III, 212.

excitari: qui nunc primum post illam flammam aliorum facto .. excitatam ... erigere animum et paulum respirare a metu coepit; Cluent. 200.

facere: „quae tu omnia tuis foedis factis facis, nt nequiquam velim“; Cael. 37.

iugulare: postea quam tam multis enm factis .. iugulasset; Verr. II, 64.

parere: multa se arbitratur .. peperisse ante factis ... quae nullo modo possit amittere; Deiot. 37.

ponderari: factis cuiusque fortunam ponderari; Piso 98.

recreare: ſ. erigere.

repugnare, resistere: cum ... ego omnibus meis ... factis repugnarim et restiterim crudelitati; Rabir. 15.

sublevari: non aliis recte factis ... tot tantaque eius vitia sublevata esse videbuntur; Verr. a. pr. 47.

volnerare: quod .. facto tuo ... rem publicam volnerasti; Vatin. 36.

jum Sag: cum hoc quae pax potest esse? hostis si esset externus, id ipsum vix talibus factis, sed posset aliquo modo; Phil. XIII, 5.

2. **Präpoſitionen:** ex: tanta superstitio ex istius facto meutis omnium Siculorum occupavit; Verr. IV, 113. „est .. turpe iudicium“. ex facto quidem turpi; Caecin. 8.

in: nihil quod ante fecerit in consuetudine bonorum, nunc in istius facto reprehenditur; Verr. III, 188. potest gravioribus a me verbis volnerari quam est statim in facto ipso a gravissimo viro, P. Servilio, confectus ac trucidatus? har. resp. 2. qui (cives) ... etiam in recte factis (caudidatorum) saepe fastidiunt; Milo 42. ſ. II, 1. laudo; leg. agr. II, 6.

ob: unum ob hoc factum dignum illum omni poena putarem; Phil. XIII, 17.

sine: cum consilium sine facto intellegi possit; Tull. 32.

facultas, Fähigkeit, Möglichkeit, Gelegenheit, pl. Vermögen: I. **Subject:** cogit: ut illos lex magis quaedam accusatoria quam vera male dicendi facultas de vita L. Murenae dicere aliquid coëgerit; Muren. 11.

commendat: cum eum ... commendaret ... non dicendi facultas; sen. 13.

crescit: quod ex his studiis haec quoque crescit .. facultas; Arch. 13.

deest: quae (facultas) ... numquam amicorum periculis defuit; Arch. 13.

est: cuius (P. Quinctii) .. nullae facultates ... sunt; Quinct. 2. (dicit) Romae sibi nummorum facultatem esse; ib. 16. videamus nunc ecquae facultas suscipiendi maleficii fuerit; Sex. Rosc. 92. qua re intellegatur, summam tibi facultatem fuisse maleficii suscipiendi; ib. 94. quae (est) tanta facultas dicendi? Verr. a. pr. 10. ut illis quoque eadem iuterrogandi facultas, argumentandi dicendique sit; ib. 55. cum oratori munus aliquod impouitur, nou homiuis, si quae sunt praeterea facultates, sed orationis ipsius vis ac ratio considerauda est; ib. III, 199. cum .. in me .. sit ... ad agendum facultatis tantum; imp. Pomp. 2. neque .. isdem redimendi (vectigalia) facultas erit; ib. 18. gravis .. illa est et plena diguitatis [dicendi] facultas ... posse consilio atque oratione et senatus et populi et eorum, qui res iudicaut, meutis permovere; Muren. 24. cuius generis erat in seuatu facultas maxima; Sulla 42. quod alia quaedem in hoc facultas sit ingenii; Arch. 2. quae (facultas) quantacumque in me est; ib. 13. quae fuerit .. Cn. Pompei .. in dicendo ... facultas; Balb. 2. Miloui mauendi nulla [facultas] ... fuit; Milo 45.

ferunt: prout Thermitani hominis facultates ferebant; Verr. II, 83.

iuest: nou minus inerat auctoritatis in ea (oratione) quam facultatis; Sulla 12.

desistit: ſ. potest.

parit: praesertim cum haec eadem (facultas) res plurimas ... pariat; Muren. 24.

potest: quae facultas dicendi ... huic uni crimini potuit obsistere? Cluent. 47.

valet: quae facultas) saepe valuit in consule deligendo; Muren. 24.

versatur: magno opere eis esse laetaudum ... facultatem commendandi in hac civitate versari; Balb. 43.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** adfero: qui ... nou minus adferret ad dicendum auctoritatis quam facultatis; Muren. 4. quae (pars) aliquam facultatem discendi adferre posset; Rab. Post. 9.

adimo: adempta est ... suppeditandi facultas; Verr. V, 127.

adripio: mirandum .. est homines eos ... libenter adripere facultatem laedendi quaecumque detur! Flacc. 19.

concedo: utinam hauc mihi facultatem causa concederet, ut possem hoc praedicare, C. Rabirii manu L. Saturniuum ... interfectum! Rabir. 18.

considero: ceteras quoque facultates (suscipiendi maleficii) consideremus; Sex. Rosc. 93.

contemno: aliqua facultas agendi (contemnendane tibi videtur esse)? div. Caec. 35.

detrahо: ut ... tantum facultatis timor (mihi) detrahat; Deiot. 1.

do: ſ. **do,** III, facultatem (13 St.) S. 142, b.

existimo: quam (facultatem) .. communem existimaret pro fraterna illa necessitudine; Quinct. 16.

expeto: quorum (muuerum) ego non .. facultatem umquam .. expetendam putavi; dom. 146.

facio: si facultatem vere atque honeste iudicandi fide et diligeutia mea fecero; Verr. II, 179.

habeo: si quam (facultatem) habet; div. Caec. 49. quantum quisque .. facultatis habere videatur; Muren. 44. sibi habeant ... ceterorum commodorum summas facultates; Flacc. 104.

largior: cui summam .. facultatem .. dicendi natura largita est; Quinct. 8. quam facultatem

mihi multitudo istius vitiorum peccatorumque largitur; Phil. II, 43.

nauciscor: hanc .. nactus facultatem, nullum tempus .. dimittam; Phil. III, 33.

novi: [nisi tuam in dicendo facultatem nossem]; Phil. X, 5.

offero: L. Quinctius ... oblatam sibi facultatem putavit, ut ex invidia senatoria posset crescere; Clueut. 77. facultatem mihi oblatam putavi, ut ... tota res ... manifesto deprehenderetur; Catil. III, 4. facultate oblata; dom. 10.

perspicio; ex utraque parte ... facultates (perspicere solebat); Verr. II, 135. genus orationis, facultatem ... perspexistis; Cael. 45.

peto: neque a vobis iam bene vivendi sed honeste moriendi facultatem petit; Rabir. 37.

reliquuo: earum .. rerum nullam sibi iste ... defendendi facultatem reliquit; Verr. IV, 104. quae facultas recuperandae vestrae libertatis relinquetur? leg. agr. II, 75.

reperio: non facultas ... maleficii ... reperietur; Cael. 53.

2. **Ablativ**: confido: ego copia et facultate causae confisus vide quo progrediar; Qu. Rosc. 2.

utor: qua (facultate) usus (Murena) multas sibi tribus ... adiunxit; Muren. 42.

3. **mit Präpositionen**: detraho de: cum et ipse Alienus ex ea facultate ... aliquantum detractarus sit; div. Caec. 49.

dubito de: quid est quod ... de perficiendi facultate dubitemus? imp. Pomp. 69.

nascor ad: quae .. in L. Crasso potuit, homine nato ad dicendi singularem quandam facultatem, ... maior esse nbertas? Balb. 3.

pertineo ad: pertinere ... putavit .. ad perficiendi facultatem animum Caesaris a causa nou abhorrere; Sest. 71.

III. **nach Substantiven**: 1. alqd: [. I. est; imp. Pomp. 2. Sulla 12. II, 1. adfero. detraho; habeo; Muren. 44.

ratio: unius cuiusque .. facultatis ad agendum ducta ratio est; div. Caec. 16.

2. vir: cum ante me .. dixisset .. vir summa .. facultate dicendi, M. Crassus; Muren. 48.

IV. **nach Adjectiv**: contentus: quicumque hac facultate defensionis contenti esse possunt; Cluent. 149.

praeditus: quod in me .., homine parvis ... facultatibus praedito, simulant sese mirari; div. Caec. 69.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: coniungere: ut res maxime inter se repugnantis dicendi facultate coniungerent; Cael. 41.

conteudere: non comparat se tecum gratia P. Quinctius, .. non facultate contendit; Quinct. 93. quo minus .. mecum .. omni dicendi facultate contendas; Verr. V, 174.

redimere: redimeret adulescentem ... rei familiaris facultatibus; Phil. II. 46.

sublevare: qui vicinos suos ... facultatibus suis sublevavit; Phil. VII, 24.

2. **Präpositionen**: ob: non mirum, si ob hanc facultatem homines saepe etiam non nobiles consulatum consecuti sunt; Muren. 24.

prae: quae si in illo minima fuissent, tamen prae tuis facultatibus maxima putarentur; Rabir. 14.

pro: multa pro tua ... singulari facultate dicendi contra .. A. Gabinium ... dixisti; imp. Pomp. 52. qui totam causam pro facultate ... sua diligentissime vobis explicavit; Balb. 17. quae ab hoc pro facultate hulus .. facta sunt; ib. 59.

sine: aditus omnis hominibus sine ulla facultate navium ... clausus fuit ‖est‖; Verr. V, 6.

faeneratio, Wucher: I. est: ea faeneratio .. erat eius modi; Verr. II, 170. quod erat Carpinatii nota cum isto praetore .. faeneratio; ib. 187.

II. dico de: quoniam de illa faeneratione satis dictum est; Verr. III, 170.

transfero in: haec pecunia tota ab honoribus translata est in .. faenerationem; Flacc. 56.

III. perscriptor: scribam tuum dicit .. hnius perscriptorem faenerationis fuisse; Verr. III, 168.

faenerator, Wucherer: greges: alter ... faeneratorum gregibus inflatus ... in tribunatus portum perfugerat; Sest. 18.

impudentia: quibus ex litteris impudentiam faeneratoris .. cognoscite; Verr. III, 167.

faeneror, auf Zinſen leihen: pecuniam: idem .. pecunias istius extraordinarias grandis suo nomine faenerabatur; Verr. II, 170. cum posita esset pecunia apud eas societates, unde erat attributa, binis centesimis faeneratus est (Verres); ib. III, 165. si .. te tuam pecuniam praetorem in provincia faeneratum docerem; ib. 169.

faenus, Zins: I. do: quod idem pecunias eis ... faenori dabat; Verr. II, 170.

II. pecunia ex: si hanc ex faenore pecuniam populo non rettuleris; Verr. III, 167.

III. accipere: si ... docerem ... (pecuniam) a publicanis faenore acceptam; ib. 169.

occupare: pecuniam adhlescentulo grandi faenore, fiducia tamen accepta, occupavisti; Flacc. 51. cum ipsi gravi faenore istam pecuniam multos annos occupavissent; Flacc. 59.

trucidari: ue faenore trucidetur (iuventus); Cael. 42.

faex, Hefe: I, 1. concito: opifices et tabernarios atque illam omnem faecem civitatum quid est negotii concitare? Flacc. 18.

2. coucito ex: innumerabilia quaedam nova (conlegia) ex omni faece urbis .. concitata (sunt); Piso 9.

II. rationes ex: illarum rationum ex ea faece legationis quaestoriaeque tuae procurationis illa sunt nomina; Verr. I, 99.

falcarius, Sichelmacher, (inter f. Sichelmacherſtraße): dico te priore nocte venisse inter falcarios; Catil. I, 8. cum inter falcarios ad M. Laecam ... ... convenit; Sulla 52.

fallacia, Täuſchung, Verſtellung: I. nascuntur: illinc .. omnes fallaciae (natae sunt); Rab. Post. 35.

II, 1. exagito: exagitabantur eius omues ‖omnes eius‖ .. fallaciae; Cluent. 101.

2. cousto ex: ex .. fallaciis .. constare totus videtur; Qu. Rosc. 20.

fallaciter, trügeriſch: I. vendito: vobis se coepit (Clodius) subito fallacissime venditare; har. resp. 48.

II. popularis: qui (maiores nostri) non .. fallaciter popnlares ... fuerunt; dom. 77.

fallax, trügeriſch, ränkevoll: alqs: quod (vobis iste) fallax ... esse videtur ‖videatur‖; Piso 66.

alqd: nihil fallacius (est) ratione tota comitiorum; Mureu. 36.

genus: fallacissimum genus esse Phoenicum; Scaur. 42.

homo: homini .. fallacissimo ... L. Pisoni nonne nominatim populos liberos ... vinctos et constrictos tradidisti? dom. 23.

merces: auditae visaeque (sunt) merces fallaces; Rab. Post. 40.

spes: „o spes fallaces .. meae“! Milo 49. quod si est erratum .. spe .. fallaci; Phil. XII, 7.

vicinitas: laudanda est ... vicinitas ... non fallax; Planc. 22.

Güter: gente fallax? Scaur. 45.

fallo, täuſchen, hintergehen, betrügen, ſich irren: I. **abſolut**: 1. exercitatus in: hominem .. in fallendo exercitatissimum; F. A. III, 10.

studium: quod ... ad studium fallendi studio quaestus vocabantur (Karthaginienses); leg. agr. II, 95.

2. alqs: non in sortitione fallere iste voluit; Verr. II, 132. nt, quicquid sua sponte faciebat, ... eripere potius quam fallere videretur; ib. 134. „improbi ... hominis est mendacio fallere“; Muren. 62. in eo .. fallis; ib. 77. fallere ... voluisti; dom. 125. nisi exercitum C. Caesaris — in quo fallebat ... — in curiam se immissurum minitare tur; har. resp. 47.

rex: quia fefellit rex; Rab. Post. 1.

II. **mit Object**: alqm: non multum me fallit .. quid sitis responsuri; Quinct. 54. nisi me fallit animus; Sex. Rosc. 48. quae quoniam te fefellerunt; ib. 61. illum acnere, hos, qui simul erant missi, fallere; ib. 110. perditissimi est .. hominis ... fallere eum, qui laesus non esset, nisi credidisset; ib. 112. fortasse aliqua in re nos .. fefellisset; Verr. a. pr. 5. pntabam non solum notis, sed etiam ignotis probatam meam fidem esse et diligentiam: quod me non fefellit; ib. I, 19. multum te ista fefellit opinio et quidem multis in locis; ib. 88. si in hominibus eligendis nos spes amicitiae fefellerit; ib. II, 28. ei, quem fefelleris, ne pecuniam quidem reddes? ib. 78. [utrumque falles?] ib. si in hoc me ratio fefellerit; ib. V, 173. confiteare necesse est te opinionem multum fefellisse; Cluent. 143. num me fefellit .. non modo res ... verum ... dies? Catil. I, 7. id me multum fefellit; Sulla 41. quoniam .. multa non ex te in nostris rebus et in re publica fefellerunt; Flacc. 3. qui Cn. Pompeium, qui praesentem, qui nullo impellente fallebant; ib. 20. quorum (cousulum) alter .. neque me neque quemquam fefellit; sen. 10. tantumne te fefellit, cum ..? dom. 113. non mirum est ... multa illum et te fefellisse; ib. 129. eorum alter fefellit neminem; multa non. alter multos plane in omnis partis fefellit; ib. 21. nisi me fallit; Muren. 106. neminem vestrum fallit (cui generi civium maxime plandatur); ib. 115. in eo ... inerat, nisi me propter benevolentiam forte fallebat, ratio .. bonis artibus instituta; Cael. 45. hic (voltus) eos, quibus eras ignotus, .. fefellit; Piso 1. me scilicet maxime, sed proxime illum quoque fefellissem; Rab. Post. 33. quem ad modum .. enm dies non fefellit? Milo 45. num .. me fefellit (iste)? Phil. II, 92. in quo nos fefellit; ib. V, 12. ne blanda aut supplici oratione ... fallamur; ib. VII, 26. etsi minime decere videtur .. falli .. eum cui vos maximis saepe de rebus adsentiebamini; ib. XII, 1. nisi me forte fallo; ib. 21. quem .. nostrum fefellit ita vos esse facturos? Fr. B. VII, 2.

consulem: qui (consul) minime falli posset; Phil. XII, 2.

fidem: „mihi .. constat ... nec fallere fidem“; Phil. XIII, 42.

homines: ut .. eos homines spes falleret; div. Caec. 4. fefellit .. homines opinio; Verr. IV, 66. neque .. ea res fefellit homines divina mente et consilio praeditos; leg. agr. II, 90. quod .. homines fefellisti; Sest. 32.

opinionem: si res opinionem meam ... fefellerit; Verr. V, 183.

sapientem: sapientem ... nulla in re falli; Muren. 61.

socium: in rebus minoribus socium fallere turpissimum est; Sex. Rosc. 116. qui socium fefellisset; ib. T. Roscius non unnm rei pecuniariae socium fefellit; ib. 117. T. Roscius ... officii mandatorumque socios ... omni fraude .. fefellit; Sex. Rosc. 117. aeque .. perfidiosum et nefarium est fidem frangere ... et pupillum fraudare ... et socium fallere; Qu. Rosc. 16. quis sit qui socium .. fefellerit consideremus; ib. 17.

spem: quod si meam spem vis improborum fefellerit; Catil. IV, 23.

falso, fälſchlich: accusor: si falso accuseris; Muren. 7.

confero: satis iudicatum est ... falso ista conferri in Milonem; Milo 70.

dico: nihil aliud arbitror falso in istum esse dictum; Verr. III, 50. multa in illum ipsum [Scaurum] esse dicta falso; Font. 38.

discribo: quae (HS sexcenta milia) ne falso quidem potuit quibus data essent discribere ‖ describere‖; Verr. I, 36.

edico: quaecumque falso [in cum] ediceret in sanctissimum adulescentem; Phil. XIII, 19.

existimo: intenta signa legionum existimari cervicibus ac bonis vestris falso; Sest. 42.

iacto: qua re sunm terrorem falso iactari .. patiatur; Sest. 52.

insimulo: non .. possum quemquam insimulare falso; Verr. V, 107.

obicio: male dictum est, si vere obicitur, vehementis accusatoris; sin falso, maledici conviciatoris; Muren. 13.

opinor: ex quo intellegitur multa in vita falso homines opinari; dom. 106.

oppono: eos, qui plurimum possent, opponi omnibus contionibus falso ... auctores ad perniciem meam; Sest. 42. qua re suum terrorem falso .. opponi .. patiatur; ib. 52.

praedico: quod ... non falso ille de vobis ... praedicavit; Verr. V, 113.

prodo: quod .. nationibus exteris .. falso memoriae proditum videbatur; imp. Pomp. 41.

puto: ut quidam falso putant; Marcell. 30.

respondeo: quae cum tibi falso responsa sint; Cael. 8.

venio: etiam si falso veniisse in suspicionem P. Sestio; Vatin. 2.

falsus, falſch, unwahr, betrügeriſch: A. **bei Subſtantiven**: alqd: multa sunt falsa; Sex. Rosc. 76. quod cum est veritate falsum tum ratione quone est incredibile; Qu. Rosc. 50. ut eligas utrum velis, ... verum esse an falsum; div. Caec. 45. hoc vobis falsum videri; Verr. III, 26. ostendi falsa (haec) esse; Tull. 54. certe utrumque falsum est, et ob vacationem pretium datum ... et ob probationem; Font. 17. numera quam multa in ista defensione falsa sint; Caecin. 90. hoc quaeramus, verum sit an falsum (quod subscriptum est); Cluent. 124. babetis .. quae in totam causam de moribus A. Cluentii ... accusatores conlegerunt, ... quam falsa re! ib. 164. quae si falsa sunt; ib. 171. quae ... si falsa vobis videbuntur esse; leg. agr. II, 16. id C. Rabirius multorum testimoniis ... falsum esse docuit; Rabir. 18. bonorum mihi praesidium defuisse (debeo dicere)? falsum est; dom. 95. non me haec movent, quae perspicue falsa sunt; Cael. 26. quae tu ... [falsa esse doceas] (necesse est); ib. 35. ne forte, quod ille in tabulas publicas rettulisset, dubitasse quisquam, verumne an falsum esset, videretur; Balb. 11. id ipsum falsum reperiatur; Planc. 31. illa falsa fuerunt; Milo 64. omnia falsa ... comperta sunt; ib. 67. omitto quam haec falsa (sint); Phil. II, 53. alia omnia falsa .. sunt; ib. IV, 13.

accusator: sunt in te falsi accusatoris signa permulta; div. Caec. 29.

acta: si sunt (acta Caesaris) falsa; Phil. II, 100.

causa: cum ipse causam illius tumultus neque veram dicere neque falsam confingere audeat; Verr. I, 71.

chirographa: cuius domi quaestuosissima est falsorum .. chirographorum officina; Phil. II, 35.

codex: quod falsum codicem protuleris; Verr. I, 157.

cognitor: cui banc cognitoris falsi improbam personam imponeret; Verr. II, 109.

commentarii: cuius domi quaestuosissima est falsorum commentariorum .. officina; Phil. II, 35.

conscriptiones: eiusdem amentiae falsae conscriptiones quaestionum (erant); Cluent. 191.

consultum: QUOD M. TULLIUS FALSUM SENATUS CONSULTUM RETTULERIT; dom. 50. si .. rettulit falsum senatus consultum; ib. senatus etiam consulta .. falsa referebat; Phil. V, 12. senatus consulta falsa delata ab eo iudicavimus; ib. XII, 12.

crimen: si ... falsum crimen quasi venenatum aliquod telum iecerint; Quinct. 8. falsum crimen ... extinguitur; Qu. Rosc. 17. falsum esse crimen? Verr. III, 205. in quem ne falsi quidem causa conferri criminis potuit; ib. V, 111. quod (crimen) ostendatur esse falsum; Font. 20. ut ne cui innocenti maeror tuus .. falsum crimen adferret; Cluent. 168. hanc nostram coniunctionem ... certi homines ... falsis criminibus diremerunt; dom. 28.

damnatio: ue falsa damnatio ... magistratibus nostris quaestui possit || posset || esse; Verr. V, 130.

decreta: decreta falsa vendebat; Phil. V, 11. (qui) falsa decreta ... in Capitolio figenda curaverit; ib. III, 30.

defensio: ipsa illa falsa defensio .. esse ei peruiciosa ... debeat; Verr. V, 151.

emptio: acerbiorem .. scitote esse civitatibus falsam istam .. emptionem; Verr. IV, 134. emptiones falsas .. fecisti; Flacc. 74.

epistula: plus falsam epistulam habituram ponderis; Flacc. 93.

fama: ut ... falsam a nobis crudelitatis famam repellamus; Sulla 93.

gloria: ut levitatis est ... omnis umbras etiam falsae gloriae insectari; Piso 57.

indices: summae benevoleutiae indices falsi existerunt in amore simulato; Phil. XI, 5.

iufamia: quod in hoc uno (aequo iudicio) .. falsae infamiae finis aliqui .. reperiatur; Cluent. 7.

insimulatio: in falsam .. probrorum iusimulationem vocabatur (Piso); Font. 39.

invidia: in hoc loco falsa invidia imbecilla esse debet; Cluent. 5. illa iudicia senatoria non falsa invidia ... uotata atque operta ... defensioni locum nullum reliquisseut; ib. 61. levate hunc ... tot annos in falsa invidia .. versatum; ib. 200. est mihi tanti .. hnius iuvidiae falsae .. tempestatem subire; Catil. II, 15.

iudicium: quem ... falso iudicio circumventum esse dicitis; Cluent. 39. illa .. omnia Quinctiana .. falsa ... iudicia fuerunt; ib. 113.

laudatio: idem laudationem ... falsam esse dicebat; Flacc. 36.

laus: nt neque vera laus ei detracta oratione mea ueque falsa adficta esse videatur; imp. Pomp. 10.

leges: (qui) falsas leges ... in Capitolio (figendas) curaverit; Phil. III, 30.

litterae: poena est .. Dorylai gravior quam apud alios falsarum .. litterarum; Flacc. 39. si falsas (litteras protulissent); ib.

locationes: multas pecunias ... in operum locationes falsas .. esse perscriptas; Verr. V, 48.

metus: iudicavit a plerisque ... falso .. metu ... bellum esse susceptum; Marcell. 13.

modus: *venditorem agri falsum* modum proscripsisse; Tull. 16.

nomen: ut falsum perscribereut nomen? Qu. Rosc. 1.

nuntius: sensimus hoc nnper falso nuntio; Phil. XIII, 45.

opinio: haec te opinio falsa in istam fraudem impulit; Sex. Rosc. 58. quae est opinio hominum de M. Antonio falsa; Verr. I, 60. falsam de illis habuit opinionem; ib. III, 59. hominem ... [falsa opinione] .. ab adulescentia commendatum sciebam; Sest. 22.

perscriptiones: per quam (dissipationem pecuniae) sestertium septiens miliens falsis perscriptionibus .. averūt; Phil. V, 11.

pirata: si hic falsus (pirata) esset mortuus; Verr. V, 79.

ratio: utinam posset aliqua ratione hoc crimen, quamvis falsa, ... defendere! Verr. III, 224. quam .. facile falsas rationes inferre ... soleant; Flacc. 20.

res: quouiam Quinctius ad causam pertiuere putavit res .. falsas ... proferre; Tull. 3. quo facilius .. res ... falsas esse cognoscerctur; Cluent. 47.

spes: hisce .. spem falsam ostendere; Sex. Rosc. 110. istius fide .. decepti ... pro re certa spem falsam domum rettulerunt; ib. istius spes falsa ... suffragatur; Verr. V, 178. o falsam spem! Sulla 91. cum tibi spe falsa ... animos rumor inflasset; Piso 89. cum tibi ... vana quaedam ... falsa spe inductus pollicebar; Planc. 101. quod si est erratum .. spe falsa; Phil. XII, 7.

suspicio: facile ... falsae suspicioni ... restitisset; Cluent. 134. quae (suspicio) .. solet esse falsa; Flacc. 6. quam (suspicionem) etsi spero falsam esse; Marcell. 21. quid egit nisi ut falsam proditionis a se suspicionem depelleret? Phil. XII, 6.

tabellae: falsas fuisse tabellas houestissimae civitatis existimo; Fr. B. VIII, 8.

tabulae: interponi (solent) falsae tabulae; Caecin. 71. in iure nihil est eius modi, .. non tabulae falsae; ib. bi tres etiam aerarii nostri tabulas falsas esse voluerunt; Flacc. 43. ipsarum .. rerum falsae tabulae ... toto Capitolio figebantur; Phil. V, 12.

testamentum: qui .. falsum testamentum obsignandum curaverit; Cluent. 125.

testimonium: improbo ac falso eiusdem testimonio ... conflagravit; Verr. I, 41. FALSUNVE TESTIMONIUM DIXERIT; Cluent. 157. ut ad falsum avaritiae [testimonium] verum maleficii crimen adimugat; Flacc. 41. si falsum (testimonium) dixerim; Sulla 21. cum ... falsum testimonium dixeris; Vatin. 40.

testis: falsum subornavit testem Roscius Cluvium; Qu. Rosc. 51. „falsi testes (sunt)“; Ligar. 30.

timor: „siu falsus (est hic timor)“; Catil. I, 18.

II. **alicui:** audio: multa .. falsa de me audiruut; Phil. XII, 29.

dico: an Cluvius falsum Luscio et Manilio dixit? Qu. Rosc. 43. relictum est ut Cluvium falsum dixisse Luscio et Manilio contendat; ib. 45. ne ... falsi aliquid diceret; Caecin. 3. ut aliquid falsi dicere cogerentur; Cluent. 177. dicere .. falsum non ausus est; Sulla 39.

iutendo: quod falsum intenderit? Flacc. 84.

iudico: eum .. iudicem falsum iudicasse iudicavit; Verr. II, 66. impelli non poterit, ut falsum iudicet? leg. agr. II, 40. recuperatores ... falsum invitos iudicavisse; Flacc. 49.

misceo: quid potest auctoritatis habere testis in dicendo suo testimonio falsa veris miscens? Fr. A. III, 3.

perscribo qui falsum perscripsit; Qu. Rosc. 2.

profero: cum quaeritur ... verum an falsum proferatur; Caecin. 71. neque [euim] testis ipse .. falsum nos proferre dixit; Flacc. 37.

refero: egone talem virum corrumpere potui, ut mea causa falsum in codicem referret? Qu. Rosc. 1.

respondeo: quasi quisquam sit qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat; Planc. 62.

scribo: Metellum falsum scribere (dicetis)? Verr. III, 123.

falx, Sichel: qui ... cucurrerunt cum falcibus ad Castoris; Milo 91.

fama, Gerücht, Gerede, Ruf, Leumund, Ehre: I. **Subject:** celebrat: semper illius gravitatem ... omnium mortalium fama celebrabit; Phil. IX, 10.

consequitur: nequa fama consequeretur eius modi; Font. 29.

contingit: pulchra .. haec fama continget civitati; Fr. A. III, 19.

delectat: quos (homines) ... ipsius nequitiae fama delectat; Verr. II, 115.

emanat: quae fama ... emanarat; Verr. I, 1.
est: ut secum aliquid integra sua fama ... transigeret; Quinct. 97. ut hominum fama est; har. resp. 20. „at fuit fama"; Cael. 38. si .. gloria est .. pervagata maguorum ... fama meritorum; Marcell. 26. is .. erat dies, ea fama, is qui senatum vocarat, ut turpe senatori esset uihil timere; Phil. III, 20.
haeret: fama adulescentis paulum haesit ad metas; Cael. 75.
manat: cum ... tristis a Mutina fama manaret; Phil. XIV, 15.
moritur: cum vestrorum in nos beneficiorum .. fama moriatur; sen. 3.
obruit: fama nostrae severitatis obruet scelerati gladiatoris amentiam; Phil. V, 32.
pendet: in sententiis omnium civium famam nostram .. pendere; Piso 98.
penetrat: cupero debemus ... eodem .. famam .. (uostram) penetrare; Arch. 23.
peragrat: qua fines imperii populi Romani sunt, ea .. fama iam de illo ... peragravit; Milo 98.
percrebrescit: cum haec fama de nostrorum hominum avaritia et cupiditate percrebuerit; Verr. IV, 68. fama tota urbe percrebuit expugnari deos patrios; ib. 94.
pervadit: quo non illius dici fama pervaserit; imp. Pomp. 44.
pervenit: quem ad modum huius tui facti fama in regua aliorum atque in ultimas terras perveuturam putasti? Verr. IV, 68. vix ad auris meas istius suspicionis fama perveuit; Sulla 12.
redolet: nihil hominum fama (redolet)? Cael. 47.
valet: quid mirum est in hoc felicitatis famam .. valuisse? Mureu. 38.
venit: (dixerunt) non necesse famam alterius in iudicium venire; Quinct. 30.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** colebro: ab eis populi Romani fama celebratur; Arch. 21.
commendo: cui tu et rem et famam tuam commendare proficiscens et concredere solebas; Quinct. 62. cui fama mortui, fortunae vivi commendatae suut atque concreditae; Sex. Rosc. 113.
committo: temere hunc .. famam (suam) libidini regiae commisisse; Rab. Post. 25.
concredo: ſ. commendo.
conligo: qui .. ut ante conlectam famam conservet; div. Caec. 71.
conservo: ut .. illius mortui famam et filii innocentis fortunas conservatas velit; Sex. Rosc. 25. ſ. conligo.
defendo: qui .. alterius famam .. defendam; Quinct. 7. fama .. innocentis ab hospitibus amicisque paternis defenditur; Sex. Rosc. 15. quod .. famam .. sororis defenderat; Verr. I, 76.
dissipo: famam istam fascium dissipaverunt; Phil. XIV, 15.
effugio: quotus quisque est qui istam (famam) effugere possit in tam maledica civitate? Cael. 38.
expeto: qui .. bonam famam bonorum ... expetuut; Sest. 139.
foveo: *qua (lenitate) antea famam illius ... foveram;* Tull. 3.
importo: velim existimes hodierno die sententiam tuam importaturam esse regibus .. incolumem famam cum salute; Deiot. 43.
laedo: suspicionibus obscuris laedi famam suam noluit (mater Habiti); Cluent. 14.
nomino: quae (bona fama bonorum) sola vere gloria nominari potest; Sest. 139.
obtineo: si per vos .. famam potest obtinere; Sex. Rosc. 49.
perhorresco: non gentis suae famam perhorrescent? Scaur. 41.
possideo: huius omnis fama .. cum bonis simul possidetur; Quinct. 50.
reprimo: hanc ... reprime famam; Phil. XI, 23.
sequor: illi .. eandem illam famam iudicii corrupti secuti sunt; Cluent. 133.
subeo: summae nobis crudelitatis in patriae civiumque pernicie fama subeunda est; Catil. IV, 12.
supero: ut famam ingenii expectatio hominis ... superaret; Arch. 4.
timeo: si minus .. hominum .. famam (timuit); Cluent. 15. timuit mulier amens ... non famam omnium; Cluent. 187.
vereor: iuconstantiae famam verebatur; Piso 70.
violo: cum apud exteras nationes imperii nominisque nostri famam tuis probris flagitiisque violaris; Verr. I, 82.

2. **Dativ:** comparo: eaedem .. vestrae famae ... insidiae ... comparantur; Verr. a. pr. 17. quae (insidiae) tuae atque horum famae comparantur; ib. 52.
consulo: (dicit) istum aequum esse famae fortunisque P. Quinctii consulere; Quinct. 27. qui nostrae famae .. consulant; Verr. II, 28. si minus eius famae parcere videbor, quam antea consului; Tull. 3. tantum hominum numerum ... huius .. consuluisse famae; Font. 3. ne tu .. melius famae .. tuae consuluisses; Phil. II, 3.
facio: quod iu tanta dimicatioue .. famae .. omnium fieri necesse est; Rabir. 5.
inuro: *cuius* (intemperantiae) *notam accusator .. eius* (Scauri) .. *famae inurere voluit;* Scaur. c. 2. § 6.
inveterasco: quorum .. et nomen et bonos inveterarit ... hominum famae; Sulla 24.
parco: summa cura cum tuae tum .. suae famae pepercisset; Verr. II, 49. ſ. consulo; Tull. 3.

3. **Ablativ:** privo: ille gurges ... cum ... multos (publicanos) fama .. privasset; Piso 41.
spolio: qui .. adfinem fama .. spoliare conatus est; Quinct. 26. quem spoliatum fama .. arbitrabare; ib. 76. quid .. erat mali quod huic, spoliato fama, .. deesse videretur? Sulla 91.

4. **mit Präpositionen:** detraho de: si de fama Scauri detraxeriut; Scaur. 36.
dimico de: intueri potestis eos ... de fama ... dimicantis; Sest. 1.
haereo in: quod privatarum rerum dedecus non haeret in fama (si ‖infamiae‖? Catil. I, 13.
incurro in: ne incurrat (iuventus) in alterius .. famam; Cael. 42.
infero in: qui tantum facinus in famam atque fortunas suas neque non andisset inlatum a Caelio neque neglexisset; Cael. 54.
loquor de: de eius fama ... nemo loquebatur; Cael. 11.
pertimesco de: nulla salus rei publicae maior est, quam eos, qui alterum accusant, ... de fama sua ... pertimescere; div. Caec. 71.
pertineo ad: vos, quod ad vestram famam ... pertinet, .. prospicite atque consulite; Verr. I, 22. ad famam Ser. Sulpicii filii arbitror pertinere, ut ..; Phil. IX, 12.
profluo ad: equidem ... ab his fontibus profluxi ad hominum famam; Cael. 6.
propulso a: ut ... ab huius .. fama ... inimicorum impetus propulsare possim; Mureu. 2.

III. **nach Adjectiv:** quanti? hoc quanti putas esse ad famam hominum? Mureu. 38.

IV. **nach Substantiven:** 1. celebritas: hac tanta celebritate famae cum esset iam absentibus notus; Arch. 5.
commendatio: si quem infimum loco natum, ... nulla commendatione famae defenderem; Flacc. 24.
defensio: in hac defensione .. famae ... C. Rabirii proponenda ratio videtur esse officii mei; Rabir. 1.
laceratio: an ego ... maiore adficerer laetitia ex corporis vestri laceratione, quam adficior ex famae? Piso 42.

metus: an fuisse in eis aliquem .. famae metum (putes)? Planc. 71.

omen: o praeclare coniectum [a volgo] in illam provinciam omen communis famae! Verr. II, 18.

poena: ut ... in Pompeio .. poena sit nulla nisi famae ‖si famam‖; Balb. 6.

pudor: in quo (homine) aliqui .. famae pudor ... est; prov. cons. 14.

volneratio: maior haec est .. famae .. suae volneratio; Piso 47.

volnus: ne quod accipiat famae volnus; Rabir. 36.

2. iudicium de: iudicium esse ... de fama .. P. Quinctii vides; Quinct. 33.

IV. **Umſtand:** 1. **Ablativ:** audire: si quid ipsi audistis communi fama .. de vi, de manu, de armis; Flacc. 13.

celebrari: haec fama celebrantur; Sest. 102. cuius .. fama .. celebrantur aures cotidie meae novis nominibus geutium; prov. cons. 22.

commoveri: cum sciamus homines in tantis rebus ... fama ... commoveri; imp. Pomp. 43.

esse: ipsorum consulum fama ‖de fama‖ quid futurum est? Rabir. 27.

florere: quae (Graecia) fama ... floruit; Flacc. 64.

gloriosus: nec intellegis satis esse viris fortibus didicisse quam sit ... fama gloriosum tyrannum occidere? Phil. II, 117.

gubernari: quod (bellum civile) .. plerumque .. fama gubernatur; Phil. V, 26.

notus: quas .. gentis ... nulla (nobis antea) fama notas fecerat; prov. cons. 33.

tollere: quoniam illum, qui hanc urbem condidit, ad deos immortalis .. fama .. sustulimus; Catil. III, 2.

2. **Präpoſitionen:** contra: Bidinos .. pecuniam contra praetoris famam ... dedisse; Verr. II, 57.

cum: ne cum .. fama .. Sex. Naevii cupiditati crudelitatique dedatur; Quinct. 59. ipse Sex. Roscius cum fama ... publice [Roscio] mandatus est; Sex. Rosc. 115.

in: vestri auxilii est .. huius innocentiae .. in hac calamitosa fama ... subvenire; Cluent. 4.

praeter: quid .. censores secuti sunt? ne ipsi quidem ... quicquam aliud dicent praeter .. famam; Cluent. 126.

post: post hanc communem famam non mitior in supplicio sed diligentior esse coepit (Verres); Verr. V, 157.

pro: me pro illorum fama ... non secus ac pro patriis fanis atque delubris propugnandum putare; Rabir. 30.

fames, Hunger, Hungersnoth: I. **Subject:** accidit: si qui accidisset gravior rei publicae casus, ... si fames; Phil. I, 13.

est: erat ... futura fames; dom. 12. *quae* vis, quae causa maior quam fames esse potuit? ib. 10. quem ad modum discessu meo .. fames ... fuisset; ib. 17.

facit: quod reliquum vitae viriumque fames fecerat; Verr. V, 89.

impendet: impendebat fames; dom. 25.

stimulat: ut .. fames stimularet homines; dom. 12.

II. **nach Verben:** 1. effugio: qui (milites) .. famem .. effugerunt; Piso 98.

expleo: neque .. illa manus copiaeque Catilinae caementis ac testis tectorum meorum se famem suam expleturas putaverunt; dom. 61. Fausti ... ex epulo magnificentissimo famem illam veterem tuam non expleras? Vatin. 32.

fero: famem ferre poterat; Catil. III, 16.

perfero: idem ... fame ... (perferenda) fortis ab istis praedicabatur; Catil. II, 9.

timeo: ut iam plane .. fames .. timeretur; dom. 11. ut famem plane timereut; ib. 12.

2. dico de: dicit is pro testimonio ... de fame (nautarum); Verr. V, 122.

III. **nach Subſtantiv:** patientia: habes ubi ostentes tuam illam praeclaram patientiam famis; Catil. I, 26.

IV. **Umſtand:** 1. amitti: fame reliquorum (classem esse amissam); Verr. V, 101.

cogi: nautae coacti fame radices palmarum agrestium ... conligebant; Verr. V, 87.

confici: dico .. illos ipsos reliquos nautas fame ... confectos fuisse ac perditos; Verr. V, 134.

consumi: milites populi Romani ... sunt .. fame .. consumpti; prov. cons. 5.

interitus: quid .. erat actum ... de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret? ... an exercitus nostri interitus .. fame? Piso 40.

moneri: ut etiam bestiae fame monitae plerumque ad eum locum, ubi pastae sunt aliquando, revertantur; Cluent. 67.

necari: nautae militesque Siculorum ... fame necati (sunt); Verr. a. pr. 13.

perdere: reliquis .. fame perditis; Verr. V, 100. f. confici.

2. ac rem maximam fuisse et summi periculi .. a fame .. nemo negat; dom. 18.

ex: ex .. hominum .. fame certe consules causam suscipere, certe senatum aliquid consilii capere oportuit; dom. 11.

in: qui (Athenagoras) in fame frumentum exportare erat ausus; Flacc. 17. cum in ipsa fame subvenissent; dom. 11.

familia, Dienerſchaft, Geſinde, Hausgenoſſenſchaft, Hausſtand, Familie, Fechterrupp: I. **abſolut:** 1. **Subject:** cogit, conducit: si quae familia ipsa in caede interesse noluisset et homines ... coëgisset aut conduxisset; Tull. 27.

committit: (id) quod omniuo familia nulla potest committere; Tull. 35.

contemnit: quos .. hostes haec familia contempsit; Flacc. 58.

dat: eam ipsam familiam ... damnum dedisse; Tull. 27. cum .. ipsa familia ... damnum cuipiam dat; ib. 28. eam ipsam familiam sibi damnum dedisse; ib.

deicit: UNDE TU AUT FAMILIA (TUA) ... ILLUM AUT FAMILIAM AUT PROCURATOREM ILLIUS ... VI DEIECERIT; Tull. 44. cum paucas tegulas deicere impune familia tua non potuerit; ib. 53. UNDE TU AUT FAMILIA (tua deicit); Caecin. 55. non familia (tua me) deiecisset; ib.

est: nou quo idem sit servolus unus quod familia; Caecin. 58. sin autem sunt amplae et honestae familiae plebeiae; Mureu. 15. ex quo (municipio) sunt plurimae familiae consulares; Planc. 19. qui hanc familiam in hac urbe principem voluit esse; Scaur. 17.

facit: suam familiam fecisse (haec) dicit (Fabius); Tull. 24. quid familia ipsa fecisset; ib. 27. cum facit ipsa familia vim ‖vi‖; ib. 28. familia ipsa non facit; ib. familiam P. Fabii fecisse et vi hominibus armatis fecisse; ib. 31. tuam familiam non fecisse; ib. 32. quod ... familia fecisse diceretur; ib. 39. maximam caedem sine fraude facere (familiam tuam) potuisse; ib. 53. tam restitues, si unus servolus, quam si familia fecerit universa; Caecin. 58. si tua familia (vim fecit); ib. 63. utinam .. haec ipsa (familia) nou modo iniquorum invidiae, sed aequorum exspectationi satis facere posset! Sulla 54.

floret: quae (familia) postea viris fortissimis floruit; Phil. IX, 4.

interest: si quae familia ipsa in caede interesse noluisset; Tull. 27. qua in re familia non interfuisset; ib. f. cogit.

occidit: istis legibus .. certe non potuit istius

familia servos M. Tullii occidere; Tull. 48. *in quo (loco) familia tua M. Tullii servos occidit;* Tull. 53.

occurrit: tota familia occurret (mihi); Phil. XII, 23.

permanet: cuius (L. Flacci) familia ... usque ad hoc tempus honoribus, imperiis, rerum gestarum gloria continuata permansit; Flacc. 25.

pertimescit; numquam eosdem testis (haec familia) pertimescet; Flacc. 58.

potest: ſ. cogit. committit. deicit; Tull. 53. facit; Tull. 53. occidit; Tull. 48. praebet.

praebet: „posset alia familia Fausti munus praebere"; Sulla 54.

2. **Prädicat:** sum: neque .. dubium est quin ... uuus homo familia non sit; Caecin. 55.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** abduco: Apronius ... familiam (eorum) abduxit; Verr. III, 57.

abripio: familias abripuerunt; Piso 84.

adripio: „adrepta est familia"; Sulla 54.

armo: cum multae familiae dicerentur ... armatae esse caedesque facere; Tull. 8.

comparo: „nec opinante Fausto ... familia est comparata"; Sulla 54. ut ... tibi familias compararent; dom. 55.

concido: hoc sequitur, ut familia M. Tullii concili oporteriſ? Tull. 54.

concito: eum (servum) dicit .. familias concitasse; Verr. V, 17.

congrego: quod et familiae congregantur et magnitudo servitii perspicitur; Verr. V, 29. si iudicaveritis sine dolo malo posse familiam congregari; Fr. C. 31.

conloco: in possessione praediorum eius familiam suam conlocavit; Flacc. 72.

contineo: ut omnes ita familias suas continerent; Tull. 8. cum ... familiae non magnae magno metu continerentur; ib. 9. ei ipsi tuae familiae .. nomine continebuntur; Caecin. 58.

dedo: ea quibus familiis quam foedis ... dedatis hanc familiam; Scaur. 13.

deicio: UNDE TU AUT FAMILIA AUT PROCURATOR TUUS .. FAMILIAM .. ILLIUS ... VI DEIECISTI; Tull. 44. si qui meam familiam de meo fundo deiecerit; Caecin. 87. ſ. 1. deicit; Tull. 44.

detrudo: UNDE [DE] DOLO MALO TUO .. M. CLAUDIUS AUT FAMILIA .. EIUS VI DETRUSUS EST; Tull. 29.

dimitto: si familiam tuam dimisisses; Piso 48.

duco: Lucius .. fratcr eius ... familiam ducit; Phil. V, 30.

evoco: rex .. Deiotarus vestram familiam abiectam et obscuram e tenebris iu lucem evocavit; Deiot. 30.

facio: multas familias totas .. infamis ... fecisti; Verr. IV, 20.

habeo: familiam .. quantam et quam variis cum artificiis habeat? Sex. Rosc. 133. „si habeo familiam"; Caecin. 55. cum publicani familias maximas ... magno periculo se habere arbitrentur; imp. Pomp. 16.

hercisco: nomine heredis arbitrum familiae herciscundae postulavit; Caecin. 19.

intellego: neque .. dubium est quin ... familiam intellegamus quae constet ex servis pluribus; Caecin. 55.

nanciscor: [iste nimia gloriae cupiditate] familiam gladiatoriam .. nactus est; Sest. 134.

nomino: quas ... familias houestatis amplitudinisque gratia nomino; Sex. Rosc. 15.

paro: si in paranda familia nulla suspicio est; Sulla 55.

praetermitto: „quae (familia) si esset praetermissa"; Sulla 54.

redigo: ſ. vindico.

relinquo: familiam magnam ... reliquit; Verr. I, 91.

video: quam (familiam) vidit (populus Romanus) amplissimam; Phil. XIII, 12.

vindico: nobilissimam .. familiam iam ad paucos redactam paene ab interitu vindicasti; Marcell. 10.

voco: Leonidae cuiusdam Siculi familia in suspicionem est vocata coniurationis; Verr. V, 10.

2. **Dativ:** misereor: miseremini familiae (eius); Flacc. 106.

3. **Dativ:** commendo: ut non uni familiae ... commendatus esse (P. Africanus) debeat; Verr. IV, 81.

do: date hoc ipsius ... familiae; Muren. 90.

dedo: ſ. 1. dedo.

iudico: hoc est ... omnibus familiis nefarium bellum indicere; Deiot. 30.

ingenero: ut ingeuerata familiae (eius) frugalitas videretur; Sest. 21.

licet: neque .. licnit aliter ... familiae (vestrae); Ligar. 20.

praesum: „at praefuit familiae"; Sulla 55.

sum: nego ... tot familiis tam copiosis ullum argenteum vas, ullum Corinthium aut Delıacum fuisse; Verr. IV, 1.

tribuo: illi ... familiae Marcellorum maxima voluntate (diem festum) tribuebant; Verr. II, 51.

4. **Ablativ:** nascor: sicine tu ... hominem, nobilissima familia natum, ... in discrimen omnium fortunarum vocavisti? Flacc. 81.

sum: Sittius ... homo est .. ea familia? Sulla 58. hic familia consulari est, ille praetoria; Planc. 14

utor: familia mea maxima tu uteris; Sex. Rosc. 144.

5. **mit Präpoſitionen:** adfero in: quod primus (Murena) in familiam veterem ... consulatum attulisset; Muren. 86. quod primus ille .. in eam familiam ... sellam curulem attulisset; Planc. 19. qui primus in eam familiam ... attulit consulatum; Phil. IX, 4.

conicio in: cum is ... se quasi armorum studio in maximam familiam coniecisset; Sest. 9.

conloco in: quod .. fratris .. filiam non in familia, sed in carcere conlocatam audire maluit quam videre; Vatin. 28.

deligo ex: quo in oppido non isti ex aliqua familia non ignobili delecta ad libidinem mulier esset; Verr. V, 28.

deprecor a: illam ignominiam a familia deprecatus est; Phil. XI, 17.

do in: necesse putavit esse .. in universam familiam iudicium dare, quod a familia factum diceretur; Tull. 10. recuperatercs potius darent quam iudicem nec in universam familiam; ib. 41.

exsisto ex: exsistat .. ex hac ipsa familia aliquis; Cael. 33.

incido in: cum iter ... faceret .., in familiam Anchariauam incidisse dixerunt; Fr. B. II, 5.

lego ex: ut inter suos .... puerulos ex tot elegantissimis familiis lectos velit hos versari; Sex. Rosc. 120.

nubo in: cum ex amplissimo genere in familiam clarissimam nupsisses; Cael. 34.

numero in: cum ... illi (Martiales) Larini in Martis familia numerarentur; Cluent. 43.

pertineo ad: tantam caedem et tam atrocem ad familiam suam pertinere; Tull. 1.

recido in: ita ... huius amentiae poena in ipsum familiamque eius recidat; Phil. IV, 10.

relinquo ex: unus puer ... ex tanta familia Sex. Roscio relictus non est; Sex. Rosc. 77. — in: ne hanc labem tanti sceleris in familia relinquat; Sulla 88.

sentio de: de familia nobili ipsi quoque cum .. sentiatis; Scaur. 45.

sum ex: ut eius (P. Africani) honos ab eis, qui ex eadem familia sint, defendatur; Verr. IV, 81. quia esset e familia consulari; Planc. 59. — in:

quae tot annos iu familia sacrarioque maiorum fuissent; Verr. IV, 11. (ea) quae a suis acceperunt, quae in familia semper fuerunt; ib. 47. is omnino servus in familia (Apollonii) non erat; ib. V, 17.

III. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: columen: Timarchides .., columen familiae vestrae, premit faucis defensionis tuae; Verr. III, 176.

consilium: consilio et opera eius familiae factum esse; Tull. 28.

contentio: haec tibi est prima eum Plancio .. familiae .. (vestrae) contentio; Plane. 18.

dedecus: tulit hoc commune dedecus familiae .. graviter filius; Cluent. 16. quae ... ad communem familiae dedecus pertinebant; ib. 188. o familiae nou dicam Calpurniae, sed Calventiae ... dedecus; Piso 53. an Antonios potius ornem, .. suarum familiarum ... probra atque dedecora? Phil. XI, 36.

dies: ut ... eius .. familiae dies festos tollerent (Syracusani), per quam ceteros quoque festos dies recuperarant; Verr. IV, 151.

diguitas: ex hac familiarum dignitate in imperiorum partem atque in purpuratorum sedem atque numerum (P. Sullam) transferetis? Sulla 77. ut ... retineret ... familiae .. dignitatem; Scaur. c. 1. § 1. nullius apud me .. auctoritas maior est quam M. Lepidi ... propter familiae dignitatem; Phil. XIII, 7.

disciplina: [ut] ex ea epistula totius familiae praecepta et instituta et disciplinam cognosceretis; Verr. III, 157.

dolus: QUANTAE PECUNIAE PARET DOLO MALO FAMILIAE P. FABII; ... DAMNUM DATUM ESSE M. Tullio; Tull. 7. videturne ... damnum dolo malo familiae datum; ib. 12. quid familiae dolo malo faetum esset; ib. 27. nihil posse dolo malo familiae fieri; ib. 35.

filius: vis .. illum filium familias patre parco et tenaci haberé tuis copiis devinctum; Cael. 36.

genus: ei ipsi tuae familiae genere .. continebuntur; Caecin. 58.

heres: quae (mulier quaedam) ... heredem familiae ... sustulisset; Cluent. 32.

honos: qui laudem honoremque familiae vestrae depeculatus est; Verr. IV, 79. dum ex honoribus continuis familiae ... unum ascendere gradum dignitatis conatus est; Muren. 55. cum honos agebatur familiae vestrae amplissimus; Sulla 49.

imagines: qui beneficio vestro imagines familiae suae consecuti sunt; leg. agr. II, 1.

instituta: f. disciplina.

laus: ex qua Asia laus familiae (Murenae) ... constituta est; Muren. 12. f. honos; Verr. IV, 79.

luctus: (illa) in familiae luctum ... nupsit; Cluent. 188.

macula: ut eam ... non macula familiae ... a cupiditate revocaret; Cluent. 12.

magnitudines: quorum (fundorum) subsidio familiarum magnitudines ... sustentare possint; leg. agr. II, 78.

mala: quanta mala florentissimae familiae sedavi vel potius sustuli; Phil. II, 46.

mater: si matrem familiae secus quam matronarum sanctitas postulat nominamus; Cael. 31. matres familiae ... militibus traduntur; Phil. III, 31. — familias: quam multis matribus familias (istum) ... vim attulisse existimatis? Verr. I, 62. in Timarchidi potestate sociorum populi Romani ... matres familias ... (scitote) fuisse; ib. II, 136. mitto ... matres familias violatas; ib. IV, 116. tu sociorum atque amicorum ad ea couvivia matres familias adhibuisti; ib. V, 137. lamentationem matrum familias ... perhorresco; Catil. IV, 12. in qua (domo) mater familias meretricio more vivat; Cael. 57. seorta inter matres familias versabantur; Phil. II, 105.

memoria: ad tantae familiae memoriam sola (statua) restat; Phil. IX, 5.

nomen: in uno servolo familiae nomen valere; Caecin. 55. ut ... appellent (servos) uuo familiae nomine; ib. 56.

opera: f. consilium.

pater: ut inter suos ... pueulos ... velit hos versari ... ex Amerina disciplina patris familiae rusticani; Sex. Rosc. 120. — familias: C. Quinctius fuit P. Quinctii huius frater sane ceterarum rerum pater familias et prudens et attentus; Quinct. 11. ut ... officia certi patris familias nosse posset; ib. vetus est de scurra multo facilius divitem quam patrem familias fieri posse; ib. 56. patres familias ... nonne optatissimum sibi putant esse? Sex. Rosc. 43. considera ... quae studia a patribus familias maxime laudentur; ib. 48. res publica ... hunc tot patrum familias numerum desiderat et reposcit; Verr. III, 120. hinc CXXXII patres familias extorres profugerunt; ib. patri familias, L. Titio, .. annus de digito detractus est; ib IV, 58. iste pater familias Asiaticus beatus ... cum ambularet in agro; Tull. 19. si quis pater familias ... supplicium de servo non quam acerbissimum sumpserit; Catil. IV, 12. utrum is (pater familias) clemens ac misericors an inhumanissimus et crudelissimus esse videatur? ib. sunt (Apollonidenses) ... patres familias suo contenti; Flacc. 71. quid (dicam) concursus ex agris patrum familias? Piso 51. ut ... optimus pater familias ... haberetur (Deiotarus); Deiot. 27. — familiis: ex his scribis, qui digni sunt illo ordine, patribus familiis ... percoutamini; Verr. III, 183.

patronus: patronum esse illum .. familiae nobilissimae; Plane. 62.

praeceptа: f. disciplina.

probrum: f. dedecus; Phil. XI, 36.

ruinae: deflevi ... subitas fundatissimae familiae ruinas; dom. 96.

splendor: te splendore et vetustate familiae fretum non valde ambiendum putasse; Plaue. 12.

studia: studia .. familiae vestrae ... plurimarum artium atque optimarum nota mihi sunt; Ligar. 12.

vetustas: f. splendor.

2. **mit Präpositionen**: alqs de: aliquis de familia (tua me deiecisset); Caecin. 55. — ex: Verrem dicere aiebant, te non fato, ut ceteros ex vestra familia, ... consulem factum; Verr. a. pr. 29. M. Crepereius ex acerrima illa equestri familia; ib. 30. L. Cassius ex familia ... ad iudicandum severissima; ib. hunc tantum maerorem matri prius hominum rumor quam quisquam ex Oppianici familia nuntiavit; Cluent. 28.

alqd ex: quantum e multis splendidisque familiis ... coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133.

amicus ex: iuventum esse fortem amicum ex eadem familia; Verr. a. pr. 2.

consul ex: cum ex familia vetere ... consul ... defenderetur; Muren. 17.

iudicium de: si venit in iudicium de familia; Tull. 35.

IV. **Umstand**: 1. **Ablativ**: constitui: fortunas eius ita constitutas fuisse familia; Verr. V, 2.

consularis: est tuum nomen utraque familia consulare; Plane. 18.

copiosus, ornatus: tu familia ... ornatus et copiosus sis et dubites de possessione detrahere? Catil. II, 18.

delectari: hi dum ... familiis magnis .. delectantur; Catil. II, 20.

sustentari: cuius (P. Sestii) ego .. familia .. ita sum sustentatus; sen. 20.

2. **Präpositionen**: a: ut dominus ... a sua familia vi deiceretur; Quinct. 81. illud dico ... domino a familia sua manus adlatas esse; ib. 84. quod a familia factum diceretur; Tull. 10. a familia P. Fabii commissam (rem) negare non audent; ib. 23. quod a familia factum esset; ib. 27. QUAN-

TAE PECUNIAE PARET A FAMILIA P. FABII ... DAMNUM M. TULLIO DATUM; ib. 31. „a familia mea fateor te esse deiectum“; Caecin. 55. Cn. Decitio Samniti ... iniuriam in calamitate eius ab huius familia factam esse dixisti; Cluent. 160. C. Varenus, qui a familia Anebariana oecisus est; Fr. B. II, 8.

ex: ut bis ex eadem familia salus Siciliae constitueretur; Verr. II, 8.

in: in magna familia, qui neminem ..., improbum habeat; Sex. Rosc. 22. praeposuisse se Q. Catulo, summa in familia nato, ... Cn. Manlium; Planc. 12. qua in familia laus aliqua forte floruerit; Rab. Post. 2. C. Cassius, in ea familia natus, ... me auctorem .. desideravit; Phil. II, 26. reliqua populus Romanus in ea familia ... persequetur; ib. XIII, 12.

per: mihi negas optandum reditum fuisse per familias comparatas? Sest. 127.

praeter: quod in agro Leontino praeter unam Muasistrati familiam glebam Leontinorum possidet nemo; Verr. III, 109.

familiaris, zum Hause, zur Familie gehörig, vertraut, befreundet, Freund: A. **bei Substantiven:** alqs: Cleomenem ... familiarissimum esse praetori; Verr. V, 107. quem .. Oppianico familiarissimum sciebat esse; Cluent. 172. quod paulo ante in eadem provincia familiarem Laelium Flacco viderunt; Flacc. 14. ecqui seditiosus (umquam fuit) cui ille non familiaris? Sest. 110. existimetur Caelius Catilinae ullum familiaris fuisse; Cael. 10. fuisse meo necessario Bestiae Caelium familiarem; ib. 26. cur .. tam familiaris huic fuisti? ib. 33. si tam familiaris (Caelius) erat Clodiae quam tu esse vis; ib. 53. si tam familiaris (Caelius Clodiae) non erat; ib. eum partim mihi illorum familiares *essent;* prov. cons. 24. fuisse .. sibi .. familiarem Milonem; Milo 21. factus es ei rursus ... familiaris; Phil. II, 78. familiaris coeperat esse balneatori et non iniuium dura archipiratae; Fr. C. 13.

conlocutiones: secutae (sunt) conlocutiones familiarissimae eum Trebonio; Phil. XI, 5.

di: illi di penates ac familiares mei per vos in meam domum meeum erunt restituti; dom. 143.

domus: ut domus ... eadem esset familiarissima senectuti; Arch. 5.

frons: ubi ... frons omnium familiaris (est); Flacc. 87.

funus: cum ad iudicii moram familiaris funeris excusatio quaereretur; Rabir. 8. quis (umquam) in funere familiari cenavit cum toga pulla? Vatin. 31.

homo: dixit Q. Tadius, homo familiarissimus patris istius; Verr. I, 128. hominem amantissimum sui, familiarissimum, ... dimittendum esse arbitrabatur? Sulla 57. ut hominem sibi .. familiarissimum ... vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64. hunc ipsum mihi hominem familiarissimum ... consulem non putarem; Phil. VII, 5.

lar: illud dico ..., domino a familia sua manus adlatas esse ante suos Lares familiaris; Quinct. 85. reliquunt Larem familiarem suum? Verr. III, 27. ut ... pauci essent reliqui, qui ... ad suum Larem familiarem redirent; ib. 125. ista tua pulera Libertas ... familiaris meos lares expulit? dom. 108. illis tum erat reditus ... ad suos Lares familiaris; Sest. 30. repetebant ... larem suum familiarem; Phil. II, 75. quis larem familiarem (aspicere poterat sine fletu)? Phil. XIV, 10.

penates: penates familiares, ... vos obtestor; dom. 144.

res: quis tam dissolutus in re familiari fuisset? Quinct. 38. cumque se .. rei familiari .. dedisset; Sex. Rosc. 18. filios suos rei familiari .. servire; ib. 43. tibi fuisse cum Sex. Roscio .. maguas rei familiaris controversias concedas necesse est; ib. 87. non (est veri simile) ut rei familiaris negotio diligentiam cognorit eorum et fidem; ib. 120. Luscium et Manilium dicam .. esse ... copiis rei familiaris locupletis et pecuniosos? Qu. Rosc. 44. dederunt operam (illi censores), ... ut illam lacunam rei familiaris explerent; Verr. II, 138. ut nihil possit neque additum neque detractum de re familiari latere; Cluent. 82. vos ... res familiaris in pace ... retinere debetis; leg. agr. II, 102. nullam (huius) in re familiari sordem posse proferri; Flacc. 7. res familiaris sua quemque delectat; Quir. 8. ad nostrum usum prope modum iam est definita moderatio rei familiaris; dom. 146. qui propter implicationem rei familiaris communi incendio malint quam suo deflagrare; Sest. 99. sin autem multorum virtus ... rei familiaris copias consecuta est; Balb. 18. *qui in tam ample rei familiaris ... patrimonio oriuasci dignitatem domi;* Scaur. 45. qui (Sp. Maelius) annona levanda iacturisque rei familiaris ... in suspicionem incidit regni appetendi; Milo 72. (ut) redimeret adulescentem ... rei familiaris facultatibus; Phil. II, 46. qui ... vexaret urbis uon ad spem constituendae rei familiaris; ib. XI, 4. „uere ... ita rem familiarem“; ib. XIII, 6. res familiaris (M. Lepidi est) cum ampla tum casta a eruore civili; ib. 8.

sermo: sermo .. familiaris .. non cohaerebit; Caecin. 52.

servi: istos quoque servos familiaris esse dominae sciebat; Cael. 58.

B. **allein:** 1. **absolut:** 1. **Subject:** ait: ait etiam meus familiaris .. eandem causam Alexandrinis fuisse; Rab. Post. 32.

bibit: id (venenum) ... Balbutium quendam, eius familiarem, intercepisse, bibisse statimque esse mortuum; Cluent. 166.

couvertit: eodem .. M. Lurco .., meus familiaris, convertit aculeum testimonii sui; Flacc. 86.

decidit: libellos Sex. Alfenus procurator P. Quinctii familiaris ... Sex. Naevii decit; Quinct. 27.

dicitaut: ut tui familiarissimi dictitant; Phil. II, 42.

dicit: contra dixit ... familiaris tuus, Sthenius [hic] Thermitanus; Verr. III, 18. dixit C. Causinius Sebola .. familiarissimus ... Clodii; Milo. 46.

est: viris optimis tuis familiaribus praesentibus; Qu. Rosc. 49. „est in iudicibus ille familiaris meus“; Verr. V, 136. in me fuit (Clodius) eodem animo, quo etiam eius familiaris Catilina .. fuisset; har. resp. 5. scio ... familiarem meum, Q. Marcium, ... domi fuisse otiosum; Piso 54.

existimat: quoniam L. Torquatus, meus familiaris ... existimavit ... aliquid se de auctoritate meae defensionis posse detrahere; Sulla 2.

faeit: quid lucelli fecerit ... familiaris praetoris Apronius; Verr. III, 106.

ignoscit: mihi ignoscet Cn. Domitius Sincaius ... familiaris meus; Scaur. 43.

intercipit: ſ. bibit.

indieat: familiarissimus eius ... L. Lentulus et P. Naso ... nullam Antonii sortitionem fuisse iudicaverunt; Phil. III, 25.

laborant: ue familiares ... laborarent; Phil. V, 18.

moritur: ſ. bibit.

nuntiat: primus Ameriam nuntiat Mallius Glaucia ... familiaris istius T. Roscii; Sex. Rosc. 19. Mallius Glaucia ... tuus cliens et familiaris (Ameriam nuntiat); ib. 96.

proficiscitur: quid .. profectus est .. meus .. familiaris A. Hirtius? Phil. VII, 12.

prosequitur: prosecuti sunt familiares et Albium et Quinetium; Quinct. 58.

testatur: Vettius, tuus familiarissimus ... testatur ... tuum impudentissimum furtum certissimumque peculatum; Verr. III, 168.

volt: Allienus, familiaris .. meus ... ne dici quidem se legatum Dolabellae volet; Phil. XI, 32.

2. **Prädicat:** sum: „Bruti .. erat familiaris“; Quinct. 69. quod is Habiti familiarem lunium esse dicebat; Cluent. 55. qui (Plaetorius) illius Vibii .. fuit .. familiaris; ib. 165. se meum ... familiarem iu adulescentia ... commemorabat (Autronius) fuisse; Sulla 18. cur tibi Caelius tam coniunctus fuit? .. viri tui familiaris? Cael. 34. si .. tam familiaris (Clodius) erat muliebris quam vos voltis; ib. 58. non dubito quin sint pergraves, qui .. sint talis feminae familiares; ib. 63. quia familiaris essct (Plancius) mens; Planc. 25. qui (Postumus) ... nec ex Italia comes nec familiaris Gabinii fuit; Rab. Post. 19 in omni .. vita familiares (eramus); Ligar. 21. qui sum illorum ... familiaris; Phil. II, 31. quod erant (consules) familiares M. Antonii; ib. XII, 1.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** absolvo: nisi iterum eadem de re suo familiari absoluto nomen hic detulisset; Cael. 56.

amando: quam absurdum ... eum familiarissimum suum dimittere ab se et amandare in ultimas terras; Sulla 57.

audio: animadverti .. audiri a vobis meum familiarem, L. Herennium, perattente; Cael. 25.

defendo: tuum familiarem defendcrim; Vatin. 5.

habeo: cum haberes in collegio familiarissimos; dom. 118.

iugulo: tantumne sibi sumpsit, quia Mylasis myrmillo Thraecem iugulavit, familiarem suum? Phil. VI, 13. qui familiarem iugulant; ib. VII, 18.

memini: meminerant ... Pisonem familiarem; Phil. XII, 18.

orno: cum ornasset Thraecidicis comitem et familiarem suum; Phil. VII, 17.

percutio: L. Flavius, qui suum familiarem Herennium ... dixit securi esse percussum; Verr. I, 14.

reicio: cum eius patronus ex eo quaererct cur suos familiarissimos, Sex. Peducaeum, Q. Considium, Q. Iunium reici passus esset; Verr. I, 18.

renuntio: perfecerat istc (Verres) imperio, ut pro suffragio Theomnastus familiaris suus in tribus illis renuntiaretur; Verr. II, 127.

retineo: (dico) Potamonem scribam et familiarem tuum retentum esse a Verre in provincia; div. Caec. 29.

rogo: ut .. neminem alium nisi T. Patinam, familiarissimum suum, rogasset; Milo 46.

sumo: dic nunc Roscium abs te petisse ut familiarem suum sumeres arbitrum; Qu. Rosc. 26.

video: praegestit animus iam videre .. lautos Invenis, mulieris beatae ac nobilis familiaris; Cael. 67. vidit in vinculis familiaris suos; Rab. Post. 39.

2. **Dativ:** denuntio: non putasti me tuis familiarissimis in hanc rem testimonia denuntiaturum; Verr. I, 51.

dico: qui id, quod scit, familiaribus suis dicit; Qu. Rosc. 47.

do: datum (vencnum) esse aiunt huic ‖hoc‖ P. Licinio, ... Caelii familiari; Cael. 61.

edo: abs te .. quacro ... tibi, meo familiari, .. prius .. edituri indicium fuerint scribae mei; Sulla 44.

reddo: cum ceteris familiaribus Siseunae reddisses (argentum); Verr. IV, 43.

respondeo: C. Postumo, ‖Postumio‖ familiari meo, .. de divisorum indiciis et de deprehensis pecuniis ... respondebo; Mureu. 54.

succenseo: sapientissimus vir familiarissimis suis succensuit [pater tuus]; Sulla 49. ncque huic A. Plotio (suscenses) .. familiari meo; Planc. 17.

3. **mit Präpositionen:** adaequo cum: cum familiaribus eius (C. Caesaris) est adaequatus (L. Cornelius); Balb. 63.

communico cum: Habitus .. cum M. Baebio senatore, familiarissimo suo, communicavit (id); Cluent. 47.

impetro a: C. Gallus ... a suo familiarissimo L. Metello iudicium ex edicto non potest impetrare; Verr. III, 152. a Lentulo .., familiari meo, ... facile hoc .. impetrabo; Cluent. 118. a Q. Metello Pio, familiarissimo suo, ... neque per se neque per Lucullos (illud) impetravisset (Archias)? Arch. 26.

invenio apud: quas (litteras) ... Romae in litterarum missarum (libris) apud magistrum L. Tullium, familiarem tuum, iuveni; Verr. III, 167.

profiteor apud: profcssus est (Archias) apud praetorem Q. Metellum, familiarissimum suum; Arch. 7.

quaero ex: quaere ex familiari tuo, Graeco illo poëta; Piso 74.

venio ad: venit ad Cluvium ... familiarem; Qu. Rosc. 49. venio iam ad L. Cassium, familiarem meum; Planc. 58.

III. **nach Substantiven:** diguitas: quae familiarium diguitas! Sulla 73.

epulum: ut in epulo Q. Arrii, familiaris mei, cum toga pulla accumberes; Vatin. 30.

interpellatio: illam interpellationem mei familiarissimi ... non pertimescam; prov. cons. 18.

sermo: sermo paene est familiarium deserendus; Cael. 46.

villa: cum ... mausisscm .. in villa P. Valerii, .. familiaris mei; Phil. I, 8.

IV. **Umstand:** a: ut mihi a quibusdam eius familiaribus dictum est; Phil. I, 28.

cum: non .. cum familiari meo ‖cum familiari aliquo meo‖ qucstus es? Sulla 44.

in: in suo familiarissimo viderat me nc aliorum quidem iniurias mediocriter posse ferre; Fr. B. VIII, 10.

per: Oppianicus ... per quendam Gallicanum, familiarem tuum, primum illum iudicem pecunia corrupit; Cluent. 23. quod (venenum) ei datum sit in pane per M. Asellium quendam, familiarem illius; ib. 169.

pro: an ego nou venirem contra alienum pro familiari? Phil. II, 3.

familiaritas, Vertraulichkeit, Freundſchaft: I. **Subject:** est: quicum familiaritas fucrat; Quinct. 25. quae (familiaritas) mihi cum patre eius erat; Sest. 29. dices familiaritatem tibi fuisse cum Q. Maximo; Vatin. 28. quae (ei) cum servis potuit familiaritas esse tanta? Cael. 58. quae (familiaritas) mihi cum illo ... fuit; prov. cons. 40. quae (familiaritas) est ei tecum; Ligar. 1.

inducit: induxerit cum L. Saturnini familiaritas, ut amicitiam patriae praeponeret; Rabir. 23.

manet: si manebat ... tauta familiaritas cum Clodia; Cael. 61.

patent: quae (familiaritates) late patere non possunt; Milo 21.

potest: ſ. est; Cael. 58. patent.

removet: si me tua familiaritas ab hac causa removisset; Muren. 10.

valet: quid .. est cur non potius ad summam laudem huic quam ad minimam fraudem Caesaris familiaritas valere debeat? Balb. 63.

II. **nach Verben:** 1. adfero: quocum mihi ... familiaritatem consuetudo attulit; Deiot. 39.

commemoro: Fabriciorum familiaritas commemorabatur; Cluent. 50.

obicio: quod Catilinae familiaritas obiecta Caelio est; Cael. 10.

sequor: (Sthenius) familiaritatem (hominis) secutus est; Verr. II, 107.

violo: si nostram in accusatione sua .. familiaritatem .. violasset; Sulla 2.

2. obliviscor: qui (Ser. Sulpicius) gravissime et acerbissime ferre se ‖se ferre‖ dixit mc familiaritatis necessitudinisque oblitum causam L. Murenae contra se defendere; Muren. 7.

3. prohibeo: (ut) adulescentem ... tua familiaritate ... prohiberet; Phil. II, 46.

4. applico ad: ad eorum se familiaritatem Oppianicus applicarat; Cluent. 46. ad ... Staieni familiaritatem se applicavit (Oppianicus) ib. 66.

concedo de: ut vix Apronio illi de familiaritate concedere videatur (Clandius); Verr. II, 108.

dedo in: qui ... bene penitus in istius familiaritatem sese dedit; Verr. II, 169.

diiungo a: ipse .. Pompeium a mea familiaritate diiunxit; Phil. II, 23.

insinuo in: videtis, ut moneat Apronium quibus rebus ac muneribus se insinuet in familiaritatem Metelli; Verr. III, 157. qui (Aebutius) ... se in eius (Caesenniae) familiaritatem insinuasset; Caecin. 13.

pervenio ad: ante quam in istius tantam familiaritatem perveniseet; Verr. II, 171.

recipio in: hunc in familiaritatem libentissime recipiebat; Phil. II, 78.

sum in: si in mea familiaritate locus esset nemini nisi litigioso aut noceuti; Planc. 82.

venio in: in eam [iam] venerat [familiaritatem]; Verr. II, 169.

versor in: versatus (L. Coruelius) in intima familiaritate hominis potentissimi ... neminem umquam ... offendi; Balb. 58.

III. nach Substantiven: 1. crimen: nec Catilinae familiaritatis crimen haereat; Cael. 14.

exitus: exitum huius adsimulatae familiaritatis cogunoscite; Cluent. 36.

fama: tantum .. abest ab illius familiaritatis infamia ut eiusdem nunc ab sese inimicitias odiumque propulset; Cael. 75.

licentia: qui familiaritatis licentia suorum improbissimorum sermonum domicilium in auribus eius .. conlocarant; Piso 76.

necessitudines: mihi ad defendendum Plancium parum multae .. necessitudines erant familiaritatis; Planc. 72.

officia: ilum ... Malleolus .. abs te officia .. familiaritatis .. flagitet; Verr. I, 94.

ratio: tu ... rationem tantae familiaritatis ... reddas atque exponas necesse est; Cael. 35.

signum: maximum video signum cuiusdam egregiae familiaritatis; Cael. 31.

tempus: illud tempus familiaritatis .., quae mihi cum illo ... fuit, praetermitto; prov. cons. 40.

2. via ad: quod existimat easdem vias ad omnium familiaritatem esse munitas; Verr. III, 157.

IV. Adjectiv: fretus: quod fretus nostra familiaritate promitto; Cael. 77. id (crimen) .. C. Pausa ... fretus fortasse familiaritate ea ... ausus est confiteri; Ligar. 1.

V. Umstand: 1. coniungi: ab amicissimis et .. cum L. Coruelio .. maxima familiaritate coniunctis (L. Cornelii causa defensa est); Balb. 1. quocum erat ... familiaritate coniunctus; Deiot. 13. quod quaesivit ex me P. Apuleius homo ... mihi .. summa familiaritate coniunctus; Phil. VI, 1. qui .. sum cum Bruto .. maxima familiaritate coniunctus; ib. X, 2.

contineri non ... mea gratia familiaritatibus continetur; Milo 21.

implicari: qui nostris familiaritatibus implicantur; Balb. 60. revocare se non poterat familiaritate implicatus; Piso 70.

induci; inductus .. familiaritate Quinctius fecit .. societatem earum rerum; Quinct. 12.

2. gratia: quod eos plus etiam rei publicae quam familiaritatis gratia diligo; Phil. I, 8.

in: mihi .. recordanti Ser. Sulpicii multos in nostra familiaritate sermones gratior illi videtur ... aënea statua futura; Phil. IX, 13.

ob: ut hominem sibi .. familiarissimum ... ob suam familiaritatem vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64.

pro: L. .. Lamiam ... saluti meae pro familiaritate ... amicissimum, consul imperiosus exire ex urbe iussit; sen. 12. qui (L. Lamia) .. me ipsum pro summa familiaritate, quae mihi cum patre eius erat, unice diligebat; Sest. 29. quicum profecto, si quid interesse tua putasses, pro summa familiaritate nostra communicassес; Phil. XI, 23. cum me pro summa nostra .. familiaritate liberare suspicionc fascium vellet (P. Apuleius); ib. XIV, 16.

propter: quod propter C. Marii familiaritatem .. contra rem publicam sensisse eum .. dicerent; Verr. II, 113. quem propter familiaritatem Oppianici conscium illi facinori fuisse arbitrabatur; Cluent. 56. qui ... propter summam familiaritatem summumque amorem in patrem tuum ... patris tui periculis commovebatur; Sulla 12. hospitio invitabit (me) propter familiaritatem notissimam; Phil. XII, 23.

familiariter, vertraulich, freundſchaftlich: dico: homini pro amicitia familiarius dixi; Quinct. 77.

do: cum familiariter me in eorum sermouem .. darem: leg. agr. II, 12.

exercco: vidcto ne nimium familiariter inimicitias exercere videare; div. Caec. 13.

insinuo: cum familiariter me in eorum sermonem insinuarem; leg. agr. II, 12.

insusurro: cum vident ... ad aurem (praetoris) familiariter ... insusurrare; Verr. V, 107.

loquor: familiariter tecum loquar; div. Caec. 37.

quaero: si familiariter ex Q. Catulo ... velim quaerere; Fr. B. VII, 4.

vivo: ibi cum isto [Naevio] familiariter vivit; Quinct. 15. (dico) Caecilium ... esse cum Verre et cum illo familiarissime atque amicissime vivere; div. Caec. 29. quis ... inveniri potest qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur? Catil. II, 7. quos intellegebat ... familiarius cum domina vivere; Cael. 57.

utor: cum is L. Sisenna, defensore tuo, tam familiariter uteretur; Verr. IV, 43. his Fabriciis semper est usus Oppianicus familiarissime; Cluent. 46. cum ipse familiarissime Oppianico usus ... esset; ib. 61. quod ille Oppianico familiarissime est usus; ib. 172. cum ... ea .. (Sassia) Sex. Albio ... familiarius uteretur, quam vir dissolutissimus incolumi fortuna pati posset; ib. 175.

fanaticus, raſend: quid tibi necesse fuit .., homo fanatice, sacrificium ... invisere? dom. 105.

fanum, Heiligthum, Tempel: 1. absolut: 1. Subject: caret: mavolt (Deiotarus) .. generum suum munere tuo quam illud fanum antiquitate religionis carere; har. resp. 29.

efficiunt: dubitabat nemo quin ... fana vexata hanc tantam efficerent vastitatem; Piso 85.

est: Pergae fanum antiquissimum et sanctissi; mum Dianae scimus esse; Verr. I, 54. fanum eius est in agro; ib. IV, 96. matris magnae fanum apud Enguinos est; ib. 97. ab eo oppido (Melita) non longe in promunturio fanum est Iunouis antiquum, quod tanta religione semper fuit, ut ... semper inviolatum sanctumque fuerit; ib. 103. quod in ea parte Fortunae fanum antiquum fuit; ib. 119. quod .. fanum putatis in illis terris nostris magistratibus religiosum ... fuisse? imp. Pomp. 65. quod fauum in Achaia ... (tam sanctum) fuit iu quo ullum simulacrum, ullum ornamentum reliquum sit? prov. cons. 7.

2. Prädicat: sum: urbs illa (Henna) non urbs videtur, sed fanum Cereris esse; Verr. IV, 111.

II. nach Verben: 1. Accuſativ: adeo: f. everto.

compilo: quorum iste .. fanum ... compilavit; Verr. V, 185.

depopulor: quibus in provinciis ... omnia fana depopulatus est; Verr. a. pr. 11. hoc tu fanum depopulari ... audebas? ib. I, 48.

diripio: f. diripio, II. fanum (3 St.) S. 125, b.

everto: quod fanum (adisti) .. quod non eversum atque extersum reliqueris? Verr. II, 52.

expilo: hosce opinor ... fanum expilasse Apollinis; Verr. IV, 30.

exergeo: f. everto.

nudo: id (fanum) quoque a te nudatum .. esse ... dico; Verr. I, 54. cuius duo fana ... idem iste omnibus donis ornamentisque nudavit; ib. V, 184.

orno: (ut) ... fana spoliis hostium ornasse (videatur); Verr. III, 9.

relinquo: f. everto.

reperio: fana vexata .. reperiuntur; Verr. IV, 104.

spolio: C. Verres ... fana spoliasse dicitur; div. Caec. 11. cum fana spoliarit; Verr. I, 9. cum fanum spoliatum viderent; ib. 46. sesque tum scire spoliatum esse fanum Iunonis; ib. 52. id (fanum) quoque a te .. spoliatum esse ... dico; ib. 54. qui fana spoliarit omnia; ib. III, 6. eone tu servos ad spoliandum fanum immittere ausus es? ib. IV, 101. quem (Autronium) ... spoliare fana (scimus); Sulla 71. qui cum fana spoliasset; dom. 140.

vendo: qui ... Brogitaro Gallograeco ... fanum (illud) .. vendideris; har. resp. 28. fanum .. sanctissimarum atque antiquissimarum religionum venditum (est) pecunia grandi Brogitaro; Sest. 56.

vexo: f. reperio. I, 1. efficiunt.

2. **mit Präpositionen:** abduco e: quo minus e fano Dianae servum sunum ... abduceret; Verr. I, 85.

attingo ex: „Cn. Pompeius .. victor ex illo fano nihil attigit“; Flacc. 67.

aufero ex: quod iste M. Marcelli et P. Africani monumenta ... ex fanis religiosissimis ... non dubitarit auferre; Verr. I, 11. quae ex fanis religiosissimis ... abstulisti; ib. 57.

concurro ad: ad fanum ex urbe tota concurritur; Verr. IV, 95.

decerno de: de fanis (vestris) ... deceruite diligenter .. ac fortiter; Catil. IV, 24.

desidero ex: neque quicquam ex fauo Chrysae ... desideratum est; Verr. IV, 96.

eripio ex: quae (ornamenta) ex .. fanis .. erepta sunt; Verr. V, 126.

eveho, exporto ex: hoc dico, ... omnia ex fanis ... evecta exportataque esse; Verr. I, 53.

pono in: in hoc fano ... hydrias .. simili in genere ... perfectas .. Scipio ... posuerat; Verr. IV, 97.

propugno pro: me pro illorum fama, gloria, memoria non secus ac pro patriis fanis .. propugnandum putare; Rabir. 30.

relinquo in: nihil istum eius modi rerum in tota provincia reliquisse ... ne in fanis quidem; Verr. IV, 2. nihil iu religiosissimo fano .. reliquit; ib. 97. nihil istum in religiosissimo fauo reliquisse; ib. 104.

sum in: quae (simulacra) sunt in eo fano; Verr. IV, 109. in quo (fano) ullum simulacrum, ullum ornamentum reliquum sit; prov. cons. 7.

supersum in: ornamentorum quod superfuit in fanis; dom. 111.

tollo ex: ex fano Apollinis religiosissimo .. sustulit signa pulcherrima; Verr. I, 46. qui deorum simulacra ex fanis suis ||ex suis fanis|| sublata in foro venerabantur; ib. 59. Agrigento nonne ... signum Apollinis pulcherrimum ... ex Aesculapii religiosissimo fano sustulisti? ib. IV, 93. praefectum regium mentis dereliuos .. e fano sustulisse; ib. 103.

III. **nach Adjectiv:** refertus: cum refertam urbem atque Italiam fanorum haberemus; har resp. 28.

III. **nach Substantiven:** antiquitas: est .. tanta apud eos eius fani religio atque antiquitas; Verr. I, 46.

antistitae: illius fani antistitae ... rem ad magistratus suos deferunt; Verr. IV, 99.

caerimoniae: caerimoniae .. omnium sacrorum fanorumque violatae ... cousistere eius animum sine furore atque amentia non sinunt; Verr. I, 7.

custodes: clamor a .. fani .. custodibus tollitur; Verr. IV, 94.

decora: decora atque ornamenta fanorum posthac ... in instrumento atque in supellectile Verris nominabuntur; Verr. IV, 97.

direptio: (quid loquor) de direptione fanorum? Phil. XI, 6.

expilatio: hunc in fanorum expilationibus ... principem adhibebat; Verr. III, 23.

expugnatio: illa .. expugnatio fani antiquissimi et nobilissimi Iunonis Samiae quam luctuosa Samiis fuit! Verr. I, 50.

monumenta: ut nunc ... monumenta .. fani .. non exstent; Verr. V, 186.

ornamenta: (ut) plaris hic villas ornamentis fanorum quam ille fana spoliis hostium ornasse (videatur)? Verr. III, 9. Verres ornamentorum fanorum .. habeat plenam domum, villas refertas; ib. IV, 126. qui ab ornamentis fanorum ... manus, oculos, animum cohiberc possit; imp. Pomp. 66. f. decora.

ornatus: existimabat ea (signa) ... ad ornatum fanorum .. esse facta; Verr. IV, 98.

religio: id (simulacrum) iste poscere Assorinos propter singularem eius fani religionem non ausus est; Verr. IV, 96. venit .. mihi fani .. religionis illius in mentem; ib. 110. fani religionem istius ... supplicio expiari volebant; ib. III, 1. f. antiquitas.

spoliatio: cum in legatione oppidorum fanorumque spoliationes cogitaret; Verr. II, 18. eligam spoliationem nobilissimi atque antiquissimi fani; ib. IV, 102. nullas (iniurias) Graeci homines gravius ferunt ac tulerunt, quam huiusce modi spoliationes fanorum; ib. 132.

V. **Umstand:** in: ut ... ea (vota) ... in illo .. fano .. persolverent; hur. resp. 28.

farcio, ſiepien: in qua (lectica) pulvinus erat .. rosa fartus; Verr. V, 27.

fas, Recht: I. sum: fas negant esse; Verr. II, 127. ne .. alio mense ac fas erat comitia haberentur; ib. 128. mater Hahiti ... genori sui, contra quam fas erat, amore capta, primo ... in illa cupiditate se continebat ||continebatur||; Cluent. 12. ut id .. quoad fas esset .. populi ad partes daret (Domitius); leg. agr. II, 19. si .. neque is, cui licuit, neque id, quod fas fuit, dedicavit; dom. 138. nisi id fecisses, quod fas uou fuit; Vatin. 32. ut eum nihil delectaret quod .. per naturam fas esset; Milo 43. quod fas non est; Phil. II, 87. ut facile appareret vidisse eum, quod fas non fuisset; Fr. B. XIII, iv, 3. — acc. c. inf.: si fas est respirare P. Quinctium; Quinct. 94. quae (sacra) non modo manibus attingi, sed ne cogitatione quidem violari fas fuit; Verr. IV, 99. quo liberos adire ne orandi quidem causa fas erat; ib. 101. quod (simulacrum) a viro non modo tangi, sed ne aspici quidem fas fuit; ib. V, 187. quod per populum creari fas non erat; leg. agr. II, 18. si eos hoc nomine appellari fas est; Muren. 80. ut negarct (frater) fas esse non modo domicilio, sed ne sepulcro quidem se a me esse seiunctum; Quir. 8. huic ego homini .. tantum debeo, quantum hominem homini debere nix fas est; ib. 17. bene meritos ne colas nec cxorari fas est neque id rei publicae remittere ||repeudere|| utique necesse est; ib. 23. quis civis fuit qui fas esse putaret ... non se de salute mea sententiam ferre? sen. 28. negant fas esse agi cum populo, cum de caelo servatum sit; dom. 39. cum mihi uni ... opera mea hanc urbem et hanc rem publicam esse salvam iurato dicere fas fuisset; ib. 94. ut inde abripi neminem fas sit; ib. 109. negabas fas esse duo consules esse in hac civitate inimicos rei publicae; ib. 113. neque .. id fieri fas erat;

ib. 127. cum te viri ... verbis gravissimis proterruisset neque sibi fas esse dixissent, furori interesse tuo; ib. 133. quae (sacra) viri oculis ne imprudentis quidem aspici fas est; har. resp. 8. cuius (deae) ne nomen quidem viros scire fas est; ib. 37. quo eum adire fas nou fuerat; ib. 44. si fas est defendi a me eum; Cael. 27. nou putas fas esse verbum ex ore exire cuiusquam quod non iucundum .. ad auris tuas accidat; Vatin. 4. non quo mihi fas sit quicquam defugere quod salus Plancii postulet; Planc. 56. negant intueri lucem esse fas ei, qui a se hominem occisum esse fateatur; Milo 7. non fuisse credo fas clarissimorum virorum formas illi taeterrimo parricidae aliquid decoris adferre; ib. 86. nec fas esse ducebam versari me in nostro vetere curriculo illo aemulo ... a me .. distracto; Marcell. 2. love .. tonante cum populo agi non esse fas quis ignorat? Phil. V, 7. populum Romanum servire fas nou est; ib. VI, 19. legem illam appellare fas non est; ib. XIII, 32.

II. violo: in qua (praetura) idem iste ... fas .. violavit; har. resp. 43.

III. contra: noctu ... iutroferri solitus est (Verres) ad mulierem, nuptam uni .., contra fas; Verr. V, 34. factus es eius filius contra fas; dom. 35. qui contra fas et inter viros sacpe mulier et inter muleres vir fuisset; ib. 139. ORATORES CONTRA .. FAS .. INTERPRETOS; har. resp. 34.

fasceola, kleine Binde: P. Clodius a ... purpureis .. fasceolis ... est factus repente popularis; har. resp. 44.

fascia, Binde, Band: I. habeo: qui .. purpureas fascias habere uon possumus; Fr. B. XIII, v, 1.

II. circumvincire: cum vincerentur pedes fasciis; Fr. B. XIII, v, 3.

fascis, Rutenbündel: I. declarant: quod laureati fasces ... te commentatum esse declarant; Piso 97.

declectant: fasces (te delectant); Rab. Post. 16.

sunt: cum imperii populi Romani .. fasces essent Syracusis; Verr. V, 97. quod .. permulta essent ornamenta, quibus eam mitigare molestiam posset, ... toga praetexta, sella curulis, .. fasces; Cluent. 154. quorum (xvirorum) fasces formidolosi (erant); leg. agr. I, 9.

II, 1. accipio: quibus auspiciis istos fascis augur acciperem? Phil. XIV, 14.

concedo: f. teueo.

defero: fascis ipsi ad me delaturi fuerunt; Phil. XIV, 15.

do: tibi iidcirco fascis (datos esse); Verr. V, 39. C. Caesari .. fascis senatus dedit; Phil. XI, 20.

frango: cum .... consulis fasces frangerentur; Quir. 14. clarissimi cousulis fascis fractos ... vidistis; sen. 7. itaque in illo tumultu fracti (sunt) fasces; Piso 28.

habeo: qui beneficio populi Romani fascis et securis haberet; Verr. V, 163. fascis certe habebat (Varus); Ligar. 22. quatenus haberem (istos fascis)? Phil. XIV, 14.

mitto: ille .. misit .. fascis; Sulla 17.

praemitto: cum fascis ... scirem esso (praemissos); Catil. II, 13.

teueo: a quo hoc ipso C. Pansa mihi ... concessos fascis laureatos tenui, quoad tenendos putavi; Ligar. 7.

trado: cui traderem (istos fascis)? Phil. XIV, 14.

vendo: fascis suos ... regi Aegyptio vendidit; Piso 48.

video: f. frango; sen. 7.

2. detraho e: cum tu ... detractam e cruentis fascibus lauream ... abiecisti; Piso 74.

III. vacuus: ecqui ‖sed qui‖ locus orbi terrarum vacuus extraordinariis fascibus ... fuisset; dom. 24.

IV. fama: famam istam fascium dissipaverunt; Phil. XIV, 15.

suspicio: cum me ... liberare suspicione fascium vellet; Phil. XIV, 16.

V, 1. eripere: te ... fascibus ab eo homine ... (haec signa) eripuisse atque abstulisse; Verr. IV, 14.

ornari: qui ad delendum senatum ... se illis fascibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17.

2. cum: quaestores utriusque provinciae ... cum fascibus mihi praetore fuerunt; Verr. II, 11. cum isti xviri .. cum fascibus ... per [totum] orbem terrarum vagabuntur; leg. agr. II, 45. anteibant lictores ... cum fascibus bini ‖duobus‖; ib. 93. me Paribus ‖postridie Palilia‖ ... cum fascibus descensuram; Phil. XIV, 14.

fastidio, Ekel haben, verschmähen: I. alqs: qui ... etiam in recte factis (candidatorum) saepe fastidium; Milo 42.

II. amicitiam: non fastidivit eius amicitiam; Piso 68.

fastidiose, mit Widerwillen: inquam: huic ego iam stomachans fastidiose: „immo ex Sicilia“, inquam; Planc. 65.

fastidium, Ekel, Ueberdruß: I. est: quod eorum tantum fastidium est? Phil. XI, 38.

II, 1. adfero: ista nostra adsiduitas .. nescis quantum interdum adferat hominibus fastidii; Muren. 21.

fero: quorum ... non possem ferre fastidium; Phil. X, 18.

2. uascor ex: nata esse ibi ex Campanorum fastidio videtur (superbia); leg. agr. I, 20.

III. fieri: nec id fit fastidio meo; Phil. XII, 20.

fastigium, Gipfel, Höhepunkt: I. est: quaeris placeatne mihi .. esse fastigium; Phil. II, 111.

II. habeo: quem is honorem maiorem consecutus erat, quam ut haberet .. fastigium? Phil. II, 110.

fastus, Sprachtag, Gerichtstag: A. dies: ut omnibus fastis diebus legem ferri liceret; Sest. 33.

B, I. ferre possunt: hos consules ... fasti uilli ferre possunt? Piso 30.

II, 1. propono: qui (Cn. Flavius) ... singulis diebus ediscendis fastos populo proposnerit; Muren. 25.

2. eximo de: neque dies de fastis eximere (iste voluit); Verr. II, 132.

evello ex: quos (consules) nemo est quin ... ex fastis evellendos putet; Sest. 33.

tollo de: cum diem festum Bacorum de fastis suis tustulissent (Syracusani) celeberrimum et sanctissimum; Verr. IV, 151.

III, 1. Zeit: vobis statuendum est ... non omnibus fastis legem ferri licere; prov. cons. 46.

2. in: ascribi iussit in fastis ad Lupercalia; Phil. II, 87.

fatalis, verhängnisvoll, verderblich: alqd: quod fuit illorum utrique fatale; Phil. II. 11.

adventus: qui (P. Scipio) illam (Karthaginem) ... quasi fatali adventu solus evertit; har. resp. 6.

annus: fatalem hunc annum esse ad interitum huius urbis atque imperii; Catil. III, 9. quem (annum) ego mihi quam patriae malueram esse fatalem; sen. 4.

bellum: perfuncta res publica est hoc .. fatali .. bello; Marcell. 31. ad eum .. rex Deiotarus venit hoc .. fatali .. bello; Deiot. 13.

calamitas: mihi ... fatalis quaedam calamitas incidisse videtur; Ligar. 17.

casus: fuit aliquis fatalis casus ..., quem timus; Phil. VI, 19. cum illum .. fatalem paeue casum non tulerimus; ih. X, 19.

consulatus: cur ego non laeter meum consulatum ad salutem populi Romani prope fatalem extitisse? Catil. IV, 2.

fortuna: fuit .. quaedam illa rei publicae fortuna fatalis; Sest. 17.

mors: quam (Caesaris mortem) omnes fatalem fuisse arbitrabantur; Phil. XIII, 33.

necessitas: quoniam nobis quasi aliqua fatali necessitate ... cum fortuna belligerandum fuit; Quir. 19.

nomen: si P. Leutulus suum nomen ... fatale ad perniciem rei publicae fore putavit; Catil. IV, 2.

portentum, prodigium: a fatali portento prodigioque rei publicae lex Aelia et Fufia eversa est; Pis. 9.

vis: (illa) quae nos .. ferre coëgit .. vis quaedam paene fatalis; Phil. III, 29.

fateor, gestehen, bekennen: 1. **absolut:** nauvem populo Romano debeantne (Mamertini)? fatebuntur; Verr. IV, 150. „at iu Italia fuit" (fugitivorum bellum). fateor; ib. V, 5. archipiratam (securi esse percussum) negat: fateris: ib. 74. quid confitetur (Aeburius) atque ita libenter confiteturi, ut non solum fateri, sed etiam profiteri videatur? Caecin. 24. „at est hoc illi crimeu objectum". fateor; Cluent. 97. intellego ... neminem tam improbum (fore) qui non fateatur; Catil. I, 30. delectant homines .. ludi ... non solum eos qui fatentur; Muren. 40. tu interea Romae scilicet amicis praesto fuisti; fateor; ib. 42. „hoc dico .. te esse ex municipio". fateor; Sulla 23. est labor, non nego; periculu magnu, fateor; Sest. 102. feeerat tenere: fateor; Rab. Post. 26. nisi vidisset posse absolvi eum, qui fateretur; Milo 15. cum videret nos fateri; ib. arguis fatentem; Ligar. 10. qui sum illorum, ut ipse fateor, famiharis; Phil. II, 31.

II. **mit Ergänzung:** 1. **nom. c. inf.:** quae est ista acquitas ... hunc (agrum) excipere nominatim, † qui publicus esse fateatur ‖ quem publicum esse fatear ‖? leg agr. II, 57.

2. **acc. c. inf.:** qui ... fateatur, se non pecuniam, sed vitam et sanguinem petere; Quinct. 46. fatetur .. libellos Allenum deiecisse; ib. 63. fateor ... procuratorem decreto praetoris oportuisse parere; ib. 65. fatetur, te non belle dicere ... posse: ib. 93. qui se fateatur esse rusticum; Sex. Rosc. 51. „fateor, me seciorem esse"; ib. 94. bona quoque lege venisse fateor; ib. 126. fateor me errasse; ib. 142. fateor (me) insanisse; ib. fateor me salutis omnium causa ad eam partem accessisse rei publicae sublevandae; div. Caec. 9. fatearis necesse est te ipsi iuiustum impiumque bellum interre conari; ib. 62. fateatur id, quod negari non potest, se privatum hominem praedonum duces vivos atque iuculumis domi suae ... retinuisse; Verr. I, 12. fatebor enim illud invitus, me prorsus ... omnia ... non potuisse cognoscere; ib. 103. hoc fatebere, abs te haec petita esse? ib. II, 137. necesse est .. te Verrucium esse fateare; ib. 191. ut Alba fateatur istum iu re frumentaria ... aperte palamque esse praedatum; ib. III, 146. cum fuisse fateare qui multo pluris veuirii emere (decumas); ib. 151. ex pecunia publica HS tcs decieus .. scribam tuum .. cum abstulisse fateare; ib. 184. qui se fateatur maximas pecunias cum summa sociorum iniuria cepisse; ib. 221. hanc navem .. maximam a Mamertinis datam onustam cum isto profectam fatebuntur (Mamertini); ib. IV, 150. cum tu te fassus esses id crimeu tanto ante metuisse; ib. V, 78. fateor non modo in socios, sed etiam iu civis militesque nostros persacpe esse ... vindicatum; ib. 133. fatetur adversarius eos vere dicere; Tull. 24. fateris .. omnia, et familiam P. Fabii fecisse et vi homiubus armatis fecisse; ib. 31. „fateor me homines coégisse, fateor armasse, fateor tibi mortem esse minitatum, fateor hoc ‖ haec ‖ interdicto ‖ interdictum ‖ praetoris vindicari ‖ vindicavi ‖"; Caecin. 66. qui ... rem et sententiam interdicti mecum facere fatebatur; ib. 79. „qui (Aebutius) fatetur aliquo ex loco deiectum esse Caecinam"; ib. 80. qui fateatur se deiecisse; ib. 91. si fateatur esse sic deiectum (eam); ib. hoc nihil esse .. fateris; ib. 96. qui se homines coégisse fateatur; ib. 104. cum ... vim se .. fecisse fateatur; ib. aliquando isti principes et sibi et ceteris populi Romani uiversi auctoritati pareudum esse fateantur; imp. Pomp. 64. Asuvium .. a sese consilio Oppianici interfectum fatetur (Avillius); Cluent. 38. si quaesiveram quae iuimicitiae Scamandro cum Habito *fuissent*, fatebatur nullas fuisse; ib 52. cum ... iudici pecuniam ... ereptam esse fatcamini; ib. 65. Oppianicum gratis condemnatum esse fateare; ib. 114. illum agrum publicum esse fateutur; leg. agr. II, 57. huiusce modi me aliquid ab hoc borrido ac truce tribuno plebis fateor expectasse; ib. 65. ut .. illi, qui honori inviderunt meo, .. vos universos in consule deligendo plurimum vidisse fateantur; ib. 103. fateor .. te ex illa crudeli ... actione .. meo consilio, virtute, auctoritate esse depulsum; Rabir. 17. nemo est ... qui se in Capitolio fuisse cum Saturnino fateretur; ib. 23. cum iam nemo ... iuveniri poterit qui id non iure factum esse fateatur; Catil. I, 5. quis ... iuveniri potest qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur? ib. II, 7. nemo est in ludo gladiatorio paulo ad facinus audacior qui se non inimum Catilinae esse fateatur; ib. 9. cur tam diu de uno hoste loquimur et de hoste, qui iam fatetur se esse hostem? ib. 17. fatetur aliquis se peccasse; Muren. 62. fateor .. me quoque in adulescentia ... quaesisse adiumenta doctrinae; ib. 63. Trulliani ... fateantur in Maeaudrii persona esse expressam speciem civitatis; Fluec. 55 quandoquidem ‖ quoniam quidem ‖ ... iudicatum fateris; ib. 68. in quo (tempore) ... improbi ac perditi cives ... praecipitante re publica vehementem me fuisse atque fortem, conservata mitem ac misericordem fatercntur; Sulla 1. ut ... te summae neglegentiae tuo iudicio convictum esse fateare? ib. 45. fatetur me his studiis esse deditum; Arch. 12. multos hominues ... per se ipsos ... gravis exstitisse fateor; ib. 15. uemo est iam inimicus patriae qui non meis consiliis patriam conservatam esse fateatur; dom. 72. iam fateor .. me in Gabinio nefarium fuisse"; ib. 126. ego .. fateor me ... haruspicum *voce* vehementer esse commotum; har. resp. 18. quis est ex gigantibus illis ... tam impius qui ... non magnum aliquid deos populo Romano praemonstrare et praecinere fateatur? ib. 20. quis est qui id non totum istius ludos praedictum et responsum esse fateatur? ib. 29. huic homiuum generi fateor .. multos adversarios .. esse; Sest. 138. nihil neque crimini tuo neque testimonio credendum esse fateare (necesse est); Cael. 35. omnia illa ... decreta de me rei publicae causa esse facta fateamur; Vatin. 8. cetera accusator fatetur, hunc in Hispania .. cum Q. Metello ... fuisse, Balb. 5. donatum (civitate) esse L. Cornelium ... accusator fatetur; ib. 19. ut .. civitate illum mutatum esse fateretur; ib. 42. nobilis urbis atque pleuas foederis ab hostibus esse captas; Piso 91. ego me debere bonis omuibus fatcor; Planc. 68. id etiam gregarii milites faciunt inviti, ut ... se ab aliquo servatos esse fateantur; ib. 72. fateor ... me illi auxilio peperciisse; ib. 86. vinci .. improbos a bonis fateor fuisse praeclarum; ib. 88. fatebor .. me auxilio defuisse; ib. 89. ego me a C. Caesare in republica dissensisse fateor et sensisse vobiscum; prov. cons. 25. ei, qui a se homiuem occisum esse fateatur; Milo 7. cum sua manu sororem esse interfectam fateretur (M. Horatius); ib. quae .. ego nisi ita magna esse fatear; Marcell. 6. tuam (gloriam) esse totam et propriam fatetur (Fortuna); ib. 7. vitricum tuum fuisse in tanto scelere fatebare; Phil. II, 18. quod .. ego favisse me tibi fateor; ib. 21. fateor .. me ... tanta lu maestitia fuisse; ib. 37. cum me vidisse plus fateretur; ib. 39. cuius (viri) me amicum, te sectorem esse fateare; ib. quam-

quam in hoc genere fateor feliciorem esse te; ib. 40. potuisse (te me occidere) . . fateor; ib. 59. haec ipse fatetur esse in suis sordibus; ib. 63. cum omnes fateantur iure interfectum esse (eum); ib. 86. nisi forte vis fateri te omnia quaestu tuo . . . metiri; ib. 111. quorum consiliorum Caesari me auctorem et hortatorem . . . fuisse fateor; ib. III, 19. uno in homine .. fateor te vidisse plus quam me; ib. VIII, 16. vehementer me agere fateor, iracundo nego; ib. quid ego de proximo dicam, cuius acta defendimus, auctorem ipsum iure caesum fatemur? ib. XIII, 2. ipse .. fatetur . . non posse eos . . sibi parcere idem sentienti; ib. 36. est .. quisquam, qui hostis appellare non audeat, quorum scelere crudelitatem Karthaginiensium victam esse fateatur? ib. XIV, 9.

III. **mit Object:** alqd: hoc cum tute fatebere; ib. cum haec tam improba sint quae fatetur; ib. 141. quod sive fateris sive convinceris; ib. II, 149. in quo (dolo malo) .. cum omnia ipsi fecerunt, quae fatemur; Tull. 33. si, quod erat factum, fateretur (Staieuus); Cluent. 85. quod in Gabinio fateris; dom. 126. quod is, qui fecit, aut non timet aut etiam fatetur; Cael. 23. nihil dicam gravius quam quod omues fateutur; Piso 3. id ego .. fateor; Planc. 91. quod fatemur; Milo 31. quod tormentis iuvenire vis, id fatemur; ib. 57. dubitaret id fateri? ib. 81. f. II, 2. Verr. I, 12. 103. II, 137. Tull. 31. Balb. 5.

fatum, Geſchick, Verhängniß: I. abſolut: 1. circumstant: cum ... omnia nos undique fata circumstent; Phil. X, 20.

est: ut illud fati fuisse videatur; Marcell. 29. grave (illud) fatum (populi Romani erat); Phil. V, 39.

haurit: cum sciat duo illa rei publicae paene fata [Gabinium et Pisonem] alterum haurire ... innumerabile pondus auri ..., alterum ... pacem ... vendidisse; Sest. 93.

impendet: quibus ego confido impendere fatum aliquod; Catil. II, 11.

manet: cuius (Clodii) .. tibi fatum ... manet; Phil. II, 11. sin autem me aliud fatum manet; ib. XIII, 45.

vendit: f. haurit.

venit: quod si ... fatum extremum rei publicae venit; Phil. III, 35.

2. sum: quoniam id .. fatum civitatis fuit, ut illa ... uiteibila reu publicam couaretur arrodere; Sest. 72. fuit hoc sive meum sive rei publicae fatum, ut iu me unum omnis illa incliuatio communium temporum iucumberet; Balb. 58. fatum .. meum est sine re publica nec vinci posse nec vincire; Phil. XIII, 30.

II. **nach Verben:** 1. cano: non haec .. a me tum tamquam fata in ipsa ro gerenda canebantur? Sest. 47.

flecto: nisi di immortales ... prope fata ipsa flexissent; Catil III, 19.

refrico: sic tuis sceleribus rei publicae praeterita fata refricabis? Piso 82.

2. loquor de: qui cum ... quaesissent .. ab eo, nihilne accum esset de fatis Sibyllinis locutus; Catil. III, 11.

reservo ad: ille vitam suam ... ad rei publicae fatum ‖ratum‖ reservavit; Sest. 50.

III. **nach Subſtantiven:** dies: non ille ... fati diem rei publicae denuntiavisset; Catil. III, 17.

exitus: fati .. non est iste molestus exitus; Verr. V, 152.

fauces: fortunatissimam pulcherrimamque urbem ... paeno ex faucibus fati ereptam ... videtis; Catil. III, 1.

necessitas: mors .. necessitatem habeat fati; Phil. XII, 30.

omen: ut eius oratio omen fati videretur; Phil. IX, 9.

praedictiones: qui ... fatorum veteres praedictiones Apollinis vatum libris ... contineri putaverunt; har. resp. 18.

IV. **Umſtand:** 1. compelli: qui ad illa arma fato sumus nescio quo rei publicae misero .. compulsi; Marcell. 13.

conlocari: quod ... eo fato se in eis terris conlocatam esse arbitratur (Massiliensium civitas); Font. 45.

exstingui: nolite .. hunc ... velle maturius exstingui voluere vestro quam suo fato; Cael. 79.

fieri: quonam meo fato .. fieri dicam ut uemo his annis vigiuti rei publicae fuerit hostis qui non bellum eodem tempore mihi quoque indixerit? Phil. II, 1.

nasci: qui (Milo) hoc fato natus est, ut ne se quidem servare potuerit quin una rem publicam vosque servaret; Milo 30. noster est Brutus .. rei publicae natus .. fato quodam paterni maternique generis; Phil. X, 14.

venire: nisi C. Marcellus quasi aliquo fato venisset; Verr. II, 8.

2. ex: Lentulum .. sibi confirmasse ex fatis Sibyllinis; Catil. III, 9. sicut ipse ex fatis se sperasse confessus est; ib. IV, 12.

in: si in illo paene fato rei publicae obiecti meum caput ... perditissimorum civium furori; dom. 145.

praeter: multa .. impendere (mihi) videntur ... praeter .. fatum; Phil. I, 10.

fatuus, thöricht: fatuus .. es; Deiot. 21.

fauces, Schlund, Kehle, Enge, bedrängte Lage: I. **nach Verben:** 1. premo: Timarchides ... premit faucis detensiouis tuae; Verr. III, 176.

2. conlocoiu: castra sunt in Italia contra populum Romanum in Etruriae faucibus conlocata; Catil. I, 5.

conrogo a: ipse suos necessarios ... a faucibus macelli conrogat; Quinct. 25.

eripio ex: quam (urbem) e suis faucibus ereptam esse luget; Catil. II, 2. fortunatissimam ... urbem ... ex faucibus fati ereptam ... videtis; ib. III, 1. quorum ego consilio atque auctoritate rem publicam consul ex vestris .. faucibus eripui; dom. 132. urbem amicissimam Cyzicenorum eiusdem consilio ex ... belli .. faucibus eroptam esse atque servatam; Arch. 21.

haereo in: hi .. haerebunt ... in faucibus; Phil. XIII, 5.

pono in: erat .. posita (Corinthus) ... in faucibus Graeciae sic; leg. agr. II, 87.

sedeo in: Albam Aemilium sedentem in faucibus macelli loqui palam vicisse Verrem; Verr. III, 145.

servo ex: f. eripio ex; dom. 132.

II. **Umſtand:** exhaurire: ex istis faucibus ... tantum vini in Hippiae nuptiis exhauseras; Phil. II, 63.

premi: cum faucibus premeretur (Staienus); Cluent. 84.

fauste, glücklich: evenio: ut eis quoque homiuibus ... ea res fauste ... eveniret; Muren. 1.

faustus, günſtig, Glück bringend: alqd: quia faustum (id) putamus; Scaur. 30.

nox: o nox illa ... fausta huic urbi! Flacc. 103.

fautor, Gönner, Beſchützer: I. **Prädicat:** sum: is ‖hic‖ cum .. nobilitatis fautor fuisset; Sex. Rosc. 16. quis erit ... tam fautor ordiuis; Verr. III, 224. cum ... tam multos ... eius honori viderem esse fautores; Planc. 1. cum .. audirem meos partim inimicos, partim invidos huic accusationi esse fautores; ib. multi (sunt) fautores laudis tuae; ib. 55. non modo salutis, sed etiam dignitatis meae (eum) fuisse fautorem; Phil. VII, 6.

exsisto: qui (di) semper exstiterunt huic generi nominique fautores; Scaur. 17.

II. **nach Verben:** 1. laedo: ille improbissimus

Chrysogoni fautor ... lacditur cum ab hoc splendore causae separatur; Sex. Rosc. 142.

video: hic etiam fautores Antonii ... tristiores videbam; Phil. XII, 2.

2. utor: ut eo (Scamandro) fautore utcretur (Oppianicus); Cluent. 66.

***fautrix,** Gönnerin, Beförderin: arbitratur: tota .. nostra illa ... fautrix suorum regio se huius honore oruari ... arbitrabatur; Planc. 22.

faveo, günſtig ſein, begünſtigen: I. **absolut:** alqs: [quam multos (fuisse putatis) qui propter improbitatem favent?] Catil. II, 3. quod erat eo nomine ... favebant; Sest. 21.

iudex: semper dignitatis iniquus iudex est qui aut invidet aut favet; Planc. 7.

nobilitas: favente nobilitate; Fr. B. VII, 5.

II. **mit Dativ:** alicui: qui diligebant hunc (Roscium) illi (Panurgo) favebant; Qu. Rosc. 29. tibi favebo; Verr. V, 154. ut eis faveamus, qui eadem pericula, quibus nos perfuncti sumus, ingrediuntur ‖ingrediantur‖; Muren. 4. utrum magis faverc putas Atinatis an Tusculanos suis? Planc. 19. quod .. ego favisse me tibi fateor; Phil. II, 21. Miloni ne favere quidem potui; ib. ei, qui hic ei nunc aperte favent; ib. VII, 18. ego huic faveo, tu illi? ib. VIII, 17. [ego D. Brutο faveo, tu M. Antonio]; ib. cur .. non eis faves .. quorum similem tuum filium esse vis? ib. X, 5. [cui favebitis?] ib. 7. alter (consul) ... apertc favere Antonio; ib. XII, 1.

aratori: favco aratori; Verr. III, 28.

filio: cui (filio tuo) cum rei publicae causa faveo tum etiam tua; Phil. X, 4.

gladiatori: ut nobili ue gladiatori quidem faveret; Quinct. 69.

gloriae: cuius ego .. gloriae .. faveo; Ligar. 8.

honoribus: quorum honoribus agri ipsi prope dicam montesque favebant; Planc. 20.

hosti: favens tu hosti? Phil. VII, 5. ut se hosti favere prae se ferant; ib. VIII, 32.

industriae: hominum nobilium non fere quisquam nostrae industriae favet; Verr. V, 182. cuius ego industriae .. faveo; Ligar. 8.

nobilitati: omnes boni semper nobilitati favemus; Sest. 21. qui favent nobilitati; Planc. 18.

regi: quis .. civis ei regi non faveret? Deiot. 6.

sententiae: animadverto .. quosdam huic favere sententiae; Phil. XIV, 3.

virtuti: cum virtuti Milonis favet (aliquis); Milo 8.

favor, Gunſt: I. adfero: quem favorem secum in scenam attulit Panurgus! Qu. Rosc. 29.

II. duci: qui ... favore populi tenetur et ducitur; Sest. 115.

teneri: ſ. duci.

fax, Fackel, Anfang, Urheber: I. **absolut:** 1. adhaereseit: ne in hanc tantam materiem seditionis ista funesta fax adhaereseret; dom. 13. in me uno consulares faces iactae manibus tribuniciis ... adhaesernut; ib. 63.

capit: ista .. fax .. patriae cum urbem ... cepisset, occupasset, teueret; dom. 102.

depellunt: quos neque terror ... nec faces a vestra auctoritate, a populi Romani dignitate, a mea salute depellerent; sen. 7.

excitare potest: quae provincia est ex qua illa fax excitare non possit incendium? Phil. VII, 3.

occupat, tenet: ſ. capit.

versari coepit: cum mihi ... illae infestae ac funestae faces ... ante oculos versari ... (coeperant); Sulla 19.

2. sum: hae (sunt impiorum) faces; Piso 46. eius omnium incendiorum fax (erat); Phil. II, 48.

II. **nach Verben:** admoveo: an faces admovendae sunt quae excitent tantae causae indormientem? Phil. II, 30.

comparo: desinant (improbi) ... faces ad inflammandam urbem comparare; Catil. I, 32.

comprehendo: ego faces iam accensas ad huius urbis iucendium comprehendi, protuli, cxstinxi; Piso 5.

eripio: horum ego faces eripere de manibus ... potui; Sulla 28.

excito: istum ... ardentes furiarum faces excitavcruut; Fr. A. V, 3.

exstinguo: ſ. comprchendo.

habco: quam facem (secum habet Antonius); Phil. XI, 10.

iacto: cum ardentis faces in vicinorum tecta iactas; har. resp. 39.

iuccudo: tu .. ilias faces incendisti; Phil. II, 91.

inflammo: qui semper ex rei publicae malis sceleris sui faces inflammaret; dom. 18.

inicio: iniecta fax est foeda .. rei publicae; har. resp. 45.

ministro: ardentis faccs furiis Clodiauis paene ipse consul ministrabas; Piso 26.

nomino: si leges nominandae sunt ac non faces urbis; Milo 33.

praefero: dextra (manu) ardentem facem praeferebat (Diana); Verr. IV, 74. cui tu adulescentulo ... non ... ad libidincm facem praetulisti? Catil I, 13.

profero: ſ. comprehendo.

subicio: „cum omues a meis inimicis faces invidiae meae subiciantur“; Milo 98.

timeo: nonne timuisse (eam) ... faces .. illas nuptiales? Cluent. 15.

vidco: ut ... omitam, visas nocturno tempore ab occidente faces; Catil. III, 18.

III. **nach Subſtantiven:** hellum cum: cum his .. factbus ... bellum mihi inexpiabile dico esse susceptum; har. resp. 4.

simulacrum cum: ex aere fuit quoddam (simulacrum Cereris) ... cum facibus; Verr. IV, 109.

IV. **Umſtand:** 1. delere: quos facibus ... delere uon potuerunt; Sest. 2.

incendi: quibus (facibus) incensa L. Bellieni domus deflagravit; Phil. II, 91.

obsideri: obsessa facibus .. impiae coniurationis vobis supplex manus tendit patria communis; Catil. IV, 18.

oppugnari: alterius tribuni plebis ... domus est oppugnata .. facibus; Sest. 85.

percuti: quasi illa ipsa face percussus (Verres) esset; Verr. IV, 75.

semustilatus: quibus (facibus) semustilatus ille est; Phil. II, 91.

2. cum: quarum (matrum) una ... cum multis facibus mihi obviam venit; ib. V, 129. cum ... ad magistratuum domos cum .. facibus iretur; Quir. 14. cum .. facibus homines tota urbe volitantis ... vidistis; sen. 7. qui cum facibus ad curiam cucurrerunt; Milo 91.

febris, Fieber: 1. iactari: cum .. febri .. iactantur (homines aegri); Catil. I, 31.

2. cum: postea quam ad urbem cum febri venerit (Oppianicus); Cluent. 175.

fecunditas, Fruchtbarkeit: o miserae mulieris fecunditatem calamitosam! Phil. II, 58.

fecundus, ergiebig: quaestus: quaestum illum maxime fecundum ... totum ad se .. redegit; har. resp. 42.

felicitas, Glück, Gedeihen: I. **Subject:** est: si potest ulla in sceicre esse felicitas; Phil. II, 59.

inest: sic existimo, in summo imperatore ... inesse oportere ... felicitatem; imp. Pomp. 28.

putat: huius beneficii gratiam ... vestra felicitas (sibi deberi putat); Milo 83.

II. **nach Verben:** 1. adforo: quae (vis) saepe incredibilis huic urbi felicitates .. attulit; Milo 84.

cognosco: quorum (hominum) cognita .. felicitas in re militari sit; Font. 42.

2. sum: finem stipendiorum patris victoriam ac triumphum fuisse felicitatis fuit; Muren. 12.

3. adsigno: ut ... eam (salutem) virtuti Milonis potius quam populi Romani felicitati adsignetis; Milo 6.

commendo: sit in eius tutela Gallia, cuius .. felicitati commendata est; prov. cons. 35.

gratulor: felicitati tuae gratulabere; Marcell. 19.

tribuo: ut initia illa rerum gestarum magna atque praeclara non felicitati eius ... tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10.

4. sum: quanta felicitate (debent esse imperatores)? imp. Pomp. 36.

5. dico de: reliquum est ut de felicitate ... pauca dicamus; imp. Pomp. 47.

repono in: senatum populumque Romanum ... magnam spem in eius .. felicitate repouere otii, pacis, concordiae, libertatis; Phil. V, 41.

sum in: [in] tanta felicitate nemo potest esse; Sex. Rosc. 22.

III. **nach Substantiven:** 1. fama, sermo: quid mirum est in hoc felicitatis famam sermonemque valuisse? Mureu. 38.

2. alqs: pari felicitate legatus una venit Nicomedes; Flacc. 43.

V. **Umfang:** 1. adiungi: qui (ager Corinthius) L. Mummii .. felicitate ad vectigalia populi Romani adiunctus est; leg. agr. I, 5.

capere: quem (Niconem) P. Servilius qua felicitate ceperat, eadem recuperavit; Verr. V, 79.

conservari: trium imperatorum ... felicitate ... res publica est conservata; Phil. XIV, 28.

gerere: eaque omuia ... felicitate L. Sullae gesta esse intellego; Sex. Rosc. 136. non sum praedicaturus, quantas ille res ... quantaque felicitate gesserit; imp. Pomp. 48. ut ea ... casu magis et felicitate a me quam virtute et consilio gesta esse videantur; Sulla 83. Cn. Pompeius eximia .. felicitate in Hispania bellum gessit; Fr. A. III, 6.

liberari: quorum .. felicitate maximis periculis ... liberati sumus; Phil. XIV, 11. senatum existimare .. eorum trium imperatorum ... felicitate populum Romanum ... servitute liberatum; ib. 37.

opprimi: Antonii nefarium latrocinium .. felicitate .. exercituum ducumque vestrorum .. oppressum audietis; Phil. IV, 15.

perficere: id illum felicitate .. sua facillime perfecturum; dom. 16.

2. de: de huius .. hominis felicitate ... hac utar moderatione dicendi; imp. Pomp. 47.

feliciter, glücklich: decerto: cum acerrimis nationibus ... felicissime decertavit; prov. cons. 33.

defendo: cum .. C. Caesar ... castra feliciter defenderit; Phil. XIV, 37.

evenio: ut eis quoque hominibus ... ea res .. feliciter .. eveniret; Muren. 1.

gero: cum a M. Lepido imperatore .. saepe nnmero res publica ... feliciter gesta sit; Phil. V, 40. uti ob eas res .. feliciter .. gestas C. Pansa A. Hirtius .. alter ambove ... supplicationes ... constituat; ib. XIV, 37.

navigo: qui .. satis .. feliciter ... navigasset; Verr. II, 95.

felix, glücklich: alqs: quamvis ille felix sit; Sex. Rosc. 22.: sic iste ... aliquanto etiam felicior fuit; Verr. I, 70. „numquam iste plus militi laboris imposuit quam sibi sumpsit, ipse cum fortis tum etiam felix“; Muren. 38. neque tu id dicere audes, quem isti satellites tui felicem Catilinam nominant; dom. 72. qui tribunus plebis felix in evertenda re publica fuit nullis suis nervis; Sest. 16. in quo Caesar felicior fuit; Phil. II, 28. in quo (bello) tu nimium felix fuisti; ib. 39. quamquam iu hoc genere fateor feliciorem esse te; ib. 40. felix fuit (ille); ib. 59. Caesar Alexandrea se recepit, felix, ut sibi quidem videbatur; ib. 64. qui rei publicae sit hostis, felix esse nemo potest; ib. non enim semper iste felix (erat); ib. 67. o felicem utrumque! ib. III, 26. hunc quoque felicem! ib. „qui (Cicero) usque eo felix est“; ib. XIII, 40.

alqd: nihil felicius (est); Phil. III, 26.

domus: felix ista domus (est); Deiot. 29.

homo: homo felix (Rullus) educet ‖ educit ‖ quas volet [tribus]; leg. agr. II, 21.

imperator: at est (Verres) .. imperator .. felix; Verr. V, 4.

mulier: mulier sibi felicior quam viris auctionem provinciarum regnorumque faciebat; Phil. V, 11.

vir: virum ... ad casum fortuuamque felicem domi vobis ac liberis vestris retinere ... maletis; Font. 43.

femina, Frau: I. **Subject:** accipit: quae (sacra) .. accepit ... femina; har. resp. 27.

est: qualem .. illam feminam fuisse putatis? Verr. IV, 102.

gignunt: ceterae feminae gignere ipsae sibi praesidia ... possunt; Font. 47.

habet: cum eius uxor, femina primaria, paternas arationes haberet in Leontino; Verr. III, 97. ceterae feminae ... habere demi fortunarum omnium .. participem .. possunt; Font. 47.

possunt: gignunt. habet; Font. 47.

II. **nach Verben:** 1. appello: cuius (Sassiae) ea .. est ... vis, ut (eam) nemo feminam appellare possit; Cluent. 199.

cogo: cur pudentissimas lectissimasque feminas in tantum virorum conventum insolitas invitasque prodire cogis? Verr. I, 94.

habeo: is habuit in matrimonio Caecseniam, ... summo loco natam et probatissimam feminam; Caecin. 10.

insimulo: probri insimulasti pudicissimam feminam; Phil. II, 99.

puto: quae (femina) matronarum castissima putabatur; har. resp. 27.

2. sum: magno praesidio fuit Anniae pupillae mater, femina primaria; Verr. I, 153.

3. audio ex: nihil ex socru tua, femina primaria, Servilia ... audisti? Verr. II, 24.

III. **nach Substantiven:** adulterium: cuius uefandum adulterium ... nobilissimae feminae comprehenderunt; Milo 72.

complexus: num .. de matris hunc complexu, lectissimae miserrimaeque feminae, .. avellet atque abstrahet (Indutiomarus)? Font. 46.

dignitas: quos certo scio dignitatis optimarum feminarum non paenitere; Phil. III, 17.

familiaris: non dubito quin sint pergraves, qui .. sint talis feminae familiares; Cael. 63.

pater: quamquam huius sanctissimae feminae atque optimae pater ... praetorius fuit; Phil. III, 16. tuae coniugis, bonae feminae ... Bambalio quidam pater (est); ib.

vir: cum sororis suae, feminae lectissimae, virum praesentem et audientem vita privandum esse dixit (L. Caesar); Catil. IV, 13.

IV. **Umfang:** a: quasi vero nescias hunc et ali et vestiri a Caecilia, ... spectatissima femina; Sex. Rosc. 147.

iu: cur te fraterna vitia potius quam bona paterna et avita et usque a nobis ... in feminis repetita moverunt? Cael. 34.

femur, Oberschenkel: l. percutio: nulla perturbatio animi, nulla corporis frons non percussa, non femur; Fr. B. IX, 5.

plango: qui multis inspectantibus caput feriebas, femina plangebas; Fr. B. XV, 11, 4.

2. inscribo in: cuius (signi Apollinis) in femore ... nomen Myronis erat inscriptum; Verr. IV, 93.

fen–; ſ. **faen–**.

ferax, fruchtbar: ager: qui cum agros .. feracissimos ... demoniarctur; Verr. III, 84. agri sunt feraces; ib. 104.

campus: campus ille .. feracissimus ipse me causam paene docuit Leontinus; Scaur. 25.

ferculum, Tragbahre: neglego: neglectis ferculis triumphalibus; Piso 61.

fere, faſt, ungefähr, beinahe: I. **bei Subſtantiven:** annus: annum fere nna sunt; Quinct. 15.

biduum: idem illo fere biduo productus in conticnem ... respondes; Piso 14.

bienium; bienio iam confecto fere appellas (eum); Quinct. 40. qui (Antiochus) Romae ... bienium fere comitatu regio atque ornatu fuisset; Verr. IV, 67.

dimidium: addicitur medimnum VIIIC, dimidio fere pluris quam superiore anno; Verr. III, 77. P. Fabius ... emit agrum ... dimidio fere pluris incultum; Tull. 14.

medimnum: in fugero Leontini agri medimnum fere tritici seritur; Verr. III, 112.

II. **bei Zahlwörtern:** decimus: cum hora diei decima fere ad Saxa rubra venisset; Phil. II, 77.

cccc milia: (Verres) pecuniam .. acceptam fere HS cccc milia; Verr. II, 25.

nonagiens: fere ad nonagiens (IIS decernebatur); Verr. III, 163.

octingenti: quem magistratum iam octingenti fere consecuti sunt; Planc. 60.

quintus: cum ad te quinta fere hora ... venissem; Piso 13.

tertius: tertia fere vigilia exacta; Catil. III, 6.

trigintа: Romae dies xxx fere Quinctius commoratur; Quinct. 23. erat spatium dierum fere triginta ante Kalendas Decembris; Verr. II, 96.

undecimus: fit ob viam Clodio ... hora fere undecima; Milo 29.

III. **bei Pronomina, Adjectiven und Adverbien:** ceteri: quae causa frumentaria) magnitudine iniuriae et re fere criminibus ceteris antecellet; Verr. III, 10. equestres sunt medio in foro Marcellorum statuae, sicut fere ceteris in oppidis Siciliae; ib. IV, 86. quae (studia) fere [ceteros] Epicureos neglegere dicunt; Piso 70.

hic: quae (bella) in his fere locis .. gesta atque versata sunt; Verr. IV, 103. hoc ipso fere tempore Strato ille medicus domi furtum fecit; Cluent. 179.

idem: nescimus ... eosdem fere sectores fuisse collorum et bonorum? Sex. Rosc. 80. paulo sedatiore tempore est accusatus, quam Iunius, sed eadem fere lege et crimine; Cluent. 103. recitatae sunt tabellae in eandem fere sententiam; Catil. III, 10. in eisdem rebus fere versor; Muren. 48. quod eodem fere tempore factus in agro Piceno .. nuntiatur terrae motus; har. resp. 62. memini .. isdem fere verbis ad me te scribere; Deiot. 38.

medius: quae (Actolia) ... medio fere Graeciae gremio continetur; Piso 91.

nemo: nemo fere vestrum est quin quem ad modum captae sint a M. Marcello Syracusae saepe audierit; Verr. IV, 115. nemo .. fere saltat sobrius, nisi forte iusanit; Muren. 13. nemo .. fere est qui sui periculi iudex non sibi se aequiorem quam reo praebeat; Deiot. 4.

nullus: dicunt ei fere nullam esse columnam, quae ad perpendiculum esse possit; Verr. I, 133.

numquam: numquam .. fere nobilitas .. a populo Romano supplex repudiata est; Planc. 50. ob viam fit ei Clodius ... sine uxore, quod numquam fere (solebat); Milo 28.

omnes: (fundi) qui Tiberim fere omnes tangunt; Sex. Rosc. 20. quod in omnium fere finibus possessiones habent; Verr. III, 108. dixi .. multa (haec) fuisse fere apud omnis Siculos; ib. IV, 47. cum id .. omnes fere audissent; Caecin. 16. in quibus ... quam fere omnium constans et moderata ratio vitae (sit), nemo vestrum ... ignorat; Cluent. 46. hoc fere scitis omnes; ib. inter omnis fere video convenire; leg. agr. II, 42. cum ... omnes fere domos omnium concursent; Muren. 44. cuius (Atyanae) est fere nobis omnibus nomen auditum; Flacc. 31. quae (creta Asiatica) fere est omnibus nota nobis; ib. 37. criminibus omnibus fere dissolutis; Sulla 69. quod Graeca leguntur in omnibus fere gentibus; Arch. 23. ei ... omnes fere rei publicae poenas ... dependerunt; Sest. 140. qui causis ponderandis omnis fere repudiatis; Planc. 84. — omnia: quae (postulata communia) fere omnia ex tuis iniuriis nata sunt; Verr. II, 146.

optimus: duarum mihi civitatum reliquos feci agros .. fere optimos ac nobilissimos; Verr. III, 104.

quicquam: neque enim fere est quicquam; Verr. III, 195.

quisquam: „domum suam istum non fere quisquam vocabat"; Sex. Rosc. 52. neque mandat quisquam fere nisi amico neque credit nisi ei, quem fidelem putat; ib. 112. hominum nobilium non fere quisquam nostrae industriae favet; Verr. II, 182. ex bellica victoria non fere quemquam est invidia civium consecuta; Sest. 51.

quot annis: ubi piratae fere quot annis hiemare solcant; Verr IV, 104.

satis: ut non satis fere esset paratus (Milo); Milo 56. mihi fere satis est quod vixi vel ad aetatem vel ad gloriam; Phil. I, 38.

totus: arant .. tota Sicilia fere Centuripini; Verr. III, 108. cum intellegam hanc fere totam legem ad illius opes evertendas tamquam machinam comparari; leg. agr. II, 50.

ullus: cum dixit hunc ne in convivio quidem ullo fere interfuisse; Sex. Rosc. 39.

umquam: neque fere umquam venit in contentionem de accusando qui quaestor fuisset quin repudiaretur; div. Caec. 62. ut prorsus una viveret nec fere umquam ab eo discederet; Piso 68.

IV. **bei Verben und Sätzen:** soleut fere dicere, qui per tabulas hominis || nominecs || eiti pecuniam expensam tulerunt; Qu. Rosc. 1. civibus cum sunt ereptae pecuniae, civili fere actione ei privato iure repetuntur; div. Caec. 18. quod domum eius ... fere iam iste reddiderat nudam atque inanem; Verr. II, 84. evolarat iam e conspectu fere fugiens quadriremis; ib. V, 88. lucebat iam fere; ib. 94. iam fere cum lux appropinquaret; Tull. 21. hoc fere sic fieri solere accipimus; imp. Pomp. 24. in litibus aestimandis fere iudices ... neglegentius attendunt cetera; Cluent. 116. cum illud iter Hispaniense pedibus fere confici soleat; Vatin. 12. has sacerdotes video fere aut Neapolitanas aut Veliensis fuisse; Balb. 55. uti ... hanc (laudem) fere, qui sunt eius stirpis, ... cupidissime persequantur; Rab. Post. 2.

feriae, Feiertage: has (orationes) ego scripsi .. feriis; Planc. 66.

ferio, ſchlagen, treffen, tödten, hinrichten, ſchlachten: alqm: urget Dolabella ut quam primum securi feriantur; Verr. I, 75. alii ... securi feriebantur; ib. V, 72. qui pro archipiratа securi feriretur; ib. 75. recenti re (eum) .. apud notos ... securi ferire (tibi ad defensionem firmius fore putasti)? ib. feriuntur securi; Verr. V, 121. non ego nego securi || securi nego || quemquam feriri debere; ib. 133. ut securi feriretur; ib. 156. ut ... (ei) in Sicilia securi feriretur; ib. 157.

archipiratam: ut ille archipirata .. securi feriretur; Verr. V, 78.

caput: qui multis inspectantibus caput feriebas; Fr. B. XV, II, 4.

cives: cum ... securi cives Romani ferirentur; Verr. V, 113. tu, qui cives Romani esse diceremur, ... securi ferire potuisti; ib. 136.

ducem: custodiri ducem praedonum .. quam securi feriri .. magis placuit; Verr. V, 68.

filium: ne (filius tuus) saepius feriatur (quid dubis)? Verr. V, 118.

foedus: foedera feriebantur provinciarum; dom. 129. cui (foederi) feriendo ... interfuerat (Ti. Gracchus); har. resp. 43. ideone ego pacem Pyrrhi diremi, ut tn amorum turpissimorum cotidie foedera ferires? Cael. 34. quicum foedus feriri in Capitolio viderat; Rab. Post. 6.

hostem: „hostem qui feriet, erit .. mihi Karthaginiensis, quisquis erit"; Balb. 51.

parietem: cum parietem saepe feriens enm, qui cum Q. Catulo fuerat ei communis, crebro Catulum, saepe me, saepissime rem publicam nomiuabat; Cael. 59.

piratas: qui (piratae) securi ferirentur; Verr. V, 71.

feritas, Wildheit: si ... eos .. ex feritate ‖ efferitate ‖ illa ad iustitiam atque ad mansuetudinem transduxerunt; Sest. 91.

fero, tragen, bringen, mit ſich bringen, ertragen, zufrieden ſein, ausḥalten, Geduld haben, beantragen, hinreißen, beherrſchen, erzählen, rühmen: 1. **abſolut:** 1. **unperſönlich:** familia mea maxima tu uteris, ego servum habeo nullum; patior et ferendum puto; Sex. Rosc. 144. ne iu sceleratissimo quidem civi sine iudicio ferundum; dom. 47. cum contra me ferebatur; Sest. 109. si quidem philosophia, ut fertur, virtutis continet ... disciplinam; Piso 71. animi non minoris (est) fortiter ferre, si (quid tale) evenerit; Phil. XI, 7. nec gravius (est) incipere ferre quam perferre; Fr. B. VI, 14. cum promulgatione trinundinum dies ad ferendum potestasque venisset; ib. 32.

2. **perſönlich:** alqs: mea domus tibi patet, mihi clausa est: fero; Sex. Rosc. 144. cum fanum spoliatum videret ..., graviter ferebaut; Verr. I, 46. cum .. statuas Centuripini publice sustulissent, audit Metellus; graviter fert; ib. II, 162. qui si intellexerint, gratiorem hoc regali dono graviter vos tulisse; ib. IV, 68. Aristaeus .. [ut Graeci ferunt, Liberi filius]; ib. 128. quem (Archimedem) cum audisset interfectum, permoleste tulisse (Marcellus dicitur); ib. 131. nonne eum graviter tulisse arbitramini? ib. V, 160. utrum videtur id senatus factum iudicare, an, si factum sit, moleste graviterque ferre? Cluent. 136. quod si solus in discrimen aliquod adducerer, ferrem .. animo aequiore; leg. agr. II, 6. est in adventu (decemvirorum) sumptus; ferent (miserae nationes); ib. 45. nobiscum versari iam diutius non potes; non feram; Catil. I, 10. quae si per alios agerent, si .. per populi nomen civium impertiorum multitudinem conciassent, aequiore animo ferre possemus; Flacc. 96. qui id impedisset, vos graviter molesteque laturos; sen. 27. etsi aliis verbis tulit; dom. 44. si per vim tulisti, tamenne lex est? ib. 53. quaero ... tuleris iu eum? Vatin. 27. quaesisse qnendam, de Vatinio quem ad modum ferret; ib. 58. levissime feram, si forte .. eis minus probaro; prov. cons. 47. non ferrem omnino moleste, si hoc accidisset; Piso 44. si tum evenerit quod metuis ne accidat, equidem non moleste feram; ib. 99. acerbe ferebam, si huius salus ob eam ipsam causam esset infestior; Plauc. 1. „male indicavit popnlus" ... „non fero". at multi clarissimi .. cives tulerunt; ib. 11. ego ... per quem tuleriti docebo; ib. 48. ferre moleste solemus, si eas artis ... forte nesciverit; ib. 62. non facis finem: ferre non possumns; ib. 75. amicissimum hominem si honestate spoliatum audierit, nec siue magno dolore feret nec id amiserit, quod posse speret recuperari; Rab. Post. 44. quamvis atrociter ipse tulisset; Milo 21. ferremus, etsi tolerabile non erat; Phil. XI, 12. nec vehementius (est) ostendere se laturum invito conlega quam ipsi conlegae magistratum abrogare; Fr. B. VI, 14. utrum aequo animo laturum *me* putavit? ib. VIII, 10.

adversarii: ita defenditur non sane ut moleste ferre adversarii debeant; Sex. Rosc. 148.

advocati: nulla vis tormentorum acerrimorum praetermittitur; adversari advocati et iam vix ferre posse; Cluent. 177.

aetas: ut aetas illa fert; Cluent. 188.

casus: *quoniam ita tulit casus infestus;* Scaur. c. 1 § 1.

civitas: „at moleste fert civitas"; Flacc. 57.

cogitatio: ut mea .. cogitatio fert; Scaur. 21.

commodum: si ita commodum vestrum fert ‖ feret ‖ leg. agr. II, 77.

conlega: quae hic consul ... neglexit, ... conlega una ferente; Phil. III, 9.

consuetudo: hoc .. si vobis versutius, quam mea consuetudo defendendi fert, videbitur; Caecin. 85.

dictator: populus Romanus L. Sulla dictatore ferente comitiis centuriatis municipiis civitatem ademit; dom. 79.

difficultas: UT TEMPORIS DIFFICULTAS ARATORUMQUE PENURIA TULIT; Verr. III, 126.

homo: si .. aestimavit (frumentum) tanti, ut homines ferre nou possent; Verr. III, 225. cum mulier fieret uberius, homo misericors ferre non potuit; Phil. II, 77.

mos: sicut mos maiorum ferebat; Verr. I, 40. ne quid adrogantius, quam eius mores ferunt, facere videatur; Phil. XIII, 13.

natura: vereor .. ne .. gravioribus utar verbis, quam natura fert; Quinct. 57. ita naturam rerum tulisse; Sest. 91.

opinio: ut opinio mea fert; Verr. IV, 23. Font. 39. Plauc. 48. ut hominum opinio .. fert; Verr. V, 185. sicut opiniones hominum .. ferunt; ib. 187. ut mea fert opinio; Cluent. 46. intellego .. me plura extra causam dixisse quam .. opiuio tulerit .. mea; dom. 32.

penuria: f. difficultas.

ratio: ita sui periculi rationes ferre ac postulare; Verr. V, 105. ut mea ratio .. fert; Scaur. 21.

religio: nt hominum .. religio fert; Verr. V, 185. sicut .. hominum .. religiones .. ferunt; Verr. V, 187.

res: si ita res tulisset; Phil. IV, 14.

tempus: si tempus ita ferret; Caecin. 75. quod ita existimabam tempora rei publicae ferre; Piso 5. voluntas: tam diu pependit in arbore .. quam diu voluntas Apronii tulit; Verr. III, 57. decumarum nomine tantum exactum erat ablatum, quantum voluntas tulerat Apronii; ib. 198. si vestra voluutas feret; imp. Pomp. 70. intellego .. me plura extra causam dixisse quam .. tulerit .. voluutas mea; dom. 32.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** f. **de,** I. fero; Caecin. 102. leg. agr. II, 21. dom. 50. Sest. 73. 78. 109. 112. Vatin. 38. Milo 15. Phil. II, 98. V, 7. XI, 18.

2. **Relativſatz:** „quicumque ordinem duxit, iudicet". at si ferretis, quicumque eqno merulsset, ... nemini probaretis; Phil. I, 20.

3. **indir. Frage:** iudices cum prae se ferrent ‖ saepe praeferrent ‖ quid esseut .. de M. Cassio .. iudicatari; Balb. 52.

4. **quo minus:** (obsecrat) ne per te ferat quo minus ... eadem (existimatio) usque ad rogum prosequatur (P. Quinctium); Quinct. 99.

5. **quod:** quod de capite iste dempsit, quo tandem modo vobis .. ferendum ... videtur? Verr. III, 80. senatum et populum Syracusanum moleste graviterque ferre, quod ego ... in illa civitate nihil eius modi facerem; ib. IV, 138. quod salus sociorum summum in periculum ac discrimeu vocatur, quo .. animo ferre debetis? imp. Pomp. 12. quod adventu tuo ista subsellia vacuefacta sunt ... quo .. animo tibi ferendum putas? Catil. I, 16. f. III. alqd, hoc; Sex. Rosc. 141. illud; Flacc. 96. id; Verr. IV, 147. nihil; Sest. 2. quod; Catil. II, 4.

6. **ut**: Glaucia primus tulit, ut comperendinaretur reus; Verr. I, 26. quod natura fert ‖ affert ‖, ut eis faveamus, qui eadem pericula, quibus nos perfuncti sumus, ingrediuntur ‖ ingrediantur ‖; Mur. 4. quoniam ita tulit casus infestus, ut .. amplissimo honore .. everteretur (Sulla); Sulla 1. non tulit ut interdicatur (M. Tullio aqua et igni); dom. 47. quod factum non est, ut sit factum, ferri ad populum ... potest? ib. non est ita latum, ut mihi Romam venire liceret, sed ut venirem; ib. 71. non .. voluisti id, quod licebat, ferre ut liceret, sed me ita esse in re publica; ib. ubi tuleras, ut mihi aqua et igni interdiceretur? ib. 82. non ut esset interdictum, quod ferri non poterat, tulerunt, sed ut interdiceretur; ib. tuleram ut mihi liceret; ib. 106. C. Valerium Flaccum, praetorem urbanum, nominatim ad populum de Calliphana Velliense, ut ea civis Romana esset, tulisse; Balb. 55. tulit ut consularem praecesse quaestionibus esse; Mil. 22. ne pateretur ferri ut absentis eius ratio haberetur; Phil. II, 24. (necsis) te .. ipsum ad populum tulisse ut quintus .. dies Caesari tribueretur? Phil. II, 110. f. III. alqd hoc; dom. 44. quod; dom. 52. quid? Mil. 15.

7. **ne**: tulisti de me, ne reciperer; dom. 51. etiam si latum esset ... ne quem civem reciperemus; Balb. 33.

8. **ut ne**: neque .. sine causa de Cn. Publicio Menaudro ... ad populum latum est, ut is Publicius ... ne minus civis esset; Balb. 28.

9. **Infinitiv**: voltum Considii videre feruudum vix erat; leg. agr. II, 93.

10. **acc. c. infin.**: tuli graviter et acerbe .. in eum me locum adduci; div. Caec. 4. hoc institui atque adeo institutum referri ac renovari moleste ferunt (homines); ib. 68. non moleste fero me laboris mei, vos virtutis vestrae fructum esse laturos; Verr. I, 2. ut experiar utrum ille terat molestius me tunc tacuisse an nunc dicere; ib. 24. moleste tulisti, a me aliquid factum esse quo minus iste condemnari posset; ib. 25. Carbo graviter ferebat sibi quaestorem obtigisse hominem singulari luxuria atque inertia; ib. 34. hoc ... ereptum esse, graviter ... homines ferebant; ib. 152. quod ego in paucis .. usu veuisse non moleste tuli; ib. II, 14. pertinatus et ipse et eius amici et consules Iiarii moleste ferre coeperunt Heraclium profugisse; ib. 42. binas centesimas ab sese ablatas fereudum non putant; ib. III, 168. qui istos scribas esse moleste ferunt; ib. 184. nou ferendum (est) dicere praetorem iu provinca homini honesto .. „vende mihi vasa caelata“; ib. IV, 45. (Archagathus) ferebat graviter illam sibi ab isto provinciam datam; ib. 51. qua (spelunca) Diteni patrem ferunt reperto cum curru exstitisse; ib. 107. neque moleste ferebant (homiues) abesse a foro magistratum; ib. V, 31. indigne ferunt (Siculi) illam clementiam mansuetudinemque nostri imperii in tantam crudelitatem inhumanitatemque esse conversam; ib. 115. spoliatos (civis Romanos) ferendum puto; ib. 149. Siculi causam suam peritae .. mecum pariter moleste ferent; ib. 173. quem (fundum) se habere .. non moleste tulit (M. Tullius); Tull. 14. qua re videant ne sit .. non feruudum ... vestrum ab illis de eodem homine iudicium ... improbari; imp. Pomp. 63. acerbe ferre patronus, causam sibi eripi et se cetera de illo loco „respicite, iudices“, non posse dicere; Cluent. 59. quasi non esset ullo modo feredum se ex iudicio discessisse victum; ib. 111. moleste ... fortasse tulerat (Crassus) se in eis orationibus reprehensum; ib. 141. ego .. illa recitata esse non moleste fero; ib. 142. ut moleste ferat se de via decessisse; ib. 163. prae me fero te ex illa crudeli ... actione .. meo consilio, virtute, auctoritate esse depulsum; Rabir. 17. me totam esse in metu propter unum te ... non est ferendum! Catil. I, 18. qui (Ser. Sulpicius) gravissime et acerbissime ferre se ‖ se ferre ‖ dixit me familiaritatis .. oblitum causam L. Murenae contra se defendere; Mnren. 7. graviter homines honesti ... tulerunt, a tali viro esse pugnatum, ut omnes ... gratiae gradus tollerentur; ib. 47. quos (gigantes) poetae ferunt bellum dis immortalibus intulisse; har. resp. 20. prae se populus Romanus ferebat sibi illum in tribunatu Cn. Domitii animum constantem (gratum fuisse); Sest. 113. *se* C. Alfium praeteritum permoleste tulisse; Vatiu. 38. graviter .. se ferre praetorem aliquem esse factum, qui a suis rationibus dissensisset; ib. quam .. partem accusationis ... moleste tuli potissimum Atrailno datam; Cael. 7. ut ipse moleste ferat errasse se; ib. 14. id in urbe ac domi suae coeptum esse leniter ferret? ib. 54. *Cleombrotum* Ambraciotam ferunt se ex altissimo praecipitasse muro; Scaur. 4. hunc prae se tulisse illo die Roma exiturum; Milo 52. id .. me non nullo eius officio debere (esse) prae me semper tuli; Phil. I, 11. in maximis .. rebus ... acta Caesaris dissolvi fereudum non puto; ib. 18. quibus (indiciis) vos non satis moveri permoleste fero; ib. 36. esse quosdam .. qui eius perpetuam in re publica adinvanda voluntatem ... probari moleste ferant; ib. VIII, 30. ut se hosti favere prae se ferant; ib. 32. cum auctorem senatus exstinctum laete atque insoleuter tulit (Antouius); ib. IX, 7. alterum circumsederi ‖ circumsedere ‖ non moleste fers; ib. X, 4 quod modo ferant veterani exercitum Brutum habere; ib. 15. quae tulisse illum fortiter et patienter ferunt; ib. XI, 7. inter has personas me interiectum amici Antonii moleste ferunt; ib. XII, 18. quem .. temperantem fuisse ferunt Pisauri balneatorem; ib. XIII, 26. haec populum Romanum videre ... quidam moleste ferunt; ib. XIV, 19. te .. tam male de populo Romano existimare moleste fero; Fr. B. VIII, 6. f. III. alqd, hoc; Verr. III, 9. 156. Catil. II, 10. illud; Cluent. 109. id; Balb. 25. quod; div. Caec. 27. Milo 58. quae; Phil. XI, 7.

11. **mit einfachem Object**: alqm: qui usque eo fervet feruruque avaritia; Quinct. 38. qui ardens avaritia feratur infestus in suos; Sex. Rosc. 88. homo ... ferre ... diutius Timarchidem non potuit; Verr. II, 70. quem .. ne bestiae quidem ferre possent; ib. III, 23. lectica octophoro ferebatur; ib. V, 27. praeceps amentia ferebare; ib. 121. quis eum (Quinctium) cum illa superbia atque intolerantia ferre potuisset? ... ita tulerunt, ut ..; Cluent. 112. quod si in vino et alea comissationes solum et scorta quaererent, essent illi ... ferendi; Catil. II, 10. quibus ego si me restituisse dicam, nimium mihi sumam et non sim ferendus; ib. III, 22. ut terreut (Castricum mortuum) ephebi; Flacc. 75. fero ego te .. iam dudum, fero; Sulla 46. si ... feretur (P. Clodius) .. baesitans; har. resp. 7. quem aiebant negare ferri ‖ ferre ‖ me posse; ib. 17. qui ferre me non potest; ib. si qui se offerunt, insectantur, quoad ferri poterunt, perferemus; Sest. 14. latus odio ... plura mihi quam dicendum fuit; ib. III. qui te ... ferri praecipitem est facile passus; Vatiu. 39. ego .. caecum me et praecipitem ferri confitear in causa; Planc. 6. ei ferendi sunt, qui hoc quernntur? ib. 33. cum ipsa paene insula mihi sese obviam ferre vellet; ib. 96. iste operta lectica latus per oppidum est; Phil. II, 106. tui te .. diutius non ferent; ib. 118. eu, cum illum homines non tulerint, te ferent? ib. 117. quem (Tarquinium) maiores nostri non tulerunt; ib. III, 9. Caesar fertur in caelum; ib. IV, 6. qui illum, ne si ita quidem veuisset ut nullum bellum inferret, ferre potuissent; ib. V, 24. quonam modo istum ferre possemus? ib. VI, 13. quos nondum tantis parricidiis contaminatos vix ferebamus; ib. XII, 15. non ferent .. oculi Saxam, Cafonem; ib. 20. cum ... me ... populus Romanus in Capitolium domo tulerit; ib. XIV, 12. quam diu ** ferundi transferuntur; Fr. B. VI, 13.

alqd: quod in me ... simulant sese mirari, cum moleste ferunt; div. Caec 69. quoad videbatur ferri aliquo modo posse; Verr. III, 99. hoc plus impositum (est) quam ferre (Centuripini) possent; ib. IV, 20. quiequid erat onoris, ... Segestanis praeter ceteros imponebat, aliquanto amplius quam ferre possent; ib. 76. utrumque ita magnum est, ut nullo modo ... ferendum sit; leg. agr. II, 43. Pompeius .. hoc animo est ‖ sit ‖, ut, quicquid nobis placeat, sibi ferendum putet; ib. 62. negas esse ferenda quae soleam de me praedicare; dom. 92. quod acciderit feramus; ib. 143. multa, quae in libera civitate ferenda non essent, tulimus; Phil. III, 29 (cgl. I, 2. alqs; Sex. Rosc. 144 u. a.). — hoc: hoc .. num est ferendum? Sex. Rosc. 34. neque .. hoc indigne fero, quod verear ne quid possit; ib. 141. hoc iam neque leviter ferendum est neque neglegenter defendendum; Qu. Rosc. 16. concedes multo hoc ... ab omnibus ferri gravius oportere; div. Caec. 54. „enim vero ferendum hoc quidem non est; Verr. I, 66. hoc (populus Romanus) ferre non potest; ib. II, 77. si animo aequo provincia (hoc) tulisset; ib. 139. hoc ferundum nullo modo est; ib. 141. ferri hoc potest; ib. 145. hoc cuiquam fereudum putas esse, nos ita vivere in pecunia tenui? ib. III, 9. hoc tu feres? ib. 107. hoc .. ferri iam non potest invideri viri optimi, L. Metelli, ingenium; ib. 156. hoc quemquam ferre posse? ib. 184. hoc idem de ceteris sacerdotiis Cn. Dominius, tribunus plebis, ... tulit; leg. agr. II, 18. hoc .. quis ferre possit, inertis homines fortissimis viris insidiari? Catil. II, 10. hoc .. ferri nollo modo potest; Flacc. 40. est hoc .., quod obscurari non potest, prae nobis ferendum; Arch. 26. hoc ferre civitas (potest), ut singuli cives singulis versiculis e civitate tollantur; dom. 43. neque .. hoc mea natura fert nec municipii: Piso fr. 3. quo .. animo hunc tyrannum illum tulisse creditis? Milo 35. — haec: haec ... ferenda sunt; Verr. III, 60. servi .. eius ... haec omnia ferebant; ib. 62. quod si haec ferunt omnia; ib. 228. non ferebant homines moleste (haec); ib. V, 31. haec quis tulit? Muren. 47. is tulit (haec) cui minime proderant; ib. haec omnia ... cum dolenter feras; dom. 98. illi vitio lata (haec) esse dicebant; har. resp. 48. — illud: qui illud .. acerbe tulerit ... non sibi ac defensioni suae condonatum esse Oppianicum; Cluent. 109. illud .. ferri non potest, quod ... harum rerum auctores ... civitate expelli posse arbitrantur; Flacc. 96. illud ipsum .. semper prae me tuli; Phil. II, 5. — illa: „superiora illa, quamquam ferenda non fuerunt, tamen, ut potui, tuli“; Catil. I, 18. si illa tulimus, quae nos necessitas ferre coëgit; Phil. III, 29. declaravit ... quam illa, quae tulerat, temporum magis necessitate quam indicio tulisset; ib. V, 38. — ipsum: quamquam id ipsum esset ... non ferendum; Verr. III, 30. „id ipsum .. non est ferendum“; Planc. 33. f. illud; Phil. II, 5. — ipsa: quae .. ipsa non tulimus; Phil. III, 29. — id: cupiebam dissimulare, me id moleste ferre; Verr. a. pr. 21. eum ... impetraret, uti se praefectum in Africam duceret et id terret moleste; ib. II, 29. quod ... apud Graecos Graece locutus essem, id ferri nullo modo posse; ib. IV, 147. id quidem esset ferendum; ib. V, 103. graviter id decuriones ... tulerunt; Cluent. 43. neque id obscure ferebat; ib. 54. quod vos ferre poteritis, id .. perficiet ‖ perficiat ‖ (Pompeius) ne diutius inviti ferre cogamini; leg. agr. II, 62. id sperasti rem publicam ulutius ... esse laturam; Cluent. 137. id .. senatum gravissime laturum; Sest. 129. id numquam tam acerbe feret M. Caelius; Cael. 6. graviter id iure feremus, minui auxilia populi Romani; Balb. 25. tibi id est ferendum; Planc. 10. quonam modo id ferret civitas; Milo 77. quo modo id tulistis? Ligar. 25. id fertur; Phil. I, 22. est .. sapientis, quicquid homini accidere possit, id praemeditari feruudum modice esse; ib. XI, 7. f. ipsum. — ea: ea, quae ferri possuut, ferenda esse arbitror; Cluent. 17. ferimus ea, quae sunt ferenda; Flacc. 3. ea, quae sensit, prae se tulit; Sest. 61. neque id agunt, ut ea .. ferant, quae illi velint audire; ib. 104. semper .. sapieutes ea .. ferenda ... duxerunt; Planc. 9. quonam modo ea .. potuissetis .. ferre? Milo 76. — nihil: ut .. nihil minus ferendum esse (mihi) videatur; Verr. IV, 83. Ligures montani duri (sunt); docuit ager ipse nihil ferendo nisi multa cultura ... quaesitum; leg. agr. II, 95. extra ordinem ferri nihil placet Clodio; dom. 26. nihil minus est ferendum, quam quod ... per vos nobis ... periculum inferre conantur; Sest. 2. alter ... tuleral nihil; ib. 114. f. de, I. fero; Sulla 63. dom. 62. 68. 82. Balb. 33 (S. 7, a). — quod: quod ... feret .. aequo animo; Sex. Rosc. 49. quod ... ferri non potest; ib. quod ... aliquo modo ferri posse videtur; ib. 116. nihil est, quod minus ferendum sit quam rationem ab altero vitae reposeere eum, qui non possit suae reddere; div. Caec. 27. quod iam iste ferre non poterat; Verr. I, 150. quod eum lactitia feras ac voluptate; ib. III, 4. quod .. mihi non mediocriter ferendum videtur; ib. 95. quod ferri nego posse; ib. 194. quod eo magis ferre animo aequo .. videmur; ib. V, 126. quod etiam molesto fero quod ex urbe parum comitatus exierit (hostis ille); Catil. II, 4. de me quod tulisse te dicis, ... nonne extra ordinem tulisti? dom. 26. quod de me tulisses; ib. 42. nihil (est) quod minus haec civitas ferre possit; ib. 43. id quod de me ipso tulisti; ib. 51. quod idem tu lege una tulisti, ut Cyprius rex ... subiceretur; ib. 52. quod C. Gracchus de P. Popilio ... tulit; ib. 82. quod in illo viro .. ferendum esset; Vatin. 15. quod multo etiam minus esset ferendum; Planc. 8. ex qua (dignitate) illi nihil detrahi potest quod non .. fortiter ferat; Rab. Post. 44. hic .. habet in his malis quod minus moleste ferat, quam ... esse .. illis meritum praemium persolutum; Milo 58. f. id; leg. agr. II, 62. — quae: homini ... quae tempus illud tulit .. responait; Verr. II, 73. augures interrogabat, quae ita lata essent recte latа essent? har. resp. 48. multa, quae in libera civitate ferenda non essent, tulimus; Phil. III, 29. quae tulisse illum fortiter et patienter ferunt; f. alqd; Phil. III, 29. illa; Phil. III, 29. ib. V, 38. ipsa; ib. XI, 7. ea; Cluent. 17. Flacc. 3. Sest. 104. — quid? quid hoc .. minus ferendum videri potest? Verr. IV, 71. ut intelligatis ... quid res ipsa tulerit; Cluent. 9. quid tulit legum scriptor? dom. 47. quid .. tulit (Cn. Pompeius)? nempe ut quaereretur; Milo 15. quid populus Romanus ferre .. posset; Phil. II, 85. vidcamus, quid moleste feras; ib. XIII, 23. — quidnam? f. sententiam; Cluent. 75.

acerbitates: omnis acerbitates omnis dolores cruciatusque feram non solum fortiter, verum etiam libenter; Catil. IV, 1.

aestimationem: si est .. ferenda (aestimatio frumenti); Verr. III, 202. istam aestimationem (frumenti) negant ullo modo ferri posse; ib 203.

arma: f. **arma**, II, 1. fero (6 St.) B. I, S. 288, b.

avaritiam: quod eius avaritiam vires Romani ferre non potuerunt; Verr. I, 70.

auxilium: f. **auxilium**, II, 1. fero (8 St.) B. I, S. 392, a.

beluam: hanc .. tetterrimam beluam quis ferre potest aut quo modo? Phil. III, 28.

calamitatem: f. **calamitas**, II, 1. fero (3 St.) B. I, S. 443, a.

casum: f. **casus**, II, 1. fero (4 St.) B. I, S. 463.

cellam: istam ipsam cellam ferre nullo modo possunt; Verr. III, 203. istam cellam ... negant ullo modo ferri posse; ib.

centuriam: ut nemo umquam prior eam (centuriam) tulerit; Planc. 49.

cibum: prohibentur (parentes) liberis suis cibum vestitumque ferre; Verr. V, 117. „ut [tibi]. cibum vestitumque intro ferre liceat“; ib. 118.

cohortationem: ut .. Pansae .. accessit cohortatio gravior quam aures Ser. Sulpicii ferre didicissent; Phil. IX, 9.

concursum: cum concursum plorantium ... ferre non posses; Piso 89.

condicionem: ſ. **condicio,** II, 1. fero (7 St.) S. I, S. 608, b.

consules: hos consules ... fasti ulli ferre possunt? Piso 30.

contentionem: an tu existimas ... ferre animos tantam posse contentionem? Arch. 12.

contumeliam: mihi videntur ... metuere ne ille eandem contumeliam quam ceteri ferre non possit; leg. agr. II, 61. „mihi .. constat nec meam contumeliam nec meorum ferre“; Phil. XIII, 42.

convivium: quod .. istius ... quasi aliquod Lapitharum [aut Centaurorum] convivium ferebatur; Piso 22.

copiam: qua in urbe homines in vetere dignitate fortunaque nati copiam rerum moderate ferre non potuerunt; leg. agr. I, 18.

cruciatus: ſ. acerbitates.

crudelitatem: id his non licere ... crudelitatis erat non ferendae; Piso 18.

curationem: ut ipse tibi curationem ferres; dom. 51.

damna: damna .. nulla tanta sunt, quae non viri fortes ferenda arbitrentur; Verr. III, 60.

dedecus: tulit hoc commune dedecus familiae .. graviter filius; Cluent. 16.

delicta: quorum .. delicta ... non modo me, sed omnis bonos ferre oporteret; dom. 9.

denarium: quotus quisque erit iste denarius, qui non sit ferendus? Verr. III, 220.

desiderium: quod desiderium tui discidii ferre non posset; Phil. II, 45. cuius desiderium ferre diutius civitas non potest; Phil. X, 21.

diminutionem: quo animo libertatis vestrae diminutionem ferre possitis; leg. agr. II, 16.

dissipationem: illa .. dissipatio pecuniae publicae ferenda nullo modo est; Phil. V, 11.

dolorem: ſ. **dolor,** II, 1. fero (4 St.) S. 151, a.

dominationem: ſ. **dominatio,** II, 1. fero (4 St.) S. 155, a.

dominatum: quae (familia) non modo dominatum, sed ne potentiam quidem cuiusquam ferre potuit; Phil. II, 26. etiamne huius impuri latronis feremus taeterrimum crudelissimumque dominatum? ib. III, 29.

edicta: etiamne haec nova debeut edicta .. praetorum ... ferre? Verr. III, 228.

egestatem: facile egestatem suam se laturum putat; Sex. Rosc. 128.

exitum: nos ... hunc exitum nostrae temeritatis feremus; Flacc. 105.

expensum: ſ. **expendo,** alqd (6 St.) S. 274, b.

facinus: proprietate quod ... turpissimum illud facinus .. graviter tulit; Verr. a. pr. 29. improbum facinus .. non ferendum; ib. III, 194. qui tantum facinus in famam atque fortunas suas neque non audisset inlatum a Caelio .. neque tulisset; Cael. 54.

famem: frigus, sitim, famem ferre poterat; Catil. III, 16.

fastidium: quorum ... non possem ferre fastidium; Phil. X, 18.

flagitia: quae flagitia domus illa diutius ferre non potuit; Phil. II, 45.

frigus: ſ. famem.

fructum: non moleste fero, me laboris mei, vos virtutis vestrae fructum esse laturos; Verr. I, 2. illa Segestanorum ... cognatio quos .. fructus huiusce necessitudinis in istius imperio tulit? ib. V, 125. Asia multos annos vobis fructum Methridatico bello non tulit; leg. agr. II, 83. utriusque temporis fructum tuli maximum; dom. 99. cui (Pisoni) fructum pietatis suae neque ex me neque a populo Romano ferre licuit; Sest. 68. quae mihi ... fructum aliquem ferre potuissent; Cael. 54. ut ... fructus .. ex sese non .. laetos et uberes ... tulissem; Planc. 92.

frumentum: huic homini ... frumenti scitote ... tantum relictum esse, quantum Aproniī libido tulit; Verr. III, 56. ut horum populorum agri frumentum eius modi te praetore ferrent, quod numquam antea; ib. 172.

furta: etiamne .. debent ... Veneriorum servorum furta rapinasque ferre? Verr. III, 228.

genus: hoc novum genus iniuriae ferre nemo posset; Verr. III, 32.

hominem: quod ferre novos homines non potuerit; Verr. I, 35. ferebant in oculis hominem quidam boni viri; har. resp. 48.

imperia: etiamne haec nova debent .. imperia praetorum ... ferre? Verr. III, 228.

improbitatem: Oppianicus cum iam convalesceret neque improbitatem coloni in Falerno diutius ferre posset; Cluent. 175.

impudentiam: o impudentiam .. non ferendam! Phil. II, 15.

iniquitatem: ferebat hanc quoque iniquitatem Septicius; Verr. III, 36.

iniuriam: magnum crimen, ingens pecunia, furtum impudens, iniuria non ferenda; div. Caec. 30. eas (iniurias) ferendo maiorem laudem quam ulciscendo mererere; ib. 60. magistratuum .. nostrorum iniurias ita multorum tulerunt (sculi); Verr. II, 8. praetoris iniurias tacite, hospitis placide ferendas arbitrabatur; ib. 84. quod decumanorum iniurias ferre non poterat; ib. III, 55. vos iniurias eorum leviter latiores existimavit; ib. 58. quas (iniurias) te praetore tulerunt (sculi); ib. 203. nullas (iniurias) Graeci homines gravius ferunt ac tulerunt, quam huiusce modi spoliationes fanorum; ib. IV, 132. intellego ... homines parentum iniurias .. animo aequo ferre oportere; Cluent. 17. Audroni Sextilio .. iniuria facta est .. non ferenda; Flacc. 84. tecum sic agam, tuisse ut potius iniuriam quam rettulisse [gratiam] videar; Sulla 47. ut ... etiam iniurias civium ferre posset (civitas); har. resp. 60. „ut meorum iniurias ferre possim“; Phil. XIII, 46. me ne aliorum quidem iniurias mediocriter posse ferre; Fr. B. VIII, 10.

invidiam: quam multos .. existimatis esse qui .... invidiam Sullanorum agrorum ferre non possint? leg. agr. II, 68.

iudices: uos ... ab accusatore constitutos iudices ita feremus, ut neminem reiciamus? Planc. 41.

iudicium: quorum (xvirorum) ... iudicium ac potestas erit non ferenda; leg. agr. I, 9. praeclara dicentur iudicia tulisse, si ... Catilinam absolverint confitentem; Fr. B. VIII, 17.

laborem: ad huius vitae studium meditati illi sunt qui feruntur labores tui; Catil. I, 26.

laudem: quam laudem ille (Scipio) Africa oppressa cognomine ipso prae se ferebat; Muren. 31.

legatos: legatos vestros || nostros|| ... exterae nationes vix ferre possunt; leg. agr. II, 45.

legem: contendo, post legem Valeriam latam ... quaestorem aliter nemînem solvisse; Font. 1. Sulla legem tulit; Caecin. 95. quaero a vobis num istam legem ex isto senatus consulto L. Lucullus ... tulerit ...? non tulerunt; Cluent. 137. hanc ipsam legem NE QUIS IUDICIO CIRCUMVENIRETUR C. Gracchus tulit: eam legem pro plebe, non iu plebem tulit; ib. 151. qui (tribunus plebis) eam legem tulerit; leg. agr. II, 16. iubet .. habere comitia xviris creandis eum, qui legem tulerit; ib. 20. quis legem tulit? Rullus; ib. 22. eam legem ab eo praetore ... ferri iubet; ib. 26. cum centuriata lex

censoribus ferebatur, cum curiata ceteris patriciis magistratibus; ib. iubet .. QUI PRIMUS SIT PRAETOR FACTUS, EUM LEGEM CURIATAM FERRE; SIN IS FERRE NON POSSIT, QUI POSTREMUS SIT; ib. 28. quid attinet tertio capite legem curiatam ferre iubere? ib. 29. quid postea, si ea (lex curiata) lata non erit? ib. consulibus legem curiatam ferentibus a tribunis plebis saepe est intercessum; ib. 30. quam (legem curiatam) praetor ferat; ib. si lata esset lex; ib. C. Gracchus legem tulit, ue de capite civium Romanorum iniussu vestro iudicaretur; Rabir. 12. etiam si alius legem tulisset; Muren. 5. (lex) ferri coepta numquam, deposita est in senatu; Sulla 65. CUM LEX FERRETUR; Arch. 7. legem tribunus tulit; seu. 11. quae (leges) contra legem Caeciliam et Didiam latae essent; dom. 41. quacro quae lex lata sit, ut in aedis meas consecrares; ib. 128. tum leges Iulias contra auspicia latas ... dicere; har. resp. 48. C. Caesare leges ferente; ib. lata lex est, ne auspicia valerent; Sest. 33. ut omnibus fastis diebus legem ferri liceret; ib. cum unus in legem per vim latam iurare noluerat; ib. 37. lex erat lata ... et ea lex, quae ut ne ferretur, senatus fuerat veste mutata; ib. 53. quae (leges) latae sunt; ib. 55. latae (leges) sunt consulibus illis ... approbantibus; ib. nulla *lata* lege; ib. 77. tabellaria lex ab L. Cassio ferebatur; ib. 103. agrariam Ti. Gracchus legem ferebat; ib. frumentariam legem C. Gracchus ferebat; ib. leges videmus sacpe ferri multas; ib. 109. quae (leges) feruntur ita; ib. num legem aliquam Cornelius contra auspicia tulcrit; Vatin. 5. quo minus ... legem .. ferres; ib. 15. num quis ex toto conlegio legem sit ausus ferre praeter unum te? ib. 17. cum ... multas (leges) iam alias tulisses; ib. 27. quoquo modo latae (leges) sunt; ib. 37. quam legem Q. Catulus ... tulit; Cael. 70. Iulias leges et ceteras illo consule rogatas iure latas negant; prov. cons. 45. vobis statuendum est ... uon omnibus fastis legem ferri licere; ib. 46. cum (lex) feratur; ib. quam (legem) L. Gellius Cn. Cornelius ... tulerunt; Balb. 19. [neque legem neque poenam latam esse]; ib. 33. legem .. tulit P. Lentulus consul de collegae Q. Metelli sententia; Piso 35. lege iudiciaria lata; ib. 94. qui illam legem ferebat; Planc. 35. qui legem tulit; Milo 70. lata lex numquam esset; ib. 79. leges multas .. ne ut praeclaras tulisse; Phil. I, 18. quae est .. ista cupiditas legis eius ferendae? ib. 21. quas vivus leges Caesar tulisset; ib. 23. quas (leges) ipse tulit; ib. 24. quibus (legibus) latis gloriabatur; ib. illae (leges) .. sine ulla promulgatione latae sunt; ib. 25. lege lata; ib. II, 10. quae hic consul augurque neglexit .. legibus contra auspicia ferendis; ib. III, 9. per auspicia ferri (haec lex) potuit? ib. V, 7. non ante lata (lex) quam scripta est? ib. quam legem .. se augur dicit tulisse, ... hanc dubitabit contra auspicia latam confiteri? ib. 8. quod cum eo conlega tulit (legem); ib. 9. quas (leges) M. Antonius tulisse dicitur, omnis ceuseo per vim et contra auspicia latas; ib. 10. easdem leges de integro ... ferri placet; ib. legem .. iudiciarium tulit; ib. 12. en causam cur lex ... ferretur; ib. 15. quas (leges) per vim Sulla latas esse dicebat; ib. VIII, 7. quam (legem) senatus per vim latam iudicavit; ib. XI, 13. leges statuinus per vim et contra auspicia latas; ib. XII, 12. per vim et contra auspicia latas (leges) decrevistis; ib. XIII, 5. contra legem comitiis centuriatis latam sanximus (colonias)? ib. 31. quae lex paucis his annis ... lata esset; Fr. B. VI, 3. cum is tribunus pl. duas leges tulisset in eo magistratu, unam perniciosam, alteram egregiam; ib. 6. possum (dicere) et eiusdem Cottae legem de iudiciis privatis anno post, quam lata sit a fratre eius *abrogatam*; ib. 9. quam (legem) duo consules ... tulissent; ib. 10. quae lex lata esse dicatur; ib. 11. cum ea (lex) feratur; ib. 13. quam (legem) C. Cornelius tulit; ib. 16. quae (lex) ex senatus consulto ferebatur; ib. 19. f. **de,** III. legem fero (30 St.) S. 16, b.

libertatem: illi (maiores nostri) libertatem imminutam civium Romanorum non tulerunt; imp. Pomp. 11. libertatem equitis Romani se ferre non posse; Planc. 33.

libidinem: quis .. libidinem indicum ferre potuisset? Cluent. 61. o .. libidinem non ferendam! Phil. II, 15.

magistrum: non possunt hi mores ferre hunc tam austerum et tam vehementem magistrum; Fr. B. XIII, IV, 2.

mandata: haec tu mandata .. et tu ... animo ferre ... potuistis; Phil. VIII, 28.

manum: iam consuetudine ad corpora civium Romanorum ... ferebatur manus ipsa lictoris; Verr. V, 140.

matrem: sic inflammata ferri libidine (mater coepit); Cluent. 12. quam (matrem) caecam crudelitate et scelere ferri videtis; ib. 199.

minas: eius (Autronii) minae ferebantur; Sulla 66.

mortem: ut .. illa vox ... mortem illis acerbiorem ferret; Verr. V, 147. P. Clodii mortem aequo animo ferre nemo potest; Milo 20.

munus: quod si hoc munus ... Sicilia ferre .. potest, populo Romano ferat potius quam nostris magistratibus; Verr. III, 201.

naturam: feremus amici naturam; Phil. I, 28.

neglegentiam: ut neglegentiam senatus ... ferre posset (civitas); har. resp. 60.

nequitiam: o .. nequitiam .. non ferendam! Phil. II, 15. cuius ne pacatam quidem nequitiam quisquam ferre posset; ib. V, 24.

nomen: quae (praeclara nomina artificum) isti ad caelum ferunt; Verr. IV, 12. clarissimi cives nomen editicii iudicis non tulerunt; Planc. 41. quorum (veteramorum) ille nomen prae metu ferre non potcrat; Phil. XIII, 20.

nummos: qui L. Antonii mille nummum ferret expensum; Phil. VI, 5.

odium: au non putamus fore ut eos paeniteat .. prae se tulisse odium in Antonium? Phil. XII, 7.

onus: plus oneris sustuli quam ferre me posse intellego: hoc onus ... feram; Sex. Rosc. 10.

opem: quibus opem .. ferretis; Verr. II, 9. quae (vox) sacpe multis in ultimis terris opem inter barbaros .. tulit; ib. V, 147. si est boni consulis ... ferre opem patriae; Rabir. 3. ita praesentes his temporibus opem .. nobis tulerunt; Catil. III, 18. statucruut mihi a se ... opis .. ferri oportere; Sulla 82. huic ... opem .. ferre debemus; Arch. 1. qui meae saluti opem .. tulisset; dom. 27. tu idem fer opem; Ligar. 31. si quam opem rei publicae ferre posset; Phil. IX, 2. „militibus inclusis opem fertis"; ib. XIII, 35.

ora: eorum ora ... ferre non possumus; Phil. XII, 13.

partem: qui ab eo partem praedae tulerunt; Sex. Rosc. 107.

patres: sunt isti patres ... vix ferendi; Cael. 37.

pecuniam: sin aliquid (pecuniae) domum tulerunt (isti); Font. 3. f. **expendo,** pecuniam (5 St.) S. 275, a.

pelicatum: quae ... nefarium matris pelicatum ferre non posset; Cluent. 13.

poenam: qui ... poenam .. hanc maternae temeritatis tulit; dom. 134. f. legem; Balb. 33.

pondus: argenti optimi caelati grande pondus secum tulerat; Verr. I, 91.

potentiam: non potentia vix ferenda ..., sed precibus aliquid artulimus etiam uos; Planc. 24. credo .. vos ... non ... populo Romano minime ferendam potentiam concupisse; Phil. I, 29. f. dominatum.

potestatem: cum regum potestatem non tulissent; Sest. 137. f. iudicium; leg. agr. I, 9.

principatum: ille huius belli feret principatum; Phil. XIII, 44.

privilegium: licuit tibi ferre .. nefarium privilegium; dom. 26.

proscriptionem: cum de capite civis ... et de bonis proscriptio ferretur; Sest. 65.

pugionem: ille, qui stillantem prae se pugionem tulit; Phil. II, 30.

pugnam: nostra semper feretur ... pugna illa navalis; Arch. 21.

puncta: quot in ea tribu puncta tuleris; Planc. 54.

quaestionem: M. Druso novam ‖unam‖ in equestrem ordinem quaestionem ferenti ... equites Romani restituerunt; Rab. Post. 16. unum .. ulla quaestio de Africani morte lata est? Milo 16. quis .. de interitu meo quaestionem tulisset? ib. 20. non fuit cur sibi censeret Pompeius quaestionem ferendam; ib. 21. Pompeius de iure ... quaestionem tulit; ib. 31. si is .. potuisset .. quaestionem de morte P. Clodii ferre; ib. 79. de eius nece lata quaestio est; ib.

quaestus: illi immanes quaestus ferendiae (sunt)? Phil. V, 11.

querellam: credo .. qui generi querellam moderate ferat, aequo animo laturum amici; Phil. VIII, 19.

rapinas: ſ. furta.

rationes: is ... civibus suis rationes ferre debebat; Verr. V, 60.

regem: ut ... rex non ferundus ... esse videatur; leg. agr. II, 32. L. Brutus regem superbum non tulit; Phil. III, 9.

regnum: ait se ille .. regnum meum ferre non posse; Sulla 21.

repulsam: nec quicquam illis comitiis quod boni viri vellent nisi repulsam tulit; Sest. 114. C. frater .... repulsam tulit; Phil. VIII, 27. ut .. praestantissimus vir .... repulsam tulisse videatur; ib. XI, 19.

rem: „at enim istam rem in publico frumento Sicilia non ferret; [hanc rem] in meo frumento tulit“; Verr. III, 203. eius ... pernicio sissimae res ... iure latae videbuntur? prov. cons. 45. ut eaedem res alio modo ferret; ib. 46. quamvis res bonas vitiose per vimque tuleriti; Phil. V, 10. si qui non moleste tuleruut (illam rem); ib. XIII, 39.

responsum: legati ... responsum tulerunt, eius modi querimonias ... Romam deferri oportere; Verr. I, 50. cum a me quoque id responsum tulisses; Catil. I, 19.

rogationem: quae (rogatio) contra coloniam Narbonensem ferebatur; Cluent. 140. Q. Metellus ... dixit, Sullam illam rogationem de se nolle ferri; Sulla 65. quo in magistratu nisi rogationem de piratico bello tulisset; sen. 11. quae (rogatio) de Pompeio a Gellio et a Lentulo consulibus lata est; Balb. 33. num quae rogatio lata ... est? Milo 19.

salutem: quae (vox) saepe multis in ultimis terris .. inter barbaros .. saluteu tulit; Verr. V, 147. huic ... salutem ferre debemus; Arch. 1.

sapientiam: graviter tulit populus Romanus hanc perversam sapientiam Tuberonis; Muren. 75.

scelus: ſ. facinus.

scuta: si scuta ipsi ferrent; Phil. V, 18.

scyphos: iubeo .. utrosque (scyphos sigillatos) ... mecum ad praetoris domum ferri; Verr. IV, 32.

sententiam: non enim singulos ferre sententiam; div. Caec. 24. qui sententiam laturi sunt; Verr. I, 153. vos in sententiis ferendis civi parcere quam hosti cedere maluisse; Font. 35. de quo iurati sententias ferre debebant; Cluent. 29. clam velle ferri (de se sententiam); ib. cum palam omnes laturi essent (sententiam); ib. 72. cum sententias Oppianicus ... palam ferri velle dixisset; ib. 75. quiduam sententiae ferrent leves ac nummarii iudices; Cluent. 75. mihi ... neque in periculis a re publica propulsandis aulmum neque in sententia simpliciter *e re publica* ferenda fidem ... defuturam; Quir. 24. ut in sententiis ferendis, quod sentiebis, id audeatis; Milo 105. quam (sententiam) prae vobis fertis; Phil. IV, 11. ſ. **de**, III. sententiam fero (15 Œt.) Œ. 18.

sermones: vix feram sermones hominum; Catil. I, 23. eorum .. sermones ... ferre non possumus; Phil. XII, 13.

serpentem: quae (serpens) ... fertur illuc; bar. resp. 55.

servitutem: omnes nationes servitutem ferre possunt; nostra civitas non potest; Phil. X, 20.

servum: mulieri crudelissimae servum fidelissimum non in quaestionem tulit (Oppianicus); Cluent. 181.

HS: quo modo Chrysogono (HS sexcenta milia) expensa lata sint; Verr. I, 92.

severitatem: non .. severitatem illorum ... ferre possemus; Planc 45.

signa: ut multo appositior ad ferenda quam ad auferenda signa esse videatur; Verr. IV, 126. tria ferebantur in orbe terrarum signa Iovis Imperatoris uno in genere pulcherime facta; ib. 129.

sitim: ſ. famem.

spoliationes: ſ. iniuriam; Verr. IV, 132.

suffragium: isdem operis suffragium ferentibus; sen. 18. quid indignius quam ... de eius capite ... conductos ... suffragium ferre? dom. 46. cum omnes principes civitatis ... suffragium se ... de civitatis salute ferre censebant; ib. 90. eisdem operis suffragium ferentibus; Sest. 57. invenirebatur nemo qui se suffragium de me tulisse confiteretur; ib. 68. vix ut quini ... qui suffragium ferant reperiantur; ib. 109. quis est qui non profiteatur se .. suffragium de salute mea tulisse? ib. is de me suffragium tulit; ib. 111. nullo ferente suffragium libero; Piso 57. qui suffragium ferant; Planc. 10. si in eo crimen est, quia suffragium tulit, quis non tulit publicanus? ib. 35. latum (est) suffragium; ib. 49. te ne gratuita quidem eorum suffragia tulisse; ib. 54.

supplicium: ut .. illa vox ... illis .. supplicium maturius ferret; Verr. V, 147.

tela: quae (tela) ... graviter equidem, sed aliquanto levius ferebam; bar. resp. 47.

tempestatem: cum ... tempestatem querellarum ferre non posses; Piso 89. quam tempestatem nos vobiscum non tulissemus; Planc. 96.

tribum: tribum suam non tulit; Sest. 114. quam (tribum) tulerit Plaucius; Planc. 48. ego qua ratione (tribum) tulerit docebo; ib. ut quas tribus tu tulisti, si iam ex te requiram, possis quorum studio tuleris explicare; ib. „cum tribus plerasque cum Plotio tulerit Plancius“; ib. 53. si una tribus non tulissent; ib. unam tribum sine Curione ferre potuisses? Phil. II, 4. qui ... duas .. tribus solas tulit; ib. XI, 18.

tribunatum: eius .. tribunatus ... iure (latus videbitur)? prov. cons. 45.

tyrannos: tulit .. illa quondam insula multos et crudelis tyrannos; Verr. V, 145.

vectigal: quod si ... hoc vectigal ... Sicilia ferre .. potest, populo Romano ferat potius quam nostris magistratibus; Verr. III, 201.

vestitum: ſ. cibum.

viam: eam sibi viam ipse patefecit ad opes suas amplificandas, quam virtus liberi populi ferre non posset; Phil. V, 49.

vim: ut ... eum .. ferre posse tantam vim tempestatis ... mirum videretur; Phil. V, 8.

virum: qui (equus Troianus) tot invictos viros muliebre bellum gerentis tulerit; Cael. 67. fertur ille vir .. gloria; Piso 59.

vitam: non moleste fero .. eam vitam; Verr. III, 5.

vitium: quod nos vitium in privatis saepe talimus, id maiores nostri ne in rege quidem ferre potuerunt; Phil. III, 9.

voltus: ne voltus (illorum) quidem ferre possemus; Planc. 45.

voluntatem: nostrum est ... ferre modice populi voluntates; Planc. 11. quam (voluntatem) ille ... prae se fert; Planc. 13.

vocem: homo .. videlicet timidus ... vocem consulis ferre non potuit; Catil. II, 12. eius (Antronii) voces .. ferebantur; Sulla 66.

urbem: per quem (triumphum) lata est urbs ea; Phil. VIII, 18.

IV. **mit doppeltem Accuſativ:** quem ego si ferrem iudicem; Qu. Rosc. 45. cognitor si fuisset tuus, quod vicisset iudicio, ferres tuum; ib. 53. non modo accusator, sed ne obiurgator quidem ferendus est is; Verr. III, 4. quod meis comitiis non tabellam vindicem tacitae libertatis, sed vocem unam prae vobis iudicem vestrarum erga me voluntatum ... tulistis; leg. agr. II, 4. neque P. Sullam supplicem ferre ... potui; Sulla 20. peto a te, ut ... si ego te perditorem et vexatorem rei publicae fero, tu me conservatorem et custodem feras; Vatin. 7. ut augurem Vatiouium ferre possemus; ib. 19. cuius pancos paris haec civitas tulit; Piso 8. quoniam .. hae quondam arationes grandiferae et fructuosae ferebantur; Phil. II, 101. vgl. III, libertatem; imp. Pomp. 11. signa; Verr. IV, 129. **expendo** alqd. nummos. pecuniam. HS (S. 271, b).

ferocia, Wildheit, Trotz: I. est: quam ferociam (illorum) fore putatis? leg. agr. II, 96.

II. comprimo: gladiatoris ferociam .. compressi; har. resp. 1.

perduco: illam Campanam .. indolerandam ferociam ... maiores nostri ad inertissimum ac desidiosissimum otium perduxerunt; leg. agr. II, 91.

ferocitas, wilde Wuth, Unbändigkeit: I. effervescit: si cui nimium efferbuisse videtur huius vel in suscipiendis vel in gerendis inimicitiis ‖suis‖ ferocitas; Cael. 77.

II. 1. comprimere: ut ferocitatem istam tuam comprimerem; Vatin. 2.

extimesco: quotiens ego eum ... vidi ... ipsius victoriae ferocitatem extimescentem; Marcell. 16.

2. sum: ut .. omittam ... cuius tantae ferocitatis (fuerit) victorem orbis terrarum non extimescere; Deiot. 15.

III. in: quae (leges) in Gracchorum ferocitate ... vixerunt; Vatin. 23.

ferociter, trotzig, übermüthig: dico: equitum ego Romanorum in homines nobilissimos ... ferociter .. dicta commemorem? Planc. 33.

respondeo: respondisti plane ferociter; Phil. II, 72.

ferox, ungeſtüm, trotzig, unbändig: alqs: nimium es .. ferox .. natura; Vatin. 4.

fiducia: quae fuit ista tam ferox ... fiducia? Scaur. 23.

ferramentum, Eiſengeräth: I. prospicio: in munere servili obtulit se ad ferramenta prospicienda; Sulla 55.

II. studiosus: se semper bonorum ferramentorum studiosum fuisse; Catil. III, 10.

ferreus, eiſern: alqs: quis tam fuit .. ferreus? Verr. V, 121. nec .. ego sum ille ferreus; Catil. IV, 3. mihi ... ferreus (videtur), qui non dolore et cruciatu nocentis suum dolorem cruciatumque lenierit; ib. 12. ferrei summus .. qui quicquam huic negemus; Phil. VIII, 25. adeone me ferreum putatis? ib. XII, 19.

os: os tuum ferreum senatus convicio verberari noluisti; Piso 63.

patres: ferrei sunt isti patres; Cael. 37.

ferrum, Eiſen, Waffe, Schwert: I. **Subject:** versatur: in qua civitate ... vis et ferrum in foro versaretur; Quir. 14. quorum vidisti toto illo anno ferrum in foro ... versari; Planc. 71.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** confero: qui cum ipso M. Fonteio ferrum .. contulerunt; Font. 12.

debilito: quorum ego ferrum ... debilitavi in foro; Muren. 79.

depello: qui ab aris, focis ferrum .. depellit; Sest. 90.

deprehendo: ferro .. deprehenso; Sest. 69.

effugio: qui (milites) ferrum ... effugerunt; Piso 98.

extorqueo: f. **extorqueo,** II. ferrum (3 St.) S. 286, b.

habeo: si quid .. ferri habuisti; Sex. Rosc. 97. qui neque ferri quicquam neque scutum ullum habuerint; Caecin. 64.

metuo: omui .. in sede ac loco ferrum .. metuemus; Muren. 85.

praefero: cui tu adulescentulo ... non .. ad audaciam ferrum ... praetulisti? Catil. I, 13.

recipio: num ... ferrum non recepit? Sest. 80.

reicio: quorum ego ferrum .. reieci in campo; Muren 79.

removeo: ferrum (removeatur); Flacc. 97.

retundo: cuius .. ferrum retuderim; Sulla 83.

2. **Dativ:** obicio: si ... obieci meum caput ... perditissimorum civium .. ferro; dom. 145. quod eorum ferro ... meum corpus ... obicere voluistis; Piso 16.

reddo: quod reliquum vitae viriumque fames fecerat, id ferro potissimum reddere volebaut; Verr. V, 89.

3. **mit Präpoſitionen:** armo contra: cum se .. contra .. ferrum ... legibus sacratis esse armatum putaret; Sest. 79.

celo de: de ferro .. celare te noluit? Deiot. 18.

comparo cum: ut ... comparetis ... forum et iuris dictionem cum ferro et armis; Verr. IV, 121.

confugio ad: qui ab iure, officio, ‖bonis‖ moribus ad ferrum ... confugerit; Caecin. 93.

conicio in: homines honestissimos ... in ferrum ... coniectos; Verr. V, 107.

elabor ex: quotiens est ex vestro ferro .. elapsus (frater meus)? dom. 59.

eripio ex: cum te ex ferro amicorum populi Romani cripuerim; Verr. I, 82. fortunatissimam pulcherrimamque urbem e .. ferro .. ereptam ... videtis; Catil. III, 1. quod C. Marium e civili ferro ... cripuerunt; Planc. 26.

perficio contra: ea contra .. ferrum perficere potuisset; sen. 22.

servo ex: quae (Diana) ... bis ex duorum bellorum flamma ferroque servata est; Verr. IV, 78.

voco ad: cum ... coniurati ad ferrum .. vocabantur; Flacc. 102.

III **nach Subſtantiv:** vires: ut ... possit .. ferri viribus volnerare; Sest. 24.

IV. **Umſtand:** 1. **Ablativ:** adducere: ferro rem in discrimen adducere; Phil. V, 39.

adsequi: quod .. ipsi ... ferro adsequi consueverant ‖consueverunt‖; Sex. Rosc. 8.

appeti: filii vita infesta, saepe ferro .. appetita (est); Sex. Rosc. 30.

compellero: quam facile ferro ... Cn. Pompeium foro curiaque privarit domumque *compulerit* vidistis; dom. 67. Cn. Pompeium ferro domum compulit; har. resp. 58.

concidere: si tum illorum impiorum ferro .. concidissem; Planc. 90.

confici: tribuni plebis sanctissimum corpus ... volueratum ferro confectumque vidistis; sen. 7.

curare: hunc tu civem ferro ... domo et patria ... cedere curasti? dom. 5.

debilitare: quae (membra) debilitavit .. ferro; Flacc. 73. nulla est .. tauta vis quae non ferro .. debilitari frangique possit; Marcell. 8.

decertare: etiam si ferro inter se comminus

decertarint; Piso 81. decertare mihi ferro magnum fuit cum reliquiis eorum? ib. 86.

defendere: ut domi suae caput suum ... ferro defendere liceret; Tull. 50.

delere: quos ferro ... delere non potuerunt; Sest. 2. qui haec omnia .. ferro delere voluerunt; prov. cons. 24.

depellere: qui primum eum civem .. ferro .. urbe ... depulit; har. resp. 58.

dimicare: ne cum improbis boni ferro dimicarent; dom. 5.

discutere: cum ... eorum .. advocationem .. ferro .. discussisti; dom. 54.

expelli: erat (civis) .. expulsus ... ferro; Sest. 53. tribunos plebis ferro e rostris (ut) expelleret? ib. 84.

frangi: f. debilitare; Marcell. 8.

fugare: qui ferro alios fugaret; har. resp. 6.

inferre: eum ille ... ferro vastitatem meis aedibus intulisset; har. resp. 15.

instare: instare ferro ... coeperunt; Verr. I, 69.

interfici: qui ferro in legatione esset interfectus; Phil. IX, 3.

lacessere: ut .. ferro .. lacessere fortissimum virum auderet; Milo 84.

minitari: Catilinam ... vobis atque huic urbi ferro .. minitantem ... eiecimus; Catil. II, 1. qui ... huic urbi ferro ignique minitantur; Phil. XI, 37. cui .. ferro .. minitatur; ib. XIII, 47.

obsideri: eum .. ferro .. obsessi teneremini; sen. 3. principem civitatis ferro obsessum (ut) teneret; Sest. 84.

occidere: multos ferro (occidit); Sex. Rosc. 100.

oppugnari: in qua civitate .. legatus populi Romani ... ferro .. oppugnatus ... sit; Verr. I, 79. alterius tribuni plebis ... domus est oppugnata ferro; Sest. 85.

privare: f. compellere.

proterrere: ferro ... te reieci atque proterrui; ‖perterrui‖; Caecin. 24.

reciperare: ideircone .. nobilitas .. ferro rem publicam reciperavit? Sex. Rosc. 141.

reicere: f. proterrere.

repetere: „ferro .. rem repetunt“; Mur. 80.

repellere: eius furores.... hoc ferro ... a cervicibus vestris reppuli; Milo 77.

tenere: tu eum ferro .. servitute oppressam civitatem teneres; dom. 131.

trucidari: quos ferro trucidari oportebat; Catil. I, 9.

vinci: victa .. est causa rei publicae ... ferro; Sest. 78.

voluerari: „quis ibi non est volneratus ferro Phrygio?“ Sex. Rosc. 90. f. confici.

2. **Präpositionen:** cum: etiamne ad subsellia cum ferro .. venistis? Sex. Rosc. 32. ut in Caecinam advenientem cum ferro invaderet; Caecin. 25. ubi .. certis locis cum ferro homines conlocati (fuerint); ib. 41. cum ferro ... homines tota urbe volitantis ... vidistis; sen. 7. cum ... ad magistratuum domos cum ferro .. iretur; Quir. 14. deprehensus (est) .. cum ferro .. is; Piso 28.

sine: qui sine ... ferro fuerint; Caecin. 64. eum consul communem salutem sine ferro defendissem; sen. 34. qui (Lollius) sine ferro ne nunc quidem teeum est; dom. 13. quos ego ..., sine ferro viceram; Plane. 86. si mors legati sine .. ferro nullum honorem desideret; Phil. IX, 14.

fertilis, fruchtbar: ager: ut permulti locupletes homines ... agros .. fertilis desererent; Verr. III, 120. agri .. fertiles eodem capite .. continentur; leg. agr. II, 40. ascribit .. auctioni Corinthios agros .. fertilis; ib. 51.

Asia: Asia .. tam .. est .. fertilis; imp. Pomp. 14.

Syria: homini .. turpissimo ... quis illam .. fertilem .. Syriam ... dedit? dom. 23.

ferveo, heiß sein, glühen: alqs: qui usque eo fervet ... avaritia; Quinct 38.

aqua: aqua .. ferventi a Rubrio ipso Philodamus perfunditur; Verr. I, 67.

fervor, Brauſen, Wallen: cuius (maris) fervore non solum maritimi cursus, sed urbes etiam et viae militares .. tenebantur; prov. cons. 31.

ferus, wild, unbändig: A. **bei Substantiven:** alqs: nisi vero me unum vis ferum praeter ceteros .. existimari; Sulla 7. cum in edictis tam ferus fuisset; Phil. III, 23. quis .. umquam .. tam ferus (erat)? ib. XIII, 21.

belua: an eum fera .. belua (nobis res est)? Verr. V, 109. beluae quaedam illae ex portentis .. ferae ... exstiterunt; Sulla 76. sin hoc ... feris etiam beluis natura ipsa praescripsit; Milo 80.

facinus: Dolabellae ferum .. facinus ... suo consilio factum esse testatur; Phil. XIV, 8.

gentes: qui gentis feras ... domuisset; Sest. 67.

homo: hunc hominem ferum .. fuisse; Sex. Rosc. 74. quoad progredi potuerit feri hominis amentia; Phil. XI, 6.

hostis: hostis in ceteris rebus ferus ... honorem homini ... violare noluit; Verr. II, 51.

mores: eius ... ostendere mores feros; Sex. Rosc. 38.

natura: quae tam fera (est) .. natura? Sex. Rosc. 146.

par: ecce tibi geminum in scelere par, ... ferum, barbarum; Phil. XI, 2.

sodalitas: fera quaedam sodalitas ... germanorum Lupercorum; Cael. 26.

B. **allein: fera:** l. tegnat: cum etiam ferae latibulis se tegant; Rab. Post. 42.

II. 1. conc ilio: eum etiam feras inter sese partus atque educatio et natura ipsa conciliet; Sex. Rosc. 63.

2. obl eio: noluerunt feris corpus obicere; Sex. Rosc. 71. illorum ... corpora feris obicientur; Verr. V, 119.

3. dego inter: inter feras satius est aetatem degere; Sex. Rosc. 150.

fessus, müde: quod fessum (C. Marium) .. finctibus .. recrearunt; Plane. 26.

festinanter, eilig: in quo (genere accusationis) .. festinanter .. omnia ... videtis esse suscepta; Scaur. 37.

festinatio, Eile, Uebereilung, Ungeduld: I. est: quo tempore omnis illa mea festinatio fuit cum periculo capitis; Verr. II, 99. mea .. festinatio non victoriae solum avida est, sed etiam celeritatis; Phil. III, 2. quae (eius erat) festinatio! ib. V, 22.

inlustrat, patefacit: omnis ista .. festinatio ... illud patefecit et inlustravit; Scaur. 30.

significat: quid haec festinatio ... significat? Quinct. 82. quid haec tanta festinatio ... significat? Sex. Rosc. 97.

II. adfero: cequid adferebat festinatiouis, quod heres erat? Milo 49.

III. praeripere: ne .. deorum immortalium beneficium festinatione praeripuisse ... videamur; Phil. XIV, 5.

festino, eilen: l. alqs: ille .. festinans ... in hac constantia .. perseveravit; Phil. IX, 6.

animus: ad haec ... festinat animus; Phil. II, 47. quo festinat animus; ib. XII, 22.

oratio: ad singulare .. M. Antonii factum festinat oratio; Phil. I, 3.

II. fugere: fugere festinans senatus consultum de supplicatione per discessionem fecit; Phil. III, 24.

festive, fein, witzig: contexo: quam festive crimen contexitur; Deiot. 19.

elliptisch: habet defensiones duas: primum „do" inquit „bestiarios: lex scripta est de gladiatoribus" festive; Sest. 135.

festivus, heiter, angenehm, hübsch: alqs: tu vero festivus; Fr. B, XIII, v, 1.

alqd: quid isto fore festivius arbitramur? Verr. III, 162.

acroama: tamquam festivum acroama ... convivis spectantibus emblemata evellenda curavit; Verr. IV, 49.

filius: materculae suae festivus filius ... purgat se per epistulam; Flacc. 91.

homo: (est) homo .. festivus; Phil. V, 13.

poema: poema .. facit ita festivum; Piso 70.

festus, festlich: f. **dies,** I, 1. est; Verr. II, 52. exsistunt. habent. — II, 1. debeo. impertio. omitto. tolio; Verr. IV, 151. — 2. defero ad. utor ad. — IV. possessio. — V, 2. Zeit; Cael. 1 (S. 106 ff.). — **agito** dies (3 St.) B. 1, S. 154, a. — **ago,** II. diem (4 St.) B. 1, S. 159, a.

fetialis, Fetiale: habemus homiuem in fetialium manibus educatum; Verr. V, 49.

fibra, Faser: fibrae ciuciunorum madentes; Fr. B, XIX, 1.

ficte, zum Schein: qui (maiores nostri) non ficte .. populares ... fuerunt; dom. 77.

fictor, Opferbildner: ne valeat id, quod imperitus adulescens ... sine fictore ... fecisse dicatur; dom. 139.

ficus, Feige: homini .. Phrygi ... ficuum ficorum obsecisti; Flacc. 41.

fidelis, treu, zuverlässig: alqs: neque (quisquam) credit nisi ei, quem fidelem putat; Sex. Rosc. 112. quem (Nicostratum) ... nimium domino fidelem arbitrabatur; Cluent. 176. quem (Deiotarum) unum habemus iu orbe terrarum fidelissimum huic imperio; har. resp. 29. eum, quem tu ex tuis fidelissimum ... delegisti; Deiot. 14. qui unum Deiotarum ... fidelem populo Romano iudicavit; Phil. XI, 34. quos minime mirum est ... fidelis esse; ib. XII, 10.

amicus: quod Halaesini .. fidelissimi socii atque amici, Romae impetrarant; Verr. II, 122. ut ... M. Tullio (me) fidelem .. amicum esse cognoscat; Tull. 5. cum .. mihi .... amicus .. fidelis videretur; Cael. 14.

animus: qui animo fideli in dominum .. fuerunt; Milo 29. tantum apud me grati animi fidelis memoria valuit; Marcell. 14.

auxilia: ex ipsa .. Gallia fidelissima .. auxilla sumuntur; Font. 45.

cives: potestis ... inimicissimos huic imperio ac nomini bouis ac fidelibus et sociis et civibus anteferre? Font. 32. Albae constiterunt, in urbe ... fidelissimorum civium; Phil. IV, 6.

civitas: cum Ceuturipiuorum .. fidelissima civitas ... iudicarit; Verr. II, 163. nullam .. reperietis .. officiis fideliorem (civitatem); ib. III, 170. consolabor ... illam fidelissimam .. civitatem; Balb. 44. huius civitatis fidelissimae miseras nemo erat civis qui a se alienas arbitraretur; Phil. VIII, 18. te nulla sua calamitate civitas satiare tam fidelis potest? ib. 19.

coniux: quam (mortem) ... fidclissimae .. coniugis diligentia vitare potuisset; Phil. IX, 5.

consilium: Cethegum ... minus ei fidele consilium dedisse; Cluent. 85. non dubitanti (mihi) fidele consilium ... nobilitatis osteuditur; leg. agr. II, 5.

defensio: ut hanc meam defensionem pro amici periculo fidelem ... putetis; Rabir. 37.

defensor: cum miserorum fidelem defensorem negasset inveniri posse; Muren. 50. quem (L. Ninnium) habuit ille pestifer annus .. maxime fidelem ... defensorem salutis meae; sen. 3.

homines: committere ... eum fidelissimis hominibus noluit; Verr. V, 84.

municipium: cum .. legio Martia Albae constiterit, in municipio fidelissimo; Phil. III, 39.

navis: culus ego ... manibus in uavi ... fideli conlocatus ... Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97.

opera: amicus mulieris ... coniunctus magis opportuna opera .. quam fideli (fuit Aebutius); Caecin. 14. quod eorum opera .. fideli .. usus essem; Catil. III, 14.

populus: de Agyrinensi populo fideli .. breviter coguoscite; Verr. III, 67.

provincia: quod habent .. fidelem provinciam; Verr. II, 6. iamne intellegitis .. quae pestis, quae immanitas in nostra .. fidelissima .. provincia versata sit? ib. III, 64. obicitur ... Macedonia, fidelis ... proviucia; Font. 44. cum fidelissimae .. provinciae patrocinium recepissem; Scaur. 26. cum ... provinciam fidelissimam ... laudibus amplissimis adfecistis; Phil. VII, 11.

reditus: Appium Claudium ... mecum ... fidcli in gratiam reditu .. coniunctum nullo loco .. vituperabo; Scaur. 31.

regio: tota .. nostra illa ... fidelis ... regio se huius honore ornari ... arbitrabatur; Planc. 22

regnum: Africa ipsa ... fidelissimis regnis ... se ... defendit; Scaur. 45.

servolus: Nicostratus .. fidelis Oppianici servolus ... multa ilicitur domiuo reuuntiare solitus esse; Cluent. 175.

servus: mulieri crudelissimae servum fidelissimum non in quaestionem tulit (Oppianicus); Cluent. 181. quas (poenas) ab eo servi fidcles pro domini vita expetiverunt; Milo 56. quod .. praemium satis magnum est ... tam fidelibus servis? ib. 58. id tibi, ... servo .. fideli, non credidit; Deiot. 18.

Sicilia: ad eamne rem fuit haec .. fidelis Sicilia? Verr. V, 157.

socii: an (dicis) optimorum fidelissimorumque sociorum voluntatem apud hos gravem esse non oportere? div. Caec. 12. socii fidelissimi in hostium numero existimati (sunt); Verr. a. pr. 13. ecquid apud vos querimouiae valereut .. fidelissimorum .. sociorum; ib. II, 14. commemorarem decem milia civium esse Centuripinorum, .. fidelissimorum .. sociorum; ib. 163. huius audaciae, nequitiae, crudelitati fidelissimos socios ... scitote .. traditos; ib. III, 24. quid est hoc? .... populi Romani leges, iudicia in socios fidelis? ib. 66. si sociis fidelissimis prospicere nou laboratis; ib. 127. uti .. socii .. fidelissimi [Siculi] ... in agros atque in sedis suas revertantur; ib. 228. cuncti Siculi, fidelissimi .. socii, ... graviter commoventur; ib. V, 115. istorum villae sorcrum fidelissimorum ... spoliis ornatae referlaeque suut; ib. 127. tu apud socios fidelissimos ... dies coutinuos compluris iu litore couviviisque iacuisti; ib. 137. est .. urbs Massilia ... fidelissimorum .. sociorum; Font. 13. si ... fidelissimorum sociorum Massiliensium ... testimoniis tabulisque premerctur (M. Fonteius); ib. 34. ut .. urbs fidelissimorum sociorum defenderetur; Muren. 33. cur .. unus tu Apollonidensis ..., populi Romani fidelissimos socios, miseriores habes quam aut Mithridates aut etiam pater tuus habuit umquam? Flacc. 71. hic tibi ... fidelissimus socius ad comparandam ... rem .. fuit; dom. 30. in ... foederatos iniuriosum et contumeliosum est his praemiis ... exclusos esse fidelissimos ... socios; Balb. 24. — cum fidelissimis sociis uti posses; Piso 84. f. amicus; Verr. II, 122; cives; Font. 32.

viri: hauc virtutem Agrigentinorum imitati suut Assorini, .. viri .. fideles; Verr. IV, 96. quam potuit urbem eligere ... fideliorum ‖fideliorem‖ .. virorum? Phil. III, 6.

urbs: quis ignorat .... urbem Byzantiorum vobis atque huic imperio fidelissimam hostilem in modum esse vexatam? prov. cons. 5.

fidelitas, Treue, Zuverläſſigkeit: I. custodit: ubi me .. amicorum fidelitas (custodit); Phil. XII, 22.

II. sum in: tanta auctoritas est in eorum hominum fidelitate; Verr. III, 74.

III. ius: haec (civitas) apud te .. fidelitatis .. ne hoc quidem iuris obtinuit; Verr. V, 125.

IV. conservari: quae (vita mea) fidelitate amicorum conservata sit; Planc. 71.

propter: quae (Sicilia) optimo iure propter .. fidelitatem .. esse debet; Verr. III, 211. cum illa ... propter diuturnam .. fidelitatem .. populi Syracusani sacra religiosaque accepisset; ib. IV, 122.

fides, Glauben, Treue, Vertrauen, Zuverläſſigkeit, Credit: I. **absolut:** 1. **Subject:** adfert: quantum mea fides studii mihi adferat ad salutem regis Deiotari defendendam; Deiot. 1.

adhibet: ut possit vim mihi maiorem adhibere metus quam fides; Sex. Rosc. 32.

coepit: ſ. deficit.

cogit: nec longius progrediar, quam me mea fides ... coget; Cael. 32.

cohaeret: haec fides atque haec ratio pecuniarum ... cum illis pecuniis Asiaticis .. cohaeret; imp. Pomp. 19.

concidit: scimus Romae solutione impedita fidem concidisse; imp. Pomp. 19.

consolatur: vehementius eum gratia adversarii perterrebit, quam fides iudicis consolabitur? Quinct. 59.

continet: quae (fides) continet vitam; Qu. Rosc. 16.

contremiscit: cuius (L. Ninnii) in mea causa numquam fides .. contremuit; Sest. 68.

deest: fides erga plebem Romanam ... vehementer defuit; leg. agr. II, 20. credo esse neminem qui his hominibus ad vere referendum .. fidem putet .. defuisse; Sulla 42. mihi ... neque in periculis a re publica propulsandis animum neque in sententia simpliciter *e re publica* fereuda fidem ... defuturam; Quir. 24. C. Vergilio ... fidem defuisse? Planc. 96.

deficit: fides nuper (eos) deficere coepit; Catil. II, 10.

desiderat: quorum tacita .. fides de uno quoque loquitur neque cuiusquam ornamenta orationis desiderat; Sulla 82.

ducit: quo me .. ducit .. fides; Sex. Rosc. 83.

est: sibi ait .. fidem ... cordi fuisse; Quinct. 93. ubi fides (est)? Verr. V, 104. quae (fides tua) nusquam erat nocue umquam fuerat; ib. 108. ut ... quae mea ... fides in agenda (causa fuit), eadem vestra sit in indicanda; ib. 188. uti ... mea .. fides una hac accusatione mea contenta sit; ib. 189. cuius .. sit .. ita prompta fides; Cacciu. 78. summa est .. hominis ... in omnis homines .. fides; Cluent. 196. erat in eo .. summa fides; Muren. 58. das .. mihi ... in Graecis hominibus .. nullam .. esse testimonii fidem; Flacc. 36. sibi ... Q. Anchari fidem ... gratam fuisse; Sest. 113. Plancio ... honori hanc fidem .. fuisse miraris? Planc. 26. in quibus (testibus) docebo .. nullam fidem ... esse; Scaur. 17. pacis .. quae potest esse cum eo ratio, in quo est .. fides nulla? Phil. IV, 14. quae potest esse maior fides quam fraudare creditores? ib. VI, 11.

exsistit: si exstitisset in rege fides; Rab. Post. 1.

loquitur: ſ. desiderat.

patitur: non patitur mea me iam ‖ etiam‖ fides de Gabinio gravius agere; Rab. Post. 19.

postulat: quod non persequar longius quam ... mea fides postulabit; Sex. Rosc. 83. ut eo fautore uteretur cupidiore, quam fides iudicis postulabat; Cluent. 66. insistito ‖ resistito‖ cum .. fides postulabit; Muren. 65.

prodit: mea fides (te prodiderit); Flacc. 103.

pugnat: hinc fides (puguat); Catil. II, 25.

reicit: quam (invidiam) ... vestra fides .. a veritatis disceptatione reiecit; Cluent. 81.

repudiat: fides mea custodem repudiat; div. Caec. 60.

subvenit: cum praetorum, tribunorum plebis paene omnium .. fides rei publicae subvenisset; sen. 5.

tegit: cuius (Catonis) ... in eo negotio, quod gessit, fides .. tegere videretur improbitatem et legis et actionis tuae; dom. 23.

valet: fides (per se multum valet); Muren. 30.

venit: non eo dico .. quo mihi veniat in dubium tua fides; Quinct. 5.

versatur: quae (fides) Romae ... versatur; imp. Pomp. 19.

videtur: timuit ne videretur infirmior fides reconciliatae gratiae; Milo 21. ſ. tegit.

2. **Würdigkeit:** sum: huius .. otiosae dignitatis haec fundamenta sunt, haec membra ...: religiones, auspicia, ... fides; Sest. 98.

3. **Ausruf:** pro deum hominumque fidem! Qu. Rosc. 23. 50. div. Caec. 7. Verr. III, 137. IV, 7. dcorum hominumque fidem! Font. 4. deum fidem! Fr. B, 11, 15

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abicio: tu fidem, tu labores tuos, ... fractos esse et abiectos et repudiatos putas? Planc. 9.

abrogo: quibus abroges fidem iuris iurandi responde; Qu. Rosc. 44.

addico: ſ. habeo; Verr. II, 78.

adhibeo: quam ipse adhibere consuevit in amicorum periculis .. fidem; Cluent. 118.

ago: quorum agitur fides in hunc ordinem; Rab. Post. 13.

amitto: cum ... fidem numquam amiserim; sen. 39.

amplector: illae (tabulae) perpetuae existimationis fidem amplectuntur; Qu. Rosc. 7.

audio: cui ... Deiotari ... fides non audita est ‖sit audita‖? Deiot. 16.

celebro: semper illius .. fidem ... omnium mortalium fama celebrabit; Phil. IX, 10.

cognosco: ſ. **cognosco,** III. fidem (8 St.) B. I, S. 561, a.

colo: testimonium .. fidem numquam ista natio coluit; Flacc. 9.

commuto: qui ad perniciem innocentis fidem suam .. pecunia commutarit; Cluent. 129.

complector: hominis .. fidem est complexus; Balb. 63.

corrumpo: ut .. fidem suam corrumpi paterentur; Verr. V, 179.

constringo: Graeci homines, spectati viri, noluerunt religione videri potius quam veritate fidem esse constrictam ‖ vinctam‖; Balb. 12.

curo: nihil iam aliud nisi fidem curat; Rab. Post. 46.

declaro: maximum .. solacium erit propinquorum eodem monimento declarari et virtutem suorum et ... senatus fidem; Phil. XIV, 35.

derogo: ſ. **derogo,** II. fidem (4 St.) S. 75, a.

desero: „fidem Dolabellae“ .. deserere homo pius non potest . quam fidem? Phil. XIII, 42.

desidero: cum tu ... gravissimi hominis fidem ... desideres; Milo 69.

do: ſ. **do,** III. fidem (5 St.) S. 143, a.

emo: ut ille ... aliquando desinat .. se putare posse emere ... fidem; Verr. III, 144.

existimo: fidem .. eius quantam inter socios existimari putatis? imp. Pomp. 42.

expono: ſ. praebeo.

facio: ſ. **facio,** III. fidem (5 St.) S. 304, a.

fallo: „mihi .. constat ... nec fallere fidem“; Phil. XIII, 42.

frango: fidem frangere; Qu. Rosc. 16. ſ. abicio.

habeo: quam (fidem) habent spectatam iam et cognitam; div. Caec. 11. habuit honorem ut proditori, non ut amico fidem; Verr. I, 98. si .. est

.. flagitiosum ... pretio habere addictam fidem; ib. II, 78. cum .. fidem .. tuam iam alteri addictam pecunia accepta habueris; ih. populus cui maximam fidem suarum rerum habeat maxima cura deligit; ib. 131. quae ipse semper habuit venalia, fidem, ius iurandum, veritatem, officium, religionem; ib. III, 144. fides huic defensioni non haberetur; ib. V, 148. quibus neque propter iracundiam fidem ... habere debetis; Font. 15. cum eis sive creditur ... sive fides non habetur; Caecin. 3. illud est hominis magni, .. habere in consilio ... fidem; Cluent. 159. est .. sapientis iudicis ... sibi .. etiam fidem habitam esse meminisse; ib. in xviris faciendis sive fides haberetur sive bonos; leg. agr. II, 23. quam fidem (habere) possunt (litterae)? Flacc. 21. quantum Asiaticis testibus fidem habere vos conveniret; ib. 60. cum habeas ... integerrimi municipii .. fidem; Arch. 8. si defensioni Gabinii fidem non habes; Rab. Post. 20.

implico: haec fides atque haec ratio pecuniarum ... implicata est cum illis pecuniis Asiaticis; imp. Pomp. 19.

imploro: cuius hominis fides imploranda est? Quinct. 94. deorumne immortalium, populine Romani, vestramne ... fidem implorem? Sex. Rosc. 29. deum atque hominum fidem implorabis; Verr. I, 25. vestram in hac re fidem ... non imploro; ib. III, 146. ut .. fidem tuam implorent; ib. IV, 80. implorare illi fidem praetoris; ib. V, 106. fidem tuam ... implorant; ib. 108. omnes hoc loco cives Romani .. vestram fidem implorant; ib. 172. non populi Romani fides imploranda (erit)? ib. 179. cum virgo Vestalis ... populi Romani fidem imploret; Font. 46. in altera (parte causae) fides (vestra) imploranda (nobis est); Cluent. 3. si est boni consulis ... implorare civium fidem; Rabir. 3. qui (Flaccus) ... meam ... fidem implorat; Flacc. 106. postea quam orbis res publica consulis fidem ... imploravit; Quir. 11. videturne ipsa res publica ... implorasse .. senatus fidem? dom. 12. eorum fidem Pompeius implorabat; Sest. 41. qui ... implorarent hominum ‖ omnium ‖ fidem; Cael. 65. cum ... Italiae fidem imploraret; Piso 80. quid meam fidem imploras? Planc. 101. ipse cunctae Italiae .. eius fidem imploranti signum dedit; Milo 89.

infirmo: eius testis ad iudicem fidem infirmabit? Qu. Rosc. 45.

interpono: si ... iu .. eam rem fidem suam ... interponeret; Sex. Rosc. 114. interposita fide per tris legatos; Fr. B. VI, 25.

iudico: quam (fidem eius) hostes omnes omnium generum sanctissimam iudicarint; imp. Pomp. 42.

labefacto: quorum fidem pretio labefactare conata sit tenemus; Cluent. 194.

laedo: quam (fidem amicorum) qui laedit; Sex. Rosc. 111. ut .. fidem suam ... laederet; Verr. I, 37.

libero: ipse ... fidem suam liberat; Flacc. 47.

neglego: FIDEM IUSQUE IURANDUM NEGLECTUM; har. resp. 36.

obligo: audeho .. obligare fidem meam .. vobis populoque Romano reique publicae; Phil. V, 51.

obtestor: nunc idem (Murena) .. vestram fidem obtestatur; Muren. 86.

ostendo: qui (P. Sestius) suam erga me .. fidem non solum animi dolore, sed etiam corporis volueribus ostendit; sen. 30. nisi eius ... summam fidem ... ostendero; Planc. 8.

perspicio: cuius (M. Marcelli) ... fidem ceteri [Siculi] perspexerunt; Verr. II, 4. quae (fides mea) perspecta est; ib. V, 177.

porrigo: cui civi supplici non illa dextera invicta fidem porrexit? Verr. V, 153. qui mihi primus adflicto et iacenti consularem fidem .. porrexit; seu. 24.

possideo: qui ... plus fidei quam artis ... possidet in se; Qu. Rosc. 17.

praebeo: qui ... fidem suam populo Romano promptam expositamque praebuerit; Caecin. 78.

praesto: quod fidem meam .. praestarem; Caecin. 5. quoniam .. fidem, quam tibi dedi, praestiti; Rab. Post. 47. fidem meam ... praestabo; Phil. VII, 20. qui ... fidem suam semper praestiterunt; ib. XII, 10. cum ... meam fidem rei publicae .. praestitero; ib. 30. id .. restat .. victoribus, quibus senatus fides praestabitur; ib. XIV, 30.

probo: probabit fidem .. suam L. Sestius; Verr. I, 14. putabam non solum notis, sed etiam ignotis probatam meam fidem esse; ib. 19. quod probare populo Romano fidem vestram .. non potueritis; ib. 22. vestram .. fidem .. is maxime probabit; Milo 105.

prodo: prodo meam (fidem); Ligar. 6.

propono: fidem cum proposuisses venalem in provincia; Verr. II, 78.

puto: fidem sanctissimam in vita qui putat; Verr. III, 6.

quaero: in qua (re) fides ... quaereretur; leg. agr. II, 23. nihil quaesivit [aliud] nisi ... fidem; Milo 22.

relinquo: ut neque fides huius defensionis relicta ... esse videatur; Cluent. 118.

removeo: fidem suam .. removere non possunt; Verr. II, 175.

repudio: f. abicio.

requiro: quorum utrumque ‖ utrorumque ‖ aetas ... fidem .. vestram requirebat; Verr. V, 129.

resigno: cum ... Gabinii, quam diu incolumis fuit, levitas post damnationem calamitas omnem tabularum fidem resignasset; Arch. 9.

retineo: ut ne praedonum quidem praetor in fide retineuda consuetudinem conservet; Verr. II, 78.

revoco: revocanda fides (tibi est); Marcell. 23.

sequor: „nos semper ... fidem .. populi Romani secuti sumus"; Verr. V, 124.

servo: quaero servarisne in eo fidem? Vatin. 15.

specto: si in hoc reo atque in hac causa ... fidem meam spectaverunt (di deaeque); Verr. V, 188. f. 3. commendo; Flacc. 102. IV, 2. homo.

suppono: iu eis ‖ his ‖ (rehus) operae nostrae vicaria fides amicorum supponitur; Sex. Rosc. 111.

teneo: non tenuit omnino conloquium illud fidem; Phil. XII, 27.

tollo: fidem de foro ... sustulistis; leg. agr. I, 23. sublata erat de foro fides; ib. II, 8. fidem .. ipsa tollit consensio; Scaur. 38.

tribus: ut ... nec testimonio (meo) fidem tribui convenerit nec defensioni auctoritatem; Sulla 10.

vexo: ut non ante attigerint (eas provincias) ... quam fidem publicam ... vexarint; prov. cons. 3.

vincio: cuius (Iovis) nomine maiores nostri vinctam testimoniorum fidem esse voluerunt; Font. 30.

violo: turpis haec culpa est, quod duas res sanctissimas violat, amicitiam et fidem; Sex. Rosc. 112. ut .... fidem suam .... violarent (hae civitates); Flacc. 57. idemque violavit (fidem); ib. 58.

2. **Genetiv**: sum: est .. fidei .. nostrae declarare fortissimis militibus quam memores simus; Phil. XIV, 29.

3. **Dativ**: commendo: idem consul ea ‖ eum ‖ vestrae fidei commendat; Muren. 2. cum tuae fidei optimae et spectatissimae salutem urbis et civium commendabam; Flacc. 102. quorum (pontificum) .. fidei .. maiores nostri sacra religionesque ... commendarunt; har. resp. 14. sit in eius tutela Gallia, cuius fidei .. commendata est; prov. cons. 35.

committo: quae (res) meae fidei commissae sunt; Verr. II, 1. quod eorum hominum fidei tabulae publicae periculaque magistratuum committuntur; ib. III, 183. quem (hominem) ... tuae .. fidei populus Romanus commiserat; ib. IV, 14. ut commissus (frugi homo) sit fidei (vestrae); Font. 40. ut ... omnium civium ... fortunae .. vestrae

sapientiae, fidei, potestati (commissae) .. esse videantur; dom. 1.

consulo: vestrae sapientiae .. est .. non ... vobis .. causam putare esse iustam alieno dolori potius quam vestrae fidei consulendi; Cael. 21.

diffido: si eius fidei diffisus essem; Verr. a. pr. 31.

eripio: cuius iste fidei .. nulla ratione eripi possit; Verr. III, 64.

facio: satis fidei et diligentiae meae ... fecisse videar cur secundum Roscium iudicari debeat; Qu. Rosc. 14. non existimari me ... fidei meae satis esse facturum; Scaur. 27.

tribuo: quod tribuendum est .. fidei ..., id ita moderabor; Muren. 10.

4. **Ablativ**: exsisto: cuius pater ... singulari in rem publicam ... fide exstiterit; Sulla 58.

sum: (Sicilia) sola fuit ea fide .. erga populum Romanum; Verr. II, 2. quanta fide (debent esse imperatores)? imp. Pomp 36. qui (M. Baebius) qua fide ... fuerit, meminisse vos arbitror; Cluent. 47. quanta fide ... (ea) dicantur; Font. 23. quali fide .. existimatis esse eos? ib. 31. consulem esse oportet .. fide; Piso 23.

nitor: quorum fide .. Siculi maxime nituntur; div. Caec. 13. quorum (consulum) fide res publica niti debuit; Sest. 27.

5. **mit Präpositionen**: abduco a: ut a fide se abduceret; Flacc. 83.

accipio in: ut eum ... sic in vestram accipiatis fidem; Arch. 31.

acquiro ad: tu ... dubites ... acquirere ad fidem? Catil. II, 18.

applico ad: Sicilia sc. ad .. fidem .. populi Romani applicavit; Verr. II, 2

confero in: (Roscii) se in Chrysogoni fidem .. contulerunt; Sex. Rosc. 106. cum videam haec omnia ... in fidem ... mei consulatus esse conlata; leg. agr. II, 9.

confugio ad: ad cuius .. fidem confugiet? Sex. Rosc. 116. ad meam fidem ... confugiunt; div. Caec. 11. ad horum fidem .. confugere ... potero; Scaur. 17. — in: cum ... in tuam ... fidem .. P. Quinctius confugerit; Quinct. 10.

converto in: cum omnes boni omnem spem meloris status in eorum fidem convertissent; Sest. 70.

deduco de: cuius divitiae me de fide deducere non potuissent; Verr. a. pr. 25.

depono in: qui ... communem causam populique ius in vestra fide .. deposuit; Caecin. 103.

derogo de: de adversarii testium fide derogatur; Caeciu. 3.

dubito de: timui ne quis de mea fide .. dubitaret; Verr. I, 17.

maneo in: quod semper in .. fide .. (Thermitani) mansissent; Verr. II, 90. quae (civitates) in .. fide .. populi Romani perpetuo manserant; ib. V, 83. Piso .. in fide mansit; dom. 66.

pertineo ad: ille cum ... id .. maxime ad fidem suam pertinere arbitrareturi; Milo 21.

pono in: qui istius causam in testium fide ... positam arbitrabantur; Verr. a. pr. 19. reliqua in vestra fide ... posita esse .. intellego; Tull. 36. frugi .. hominem ... videtis positum in vestra fide; Font. 40.

possum contra: quae (pecunia) apud me contra fidem meam nihil potuisset; Verr. I, 19.

recipio in: Siciliae civitates sic in amicitiam fidemque recipimus; Verr. III, 12. qui vos omnis in fidem suam recepit; Phil. VI, 12.

sto in: si in fide non stetit (Saturninus); Rabir. 28.

sum in: quaere in cuius fide sint et clientela; Sex. Rosc. 93. ostendite aliquid his in vestra fide praesidii esse oportere; Verr. I, 72. cum omnia illa municipia ... in fide mea ... essent; Planc. 97. quod (Dyrrachium) erat in fide mea; ib. qui (Reatini) essent in fide mea; Scaur. 27.

III. **nach Adjectiven**: 1. plenus: difficilis ratio belli gerendi, at plena fidei; Fr. B. XVI, 111, 5.

2. fretus: fide sapientiaque vestra fretus plus oueris sustuli; Sex. Rosc. 10.

praeditus: iste [iis]] .. vir optimus et singulari fide praeditus tabulis, suis testibus uti conatur; Qu. Rosc. 1. opportune adest homo summa fide ... praeditus, L. Plactorius; Cluent. 165. nihil eius generum, pari fide praeditum, C. Manilium (interrogas)? Flacc. 93. alterius tribuni plebis, [divini] hominis ... inandita ... fide praediti, domus est oppugnata ferro; Sest. 85. corpora sua pro salute regum suorum bi legati tibi regii tradunt, Bieras et Blesamius et Antigonus ... eademque fide .. praeditus Dorylaus; Deiot. 41.

3. firmus in: per dexteram istam te oro, ... istam, inquam, dexteram non tam in bellis .. quam in .. fide firmiorem; Deiot. 8.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: auctor: eiciundus est ex urbe civis auctor et custos fidei; Fr. B. XV. 1, 2.

causa: suscipe causam .. fidei; Verr. a. pr. 51.

custos: f. auctor.

exemplum: in qua (re publica) ... vivit mecum simul exemplum fidei publicae; Sest. 50.

iudicium, monumentum: quem (Mercurium) P. Africanus ... Tyndaritanis non solum suae victoriae, sed etiam illorum fidei .. monumentum atque iudicium dedisse; Verr. IV, 84.

patronus: aedilicii (beneficia defendit) ... fidei patronus .. Trebellius; Phil. XIII, 26.

periculum: cum ... mihi amplum et praeclarum existimassem, eos velle meae fidei .. periculum facere; Verr. a. pr. 34.

ratio: neque tanta .. pernicies potest accidere [accedere]] quam ... rationem .. fidei .. ab hoc ordine abiudicari; Verr. I, 4.

testes: quae (dexterae) fidei testes esse solebant; Phil. XI, 5.

virtus: aliis ego te virtutibus, continentiae ... fidei .. consulatu et omni honore semper dignissimum iudicavi; Muren. 23.

2. **Ablativ**: civis: ut ... non audeas civem singulari .. fide .. vituperare; Vatin. 40.

homo: habetis homiuem ... spectata fide; Caecin. 104.

vir: decisionis arbiter C. Caecilius fuit ... vir qua fide! Flacc. 89. at quos viros (iustitui senatores)! .. summa .. fide; Sulla 42. adest vir summa ... fide, M. Lucullus; Arch. 8. vir incredibili fide ... L. Ninnius ad senatum de re publica retulit; Sest. 26. quod habeo auctorem P. Servilium, ... virum ... fide ... singulari; prov. cons. 1. cum andiretur siluntio M. Caelius, vir ... in hac Milonis ... fortuna singulari ... fide; Milo 91.

3. **mit Präpositionen**: compromissum de: quaero abs te quid ita de hac pecuuia, de his ipsis HS 1000 [de] tnarum tabularum fide compromissum feceris; Qu. Rosc. 12.

homo sine: quem (Sex. Clodium) vos per biennium aut ministrum seditionis aut ducem vidistis, hominem .. sine fide; Cael. 78.

iter ad: quam viam muniret, quod iter adfectet videtis; ad fidem; Sex. Rosc. 140.

iudicium de; reliquum iudicium iam non de mea fide ... futurum est; Verr. V, 177.

timor de: haec me pluribus verbis .. vobis cum agere coëgit non timor meus de vestra fide; Verr. I, 23.

via ad: f. iter ad.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: accusare: qua fide ego accusem; Verr. V, 175.

adduci: adductus sum .. fide ... ut onus huius laboris atque officii ... mihi suscipiendum putarem; div. Caec. 5. ut me invitum de patris toi causa dicere existimes, adductum fide atque officio defensionis; Cluent. 10.

adnumerare, appendere: si tibi optima fide sua omnia concessit, adnumeravit, appendit; Sex. Rosc. 144.

attingere: quae (civitates) .. fide ... populum Romanum attingunt; Verr. V, 83.

coli: si .. fide societas .. colitur; Quinct. 26.

commoveri: quis ... nou conscientiae fide commovetur? Qu. Rosc. 46.

concedere: f. adnumerare.

coniungi: nullam esse gentem ... neque tam dissidentem a populo Romano ... neque tam fide ... coniunctam; Balb. 30. si ... Gaditanis ... fide .. coniunctis hoc idem non licebit; ib. 41.

conservari: umbram equitis Romani et imaginem videtis .. unius amici conservatam .. fide; Rab. Post. 41.

credere: qui .. credidit P. Fulvii Nerati .. fide; Flacc. 46.

defendere: qui videbatur eorum fortunas fide .. sua posse defendere; div. Caec. 67. cuius ego causam animadverte .. qua fide defendam; Ligar. 6. Deiotarum ... fide et religione vitae defendendum puto; Deiot. 16. ego defendi fide optima; Phil. XI, 11.

diligens: quis P. Octavio Balbo ... fide .. diligeutior aut sanctior commemorari potest? Cluent. 107.

facere: si facultatem vere atque honeste iudicandi fide et diligentia mea fecero; Verr. II, 179.

fulcire: equitem Romanum ... fulsit et sustinuit .. fide; Rab. Post. 43.

gerere: qui magna fide societatem gererent; Quinct. 13.

ornari: tu tali fide ... ornatus ex adversariis pecuniam petere non auderes; Qu. Rosc. 7.

perficere: id illum (Cn. Pompeium) fide .... sua facillime perfecturum; dom. 16.

polliceri: polliceor hoc vobis .. bona fide ‖ bonae fidei ‖; leg. agr. II, 100.

posse: quod salva fide possim; Sex. Rosc. 95. quicquid .. fide .. possum; imp. Pomp. 69.

providere: ne publice a populo Romano spoliarentur, ... fide providerunt (socii vestri); Verr. V, 127.

resistere: qui fide .. consiliis audacium restiterunt; Sest. 139.

sancire: quid erat aliud, quod inter Antonium et Dolabellam ... fide sanciretur? Phil. XIII, 42.

sanctus: f. diligens.

sequi: quam rationem pari .. fide P. Sestius secutus .. nullum vitae discrimen vitandum umquam putavit; sen. 20.

sublevari: horum consulum ruinas vos consules vestra virtute fulsistis, summa tribunorum plebis praeturumque fide .. sublevati; sen. 18.

sumere: cum de hac pecunia tabularum fide arbitrum sumpsit; Qu. Rosc. 13. quam (pecuniam) huius fide sumpserat; Flacc. 46. eius (Hermippi) .. fide sumpsit a Fufiis; ib.

sustentare: nec interea .. amicos umquam suos destitit ... fide sustentare; Rab. Post. 4.

sustinere: quem existimetis facillime posse magnitudinem causae ac iudicii sustinere fide; div. Caec. 73. f. fulcire.

tenere: quod (foedus) cum .. fide illius populi ... teneretur; Balb. 34.

tueri: omnis amicitias tuendas semper putavi summa ... fide; Fr. E. 2.

venire: cum ... Thessalonicam fide tua venire iussisti; Piso 83.

2. **Präpofitionen**: cum: quod mihi cum fide simul impositum est; Sex. Rosc. 10. qui cum fide defendat; ib. 30.

ex: si ex fide ‖ te ‖ (eum spectas), iudicem sumpsisti; Qu. Rosc. 42. uti C. Pansa A. Hirtius ... de his rebus ad hunc ordiuem referrent, ita uti e .. fide .. sua videretur; Phil. III, 39.

per: cum per eius fidem laeditur cui se commiserit; Sex. Rosc. 116. hunc ego si metum Siciliae damnatione istius per vestram fidem .. deiecero; Verr. V, 190. ut statuatis utrum nos ... semper .. lugeamus an ... per vestram fidem ... recreemur; Milo 4. hoc nos .. metu .. per fidem ... tuam libera; Deiot. 8.

praeter: qui nihil se arbitrabantur ad iudicia causasque amicorum praeter fidem adferre oportere; div. Caec. 25. dico .. a me .. P. Sullam ... nihil .. praeter fidem defensionis exspectare; Sulla 21.

pro: petit ab eo pro sua fide; Verr. I, 135. qui totam causam ... pro fide sua diligentissime vobis explicavit; Balb. 17. qui .. ipse illis pro sua fide ... consuluit; Scaur. 39.

propter: cuius propter fidem et religionem iudicis testis comparabat ‖ comparabit ‖? Qu. Rosc. 45. ille .. propter .. fidem .. legatus a suis civibus electus est; Verr. II, 156. cum propter egregiam .. Cn. Plancii .. in mea salute custodienda fidem tam multos ... eius honori viderem esse fautores; Planc. 1. propter singularem eius civitatis .. fidem cotidie aliquid iracundiae remittebat (Caesar); Phil. VIII, 19.

sine: magnam .. esse partem sine fide; Scaur. 44.

fidius: f. **dius** (17 Sp.) S. 140, a.

fido, vertrauen: quod nos [domi] petimus ... non tam nostrae causae fidentes quam huius humanitati; Ligar. 13.

fiducia, Vertrauen, Zuverſicht, Sicherheit: I. est: quae fuit ista .. tam explorata huius opprimendi fiducia? Scaur. 23.

II. accipio, al.: pecuniam adulescentulo grandi faenore, fiducia tamen accepta, occupavisti. hanc fiduciam commissam tibi dicis; tenes hodie ac possides; Flacc. 51.

III. iudicia: si qua .. sunt privata iudicia summae existimationis et paene dicam capitis, tria haec sunt, fiduciae, tutelae, societatis; Qu. Rosc. 16.

ratio: qui per ... fiduciae rationem fraudavit quempiam; Caeciu. 7.

IV. facere: cum ea .. tua se fiducia facere dicebat; Verr. V, 176.

spoliare: cuius fiducia provinciam spoliaret; Verr. a. pr. 40.

tutus: hac una .. fiducia civitatis (nostrae) ... fore se tutos arbitrantur; Verr. V, 167.

fidus, treu, zuverläſſig: adiutor: adiutorem se Bruto ad comparandum exercitum fidissimum .. praebuit; Phil. X, 24.

colonia: qui ... coloniam vestram fidissimam .. obsideret; Phil. VI, 2.

coniux: ut me ... fidissima coniuge ... sine dolore caruisse glorier; Sest. 49.

dextera: o fidam dexteram Antonii! Phil. XIII, 4.

gratia: qui Appium .. hominem mihi coniunctum fidissima gratia .. de possessione fundi deiecit; Milo 75.

socii: quae (urbs) est fidissimorum .. sociorum; Phil. XI, 5.

figo, anheften, aufrichten, part. feſt, unverändert: alqm: ut tu ..., „aspiam saxis fixus asperis .. penderes“; Piso 43.

alqd: id non ita fixum esse deberet; Cluent. 126. dixisti quippiam: fixum .. est; Muren. 62. illud .. fixum iu animis vestris tenetote, vos iu hoc causa ... de beneficio Cn. Pompeii iudicaturos; Balb. 65. illud .. fixum sit, quod neque moveri neque mutari potest; Rab. Post. 25. an, si cui quid ille promisit, id erit fixum, quod idem non facere potuit? Phil. I, 17.

beneficium: ut hoc beneficium ... trabali clavo figeret (Verres); Verr. V, 53.

crucem: f. **crux**, II, 1. figo (5 Sp.) S. I, S. 728, b.

decretum: unum egregium de rege Deiotaro ... decretum in Capitolio fixum (est); Phil. II, 93.

(qui) falsa decreta ... in Capitolio figeuda curaverit; ib. III, 30.

leges: quas (leges) post mortem Caesaris .. esse .. fixas videtis; Phil. I, 23. quam (legem) fixisti; ib. II, 98. (qui) falsas leges ... in Capitolio (figeudas) curaverit; ib. III, 30.

memoriam: quae (memoria totius mei consulatus) dum erit vestris fixa mentibus; Catil. IV, 23.

mucrones: nisi mucrones etiam uostrorum militum tremere volitis dubitantis utrum in cive an in hoste figantur; Phil. XIV, 6.

studium: quis est Italiae locus in quo non fixum sit iu publicis monumentis studium salutis meae, testimouium diguitatis? Sest. 128.

subscriptiones: quid est quam ob rem quisquam nostrum censorias subscriptiones omnis fixas ... putet esse oportere? Cluent. 132.

tabulam: cuius de meritis ... fuit aeuea tabula fixa Thermis in curia; Verr. II, 112. ne qua tabula post Idus Martias ullius decreti Caesaris aut beneficii figeretur; Phil. I, 3. ne qua ... immunitatis tabula neve cuius beneficii figeretur; ib. II, 91. toto Capitolio tabulae figebantur; ib. 92. nuper fixa tabula est; ib. 97. ipsarum .. rerum falsae tabulae ... toto Capitolio figebantur; ib. V, 12. num figentur rursus eae tabulae? ib. XII, 12.

tela: deorum tela in impiorum meutibus figuntur; har. resp. 39.

testimonium: ſ. studium.

vestigia: cuius (integritatis) ego nuper in Macedonia vidi vestigia ... fixa ad memoriam illius provinciae sempiternam; Sest. 13.

figura, Gestalt: I. adfert: si quam coniecturam adfert hominibus tacita corporis figura; Qu. Rosc. 20.

delectat: quod eum multo magis figura et liniamenta hospitae delectabant; Verr. II, 89.

II, 1. definio: unius cuiusque (signorum) .. figuram .. litteris definiri vides; Verr. I, 57.

2. sum: portentum atque monstrum certissimum est esse aliquem humana .. figura; Sex. Rosc. 63.

3. formo in: in his (signis) .. ipsa litimera in mulieberm figuram .. formata (erat); Verr. II, 57.

III. poni: nisi vero liniamentis hominis nomen et figuris positum, non naturis putas; Fr. B. XV, v, 1.

filia, Tochter: I. **Subject:** consenescit: filia ... in huius amantissimi sui fratris manibus ... consenescebat; Cluent. 13.

contemnunt: quam (mortem) etiam virgiues Atheuis .. Erechtlıei filiae pro patria contempsisse dicuntur; Sest. 48.

dedicat: QUAE IN LOCO PUBLICO LICINIA, GAI FILIA, INIUSSU POPULI DEDICASSET; dom. 136.

est: eius (Philodami) esse filiam ... mulierem eximia pulcritudine; Verr. I, 64. heres erat filia; ib. 104. mihi, cui mea filia maxime cordi est; ib. 112. hodieque apud Decianum est .. Amyntae .. filia; Flacc. 72. ex qua .. est ... nupta iam filia; Sest. 6.

petit: Sulpicii .. filia sextam partem hereditatis ab Ligure petere coepit; Verr. I, 125.

revocat: neque meam mentem non domum saepe revocat ... abiecta metu filia; Catil. IV, 3.

venit: iu conventum suum mimi Isidori filiam venisse; Verr. V, 81.

violat: quid mea filia (vos violarat)? dom. 59.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abduco: cum illa (Sassia) abducturam se filiam ... minaretur; Cluent. 181. ſ. deduco.

adduco: ad eum filiam eius adduxit; Sest. 7.

conloco: quod ... fratris .. filiam ... in carcere conlocatam audire maluit quam videre; Vatin. 26. homini levi et subito filiam conlocavit; Piso fr. 4. non ei filiam meam conlocavi; ib. 8.

conspicio: quam (filiam) .. tum primum ... conspexi; Sest. 131.

deduco: ad quem iste deduxerat Tertiam, Isidori mimi filiam, vi abductam ab Rhodio tibicine; Verr. III, 78.

defendo: his (servis) imperat ut ... filiam defendant; Verr. I, 67.

despondeo: invito despondit (Sassia) ei filiam suam; Cluent. 179.

duco: duxit ... C. Albini filiam; Sest. 6. duxit .. uxorem ... filiam L. Scipionis; ib. 7.

cicio: filiam eius .. eiecisti; Phil. II, 99.

expello: expulsa ... filia; Cluent. 14. mitto cupiditate matris expulsam ex matrimonio filiam; ib. 188.

exturbo: exturbata filia; Cluent. 14.

habeo: is cum haberet unicam filiam; Verr. I. 104. qui habebat in matrimonio Callidamam Agathini [eius] filiam; ib. II, 89. quae (Dinaea) ... filiam (habuit) Magiam; Cluent. 21. cuius pater Numitoriam Fregellanam, proditoris filiam, habuerit uxorem; Phil. III, 17. qui Aricinae filiam (habet uxorem); ib.

invenio: cum ex eodem stupro tibi ut eveuiret et filiam invenisti; Fr. B. VIII, 18, b.

pario: quae (uxor Amyntae) peperit apud Decianum filiam; Flacc. 72.

reddo: reddat (Decianus) misero patri filiam; Flacc. 73. filiam .. aerumnoso patri .. redde; ib.

relinquo: is (A. Cluentius Habitus) ... reliquit ... grandem .. et nubilem filiam; Cluent. 11.

repello: tu ... filiam meam ... a genibus tuis reppulisti; seu. 17.

suscipio: quam (filiam) ex genero susceperat (Sassia); Cluent. 179.

voco: „Philodame, cur ad nos filiam tuam non intro vocari iubes?“ Verr. I, 66.

2. **Dativ:** adfero: ut filiae suae vis adferretur; Verr. I, 67.

conficio: cum ... ipse filiae nubili dotem conficere non posset; Quinct. 98.

do: pater dat filiae; Verr. I, 114.

sterno: quem (lectum) biennio ante filiae suae nubenti straverat (mater Habiti); Cluent. 14.

venio: eodem (praetore), quo Anniae C. Annii senatoris [filiae] (hereditas venerat)? Verr. II, 21.

3. **mit Präpositionen:** audio de: de qua (filia) iste audierat; Verr. II, 89.

confero ad: sese ad Caeciliam [Nepotis filiam] ... contulit; Sex. Rosc. 27.

suscipio ex: (qui) ipse ex libertini filia susceperit liberos; Phil. III, 17.

III. **nach Substantiven:** conlocatio: quae (Sassia) ... Oppianicum accusatorem filio suo .. conlocatione filiae .. obstrinxit; Cluent. 190.

cubile: non cubile filiae (eam timuisse)? Cluent. 15.

dies natalis: cum ... idem dies adventus mei fuisset .. qui natalis idem carissimae filiae; Sest. 131.

fletus: cuius (filiae meae) fletus adsiduus ... ceterorum omnium .. oculos .. (flectebat); dom. 59.

indulgentia: qui simili sensu atque indulgentia filiarum commovemini; Verr. I, 112.

maeror: ut eam ... non filiae maeror a cupiditate revocaret; Cluent. 12. optimae filiae (meae) maeror adsiduus (aut itineribus necessariis aut magnam partem tectis ac tenebris continebatur); Quir. 8.

mors: ademit Albino soceri uomen mors filiae; Sest. 6.

pelex: etiam nomina necessitudinum ... mutavit (Sassia) ... filiae pelex; Cluent. 199.

sensus: ſ. indulgentia.

solitudo: filiae solitudinem sustentavit; Sest. 7.

victrix: victrix filiae ... suspicionibus obscuris laedi famam suam noluit; Cluent. 14.

IV. **Umstände:** a: quasi vero nescias huuc et ali et vestiri a Caecilia [Baliarici filia]; Sex. Rosc. 147.

cum: is cum Romam cum filia venisset; Piso fr. 4.

praeter: mulieres .. nuptae (adhibebantur) praeter unam mimi Isidori filiam; Verr. V, 81.

secundum: qui (L. Annius) erat institutus heres) secundum filiam; Verr. I, 105.

filiola, Töchterchen: quoniam mihi videris istam scientiam iuris tamquam filiolam osculari tuam; Muren. 23.

filius, Sohn: I. **absolut:** 1. **Subject:** accubat: cum accubaute praetextato praetoris filio .. saltare nudus coeperat; Verr. III, 23.

accusat: accusat (Murenam) Ser. Sulpicius, sodalis filius ‖filii‖; Muren. 56. „accusat C. Cornelii filius“; Sulla 51.

adfert: „adferet aliquod sclerati hominis exemplum ... filius eius (Pompei), si modo possit“; Phil. XIII, 34.

adsidet: „in Tiburti forte cum adsedimus ego et Brutus filius“; Cluent. 141.

aufert: patris pecuniam recte abstulit filius; Flacc. 59. illo mortuo .. rectissime potuit auferre (pecuniam); ib.

cohortatur: quod C. Caesar, Gai filius, ... milites veteranos ad libertatem populi Romani cohortatus sit; Phil. V, 46.

commendat: filius se ad pedes meos prosternens, lacrimans, te mihi commendabat; Phil. II, 45.

commonet: te neque praesens filius de liberum caritate neque absens pater de indulgentia patria commonebat? Verr. V, 109.

commovet: in ea (curia) nemo fuit ne quem nndus quidem filius (tuus) .. commoveret? Verr. IV, 143.

conloquitur: Cn. Pompeius, Sexti filius, ... inter biua castra conlocutus est; Phil. XII, 27.

conscribit: ut eis C. Claudius Appii filius Pulcher praetor de senatu coeptando leges conscriberet; Verr. II, 122.

cubant: s. dicit; Sex. Rosc. 64.

degenerant: cuius (Ti. Gracchi) utinam filii ne degenerassent a gravitate patria; prov. cons. 18.

deprecatur: pro me non ... adulescentes filii (deprecati sunt), ... (non) spectata iam adulescentia filius; sen. 37. non enim pro meo reditu ... adulescentes filii ... deprecati sunt, non ... iam spectata aetate filius, ... non sororum filii; Quir. 6.

devovet: ex qua (civitate) P. Decius primum pater, post aliquot annos ... filius se ac vitam suam .. pro salute populi Romani victoriaque devovisset; Sest. 48.

dicit: cum ... id aetatis .. duo filii propter cubantes ne sensisse quidem se dicereut; Sex. Rosc. 64. dicet (hoc) etiam praetextatus Sopatri filius; Verr. II, 80. L. Atilius et eius L. Atilius et armatos ibi fuisse et se suos servos adduxisse dixerunt; Caecin. 27.

discedit: cum ... Sextus .. Pompeius, Gnaei filius, Magnus, ... ab armis discesserit; Phil. V, 41.

est: cum hic filius adsiduus in praediis esset; Sex. Rosc. 18. veri simile non est, odio fuisse parenti filium; ib. 40. si ... perditus filius fuerit; ib. 41. alterum (filium) ruri esse patiebatur; ib. 45. cum ibidem essent duo adulescentes filii; ib. 64. cum in agro Amerino esset filius; ib. 66. audit pupillum esse filium; Verr. I, 131. M. Lollius, eius filius .. praesto est; ib. III, 63. quod scribit Metelli filium puerum esse; ib. 159. Metelli est filius in provincia non puer, sed adulescens bonus ac pudens, dignus illo loco ac nomine; ib. esset ex inerti et improbo et impuro parente navus et pudens et probus filius; ib. 161. cuius (Cn. Calidii) filium sciebat senatorem populi Romani et iudicem esse; ib. IV, 42. regis Antiochi filios pueros scitis Romae nuper fuisse; ib. 61. Aristaeus, qui [ut Graeci ferunt, Liberi filius] inventor olei esse dicitur; ib. 128. „cui filius agnatus sit“; Caecin. 72. filium eius (Dinaeae), M. Aurium, vivere et in agro Gallico esse in servitute; Cluent. 21. „ut ruri in Privernati essemus ego et Brutus filius“; ib. 141. „in Albano eramus ego et Brutus filius“; ib. quod iam certe incolumem filium fore putabat (Sassia); ib. 178. est [tam] veri simile [quam] cariorem huic sororis maritum quam sororis filium fuisse; Rabir. 8. obsignator (decisionis) C. Sextilius (fuit), Lurconis sororis filius; Flacc. 89. equitis Romani .. esse filium criminis in loco poni; Cael. 4. quia esset (filius meus) e familia consulari; Planc. 59. tuus parvus filius ... pacis obses fuit; Phil. I, 31. senatui placere C. Caesarem, Gai filium, ... senatorem esse; ib. V, 46. cuins (Q. Metelli) quattuor filii consulares (fuerunt); ib. VIII, 14. tibi ... filius (est) ..., natus ad laudem; ib. X, 4. cur .. non eis faves, .. quorum similem tuum filium esse vis? ib. 5.

facit: quid parvus filius (meus) ... fecerat? dom. 59. regem Deiotarum patrem et regem Deiotarum filium ... senatui populoque Romano gratum esse facturos; Phil. XI, 31. Magnum Pompeium, Gnaei filium, pro patris maiorumque suorum animo ... fecisse; ib. XIII, 50.

fert: tulit hoc commune dedecus ... graviter filius; Cluent. 16.

flet: de patris (morte) filius flebat); Verr. I, 76.

habet: catenas habebat hospes tuus, Aristeus, Dexonis filius; Verr. V, 110.

imitatur: si quidem .. in gloria rei militaris ... Maximum filius ... imitatus est; Rab. Post. 2.

intuetur: f. II, 1. video; Sest. 144.

moritur: MORTUO POSTUMO FILIO; Caecin. 53. cum filius non modo non mortuus, sed ne natus quidem esset; ib.

nascitur: nemo .. ex improbo patre probum filium nasci ... posse existimaret; Qu. Rosc. 30. si qui (filius) natus esset; Cluent. 33. 34. f. est; Phil. X, 4. moritur.

notat: te sororis filius Postumius ... notavit; Sest. 111.

occidit: quam ob causam patrem filius occiderit; Sex. Rosc. 61. utrum inimicus potius an filius (Sex. Roscium occiderit); ib. 88.

petit: omnes tecum equitum Romanorum filii petiverunt; Planc. 17.

potest: f. aufert. recuperat.

proficiscitur: L. Albius Sex. filius Quirina ... una profectus est; Quinct. 24.

purgat: materculae suae festivus filius ... purgat se per epistulam; Flacc. 91.

recuperat: ut ... Cn. Pompei filius posset et diguitatem et fortuuas patrias recuperare; Phil. XIII. 12.

redimit: redimet .. Cn. Pompei domum filius; Phil. XIII, 10.

refert: tu, (huius) sororis filius, ecquid ad eum umquam de re publica rettulisti? Phil. II, 14.

revocat: neque meam mentem non domum saepe revocat ... parvolus filius; Catil. IV, 3.

sedere soleut: cum sedero in equis triumphantium praetentati potissimum filii soleant; Muren. 11.

serviunt: patres familias ... nonne optatissimum sibi putant esse, filios suos rei familiari .. maxime servire? Sex. Rosc. 43.

stat: huius (Verris) fornix in foro Syracusis est, in quo nudus filius stat; Verr. II, 154.

suscipit: numquam .. existimavi .. D. Laelium, optimi viri filium, ... eam susceptnrum accusationem; Flacc. 2.

supplicant: (pro me) non .. Scipiones, Metellarum ‖Metellorum‖ filii ... populo Romano supplicaverunt; sen. 37.

versatur: inter eius modi viros et mulieres (Verris) filius versabatur; Verr. V, 30.

videtur: videri cariorem populo Romano filium scurrae quam C. Caesarem; Phil. XIII, 23.

vigent: vigent Caesaris filii; Phil. XI, 39.

volitat: volitat .. anto oculos istorum Iuba ‖Iubae‖ regis filius; leg. agr. II, 59.

2. **Prädicat:** sum: P. Iunii erat hominis de

plebe Romaua filius; Verr. I, 151. Heraclius est Hieronis filius Syracusanus; ib. II, 35. si est (iste) tuus natura filius, consuetudine discipulus, voluntate similis; ib. III, 162. filius .. L. Pisonis erat (L. Piso); ib. IV, 56. quod erat libertiui filius (Popilius); Cluent. 132. si eius, qui haec omnia suo solius periculo conservarit, filium filium esse memineritis; Catil. IV, 23. cum equitis Romani esses filius; Muren. 16. cum esset Tubero eiusdem Africani sororis filius; ib. 75. cum esset ... P. Africani .. sororis filius (Tubero); ib. 76. non ut eius filius esses; dom. 35. ne sit eius filius; ib. 37. quod equitis Romani filius esset; Planc. 17. si Cn. Scipionis fuisset (Plancius) filius; ib. 60. Postume, tnue es C. Curtii filius, C. Rabirii iudicio et voluntate filius, uatura sororis [filius]? Rab. Post. 45. cuius tu imperatoris .. fueras ... testamento ... filius; Phil. II, 71. est .. Phaedri .. filius; ib. V, 13. est (Pompeius) eius patris filius, qui sapienter tacicbat non minus multa quam fortiter; ib. XIII, 13.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: quarum (Oppianici nuptiarum) illa cum obsides filios ab eo mortuos accepisset; Cluent. 188.

adduco: ex altera parte filius (adductus ad supplicium); Verr. I, 76. Magnum Pompeium .. praestantissimi viri filium auctoritate adduxit (M. Lepidus) ad pacem; Phil. XIII, 8.

adgrego: huius (L. Lentuli) .. filium ... ad interitum patris adgregare voluisti; Vatiu. 25.

adopto: *se* filium senatorem populi Romani sibi velle adoptare; dom. 37.

amitto: „patres .. veniunt amissis filiis irati“; Verr. V, 120.

amplector: quem (filium) mihi videtur amplecti res publica tamquam obsidem consulatus mei; Catil. IV, 3.

appello: patremue appellem *ante* au filum? dom. 113. Caesouium, hominis furacissimi filium, ausus est appellare; Piso fr. 4. scurrae filium appellat; Phil. XIII, 23.

aspicio: qua pace Cn. Pompei filium res publica aspiciet; Phil. XIII, 9.

circumvenio: quo facilius circumveuire iudicio capitis .. filium possit (Sassia); Cluent. 192.

cogo: cur cogis sodalis filium hauc primam in foro vocem cum dolore et querimonia emittere? Verr. I, 94.

commendo: commendo vobis parvum meum filium; Catil. IV, 23.

compello: idem etiam Q. Ciceronem, fratris mei filium, compellat edicto; Phil. III, 17.

condemno: condemnatur ... Philodamus et eius filius; Verr. I, 75. [ita ... P. Africani sororis filius (condemnatus est)]; Verr. IV, 22.

conloco: tu inter eius modi muliercs praetextatum tnum filium .. conlocavisti; Verr. V, 137. ut videatur a vobis Cn. Pompei filius in patrimonio suo conlocatus; ib. XIII, 12.

conservo: conservate parenti filium; Cael. 80.

constituo: a quo ... regem et se et filium suum constitutos esse meminisset; Deiot. 25.

damno: dixit, Philodamum et filium eius a C. Nerone esse damuatos; Verr. I, 71.

dedo: ut ... ex complexu matris ereptus innocens filius istius carnifici Sextio dederetur; Verr. V, 125.

deduco: qua in civitate rogati infimorum hominum filios prope de uocte ex ultima saepe urbe deductum venire soleamus; Mureu. 69.

defendo: qui (Eubulidas) quia Cleomenem in defendendo filio laeserat; Verr. V, 110.

desidero: cum vos me ut carissimum filium desiderabatis; prov. cons. 43.

deviucio: ſ. habeo; Cael. 36.

diligo: quem (filium) diligebat; Cluent. 135.

dimitto: alterum (filium) a se non dimittebat; Sex. Rosc. 45.

duco: qui .. e complexu parentum abreptos filios ad necem duceret; Verr. I, 7. tune ... in Siciliam tecum grandem practextatum filium ducebas? ib. III, 159.

educo: cum ... alter .. cius filius ... Teani ... apud matrem educaretur; Cluent. 27.

effero: cum ... L. Torquati ... filius interdum efferatur immoderatione verborum; Sulla 30.

eripio: illa cum .. audisset sibi .. filium ... ereptum; Cluent. 28. ſ. dedo.

excito: quasi ego eius (matris) excitare ab inferis filium possem; Verr. V, 129.

exheredo: ſ. **exheredo** filium (5 St.) S. 268, a.

facio: tibi videtur ... senex ille Caecilianus minoris facere Eutychum filium rusticum? Sex. Rosc. 46. is (Cn. Magius) heredem fecit .. Oppianicum sororis suae filium; Cluent. 21. is .. cum ... heredem ilium sororis suae filium faceret; ib. 33. cuius filium faceret heredem; ib. 34. factus es eius filius contra fas; dom. 35.

ferio: „ne (filius tuus) saepius feriatur (quid dabis)?“ Verr. V, 118.

flagito: Dexo hic ... uuicum miser abs te filium optimum atque innocentissimum flagitat; Verr. V, 128.

habeo: cum duos filios haberet; Sex. Rosc. 42. 45. cum patrem domi reliquisses, filium tecum habercs; Verr. V, 109. testamento facit heredem quem habebat e Caesennia filium; Caecin. 11. quae (Dinaea) filios habuit M. et N. Aurios et Cn. Magium; Cluent. 21. quod haberet ille tris filios; ib. 27. cum haberet ex Novia inlautem filium; ib. vis .. illum filium familias patre parco ac tenaci habere tuis copiis devinctum; Cael. 36. duos Cn. Pompei ... filios incolumis habercmus; Phil. V, 39.

informo: informat (Cornelius) ad hoc adumbratum iudicium filium; Sulla 52.

instituo: ut ille filius instituatur; dom. 37.

interficio: cum maxime filium interfectum cupit (mater); Cluent. 12. ut ... A. Aurium et eius L. filium ... proscribendos interficiendosque curaret; ib. 25. qua (manu) ... interficere filium cupiat (nefaria illa mulier); ib. 185. Pompeio .. patre ... exstincto iuterfectus est patris simillimus filius; Phil. V, 39. iuterfectus est .. M. Fulvius .. eiusque duo adulescentuli filii; ib. VIII, 14.

invenio: qui (frater) in me pietate filius ... inveutus est; seu. 37. unus, qui quidem in foro posset adcsse mihi, pietate filius inventus est, beneficio parcns, amore idem, qui semper fuit, frater; Quir. 8. amicior causae quisquam inveniri potest quam filius? Phil. X, 16.

laedo: ut filium testimouio laederent (hae civitates), cuius patrem armis pelleudum a suis moenibus censuissent; Flacc. 57.

mitto: filium suum ... ad propinquum suum quendam mittit (Philodamus) ad cenam; Verr. I, 65. si tautum auxilia Pompcio, vel si etiam filium misisset; Deiot. 9.

moveo: movebatur singulari pietate filius; Phil. IX, 9.

neco: cum ille alter filius iufans necatur; Cluent. 28. cum ... filium .. cius impubercm ... in carcere necatum esse dixit; Catil. IV, 13.

nomino: ne .. hic miser coniurati et conscelerati et proditoris filius nominetur; Sulla 88.

occido: Q. Lollius eiusdem filius ... in itinere occisus est; Verr. III, 63.

odi: quem (filium) oderat; Cluent. 135.

opprimo: quo facilius .. iudicio capitis .. opprimere filium possit (Sassia); Cluent. 192.

oppugno: (Verres) rogat eos atque orat ne oppuguent filium [suum]; Verr. II, 96.

osculor: quae (mater) misera modo consulem osculata filium suum, nunc cruciatur; Muren. 88.

perdo: idcirco huuc illius filium studes perdere? Sex. Rosc. 145.

praetereo: clarissimi viri filium ... censor .. praeteriit; dom. 84. fratris filium praeteriit (L. Rebrius Casiuas); Phil. II, 41. lumen et decus illius exercitus paene praeterii, T. Annium Cimbrum, Lyindici filium; ib. XI, 14.

privo: qui filium suum vita privavit; Sulla 32.

produco: Gracchi credo aut Saturnini aut alicuius hominis huius modi produxeram filium; Verr. I, 151.

proscribo: ſ. interficio; Cluent. 25.

quaero: non quaesivit procul alicunde ... sed proximum, paene alterum filium, quem illam pecuniam diceret abstulisse; Verr. II, 48.

recipio: qua pace Cn. Pompei filium res publica .. suo .. sinu complexuque recipiet; Phil. XIII, 9.

recupero: cum unius recuperandi filii spes esset ostentata; Cluent. 22.

relinquo: (P. Iunius) reliquit pupillum parvum filium; Verr. I, 130. nullum monimentum clarius Ser. Sulpicius relinquere potuit quam effigiem morum suorum ... filium; Phil. IX, 12.

restituo: ut ... sibi restituerent eum filium; Cluent. 22.

revoco: sperant fore ut patris litteris nuntiisque filius ab incepto ‖ furore ‖ revocetur; Verr. II, 97.

seduco: filium meque seduxit (Sulpicius); Phil. IX, 9.

sepelio: de integro funus iam sepulto filio fecit; Cluent. 28.

spolio: quod ... Apollonium, Niconis filium, ... omni argento .. spoliasti; Verr. IV, 37.

surripio: qui ex eius custodia .. regis amici filium .. surripuisset; dom. 66.

video: cum videntis .. ex altera parte egentem, probatum suis filium, in quo non modo culpa nulla, sed ne suspicio quidem potuit consistere; Sex. Rosc. 152. cum adulescentem filium videret (C. Marius) eiusdem socium calamitatis; Quir. 20. video hunc praetextatum eius filium oculis lacrimantibus me intuentem; Sest. 144.

2. **Genetiv:** misereor: miseremini filii (eius); Flacc. 106.

3. **Dativ:** accipio: erant acceptae pecuniae C. Verrucio C. f.; Verr. II, 187.

adfero: „ut uno ictu securis adferam mortem filio tuo, quid dabis“? Verr. V, 118.

adiungo: ut ... ei filio colerentes homines alienissimos adiungeret; Cluent. 135.

cogito: nihil .. est mali, nihil sceleris quod illa non ab initio filio voluerit, optaverit, cogitaverit, effecerit; Cluent. 188.

comparo: ut accusatorem filio suo compararet (Sassia); Cluent. 191.

concedo: quod .. pater filio suo concessit; Sex. Rosc. 44. cum et ipsi (Deiotaro) et filio nomen regium concessisti; Deiot. 36.

conservo: conservate .. parentem filio; Cael. 80.

depromo: quam tu pestem innocentissimo filio de matris sinu deprompseris; Cluent. 186.

distribuo: qui (praedones) aliquid formae, aetatis artificique habebant, abducit (Verres) omnis, nonnullos .. filio .. distribuit; Verr. V, 64.

do: Syracusana civitas ... dedit ipsi (Verri) statuam ... et filio; Verr. II, 145. possessionem eius bonorum ... huic, illius sororis filio, ... datam, Numerio Cluentio; Cluent. 165. hic nuper sororis filio infudit venenum, non dedit; Phil. XI, 13.

efficio: ſ. cogito.

facio: quibus in rebus ... filio, Verres, ... fecisti iniuriam; Verr. III, 161. adulescenti filio adeundi ad illum miserum (Apollonium) potestatem numquam esse factam: ib. V, 21.

infundo: ſ. do; Phil. XI, 13.

instruo: his rebus cum instructum accusatorem filio suo Romam misisset (Sassia); Cluent. 192.

lego: ut illi filio HS cccɔ milia legaret (Dinaea); Cluent. 22.

licet: mortis paternae de servis paternis quaestionem habere filio non licet; Sex. Rosc. 78.

molior: moliri .. nefaria mulier coepit insidias filio; Cluent. 176. ut velle atque optare aliquid calamitatis filio potius quam id struere et moliri videretur (Sassia); ib. 178.

nuntio: excurrat aliquis qui hoc tantum domestici mali filio nuntiet; Verr. I, 67. haec ubi filio nuntiata sunt; ib.

obicio: ignobilitatem obicit C. Caesaris filio; Phil. III, 15.

obstringo: quae (Sassia) ... Oppianicum accusatorem filio suo dotis, muneribus, conlocatione filiae, spe hereditatis obstrinxit; Cluent. 190.

obsum: „pater .. etiam obesse filio debet“; Planc. 31. pater ut apud talis viros obesse filio debeat? ib. is oberit honestissimo filio pater? ib. 32.

opto: ſ. cogito. molior; Cluent. 178.

parco: (Verres) unumquemque senatorem rogabat, ut filio suo parceret; Verr. II, 95.

pono: ibi imauratam istius et alteram filio statuam ponerent; Verr. II, 50.

praecipio: quae ille a Iove ortus suis praecipit filiis; Planc. 59.

reddo: redde bona sodalis filio; Verr. I, 94. eos dico ... Pompeianas possessiones .. filio redituros; Phil. XIII, 11. ut, quod a patre accepi, filio reddam; ib. 12.

relinquo: ex omnibus suis commodis hoc solum filio reliquit; Sex. Rosc. 15.

resisto: resistebam ... Marcellis, patri et filio; Sulla 19.

struo: ſ. molior; Cluent. 178.

sum: neque sceleris (causam) filio fuisse; Sex. Rosc. 41. haec mulier satis firmum accusatorem filio suo neminem iore putavit; Cluent. 190. cui (filio meo) .. satis erit praesidii non solum ad salutem, verum etiam ad dignitatem; Catil. IV, 23. quaesisti utrum mihi putarem, equitis Romani filio, faciliorem fuisse ad adipiscendos honores viam an futuram esse filio meo; Planc. 59.

trado: cum ille confirmaret sese ... praedia vacua filio traditurum; Sex. Rosc. 26. tot praedia ... Sex. Roscius filio suo ... tradiderat? ib. 43. legio ... Ciceroni se filio meo tradidit; Phil. X, 13.

tribuo: quis (hoc) parens filio tribuit, ut, quodcumque rettulisset, id ratum haberet? Qu. Rosc. 3.

venio: cum eius filio ... hereditas a propinquo permagna veniret; Verr. I, 27. quae (hereditas) eius filio a propinquo homine .. veniisset; ib. II, 19. haec hereditas quo praetore Dionis filio venerat? ib. 21.

volo: ſ. cogito. molior; Cluent. 178.

4. **Ablativ:** nitor: qui hoc unico filio nititur; Cael. 79.

orbo: quae (mater) ab sese ... orbata filio minore periculo necaretur; Cluent. 45. ne orbata filio laetetur (mater); ib. 200.

5. **mit Präpositionen:** abstineo a: manus a sodalis filio abstinere non potuisti? Verr. I, 93.

adeo ad: prohibentur (parentes) adire ad filios; Verr. V, 117.

deprecor pro: pro uno filio duo patres deprecamur; Planc. 102.

dico de: vir primarius, homo nobilissimus, dicit, neque de filio dicit; Verr. V, 120.

distraho cum: quonam ille modo ... cum carissimo filio distractus esset? Deiot. 15.

lego a: ei testamento legat grandem pecuniam a filio; Cluent. 33. quae pecunia mulieri legata erat a filio; ib. 34.

pervenio ad: ad quem (filium) .. ne ficta quidem suspicio perveniret; Cluent. 178.

praetereo de: de Apollonio, Dioclis filio, ... praeteriri potest? Verr. V, 16.

repeto a: quae (Furiae) .. parentum poenas a consceleratissimis filiis repetant; Sex. Rosc. 67.

respondeo de: an de sororis filio diligentius respondendum est? Rabir. 81.

sum in: quae tanta vitia fuerint in unico filio; Sex. Rosc. 41. summa in filio (regis Deiotari) spes (est); Phil. XI, 33.

supplico pro: quia ‖quod‖ pro filio supplicabat; Planc. 24.

vivo cum: vivebat (Archias) cum Q. Catulo et patre et filio; Arch. 6. ne cum eius filio vivat; Ligar. 11.

III. **nach Adjectiven:** infestus, inimicus: incendebat eius aventiam infesta atque inimica filio mater Habiti; Cluent. 44.

iucundus: erat (Archias) .. iucundus Metello illi Numidico et eius Pio filio; Arch. 6.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** accusatio: qui ... quod turpitudinis (solet esse) in confessione, id per accusationem filii susceperit; Sulla 51.

adeptio: ut haec simulata adeptio ‖aditio‖ filii quam maxime veritatem illam suscipiendorum liberorum imitata esse videatur; dom. 36.

adulescentia: fatebitur (Hertensius) apud istum neque senectutem patris neque adulescentiam filii neque lacrimas utriusque plus valuisse quam utilitatem salutemque provinciae; Verr. V, 22.

aes: patri persuasi, ut aes alienum filii dissolveret; Phil. II, 46.

amica: reiecta mater amicam impuri filii tamquam nurum sequebatur; Phil. II, 58.

avunculus: qui avunculum filii sui in servitute ac vinculis necavcrit; Cluent. 125.

caput: itane .. nuller iam non morbo, sed scelere furiosa ... in filii caput quaestionem habere conata es? Cluent. 182. huius importunitatem matris a filii capite depellite; ib. 195.

causa: leni .. et clementi patri ... filii causa est expeditissima; Cael. 38.

cervices: quibus oculis cruentas cervices filii sui viderat (Eubulidas); Verr. V, 128.

cinis: (Dexo) ex una calamitate cinci atque ossibus filii sui selacium volt aliquod reportare; Verr. V, 128.

desiderium: filii parvi desiderium mei lacrimaeque pueriles ... tectis ac tenebris continebantur; Quir. 8.

dolor: ut eam ... non filii dolor ... a cupiditate revocaret; Cluent. 12.

domus: nuntiat domum non filii, sed T. Capitonis; Sex. Rosc. 19.

egestas: filii .. eius egestas indiguissima (ante oculos versabatur); Sex. Rosc. 24.

exercitus: Deiotari regis ... filii .. magnus ... exercitus; Phil. XI, 33.

fama: ad famam Ser. Sulpicii filii arbitror pertinere, ut ..; Phil. IX, 12.

fortunae: ut .. illius mortui famam et filii innocentis fortunas conservatas velit; Sex. Rosc. 25.

funera: quae (Sassia) se ... filiorum funeribus esse delinitam viderct; Cluent. 28.

iudicium: in iudicio filii de turpitudine parentis dici vix oportere; Cluent. 17.

lacrimae: idem (populus Romanus) C. Iunii filii .. lacrimis commotus ... totam quaestionem illam et legem repudiavit; Cluent. 137. T. Brocchi ... lacrimas squaloremque ipsius et filii vides; Ligar. 32. f. desiderium.

locus: qui (Cn. Plaucius) si mihi quaestor [imperatori] fuisset, in filii loco fuisset; sen. 35. ut is .. filii tibi loco per aetatem esse potuerit; dom. 36.

manus: cuius ego ... utriusque filiorum manibus in uavi tuta .. coulocatus ... Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97.

memoria: recentior .. memoria filii est et cum meis rebus gestis coniunctior; dom. 113.

mors: pater de filii morte (flebat); Verr. I, 76. postremo etiam fortassis mater ... mortem se filii lngere simulasset; Cluent. 201. quam (mortem) ... optimi filii .. diligentia vitare potuisset; Phil. IX, 5. ut nemo umquam unici filii mortem magis doluerit quam ille maeret patris; ib. 12.

necessarii: omnis .. filii .. sui necessarios convocavit (Dinaea); Cluent. 22.

nequitia: quod filii nequitiam videret; Cluent. 141.

nomen: nomina filiorum de parricidio delata sunt; Sex. Rosc. 64. quarum (marum) una .. filii nomen implorans, mihi ad pedes misera iacuit; Verr. V, 129.

noverca: etiam nomina necessitudinum ... mutavit (Sassia): ... noverca filii; Cluent. 199.

ossa: f. cinis.

peccata: erat .. accusatoris officium ... explicare omnia vitia atque peccata filii; Sex. Rosc. 53.

periculum: te patris lacrimae de innocentis filii periculo non movebant; Verr. V, 109.

pernicies: in quo (loco) ... dies omnis atque noctis tota mente mater de pernicie filii cogitaret; Cluent. 190.

pietas: filii pietas ... populum Romanum movere (potuit); Quir. 6. multum .. valuisse ad patris honorem pietas filii videbitur; Phil. IX, 12.

ratio: eius .. filii longissime diversa ratio est; Phil. V, 49.

sanguis: prohibete aditum matris a filii sanguine; Cluent. 200.

spiritus: quae (matres) nihil aliud orabant, nisi ut filiorum suorum postremum spiritum ore excipere liceret; Verr. V, 118.

squalor: cum tui filii squalorem aspexi; Scaur. 49. f. lacrimae; Ligar. 32.

statua: quae statuae C. Verris ipsius ... et filii essent; Verr. II, 161. in qua curia statua tua stabat et nuda filii; Verr. IV, 143.

suavitas: quorum (Marcellorum) .. apud me .. alter filii suavitatem obtinebat; Sulla 19.

vita: filii vita infesta, saepe ferro .. appetita (est); Sex. Rosc 30.

vitia: f. peccata.

2. **mit Präpositionen:** aditus ad: non .. ad omnis praetorum filios eidem aditus sunt; Verr. III, 159.

odium in: odium .. acerrimum patris in filium ex hoc ostenditur; Sex. Rosc. 52.

V. **Umstand:** a: incredibile est, mortem oblatam esse patri a filio sine plurimis et maximis causis; Sex. Rosc. 40. quod is (consulatus) iam patri debitus a filio petebatur; Muren. 15. cum ... consul designatus ab equitis Romani filio .. defenderetur; ib. 17. adulescentem iulustri ingenio .. accusari ab eius filio, quem ipse in iudicium et vocet et vocarit; Cael. 1. quod .. parum pie tractatus a filio diceretur; ib. 3. nisi forte Caesaris partis ... a filio C. Caesaris oppugnari putamus; Phil. V, 32.

cum: cum .. cubitum in idem conclave cum duobus adulescentibus filiis isset; Sex. Rosc. 64. cursare iste homo .. cum filio .. gratioso circum tribus; Verr. a. pr. 25. quod Philodamus cum filio condemnatus sit; ib. I, 83. cum exanimatus subito ipse (Apollonius) accurrit cum adulescente filio; ib. V, 16. usum .. omnium bonorum suorum Caesenniae legat, ut fruerentur una cum filio; Caecin. 11. quod si potuisset honeste scribere se in balneis cum iis actatis filio fuisse; Cluent. 141. C. Curionem .. cum filio .. delere voluisti; Vatin. 24.

in: ut in te P. Fonteius vitae uecisque potcstatem haberet, ut in filio; dom. 77. quod hoc tempore in sororis filio fecit (L. Caesar); Phil. VIII, 1.

per: curaturum se esse ne quid eis per filium suum noceretur; Verr. II, 96.

praeter: sic vixit (Verres), ut ... vir accumberet nemo praeter ipsum et praetextatum filium; ib. V, 81.

fimbria, Faser, Bode: erant illi ... madentes cincinnorum fimbriae; Piso 25.

fingo, bilden, schaffen, erdichten, erfinden, lügen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** quod si ... tantum haberent ... ad fingendum ingenii; Font. 40. ne ab ipso ... concessam videamur habere licentiam fingendi; Muren. 20. quam .. tam immanem Charybdim poëtae fingendo exprimere potuerunt? har. resp. 59.

2. **persönlich:** alqs: quorum alterum fingere opinor e cera solitum esse; Verr. IV, 30. sive ille misit (tibi litteras) sive tu finxisti; dom. 22. tu istuc, .., nisi fingeres, sic ageres? Fr. B. IX, 5.

II. **mit Ergänzung:** 1. **indirecte Frage:** me quae de Plancio dicerem .. temporis causa fingere; Planc. 72.

2. **acc. c. infin.:** ut malum civem Roscium fuisse fingeret; Sex. Rosc. 127. improbos temporis causa (cos) esse fingo; Qu. Rosc. 50. sic .. fingunt, ... repente evolasse istos praeclaros testis sinc nomiue; Cael. 63. quis iudicabit non fuisse causam? — finget fuisse; Scaur. 19.

III. **mit einfachem Object:** alqm: homines antiqui, qui ex sua natura ceteros fingerent; Sex. Rosc. 26. fingite vobis aliquem, qui .. ; Verr. III, 28. neque enim potest quisquam nostrum subito fingi; Sulla 69. quid cessat hic .. ex argilla et luto fictus Epicurus dare haec praeclara praecepta sapientiae clarissimo .. imperatori? Piso 59.

alqd: finge aliquid saltem commode; Sex. Rosc. 54. id, quod probare non potest, fingere conatur; Qu. Rosc. 34. nihil fingam; Verr. III, 164. ib. 179. in quibus nihil fictum ... intellegetis; ib. 175. num fingere (me) aliquid (cogitas respondere)? ib. V, 147. ut ex acceptis et datis (tabulis) quicquid fingatur ... appareat; Font. 3. quae ... illi statuerunt fingenda esse sibi; Cluent. 160. alia finget (Lysias); Flacc. 51. fille ad eos ... cotidie aliquid de *me* ficti ‖defecti‖ adferebat; Sest. 133. quae ex accusatorum oratione ... fingi intellegebam; Cael. 19. sin autem est fictum (illud); ib. 69. multi communes obtrectatores ... multa finxerunt; Planc. 57. Graeculi .. multa fingunt; Scaur. 3. ne existimes .. quod adferam in dicendo me fingere; ib. 7. omnia .. insidiose ‖insidiosa‖ ficta comperta sunt; Milo 67. simulata ista ficta fucata sunt omuia; Fr. A. V, 10. — hoc: fingi a me hoc totum temporis causa putatote; Verr. I, 156. primum hoc non esse ... ab accusatore fictum; ib. III, 141. ne possis dicere me ... hoc fingere; ib. V, 164. quemquamne fuisse tam sceleratum qui hoc fingeret? Pisl. XIV, 14. — haec: vereor ne quis forte .. haec ... fingi a me arbitretur; Verr. I, 138. fingi haec putatis? Milo 76. — quid: quid fingat extemplo non habet; Qu. Rosc. 8. quid fictum ... videretur; Font. 25. quid hoc impudentius .. fingi potest? Flacc. 56. quid te ... fingi dementius potest? dom. 76. ut his nota sint omnia neque quid fingi novi possit; Rab. Post. 36. quid magis sollicitum ... fingi potest? Milo 5.

argumentum: non .. fingitur (argumentum) ab oratore; Scaur. 16.

audaciam: confiderem totius testimonii fictam audaciam manifesto comprehensam atque oppressam teneri; Flacc. 38.

auditiones: ne fictis auditionibus ... fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.

casum: sese .. leviorem suum casum fingere; Verr. V, 113.

cansam: si ista cansa abs te tota per summam frandem .. ficta est; Quinct. 56. fingenda mihi fuit .. causa peracuta; Planc. 72. illum causam mutandi consilii finxisse; Milo. 52.

consulta: quod audaciae xvirali ... fingendorum .. senatus consultorum ... magna permittitur potestas; leg. agr. II, 37.

crimen: f. **crimen,** II, 1. fingo (12 St.) S. I, S. 719, b.

criminationes: vestrae criminationes insidiarum mearum .. nefarie fictae ... [effecerunt]; Piso 76.

curationem: cnius negotii publici .. fingi curatio potuit? Sest. 66.

defensionem: fingitur improba defensio; Verr. IV, 36.

fabulam: f. **fabula,** II, 1. fingo (3 St.) S. 287, b.

genus: quod (genus litterarum) .. ipsum fingi potest; Scaur. 19.

imaginem: fingite animis ... imaginem huius coudicionis meae; Milo 79.

insidias: o magna vis veritatis, quae ... contra .. fictas omnium insidias facile se per se ipsa defendat! Cael. 63.

maledictum: dc quo vos homiue ue ab inimicis quidem ullum fictum probrosum ... maledictum .. audistis; Font. 37.

maleficium: ut intellegatis fingi malcficium nullum posse; Sex. Rosc. 116.

malum: quid .. mali aut scelcris fingi .. potest quod non ille conceperit? Catil. II, 7. quae (medicina) ... hoc *a* te fictum ‖delictum‖ malum sanare posset; dom. 12.

officium: voluntarius amicus mulieris ... ficto officio ... coniunctus (fuit Aebutius); Caecin. 14.

orationem: non a me fingi orationem; Balb. 41.

quaestionem: videtis illam nefariam mulierem .. eadem manu .. hanc fictam quaestionem conscripsisse; Cluent. 185.

querimoniam: qui (populus Romanus) L. Quinctii fictis querimoniis antea concitatus rem illam et rogationem flagitarat; Cluent. 137.

rationem: ipsius .. veueni quae ratio fingitur? Cael. 58.

religiones: cum eum multi propter iuvidiam fictis religionibus impedirent; dom. 139.

res: quae (scientia) tota ex rebus fictis .. constaret; Muren. 28. num quid harum rerum a me fingitur? Flacc. 73. cum aliquid clementer ... factum audimus aut legimus, quo studio incendimur, non modo in gestis rebus, sed ctiam in fictis; Marcell. 9.

responsa: fingunt responsa Antonii; Phil. VII, 2.

scelus: f. malum; Catil. II, 7.

sermones: hanc nostram coniunctionem ... certi homines fictis sermonibus ... dircmerunt; dom. 28.

terrores: qui mentem optimi ac fortissimi viri suis .. fictis .. terroribus a defensione salutis meae averterant; Sest. 67.

testes: ficti testes in eum dantur; Verr. IV, 100. fictus testis subornari solet; Caecin. 71. testis ... fingi .. potest; Scaur. 15.

turpitudinem: turpitudo ... si non vera, at tamen ficta cum aliqua ratione; Font. 37.

verba: nt verba etiam fingas; Planc. 30.

vitam: quam (vitam) solam videtis ... subito .. fingi .. non posse; Sulla 79.

vitia: si unumn hominem deterrimum poëta .. aliquis .. fictis vitiis conquisitis ‖conquisitisque‖ deformatum vellet inducere; har. resp. 57.

voltus: recordamini .. illos eius fictos .. voltus; Cluent. 72.

voluntatem: quae (voluntas testinm) facillime fingi ... potest; Cael. 22.

vocem: plus falsam epistolam habituram ponderis quam ipsius praesentis fictam vocem; Flacc. 93.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** hoc ipsum conferam, quo tu te superiorem fingis; Verr. IV, 45. finxit .. te ipsa natura ... ad omnis .. virtutes magnum hominem et excelsum; Muren. 60.

finis, Ende, Gränze, Zweck, Ziel: I. **absolut:** 1. est: sit discordiarum finis aliquando; har. resp. 46. nt semper Macedonicis imperatoribus idem fines provinciae fuerint qui gladiorum atque pilo-

rum; Piso 38. qua fines imperii populi Romani sunt; Milo 98. sed finis sit; Milo 105. certi fines Macedoniae (erant); Phil. X, 11.

postulat: si paulo etiam longius, quam finis cotidiani officii postulat, L. Caecilium pietas et fraternus amor propulisset; Sulla 64.

2. sum: finem stipendiorum patris victoriam ac triumphum fuisse felicitatis fuit; Muren. 12. bonorum populi finis est consultatus; Planc. 60. mortem naturae finem esse; Milo 101. qui (Rubico) finis est Galliae; Phil. VI, 5. munus sibi illud pro re publica susceptum vitae finem fore; ib. IX, 6.

II. **nach Verben**: 1. adfero: cum ... omnibus gentibus finem diuturnae [cupiditatis] turpitudinis et servitutis adferret; Fr. B. VI, 14. ſ. **adfero**, II. finem (5 St.) B. I, S. 92, a.

constituo: ut finis aliquando iudiciariae controversiae constitueretur; Verr. I, 5.

defendo: qui agri finis armis proferre mallet quam iure defendere; Tull. 14. coloni omnes municipesque vestri ... facile urbis suas finiisque defendent; Catil. II, 26.

demonstro: ſ. **demonstro**, II. finis (3 St.) S. 63, b.

emo: cum finis provinciae tantos haberet, quantos voluerat, quantos optarat, quantos pretio mei capitis emerat; Piso 49.

facio: ſ. **facio**, III. finem (16 St.) S. 304, a.

habeo: ſ. emo.

maculo: cuius (lovis) ille .. finis .. saepe omni nefario stupro et scelere maculârat; Milo 85.

opto: ſ. emo.

pango: quos (finis) lex cupiditatis tuae, non quos lex generi tui pepigerat; Piso 37.

profero: isti ipsi mihi videntur vestri praeceptores et virtutis magistri finis officiorum paulo longius quam natura vellet protulisse; Muren. 65. ſ. defendo; Tull. 14.

propago: ille exercitatus est in propagandis finibus, tu in regendis; Muren. 22. hoc tu .. finis imperii propagabis; Phil. XIII, 14.

rego: ſ. propago; Muren. 22.

relinquo: scitote vos nullum ceteris in aestimando finem improbitatis et avaritiae reliquisse; Verr. III, 220. usucapio fundi, hoc est, finis sollicitudinis ... non a patre relinquitur, sed a legibus; Caecin. 74.

reperio: quod in hoc uno (aequo iudicio) .. falsae infamiae finis aliqui atque exitus reperiatur; Cluent. 7.

statuo: finem audaciae ut statuere ipse non possit; Verr. III, 177.

termino: quorum (civium) alter finis vestri imperii non terrae, sed caeli regionibus terminaret; Catil. III, 26.

transeo: si vos .. in iudicando finem aequitatis et legis transieritis; Verr. III, 220.

tueor: quibus (copiis) finis suos ab excursionibus et latrociniis tueretur; Deiot. 22.

video: si finem tum vincendi viderem; Planc. 88.

volo: ſ. emo.

2. conloco in: ei sese Thermis conlocaraut in eisdem agri finibus; Verr. II, 86. nisi forte mavoltis ... in Sipontina siccitate aut in Salpinorum pestilentiae finibus ‖ulgine‖ ... conlocari; leg. agr. II, 71.

exterminо ex: eum ... ex finibus humanae naturae exterminandum puto; Phil. XIII, 1.

habeo in: quod in omnium fere finibus possessiones habent; Verr. III, 108.

pervenio ad: quod nondum ad propositum mihi finem honoris perveneram; Sulla 11.

prosequor usque ad: omnis Segestae matronas et virgines ... (Dianam) usque ad agri finis prosecutas esse; Verr. IV, 77. usque ad ultimos (finis) prosecutum (te se) dicit; Deiot. 42.

relinquo in: quod partum receuti victoria maiores vobis in sociorum .. finibus et viuculum pacis et monumentum belli reliquerunt ‖reliquerint‖; leg. agr. II, 49.

praesto sum in: in primis finibus tibi se praesto fuisse dicit; Deiot. 42.

III. **nach Substantiven**: demonstratio: *finium demonstrationi interessent admonet*; Tull. 17.

iura: quae diligentissime descripta a maioribus iura finium ... sunt; Caecin. 74.

propagatio: eum ... finium imperii propagatio retinet; prov. cons. 29.

IV. **Umstand**: 1. arceri: videbam illud scelus ... non posse arceri otii finibus; har. resp. 4.

contineri: quod ... Latina suis finibus, exiguis sane, continentur; Arch. 23.

obtinere: obtinuisti provinciam consularem finibus eis; Piso 37.

teuere: eis (finibus) se tenere non potuit; Piso 49.

terminari: ut eius (Pompei) gloriae domicilium communis imperii finibus terminetur; Balb. 13.

2. ab: quem ad finem (piratam vivum tenuisti)? Verr. V, 75. quem ad finem sese effrenata iactabit audacia (tua)? Catil. I, 1. quem .. ad finem putas custodiendam illam aetatem fuisse? Cael. 11. — usque ad: mansit in condicione atque pacto usque ad eum finem, dum iudices reiecti sunt; Verr. a. pr. 16. (ggl. II, 1. prosequor).

in: quas (iniurias) cives Centuripini non in suis, sed in aliorum finibus acceperant; Verr. III, 108.

iutra: (Caecina) ingrediens intra finem eius loci ... impetum armati Antiochi ... refugit; Caecin. 22. „apparuisse numen deorum intra finem anni vertentis"; Phil. XIII, 22.

finitimus, benachbart, angrenzend, Grenznachbar: A. **bei Substantiven**: alqs: sumus .. finitimi Atinatibus; Planc. 22.

bellum: qui praetor finitimo .. bello rem publicam liberarat; Planc. 70.

gentes: domitis iam gentibus finitimis; prov. cons. 5.

nomen: quouiam eius (Autrouii) nomen finitimum maxime est huius periculo et crimini; Sulla 71.

oppida: ut ... etiam ex finitimis (oppidis) vicendi (praedones) causa conveniren; Verr. V, 66. oppidorum .. finitimorum illam copiam cum hac per risum ac iocum conteudent; leg. agr. II, 96. qui concursus ex oppidis finitimis undique? Flacc. 74.

provincae: fuimus imperatores ego et M. Bibulus in .. finitimis .. provinciis; Phil. XI, 34.

regnum: quod (regnum Arsbarzanis) finitimum est vestris vectigalibus; imp. Pomp. 5.

reges: quorum (regum) multi erant finitimi; Deiot. 15.

tumultus: quod erat Italiae finitimus (tumultus Gallicus); Phil. VIII, 3.

B. **allein**: I. deficiunt: cum ceteri deficerent finitimi; Sulla 58.

II, 1. despicio: qui Aricinum tanto opere despicit ... propinquitate paene finitimum; Phil. III, 15.

2. infero: quicum ... se Bosporanis finitimis suis bellum inferre simularet; imp. Pomp. 9.

finitor, Vermesser, Feldmesser: I. renuntiat: (ut) ratum sit (conceditur), quod finitor uni illi, a quo missus erit, renuntiaverit; leg. agr. II, 34.

II. constituo: finitores ‖ianitores‖ ex equestri loco ducentos in armos singulos stipatores corporis constituit, eosdem ministros et satellites potestatis; leg. agr. II, 32.

mitto: (ut) finitorem mittant (xviri conceditur); leg. agr. II, 34. ſ. I.

III. iuventus: cum isti xviri ... cum illa delecta finitorum iuventute per [totum] orbem terrarum vagabuntur; leg. agr. II, 45.

IV. cum: ponite ante oculos vobis Rullum in Ponto ... cum suis formosis finitoribus auctionantem; leg. agr. II, 58.

firmamentum, Stütze, Stärke: I. sum: eum .. ordinem ... firmamentum ceterorum ordinum recte esse dicemus; imp. Pomp. 17. quod est firmamentum .. totius accusationis; Muren. 58. est (Gallia) ... illud firmamentum imperii populi Romani; Phil. III, 13.

II. contineo: firmamentum rei publicae publicanorum ordine continetur; Planc. 23.

habeo: sicut aliis in locis parum firmamenti ... veritas habet; Cluent. 5. quae (Sertoriana atque Hispaniensis pars) multo plus firmamenti .. habebat; imp. Pomp. 10.

pono: si ullum firmamentum in illo teste posuisses; Flacc. 92.

firmitas, Stärke, Standhaftigkeit: I. novi: novi firmitatem tuam; Phil. I, 33.

sum: ut eum .. tanta .. firmitate animi se in rem publicam fuisse paenitet; Sest. 95.

II. exhaurire: tu ... ista gladiatoria totius corporis firmitate tantum vini ... exhauseras; Phil. II, 63.

firmo, befeſtigen, kräftigen: alqd: omnia .., quae sunt in imperio et in statu civitatis, ab eis .. firmari putantur; Muren. 23. hoc .. memoria multorum firmabo; har. resp. 30. ut ea vestra quoque auctoritate firmentur ‖ firmetur‖; Phil. XI, 29.

aetatem: [qui iam firmata aetate] descendunt (ad hanc rem); Verr. III, 3. quorum ... eximiae virtutes firmata iam aetate exstiterunt; Cael. 43.

animum: animum adulescentis nondum consilio ac ratione firmatum pellexit; Cluent. 13.

commoda: quorum commoda ... semper ego .. orationе firmavi; Phil. XII, 29.

crimen: ubi id (crimen) [interrogando] argumentis atque oratione firmavero; Verr. a. pr. 55.

domum: domum meam maioribus praesidiis .. firmavi; Catil. I, 10.

imperium: ut in ceteros firmaret imperium; Sulla 32.

iudicia: quae (lex) populi iudicia firmavit; Fr. B. VI, 26.

ius: hoc iure firmato; dom. 47.

locum: quem (locum) nobilitas praesidiis firmatum ... tenebat; leg. agr. II, 3.

opes. praesidia: tamenne patiemini ... contra vos firmari opes, firmari praesidia? leg. agr. II, 77.

principia: Gallia ... pecunia helli principia firmavit; Phil. XII, 9.

stirpem: firmata iam stirpe virtutis; Cael. 79.

firmus, ſtark, feſt, ſicher: alqs: sunt (alii) fortasse in sententia firmiores; Balb. 61. alter virtutis robore firmior quam aetatis ... ad D. Brutum liberandum est profectus; Phil. X, 16.

alqd: haec quamquam firma esse video; Qu. Rosc. 9. an aliqua firmiora .. quaerenda sunt? Verr. III, 168. utrum .. tibi ad defensionem firmius fore putasti ... producere eum? ib. V, 75. putesne ... id ... firmum futurum? Caecin. 96.

accusator: accusatorem firmum verumque esse oportet; div. Caec. 29. si ... firmus accusator ad iudicium veniret; Ver. II, 1. haec mulier satis firmum accusatorem filio suo fore nemiuem putavit; Cluent. 190.

acta: acta Caesaris firma erunt; Phil. I, 16.

amicitiae: cum haec eadem (facultas) ... firmissimas amicitias .. pariat; Muren. 24.

amicus: cum ... mihi ... firmus amicus .. videretur; Cael. 14.

animus: cum ... ipse animo firmissimo venit in templum; Sest. 62. qnae (deliciae) firmiore ‖iam firmiore‖ animo praeditis diutius molestae non solent esse; Cael. 44.

argumentum: est hoc ... firmissimum argumentum; Qu. Rosc. 37.

auxilium: habetis unius civitatis firmum auxilium amissum ac venditum pretio; Verr. V, 60.

causa: si in minus firmis causis hominum periculis non defuissem; Cluent. 51. qua re meam causam semper fore firmissimam dicere solebat; sen. 9. si causam ipsam per se firmam esse videritis; Balb. 19.

cives: (profectus est) in provinciam firmissimorum .. civium; Phil. V, 24.

civitas: fuit quondam ita firma haec civitas; har. resp. 60.

colonia: T. Matrinius ... dixit causam ex colonia Latina in primis firma; Balb. 48. circumsedet Mutinam, firmissimam .. populo Romani coloniam; Phil. V, 24. qui Mutinam, coloniam populi Romani firmissimam, oppugnarit; ib. VII, 15.

consilium: das .. mihi ... nullum firmum in Graecis hominibus consilium ... esse; Flacc. 36.

conventus: iu qua (provincia) ... conventus firmi (erant); Ligar. 24.

copiae: a quo ... auxiliorum .. firmae copiae comparatae sunt; Phil. X, 24.

corpus: alterum alterum firmum (esse corpus rei publicae); Muren. 51.

decreta: vestra .. decreta ... sine defensione oratoris firma esse non possunt; Muren. 29.

exercitus: firmissimum exercitum ... comparavit: Phil. III, 3.

foedus: veretur Hiempsal ut satis firmum sit (hoc foedus); leg. agr. II, 58.

fundamenta: quae (fundamenta) firmissima sunt; Cael. 5. haec sunt .. fundamenta firmissima nostrae libertatis; Balb. 31.

opes: cum me firmissimis opibus contra scelus inimicorum munire ... possem; prov. cons. 41.

ordo: nullis rei publicae temporibus hunc ordinem firmiorem fuisse; Phil. XIV, 19.

pax: domitae sunt a Caesare maximae nationes, sed ... nondum satis firma pace devinctae; prov. cons. 19.

praesidium: uti satis firmo praesidio defensus Sex. Roscius esset; Sex. Rosc. 5. ut illorum solitudo et puerilia quam firmissimo praesidio munita sit; Verr. I, 153. firmis praesidiis ... isti ... barbariae resistemus; Fout. 44: quis ... locus ... tam firmum habuit praesidium? imp. Pomp. 31. qui ... haec tria frumentaria subsidia rei publicae firmissimis praesidiis ... munivit; ib. 34. duo maria ... firmissimis .. praesidiis adornavit (Pompeius); ib. 35. cum ... satis firmum praesidium provincia non haberet; ib. 45. firmissimum est illud communibus fortunis praesidium; leg. agr. II, 103. vives ... multis meis et firmis praesidiis oppressus; Catil. I, 6. descendi [in campum] cum firmissimo praesidio fortissimorum virorum; Muren. 52. ego tectus praesidio firmo amicorum Catilinae tum et Autronii copias et conatum repressi; Sulla 51. ubi crit .. illud firmissimum praesidium pudoris? ib. 77. (is) praesidium firmissimum adimit rei publicae; Phil. X, 9. ut in eo firmissimum rei publicae praesidium .. poneret; ib. 17.

reditus: Appium Claudium ... mecum ... in gratiam reditu firmo .. coniunctum uullo loco .. vituperabo; Scaur. 31.

respousa: vestra respousa ... sine defensione oratoris firma esse non possunt; Muren. 29.

robur: cum .. a firmissimo robore copiarum suarum relictus esset; dom. 67.

senatus: scnatum bene sua spontc firmum firmiorem vestra auctoritate fecistis; Phil. VI, 18.

subsidium: „est .. rei publicae .. firmum .. subsidium“; Sest. 20.

suspicio: ea res ... minime firmam veneni suspicionem haberet; Cluent. 174.

testamentum: in privatis (rebus) firmissimum est testamentum; Phil. II, 109.

testimonium: dabit .. nobis ... firmum ... testimonium; Qu. Rosc. 17. firmissimis .. testimoniis ... causa Roscii communita est; ib. 43.

vir: cum audiretur silentio M. Caelius .. vir ... in suscepta causa firmissimus; Milo 91.

fiscina, Korb: homini .. Phrygi ... fiscinam ficorum obiecisti; Flacc. 41.

fiscus, Geldkorb, Staatskasse: l. minantur: ei quoque negotio fisci Siculicenses minabantur; Verr. a. pr. 24.

II, 1. tollo: Veuerius, qui fiscum sustulit; Verr. III, 183.

transfero: (reperiebam) fiscos compluris cum pecunia Siciliensi a quodam senatore ad equitem Romanum esse translatos; Verr. a. pr. 22.

2. transfero de: „quaternos HS ... in cistam transferam de fisco; Verr. III, 197.

fistula, Wasserröhre: praecido: si C. Marius, quod fistulas, quibus aqua suppeditabatur Iovis Optimi Maximi templis ac aedibus, praecidi imperarat; Rabir. 31.

fixus: ſ. **figo.**

flabellum, Fächer, Wedel: cuius (Maeandrii) lingua quasi flabello seditionis illa tum est egentium contio ventilata; Flacc. 54.

flagellum, Peitsche: hic misericors flagella rettulit; Rabir. 12.

flagitiose, schimpflich, schmachvoll: discedo: ut turpissime flagitiosissimeque discedat; div. Caec. 71.

facio: quae ... in rebus iudicandis nefarie flagitioseque facta sunt; Verr. a. pr. 37.

obeo: legationibus flagitiose obitis; Font. 34.

servio: qui ... aliorum amori flagitiosissime serviebat; Catil. II, 8.

tueor: patres conscriptos iudicia male et flagitiose tueri; Verr. a. pr. 44.

flagitiosus, schimpflich, schmachvoll: alqd: si illud est .. flagitiosum ..., quanto illud flagitiosius? Verr. II, 78. qua in oratione permulta in L. Pisonem .. flagitiosa dicuntur; Font. 39. ne hoc quidem cogitatis ... huic in cum ordinem recipi ... quam .. flagitiosum .. sit? Phil. VII, 15.

actus: primum illum actum istius vitae .. flagitiosissimum praetermittam; Verr. I, 32.

blanditiae: tantum eius ... blanditiae flagitiosae valucrunt; Verr. III, 65.

comitatus: cum ex Verris .. flagitiosissimo .. comitatu tres .. adsedisset; Verr. III, 30.

conviv(i)um: quam diu conviviun eius flagitiosissimum (classis) praetervecta est; Verr. V, 86. flagitiosa illa convivia (commemorabantur); ib. 94.

dies: qui .. illo .. flagitioso die et quid pati ... posset et quid .. consequi ipse cuperet ostendit; Phil. III, 12.

dominatio: flagitiosam (dominationem) ferendam esse nobis; Phil. III, 34.

emptio; bouorum emptio flagitiosa (aute oculos versabatur); Sex. Rosc. 24.

foeditas: o foeditatem hominis flagitiosam! Phil. II, 15.

greges: si ex urbe exierint desperatorum hominum flagitiosi greges; Catil. II, 10.

homo: securi eos percussos homines innocentis ... propter homiuis flagitiosissimi singularem nequitiam? Verr. I, 76. hominem flagitiosissimum ... defendit; ib. II, 192. tu Apronium, hominem ... flagitiosum ... ne verbo quidem graviore appellasses; ib. III, 134.

iudicia: cum dixisset ... iudicia .. turpia ac flagitiosa fieri; Verr. a. pr. 45.

libido: ut eum suae libidines flagitiosae facere monebant; Verr. I, 63. reperiebam hunc [Timarchidem] ad istius flagitiosas libidines ... natum atque aptum fuisse; ib. II, 134. libido flagitiosa (est) Phil. XIV, 9.

litura: in codicis extrema cera nomen iufimum in flagitiosa litura fecit; Verr. I, 92. cum manifesta res flagitiosa litura tabularum ... tenercur; ib. VI, 187.

nundinae: cuius domi ... vectigalium flagitiosissimae (sunt) nundinae; Phil. II, 35.

Verria: apud quos (Syracusanos) .. Verria illa flagitiosa sublata sunt; Verr. IV, 151.

flagitium, Schmach, Schande, Schändlichkeit, Schandthat: I. **absolut:** 1. abest: quod flagitium a toto corpore (tuo) afuit? Catil. I, 13.

est: ut omnibus .. illius flagitium .. (perspicuum) esse posset; Verr. II, 189.

exsistit: „nullum (iam aliquot annis) flagitium (exstitit) sine te"; Catil. I, 18. quod umquam in terris tantum flagitium exstitisse auditum est? Phil. II, 57.

latent: in qua (defensione) tu semper omnia tua .. flagitia latere posse arbitratus es; Verr. III, 151. ut ... omnia (sua) flagitia latere posse arbitraretur; seu. 15.

potest: ſ. est. latent.

versantur: in qua (domo) semper meretricum lenouumque flagitia versantur; Verr. IV, 83. in qua (domo) ... omnia ... flagitia verseutur; Cael. 57.

2. sum: „misereri flagitium (est)"; Muren; 62.

II. **nach Verben:** 1. admitto: si a multis esset flagitium rei militaris admissum; Cluent. 128.

aequo: omnium ante damnatorum .. flagitia, si uuum in locum conferantur, vix cum huius parva parte aequari conferrique posse; Verr. I, 21.

audio: ex omnium omnibus flagitiis nullum turpius vidi, nullum audivi; Phil. II, 76.

cognosco: cum istius .. multa .. flagitia cognosset; Verr. I, 97.

committo: nolo ... tantum flagitii esse commissum videri; Verr. V, 173. ut .. flagitium se committere putaret, si qui nou veniret; seu. 25.

concipio: quod flagitium Lentulus non cum Autronio concepit? Sulla 16.

conferor: ſ. aequo.

conquiro: nedum isti a Rullo ... conquisiti atque electi coloui ... non statim conquisituri sint aliquid ... flagitii; leg. agr. II, 97.

defigo: ut ... in oculis omuium sua .. flagitia defixurus sim; Verr. a. pr. 7.

deporto: obiciendum Murenae fuit ... aliquod aut in Asia susceptum aut ex Asia deportatum flagitium; Muren. 12.

facio: intellegitur ... imprudente L. Sulla .. hacc .. flagitia fieri; Sex. Rosc. 24.

fero: quae flagitia domus illa diutius ferre non potuit; Phil. II, 45.

novi: cuius .. flagitia ... maxima turpissimaque nossemus; div. Caec. 6.

obicio: ſ. deporto.

occulto: ut .. frontis tibi integimento ad occultanda tanta flagitia diutius uti non liceret; seu. 16.

omitto: iam .. flagitia omittamus; Phil. II, 46.

profero: cum Hispaniae, Galliae, Ciliciae, Cretae ... flagitia protuleris; Flacc. 5. (8. 26). nihil .. necesse est omnium me flagitia proferre; Milo 14.

puto: qui praeesse agro colendo flagitium putes; Sex. Rosc. 50.

queror: nou queror ... flagitium huius iacturae atque damui; leg. agr. I, 21.

reliquo: relictis ceteris eius .. flagitiis; Verr. II, 2.

reperio: quae flagitia ... (in his) reperietis; Sulla 76.

repreheudo: ut ea (istius flagitia) reprehendenda tantum putem; Verr. IV, 83.

suscipio: ſ. deporto.

tego: flagitia (eius) parietibus tegebantur; Sest. 22.

video: ſ. audio.
2. recordor: ipse ... flagitiorum suorum recordabitur; Piso 12.
3. dedo: ostendere ... vitam vitiis flagitiisque omnibus deditam; Sex. Rosc. 88.
4. abstineo: qui si reliquis flagitiis .. [se] abstinere potuisset; Phil. XIII, 17.
5. accommodatus ad: a Q. Apronio .. homine ... ad Verris flagitia .. accommodato, equitem Romanum scitote biduum cibo tectoque prohibitum; Verr. III, 60.
audio: nihil a me de pueritiae suae flagitiis audiet; Verr. I, 32.
coniungo cum: quid me attinet dicere ac coniungere cum istis flagitio cuiusquam praetercea dedecus? Verr. V, 34.
fio a: P. Clodius ... a flagitio .. est factus repente popularis; har. resp. 44.
ingurgito: in numquam te in tot flagitia ingurgitasses; Piso 42.
interrogo de: quid .. te de Hispaniensibus flagitiis tuis ... interrogem? Vatin. 13.
reperio in: in his .. flagitiis hoc quoque maleficium ... reperietis; Sex. Rosc. 117.
teneo in: cum manifestis in flagitiis tenebitur; Verr. III, 207.
versor in: QUANDOQUE TU ... OMNIBUS IN EISDEM FLAGITIIS MECUM ... VERSATUS ES; Verr. III, 187. cuius aures umquam haec respuerunt ... consuetudine et studio in omni flagitio .. (esse) versatum (Catilinam)? Sulla 70.
utor ad: quo iste interprete ... ad .. flagitia uti solebat; Verr. III, 84.

III. nach Adjectiven: 1. conscius: eosdem Romae fuisse legatos illius ... conscios flagitiorum; Verr. IV, 139. quam (urbem) haberet ... flagitiorum omnium consciam; ib. V, 160.
plenus: quod homo frugalissimus .. te plenum .. flagitii .. domum suam invitavit; Verr. II, 110. Verres Africani monumentis domum suam .. plenam flagitii .. ornabit? ib. IV, 53.
princeps: sit (Verres) flagitiorum omnium .. princeps; Verr. V, 4.
socius: te ... una Mamertina civitas, socia tuorum .. flagitiorum [publice laudat]; Verr. II, 114.
2. nullus ex: ſ. II, 1. audio.
vacuus a: hora nulla vacua a .. flagitio reperietur; Verr. I, 34.

IV. nach Substantiven: 1. alqd: ſ. II, 1. committo; Verr. V, 173. conquiro.
commemoratio: qui ... in adsidua commemoratione omnibus omnium flagitiorum fuisset; Verr. I, 101.
deversorium: si domus haec habenda est potius quam ... deversorium flagitiorum omnium; Sex. Rosc. 134.
documentum: homo omnium .. flagitiorum .. documentum, quod in Gabinio fateris, ... id in me infirmas? dom. 126.
integumenta: ut ea ... haec flagitiorum integumenta non quaerat; Cael. 47.
invidia: istius ... flagitiorum invidia conflagravit; Verr. I, 41.
libidines: qui in omnibus isti rebus par ad omnium flagitiorum nefarias libidines esse possit; Verr. III, 23.
maculas: cum te maculas .. flagitiorum tuorum sociorum innocentium sanguine eluere arbitrabare; Verr. V, 121.
memoria: audctisne excitare tanti flagitii memoriam? Cael. 71.
merces: certa flagitii merces (est); Phil. II, 44.
monumentum: hoc de homine ac de huius bonis etiam in Eryco monte monumentum tuorum flagitiorum .. posuisti; Verr. II, 115.
notae: ut multis in locis notas ac vestigia suorum flagitiorum reliqui velint; Verr. II, 115.
pars: mediam illam partem et turbam flagitiorum tuorum mihi esse inauditam; Piso 94.
poena: non ego ... poenam flagitii tolli dico oportere; Verr. V, 133. quae te tanta poena tuorum .. flagitiorum .. vexet; dom. 3.
reliquiae: voluptatum flagitiorumque istius ipse reliquias conligebat; Verr. II, 136.
societas: Cleomenem propter flagitiorum .. societatem familiarissimum esse praetori; Verr. V, 107.
turba: ſ. pars.
vestigia: ecquo in oppido pedem posuit ubi non plura [stuprorum flagitiorumque suorum] adventus sui vestigia reliquerit? Verr. I, 62. horum flagitiorum iste vestigiis omnia municipia ... impressit; Phil. II, 58.
2. libidines in: in ... flagitiis nefarias eius libidines commemorare .. deterreor; Verr. a. pr. 14.

V. Umſtand: 1. concidere: tu tnis flagitiis .. concidisses; Phil. II, 24.
contaminare: quod homo ... multis flagitiis contamiuatus in iudicium sit vocatus; Cluent. 97. homini .. flagitiis .. contaminatissimo nihil esse credendum; prov. cons. 14. se omnibus .. flagitiis contaminavit; Fr. B. VIII, 7.
contiueri: noctis longitudo stupris et flagitiis coutinebatur; Verr. V, 26.
convinci: quae (facultas dicendi) istius vitam tot vitiis flagitiisque convictam ... possit defendere? Verr. a. pr. 10.
deformari: duorum maximorum criminum auctores ... flagitio deformatos habetis; Scaur. 13.
flagrare: quae (convivia) domesticis .. flagitiis .. flagrabunt; Verr. IV, 71.
infamis: multas familias totas .. infamis tuis .. flagitiis .. fecisti; Verr. IV, 20.
inquinari: nisi omnibus flagitiis vita inquinata (proferatur); Sex. Rosc. 68.
insanus: qui ... nervi esse potuerunt hominis fraternis flagitiis .. insani? Sest. 16.
moveri: ceteris istius .. flagitiis ita movcor; Verr. IV, 83.
notari: cum tantis .. esses .. flagitiis || factis || notatus; dom. 72.
polluere: qui ... incesto flagitio .. cacrimonias polluit; dom. 105. quo minus castissimos ludos omni flagitio polluercs; har. resp. 27.
violare: cum apud exteras nationes imperii nomiusque nostri famam tuis .. flagitiis .. violaris; Verr. I, 82. qui ... ea .. sacra .. flagitio .. violarit; har. resp. 8.
vivere: quibus flagitiis (Romae vixerint) .... longum est dicere mihi; Cluent. 36.
2. ad: eos (liberos) instituere atque erudire ... non ad tua flagitia ... debuisti; Verr. III, 161.
in: quas res luxuries in flagitiis ... efficere potuisset; div. Caec. 3.
inter: scelus quoquc latere inter illa tot flagitia putatote; Sex. Rosc. 116.
per: an minime est mirum ... eadem (sacra) per istius .. flagitium esse violata? Verr. IV, 102.
propter: cum circumsessus a tam illustri civitate sis propter tuum .. flagitium; Verr. I, 82.

flagito, bringend fordern, verlangen, mahnen, auffordern: I. absolut: alqs: cur ... Staienum iudicem qui pecuniam dederant non requirebant? .. Quinctius flagitabat? Cluent. 83. quoniam me in vestram contionem vobis flagitantibus evocaverunt; leg. agr. III, 16. qui (Pompeius) .. flagitantis vos ... ad meam salutem excitavit; har. resp. 46.
causa: quia (causa) postulat, non flagitat, praeteribo; Quinct. 13.
senatus: quia me .. flagitanti senatui ... reddiderunt; Sest. 145.
tempora: mihi ... temporibus rei publicae flagitantibus non licuit de salute populi Romani sententiam dicere? dom. 26.

II. **mit Ergänzung:** ut: de me ut (valeret memoria rerum gestarum) semper senatus flagitavit; Quir. 10. pro me superiores consules semper ut referrent flagitati sunt; ib. 11. flagitabatur ab eis cotidie ... precibus senatus, ut meam causam susciperent; Sest. 25. qui cum in senatu privati ut de me sententias dicerent flagitabant; ib. 69. semper flagitavi, ut convocaremur; Phil. V, 20.

III. **mit einfachem Object:** alqm: flagitabar bonorum expostulatione; dom. 16. serius populo Romano hunc vestitum atque arma dedimus quam ab eo flagitati sumus; Phil. X, 19. facile est bene agere cum eis, a quibus etiam tacentibus flagitari videmur; ib. XIV, 30.

alqd: id quod populus Romanus iam diu flagitat; div. Caec. 25. quod .. a me optimi et fortissimi cives flagitabant; Sest. 39. quod flagitabam .. cotidie; Phil. III, 1. ea, quae tempus et necessitas flagitat; ib. V, 53.

aequationem: aequationem gratiae, dignitatis, suffragiorum (flagitasti); Muren. 47.

annonam: a me ... annona flagitabatur; dom. 15.

arma: qui ... arma .. flagitaverunt; Phil. VII, 21.

auxilium: quae (pars) ... consulis auxilium .. flagitat; Rabir. 9.

bellum: qui ... bellum flagitaverunt; Phil. VII, 21.

cistophorum: ut in Asia cistophorum flagitaret; dom. 52.

confusionem: confusionem suffragiorum flagitasti; Muren. 47.

crimen: crimen ab adversario flagitabo; Flacc. 5. (3. 45). flagito crimen; Planc. 48.

damnationem: quae (damnatio) in te flagitatur; Piso 95.

filium: Dexo hic ... abs te filium ... flagitat; Verr. V, 128.

fundum: fundum Privernatem flagitabat; Cluent. 141.

imperatorem: imperator ab isto praepositus Cleomenes flagitabatur; Verr. V, 94.

ingenium: quae (pars) non oratoris ingenium ... flagitat; Rabir. 9.

legem: legem ambitus flagitasti; Muren. 46. quae lex ... saepius flagitata (est)? Phil. I, 19. legem hanc Cornelii flagitabat (populus Romanus); Fr. B. VI, 19.

memoriam: est ridiculum ... de hominum memoria tacere, litterarum memoriam flagitare; Arch. 8.

officium: dum ... Malleolus .. abs te officia tutelae, sodalitatis familiaritatisque flagitet; Verr. I, 94. abs te officium tuo debitum generi et nomini .. flagito; ib. IV, 79.

orationem: ipsa causa hanc a me orationem flagitavisset; Sulla 35.

pacem: dolui ... orationem civium pacem flagitantium repudiari; Marcell. 14.

perrogationem: perrogationem ‖ prerogationem‖ legis Maniliae (flagitasti); Muren. 47.

piratas: nemo erat quin ... reliquos (piratas) ... flagitaret; Verr. V, 71.

quaestionem: ne ... eius .. sceleris in te ipsum quaestio flagitaretur; Vatin. 26

rem: qui (populus Romanus) ... rem illam .. flagitarat; Cluent. 137. nec flagitat (populus) rem ullam; Sest. 104.

rogationem: qui (populus Romanus) ... illam rogationem flagitarat; Cluent. 137.

saga: qui ... saga .. flagitaverunt; Phil. VII, 21.

salutem: numquam meam salutem non ab eis consulibus .. flagitavistis; sen. 3.

sententiam: non auditis meam sententiam flagitari? Phil. VII, 14.

severitatem: severitatem res ipsa flagitat; Catil. II, 6.

socerum: Piso ... a propinquo suo socerum suum flagitabat; Sest. 68.

tabulas: nunc tuas (tabulas), C. Fanni Chaerea, solius flagitamus; Qu. Rosc. 3. quod ... tabulae flagitatae (obiectae sunt); Caec. 17.

testis: flagito testis; Font. 11.

IV. **mit Object und Ergänzung:** cum frequentissimus senatus eos ut de me referrent cotidie flagitaret; dom. 70.

V. **mit doppeltem Accusativ:** non a te ipso instituta (concursatio illa) me frumentum flagitabat? dom. 14. dicendum est id, quod ille me flagitat; Planc. 6.

flagrantia, Glut: si (mulier) ... ita sese gerat ‖ geret ‖ ... flagrantia oculorum; Cael. 49.

flagro, brennen, glühen, erfüllt, behaftet sein: alqs: cum ... invidia et infamia ... vetere ac diuturna flagraret; Verr. a. pr. 5. gravi diuturnaque iam flagramus infamia; ib. 43. flagrare cupiditate atque amentia coepit (Verres); ib. IV, 75. te ipsum ... recentibus praeceptorum studiis flagrantem iam usus flectet, dies leniet, aetas mitigabit; Mureu. 65. ipse cum loci illius, cum aedium cupiditate flagraret; dom. 107. hunc .. flagrantem invidia ... ipse populus Romanus periculo liberavit; Sest. 140. eadem cupiditate ... C. Cotta ... flagravit; Piso 62. primus .. me flagrantem studio laudis in spem impulit; Scaur. c. 1. § 4.

animus: iste tuus animus ... semper immortalitatis amore flagravit; Marcell. 27.

convivia: quae (convivia) domesticis stupris flagitiisque flagrabunt; Verr. IV, 71.

domus: flagrabat tota domus praetoria studio hominum et cupiditate; Verr. II, 133.

homo: homo flagrans cupiditate gloriae tenere se non potuit; Sest. 134.

mater: ita flagrare coepit (mater Habiti) amentia; Cluent. 12.

multitudo: multitudinem ludaeorum flagrantem non numquam in contionibus prae ‖ pro ‖ re publica contemnere gravitatis summae fuit; Flacc. 67.

oculi: ne id quidem sentis, conventis illos oculos abavi tui magis optandos fuisse quam hos flagrantis sororis ‖ furoris, flagrantis in sororis ‖ ? har. resp. 38.

ordo: cum invidia flagraret ordo senatorius; Cluent. 136.

vir: flagrat (ille vir) .. cupiditate iusti et magni triumphi; Piso 59.

vitia: [flagrabant vitia libidinis apud illum]; Cael. 12.

flamen, Eigenpriester: I, 1. discunt: discite orationem, ... flamines; dom. 127.

est: quaeris placeatue mihi .. esse .. flaminem; Phil. II, 111.

liberat: meam domum ... L. Lentulus flamen Martialis (omni religione liberavit); har. resp. 12.

paret: pontifici .. flaminem parere iussit (populus Romanus); Phil. XI, 18.

2. sum: est .. flamen ... divo Iulio M. Antonius? Phil. II, 110. cuius (Caesaris) patris flamen est; ib. XIII, 47.

II, 1. habeo: ita populus Romanus brevi tempore neque regem sacrorum neque flamines .. habebit; dom. 38. quem is honorem maiorem consecutus erat, quam ut haberet ... flaminem? Phil. II, 110.

opprimo: L. Lentulum ... flaminem Martialem ... opprimere voluisti; Vatin. 25.

prodo: cum sciret Clodius ... iter .. necessarium ... Miloni esse Lanuvium ad flaminem prodendum; Milo 27. prodi flaminem necesse esse; Milo 46.

video: cum ex conlegio tanto .. non flaminem .. videret; dom. 135.

2. dico: Crassus ... Flacco .. flamini Martiali, multam dixit; Phil. XI, 18.

flaminium, Amt der Flamen : cuius .. flaminium ‖ flamonium ‖ cur reliquisti? Phil. XIII, 41.

flamma, Flamme, Brand, Verderben: I, 1. defendit: si illa labes ac flamma rei publicae suum illum .. funestum tribunatum ... divina religioue defenderit; dom. 2.

delet, deposcit: ut illa flauma divinitus existitisse videatur, non quae deleret Iovis Optimi Maximi templum, sed quae praeclarius magnificentiusque deposceret; Verr. IV, 69.

est: hae (sunt impiorum) flammae; Piso 46. quae flamma ... Graeciae fuisset; Phil. X, 11.

exoritur: exortam videtur flammam paucorum dolore ac morte restiuxisse; Verr. V, 14.

exsistit: ſ. delet.

nuntiat: flamma ex ipso iucendio uavium et calamitatem acceptam et periculum reliquum nuntiabat; Verr. V, 93.

obit, potest: quantum (urbis) flamma obire non potuisset; Catil. III, 25.

versatur: quorum vidisti ... flammam in delubris ... versari; Plauc. 71.

videtur: ſ. delet.

2. sum: illam (sententiam) ... esse potius flammam temporis; dom. 69. vim fuisse illam, flammam quassatae rei publicae perturbatorumque temporum iure iudiciisque sublatis; Sest. 73.

II, 1. arceo: ut ab urbe tamquam pestifera flamma arceatur (Antonius); Phil. VI, 6.

conicio: cum iu me ... illa flamma illorum temporum coniciebatur; har. resp. 45.

depello: quorum ego a templis atque delubris pestiferam illam et nefariam flammam depuli; dom. 144. qui ab aris, focis .. flammam .. depellit; Sest. 90.

excito: qui nunc primum post illam flammam aliorunu facto et cupiditate excitatam ... erigere animum et paulum respirare a metu coepit; Cluent. 200.

extorqueo: qui P. Lentulo .. flammam de manibus exiorsimus; Flacc. 97.

metuo: omni .. in sede ac loco .. flammam .. metuemus; Mureu. 85.

restinguo: cuius nuper .. flammam .. restinxerim; Sulla 83. ſ. I, 1. exoritur.

sedo: sedata illa flamma consulatus mei; Cael. 70.

subicio: ille uobilis taurus, ... quo vivos supplicii causa demittere homines et subicere flammam solebat (Phalaris); Verr. IV, 73.

2. resisto: qui .. flammae vobis auctoribus restiterat; sen. 7.

3. eripio: qui ... eripuit flamma Palladium illud; Scaur. 48.

4. eripio ex: fortunatissimam pulcherrimamque urbem ... e flamma ... ereptam ... videtis; Catil. III, 1. ut ... hanc pulcherrimam patriam omnium nostrum ex foedissima flamma eriperem; ib. IV, 2. eriperet ex hac flamma stirpem profecto suam; Scaur. 48.

evolo ex: ex illa flamma periculoque evolavit; Verr. I, 70. cum ... ex flamma sociorum evolaris; ib. 82.

inicio in: in hanc flammam recentem tum C. Iunium ... esse iniectum memini; Cluent. 79.

mitto in: nunc in tantam flammam tamque inveteratam mittamus (summos viros)? Phil. XIII, 48.

servo ex: quae (Diana) ... bis ex duorum bellorum flamma ferroque servata est; Verr. IV, 78.

voco ad: cum ... coniurati ad .. flammam vocabantur; Flacc. 102.

III, 1. conflagrare: qua (noete) praetor amoris turpissimi flamma ... conflagrabat; Verr. V, 92.

delere: qui haec omnia flamma ... delere voluerunt; prov. cons. 24.

minitari: L. Catilinam ... vobis atque huic urbi .. flamma .. minitauteм ex urbe .. eiecimus; Catil. II, 1.

2. in: vestri auxilii est .. huius innocentiae .. in hac calamitosa fama quasi in aliqna perniciosissima flamma subvenire; Cluent. 4. quae sint in illa rei publicae flamma gesta contra me; dom. 80.

post: ſ. II, 1. exeito.

IV. elliptiſch: „prius undis flamma", ut ait poëta neseio quis; Phil. XIII, 49.

flebilis, beweinenswerth, jammervoll: species: ponite .. ante oculos ... illam .. flebilem speciem; Phil. XI, 7.

vigiliae: o flebilis vigilias! Planc. 101.

flecto, beugen, lenken, richten, abwenden, verändern, umstimmen: alqm: te ipsum ... iam usus flectet; Mureu. 65. quibus ego rebus .. ita flectebar animo; Sulla 18. quid oratione te flectam? Phil. I, 35. flecte te; ib.

bestias: bestiae saepe immanes cautu flectuntur; Arch. 19.

currus: cum de foro in Capitolium currus flectere incipiunt; Verr. V, 77.

fata: nisi di immortales ... prope fata ipsa flexissent; Catil. III, 19.

mentis: enius (filiae meae) fletus adsiduus ... ceterorum omnium meutis oculosque (flectebat); dom. 59. qui (Gaditani) ... mentis suas ad nostrum imperium nomenque flexerunt; Balb. 39.

multitudinem: plebem et infimam multitudinem ... se fecisse commemorat ut .. virtute fleeteret; Milo 95.

naturam: illa .. in illo homine mirabilia fuerunt, ... suam uaturam ... hue et illue ... flectere; Cael. 13.

oculos: ſ. mentis; dom. 59.

plebem: ſ. multitudinem.

populum: quaeritur consul ... qui concitatum populum flectat; Mureu. 24.

testem: testis ... quivis ... fleeti potest; Scaur. 15.

tormenta: illa tormenta ... flectit libido; Sulla 78.

vitam: quam (vitam) solam videtis ... subito flecti .. non posse; Sulla 79.

voluntatem: quae (voluntas testium) ... nullo negotio fleeti .. potest; Cael. 22.

fleo, weinen: alqs: (mihi) venienti Syracusas egerunt gratias flentes (Heraclius ille et Epicrates); Verr. II, 65. (Verres) flens unumquemque senatorem rogabat; ib. 95. hic illi flentes rogare atque orare coeperuut; ib. III, 69. Sopater .. flens ad senatum rem defert; ib. IV, 85. ab eis flens (Diuaea) petivit; Cluent. 22. vos Habitur .. flens obsecrat; ib. 201. cum ego te ... flens flentem obtestabar; Flacc. 102. qui (Flaccus) ... meam quodam modo flens fidem implorat; ib. 106. eum ... Cn. Oppius ... ad pedes eius flens iaceret; Quir. 12. post meum discessum eis Pisonem verbis flens (M. Cato) meum et rei publicae casum vexavit; Sest. 60. cum me intuens fleutem sugnificabat interruptis atque morientibus voeibus; Cael. 59. quid .. possum aliud .. nisi fiere? Planc. 102. nec vero haec ... flens ... loquitur; Milo 94. quam (epistulam) cum illa legeret fleus; Phil. II, 77.

artifex: quid fuit illud, quod ... summus artifex ... flens ... egit apud populum Romanum multo gravioribus verbis meam causam, quam egomet de me agere potuissem? Sest. 120.

avia: mater .. atque avia, quae miserae flentes eversum a te puerum patriis bonis esse dixerunt; Verr. I, 93.

boni: cur me flentes (omnes boni) .. prosecuti sunt? dom. 56.

equites: cum senatus equitesque Romani flere pro me ... vetarentur; Quir. 13.

filius: flebat uterque non de suo supplicio, sed pater de filii morte, de patris filius; Verr. I, 76. (pro me) non ... Scipiones, Metellarum ‖ Metello-

rum‖ filii flentes ... populo Romano supplicaverunt; sen. 37.
mater: f. avia.
mulier: cum mulier fleret uberius; Phil. II, 77.
ordo: cum flens universus ordo cincinnatum consulem orabat; Sest. 26.
pater: f. filius; Verr. I, 76.
rex: rex .. Syracusii in foro ... flens ... clamare coepit; Verr. IV, 67.
senatus: f. equites.

fletus, Weinen, Jammer, Rührung: I. conquiescit: ne umquam conquiescere possit fletus bonorum; dom. 101.
est: quem fletum totius Asiae fuisse (putatis)? Verr. I, 76. cuius (filiae meae) fletus adsiduus (vobis erat iucundus): ceterorum omnium mentis oculosque (flectebat); dom. 59.
flectit: f. est; dom. 59.
indicat: indicat tot hominum fletus quam sis carus tuis; Rab. Post. 48.
potest: f. conquiescit.
II, 1. abstergeo: utinam his omnibus abstergere fletum sententiis nostris consultisque possemus; Phil. XIV, 34.
excito: ut ... fletum etiam inimicis atque invidis excitaret; Sest. 121.
facio: f. **facio,** III. fletum (5 St.) S. 304, a.
video: fletum cum siugultu videre potuisti; Planc. 76.
2. in tumpo in: in nostrum fletum inrumpes? Ligar. 13.
III, 1. augeri: angebatur .. eius molestia ... adsiduo fletu sororis; Cluent. 16. orat ne ... patris maerorem suo fletu augeatis; Flacc. 106.
commoveri: ne civium quidem Romanorum ... fletu .. maximo commovebare? Verr. V, 163.
debilitare: haec facta illius clarissimi .. viri mentio .. vocem meam fletu debilitavit; Cael. 60.
renovaro: frater erat unus, qui ... suo fletu desiderium mei memoriamque renovaret; Quir. 8.
2. cum: quauto cum fletu de illis nostris incendiis ac ruinis (illa sunt acta); Sest. 121.
in: si in nostro omnium fletu nullam lacrimam aspexistis Milonis; Milo 92.
siue: quas (res) idcirco praetereo, quod ne nunc quidem sine fletu commemorare possum; dom. 97. quis liberos ... aspicero poterat sine fletu? Phil. XIV, 10.

flexibilis, biegſam, geſchmeidig: nihil est ... tam ... flexibilo quam voluntas erga nos sensusque civium; Milo 42.

flexio, Krümmung: quae deverticula flexionesque quaesisti? Piso 53.

flexus, Wendung: in hoc flexu quasi aetatis ... fama adulescentis paulum haesit ad metas; Cael. 75.

flo, blaſen, gießen: quae ratio .. flandae .. pecuniae nou reperiebatur? Sest. 66.

floreo, florens, blühen, in Blüthe, Anſehn, Kraft ſtehen, prangen, in Beſitz ſein, part. ausgezeichnet, berrlich: alqs: pro me pugnabit L. Philippus eloquentia, gravitate, honore florentissimus civitatis; Quinct. 72. qui inter illos florebas; ib. 80. Sex. Roscius ... fuit gratia atque hospitiis florens hominum nobilissimorum; Sex. Rosc. 15. qui omnes in iudiciis publicis iam tum ... floruerunt; Cluent. 107. illi ... se in hac urbe florere voluerunt; Catil. III, 25. vos me florentem semper omnastis; sen. 31. cum tu florens ac potens per medium *forum* .. volitares; dom. 49. tertio die post ... quam in re publica floruisset (Q. Metellus); Cael. 59. eorum, quos ego florentis .. sine ferro viceram; Planc. 86. qui ... me ... florentem .. esse voluisti; ib. 104. te .... florentem esse cupiebant; Phil. XIII, 33.
alqd: nihil .. semper floret; Phil. XI, 39.
accessus: cum ... ad urbem accessus incredibili hominum multitudine et gratulatione florebat; Sest. 131.
adulescens: P. Scipione, florentissimo adulescente, vivo et incolumi; Verr. IV, 80.
adulescentia: cum eius adulescentia in amplissimis bonoribus summi viri ... florere potuisset; Sest. 110.
amicitia: (fatetur se posse) non ... ad florentem aliam (amicitiam) devolare; Quinct. 93.
campus: constat .. nullis umquam comitiis campum Martium tanta celebritate, tanto splendore ... floruisse; dom. 75.
civis: civis florentissimi ... periculum ... lugere senatui non licebit? Sest. 33. „sint florentes (cives mei)“; Milo 93.
civitas: quibus (civibus) .. vivis ... florens civitas esse posset; Phil. XIV, 23.
coloula: ut florentis coloniae territorium minueretur; Phil. II, 102.
domus: quorum domus cum houore ac virtute florent; Verr. I, 55.
equites: qui (equites Romani) nuper in re publica iudiciisque maximis floruerunt; Font. 26.
exercitus: idcircone saga sumpsimus ... ut exercitu florentissimo .. legati ad pacem mitterentur? Phil. XII, 16.
familia: quauta mala florentissimae familiae sedavi vel potius sustuli; Phil. II, 46. quae (familia) postea viris fortissimis floruit; ib. IX, 4.
fortuna: uunc meam spoliatam fortunam conferam cum florente fortuna imperatoris; Piso 38.
gloria: qua (laude) maxime florere generis sui gloriam ‖florere iu generis sui gloriam‖ viderat (L. Flaccus); Flacc. 25.
Graecia: quae (Graecia) quoudam opibus, imperio, gloria floruit; Flacc. 16. quae (Graecia) fama, quae gloria, quae doctrina, quae pluribus artibus, quae etiam imperio et bellica laude floruit; ib. 64.
homo: homines .. florentissimos ‖ornatissimos‖ nostrae civitatis (habet adversarios); Quinct. 7. mors hominis florentissimi (ante oculos versabatur); Sex. Rosc. 24. qui cum florentem hominem in populari ratione, L. Saturuinum, censor notasset; Sest. 101. in qua (ratione) multi homines novi et honore et gloria floruerunt; ib. 136.
laus: qua in familia laus aliqua forte floruerit; Rab. Post. 2.
uomen: iuro tum florebat populi Romani nomen; div. Caec. 69.
ordines: delegit ex florentissimis ordinibus ipsa lumina; Milo 21.
populi: illi ... populi iudiciis atque omni significatione florebant; Sest. 105.
praefectura: ut maiores eius omuos summum in praefectura florentissima gradum tenuerint et dignitatis et gratiae; Plauc. 32.
praeturae: quae (praeturae) et ceteris ornamentis et existimatione innocentiae maxime floruerunt; Font. 41.
quaestura: quamvis .. illa (quaestura mea) floruerit; Planc. 64.
reditus: qui (reditus) ita florens fuit; Sest. 128.
res publica: florentissimam (rem publicam) nobis reliquerunt; Sex. Rosc. 50. florente ro publica; Cluent. 107.
senatus: qui (senatus) quondam florens orbi terrarum praesidebat; Phil. II, 15.
Sicilia: cum Sicilia florebat opibus et copiis; Verr. IV, 46.
socii: ut imperio nostro (socii) quam .. florentissimi .. essent; Verr. IV, 134.
vir: Ser. Galbam ... nonne proavo tuo, .. florentissimo viro, M. Catoui ... populus Romanus eripuit? Muren. 59.
urbs: quam urbem .. florentissimam .. esse voluerunt (dii); Catil. II. 28.

floresco, erblühen, aufblühen: alqs: nolite

... hunc nunc primum florescentem ... tamquam turbine aliquo aut subita tempestate pervertere; Cael. 79.

iustitia, lenitas: haec [tua iustitia et lenitas animi] florescet cotidie magis; Marcell. 12.

flos, Blume, Blüthe, Zierde, Glanz, Fülle, Zusammtraft: I, 1. sentit: quid tirones milites, flos Italiae, ... de vestra gravitate sentiat; Phil. XI, 39.

sunt: quam (Hennam) circa ... sunt .. laetissimi flores omni tempore anni; Verr. IV, 107.

vivit: vivere volebam ... omnem .. florem nobilitatis ac iuventutis; Phil. II, 37.

2. sum: est .. ille flos Italiae; Phil. III, 13.

II. adhibeo: cum alter nobilitatis florem ... adhibuisset; Phil. XII, 27.

appello: Castricium ... florem iuventutis appellant; Flacc. 75.

aspicio: aspiciant hunc florem legatorum laudatorumque Flacci ex vera atque integra Graecia; Flacc. 61.

contineo: flos .. equitum Romanorum ... publicanorum ordine continetur; Planc. 23.

educo: contra illam naufragorum eiectam ac debilitatam mannm florem totius Italiae .. educite; Catil. II, 24.

infringo: est .. haec saeculi quaedam macula atque labes .. velle ipsum florem dignitatis infringere; Balb. 15.

propono: possum ... totum .. agrum Sabinum, florem Italiae, ... proponere; Ligar. 32.

III, 1. complere: omnis Segestae matronas et virgines ... (Dianam) complesse .. floribus; Verr. IV, 79.

coniugi: non venirem contra gratiam ... aetatis flore coniectam? Phil. II, 3.

ornari: cuius damnatione sepulcrum L. Catilinae floribus ornatum ... est; Flacc. 95.

2 in: nemo hunc M. Caelium in illo aetatis flore vidit nisi aut cum patro aut mecum; Cael. 9.

flosculus, Blümchen, Putz: ut ... omnis undique flosculos carpam .. atque delibem; Sest. 119.

fluctuo, umhertreiben, auf den Wellen treiben: alqs: quid est tam commune quam ... mare fluctuantibus? Sex. Rosc. 72.

quadriremis: quadriremem .. fluctuantem in salo reliquerat; Verr. V, 91.

fluctus, Fluth, Wogen, Strömung: I, 1. eicio: ita magni fluctus eiciebantur; Verr. I, 46.

excito; hic, in hac gravissima .. civitate ... quantos fluctus excitari in coutione videtis; Flacc. 57. in re publica fluctus excitantur; Sest. 99. „haec res tibi fluctus illos excitavit“; Piso 72.

fugio: me .. spe reliquae tranquillitatis praesentis fluctus .. fugisse; Sest. 73.

2. committo: hiemi sese fluctibusque committere maluit; Verr. II, 91.

3. confero in: homines ... saepe ex hoc portu se in illos fluctus prope necessario contulerunt; prov. cons. 38.

emergo e: postea quam ... emergere auctoritatem vestram e fluctibus illis servitutis ... vidit; har. resp. 48.

II. agitationes: quod .. fretum, quem Euripum .. tantas, tam varias habere putatis agitationes fluctuum? Muren. 35.

III, 1. adlui: cum iu ultimis terris ... barbariae fluctibus adluatur (Massilia); Flacc. 63.

circumiri: qui se totius belli fluctibus circumiri quam illnm aut regredi aut progredi maluit; Phil. XIII, 20.

demergi: vos fortasse consumptum istum cruciatu aut demersum fluctibus audire malletis; Fr. A. V, 2.

eici, expelli: navis illa ... expulsa atque eiecta fluctu, frangitur; Verr. I, 46. socerum ... fluctibus rei publicae expulsum; Sest. 7.

fessus: quod fessum (C. Marium) inedia fluctibusque recrearunt; Planc. 26.

iactari: ita iactantur fluctibus, ut numquam adluantur; Sex. Rosc. 72.

operiri: qui (fons) fluctu totus operiretur; Verr. IV, 118.

2. in: quis .. clavum tanti imperii tenere ... in maximo cursu ac fluctibus posse arbitrareturhominem ... vino, gaueis, lenociuiis adulteriisque confectum? Sest. 20. qui in maximis .. fluctibus rei publicae navem gubernassem; Piso 20. qui in hac tempestate populi iactamur et fluctibus; Planc. 11. ceteras tempestates .. in illis .. fluctibus contionum semper putavi Miloni esse subeundas; Milo 5.

fluito, treiben, ſchwanken: cum .. in hanc rei publicae navem ... fluitantem in alto tempestatibus seditionum ac discordiarum armatae tot classes ... incursurae viderentur; Sest. 46.

flumen, Fluß, Strom: I. est: nullius tantum flumen est ingenii, Marcell. 4.

II. agode: cum Reatini ... me suam publicam causam de Velini fluminibus ... agere voluissent; Scaur. 27.

deicio in: insui volucrum (maiores nostri) in culeum vivos atque in flumen deici; Sex. Rosc. 70. non sic nudos (eos) in flumen deicere (voluernt); ib. 71.

educo citra: ut exercitum citra flumen Rubiconem ... educeret; Phil. VI, 5. exercitum citra flumen Rubiconem eduxerit (oportet); ib. VII, 26.

III. natura: speravit .. difficilis tibi Alexandriae fore exitus propter .. naturam .. fluminis; Deiot. 24.

nomen: in his (signis) .. ipsa Himera in muliebrem figuram habitumque formata (erat) [ex .. nomine .. flumiuis]; Verr. II, 87.

ostium: qui ... hanc rem in Cilicia ad ostium fluminis Cydni confecisset; Phil. II, 26.

vis: (ad) vim .. fluminum .. hoc sibi remedium compararat; Verr. V, 26.

IV, 1. intercludi: illi meum reditum ... flumine sanguinis interclndendum putaverunt; sen. 6. inimici mei ... flumine sanguinis meum reditum interclndendum putaverunt; Quir. 14.

2. in: quae navis umquam in flumine publico tam volgata omnibus quam istius aetas fuit? har. resp. 59.

fluo, fließen, gleiten, ſchlaff herabfallen: amnis: Chrysas est amnis, qui per Assoriuorum agros fluit; Verr. IV, 96.

arma: fluent arma de manibus; Phil. XII, 8.

buccae: processit qua auctoritate vir! ... fluentibus buccis; sen. 13. erant illi ... madentes cinnamum fimbriae et fluentes † pulsatacque ‖ purpurissataeque‖ buccae; Piso 25.

fluvius, Fluß: ille se fluvio Rubicone ... circumscriptum esse patiatur? Phil. VI, 5.

foculus, Opferherd: I. volt: quid foculus (voluit)? dom. 125.

II. pono: foculo posito in rostris; dom. 123. foculo posito; ib. 124.

focus, Feuerſtätte, Herd, Beſitzthum, Hausmitter: I. sunt: hic foci (sunt); dom. 109.

vident: te amicum et placatum Deiotari regis .. foci .. viderunt; Deiot. 8.

II, 1. committo, credo: ut ... omnium civium ... foci ... vestrae sapientiae, fidei, potestati (commissi creditique) esse videantur; dom. 1.

defeudo: nos ... focos ... defendimus; Phil. VIII, 8.

habeo: nec privatos focos (is videtur caros habere); Phil. XIII, 1.

perverto: deorum ... abditos ac penetralis focos ... inexpiabili scelere pervertit (Clodius); har. resp. 57.

recipero: hic est reditus ... in focis ... reciperandis; dom. 143.

relinquo: quos tu ... focos relinquere coëgisti; Piso 91.

repeto: repetebant .. patrios .. focos; Phil. II, 75.

subicio: ius .. statuetis esse unius cuiusque vestrum .. focos .. subiectos esse libidini tribuniciae? dom. 106.

2. eicio: nudum cicit .. focis patriis; Sex. Rosc. 23.

pello: ego pulsus .. focis ... carui patria; Sest. 145.

3. decerno de: de .. focis (vestris) ... decernite diligenter .. ac fortiter; Catil. IV, 24.

depello a: qui ab aris, focis ferrum flammamque depellit; Sest. 90.

fero contra: ego arma ... contra .. patrios .. focos .. tuli; Phil. II, 72.

iudico de: de focis vestris hodierno die vobis iudicandum est; Catil. IV, 18.

III, inimicus: nisi .. focis omnium nostrum ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.

IV, bellum contra: cum bellum ucfarium contra .. focos (nostros) .. geri .. videremus; Phil. III, 1. unus furiosus gladiator ... contra .. focos ... gerit bellum; ib. XIII, 16.

fodio, ſtechen: uum oxspectas, dum te stimulis fodiamus? Phil. II, 86.

foede, gräßlich, abſcheulich: incido: qui legato ... foedissime .. venas incideret; har. resp. 35.

stipo: cum esses foedissime stipatus armatis; Phil. II, 6.

vexo: ut non ante attigerint (eas proviucias) ... quam fidem publicam ... foedissime .. vexarint; prov. cons. 3.

foederatus, verbündet: A. alqs: quod sunt foederati (Mamertini); Verr. V, 49. cur Tauromenitanis item foedcratis navem imprcasti? ib. M. Crassus non † Avennensem foedcratum civitate donavit? Balb. 50. qui Aricinum tanto opere despicit .. iure foederatum; Phil. III, 15.

civitas: Tauromenitani, quorum est civitas foederata; Verr. II, 160. foederatae civitates duae sunt; ib. III, 13. quarum civitatum utraque foederata est; ib. V, 56. hoc Netiuorum foederata civitas publice dicit; ib. 133. SI QUI FOEDERATIS CIVITATIBUS ASCRIPTI FUISSENT; Arch. 7. uum quis eorum, qui de toederatis civitatibus cssct civitate donatus, in iudicium est vocatus? Balb. 48. has sacerdotes video ... fuisse foederatarum .. civitatum; ib. 55.

populus: negat ex foedcrato populo quemquam potuisse (civitate donari); Balb. 19. quid .. potuit dici imperitius qnam foederatos populos fieri fundos oportere? nam id non magis est proprium foedcratorum quam omnium liberorum; ib. 20. ut quibusdam populis .. foederatis .. permittendum esse videatur; ib. 22. quia .. est .. non proprium foedcratorum (populorum); ib. 27. Cn. Pompeius ... P. Caesium ... foederato cx populo nonne civitate donavit? ib. 50. multi in civitatem recepti cx .. foederatis .. populis .. sunt; ib. 52. si foederati populi (illud ius ignoraverunt); ib. 64. quem foedcrati .. populi ... omni cruciatu dignissimum putent; Piso 98.

solum: in Mamertinorum solo foedcrato .. monumentum istius crudelitatis constitutum est; Verr. IV, 26.

B, 1. constituunt: nihil interest .utrum haec foedcrati iura constituant ... an ... ca rata esse non possint; Balb. 26.

II, 1. dono: qui foedcratos civitate donarunt; Balb. 65.

facio: ut omnium praemiorum beneficiorumque ||beneficioque|| nostrorum expertis faciat foederatos; Balb. 20.

2. eripio: quis .. esset ... qui foederatis in defcndenda re publica nostra spem praemiorum eripi vellet? Balb. 49.

licet: anne de nobis trahere spolia foederatis licebat, de hostibus non licebat? Balb. 53.

patco: quod si .. gravissimi .. cives hanc Latiums, id est foedcratis, viam ad civitatem .. patere passi sunt; Balb. 54.

III. oppidum: ut civis Romanus ... in oppido foedcratorum ... virgis cacderetur? Verr. V, 163.

patronus: hanc tu ... patroue .. foederatorum, condicionem statuis Gaditanis? Balb. 25.

foeditas, Garſtigkeit, Abſcheulichkeit: I. o: o foeditatem hominis flagitiosam! Phil. II, 15.

II. sum in: quaudo .. oblivisceturc ulla posteritas cuius scelere in hac vestitus foeditate fuerimus? Phil. XII, 12.

III. propter: neque cam habcro in matrimouio propter foeditatem ... volcbat; Scaur. 8.

foedo, verunſtalten, beſudeln, entweihen: existinctorem: quoniam togatum domestici belli exsanctorem nefario scelere foedassct; har. resp. 49.

memoriam: memoriam *inventutis* suae rerumque gestarum senectutis dcdecore foedavit; Scaur. c. 3 § 2.

sacella: a Sex. Serrano sanctissima saccila ... summa .. turpitudino foedata csse nescimus? har. resp. 32.

foedus, Garſtig, gräßlich, abſcheulich: alqs: an ille dcmens ... foedior .. in Cn. Pompeio accusando quam in universo senatu vituperando fuit? har. resp.51.

alqd: quo foedius ncc fieri nec cogitari quicquam potest; Piso 17. quid (hoc) foedius (est)? Phil. II, 86. nihil (est) foedius scrvitute; ib. III, 36. ne hoc quidcm cogitatis, ... hunc in eum ordinem recipi ... quam foedum ... sit? ib. VII, 15. nihil esse homini Romano foedius scrvitute; ib. XII, 15. quid ... foedius ... quam contra senatum ... exercitum ducere? ib. XIII, 14.

crimen: adempta ignominia foedissimi criminis; Sulla 90.

crudelitas: qui primus Antonii .. foedam crudelitatem ... a membris et visceribus (nostris) avertit; Phil. XIV, 25.

dies: qui foedo illo .. dic et quid pati ... possct et quid .. consequi ipse cuperet ostendit; Phil. III, 12.

direptio: in urbe auri ... foeda direptio (crat)!; Phil. II, 62.

facta: „quae tu omuia tuis foedis factis facis, ut nequiquam vclim“; Cael. 37. ne nctus quidem a foedissimis factis potest (te) avocare? Phil. II, 115.

familiae: en quibus familiis quam foedis ... dedatis hanc familiam; Scaur. 13.

fax: iniecta fax est foeda ac luctuosa rei publicae; har. resp. 45.

fuga: quam focda (erat fuga); Phil. III, 24.

flamma: ut ... hanc pulcherrimam patriam omnium nostrum ex foedissima flamma ... eripere; Catil. IV, 2.

hostis: quibus persuasum est foedissimum hostem iustissimo bello persequi; Phil. XIII, 35.

monstrum: tunc etiam, .. foedissimum monstrum, ausus es mcum discessum illum ... *in* malcdicti .. loco ponere? Piso 31.

mors: foedissimam mortem omnes ... cogitabant; Phil. XIV, 10. in fuga foeda mors est; ib. 32.

res: homines te in rc foedissima defendcruut; har. resp. 38. o rem nou modo visu focdam, sed etiam auditu! Phil. II, 63.

servitus: populum Romanum foedissima .. servitute liberatum (essc); Phil. XIV, 37. f. alqd; Phil. III, 36. XII, 15.

tribunus: emisti a foedissimo tribuno plebis ... ut tibi ... liceret; prov. cons. 7.

turpitudo: cum ... vos .. sempiternas foedissimae turpitudinis notas subieritis; Piso 41.

vita: ut cum Lentulo et Catilina et Cethego foedissimam vitam ... degeret; Sulla 75.

voltus: nemo illum foedum voltum aspicere ... poterat; Sest. 106.

foedus, Bündniß, Bund, Bundesvertrag: I. **absolut:** 1. est: si eius modi esse haec duo foedera duorum populorum .. docuo; Verr. V, 50. quod (est istud) foedus, ut .. nostra civitas careat iu suis periculis Massiliensi propuguatore? Balb. 28. non foedus sibi nobiscum ... esse arbitrabuntur; ib. 41. hoc ipso inferius esse suum foedus quam ceterorum; ib. 44. cum Camertinum foederum sanctissimum atque aequissimum sciret esse; ib. 46. f. li, 1. excipio.

exstant: quaedam foedera exstant; Balb. 32.

habet: sin .. foedus illud habet aliquam dubitationem; leg. agr. I, 11.

opitulatur: quin Verre praetore plus Mamertinis cybaea quam Tauromenitanis foedus opitulatum sit; Verr. V, 50.

pertinet: quod (foedus) ad causam nihil pertinet; Balb. 29.

2. Ausruf: o ratum religiosumque foedus, quod cum Autoniis feceramus! Phil. XIII, 4.

II. **nach Verben:** 1. accipio: foedus totum accipitur ‖ excipitur ‖; leg. agr. II, 58.

comprobo: foedus totum .. comprobatur; leg. agr. II, 58. quod si hoc foedus, quod populus Romanus ... comprobat, idem suffragiis comprobasset; Balb. 35.

convello: quod foedus ... non .. convelli potest? Caecin. 51.

excipio: „exceptum .. est foedus, si quidem sacrosanctum est“; Balb. 32.

facio: f. **facio,** III. foedus (6 St.) S. 304, a.

ferio: f. **ferio** foedus (4 St.) S. 333, a.

frango: fregit foedus Gabinius; dom. 66. foedus ... frangere noluisti; Piso 28. multis .. fractis .. foederibus; Scaur. 42.

ico: id .. foedus meo sanguine ici ‖ ictum sanciri‖ posse dicebaut; Sest. 24. L. Marcius .. cum Gaditanis foedus icisse ‖ iecisse, fecisse‖ dicitur; Balb. 34. tum est cum Gaditanis foedus ... ictum; ib. quacum (civitate) prope singulare foedus ... ictum putatur; ib. 50. cum Latiuis omnibus foedus esse ictum ... quis ignorat? ib. 53. quod (foedus) meo sanguine ... iceras; Piso 28.

improbo: Ti. Graccho ... in eo foedere improbando semutus severitas dolori et timori fuit; har. resp. 43.

incido: quod (foedus) in columna ahenea meminimus .. iucisum .. fuisse; Balb. 53.

infirmo: quod foedus ... non infirmari .. potest? Caecin. 51. nec .. oratio mea ad infirmandum foedus Gaditanorum .. pertinet; Balb. 34.

iubeo: hoc quia vos foedus non iusseritis; leg. agr. II, 58.

neglego: hunc quisquam ... foedera scientem neglexisse .. dicere audebit? Balb. 13.

pango: pacto iam foedere provinciarum; Sest. 33.

perscribo: quod (foedus) in columna ahenea meminimus ... perscriptum fuisse; Balb. 53.

recito: recitentur foedera; Verr. V, 50.

renovo: tum est cum Gaditanis foedus .. renovatum; Balb. 34.

rumpo: hunc quisquam ... foedera scientem .. rupisse dicere audebit; Balb. 13.

sanclo: cum omnia cum omnibus foedera reconciliatione gratiarum sanguine meo sancirentur; Quir. 13.

teneo: quod (foedus) cum ... teneretur; Balb. 34.

violo: quod ille nefarius ... parum se foedus violaturum arbitratus est; Sest. 15. hunc quisquam ... foedera scientem .. violasse .. dicere audebit? Balb. 13. nec ... violatum foedus eorum videretur; ib. 31. num ... foedus ... violatum arbitramur? ib. 55. multis violatis .. foederibus; Scaur. 42.

2. ascribo: qui hanc poenam foederibus ascribat; Balb. 20.

3. sum: quae cum esset civitas acquissimo .. foedere; Arch. 6.

4. ascisco ad: nemo ... oppressus aere alieno fuit quem non ad hoc incredibile sceleris foedus asciverit; Catil. II, 8.

audio de: nihil peritius de foederibus (umquam audivi); Balb. 2.

confero cum: cum foederibus (Cn. Pompeii decretum conferemus)? Balb. 11.

dico de: quid habes .. dicere de Gaditano foedere eius modi? Balb. 33.

discepto de: non de foederibus disceptamus; Balb. 29.

facio contra: utrum ... inscientem voltis contra foedera fecisse (Pompeium) an scientem? Balb. 13. si ... id ... contra foedus factum diceretur; ib. 16. ut ... id contra foedus fieri dicant .. naturae; Scaur. 5.

fero de: nihil omnino umquam de isto foedere ad populum ... latum esse dico; Balb. 33. de quo foedere populus Romanus sententiam non tulit; Balb. 34.

insum in: inerat ... in illo foedere societatis quasi quaedam nota servitutis; Verr. V, 51.

postulo de: Gaditani ... a senatu de foedere postulaverunt; Balb. 34.

renovo de: de foedere ... renovabo ea, quae dicta sunt; Balb. 17.

sum in: nihil est .. aliud in foedere nisi ut PIA ET AETERNA PAX sit; Balb. 35. adiunctum illud etiam est, quod non est in omnibus foederibus; Balb. 35.

venio ad: ut iam ad foedus veniam; Balb. 29.

III. **nach Adjectiven:** 1. imperitus: dicat se non imperitum foederis ... fuisse; Balb. 47.

proprius: nihil habet (hic totus locus disputationis atque orationis meae) quod sit proprium .. foederum; Balb. 30.

2. inferior in: id habet hanc vim, ut sit ille in foedere inferior? Balb. 35.

IV. **nach Substantiven:** 1. causa: Netini ... eandem suam causam foederis esse docuerunt; Verr. V, 56.

condicio: se ... Siculis ... condicionem .. foederum reddidisse; Verr. III, 123.

interpres: en foederum interpretes! Verr. V, 54. qui tam religiosum existimari te voluisti interpretem foederum; ib. 56. quos .. prudentissimos interpretes foederum ... esse arbitramur? Balb. 45.

interpretatio: an ... interpretationem foederis non tenebat? Balb. 14. habetis ... clarissimorum virorum interpretationem .. foederum; ib. 52.

invidia: Ti. Graccho invidia Numantini foederis ... senatus severitas dolori et timori fuit; har. resp. 43.

ius: ei ... pretio abs te ius foederis ... redemerunt; Verr. V, 50.

libertas: cum magna pars in eis civitatibus foederis sui libertatem civitati anteferret; Balb. 21.

memoria: sustulisti ... memoriam foederis; Verr. V, 60.

merces: ea fuit merces ... foederis; Verr. V, 59.

pactio: quod eis navem contra pactionem foederis imperarint; Verr. V, 49.

patronus: hanc tu .., patrone foederum, .. condicionem statuis Gaditanis? Balb. 25.

praesidium: qui (Tauromenitani) maxime ab iniuriis nostrorum magistratuum remoti consuerant esse praesidio foederis; Verr. II, 160.

ratio: qui (hostis) haberet ... rationem aliquam ... foederis; Phil. IV, 14.

religio: in publicis religionibus foederum sanctum ac diligentem (hominem habemus); Verr. V, 49. nos .. in ipsa religione ... foederum conservanda qualis fuerit Cn. Pompeius dubitabimus? Balb. 12.

sanctio: cuius (populi) maiestas foederis sanctione defenditur; Balb. 36.

species: qui .. veterem illam speciem foederis Marciani semper omni sanctiorem arce duxerunt; Balb. 39.

2. scientia in: existimo ... singularem quaudam laudem eius ‖et‖ praestabilem esse scientiam in foederibus ‖in interpretandis foederibus‖; Balb. 15.

V. **Umstand:** 1. addicere: ut civis optime meriti fortunas provinciarum foedere addiceres; sen. 16.

adsequi: quod ... a maioribus nostris foedere adsequi non potuerunt (Mamertini); Verr. V, 51.

caveri: ut Tauromenitanis cautum et exceptum sit foedere, NE NAVEM DARE DEBEANT; Verr. V, 50. de quibus (agris) cautum sit foedere; leg agr. I, 10. si Iliempsali satis est cautum foedere; ib. 11. de quibus (agris) foedere cautum est; ib. II, 58. ei ‖et‖ (Iliempsali) .. per C. Cottam .. cautum esse foedere; ib. absurda res est caveri foedere, ut maiestatem populi Romani communiter conservent; Balb. 37.

confirmari: quod genus uno testimonii foedere ... est confirmatum; Scaur. 21. neque ullam societatem optimis civibus cum importunissimo hoste foedere ullo confirmari posse credidi; Phil. II, 89.

coniungi: homines bonorum inimicos, hostis patriae, latrones Italiae scelerum foedere inter se ... coniunctos, aeternis suppliciis vivos mortuosque mactabis; Catil. I, 33. ut quaeque (civitas) nobiscum maxime ... foedere est coniuncta; Balb. 29. qui ... hoc foedere Catuli ... se nobiscum coniunctissimos esse arbitrati sunt; ib. 39. si ... Gaditanis ... foedere coniunctis hoc idem non licebit; ib. 41.

consequi: quod foedere (Gaditana civitas consequi potuit), consecuta est; Balb. 35.

devincire: hunc ... Cn. Pompeius ... foedere .. devinxerat nihil in tribunatu contra me esse facturum; Sest. 15.

docere: quod ... Romulus foedere Sabino docuit etiam hostibus recipiendis augeri hanc civitatem oportere; Balb. 31.

excipi: ubi est .. *exceptum* foedere Gaditano, ne quem populus Romanus Gaditanum recipiat civitate? Balb. 32. neque iguvinatium neque Camertium foedere esse exceptum quo minus eorum civibus ... praemia virtutis tribuereutur; ib. 47. f. caveri; Verr. V, 50.

impediri: nec (ut) foedere impediatur (civis noster) quo minus ex eive Romano civis Gaditanus possit esse; Balb. 27. sibi non fuisse dubium, quin nullo ‖non nullo‖ foedere a re publica ‖foedere re publica‖ bene gerenda impediretur; ib. 47. quod foedere civitatis mutandae ius impediretur; ib. 52.

inretiri: qui provinciarum foedere inretiti ‖irritati‖ totum illum annum querellas senatus, luctum honorum, Italiae gemitum pertulerunt; Quir. 11.

obstringi: quamquam foedere obstricti tenebamini; Piso 29.

opprimi: tu cum .·. consulum .. nefario foedere servitute oppressam civitatem teneres; dom. 131.

retrahere: cum duo consules a re publica provinciarum foedere retraxisset; Sest. 34.

sanciri: quid erat aliud, quod inter Antonium et Dolabellam .. foedere .. sanciretur? Phil. XIII, 42.

2. contra: istum .. contra foedus et Tauromenitanis imperasse et Mamertinis remisisse (navem); Verr. V, 50. remisisti (Mamertinis navem) contra foedera; ib. 59.

cum: o conservandus civis cum tam pio iustoque foedere! Phil. XIII, 37.

de: quis dubitet de foederibus ... hominibus iuris peritissimis imperatores nostros anteferre? Balb. 45.

ex: navem imperare ex foedere debuisti; Verr. IV, 21. qui ex foedere ipso uavem vel nsque ad Oceanum ... mittere debuerunt; ib. V, 50. soli (Mamertini) ex foedere quod debuerunt non dederunt; ib. 58. Mamertinis ex foedere navem quam deberent per triennium remisisti; ib. 136. quid erat cur ex ipso foedere Gaditanum in civitatem nostram recipi non liceret? Balb. 35.

in: (ut) Mamertinis in ipso foedere sanctum atque perscriptum sit, UT NAVEM DARE NECESSE SIT; Verr. V, 50. quorum in foederibus exceptum est, ne quis eorum a nobis civis recipiatur; Balb. 32. in foedere nihil esse cautum praeter pacem; ib. 38.

sine: quinque (civitates) praeterea sine foedere immunes (sunt); Verr. III, 13.

foeneus, aus Erz: Cominius ... homines foeneos in medium ad tentandum periculum proicit; Fr. B. VI, 1.

foetidus, stinkend: cum isto ore foetido taeterrimam nobis popinam inhalasses; Piso 13.

foetor, Gestank: hic ... iacebat in suorum Graecorum foetore; Piso 22.

folium, Blatt: ex illo fonte et seminario triumphorum cum arida folia laureae rettulisses, cum ea abiecta ad portam reliquisti; Piso 97.

fons, Quelle, Ursprung: 1. est: in hac insula extrema est fons aquae dulcis; Verr. IV, 118. hic fons aequitatis (est); Cluent. 146.

patent: cum tui fontes vel inimicis tuis pateant; Muren. 9.

II, 1. aperio: totius huius sceleris fons aperitur; Phil. XIV, 15.

diiungo: nisi munitione ac mole lapidum diiunctus (fons) esset a mari; Verr. IV, 118.

oportio: qui (fons) fluctu totus operiretur; Verr. V, 118.

perdo: hic ... fontem pereunem gloriae suae perdidit; Milo 34.

reperio: si fontem maledicti reperietis; Planc. 57.

video: horum duorum criminum video fontem; Cael. 31.

2. sum: cui (fonti) nomen Arethusa est; Verr. IV, 118.

3. emano ex: quaeram .. ex quo iste ‖te‖ fonte senator emanet; Cael. 19.

haurio ex: illa .., quae summa sunt, ex quo fonte hauriam scutio; Arch. 13.

mano ex: nonne cernitis ex uno fonte omnia scelera manare? Phil. XIII, 36.

profluo ab: equidem ... ab his foutibus profluxi ad hominum famam; Cael. 6.

redundo ex: omnes in me meosque redundant ex fonte illo dolores; Milo 103.

refero ex: ex illo fonte .. triumphorum cum arida folia laureae rettulisses; Piso 97.

veuio ad: ad foutem generis utriusque veniamus; Planc. 18.

III. post: quod est litus in Insula Syracusis post Arethusae fontem; Verr. V, 80.

for, sprechen: cui non ... intercessit postulatio ... ne fando quidem audita; Quinct. 71.

foras, hinaus: effero: hoc pro nihilo putas ... efferri hoc foras? Phil. X, 6.

mitto: filium suum .. foras ad propinquum suum quendam mittit (Philodamus) ad cenam; Verr. I, 65.

produco: in qua (domo) nihil geratur quod foras producendum sit; Cael. 57.

proicio: quod tantam pestem .. foras .. proiecerit (urbs); Catil. II, 2.

forensis, auf dem Markt, gerichtlich, öffentlich: causae: quem .. cursum industria mea tenere potuisset sine forensibus causis? Phil. VIII, 11.

industria: hanc eius operam non minus ad consultum adipiscendum quam hanc nostram forensem industriam dignitatis habuisse; Muren. 34.

labor: quod me .. forensis labor ab omni illa cogitatione abstrahebat; Sulla 11. meus hic forensis labor ... dimanavit ad existimationem hominum paulo latius; Cael. 6.

latrocinium: cui templum illud fuit ... castellum forensis latrocinii; Piso 11.

laus: haec forensis laus .. (latet) in tutela ac praesidio bellicae virtutis; Muren. 22.

negotia: omnibus forensibus negotiis iutermissis; Cael. 1.

opera: sit par forensis opera militari || militaris||; Muren. 41. num etiam ... operam forensem (tuam) ... nobis ... es .. autelaturus? Piso 64.

parricidia: ita forensibus parricidiis delectatur; Phil. VI, 4.

quaestus: quaestus (eius) forensis in medium proferebatur; Cluent. 101.

res: vos .., omnium rerum forensium ... arbitri et testes ... Castor et Pollux ... implore et appello; Verr. V, 186. quorum sapientiam temperantiamque in .. forensibus .. rebus perspexeratis; leg. agr. II, 64. revocet (iuventus) se aliquando ad curam .. rei forensis; Cael. 42.

sermo: quod (genus dicendi) ... a forensi sermone abhorreat; Arch. 3.

species: haec sunt ... signa probitatis non fucata forensi specie; Planc. 29.

strepitus: ubi et animus ex hoc forensi strepitu reficiatur et aures convicio defessae conquiescant; Arch. 12.

usus: quo paratior ad usum forensem ... esse possim; div. Caec. 41. L. Appuleium esse video ... usu forensi ... tironem; ib. 47. quantum (ad agendum facultatis) homini vigilanti ex forensi usu ... dicendi exercitatio potuit adferre; imp. Pomp. 2. quibus (rebus) instituimur ad hunc usum forensem; Cael. 72.

foris, Thür: 1. aperio: aperuit forem scalarum; Fr. B. VI, 49.

effringo: effringi multorum foris; Verr. IV, 52. foris aedis effringunt; ib. 96. „foris effregit?“ Cael. 38.

restituo: „restituentur (fores)“; Cael. 38.

2. adsisto ad: servis suis Rubrius, ut ... ipsi ad foris adsisterent, imperat; Verr. I, 66.

foris, draußen, auswärts: exspecto: ille relictus iutus, exspectatus foris ... convertit se .. ad timorem; Sulla 17.

impedio: haec studia ... non impediunt foris; Arch. 16.

quaero: non quaeram foris; Verr. III, 210. non quaeram exemplum foris; ib. 212.

sum: foris esse Gabium; Piso 12.

zum Satz: quibus incolumibus ... foris auctoritas retineretur; Sex. Rosc. 136. quem .. hostem quam vehementer foris esse timendum putem; Catil. II, 4. bi ... consilium peterent ... foris potius quam domo? Phil. II, 26. fuit .. ille vir ... foris clarus; ib. 69. foris etiam turpiorem (causam amoris habuisti); ib. 78.

forma, Gestalt, Schönheit, Gepräge, Charakter: I. adferunt: „non fuisse credo fas clarissimorum virorum formas illi taeterrimo parricidae aliquid decoris adferre; Milo 86.

est: quae forma regionum! Quir. 4. illa fuit .. populi Romani .. forma; dom. 90. quorum in adulescentia forma .. fuit liberalis; Cael. 6.

terret: haec novi iudicii nova forma terret oculos; Milo 1.

II, 1. habeo: qui (praedones) aliquid formae .. habebant; Verr. V, 64. qui (piratae) .. aliquid habuerant .. formae; ib. 71. formam adhuc habetis ... tyrannorum; leg. agr. II, 32.

novi: si forman hominis ... nostis; Flacc. 12. norunt isti homines formam rei publicae? Phil. V, 25.

perficio: quoad oculis conformando || confirmando || ex multis praediis unam fundi .. formam .. perficeret || perfecerit ||; leg. agr. III, 14.

video: quam (formam) in campo vidisti tum; dom. 90.

2. sum ex: num est ex iudicum .. forma? Phil. V, 13.

III, 1. cognitio: quae (imagines) ... delectabant ... cognitione formarum; Verr. IV, 123.

monumenta: hi monumenta tuae formae .. in suis civitatibus esse cupiebant; Verr. II, 157.

2. signum: si recordari volueritis quanta religione fuerit eadem .. forma signum illud; Verr. IV, 129.

IV, 1. indui: beluae quaedam illae ex portentis immanes ac ferae, forma hominum indutae, exstiterunt; Sulla 76.

similis: C. et L. Fabricii .. fuerunt ..., homines inter se .. forma .. similes; Cluent. 46.

2. praeter: ut sibi praeter formam nihil ad similitudinem hominis reservari; Cluent. 199.

formido, Grauen, Scheu, Schauer, Schrecken: I, 1. est: quae tanta formido (sit); Sex. Rosc. 5. „non malum est .. esse istam formidinem“; Verr. III, 34. quem ad modum discessu meo ... formido .. fuisset; dom. 17. quae (tua) formido praeclaro illo die (erat); Phil. II, 88.

excidunt: quae (formidines) quasi cornua quaedam exciderunt impleta; Fr. B. XV, v, 2.

impenderit: nisi .. hae formidines ab nostris magistratibus atque in nostris provinciis (mercatoribus) impendebunt; Verr. V, 157.

2. ecce: ecce illa .. bonorum .. subita atque improvisa formido; prov. cons. 43.

II, 1. habeo: tum habuisti quasdam formidines; Fr. B. XV, v, 2.

inicio: iste .. formidiuem illam suam Agyrinensibus miseris iniciebat; Verr. III, 68.

oppono: formidines opponantur; Quinct. 47.

pono: ut aliqua iu vita formido improbis esset posita; Catil. IV, 8.

propono: ut ceteris formidines similium incommodorum ... proponeret; Verr. V, 23.

2. libero: nisi eos, qui vobis fructui sunt, conservaritis ... calamitatis formidine liberatos; imp. Pomp. 16.

III. opprimere: quis dubitet quin servorum animos summa formidine oppresserit? Verr. V, 14.

perterreri: quae (vis) ... [formidine animum perterritum] loco .. et certo de statu demovet; Caecin. 42.

formidolose, furchtbar, schrecklich: eos, qui plurimum possent, opponi omnibus contionibus, falso, sed formidolose tamen auctores ad perniciem meam; Sest. 42.

formidolosus, scheu, angstvoll, grausig, furchtbar: aliqd: illud (est) formidolosum; Verr. II, 77. quid servo tam formidolosum? ib. V, 14.

bellum: confecto per te formidolosissimo bello; Piso 58.

concursatio: iam illa .... quam formidolosa .. concursatio xviralis futura sit non videtis? leg. agr. I, 8.

consessus: quem (consessum vestrum) illi .. A. Cluentio .. formidolosum fore putaverunt; Cluent. 7.

crimen: tum .. ad hoc .. formidolosum frumentarium crimen accedam; Scaur. 22.

fasces: quorum (xvirorum) fasces formidolosi (erunt); leg. agr. I, 9.

locus: quem (hunc locum) illi .. A. Cluentio formidolosum fore putaverunt; Cluent. 7.

tempus: formidolosis .. temporibus; Verr. V, 1. huius magnitudini animi .. tempestas est oblata formidolosissimi temporis; Phil. VII, 7.

formo, bilden, gestalten: in his (signis) .. ipsa Himera in muliebrem figuram habitumque formata (erat); Verr. II, 87.

formosus, wohlgestaltet, schön: finitores: ponite ante oculos vobis Rullum in Ponte ... cum suis formosis finitoribus auctionantem; leg. agr. II, 53.

fratres: Samothraciam te ... cum Autobulo, Athamante, Timocle, formosis fratribus, contulisti; Piso 89.

homines: multos formosos homines reliquit; Verr. I, 91. (cum haberet) circum pedes .. homines formosos; ib. 92. formosi homines ... domum abducti (sunt); ib. V, 78.

iuventus: erat ea navis plena iuventutis formosissimae; Verr. V, 63.

mulieres: verebar ne mulierum .. formosarum gratia ... oppugnarer; Verr. IV, 136.

sapientes: solos sapientis esse, si distortissimi sunt, formosos; Muren. 61.

formula, Verordnung, Vorschrift, Bestimmung, Norm, Formel: I. est: (formula) notissima erat; Qu. Rosc. 25.

II, 1. constituo: sunt formulae de omnibus rebus constitutae; Qu. Rosc. 24.

convello: quae .. pacti et conventi formula non infirmari ac convelli potest? Caecin. 51.

describo, distinguo: nisi vero hactenus ista formula testimonii atque orationis tuae describi ac distingui potest; Flacc. 86.

exprimo: expressae sunt .. ex unius cuiusque ... iniuria a praetore formulae; Qu. Rosc. 24.

habeo: omnia .. habent .. postulationum formulas usitatas; Verr. II, 147. quam formulam Octavianam et Romae Metellus habuerat et habebat in provincia; Verr. III, 152.

infirmo: s. convello.

novi: formulam non noras? Qu. Rosc. 25.

2. antepono: illa gloria militaris vestris formulis .. antepuenda est; Muren. 29.

facio: satis formulae et sponsioni ... fecisse videar, cur secundum Roscium iudicari debeat; Qu. Rosc. 14.

3. utor: quo tu tempore illa formula uti noluisti; Qu. Rosc. 25.

4. accommodo ad: ad quas (formulas) privata lis accommodatur; Qu. Rosc. 24.

comprehendo in: perinde ac si in hanc formulam omnia iudicia legitima ... conclusa et comprehensa sint; Qu. Rosc. 15.

concludo in: et eundem in angustissimam formulam sponsionis concludebas? Qu. Rosc. 12. s. comprehendo in.

III. verba: eius rei ipsa verba formulae testimonio sunt; Qu. Rosc. 11.

IV, 1. contineri: causa Tullii tota continetur praetoris formula; Tull. 36.

2. ex: postulat ut sibi Quiuctius iudicatum solvi satis det ex formula; Quinct. 30. unde [de] dolo malo tuo .. M. Claudius aut familia aut procurator eius vi detrusus est, cetera ex formula; Tull. 29.

fornix, Bogen, Gewölbe: I. est: huius (Verris) fornix in foro Syracusis est; Verr. II, 154.

II. impello ad: cum ego ad Fabium fornicem impellor; Planc. 17.

inrumpo e: vis .. innumerabilis ... repente *e* fornicibus ... omnibus in scenam ... inrupit; har. resp. 22.

III. ad: videt (C. Curio) ad ipsum fornicem Fabianum in turba Verrem; Verr. a. pr. 19.

fors, Zufall, abl. fortuitu, etwa, vielleicht: I. adimit: sin .. vitam mihi fors ademisset; Planc. 101.

est: sit sane Fors domina campi; Piso 3.

offert: quod cuique fors offerebat; Verr. IV, 95.

II. **forte:** „forte evenit"; Cluent. 141. „in Tiburti forte cum adsedimus ego et Brutus filius"; ib. hic .... Placentiae forte consedit; Piso fr. 6. qua in familia laus aliqua forte floruerit; Rab. Post. 2. cum ... Puteolos forte venissem; Planc. 65.

ne forte: ne forte me hoc frustra pollicitum esse praedices; Qu. Rosc. 37. ne forte ea res ad Dolabellam ipsum pertineret; Verr. I, 46. ne forte ea ... omnia ita condita fuisse atque ita abdita latuisse videantur; ib. II, 181. ne forte ab nocturno suo quaestu animum ad vectigalia redimenda transferret; ib. III, 78. ne forte ad hoc meditere; ib. 188. ne forte ... de privatis iniuriis reticeat; ib. IV, 15. ne forte hominem existimetis hauc tantam vim emblematum sine causa coacervare voluisse; ib. 54. ni verear ne forte plus de isto ab aliis in sermone quam a me in iudicio vos audisse diceretis; ib. 55. ne forte quaeratis; Caecin. 14. elaborandum ‖ laboraudum ‖ est ne forte *ea* vobis ‖ a vobis ‖, quae diligentissime providenda sunt, contemnenda esse videantur; imp. Pomp. 20. ne forte mater hoc sibi optatissimum spectaculum huius sororiae iam luctus et tanti squaloris amitteret; Cluent. 192. ne forte mea sedulitas aut insidiosa aut impudeus videretur; leg. agr. II, 12. ne forte isti parum versuti esse videantur; Flacc. 39. ne forte, quod ille in tabulas publicas rettulisset, dubitasse quisquam, verumne an falsum esset, videretur; Balb. 11. ne forte ille sibi me potius peperisse iam hoc quam iter denuoustrare adipiscendorum putet; Planc. 59. ne forte ex multis rebus gestis M. Autoni rem unam pulcherrimam transiliat oratio; Phil. II, 84. — ue — forte: vereor ne haec forte cuipiam nimis antiqua et iam obsoleta videantur; Verr. I, 56. vereor ne quis forte ... haec ... fingi a me arbitretur; ib. 138. ne quis forte dubitet; ib. II, 108. ne cui forte negligens nimium fuisse videatur; ib. IV, 60. ne quis forte me in crimine obscuro versari atque adfiugere aliquid suspicione hominum arbitretur; ib. 67. ne columnam forte adfuisse dicatis; Cluent. 182. ne qui forte incipiat improbus subito te amare; Sulla 34. ne quis a nobis hoc ita dici forte miretur; Arch. 2. vereor ne quis forte vestrum miretur; Sest. 31. ne tibi hunc honorem a me haberi forte mirere; Vatin. 2. ut ne quis id forte nesciat timere videantur; Cael. 26. ne mihi ista forte succenseat; ib. 33.

nisi forte: nisi forte exspectatis; Sex. Rosc. 82. qui quam ob rem Roscium simulem sui ... existimarit, mirum mihi ‖ mihi nihil ‖ videtur, nisi forte quod praeclare hunc imitari se ... animadvertit; Qu. Rosc. 20. nisi forte tu .. quod hunus est ... huic eripere potes; ib. 56. quid habes quod possis dicere ...? nisi forte illud ... quaestorem (te) illius fuisse; div. Caec. 59. qui in illa re quid facere statueret ‖ potuerit ‖ non habebat, nisi forte ... ut ageret eam rem sine Verre et sine Dolabella; Verr. I, 75. nisi forte id etiam dubium est; ib. 100. „tu .. hic quod mobare non habes, nisi forte vis ad perpendiculum columnas exigere"; ib. 138. nisi forte existimatis ei quadriplatores ad fretum praesto fuisse: ib. II, 21. nisi forte id agimus ... ut sociis causam dandi adferre videamur; ib. 143. nisi forte ... in ea re spes te aliqua consolatur; ib. 169. nisi forte existimatis eum in vino atque luxu non risisse; ib. III, 62. negare hoc, nisi forte negare omnia constituisti, nullo modo potes; ib. 149. nunc pro te Verrem substituisti alterum civitati, nisi forte hoc deteriorem; ib. 161. nisi forte id egisti, ut ..; ib. 186. nisi forte existimatis ... Graecos homines haec veuditare coepisse; ib. IV, 133. nisi forte Italici fugitivorum belli reliquias ... proferes; ib. V, 39. quid mihi ... respondebis? nisi forte id ... de tua pecunia aedificatam esse navem; ib. 45. nisi forte (Aebutius) hoc rationis

habuit; Caecin. 2. nisi forte hoc causae est; Cluent. 57. nisi forte ineptis fabulis ducimur, ut existimemus ..; ib. 171. neminem reperietis (qui istam quaestionem obsignarit), nisi forte eius modi hominem, quem ego proferri malim quam neminem nominari; ib. 185. nisi forte nihil est aequum nos de eorum audacia suspicari; leg. agr. II, 37. nisi forte mavoltis ... in Salpinorum pestilentiae finibus || uligine|| .. conlocari; ib. 71. nisi forte de locis religiosis ... pluribus verbis tibi respondendum putas; Rabir. 7. nisi forte hanc condicionem vobis esse voltis, quam servi ... ferre nullo modo possent; ib. 15. nisi forte maius est patefacere nobis provincias quo exire possimus, quam curare ut etiam illi, qui absunt, habeant quo victores revertantur; Catil. IV, 21. nemo .. fere saltat sobrius, nisi forte insanit; Muren. 13. nisi forte quae res hoc iudicio temptetur ... non vidotis; Flacc. 4. nisi forte ... eos ... in L. Flaccum aut timidos fuisse aut religiosos putamus; ib. 20. nisi forte hae civitates existimari voluit facilius una se epistula Mithridatis moveri impellique potuisse; ib. 57. nisi forte regium tibi videtur ita vivere, ut non modo homini nemini, sed ne cupiditati quidem ulli servias; Sulla 25. nisi forte veri simile est P. Sullae nomen in memoria Cassio non tuisse; ib. 37. nisi forte ex te ita quaesitum est; dom. 35. nisi forte tibi esse ignotum putas, quod ..; har. resp. 34. nisi forte ... graviores ... iras subire ... putas ..; ib. 39. nisi forte existimatis ..; ib. 55. caedem .. tantam ... nisi forte illo Cinnano atque Octaviano die quis umquam in foro vidit? Sest. 77. nisi forte ea quae nos libri || liberi|| docent ... Cn. Pompeium neque ... litterae neque ... regiones ipsae docere potuerunt; Balb. 15. nisi forte te Labicana ... vicinitas adiuvabat; Planc. 23. nisi forte existimas ..; ib. 71. nisi forte ego unus ita me gessi in iudiciis; ib. 75. nisi forte eos etiam ... vituperandos putes; Rab. Post. 29. nisi forte magis erit parricida, si qui consularem patrem quam si quis humilem necarit; Milo 17. nisi forte idcirco non putant, quia non apparet nec cernitur; ib. 84. nisi forte hoc etiam casu factum esse dicemus; ib. 86. nisi forte, si quid memoriae causa rettulit in libellum, id numerabitur in actis; Phil. I, 19. nisi forte Accio tum plaudi ... putabatis; ib. 36. nisi forte vis fateri te omnia quaestu tuo ... metiri; ib. II, 111. nisi forte vos .. consulem, non hostem indicatis Antonium; ib. IV, 6. nisi forte Caesaris partis a Pansa et Hirtio ... oppugnari putamus; ib. V, 32. nisi forte contemnitis Lucium; ib. VII, 16. nisi forte ad te hoc non putas pertinere; ib. VIII, 12. nisi forte eos ... conservandos ... putatis; ib. X, 7. nisi forte damnationem pro praetura putat; ib. XI, 11. nisi forte iuro Germanum Cimber occidit; ib. 14. nisi forte eos pax ipsa leniet; ib. XIII, 4. nisi forte eum subsidio tibi venire arbitraris; ib. 44. nisi forte hoc dicturus es; Fr. B. VIII, 6. — nisi — forte: quartum quem sit habiturus non video, nisi quem forte ex illo grege morstorum; div. Caec. 49. nisi quem forte illius castissimi sacerdotis superstitiosa deditatio deterret; dom. 103. nisi me propter benevolentiam forte fallebat; Cael. 45. nisi me forte fallo; Phil. XII, 21.

si forte: si forte expergefacere te posses; Verr. V, 38. si forte nondum intellegitis; ib. 175. si forte videbor altius initium rei demonstrandae petisse; Caecin. 10. si forte desit pecunia; leg. agr. II, 46. si forte aliquando aut beneficii huius obtrectator aut virtutis hostis aut laudis invidus exstitisset; Flacc. 2. si forte a me desciveris; Sulla 35. si forte .. eis minus probaro; prov. cons. 47. *is* etiam si forte non nosset (eum); Scaur. 49. hicine vir patriae natus usquam nisi in patria moretur, aut, si forte, pro patria? Milo 104. — si — forte: si quid forte ferri habuisti; Sex. Rosc. 97. si quod illorum forte dubitabitur; ib. 118. si quis vestrum .. aut eorum, qui adsunt, forte miratur; div. Caec. 1. si quis est forte ex ea provincia in qua tu trienninm praefuisti, qui te nolit perisse; Verr. III, 180. si quid forte praetereo; ib. V, 25. si quem forte inveneris qui hoc navale crimen conetur defendere; ib. 131. cum coactus dicam, si quid forte dicam; Tull. 5. alia si quae (actio) forte est, quae nos fugerit; Caecin. 37. si quis eum forte casus ex periculo eripnerit; Cluent. 70. si cui forte hac lege negotium facessetur; ib. 158. si quis est forte quem Capua magis quam Roma delectet; leg. agr. II, 76. si quem vestrum forte commovet hoc; Catil. IV, 17. si quis hoc forte dicet; Muren. 60. si te forte id offendit; Sulla 5. quod si illis meis praesidiis forte invides; ib. 29. quod eum (Archiam) non solum colebant qui aliquid percipere atque audire studebant, verum etiam si qui forte simulabant; Arch. 6. si cuins forte pontificis animum ... mea sententia offendit; dom. 31. si cui forte videor plus quam ceteri .. versari in studio litterarum; har. resp. 18. si quis .. forte .. adsit ignarus legum, iudiciorum, consuetudinis nostrae; Cael. 1. hoc ex genere si qui se in hoc iudicium forte proiecerint; ib. 22. si quem forte inveneritis qui aspernetur oculis pulchritudinem rerum; ib. 42. cum hac si qui adnlescens forte fuerit; ib. 49. si ita forte accidisset; Piso 14. si ... id te magis forte delectat; Planc. 13. si eas artis ... forte nesciverit; ib. 62. si quae (praesidia) forte sunt in me; ib. 82. si te omen nominis vestri forte duxit; Scaur. 30. quorum clamor si qui forte fuerit; Milo 8. si qui forte quod a te mihi obiectum est quaerent sitne verum; Phil. II, 32. si quam ad aliam rem te forte traduxerit (senatus populusque Romanus); ib. XIII, 14.

sin — forte: sin id tardius forte fiet; Piso 99.

forsitan, vielleicht, etwa: adnumero: ego forsitan propter multitudinem patronorum in grege adnumerer; Sex. Rosc. 89.

debeo: non dicam id, quod debeam forsitan obtinere; Verr. V, 4.

dico: unum .. mihi restabat illud, quod forsitan non nemo vir fortis ... dixerit; Sest. 45.

effero: nimium forsitan haec illi .. efferant; Verr. IV, 124.

facio: forsitau in suscipienda causa temere impulsus adulescentia fecerim; Sex. Rosc. 31. forsitan aliquis aliquando eius modi quippiam fecerit; Verr. II, 78. quae forsitan alii quoque etiam fecerint; ib. III, 206.

habeo: forsitan meliores illi accusatores habendi sint; Verr. I, 98.

miror: nimium forsitan haec illi mirentur; Verr. IV, 124.

peto: quod a ceteris forsitan ita petitum sit; Sex. Rosc. 4.

possum: non nulla forsitan in ro conformare (tuum consilium) et leviter emendare possim; Muren. 60. ego .. malis sententiis vinci non possum, bonis forsitan possim et libenter; Phil. XIV, 18.

postnlo: longiorem orationem causa forsitan postulet || postularit ||; Ligar. 38.

quaero: forsitan qnaeratis; Sex. Rosc. 5.

requiro: in quibus (orationibus) forsitan magis roquiratur constantia; Cluent. 141.

sentio: illa quae forsitan ne sentiamus quidem .. quanta sunt! Verr. II, 6.

venio: forsitan hoc tibi veniat in mentem; Qu. Rosc. 39.

videor: tum .. forsitan improbis nimis cupidus videretur; Qu. Rosc. 47. forsitan vix convenire videretur; Verr. II, 159. quae (res) forsitan vobis parvae esse videantur; ib. IV, 47. quae forsitan nobis levia et contemnenda esse videantur; ib. 132. forsitan hoc, quod dicturus sum, mirabile auditu esse videatur; Piso 32.

volo: videor .. mihi .. liberius apud vos pro

Siculis loqui debere, quam forsitan ipsi velint; Verr. II, 11.

ohne Verb: multa ... tulimus et perpessi animus, alii spe forsitan recuperandae libertatis; Phil. III, 29.

fortasse, vielleicht, wohl, etwa, ungefähr: I. bei Verben: adfero: quae inimicitiae dolorem utrique nostrum fortasse aliquando ... attulerunt; Scaur. 32.

approbo: illud ... fortasse homines propter aliquod desiderium approbabant; Sest. 121.

arbitror: a iudicibus fortasse praetermissam (causam) esse arbitrantur; leg. agr. I, 12.

armo: tota illa lex accusationem tuam ... fortasse armasset; Muren. 46.

audio: erit .. tibi fortasse etiam de nobis aliquid ... audiendum; Planc. 20. si iacens (Antonius) vobiscum aliquid ageret, audirem fortasse; Phil. XII, 4.

celo: ille ... homines fortasse celasset; Deiot. 18.

commoveo: fortasse .. commovebor; Cael. 19.

credo: fortasse credetur (Sardis) aliquando; Scaur. 41.

dico: fortasse dices; div. Caec. 40. dixerit .. fortasse quispiam; leg. agr. II, 32. de officio defensionis meae ac de ratione accusationis tuae fortasse etiam alia in parte orationis dicendum nobis erit; Muren. 6. aliquid fortasse coram producti dicent in quo reprehendantur; Flacc. 35. dicerem fortasse; Sulla 64. dicet fortasse quispiam; ib. 84. me irasci fortasse dices; Phil. VIII, 19. id ∴ fortasse quispiam improbus dixerit; ib. X, 12.

edo: Voltiniam (tribum) fortasse Plaucius ... edidisset; Planc. 43.

excuso: sunt item lecti iudices, qui fortasse excusabuntur; Phil. V, 14.

exspecto: furtum fortasse aut praedam exspectatis aliquam; Verr. V, 10.

extimesco: ei fortasse non numquam consilia ac sententias inimicorum suorum extimescunt; har. resp. 55.

facio: fortasse fecisti ‖ fecistis ‖ ut te ex populi sermone exciperes ‖ excideres ‖; Flacc. 82.

fallo: fortasse aliqua in re nos .. fefellisset; Verr. a. pr. 5.

fero: moleste .. fortasse tulerat (Crassus) se in eis orationibus reprehensum; Clueut. 141.

lateo: communis ille sensus in aliis fortasse latuit; Planc. 34.

lugeo: hominis desperati et proditoris rei publicae casum lugebunt fortasse qui volent; Sest. 33.

malo: vos fortasse .. istum .. demersum fluctibus audire malletis; Fr. A. V, 2.

medeor: qui (L. Lucullus) .. aliqua ex parte eis incommodis mederi fortasse potuisset; imp. Pomp. 26.

minitor: quam (mortem) illi fortasse minitantur; Catil. IV, 20.

moneo: in apium fortasse examine nos ex Etruscorum scriptis haruspices, ut a servitio caveremus, monerent; har. resp. 25.

prosum: si quidem ego tibi vivus non prosum, qui fortasse mortuus profuissem; Planc. 101.

provideo: sibi fortasse providit; prov. cons. 43.

puto: huic homini ego fortasse et pauci deos propitios ... putabunt; Cael. 42.

quaero: vos fortasse ... id in hoc loco quaeretis; Verr. III, 40. fortasse quaeritis; ib. 54. quaeret aliquis fortasse; ib. V, 179. haec privatim fortasse officiorum memoriam et gratiam quaerunt; Planc. 93.

requiro: requiretur fortasse; imp. Pomp. 22. alii fortasse aliquid requirent; Marcell. 29.

reticeo: haec fortasse propter pudorem in lege reticentur; leg. agr. II, 37.

servo: quos Caesar ... fortasse servasset; Phil. II, 71.

sum: erunt etiam fortasse .. qui illum eius peculatum vel acerrime vindicandum putent; Verr. I, 11. erant fortasse gladii, sed absconditi nec ita multi; Phil. II, 108. erit fortasse aliquid quod concedi possit roganti; ib. V, 3.

valeo: ne haec quidem coniugo, quae fortasse valerent etiam apud iudicem; Ligar. 30.

venio: „at enim oppugnatum me fortasse venissent" (servi M. Tullii); Tull. 55.

vereor: verebatur (Nucula) fortasse ne amitteret tantas clientelas; Phil. VIII, 26.

vinco: in quo (genere) fortasse aliqui ... stirpis ipsius et gentis vitia viceruut; Scaur. 44.

volo: qui ... plus ei tribuerunt quam fortasse vellent; Phil. III, 25.

II. bei Adjectiven und Zahlwörtern: alius: ſ. I. dico; Muren. 6. lateo.

audax: quin etiam parens tuus .. consul ... Catilinae fuit advocatus .. homini .. fortasse audaci; Sulla 81.

austerus: qui ... fortasse austerior et gravior esse potuisset; Piso 71.

diligens: hic tu fortasse eris diligens; Verr. I, 25.

durus: durum hoc fortasse videatur; Verr. V, 7.

facilis: idem virtuti (est) cursus ad gloriam, hoc facilior fortasse; Planc. 67.

firmus: sunt (alii) fortasse in sententia firmiores; Balb. 61.

fretus: id (crimen) .. C. Pansa ... fretus fortasse familiaritate ea ... ausus est confiteri; Ligar. 1.

gravis: fortuna in hoc fuit fortasse gravior quam in ceteris; Sulla 73 grave est hoc dictum fortasse; ib. 80. ſ. austerus.

incautus: qui te incautum fortasse nunc tuo loco demovere potuerunt; Planc. 53.

intemperans: fui paulo ante *in te* intemperantior fortasse quam debui; Vatin. 1.

levis: haec leviora fortasse (sunt); Phil. III, 23.

magnus: hoc me profiteor suscepisse magnum fortasse onus et mihi periculosissimum ‖ periculosum ‖; Verr. a. pr. 35. maior haec praeda fortasse (est); ib. III, 169.

mille: fiunt per triennium HS D milia fortasse; Verr. III, 118.

mirum: mirum fortasse hoc vobis aut incredibile videatur; Verr. III, 109.

multus, plus: quod multi fortasse fecerunt; Verr. III, 190. a me ... plus habebunt (cives Romani) fortasse quam postulant; ib. V, 173. mea fuerunt verba fortasse plura; har. resp. 61. sunt alii plures fortasse; Phil. XIII, 11.

necessarius: parvis de rebus, sed fortasse necessariis consulimur; Phil. VII, 1.

nemo: tibi fortasse idoneus fuit nemo quem imitarere; Verr. III, 41. vetus est quod dicam et propter severitatem exempli nemini fortasse vestrum inauditum; ib. V, 7.

nimius: non sum — propter nimiam fortasse constantiae cupiditatem — adductus ad causam; Piso 79.

non nemo: quod fortasse non nemo vestrum audierit; Verr. II, 15.

non nulli: frumentum Centuripinorum et Agrigentinorum et non nullorum fortasse praeterea propasti; Verr. III, 180. illam .. fortasse pertinaciam non nulli, virtutem alii putabunt; Balb. 62. est fortasse nunc non nullorum particeps commodorum; ib. 63. non valuit (Plaucius) rebus isdem, quibus fortasse non nulli; Planc. 67.

nullus: improbum facinus ... fortasse adhuc in nullo etiam vindicatum; Verr. III, 194.

paucі: ſ. I. puto.

plerique: equidem ... non eadem supplicia esse in hominibus existimo, quae fortasse plerique; Piso 95.

sextus: hora fortasse sexta diei questus sum in iudicio; dom. 41.

studiosus: quos stimulos admoverit homini studioso fortasse victoriae; Sest. 12.

stultus: noli .. in conservandis bonis viris defetigari ... opinione officii stulta fortasse; Marcell. 20.

vetus: vetera fortasse loquimur; har. resp. 32.

III. **bei Adverbien:** ita: haec vos ... fortasse ita audistis, ut auctorem rumorem haberetis sermonemque hominum; Verr. III, 49.

item: mei satietatem magno meo labore superavi et tu item fortasse; Muron. 21.

libere: fortasse liberius (locutus est aliquid); Planc. 33.

minus: quod ... reprehendondum fortasse minus ... videtur; Caecin. 6. fortasse minus erunt ... huiusce sententiae mihi populares impetus pertimescendi; Catil. IV, 9. respondebo tibi nunc .. minus fortasse vehementer; Planc. 72. id minus mirum fortasse tum (erat); Marcell. 15.

multum: multum haec vox fortasse valere deberet eius hominis; Sulla 14.

nimis: de meo quodam amore gloriae nimis acri fortasse ... vobis confitebor; Arch. 28. sed iam satis multa de causa, extra causam etiam nimis fortasse multa; Milo 92.

nimium: nimium fortasse dicet aliquis hunc diligentem; Verr. IV, 66.

non (sgl. II. non nemo, non nulli): docebat ... si hoc tum fuisset edictum, fortasse Ligurem beneditatem aduturum non fuisse; Verr. I, 125. fortasse .. Sthenius non splendorem hominis, sed familiaritatem secutus est; ib. II, 107. deinde fortasse non magno opere quaeretis; ib. IV, 1. fortasse emptorem ei loco reperire non potuit; leg. agr. II, 51. quibus illi rebus elati et inflati fortasse non continuo, sed certe, si paulum adsumpserint vetustatis ac roboris, non continebuntur; ib. 97. fortasse non reciperentur; Cael. 62. tribunus plebis fuit, non fortasse tam vehemens quam isti; Planc. 28. quia ... exit aliquando aliquid si non perfacetum, at tamen fortasse non rusticum; ib. 35. non .. fortasse satis, quae diiunctius dicantur, intellegis; Phil. II, 32. tum exspectabantur Kalendae Ianuariae, fortasse non recte; ib. V, 31.

non numquam: tunc † magni dignitatis iudicem putas esse populum? fortasse non numquam est; Planc. 7.

numquam: quem fortasse numquam viderat; Cluent. 151.

satis: satis ... fortasse naturae (vixisti); Marcell. 25. quod fortasse videatur satis esse; Phil. VII, 20.

sero: si .. lenius agetis, .. eadem, sed fortasse serius decernetis; Phil. V, 34.

vix: fortasse vix possent frangere hominis ... audaciam; Milo 32.

IV. **zum ganzen Satz gehörig:** qui et sui quaestus causa et fortasse quod sociorum interesse arbitrabatur, .. in istius familiaritatem sese dedit; Verr. II, 169. amandat hominem .... quo? Lilybaeum fortasse; ib. V, 69. vobis isdem fortasse patronis; Cluent. 163. videbimur fortasse ad breve quoddam tempus cura et metu esse relevati; Catil. I, 31. est ab aliquo fortasse adulescente non tam insulse quam non verecunde (illud factum); Cael. 69. cum tu ... fortasse motu aliquo communium temporum ... fortissimi viri magnitudinem animi desideres; Milo 69. principum dignitas orat paene par, non par fortasse eorum, qui sequebantur; Ligar. 19. qui (plausus) ... est .. fortasse eo praetermissus, quia nihil volgare te dignum videri potest; Deiot. 34. quod ... mihi, fortasse quod eos plus etiam rei publicae quam familiaritatis gratia diligo, plenum aequitatis videbatur; Phil. I, 8. auspiciorum nos fortasse erimus interpretes; ib. V, 9. neque .. fortasse alienus ab eo essem; ib. XI, 10.

fortassis, vielleicht: quaero: quaeret fortassis quispiam; Cluent. 144.

simulo: postremo etiam fortassis mater ... mortem se filii lugere simulasset; Cluent. 201.

forte s. **fors,** II.

fortis, stark, tüchtig, kraftvoll, energisch, muthig, tapfer, heldenmüthig: A. **bei Substantiven:** alqs: si fortes fueritis in eo, quem nemo sit ausus defendere; Verr. I, 3. quem ego .. quamvis .. fortem .. facile paterer evadere; ib. III, 162. qui (M. Antonius), ut erat in dicendo non solum sapiens, sed etiam fortis; ib. V, 3. quem (M. Marcellum) tu ... ad vindicandum fortissimum fore putasti; Catil. I, 19. idem ... frigoro et fame et siti et vigiliis perferendis fortis ab istis praedicabatur; ib. II, 9. „numquam iste plus militi laboris imposuit quam sibi sumpsit, ipse .. fortis“; Muren. 38. partim ideo fortes in decernendo non erant, quia nihil timebant, partim quia timebant; ib. 51. quem (Murenam) ego vobis ... ita commendo, ut ... fortissimum in bello ... futurum esse promittam; ib. 90. praecipitante re publica .. me fuisse .. fortem; Sulla 1. videbatur (Q. Metellus) ea condicione tam fortis fuisse; Sest. 37. te non esse tam fortem, quam ipse Torquatus in consulatu fuisset; Piso 78. quo cive neminem ego statuo in hac re publica fortiorem; Planc. 51. qui (M.' Aquilius) fortissimus in bellis fuisset; Scaur. 2. ut cognosceret te .. fortem; Phil. II, 78. quis .. unus fortior .. umquam .. fuit quam legio Martia universa? ib. III, 6. sunt .. fortes illi; ib. XII, 29.

actor: illud .... egit fortissimus actor ... do me; Sest. 122.

adiutor: hic tibi ... fortissimus adiutor ad rem perficiendam fuit; dom. 30.

adversarius: acceptis a forti adversario volneribus; har. resp. 40.

adulescens: Q. Lollius ... adulescens .. fortis ... in itinere occisus est; Verr. III, 63. ego adulescentis .. fortis .... comitiorum ratione privavi; Piso 4. quaestor C. Caelius .. fortissimus adulescens (factus non est); Planc. 52.

amicus: (demonstrat) inventum esse fortem amicum ex eadem familia; Verr. a. pr. 28.

animus: quam ipsam (rem) animo forti .... amitteret (Caecina); Caecin. 75. hoc .. in bello L. Murenam legatum fortissimi animi ... cognitum esse defendimus; Muren. 34. quas (res) te .. forti animo [ot] agere [et dicere] videbam; ib. 43. quod ... nequaquam satis multi cives forti .. animo inveniremur; Sest. 1. quorum animos tuus ille fortis animus offenderet; Planc. 53. cum .. A. Hirtius .. imperator .... fortissimo .. animo exercitum castris eduxerit; Phil. XIV, 36.

arator: reperietur aliqui fortis .. arator; Verr. III, 28.

civis: a quo periculo defendite .. civem fortem; Font. 49. est .. fortium civium ... intercludere omnis seditionum vias; Rabir. 8. C. Marii et ceterorum ... fortissimorum civium mentis ... testor; ib. 30. ceteri .. fortissimi cives (cum tacent, clamant); Catil. I, 21. quae (spes) fortium civium mentis cogitationesque sustentet; Flacc. 3. fortis ... civis P. Popilius semper fuit; dom. 87. si quem .. fortem civem viderit; Sest. 1. eos ... fortissimis .. civibus periculum moliri; ib. M. Catone .. fortissimo .. civi, rem publicam defendente; ib. 12. ne ... victor .. fortibus civibus rem publicam orbaret; ib. 37. quod .. a me .. fortissimi cives flagitabant; ib. 39. agebat exemplo .. fortium civium; ib. 87. quo fortissimum .. civem in invidiam homo castus ac non cupidus vocaret; ib. 93. quem fortem .. civem non petulantissime est (ille) insectatus? ib. 110. me .. de fortissimorum et clarissimorum civium ... gloria dicentem ...

horum aspectus . . repressit; ib. 144. quod me ex fortissimorum civium numero seiungendum non putasti; Vatin. 26. quod exemplo fortissimorum .. civium facere possim; prov. cons. 18. sit hoc discrimen inter gratiosos civis atque fortis; Balb. 49 quod forti . . . civi potest (accidere); Piso 35. nt sua studia erga fortis .. civis . . . ro et sententiis declararent; Milo 4. te, Q. Petili, appello .., fortissimum civem; ib. 44. qui . . . P. Varium, fortissimum .. civem, .. pellere possessionibus . . . conatus est; ib. 74. quanto hoc magis in fortissimis civibus facere debemus? ib. 92. Buce L. Egnatuleio .. cive .. fortissimo; Phil. III, 7. quid .. attinuerat L. Cassio .. fortissimo .. civi mortem denuntiare? ib. 23. (profectus est) in provinciam firmissimorum [et fortissimorum] civium; ib. V, 24. nec .. de L. Egnatuleio, fortissimo .. cive . . . silendum arbitror; ib. 52. exterae nationes .. fortissimorum civium imperiis et praesidiis tenentur; ib. X, 10. nihil ubi de Galba respondeo, fortissimo .. cive; ib. XIII, 33. quoniam .. gloriae munus optimis et fortissimis civibus monimenti honore persolvitur; ib. XIV, 34.

colonia: qui . . . coloniam vestram .. fortissimam .. obsideret; Phil. VI, 2.

consilia: ne . . . a consiliis fortibus refugiatis; Sest. 51.

consul: cum duo consules .. fortissimi .. essent; imp. Pomp. 62. quia persaepe seditiosis atque improbis tribunis plebis boni et fortes consules obstiterunt; leg. agr. II, 14. qui quia consul fortis .. fuerat; Flacc. 98. cum .. L. Torquati, fortissimi consulis, . . . filius interdum efferatur immoderatione verborum; Sulla 30. numquam de P. Popilio L. Opimius, fortissimus consul, . . . senatum aut populum est cohortatus; Quir. 11. o post hominum memoriam fortissimi .. consules! har. resp. 15. dissensit cum Mario .. consul .. fortissimus, L. Sulla; ib. 54. quod habiturus essem contra tribunum plebis furiosum . . . fortem .. consulem; Sest. 20. ubi . . mihi praesto fuissent .. tam fortes consules ‖ fuisset . . . fortis consul ‖ . . . aut si minus fortes, at tamen tam iusti? Planc. 88. hic ego Appium Claudium consulem fortissimum . . . vituperabo; Scaur. 31. fortissimus consul (in illum odio ardebat); Milo 39. an consules in praetore coërcendo fortes fuisse? ib. 89. quis in eo praetore consul fortis esset? ib. causa fortissimis .. consulibus .. de re publica primum referendi fuit ex eo, quod .,; Phil. VI, 1. accipiet in optimam partem C. Pansa, fortissimus consul; ib. VII, 5. cum .. harum rerum omnium decertatio consulibus .. fortissimis commissa et commeudata sit; ib. XI, 21. te ipsum . . . fortissimum consulem factum iam putant leniorem; ib. XII, 18. duo fortissimi consules adsunt cum copiis; ib. XIII, 16.

consulares: potest quisquam dicere nmquam .. fortiores .. cousularis fuisse quam his ‖iis‖ temporibus et periculis? Sulla 82. in tanta inopia .. fortium consularium quo mo dolore adfici creditis? Phil. XIV, 17.

cupiditas: an vos .. illam .. fortissimam populi Romani libertatis recuperandae cupiditatem non imminutam .. pntatis? Phil. XII, 7.

defensio: cuius ‖ (T. Annii) omnis ratio, cogitatio, totus denique tribunatus nihil aliud fuit nisi .. fortis .. defensio salutis meae; sen. 30.

eques: qui cum ab equite Romano .. forti, M. Paconio, non impetrasset; Milo 74.

exercitus: L. Sulla .. fortissimo exercitu .... cum bellum invexisset in Asiam; Muren. 32.

homo: hniusce aetatis .. homines fortissimos (habet adversarios); Quinct. 7. novem homines fortissimos .. officii mandatorumque socios induxit; Sex. Rosc. 116. sunt omnes Siculi . . . homines satis fortes; Verr. III, 67. homo non acerrimus nec fortissimus, C. Norbanus, in summo otio fuit; ib. V, 8. fortem, iustum (hominem dici) . . . sunt regiae laudes; Deiot. 26.

imperator: paratum habet imperatorem C. Cassium .. res publica contra Dolabellam, nec paratum solum, sed .. fortem; Phil. XI, 35.

iudex: is .. timidior videatur quam fortem . . . iudicem esse aequum est; Caecin. 8.

iudicium: quarum legionum fortissimum .. iudicium confirmat senatus; Phil. IV, 6.

latro: alter est designatus lusteius nescio qui, fortis, ut aiunt, latro; Phil. XIII, 26.

legati: exsurgite . . . fortissimi legati amplissimae atque honestissimae civitatis; Fr. A. III, 16.

legiones: cnm eius promissis legiones fortissimae reclamassent; Phil. V, 22. cum fortissimis legionibus . . . agros spopondistis; ib. VII, 10. nisi forte eum subsidio tibi venire arbitraris cum fortissimis legionibus; ib. XIII, 44. f. alqs; Phil. III, 6.

miles: quem (L. Flaccum) . . . vestri exercitus fortissimum militem .... cognoverunt; Flacc. 8. nt ... fortissimis militibus spes ostendatur praemiorum; Phil. III, 14. quod .. praesidium erat salutis libertatisque vestrae, si C. Caesaris fortissimorum sui patris militum exercitus non fuisset? ib. IV, 4. Suessam . . . fortissimorum militum sanguine implevit; ib. XIII, 18. est .. fidei .. nostrae declarare fortissimis militibus quam memores simus quamque grati; ib. XIV. 29. actnm .. praeclare vobiscum, fortissimi, dum vixistis, ... milites; ib. 33.

municipinm: cum legio Martia Albae constierit, in municipio .. fortissimo; Phil. III, 39.

nobiles: nostri fuit ‖ illi ‖ nobiles, nisi ... fortes .. erunt; Sex. Rosc. 139.

nomen: nomen .. fortissimum .... reipublicae reservate; Flacc. 106.

opera: quod eorum opera forti .. usus essem; Catil. III, 14.

ordo: nullis rei publicae temporibus hunc ordinem .. fortiorem fuisse; Phil. XIV, 19.

pater: fortissimum tibi patrem .. fuisse; Verr. a. pr. 52. hunc . . . pro patre fortissimo ... deprecantem (video); Sest. 144.

praetor: L. Caecilii .., fortissimi .. praetoris, oppugnata domo; Milo 38.

principatus: curia illa vos de .. priucipatu patris fortissimo .. testatur; Scaur. 46.

publicanus: fuit .. pueris nobis .. C. Curtius ... fortissimus .. publicanus; Rab. Post. 3.

senator: quis M. Scaurum ..., fortissimum senatorem, a Q. Maximo (superari posse arbitratus est)? Muren. 36. tibi solitus sum dicere .. te fortem senatorem mihi videri; ib. 43. memineraut ... L. Caesarem fortem .. senatorem; Phil. XII, 18.

senatus: sentiet in hac urbe esse .... fortem seuatum; Catil. II, 27. nec .. fuit (senatus) umquam .. fortior; Phil. XIII, 15.

sententiae: dictae sunt a principibus .. fortissimae sententiae; Catil. III, 13.

socii: commemorarem decem milia civium esse Ceuturipinorum, fortissimorum .... sociorum; Verr. II, 163 est .. urbs Massilia .... fortissimorum .. sociorum; Font. 13.

tribunus: Sullanus ager .... tantam habet invidiam, ut .. fortis tribuni plebis stridorem nnum perferre non possit; leg. agr. II, 70.

vir: funestum est a forti .. viro iugulari; Quinct. 95. quae bona de viro .. fortissimo L. Snlla sese dicit emisse; Sex. Rosc. 6. quamqnam praeest huic quaestioni vir .. contra audaciam fortissimus; ib. 85. quod viris fortibns ... bonos habitus est; ib. 137. si . . . accusandi voluntas ad viros fortis ... translata sit; div. Cacc. 24. vir fortissimus; ib. 64. ut .... per .... viros .. fortissimos .. leges iudiciaque admiuistrentur; ib. 68. viro fortissimo; Verr. a. pr. 44. recens exemplum fortissimi viri profero; ib. I, 56. sodales, viri fortes, .. primo anno te reliquerunt; ib. II, 49.

quod ... virorum fortissimorum hospes fuisset (Sthenius); ib. 110. qui (census) viro fortissimo .. Sex. Peducaeo praetore habitus esset; ib. 138. tot viri fortes ... ab homine nequissimo .. laesi fuerunt, octupli ... non persequebantur? ib. III, 30. damna .. nulla tanta sunt, quae non viri fortes ... ferenda arbitrentur; ib. 60. Agyrinenses, viri fortissimi, iudicio se passuros esse dicebant; ib 68. illum viris fortissimis iudicarunt patres conscripti remittere de summa non potuisse; ib. 82. in C. Cassio .. fortissimo viro ... tanta improbitate usus est; ib. 97. audietis Agrigentinorum, fortissimorum virorum, .. querimonias; ib. 103. neque enim iste aulus aureus abs te datus istum virum fortem ... esse declarat; ib. 187. virum fortissimum ... Q. Rubrium ... donasti; ib. 185. multos .. viros .. fortis ... pecuniam pro frumento absolvisse; ib. 188. de Sex. quidem Peducaeo, fortissimo .. viro, quid dicetis? ib. 216. postea .. quam intellexerunt isti virum fortem ... Q. Arrium non succedere; ib. IV, 42. P. Africani, viri fortissimi, rerum gestarum gloriam, memoriam virtutis, monumenta victoriae C. Verrem sustulisse; ib. 78. volet haec (monumenta) ... omnibus viris fortibus ... defendenda ... tradere; ib. 82. quod cives Romani, viri fortes .., permulti in illo oppido ... vivunt ac negotiantur; ib. 93. banc virtutem Agrigentinorum imitati sunt Assorini, .. viri fortes; ib. 96. audivimus M. Crassi, fortissimi viri, virtute consilioque factum; ib. V, 5. o praeclarum imperatorem nec iam cum M'. Aquilio, fortissimo viro, .. conferendum! ib. 14. ne qui diutius in tanta penuria virorum fortium talem imperatorem ignorare possit; ib. 25. cum multi viri fortes in communi incertoque periculo belli .. saepe offenderint; ib. 131. ad Cn. Pompeium, .. virum .. fortissimum, permulti ... confugerunt; ib. 153. Salus ipsa virorum fortium innocentium sueri non potest; Font. 21. videte .. utrum sit aequius .. virum fortissimum .. dedi inimicissimis atque immanissimis nationibus an reddi amicis; ib. 41. virum ... ad pericula fortem ... domi vobis ac liberis vestris retinere ... maletis; ib. 43. videtisne .. virum fortissimum, M. Fonteium, ... lacrimas profudisse? ib. 48. ut viro forti ... dignum fuit; Caecin. 18. triumphavit L. Sulla, triumphavit L. Murena de Mithridate, duo fortissimi viri; imp. Pomp. 8. quantum (laudis) forti viro debeatur; ib. 20. utinam .. virorum fortium .. copiam tantam haberetis! ib. 27. tametsi cognoscetis auctoritates contrarias virorum fortissimorum; ib. 51. multa ... contra virum fortem, A. Gabinium, ... dixisti; ib. 52. quas litteras A. Aurius, vir fortis, ... in foro ... recitat; Cluent. 23. mihi cum viris fortibus, qui censores proxime fuerunt, ambobus est amicitia; ib. 117. o vivos fortis! ib. 153. qui si quid animi et virtutis habuisset, ut multi saepe fortes viri in eius modi dolore, mortem sibi ipse consciscet; ib. 171. hoc me inertiorem consulem iudicabo, quam illos fortissimos viros, qui apud maiores vestros fuerunt; leg. agr. I, 3. quos (agros) populo Romano P. Servili, fortissimi viri, victoria adiunxit; ib. 5. ut ... fortissimus quisque vir maximos labores suscipiendos putet; ib. II, 9. (ista laus est) virorum fortium; Rabir. 10. nos .., fortes viri, satis facere rei publicae videmur; Catil. I, 2. ut viri fortes accurrebus supplicils civem perniciosum quam acerbissimum hostem coërcerent; ib. 3. si hoc idem ... fortissimo viro M. Marcello dixissem; ib. 21. inertis homines fortissimis viris insidiari; ib. II, 10. quas (colonias) ego universas .. esse .. fortissimorum virorum sentio; ib. 20. L. Flaccum et C. Pomptinum praetores, fortissimos ... viros, ad me vocavi; ib. III, 5. eodem .. et ipsi ... multos fortis viros eduxerint; ib. C. Sulpicium ... fortem virum, misi; ib. 8. viro forti, conlegae meo, laus imperitur; ib. 14. multos .. fortis viros partim eiecit (Sulla) ex civitate, partim interemit; ib. 24. dissensit M. Lepidus a .. fortissimo viro Q. Catulo; ib. neque turpis mors forti viro potest accidere neque immatura consulari nec misera sapienti; ib. IV, 3. nisi vero cuipiam L. Caesar, vir fortissimus, ... crudelior nndius tertius visus est; ib. 13. pari studio defendundae rei publicae conveniisse video tribunos aerarios, fortissimos viros; ib. 15. hic ... viro fortissimo, parenti suo, magno adiumento in periculis, solacio in laboribus, gratulationi in victoria fuit; Muren. 12. nec mibi umquam minus in Q. Pompeio ..., fortissimo viro, virtutis esse visum est quam in .. M. Aemilio; ib. 16. multis viris fortibus ne ignobilitas generis obiceretur; ib. 17. qui .. Curiis, Catonibus, Pompeiis .. fortissimis viris ... commemorandis facebant; ib. fortissimo .. viro .. legatus [L. Lucullo] fuit (Murena); ib. 20. L. Otho, vir fortis, .. equestri ordini restituit non solum dignitatem .. sed etiam voluptatem; ib. 40. multi viri fortes (offensi sunt); ib. 42. accusandi terrores et minae, quibus tu cotidie uti solebas, sunt fortis viri; ib. 43. cum idem ille ... Catoni, fortissimo viro, ... respondisset; ib. 51. descendi [in campum] cum firmissimo praesidio fortissimorum virorum; ib. 52. Ser. Galbam ... nonne provavo tuo, fortissimo .. viro, M. Catoni ... populus Romanus eripuit? ib. 59. inquit ille fortissimo viro senior magister; ib. 60. tu .. vir ... esses .. fortior; ib. 64. di faxint, ut meus collega, vir fortissimus, hoc Catilinae nefarium latrocinium armatus opprimat! ib 84. quis C. Pompuno ‖ Pomtinio ‖, fortissimo viro, quemquam hominum putaret unquam non saluisse, verum honorem ullum denegaturum? Flacc. 102. patris tui, fortissimi viri ..., scis me consiliis nou iuterfuisse; Sulla 11. quam multas nobis imagines ... fortissimorum virorum expressas scriptores et Graeci et Latini reliquerunt; Arch. 14. ex hoc (numero esse) fortissimum virum ... M. Catonem illum senem; ib. 16. qui libri ... L. Lucullum, fortissimum .. virum, ... iulustrant; ib. 21. nostri illi fortes viri ... (nonne) magno illud clamore approbaverunt? ib. 24. rereereute L. Ninnio, fortissimo .. viro; sen. 3. fortissimi .. viri, tribuni plebis, sanctissimum corpus volneratum ferro confectumque vidistis; ib. 7. potui .. multis auctoribus fortissimis viris me vi armisque defendere; ib. 33. numquam de P. Popilio, .. fortissimo viro, ... in senatu mentio facta est; Quir. 9. quod viro forti adiuni non potest, id mibi manet et permanebit; ib. 19. vidi ego fortissimum virum ... C. Marium; ib. fortissimum (virum buius pecuniae deportandae praefecisti); dom. 21. cum me ... veteres multo ante suscepti et provisi labores cum viro fortissimo .. coniuuxissent; ib. 29. „infirmas .. tu acta C. Caesaris, viri fortissimi?“ ib. 39. haec homines improbi ad quosdam viros fortis .. detulerunt; ib. 41. quid illa tot virorum fortissimorum milia? ib. 66. ut multis fortissimis viris placuit; ib. 68. qui ... ea iniuria virum fortissimum lacessisset; ib. 66. eodem .. consilio M. Bibuli, fortissimi viri, senatus sententiam secutus est; ib. 69 non quo mibi P. Scipionis, fortissimi viri, vis * privati hominis displiceret; ib. 91. vivis viris fortibus; ib. 96. bona tua nonne L. Ninnius, vir omnium fortissimus .. conscravit? ib. 125. quem ego .. credo ... in viri fortis .. nerumnis non ita crudelem fuisse; ib. 134. quam (rem publicam) antea cum viris fortibus multis (sustiuuistis); ib. 142. quod .. fortissimo .. viro, T. Annio, devota et constituta ista hostia esse videtur; har. resp. 6. ut tamquam fortis in pugna vir ... boneste cadere videatur; ib. 40. ea .. res illum fortem .. virum a gravitate patrum desciscere coëgit; ib. 43. producebat virum fortissimum, M. Bibulum; ib. 48. si Cn. Pompelo, viro uni omnium fortissimo, ... miserum magis fuit quam turpe; ib. 49. decuriones .., fortissimi .. viri, beneficium P. Sestii testimonio declarant; Sest. 9. sin ad nudum

vel fortissimi viri corpus acceseerit; ib. 24. ne .. victus a fortibus viris cum dedecore caderet; ib. 37. M. Crassus ..., vir fortissimus, ab eadem illa peste infestissimus esse meis fortunis praedicabatur; ib. 39. quod forsitan non nemo vir fortis ... dixerit; ib. 45. tum mentis maxime .. fortium virorum, cum ex corpore excessissent, sentire ac vigere; ib. 47. in qua civitate ipse memiuissem patrem huius M. Crassi, fortissimum virum, ... sibi .. vitam exhausisse; ib. 48. qui nentem .. fortissimi viri ... a defeusione meae salutis averterant; ib. 67. universi ... fratrem meum [virum .. fortissimum ...] oculis quaerebant, voce poscebant; ib. 76. quamquam dolor animi, innata libertas, prompta excellensque virtus fortissimum virum hortabatur; ib. 88. quod ... uni viro fortissimo ... gratissimum .. fecit; ib. 131. quod me cum .. fortissimis viris congregavit; ib. 132. patiantur virorum fortium labore se otio suo perfrui; ib. 138. qui fortis .. viros ... in invidiam aliquam vocaverunt; ib. 139. cogitemus .. corpus virorum fortium ... esse mortale; ib. 143. comlegas habuisti viros fortis novem; Vatin. 16. sciasne te .. Sabinorum, fortissimorum virorum, ... iudicio notatum; ib. 36. etiam illud dixerit, causam Allobrix, fortissimi viri, conunctam cum hoc existimari? ib. 41. multos fortis viros .. specie quadam virtutis adsimulatae teuebat; Cael. 14. quod viri fortissimi solent (facere); ib. 21. si causa iusta est viris fortibus oppugnandi M. Caelium; ib. non .. te Q. Metelli matrimonium tenuisse sciebas, .. fortissimi viri? ib. 34. nolo .. cuiusquam fortis .. viri ne minimum quidem erratum cum maxima laude conungere; ib. 43. haec facta illius .. fortissimi viri mentio .. vocem meam fletu debilitavit; ib. 60. praegestit animus iam videre ... fortis viros; ib. 67. quod ista mulier de suorum propinquorum, fortissimorum virorum, sententia atque auctoritate fecisse dicatur; ib. 68. nisi C. Vergilius legatus, vir fortis ... intervenisset .. prov. cons. 7. quae (inimicitias) in viris fortissimis .. exstinxit rei publicae *utilitas* dignitasque ipsorum; ib. 22. C. Pomptinus, fortissimus vir, .. bellum Allobrogum ... fregit; ib. 32. monemur a fortissimo viro; ib. 38. a viris fortissimis ... peto; ib. 44. non gravior L. Cornelio quam multis viris .. fortibus consulibus lex vitae et condicio videretur; Balb. 18. debilitari animos fortissimorum virorum; ib. 25. is .. M. Annium Appium, fortissimum virum, ... civitate donavit; ib. 46. valeat fortissimi .. viri nomen aeternum; ib. 49. civis undique fortis viros asciverunt; ib. 51. contendere ‖ contenderem‖ de re publica .. fortium virorum ... semper putavi; ib. 60. facio iniuriam fortissimo viro mortuo; Piso 8. qui C. illi Mario, fortissimo viro, ... cedendum esse duxit; ib. 20. haec (Capua) .. quae nunc est .. fortissimorum virorum ... multitudine redundat; ib. 25. referente .. fortissimo viro, P. Lentulo; ib. 34. quo addici casu aliquo etiam .. viri fortes .. possunt; ib. 36. illo .. virum fortem .. Q. Marcium ... domi fuisse otiosum; ib. 54. ut viri fortes ... illud contentionis odium ... deponant; ib. 81. ut viros fortis species eius (virtutis) ... delectet; ib. quid? ... M. Baebius, vir fortis, interfectus insu tuo? ib. 88. quod forti ... viro (accidere) .. potest; ib. 95. neque Q. Pedio, forti viro, suscenses; Planc. 17. huius praefectura pleni virorum fortissimorum *est*; ib. 21. id accidere nisi forti viro ... non potest; ib. 72. L. Racilii, fortissimi .. viri, divina in me merita commemoras; ib. 77. vereor .. ne turpe sit pro fortissimo viro dicere incipientem timere; Milo 1. si umquam de .. fortibus viris ... potestas [vobis] iudicandi fuit; ib. 4. quae (urbs) primum iudicium de capite vidit M. Horatii, fortissimi viri; ib. 7. avunculus huius iudicis nostri, fortissimi viri, M. Catonis ... occisus est; ib. 16. ubi vidit homo ... fortissimum virum; ib. 25. M. Favonio, fortissimo viro, ... respondit; ib. 26. viro fortissimo P. Sestio .. volnerato; ib. 38. non dubitaturum fortem virum; ib. 63. oppugnata domus C. Caesaris, .. fortissimi viri, ... nuntiabatur; ib. 66. cum tu .. fortissimi viri magnitudinem animi desideres; ib. 69. si minus fortissimi viri virtus civibus grata cecidisset; ib. 81. viri fortis (est) ne suppliciis quidem moveri ut fortiter fecisse paeniteat; ib. 82. ut vi inritare ... fortissimum virum auderet; ib. 84. nt homo effeminatus fortissimum virum conaretur occidere; ib. 90. cum audiretur silentio M. Caelius .. vir .. in re publica fortissimus; ib. 91. ut eam misericordiam tribuatis fortissimo viro; ib. 92. fortis .. viros non tam praemia sequi solere recte factorum quam ipsa recte facta; ib. 96. vos appello, fortissimi viri; ib. 101. fortem ... virum; ib. 104. possum fortissimos viros ... proponere; Ligar. 32. itaque viri fortissimi ... res et iudicant et iudicaverunt; Phil. I, 20. liberati per viros fortissimos videbamur; ib. 32. si non metuis viros fortis; ib. II, 116. nec intellegis satis esse viris fortibus didicisse quam sit re pulcrum ... tyrannum occidere? ib. 117. quippe qui ... fortissimos viros ... iugulari iussent; ib. III, 4. quam potuit urbem eligere ... fortiorum virorum? ib. 6. ut ... fortissimorum virorum ... consensus ad rem publicam recuperandam laude et testimonio nostro confirmetur; ib 7. ad trecentos fortissimos viros trucidavit; ib. 10. quod .. provinciam Galliam citeriorem .. fortissimorum virorum .. in senatus potestate retineat; ib. 37. Albae constiterunt, in urbe .. fortissimorum virorum; ib. IV, 6. primum referente viro fortissimo .. M. Servilio; ib. 16. eundem (ordinem) tenebo in viris fortibus honorandis; ib. V, 35. quid .. profectus est vir fortissimus ... A. Hirtius? ib. VII, 12. quo ‖quod‖ consulem, fortissimum virum, cum exercitu misimus; ib. VIII, 5. mihi .. Q. Fufius, vir fortis .. pacis commoda commenderat; ib. 11. (quae familia) postea viris fortissimis floruit; ib. IX, 4. cum .. antea senatus auctoritatem suam in virorum fortium funeribus .. ostenderit; ib. 16. acrius .. acta sua defenderet (Caesar) quam vir fortissimus defendit Hirtius? ib. X, 16. quamvis .. intentus animus tuus sit .. ad virum fortissimum ... liberandum; ib. XI, 22. copiae (sunt) .. * fortis .. viri; ib. 32. est Q. Caecilii Bassi .. fortis .. viri ... exercitus; ib. vir fortissimus Pansa sine causa .... locutus est tam diu? ib. XII, 5. est .. fortium virorum ... fortunae culpam non extimescere; ib. XIII, 5. quem ... fortissimum virum sensit et sentiet; ib. 24. huius totius belli in unius viri fortissimi .. vita positum esse discrimen; ib. XIV, 3. In viris fortibus virtus virtute superatur; ib. 18. quorum alterum pertiuet ad virorum fortissimorum gloriam sempiternam; ib. 31. Cn. Pompei ... fortissimi viri gestum est subsidiis; Fr. A. III, 8. defendo fortem .. virum; ib. 13.

B. *aliter*: I. oppetunt: eam (mortem) .... fortes saepe .. libenter oppetiverunt; Catil. IV, 7. vincunt: vicissent .. fortes inertis; Sest. 43.

II. deligo: a se ex coniunctissima .. civitate fortissimum quemque esse delectum; Balb. 47.

elicio: si populo Romano non licebit propositis praemiis elicere ex civitatibus sociorum .. fortissimum .. quemque ad subeunda pro salnte nostra pericula; Balb. 22.

eligo: qui in iudicibus legendis ... fortissimum quemque elegit; Milo 105.

pigneror: Mars ipse ex acie fortissimum quemque pignerari solet; Phil. XIV, 32.

servo: si in gladiatoriis pugnis ... fortis ... servare cupimus; Milo 92.

III. victoria: cum fortissimi et ornatissimi [et] ipsa victoria sit testis; Fr. A. III, 11.

fortiter, tr̄äftig, muthig, energiſch, tapfer: ago: constitui, fortiter esse agendum; Cluent. 51.

conor: illi .. urbi fortissime conanti o manibus est ereptus Antonius; Phil. XII, 7.

decerno: de universa re publica decernite ... fortiter; Catil. IV, 24.

denuntio: denuntiasti homo adulescens quid de summa rei publicae sentires; fortius tu quidem, quam non nulli defuncti honoribus; Planc. 52.

dico: cum ... palam fortissime .. dicerent; Cluent. 153. qui omnia semper .. fortiter ... dixit; Milo 58.

facio: quid in re militari fortiter feceris; Verr. V, 4. viri fortis (est) ne suppiciis quidem moveri ut fortiter faciase paeniteat; Milo 82. nec solum id .. fortiter ... fecerunt; Phil. IV, 6. qui sapienter faciebat non minus multa quam fortiter; ib XIII, 13.

fero: omnis .. cruciatus .. feram non solum fortiter, verum etiam libenter; Catil. IV, 1. ex qua (dignitate) illi nihil detrahi potest quod non .. fortiter ferat; Rab. Post. 44. quae tuliase illum fortiter .. ferunt; Phil. XI, 7. animi non minoris (est) fortiter ferre, si (quid tale) evenerit; ib.

gero: quia cum fugitivis fortiter bellum gesserat; Flacc. 98. uti ob eas res .. fortiter .. gestas C. Pansa A. Hirtius .. alter ambove ... supplicationes ... constituat; Phil. XIV, 37.

iudico: quis .. de homine audeat paulo maioribus opibus praedito .. fortiter iudicare; Cluent. 153. illud ... vos .. fortiter iudicaturos; Milo 21.

refuto: aliquanto .. fortius ... refutaremus istam male diceudi licentiam; Cael. 7.

repudio: fortiter certe (repudiavi haec omnia); prov. cons. 41.

resisto: ut quam fortissime hominibus audacissimis resistatis; Sex. Rosc 12.

sentio: quis non de communi salute ... fortissime ... sensit? Sulla 82. qui .. fortiter sentient; Phil. VIII, 22.

suscipio: cum ... gravissimam .. adulescens nobilissimus rei publicae partem fortissime susceperisset; Milo 40.

fortitudo, Stärke, Unerschrockenheit, Energie, Tapferkeit: I. certati: fortitudo ... (certat) ... cum ... ignavia; Catil. II, 25.

est: fortitudo in periculis (non sola est virtus imperatoria); imp. Pomp. 29. sibi ... Q. Ancbarii .. fortitudinem ... gratam fuisse; Sest. 113.

iubet: fortitudo dimicare iubet; Phil. XIII, 6.

II, 1. postulo: quoniam ab hoc ordine .. fortitudo ... postulatur; Phil. XIII, 6.

2. sum: hoc ... facere fortitudiuis (est); Sest. 86.

III. commemoratio: vestros animos in aliam partem fortitudinis commemoratione traducat? Verr. II, 192.

invidia: num est vehementius severitatis ac fortitudinis invidia, quam inertiae ac nequitiae pertimescenda? Catil. I, 29.

vestigia: qui (est) locus iu quo non exstent huius .. fortitudinis ... impressa vestigia? Balb. 13.

IV. superare: furorem fortitudine (esse superandum); sen. 19.

fortuito, zufällig, planlos: ardeo: domus ardebat in Palatio non fortuito; dom. 62.

excido: quod verbum tibi non excidit ... fortuito; Phil. X, 6.

facio: haec inter nos partitio defensionis non est fortuito ... facta; Sulla 13.

voco: hoc tribuno plebis .. venit in mentem ... paucas tribus ... sortis beneficio fortuito || fortuitio|| ad usurpandam libertatem vocare; leg. agr. II, 17.

fortuna, Schickſal, Loos, Glück, Unglück, Lage, Stellung, Umſtände, Vermögen: I. **abſolut:** 1. **Subject:** adferti: ad quod recens (incommodum) cum te peropportune fortuna attulisset; Verr. V, 39. nisi ... divinitus Cn. Pompeium ad eas regiones fortuna populi Romani attulisset; imp. Pomp. 45. reliquae meae fortunae recuperatae plus mihi nunc voluptatis adferunt, quam tum in incolumitate || incolumitatis || adferebant; Quir. 3.

adimit: pecuniam si cuiquam fortuna ademit; Quinct. 49. quibus multa fortuna ademisset; Verr. IV, 46. hunc fructum mature fortuna ademit; Caecin. 12.

adiuvat: bonos civis ... adiuvat .. fortuna; Phil. XIII, 16.

adversatur: attendite .. quanto opere istius amentiae fortuna ipsa adversata sit; Verr. II, 98.

cedit: tibi cedit (Fortuna); Marcell. 7.

certat: cuius ... sic fortuna cum improbitate certavit; prov. cons. 8. in quo nno .. summa fortuna cum summa virtute certavit; Balb. 9.

coepit: f. urget.

coniungit: quicum te ... fortuna coniunxisset; Quinct. 52.

dat: si tibi fortuna non dedit ut patre certo nascerere; Sex. Rosc. 46. dedit .. tibi nunc fortuna Siculorum C. Marcellum iudicem; Verr. IV, 90. quas (res) mihi ... fortuna dederat; Sest. 47. quemcumque cursum fortuna dederit; Milo 95.

debent: quorum ipsorum per se .. fortunae vobis carae esse debeut; imp. Pomp. 17.

defert: si fortuna eos ad aliquam partem Siciliae detulisset; Verr. V, 152. hos ad magistros si qua te fortuna .. cum ista natura detulisset; Muren. 64.

delet: quae .. fortuna ... possit ... de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37.

diiungit: cum commoda colonorum a fortuuis Pompeianorum rei publicae fortuna diiunxerit; Sulla 61.

distrahit: exclusit illum a re publica, distraxit, segregavit ... fortuna quaedam rei publicae; Phil. V, 29.

divellit: nec me ab eis, quos meo nomine sordidatos videtis, umquam ulla fortuna divellet; Sest. 146.

ducit: quicquid prospere gestum est, id paene omne ducit suum (fortuna); Marcell. 6.

effert: si omnes, quos .. fortuna extulit ... poena esseut || poenae sunt || adficiendi; Balb. 18.

eripit: potestis dubitare quin istum fortuna non tam ex illo periculo eripere voluerit quam ad vestrum iudicium reservare? Verr. I, 71. quem virum fortuna ex hostium telis eripuisset; Verr. V, 3. quod (forum) ipsum fortuna cripuerat; Rab. Post. 48. quod si non Fortuna nobis modo eripuisset Ser. Sulpicium eiusque conlegam ante; Phil. XIII, 29.

est: nunc deum immortalium benignitate omnium fortunae sunt certae; Qu. Rosc. 33. ut .. omnium .. fortunae in istius nnius essent potestate? Verr. II, 67. in Timarchidi potestate sociornm populi Romani ... fortunas .. omnis fuisse (scitote); ib. 136. ego rem totam, fortunas omnis aratorum istius fuisse dico; ib. III, 50. P. Africani eius modi fortunam esso mortui; ib. IV, 81. istius .. calamitatis tuae fortuna, particeps non fuit; ib. V, 132. in quo (imperatore) sit ... egregia fortuna; imp. Pomp. 49. cum ... ea .. (Sassia) Sex. Albio ... familiarius uteretur, quam vir dissolutissimus incolumi fortuna pati posset; Cluent. 175. quoniam earum rerum, quas ego gessi, non eadem est fortuna .. quae illorum, qui externa bella gesserunt; Catil. III, 27. quoniam ostendi, ... disparem fortunam provincialinm negotiorum in Murena atque in Sulpicio fuisse; Muren. 43. fortuna in hoc fuit fortasse gravior quam in ceteris; Sulla 73. ut se aliquando si non integra fortuna, at ut adflicta, patri suo gratulari sinatis; Sulla 89. fuit .. quaedam illa rei publicae fortuna fatalis; Sest. 17. en cur ceteri reges stabilem esse suam fortunam arbitrentur; Sest. 59. quorum (servorum) .. fortuna .. infima est; Balb. 24. vide quam sit ... vaga volubilisque fortuna; Milo 69. ut eam fortunam,

quaecumque erit tua, ducam meam; ib. 100. cum esset ... anceps fortuna belli; Marcell. 15. illa (erat) secunda fortuna libertate esse parem ceteris, principem dignitate; Phil. I, 34. gravis illa fortuna populi Romani (erat); ib. V, 39. amplissimae tibi fortunae sunt; ib. X, 4. f. debent.

excitaut: quos privatae fortunae ... ad salutem patriae defendendam (excitaverunt); Catil. IV, 16.

excludit: f. distrahit.

exercet: in quo (genere belli) illum (Pompeium) non exercuerit fortuna rei publicae; imp. Pomp. 28.

facit: quod fortuna in malis reliqui fecit; Sulla 89. quicquid belli fortuna reliquum rei publicae fecerit; Marcell. 10

fatetur: tuam (gloriam) esse totam et propriam fatetur (Fortuna); Marcell. 7.

floret: nunc meam spoliatam fortunam conferam cum florente fortuna imperatoris; Piso 38.

habet: nihil habet .. fortuna tua maius quam ut possis ... servare quam plurimos; Ligar. 38.

invitat: cum te .. fortuna tua ad otium, ad dignitatem invitet; Phil. X, 3.

largitur: omnia sunt in te, quae .. fortuna hominibus .. largitur; Verr. IV, 80. utrique horum secunda fortuna regnum est largita, adversa mortem; har. resp. 54.

movet: si nihil vos P. Sullae fortuna movet, .. vestra moveat; Sulla 79.

obsistit: sceleri ac furori tuo ... fortunam populi Romani obstitisse; Catil. I, 15.

offert: quin etiam illa ipsa rerum humanarum domina, Fortuna, in istius societatem gloriae se non offert; Marcell. 7.

pendet: in sententiis omnium civium .. nostram fortunam .. pendere; Piso 98.

ponit: cum iu eiusdem anni custodia te atque L. Murenam fortuna posuisset; Muren. 64.

potest: f. delet.

putat: huius beneficii gratiam .. fortuna populi Romani (sibi deberi putat); Milo 83.

reducit: quocum me ... iam ipsius fortuna reduceret (in gratiam); Rab Post. 19.

reservat: quos ... ad illorum innocentium poenas fortuna et ad hanc causam reservavit; Verr. V, 122. horum utrumque ei fortuna ad consulatus petitionem reservavit; Muren. 37.

restituit: ut a quo loco depulsus esset, in eum se fortuna restitueret; Caecin. 88.

segregat: f. distrahit.

servat: ad hanc te amentiam ... fortuna servavit; Catil. I, 25 ex quibus (manibus) si me non vel mea vel rei publicae fortuna servasset; Milo 20. „tua te .. eadem, quae saepe, fortuna servavit"; Deiot. 19. „te eadem tua fortuna servavit"; ib. 21. f. eripit; Verr. I, 71.

tollit: sustulit illum diem fortuna populi Romani; Phil. II, 88.

videt: quod Fortuna ipsa, quae dicitur caeca, vidit; Phil. XIII, 10.

videtur: tibi ... illius ... fortuna popularis videbatur; Verr. I, 152. dura ... mihi iam Fortuna populi Romani .. videbatur; Milo 87. quae (fortuna) bona ipsi videtur; Phil. I, 27. f. volt; Font. 16. Phil. XIII, 12.

vincit: quod .. in sortitione (iudicum) istius spem fortuna populi Romani ... vicerat; Verr. a. pr. 16.

vindicat: maximam .. partem quasi suo iure fortuna sibi vindicat; Marcell. 6.

vitat: quod spectaculum adhuc ipsa Fortuna vitavit; Phil. XIII, 40.

volt: satisne vobis multos, satis idoneos testis et conscios videtur ipsa fortuna esse voluisse earum rerum? Font. 16. quem (filium) .. unum ex multis fortuna reliquum esse voluisset; Cluent. 22. vos iudices, quos huic A. Cluentio quasi aliquos [[alios]] deos ad omne vitae tempus fortuna esse voluit; ib. 195. ex quo nimirum documentum nos capere fortuna voluit; Phil. XI, 5. mihi ... videtur hoc fortuna voluisse; ib. XIII, 12. f. eripit; Verr. I, 71.

urget: urget eadem fortuna quae coepit; Sulla 91.

2. **Ausruf:** o gravem acerbamque fortunam! Verr. V, 119. o fortunam longe disparem! Font. 49. o volucrem fortunam! Sulla 91.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abicio: omnes fortunae abiciendae (erant); Rab. Post. 26.

accuso: ut .. neminem alium nisi fortunas vestras accusare possitis; Sex. Rosc. 57.

adaequo: qui cum virtute fortunam adaequavit; Arch. 24.

addico: ut civis optime meriti fortunas provinciarum foedere addiceres; sen., 1.

adfero: tu fortunas alterius litteris conscriptas in iudicium adferas? Cluent. 186.

adfligo: f. **adfligo** fortunas (4 St.) B. I, S. 97, b.

adimo: eis praetor adimere .. bona fortunasque potest? Verr. I, 113. patrias eius fortunas ... ademisti; ib. 146. iste infanti pupillae fortunas patrias ademit; ib. 153.

adiudico: si vos huius fortunas paucorum odio adiudicaveritis; Fr. B. VII, 10.

adiungo: fuit .. quibusdam summis viris quaedam .. divinitus adiuncta fortuna; imp. Pomp. 47.

adsigno: me culpae fortunam adsignare; Verr. V, 131.

aestimo: domum pluris quam .. fortunas tuas aestimasti; Scaur. 45.

ago: cum ... Verres fortunas agi suas diceret; Verr. I, 74. agi fortunas omuium dicebat; Cluent. 77. Cn. Plancii .. fortunae (agunlur); Planc. 79.

amitto: f. **amitto** fortunas (6 St.) B. I, S. 212, b.

arbitror: ut fortunam (alium) .. non alienam ... arbitraretur; Verr. V, 121.

commemoro: quam (fortunam) ... commemorare de altero possumus; imp. Pomp. 47.

commendo: tibi suas omnis opes fortunasque commeudat; Quinct. 98. cui .. fortunae vivi commeudatae sunt atque concreditae; Sex. Rosc. 113.

committo: f. **committo** fortunas (5 St.) B. I, S. 580, b.

concredo: f. commendo; Sex. Rosc. 113.

concupisco: qui ... fortunas nostras concupiverunt; Phil. XIV, 3.

condemno: sic innocentissimi hominis fortunas ... condemnari volunt; Balb. 6.

confero: fortunas meas ac liberorum meorum in communionem tuorum temporum contuli; Milo 160. f. I, 1. floret.

coniungo: ut ne meas fortunas desereret cum rei publicae salute coniunctas; Piso 77.

consequor: qui (libertini homines), sua virtute fortunam huius civitatis consecuti, hanc suam patriam iudicant; Catil. IV, 16.

conservo: f. **conservo,** II, fortunas (5 St.) B. I, S. 647, b.

constituo: fortunas eius ita constitutas fuisse familia, pecore, villis, pecuniis creditis; Verr. V, 20. fortunae constitui tenuiorum videbantur; Sest. 103.

converto: nolite .. fortunam convertere in culpam; Rab. Post. 29.

credo: ut ... omnium civium ... fortunae .. vestrae sapientiae, fidei, potestati .. (creditae) .. esse videantur; dom. 1.

defendo: f. **defendo,** III. fortunas (11 St.) S. 43, b.

deleo: cogitate ... quanta deorum benignitate anctas exaggerataque fortunas una nox paene deleriL; Catil. IV, 19.

demonstro: demonstrata pristina fortuna; Sest. 121.

deprimo: vos, geminae voragines .. rei publicae, vos meam fortunam deprimitis? Piso 41.
desero: ſ. coniungo.
desidero: magis vestras fortunas lugerem quam desiderarem meas; sen. 34.
destino: qui ne sorti quidem fortunas nostras destinavit; Phil. V, 33.
devoro: cum ... omnium locupletium fortunas ... spe atque avaritia devorasses; dom. 60.
devoveo: cum .. fortunas meas pro vestra incolumitate, otio concordiaque devovi; Quir. 1.
dico: ſ. I, 1. videt.
diripio: ſ. **diripio**, II. fortunas (3 St.) S. 125, b.
dispertio: ut ... fortunas nostras ... dispertiat parricidis; Phil. VIII, 8.
dissipo: ut ... fortunas nostras .. dissipet; Phil. VIII, 8.
do: quorum (civium) opprimendorum di immortales incredibilem rei publicae .. fortunam dederunt; Phil. III, 36.
emo: se .. emisse .. fortunas aratorum; Verr. III, 31.
eripio: ſ. **eripio**, II. fortunas (3 St.) S 210, a.
everto: (tibi confitendum esset) te hora consilium cepisse hominis propinqui fortunas funditus evertere; Quinct. 53.
exaggero: ſ. cumulo.
excipio: quamvis excipero fortunam, subire vim atque iniuriam malui; prov. cons. 41.
expeto: dico ‖ duco ‖ mihi fuisse illam expetendam .. fortunam; Piso 32.
expugno: hoc se Avillio ... fortunas eius patrias expugnare posse; Cluent. 86.
exspecto: qui ... nescio quam fortunam ... exspectant; har. resp. 55.
extollo: vestram (fortunam) extollitis? Piso 41.
fundo: quod fortunas suas fundatas ... potestati regiae libidinique commiserit; Rab. Post. 1.
habeo: qui non intellegat istum sibi quaestui praedaeque habuisse .. fortunas .. aratorum? Verr. III, 70. a me se habere .. fortunas .. arbitrabantur; Piso 25.
iacto: eum (hunc locum consessumque vestrum) .. eius (Cluentii) fortunae miserae multumque iactatae portum .. futurum; Cluent. 7.
ingeo: bonos .. viros lugere malui meas fortunas quam suis desperare; sen. 34. ſ. desidero.
meminī: quam (fortunam) ... meminisse .. de altero possumus; imp. Pomp. 47.
miseror: ut non queam satis ... huius .. fortunam .. miserari; Muren. 55.
neglego: si Siculorum fortunas neglegitis; Verr. III, 122.
noto: quibus (civibus) .. fortunae .. nostrae notatae sunt; Phil. V, 32.
obicio: tam etsi solent ei fortunam sibi obici nolle; Verr. V, 132. quod si fortunam [tibi] obici non oportet; ib.
obligo: fortunas suas obligaverunt; Catil. II, 10.
offero: quaecumque (fortuna) erit oblata; Sest. 146. laetemur decertandi oblatam esse fortunam; Phil XIII, 7.
opto: si nihil est homini magis optandum, quam prospera, aequabilis perpetuaque fortuna secundo vitae sine ulla offensione cursu; Quir. 2. optandam dico ‖ duco ‖ mihi fuisse illam .. fortunam; Piso 32.
perdo: fortunas omnis ... perdidit; div. Caec. 56.
periclitor: homines .. in praeliis, non in conviviis, belli fortunam periclitari solent; Verr. V, 132.
pondero: factis cuiusque fortunam ponderari; Piso 98.
pono: non ut in illius potestate fortunam positam esse dicam; imp. Pomp. 47.
praesto: quam (fortunam) praestare de se ipso nemo potest; imp. Pomp. 47.
propono: ut ..., quaecumque mihi uni proponetur fortuna, subeatur; Catil. IV, 2. qui sibi ... fortunas civium ad praedam proponerunt; Phil. IV, 9.
recupero: ei se patrum fortunas ‖ hi se patrum fortunam ‖ .. recuperare arbitrabantur; Verr. II, 86. ut ... Cn. Pompeii filius posset ... fortunas patrias recuperare; Phil. XIII, 12. ſ. I, 1. adfert; Quir. 3.
reddo: qui fortunas (nobis) ... reddidistis; sen. 2.
refero: ut esset nemo ... qui mihi non .. fortunas ... referret (acceptas); Phil. II, 12.
rego: [quo (otio) vos fortunam regitis]; leg. agr. II, 103.
respicio: „respicite .. hominum fortunas“; Clnent. 58. ut alienam (fortunam) respicere magnum sit; Rab. Post. 41.
revoco: cui non perspicnum est ad incertum revocari .. fortunas .. omnium; Caecin. 88. fortunae .. omnium in dubium incertumque revocabuntur; ib. 75.
sequor: quis est ... qui hoc non sentiat, quidvis prius futurum fuisse, quam ut bi fratres diversas .. fortunas .. sequereutur? Ligar. 34.
specto: in iudice .. spectari .. fortuna debet; Phil. I, 20.
spolio: ſ. I, 1. floret.
subeo: qui (frater meus) cum statuisset eandem subire fortunam; sen. 37. qui (C. Marius) ... tertius ante me consularis subiit indignissimam fortunam; Quir. 7. qui (frater) statuerat, ... eandem subire fortunam; ib. 8. ſ. propono; Catil. IV, 2.
subicio: cuius non modo illae amplissimae fortunae, sed etiam victus vestitusque necessarius sub praeconem cum dedecore subiectus est; Quinct. 49. ne fictis auditionibus ... fortunas innocentinm subiciendas putetis; Planc. 56.
suscipio: cum ... fortunas .. provinciae ... susceperis; div. Caec. 37.
trado: fortunas .. eius Bidinis tradidit; Verr. II, 59.
tueor: „tuere ita ... fortunas“; Phil. XIII, 6.
vendo: an ... fortunas .. aratorum omnis vendidisti? Verr. III, 40. cum sit perspicuum, te .. fortunas .. aratorum ... tui quaestus causa vendidisse; Verr. III, 119.
vexo: ut ... liberti servolique nobilium . fortunas .. vexare possent? Sex. Rosc. 141. hunc ... principem Verres ad fortunas aratorum vexandas diripiendasque esse voluit; Verr. III, 24. fortunae (meae) vexatae (sunt); Sest. 145.

2. **Genetiv**: paenitet; num te ... fortunae tuae ... paenitebat? Phil. I, 33.

3. **Dativ**: accido: neque tanta fortunis omnium pernicies potest accidere ‖ accedere ‖; Verr. I, 4.
accommodo: quid est quod ... saluti fortunisque omnium magis accommodatum sit? div. Caec. 7.
committo: qui se fortunae commiserunt; Verr. V, 132.
comparo: eaedem ... fortunis .. omnium insidiae ... comparantur; Verr. a. pr. 17.
concedo: cuius fortunae .. non concessit (L. Cornelius)? Balb. 58.
constituo: uti ... non nullum etiam in me praesidium suis fortuuis constitutum esse arbitrarentur; div. Caec. 2. senatus ... non libenter duriorem fortunae communi condicionem te auctore constituit; Muren. 47.
consulo: (dicit) istum aequum esse famae fortunisque P. Quinctii consulere; Quinct. 27. L. Flaccum ... nunquam ... consuluisse ... fortunis vestris paenitebit; Flacc. 104.
creo: neminem umquam putavi per eos ipsos periculum huius fortunis atque insidias creaturum; Flacc. 2.
do: cur tu fortunae illorum innocentium veniam ac locum non dedisti? Verr. V, 132.

facio: cum omnis insidias fortunis suis a praetore fieri videret; Verr. II, 41.

immineo: imminebat tuus furor omnium fortunis; dom. 25. quae (multitudo) ... fortunis vestris imminebat; Milo 95.

inludo: (ne videaris) huius misori fortunis ... inludere; Sex. Rosc. 54.

parco: innocentis fortunis .. parcant; Cael. 67.

peto: ab Staieno ... auxilium .. fortunis suis petere coepit; Cluent. 67.

prospicio: ut .. fortunis tuis prospiceres; Verr. III, 132.

provideo: nihil (tibi venit in mentem) ... fortunis tuis providere? Verr. III, 131.

reperio: iam nullum fortunis communibus exitum reperietis; dom. 123.

succumbo: quem (Autronium) ... non fortunae ipsi succumbere (scimus); Sulla 71. ne fortunae quidem (umquam succumbet); Deiot. 36.

succurro: si est boni consulis ... succurrere .. fortunis .. communibus; Rabir. 3.

sum: summum et firmissimum est illud communibus fortunis praesidium; leg. agr. II, 103.

tribuo: ut ... haec .. extrema (rerum gestarum) ... fortunae (eius) tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10.

4. **Ablativ**: **abutor**: sic etiam fortunis hominum abutebatur (Verres) ad nocturna vota cupiditatum suarum; Verr. V, 142.

deicio: ostendit deiectos fortunis omnibus .. esse populi Romani socios atque amicos; Verr. III, 127.

deturbo: miserum est deturbari fortunis omnibus; Quinct. 95.

egens: quod .. uuus Asclepiades fortuna egens ... sine tabulis, sine auctore iecerit; Flacc. 35.

eicio: multos .. fortunis eiecerat; Milo 87.

everto: ſ. **everto**, II. alqm; div. Caec. 21. Verr. I, 155. Flacc. 11. pupillum.

excito: ostendit .. fortunis omnibus expulsos esse populi Romani socios atque amicos; Verr. III, 127.

fruor: si ille hac tam eximia fortuna ... frui non properat; prov. cons. 30. fruere .. fortuna (tua); Marcell. 19. qui suis amplissimis fortunis nisi bonis ‖ nobis‖ salvis frui non potest; Phil. XIII, 16.

privo: nolite ... enm ... omni .. fortuna .. privare; Muren. 87. ille gurges ... cum ... publicanos ... omnis fortunis ... privasset; Piso 41.

spolio: qui amicum, socium, adfinem .. fortunis spoliare conatus est; Quinct. 26. quem spoliatum fama fortunisque omnibus arbitrabare; ib. 76. hic ... patriis fortunis .. omnibus spoliatus venit in iudicium; Verr. I, 152. quod .. harum rerum auctores .. spoliari omnibus fortunis ... posse arbitrantur; Flacc. 96. quid .. erat mali quod hnic spoliato .. fortunis deesse videretur? Sulla 91. cum ... videant ... se fortunis spoliari; Sest. 59. est gravius spoliari fortunis quam non augeri dignitate; Planc. 22.

sum: non meliore fortuna ad probra non audienda M. Fonteius, quam illi ..., fuisset; Font. 40. qui si fuisset in discipulo comparando meliore fortuna; Piso 71. qui (Pompeius) ea .. fortuna est; Milo 79.

utor: *non recusandum sibi arbitratur quo minus eadem fortuna utatur qua pater;* Scaur. c. 1. § 1.

5. **mit präpositionen**: **arceo**: hunc et huius socios ... a .. fortunis .. civium [omnium] arcebis; Catil. I, 33.

belligero cum: quoniam nobis ... cum fortuna belligerandum fuit; Quir. 19.

capio ex: non (me) praeda consulum ex meis fortunis crudelissime capta permovet; dom. 146.

coëo de: qui societatem coieris de municipis cognatique fortunis cum alienissimo; Sex. Rosc. 87.

cogito de: hi ... non .. de fortunis ... civinm ... cogitabant; Phil. V, 25.

cognosco de: vos de .. fortunis .. Siculorum [omnium] ... cognituros; Verr. III, 11.

coniungo cum: vos .. nolle deberetis maximam rem, coniunctam cum ... fortunis .. privatorum, ... per vos videri esse (dissolutam); Cat. II, 8.

conquerer de: pauca ... de L. Murenae fortuna conquerar; Muren. 54.

constituo in: in qua (quisque) fortuna est nascendi initio constitutus; Balb. 18. *in ea Scaurus fortuna erat constitutus;* Scaur. c. 2, § 3.

contendo de: quicum de .. fortunis .. contenderes; Sulla 83.

converto de: si nihil de patris fortunis amplissimis in suam rem convertit; Sex. Rosc. 144.

decerno de: quod uno iudicio de fortunis omnibus decernit; Quinct. 6.

decerto de: neque eorum quisquam ... de fortunis (suis) .. decertari putat; Milo 3.

defigo in: in cuius .. fortunas non impudentissimos oculos ... (eum) defigere (censetis)? Phil. XI, 10.

detraho de: quis .. audivit umquam ... de fortunis Varronis rem ullam esse detractam? Phil. II, 104.

deturbo de: de fortunis omnibus P. Quinctius deturbandus est; Quinct. 47.

dico de: ut ... me ... cogas causam de fortunis omnibus dicere; Planc. 40. — **pro**: quo minus pro .. fortunis alterius ... causam velint dicere; Sex. Rosc. 5. dico pro .. fortunis .. regis; Deiot. 1.

dimico de: intueri potestis eos ... de fortunis .. dimicantis; Sest. 1. L. Cornelium de fortunis omnibus dimicare; Balb. 5.

do contra: Bidinos .. pecuniam contra praetoris .. fortunas dedisse? Verr. II, 57.

dominor in: ut in .. fortunis .. hominum honestissimorum dominentur ei; Quinct. 94.

erumpo in: ut odia [occulta civium] ... in fortunas optimi cuiusque erumperent; Muren. 47.

excito in: si quod esset in suas fortuuas incendium excitatum; Muren. 51.

exhaurio ex: quam (praedam) ex fortunis publicanorum ... exhauserat; Piso 48.

extimesco de: de fortunis communibus extimescebam; Deiot. 3.

facio de: sponsio fit de .. fortunis tuis; Verr. III, 133. sponsio facta est cum cognitore tuo Apronio de fortnnis tuis omnibus; ib. 137. — **in**: accipite nunc ... quae in .. fortunas .. nostras ... imple ac nefarie fecerit; Phil. II, 50.

fero: quam ob rem ex tanta multitudine civium tam pauci de hominum fortunis sententiam fertis? Cluent. 147. non illi vos de unius municipis fortunis arbitrantur ... sententias esse laturos; ib. 196. quod indignius quam ... de eius ... fortunis omnibus conductos et sicarios et egentis et perditos suffragium ferre? dom. 46.

gero: cum bellum nefarium contra ... fortunas .. nostras .. geri .. viderem; Phil. III, 1.

immineo in: huius mendiculas aviditate coniuncta in fortunas nostras imminebat; Phil. V, 20. (ei) qui in vestras fortunas imminent; ib. VII, 21.

immitto in: cum in eius .. fortunas latrocinium huius imperii immisisses; dom. 20.

infero in: qui tantum facinus in .. fortunas suas neque non audisset inlatum a Caelio neque neglexisset; Cael. 54.

invado in: qui in fortunas huius invaserunt; Sex. Rosc. 13. quam insolenter .. helluo invasit in eius viri fortunas? Phil. II, 65.

interest inter: vide quid intersit inter ilium iniquissimum patris tui casum et hanc fortunam .. nostram; dom. 84.

iudico contra: qui audesnt in provincia, cum praetor adsit, ... contra fortunas (eius) iudicare? Verr. III, 135. — **de**: de fortunis omnium ... hodierno die vobis iudicandum est; Catil. IV, 18.

nascor in: qna in urbe homines in vetere ..

fortuna .. nati copiam rerum moderate ferre non potuerunt; leg. agr. I, 18. quod in vetere fortuna illos natos et educatos nimiae .. rerum omnium copiae depravabant; leg. agr. II, 97.

pertimesco de: nulla salus rei publicae maior est quam eos, qui alterum accusant, non minus ... quam illos, qui accusantur, de .. fortunis suis pertimescere; div. Caec. 71. cuncti Siculi ... de suis .. fortunis .. omnibus pertimescunt; Verr. V, 115.

pertineo ad: quae (facinora) ... ad fortunas omnium pertinerent; Verr. V, 13.

pervado per: cernitis .. quod et quantum incendium decumanorum impetu non solum per agros, sed etiam per reliquas fortunas aratorum ... pervaserit; Verr. III, 66.

pervenio ad: posse sese aliquando ad fortunas suas pervenire; Rab. Post. 27.

profundo pro: qui sanguinem pro .. fortunis populi Romani ... profudisset; Phil. XIV, 38.

propulso ab: ut ... ab huius .. fortunis .. omnibus inimicorum impetus propulsare possim; Muren. 2.

puto in: in fortuna quadam est illa mors, non in poena putanda; Piso 44.

recido in: multo mihi ... praestat in eaudem illam recidere fortunam; Sest. 146.

statuo de: videte .. quid statuatis in mea causa de omnium fortunis; dom. 119.

sum in: quod tantum ... voluus .. in .. fortuna (Caelii est)? Cael. 15. angebar virum talem ... non in eadem esse fortuna (in qua ego); Marcell. 2. si in [hac] tanta tua fortuna lenitas tauta non esset; Ligar. 15. eius ... qui in eadem .. fortuna fuisset; Ligar. 16.

taceo de: quid ego ... de fortunis civitatis ... taceo? Flacc. 94.

III. **nach Adjectiven:** 1. bonus, praestabilis: utrum .. putes ... horum .. fortunis ... melius fuisse et praestabilius me civem in hac civitate nasci an te? Vatin. 10.

periculosus: nihil esse tam periculosum fortunis innocentium quam tacere adversarios; Verr. I, 24.

2. contentus: peto ut fortunis nostris contentus sit; Sex. Rosc. 7. vos vestra secnuda fortuna .. non potestis sine propinquorum calamitate esse contenti? Deiot. 29.

3. felix ad: virum ... ad .. fortunam .. felicem, domi ... retinere maletis; Font. 43.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** altitudo: nec mentis quasi luminibus officit altitudo fortunae; Rab. Post. 43.

bona: cum hoc pacem M. Lepidus, vir ornatissimus omnibus .. fortunae bonis ... vellet? Phil. XIII, 49.

causam: ut suarum fortunarum omnium causam ... susciperem; div. Caec. 2.

cogitatio: ſ. cura.

condicio: ego adulescentis ... usus ea condicione fortunae, ut ... rei publicae statum convolsuri videreutur, ... comitiorum ratione privati; Piso 4.

coniunctio: si ... nullam societatem (habebit) coniunctio secundae dubiaeque fortunae; Verr. I, 38.

contentio: quoniam fortunarum contentionem facere coepimus; Piso 51.

cura: ut numquam animum tuum cura fortunarum tuarum cogitatioque tangeret? Verr. III, 65.

defensio: ut suarum fortunarum omnium .. defensionem .. susciperem; div. Caec. 2. in hac defensione .. fortunarum .. omnium C. Rabirii proponenda ratio videtur esse officii mei; Rabir. 1.

defensor: dicunt ... alterum se cupere defensorem esse fortunarum suarum; div. Caec. 20. quem ... socii defensorem fortunarum suarum .. esse voluerunt; ib. 65. alter fuit propugnator mearum fortunarum et defensor adsidnus, ... C. Piso; sen. 38.

deprecator: nec me solum deprecatorem fortunarum tuarum ... profitebor; Planc. 102.

deus: princeps P. Lentulus, parens ac deus nostrae .. fortunae, ... hoc lumen consulatus sui fore putavit; sen. 8. P. Lentulus ..., parens, deus, salus nostrae .. fortunae, ... nihil humanarum rerum sibi prius quam de me agendum iudicavit; Quir. 11. cuius ego patrem deum ac parentem statuo fortunae (meae); Sest. 144.

dimicatio: quod in tanta dimicatione ... fortunarum .. omnium fieri necesse est; Rabir. 5. si non .. (extrema) dimicatione fortunae deserviet ‖ deserit ‖; Sulla 77. pater ut in dimicatione fortunarum ... obesse filio debeat? Planc. 31.

discrimen: in veteris fortunae discrimen adducitur (Murena); Muren. 55. sicine tu eum ... in discrimen omnium fortunarum vocavisti? Flacc. 61. si non extremo discrimine .. fortunae deserviet ‖ deserit ‖; Sulla 77.

gradus: sin autem multorum virtus ... ex infimo .. fortunae gradu ... consecuta est .. summam laudem; Balb. 18.

iudicium, insigne: quod ornamentum puertiae pater dederat, indicium atque insigne fortunae; Verr. I, 152.

iudicium: quod (iudicium) prope omnium fortunarum suarum C. Mustius habuit; Verr. I, 139. sin autem ... hominum delictum fortunae iudicio committere minime censorium est; Cluent. 129.

momentum: an ignoratis cetera illa magnifica populi Romani vectigalia perlevi saepe momento fortunae .. pendere? leg. agr. II, 80.

munera: haec esse duxi ... fortunae .. munera; dom. 140. qui si Fortunae muneribus amplissimis ornatus saepius eius deae periculum facere nollet; prov. cons. 35.

naufragium: nihil est quod multorum naufragia fortunae coniigas; Verr. V, 131. in quibus (scopulis) C. Deciani naufragium fortunarum ‖ factum ‖ videres; Rabir. 25.

nuudinatio: quam .. in omnibus locis nundinationem .. fortunarum fore putatis? leg. agr. I, 9.

ornamenta: ei .. ignaro fortunarum suarum omuia vitae ornamenta deripi convenire; Quinct. 64. detrahes (pupillae) ornamenta .. fortunae? Verr. I, 113. vir ... summis ornamentis .. fortunae .. praeditus, Q. Hortensius, ab hac ratione (dissentit); imp. Pomp. 51.

parens: ſ. deus.

particeps: ceterae feminae ... habere domi fortunarum omnium socium participemque possuut; Font. 47.

patronus: me potissimum fortunarum tuarum patronum esse voluisti; Fr. B. VIII, 6.

perfugia: num intercludere perfugia fortunae ... (tibi) videor? Verr. V, 132.

periculum: possumus ... siue periculo fortunarum de re pecuniaria disceptare? Quinct. 45. minus (haec) ad fortunarum nostrarum periculum pertinent; Verr. II, 76. te ... tantum .. fortunarum .. tuarum periculum neglexisse; ib. III, 52. parumne multa mercatoribus sunt .. periculis subeunda fortunae? ib. V, 157. quod suam .. pecuniam regi crediderit cum tanto fortunarum suarum periculo; Rab. Post. 25. qui periculum fortunae cotidie facit; Phil. V, 14.

perturbatio: quauta .. perturbatio ‖ permutatio ‖ fortunae (crit)! Muren. 89.

poena: ut ab homiue .. nou fortunae poena repetatur; Tull. 51.

praesidium: ille his praesidiis ingenii fortunaeque munitus; Verr. III, 3. posse virtutem sine praesidio fortuuae quo contendisset ... pervenire; Scaur. c. 1 §. 4.

propugnator: ſ. defensor; sen. 38.

reliquiae: ut ... in his pristinae fortunae re-

liquiis miseris et adflictis tamen baberet quosdam, quorum animos ne supplicio quidem suo satiare posset; Sulla. l. sunt inventi ... qui .. ambustas fortunarum megarum reliquias suas domos comportari iuberent; dom. 113.

rota: ne tum quidem fortunae rotam pertimescebat; Piso 22.

ruinae: praetermitto ruinas fortunarum tuarum; Catil. I, 14.

salus: qui .. existimant ... fortunarum .. suarum salutem in istius damnatione consistere; Verr. II, 16. f. deus; Quir. 11.

sedes: qui ... sedem omnium .. fortunarum suarum Romae conlocavit; Arch. 9.

socius: f. particeps.

spes: socii .. nationesque exterae spem omnem .. abiecerunt .. fortunarum suarum; Verr. I, 59. cur eorum spem exiguam reliquarum fortunarum ... vi extorquere conaris? div. Caec. 21.

spolia: in qua (domo) cotidie superioris viri ... spolia fortunarum videret; Cluent. 188.

status: „mearum .. omnium fortunarum status incolumis maneret“; Cluent. 81. „ut omnis mearum fortunarum status unius iudicii periculo contineretur“; ib.

studia: cuius .. fortunae studia laudi et gratulationi tuae se non obtulerunt? Phil. I, 30.

tela: fortunae ista tela sunt, non culpae; Piso 43.

vis: ne ... vim fortunae stultitia contempsisse videamur; Phil. XIV, 5.

vitium: quamvis quis fortunae vitio, non suo decoxisset: Phil II, 44.

2. **mit Präpositionen:** homo sine: quem (Sex. Clodium) vos per bieunium aut ministrum seditionis aut ducem vidistis, hominem ... sine fortunis; Cael. 78.

impetus in: ut homines postremi ... in fortunas unius cuiusque impetum facerent; Sex. Rosc. 137. ecquis est index cui nou ... persuasum sit istum in aratorum .. fortuuas .. impetum fecisse? Verr. III, 142. cum tu in ... fortunas .. locupletium ... impetus comparares; dom. 12.

iudicium de: iudicium esse ... de .. fortunis .. P. Quinctii vides; Quinct. 33.

sententia, suffragium de: f. II, 5. fero.

sponsio de: f. II, 5. facio.

V. **Umſtand:** 1. **Ablativ:** adferri: qui se non solum de reo sed etiam de accusatore debere ‖ de teste ‖ indicare arbitrabantur, .. quid fortuna .. adlatum ... videretur; Pout. 25.

amplus: cum P. Africanus homo .. fortuna ... amplissimus ... L. Cottam in iudicium vocabat; div. Caec. 69.

anteferre: ut nemo ei se ... fortunis anteferret, Sulla 89.

coniungi: imperatorem et natura et fortuna cum rei publicae salute coniunctum; Muren. 79.

constitui: est tuum ... videre quid agatur, retinere ... consulem ... fortuna constitutum ad amplexandum otium; Muren. 83.

frangi: ne fortuna quidem fractus minuit audaciam; Phil. III, 31.

fulcire: equitem Romanum ... fulsit et sustinuit re, [fortuna]; Rab. Post. 43.

inflammare: is, qui non fortuna inflammaret odium suum; Marcell. 31.

locupletare: haec lex eos homines fortunis locupleiat; leg. agr. II, 68.

miser: nulli sunt inventi tam .. fortuna miseri; Catil. IV, 17.

praestare: illi non ingenio solum his patronis, sed fortuna etiam praestiterunt; Verr. II, 191.

servus: ab hominibus (circumsessus) ... fortuna servis; Verr. I, 81.

sustinere: f. fulcire.

2. **Präpoſitionen:** a: nanctus es ex perditis atque ab omni .. fortuna ... derelictis conflatam improborum manum; Catil. I, 25. quae ita deformata sunt a fortuna; Sulla 78. vos ... in nos iudices consedistis, ... a fortuna nobis ad praesidium innocentiae constituti; ib. 92. quoniam in gravissimis temporibus civitatis ... P. Sestii tribunatus est a Fortuna ipsa conlocatus; Sest. 5. cum ab ipsa Fortuna crudelissime videat huius consilia esse multata; Rab. Post. 2. ut ... cetera a fortuna commodata esse videantur; Marcell. 19.

cum: ne cum .. fortunis .. omnibus Sex. Naevii cupiditati crudelitatique dedatur; Quinct. 59.

in: habetis hominem ... in utraque fortuna cognitum multis signis et virtutis et humanitatis; Caecin. 104. singularis homo privatus ... vix facile ‖ artis ‖ sese regionibus officii magnis in fortunis et copiis continet; leg. agr. II, 97. vos ... oro atque obsecro .. adhibeatis in hominis fortunis misericordiam; Rabir. 5. etiam in extrema fortuna .. nomen .. retinuit (Mithridates) regium; Muren 34. hunc ... si in omni fortuna ... incoiumem habere non potuerunt; Sulla 61. cum in hac fortuua miserrima ac luctuosissima destitutus (P. Sulla) sit; ib. 90. ex quo intellectum est non mihi absenti decrevisse amicos, in ea praesertim fortuna, in qua non nulli etiam, quos esse putaveram, non erant; Sest. 69. ego .. hos in omni fortuna .... completer; ib. 146. ut tantus ille vis tanti ducat hunc ... in tanta fortuna sua; Rab. Post. 41. ego .. banc in .. tanta fortuna liberalitatem in suos .. reliquis virtutibus omnibus antepono; ib. 44. in gravi fortuna conscientia sua nieretur (T. Annius); Milo 83. cum andiretur silentio M. Caelius vir ... in hac Milonis ... fortuna singulari divina et incredibili fide; ib. 91. si in ... infimi generis hominum .. fortuna timidos ... odisse solemus; ib. 92. conlegam tuum aiiut in hac sua fortuua ... iracundum ... esse factum; Phil. I, 27. qui in suis partibus, id est in suis fortuuis, tam timidus fuerit; ib. II, 74.

per: nolite ... per fortunas (vestras) ... inimicis meis ... dare laetitiam; Planc. 103.

pro: L. .. Lamiam ..., rei publicae pro fortunis suis amicissimum, consul imperiosus exire ex urbe iussit; sen. 12.

propter: magnis imperatoribus ... etiam propter fortunam saepius imperia mandata atque exercitus esse commissos; imp. Pomp. 47.

fortunatus, glücklich, gejegnet: algs: fortunatorum promissis .. miseros credere nou oportere; Muren. 50. modo maximo beneficio populi Romani ornatus (Murena) fortunatus videbatur; ib. 86. est .. fortuuatus ille; Marcell. 4. mihi ... avorum et avunculi sui consulatum si imitaretur, fortunatior videretur; Phil. I, 27. in eis, qui fortunati sunt, magis id apparet; ib. XIII, 16. quis fortunatior Lepido? ib. 17.

adulescens: „o fortuuate .. adulescens!“ Arch. 24.

homo: o hominem fortunatuun! Quiuct. 80. cum ... fortunatos homines iudicarem, qui remoti a studiis ambitionis otium ac tranquillitatem vitae secuti sunt; Muren. 55.

mors: o fortunata mors! Phil. XIV, 31.

res publica: o fortunatam rem publicam! Catil. II, 7. o rem publicam fortunatam! ib. 10.

urbs: fortunatissimam pulcherrimamque urbem ... paene ex faucibus fati ereptam ... videtis; Catil. III, 1.

forufu, Markt, Marktplatz, Handelsplatz, Gerichtsſtätte: 1. **Subject:** cedit: cedat .. forum castris; Muren. 30.

est: in qua (Achradina) forum maximum ... est; Verr. IV, 119. (hic) nbi forum plenum iudiciorum (est); ib. V, 143. cum universus populus Romanus referto foro ... unum sibi ... Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; imp. Pomp. 44. cui non forum (umquam vacuum mortis periculo atque insidiis

fuit); Catil. IV, 2. plenum est forum; ib. 14. cum est forum plenum iudiciorum, plenum magistratuum, plenum optimorum virorum et civium; Flacc. 57. plenum forum est eorum hominum, quos ego a vestris cervicibus depuli, .. a meis nou removi; Sulla 28. vacuo non modo a bonis, sed etiam a liberis atque inani foro; sen. 18. lex erat lata vasto .. foro; Sest. 53. pleno ac referto foro; Phil. VII, 22.

luget: quem forum (magis) luxit? Sest. 128.

reduudat: quod forum Syracusanum nauarchorum sanguine redundavit? Verr. III, 186. forum Syracusanorum ... innocentium sanguine redundasse; ib. IV, 116.

restant: cui (L. Clodio) fora multa restarent; Cluent. 40.

silet: cuius desiderio ... forum maestum (siluit); Vatin. 8.

II. nach Verben: 1. Accusativ: adorno: vidi simul cum populo Romano forum comitiumque adornatum; Verr. I, 58.

aspicio: cum ... nemo vestrum forum ... aspicere vellet; Sest. 53.

attingo: „forum non attigeris“; Mureu. 21.

capio: captum erat forum; Sest. 85.

comparo: ut ... comparetis ... forum et iuris dictionem cum ferro et armis; Verr. IV, 121.

compleo: totum forum ... complent; Verr. V, 95.

conspicio: si illud signum ... forum .. conspiceret; Catil. III, 20.

consterno: forum corporibus civium Romanorum constratum (est) caede nocturna; Sest. 85.

defeudo: qui docuit neque tecta neque templa neque forum .. sine summa virtute ac maximis opibus et copiis ab intestino latrocinio posse defendi; sen. 19. qui ab eo spirante forum puteut potuisse defeudi; Milo 91.

eicro: negotiatores sibi putant esse turpe id forum sibi inquum eierare, ubi negotientur; Verr. III, 137.

eripio: quod (forum) ipsum fortuna eripuerat; Rab. Post. 48.

expio: qui expiaudum forum populi Romani ab illis nefarii sceleris vestigiis esse dico; Rabir. 11. expiato foro; Phil. I, 30.

habeo: f. orno; Verr. IV, 6.

intueor: intuerer forum; Deiot. 6.

occupo: cum forum ... armatis hominibus ... occnpavissent; Sest. 75.

orno: locare incipit ..., foro ornato; Verr. I, 141. huius signis et tabulis forum comitiumque ornari (ferendum putas esse)? ib. III, 9. dum forum dis immortalibus populoque Romano habuit ornatum; ib. IV, 6. qui forum .. non spoliis provinciarum, sed ornamentis amicorum, commodis hospitum, non furtis nocentium ornarent; ib. nostrum .. unus quisque ... si quando aliquid istius modi videre volet, ... spectet forum ornatum; ib. 126.

possideo: cum forum armatis catervis perditorum hominum possideres; dom. 110.

premo: pressi forum ||eorum||; Planc. 66.

saepio: forum saepietur; Phil. I, 25.

servo: quod (forum Syracusanorum) introitu Marcelli purum caede servatum est; Verr. IV, 116.

specto: f. orno; Verr. IV, 126.

spurco: forum spurces ||purges.||? Sest. 78.

teneo: armati homines forum .. tenebant; Sest. 34.

terreo: qui forum ... caede incendiisque terreret; har. resp. 6.

trado: lex erat lata ... foro .. sicariis servisque tradito; Sest. 53.

video: forum plenum .. istorum hominum videmus; Verr. V, 151. mutum forum ... videbatis; sen. 6. viderat ... armatis militibus refertum forum; Deiot. 33. videtisne refertum forum? Phil. III, 32. f. adorno.

2. Dativ: sum: dices tua quoque signa et tabulas pictas ornamento urbi foroque populi Romani fuisse; Verr. I, 58.

3. Ablativ: careo: quem (carnificem) .. foro ... hoc .. censoriae leges ... carere voluerunt; Rabir. 15. caruit foro .. Pompeius; Milo 18.

excludo: (qui) ... populum et magistratum foro excluserit; Phil. III, 30.

expello: cum ... M. Bibulum foro ... expulsses; Vatin. 22.

pello: cum lapidibus optimos viris foro pellis; har. resp. 39.

privo: quam facile ferro ... Cn. Pompeium foro curiaque privarit ... vidistis; dom. 67.

prohibeo: alii omnino .. foro prohibebautur; Sest. 85.

4. mit Präpositionen: abduco e: cum iste e foro abduci, non ... perdnci solebat; Verr. V, 33.

absum a: neque molestе ferebant abesse a foro magistratum; Verr. V, 31. non .. ius abesse videbatur a foro neque iudicia; ib. cum domus patris a foro longe abesset; Cael. 18.

accedo ad: piraticus myoparo ... usque ad forum Syracusanum ... accessit; Verr. V, 97.

adfero in: tabulas .. societatis in forum adfero ||defero||; Verr. II, 187.

conloco in: insidiator erat in foro conlocatus; Milo 19.

consisto in: cum hoc homine an cum stipite in foro constitisses, nihil crederes interesse; sen. 14.

constituo in: constituitur in foro Laodiciae spectaculum; Verr. I, 76. eruut hostiae maiores in foro constitutae; leg. agr. II, 93.

continuo in: in quo (foro) omuis aequitas continetur; Catil. IV, 2.

convenio in: quae (civitates) in id forum convenirent; Verr. II, 38.

deduco ad: a quibus ... si interdum ad forum deducimur; Mureu. 70. — in: petitorem ego, praesertim consulatus, magna spe, magno animo, magnis copiis .. in forum ... deduci volo; Mureu. 44. cur homines omnium gentium maxime barbaros ... deducis in forum? Phil. II, 112.

defero in: si modo vultum importunum in forum detulisset; sen. 15. quae tu quoniam mente nescio qua effrenata atque praecipiti in forum deferri .. voluisti; Cael. 35.

defigo in: quod illam civibus Romanis crucem non posset in foro ... defigere; Verr. V, 170.

deicio in: ut Sopatrum de porticu ... praecipitem in forum deiciant; Verr. IV, 86.

descendo in: an veri simile est, ut civis Romanus aut homo liber quisquam cum gladio in forum descenderit ante lucem? Sest. 78.

discedo de: ante horam tertiam uoctis de foro nou discedit; Verr. II, 92. de foro ... discessimus; ib. IV, 147.

duco per: cum ... per forum ... coniurati et eorum indices in aedeu Coucordiae ducereutur; Catil. III, 21. Cassius, Mustela, Tiro ... sui similis greges ducebaut per forum; Phil. V, 18.

effingo ex: memiuistis tum ... e foro spongiis effingi sanguinem; Sest. 77.

effundo in: qui omnis indices tribunus e carcere in forum effudit; har. resp. 34. qui ... carcerem totum in forum effudit; Sest, 95.

flecto de: cum de foro in Capitolium currus flectere incipiunt; Verr. V, 77.

habeo in: nos hunc [Postnmum] iam pridem in foro non haberemus; Rab. Post. 44.

habito in: „ut ... cum his, qui in foro habitarint, de dignitate contendas“; Mureu. 21.

insinuo in: eccui potestas in forum insinuandi fuit? Phil. V, 8.

introeo in: ut ... introiri in forum nullo modo posset; Phil. V, 9.

maneo in: basim (statuae) .. in foro manere voluerunt (Tauromenitani); Verr. II, 160.

pello e: cum ... viri boni lapidibus e foro pellerentur; Piso 23. pulsis e foro bonis omnibus; ib. 30.

pernocto in: *qui* propter inopiam tecti in foro pernoctasset ‖ pernoctans ‖; dom. 80.

pono in: cum .. viderent in foro populi Romani ... esse palam posita ea, quae ab sociis .. ablata ereptaque essent; Verr. I, 59. statuas iussum esse in foro ponere; ib. II, 21. hominem in foro iubet sellam ponere et facere annulum; ib. IV, 56. ut res .. in forum prolata ... sit; Cluent. 78.

rapio circum: circum omnia provinciae fora rapiebat; Verr. IV, 76.

redeo de: si qui .. de foro redeuntem armatis hominibus domum tuam te introire prohibuerit, Caecin. 89.

relinquo in: vestigium istius in foro nullum esset relictum; Verr. I, 113. cuius (L. Opimii) monumentum celeberrimum in foro ... relictum est; Sest. 140.

removeo a: summorum aratorum, remotissimorum a foro (civitas ab isto spoliata ac vexata est); Verr. III, 75.

reperio in: qui in foro populi Romani pirata nefarius reperiatur; Verr. I, 154.

sector circum: is cum praetorem circum omnia fora sectaretur; Verr. II, 169.

statuo in: ut in foro statuerent (Syracusani statuas) abstulisti; Verr. II, 145. non dubito quin ... aliquando statua huic ... in foro statueretur; Sest. 83. ei .. statuam equestrem inauratam in rostris aut quo alio loco in foro velit ‖ vellet ‖ ... statui placere; Phil. V, 41.

sum in: ut ... hic in foro ... caedes futurae sint; Sex. Rosc. 12. quae est arbor (oleaster) .. Aetuae in foro; Verr. II, 57. equestres sunt medio in foro Marcellorum statuae; ib. IV, 86. hostis est ... in foro; Muren 84. (cum essent) armati in foro; Sest. 35. qui sibi licere volt tuto esse in foro; ib. 90. cum iam aliquot annos esset (Caelius) in foro; Cael. 12. quae sit multitudo in foro ... hominum videris; ib. 21.

teneo in: dum te in foro tenuit ratio honorum tuorum; Ligar. 30.

tollo de: illum hominem aedilicium ... de foro ... esse sublatum; Cluent. 79. fidem de foro ... sustulistis; leg. agr. I, 23. sublata erat de foro fides; ib. II, 6. quid .. optari potest quod ego mallem quam me in consulatu meo carnificem de foro ... sustulisse? Rabir. 10.

traduco in: miserum atque iniquum ex agro homines traduci in forum; Verr. III, 26.

venio in: in forum venit (iste); Verr. V, 106. numquam te ... in forum populi Romani venturum ... esse duxisti? ib. 144. ipse inflammatus ... furore in forum venit; ib. 161. paulo ante quam nos in forum venimus; Caecin. 53. venientem in forum ... M. Cispium .. vi depellunt; Sest. 76.

versor in: in foro ... cotidie versabatur; Sex. Rosc. 16. qui ... in foro iudiciisque ita verser; div. Caec. 41. quibus hominibus ... per omnis magistratus in foro ... versari liceret; Verr. V, 152. quae (fides) in foro versatur; inp. Pomp. 19. versabitur ... in foro coniuratio; Muren. 85. annos iam triginta in foro versaris, sed tamen [in] Pergameno; Flacc. 70. ille ... ab adulescentia versatus est in foro; sen. 13. in qua civitate ... ferrum in foro versaretur; Quir. 14. „atqui vis iu foro versata est"; Sest. 77. quod iam diu minus in foro .. versatur (M. Caelius); Cael. 3. tot .. annos versatus (Caelius) in foro sine suspitione, sine infamia studuit Catiliuae iterum peteuti (consulatum); ib. 10. nemini umquam concessit aequalium, plus ut in foro ... versaretur; ib. 74. quorum vidisti toto illo anno ferrum in foro ... versari; Planc. 71.

video in: ut .. Syracusani ... in foro hostem armatum ac victorem ... viderint; Verr. V, 97. te per eos dies ... nemo in foro videre potuit; ib. 137. caedem .. tantam, tantos acervos corporum exstructos ... quis umquam in foro vidit? Sest. 77. in foro L. Antonii statuam videmus; Phil. VI, 13.

voco in: aurificem iussit vocari in forum; Verr. IV, 56.

volito in: hos, quos video volitare iu foro ... mallem secum milites eduxisset; Catil. II, 5. — per: ipse .. quem ad modum ... per forum volitet; Sex. Rosc. 135. cum tu florens .. per medium *forum* .. volitares; dom. 49.

III. **nach Adverbien:** longe a: Herculis templum est [apud Agrigentinos] non longe a foro; Verr. IV, 94. f. II, 4. absum; Cael. 18.

usque ad: f. II, 4. accedo.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** aditus: omnes fori aditus ita saepti (erant); Phil. V, 9.

cancelli: tantus ex fori cancellis plausus excitatus (est); Sest. 124.

depopulator: fori depopulator (Sergius est); dom. 13.

discipulus: non vobis videtur ... cum .. fori discipulo disputare? Planc. 83.

ingressio: ut ... ab ingressione fori populum tribunosque plebis propulsari videres; Phil. V, 9.

insolentia: qui propter fori iudiciorumque insolentiam non modo subsellia, verum etiam urbem ipsam reformidet; Sex. Rosc. 88.

invitamenta: qui cum multa haberet invitamenta .. fori propter summa studia amicorum; Sulla 74.

itinera: huic misero notiora sunt itinera iudiciorum et fori quam campi et disciplinarum; Sulla 89.

occupatio: hunc tu civem ... occupatione fori .. domo et patria ... cedere curasti? dom. 5.

possessio: retinete istam possessionem ... fori; leg. agr. II, 71.

pars: universi ... in omnibus fori partibus fratreu meum ... oculis quaerebant, voce poscebant; Sest. 76. unde aliqua fori pars aspici potest; Milo 3.

ratio: fori iudiciique rationem M. Messala ... suscepit; Sex. Rosc. 149.

silentium: tu silentium perpetuum .. fori ... in maledicti loco pones? Piso 32.

vis: alia fori vis est, alia tricliuii; Cael. 67.

2. **mit Präpositionen:** exercitatio, ratio in: aliqua in foro .. aut ratio aut exercitatio (contemneudane tibi videtur esse)? div. Caec. 35.

ingressus in: qui ingressus (eius fuerit) in forum; Milo 61.

reditus e: quo .. tempore is meus domum fuit e foro reditus; Piso 7.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** iuvare: ne foro quidem et commeatu Mamertini iuvare popnlum Romanum debuerunt; Verr. V, 52.

Ort: ceteras dicas omnis illo foro M. Postumius quaestor sortitus est; Verr. II, 44. bi .. vaganntur laeti atque erecti passim toto foro; Font. 33. qui ... cum gladiis toto foro volitarunt; Milo 91. gemitus toto foro (erat); Phil. II, 85.

2. **Präpositionen:** ad: qui tibi ad forum Aurelium praestolarentur armati; Catil. I, 23.

circum: plena (sunt) templa circum forum; Catil. IV, 14.

extra: ne quis extra suum forum vadimonium promittere cogatur; Verr. III, 38. ut sibi contra omnia senatus consulta ... extra forum vadimonium promittant aratores; ib. 92.

in: qui deorum simulacra ... in foro venerabantur; Verr. I, 59. cur cogis sodalis filium hanc primam in foro vocem ... emittere? ib. 94. lapidibus coopertus esset in foro; ib. 119. cum videret (istius) in foro latrocinia praeturae; ib. II, 18. quae in foro palam Syracusis ... gesta sunt; ib. 81. Tyndaritani deiecerunt (statuam) in foro; ib. 160. tabulas in foro ... exscribo; ib. 189. tam diu pe-

pendit in arbore socius amicusque populi Romani in sociorum urbe ac foro; ib. III, 57. equitem Romanum scitote ... biduum Leontinis in foro custodiis Apronii retentum atque adservatum; ib. 60. quod (tricliniuin) in foro Aetnae straverat; ib. 61. (triclinia sibi) in foro sterni iubebat; ib. 65. ut in medio foro sibi lecti sternerentur; ib. 105. cum .. in foro celeberrimo hoc .. tibi obiectum esset; ib. 133. rex maximo conventu Syracusis iu foro ... fiens ac deos hominesque contestans clamare coepit; ib. IV, 67. in foro silentium esse summum causarum et iuris; ib. V, 31. agi nihil in foro; ib. 101. num potes hoc negare .. in foro Lilybaei .. C. Servilium ... ad terram virgis et verberibus abiectum? ib. 140. si hoc .. dicerem ... non in foro populi Romani; ib. 150. cum repente hominem .. in foro medio nudari ac deligari et virgas expediri iubet; ib. 161. caedebatur virgis in medio foro Messanae civis Romanus; ib. 162. ut civis Romanus ... deligatus in foro virgis caederetur? ib. 163. si tantum in foro ... impudentia valeret; Caecin. 1. homini Romae in foro denuntiat fundum illum ... suum esse; ib. 19. quas litteras A. Aurius ... in foro, palam, ... recitat; Cluent. 23. (cum) Oppianicus in foro Larinatium dictitaret .. se et suos amicos testamentum eius obsignasse; ib. 38. cum ... in foro .. C. Marius et L. Valerius Flaccus consules ... arma cepissent; Rabir. Sulp. non in foro ... pertimescemus (sicam illam); Catil. II, 1. ut locus ... in foro daretur amicis et tribulibus; Muren. 72. quorum ego ferrum debilitavi in foro; ib. 79. Apameae .. in foro expensum est auri pondo centum paulo minus per Sex. Caesium; Flacc. 68. si neque amici in foro requirunt studium meum neque res publica in curi.; Sulp. 26. ut victi in campo in foro vincerentis; ib. 49. uuus, qui .. in foro posset adesse mihi, .. inventus est ... frater; Quir. 8. quid? si in prima contentione vi tribunicia victus in foro cum multis bouis viris concidissem? Sest. 44. ut a suis munitus tuto in foro magistratum gereret; ib. 78. (sciasne) in foro .. quaestionem nostro esse sublatam? Vatin. 34. numquam erat audita vox in foro; Piso 1. cum servorum dilectus haberetur in foro; ib. 23. consuli P. Nasicae praeco Granius medio in foro ... inquit; Planc. 33. si quam habeo laudem ... quaesita (est) in foro; ib. 66. dum in foro bovario inquirerei; Scaur. 23. hc vos .. orat .. ut ... sibi .. in hoc foro vestigium facere liceat; Rab. Post. 48. non illa praesidia ... adferunt .. [oratori] aliquid, ut in foro; Milo 2. crudelissima in foro caede facta; ib. 38. plurimis caedibus in foro factis; ib. 73. quanto hoc durius ... id te in foro oppugnare ‖ a te i. f. oppugnari ‖? Ligar. 14. fac ... nunc idem in foro de optimis ... fratribus; ib. 37. hanc ... causam si in foro dicerem; Deiot. 6. cum ... bustum in foro facereut; Phil. I, 5. cum tu illum in foro ... gladio insecutus es; ib. II, 21. P. Clodium ... in foro es conatus occidere; ib. 49. qui non dubitaret vel in foro alea ludere; ib. 56. cum illud ... bustum in foro evertit; ib. 107. si in hoc foro spectantibus vobis depugnasset; ib. VI, 13. qui partis honoribus eosdem in foro gessi labores quos petendis: ib. 17. omne .. curriculum industriae nostrae in foro ... elaboratum est; ib. VII, 7. partes .. dicuntur in foro; ib. XIII, 39.

fossa, Graben, Flußbett: 1. obicio: non Rheni fossam ... Germanorum .. gentibus obicio et oppono; Piso 81.

2. interdico de: qui de fossis ... interdicit; Caecin. 36.

fovea, Grube: quae (belua) quoniam in foveam incidit; Phil. IV, 12.

foveo, pflegen, begünstigen: famam: *qua (lenitate) antea famam illius ... foveram;* Tull. 3. sensus: „tu gubernacula rei publicae petas fovendis hominum sensibus“? Muren. 74.

fragilis, gebrechlich, unbeständig: nihil est ... tam .. fragile .. quam voluntas erga nos sensusque civium; Milo 42.

fragilitas, Gebrechlichkeit: naturae communis fragilitatem extimesco; Marcell. 22.

fragmentum, Bruchstück: inermem atque imparatum tribunum .. adoriuntur alii fragmentis sueptorum; Sest. 79.

frango, brechen, zerbrechen, schwächen, verweichlichen, bezwingen, bändigen, bemüthigen, entmuthigen: alqm: te ut ulla res frangat? Catil. I, 22. hic se ita fractum illa calamitate .. putavit; Sulla 15. quibus ego rebus .. ita .. animo .. frangebar; ib. 18. ut frangerer animo propter vitae cupiditatem; Phil. II, 37. ne fortuna quidem fractus miunit audaciam; ib. III, 31. Catilinam diligentia mea ... fregistis; ib. IV, 15. itaque fracti sumus; ib. XII, 4.

alqd: nescio quid istuc fractum ... est; Piso 62.

animum: f. **animus,** II, 1. frango (3 St.) B. I, S. 232.

aululum: aunlus aureus .. fractus .. est; Verr. IV, 56.

audaciam: ut ... audaciam (inam) frangerem; Vatin. 2. fortasse vix possent frangere hominis ... audaciam; Milo 32 facile hominis amentis fregissemus audaciam; Phil. III, 2. quod ego unus ... fregi ... praedouis audaciam; ib. XIII, 29.

bellum: C. Pomptinus .. ortum repente bellum Allobrogum ... proeliis fregit; prov. cons. 32.

cervices: f. **cervices,** I, 1. frango (4 St.) B. I, S. 502. n.

civem: qui cum videret sceleratum civem ... iudicio esse frangendum; sen. 19.

civitatem: fractam civitatem videbatis; sen. 6. Cn. Pompei ... animi dolor ... civitatem .. fractam malis ... ad aliquam spem libertatis et pristinae dignitatis erexit; dom. 25.

contentiam: tu contiuentiam ... (fractam) esse ... putas? Planc. 9.

crimina: non fracta (sunt haec crimina)? Scaur. 14.

crus: crure fracto; Phil. XI, 14. nisi ei crura fracta essent: fracta sunt ‖ sunt ‖; ib. XIII, 27.

cupiditates: cupiditatibus fractis; Milo 78.

dissensiones: iam omuis fracta dissensio est armis; Marcell. 32.

dolorem: dolorem iustissimum si uon potuero frangere; Phil. XII, 21.

fascis: clarissimi consulis fascis fractos ... vidistis; sen. 7. cum ... consulis fasces frangerentur; Quir. 14. itaque in illo tumultu fracti (sunt) fasces; Piso 28.

fidem: perfidiosum et nefarium est fidem frangere; Qu. Rosc. 16. tu fidem ... (fractam) esse .. putas; Planc. 9.

foedus: fregit foedus Gabinius; dom. 66. foedus ... frangere noluisti; Piso 28. multis .. fractis .. foederibus; Scaur. 42.

furorem: me ... furorem vestrum cedendo maluisse frangere quam resisteudo; Vatin. 6. qui ... abiecti hominis .. furorem .. fregistis; Piso 82. quae (gloria) cotidie augebatur fraugendis furoribus Clodianis; Milo 84. eiusdem furorem Martia legio fregit; Phil. X, 21.

homiem: ut cuncti ex omni Italia, qui rem publicam salvam velleut, ad me unum, hominem fractum, ... restituendum et defendendum venireut; sen. 24.

hostem: qui cum videret ... domesticum .. hostem ... iudicio esse frangendum; sen. 19.

impetum: frangetis impetum vivi, cuius vix sustinetis furias insepulti? Milo 91.

industriam: tu industriam ... (fractam) esse ... putas? Planc. 9.

innocentiam: tu innocentiam ... (fractam) esse ... putas? Planc. 9.

labores: tu labores tuos ... fractos esse ... putas? Planc. 9.

levitatem libidinem: voltu ... conlegae sui libidinem levitatemque franget; Sest. 20.

minas: ille ... se ex curia repente proripuit cum quibusdam fractis iam .. minis; har. resp. 2.

nationes: quas nationes nemo umquam fuit quin frangi .. cuperet; prov. cons. 33.

navem: navis illa ... frangitur; Verr. I, 46.

nomen: ut iam fractum prope .. Graeciae nomen huius urbis laude nitatur; Flacc. 62.

opes: „quae (vis) summas frangit .. opes"; Rab. Post. 28.

petulantiam: qui ... abiecti hominis ... petulantiam .. fregistis; Piso 32.

scelus: me ... scelus .. vestrum cedendo maluisse frangere quam resistendo; Vatin. 6.

testem: testis ... fractus .. discessit; Flacc. 41.

virtutem: tu virtutem ... (fractam) esse ... putas? Planc. 9.

vim: haec furiosa vis vaesani tribuni plebis facile ... frangi .. potuit; dom. 55. vi vim oblatam .. ut frangeret; Sest. 88. nulla est .. tanta vis quae nou terro et viribus .. frangi .. possit; Marcell. 8.

frater, Bruder, Vetter: 1. **abſolut: Subject und Appoſition:** accusat: etsi in eo providisti ue frater te accusare possit; dom. 118.

adest: „frater .. uxoris meae (adfuit)"; dom. 118. aderat Lucius frater; Phil. V, 20.

agit: L. frater eius causam agebat; Verr. I, 125.

amat: qui (frater tuus) te amat plurimum; Cael. 36. quem (adulescentem) ego et frater meus ... certatim amamus; Phil. III, 18.

cogit: unus frater ... rerum gestarum (mearum) memoriam usurpari coégit; sen. 37.

colit: quam (civitatem) meus frater in primis colit; Flacc. 52.

cubitat: qui (frater tuus) ... tecum semper pusio cum maiore sorore cubitavit; Cael. 36

decedit: decessit ex Asia frater meus magno squalore, sed multo etiam maiore maerore; Sest. 68. cum frater meus nuper ab bis (Sardis) decessit; Scaur. 39.

deceruit: frater meus pro sua aequitate prudentiaque decrevit; Flacc. 49.

declarat: quod .. non minus ille declararet quam hic illius frater patrielis et socer, T. Torquatus; Planc. 27.

depouit: Q. Metellus ... frater inimici ... omuia privata odia deposuit; sen. 25.

devertit: quo L. frater meus ... devertit; Verr. IV, 25.

dicit: dixit Cn. Fannius .. frater germanus Q. Titiuii; Verr. I, 128.

diligit: quam (civitatem) meus frater in primis .. diligit; Flacc. 52.

discedunt: viceruut Agyrinenses fratres ita, ut egentes inanesque discederent; Verr. II, 25.

ducit: Lucius .. frater eius ... familiam ducit; Phil. V, 30.

effugit: vicinum eius mulieris miraris male audisse, cuius frater germanus sermoues iuiquorum effugere non potuit? Cael. 58.

est: (dico) Caecilium, fratrem tuum, ... esse cum Verre; div. Caec. 29. Cibyratae sunt fratres quidam, Thepolemus et Hiero; Verr. IV, 30. intellexi ad eam rem istos fratres Cibyratas fuisse; ib. 33. ut tecum agam .. non secus ac si meus esset frater, qui mihi est carissimus, in isto loco; Muren. 10. fratres .. consortes sunt mendicitatis; Flacc. 36. nihil cuiquam fuit umquam iucundius quam mihi meus frater; Quir. 3. frater erat unus, qui ... suo fletu desiderium mei memoriamque renovaret; ib. 8. qui (frater tuus) est in isto genere urbanissimus; Cael. 36. qui (frater meus) mihi est carissimus; Planc. 69. neque ... parem (fratrem) Scauro fore videbat (Appius Claudius); Scaur. 34. omnis (Ligarios) fratres tecum iudicares fuisse. an potest quisquam dubitare quin ... in eadem sententia fuerit (Q. Ligarius) futurus, in qua fratres fuerunt? Ligar. 34. „quod erant conscii (fratres mei)"; Deiot. 22. f. inflectit. II, 1. do.

excludit: quod anno ante frater Metellus ... excluserat; har. resp. 45.

existimat: quid ... frater eius de M. Caelio existimet ... audietis; Cael. 24.

exsistit: tanto in me amore exstitit (frater); Quir. 8.

facit: quid frater meus (fecerat)? dom. 59. f. levat.

fert: huius comitiis C. frater ... iam repulsam tulit; Phil. VIII, 27.

imperat: negas fratrem meum ... pecuniam ullam in remiges imperasse; Flacc. 33.

inambulaut: fratres illi Cibyratae inambulabant; Verr. IV, 32.

inflectit: frater erat unus, qui suo squalore vestros oculos inflecteret; Quir. 8.

iudicat: eam (legem) nullam esse frater P. Clodii ... iudicavit; dom. 70.

levat: hoc primus frater meus in Asia fecit ut hoc sumptu remigum civitates levaret; Flacc. 33.

loquitur: eum (fratrem tuum) putato tecum loqui; Cael. 36.

moritur: N. .. Aurius frater eius (M. Aurii) mortuus est; Cluent. 21.

negat: ut ugaret (frater) fas esse non modo domicilio, sed ne sepulcro quidem se a me esse seiunctum; Quir. 8.

obsistit: quod frater consul ne fieret obstiterat; hur. resp. 45.

obtinet: fratrem suum alterum Siciliam provinciam obtinere, alterum esse quaesiturum de pecuniis repetundis (loquitur); Verr. a. pr. 27.

patitur: malet (Antonius) me sapientem a vobis quam se modestum existimari. quid? ipse si velit, num etiam Lucium fratrem passurum arbitramur? Phil. VI, 10.

petit: „at enim frater iam non petit"; Scaur. 35.

potest: f. accusat. effugit.

praeest: cum rei *frumentariae* ... praefuisset (frater meus); Scaur. 39.

prodeunt: fratres .. ipsi prodeant; Flacc. 35.

profugiunt: cum ex agris tres fratres consortes profugissent; Verr. III, 57.

quaerit: f. obtinet.

reducit: redii ... fratre tuo altero consule reducente altero praetore † petente ‖ patiente‖; dom. 87.

relinquit: quod C. frater aliquantum aeris alieni reliquerat; Quinct. 73.

sequuntur: quis est ... qui hoc non sentiat, quidvis prius futurum fuisse, quam ut bi fratres diversas sententias fortunasque sequerentur? Ligar. 34.

statuit: qui (frater) statuerat, ... eandem subire fortunam; Quir. 8.

succedit: qui (frater mens) L. Flacco successerit; Flacc. 33. cum iam frater meus Flacco successisset; Flacc. 49.

surgit: surrexit P. Africanus, frater maior L. Scipionis; Phil. XI, 17.

testatur: Vettius, frater tui quaestoris, testatur .. tuum impudentissimum furtum certissimumque peculatum; Verr. III, 168.

tribuit: quis hoc frater fratri tribuit, ut, quodcumque rettulisset, id ratum haberet? Qu. Rosc. 3.

venit: memini Sex. Pompeium, fratrem consulis, ad conloquium ipsum Roma venire; Phil. XII, 27.

vincunt: f. discedunt.

2. Prädikat: sum: C. Quinctius fuit P. Quinctii huius frater; Quinct. 11. Sosippus et Philo-

crates fratres sunt Agyrinenses; Verr. II, 25. C. et L. Fabricii fratres gemini fuerunt; Cluent. 46. qui (P. Sestius) me ... reliquis officiis, iuxta ac si meus frater esset, sustentavit; sen. 20. qui (Q. Metellus), cum meus inimicus esset, frater tuus; dom. 7. qui (Ptolemaeus) ... erat .. frater eius regis, qui ... iam erat a senatu illum honorem ‖honorem istum‖ consecutus; Sest. 57. si eius frater essem; Scaur. 37.

3. **Vocātīv**: VOLO, MI FRATER, FRATERCULO TUO CREDAS; Verr. III, 155. quid tibi, Quinte frater, (respondebo)? Milo 102.

II. **nach Verben**: 1. **Accusātiv**: adgredior: post fratrem adgressus est (Oppianicus); Cluent. 31.

adhibeo: adhibito fratre Lucio; Phil. XII, 26.

amo: amat (eum) ... ut fratrem; Planc. 29.

antefero: cum se fratrem uxoris tuae fratri tuo germano antelatum videbat; dom. 118.

aspicio: quo animo C. Murenam .fratrem suum aspiciet (L. Murena)? Muren. 89.

capio: nec sine exercitu fratrem tuum capere potuisset; Phil. XIII, 32.

cognosco: ſ. reddo; sen. 5.

complector: cum virgo Vestalis ... germanum fratrem complexa teneat; Font. 46.

coudemno: cuius (Hermobii) frater Pollis ... pecuniae publicae est condemnatus; Flacc. 43.

condono: tris fratres optimos et integerrimos ... rei publicae condonaveris; Ligar. 36.

conicio: „fratres meos ... in vincula coniecit“; Deiot. 22.

deicio: qui Appium fratrem ... de possessione fundi deiecit; Milo 75.

do: illi (parentes) mihi fratrem ineognitum qualis futurus esset dederunt; Quir. 5.

excito: ut haberet (Q. Metellus) in consilio .. fratrem ab inferis (excitatum); sen. 25.

exheredo: *is* .. fratrem exheredans te faciebat heredem; Phil. II, 41.

exhibeo: fratres saltem exhibe; Flacc. 35.

exspecto: L. Brutum exspectat; Phil. III, 31.

habeo: quae eum ... ornatissimum fratrem haberet; Sex. Rosc. 147. is A. Trebonium fratrem habuerat proscriptum; Verr. I, 123. habet secum L. fratrem; Phil. X, 21. at videtis quos et quam multos (secum) habeat Antonius. primum Lucium fratrem; ib. XI, 10. f. excito.

imitor: ipse .. se, nt fratrem imitetur, obruit vino; Phil. III, 31.

interficio: qui ... fratrem .. ipsum ... interfecerit; Cluent. 125.

invenio: qui (frater) in me pietate filius, consiliis parens, amore, ut erat, frater inventus est; sen. 37. unus, qui quidem in foro posset adesse mihi, pietate filius inventus est, beneficio parens, amore idem, qui semper fuit, frater; Quir. 8.

neco: eodem .. veneno C. Oppianicum fratrem necavit (Oppianicus); Cluent. 30.

posco: universi ... fratrem meum ... voce poscebant; Sest. 76.

praeficio: in .. eo exercitu ipsius tribuni plebis .. fratrem praefeceras; Sest. 41.

praetermitto: nec .. Extitius, Philadelphi frater, .. praetermittendus est; Phil. XIII, 28.

publico: cum lege nefaria Ptolemaeum .. fratrem regis Alexandrini ... causa incognita publicasses; dom. 20.

quaero: universi ... fratrem meum ... oculis quaerebant; Sest. 76.

reddo: qui mihi fratrem optatissimum ... reddidistis; sen. 2. vos (mihi fratrem) spectatum et incredibili pietate cognitum redidistis; Quir. 5.

relinquo: heredem .. Cn. Maginm fratrem reliquit (N. Aurius); Cluent. 21.

repello: aeque repelli fratrem volebat (Appius Claudius); Scaur. 34.

revoco: quoniam Gaius frater (Antonii) est inde revocatus; Phil. VII, 3.

specto: ſ. reddo; sen. 5.

sumo: ex istis tuis sumam aliquem ac potissimum minimum fratrem; Cael. 36.

teneo: ſ. complector.

voco: Cihyratae fratres vocantur; Verr. IV, 52.

voluto: frater (meus) optimus ... maximo in squalore volutatus est ad pedes inimicissimorum; Sest. 145.

2. **Genetīv**: miseret: „cave te fratrum pro fratris salute obsecrantium misereat“; Ligar. 14.

3. **Dativ**: ago: ut mihi fratrique meo gratias ageret; Verr. III, 170.

antefero: ſ. 1. antefero.

aperio: his vos taeterrimis fratribus portas aperietis? Phil. III, 31.

cedo: ut vix C. Marcello, optimo et amantissimo fratri ... cederem; Marcell. 34.

concedo: ego id fratri in honore fratris amplissimo non concedendum putem? Seaur. 35.

constituo: quem (diem) P. Lentulus mihi fratrique meo ... natalem constituit non modo ad nostram, verum etiam ad sempiterni memoriam temporis; sen. 27.

consulo: ut consulere voluerit (L. Caecilius) fratri; Sulla 62.

credo: noli ... fratri tuo credere; Verr. I, 128.

debeo: cui (M. Cispio) ego ipsi, .. fratrique eius sentio quantum debeam; sen. 21.

extorqueo: fratri tuo ... extorsimus (Macedoniam); Phil. XIII, 30.

minitor: nuper .. dicitur (L. Antonius) ... mortem fratri esse minitatus; Phil. VI, 10.

reddo: qui ... me fratri amantissimo ... reddidistis; sen. 2.

resisto: quonam modo ille furenti fratri suo [patruelì] consularis restitisset? Caec. 60.

respondeo: ſ. I, 3. Milo 102.

solvo: uti ... ea (praemia) solvantur eorum ... fratribus; Phil. XVI, 38.

sum: quae (familiaritas) fratri meo (cum ille) ... fuit; prov. cons. 40. qui (L. Tubero) fratri meo legatus fuisset; Planc. 100. fratribus (optima est haec .. consolatio); Phil. XIV, 34.

tribuo: eorum ... fratribus eadem (praemia) tribuenda censeo; Phil. XIV, 35. ſ. I, 1. tribuit.

4. **Ablātiv**: careo: ut me optimo fratre ... sine dolore caruisse glorier; Sest. 49.

5. **mit Präpositionen**: accipio a: (Verres) pecuniam .. accipit ... ab duobus fratribus; Verr. II, 25.

ago cum: agit meeum et cum fratre meo; Verr. IV, 137.

concipio ex: ut .. illud, quod erat ex fratre conceptum, nocaretur; Cluent. 31.

confero in: quam (vestram magnitudinem multitudinemque beneficiorum) in .. fratrem .. meum ... contulistis; Quir. 5.

confugio ad: itaque tum ille ... ad Caepasios fratres confugit; Cluent. 57.

dico de: quid de fratribus dicam? Ligar. 33.

distraho a: hic aequo animo esse potuit .. distractus a fratribus? Ligar. 5.

dissentio a: sed ... dissenserit ... a fratribus; Ligar. 35.

do a: ab A. Sextilio dicit se dedisse et a suis fratribus; Flacc. 35.

facio pro: quaeris a me .. quid pro fratre meo ... amplius quam pro Piancio facio facere possim; Planc. 69.

iudico secundum: quod is ... secundum fratrem suum iudicatum esse dicebat; har. resp. 31.

litigo cum: hic (Varus) cum Gaio fratre putat se litigare; Phil. XIII, 30.

loquor de: quid ego .. de fratre meo loquar? Planc. 20.

secerno a: nec .. secerni (L. Antonius) a fratre poterit; Phil. VI, 10.

sum cum: an ille ... cum P. Attio quam cum

concordissimis fratribus .. esse ... maluisset? Ligar. 5. — in: dixit (P. Africanus) .. in fratre suo summam virtutem esse summumque consilium; Phil. XI, 17.

vivo cum: fratris, quicum concordissime vixerat; Rabir. 14. ne cum optimis fratribus ... vivat? Ligar. 11.

III. nach Adjectiven: 1. gratus: quod ... gratissimum fratri suo fecit; Sest. 131.

2. indignus: sicubi aderit Gellius, homo .. fratre indignus; Sest. 110

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: aetates: qui (C. Antonius) duorum fratrum aetatibus medius interiectus vitiis cum utroque certabat; Phil. X, 10.

amor: cum ipsa legatio plena desiderii ac sollicitudinis fuisset propter incredibilem quendam fratrum amorem; Ligar. 5.

auctoritas: ut ... destiterit (L. Caecilius ista rogatione) fratris auctoritate deductus; Sulla 62.

bona: cuius (Lysaniae) fratris bona ... publice venierunt; Flacc. 43.

calamitas: quam (rogationem) promulgarat (L. Caecilius) non de tollenda, sed de levanda calamitate fratris sui; Sulla 62. semper Caecilius in calamitate fratris sui indicum potestatem perpetuandam, legis acerbitatem mitigandam putavit; Sulla 64.

casus: deflevi .. fratris absentis amantissimi atque optimi casum; dom. 96.

cinis: obsecravit per fratris sui mortui cinerem; Quinct. 97.

cogitatio: id (candelabrum) etsi antea iam mente et cogitatione sua fratrisque sui consecratum esset; Verr. IV, 67.

competitor: nisi hunc C. Claudii fratris sui competitorem fore putasset (Appius Claudius); Scaur. 33.

conlegia: quocum me uno ... mei fratris conlegia (sociarant); Planc. 95.

domus: cum me domus ... fratris eius (M. Laenii Flacci) laetissima accepisset; Sest 131. oui (Sex. Clodius) ... mei fratris (domum) incendit; Cael. 78. domum mei fratris incenderat; Milo 87.

filia: quod ... fratris .. filiam ... in carcere conlocatam audire maluit quam videre; Vatin. 28.

filius: fratris filium praeteriit (L. Rubrius Casinas); Phil. II, 41. idem etiam Q. Ciceronem, fratris mei filium, compellat edicto; Phil. III, 17.

fortuna: cuius ego parem deum ac parentem statuo fortunae ac nominis mei et fratris; Sest. 144.

fundus: quibus (amicis Caeciuae) sese viam per fratris [sui] fundum dedisse dixit (P. Memmius); Caecin. 26.

gremium: filia ... in .. sui fratris manibus et gremio maerore et lacrimis consenescebat; Cluent. 18.

honos: f. II, 3. concedo.

imagines: quod imagines .. fratris sui ... in carcere (conlocatas) audire maluit quam videre; Vatin. 28.

inimicus: quod tribunus plebis ... L. Scipioni auxilio fuit, inimicissimus ... fratris eius Africani; prov. cons. 18.

lacrimae: me ... fratris .. miserrimi atque optimi cotidianae lacrimae sordesque lugubres a vobis deprecatae sunt; Quir. 7.

laus: Q. fratris mei *hac* laude delector, sed aliis magis, gravioribus atque maioribus; Flacc. 33.

liberi: fratris .. liberos prius vita privavit quam illi banc a natura lucem accipere potuerunt; Cluent. 31. a cuius audacia fratris liberos ne materni quidem corporis custodiae tegere potuissent; ib.

litterae: num etiam fratris mei litteras ... reprehensurus es? Flacc. 78.

maeror: nec .. ego sum ille ferreus, qui fratris carissimi atque amantissimi praesentis maerore non movear; Cael. IV, 3.

manus: cuius ego ... fratris ... manibus in navi tuta .. conlocatus ... Dyrrachium ... petere contendi; Planc. 97. f. gremium.

membra: quam (Medeam) praedicant in fuga fratris sui membra ... dissipavisse; imp. Pomp. 22.

mens: f. cogitatio.

monimenta: plurima .. ipsius (M. Lepidi), fratris maiorumque monimenta (sunt); Phil. XIII, 8.

mors: tibi graviorem dolorem patrui [tui] mors attulit quam C. Gracho fratris, tibi acerbior eius patrui mors est, quem numquam vidisti, quam illi eius fratris, quicum concordissime vixerat, et similis viri tu ulcisceris [patrui] mortem atque ille persequeretur [fratris sui]; Rabir. 14.

nomen: f. fortuna.

Poenae: (illum) a fratris ... Poenis actum esse praecipitem in sceleratorum sedem ac regionem; Cluent. 171.

salus: ut ea nunc pro salute .. fratris .. sui animos vestros placare possit; Font. 46 cum ad fratris (mei) salutem a populo Romano deprecandam veuisset; Sest. 76. nunc a te supplex fratris salutem petit; Ligar. 36. f. II, 2.

socer: cum is fratris tui socer fuisset; dom. 114.

sordes: f. lacrimae.

testamentum: cum M. Papirii sui fratris esset testameuto et iudicio improbatus (Ligus); dom. 49.

uxor: cum esset gravida Auria, fratris (Oppianici) uxor; Cluent. 31. qui uno tempore fratris uxorem speratosque liberos ... interfecerit; ib. 125.

2. Dativ: legatus: neque .. cum P. Africano senatus egisset, ut legatus fratri proficisceretur; Muren. 32.

3. mit Präpositionen: bospitium cum: ut cum fratre (meo) L. hospitium publice fieret; Verr. IV, 145.

inimicitiae cum: nisi intercederent mihi inimicitiae cum istius mulieris .. fratre; Cael. 32.

merita in: si .. pro vestris immortalibus in .. fratrem .. meum ... meritis parum vobis cumulate gratias egero; sen 1.

necessitudo cum: in Asiam me ire propter eius provinciae .. cum meo fratre necessitudinem comparantem non est passus; Planc. 100.

V. Umstand: a: qui sunt homines a Q. Metello fratre tuo consule in senatu palam nominati? dom. 13. idem .. in contione dixit, ab Appio tuo fratre productus; ib. 40. legem ... a fratre eius *abrogatam*; Fr. B, VI, 9.

cum: discessi cum fratre e curia; Verr. IV, 145. cuius belli victor L. Scipio aequa parta ‖ si qua parta ‖ cum P. fratre gloria, quam laudem ... prae se ferebat; Muren. 31. ut ... cum fratre ... lugere suam calamitatem liceat; Sulla 89. ne eadem mulier cum suo coniuge et fratre *et* turpissimum latronem eripuisse et honestissimum adulescentem oppressisse videatur; Cael. 78. Samothraciam te ... cum Autobulo, Atbamante, Timocle, formosis fratribus, contulisti; Piso 89. nisi prius cum fratre fugisset; Phil. VI, 14.

de: fac ... nunc idem .. de optimis fratribus; Ligar. 37.

praeter: huic .. virgini quid est praeter fratrem quod aut iucundum aut carum esse possit? Font. 47. de me cum omnes magistratus promulgassent praeter unum praetorem ... fratrem inimici mei; Piso 35.

pro: qui (Pompeius) populum Romanum pro me tamquam pro fratre .. non solum bortatus sit, verum etiam obsecrarit; sen. 29.

fraterculus, Brüderchen: volo, mi frater, fraterculo tuo credas; Verr. III, 155.

fraterne, brüderlich: si fraterne ... faciunt; Ligar. 33.

fraternus, brüderlich, innig: aequalitas: quis est qui horum consensum conspirantem et paene conflatum in hac prope aequalitate fraterna [non] noverit? Ligar. 34.

amor: ut ... promulgarit (istam rogationem) impulsus amore fraterno; Sulla 62. neque ego tantum fraterno amori dandum arbitror; ib. 68. si paulo etiam longius ... L. Caecilium .. fraternus amor propulisset; ib. 64. quid amor fraternus valeat; Scaur. 35.

bona: erat iniquum homini proscripto .. de fraternis bonis quicquam dari; Verr. I, 123.

hereditas: no .. ab hereditate fraterna excluderetur; Cluent. 31.

mors: C. .. Gracchum mors fraterna ... ad expetendas domestici sanguinis poenas excitavit; har. resp. 43.

parricidium: tametsi in ipso fraterno parricidio nullum scelus praetermissum videtur; Cluent. 31.

vitia: cur te fraterna vitia potius ... moverunt? Cael. 34.

fraudatio, Betrügerei: I. pugnat: illinc fraudatio (pugnat); Catil. II, 25.

II. causa: tracta edictum: QUI FRAUDATIONIS CAUSA LATITARIT; Quinct. 60. quis est qui fraudationis causa latuisse (Quinctium) dicat? ib. 74.

fraudator, Betrüger: I. defendit: aedilicii (beneficia defendit) ... [fraudator creditorum] Trebellius; Phil. XIII, 26.

II. impudentia: nolite existimare .. non unam et eandem omnibus in locis esse fraudatorum .. impudentiam; Flacc. 48.

fraudo, betrügen, hintergehen, übervortheilen: I. **absolut:** 1. causa: qui permulta male agendi causa fraudandique fecerunt? Quinct. 53. qui fraudandi causa latitet; ib. 84. quod .. fraudandi causa latitasset; ib. 86. insimulant hominem fraudandi causa discessisse; Verr. II, 59.

2. alqs: fraudavit Roscius; Qu. Rosc. 19.

II. **mit Object:** 1. aliquem: me fraudavit; Quinct. 75. qui te in hereditaria societate fraudarat; ib. 76. si nulla in re te fraudavit; Sex. Rosc. 144. quem fraudarit videamus: C. Fannium Chaeream Roscius fraudavit; Qu. Rosc. 20. considera, C. Piso, quis quem fraudasse dicatur; ib. 21. si Fanuius Roscium fraudasse diceretur; ib. cum Roscius Fannium fraudasse arguitur; ib. HS ɔɔɔ Q. Roscius fraudavit Fannium; ib. 22. fraudabat te in societate Roscius; ib. 24. qui per tutelam aut societatem aut rem mandatam aut fiduciae rationem fraudavit quempiam; Caecin. 7. cum ... multos minutis mutuationibus fraudavisset; Flacc. 47.

creditores: quae potest esse maior fides quam fraudare creditores? Phil. VI, 11.

decumanum: ut .. neque iu deportando frumento grano suo posset arator ... fraudare decumanum; Verr. III, 20.

populum: ut homo popularis fraudaret ‖ fraudaret ‖ improbissime populum; har. resp. 42.

pupillum: aeque . perfidiosum et nefarium est fidem frangere ... et pupillum fraudare ... et socium fallere; Qu. Rosc. 16.

socium: quis sit qui socium fraudarit .. cousideremus; Qu. Rosc. 17. Roscius socium fraudavit; ib. eundem tu ... socium fraudasse arguebo ; ib. 19. ut socium fraudaretis; ib. 22.

viros: viri boni cum palam fraudantur; Quinct. 51.

fraudulentus, betrügerisch: alqs: quo te nomine appellemus? ... fraudulentum? Quinct. 56. Karthaginienses fraudulenti (sunt); leg. agr. II, 95.

fraus, Betrug, Hinterlist, Uebervortheilung, Täuschung, Irrthum: I. **Subject:** detnrbat: sua quemque fraus ... de sanitate ac mente deturbat; Piso 46.

efficiunt: vestrae fraudes ... [effecerunt]; Piso 76.

est: si istinc ... omnis fraus .. est; Cluent. 83. si fraus (erat); Flacc. 89. tua fraus ... est, te id, quod promulgasses misericordiae nomine, ad crudelitatis tempus distulisse; Vatin. 28.

nascitur: cum omnis ab eis fraus ... adulescentium (nascerctur); Cluent. 46.

vexat: sua quemque fraus ... maxime vexat; Sex. Rosc. 67.

II. **nach Verben:** 1. adhibeo: ne qua fraus ... adhibeatur; dom. 36.

admitto: si C. Rabirius fraudem capitalem admisit; Rabir. 26.

exagito: exagitabantur eius omnes ‖ omnes eius ‖ fraudes; Cluent. 101.

perfero: pertuli ... fraudem invidorum; Sest. 145.

pertimesco: cum ... fraudem .. legis ... pertimescam; leg. agr. I, 25.

profero: ut eius nulla fraus ... proferatur; Muren. 14.

propono: quis umquam eius rei fraudem .. proposuit edicto? Verr. I, 107.

suscipio: quae est .. poena? quod supplicium? ... suscepta fraus; Piso 43.

2. sum: id erit ei maxime fraudi; Sex. Rosc. 49. ne ea res C. Verri fraudi esse posset; Verr. II, 173. hae pecunae ... tibi fraudi .. esse deberent; ib. III, 91. quae res nemini umquam fraudi fuit; Cluent. 91. id erit eius vitrico fraudi; Muren. 73. num ille furor tribuni plebis ... fraudi Metello fuit? dom. 123. si Postumo fraudi fuerit (haec lex); Rab. Post. 19. ut eis ... ne sit ea res fraudi; Phil. V, 34. quibus certe pietas fraudi esse non debuit; ib. 39. ne fraudi sit viuiris quod egissent; ib. VIII, 26. eis fraudi ne sit, quod cum M. Antonio fuerint; ib. 33. ne fraudi sit ei, qui populum ad contentionem vocarit; Fr. B. VII, 15.

3. careo: num fraude poterit carere peculatus? Phil. XII, 12.

4. consto ex: ex fraude .. constare totus videtur; Qu. Rosc. 20.

facio ex: qui esset totus ex fraude ... factus; Cluent. 72.

impello in: haec te opinio falsa in istam fraudem impulit; Sex. Rosc. 58. frons (tua) ... in fraudem homines impulit; Piso 1. etsi boni nullo emolumento impelluntur in fraudem, improbi saepe parvo; Milo 32. nonne ... se .. tuis promissis in fraudem impulsum esse confessus est? Deiot. 32.

incido in: in eam fraudem videtur mihi divinitus incidisse; Verr. III, 178.

rapio in: cum in omnem fraudem raperis oculis; har. resp. 39.

valeo ad: quid .. est cur non potius ad summam laudem huic quam ad minimam fraudem Caesaris familiaritas valere debeat? Balb. 63.

verso ad: ad omnem .. fraudem versare suam mentem coepit; Cluent. 70.

III. **nach Objectiven:** 1. plenus: (illa omnia) fraudis .. plenissima (reperta sunt); Muren. 26.

2. callidus ad: ei, qui ad fraudem callidi sunt; Cluent. 183.

similis in: qui quam ob rem Roscium simílem sui in fraude ... existimarit, mirum mihi videtur; Qu. Rosc. 20

IV. **nach Substantiven:** alqd: nihil hunc in societatem fraudis fecisse indicasti; Qu. Rosc. 25.

conscientia: horum alterum sic fuisse infrenatum conscientia .. fraudium suarum; Piso 44.

diverticulum: aliud fraudis ... diverticulum repperit; Qu. Rosc. 51.

genus: ut singulare genus fraudis ... cognoscere possitis; Quinct. 22.

mentio: fraudis .. mentionem facere audes? Qu. Rosc. 26.

poenae: cur ... praesentis fraudis poenas in diem reservatis? Cael. 59.

V. **Umfang**: 1. fallere: Ti. Roscius ... officii mandatorumque socios ... omni fraude .. fefellit; Sex. Rosc. 117.

sequi: qui in iudicando superiora iudicia secuti sunt sua sponte, non Staieni fraude; Cluent. 106.

2. de: adductus est in iudicium Polemocrates ... de fraude a Dioue; Flacc. 74.

per: si ista causa abs te tota per summam fraudem .. ficta est; Quinct. 56. is per summam fraudem ... HS 1200 appetit? Qu. Rosc. 23. an is (honos) inprudente [[imputdenter]] populo Romano per legis fraudem surripiatur? leg. agr. II, 46.

sine: statue, quam verum sit ... maximam caedem sine fraude facere (familiam tuam) potuisse; Tull. 53.

fremitus, Getöſe, Brauſen, Murren: I. est: nego esse ista testimonia, quae tu [ipse] psephismata appellas, sed fremitum egentium et motum quendam temerarium Graeculae cautionis; Flacc. 28.

nuntiat: dubitamus quos ille fremitus nuntiet ludos esse pollutos? har. resp. 23.

II. exaudio: exauditus in agro propinquo et suburbano est ... horribilis fremitus armorum; har. resp. 20.

III. responsum de: responsum haruspicum hoc receus de fremitu in contione recitavit; har. resp. 9.

IV, 1. terrere: Afrorum fremitu terrere (me) couere? Scaur. 17.

2. cum: QUOD IN AGRO LATINIENSI AUDITUS EST STREPITUS CUM FREMITU; har. resp. 20. hanc Matrem magnam ... accepimus agros et memora cum quodam .. fremitu .. peragrare; har. resp. 24.

fremo, murren: fremebat tota provincia; Verr. III, 132.

freno, zügeln, bändigen: quos (furores) nullis iam legibus .. freuare poteramus; Milo 77.

frenum, Zügel, Zaum: I. inicio: illi exsultanti tamquam frenos furoris iniecit; Phil. XIII, 20.

II. multitudo: frenorum ‖ framearum ‖ ... multitudo deprehendi posse indicabatur; Milo 64.

frequens, zahlreich, zahlreich beſucht, gedrängt voll, reichlich, häufig: alqs, sing: erat ille Romae frequens; Sex. Rosc. 16. (cum) iste autem frequens Romae esset; ib. 18. in quibus (castris) cum frequens fuisset (Verres); Verr. V, 33. aderat frequens (Oppianicus); Cluent. 54. cum ... P. Lentulo consuli ... frequens (Cn. Pompeius) adsiderat; l'iso 80. — plur: veniunt frequentes; Quinct. 25. cum in consilium frequentes convenissent eidem; Verr. II, 71. ut huic frequentes obviam prodirent; ib. 172. qui (Siculi) Romam frequentissimi conuenerant; ib. III, 45. frequentis esse in curia; ib. IV, 137. C. Fabricius ... frequeutis eos ad me domum adduxit; Cluent. 49. idem .. consul ... vos frequentissimos in Capitolium convocavit; sen. 25. an non saepe minus frequentes fuistis? Phil. I, 11. cum frequentis hic videt nos; ib. III, 32. cui cum .. frequentes essetis adscnsi; ib. VII, 14.

advocationes: quo maximarum rerum frequentissimae cotidie advocationes fiunt; Verr. I, 129.

armati: frequentes armati obstiterunt; Caecin. 21.

celebritas: ut ... in turpissimis rebus frequentissima celebritate ... laetetur; Cael. 47.

cives: videt ... frequentis .. civis atque socios quibus .. iuiurias fecerit; Verr. a. pr. 7.

colonia: cum ... nec eum coloniae frequentissimae dignitas ... a parricidio deterreret; Phil. XIII, 20.

conlegium: nego umquam ... ulla de re ... tam frequens conlegium iudicasse; har. resp. 13.

conspectus: quamquam mihi .. frequens conspectus vester multo iucundissimus ... est visus; imp. Pomp. 1.

equites: qui (equites Romani) frequentissimi in gradibus Concordiae steterunt; Phil. VII, 21.

homines: illi ... homines honestissimos ... huc frequentis adesse ... voluerunt; Cluent. 197.

mercatores: frequentissimi venerunt ad hoc iudicium mercatores; Verr. V, 154.

municipium: quod (municipium) in hac tota causa frequens .. vidistis; Muren. 90. ut est frequens municipium; Phil. II, 106.

pontifices: repericris frequentiores pontifices de mea domo quam umquam de caerimouiis virginum iudicasse; har. resp. 13.

populus: existimo nullum tempus esse frequentioris populi quam illud gladiatorium; Sest. 125. qui (populus Romanus) .. nulla in contione umquam frequentior fuit; Phil. I, 32. a quo populus Romanus frequens .. salutem D. Bruti .. depoposcit; ib. XIV, 5.

praefectura: ut nulla (praefectura) tota Italia frequentior dici possit; Planc. 21.

senatus: frequens senatus ad istum venit; Verr. IV, 87. o divina senatus frequentis in aede Bellonae admurmuratio! ib. V, 41. dicit frequentissimo senatu consul; leg. agr. I, 26. senatum frequentem celeriter .. coëgi; Catil. III, 7. illa, quae ... senatus frequens repudiarit, Muren. 47. frequenti senatu Catilinam excitari; ib. 51. congemuit senatus frequens; ib. cum ... esset eius rei frequens senatus ... testis; Sulla 44. frequentissimus senatus ... dignitatem meam quibus potuit verbis amplissimis ornavit; Quir. 15. quam (sententiam) senatus frequeus .... secutus est; dom. 9. cum de mea dignitate ... senatus frequentissimus ... decrevisset; ib. 14. cum frequentissimus senatus eos ut de me referrent cotidie flagitaret; ib. 70. frequentissimus senatus ... statuit; har. resp. 13. qui (senatus) ... frequentissimus autea iudicavit; ib. 14. decrevit .. senatus frequentissimus; ib. 16. senatus .. frequens vestem pro mea salute mutandam censuit; Sest. 26. decrevit senatus frequens de meo reditu; ib. 68. cuius sententiam ita frequentissimus senatus secutus est; ib. 129. cum frequens senatus non nullorum scelus audaciamque tardasset; ib. cum frequens (senatus) supplicationem Gabinio denegavit; prov. cons. 14. me Q. Catulus ... frequentissimo senatu parentem patriae nominavit; Piso 6. cum .. id senatus frequens censuisset; ib. 18. me ... frequentissimus senatus ... una voce revocavit; ib. 34. vos .. ipsi [et senatus frequens] restitistis; Rab. Post. 13. quando .. frequentissimo senatu quattuor ... sunt inventi, qui Milonis causam non probarent? Milo 12. frequentissimo senatu ... senator iuventus est qui Milonem cum telo esse diceret; ib. 66. Kaleudis senatum frequentem fore; Phil. I, 8. frequentissimo senatui sic placuit; ib. II, 12. cum te neque principes civitatis ... neque frequens senatus .. de ... sententia movere ‖ senteutia demovere ‖ potuit; ib. 52. frequentissimo senatu ... hanc tibi cum Dolabella causam odii dicere ausus es; ib. 99. exivit ut senatus adesset frequens; ib. III, 19. numquam tam frequens senatus fuerit? Phil. X, 3.

servi: servi P. Fabii frequentes .. veniunt; Tull. 21.

socii: ſ. cives.

testes: Scaevola condemnatus est .. frequentissimis Apuliae testibus; Cluent. 116.

viri: qui (summi ac clarissimi huius civitatis viri) .. frequentes ad me mane convencrant; Catil. III, 7.

frequenter, zahlreich, oft: adsum: qui ... adesse nobis frequenter in hac causa solet; Cacciu. 77.

colo: colitur ea pars (urbis) .. frequentissime; Verr. IV, 119.

congero: haec nescio quo modo frequenter in me congessisti; Planc. 83.

habito: ea pars (urbis) .. habitatur frequentissime; Verr. IV, 119.

frequentia, Menge, zahlreiche Versammlung: I. **Subject:** adfert: frequentia vestrum incredibilis ... et alacritatem mihi summam defendendae rei publicae adfert et spem recuperandae; Phil. IV, 1.

astat: maxima frequentia amplissimorum ac sapientissimorum civium astaute; har. resp. 12.

commoveat: cum me ... frequentia equitum Romanorum praesentium ... magno opere commoseat; har. resp. 1.

convenit: quae (frequentia totius Italiae) convenit uno tempore undique; Verr. a. pr. 54.

deest: cuius (populi Romani) frequentia huic causae umquam defuit; Verr. III, 80. dico, frequentiam in isto officio gratuitam non modo dignitati ullius umquam, sed ue voluntati quidem defuisse; Muren. 69.

discedit: cum haec frequentia totius Italiae Roma discesserit; Verr. a. pr. 54.

est: tabulas in foro, summa hominum frequentia, exscribo; Verr. II, 189. quem ... ad se vocari et de tribunali citari iussit concursu magno frequentiaque conventus; ib. V, 16. haec cum maxime summa hominum frequentia testificaretur; ib. 17. (hic) ubi .. populi Romani .. frequentia (est); ib. 143. quod .. tempus (erat) veneni dandi .. illa frequentia? Cluent. 167. vectigalia locare nusquam licet nisi ... hac vestrum frequentia; leg. agr. II, 55. tanto conventu hominum et frequentia; Arch. 3. quae tum frequentia senatus ... fuerit; Sest. 72.

iudicatur: quae (tanta frequentia) te animo iniquissimo infestissimoque iutuetur; Verr. V, 144.

II. **nach Verben:** 1. perhorresco: „ut eorum frequentiam .. non modo P. Quinctius ... sed quivis ... perhorrescat“; Quinct. 72.

praebeo: solidam et robustam et adsiduam frequentiam praebuerunt; Planc. 21.

video: quorum (civium) tu .. frequentiam videre ... potuisti; Catil. I, 21. quando tantam frequentiam in campo ... vidistis? sen. 28. quorum (virorum) .. frequentiam .. hoc ipso in consessu videtis; Marcell. 13.

2. venit in mentem: umuquam huius frequentiae ... (tibi) venit in meutem? Verr. V, 144.

3. probo: fac .. nunc idem .. de optimis et huic omni frequentiae probatissimis fratribus; Ligar. 37.

4. nitor: consilii frequentia (cum tota defensio Sopatri niteretur); Verr. II, 71.

nudo: ut ... me frequentia nudareut virorum bonorum; dom. 55.

5. intellego ex: hoc .. ex hac frequeutia colonorum .. intellegere potestis; Sulla 61.

iudico ex: quod tanta ex frequentia inveuiri nemo potuit qui nutellegere posset quid diceret; leg. agr. II, 13.

nitor in: in qua (frequentia) oratorum studia uiti solent; Deiot. 5.

sum pro: nomne tibi .. erat .. solitudo pro frequentia? Piso 65.

III. **nach Substantiv:** alqs ex: quis te ex hac tanta frequentia ... salutavit; Catil. I, 16.

IV. **Umstand:** 1. (vgl. I. est). celebrari: quod (spectaculum) omni frequentia ... hominum celebratur; Sest. 124.

circumretiri: cum te ... circumretitum frequentia populi Romani esse videam; Verr. V, 150.

consentire: ceteri ... qua frequentia ... ad communem salutem dignitatemque consentiunt; Catil. IV, 15.

efferri: hic Dorylensis .. cum efferretur magna frequentia † consensuque vestro; Flacc. 41.

laetari: quorum ego frequentia magno opere laetor; Sulla 33.

perfringere: ut aliquando perficeretur ‖ proficeret‖ (memoria rerum gestarum mearum) ..., frequentia .. perfregit ‖ perfecit ‖ (senatus); Quir. 10.

prosequi: si minus frequentia sua vestrum egressum ... prosequebantur; Piso 31.

stipari: non usitata frequentia stipati sumus; Milo 1.

sublevare: omnis Larinatis .. venisse Romam, ut hunc studio frequentiaque sua quautum possent iu tanto eius periculo sublevarent; Cluent. 195.

sustentari: omne instrumentum, omnis opera atque quaestus frequentia civium sustentatur; Catil. IV, 17.

2. cum: ut Hortensius .. domum reducebatur e campo cum maxima frequentia; Verr. a. pr. 18.

extra: quod tantam causam ... dico extra .. eam frequentiam; Deiot. 5.

in: cum .. in .. tanta frequentia hoc ... tibi obiectum esset; Verr. III, 133.

frequento, zahlreich versammeln: populum: quem tu .. populum uisi tabernis clausis frequentare non poteras; dom. 89.

scribas: quos (scribas) cum casu hic dies ad aerarium frequentasset; Catil. IV. 15.

fretum, fretus, Brandung, Meer, Meerenge: I. habet: quod .. fretum .. tot motus, tantas, tam varias habere putatis agitationes fluctuum? Muren. 35.

II, 1. transeo: cum ... misere fretum transire cuperet; Fr. B. XIII, III, 2.

2. specto ad: quae (pars) ad fretum spectaret; Verr. V, 169.

venio ad: venerisne ad fretum per Mauritaniam? Vatin. 12.

III. praesto ad: nisi forte existimatis ei quadruplatores ad fretum praesto fuisse; Verr. II, 21.

IV, 1. diiungi: cum ab Italia freto diiunctus esses; Verr. I, 154.

dividi: ut ille ... perangusto freto divisa servitutis ac libertatis iura cognosceret; Verr. V, 169.

transire: ne ratibus coniunctis freto fugitivi ad Messanam transire possent; Verr. V, 5.

2. in: ei ne in freto .. navigarent; Verr. V, 50. non .. Charybdim tam iufestam neque Scyllam nautis quam istum iu eodem freto fuisse arbitror; ib. 146. ue iu Scyllaeo illo aeris alieni tamquam [in] fretu ad columnam adhaereseret; Sest. 18.

fretus, vertrauend, sich verlassend, trotzend: alqs: aliquo: quo minus vobis fretus vestrum ius beneficiumque defendam; imp. Pomp. 58. quod vobis fretus huic saepe promisi; Planc. 103. — auctoritate: qui ... equestri vetere illa auctoritate et gratia fretus adfirmavit; Verr. III, 61. — audacia: quod unus Asclepiades ..., impudentia atque audacia fretus, sine tabulis, sine auctore iecerit; Flacc. 35. — consilii: quae .. ego neque mea prudentia neque humanis consiliis fretus polliceor vobis; Catil. II, 28. — copiis: ille ... fretus Antonii copiis ea scelera suscepit; Phil. XI, 2. — criminibus: quod certissimis criminibus et testibus fretus (Cluentius) ad accusandum descenderit; Cluent. 10. — diguitate: qua (dignitate) fretus me contemuis et despicis; Fr. B. VIII, 18, a. — familiaritate: quod .. fretus nostra familiaritate promitto; Cael. 77. id (crimen) .. C. Pansa .. fretus fortasse familiaritate ea ... ausus est confiteri; Ligar. 1. — fide: fide .. vestra fretus plus oneris sustuli; Sex. Rosc. 10. — gratia: si fretus gratia postulabat aliquid iniquius Alfenus; Quinct. 70. ſ. auctoritate. — humanitate: nihil .. occultabo fretus humanitate ac sapientia vestra; Cael. 75. — imperio: fretus (Ptolemaeus) imperio populi Romani regno paterno atque avito regali otio perfruebatur; Sest. 57. — impudentia: ſ. audacia. — innocentia: tibi, quod in alia causa non concederem,

in hac concedam fretus huius innocentia; Sex. Rosc. 73. — mora: hisce aliqua fretus mora ‖ fretum ora ‖ semper omnis audito ad Sullam intercludere; Sex. Rosc. 110. — ornamentis: quibus (ornamentis) fretum (te) ad consulatus petitionem adgredi par est; Murca. 15. — prudentia: illa .. fretus vestra prudentia .. non pertimesco; Cael. 19. ſ. consiliis. — sanctitate: fretus sanctitate tribunatus ... venit (Sextius) in templum Castoris, obnuntiavit consuli; Sest. 79. — sapientia: quoniam ‖ quondam ‖ audeo quaedam fretus vestra sapientia libere conferi; Cael. 44. ſ. humanitate. — senatu: hoc .. fretus (Antonius) senatu Pompeianum senatum despicit; Phil. XIII, 28. — splendore, vetustate: te speludore et vetustate familiae fretum non valde ambieudum putasse; Planc. 12. — testibus: tamenue vos omuia iu M. Fonteium iratis testibus freti conferetis? Font. 18. ſ. criminibus.

magistri — auxilio: cum quidam tribunus plebis suo auxilio *fretos* magistros ludos ... facere iussisset; Piso 8.

res publica — veteranis: potest .. stare res publica freta veteranis sine magno subsidio inventutis? Phil. X, 18.

veritas — iudicibus: ut .... veritas vocem contra invidiam his iudicibus freta miserit; Cluent. 88.

frigeo, frieren, ſteifen, unthätig ſein: consilia: cum omnia consilia frigerent; Verr. II, 60.

patronus: friget patronus Antonius; Phil. VI, 14.

frigidus, kalt, froſtig, matt: alqs: alii etiam frigidiores erant; Verr. I, 121.

calumnia: cave in ista tam frigida .. calumnia delitiscas; Caecin. 61.

frigus, Kälte, Schauer, Froſt, Schlaffheit: I. fero: irigus .. ferre poterat; Catil. III, 16.

perfero: idem .... frigore ... (perferendo) fortis ab istis praedicabatur; Catil. II, 9.

II. magnitudo: ad magnitudinem frigorum .... hoc sibi remedium comparaiat; Verr. V, 26.

patientia: habes uhi ostentes tuam illam praeclaram patientiam .. frigoris; Catil. I, 26.

vis: hanc vim frigorum ... excipere (est quidem magnum); Rab. Post. 42.

III, 1. interitus: quid .. erat actum ... de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret? ... an exercitus nostri interitus .. frigore? Piso 40.

nocere: si luppiter optimus maximus ... intolerabili frigore hominibus nocnit; Sex. Rosc. 131.

2. in: cum esset vinctus (Sopater) nudus ... in frigore; Verr. IV, 87.

frons, Laub: haec .. via ... interclusa iam frondibus .. relinquatur; Cael. 42.

frons, Stirn, Geſichtsausdruck, Vorderſeite: I. adducit: non (te) frous calamistri notata vestigiis in eam cogitationem adducebat? sen. 16.

est: ubi ... frons omnium familiaris (est); Flacc. 67. tunc ausus es ... ista fronte ... cum A. Gabinio consociare consilia pestis meae? sen. 16. si verum .. severissima ‖ cum verissima ‖ froute dixerunt; Rab. Post. 35.

impellit: frons, voltus .. totus (tuus) ... in fraudem homines impulit; Piso 1.

II, 1. aperio: quae (tabellae) frontis aperit hominum; Planc. 16.

contraho: hic ille ... contrahit frontem; Cluent. 72.

noto: ſ. I. adduci.

percutio: nulla perturbatio animi, nulla corporis, frons non percussa, non femur; Fr. B. IX, 5.

2. inscribo in: sit .. inscriptum in fronte unius cuiusque quid de re publica sentiat; Catil. I, 32.

tollo ad: altero (supercilio) ad frontem sublato; Piso 14.

III, 1. contractio: ‖tanta (erat) contractio frontis (eius)‖; Sest. 19.

integimentum: ut ... frontis tibi integimento ad occultanda tauta flagitia diutius uti non liceret; sen. 16. vereor ne qui sit qui istius iusignem nequitiam frontis involutam integumentis nondum cernat; Piso 12.

nubecula: ut .... frontis tuae nubeculam ... pertimescerem; Piso 20.

querella: lamne sentis quae sit hominum querella frontis tuae? Piso 1.

2. adulescens: is cum istum adulescentem iam tum hac dis irata fronte vidisset; Piso 68.

IV, 1. (vgl. I. est). contegere: quas (libidines) fronte ... contegebat; prov. cons. 8.

2. a: a .. fronte .. tenebitur (M. Antonius); Phil. III, 32.

fructuosus, fruchtbar, ergiebig, einträglich: ager: (iubent venire) agrum .. fructuosissimum Corinthium; leg. agr. I, 5.

arationes: quoniam .. hac quondam arationes .. fructuosae ferebantur; Phil. II, 103.

fundus: fundum fructuosissimum abstulit (Roscius); Qu. Rosc. 84. quos (fundos) in agro Casinati .. fructuosissimos .. continuavit; leg. agr. III, 14.

insulae: quod ... immiucre (ita) fructuosissimis insuhs ‖in fructuosissimas insulas‖ populi Romani videbatur (Karthago); leg. agr. II, 67.

praedia: praedia ... tam fructuosa Sex. Roscius filio suo ... tradideral; Sex. Rosc. 43.

provincia: quod habent .. fructuosam .. provinciam; Verr. II, 6. amissam esse populo Romano Siciliam, fructuosissimam .. provinciam; ib. 226.

res: erat ei .. res .. rustica ... fructuosa; Quinct. 12. tantum civium numerum ... tam .. fructuosis .. rebus detineri; Verr. II, 6.

fructus, Nutzung, Ertrag, Frucht, Gewinn, Vortheil, Genuß, Erfolg: I. **Subject:** est: (ut condiscerct) qui pecuniae fructus esset; Quinct. 12 huius .. laudis fructum ... omnium puto esse oportere; Verr. a. pr. 54. potest illo quicquam esse certius, in tua potestate atque in tuis horreis ... per triennium .. omnis fructus agri decumani fuisse? ib. III, 178. „eius fundi .. fructus testamento viri fuerat Caseuniae“; Caecin. 19. querimur saepe hominibus novis non satis magnos in hac civitate esse fructus? nego usquam umquam fuisse maiores; Cluent. 111. qui est fructus verae virtutis honestissimus; Piso 57. ex quo .. maximus est fructus .. sapienti; Marcell. 19. dicerem .. qui recte factorum fructus esset; Phil. I, 30. etsi .. satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat; ib. II, 114.

interit: tum .. fructus annuus interibat; Verr. III, 125. omnis .. fructus .. Cereris in eis locis interisse arbitrantur; ib. IV, 114.

possunt, vencunt: multo .. pluris fructus annui Siciliae venire potuerunt; Verr. III, 117. fructus isti Trallianorum Globulo praetore venierant; Flacc. 91.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adimo: hunc fructum mature fortuna ademit; Caecin. 12.

amitto: qui per hanc iniuriam fructum omnem amitteret; Verr. III, 197. qua re saepe totius anni fructus ... amittitur; Imp. Pomp. 15.

capio: ſ. **caplo,** II. fructum (11 St.) B. I, S. 451, b.

cogito: non ille ... ullum existimationis bonae fructum umquam cogitarat; Cluent. 39.

comporto, condo: ut esset locus comportandis condendisque fructibus; leg. agr. II, 88.

consequor: meus labor ... ex vestro iudicio fructum est amplissimum consecutus; imp. Pomp. 2.

contemno: miume fructum laborum tuorum ... contemnere debuisti; Piso 63.

contineo: quibus (rebus) .. fructus .. continetur; Verr. III, 119.

deporto: te ... ad fructus deportandos onerariam navem comparare; Verr. V, 46.

devoro: cum ... omnium provinciarum fructus ... spe atque avaritia devorasses; dom. 60.

diripio: cum fructus diripiebantur aratorum; Verr. III, 198.

dissipo: dissipatis fructibus vestris; leg. agr. II, 89.

do: ob earum rerum laborem et sollicitudinem fructus illos datos (mihi esse); Verr. V, 36.

effundo: effusis .. fructibus vestris; leg. agr. II, 89.

eripio: noli .. eripere hunc inferiori generi hominum fructum officii; Mur. 71. nec plebi Romanae eripiendi fructus isti sunt .. gladiatorum; ib. 77. ut ... hunc ei fructum eripere cupiant; Phil. XIV, 3.

fero: ℌ. **fero**, III. fructum (7 St.) S. 336.

impertio: uou quo ... ego hunc laudis fructum praesenti libenter impertiam; Sest. 87.

lacero: cum fructus .. aratorum .. omni lacerabantur iniuria; Verr. III, 198.

lego: fructum omnium bonorum suorum t aesenuio legat; Caecin. 11.

mereor: quem (fructum) meruerunt; Qu. Rosc. 44.

neglego: praesentis fructus neglegamus; Sest. 143.

ostendo: quod si non hic tantus fructus ostenderetur; Arch. 16.

percipio: qui (fructus) ex perpetua oratione percipi potuit; Verr. a. pr. 33. ut cum decumo fructus arationis perceptus sit: ib. III, 114. si .. ubertas in percipiundis fructibus fuit; ib. 227. ut ... intellegas ... nude perceptos fructus; ib. ut ... pulcherrimum .. fructum .. victoriae populus Romanus percipere possit; ib. V, 77. si quis munerem gloriae fructum putat ex t raeeis versibus percipi quam ex Latinis; Arch. 23. maxime vellem, .. ut P. Sulla .. modestiae fructum aliquem percipere potuisset; Sulla 1.

polliceor: aliis fructum libidinum ... polliceba tur (Catilina); Catil. II, 8.

pono: qui (fructus) in spe legis [huius] positi sunt; leg. agr. II, 22.

praecerpo: non praecerpo fructum officii tui; Verr. IV, 80.

propono: ostendetis bonae rationi et constanti et gravi nullum a vobis fructum esse propositum; Flacc. 106

quaero: fac fidem te nihil nisi populi utilitatem et fructum quaerere; leg. agr. II, 22.

refero: cum in eo vestra dignitas mihi fructum diligentiae referret; Verr. I, 20.

relinquo: voluntas offensa multorum, quibus ... incommodo morbi etiam ceteri vitae fructus reliquendi; Muren. 47.

repeto: earum rerum omnium ... hic A. Licinius fructum a me repetere ... debet; Arch. 1.

reservo: fructum istum laudis ... in alia tempora reservemus; Verr. a. pr. 33. quod ad tempus existimationis partae fructus reservabitur? Sulla 77. spei fructum rei convenit et evento reservari: Phil. XIV, 5.

restituo: quod honestissimo ordini cum splendore fructus quoque iucunditatis est restitutus; Muren. 40.

retineo: ceteri fructus omuiuu rerum ... communi cautione atque aequa ex ‖ei‖ parte retinentur; leg. agr. II, 22.

retribuo: cum illis exactae aetatis [severissime] fructum ... retribuam; Qu. Rosc. 44.

revoco: ideirco mihi videntur fructum reditus et gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem iudiciumque revocasse; dom. 143.

trado: cum tuos omnis fructus publicano tradidisses; Verr. III, 32. ut sibi .. fructus .. omnis ... Apronio tradere liceret; ib. 69. cui honoris integros fructus non sit traditurus; Sulla 88.

tribuo: qui ei .. rei fructum suo iudicio tribuendum esse duxerant; imp. Pomp. 2. sive hunc di immortales fructum mei reditus populo Romano tribuunt; dom. 17.

vendo: an fructus integros ... aratorum .. vendidisti? Verr. III, 40. consequitur vilitas iu vendundis (fructibus); ib. 227. si recte licet vendere (fructus); ib.

2. **Dativ**: impono: vectigal .. esse impositum fructibus nostris dicitur; Font. 20.

sum: nisi eos, qui vobis fructui sunt, conservaritis; imp. Pomp. 16.

3. **Ablativ**: careo: ecquando .. isto fructu quisquam carnit? Verr. V, 66.

privo: cum ... fructu illo .. frumentariae rei populum Romanum privares; Verr. III, 48.

4. **mit Präpositionen**: addo ad: unde Apronio ad illos fructus arationum hoc corollarium nummorum adderetur; Verr. III, 118.

adfero ad: ut nihil possint ex eis (litteris) . ad communem adferre fructum; Arch. 12.

adquiro ad: mihi .. ipsi quid est quod ium ad vitae fructum possit adquiri? Catil. III, 28.

certo cum: quod si maturius facere voluissent neque ... certare cum usuris fructibus praediorum; Catil. II, 18.

constituo ad: quae (curationes) constituuntur ad populi fructum aliquem; leg. agr. II, 17.

haheo in: putat se bouum in .. fructibus .. suis habuisse custodem ac vilicum; Verr. III, 119.

invenio ex: ex quo fructu nummos quos tibi daret inveniret? Verr. III, 198.

pervenio ad: cum .. ille ... malit tardius ad laborum suorum fructus pervenire, quam non explere susceptum rei publicae munus; prov. cons. 35.

redundo ad: quod laudem adulescentis propiuqui existimo etiam ad metum aliquem fructum redundare; Ligar. 8.

relinquo ex: cum ... multis .. non modo grauum nullum, sed ne paleae quidem ex omni fructu atque ex annuo labore relinquerentur; Verr. III, 114.

trunco in: teuco .. in ipsis fructibus provinciae Siciliae furem manifesto avertentem rem frumentariam omnem, pecuniam maximam; Verr. III, 137.

III. **nach Adjectiven**: permagnus ad: hoc ... vestrum beneficium .. ad animi mei fructum .. duco esse permagnum; leg. agr. II, 5.

reliquus de: quibus nihil .. de fructu ... reliqui fecit; Verr. III, 115.

IV. **nach Substantiven**: calamitas: annona .. pretium nisi in calamitate fructuum non habet; Verr. III, 227.

magnitudo: Campani semper superbi (sunt) ... fructuum magnitudine; leg. agr. II, 95.

potestas: quid aut quamum .. est quod .. liberum possit habere ille arator ac dommus in potestate suorum fructuum? Verr. III, 227.

varietas: ut ... varietate fructuum ... facile omnibus terris antecellat (Asia); imp. Pomp. 14.

V. **Umfang**: 1. adsequi: hoc arator adsequi per triennium certe fructu suo non potuit; Verr. III, 201.

alere: an obliti estis ... quautos agri Campani fructibus exercitus aluerits? leg. agr. II, 80.

compensare. dissolvere: quae (damna) ab isto aetatis fructu dissoluta et compensata sunt; Verr. V, 33.

duci: neque quisquam nostrum in rei publicae periculis cum laude ac virtute versatur, quin spe posteritatis fructuque ducatur; Rabir. 28.

teneri: dixi ... ipsam rationem arandi spe magis et iucunditate quadam quam fructu atque emolumento teneri; Verr. III, 227.

varius: hoc agri Campani vectigal ... nec bellis infestum nec fructibus varium ... esse solet; leg. agr. II, 81.

2. in: quid aut quautum .. est quod ... possit

habere ille arator ac dominus ... in ipsis fructibus solutum? Verr. III, 227.

praeter: hominem video ... vendidisse praeter fructus suos nihil umquam; Verr. IV, 11.

propter: Caesennium possedisse propter usum fructum non negas; Caecin. 94.

frugalis, ordentlich, wirthſchaftlich, bieder: homo: homo .. ordinis sui frugalissimus; Verr. I, 71. uova res ... nuntiatur ... P. Titio tutori, hominī frugalissimo; Verr. I, 135. venit M. Iunius .. frugalissimus homo; ib. 137. quod homo frugalissimus .. te ... domum suam invitavit; ib. II, 110 ceteri, saepe frugalissimi homines, excluduntur; ib. III, 8. a Tissensibus ... frugalissimis .. hominibus nonne plus lucri nomiue eripitur, quam quantum omnino frumenti exararant? ib. 86. cum ... mecum duos frugalissimos homines scribas habberem; ib. 182. homines sunt (Apollonidenses) tota Asia frugalissimi; Flacc. 71.

frugalitas, Wirthſchaftlichkeit, Ordnungſinn, Biederkeit: 1. est: hominum ipsorum .. ea .. frugalitas .. est; Verr. II, 7. nihil in eo nisi frugalitatem .. esse curamus; Planc. 62. in illo .. rege ... singularis et admiranda frugalitas (est); Deiot. 26.

videtur: ut ingeneratа familiae (eius) frugalitas videretur; Sest. 21.

II, 1. admiror: f. 1. est; Deiot. 26.

despicio: despicitis eorum (hominum uovorum) frugalitatem; Verr. III, 7.

iudico: ego .. frugalitatem ... virtutem maximam iudico; Deiot. 26.

2. dico de: nihil de hominis frugalitate .. dicam; Verr. V, 20.

III. cognomen: M. Pisone, qui cognomen frugalitatis, nisi accepisset, ipse peperisset; Flacc. 5. (3. 59).

existimatio: homo ... frugalitatis existimatione praeclara ..., qui ante quaesturam cum meretricibus lenouibusque vixisset; Verr. I, 101.

fruguliter, ordentlich: omnia signa, tabulas ... frugaliter domum suam deportavit; dom. 111.

frugi, ordentlich, rechtſchaffen, brav, bieder: alqs: frugi factus est (ille); Phil. II, 69.

homo: sunt omnes Siculi ... homines ... plane frugi; Verr. III, 67. Diodorus, homo frugi, ... ad propinquum suum scribit; ib. IV, 39. frugi .. hominem ... vidctis positum in vestra fide ac potestate; Font. 40. frugi hominem dici non multum iaudis habet in rege; Deiot. 26.

scrvus: scrvus ... frugi .. sermonem Fabricii non est aspernatus; Cluent. 47. cum ... diutius .. servitutem (simus) perpessi quam captivi servi frugi .. solent; Phil. VII, 32.

frumentarius, das Getreide betreffend, Getreide liefernd: causa: nunc tractare causam instituimus frumentariam; Verr. III, 10. in hac causa frumentaria cognoscenda haec vobis proponite; ib. 11.

crimen: est .. unum maximum totius Sardiniae frumentarium crimen; Scaur. 21. tum .. ad hoc ... frumentarium crimen accedam; ib. 22.

genus: etiamne haec tam parva civitas ... in hoc .. frumentario genere praedae tibi et quaestui fuit? Verr. III, 85.

lex: inter aratores et decumanos lege frumentaria ... iudicia fiunt; Verr. II, 32. frumentum in Sicilia omere debuit Verres ... ex lege Terentia et Cassia frumentaria; ib. III, 163. frumentariam legem C. Gracchus ferebat; Sest. 103.

lucra: ab hac (civitate) .. haec frumeutaria lucra ... exigebantur? Verr. III, 85.

nomen: cognoscite .. innumerabilem pecuniam frumentario nomine ereptam; Verr. III, 49.

praedo: de tritici .. numero tanto quis potest dubitare quin ad istum praedonem frumentarium ... perveneriť? Verr. III, 76.

procuratio: quod ... quaestorem a sua frumentaria procuratione senatus amovit; har. resp. 43.

provinciae: frumentum provinciae frumentariae .. non habebant; dom. 11. Sex Clodio ... omnis provincias frumentarias ... lege tua tradidisti; ib. 25.

quaestus: si quid redundarit de vestro frumentario quaestu; Verr. III, 155.

res: postea quam tibi .. rem frumentariam ... commisit; Verr. I, 37. neminem vestrum praeterit .. omnem utilitatem opportunitatemque provinciae Siciliae ... cousistere iu re frumentaria maxime; ib. III, 11. commoda rei frumentariae (fuerunt neglegenda)? ib. 43. quod caput est rei frumentariae; ib. 47. cum ... fructu illo commodoque frumentariae rei populum Romanum privares; ib. 48. qui principes rei frumentariae fuerint; ib. 109. cum ... res frumeutaria ... istius avaritia interierit; ib. 127. quid .. crat quod vectigalibus prospiceret Metellus ... in tota re frumentaria? ib. 128. teneo ... furem manifesto averteutem rem frumeutariam omnem; ib. 137. ut Alba fateatur istum in re frumentaria ... aperte palamque esse praedatum; ib. 146. per quaestores rem frumentariam esse admiuistratam; ib. 225. cognita tota re frumeutaria; ib. 226. rem frumeutariam esse suppeditatam; ib. V, 135. tanta .. vilitas annonae ex summa inopia et caritate rei frumentariae consecuta est; imp. Pomp. 44. populum Romanum in Capitolium propter metum atque inopiam rei frumentariae convenisse; dom. 6. summam .. inopiam rei frumentariae (fuisse) ... uemo negat; ib. 12. quasi vero ego .. rei frumentariae praefuissem; ib. 14. his vir extra ordinem rei frumentariae nou fuit? dom. 25. ex ore impurissimo Sex. Clodii rem frumeutariam esse ereptam; dom. 26. quod ... ad .. M. Scaurum rem frumentariam traualatam sciebat; Sest. 39. cum rei *frumentariae* ... praefuisset; Scaur. 39.

subsidia: qui (Cn. Pompeius) ... hacc tria frumeutaria subsidia rei publicae (Siciliam, Africam, Sardiniam) firmissimis praesidiis classibusque munivit; imp. Pomp. 34.

frumentum, Getreide: I. **Subject:** est: hae litterae ... hoc, quantum est ex Sicilia frumenti hornotini exaravernnt; Verr. III, 45. frumenti eius omnis, quod in areis esset, (condemnatur); ib. 54. quod (frumentum) ... sit ... ex eo acervo, ex quo partem tu idem decumarum nomine probaris; ib. 173. potest illo quicquam esse certius, in tua potestate atque in tuis horreis omne frumentum Siciliae per triennium ... fuisse? ib. 178. unde erat frumentum, quod Romam mitteres? ib. 179. in eo frumento primus tibi ille quaestus erat ipsum frumentum, quod erat erceptum ab aratoribus; ib. quanti frumentum esset; ib. 189. quanti Ephesi sit frumentum; ib. 191. si ullo in loco eius provinciae frumentum tanti fuit; ib. 194. quoniam (frumeutum) vilius erat; ib. 195. „quanti frumentum sit, considera"; ib. 196. cum in areis frumenta sunt; ib. V, 29. quo (frumentum) gratius esset tum; dom. 11.

habent: aratoris .. interest ita se frumenta habere, ut decumae quam plurimo venire possint; Verr. III, 147.

nascuntur: ut frumenta nata sunt, ita decumae veneunt; Verr. III, 147.

opus est: „mihi frumentum non opus est"; Verr. III, 196.

pertinet: quod (frumentum) ad populum Romanum pertinet; Verr. III, 202.

perveuit: sicut Agyrinense frumentum (ad istum perveni); Verr. III, 76.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: f. **aceipio,** III. frumentum (4 SL.) B. 1, S. 40, b.

admetior: coge ut ad aquam tibi ... frumentum Hennenses admetiantur; Verr. III, 192.

adveho: cum ex eisdem agris eiusdem anni frumentum ex decumis Romam mancipes advexissent; Verr. III, 172.

aestimo: f. **aestimo,** II. frumentum (10 St.) B. I, S. 143, b.

apporto: ex Sicilia Siculum frumentum apportari oportere; Verr. III, 172.

aspicio, attingo: ego frumentum neque attigi neque aspexi; Verr. III, 175.

aufero: f. **aufero,** III. frumentum (3 St) B. I, S. 360, b.

celo: Apronius decumanus ... non frumentum remotum atque celatum ... tollit; Verr. III, 54.

claudo: si tu id (frumentum) non omne clausum et compressum possidebas; Verr. III, 179. frumentum provinciae frumentariae partim non habebant, ... partim in alias terras ... miserant, partim ... custodiis suis clausum continebant; dom. 11.

coëmo: ipsos (mancipes) sibi frumentum coëmisse; Verr. III, 175.

comprimo: quasi vero ego ... compressum aliquod frumentum tenerem; dom. 14. f. claudo; Verr. III, 179.

continuo: f. claudo; dom. 11.

corrumpo: imbri frumentum corrumpi in area patiebatur; Verr. III, 36.

debeo: f. **debeo,** IV. frumentum (4 St.) S. 25, b.

deporto: ut ... neque in deportando frumento grauo uuo posset arator ... frandare decumanum; Verr. III, 20. eo die, quo iusseris, (frumentum) deportabunt; ib. 192.

detraho: quod .. de capite quantum commodum fuerit frumenti decumani detraxerit; Verr. I, 11.

distribuo: f. impero; Verr. III, 163.

do: f. **do,** III. frumentum (12 St.) S. 143, a.

emo: f. **emo,** III. frumentum (27 St.) S. 197, b.

eripio: a quibus omne frumentum eripuit; Verr. III, 115. frumentum, quod erat ereptum ab aratoribus; ib. 179.

exaro: f. **exaro** frumentum (4 St.) S. 258, b.

exigo: f. **exigo,** II. frumentum (3 St.) S. 268, b.

exporto: qui (Athenagoras) in fame frumentum exportare erat ausus; Flacc. 17.

exprimo: ab eis ... tantum exprimi frumentum quantum Apronius imperasset; Verr. III, 105.

fero: ut horum populorum agri frumentum eius modi te praetore ferrent, quod numquam antea; Verr. III, 172.

flagito: non a to ipso instituta (concursatio illa) me frumentum flagitabat? dom. 14.

habeo: sibi habeat (Sicilia) frumentum; Verr. III, 202. f. claudo; dom. 11.

impero: cum frumentum sibi in cellam imperavisset; div. Caec. 30. „cum frumentum imperarem"; Verr. I, 70. quo modo Lyciam, Pamphyliam, Pisidiam Phrygiamque totam frumento imperando (vexarit); ib. 95. cum iste civitatibus frumentum ... imperaret; ib. 95. quod eis plus frumenti imperabatur, quam quantum exararant; ib. III, 57. emendi (frumenti) duo genera fuerunt, unum decumanum, *imperatum*, alterum quod praeterea civitatibus acqualiter esset distributum; ib. 163. in frumentum imperatum HS duodetricies in annos singulos Verri decernebatur; ib. cum .. frumentum ... in eum locum quo imperabatur portare nollet; ib. 189. instituerunt .. in ultima ac difficillima ad portaudum loca frumentum imperare; ib. 190. qui ... frumentum cellae nomine imperaverunt; ib. 209. Sacerdos ... frumentum in cellam imperavit; ib. 214. ne imperandi (frumenti) quidem (modus fuit); ib. 225. sunmam faciam vobis ... frumenti in cellam imperati; ib. si ... tanto plus (frumenti), quam erat ei concessum legibus, imperavit; ib. (cum frumentum) in cellam magistratibus et legatis imperetur; ib. 227. quicquid erat oneris ... in frumento imperando; ib. IV, 76. Mamertinis se frumentum non imperare pronuntiat; ib. V, 53. quin Mamertiuis pro portione (frumentum) imperaretur; ib. 55. L. Metellus ... frumentum Mamertinis imperavit; ib. cur Tauromeitanis frumentum, cur Netinis imperasti? ib. 56. cedo mihi eiusdem praetoris litteras ... frumenti imperati; ib. mitto rationem .. imperati .. frumenti; Piso 90. uti .. Q. Caepio Brutus ... frumentum .. imperet; Phil. X, 26. f. exprimo.

improbo: an poterat non modo Apronius, sed quivis, ... improbare Siculum frumentum? Verr. III, 73. solitum esse istum ... frumentum improbare; ib. 171. monstrum ac prodigium (mihi) videbatur civitatum frumentum improbare, suum probare; ib. improbas frumentum Siculorum; ib. 172. cum civitatum Siciliae volgo omne frumentum improbas; ib. improbas Halaesinum (frumentum), Thermitanum, Cephaloeditanum, Amestratinum, Tyndaritanum, Herbitense, multorum praeterea civitatum; ib. quid acciderat ut ... emptum (frumentum) improberetur? ib. improbas Halaesinum (frumentum); ib. 173. quorum frumentum improbasti; ib. quae est .. ista ratio ... frumentum improbare id? ib. quid interest, utrum hoc feceris an frumentum non improbaris? ib. 174. mancipes frumentum improbasse; ib. 175. mancipibus potestatem .. (frumenti) improbandi .. permisi; ib. quarum (civitatum) frumentum improbare nolueris; Verr. III, 180.

metior: exercitui si metiendum (frumentum) esset; Verr. III, 73. quod (frumentum) illi ex arca .. metiri licebat; ib.

mitto: si .. doceo te amplius frumenti abstulisse quam populo Romano misisse; Verr. III, 49. quantum frumenti esset Romam mittendum, tantum (frumenti) de suo quaestu ac de sua copia frumenti mittere (Romam); ib. 171. num ex Aegypto aut Syria frumentum Romam missurus es? ib. 172. uti fateare te Romam frumentum emptum Siculorum pecunia misisse; ib. 176. quod (frumentum) Romam mitteres; ib. 202. quod (frumentum) populo Romano mitteret (Verres); ib. IV, 150. ut subito novum (frumentum) mittcrent; dom. 11. f. claudo; ib.

pario: f. vendo; Verr. III, 179.

porto: f. impero; Verr. III, 189.

probo: numui praeterea exiguntur, ut probetur frumentum? Verr. III, 73. cum suum [frumentum] probasset; ib. 171. quid acciderat ut ... decumanum (frumentum) probaretur? ib. 172. habes ab alio populo quod probes (frumentum); ib. 173. frumento probato; ib. 174. mancipibus potestatem probandi (frumenti) .. permisi; ib. 175. frumentum Centuripinorum et Agrigentinorum et non nullorum fortasse praeterea probasti; ib. 180. f. improbo; Verr. III, 171.

relinquo: nihil sibi frumenti ab Apronio relictum; Verr. III, 31. huic homini ... frumenti scitote ... tantum relictum esse, quantum Apronii libido tulit; ib. 56.

removeo: f. celo.

servo: cum .. frumentum .. servare vellet; Verr. III, 189.

sumo: cum ... frumentum in cellam ei sumere liceret; Verr. III, 188. in cellam quod (frumentum) sumi oporteret; ib. frumentum ab eis sumpserint C. Verres; ib. IV, 150.

suppedito: (Sicilia) frumento .. suppeditando maximos exercitus nostros .. aluit; Verr. II, 5. ut .. populo Romano satis frumenti ex Sicilia suppeditaretur; ib. III, 43. quae (Sicilia) tibi ex alio genere frumentum suppeditare possit? ib. 172. frumento suppeditato; Balb. 40.

teneo: f. claudo; Verr. III, 179. comprimo.

tollo: ne quis frumentum de area tolleret; Verr. III, 36. f. celo.

trado: Sex. Clodio ... omne frumentum privatum et publicum ... lege tua tradidisti; dom. 25.

tribno: ut ex agro populi Romani plus frumenti servo Venerio quam populo Romano tribui pateretur; Verr. III, 89.

vendo: ut praetor ... vendat (frumentum); Verr. III, 171. ostendam ... neminem in Sicilia pluris frumentum vendidisse; ib. 173. alter (in eo frumento tibi quaestus erat) quod [frumentum] improbissime per triennium partum non semel, sed bis, neque uno, sed duobus pretiis unum et idem frumentum vendidisti; ib. 179. cum .. frumentum vendidisset; ib. 189. quanti domi vendidisset (frumentum); ib. 192. ut ne venderent (Mamertini frumentum)? ib. V, 52.

Genetiv: condemno: ſ. I. est; Verr. III, 54.

3. **Dativ:** constituo: monstrum ac prodigium (mihi) videbatur ... cum unum [frumentum] probasset. pretium ei frumento constituere; Verr. III, 171.

sum: in quibus (provinciis) unum pretium frumento esse non solet; Verr. III, 192.

4. **Ablativ:** careo: tui milites in provincia Sicilia .. frumento .. caruerunt; Verr. V, 137.

utor: Q. Catulus frumento est usus; Verr. III, 211.

5. **mit Präpoſitionen:** accipio pro: quod eius nautae nomine pro .. frumento .. acceperat; Verr. V, 62.

aufero pro: a quo (populo Romano) HS xxx in medimna pro eodem illo frumento ablatulisti; Verr. III, 179. multos saepe viros bonos .... pecuniam pro frumento abstulisse; ib. 188.

debeo pro: quae (pecunia) pro frumento debita esset; Verr. III, 180.

do ad: hanc pecuniam tantam ... ilatam ad frumentum ... abs te sic lacerataam esse dico; Verr. III, 164. — de: de frumento (unumam dabati)? Verr. III, 118. — pro: quam (pecuniam) his oportuit civitatibus pro frumento dari; Verr. III, 174. ut sibi pro frumento quanti frumentum esset dare liceret; ib. 189. ut (civitates) mummos pro frumento darent; ib. 191.

exigo pro: queritur Sicilia tota C. Verrem ab aratoribus ... pro frumento in modios singulos duodenos sestertios exegisse; div. Caec. 30. mancipes a civitatibus pro frumento pecuniam exegerunt; ib. 33. cum .. a civitatibus pro frumento pecuniam exigebas; Verr. III, 179.

pono in: custos .. in frumento publico est positus; Flacc. 45.

solvo pro: pro quo frumento pecunia omnis soluta non est; div. Caec. 32. permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; Verr. III, 165. quod permultis civitatibus pro frumento nihil solvit omnino; ib. 169. qui sibi dicat omne esse pro frumento, quod oportuerit, solutum; ib. 180. cum .. pro frumento pecuniam civitatibus solverem; ib. 182.

III. **nach Subſtantiven:** alqd: ſ. II, 1. detraho. exaro (S. 268, b). mitto. relinquo. I, 1. est; Verr. III, 45.

aestimatio: an me ad M. Antonii aestimationem frumenti ... revocaturus es? Verr. III, 213. arator quisquam .. in caritate de aestimatione frumenti questus est? ib. 216. de aestimatione frumenti cum dices; ib. 222.

aestimator: unus tu dominus, unus aestimator, unus venditor tota in provincia ... frumenti omnis fuisti; Piso 86.

caritas: C. Sentium vidimus ... propter caritatem frumenti ... permagnam ex cibariis pecuniam deportare; Verr. III, 217. ſ. numerus; Planc. 64.

causa: ad illam .. causam frumenti .. revertar; Verr. III, 84.

copia: quod omnis frumenti copia decumarum nomine penes istum esset redacta; Verr. III, 171. petebatur a me frumenti copia; dom. 16.

decumae: si palam praeco .. praedicasset, non decumas frumenti, sed dimidias venire partis; Verr. III, 40. **DECUMAS FRUMENTI LEGE HIERONICA VENDIDI**; ib. 123.

dominus: ſ. aestimator.

genus: cur in isto genere solo frumenti ista aestimatio constituatur? Verr. III, 202. non .. erat hoc genus frumenti ex eo genere quod exigeretur; ib. V, 52.

granum: video frumenti granum Halaesinos ... nullum decimae; Verr. III, 171.

litterae: ſ. II, 1. impero; Verr. V, 56.

numerus: dico te ... magnum numerum frumenti ... Syracusis exportasse; Verr. III, 176. magnus a multis frumenti numerus ablatus (est); ib. III, 39. tanto nummero frumenti lueri nomine imperato; ib 73. frumenti tantus numerus imperio tuo .. cogitur; ib. ego nunc eum frumenti numerum ... decumanis ab Herbitensibus (datum) esse dico; ib. 79. attendite, quantus numerus frumenti cogatur ex omni agro decumano; ib. 100. hic tantus .. frumenti .. numerus ab aratoribus per vim ablatus est? ib. 106. populo Romano magnus frumenti numerus mittebatur; ib. 117. ex quo intellexisti innumerabilem frumenti numerum .. aversum a re publica esse ereptumque aratoribus; ib. 163. quantum (pecuniae) ad eum nummerum frumenti satis sit, quem ei civitati imperas emendum; ib. 173. idem nunc pro eo numero frumenti HS VIII milia dare coactus est; ib. 201. frumenti maximus numerus e Gallia; Font. 8. ceteris ... maximum frumenti numerum ... imperavit (Fonteius); ib. 13. frumenti in summa caritate maximum nummerum miseram; Planc. 64.

pars: ſ. decumae; Verr. III, 40.

quinquagesimae: nec nummorum accessionem cogebatur arator dare nec ternas quinquagesimas frumenti addere; Verr. III, 117.

ratio: nisi omnis frumenti ratio ex temporibus esset ei nummo .. considerandа; Verr. III, 215. minto rationem exacti .. frumenti; Piso 90.

summa: ut aliquos summa frumenti decumani vincere; Verr. III, 48. quod ipsum non de summa frumenti detractum est; ib. IV, 20.

venditor: ſ. aestimator.

vis: ex quibus (agris) maxima vis frumenti .. plebi Romanae ... quaeritur; Verr. V, 123.

IV. **Umſtand:** 1. ali: piratae Siculo frumento alebantur? Verr. V, 99.

invari: frumento Catiliuam esse putasses invandum; Piso 14. „nisi .. Brutum .. frumento invero“; Phil. XIII, 34.

redimere: quo illi frumento ... tamen ab decumanorum iniuriis civis suos non redemerunt; Verr. III, 79.

zum Satz: **DEDI SCIPENDIO, FRUMENTO ... HS MILLE SESCENTA TRIGINTA QUINQUE MILIA QUADRINGENTOS DECEM ET SEPTEM NUMMOS**; Verr. I, 36. sumptum omnem in classem frumento ... suo quaeque nauarcho civitas dare solebat; Verr. V, 60.

2. in: facidem in eo frumento, quod ad populum Romanum pertinet; Verr. III, 202. „at enim istam rem in publico frumento Sicilia non ferret; [hanc rem] in meo frumento tulit (Sicilia)“; ib. 203. ſ. I. est; Verr. III, 179.

ob: si .. te .. pecuniam ... faeneratum docerem ... ob frumentum decretam; Verr. III, 169.

fruor, genießen, ſich erfreuen, benutzen, den Nutzen haben: I. **abſolut:** alqs: usum et fructum omnium bonorum suorum Caesenniae legat, ut fruerentur una cum filio; Caecin. 11. nihil cuiquam fuit umquam iucundius quam mihi meus frater: non tam id sentiebam, cum fruebar, quam tum, cum carebam; Quir. 3.

II. **mit Object:** alq. re: quin ... nobis haec fruenda relinqueret, quae ipse servasset; Mil. 68.

agro: quibus (agris) nunc publicani fruuntur;

leg. agr. II, 50. deducent suos, quorum nomine ipsi .. fruantur (agro); II, 78.

bonis: frueretur (Caesennia) .. bonis cum eo, quem suis bonis heredem esse cupiebat; Caecin. 12.

campo: promiscue toto (campo Martio) quam proprie parva frui parte malitis ‖ maletis ‖; leg. agr. II, 85.

civitate: Volaterrani ... fruuntur nobiscum simul hac civitate; dom. 79.

conspectu: mihi liceret eius urbis .. conspectu tranquillo animo et quieto frui; Sulla 26.

dignitate: qua (dignitate) fruimur in civitatc; Cluent. 146.

domo: neque .. *ut* domo sua fruafur ... laborat; Rabir. 37.

fortuna: si ille hac tam eximia fortuna ... frui non properat; prov. cons. 30. fruere cum fortuna et gloria tum etiam natura et moribus tuis; Marcell. 19. qui suis amplissimis fortunis nisi bonis ‖ nobis ‖ salvis frui uon potest; Phil. XIII, 16.

fundis: si constat huuc ... certis fundis .. frui solitum esse; Sex. Rosc. 44.

gaudio: quin quam primum maximo gaudio .. frucremur; Phil. X, 1.

gloria: f. fortuna; Marcell. 19.

gratulatione: quin quam primum .. gratulatione (maxima) frueremur; Phil. X, 1.

indignitate: fruar .. tua indignitate; Piso 99.

laetitia: laetitia frui satis est maximae praeclarissimaeque pugnae; Phil. XIV, 1.

liberalitate: ut mihi beatiores illi videantur .. qui tua liberalitate fruuntur; Ligar. 31.

libertate: cur his per te frui libertate sua ... non licet? Flacc. 71.

luce: qua (luce) fruimur; Sex. Rosc. 131.

misericordia: qui simili in calamitate suut, cur tua misericordia non simili fruuntur? Phil. II, 98.

moribus, natura: f. fortuna; Marcell. 19.

opibus: ut illi (cives) vivi fruantur opibus suis; Balb. 49.

parte: f. campo.

pace: si pace frui volumus; Phil. VII, 19. pace nunquam frucmur; ib.

publico: si qui frui publico non potuit per hostem; prov. cons. 12. quem is frui (publico) non sinit, qui est ... hostis; ib.

rebus: putatisne vos illis rebus frui posse? imp. Pomp. 16. quibus ego omnibus autea rebus sic fruebar ut nemo magis; Quir. 4.

re publica: ut ... mihi re publica aliquando restituta liceret frui; dom. 145. si mihi bona re publica frui non licuerit; Milo 93. fruemur victrice re publica; Phil. XIII, 7.

solacio: fruatur sane hoc solacio; prov. cons. 16.

spiritu: alter eos ... punctum temporis frui .. hoc communi spiritu non putat oportere; Catil. IV, 7.

vectigalibus: permittitur infinita potestas innumerabilis pecuniae conficiendae de vestris vectigalibus non fruendis, sed alienandis; leg. agr. II, 33. vectigalibus eius virtute partis se frui putat oportere; ib. 62. vectigalibus non fruuntur qui redemerunt; har. resp. 60.

virtute: res publica ... frui debet summi viri vita atque virtute; imp. Pomp. 59. me .. quam socios tua frui virtute malebam; Planc. 13.

vita: si autem ‖ sin autem ‖ quod oderat Habitus inimicum, idcirco illum vita frui nolebat; Cluent. 170. alter eos ... punctum temporis frui vita ... non putat oportere; Catil. IV, 7. f. virtute; imp. Pomp. 59.

voluptate: qua (voluptate) nunc vestro beneficio fruor; Quir. 2.

frustra, erfolglos, vergeblich, zwecklos: I. conficio: quam (togam) frustra confeceras; Vatin. 16.

contero: frustra tempus contero; Qu. Rosc. 41.

do: queri ... incipiunt, sese HS LXXX nummum frustra dedisse; Verr. II, 56.

facio: quod ... non frustra fecimus; Ligar. 14.

iubeo: memini ... me .. tuis litteris bene sperare non frustra esse iussum; Deiot. 38.

litigo: aliquot .. in causis eum videram frustra litigantem; Cael. 27.

polliceor: ne forte me hoc frustra pollicitum esse praedices; Qu. Rosc. 37.

requiro: civem qui se pro patriae salute opponat invidiae frustra posthac requiretis; har. resp. 60.

scribo: quod scio te non frustra scribere solere; Deiot. 38.

suscipio: „o frustra .. mihi suscepti labores“! Milo 94.

II. verus: o mea frustra semper verissima auguria rerum futurarum! Phil. II, 89.

frustum, Bissen: frustis esculentis vinum redoleutibus; Phil. II, 63.

frux, Frucht, Gedeihnis, Getreide, Tüchtigkeit, Bescheidenheit: I, 1. oriuntur; unde ... fruges .. ortae ... putauntur; Flacc. 62.

sunt: quantae fruges iudustriae sint futurae; Cael. 76.

2. Interr.: quae fruges! Quir. 4.

II, 1. adfero: ad quos (Athcnienses) Ceres ... dicitur fruges .. attulisse; Verr. IV, 108.

distribuo: unde ... fruges ... in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62.

invenio: apud quos eam (Cererem) ... fruges invenisse constat; Verr. IV, 108. ubi primum fruges inventae esse dicuntur; ib. V, 99. frugibus inventis; ib. inventis frugibus; ib. 188.

perdo: si Iuppiter Optimus Maximus ... fruges perdidit; Sex. Rosc. 131.

reperio: ut non omnem frugem .. in omni agro reperire possis; Sex. Rosc. 75. fruges in ea terra (Sicilia) primum repertas esse arbitrantur; Verr. IV, 106.

2. careo: tui milites in provincia Sicilia frugibus .. caruerunt; Verr. V, 157.

3. recipio ad: multos et vidi in hac civitate et audivi ... se ad frugem bonam .. recepisse; Cael. 28.

III. copia: dis .. immortalibus frugum ubertate copia, vilitate reditum meum comprobantibus; Quir. 18. ut ... reditu (meo) .. frugum copia (reducta videatur); dom. 17.

decumae: ut ... decumas .. frugum minutarum ... Romae venderent; Verr. III, 18.

inopia: quem ad modum discessu meo frugum inopia ... fuisset; dom. 17. movet me etiam in hac ... inopia frugum religio Telluris; har. resp. 31.

ubertas: mecum etiam frugum ubertas (afuit); seu. 34. f. copia; Quir. 18.

vilitas: f. copia; Quir. 18.

fuco, fchminten, fälfchen: alqd: isdem ineptiis fucata sunt illa omnia; Muren. 26. simulata ista ficta fucata sunt omnia; Fr. A. V, 10.

signa: haec sunt ... signa probitatis non fucata forensi specie; Planc. 29.

fucosus, gefchminft, verfälfcht: merces: auditae visaeque (sunt) merces ... fucosae; Rab. Post. 40.

vicinitas: laudanda est ... vicinitas ... non fucosa; Planc. 22.

fuga, Flucht, Entweichen, Verbannung: I. Subject: coarguit: sin autem fuga laboris desidiam ... coarguit; Muren. 9.

deterret: si Themistoclem illum .. non deterruit a re publica defendenda ... Aristidi fuga; Sest. 141.

est: quo fugam hostium fore arbitrentur; Sex. Rosc. 151. quae fuga .aratorum (esset); Verr. IV,

114. quem ad modum discessu meo ... fuga .. fuisset; dom. 17. itaque in illo tumultu ... fugae (erant); Piso 28. mihi .. quaevis fuga quam ulla provincia esset optatior; ib. 33. vide .. quantae in periculis fugae (sint) proximorum; Milo 69. quae tua fuga (erat); Phil. II, 88. quam misera fuga (erat); ib. III, 24. turpis .. fuga mortis omni est morte peior; ib. VIII, 29. ex eo ... fuga in Galliam (erat); ib. XIII, 20.

habet: qnae (fuga) ipsa exitum non habebat; Phil. V, 42.

permovent: si quem aratorum fugae ... non permovent; Verr. III, 144.

II. **nach Verben:** 1. cogito: omnes .. miserabilem fugam cogitabant; Phil. XIV, 10.

consequor: si immortalitas consequeretur praesentis periculi fugam; Phil. X, 20.

exploro: quae (navis) .. omnibus ... explorare fugam ilomini videbatur; Verr. V, 44.

exsequor: qni per valetudinem exsequi .. illam fugam .. potuissent; Phil. II, 54.

facio: cum fugam factam esse constabit; Caecin. 43. quas (iste tum) fugas fecerit ... vidistis; dom. 67.

iudico: ista tua fuga nefaria proditio consulis tui conscelerata iudicaretur; Verr. I, 37.

meditor: tu ut ullam fugam meditere? Catil. I, 22.

perhorresco: fugam virginum atque puerorum ... perhorresco; Catil. IV, 12.

quaero: fugam quaerebamus omnes; Phil. V, 42.

recognosco: cum istius in quaestura fugam .. recognosceret; Verr. II, 18.

2. mando: dubitas ... vitam istam ... fugae .. mandare? Catil. I, 20.

3. confero in: se in fugam conferunt una amici advocatique eius; Caecin. 22.

confugio ex: quod est proditum memoria ac litteris, Latouam ex longo errore et fuga ... confugisse Delum; Verr. I, 48.

conicio in: Licinium ... se in fugam coniecisse; Cael. 63.

converto ad: si L. Catilina ... ex hoc cursu sceleris ac belli iter ad fugam ... converterit; Catil. II, 14.

dico de: cum Philinus Herbitcusis ... de .. aratorum .. fuga ... publice diceret; Verr. III, 80. dicit is pro testimouio ... de Cleomenis fuga; Verr. V, 122.

do in: dant sese in fugam istius praclari imperatoris nocturni militcs; Verr. IV, 95.

impello in: cum ignaviae ratio te in fugam ... impelleret; Rabir. 22.

recipio ex: cum ex illa fuga ... clam te domum recepisti; Phil. II, 88.

revoco e: *Bostarem .. quendam ... Triarius criminatur ... e fuga revocatum ... veneno ab hospite necatum esse;* Scaur. c. 2. § 1.

III. **nach Substantiven:** causa: causam fugae dicitis eandem omnes omnes intellegimus; Caecin. 34.

praesidium: vitam .. suam .. fugae praesidio ... defendit; Sest. 76.

simulatio: Arinem cum illa sua .. fugae simulatione Romam se contulisse; Scaur. 9.

via: qui ... ipsius fugae tutam viam quaesiverunt; Caecin. 44.

IV. **Umkand:** 1. amitti: Cleomenis .. fuga (classem esse amissam); Verr. V, 101.

consulere: *ipse fuga sibi consuluit;* Scaur. c. 2. § 7.

2. de: qui eum de Pharsalica fuga Paphum persecuti sunt; Phil. II, 89.

ex: dicunt, qui ex belli .. fuga nunc primum audent contra M. Fonteium inermem consistere; Font. 14.

in: qui in fuga tam improbus sit; Verr. III, 155. nt quisque in fuga postremus, ita in periculo princeps erat; ib. V, 90. quam (Medeam) praedicant in fuga fratris sui membra ... dissipavisse; imp. Pomp. 22. hunc (Mithridatem) in illo timore et fuga Tigranes .. excepit; ib. 23. etiam in extrema .. fuga nomen .. retinuit (Mithridates) regium; Mureu. 34. in fuga foeda mors est; Phil. XIV, 32.

post: cur post illius fugam iudices alios sorti tus es? Verr. II, 44. post illam fugam ... numquam iucrmem ‖inermum‖ se inimicis comuittere ausus est; Cluent. 25. ut primum post .. latronis .. desperatam fugam libere ‖tuto‖ senatus haberi potuit; Phil. V, 30.

fugio, fliehen, entfliehen, entrinnen, fernbleiben, entgehen, vermeiden, ausweichen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** qui (Cleomenes) secum fugere .. iussit; Verr. V, 104. qui (M. Aemilius) .. sibi tarditatem pedum .. ad fugiendum impedimento fore putabat; Rabir. 21. quae ... legere et spectare debemus .. ut ... fugere discamus; Rab. Post. 29.

2. **persönlich:** alqs: si qui ex acie fugerint; Sex. Rosc. 151. ut ... sibi ... ex Sicilia ... fugiendum esse arbitrentur (Siculi); Verr. II, 157. domo fugientes (Tlepolemus et Hicro) ad cum se exsules ... contulerunt; ib. IV, 30. quod (oppidum) ab Aenea fugiente a Troia ... conditum esse demonstrant; ib. 72. quorum alios .. ex Hispania fugientis ad Siciliam appulsos esse dicebat; ib. V, 72. quod si Cleomenes non tanto ante fugisset; ib. 89. is (Heraclius) ... neque metu perterritus fugit; ib. 111. qui (Phylarchus) quia cum Cleomene non fugit; ib. 122. eos .. a Diauio fugere dicebat; ib. 146. ex Hispania fugientis se excepisse et supplicio adfecisse dicit; ib. 151. ostendito illos ... ab Diauio fugientes ad Siciliam esse delatos; ib. 154. ne ... deterior sit causa eorum qui fugerint; Caecin. 46. si .. ex eo loco metu permotus fingisset; ib. 49. „deiectus est Caecina ... ex eo loco" .. unde fugit"; ib. 80. „ex eo loco unde sum deiectus ... unde fugi"; ib. 84. sic Mithridates fugiens maximam vim auri atque argenti ... in Ponto omnem reliquit; imp. Pomp. 22. deprehensa re non illa (Sassia) ut a viro improbo discessisset, sed ut a crudelissimo hoste fugisset; Cluent. 189. quam procul a suspicione fugit (Rullus)? leg. agr. III, 6. ut ... praesto esset ille, qui ... fugientis exciperet; Catil. III, 8. per uefandum scelus fugit illim; har. resp. 42. sciasne tum fugisse Memmium? Vatin. 34. fugit aliquis e manibus; Cael. 65. cum Licinium ... fugere conantem mulieraria mauus ista de manibus amiserit ‖amiserit‖; ib. 66. cur tot viri ac tales hunc ... non ... fugientem consecuti sint; ib. 67. Bostarem .. quendam .. fugientem e Sardinia Scauri adventum *Triarius criminatur ... veneno ab hospite necatum esse;* Scaur. c. 2. § 1. clam ex Sardinia est fugere conatus; ib. c. 2. § 7. undus atque egens .. fugit (Gabinius) e regno; Rab. Post. 39. cum se ille fugiens in scalarum tenebris abdidisset; Milo 40. cum ille ... perterritus fugeret ad Tiberim; ib. 41. venit ut ad fugientem .. non ut ad insequentem; Deiot. 13. cum .. ei, qui ante sequi populi cousensum solebant, fugiunt; Phil. I, 37. quo (die) primum ex urbe fugit Antonius; ib. III, 2. fugere festinans senatus consultum de supplicatione per discessionem fecit; ib. 24. qui .. haec fugiens fecerit; ib. 27. nisi prius cum fratre fugisset; ib. VI, 14. illum miserum fugientem ingulavit; ib. VII, 17. o solem ipsum beatissimum, qui ... fugientem vidit Antonium! ib. XIV, 27. sic ... insequar fugientem; Fr. B. XII, 1.

advocati: qui (advocati nostri) .. ut fugerent: Caecin. 44. quid igitur fugiebant (advocati nostri)? ib. fugisse (advocatos nostros) perterritos confitemini; ib.

dux, princeps: ut ... metu perterritus, princeps latronum duxque fugerit; Phil. XIV, 27.

exercitus: qui (exercitus) metu ac tenui saepe suspicione periculi fugerunt; Caecin. 43.

quadriremis: evolarat iam e conspectu fere fugiens quadriremis; Verr. V, 88.

socii: cum ceteri socii tui fugerent ac se occultarent; Sex. Rosc. 95.

telum: SI TELUM MANU FUGIT; Tull. 51

II. **mit einfachem Object:** alqd: neque hoc Q. Catulum ... fugit; Verr. a. pr. 44. illud, quod istum fugerat; ib. V, 105. alia si quae (actio) forte est quae nos fugerit; Caecin. 37. id sum dicturus ... quod illos non fugerit; ib. 86. neque .. quemquam vestrum fugit ... non eundem esse ordinem dignitatis et renuntiationis; Muren. 18. si .. fugiunt (te); Vatin. 39. quod neme .. civis est .. qui vos non oculis fugiat; Piso 45. me .. fugerat deorum immortalium has esse in impios et conscelleratos poenas certissimas; ib. 46. ſ. bestiam.

alqd: omnia .., quae vindicaris in altero, tibi ipsi vehementer fugienda sunt; Verr. III, 4. huic donis militaribus triumphum decorare fugiendum fuit? Muren. 11. quorum alterum fugiendum non esse, carere sensu; Sest. 47. unus inventus est, qui id auderet, quod omnium fugisset .. audacia; Phil. II, 64.

aditum: qui (consules) aditum huius loci ... partim magno opere fugerunt; leg. agr. II, 6. omnes aditum .. tuum fugiunt; Sest. 111.

bestiam: omnes ut aliquam immanem ac perniciosam bestiam pestemque (illum) fugiebant; Cluent. 41.

caedem: cum ... (eorum) alter .. caedem .. fugisset; sen. 38. me ... caedem .. fugisse; Sest. 45.

certamen: quouiam adhuc praesens certamen .. fugerunt (tribuni plebis); leg. agr. III, 1.

congressum: omnes .. congressum tuum fugiunt; Sest. 111.

conspectum: qui (consules) ... conspectum .. vestrum partim magno opere fugerunt; leg. agr. II, 6. nec, quorum oculos offendebat, eorum ipsorum conspectum fugere ausus est (L. Sulla); ib. 56. quem cum mihi conspectum morte magis .. fugiendum .. esse videatis; dom. 146.

contagionem: nemo ex tot hospitibus inventus est, qui non contagionem aspectus (illius) fugeret; Cluent. 193.

contentionem: quoniam adhuc .. contentionem (praesentem) .. fugerunt; leg. agr. III, 1.

cymbala: neque conlegae tui cymbala fugi; Piso 20.

dimicationem: me ... dimicationem .. fugisse; Sest. 45.

discrimen: (ut) fugiam omne discrimen; Phil. XIII, 6.

dolorem: quod illae (nationes) .. dolorem .. fugiunt; Phil. X, 20.

fluctus: me .. spe reliquae tranquillitatis praesentis fluctus tempestatemque fugisse; Sest. 73.

genus: eorum unum (genus agrorum) propter invidiam domini fugiunt, alterum propter vastitatem; leg. agr. II, 70.

hominem: hominem amentem hoc fugit; Verr. IV, 27.

immortalitatem: eo magis ea (immortalitas) fugienda videretur; Phil. X, 20.

impetum: neque ei .. praedonum impetum fugiebant; Verr. V, 90.

infamiam: qui (Verres) ... ne illam quidem infamiam fugerit; Verr. V, 40.

laborem: hic si laborem fugeret; Cael. 47. quod illae (nationes) laborem .. fugiunt; Phil. X, 20.

locum: sin hunc locum ‖is in locum‖ fugis; Caecin. 84.

lucem: est [levis] animi lucem splendoremque fugientis iustam gloriam ... repudiare; Piso 57.

minas: ea Sex. Roscium ... fugientem latronum tela et minas recepit domum; Sex. Rosc. 27.

mortem: tum mortemne fugiebam? Sest. 47. ut ne mors quidem sit in repetenda libertate fugienda; Phil. X, 20.

mores: non fugio ne hos quidem mores; Verr. III, 210.

ordinem: quem (ordiuem) fugit inimicus; Flacc. 5. (3. 44).

periculum: *qui* pro patria nullum nmquam *mortis* periculum fugit; Rabir. 37. nullum se umquam periculum pro tua dignitate fugisse; Milo 68. quod (periculum) etsi minus est fugiendum quam turpitudo; Phil. VII, 16.

pestem: ſ. bestiam.

populum: in quo (loco) aliquid a poëta dictum cadere in tempus nostrum videretur quod .. populum universum fugeret; Sest. 118.

portus: cum omnis portus .. fugeret (C. Marius); Sest. 50.

rationem: hanc tu rationem cum fugeris; Planc. 46.

satietatem: sentio .. moderandum mihi esse .. orationi meae fugiendamque vestram satietatem; Verr. III, 103.

scientiam: quae (res) huius viri scientiam fugere possit; imp. Pomp. 28.

sententiam: fugisti sententiam legis; Planc. 42.

sermonem: omnes .. sermonem .. tuum fugiunt; Sest. 111.

splendorem: ſ. lucem.

supercilium: neque .. ego supercilium tuum ... fugi; Piso 20.

tempestatem: ſ. fluctus.

terras: cum omnis .. terras .. fugeret (C. Marius); Sest. 50.

vim: cum ... (eorum) alter vim fugisset; sen. 38.

vitam: ut fugere vitam velent; Scaur. 5.

III. **mit doppeltem Accusativ:** hunc quaestorem ac iudicem fugiebant .. ei; Sex. Rosc. 85. non fuisse fugiendos tribulis huic iudices; Planc. 43.

fugitivus, Flüchtling, Ausreißer: I. **absolut:** 1. accusat: en causa, cur regem fugitivus .. accuset; Deiot. 17.

faciunt: si fugitivi bellum in Sicilia facerent; Verr. V, 18.

possunt: ne ... fugitivi ad Messanam transire possent; Verr. V, 5.

regnat: in Sicilia ... Timarchidem fugitivum in omnibus oppidis ‖omnibus oppidis‖ per triennium scitote regnasse; Verr. II, 136.

sustinent: cnius mortis causam fugitivi sustinent; Verr. III, 63.

tenent: tenuerunt ... illum locum .. fugitivi; Verr. IV, 112. quem locum fugitivi iam ante tenuerunt; ib. V, 10.

transeunt: ſ. possunt.

2. sum: neque tam fugitivi illi ab dominis (erant) quam tu ab ire et ab legibus; Verr. IV, 112. nos .., qui sapientes non sumus, fugitivos (esse); Muren. 61.

3. Vocativ: di te perduint, fugitive; Deiot. 21.

II. **nach Verben:** 1. habeo: habet (Dolabella) fugitivos; Phil. XI, 16.

vinco: qui .. temeritate fugitivos ... vicerit; Verr. IV, 112.

2. adfero: quae crux huic fugitivo potest satis supplicii adferre? Deiot. 26.

concedo: quod .. fugitivo alicui .. concedi sit necesse; Catil. II, 19.

impingo: uncus impactus est fugitivo illi; Phil. I, 5.

III. **nach Substantiven:** 1. bellum: an bello fugitivorum Siciliam virtute tua liberatam (dicis)? Verr. V, 5. accepimus, nullum in Sicilia fugitivorum bellum fuisse; ib. quod in Sicilia iam antea bella fugitivorum fuerunt? ib. 7. cum servitiorum animos in Sicilia suspensos propter bellum Italiae fugitivorum videret; ib. 14. Apollonium ... belli fugitivorum nomine .. in vincla conlecit; ib.

18. quae (res eius gestae) quidem ad belli fugitivorum suspicionem pertinerent; ib. 25. ut ... ad bellum fugitivorum confugias; ib. 39. nisi forte Italici fugitivorum belli reliquias atque illud Tempsanum incommodum proferes; ib. nihil ex fugitivorum bello ... laudis adeptus est; ib. 42. Siciliae civitatibus bello fugitivorum M'. Aquilius etiam mutuum frumentum dedit; leg. agr. II, 83. ex quibus (pastoribus) ait se .. subito fugitivorum bellum excitaturum; Fr. B. VIII, 11.

cohortes: si centum cohortes fugitivorum fuissent; Verr. II, 27.

copiae: cum bis in ea provincia magnae fugitivorum copiae versatae sunt; Verr. III, 125. tantone plus Verres .. provinciae Siciliae calamitatis importavit, quam ... Athenio cum fugitivorum maximis copiis? ib. ue ex Italia transire in Siciliam fugitivorum copiae possent; ib. V, 5.

duces: cum speculandi causa in Siciliam a ducibus fugitivorum esse missum; Verr. V, 161.

epistula: neque ego huius fugitivi vobis .. epistulam recitassem; Verr. III, 157.

insolentia: non .. esset ullam partem istius nequitiae fugitivorum insolentia consecuta; Verr. III, 66.

manus: manum fugitivorum instructam armatamque veuisse; Verr. IV, 94. cum .. te .. illinc cum tua fugitivorum manu discessisse constaret; dom. 7.

os: fugitivi .. dominum accusantis ... cum os videbam; Deiot. 3. imitari .. potius avi mores disciplinamque debebas quam optimo et clarissimo viro fugitivi ore male dicere; ib. 28.

speculator: illum P. Gavium ... non speculatorem fugitivorum fuisse; Verr. V, 164.

tela: nou ego ... inter fugitivorum ... tela venissem; Verr. II, 99.

tumultus: conflato ... fugitivorum tumultu; Sulla 15.

2. bellum cum: quia cum fugitivis fortiter bellum gesserat; Flacc. 98.

IV **Umstand**: a: hoc .. ferri iam non potest, inriderі viri optimi, L. Metelli, ingenium [et contemni] ac despici a fugitivo Timarchide; Verr. III, 156. aede Castoris tamquam arce aliqua a fugitivis occupata; Sest. 85.

fugo, fliehen, meiden: qui quaestionem fugitant; Sex. Rosc. 78.

fugo, in die Flucht ſchlagen, verjagen, vertreiben, verſcheuchen: alqm: fugatur .. Tlepolemus; Verr. IV, 96. is, qui armis .. fugatus .. est, non videtur esse deiectus? Caecin. 31. potest .. fugatus (deiectus esse); ib. 50. cum, qui .. fugatus .. sit, non esse deiectum; ib. 64. (eum) quem ... fugatum esse constet; ib. 75. sin .. ingredienti cum armata multitudine obvius fueris et ita venientem .. fugaris; ib. 76. deiectum esse qui fugatus sit; ib. 83. qui lapidibus, qui ferro alios fugaret; har. resp. 6. ab altaribus religiosissimis fugatus (Clodius); ib. 9.

contionem: fugata contione; Phil. VI, 3.

equites: „fugati equites (sunt)“; Phil. VIII, 6.

exercitus: ego exercitus maximos saepe .. fugato esse dico; Caecin. 41.

homines: qui ... cum ... homines inermos ... fugarit; Caecin. 33.

fulcio, ſtützen, aufrecht erhalten: alqd: vix haec, si undique fulciamus, .. uixa in omnium nostrum umeris cohaerebunt; har. resp. 60.

causam: gravissimis ... rebus est fulta (Gaditanorum causa); Balb. 35.

equitem: equitem Romanum ... fulsit .. re, [fortuna] fide; Rab. Post. 43.

rem publicam: cum ... labentem et prope cadentem rem publicam fulcire cuperetis; Phil. II, 51.

ruinas: horum cousulum ruinas vos consules vestra virtute fulsistis; sen. 18.

fulgeo, blitzen, glänzen: Iupiter: Iove fulgente cum populo agi nefas esse; Vatin. 20.

milites: hos ... qui fulgent purpura, mallem secum milites eduxisset; Catil. II, 5.

fulgor, Glanz: cuius (candelabri) fulgore conlucere atque illustrari Iovis Optimo Maximi templum oportebat; Verr. IV, 71.

fuligo, Ruß: quasi fuligine abstersa; Phil. II, 91.

fulmen, Blitz, Wetterſtrahl: l. occidunt: cum duo fulmina ‖lumina‖ nostri imperii subito in Hispania, Cn. et L. Scipiones, exstincti occidissent; Balb. 34.

II. nuntio: an quia tribunus plebis sinistrum fulmen nuntiabat? Phil. II, 99.

III. iactus: ut fulminum tactus ... relinquam; Catil. III, 18.

IV. inter: eo causam cur lex ... inter fulmina et tonitrua ferretur; Phil. V, 15.

fumo, rauchen: alqs: ut vos isdem ignibus circumsaepti me primum .. pro vobis .. fumantem videretis; har. resp. 45.

domus: quod ita domus ipsa fumabat; Sest. 24.

naves: cum fumantis etiam nostras navis reliquissent; Verr. V, 95.

reliquiae: quae .. lex ... fumantis reliquias coniurationis exstinxit; Cael. 70.

fumosus, beräuchert: obrepsisti ad honores .. commendatione fumosarum imaginum; Piso 1.

fumus, Rauch, Dualm: 1. excruciari: hominem ingenuum ... fumo excruciatum semivivum reliquit; Verr. I, 45.

2. in: paulisper stetimus in illo cancarum tuarum .. fumo; Piso 13.

functio, Verrichtung: ut eis iucundior esset muneris illius functio; Verr. III, 15.

fundamentum, Grund, Grundlage: l, 1. disperit: unumne fundum pulcherrimum populi Romani ..., fundamentum vectigalium ... disperire patiemini? leg. agr. II, 80.

est: quae (fundamenta) firmissima sunt; Cael. 5. nullum est .. fundamentum horum criminum; ib. 30.

inituntur: si nituntur (fundamenta) iudicio suorum; Cael. 5.

2. sum: hoc fundamentum libertatis (est); Cluent. 146. huius .. otiosae dignitatis haec fundamenta sunt; Sest. 98. quae ego paulo ante fundamenta .. esse dixi; ib. 99. haec sunt .. fundamenta firmissima nostrae libertatis, sui quemque iuris et retinendi et dimittendi esse dominum; Balb. 31. pietas fundamentum est omnium virtutum; Planc. 29.

II, 1. ago: qui ... sic agere fundamenta (instituti); Milo 75.

constituo: quae (fundamenta) si erunt ... constituta; Scaur. 21.

everto: hic ad evertenda rei publicae fundamenta Gallos arcessit; Catil. IV, 13.

iacio: iacta sunt fundamenta defensionis; Muren. 14. cui causae fundamenta iaciantur; Flacc. 4. ea fundamentis .. adulescentiae iactis; Sulla 30. videor mihi recisse fundamenta defensionis meae; Cael. 5. ut me totius nostrae defensionis quasi quaedam iacere fundamenta patiamini; Scaur. 21. ut fundamenta nondum quae cogitas iecceris; Marcell. 25. in quo templo ... ieci fundamenta pacis; Phil. I, 1. hodierno .. die ... fundamenta iacta sunt reliquarum actionum; ib. IV, 1. ieci ... fundamenta rei publicae; ib. V, 30. eo die primum .. fundamenta sunt iacta rei publicae; ib. VI, 2.

pono: his fundamentis positis consulatus tui;

Piso 9. quae (fundamenta) si erunt ... posita; Scaur. 21.

2. utor: cum ... velim ... hoc uti .. fundamento defensionis; Cluent. 30.

nascor ab: reges ... ab his .. fundamentis .. nascuntur; leg. agr. II, 29.

III. excitari: quibus .. fundamentis haec tantae summis in rebus laudes excitatae sint; Sest. 5.

funditus, von Grund aus, völlig, gänzlich: deleo: cuius .. rei memoriam omnem .. funditus .. deleri arbitror oportere; Quinct. 70. id (monumentum) funditus delevit; Verr. IV, 79. T. Annius ad illam pestem .. funditus delendam natus esse videtur; har. resp. 6. ne deleri .. rem publicam funditus velles; Phil. II, 52. ut senatum funditus deleas; ib. XIII, 23.

eicio: quod genus hominum ... ab hoc plebicola tribuno plebis funditus eicitur; leg. agr. II, 84.

everto: ſ. **everto,** II. alqm; Sex. Rosc. 115. aratorem; Verr. III, 47. 48. 77. (ℭ. I, ℭ. 273, a). civitatem (4 ℭt. ℭ. I. ℭ. 532. f.) fortunas, provinciam; div. Caec. 7. rem publicam; Phil. II, 52. villam (ℭ. 245).

exstinguo: qui so istius opera funditus exstinctos esse arbitrentur; Verr. II, 52. qui me ... funditus una cum re publica oppressum exstinctumque voluerunt; har. resp. 3.

intereo: rem publicam funditus interituram fuisse; Quir. 17. rem publicam funditus interituram fuisse; Phil. III, 5.

opprimo: ſ. exstinguo; har. resp. 3.

tollo: cuius .. rei memoriam omnem tolli funditus .. arbitror oportere; Quinct. 70. funditus libertatem vestram hac lege tolli; leg. agr. II, 24. haec, quae procul erant a conspectu imporii, ... funditus .. sustulerunt (maiores nostri); ib. 87. ut eius ... omnis memoria funditus ex oculis hominum ac mentibus tolleretur; dom. 114. consules ... perfecisse, ut per ipsos publicum consilium funditus tolleretur; Sest. 42. spectarasne ‖spectarisne‖ id, ut patres conscripti ex re publica funditus tollerentur? Vatin. 35. dictaturam ... funditus ex re publica sustulit; Phil. I, 3. cum dictatoris nomen ... funditus ex re publica sustulisset; ib. 4. nomen dictatoris funditus sustulisti; ib. 32.

fundo, begründen, befeſtigen, ſichern: alqd: nihil veritate funditum (reperietur); Flacc. 26.

familiam: deflevi ... subitas fundatissimae familiae ruinas; dom. 96.

fortunas: quod fortunas suas fundatas ... potestati regiae libidiuique commiserit; Rab. Post. 1.

imperium: cogitate quantis laboribus fundatum imperium ... una nox paene delerit; Catil. IV, 19. illud ... maxime nostrum fundavit imperium; Balb. 31.

fundo, niederwerfen, hinſtrecken, vertreiben, zerſprengen, vergeuden, gebären: l. alqm: ut ... plerique ut fusi sine mente ac sine ullo sensu iacerent; Verr. V, 28.

apothecas: fundit apothecas; Phil. III, 31.

copias: ſ. **copia,** B, II, 1. fundo (4 ℭt.) ℭ. I, ℭ. 705, b.

exercitum: ut ... sceleratissimorum hostium exercitum .. fusum .. cognovi; Phil. XIV, 1.

homines: ut quodam tempore homines ... fusi per agros .. vagarentur; Sest. 91.

hostis: Hirtius ipse ... hostis .. nefarios ... fudit; Phil. XIV, 27.

II. alqm — beluam: quae te beluam ex utero, non hominem fudit; Piso fr. 5.

fundus, Grund, Boden, Grundſtück, Landgut, Autorität: I. **Subject:** abest: a quo loco fundus is ... non longo abest; Caecin. 20. quot milia fundus suus abesset ab urbe; ib. 28.

deest: neque istorum pecuniis quicquam aliud deesse video, nisi eius modi fundos; leg. agr. II, 78.

disperit: nunnne fundum pulcherrimum populi Romani ... disperire patiemini? leg. agr. II, 80.

est: FUNDUM CAPENATEM ... EX IURE QUIRITIUM P. SERVILII ESSE; Verr. II, 31. (dicebat) uxoris esse (fundum); Verr. III, 55. qui (fundus) fundo eius antiquo continens esset; Caecin. 15. homini ... denuntiat fundum illum ... suum esse; ib. 19. istius ille fundus est? ib. A. Caecinae fundus sit necne; ib. 104. fundum esse Caecinae; ib. ut meliore iure ‖melior‖ tui soceri fundus ilirpinus sit ... quam meus paternus avitusque fundus Arpinas; leg. agr. III, 8. „fundus Sabinus meus est“; „immo meus“; Muren. 26. „FUNDUS ... QUI EST IN AGRO, QUI SABINUS VOCATUR“ (meus est); ib. „EUM (fundum) EGO EX IURE QUIRITIUM MEUM ESSE AIO; ib.

meritat: si qui vilicus ex eo fundo, qui sestertia dena meritasset, ... domino XX milia nummum pro x miserit; Verr. III, 119.

pervenit: ut perveniat ad me fuudus; Caecin. 74.

venit: ut ... fundum venire arbitrarentur; Sex. Rosc. 133. ex quo tempore fundus venüit; Caecin. 19. Varronis .. Casinatem fundum quis venisse dicit? Phil. II, 103.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: „cum fundum a Flavio accepit“; Qu. Rosc. 35. quia mancipio fundum accepi; leg. agr. III, 9.

addico: fundus addicitur Aebutio; Caecin. 16.

aufero: fuudum fructuosissimum abstulit; Qu. Rosc. 34.

contineo: quibus (rebus) fundi (continentur); Verr. III, 119.

continuo: quos (fuudos) in agro Casinati optimos fructuosissimosque continuavit; leg. agr. III, 14.

do: si a Sulla mihi datus (fundus) esset; leg. agr. III, 9.

eloco: fundum elocatum esse dicebat; Verr. II, 55.

emo: ſ. **emo,** III. fundum (8 ℭt.) ℭ. 198, a.

exsecto: ipse (Strato) armarii fundum exsecuit; Cluent. 179.

facio: ſ. **facio,** IV, 1, a. fundum (14 ℭt.) ℭ. 310, a.

flagito: fundum Privernatem flagitabat; Cluent. 141.

habeo: te in Italia maritimum habere fundum; Verr. V, 46. fundum habet in agro Thurino M. Tullius paternum; Tull. 14. quid .. refert .. fundum relictum a patre aut aliqua ratione habere bene partum? Caecin. 74. quid .. prodest fundum habere? ib. si quem (fundum) habes; ib. 95. cum pluris fundos haberet; leg. agr. II, 82.

loco: Xenonis Monaeni .. uxoris fundus erat colono locatus; Verr. III, 55. Caesennia fundum .. locavit; Caecin. 17.

mercor: fundum Cymaeum Romae mercatus est de pupillo Meculonio; Flacc. 46.

pario: ſ. habeo; Caeciu. 74.

peto: qui ... alienos fundos ... petebat; Milo 74.

possideo: ... si quis unus aliquem fundum quavis ratione possideat ...; Quinct. 85. de tribus et decem fundis tris nobilissimos fundos eum video possidere; Sex. Rosc. 99. quin nemo vestrum possit .. fuudum (suum) ... obtinere; Verr. II, 30. Caesennia fundum possedit; Caecin. 17. quem (fundum) ... possedit Caesennia; ib. 19. si Caesennia tum possidebat (fundum); ib. 94. si Caecina non possidebat (fundum); ib. 95. eos fundos ... sine ulla cura possidebit; leg. agr. III, 14.

proscribo: (iste) fundum proscripsit; Tull. 16.

recupero: eum [tu testem] spe recuperandi fundi paterni veniro ad testimonium dicendum coëgisti; Flacc. 51.

relinquo: fundos decem et tris reliquit; Sex. Rosc. 20. fundus a patro relinqui potest; Caecin. 74. ſ. habeo; Caecin. 74.

requiro: Tiburtem fundum requirebat; Cluent. 141.

restituo: neque is fundus Q. Catulo restituetur; Verr. II, 31. non ‖ nonne ‖ necesse erit L. Octavio iudici cogere P. Servilium Q. Catulo fundum restituere; Verr. II, 31.

teneo: quos (fundos) nunc cum aliquo metu tenet; leg. agr. III, 14.

vendo: huic [Caesennia] fundum in agro Tarquiniensi vendidit; Caecin. 11.

voco: ſ. I. est; Muren. 26.

2. **Mōlātiv:** fruor: si constat hunc ... certis fundis .. frui solitum esse; Sex. Rosc. 44.

3. **mit Präpoſitiōn:** accedo in: in fundum Caecinae utrum .. noluit an non potuit accedere? Caecin. 48.

adeo ad: qua adibam ad istum fundum; Caecin. 82. — in: qua adiri poterat .. in eum fundum; Caecin. 21. ab hac perturbatione religionum advolas in M. Varronis ... fundum Casinatem; Phil. II, 103.

ago de: de quo (fundo) agitur; Caecin. 20. si ... aliquem de fundo praecipitem egeris; ib. 60. de quo fundo actum sit; ib. 83.

ambigo de: de quo (fundo) nihil ambigebatur; Caecin. 21.

audio ex: quod ... ex illo solo fundo nummquam malum nuntium audisset; leg. agr. II, 82.

conduco de: qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum; Caecin. 94.

conloco in: curavit ut in eo fundo [dos] conlocaretur; Caecin. 11.

convenio ad: *cum ei centuria Popliana* videretur ... ad fundum eius convenire; Tull. 16.

decedo de: cur de fundo decedit? Qu. Rosc. 36.

deduco de: qui de ... de fundo Caecina moribus deduceretur; Caecin. 20.

deicio a: sive ex fundo sive a fundo deiectus essem; Caecin. 87. — de: ut dominus de suo fundo ... vi deiceretur; Quinct. 81. quaero abs te simne deiectus, non de Fulciniano fundo; Caecin. 82. si qui meum familiam de meo fundo deiecerit; ib. 87. — ex: si ex eo fundo de ... essem deiectus; Caecin. 82. sum ex proximo vicini fundo deiectus; ib. ſ. a.

denuntio de: cur .. de isto potius fundo quam de alio' ... Caecinae denuntiabas? Caecin. 95.

dico de: quod ille de suo fundo dixisse dicitur; leg. agr. II, 83. cum est illud imperitissime dictum de populis fundis; Balb. 27.

cicio e: e fundo ornatissimo eiectus (P. Quinctius) ... cum illum in suis patermis bonis dominari videret; Quinct. 98.

expello de: hic quidem iam de fundo expulsus ... esset; Quinct. 88.

ingredi in: cum in antiquum fundum ingredi vellet; Caecin. 21. „non . te sum passus in fundum ingredi"; ib. 31.

mitto ex: ſ. I. meritat.

pono in: si in fundo pedem posuisses; Caecin. 31.

proficiscor ad: Caecina ... ad eum fundum profectus est; Caecin. 22. — in: (Caecina et amici) in fundum proficiscuntur; ib. 20.

reficio ex: quod tanto plus sibi mercedis ex fundo refectum sit; Verr. III, 119.

resideo in: si ea lex ... in populo aliquo tamquam in fundo resedisset; Balb. 20.

sum in: cum in fundo esset (Caecina); Caecin. 35. cum idem (colonus) ex eadem conductione fuerit in fundo; ib. 94. cum erat colonus in fundo; ib. quod (sacrarium) est in fundo T. Sergii Galli; Milo 86.

transfero in: in fundum .. vicini consulis non instrumentum aut ornamenta villae, sed etiam arbores transferebantur; dom. 62.

venio in: ipse Caecina ... venit in istum fundum; Caecin. 94.

versor in: quo in fundo ... facile homiuum mille versabantur valentium; Milo 53.

III. **nach Adjectiven:** adfinis: cui fundo erat adfinis M. Tullius; Tull. 14.

continens: aliquanto post ... Fulcinius huic fundo uxoris continentia quaedam praedia atque adiuncta mercatur; Caecin. 11. ſ. I est; Caecin. 15.

IV. **nach Subſtantiven:** 1. **Genetiv:** auctor: P. Caesennius, auctor fundi, ... nihil de vi (dixit); Caecin. 27.

auctoritas: lex usum et auctoritatem fundi iubet esse biennium; Caecin. 54.

dominus: dicebat ille .. se ... nec dominum eius esse fundi nec locatorem; Verr. III, 55.

emptio: duo ... testes ... de ... emptione fundi dixerunt; Caecin. 27.

emptor: cuius (fundi) istum emptorem demonstravi fuisse; Caecin. 19.

exsectio: cum exsectio illa fundi in armario animadverteretur; Cluent. 180.

forma: quoad oculis conformando ‖ confirmando ‖ ex multis praediis unam tundi .. formam .. perficeret ‖ perficerit ‖; leg. agr. III, 14.

fructus: „usus .. eius fundi et fructus testamento viri fuerat Caesenniae;" Caecin. 19.

iugera: si pareret iugera eius fundi plura esse quam colonus esset professus; Verr. III, 55.

locator: ſ. dominus.

pars: eius .. fundi extremam partem oleae .. dciuimut; Caecin. 22.

possessio: qui Appium ... de possessione fundi deiecit; Milo 75.

regio: quoad oculis conformando ‖ confirmando ‖ ex multis praediis unam fundi regionem .. perficeret ‖ perficerit ‖; leg. agr. III, 14.

subsilium: quorum (fundorum) subsidio familiarum magnitudines ... sustentare possint; leg. agr. II, 78.

usucapio: usucapio fundi ... non a patre relinquitur, sed a legibus; Caecin. 74.

usus: ſ. auctoritas. fructus.

2. **mit Präpoſitiōn:** controversia de: de quo (fundo) erat controversia; Caecin. 21.

via per: quibus (amicis Caecinae) sese viam per fratris [sui] fundum dedisse dixit (P. Memmius); Caecin. 26.

V. **Umſtand:** ante: ut ante suum fundum ... Miloni insidias conlocaret; Milo 27. fit ob viam Clodio ante fundum eius; ib. 29. ante fundum Clodii ... superiorem se fore putarat Milo? ib. 58.

de: ſ. II, 1. possideo; Sex. Rosc. 99.

extra: si qui mihi praesto fuerit cum armatis hominibus extra meum fundum; Caecin. 87.

in: in quo (fundo) ex conventu vim fieri oportebat; Caecin. 22.

funebris, beim Leichenbegängniß: ita .. illud epulum est funebre; Vatin. 30.

funesto, beſudeln, entweihen: aras: qui ... humanis hostiis eorum (deorum) aras ac templa funestant; Font. 31.

contionem: qui funestari contionem contagione carnificis veto; Rabir. 11.

templum: templum sanctitatis ... funestari; Milo 99. ſ. aras.

funestus, unheilvoll, verderblich, trauervoll: alqs: tu in templum Castoris te ... funestum intulisti; Vatin. 31.

alqd: funestum est a forti atque honesto viro iugulari, funestius ab eo, cuius ..; Quinct. 95. si cum multis (essem interfectus), rei publicae funestum fore videbatur; sen. 34.

animal: cum ... complexus es funestum illud animal; Piso 21.

annus: hoc illius funesti anni prodito exemplo; Sest. 59.

aquila: quam (aquilam) tibi ac tuis omnibus confido .. funestam futuram; Catil. I, 24.

auctio: L. Sulla cum bona indemnatorum ci-

vium funesta illa auctione sua ‖sua auctione‖ venderet; leg. agr. II, 56.

casus: o casum illum multis innocentibus .. funestum! Verr. V, 92.

dies: qui (dies) mihi funestus fuit; Sest. 53. o diem illum .. funestum senatui bonisque omnibus! Sest. 27.

fatum: qui ad illa arma fato sumus nescio quo rei publicae .. funesto .. compulsi; Marcell. 13.

fax: cum mihi ... illae infestae ac funestae faces ... animum memoria refricare (coeperant); Sulla 19. ne in hanc tantam materiem seditionis ista funesta fax adhaereceret; dom. 13.

ignes: qui non solum vestris domiciliis atque tectis, sed etiam deorum templis atque delubris sunt funestos .. ignis inferre conati; Catil. III, 22.

imperium: quae suo .. imperio .. illo .. funesto supplicia neque a sociorum moenibus prohibere neque hostium urbibus inferre potuerunt; har. resp. 3.

indicia: ea ... ad ... (sui) nominis funesta indicia constituit; Piso 92.

latro: fuistisne .. rem publicam a funesto latrone repetituri; Sest. 81.

latrocinia: qui ... renovaturum te tua *cum* illis funesta latrocinia ... putavisti? dom. 10.

nox: o nox illa ... mentoe ne funesta nobis; Flacc. 103. non noctem illam funestam .. perhorrescet? Cael. 60.

omina: nubit genero socrus ... funestis ominibus omnium; Cluent. 14.

pestis: hunc .. tu, funesta rei publicae pestis, ... civem ... domo et patria ... cedere curasti? dom. 5.

principia: ut ... Italici belli funesta illa principia ... praedixerint; har. resp. 18.

quaestura: exorta est illa rei publicae ... funesta quaestura; har. resp. 43.

securis: eorum agrorum alumuos ... ad C. Verrem ... funestam securem esse servatos? Verr. V, 123.

spectaculum: ut spectaculum illud ... funestum videremus; Fr. B. VI, 20.

tabulae: funestae (tabulae) illius .. pecuniae (sunt); Phil. II, 93.

tribunatus: si illa ... flamma rei publicae suum illum pestiferum et funestum tribunatum ... divina religione defenderit; dom. 2.

fungor, verrichten, leiſten, genügen: alqd muneris. quid aratorem ipsum arationis nomine muneris in rem publicam fungi ac sustinere velitis; Verr. III, 199.

officio: ut mea vox ... officio functa consulari videretur; Catil. IV, 19. funguntur officio; Cael. 21. alter ... fungitur officio boni senatoris; prov. cons. 36. numquam tu illum accusavisti ut hostem, sed ut amicum officio partum functum; Deiot. 9.

funis, Strick, Seil: (cum conarentur) alii ... (signum) rapere ad se funibus; Verr. IV, 95.

funus, Leichenbegängniß, Beſtattung, Untergang: I, 1. est: etsi miserum atque acerbum fuisset (id funus); dom. 42.

2. sum: casum illum meum funus esse rei publicae, sed funus iustum et indictum; prov. cons. 45. si illud funus fuit; Phil. II, 90.

II, 1. duco: huic acerbissimum vivo videntique funus ducitur; Quinct. 50.

facio: de integro funus iam sepulto filio fecit; Cluent. 28.

habeo: si funus id habendum est ‖sit‖; Quinct. 50.

indico: id funus ... iure indictum esse dicebant; dom. 42. funus te indixisse rei publicae; ib.

loco: non palam virorum funera locabantur? Verr. V, 120.

noto: quod si ille ... Gabinium et Pisonem, duo rei publicae .. paene funera ... verborum gravitate esse notandos putavit; prov. cons. 2.

2. praesum: etsi tum ... funeri tyranni ... praefuisti; Phil. II, 90.

remitto: aedilis curulis edictum ... Ser. Sulpicii ... funeri remittere ‖funeri mittere‖; Phil. IX, 17.

solvo: qui .. omnia paterno funeri iusta solvisset; Sex. Rosc. 23.

subvenio: cuius (C. Marii) divina atque eximia virtus magnis populi Romani .. funeribus .. subvenit; prov. cons. 32.

3. privo: uti ue *se* legitimo funere ... privetis; Rabir. 37.

4. converto ad: cuius (Matris magnae) ludi violati, polluti, paene ... ad funus civitatis conversi sunt; har. resp. 24.

convolo ad: an (causa popularis debet videri) in qua furiae concitatae tanuquam ad funus rei publicae convolunt? Sest. 109.

nubo iu: (illa) in privignorum funus nupsit; Cluent. 188.

quaero ex: (qui) caedis et incendiorum causam quaesierit ex funere; Phil. III, 30.

III. continens: persequere continentis his funeribus dies; Piso 11.

IV, 1. arbitria: cum tibi arbitria funeris solvebantur; sen. 18. nondum morte complorata arbitria peteutis funeris; dom. 98. cum ... arbitria non mei solum, sed patriae funeris abstulisti; Piso 21.

excusatio: cuui ad iudicii moram familiaris funeris excusatio quaererentur; Rabir. 8.

exsequiae: postremo etiam fortassis mater exsequias illius funeris prosecuta mortem se filii lugere simulasset; Cluent. 201.

merces: ilico etiam in ipso supplicio ... mercedem funeris .. constitui ucfas fuisse; Verr. V, 134.

munus: ita .. illud epulum est funebre, ut munus sit funeris, epulae .. ipsae dignitatis; Vatin. 36.

2. edictum de: quod (edictum) de funeribus habeant; Phil. IX, 17.

V, 1. deleniri: quae (Sassia) se ... filiorum funeribus esse delniitam videret; Cluent. 28.

efferri: cum tua rogatioue funere elatam rem publicam esse diceret; dom. 42.

2. in: cum curasset in funere C. Marii, ut Q. Scaevola volneraretur; Sex. Rosc. 33. ut ... illum tot iam in funeribus rei publicae exsultantem ac tripudiantem legum .. laqueis constringeret; Sest. 88. quis (umquam) in funere familiari cenavit cum toga pulla? Vatin. 31. cum .. antea senatus auctoritatem suam in virorum fortium funeribus .. ostenderit; Phil. IX, 16.

sine: ut ... sine funere ... amburetur abiectus; Milo 86.

fur, Dieb, Schurke: I, 1. avertit: teneo ... furem manifesto aversentem rem frumentariam omnem, pecuniam maximam; Verr. III, 137.

defendit: si se telo defendat (fur); Tull. 47.

veniunt: ut siguificent, si fures veuerint; Sex. Rosc. 56.

2. sum: „qui (Verres) non modo ipse fur non est, sed ne alium quidem passus est esse?“ Verr. II, 57. sit (Verres) fur; Verr. V, 4.

II, 1. accuso: furem aliquem .. accusaris; Verr. III, 4.

adduco: non enim furem ... in vestrum iudicium adduximus; Verr. I, 9.

interficio: si duodecim tabulae nocturnum furem ... interfici impune voluerunt; Milo 9.

internosco: fures internoscere non possunt; Sex. Rosc. 56.

occido: ut furem noctu liceat occidere; Tull. 47. furem ... luce occidi vetant XII tabulae; ib. 50. si quis furem occiderit, iniuria occiderit; ib. 52.

reperio: ne in praedae quidem societate ... suffragii latorem in isia tua proscriptione quemquam nisi furem .. reperire potuisti; dom. 48.

teneo: I, 1, 1. avertit.

2. disputo eum: mox .. ut cum fure ... disputabo; Piso 38.

III. disciplina: quod tu eius modi evasisti ... in furis .. disciplina educatus; Verr. III, 161.

IV. a: hanc deam quisquam violare audeat ... a fure sublatam? dom. 112.

furaciter, diebisch: eum .. omnium domus apotheeas, navis furacissime scrutarere; Vatin. 12.

furax, diebisch: homo: Caesouium, hominis furacissimi filium, ausus est appellare; Piso fr. 4.

manus: cum tu ... tuis ipse furacissimis manibus detractum ... lauream ... abiecisti; Piso 74.

furcifer, Galgenstrick: 1. progreditur: furcifer quo progreditur? Deiot. 26.

2. vocatie: id tu tibi, furcifer, sumes? Vatin. 15. crudelitatis tu, furcifer, senatum consul in contione condemnas? Piso 14.

furia (Furia), Furcri, Furie: I, 1. agitant: ut eos agiteut furiae; Sex. Rosc. 66.

capiti: ista ... furia patriae cum urbem ... cepissei, occupasset, teneret; dom. 102.

clamat: omnibus in contionibus illa furia clamabat; Sest. 39.

convolant: an (causa popularis debet videri) in qua furiae concitatae tamquam ad funus rei publicae convolant? Sest. 109.

occupat, tenet: s. capit.

repetant: quae (Furiae) .. parentum poenas a consceleratissimis filiis repetant; Sex. Rosc. 67.

sunt: hae sunt impiis adsidnae domesticaeque Furiae; Sex. Rosc. 67. Gellium, Firmidium, Titium, eiusdem modi furias illis mercennariis gregibus duces et auctores fuisse; Sest. 112. hae sunt impiorum furiae: Piso 46.

2. o: aude nunc, o furia, de tuo (consulatu) dicere; Piso 8.

II, 1. appello: appellarisue nominatim ... furiam patriae, ... P. Clodium? Vatin. 33.

concito: I, 1, 1. convolant.

dirumpo: dirumpatur ‖ disrumpatur ‖ liceat ista furia atque audiat haec ex me, quouiam laeessivit; dom. 99.

sustineo: euius vix sustinetis furias insepulti; Milo 91.

2. intordieo: ut huie furiae ... vox interdiceretur; har. resp. 12.

ministro: ardentis faces furiis Clodianis paene ipse eousul ministrabas; Piso 26.

III. infelix: impii cives ... ad illam euriam furiis ‖ viribus partibus ‖ potius suis, quam rei publicae infelicem congregabant; Phil. XIV, 15.

IV, 1. faces: istum ... ardeutes furiarum faces exeitavernut; Fr. A. V, 3.

taedae: nolite .. putare ... eos ... agitari et perterreri Furiarum taedis ardentibus; Sex. Rosc. 67.

2. bellum cum; cum his furiis ... bellum mihi inexpiabile dico esse susceptum; har. resp. 4.

V. ab: eidem .. consules ... produeti ... in contionem ab illa furia ... illa omnia ... comprobaverunt; Sest. 33. enm in eundem .. ab eadem illa taeterrima furia productus ad populum ... falsum testimouium dixeris; Vatiu. 40.

eum: tu in templum Castoris te eum C. Fibulo atrato ceterisque tuis furiis funestum intnlisti; Vatin. 31.

furialis, den Furien gehörig, rasend, schrecklich, taedae: nolite .. putare ... homines conscleratos impulsu deorum terreri furialibus taedis ardentibus; Piso 46.

vox: eum furialis in contionibus voces mittis; har. resp. 39. nemo furialem vocem bonus audire poterat; Sest. 106. furialis illa vox ... acerbissime personabat; Planc. 86.

furibundus, wütend, rasend: alqs: cum ille furibundus ... venisset; Sest. 117.

homo: cum ... intentus *est* arcus ... in universam rem publicam traductione ad plebem furibundi hominis; Sest. 15.

impetus: Caesaris ... virtus latronis impetns .. furibundos retardavit; Phil. XIII, 19.

furiosus, wütend, rasend, leidenschaftlich: A. **bei Substantiven:** alqs: ut erat (C. Fimbria) furiosus: Sex. Rosc. 33. ille (Theomnastus) furiosus urgere (coepit); Verr. IV, 149. ut ... privatus (Rullus) furiosus esse videatur; leg. agr. II, 32. omnes optimates sunt, qui neque nocentes sunt nec natura improbi nec furiosi; Sest. 97. ego te non ... furiosum ... putem? Piso 47. uisi eum furiosissimum iudicas; Deiot. 15. qui (rumores) etiam furiosum illum Caecilium excitaverunt; ib. 25 nt ... furiosior quam Clodius viderere; Phil. II, 1. quemquamne fuisse ... tam furiosum, qui (hoc) crederet? ib. XIV, 14.

coutiones: *tametsi capitale mihi odium minis* ac furiosis contionibus iudicatur; Fr. B. XIII, 1, 2.

cupiditas: quo te iam pridem ista tua cupiditas .. furiosa rapiebat; Catil. I, 25.

gaueo: plura dixi quam diceudum fuit in furiosissimum .. gaueonem; Sest. 111.

gladiator: unus furiosus gladiator ... contra spattuor consules gerit bellum; Phil. XIII, 16.

homo: respondebo hominis furiosi uou orationi ... sed convicio; dom. 3. illud a te nomine .. furioso requiro; ib. doniuante homine furioso; Milo 78.

mulier: itane .. mulier iam non morbo, sed scelere furiosa ... in filii caput quaestionem habere conata es? Cluent. 182.

temeritas: hoc providebam animo, ... nou mihi esse ... C. Cethegi furiosam temeritatem pertimescendam; Catil. III, 16.

tribunus: quod habiturus essem contra tribunum plebis furiosum ... fortem .. consulem; Sest. 20. cum illi soli essent praeter furiosum illum tribunum duo rei publicae turbines; Sest. 25. si per furiosum illum tribunum senatui quod sentiebat perficere licuisset; Milo 14.

viuolentia: quid furiosam violentiam tuam proferam? Phil. II, 101.

vis: haec furiosa vis vaesani tribuui plebis facile superari .. potuit; dom. 55.

B. **allein:** I. Qualität: partes, furiose, dicuntur in foro, in curia; Phil. XIII, 39.

II. do: hic di immortales ... meutem illi .. furioso dederunt; Milo 88.

III. optatum: haec ... vobis ... utrum cogitatae sapientium an optata furiosorum videntur? leg. agr. I, 1.

furo, rasen, wüthen, toben: I. unpersönlich: quid est aliud furere? Piso 47.

II. alqs: dolore ardere atque iracundia furere coepit; Verr. II, 92. ut ... omnibus .. furere videretur (Verres); ib. IV, 39. L. Catilinam, furentem audacia ... ex urbe .. eiecimus; Catil. II, 1. eos hoc mones: desinaut furere; ib. 20. qui furentes inducuntur; har. resp. 39. tum furis; ib. qui consul incipientem furere atque conantem sua se manu interfecturum .. dixerit; Cael. 60. ille si non acerrime fureret; Piso 50. Torquatus praeter ceteros furebat; ib. 78. M. Favonio .. quaerenti ex eo qua spe fureret .. respondit; Milo 26. quamvis sis ... furens; Phil. II, 68. necesse est ... furere etiam saepe vigilantem; ib. nisi unus adulescens illius furentis impetus crudelissimosque conatus cohibuisset; ib. III, 5. nec furere desinit; ib. 31. ille furens infesta iam patriae signa .. inferebat; ib. V, 23. Brutus .. impetum .. furentis (Antonii) ... vitae suae periculo conligavit; ib. XI,

4. ponite .. ante oculos ... furentis introitum Dolabellae; ib. 7. vos ab urbe furentem Antoninm avertistis; ib. XIV, 33.

adulescens: audaciam ... adulescentis furentis .. non posse arceri otii finibus; har. resp. 4.

frater: quonam modo ille furenti fratri suo [patruelî] consularis restitisset? Cael. 60.

homo: hominem furentem .. continui; har. resp. 1. nisi iucredibilis .. virtus furentis hominis conatum atque audaciam compressisset; Phil. X, 11.

impetus: quod non sentiunt ... illius furentis ac volatices impetus in se ipsos posse converti; har. resp. 46.

mulier: furere crudelis atque importuna mulier; Clnent. 177.

tribunus: sunt inventi qui senatum tribuno furenti constrictum traderent; dom. 113.

furor, ſiehen, erſchrecken: I, 1, a. genus: ut intellegatis eum Romae quaesisse genera furandi; Verr. II, 18. (reperiebam) eundem mira quaedam excogitare genera furandi; ib. 134. quin .. C. Verres .. versatus .. sit ... in omni genere furandi; ib. V, 1.

locus: in meis belli furandi locus qui potest esse? Verr. V, 10.

ratio: de ista furandi .. ratione nihil dico; Verr. V, 11.

b. in: ut iste in furando manibus suis, oculis illorum uteretur; Verr. IV, 33.

2. alqs: qui eum isto furati sunt; Verr. I, 97. quam lepide se furari putat! Verr. III, 35.

servi: num furatum domum P. Fabii noctu venerunt (servi M. Tullii)? Tull. 48. num luce furatum venerunt (servi M. Tullii)? ib.

II. alqd: quae rapuit et furatus est; Verr. I, 60.

civitatem: non .. furatus (L. Cornelius) esse civitatem ... dicitur; Balb. 5.

furor, Wuth, Raſerei, Wahnſinn, Leidenſchaft: I. Subject: arcessit: eum .. te ... furor L. Saturnini in Capitolium arcesseret; Rabir. 22.

ardet: cum maxime furor arderet Antonii; Phil. III, 3.

aufert: mihi quod potuit ... sceleratorum hominum furor detrahere, eripuit, abstulit, dissipavit; Quin. 19.

consequitur: ut summus furor .. consequatur; Sex. Rosc. 66.

detrahit, dissipat, eripit: ſ. aufert.

eludit: quam diu .. furor iste tuus nos eludet? Catil. I, 1.

erumpit: si furorem iucredibilem biennio ante conceptum erupisse in meo consulatu scripsi; Sulla 67.

est: iucredibilis fuit ac singularis furor; Sulla 75. num ille furor tribuni plebis ductus ex non nullis perveterum temporum exemplis fraudi Metello fuit? dom. 123. qui fuit tuus ille tantus furor? Vatin. 26. qui .. tantus furor in Caelio (est)? Cael. 15. non est credibilis tantus in ullo furor; Marcell. 21.

exsultat: ſ. II, 1. reprimo; Sest. 95.

facit: infractus furor tuus inanis faciebat impetus; dom. 64.

imminet: imminebat tuus furor omnium fortunis et bonis; dom. 25.

movet: me .. consularis furor movit? Planc. 86.

opprimit: furor .. quidam ... istius effreuatum animum importunamque naturam tanta oppressit amentia; Verr. V, 139.

pascit: eorum, quos P. Clodii furor rapinis ... pavit; Milo 3.

potest: ſ. aufert. II, 1. impello.

pugnat: illinc furor (pugnat); Catil. II, 25.

rapit: semper eo tractus est, quo .. rapuit ... furor; Phil. VI, 4.

tenet: qui (te) tantus furor (tenuerit); Vatin. 14.

versatur: magnum in re publica versari furorem ... iam pridem videbam; Catil. IV, 6. versatur mihi ante oculos .. Cethegi .. furor in vestra caede bacchantis; Catil. IV, 11. versabitur in rostris furor; Muren. 85.

II. mit Verben: 1. Accuſativ: adfligo: eiusdem furorem ... quarta (legio) adflixit; Phil. X, 21.

alo: quorum (parricidarum) effrenatus furor alitur impunitate diuturna: Sest. 82.

aspernor: cuius (Sassiae) ego furorem .. deos immortalis a suis aris atque templis aspernatos esse confido; Cluent. 194.

averto: ut ... Antonii .. furorem crudelissimis consiliis incitatum a pernicie rei publicae averteret; Phil. IV, 3.

cogito: quibus (consulibus) ... coniventibus .. speraret posse se eludere in illis suis cogitatis furoribus; Milo 32.

cohibeo: ut eius furorem ne Alpium quidem muro cohibere possemus; Phil. V, 37.

comprimo: quaeritur consul, qui dicendo non numquam comprimat tribunicios furores; Muren. 24.

concipio: furore ex maleficiis concepto; Verr. V, 73. ſ. I. erumpit.

debilito: quae leges saepe numero tribunicios furores debilitarunt; Vatin. 18.

depello: huuc furorem ... ab omnium bonorum cervicibus depuli; dom. 63.

desidero: in qua (contione) eius furor desideratus est; Milo 27.

duco: ſ. I. est; dom. 123.

exstinguo: studetis M. Antonii ... furorem exstinguere; Phil. VI, 18.

frango: ſ. **frango** furorem (4 St.) S. 379, b.

freno: quos (furores) nullis iam legibus .. frenare poteramus; Milo 77.

impello: quam .. ad pestem furor tribunicius impelli non poterit? Phil. I, 22.

incito: ſ. averto.

ineo, inflammo: res .. publica ... ab istius inflammatae atque intto ||indomito|| furore se meque repetebat; dom. 141.

noto: hominis ... furore notato; dom. 68.

novi: novi hominis furorem; Phil. XII, 26.

obicio: quae res .. tantum istum furorem Sex. Roscio obiecit? Sex. Rosc. 40.

opto: mihi .. numquam venerat ||venit|| in mentem furorem .. optare vobis; Piso 46.

ostendo: summus furor (ostendatur necesse est); Sex. Rosc. 62.

perspicio: ut .. siugularem .. furorem ... eius perspicere possitis; Verr. IV, 36.

prosequor: qui ... eius indomitos atque effrenatos furores plausu etiam suo prosequebantur; har. resp. 52.

repello: quo magis est istius furor ab auribus vestris repellendus; dom. 109. eius furores ... a cervicibus vestris repputi; Milo 77.

reperio: quam iucredibilis furores ... (in his) reperietis? Sulla 78.

reprimo: furor eius paululum ... repressus est; Verr. IV, 41. quod eorum ... furorem conscleratum repressi; Sulla 29. qui aliqua ex parte eius furorem exsultantem repressit; Sest. 95. quae leges saepe numero tribunicios furores .. repressernut; Vatin. 18.

sequor: ager Picenus uuiversus utrum tribunicium furorem an consularem auctoritatem secutus est? Rabir. 22.

supero: furorem fortitudine (esse superandum); sen. 19.

vito: si istius furorem .. vitemus; Catil. I, 2.

2. Gretiv: coarguo: tua defensio furoris eiusdam (te coarguit); Verr. V, 153.

sum: cuius tanti furoris fuit, omuis reges ... contra se unum excitare? Deiot. 15.

3. Dativ: eedo: si ... cessi tribuni plebis .. furori; Sest. 36. cum ... furori hominis ... ces-

sissem; ib. 53. ille ... eiusdem furori ... cessit; ib. 63. quorum ego furori nisi cessissem; Piso 16. cum ... ipsa civitas tuo et Gabinii .. furori .. cessisset; ib. 26.

convenio: quae (accusatio) sceleratorum civium ... furori ... conveniret; Flacc. 2.

do: Cn. Pompeium ... diutius furori suo veniam daturum non arbitrabatur; dom. 66.

intersum: neque sibi fas esse .. furori interesse tuo; dom. 133.

obicio: si ... obieci meum caput ... perditissimorum civium furori; dom. 145. quod eorum .. furori meum corpus ... obicere voluistis; Piso 16.

obsisto: furori tuo non meutem aliquam aut timorem [tuum], sed fortunam populi Romani obstitisse; Catil. I, 15.

oppono: confecit exercitum quem furori M. Antonii opponeret; Phil. V, 43.

resisto: nullo labore tuo praecipiti furori ... restitissem; dom. 91.

subicio: hanc tantam ... civitatem subiectam esse .. furori (tuo); Vatiu. 31.

subtraho: ut materiem subtraheremus furori tuo; dom. 11.

4. **mit Präpositionen:** defendo a: cuius castissimas sacerdotes ab hominum amentium ||amentia|| furore .. defendi; dom. 144.

deterreo a: neque te .. omina illa atque auspicia M. Bruti || omnia M. Bruti atque auspicia || a simili furore deterreut; leg. agr. II, 92.

dico de: cuius ego de effrenato et praecipiti furore quid dicam? har. resp. 2.

exspecto a: quid aliud exspectamus a furore eius? Piso 89.

impello in: aliis ille in illum furorem magnis hominibus auctoribus impulsus est; Fr. B. VI, 7.

interest inter: vide quid intersit ... inter .. furorem .. tuum et illorum cousilium atque prudentiam; Verr. V, 85.

promoveo de: reperietis ... nos de istius .. furore ... prope iam voce Iovis Optimi Maximi promoneri; har. resp. 10.

redeo ad: rediit ad ... furorem (illum) suum; Vatiu. 33.

repeto a: f. 1. inco.

revoco a: neque enim is es .. ut te .. umquam ... ratio a furore revocarit; Catil. I, 22. revocare te a furore Lepidus voluit; Phil. XIII, 43.

III. **nach Adjectiven:** ignarus: ferebant in oculis hominem quidam boni viri ... illius ... furoris ignari; har. resp. 48.

plenus: voltus erat ipsius plenus furoris; Mulren. 49. videte quanta sit vis huius Papiriae legis in re tali, non qualem tu adfers, .. plenam .. furoris; dom. 130.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** crimen: furoris (crimine) .. liceat Cn. Pompeio mortuo ... carere; Ligar. 18.

freni: illi exsultanti tamquam freuos furoris iniecit; Phil. XIII, 20.

impetus: est inveutus tribunus plebis qui ... omni impetu furoris in eum civem iuruerit; dom. 119.

indicium: hanc ... porticum esse patiemini furoris tribunicii ... defixum indicium? dom. 108.

inimicus: quid .. accidere huic adulescenti potuit optatius quam cognosci ab omnibus .. esse .. Antonii furoris inimicum? Phil. III, 17.

initia: cuius (hominis) initia furoris dissensionibus eorum ... sustentata sunt; har. resp. 50.

instar: cum Saturnino esse furoris (erat instar); Rabir. 24.

maturitas: veteris furoris .. maturitas in nostri consulatus tempus erupit; Catil. I, 31.

morbus: quas in oras maxime quasi morbus quidam illius furoris pervaserat; Snlla 53.

multa: ille .. furoris multam sustulerat; Deiot. 36.

socius: quae (scelera) Romae iam suscepta arbitrabatur a socio furoris sui; Phil. XI, 2.

vexator: ut odisset ... vexatorem furoris (sui); Milo 35.

vox: illam (sententiam) esse ... vocem furoris; dom. 69.

2. **mit Präpositionen:** consensio contra: ut .. sit posthac in re publica .. nulla bonorum consensio contra improborum furorem; Rabir. 4.

subsidia contra: quae uostri maiores certissima subsidia rei publicae contra tribunicios furores esse voluerunt; seu. 11.

V. **Umfang:** 1. **Ablativ:** concitari: quod si aliquando alicuius furore .. concitata manus ista plus valuerit quam vestra ac rei publicae dignitas; Catil. IV, 20.

conquassari: etiam exteras nationes illius auni furore conquassatas videbamus; Sest. 56.

geri: ea, quae furore improborum in re publica ... gesta sunt; dom. 2.

inflammari: procedit iste repente e praetorio, inflammatus .. furore; Verr. V, 106. ipse inflammatus scelere et furore in forum venit; ib. 161. quos maximo furore .. esse inflammatos sciebam; Catil. III, 4.

iustingui: quorum templis et religionibus iste, nefario quodam furore .. instinctus, bellum ... habuit indictum; Verr. V, 188. si iste † uetus furore instinctus ... neque institutas caerimonias persequi neque verbum ullum sollemne potuit effari; dom. 141.

pendere: uisi poenas patriae ... furore .. penderet; Piso 50.

perfringere, prosternere: perfregit ac prostravit omnia .. furore; Cluent. 15.

rapere: inde se quo furore ... ad caedem optimi cuiusque rapiebat! Phil. XIII, 18.

violari: quorum sceleris furore violatus essem; Sest. 14.

abl. comp.: quae potest homini maior esse poena furore? har. resp. 39.

2. **Präpositionen:** ante: Sittius ... profectus est aliquanto ante furorem Catilinae; Sulla 56.

contra: petuut .. rationes illius (Catilinae) ... ut minuatur contra suum furorem ||summum furorem|| imperatorum copia; Muren. 83. quorum contra furorem ... insta arma cepimus; Phil. XI, 37.

cum: quod cum summo furore cupiunt; Catil. II, 19.

ex: ex eodem furore etiam illa couscelerata exsectio linguae (erat); Cluent. 191.

iu: illo ipso in furore suo non est ausus meam domum ... possidere; dom. 107. non mirum est, praesertim in furore animi ... multa illum et te fefellisse; ib. 129. f. II, 1. cogito.

per: omnia ... per furorem esse gesta; dom. 68.

propter: qui propter insitum quendam animi furorem discordiis civium ac seditione pascantur; Sest. 99.

sine: religiones .. caerimoniaeque omnium sacrorum fanorumque violatae ... consistere eius auimum sine furore atque ameutia non sinunt; Verr. I, 7.

furtim, heimlich: aspicio: sic furtim non numquam inter sese aspiciebant; Catil. III, 13.

committo: nemo est qui uesciat ... multa multos initia ||partim|| ... commissse; Sex. Rosc. 130.

facio: ne valeat id, quod imperitus adulescens ... furtim ... fecisse dicatur; dom. 139.

proficiscor: cum non clam nec furtim profectus sit, sed palam; Fr. C. 28.

trado: ut furtim tota (Aegyptus) xviris traditur! leg. agr. II, 41.

furtivus, heimlich: ad horum omnium indicia ... accessit ... furtivum iter per Italiam; Piso 97.

furtum, Diebſtahl, Entwendung, Gaunerei: I. **abſolut:** 1. est: furtum erat apertum; Qu. Rosc. 26. magnum crimen, ingens pecunia, furtum impudens, iniuria non ferenda; div. Caec. 30. sunt alia magis occulta furta; ib. 33. furta praetoris, quae essent HS duodecies, ex uno oppido solo exportata sunt; Verr. II, 185. ut omnibus istius furta ... perspicua esse (possent); ib. 189.

latet: in qua (defensione) tu semper omnia tua furta .. latere posse arbitratus es; Verr. III, 151. non mediocris res neque parvum sub hoc verbo furtum .. latet; leg. agr. III, 12.

possunt: f. latet; Verr. III, 151.

versantur: furta (ante oculos versabantur); Sex. Rosc. 24.

2. videor: non mihi iam furtum ... videbatur civitatum frumentum improbare; Verr. III, 171.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** accipio: quae (furta) ego antea iam ab illis cognoram et acceperam; Verr. IV, 149.

aequo: quis est ... qui hoc non ex priore actione abstulerit, omnium ante damatorum .. furta .. si unum in locum conferantur, vix cum huius parva parte aequari conferrique posse? Verr. I, 21.

cognosco: cum istius .. multa furta cognosset; Verr. I, 97.

communico: quae (furta) ille ... benignissime cum quaestore suo communicavit; div. Caec. 38.

cognosco: f. accipio. — confero: f. aequo.

defigo: ut ... in oculis omnium sua furta .. defixurus sim; Verr. a. pr. 7.

deporto: quo furta undique deportares; Verr. V, 59.

deprehendo: ut intellegas non te diligentiorem in faciundis fuisse furtis quam me in deprehendendis; Verr. III, 107.

exporto: ea (furta) quae siue portorio Syracusis erant exportata; Verr. II, 171. f. I. est; Verr. II, 185.

exspecto: furtum forsasse aut praechdam exspectatis aliquam; Verr. V, 10.

facio: f. **facio,** II, furtum (ſ. St.) S. 304, a.

fero: etiamne .. debent ... Veneriorum servorum furta .. ferre? Verr. III, 228.

habeo: multo diligentius habere dico Servilium praedam popnli Romani quam te tua furta notata atque perscripta; Verr. I, 57.

indico: quae (litterae) istius furta indicarent; Verr. II, 180.

invenio: ut nullum in privata domo furtum umquam sit tam palam inventum; Catil. III, 17.

nolo: f. habeo.

novi: cuius furta ... maxima turpissimaque nossemus; div. Caec. 6.

obicio: eum mihi furta .. obiciuntur; dom. 93.

perpetior: videtis quam ob causam Sicilia tot hominum .. furta ... perpessa hoc non potuerit ... perferre? Verr. III, 64.

perscribo: Canuleius ... furta .. istius permulta nominatim ad socios perscripserat; Verr. II, 171. in quo (libello) istius furta Syracusana perscripta erant; ib. IV, 149. f. habeo.

persequor: qui eius modi hominum furta odore aut aliquo leviter presso vestigio persequebantur; Verr. IV, 53.

perspicio: et furto et scelere perspecto; Verr. I, 43.

quaero: quod (furtum) quaerebatur; Fr. C. 26.

recognosco: eum istius in quaestura .. furtum recognoscere; Verr. II, 18.

reddo: quid minus libero dignum, quam ... cogi a magistratu furtum reddere? Verr. II, 58.

relinquo: relictis ceteris eius furtis; Verr. II, 2. quae (navis) praedam ex Sicilia deportaret et ad ea furta, quae reliquisses, commearet; ib. V, 46.

reprehendo: ut ea (furta istius) reprehendenda tantum putem; Verr. IV, 83. quandoquidem ‖ quoniam quidem‖ furtum nusquam reprehendis; Flacc. 68. furtum non reprehenditur; ib. 69.

tego: huius furta ... rerum gestarum magnitudine atque imperatoriis laudibus tegere conaris? Verr. V, 92.

testor: Vettius .. testatur litteris tuum impudentissimum furtum; Verr. III, 168.

2. **Genetiv:** ago: eum servis Habiti furti egit (Ennius); Cluent. 163. cum tecum furti L. Calenus ageret; Fr. B. VII, 8.

condemno: si quem Cn. Lentuli aut L. Gellii libertus furti condemnarit; Cluent. 120.

damno: qui (Nicomedes) ... furti ... damnatus est; Flacc. 43.

defero: quo tempore a L. Caleno furti delatus sis; Fr. B. VIII, 6.

3. **Dativ:** comparo: illi tibi .. locum furtis ... comparaverunt; Verr. V, 59.

4. **mit Präpoſitionen:** adhibeo ad: cum ad ... furtum .. nefarium quosdam homines improbos duces atque adiutores adhibuisset; Verr. IV, 93.

commeo ad: f. 1. relinquo; Verr. V, 46.

conscribo de: non venit in mentem .. orationem Stratonis conscribere de furto; Cluent. 184.

doceo de: sequitur ut de frumento empto vos .. doceam, maximo atque impudentissimo furto; Verr. III, 163.

interrogo de: quid .. te de Hispanicusibus .. tuis sordidissimis .. furtis interrogem? Vatin. 13.

loquor de: de istius impudentissimo furto (loquar)? Verr. I, 129.

quaero de: cum igitur de furto quaereretur et eo furto, quod ille sine controversia fecerat; Cluent. 185. eum .. de furto quaereretur et de eo furto; Fr. C. 26.

sileo de: silebitur toto iudicio de maximis et notissimis illius furtis; div. Caec. 32.

sumsin: quot voltis esse iu uno furto peccatorum gradus? Verr. III, 172.

teneo in: cum in manifestissimo furto teneare; Verr. II, 144.

venio ad: venio nunc iam ad furtum (istius); Verr. IV, 60. ut ad maiora istius et iulustriora in hoc genere furta .. veniamus; ib. 97.

versor in: eequem vidistis, eequem audistis in tantis furtis, in tam apertis ... esse versatum? Verr. III, 64. quae (iniuriae) .. in furtis istius ... versatae esse videantur; ib. IV, 38.

utor ad: quo isie interprete ... ad furta .. uti solebat; Verr. III, 84.

III. **nach Adjectiven:** geminus in: volo ... CREDAS ... in furtis gemino; Verr. III, 155.

vacuus a: hora nulla vacua a furto ... reperietur; Verr. I, 34.

IV. **nach Subſtantiven:** 1. **Genetiv:** coniectura: qui ex lueri imaginutiuue coniecturam capiam furti; Verr. III, 111.

custodes: illi homines (tibi fuerunt) .. custodes .. furtorum; Verr. V, 59.

defensio: defensionem suorum furtorum praetorem ... quaerere; Verr. V, 115.

genera: in hac pecunia publica .. haec insunt tria genera furtorum; Verr. III, 165.

indicia: clamabo ... decreto sociorum erepta mihi esse istius indicia .. furtorum; Verr. II, 177.

invidia: istius furtorum ... invidia conflagravit; Verr. I, 41.

iudicium: mandati coustitutum est iudicium non minus turpe quam furti; Sex. Rosc. 111.

maculae: cum te maculas furtorum .. tuorum sociorum innocentium sanguine cluere arbitrabare; Verr. V, 121.

magnitudo: propter magnitudinem furti suut .. litterae factae; Verr. IV, 35.

mentio: furti mentionem facere audes? Qu. Rosc. 26. Sthenius ... mentionem tuorum furtorum non facit; Verr. V. 128.

monumenta: clamabo ... decreto sociorum erepta mihi esse istius .. monumenta furtorum; Verr. II, 177.

nomen: quos .. L. Gellius et Cn. Leutulus ... furti ... nomine notaverunt; Cluent. 120.

receptrix: Messana ... furtorum (tuorum) receptrix (te circum venit); Verr. IV, 16. fuisso Messanam omnium istius furtorum .. receptricem negare non poterunt; ib. 150. quam (urbem) haberet .. furtorum receptricem; ib. V, 160.

significatio: nullius in tabulis ulla huius furti significatio reperietur; Font. 3. ut in eis rebus ... nulla significatio furti ... referatur; ib. 5.

socia: te ... una Mamertina civitas, socia tuorum furtorum ... [publice laudat]; Verr. II, 114.

societas: qui propter societatem furtorum [tuorum] nihil omnino dederunt; Verr. III, 42. existimabam ... civitatem Syracusanam ... non minus esse isti amicam, quam Mamertinam propter .. furtorum omnium societatem; ib. IV, 136.

socii: per eosdem istius furtorum .. socios .. Syracusis Marcellia tolluntur; Verr. II, 51. eosdem Romae fuisse legatos illius .. socios furtorum; ib. IV, 139.

testis: ne illud quidem cogitabas, huius improbissimi furti ... tam illustrem ... civitatem testem futuram? Verr. I, 87. qui aedem Castoris testem tuorum furtorum esse volueris; ib. 154. illi homines (tibi fuerunt) testes .. furtorum; ib. V, 59.

vehiculum: illi tibi .. furtorum vehiculum comparaverunt; Verr. V, 59.

vocabula: haec omnia ... furtorum improbissimorum sunt vocabula; Verr. III, 181.

2. **mit Präpoſition en:** littera de: in quibus tabellis de furto littera nulla inveniture; Cluent. 184.

quaestio de: constituitur quaestio de furto; Cluent. 181. cum haberetur de furto quaestio; ib. 183. quaestio de furto est; ib. 184.

verbum de: cum ille de eo (furto) .. verbum nullum fecisset; Fr. C. 26. de furto ... ne in extrema quidem aut media aut aliqua denique parte quaestionis verbum fecit (ille) ullum? Cluent. 185.

V. **Umſtand:** 1. **Ablativ:** conlucere: olim conlucere omnia furtum tuis; Verr. I, 58.

facere: NI FURTIS QUAESTUM FACERET; Verr. V, 141.

moveri: ceteris istius furtis .. ita moveor; Verr. IV, 83.

onustus: quam (navem) onustam furtis in Italiam mitteret; Verr. IV, 23.

ornare: qui forum ... non furtis nocentium ornarent; Verr. IV, 6.

perturbari: manifesto furto ‖ furto manifesto ‖ grandis pecuniae perturbatus est; Verr. II, 48.

2. **Präpoſitionen:** cum: quas (res) iste Romam mittere cum ceteris furtis noluit; Verr. V, 44.

in: in legationis .. furtis multum illorum opera consilioque usus est; Verr. IV, 30.

propter: quasi vero ... non ... propter impudentissimum furtum aufugerit; Verr. I, 35.

furunculus, Spitzbube: quod vobis iste ... olim furunculus nunc .. rapax ... esse videtur ‖ videatur ‖; Piso 66.

fuscus, dunkelbraun: (incedebat) vestitus aspere nostra hac purpura plebeia ac paene fusca; Sest. 19.

fustis, Knüttel, Stock: I. opus est: opus est .. fustibus; Piso 73.

II, 1. adoriri: inermem atque imparatum tribunum .. adoriuntur alii ... fustibus; Sest. 79.

agere: si ... fustibus aliquem de fundo praecipitem egeris; Caecin. 60.

debilitare: quae (membra) debilitavit .. fustibus; Flacc. 73.

repelli: qui (fani custodes) ... male mulcati .. fustibus repelluntur; Verr. IV, 94.

2. cum: „cum fustibus .. fuerunt“; Caecin. 64.

fustuarium, Todtung mit Knütteln: fustuarium meruerunt legiones, quae consulem reliquerunt; Phil. III, 14.

Galea, Helm: in hoc fano loricas galeasque aëneas .. hydriasque grandis ... idem ille Scipio ... posuerat; Verr. IV, 97.

gallinaceus, von Hühnern: qui gallum gallinaceum ... suffocaverit; Mureu. 61.

gallus, Hahn: I. suffoco: qui gallum gallinaceum ... suffocaverit; Mureu. 61.

II. cantus: te gallorum .. cantus exsuscitat; Mureu. 22. ubi galli cantum audivit; Piso 67.

ganea, Kneipe: I. fumus, nidor: paulisper stetimus in illo gaueario tuarum nidore atque fumo; Piso 13.

II. coufici: quis .. clavum tauti imperii tenere ... posse arbitraretur hominem ... ganeis ... confectum? Sest. 20.

ganeo, Schwelger: I. repudiat: quo voltu circumstatus ganeo non solum civium lacrimas, verum etiam patriae preces repudiavit! sen. 12.

II, 1. invenio: quis ganeo ... inveniri potest qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur? Catil. II, 7.

video: video ganeonem; Fr. A. V, 11.

2. dico in: plura dixi quam diconlum fuit in furiosissimum atque egentissimum ganeonem; Sest. 111.

gaudeo, froh ſein, ſich freuen, gern haben: I. **abſolut:** alqs: gaudebat ipse Fabricius; Cluent. 58 in communi omnium laetitia si etiam ipse gauderet; Milo 21. ego te tantum gaudere dico; Phil. II, 36. „cognita morte C. Trebonii non plus gavisus sum quam doluit“; ib. XIII, 22.

domiuus: ut ... dominus, iguarus iucommodi sui, gaudeat; Verr. III, 119.

II. **mit Ergänzung:** 1. quod: quod erat eo nomine ..., gaudebant; Sest. 21.

2. si: gaudeo etiam, si quid ab eo abstulisti; Verr. IV, 37.

3. acc. c. infin.: suum cuique honorem et gradum redditum gaudeo; Sex. Rosc. 136. rex gaudere praetori populi Romani satis iucundum et gratum illud esse convivium; Verr. IV, 63. testes avaritiae tuae gaudes esse sublatos; ib. V, 121. quem socii in urbis suas cum exercitu venisse gaudeant; imp. Pomp. 68. quem (agrum) ego excipi ... ipse ‖ sacpe ‖ vehementer gaudeo; leg. agr. II, 57. gaudeat (Torquatus) suo generi me meum non anteponere; Sulla 25. gaudeo mihi de toto hoc ostento ... datam ... necessariam causam esse dicendi; har. resp. 10. ipse ... gaudet se ab amicis quid respondeat admoneri; ib. 17. ut eos ... ab eodem gaudeant vituperari; ib. 46. ei, qui illum Pompeio inimicum esse gaudebant; ib. 52. sibi credi gaudeant (Sardi); Scaur. 41. ut natum esse te cives tui gaudeant; Phil. I, 35. quid refert utrum volucrim fieri an gaudeam factum? ib. II, 29. eis, qui illum regnare gaudebant; ib. qua (oratione) ... gauderent ... id genus (mortis), quod esset pulcherrimum, suis obtigisse; ib. XIV, 34.

III. **mit abhängigem Satze:** 1. quid? videte quid se gavisum .. dicat; Phil. XIII, 22.

2. bono: gaude tuo isto tam excellenti bono; Marcell. 19.

exemplis; ut .. domesticis praeclarissimae virtutis exemplis gaudeatis; Verr. IV, 73.

libertate: Democritum libertate gaudes; Flacc. 71.

gaudium, Freude, Genuß: I. sunt: non quco vetera illa populi Romani gaudia quanta fuerint iudicare; Milo 77.

versatur: in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudium .. versari; sen. 14.

II, 1. praecipio: „praecipio gaudia suppliciorum vestrorum“; Phil. XIII, 45. praecipias licet gaudia; ib.

2. fruor: quin quam primum maximo gaudio .. frueremur; Phil. X, 1.

III, 1. exsultare: quibus gaudiis exsultabis! Catil. I, 26. exsultabat gaudio persona de mimo; Phil. II, 65.

lacrimare: lacrimantes gaudio suam erga me benevolentiam ac misericordiam declararunt; Sest. 117.

triumphare: tum .. illa egregia et praeclara mater .... triumphare gaudio coepit; Cluent. 14. erupit e senatu triumphans gaudio; Mureu. 51.

2. in: sive in communi gaudio populi Romani uni gratulabantur, magnum iudicium (est); Phil. XIV, 13.

gaza, Schatz: cum sciat ... alterum haurire cotidie ex pacatissimis atque opulentissimis Syriae gazis innumerabile pondus auri; Sest. 93.

gelidus, eiskalt: si aquam gelidam biberint ‖ biberunt‖ (hominis aegri); Catil. I, 31.

geminus, doppelt, Zwillings: alqd: illud .. geminum consiliis Catilinae et Lentuli, quod me domo mea expulistis, Cn. Pompeium domum suam compulistis; Piso 16.

audacia: gemina (est) audacia; Sex. Rosc. 118.

fratres: C. et L. Fabricii fratres gemini fuerunt; Cluent. 46.

nomen: gemini nomiuis errore servatus est; Sest. 82.

par: ecce tibi geminum in scelere par; Phil. XI, 2.

societas: simillima .. et maxime gemina societas hereditatis est; Qu. Rosc. 55.

gemitus, Seufzen, Klagen, Betrübniß, Trauer: I. conticiscit: ut ... conticisceret ... (ille) gemitus urbis; sen. 17.

est: queu ... gemitum Lampsacenorum (fuisse putatis)? Verr. I, 76. non sunt illi .. gemitus Philoctetae tam miseri, quamquam sunt acerbi; har. resp. 39. gemitus .. populi Romani liber fuit; Phil. II, 64. gemitus toto foro (erat); ib. 85.

pertinet: propteren quod ille gemitus .. provinciae ad tui capitis periculum pertinebat; Verr. III, 129.

II, 1. animadverto: animadvertistis gemitum .. populi Romani; Verr. III, 80.

audio: cum totius Siciliae cotidie gemitus .. andires; Verr. III, 52. cum interea nullus gemitus ... illius miseri ... audiebatur; ib. V, 162.

facio: ſ. **facio,** III. gemitum (S Et.) S. 304, a.

perfero: qui ... totum illum annum ... Italiae gemitum pertulerunt; Quir. 11.

renovo: quod horum ... gemitum renovare voluisti; Vatin. 6.

suscipio: ut, quicumque te aspexisset, duplicem .. gemitum .. susciperet; Vatin. 19.

2. comparo ex: cui (Sextio) ex [omni] gemitu .. certa merces comparabatur; Verr. V, 118.

III, 1. commoveri: ne civium quidem Romanorum ... gemitu maximo commovebare? Verr. V, 163.

comprobare: ea .. populus Romanus ... gemitu suo comprobavit; Sest. 123.

zum Satz: Syracusis Marcellia tolluntur maximo gemitu .. civitatis; Verr. II, 51.

2. cum: Teuem ... abstulit magno cum gemitu civitatis; Verr. I, 49. querebantur cum .. gemitu aratores; ib. III, 132. magno cum .. gemitu totius civitatis ... simulacrum Dianae tollendum locatur; ib. IV, 76. eidem .. consules ... maximo cum gemitu vestro illa omnia ... comprobaverunt; Sest. 33. huic ad urbem venienti tota obviam civitas cum .. gemitu .. processerat; ib. 68. illa quanto cum gemitu populi Romani ab eodem paulo post in eadem fabula sunt acta; ib. 121. cum ... gemitu .. declaravit quantum haberet odium servitutis; Phil. V, 38.

in: laetaris tu in omuium gemitu et triumphas; Verr. V, 121.

sine: ut ... senatus Syracusanus sine .. gemitu in curia esse non posset; Verr. II, 50. sine gemitu hoc dici non potest; Planc. 84. ut nemo sine gemitu ... aspicere *te* possit; Fr. B. VIII, 14, c.

gemma, Edelstein, Juwel, Kleinod: I. est: nego ... tot familiis ... fuisse ullam gemmam; Verr. IV, 1.

II, 1. coëmo: qui ... gemmas coëmeret; Verr. IV, 8.

profero: ad deprecandum periculum proferebant ... gemmas alii; Verr. V, 146.

2. excavo ex: erat etiam [vas vinarium] ex una gemma pergrandi trulla excavata cum mamibrio aureo; Verr. IV, 62.

facio e: candelabrum factum e gemmis ... ab se C. Verrem abstulisse; Verr. IV, 67.

perficio ex: candelabrum e gemmis clarissimis opere mirabili perfectum reges ei .. Romam cum attulissent; Verr. IV, 64. Verresne habebit .. candelabrum Iovis, e gemmis auroque perfectum? ib. 71.

sum ex: (candelabrum) erat eo splendore, qui ex clarissimis et pulcherrimis gemmis esse debebat; Verr. IV, 65.

III. monile ex: cum vidisset monile .. ex auro et gemmis; Verr. IV, 39.

opera ex: de ceteris operibus ex auro et gemmis ... se non laborare; Verr. IV, 67.

IV. delectari: quotienscumque alicuius .. gemma .. delectatus est; Verr. IV, 57.

distingui: quae (poenla) ... gemmis erant distincta clarissimis; Verr. IV, 62.

gemmeus, aus Edelsteinen: mittit etiam trullam gemmeam rogatum; Verr. IV, 63.

gemo, seufzen, klagen, trauern, betrauern: I. alqs: gemebant Syracusani; Verr. II, 47. hos (pro me) gemere ... videbam; Planc. 101. quis tam non gemuit? Milo 16.

populus: gemente populo Romano; Phil. V, 12. XIII, 19. quo (die) ausus est ... gementem populum Romanum ad servitutem cohortari; ib. 31.

templa: cum ... templa gemerent; Piso 21.

vir: quorum (virorum) Capuae te praetextatum nemo aspexit qui non gemeret desiderio mei; Piso 25.

II. acc. c. inf.: quid est .. quod gemas hostem Dolabellam iudicatum a senatu? Phil. XIII, 23. vgl. III. plagam.

III. alqd: haec gemebant boni; Sest. 66.

malum: quo minus occulte vestrum malum gemeretis; sen. 12.

plagam: quam (plagam) acceptam gemere posset (res publica); Sest. 78.

gener, Schwiegersohn, Eidam: I. **absolut:** 1. astat: qui exspectans huius exitum diei astat in conspectu meo gener; Catil. IV, 3.

caret: mavolt (Deiotarus) .. generum suum muuere tuo quam illud fanum antiquitate religionis carere; har. resp. 29.

deest: neque se neque generum .. suum tribuno plebis defuturum; Piso 78.

est: gener .. unum annum tecum fuit; Verr. II, 49. Diocles est, Pamphili gener illius; ib. IV, 35. praeterea Philippus est, Lysaniae gener; Flacc. 43. alter fuit propugnator mearum fortunarum et defensor adsiduus ... C. Piso, gener; sen. 38.

flagitat: Piso ille, gener meus, ... a propinquo suo socerum suum flagitabat; Sest. 68.

revocat: neque ille (meam mentem non domum saepe revocat) ... gener; Catil. IV, 3.

2. sum: (Oppianicus) qui gener eius (Dinaeae) fuisset; Cluent. 41. quis tuum patrem antea, quis esset, quam cuius gener esset, audivit? Dciot. 30.

II. **nach Verben**: 1. habeo: illum .. amico animo me habere eodem loco quo principem civem, suum generum, sentiebam; prov. cons. 41. si illius voluntatis generum eius habeo testem; prov. cons. 43.

interrogo: nihil eius generum (interrogas) ... C. Manilium? Flacc. 93.

nomino: ut C. Pisonem, generum meum, nominaret; Vatin. 26.

recordor: cum omnes *te* recordarentur libertini generum; Phil. II, 3.

reicio: gener (meus) et Piso gener a Pisonis consulis pedibus supplex reiciebatur; Sest. 54.

repello: tu meum generum ... a genibus tuis reppulisti; sen. 17.

2. do: quid cessat hic ... dare haec praeclara praecepta sapientiae ... genero suo? Piso 59.

nubo: nubit genero socrus; Cluent. 14.

3. loquor cum: loquere cum sapientissimo homine, genero tuo, saepius quam ipse tecum; Phil. X, 6.

migro ad: ad generum [Agathini] migrare maluit; Verr II, 89.

propero ad: si ad clarissimum generum redire properaret; prov. cons. 35.

suscipio ex: quam (filiam) ex genero susceperat (Sassia); Cluent. 179.

valeo apud: valebis .. apud gencrum socer; Piso 59.

III. **nach Substantiven**: amor: mater Habiti, Melini illius adulescentis, generi sui ... amore capta primo ... in illa cupiditate sc continebat; ‖ continebatur ‖; Cluent. 12.

auctoritas: me ... Pisonis, generi mei, divina quaedam et inaudita auctoritas atque virtus ‖ inaudita satque virtus ‖ ... a vobis deprecatae sunt; Quir. 7.

impudentia: neque ego .. de illius bonitate, sed de generi impudentia ‖ de genere impudentiae ‖ disputo; leg. agr. III, 13.

lex: L. Pisoni nonne nominatim populos liberos ..., recenti lege generi ‖ soceri ‖ ipsius liberatos, vinctos et constrictos tradidisti? dom. 23. ut tibi de pecuniis creditis ius in liberos populos ... contra legem generi tui dicere liceret; prov. cons. 7. non quos (huius) lex generi tui pepigerat; Piso 37. lex .. generi tui ... vetabat; ib. 90.

nuptiae: mitto nefarias generi nuptias; Cluent. 188.

querella: qui generi querellam moderate ferat; Phil. VIII, 19.

virtus: s. auctoritas.

uxor: etiam nomina necessitudinum ... mutavit (Sassia): uxor generi; Cluent. 199.

IV. **Umstand**: a: eam legem ... a Valgii genero esse conscriptam; leg. agr. III, 3.

coram: mihi .. ipsi coram genero meo .. quae dicere ausus es? Piso 12.

generatim, claſſienweiſe, allgemein; dico: generatim ea, quae maxime nota sunt, dicam; Piso 86.

diligo, orno: ab universa provincia, generatimque ab singulis eius partibus non solum diligitur, sed etiam ornatur; Verr. II, 168.

habeo: aut publice civitates istos honores habent aut [si] generatim homines ut aratores, ut mercatores, ut navicularii; Verr. II, 187.

loquor: quid ego de ceteris civium Romanorum suppliciis singillatim potius quam generatim .. loquar? Verr. V, 143.

genero, erzeugen, pass. abſtammen: a quo (deo) populum Romanum generatum accepimus; Phil. IV, 5.

genialis, hochzeitlich: lectum illum genialem ... sibi ornari et sterni ... iubet; Cluent. 14.

gens, Stamm, Geſchlecht, Verwandtſchaft, Volksſtamm, Volk: I. **Subject**: adsentiuntur: quem hic ordo adsentiente Italia cunctisque gentibus conservatorem patriae iudicarat; Piso 23.

arbitrantur: hoc .. ceterae gentes sic arbitrantur; Verr. IV, 106.

attingunt: quam (Macedoniam) tantae barbarorum gentes attigunt; Piso 38.

coacescit: quam valde eam (geutem) putamus tot transfusionibus coacuisse? Scaur. 43.

cogitant: quem ultimae gentes ‖ ultra gentes, exterae gentes ‖ castiorem, moderatiorem, sanctiorem non modo viderunt, sed aut speraudo umquam aut optando cogitaverunt? Balb. 9.

colunt: nec solum Siculi, verum etiam ceterae gentes .. Ileuensem Cererem maxime colunt; Verr. IV, 108.

concidunt: quo (temporc) ... gentes omnes concidisscnt; Milo 19.

consuescunt: cuius (P. Africani) arbitrio ... exterae gentes conteutae esse consucrant; Cluent. 134.

dant: cui ... cunctae gentes testimonium huius urbis atque imperii conservati dedissent; dom. 132. quae [gentes] ... vim argenti dederaut praeclaro nostro imperatori; prov. cons. 4.

docet: quam cara (illa geus) dis immortalibus esset docuit, quod est victa. [quam deo cara, quod est servata]; Flacc. 69.

efficit: si illo die geus ista Clodia quod facere voluit effecisset; Sest. 81.

est, sunt testes ... omnes extcrae gentes (sunt); imp. Pomp. 31. nulla gens (est reliqua) .. quam pertimescatis; Rabir. 33. neque enim ulla gens tam barbara aut tam immanis umquam fuit; Sulla 76. nulla gens est quae non aut ita subiata sit ut vix exstet ... aut ita pacata, ut victoria nostra imperioque laetetur; prov. cons. 31. nullam esse gentem ex omni regione terrarum ... ex qua nobis interdictum sit, ne quem asciscere civem ... possimus; Balb. 30. nesciebat, praediorum nullam esse gentem; ib. 56. f. consuescunt. docet.

explent: ut exhaustas domos explere possent (gentes cae); prov. cons. 4.

exstat: f. est; prov. cons. 31.

facit: quae gens (Gallorum) una restat quae bellum populo Romano facere posse et non nolle videatur; Catil. III, 22. f. efficit.

gerunt, habent: dubitatis .. quin insitas inimicitias istae gentes omnes et habeant et gerant cum populi Romani nomine? Font. 33.

infernunt: ita gentes eae ... pro empta pace bellum nobis prope iustum intulerunt; prov. cons. 4.

iudicant: quem omnes gentes urbis ac vitae civium conservatorem iudicarant; Milo 73.

loquuntur: „de me ... semper omnes gentes loquentur“; Milo 98.

nocent: ne quid nostris hominibus istae gentes nocere possint; Font. 45.

non volt: f. facit.

ostendit: quod illa gens quid de nostro imperio sentiret ostendit armis; Flacc. 69.

pertimescunt: quam (speciem dignitatemque populi Romani) gentes ultimae pertimescant; dom. 89.

potest: ſ. explent. facit. nocent.
restat: ſ. facit.
sentit: Athamanum ... gens vendita ... te unum solum suum ... bostem venisse (sensit); Piso 96. ſ. ostendit.
suscipiunt: quod (bellum) ... suscipiant integrae gentes; imp. Pomp. 26.
vident: ſ. cogitant.
volunt: *quae* bellicae laudis victoriaeque omnes gentes insignia et monumenta esse voluerunt; Piso 92. ſ. efficit.
utuntur: quae (gentes) ut pace uterentur; prov. cons. 4.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** adduco: dubitabit .. gentis barbaras secum adducere; Phil. V, 5.

concito: plures .. gentes contra imperatorem nostrum concitatae sunt; imp. Pomp. 23.

condono: hoc capite .. omnis gentis ... xvirum dicioni, iudicio potestatique (permissas et condonatas) esse dico; leg. agr. II, 39.

conloco: ut gentem Allobrogum in vestigiis huius urbis atque in cinere deflagrati imperii conlocarent; Catil. IV, 12.

contamino: contaminatis gentibus; dom. 35.

contineo: deae, ... a quibus ... omnes gentes .. vestri religione numinis continentur; Verr. V, 188.

domo: qui gentis feras atque inauditas ... domuisset; Sest. 67. domitis iam gentibus finitimis; prov. cons. 5. domisti gentis ... omni copiarum genere abundantis; Marcell. 8.

exinanio: omnibus gentibus exinanitis; leg. agr. II, 72.

facio: quas .. gentis ... nulla (nobis antea) fama notas fecerat; prov. cons. 33.

habeo: Athenicuses, quae geus Ionum habetur; Flacc. 64.

mnnio, obsideo: Asiae maximam oram bello superatam cinxit (Graecia) urbibus, non ut munitam colonis (illam gentem), sed ut obsessam teneret; Flacc. 64.

obruo: iste ... gentem Fonteiano nomine obruit; har. resp. 57.

paco: ſ. I. est; prov. cons. 31.

peragro: cuius res gestae omnis gentis ... peragrassent; Balb. 16.

permitto: ſ. condono.

pertimesco: non gens nlla .. pertimescenda est; leg. agr. I, 26. ſ. I. est; Rabir. 33.

premo: quo bello omnes gentes .. premebantur; imp. Pomp. 35.

recipio: gentes universae in civitatem sunt receptae; Balb. 31.

redigo: hac [virtute] maiores vestri ... bellicosissimas gentis in dicionem buius imperii redegerunt; Phil. IV, 13.

relinquo: quam (gentem Clodiam) reliquit; dom. 116. quamquam ille gentem istam reliquit; ib. 127.

servo: ſ. I. docet.

supero: pictate ac religione atque hac una sapientia ... omnis gentis .. superavimus; har. resp. 19.

teneo: ſ. munio.

tollo: ſ. I. est; prov. cons. 31.

trado: cum ... alteri Syriam, Babylonem, Persas, integerrimas pacatissimasque gentis, ad diripiendum tradidisses; dom. 60.

vendo: ſ. I. sentit. — vinco: ſ. I. docet.

2. **Dativ:** accido: quid ... admirabilius omnibus gentibus ... accidere potuit? Phil. V, 39.

adfero: imperii vestri splendor illis gentibus lucem adferre coepit; imp. Pomp. 41. cum ... omnibus gentibus finem diuturnae [cupiditatis] turpitudinis et servitutis adferret; Fr. B. VI, 14.

adsigno: inferiorem aedium partem adsignavit non suae genti Fonteiae, sed Clodiae; dom. 116.

antepono: cuius ego civitatis disciplinam atque gravitatem ... haud scio an cunctis gentibus anteponendam dicam; Flacc. 63.

commendo: quo (senatus consulto) mea salus omnibus est gentibus commendata; Planc. 78.

condono: cum avi gloria sordidissimae .. genti ... condonetur; Scaur. 45.

constituo: cuius legc salus ac dignitas ... omnibus gentibus constituta est; imp. Pomp. 57.

do: possessio Minnciae genti esset data; Verr. I, 115.

gigno: nt idem deus urbem hanc gentibus, vos huic urbi genuisse videatur; Phil. XIV, 32.

impendeo: quid putatis impendere hac lege omnibus gentibus terroris et mali? leg. agr. I, 9.

impero: quam praeclarum esset exteris gentibus imperare; Verr. II, 2. ut aliquando vere videremur omnibus gentibus .. terra marique imperare; imp. Pomp. 56. quem (populum Romanum) di immortales omnibus gentibus imperare voluerunt; Phil. VI, 19.

obicio, oppono: cuius ego imperium ... Germanorum immanissimis gentibus obicio et oppono; Piso 81.

ostendo: dubitabitis ... exteris .. gentibus ostendere vos in sententiis ferendis civi parcere quam bosti cedere maluisse? Font. 35.

praescribo: sin hoc ... mos gentibus ... praescripsit; Milo 30.

reservo: ut ... reservare nos exteris gentibus Italiam iuberet; Phil. VII, 2.

video: ut ... cunctis .. gentibus dignissimus ea civitate videar; Quir. 25.

3. **mit Präpoſitionen:** ascisco ex: ſ. I. est; Balb. 30.

cogo ab: cum omnem pecuniam ... ab omnibus .. gentibus ... coëgissetis; leg. agr. II, 98.

comparo ex: qui .. cum ... exercitus .. permagnos quibuscumque ex gentibus potuit comparasset; imp. Pomp. 9.

confero ad: regem spoliatum regno patrio ... ad alias gentis supplicem (se) contulisse; imp. Pomp. 21.

deduco ex: Saxam .. Decidium praeterire qui possum hominem deductum ex ultimis gentibus? Phil. XIII, 27.

disiunctus a: quae (Aetolia) procul a barbaris disiuncta [est] gentibus ... medio fere Graeciae gremio continetur; Piso 91.

do ad: introducti .. Galli ius iurandum sibi et litteras ab Lentulo, Cethego, Statilio ad suam gentem data esse dixerunt; Catil. III, 9.

invenio in: in qua (gente) non modo tot, sed unus tam crudelis bostis patriae sit inventus; Sulla 75.

pervagor per: quod (nomen) per omuis gentis pervagatum est; Scaur. 45.

pono in: si tibi ... apud homines in extremis atque ultimis gentibus positos ... nomen civitatis tuae profuisset; Verr. V, 166.

sum in: cum integri nihil fuerit in hac gente plena; Scaur. 43.

triumpho ex: sine qua (urbe) ex Transalpinis gentibus maiores nostri triumpbaverunt; Phil. VIII, 18.

venio ad: lege bereditas ad gentem Minuciam veniebat; Verr. I, 115.

volito per: ut volitarctis .. per gentis ... cum imperio summo; leg. agr. II, 99.

III. **nach Adjectiven und Adverbien:** 1. nbicumque: ubicumque terrarum et gentium violatum ius civium Romanorum est; Verr. V, 143.

ubinam? ubiuam gentium sumus? Catil. I, 9.

Superlativ: cur homines omnium gentium maxime barbaros ... deducis in forum? Phil. II, 112.

2. gratus: quae (causa) est grata gentibus; Milo 102.

perspicuus: ut esset omnibus gentibus ..

perspicuum divino me numine esse rei publicae redditum; dom. 143.

terribilis: cuius (viri) virtute terribilior erat populus Romanus exteris gentibus; Phil. II, 65.

IV. nach Substantiven: 1. Genetiv: animadversio: orbis terrarum gentiumque omnium datur ... animadversio sine auxilio; leg. agr. II, 33.

auimi: quae (opinio) animos gentium barbararum pervaserat; imp. Pomp. 23.

arma: omnium in se gentium ... arma convertisset; Deiot. 18.

arx: ostendent (xviri) sibi ... hanc arcem omnium gentium displicere; leg. agr. I, 18. videor .. mihi videre hanc urbem, ... arcem omnium gentium, subito uno incendio concidentem; Catil. IV, 11.

auxilium: cui ... non curia, summum auxilium omnium gentium ... umquam vacua mortis periculo atque insidiis fuit; Catil. IV, 2.

bellum: cum universus populus Romanus ... unum sibi ad commune omnium gentium bellum Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; imp. Pomp. 44. ut eum omnibus omnium gentium bellis ... praeponeretis; leg. agr. II, 23. externa bella .. gentium ... ita exstiucta sunt; Sest. 51.

civitas: si qua civitas exterarum gentium ... fecisset aliquid in civis Romanos eius modi; Verr. V, 149.

coguitio: orbis terrarum gentiumque omnium datur cognitio sine consilio; leg. agr. II, 33.

consilium: summum est ... gentium omnium .. consilium senatus; dom. 75.

decretum: ut ... decreto gentis Mauliae nemineu patricium Maulium Marcum vocari liceat; Phil I, 32.

dominus: vix .. servis hoc cum suis, nou vobis omnium gentium dominis probaturum arbitrarer ‖arbitror‖; leg. agr. II, 22. est .. haec condicio ... huius .. populi ... omnium gentium domini atque victoris; Planc. 11. qui se populi Romani victoris dominique omnium gentium patronum dicere auderet; Phil. VI, 12.

fama: uou geutis suae famam perhorresceut? Scaur. 41.

hostis: communem hostem gentium .. omnium quisquam .. privatus intra moenia domi suae retinere poterit? Verr. V, 76.

imperator: ille populus est victor atque imperator omnium gentium; dom. 90.

ius: putat ... ista omuia ... iure gentium facta; Sex. Rosc. 143. quamquam hoc ... omnium iure gentium sanctum est; har. resp. 32. cum ... omnia bella iure gentium conquiescaut; Rab. Post. 42. ut .. omittam ... cuius tautae importunitatis (fuerit) omnium gentium ... clarissimum lumen exstinguere; Deiot. 15.

laus: cum L. Flaccus veterem Valeriae gentis in liberauda patria laudem ... rettulisset; Flacc. 1.

levitas: si mihi libeat totius gentis in testimoniis diceudis explicare levitatem; Flacc. 12.

linguae, litterae: bellicae tuae laudes celebrabuntur ... paene omnium geutium litteris atque linguis; Marcell. 9.

lumen: urbem hanc ... lumen geutium .. quinque hominum ameutium ac perditorum poena redemi; Sulla 33.

memoria: hanc ... porticum esse paticmini furoris tribunicii ... defixum indicium ad memoriam omnium gentium sempiternam? dom. 103.

mentes: quae (memoria tantorum periculorum) ... in omnium gentium sermonibus ac meutibus semper haerebit; Catil. IV, 22.

mos: qnae (nationes) tantum a ceterarum gentium more .. dissentiunt; Font. 30.

multitudo: propter vim ac multitudinem gentium illarum nunquam est antea cum omnibus dimicatum; prov. cous. 33.

natura: quae (nationes) tantum a ceterarum gentium .. natura dissentiunt; Font. 30.

nomina: cuius litteris .. celebrautur aures cotidie meae novis nominibus gentium; prov. cons. 22.

odia: omnium in se gentium .. odia ... convertisset; Deiot. 18.

partes: qui omnis omnium gentium partis tribus triumphis devinxerat; Piso 29.

poena: orbis terrarum gentiumque omuium datur ... poeua sine provocatione; leg. agr. II, 33.

portus: templum sanctitatis, ... portum omnium gentium ... inflammari, exsciudi, fuuestari; Milo 90.

princeps: rebus gestis Cn. Pompeius omuium gentium ... facile princeps; sen. 5. Rabocentum, Bessicae gcutis principem, ... securi percussisti; Piso 84. quod gladiatores nobiles facinut ... faciamus uos, principes .. gentium .. omnium; Phil. III, 35. M. Cato .. omuium gentium virtute princeps (erat); ib. XIII, 30.

religio: in communi omnium gentium religione ... neglegentes ac dissoluti si cupiamus esse, qui possumus? Verr. IV, 115.

res.: omnis exterarum geutium .... res gestas cum mis nec contentiouum magnitudine nec numero proeliorum ... posse conferri; Marcell. 5.

sacra: sacra Cloiliae geuis cur intereunt? dom. 34.

salus: quibus auctoribus et defensoribus omnium tum salus esset ... geutium defensa ac retenta; Flacc. 2.

sensus: nec .. hoc ipso huius gentis .. domestico nativoque sensu Italos .. ac Latinos ... superavimus; har. resp. 19.

sermones: §. meuters.

victor: resistente Cn. Pompeio, omnium gentium victore; Piso 16. est .. populo Romano, victori omnium gentium, omne certamen cum percussore; Phil. IV, 15. §. dominus. imperator.

vis: §. multitudo.

vitia: cum de vitiis gentis loquor; Scaur. 44. in quo (genere) fortasse aliqui ... gentis vitia vicerunt; ib.

2. mit Präpofition: bellum cum: quale bellum nulla umquam barbaria cum sua gente gesit; Catil. III, 25. homini .. turpissimo ... quis bellum cum pacatissimis ‖bellum pacatissimis‖ gentibus ... dedit? dom. 23. est ... a propraetore ... bellum cum maximis Syriae gentibus ... confectum; prov. cons. 15.

V. Umfang: 1. Plural: ciugi: cum in ultimis terris cincta Gallorum gentibus barbariae flnctibus adluatur (Massilia); Flacc. 63.

fallax: copiis iuops, gente fallax? Scaur. 45.

Ort: cum illae (Athenae) nou solum in Graccia, sed prope cunctis gentibus euitebant; Flacc. 17.

2. Präpofitionen: ab: ab isdem geutibus sanctis et iu testimonio religiosis obsessum Capitolium est; Font. 30. ceterae partes (Galliae) a gentibus aut inimicis huic imperio aut infidis aut incognitis aut certe immanibus et barbaris et bellicosis teuebantur; prov. cons. 33. quod (bellum) ab omnibus gcutibus comprohatur; Phil. XI, 39.

apud: quae (sacra) apud omnis gentis nntiouesque fiunt; Verr. IV, 109.

in: quod Graeca leguutur in omnibus fere gentibus; Arch. 23.

prater: quoniam semper appeteutes gloriae praeter ceteras geutis atque avidi laudis fuistis; imp. Pomp. 7.

gentilicius, zum Geſchlecht gehörig: multi sunt .. in hoc ordiue, qui sacrificia gentilicia ... anniversaria ‖anniversarii‖ factitariut; har. resp. 32.

gentilis, geſchlechtsverwandt: I. est: quem esse hunc tuum paene geutilem Verrucium putes; Verr. II, 190.

II. disco a: etiam tu rex, disce a geutili tuo ‖gentili actu‖; dom. 127.

genu, Knie: tu meum generum ..., filiam meam ... a genibus tuis reppulisti; sen. 17.

genus, Geschlecht, Stamm, Gattung, Art, Beispiel: I. **Subject:** abhorret: quod (genus dicendi) non modo a consuetudine iudiciorum, verum etiam a forensi sermone abhorreat; Arch. 3. ni vererer ne hoc ipsum genus orationis ... ab huius loci more abhorreret; Piso 71.

cedit: f. II, 3. cedo.

debet: quod (genus belli) maxime vestros animos excitare atque inflammare ad persequendi studium debeat; imp. Pomp. 6.

declarant: varia genera et bellorum et hostium ... nullam rem esse declarant in usu positam militari, quae huius viri scientiam fugere posit; imp. Pomp. 28.

est: dum hominum genus erit; Sex. Rosc. 91. ut est hominum genus nimis acutum et suspiciosum; div. Caec. 28. cum Agrigentinorum duo genera sint, unum veterum, alterum colonorum; Verr. II, 123. ordo aliqui censorum est? conlegium? genus aliquod hominum? ib. 137. genus ipsum postulandi non est novum; ib. 147. cum ... id hominum genus, quod optimum atque honestissimum est, [a] quo uno et summa res publica et illa provincia maxime continetur, tibi est inimicissimum; ib. 149. quod est aliud in illa provincia genus hominum? ib. 168. quod isto praetore fuit novum genus publicanorum; ib. III, 50. illud genus tertium deductionis erat eius modi; ib. 181. esse aliquod genus cogendae pecuniae senatorium commune et iam prope concessum ordini; ib. 224. quod hoc genus praedandi, quam improbum, quam indignum quamque ad magnitudinem quaestus immensum infinitumque esse videatur; ib. V, 22. quoniam plura sunt genera imperatorum; ib. 25. non erat hoc genus frumenti ex eo genere quod exigeretur; ib. 52. duo genera caecum esse intellegebant; Caecin. 86. genus est belli eius modi; imp. Pomp. 6. potest .. dici, belli genus esse ita necessarium; ib. 20. quod genus esse belli potest; ib. 28. varia iudicum genera (erant); Cluent. 75. unum genus est eorum, qui magno in aere alieno maiores etiam possessiones habent; Catil II, 18. alterum genus est eorum, qui, quamquam premuntur aere alieno, dominationem tamen exspectant; ib. 19. tertium genus est aetate iam adfectum, sed tamen exercitatione robustum; ib. 20. quartum genus est sane varium et mixtum et turbulentum; ib. 21. quintum genus est parricidarum, sicariorum, denique omnium facinerosorum; ib. 22. postremum .. genus est .. genere ipso ... de eius (Catilinae) dilectu, immo vero de complexu eius ac sinu; ib. multo .. maxima pars eorum, qui in tabernis sunt, immo vero ... genus hoc universum amantissimum est otii; ib. IV, 17. quis ignorat ... quin tria Graecorum genera sint vere? Flacc. 64. illud erat hominum genus horribile et pertimescendum; Sulla 59. duo genera semper in hac civitate fuerunt eorum, qui versari in re publica ... studuerunt; Sest. 96. id .. spectaculi genus erat; ib. 124. quod (genus) sibi cum eo commune esset; ib. 130. quae genera (sint in foro) ... hominum videtis; Cael. 21. qui .. habet ... tot victorias bellicas, quot sunt in rerum natura genera bellorum; Balb. 9. verbi genus hoc CONSERVANDO .. impersonalis est, non precantis; ib. 36. cum .. genus ipsum accusationis ... neque senatori neque bono cuiquam nimis incundum esse posset; ib. 54. lubricum genus orationis adulescenti ... est saepe praeceps; Piso 68. quod genus iudiciorum si est aequum; Planc. 36. acerbum omnino genus iudicii, sed tamen ... vix recusandum; ib. 37. quod (genus litterarum) meis studiis aptius quam consuetudini iudiciorum esse videatur; ib. 74. quia genus eius modi fuit criminum; Scaur. 14. quod est .. hoc accusationis .. genus? ib. 23. fallacissimum genus esse Phoenicum; ib. 42. neque solum hoc genus pecuniae capiendae turpe, sed etiam nefarium esse arbitrabantur; Rab. Post. 16. quod genus .. est illud ostentationis et gloriae? ib. 38. unum genus est adversum infestumque nobis eorum; Milo 3. quod homo ... genus hoc causae quod esset non viderit; Ligar. 10. id genus (mortis), quod esset, pulcherrimum suis obtigisse; Phil. XIV, 34. quattuor omnino genera sunt .. iu quibus per senatum more maiorum statuatur aliquid de legibus; Fr. li. VI, 11.

excitat: f. debet.

exsistit: quod tam divinum atque incredibile genus orationis (potest exsistere)? sen. 1.

exstat: dum genus hominum ... exstabit; Phil. II, 51.

impendent: cum multa et varia impenderent hominibus genera mortis; Phil. XIV, 34.

inflammat: f. debet.

insunt: in hac pecunia publica .. haec insunt tria genera furtorum; Verr. III, 165.

obtingit: f. est; Phil. XIV, 34.

offendit: si quem ... offendit .. purpurae genus; Cael. 77.

pendet: quod (genus criminum) non totum penderet ex teste; Scaur. 14.

potest: f. est; imp. Pomp. 28. Balb. 54. exsistit.

spectant: ad hanc emptionem xviralem duo genera agrorum spectant; leg. agr. II, 69.

tenent: semper eum duo dissimilia genera tenuerunt, lenonum et latronum; Phil. VI, 4.

videtur: habetis unum venditionis genus, quod magnum videri vobis intellego; leg. agr. II, 38. f. est; Verr. V, 22. Planc. 74.

violant: quoniam me quattuor omnino hominum genera violarunt; Quir 21.

II. nach **Verben:** 1. **Accusativ:** adfero: huiusce novi postulati genus .. tua praetura attulit; Verr. II, 146.

adficio: f. I, est; Catil. II, 20.

adhibeo: hoc praedandi genus ab isto in illo uno adhibitum; Verr. V, 24

admisceo: admixto Afrorum genere; Scaur. 42.

amplector: ut totum genus amplectamini iudiciorum; Verr. II, 32.

antepono: f. 3. antepono.

aspernor: qui ... aspernaris oratione genus; Piso fr. 2.

attingo: genera ipsa (factorum istius) cupio breviter attingere; Verr. IV, 57. qui ... genus hoc vitae .. extremis .. digitis attigissent; Cael. 28.

cerno: genus infinitum immanitatemque ipsi cernitis reliquorum; Phil. XIII, 2.

circumscribo: uno genere .. circumscribere habetis in animo genus hoc aratorum; Verr. II, 149. genus universum ... brevi circumscribi .. potest; Sest. 97.

cogito: cogitate genus nostrum eius, quem Latinienses nuntiarunt; har. resp. 62.

cognosco: f. **cognosco,** III. genus (5 St.) B. I, S. 561, a.

comprobo: cum genera quaedam pecuniarum capiendarum comprobarimus; Verr. II, 142. a vobis ... genus aestimationis erit comprobatum; ib. III, 220.

concedo: f. I. est; Verr. III, 224.

concupisco: novum genus hoc gloriae concupiscit; Rab. Post. 39.

confirmo: periculosum provinciis genus iniuriae confirmari iudicio; Verr. III, 225. si ostendo ... genus id agrorum certo capite legis impudentissime confirmari atque sanciri; leg. agr. III, 3. quod genus uno testimonii foedere et consensu omnium est confirmatum; Scaur. 21.

conservo: f. **conservo,** II. genus (3 St.) B. I, S. 642, a.

contemno: contempsisti L. Murenae genus; Muren. 15.

contineo: quae (genera tutorum) potestate mulierum continerentur; Muren. 27.

definio: genus universum ... brevi .. definiri potest; Sest. 97.

distinguo: distincta genera esse delictorum; Muren. 63.

do: est .. quasi deorum immortalium beneficio et numere datum rei publicae Brutorum genus; Phil. IV, 7.

effero: extulisti tuum (genus); Muren. 15.

eicio: quod genus hominum optime moratum, optimorum et aratorum et militum, ab hoc plebicola tribuno plebis funditus eicitur; leg. agr. II, 84.

ementior: non genus suum ementitus ... (esse) dicitur (L. Cornelius); Balb. 5.

emo: alterum genus agrorum ... emetur ab eis, qui eos vident sibi esse ... reliquendos; leg. agr. II, 70.

excogito: ſ. **excogito**, III. genus (3 Bl.) S. 261, b.

exigo: ſ. I. est; Verr. V, 52.

exprimo: ut ... omnia cenarum conviviorumque genera ... delicatissimis verbis expresserit; Piso 70.

exuro: illa calamitas ... exussit ‖ exussit‖ hoc genus totum maledicti; dom. 76.

fero: hoc novum genus iniuriae ferre nemo posset; Verr. III, 32.

fingo: quod (genus litterarum) .. ipsum fingi potest; Scaur. 19.

fugio: eorum unum (genus agrorum) propter invidiam domini fugiunt, alterum propter vastitatem; leg. agr. II, 70.

gusto: qui primoribus labris gustassent genus hoc vitae; Cael. 27.

habeo: ſ. I. videtur.

horreo: quod egomet tam triste illud et tam asperum genus orationis horrebam; Cael. 25.

induco: aliud quoddam genus donationis inducit (Rullus); leg. agr. III, 10.

infero: cum inferetur (genus oppugnationis huius); Cael. 20.

intendo: cum hoc novae litis genus .. intenderet; Caecin. 20.

invenio: illud infinitum genus invenerat ad innumerabilem pecuniam corripiendam; Verr. II, 30. hi invenerunt genera tutorum; Muren. 27.

mitto: ad quos (Tissenes) tu decumanum Diogenetum Venerium misisti, novum genus publicani; Verr. III, 86.

muto: pecuniarum .. genera mutabas; Piso 90.

neglego: qui semper genus illud hominum ... neglexit; Milo 3.

novi: quod multa eius ludorum genera noratis; Verr. III, 156. novi genus hominum; Flacc. 51.

perfero: iam videtis quam ob causam Sicilia ... hoc non potuerit novum ac singulare atque incredibile genus iniuriarum coutumeliarumque perferre? Verr. III, 64.

permisceo: ibi .. iste .... genera veterum ac novorum numerumque permiscuit; Verr. II, 125.

perspicio: perspecto genere humanae docilitatis atque ingenii; Sest. 91. genus orationis ... perspexistis; Cael. 45.

pertimesco: nec .. illud genus alterum nocturnorum testium pertimesco; Cael 20. ſ. I. est; Sulla 59.

pondero: quod (genus crimiuum) ponderaret iudex ipse per se; Scaur. 14.

praetereo: quod .. iste .. genus pecuniae cogendae praeterit? quod non ab omnibus aliis praeteritum excogitavit? Verr. II, 120. nullum genus eum crudelitatis praeteriturum fuisse; Phil. III, 4. ſ. praetermitto; Planc. 36.

praetermitto: non mihi praetermittendum videtur .. illud .. genus pecuniae conciliatae; Verr. II, 141. ut ... hoc genus unum vel maximum praetermitterent (maiores nostri); Caecin. 34. quaero abs te .. quod genus improbitatis et sceleris in eo magistratu praetermiseris? Vatin. 13. non intellego quam ob rem senatus ... cum .. nullum genus acerbitatis praetermitteret hoc tamen unum praetereundum putarit; Planc. 36.

probo: verum sit hoc genus aliquod minime probandum; Verr. I, 60. probate genus adoptionis; dom. 37. probabit (Graecus ille poeta) genus ipsum; Piso 74.

profero: quod genus hominum ... proferre possum? Verr. II, 166. genera .. iunumerabilem iniuriarum .. singulis nominibus profero; ib. III, 58.

propulso, prospicio: totum genus oppugnationis huius et iam prospicitis animis et ... propulsare debebitis; Cael. 20.

quaero: ut intellegatis eum Romae quaesisse .. genera furandi; Verr. II, 18. ut causam mortis censuerint, non genus esse quaerendum; Phil. IX, 3.

redigo: si hoc genus † pene ‖ hoc genus rapinae ‖ in unum ‖ in aerarium ‖ redigatur; Phil. V, 12.

reperio: quod ego maxime genus ex sociorum litteris reperire cupiebam; Verr. II, 183. reperio genus huius modi .. praedae; ib. III, 171. quod genus imperii ... non reperiebatur? Sest. 66. haec genera virtutum non solum in moribus nostris, sed vix iam in libris reperiuntur; Cael. 40.

reprehendo: genus aestimationis ipsum a me nunquam est reprehensum; Verr. III, 214. hoc .. unum genus infinitae pecuniae per summam iniriam cogendae nullo modo posse reprehendi; ib. 223. reprehendis solutionis genus; Font. 2.

requiro: necesse est ... aliud genus hominum ... requirat; Verr. I, 22. cum populus Romanus aliud genus hominum ... ad res indicandas requirit; ib. V, 177.

reservo: hoc mihi reservabo genus totum integrum; Verr. III, 84.

retineo: aliud genus imperatoris .. retinendum et conservandum ... cognoscite; Verr. V, 25.

sancio: ſ. confirmo; leg. agr. III, 3.

specto: ne genera quidem spectata esse, ex quibus in eum ordineu cooptari liceret; Verr. II, 120.

suscipio: cum .. genus imperatae pecuniae suscipit; Flacc. 33.

tempto: hoc praedandi genus ab isto in illo uno .. temptatum; Verr. V, 24.

tollo: ut genus hoc totum multarum atque eius modi iudiciorum tolleretur; Verr. I, 156.

tribuo: nec .. ullis (exercitibus) tale genus honoris tributum est; Phil. XIV, 33.

video: genus animadversionis videte; Verr. I, 45. videbamus genus vitae; Sest. 22.

vitupero: genus ipsum legis agrariae vituperare non possum; leg. agr. II, 10.

usurpo: hoc genus poenae saepe in improbos civis ... esse usurputum; Catil. IV, 7.

2. **Genetiv**: obliviscor: ad integritatem maiorum spe sua hominem vocabant materni generis obliti; Sest. 21. o paterni generis oblite! Piso 62.

sum: est .. ipse ... honestissimi ac nobilissimi generis, sed tamen Asculani; Sulla 25. qui cognoman sibi ex Achorum imaginibus adripuit, quo magis natiouis eius esse quam generis videretur; Sest. 69.

3. **Dativ**: addico: est ipse .. gladiatorio generi mortis addictus; Phil. XI. 16.

adversor: qui .. adversabantur ei generi; Sest. 105. qui ei generi adversantur; ib. 114.

antepono: gaudeat (Torquatus) me suo generi meum non antteponere; Sulla 25.

cedo: cedat consulari generi praetorium; Planc. 15.

constituo: ex qua (Asia) .. memoria generi (Murenae) ... constituta est; Muren. 12.

dcbeo: abs te officium tuo debitum, generi .. requiro et flagito; Verr. IV, 79.

defero: ille (populus Romanus) honorem non generi (meo) ... deferebat; Piso 2.

do: date hoc ipsius ... generi; Murcn. 90. quid dulcius hominum generi ab natura datum est quam sui cuique liberi? Quir. 2. cum sit hoc generi hominum prope natura datum; Rab. Post. 2.

exsisto: qui (di) semper exstiterunt huic generi .. fautores; Scaur. 17.

inuro: ne qua generi .. suo nota nefariae turpitudinis inuratur; Sulla 88. tertio .. generi non militum veteranorum, sed importunissimorum hostium cupio quam acerbissimum dolorem inurere; Phil. XI, 38.

licet: neque .. licuit aliter vestro generi; Ligar. 20.

parco: huic hominum generi maiores nostri sic parcendum .. arbitrabantur; Fr. A. III, 15.

plaudo: quid ... dicam ... cui generi civium maxime plaudatur? Sest. 115.

probo: si cuiquam generi hominum ... (Verres) probatus sit; Verr. II, 17.

resisto: generi .. totius accusationis resistere .. deberis; Scaur. 37.

restituo: ut ... generi nos laudem gloriamque restituas; Verr. IV, 80.

servo: ei generi hominum .. Campanus ager et praeclara illa Capua servatur; leg. agr. III, 16.

tribuo: illi ... generi .. Marcellorum maxima voluntate (diem festum) tribuebant; Verr. II, 51.

4. **Ablativ:** nascor: servi .. eius, qui ... essent .. eodem genere (qui dominus) .. nati; Verr. III, 62. eis, qui nobili genere nati sunt; ib. V, 180. si tibi hoc sumis, nisi qui patricius sit, nemiuem bouo esse genere natum; Murcn. 15. cum hunc clarissimum virum, summo genere natum, ... a pedisequis conculcari iubercs; dom. 110.

sum: eum qui regnum illud teuest hoc teupore neque genere neque animo regio esse; leg. agr. II, 42. nemiem unquam .. fuisse .. tam divino atque incredibili genere dicendi; Quir. 5. qui (Ptolemaeus) ... erat eodem genere; Sest. 57.

utor: ne nuovo qucrimoniae genere uti possit Hortensius; Verr. I, 24. cum utuntur omnes uno genere nummorum; Verr. III, 181. cur in hoc uno crimine isto genere defensionis uteris? ib. 206. quo .. genere non utercr orationis; Sulla 2. me ... hoc uti genere dicendi; Arch. 3. ut me ... patiamini ... uti prope nuovo quodam et inusitato genere dicendi; Arch. 3. ut mihi .. licere putem remissioro uti genere dicendi; Sest. 115. quo (genere orationis) nunc utor; Piso 71. ne .. videar ... eo genere uti litterarum; Planc. 74.

5. **mit Präpositionen:** abhorrens a: si quis umquam de nostris hominibus a genere isto studio ac voluntate non abhorrens fuit, me et esse arbitror et magis etiam tum ... fuisse; Flacc. 9.

accipio a: quem (populum Romanum) ab hoc genere liberum acceperat (L. Sulla); Cluent. 151.

accommodo ad: nonne vobis verba domo patroni deprornere videtur ad omne genus nequitiae accommodata? Verr. III, 155.

aucupor ex: ut omui ex genere orationem aucuper; Sest. 119.

aufero a: quam longe huuc ab hoc genere coguatio materna Transalpini sanguinis abstulisset; sen. 15.

cado in: quae (nomina) in id genus civium cadere possint; har. resp. 53.

capio ex: HS viciens cx hoc uno genere (pecuniae conciliatae) captum videmus; Verr. II, 142. qua re .. iste HS viciens ex hoc uno genere (pecuniae conciliatae) conciliarit et ceperit; ib.

comparo ex: exponam .. vobis .. ex quibus generibus hominum istae copiae comparentur; Catil. II, 17. firmissimum excrcitum cx invicto genere veteranorum militum comparavit; Phil. III, 3.

concilio ex: f. capio ex.

confligo cum: satisne vobis .. videor ad singulos testis accedere neqne ... tantum modo cum universo genere confligere? Flacc. 50.

consisto in: quibus in illo genere conductarum contionum consistendi potestas non erat; Sest. 113.

constituo de: de honestissimo genere hominum ... ca iura constituebas; Verr. III, 27. — ex: si ex isto genere (hominum) splendorem ordini atque ornamentum curiae constituere velitis; Verr. II, 77. ex quo genere peccati ... vel iniuriarum vel capitis iudicia constituta sunt; Caecin. 9.

cousto ex: quae (provincia) constat ex eis generibus hominum et civitatum; Font. 12. quae (provincia) ex hac genorum varietate constaret; ib. 13.

coopio ex: f. 1. specto.

creo ex: cum suffragiis tres ex tribus generibus creati sunt; Verr. II, 127.

declaro in: quid populus Romanus sentire se ostenderet utroque in genere declaratum est; Sest. 117.

deploro de: primum (querendum est et deplorandum) de communi genere [testium]; Flacc. 23.

desum in: quo in genere senatores deesse nou solent; Phil. I, 12.

dico de: cum iam tot horas de uno genere ... dicam; Verr. V, 159. primum mihi videtur de genere belli ... esse dicendum; imp. Pomp. 6. cum essem de belli genere dicturus; ib. 17. quoniam de genere belli dixi; ib. 20. omittamus .. de genere dicere; Murcn. 18. dicam de genere universo et de condicione omnium nostrum; Flacc. 6. hoc dico de toto genere Graecorum; ib. 9. mihi iam satis superque dixisse videor de Asiatico genere testium; ib. 66. dicam ... de genere vitae (P. Sestii); Sest. 5. possum ... de omni genere hostium dicere; prov. cons. 31. dicam .. de ipso genere accusationis; Scaur. 22. a me est de universo genere dicendum; ib. 44. nihil de genere belli dicam; Phil. II, 59.

do ex: cum his (decumanis) quoque statuisti, quantum ex hoc genere frumenti empti darent? Verr. V, 53. adhuc .. testes ex eo genere a me sunt dati; ib. 165.

erro in: ne quis .. in genere iniuriae ... errare possit; Qu. Rosc. 24.

excello in: cum in omni gencre .. artium ... Cn. Pompeius excellat; Balb. 15.

exercco in: in quo (genere belli) illum (Pompeium) non exercuerit fortuna rei publicae; imp. Pomp. 28.

instituo ex: alii quaestus instituuntur ex uno genere navali videre quam multi; Verr. V, 61.

insum in: in hoc uno genere omnis inesse culpas istius maximas; Verr. V, 42.

inveuio in: istc in hoc gcnere peculatus non nunc primum inventus, sed nunc demum tenetur; Verr. III, 177.

iudico ex: quaeretis ex quo genere hominem istum iudicetis; Verr. I, 45.

labor ad: ne qua levitate me ductum ad insolitum genus dicendi labi putetis; Sest. 119.

loquor de: quasi ... non de optimorum civium genere loquerctur; leg. agr. II, 70. loquamur potius de nequissimo genere levitatis; Phil. II, 63.

nubo ex: cum ex amplissimo genere in familiam clarissimam nupsisses; Cael. 34.

offendo in: cum in eodem genere, in quo ipsi offendissent, alios reprehendissent; Cluent. 98.

pecco in: si .. uno aliquo in genere peccasset (M. Antonius); Verr. II, 9.

pertineo ad: ad quae (genera causarum) interdictum pertineret; Caecin. 86.

pono in: quos ego utrosque in eodem genere praedatorum direptorumque pono; Catil. II, 20.

postulo ex: ut ex utroque genere et iuris dicendi et sartorum tectorum exigendorum ea postuletis; Verr. I, 103.

quacro ex: quae sunt adhuc a me de iure dedicandi disputata, non sunt quaesita ex occulto aliquo genere litterarum; dom. 138.

queror de: f. deploro de.

reprehendo in: ille ... in hoc uno genere veterum religione legum reprehenditur; Verr. III, 82. f. offendo.

statuo de: quaeso a vobis, Asiatici testes, ut ... quid vosmet ipsi de genere vestro statuatis memineritis; Flacc. 65.

sum ex: consistam in uno nomine; multa enim sunt ex eodem genere; Verr. I, 96. quo ex genere mihi testium ... magna copia fuisset: ib. 97. erant ex eo [haec] genere; ib. II, 183. ut sciatis ... ex quo genere (imperatorum) iste sit; ib. V, 25. quo ex genere iste est Manlius; Catil. II, 20. ex hoc genere illos fuisse arbitror Camillos, Fabricios, Curios; Cael. 39. num est ex iudicum genere? Phil. V, 13. f. I. est; Verr. V, 52. — in; cur hoc, cum in eodem genere sit, non caves? Verr. I, 110. quae in hoc genere essent; ib. II, 82. in eodem genere sunt cetera; ib. III, 92. nullum fuit omnino civitatis isto praetore in hoc genere discrimen; ib. V, 140. non alia ratio iuris (est) in hoc genere dumtaxat; Caecin. 57. qui (frater tuus) est in isto genere urbanissimus; Cael. 36. tecum ipse licebit quoi in eo genere et quanta sint crimina recordere; Piso 87. isto in genere et fnimus ipsi; Planc. 45.

sumo ex: pauca ex aliis generibus sumemus; Verr. II, 118.

suppedito ex: quae (Sicilia) tibi ex alio genere frumentum suppeditare possit? Verr. III, 172.

teneo in: dum modo illa in hoc genere praescriptio moderatioque teneatur; Cael. 42. f. invenio in.

timeo a: a quo .. genere .. ego numquam timui; Sulla 59.

valeo in: quasi vero ego ... in isto genere omnino quicquam aut curatione aut potestate valuisem; dom. 14.

versor in: atque in hoc genere audaciae multo etiam impudentius in decumis Acestensium versatus est; Verr. III, 83. in hoc genere nunc .. versor; ib. 100. non versabor in uno genere diutius; ib. 103. uinium mihi diu videor in uno genere versari criminum; ib. IV, 105. quis .. C. Verres ... versatus .. sit .. in omni genere furandi atque praedandi; ib. V, 1.

III. **nach Adjectiven:** 1. proprius: cum videam ... libertatem propriam generis .. vestri ... in fidem et quodam modo in patrocinium mei consulatus esse (coulatam); leg. agr. II, 9. ut .. libertatem propriam Romani ... generis recuperemus; Phil. III, 29. quae (virtus) propria est Romani generis; ib. IV, 13.

2. inimicus: profiteor huic generi hominum me inimicum accusatorem, odiosum, adsiduum, acerbum adversarium; Verr. a. pr. 36. malo .. te isti generi hominum ... inimicum atque infestum putari; ib. V, 153.

iratus: cui generi esse ego iratus ... possum; Piso 68.

iucundus: qui ... idcirco cuidam homiuum generi paulisper iucundior fuit; Cluent. 110.

3. alienus a: dixit Q. Tadius. ... non alienus a matris eius genere; Verr. I, 128.

felix in: quanquam in hoc genere fateor feliciorem esse te; Phil. II, 40.

levis in: accipite .. avaritiae prope modum in suo genere non levius (crimeu); Verr. I, 86.

molestus in: nacti sumns .. inimicum in omni gencre odiosum ac molestum; Flacc. 13.

municipalis a: est .. ipse a materno genere municipalis; Sulla 25.

novus in: hanc vos ... tam novam in omni genere volnntatem, impudentiam, andaciam, cupiditatem comprobabitis? dom. 116.

odiosns in: f. molestus in.

reliquus ex: cum ex utroque genere (civium) par numerus reliquus esset; Verr. II, 124.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Gentil:** alqd: si qua sunt alia huius generis; Fr. B. VI, 13.

actio: huiusce generis una est actio ... constituta; Caecin. 40.

antiquitas: primum generis (Fontei) antiquitas (vestris animis supplicat); Fout. 41. Habitus ... pro antiquitate generis sui ... tantae voluntati universorum Larinatium deesse noluit; Cluent. 43.

auctores: nulli me vobis auctores generis [mei] commendarunt; leg. agr. II, 100.

boni: quod omnes boni omnium generum .. suam salutem cum mea coniungunt; Sulla 29.

caput: ad caput .. generis utriusque veniamns; Planc. 18.

cives: omnes .. omnium generum .. cives summae rei publicae a consulibus atque a summo imperio petendum esse auxilium arbitrabantur; Sest. 25.

cognatio: quae cognatio studiorum et artium .. non minus est coniuncta, quam ista .... generis et nominis; Verr. IV, 81.

cognomen: ne ... nationis magis quam generis uti cognomine videretur; Cluent. 72.

consultum: quo senatus consulto huius generis ... bene scriptas litteras decretum a senatu? Phil. X, 6.

contentio: haec tibi est prima cum Plancio gencris vestri .. contentio; Planc. 18.

copia: cum .. huius generis copiam tantam habeat Antonius; Phil. XI, 14.

decreta: cum de me ... facta sint ... ea (decreta) .. generum .. omnium; Piso 41.

dedecus: o familiae ... Calventinae ... neque paterni generis, sed braccatae cognationis dedecus! Piso 53. ea ... ad sempiternum dedecus sui generis ... constituit; ib. 92.

dignitas: summam video esse in te .. dignitatem generis; Muren. 15. cuius (generis) est magna in utroque dignitas; Muren. 18. semper ita sentiet talem se animum .. generis dignitati ... debuisse; Flacc. 104. ut nc quid .. de dignitate generum ... minuatur; dom. 36. cum ille ... ad illius generis ... dignitatem propinqui sui mentem a Clodianis latrociniis reflexisset ‖ refixisset ‖; Sest. 130. ut ... retineret ... generis .. dignitatem; Scaur. c. 1. §. 1.

distinctio: quouiam congesta fuit accusatio magis acervo quodam criminum, non distinctione aliqua gcnerum et varictate; Scaur. c. 1. §. 4.

edicta: nova novi generis edicta proponunt; Sest. 89.

exempla: f. indicia.

facta: quem (Q. Metellum) P. Servilius ... ad sui generis ... facta .. revocavit; sen. 25.

facultas: cnius generis erat in senatu facultas maxima; Sulla 42.

fatum: uoster est Brutus ... rei publicae natus .. fato quodam paternl materuique generis; Phil. X, 14.

fons: ad fontem generis utriusque veniamus; Planc. 18.

gloria: qua (laude) maxime florere generis sui gloriam ‖ florere in generis sui gloriam ‖ videmur (L. Flaccus); Flacc. 25.

homo: legem ab homine non nostri generis ... promulgatam videmus; Verr. II, 174. constat .. nullis umquam comitiis campum Martium .. tanto splendore omnis generis hominum .. floruisse; dom. 75. si in ... infimi generis hominum condicione .. timidos ... odisse solemus; Milo 92.

hostes: quam (fidem eius) hostes omnes omnium generum sanctissimam iudicarint; imp. Pomp. 42.

ignobilitas: multis viris fortibus ne ignobilitas generis obiceretur; Muren. 17.

indicia: unius cuiusque de varia improbitate generis indicia apud vos et exempla profero; Verr. IV, 49.

initium: cum Ipse (M. Cato) sui generis initium .. ab se gigni et propagari vellet; Verr. V, 180.

insignia: omnia generis (eius) .. insignia atque ornamenta unius ludicii calamitate occiderunt; Sulla 88.

iudicia: inducatur sane .. consuetudo huius generis iudiciorum nova; Rab. Post. 8.

mentio: is mihi etiam generis sui mentionem facit? har. resp. 26.

mortales: de quo .. omues mortales omnium generum .. iudicaverunt; Piso 96.

mulieres: ut .. omnium generum ... omnes viri ac mulieres ... viderentur laetari; Piso 52.

nobilitas: habetis nobilitatem generis gloriosam; Phil. III, 16.

novitas: non arbitrabar ... de generis novitate accusatores esse dicturos; Muren. 17.

numerus: numerus .. huius generis late et varie diffusus est; Sest. 97.

omen: cum Brutum omine ‖bomine‖ quodam illius generis .. natum ad rem publicam liberandam ... laudibus amplissimis adfecistis; Phil. VII, 11.

oratio: ut aliquando totam huius generis orationem concludam atque defiuiam; Verr. IV, 115.

ornamenta: ſ. insignia.

princeps: maius .. a D. Bruto beneficium populus Romanus et babet et exspectat quam maiores nostri acceperunt a L. Bruto, principe hulus maxime conservandi generis: Phil. III, 11.

principium: qui (Gaditani) a principio sui generis .. mentis suas ad nostrum imperium nomeuque flexerunt; Balb. 39.

ratio: quae ratio (sit) generum; dom. 34.

similitudo: si natura puerum a pateruis vitiis atque a generis similitudine abluceret; Verr. III, 169.

stirps: non ingenerantur hominibus mores .. a stirpe generis; leg. agr. II, 95.

studia: studia generis (vestri) ... plurimarum artium atque optimarum nota mibi snut; Ligar. 12. cuius generis ... studia tum laudi et gratulationi tuae se nou obtulerunt? Phil. I, 30.

subsidium: quae (mulier quaedam) ... subsidium generis ... sustulisset; Cluent. 32.

sumptus: sumptus unius generis obiectus est; Cael. 17.

varietas: ſ. distinctio.

vir: clarissimum virum generis vestri .. nemo reprehendit; Sulla 32. ſ. mulieres.

virtus: eiusdem animi atque ingenii est posteris suis ... memoriam prope intermortuam generis sui virtute reuovare; Muren. 16 queu (Q. Metellum) P. Servilius ... ad sui generis ... virtutes .. revocavit; sen. 25.

2. **Dativ:** adversarius: huic hominum generi faceor .. multos adversarios .. esse; Sest. 138. ſ. III, 2. luimicus; Verr. a. pr. 36.

fundus: huic generi legum fundos populos fieri non solere; Balb. 38.

hostis: quasi tu ... fueris .. non .. generi .. civium hostis; Verr. V, 169.

3. **Ablativ:** imperator: iste novo quodam genere imperator pulcherrimo Syracusarum loco stativa sibi castra faciebat; Verr. V, 29.

4. **mit Präpositionen:** alqs ex: conveni ego ex isto genere consultorum non neminem; Caecin. 79. quibus ex generibus alteri se popularis, alteri optimates et haberi et esse voluerunt; Sest. 96. hoc ex genere si qui se in hoc iudicium forte protulerint; Cael. 22. sin autem multorum virtus ... ex infimo genere ... consecuta est .. summam laudem; Balb. 18.

consultum de: quo de genere persaepe senatus consulta fiuut; Fr. B. VI, 11.

homines ex: ut ex eo genere homines ... diligenter vobis retinendos existimetis; Font. 42.

meritain: si .. gloria est illustris ac pervagata magnorum ... in omne genus hominum fama meritorum; Marcell. 26.

turba ex: quam turbam dissimillimo ex genere distinguebant homines percussi Sullani temporis calamitate; Muren. 49.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adficere: ut eos ... novis honoribus adiciat et numero dierum et genere verborum; Piso 45.

adfligi: qui cum uno genere morbi adfligerentur; Piso 85.

adligare: L. Sulla ... populum Romanum ... adligare novo quaestionis genere ausus non est; Cluent. 151.

auferri: quo genere (cogendae pecuniae) ab sociis maxima pecunia per summam iniuriam auferatur; Verr. III, 224.

celebrari: quod (spectaculum) ... omni genere hominum celebratur; Sest. 124.

certari: qui in suis castris virtute putaret oportere, non genero certari; Verr. V, 81.

circumscribere: ſ. II, 1. circumscribo; Verr. II, 149.

commendari: qui cum se .. non genere populo Romano commeudari putaret; Verr. V, 180.

commovere: quod (frumentum aestimatum) ... iniuriae genere quemvis debet commovere; Verr. III, 188.

complecti: quo (genere orationis) quisquam posit vestra in nos universa promerita non dicam complecti orando, sed percensere numerando; sen. 1.

confirmare: si, quod ei dicunt, ... ne litterarum quidem aliquo genere ... confirmare conantur; Scaur. 19.

decerni: mihi consuli supplicatio ... novo et inaudito genere decreta est; Phil. XIV, 24.

delectari: an hoc genere eloquentiae delectetur (ille), nescio; leg. agr. II, 13.

differre: proinde quasi ... ea res, quam ego dico, et ea, quam tu fecisti, inter se genere iniuriae ... differat; Verr. III, 203

diiungi: quasi .. genere diiuncti siut (homines nobiles); Verr. V, 182.

esse: i. L est; Catil. II, 23.

explicare: uisi hanc mihi totam rationem omui et personarum geuere et litterarum explicaris; Flacc. 45.

fraudulentus: Karthaginienses frauduleuti et mendaces nou genere (sunt); leg. agr. II, 95.

funestus: ut spectaculum illud ... genere .. miserum ac funestum videremus; Fr. B. VI, 20.

gloriari: cum tu eodem materno geuere soleas gloriari; Phil. III, 17.

inferior: hominem ... iuferiorem quam te geuere ... aedilem factum esse miraris? Plauc. 30.

instituere: easdem (dodrantarias tabulas) Fonteius instituit et eodem genere pecuniae; Font. 2.

levis: habetis .. quae in totam causam de moribus A. Cluentii ... accusatores coulegerunt, quam levia geuere ipso! Cluent. 164.

magnus: video .. esse crimen .. genere ipso magnum; Font. 20.

mendax: ſ. fraudulentus. — miser: ſ. funestus.

necessarius: qua re esset boc bellum genere ipso uecessarium; imp. Pomp. 27.

novus: quid .. tam novum ... genere ipso postulandi? Verr. II, 147.

ornare: orauntur alii mortui genere ac nomine; Verr. IV, 81. C. Caesarem senatus .. geuere supplicationum amplissimo ornavit; Balb. 61.

patefacere: mibi .. senatus ... singulari genere supplicationis deorum immortalium templa patefecit; Piso 6.

percensere: ſ. complecti.

perficere: me ... omni genere monimentorum meorum perfecisse; Phil. II, 20.

praestans: quis .. est illo ... ullo laudis genere praestantior? Marcell. 4.

primus: Sex Roscius ... Amerinus fuit genere

... facile primus; Sex. Rosc. 15. Phylarchum Centuripinum, primum hominem genere, .. non hoc idem .. diere audistis? Verr. IV, 50.

princeps: Philodamum esse quendam geuere, honore, copiis, existimatione facile principem Lampsaceuorum; Verr. I, 64. Amyntas est genere ... princeps illius civitatis; Flacc. 72.

redigi: id hoe genere iudicii redigi solere; Rab. Post. 37.

sacrari: sanctiones sacraudae sunt .. genere ipso ... legis; Balb. 33.

teneri: etsi ... eius (L. Herculis) .. diceudi genere quodam tenebamiui; Cael. 25.

vincere: te Planciiui hoc uno solum municipii, verum etiam vicinitatis genere vincebaut; Planc. 23.

zum Satz: intellegis omni genere inris ... te tribunum plebis uou fuisse; dom. 42. temporum magis eo nunc vitio quam genere ‖ inquam genere‖ iudicii plura dicam; Balb. 15.

2. **Präpositionen**: a. f. l. est: Verr. II, 149.

causa: nomen clarissimum et fortissimum .. generis ... causa rei publicae reservate; Flacc. 106.

ex: cur his quicquam praeterea ex alio geuere imperasti? Verr. V, 53.

in: quis nos magno opere attendit umquam, in hoc quidem genere causarum, ubi aliquid ereptum aut ablatum a quoplam dicitur? Verr. I, 27. in utroque genere (hereditatum possessionibus et mulierum hereditatibus) video ... te ipsum .. edixisse; ib. 118. quoniam facta istius in his generibus infinita sunt; ib. II, 118. iste ... etiam in his duobus generibus civium novorum veterumque turbavit: ib. 123. etiamne haec tam parva civitas ... in hoc .. frumentario genere praedae tibi et quaestui fuit? ib. III, 85. in quo (genere) singulatim oratores eversi bonis omnibus sunt; ib. 100. in hoc geuere facilior est existimatio quam reprehensio; ib. 190. cur in isto genere solo frumenti ista aestimatio constituatur? ib. 202. quoniam in toto hoc genere hac una defeusione usurus es; ib. IV, 8. ut ad maiora istius et illustriora in hoc genere furta et scelera veniamus; ib. 97. tria ferebantur in orbe terrarum signa lovis Imperatoris uuo in genere pulcherrime facta; ib. 129. si qui in hoc geuere quaestionis accusati sunt ‖ si qui tenentur h. g. qu. ‖; Font. 3. nou occurrit uni cuique vestrum aliud alii in omni genere exemplum? Caecin. 52. uimia ista ... potentia in hoc solo genere quiescit; ib. 71. qua lege in eo genere a senatore rati reperti solet; Cluent. 104. in isto genere libeutius cum multorum tum hominis eloquentissimi et sapieutissimi, L. Crassi, auctoritatem sequor; ib. 140. quo in genere ... est operae pretium diligentiam maiorum reeordari; leg. agr. II, 73. qui in hoe genere quaestionis defenderim neminem; Sulla 5. quoniam me in hoc novo genere dicendi tam diligenter attenditis; Arch. 17. hoe in geuere solo rem iudicatam referri posse volueruut; dom. 78. quo modo .. hoe in genere [praesidii comparati] accusas Sestinm? Sest. 90. in hoc geuere labor offendit ‖ confitendi ‖ homines a studioque deterret; Cael. 46. non intellego quam ob rem senatus hoc uno in genere tribus edi voluerit ab accusatore; Plauc. 36. in eo genere accusationis si viuerem, succumberem et cederem; Scaur. 16. in quo (genere accusationis) .... omnia conspiratione ... videtis esse exscepta; ib. 37. in quo (genere) fortasse aliqui ... sirpis Ipsius et gentis vitia vicerunt; ib. 44. si quidem ... in ipso genere mortis imitatus est P. Decium filius; Rab. Post. 2. quam .. vos .. eius in novo genere bouitatem inusitatam .. complecti .. et augere debetis; ib. 44. quanta (illius fuerit) in omni genere bellorum gloria, ... quis ignorat? Deiot. 12. subvenit .. rei publicae ... in alio genere belli; Phil. V, 43. minus me eommovit hominis summa auctoritas in hoc uno genere dumtaxat, nam in ceteris egregie commovit; Fr. C. 24. f. I. est; Fr. B, VI, 11.

post: eum pro sua patria pauci post genus hominum natum reperti sint qui ... vitam suam hostium telis obiecerint; Balb. 28.

germanitas, Geſchwiſterſchaft, Brüderliche keit: l. **movet**: moveat (te horum) germanitas; Ligar. 33.

ll. **stupra**: quorum (scurrarum) iutemperantia expleta in domesticis est germanitatis stupris volutatus; har. resp. 49.

germanus, leiblich, leibhaftig, wirklich, echt: **alqs**: quantum inter hunc et illum Numidicum, verum ac germanum, interesset; Verr. IV, 147. etiam hoe magis (conquisituri sunt aliquid sceleris et flagitii isti a Rullo electi coloni), quam illi veteres germanique Campani; leg. agr. II, 97.

frater: cum virgo Vestalis ... germanum fratrem complexa teneat; Font. 46. cum se fratrem uxoris tuae fratri tuo germano antelatum videbat; nom. 118. vicinum eius mulieris miraris male audisse, cuius frater germanus sermones iniquorum effugere non potuit? Cael. 38.

Lupercei: fera quaedam sodalitas ... germanorum Lupercorum (est); Cael. 26.

soror: quem cum sorore germana nefarium stuprum fecisse L. Lucullus .. se .. dixit eomperisse; Milo 73.

gero, tragen, führen, ausführen, verwalten, hinbringen, halten, (ſich) benehmen: l. **absolut**: 1. **in**: omnia, quae gerebam, iam tum in gerendo spargere me ac disseminare arbitrabar in orbis terrae memoriam sempiternam; Arch. 30.

2. **alqs**: qui gessit, nou aiest; Flacc. 23.

xviri: reges constituuntur, non xviri, .. itaque ab his initiis fundamentisque nascuntur ut .. cum gerere ‖ rem ‖ coeperint ... omne nostrum ‖ vestrum ‖ ins, potestas libertasque tollatur; leg. agr. II, 29.

ll. **mit Object**: 1. **adjectivisch**: eques Romanus loeuples, sui negotii bene gerens (erat procurator); Quinct. 62. sunt negotii gerentes ... optimates; Sest. 97. cum ... homines .. negotii gerentis iudiciis iniquissimis in retires; Vatin. 12.

2. **verbal**: **alqm**: observaut quem ad modum sese unus quisque nostrum gerat in retinenda religione conservandisque legibus; Verr. a. pr. 46. in sartis tectis .. quem ad modum se gesserit; ib. I, 127. ita se in isto iufinito imperio M. Antonium gessisse; ib. III, 213. neque euim ita se gessit (Verres) in his rebus; ib. IV, 49. tam in ea provincia per triennium gessit (Verres); ib. 72. in qua (audacia) tu te ita gessisti; ib. V, 39. sic me in hoc magistratu geram populi Romani ‖ patres conscripti ‖; leg. agr. I, 26. quod ... truculentius se gerebat (P. Rullus) quam ceteri; ib. II, 13. is (P. Rullus) .. sic se gerit, ut sibi iam xvir designatus esse videatur; ib. 53. ita me gessi; Catil. III, 25. ille damnatus ita se gerebat non solum consiliis et sermonibus, verum etiam aspectu atque voltu; Sulla 15. ita se gessit (L. Caecilius) in tribunatu; ib. 65. eum ... se iam tum gessisse pro cive; Arch. 11. illi ... quo se paeto gerunt? Sest. 75. qui ... in ea (re publica) se excellentius gerere studuerunt; ib. 96. qui .. ita se gerebant; ib. 97. .. ita sese gerat ‖ geret ‖; Cael. 49. qui te ita gesseris; Piso 82. nisi forte ego unus ita me gessi in iudiciis; Planc. 75. in provincia pacatissima ita se gessit (Q. Ligarius); Ligar. 4. non ... ita gerimus nos hoe bello consulares; Phil. VIII, 32. ut te illic gesseris, non audeo dicere; Fr. B. VIII, 7. 19, a.

alqd: haec dum Romae geruntur; Quinct. 25. quod per litteras istius in Gallia gestum est; ib. quadriduo, quo haec gesta sunt; Sex. Rosc. 20. eaque omnia deorum voluntate, studio populi Romani, consilio et imperio et felicitate L. Sullae gesta esse intellego; ib. 136. ista omnia, quae vos per Sullam gesta esse dicitis; ib. 143. quae domi gerenda sunt; ib. 149. „eum aliquid .. rei publi-

cae causa gererem"; Verr. I, 70. per istum tamen omnia gerebantur; ib. 95. quod gestum non esset; ib. 158. quae palam gesta sunt; ib. II, 81. ego hoc tibi ... ita gestum esse concedam; ib. 106. ea, quae in magistratu gessisti; ib. 140. quae sunt gesta cognoscite; ib. 161. quid gestum sit; ib. III, 85. haec ita gesta esse .. cognoscite; ib. 174. ubi ea, quae dico, gesta esse memorantur; ib. IV, 107. quod .. ipse .. docuit quem ad modum gestum esset; ib. V, 15. haec omnia salvis populi Romani sociis atque integris vectigalibus esse gesta; imp. Pomp. 21. haec qua celeritate gesta sint; ib. 34. quonam .. haec modo gesta sint? Cluent. 65. quae cum ego non solum suspicarer, sed plane cernerem, neque enim obscure gerebantur; leg. agr. II, 9. quae .. sic gesta sunt; Catil. III, 17. haec omnia .. ita sunt a me administrata, ut deorum immortalium nutu atque consilio .. gesta .. esse videantur; ib. 18. ut ea, quae gessi in consulatu, privatus tucar atque ornem; ib. 29. ita me in re publica tractabo, ut meminerim semper quae gesserim curemque ut ea virtute, non casu gesta esse videantur; ib. qui haec omnia pro salute omnium communi consilio, una mente atque virtute gesserunt; Flacc. 96. quae pro salute omnium gessi; Sulla 26. ut ea, quae pro salut- omnium gessi, tuas magis et felicite? a me quam virtute et consilio gesta esse videatur: ib. 83. ea, quae gesserat; Arch. 20. sin .. ea, quae ante gesseram, conservandae civitatis causa gessissem; Quir. 1. ea, quae furore improborum in re publica ... gesta sunt; dom. 2. nec quae sint ... gesta contra me neque quo modo neque per quos patefaciendum mihi esse arbitror; ib. 30. ex omnibus rebus gessisse iure; ib. 34. quod .. si ... non omnia per servos latronesque gessisses; ib. 53. quicquam iure gestum videri potest, quod per vim gestum esse constet? ib. ea, quae gerebat .. quaeque gesserat; ib. 66. omnia ... per furorem esse gesta; ib. 68. ea, quae gessi in consulatu; ib. 72. omnia hominum tam gestarum audacia perditorum clamore, concursu, vi, mann gerebantur; Sest. 85. in qua (domo) mihi geratur quod foras proferendum sit; Cael. 57. per quos *omnia* gerantur; ib. in Syria imperatore illo nihil aliud *neque gestum* neque actum est; prov. cons. 9. quid est vobis consulibus gestum sine armis? Piso 15. quid .. erat .. gestum in tua provincia? ib. 40. quae superiore anno ille gessisset; ib. 79. quae ipse gesserat; ib. non .. quid gesseris ... dicere audes; ib. 97. qui si nihil gesseras dignum honore; ib. ita multa Romae geruntur; Planc. 63. multa gessit; Rab. Post. 4. haec .. ita gesta sunt; Milo 30. si haec non gesta audieris; ib. 54. omnium ordinum consensu pro salute rei publicae gesta resciderat; ib. 87. quicquid prospere gestum est; Marcell. 6. armis .. gesta numquam .. in indicium vocabuntur; Phil. I, 21. quod ita erit gestum, id lex erit? ib. 26. cum haec pro salute rei publicae tanta gessisses; ib. 33. quid gessi .. nisi ex huius ordinis consilio, auctoritate, sententia? ib. II, 11. quorum consilio sapientiaque gesta sunt (haec); ib. ea, quae .. clarissimus adulescens ... gessit et gerit; ib. III, 7. Cn. Pompei ... gestum est subsidiis; Fr. A. III, 8. f. I, 1. f. negotium; Quinct. 42. Verr. IV, 25. Font. 11. Caecin. 57. 58.

bellum: f. **bellum**, II, gero (98 St.) B. I, S. 399.

caedes, decisiones, direptiones: in Syria imperatore illo nihil aliud *neque gestum* neque actum est nisi pactiones pecuniarum cum tyrannis, decisiones, direptiones, latrocinia, caedes; prov. cons. 9.

consulatum: f. **consulatus**, II, 1. gero (7 St.) B. I, S. 676, b.

ivratum: in qua (Capua) .. tum ... ivratum gerebat; Sest. 19.

factum: quod (factum) ... pro salute patriae gessissem; dom. 94.

honores: qui omnis honores domi suae ... amplissime ac magnificentissime gessit; Verr. II, 112.

imperia: ecquis umquam reus ... in imperiis gerendis sic accusatus est? Font. 37. eos .. qui iam imperia .. gesserunt; Balb. 45.

inimicitias: M. Catonem ... cum multis gravis inimicitias gessisse accepimus; div. Caec. 66. dubitatis .. quin insitas inimicitias istae gentes omnes .. gerant cum populi Romani nomine? Font. 33. neque .. mulierbris unquam inimicitias mihi gerendas putavi; Cael. 32. si cui nimium efferbuisse videtur huius ... in gerendis inimicitiis ‖suis‖ ferocitas; ib. 77. ut nostras inimicitias ipsi inter nos geramus; Balb. 60. eas sibi inimicitias ... *gerendas esse arbitrabatur*; Scaur 45. inimicitias hominum more gerere potuerit; Deiot. 30.

labores: qui partis honoribus eosdem in foro gessi labores quos peteudis; Phil. VI, 17.

latrocinia: f. caedes.

magistratum: cognoscite hominis principium magistratuum gerendorum; Verr. I, 34. placet ita geri magistratus, ut geruntur? ib. III, 208. quos (magistratus) aute oculos vestros gessit (M. Fonteius); ib. 34. quoniam eodem anno gerendi nobis esseut magistratus; leg. agr. II, 11. L. Flaccum, hominem ... in magistratibus gerendis ... diligentissimum, nefarii sceleris ac parricidii mortuum condemnabimus? Rabir. 27. ut ... nou in tua (civitate) magistratum gerere videare; ib. 28. cum ipse gereret magistratum; sen. 29. ut a suis munitus tuto in foro magistratum gereret; Sest. 78. magistratum non gerebatis; Planc. 8. uti L. Egnatuleio trieunium ante legitimum tempus magistratus .. gerere liceat; Phil. V, 52.

morem: diligenter Sex. Naevii studio et cupiditati morem gerunt; Quinct. 9. morem illi geram; Verr. I, 24. cui tum popnlo mos gestus est; Cluent. 90. morem homini gessi; ib. 145. morem Cluentio gero; ib. 149. gestus est mos et voluntati et dignitati tuae; Murou. 46. dum caudidatis morem gerit (senatus); ib. 67. si tibi morem gerere voluisset; Flacc. 82. mos est gerendus non modo Cornelio ... sed etiam Cn. Pompeio; Balb. 4. quibus geram morem; Phil. VIII, 32. quibus gerendus mos est; ib. XII, 18.

negotium: quid negotii geritur? Quinct. 42. „tu tunm negotium gessisti bene“. gere et tu tunm bene; Qu Rosc. 32. praeclare snum negotium gessit Roscius; Qu. Rosc. 34. ubi (cives nostri) libenter negotium gerant; Verr. II, 6. (dicebat) eam ipsam (uxorem) suum negotium gerere; ib. III, 55. ne id quidem satis significat illum non suum negotium gessisse? ib. 112. quod ego privatim negotii geram; ib. IV, 25. haec negotii gerendi spes (est constituta)? ib. V, 157. quibus in terris gestum negotium est? Font. 4. nemo Gallorum sine cive Romano quicquam negotii gerit; ib. 11. qui negotii nostri aliquid gerunt ‖gerant‖; Caecin. 57. qui aliquid nostri negotii gerunt; ib. 58. hic sua putat interesse se re ipsa et gesto negotio .. defeudi; Cluent. 149. qui ... male gerendo negotio ... in vetere aere alieno vacillant; Catil. II, 21. cuius aes alienum videmus ... negotii gerendi studio esse contractum; Sulla 58. quod (negotium) gessit (M. Cato); dom. 23. videtis non ... negotii gerendi inscitia ... Gabinii paene afflictos iam atque eversos publicanos; prov. cons. 11. cuius in negotiis gerendis magnitudinem animi non tam homines probassent; Rab. Post. 3. in coetu .. populi Romani negotium publicum gerens ‖regens‖ ... is vomens ... totum tribunal implevit; Phil. II, 63. sgl. I.

pactiones: f. caedes.

potestatem: dederunt operam (illi ceusores), ut ita potestatem gererent; Verr. II, 138.

praeturam: non te pudet, Verres, eius mulie

ris arbitratu gessisse praeturam? Verr. I, 140. ut .. suam praeturam gerere ... videretur; ib. II, 68. sic C. Verrem praeturam in Sicilia gessisse constat; ib. 154. qui ... putet .. Metellum unius arbitratu gerere praeturam; ib. III, 156. quarum (mulierum) iste arbitrio praeturam per triennium gesserat; ib. IV, 136. ut non multos mensis praeturam gerere posset; Milo 24. ut haberet ... ad praeturam gerendam ... plenum annum atque integrum; ib.

quaesturam: (homo) quaesturam ita gessisset; Verr. I, 101. iterum gessit hereditariam quaesturam; ib. III, 177.

rem: a priucipio res quem ad modum gesta .. sit; Quinct. 11. quas (res) libidine, non ratione gesserat; ib. 14. ab initio res quem ad modum gesta sit; Sex. Rosc. 14. si qui rem mandatam .. malitiosius gessisset; ib. 111. in re tanta, quae publice gesta .. sit; ib. 113. quorum opera eximia in rebus gerendis exstitit; ib. 137. in eis rebus, quas L. Sulla gessit; ib. 146. cum P. Africanus homo ... rebus gestis amplissimus L. Cottam in iudicium vocabat; div. Caec. 69. P. Servilius, vir clarissimus, maximis rebus gestis, adest; Verr. I, 56. qui ... Milesiis .. rem gestam remntiarat; ib. 88. [quae res per hunc gestae sunt]; ib. 95. volumen eius rerum gestarum maximum isti ostendit; ib. 97. quas res gesserit cognoscite; ib. II, 34. quam (rem) accusaute Agathino (Verres) gesserat; ib. 116. eius omnis res gestas ... publica auctoritate defendimus; ib. III, 81. palam res gesta est; ib. 149. quibus rebus gestis? ib. 185. ut homiuibus ne oblivisci quidem rerum tuarum [male gestarum] liceret; ib. 186. in quibus (locis) .. rem geris; ib. 193. tantis rebus gestis; ib. 210. P. Africani .. rerum gestarum gloriam ... C. Verrem sustulisse; ib. IV, 78. qui cum res maximas gesserit monumentaque suarum rerum gestarum eum maxime constituat atque in eis elaboret; ib. 82. quod .. rerum (uostrarum) gestarum monumenta evertere atque asportare conatus est; ib. 88. mihi videor iam de omnibus rebus eius gestis dixisse, quae quidem ad belli fugitivorum suspicionem pertinerent; ib. V, 25. non ... ad .. Africani in re gerunda celeritatem, ... sed aliud genus imperatoris .. retinendum et conservandum (istum) .. cognoscite; ib. huius furta, rapinas rerum gestarum magnitudine ... tegere conatus? ib. 32 haec ... est gesta res; ib. 73. nihil est quod ceterorum res minus commode gestas proferas; ib. 131. ut (res) gesta sit ... attendite; Tull. 13. vi homiuibus armatis rem esse gestam non infitiantur; ib. 23. causa Tullii tota continetur praetoris .. re gesta; ib. 36. quae (res) aute oculos gestae sunt; Font. 5. quae (res) M. Fonteio praesore gereretur in Gallia; ib. 16. quorum .. rebus gestis fidem inimicitiarum suspicio derogavit; ib. 23. ecquem vere commemorare possumus parem ... rerum gestarum ornamentis M. Aemilio Scauro finisse? ib. 24. quam (generis auctoritatem) ... in monumentis rerum gestarum iucisam ac notatam videmus; ib. 41. repericis ‖ scietis ‖ fuisse ... homines ... rebus gestis ... eruditos; ib. 43. his rebus ita gestis; Caecin. 23. quae (res) cum armis gesta sit; ib. 40. magnis rebus gestis; imp. Pomp. 5. ut initia illa rerum gestarum magna atque praeclara ... virtuti eius ... tribuenda esse videantur; ib. 10. cuius res gestae pares fuerunt? ib. 43. hanc auctoritatem multis postea rebus gestis ... amplificatam ... quantum apud exteras nationes valituram esse existimetis; ib. 46. fuit .. quibusdam summis viris quaedam ... ad res magnas bene gerendas diviuitus adiuncta fortuna; ib. 47. non sum praedicaturus, quantas ille res ... gesserit; ib. 48. mea .. sententia ... unus A. Gabinius .. rerum .. gestarum Cn. Pompeio socius ascribitur ‖ ascribeur ‖; ib. 58. (quid tam novum quam adulescentem) rem optime gerere? gessit; ib. 61. cuius (P. Servilii) tantae res gestae terra marique exstiterant; ib. 68. est (vobis auctor) C. Curio ... maximis .. rebus gestis ... praeditus; ib. quae (res) gestae sunt; Cluent. 92. cum haberet haec res publica ... homines .. rebus .. gestis ... ornatos; leg. agr. II, 64. nos a verberibus, ab unco, a cruciu denique terrore neque res gestae neque acta aetas neque vestri honores vindicabunt? Rabir. 16. quas (res) ego gessi; Catil. III, 27. cuius (Pompei) res gestae .. isdem quibus solis cnrsus regionibus ac terminis contiuentur; ib. IV, 21. ut rebus communiter gestis paene simul cum patre trimpharet; Muren. 11. ut hic multas res et magnas sine imperatore gesserit, nullam sine hoc imperatore; ib. 20. „vi geritur res"; Muren. 30. si mihi mnne de rebus gestis esset nostri exercitus imperatorisque dicendum; ib. 33. in quibus (partibus orientis) ... res maximas gessit; ib. 89. cnius familia ‖ cuius ex familia ‖ ... usque ad hoc tempus .. rerum gestarum gloria coutinuata permausit; Planc. 25. hanc mihi fu si propter meas res gestas imponis in omni mea vita .. personam; Sulla 8. si me .. non rerum gestarum vacatio ... vindicat labore; ib. 26. res .. gestae .. meae me nimis exulcerunt ac mihi nescio quos spiritus attulerunt; ib. 27. in qua civitate res tantas gesserim memitii; ib. 28. quas (res) me consule omnes boni pro salute communi gesserunt; ib. 32. quas (res) ego in consulatu pro salute rei publicae .. gessi; ib. 34. quorum de senteutia tota res gesta est; ib. 55. Sulla .. eins rem .. gerente; ib. 56. quam (epistulam) ego ad Cn. Pompeium de meis rebus gestis ... misi; ib. 67. adeo immemor (vobis) rerum a me gestarum esse videor? ib. 83. cum agatur .. gloria (mearum) rerum gestarum singularis; ib. nactus est (Archias) .. consules eos, quorum alter res ad scribendum maximas, alter .. res gestas ... adhibere posset; Arch 5. quas (res) gessimus; ib. 23. quas res nos .. vobiscum simul pro salute huiusce imperii et pro vita civium proque universa re publica gessimus; ib. 28. ut populi Romani res gestas semper ornavit; ib. 31. rebus gestis Cn. Pompeius omuium gentium ... facile princeps; seu. 5. tantis rebus gestis; ib. 16. nnus frater ... rerum gestarum memoriam usurpari coëgit; ib. 37. quod si ipsius .. maximae .. res gestae uon satis valerent; Quir. 6. nec rerum gestarum memoria in reditu C. Marii (valuit); ib. 10. de me ut valeret (memoria rerum gestarum) semper senatus flagitavit; ib. rerum mearum gestarum auctores, testes, laudatores fuerunt; ib. 16. „nescit ... quas res gesseriit"; dom. 29. quod (consilium) non de meis rebus gestis ea ... iudicarit; ib. 73. omnes omnium publicorum societates ... de meis rebus gestis amplissima atque ornatissima decreta fecerunt; ib. 74. qui (P. Mucius) in gerenda re ‖ re publica ‖ putabatur fuisse segnior, gesta ... defendit; ib. 91. non .. sum existimandus de gestis rebus gloriari; ib. 93. memoria filii est .. cum meis rebus gestis coniunctior; ib. 113. qui ... rerum bene gerendarum auctoritates augurio ... continueri putaverunt; har. resp. 18. quas (res) gesseram; Sest. 11. quibus hic rebus consulem ad rem gerendam excitarit; ib. 12. eas res gesseram; ib. 38. ea condicione gesseram (eas res); ib. his se tribus ... adiutoribus in re gerenda esse usurum dicebat; ib. 40. illas res tantas in tanta improborum multitudine cum gerebam; ib. 47. non haec .. a me tum tamquam fata in ipsa re gerenda cauebantur? ib. mortem ... ego vir consularis tantis rebus gestis timerem? ib. 48. neque enim rerum gerendarum dignitate homines efferri ita convenit; ib. 98. quis Karthaginiensium pluris fuit Annibale .. rebus gestis? ib. 142. quas (res) postea gessit; Vatin. 15. cuius (L. Luculli) tu rebus gestis ... vehementius invidebas; ib. 24. est ‖ estne ‖ ... res .. cum mastrucatis latruncnlis a propraetore ... gesta; prov. cous. 15. rebus gestis; ib. 25. quas (res) gesseram; ib. 41. cum rem gereret; Balb. 15. cuius res gestae omuis gentis

... peragrassent; ib. 16. res eius gestae sempiterni nominis gloria niterent ‖ niterentur ‖; ib. valeant res gestae ... fortissimi viri; ib. 49. rebus .. maximis gestis; ib. 50. quae (loca) ... rebus illius gestis imperimm populi Romani definunt; ib. 64. quas res gessisti? Piso 88. quas res gesserit, quaero; ib. L. Torquatus, magnis rebus gestis, ... imperator est appellatus; ib. 44. ut ad senatum tantis de rebus gestis litteras mittat; ib. 49. tantis rebus gestis; ib. 63. qui .. cum res gestas consulatus mei conlaudasset; ib. 72. cum tantas res gessisset gereretque cotidie; ib. 81. [ut ... victoria sua rebusque gestis Italiam munitam haberemus], ib. 82. re bene gesta; Planc. 61. te aiebas de tuis rebus gestis nullas litteras misisse; ib. 85. quas (res) gessi; ib. 104. quas (res) gerit atque gessit; Rab. Post. 41. T. Annii .. rebus .. omnibus pro salute rei publicae gestis ad huius criminis defensionem non abutemur; Milo 6. rem gestam vobis diam breviter expono; ib. 23. gesta res est; ib. 44 quae (dicendi copia) non dicam exornare, sed enarrare ... res tuas gestas possit; Marcell. 4. omnis clarissimorum regum res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine nec numero proeliorum ... posse conferri; ib. 5. cum aliquid clementer ... facum audimus aut legimus, quo studio incendimur, non modo in gestis rebus, sed etiam in fictis; ib. 9. ceterae (res) duce te gestae magnae illae quidem (sunt), sed .. multo magnoque comitatu; ib. 11. omnium salutem civium cunctamque rem publicam res tuae gestae complexae sunt; ib. 25. cum alii laudibus ad caelum res tuas gestas efferrent; ib. 29. si tuae res gestae ceterorum laudibus obscuritatem attulerunt; Deiot. 12. non video nec in vita ... nec in rebus gestis (meis) ... quid despicere possit Antonius; Phil. II, 2. rebus eis gestis; ib. 13. cum rem gessisset consimilem rebus eis, quas ipse gesseram; ib. 28. illi, qui istam rem gesserunt; ib. 30. quae .. res umquam ... in omnibus terris ea gesta maior? ib. 32. quibus rebus tantis talibus gestis; ib. 71. ne forte ex multis rebus gestis M. Antonii rem unam pulcherrimam transiliat oratio; ib. 84. res bello gesserat ... magnas; ib. 116. quas (res) .. gessi; ib. 119. quam potuit urbem eligere .. opportuniorem ad res gerundas? ib. III, 6. rem ... confestim gerendam censeo; ib. V, 31. qui bonos ... ad necessitatem rerum gerendarum .. valet; ib. 45. Africanus, T. Flamininus ... tantas res gesserunt; ib. 48. cum ab ineunte aetate res maximas gerere coepisset (Alexander); ib. plerisque in rebus gerendis tarditas et procrastinatio odiosa est; ib. VI, 7. nos amissos tot dies rei gerendae queremur; ib. 9. quis umquam ... tantis rebus gestis fuit? ib. 12. res geritur; ib. VIII, 17. eis .. rebus gestis; ib. XI, 17. magnas ille res gessit; ib. 35. quas (res) gesserunt; ib. XII, 29. quamquam .. magnas res bellicas gesserat; ib. XIII, 9. qui illam rem gesserunt; ib. 39. minimis rebus gestis; ib. XIV, 11. cum ... propter eorum res gestas me ovantem ... populus Romanus in Capitolio domo tulerit; ib. 12. auctoritatem nostri decreti rebus suis gestis comprobavit (C. Caesar); ib. 28. nti ob eas res bene, fortiter feliciterque gestas C. Pansa A. Hirtius .. alter ambovo ... supplicationes ... constituat; ib. 37.

rem publicam: optime re publica gesta; Verr. III, 185. tanta in eo (Pompeio) rei publicae bene gerendae spes constituebatur; imp. Pomp. 62. quod ceterae (supplicationes) bene gesta, haec una conservata re publica constituta est; Catil. III, 15. ceteris .. semper bene gesta, mihi uni conservata re publica gratulationem decrevistis; ib. IV, 20. malos civis (ulciscar) rem publicam bene gerendo; Quir. 21. ut amplissimi et clarissimi cives rem publicam bene gerendo religiones ... conservarent; dom. 1. hanc conspirationem (nostram) in re publica bene gerenda ... certi homines ... diremerunt; ib. 28. excitavit illam suam ... consnetudinem rei publicae bene gerendae; Sest. 67. quae (litterae) rem publicam bene gestam in bello nuntiarent; prov. cons. 14. a proditore ... bene rem publicam geri non potuisse; ib. nec imperatorem incensum ad rem publicam bene gerendam revocare ... debemus; ib. 35. bene gesta re publica; ib. 38. sibi non fuisse dubium, quin nullo foedero a re publica bene gerenda impediretur; Balb. 47. mihi .. senatus, non ut multis bene gestae ... rei publicae * ... deorum immortalium templa patefecit; Piso 6. qui bene rem publicam gesserint; ib. 45. a te bene rem publicam esse gestam; ib. 97. ut etiam summa res publica mihi domi fuerit gerenda; Planc. 66. quam (res publicam) optime gesserat; Rab. Post. 23. qui ordo clarissimis civibus bene gestae rei publicae testimonium multis ... dedit; Phil. II, 2. quod ita rem publicam gerit; ib. 10. cum a M. Lepido imperatore .. saepe numero res publica et bene et feliciter gesta sit; ib. V, 40. id Q. Caepionem Brutum .. bene et e re publica pro sua ... consuetudine .. rei publicae bene gerendae fecisse; ib. X, 25. re publica pulcherrime gesta; ib. XIV, 24.

societatem: qui magna fide societatem gerunt; Quinct. 13.

tribunatum: qui tuo arbitrio tribunatum gereret; Milo 33. „Cascam tribunatum gerere passi estis“; Phil. XIII, 30.

gestio. ſich freuen, begehren: agere: parietes ... tibi gratias agere gestiunt; Marcell. 10.

delere: senatum ... delere gestit (bostis vester); Phil. IV, 14.

in vebi: si in Capitolium invehi victor cum illa insigni laurea ‖ laude ‖ gestiret; prov. cons. 35.

subicere: cum miser ille securibus hospitis sui cervices subicere gestiret; Piso 83.

gesto. tragen: id (caput) adfixum gestari iussit im pilo; Phil. XI, 5.

gestus. Geberde, Stellung, Haltung: I, 1. ago: qui .. gestum agere conarentur; Quinct. 77. non eodem tempore et gestum et animam ageres? Qu. Rosc. 24. umeris gestum agebant; Rab. Post. 36.

omitto: omisso gestu; Sest. 121.

2. intellego de: de gestu intellego quid respondeas; Vatin. 35.

II. gratificari: gratificatur mihi gestu accusator; Balb 14.

praestringere: mihi .. videtur periculum fore ne ille ... gestu ipso ac motu corporis praestringat aciem ingenii tui; div. Caec. 47.

gigas, Gigant: est: quis est ex gigantibus illis ... tam impius? har. resp. 20.

iuferunt: quos (gigantes) poëtae ferunt bellum dis immortalibus intulisse; har. resp. 20.

gigno, erzeugen, gebären, hervorbringen: alqm: f. urbem.

blandimenta: multa .. nobis blandimenta natura ipsa genuit; Cael. 41.

civis: ut ipsa (urbs) ex sese suos civis genuisse dicatur; Flacc. 62.

crudelitatem: qui locus ... crudelitatem genuisse dicitur; leg. agr. I, 18.

initium: cum ipse (M. Cato) sui generis initium ac nominis ab se gigni .. vellet; Verr. V, 180.

maleficia: in hac horrida incultaque vita istius modi maleficia gigni non solere; Sex. Rosc. 75. inde (ex audacia) omnia scelera ac maleficia giguntur; ib.

praesidia: ceterae feminae gignere ipsae sibi praesidia ... possunt; Font. 47. quod tanta rei publicae praesidia gennerunt; Phil. XIV, 34.

scelera: f. maleficia.

superbiam: qui locus ... superbiam .. genuisse dicitur; leg. agr. I, 18.

urbem: ut idem deus urbem hanc gentibus, vos huic urbi genuisse videatur; Phil. XIV, 32.

gladiator, Fechter, Klopffechter, Bandit: I. **absolut:** adest: aderat Lucius frater, gladiator Asiaticus; Phil. 20.

audet: gladiator ausus est scribere hunc de patris et patrui parricidio cogitasse; Phil. III, 18.

confitentur: gladiatores ... confessi (sunt); Sest. 85.

est: quamquam animo meliore sunt (gladiatores) quam pars patriciorum; Catil. II, 26. cum ... eodem gladiatore latore ... duobus impiis nefariisque consulibus ... imperia donabantur; sen. 18.

eximescunt: qui ... quoquo tempore conspectus erat, .. gladiatores ... eximescebant; Sest. 126.

facit: quae idem ille gladiator scelera .. fecerat; dom. 81. quod gladiatores nobiles faciunt; Phil. III, 35.

fatetur: quis gladiator ... inveniri potest qui se cum Catilina non familiarissime vixisse fateatur? Catil. II, 7.

gerit: unus furiosus gladiator ... contra quattuor consules gerit bellum; Phil. XIII, 16.

indicat: idemne ... sapientissimi viri iudicabunt, quod ille importunissimus gladiator, hostis rei publicae iudicarit? Muren. 88.

postulant: ab hic hoc postulare homines sicarios atque gladiatores; Sex. Rosc. 8.

videt: huic gravitati hominis videbat ille gladiator se .. parem esse non posse; Sest. 88.

elliptisch: tam bonus gladiator rudem tam cito? Phil. II, 74.

2. sum: erat ipse ... gladiator; Piso 28.

II. **nach Verben:** 1. appello: qui (Alba) a scurris semper potius gladiator quam scurra appellatus est; Verr. III, 146. quem gladiatorem non ita appellavi, ut interdum etiam M. Antonius gladiator appellari solet; Phil. VII, 17.

comparo: „et gladiatores et omnis ista vis rogationis Caeciliae causa comparabatur"; Sulla 62.

comprehendo, conicio: gladiatores ex praetoris comitatu comprehensi ... in vincla conjecti (sunt); Sest. 85.

conficio: gladiatori illi confecto et saucio consules imperatoresque vestros opponite; Catil. II, 24.

contineo: gladiatores .. potestate .. nostra continebuntur; Catil. II, 26.

debeo: quos (gladiatores) testamento patris vidimus deberi; Sulla 54 ut repente gladiatores populo non debitos pollicerentur; Fr. B. VIII, 11.

do: f. **do,** III. gladiatorem (4 St.) S. 143, a.

emitto: gladiatores ... emissi (sunt) a Serrano; Sest. 85.

emo: f. **emo,** III. gladiatores (3 St.) S. 198, a.

habeo: alter plurimarum palmarum vetus ac nobilis gladiator habetur; Sex. Rosc. 17.

immitto: gladiatores tu novicios ... eum sicariis e carcere emissis ante lucem immittas? Sest. 78. hunc vos scitote Liciuium gladiatorem eam immisisse; Fr. B. VIII, 22.

induco: tenere se non potuit, quin eos gladiatores induceret, quorum esset ipse pulcherrimus; Sest. 134.

interpono: interpositi sunt gladiatores; Sulla 54.

introduco: gladiatores ... in senatum introduci (sunt); Sest. 85.

invenio: f. I, 1. fatetur.

omitto: ut istum omittam ... in introitu (Sullano) gladiatorem; Fr. B. VIII, 14, a.

polliceor: f. debeo.

specto: is cum cotidie gladiatores spectaret; Sest. 126.

2. concedo: quod ... alicui .. gladiatori concedi sit necesse; Catil. II, 19.

do: unius usuram horae gladiatori isti ad vivendum non dedissem; Catil. I, 29. si gladiatoribus [volgo] tributim et item prandia si volgo essent data; Muren. 67.

facio: scio me ... gladiatoribus tuis iustaurandae caedis potestatem non fecisse; dom. 6.

faveo: ut nobili ne gladiatori quidem faveret; Quinct. 69.

impero: ut gladiatoribus imperari solet; Sest. 80.

opponо: f. 1. conficio.

elliptisch: quid .. gladiatoribus clamores innumerabilium civium? Phil. I, 36.

3. confero in: in aliquem credo hoc gladiatorem ... esse conlatum || consultatum ||; Phil. XIV, 14.

decerto cum: si mihi cum illo bustuario gladiatore ... decertandum fuisset; Piso 19.

pugno cum: Alfenus .. cum isto gladiatore .. pugnabat; Quinct. 29. cum pari gladiatore pugnabat; Piso 28.

III. **nach Adjectiv:** similis: num quem putes illius tui certissimi gladiatoris similem tribunum plebis posse reperiri || esse reperiri que ||? Vatin. 37.

IV. **nach Substantiven:** 1. amentia: opinio ipsa et fama nostrae severitatis obruet scelerati gladiatoris amentiam; Phil. V, 32. qua (actione) defenditur amplissimi auctoritas ordinis contra crudelissimi gladiatoris amentiam; ib. XIII, 25.

audacia: omnis .. audacia gladiatoris amentis auctoritate nostra repudianda est; Phil. V, 10.

consensus: tribus locis significari maxime populi Romani iudicium ac voluntas potest, comitione, comitiis, ludorum gladiatorumque consensu; Sest. 106.

equi: qui .. quoquo tempore conspectus erat, ... etiam equi gladiatorum repentinis sibilis extimescebant; Sest. 126.

ferocia, impetus: omnem impetum gladiatoris ferociamque compressi; har. resp. 1.

ictus: mirabar ... volums in latere ... pro ictu gladiatoris probari; Milo 65.

libelli: qui ea tamquam gladiatorum libellos palam venditent; Phil. II, 97.

numerus: ne in praedae quidem societate mancipem aut praedem [sociun] extra morum gladiatorum numerum ... reperire potuisti; dom. 48.

potentia: Gracchorum potentiam maioretu fuisse arbitramini quam huius gladiatoris futura sit || est ||? Phil. VII, 17.

tumultus: conflato .. gladiatorum .. tumultu; Sulla 15.

vis: contra vim nefariam huius gladiatoris tot senati consultis munita atque saepta est (domus); har. resp. 15.

voces: cum illius nefarii gladiatoris voces percrebuissent; Muren. 50.

2. locus: circum .. eum statuam locum ludis gladiatoribusque liberos posterosque eius quoquo versus pedes quinque habere; Phil. IX, 16.

3. communitas eum: quae vobis potest cum hoc gladiatore condicionis .. esse communitas? Phil. VI, 3.

contentio cum: tamquam mihi cum M. Crasso contentio esset, ... non cum uno gladiatore nequissimo; Phil. II, 7.

imperator ex: ille ... ex gladiatore imperator * quas effecerit strages; Phil. III, 31.

lex de: „lex scripta *est* de gladiatoribus"; Sest. 135.

V. **Umstand:** 1. obsidere: ut ... Milonem dicas ... gladiatoribus .. obsedisse rem publicam; Vatin. 40.

2. ab: ut coulegia ... *ab* uno gladiatore innumerabilia alia nova conscriberentur; Sest. 55. habitae sunt multae (contiones) de me a gladiatore sceleratissimo; ib. 106.

in: sexta palma urbana etiam in gladiatore difficilis; Phil. XI, 11.

gladiatorius, fechtermäßig, gladiatorisch, bei Gladiatorenſpielen: consessus: gladiatorii .. cousessus dicuntur .. solere .. non nullorum .. plausus ... excitare; Sest. 115. maximum .. populi Romani iudicium universi ‖ universo ‖ consessu gladiatorio declaratum est; ib. 124.

familia: [iste nimia gloriac cupiditate] familiam gladiatoriam .. nactus est; Sest. 134.

firmitas: in ... ista gladiatoria totius corporis firmitate tantum vini in Hippiae nuptiis exhauseras; Phil. II, 63.

genus: est ipse .. gladiatorio genere mortis addictus; Phil. XI, 16.

locus: si virgo Vestalis ... locum suum gladiatorium concessit huic; Muren. 73.

ludus: nemo est in ludo gladiatorio paulo ad facinus audacior qui se uon intimum Catilinae esse fateatur; Catil. II, 9.

munera: quos muuera contra leges gladiatoria parantis ... sui ... reppulerunt; har. resp. 56.

nomina: cum ... ex ergastulis emptos uominibus gladiatoriis ornarit; Sest. 134.

pugna: si in gladiatoriis pugnis ... timidos ... odisse solemus; Milo 92. suum (sanguinem) in illa gladiatoria pugna multum profuderat; Phil. V, 20.

tempus: existimo uullum tempus esse frequentioris populi quam illud gladiatorium; Sest. 125.

gladius, Schwert: I. **Subject:** agit: quid .. tuus ille .. destrictus in acie Pharsalica gladius agebat? Ligar. 9.

excidunt: omnes illi nefarii gladii de manibus crudelissimis exciderunt; Piso 21. excident gladii .. de manibus; Phil. XII, 8.

sunt: eraut fortasse gladii, sed absconditi nec ita multi; Phil. II, 108.

volunt: quid gladii volunt? Milo 10.

II. **nach Verben:** 1. abscondo: s. I. sunt.

amitto: amissis gladiis; dom. 6.

contemno: contempsi Catilinae gladios; Phil. II, 118.

deprehendo: quae (gladii et sicae) apud ipsum erant deprehensa; Catil. III, 10.

destringo: s. **destringo** gladium (4 St.) S. 80, b.

dico: non dixi ... gladium unius imperatoris; Piso 73.

do: si gladium parvo puero ... dederis; Sest. 24. cum hominibus enervatis atque exsanguibus consulatus tamquam gladius esset datus; ib.

educo: educuntur et ab illis gladii et a uostris; Catil. III, 6. gladiis eductis; Milo 29.

eripio: gladiis .. ereptis; dom. 6.

extorqueo: horum ego .. de manibus .. gladios extorquere potui; Sulla 28.

imbuo: cum .. gladium scelere imbuisset; Phil. V, 20. imbuti gladii sunt .. legionum excrcituumque nostrorum ... proelio; Phil. XIV, 6.

osteuto: Cassius, Mustela, Tiro, gladios ostentantes, sui similis greges ducebant per forum; Phil. V, 18.

pertimesco: non pertimescam tuos (gladios); Phil. II, 118.

porrigo: cum videat .. gladium nobis ad homiuem occidendum ab ipsis porrigi legibus; Milo 9.

removeo: remove gladios parumper illos; Phil. II, 104.

retundo: idem .. gladios in rem publicam destrictos rettudimus; Catil. III, 2.

teneo: si cruentum gladium teneus clamaret T. Aunius; Milo 77.

vendo: is, qui .. gladium .. veudidit; Rab. Post. 7.

video: uimium .. saepe gladios (vidimus); Sest. 77. gladium vagina vacuum in urbe uon vidimus; Marcell. 17. quos (gladios) videmus; Phil. II, 46. 104. cum miser ille .. latronum gladios viderct; ib. XI, 7.

2. cedo: cedat ... stilus gladio; Muren. 30.

desum: nuos mum defuit gladiis? Sest. 80.

obicio: qui ... eos .. operarum suarum gladiis .. obiecerii; Sest. 27.

3. confido: nisi illis .. gladiis confideres; Phil. II, 46.

4. recedo a: num .. ille lanista omnino iam a gladio recessisse ‖ a gladiatore cessisse ‖ videtur? Sex. Rosc. 118.

respondeo de: qui .. aliquid .. de gladiis .. respondisset; Catil. III, 10.

III. **nach Substantiven:** fines: ut semper Macedonicis imperatoribus idem fiues provinciae fuerint qui gladiorum; Piso 38.

impunitas: cum tanta .. gladiorum sit impunitas; Phil. I, 27.

multitudo: gladiorum ... multitudo deprehendi posse indicabatur; Milo 64.

numerus: ex quibus (aedibus) ille maximum .. numerum .. gladiorum exstulit; Catil. III, 8.

princeps: quorum alter gladiorum est princeps; Phil. II, 106.

IV. **Umstand:** 1. adoriri: inermem atque imparatum tribunum alii gladiis adoriuntur; Sest. 79.

confici: aut uuo ... gladio aut uostro defensio tua conficiatur necesse est; Caecin. 82.

consequi: his vos si alterum consulem tradideritis, plus multo eruut vestris sententiis quam suis gladiis consecuti; Muren. 79.

disturbari: coutionem gladiis disturbari (vidistis); Milo 91.

insequi: cum tu illum ... gladio insecutus es; Phil. II, 21.

interimere: is, qui illo gladio civem aliquem interemit; Rab. Post. 7.

percuti: se gladio percussum esse ab uno de illis; Milo 65.

2. cum: si tu solus aut quivis unus cum .. gladio impetum iu me fecisset; Caecin. 62. desiuant (improbi) ... obsidere cum gladiis curiam; Catil. I, 32. complures delectos adulescentis ... praesidio cum gladiis miseram; ib. III, 5. quod homines .. coniuratos cum gladiis in campum deduci a Catilina sciebam; Muren. 52. quo (die) .. cum gladiis iu clivo Capitolino tuisseut; Sest. 28. an veri simile est, ut civis Romanus aut homo liber quisquam cum gladio in forum descendcrit ante lucem? ib. 78. qui ... cum gladiis toto foro volitarunt; Milo 91. qui cum hoc ipso tempore steut cum gladiis iu cuuspectu senatus; Phil. II, 8. iu quo (templo) ... tu homiues perditissimos cum gladiis conlocavisti; ib. 15. cum in hac ecclia Concordiae ... cum gladiis homines conlocati stent; ib. 19. cum gladiis sequuntur; ib. 108. cur me tui satelites cum gladiis audiunt? ib. 112. hi primum cum gladiis ... in regnantem impetum fecerunt; ib. 114. milites cum gladiis sequuntur consulem; ib. VII, 13.

glans, Eichel: quid .. hunc persequar, pecudem ac beluam, pabulo inimicorum meorum et glande corruptum? har. resp. 5.

gleba, Scholle, Erdſcholle: I. sunt: vinces ... uon esse arma caespites neque glebas; Caecin. 60.

adimo: si ostendo .. nou adimi cuiquam glebam de Sullauis agris; leg. agr. III, 3.

commoveo: glebam commosset in agro decumano Siciliae nemo; Verr. III, 45.

emo: quod hac lege ante omnia veneunt ... quam gleba una ematur; leg. agr II, 71.

possideo: qui ullam agri glebam possideret; Verr. III, 28. quod in agro Leontino praeter unam Muasistrati familiam glebam Leontinorum possidet nemo; Verr. III, 109.

relinquo: vobis ... gleba nulla de paternis atque avitis *his* posscssionibus relinquetur; leg. agr. II, 82.

subigo: illi miseri ... glebis subigendis exercitati, quo se subito conferant non habebunt; leg. agr. II, 84.

III. agere: si glebis ... aliquem de fundo praecipitem egeris; Caecin. 60.

gloria, Ruhm, Ehre, Ehrgeiz, Ruhmsucht, Ruhmredigkeit: I. **Subject:** adfert: qui potest dubitart quin ad consulatum adipiscendum multo plus adferat dignitatis sex cupiebanti quam iuris civilis gloria? Muren. 22.

cadit: f. II, 1. concedo.

consequitur: at gloria ex his (periculis) immortalis est consecutura; Fr. B. XVI, III, 5.

consolatur, efficit: esse hanc (gloriam) unam quae brevitatem vitae posteritatis memoria consolaretur, quae efficeret, ut absentes adessemus, mortui viveremus; Milo 97.

est: ludibrio esse urbis gloriam ... piratico myoparoni; Verr. V, 100. tum ... mortis comes gloria fuisset; Font. 49. illa est .. gloria divina Pompei; Flacc. 30. cogitemus ... virtutis gloriam (esse) scmpiternam; Sest. 143. qui .. illius gloriam ... salvam esse cupiebant; Piso 76. quoniam nostra futura esset gloria; Milo 82. ex omnibus praeniis virtutis ... amplissimum esse praemium gloriam; ib. 97. cum in accepto (beneficio) sit tanta gloria; Marcell. 3. tuam (gloriam) esse totam et propriam fatetur (Fortuna); ib. 7. si .. gloria est illustris ac pervagata magnorum ... fama meritorum; ib. 26. quanta (illius fuerit) in omni genere bellorum gloria ... quis ignorat? Deiot. 12. est .. gloria laus recte factorum; Phil. I, 29. nihil (est illi) vera gloria dulcius; ib. V, 50. f. consolatur.

floret: qua (laude) maxime florere generis sui gloriam ‖florere in generis sui gloriam‖ videral (L. Flaccus); Flacc. 25.

habitat: „quoniam omnibus in terris et iam versatur et semper habitabit nominis mei gloria“; Milo 98.

manet: si *gloriam* sempitcruam *manere* (voltis); Rabir. 33.

penetrat: quo ... ncque populi Romani invicta ante te praetorem gloria illa navalis umquam ... penctrare potuit; Verr. V, 97. cupere debemus ... eodem gloriam (nostram) .. penetrare; Arch. 23.

potest: f. penetrat; Verr. V, 97.

remanet: quorum (Rhodiorum) usque ad nostram memoriam ... gloria remansit; imp. Pomp. 54.

versatur: f. habitat.

vivit: quorum vivit immortalis .. gloria; Balb. 40.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adfero: f. IV, 1. alqd; dom. 86.

adipiscor: quam (gloriam) es paulo ante allectus; Marcell. 6.

agnosco: cum totius Italiae concursus ... facti illius gloriam libens agnovisset; Milo 38.

ago: in quo (bello) agitur populi Romani gloria; imp. Pomp. 6. cum agatur ... gloria (mearum) rerum gestarum singularis; Sulla 83.

antepono: illa gloria militaris vestris formulis atque actionibus auteponenda est; Muren. 29.

aufero: cum ... secum auferret gloriam sempiternam; Milo 63.

augeo: quae (gloria) cotidie augebatur; Milo 34.

capio: quae (gloria) vix caelo capi posse videatur; Phil. II, 114.

celebro: cum omne olim studium atque omne ingenium contulerit Archias ad populi Romani gloriam .. celebrandam; Arch. 19.

communico: num tibi illius victoriae gloriam cum M. Crasso aut Cu. Pompeio communicatam putas? Verr. V, 5. quantum (laudis) neque ambitiosus imperator neque invitus tribuere alteri in communicanda gloria debuit; Muren. 26.

commuto: ut cum patriae caritate constantiae gloriam commutaret; Sest. 37.

concedo: singularis illa et huic uni concessa gloria ... iam Clodii morte cecidit; Milo 34.

concilio: in qua (sorte) gloriam conciliat magnitudo negotii; Muren. 41.

concupisco: credo .. vos ... gloriam concupisse; Phil. I, 29.

condono: cum avi gloria sordidissimae .. genti ... condonetur; Scaur. 45.

consequor: f. **consequor,** III. gloriam (8 St.) B. I, S. 640, a.

conservo: qui .. gloriam P. Africani tuendam conservandamque suscepit; Verr. IV, 82.

constituo: ex qua (Asia) ... gloria nomini (Murenae) constituta est; Muren. 12.

contemno: quos (libellos) de contemnenda gloria scribunt; Arch. 26.

continuo: cuius familia ... usque ad hoc tempus .. rerum gestarum gloria continuata permansit; Flacc. 25.

defendo: in quo (bello) gloria nominis vestri (defendatur); imp. Pomp. 19.

do: ut mihi illa omnia immortalem gloriam dederint; Piso 63.

duplico: duplicata gloria discessissem; dom. 95.

facio: cuius spectata .. integritas minus admirabilem facit huius honestissimi facti gloriam; Phil. III, 26.

habeo: f. IV, 1. alqd; Marcell. 26.

honesto: quod si his damnatis ... calamitas .. clarissimi nominis gloriam .. honestavit; dom. 86.

imminuo: quod si his damnatis .. non imminuit calamitas clarissimi nominis gloriam; dom. 86. vercor ne imminuam summorum virorum gloriam; Phil. II, 86.

infringo: numquam existimavi spem ullam esse habituros Milonis inimicos ad eius ... gloriam .. infringendam; Milo 5.

minuo: „minuis .. gloriam Pompei“; Flacc. 28.

nomino: quae (bona fama bonorum) sola vere gloria nominari potest; Sest. 139.

pario: haec (rei militaris virtus) huic urbi aeternam gloriam peperit; Muren. 22. cuius belli victor L. Scipio aequa parta ‖si qua parta‖ cum P. fratre gloria, quam laudem ... prae se ferebat; ib. 31.

prosequor: quae (litterae) eorum gloriam non immortalitatis memoria prosequantur; Phil. II, 33.

puto: hoc animo semper fui, ut invidiam virtute partam gloriam .. putarem; Catil. I, 29.

quaero: qui gloriam quaeritis; Sest. 102. sive ille ... gloriam, sive ... pecuniam quaesivit; Rab. Post. 21.

relinquo: gloriam iu morte debent ei, qui in re publica versantur, ... relinquere; Phil. XII, 25.

renovo: quorum gloriam hnius virtute renovatam ... videmus; Vatin. 28.

repeto: f. IV, 1. alqd; Planc. 64.

repudio: est [levis] animi lucem .. fugientis iustam gloriam ... repudiare; Piso 57.

restituo: ut .. generi tuo .. gloriam .. restituas; Verr. IV, 80.

specto: qui gloriam spectatis; Sest. 51.

spero: gloriam sperabit a latronum gregibus; Phil. XII, 26.

supero: qui (Cn. Pompeius) .. eorum hominum, qui nunc sunt, gloriam ... virtute superavit; imp. Pomp. 27.

teneo: hodie hanc gloriam ... teueremus? imp. Pomp. 53.

tollo: P. Africani .. rerum gestarum gloriam ... C. Verrem sustulisse; Verr. IV, 78.

trado: quae (gloria) vobis a maioribus cum magna in omnibus rebus tum summa (in re militari

tradita est; imp. Pomp. 6. ut illis (maioribus nostris) pulcherrimum fuit tantam vobis imperii gloriam tradere; imp. Pomp. 12.

tueor: f. conservo.

violo: cuiusquam gloriam .. violari; har. resp. 46.

2. **Genetiv: paenitet**: [num gloriae] (tuae te) paenitebat? Phil. I, 85.

3. **Dativ: antefero**: quid .. stultius quam inutilem potentiam ... anteferre verae .. gloriae? Phil. V, 50.

concedo: numerus dierum Caesaris ipsius .. gloriae .. concessus est; prov. cons. 27.

debeo: mihi ... videtur hoc deberi huius excellentis viri praestantissimae gloriae; Balb. 5.

faveo: cuius ego .. gloriae .. faveo; Ligar. 8.

invideo: non invidebit (Antonius) huic meae gloriae; Phil. VI, 9.

nascor: qui gloriae ... (se) natos arbitrantur; Sest. 138. ille gurges atque helluo, natus .. non .. gloriae, cum .. publicanos ... omnis fortunis ... privasset; Piso 41.

servio: sin autem servire meae .. gloriae mavis; Catil. I, 23. posteritatis gloriae serviamus; Sest. 143.

sum: erit .. inter horum laudes aliquid loci nostrae gloriae; Catil. IV, 21. tu id in me reprehendis, quod Q. Metello ... hodie .. est et semper erit maximae gloriae? Planc. 89.

4. **Ablativ: fruor**: fruere ... gloria (tua); Marcell. 19.

sum: sit aeterna gloria Marius; Catil. IV, 21. homines Graeci, quos antea nominavi, ... tanta hodie gloria sunt; Sest. 142.

5. **mit Präpositionen: adiungo ad**: fuit .. quibusdam summis viris quaedam ... ad gloriam ... divinitus adiuncta fortuna; imp. Pomp. 47.

cogito de: si nihil longius, quam vitae termini postulabant, spe atque animo de se et gloria sua cogitasset (Marius); Rabir. 29.

comparo cum: ut .. nihil cum hac gloria comparandum putet; Phil. V, 49.

coniungo cum: qui (discessus meus) ... cum gloria potius esse coniunctus quam cum probro putaretur; Piso 32.

contendo ad: quis esset tam amens qui maximis laboribus et periculis ad summam .. gloriam .. contenderet? Phil. XIV, 32. — pro: cum .. illa tacterrima peste se saepissime pro tua gloria contendisse; Milo 68.

decerto de: qui unus cum tot imperatoribus nostris ... de gloria decertavit; Sest. 142.

detrabo de: sperant ... aliquid de eius .. gloria detrahi posse; leg. agr. II, 54.

devoco ad: ad gloriam (eum) devocant; prov. cons. 29.

dico de: quoniam de militari eius gloria dico; Verr. V, 25. me .. de fortissimorum .. civium dignitate et gloria dicturum ... horum aspectus ... repressit; Sest. 144.

dimico de: iuspectaute populo Romano tot iam mensis ... de gloria dimicaret? Cael. 47.

effero ad: si me ... efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis hominum improborum animi quidam dolor; har. resp. 17.

insisto in: quid nos .. facere debemus ... in tanta gloria insistentes? Sest. 141.

instituo ad: quibus (rebus) Instituimur ... ad .. gloriam; Cael. 72.

nascor ad: quid ageret vir ad .. gloriam natus? Sest. 89.

pertineo ad: quae .. (res) .. ad singularem meam gloriam ... pertinerent; Sest. 88. qui cum ad gloriam suam ... magis pertinere videret causam illam integram ad sunm consulatum reservari; ib. 70. quorum alterum pertiuet ad virorum fortissimorum gloriam sempiternam; Phil. XIV, 31.

pono in: in magna gloria .. ponendos (eos) puto; Phil. XI, 37.

praebeo ad: qui snam amentiam puero huic praebet ad gloriam; Phil. XIII, 24.

propugno pro: me pro illorum .. gloria .. nou secus ac pro patriis fanis atque delubris propugnandum putare; Rabir. 30.

quaero de: si de mea gloria .. quaeritis; Verr. V, 173.

refero ad: ad tuam gloriam rem illam referri malebam quam ad meam gratiam; Phil. II, 49.

refreno a: semper magno ingenio adulescentes refrenandi potius a gloria quam incitandi fuerunt; Cael. 76.

revoco ad: ut ... in imperio atque in publica dignitate omnia ad gloriam .. revocarent (maiores nostri); Flacc. 28.

sumo ad: ad suam .. quandam .. ille gloriam ... *eam* (causam) sumpserat ‖ spectarat ‖; Sest. 37.

valeo ad: ut, si qua est invidia ... suscepta, .. mihi valeat ad gloriam; Catil. III, 29.

III. **nach Adjectiven und Adverbien**: 1. **Genetiv: appetens**: quoniam semper appetentes gloriae ... fuistis; imp. Pomp. 7.

cupidus: si cupidus es gloriae; Flacc. 75.

expers: an ipse ... expers esse debet gloriae? imp. Pomp 57.

studiosus: desine .. simulare te ... gloriae studiosum .. fuisse; Verr. II, 144.

2. **Dativ: invidus**: invidos .. gloriae (ulciscar) servlendo; Quir. 21.

satis: „satis diu .. vixi .. gloriae“ . satis ... gloriae; Marcell. 25. quid, si istud ne gloriae tuae quidem satis est? ib.

similis: noli .. dubitare .. similem illi gloriae laudem quam saepissime quaerere; Ligar. 37.

3. **Ablativ: contentus**: M. Manlius ... non fuit contentus beneficii sui gloria; dom. 101.

dignus: nnum (Pompeium) esse in hac civitate dignum huius imperii gloria dicit; har. resp. 51. quorum (exemplorum) est copia digna huius imperii gloria; Sest. 101. horum ... vix decimam partem reperies ‖ repperis ‖ gloria dignam; Planc. 60.

praeditus: Regnos credo aut Locrensis .. id hnic summa ingenii praedito gloria (largiri) nolnisse; Arch. 10. qui .. adulescens, nondum tanta gloria praeditus, nihil umquam nisi severissime et gravissime fecerit; Deiot. 27.

4. **mit Präpositionen: aemulus iu**: nonne te ... Q. illa Claudia, aemulam domesticae laudis in gloria mulierbi esse admouebat? Cael. 34.

satis ad: mihi fere satis est quod vixi vel ad aetatem vel ad gloriam; Phil. I, 38.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv: alqd**: ad immortalitatem gloriae plus adfert desideratum esse a suis civibns quam omnino uumquam esse violatum; dom. 86. ut non ita multum mihi gloriae sit ex quaestnrae laude repetendum; Planc. 64. vide .. ue tua divina virtus admirationis plus sit habitura quam gloriae; Marcell. 26.

altitudo: nec mentis quasi luminibus officit altitudo .. gloriae; Rab. Post. 43.

amor: de meo quodam amore gloriae ... vobis confitebor; Arch. 28.

auditores: quod illi ne auditores quidem suae gloriae (esse potuissent); dom. 64.

cupiditas: quod propter gloriae cupiditatem ... acerbiorem legem, duriora edicta interposuerit: Verr. III, 48. non gloriae cupiditate efferebantur, propterea quod, ubi honos publice nou est, ibi gloriae cupidinas esse non potest; leg. agr. II, 91. [iste nimia gloriae cupiditate] familiam gladiatorium .. nactus est; Sest. 134. homo flagraus cupiditate gloriae tenere se non potuit; ib. vellem alio potius eum cupiditas gloriae detulisset; Cael. 74. valebis apud hominem volitantem gloriae cupiditate vir moderatus; Piso 59. quamquam languet inven-

tus nec perinde atque debebat in .. gloriae cupiditate versatur; ib. 82.

curriculum: exiguum nobis vitae curriculum natura circumscripsit, immensum gloriae; Rabir. 30.

cursus: nesciebam ... gloriae (cursum esse) sempiternum; Sest. 47.

defensio: putare omnis bonos alienae gloriae defensionem ad officium suum pertinere; Verr. IV, 82.

domicilium: ut eius (Pompei) gloriae domicilium communis imperii finibus terminetur; Balb. 13.

dulcedo: nostri illi fortes viri ..., dulcedine quadam gloriae commoti, .. (nonne) magno illud clamore approbaverunt? Arch. 24.

fons: hic ... fontem perennem gloriae suae perdidit; Milo 34.

gens: quod genus .. est illud .. gloriae? Rab. Post. 38. novum genus hoc gloriae concupisci; ib. 39.

gradus: honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares, gloriae dispares; Planc. 60. hanc (gloriam) .. esse cuius gradibus etiam in caelum homines viderentur ascendere; Milo 97.

immortalitas: quid optabilius ad immortalitatem gloriae (meae) ... quam omnis hoc civis meos iudicare? Vatin. 8.

iter: ne ignorans verum iter gloriae gloriosum putes .. te ... metui; Phil. I, 33.

materies: quid .. odisset Clodium Milo, .. materiem suae gloriae? Milo 35.

merces: nullam .. virtus aliam mercedem laborum periculorumque desiderat praeter hanc .. gloriae, Arch. 28. neque .. ullam mercedem tanta virtus praeter hanc .. gloriae .. desiderat; Phil. V, 35.

monumenta: quod .. gloriae (nostrae) .. monumenta evertere atque asportare ausus est; Verr. IV, 88. in animis ego vestris ... omnia .. monumenta gloriae (meae) .. condi et conlocari volo; Catil. III, 26.

munus: quouiam .. gloriae munus .. fortissimis civibus monimenti honore persolvitur; Phil. XIV, 34.

naufragium: in hoc portu Atheniensium .. gloriae nauiragium factum existimatur; Verr. V, 98.

pars: gloriae (meae partem imperio) bonis omnibus; Sulla 9.

seges: quid .. odisset Clodium Milo, segetem .. suae gloriae? Milo 35.

sensum: qui sensum verae gloriae coperit; Phil. V, 49.

societas: Fortuna iu istius societatem gloriae se non offert; Marcell. 7.

socius: huius gloriae .. socium habes neminem; Marcell. 6.

stimuli: quae (virtus) ... animum gloriae stimulis concitat; Arch. 29.

studium: ne qui ‖ quis ‖ me studio gloriae putet .. exisse; Sest. 128. si eum .. studium gloriae ... aliquo impulisset; Vatin. 15.

via: totam ignoras viam gloriae; Phil. I, 33.

umbrae: ut levitatis est .. omuis umbras etiam falsae gloriae insectari; Piso 57.

2. **Ablativus:** alqs: M. Marcellus ..., summa .. gloria militari, perit in mari; Piso 44.

civis: qui ... singulari .. gloria civem domum ... compulit; Milo 73.

3. **mit Präpositionen:** animus de: de vestri imperii gloria ... videte quem vobis animum suscipiendum putetis; imp. Pomp. 11.

ardor ad: de ardore mentis ad gloriam (loquor); Cael. 76.

cursus ad: idem virtuti (est) cursus ad gloriam; Planc. 67.

V. **Umfang:** 1. **Ablativus adduci:** ut intellegatis A. Cluentium ... non .. aliqua .. gloria adductum ... nomen Oppianici detulisse; Cluent. 11.

amplus: cum P. Africanus, homo .. gloria .. amplissimus, L. Cottam in iudicium vocabat; div. Caec. 69.

antecellere: celeriter antecellere omnibus ingenii gloria (Archiae) conigit; Arch. 4.

conficere: magnum Miloni fuit conficere illam pestem ... M. .. Autonii maxima gloria? Milo 40.

delectari: universae rei publicae gloria delectatur (populus); Sest. 104.

dissimilis: C. Marii ... praestantissima sua gloria dissimilis fuit ratio; Quir. 7.

duci: si quis earum (statuarum) .. gloria ducitur; Verr. II, 143. qui (cives vesiri) maxime gloria .. ducuntur; Font. 35. optimus quisque maxime gloria ducitur; Arch. 26.

excellere: ut is maxime gloria excellat; Planc. 60.

florere: quae (Graecia) quondam .. gloria floruit: Flacc. 16. quae (Graecia) gloria ... floruit; ib. 64. in qua (ratione) multi homines novi ... gloria fiernerunt; Sest. 136.

gerere: neque tanta cura senatus et populus Romanus suscipiendum (hoc bellum) putasset neque tot annos gessisset [neque] tanta gloria L. Lucullus; Muren. 34.

implere: quorum interfectores impleverunt orbem terrarum nominis sui gloria; Milo 72.

inducti: hac non gloria inducius accessi; Verr. V, 130.

uitere: res eius gestae sempiterni nominis gloria uterent ‖ uiteruntur ‖; Balb. 16.

princeps: cum virtute, gloria, rebus gestis Cn. Pompeius omnium gentium ... facile princeps, tuto se veuire in senatum arbitraretur; sen. 5. Cn. Pompeius, vir omnium, qui sunt, fuerunt, erunt .. gloria princeps; Quir. 16

servare: unus bis rem publicam servavi, semel gloria, ierum acrumna mea; Sest. 49.

superare: qui ... omnis prope civis .. gloria .. superabat; Cael. 34. omnium Metellorum .. triumphos gloria .. superavit (Q. Metellus); Planc. 80. qui cum louge omnis belli gloria .. superaret; Phil. XI, 18.

vincere: tanto ille superiores vicerat gloria; Deiot. 12.

2. **Präpositionen:** causa: illi ... gloriae causa .. accusant; Verr. III, 3. quas (res) sibi suscepit gloriae causa; Flacc. 13. qui de vita gloriae causa dimicant; Arch. 23.

cum: usque ad summam senectutem summa cum gloria vixit (M. Cato); Verr. V, 180. mihi ista licet de me vera cum gloria praedicare; Piso 2. beatus est nemo, qui ea lege vivit, ut ... cum summa interfectoris gloria interfici possit; Phil. I, 35. mors ... oppetatur cum gloria; Phil. XII, 30.

in: cum .. neque in honore vestro neque in gloria virtutis quicquam videam altius, quo mihi liceat ascendere; Catil. III, 28. qui (M. Marcellus) .. ob virtutem in gloria .. vivit; Piso 44. si quidem .. in gloria rei militaris Paulum Scipio ... imitatus est; Rab. Post. 2.

propter: ora maritima .. Cn. Pompeium ... propter rei militaris gloriam requisivit; imp. Pomp. 67.

glorior, fĭd rŭhmen, prahlen: I, 1. causa: defendendi hacc causa, non gloriandi eloquor; Cael. 45.

2. alqs: ut tu in multis epistulis ad amicos tuos gloriaris; Verr. III, 174. hic tu me etiam gloriari vetas; dom. 92. quo modo ipse gloriari solet; har. resp. 8. ne nimis gloriari viderer; ib. 16. ut tute gloriari solebas; Phil. II, 5.

II, 1. de: f. **de,** I. glorior (3 St.) S. 7, a.

2. accus. c. infin.: gloriatur (Verres) non Turpioni locrum datum esse, sed Petrinis pecuniam ereptam; Verr. III, 90. ut me optimo fratre ... sine dolore caruisse glorier; Sest. 49. quem (C. Caesarem) sua lege et suo beneficio ornatum, muni-

tum. armatum solet gloriari; ib. 135. Piso ... gloriatur se brevi tempore perfecisse, ne Gabinius unus omnium nequissimus existimaretur; prov. cons. 12. si mihi non licet per aliquos ita gloriari, me dolorem atque inimicitias meas rei publicae concessisse; ib. 44. unde se is ortum gloriari solet; Piso fr. 3. is mihi etiam gloriatur ‖ gloriabatur ‖ se omnis magistratus fuisse Caesari tradituros; Ligar. 25. quod se similem esse Catilinae gloriari solet; Phil. IV, 15. „quibus (ornamentis) deceptum Caesarem gloriatus est (Cicero)“; lb. XIII, 40

III. geuere: cum tu eodem materno genere soleas gloriari; Phil. III, 17.

laudatione: ita .. mihi gloriari visus es laudatione Pergamenorum; Flacc. 74.

legibus: quibus (legibus) latis gloriabatur (Caesar); Phil. I, 24.

rebus: quibus rebus gloriemini in vobis; Ligar. 20.

gloriose, ruhmvoll, ruhmredig, prahlerisch: meutior: Miloni ... mentiri gloriose liceret; Milo 72.

praedico: quod solere me dicas de me ipso gloriosius praedicare; dom. 93.

gloriosus, ruhmvoll, ruhmredig, prahlerisch: alqs: gloriosus fuisti; Flacc. 80. iniuriae dolor facti me .. gloriosum; Phil. XIV, 13.

alqd: hoc est apud Graecos ... prope .. gloriosius quam Romae triumphasse; Flacc. 31. quid ego gloriosius meis posteris potui relinquere quam hoc? sen. 25. mihi exire domo mea ... ad rationem rei publicae (fuit) gloriosum; har. resp. 49. nec minus et sibi et huic imperio gloriosum putavit constitutum a se regem quam constrictum videri; Sest. 58. quibus gloriosum .. hoc esse debet; Cael. 21. quae si in privatis gloriosa sunt; Deiot. 40. ne ignorans verum iter gloriae gloriosum putes .. te ... metui a civibus tuis; Phil. I, 33. earum esse civem .. gloriosum est; ib. hisce tam multos, ipsis gloriosum (est); ib. II, 27. nec intellegis satis esse viris fortibus didicisse quam sit ... fama gloriosum tyrannum occidere? ib. 117.

casus: cum .. eum ... ad Numidici illius Metelli casum .. gloriosum .. convertisset; Sest. 130.

classes: quo neque Karthaginiensium gloriosissimae classes ... umquam aspirare potuerunt; Verr. V, 97.

dies: o diem illum ... mihi ... ad posteritatis memoriam gloriosum! Sest. 27. si ille dies tibi gloriosissimus ... fuit; Ligar. 37. cum videant gloriosissimum illum D. Bruto futurum diem; Phil. XIV, 3.

factum: quis .. meum in ista societate gloriosissimi facti uomen audivit? Phil. II, 25.

familia: [iste nimia gloriae cupiditate] familiam gladiatoriam .. nactus est ... gloriosam; Sest. 134.

mors: in victoria (mors) gloriosa (est); Phil. XIV, 32.

nobilitas: habetis nobilitatem generis gloriosam; Phil. III, 16.

ostentatio: ubi illa .. gloriosa ostentatio civitatis (erat)? Flacc. 52.

promissa: nostra (promissa) ... gloriosa (sunt); Phil. VIII, 10.

res: quae gloriosior (res est gesta)? Phil. II, 32.

victoria: qui cum ... esset ... sibi .. gloriosam victoriam consecutus; Cael. 18.

vita: illa (statua est) memoria vitae gloriosae; Phil. IX, 11.

gnavus, rührig, thätig: homo: Nympho est Centuripinus, homo gnavus; Verr. III, 53. ex ceteris ordinibus homines gnavi ... in Asia negotiantur; imp. Pomp. 18.

gradatim, stufenweise: quos (honores) eramus gradatim singulos adsecuti; Quir. 5.

gradus, Schritt, Stufe, Stufel, Grad, Rang; I. **Subject:** delectat: *te* delectat amplissimus civitatis gradus; Rab. Post. 16.

est: qui primus erat officii gradus; Quinct. 61. quot voltis esse in uno furto peccatorum gradus? Verr. III, 172. hic ei gradus ... ad rem publicam .. primus est aditus ad populärem iactationem atque ascensus; har. resp. 43. deteriore .. statu ut simus, unus est inferior gradus aut interitus aut servitutis; ib. 61. honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares, gloriae dispares; Planc. 60. ut gradus essent petitionis inter aequalis; Phil. V, 47. tibi .. summus honoris gradus (est); ib. X, 4.

habet: quaestura [primus gradus honoris] quid aliud habet in se nisi ..? Verr. a. pr. 11.

videntur: gradus illi Aurelii ... illi iudicio acdificati videbantur; Cluent. 93.

II. **nach Verben:** 1. adsequor: eosdem summus honorum gradus quos illi adsecuti; Planc. 60.

aedifico: i. l. videntur.

ascendo: quae (accusatio) facilius possit Alpis quam paucos aerarii gradus ascendere; Font. 4. dum ... unum ascendere gradum dignitatis conatus est; Muren. 55.

compleo: cum .. erat ventum ad aedem Concordiae, gradus complebantur; Phil. V, 18.

consequor: cum altiorem gradum dignitatis beneficio populi Romani esset consecutus; Cluent. 150.

convello: cum .. gradus Castoris convellisti; dom. 54.

facio: maioribus nostris in Africam ex hac provincia gradus imperii factus est; Verr. II, 3. huic quasi gradum quendem ... ad cetera factum ‖ iactum ‖ videtis; leg. agr. II, 38.

habeo: quod remuntiatio gradus habet; Muren. 18.

reddo: suum cuique honorem et gradum reddidum gaudeo; Sex. Rosc. 136.

relinquo: pater ... hoc faciliorem huic gradum consulatus adipiscendi reliquit; Muren. 15.

removeo: cum .. gradus Castoris .. removisti; dom. 54.

retineo: apud quem omnis gradus dignitatis tuae retinuisses; Flacc. 81.

revello: revolsis gradibus (templi); Piso 23.

servo: servari necesse est gradus; Planc. 15.

specto: qui non honoris gradum spectaret; Milo 24.

teneo: ut maiores eius summum ... gradum tenuerint et dignitatis et gratiae; Planc. 32.

tollo: ut omnes et dignitatis et gratiae gradus tollerentur; Muren. 47. gradus eiusdem templi tollebantur; Sest. 34.

2. insisto: si singulis (peccatorum gradibus) insistere velim; Verr. III, 172.

3. careo: ut me ... hoc honoris gradu sine dolore carnisse glorier; Sest. 49.

4. absum a: cuius aetas a senatorio gradu longe abesset; imp. Pomp. 61.

conlocoin: cuius (populi Romani) honoribus ... in altissimo gradu dignitatis ... conlocati sumus; seu. 2. in quo (gradu) me senatus populusque Romanus coulocavit; Phil. II, 6.

locoin: duae sunt artes, quae possunt locare homines in amplissimo gradu dignitatis; Muren. 30. ut in altissimo gradu dignitatis locati rem publicam pro nihilo haberemus? Phil. I, 14.

ponoin: cum is .. in altissimo gradu .. positus esset; Sest. 20.

praecipito ex: patriae .. causa ... praeci-

pitari ex altissimo dignitatis gradu, ... ea laus praeclara atque divina est ‖ sit ‖; dom. 98.

sto in: qui frequentissimi in gradibus Concordiae steterunt; Phil. VII, 21.

sum ex: ueminem esse ex illo honoris gradu qui non omni studio, virtute, auctoritate incubuerit ad rem publicam conservandam; Sulla 82.

III. nach Verb: louge: quod non louge a gradibus Aurelii haec causa dicitur; Flacc. 66.

IV. nach Substantiven: 1. civis: quis est civis, praesertim hoc gradu, quo me vos esse voluistis, tam oblitus beneficii vestri? Phil. VI, 18.

2. alqs ex: siu autem multorum virtus ... ex iutimo .. fortunae gradu ... consecuta est .. summam laudem; Balb. 18.

V. Umfang: 1. ascendere: quid ego illa ... decreta commemorem. quibus tamquam gradibus mihi videor in caelum ascendisse? dom. 75. hanc (gloriam) .. esse cuius gradibus etiam in caelum homines uiderentur ascendere; Milo 97. multis ille .. gradibus officiorum erga rem publicam nostram ad hoc regium nomen ascendit; Deiot. 27.

ascensus: at sibi ... sit his gradibus ascensus .. ad civitatem; Balb. 40.

commoneri: quin is ‖ in ‖ uno quoque gradu de avaritia tua commoneretur; Verr. I, 154.

2. ex: ex hoc aetatis gradu se ad exercitum C. Flacci patrui contulit; Flacc. 5. (3. 54).

iu: in quo primum iniuriae gradu resistere incipiet severitas iudicis? Verr. III, 220.

per: qui (populus Romanus) te ... ad summum imperium per omnis honorum gradus extulit; Catil. I, 28.

pro: in illa querella ..., mihi pro hoc gradu ... necessaria, quid est dictum a me cum contumelia? Phil. II, 6.

gramineus, aus Kraut; etiamne gramineas hastas ... concipisti? Verr. III, 125.

grammaticus, Gelehrter, Kunſtrichter: quoniam te non Aristarchum, sed Phalarin grammaticum habemus; Piso 73.

grandifer, eintragſich: quoniam .. hac quondam arationes ... graudiferae .. ferebantur; Phil. II, 101.

grandis, groß, anſehnlich, bedeutend, herangewachſen, an Jahren vorgerückt, bejahrt: alqs: Lusciam et Manilium dicam .. esse .. aetate grandis natu; Qu. Rosc. 44. hic tam grandis natu Eubulides hoc tantum .. laboris itinerisque suscepit; Verr. V, 128.

aetas: cum grandiorem aetatem ad consulatum constituebant; Phil. V, 47.

faenus: pecuniam adulescentulo grandi faenore ... occupavisti; Flacc. 51.

filia: is (A. Cluentius Habitus) ... reliquit ... grandem ... filiam; Cluent. 11.

filius: tunc ... in Sicilium tecum grandem praetextatum filium ducebas? Verr. III, 159.

hydriae: in hoc fano ... hydrias .. grandis ... Scipio ... posuerat; Verr. IV, 97.

litterae: in qua (basi) grandibus litteris P. Africani uomen erat incisum; Verr. IV, 74.

macies: quem hominem ut grandi ‖ negrandi ‖ macie torridum ... videbamus; leg. agr. II, 93.

matres: faciebant hoc idem ceteris in civitatibus grandes natu matres; Verr. V, 129.

parens: grandis natu parens adductus ad supplicium; Verr. I, 76.

patella: qua in domo ... patella grandis cum sigillis ac simulacris deorum (non esset); Verr. IV, 46.

pater: pater grandis natu iam diu lecto tenebatur; Verr. V, 16.

pecunia: qui tibi ... certis nominibus grandem pecuniam debuit; Quinct. 38. illum pecuniam grandem amissurum; Sex. Rosc. 110. redemptio est huius iudicii facta grandi pecunia; Verr. a. pr. 16. in eis ‖ his ‖ (comitiis) ipsis oppugnabar grandi pecunia; ib. 24. tutores pecuniam praetori si pupillae nomine dedisseut, grandem praesertim; ib. I, 106. ut sibi videatur ‖ videbatur ‖, satis grandem pecuniam ... esse; ib. 140. manifesto furto ‖ furto manifesto ‖ grandis pecuniae perturbatus est; ib. II, 48. idem .. pecunias istius .. grandis suo nomine faenerabatur; ib. 170. poscere pecuniam grandem coepit; ib. III, 67. etiamne (debent) ... nitro pecuniam grandem addere? ib. 228. a quo pecuniam grandem cripueras; ib. IV, 37. ei testamento legat grandem pecuniam; Cluent. 33. dico C. Aelio Staieno iudici pecuniam grandem Statium Albium ... dedisse; ib. 65. emisti grandi pecunia, ut tibi ... liceret; prov. cons. 7. huic ipsi Alexandrino grandem .. pecuniam credidit; Rab. Post. 4.

pondus: Athenis audistis ex aede Minervae grande auri pondus ablatum; Verr. I. 45. argenti optimi caelati grande pondus secum tulerat; ib. 91. grande pondus argenti ... reliquit; ib. cum iste .. hydriam ..., grandi pondere. .. abstulisset; ib. IV, 32. cum auri grande pondus ... abstulit; ib. V, 184. uxori grande pondus argenti ... legavit; Caecin. 12.

puer: uno ex servis puero non grandi conscio; Cluent. 179. videras .. grandis iam puer bello Italico repleri quaestu vestram domum; Piso 87.

simulacrum: insistebat in manu Cereris dextra grande simulacrum ... Victoriae; Verr. IV, 110.

vas: si quod erat grande vas; Verr. IV, 47.

granum, Korn, Körnchen: 1. debeo: qui grano amplius quam sibi deberetur deberi professus esset; Verr. III, 29.

do: video frumenti grauum Halaesinos ... unllum dedisse; Verr. III, 171.

habeo: granum ex provincia Sicilia nullum haberemus; Verr. III, 44.

reliquuo: cum ... multis .. granum nullum ... ex omni frucu atque ex annno labore (relinqueretur); Verr III, 114.

II. frandare: ut ... neque in deportando frumento grano uno posset arator ... frandare decumanum; Verr. III, 20.

grate, dankbar: me quod faciam et grate et pie facere; Planc. 98.

gratia, Dank, Erkenntlichkeit, Gunſt, Einfluß, Credit, Annehmlichkeit, Gefälligkeit, Freundſchaft, Einvernehmen: I. **absolut:** 1. **Subject:** consistit: vos, quorum gratia in suffragiis consistit; leg. agr. II, 102.

coutendit: quivis ut perspicere possit, in hac causa improbitatem et gratiam cum inopia et veriate contendere; Quinct. 84.

debet: ut etiam obesse (ea gratia tibi) deberet; Verr. II, 169.

est: quod .. permulta essent ornamenta, quibus eam mitigare molestiam posset, locus, auctoritas, domi splendor, apud exteras uationes .. gratia; Cluent. 154. ego adulescentis ..., nulla senatus mala gratia, comitiorum ratione privavi; Piso 4. meam gratiam volnit esse, in quo ne ipsius quidem ulla esse poterat; Phil. II, 10.

facit: contra nos .. faciunt ... summa gratia et eloquentia; Quinct. 1.

habet: cave quicquam habeat momenti gratia; Muren. 62.

impetrat: id ... gratia Luculli ab Heraclieusibus impetravit; Arch. 6.

nocet: gratia Sex. Naevii ne P. Quinctio noceat; Quinct. 1.

obest: ſ. debet.

obstat: pimiam gratiam .. Chrysogoni dicimus .. nobis obstare; Sex. Rosc. 122.

patet: late patet gratia (tua); Planc. 55.

perterret: et vehementius eum gratia adversarii perterrebit? Quinct. 59.

pervenit: siue ... ad te gratiam beneficii tui pervenire; leg. agr. II, 22.

potest: quae gratia ne quid tibi prodesse posset; Verr. II, 169.

prodest: quibus (Graecis) ad exigendas pecunias improbissimi cuiusque legati plurimum prodest gratia; Verr. I, 73. ſ. potest.

valet: cum ... non gratia valeret; Verr. I, 136. apud sapientem valere aliquando gratiam; Muren. 68. valuit causa rogandi, non gratia; Planc. 25.

versatur: quis est tam demens quin sentiat ... gratiam ... in hac civitate versari? Balb. 43.

2. **Prädicat:** suum: noli maleficium putare esse gratiam; Planc. 47.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** adfero: quo minus attulisset gratiae; Quinct. 32. L. Murenae provincia multas bonas gratias cum optima existimatione attulit; Muren. 42. non nimiam gratiam (volo accusator in iudicium adferat); ib. 59.

adsequor: ut maiorum .. gratiam .. adsequatur; Cluent. 196.

aestimo: si item ceteris, a quibus iutellego tuam gratiam magni aestimari, accidisset; Muren. 10.

ago: ſ. **ago,** II, gratias (45 St.) B. I, S. 159.

antefero: num etiam ... gratiam (tuam) ... nobis ... es ... antelaturus? Piso 64.

appello: quae .. si .. est appellanda ... non nulla apud bonos gratia; Milo 12.

capio: quantam (gratiam) maximam animi nostri capere possunt; Phil. III, 4.

commemoro: qui gratiam ... commemoraret; Verr. II, 64. ut ... exiguum reliquae vitae tempus ... ad commemorandam gratiam mihi relictum putarem; seu. 24.

concilio: ſ. **concilio** gratiam (4 St.) B. I, S. 601, b.

coniungo: qua (oratione) gratiam beneficii vestri cum suorum laude coniungant; leg. agr. II, 1.

conligo: ſ. 3. veuio contra.

consequor: quantam sitis ... gratiam consecuti; Phil. V, 2.

contemno: ne usque eo suam .. gratiam contemneret; Verr. I, 126.

continco: non .. mea gratia familiaritatibus continetur; Milo 21.

debeo: ſ. **debeo,** IV. gratiam (5 St.) S. 25, b.

defero: Cn. Pompeium ... omnem .. ei suam .. gratiam .. ad hoc negotium conficiendum detulisse; Flacc. 14.

dissolvo: [gratiam ... qui habet dissolvit]; Quir. 23.

habeo: magna dis immortalibus habenda est atque huic ipsi Iovi Statori ... gratia; Catil. I, 11. [gratiam .. qui rettulit habet]; Quir. 23. me omnibus, qui amici fuerint saluti et dignitati meae, praedicanda et habenda (gratia) .. satis esse facturum; Balb. 2. habeo tibi gratiam; Piso 74. gratiam .. qui refert habet et qui habet iu eo ipso, quod habet, refert; Planc. 68. maiores (gratias) etiam habemus (tibi); Marcell. 33. maximas gratias ... habeo Pisoni; Phil. I, 15. quae (lex) .. habeat gratiam nullam; ib. 21. cui ... habenda (gratia) .. est tanta; ib. III, 4. maximas vobis gratias ... habere debemus; ib. 25. haec .. habenda gratia est D. Brutо; ib. V, 37. maximas tibi .. gratias omnes .. habere .. debemus; ib. X, 1.

ineo: aliam ineant gratiam; Cael. 67. ſ. **a,** I. ineo (5 St.) B. I, S. 8, b.

infirmo: nimiam gratiam .. Chrysogoni dicimus ... a vobis ... infirmari ... oportere; Sex. Rosc. 122.

neglego: qui splendorem nostrum et gratiam neglegat; Quinct. 72. gratiam ... eius neglegi; Sex. Rosc. 60. neque .. illud ad neglegendam meam gratiam debet valere; Planc. 82.

pario: cum haec eadem (facultas) .. gratias ... pariat; Muren. 24.

perfero: nimiam gratiam .. Chrysogoni dicimus ... perferri nullo modo posse; Sex. Rosc. 122.

persolvo: qui meritam dis immortalibus gratiam ... persolvunt; Planc. 80.

peto: summa .. gratia (ab eis petitur); Muren. 29.

pono: mihi .. vehementer expediit positam in oculis esse gratiam; Muren 21.

praedico: ſ. habeo; Balb. 2.

propono: gratia .. proposita est omnis impudenti ‖in impudenti‖ mendacio; Flacc. 12.

quaero: ut aliquam mihi bonam gratiam quaesisse videar; imp. Pomp. 71. haec privatim fortasse officiorum .. gratiam quaerunt; Planc. 93.

refero: neque tamen pro beneficio ei par gratia refertur; Qu. Rosc. 20. ut huic (Fonteio), a quo ipsa servata est, parem gratiam referre videatur (Massilienium civitas); Font. 45. „praeclaram .. populo Romano refers gratiam“; Catil. I, 28. debeo sperare omnis deos ... pro eo mihi ac mereor relaturos esse gratiam; ib. IV, 3. tecum sic agam, tulisse ut potius iniuriam quam rettulisse [gratiam] videar; Sulla 47. ut bene de me meritis referam gratiam; sen. 23. ut ... exiguum reliquae vitae tempus .. ad referendam ... gratiam mihi relictum putarem; ib. 24. quando .. ego huic homini ac liberis eius, quando omnes mei gratiam referent? ib. mihi .. maiori curae est, quem ad modum vobis ... gratiam referam; Quir. 22. in referenda .. gratia hoc vobis reprimitto semperque praestabo; ib. 23. cum tanta multitudo civium ... me ad referendam gratiam nominatim vocarent; dom. 7. si minus referenda ‖afferenda‖ gratia satis facere (omnibus, qui amici fuerint saluti et dignitati meae) potuerim; Balb. 2. quorum ego testimonio ... iustam et debitam gratiam refero; ib. 59. cui (beneficio) ne referri quidem gratia posse videatur; Planc. 73. utinam ... licuisset ... populo Romano ei gratiam referre ‖et gratiam referri‖; ib. 77. ei ego a me referendam gratiam non putem? ib. 78. me ... praesentem tibi gratias relaturum; ib. 101. qui ... gratiam tibi ... manifesto periurio rettulit; Scaur. 29. cui quamquam gratia referri tanta non potest; Phil. III, 4. si ... ducibus .. ne referri quidem potest gratia; ib. 14. ut ... eis .. gratiae .. referantur; ib. 39. cui nullam iam aliam gratiam referre possumus; ib. IX, 15. nonne satis est ab hominibus virtutis ignaris gratiam bene merentibus non referri? ib. XIV, 13. ſ. habeo; Quir. 23. Planc. 68.

reservo: suam .. gratiam iudicio et accusationi reservant; Muren. 45.

tollo: ut gratia tolleretur; Planc. 44. sublata .. gratia; ib. 81.

vereor: quam alteram (gratiam) .. vereor; Quinct. 1.

vindico: nimiam gratiam .. Chrysogoni dicimus ... a vobis ... vindicari oportere; Sex. Rosc. 122.

2. **Dativ:** concedo: sed ... crimen gratiae concedebas; Qu. Rosc. 19. „mihi omnino gratiae concesseris“ ‖omnia immo gratiae confeceris‖; Muren. 65. cur nunc redeant, si tunc gratiae concesserint? Fr. B. VI, 46.

dedo: eorum .. gratiae deditus fuit; Verr. III, 59.

sum: non est aditus ad huiusce modi res neque potentiae cuiusquam neque gratiae; Caecin. 72.

3. **mit Präpoſitionen:** adiungo ad: ut aliquis metus adiunctus sit ad gratiam; div. Caec. 24.

conlocoin: quod si ... in alicuius .. gratia spem aliquam conlocasset; Verr. a. pr. 9.

devoco ad: (eum) devocant ... ad ... equestris ordinis gratiam; prov. cons. 29.

eripio ex: videsne ut eripiam te ex improborum subita gratia? Sulla 34.

loquor de: ne loqui quidem sum te passus de gratia; Phil. II, 49.

pertineo ad: qui cum ad ... amplissimi beneficii gratiam magis pertinere videret causam illam integram ad suum consulatum reservari; Sest. 70.

recipio in: quem .. ex tantis inimicitiis receptum in gratiam defenderim; Rab. Rost. 19.

reconcilio in: inimici in gratiam reconciliabantur; dom. 129. hic me meus in rem publicam animus ... cum C. Caesare reduxit, reconciliat, restituit in gratiam; prov. cons. 23. timuit ne videretur infirmior fides reconciliatae gratiae; Milo 21.

redeo in: luravit .. se in gratiam non redisse; prov. cons. 18. si per eum reductus insidiose redisset (in gratiam); Rab. Post. 33. „in gratiam redeo"; Phil. VIII, 25. i. **cum,** III. gratia (15 Sch.) B. l, S. 747, a.

reduco: reges a se in gratiam esse reductos; Cluent. 109. cur .. exspectem hominem aliquem, qui me cum illo in gratiam reducat? prov. cons. 25. quocum me si ante ‖stantem‖ Cn. Pompei auctoritas in gratiam non reduxisset, nunc ‖nec‖ iam ipsius fortuna reduceret; Rab. Post. 19. f. reconcilio in; prov. cons. 23.

refero ad: ad tuam gloriam rem illam referri malebam quam ad meam gratiam; Phil. II, 49.

removeo ab: quorum vita remota ... ab hac iudustri gratia est; dom. 46.

restituo in: f. reconcilio in; prov. cons. 23.

revoco in: quae (amicitiae) essent ex inimicitiis revocatae in gratiam; Fr. E. 2.

sum in: ut is ... cum populo Romano et in laude et in gratia esse possit; Verr. a. pr. 51. cuius damnatione totus ordo cum populo Romano et in laude et in gratia posset esse? ib. I, 23. cur in .. tanta gratia .. iam sint pauci; Lael. 46.

teneo contra: si parum communitum ius est ‖sit‖ civile ac .. contra alicuius gratiam teneri non potest; Caecin. 74.

venio contra: non veniremi contra gratiam non virtutis spe, sed actatis flore conlectam? Phil. II, 3.

III. **nach Adjectiven:** 1. inanis: gratiae .. multo etiam inanior est (ista scientia); Muren. 28.

2. fretus: si fretus gratia postulabat aliquid iniquius Alfenus; Quinct. 70. qui ... equestri vetere illa .. gratia fretus adfirmavit; Verr. III, 61.

praeditus: M. Castricium, summo splendore, ingenio, gratia praeditum (donasti); Verr. III, 185.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** aequatio: aequationem gratiae (flagitasti); Muren. 47.

conciliatio: „pecuniam Staieno dedit Oppianicus ... ad conciliationem gratiae"; Cluent. 84. istam conciliationem gratiae Staienus ... excogitavit; ib.

coniunctio: quorum uemo est ... quin mecum habeat aliquam coniunctionem gratiae; Phil. VIII, 20.

debitor: dissimilis est pecuniae debitio ei gratiae; Planc. 68.

gradus: ut omnes ... gratiae gradus tollerentur; Muren. 47. ut maiores eius summum ... gradum tenuerint ... gratiae; Planc. 32.

locus: petivit in beneficii loco et gratiae; Verr. III, 189.

opinio: qui tam libenter in opinionem gratiae inrepat ‖increpat‖; har. resp. 52.

possessio: retinete istam possessionem gratiae; leg. agr. II, 71.

reconciliatio: cum omnia cum omnibus foedera reconciliatione gratiarum sanguine meo sanciruntur; Quir. 13. reconciliationem esse gratiae factam; har. resp. 51. mihi .. causa defendendi Gabinii fuit reconciliatio gratiae; Rab Post. 32.

reditus: si reditus ei gratiae ‖in gratiam‖ patuerit; har. resp. 52.

2. **Ablativ:** adulcscens: adulescentem inlustri ... gratia accusari; Cael. 1.

homo: qui C. Matrinium ... hominem .. summa gratia Leontinis in publico biduum tenuit; Verr. III, 60.

3. **mit Präpositionen:** praesidium contra: quod si tu .. nullo praesidio fuisse videbere contra .. gratiam; Quinct. 5.

reditus in: si qui meum cum inimico suo reditum in gratiam vituperabunt; prov. cons. 47. Appium Claudium ... mecum ... fideli in gratiam reditu firmoque coniunctum nullo loco .. vituperabo; Scaur. 31. facilem sibi fore in gratiam reditum arbitrabatur; ib. illum ipsum ... novo reditu in gratiam quasi devinctum arbitrabatur; Milo 88. post reditum in gratiam si quid est commissum; Fr. E. 2.

V. **Umfang:** 1. **Ablativ:** absolvi: in hac civitate ne patiamini illum absolutum multi-bri gratia; Cael. 78.

adduci: qui si adductus gratia minus idoneum hominem praemio adfecisset; Balb. 7.

adferre: non invidiosa gratia ... aliquid attulimus etiam nos; Planc. 24.

anteferre: ut nemo ei sc ... gratia .. anteferret; Sulla 89.

auferre: unde ... uihil gratia .. posset auferre (Verres); Verr. II, 88.

cogi: coguntur (senatores) ... eorum, de quorum honore agitur, gratia; Phil. I, 12.

comparare: non comparat se tecum gratia P. Quinctius; Quinct. 93.

coniungi: qui Appium .. hominem mihi coniunctum fidissima gratia .. de possessione fundi deicci; Milo 75.

contendere: non gratia (contendo); Planc. 102.

deterreri: si qua gratia testes deterrentur; Font. 3. deterrentur emptores multi .. gratia Caecsenniae; Caecin. 16.

emitti: qui neque elabi ex iudicio iucunditate sua neque emitti gratia potest; Sest. 134.

florens: Sex. Roscius .... fuit gratia atque hospitiis florens hominum nobilissimorum; Sex. Rosc. 15.

inducere: „gratia .. induxit aliquem"; Sex. Rosc. 76.

inflecti: quod .. inflecti gratia ... possit; Caecin. 73.

moliri: si quid ... gratia .. istius moliri cogitas; Verr. V, 174.

moveri: quis cuim esset .. qui Dolabellae gratia ... non moveretur? Verr. I, 74. sapientem gratia nunquam moveri; Muren. 61. movetur (populus) plerumque gratia; Planc. 9.

munirl: descripsistine ... istum ipsum, cuius nunc .. gratia tota accusatio ista munita est? Fr. B. V, 6.

niti: non gratia .. cuiusquam nititur (Verres); Verr. a. pr. 15. cum tanta gratia ... accusatio vestra nitatur; Cael. 19.

pari: his levioribus comitiis .. gratia petitorum honos paritur; Planc. 7.

perficere: hoc vestro consilio et gratia perfecistis; Verr. II, 178.

posse: cum .. tota Sicilia multum .. gratia posset (Sthenius); Verr. II, 106.

praestans: acditatem petivit cum bonis viris et hominibus primis, sed non praestantissimis .. gratia; Sest. 114.

pugnare: omni .. gratia .. pugnabat (Oppianicus); Cluent. 54.

repelli: veritas ... repulsa .. gratia locum, ubi consistat, reperire non poterit; Quinct. 5.

servire: illa .. in illo homine mirabilia fuerunt ... servire temporibus suorum omnium .. gratia; Cael. 13.

sublevari: non gratia ... tot tantaque eius vitia sublevata esse videbuntur; Verr. a. pr. 47.

superare: supcravi ... gratia Galbam; Muren. 17. quis L. Philippum ... (summa) gratia .. a M. Herennio superari posse arbitratus est? ib. 36.

tueri: qui vel minus honestum et alienum tueri .. sua .. gratia possit; Planc. 32.

valere: quae (voluntas) .. per se valet multitudine, .. apud suos gratia; Muren. 38. nihil valent gratia ipsi; ib. 71. nemini umquam conecssit aequalium ... plus ut valcret inter suos gratia; Cael. 74.

2. **Präpositionen:** ad: non ambitio ad gratiam ... † concietur ‖conitetur‖; Piso 94.
causa: quod beneficii gratiaeque causa concessit; Verr. III, 115.
cum: quem (occidere) .. cum omnium gratia noluit; Milo 41.
in: non video nec in vita (mea) nec in gratia ... quid despicere possit Antonius; Phil. II, 2.
per: ut nemo a vobis ut istum absolvatis per gratiam conetur contendere; Verr. a. pr. 48. qui benignitate adducti per .. gratiam civitatibus conc esserunt; ib. III, 191.
pro: si pro patris huius .. gratia vellent omnes huius hospites adesse; Sex. Rosc. 148.
propter: (loquebantur) buic .. patronos propter Chrysogoni gratiam defuturos; Sex. Rosc. 28. etsi in hac quadriremi, propter .. gratiam Cleomenis, minime multi reges et milites deerant: Verr. V, 88.

gratia, Beliebtheit, Gunst — Wohlwollen, Zuneigung, Gefallen: I. **nach Substantiven:** quem ... honoris gratia nominat; Quinct. 28. quas .. familias honestatis amplitudinisque gratia nomino; Sex. Rosc. 15. tot praedia ... Sex. Roscius filio suo relegationis ac supplicii gratia colenda ac tuenda tradiderat? ib. 43. si C. Verres IIS c milia populum verbi gratia Centuripinum poposcisset; Verr. II, 143. verebar ne uniuersum ... gratia ... virorumque ... oppugnarer; ib. IV, 146. quod facio, .. amicitiae dignitatisque L. Murenae gratia facio; Mur en. 78. siu ... illam misoram profectionem vestrae salutis gratia suscepissem; Quir. 1. non recito decretum ... vicinitatis aut clientelae aut hospitii publici [aut] ambitiouis aut commendationis gratia: Sest. 10. quod ... in operas plurimos patris .. gratia miseriti: Planc. 47. leve .. est onus beneficii gratia; ib. 78. quod eos plus etiam rei publicae quam familiaritatis gratia diligo; Phil. I, 8.
II. **nach Gerundien:** commonendi gratia dicam; Sex. Rosc. 45. cum obsignandi gratia venissem; Verr. I, 50.
III. **nach Gerundiven:** qui .. experiundi iuris gratia venissent; Caecin. 33. quae accusatores .. detrahendae spoliandaeque dignitatis gratia dixerunt; Cael. 3. quae tibi ultro pater et maiores tui non consolandi tui gratia dicent; Planc. 52. eiusdem D. Bruti conservandi gratia .. ad bellum profectus (est) A. Hirtius; Phil. XIV, 4.

gratificatio, Willfährigkeit, Gefälligkeit: coniungo: coniungitur impudens gratificatio cum acerba iniuria; leg. agr. III, 6.
reprehendo: Sullana gratificatio reprehensa (est); Mureu. 42.

gratificor, willfahren, willfährig, gefällig sein: I. in: non .. homo ... in gratificando iure liber L. Sisenna, bonorum Cn. Cornelii possessionem ... P. Scipioni ... dedisset; Fr. h. VI, 18, b.
II. alqs: me gratificantem septem tyrannis celerisque Sullanarum adsignationum possessoribus agrariae legi et commodis vestro ‖commodis vestris‖ obsistere; leg. agr. III, 3. num alicui gratificabatur aut homini aut ordini? Fr. B. VI, 36.
accusator: gratificatur mihi gestu accusator; Balb. 14.
senator: unum senatorem solum esse qui vobis gratificari vellet iuventum; Cael. 19.

gratiosus, gunstig, angenehm, beliebt, begünstigt: alqs: quod apud publicanos gratiosus fuisti; Verr. II, 169. si L. Natta ... in equitum centuriis voluit esse et ad hoc officium necessitudiis et ad reliquum tempus gratiosus; Muren. 73. apud P. Globulum .. fuisti gratiosior; Flacc. 76. an gratiosum (Plancium esse diceres)? Planc. 44. hodie esse volumus quam plurimos gratiosos; ib. 45. ego Plancium ... et ipsum gratiosum esse dico et habuisse in petitione multos cupidos sui gratiosos; ib. 46. sin quia gratiosi sint, accusandos putas, noli mirari te id ... repudiandis gratiosorum amicitiis non esse adsecutum; ib. ut .. doceo gratiosum esse in sua tribu Plancium; ib. 47. factus est (Deiotarus) gratiosus; Phil. II, 94.
adversarius: ut ... P. Quinctius ... cum adversario gratiosissimo contendat; Quinct. 2.
amicus: nihil tibi consulatum petenti a me defuit quod esset .. ab amico .. gratioso postulandum; Muren. 7.
causa: causa rogationis fuit gratiosa; Plauc. 25. causas apud te rogantium gratiosiores esse quam voltus; Ligar. 31.
cives: sit hoc discrimen inter gratiosos civis atque fortis; Balb. 49.
eques: iste ab equite Romano .. gratioso, Cn. Calidio, ... oculeos argeuteos ... aufert; Verr. IV, 42.
filius: cursare iste homo .. cum filio blando et gratioso circum tribus; Verr. a. pr. 25.
homo: Sex. Roscius, homo tam ... gratiosus; Sex. Rosc. 20. homines .. aliis praetoribus gratiosi vincti Apronio traditi sunt; Verr. III, 37. ex una pactione hominis .. gratiosi .. cognosces; ib. 92. tu C. Cacurii .. hominis ... in primis gratiosi supellectilem omnem auferre non dubitasti; ib. IV, 37 homo ... apud eos, quo se contulit, propter virtutem .. gratiosus; ib. 38. te homini .. non gratiosiori, quam Cn. Calidius est, L. Curidio argentum ... reddidisse; ib. 44. illud .. potest dici iudici ab aliquo .. homine .. gratioso; Caecin. 72. non hominem .. aliquem .. gratiosum proferam; Cluent. 126. graviter homines .. in suis civitatibus et municipiis gratiosi tulerunt; Muren. 47. tot hominum gratiosorum laesae voluntates (sunt); Flacc. 6. hominum gratiosorum .. libertis fuit Asia tradenda? ib. 88. qui hominibus .. gratiosis ... ultro se offerre soleant; Cael. 21.
potentia: non potentia mea .... fuit gratiosa; Planc. 25.
procurator: concedent, non procuratorem P. Quinctii neminem fuisse, sed gratiosum fuisse; Quinct. 68.
provincia: ut illam ... non .. gratiosam (provinciam habuisti); Murm. 18.
rogatio: rogatio ipsa .. est gratiosissima; Planc. 25.
viri: tot viri .. gratiosi ... ab homine nequissimo ... laesi poenam octupli ... non persequebantur? Verr. III, 30. semper fuerunt viri boni, qui apud tribulis suos gratiosi esse vellent; Planc. 44.

gratis, umsonst: abiudico: qui sunt isti xviri, quos perspiciamus regnum Alexandriae Ptolemaeo gratis abiudicaturos? leg. agr. II, 44.
audio: ne gratis in provincia male audires; Verr. I, 118.
condemno: iam ergo aliqui Oppianicum gratis condemnavit; Cluent. 113. iam putabitur ‖putaretur‖ aliqui ... Oppianicum gratis condemnasse; ib. si hic gratis condemnavit, quis accepit? ib. Oppianicum gratis condemnatum esse fatcare; ib. 114 ceteri .. gratis condemnarunt; ib. 127. gratis esse Oppianicum condemnatum; ib. 132.
do: placet vobis in cellam magistratibus vestris frumentum Siculos dare gratis? Verr. III, 200. si mille modium Verri suae partis in cellam gratis dedisset; ib. 201. cum aratores frumentum dare gratis mallent; ib. 215. etiamne (debeut) frumentum pro empto gratis dare? ib. 228. in cellam cum cupiant gratis dare (frumentum); ib.
efficio, exaedificо: vel Capitolium ... gratis exaedificari atque effici potuit; Verr. V, 48.
facio: is repente ... gratis praetor factus est; Verr. I, 101. ut haec .. gratis facta esse videantur? ib. II, 62. neminem ulla in civitate senatorem factum esse gratis; ib. 120. non gratis id ab eo factum esse ... iudicabant; Cluent, 78. quod non gratis fit, indico; leg. agr. II, 58. Vatinium in tribunatu gratis nihil fecisse; Vatin. 38.

iudico: quaero, quid tum esse existimas iudicatum? certe gratis iudicasse; Cluent. 112.

parco: quibus (causis) gratis parceret; leg. agr. I, 11.

servio: „ne gratis rei publicae serviamus"; Cluent. 71. simul atque hoc audivit „ne gratis"; ib.

sto: tibi gratis stare navem; Verr. V, 48.

suscipio: id (facinus) tu gratis suscipere conatus es; Verr. V, 11.

tollo: ita ab se invito phaleras sublatas gratis; Verr. IV, 29.

trado: haec causa .. populum Romanum ne agrum Campanum privatis gratis .. tradat non commovebit? leg. agr. II, 83.

gratuito, unentgeltlich, uneigennützig: cum mediocribus multis et aut nulla aut humili aliqua arte praeditis gratuito civitatem in Graecia homines impertiebant; Arch. 10.

gratuitus, unentgeltlich, uneigennützig: alqs: potestis ... mercennarios gratuitis ... anteferre? Font. 32.

frequentia: dico, frequentiam in isto officio gratuitam non modo dignitati ullius umquam, sed ne voluntati quidem defuisse; Mureu. 69.

suffragia: te ne gratuita quidem eorum suffragia tulisse; Planc. 54.

gratulatio, Freudenbezeigung, Glückwunsch, Danksagung, Dankfest: I. 1. accedit: ad horum omnium indicia ... accessit ... nulla ex triuis aestivis gratulatio; Piso 97.

commovet: eos ... hominis amplissimi nova gratulatio commovebat; Verr. a. pr. 21.

consequitur: quanta gratulatio consecuta est! Flacc. 98.

est: dis immortalibus non erat exigua eadem gratulatio quae ex maximis bellis; prov. cons. 26. gratae .. nostrae dis immortalibus gratulationes erunt; Phil. XIV, 7.

spectat: qui ... hanc gratulationem ad iudicium corrumpendum spectare videbant; Verr. a. pr. 19.

2. Ausruf: o praeposteram gratulationem! Sulla 91.

II, 1. decerno: qui .. quaesitori gratulationem .. decrevit; Catil. IV, 10. ceteris .. semper bene gesta, mihi uni conservata re publica gratulationem decrevistis; ib. 20.

dono: mihi populus Romanus universus ... non unius diei gratulationem ... donavit; Piso 7.

babeo: „omni in hominum coetu ... gratulationibus habendis ... celebramur"; Milo 98.

obruo: ut ne ... L. Murenae recentem gratulationem nova lamentatione obruatis; Mureu. 86.

omitto: omitto gratulationes ... paucorum in luctu omnium; Sest. 54.

praedico: quid ... gratulationem tuam ... praedicem? Piso 22.

propono: gratulatio .. proposita est omnis impudenti ‖in impudenti‖ mendacio; Flacc. 12.

2. adsum: is adfuit ... gratulationibus parricidarum; Sest. 111.

antepono: huic tu .. diem tuis maximis et innumerabilibus gratulationibus iure antepones; Marcell. 11.

intersum: is interfuit .. gratulationibus parricidarum; Sest. 111.

offero: cuius .. fortunae studia tum .. gratulationi tuae se non obtulerunt? Phil. I, 30.

sum: hic ... parenti suo ... gratulationi in victoria fuit; Muren. 12.

3. fruor: quin quam primum .. gratulatione (maxima) frueremur; Phil. X, 1.

4. devoco ad: ad gratulationem (eum devocant); prov. cons. 29.

versor in: consules .. in coniuratorum gratulatione versabantur; dom. 62.

III. fructus: idcirco mihi videntur fructum .. gratulationis meae ad suorum sacerdotum potestatem iudiciumque revocasse; dom. 143.

IV, 1. augere: ut idem dies ... me ... celeberrima populi Romani gratulatione auxerit; Phil. XIV, 16.

florere: cum ... ad urbem accessus incredibili hominum .. gratulatione florebat; Sest. 131.

ingredi: (quanta) gratulatione in hoc templum ingredi debent illi ipsi huius urbis liberatores; Phil. XIV, 12.

polliceri: cum .. ille maxima .. gratulatione omnium vestrum pollicitus esset se quod velletis esse facturum; Phil. IX, 9.

2. cum: in suis antiquis sedibus summa cum gratulatione civium .. reponitur (Diana); Verr. IV, 74. quid .. erat actum ... de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret? Piso 40.

in: quod in ... gratulationibus non solum id (simulacrum) venerari, verum etiam osculari solent; Verr. IV, 94. quam (imaginem parentis sui) paucis ante diebus lamentam in sua gratulatione conspexit (Murena); Mureu. 88.

gratulor, Freude bezeigen, Glück wünschen, danken: I. alqs: neque .. regio ulla fuit ... ex qua non ad me publice venerint gratulatum; Piso 51. qui (Pompeius) ... gratulans meo beneficio patriam se visurum esse dixit; Phil. II, 12.

amici, hospites: unde vospites et amici gratulatum Romam concurrerant ‖ concurrerint‖; Mureu. 89.

cives: iuter se impii cives .. gratulabantur; Phil. XII, 18.

II. alicui: ei voce maxima gratulatur; Verr. a. pr. 19. gratulari (C. Caesar) tibi, quod ... M. Catonem a tribunatu tuo removisses; dom. 22. mihi .. homines praecipue gratulabantur, quod habiturus essem contra tribunum plebis furiosum ... fortem .. consulem; Sest. 20. si mihi tum esseut omnes gratulati; Planc. 66. tibi etiam in hoc gratulor; ib. 91. mihi ... boni viri .. tuo nomine gratulabantur: Phil. I, 30. „ei recuperatam libertatem est gratulatus (Brutus)"; ib. II, 28. quis (fuit) qui nescierit veuisse eam tibi ... gratulatum? ib. 61. sive ... uni gratulabantur, magnum iudicium (est); ib. XIV, 13.

felicitati: felicitati tuae gratulabere; Marcell. 19.

patri: ut se aliquando .. patri suo gratulari sinatis; Sulla 89.

rei publicae: ne tardius quam cuperem rei publicae gratularer; Phil. I, 9.

gratus, angenehm, erfreulich, dankenswerth, dankbar: alqs: putarem te gratum in deos; Verr. II, 116. quod sua interesse putabant, se memores gratosque existimari; ib. 172. non .. ita sunt ... grati quos servavi; Sulla 84. ut erga duces ipsos et principes atque auctores salutis meae satis gratus iudicarer; sen. 24. possum ego satis in Cn. Pompeium umquam gratus videri? ib. 29. nec unus in quemquam umquam gratior (erat) quam in me universi; Sest. 122. grati ... fuistis; prov. cons. 38. non is solum gratus debet esse, qui accepit beneficium, verum etiam is, cui potestas accipiundi fuit; ib. 41. cum me nimium gratum illi esse dicant; Planc. 4. quasi vero me tuo arbitratu et non meo gratum esse oporteat; ib. 71. quam ego sum in illum gratus; ib. 77. quod me esse gratum crimineris ib. 78. ut eodem tempore in omnis verear ne vix possim gratus videri; ib. nihil est quod malim quam me et esse gratum et videri; ib. 80. me ... nimium gratum esse concedam; ib. 82. quem qui reprehendit, in eo reprehendit, quod gratum praeter modum dicat esse; ib. si bene de me meritis gratum me praebuero; ib. 91. si grati esse velletis; Milo 81. malui me tibi debere confiteri quam cuiquam minus prudenti non satis

gratus videri; Phil. II, 5. grati simus in eius morte honoranda; ib. IX, 15. est .. fidei .. nostrae declarare fortissimis militibus quam .. simus .. grati; ib. XIV, 29.

alqd: hoc populo gratissimum est; Sex. Rosc. 57. quid est quod .. populo Romano gratius esse debeat? div. Caec. 7. id fuit nobis gratum admodum: sed multo erit gratius (nobis), si reliqua voletis attendere; Verr. III, 10. nihil sibi gratius ostendit futurum; ib. IV, 75. circumspiciamus omnia, quae populo grata .. sunt; leg. agr. I, 23. quod .. omnibus patet .., id esse gratum nullo pacto potest; Muren. 28. cum alterum gratum sit iratis; har. resp. 51. debet esse gratum quod praedicunt; ib. 56. quae pro me a Sestio facta sint, bonis esse grata? Vatin. 41. quae ab hoc .. facta sunt, .. grata esse vobis (spero); Balb. 59. nisi vero gratius putat esse vobis sui se capitis quam vestri defensorem fuisse; Milo 81. nec intellegis satis esse viris fortibus dulcisse quam sit .. beneficio gratum .. tyrannum occidere? Phil. II, 117. hoc .. est .. ne dis quidem immortalibus gratum, ab eorum aris, ad quos togati adierimus, ad saga sumenda discedere; XIV, 2. — facio: quod .. patri gratius ... facere posset; Sex. Rosc. 51. videor mihi gratum fecisse Siculis, quod eorum iniurias ... sum persecutus; Verr. II, 16. non minus hoc gratium me nostris civibus intellego fecisse; ib. cum, si solveres Siculis tantum, quantum populus Romanus insserat, aratoribus fieri gratissimum posset; ib. III, 174. gratissimum omnibus fecisti; ib. 215. quod ... gratissimum fratri suo fecit; Sest. 131. praesertim cum popularem te velis esse neque ulla re populo gratius facere possis; Vatin. 39. persuasum est Sardis se nihil Appio gratius esse facturos; scaur. 36 gratius se civitatibus suis facturos putant; Planc. 28. in Q. Ligario conservando multis in .. gratum facies necessariis tuis; Ligar. 32. regem Deiotarum patrem et regem Deiotarum filium ... senatui populoque Romano gratissimum esse facturos; Phil. XI, 31. adnumeratio: grata continuis admurmuratio (facta est); Verr. a. pr. 45.

adventus cui adventus istius gratissimus esse debuit; Verr. I, 38

aestimatio: cum aestimatio legis eius modi sit, ut ... Siculis te praetore .. grata esse debuerit; Verr. III, 174. quae (aestimatio) aratori ... grata est; ib. 214.

animus: huic animo gratissimo adsunt; Sulla 72. tantum apud me grati animi fidelis memoria valuit; Marcell. 14. quod gratissimis animis prosequimini nomen clarissimi adulescentis; Phil. IV, 3.

beneficia: summa ... beneficia .. eorum grata esse senatui populoque Romano; Phil. VI, 6.

benevolentia: mihi ... nec in perferendo labore industriam nec in vestris commodis augendis gratam animi benevolentiam defuturam; Quir. 24.

causa: quae (causa) ... grata esse debet; div. Caec. 64. est illa causa ... populo grata; Verr. V, 173. quae (causa) est grata gentibus; Milo 102. non .. omnibus Sullae causa grata (erat); Phil. V, 43. unae (causa) esset ... dis hominibusque gratissima; ib. 44.

cives: quamquam in memoria gratorum civium tamquam in luce posita lactetur (virtus); Phil. V, 35.

civitas: ille ... iurisit ... luctum gratissimae civitatis; sen. 12. ut ... dolerem, civitatem tam gratam tam miseram atque oppressam fuisse; Sest. 131.

contiones: de mea salute ... gratissimae contiones fuerunt; Piso 34.

convivium: rex gaudere praetori populi Romani satis .. gratum illud esse convivium; Verr. IV, 63.

xviri: bi (xviri), ut grati ... esse videantur; leg. agr. II, 21.

dies: si ille dies .. populo Romano gratissimus fuit; Ligar. 37.

dona: grata fore vobis populoque Romano sua .. dona arbitrabuntur; Verr. IV, 68.

factum: factum ituum gratum omnibus debet esse; Phil. X, 1.

fides: ut et civibus et sociis gratissima esset eius .. fides; Ligar. 2.

frumentum: quo (frumentum) gratius esset tum; dom. 11.

gratulationes: gratae .. nostrae dis immortalibus gratulationes erunt; Phil. XIV. 7.

homo: hominem me esse gratum; prov. cons. 44. quia perraro grati homines reperiantur; Planc. 4. non desino incurrere in crimen hominis .. nimium .. grati; Planc. 91.

integritas: ut et civibus et sociis gratissima esset eius integritas; Ligar. 2.

iudicium: illius mihi iudicium gratum esse debebat: prov. cons. 41.

lacrimae: qui tum lacrimas meas gratas esse dicebas; Planc. 76.

laus: magna laus et grata hominibus unum hominem elaborare in ea scientia quae sit multis profutura; Muren. 19.

lex: leges ... sunt veteres ... tribuniciae vobis maioribusque vestris vehementer gratae; leg. agr. II, 21. lex haec ... est omnium gratissima; Muren. 40. grata (lex) erat populo; Sest. 103.

liberalitas: quo gratior sua liberalitas .. nobis ... debet esse; Marcell. 16.

memoria: quae gratissima memoria omnium civium ... nondum testata est; Phil X, 7. proprium senatus sapientis est, grata eorum virtutem memoria prosequi; ib. XIV, 30.

meritum: quod eius in me virtus; Ligar. 37. munus: non vereor ne ... a me ullum munus aedilitatis amplius aut gratius populo Romano esse possit; Verr. I, 14.

oratio: optimo et nobilissimo cuique meam orationem gratissimam esse oportet; Sex. Rosc. 142. huius oratio ut semper .. grata in contionibus fuit; Sest. 107. oratio (sua debet grata esse omnibus); Phil. X, 1.

perseverantia: hanc suam nimiam perseverantiam vehementer eis ... gratam .. fuisse; dom. 8.

pietas: in hoc P. Sestii pietas exstitit .. omnibus grata; Sest. 7.

populus: populi grati est praemiis adficere bene meritos de re publica civis; Milo 82.

praedicatio: nec vereor ne haec mea vestrorum beneficiorum praedicatio non grata potius quam adrogans videatur; har. resp. 16. cuius (laudis) .. praedicatio nondum omnibus grata est; Phil. XI, 35.

praesidia: extrema (praesidia) sunt gratiora rei publicae); Phil. XIII, 44.

praetura: qui cum ... praetura probata in iure, grata in munere, ... petisset diligenter; Muren. 53.

proditio: quibus illam relictionem proditionemque consulis sui gratam sperat fore; Verr. I, 35.

quaestura: non vereor ne quis audeat dicere ullius in Sicilia quaesturam ... gratiorem fuisse; Planc. 64.

recordatio: quis est nostrum liberaliter educatus ... cui non locus ipse mutus ille, ubi alitus aut doctus est, cum grata recordatione in mente versetur? Planc. 81.

reditus: si dis immortalibus ... gratum .. meum reditum intellegitis esse; dom. 147. nec .. dubito quin ... reditus eius .. vobis gratus fuerit; Phil. IX, 1.

res: haec res est ... ita populo Romano grata; Verr. a. pr. 37. quas (res) vobis gratas fore non arbitrentur; ib. IV, 68. si tibi ea res grata fuisset; Ligar. 24. eam rem senatui populoque Romano gratam esse et fore; Phil. X, 25. eam .. rem senatui populoque Romano gratam .. esse; ib. XIII, 50.

res publica: si grata res publica esset; Milo 83.

sceleus: acerbissimi sceleris infamiam grato quodam scelere minuisset; Sest. 82.

senatus: ut hoc magis monimentum grati senatus quam clari viri futurum sit; Phil. IX, 11.

sermo: numquam .. de vobis eorum .. gratissimus sermo contigescet; Phil. XIV, 33.

sesquinodii: numquam tam grati hi sesquinodii .. fuissent; Verr. III, 215.

statua: mihi ... gratior illi videtur ... aenea statua futura et ea pedestris quam inaurata equestris; Phil. IX, 13.

studia: grata fore vobis populoque Romano sua studia .. arbitrabuntur; Verr. IV, 68

tabella: si populo grata est tabella; Planc. 15.

testimonium: qui ita semper testimonium de ambitu dicunt, quasi ... gratum populo Romano sit; Planc. 55.

triumphus: ipse ... triumphus quam ob rem omnium triumphorum gratissimus populo Romano fuit? Verr. V, 66.

victima: quam potestis P. Lentulo ... nuctare victimam gratiorem? Flacc. 95. gratae (nostrae dis immortalibus erunt) victimae; Phil. XIV, 7.

victoriae: sin ... victoriae .. eorum bellorum gratissimae ‖ gravissimae ‖ fuerunt; Muren. 31.

virtus: si minus fortassis viri virtus grata accidisset; Milo 81. nulla de virtutibus tuis plurimis nec admirabilior nec gratior misericordia est; Ligar. 37

voluntas: est mihi ... grata in dolore vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1. quid est pietas nisi voluntas grata in parentes? Planc. 80.

gravate, ungern: „qui erranti comiter monstrat viam", .. non gravate; Balb. 36.

gravidus, schwanger: quod est proditum memoria ac litteris, Latonam ... gravidam ... confugisse Delum; Verr. I, 48. cum esset gravida Auria; Cluent. 31.

gravis, schwer, gewichtig, nachdrücklich, bedeutend, ernst, würdig, gewaltig, drückend, hart; alqs: cogitent, ita se gravis esse; Quinct. 75. existiment in his hominibus ... multo (me) graviorem .. futurum; Verr. V, 183. quem (Cn. Egnatium) tu graven esse vis; Cluent. 155. quis illo (C. Laelio) gravior (erat)? Muren. 66. non optimus quisque nec gravissimus ... deligitur; Flacc. 11. hi graves ... semper habiti sunt; Sest. 139. qui ... fortasse .. gravior esse potuisset; Piso 71.

alqd: etiam gravius aliquid ei deberes concedere; Quinct. 52. id in tua (re) ... gravissimum debet esse; ib. 76. id quod multo gravius est; Sex. Rosc. 114. quod, tametsi grave est; ib. 116. quod etiam apud omnis leve et infirmum est, id apud iudicem grave et sanctum esse ducetur? Qu. Rosc. 6 concedes multo hoc .. ese gravius; div. Caec. 54. quod gravius in istum fore putabant; Verr. II, 160. id gravius esse putarunt; ib. 161. quod contra istum videret, grave videretur; ib. 111, 166. an aliqua .. graviora quaerenda sunt? ib. 168. haec quam sint gravia; ib. 200 fac aliquid gravius in Heium statuisse Mamertinos; ib. IV, 19. quod est gravius; Caecin. 7. statuit .. nihil sibi ... gravius esse faciendum; Cluent. 16. quod est gravissimum; ib. 59. quae sunt gravia vehementer; ib. 64. sin autem quod subscriptum est quia verum est, idcirco grave debet esse; ib. 124. quibus studiis hanc dignitatem consecutus sim memet ipsum commemorare perquam grave est; leg. agr. II, 2. grave est vere accusari in amicitia; Muren. 7. si haec leviora ducis, quae sunt gravissima; ib. 38. quae cum sint gravia; ib. 56. quod .. gravissimum visum est; ib. 84. si quid gravius acciderit; Flacc. 103. non dico id, quod grave est; Sulla 85. grave esse videtur eum ... dicere in iudicio; ib. 87. quod ipsum grave est; Quir. 23. gravius esse dicis, quod non adulescente quam quod contione tota teste fecisti? dom. 126. quid gravius dici potest? har. resp. 37. nec haec idcirco omitto, quod non gravissima sint; prov. cons. 6. quae cum gravia sunt, tamen nihil gravius illo; ib. 38. quod gravius est; Balb. 8. in populum Romanum grave est, non posse uti sociis excellenti virtute praeditis; ib. 24. „hic quam ille dignior" perquam grave est dictu; Planc. 16. quod mihi gravissimum esset; ib. est gravius spoliari fortunis quam non augeri dignitate; ib. 22. illa ... gravia (sunt); ib. 66. dicere apud eum de facinore, contra cuius vitam consilium facinoris inisse arguare, ... grave est; Deiot. 4. quae mihi ad spem obtinendae veritatis gravissima sunt; ib. 5. quo quid potest esse gravius? Phil. I, 10. sin haec leviora vobis videntur, quae sunt gravissima; ib. 37. in publicis (rebus) nihil est lego gravius; ib. II, 109. nihil (est illi) vestra auctoritate gravius; ib. V, 50. gravius .. tumultum esse quam bellum hinc intellegi potest; ib. VIII, 3. grave dictu est, sed dicendum tamen; ib. IX, 8. nec gravius (est) incipere ferre quam perferre; Fr. B. VI, 14. (sgl. **graviter** dico).

accusator: qui .. ita gravis est accusator; Muren. 58.

adrogantia: quam gravis (erat) .. adrogantia (eius)? Cluent. 109.

adventus: auditis ... quam graves eorum adventus sociis nostris esse soleant; leg. agr. I, 8. quorum .. adventus gravis ... erit; ib. 9.

adversarius: nemo .. horum .. ita te refutandum ut gravem adversarium ... arbitrabatur; Vatin. 1. victoriae nostrae gravis adversarios paratos ... esse .. videbam; Planc. 88.

adulescens: te .. Postumius, adulescens gravis. .. notavit; Sest. 111.

aetas: quamquam ad praeceptа aetas non est gravis; Planc. 59.

antiquitas: duobus bis gravissimae ‖ gravissimis ‖ antiquitatis viris sic probatus fuit; Sest. 6.

argumentum: est hoc ... gravissimum .. argumentum; Qu. Rosc. 37. mihi (se) aliquo gravi argumento comperisse ... dicent; Cluent. 126.

auctor: ut ... auctor vobis gravior nemo esse debeat; imp. Pomp. 68. qui hoc evenit ut ... idem sit gravis auctor iniuriae? Flacc. 40. id sibi dixit gravis auctor vehementissime displicere; sen. 13. hic tibi gravissimus auctor ad instituendam .. rem .. fuit; dom. 39. quaeris aliquem graviorem (auctorem)? Balb. 46. gravis auctor ... respondes; Piso 14.

auctoritas: nullius apud te gravis auctoritas (erat)? Verr. II, 40. quae (auctoritas) nisi gravis erit apud socios et exteras nationes; ib. IV, 25. P. Caesennius, ... non tam auctoritate gravi quam corpore, ... nihil de vi (dixit); Caecin. 27. f. maiestas.

auxilia: ex ipsa .. Gallia .. gravissima auxilia sumuntur; Font. 45.

bellum: bellum grave .. vestris .. sociis ... infertur; imp. Pomp. 4. pro qua (salute sociorum) multa maiores vestri .. gravia bella gesserunt; ib. 6. multa praeterea bella gravia (facta sunt); leg. agr. II, 90. sin haec bella gravissima ... fuerunt; Muren. 31. nisi illud grave bellum .. putaretur; ib. 32. cum .. Tigrane grave bellum nuper .. gessimus; Sest. 58. si omnia gravissimi belli insignia suscepta a senatu viderent; Phil. VI, 2. bellum tam grave fuisse; ib. IX, 7. bello Antiochino .. gravi, cum L. Scipioni provincia Asia obvenisset;

ib. XI, 17. grave bellum Octavianum insecutum est; ib. XIV, 28.

casus: cum in ... gravissimo .. rei publicae casu ... caedem a vobis ... depellebam; Flacc. 1. cum meum illum casum .. tam gravem .. non solum homines, sed tecta urbis ac templa lugerent; Sest. 53. cum .. eum ... ad Numidici illius Metelli casum ... gravem convertisset; ib. 130. si qui accidisset gravior rei publicae casus; Phil. I, 13.

causa: quod si hanc causam ... tam gravem non haberem; div. Caec. 6. quae causa gravis esset; ib. 59. graviorem causam; ib. 61. vos id statuere in gravissima causa ... dubitabitis? Verr. II, 109. quoniam corrumpendi iudicii causas ille .. gravis habuit; Cluent. 82. fuit in his omnibus ... gravis (causa); har. resp. 44. cum in omnibus causis gravioribus .. initio dicendi commoveri soleam vehementius; Deiot. 1.

civis: tribunus militaris cum P. Servilio gravissimo .. cive profectus; Flacc. 5 (3, 56). quod si .. gravissimi .. cives hanc Latinis ... viam ad civitatem .. patere passi sunt; Balb. 54. quam ambitionem .. gravissimus civis, L. Caesar, in senatum introduxit? Phil. XI, 19.

civitas: gravissima .. quaeque civitas vehementissime suas iniurias persecuta est; Verr. II, 1. quo reliquae .. tam graves civitates (quae auctoritatis apud vos haberent)? ib. 14. civitatem tam gravem .. indicasse; ib. 164. nullam .. reperietis ... auctoritate graviorem (civitatem); ib. III, 170. mentiri tot tam gravis civitates; ib. V, 135. civitatis ... gravis ... istum dolorem querellasque cognoscite; Flacc. 55. queritur gravis .. civitas; ib. 56. hanc .. tam gravem civitatem subiectam esse ... inrisioni tuae; Vatin. 31.

cogitationes: versantur ... in animo meo .. graves cogitationes; leg. agr. II, 5.

cohortatio: ut .. Pausae consulis accesit cohortatio gravior; Phil. IX, 9.

condicio: non gravior L. Coruelio quam multis viris bonis .. consutiui lex vitae et condicio videretur; Balb. 18.

confessio: quam a me graviorem confessionem ... exspectas? Rabir. 19.

consensus: qui semper vestrum consensum gravissimum iudicavisset; Phil. 8.

consilium: sunt ... in hoc orbis terrae .. gravissimo .. consilio, qui de nostro omnium interitu cogitent; Catil. I, 9. magistratus ... quasi ministros gravissimi consilii esse voluerunt; Sest. 137.

consul: quod habiturus essem contra tribunum plebis furiosum ... gravem consulem; Sest. 20.

consultum: habemus senatus consultum in te ... grave; Catil. I, 3. gravissima .. in istum civem usum Gaditani Cesaetus consulta fecerunt; Balb. 41. quid C. Pansa egit aliud ... senatus consultis faciendis gravissimis in Antonium? Phil. XIV, 5.

contentiones: qui ... gravissimas contentiones .. suscepit; Sest. 86.

contio: habetur ... contio .. gravis; Cluent. 77.

corpus: f. auctoritas; Caecin. 27.

crimen: grave est hoc crimen in Verrem, grave me agente; div. Caec. 32. grave crimen est hoc ... et post hominum memoriam iudiciaque de pecuniis repetundis constituta gravissimum; Verr. III, 130. accusatus est (Oppianicus) criminibus gravissimis; Cluent. 59. „gravissimis criminibus accusabam"; Cluent. 81. quod ego gravissimum crimen iudico; Phil. II, 3.

cruciamenta: nec .. graviora sunt carnificum cruciamenta quam interdum tormenta morborum; Phil. XI, 8.

crudelitas: sine dubio crudelitas gravior est (superbia); Verr. I, 122.

cura: omnium consulum gravis in re publica custodienda cura ac diligentia debet esse; leg. agr. II, 100.

decreta: senatus gravissima decreta perfregerat; Milo 87. vos ... immemores vestrorum gravissimorum decretorum videbamini; Phil. XII, 2. cum gravissimis vestris decretis absens notatus est; Fr. B. VIII, 3.

desiderium: quam (filiam) ex gravissimo tum primum desiderio luctuque conspexi; Sest. 131.

dictum: grave est hoc dictum fortasse; Sulla 80.

dies: o diem illum ... mihi ad domesticum maerorem gravem! Sest. 27.

diligentia: f. cura.

discordiae: quod plebes perfuncta gravissimis .. discordiis otium amplexatur ‖male laxatur‖; Sest. 104.

dolor: graves dolores inventi (sunt) parentibus et propinquis; Verr. V, 119. tibi graviorem dolorem patrui [tui] mors attulit quam C. Graccho fratris; Rabir. 14. quorum ... dolor gravissimis esse debuerit; Planc. 46.

equites: huic eidem uper tres equites Romani .. graves ... non crediderunt; Flacc. 40.

existimatio: hominum existimatio gravis habebatur; Verr. III, 219.

facultas: gravis .. illa est ... facultas; Murena. 28.

faenus: cum ipsi gravi faenore istam pecuniam multos annos occupavissent; Flacc. 59.

fatum: grave (illud) fatum (populi Romani erat); Phil. V, 39.

fortuna: o gravem .. fortunam! Verr. V, 119. fortuna in hoc fuit fortasse gravior quam in ceteris; Sulla 73. in gravi fortuna conscientia sua niteretur (T. Annius); Milo 83. gravis illa fortuna populi Romani (erat); Phil. V, 39.

gloria: quid .. stultius quam inutilem potentiam ... anteferre .. gravi .. gloriae? Phil. V, 50.

homo: venit ad Cluvium ... gravissimum (hominem); Qu. Rosc. 49. credeut omnes quinque et triginta tribus homini gravissimo .. M. Annio; Verr. I, 14. ut quisque ex provincia Sicilia gravior homo .. testimonium vehementius dixerit; ib. II, 149. quoniam gravis homines .. severe iudicaturos putabat; Cluent. 71. quis M. Scaurum, hominem gravissimum, ... a Q. Maximo (superari posse arbitratus est)? Muren. 36. homines .. gravis, ne sibi adversentur, testimonii demuntiatione deterret; Flacc. 18. quae si civitas per .. gravis .. homines querellas ad vos detulisset; ib. 52. obsignator (decisionis fuit) C. Sextilius ... homo ... gravis; ib. 89. multos homines ... per se ipsos et moderatos et gravis exstitisse fateor; Arch. 15. illos homines .. gravissimos .. miror; har. resp. 46. offendebant illi .. apud gravis .. homines; Sest. 105. qui .. adversabantur ei generi, graves .. homines habebantur; ib. homini gravi leve (boc) est; ib. 115. graves erunt homines; Cael. 20. multos et vidi in hac civitate et audivi ... gravis .. homines .. fuisse; ib. 28. eam tribum ..., hominum .. grassissimorum, edere debuisti; Planc. 38. quem potius quam hunc C. Alfium ... gravissimum hominem .. edidisset? ib. 43. cum tu ... gravissimi hominis fidem .... desideres; Milo 69. num quid ... nisi ex hominis gravissimi .. disciplina? Deiot. 20. gravem (hominem dici multum laudis habet in rege); ib. 26. putavi (hominem) gravem; Fr. A, V, 11.

ignominia: ignominia .. illa gravis tam diu iu illo homine fuit; Verr II, 67. illa non gravissimis ignominiis monumentisque ad posteritatis memoriam sunt notanda; Phil. V, 17. nondum erat vestris tam gravibus ... iudiciis ignominiisque concisus; ib. XII, 11.

imperator: quam (uxorem) secum gravis imperator ad exercitum duxerat; Phil. V, 22.

infamia: gravi .. iam flagramus infamia; Verr. a. pr. 43. ut ... sese gravissima levaret infamia; ib. III, 140.

inimicitiae: M. Catonem cum multis gravis inimicitias gessisse accepimus; div. Caec. 66. non .. C. Rabirium ... veteres iustae gravesque inimicitiae civium in discrimen capitis vocaverunt; Rabir. 2. qui ... gravissimas .. inimicitias .. suscepit; Sest. 86. quae fuerunt inimicitiae in civitate graviores quam Lucullorum atque Servilii? prov. cons. 22.

iniuria: qui abs te gravissimas iniurias acceperit; Verr. II, 153. quibus iuiuriis gravissimis .. illud erat miserum solacium; ib. III, 199. Androni Sextilio gravis iniuria facta est; Flacc. 84. L. Flaccum .. si ... gravis iuiuria adfixerit; ib. 104.

irae: (eos) graviores deorum immortalium iras subire quam illos; har. resp. 39.

index: graviorem iudicem; div. Caec. 58. semper graves .. iudices in rebus iudicandis ... quid rei publicae tempora poscerent cogitaverunt; Flacc. 98.

iudicium: quod iudicium gravissimum est; Quinct. 32. iudicio gravi experiri nolebas? Qu. Rosc. 25. inimici iudicium grave videretur; Verr. II, 139. quae (indicia) paulo graviora .. videntur esse; Tull. 8. utrum censorum iudicium grave velis esse an Egnatii; Cluent. 135. cum sis gravissimo iudicio tacitarnitatis oppressus; Catil. I, 16. gravia iudicia ... multa de coniuratorum scelere fecistis; Flacc. 94. meum .. gravius esse iudicium? Sulla 3. cuius (senatus) est gravissimum iudicium de iure legum; dom. 71. ut ... gravissimum iudicium sanctissimi magistratus de re publica tolleretur; Sest 55. ille .. fructum omnis ante actae vitae .. maximum cepit .. iudicio tuo gravissimo; Marcell. 3. quae de se exspectat iudicia graviora quam amicorum suorum? Phil. III, 25. quae exspectas .. iudicia graviora? ib. IV, 6. de quo gravissimum .. iudicium ... feceritis; ib. V, 3. f. ignominia; Phil. XII, 11.

laudatio: idem .. lectissimos viros ... ad hoc iudicium .. cum gravissima .. laudatione miserunt; Cael. 5.

laus: Q. fratris mei *hac* laude delector, sed aliis magis, gravioribus atque maioribus; Flacc. 33.

legationes: videt .. tot tam gravis ... legationes ... convenisse; Verr. a. pr. 7. de cuius improbitate singulari gravissimarum legationum querimonias audistis; ib. III, 222.

lex: huic subvenire volt ... gravi sua ‖gratissima‖ lege; leg. agr. II, 69. f. alqd; Phil. II, 109. condicio.

luctus: f. desiderium.

maiestas: auctoritas huius imperii civitatisque maiestas gravis habebatur; div. Caec. 69.

monumenta: f. ignominia; Phil. V, 17.

morbus: qui propter gravem morbum oculorum suorum tum non navigarit; Verr. V, 111. is .. cum gravi morbo adfectus esset; Cluent. 33. qui ... in morbum gravem .. incidit; ib. 198. ut saepe homines aegri morbo gravi ... relevari videntur; Catil. I, 31. (eis), qui e gravi morbo recreati sunt; Quir. 4. qui cum esset infirmus ex gravi .. morbo; Phil. VIII, 5. cum Ser. Sulpicius ... gravi .. morbo adfectus .. salutem rei publicae vitae suae praeposuerit; ib. IX, 15. horum alter nondum ex longinquitate gravissimi morbi recreatus quicquid habuit virium; ib. X, 16.

municipium: si ... municipio ... tam gravi displiceret (huius actas); Cael. 5.

munus: cum hoc munus imponebatur tam grave civitati; Verr. V, 51.

nomen: ut gravius apud eos nomen legationis quam iniuria legati putaretur; Verr. I, 69. grave .. est nomen imperii; leg. agr. II, 45. gravius si quis attulerit nomen, libenter adsentiar; Phil. XIV, 10.

numen: numeu .. vestrum aeque mihi grave .. ac deorum immortalium in omni vita futurum; Quir. 18.

nuntius: adfertur .. gravis huiusce cladis ‖mali‖ nuntius Syracusas; Verr. V, 92. ut in ... tam gravi nuntio nemo admitterctur; Verr. V, 93.

obsecratio: ut ... videamini ... graviorem duxisse eius obsecrationem, quae vestris sacris praesit; Font. 49.

oculi: processit qua auctoritate vir! ... gravibus oculis; sen. 13.

odium: non arbitrabitur (legio Martia) se graviore odio debere esse in Autouium quam senatum; Phil. XII, 8.

offensio: in ... gravissima .. (illa) belli offensione L. Lucullus ... partem militum ... dimisit, partem M.' Glabrioni tradidit; imp. Pomp. 26.

onus: suscipis onus ... quod minime videtur grave eis; Sex. Rosc. 112. quod putatis onus esse grave et incommodum iudicare; Verr. I, 22. qui .. convenit .. *in* tam gravi onere tributorum ... mille talentum accessionem esse factam? Rab. Post. 31.

opinio: erat etiam alia gravis .. opinio; imp. Pomp. 23. si quam hnc graviorem de illo iudicis opinionem attulistis; Cluent. 142. opiuio est gravis; Phil. VII, 14.

optimates: ipsi .. optimates gravissimi ... numerantur; Sest. 97.

oratio: gravis est illa oratio; Muren. 38. hanc orationem ... tam gravem non suscepissem; har. resp. 61. huius oratio ut semper gravis .. in contionibus fuit; Sest. 107. quos ... Cn. Pompeius .. orationc .. gravi secum .. contendere iubebat; Balb. 59.

orator: nego ulla verba Lentulum, gravem oratorem, .. saepius ... usurpasse quam haec; har. resp. 37.

ordo: qui .. illum ordinem .. gravissimum .. duxisset; Deiot. 10.

osteutum: quod (totum hoc osteutum) haud scio an gravissimum multis his annis huic ordini nuntiatum sit; har. resp. 10.

pars: *videte* ne multo vestrae .. graviores .. partes siut ad cogitaudum quam ad dicendum meae; Font. 21 quae (pars accusatiouis) gravissima debebat esse; Muren. 11. cum ... gravissimam .. adulescens nobilissimus rei publicae partem fortissime suscepisset; Milo 40.

periculu: cum .. a gravissimis periculis populus Romanus defensus sit; Phil. III, 38.

persona: quid ego .. ita gravem personam induxi? Cael. 35. non infirmitas ingenii sustinet ... tantam personam, tam gravem; Piso 24. quam (philosophiam) qui profitetur, gravissimam sustiuere mihi personam videtur; ib. 71.

poena: necesse putavit esse ... poenam graviorem constituere; Tull. 11. adiungit gravem poenam municipibus, si quis eorum vincula ruperit; Catil. IV, 8. poena gravior in plebem tua voce effiagitata est; Muren. 46. poena est .. Dorylai gravior quam apud alios falsarum et corruptarum litterarum; Flacc. 39. cum ... gravissimas poenas adfinitatis impurissimae sustinerct; dom. 135. aliam multo .. graviorem .. (poenam) subierunt; prov. cons. 14. quae .. homini ... gravior poena accidere potuit? ib. quae (poenae) gravissimae sunt; Piso 50. cum ... gravissimae legum poenae vetarent; ib.

poëta: quae scripsit gravis .. poëta; Planc. 59.

postulata: qui (Siculi) ... in te gravissima postulata consulibus ediderunt; Verr. II, 156.

praefectura: non existimavi me .. dignitati praefecturae gravissimae ... satis esse facturum; Scaur. 27.

praesidium: ut in eo rei publicae praesidium .. gravissimum poneret; Phil. X, 17.

principatus: curia illa vos de gravissimo principatu patris .. tcstatur; Scaur. 46.

provinciae: quem .. tot tam graves .. provinciae salvum esse cupiant; Flacc. 5 (3. 30). quod

se ... legatum ... provinciis gravissimis dignum suis maioribus praestitit; ib. 101.

querella: nunc venio ad gravissimam querellam .. tuam; Marcell. 21.

ratio: ostendetis .. rationi ... gravi nullum a vobis fructum esse propositum; Flacc. 106.

res: si res ista gravissima sua sponte videretur; Quinct. 52. putasne te posse ... tot res tam gravis ... sustinere? div. Caec. 37. quod .. ad graviores res pertinet; Caecin. 6. quae (res) graviores .. sunt; Sulla 69. num inveterata (illa res) quam recens debuit esse gravior? ib. 81. gravissimis ... rebus est fulta (Gaditanorum causa); Balb. 35.

rumores: graves de te rumores (secuti sunt); Deiot. 25.

securis: quam .. illi iudices ... graviorem potuerunt rei publicae infligere securim? Planc. 70.

seditiones: quod plebes perfuncta gravissimis seditionibus .. otium amplexatur ‖male laxatur‖; Sest. 104.

senatus: nec .. fuit (senatus) umquam gravior; Phil. XIII, 15.

sententia: sententia .. gravior ... nulla esse potuit; dom. 68. cuius sententiam senatus [omnis] de salute mea gravissimam .. secutus est; Milo 39. dixit .. gravem ... sententiam; Phil. XI, 15. si quis ... graviorem sententiam dixisset; ib. tuis .. gravissimis .. sententiis omni est ... spe salutis spoliatus Antonius; ib. I, 5.

socer: tibi ... gravissimum socerum fuisse; Verr. a. pr. 52.

spectaculum: constituitur in foro Laodiciae spectaculum ... grave toti Asiae provinciae; Verr. I, 76.

supplicium: L. Catilinam .. gravissimo supplicio adfectum iam pridem oportebat; Catil. II, 3.

tempus: si tempus aliquod gravius accidisset; Flacc. 80. quoniam in gravissimis temporibus civitatis ... P. Sestii tribunatus est ... conlocatus; Sest. 5.

testimonium: grave testimonium; Qu. Rosc. 17. in quem ipsi cum gravissimo testimonio publice ... Romam mandata legatosque misissent; Verr. II, 161. qui in illum testimonia gravia dixerunt; Sulla 13.

testis: quis est ex his gravissimus (testis)? Qu. Rosc. 42. gravissimos privatarum rerum testis ... vi custodiisque retinere; Verr. II, 12. hoc in te .. graviores .. testes sunt; ib. III, 108. de qua (trulla) .. credo .. satis gravem testem .. dicere audisti; ib. IV, 62. „tot tam gravis testis vivos incolumisque esse patiar“; ib. V, 105. graviorem ... se fore ab inferis testem; ib. 113. neminem umquam .. gravioribus testibus esse in iudicium vocatum; Cluent. 9. habeo ... L. Lucceium ... gravissimum testem; Cael. 54.

tormenta: alia sunt ... hoc .. graviora (tormenta) ea quae concipiuntur animo, quam illa quae corpore; Phil. XI, 9.

tumultus: f. aliqd; Phil. VIII, 3

valetudo: si ad gravem valetudinem labor accessisset; Phil. IX, 2.

valvae: quae (valvae) eraut .. graves; Verr. IV, 124.

verbum: vereor .. ne .. gravioribus utar verbis; Quinct. 57. Apronium ... ne verbo quidem graviore appellasses; Verr. III, 134. cum illa verbis gravissima ex intimo artificio deprompsisset; Cluent. 58. „at accusat verbis gravissimis“; Flacc. 57. cum rem publicam meis consiliis conservatam gravissimis verbis .. iudicassetis; sen. 26. cum te viri ... verbis gravissimis proterruissent; dom. 133. potest gravioribus a me verbis voluerari quam est ... a gravissimo viro, P. Servilio, coufectus ac trucidatus? har. resp. 2. quid fuit illud, quod ... summus artifex ... egit ... multo gravioribus verbis meam causam, quam egomet de me agere potuissem? Sest. 120. ut gravissimo verbo utar; Rab. Post. 2. non dubitabo ... gravissimis verbis eius consilium reprehendere; Ligar. 23.

victoria: in illa gravi L. Sullae .. victoria quis P. Sulla mitior, quis misericordior inventus est? Sulla 72.

vir: an M. Aunii, gravissimi .. viri, summa auctoritas paulo diligentiorem timidioremque (te) fecerat? Verr. V, 156. nt .. Catoni, gravissimo .. viro, rationem facti mei probem; Muren. 3. cum P. Servilius, gravissimus vir, ... dixisset opera mea rem publicam incolumem magistratibus deinceps traditam; Qnir. 17. utrum temeraria .. mnlier finxisse crimen an gravis ... vir religiose testimonium dixisse videatur; Cael. 55. fuisse iudicem ex illis equitibus Romanis, gravissimis viris, neminem quiu removeret oculos; Balb. 11. Torquato, gravissimo .. viro, premente; Piso 47. si ... decem soli essent in civitate viri ... graves; Planc. 9. qui ... sic ab illo gravissimo ... viro dilectus est; Planc. 27. f. verbum; har. resp. 2

volnus: ille .. grave tum volnus accepit; Catil. IV, 13. quo in proelio Lentulus grave volnus accepit; Phil. VIII, 14.

voltus: scilicet ... gravis (est) voltus (mens); Vatin. 8.

voluntas: fidelissimorum .. sociorum voluntatem apud hos gravem esse non oportere (dicis)? div. Caec. 12. gravissima .. apud te voluntas patris esse debuisset; Verr. II, 98. gravior . vobis erit hostium voluntas quam civium? Font. 32.

vox: quae (vox) .. gravissima debet esse; Sulla 78.

urbs: qui tenent Apolloniam, .. urbem .. gravem; Phil. XI, 26.

gravitas, Schwere, Nachdruck, Gewalt, Ernst, Strenge, Bedeutung, Würde: 1. **abſolut:** consolatur: nihil est quod humilitatem cuiusquam gravitas ... consoletur; Quinct. 5.

delectat: delectat .. me hominis gravitas; Verr. I, 106.

desiderat: quorum tacita gravitas de uno quoque loquitur neque cuiusquam ornamenta orationis desiderat; Sulla 82.

deterret: hoc tune ad hos transferas, quos ab inconstantia gravitas ... deterret? dom. 4.

est: cognoscite quanta in scribendo (eius) gravitas .. sit; Verr. V, 54. in quo (Cn. Lentulo) ... summam gravitatem esse cognovistis; imp. Pomp. 68. das .. mihi ... nullam gravitatem ... in Graecis hominibus ... esse; Flacc. 36. ut constet post hominum memoriam numquam in ullo ordine ... plus gravitatis fuisse; Sulla 82. cuius (P. Sulpicii) tanta in dicendo gravitas .. fuit; har. resp. 41. [tanta erat gravitas (eius) in oculo]; Sest. 19. quae ... gravitas P. Lentuli consulis fuerit; ib. 72. quae fuerit .. Cn. Pompei gravitas in dicendo; Balb. 2. si tibi gravitas tua ... pluris fuit ... quam aedilitas; Planc. 50. quantum gravitatis in huius ordinis consilio esset; Phil. V, 2. in altero .. gravitas (est); ib. XIII, 10.

exsistit: quae (tum L. Flacci) gravitas exstitit! Flacc. 103.

habet: quos aculeos habeat .. gravitas .. vestra; Cael. 29.

loquitur: f. desiderat.

nocet: ne quid L. Murenae ... totius vitae .. gravitas nocent; Muren. 58.

oritur: unde orta mihi gravitas ... videtur; Sest. 141.

postulat: scio quid gravitas vestra ... postulet; Sest. 119.

valet: eo negotio M. Catonis splendorem maculare voluerunt ignari quid gravitas ... valeret; Sest. 60.

videtur: f. oritur.

2. o: o gravitatem dignam exspectatione! Sex. Rosc. 101.

II. **nach Verben:** 1. adsequor: ut maiorum gravitatem ... adsequatur; Cluent. 196. cuius si ... gravitatem illam singularem ac paene divinam adsequi possem; har. resp. 2.

antepono: cuius ego civitatis .. gravitatem non solum Graeciae, sed haud scio an cunctis gentibus anteponendam dicam; Flacc. 63.

audio: cui .. Deiotari .. gravitas .. non audita est ‖ sit audita ‖? Deiot. 16.

celebro: semper illius gravitatem ... omnium mortalium fama celebrabit; Phil. IX, 10.

defendo: in mentem tibi non venit quid negotii sit ... gravitatem iudiciorum defendere? div. Caec. 27.

habeo: quae (res) tantum habet ipsa gravitatis; Verr. V, 159.

imploro: si umquam res publica .. gravitatem .. iudicum imploravit, hoc .. tempore implorat; Flacc. 3.

obtineo: ut ... gravitatem possint obtinere; Quinct. 75. quorum (Marcellorum) alter apud me parentis gravitatem ... obtinebat; Sulla 19.

peto: petita est .. gravitas amplissimorum ordinum; har. resp. 45.

quaero: tibi quaesivit [aliud] nisi .. gravitatem; Milo 22.

requiro: populus Romanus ... nihil aeque in re publica atque illam veterem indiciorum .. gravitatem .. requirit; div. Caec. 8.

retineo: retinenda est .. nobis .. gravitas; Phil. VII, 14.

suscipio: cum ... gravitatem .. iudicii legumque susciperes; div. Caec. 37.

sustineo: qui (maiores nostri) tris solum urbis in terris omnibus ... statuerunt posse imperii gravitatem .. sustinere; leg. agr. II, 87. nec illam divinam gravitatem .. diutius homo eiusdem sanguinis potuit sustinere; sest. 130.

video: videte gravitatem civitatis; Verr. II, 161. videte magni et clari viri admirabilem gravitatem; Phil. VIII, 41.

2. sum: multitudinem Iudaeorum ... prae ‖ pro ‖ re publica contemnere gravitatis summae fuit; Flacc. 67. si ... gravitatis esse putasses tuae, quod multi nobiles saepe fecerunt; Planc. 50. „fuit alterum gravitatis .. tuae“; Phil. II, 24. extraordinarium imperium ... est minime nostrae gravitatis; ib. XI, 17.

3. aspergo: si illius .. facilitatem tuae gravitati severitatique asperseris; Mureu. 66.

cedo: uterque nostrum cedere cogebatur ... orationis .. gravitati; Phil. IX, 9.

offero: huius .. gravitati .. tempestas est oblata formidolosissimi temporis; Phil. VII, 7.

sum: gravitati aetas ... (est) impedimento; Sex. Rosc. 9.

4. abutor: non vestra .. gravitate abutitur (P. Clodius)? dom. 104.

sum: homo, qui .. summa gravitate ... esset; Verr. I, 66. fuit (Pompeius) in his provinciis singulari .. gravitate; imp. Pomp. 61. ille erat summa .. gravitate censor; dom. 130.

5. abhorreo a: istorum religio sacrorum a ... gravitate nominis nostri .. abhorrebat; Flacc. 69.

contendo contra: cum Ser. Sulpicius ... contra .. gravitatem .. morbi contenderit; Phil. IX, 15.

degenero a: cuius (Ti. Gracchi) utinam filii ne degenerassent a gravitate patria; prov. cons. 18.

descisco a: ea .. res illum fortem .. virum a gravitate patrum desciscere coëgit; har. resp. 43.

dico de: quoniam de eorum (Graecorum) gravitate dicimus; Flacc. 31. (quid) de .. gravitate (eius dicam)? Deiot. 37.

diiunctus a: quod si apud Atheniensis .. longe a nostrorum hominum gravitate diiunctos non decerant qui rem publicam ... defenderent; Sest. 141.

fingo ad: finxit .. te ipsa natura ad .. gravitatem ... magnum hominem et excelsum; Mureu. 60.

remitto de: si aliquid de summa gravitate Pompeius ... remisisset; Phil. XIII, 2.

revoco ad: si ... non me ipsa res publica ... ad gravitatem animi .. sua dignitate revocaret; Sulla 83.

sentio de: quid cuncta Italia de vestra gravitate sentiat; Phil. XI, 39.

taceo de: nec .. de .. gravitate provinciae Galliae taceri potest; Phil. III, 13.

III. **nach Objectiven:** 1. plenus: Q. Metelli ... fuit .. omnis vita plena gravitatis; dom. 87.

2. par: huic gravitati homiuis videbat ille gladiator se ... parem esse non posse; Sest. 88.

3. alienus: illa ... aliena temporum gravitate sententia est; Phil. XI, 21.

praeditus: adest praesens vir singulari .. gravitate praeditus, M. Bibulus; dom. 39. alterius tribuni plebis, [divini] hominis .. gravitate .. praediti, domus est oppugnata ferro; Sest. 85. hunc qunsquam incredibili quadam atque inaudita gravitate .. praeditum foedera scientem neglexisse .. dicere audebit? Balb. 13.

IV. **nach Substantiven:** 1. aliqui: f. I, 1. est; Sulla 82. Phil. V, 12. — II, 1. habeo.

exemplar: qui mihi videtur quasi quoddam exemplar pristinae gravitatis ... divinitus servari; Fr. A. III, 17.

persona: illam .. gravitatis .. personam non appetivi, sed a re publica mihi impositam sustinui; Mureu. 6.

virtus: aliis ego te virtutibus, continentiae, gravitatis, ... consulatu et omni honore semper dignissimum iudicavi; Mureu. 23.

2. alius: M. Scaurum, illa gravitate, ... quem ad modum (mortuum) defendemus? Rabir. 26. secutus est C. Gracchus: ... quanta gravitate dicendi! har. resp. 41.

adulescens: alterum (equitatum) in Macedonia Cn. Domitius adulescens summa .. gravitate ... abduxit; Phil. X, 13.

homo: si .. tibi concedam, Q. Hortensium, tanta gravitate hominem, ... non suo siare iudicio; Sulla 22 non movit homiuem summa gravitate; Sest. 88.

vir: Ti. Gracchus convellit statum civitatis: qua gravitate vir! har. resp. 41.

V. **Umstand:** 1. accusare: ut .. verear ne se idem Appius repente convertat et Caelium incipiat accusare illa sua gravitate censoria; Cael. 35

commoveri: faieor me ... gravitate responsi ... vehementer esse commotum; har. resp. 18

defendere: qui se ipse sua gravitate ... defenderet; Cael. 11. ut ... causam illam gravitate sua defenderit et probarit; Balb. 49.

dicere: qua gravitate verborum ... dicam? Verr. V, 158. L. Caesar ... qua gravitate sententiam dixit in sororis suae virum! Phil. II, 14.

excitari: qui (Q. Metellus) excitatus ... P. Servilii .. *incredibili* quadam gravitate dicendi ... conlacrimavit; Sest. 130.

florens: pro me pugnabit L. Philippus .. gravitate .. florentissimus civitatis; Quinct. 72.

liberare: hac gravitate senatus ... potes in perpetuum rem publicam metu et periculo liberare; Phil. VII, 27. senatum existimare .. eorum trium imperatorum ... gravitate ... populum Romanum ... servitute liberatum; ib. XIV, 37.

notari: quod si ille .. Gabinium et Pisonem ... verborum gravitate esse notandos putavit; prov. cons. 2.

ornari: tu, C. Piso, tali .. gravitate .. ornatus ex adversariis pecuniam petere non auderes; Qu. Rosc. 7.

par: ecquem vere commemorare possumus parem .. gravitate ... M. Aemilio Scauro fuisse? Font. 24. *cui neminem vidimus parem ... gravitate*; Scaur. 49.

permoveri: Q. Metellus Nepos nonne ... permotus .. ... illius ‖illa‖ P. Servilii incredibili gravitate dicendi, adseus mecum ... redilt in gratiam? prov. cons. 22.

praestans: M. Crassus non † Avennensem foederatum civitate donavit, homo .. gravitate .. praestans? Balb. 50.

tardare: qua gravitate sua cum frequens senatus non nullorum scelus andaciamque tardasset; Sest. 129.

tueri: qui tantam rei publicae causam gravitate (sua) .. tueretur; Piso 19.

valere: quantum dicendi gravitate .. valeat (Pompeius) ... cognovistis; imp. Pomp. 42.

2. cum: qui praesunt iudiciis summa cum gravitate; Sulla 64. egit causam summa cum gravitate .. dicendi; Sest. 107.

ex: multi ex morbi gravitate maiores (sunt dolores); Phil. XI, 8.

propter: propter singularem eius civitatis gravitatem .. cotidie aliquid iracundiae remittebat (Caesar); Phil. VIII. 19.

graviter, ſchwer, gewichtig, bedeutend, nachdrücklich, ernſt, würdig, heftig, empfindlich, ungerm: accuso: illud, in quo te gravissime accusavi; Verr. III, 206. res .. ipsa .. graviter accusari potest; Cael. 29.

adflicto: ut saepe homines aegri morbo gravi ... primo relevari videntur, deinde multo gravius .. adflictantur; Catil. I, 31.

ago: causa .. graviter .. agenda est; div. Caec. 39. quod nisi Metellus hoc tam graviter egisset; Verr. II, 160. quae .. gravius agerem .. quam adhuc egi; Flacc. 60. ex ipsa quaeram .. utrum me secum .. graviter .. agere malit an .. leuiter; Cael. 33. non patitur mea me iam ‖etiam‖ fides de Gabinio gravius agere; Rab. Post. 19.

animadverto: in homiuem .. honestissimum tam graviter animadverti ... non oportuisse; Verr. V, 20.

appello: qui gravissime, temeritatem (illam appellant); Ligar. 17.

commoveo: cuncti Siculi ... graviter commoventur; Verr. V, 115.

conqueror: his de rebus tautis .. neque satis me commode dicere neque satis graviter conqueri ... posse intellego; Sex. Rosc. 9. praetermitto illa, quae nemo est quin gravissime ‖gravissima‖ .. conqueri possit; leg. agr. I, 21.

deploro: multa Sosippus Agrigentinus apud Cn. Pompeium ... graviter ... deplorasse dicitur; Verr. III, 204.

desidero: o graviter desiderata ... tribunicia potestas! Verr. V, 163.

dico: nolo in eos gravius quicquam ... dicere; Sex. Rosc. 139. de contumeliis et iniuriis in magistratum Milesium .. dici ... graviter .. potest; Verr. I, 86. qui (Siculi) priore actione ita testimonia graviter .. dixerunt; ib. II, 156. multa Sosippus Agrigentinus apud Cn. Pompeium ... graviter .. dixisse .. dicitur; ib. III, 204. quae cum omnia graviter dixerit; ib. V, 22. utrum gravius; aliquid in quempiam dici potest? Caecin. 29. multa ... contra .. A. Gabinium graviter .. dixisti; imp. Pomp. 52. cum una quaque de re a P. Canutio .. graviter .. diceretur; Cluent. 29. ut gravissime dicam; ib. 126. de qua (plaga) ab ... Hortensio multa gravissime dicta sunt; Muren. 48. de cuius praestanti virtute cum .. graviter .. diceres; ib. 66. cum .. alius ... alio gravius .. de mea salute dixisset; Sest. 74. vir summa auctoritate .. dixit graviter; prov. cons. 45. nihil de re publica gravius umquam dixi; Balb. 2. nihil dicam gravius quam quod omnes fatentur; Piso 8. ne gravius quippiam dicam; Phil. I, 27.

expostulo: vix ut gravius expostulari (oporuerit); Tull. 54.

facio: qui .. adulescens .. nihil umquam nisi .. gravissime fecerit; Defot. 27.

fero: tuli graviter ... in eum me locum adduci; div. Caec. 4. utrum .. ceuses hos ‖iudices‖ gravius ferre oportere; ib. 54. concedes multo hoc ... ab omnibus ferri gravius oportere; ib. propterea quod ... turpissimum illud faciuus .. graviter tulit; Verr. a. pr. 29. Carbo graviter ferebat sibi quaestorem obtigisse hominem singulari luxuria atque luertia; ib. I, 34. hoc ... ereptum esse, graviter .. et acerbe homines ferebant; ib. 152. (Metellus) graviter fert; ib. II, 162. (Archagathus) ferebat graviter illam sibi ab isto provinciam datam; ib. IV, 51. qui si intellexerint, iuterverso hoc regali dono graviter vos tulisse; ib. 68. nullas (iniurias) Graeci homines gravius ferunt ac tulerunt; ib. 132. senatum et populum Syracusanum .. graviter ... ferre, quod ego ... in ulla civitate nihil eius modi facerem; ib. 138. nonne eum graviter tulisse arbitramini, quod illam civibus Romanis crucem non posset in foro, non in comitio, non in rostris defigere? ib. V, 170. tulit hoc commune dedecus ... graviter illius; Cluent. 16. graviter id decuriones Larinatium cunctique municipes tulerunt; ib. 43. utrum videtur id sensatus factum indicare, an, si factum sit, .. graviter .. ferre? ib. 136. qui (Ser. Sulpicius) gravissime .. ferre se ‖se ferre‖ dixit me ... causam l.. Murenae contra se defendere; Muren. 7. graviter homines honesti atque in suis civitatibus et municipiis gratiosi tulerunt; ib. 47. graviter tulit populus Romanus hanc perversam sapientiam Tuberonis; ib. 75. qui id impedisset, vos graviter .. laturos; sen. 27. quae (tela) ... graviter ... ferebam; har. resp. 47. id .. senatum gravissime laturum; Sest. 129. graviter .. se ferre praeterem aliquem esse factum, qui a suis rationibus dissensisset; Vatin. 38. graviter id inre ferremus; Balb. 25.

gero: quo uno modo geri (consulatus) graviter .. potest; leg. agr. I, 25.

iacto: cum se gravissime .. iactaret (P. Clodius); Cael. 27.

incumbo: quo omues .. gravius .. incumberent ad ulciscendas rei publicae iniurias; Phil. VI, 2.

ingemisco: ingemuit gravius timidior quidam creditor; Fr. B. XIII, 11, 5.

interpretor: ut gravius interpretemur; Fr. E. 2.

iudico: miror quo modo ... de hoc (homine) ipse ... gravissime ... iudicarit; Verr. III, 153. senatus ... gravissime iudicavit; Flacc. 67. gravius de te iudicatum putarem; Planc. 9. mihi .. Cn. Pompeius .. nihil gravius contra Milonem iudicasse ... videtur; Milo 15.

laedo: laesit gravissime; Verr. IV, 19.

minor: ei gravius .. minari coepit; Verr. II, 78.

offeudo: si me meis civibus iuiuria suspectum tam graviter atque offensum viderem; Catil. I, 17. omuis eum ... oratio graviter offendit; Phil. I, 28.

peroro: illam partem causae facile patior graviter .. a M. Crasso peroratam; Cael 23.

praedico: quae ... quam graviter saepe in senatu (de illo viro) praedicaverint? Phil. XI, 38.

queror: qui de Diouis iuiuriis gravissime per litteras cum Verre questus es; Verr. II, 24. is ... se iuique a tuis iactatum graviter querebatur; Planc. 55. de re publica graviter querens de homine nihil dixi; Phil. II, 7.

refuto: ne gravius refutere; Sulla 25.

respondeo: potest quisquam vir ... satis graviter in inimici contumeliam sine sua laude respondere? har. resp. 17.

saucius: qui graviter saucius e caede effugerat; Tull. 22.

scribo: cum .. Platonis graviter .. scriptum librum de morte legisset; Scaur. 4.

suspectus: ſ. offendo; Catil. I, 17.

tracto: omnis accusatio .. graviter .. tractata

.. manifesta veneni deprchensione conclusa est; Cluent. 50.

vivo: illa .. in illo homiue mirabilia fuerunt ... eum senibus graviter ... vivere; Cael. 13. qui .. graviter .. vixisset; Balb. 12.

vitupero: gravissime vituperatur, qui in tantis beneficiis ... remunerandis est tardior; Quir. 23.

urgueo: multo postea gravius urgucbamur armis domesticis; Phil. VII, 14.

gravor, ſich beſchwert fühlen, verdrießlich ſein: alqs: primo gravari coepit (ille), quod aedilitatem se petere eum hominibus nobilissimis et invidiam atque offensionem timere dicebat; Cluent. 69.

consules: qui (consules) si .. gravabuntur (ad senatum referre); imp. Pomp. 58.

homines: num aut criminosum est ‖ sit ‖ aut mirandum ... in ea (civitate) non esse gravatos homines prodire hora tertia iu campum Martium? Muren. 69.

gregalis, Kamerad, Spießgeſell: I. dicunt: quod vos Catilinae gregales de me dicere solebatis; dom. 75.

II. defendo contra: si ego consul rem publicam contra .. gregalis tuos dotendissem; Sest. 111.

III. alqs de: hoc .. verbo neque P. Clodius neque quisquam de gregalibus eius ... designatur; har. resp. 53.

gregarius, gemein: id etiam gregarii milites faciunt inviti; Planc. 72.

gregatim, ſchaarenweiſe: victis civis Romanos gregatim coniectos in lautumias; Verr. V, 148.

gremium, Schooß: I, 1. implco: is vomens ... gremium suum ... implevit; Phil. II, 63.

2. abstrahe e: cum Q. Metellus abstraheretur e .. gremio .. patriae; Cael. 59.

depono in: cum in gremiis mimarum mentum meutemque deponeres; Phil. XIII, 24.

pono in: ut Thessalonicenses, positi in gremio imperii nostri, relinquere oppidum ... coguntur; prov. cons. 4.

sepelio in: haec sunt .. in gremio sepulta consulatus tui; Piso 11.

II, 1. contineri: quae (Actolia) ... medio fere Graeciae gremio continctur; Piso 91.

2. in: filia ... in huius amantissimi sui fratris .. gremio ... consenescebat; Cluent. 13.

grex, Heerde, Schaar, Schwarm, Truppe: I. adferuut: greges homiuum perditorum tumultum ‖metum‖ nobis seditioncsque adferebant; Sulla 66.

exeunt: si ex urbe exierunt desperatorum bominum flagitiosi greges; Catil. II, 10.

II, 1. abigo: (possem ‖possum‖ dicere) greges equorum ‖ equarum ‖ eius istum abigcndos cruasse; Verr. I, 28. greges nobilissimorum equorum abactos ... esse; ib. II, 20.

caedo: caedit gregcs armentorum reliquique pecoris; Phil. III, 31.

duco: Milo .. tum casu .. ducebat .. ancillarum greges; Milo 55. Cassius, Mustela, Tiro .. sui similis greges ducebant per forum; Phil. V, 18.

2. sum: Gellium, Firmidium, Titium, eiusdem modi furias illis mercennariis gregibus duces et auctores fuisse; Sest. 112.

3. abripio de: Cappadocem modo abreptum de grege venalium diceres (hunc hominem); sen. 14.

adnumero in: ego forsitan propter multitudinem patronorum in grege adnumerer; Sex. Rosc. 89.

confero in: „si me in gregem sicariorum contuli“; Sex. Rosc. 94.

conloco inter: quos ... inter mimorum et mimarum greges conlocavit; Phil. VIII, 26.

peto a: „lenocinium .. a grege delicatae iuventutis ... petebas? Muren. 74.

reicio ex: in bunc .. gregem vos nunc P. Sullam .. ex his .. honestissimorum amicorum gregibus reicietis? Sulla 77.

spero a: gloriam sperabit a latronum gregibus et praemia; Phil. XII, 26.

versor in: in his gregibus omnes aleatores, omnes adulteri, omnes impuri impudicique versantur; Catil. II, 23.

III. alqs de: nemo queritur Syrum nescio quem de grege novicrorum factum esse consulem; Piso 1. — ex: praetereo .. ex grege latrocinii neminem; Phil XIII, 10.

perpetationes cum: quid cum tuis sordidissimis gregibus intemperantissimas perpotationes praedicem? Piso 22.

IV, 1 inflatus: alter ... facneratorum gregibus inflatus ... in tribunatus portum perfugerat; Sest. 18.

2. cum: cum ... ipso archipirata cum grege praedonum impurissimo pleuissimis velis navigares; dom. 24.

gubernaculum, Steuer, Steuerruder, Leitung: 1. defero: habet populus Romanus ad quos gubernacula rei publicae deferat; Phil. II, 113.

deposco: qui sibi gubernacula patriae deposcerunt; Sest. 99.

eripio: ereptis senatui gubernaculis; Sest. 46.

peto: „ut ... gubernacula rei publicae petas?“ Muren. 74.

tracto: quis ... gubernacula rei publicae tractare ... posse arbitrareturmominem ... vino, ganeis, lenociniis adulteriisque confectum? Sest. 20.

2. deicio a: cum senatum a gubernaculis deiecisses; dom. 24.

sedeo ad: qui .. ad gubernacula rei publicae sedere debebant; Sex. Rosc. 51.

gubernatio, Leitung, Lenkung, Regierung: I. est: quod vix videtur humani consilii tantarum rerum gubernatio esse potuisse; Catil. III, 18.

II, 1. aufero: qui (populus Romanus) numquam .. summi consilii gubernationem auferre conatus est; Vatin. 36.

2. pono in: tempus illud erat .. in ... gubernatione positum senatus; dom. 130.

gubernator, Steuermann, Lenker: admoneo: otiam summi gubernatores in magnis tempestatibus a vectoribus admoneri solent; Phil. VII, 27.

defendo: ceteros ... gubernatores .. rei publicae quem ad modum mortuos defendemus? Rabir. 26.

2. propono: quid est .. propositum his rei publicae gubernatoribus? Sest. 98.

guberno, steuern, leiten, lenken, regieren: I, 1. ars: non .. illum ... ars inaudita quaedam gubernandi ... tam celeriter in ultimas terras (protulit); imp. Pomp. 40.

2. alqs: tanta in tempestate te gubernare non posse; Planc. 13. qui omnia te gubernante naufragia metuebam; Phil. II, 92.

II. alqd: cum ... unus omnia gubernet; Sex. Rosc. 22. quod deorum numine omnia .. gubernari .. perspeximus; har. resp. 19.

bellum: quod (bellum civile) opinione plerumque et fama gubernatur; Phil. V, 26.

civitatem: quae (civitas) ... sic optimatium consilio gubernatur; Flacc. 63.

commodum: ut commune commodnm mutuis officiis gubernetur; Sex. Rosc. 111.

iura: iura omnia praetoris urbani nutu atque arbitrio [Chelidonis] meretriculae gubernari; Verr. V, 34.

mentis: si veteranorum nutu mentes huius ordinis gubernantur; Phil. X, 19.

navem: qui ... rei publicae navem gubernassem; Piso 20.

orbem: cum solus rem publicam regeret orbemque terrarum gubernaret; Sex. Rosc. 131.

petitionem: totam ut petitionem ipse solus ... gubernaret; Milo 25.

quaestionem: haec quaestio sola ita gubernatur? Cluent. 147.

rem publicam: quorum (deorum) ope et auxilio multo magis haec res publica quam ratione hominum et consilio gubernatur; Rabir. 5. totam rem publicam vos in hac causa .. gubernatis; Muren. 83. qui tum rem publicam gubernabant; har. resp. 41. horum qui voluntati, commodis, opinionibus in gubernanda re publica serviunt; Sest. 97. ita guberua rem publicam; Phil. I, 35. cum gubernat rem publicam; ib. VII, 7.

tormenta: illa tormenta gubernat dolor; Sulla 78.

tribunatum: tribunatum sunm ad salutem meam ... consiliis tuis gubernatum (esse); Milo 68.

urbem: qui gubernare (urbem) debueras; prov. cons. 7.

gula, Kehle: obtorta gula; Verr. IV, 24.

gurges, Strudel, Schlund, Abgrund: I, 1. exstruit: cur ille gurges ... ad caelum .. exstruit villam in Tusculano visceribus aerarii? dom. 124.

belluatur: quid, tu mee periculo, gurges .. patrimonii, helluabare? Sest. 111.

privat: ille gurges ... cum ... publicanos ... omnis fortunis ... privasset; Piso 41.

2. sum: qui ... est .. gurges vitiorum turpitudinumque omuium; Verr. III, 23.

II, 1. exhaurio: quae (Charybdis) tantos exhaurire gurgites ‖exhauriret gurgites‖ posset; har. resp. 59.

habeo: quem gurgitem (secum habet Antonius); Phil. XI, 10

2. profundo in: ut eorum veteres inlibatasque divitias in profundissimum libidinum suarum gurgitem profundat; Sest. 93.

III. vitium: quod .. vitium .. gurgitis non modo non minuit aetas hominibus, sed etiam auget; Cael. 44.

IV. redundare: non Rheni fossam gurgitibus illis redundantem Germanorum .. gentibus obicio et oppono; Piso 81.

gurgulio, Kehle: gurgulionibus insectis; Tull. 21.

gurgustium, Kneipe: meministine ... nescio quo e gurgustio te prodire? Piso 13.

gustatus, Geſchmack: facinerosi verae laudis gustatum non habent; Phil. II, 115.

gusto, koſten, ſpeiſen, genießen: I. alqs: quorum (Cretum) nemo gustavit unquam cubans; Muren. 74.

II. alqd: quod si ipsi haec neque attingere neque sensu nostro gustare possemus; Arch. 17.

genus: qui primoribus labris gustassent genus hoc vitae; Cael. 28.

philosophiam: non gustarat istam tuam philosophiam; Piso 58.

sanguinem: gustaras civilem sanguinem; Phil. II, 71,

gustus, Geſchmack: quae (aquae) † gustu tamen Arpinatis fuissent; Fr. B. XIII, iv, 4.

gymnasiarchus, Vorſteher der Turnanſtalt: demoliendum (Mercurium) curavit Demetrius gymnasiarchus; Verr. IV, 92.

gymnasium, Turnanſtalt: I. est: in qua (Tycha) gymnasium amplissimum est; Verr. IV, 119.

II. in: Leontinis ... istius in gymnasio statua dejecta est; Verr. II, 160. quem (Mercurium) ... P. Africanus in gymnasio Tyndaritanorum inventutis illorum custodem ac praesidem voluit esse; ib. V, 185. Laudiceae in gymnasio ... est interfectus (Cn. Octavius); Phil. IX, 4.

gynaecium, Frauenwohnung: syngrapha ... facta in gynaccio est; Phil. II, 95.

Habeo, haben, beſitzen, halten, meinen, glauben, ſchätzen: I. **abſolut:** qui in Salentinis aut in Brutiis habent; Sex. Rosc. 132. deinde ipse Minucius numquam ‖[tanti]‖ habere voluisset; Verr. III, 160. habet idem in nummis, habet [idem] in suburbanis praediis; ib. 199. in eis ... quo modo habeas scriptum non est; ib. V, 36. respondit Lilybaei se non habere; ib. 38. sic habetote; Verr. IV, 131. hodie omnes sic habent; ib. V, 64. **QUICUMQUE FECERIT, VENDIDERIT, EMERIT, HABUERIT;** Cluent. 148. quibus ad habendum ... nihil satis esse videatur; leg. agr. II, 65. rusticis detur ager, qui habent; ib. 79. bene habet; Muren. 14. ei sic habeant; Cael. 3. nondum instruxerant, ... quia non habebant; Phil. VI, 14. *ubi habeo;* Fr B. XIII, iv, 3.

II. **mit Ergänzung:** 1. **Conjunctiv:** qui argnas non habes; Sex. Rosc. 45. quid fingat, non habet; Qu. Rosc. 8. ut ... quid sequi possitis habeatis; div. Caec. 10. quod laudent non habent; Verr. a. pr. 46. qui in illa re quid facere statueret ‖potuerit‖ non habebat; ib. I, 75. si habes qui te audiat; ib. 114. quod moliare non habes; ib. 139. neque ... quid responderet habnit; ib. II, 69. etiam quod facere habes; ib. 180. quasi habuisset te praetore quod venderet; ib. III, 118. **HABES SUMPTUM UNDE FACIAS;** ib. 155. habes ab alio populo quod probes; ib. 173. ut illud missum faciam, permultos aratores ..., quod emptum populo Romano darent, non habuisse; ib. 178. haberes quod defenderes; ib. IV, 28. quem ad modum te expedias non habes; ib. nec quid faceret habebat; ib. 51. cum quod ‖quid‖ liqueret non habuistis; Caecin. 31. quod agas mecum ... non habes; ib. 84. quem ad modum te restituat in aedis tuas non habebit? ib. 36. in atrocissima re quid faciat non habebit? ib. (praetor) quem ad modum ... opitulari possit non habebit? ib. qua denique digitum proferat non habet; ib. 71. quo se subito conferant non habebunt; leg. agr. II, 84. habes ubi ostentes tuam illam .. patientiam; Catil. I, 26. ut etiam illi ... habeant quo victores revertantur; ib. IV, 21. quod ‖quid‖ huic ... responderet ille ... non habebat; Muren. 26. quo revertantur non habebunt; Flacc. 22. si habuerit unde tibi solvat; har. resp. 29. habeo quae de locis religiosis vellm dicere; ib. 31. habeo quem opponam labi illi; Sest. 20. habebit senatus ... quem sequatur; ib. ut haberent quem reducerent; Planc. 26. ‖non‖ habuisti quod dares? habuisse se dicet; Scaur. 19. non quaero quam veri simile sit .. habuisse regem quos mitteret; Deiot. 23. quod autem habebat uterque quid sequeretur; Phil. II, 38. quo se verteret non habebat; ib. 62. 74. habet populus Romanus ad quos gubernacula ... deferat; ib. 113. non habeo quid suspicer; ib. III, 26. quod concupieris certe habebis; ib. V, 33. ergo habet Antonius quod suis pollicentur; ib. VIII, 9.

2. **Infinitiv:** circumscribere: uno genere .. circumscribere habetis in animo genus hoc aratorum; Verr. II, 149.

dare: accusatores inimicosque eius in animo habere pecuniam praetori dare; Verr. II, 69.

defendere: dixisti tibi sic renuntiari, me habere in animo causam ... defendere; Cluent. 143.

dicere: non necesse habeo dicere; Quinct. 13. habeo etiam dicere; Sex. Rosc. 100. habes *dicere* quo modo emeris (signa); Verr. I, 61. quid habes .. dicere de Gaditano foedere? Balb. 33.

exheredare: istum exheredare in animo habe-

bat; Sex. Rosc. 52. habebat pater in animo (exheredare); ib. 58.

ornare: multi reges .... habent profecto in animo Capitolium .. ornare; Verr. IV, 68.

3. **acc. c. infin.**: habuit in edicto, se ... daturum; Verr. III, 34. habetis in commeutariis vestris, C. Cassium censorem de signo Concordiae dedicando ... rettulisse; dom. 136.

III. **mit einfachem Object**: **aliqm**: quem .. appellet, habet nemdnem: Quinct. 98. alterum in urbe secum ... habere; Sex. Rosc. 46. in virorum .. numero non putarunt haberi oportere; ib. 116. deinde ... habet Alienum; div. Caec. 48. cum ... habitus sis in liberum loco; Verr. I, 40. quem Cn. Dolabella ... pro quaestore habuit; ib. 41. quos nuper senatus iu hostium numero habendos censuit; ib. 87. quem habebat in consilio; ib. I, 71. qui habebat in matrimonio Callidamum Agathini [eius] filiam; ib. 89. qui illum secum habuerit; ib. 134. ad minores civitates habebat alios; ib. III, 84. **si Volteium habebis**; ib. 156. eam iste habere domi suae noluit; ib. IV, 7. habuit eos secum; ib. 30. secum illum haberet; ib. V, 82. quot secum habuerit; ib. 113. is habuit in matrimonio Caeciuiuium; Caeciu. 10. denuntiat Caeciuae, se armatos habere; ib. 20. etiam si quem habetis; imp. Pomp. 66. nupsit A. Aurio Melino ... adulescenti in primis, ut tum habebatur, inter suos honesto et nobili; Cluent. 11. Stratonem ... in honore habuerat; ib. 184. habeat ipsum me sibi documento; leg. agr. I, 27. cum haberet haec res publica Lucinos ... fratres ... ornatos; ib. II, 64. ut ... in his ... miseris et adflictis .. haberet quosdam; Sulla I. quem in otio semper secum habuisset; ib. 57. cum haberes iu conlegio familiarissimos; dom. 118. habeo ... L. Lucceum, sanctissimum hominem et gravissimum testem; Cael. 54. illum .. amico animo me habere ... scutiebam; pro cons. 41. quos nullus habet; Balb. 59. quem habet, cui notissimus esse debet; Planc. 43. ego Plancium ... dico .. habuisse in petitione multos cupidos sui gratiosos; ib. 46. neque eam habere in matrimonio ... volebat; Scaur. 8. nos hunc [Postumum] ... in foro nou habueramus; Rab. Post. 41. quos secum habebat; Deiot. 22. misit ex eis, quos habuit, electos; ib. 24. paratos habemus qui intercedant; Phil. I, 25. cur eos habes in loco patrui? ib. II, 98. cum duos secum Anagnioos haberet, Mustelam et Laconem; ib. 106. quod unus M. Antonius ... secum habuerit armatos; ib. V, 17. pluris habetur quam L. Trebellius; ib. VI, 10. aut secum habuit armatos; ib. VIII, 37. quamquam habet secum L. fratrem; ib. X, 21. videtis quos et quam multos habeat Antonius; ib. XI, 10. eum .. civitas non habet; ib. 25. quos secum haberet; ib. XIII, 50. ut alius aliquis Cornelius sit, qui habeat Philcrotem? Fr. B. VI, 21.

se: verum ita res se habet; Quinct. 2. sic res se habet; Sex. Rosc. 66. tametsi ita res se habet; ib. 124. praeclare se res habebat; Verr. a. pr. 17. ut se tota res habeat; ib. II, 14. quae cum ita se res haberet; ib. 124. omnino praeclare te habes; ib. 149. sic habent se tabulae; ib. 191. quo pacto se habeat provincia; ib. III, 122. aratoris autem interest, ita se frumenta habere; ib. 147. ut adhuc habuit se status iudiciorum; ib. 205. quoquo modo res se habebat; ib. V, 89. sic .. se .. res habet; Scaur. c. 3. §. 1. quoquo modo se illud habet; Ligar. 23. ut nunc res se habet; ib. 28.

aliqd: Hortensius habeat exposita, ad quae respondeat; ib. 35. ecquid habes quod dicas? Sex. Rosc. 104. plus fecit Dolabella Verrem accepisse quam iste iu suis tabulis habuit; Verr. I, 100. quod tu homo castissimus aliud in tabulis habebas; ib. cogitasti .... te minus habiturum; ib. IV, 29. qui illa non invitus haberet; ib. 38. non es dignus qui habeas quae tam bene facta sunt; ib. 45. a me ... plus habebuut fortasse quam postulant; ib. V, 173. cum se in causa putaut habere aequum et honum; Caecin. 65. habetis .. quae ... accusatores conlegerunt; Cluent. 164. ut ipse habeat, quod non habet; leg. agr. III, 13. constabat inter omnis .... cum maxima (alicua) habiturum esse; Flacc. 80. quicquid habes aliud; dom. 125. quem ad modum iste ... omnia aliter ac vos in monumentis habetis .. pronuntiaverit; ib. 140. habes .. quod ex me quaesisti; Sest. 132. absurdum est .. quod sortitus sis non habere; prov. cons. 37. quantum a me haberet; Planc. 92. ut haberet quam plurimum; Rab. Post. 39. quae ille in aes incidit, ... pro nihilo habebuutur? Phil. I, 16. quid laborat ut habeat quod quisque mercatus est, si quod accepit habet qui vendidit? ib. VIII, 26. habet alia maiora; ib. IX, 11. — **aliquid**: f. **aliquis**, II, 12. habeo (15 cas.): ib. I, 5. 179. b. — **hoc**: ipse in Siciliensi edicto hoc non habet; Verr. I, 117. idem .. hoc haberet Verres ipso in edicto; ib. II, 90. haec res habet hoc certe; Cluent. 82. habet hoc virtus; Piso 81. habemus hoc nos; Planc. 20. habent (hoc) nostra municipia; ib. habebat hoc omuino Caesar; Phil. II, 78. — **haec**: haec si haberet in causa; Sestio 9. non, inquam, ian quaero, unde haec habueris; Verr. II, 183. Verres haec habeat domi; ib. IV, 126. haec enim ille et ... habebat et .. se habere simulabat; Cluent. 67. neque tu haec habes; Planc. 55. — id: quod id non habet; Flacc. 56. id haberent iudices; Planc. 8. cum habeas id; ib. 50. non habet id; ib. 68. id in actis Caesaris non habebitur; Phil. I, 19. — **ea**: ea qui habent sine vestris suffragiis; leg. agr. II, 32. ut ... ea non habeam; seu. 39. — **multum**: quasi hoc mihi non satis sit ad crimen habuisse tam multum quod daret; Verr. IV, 59. — **multa**: quem iste et audierat multa secum praeclara habere et suspicabatur; Verr. IV, 62. multa sordida, multa turpia, multa turbulenta habuit ille annis; Sest. 58. quae (aeternitas) quae miretur iam pridem multa habet; Marcell. 28. multa se arbitratur et peperisse ante factis et habere in animo; Deiot. 37. — **nihil**: scis hunc nihil habere; Sex. Rosc. 147. habet euim nihil, quod in offeusione deperdat; div. Caec. 71. scire omnes possemus nihil habuisse, quod diceret; Verr. I, 71. quod causa prorsus quod disputari posset nihil habebat; ib. II, 55. dicebant se illi nihil habere, quod dicerent; ib. 90. nihil habere cuiquam praeterea licebit? ib. IV, 7. incipio queri me nihil habiturum; ib. 32. in quibus te habere nihil licet; ib. V, 45. at Mamertini in tabulis nihil habent; ib 48. res .. indicat nihil ipsos habuisse cogniti, nihil comperti; Cluent. 131. in aerario nihil habent civitates, nihil in vectigalibus; Flacc. 20. cum ... haberet nihil praeter illam impudentiam; ib. 46. ut ... nihil haberet quod salvum esse vellet; Sulla 32. qua nihil habet; Sest. 111. maledictio .. nihil habet propositi praeter contumeliam; Cael. 6. nihil habet quod sit proprium religionis; Balb. 30. divinus animus mortale nihil habuit; Scaur. 50. si nihil habuisset umquam; Rab. Post. 38. quid esset .. causae cur existimari vellet nihil habere; ib. nihil habeo quod defendam; Milo 80. hic vero nihil habet in his malis; ib. 58. ubi nihil habeo; Fr. B. XIII, iv, 3. — **quicquam**: quem ... uec quicquam iam habere reliqui videbar; Sex. Rosc. 147. quem scirem nulla in re quicquam simile hominis habere; Verr. IV, 38. indignum visum est quicquam ... Calidium potius habere quam te? ib. 45. — **quid**: non quid habeam ... quaerant; Quinct. 55. etiam si quid .. recti aut vemsti habere visi essent; ib. 77. quid habes quod possis dicere? div. Caec. 59. quid habes quod reprehendas? Verr. I, 114. quid habet populare oratio tua? ib. III, 49. quid haberes quod diceres? Tull. 31. omnis acerbitas Sullani temporis quid habet quod ..? dom. 43. quid habet mea domus religiosi? har. resp. 33. quid .. habet iste curtus?

Piso 60. quid habeo quod faciam? Milo 100. quid habes quod mihi opponas? Phil. II, 8. num quid tale habemus? ib. VIII, 9. huic .. importuno ... parricidae quid habemus ... quod remittamus? ib. XII, 13. f. IV, 3. Verr. a. pr. 11. — quod: quod habebat erga propinquum suum; Quinct. 78. quod habet lex in se molestissimum; Verr. I, 26. quod in suo argento Verres haberet; ib. IV, 32. iubet omnis proferre quod haberent; ib. 51. quod habent, ut habeant? leg. agr. III, 8. ille .. quod habet reimere vult; ib. 13. ut ipse habeat, quod non habet; ib. quod numquam habuerunt; Flacc. 35. qui ... non aut emendum sibi quod non habebat, aut redimendum quod habebat arbitraretur? Sest. 66. quod habebat; Cael. 13; Scaur. c. 2. §. 3. quod habet; Planc. 58. — quae: in eis quae habes ... scriptum non est; Verr. IV, 36. quae habemus; Arch. 8. quae habere non possumus; ib. quae ... si aut per me aut ab aliis habcrem; har. resp. 16. — satis: satis habet, avaritiam ... explere; Scx. Rosc. 150. satis superque habere dicit quod sibi ab arbitrio tribuatur; Qu. Rosc. 11. a me tamctsi satis habent tamen ... plus habebunt; Verr. V, 173. non satis habitum est quaeri; Tull. 27. mirannini satis habuisse eos ... id quaeri; ib. 42. se non modo satis habere a me; Planc. 92. — tantum: tantum quisque habet in Sicilia; Verr. a. pr. 13. tantum numquam est ansus ut habceret optare; Flacc. 34. ut ... homines ... tantum .. haberent; Sest. 91. ut tantum haberet; Phil. II, 62. tantum quisque habebat possesser; ib. V, 20.

accusatores: quirumur accusatores se idoneos non habere; div. Caec. 8. cuius modi accusatores ... simus habituri; ib. 49. accusatorem et quadruplatorem ... habebat in potestate; Verr. II, 135. quod habet eos accusatores; Muren. 56.

acerbitatem: cur ista editio non summam habeat acerbitatem; Planc. 39.

actionem: ego .. hanc puto me habere actionem; Caecin. 32. ut ... habercm actionem; ib. 34. utrum hanc actionem habebis ... an aliam quampiam an omnino nullam? ib. 37.

aculeum: habet enim quendam aculeum contumelia; Verr. III, 95. quos aculeos habeat severitas; Cael. 29. si quos (aculcos) habuisti in me reprehendendo; Planc. 58.

adfinem: quod habiturus essem ... cum amicum et adfinem tum etiam fortem et gravem consulem; Sest. 20.

aditum: ad tuam ipsius amicitiam ... faciliorem aditum istius habet nequitia et audacia; Verr. III, 7. qui cum diversos inter se aditus habeant; ib. IV, 117. aliquem se aditum ad auris vestras esse habiturum putavit; dom. 3.

admirationem: quid habet admirationis? Muren. 68. quid habet ista multitudo admirationis? ib. 69. vide .. ne tua divina virtus admirationis plus sit habitura quam gloriae; Marcell. 26. quae plus admirationis habet; Phil. I, 7.

adoptionem: dixi .. istam adoptionem ... pro nihilo esse habendam; dom. 38.

aequitatem: quod in se aucioritatis habuisset aequitatisque plurimum; Caecin. 80. illud est hominis magni ... habere in consilio legem religionem, aequitatem, fidem; Cluent. 159.

aerarium: qui haberet rem publicam, curiam, aerarium, consensum et concordiam civium, rationem aliquam ... pacis et foederis; Phil. IV, 14. aerarium vestrum exhausit, sunm non habet; ib.

aes: quaerendum ... est, Heius iste num aes alienum habuerit; Verr. IV, 11.

aestimationem: potestas omnis aestimationis [habundae] ... censori permittitur; Verr. II, 131.

aestus: quantas perturbationes et quantas aestus habet ratio comitiorum; Muren. 35.

aetatem: si iam satis aetatis atque roboris beberet; Sex. Rosc. 149. qui aliquid formae, aetatis artificiique habebaut; Verr. V, 64.

agitationes: quod fretum ... tam varias habere putatis agitationes fluctuum? Muren. 35.

agrum: vos agros non habebitis; leg. agr. II, 72. video .. quis habeat Etruriam, quis agrum Picenum, quis Gallicum; Catil. II, 6. agros habeut .. natura perbonos; Flacc. 71.

alacritatem: eos consules habebamus, eam populi Romani alacritatem, eum consensum Italiae, eos duces, eos exercitus; Phil. VII, 20.

amicitias: neque me vero paenitet ... sempiternas amicitias habere; Rab. Post. 32.

amicum: f. adfinem. **amicus,** II, 1, 2, a. habeo (3 St.) B. I, S. 208, b.

amorem: quem (amorem) habetis in rem publicam et semper habuistis; dom. 103.

amphoras: non quaero, unde cccc amphoras mellis habueris, unde tantum Melitensium, unde quinquaginta triclinionum lectos, unde tot candelabra; Verr. II, 183.

animum: f. **animus,** II, 1. habco (13 St.) B. I, S. 232, b.

annum: si ... is .. iam annos xx haberet; Caecin. 54. ut haberet ... ad praeturam gerendam ... plenum annum atque integrum; Milo 24.

ansam: si locus habet reprehensionis ansam aliquam; Planc. 84.

anulum: quem (anulum aureum) habebat; Verr. IV, 56.

aquas: nec .. respexit illum ipsum ... cas ipsas aquas habere; Fr. B. XIII, iv, 3.

arationes: cum eius uxor ... paternas arationes haberet in Leontino; Verr. III, 97.

aratores: ager Herbitensis primo anno habuit aratores CCLII, tertio CXX; Verr. III, 120. (ager) CCL aratores habuit primo anno praeturae tuae; ib.

argentum: Cn. Calidio ... licuit habere argentum; Verr. IV, 44.

argumentationem: cum oratio argumentationem non habet; Planc. 23.

argumentum: quid tandem habuit argumenti aut rationis res? Verr. II, 115. quid habeat argumenti ista manumissio; Cael. 68.

arma: quae (arma) qui non habucrint; Caecin. 60. ut propter armorum habendorum licentiam metuerctur; Phil. I, 34.

artifices: ipse suos (artifices) complures habebat; Verr. IV, 54.

artificium: qui artificii aliquid habucrant aut formae; Verr. V, 71. f. aetatem; Verr. V, 64.

atrocitatem: plus .. disputationis habuit quam atrocitatis; Cael. 27. habet atrocitatis aliquid legatio; Phil. VI, 7.

auctores: ita populus Romanus brevi tempore neque regem sacrorum ueque flamines nec Salios habebit nec ... reliquos sacerdotes neque auctores ... comitiorum; dom. 38. f. **auctor,** II, 1. habeo; Verr. III, 210. 216 (B. I, S. 332, b).

auctoritatem: f. **auctoritas,** II, 1. habeo (23 St.) B. I, S. 336.

audaciam: quod habebat os, quam audaciam! Rab. Post. 34. tantam animi habuit audaciam; Verr. III, 81.

auspicia: iubet [auspicia] ... xviros habere pullarios; leg. agr. II, 31. EODEM IURE .. QUO HABUERUNT IIIVIRI LEGE SEMPRONIA (AUSPICIA PULLARII); leg. agr. II, 31.

aurum: quod habebat auri; Verr. I, 54. quantum habeat praedae, manubiarum, auri coronarii; leg. agr. II, 59. habuit (aurum) quam diu voluit; Cael. 31.

auxilia: quae (auxilia) habemus; Muren. 84.

bellum: f. **bellum,** II, 1. habeo (4 St.) B. I, S. 400.

beneficium: f. **beneficium,** II, 1. habeo (3 St.) B. I, S. 411, b.

bona: f. **bonus,** B, II, 2. habeo (5 St.) B. I, 431, b.

caedes: totum iter Antoniorum quid habuit

nisi depopulationes, vastationes, caedes, rapinas? Phil. V, 25.

candelabrum: Verres .. habebit domi suae candelabrum lovis; Verr. IV, 71. f. amphoras.

Canephoros: tibi habe Canephoros; Verr. IV, 18.

canes: quos (canes) circa se haberet; Verr. I, 126.

caritatem: dici vix potest quid caritatis, quid voluptatis habeat; Quir. 4.

carnifices: qualis hunc carnifices putamus habere? har. resp. 35.

catenas: catenas habebat hospes tuus; Verr. V, 110.

causam: f. **causa,** II, 1. habeo (10 St.) B. I, S. 472, b.

censum: census, qui isto praetore sunt habiti; Verr. II, 63. quod .. in censu habendo potestas omnis ... censori permittitur; ib. 131. sic census habitus est; ib. 138. enm censum observari iussit, qui ... habitus esset; ib.

civem: f. **civis,** II, 1. habeo (5 St.) B. I, S. 521, b.

civitatem: civitatem nou haberent (Latiui); Balb. 21. concordiam civium qui habere potest, nullam cum habet civitatem? Phil. IV, 14.

classem: classem habuit ornatam; Verr. V, 42. quod si ... classem habuit; Flacc. 28. quod hic classem habuisset; ib. 31. quo (tempore) tu negas classem habendam fuisse; ib. ut nepotem regis Antiochi ..., classis habere ... prohiberet; Phil. IX, 4.

cohortem: cum hanc sit habiturus Catilina scortorum cohortem praetoriam; Catil. II, 24. habet aliquot cohortis, habet equitatum; Phil. XI, 26.

columnas: qui Albanus habeo columnas; Scaur. 45.

comitia: f. **comitium,** II, 1. habeo (12 St.) B. I, S. 573, b.

competitorem: si modo eadem prima littera competitorem habuisset aliquem; dom. 112.

conclavia: quae (conclavia) iste ... in omnibus villis habet; Verr. IV, 58.

concordiam: tamquam habet morum similitudo coniunctionem atque concordiam; Verr. III, 23. f. aerarium civitatem.

condicionem: quae et naturam et condicionem ut vinci posseut habebant; Marcell. 8.

coniunctionem: nemo est ... quin mecum habeat aliquam coniunctiouem gratiae; Phil. VIII, 20. f. concordiam.

conquestiones: quantum hae conquestiones in senatu habitae punctorum nobis .. detraxerint; Muren. 72.

consensum: f. aerarium .. alacritatem.

consilium: f. **consilium,** II, 1. habeo (6 St.) B. I, 646, a.

consobrinam: consobrinam habet in marrimonio; Quinct. 16.

consuetudinem: (quam (cousuetudinem) in re publica semper habui); Phil. I, 27. quam habet in se rationem, quam consuetudinem, quam similitudinem veritatis? Fr. A. III, 1.

consulem: f. **consul,** II, 1. habeo; Sest. 20. Piso 15. Milo 89. Phil. V, 4 (B. I, S. 670, a).

consultum: f. **consultum,** II, 1. habeo; Catil. I, 3. Piso 47 (B. I, S. 680, a).

contionem: f. **contio,** II, 1. habeo (14 St.) B. I, S. 690, a.

controversiam: nihil habuit tum neque negotii neque controversiae; Verr. I, 27. cum haberent inter se controversias de senatu cooptando; ib. II, 122. ut controversiae nihil haberet; Caecin. 23.

conventus: Romae querimoniae de tuis iniuriis conventuspue habebantur; Verr. III, 132.

copiam, copias: f. **copia,** A, II, 1. habeo; imp. Pomp. 27. B, II, 1. habeo (4 St.) B. I, S. 705, b.

coronam: coronam habebat uuam in capite; Verr. V, 27.

crimina: habes crimina insidiarum; Deiot. 21.

crudelitatem: tantum .. odii crudelitatisque habuerunt; Tull. 21.

curiam: f. aerarium.

cupiditatem: quam multas cupiditates, quam varias, quam infinitas habuerit; Verr. II, 184. honestatis ... habuisse nimis magnam iudicatus est cupiditatem; Sulla 73. quam (cupiditatem) si uemo alius habuit in consulatu peteudo; ib.

custodiam: habetis hominis ... custodiam defensionemque provinciae; Verr. V, 25.

custodem: populus Romanus ... putat se bonum in arationibus fructibusque suis habuisse custodem ac vilicum; Verr. III, 119.

decemviratum: ut ei xviratum habeant; leg. agr. II, 26.

defensiouem: putabat se aliquid defensionis habiturum; Verr. I, 149. quam (defensiouem) nunc nemo est iu Sicilia qniu habeat; ib. V, 112. habet defensiones duas; Sest. 134. f. custodiam.

defensorem: iu ea civitate cousul desiguatus defensorem nou haberet; Muren. 10. quae defeusorem habeat; prov. cous. 36.

delectationes: qui ... iu ipsa occupatione delectationes alias multas habere possumus; Muren. 39.

deliberationes: quas (deliberationes) habebat .. de re publica; Phil. I, 2.

deos: sese iam ne deos quidem ... habere; div. Caec. 3.

dies: etiam si spatium ... vacuosque dies habui-semus; Verr. a. pr. 56.

difficultatem: perspicio quantum in agendo difficultatis et quantum laboris sit habitura; Cluent. 2. habere videtur ista res iniquitatem, si imperare velis, difficultatem, si rogare; Catil. IV, 7.

dignitatem: f. **dignitas,** II, 1. habeo (6 St.) S. 114, a.

dilectum: f. **delectus,** II, 1. habeo (13 St.) S. 58, a.

diligentiam: si eandem .. diligeutiam ... habeut adversaria; Qu. Rosc. 6. habetis hominis .. diligentiam; Verr. V, 23.

disputationem: f. atrocitatem.

dolorem: habet magnum dolorem ... reverti; Muren. 89. quamquam proprios dolores suarum rerum omues habebant; Phil. VIII, 18.

domicilium: f. **domicilium,** II, 1. habeo (4 St.) S. 154, b.

domum: domus tibi deerat? at habebas; Scaur. 45. at habebas (domum); Fr. C. 22.

dubitationem: siu .. foedus illud habet aliquam dubitationem; leg. agr. I, 11.

ducem: f. **dux,** II, 1. habeo; Catil. IV, 19. Sest. 85. Phil. II, 17. V, 42 (S. 170, b).

duritiem: an ego tantam aut animi duritiem habere aut oculorum impudentiam possim; dom. 101.

edictum: f. **edictum,** II, 1. habeo (4 St.) S. 173, b.

eloquentiam: HABES VIRTUTEM ET ELOQUENTIAM; Verr. III, 154.

equitatum: f. cohortem; Phil. XI, 26.

excusationem: earum (excusationum) habet in hoc homine nullam potes; Verr. V, 176. f. **excusatio,** II, 1. habeo (3 St.) S. 262, a.

exemplum: f. **exemplum,** II, 1. habeo (5 St.) S. 263, a.

exercitum: f. **exercitus,** II, 1. habeo (12 St.) S. 266, a.

existimationem: habet existimationem; div. Caec. 72.

exitum: f. **exitus,** II, 1. habeo (4 St.) S. 273, a.

facultatem: f. **facultas,** II, 1. habeo (3 St.) S. 315, b.

familiam: familiam vero quantam ... habeat;

Sex. Rosc. 133 si habeo familiam; Caecin. 55. cum publicani familias maximas ... magno periculo se habere arbitrentur; imp. Pomp. 16. quas (familias) in saltibus || salinis || habent; ib.

fascias: qui manicatam tunicam et mitram et purpureas fascias habere non possumus; Fr. B. XIII, v, 1.

fascis: qui ... fascis et securis haberet; Verr. V, 163. fascis certe habebat; Ligar. 22. quatenus (fascis) haberem? Phil. XIV, 15.

fastigium: ut haberet pulvinar, simulacrum, fastigium, flaminem; Phil. II, 111.

fastos: fastos .. volgo non habebant; Muren. 25.

ferrum: si quid .. ferri habuisti; Sex. Rosc. 97. qui neque ferri quicquam neque scutum habuerint; Caecin. 64.

fidem: f. **fides**, II, 1. habeo (13 St.) S. 342, b.

filiam: is cum haberet unicam filiam; Verr. I, 104. f. alqm; Verr. II, 89.

filium: f. **filius**, II, 1. habeo (6 St.) S. 348, b.

finis: cum finis provinciae tantos haberet; Piso 49.

firmamentum: quae multo plus firmamenti ac roboris habebat; imp. Pomp. 10. sicut ... parum firmamenti et parum virium veritas habet; Cluent. 5.

flaminem: f. auctores. fastigium.

formam: formam adhuc habetis .. et speciem ipsam tyrannorum; leg. agr. II, 32. f. aetatem. artificium.

formidines: habuisti quasdam formidines; Fr. B. XV, v, 2.

formulam: [quae tamen] omnia novas iniurias habent, sed postulationum formulas usitatas; Verr. II, 147. quam formulam Octavianam et Romae Metellus habuerat et habebat in provincia; ib. III, 152.

fortunas: a me se habere vitam, fortunas, liberos arbitrabantur; Piso 25.

fratrem: quae cum clarissimum patrem .. patronos, .. fratrem haberet; Sex. Rosc. 147. f. alqm; Phil. X, 21.

frumentum: sibi habeat frumentum; Verr. III, 202. frumentum provinciae ... non habebant; dom. 11.

fugitivos: habet legionem, habet fugitivos, habet sceleratam impiorum manum; Phil. XI, 16.

fundum: poterat suspicari, te in Italia maritimum habere fundum; Verr. V, 46. fundum habet in agro Thurino M. Tullius paternum; Tull. 14. quem (fundum) se habere usque eo non moleste tulit; ib. quid .. prodest fundum habere? Caecin. 74. si quem (fundum) habes; ib. 95. cum pluris fundos haberet; leg. agr. II, 82.

furta: multo diligentius habere dico Servilium praedam populi Romani quam te tua furta notata atque perscripta; Verr. I, 57.

genus: habetis unum venditionis genus; leg. agr. II, 38.

gladios: quos (gladios) habere certe non liceret; Milo 10.

gloriam: f. admirationem.

granum: ne ... granum ex provincia Sicilia nullum haberemus; Verr. III, 44.

gradus: quod renuntiatio gradus habet || habeat ||; Muren. 18.

gratiam: f. **gratia**, II, 1. habeo (13 St.) S. 423, a.

gratulationes: gratulationibus habendis ... celebramur; Milo 98.

gravitatem: quae tantum habet ipsa gravitatis; Verr. V, 159.

gustatum: facinorosi verae laudis gustatum non habent; Phil. II, 115.

hereditatem: sibi ut haberet hereditatem; Verr. II, 47.

hominem: animi et aurium causa tot homines habet; Sex. Rosc. 134. se habere hominem potentem; Verr. a. pr. 40. iste ... in consilio .. habebat homines honestos e conventu Syracusano; ib. II, 70. hunc hominem in iudicum numero habebimus? ib. 79. habeo ex eis ... homines honestissimos ac locupletissimos; ib. IV, 75. (habemus) unum (hominem) ... sanctum ac diligentem; ib. V, 49. habetis hominem singulari pudore ... amplissimum totius Etruriae [hominem] in utraque fortuna cognitum || cognita ||; Caecin. 104. habetis eum (hominem) ... qui se homines coëgisse fateatur; ib. hosce ego homines ... in acerbissimorum hostium numero habendos puto; Cail. IV, 15. habere eruditissimum hominem Panaetium domi; Muren. 66. f. alqm; leg. agr. II, 64. Cael. 54.

honorem: honoris aliquid haberi (nonne satis fuit ei)? Sex. Rosc. 108. quod viris ... honos habitus est; ib. 137. quibus ego non sum tantum honorem habiturus; div. Caec. 50. habet honorem; ib. 72. habuit honorem ut proditori; Verr. I, 38. tantum ille honorem habendum Siciliae putavit; ib. II, 4. civitates istos honores habent; ib. 137. a quibus tibi iste honos habebatur; ib. 144. ut honorem hominibus habitum in monumentis ... consecrari arbitrentur; ib. 158. qui honos non homini solum habetur; ib. IV, 25. qui honorem illi habuerant; ib. 90. conveniebat ei deorum honores haberi; ib. 151. ne ... minor eis honor habiretur; Tull. 21. quos (honores) habuit amplissimos; Font. 14. quibus ... honorem habere debetis; ib. 15. in x viris faciendis sive fides haberetur sive bonos; leg. agr. II, 23. bonos haberi homini ... videtur? ib. 60. multi .. honores dis immortalibus iusti habiti sunt ac debiti; Catil. III, 23. qui honos togato habitus ante me est nemini; ib. IV, 5. cui nullus honos ... habitus est; Flacc. 45. sibi habeant ... honores; ib. 104. sibi haberent honores, sibi imperia, sibi provincias, sibi triumphos, sibi alia praeclarae laudis insignia; Sulla 26. vestros .. honores ... unus a vobis universos habemus; Quir. 5. cum ... bono habitum virum; Sest. 116. ne tibi hunc honorem a me haberi .. mirere; Vatin. 2. nemini umquam praesenti [Tusculani] maiores honores habuerunt quam absenti M. Caelio; Cael. 5. qui honos ... habitus est togato ante me nemini; Phil. II, 13. ut pro tantis eorum in rem publicam meritis honores eis habeantur; ib. III, 39. magni honores habiti Cn. Pompeio; ib. V, 43. si cuiquam instus honos habitus est in morte legato; ib. IX, 2. his .. honoribus habitis Ser. Sulpicio; ib. 15. de honore dis immortalibus habendo sententias dicimus; ib. XIV, 22.

hortos: non quo ipse hortos aut subnrbanum aut locum omnino ... nullum haberet; Verr. II, 87. habes hortos ad Tiberim; Cael. 36.

hospites: nam cum multos veteres a maioribus Roscii patronos hospitesque haberent; Sex. Rosc. 106.

humanitatem: ut humanitatis non parum haberes; Sex. Rosc. 46.

ignominiam: quod vero .. avocatur a Mutina .... quam habet ignominiam? Phil. VI, 6.

imaginem: quod habuit imaginem L. Saturnini domi suae; Rabir. 24. imaginem, quam tu habes; ib. 25. qui istam (imaginem) habere auderet, inventus est nemo; ib.

immortalitatem: ut is ... immortalitatem habeat a vobis; Phil. IX, 10.

imperium: si habet imperium a populo Romano; Verr. II, 121. quorum in bona liberosque summum imperium potestatemque haberet; ib. III, 45. Varus imperium se habere dicebat; Ligar. 22. qui imperium legitimum habeat; Phil. XI, 26. f. honorem; Sulla 26.

impudentiam: f. duritiem.

impunitatem: ut ... habiturus esset impunitatem et licentiam sempiternam; Milo 84.

infamiam: habuit quandam ille infamiam suam; Flacc. 95.

industriam: si quid in te virtutis aut industriae habuisses; Verr. V, 39.

inimicum: si haberes (inimicum); Verr. V, 74. qui pecuniosum inimicum haberet; Cluent. 77. cum plurimos haberet inimicos; Sulla 23.

inimicitias: quin insitas inimicitias istae gentes omnes et habeant et gerant cum populi Romani nomine? Font. 33.

iniquitatem: f. difficultatem. — iniurias: f. formulam.

insignia: obicias licet ... aliqua habuisse uos Romani hominis insignia; Rab. Post. 25. f. honorem; Sulla 26.

instar: quae (navis) ... urbis instar habere ... videretur; Verr. V, 89.

intellegentiam: qui ... intellegentiam iuris habuerunt; Phil. IX, 10.

interitum: adventus ... primus equitatus habuit interitum; prov cons. 9.

interpretationem: habetis imperatorum summorum ... interpretationem iuris ac foederum; Balb. 51.

invidiam: Sullanus ager ... tantam habet invidiam; leg. agr. III, 70. invidiam ... habere consulatus ipse nullam potest; Mureu. 87.

invitamenta: qui cum multa haberet invitamenta urbis et fori; Sulla 74.

iucunditatem: o consuetudo peccandi quantam habes incunditatem improbis et audacibus! Verr. III, 176.

iudices: cum ex eo numero iudices haberet; Verr. II, 44. ut eos iudices habeamus; ib. 174. quoniam iudicem ne haberes providisti; ib. III, 97. praeclaros vero existimas iudices nos habere; ib. 223. ecquid sentis ... quos iudices simus habituri? Piso 94. ut eos iudices haberemus; Phil. V, 15.

iudicium: iudicium quod prope omnium fortunarum suarum C. Mustius habuit; Verr. I, 139. qui tum illud iudicium habebant; ib. II, 71. me confiteor non iudicium aliquod habuisse de utilitate rei publicae; Planc. 93. populi .. Romani iudicia multa ambo habetis; Phil. I, 36.

ius: quod ... iuris habui; div. Caec. 19. quae (iura) habent a senatu populoque Romano; Verr. III, 38. ut sine lege curiata idem iuris habeant quod haberent ..; leg. agr. II, 29. habeant ius civile (praedia); Flacc. 80. an consecratio nullum habet ius ‖religionem‖? dom. 125. qui locus ... hoc .. iuris habet; har. resp. 14. si idem nos iuris haberemus quod ceteri; Balb. 29. quod ius perpetuae possessionis habere potuissent? Milo 78. cum ... haberem .. ius legationis liberum; Phil. I, 6. ut imperandi in Syria ... ius potestatemque habeat; ib. XI, 30.

ius iurandum: cum habeas ... integerrimi municipii ius iurandum; Arch. 8.

iussum: nullum populi nostri iussum Gaditanos habere; Balb. 38.

laborem: f. difficultatem; Cluent. 2.

latrones: Dolabella non ita multos secum habuit notos atque insignis latrones; Phil. XI, 10.

laudationem: tibi habe sano istam laudationem Mamertinorum; Verr. IV, 151. tu vero tibi habeto istam laudationem; Flacc. 36.

laudem: si quam habeo laudem; Planc. 66. frugi hominem dici non multum habet laudis in rege; Deiot 26.

lectos: f. amphoras.

legationem: quam habet (legationem); Flacc. 45.

legatos: quos (legatos) Cn. Pompeius habuerit; Font. 43.

legem: Agrigentini [de senatu ‖vetere, veterum‖ cooptando] Scipionis leges antiquas habent; Verr. II, 123. si legem curiatam non habet; leg. agr. II, 30. quam (legem) nos haberemus; Balb. 20. quam legem (habuisti)? Piso 47. maiores nostri ... leges annalis non habebant; Phil. V, 47. f. aequitatem; Cluent. 159.

legionem: f. fugitivos.

liberos: qui liberos habent; Sex. Rosc. 43. habemus enim liberos parvos; Verr. I, 153. f. fortunas.

libertatem: intellectum est ... eos voluntatem semper eandem, libertatem non eandem semper habuisse; Sest 69.

licentiam: ant quantam voluntatem habent ad hunc opprimendum aut quantam ad male dicendum licentiam; Font. 40. f. impunitatem.

litteras: habeo quas ad eundem litteras misisti; Verr. I, 78.

locum: homines tenues unum habeut in nostrum ordinem ... beneficii locum; Mureu. 70. f. hortos.

lulum: Plactorii matrem, dum vixisset, ludum, postquam mortua esset, magistros habuisse; Font. 10.

magistratum: [is qui tum magistratum ‖summum‖ Syracusis habebat]; Verr. IV, 137. cum ea temperantia magistratus habebamus; imp. Pomp. 41. qui magistratum habebant; Cluent. 148. qui magistratum habuerunt; ib. 156.

magistros: habet .. magistros non ex istis ineptis; sen. 14. f. ludum.

malum: quae ... id habet in se mali; Sex. Rosc. 154.

mandatum: esse a suis civibus haec habere mandata; Verr. IV, 113. ab Lentulo se habere ad Catilinam mandata et litteras; Catil. III, 8. a nobis ... mandatum id certe non habebas; Phil. II, 86.

manubias: f. aurum; leg. agr. II, 59.

manum: f. fugitivos.

materiem: quod Mamertini [materiem] non habent; Verr. V, 47.

misericordiam: misericordiam spoliatio consulatus magnam habere debet; Mureu. 87.

mitram: f. fascias.

modum: modum statuerum haberi nullum placet? atqui habeatur necesse est; Verr. II, 144.

momentum: intellegat populus Romanus ... magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti; Verr. a. pr. 52. ut sua religio ... aliquid apud vestros animos momenti habuisse videatur; Font. 14. cave quicquam habeat momenti gratia; Mureu. 62. f. auctoritatem; Verr. II, 71.

monumentum: monumenta, quae ... populi Romani et erant et habebantur; Verr. I, 11. cum idem monumentum ... haberent; ib. IV, 73.

moram: utinam nihil haberet morae! Phil. VI, 7.

munus: haberet aliquid res publica abs te muneris; Verr. III, 161.

naturam: f. condicionem.

nautas: rogat ut in sua quisque dicat navi se tantum habuisse nautarum; Verr. V, 102. quot quisque nautas habuerit; Verr. V, 102. qui optimam navem, plurimos nautas haberet; Verr. V, 134.

navis: qui navis non modo inanis habuerunt, sed etiam apertas; Verr. V, 104. f. nautas; Verr. V, 134.

necessitatem: profecto voluntatem habuit non turpem, remansio necessitatem etiam honestam; Ligar. 4. mors .. necessitatem habeat fati; Phil. XII, 30.

necessitudines: in quibus (tribubus) magnas necessitudines habet Plancius; Planc. 39.

negotium: nolle se negotii quicquam habere dicebat; Verr. III, 67. quicquid ... habuerit sollicitudinis ac negotii; Cluent. 169. qui in agro Larinati praedia, qui negotia, qui res pecuarias habent; ib. 198. f. controversiam; Verr. I, 27.

nobilitatem: habetis nobilitatem generis gloriosam; Phil. III, 16.

nomen: non habere se hoc nomen ... confiteur; Qu. Rosc. 5. cetera nomina ... habes; ib. 9. multis nominibus, quorum in tabulis iste habet nullum; Verr. I, 100. nam habent illi non nulla ... Latina nomina; ib. V, 112. quae voluptatis

nomen habent; Muren. 13. habent Etrusci libri nomina certa; har. resp. 53. res habebat nomeu hoc apud illos; Rab. Post. 28. qui ... habeat nomen; Phil. XI, 26. habet honoris nomen amplissimi; ib. XIV, 25.

nomenclatorem: quid? quod habes nomenclatorem? Muren. 77.

numerum: nemo erat, quin rationem numerumque haberet; Verr. V, 71. si suum numerum naves haberent; ib. 133.

nummos: quasi domi nummos haberet; Quinct. 18. tu eos nummos ... ipse habes; Verr. III, 197.

nuntiationem: nos .. nuntiationem solum habemus, consules et reliqui magistratus etiam spectionem; Phil. II, 81.

nuntios: qui eius modi nuntios seu potius Pegasos habeat; Quinct. 80.

nutriculas: ut haberent reliquorum nutricnlas praediorum; Phil. XI, 12.

oblectamenta: ut illi ... haberent haec oblectamenta et solacia servitutis; Verr. IV, 134.

obsides: multos obsides habet populus Romanus: div. Caec. 72.

oculos: si .. oculos non habueris; har. resp. 39.

odium: quod (odium) habuit in equestrem ordinem; Cluent. 151. declaravit quantum haberet odium servitutis; Phil. V, 38. f. crudelitatem; Tull. 21.

offensionem: an reditus in patriam habet aliquam offensionem? prov. cons. 29.

onus: atque ego hoc plus oneris habeo; Verr. III, 4. quid oneris baberes nunquam cogitasti? ib. V, 38.

opinionem: falsam de illis habuit opinionem, malam de vobis; Verr. III, 59. quam (spem atque opinionem) de vobis habet; ib. V, 177. quam (opinionem) de vobis habet; ib. 183.

oppidum: qui habeut oppidum opportuuo loco; Verr IV, 21. ut ... oppidum in sua potestate posset ... habere; Sulla 60.

opus: Silanionis opus tam perfectum ... populus potius haberet; Verr. IV, 126.

orationem: ut omnem orationem meam ... de ratione censoria habitam existimari velim; Cluent. 118. quas (orationes) in iudiciis habuimus; ib. 139. ut oratio ex re et ex causa habita videretur; Cluent. 141. quas (orationes) de re publica habuisset; ib. ut ei ... eam primam habeant orationem; leg. agr. II, 1. quoniam non est nobis haec oratio habenda aut apud imperitam multitudinem aut in aliquo conventu agrestium; Muren. 61. cum his haec a me haberi oratio ‖ ratio‖ potest; dom. 19. habet orationem talem consul, qualem numquam Catilina victor habuisset; Sest. 28. quae (oratio) est a me prima habita in senatu; Plauc. 74. quae (oratio) habetur contra voluntatem eius; Phil. I, 25.

ordinem: quoniam habet seriem quandam et ordinem contracti negoiii confectio ipsa tabularum; Scaur. 18.

ornamenta: ipse quidem ... quae habebit ‖habet‖ ornamenta, quae solacia reliqua vitae; Sulla 88.

otium: vellem tantum habere ‖me‖ otii; Flacc. 75 si quid habui otii; har. resp. 19.

pacem: pacem haberemus; Phil. II, 90. et pacem stabilem et aliquam rem publicam nobis habere licuisset; ib. XIII, 2.

pallium: P. Rutilius ... soccos habuit et pallium; Rab. Post. 27.

partem: socius ... habet partem; Qu. Rosc. 55. heres ... habet partem; ib. si actio ista ... ullam partem aequitatis haberet aut iuris; Rabir. 14. magnas partis habuit publicorum; Rab. Post. 4. si ullam partem habes sensus; Phil. II, 86.

participem: ceterae feminae ... habere domi fortunarum omnium socium participemque possunt; Font. 47.

patrem: f. fratrem. — patronos: f. hospites.

patruos: f. fratrem.

peculium: hic Diognetus ... vicarium nullum habet, nihil omnino peculii; Verr. III, 86.

pecuniam: populus Romanus habeat (pecuniam); Verr III, 182. pecuniam illam non haberes; ib. V, 79. quod quisque imperator habeat pecuniae ‖pecuniae habeat‖; leg. agr. I, 13. habes tantam pecuniam; ib. II, 66. illi pecuniae habebunt; ib. 72. [non habet (pecuniam)]: Quir. 23. at habet (pecuniam); Rab. Post. 38.

pedes: senatui placere ... liberos posterosque eius quoquo versus pedes quinque habere; Phil. IX, 16.

Pegasos: f. nuntios.

periculum: quid habent eorum inimiciiiae periculi? Verr. V, 182.

perturbationes: f. aestus.

phaleras: negasse habere sese (phaleras); Verr. IV, 29.

pilum: ne illum pilum ... habere dicatur; Qu Rosc. 20.

poenam: nullam mihi poenam videtur habere id; Piso 95.

pondus: si M. Marcelli tutoris auctoritas apud te ponderis nihil habebat; Verr. I, 144 quae res si rei iudiciuae pondus habuisset; Cluent. 116. putasti ... plus falsam epistulam habituram ponderis quam ... simulatum dolorem? Flacc. 93. si mea auctoritas satis apud illos ... ponderis haberet; Balb. 60.

portum: portum ‖portorium‖ .. et scripturam eadem societas habebat; Verr. II, 171.

possessiones: quod in omnium fere finibus possessiones habeut; Verr. III, 108. qui possessiones habent; Cauil. II, 18. qui magno in arre alieno maiores etiam possessiones habent; ib.

potentiam: sibi habeant potentiam; Flacc. 104.

potestatem: ... rationem et ... potestatem solus habeat; Sex. Rosc. 22. qui summam potestatem habeis; ib. 29. cum summam ipse haberet potestatem; div. Caec. 35. ut homines miseri ... potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53. perinde quasi exscribendi potestatem non haberet; ib. I, 98. quantam potestatem habuerit videtis; ib. II, 34. cum potestatem haberet; ib. IV, 60. nihil se in eo potestatis habere; ib. 75 qui summam potestatem haberet; ib. 141. qui potestatem habuit; ib. V, 111. quia videbat potestatem nemmem ... posse habere; leg agr. II, 27. vidit .. sine curiata lege xviros habere potestatem ‖potestatem habere‖ non posse; ib. 28. ut eidem potestatem habeant iudicum; har. resp. 13. habuit regalem potestatem; ib. 54. ut in te P. Fonteius vitae necisque potestatem haberet; dom. 77. praemia tribuendi potestatem nullam habuerunt; Balb. 38. quam potestatem habuisti? Piso 47. eam potestatem omnem vos habetis; Milo 4. si potestatem habeat; Phil. XI, 6. f. imperium; Verr. III, 45. ius; Phil. XI, 30.

praedam: cum iutegram praedam ... habere posset; Sex. Rosc. 146. non tantam fortunam res habet quantam utilitatem atque praedam; Verr. III, 197. f. aurum. furtum.

praedia: habet animi causa rus amoenum et suburbanum, plura praeterea praedia, neque tamen ullum nisi praeclarum et propinquum; Sex. Rosc. 133. in hisce agris tu praedia habere volusti; Flacc. 71. nihil scio .. nisi quae praedia habuerit; Phil. II, 41. *qui praedium habeat;* Fr. B, XIII, iv, 2. f. negotium; Cluent. 198.

praemium: habeat hoc praemii tua indignitas; Vatin. 11.

praesidium: quis ... locus ... tam firmum habuit praesidium? imp. Pomp. 31. cum ... satis firmum praesidium provincia non haberet; ib. 45. ut habeam satis praesidii ad ea ... transigenda;

Catil. IV, 14. quae (praesidia) habemus; Phil. III, 36. praesidii nihil baberemus; ib. IV, 3. a quo praesidium res publica ... tantum haberet; ib. VI, 20. hic quidem etiam praesidia habeo; ib. XII, 23.

pretium: annona porro pretium ... fructuum non habet; Verr. III. 227.

provinciam: quod habent propinquam, fidelem fructuosamque provinciam; Verr. II, 6. qui omnes provincias habuerunt; ib. III, 209. ut .. praetores annuas provincias habeant; prov. cons. 17. qui consul Kalendis Ianuariis habere provinciam debet; ib. 36. Ianuario, Februario provinciam non habebit; ib. 37. quam provinciam P. Lentulus ... cum ... haberet; Piso. 50. [nullam se habere provinciam] ... iudicaverunt; Phil. III, 25. hanc enim habebat semper in ore provinciam; ib 26. ut haberet Galliam ultimam aptissimam ad bellum renovandum ... provinciam; ib. XIII, 37. f. honorem; Sulla 26.

pudorem: haud scio an nullim ... amicos tuos plus habuisse pudoris et consilii; Piso 39

pulvinar: f. fastigium.

quaestionem: mortis .. de servis .. quaestionem habere filio non licet; Sex. Rosc. 78. quaestionem de his haberi non volt? ib. 122. quaestionem habere de viri morte constituit; Cluent. 176. habetur de integro quaestio; ib. 177. quaestio de viri morte habebatur et de quibus servis habebatur? ib. 182. cum quaestionem habuisses Romae; ib. cum haberetur de furto quaestio; ib. 183. habitae Larini quaestiones; ib. 191. novam quaestionem nullam baberemus; Milo 14. quae (quaestiones) sunt habitae; ib. 59. quaestionibus habitis; ib. 73. verberibus ac tormentis quaestionem habuit pecuniae publicae; Phil. XI, 5.

querimoniam: in ea querimonia, quam sum habiturus de istius crudelitate; Verr. V, 72. f. conventus.

rapinas: f. caedem.

rationem: si non hominis, at humanitatis rationem haberet; Quinct. 97. ut et amicitiae nostrae et dignitatis illius habita ratio esse intellegatur; Verr. a. pr. 19. habeo autem certam viam atque rationem; ib. 48. temporis ... habenda ratio est diligenter; ib. I, 32. nam cum omnium sociorum .. rationem diligenter habere debetis; ib. II, 2. habuit et dignitatis et aetatis ... rationem; ib. 48. hoc rationis habebant; ib. 70. qui .. humanitatis rationem habuisset; ib. 97. huius ego pecuniae ... non habui rationem neque habere potui; ib. 153. cum statua se eius habuisse temporis rationem, quo posita esset; ib. 159. habui rationem eorum annorum; ib. 182. quicum tantae pecuniae rationem haberet; ib. 187. defero ... hunc Verrucium ... quicquam cum Carpinatio rationis habuisse; ib. 188. an tibi unius anni aut biennii ratio fuit habenda? ib. III, 43. atque ut intellegatis ab isto ... nec vectigalium nec posteritatis habitam esse rationem; ib. 128. sed ego habebo rationem auctoritatis meae; ib. 164. quam habet rationem ... aequitatis? ib. 195. in ornatu aquibis habuit victoriae rationem; ib. IV, 120. habeo rationem quid ... acceperim; ib. V, 36. Syracusani, homines periti, ... habebant rationem omnes .. piraturam; ib. 71. habita est a multitudine ratio temporis, habita tumultus, habita etiam dignitatis existimationisque communis; ib. 94. hanc ratiouem habere coepit; ib. 101. hoc rationis habuit; Caecin. 2. quod aequitatis censeant rationem, non verbi haberi oportere; ib. 66. quorum vobis ... habenda est ratio diligenter; imp. Pomp. 17. coges me ... habere rationem meae dignitatis; Sulla 46. possem aliquid in ea re necne ratio non habebatur; dom. 16. cum hac aliquid adulescentem hominem habuisse rationis .... perflagitiosum esse videatur? Cael. 50. quae .. omnia ... perfacilem rationem habent reprehendendi; ib. 62. si ... respondeam, me communis utilitatis habere rationem; prov. cons. 18. intellego ... nos ... in provinciis decernendis perpetuae pacis habere oportere rationem; ib. 30. alter belli Gallici rationem habet; ib. 36. si esset habenda ratio praemiorum; Milo 97. quia rationem habendam maxime arbitror pacis atque otii; Phil. I, 16. ut absentis eius ratio haberetur: ib. II, 24. uti .. C. Pansa A. Hirtius consules ... rationem agri habeant ‖ habent, habereut ‖; ib. V, 53. senatui placere ... eius .. rationem ... ita haberi, ut ‖ prout ‖ haberi per leges ‖ lege ‖ liceret; ib. 46. quod si habenda cum M. Antonii latrocinio pacis ratio fuit; ib. XII, 107. vitae censetisne ... habendam mihi aliquam esse rationem? ib. 21. f. aerarium . argumentum . consuetudinem . numerum . potestatem; Sex. Rosc. 22. praedam.

recuperatores: haberet eosdem recuperatores; Flacc. 49.

reditum: habes reditum meum; Piso 53.

reliviva: reliviva sibi habeto; Verr. I, 148.

religionem: si nullam religionem sors habebit; Verr. I, 38. quod si illa sollemnis comitiorum precatio ... tantam habet in se vim et religionem; Mureu. 1. cum habeas amplissimi viri religionem; Arch. 8. dedicatio magnam .. habet religionem; dom. 127. f. aequitatem; Cluent. 159.

repulsas: quae (repulsae) saepe eius modi habitae sunt; Planc. 52.

rem: cum habeam rem non dubiam; Cluent. 64. quas (res) habebant; Phil. I, 6. qui suam rem nullam habent; ib. II, 15. illam suam suas res sibi habere iussit; ib. 69. f. negotium.

rem publicam: quam rem publicam habemus? Catil. I, 9. eam rem publicam habuistis; Quir. 14. si quidem ... habere rem publicam cogitaretis; Sest. 81. hodie rem publicam nullam haberetis; Milo 89 ut ... rem publicam pro nihilo haberemus; Phil. I, 14. rem publicam scelere Antonii nullam haberemus; ib. III, 3. hic vester hostis ... habet nullam rem publicam; ib. IV, 14. f. aerarium. paecm.

respectum: cum respectum ad senatum et ad bonos non haberet; Phil. V, 49. ut eo ex acie respectum haberemus; ib. XI, 26.

reum: si haberes nocentem reum; Mureu. 46. habes ... confiteutem reum; Ligar. 2.

robur: f. aetatem. firmamentum.

sacerdotem: f. auctorem.

sacerdotium: UT IS HABERET ID SACEDOTIUM; Verr. II, 127.

Salios: f. auctorem.

sanitatem, sapientiam: qui .. habent aliquid non solum sapientiae sed etiam sanitatis; Marcell. 32.

scientiam: in quo habes scientiam quaestuosam; Phil. II, 8.

scriptores: quam multos scriptores rerum suarum magnus ille Alexander secum habuisse dicitur; Arch. 24.

scriptum: cur in adversariis scriptum habebas? Qu. Rosc. 9. qui scriptum non habent; Verr. V, 48.

scripturam: f. portum.

scutum: f. ferrum.

scyphos: binos (scyphos) habebam; Verr. IV, 32.

securis: f. fascis.

sedem: f. domicilium.

senatorem: habeatis sane istum vobiscum senatorem; Verr. II, 77.

senatum: hic munitissimus habendi senatus locus; Catil. I, 1. cum in Capitolio senatum duo consules haberent; dom. 7. per quos (dies) senatum haberi liceret; Sest. 74. senatum etiam reges habebant; Phil. III, 9. Antonio senatum habente; ib. ut senatum tuto consules ... habere possent; ib. 13. cum .. tuto haberi senatum sine praesidio non posse iudicavistis; ib. cum senatum haberet; ib. 30. uti senatus ... tuto haberi possit; ib. 37.

ut primum ... libere ‖ tuto ‖ senatus haberi potuit; ib. V, 30. cum ... senatum te habiturum non arbitraremur; ib. X, 1.

sensum: mirari soleham iatum in his ipsis rebus aliquem sensum habere; Verr. IV, 33.

sententiam: cuius omnis oratio hanc habuit primo sententiam; Verr. IV, 138.

seriem: f. ordinem.

sermones: quod eius modi sermones de se haberint; Verr. V, 102.

servum: vos ... omnis eius servos habetis; Sex. Rosc. 77. ego servum nullum habeo; ib. 145. servos artifices pupilli cum haberet domi; Verr. I, 92. si verǫ ne habeas quidem servum; Caecin 55. servos novem se professi sunt habere; Flacc. 43.

sestertios: si HS milieus in iudicium haberet; Qu. Rosc. 50. quaternos HS ... ego habeho; Verr. III, 197.

signum: non arbitror illum negaturum signa se plurima, tabulas pictas innumerabilis habere; Verr. I, 60. ut ... unum signum Byzantii ex maximo numero uullum habereut; prov. cons. 7. nullum .. habes ... signum alienae a te voluutatis; Ligar. 6.

similitudinem: nihil habet similitudinis ista accusatio; Balb. 49. omnes .. tantam habent similitudinem inter se; Phil. XIII, 28. f. consuetudinem.

simulacrum: f. fastigium.

simultates: quas (simultates) mecum habebat; Planc. 76.

soccos: f. pallium.

socios: at socii in hostium numero sese abs te habiuos queruntur; Verr. II, 166. f. participem.

solacia: f. oblectamenta. ornamenta.

socerum: habet socerum, virum optimum; leg. agr. II, 69.

socrum: socrum .. sibi habeat; Flacc. 73.

sollicitudinem: f. negotium.

sororem: cuius sororem habes in matrimonio; Verr. III, 168.

spatium: f. diem.

speciem: qui civis ... speciem haberet; Phil. XI, 5.

specimen; quod specimen habuit hic civis innocentiae; Piso 95.

spectionem; f. nuntiationem.

spem: spem summam habere ... debeat; Quinct. 5. habet spem; div. Caec. 72. quam spem nunc habeat in manibus; Verr. a. pr. 16. iste ... bonam spem habuisset; ib. 42. in quo spem essetis habituri; imp. Pomp. 59. cum omnes ... in [eo] ipso vos spem habituros esse dixistis; ib. si quam spem in Cn. Pompeio exercitus habeat aut agrorum aut aliorum commodorum, hanc non habiturum (putant); leg. agr. II, 54. qui spem salutis in alia ratione non habuerit; Cluent. 64. quis .. ullam illius boni spem haberet in eo; sen. 11. constituetis ... nec ... quicquam habiturum spei furisse (quemquam); Cael. 2. spem habere a tribuno plebis; Piso 12. uumquam existimavi spem ullam esse habituros Milonis inimicos ad eius ... salutem exstinguendam; Milo 5. f. opinionem; Verr. V, 177.

statum: statum, quem habetis; leg. agr. II, 103.

subsidium: ut ipsa acies subsidium haberet etiam transmarinum; Phil. XI, 26.

subsortitionem: quod C. Verres ... subsortitionem eius in eo codice non haberet; Cluent. 91.

suspicionem: ea res ... minime firmam veneni suspicionem haberet; Cluent. 174. ut .. nihil habeat suspicionis; ib. 175. si quid (suspicionis) habet; ib. si habet Asia suspicionem luxuriae quandam; Muren. 12. quamquam ne id quidem suspicionem coitionis habuerit; Planc. 53.

tabulas: tabulas habet an non? si non habet, quem ad modum pactio est? si habet, cur non nominas? Qu. Rosc. 25. habeo ... tabulas omnis; Verr. I, 60. horum .. temporum ... habeo tabulas et tuas et patris; ib. 61. qui tabulas haberent; ib. II, 182. cum ... in manibus tabulas haberemus; ib. 187. me cuim tabulas tuas habere ... oportebat; ib. IV, 36. se .. habere argentarii tabulas; Caecin. 17. quas haberet in vestibulo tabulas; Fr. B. XV, III, 1. f. signum; Verr. I, 60.

taurum: taurus, quem ... Phalaris habuisso dicitur; Verr. IV, 73.

tectum: qui ... tectum ... iam uullum haberet; dom. 116.

telum: ut ... non hominis occidendi causa habuisse telum iudicaretur; Milo 11.

tempus: temporis ... satis habui; Quinct. 3. ut ... ad dicendum temporis satis haberc possim; Verr. II, 2. tempus habes tale quale nemo habuit umquam; Phil. VII. 27.

testimonium: si non alia ... [testimonia] in causa haberem; Qu. Rosc. 37. habeo cuim testimonium [publicum] tuum; Verr. I, 78. habeat .. huius tanti facti ... testimonium sempiternum; Phil. V, 37.

testem: ut uno minus teste haberet; Verr. I, 149. questus es pluris te testis habere de Voltinia (tribu); Planc. 54. f. aliqu. Cael. 54.

timorem: si quem (timorem) habetis; Milo 4.

torenmata: Verri dicitur, habere eum perbona toreumata; Verr. IV, 38.

tribum: qui tribum non habeat; Phil. VI, 12.

tribunos: ut ipse ille annus ... octo tribunos haberet; sen. 4. quos (tribunos) .. habueram; Sest. 69.

triumphos: qui tot habet triumphos ..., tot victorias bellicas; Balb. 9. f. honores.

tunicam: f. fascias.

turpitudinem: si in illo poena legitima turpitudiuem non habuit; dom. 83. quid .. habet turpitudinis? Scaur. 32. quae (lex) turpitudinem summam habeat; Phil. I, 21.

vadimonia: cum ceteris quae habebat vadimonia differt; Quinct. 23.

varietatem: quae ... varietatis minus habebit; Verr. III, 10.

vastationes: f. caedes.

vectigalia: qui alia vectigalia non haberet; Verr. III, 20.

venenum; quos venenum habuisse ipsos compertum est; Cluent. 36. habuisse aiunt domi (venenum); Cael. 58.

versum: dixit versum Graecum cum eadem sententia, qua ctiam nos habemus Latinum; Deiot. 25.

vestigium: non .. sentis ... te extra munitiones tuas vestigium ubi imprimas non habere? Phil. XIII, 30.

viam: f. ratiouem; Verr. a. pr. 48.

vicarium: f. peculium. — victorias: f. triumphos.

villam: qui ager .. villam habuit; Qu. Rosc. 33.

villicum: f. custodem.

vinculum: omnes artes ... habent quoddam commune vinculum; Arch. 2.

viperam: etiamne in sinu atque in deliciis quidam optimi viri viperam illam ... habere potuerunt? har. resp. 50.

virum: quod virum non haberet; Verr. I, 64.

virtutem: qui si quid ... virtutis habuisset; Cluent. 171. ut ... virtutem animi non haberet; Quir. 20. f. industriam.

vim: vim in inquirendo tantam habui; Verr. I, 16. quantam (vim) habere poteram; ib. quae res cum ad pactiones iniquissimas magnam vim habuit; ib. III, 38. res ipsa ... habet hanc vim; Font. 3 hoc quam habet vim? Caecin? 39. eandem vim habet aequitatis ratio; ib. 58. qui vim armatorum haberent ad nocendum; ib. 63. quantam vim habeat ad coniungendas amicitias ... naturae similitudo; Cluent. 46. quantam vim naturae bonitas haberet; sen. 25. ut etiam si iure esset

rogatum, tamen vim habere non posset; Sest. 73. id habet hanc vim; Balb. 36. non habet eam vim ista accusatio; Ligar. 11. f. auctoritatem; Verr. II, 71. religionem; Mureu. 1. — vires: nondum statuo te virium satis habere; Sulla 47. quicquid habuit virium; Phil. X, 16. f. firmamentum.

vitam: fac ... me .. a te habere vitam; Phil. II, 60. f. fortunas.

vitium: quae (vitia) a natura habebat; Cluent. 72. videte quid ea vitii lex habitura fuerit; Mil. 33.

voluntatem: quam (voluntatem) ego semper habuissem; Verr. IV, 145. quam (voluntatem) semper habuistis erga me; leg. agr. III, 2. f. libertatem licentiam necessitatem; Ligar. 4.

voluptatem: quid habeant voluptatis ... intellexi; Quir. 4. f. caritatem.

voces (voces) habuisse [[iactavisse]] in contione domestica dicebatur; Mureu. 50.

usum: usum in re publica .. magnum iam habere et debes et potes; Phil. X, 6.

utilitatem: quid habeat militatis vera laudatio; Verr. V, 37. f. dignitatem. rationem.

uxorem: solent amat reges barbaros ... pluris uxores habere; Verr. III, 76. uxorem eius parum poterat ... secum habere; ib. V, 82. habet uxorem; dom. 34. qui habet Aricinam uxorem; Phil. III, 17.

Pudice aptam et ratione dispositam se habere existimant; Sex. Rosc. 132.

IV. **mit prädicativem Zusatz:** 1. **Substantive:** habet adversarium P. Quinctius verbo Sex. Naevium, re vera humusce aetatis disertissimos; Quinct. 7. si famus id habendum est [[sit]]; ib. 50. alter ... vetus ac nobilis gladiator habetur; Sex. Rosc. 17 hominem longe audacissimum .. habuimus ... C. Fimbriam et ... insanissimum; ib. 33. si domus haec habenda est potius quam officina; ib. 134. nisi rumorem et adversarium et testem habuerit Roscius; Qu. Rosc. 9. dicebam eos habere actorem Q. Caecilium; div. Caec. 4. hunc iudicem ... non habebimus; Verr. a. pr. 29. Q. Manlium et Q. Curidicium ... iudices non habebimus; ib. 30. qui apud Tenedios sanctissimus deus habetur; ib. I, 49. quem iste conlegam sibi habuisset; ib. 118. qui quattuor in una provincia quaestores studiosissimos defensores propugnatoresque habuerit; ib. II, 12. eum praeter Marcellos patronum ... habere neminem; ib. 36. inimicos habeo civis Romanos; ib. 166. ut auctorem rumorem haberetis sermonemque hominum [[sermonemque omnium]]; ib. III, 49. Apronius stipatores Veneres secum habebat; ib. 65. ita populus habent uniuersos nou solum conscios libidinis suae, verum etiam administros; ib. 76. hunc tu in hac causa testem ... habebis; ib. 97. grave crimen est ... praetorem socios habuisse decumanos; ib. 130. quem tu in cohorte tua Cassianum iudicem habebas; ib. 137. verum ut istos ego iudices tam severos, tam diligentis ... non habeam; ib. 143. Alban habebo iudicem; ib. 146. cum ... mecum duos frugalissimos homines scribas haberem; ib. 182. eos scribas tecum disceptatores huius criminis habebo; ib. 184. habeo iudices tecum principes civitatis, P. Servilium et Q. Catulum; ib. 210. is apud illos habetur deus; ib. IV, 96. Apollonius adfirmare se omnino nomine illo servum habere neminem; ib. V, 17. inimicum habebas neminem; ib. 74. quem iste in decumis ... praecursorem habere solebat et emissarium; ib. 108. quam haberet adiuticem scelerum, furtorum receptricem, flagitiorum omnium consciam; ib. 160. quod homo minus idoneus habetur; Caecin. 24. de vi te ipsum habebo iudicem; ib. 48. quae filios habuit M. et N. Aurios et Cn. Magium et filiam Magiam; Cluent. 21. habebit igitur ... curia senatorem, populus Romanus iudicem, res publica civem sine ignominia quemquam? ib. 129. hos omnium rerum ... dominos habebimus; leg. agr. II, 21. habemus .. a Caesare ... sententiam tamquam obsidem perpetuae in rem publicam voluntatis; Catil. IV, 9. qui se popularis haberi volunt; ib. 10. habebatur vir egregius Paulus ille; ib. 21. quos in provincia ... omnis et liberalitatis et virtutis suae testis habuerat; Muren. 37. nos quoque habuimus scenam competiricem; ib. 40. isti testes habebuntur? Flacc. 21. habebat .. rhetor iste *discipulos* adulescentis quosdam locupletis; ib. 47. si hanc habent auctorem Tralliani doloris sui, cuiusdem litterarum, ... testem iniuriae, ... accusatorem querellarum; ib. 53. quae gens lonum habetur; ib. 64. quem habuit ille pestifer annus et maxime fidelem et minime timidum ... defensorem salutis meae; sen. 3. huncine vos ... auctorem habetis et magistrum publicae religionis? dom. 104. habeo auctores ac magistros religionum colendarum maiores nostros; har. resp. 18. habebat inimicum C. Marium; Sest. 37. habebam iuimicum non C. Marium, ... sed duo importuna prodigia; ib. 38. quin ille sanguis tribunicius ... consules ultores et defensores esset habiturus; ib. 43. conlegas adiutores habebat; ib. 87. alteri optimates et baberi et esse (se) volueruut; ib. 96. optimates habebantur (ii); ib. qui populares habebantur; ib. 105. (ii) graves et magni homines habebantur; ib. qui populares non habebantur; ib. 113. qui populares habeutur; ib. 114. hi .. habiti sunt optimatium principes, auctores et conservatores civitatis; ib. 138. bi graves, bi principes, bi duces, bi auctores ... semper habiti sunt; ib. 139. conlegas habituisti viros fortis movesque? Vatin. 38. dixeritne L. Vettius ... esse auctores et impulsores et socios huiusce sceleris illius eos viros; ib. 24. habet a M. Caelio res publica ... duas accusationes vel obsides periculi vel pignora voluntatis; Cael. 78. quod habeo auctorem P. Servilium; prov. cons. 1. hosce .. imperatores habebimus? ib. 15. si illius voluntatis genorum eius habeo testem; ib. 43. ut Pompeius ... Memmium .. habere quaestorem coeperit; Balb. 5. qui puertiae tempus extremum principium habuit bellorum; ib. 9. quem ... legati nostri ... interpretem secum habere voluerunt; ib. 28. prius ... Gallus, dein Gallicanus, extremo Semipaceutinus haberi ... coeptus est; Piso fr. 6. ille dolor meus ..., vestrum quidem scelus ac dedecus habueretur; ib. 32. quouiam te non Aristarchum, sed Phalerin grammaticum habemus; ib. 73. quem iudicem ex illis aut tacitum testem haberes; Planc. 43. cum eos iudices habere nolueris; ib. 46. quem tu habebas reum; ib. 55. huius gloriae ... socium habes neminem; Marcell. 7. ut non solum tetrarches nobilis, sed etiam optimus pater familias et diligentissimus agricola et pecuarius haberetur; Deiot. 27. quod si saltatorem avum habuisses neque eum virum; ib. 28. bunc tu cum auctorem et praeceptorem omnium consiliorum ... debuisses habere; Phil. II, 14. habet ... clarissimos viros res publica auctores; ib. 36. habebat ducem Gabinium; ib. 48. eum ... dominum habere velles; ib. 85. quem conlegam habebas; ib. quos clientis nemo habere velit; ib. 107. habet ... res publica adulescentis nobilissimos paratos defensores; ib. 113. cuius pater Numitorium ... habuerit uxorem; ib. III, 17. ut ... is habeat iam patronos etiam consularis? ib. V, 5. eae leges non sunt habendae; ib. 10. quos hospites habere nemo velit; ib. 15. ille adversariorum partibus agrum Picenum habuit inimicum; ib. 44. qui .. se ab senatu ... senserit civem carum haberi; ib. 49. quem clientem habere nemo velit; ib. VI, 12. qui illum civem habendum putet; ib. 16. qui .. propter levitatem populares habebantur; ib. VII, 4. ut populum Romanum comitem haberemus; ib. 22 nunc habemus ducem (populum Romanum); ib. cum videant se mimos et mimas habere vicinos; ib. X, 22. qualis .. hostis habendus est is? ib. XI, 3. si ... homo habendus est (is); ib. XIII, 2. qualem Pompeium res publica habitura sit civem; ib. 10. victum Cicerouem du-

cem habuistis; ib. 30. quem .. aut amicum habere potest is ... aut clientem; Fr. 8. VIII, 2.

2. **Adjectiva:** ut summa haberem cetera; Quinct. 3. qui vocem venalem habuerat; ib. 13. suos propinquos ac necessarios caros et honestos ... haberi volunt; ib. 38. hoc indignissimum est, vos idoneos habitos; Sex. Rosc. 8. qui neminem habitura que scrvum neque libertum improbum habeat; ib. 22. ut ... id ratum baberet? ratum habebit Roscius; Qu. Rosc. 3. quartum quem sit habiturus non video; div. Caec. 49. auctoritas ... civitatisque maiestas gravis habebatur; ib. 69. forsitan meliores illi accusatores habendi sint; Verr. I, 98. qui ... omnia .. habuisset acquisita et placabilora quam animum praetoris; ib. II, 95. quin is venalem in Sicilia iuris dictionem habuerit; ib. 119. minus enim liberas omnium rerum voluntates habebat; ib. III, 3. qui civium Romanorum iura ac libertatem sanctam apud omnis haberi velit; ib. 6. peratentos vestros animos habuimus; ib. 10. Halicyenses .. ipsi agros omnium habent; ib. 91. quae ipse semper habuit venalia; ib. 144. IN COHORTE CARUS HABERIS; ib. 155. peculiarem habes aliquam Siciliam; ib. 172. hominum existimatio gravis habebatur; ib. 210. quid ... praeterea est quod aut liberum possit habere ille arator ac dominus in potestate suorum fructuum aut in ipsis fructibus solutum? ib. 227. si quid venale habet Heius; ib. IV, 10. illa se habuisse venalia; ib. 16. ✕. Verres oruamentorum ‖ oruamentis ‖ ... habeat plenam domum, villas refertas; ib. 126. quorum animos iam ante habueris iuimicos et invitos; ib. V, 182. agros, vias denique infestas habebant; Tull. 19. nihil est quod quisquam sese habere cernum aut a patre accepturum aut relicturum liberis bane bitretur; Caecin. 73. qui ... Italian tutam habebamus; imp. Pomp. 55. vehementis habeat repentinos impetus; Cluent. 5. habet incertos ac nullo iure possessos (agros), ... habet publicos; leg. agr. III, 14. hanc tantam, tam exitiosam habenti coniurationem a civibus numquam putavi; Catil. IV, 6. quae (via) popularis habetur; ib. 9. misericordes habebimur; ib. 12. habetis ducem memorem vestri, oblitum sui; ib. 19. habuit bic lege Titia provinciam tacitam et quietam; Muren. 18. peritus .. haberi nemo potest; ib. 28. amantissimos populi Romani fidelissimosque socios, miseriores habes quam aut Mithridates aut etiam pater tuus habuit unquam? Flacc. 71. hunc patronum ... si in omni fortuna ... incolumem habere non potuerunt; Sulla 61. qui .. apud omnis sancti sunt habiti; Arch. 31. quod si parentes carissimos habere debemus; sen. 2. qui non omnium indicio sceleratissimus haberetur; dom. 108. LOCA SACRA ET RELIGIOSA PROFANA HABERE; har. resp. 9. cum refertam urbem atque Italiam famorum haberemus; ib. 28. quem unum habemus ... fidelissimum ... atque amantissimum nostri nominis; ib. 29. boc unum habet proprium; Sest. 29. (cupiditates) faciles et tolerabiles haberi solent; Cael. 28. crudelis haberetur; prov. cons. 10. amicos habet prudentiores quam fabulinus; ib. 14. id habent hodie leve et semper habuerunt; Balb. 51. ut eos .. caros habeatis; ib. 59. quarum (imaginum) simile bahes nihil praeter colorem; Piso 1. contumeliosa habenda est oratio; Planc. 6. bic ... id ... voltu promptum habuit et lingua; ib. 34. Teretinam (tribum) habuerat venalem; ib. 43. levem habebit auctorem; ib. 57. quae nullam habeat amicam populo Romano ac liberam civitatem; Scaur. 44. neque enim posset aut Athala ... aut P. Nasica ... non nefarius baberi; Milo 8. duos se habere semper amicissimos sperasse; ib. 68. cuius voluntatem carissimam semper habuisti; Ligar. 37. nihil habet nec fortuna tua maius ... nec natura melius; ib. 38. quem conscium tanti sceleris haberet; Deiot. 21. in cum principem senatorem, civem singularem tam propinquum habeas; Phil. II, 15. ille Tarquinius ... non crudelis, non impius, sed superbus est habitus et dictus; ib. III, 9. ut haberet omnia commoda, beneficia, iura regni venalia? ib. 10. cognitum .. esset quam multos in civitate turpis haberemus; ib. V, 16. duos Cn. Pompei ... filios incolumis haberemus; ib. V, 39. qui (bonos) maximus haberi potest mortuo; Phil. IX, 14. quos omnes carissimos habent; ib. X, 4. habet inimicissimam Galliam; ib. 10. ut omnia ... legitima et iusta haberentur; ib. XI, 28. paratum habet imperatorem C. Cassium ... res publica contra Dolabellam nec paratum solum, sed peritum atque fortem; ib. XI, 35. nec privatos focos nec publicas leges videtur nec libertatis iura cara habere; ib. XIII, 1.

3. **Participia:** nam iste cum eo litem contestatam habebat; Qu. Rosc. 35. ad meam fidem, quam babent spectatam iam et cognitam; div. Caec. 11. hanc babent arcem minus aliquanto ... munitam; ib. 18. quam (spem) habent in legis ... seueritate positam; ib. 21. quam (spem) propositam nobis habemus; ib. 72. quaesitura ... quid aliud habet in se nisi [Cn. Carbonem spoliatum] a quaestore suo ... nudatum et proditum consulem, desertum exercitum, relictam provinciam, sortis necessitudinem religionemque violatam? Verr. a. pr. 11. ita triennium ... distributum habere; ib. 40. omne illud tempus ... habeat per me solutum ac liberum; ib. I, 33. in hisce solis rebus indomitas cupiditates atque effrenatas habebat; ib. 62. is A. Trebouium fratrem habuerat proscriptum; ib. 123. aedem Castoris, indices, P. Iunius habuit tuendam de L. Sulla Q. Metello consulibus; ib. 130. pretio habere addictam fidem et religionem; ib. II, 78. quem ad modum in tabulis scriptum habes; ib. 106. ut ... omnes decumas ad aquam habeant habeantque; ib. III, 36. deportatum habeas aute Kalendas Sextilis; ib. 37. ut ante Kalendas Sextilis decmuas deportatas haberet; ib. 51. is cum arationes magnas conductas haberet; ib. 53. attendite, apparitores a praetore adsignatos habuisse decumanum; ib. 61. quod habere clausa non poterit sua consilia de Verre; ib. 63. conductum habebat HS sex milibus; ib. 93. sic babnisti statutum cum animo ac deliberatum; ib. 95. Verrem emptos habere iudices; ib. 145. dum forum dis immortalibus populoque Romano habuit ornatum; ib. IV, 6. quod celari opus erat, habebant sepositum et reconditum; ib. 28. apud alium quoque eas habuisse depositas; ib. 29. nec scriptum habeo ..; ib. 36. statuerunt nihil se tam clausum neque tam reconditum posse babere; ib. 42. portus habet prope in aedificatioue aspectuque urbis inclusos; ib. 117. ei ... conversam iam habeut demonstrationem suam; ib. 132. quas (litteras) in aerario sanctiore conditas habebant; ib. 140. cum ipsi Siculi res suas .. constitutas habeant; ib. V, 8. pecuniam ... umeratam in praesentia non babere; ib. 17. habemus hominem in fetalium manibus educatum; ib. 49. habetis unius civitatis firmum auxilium amissum ac venditum pretio; ib. 60. ut metum iudicii propositum habere deberes; ib. 74. qui solus habuerit constratam navem et minus timidum; ib. 104. homines, custodiis .. vinctum, clausum habnisses; ib. 168. quorum templis ... bellum sacrilegum semper impiumque habuit indicium; ib. 188. eum autem emptum habebat; Tull. 16. quae comperta babemus; Font. 29. quid enim refert aedis aut fundum relictum a patre aut aliqua ratione habere bene parium? Caecin. 74. qui colonus habuit conductum de Caesennia fundum; ib. 94. in ea provincia pecunias magnas conlocatas habent; imp. Pomp. 18. quod de his duobus bahuerint compertum; Cluent. 127. si quis in orationibus nostris ... auctoritates nostras consignatas se habere arbitratur; ib. 139. ut eum nuptiis adligatum simul et testamenti spe devinctum posset habere in potestate; ib. 179. bellum nescio quod babet susceptum consulatus cum tribunatu;

leg. agr. II, 14. habet agros uou nullos .. socer meos desertos atque longinquos: ib III, 14. si libertatis spem propositam uon haberent; Rabir. 15. habemus ... seuatus consultum .. inclusum in tabulis tamquam in vagina reconditum; Catil. I, 4. ad certas res conficiendas certos homines delectos ac descriptos habebat; ib. III, 16. habetis consulem ex plurimis periculis ... ad salutem vestram reservatum; ib. IV, 18. habetis omnis ordines, omnis homines, universum populum Romanum ... unum atque idem sentientem; ib. 19. ue ab ipso ... coucessam videamur habere licentiam fugendi; Muren. 20. ut haberet in consilio et fratrem ab inferis ... et omnis Metellos ... paene ex Acheronte excitatos; sen. 25. cum ... decuriatos ac descriptos haberes exercitus perditorum; dom. 13. homines seditiosi ... conductas habent contiones; Sest. 104. uum vos existimatis ... quemquam illorum veterum ... ullum umquam in contione habuisse conductum? nemo habuit; ib. 105. quod (odium) in bouos iam inveteratum habebatis; Vatin. 6. omnes habuerunt leges promulgatas, in eis multas mens necessarius; ib. 16. habuit .. ille ... permulta maximarum non expressa signa, sed alumbrata virtutum; Cael. 12. vis nobilis mulier illum filium ... habere tuis copiis deviunctum; ib. 36. quae haberet palam decretum semper aliquem; ib. 38. (eum) addictum, deditum, obstrictum vobis habebitis; ib. 80. quod eas ita partas habent ei; prov. cons. 3. is ut eam desponsam, nou decretam habere videatur; ib. 36. [ut ... Italiam munitam haberemus]; Piso 82. hic habuit studia suorum ardeutia; Planc. 20. quas (tribus) is largitione deviunctas haberet; ib. 37. duorum maximorum criminum auctores ... omui facinore ... deformatos habetis; Scaur. 13. video .. quam sit odiosum habere eundem iratum et armatum; Phil I, 27. uisi vero .. maioribus habes beneficiis obligatos, quam ille quosdam habuit ex eis; ib. II, 116. omnis habeo cogitos sensus adhlescentis; ib. V, 50. de Caesare satis ... dictum habebo; ib. 52. poteritis .. exploratam habere pacem; ib. VII, 16. haec habet proposita; ib. X, 23. quorum habetis cognitam voluntatem in rem publicam; ib. XIII, 13. a quo .. vitam habemus e tuis facinerosissimis manibus ereptam? ib. 25.

habilis, handlich: arma, quae cuique habilia ‖habitalia‖ atque apta essent; Tull. 18.

habitatio, Wohnung: sumptus unius generis obiectus est, habitationis; Cael. 17.

habito, wohnen, bewohnen: I. alqs: qui ... ruri semper habitarit; Sex. Rosc. 39. quae cum patre habitaret; Verr. I, 64. qui Myndi habitabant; ib. 87. qui habitant in provincia; ib. 118. Verres ... [non solum] Thermis saepe numero fuisset [sed etiam habitasset]; ib. II, 83. qui habitarent in Sicilia; ib. III, 95. is Lilybaei multos iam annos habitat; ib. IV, 38. habitare in ea parte urbis ... Syracusanum neminem voluit ‖Syracusanorum neminem‖; ib. V, 84. hodie .. Syracusanum in ea parte habitare non licet; ib. ili habitare in eo loco Syracusanum ... noluerunt; ib. 85. quo in loco maiores ... Syracusanos habitare vetuerunt; ib. 98. qui timeam ne mihi in carcere habitandum sit; leg. agr. II, 101. quod ... ad M.' Lepidum te habitare velle dixisti? Catil. I, 19. qui in foro habitarint; Muren. 21. hi habitant cum accusatoribus? Flacc. 23. quid? uos non videbamus? habitare una? ib. 83. habitaudum est in ea urbe; dom. 100. habitare laxe et magnifice voluit; ib. 115. triginta milibus dixistis eum habitare; Cael. 17. cuius hic in aediculis habitat; ib. habitavi in oculis; Planc. 66. domum ubi habitaret legerat; Phil. II, 62. in via habitahaut; ib. 106.

gloria: quoniam omnibus in terris ... semper habitabit nominis mei gloria; Milo 98.

oculi: quorum in voltu habitaut oculi mei; Phil. XII, 2.

II. partem: colitur ea pars et habitatur frequentissime; Verr. IV, 119.

habitus, Haltung: I. inest: inerat in illa magnitudine ... habitus virginalis; Verr. IV, 74.

II, 1. sum: erant aëuea duo .. signa ... virginali habitu; Verr. IV, 5.

2. formo in: ipsa Himera in muliebrem figuram habitumque formata; Verr. II, 87.

III. florere: postquam in curia ... floruisset ... optimo habitu; Cael. 59.

hactenus, bis dahin, in so fern: I. ohne Verb: sed de hoc quidem hactenus; Phil. XI, 20.

distinguo: uisi vero hactenus ista formula testimonii ... distingui potest; Flacc. 36.

II. reprehendo: hactenus reprehendet; Verr. IV, 56.

haedinus, von jungen Böcken: pelliculae: ille ... stravit pelliculis haedinis lectulos Punicanos; Muren. 75. homo integerrimus ... his haedinis pelliculis praetura delectus est; ib. 76.

haereo, bleiben, haften, anhangen, stutzen, stecken bleiben, in Verlegenheit sein: alqs: cogitate in his iniquitatibus unum haesisse Apollonium; Verr. V, 23. hic haereo; ib. 166. in quo (dolo malo) ... haererent; Tull. 33. hic vero haeream; Caecin. 64. vigeant apud istam mulierem venustate, ... haereant; Cael. 67. in altero illo .. haeres; Piso 74. haererem ... nisi tu me expedisses; ib. haesit in eis poenis; Milo 56. qui ... in medullis populi Romani ac visceribus haerebant; Phil. I, 36. vide .. ne haereas; ib. II, 35. hi in oculis haerebunt et ... in faucibus; ib. XIII, 5. undique omnes insequentur; mauseris: haerebis; ib. 25. quod summa re publica non haesit; Fr. B. VI, 6.

accusator: haerebat in tabulis publicis reus et accusator; Cluent. 86.

auctoritas: auctoritas ... haerebit; Verr. a. pr. 3.

crimen: in eo culpa et crimen haerebit; Verr. III, 106. nec Catilinae familiaritatis crimen haereat; Cael. 14. in quo ... crimen haerebat; ib. 15. ne crimeu haererct; ib. 56.

culpa: f. crimen; Verr. III, 106.

dedecus: quod privatarum rerum dedecus non haeret in fama? Catil. I, 13. multa .. (dedecora) in eo penitus defixa atque haerentia praeteriret; har. resp. 57.

dolor: infixus haeret animo dolor; Phil. II, 64.

dolus: ut in singulis dolus malus haereat; Tull. 34.

fama: fama adulescentis paulum haesit ad metas; Cael. 75.

homo: haerere homo; Verr. II, 187.

memoria: quae (memoria) ... in omnium gentium sermonibus ac mentibus semper haerebit; Catil. IV, 22.

nebulo: haerebat nebulo; Phil. II, 74.

peccatum: potest .. homini .. haerere peccatum? Qu. Rosc. 17.

reus: f. accusator.

senex: quod haerere in eo senex posset; Deiot. 28.

sollicitudo: nec haerere in animis hominum sollicitudinem sempiternam (oportet); Deiot. 39.

tela: haerent ea ‖haereutia‖ tela in re publica; har. resp. 47. quae (tela) quam diu haerebaut in uno me; ib. (tela) in tuis pulmonibus ac visceribus haerebunt; Vatin. 13.

turpitudo: haereret illa ... rei publicae turpitudo; Sest. 62.

virtus: quae (virtus) ... haeret in patria; Sest. 60.

haesitantia, Stocken: qui propter haesitantiam linguae ... cognomen ex contumelia traxerat; Phil. III, 16.

haesito, hängen, zaudern, unentschlossen, in Verlegenheit sein: alqs: cum haesitaret; Catil. II, 13. tamen haesitabat; Flacc. 11. delatum est ad vos ... quem ad modum iste ... timens haesitans omnia ... pronuntiarit; dom. 140. feretur .. haesitans; har. resp. 7. cum Licinium titubantem, haesitantem ... mulieraria manus .. de manibus amiserit; Caec. 66. haesitantem te in hoc ... tribunario crimine ad communem ambitus causam contulisti; Planc. 47. num in eo ... haesitatis? Fr. B. VII, 3. titubare haesitare; Fr. C. 32.

verba: si dixit aliquid verbis haesitantibus; dom. 134.

hara, Stall: confer te nunc, Epicure noster ex hara producte; Piso 37.

haruspex, Opferschauer, Weissager: I. **absolut:** 1. conveniunt: cum haruspices ex tota Etruria convenissent; Catil. III, 19.

dicunt: de hoc .. loco sacro .. videntur haruspices dicere; har. resp. 14. quos .. haruspices ludos ... pollutos .. esse dicunt? ib. 22. videamus .. quid haruspices dicant; ib. 28. quae haruspices commissa esse dicunt; ib. 40. videamus, quid eidem haruspices .. a dis immortalibus dicant moneri; ib.

loquuntur: haruspices haec loquuntur; har. resp. 37.

monent: in apinm .. examine nos ... harnspices ... monerent; har. resp. 25.

sunt: haruspices .. manus erant tuae; Verr. II, 27.

2. sum: nos nonne haruspices esse possumus? har. resp. 20.

II. **nach Verben:** accio: haruspices acciendos ex Etruria putaremus; har. resp. 25.

do: eum indicem, quem commodum erat, praecouem, haruspicem ... dabat; Verr. II, 33. dat iste viros optimos recuperatores, eundem illum medicum Cornelium ... et harnspicem Volustum; ib. III, 64. hic tu harnspicum et haruspicem ... recuperatores dabis; ib. 137.

mitto: mitto haruspices; har. resp. 20.

III. **nach Substantiven:** admouitus: huic malo populus Romanus .. nullo haruspicum admonitu ... prospexit; har. resp. 56.

cohors: Volusii haruspicis (cohors est); Verr. III, 28.

respousum: Lentulum .. sibi confirmasse ex fatis Sibyllinis haruspicumque responsis se esse tertium illum Cornelium; Catil. III, 9. responsum haruspicum ... recitavit; har. resp. 9. ex hoc haruspicum responso decrevit senatus; ib. 11. ut ad haec haruspicum responsa redeam; ib. 29. sed iam haruspicum reliqua responsa videamus; ib. 34. video in haruspicum responsum haec esse subiecta; ib. 37. id quod extremum est in haruspicum responso; ib. 60.

sententia: de sententia scribae, medici haruspicisque condemnat (hominem); Verr. II, 75. sententiae .. omnes haruspicum (fuerunt); har. resp. 61.

verba: haruspicum verba sunt haec omnia; har. resp. 40.

vox: fateor me ..., haruspicum *voce* vehementer esse commotum; har. resp. 18. mentis vestras ... ad haruspicum vocem admovete; ib. 20.

hasta, Schaft, Spieß, Lanze: I. adfert: hasta Caesaris ... multis improbis .. spem adfert; Phil. VIII, 9.

satiat: quos ... non illa infinita hasta sativit; Phil. IV, 9.

valet: si ab hasta, valeat hasta, valeant tabulae; Phil. II, 108.

II. abicio: abiecit hastas; Muren. 45.

concupisco: etiamne gramineas hastas (concupisti)? Verr. IV, 125.

pono: ponite ante oculos vobis Rullum in Ponto ... hasta posita; leg. agr. II, 53. hasta posita pro aede Iovis; Phil. II, 64.

video: quis hastam istius venditionis vidit? Phil. II, 103. semper hastam vilere cupiunt ei; ib. VIII, 9.

III. causa: intelleges aliam causam esse hastae Caesaris; Phil. II, 104.

IV. I insecrari: videntur prope hasta praeconis insectari Cn. Pompei exercitum; leg. agr. I, 6.

2. circum: cum tot essent circum hastam illam; Phil. II, 64.

hastile, Schaft des Wurfspießes: cum .. Q. Scaevola ... hastili nixus ... infirmitatem corporis ostenderet; Rabir. 21.

haud, nicht: I. mediocriter: haud mediocriter de communi quodcunque poterat ad se in privatam domum sevocabat; Quinct. 13.

obscurus: inest ... haud obscurum odium; har. resp. 55.

veri similis: haud veri simile (est); Flacc. 82.

II. dubito: haud dubitarit vitam offerre; Sest. 120. ne ille haud dubitans cessisset patria; Milo 68.

scio: haud scio an maior .. haec necessitudo fuerit; Verr. I, 41. haud scio an fieri possit; ib. III, 162. haud scio an ... dicam; Flacc. 63. haud scio an ... nuntiatum sit; har. resp. 10. multae sunt domus ... haud scio an paene cunctae iure optimo; ib. 14. haud scio an vivere nobis ... liceret; ib. 22 haud scio an ... dicamus; Sest. 58. haud scio an ... putem; Cael. 16. haud scio an malim; Piso 39. haud scio an ... mihi profuerit; Planc. 66. haud scio an multo sit adinvandus magis; Milo 92. qui ... indicabunt ... haud scio an incorruptius quam nos; Marcell. 29.

haurio, schöpfen, entnehmen: alqd: ut quicquid inde hanrias purum te liquidumque haurire sentias; Caecin. 78. illa ... ex quo fonte hauriam sentio; Arch. 13. quid eum ... non haurire cogitatione ... censetis? Phil. XI, 10.

calamitatem: si utile ... fuit haurire me ... illam indignissimam calamitatem; dom. 30.

dolorem: luctum nos hausimus maiorem, dolorem ille autmi non minorem; Sest. 63. illum hausi dolorem; Cael. 59.

legem: ex natura ipsa ... hausimus (legem); Milo 10.

luctum: ſ. dolorem; Sest. 63.

pondus auri: cum sciat, ... alterum haurire cotidie ex pacatissimis ... Syriae gazis innumerabile pondus auri; Sest. 93.

quaestus: quos (quaestus) M. Antonii tota ‖una‖ ex re publica ‖ tota exhausit ‖ hausit domus; Phil. V, 11

sanguinem: ad meum sanguinem hauriendum ... advolaverunt; Sest. 54.

sumptnm: sumptum haurit ex aerario; leg. agr. II, 32.

haustus, Schöpfen: aquae ductus, haustus ... a patre ... sumitur; Caecin. 74.

hebes, stumpf: anres: postea quam sensi populi Romani auris hebetiores (esse); Planc. 66.

ingenium: hebeti .. ingenio est; Phil. X, 17.

tela: quin ea tela ... leviora atque hebetiora esse videantur; har. resp. 2.

hebesco, stumpf werden: patimur hebescere aciem horum auctoritatis; Catil. I, 4.

helluatio, Schlemmerei: cur in lustris et helluationibus huius calamistrati saltatoris tam eximia virtus tam diu cessavit? sen. 13.

helluo, Schlemmer: I. audet: nam ille gurges atque helluo, natus abdomini suo, non laudi, ... ausus est ... a senatu supplicationem per litteras postulare; Piso 41.

contemnit: me ipsum .. contempsit helluo patriae; Sest. 26.

dissipat: quae ille helluo dissipavit; Phil. XIII, 11.

iacet: hic .. non tam coucinnus helluo ... iacebat in suorum Graecorum foctore; Piso 22.

invadit: statim helluo invasit in eius viri fortunas; Phil. II, 65.

turbat: ut impurus helluo turbet rem publicam; leg. agr. I, 2.

II. facio: ut ... uni helluoni bis de eadem re deliberandi .. *potestas* ... fieret; Sest. 55.

trado: tu helluoni spurcatissimo ... omnis mauciues ... tradidisti? dom. 25.

III. audacia: quos non parsimonia ... tueri potuit contra illius helluonis ... audaciam; prov. cons. 11

helluor, ſchlemmen: I. alqs: quibuscum iam in exostra helluatur; prov. cons. 14.

II. periculo: tu nec periculo ... helluabare; Sest. 111.

sanguine: cur ille gurges, helluatus tecum simul rei publicae sanguine ... exstruxit villam? dom. 124.

hem, ei! hem, Postume, tune es C. Curtii filius? Rab. Post. 45.

herba, Kraut: in adulescentia .. tamquam in herbis significant; Cael. 76.

hercisco, theilen: arbitrum familiae herciscundae postulavit; Caecin. 19

hercle, hercule, wahrlich; I. hercle: licet hercle, inquit; Verr. III, 145. Veios, ... ipsum hercle Lanuvium ... cum Calibus ... comparabunt; leg. agr. II, 96. at sum .. absolutus, novo quidem hercle more; Fr. B. XIII, vi, 1. si hercle in nostris rebus ... tam avari soleremus esse; ib. XVI, 1, 2.

II. hercule: itaque hercule ... quodcunque poterat ad se ... scvocabat; Quinct. 13. ergo hercule ... huius omnis fama ... possidetur; ib. 50. at hercule maiores ... existimabant; Sex. Rosc. 50. tempus, hercule, te ..., deficieret; ib. 89. „nam hercule“ inquit Minucius ..; Verr. II, 72. si hercule ... docerem; ib. III, 169. valde hercule te Syracusani tui ... diligunt; ib. IV, 143. etiam hercule illud in Syracusanis merito reprehenderetur; ib. 151. non studio quidem hercule ullo; ib. V, 180. sermo hercule [et] familiaris et cotidianus non cohaerebit; Caecin. 52. at hercule ... ille populus Romanus ... maxima parte ... imperii caruit; imp. Pomp. 54. optimis hercule temporibus .. nec P. Popilius neque Q. Metellus ... vim tribuniciam sustinere potuerunt; Cluent. 95. hic hercule cornici oculum; Flacc. 46. tam hercule est unum; dom. 52. neque hercule ego supercilium tuum ... fugi; Piso 20. numquam hercule optavi; ib. 46. „ratio quidem hercule apparet“; ib. 61. tum hercule .. confiteor; Planc. 93. ergo hercule ... emuntius est auspicia; Phil. II, 83.

III. herculesne: valde hercules vobis laborandum est; Phil. XII, 4.

IV. me hercule: summus artifex et me hercule semper partium ... optimarum; Sest. 120. Seplasia me hercule ... te ... Campanum cousulem repudiavit; Piso 24. immo me hercule, habeo tibi gratiam; Piso 74. ultro me hercule se mihi ... offerentis ... rogavi; Planc. 24. vitia me hercule Cn. Plancii res eae ... tegere potuerunt; ib. 27. vere me hercule hoc dicam; ib. 64. etiam me hercule ... ex Africa (decessisti); ib. 65. numquam me hercule ... putavi; ib. 90. si, me hercule, ... dicerem; Scaur. c. 2, § 5. religiones me hercule ... commosse se videntur; Milo 85. ita me hercule existimo; Ligar. 12.

V. me hercules: ego me hercules ... hac suu suspicione percussus; Deiot. 17.

hereditarius, zur Erbſchaft gehörig: auctio: cum esset haec auctio hereditarta constituta; Caecin. 13.

ius: multae sunt domus ... iure haereditario; har. resp. 14.

milia: ad illa HS IO milia hereditaria accesit ipsius ... pecunia; Verr. II, 61.

ornamentum: in istius lenonis turpissimi domo simul cum ceteris Chelidonis hereditariis ornamentis Capitolii ornamenta ponentur? Verr. IV, 71.

quaestura: gessit hereditariam quaesturam; Verr. III, 177.

res: in re adventicia atque hereditaria tam diligens ... esset; Verr. I, 126.

societas: qui te in hereditaria societate fraudarat; Quinct. 76.

hereditas, Erbſchaft: I. **Subject:** pertinet: quasi ad ipsum hereditas pertineret; Flacc. 84. *quasi ad ipsum hereditas pertineret*; Scaur. c. 2 § 4.

retardant: quam (celeritatem) nisi in via caducae hereditates retardassent; Phil. X, 11.

sequuntur: quas adoptiones ... hereditates nomiuis ... secutae sunt; dom. 35.

venit: cum eius filio ... hereditas ... venisset; Verr. I, 27. duas sibi hereditates venisse arbitratus est; ib. 90. lege hereditas ad geutem Minuciam veni-bat; ib. 115. quam pridem sibi hereditas venisset, docet; ib. 126. quibus hereditas venerit; ib. 127. quod hereditas ei venisset; ib. II, 20. haec hereditas ... Dionis filio venerat? ib. 21. audivit Dioni cuidam Siculo permagnam venisse hereditatem; ib. huic hereditas ... venit; ib. 35. cum tanta hereditas iu controversiam venisset indicioque peteretur; ib. 37. ei hereditas ... venerat a muliere; ib. 53. nisi ei venisset hereditas; ib. huic quoque Epicrati venerat ... hereditas; ib. cum tibi ... a Chelidone venisset hereditas; ib. 116. hic Verres hereditatem sibi venisse arbitratus est; ib. IV, 62. maior hereditas uni cuique nostrum venit; Caecin 74. ab ingenuis mulieribus hereditates lege non veniunt? Flacc. 84. maximas audio tibi ... in tuos venisse hereditates; ib. 85. si quae tibi in Africa venerit hereditas; ib. hereditates mihi negasti venire; Phil. II, 40. nondum ei tanta a L. Rubrio ... hereditas venerat; ib. 62.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adeo: f. **adeo,** B, II. hereditatem (6 Sz.) 8. I, S. 90.

alimo: qui lege sua hereditatem ademit nulli; Verr. I, 107.

adsequor: nihil est praeterquam propinquorum suorum hereditates adsecutus; Balb. 57.

amitto: amitteret hereditatem; Caecin. 54.

capio: quos quis ignorat .. a civibus Romanis hereditates capere potuisse? Caecin. 102.

cerno: quam ||quoniam|| hereditatem iam crevimus; leg. agr. II, 40.

committo: qui illam hereditatem Veneri Erycinae commissam esse dicerent; Verr. I, 27.

concedo: communem .. hereditatem ... concessit adulescenti; Flacc. 89. qui tam fuerit in hereditate concedenda liberalis; Flacc. 89.

condono: dicit se posse condonare edicto hereditatem; Verr. I, 105. cui coudonabat hereditatem erceptam a liberis ||liberis||; ib. 106.

diripio: qui hereditatis diripiendae participes fuissent; Verr. IV, 139.

do: eripe hereditatem propinquis, da palaestritis; Verr. II, 46.

dono: donavit populo Syracusano illam hereditatem; Verr. II, 45.

eripio: eripis hereditatem; Verr. II, 46. f. do.

habeo: sibi ut haberet hereditatem; Verr. II, 47.

iudico: cur populi Romani hereditatem xviri iudicent; leg. agr. II, 44.

obeo: hereditatum obeundarum causa quibus vos legationes dedisis; leg. agr. I, 8.

peto: qui petat Veneri Erycinae illam hereditatem; Verr. II, 22. hereditas ab his Veneris

nomine petita est; ib. 25. faciemus ut palaestritae ... petant hereditatem; ib. 36. petatur hereditas [ea] ... in praedam praetoris; ib. 43. ut item palaestritae Bidini peterent ab Epicrate hereditatem; ib. 54. petunt hereditatem; ib. 59. f. venit; ib. 78.

relinquo: si hereditatem in provincia non reliquerit; Flacc. 86. hanc (virtutem) retinete .. quam vobis tamquam hereditatem maiores vestri reliquerunt; Phil. IV, 13.

tollo: ut non sustulerit borum nexa atque hereditates; Caecin. 12.

trado: his, inquam, ipsis ... hereditatem ... tradidit; Verr. II, 58.

2. **Dativ:** adiclo: videbant adiectum esse ocnlum hereditati; Verr. II, 37.

3. **mit Präpositionen:** ago de: quem ad modum velit de ‖velit; de ...‖ illa hereditate cum ipso neminem esse acturum; Verr. II, 55. — in: lege ageret in hereditatem; ib. I, 115.

ambigo de: **SI DE HEREDITATE AMBIGITUR**; Verr. I, 116. 117. 118.

aufero de: de Heraclii hereditate ... multo maximam partem ipsum abstulisse; Verr. IV, 139.

certo de: ita de hereditate certaret; Verr. I, 115.

cognosco de: se de hereditate velle cognoscere; Verr. II, 19.

edico de: non de mulierum hereditatibus (edicenda); Verr. I, 110.

excludo ab: ne partu eius ab hereditate fraterna excluderetur; Cluent. 31.

fero de: tulit Q. Voconius de mulierum hereditatibus; Balb 21.

iudico de: cum vos voluerilis de privatis hereditatibus cviros iudicare; leg. agr. II, 44.

praedor ex: verum ex ista reperietis hereditate istum ita praedatum; Verr. II, 45.

relinquor in: Heio se ... relictum esse sciebat in hereditate sacrorum; Verr. IV, 7.

valeo in: docebat edictum eius non oportere in eas hereditates valere; Verr. I, 125.

III. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** controversia: cuius hereditatis ... controversia fuerat nulla, mentionem fecerat nemo; Verr. II, 46.

ius: iure ... hereditatium relicto; dom. 35.

mentio: non debuisse ... mentionem facere hereditatis; Flacc. 85. admiratus sum ... mentionem te hereditatum ausum esse facere; Phil. II, 42. f. controversia.

pars: filia sextam partem hereditatis ... petere coepit; Verr. I, 125.

possessio: in Sicilia de hereditatum possessionibus dandis edixit; Verr. I, 117. quaero abs te nunc in hoc (capite) de hereditatum possessionibus; ib. 118. non de hereditatum quidem possessionibus (multa edicenda sunt); ib. possessionem hereditatis negat se daturum; ib. 123. illius hereditatis ... possessio traditur; ib. II, 45. scito te ... possessiones hereditatum a liberis ad alienos ... transtulisse; ib. III, 16. latius hereditatis .. petita possessio est; Flacc. 85. quid hereditatum possessiones datas ... proferam? Phil. II, 62.

societas: simillima ... societas hereditatis est; Qu. Rosc. 55.

spes: quae ... Oppianicum accusatorem ... spe hereditatis obstrinxit; Cluent. 190.

2. **mit Präpositionen:** caput de: quaero abs te, sicut modo in ille capite de mulierum hereditatibus; Verr. I, 118.

edictum de: dicetis eundem conscripsisse qui illud edictum de hereditate; ib. 143.

IV **Umstand:** 1. accipi: amplius sestertium ducenties acceptum hereditatibus rettuli; Phil. II, 40.

2. ex: cum pecunia Caesenniae ex illa hereditate deberetur; Caecin. 16. qui ex hereditate tanta unum solum nomen agnovit; Fr. B. XVI, II, 3.

in: heres in hereditate habet partem; Qu. Rosc. 55.

propter: civitatem Syracusanam propter Heraclii hereditatem ... esse isti amicam; Verr. IV, 136.

heres, Erbe: I. **absolut:** 1. **Subject:** adeunt: ceteri heredes adeunt ad Verrem; Verr. I, 123.

aufert: quivis heres rectissime potuit (pecuniam) auferre; Flacc. 59.

dissolvit: heres ex sua parte, qua hereditatem adiit, (dissolvit); Qu. Rosc. 55.

exstat: **CUI HERES NON EXSTABIT**; Quinct. 60.

habet: heres .. habet partem; Qu. Rosc. 55.

inrant: scripsit ut heredes iurarent; Verr. I, 123.

petit: heres sibi soli ... petit; Qu. Rosc. 55.

possidet: dubium est quiu ... heres [eodem iure] possederit? Caecin. 94.

prohibent: hanc .. auctionem heredes L. Rubrii ... prohibuerunt; Phil. II, 73.

succedit: nondum in Cn. Pompei locum ... repentinus heres ‖herus‖ successerat; Phil. II, 62.

venit: heres eius P. Quinctius in Galliam ad se ipsum venit; Quinct. 38.

2. **Prädicat:** sum: heres erat filius; Verr. I, 104. ut quemque potissimum heredem esse oporteret; ib. 114. si quis testamento se heredem esse arbitraretur; ib. 115. **QUI SE DICAT HEREDEM ESSE**; ib. 117. equiti Romano ... libertinus homo sit heres; ib. 124. Epicratem ... heredem esse oportere; ib. II, 53. quem suis bonis heredem esse cupiebat; Caecin. 12. ausus est dicere non posse heredem esse Caesenniae Caecinam; ib. 18. probavit omnibus M.' Curium ... heredem esse oportere; ib. 53. cui tu es heres; Cluent. 40. tu neque Fonteius es ... neque patris heres; dom. 35. cui aeque heres neque iratus fuisset; Scaur. c. 2. §. 5. quod heres erat; Milo 49. tamquam heres esset; Phil. II, 41.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** appellat: quis tam neglegens ... qui ... non heredem ... certiorem faceret, appellaret? Quinct. 38. iste ... appellat heredem L. Aunium; Verr. I, 105.

eicio: vi eiectis veris heredibus; Phil. II, 41.

facio: **QUI ... HEREDEM FECIT, FECERITQUE**; Verr. I, 110. f. **facio,** IV, 1, a. heredem (14 St.) ☉. 310, a.

factito: quem palam heredem .. factitarat; Phil. II, 41.

instituo: ut filiam bonis suis heredem instituerel; Verr. I, 104 qui heres institutus esset; ib. 53. ut ... heredem instituerel eundem illum Oppianicum; Cluent. 22. heres hic alienior institutus est; ib 162.

quaero: non quaerebat meretricis heredem; Verr. IV, 7.

recito: si recitatus heres esset pupillus Cornelius; Caecin. 54.

relinquo: heredem testamento reliquit hunc P. Quinctium; Quinct. 14. heredem .. Cn. Magium fratrem reliquit; Cluent. 21.

scribo: quo (testamento) ille heres esset scriptus; Verr. II, 36. illum heredem et me scripserat; Milo 48.

tollo: quae ... heredem familiae ... sustulisset; Cluent. 32.

2. **Dativ:** scribo: ut quivis intellegat (edictum) non populo esse scriptum sed P. Aunii secundis heredibus; Verr. I, 110.

3. **mit Präpositionen:** accipio ab: ab heredibus ‖[secundis]‖ accepta pecunia; Cluent. 32.

pervenio ad: cum res ... ad heredem pervenisset; Quinct. 38. si plus legarit quam ad heredem heredesve perveniat; Verr. I, 110.

transfero ab: scio te ... a primis heredibus ad secundos ... (possessiones hereditatum) transtulisse; Verr. III, 15.

venio ad: res ad heredem venit; Quinct. 41.

III. **nach Substantiven:** 1. nomen: nomine heredis arbitrum familiae ... postulavit; Caecin. 19. praedia: eodem (iure) .. quo in heredum L. Rubrii, quo in heredum L. Tursellii praedia (advolo); Phil. II, 103.

2. quaestio in: in omnis imperatores heredesque eorum quaestionem ... comparant; leg. agr. I, 12.

IV. **Umstand:** ab: ab secundo herede nihil legat; Cluent. 33.

heri, gestern: licet: quod mihi heri ... non licuit; Phil. I, 16.

sum: nescis heri quartum in circo diem ludorum Romanorum fuisse? ib. II, 110.

hesternus, gestrig: contio: hesterna contione intonuit vox perniciosa; Murem. 81. qui hesterna .. contione incitati sunt; Milo 3. ut intellegatis contra hesternam illam contionem licere vobis ... iudicare; ib. 71.

dies: i. **dies,** I, 1. inducescit; Phil. VIII, 20. — V, 2. Zes; Quinct. 33. Catil. II, 6. 12. III, 5. IV, 5. 10. har. resp. 1. 3. 7. 17. Balb. 2. 5. 59. Planc. 37. Phil. I, 11. VIII, 1. 28. XI, 16. XIV, 12. Fr. B. VIII, 6 (ℭ. 107 ff.).

iniuria: pauca querar de hesterna Antonii iniuria; Phil. I, 11.

potatio: videbar mihi videre ... hesterna potatione oscitantis; Fr. B. IX, 1.

testimonium: *te* hesterno pro testimonio esse mentitum ... iudicasti; Vatin. 3.

heu, weh! heu, me miserum! Phil. VII, 14.

heus, hör: „heus tu, Rufo", verbi causa, „cave sis mentiaris"; Milo 60.

hibernus, überwinternd: milites: quem ad modum milites hiberuent; imp. Pomp. 39.

hibernus, winterlich, subst. Wintequartier: A. menses: hic ita vivebat ... hibernis mensibus; Verr. V, 26.

tempus: temporibus hibernis ... praeclarum hoc sibi remedium compararat; Verr. V, 26.

B, I, 1. trado: hiberna cum legato ... tradidisses; Piso 86.

2. mitto in: quo ille ... cohortis in hiberna misit; prov. cons. 5.

II. deleri: pluris arbitramini ... hibernis sociorum civitates esse deletas? imp. Pomp. 38.

hic, hier: A. **bei Substantiven:** I. **Eigennamen:** a. **Personen:** hic Aeschrio; Verr. III. 77. hunc C. Altium; Planc. 43. per hunc Antiochum; Flacc. 89. hunc eundem Apollonium; Verr. V, 22. hunc Archiam; Arch. 18. in hoc Asclepiade; Flacc 37. hunc Asellium; Cluent. 172. Atilius hic Gavianus; Sest. 74. hoc .. Avillio; Cluent. 36. huic Blesamio; Deiot. 38. huius T. Brocchi; Ligar. 32. cum hoc T. Broccho; ib. 11. huic Bulbo; Cluent. 71. hunc. M. Caelium; Cael. 9. huic [Caesennuiae]; Caecin. 11. hic .. [Carpinatius]; Verr. II, 171. ad hunc M. Catonem; Milo 36. hic Q. Catulus; Rabir. 21. hanc ipsam Cererem; Verr. IV, 109. hic C. Claudius; ib. II, 107. hoc P. Clodio; Milo 78. huic A. Cluentio; Cluent. 195. ab hoc A. Cluentio; ib. 165. huius L. Cornelii; Balb. 43. hic ... M. Crassus; ib. 50. huius M. Crassi; Sest. 48. hunc marmoreum Cupidinem; Verr. IV, 4. hoc Cupidine; ib. 6. hic C. Curio; Rabir. 21. hunc. ..Deiotarum; har. resp. 29. haec ipsa Diana; Verr. IV, 74. eadem hac Dinaea; Cluent. 41. hic Diognetus; Verr. III, 86. ad hunc Cn. Domitium; Deiot. 32. hunc Egnatium; Cluent. 135. hic Ennius; ib. 168. hic Bidinus Epicrates; Verr. II, 62. huic Epicrati; ib. 53. Erucius hic noster; Fr. B. II, 10. hic .. Eubulidas; Verr. V, 128. hic Eutychus; Sex. Rosc. 47. hic .. C. Fabricius; Cluent. 49. his Fabriciis; ib. 46. huic T. Furfanio; Milo 75. cum hoc Furio; Catil. III, 14. Gavius hic ... Consanus; Verr. V, 160. huius Habiti; Cluent. 12. 30. huic Heraclio; Verr. II, 46. hunc Hermippum; Flacc. 46. hic .. Q. Hortensius; Sulla 6. huuc ipsum Q. Hortensium; Milo 37. hic ipse Iuppiter; Phil. XIV, 8. huic ipsi Iovi Statori; Catil. III, 11. huius .. Lentuli; Catil. IV, 13. hic .. T. Ligarius; Ligar. 36. huic || aiunt hoc || P. Licinio; Cael. 61. huuc A. Licinium; Arch. 4. hunc ... Licinium; Fr. B. VIII, 22. hic ... L. Lucullus; imp. Pomp. 26. idem hic .. Maeaudrius; Flacc. 53. noster hic Magnus; Arch. 24. M. Marcello huic Aesernino; Verr. IV, 91. hunc L. Marcium; Ligar. 33. huic ipsi nostro C. Mario; Sulla 23. huuc Matrem magnam; har. resp. 24. hanc Palatinam Medeam; Cael. 18. huius Q. Metelli; Planc. 27. hoc ipso Metello; Verr. III, 156. huius M. Messalae; Sulla 20. hunc Oppianicum; Cluent. 179. hoc ipso C. Pansa; Ligar. 7. per hunc L. Peducaeum; Flacc. 68. huius L. Pisonis; Verr. V, 56. iu hoc Plauco; Phil. XIII, 27. huic A. Plotio; Planc. 17. huuc praesentem Cn. Pompeium; Balb. 40. hunc [Postumum]; Rab. Post. 41. P. hic Quinctius; Quinct. 15. P. Quiuctii huius; ib. 11. huuc P. Quinctium; ib. 14. hic Sex. Roscius; Sex. Rosc. 18. huic Q. Roscio; Quinct. 77. hunc ipsum Sex. Roscium; Sex. Rosc. 49 [huius] Sapicutis; Phil. XI, 17. hanc Sappho; Verr. IV, 127. cum hoc Cn. Saturnino; Planc. 29. hic ipse P. Servilius; Rabir. 21. hoc M. Servilio; Phil. IV, 16. hoc Servio Sulpicio; Deiot. 32. huic ... [P. Sestio]; Sest. 9. idem hic Sopater; Verr. II, 70. huic eidem Sopatro; ib. 68. huius Stateni; Cluent. 78. Sibeuius hic Theruitanus; Verr. V, 128. de hoc Stratone; Cluent. 178. in hoc P. Sulla; Sulla 88. huic eidem Symmacho; Verr III, 93. hunc ipsum .. Tenem ..; ib. I, 49. huius Tertiae; ib. 78. hanc Tertiam; ib. V, 31. hic [Timarchides]; ib II, 133. huuc [Timarchidem]; ib. 134. hoc Tito Torquato; Deiot. 32. huic eidem Tarpioni; Verr. III, 91. .. hunc P. Varium; Milo 74. huuc Verrucium; Verr. II, 188. hunc tuum ... Verrucium; ib. 190. hic ipse Villius; dom. 43.

b. **Völker, Stadt:** huic ipsi Alexandrino; Rab. Post. 4. hic Dorylensis: Flacc. 40. hunc Heraclienseni; Arch. 22. ab hoc ignotissimo Phryge; Flacc. 40. hunc Siculum; Verr. II, 114. hic Venerius; ib. III, 92.

c. **Land, Städte:** omnem .. hanc Asiam; Deiot. 36 haec (Capua); Piso 25. haec cuncta Graecia; Flacc. 64. hanc Graeciam; ib. 16. hanc Macedoniam; prov. cons. 5. contra hanc Romam; leg. agr. II, 86. haec suburbana ac fidelis Sicilia; Verr. V, 157. hanc loquacem Siciliam; Fr. B. XIII, 3.

d. **Fest:** Verria haec turpia; Verr. IV, 151.

II. **Appellativa:** hanc absolutionem; Cluent. 103. hac abstinentia; Verr. IV, 46. huic accusationi; Planc. 1. hanc causam accusationemque; Flacc. 13. hanc opinmam accusationem; ib. 81. una hac accusatioue mea; Verr. V, 188. ad hauc accusationem; Cluent. 179; Cael. 2. in hac accusatione; Verr. I, 2. inter ... hanc novam (accusationem); ib. a. pr. 55. haec .. acerbitas et odii magnitudo; Deiot. 30. in hac acie; Cael. 47. hanc ... actionem; Caecin. 32. ib. 37. hac actione; Verr. II, 102. Caecin. 3. ib. 54. actor hic defensorque; Sest. 75. hic .. actus; Marcell. 27. haec simulata adeptio || adoptio ||; dom. 36. ex hac copia atque ... adflueutia; leg. agr. II, 95. hoc aditu; imp. Pomp. 1. hoc ... adiumento; Quinct. 49. ad haec non modo adiumeuta .. sed etiam ornamenta; seu. 27. hanc ... operam atque adsectationem; Muren. 70. ab hoc adsecula; Sest. 135. ex hac vel adsiduitate eius vel sollicitudine et molestia; ib. 6. haec .. adsignatio; Phil. VI, 14. in hac adsignatione; leg. agr. II, 84. hoc adveutu; Sest. 11. hanc animi adversionem; Arch. 16. hic .. adulescens; Deiot. 28; Phil. XIV, 28. huius adulescentis; Flacc. 89. Phil. V, 45. huic adulescenti;

Cluent. 165. Cael. 18. Phil. III, 17. hnic adulescenti optimo; Cluent. I, 21. hunc .. comicum adulescentem; Sex. Rosc. 47. hnnc divinum adulescentem; Phil. V, 43. hoc adulescente; Phil. III, 15. ab hoc adulescente Oppianico; Cluent. 176. hnius adulescentiae; Arch. 5. hoc adulescentulo; Flacc. 89. haec advocatio; Sest. 119. in omnibus his agris aedificisique; leg. agr. I, 55. ab hac aedile ‖aedili‖; har. resp. 22. haec ipsa aedilitas; Verr. V, 37. in hac .. aequalitate; Ligar. 34. haec acquitas; Verr. III, 87. haec aestimatio; ib. 189. hac aestimatione; ib. 200. 221. 224. hac sua ... Siciliensi aestimatione; ib. I, 95. haec aetas; Cael. 41. huic ... actati; ib. 28. 73. ad hanc aetatem; Balb. 3. in his .. aetatibus; ib. 76. hic ager omnis; leg. agr. II, 70. hi (agri); ib. I, 10. horum .. agrorum; Verr. III, 104. horum (agrorum); leg. agr. II, 66. agris his; ib. III, 3. hunc agrum; ib. III, 84. hunc (agrum); ib. 57. Phil. II, 101. hos .. agros; leg. agr. III, 12. ex hoc agro; ib. II, 85. in hos agros; ib. II, 73. in hoc agro; Verr. III, 76. inter hos agros; leg. agr. II, 51. ex hac nimia ... alienatione; har. resp. 47. haec amentia; Quinct. 82. huius amentiae; Phil. IV, 10. hanc ... amentiam; Milo 86. hac amentia; Sex. Rosc. 29. ad hanc .. amentiam; Cantil. I, 25. hanc ob amentiam; har. resp. 44. hos .. amicos; Sulla 75. his angustiis; Marcell. 27. in his angustiis; prov. cons. 8. hic .. mens .... animus; ib. 23. huius .. animi; Milo 104. hunc .. animum; Sest. 13. hoc animo; Qu. Rosc. 10. Verr. a. pr. 32. II, 10. 157. leg. agr. II, 14. 15. ib. 62. Catil. I, 29. Flacc. 105. Quir. I. Rab. Post. 14. Milo 82. Phil. XIII, 7. Fr. B. VI, 28. hoc (animo); prov. cons. 2. huius anni; Verr. I, 30. horum annorum; leg. agr. II, 96. fatalem hunc annum; Catil. III, 9. hunc ipsum annum; Milo 78. hoc anno; Verr. a. pr. 25. Flacc. 98. sen. 9. Sest. 70. 144. Milo 87. his annis; Phil. II, 1. decem his annis; Qu. Rosc. 23. multis his annis; har. resp. 10. his paucis annis; Piso 44. vigiuti his annis; Phil. XIV, 11. paucis his annis; Fr. B. VI, 3. in hunc annum; leg. agr. II, 102. III, 6. Sest. 20. IN HOC ANNO; Tull. 44. per hos annos; Tull. 29. imp. Pomp. 31. 32. 65. Sest. 106. HOC ANULO AUREO; Verr. III, 187. hanc tantum tuum apparatum; Phil. VII, 27. haec ara; Verr. V, 126. hae .. araiones; Phil. II, 101. hunc subditivum archipiratam; Verr. V, 69. ob hunc archipiratam; ib. 64. hunc .. ardorem; Phil. V, 25. hoc ipso argumento; Fr. A. III, 4. haec arma; Milo 67. his armis; ib. 68. hunc vestitum atque arma; Phil. X, 19. propter haec arma; Tull. 43. huic (arti); Quir. 20. his artibus ac disciplinis; Verr. I, 47. haec opera atque artificia; ib. IV, 132. haec arx; ib. V, 126. hanc arcem; leg. agr. I, 18. in hac .. arce; sen. 2. propter .. hanc avaritiam; Verr. V, 63. imp. Pomp. 37. haec auctio hereditaria; Caecin. 13. hunc .. auctionem; Phil. II, 73. his .. tribus auctoribus; Sest. 40. sine hoc auctore; Flacc. 86. haec auctoritas; Sulla 80. ✕ sen 13. hanc auctoritatem; imp. Pomp. 46. hac auctoritate; Quir. 18. huic tantae audaciae; Catil. III, 22. hanc audaciam; Verr. V, 62. hanc .. consuetudinem audaciamque; Cluent. 33. hanc ... voluntatem, impudentiam, audaciam, cupiditatem; dom. 116. de hac .. urbana ... audacia; prov. cons. 8. hic honus augur; Phil. II, 80. hic consul augurque; ib. III, 9. aurum hoc; Cael. 52.

hac barbula; Cael. 35. hoc bellum; imp. Pomp. 26. Piso 49. Phil. VI, 7. hoc .. bellum; ib. V, 31. bellum hoc; Mureu. 34. bellum .. hoc; Phil. XIII, 28. haec bella; Muren. 31. hoc tantum bellum; imp. Pomp. 31. 42 hoc .. hellum regium; ib. 50. hoc bellum quintum; Phil. VIII, 8. hoc taeterrimum bellum; ib. XI, 12. hoc acerbissimum ... bellum; ib. 34. huius belli; Phil. XII, 9. XIII, 1. 44. XIV, 1. huius belli domestici; Catil. II, 1. huius horribilis belli; ib. 15. hnius luctuosissimi belli; Phil. II, 56. huius totius belli; ib. XIV, 3. horum .. bellorum; ib. VIII, 7. huic ... bello; Catil. II, 11. hoc bello; Phil. VIII, 32. 38. XIV, 38. hoc misero ... bello; Marcell. 31. Deiot. 13. ab hoc ipso bello; Font. 26. de hoc bello; Phil. IX, 7. in hoc bello; imp. Pomp. 58. 64. in hoc .. bello; Catil. III, 25. hoc .. in bello. Muren. 34. hanc tactram .... belnam; Phil III, 28. cum hac importuna belua; Piso 8. in hac immani belua; Verr. V, 109. hoc beneficium; ib. 53. Balb. 48. hoc tuum munus ac beneficium; Verr. III, 187. hoc .. tam insigne ... beneficium; leg. agr. II, 6. hoc tuum beneficium; Phil. II, 60. huius beneficii; Milo 88. beneficii huius; Flacc. I, 12. hoc beneficio; imp. Pomp. 69. hoc (beneficio); Phil. III, 32. ex hoc tanto ... beneficio; Sulla 27. ante hoc suum ‖unum‖ beneficium; sen. 26. hoc biduo; Phil. XIV, 10. haec biremis; Verr. V, 51. haec bona; Sex. Rosc. 127. 128. Muren. 61. [haec bona]; Sex. Rosc. 21. his .. bonis; Verr. II, 47. his (bonis); Deiot. 37. ad haec boua; Sex. Rosc. 107. ex his .. honis; dom. 168. in his bonis; Sex. Rosc. 99.

hoc cadaver; Piso 82. ab hoc electo cadavere; ib. 19. hoc CAEDE CONCIDE; Verr. III, 155. caedem hanc ipsam; Milo 13. has caedis et rapinas; Sex. Rosc. 139. huius caedi; Catil. I, 15. caelo hoc; Rabir. 15. haec calamitas; Verr. III, 198. his .. calamitatibus; Cluent. 202. in hanc calamitatem; Sex. Rosc. 49. hos (campos); Verr. III, 47. ex hoc ... campo; Caecin. 84. extra hos cancellos; Quinct. 36. horum canum; Verr. III, 28. hoc capillo atque veste; ib. V, 128. duo haec capita; Phil. XI. 1. hoc capite; leg. agr. I, 2. 15. caelo hoc; 59. 60. capite hoc; leg. agr. III, 9. in hoc (capite); Verr. I, 118. hac conquestiones; Muren. 72. in hac caritate annonae, sterilitate agrorum, inopia frugum; har. resp. 31. hoc carmen; leg. agr. II, 68. Cael. 18. in hac castra; Catil. II, 14. hunc (casum); Phil. X, 19. in hoc .. casu; Sulla 61. haec causa; div. Caec. 63. Verr. IV, 7. Cluent. 8. 149. 164. leg. agr. II, 83. Catil. IV, 15. Muren. 9. Flacc. 36. 66. Cael. 66. Rabir. Post. 8. Phil. VIII, 22. haec .. causa; Sex. Rosc. 124. Font. 12. Cluent. 120. Phil. II, 75. haec ... causa; Cluent 144. Phil. VII, 4. haec (causa); dom. 1. Phil. VIII, 12. haec una causa; Verr. IV, 114. haec omnis causa; imp. Pomp. 4. *haec ipsa .. causa*; Scaur. c. 2 § 4. huic causae; Sex. Rosc. 5. Verr. III, 40. Muren. 3. 38. Ligar. 24. Phil. XIII, 30. huic .. causae; Verr. a. pr. 2. Cluent. 98. huic .. legi atque causae; imp. Pomp. 21. hanc causam; Quinct. 3. 80. div. Caec. 6. 60. 71. Verr. a. pr. 34. II, 116. imp. Pomp. 68. Cluent. 96. 142. 143. 145. 198. Flacc. 52. Balb. 3. hanc .. causam; Verr. I, 14. Caecin. 97. hanc ... causam; Cluent. 131. dom. 12. Deiot. 6. causam hanc; div. Caec. 25. Verr. I, 80. Cluent. 143. [hanc causam]; Tull. 1. leg. agr. I, 12. hanc causam salutisque suae defensionem; Verr. II, 156. totam hanc caussm; Cluent. 199. his causis; Rab. Post. 28. ab hac causa; Muren. 35. ad hanc causam; Verr. V, 121. Deiot. 7. ad hanc .. causam; Caecin. 102. ad has causas; Rab. Post. 32. hac de causa; Qu. Rosc. 31. de omni hac causa; Cael. 2. de his omnibus causis; Verr. II, 90. his de causis; Sex. Rosc. 5. Cluent. 91. in hac causa; Quinct. 4. 35. 77. 84 Sex. Rosc. 1. 2. 12. 30. 34. 78. 107. div. Caec. 1. 11. 72. Verr. a. pr. 33 37. 38. I. 15. II, 10. 157. III, 97. 182. V, 188. Font. II. 16. Caecin. 4. 41. 65. 77. 101. 103. imp. Pomp. 27. 51. 71. Cluent. 8. 149. Rabir. 4. Catil. IV, 11. Muren. 83. 84. Flacc 99. Sulla 7. 76. 79. Arch. 3. Sest. 3. 135. Cael. 25. 31. prov. cons. 26. Balb. 65. Planc. 3. Scaur. 49. Milo 6. Ligar. 10. Deiot. 1. Phil XIV, 22. in hac (causa); Quinct. 3. 35. Sex. Rosc. 73. prov. cons. 29. in hac .. causa; Quinct. 59. Sex. Rosc. 66.

dom. 142. in hac causa frumentaria; Verr. III, 11. in hac tota causa ‖causa tota‖; Muren. 90. in hac ipsa causa; Caecin. 75. 80. Cluent. 167. Rabir. Post. 13. in his causis; Caecin. 63 Sulla 3. 85. ob hanc causam; Verr. V, 118. Cael. 39. Scaur. 11. ob has ipsas causas; Phil. VII, 15. hanc .. ob causam; leg. agr. I, 20. hanc unam ob causam; div. Caec. 61. per hanc causam; imp. Pomp. 70. propter hanc causam; Verr. II, 131. III, 109. V, 71. hac tanta celebritate; Arch. 5. haec tanta celeritas festinatioque; Sex. Rosc. 97. in hac cella; Phil. II, 19. haec centuriae Populianae; Tull. 17. in hac ipsa centuria Populiana; ib. 19. ab hoc impari certamine atque iniusta contentione; Balb. 59. extra hanc exercitationem certamenque nostrum; div. Caec. 37. hic civis ‖haec civitas‖; Piso 95. horum civium Romanorum ‖horum trium civium Romanorum‖; Verr. III, 186. hunc .. civem; dom. 5. hoc civi; Phil. XIII, 2. hic civis Romanus; Verr. III, 147. de his .. summis viris et clarissimis civibus; Sulla 4. haec civitas; Verr. III, 67. 76. IV, 13. V, 175. Caecin. 100. dom. 33. 43. har. resp. 60. Piso 8. Milo 19. hae civitates; Flacc. 57. haec (civitas); Verr. V, 125. haec tam parva civitas ib. III, 85. huius civitatis; Catil. III, 7. IV, 16. Vatin. 18. Balb. 23. 28. 29. Phil. VIII, 18. huius ‖ius‖ civitatis; Balb. 42. huius .. civitatis; ib 29. huius .. civitatis; Verr. II, 53. harum ipsarum civitatum; ib. V. 84. huic civitati; Vatin. 10. Cael. 13. Phil. XIII, 34. huic .. civitati; Phil. VIII, 19. uni .. huic civitati; Verr. III, 74. his civitatibus; ib. III, 180. his .. civitatibus; ib. 174. hanc civitatem; Cluent. 119. Rabir. 23 Muren. 78. dom. 78. Sest. 50. Balb. 30. ✕ 31. hanc (civitatem); Balb. 28. hanc prudentissimam civitatem. sen. 15. hanc tantam .. civitatem; Vatin. 31. hac civitate; dom. 79. ab hac eadem civitate; Verr. III, 89 in hanc civitatem; Balb. 19. 29. 51. in hac civitate; Verr. a. pr. 40. IV, 81. Cluent. 111. leg agr. II, 3. 29. Rabir. 26. Catil. I, 14 Muren. 6. 89. dom. 83. 133. har. resp. 36. 51. Sest. 96. 140. Vatin. 5. 10. 34. Cael. 28. 78. Balb 43. Deiot. 40. Phil. IX, 10. ‖in hac civitate‖; Flacc 25. in hac (civitate); Arch. 22. in hac ipsa civitate; Verr. I, 88. in hac gravissima .. civitate; Flacc. 57. in hac civitate et condicione; Verr. V, 150. hac classe; Flacc. 32. ad hanc clementiam; Tull. 50. hanc rationem et cogitationem; Verr. III, 52. hoc .. cognomen; Cluent. 72. Phil. VI. 11. hanc .. cohortem praetoriam; Catil. II, 24. his viginti cohortibus; Phil. XIV, 27. huius coloniae; ib. 9. his colonis; leg. agr. I, 21. haec comitia; Phil XI, 19. his levioribus comitiis; Planc. 7. hae .. commemorationes; Verr. V, 162. haec commoda; Sex. a. pr. 26. hoc CAEDE CONCIDE; ib. V, 155 hoc concursu; Arch. 3. hauc .. condemnationem; Cluent. 83. haec condicio; Catil. IV, 1. haec .. condicio; Cluent. 42. huius condicionis; Milo 79. hanc condicionem; Sex. Rosc. 80. Rabir. 15. huuc .. condicionem; Balb. 25. hanc .. legem condicionemque; Flacc. 5. hanc fortunam condicionemque nostram; dom. 84. hac condicione; Qu. Rosc. 88. Verr. I, 150. his condicionibus; Verr. III, 70. de hac condicione; Quinct. 45. in hac tam misera .. condicione; Verr. III, 98. in hac .. condicione; ib. V, 150. ex his (condicionibus); Phil. XIII, 26. haec .. ‖confessio mea‖ defensio; Verr. III, 176. ‖hac confessione‖; Tull. 1. haec tanta .. coniuratio; Catil. III. 17. huius coniurationis; Catil. III, 14. Sulla 56. harum (coniurationum); Sulla 11. huic coniurationi; Muren. 90. hanc coniurationem; har. resp. 18. hanc .. coniurationem; Catil. IV, 6. hanc nostram coniunctionem; dom. 28. hac scelerata coniuratione; prov. cons. 32. de hac coniuratione; Sulla 14. hac .. in coniuratione; ib. 16. huius coniugii; dom. 38. ad hoc conlegium; ib. 136. apud hoc conlegium; Verr. II, 100. hanc tantam conluvionem; har. resp. 55. per hanc consensionem; Planc. 37. hunc locum consessumque vestrum; Cluent. 7. in hunc consessum; Sest. 124. hoc ipso in consessu; Marcell. 13. hoc consilium; Quinct. 81. Phil. II, 34. meum hoc consilium; Verr. a. pr. 34. hoc delectum .. consilium; Verr. V, 55. hoc imperatum .. consilium; Phil. IV, 3. nostrum hoc consilium; ib. XII, 7. hoc meum consilium; ib. 29. haec consilia; leg. agr. II, 92. haec .. consilia; Verr. a. pr. 26. huius consilii; Verr. I, 45. huius .. consilii; Phil. II, 32. consilii .. huius; Verr. a. pr. 17. horum consiliorum; leg. agr. II, 90. hoc consilio; Sex Rosc. 29. Verr. II, 10. 162. hoc vestro consilio et gratia; ib. 178. his consiliis; Phil. XII, 8. his .. consiliis ac facinoribus; Vatin. 22. apud hoc consilium; Quinct. 5. hoc ipso ex consilio; Verr. III, 212. in hoc consilium; Sex. Rosc. 8. in hoc delecto consilio; Verr. V, 173. in hoc .. sanctissimo .. consilio; Catil. I, 9. haec .. consolatio; Phil. XIV, 34. hac consolatione; prov. cons. 15. hanc conspirationem; dom. 28. in hac constantia; Phil. IX, 6. haec .. tot constituta; Verr. V, 23. haec consuetudo; div. Caec. 68. Rab. Post. 9. haec .. consuetudo; div. Caec. 67. haec eadem (natura consuetudoque); Milo 86. hanc consuetudinem; Phil. V, 19. hanc .. consuetudinem; ib. X, 6. hanc .. consuetudineq; Cluent. 33. leg. agr. II, 65. hac consuetudine; Phil. XIV, 12. in hanc consuetudinem; Piso 71. hic consul; Phil. III, 9. horum consulum; sen. 18. horum amborum consulum; Piso 58. hunc .. consulem; dom. 39. hos consules; ib. 30. apud hos consules; Scaur. 27. de his (descriptis consulibus); Sulla 32. hic consulatus; Muren. 1. in hac praeclara consulare; ib. 87. hoc senatus consulto; Phil. XI, 32. cum hoc senatus consulto; ib. XIII, 50 post hoc senatus consultum; ib. VIII, 33. hanc contemptionem; ib. III, 16. haec .. contentio; dom. 144. ab hoc .. certamine atque .. contione; Balb. 59. hac .. comiuentia; imp. Pomp. 41. hanc .. contionem; leg. resp. 51. hac contione; leg. agr. II, 101. in hanc contionem; ib. III, 2. post hanc habitam contionem; Phil. XIV, 16. his contumeliis iniuriisque ‖iniuriis contumeliisque‖; Verr. III, 63. hoc conventu; Sex. Rosc. 59. hoc conventu et silentio; Cluent. 66. haec copia; Verr. II, 34. hanc .. copiam; Phil. XI, 14. hac dignitate copiaque; Quir. 9. his copiis; Catil. II, 5. ad has copias; Phil. XI, 34. contra has tam praeclaras .. copias; Catil. II, 24. cum hac (copia); leg. agr. II, 96. ex hac copia; Cael 21. corpus hoc; Milo 98. in his corporibus; ib. 84. hoc crimen; Qu. Rosc. 25. div. Caec. 32. Verr. II, 24. III, 157. 194. 212. 224. IV, 88. V, 46. 113. Font. 18. Rabir. 18. Milo 80. Phil. II, 36. crimen hoc; Verr. III, 217. V, 75. 79. Cael. 50. Milo 6. hoc .. crimen; Verr. II, 151. Cluent. 97. hoc .. crimen; Qu. Rosc. 25. Verr. V, 106 hoc (crimen); Verr. III, 141. V, 79. haec criminua; ib. IV, 48. hoc tantum crimen; div. Caec. 31. hoc Lampsacenum crimen; Verr. I, 86. hoc parvum crimen; ib. III, 118. totum hoc crimen; ib. 154. crimen hoc Calidianum; ib. IV, 43. tantum hoc crimen; ib. V, 101. hoc navale crimen; ib. 131. crimen hoc Asuvianum; Cluent. 39. haec omuia .. crimina; Muren. 73. huius criminis; Verr. II, 104. III, 184. IV, 70. V, 79. Milo 6. huius .. criminis; div. Caec. 32. huius uuius criminis; Verr. IV, 67. totius .. huius .. criminis; Cluent. 191. horum criminum; Rabir. 8. Cael. 30. horum duorum criminum; Cael. 31. huic crimini; Sex. Rosc. 81. Cael. 53. huic .. crimini; Rab. Post. 36. huic uui crimini; Cluent. 48. hoc crimine; Verr. V, 46. hoc uno crimine; div. Caec. 30. Verr. IV, 41. his criminibus; ib. I, 20. his tot criminibus testimoniisque; ib. V, 41. ad hoc crimen; ib. III, 188. ad hoc .. frumentarium crimen; Scaur. 22. ad haec crimina; Rabir. 9. contra hoc crimen; Verr. V, 102. ex hoc crimine; ib. I, 88. ex hoc uno crimine Scaudiliano; ib. III, 141. in hoc crimine;

ib. I, 35. II, 24. III, 49. 178. 188. IV, 15. 69. V, 22. Sulla 6. 12. Sest. 87. in hoc ... crimine; Planc. 47. in hoc uno crimine; Verr. III, 206. in his criminibus; Scaur. 14. ob hoc crimen; Flacc. 66. hac criminatione; Sulla 40. hic acerbissimus ... cruciatus et maeror; Verr. V, 123. huius tam nefariae crudelitatis; ih. 146. huic iniuriae crudelitatique; ib. IV, 87. hanc (crudelitatem); Sex. Rosc. 154. ✕ hac .. crudelitate; Phil. III, 4. hanc (crucem); Verr. V, 12. haec culpa; Sex. Rosc. 112. *huic culpae*; Scaur. c. 2. §. 3. cum hoc cumulo; Verr. III, 100. harum cupiditatum; ib. I, 58. huic cupiditati; ib. II, 145. hanc cupiditatem; leg. agr. II, 93. dom. 116. his extraordinariis cupiditatibus; Verr. V, 35. ad hanc .. cupiditatem; ib. I, 45. in hoc morbo et cupiditate; ib. 91. haec cura; ih. IV, 69. Quir. 25. hac cura; Verr. III, 3. huius curiae; Marcell. 10. in hoc ... vita curriculo; Arh. 28. hic incredibilis cursus; Sex. Rosc. 97. cursum huius; Catil. IV, 17. ex hoc cursu; ih. II, 14. huic optimae ... custodiae; Verr. V, 69. in hac custodia et tamquam specula; Phil. VII, 19. hic ... praetor, custos defensorque provinciae; Verr. V, 81. hunc patronum, defensorem, custodem; Sulla 61. hanc damnationem; Verr. II, 100. huius lacturae atque damni; leg. agr. I, 21. huic deae; har. resp. 28. hanc deam; dom. 112. has ... deas; Verr. IV, 107. hos xviros; leg. agr. II, 61. ab his xviris; ib. 73. huuc xviratum; ib. 65. hanc decisionem; Qu. Rosc. 33. huius .. decreti; Phil. II, 97. hoc decreto; Verr. II, 174. his vestris decretis; Phil. V, 29. his .. decumis; Verr. III, 42. hanc tertiam decuriam; Phil. V, 15. ex hac decuria vestra; Verr. I, 158. hoc commune dedecus; Cluent. 16. haec tot et tanta dedecora; Verr. V, 138. haec ... defensio; ib. III, 176. IV, 8. huius defensionis; Cluent. 118. 138. huius officii ac defensionis; Sulla 2. huic defensioni; Verr. V, 148. hanc defensionem; ib. II, 27. Caecin. 5. ib. V, 82. hac defensionem; Verr. II, 165. Caecin. 101. hauc meam defensionem; Rabir. 38. hac defensione; Sest. 135. hac una defensione; Verr. IV, 8. hac (defensione); Tull. 32. hac ipsa (defensione); Verr. III, 176. in hac defensione; Cluent. 145. Rabir. 1. in hac ... defensione; Sest. 5. hic ... defensor; Verr. V, 81. hunc .. defensorem; Sulla 61. Phil. II, 4. haec .. delatio; div. Caec. 22. hic delectus; Verr. III, 87. haec .. deliberatio; imp. Pomp. 27. hae deliciae; Cael. 44. hoc maligno dente ‖ maledente, maledico dente ‖; Balb. 57. huic denuntiationi; Phil. VI, 4. 5. hanc .. devotionem; dom. 145. horum ... deorum; Verr. IV, 107. ante hos deos; ib. 5. hac dextera; Milo 77. hoc dictum; Sulla 89. hic dies; Verr. IV, 77. Catil. IV, 15. hic .. dies; Piso fr. 1. Phil. V, 2. Fr. A. V, 1. huius diei; Catil. III, 26. huius .. diei; Catil. IV, 3. Phil. I, 10. hunc diem; Verr. a. pr. 31. Phil. V, 1. hunc .. diem; Milo 43. Phil. III, 33. hunc .... diem; Marcell. 11. hunc unum diem; Phil. II, 112. hos .. dies; Rab. Post. 44. hoc ipso turbulentissimo die; Sest. 77. his .. diebus; Verr. I, 20. his diebus paucis; Verr. a. pr. 17. paucis his diebus; Cael. 78. ad hanc diem; Verr. I, 34. Font. 31. Catil. III, 17. Phil. II, 19. usque ad hanc diem; Verr. IV, 130. ante huuc diem; Ligar. 1. ex hac die; Piso 61. in hos dies; Muren. 80. per hos dies; Verr. V, 31. dom. 3. Phil. V, 1. XIV, 14. in hac difficultate; Cluent 3. hos digitos; Qu. Rosc. 1. haec .. dignitas; Verr. III, 87. huius dignitatis; Cluent. 146. Planc. 6. huius .. otiosae dignitatis; Sest. 98. huius dignitatis atque imperii; ib. 139. huic dignitati; dom. 74. huic amplissimae dignitati; prov. cons. 38. hanc dignitatem; leg. agr. II, 2. hanc ... dignitatem; Fr. B. VIII, 18. hanc ... tantam dignitatem; Phil. I, 31. hac dignitate; Verr. a. pr. 49. Quir. 9. Planc. 72. ex hac .. dignitate; Sulla 70. hic dilectu; Catil. II, 5. haec diligentia; Verr. II, 181. pro .. hac ... diligentia; Catil. IV, 23. hnic praedae ac direptioni; Verr. III, 197. hoc discidio ac dissensione; Sulla 60. hanc (disciplinam); Verr. II, 7. hanc .... disciplinam; Sulla 49. his ... disciplinis; Verr. I, 47. hac ex disciplina; Muren. 62. haec discordia; har. resp. 55. hoc discrimen; Verr. III, 87. V, 157. Balb. 49. hoc ... discrimen; Verr. V, 157. hanc .. dispensationem; Phil. XIII, 11. ah hac subtili nostra disputatione; dom. 142. hoc discidio ac dissensione; Sulla 60. propter hanc .. tantam dissimilitudinem; ib. 17. hanc eandem distributionem; Cluent. 1. hic dolor; Verr. IV, 111. hic (dolor); Sest. 4. hunc dolorem; Verr. I, 113. Cluent. 168. hunc incredibilem dolorem; ib. 200. hunc suum dolorem; Sest. 32. huuc ipsum (dolorem); Milo 99. hoc .. dolore; Verr. II, 10. hoc domicilium; Catil. III, 1. hoc universum ... domicilium; ib. IV, 12. haec ... dominatio regnumque; Verr. a. pr. 35. hanc .. domum; Ligar. 33. hanc (domum); Phil. II, 62. hanc unam domum; dom. 143. de hac domo; har. resp. 14. ex hac .. domo; Cael. 60. hac .. in domo; Phil. II, 68. haec ... donatio; Verr. III, 186. post hanc .. donationem; Balh. 48. hoc donum; Verr. II, 116. hacc ... dona; ib. 186. hoc regali dono; ib. IV, 68. hanc .. dubitationem; Phil. IV, 2. hunc ... ducem; Catil. II, 7. hos duces; Sest. 94. hoc duce; Muren. 38. cum his urbanis ducibus; Catil. III, 8.

in his .. ecnleis; Verr. IV, 43. hoc edictum tam improbum; ib. I, 105. haec nova ... edicta et imperia; ib. III, 228. hoc .. recens edictum; Phil. III, 8. haec edicta; Verr. III, 26. hoc edicto; ib. 37. hac emptione; Caecin. 17. ad hanc emptionem; leg. agr. II, 70. ad hanc .. emptionem; Verr. III, 163. in hac una emptione; ib. III. hanc epistulam; ib. 45. Phil. XIII, 48. his ... epistulis; Flacc. 93. in his (epistulis); Verr. II, 64. hi toi equites Romani, tot tribuni aerarii; Planc. 21. huius equitis Romani; Balb. 53. hos omnes equites Romanos; Ligar. 33. hoc .. in errore ‖ in hoc .. errore ‖; leg. agr. III, 16. hac exceptione; ib. I, 13. de hac nocturna excursione; Catil. II, 26. hoc exemplum; Cluent. 129. haec tot exempla; imp. Pomp. 63. extra hanc exercitationem; div. Caec. 37. propter hanc exercitationem usumque; Cael. 54. hic .. exercitus; Phil. X, 15. huic exercitui; imp. Pomp. 58. huuc exercitum; Phil. X, 15. hos exercitus; ih. huc (exercitu); ib. XIII, 14. in hoc imperatore atque exercitu; imp. Pomp. 58. huius pracclarae existimationis; Verr. IV, 33. hi recentes .. exitus; Planc. 86. hunc exitum; Catil. IV, 2. Flacc. 105. hos ... exitus exitialis; Verr. V, 12. hoc .. in exitu; Piso 91. his expectationibus; Verr. II, 185. hac exspectatione; Sest. 134.

haec tota fabella; Cael. 64. cum his furiis et facihus; har. resp. 4. hoc facinus; Milo 20. hoc tantum facinus; Sex. Rosc. 76. Verr. I, 90. hoc tantum .. facinus; Cluent. 167. hoc stultissimum [facinus]; Rab. Post. 24. huic facinori tanto; Cael. 52. his facinoribus; Vatin. 22. ad hoc nefarium facinus; Cluent. 31. Sulla 60. huius tui facti; Verr. IV, 68. huius ipsius ‖ istius ‖ facti; Rab. Post. 24. huius honestissimi facti; Phil. III, 26. huius tanti facti; ib. V, 37. hoc tuo facto; Marcell. 34. unum oh hoc factum; Phil. XIII, 17. haec .. oratio et facultas; Arch. 13. hanc facultatem; Rabir. 18., hanc .. facultatem; Phil. III, 33. hac facultas; Cluent. 149. ob hanc facultatem; Muren. 24. huius .. faenerationis; Verr. III, 168. haec fama; ib. IV, 68. Fr. A. III, 19. hanc .... famam; Phil. XI, 23. in hac calamitosa fama; Cluent. 4. post hanc communem famam atque querimoniam; Verr. V, 157. haec familia; Flacc. 58. hacc ipsa (familia); Sulla 54. hanc familiam; Scaur. 13. 17. hanc (familiam); Rab. Post. 2. ex hac ipsa familia; Cael. 33. huius adsimulatae familiaritatis; Cluent. 36. hoc .. fanum; Verr. I, 48. in hoc fano; ih. IV, 97. hoc fato; Milo 30. huius sanctissimae feminae; Phil. III, 16.

hoc ferro; Milo 77. haec festinatio; Quinct. 82. haec tanta .. festinatio; Sex. Rosc. 97. haec fides; imp. Pomp. 19. hanc fidem; Planc. 26. hanc fiduciam; Flacc. 51. hac una .. fiducia; Verr. V, 167. hic filius; Sex. Rosc. 18. hunc .. filium; ih. 145. hunc praetextatum .. filium; Sest. 144. hoc unico filio; Cael. 79. ex his (fiscis); Verr. a. pr. 22. scelera haec et flagitia; Sex. Rosc. 25. horum flagitiorum; Phil. II, 58. in his tot tantisque flagitiis; Sex. Rosc. 117. ex hac flamma; Scaur. 48. in hanc flammam recedem; Cluent. 79. in hoc flexu; Cael. 75. hunc florem; Flacc. 61. in hac .. foeditate; Phil. XII, 12. hoc foedus; Balb. 35. hoc ... foedus; leg. agr. II, 58. haec duo foedera; Verr. V, 49. hoc foedere; Balb. 39. ad hoc incredibile .. foedus; Catil. II, 8. in hoc foedere; Verr. V, 51. ab his fontibus; Cael. 6. hanc .. nova forma; Milo 1. hac fornicibus; Verr. V, 30. in hanc formulam; Qu. Rosc. 15. hanc fortunam; dom. 84. hac tam eximia fortuna; prov. cons. 30. in hac fortuna miserrima; Sulla 90. in hac .. sive invidia sive fortuna; Milo 91. in [hac] tanta tua fortuna; Ligar. 15. in hac sua fortuna; Phil. I, 27. in hoc foro; Rab. Post. 48. Phil. VI, 13. hic .. frater patruelis et socer; Planc. 27. hi fratres; Ligar. 34. huius amantissimi sui fratris; Cluent. 13. bis .. taeterrimis fratribus; Phil. III, 32. in hanc fraudem; Verr. IV, 101. haec frequentia; ib. a. pr. 54. huius tantae frequentiae; ib. V, 144. huic omni frequentiae; Ligar. 37. hac .. frequentia; leg. agr. II, 55. ex hac frequentia; Sulla 61. ex hac tanta frequentia; Catil. I, 16. hac .. fronte; Piso 68. hic tantus fructus; Arch. 16. huuc fructum; Caecin. 12. Sest. 87. huuc .. fructum; Phil. XIV, 3. hunc ... fructum; Mureu. 71. dom. 17. huius fugitivi; Verr. III, 157. huic fugitivo; Deiot. 26. hoc .. initio ac fundamento; Cluent. 30. his fundamentis; Piso 81. ab his initiis fundamentisque; leg. agr. II, 29. huic fundo; Caecin. 11. his funeribus; Piso 11. huic furiae; har. resp. 12. his furiis; har. resp. 4. huuc furorem; dom. 63. huius furti; Font. 3. huius improbissimi furti; Verr. I, 87.

huius geutis ac terrae; har. resp. 19. in hac gente; Scaur. 43. hoc genus; Verr. I, 60. V, 22. 52. Catil. IV, 7. dom. 76. Balb. 36. Rab. Post. 16. Phil. V, 12. hoc .. genus; Verr. V, 24. hoc ... genus; Caecin. 20. Scaur. 23. hoc novum genus; Verr. III, 32 hoc ... novum ac singulare atque incredibile genus iniuriarum; ib. 64. hoc ... genus totum; ib. 81. hoc .. unum genus; ib. 223. hoc ipsum genus; Piso 71. hoc genus unum vel maximum; Caecin. 34. genus hoc; Verr. II, 149. Cael. 28. Ligar. 10. genus hoc totum; Verr. I, 156. genus hoc universum; Catil. IV, 17. novum genus hoc; Rab. Post. 39. haec genera; Cael. 40. haec .. tria genera; Verr. III, 165. huius generis; Verr. IV, 115. Sest. 97. Rab. Post. 8. Phil. X, 6. XI, 14. Fr. B. VI, 13. huius ... generis et nomiuis; Phil. III, 11. huic generi; Verr. a. pr. 36. Balb. 38. huic .. generi; Sest. 138. Fr. A. III, 15. huic generi nominique; Scaur. 17. hoc genere; leg. agr. II, 13. Rabir. Post. 37. hoc .. genere; Arch. 3. hoc ... genere; Planc. 23. ab hoc genere; Cluent. 151. sen. 15. ad haec duo genera; Caecin. 87. ex hoc genere; Verr. V, 53. Cael. 39. ex hoc uno genere; Verr. II, 142. hoc ex geuere; Cael. 22. in hoc genere; Verr. II, 82. III, 83. 100. 177. 190. IV, 97. V, 140. Font. 3. Caecin 57. Sulla 5. Cael. 42. 46. Phil. II, 40. in hoc .. genere; Verr. I, 27. in hoc uno genere; ib. III, 82. V, 42. Fr. C. 24. in hoc .. frumentario genere; Verr. III, 85. in hoc solo genere; Caecin. 71. in hoc novo genere dicendi; Arch. 18. in toto hoc genere; Verr. IV, 8. hoc in genere; Sest. 90. hoc in genere solo; dom. 78. hoc uno in genere; Planc. 36. in his generibus; Verr. II, 116. in his duobus generibus; ib. 123. huius gladiatoris; har. resp. 15. Phil. VII, 17. cum hoc gladiatore; ib. VI, 3. huius gloriae; Marcell. 7. huic meae gloriae; Phil. VI, 9. hanc gloriam; imp. Pomp. 53. cum hac gloria; Phil. V, 49. hic .. gradus; har. resp. 43. hoc gradu; Phil. VI, 18. hoc .. gradu; Sest. 49. his gradibus; Balb. 40. ex hoc .. gradu; Flacc. 5. pro hoc gradu; Phil. II, 6. hoc .. consilio et gratia; Verr. II, 178. ab hac industri gratia; dom. 46. hanc gratulationem; Verr. a. pr. 19. huic gravitati; Sest. 88. ex his .... gregibus; Sulla 77. in hunc .. gregem; ib. in his gregibus; Catil. II, 23. bis ... gubernatoribus; Sest. 98.

haec hereditas; Verr. II, 21. heres hic; Cluent. 162. hic homo popularis; leg. agr. II, 27. hi .. homines; Verr. IV, 20. tres hi homines; ib. a. pr. 30. huius hominis; Sex. Rosc. 14. huius .. hominis; imp. Pomp. 47. horum hominum; Catil. II, 18. horum .. hominum; Verr. V, 181. huic homini; Verr. I, 81. III, 8. 56. 168. sen. 24. Cael. 42. Balb. 9. huic .. homini; div. Caec. 25. Caecin. 30. Quir. 17. homini huic; Qu. Rosc. 17. his hominibus; leg. agr. II, 65. Sulla 42. hunc homiuem; Sex. Rosc. 20. 71. 74 Verr. II, 77. 79. imp. Pomp. 37. 39. + hunc hominem || per hunc hominem ||; Verr. II, 22. hunc .. hominem; Cluent. 42. Catil. III, 17. hunc ... tam doctum hominem; Piso 58. hunc ... divinum hominem Africanum; Arch. 16. hos homines; Verr. II, 157. hoc homine; ib. I, 42. II, 40. imp. Pomp. 28. Cluent. 133. Arch. 12. Sest. 29. Phil. XIII, 2. his hominibus; leg. agr. II, 103. cum hoc homine; sen. 14. Fr. B. XIII, iv, 1. de hoc homine; Caecin. 25. hoc de homine; Verr. II, 115. ex his .. hominibus; ib. III, 210. in hunc hominem; Sulla 75. in hoc homine; Verr. a. pr. 47. I, 10. 192. III, 6. 218. V, 176. imp. Pomp. 63. in hoc uno homine; imp. Pomp. 62. in his hominibus; Verr. V, 183. Catil. IV, 12. hic homullus; Piso 59. honoris huius; Planc. 29. honorem; Vatin. 2. Phil. V, 41. IX, 3. hoc honore; imp. Pomp. 71. leg. agr. II, 4. Sulla 4. Phil. VIII, 32. IX, 12. hoc ... honore; Muren. 87. his .. honoribus; Phil. IX, 15. ad hunc honorem; dom. 21. ad hanc horam; Phil. XIV, 19. ex his horis; Flacc. 82. hic hostis; Muren. 34. hic vester hostis; Phil. IV, 14. hunc .. hostem; Muren. 34. eum hoc hoste; Phil. XI, 6. hac vestra humanitate; Arch. 8.

huius iacturae; leg. agr. I, 21. hanc tantam iacturam; Verr. I, 33. hanc iniuriam ignominiamque; ib. V, 149. hanc iusignem ignominiam; prov. cons. 16. ad hanc labem ignominiamque; Rabir. 27. hanc ... imaginem; ib. 25. in hac imbecillitate; Milo 84. in hac tanta immanitate; Sex. Rosc. 151. haec immaturitas; Quinct. 82. noster hic praeposterus imperator; Piso 92. huius .. praeclari imperatoris; Verr. V, 93. in hoc imperatore; imp. Pomp. 58. hoc imperium; Sex. Rosc. 50. Font. 35. Rabir. 33. Sulla 86. hoc ... imperium; imp. Pomp. 53. hoc tantum imperium; har. resp. 19. haec imperia; Rab. Post. 29. haec nova ... imperia; Verr. III, 228. huius imperii; div. Caec 69. Verr. V, 150. Catil. I, 12. II, 3. Muren. 6. 58. Flacc. 69. dem. 20. har. resp. 4. 49. 51. Sest. 17. 50. 58. 65. 101. 116. Cael. 14. prov. cous. 33. Balb. 49. 51. Phil. IV, 13. huius ... imperii; Sest. 139. huius urbis atque imperii; Catil. I, 33. III, 9. Flacc. 1. dom. 122. Sest. 53. huic imperio; Font. 36. imp. Pomp. 60. 64. leg. agr. II, 55. Catil. IV, 21. Muren. 22. har. resp. 29. Sest. 58. 129. Cael. 59. prov. cons. 5. 38. ✕. Balb. 34. Piso 84. Deiot. 11. huic imperio ac nomini; Font. 32. huic invicto populo clarissimo imperio, pulcherrimae urbi; Catil. II, 19. huic urbi imperioque; Sulla 23. huic imperio libertatique communi; Phil. V, 37. hanc urbem atque imperium; dom. 143. ab hoc imperio; Rab. Post. 6. hos impetus; Verr. III, 58. ab hoc impetu; Phil. III, 31. in hos ... cotidianos impetus; Arch. 14. ad hanc improbitatem; Verr. I, 105. V, 115. Cluent. 35. ex hac iniquitate .. et improbi-

tate; Verr. II, 50. haec impudentia; leg. agr. II, 57. hanc impudentiam; dom. 16. ad hanc impudentiam; Verr. III, 225. his tot incommodis; div. Caec. 9. 70. de hoc Tempsano incommodo; Verr. V, 40. de his incommodis; ib. II, 23. ex his incommodis; ib. V, 23. in hac tanta ... inconstantia; ib. 56. huius indicii; Sulla 41. hac indole; Cael. 39. haec forensis laus et industria; Muren. 22. hanc nostram forensem industriam; ib. 34. pro hac industria; ib. 8. huius .. et iniquitatis et inertiae]; Verr. III, 176. haec .. vituperatio atque infamia; ib. V, 101. ab hac .. infamia; ib. II, 192. his insignibus atque infulis; leg. agr. I, 6. huius ... iniquitatis; Verr. III, 176. hanc .. iniquitatem; ib. 36. hac iniquitate; ib. II, 94. III, 103. ex hac iniquitate; ib. 39. in his iniquitatibus; ib. V, 23. hoc initio; ib. a. pr. 44. Cluent. 180. hoc .. initio; Cluent. 30. ab his initiis; leg. agr. II, 29. haec .. iniuria; Verr. III, 198. haec tanta iniuria; ib. IV, 68. hae .. iniuriae; ib. III, 109. huius iniuriae; ib. IV, 48. huic iniuriae; ib. IV, 87. hanc iniuriam; ib. V, 149. has omnis iniurias; ib. III, 227. his ... iniuriis; ib. 63. his de tot tantisque iniuriis; Sest. 64. per hanc iniuriam; Verr. III, 198. propter .. hanc iniuriam; ib. II, 103. huius innocentiae; Cluent. 4. has urbanas insidias; Cati. II, 6. hic insidiator; Milo 28. his insignibus; leg. agr. I, 6. his ‖huius‖ ... insignibus; Piso 23. hoc institutum; Verr. IV, 46. his institutis; ib. V, 8. 147. ab hoc vetere instituto; Muren. 71. haec insula; Verr. IV, 107. ab hac (insula); ib. III, 85. in hac insula; ib. IV, 118. huius pudoris integritatisque; Flacc. 100. haec .. integumenta; Cael. 47. hoc interdictum; Caecin. 50. 86. hoc ‖interdictum‖; ib. 40. hoc ipsum interdictum; ib. 55. hoc idem interdictum; ib. 59. huius iuterdicti; ib. 38. 55. hoc interdicto; ib. 35. 41. 89. ex hoc interdicto; ib. 91. in hoc interdictum; ab in hoc (interdictum); ib. 93. in hoc interdicto; ib. 49. inter haec interdicta; ib. 93. per hoc interdictum; ib. 32. 40. hic interpres; Verr. III, 84. hoc intervallo; ib. II, 142. hic introitus; Cael. 3. huius invidiae; Cati. II, 15. hanc invidiam; Verr. a. pr. 2. in hac .. sive invidia sive fortuna; Milo 91. hoc primum iter; Sest. 71. iter hoc; Verr. III, 83. huic itineri; Phil. XII, 25. hi iudices; Cluent. 147. huius iudicis nostri; Milo 16. horum iudicum; Verr. I, 30. his iudicibus; Cluent. 158. 187. his .. iudicibus; Verr. I, 10. his ‖indicibus‖; ib. V, 153. hunc iudicem nostrum; Vatin. 25. hunc quaesitorem ac iudicem; Sex. Rosc. 85. hos ‖iudices‖; div. Caec. 54. hos ‖hoc‖ ‖iudices‖; Verr. IV, 36. hodie hoc nostro; Flacc. 46. his iudicibus; Cluent. 88. hoc iudicium; Quiuct. 42. Sex. Rosc. 5. 95. Verr. IV, 104. Tull. 8. ✕. 36. 41. 42. Caeciu. 6. Cluent. 97. 114. 157. Sulla 4. 43. Balb. 44. Scaur. 30. hoc .. iudicium; Cluent. 98. leg. agr. II, 57. hoc .. iudicium; Cluent. 91. Marcell. 13. ‖hoc iudicium‖; Sex. Rosc. 132. totum hoc iudicium; Tull. 27. hoc .. ipsum iudicium; Cluent. 18. totum .. hoc iudicium; ib. 147. unum hoc iudicium; Cael. 1. iudicium hoc; Verr. V, 127. iudicium ... hoc; Sex. Rosc. 11. haec .. iudicia; Cluent. 122. huius iudicii; Verr. a. pr. 16. 54. Rabir. 33. Cael. 22. huius .. iudicii; Cluent. 135. Milo 3. huius ... iudicii; Flacc. 105. huic iudicio; Verr. I, 114. Sulla 49. Milo 101. hoc iudicio; Sex. Rosc. 13. 153. Verr. a. pr. 24. 51. III, 228. Flacc. 4. 14. 105. 106. Sest. 147. Balb. 65. hoc .. iudicio; Cluent. 56. hoc ipso iudicio; Verr. a. pr. 40. hoc vestro iudicio; Phil. VI, 2. iudicio ‖hoc‖; Rab. Post. 13. his iudiciis; Verr. a. pr. 1. 6. his tribus omnibus iudiciis; har. resp. 30. ad hoc iudicium; Sex. Rosc. 11. Verr. III, 114. 200. V, 154. Tull. 48. Flacc. 9. Cael. 5. Balb. 41. Planc. 55. ad hoc adumbratum iudicium; Sulla 52. ad haec tanta iudicia; Catil. III, 22. ad haec omnia ‖iudicia‖; Quinct. 46. huius iudicii causa; Verr. IV, 17. Arch. 8. de his singulis .. iudiciis; Cluent. 89. ex hoc iudicio; Sex. Rosc. 8. Verr. II, 77. V, 173. in hoc iudicium; Tull. 38. Flacc. 5. Cael. 22. 72. in hoc iudicio; Quinct. 8. div. Caec. 26. Verr. a. pr. 36. 50. I, 15. V, 174. 179. Tull. 26. 31. 42. Cluent. 201. Flacc. 94. Vatin. 3. 40. IN HOC IUDICIO; Verr. I, 84. in hoc singulare iudicium; Quinct. 67. in hoc ipso iudicio; div. Caec. 71. iu hoc uno iudicio; Flacc. 3. in haec iudicia; Rab. Post. 18. in his iudiciis; ib. 36. per hoc iudicium; Verr. III, 152. Font. 17. Caecin. 35. post haec constituta iudicia; Verr. a. pr. 49. haec (iugera); ib. III, 116. contra hoc iugum; Phil. XI, 6. hoc ius; Quinct. 64. hoc .. ius; Rab. Post. 18. ius hoc; Balb. 43. ius .. hoc; ib. 54. haec .. iura; Verr. V, 124. Balh. 26. huius iuris; ib. 42. hoc iure; Verr. I, 68. 114. II, 52. 65. III, 15. dom. 47. hoc .. iure; Verr. III, 152. Font. 17. .. iure; dom. 80. hoc (iure civili); Caecin. 70. ad haec ... iura; Quinct. 48. de hoc iure; Caecin. 101. haec [tua iustitia et lenitas animi]; Marcell. 12.

his Kalendis Ianuariis; Phil. V, 1.

hanc labem; Sulla 88. hanc ... labem; dom. 102. ad hanc labem; Rabir. 27 cum hac .. peste atque labe; Piso 3. hic labor; Cluent. 149. meus hic forensis labor; Cael. 6. huius laboris atque officii; div. Caec. 5. huic .. labori, officio, muneri; Balb. 60. hunc ... extremum laborem; ib. 17. labore hoc; Planc. 84. in hac labore; Cael. 46. in his studiis laboribusque; div. Caec. 44. in his .. periculis laboribusque; Arch. 30. propter hos officiosos labores; Milo 12. his lacrimis; Sest. 146. hac lactitia; Deiot. 26. ex his .. laqueis; Verr. V, 151. huic simulatae largitioui; leg. agr. II, 76. hic latro; Phil. VI, 12. huius impuri latrouis; ib. III, 29. hoc .. nefarium latrocinium; Muren. 84. haec .. laudatio; Verr. IV, 20. haec (laudatio); Flacc. 37. haec laudes; Verr. I, 56. haec forensis laus; Muren. 22. hae tantae .. laudes; Sest. 5. *hac* laude; Flacc. 33. de hac imperatoria .. tua lande; Verr. V, 11. de hac ... laudc; Phil. X, 7. in hac laude; Verr. a. pr. 32. in his tantis virtutibus ac laudibus; Balb. 10. in has lautumias; Verr. V, 68. hanc legationem; Phil. XII, 30. totam hanc legationem; Muren. 21. hanc ipsam legationem; Flacc. 45. in hac .. legatione; Phil. XII, 16. hi legati; Deiot. 41. huic .. legato; Flacc. 52. haec (legio); Phil. XIV, 31. ✕. ✕. huius legionis; ib. III, 7. XII, 8. huius .. legionis; ib. XIV, 31. huius [Martiae legionis]; ib. IV, 6. hanc (legionem); ib. XIV, 31. haec [tua ... lenitas animi]; Marcell. 12. hac lenitate nova; Sulla 47. dc hac .. lenitate; Catil. II, 28. haec lex; leg. agr. II, 68. haec (lex); ib. III, 6. lex haec; ib. II, 59. Catil. III, 25. Muren. 40. hacc optima lex; Sest. 135. hacc ipsa lex; Fr. B. VI, 16. hae leges; Phil. V, 8. huius .. legis; Milo 33. huius Papiriae legis; dom. 130. legis [huius]; leg. agr. II, 22. harum ipsarum legum; Planc. 49. huic .. legi; imp. Pomp. 21. Phil XI, 28. hanc legem; dom. 127. Phil. V, 7. ✕. hanc .. legem; dom. 47. hanc ... legem; Flacc. 5. hanc ipsam legem; Cluent. 151. hanc totam ‖totam hanc‖ .. legem; leg. agr. II, 50. hanc (legem); Verr. II, 39. Piso 30. Phil. V, 8. ib. 16. legem hanc; Fr. B. VI, 19. hac lege; Verr. III, 70. IV, 17. Cluent. 90. 116. 158. leg. agr. I, 9. II, 20. 22. 24. ✕. 71. 73. 76. III, 11. 15. Rabir. Post. 18. Phil. V, 19. hac ipsa lege; Cluent. 151. hac lege agraria; leg. agr. II, 15. III, 3. hac una ‖hac cuim, hace iam‖ lege; Cael. 70. hac tam atroci (lege); Verr. I, 26. lege hac; Rab. Post. 13. lege hac recenti; Flacc. 13. his legibus; Verr. III, 70. Rabir. Post. 18. his (legibus); Cluent. 150. de hac .. lege; dom. 50. de his .. legibus; Phil. I, 25. in hac lege; div. Caec. 18. Planc. 36. in hac tribunaria (lege); ib. POST HANC LEGEM; Rab. Post. 14. hi pusilli et contempti libelli; Verr. II, 185. hunc primum libellum; ib. 183. his ..

libellis ; ib. II, 185. his ipsis libellis; ib. ex his parvis libellis; ib. 184. in his libellis ; ib. 183. 184. hunc librum; div. Caec. 52. huius munificentiae et liberalitatis; Scaur. 47. hanc ... liberalitatem; Rab. Post. 44. hanc liberalitatem meam; leg. agr. II, 12. huius libertatis mansuetudinisque; Rabir. 13. huic imperio liberatisque communi; Phil. V, 37. hanc libertatem; Sulla 86. libertate ... hac Verr. V, 114. ex hac (libertate dicendi); Cluent. 118. hic ... libertus; Verr. II, 184. ad hanc .. libidinem; ib. III, 210. in hac libidine; div. Caec. 9. in hac .. libidine; Verr. III, 205. hanc .. licentiam; ib. 32. hanc ... licentiam; dom. 47. hac licentia; Verr. III, 29. his haec; Cluent. 116 hanc salutarem ... litteram; Milo 15. has litteras; Verr. III, 45. has litteras; ib. IV, 36. his litteris; Phil. XIII, 46. his .. litteris; Verr. III, 126. Phil. XIII, 22. in his litteris; ib. II, 9. hic locus; Verr. V, 126. imp. Pomp. 2. 44. Flacc. 66. Vatin. 15. hic .. locus; imp. Pomp. 1. hic ... locus; Balb. 4. hic (locus); Milo 101. hic munitissimus ... locus; Catil. I, 1. omnis hic locus; ib. III, 24. hic totus locus; Balb. 30. huius loci; leg. agr. II, 6. Piso 71. Fr. A. V, 1. huius .. loci; imp. Pomp. 1. huius templi ac loci; Catil. IV, 14. huic loco temploque; imp. Pomp. 70. hunc locum; Cluent. 7. Caecin. 84. hunc ... locum; Cael. 7. hunc ipsum locum; Verr. I, 79. hoc loco; Qu. Rosc. 40. Verr. II, 45. 118. IV, 69. II, 6. 15. 170. II, 46. Tull. 50. Caecin. 67. 77. imp. Pomp. 25. 60. Cluent. 10. 53. 149. Flacc. 4. Sulla 62. Sest. 86. 108. 119. Vatin. 20. Cael. 9. 10. Planc. 77. 83. Rabir. Post. 6. Deiot. 16. Phil. XIV, 19. hoc .. loco; Qu. Rosc. 43. Cael. 71. hoc extremo .. loco; Sest. 3. hoc nostro ... loco; Planc. 17. his locis; Verr. V, 170. ab hoc loco; Caecin. 88. ad hunc locum; Sex. Rosc. 78. de hoc .. loco sacro; har. resp. 14. ex hoc loco; Quinct. 5. 99. Verr. V, 174. Caecin. 88. imp. Pomp. 3. 21. 52. 70. leg. agr. II, 56. 58. hoc ... ex loco; leg. agr. II, 55. hoc ipso ex loco; imp. Pomp. 42. in hunc locum; Caecin. 88. leg. agr. II, 101. Phil. I, 14. in hunc ipsum locum; imp. Pomp. 55. in haec loca; Verr. IV, 72. in hoc loco; II, 40. Flacc. 40. Cluent. 5. in hoc .. loco; Quinct. 10. hoc in loco; Sest. 119. hoc .. in loco; Cluent. 79. hoc ipso in loco; ib. 54. leg. agr. III, 2. hoc eodem in loco; ib. II, 49. in his locis; Font. 19. in his .. locis; Verr. IV, 103. haec ... lucra; ib. III, 91. haec frumentaria lucra; ib. 85. haec improbissima lucra; ib. 177. hic lucus; Sest. 145. hanc sanctissimam lucem; Cael. 4. hi ludi; Verr. a. pr. 31. hos ludos; har. resp. 24. his (ludis); Verr. a. pr. 31. haec lues impura; har. resp. 24. haec ornamenta et lumina; Sulla 5. haec lumina atque ornamenta; prov. cons. 22. haec lux; Catil. I, 15. lux ... haec ipsa; ib. IV, 16. huius lucis; Rab. Post. 48. hanc .. lucem; Cluent. 31. hanc sanctissimam lucem; Sex Rosc. 63. lucem ... hanc; ib. 150. hac luce; leg. agr. II, 71. Milo 6. luxuriem ... haec; Piso 66.

hunc tantum maerorem; Cluent. 28. haec praesens maestitia; Cael. 4. hunc tam austerum ... magistratum; Fr. B. XII, iv, 2. hos ad magistratus Muren. 64. hic magistratus; Verr. II, 131. his magistratibus; Cluent. 95. in hoc magistratu; leg. agr. I, 26. II, 7. 9. haec magnitudo; Sex. Rosc. 68. haec .. ratio ac magnitudo animorum; Flacc. 28. in hoc maiali; Piso 19. hoc maledictum; Deiot. 28. male maledicto; dom. 93. hoc .. maleficium; Sex. Rosc. 117. huius maleficii; har. resp. 37. ab his tot maleficiis; Sex. Rosc. 30. in hoc tanto ... maleficio; ib. 38. hoc malum; Verr. I, 39. Catil. IV, 6. Rabir. Post. 15. hoc ... malum; dom. 12. hoc (malum); leg. agr. I, 26. hoc .. occultum ... malum; Verr. I, 39. huic malo; har. resp. 56. huic (malo); leg. agr. I, 26. hoc uno malo; Flacc. 16. his tantis malis; Sest. 35. ad haec mala; Muren. 81. in his malis; Milo 58. haec .. mandata; Verr. IV, 113. Phil. VIII, 28. huius libertatis mansuetudinisque; Rabir. 13. has mannbias; Sex. Rosc. 108. hanc manum; Qu. Rosc. 1. huius .. matris; Cluent. 195. in hanc tantam materiem; dom. 13. hac una medicina; Sest. 43. in hac mea mediocritate; Phil. VI, 1. haec (memoria); Arch. 30. hac memoria; Verr. II, 146. hac .. memoria; sen. 38. hac vestra ... memoria; Caecil. 7. hanc mentem .. voluntatemque; Catil. III, 22. horum mensum; Phil. XII, 22. omnibus his meusibus; ib. I, 31. in hos mensis; Muren. 80. per hos mensis; Sulla 92. haec facta ... meutio; Cael. 60. hanc ... mercaturam; leg. agr. II, 65. haec .. merces; Verr. III, 79. praeter hanc (mercedem); Arch. 28. Phil. V, 35. cum hac (meretrice); Caecil. 7. hanc tanto merito; Phil. V, 37. hunc .. metum; Deiot. 4. hunc ... metum; Verr. V, 130. hoc metu; ib. III, 55. Cluent. 152. hoc metu ‖motu‖; leg. agr. I, 24. hoc .. metu; Verr. II, 67. hoc ... metu; Deiot. 8. hoc uno metu; Cluent. 152. ob hunc metum; Verr. V, 116. haec decumam XXXIX milia; ib. II, 187. haec sexagena milia; ib. V, 53. de his ipsis HS IↃↃↃ; Qu. Rosc. 12. in haec ↀↀↀↀ milia modium; Verr. III, 178. hanc urbanam militiam; Muren. 19. in has miserias; Phil. II, 24. hac ... moderatione dicendi; imp. Pomp. 47. huius modi; Quinct. 75. Qu. Rosc. 22. div. Caec. 38. Verr. a. pr. 34. 37. I, 36. 151. II, 31. III, 51. 53. 171. 189. IV, 6. Tull. 51. leg. agr. II, 32. Muren. 60. 61. dom. 139. Vatin. 22. Piso 90. Phil. XIII, 31. hoc modo; Sex. Rosc. 54. 58. Qu. Rosc. 10. Verr. I, 36. 158. II, 129. III, 66. 76. IV, 140. Ligar. 30. hoc uno modo; Cluent. 183. his moenibus; dom. 137. ab hoc templo atque moeuibus; Phil. XIV, 8. intra haec moenia; ib. XIII, 49. haec tantam molem; Catil. III, 17. hanc molestiam; Cael. 18. Planc. 3. hanc ... molestiam; div. Caec. 4. monitor tuus hic; ib. 52. quod hoc monstrum; Verr. IV, 47. ad hunc ... montem; Piso 48. hoc solum .. monumentum; Verr. IV, 84. haec ... monumenta; Planc. 94. hoc .. monimento; Phil. IX, 11. hanc moram; ib. V, 31. hic morbus; Catil. I, 31. in hoc morbo; Verr. I, 91. ad hanc mortem repentinam vocesque ‖vocemque‖; Cluent. 30. his mos; Fr. B. VII, 18. hi mores; ib. XIII, iv, 2. hunc morem; Rab. Post. 9. hunc .. morem; Vatin. 32. hos .. mores; Verr. III, 210. hoc novo more; Muren. 44. his moribus; Cluent. 93. Cluent. 95. ex his (moribus); Verr. III, 210. in hos mores; Sulla 75. hoc tam novo ... motu; har. resp. 20. in hoc tanto ... motu; Milo 84. haec mulier; Cluent. 190. haec eadem mulier; ib. 184. his mulierculis; Flacc. 93. haec multitudo; Verr. a. pr. 15. haec .... multitudo; Sest. 125. multitudo .. haec; Verr. V, 94. huic tantae multitudini; Sest. 36. hac .. multitudine; Verr. IV, 103. ex ... hac multitudine; Catil. III, 14. in his veteribus municipiis; Sex. Rosc. 48. huius munificentiae; Scaur. 47. hoc munus; Verr. a. pr. 36. III, 201. V, 51. Caecin. 15. hoc tuum munus; Verr. III, 187. muuus hoc; Balb. 58. Phil. XII, 24. haec ... munera; dom. 146. huic muneri atque officio; Font. 26. hanc .. operam ac munus; Balb. 17. cum munus hoc, 44. haec mutatione; ib. 27. cum hac immani mutatione ‖nundinatione‖; Phil. II, 115. idem hic myrmillo; ib. XII, 20. ab hoc myrmillone; ib. VI, 10.

haec natio; Sest. 132. nationi huic; Flacc. 9. hanc nationem; Sest. 132. haec (natura); Sulla 8. hac .. iam varia ... natura; Cael. 14. hoc .. navigio; Verr. I, 87. haec navis; div. Caec. 44. haec Ceuturipina navis; ib. 88. haec una navis; ib. 63. hanc navem; ib. IV, 150. hanc ... navem; Sest. 46. hanc (navem); Verr. V, 47. his navibus; Flacc. 32. cum his necessariis; Sulla 89. haec necessitudo; Verr. I, 41. huic necessitudini; sen. 21. negationis huius; Sulla 39. hoc totum .. negotium; Verr. II, 108. (huius negotii ..); ib. 133. huic negotio; ib. IV, 92. hoc tauto negotio; Quinct. 47.

ad hoc negotium; Verr. II, 1. Flacc. 14. his nervis; Flacc. Flacc. 13. pro hac nobilitate; Sex. Rosc. 149. his ... noctibus; Catil. II, 28. hoc nomen; Qu. Rosc. 1. 4. 5. 8. ✕. 9. Verr. III, 181. hoc .. nomen; Arch. 19. hoc ... nomen; Verr. V, 164. hoc totum ‖totum hoc‖ uomen; Verr. II, 104. hoc amplissimum nomen; Verr. III, 96. hoc populare ... nomen; leg. agr. II, 63. nomen hoc; Rab. Post. 28. haec praeclara nomina; Verr. IV, 12. huius ... nominis; Phil. III, 11. huic .. nomini; ib. XIV, 20. huic ... nomini; Font. 32. huic generi nominique; Scaur. 17. hoc nomine; Sex. Rosc. 46. Verr. II, 142. III, 83. Muren. 80. Scaur. 45. Deiot. 10. 36. hoc .. nomine; Rab. Post. 28. hoc uno nomine; Verr. I, 23. hoc ipso nomine; Flacc. 5. Phil. XIV, 24. hoc vulgari (nomine); ib. IV, 10. [his nominibus]; Verr. I, 95. his nominibus solis; ib. his praeclaris nominibus; ib. IV, 97. ad hoc regium uomen; Deiot. 27. de hoc toto nomine; Verr. II, 180. in hoc uomiue; ib. IV, 125. haec ... uota; Phil. I, 32. hic tantus ... umerus; Verr. III, 106. huuc ... numerum; ib. 120. ad huuc numerum; leg. agr. II, 76. ex hoc numero; Marcell. 2. ex hoc .. numero; Sulla 77. ex hoc ... numero; Arch. 16. ex hoc tanto numero; Flacc. 44. in eundum hunc numerum; Vatin. 25. in hoc numero; leg. agr. II, 77. hoc in numero; Planc. 2. uuntius hic; Sex. Rosc. 19. huuc nuntium; Ligar. 7. huuc .. acerbum nuutium; Balb. 64. hoc nuntio; Phil. XII, 8. hoc repentino ... nuntio; Verr. V, 108.

haec oblectamenta; Verr. IV, 134. huius obscuritatis; leg. agr. II, 36. haec obstructio; Sest. 22. hanc .. occasionem; Phil. III, 34. hos (oculos); har. resp. 38. huius odii tauti; Piso 65. praeter hoc civile odium; Milo 35. de hac officina; Verr. IV, 55. in hac officina; ib. 54. hoc officium; Verr. II, 82. huius officii; Sulla 2. huius ... officii; div. Caec. 5. huius officii tanti; Planc. 74. huic .. officio; Balb. 60. ad hoc officium; Mureu. 73. in hoc officio; ib. 2. Sulla 3. dom. 18. hic noster obiurgator; leg. agr. III, 11. hoc omeu! Phil. IV, 10. hoc .. detestabile omeu; ib. XI, 11. hoc onus; Sex. Rosc. 10. hoc onus tantum; Verr. V, 179. hoc onere; ib. II, 1. haec opera; ib. IV, 69. haec ... opera; ib. III, 208. operarum harum cotidianarum; Muren. 21. hanc .. operam; Muren. 34. Balb. 17. hac opera; Muren. 71. huius operarii; Verr. IV, 126. haec opinio; ib. 106. haec .. opinio falsa; Sex. Rosc. 68. huius opinionis; Verr. IV, 107. hanc opinionem; ib. I, 1. Sest. 143. hanc (opinionem); Cluent. 142. hoc .. opidum; Verr. II, 88. IV, 72. in his oppidis; Cluent. 192. oppugnationis huius; Cael. 20. haec .. opportunitas; imp. Pomp. 50. haec optio; Quinct. 32. HOC OPUS; Verr. I, 146. haec opera; ib. IV, 132. ad hoc opus; Phil. II, 125. haec oratio; Caecin. 66. Muren. 61. dom. 116. har. resp. 61. haec .. oratio; Verr. III, 187. haec ... oratio; dom. 19. Phil. II, 86. haec (oratio); Qu. Rosc. 15. ✕. ✕. ✕. haec omnis oratio; Sex. Rosc. 143. haec mea oratio; Sest. 31. haec omnis .. oratio; Phil. VII, 26. huius .. orationis; imp. Pomp. 3. hanc orationem; har. resp. 61. hanc ... orationem; Sulla 35. Balb. 41. omnem hanc orationem; leg. agr. I, 21. has (orationes); Planc. 66. hac oratione; Qu. Rosc. 1. hac .. oratione; Piso 61. hac omni oratione; Cluent. 62. ad .. hanc orationem; Piso 69. ex hac oratione; Verr. II, 164. in hac oratione; Ligar. 31. in hac omni .. oratione; Sest. 53. hic ordo; Mur. 68. Catil. I, 20. sen. 6. Piso 23. 45. 49. Phil. I, 6. II, 53. VII, 14. huius ordinis; Cluent. 152. leg. agr. I, 27. Catil. I, 3 IV, 15. har. resp. 13. Sest. 137. prov. cons. 38. Piso 6. 8. 56. Marcell. 3. Phil. II, 9. 11. 55. III, 13. V, 2. 17. 41. ✕. 53. VIII, 23. IX, 16. X, 19. XI, 17. XIV, 8. huic ordini; Verr. a. pr. 49. I, 19. III, 98. sen. 19. har. resp. 10. prov. cous. 38. 39. Piso 50. Rabir. Post. 13. Marcell. 33. Phil. I, 13. II, 94. VII, 1. 2. 14. XIII, 22. hunc ordinem; Verr. III, 93. Flacc. 5. prov. cons. 3. 15. 39. Phil. II, 19. XIV, 19. hunc ipsum ordinem; sen. 2. ab hoc ordine; Verr. I, 4. Phil. II, 51. XII, 28. XIII, 6. ad hunc ordinem; har. resp. 11. Phil. I, 2. III, 39. XI, 31. erga hunc ordinem; prov. cons. 39. in hunc ordinem; Verr. II, 25. Piso 40. Rab. Post. 13 Phil. IV, 8. XIII, 4. in hoc ordine; Catil. I, 30. sen. 38. har. resp. 32. Piso 56. Marcell. 15. Phil. I, 12. II, 31. 36. VI, 8. VII, 15. X, 25. XII, 14. hoc (ornamentum); Verr. I, 152. de his ornamentis; Fr. B. VI, 43. hic ornatus; Verr. IV, 132. hoc .. ornatu; ib. V, 128. de hoc toto ostento; har. resp. 10. hunc .. statum otiumque; Sest. 46.

haec pactio; Piso 57. has .. pactiones; Verr. V, 120. hoc pacto; ib. I, 37. huic .. importuno ... parricidae; Phil. XII, 13. hoc parricida; Catil. I, 29. ab hoc eodem .. parricida; har. resp. 17. hae partes; Caecin. 66. Phil. XIII, 47. harum trium partium; Muren. 10. hanc partem totam; Flacc. 13. has partis; Font. 21. Muren. 6. har. resp. 61. has .. partis; Scaur. 31. ex hac .. parte; Catil. II, 25. in hac parte; Sex. Rosc. 135. haec ... partitio; Sulla 13. in hac partitione; Verr. IV, 121. hic miscerimus ... pater; Planc. 102. patres hi; Verr. V, 118. [hos patres conscriptos]; Rabir. 20. haec communis ... patria; Flacc. 5. hanc pulcherrimam patriam; Catil. IV, 2. his patronis; Verr. II, 191. hanc pacem; ib. IV, 115. hoc ... peccatum; Qu. Rosc. 17. hoc peccatum tuum; Verr. I, 144. huius peccati; Cluent. 114. in his levioribus peccatis; Sex. Rosc. 62. haec pecunia; Qu. Rosc. 14. haec .. pecunia; Verr. II, 67. haec .. omnis pecunia; ib. III, 91. haec (pecunia); Qu. Rosc. 23. ✕. ✕. haec pecuniae; Verr. III, 97. hae pecuniae; leg. agr. I, 14. dom. 20. huius .. pecuniae; Verr. II, 153. hanc pecuniam; Qu. Rosc. 9. Verr. II, 57. III, 84. Flacc. 59. hauc ... pecuniam; Verr. III, 167. hanc (pecuniam); Flacc. 55. ✕. hanc pecuniam tantam; Verr. III, 164. omuem .. hanc pecuniam; ib. hac pecunia; leg. agr. II, 83. Flacc. 56. de hac pecunia; Qu. Rosc. 12. 13. de hac .. pecunia; Verr. II, 23. de hac tota pecunia; ib. III, 170. in hac pecunia publica; ib. 165. his haedinis pelliculis; Muren. 76. hoc perfugium; Scaur. 40. hoc .. perfugio; Verr. I, 81. hoc periculum; Cluent. 18. ib. 157. haec ... periculu; Verr. V, 8. haec .. tauta periculu; Phil. XII, 30. huius periculi; Sulla 2. haec (periculo); Rab. Post. 25. his ... periculis; Catil. III, 16. his ‖iis‖ temporibus et periculis; Sulla 82. his recentibus .... periculis; Arch. 31. ab his tantis periculis; Muren. 80. ex his (periculis); Fr. B. XVI, III, 5. in his periculis; Catil. I, 31. in his ... periculis; Arch. 30. Muren. 55. hanc suam .. perseverantiam; dom. 8. hanc personam; Caecin. 14. har. resp. 61. hanc ... personam; Sulla 8. hanc ... improbam personam; Verr. II, 109. personam hanc; leg. agr. II, 49. in his personis; Milo 32. inter has personas; Phil. XII, 18. hanc perturbationem; Deiot. 7. hac perturbatione; leg. agr. I, 24. hac tanta perturbatione; Sest. 54. ab hac perturbatione; Phil. II, 103. haec tam adulta ... pestis; Catil. I, 30. huius importunissimae pestis; Verr. III, 125. hanc pestem; Phil. V, 17. hanc ... pestem; Catil. I, 30. hanc (pestem); Cluent. 186. hanc tam taetram ... pestem; Catil. I, 11. has duplicis pestis; prov. cons. 13. ad has pestis; Phil. X, 23. cum hac ... peste; Piso 3. cum his .. exitiosis prodigiis ac .... pestibus; har. resp. 4. has phaleras; Verr. IV, 29. hanc .. mortiferam plagam; Vatin. 20. hac plaga; Cluent. 115. prov. cons. 16. haec eadem (poena); Qu. Rosc. 46. hanc poenam; Balb. 20. poenam .. hanc; dom. 134. ad hanc insignem poenam; Milo 86. huic novo pontifici; dom. 135. hic popularis;

Rabir. 12. populus Romanus hic; ib. 18. huius populi; ib 13. huius principis populi; Planc. 11. horum populorum; Verr. III, 172. huic populo; dom. 52. huic .. populo; Piso 15. huic invicto populo; Catil. II, 19. his populis; Verr. III, 180. ex his populis; Balb. 23. in hoc populo; Catil. IV, 22. hoc portentum; Fr. A. V, 1. quod hoc portentum? Cluent. 188. hanc ... porticum; dom. 103. hic portus; Verr. V, 126. ex hoc portu; prov. cons. 38. in hoc portu; Verr. V, 86. de ... his possessionibus; leg. agr. II, 82. hac postulatione; Phil. I, 27. hoc postulatum; Verr. II, 148. haec potestas; dom. 128. Phil. V, 2. hanc ... potestatem; dom. 44. hanc potestatem regiam; leg. agr. II, 35. hac potestate praetoria; imp. Pomp. 69. haec praeclara praecepta; Piso 59. [praeconi] huic ipsi; leg. agr. II, 48. haec praeda; Verr. III, 169. hanc praedam; Sex. Rosc. 107. hanc (praedam); dom. 65. hac tanta praeda; Verr. V, 80. ad hanc suam praedam; Sex. Rosc. 6. haec praedia: Flacc. 79. haec mea ... praedicatio; har. resp. 16. hanc (praedicationem); Phil. XI, 35. in hunc praedonem; Verr. V, 122. his duobus praeiudiciis; Cluent. 59. his praemiis; Balb. 24. ad hoc amplissimum praemium; Balb. 43. praeter hoc (praemium); Sest. 86. in hac praescriptione; Rabir. 6. hoc praesidium; div. Caec. 15. Verr. V, 168. haec praesidia; Planc. 82. Phil. III, 34. hoc praesidio; Verr. I, 86. hoc .. praesidio; ib. a. pr. 10. his praesidiis; ib. III, 3. huius praetoris; ib. IV, 115. ... hoc praetore; Font. 11. hoc uno praetore; div. Caec. 3. ab his praetoribus; leg. agr. II, 93. ante hunc praetorem; Verr. II, 35. III, 67. his principiis; Phil. I, 2. hi principes; Planc. 28. cum his principibus; Vatin. 10. ipsis his prodigiis; har. resp. 44. cum his .. exitiosis prodigiis; ib. 4. per hoc toto prodigio atque responso; ib. 10. hoc proelio; Phil. XIV, 27. profectionis huius; Milo 52. in hac prolusione; div. Caec. 47. huic propinquo suo; Quinct. 88. his .. propinquis; Sulla 19. ex his propinquis; Sex. Rosc. 49. hanc (proscriptionem); Sex. Rosc. 153. hoc vetus proverbium; Flacc. 65. hanc .. provinciam; imp. Pomp. 14. huic provinciae; Font. 18. hanc provinciam; prov. cons. 39. hanc ... provinciam; Phil. III, 26. ex hac provincia; Verr. II, 3. in hac provincia; leg. agr. II, 48. in his provinciis; imp. Pomp. 61. in hunc pudorem; Sulla 75. in hoc .. pudore; ib. 74. hic .. puer; Sest. 6. 146. hi pueri tam lepidi; Catil. II, 23. huic puero . Sulla 88. huic misero puero; Flacc. 106. puero huic; Phil. XIII, 24. hunc puerum; Cael. 39. Fr. B. XVI, 11, 3. huic .. puerum; Verr. II, 145. his pugnis; Phil. II, 75. ante hanc pugnam; Sex. Rosc. 17. hanc pulchritudinem; Verr. IV, 120. hoc punctum temporis; Phil. II, 112. nostra hac purpura; Sest. 19.

hoc triduo vel quadriduo; Phil. XIV, 15. in hac quadriremi; Verr. V, 88. haec quaestio; Cluent. 1. 147. 148. haec ... quaestio; Cluent. 155. huic quaestioni; Sex. Rosc. 85. Cluent. 147. Balb. 52. Milo 22. huic eidem quaestioni; Sex. Rosc. 11. huic ipsi quaestioni; Verr. a. pr. 30. his duabus quaestionibus; Phil. I, 22. hanc quaestionem; Sex. Rosc. 11. hanc .. quaestionem; Milo 13. hanc fictam quaestionem; Cluent. 185. haec quaestione; Milo 60. ✕. de hac ipsa quaestione; Rab. Post. 13. in hanc unam quaestionem; Cluent. 151. in hac quaestione; Verr. II, 15. huic ... quaestori; ib. III, 177. ante hunc quaestorem; div. Caec. 55. totus quaestus hic; Verr. III, 192. hos quaestus; Qu. Rosc. 24. hos .. quaestus; Verr. II, 30. in hoc .. quaestu; Fr. B. VIII, 1. haec querella; Ligar. 23. huius querellae; Cael. 74. hanc querimoniam; Verr. V, 130.

haec ratio; imp. Pomp. 19. haec .. ratio; Arch. 2. Planc. 48. haec via ac ||haec|| ratio; Sest. 103. haec una ratio; Rab. Post. 28. huius rationis; Caecin. 85. hanc ratiouem; Verr. V, 101. Font. 19. hanc .. rationem; Verr. IV, 40. Planc. 46. hanc .. totam rationem; Flacc. 45. hanc sectam rationemque; Cael. 40. hac ratione; Verr. III, 205. Caecin. 13. hac ipsa ratione; Verr. III, 116. hac una ratione; Cluent. 20. ab hac ratione; imp. Pomp. 51. ad hanc rationem extremam; Quinct. 54. in hac ratione; Verr. III, 116. in hac .. ratione; Font. 37. in hac insolita ... ratione; imp. Pomp. 3. in hac tam dispari ratione; Phil. VIII, 9. in his rationibus; Caecin. 13. per hanc rationem; Verr. II, 127. per has rationes; Caecin. 99. haec .. rcconciliatio; Cluent. 100. haec tua recusatio; ib. 148. hic mens reditus; dom. 100. hunc reditum; ib. hunc .. reditum; Sest. 128. haec ... religio; Verr. IV, 114. haec tota religio; har. resp. 27. huic religioni; dom. 123. hanc .. religionem; har. resp. 27. hanc .. religionem; dom. 135. hanc .. tantam religionem; Verr. IV, 78. cum his religionibus; har. resp. 27. hoc unum ... remedium; div. Caec. 9. praeclarum hoc .. remedium; Verr. V, 26. post repromissionem recentem hanc; Qu. Rosc. 39. haec res; Qu. Rosc. 42. div. Caec. 13. Verr. a. pr. 20. 54. 1, 5. 112. Caecin. 32. Catil. I, 25. hac re; resp. 31. Piso 72. haec res ||haec ... res||; Verr. a. pr. 37. haec .. res; Verr. II, 102. Cluent. 82. Marcell. 11. haec ... res; Verr. a. pr. 22. IV, 70. haec eadem res; Muren. 24. haec ipsa cotidiana res; Scaur. 33. res ... haec ||huic|| ... commissa .. est; Flacc. 45. hac res; Sulla 3. huius rei; Caecin. 32. ib. 40. Phil. II, 54. huius .. rei; Marcell. 11. ib. 16. harum rerum; div. Caec. 19. Verr. II, 87. IV, 13. V, 131. Caecin. 74. Flacc. 78. 96. Sest. 99. harum omnium rerum; Verr. V, 23. leg. agr. I, 16. Sulla 34. har. resp. 45. harum .. omnium rerum; Rabir. 16. harum rerum omnium; Caecin. 52. Phil. XI, 21. huic rei; Quinct. 37. Qu. Rosc. 55. Cluent. 168. hanc rem; div. Caec. 17. Verr. a. pr. 32. V, 19. Font. 20. leg. agr. II, 58. dom. 70. Phil. II, 26. XII, 9. [hanc rem]; Verr. III, 203. hanc .. rem; Sex. Rosc. 114. 115. Verr. V, 167. hanc rem totam; Verr. III, 164. hanc rem tam atrocem; Tull. 22. remque hanc totam; Verr. II, 119. quattuor has res; imp. Pomp. 28. Sulla 1. Cluent. 48. hac (re frumentaria); Verr. III, 11. hac una re; Vatin. 28. his rebus; Quinct. 47. Verr. III, 18 200. Caecin. 23. Cluent. 25. 45. 48. 96. 192. leg. agr. II, 71. III, 13. Catil. II, 25. ✕. Muren. 51. his [rebus]; Flacc. 74. his .. rebus; Verr. a. pr. 15. leg. agr. I, 22. Muren. 52. Piso 45. ✕. ✕. Phil. II, 79. his tam opimis rebus; Verr. I, 93. his rebus omnibus; Verr. III, 9. Rabir. 15. Catil. IV, 3. his omnibus rebus; dom. 96. rebus his; Fr. B. VII, 8. ab his rebus; div. Caec. 40. Verr. IV, 3. ad hanc rem; Verr. a. pr. 36. I, 83. III, 3. 183. Caecin. 40. imp. Pomp. 69. Cael. 64. hac de re; Verr. I, 27. Muren. 83. Phil. XIV, 6. hac .. de re; Quinct. 54. hac tanta de re; leg. agr. II, 43. de his rebus; Sex. Rosc. 26. 110. Cluent. 160. Catil. III, 11. Muren. 51. ✕. Phil. III, 39. his de rebus; Quinct. 13. Sex. Rosc. 9. 127. Verr. II, 43. har. resp. 22. ex hac re; Sex. Rosc. 69. ex his rebus; Verr. III, 176. Flacc. 13. ex his ... rebus; Verr. II, 104. ex his .. omnibus rebus; ib V, 37. in hanc rem; Quinct. 37. Qu. Rosc. 12. 32. Verr. I, 36. II, 146. in hac re; div. Caec. 16. Verr. I, 51. II, 121. 164. III, 146.—IV, 95. V, 10. Tull. 3. Caecin. 22. 32. 57. 58. 67. 85. Balb. 60. Planc. 5. hac una [in] re; div. Caec. 61. in hac re sola; Verr. II, 140. in his rebus; Sex. Rosc. 76. 131. Verr. I, 108. II, 159. IV, 14. 49. Caecin. 47. Sest. 130. Phil. I, 30. [in his rebus]; Rabir. 2. in his (rebus); Caecin. 31. in his ipsis rebus et temporibus; Verr. II, 107. in his .. [rebus] omnibus; ib. III, 27. in his ipsis rebus; ib. IV, 53. in his rebus omnibus; Rabir. 25. his tantis in rebus; Muren. 83. ob hanc rem; Verr. V, 43. pro .. his rebus; ib. I,

95. pro his .. omnibus rebus; Catil. IV, 23. his pro rebus; Verr. II, 176. responsum .. hoc recens; har. resp. 9. ad haec .. responsa; ib. 29. ex hoc .. responso; ib. 11. haec res publica; leg. agr. II, 64. Rabir. 5. huius rei publicae; leg. agr. I, 18. huius .. rei publicae; Rab. Post. 22. huic rei publicae; Sulla 86. Vatin. 10. Phil. II, 55. XIII, 32. huic urbi et rei publicae; dom. 144. hanc rem publicam; ib. 94. Sest. 143. Phil. X, 22. hanc (rem publicam); Phil. V, 50. hanc rempublicam totam; leg. agr. II, 89. hanc tantam rem publicam; Sest. 143. hac re publica; Verr. V, 94. coutra hanc rem publicam; leg. agr. II, 90. ex hac re publica; Rabir. 10. in hanc rem publicam; ib. 33. Milo 87. in hac re publica; Sex. Rosc. 154. Verr. III, 205. Font. 42. leg. agr. II, 90. Rabir. 13. Catil. I, 3. 28. III, 26. IV, 7. Muren. 75. dom. 94. Vatin. 33. Planc. III, 84. Phil. II, 12. III, 5. nova haec restipulatio; Qu. Rosc. 38. huius restipulationis; ib. hic reus; Verr. V, 177. huic reo; Arch. 3. reum .. hunc; Planc. 2. in hunc reum; Verr. I, 19. in hoc reo; Verr. V, 117. 183. ✕. 188. in hoc .. reo; Flacc. 25. hi reges; Deiot. 41. hunc regem; Muren. 32. de hoc (rege); Sest. 57. hoc vobore; Cael. 39. hac rogatione; Sulla 63. in hac rogatione; Milo 47. hic rumor; Mureu. 45.

has sacerdotes; Balb. 55. ab hoc religioso .. sacerdote; dom. 111. hoc (sacrificium); har. resp. 37. haec sacra; ib. 26. in haec adoptiva (sacra); dom. 35. huius saeculi; Cael. 48. Phil. IX, 13. huius calamistrati saltatoris; sen. 13. ex hoc ipso saltu; Quinct. 90. hanc saltem; Ligar. 28. hanc perversam sapientiam; Muren. 75. hac nua sapientia; har. resp. 19. in his sartis tectisque; Verr. I, 136. his robustis ... satellitibus; leg. agr. II, 84. ad haec Antoniana saxa; Phil. XII, 19 hoc scelus; Catil. I, 14. dom. 63. hoc ... singulare scelus; Cluent. 12. haec scelera; Tull. 40. scelera haec; Sex. Rosc. 25. totius hujus sceleris; Verr. XIV, 15. horum omnium scelerum; Catil. III, 6. omnium horum scelerum; Cael. 61. huic .. sceleri; Sulla 70. hoc uno scelere; Verr. I, 40. hoc nefario scelere; Verr. IV, 72. bis tantis sceleribus; Cluent. 29. ab hoc scelere; Verr. a. pr. 36. ad hoc scelus; Sex. Rosc. 39. in hoc scelere; Catil. IV, 13. Sulla 83. in his scriptis; Verr. III, 183. hunc ... scrupulum; Sex. Rosc. 6. hanc sectam; Cael. 40. hanc ... sectam; Flacc. 104. haec sedes; Catil. IV, 2. in hanc excelsissimam sedem; Sulla 5. in his ... sedibus; Marcell. 10. hic senator; Phil. XI, 4. hoc ... senatu; Phil. XIII, 28. de hoc senatu; Rabir. 20. huic tristi ... seni; Cael. 38. hunc (sensum); Verr. III, 46. hoc ... sensu; har. resp. 19. haec sententia; Phil. VI, 3. haec (sententia); dom. 53. harum .. sententiarum; Balb. 61. huic .. sententiae; Phil. XIV, 3. hanc sententiam; Caecin 53. hanc (sententiam); Phil. XIV, 3. hanc ... sententiam; Verr. IV, 138. hanc meam sententiam; Phil. IX, 14. hac .. sententia; ib. XIII, 46. his sententiis; Verr. a. pr. 17. prov. cons. 38. ab hac sententia: Phil. XIV, 28. in hac spem sententiamque; Catil. II, 29. has in sententias meas; Phil. XIV, 21. in hac sententia; prov. cons. 2. hanc sentinam; Catil. II, 7. hunc sermonem; Verr. I, 59. hunc ... sermonem; Cluent. 85. ex his adsiduis ... sermonibus; Sest. 24. in hoc pervagato .. sermone; Milo 3. in ipso sermone hoc et vociferatione; Cluent. 30. hunc servum communem; Qu. Rosc. 32. bi sesquimodii; Verr. III, 215. hac severitate; ib. I, 121. banc sextulam; Caecin. 17. hac sextula; ib. haec (sica); ✕. ✕. Milo 37. huic (sicae); ib. haec ... tanta significatio; Sest. 125. hoc signum; Verr. I, 53. IV, 91. 99. dom. 130. hoc tertium (signum); Verr. IV, 130. haec signa; ib. 14. haec ... signa; div. Caec. 29. haec (signa); Verr. I, 54. haec .. duo signa; ib. 61. haec omnia ... signa; ib. IV, 7. haec omnia signa; ib. 12. haec .. duo (signa); ib. I, 61. horum (signorum); ib. IV, 7. hoc ... silentio; Cluent. 66. hoc (simulacrum); Verr. IV, 72. dom. 111. praeter hoc simulacrum; Rab. Post. 41. bella haec .. simulatio; Verr. II, 145. hanc silvam; leg. agr. I, 3. hic ... socer; Planc. 27. banc ... societatem; dom. 28. hoc solacio; prov. cons. 16. in hac .. sollicitatione; Catil. III, 14. hoc solum; Balb. 28. [hoc] commune .. solum; Catil. IV, 16. haec solutio; Cluent. 84. hae sordes; Sest. 145. in hoc misero squalore et sordibus; ib. 144. in hac sorte; Verr. a. pr. 22. hoc spectaculum; Milo 103. hoc iucundissimum spectaculum; Verr. V, 66. in hac ... specula; Phil. VII, 19. hoc .. optatissimum speculum; Cluent. 192. haec ... spes; Verr. V, 157. haec (spes); Milo 43. hanc spem; Verr. V, 163. hanc (spem); leg. agr. II, 54. hac spe; Verr. II, 71. Planc. 65. hac una spe; Verr. II, 71. in hanc spem; Catil. II, 29. hoc communi spiritu; Catil. IV, 7. hoc caelesti spiritu; har. resp. 57. hunc splendorem; Ligar. 33. hunc ... splendorem; Planc. 30. hoc splendore; Verr. a. pr. 49. 72. ab hoc splendore; Sex. Rosc. 142. hac de sponsione; Caecin. 23. hic ... squalor; Sest. 145. in hoc misero squalore; Sest. 144. haec .. statua; Phil. IX, 11. haec una statua; ib. VI, 13. huius statuae; Verr. II, 134. statns hic; leg. agr. I, 26. hunc statum; ib. II, 103. III, 4. har. resp. 61. hunc .. statum; Sest. 46. Balb. 18. hoc ... statu; Font. 6. contra hunc ... statum; leg. agr. II, 8. post hunc statum; Verr. I, 18. in hac ... sterilitate; har. resp. 31. post hanc rei-temem stipulationem; Qu. Rosc. 41. ex his sterenisi strepitu; Arch. 12. haec studia; ib. 16. Cael. 39. 45. omnia haec nostra praeclara studia; Muren. 22. studia .. haec; Arch. 5. horum studiorum; ib. 1. huic studio; Balb. 3. huic uni ‖cuncti‖ studio; Arch. 2. huic vestro tauto studio; Sest. 36. his studiis; Arch. 12. ad haec studia; ib. 13. 19. ex his studiis; ib. 16. 17. in his studiis; div. Caec. 4. propter haec ipsa studia; Cael. 54. hac stultitia; Verr. V. 103. hic stupor; Phil. II, 30. in hac suavitate; Cael. 25. hac .. subscriptione; Cluent. 130. haec subsellia; Phil. XIII, 18. ad haec subsellia; Rab. Post. 36. in his (subsellis); Sulla 5. haec tria frumentaria subsidia; imp. Pomp. 34. sine hoc subsidio; prov. cons. 28. hanc urbanam suffragationem; Muren. 38. hos tantos ... sumptus; Sex. Rosc. 139. hoc sumptn; Flacc. 33. huic .. barbarae superstitioni; ib. 67. haec (supplicatio); Catil. III, 15. horum supplicionm omnium; Rabir. 16. hoc supplicio; Verr. V, 18. hoc .. supplicio; ib. 8. haec suspicio; Fr. A. III, 2. huius .. suspicionis; Sulla 17. hanc suspicionem; Sex. Rosc. 100. Sulla 68. hanc .. suspicionem; Cluent. 79. Sest. 41. hac .. suspicione; Deiot. 17. bac indigna suspicione; Sex. Rosc. 128. 144.

hae tabulae; Verr. III, 112. IV, 122. has .. tabulas; Caecin. 72. his .. tabulis; Verr. IV, 122. in his tabulis; ib. II, 188. in his .. tabulis; Arch. 9. haec tecta atque templa; Sulla 86. his (tectis); Piso 15. in his sartis tectisque; Verr. I, 136. in his .. templis ac tectis; Sulla 33. banc .. temeritatem; prov. cons. 15. hac horribili tempestate; Verr. I, 89. in hac tempestate; Planc. 11. in hac .. tempestate; Muren. 36. hoc templum; leg. agr. I, 18. Phil. VIII, 28. haec templa; Catil. III, 22. ib. IV, 16. Milo 98. haec ... templa; Sulla 86. huius templi; Catil. IV, 14. Fr. B. XIII, 1, 5. huic (templo) ‖ Iovi Optimo Maximo‖; Phil. XIV, 27. huic loco temploque; imp. Pomp. 70. his templis; Vatin. 10. ab hoc templo; Phil. XIV, 8. ad hoc templum; Verr. IV, 94. .. in hoc templum; Phil. XIV, 12. in hoc templo; ib. 14, 16. hoc ipso in templo; Catil. I, 21. Phil. II, 119. in his .. templis; Sulla 33. hoc primum tempus; div. Caec. 27. tempus hoc; Verr. a. pr. 43. Cluent. 94. Muren. 88. haec duo tempora; Ligar. 4. huius temporis;

Catil. IV, 23. Flacc. 6. Phil. II, 20. huius ipsius temporis; ib. V, 35. huius temporis ac timoris mei; sen. 30. horum .. temporum; Verr. II, 61, ib. IV, 36. huic tempori; Verr. I, 114. Cluent. 187. dom. 17. Phil. III, 34. huic .. ipsi tempori; Cluent. 186. hoc tempore; Quinct. 3. 71. 74. Sex. Rosc. 6. 8. 11. 12. 29. 35. 58. 150. 152. 154. div. Caec. 7. 63. Verr. I, 4. III, 114. 115. IV, 82. Tull. 4. imp. Pomp. 50. Cluent. 8. 18. ✕ 80. ✕. ✕ 92. 98. 151. 169 179. 195. leg. agr. II, 42. 44. Sulla 2. 35. 53. Quir. 5. dom. 3. har. resp. 55. Scst. 9. Cael. 30. prov. cons. 3. 17. 30. 47. Balb. 40. Milo 4. 98. Marcell. 34. Phil. I, 1. 23. III, 11. 39. V, 52. VI, 2. VII, 18. VIII, 1. X, 13. 25. XII, 3. 26. XIII, 23. XIV, 21. hoc .. tempore; Sest. 71. Phil. V, 45. XIV, 17. hoc ipso tempore; Verr. a. pr. 25. V, 175. Phil. II, 8. 19. hoc omni tempore sullauo; Verr. I, 43. hoc omni tempore; Flacc. 30. hoc, hoc, inquam, tempore; ib. 3. his temporibus; Verr. I, 106. 23. Tull. 10. Cluent. 95. Catil. III, 18. Muren. 87. Marcell. 1. Phil. I, 17. XI, 16. his temporibus ipsis; har. resp. 32. temporibus his; Phil. XII, 7. temporibus his ipsis; Milo 95. ad hoc tempus; Verr. III, 216. IV, 107. Flacc. 25. Piso 68. ad haec tempora; Phil. XII, 9. usque ad hoc tempus; Verr. I, 98. Caecin. 5. Sulla 74. ante hoc tempus; Quinct. 71. 81. Sex. Rosc. 82. Verr. II, 8. Cluent. 8. 88. Sest. 77. Balb. 41. Rabir. Post. 10. Dciot. 1. ante haec durissima .. tempora; dom. 93. ex hoc tempore; Scst. 1. in hoc tempus; Muren. 80. in hoc tempore; Quinct. 1. in hoc tam exiguo mco tempore; Rabir. 17. hoc .. in tempore; Muren. 2. in his temporibus; Verr. III, 182. per haec tempora; ih. 207. 208. hanc ingratam terram; Milo 105. huius tanti terroris; Verr. I, 80. hoc testamentum ipsum; Cluent. 135. hac .. testificatione; Verr. V, 102. his testimoniis; Milo 47. in hoc testimonio; Verr. III, 74. hi testes; Fr. B. VII, 3 huic testi; Caecin. 72. huic .. testi; ib. 26. huic publico testi; Flacc. 52. his testibus; Verr. I, 20. Caecin. 31. his .. testibus; Flacc. 64. his ‖eis‖ testibus; div. Caec. 14. hunc .. testem meum; Verr. V, 155. cum his .. testibus; Font. 31. de hoc teste; Caecin. 24. Flacc. 41. de hoc .. teste; Caecin. 26. de his nostris testibus; Flacc. 12. hunc .. timorem; Catil. I, 18. hanc togam; Piso 73. iu hac toga; Sest. 144. hic tribunus plebis; Cluent. 94. leg. agr. II, 30. 68. hic .. tribunus plebis; ib. 27. huius ambusti tribuni plebis; Milo 12. hunc tribunum plebis; Cluent. 94. ab hoc tribuno plebis; leg. agr. II, 26. 70. ab hoc horrido ... tribuno plebis; ib. 65. ab hoc plebicola tribuno plebis; ib. 84. hanc (tribum); Planc. 38. bas tribus; ib. 42. per hoc triennium; Muren. 80. hoc triticum; Verr. III, 73. huius imperati [...] tritici; ib. 163. hoc tumultu proximo; Sex Rosc. 16. huius turpitudinis; Phil. V, 12. ab hac .. turpitudine; Cael. 41. huius ipsius tutelae; Flacc. 74. huius unius casti tutoris; har. resp. 12. hic tyrannus; Verr. IV, 123.

harum valvarum; Verr. IV, 124. ex hac .. varietate; Font. 13. haec aurea vasa; Verr. IV, 82. hanc tantam .. vastitatem; Piso 85. hac .. vate; har. resp. 27. hoc vectigal; Verr. III, 200. hoc .. vectigal; leg. agr. II, 81. hanc .. vectigalis; ib. I, 13. hoc vectigali; ib. II, 83. his (vectigalibus); imp. Pomp. 18. de hoc vectigali; leg. agr. II, 83. ex hoc vectigali; ih. hic venditor; Phil. II, 97. venefica haec; Phil. XIII, 25. praeter hoc venenum; Cluent. 62. hanc veniam; Arch. 3. hoc verbum; Caecin. 87. har. resp. 56. hoc .. verbum; Phil. X, 14. hoc .. verbum; Planc. 78. haec (verba); har. resp. 37. haec .. duo verba; Quinct. 58. verba haec; Caecin. 63. huius verbi; Catil. III, 3. hoc verbo; Verr. III, 133. V, 54. Deiot. 26. hoc .. verbo; har. resp. 53. hoc .. verbo; Balb. 42. hoc .. ‖verbo‖; leg. agr. II, 70. hoc uno verbo; Caecin. 88. his verbis; Caecin. 54. Catil. III, 15. Phil. V, 36. 40. in haec verba; Tull. 41. sub hoc verbo; leg. agr. III, 12. hunc immanissimum verrem; Verr. IV, 95. haec .. vestigia; leg. agr. II, 98. his vestigiis; Sex. Rosc. 74. hoc .. vestitu; Verr. V, 86. haec deserta via; Cael. 42. huic planae et stabili (viae); Flacc. 105. hanc .. viam; Sest. 100. 140. hanc .. viam; Font. 24. Catil. IV, 9. Balb. 54. huius victoriae; Catil. III, 24. huic victoriae; Ligar. 24. cum hoc .. vinculo; Muren. 65. hic vir; dom. 25. hic .. vir; Milo 104. hic vir clarissimus; Piso 6. hi tales viri; Cluent. 186. huius viri; imp. Pomp. 28. dom. 87. huius .. clarissimi viri; Flacc. 31. huius excellentis viri; Balb. 5. huius summi .. viri; ib. 64. huius ornatissimi .. viri; Planc. 19. horum virorum; Sex. Rosc. 54. horum omnium .. summorum virorum; dom. 104. huic .. ita .. merito viro; har. resp. 7. huic optimo viro; Rah. Post. 48. huic .. tali viro; Milo 75. duobus his .. viris; Sest. 6. his tot talibus viris; Ligar. 36. viris his; Vatin. 10. hunc virum; Milo 105. hunc .. virum; Flacc. 6. hunc clarissimum virum; dom. 110. has talis virgines; div. Caec. 51. Sulla 22. dom. 3. hoc ipso summo viro; Milo 78. ab hoc .. viro; Phil. X, 14. ab his viris; Sest. 147. de his tot viris; Planc. 29. in his .. viris lectissimis; Quinct. 5. per hunc praeclarum virum; Phil. XIII, 27. sine his clarissimis viris; ib. II, 26. huic .. virgini; Font. 47. haec .. virtus; Sulla 62. haec (virtus); Muren. 22. Deiot. 26. haec (militaris virtus); Muren. 22. haec tanta virtus; Milo 101. hanc virtutem; Verr. IV, 96. Milo 101. hanc (virtutem); Phil. IV, 13. hac ‖virtute‖; ib. ab hac perenni .. virtute; Flacc. 25. ab his praeclarissimis virtutibus; Catil. II, 25. propter hanc eximiam virtutem; Verr. V, 3. hanc (vis); dom. 67. haec magna vis; Verr. III, 37. hanc .. vis; dom. 55. hanc vim; Verr. III, 34. Font. 3. Flacc. 14. Balb. 36. Rab. Post. 42. hanc .. vim; dom. 63. hanc .. vim; Muren 58. hanc tantam vim; Verr. IV, 54. hac .. vi; ib. III, 55. haec vita; Phil. XIV, 32. haec .. vita; Sex. Rosc. 44. vita .. haec rustica; Sex. Rosc. 75. huius vitae; Sest. 129. Catil. I, 26. „huic .. vitiosae vitae“; Sest. 118. hanc vitam; Rab. Post. 17. hanc .. vitam; Cael. 39. vitam .. hanc rusticam; Sex. Rosc. 48. in hanc vitam; Sulla 75. in hac vita; Sex. Rosc. 134. Sulla 74. ih. 89. in hac .. vita; Sex. Rosc. 75. in hac cotidiana .. vita; Piso 64. inter hanc vitam; Sest. 92. hoc vitium; Muren. 13. Sulla 25. [his .. vitiis]; Phil. XIV, 7. in hoc ulcere; dom. 112. post hanc .. vociferationem; Verr. V, 157. hic (voltus); Piso 1. voltus .. totus .. hic; ib. hoc eodem .. voltu; Milo 95. haec .. voluntas; div. Caec. 16. huius voluntatis; Cluent. 31. Piso 80. huic voluntati; Verr. III, 62. ab hac tam impensa voluntate; Sest. 130. haec vox; Verr. V, 162. Sulla 14. Arch. 1. haec .. vox; Verr. III, 132. haec .. vox; har. resp. 63. vox haec; Sest. 2. hae voces; Milo 93. huic voci; leg. agr. II, 6. Rabir. 34. hanc vocem; Catil. I, 20. hanc .. vocem; Fr. B. XVI, III, 2. hanc .. vocem; Verr. I, 94. hac voce; div. Caec. 19. Sulla 14. Phil. XII, 4. his .. sanctissimis .. vocibus; Catil. I, 29. in hac voce; Verr. V, 168. haec urbs; Catil. I, 33. Vatin. 14. prov. cons. 34. Milo 98. Marcell. 29. huius urbis; Catil. I, 9. 11. III, 9. 24. 29. IV, 10. 12. Flacc. 62. 102. Sulla 19. har. resp. 37. Sest. 146. prov. cons. 7. Balb. 31. Piso 5. 53. Rabir. Post. 42. Deiot. 32. Phil. V, 27. VIII, 28. XIV, 12. huius urbis ‖civitatis‖; Sulla 3. huius .. urbis; Phil. XIV, 10. huic urbi; leg. agr. I, 18. 20. II, 1. IV, 3. Muren. 22. Flacc. 102. Sulla 86. Vatin. 10. prov. cons. 4. Milo 84. Phil. XI, 10. 37. XIII, 20. 49. XIV, 32. urbi huic; Sulla 24. hanc urbem; Font. 35. Catil. III, 2. 19. 21. 25. IV, 11. Flacc. 91. Sulla 57. dom. 94. Vatin. 19. Piso 6. Rab.

Post. 48. Phil. V, 27. 37. hanc (urbem); Catil. II, 29. hanc ... urbem; Verr. V, 160. urbem hanc; leg. agr. I, 16. Sulla 27. 33. Phil. XIV, 32. ad hanc urbem; Catil. II, 2. contra hanc urbem; leg. agr. III, 16. Ligar. 22. cum hac urbe; leg. agr. II, 51. ex hac urbe; imp. Pomp. 41. sen. 34. Sest. 63. Rab. Post. 22. Mil. 101. 104. in hanc urbem; Deiot. 32. Phil. XII, 13. in hac urbe; Verr. V, 152. 173. leg. agr. II, 55. Catil. I, 13. 28. II, 27. 28. III, 25. Quir. 14. dom. 74. har. resp. II. ✕. ✕. ✕. 12. 14. 24. Sest. 63. 146. Piso 26. Planc. 87. Scaur. 17. Milo 16. 33. Phil. II, 32. 38. V, 17. XIII, 4. 18. XIV, 8. in hac .. urbe; Flacc. 61 post hanc urbem conditam; Catil. III, 15. har. resp. 16. post conditam hanc urbem; Phil. II, 13. hanc uxorem; Sulla 90. ad hunc usum forensem; Cael. 72. hac utilitate; Verr. V, 57. hanc suam uxorem; Scaur. 8.

B. **allein:** 1. **masc. u. Singular:** 1. **hic:** a. **Activ:** se abiecit; Sest. 79. abstinebit; Phil. XII, 26. adiit; dom. 30. adnuisse; Quinct. 18. adsecutus est; Balb. 57. adsumpsit; Muren. 31. advolavit; Sest. 11. aedificasset; Tull. 53. aestimabat; Phil. V, 20. ait; Sulla 21. amisit; Phil. IV, 15. arcessit; Catil. IV, 13. attigit; Arch. 28. attribuit; Catil. IV, 13. audet; Rabir. 15. audebit; Verr. V, 57. Phil. III, 30. ausus est; Verr. III, 15. est ausus; Qu. Rosc. 18. ausus esset; Sest. 30. Piso 50. — cogitet; Phil. V, 25. cognovit; Planc. 98. compararet; Verr. a. pr. 9. comprobavit; ib. IV, 57. conatur; Qu. Rosc. 34. leg. agr. II, 19. conatus est; ib. concitat; Catil. IV, 13. condemnavit; Cluent. 113. confecit; Phil. V, 44. se contulit; Sex. Rosc. 17. 27. confugit; ib. 27. coniunxit; Flacc. 101. constituit; leg. agr. III, 5. consuevit; Qu. Rosc. 46. contrahit; Cluent. 72. conscabat; Milo 25. credidit; Rab. Post. 4. cupiebat; Quinct. 21. curavit; Verr. IV, 49. V, 177. — defenderet; Tull. 53. Milo 29. defendit; Sest. 58. defenderat; Verr. I, 76. detulit; Verr. II, 95. detulisset; Cael. 56. ✕. denuntiavit; Qu. Rosc. 26. deportavit; Phil. II, 109. est ... deprecatus; Sulla 72. depulit; Sest. 79. desiliisset; Milo 20. desinant; Phil. X, 17. desperat; Muren. 45. dicet; Verr. III, 137. dicent; Quinct. 58. dixit; Milo 58. Phil. II, 80. diligent; ib. VII, 21. dedit; ib. V, 7. XI, 13. dedisset; Verr. II, 70. — effecit; Cluent. 32 effugiet; ib. 108. est; Sex. Rosc. 49. Verr. I, 98. IV, 92. sen. 35. har. resp. 57. Piso 70. Planc. 15. 19. 27. Milo 101. Phil. VI, 10. XIII, 25. estne? Verr. II, 113. ✕. sit; Sex. Rosc. 129 Verr. II, 111. Cluent. 26. erat; Cael. 10. 57. Planc. 44. esset; Verr. V, 79. Cluent. 76. Sulla 88. fuit; Muren. 12. 41. dom. 30. ✕. Sest. 8. Balb. 63. Phil. XI, 10. evolavit; Verr. I, 70. excipit; leg. agr. I, 13. excitarit; Sest. 12. existimet; Cael. 24. — faciat; Phil. V, 25. faciet; ib. III, 30. feci; Planc. 79. fecerit; Milo 31. Phil. V, 25. tulit; Planc. 34. ‖ hic‖ (tulit); Phil. V, 7. — gesserit; Muren. 20. — habet; Milo 58. haberet; Arch. 7. habuit; Muren. 18. Planc. 20. ib. 34. (habuit); Cluent. 82. habuisset; Flacc. 31. habitat; Cael. 17. — incebat; Piso 22. imploravit; dom. 90. imposuerat. Rab. Post. 26. inchoavit; Arch. 28. incidit; Planc. 99. infudit; Phil. XI, 13. inludit; dom. 104. interfuit; Cluent. 162. Quir. 13. dom. 30. iudicabit; Verr. II, 79. iugulavit; Phil. III, 10. — loqueretur; Vatin. 11. — mausit; Sest. 58. moliatur; Phil. V, 25. — navigavit; Verr. V, 97. — se obligavit; Sulla 72. obsecrat; Sex. Rosc. 77. obsidebat; Verr. V, 146. fobiurbit; ib. II, 79. orat; Sex. Rosc. 77. Sulla 89. Rab. Post. 48. ostenderet; Fr. B. II, 5. — perdit; Qu. Rosc. 11. perdidit; Milo 34. permittit; leg. agr. I, 7. pertimescat; Cael. 23. peteret; Planc. 26. posuit; Piso 92. postulat; Verr. III, 138. potest; Ligar. 10. possit accipere; Cluent. 10. potuit; Verr. III, 81. potuit conficere; Flacc. 90. potuit esse; Ligar. 5. profugisset; Verr. V, 79. putat; Cluent. 149. Phil. XIII, 30. putet; leg. agr. II, 30. putavit; Sulla 15. — quievit; Sulla 17. — referebat; Phil. VIII, 28. rettulit; Rabir. 12. respondit; Verr. I, 60. restipulatur; Qu. Rosc. 38. retinet; Verr. III, 22. — sciunt; div. Caec. 14. scripsisset; Qu. Rosc. 2. sinat; prov. cons. 17. statuent; div. Caec. 60. stuperet; Verr. V, 95. sustinebit; div. Caec. 48. — tolleret; Verr. IV, 7. sustulerit; ib. 123. sustulerat; Deiot. 36. traditisset; Milo 61. transtulit; Verr. IV, 123. triumphavit; Balb. 9. trucidavit; Phil. III, 10. — vadatur; Quinct. 23. vendidit; Phil. III, 10. venit; Verr. I, 152. veniret; Milo 54. versaretur; Cael. 47. vetat; Milo 105. videt; Phil. III, 32. videntur diligi; Cluent. 196. spoliasse videatur; Verr. III, 9. ornasse (videatur); ib. voluisse videatur; Cael. 49. videretur esse servaius; Verr. V, 3. vivit; Catil. I, 2. vocat; ib. IV, 13. vocavisset; Cael. 47. volt; Sex. Rosc. 141. leg. agr. III, 13. voluit; Cluent. 145. uteretur; Verr. III, 23.

b. **Passiv:** absolutus est; Phil. XI, 11. adducetur; Sest. 95. appellabitur; Verr. IV, 104. appellatus est; Piso 88. — factus est; Planc. 16. — introducitur; Verr. III, 8. iudicatus est; Sulla 78. — nominetur; ib. 88. — oppressus est; Rab. Post. 2. — referretur; Sex. Rosc. 27. reicietur; Arch. 10. est remotus; Muren. 73. revincetur; Arch. 11. — est situs; Sest. 95. — tegitur; prov. cons. 12. tolleretur; Sex. Rosc. 28. trucidetur; ib. 13. — (vincebatur); Planc. 18. violatus esset; Quinct. 83. vocatur; Verr. III, 8. volutatus (est); har. resp. 59.

c. **Lücke:** hic cum ad om *; Piso fr. 6.

d. **Ellipse:** hic quam ille dignior; Planc. 16.

2. **hunc:** a. **Subject im acc. c. inf.:** a. **Activ:** abstinere potuisse; Verr. IV, 84. — cogitasse; Sulla 68. cogitasse; Phil. III, 18. commisisse; Rab. Post. 25. comparare; Verr. IV, 147. comparasse; Sulla 68. credidisse; Rab. Post. 25. — debere; Balb. 1. discedere; Verr. III, 141. — esse; Sex. Rosc. 52. 86. Verr. a. pr. 19. III, 24. V, 32. 164. Font. 14. Sulla 39. Cael. 10. fore; Scaur. 33. fuisse; Verr. III, 34. Sulla 22. Arch. 11. Cael. 15. Balb. 5. Planc. 65. Phil. III, 19. futurum fuisse; Phil. V, 23. exspectaturum fuisse; Milo 70. exstitisse; Arch. 1. — facturum (esse); Phil. VII, 18. fecisse; Qu. Rosc. 25. Verr. V, 40. Phil. VI, 11. tulisse; Milo 52. frui solitum esse; Sex. Rosc. 44. — habere; Sex. Rosc. 147. har. resp. 35. — imitari; Qu. Rosc. 29. interfuisse; Sex. Rosc. 39. — laudaturum fuisse; har. resp. 52. — manere; prov. cons. 8. meritum esse; Font. 15. moliri; Phil. XI, 3. mutasse; Milo 52. — natum esse; Balb. 6. neglexisse; ib. 13. — optare; Phil. XI, 3. — pepercisse; Rabir. 8. perire; prov. cons. 12. perpeti; Sest. 49. praefuisse; Sex. Rosc. 44. Cluent. 119. promisse; Quinct. 86. — respondisse; Planc. 62. rupisse; Balb. 13. — (secutum esse); Font. 1. sentire; Sest. 74. — violasse; Balb. 13. vitare; Sulla 74. voluisse; Caecin. 48.

β. **Passivo:** absolutum esse; Planc. 42. accusandum esse; Sest. 90. adductum esse; Quinct. 19. ascriptum esse; Arch. 8. ali; Sex. Rosc. 147. — deductum esse; Cael. 9. defendendum esse; Arch. 18. destitutum esse; Caecin. 93. duci; Catil. I, 27. — everti; Verr. II, 53. exstingui; Cael. 79. — instructum esse; Cael. 39. interfectum esse; Milo 29. iudicatum esse; Planc. 35. — mactari; Catil. I, 27. — ornari posse; leg. agr. II, 23. ornatum esse; Cael. 39. — prohiberi; Phil. VIII, 32. — rapi; Catil. I, 27. recipi; Phil. VII, 15. — removeri; Cluent. 44. — seiunctum fore; Cael. 77. — vestiri; Sex. Rosc. 147.

b. **Anruf:** hunc quoque felicem! Phil. III, 26.

c. **Object:** abstrahet; Font. 46. abstulisset; sen. 15. accusatis; Sex. Rosc. 77. accuset; Sex. Rosc. 55 accusares; ib. 72. accusaturus esses; Cluent. 187. adducere; Deiot. 29. adfecit; Font. 14. ad-

fixeritis; Muren. 88. adbibebat; Verr. III, 23. admirer; Arch. 18. admirabantur; Qu. Rosc. 29. adornavi; Arch. 28. amandarat; Sex. Rosc. 44. amant (hunc — hunc); Verr. III, 8. amplexatur; ib. a. pr. 19. antepono; Planc. 6. appellasti; Qu. Rosc. 18. appellare; dom. 72. arcebis; Cael. I, 33. arcesseret; Flacc. 14. attingere; Verr. III, 168. audiebant; imp. Pomp. 13. avellet; Font. 46. — coarguat; Milo 36. comprehenderint; Cael. 67. condemnabis; Qu. Rosc. 25. condemnare; Verr. IV, 100. confirmavit; imp. Pomp. 23. consecuti sint; Cael. 67. — da; Ligar. 37. defendunt; Sulla 13. deieceris; Quinct. 46. deposcit; Flacc. 5. devinxerat; Sest. 15. dicet; Verr. IV, 56. dicere; Phil. III, 21. diligit; Sest. 6. diligunt; Verr. III, 8. diligebant; Qu. Rosc. 29. diligam; Arch. 18. dimitteret; Sulla 57. donarunt; Arch. 5. ducat; Rab. Post. 41. — eiecerunt; Sest. 142. erexit; imp. Pomp. 23. Sest. 58. evertit; Sex. Rosc. 115. existimarunt; Arch. 5. expellet; Milo 104. extrusimus; Phil. X, 11. — facit; Planc. 28. — habet; div. Caec. 48. habent; Flacc. 53. habebis; Verr. III, 97. habebimus; Verr. a. pr. 29. habere; Phil. II, 14. — impediturі sint; Muren. 85. insecuti sunt; Phil. X, 21. iudico; ib. XIV, 26. iudicatote; Sex. Rosc. 18. iuvabit; Sulla 80. — laudant; Verr. II, 114. laudare; Cluent. 197. liberarent; ib. 60. liberavi; Phil. II, 76. — miserit; imp. Pomp. 28. relegarat; Sex. Rosc. 42. reliquit; Cluent. 11. repudiabimus || repudiamus ||; Arch. 19. repudiasset; ib. 25. rogare; Qu. Rosc. 49. — salutavit; ib. sequerer; Phil. I, 10. secuti erunt; Catil. II, 10. servare; Sex. Rosc. 95. statueret || statuerit ||; Verr. II, 113. sublevat; Cluent. 168. sublevarent; ib. 195. — tenuerunt; Cael. 44. timueret; Milo 52. — (video); Sest 144. videbam; Phil. X, 8. videret; Fr. B. VI, 19. videremus; leg. agr. II, 93. videbunt; Sest. 146. vidi; Arch. 18. violare; Piso 75. Rab. Post. 19. voluit; Milo 41.

d. **mit Präpositionen:** ad: adleget; Phil. V, 14. ire; ib. VI, 9. mitti; ib. V, 25. pertinet; Sex. Rosc. 79. — ad hunc defendendum; Rabir. I. Sulla 14. ad hunc opprimendum; Font. 14. — ohne Verb: ad hunc legatos? Phil. VIII, 20.

ante: Verr. II, 9. Sulla 82.

apud: Cluent. 165. ✕.

contra: venis; Qu. Rosc. 18.

in: animadvertissem; Catil. I, 30. conferuntur; Cael. 30. quaeri; Sex. Rosc. 120. — criminosus; Sulla 36. — animus; Muren. 4. benevoleutia; Cluent. 189. crimen; Rabir. 19. crudelitas; ib. 12. impetus; Milo 29. liberalitas; Rab. Post. 41. odium; Cluent. 12. Milo 52. testis; Sex. Rosc. 30.

inter: interesset; Verr. IV, 137.

per: Verr. I, 95. V, 125. Font. 14. 44. 46. Planc. 69. Fr. B. VI, 37.

3. **huius:** a. **nach Verben und Präpositionen:** huius est; Qu. Rosc. 56. huius in meutem venire; Sulla 38. — deformandi huius causa; Cael. 3. huius opprimendi causa; Cluent. 18. huius opprimendi fiducia; Scaur. 28. ad spem huius opprimendi; Planc. 55. — huius causa ... vigilaret; Cluent. 198. huius ... causa ... teneutur; Sulla 71.

b. **nach Substantiven:** absolutioue; Verr. II, 113. accusatorem; Balb. 42. actiones; Vatin. 41. adulescentiam; Cael 79. adventus; imp. Pomp. 45. in aedibus; Phil. II, 69. aetas; Cael. 5. amicorum; Rab. Post. 41. animum; Phil. X, 17. argento; Verr. III, 9. ars; ib. II, 135. artes; imp. Pomp. 36. [huius] auctoritas; ib. 44. auctoritatem; Font. 1. Catil. I, 17. auctoritate; Milo 58. audaciam; Verr. V, 32. audaciae; ib. III, 24. Phil. V, 42. avus; Scaur. 46. — de huius beneficiis; Verr. II, 112. *bianditiis;* Scaur. c. II. § 1. de bonis; Verr. II, 115. — candor; Cael. 36. capiti; Font. 3. a capite; ib. 44. de capite; Cluent. 198. a causa; ib. 149. cohortem; Verr. IV, 115. comitiis; Phil. VIII, 27. commendatio; Qu. Rosc. 31. concursationes; Verr. I, 75. condiciones; Phil. VIII, 16. conlega; Fr. B. VI, 14. consilia; Quir. 17. Rab. Post. 2. consiliis; Phil. II, 14. ad consilium; Verr. V, 25. (consuetndiuem); Milo 52. crimen; Balb. 7. Rab. Post. 29. crimini; Sulla 71. crudelitati; Verr. III, 24. crudelitatem; ib. V, 32. cupiditati; Piso 12. cupiditatem; Verr. V, 32. cura; Balb. 43. — cum defensioue; Sest. 31. in delicto; Planc. 46. diligentia; Flacc. 31. Balb. 43. in disciplinam; Qu. Rosc. 30. dolor; Muren. 89. domus; Verr. IV, 3. domum; dom. 106. domi; Cluent. 165. Phil. III, 10. in domum; Qu. Rosc. 30. donis; Scaur. 47. — eventum; Muren. 55. in exitio; Sex. Rosc. 146. exuviis; Sulla 60. — facinus; Font. 40. factum; Flacc. 7. Sulla 72. de facto; Balb. 10. pro facultate; ib. 59. fama; Quinct. 50. a fama; Muren. 2. a familia; Cluent. 161. ferocitas; Cael. 77. fides; Quinct. 75. fide; Flacc. 46. filium; Vatin. 25 foruix; Verr. II, 154. fortitudinis; Balb. 13. fortunam; Muren. 55. fortunas; Fr. B. VII, 1. fortunis; Flacc. 54. in fortunas; Sex. Rosc. 13. furta; Verr. V, 32. — gravitati; Phil. VII, 7. — honore; Planc. 22. hortatu; Arch. 1. hospites; Sex. Rosc. 148. hospitio; Verr. II, 83. humanitatis; Balb. 13. humanitati; Ligar. 13. — imperio; imp. Pomp. 35. imperio (abl.); Verr. IV, 84. importunitatem; ib. III, 85. ex incommodis; Sulla 1. inductu; Fr. B. II, 14. industriam; ib. VII, 31. ingenium; Arch. 25. ab inimico; Cluent. 162. iniuriis; Scaur. 41. innocentiae; Font. 16. innocentiam; Sulla 4. innocentia; Sex. Rosc. 73. ad iuuocentiam; ib. 75. inopia; ib 20. iuopia (abl.); Quinct. 91. insania; Verr. IV, 148. de integritate; Cluent. 133. interfector; Milo 9. iter; Milo 52. iudicium; Cluent. 192. ad iudicio; ib. 88. iussu; Qu. Rosc. 2. — laborum; Cael. 80. labore; Balb. 43. lacrimas; Verr. I, 75. ex liberalitate; Qu. Rosc. 16. libidini; Verr. V, 82. libidines; ib. IV, 39. libidines (acc); ib. 115. luctus; Cluent. 192. ludorum; Muren. 38. — magnitudini animi; Phil. VII, 7. cum maioribus; Flacc. 24. maificio; Sex. Rosc. 95. malitia; Verr. II, 135. meudicitas; Phil. V, 20. meritum; Planc. 69. misericordia; ib. 25. de miseria; Sulla 92. miseriis; ib. 90. in morte; Muren. 75. — natura; Sulla 73. necessaria; Muren. 73 nequitiae; Verr. III, 24. nervorum; Cael. 80. nomen; Sex. Rosc. 28. Qu. Rosc. 29. nomine; Verr. II, 154. in nomen; Qu. Rosc. 18. 30. nundinis; Phil. II, 92. — oculi; Cael. 36. (odium); Milo 52. officia; Planc. 24. officio; Ligar. 36. de officio; ib. 35. — parente; Planc. 25. cum parte; Verr. I, 21. pater; Rab. Post. 3. patrem; Rabir. 26. periculo; Sulla 71. (abl.); Planc. 28. periculi causa; ib. 56. in periculo; Sex. Rosc. 148. Sulla 13. Planc. 28. pro periculis; Flacc. 100. Sulla 20. sine periculo; Cluent. 118. persuasu; Fr. B. II, 14. petitioni; Planc. 21. potentiam; Phil. VII, 17. potestati; imp. Pomp. 35. praecepta; Muren. 61. praeceptis; Arch. 1. in praedia; Sex. Rosc. 23. praefectura; Planc. 21. praesidio; Phil. V, 44. de praesidiis; Sulla 2. proavus; Arch. 22. propinquitas; Cael. 68. propinqua; Muren. 73. pudore; Flacc. 89. de pudore; Cluent. 133. — rapinas; Verr. V, 32. rogatu; Balb. 43. — salus; Sex. Rosc. 83. Planc. 1. saluti; Cael. 22. salute; Planc. 69. ad salutem; Rabir. 5. Planc. 69. in salute; Milo 100. pro salute; Sulla 49. (sanguinem); Cluent. 18. sapientiae; Phil. VII, 7. scelus; Verr. V, 32. sceleri; Phil. V, 42. scelere; Verr. IV, 84. a scelere; Phil. II, 50. scenam; Muren. 40. sententiae; ib. 61. signis; Verr.

III, 9. socer; leg. agr. III, 13. socios; Catil. I, 33. socrum; Flacc. 72. solitudo; Sex. Rosc. 20. sordium et squaloris; Cluent. 192. squalore et sordibus; ib. 18. sors; Muren. 41. de spe; Sulla 21. in spe; Cael. 79. studium; Phil. X, 17. studio; Balb. 43. ✕ subsidio; imp. Pomp. 30. superbiam; Verr. V, 32. supplicio; Catil. IV, 10. — tabulis; Verr. III, 9. (tabulis); Qu. Rosc. 2. ex tabulis; Cluent. 82. in (tabulis); Qu. Rosc. 1. tempori; Sest. 14. testes; Cael. 68. — ante tribunatum; Sest. 31. — vectigalia; leg. agr. I, 13. verba; Verr. III, 63. vilicum; Cluent. 161. virtus; Balb. 16. virtuti; Font. 16. virtutem; Arch. 25. virtute; imp. Pomp. 30. Vatin. 28. vi; Verr. IV, 84. vita; Sulla 73. Cluent. 201. vitae; ib. 170. vitam; ib. 195. Marcell. 21. voltus; Cael. 36. ad voluntatem; Cluent. 164. vox; Planc. 57.

4. **hūc**: a. **nach Verben**: adsunt; Sulla 13. 72. adessem; ib. 22. adesse; ib. 5. 12. adferet; Rabir. 26. ademptam esse; Caecin. 102. adsensi; Phil. VI, 14. adsident; Planc. 28. agerent; Verr. II, 172. — cedamus; Phil. XIII, 16. cederet; Verr. II, 170. committetur; ib. 79. commiti; leg. agr. II, 28. concessit; Muren. 73. concedlitur; Quinct. 50. concessa; Milo 34. constituit; leg. agr. II, 30. credatis; imp. Pomp. 68. crediderunt; Flacc. 40. crearetur; Balb. 41. — darem; Phil. XI, 20. darent; Flacc. 44. dedit; Cael. 9. dederit; Rab. Post. 38. daturus es; div. Caec. 33. dedisse; Balb. 38. datam (esse); Cluent. 165. datas esse; Catil. III, 4. dandum esse; Phil. IX, 14. dedideram; imp. Pomp. 46. deesse; Cluent. 167. Sulla 91. defuturum; Muren. 51. defuturos; Sex. Rosc. 28. 30. defuisse; Planc. 77. definitur; Verr. III, 211. denegaret; Flacc. 1. denuntiaturum; ib. 2. detracta sint; Sulla 90. oportet ... huic ‖hoc‖ nomen dissolvere; Planc. 68. ducitur; Quinct. 50. — ederes; Planc. 42. eripere; Qu. Rosc. 26. Rab. Post. 46. eripi; ib. 41. est; Quinct. 75. Sulla 89. (est); Cluent. 172. fuit; Phil. VIII, 28. IX, 5. fuerit; Cluent. 17. fuisset; ib. 201. esse; Catil. IV, 12. fore; Verr. IV, 71. fuisse; ib. Cluent. 20. 64. Muren. 53. Planc. 27. praesto fuerint; ib. 28. necesse fuisse; Cluent. 43. — exegerit; Verr. III, 86. exquirunture; Phil. V, 49. — facias; Phil. XIII, 37. faceret; Milo 88. fecisti; Flacc. 80. (fuerit); Milo 31. satis facere; Muren. 7. faveo; Phil. VIII, 17. ferre; Arch. 1. ferri; prov. cous. 12. — ignoscat; Verr. III, 2. imperavisset; ib. 170. *huic* impertit; Muren. 20. incisnm; Verr. II, 154. inservias; Marcell. 28. invidere; Planc. 55. irascare; ib. 17. — (largiri); Arch. 10. licet; Flacc. 71. liceas; ib. 104. licuit; ib. 59. — maturabat; Cluent. 171. meritum; Balb. 59. — negemus; Phil. VIII, 25. noceant; Cael. 30. — obsint; Muren. 58. oberit; Cael. 23. obfuerint; Balb. 63. obesse; Planc. 23. 98. obstare; Sex. Rosc. 152. offerre; Cluent. 171. ostentes; Marcell. 28. — patuit; Phil. VIII, 28. parati sunt; ib. V, 49. persolvantur; ib. XI, 39. persuasum erit; Qu. Rosc. 3. peteres; ib. 54. peterent; Phil. II, 26. placebat; Vatin. 1. pollicerentur; Verr. II, 172. pollicebere; div. Caec. 21. probatum erit; Qu. Rosc. 3. obviam processerat; Sest. 68. profuerunt; Muren. 38. profutura sint; Planc. 96. obviam prodireus; Verr. II, 172. promisi; Planc. 103. promissa sunt; Phil. XI, 39. — reddidit; Rab. Post. 38. referre; Font. 45. reliquisti; Quinct. 73. reliquit; Sex. Rosc. 49. Muren. 15. responderet; ib. 26. — statueretur; Sest. 83. stomachans; Planc. 65. subvenire; leg. agr. II, 69. successerit; imp. Pomp. 5. suffragata sint; Planc. 18. sumgittetis; prov. cons. 8. — tradidisset; Phil. II, 57. transmittendum sit; imp. Pomp. 42. tribuenda est; Rab. Post. 41. — valere; Balb. 63. vendat; har. resp. 46. venditabant; Phil. VIII, 28. venit; Verr. II, 35. Font. 45. videtur; Cluent. 189. videbatur; Verr. I, 105. videri; Font. 31.

b. **nach Adjectiven**: adfinis; Catil. IV, 6. carior; Rabir. 8. familiaris; Cael. 33. ignotus; Milo 52. infestus; Cluent. 42. inimicus; Sex. Rosc. 55. Verr. II, 109. Font. 26. Cluent. 42. 52. Cael. 33. Balb. 68. prov. cons. 22. iniquus; Cluent. 202. iratus; Verr. IV, 22. Deiot. 8. molestus; Quinct. 39. Cael. 36. notus; Verr. I, 103. Sulla 89. Rab. Post. 37. papatus; Phil. VII, 24.

c. **logisches Subject beim Passiv**: sublatam; Scaur. c. II, § 1. — edendus; Planc. 43. exspectandam (fuisse); Milo 52. fugiendum fuit; Muren. 11. fugiendos fuisse; Planc. 43. perimescendi sunt; Balb. 58. reperiendus fuit; Rab. Post. 21.

5. **hoc**: a. **nach Verben**: hoc [ille] ‖hic illo‖ natus; Rab. Post. 4. utor; Verr. I, 25. uti volumus; Phil. V, 28.

b. **ablat. compar.**: se ... hoc superiorem discessurum; Caecin. 2.

c. **Subject im ablat. absol.**: *a.* Activ: accusante; Sest. 89. adiutore; Verr. I, 155. adulescente; Cael. 10. aedile; har. resp. 24. archipirata; Phil. XIII, 18. auctore; Verr. III, 86. leg. agr. II, 49. Catil. IV, 9. dom. 105. — comite; Sulla 66. cognitore; Catil. IV, 9. consiliatio; dom. 48. — dicente; Balb. 11. duce; Qnir. 15. — imperatore; Planc. 61. incolumi; Sex. Rosc. 6. insciente; Tull. 53. — legato; Verr. III, 89. — magistro; Balb. 64. ministro; dom. 48. — populo; leg. agr. II, 101. dom. 91. praetore; Verr. a. pr. 10. 13. III, 24. Flacc. 27. 45. Arch. 3. principe; Verr. II, 24. — repugnante; Milo 92. — scriptore; dom. 48. senatu; leg. agr. I, 3. socio; Sulla 66. — teste; Verr. III, 168. — victore; Ligar. 18.

β. Passiv: absoluto; Font. 33. amisso; ib. 47. — interfecto; Catil. I, 30. — remoto; Muren. 70.

d. **mit Präpositionen**: a b: *a.* erant ab hoc omnes alienissimi; Quinct. 73.

β. absuit; Verr. IV, 35. accepta; Phil. V, 49. accusetur; div. Caec. 23. — captas; Verr. IV, 115. comprobatum; Cael 58. confecta; imp. Pomp. 28. corrupta; Planc. 43. corruptum esse; Cluent. 30. 68. — deducta sit; Sulla 62. ductus est; Flacc. 48. — excogitatam; Verr. V, 60. expetas; Sulla 50. expetivit; imp. Pomp. 30. expetita est; Muren. 11. expressum est; Arch. 21. — facta sunt; Balb. 59. — gesta; imp. Pomp. 28. — missus est; Sulla 56. — necatum esse; Pabir. 8. — observatas; Planc. 39. 42. — paratum esse; Cael. 32. petis; Qu. Rosc. 55. produci; ib. 30. profectum; Sest. 71. prostratos; imp. Pomp. 30. — repetitam esse; Cluent. 162. resilire; Sex. Rosc. 79. retinentur; Muren. 30. — superatos; imp. Pomp. 30. — tradita sunt; Phil. XI, 6. tradita erat; Qu. Rosc. 28. — vindicata est; Ligar. 12. violatos esse; Rabir. 7.

cum: coire; sen. 16. coniungi; Phil. VII, 9. coniunctam; Vatin 41. — decertandum est; Phil. V, 33. — esset; Milo 37. — faciat; Quinct. 91. — vivant, vixerunt; Sulla 77. — contentio; Scaur. 34. pax; Phil. XIII, 5. 16. 21. 49. — zum Satz: Phil. XI, 12.

de: agi; Verr. II, 55. audivi, comperi; Sulla 86. — dicitur; Verr. IV, 38. dici; ib. I, 118 de hoc ‖haec‖ non dubito; Piso 65. — existimabas; Qu. Rosc. 19. — latum est; Milo 31. — iudicarit; Verr. III, 163. — praedicabas; Qu Rosc. 19. praeiudicarit; Verr. III, 153. praeiudicaretur; Cluent. 172. — suspicatus sum; Sulla 86. — iudicium; Tull. 23. Sulla 5.

in: sunt; div. Caec. 48. imp. Pomp. 29. sit; Arch. 2. fuit; Sulla 73. (est); Rab. Post. 12. Milo 43. (fuerunt); Milo 35. (esse); ib 67. — inest; leg. agr. II, 54. inesset; har. resp. 57. — posita est; Phil. V, 49. — valuisse; Muren. 38. — zum Satz: Verr. II, 59. dom. 21. — in hoc conservando; Planc. 104; in hoc defendeudo; Rabir. 4. in hoc ornando; Planc. 24.

pro: laboro; Planc. 28. — zum Satz: Cluent. 88.

sine: Muren. 20.

6. **Singularformen mit Adjectiven**: a. nom.: hic iufelix credidit; Rab. Post. 4.

b. acc.: hunc miserum adfici; Sex. Rosc. 146. hunc miserum atque infelicem posse consistere; Quinct. 94. hunc unum fuisse; Verr. I, 9. hunc unum metui; imp. Pomp. 5. — hunc innocentem adflixerit; Cluent. 201. hunc miserum, luctu perditum, eiecit, exturbat; Sex. Rosc. 23. hunc ipsum iugulare; ib. 13. hunc supplicem levare; Cluent. 200. hunc innocentem opprimere; ib. 125. hunc ipsum ... putarem; Phil. VII, 5. — apud hunc lautum; Piso 67. in hunc unum armata, electus, instituta, intenta, parata; Milo 67. praeter hunc unum; har. resp. 37.

c. genet.: huius unius casum; Cael. 79. huius miseri fortunis; Sex. Rosc. 54 huius unius litteris; Piso 45. huius sceleratissimi opera; Fr. C. 4. huius innocentis patrimonium; Sex. Rosc. 6. in huius unius quaestum; prov. cons. 5. pro huius innocentis salute; Font. 41. huius miseri senectutem; Cael. 79. huius etiam ipsius sententiam; Rab. Post. 1. huius ... iurati testimonio; Font. 24.

d. dat.: [huic] egenti credidit; Rab. Post. 4.

e. abl.: hoc uno uterer; Rab. Post. 4.

b. Plural: 1. **hi**: a. **Activ**: adeunt; Verr. I, 138. Tull. 17. admoneni; Verr. II, 36. adsunt; Flacc. 23. 45. — (circumveniunt); Verr. I, 93. clamant; Catil. I, 21. cogitavernut; Phil. V, 25. *cognoscere possint;* Scaur. c. V, § 7. comparant; leg. agr. II, 89. hi ‖ ei‖ counfiebuntur; ib. 21. consequebatur; Sest. 105. cupiditunt; leg. agr. II, 89. 20. piebant; Verr. II, 157. — debent; Verr. I, 39. V, 53. decernunt; Catil. I, 21. deducent; leg. agr. II, 73. deferunt; Verr. I, 135. defuerunt; Sulla 7. — exspectant; Catil. II, 6. — fecerunt; Phil. II, 114. hi ‖ii‖ fecerant; Cluent. 107. hi ‖isti hic‖ (tulernut); Phil. V, 7. — habitant; Flacc. 23. haeremus; Phil. XIII, 6. — incidernut; Catil. I, 20. invenernut; Muren. 27. indicent; Verr. II, 140. V, 175. — nolint; Ligar. 15. — odorantur; sen. 15. — petunt; Tull. 17. peterent; Phil. II, 26. (probant); Catil. I, 21. — rogant; imp. Pomp. 13. — sentiant; Catil. I, 20. sunt; Verr. I, 87. IV, 31. sen. 15. hi ‖ei‖ sunt; Sex. Rosc. 74. erant; Verr. II, 96. 89. fuissent; Flacc. 11. sustinebunt; Verr. III, 107. — vagantur; Font. 38. veniunt, vestigant; sen. 15. videbantur; Phil. XII, 2. vivunt; Flacc. 23. volitant; Sest. 94. volunt; Muren. 79. volebant; leg. agr. II, 93. voluernut; Flacc. 43. voluissent; Scaur. 28.

b. **Passiv**: augeantur; har. resp. 56. commovebuntur; leg. agr. II, 97. damuari poterant; Fr. B. 7. extinescendi sunt; Phil. XII, 30. habiti sunt; Sest. 138. 139. nominantur; Flacc. 45. producti sunt; Milo 60.

2. **hos**: a. **Subject im acc. c. inf.**: a. Activ: adfuturos non fuisse; Sulla 22. discedere; Verr II, 57. esse; ib. III, 126. fore; Phil. XII, 15. fecisse; Planc. 54. iudicaturos; Verr. I, 51. oblitos esse; ib. 122. persoluturos (hos hos); Planc. 101. suspicari; div. Caec. 28. velle (hos — hos — hos); Planc. 101. versari; Sex. Rosc. 120.

β. Passiv: diripiendos esse; prov. cons. 13. excitatos esse; Phil. II, 27. pertimescendos esse; Catil. II, 5.

b. **Object**: animum adverteris; Sulla 9. appellant; har. resp. 53. — compello; Phil. XIII, 10. hos ‖ eos‖ complector; Sest. 146. conligere; Verr. III, 183. consecutus est; Cluent. 36. consulo; Quinct. 54. — defendit; leg. agr. III, 12. dimovit; Planc. 17. — eduxisse; Catil. II, 5. eripere; Verr. V, 12. — facit; leg. agr. III, 12. fallere; Sex. Rosc. 110. — habebimus; leg. agr. II, 21. — iudicemus; Phil. IV, 5. — legere; Phil. V, 16. logisset; ib. 15. liberare; Verr. V, 12. — novi; Sex. Rosc. 57. — oppressuros esse; Sest. 2. — persequeris; Verr. I, 83. putaverunt; Sest. 139. — quaerere; Tull. 38. — recipietis; Phil. III, 32. requirebamus; Ligar. 33. — tardavit; imp. Pomp. 22. — video; Catil. I, 9.

c. **mit Präpositionen**: ad: transferas; dom. 4. apud: Quinct. 5. div. Caec. 12. Planc. 46. contra: consilia inire; Sex. Rosc. 110. inter: Planc. 75. Fr. B. IX, 1. per: Planc. 104. Milo 102. Phil. V, 30.

3. **horum**: a. **Pronomina**: alter; Piso 44. Phil. X, 16. ecquis; Sulla 32. nemo; Catil. I, 25. dom. 132. Vatin. 1. quis; Piso 53. quispiam; Verr. II, 27. quisquam; div. Caec. 60. uter; Sest. 92. uterque; Verr. III, 210. har. resp. 54. ✕.

b. **nach Substantiven**: acerbitas; Phil. XI, 1. aspectus; Sest. 144. animis; Scaur. 49. artibus; sen. 15. auctoritas; Balb. 49. auctoritatis; Catil. I, 4. auctoritate; Caecin. 81. Sest. 105. auctoritatibus; imp. Pomp. 68. audaciam; Muren. 80. ab audacia; Sest. 112. — de benevolentia; Planc. 101. bonis; Vatin. 10. — calamitatem; Sest. 142. cogitationem; Phil. XII, 30. conatus; Sest. 139. consensum; Ligar. 34. consilium; Phil. XI, 12. consilia; Sex. Rosc. 110. consilii; Muren. 80. conspectu; leg. agr. II, 99. consulem; Catil. II, 27. conventum; Verr. IV, 26. — desiderio; Planc. 101 dignitati; Flacc. 61. discessum; Vatin. 6. dolorem; Ligar. 32. — existimationem: Sex. Rosc. 55. — famae; Verr. a. pr. 52. faces; Sulla 28. fidem; Scaur. 17. fortunis; Vatin. 10. — gladios; Sulla 28. — ignavia; Phil. X, 17. impetu; Sest. 139. incensum; ib. 105. ingenio; Muren. 27. iudicium; leg. agr. II, 59. Sulla 5. iudicio; Verr. II, 175. — lacrimae; Verr. I, 153. Ligar. 33. lacrimis; Cluent. 197. laudes; Catil. IV, 21. liberis; Vatin. 10. libertatis; Rabir. 13. litteras; Sex. Rosc. 121. in locum; Verr. I, 51. luctu; Planc. 101. — maestitiam; Ligar. 32. maiestate; Vatin. 21. mansuetudine; Scaur. 17 mentibus; ib. 49. — nexa; Caecin 102. nomina; Phil. V, 15. — orationem; Sest. 105. ora; Catil. I, 1. — partem; Planc. 60. pater; Verr. II, 26. — quaestum; dom. 34. querellis; Planc. 101. — sceleri; Muren. 80. sedibus; dom. 61. sententiam; ib. 19. ex severitate; Verr. III, 83. silentium; Catil. I, 20. a sordibus; Sest. 112. — tactis; dom. 61. testimonium; Flacc. 38. a turpitudine; Sest. 112. — voltum; Sest. 105. voltus; Catil. I, 1. voluntati; ib. 97.

4. **his** (dat.): a. **nach Verben**: adhibita; Caecin. 44. adimis; div. Caec. 21. — cavet; leg. agr. III, 12. commisit; Milo 61. conservarit; Planc. 28. conservatum; ib. 104. consuli; Rabir. 30. credidisset; Phil. V, 15. — dat; Verr. I, 123. dabitis; leg. agr. I, 1. defuit; Verr. IV, 54. — (est); Phil. VII, 23. sit; Verr. II, 7. ‖his‖ fuit; ib. IV, 110. esse; ib. I, 72. his ‖ vobis‖ esse; ib. II, 166. — ferres; Verr. I, 102. — imperat; Verr. I, 67. imperasti; ib. V, 53. irascebamur; Ligar. 33. — est largitus; Phil. XI, 12. licebit; leg. agr. I, 7. his ‖eis‖ licebit; ib. II, 34. licere; Piso 18. — minabamur; Ligar. 33. — obtuli; Piso 21. opponitur; Verr. III, 37. osteudit; ib. II, 90. — plaudebatur; Sest. 105. — [his] relinquas; Tull. 6. remissum; Verr. V, 53. respondere potes; ib. IV, 80. — statuisti; Verr. V, 53. successerunt; ib. II, 12. — tradideritis; Muren. 79.

b. **nach Adjectiven**: acerbus; div. Caec. 38. difficilis; Verr. III, 213. optatus; Ligar. 33.

5. **his** (abl.): a. **nach Verben**: utitur; sen. 15. uteremur; Catil. II, 18.

b. **Subject im ablat. absol.**: absentibus; Milo 99. auctoribus; Flacc. 20. Phil. III, 36. audientibus; Piso 6. 79. — damnatis; dom. 86. ducibus; ib. 13. Phil. III, 36. ductis; Verr. V, 77. — incolumibus; Phil. XIII, 7. indicibus; Cluent. 158. iudicantibus; Cael. 4. — maioribus; Phil. II, 26. — pulsis; Sest. 146. — testibus; Verr. I, 127. — vivis; Planc. 71.

c. **mit Präpositionen**: ab: ablatum esse; Verr. III, 102. acciperet; ib. V, 55. — discesserit; Scaur.

39. distrahar; Milo 103. — exigis; Verr. V, 56. — orti; Scaur. 42. — petita est; Verr. II, 25. postulare; Sex. Rosc. 8. — zum Satz: Font. 31. Catil. III, 9. Planc. 58. Rab. Post. 30.

cum; belligerandum fuit; Quir. 19. — comparant; Flacc. 61. comparandus; Sex. Rosc. 1. conflictari; har. resp. 41. contendas; Muren. 21. — dimicare; har. resp. 41. — loquitur; Verr. a. pr. 27. — sentio; dom. 8. — zum Satz: Catil. II, 27. dom. 19. Planc. 75. Phil. VII, 21.

de: dictum sit; Tull. 36. ferre; leg. agr. II, 28. — quaestio; Sex. Rosc. 122. — [de his de Aquilii] ‖ de his de quibus ‖; Caecin. 95.

ex: gravissimus; Qu. Rosc. 42. unus; ib. — zum Satz: div. Caec. 50.

in: fuerunt; Verr. I, 111. esse; Marcell. 4. — zum Satz: Verr. II, 102. Sulla 76. Planc. 74.

pro: Verr. II, 103. Catil. II, 27.

sine: Verr. I, 75.

6. **Pluralformen mit Objectiven:** a. nom.: omnes hi (intererant); Sulla 12. hi tui orant; Ligar. 35. hi tres potuerunt; Phil. V, 17. omnes hi putant; Sex. Rosc. 1.

b. acc.: hos ipsos emat; Sulla 55. consolabor hos praesentis; Balb. 44. proferes hos recentis; Verr. III, 209. hos eosdem revocabitis; prov. cons. 13. hos retinet ambo; prov. cons. 17. hos duos vidimus; leg. agr. II, 89.

c. gen.: horum omnium eram, diligentiam; Cluent. 199. hostis; Verr. II, 17. iudicium; Piso 97. lacrimis; Catil. IV, 3. scientia; Catil. I, 1. studium; Cluent. 199.

d. dat.: his omnibus abstergere; Phil. XIV, 34. his omnibus adferemus; ib. XII, 20. utrisque his dederis; Ligar. 36. his omnibus daturum; ib. 38. his omnibus excusatum; Verr. I, 105. invitissimis his interponis; div. Caec. 21. his invitissimis offerres; ib. his omnibus snstulisti; Marcell. 2. his ipsis tradidit; Verr. II, 59.

e. abl.: his recentibus commemorandis; Muren. 17. — ab his solis amatur; Verr. IV, 15. — de his duobus habuerint compertum; Cluent. 127. — ex his tribus; Qu. Rosc. 42. in his duobus; Verr. V, 110. in his omnibus est; dom. 117. in his omnibus fuit; har. resp. 44. in his omnibus; Cluent. 107.

II. **femin.** = i. **haec**: erit: dom. 112. impsit; Cluent. 35. ostendit, patefecit (haec — haec); har. resp. 24. pellet; dom. 112. — ornabitur; dom. 112. erat posita; Verr. IV, 74.

2. **hanc**: amabat; Verr. V, 82. salutasset; Cael. 38. vidisset; Verr. IV, 75. — hanc Heraclii dicam; Verr. II, 38. hanc solam (dicam); ib. 44.

3. **Präpositionen:** ab hac praefectus; div. Caec. 55. — ad hanc dicam; Verr. II, 37. — cum hac sola rem esse; Cael. 32. cum hac aliquid habuisse rationis; ib. 50. — in hanc transfudisse; Phil. II, 77. — praeter hanc unam; Cluent. 15.

III. **neutr. u. Singular:** 1. **hoc (nomin.):** a. **Activ:** abesset; Verr. IV, 140. accidit; Planc. 15. accidat; Verr. V, 141. accidisset; ib. II, 60. Sest. 45. Phil. II, 63. cadit; Verr. a. pr. 5. commovet; Catil. IV, 17. conducit; prov. cons. 1. consistit; Verr. a. pr. 19. constet; div. Caec. 17. Verr. I, 18. Cacin. 32. contigit; Catil. I, 16. — differt: Caecin. 39. — est; Sex. Rosc. 49. 91. Qu. Rosc. 56. Verr. a. pr. 28. II, 28. III, 71. 190. leg. agr. I, 7. II, 22. Flacc. 78. Ligar. 35. Phil. XI, 12. est mit Objectivum (Pronomen): Quinct. 70. Sex. Rosc. 8. 34. 40. 55. 57. 131. Qu. Rosc. 19. div. Caec. 47. Verr. I, 60. 117. ✕. II, 154. III, 155. V, 13. 119. Tull. 31. Caecin. 40. 45. 51. 53. 88. Cluent. 30. 157. 184. 202. leg. agr. II, 26. 35. 36. 67. 77. Catil. IV, 10. Flacc. 31. 66. 82. Sulla 39. dom. 30. har. resp. 32. Sest. 96. 146. Piso 38. Planc. 9. Rab. Post. 8. 10. Ligar. 13. 14. 27. Phil. VII, 21. XIII, 27. XIV, 2. Fr. B. III, 3. quid est? Qu. Rosc. 21. Verr. I, 36. II, 148. III, 25. ✕. 30. 66. 72. 73. 88. 132. 195. 196. 205. IV, 7. 47. 89. 143. V, 57. Cluent. 127. Flacc. 22. har. resp. 34. Sest. 30. Phil. XIII, 2. Fr. B. VI, 3. est mit Infinitiv: Verr. a. pr. 37. I, 36. IV, 45. leg. agr. II, 101. Deiot. 30. Phil. II, 50. 70. V, 4. hoc est (celtâcnə:) Sex. Rosc. 67. 108. 117. div. Caec. 11. Verr. a. pr. 5. 25. I, 35. 103. II, 30. 38. 45. 70. 111. 175. 185. III, 27. 32. 40. 44. [hoc est]; 71 78. 83. 84. ✕. 90. 110. 112. 164. 168. 178. 201. IV, 50. 129. V, 76. 114. 139. 148. Tull. 50. [hoc est]; Caecin. 19. [hoc est]; 27. 57. 74. 80. 88. 100. ✕. imp. Pomp. 7. Cluent. 148. leg. agr. I, 2. II, 31. Sulla 49. dom. 78. Piso 65. Milo 24. Phil. II, 70. sit; Verr. I, 61. 88. 114. III, 201. IV, 59. dom. 128. har. resp. 36. Sest. 115. Vatin. 9. Piso 47. Phil. I, 38. II, 8. (sit); Verr. IV, 59. Scaur. 40. iam hoc sit ‖ quoniam sit ‖; Verr. I, 24. erat; Verr. V, 79. dom. 70. esset; Verr. III, 113. Tull. 36. Rabir. 10. Sest. 27. Phil. II, 40. erit; Verr. II, 183. leg. agr. II, 25. [hoc]; Rabir. 6. fuit; Verr. V, 125. imp. Pomp. 32. fuerit; Sulla 48. esse debet; Cael. 21. — esse debeat; div. Caec. 15. esse possit; Verr. II, 190. esse videatur; Piso 32. evenit; Flacc. 40. expediat; Verr. III, 201. — fugit; Verr. a. pr. 44. ib. IV, 27. — habet; Caecin. 39. — interest; Verr. III, 12. Catil. III, 15. Sulla 79. Quir. 20. Phil. VIII, 15. — latet; Sex. Rosc. 118. licebit, liceat; Verr. III, 225. — manet; Milo 11. — natum (sit); Verr. III, 133. — obfuit; Cluent. 97. 114 — pertinet; Quinct. 43. Verr. II, 28. Piso fr. 3. placet; Phil. XIII, 34. praeterit; div. Caec. 53. prodesse poterit; div. Caec. 70. est profectum; Verr. III, 189. — venit; Qu. Rosc. 38. venierat; har. resp. 26. venit; Verr. III, 45. V, 104. leg. agr. II, 17. venire solet; Verr. III, 110. videtur; ib. I, 22. II, 177. Caecin. 84. har. resp. 8. prov. cons. 44. Balb. 5. videatur; Verr. III, 109. V, 77. Caecin. 72. videbatur; Verr. III, 204. V, 94. videretur; ib. III, 99. *videretur*; Scaur. c. II. §. 5.

b. **Passiv:** additur; Tull. 44. esset animum advertendum; Verr. V, 111. agitur; Cluent. 152. agatur; Verr. II, 43. agebatur; Quinct. 17. appellabitur; Sulla 26. ascribereiur; Caecin. 95. auditum est; Verr. II, 158. III, 3. — comparatum est; Cluent. 57. erit comprobatum; Verr. II, 142. concederetur; ib. III, 200. sit concessum; ib. 182. concedendum est; Arch. 13. concedi potest; Muren. 8. conferendum est; Phil. XI, 9. esset confitendum; Quinct. 53. constituetur; Caecin. 76. credi possit; Sulla 59. — sit datum; Rab. Post. 2 decretum est; Verr. III, 81. defendendum est; Qu. Rosc. 16. [hoc] defendendum est; Verr. II, 29. deridendum est; leg. agr. II, 30. potest dici; Verr. I, 118. est dissimulandum; Arch. 26. dubitandum est; Phil. XI, 9. dubitari potest; Tull. 55. — effici potest; Rab. Post. 41. — erat factitatum; Verr. V, 60. fit; ib. I, 127. Muren. 43. Piso 81. [hoc fit]; Qu. Rosc. 32. factum est; Verr. III, 217. Muren. 72. Cael. 48. Fr. B. VI, 14. factum sit; Verr. a. pr. 39. sit faciendum; Quinct. 78. fieri potest; Verr. III, 156. Muren. 26. fieri posset; ib. I, 130. factum videtur; Quinct. 28. ferendum est; Sex. Rosc. 34. Qu. Rosc. 16. Verr. I, 66. ferundum est; ib. II, 141. ferri potest; ib. 145. leg. agr. II, 29. Flacc. 40. — erat imperatum; Verr. IV, 86. impetrabatur; ib. II, 115. impetratum est; ib. impositum (erat); ib. IV, 20. est insitum; Sulla 93. intellegitur; Caecin. 88. intellegatur; Sex. Rosc. 118. intellegi potest; Quinct. 37. Verr. III, 120. Caecin. 54. intellegi possit; Marcell. 12. interdicendum est; Planc. 45. inveniri potest; Quinct. 57. indicatum est; Caecin. 97. iudicatum esset; Verr. I, 5. indicandum est; Verr. II, 152. — laudari potest; Muren. 8. — mirandum videtur; Verr. I, 6. — nuntium est; div. Caec. 56. — opponitur; Verr. III, 37. — peritum erit; Font. 36. permissum est; Cael. 48. perscribi potest; Phil. XIII, 50. persuadeatur; Verr. III, 144. V, 11. per-

suasum est; ib. IV, 106. petitum est; ib. III, 114. est positum; leg. agr. II, 1. postulatur; Verr. II, 147. postularetur; ib. 103. praecipiendum videtur; Catil. II, 19. praescribetur; Caecin. 76. praetermittendum est; Catil. III, 18. probari potest; Verr. II, 106. probari possit; ib. III, 164. proditum est; ib. IV, 103. propositum est; Sest. 31. providendum est; Phil. XIII, 13. — quaeratur; Sex. Rosc. 92. quaeri videtur; imp. Pomp. 22. querendum videtur; Quinct. 2. — referatur; Phil. XIII, 27. reliquatur; Milo 6. reperiatur; Ligar. 33. repetitur; Cluent. 202. reprehensum est; Verr. III, 81. Caecl. 48. reprehendendum est; leg. agr. II, 30. retinebatur; Verr. III, 94. rogandum est; Phil. V, 27. — seiungi potest; ib. XIII, 50. statuitur; Cluent. 116. est statuendum; Verr. III, 199. — videndum est; Phil. XIII, 2. est vindicandum; Sex. Rosc. 69. volgatum est; Flacc. 65.

c. **mit Glitje des Prädicats**: quid hoc? Sex. Rosc. 43. **hoc solum?** Tull. 36. quam hoc non credibile in hoc! Milo 43. num etiam hoc ... ex Caesaris commentariis? Phil. II, 43. — iam hoc impudentissime; Verr. II, 137. in primis hoc ... sapieuter; Flacc. 68. nimis iracunde hoc ... et valde iutemperanter; Phil. I, 12. hoc imperite; ib. II, 81. si hoc ... praeclare, quod; ib. IX, 3.

2. **hoc (accus.)**; a. **Subject im acc. c. infin.**: *a.* Activ: deesse; Verr. V, 5. — esse; Qu. Rosc. 51. div. Caec. 54. Verr. a. pr. 41. III, 154. 169. IV, 33. Caecin. 96. Cluent. 43. 114. 146. Muren. 38. Sulla 21. 25. dom. 33. Sest. 58. Balb. 5 (esse — esse). (esse); Verr. II, 86. futurum; Catil. II, 23. fore; Verr. II, 162. V, 46. leg. agr. II, 38. — interesse; leg. agr. II, 21. — licere; Rab. Post. 16. licuisse; Verr. I, 12. III, 163. — oportuisse; Verr. I, 12. — pertinere; Verr. III, 223. IV, 81. 120. Phil. VIII, 12. pertinuisse; Caecin. 102. Cluent. 17. pervenire; Phil. X, 6. — venire posse; Cluent. 53. venisse; Verr. II, 64. videri; ib. III, 26. V, 143.

β. Passiv: commemorari; Verr. II, 116. commemoratum; Phil. II, 3. esse conlatum; ib. XIV, 14. confitendum esse; Verr. II, 149. coniungi; Phil. XIII, 50. — deberi; Balb. 5. dici; Sex. Rosc. 39. Caecin. 34. disputari; Verr. II, 159. — efferri; Phil. X, 6. eripi; Verr. IV, 67. expetendum fuisse ‖ ac petendum fuisse ‖; ib. III, 200. — fieri; Verr. II, 101. ib. 102. imp. Pomp. 24. Cluent. 116. factum esse; Caec. 13. Verr. a. pr. 40. II, 177. 178. Caecin. 72. Catil. I, 5. Milo 56. Fr. B. V, 1. — petitum faciendum; Scaur. 24. ferri; div. Caec. 54. ferendum esse; Verr. III, 9. — gestum esse; Verr. II, 106. — imperatum; Verr. V, 53. impetrari; Cluent. 142. institui; div. Caec. 68. intellegi; Piso 73. 74. — licitum esse; Verr. III, 169. mandari; Phil. II, 54. — optandum fuisse; Verr. III, 200. — perscriptum; leg. agr. II, 88. persuaderi; Tull. 35. petitum esse; div. Caec. 14. praescriptum; Font. 22. prodi; Phil. II, 54. esse propositum; Cluent. 30. pugnari; Sex. Rosc. 120. — quaeri; Verr. V, 101. Caecin. 98. quaerendum; Sulla 39. — referri, renovari; div. Caec. 68. — sciri; Verr. II, 116. [scriptum esse]; ib. IV, 144. scriptum fuisse; Piso 72. — esse sublatum; Verr. V, 47. — traditum esse; dom. 33. hoc ‖ haec ‖ vindicari; Caecin. 66.

b. **Object**: *a.* ego hoc cogor; Rab. Post. 17. fuerant hoc rogati; Cael. 64.

β. abstulerit; Verr. I, 21. accipias; Sex. Rosc. 45. accipiat; har. resp. 50. accipere; Verr. II, 151. accepturas; ib. IV, 68. addit; ib. II, 93. addidit; ib. 164. addere; ib. V, 169. adfirmo; Rabir. 23. admiratus sum; Phil. II, 42. admonuit; ib. VIII, 26. adunisse; Verr. III, 213. adsequitur; ib. 128. adsequar; ib. 112. ib. a. pr. 3. adsecuti sunt; ib. V, 51. adsequi potest; ib. III, 192. adsequi possent; Caecin. 88. adsequi potuit; Verr. III, 201. agebat; ib. 79. agerem; Cluent. 106. agerent; ib. 102. egit; Ligar. 11. egissem; Verr. I, 27. egisset; ib. II, 160. agere; ib. 185. V, 163. arbitrantur; ib. IV, 106. attenditе; ib. II, 185. III, 61. Sulla 14. Fr. B. II, 8. audit; Verr. III, 130. audietis; Caecin. 34. audivi; Balb. 11. audivit; Cluent. 71. prov. cons. 5. Ligar. 18. audivimus; Verr. III, 50. audivistis; ib. II, 158. audierunt; ib. I, 67. audierit; ib. V, 120. audire possumus; Quinct. 79. audire; Verr. III, 184. audisse; ib. IV, 55. — caves; Verr. I, 110. clamaret; ib. V, 17. cogitat; Verr. a. pr. 7. cogitatis; Phil. VII, 15. cogitet; har. resp. 7. cogitetis; Sex. Rosc. 12. cogitavit; Milo 21. cogitasset; Catil. II, 16. cogitare coepit; Qu. Rosc. 48. cogitare debetis; Verr. III, 199. cogitare; Phil. V, 43. cognoscite; leg. agr. II, 95. cognorunt; Cluent. 161. commitam; Verr. II, 175. commisit; Quinct. 52. Verr. IV, 25. compensabo; dom. 32. comperi; Verr. II, 182. compone; ib. IV, 36. comprimam; Muren. 84. comprobarunt; Cluent. 177. concedo; Verr. III, 16. 194. 218. concedit; ib. II, 141. concedunt; ib. IV, 3. concedam; ib. III, 151. Sulla 22. concedas; Quinct. 83. concessit; Verr. III, 181. concesseris-mus; Caecin. 52. concessisset; Qu. Rosc. 50. concessurum; Verr. IV, 8. confidis; har. resp. 35. confirmo; Verr. a. pr. 50. II, 16. leg. agr. II, 103. confirmem; Verr. V, 42. confirmare possum; ib. IV, 124. leg. agr. II, 14. confirmare; Arch. 15. confirmasse; Phil. VI, 9. confiteris; Quinct. 81. Verr. V, 165. confitentur; Cluent. 92. confiteatur; ib. 103. confitentem; Ligar. 2. coniugeres; Phil. II, 42. consecutus sim; Cluent. 51. cousidera; Ligar. 32. considerate; div. Caec. 49. constitue; Phil. II, 30. constituisses; Verr. III, 133. contemnitis; Phil. I, 37. contempsit; ib. VIII, 17. contendo; Qu. Rosc. 47. Planc. 48. — contendere audeo; Balb. 56. contendere possis; Quinct. 78. contenderet; div. Caec. 23. correxerit; Verr. I, 115. corrigere volt; ib. II, 42. credite; ib. IV, 133. credam; Tull. 56. credas; Sulla 46. credat; Milo 70. credamus; Quinct. 40. crederem; Verr. II, 158. crediderut; leg. agr. III, 3. credere; Verr. I, 128. cures; Quinct. 19. curavit; Verr. III, 184. curasse; ib. IV, 80. Sulla 4. — decernere; Verr. III, 141. decrevernnt; ib. II, 180. decrevissem; Sex. Rosc. 138. decrevisse; Verr. II, 173. defendet; ib. III, 107. defendisse; Caecin. 67. demonstravit; Verr. III, 170. demonstrare videantur; ib. II, 154. demonstrare; ib. III, 166. demonstrasse; Sulla 67. deposco; Verr. a. pr. 36. Milo 100. desiderio; Phil. I, 14. dico; **f. dīco**, III. alqd, hoc (126 Et.) C. 89, f. (dicere) potest; Caecin. 72. dictitet; Verr. a. pr. 8. dictiteut; ib. I, 23. difficilius; har. resp. 35. discutiam; Muren. 84. disputant; Caecin. 68. Milo 7. do; Verr. III, 16. 218. dem; Sulla 22. da; div. Caec. 23. Verr. II, 151. date; ib. I, 32. Muren. 90. doceo; Verr. III, 148. doces; ib. 51. docet; Qu. Rosc. 31. docent; Verr. IV, 144. docebo; har. resp. 30. doceret; Caecin. 69. dubitemus; Sex. Rosc. 88. dubitabit; Verr. II, 119. ducebaut; div. Caec. 66. — edixisses; Verr. I, 110. edixisse; ib. 117. ediderunt; ib. II, 146. efficiunt; Sest. 98. emes; leg. agr. II, 67. eripuit; Verr. II, 164. exaravernnt; ib. III, 45. exaudio; Phil. XI, 37. [hoc] exaudiut; Ligar. 6. existimant; Verr. II, 16. existimetis; ib. 151. existimavit; Tull. 9. existimare; Verr. IV, 135. expectat; ib. I, 3. exspectavit; Catil. II, 27. — facio; Qu. Rosc. 42. Verr. a. pr. 55. facit; ib. III, 190. V, 82. Fr. C. 33. facimus; Rab. Post. 1. faciant; Sex. Rosc. 48. Verr. II, 115. leg. agr. I, 7. faciam; Catil. I, 5. Phil. XIV, 11. faciat; Cael. 49. faciatis; Cluent. 89. faciebat; Verr. V, 62. faceres; Qu. Rosc. 24. faceret; leg. agr. II, 64. faceremus; Ligar. 14. facerent; Sex. Rosc. 149. facies; Cluent. 129. faciet; Verr. III, 219. faciemus; ib. a. pr. 56. feci; Phil. III, 33. fecisti; Verr. V, 15. 67. fecit; ib. II, 145. III, 97. 118. 168. 217. Flacc. 33. Piso 18. fecistis; imp. Pomp. 64. fecerunt; Verr. II, 118. feceris; ib. III, 174. fecerit;

Verr. V, 75. leg. agr. II, 13. Catil. II, 14. fecerint; Verr. II, 145. fecerat; ib. 63. III, 212. fecissem; Sex. Rosc. 138. fecisset; Verr. II, 139. facere coëgisset; ib. 117. facere constituit; Caecin. 15. facere debes; Rab. Post. 7. facere debemus; Milo 92. facere potuisti; Sex. Rosc. 80. facere potuisset; Verr. I, 150. facere solent; Sex. Rosc. 151. facere; div. Caec. 6. imp. Pomp. 70. Cluent. 154. Sest. 86. fecisse; Verr. II, 16. fatetur; Phil. XIII, 36. fatebere; Verr. II, 137. ✕ fero; Sex. Rosc. 141. fert; Piso fr. 3. feres; Verr. III, 107. ferre potest; ib. II, 77. dom. 44. possit; Catil. II, 10. ferre posse; Verr. III, 184. tulisse; Milo 35. fingeret; Phil. XIV, 14. firmabo; har. resp. 30. — habet; Verr. I, 117. Cluent. 82. Piso 81. habemus; Planc. 20. habebat; Phil. II, 78. — ignoras; Planc. 73. ignoratis; Cluent. 57. ignorent; Milo 8. ignoscant; Phil. I, 13. impetro; ib. 22. impetrarem; Verr. II, 29. impetrabo: Cluent. 118. impetrare debet; Sulla 93. impetrare posses; Qu. Rosc. 50. iudicant; Verr. II, 155. indicasti; Plauc. 13. intellego; Rab. Post. 30. intellegit; Verr. I, 9. III, 172. intellegat; Phil. III, 4. IV, 4. intellegamus; Caecin. 49. intelligatis; imp. Pomp. 21. intellegeres; Tull. 49. intellegeret; Verr. IV, 89. intellegetis; ib. II, 180. intellegent; ib. 157. intellegere cogit; Caecin 89. intellegere potestis; Verr. III, 142. Sulla 61. iussisset; ib. IV, 84. indicat; Caecin. 99. indicabat; Verr. III, 153. iudicarem; Catil. I, 29. iudicavit; Verr. III, 142. Balb. 65. iudicarit; Verr. III, 163. iudicatum; Sex. Rosc. 138. indicare potestis; Verr. III, 220. indicare; Vatin. 8. — laborant; div. Caec. 68. laetaris; Phil. XIII, 23. largior; Verr. III, 194. laudare possit; Flacc. 67. locavisti; Verr. I, 145. loquor; Sulla 9. loquar; div. Caec. 37. loquerentur; Veri. III, 131. locutus es; Quinct. 53. — mallem; div. Caec. 16. mallerim; Sex. Rosc. 8. indicarem; Sex. Rosc. Muren. 29. mandare; Milo 78. mandaverit; Verr. III, 48. mandarit; Phil. XIII, 37. maudasset; Verr. IV, 84. memento; Vatin. 6. meminimus; Scaur. e. III, § 1. meminisse; Ligar. 35. metuat; Verr. III, 157. miror; Verr. III, 153. Planc. 17. Scaur. 45. Fr. C. 17. mirabar; Phil. II, 1. moderetur; har. resp. 7. moliuntur; Flacc. 94. monco; Catil. II, 20. — negligit; Phil. X, 17. neglexisse; Verr. IV, 68. negat; Cluent. 132. Phil. IV, 9. negant; Font. 21. negare possum; Verr. III, 110. negare potes; ib. 149. V, 140. Phil. VIII, 17. nescit; Verr. III, 63. Flacc. 83. nesciunt; Verr. I, 141. nolint; Phil. XIV, 12. nuntiasset; Fr. B. V. 8. — observat; Quinct. 99. optimemus; Caecin. 75. optat; Rab. Post. 46 optaret; Caecin. 88. ostendunt; Verr. II, 148. ostenderes; ib. IV, 89. ostenudere vellet; ib. III, 128. — patiebatur; Cluent. 74. pati potestis; dom. 44. perficit; Verr. V, 162. perficiunt; leg. agr. II, 1. permiserint; Tull. 50. perpeti potuisset; Verr. III, 132. persequi; ib. IV, 76. persuaseris; ib. I, 9. perspicite; leg. agr. II, 95. perspicere; Verr. II, 188. persuadere possis; ib. III, 91. persuadere velim; Cluent. 30. petit; Verr. III, 44. petiverunt; ib. V, 130. petivisset; ib. III, 121. petisset; Qu. Rosc. 50. petissent; div. Caec. 6. petisse; ib. 12. pollicear; Cluent. 158. leg. agr. II, 100. ib. 103. Catil. I, 32. pollicitum esse; Qu. Rosc. 37. pono; div. Caec. 16. Verr. III, 212. pono ‖ oppono ‖; Balb. 2. ponere; Flacc. 40. potuit; dom. 46. postulo; Tull. 6. Sulla 26. postulat; Sex. Rosc. 6. Caecin. 55. 88. postulassent; Verr. III, 182. postulantis; Vatin. 15. postulare auderes; Qu. Rosc. 50. postulare; Sex. Rosc. 8. praecipio; Sest. 51. praecipit; Phil. XIII, 6. praecipere videor; Font. 42. praedicat; Caecin. 25. praedicet; ib. potes praedicare; Verr. III, 151. possem praedicare; Rabir. 18. praescribatis; Caecin. 46. praescripsit; Milo 30. praestaret; Planc. 60. praestabo; Qnir. 24. praestare debeo; prov. cons. 39. praeteream; Verr. III, 178. probatis; ib. 219. probabis; ib. II, 106. V, 49. Tull. 53. probare potes ‖ probari potest ‖; Verr. II, 155. probare velim; prov. cons. 47. probaturum; leg. agr. II, 22. prodiderunt; Milo 8. profecerunt; Phil. V, 5. profecerat; Milo 88. promitto; Cael. 77. promulgaverit; leg. agr. III, 15. promulgare ausus est; ib. II, 11. proposuerint; Caecin. 56. prospiciens; Catil. II, 26. providebam; Catil. III, 16. providebat; Verr. II, 37. providerim; ib. V, 159. putas; Sex. Rosc. 147. Phil. X, 6. putetis; Sex. Rosc. 15. Verr. V, 23. putares; ib. 38. putabis; ib. III, 40 putavit; ib. II, 107. — quaero; Sex. Rosc. 125. Verr. III, 165. Tull. 38. 48. leg. agr. II, 39. Vatin. 41. Ligar. 9. quaeram; Sex. Rosc. 125. quaeramus; Cluent. 124. quaere; dom. 83. queror; Scaur. 45. Fr. C. 17. querunter; Catil. II, 16. Planc. 33. queri cupio; Phil. X, 5. queri; Cluent. 154. — recita; Verr. III, 26. recusat; ib. II, 77. recusares; Piso 3. recusabunt; Cluent. 154. recusavit; ib. 155. recusavit ‖ accusavit ‖; ib. 150. reiccit; Phil. VIII, 17. relinquamus; leg. agr. II, 28. relinquebas; Vatin. 35. relinquere potui; scu. 25. relinquere volui; Verr. I, 130. remitto; ib. III, 219. remittit; leg. agr. II, 61. remisisseut; div. Caec. 4. renuntiavit; Cluent. 143. repericbis; Verr. III, 121. reprehendo; ib. 154. 189. reprehendis; dom. 93. repromitto; Quir. 24. repudiavit; Phil. VIII, 17. respondeo; Caecin. 95. respondebo; Sulla 21. respondebit; Cluent. 90. respondebunt; Caecin. 36. responderis; Vatin. 10. retinebimus; Verr. III, 98. — scitis; Cluent. 46. Sest. 82. scias; Verr. V, 120. sciebas; ib. III, 93. sciret; ib. I, 139. Ligar. 7. scitote; Verr. I, 95. scite; Phil. XIII, 22. scire possum; Planc. 19. scire; Caecin. 101. Cluent. 20. scribit; Verr. III, 127. scribere; ib. 126. Phil. III, 18. sentio; Sulla 2. sentit; prov. cons. 30. Milo 31. sentiat; Ligar. 34. sensit; dom. 127. sensimus; Planc. 37. Phil. XIII, 45. sentire cogit; Caecin. 89. scutire; Sest. 86. servas; Muren. 76. significant; Verr. II, 148. significavit; Milo 26. significasse visus est; Verr. III, 213. solvero; Planc. 68. hoc ‖ haec ‖ sperent; leg. agr. II, 55. spondeo; Cael. 77. statuo; har. resp. 42. statuit; Quinct. 45. Verr. III, 81. Tull. 54. prov. cons. 14. statuatis; Verr. a. pr. 56. Caecin. 46. statuetis; ib. 47. statuent; Flacc. 27. statuerunt; Verr. II, 9. statuerunt ‖ statuereut ‖; Cluent. 76. statueris; Catil. IV, 11. statuerit; Verr. III, 143. statueras; ib. 101. statuerant; ib. IV, 42. statuere debetis; div. Caec. 71. statuisse; Verr. II, 100. 163. sumo; ib. a. pr. 36. sumis; Muren. 15. Sulla 84. sumaut; Verr. III, 154. sumpsit; ib. 2. sumere; Flacc. 5. suscipient; Font. 32. suscepisse; Verr. a. pr. 35. II, 118. suspicatus est; dom. 127. suspicari; Verr. IV, 46. sustinebunt; ib. III, 107. sustinere possit; Cael. 45. sustinere posset; Sest. 69. — tacebo; Phil. X, 4. teneo; Verr. V, 166. testor; Sulla 35. timent; div. Caec. 68. timebam; dom. 56. tuistis; Verr. I, 112. transferas; dom. 4. transigere potuisti; Qu. Rosc. 49. tribuit; ib. 3. — vercor; Sex. Rosc. 95. Verr. II, 161. Phil. V, 29. video; Sex. Rosc. 99. Piso 36. vides; Verr. III, 157. videt; Verr. V, 103. Cael. 57. Phil. V, 5. X, 17. XIII, 10. videris; Cluent. 62. vident; Sest. 92. videamus; Sex. Rosc. 125. videant; Sest. 59. videbam; ib. 49. videbat; ib. 49. videbamus; Phil. X, 12. viderem; Cluent. 17. vidi; Sulla 44. vidit; Verr. IV, 146. leg. agr. II, 18. Cael. 53. Scaur. c. 4, § 5. Phil. V, 50. vidimus; Scaur. c. III. § 1. vidistis; dom. 69. viderint; Phil. III, 17. vidissem; Verr. I, 31. videro; Caecin. 35. vidisse; Verr. IV, 55. vindicasset; ib. I, 114. violare conabitur; Phil. XIII, 4. vociferor; Caecin. 83. vociferari velim; Verr. II, 52. vocas; Rabir. 24. volunt; Sest. 98. volueri; Verr. III, 48. voluisse; Phil. XIII, 12.

c. **mit Präpositionen**: ad hoc meditere; Verr. III, 188. rem ... ob hoc retinendam; Caecin. 72.

3. **hoc (abl.)**: a. **Subject**: hoc omisso; Muren. 22.

b. **Object**: utar hoc; prov. cons. 44.

c. **abl. causae**: hoc me consolabar; Phil. VIII, 21. hoc sequitur, ut; Tull. 54.

d. **bei Comparativen**: *a.* abl. mensurae: acrior; Verr. IV, 39. amplius; ib. II, 123. III, 4. Tull. 44. Caecin. 26. Phil. XIII, 50. — capitalior; Verr. II, 170. certior; ib. III, 108. — deterior; ib. 161. — facilior; Mureu. 15. Planc. 67. facilius; imp. Pomp. 51. — gravior; Verr. III, 108. Phil. XI, 9. — inertior; leg. agr. I, 3. infestior; Verr. V, 146. insanior; ib. IV, 39. — magis; Verr. III, 2. imp. Pomp. 13. 59. leg. agr. II, 97. Catil. II, 5. Flacc. 69. Planc. 89. maior; Font. 20. Quir. 8. Sest. 60. Scaur. 34. melior; dom. 64. minus; Milo 92. — plures; prov. cons. 12. — veri similius; Flacc. 14. superior; Flacc. 74. — turpius; har. resp. 40.

β. abl. comparationis: acerbius; Sex. Rosc. 78. amentius; Rab. Post. 1. — benignius; ib. 5. — clarius; Verr. IV, 16. 77. — dignius, foedius; Phil. II, 86. — impudentius; Flacc. 56. indignius; Verr. III, 200. IV, 71. iniquius; Quinct. 8. Verr. III, 200. iniustius; Phil. XII, 9. — labius; Phil. II, 119. [hoc]; Verr. V, 94. manifestius; ib. III, 144. miserius; Flacc. 97. turpius; Piso 49. Phil. II, 86.

e. **mit Präpositionen**: ab: seiunctum est; Planc. 4. de: Sulla 64. Phil. XI, 20.

ex: (intellegi potest); Verr. III, 120. — Sex. Rosc. 18 52. Verr. II, 183. IV, 89. Phil. XI, 6.

in: Quinct. 32. Verr. II, 26. 57. 162. III, 35. 130. V, 173. Caecin. 32. 94. Cluent. 85. Muren. 31. Flacc. 38. [in]; sen. 33. Sest. 7. 49. Planc. 91. Rab. Post. 23. Milo 43. Marcell. 27. Ligar. 25. Phil. XI, 9.

4. **hoc mit Zusatz**: a. quid hoc est „reliqui"; Verr. III, 124. quid est hoc, IX COHORTE? ib. 155.

b. **Genetiv**: *a.* hoc reliqui facit; Verr. I, 2.

β. hoc molestiae accidisset; Planc. 68. hoc causae est; Verr. III, 109. Cluent. 57. hoc boni est; Phil. II, 117. hoc fuit causae; Caecin. 21. hoc fati videatur fuisse; Marcell. 29. — hoc iuris fuisse; dom. 33. — hoc iuris conditio sit; dom. 34. hoc additi testimonii; Cluent. 72. hoc auctoritatis adferebat; div. Caec. 63. capit hoc consilii; Cluent. 71. hoc defensionis comparabas; Verr. III, 32. hoc tantum boni conferatis; imp. Pomp. 49. hoc iuris constituere; Verr. V, 168. hoc iuris constituere: ib. I, 127. hoc idem lucri dedisset; ib. III, 149. hoc tantum lucri coguntur dare; ib. III, 75. hoc iuris edixisse; ib. I, 109. hoc oneris habes; ib. III, 4. hoc iuris habet; har. resp. 14. habeat hoc praemii; Vatin. 11. hoc rationis habebant; Verr. II, 70. hoc rationis habuit; Caeciu. 2. hoc oneris negotiique imposuit; Verr. I, 62. hoc oneris imposueris; Planc. 46. hoc tantum mali nuntiet; Verr. I, 67. hoc muneris poposciscere; ib. III, 7. hoc laboris itinerisque suscepit; ib. V, 128. hoc tantum mali videro; Milo 99. — ohne Verb: hoc ‖iam hoc, specimen iam hoc‖ ingenii, litterarum, naturae, virtutis; Arch. 5.

c. **Adjectiv oder Pronomen**: *a.* nomin.: hoc idem accidisset; Muren. 10. hoc idem ‖idem hoc‖ (accidere posset); Phil. XIII, 31. hoc totum est; Sulla 10. totum hoc est; Marcell. 7. hoc ipsum est; ib. 27. hoc ipsum sit; Phil. XIII, 15. totum hoc fuit; Balb. 20. hoc idem licebit; ib. 41. hoc totum pertinet; Sex. Rosc. 78. hoc solum veniret; Tull. 12. hoc ipsum videtur; dom. 51. idem hoc videbatur; Verr. II, 70. hoc totum videbitur; Caecin. 85. — hoc ipsum quam novum! Fr. B. XII, 6. — hoc totum agetur; Planc. 8. *creditur* hoc ipsum; Caecin. 3. idem hoc decretum est; Catil. III, 14. hoc novum disputatur; Scaur. c. 3, § 1. hoc idem fit; Phil. I, 37. hoc solum factum est; div. Caec. 33. hoc totum iutellegi possit; Verr. II, 152. hoc solum pugnatur; Sex. Rosc. 8. hoc novum quaesitum est; Scaur. c. 3, § 1.

β. accus: hoc ipsum esse; Quinct. 42. — hoc totum esse attribuendum; Verr. III, 182. fingi hoc totum; ib. I, 156. hoc unum praetereundum; Planc. 36. — hoc unum agitare coeperit; Verr. III, 224. unum hoc cogitent; Quinct. 75. hoc ipsum concessit; Caecin. 92. hoc ipsum cuiferam; Verr. IV, 45. unum hoc dico; Sex. Rosc. 139. hoc solum expetere coepit; Verr. IV, 102. faciebant hoc idem; ib. V, 129. hoc solum fecit; ib. a. pr. 14. idem hoc fecerunt; ib. II, 73. hoc idem fecerunt; Cael. 12. hoc idem fecerit; Cluent. 145. fecerat hoc idem; Phil. V, 19. hoc idem facere; dom. 124. hoc idem tulit; leg. agr. II, 18. hoc unum habet; Sest. 29. idem hoc haberet; Verr. II, 90. unum hoc imputare; Tull. 6. hoc idem interpretabere; Caecin. 89. aude hoc primum negare; Verr. V, 140. hoc totum omitto; Ligar. 24. hoc idem opto; Verr. a. pr. 50. posuit hoc idem; Planc. 71. hoc idem praecipit; Verr. III, 155. hoc totum relinquo; dom. 42. hoc solum reliquit; Sex. Rosc. 15. remitto hoc totum; Verr. V, 11. hoc novum reperietis; ib. I, 60. hoc idem sentiunt; imp. Pomp. 13. Catil. I, 29. unum hoc sumo; Sex. Rosc. 47. hoc ipsum tacuissem; Quinct. 30. hoc idem transfero; Verr. II, 126. hoc idem vident; imp. Pomp. 13.

γ. ablat.: hoc uno nititur; Cluent. 112. hoc uno contentus; Verr. V, 166. — hoc uno complector; Verr. II, 125. hoc uno urget; Planc. 6. — miser hoc ipso; Phil. XIII, 34. hoc ipso inferius; Balb. 44. — ex hoc ipso exoritur; Rab. Post. 30 ex hoc ipso; Sex. Rosc. 18. — in hoc ipso; imp. Pomp. 59. Catil. II, 3. in hoc uno; Verr. III, 157. V, 141. Phil. VIII, 16. XI, 12. in hoc posteriori; Tull. 30.

b. Plural: 1. **haec (nom.)**: a. **Activ**: accidere sunt solita; Fluce. 17. auguctuntur; Qu. Rosc. 7. — cadunt; Phil. V, 7. cohaerebunt; har. resp. 60. concidant; imp. Pomp. 19. constabunt; Cluent. 125. — derogabunt; Flacc. V, 40. — [eveniunt] ‖eveniant‖; Verr. V, 12. — habere solent; Verr. III, 209. — manent; Phil. II, 92. movent; Cael. 26. — patebant; Verr. IV, 5. pertinent; ib. I, 127. ib. II, 76. — quaerunt; Planc. 93. reluctantur; Muren. 85. — significant; Phil. I, 36. sunt; Sex. Rosc. 14. Qu. Rosc. 16. Verr. II, 24. III, 73. IV, 134. 116. V, 117. imp. Pomp. 62. Cluent. 25. Arch. 23. Sest. 102. Piso 68. Planc. 45. 86. (sunt); Cluent. 94. Ligar. 11. Phil. II, 25. III, 8. 23. V, 38. sint; Sex. Rosc. 62. Verr. II, 141. III, 200. Caecin. 104. imp. Pomp. 22. dom. 45. Phil. XII, 30. (sint); Phil. II, 53. erant; Verr. II, 183. esseut; ib. IV, 46. leg. agr. I, 19. sint futura; Milo 96. fuerunt; ib. 35. esse debent; Rab. Post. 45. esse possent; Font. 48. — valent; Phil. XII, 26. venire possent; Verr. IV, 13. videntur; Catil. IV, 12. Phil. I, 37. videantur; Verr. I, 56. videbantur; Muren. 26. Milo 76.

b. **Passiv**: adferrentur; Verr. II, 101. aestimentur; ib. IV, 13. 14. agantur; ib. V, 91. agebantur; ib. IV, 86. Sulla 57. Sest. 121. agerentur; dom. 129. acta sunt; Verr. V, 106. dom. 40. Phil. II, 31. audientur; Sex. Rosc. 125. auferantur; Verr. IV, 135. — caiuebantur; Sest. 47. celebrantur; ib. 102. coarguntur; leg. agr. I, 18. commemorata esse videantur; Verr. IV, 120. commissa suut; ib. a. pr. 15. commodata esse videantur; Marcell. 19. commutari possunt; Caecin. 74. comperta sint; Fr. B. XII, 8. comprobentur; Phil. III, 7. constituta sunt; Verr. V, 106. essent constituta; ib. III, 21. credita sunt; Milo 64. — delata sunt; Milo 64. defleta sunt; Phil. XIII, 10. delentur; Qu. Rosc. 7. deleta sint; Fr. B. XII, 8. demonstrata sunt; Cluent. 108. dicentur; Sex. Rosc. 125. Verr. III, 10. dicta erant; dom. 41. sint dicta; Cael. 70. sunt disiecta; Qu. Rosc. 7. do-

nata esse videantur; Marcell. 19. — extincta sint; Fr. B. XII, 8. — fereuda sunt; Verr. III, 60. fierent; Verr. I, 29. ib. V, 107. fient; Phil. VII, 23. facta sunt; Verr. V, 13. Flacc. 75. facta sint; Quinct. 64. 73. facta esse videantur; Verr. II, 61. — geruntur; Quinct. 28. gesta sunt; Sex. Rosc. 20. Cluent. 66. Milo 30. gesta sint; imp. Pomp. 34. — investigata sint; Fr. B. XII, 8. — nuntiata sunt; Verr. I, 67. — patefacta sint; Fr. B. XII, 8. perturbari possunt; Caecin. 74. petebantur; har. resp. 45. petita sint; Verr. II, 30. — quaesita sunt; Milo 64. — referrentur; Phil. V, 28. removeantur; Cael. 25. repudiata sunt; Milo 64. reticeutur; leg. agr. II, 37. — saepta sunt; Caecin. 75. videntur posse seiungi; Phil. XIII, 6. sunt sepulta; Piso 11. — timebantur; ib. XIV, 10. sublata sint; Fr. B. XII, 8. sunt tractanda; Planc. 4. — sunt videnda; Cluent. 159.

c. **ohne Verbum**: at haec sint cuiusquam malo; Verr. II, 192. et haec †; Muren. 26. haec, per deos immortalis; leg. agr. I, 1. sed haec non huius temporis; Phil. II, 20.

2. **haec. (accus)**: a. **Subject im accus. c. infin.**: *a.* Activ: esse; Quinct. 2. Sex. Rosc. 58. Qu. Rosc. 9. Verr. IV, 134. imp. Pomp. 21. Flacc. 104. Marcell. 32. Phil. II, 63. (esse); ib. IV, 17. — pertinere; Verr. III, 175. — stare; Catil. IV, 16. stare potuisse; Sulla 76. — videri; Verr. IV, 132.

β. Passiv: acta esse; Phil. II, 46. coguita esse; Cluent. 127. concedi; Balb. 9. conficta esse; Sex. Rosc. 47. esse conlecta; Deiot. 33. esso cousumpta; Phil. II, 67. — esse dclata; div. Caec. 34. dici; Cluent. 15. Sest. 87. — existimari; ib. II, 9. — fieri; Verr. V, 126. dom. 128. facta esse; Caecin. 44. facta videri; Muren. 67. fugi; Verr. I, 138. Milo 76. gesta esse; Verr. III, 175. Milo 54. — indicata esse; Sulla 41. iudicata esse; Cluent. 127. — petita esse; Verr. II, 137. prolata esse; Phil. I, 24. — referri; Verr. V, 84. — esse subiecta; har. resp. 37. — triburi; Balb. 9.

b. **Object**: abiecerat; Verr. II, 87. accepimus; Sest. 139. accepisset; Verr. IV, 113. adaugent; Sex. Rosc. 30. addit; Milo 96. adeptos esse; Verr. V, 146. adflixerunt; leg. agr. II, 87. adiuvabant; Sest. 66. adripuit; Muren. 62. adsequebatur; Milo 32. [adsequebatur]; Muren. 73. adseqni non potui; div. Caec. 40. aestimate; Verr. V, 23. acstimare non quco; ib. 23. agis; Phil. II, 96. agimus; Milo 84. agebat; Sest. 66. agerem; Verr. IV, 137. ageret; ib. 49. (egi); Phil. XII, 17. agere coëgit; Verr. I, 23. agere instituisset; Cluent. 22. agere; Phil. V, 11. amittat; Muren 55. animadverterc; Phil. XIV, 19. appetunt; leg. agr. II, 46. aspicitis; Phil. XIII, 26. attingere possemus; Arch. 17. audit; Verr. II, 36. auditis ‖ audistis ‖; ib. V, 123. audiat; dom. 99. audires; Verr. III, 65. audies; Rabir. 17. audivit; Verr. I, 64. audivimus; Sest. 139. audistis; Verr. III, 49. 106. audire cupio; dom. 104. Phil. X, 10. audituram; ib. II, 60. — cauere videretur; Catil. III, 11. — consueritis; Phil. V, 34. — cerucre videmini; Sex. Rosc. 93. cogitas; Phil. II, 117. ib. XIII, 15. cogitant; Muren. 80. cogitabas; Verr. I, 48. cogitarem; ib. IV, 16. cogitasset; Cluent. 160. cogitans; Sest. 49. Deiot. 38. cognoscite; Verr. III, 87. cognoscremus; ib. II, 186. cognovi; ib. IV, 145. cognovit; ib. II, 24. — cognoverit; Cluent. 30. cognovisse; ib. 160. coëgisse; Verr. I, 96. commemoro; div. Caec. 38. Piso 11. commemorant; Caecin. 99. commemorem; Verr. IV, 135. commemorabo; ib. V, 9. commiserunt; Sest. 147. commntaret; Verr. III, 21. compararat; ib. II, 83. comportari; ib. 46. conatum esse; Sulla 70. concedat; Verr. V, 126. concupiverat; Verr. II, 87. concupisse; leg. agr. II, 100. confirmasse; ib. 42. confessus eris; Verr. II, 81. confundis; dom. 127. congessisti; Planc. 83. conligo; Ligar. 30. conqueri vellem; Verr. V, 171. sunt consecuti; Planc. 60. constituat; Verr. II, 143. noli contemnere; div. Caec. 39. corrigeres; Quinct. 83. crederem; Verr. III, 62. credetis; Cluent. 70. cumulant; Sex. Rosc. 30. — decrevisse; Cluent. 197. defendunt; Sest. 138. defertis; Sulla 54. detulerunt; Flacc. 79. dom. 41. delerunt; seu. 4. delere conati sunt; Catil. IV, 7. delere voluissent; Quir. 19. deplorare vellem; Verr. V, 171. dictitasse; ib. II, 102. dico: ſ. **dico,** III. alqd, haec (23 Bs.) ©. 99. disceptet; Milo 23. didici; Planc. 94. disputo; Cluent. 87. Quir. 5. disputarem; imp. Pomp. 66. disputabis; Piso 59. divinabat; Ligar. 36. doce; Planc. 45. docuero; Cluent. 9. ducis; Muren. 38. ducas; Phil. XIII, 6. — efferant; Verr. IV, 124. efficere posset; Sest. 84. effugere potuisses; Scaur. 45. eloquor; Cael. 45. emisse; Verr. I, 60. IV, 27. eripuit; Sulla 73. Phil. II, 95. everterct; Verr. III, 21. evomere videar; Milo 78. examinabo; Planc 79. exceptasti; leg. agr. II, 98. expendite; Verr. V, 23. expetivi; Piso 46. expono; Verr. V, 42. — facio; Sex. Rosc. 76. facit; Marcell. 8. faciunt; Quinct. 51. Verr. IV, 140. faciam; Sex. Rosc. 132. faciat; Verr. II, 139. facilebant; Cluent. 54. fecerunt; Cael. 33. fecerit; Phil. III, 27. VII, 26. fecerint; imp. Pomp. 37. fecerat; Arch. 22. facere; Muren. 31. tulit; ib. 47. — gemebant; Sest. 66. gustare possemus; Arch. 17. — habes; Planc. 55. habet; Phil. X, 23. habeat; Verr. IV, 126. haberet; Sex. Rosc. 91. habueris; Verr. II, 183. habuerimus; sen. 2. — ignorabas; Verr. III, 132. imitamini; Sest. 102. interposui; Phil. XIV, 17. intelegis; Sex. Rosc. 45. Verr. III, 33. Phil. V, 54. intellegit; Catil. I, 1. intellegebat; Verr. IV, 97. iudicat; ib. 127. iudicarunt; ib. III, 127. iudicarnut; ib. III, 152. posset ‖ potest ‖ iudicare; Tull. 27. iudicare; Phil. XIV, 19. — legimus; Sest. 139. legi; Planc. 94. ligaris; dom. 47. loquor; Quinct. 83. Muren. 20. loquitur; Quinct. 56. Milo 95. loquuntur; Catil. II, 12. har. resp. 37. Phil. VII, 3. 4. loquatur; Catil. I, 19. loqueretur; Verr. V, 142. 160. locutus sum; Catil. IV, 19. (locutus sum); Milo 99. — machinabantur; leg. agr. II, 23. memineritis; Quinct. 36. mirentur; Verr. IV, 124. mittit; ib. 62. mollentem; Phil. XIV, 4. — negares; Rabir. 28. novi; dom. 39. Ligar. 21. nosse; Piso 95. — oblivisci possumus; Flacc. 61. — omnes; Verr. III, 200. Cluent. 100. Flacc. 80. Piso 50. prov. cons. 6. omittam; Cael. 27. Deiot. 15. Phil. V, 25. VII, 15. omittamus; ib. II, 63. opto; ib. 119. optavi; Piso 46. — pertulerunt; Verr. III, 228. perpetere; ib. 129. perpeti maluit; Planc. 97. persequetur; Phil. XIII, 12. perturbas; dom. 127. peteret; Phil. II, 75. posceret; Verr. II, 88. postulo; Cluent. 6. Cael. 30. postulant; Verr. IV, 82. postulabam; ib. II, 189. postulabas; Tull. 39. praeciperc soleo; Plauc. 59. praetereamus; Sest. 13. precatus sum; Piso 46. probasse; Flacc. 74. profero; Sex. Rosc. 51. proferunt; Caecin. 100. proferam; Verr. V, 9. profer; Planc. 45. auctem proferre; Verr. IV, 55. promicias; Phil. XIII, 6. proponito; ib. III, 11. prospexerunt ‖ perspexerunt, perspexerint ‖; leg. agr. II, 95. provideo ‖ providero, praevideo ‖; Phil. XII, 26. — quaero; Sex. Rosc. 130. queremur; Verr. IV, 26. — recitabant; Flacc. 76. recusarent; Cluent. 153. reddit; Phil. II, 95. referret; Verr. IV, 28. relinquam; ib. I, 62. relinquebant; ib. IV, 134. reliuquerint; Phil. 63. relinquentem; Catil. I, 21. reputans; Deiot. 38. retinere possumus; div. Caec. 72. sum rogaturus; Verr. IV, 150. — sciunt; Flacc. 78. scirem; Verr. IV, 16. scires; ib. III, 65. scire potestis; Sest. 72. scire posset; Verr. V, 161. scribit; ib. III, 44. scrutari; Sex. Rosc. 128. sentirem; prov. cons. 40. sentirent; Verr. I, 69. sperabant; Sest. 66. — tacere possumus; Flacc. 61. teneamus; Phil. III, 36. tenuimus; sen. 2. testificarctur; Verr.

V, 17. timentes: Milo 50. sustulerunt; leg. agr. II, 87. tradere volet; Verr. IV, 82. tueri volt; Phil. X, 23. venditare coepisse; Verr. IV, 133. vendent; leg. agr. II, 86. vendiderint; ib. I, 4. venditurum fuisse; Verr. IV, 11. videt; Catil. I, 1. vides; Planc. 78. vident; Sest. 95. videat; Sex. Rosc. 32. Verr. II, 81. videbat; Deiot. 16. viderem; Sest. 42. 43. videres; Verr. III, 65. videret; Phil. XIII, 49. vidi; Planc. 94. vidit; dom. 68. viderint; Verr. IV, 124. vindicarent; Sex. Rosc. 148. visere solebat; Verr. IV, 5. ausis es vituperare; Phil. II, 11. vituperare volunt; Sex. Rosc. 138. — ohne Verb: sanctae haec verbis. Opimius armis; Phil. VIII, 14.

c. **mit Präpositionen**: ad: dicimus; Caecin. 82. possumus dicere; leg. agr. II, 76. dici potest; div. Caec. 52. festinat; Phil. II, 47. respondeam; Tull. 54. respondebis; Phil. II, 114. responderis; Cael. 19. respondere cogitas; Verr. III, 169. V, 147. respondere potueris; div. Caec. 47. — ohne Verb: quid ad haec? Quinct. 55. Verr. III, 205. Tull. 35. Phil. II, 111.

post: Font. 8.

3. **horum**: horum conscius; Deiot. 21. similia; Phil. III, 22. — aliquid; Vatin. 36. nihil; Quinct. 75. Sex. Rosc. 76. 138. 143. div. Caec. 42. Verr. II, 107. V, 43. Tull. 24. Mureu. 36. Planc. 93. Rab. Post. 15. Phil. II, 56. 67. V, 6. XI. 24. quid; Sex. Rosc. 86. Verr. II, 79. 161. Arch. 8. Milo 54. unus quid; Verr. V, 147. utrum; ib. I, 124. III, 106. Phil. III, 8. utrumque; Caecin. 86. leg. agr. I, 14. Mureu. 37.

4. **his (ablat.)**: his invectaris Phil. II, 108. — uti velis; Phil. XIII, 6. — ex his; Phil. III, 23. — pro his; Phil. XIII, 6.

5. **Pluralformen mit Adjectiv, Pronomen, Zahlwort**: a. **haec**: haec ipsa suffragata sint; Planc. 18. haec ipsa esse videantur; Cluent. 41. haec extrema nimicula esse videantur; imp. Pomp. 10. haec tua ... i licitor. conliga manus, sunt; Rabir. 13. haec tam acerba, tam indigna, tam atrocia facta essent; Tull. 42. — haec duo spectari; div. Caec. 10. haec tria fuisse; Rabir. 24. — haec pauca audiatis; Sex. Rosc. 129. haec eadem audire; Verr. IV. 132. haec eadem audisse; ib. I, 28. 71. haec eadem cognovisse; Font. 29. haec eadem cognosse; Verr. I. 71. haec ipsa concedo; Phil I, 18. haec tria docuero; Quinct. 36. haec eadem fecit; Phil. III, 31. haec tanta gessisses; ib. I, 33. haec tot et tanta uactus esses; Sex. Rosc. 89. haec duo quaero; Quinct. 76. tria haec quaestus es; Fr. B. XV, 11, 2. haec eadem pertimescetis; har. resp. 62. haec recentiora praetereo; Fr. B. VI, 26. haec minora relinquere hortatur; Sest. 7. haec eadem timuisse; Font. 29. — ad haec propiora veniam; Sest. 13.

haec omnia: a. nomin: delectaut; Quir. 4. muniebant; Mureu. 48. uata sunt; Quinct. 46. obsaepiebant; Mureu. 48. sunt; div. Caec. 40. leg. agr. II, 32. Mureu. 77. Vatin. 5. Sull. 31. sint; Mureu. 41. essent; Verr. IV, 11. fuernnt; Milo 19. valeant; Mureu. 59. — sunt administrata; Catil. III, 18. agerentur; Verr. I, 74. agentur; Catil. II, 28. amissa sunt; Sulla 88. compensantur; Cluent. 150. coulata sunt; Verr. II, 190. deleta videntur; Sest. 146. erepta sunt; Verr. II, 33. fierent; ib. I, 74. gram facta; ib. IV, 46. videntur esse laudanda; div. Caec. 57. obsignata sunt; Verr. II, 190. perfecta sunt; Mureu. 33. sunt perpolita; Balb. 50. perturbata sunt; Verr. II, 33.

β. accus: esse conlata; leg. agr. II, 9. esse considerauda; ib. I, 16. esse; Verr. III, 123. fieri; Cluent. 147. facta esse; Sex. Rosc. 21. esse gesta; imp. Pomp. 21. inflammari; Sest. 121. nata esse Quinct. 28. esse notata; Vatin. 34. perire; Sulla 32. profecta esse; Quinct. 28. esse testata; Vatin. 34. — agebat; Quinct. 18. (egit); Phil. I, 5. acturum esse; Verr. a. pr. 40. aucupraretur; ib. 9. augere; ib. IV, 124. cognoscite; ib. V, 61. committite; leg. agr. II, 65. comperi; Catil. I, 10. concedo; Verr. V, 47. confessi sunt; Catil. IV, 5. coniungunt; imp. Pomp. 22. coniugeret; Verr. a. pr. 9. conservarit; Catil. IV, 23. contemnis; Vatin. 38. curavit; Verr. IV, 103. detulerunt; Catil. IV, 5. delere volnerunt; prov. cons. 24. despicis; Vatin. 38. possum dicere; Sex. Rosc. 107. dirigas; Mureu. 27. dissimulare possit; Verr. III, 144. doceo; ib. 122. edixisse; ib. 51. fecerunt; ib. I, 98. fecero; ib. V, 165. faciuse; Sex. Rosc. 127. ferunt; Verr. III, 228. ferebant; ib. 62. gesserunt; Flacc. 96. ignorabas; Verr. III, 132. investigare debebat; ib. I, 64. iudicavistis; Catil. IV, 5. mitto; Quinct. 85. Verr. III, 59. IV, 116. neglegunt; ib. V, 127. neglegere possit; ib. III, 144. neget; Catil. III, 21. ornare; Verr. IV, 124. ostendo; ib. III, 122. permiscere volumus; ib. I, 37. perseruta ri solitus sit; ib. IV, 30. perspexeritis; Cluent. 18. perturbet; Phil. VIII, 8. perturbare volumus; Verr. I, 37. petunt; Mureu. 71. redemit; Verr. V, 24. relinquo; ib. 21. Cael. 54. relinquunt; Verr. V, 127. 127. remitto; ib. 47. reperire solitus sit; ib. IV, 30. subire; dom. 98.

b. **horum**: nimmorum horum aliquid; Cael. 77.

c. **his**: his omnibus contentus; Verr. V, 170. — his omnibus carere; Ligar. 11. — in his omnibus erat; Verr. III. 10.

C. **mit prädicativem Substantiv**: 1. **vereinzelte Verbindungen**: haec ... dedicationem appellas; dom. 118. hoc bellum (appellavi); Phil. XII, 17. haec tua vita dicenda est; Marcell. 28. hoc ... praesidium .. existimetur; Sex. Rosc. 151. haec ... non potius accusatio quam defensio est existimanda; div. Caec. 5. domus haec habenda est; Sex. Rosc. 134. causa est ... haec inventa sola; Catil. IV, 14. qui ... hanc suam patriam iudicant; ib. 16. haec deorum .. vox, haec oratio nuncupanda est; resp. 13. haec ratio potius quam amentia nominanda est; Verr. IV, 40. sintne haec testimonia pumanda; Flacc. 18. legem hanc .. mihi stamo; Verr. III, 5. hoc reperies ... stami ins; ib. I, 109. num tibi haec parva videntur adimenta et subsidia consultus; Mureu. 38. haec cuiquam vita videatur; Sulla 89. si hoc modiocre argumentum videri potest; Verr. III, 61. nolimus hoc bellum videri; Phil. VIII, 4.

2. **bei esse**: a. **hic**: Apronius; Verr. III, 22. Dio; ib. II, 20. Docimus; ib. III, 78. Sthenius; ib. II, 83. — ager; Phil. VIII, 26. exitus; Marcell. 26. fous; Cluent. 146. index; Phil. I, 20. locus; Sex. Rosc. 33. mos; Verr. II, 158. IV, 142. munera; Caecin. 84. reditus; dom. 143. scrupi; Sest. 20. situs; Verr. V, 26. tribunus plebis; dom. 130.

b. **haec**: primus aditus et postulatio .. haec ... fuit; Ligar. 17. — accusatio; Verr. a. pr. 56. (actio); Caecin. 38. ars; Verr. II, 135. causa; Verr. II, 117. IV, 10. Font. 36. har. resp. 36. Cael. 61. Sestr. 13. Phil V, 19. XIII, 4. contio; leg. agr. III, 6. certatio; Quinct. 73. condicio; Verr. III, 70. Planc. 11. coniectura; Tull. 55. consuetudo; Verr. V, 43. contentio; Sest. 130. Planc. 18. 48. controversia; Fr. B. VII, 7. culpa; Phil. XI, 11. custodia; ib. XII, 24. defensio; Verr. II, 101. Tull. 55. Cael. 55. disciplina; ib. 39. dissolutio; Phil. I, 21. distributio; Verr. I, 34. divinatio; Tull. 55. epistula; Verr. III, 154. iniuria; prov. cons. 42. invidia; Planc. 75. labes; Balb. 15. laus; Sulla 82. Rab. Post. 43. lex; div. Caec. 18. Tull. 51. leg. agr. II, 67. dom. 44. lux; Milo 98. macula; Balb. 15. malitia; Verr. II, 135. natura; ib. V, 26. opinio; Cluent. 90. optio; Vatin. 40. oratio; Verr. I, 68. Tull. 39. Cael. 55. Planc. 14. (oratio); ib. pars; Marcell. 27. postulatio; Verr. III, 148. potestas; Vatin. 40. praesidium; Phil. XII, 24. provincia; Cael. 64. quaestio; Milo 79. ratio; Verr. II, 184.

regio; ib. V, 181. res; Sex. Rosc. 149. Verr. V, 173. restitutio; dom. 143. rogatio; ib. 44. sedes; Phil. XII, 24. severitas; Rab. Post. 6. species; Verr. III, 47. summa; Phil. II, 32. tutela; Verr. I, 93. via; Verr. V, 181. Sest. 137. victoria; Verr. V, 73. vigilia; Phil. XII, 24. virtus; imp. Pomp. 36. Planc. 80. vis; Sest. 80. Balb. 21. volneratio; Pisq 47. vox; Caecin. 76. Cael. 55. Ligar. 16.

c. **hoc:** argumentum; Qu. Rosc. 37. Verr. II, 58. bellum; Phil. VIII, 5. 7. XIV, 20. beneficium; ib. II, 2. caput; Verr. III, 148. Rab. Post. 9. Phil. XII, 24. consilium; Cael. 64. crimen; Verr. I, 44. III, 130 189. Flacc. 27. edictum; Verr. I, 114. 125. facinus; ib. IV, 68. fatum; Balb. 58. fundamentum; Cluent. 146. imperium; imp. Pomp. 53. incendium; sen. 8. incitamentum; Arch. 23. iudicium; Verr. a. pr. 47. I, 111. II, 115. ius; div. Caec. 18. Balb. 40. Phil. II, 96. lumen; sen. 8. monimeutum; Phil. IX, 11. perfugium; dom. 109. principium; Qu. Rosc. 48. remedium; div. Caec. 70. plebei scitum; dom. 44. signum; Verr. IV, 5. dom. 22. Sest. 49. ‖signum‖; Verr. II, 115. specimeu; sen. 8. testimonium; Flacc. 17. ✕. tropaeum; Verr. II, 115. vectigal; lcg. agr. I, 21. ✓vinculum; Cluent. 146.

d. **hunc:** Heraclium; Verr. V, 111. — sermonem; ib. I, 1.

e. **hanc:** consilia ... mentemque ... hanc fuisse; Sest. 31. — causam; Phil. II, 99. consuetudinem; Verr. II, 182. ib. III, 171. controversiam; Cluent. III, 10. (gloriam); Milo 97. ✕. iniquitatem; Balb. 62. legem; dom. 70. lemniscatam; Sex. Rosc. 100. mortem; Scaur. c. 3, § 4. opinionem; Verr. I, 1. patriam; Catil. II, 27. potestatem; ib. 30. (rationem); Verr. III, 171.

f. **hoc (abl.):** ardore; Phil. VII, 27. consilio; Verr. a. pr. 10. studio; Phil. VII, 27.

g. **hac:** gravitate; Phil. VII, 27.

h. **hi:** anni; Verr. I, 34.

i. **hae:** Furiae; Sex. Rosc. 67. faces, flammae, furiae; Piso 46. laudes; Deiot. 26. nationes; Font. 30.

k. **haec (neutr.):** commoda; Muren. 73. consilia; Phil. II, 24. facta; leg. agr. II, 50. fundamenta; Sest. 98. Balb. 31. [indicia]; Planc. 29. maledicta; ib. 31. membra; Sest. 98. munia; Muren. 73. praesidia ‖proelia‖; Balb. 6. [haec] signa; Planc. 29. verba; har. resp. 40. Phil. III, 19. VIII, 25. vocabula; Verr. III, 181.

l. **has:** poenas; Piso 46.

D. **ältere Formen:** I. **mit Substantiven:** a. huiusce Sex. Roscii; Sex. Rosc. 6. huiusce [Sex. Roscii]; ib. 26.

b. huiusce aetatis; Quinct. 7. hoscе omnis agros; leg. agr. II, 66. in hisce agris; Flacc. 71. paucis hisce annis; Tull. 8. per hosce annos; Verr. a. pr. 35. IV, 132. V, 58. imp. Pomp. 32. 38. Cluent. 169. Catil. II, 7. hasce artis volgaris; Sex. Rosc. 134. hisce .. auxiliis; Planc. 87. 89. — huiusce nefarii belli; Catil. III, 3. — huiusce causae; Cluent. 30. Cael. 1. ob hasce causas; Sest. 46. hasce ... cicatrices ac notas; Rabir. 36. gravis huiusce cladis ‖gravis huiusce quali‖; Verr. V, 92. — haecine ... condicio; ib. 157. hasce ... cupiditates; ib. II, 88. ad inanis hasce .. cupiditates; Cael. 42. — per hosce dies; Verr. I, 1. — huiusce generis; Caecin. 40. — huncine homiuem; Verr. V, 62. hosce homines; Catil. II, 18. hosce .. homines; ib. IV, 15. hosce ipsos homines; Sulla 70. hosce homines ordinesque; Catil. IV, 16. — haecine imperii; Arch. 28. hancine impudentiam; Verr. V, 62. praeter hasce insidias; Cluent. 62. huiusce iudicii; Verr. III, 52. hocine ... ius; Phil. I, 26. — hisce .. laudatoribus; Flacc. 64. huiusce legis; Cluent. 152. leg. agr. I, 11. ex hisce locis; Verr. IV, 21. — hisce .. malis; Rabir. 34. ex hisce ternis ‖medimnis; Verr. III, 115. huiusce modi; Sex. Rosc. 22. 105. Verr. II, 43. 69. 79. 184. III, 69. IV, 59. 83. 132. V, 112. 136. Tull. 35. Caecin. 72. Cluent. 152. 153. leg. agr. II, 64. 65. Catil. I, 4. Muren. 66. huiusce multitudinis; Verr. V, 144. — huiusce necessitudinis; Verr. V, 125. hocine ... nomine; Sest. 17. hasce ... notas; Rabir. 36. — hisce omiuibus; Catil. I, 33. hosce .. ordines; ib. IV, 16. — huiusce novi postulati; Verr. II, 146. huiusce provinciae; ib. 7. — huiusce rei; div. Caec. 47. Verr. I, 60. V, 76. Tull. 51. Caecin. 39. Muren. 9. 83. Flacc. 9. Arch. 1. Planc. 37. Phil. XII, 30. hisce rebus; Caecin. 99. huiusce rei causa; Sex. Rosc. 96. de hisce omnibus rebus; ib. 35. ex hisce rebus; Verr. III, 40. in hisce rebus; Verr. IV, 33. 47. Muren. 12. in hisce solis rebus; Verr. I, 62. ob hasce omuis res; Vatin. 36. pro hisce rebus; Verr. IV, 23. huiusce rei publicae; Rabir. 27. — huiusce sententiae; Catil. IV, 9. hosco ... sicarios; Sex. Rosc. 74. in hisce subselliis; ib. 59. hisce omnibus supplicis; Verr. V, 14. — hasce .. tabulas; ib. V, 103. — huiusce verbi; leg. agr. II, 7. hisce .. viis; Phil. XII, 24. huiusce vitae; Cluent. 188. huiusce urbis; Rabir. 28.

II. **allein: a. masc.** 1. **Subject:** profugiunt: hosce opinor ... veritos poenam ... domo profugisse; Verr. IV, 30.

sunt: hosce ego non tam milites acris quam initiatores leutos esse arbitror; Catil. II, 21.

2. **nach Verben:** a. habeo: huncine vos .., auctorem habetis et magistrum publicae religionis? dom. 104. hosce .. imperatores habebimus; prov. cons. 15.

refuto: quibus .. testibus ego hosce possum refutare nisi vobis? Flacc. 7.

b. do: quid hisce .. ad suspicandum (dedisti)? Sex. Rosc. 58.

intercludo: hisce ... omnis aditus ... intercludere; Sex. Rosc. 110.

ostendo: hisce .. spem falsam ostendere; Sex. Rosc. 110.

3. **nach Substantiven:** a. pater: Sex. Roscius, pater huiusce. municeps Amerinus fuit; Sex. Rosc. 15. cum pater huiusce Sex. Roscius ... sit occisus; ib. 20. A. Cluentius Habitus fuit pater huiusce; Cluent. 11. quem Murena, pater huiusce, ... non oppressum reliquit; Muren. 32

peccata: quod sine magnis huiusce peccatis accidere potuisse non arbitror; Sex. Rosc. 53.

pecunia: accusatores huiusce pecunia comparant; Sex. Rosc. 30. scinnt huiusce pecunia tc adductum esse; ib. 55.

periculum: ut a me cum huiusce periculo ceterorum quoque officiorum ‖cum huiusce periculi tum ceterorum‖ ... ratio conservata esse videatur; Cluent. 117.

praedia: alteram tria huiusce praedia possidere audio; Sex. Rosc. 17.

salus: non quo mihi potior ... sit officii mei quam huiusce salutis defensio; Muren. 2.

vita: vitam huiusce depinxeris; Sex. Rosc. 74.

b. nemo ex: neminem esse dico ex hisce omnibus; Rabir. 31.

b. neutr: confero cum: confrenda sunt cum hisce; Sex. Rosc. 51.

hic, hier, hiebei, hiein, bei hieier Gelegenheit: I. **hic:** accedo: hic tum repente Pacilius quidam ... accedit; Verr. II, 94. ut hic quoque Apronio ... calumniandi quaestus accederet; ib. III, 38.

addo: hic etiam addidisti? Planc. 83.

adduco: hic tum Fabricius ... meos viciuos ... adduxit; Cluent. 56.

adficio: hic vero tanto dolore adficior; Verr. IV, 83.

animadverto: hic te si res ... non commoveliat ..., animadvertebas? Verr. I, 144.

anteeo: ut hic (lictores) praetoribus urbanis anteeunt; leg. agr. II, 93.
appello: hic tu me ... hostem Capitolinum appellare ausus es; dom. 7.
arbitror: hic ego non arbitror; Verr. I, 60. hic Verres ... arbitratus est; ib. IV, 62. hic tum senatus sollicitus, ... omnes denique ... cives arbitrabantur; Sest. 25.
audio: hic ego audire istos cupio; Sex. Rosc. 132. hic nunc de miseria ... audite; Verr. II, 62. cum ... me hic id ex te primum audisse confiteor; Plauc. 58.
commemoro: quid ego hic equites Romanos commemorem? Catil. IV, 15. hic mihi .. Q. Fufius ... pacis commoda commemorat; Phil. VIII, 11.
comminuo: hic primum opes ... comminutae depressaeque sunt; Verr. V, 98.
committo: hic si quidverit commissum; Verr. V, 178.
commoneo: ut hic modo me commonuit Pisonis anulus; Verr. IV, 57.
commoveo: hic cunctı Siculi ... graviter commoventur; Verr. V, 115. hic .. video vos ... esse commotos; leg. agr. II, 24. hic mihi parumper mentis vestras .. commovere videor; ib. 49.
concedo: hic ego aliiul alıi concedo; Verr. II, 162.
condemno: ut hic aut iuguletis aut condemnetis [Sex. Roscium]; Sex. Rosc. 32.
confingo: sive (testimonium) hic conficium est; Flacc. 38.
confiteor: hic ego non solum confiteor, sed etiam profiteor; Fr. B. IV, 1.
conlaudo: hic te ille ... conlaudavit; Piso 14.
conquiesco: non ut hic conquiesceres: Verr. I, 82.
consulo: hic tibi ... videndum et considerandum est; Verr. II, 155.
consto: hic quoque .. constat procuratoris .. officium; Quinct. 61.
consisto: quoniam ille hic constitit; Qu. Rosc. 28.
contineo: hic arae sunt, hic foci, hic di penates, hic sacra, religiones, caerimoniae continentur; dom. 109.
cresco: si videor hic ... de uno isto voluisse crescere; Verr. V, 173.
cunctor: hic ego nunc cunctor; Balb. 8.
decerno: nos hic nonne ... decrevimus? Flacc. 30.
defendo: qui ... hic praesentes ... templa atque urbis tecta defendunt; Catil. II, 29.
definio: hic ego ipsam rem definiam; Cael. 48. hic tu modum vitae tuae ... definies; Maracell. 25.
delitesco: quae (serpens) .. hic delitescit; har. resp. 55.
deprimo: ſ. comminuo.
desidero: hic tu tabulas desideras Heraclienses; Arch. 8.
dico: hic ego ... dicam; div. Caec. 28. hic tu si ... dicis, patiar; ib. 58. hic tum alius ex alia parte (dicit); Verr. I, 66. hic mihi etiam dicere audebit; ib. III, 117. hic tu etiam dicere audebis; ib. V, 136. si haec apud Scythas dicerem, nou hic in tanta multitudine civium Romanorum; ib. 150. hic iam plura non dicam; imp. Pomp. 24. leges Iulias ... et hic et in contionibus dicere; har. resp. 48. hic tu, hostis ac proditor, aliis me inimiciorem ... debere esse dicis? Piso 78. hic ego nunc ... nihil dicam; Planc. 99. dixerunt hic modo ad haec subsellia; Rab. Post. 36. cum hic vobis audientibus dixero; Phil. XII, 28.
disputo: hic ego iam illud ... ne disputo quidem; leg. agr. II, 65.
do: nisi quod (testes) ... hic in singulas res dabuntur; Verr. a. pr. 55. hic tu medicum ... dabis; ib. III, 137. hic di immortales ... meutem illi perdito ... dederunt; Milo 88.
dubito: hic vos dubitabitis? Verr. II, 109. hic ego dubitem? Fr. C. 27.
erogo: nonne ... hic in mare ... sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30.
erro: hic vehementer errat Timarchides; Verr. III, 156. semper hic erro; Cael. 32.
excito: hic in hac ... civitate ... quantos fluctus excitari in contione videtis; Flacc. 57. hic aliquando ‖ aliquanto ‖ serius ... Cn. Pompeius ... excitavit illam suam ... consuetudinem; Sest. 67.
exclamo: hic enim vero tu exclamas; Verr. III, 139.
existimo: hic si ... existimatis; Fout. 21.
exoriar: exoritur hic ‖iam‖ ... illa defensio; Caecin. 90.
exsisto: hic .. iu oculis senatus ... nihil posse exsistere; leg. agr. II, 90.
exspecto: hic uolite exspectare; Verr. IV, 48.
facio: hic ego si .. faciam; Qu. Rosc. 14.
fallo: fefellit hic homines opiuio; Verr. IV, 86.
faveo: qui hic ei unnc aperte favent; Phil. VII, 18.
fio: etenim hic ... suut ... litterae factae; Verr. IV, 35. hic quos putatis fletus mulierum, quas lamentationes fieri solitas esse? ib. 47.
fraugo: hic navis illa ... frangitur; Verr. I, 46.
glorior: hic tu me etiam gloriari vetas; dom. 92.
habeo: tu, Verres, hic quod moliare non habes; Verr. I, 133. hic quidem etiam praesidia habeo; Phil. XII, 23.
haereo: hic haereo; Verr. V, 166. hic vero haeream; Caecin. 64.
ignosco: hic mihi ignoscet Cn. Domitius Sincaius; Scaur. 43.
imploro: hic ego nunc uon vos prius implorabo; Rab. Post. 13.
indago: indagamus hic; Milo 57.
infirmo: hic tu Cn. Pompei beneficium ... infirmare conaris; Balb. 51.
inicior: hic tum iniectus est hominibus scrupulus; Cluent. 76.
iubeo: hic iste ... Sthenium citari iubet; Verr. II, 97.
iudico: [nisi hic ex ipsis causis iudicabimus]; Cluent. 6. hic ego consul ... nihil iudico; leg. agr. II, 41. quem iudicatum hic duxit Hermippus? Flacc. 45.
iugulo: ſ. condemno.
laboro: hic Philodamus ... laborabat; Verr. I, 65.
metuo: hic scilicet est metuendum; Verr. V, 32.
miror: hic miramur; imp. Pomp. 39. hic etiam miramur; Cael. 69.
nascor: quidam hic nati; Catil. IV, 16.
neglego: studia .. haec ... hic Romae ... non neglegebantur; Arch. 5.
nego: hic alios negasse ‖se‖ audere; Verr. a. pr. 23.
occido: hic lictor istius Cornelius ... occiditur; I, 67.
offendo: hic si quid erit offeusum; Verr. a. pr. 49. „si te secundo lumine hic ‖hoc‖ offendero“; Rab. Post. 29.
oro: hic illi fleutes rogare atque orare coepe-runt; Verr. III, 69.
paro: mallem ... hic alicubi in Crustumino ... paravisses; Flacc. 71.
perfruor: hic tu qua laetitia perfruere! Catil. I, 26.
permaneo: qui si hic permanent; Catil. II, 5.
pertimesco: hic tum Oppianicus ... pertimuit; Cluent. 73.
pervagor: hic ... praedonum naviculae pervagatae sunt; Verr. V, 98.
peto: hic tu si ... petisti; Qu. Rosc. 10. hic ego ... petam a nobis; Cluent. 89.
postulo: hic ego postulare coepi; Verr. IV, 149.

praedico: hic ego quid praedicem? Sest. 12.
profero: hic proferatur id; Cluent. 116.
profiteor: f. confiteor.
propono: hic illud primum commune proponam; Cluent. 119.
puto: hic subito ... omnes ... putarunt; Sest. 20.
quaero: hic quid iam reliqua quaeritis? Cluent. 39. hic quaero; leg. agr. I, 11. II, 17. Sest. 81. hic iam ... de te ipso .. quaero; Rabir. 20. hic ego ... quaesivi a Catilina; Catil. II, 13. hic iam de ipso accusatore quaero; Sest. 78.
queror: hic primum questus est ... Saturius; Qu. Rosc. 27. hic etiam priore actione Q. Hortensius ... questus est; Verr. I, 151. hic in iudicio queri praetoris iniquitatem; Tull. 38.
recipio: hic ego si hanc causam ... recepissem; Verr. II, 117.
recito: quid ego hic ... recitem? Verr. II, 23. hic tu epistulam meam .. recitas; Nulla 67.
relinquo: ut existimemus illum ... pluris illic offendisse inimicos quam hic reliquisse; Cluent. 171.
reprehendo: atque hic tu .. reprehendis me; Sulla 50. nostrum iam hic factum reprehenditur; Fr. B. XII, 5.
requiro: hic primum illud requiro; Cael. 61.
respondeo: hic tibi ego ... hoc respondebo; Sulla 21.
retineo: retineri enim putatis oportere iura libertatis ... hic, ubi ..; Verr. V, 143.
rideo: hic iudices ridere; Cluent. 59.
rogo: f. oro.
sedeo: arbitrantur, vos hic ... sedere; Sex. Rosc. 151.
sequor: Servius hic nobiscum hanc urbanam militiam ... secutus est; Mureu. 19.
sum: hic ego ... superior sim necesse est; Quinct. 80. at ... hic in foro ... cacdes futurae sint; Sex. Rosc. 12. putares, hic latrocinium ... futurum; ib. 61. hic nihil est; ib. 105. hic tu fortasso eris diligens; Verr. I, 25. hic tibi perfugium speras futurum; ib. 82. et hic utrum mihi difficilc est dicere an his existimare? ib. III, 213. hic defensio nulla est; ib. V, 75. hic mihi isti singulari ingenio videcutur esse; Tull. 33. hic autem hominem armatum unum fuisse (auderes dicere)? Caecin. 62. hic nunc est quiddam; Cluent. 157. hic perspicuum est; leg. agr. II, 26. video ... esse hic in senatu quosdam; Catil. I, 8. hic, hic sunt in nostro numero; ib. 9. hic quis potest esse tam aversus a vero? ib. III, 21. utrum hic ... cognitionem veritatis an innocentiae labem aliquam ... fore putatis? Flacc. 8. at hic etiam ... facetus esse voluisti; Sulla 22. quis ... non videt ... hic servos non esse servos; Cael. 57. nemo umquam hic potuit esse princeps; prov. cons. 38. isti disputationi *hic* certe nihil est loci; Balb. 35. hic vos etiam crudeliores (eratis); Piso 15. hic opinio fuit; Scaur. 9. hic iam .. vestri consilii res est; Rab. Post. 11. dum hic sit quod rapiant; Phil. IV, 9. hic cum essem in urbe ac domi; ib. XII, 22. f. contineor.
surgo: hic ego tum ... surrexi; Cluent. 51.
teneo: „hic te", inquit, „teneo"; Quinct. 63.
venio: hic tibi in mentem non venit iubere; Verr. IV, 28.
versor: quandoque ... hic in Sicilia versatus sim; ib. III, 187. sic existimatis eos hic ... versari; Font. 33.
video: hic videte; Verr. II, 102. hic vide; ib. V, 154. quas (copias) hic video; Muren. 79. hic etiam fautores Antonii ... tristiores videbam; Phil. XII, 2. f. considero.
vitupero: hic ego Appium Claudium ... vituperabo; Scaur. 31.
vivo: hic ita vivebat iste bonus imperator; Verr. V, 26.

vociferor: hic ego ... vociferarer; Flacc. 38. ohne Verb: hic hercule cornici oculum; Flacc. 46.

II. **hicine**: hicine ‖hicne‖ exercitus: exercitus ... hiemavit in Gallia; Font. 16.
piratae: ubi piratae fere quot annis hiemare soleant; Verr. IV, 104.

hiems, Winter: I. est: erat hiems summa; Verr. IV, 86.
II, 1. tolero: nisi idcirco se facilius hiemem toleraturos putant; Catil. II, 23.
2. committo: hiemi sese ... committere maluit; Verr. II, 91.
do: datus illo in bello esset hiemi locus; Sest. 12.
III. magnitudo: maritimos cursus praecludebat hiemis magnitudo; Planc. 96.
perfugium: hiemis .., non avaritiae perfugium maiores nostri in sociorum ... teetis esse voluerunt; imp. Pomp. 39.
vis: hanc vim frigorum hiemumque ‖hiememque‖ ... excipere; Rab. Post. 42. non illum vis hiemis ... retardavit; Phil. IX, 2.
IV. Ablativ: cum .. hieme ... navigaret; imp. Pomp. 31. cum exercitus ... hieme summa transmiserint; ib. 32. tantum bellum ... Cn. Pompeius extrema hieme apparavit; ib. 35. cum mare vastissimum hieme transibas; Piso 57. pcragravi ... durisima .. hieme vallis Agrigentinorum; Scaur. 25.

hilarus, fröhlich: oculi: te ... hilarioribus ocnlis ... intuente; Piso 11.
voltus: tum appellat hilaro voltu hominem; Cluent. 72.

hinc, von hier, hieraus, daher, von, auf dieser Seite: consequor: hinc honores amplissimos, hinc mediocris opes, hinc dignitatem ... consecuti sumus; Phil. VIII, 7.
detraho: hinc cum una decumac lege et consuetudine detrahantur; Verr. III, 227.
discedo: ut hinc discedas; div. Cacc. 52.
duco: quacro quam ob causam initium legum ... hinc duxerit; leg. agr. II, 17.
egredior: cum hinc egressi sunt; leg. agr. II, 45.
emo: hinc empta apertissima praetura; Verr. I, 100.
excipio: hinc .. vir optimus eum ... excipit; leg. agr. II, 60.
exorior: hinc primum exoritur crimen illud; Rab. Post. 6.
intellego: hinc omnes intellegere potuerunt; Sex. Rosc. 87. licet hinc intellegatis; Catil. II, 4. hinc intellegi potest; Phil. VIII, 3. XIII, 29. hinc intellegetis; Fr. B. VI, 52.
licet: hinc licet condiciones .. legas; Cael. 36.
nascor: profecto hinc natum est; Verr. IV, 13. hinc illa Verria nata sunt; ib. 24.
numero: hinc IIS quater deciens P. Tadio numeratum ‖numerata‖ Athenis testibus planum faciam; Verr. I, 100.
orior: hinc in Ligurium crimen oritur; Ligar. 22.
profugio: hinc CXXXII patres familias extorres profugerunt; Verr. III, 120.
prohibeo: hinc prohibitus; Ligar. 27.
pugno: hinc pudicitia ... fides ... continentia (pugnant); Catil. II, 25.
redundo: hinc illae extraordinariae pecuniae ... redundarunt; Verr. I, 100.
resisto: intellegetis ... hinc veritatem ... resistere; Quinct. 79.
sum: quam longe est hinc in saltum? Quinct. 79. hinc homines maxime ilustres (erant); Verr. I, 17. hinc ratio cum Q. et Cn. Postumis Curtiis (est); ib. 100. hinc [illi] homines erant; ib. 121. hinc ille

est anulus aureus; ib. III, 185. hinc illa cqix (est); ib. IV, 24. si ... hinc pudor, honesta vita (est); Cluent. 83. hinc .. illae sollicitudines ... hinc illae infiuitae ... quaestiones (sunt); ib. 191. hiuc vos quas spoliationes ‖ stipulationes‖ ... fore putatis? leg. agr. I, 9. hinc totum odium, hinc omnis offensio; Flacc. 54. hinc illae lacrimae; Cael. 61. hinc Voconiae, hinc Atiniae leges; hinc multae sellae curules et patrum memoria et nostra; hinc equites Romani lautissimi et plurimi; Phil. III, 16.

trado: ut ceteris hinc tradita esse videantur; Verr. V, 187.

traduco: hinc si Brutus erit traductus ad aliud bellum; Phil. XI, 26.

venio: hinc [Roma] qui veneramus; leg. agr. II, 94.

hio, ſchnappen, begehren: avaritia: Verrem nantum avaritia semper hiante ... fuisse; Verr. II, 134.

domus: utrum ea (domus) patere an hiare ac poscere aliquid videtur? Verr. III, 8.

hisco. den Mund auftun: alqs: omuino hiscere audebis? Phil. II, 111.

historicus, Geſchichtſchreiber: notus: tua nobilitas ... [historicis] est notior; Muren. 16.

historia. Geſchichte: produnt: omnes historiae nobis prodiderunt; Scaur. 42.

histrio, Schauſpieler: I, 1. conlacrimat: histrio casum meum .. conlacrimavit; Sest. 123.

parcunt: cui ... ac histriones quidem ... pepercerunt; Sest. 118.

2. sum: quem populus Romanus ... histrionem esse arbitratur; Qu. Rosc. 17.

II. fio ab: a pessimo histrione bonum comoedum fieri posse (nemo) existimaret; Qu. Rosc. 30.

loquor de: si ... de histrioniibus ... loquar; Sest. 119.

sum in: qui .. in novissimis .. erat histrioniibus; Qu. Rosc. 30.

III. donatio: qui umquam .. in donationem histrionum (argentum) aestimavit; Verr. IV, 35.

societas: exorditur ... histrionis exponere societatem; Qu. Rosc. 27.

hodie, heute: defendo: qui ... hodie rem publicam defenduut; Phil. XI, 37.

descendo: hodie non descendit Antonius; Phil. II, 15.

dico: dicat qui volt hodie de illo populo concitato; Cluent. 90. nec hodie dicis; Phil. II, 83.

diligo: hodie sic hunc diligit; Sest. 6.

egeo: tu hodie egeres; Phil II, 37.

tacio: ut hodie possim (facere); Quinct. 35.

truor: hodie .. Volaterrani ... frunutur nobiscum sinul hac civitate; dom. 79.

habeo: hodie omnes sic habent; Verr. V, 64. eam (dignitatem) semper in M. Caelio ... summam hodie ... haberi; Cael. 3. id habeut hodie leve; Balb. 51. hodie rem publicam nullam haberetis; Milo 89.

habito: hodie .. Syracnsauum in ea parte habitare non licet; Verr. V, 84.

nomino: qui hodie mons sacer nominatur; Fr. B. VI. 24.

obliviscor: ne me hodie ... oblitum esse putetis mei; Phil. II, 10.

perficio: itaque hodie perficiam; Phil. II, 7.

possideo: quae hodie possidet; Sex. Rosc. 21. tenes hodie ac possides (fiduciam); Flacc. 51.

postulo: si hodie postulem; Tull. 53.

prohibeo: si te hodie ... homines ... prohibuerint; Caecin. 35.

redundo: quorum hodie copia redundat; Sest. 95.

regno: regnat hodie; Sest. 59.

respondeo: si ... hodie respondere ... potueris; div. Caec. 47.

sum: Nonae sunt hodie Sextiles; Verr. a. pr. 30. quod hodie quoque est; Tull. 44. hodie .. apud Decianum est et uxor Amyntae et filia; Flacc. 72. te ... hodie esse patricium; dom. 34. in Clodium .. non est hodie maius odium; har. resp. 4. homines Graeci ... tanta hodie gloria sunt; Sest. 142. cum fuerit probatissimus hodieque sit; Planc. 27. clarrissimos viros esse vidimus et hodie esse volumus quam plurimos gratiosos; ib. 45. quod Q. Metello laudi datum est hodieque est; ib. 89. quis est enim hodie? Phil. I, 21. qualis (civis) hodie sit ‖ est‖; ib. V, 51. quod .. hodie futurum arbitror; ib. X, 6. qui dies hodie est; ib. XIV, 14.

sustineo: equitem Romanum ... hodie .. sustinet; Rab. Post. 43.

teneo: hodie hanc gloriam ... teueremus? imp. I'omp. 53. rem publicam hodie teneremus; I'hil. II, 37. ſ. possideo.

vitupero: malui ... laudari ab omnibus quam a paucis hodie vituperari; Phil. VI, 16.

utor: quibus hodie .. utuntur; Sex. Rosc. 70. qua (sententia) ... hodie ... usus es; Marcell. 32.

hodiernus, heutig: comitia: te hodiernis comitiis esse absolutum; Verr. a. pr. 19.

dies: ſ. **dies,** I, 1. adfert; Marcell. 1. coniungit. est; Phil. II, 110. inhuescit; Rabir. 5. — II, 1. defendo. — V, 1. ſcit; Caecin. 9. Cluent. 8. 88. leg. agr. II, 103. Catil. III, 1. 21. IV, 14. 15. 19. ✕. seu. 31. dom. 2. Sest. 36. Milo 3. Marcell. 3. 4. 12. Deiot. 43. Phil. III, 5. 7. 28. IV, 1. 2. 16. V, 45. VI, 3. 16. X, 1. — 3. ante; Catil. III, 20. iu; Phil. XIV, 2.

homicida, Mörder: sum: nomqnamne intelleges statuendum tibi esse utrum illi ... homicidaene sint an vindices libertatis? Phil. II, 30. confiteor eos ... plus quam homicidas ... esse; ib. 31. non igitur homicidas (eos esse dicamus); ib.

homo, Menſch, Mann, pl. Leute: I. **absolut:** 1. Subject und attributiv beim Subject: abest: homo et in aliis causis exercitatus et in hac multum versatus .. abest nova legatione impeditus; Quinct. 3. quam doleo abesse ab huius iudicio L. Volusienum, summo splendore hominem ac virtute praeditum; Cluent. 198.

abeunt: homines, cum recte atque in loco constitissent, iuberi abire; Muren. 26.

accedunt: remotum est .. homines ad legum defensionem accedere; div. Caec. 70. Pacilius quidam, homo egens et levis, accedit; Verr. II, 94. homines .. ad deos nulla re propius accedunt; Ligar. 38. qui ... certo homo verecundus in Macedoniam non accedit; Phil. X, 13.

accusat: accusabat P. Cannutius, homo in primis ingeniosus; Cluent. 50. accusante Bruto, homine in dicendo vehementi; ib. 140. imperiti homines a Maeandrio concitati (accusant); Flacc. 57. quem cum disertus homo L. Antistius accnsaret; Balb. 48.

addit: et hoc praeterea addit homo Venerius; Verr. II, 95.

adest: ſ. **adsum,** II, homo (12 St.) B. I, C. 118, a.

adeunt: homines tenues, obscuro loco nati, navigaut, adeunt ad ea loca; Verr. V, 167.

adiciunt: cum ad omnia vestra pauci homines .. oculos adiecissent; leg. agr. II, 25.

adipiscitur: vidit hominem ... L. Volcatium, vidit M. I'isonem ... summos a populo Romano esse honores adeptos; Planc. 51.

admirantur: quid est quod ... maxime homines admirentur? prov. cons. 26.

adoriuntur: homines magni pretii servos ... adoriuntur; Tull. 21.

adripit: haec homo ingeniosissimus, M. Cato, auctoribus eruditissimis iuductus adripuit; Muren. 62. mirandum .. est homines eos ... libenter adripere facultatem laedendi; Flacc. 19.

adsequuntur: [haec homines tenniores a suis tribulibus ... adsequebantur]; Muren. 73.

advolat: advolabat ad urbem a Brundisio homo impotentissimus ... Antonius; Phil. V, 42.

agit: causam .. ageret L. Quinctius, homo ... ad inflammandos animos accommodatus; Cluent. 79.

aiunt: nostri .. illi a Platone et Aristotele, moderati homines et temperati, aiunt; Muren. 63.

alienant: cum certi homines non studium eius a me alienassent, sed auxilium retardassent; Piso 76.

amant: horum homines nomen ... amabant; Sest. 105.

ambulat: ambulat cum lorica, metuit homo doctus et sapiens: Flacc. 41.

amittunt: ut homines miseri ... non modo ius suum ... amittant, verum etiam deplorandi iuris sui potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53.

anteponit: ut ille homo ... religioni suae ... pecuniam anteponeret; Verr. IV, 11. ut homines Galli ... spem imperii ... neglegerent vestramque salutem suis opibus anteponerent; Catil. III, 22.

approbant: illud ... homines propter aliquod desiderium approbant; Sest. 121.

arbitratur: ſ. **arbitror**, II. homines (7 St.) B. I, S. 980, b.

ascendunt: cuius (gloriae) gradibus .. in caelum homines videreutur ascendere; Milo 97.

aspirat: quando antem homo ... nisi Februario meuse aspirabit in curiam? Verr. II, 76.

audent: quod homines palam facere audeant; Verr. III, 195. L. Sulla, homo a populi causa remotissimus, ... populum Romanum ... adligare novis quaestionis genere ausus non est; Cluent. 151. quantum sibi ablatum homo impudentissimus dicit, tantum numquam est ausus nt haberet optare; Flacc. 34. homo religiosus ... non est ausus snum uomen emptioni illi ascribere: dom. 116. haec tu homo sapiens ... ausus es vituperare? Phil. II, 31.

audiunt: ut homines te non solum audiant, verum etiam libenter ... audiant; div. Caec. 29. quod cum tam multi homines .. audissent; Verr. a. pr. 19. ille ... homo sanctissimus ... multa audivit; Font. 38. destiti quid de me audituri essent homines cogitare; Planc. 66.

augurantur: cum ex nomine istius ... perridicule homines augurabantur; Verr. II, 18.

capessit: rem publicam capessere hominem bene sanum non oportere; Sest. 23.

capiunt: ut homines ... arma caperent; Tull. 25. ue ipsi iudicarent posse homines servos iure arma capere et manum cogere; ib. 43. cum omnes omnium ordinum homines ... arma cepissent; Rabir. 20.

cedunt: saucii saepe homines cum corpore debilitantur, animo tamen non cedunt neque eum relinqunt locum; Caecin. 42.

circumscribunt: homines videbantur se clam circumscripsisse; Tull. 15.

coarguit: quem ad modum me coarguerit homo acutus recordamini; Phil. II, 28.

coepit: homo Ligurem accusare coepit; Verr. I, 126. nisi forte existimatis ... Graecos homines haec venditare coepisse; ib. IV, 133. iste homo nefarius in eorum locum ... snbstituere et supponere coepit civis Romanos; ib. V, 72. coeperunt quaerere homines causam illius tantae calamitatis; ib. 108. homo impurissimus statim coepit in eius modi mente ... versari; Cluent. 69. homines totius ignari negotii, ... incensi suspicione rem in mediam vocare coeperunt; Cluent. 77.

cogit: ſ. capiunt; Tull. 43.

cogitat: nnnc homo audacissimus ... hoc cogitat; Verr. a. pr. 7. non erat obscurum quid homo improbus ... cogitaret; Verr. II, 91. quid hunc hominem ... de re publica cogitare? imp. Pomp. 37.

cognoscit: homo adulescens cum ... multa furta ..., cognosset, fecit perite et callide; Verr. I, 97.

cohortatur: M. Antonius, homo eloquentissimus, ... populum est cohortatus; Quir. 11.

commemorat: quae tu, homo lenis ac popularis, .. commemoras; Rabir. 13.

committit se: se ludis homo popularis commisit; Sest. 116.

conantur: in id oppidum homines nefarii rem publicam vestram transferre conantur; leg. agr. II, 87. cuius aures umquam haec respuerunt conatum esse audacter hominem ... in omni flagitio, stupro, caede versatum? Sulla 70. ut homo effeminatus fortissimum virum conaretur occidere; Milo 89.

concedunt: mihi concedant homines oportet; prov. cons. 46.

concupiscunt: credo .. vos, nobilis homines, ... caritatem civium et gloriam concupisse: Phil. I, 29.

concurrunt: homines ex agris concurrunt; Verr. IV, 96.

condemnant: ut eodem crimine ... Sopatrum condemnarent [eidem homines]; Verr. II, 70.

conferunt: hos homines tu persnadebis pecunias maximas ... contulisse? Verr. II, 157. publicani, homines honestissimi, ... suas rationes ... contulerunt; imp. Pomp. 17. homines ... diffisi ipsi sibi aut ... ab huius ordinis coniunctione depulsi saepe exhoc portu se in illos fluctus ... contulerunt; prov. cons. 38.

conficit: Attalus, homo pecuniosus (stragulam vestem confecit); Verr. IV, 59.

confirmat: iste, homo omnium aequissimus, ... se cogiturum esse confirmat; Verr. II, 91.

confiteatur: cum homines nefarie de patriae parricidio confiterentur; Phil. II, 17.

congerunt: ad quem cum di atque homines omnia ornamenta congessisseut; Deiot. 12.

conlaudat: hic te ille, homo diguissimus tuis laudibus, coulaudavit; Piso 14.

conloquuntur: a stiva ipsa homines mecum conloquebantur; Scaur. 25.

conqueritur: (risit) hominem eum ... in coutione ... conqueri; har. resp. 8.

consalutant: quam ex oppidis municipales homines honesti, obviam .. prodeuntes, ... Volumniam consalutabant; Phil. 58.

consciscunt: ut homines propter iuiurias ... mortem sibi ipsi consciverint; Verr. III, 129.

consectantur: si tam vere homines verba consectarentur; Caecin. 54.

consentiunt: homines ... ad rem publicam conservandam arbitror consensisse; Phil. IV, 10.

consequuntur: si ... homiues saepe etiam non nobiles consulatum consecuti sunt; Muren. 24. tertium scis ... consnlarem auctoritatem hominem esse adulescentem consecutum; Vatin. 16. novi homines plurimi snut eosdem honores consecuti; Planc. 67.

considunt: cum iu theatro imperiti homines ... consederant; Flacc. 16.

consuescunt: quod homines ... in Sicilia facere consuerunt; Verr. III, 53.

consumuut: cum ... clarissimi .. homines ... in agris .. colendis aliquantum operae ... consumpserint; Sex. Rosc. 51.

continet: singularis homo privatus nisi magna sapientia praeditus, vix facile sese regionibus officii ... continet; leg. agr. II, 97. quod odium scelerati homines ... in rem publicam ... conceptum iam diu continerent; Quir. 1.

conveniunt: ſ. **convenio**, II, 1. homines (4 St.) B. I, S. 700, a.

corruunt: qui homines, si stare nou possuut, corruant; Catil. II, 21.

credunt: homines antiqui ... crediderunt; Sex. Rosc. 26.

cursat: cursare iste homo potens; Verr. a. pr. 25.
dat: ut eidem darent homines; Verr. II, 145. bomines inviti dant; ib. IV, 52. homines tibi arma .. in me ... dederunt; har. resp. 38. uon .. bomo illorum ... dissimilis ... L. Sisenna bonorum Cn. Cornelii possessionem ... P. Scipioni ... non dedisse; Fr. B. VI, 18.
debet: quantum hominem homini debere vix fas est; Quir. 17. non debes is bomo ... praedicare; Planc. 71.
decedit: hominem de provincia iubet ante noctem decedere; Verr. IV, 66.
decernit: P. Orbius, homo et prudens et innocens, contra te omnia decrevit; Flacc. 76.
declarant: eidem homines ... beneficium P. Sestii testimonio declarant, periculum ... deprecantur; Sest. 9.
dedit: ego homo astutus ei me dedebam; Planc. 74.
defendit: defendebat Xenonem homo summo splendore ... praeditus, M. Cossutius; Verr. III, 55. bomines te ... defenderunt; har. resp. 38. L. Crassus, homo longe eloquentissimus, ... sententiam defendit; Caeciu. 53.
deferunt: haec homines improbi ... detulerunt; dom. 41. pueris nobis audisse videor L. Aelium, libertinum hominem litteratum, ... nomen Q. Muttonis ... detulisse; Scaur. 23. atqui homines ... doctrina eruditi (causam detulerunt); ib. 24.
delegit: mihi venit in mentem admirandum esse M. Laterensem, hominem studiosissimum, ... reum sibi hunc .. delegisse; Planc. 2.
demigrant: demigraturos in illa loca nostros homines; leg. agr. II, 42.
demonstrant: homines Regium proficiscuntur, ... denoustrant id ..., rogant eum; Verr. II, 55. cum hoc mihi primum Halaesae demonstravit ... homo summo ingeuio; ib. III, 170.
denuntiat: denuntiasti homo adulescens quid ... sentires; Planc. 62. ille homo vehemens ... inimicitias denuntiavit; Phil. V, 19.
deplorat: multa Sosippus Agrigentinus, ... homo disertissimus, ... dixisse et deplorasse dicitur; Verr. III, 204.
deportat: modo C. Sentium vidimus, hominem ... singulari innocentia praeditum, ... pecuniam deportare; Verr. III, 217. hoc quidam homo nobilis ... ad ornatum aedilitatis suae deportavit; dom. 111.
deprecantur: ſ. declarant.
derelinquunt: ut permulti .. homines ... agros latos ac fertilis desererent totasque arationes derelinquerent; Verr. III, 120.
descendit: ut ... homo liber quisquam cum gladio in forum descenderit; Sest. 78.
deserunt: ſ. derelinquunt.
desiderant: non tanto opere homines fuisse tribuniciam potestatem desideraturos; Verr. a. pr. 44.
desinunt: desinent homines dicere; Verr. I, 6. desinant, desinant homines ... sperare; dom. 27. quam (rem) homines soluti ridere non desiuant, tristiores autem sine maximo dolore audire non possint; ib. 104.
desistunt: homines cursare ... non destiterunt; Sex. Rosc. 60.
dicunt: homines .. testimonium de sua re non dicerent; Sex. Rosc. 102. cum ... patroni Dionis homines honestissimi haec eadem se audisse dicerent; Verr. I, 28. (cum) homo .. ordinis sui frugalissimus, ... P. Tettius, haec .. se ... cognosse dixerit; ib. 71. cum in te homo ipse nocens acerrimum testimonium dixit; ib. 77. dixit Q. Tadius, homo familiarissimus; ib. 128. homo ... dicebat; ib. 131. Cn. Pompeius Theodorus, homo ... probatissimus ... (dixit); ib. II, 102. Posides Macro Soluntinus, homo summa nobilitate ... (dixit); ib. ut quisque ex provincia Sicilia gravior homo ... testimouium vehementius dixerit; ib. 149. itaque cum Philinus Herbitensis, homo disertus, ... publice diceret; ib. III, 80. dixit apud vos homo nobilissimus, Archonidas Heloriuus; ib. 129. tum iste homo innocens ... recuperatores dicit se de cohorte sua daturum; ib. 136. homo ... primo dixit; ib. IV, 16. Phylarchum Centuripinum, primum hominem genere, ... nou hoc idem turatum dicere audistis? ib. 50. audistis nuper dicere legatos Tyndaritanos, homines honestissimos; ib. IV, 84. dixit hoc apud vos Zosippus et Ismenias, homines nobilissimi; ib. 92. dixit enim causam Heraclius Segestanus, homo ... nobilissimo loco natus; ib. V, 111. vir primarius, homo nobilissimus, dicit; ib. 120. Onasum Segestanum, hominem nobilem, dicere audistis; ib. quid M. et P. Cottii, nobilissimi homines (dixerunt)? ib. 165. P. Quintilius Varus, homo summa religione ... praeditus, ... dicebat; Cluent. 53. homines sapientes ... non liquere dixerunt; ib. 76. cum homines sapientissimi ... sibi dixerint ‖dixerunt‖ non liquere; ib. 131. quidam ex advocatis, homo et honoribus populi ornatus et summa virtute praeditus, intellegere se dixit; ib. 177. cum contra eum prudentissimus homo Q. Mucius diceret; Caeciu. 53. sicut aequum est homines de potestate deorum (dicere); imp. Pomp. 47. audistis ... ornatissimos atque amplissimos homines ... eadem dicere; Quir. 17. homines legum iudiciorumque metuentes ... non se rem improbare dicebant; dom. 70. me L. Cotta, homo censorius, ... dixit se ... senatorem recitaturum fuisse; ib. 84. cognovi, multa homines doctos ... et dixisse et scripta ... reliquisse; har. resp. 19. ... ut ... Sex. Clodius, homo eis dignissimus, ... dicet; Sest. 133. memoria teneo ... homiuem dis ac nobilitati perinvisum, Cn. Pompeium, causam ... dixisse; Fr. B. VI, 29. ſ. audent; Flacc. 34. deplorat.
dictitat: dictitarat homo improbus ... Apronius; Verr. III, 140.
dirimunt: haec ... societatem certi homines ... diremerunt; dom. 28.
discedunt: insimulant homines fraudandi causa discessisse; Verr. II, 59.
disputant: homines stultissimi disputant; Milo 7.
dissipant: cum iste atque istius amici, homines lauti, ... sermones ... dissipassent; Verr. I, 17.
distinguunt: quam turbam disimillimo ex genere distinguebant homines percussi Sullani temporis calamitate; Muren. 49.
docet: Tmolites ... homo non modo nobis sed ne inter suos quidem notus, vos docebit; Flacc. 8. nisi me causam illam ... homines (docuissent); Scaur. 27.
dominatur: dominaute homine furioso; Milo 78.
donat: hic ... M. Crassus non Avennensem foederatum civitate donavit, homo gravitate et prudentia praestans? Balb. 50.
dubitant: Tauromenitani ... homines quietissimi ... evertere statuam non dubitaverunt; Verr. II, 160. homo mitissimus ... non dubitat P. Lentulum aeternis tenebris vinculisque mandare et sancit in posterum; Catil. IV, 10. cum .. non dubitaret et consul et bomo nobilissimus ... dicere; Planc. 69. dubitaret .. homo amentissimus ... bellum inferre nobis; Phil. V, 37.
edit: homo ad caedem imminens meum nomen operis ediderat, imperitis indecerat; dom. 14.
educit: homo felix educet ‖educit‖ quas volet [tribus]; leg. agr. II, 21.
elaborat: magna laus et grata hominibus unum hominem elaborare in ea scientia; Muren. 19.
eligunt: ut homines ... idoneum tempus eligerent; Tull. 25.
erigit: statim homo se erexit; Sex. Rosc. 60.
errant: errare homines (dixit); Sest. 28.
est, sunt: homines erant ... alienissimi; Quinct. 73. hominem ferum ... fuisse; Sex. Rosc. 74. illi

homines ... parum putantur cauti providique fuisse; ib. 117. L. Appuleium esse video proximum subscriptorem homiuem ... tironem; div. Caec. 47. hominem arbitror esse nemiuem; Verr. a. pr. 15. iudex est M. Caesonius, ... homo in rebus iudicandis spectatus et cognitus; ib. 29. sunt homines; ib. 35. nunc autem homines in speculis sunt; ib. 46. dis hominibusque invitis; ib. I, 9. quod et ex Sicilia testes erant ei ... et hinc homines maxime illustres; ib. 17. homines scitote esse quosdam; ib. 23. nunc quamvis sint homines qui ..; ib. 39. homines .. ipsi [Lampsaceni] cum summe in omnis civis Romanos officiosi, tum praeterea maxime scdati et quieti (sunt); ib. 63. erat [comes eius] Rubrius quidam, homo factus ad istius libidines; ib. 64. si pluuum facio teste homiue nequam; ib. 83. sunt Romae legati Milesii, homines nobilissimi; ib. 90. utrum digniores homines esse existimasti? ib. 151. equiti Romano ... libertus homo sit heres; ib. 124. Heraclius est Hieronis filius Syracusanus, homo ... nobilis; ib. II, 35. Sopater quidam fuit Halicyensis, homo ... locuples ..; ib. 68. hi autem erant inimici Agathinus, homo nobilis, et Dorotheus; ib. 89. iste homo ... praesto est; ib. 92. erat eius honoris cupidus Artemo quidam ... homo sane locuples ..; ib. 128. non est homo acutior quisquam nec fuit; ib. tot homines in Asia nocentes ... fuerunt; ib. 158. Nympho est Centuripinus, homo gnavus ‖navus‖; ib. III, 53. Eubulidas est Grospus, Centuripinus, homo ... princeps; ib. 56. Diocles est Panhormitanus ... homo illustris ac nobilis; ib. 93. Citerinos, Scherinos ‖Acherinos‖, parvum civitatum homines, omnino abiectos esse ac perditos; ib. 103. sed homiuem locupletem esse declarat; ib. 187. Sosistheus est Entellinus, homo cum primis pudeus; ib. 200. nuper homines nobiles huius modi erant; ib. IV, 6. tot homines .. (in Sicilia fuerunt); ib. 7. at hominem video auctionem fecisse nullam, vendidisse praeter fructus nemo umquam, nisi modo in aere alieno nullo, sed in suis nummis multis esse et semper fuisse; ib. 11. primo mirum omnibus videri, Diodorum reum, hominem quietissimum; ib. 40. quem tibi .. hominem ... auxilio futurum putas? ib. 78. quem tibi aut deum aut hominem auxilio futurum putas? ib. 101. homo non accrimus ... Curbanus in summa otio fuit; ib. V, 8. illi homines testes custodesque furtorum (erant); ib. 59. alter parens ... erat Herbitensis Eubulidas, homo domi suae clarus et nobilis; ib. 110. fuit in illis nauarchis Heraclienscis quidam Furius ... homo ... clarus et nobilis; ib. 112. reperictis fuisse tum M. Cornutum, L. Cimaun, L. Sullam, praetorios homines, belli gerendi peritissimos; Font. 43. dicit, armatos homines fuisse; Caecin. 25. nec aequitati quicquam tam infestum est quam convocati homines et armati; ib. 33. ubi instructi et certis locis cum ferro hominc̄s conlocati fuerint; ib. 41. statueus homines possessionis cupidiores quam vitae esse oportere; ib. 47. quin unus homo familia non sit; ib. 55. defendes homines coactos non fuisse; ib. 59. hic autem hominem armatum unum fuisse (anderes dicere)? ib. 62. quis .. hoc homine scieutior ... fuit; imp. Pomp. 28. incipiunt credere fuisse homines Romanos hac quondam continentia; ib. 41. A. Cluentius habitus fuit ... homo ... nobilitate facile princeps; Cluent. 11. C. et L. Fabricii fratres gemini fuerunt ... homines inter se ... similes; ib. 46. causa testibus houestissimis hominibus premebatur; ib. 53. neque enim hoc homine sanctior neque probior ... esse quisquam potest; ib. 133. honesti homines ... difficile dictu est quam sint solliciti, quam laborent; ib. 189. invictissimis his hominibus; leg. agr. II, 103. cum sint homines qui ..; Catil. II, 15. sunt homines ex eis coloniis; ib. 20. caput est omnium Graecorum concitandorum ... Heraclides ille Temnites, homo inepius et loquax; Flacc. 42. ubi erant ... ceteri homines apud nos noti? ib. 52. nihil .. illo homine levius, nihil egentius, nihil inquinatius; ib. 53. obsignator C. Sextilius (fuit), ... homo et pudeus et constans; ib. 89. ubi neque homines fuisse putantur huius adfines suspicionis; Sulla 17. parens eius, homo amantissimus patriae ... cum esset aeger, tamen omnibus rebus illis interfuit; ib. 34. Metellus, homo sanctissimus, ... tanta diligentia fuit; Arch. 9. ego multos homines excellenti animo ... fuisse ... fateor; ib. 15. ex hoc esse hunc numero ... divinum hominem Africanum, ex hoc C. Laelium, L. Furium, modcratissimos homines; ib. 16. cum viderem ... homines ... desertores salutis meae (esse); Quir. 13. utile est rei publicae nobiles homines esse dignos maioribus suis; Sest. 21. nequam esse hominem et levem ... sciebam; ib. 22. scitis omnes, usque adco hominem in periculo fuisse; ib. 82. sunt maximorum ordinum homines; ib. 97. homines Graeci ... iniquc a suis civibus damnati atque expulsi ... tanta .. gloria sunt; ib. 142. dictitas, te dis hominibusque invitis ... omnia ... consecuturum (esse); Vatin. 38. graves erunt homines; Cael. 20. in Graecis civitatibus videmus ... multarum .. esse eosdem homines civitatum; Balb. 30. est quidam Graecus ... homo ... humanus; Piso 68. tui municipes sunt illi .. splendidissimi homines; Planc. 21. L. Flaccus (legatus fuit): qui homo! ib. 27. probasset .. tibi ipsi, neminem umquam hominem homini cariorem fuisse; Milo 68. ut ... ‖non‖ omnis homines esse inimicos et futuros scias? Phil. II, 65. tuae coningis ... Bambalio quidam pater erat, homo nullo numero; ib. III, 16. in eadem scntentia fuit homo summa integritate ... C. Turranius; ib. 25. nihil hoc homine taetrius (est); ib. XIII, 2. aedilicii (sunt) ... Trebellius et homo diruptus dirutusque, Q. Caelius; ib. 26. aliis ille in illum furorem magnis hominibus auctoribus impulsus est; Fr. B. VI, 7.

evertiunt: pancos homines ... Q. Optimium ... fortunis omnibus evertisse; Verr. I, 155.

exardescit: homo ... sic exarsit ad id ..; Verr. I, 64. homo inimicus eis ... exarsit iracundia et stomacho; ib. II, 48.

excellit: miramur hunc hominem tantum excellere cetcris; imp. Pomp. 39.

excogitat: homo quisquam unquam excogitabit; Verr. III, 118. homo ... hanc excogitat rationem; ib. IV, 40. scilicet homo sapiens excogitavi; Planc. 72.

exigunt: ut nostri homines desperatas iam pecuuias exigerent; Muren. 41.

existimant: quod volent .. homines existiment; prov. cons. 24.

exit: L. ... Lamiam ... praestanti dignitate hominem ... exire ex urbe iussit; sen. 12.

expromit: neque patiar homines ca ... expromere; leg. agr. I, 22.

exsistunt: multos homines ... gravis exstitisse fateor; Arch. 15.

expectant: exspectabant homines quidnam acturus esset; Verr. II, 127. senserat .. de re publica aliud atque homines exspectabant; Sest. 114. ille .. homo adflictus et perditus quae de se exspectat iudicia graviora quam amicorum suorum? Phil. III, 25.

facitz ut homines ... locupletarentur et ... impetum facerent; Sex. Rosc. 137. faciunt hoc homines; Verr. II, 115. fecit ctiam nuper homo clarissimus Cn. Domitius; ib. 118. quae significabant, multis nominibus eos homines versuram a Carpinatio fecisse; ib. 186. docuerunt vos, quid lucelli fecerit homo non malus ... Apronius; ib. III, 106. iam iste homo amentissimus in vendundis decumis nummorum faciebat accessiones ad singulas documas; ib. 118. quod ... non avum Q. Metellum [clarissimum hominem] facere vidisset; ib. 211. hominem in foro iubet sellam ponere et facere anu-

lum; ib. IV, 56. atque haec homo ... sic palam aciebat; ib. V, 62. at homines ... caedem facerent; Tull. 25. hoc etiam nequissimi homines ... faciunt; leg. agr. I, 7. quod homines sancti non facient; ib. 9. qui .. iter faciunt [externi homines]; ib. II, 81. Sex. Clodium ... ludos facere et praetextatum volitare passus es, hominem impurum; Piso 8. f. cognoscit. est; Verr. IV, 11.

favent: omnibus hominibus faveutibus; Quir. 18.

fert: graviter tum et acerbe homines ferebant; Verr. I, 152. homo nobilis ... ferebat graviter; ib. IV, 51. nullas Graeci homines gravius ferunt ac tuleruut; ib. 132. non ferebant homines moleste; ib. V, 31. non offendebantur homines, neque moleste ferebant; ib. quaero a vobis num istam legem ... L. Lucullus cousul, homo sapientissimus, tulerit; Cluent. 137. gravior homines houesti ... tuleruut; Muren. 47. quod C. Gracchus de P. Popilio, Saturnius M. Metello tuli, homines sestissimi de optimis ac fortissimis civibus; dom. 82. cum illum homiues non tulerint; Phil. II, 117. legem .. iudiciarium tulit homo castus; ib. V, 12.

florent: multi homines novi ... floruerunt; Sest. 136.

fraudat: ut homo popularis fraudaret .. populum; har. resp. 42.

gratulantur: mihi .. homines .. gratulabantur; Sest. 20.

gravantur: est .. mirandum, ... non esse gravatos homines prodire ... in campum Martium; Muren. 69.

habet: ut homines miseri ... potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53. quod in homo castissimus aliud in tabulis habebas; ib. I, 100. aut publice civitates istos honores habent aut [si] generatim homines ut aratores; ib. II, 137. Silanionis opus tam perfectum ... quisquam non modo privatus, sed populus potius baberet, quam homo elegantissimus ... Verres? ib. IV, 126. Syracusani, homines pertii .. pr. 53. quod in homo castissimus aliud in tabulis habebas; ib. V, 71. homo ... prudentissimus Caecina ... plus mihi animi quam cousilii videtur habuisse; Caecin. 22. quod C. Verres, praetor urbanus, homo sanctus et diligens, subsortionem eius .. non haberet; Cluent. 91. homines tenues unum habeut in nostrum ordinem ... beneficii locum; Muren. 70. ut .. homines ... fusi per agros ac dispersi vagarentur tantumque haberent; Sest. 91. homines seditiosi ... conductas habent contiones; ib. 107. cum hac aliquid adulescentem hominem habuisse rationis ... perflagitiosum esse videatur? Cael. 50. P. Rutilius, ... consularis homo, socios habuit; Rab. Post. 27. f. amittunt.

habitat: is Lilybaei ... habitat, homo .. domi nobilis; Verr. IV, 38.

haeret: haerere homo, versari, rubere; Verr. II, 187.

iactat: cum se homo volubilis ... iactaret; Flacc. 48.

impertiunt: cum mediocribus multis ... civitatem in Graecia homines impertiebant; Arch. 10.

imponit: est mihi cousiderandum quantum illi ... ego homo amicissimus sollicitudinis ... imponam; Piso 82.

incipit: retinere incipit tabulas Theomuastus quidam homo ridicule insanus; Verr. IV, 148.

incolunt: Lycii illam, Graeci homines, incolebant; Verr. IV, 21.

inducit: homo facetus inducis .. sermonem urbanum; dom. 92.

infirmat: homo omnium scelerum flagitiorumque documentum ... in me infirmas; dom. 126.

inicit: iste, aequissimus homo, formidinem ... Agyrinensibus miseris iniciebat; Verr. III, 68. f. edit.

inquit: iste homo ingeniosus ... „optime“ inquit; Verr. II, 127.

insanit: insanire hominem; Verr. IV, 41.

insidiantur: quis ferre possit, inertis homines fortissimis viris insidiari? Catil. II, 10.

insunt: homines non inerant in urbe; leg. agr. II, 91.

intellegit: haec [Scipio] ille non intellegebat, homo doctissimus; Verr. IV, 98. homo disertus non intellegit eum ... laudari a se; Phil. II, 18.

invehitur: primum homo durus ... invectus est in eos; Fr. B. XIII, iv, 1.

invitat: nisi quod homo frugalissimus ... te ... domum suam invitavit; Verr. II, 110.

irascitur: ne tu mihi homo poteus irascare: Vatin. 21.

iubet: iubet Rullus, homo non cupidus neque appotens; leg. agr. II, 20.

iudicat: de se homines ... hunc hominem ... nolunt iudicare; Verr. II, 77. quouiam gravis homines ... severe iudicaturos putabat; Cluent. 71. quem ad modum omues iam di atque homines iudicarunt; dom. 26. de mea causa ... omnes di atque homines iudicarunt; ib. 44. quam legeu esse homines alienissimi a P. Clodio iudicarent; ib. 70. mihi homo coniunctus, L. Lentulus et P. Naso ... indicaverunt; Phil. III, 25. poteratne fieri ut non proinde homines de quoque, ut quisque mereretur, iudicarent? ib. XIV, 19.

laborant: dixisti ... rei publicae causa homines de meo reditu laborasse; Vatin. 7. f. est; Cluent. 198.

labuntur: videam sapientissimos homines esse lapsos; Rab. Post. 28.

lacessit: spousione me ... homo promptus lacessivit; Piso 55.

largitur: largitus est .. homo liberalis ... Fannius Roscio? Qu. Rosc. 27.

latet: cum latere hominem putarent; Piso 95.

laudat: homines turpissimum ... laudarunt; har. resp. 38. laudabat homo doctus philosophos nescio quos neque eorum tamen nomina poterat dicere; Sest. 28.

loquitur: ita loqui homines; Sex. Rosc. 28. sic .. homines iuter se et mecum loquebantur; Verr. a. pr. 20. homines statim loqui; ib. V, 16. cum ... pro eis homo disertus ... M. Marius, loqueretur; ib. 40. isti homiues Latine non loquuntur? Caecin. 56. ut homines tum loquebantur; Cluent. 84. quantum homines loquebantur; Cael. 75. existimabam, nihil homines aliud .. nisi de quaestura mea loqui; Plauc. 64. sic .. homines egeutes ... loquebantur; Fr. B. XV, ii, 7.

lugent: cum meum illum casum ... homines ... lugerent; Sest. 53.

maerent: ne maererent homines meam ... calamitatem; Sest. 32.

malunt: ut homines quidvis perpeti quam uon de istius improbitate deplorare et conqueri mallent; Verr. III, 45.

manet: mirabar, quod Apollonius, homo pecuniosus, ... ab isto mauerat iuteger; Verr. V, 16.

medentur: homines ... eis (rebus) maxime mederi convenit; Sex. Rosc. 154.

mentiuntur: in eo ipso homines impudentissime mentiuntur; Cluent. 174.

metuunt: metuunt homines imperiti; Verr. V, 126. f. ambulat. dicit; dom. 70.

minantur: cum ... cotidie magis magisque perditi homines cum sui similibus servis tectis ac templis urbis minarentur; Phil. I, 5.

moliuntur: in demoliendo signo permulti homines moliebantur; Verr. IV, 95. alia multa certi homines ... moliuntur; Flacc. 94.

monent: quem virum ... certi homines [ad eam rem positi] monuerunt, ut esset cautior; Sest. 41.

narrat: memini Pamphilum Lilybaetanum, ... nobilem hominem, mihi narrare; Verr. IV, 32.

nascitur: hominem, ut vere dicam, corpore, animo, studio .. natum atque aptum ad tempora belli; Fr. A. III, 14.

navigant: ſ. adeunt.

negat: iste homo liberalis negat se .. retinere; Verr. II, 71.

negotiantur: ex ceteris ordinibus homines quavi atque industrii ... negotiantur; imp. Pomp. 18.

nescit: homo quid ageret ... illa aetate ... praeditus nesciebat; Verr. III, 62.

non volt: homo ... noluit videri ... Rubrium iuvitus domum suam recepisse; Verr. I, 65. de se homines ... hunc hominem ... nolunt iudicare; ib. II, 77. nolunt sapientissimi homines ... quemquam cadere in iudicio; Muren. 58. Graeci homines ... noluerunt religione videri potius quam veritate fidem esse constrictam; Balb. 12. tu, scilicet homo religiosus et sanctus, foedus ... fraugere noluisti; Piso 28.

notant: quos ... ipse L. Gellius et Cn. Lentulus, ... sapientissimi .. homines, furti ... nomine notaverunt; Cluent. 120.

noverunt: norunt isti homines formam rei publicae, iura belli, exempla maiorum? Phil. V, 25.

nuntiat: nuntiat Mallius Glaucia quidam, homo tenuis; Sex. Rosc. 19.

obeunt: ut in bellis periculosis obirent homines legationis munus audacius; Phil. IX, 3.

obliviscuntur: quod homines in tuo negotio Latiue obliviscerentur; Caecin. 62. in quibus (civibus) homines non modo res praeclarissimas obliviscuntur, sed etiam nefarias suspicantur; Milo 63.

obmutescit: homo audacissimus pertimuit, loquacissimus obmutuit; Flacc. 48.

obsignat: obsignat siguis amicorum provideus homo; Verr. V, 102.

obstupescit: homo obstupuit hominis improbi dicto; Verr. I, 66.

obtinet: arbitraris ... id te posse, hominem || hominum || facinorum et stuprorum omnium *documentum*, ... obtinere? dom. 50.

obtingit: Carbo graviter ferebat sibi quaestorem obtigisse hominem singulari luxuria; Verr. I, 34.

occiduut: Q. Catii Aemiliani, hominis honesti, ... duo homines occiderunt; Tull. 19. homo .. nobilis ... equitem Romanum occiderat; Milo 18.

oderunt: omnes te di homines ... oderunt; Phil. XIII, 45.

offendit: homo ... latus offeudisse vehementer (dicitur) Cluent. 175.

opinantur: intellegitur multa in vita falso homines opinari; dom. 105.

ornant: quod privati homines ... ornant ornaturique sunt; Verr. IV, 71.

patiuntur: ut iam ista non modo homines sed ne pecudes quidem mihi passurae esse videantur; Catil. II, 20.

peccant: maluit videlicet homines peccare quam deos; Verr. II, 22.

perit: hominem interea perire innocentem non oportere; Verr. IV, 87. non patitur hominem calamitosum uno malo adflictum uno in luctu perire; Sulla 91.

pertimescunt: eidem homines .. eundem ... pertimescunt; Flacc. 44. ſ. obmutescit.

perturbant: nostras contiones illarum nationum homines .. perturbant; Flacc. 17.

petit: iste homo acerrimus ... nihil petit; Quinct. 30. petit Naevius Turpio, ... homo omnium ... deterrimus; Verr. II, 22.

ponit: iste autem homo Venerius ... de bonis illius in aede Veneris argenteum Cupidinem posuit; Verr. V, 142. ſ. facit; Verr. IV, 56.

possident: at qui homines possidebunt? leg. agr. II, 82.

postulant: ab his hoc postulare homines sicarios et gladiatores; Sex. Rosc. 8. postulabant homines nobilissimi ..; ib. 119. sapientes homines ... a senatu de foedere postulaverunt; Balb. 34.

potest: quaero .. is homo ... per quos homines hoc tantum facinus ... conficere potuerit; Sex. Rosc. 76. ut vel L. Octavius Balbus iudex, homo ... peritissimus non possit aliter iudicare; Verr. II, 31. homo ... ferre tamen atque audire diutius Timarchidem non potuit; ib. 70. ut homo intelligens [Verres] (haec) auferre posset; ib. 87. hoc .. innocens homo perpeti potuisset; ib. III, 132. C. Gallus, homo nostri ordinis, ... iudicium ... non potest impetrare; ib. 152. .. perniciosum nostro ordini, populum Romanum existimare non posse eos homines ... leges in iudicando religiose defendere; ib. 225. ut homines ferre non possent; ib. ne senatus consultum Siculi homines facere possent; ib. IV, 146. quod iste homo barbarus ac dissolutus neque attendere umquam neque intellegere potuit; ib. V, 148. qua in urbe homines in vetere dignitate ... uati copiam rerum moderate ferre non posse ostenderunt; leg. agr. I, 18. homo ... timidus ... vocem consulis ferre non potuit; Catil. II, 12. quam (causam) nec industrius homo nec misericors nec officiosus descrere possit; Muren. 9. illud mihi .. mirum videri solet, tot homines ... statuere non potuisse; ib. 27. quis .. clavum tanti imperii tenere et gubernacula rei publicae tractare ... posse arbitraretur homiuem emersum .. ex diuturnis tenebris lustrorum ... adulteriisque confectum? Sest. 20. neque enim homines nequam tacere potuerunt; ib. 82. si homines despecti et contempti tantam rem sustinere non potuissent; ib. 87. nec illam divinam gravitatem ... homo eiusdem sanguinis potuit sustinere et mecum absens ... redire in gratiam; ib. 130. hac exspectatione elatus homo flagraus cupiditate gloriae tenere se non potuit; ib. 134. quae nisi vigilantes homines ... cousequi non possunt; Cael. 74. ut manus a te homines vix abstinere possint; Vatin. 10. homo misericors ferre non potuit; Phil. II, 77. iidem Dolabellin ... deserere homo pius non potest; ib. XIII, 42. ſ. capiunt; Tull. 43 desinunt; dom. 104. laudant.

praeest: cui praecrat Hatuntius, homo nobilis; Verr. V, 90.

praestat: ut hominem praestare oportet; imp. Pomp. 70.

precantur: quae .. homines praecabantur; Sest. 72.

probat: probabit fidem ... L. Suctius, homo omnibus ornamentis praeditus; Verr. I, 14. cuius ... magnitudinem animi non tam homines probassent; Rab. Post. 3.

produut: hoc ... doctissimi homines memoriae prodiderunt; Milo 8.

proficiscitur: profectus est una L. Albius, homo cum primis honestus; Quinct. 58. ut homines ... certo consilio ... proficiscerentur; Tull. 25. qua cupiditate homines in provincias ... proficiscantur, ignorant; imp. Pomp. 67. ſ. demonstrant.

profitentur: quod mediocres homines ... se scire profiteantur; Balb. 14.

prohibent: si te hodie ... coacti homines et armati ... primo aditu vestibuloque prohibuerint; Caecin. 35.

promittit: hominem iubet Lilybaeum vadimonium Veuerio servo promittere; Verr. V, 141.

provehuntur: homines agrestes ... inani spe ad aquas ... provehuntur; Phil. VIII, 9.

pugnat: iste homo ... alia mecum ratione pugnat; Verr. a. pr. 13.

putat: homines ... optatissimum sibi putant esse; Sex. Rosc. 43. putat homo ..; ib. 143. eius modi subsortionem || sortitionem || homo amentissimus ... fore putavit; Verr. I, 158. homo timidus imperitusque ... non putavit esse tanti heredem; Caecin. 18. ego homo imperitus iuris ... hanc puto me habere actionem; ib. 32. severi homines ... se superioribus iudiciis constare putabant oportere; Cluent. 76. L. Quiuctius, homo maxime popularis, ... oblatam sibi facultatem putavit; ib. 77.

ut sapientissimi homines putaverunt; Arch. 30. hoc tu .. homo popularis iure munitam civitatem et libertatem nostram putas esse oportere; dom. 80. quem maxime homines ignari veritatis mihi esse iratum putabant; Sest. 41. levis hos semper nostri homines ... civis putaverunt; ib. 139. id homo eruditus ... dissimulandum putaret? Cael. 54. quidnam homines putarent; Phil. II, 21.

quaerit: homo ... imperitus quaerit; Verr. I, 138. satisne vobis magnam pecuniam Veneribus homo ... Veneris nomine quaesisse videtur? ib. 24. ut homines iniuriae tuae remedium morte ... quaererent; Verr. III, 129. quaerebant homines; Cluent. 180. quod quaesivit ex me P. Apuleius, homo .. multis officiis ... mihi coniunctus; Phil. VI, 1.

recitat: etiam litteras ... recitavit homo; Phil. II, 7.

redit: f. potest; Sest. 130.

refert: possum dicere, hominem summa prudentia clarum, C. Cottam de suis legibus abrogandis ipsum ad senatum retulisse; Fr. B. VI, 8.

refugiunt: neque ab hac orationis turpitudine eruditi homines refugerunt; Cael. 41.

reicit: at qui homines (repudiant, reiciunt)? Flacc. 74. si Q. Scaevola, ... homo iuris peritissimus, consultores suos non numquam ad Furium ... reiciebat; Balb. 45.

relinquit: hic homo ... ne unam quidem populo comitiorum potestatem reliquit; leg. agr. II, 27. statuas et imagines ... multi summi homines reliquerunt; Arch. 30. miror, quid sit, quod pater tuus, homo constantissimus, te nobis varium reliquit; Fr. C. 6. f. dicit; har. resp. 19

reprimunt: vix homines odium suum a corpore eius ... represserunt; Sest. 117.

repudiant: f. reicunt.

repugnat: [nec homo] nec reus misericordiae meae repugnavit; Sulla 20.

requirunt: quod homines in conventu ... praedonum numerum requirebant; Verr. V, 157.

resistunt: cui innocentes homines non resistunt; Sulla 22.

respirant: respirasse homines videbantur; Sest. 72.

respondet: ainnt, hominem ... respondisse; Sex. Rosc. 33.

retardant: f. alienant.

reticent: intellego ... reticere homines parentum iniurias ... oportere; Cluent. 17. cum ille, homo audacissimus, conscientia convictus, primo reticuisset; Catil. II, 13.

retinet: homo timidus ... te ipse retinebas; Quinct. 39. fateatur ..., se privatum hominem praedonum duces ... retinuisse; Verr. I, 12. neque .. Lacedaemonii ... melius quam Romani homines ... res publicas suas retinuerunt; Muren. 74.

rogant: f. demonstrant.

sciunt: si scirent homines; Verr. II, 160. sciunt (haec) .. nostri homines; Flacc. 73. sciebat homo sapiens; Phil. II, 96.

scribit: Diodorus, homo frugi ac diligens ... ad propinquum suum scribit; Verr. IV, 39.

scrutatur: L. Crassus, homo sapientissimus ... scrutatus est Alpis; Piso 62.

sedent: cum ... homines .. nobilissimi sedeant; Sex. Rosc. 1. cum vidisset, qui homines ... sederent; ib. 59.

sentiunt: do te .. homines quid sentiant in honore experti sumus; Vatin. 10.

sequuntur: magnum accipio dolorem, homines amplissimis populi Romani beneficiis usos L. Pisonem ... non secutos; Phil. I, 14.

solet: quem ad modum solent homines nobiles; Quinct. 31. homines in iudicium ... proferre solent; Verr. III, 213. homines enim in proeliis ... belli fortunam periclitari soleat; ib. V, 132. hominem ingeniosum, M. Antonium, aiunt solitum esse dicere; Cluent. 140. qua sanctissimi homines pietate erga deos immortalis esse soleant; Quir. 18. homines ... vestitum mutare non solont? Sest. 33. Glaucia solebat, homo impurus, ... populum movere; Rab. Post. 14. pater tuus ... homo severus et prudens primas ... P. Nasicae ... dare solebat; Phil. VIII, 13.

solvunt: si, ut ambitiosi homines, ... non ex annonae ratione solvisses; Verr. III, 195.

spectant: plus spectant homines certe quam contumeliam; leg. II, 54.

stat: si ... couccdam, Q. Hortensium, tanta gravitate hominem, ... non suo stare iudicio; Sulla 22. cum in hac cella ... cum gladiis homines conlocati stent; Phil. II, 19.

statuit: novam legem te iu decumis statuisse non miror, hominem ... tam prudentem ..; Verr. III, 17. ne facinorosi homines ipsi statuerent; Tull. 12. statuerunt homines sapientes, nihil fore; leg. agr. II, 88.

sternit: ille, homo constantissimus ac Stoicus, stravit ... lectulos; Muren. 75.

sublevant: hi te homines auctoritate sua sublevent; Verr. IV, 20.

sumit: ut .. homo uefarius de homine nobili ... supplicium crudelissime sumeret: Verr. II, 91.

suscipiunt: ut homines ... causam ... susciperent; div. Caec. 9.

suspendet: Ceuturipiuum Dioclem, hominem locupletem, suspendisse se constat; Verr. III, 129.

suspicantur: f. oblivisciuntur.

sustinent: quae .. multi homines necessarii ... descripta sustinuerunt; Rab. Post. 41.

tacent: etiam si homines tacerent; Verr. II, 138.

tenent: armati homines forum ... tenebant; Sest. 34.

timent: hoc timent homines; div. Caec. 68. homines ... famem plane timerent; dom. 12. hominibus omnia timentibus tacendo loqui ... videbantur; Sest. 40.

tollit: quod isie eruditus homo ... certe una sustulisset; Verr. IV, 127.

tradit: Labienus, homo popularis, (libertatem) carnificl tradidit; Rabir. 12.

tribuunt: Graeci homines deorum honores tribuunt eis viris; Milo 80.

triumphat: constabat .. Graecum hominem ac levem in ipsa provincia quasi triumphasse; prov. cons. 15. ter iam homo stultus triumphavit; Piso 58.

tuentur: cum homines se non iactatione populari ... tuebantur; Cluent. 95.

vagantur: f. habet; Sest. 91.

vendit: cum audit pluris decumas vendidisse C. Verrem, quam innocentissimum hominem; Verr. III, 119. f. est; ib. IV, 56.

venit: homo ... is repente, ut Romam venit, gratis praetor factus est; Verr. I, 101. venit ad Chelidonem C. Mustius ... homo cum primis honestus; ib. 137. venit M. Iuuius, ... frugalissimus homo et castissimus; ib. 137. venit homo ... spectatissimus ordinis sui P. Titius tutor; ib. postremo homines ex tota provincia nobilissimi ... venerunt; ib. 11, 11. venerat ad eum ... Lactilius quidam, homo non alienus a litteris; ib. 84. exstiterunt homines in oblivionem totius negotii esse venturos; ib. IV, 79. ad me veuit Heraclius ... homo nobilis; ib. 137. hoc homines digni istius amicitia ... veniebant; ib. V, 30. ut nemo tam rusticanus homo ... ex ullo municipio vadimonii causa venerit; ib. 34. frequentissimi venerunt ad hoc iudicium mercatores, homines locupletes atque louesti; ib. 154. homines amplissimi .. venerunt; Cluent. 197. quid, si multi homines nostri ordinis honestissimi (venerunt)? Muren. 69. nobilissimi homines ... cum publico testimonio [venerunt]; Arch. 8. cum .. homines in campum ... venerunt; dom. 90. quis Platorem ... hominem in illis locis clarum, ...

ad nostrum ... imperatorem venisse nescit? har. resp. 35.

versatur: sicarius, homo ... in caede versatus (est); Sex. Rosc. 39.

vetat: homo ... primo vetat sortiri; Verr. II, 127.

videt: quin ... solem homines viderint; Verr. V, 26. homo sapiens atque alta et divina quadam mente praeditus multa vidit; Milo 21. ubi vidit homo ... fortissimum virum; ib. 25. videbant .. sapientissimi homines facti rationem; ib. 62. quod homo .. ingenio ... excellens geuus hoc causae quod esset non viderit; Ligur. 10. haec homo inconsultus ... non vidobat; Deiot. 16.

vitant: cum homines vincula, neces ingnominiasque vitant; Caeciu. 100.

vituperat: mihi videntur certi homines ... vos universos ... vituperaturi; leg. agr. II, 6.

vocat: cum P. Africanus, homo ... amplissimus, ... L. Cottam in iudicium vocabat; div. Caec. 69. quem homines in luctu invidemes Gracchum vocabant; Sest. 72. quo fortissimum ... civem in invidiam homo castus ... vocaret; ib. 93.

volt: ut inter suos ... puerulos ... velit hos versari, homines paeue operarios; Sex. Rosc. 190. si omnes homines veliut; Verr. III, 73. ne forte hominem existimeis hanc tantam vim emblematum sine causa coacervare valuisse; ib. IV, 54. homines maritimi ... cum eius cruciatu ... pascere oculos animumque exsaturare vellent; ib. V, 65. homines ... hac quoque subscriptione notare voluerunt; Cluent. 130. brutum .. hominem sapieutem testificari voluisse dicuntur; ib. 141. homines inimicos suos morte ultici voluut; ib. 169. quero, quemquam hominem ita pessum dare alternm velle; Fr. C. 17 (= Scaur. 45).

utitur: quo ... homines utcrentur; Verr. I, 119. ut homines minore religione armis uterentur; Tull. 10. multis .. peritissimis hominibus auctoribus uterctur; Caecin. 69. eos .. scriptum, homines clarissimos civitatis, amplissimis uos honoribus, hoc praetore circumveutos; Flacc. 45. si homines legibus scriptis uterentur; Phil. XI, 28.

2. **Prädicat:** sum: qui homo (est)? Sex. Rosc. 38. ut eundem ... hominem improbissimum esse diceres; Qu. Rosc. 19. homo clarissimus est; ib. 42. Roscius est videlicet homo callidus; ib. 48. quem sciaut esse homiem improbissimum; Verr. I, 23. seditiosus homo Cn. Carbo fuit; ib. 37. sese intellegere hominem illum esse impurum ac nefarium; ib. 69. bi sunt homines, quos ..; ib. 87. ipsum autem Heraclium homiuem esse maiorem natu, non promptissimum; ib. II, 36. an is [homo] Verres (est)? ib. 61. sunt omnes sicuti .. homines satis fortes .. ib. III, 67. quorum legati homines nobilissimi Romae sunt; ib. 73. quos constat sanctissimos homines ... fuisse; ib. 182. ut homo turpissimus esset impudeutissimeque mentiretur; ib. IV, 16. is homo est; Caecin. 103. ille .. acerbus .. popularis homo (est); Cluent. 94. si fuisset homo nobilis; ib. 112. vince .. bonum virum fuisse Oppianicum, homiuem integrum; ib. 124. [meminisse se hominem]; ib. 159. fuit ... honestus homo ... Q. Tubero; Muren. 75. quam promptus homo P. Septimius! Flacc. 11. homines suut tota Asia frugalissimi; ib. 71. is homo est; Sulla 58. quam multi sunt summi homines et ornatissimi! ib. 72. nuper is homo fuit in civitate P. Sullae; ib. 89. scilicet homo (sum); dom. 57. poteram ... infitiari me esse hominem? ib. 97. neque enim in hoc me hominem esse infitiabor; Sest. 49. multos .. vidi ... gravis .. homines ... fuisse; Cael. 28. multi ... summi homines ... fuerunt; ib. 43. ille alter aut ipse est homo doctus et a suis Graccis subtilius eruditus; prov. cons. 14. hominem me esse gratum et .. tantis beneficiis ... commoveri; ib. 44. suaves homines esse dicuntur; Balb. 36. ut es homo factus ‖ facetus, perfectus‖ ad persuadendum, concinnus, [perfectus] politus ex schola; Piso 59. qui homines tam sgrestes (sunt)? Phil. II, 33. si modo homines sunt; ib 39. homo praeterca festivus (est); ib. V, 13. nequam est homo ille atque confidens; ib. VII, 3. si homines illi ac non pecudes potius (sunt) ‖ si homines sunt illi potius quam pecudes, homines illi ac non pecudes potius ‖; ib. VIII, 9.

3. **Anruf:** a. **Accusativ:** o hominem fortunatum qui ..! Quinct. 80. o desertum hominem, desperatum, relictum! Verr. IV, 146. huncine hominem! ib. V, 62. o peritum iuris hominem! Flacc. 84. homines temperantis! Cael. 63. o hominem nequam! Phil. II, 77. o destabilem hominem ..! ib. 110. hominem ridiculum, qui se exserere ‖ exercere, expedire exire ‖ aere alieno putet posse! ib. XI, 13. o callidos homines! Fr. B. VII, 2.

b. **Vocativ:** hoc tu fanum depopulari, homo improbissime, ... audebas? Verr. I, 48. homo avarissime et spurcissime, redde ..: ib. 94. homo stultissime et amentissime ... arbitrabere? ib. 102. homo importunissime, cur ... fecisti? ib. 113. praescriptum tibi cum esset, homo [deterrime et] impudentissime; ib. II, 40. tu, homo minimi consilii, ... legem sustulisti? ib. III, 19. an tu decumas, homo audacissime atque amentissime, vendidisti? ib. 40. quibus parcere et consulere, homo impurissime, ... debuisti; ib. 75. bis to litteris, homo audacissime, ... ingulatum esse non sentis? ib. 126. quid interfuit, homo audacissime? ib. 141. homo amentissime, quid putasti? ib. IV, 19. quid ... potes dicere, amentissime? ib. V, 11. sed hoc, homo amentissime, non intellegis? ib. 47. tu, sancte homo ac religiose, cur ... imperasti? ib. 49. quid tibi necesse fuit anili superstitione, homo fanatice? dom. 105. quid ergo, homo imperitissime solidae laudis, ... praestantius mihi potuit accidere? Vatin. 8. quid habes quod mihi oppouas, homo diserte? Phil. II, 8. tu, homo sapiens, ... quid dicis? ib. 31. homo amentissime, tot dies ... declamasti? ib. 42. num etiam hoc, homo audacissime, ex Caesaris commentariis? ib. 43. alia sunt ... o perditissimi homines! ib. XI, 9. cuius, homo ingratissime, flaminium ‖flammininm, flamonium, flaminia‖ cur reliquisti? ib. XIV, 41.

4. **ohne Verb:** hoc est dicere ... et consul et homo nequissimus; Phil. II, 70. homo omnibus ornamentis virtuis ... praeditus; Fr. A. III, 17.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** abduco: hominem P. Quinctii ... conaris abducere; Quinct. 61. verum tamen abducuntur homines ... ab institutis; Verr. IV, 12. formosi homines ... domum abducti (sunt); ib. V, 73. hominem ab negotio abducere nolusti; Flacc. 92.

ablego: honestos homines ... ableget a consilioque dimittat? Verr. II, 79.

abripio: iste hominem abripi a tribunali et in carcerem conici iuhet; Verr. V, 17.

absolvo: qui .. absolvere hominem nocentissimum possent; Cluent. 76.

absterreo: ut iam videamur non a pecuniis capiendis homines absterrere ‖abstinere‖; Verr. II, 142.

accipio: leniter hominem clementerque accepit; Verr. IV, 86. sic hominem accipiemus; Cluent. 163.

accuso: s. **accuso,** II. hominem (8 St.) B. I, S. 51, a.

addico: nonne ... Fufidium ... hominem ornatissimum, creditorem debitoribus suis addixisti? Piso 86.

adduco: s. **adduco** hominem (8 St.) B. I, S. 88, b. — adficio: s. **adficio** hominem (4 St.) B. I, S. 95, a. — adfligo: s. **adfligo** hominem (9 St.) B. I, S. 97, b.

adhibeo: cum ad snum scelus illud ... quosdam homines improbos duces atque adiutores adhibuisset; Verr. IV, 93. adhibes ... magistrum

suffragio tuo ... salsum omnino hominem; Phil. II, 42.

adiungo: ut ille ... ei filio coheredes homines alienissimos adiungeret; Cluent. 135.

adlego: homines nobilis adlegat; Sex. Rosc. 25.

admoneo: f. **admoneo,** III. hominem (3 St.) S. 110, a.

adorior: auctor est, ut ... hominem ... adoriantur; Verr. II, 37.

adservo: hominem adservent; Verr. III, 55. adservasses hominem, custodiis ... vinctum, clausum habuisses; ib. V, 108.

advoco: advocantur amici, ... homines honesti; Cluent. 176.

ago: non unum hominem ... in illum cruciatum et crucem egisti; Verr. V, 170.

amando: amandat hominem; Verr. V, 69.

appello: f. **appello,** III. hominem (8 St.) B. I, S. 259, b.

appono: apponitur eis .. accusator Naevius Turpio quidam, ... homo bene appositus ad istius audaciam; Verr. V, 108.

arguo: quos homines ... summi sceleris arguas? Rabir. 26.

armo: f. **armo,** B. hominem (53 St.) B. I, S. 293.

ascribo: Thermitanum aliquem, honestum hominem, (cognitorem ascribit Sthenio); Verr. II, 106.

aspicio: aspicite ... hominem religiosum; dom. 105

audio: f. **audio,** III. hominem (4 St.) B. I, S. 357.

averto: qui ... homines inermos ... armis, viris, terrore ... reppulerit, fugarit, averterit; Caecin. 83.

capio: f. **capio,** II. hominem (3 St.) B. I, S. 451, h.

celo: homines fortasse celasset; Deiot. 18.

centurio: cum homines ... conscribi ceuturiarique vidissem; Quir. 13.

circumspicio: circumspicite ... hosce ipsos homines; Sulla 70.

circumvenio: cum ... homo inuocentissimus pecunia circumventus diceretur; Cluent. 136.

cito: homo dives .. a Verre ... citatur; Verr. V, 16.

coërceo: hominem modestum ... facile coërcet; Verr. I, 134.

cognosco: f. **cognosco,** III. hominem (7 St.) B. I, S. 561, a. — cogo: f. **cogo,** III. homines (27 St.) B. I, S. 563, b. 293.

commemoro: sed quid ego hosce homines ordinesque commemoro? Catil. IV, 6. qui non modo Curiis, Catonibus, Pompeis ... [novis hominibus], sed his recentibus, Mariis et Didiis ... commemorandis iacebant; Muren. 17.

commendo: ignotum hominem ... commendo; Qu. Rosc. 18.

committo: hominem ... custodiae non audet committere; Verr. V, 69.

commoveo: non dubitabat quin ... commovere hominem posset; Verr. I, 126. cum sciamus homines in tantis rebus ... aliqua ratione certa commoveri; imp. Pomp. 43.

comparo: non ut hominem cum homine comparetis; Verr. IV, 121. hominem cum homine ... comparate; dom. 130.

compello: huuc ego hominem ... nisi ex domesticis insidiis in castrense latrocinium compulissem; Catil. III, 17.

complector: alius alios homines, ... ego vos semper complexus sum; Rab. Post. 15.

comprehendo: homines ... comprehensi sunt adductique Lilybaeum; Verr. V, 10. quinque hominibus comprehensis atque confectis; Sulla 33. ut ... hominem .. comprehenderent; Cael. 62.

concito: quos (gradus) ubi accusator concitatis hominibus complerat; Cluent. 93.

condemno: f. **condemno,** II. III. hominem (10 St.) B. I, S. 607, f.

conduco: si quae familia ... homines ... conduxi-set; Tull. 27.

confici o: f. **confici o,** II. hominem (3 St.) B. I, S. 614, b.

confirmo: ut hominem confirmare oportet; Cluent. 143.

congrego: qui congregat homines et convocat; Caecin. 59. hominem ad conservandam rem publicam natum iu idem Vettii iudicium ... congregasti; Vatin. 25.

conicio: Apollonium, hominem locupletissimum, ... in vincla coniecit; Verr. V, 18. indignissimum visum est, homines honestissimos, electos e suis civitatibus, in ferrum atque in vincla coniectos; ib. 107. f. abripio.

coniungo: f. **coniungo** hominem (8 St.) B. I, S. 624, b.

conligo: cum omnis omnibus ex terris homines improbos ... conlegerat; Cael. 14.

colloco: in homines perditissimos cum gladiis conlocavisti; Phil. II, 15.

conquiro: cum undique nequissimos homines conquisisset; Verr. III, 22.

conscribo: cum vicatim homines conscriberentur, decuriarentur, ad vim incitarentur; Sest. 34. f. centurio.

conservo: studium .. conservandi hominis commune mihi vobiscum esse debebit; Rabir. 4. conservate .. hominem pudore eo; Arch. 31.

consolor: quae consolari hominem in malis posset; Verr. V, 92. quae (spes) sola hominem in miseriis consolari solet; Catil. IV, 8.

constituo: homiuem ante pedes Q. Manlii ... constituunt; Cluent. 38.

cousumo: hominibus ... rei publicae calamitate consumptis; Font. 42.

contestor: deos hominesque contestans; Verr. IV, 67.

contineo: hominem furentem exsultantemque cominui; har. resp. 1.

convoco: f. **convoco** homines (5 St.) B. I, S. 704, a.

corripio: hominem corripi ac suspendi iussit; Verr. III, 57.

damno: f. **damno,** II. hominem (12 St.) S. 2, b.

decipio: novem homines ... induxit, decepit, destinit, adversariis tradidit, ... fefellit; Sex. Rosc. 117.

dedo: videte .. utrum sit aequius hominem honestissimum ... dedi inimicissimis ... nationibus an reddi amicis; Font. 41. est .. homo iste populo Romano deditus; Sest. 110.

deduco: pecunia .., quae potuerit Heium, hominem maxime locupletem, ... ab humanitate ... deducere; Verr. IV, 2. quod homines ... coniuratos ... in campum deduci a Catilina sciebam; Muren. 52. prehendi hominem iussit ad Scaurunique deduci; Deiot. 31. cur homines ... maxime barbaros, Itynaeos, cur sagittis deducis in forum? Phil. II, 112.

defendo: f. **defendo,** III. hominem (10 St.) S. 43, b.

deicio: f. **deicio,** II. hominem (3 St.) S. 52, b.

delecto: quae ... istum hominem ingeniosum ... delectare posseut; Verr. IV, 4. signa ... Graecos homines ... delectant; ih. 132. qua re delectant homines ... ludi; Muren. 40.

deligo: Sopatrum, hominem cum domi nohilem tum summo magistratu praeditum, divaricari ac deligari iubet; Verr. IV, 86. cum repente hominem proripi atque in foro medio nudari ac deligari ... iubet; ib. V, 161.

demitto: quo vivos ... demittere hominos et subicere flammam solebat; Verr. IV, 73.

depeculor: quod hominem dignissimum tuis moribus ... omni argento ... spoliasti ac depeculatus es; Verr. IV, 87.

deprehendo: hominem P. Quinctii deprehendis in publico; Quinct. 61.

derideo: derisum esse credo hominem amentem a suis consiliariis; Verr. V, 103.

describo: non ... contumeliae causa describam quemquam, praesertim ingeniosum hominem et eruditum; Piso 88.

desidero: pluris esse a Syracusanis ... homines desideratos; Verr. IV, 131.

designo: Cn. Tremellius homo summa religione ..., tres hi homines veteres tribuni militares sunt designati; Verr. a. pr. 30.

destituo: ſ. decipio.

deterreo: ſ. **deterreo,** II. hominem (4 St.) S. 82, b.

detraho: qui mihi homines ex provinciis .. detrahendi sint; prov. cons. 1.

dico: dico equitem Romanum, homiuem in primis honestum, Q. Minucium; Verr. III, 148. non dico C. Serranum, stultissimum hominem, ... non C. Fimbriam, novum hominem; Planc. 12. frugi hominem dici non multum habet laudis in rege; Deiot. 26.

deligo: sic porro nostros homines diligunt; Verr. II, 7. si qui hominem uon diligunt; prov. cons. 29.

dimitto: Epicrates homines multis verbis male ab se acceptos || mulcatos || dimitit; Verr. II, 56. quem hominem ... sine supplicio dimittere uon debuisti; ib. III, 141. ut homines servos ... e medio supplicio dimiserit; ib. V, 13 hominem amantissimum sui ... dimitteudum esse arbitrabatur? Sulla 57. ſ. ablego.

divarico: ſ. deligo.

divello: satius hominem miserum atque innocentem eripi rei publicae, expelli patria, divelli a suis; Fr. B. VII, 10.

do: qui cogaitores homines honestos daret; Verr. I, 13. hic tu medicum et haruspicem ... recuperatores dabis aut illum etiam ipsum ... Papirium Potamonem, hominem severum; ib. III, 137.

doceo: docet hominem quid possit fieri; Verr. I, 105.

duco: non duxit homines (Siculos); Verr. III, 58. cum M. Bibulum consulem ... hominem certe nusquam progredientem ... cum eum tu consulem in viucula duceres et ab tabula Valeria conlegae tui mitti iuberent; Vatin. 21. quo errore ductos vidi .. nou nullos imperitos homines ... Atheuis in numero iudicum; Balb. 30. in quibus homines errore ducuntur; Piso 59.

edo: quem .. potius quam hunc Alfium ... gravissimum hominem ... edidisset? Planc. 43.

effero: qui te homiuem per te cogitum ... ad summum imperium per omnis honorum gradus extulit; Catil. I, 28. neque enim ... dignitate homines efferri ita conveuit; Sest. 98.

effugio: uon solum effugimus .. homiuem ... diligentem; Verr. a. pr. 29.

effundo: te tua ... mater pecudem ex alvo, non hominem effuderit || effudit ||; Fr. A. V, 9.

eicio: C. Mevulanum ... Capua praecipitem eiecit, hominem perditum et ... in illa coniuratione versatum; Sest. 9. eicereutur lapidibus homines; Fr. B. VI, 38.

eligo: ſ **eligo,** II. hominem (5 St.) S. 195, a.

emitto: existimatis hominem pecuuiosum ... e carcere emissum (esse); Verr. V, 24.

emo: homines .. emisti; Sest. 84.

erigo: satis est homines imprudentia lapsos nou erigere, urgere vero iaceutis aut praecipitantis impellere certe inhumanum est; Rab. Post. 2.

eripio: videntur .. hominem ex rerum uatura sustuhsse et eripuisse; Sex. Rosc. 71. ſ. divello.

everto: quem ipsum *hominem* cuperent evertere; Verr. II, 159.

evoco: non eos homines ... evocandos curare oportuit? Verr. I, 84. Pericles Ephesius, homo nobilissimus: Romam evocatus est; ib. 85.

excipio: hosce ego homines excipio et secerno libenter, neque in improborum civium, sed in acerbissimorum hostium numero habendos puto; Catil. IV, 15.

excito: videtis .. hominem per se ipsum .. adflictum ac iacentem ... excitari; har. resp. 50.

exclamo: hic enim vero tu exclamas hominem improbum; Verr. III, 139.

excludo: ceteri, saepe frugalissimi homines, excluduntur; Verr. III, 8.

excutio: qui ... exterarum nationum homines ... excutiant; leg. agr. II, 61.

exinanio: quamquam illi quoque homines sunt ab isto ... exinaniti ac perditi; Verr. III, 199.

exoro: negat illa posse hominem exorari; Verr. I, 138. qui homiuem ... avarissimum exoraret; Rab. Post. 21.

expello: ſ. divello.

expecto: cur igitur exspectem hominem aliquem? prov. cons. 25.

exturbo: quibus possis homiuem e civitate ... exturbare; Muren. 45. quem exturbare homines e possessionibus (solitum esse scimus); Sulla 71.

facio: ne absentes homines in provinciis rei fierent; Verr. II, 95. tot homines honestissimos ... tibi inicisimos fieri nolles; ib. III, 52. ut hic interpres, homo levis atque egens, repente decumanus: ib. 84. ut Apronium et Turpionem, servos homiues, ... divites fieri velles; ib. 91. homo certior fit; ib. V, 101. me ... primum hominem uovum consulem fecisiis; leg. agr. II, 3. ornatum hominem ... aedilem factum esse miraris? Planc. 60. vidit .. pater tuus Appium Claudium, nobilissimum honiuem, ... aedilem non esse factum; ib. 51.

fallo: eos homines spes falleret; div. Caec. 4. fefellit hic homines opiuio; Verr. IV, 86. neque vero ea res fefellit homiues divina mente ... praedítos: leg. agr. II, 90. quod .. homines fefellisti; Sest. 82. ſ. decipio.

fero: quod ferre novos homines non potuerit; Verr. I, 35. legatos vestros || nostros ||, homines auctoritate tenui, ... exterae nationes ferre vix possunt; leg. agr. II, 45. ferebant in oculis hominem quidam boni viri; har. resp. 48. quamvis frugi hominem ... ferre moleste solemus; Planc. 62.

fingo: finxit te ipsa natura ... ad omuis .. virtutes magnum hominem; Muren. 60.

fugio: neque hoc Q. Catulum hominem sapientissimum ... fugit; Verr. a. pr. 44. verum hominem ameniem hoc fugit; ib. IV, 27.

fugo: ſ. averto.

fundo: quae te beluam ex utero nou hominem fudit; Piso fr. 5.

habeo: homines disertissimos ... (habet); Quinct. 7. hominem longe audacissimum .. habuimus ... C. Fimbriam et insanissimum; Sex. Rosc. 33. tot homines habet; ib. 134. se habere hominem potentem; Verr. a. pr. 40. circum pedes autem homines formosos (haberet); ib. I, 92. iste ... in consilio habebat homines honestos; ib. II, 70. ad hunc hominem in iudicum numero habebimus? ib. 79. habeo ex eis, qui adfuerunt, quos producam, quibus hoc commitam, homines honestissimos; ib. 175. ad minores civitates habebat alios ... nequam homines et improbos; ib. III, 84. Albam habebo iudicem, eum hominem; ib. 146. cum ... mecum duos frugalissimos homines scribas haberem; ib. 182. habemus hominem in fetalium manibus educatum; ib. V, 49. quod homo minus idoneus habetur; Caecin. 24. habetis hominem singulari pudore ... amplissimum totius Etruriae [homiem], in utraque fortuna cognitum || coguita ||; ib. 104. cum haberet haec res publica Luscinos ... homines ... patientia

pauperatis ornatos; leg. agr. II, 64. ad certas res conficiendas certos homines delectos ac descriptos habebat; Catil. III, 16. habetis ... omnis homines, universum populum Romanum ... unum atque idem sentientem; ib. IV, 19. habere eruditissimum hominem Panaetium domi; Muren. 66. (ei) graves et magni homines habebantur; Sest. 105. habeo ... L. Lucceium, sanctissimum hominem et gravissimum testem; Cael. 54. si ... homo habendus est (is); Phil. XIII, 2. f. adserv. excipio.

hortor: itaque hortari homines coepit; Verr. II, 90.

iacto: iactatur domi suae vir primarius || primus || et homo honestissimus || et .. honestissimus ||; Verr. I, 67.

ignoro: qui ... hominem ignorat; Flacc. 46.

imitor: ut imitetur homines eos; div. Caec. 28.

immitto: immittentur homines; Verr. I, 78

immuto: quae (epistula) totum immutarat hominem; Verr. II, 64.

impello: luxuries .. hominem et aeris alieni magnitudo ... impulerunt; Sex. Rosc. 39. qui .. non nullos agrestis, homines tenuis atque egentis, in eandeam illam spem ... impulerunt; Catil. II, 20. qui barbaros homines ad bellum impelleret; Sulla 36. quod audaces homines ... nutu impelluntur et ipsi ... contra rem publicam incitantur; Sest. 100. quae res hominem impellit; ib. 134. voltus ... in fraudem homines impulit; Piso 1. f. erigo.

implore: illa deos hominesque implorante; Verr. I, 153.

incito: f. couscribo. impello; Sest. 100.

increpo: qui C. Caesarem, mitem hominem et a caede abhorrentem, saepe increpuit; Sest. 132.

inculco: M. Laterensem (inculcrisne) hominem ... de re publica cogitantem? Vatin. 26.

induco: si unum hominem deterrimum poeta ... fictis vitiis .. deformatum vellet inducere; har. resp. 57. f. decipio.

infutno: ut hominem stupidum ... infatuet mercede publica; Phil. III, 22.

inretio: cum ... homines .. negotii gerentis iudicis .. inretires; Vatin. 12.

insequor: cum Aurius ... clamore hominem ac minis insequi coepisset; Cluent. 24.

interimo: quos ... honestissimos .. homines ... crudelissimis exemplis interemit propudium illud; Phil. XIV, 8.

interrogo: M. Aebutium ... prudentissimum hominem ... nihil interrogas? Flacc. 93.

invenio: tu ... invenes hominem; Quinct. 72. T. Caelium ..., hominem non obscurum, ... inventum esse .. ingulatum; Sex. Rosc. 64. quod ... ille [pater istius] juvenerat homines; Verr. II, 96. cum hominem invenire neqnam nemiuem posses; Font. 39. homines in piscina inveuti sunt; Cluent. 186. juvenient hominem apud sororem tuam occultantem se; dom. 83. hominem invenire ista labes ... nemiuem potuit; ib. 107.

iudico: Atilium ... hominem turpissimum ... iudicares; Sex. Rosc. 50. quaeretis ex quo genere hominem istum indicetis; Verr. I, 45.

lacesso: ut intellegere posset Brutus, quem hominem ... quibus facetiis praeditum lacessivisset; Cluent. 141.

laedo: uon homines laedit; Caecin. 70.

lego: hominem suae civitatis in primis honestum, ... Andronem Centuripinum, legarunt ad Aproniam; Verr. III, 114.

lego: ille legit aleatores, legit ... Cydam Cretensem, ... hominem audacissimum; Phil. V, 13.

levo: ut homines populares ... supplicio aut exsilio levarentur; Verr. V, 13.

libero: homines nocentissimi ... iudicio liberati; Verr. a. pr. 13. haec lex eos homines fortunis locupletat, invidia liberat; leg. agr. II, 68.

loco: duae sunt artes, quae possunt locare homines in amplissimo gradu dignitatis; Muren. 30.

locupleto: f. libero; leg. agr. II, 68. I, 1. facit; Sex. Rosc. 137.

macto: homines bouorum inimicos, hostis patriae ... aeternis supplieiis vivos mortuosque mactabis; Catil. I, 33.

mitto: se homines certos ... in Siciliam ... esse missurus; Verr. II, 96. cum vero ... homines .. certos domo misisset; ib. 98. hominem missum ab isto scitote esse Messanam de legatis unum; ib. IV, 18. tum iste continuo mittit homines certos Melitam; ib. 89. regem ... statim certos homiues ... misisse; ib. 103. symphoniacos homines sex cuidam amico suo ... muneri misit; ib. V, 64. quod ceteros in provinciam eius modi homines cum imperio mittimus; imp. Pomp. 13. qui diceret non oportere mitti hominem privatum pro consule; ib. 62. summos homines ... deprecatores hnius periculi missos videtis: Balb. 41. cum ad nos Cotylam mitteret ... hominem aedilicium; Phil. VIII, 24. at hominem dignum mittent; ib. XI, 25. f. duco.

miror: illos homines sapientissimos ... miror; har. resp. 46.

moneo: monet homiuem; Verr. II, 69. ea monet alienum hominem; ib. III, 157. ille hominem mihi amicissimum, Cn. Pompeium, monebat; Sest. 133.

moveo: non movit hominem; Sest. 88.

muto: hoc ... locum tantum homiuesque mutarat; Verr. IV, 72.

neco: cum tot homines innocentes uecarit; Verr. I, 9. Callisthenem, doctum hominem, ... ab Alexandro necatum (esse); Rab. Post. 23. si tempus est ullum iure hominis necandi; Milo 9. quia non aiio facinore clari homines ... uecantur; ib. 17.

nomino: cum hominem nomino; Quinct. 41. quem ego hominem ... nominatum volo; Verr. a. pr. 18. quod hominem non nominat; ib. I, 116. hominem innocentem et summa prudentia praeditum nominas; ib. III, 214. si velim nominare homines; ib. IV, 14. qui sunt homines a Q. Metello fratre ... palam nominati; dom. 13.

noto: cum floreutem hominem ... L. Satarninum, censor notasset; Sest. 101. accusatio crimen desiderat ... [hominem ut notet]; Cael. 6. senatus ... hominem notavit; Milo 31.

novi: qui non uorat hominem; Sex. Rosc. 105. profecto, si recte homiues novi, nou mentientur; Verr. II, 175. hominem uostis; ib. V, 65. quod hominem norant; Cluent. 78. nosti optimos homines; Ligar. 32. qui optime uostros homines novit; Deiot. 23. num denique homiues (novit)? Phil. V, 13.

nudo: f. deligo.

obstupefacio: obstupefactis hominibus ... (plausus) compressus est; Deiot. 34.

occido: cum ... Sex. Roscius, homo tam splendidus ... sit occisus; Sex. Rosc. 20. ut homines ... occiderentur; ib. 80. homines impune occidebantur; ib. 93. nullum modum esse hominis occidendi; ib. 100. hominem occidendum curavit; ib. 103. homo occisus est; ib. 128. vis hominem occidere; ib. 145. non oportere esse cuiquam ... hominis occidendi potestatem; Verr. I, 72. cum hominem constaret occisum; ib. 74. ut homo occideretur; Tull. 9. quo tempore possent ... homines occidere; ib. 12. nostri testes dicunt occisos homiues; ib. 24. ut homines M. Tullii occiderentur; ib. 25. occidunt homines; ib. 34. nec homo occidi ... sine dolo malo potest; ib. 34. dicis oportere quaeri homines ... occisi essent necne; ib. 38. non visum esse maioribus nostris .. indignum ... hominem occidi; ib. 49. noluerint maiores nostri ... hominem occidi; ib. probabis ... homines ... te ... potuisse occidere; ib. 53. occisis hominibus; Cluent. 181. qui hominem occidit; Rabir. 19. qui cum telo occideudi hominis causa fuit; ib. si .. occisus est a piratis Adramytenus homo nobilis; Flacc. 31. qui a se hominem occisum esse fateatur; Milo 7. cum de homine occiso quaeratur; ib. 8.

cum videat .. gladium nobis ad hominem occidendum ab ipsis porrigi legibus: ib. 9. quae (lex) non hominem occidi, sed esse cum telo hominis occidendi causa vetat; ib. 11. ut ... non hominis occidendi causa habuisse telum iudicaretur; ib. qui hominem occidisset; Phil. II, 22. aut hominem occidit; ib. VIII, 27. si iudicaveritis ... hominem occidi; Fr. C. 31.

occulto: quid accidit cur tanto opere iste homo occultaretur? Verr. V, 65.

odi: quod hominem oderit; Cluent. 85.

offendo: labor offendit ‖fiendi, confitendi‖ homines; Cael. 46.

oppono: ad omnis introitus ... armatos homines opponit; Caecin. 21. armatos homines opposui; ib. 31.

opprimo: ut mihi non unus homo .. opprimendus sit; div. Caec. 26. qui ... hominem prudentissimum pecunia oppressum esse arbitrarentur; Cluent. 77. Q. Metellus ... opprimet hominem; Catil. II, 26. ut hominem sibi carissimum ... vestris oppressum sententiis audiat; Balb. 64.

orno: cum .. ne de venalibus quidem homines electos, sed ex ergastulis emptos nominibus gladiatoriis ornarit; Sest. 134.

oro: Oppianicus .. orare hominem coepit; Cluent. 68.

paenitet: ut illum hominem perditissimum ... provinciae paeniteret; Sest. 60.

paro: homines ... parasti; Sest. 84.

percutio; securi esse percussos homines innocentis; Verr. I, 76. a quo cognostis nobilissimos homines atque innocentissimos securi esse percussos; ib. IV, 144. Hermippum, hominem eruditum, ... percussit; Flacc. 46.

perdo: f. abicio. exinanio.

perduco; hominem ad IIS LXXX perduci; Verr. II, 69.

persequor: hominem .. audacissimum ... bello censui persequendum; Phil. VI, 2.

pertimesco: bosce homines minime puto pertimescendos; Catil. II, 18.

perturbo: isdem rebus est perturbatus homo longinquus; Deiot. 10.

pono: frugi igitur hominem ... et in omnibus vitae partibus moderatum ac temperantem ... videtis positum in vestra fide ac potestate; Font. 40. posuit Scatonem illum, hominem sua virtute egentem; dom. 116.

posco: qui ... M. Octavium Ligurem, hominem oruatissimum, ... poscere pecuniam non dubitarit; Verr. I, 127.

possideo: sed brevi tempore totum hominem ... possederat; Verr. III, 158.

praeficio: quantam (multitudinem) ... in eodem homine praeficiendo videmus; imp. Pomp. 69. seditiosos homines rei publicae praeficiebant; Flacc. 16.

praetereo: Saxam .. Decidium praeterire qui possum, hominem deductum ex ultimis gentibus? Phil. XIII, 27.

prehendo: f. deduco.

profero: at homo inertior, iguavior ... proferri non potest; Verr. II, 192. non hominem potentem aliquem ... profcram; Cluent. 126.

prohibeo: censorem, hominem sanctissimum, simulacrum Concordiae dedicare pontifices ... prohibuerunt; dom. 137.

proicio: homines focuecos in medium ad tentandum periculum proicit ‖proiectos‖; Fr. B. VI, 1.

proripio: f. deligo.

proscribo: cum proscribcrentur homines; Sex. Rosc. 16.

prosequor: iste .. hominem verbis vehementioribus prosequitur; Verr. II, 73.

prosterno: ut tertius dies sic hominem prosterneret; Verr. I, 20.

pudet: quid pudeat hominem ... sine rubore? Fr. B. XV, 11, 6.

pulso: sex lictores circumsistunt ... ad pulsandos verberandosque homines exercitatissimi; Verr. V, 142.

puto: hominem prae se neminem putet; Sex. Rosc. 135. Caecilium istum magnum hominem putabat? Deiot. 23. hunc .. hominem putem; Phil. III, 12. hunc ipsum, mihi hominem familiarissimum, ... consulem non putarem; ib. VII, 5.

quaero: ut perspicuum .. esse possit, hominem ab isto quaesitum esse; Verr. a. pr. 6.

rapio: rapientur homines in haec iudicia; Rab. Post. 18.

recipio: Rudinum hominem maiores nostri in civitatem receperunt; Arch. 22. ceterae civitates omnes non dubitarent nosiros homines ‖omnes‖ recipere in suas civitates; Balb. 29.

reddo: homines sceleris ... damnati, ad supplicium traditi, ad palum adligati ... soluti sunt et Triocalino redditi; Verr. V, 11. sit aequius hominem honestissimum ... reddi amicis; Font. 41. f. dedo.

reformido: homines maritimos non plane reformidat; Verr. V, 69.

relaxo: homines ... interdum animis relaxantur; Phil. II, 39.

relevo: ut saepe homines aegri morbo gravi... relevari videntur; Catil. I, 31.

reliquo: ibi hominem ingenuum ... fumo excruciatum semivivum reliquit; Verr. I, 45. multos formosos homines reliquit; ib. 91. ergo iste homo ex eius modi civitate ... testis relinqueiur? ib. V, 105.

removeo: ipse Sulla ... ab se hominem ... removit; Verr. I, 38. sin hominibus remotis de causa quaeritis; Caecin. 104.

repello: homines audacis ab eius templi aditu ... repulisti? dom. 54. f. averto.

reperio: non reperietis hominem timide ... ligurientem; Verr. III, 177. praeterea (reperietis) C. Marium, P. Didium, Q. Catulum, P. Crassum, non litteris homines ad rei militaris scientiam sed rebus gestis ac victoriis eruditos; Font. 43. neminem reperietis nisi forte eius modi hominem; Cluent. 185. quia perraro grati homines reperiantur; Planc. 4.

requiro: etenim ille requisisse etiam dicitur Archimedem illum, summo ingenio hominem; Verr. IV, 131. quam ob rem ille nescio quis sapiens homo ... ad res iudicandas requiratur; Font. 25.

reservo: quam ob causam hominem reservasti? Verr. V, 67. hominem ipsum ad dubia rei publicae tempora reservandum ... putatis? Font. 42.

restituo: ut cuncti ... ad me unum, hominem fractum et prope dissipatum restituendum ... venirent? sen. 24. hominem omnium nequissimum ... condemnatum qui integrum restituit; Phil. II, 56.

retineo: quem ego hominem iudicem non retinuisse; Verr. a. pr. 31. hospes ... hominem ... retinere coepit; ib. I, 64. homines ... redditi alii sunt, alii etiam nunc retinentur; ib. 93. retinete hominem in civitate; ib. II, 76. ut ex eo genere homines ... diligenter vobis retinendos existimetis; Font. 42. quem ad modum ... hominem ... summa auctoritate praeditum, levatum iniuria, vivem retinere possemus; Caecin. 102. homines impios ... odium retinebat ‖tenebat‖; dom. 92.

rideo: sua contio risit hominem; har. resp. 8.

secerno: excipio.

sequor: hominem sum secutus privato consilio; Marcell. 14. quam nequam hominimem secutus esset; Phil. II, 61.

sollicito: sollicitant homines imperitos Saxa et Cafo ‖Saxae et Cafones‖; Phil. X, 22.

solvo: f. reddo.

specto: si homines ipsos spectare convenit; Font. 27.

spolio: ut homo consularis exclusus miser ... spoliaretur beneficio et aequitate legis tuae; Vatin. 27. amicissimum hominem si honestate spoliatum audierit; Rab. Post. 44. f. depeculor.

stimulo: ut .. fames stimularet homines; dom. 12.

subicio: f. demitto.

sublevo: a defendendis hominibus sublevandisque denique decet; div. Caec. 5.

suborno: hominem multorum hospitem, Ambivium quendam, ... suborsatis; Cluent. 163.

sumo: homines notos sumere odiosum est; Sex. Rosc. 47.

supero: quis M. Scaurum, hominem gravissimum, ... a Q. Maximo (superari posse arbitratus est)? Muren. 36. quos homines si ... vi armisque superassem; Sest. 39.

suspendo: f. corripio.

teneo: manifestis in rebus hominem iam teneri videbitis; Verr. II, 181. qui C. Matrinium .. summa virtute hominem, ... tenuit; ib. III, 60.

terreo: nolite ... putare ... homines consceleratos impulsu deorum terreri; Piso 46.

testor: ego omnis homines deosque testor; Caecin. 83. omnis homines deosque testor; Rab. Post. 15. testabor semper deos homuesque quid sentiam; Phil. VII, 20.

tollo: demonstrant ... hunc hominem ... de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20. memini .. illum hominem aedilicium iam praetorem ... constitutum ... de civitate esse sublatum; Cluent. 79. hominem veneno .. sustulit; dom. 115. f. eripio.

trado: isti ipsi equites Romani ... splendidi homines ... vincti Apronioque traditi sunt; Verr. III, 37. consularem hominem consulari imperio provinciam Asiam obtinentem Samiario .. tradidit; Phil. XI, 5. f. decipio.

traduco: miserum atque iniquum ex agro homines traduci in forum; Verr. III, 26.

vador: hominem in praesentia non vadatur; Quinct. 28.

verbero: deinde iubet undique homiuem vehementissime verberari; Verr. V, 161. f. pulso.

vexo: idem Domitius M. Silanum consularem hominem quem ad modum tribunus pl. vexavit? Fr. B. VII, 6.

video: cum homines viderent; Verr. II, 4. cum videbas [in contione] eos homines; ib. III, 187. vidistis homiuem; ib. IV, 92. [hominem] in tanto conventu .. vidi nemiuem; ib. V, 65. eum cum illa auctoritate *hominem* miseria videres praeditum; ib. 108. ecquem hominem vidimus? Pout. 24. equites Romanos, homines honestissimos, laudatores videtis; Cluent. 197. quem hominem ut ... Romae contemptum, abiectum videbamus; leg. agr. II, 93. cum ferro et facibus homines tota urbe volitantis vidistis; sen. 7. quem vos ... ducem vidistis, hominem sine re, sine fide; Cael. 78. putavi austerum hominem, putavi tristem, putavi gravem, sed video adulterum; Fr. A. V, 11.

vinco: tot homines .. prudentia consilioque vicisti; Verr. III, 15. maiores ... Carthaginienses, homines in maritimis rebus exercitatissimos parassimosque, vicerunt; imp. Pomp. 55. perdidimus hominem magnifice que vicimus; Catil. II, 1.

violo: idem .. deos hominesque ... violavit; har. resp. 43. quod quemquam clarum hominem atque optime de re publica meritum ... violari facile patiuntur; ib. 46.

voco: ut homo singulari cupiditate ... praeditus ... in iudicium vocaretur; div. Caec. 6. eu vocari homines honestissimos; Verr. III, 65. Archagathum Haluntinum, hominem ... nobilem, vocari iussit; ib. IV, 51. novi quidam homines in suspicionem vocati sunt? Cluent. 182. prudentissimum hominem, nobilissima familia natum, optime de re publica meritum, in discrimen omnium fortunarum vocavisti? Flacc. 81. ad iutegritatem maiorum ... hominem vocabant; Sest. 21. an hic ... consularem hominem admodum adulescens in iudicium vocavisset? Cael. 47. qui hominem consularem ... in iudicium vocarit; ib. 78.

urgeo: f. vrigo.

ohne Verb: versutissimum hominem et in falleudo exercitatissimum; Fr. A. III, 10. qua Q. .. Curinni hominem quaestorium; Fr. B. VIII, 22.

2. **Genetiv**: puto: contendere de re publica ... magnorum hominum semper putavi; Balb. 60.

sum: perditissimi est .. hominis; Sex. Rosc. 112. ut haec laus ... non solum hominum, verum etiam temporum illorum esse videatur; Verr. I, 56. Africani est hoc, hominis liberalissimi; ib. II, 26. exponam vobis breviter quid hominis sit; ib. 134. illud considerati hominis esse putavit; Caecin. 1. huc constantis (hominis esse putavit); ib. omnes (orationes) ... causarum ac temporum sunt, non hominum; Cluent. 139. illud est hominis magni; ib. 159. deponere, esset hominis et astuti et ingrati; Muren. 8. improbi .. hominis est mendacio fallere; ib. 62. illud vero est hominis ingrati tacere; dom. 30. qui (stips) quorum hominum esset nesciremus; har. resp. 5. hominis non esset, ... redarguere nostrum meudacium; Ligar. 16. quid .. est minus ... hominis? Phil. II, 9. non illa .. luxuriosi hominis, sed .. abundantis erant; ib. 166. domum recipere legatum hostium ... hominis est nihil de dignitate, nimium de periculo cogitantis; ib. VIII, 29. immuderati .. hominis et turbulenti (est); ib. X, 23. cuiusvis hominis est errare; ib. XII, 5.

venit in mentem: venit mihi in mentem M. Catonis, hominis sapientissimi; Verr. V, 180.

video: si hoc magni cuiusdam hominis ... videtur; prov. cons. 44.

3. **Dativ**: absum: quid .. abest huic homini? Balb. 9.

accido: quae .. homini ... gravior poena accidere potuit? prov. cons. 14. quicquid homini accidere possit; Phil. XI, 7. scio .. quidvis homini accidere posse; ib. XII, 24.

adfero: si quam coniecturam adfert hominibus ... figura; Qu. Rosc. 20. quantum (facultatis) homini vigilanti ... prope cotidiano dicendi exercitatio potuit adferre; Pomp. imp. 2. ista nostra adsiduitas .. nescis quantum interdum adferat homiuibus fasidii; Muren. 21.

adimo: hominibus ... ademit misericordiam; Sex. Rosc. 154. consulari homini P. Clodius ... civitatem adimere potuit; dom. 79.

admoveo: quos stimulos admoverit homini studioso ... victoriae, sed tamen nimium communem Martem belli ... metuenti; Sest. 12.

adsigno: nec vero id homini quisquam ... adsignandum putavit; Rab. Post. 27.

aestimo: C. Catoni, consulari homini, ... HS VIII millibus his aestimata sit; Verr. III, 184.

ago: agit homiuibus gratias; Verr. V, 161.

antefero: quis dubitet de foederibus ... hominibus ‖ omnibus ‖ iuris peritissimis imperatores nostros anteferre? balb. 45.

aufero: ut HS cccc milia duobus hominibus ‖ nomiubus ‖ auferret; Verr. II, 26. quam multis istum putatis hominibus honestis de digitis anulos abstulisse? ib. IV, 57.

augeo: vitium ventris et gurgitis non modo non minuit aetas hominibus, sed etiam auget; Cael. 44.

committo: committere igitur eum non fidelissimis hominibus noluit; Verr. V, 84. committite ... his hominibus haec omnia; leg. agr. II, 65. rem publicam vigilanti homini ... commisistis; ib. 100. Trallianos Maeandrio causam publicam commisisse, homini egenti; Flacc. 52.

comparo: hanc homini alieuissimo ... laudationes ... comparare; Verr. IV, 147.

concedo: nobiles ... eis hominibus ... ornamenta sua concedant necesse est; Sex. Rosc. 139.

condono: obsecrat ne se ... Oppianico, homini nefario, condemnato ... condonetis: Cluent. 201. confirmo ... condonari certis hominibus omnia; leg. agr. II, 15. apothecae totae nequissimis hominibus condonabantur; Phil. II, 67.

conloco: hominī levi et subito filiam conlocavit; Piso fr. 4.

constituo: in eo indicio, quod hominibus ad suas res repetendas est constitutum? Verr. IV, 71.

credo: nega ... equiti Romano, homini honesto ... credi oportere; Qu. Rosc. 43. sustinebunt tales viri se ... tot hominibus honestissimis ... non credidisse? Verr. I, 10. credent omnes ... tribus homini gravissimo ...; ib. 14. homini credidisse ... videremini; ib. III, 224. homini sceleribus ... contaminatissimo nihil esse credendum; prov. cons. 14.

debeo: quantum (laudis) forti viro et sapienti homini ... debeatur; imp. Pomp. 20. hi ... aliquid se ... notis hominibus debere confitebuntur: leg. agr. II, 21. huic ego homini ... tantum debeo, quantum hominem homini debere vix fas est; Quir. 17. ut is ... poenas dis hominibusque meritas debitasque persolvat; Phil. XI, 29.

defero: homini ille honorem ... deferebat; Piso 2.

denego: videbor ... honorem homini amicissimo denegavisse; Phil XI, 19. huic ego homini ... denuntio; div. Caec. 25. homini Romae in foro denuntiat; Caecin. 19.

desum: qui his hominibus ad vere referendum aut fidem putet aut ingenium defuisse; Sulla 42.

detraho: honorem debitum detraxerunt non homini, sed ordini; Verr. IV, 25.

dico: hominī ... familiarius dixi; Quinct. 77. superbum est enim ... dicere praetorem ... homini honesto; Verr. IV, 45.

dispertio: a quibus initia ... humanitatis hominibus ... dispertita esse dicuntur; Verr. V, 187.

distribuo: quaesivi ex eo ... quibus hominibus ... illum agrum esset distributurus; leg. agr. II, 79.

do: negotium dat illis suis comitibus, nequissimis turpissimisque hominibus; Verr. I, 63. etenim erat iuiquum hominis proscripto quicquam dari; ib. 123. Petrini ... P. Naevio Turpioni, homini improbissimo, ... HS $\overline{\text{XII}}$ dare coacti sunt; ib. III, 90. quorum legatis, hominibus nobilissimis, Androni et Artemoni, senatus ea mandata dedit; ib. 108. potestas erat isti, homini integro ... data; ib. 140. videte quam infinitam istis hominibus licentiam ... daturi sitis; ib. 220. Siculone homini legati ... potestatem ... dari? ib. V, 83. si ... mihi, non copioso homini ad dicendum, optio detur; Caecin. 64. quid tam praeter consuetudinem quam homini peradulescenti ... imperium atque exercitum dari, Siciliam permitti atque Africam? imp. Pomp. 61. ne hominibus levitate Graecis, crudelitate barbaris civem ... dederitis; Flacc. 24. homini ... turpissimo ... quis imperium infinitum dedit? dom. 23. cum hominibus enervatis ... consulatus ... esset datus; Sest. 24. cervices tribunus plebis privato, praestantissimus vir profligatissimo homini daret; ib. 89. homines .. ad deos nulla re propius accedunt quam salutem hominibus dando; Ligar. 38. f. dispertio.

evenio: ut eis .. hominibus ... ea res fauste, feliciter prosperaque eveniret; Muren. 1.

expetendum est: cum omnia semper ad dignitatem rettulissem nec sine ea quicquam expetendum esse homini in vita putassem; Sest. 48. quae (res) sint homini expetendae; Piso 68.

facio: Eupolemo Calactino, homini nobili, ... non idem fecit? Verr. IV, 49. quid huic tu hominī facias? Caecin. 30.

fero: tanto scelere astrictis hominibus statuerunt nihil a se adiumenti ... ferri oportere; Sulla 82.

gero: morem homini gessi; Cluent. 145.

gratificor: num alicui gratificabatur aut hominī aut ordini? Fr. B. VI, 36.

habeo: ut honorem hominibus habitum in monumentis eius modi ... consecrari arbitrentur; Verr. II, 158. qui honos non homini solum habetur; ib. IV, 25. honos haberi homini ... videtur? leg. agr. II, 60.

haereo: potest hoc homini .. haerere peccatum? Qu. Rosc. 17.

ignosco: ignosci oportere ei homini; Sex. Rosc. 51. Metello, homini sapienti, prorsus non possum ignoscere; Verr. II, 162. Postumo non ignoscam, homini mediocriter docto; Rab. Post. 23.

impendeo: cum multa et varia impenderent hominibus genera mortis; Phil. XIV, 34.

incido: sane homini praeter opinionem improviso incidi; Verr. II, 182.

indico: cum bellum ... dis hominibusque indixisset; Verr. I, 48. ut ab isto ... hominibus ... bellum indictum putaretur; ib. IV, 72.

ingenero: non ingenerantur hominibus mores .. a stirpe generis; leg. agr. II, 95.

inicio: iste hominibus miseris ... inici catenas imperat; Verr. V, 106. hic tum iniectus est hominibus scrupulus; Cluent. 76.

inrego: vetant XII tabulae leges privatis ||privis|| hominibus inrogari; dom. 43.

irascor: di .. hominibus iraasci ... consuerunt; Qu. Rosc. 46. cum homini sit iratus; Phil. VIII, 18.

largior: quae aut fortuna hominibus aut natura largitur; Verr. IV, 80.

licet: ut hominibus ne oblivisci quidem ... liceret; Verr. III, 186. quibus hominibus ... in re publica versari liceret; ib. V, 152. sin hominibus tantam licere indicas; Phil. XIII, 15. hominibus maioribus natu ne in suis quidem praediis impune ... liceat esse; Fr. B. XIII, iv, 2.

male dico: male dic Titio Sabino, homini Reatino; Sest. 80.

mando: populum Romanum hominibus novis industrius libenter honores mandare semperque mandasse; Verr. IV, 81.

mereo: ſ. debeo; Phil. XI, 29.

minor: iste homini minari acerrime coepit; Verr. IV, 66. nisi vehementius homini minatus essem; ib. 149.

minuo: ſ. augeo.

mitto: mittit homini munera satis large haec ad usum domesticum; Verr. IV, 62.

moveo: si mihi homini vehementer occupato stomachum moveritis; Muren. 28.

navo: qui hominibus potentibus, gratiosis, desertis, ... ultro se offerre soleant, operam navare, testimonium polliceri; Cael. 21.

noceo: si Iuppiter .. hominibus nocuit; Sex. Rosc. 131. ne quid nostris hominibus istae gentes nocere possint; Font. 45.

nuntio: ubi hoc quaestori Caecilio, ... homini aequissimo, nuntiatum est; div. Caec. 56. nova res ... nuntiatur ... P. Titio tutori, homini frugalissimo; Verr. I, 135.

obicio: homini .. Phrygi ... fiscinam ficorum obiecisti; Flacc. 41.

obtempero: hominibus stultis obtemperari non oportere; Caecin. 68.

offero: ſ. navo.

optandum est: quod ne optandum quidem est homini; sen. 3. si nihil est homini magis optandum; Quir. 2.

paco: L. Visidio ... homini in primis ornato atque honesto ... huic ... poteritne esse pacatus Antonius? Phil. VII, 24.

parco: si homini scelerato pepercissent; Verr. I, 69. hnic homini parcetis igitur; ib. 81. pepercit homini amico; ib. III, 153.

pateo: huic homini si cuius domus patet; Verr. III, 8. qui (orbis terrarum) semper nostris homi-

nibus maxime patuit; ib. V, 168. qui (honos) semper patuerit hominibus ortus ... equestri loco; Planc. 17.

permitto: fatebere ... te eos magistratus hominibus ... permisisse? Verr. II, 137. videretis quibus hominibus ... potestatem permitteretis; leg. agr. II, 63. ſ. do. imp. Pomp. 61.

placeo: Cannutio, perito homini, ... placuit repente pronuntiari; Cluent. 73. placuit homini prudentissimo; Balb. 63.

polliceor: ſ. navo.

praefero: se M. Scium ... homini nobilissimo ... M. Pisoni praetulisse; Planc. 12. quem vos a se ortum hominibus nobilissimis ... praetulistis? Phil. VI, 17.

praepono: ut nobilissimis hominibus longe praeponerer; leg. agr. II, 7.

probo: hominibus tali prudentia praeditis certe probavissem; Cluent. 151.

propono: quibus (legibus) Latiuis hominibus erat propositum aliqua ex re praemium civitatis? Balb. 54.

reddo: non opinor uegaturum esse te homini honesto, ... L. Curidio, te argentum ... reddidisse; Verr. IV, 44.

refero: quaudo .. ego hnic homini ... (gratiam referam)? sen. 24.

refragor: ne refragari homini amicissimo ac de me optime merito videar; Phil. XI, 20.

reliuquo: huic homiui ... vitae et sanguinis tantum relictum esse (scitote); Verr. III, 56. vitam solam relinquit nefariis hominibus; Catil. IV, 8.

resisto: ut ... hominibus resistatis; Sex. Rosc. 12. si isis hominibus resistetis; ib. 138. si ... acrimoniam ceperis ad resistendum hominibus audacissimis; Verr. a. pr. 52. qui homini clarissimo, ... M. Druso, restiterunt; Cluent. 153.

respondeo: homini quae visa sunt ... respondit; Verr. II, 73. itaque homini improbissimo respondent Agyriuenses; ib. III, 68. respondi homini, ut potui; ib. IV, 147. M. Catoni, homini in omni virtute excellenti, ... respondebo; Muren. 54. idem tribuno plebis, potentissimo homini, M. Druso, sed multa in re publica molienti ... respoudit; Planc. 33.

satis facio: ut .. Considius .. satis facere hominibus non posset; Ligar. 2.

servio: ut uon modo homini nemini ... servias; Sulla 25.

statuo: statui ... modum ... C. Numitorio ... primo homini; Verr. V, 163.

studeo: quamquam multi boni adulescentes illi homini nequam ... studuerunt; Cael. 10.

subvenio: propterea quod homini iam perdito ... subvenisti; Verr. IV, 87.

succenseo: succenses .. huic A. Plotio, ornatissimo homini; Planc. 17.

sum: si est homini houesto locus in civitate; Quinct. 94. (haec) erunt homini minime malo? div. Caec. 45. quod est Graecis hominibus in proverbio; Verr. I, 53. intellegetis enim nullis hominibus quemquam tanto odio quanto istum Syracusanis et esse et fuisse; ib. II, 15. certe huic homini spes nulla salutis esset; ib. III, 168. neque .. illi hostes hominibus (erant); ib. IV, 112. nisi arbitramini L. Crasso, Q. Scaevolae, C. Claudio, potentissimis hominibus, .. commercium ... cum Graecis hominibus non fuisse; ib. 133. aditus omnis hominibus ... non modo disiunctus sed etiam clausus fuit ‖ clausus est ‖; ib. V, 6. hoc dico, eandem tum fuisse P. et L. Cominiis, ... honestis hominibus et disertis, controversiam cum Staieno; Cluent. 100. querimur saepe hominibus uovis non satis magnos ... esse fructus; ib. 111. hominibus ignominia notatis ... in curiam reditus esset; ib. 119. num vobis ... otiosis hominibus in hoc numero locum fore putatis? leg. agr. II, 77. quod si id crimen homini novo esse deberet; Muren. 17. pareus tuus ... reo de pecuuiis repetundis Catilinae fuit advocatus, improbo homini; Sulla 81. atque ut sciatis non homiuibus istum ... hostem semper fuisse; dom. 66. homiuibus iniuria tui stupri inlata in ipsos dolori non fuit; har. resp. 38. quae potest homini maior esse poena? ib. 39. non invenio quae latebra togatis homiuibus esse possit; Cael. 62. utrum .. amicitias clarorum virorum calamitati hominibus an ornamento esse malitis; Balb. 65. P. Rutilius, qui documentum fuit hominibus nostris virtutis; Rab. Post. 27. satis multa hominibus nou iniquis haec esse debeut; ib. 45. quisnam esset ... tam dis hominibusque hostis; Phil. II, 64. quid homini .. Arpinati cum Balis, agresti ac rustico? Fr. B. XIII, IV, 2.

timendum est: ut iutellegatis uihil esse homiui tam timeudum quam invidiam; Cluent. 7.

trado: homini taeterrimo ... nonne .. populos liberos ... tradidisti? dom. 23. tu ... homini egentissimo ... omuis mancipes ... tradidisti? ib. 25.

tribuo: quod homini tribuendum sit; Caecin. 104. homini plus tribui quam nescio cui necessitati; prov. cons. 28. seutentia mea ... si dignitas agitur Caesaris, homini tribuam; ib. 47. ut ... plus homiui quam deae tribueretur; Balb. 9.

vendo: Brogitaro Gallogaeco, impuro homini, ... fanum .. veudideris? har. resp. 26. fanum ... veuditum (est) ... Brogitaro, impuro homiui; Sest. 56. quam hic immunitatem ... nou .. singulis hominibus ... veudidit? Phil. III, 10.

venio: nam quid homini potest turpius ... usu venire? Quinct. 49. minime esse credeudum homini tam ingenioso ... non veuisse in meutem; Cael. 53.

videor: id hoc veri similius Graecis hominibus videbatur; Flacc. 14. quod (supercilium) .. homiuibus non supercilium ... videbatur; Sest. 19. quae lex privatis homiuibus esse lex nou videbatur; Piso 30.

4. **Ablativ:** adfluo: celebri .. urbe et ... eruditissimis hominibus ... adfluentі; Arch. 4.

careo: populari homiue populus Romanus ... careret; har. resp. 44.

delector: si istis hominibus delectemini; Verr. II, 77. cur ... hoc homine delectemur; Arch. 12.

facio: quid hoc homine faciatis? Verr. I, 42. quid hoc homine facias? ib. II, 40. Sest. 29. quid istis hominibus factum est? Cluent. 186.

nascor: parente P. Sestius natus est .. homine ... et sapiente et sancto; Sest. 6.

opus est: quid armatis hominibus (opus fuit)? Tull. 54. expedito nobis homine et parato ... opus est; Phil. XI, 26.

utor: (utar teste) P. Vettio Chilone, homine equestris ordinis honestissimo; Verr. III, 166. multis .. peritissimis hominibus auctoribus uteretur; Caecin. 69. utebatur .. medico non ignobili et spectato ‖ medico ignobili sed spectato ‖ homine, Cleophauto; Cluent. 47. cum ... Sassia ... Sex. Albio quodam colono, homine valenti, ... familiarius uteretur; ib. 175. utebatur hominibus improbis multis; Cael. 12.

5. **mit Präpositionen:** abduco a: ab illis hominibus ... ad hanc homiuum libidinem ... me abducis? Verr. III, 210.

accedo ad: accedit ad hominem Timarchides; Verr. V, 116.

accipio a: sic a summis homiuibus ... accepimus; Arch. 18.

ago contra: cum agerem contra hominem disertissimum ... C. Cottam; Caecin 97. — de: populus Romanus ... agere ... de hominibus voluit; Verr. a. pr. 36. videtis agi de homiuibus armatis; Tull. 42.

amaudo ad: ad homines a piraturum metu ... alienissimos, ... ad Centuripinos, homines maxime mediterraneos (amandat homiuem); Verr. V, 70.

animadverto in: tamen in homiuem ... ho-

nestissimum tam graviter animadverti ... non oportuisse; Verr. V, 20.

audio de: ecquo de homine hoc audivistis? Verr. II, 158. de quo hoc homine auditum est? ib. de quo vos homine ne ab inimicis quidem ... maledictum .. audistis; Font. 37. — ex: ex .. propinquis, .. homiuibus honestissimis, audio; Sex. Rosc. 49. itaque hoc ... ex homine clarissimo ... saepe auditum est; Verr. III, 3. audieram ex sapientissimo homine; sen. 9.

aufero a: ab homine quae voluit in Dolabellam abstulit; Verr. I, 97. te .. ista (video) ... ab homine eo ... eripuisse atque abstulisse; ib. IV, 14. a Phylarcho Centuripino, homine locuplete, ... phaleras ... utrum tandem abstulisti an emisti? ib. 29. ab Lysone ... primo homine ... Apollinis signum ablatum certe neu oportuit; ib. 37.

cado in: non .. cadit ... in hunc hominem ista suspicio; Sulla 75. quod .. facinus .. in hominem imprudentem caderet; Deiot. 16.

caveo a: a turbulentis hominibus atque novarum rerum cupidis ... est cavendum; Rabir. 34. minus doleudum, quod ab homine impuro ... non caverit; Phil. XII, 25.

coëo cum: nullam societatem ... cum homine ullo coieras; Sex. Rosc. 96.

cogito de: nec vero de illo sicut de homine aliquo debemus ... cogitare; Phil. VI, 7.

cognosco in: quod in homine summam fidem prohitatemque cognosset; Vatin. 38.

committo in: multa enim et in deos et in homines ... commisit; Verr. I, 7.

comparo cum: hominem cum homiue ... comparare; dom. 130.

confero cum: ut (me) tecum, cum homine uno ... iufimo conferam; Vatin. 10.

confugio ad: ad Caepasios fratres confugit, homines industrios; Cluent. 57.

conloquor cum: nunquam cum homine quoquam conloeutus esse; Sex. Rosc. 74. ut deus ... cum hominibus conloquatur; har. resp. 62. .

constitue cum: reliqua ... constitui cum hominibus; Verr. II, 65.

convenio in: quae in nullum hominem alium dici neque convenire possint; Verr. III, 206. tametsi omnia in istum hominem convenire putetis; ih. III, 26.

decerno in: idem hoc decretum est ... in P. Umbrenum, libertinum hominem; Catil. III, 14.

defero ad: querimoniae delatae ad homiuem; div. Caec. 67.

deprecor pro: pro P. Popilio, nobilissimo homine, adulescentes filii, non propinquorum multitudo populum Romanum est deprecata; seu. 37.

detraho de: de hominibus ... detrahit; Caecin. 70.

dico de: quo de homine uihil ... dicere nobis est necesse; Cluent. 163. quid de ... ceterorum .. ordinum omnium hominibus (dicemus)? Rabir. 27. de homine nihil dixi; Phil. II, 7. de Theopompo, summo homine, (dicere) negleximus; ib. XIII, 33. — in: in hominem dicendum est; Flacc. 23. in hominem ipsum (dico); prov. cons. 8. f. convenio in. — pro: L. Quinctius dicens pro homine alieuissimo; Tull. 4. me pro summo poëta atque eruditissimo homine dicentem; Arch. 3.

disco a: disce ab homine religionibus dedito ius; dom. 127.

discribo in: duodena discribit in singulos homines iugera; leg. agr. II, 85.

dissideo cum: iudicare debetis me non cum homine solere sed cum causa dissidere; Phil. XI, 15.

emo a: f. aufero a; Verr. IV, 14. — de: meminerat ... Crassum emisse de libertino homine; Balb. 56.

emitto in: vestrae sapieutiae .. est ... (aculeos) emittere in hominem; Cael. 29.

eo contra: miramur ad arma contra istum hominem Lampsacenos isse? Verr. I, 113.

eripio a: a Tissensibus ... frugalissimis .. hominibus uonne plus ... eripitur ‖ eripiebatur ‖? Verr. III, 86. f. aufero a; Verr. IV, 29.

excogito in: quod innocentem in hominem ... novum ... supplicii genus excogitavit; Verr. IV, 88.

existimo de: quamquam de homine, sicut necesse erat, existimabant; Cluent. 49.

facio de: quod quidem .. nullo unquam de homine factum est; Verr. III, 45. quod de homine nobilissimo ... feci sti; Ligar. 37. — ex: ex homine ... factus est Verres; div. Caec. 57. — in: haec in homines alienissimos ... viri boni faciunt; Quinct. 51. cum ... multa in deos hominesque nefarie fecerit; Verr. a. pr. 56. quae ... in homines audacissimos facta sunt; Sulla 92. quod nullo in homine antea fecerunt; Verr. II, 155. in hoc homine ... quid faceret omnes Crassi et Antonii? ib. 192. — pro: quid faceres pro innocente homine? Verr. a. pr. 28.

fero de: neque .. sine causa de Cn. Publicio Menandro, libertino homine, ... ad populum latum est; Balb. 28. de quo homine ... sententias feratis; Scaur. 13.

habeo in: earum (excusationum) habere in hoc homine nullum potes; Verr. V, 176.

ineo a: ut idem Pompeius .. ab homine ... se huius absolutione iuire gratiam arbitraretur? Verr. II, 113.

invehor in: si asperius in quosdam homines invehi vellem; Sest. 14.

inveuio in: cum .. in homine nulla culpa inveniretur; Cluent. 126.

indico de: qui de homine Siculo ac Graeculo iudicem; Verr. II, 72. si quo de homine severius indicaverit; ib. V, 19. populus Romanus iudicabit de eo homine; ib. 178 statuite quid vos tempora rei publicae de armatis hominibus ... admoneat ut iudicetis; Caecin. 104. quis .. de homine audeat paulo maiorihus opibus praedito vere ... iudicare? Cluent. 153.

iungo cum: cum hominibus nostris consuetudines ... iungebat; Deiot. 27.

latet in: quam veri simile .. est in tot hominibus ... neminem occultantibus meum nomeu latere potuisse? Phil. II, 26.

miror in: quod in me nunc, homine parvis opibus ... praedito, simulant sese mirari; div. Caec. 69.

loquor cum: loquere cum sapientissimo homine; Phil. X, 6. — de: quid loquar amplius de hoc homine? Caecin. 25.

mitto ad: mittit ad hominem Venerios; Verr. III, 61. quam (epistulam) ad quendam vu virum, capitalem hominem, ... miserat; Phil. V, 33.

numero inter: inter honestos homines ... numerabitur? Sex. Rosc. 113.

offendo in: si quid ... in homine offendendem est; Caecin. 104.

pertineo ad: ad pluris homines ... crimen hoc pertinere; Verr. III, 217.

pervenio ad: cum videmus ad paucos [homines] omnis ... pecunias pervenire; Verr. V, 126. emptionibus ea solere saepe ad alienos homines ... pervenire; Balb. 56.

peto a: petam a C. Cluvio ..., ornatissimo homine; Qu. Rosc. 48. etenim ... est petendum ab hominibus; Verr. II, 29. ab Staieno, sicut ab homine ad excogitandum acutissimo, ... auxilium capiti ... petere coepit; Cluent. 67.

possum apud: vis illa summi imperii tantum potuit apud perpaucos homines; Verr. II, 14.

postulo a: quod ita postulatur ab hominibus; Verr. III, 4. nec .. est ab homine numquam sobrio postulanda prudentia; Phil. II, 81. — pro: postulahant autem pro hominie; Sex. Rosc. 119.

proficiscor in: haec tot exempla ... profecta sunt in eundem hominem; imp. Pomp. 63.

quaeru de: Romae quaesitum de istis hominibus non erat; Cluent. 182.

queror de: de illo homine queri solebas; Phil. VIII, 13.

recordor de: si recordari voluerit de novis hominibus; leg. agr. II, 3.

redeo a: quod cum M. Fulvio coulega .., homine inimicissimo, ... rediit in gratiam; prov. cons. 20.

reperio ex: unum illud ex hominibus certis ... reperiebam; Verr. a. pr. 22.

repeto a: ut ab homine cousilii ... poena repetatur; Tull. 51.

requiro a: illud a te homine vaesano ... requiro; dom. 3.

scribo de: quoniam de uno homine scriberet; dom. 52.

statuo in: in hoc homine statuetur; Verr. a. pr. 47. in quo homine statueris exemplum huius modi ‖ eius modi‖; ib. II, 111.

sum cum: quid (tibi) cum homine adulescentulo? Cael. 33. quid cum hoc homine nobis tam ... severo? Fr. B. XIII, iv, 1. — in: in quo homine nihil sit praeter summa peccata; Verr. a. pr. 47. non est in hoc homine .. locus; ib. I, 10. ignominia autem ... in illo homine fuit; ib. II, 67. quae (vitia) possunt in homine ... esse; ib. III, 5. ut iutellegatis in homine intellegentiam esse; ib. IV, 46. tantam esse in homine impudentiam atque audaciam; ib. V, 106. in quo homine tantum animi fuit; ib. 112. neque praeterea quicquam esse aut in homine aut in ordine; Cluent. 152. quae tanta umquam in ullo homine iuventutis iuleccbra fuit quanta in illo? Catil. II, 8. sic nos in his hominibus ... si vehementissimi fuerimus; ib. IV, 12. nec mihi umquam minus in Q. Pompeio, novo homine, ... virtutis esse visum est quam in homine nobilissimo M. Aemilio; Muren. 16. das .. mihi ... nullum firmum in Graecis hominibus consilium (esse); Flacc. 36. tantum esse in homine sceleris ... numquam putavi; Sest. 22. illa ... in illo homine mirabilia fuerunt; Cael. 13. scitote ... haec studia ... non facile in eolem homine esse posse; ib. 45. quae .. in L. Crasso potuit, homine nato ad dicendi singularem quandam facultatem, ... maior esse ubertas? Balb. 3. non eadem supplicia esse in hominibus existimo; Piso 95. quanta (studia) in hominibus iam saturatis honoribus esse potuerunt; Planc. 20. quantum odium illius .. in homine iniusto ... fuisse? Milo 35. quae fuit .. umquam in ullo homine tanta constantia? Ligar. 26. quanta (auctoritas) debet in homine nobilissimo (esse); Phil. XIII, 15. — inter: qui ... inter homines fuerit; Sex. Rosc. 76. nulla varietas est inter homines opinionis; Flacc. 96. nesciebam inter sapientissimos homines hanc contentionem fuisse; Sest. 47. ut ipse ... inter ornatissimos homines ... summo splendore fuerit; Planc. 31.

sumo de: ut ... homo nefarius de homine nobili ... supplicium crudelissime sumeret; Verr. II, 91.

suscipio ex: hic meus susceptus ex hominis ... periculo (dolor); Sest. 4.

tollo ex: ut studia cupiditatesque honorum atque ambitiones ex hominibus .. tollerentur; Verr. II, 132.

transfero ad: accusandi voluntas ad ... homines translata sit; div. Caec. 24.

valeo apud: valebis apud hominem volitantem gloriae cupiditate; Piso 59. apud homines barbaros opinio plus valet saepe quam res ipsa; Scaur. 36.

venio ad: (ad) quem hominem (venit)? Qu. Rosc. 49. habuisti ... deliberatum ... ad eiusdem ordinis homines te iudices esse venturum; Verr. III, 95.

video in: quae in hoc uno homine videmus; imp. Pomp. 62. uno in homine ... fateor te vidisse plus quam me; Phil. VIII, 16.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** plenus: cum ... domus esset plena hominum honestissimorum; Verr. IV, 33. forum plenum et basilicas istorum hominum videmus; ib. V, 152. plenum forum est eorum hominum; Sulla 28.

proprius: nihil tam proprium hominis existimo; Planc. 81.

refertus: cognovi ... refertam esse Graeciam sceleratissimorum hominum; Planc. 98.

similis: quem nulla in re quicquam simile hominis habere; Verr. IV, 33.

2. **Dativ:** amicus: me confitear ... hominibus amicum aut inimicum fuisse; Planc. 93.

apertus: domus est ... nostris hominibus apertissima maximeque hospitalis; Verr. IV, 3.

auditus: quod minus pervagatum ... sit aut hominibus auditum atque notum; Planc. 95.

carus: probasset .. tibi ipsi, neminem umquam hominem homini cariorem fuisse quam te sibi; Milo 68.

contubernalis: in Africam profectus est, Q. Pompeio proconsuli contubernalis, castissimo homini; Cael. 73.

facilis: quod facile homini ingenioso fuit; Verr. I, 126.

foedus: populus Romanus ... didicit nihil esse homini Romano foedius servitute; Phil. XII, 15.

gratus: magna laus et grata hominibus (est); Muren. 19. quae (causa) dis hominibusque ‖ omnibusque ‖ gratissima (erat); Phil. V, 44.

hospitalis: f. apertus.

inimicus: non illi .. homini ... inimicus fuisti; Verr. V, 169. ego senator, inimicus ... homini, amicus esse ... rei publicae debeo; prov. cons. 19. f. amicus.

iuvisus: Antonii .. promissa ... dis hominibusque invisa (sunt); Phil. VIII, 10.

iratus: huic homini ego ... deos propitios, plerique autem iratos putabant; Cael. 42.

levis: homini gravi leve est; Sest. 115.

luctuosus: o spectaculum illud ... hominibus ... luctuosum! Phil. V, 8.

notus: tua .. nobilitas ... hominibus litteratis ... est notior; Muren. 16. eum maxime eis hominibus ... esse notum; Planc. 37. f. aulitus.

par: honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares; Planc. 60.

propitius: f. iratus.

turpis: quid est inconstantia ... cum singulis hominibus tum vero universo senatui turpius? Phil. VII, 9.

3. **Ablativ:** dignus: quod mihi .. esse videatur .. homine ingenuo dignum atque docto; Planc. 35. quod dignum est ... Romano homine; Phil. VII, 14.

indignus: mentio ipsa .. indigna ... homine libero est; Rabir. 16.

4. **mit Präpositionen:** acer, gravis in: existimeut in his hominibus .. multo graviorem atque acriorem (me) futurum; Verr. V, 18.

intentus in: quod facinus in alienum hominem intentum severe acciperet; Cael. 54.

primus ex: quod hoc honore ex novis hominibus primum me ... adfecistis; leg. agr. II, 4. — inter: qui cum tribunus plebis primus inter homines nobilissimos ... facius esset; Sest. 6.

unus ex: me esse unum ex omnibus novis hominibus; leg. agr. II, 3.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqs: qui semper hospitalissimus amicissimusque nostrorum hominum existimatus esset; Verr. I, 65. tametsi omnium hominum dissolutissimus crudelissimusque semper fuisti; ib. III, 129. hominum nobilium non fere quisquam nostrae industriae favet; ib. V, 182. exstat oratio hominis ... nostrorum hominum ingeniosissimi; Font. 39.

adrogantia: ac videte hominis impudentiam atque adrogantiam; Verr. IV, 151. adrogantiam

hominis insolentiamque cognoscite; Phil. II, 84. novi hominis insaniam ‖insanam‖, adrogantiam; ib. V, 29.

adventus: ad invitationes adveutusque nostrorum hominum (haec compararat); Verr. II, 83.

advocatio: advocationem hominis improbissimi sella curuli ... honestavit; Sulla 81.

aedes: in aedis T. Annii, hominis honestissimi ... Staienus ... venit; Cluent. 78.

aetas: multa sanxit de aetate hominum; Verr. II, 122.

ager: Catiuensium, locupletissimorum hominum, ... agros vexatos ab Apronio cognoscetis; Verr. III, 103. Agyrinensis ager (est), quorum hominum! ib. 120

ameutia: vos tantum hominis audaciam amentiamque coguoscite; Verr. I, 105. videte hominis amentiam; ib. IV, 33. dom. 40. quoad progredi potuerit feri hominis amentia; Phil. XI, 6.

amicitia; ad tuam ipsius amicitiam ceterorumque hominum ... aditum .. habet; Verr. III, 7.

animus: animos hominum .. res ... commovit; div. Caec. 67. animos etiam barbarorum hominum permoverem; Verr. V, 150. evellam ex animis hominum tantam opinionem; Cluent. 4. quae (causa) levissimi hominis animum ... incitavit; Flacc. 46. inest ... odium ... iunsum animis hominum amplissimorum; har. resp. 55. ut alii dicerent animos hominum sensusque morte restingui; Sest. 47. fracti erant animi hominis; ib. 89. hos consules non dicam animi hominum, sed fasti ulli ferre possunt? Piso 30. cum in animis hominum tantae latebrae sint; Marcell. 22. animos hominum vehementer offensos (esse); Deiot. 33. nec haerere in animis hominum sollicitudinem sempiternam (oportet); ib. 39. animos hominum ... morabitur; Phil. V. 26.

apparatus: ut intellegi posset non ad hominum apparatum ... esse factum; Verr. IV, 65.

arbitrium: cum tutores .·. id opus ad illius iniquissimi hominis arbitrium se effecturos esse clamarent; Verr. I, 144.

aspectus: aspicite .. voltum hominis et aspectum; Verr. III, 22. quis umquam est suspicatus hunc magis odio quam pudore hominum adspectum lucemque vitare? Sulla 74.

avaritia: in voluntate hominum atque avaritia positus modus aestimandi; Verr. III, 220. fama de nostrorum hominum avaritia et cupiditate exercrebruerit; Verr. IV, 68. ut intellegatis ad ceterorum hominum .. avaritiam hoc populare ... uomen esse quaesitum; leg. agr. II, 63.

auctoritas: delectat ... me hominis gravitas, scientia iuris, ‖praetoris‖ auctoritas; Verr. I, 106. summa hominum ‖hominis‖ auctoritas pretio superabatur; ib. 125. magna est hominum auctoritas; ib. III, 209. contra hominum auctoritatem pugnare non potero; ib. 209. quautum debuit eius hominis (auctoritas valere); ib. V, 55. verba servire hominum consiliis et auctoritatibus? Caeciu. 52. hominum prudentium consilium et auctoritas respuit hanc defensionem; ib. 56. auctoritatem sapientissimorum hominum facere nobiscum; ib. 104. illa res quantam declarat eiusdem hominis ... auctoritatem; imp. Pomp. 46. haec tot exempla ... profecta sunt iu eundem hominem ... a ceterorum ... hominum auctoritate; ib. 63. hominis eloquentissimi, ... L. Crassi, auctoritatem sequor; Cluent. 140. qui optimi .. hominis .. auctoritatem magni putet; Flacc. 104. qui ... vim et crudelitatem privilegii auctoritate honestissimorum hominum ... consignarit ‖consignavit‖; sen. 29. minus me commovit hominis summa auctoritas; Fr. C. 24.

audacia: prorumpere hominum cupiditatem et scelus et audaciam; Sex. Rosc. 12. nostus os hominis, nostis audaciam; Verr. II, 48. cognoscite hominis apertam .. improbitatem et audaciam; ib. 71. tenetur igitur iam ... cupiditas hominis, scelus, improbitas, audacia; ib. III, 152. videte hominis audaciam; ib. 170. Cluent. 26. hominis vita et audacia proferebatur; ib. 50. videte hominis intolerabilem audaciam; dom. 115. vix possent frangere hominis sceleratissimi corroboratam ... audaciam; Milo 32. facile hominis amentis fregissemus audaciam; Phil. III, 2. qui .. periculo carere possumus in tanta hominum cupiditate et audacia? ib. 25. ne quam vim patefaceret sceleratissimorum homiuum audaciae; ib. X, 7. nisi incredibilis ... virtus furentis hominis conatum atque audaciam compressisset; ib. 11. f. amentia; Verr. I, 105.

aures: ut ... aures hominum ... interesse videantur; Verr. a. pr. 48.

beneficium: hominum beneficia .. coucedo tibi iam maiora non esse quaerenda; har. resp. 38.

benevolentia: me ... mediocri hominum benevoleutia commoveri; prov. cons. 44. cum tu ... et amicissimi benevolentiam et gravissimi hominis fidem ... desideres; Milo 69.

benignitas: summa est ... hominis in communem municipii rem diligentia, in singulos municipes benignitas in omnis homines iustitia et fides; Cluent. 196.

bona: hominis propinqui bona ... postularentur; Quinct. 86. eius hominis bona qua ratione venierunt; Sex. Rosc. 125. esse indignum hominis innocentis bona venisse; ib. 1. qua re hominis ... bona venierint; ib. 130. quae (conlegia tribunorum) coëant de hominum locupletissimorum bonis; dom. 47.

caedes: qui etiam deos immortalis arbitrentur hominum caede ‖scelere‖ et sanguine facilline posse placari? Font. 31.

calliditas: o magna vis veritatis, quae contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam ... se per se ipsa defeudat! Cael. 63.

caput: ut hominis propinqui caput incolume esse patiamur; Quinct. 45. ut in capite fortunisque hominum honestissimorum domineutur ei; ib. 94. in hominis caput ille tam crudelis propter versum fuisset? Piso 75.

casus: hominis desperati et proditoris ... casum lugebunt; Sest. 33.

caterva: armatis catervis perditorum hominum; dom. 110.

causa: nisi ista tua intolerabilis potentia ... in istius hominis desperati causa interponeretur; Verr. a. pr. 35. homiuis causam verbis amplectereris; ib. I, 110. si hominis ... causam tanti periculi repudiassem; Muren. 8. hoc maxime interest, non ex libidine aut simultate aut levitate testium causas honestorum hominum ponderari; Sulla 79. quae declaratio voluntatis ... in causa hominis nou popularis (fuerit) .. audiebam; Sest. 122.

civitas: Agyrinensis est ... Siciliae civitas, hominum ante hunc praetorem locupletium summorumque aratorum; Verr. III, 67. at quorum hominum (civitas)? ib. 75.

clamor: nisi vi populi hominum clamore atque convicio restitissem; Verr. I, 158. clamorem hominum auctoritate ... sedavit; Sest. 62. omnia hominum cum egestate tum audacia perditorum clamore, concursu, vi, manu gerebautur; ib. 85.

coetus: ut deus ... coetus hominum adeat; har. resp. 62. in hominum ... humanissimorum coetu loquor; Piso 68. omni in homiuum coetu ... celebrauur; Milo 98.

cogitatio: quid interest inter mentis hominum et cogitationes? Verr. V, 35. animum et mentem meam ipsa cogitatioue homiuum excellentium conformabam; Arch. 14. cogitationem .. sobrii hominis ... suscipe; Phil. II, 31.

cohors: cohors ista quorum homiuum est; Verr. III, 28. ex cohorte praetoria praeclara hominum honestissimorum (iudicum numerus erat); ib. 70. tota Metelli cohors, hominum non ingratorum, aderat Apronio; ib. 152.

coitio: coitione hominum iustitium illud ... meditatum est; har. resp. 55.

collum: cum ... collum secuit hominis maxime popularis; Fr. B. VIII, 9.

coloniae: deducentur .. coloniae; quo? quorum hominum ‖ quo numero hominum ‖? leg. agr. I, 16.

commemoratio: quae ... delectabant ... commemoratione hominum; Verr. IV, 123.

conatus: nolite .. arbitrari hominum illum impetum et conatum fuisse; Sulla 76. f. audacia; Phil. X, 11.

concursus: quae tum studia hominum, qui concursus futuri sint; div. Caec. 42. fit maximus concursus hominum; Verr. II, 187. ut me ... hoc concursu hominum litteratissimorum ... patiamini ... loqui liberius; Arch. 3. f. clamor; Sest. 85.

coniuratio: nemo est extra istam coniurationem perditorum hominum qui te non metuat; Catil. I, 13. mea virtute ... perditorum hominum coniurationem potefactam esse decrevistis; ib. IV, 5.

conlaudatio: quae .. conlaudatio hominis turpissimi mihi ipsi erat paene turpis; Piso 72.

coniegium: potentissimorum hominum coniegiis eripuit ... potestatem; Fr. B. VII, 3.

conlusio: tuorum comitum, hominum nequissimorum, conlusio (cum sit); Verr. III, 33.

conquestio: sed me .. non minus hominis sapientissimi atque ornatissimi Ser. Sulpicii conquestio quam Catonis accusatio commovebat; Mureu. 7.

consensio: plus Gallorum consensio valebit quam summae auctoritatis hominum? Font. 16.

consilium: habetis hominis consilia; Verr. V, 25. resistam consiliis hominum; leg. agr. II, 50. si L. Catilina cum suo consilio nefariorum hominum ... hac de re posset iudicare; Muren. 83. tanta moderatio fuit hominis, tantum consilium; Sest. 88. consilium hominis probavit, fidem est complexus, officia observantiamque dilexit; ludi. 63. proinde quasi .. non hominum consilia legibus vindicentur; Milo 19. f. animus; Caecin. 52. 56.

conspectus: in deorum hominumque conspectu esset occisus; Sest. 83.

conspiratio: nihil de conspiratione audiebat certorum hominum; Deiot. 11.

constantia: nota tibi est hominis probitas, ... noti mores, nota constantia; Deiot. 16.

consuetudo: contra consuetudinem hominum (tibi dicendum putas); Sex. Rosc. 45. iudicium ... propter hominum malam consuetudinem nimiamque licentiam constitutum est; Tull. 8. retinere illam ... consuetudinem hominum immolandorum? Font. 31.

consultus: precor ab eisdem dis immortalibus ob eiusdem hominis consultum una cum salute obtinendum; Muren. 1.

contentio: cum ... de privatorum hominum contentione iuris loquemur ‖ loquamur ‖; Caecin. 41. hominum ipsorum videtur facieuda esse contentio; Planc. 5.

contio: legem hominis contionemque exspectabam; leg. agr. II, 13. erant illae contiones perditorum hominum .. turbulentae; Sest. 106.

controversia: cum de ... legitimis hominum controversiis loquimur; Caecin. 47.

conventicula: conventicula hominum (facta sunt); Sest. 91.

conventus: erat hominum conventus maximus, summum silentium, summa exspectatio; Verr. II, 74. si .. ex omni copia conventus Syracusani, splendidissimorum honestissimorumque hominum faceres potestatem aratori; ib. III, 32. ludibrio esse ... hominum conventum atque multitudinem; ib. V, 100. sepulcrum L. Catilinae ... hominum audacissimorum ... conventu ... celebratum est; Flacc. 95. tanto conventu hominum ac frequentia; Arch. 3.

convicium: respondebo hominis furiosi non orationi ... sed convicio; dom. 3. f. clamor; Verr. I, 158.

copia: si maiorem etiam hominum honestissimorum copiam adferam; Font. 16. videtis ... eorum hominum copia populum Romanum abundare? ib. 43. erat enim Romae summa copia .. hominum eloquentissimorum; Cluent. 109. deleta Karthago est, quod .. hominum copiis ... imminere ... insulis populi Romani videbatur; leg. agr. II, 87.

corpus: cogitemus .. corpus ... magnorum .. hominum esse mortale; Sest. 143.

crimen: non desuo incurrere in crimen hominis nimium memoris; Planc. 91.

cultura: agros desertos ... a cultura hominum liberorum esse non oportere; leg. agr. II, 84.

cupiditas: se avarissimi hominis cupidati satis facere posse; Verr. a. pr. 41. securi esse percussos homines iuuocentis ... propter hominis flagitiosissimi singularem nequitiam atque improbissimam cupiditatem; ib. I, 76. cupiditati hominum ait se obviam ire; ib. 106. flagrabat tota domus praetoria studio hominum et cupiditate; ib. II, 133. quae dici possunt in hominum levitatem, incoustantiam, cupiditatem; Flacc. 66. f. avaritia; Verr. IV, 68. audacia; Sex. Rosc. 12. Verr. III, 152. Phil. III, 25.

cura: suspicionem hominum curamque minuerunt; sen. 33.

custodia: habetis hominis custodiam defensionemque provieuiae; Verr. V, 25. populi Romani hostis privati hominis custodiis adservabitur? ib. 77. in externorum hominum maleficorum ... custodias tu tantum numerum civium Romanorum includere ausus es? ib. 144. horribilis custodias circumdat et dignas scelere hominum perditorum; Catil. IV, 8.

defeusio: f. custodia; Verr. V, 25.

delictum: homium delictum fortunae iudicio committere minime censorium est; Cluent. 129.

dementia: videte quantum intervallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia et inter istorum hominum demeutiam; leg. agr. II, 89. hominum quae ab delicta (expiatio debeatur), quaero; har. resp. 21.

dictum: homo ... obstupuit hominis improbi dicto; Verr. I, 66.

dignitas: cum ... legatorum decem summorum hominum dignitas ... intercederet; Verr. II, 40. quod ... propter hominis dignitatem acerbum ... videretur; ib. 111. video vos hominis dignitate ... esse commotos; leg. agr. II, 24. dignitas hominis ... ad C. Rabirium defendendum (me) est adhortata; Rabir. 2. dignitas hominis ... summam mihi ... lufamiam inussisset; Muren. 8. cum Q. Metelli, nobilissimi hominis, summa dignitas ... rei publicae subvenisset; sen. 5. id se pro dignitate hominis ornare ac tneri posse; dom. 19. ut acta tui praeclari tribunatus hominis dignitate cohonestes; ib. 81. quae magis ad hominis dignitatem ... pertinerent; prov. cons. 26. ille cumulus dierum hominis est dignitati tributus; ib.

diligentia: cognoscite ... hominis amplissimi diligentiam; Verr. I, 57. videte hominis virtutem et diligentiam; ib. IV, 73. nihil de hominis frugalitate, virtute, diligeutia dicam; ib. V, 20. habetis hominis .. diligeutiam, vigilautiam; ib. 25. videte hominis diligentiam; leg. agr. II, 23. videte hominis religionem et diligentiam; ib. 28. f. benignitas.

disciplina: quod tu ... evasisti non in hominis luxurioei, sed tantum in furis ... disciplina educatus; Verr. III, 161. num quid nisi modeste, ... nisi ex hominis gravissimi ... disciplina? Deiot. 20.

dissensio: qui me ... dissensione hominum ad caedem instituta ... pulsum esse dixit; dom. 68.

dissimilitudo: contrarias hominum sententias dissimilitudines studiorum et ‖ ac ‖ voluntatum (putas esse); Verr. III, 6. propter hanc .. tantam dissimilitudinem hominum ... dissimilem me in utroque praebui; Sulla 17.

dolor: cognoscetis Entellinorum, hominum

summi laboris, ... dolorem et iniurias; Verr. III, 103. ex dolore hominum et fame ... senatum aliquid consilii capere oportuit ‖potuit‖; dom. 11.

domus: alterius tribuni plebis, [divini] hominis, ... domus est oppugnata; Sest. 85. dico ... cuiusdam hominis nobilis et valde in hoc largitionis quaestu noti ‖docti‖ et cogniti domum Catilinam et Antonium ... convenisse; Fr. B. VIII, 1.

dubitatio: homini iure civili sine ... periti hominis [aut imperiti] dubitatione utantur; Caecin. 97.

edictum: cognoscite hominis aliud in re vetere edictum novum; Verr. I, 115. edictum enim hominis cognoscite; ib. II, 33.

effusio: quid effusione hominum ex oppidis (dicam)? Piso 51.

error: nequam esse hominem ... et [falsa opinione] errore hominum ... commendatum sciebam; Sest. 22. obrepsisti ad honores errore hominum; Piso 1.

exemplum: adferet aliquod scelerati hominis exemplum; Phil. XIII, 34.

existimatio: haec ... viri boni faciunt .. hominum existimationis causa; Quinct. 61. quid .. facere potuit elegantius ad hominum existimationem? div. Caec. 57. si hominum existimatio non movebat; Verr. I, 87. innoceus homo ... existimatioui se hominum venditasset; ib. III, 132. quem ad modum hominum existimatioui te ... probari velis; ib. 137. hominum existimatio gravis habebatur; ib. 210. cum ille se .. hominum existimatione impediri diceret; ib. IV, 66. ut eam ... non hominum existimatio contineret; ib. 101. vitae .. ratio dimanavit ad existimationem hominum; Cael. 6. amicissimi hominis existimatio offendenda est; Planc. 6.

exspectatio: exspectatio summa hominum (erat); Verr. V, 16. studuit animus ... satis facere exspectationi hominum; Sulla 69. ut famam ingenii exspectatio hominis ... superaret; Arch. 4.

faecetiae: ne tum quidem hominum venustatem et facetias perspicere potuisti? Flacc. 76.

factum: cum ego ... exempla semper ex summorum hominum factis mihi eensuerim petenda; prov. cons. 20.

facultas: prout Thermitani hominis facultates ferebant; Verr. II, 83.

fama: ut eam ... non hominum fama ... a cupiditate revocaret; Cluent. 12. timuisse ... vim deorum hoiumumque famam; ib. 15. hoc quauti putas esse ad famam hominum ac voluutatem? Muren. 38. quorum ... honos inveteravit ... hominum famae et sermonibus; Sulla 24. ut hominum fama est; har. resp. 20. ab his fontibus profluxi ad hominum famam; Cael. 6. nihil hominum fama (redolet)? ib. 47.

fames: f. dolor.

familiaritas: statim se ad hominis egeutis ... in iudiciis corrumpendis exercitati familiaritatem se applicavit; Cluent. 66. versatus in intima familiaritate hominis poteutissimi; Balb. 58.

felicitas: de huius .. hominis felicitate ... utar moderatioue dicendi; imp. Pomp. 47.

fidelitas: tanta auctoritas est in eorum hominum fidelitate, tantus dolor in iniuria, tanta religio in testimonio; Verr. III, 74.

fides: cuius hominis fides imploranda est? Quinct. 94. pro deum hominumque fidem! Qu. Rosc. 22. 50. div. Caec. 7. Verr. III, 137. IV, 7. deum atque hominum fidem implorabis; ib. I, 25. quod eorum hominum fidei tabulae publicae ... committuntur; ib. III, 183. deorum hominumque fidem! Font. 4. summa est .. hominis ... in omnis homines iustitia et fides; Cluent. 196. qui .. credidit P. Fulvii Nerati, lectissimi hominis, fide; Flacc. 46. imploraret hominum ‖omnium‖ fidem; Cael. 65. f. benevolentia, benignitas, consilium; Balb. 63.

figura: nisi vero liniamentis hominis nomen et figuris positum, non naturis putas; Fr. B. XV, v, 1.

filius: alicuius hominis ... produxeram filium; Verr. I, 151. P. Iunii erat hominis de plebe Romana filius; ib. qua in civitate .. infimorum hominum filios ... deductum venire soleamus; Muren. 69. adulescentem nobilem Caesonium, hominis furacissimi filium, ansus est appellare; Piso fr. 4.

fletus: indicat tot hominum fletus; Rab. Post. 48.

foeditas: o foeditatem hominis flagitiosam! o impudentiam, nequitiam, libidinem non ferendam! Phil. II, 15.

forma: etiam si formam hominis, si nomen, si tribum nostis; Flacc. 12. heluae ... forma hominum indutae; Sulla 76.

fortuna: hominis propinqui fortunas .. evertere; Quinct. 53. sic etiam fortunis hominum abutebatur; Verr. V, 142. respicite .. hominum fortunas; Cluent. 58. pauci de hominum fortunis sententiam fertis? ib. 147. adhibeatis in hominis fortunis misericordiam; Rabir. 5. non tam me officium debuit ad hominis amici fortunas quam res publica consulem ad communem salutem defendendam vocare; Muren. 5. si nobilitas hominis, si adflicta fortuna ... non tam illustres fuissent; Sulla 37. si innocentissimi hominis fortunas ... condemnari volunt; Balb. 6. f. caput; Quinct. 94.

frequentia: summa hominum frequentia; Verr. II, 189. V, 17. hoc ... ex hac frequentia colonorum, honestissimorum hominum, intellegere potestis; Sulla 61. quod omni frequentia atque omni genere hominum celebratur; Sest. 124. f. conventus; Arch. 63.

frons: quae (tabella) froutis aperit hominum, mentis tegit; Planc. 16.

frugalitas: iam vero hominum ipsorum ... ea patientia, virtus frugalitasque est; Verr. II, 7.

furor: quod potuit .. sceleratorum hominum furor detrahere; Quir. 19. hominis .. scelere et furore notato; dom. 68. cuius castissimas sacerdotes ab hominum amentium ‖amentia‖ furore et scelere defendi; ib. 144. cessi tribuni plebis, despicatissimi hominis, furori; Sest. 36. cum ... furori hominis, sceleri, perfidiae, telis minisque cessissem; ib. 53. abiecti hominis ac semiviri furorem petulantiamque fregisti; Piso 31. novi hominis furorem, novi effrenatam violentiam; Phil. XII, 26.

furtum: Sicilia tot hominum autea furta, rapinas, iuiquitates ignominiasque perpessa; Verr. III, 64. qui eius modi hominum furta ... persequebantur; ib. IV, 53.

genus: dum hominum genus erit; Sex. Rosc. 91. est hominum genus ..; div. Caec. 28. profiteor huic generi hominum me inimicum accusatorem; Verr. a. pr. 36. necesse est, ... aliud genus hominum ... requirat; ib. I, 22. si cuiquam generi hominum sive Siculorum sive nostrorum civium ... probatus sit; ib. II, 17. genus aliquod hominum (est)? ib. 137. cum ... id hominum genus ... tibi est inimicissimum; ib. 149. quod genus hominum, quem numerum, quem ordinem proferre possum? ib. 166. quod est aliud in illa provincia genus hominum? ib. 167. de honestissimo genere hominum ... ea iura constituebas; ib. III, 27. quod genus hominum .. conservare debuisti; ib. 75. malo .. te isti generi hominum quam mercatoribus inimicum atque infestum putari; ib. V, 153. cum populus Romanus aliud genus hominum ... requirit; ib. 177. quae eoustat ex eis generibus hominum; Font. 12. cuidam hominum generi .. iucundior fuit; Cluent. 110. quod genus hominum ... ab hoc plebicola tribuno plebis .. eicitur; leg. agr. II, 84. atqui ei generi hominum ... Campanus ager ... servatur; ib. III, 16. exponam ... ex quibus generibus hominum istae copiae comparentur; Catil. II, 17. noli .. eripere hunc inferiori generi hominum fruetum officii; Muren. 71. novi genus hominum; Flacc. 51. illud erat hominum genus horribile; Sulla 59. quid dulcius hominum

genueri ab natura datum est? Quir. 2. quoniam me quattuor .. hominum genera violarunt; ib. 21. constat .. nullis umquam comitiis campum Martium ... tanto splendore omnis generis hominum ... floruisse; dom. 75. huic hominum generi fateor ... multos ... invidos esse; Sest. 138. quae sit multitudo in foro, quae genera, quae studia, quae varietas hominum videtis; Cael. 21. pauci post genus hominum natum reperti sint; Balb. 26. cum sit hoc genere hominum ... datum; Rab. Post. 2. qui semper genus illud hominum ... neglexit; Milo 3. si in gladiatoriis pugnis et infimi generis hominum condicione ... timidos ... odisse solemus; ib. 92. si quidem gloria est ... pervagata ... in omne genus hominum fama meritorum; Marcell. 26. dum genus hominum ... exstabit; Phil. II, 51. huic hominum generi maiores nostri sic parcendum .. arbitrabantur; Fr. A. III, 15. f. frequentia; Sest. 124.

gloria: qui ... eorum hominum ... gloriam ... virtute superarit; imp. Pomp. 27.

gratulatio: hominis amplissimi nova gratulatio commovebat (eos); Verr. a. pr. 21. ut ne hominis miseri et cum corporis morbo tum animi dolore confecti, L. Mureuae, recentem gratulationem nova lamentatione obrutis; Muren. 86. accessus incredibili hominum multitudine et gratulatione florebat; Sest. 131.

gravitas: huic gravitati hominis videbat ille gladiator se ... parem esse uou posse; Sest. 88. apud Atheuienses, homines Graecos, longe a uostrorum hominum gravitate diiunctos non deerant; ib. 141. f. auctoritas; Verr. I, 106.

greges: si ex urbe exierint desperatorum hominum flagitiosi greges; Catil. II, 10. greges hominum perditorum tumultum nobis ... adferebant; Sulla 66.

homo: Q. Catii Aemiliani, hominis honesti, ... duo homines occiderunt; Tull. 19.

honestas: habetis .. honestatem hominis; Flacc. 49.

honor: honorem hominis ... violare uoluit; Verr. II, 51. si hominum clarissimorum ... aut honorem minuero aut studium ..., repudiaro; prov. cons. 39.

humanitas: hominum nationumque illarum humanitas et lepos ... (eum) retinet; prov. cons. 29.

humilitas: superbiam ... derideudam .. arbitrarentur propter humilitatem hominis; Cluent. 112.

ignominia: ut viderentur per hominum .. ignominiam sua auctoritate iudicia reprehendisse; Cluent. 130. f. furtum.

imago: qui hominis ... seditiosi imagine .. mortem eius honestaret; Rabir. 24.

impedimentum: at cuius hominis (impedimenta retinuit)? Verr. IV, 22.

impetus: numquam me ... in hos profligatorum hominum cotidianos impetus obiecissem; Arch. 14. Licinium ... illo repentino hominum impetu se in fugam conlecisse; Cael. 63. tu illos impetus perditorum hominum ... in uostras domos immisisti? Phil. II, 91. in me impetus conductorum hominum ... parabatur; ib. XIV, 15. f. conatus.

improbitas: non horreo ... improbitati hominum resistere; leg. agr. II. 101. f. audacia; Verr. II, 71. III, 152.

imprudentia: homiuis avarissimi ... aut imprudentiam subterfugit aut satietati superfuit; Verr. a. pr. 13.

impudentia: os hominis insigneuque impudentiam cognoscite; Verr. IV, 66. tametsi ea est hominis impudentia; ib. V, 82. cum riseritis impudentiam hominis; har. resp. 8. quae potest eloquentia disputando ignoti hominis impudentiam coufutare? Scaur. 19. f. adrogantia; Verr. IV, 151. foeditas.

impunitas: sceleratissimorum hominum impunitas propagatur; prov. cons. 17.

inconstantia: de cuius hominis levitate et inconstantia plura non dicam; Cluent. 135. f. cupiditas; Flacc. 66.

industria: odistis hominum novorum industriam; Verr. III, 7. videmus quanta sit invidia ... novorum hominum virtus et industria; ib. V, 181.

infirmitas: uuius hominis senectus infirmitas solitudoque temptata est; Rabir. 2.

ingenium: mirum est hominis ingeuium, mira prudentia; Verr. I, 115. quod summorum hominum ingeniis expetitum esse videatis; Arch. 31. quae ... de hominis ingenio ... locutus sum; ib. 32. quod miuimum specimen in te ingenii? ingenii autem? immo ingenui hominis ac liberi; Piso fr. 2. f. calliditas.

inimicitiae: cur inimicitias homiuis improbissimi susciperem; Verr. II, 117. tantas inimicitias tot homiuum suscepturas es; ib. V, 180. hominum potentissimorum suscepit inimicitias; ib. suscipio inimicitias perditorum hominum; Catil. II, 11. inimicitias hominum more gerere poteratis; Deiot. 30.

iniquitas: quo uou ... uostrorum hominum libido iniquitasque pervaserit; Verr. III, 207. f. furtum.

iniuria: Cn. Domitium scimus M. Silano diem dixisse propter unius hominis ... iniurias; div. Caec. 67. ut .. iniurias uostrorum hominum perferendas putarent; Verr. II, 9. utinam .. licuisset per hominum vim et iniuriam populo Romano ei gratiam referre; Planc. 77. f. dolor. fidelitas.

insania: f. adrogantia; Phil. V, 29.

insidiae: id homo eruditus in insidiis doctissimi homiuis dissimula.. inm putaret? Cael. 54.

insignia: obicias licet ... aliqua habuisse non Romani hominis insigna; Rab. Post. 25.

insolentia: insolentiam populo Romano et gratiam hominum vim et iniuriam populo Romano ei gratiam referre; Planc. 77. f. dolor. fidelitas.

insania: f. adrogantia; Phil. V, 29.

insidiae: id homo eruditus in insidiis doctissimi homiuis dissimula.. inm putaret? Cael. 54.

insignia: obicias licet ... aliqua habuisse non Romani hominis insigna; Rab. Post. 25.

insolentia: insolentiam populo Romano ei gratiam (eum), .. insolentiam certorum hominum ... extimescentem; Marcell. 16. f. adrogantia; Phil. II, 84.

instituta: horum nos hominum sectam atque instituta persequimur; Verr. V, 181.

integritas: propter integritatem hominis (eum laudis)? Qu. Rosc. 26. sedulitatem atque integritatem homiuis videtis; Sest. 71.

intemperantia: qui ... (non) potuisset hominum impuram intemperantiam propulsare; seu. 11.

interpretatio: habetis ... sapientissimorum hominum .. interpretationem iuris ac foederum; Balb. 51.

invidia: adde istuc sermones homiuum, adde suspiciones, adde invidiam; Phil. XI, 23.

iuvitatio: f. adventus; Verr. I, 105.

iudicium: quicum me deorum hominumque iudicium coniunxerat? div. Caec. 65. iam hoc magnum iudicium hominum (est); Verr. I, 111. ex hominum iudicio et voluntate (accusatio nascitur); ib. II, 162. in homiuis honesti ... iudicio ... meo cousilio uti consuevi; Cluent. 144. uegat iudicium hominum in magistratibus mandandis corrumpi voluptatibus oportere; Muren. 74. sciasne te severissimorum hominum, Sabiuorum ... iudicio uotatum (esse)? Vatin. 36. quae sunt maxima illa quidem sed adhuc hominum magis iudiciis quam publice laudata; Phil. V, 35. in unius hominis perditi iudicio plures similes reperti sunt; Fr. B. XIII, 8.

ius: quibus in rebus ... hominum iura ... repudiavit; Verr. II, 126. quae vitiis animi in deterrimas partis iura hominum convertit omnia; Cluent. 199. qui omnia deorum homiuumque iura ... sclere polluerit; Phil. XI, 29.

iustitia: f. benignitas.

laetitia: istius homiuis perditi subita laetitia ... commovebat (eos); Verr. a. pr. 21.

latro: me ... latronem ac sicarium abiecti hominis et perditi describebant; Milo 47.

laus: haec .. hominum ornatissimorum ... communis est laus; Sulla 82.

lepos: f. humanitas.

levitas: viedete levitatem hominis; Phil. II, 77. f. cupiditas; Flacc. 66. inconstantia.

lex: non .. videtur hominis lex esse; leg. agr. III, 5. quod meam legem contemnit, hominis inimici; Sest. 135. f. contio.

libertus: hominum gratiosorum ... libertis fuit Asia tradenda? Flacc. 88.

libido: in hac libidine hominum nocentissimorum ... cum hoc unum his tot incommodis remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9. in hac hominum libidine ... recte factum esse defendes? Verr. III, 205. ad hanc hominum libidinem ac licentiam me abducis; ib. 210. non enim iam sunt mediocres hominum libidines; Catil. II, 10. ut omnis hominis libidines, omnia stupra ... delicatissimis versibus expresserit; Piso 70. quos hominum libido delegerit; ib. 94. f. foeditas. iniquitas.

licentia: quod ... est constitutum propter ... animum .. hominum *licentiam*; Tull. 46. compressa hominum licentia; Milo 78. f. consuetudo; licentia; Verr. III, 210.

liniamenta: f. figura.

litterae: possumus P. Servilii et C. Antistii magistrorum litteris, primorum hominum, ... quod dicimus obtinere; Verr. III, 168. plautus se confirmare crimen libidine barbarorum quam nostrorum hominum litteris arbitretur? Font. 4.

luxuries: existimabat ea non ad hominum luxuriem ... esse facta; Verr. II, 98.

maledictum: si me ... efferret .. ad gloriam in refutandis maledictis hominum ... animi quidam dolor; har. resp. 17. si existimant perditi hominis protigatque maledictis posse ... cuiusquam gloriam ... violari; ib. 6.

maleficium: declarant se ... hominum maleficio deterritos esse; Sulla 13.

manus: contra vos manus hominum audacissimorum ... comparantur; leg. agr. III, 16. cum ... facinorosorum hominum et perditorum manum videris; Vatin. 40. f. clamor; Sest. 85.

memoria: ut nemo umquam post hominum memoriam ... compositior ad iudicium venisse videatur; Verr. a. pr. 32. ut ego hunc unum eius modi reum post hominum memoriam fuisse arbitrer; ib. I, 9. dum istius hominis memoria maneret; ib. II, 50. quod nemo umquam post hominum memoriam fecit; ib. III, 44. crimen ... post hominum memoriam ... gravissimum; ib. 130. quo Atheniensium classis sola post hominum memoriam ... invasit; ib. V, 98. quae ... nova post hominum memoriam constituta sunt; imp. Pomp. 62. id ... hominum memoria non comprehendatur; Cluent. 140. quam (Karthaginem) .. ad aeternam hominum memoriam consecravit; leg. agr. I, 5. existimare debetis .. post hominum memoriam rem nullam maiorem ... esse delatam; Rabir. 4. si hoc post hominum memoriam coutigit nemini; Catil. I, 16. bellum ... post hominum memoriam crudelissimum et maximum; ib. II, 28. in hoc .. uno post hominum memoriam maximo crudelissimoque bello; ib. III, 25. ut constet post hominum memoriam numquam iu illo ordine plus virtutis ... fuisse; Sulla 82. est ridiculum ... de hominum memoria tacere; Arch. 8. qui me duo sceleratissimi post hominum memoriam .. consules ... deseruerunt; sen. 10. qui hac hominum memoria tertius ante me consularis ... expulsus est; ib. 38. o post hominum memoriam fortissimi ... consules! har. resp. 15. valet apud nos clarorum hominum et bene de re publica meritorum memoria etiam mortuorum; Sest. 21. me ... singulari studio magnificentissime post hominum memoriam consulem factum; Vatin. 6. monemur a fortissimo viro atque optimo post hominum memoriam consule; prov. cons. 39. instant post hominum memoriam apparatissimi ... ludi; Piso 65. ne suavissimi hominis memoria moreretur; ib. 93. calamitas utinam ex hominum memoria posset evelli! Planc. 70. consules post hominum memoriam taeterrimi ... a bonis omnibus defecerant; ib. 86. quod pro me uno post hominum memoriam publico consilio susceptum est; ib. 87. magnis excitantur praemiis ac memoria hominum sempiterna; Rab. Post. 42. qui non unum post hominum memoriam T. Annium plurimum rei publicae profuisse ... sentiat? Milo 77. quae (res) commendatior hominum memoriae sempiternae (est)? Phil. II, 32. quem ego ... tradam hominum memoriae sempiternae; ib. XIII, 40.

mens: quae causa Oppianici hominis avarissimi mentem maxime commoverat; Cluent. 44. eorum hominum ... mentibus pauca respondebo; Catil. I, 29. mentes .. hominum audacissimorum sceleratae ... ne vobis nocere possent ego providi; ib. III, 27. quod ais nulla re adlici hominum mentis oportere; Muren. 76. ut eius ... omnis memoria .. ex oculis hominum ac mentibus tolleretur; dom. 14. si certorum hominum mentis ... placere possumus; Balb. 62. fatalis quaedam calamitas .. videtur .. improvidas hominum mentis occupavisse; Ligar. 17. f. cogitatio; Verr. V, 35. frons.

mentio: tu cuiusquam denique hominis popularis mentionem facis? Rabir. 13. audetisne ... facere istorum hominum mentionem? Cael. 71.

merces: qui .. convenit ... in [tanta] mercede hominis ... mille talentum decessionem esse concessam? Rab. Post. 31.

metus: abuti deorum immortalium numine ad hominum *metum* timoremque voluisti? dom. 125.

mille: quo in fundo propter insanas illas substructiones facile hominum mille versabantur valentium; Milo 53. — milia: si quinque hominum millibus ... locus atque urbs ... quaeritur; leg. agr. II, 77. pro me ... hominum ... viginti milia vestem mutaverunt; Quir. 8. cum tot hominum milia accumberent; Vatin. 31.

minae: hunc ... audacissimorum hominum minis ... cedere curasti; dom. 5. f. furor; Sest. 53.

miseriae: quo facilius ... hominis nocentissimi miseria ... cognoscere possitis; Sex. Rosc. 14.

misericordia: memineram ... C. Marium ... ad infimorum ac tenuissimorum hominum [Minturnis] misericordiam confugisse; Sest. 50.

moderatio; f. consilium; Sest. 88.

modestia: hominum honestorum modestiam prudentiamque quaerebas; dom. 54.

mors: mors hominis florentissimi Sex. Roscii (ante oculos versabatur); Sex. Rosc. 24. quasi ... non divini hominis Africani mors honestaretur; Muren. 75. quem (maerorem) ex crudeli et miserabili morte C. Trebonii, optimi civis moderatissimique hominis, accepimus; Phil. XI, 1.

mos: totam vitam, naturam, moresque hominis ... cognoscite; Sex. Rosc. 109. placent vobis hominum mores? Verr. III, 208. ut ... de vita hominis ac de moribus dicam; Sulla 69. more hominum iuvident; Balb. 56.

multitudo: quanta multitudo hominum conveuerit ... vides; Sex. Rosc. 11. quanta illic multitudo, quanta vis hominum convenisse dicebatur; Verr. II, 160. eos concludit, magnam hominum multitudinem; ib. IV, 54. etenim iste Agrigenti, credo propter multitudinem illorum hominum atque virtutem, ... non audebat palam poscere ..; ib. IV, 93. multitudo hominum haec erat maxima; ib. V, 94. cum ... multitudinem hominum coëgerit; Caecin. 33. ubi coacta hominum multitudo (fuerit); ib. 41. causam fugae dicitis ... multitudinem hominum; ib. 44. eos esse talis propter multitudinem cupidorum hominum nemo arbitratur; imp. Pomp. 64. cum eius in nuptiis ... multitudo hominum pranderet; Cluent. 166. o ... multitudinem hominum ex servis ... congregatam! dom. 89. haec .. innumerabilis hominum multitudo ... quid declaravit? Sest. 125. haec ... splendidissimorum hominum ... multitudine redundat; Piso 25. nullis comitiis neque multitudinem hominum tantam neque splen-

dorem fuisse; ib. 36. quae (uationes) numero hominum ac multitudine ipsa poterant in provinciis nostras redundare; prov. cons. 31. f. conventus; Verr. V, 10. genus; Cael. 26. gratulatio; Sest. 131.

natura: quod in communibus hominum sensibus atque ipsa natura positum atque infixum est; Cluent. 17. qui vitam hominum uaturamque non nossent; Sulla. 36. quae (disputatio) ducatur ex natura hominum; Fr. C. 17. f. figura. mos; Sex. Rosc. 109.

necessitudo: quem (agrum) ego excipi .. propter hominum necessitudinem ... gaudeo; leg. agr. II, 57.

nepos: C. Cato, duorum hominum clarissimorum nepos; Verr. IV, 22. cum omnes *te* recordarentur libertini genuerum et liberos tuos nepotes Q. Fadii, libertini hominis, fuisse; Phil. II, 3.

nequitia: f. cupiditas; Verr. I, 76. foeditas.

nervi: qui enim in eius modi vita nervi esse potuerunt hominis? Sest. 16.

nex: cum scires, quantum ad facinus aurum hoc quaereretur, ad necem legati, ad L. Lucci, sanctissimi hominis ... labem sceleris sempiternam; Cael. 52. ut clarissimorum hominum erudelissimam poeniretur necem; Phil. VIII, 7.

nobilitas: v. fortuna; Sulla 37.

nomen: nomen refertur ... Sex. Roscii, hominis studiosissimi; Sex. Rosc. 21. hominum adrogantium uomina (proponit mihi); Verr. a. pr. 15. nomen hominis audacissimi detuli; ib. I, 15. vilitas annonae ... consecuta est unius hominis spe ac nomine; imp. Pomp. 44. qui ... hominis doctissimi nomeu tuis immanibus ... moribus praetendere (solcs); Vatin. 14. ne deos quidem immortalis velle ... sibi supplicari hominis impurissimi ... nomine; prov. cons. 14. pueris uobis audisse videor L. Aelium ... nomen Q. Muttonis, hominis sordidissimi, detulisse; Scaur. 23.

numerus: ad eum numerum clarissimorum hominum tuum .. nomen ascripsit; Verr. II, 110. modo aratorum honestissimorum hominum ... maximum numerum abs te abalienasti; ib. 155. qui numerus est in Sicilia maximus hominum honestissimorum; ib. III, 108. ut in illo antiquissimorum ... hominum ... numero reponantur; ib. 210. isti ... patrem ... in hominum numero putabat; ib. IV, 41. tantum hominum numerum ... pepercisse huius capiti; Fout. 3. est praeterea numerus ... hominum honestissimorum; ib. 13. quem ex tanto hominum numero testem ... producere potestis? ib. 16. ne constipari quidem tantum numerum hominum posse in agrum Campanum intellegetis; leg. agr. II, 79. ingentem numerum perditorum hominum conlegerat; Catil. II, 8. ex hoc hominum numero ... in impiorum partem ... (hunc) transferetis? Sulla 77. eum .. ex numero hominum eiciendum ... puto; Phil. XIII, 1. f. genus; Verr. IV, 166. multitudo; prov. cons. 31.

nundinatio: quis eam rem tu ad tuum quaestum nundinationemque hominum traduxeris; Verr. II, 120.

oblivio: dedecora ... oblivione hominum ac taciturnitate tegere voluisti; Verr. V, 138.

observantia: f. consilium; Balb. 63.

oculi: cum pulchritudo eius recens ad oculos hominum ... perveniret; Verr. IV, 64. f. mens. dom. 114.

odium: si ea odium ... universorum hominum rusticanorum; Vatin. 39. quos ... interemit ... L. Antonius, insigne odium omnium hominum; Phil. XIV, 8.

offensio: timeo quidnam pro offensione hominum ... eloqui possim; div. Caec. 42.

officium: f. consilium; Balb. 63.

opes: summis opibus, summo studio ... hominum defendatur; Verr. I, 3.

opinio: qua ex opinione homiuum illa insula eorum deorum sacra putatur; Verr. I, 48. quae est opinio hominum ... falsa; ib. 60. opinione hominum paene damnatus; ib. IV, 34. ut hominum opinio et religio fert; ib. V, 185. sicut opiniones hominum ac religiones ferunt; ib. 187. quae (causa) ... opinione hominum tacita prope convicta atque damnata sit; Cluent. 7. hominem aedilicium iam praetorem opinionibus hominum constitutum; ib. 79. opinione .. hominum (nomen turpe est); dom. 72. erat .. hominum opiuione nobilitate ipsa ... commendatus; Sest. 21. nulla hominum postulatione aut etiam opinione id eum unquam esse facturum; ib. 89. quod .. numquam hominum sermo atque opinio comprobasset; Cael. 69.

oratio: exstat oratio hominis ... nostrorum hominum ingeniosissimi; Fout. 39. f. couvicium.

ordo: f. genus; Verr. IV, 166.

ornamenta: cum in superioribus causis hominis ornamenta fuerint; prov. cons. 29. homiuis ipsius ornamenta adiumento causae ... esse malitis; Balb. 19.

os: caterva ... in ore impuri hominis immineus coutionata est; Sest. 118. os ut videam hominis exspecto; Piso 51. f. audacia; Verr. II, 48. impudentia; ib. IV, 66.

pactio: ex una pactione hominis honesti ... coguoscite; Verr. III, 92.

pars: quod (periculum) .. offendit animos maioris partis hominum; Phil. VII, 16.

patientia: f. frugalitas.

pectus: tuum homiuis simplicis pectus vidimus; Phil. II, 111.

pecuniae; in multas .. pecunias alienissimorum hominum ... invasit; Phil. II, 41.

perfidia: f. furor; Sest. 53.

periculum: ut ... istius hominis improbissimi pericula sublevares? Verr. I, 77. qui ad homiuum pericula depellenda adiungerer; Cluent. 17. etiam si in minus firmis causis hominum periculis non defuissem; ib. 51. ut omnis mihi cura .. posita sit in hominum periculis defeudendis; ib. 157. ut meum laborem homiuum periculis sublevandis uon impertiam; Muren. 8. miseram coudicionem instituet periculis homiuum; ib. 60. si in tanto hominis de me optime meriti periculo ... voluntati parere voluisem; Vatin. 2. cum ... alienorum hominum pericula defendere acerrime soleas; Fr. B. IX, 5.

periuria: potest ... sceleratorum hominum periuria ... refutare; Font. 45.

petitio: novi omnis hominis petitiones ratiouesque dicendi; div. Caec. 44.

poena: ut ... novem hominum perditissimorum poena ... reliquorum mentis sanari posse arbitraretur; Catil. III, 14. domicilium imperii quinque homiuum amentium ... poeua redeuni; Sulla 33. tibi ... intelleges hominum poenas deesse; har. resp. 38.

postulatio: f. opinio; Sest. 89.

potentia: hominum eius modi peruiciosam ... potentiam ... opprimere debetis; Sex. Rosc. 36. ut ... contra periculosas hominum potentias condicioni omnium civium providisse videamini; Cael. 22.

praedia: qui ei venit in mentem praedia coucupiscere hominis ignoti ? Sex. Rosc. 105.

praesidium: ius legatorum cum hominum praesidis munitum sit; har. resp. 34.

practura: quis non ... diligentissimam .. praeturam illius hominis existimat? Verr. III, 216.

preces: M. Messallae, hominis necessarii, preces sustinere potui; Sulla 20.

principium: coguoscite homiuis principium; Verr. I, 34.

prudentia: omitte istam .. doctorum hominum prudentiam; Marcell. 25. f. ingenium; Verr. I, 115. modestia.

pudor: f. odium; Sulla 74.

quaestus: nundinatio.

querella: iamue ... sentis quae sit hominum

qnerella frontis tuae? Piso 1. quae (petitio) et risus hominum et querellas moveret; Phil. II, 98.

rapinae: f. furtum.

ratio: si non hominis ... rationem haberet; Quinct. 97. quod exemplum ex tot hominum rationibus relatis huius modi est? Verr. I, 36. non hominis ... vis ac ratio consideranda est; ib. III, 199. reperta est eadem istius hominis avarissimi ratio; ih. V, 87. quorum ope ... magis haec res publica quam ratione hominum ... gubernatur; Rabir. 5. sapientis hominis cogitata ratio postulasset; har. resp. 3. f. petitio.

reditus: non .. pro meo reditu ut pro P. Popilii, nobilissimi hominis, adulescentes ... deprecati sunt; Quir. 6.

religio: ad religionem hominis revertamur; leg. agr. II, 28. mecum deorum et hominum sanctitates omnes et religiones afuerunt; sen. 34. f. diligentia; leg. agr. II, 28. opinio; Verr. V, 185. 187.

res: iste in tanta re tot hominum T. Vectium ad se arcessit; Verr. V, 114. rem .. integram hominis non alicui ... defendere humanitatis esse putahamus; Cluent. 57.

risus: qui risus hominum! Phil. II, 73. f. querella.

rogatus: emissus (est) ... necessarii hominis ... rogatu; Planc. 31.

rumor: ut auctorem rumorem haberetis sermonemque hominum ‖sermonesque omuium‖; Verr. III, 49. maerorem matri . hominum rumor -... nuntiavit; Cluent. 28. cum .. omnis offensiones iudiciorum ... ex hominum rumore proferrem; ib. 139.

rumnsculi: imperitorum hominum rumusculos aucupati; Cluent. 105.

salus: ad meam unius hominis salutem senatus auxilium ... implorandum putavit; Piso 34. ut ignoratione tua ad hominis miseri salutem abuterer; Ligar. 1.

sanctitas: f. religio; sen. 34.

sanguis: hominis propinqui sanguinem vitamque eripere conatur; Quinct. 39. ut eius libidinem hominum innocentium sanguine elui ‖lui‖ velles? Verr. I, 77. tibi hominum innocentium sanguis ... voluptati ... fuit; ib. V, 138. f. caedes.

sanitas: [hominum in re publica sanitas remanere potuisset]; Phil. XIII, 2.

satietas: f. imprudentia.

scelus: usitatum hominis facinorosi scelus (est); dom. 12. quae (poenae) .. sunt hominum sceleri ... constitutae; har. resp. 39. oportere hominum audaciam .... sceleri legibus ... resistere; Sest. 86. cur .. in hominum sceleribus ... poenas in diem reservatis? Cael. 59. f. audacia; Sex. Rosc. 12. Verr. III, 152. furor; dom. 68. Sest. 53.

scientia: f. auctoritas; Verr. I, 106. — secta: f. instituta. — sedulitas: f. integritas.

sensus: tu guberuacula rei publicae petas foveudis hominum sensibus; Muren. 74. f. animus; Sest. 47. natura; Cluent. 17.

sententia: ut ... hominum sententiae notarentur; Verr. a. pr. 40. sunt servi illi de coguatorum sententia, nobilissimorum ... hominum, manu missi; Cael. 68. variatis hominum sententiis; Milo 8. f. dissimilitudo.

sermo: ausum esse ... in sermone hominum audaciae suae monumentum aeternum relinquere? Verr. I, 129. ut ... in sermonem hominum atque in tantam vituperationem veniret; ih. IV, 13. nam fuisse hunc tum hominum sermonem recordari potestis; Cluent. 85. vix feram sermones hominum; Catil. I, 23. non ex sermone hominum recenti ... erucnda memoria est nobilitatis tuae; Muren. 16. ex omni hominum sermone ... patrimonio suo vindicavit; Snlla 59. ut aliqui sermones hominum alienis bonis maerentium .. ad vestras auris pervenirent; Balh. 56. quod sermo hominum ad memoriam patrum [virtute] celebretnr; Rab. Post. 2. f. fama; Sulla 24. invidia. opinio; Cael. 69. rumor; Verr. III, 49.

sicarius: f. latro.

signa: tabulae .. signis hominum nobilium consignantur; Quinct. 25.

similitudo: ut sibi praeter formam nihil ad similitudinem hominis reservarit; Cluent. 199.

societas: „nec Lepidi societatem violare, pissimi hominis (potest)“; Phil. XIII, 43.

solitudo: iugenium; Rabir. II, 1. — sollertia: f. callidilas.

species: horum hominum species est honestissima; Catil. II, 18.

spes: f. nomen; imp. Pomp. 44.

spleudor: Sthenius non splendorem hominis ... secutus est; Verr. II, 107. f. multitudo; prov. cons. 31.

statua: neque eius houinis (statuas esse voluerunt); Verr. II, 161. statuae veterum hominum deiectae (sunt); Catil. III, 19.

studium: hominum studia defervisse intellegehat; Cluent. 108. cum me intellegam non hominum potentium studio ... consulem .. factum; leg. agr. II, 7. etiam si hominum studia deficiaut; Catil. II, 25. operae pretium est, ... libertinorum homiuum studia cognoscere; Catil. IV, 16. graviter ... ferremus ... alieuigenarum nos hominum studiis atque paterna virtute privari; Balh. 25. f. concursus; div. Caec. 42. cupiditas; Verr. II, 133. genus; Cael. 21. honos. opes; Verr. I, 3

stupiditas: incredibilem stupiditatem hominis cognoscite; Phil. II, 80.

stupor: sed stuporem hominis ... attendite; Phil. II, 30.

stuprum: f. libido; Piso 70.

supellex: tu C. Cacurii, prompti hominis ..., supellectilem omnem auferre non dubitasti; Verr. IV, 37.

suspicio: ne quis forte me ... adfingere aliquid suspicione hominum arbitretur; Verr. IV, 67. ille tot suspicionibus certorum hominum ... exulceratus; dom. 28. f. invidia.

tabulae: per tabulas hominis ° citi pecuuiam expensam tulerunt; Qu. Rosc. 1. nisi vobis id hominum honestissimorum tabulis planum fecero; Verr. I, 156.

taciturnitas: f. oblivio.

telum: decessi unius hominis telo proterritus; Caecin. 47. f. furor; Sest. 53.

tenuitas: tenuitas hominis eius modi est; Sex. Rosc. 86.

testamentum: quod elogium recitasti de testamento Cu. Eguatii patris, hominis honestissimi; Cluent. 135.

testimonium: recita testimonium ... hominum ornatissimorum; Qu. Rosc. 43. hominum honestorum ‖honestissimorum‖ testimoniis ... non credere? Verr. I, 128. quid ego hic nunc Sex. Pompei Chlori testimonium recitem, ... hominis honestissimi? ib. II, 23. (quid testimonium) Q. Caecilii Dionis, hominis probatissimi (recitem)? ib. meministis ... rem .. hanc totam C. Sacerdotis hominis ornatissimi testimonio comprobari; Verr. II, 119. itaque Musiatrati, hominis honestissimi ... testimonium, iudices, audistis; ib. III, 109. repente in M. Annii, hominis splendidissimi, testimonio ... exsiluit; ib. V, 73. adductus Valentinorum, hominum honestissimorum ... testimoniis; ih. 158. audite ... hominum honestorum testimoninm; Tull. 24. vos id in testimoniis hominum barbarorum dubitabitis? ib. 23. non recito testimonia hominum honestissimorum; Cluent. 99. f. fidelitas.

tradnctio: cum ... inteutus est arcus iu me unum ... tradnctione ad plehem furihundi hominis ac perditi; Sest. 15.

tribus: eam tribum .., severissimorum praesertim hominum, ... edere dehuisti; Planc. 38.

trucidatio: videtis ... hominum trncidationes; Tull. 42.

varietas: f. genus; Cael. 21.

vena: ut venas hominis incideret; Piso 83.

venustas: f. facetiae.

verbum: est .. illius (verbum), ... homiuis eius; Sest. 132.

vigilantia: f. diligentia; Verr. V, 25.

vilicus: Italicyensis Eumenidae, nobilis hominis, ... vilicus cum ... insimulatus esset; Verr. V, 15. litteras misit de vilico P. Septinii, hominis ornati; Flacc. 88.

violentia: f. furor; Phil. XII, 26.

virtus: tantamne unius hominis ... virtus ... lucem adferre rei publicae potuit? imp. Pomp. 33. hominum ignobilium virtutem .. nobilitatis inertiae praeluerunt; Balb. 51. f. frugalitas. industria. multitudo; Verr. IV, 93.

vis: si ... vis armatorum hominum ... approbata videatur; Caecin. 38. non quo mihi ... vis privati hominis displiceret; dom. 91. in eius domum afflictam et eversam per [vim] hominis sceleratissimi; ib. 107. vi sceleratorum hominum corroborata; Sest. 89. vi perditorum hominum incitata; Vatin. 21. circumsaeptus ‖ circumsessus, circumclusus‖ lectis valeutissimorum hominum viribus; Phil. XII, 24. f. clamor; Sest. 85. multitudo; Verr. II, 160. ratio; ib. III, 299.

vita: cum vita hominis perditissima tum singularis audacia ostendatur necesse est; Sex. Rosc. 62. sic vita hominum est; ib. 84. quo minus certa est hominum ac minus diuturna vita; imp. Pomp. 59. quoniam ... vita C. Rabirii, hominis miserrimi, ... vesiris manibus ... permittitur; Rabir. 5. mentis, quae mihi videntur ex hominum vita ad deorum religionem ... demigrasse; ih. 30. f. audacia; Cluent. 50. mos; Sex. Rosc. 109. Sulla 69. natura; ib. 36. sanguis; Quir. 39.

vitium: perditorum hominum vitiis .. ista tanta importunitas ... exarsit; Sulla 75.

vituperatio: f. sermo; Verr. IV, 13.

voltus: nec mihi longius quicquam est, .. quam videre hominum voltus; Rab. Post. 35. voltus hominum te intuentinm atque admirantium recordare; Deiot. 29.

voluntas: dixisset contra alicuins homiuis nobilis voluntatem; Verr. I, 155. voluntatemne hominum (ut secuti esse videamini)? Font. 32. nihil obscurius voluntate hominum (est); Muren. 36. tot hominum gratiosorum laesae voluntates; Flacc. 6. in hominum voluntatibus ... laedendis; Quir. 24. pugnem .. contra nobilissimorum hominum voluntates? Fr. B. VII, 1. f. avaritia; Verr. III, 220.

vox: ex quo intellegi potuit ... populum Romanum ... hominum seditiosorum vocibus ... concitari; Cluent. 138. ut eiusdem hominis voce et declarasus consul et defensus beneficium ... tueatur; Muren. 2. multum haec vox .. valere deberet eius hominis; Sulla 14. quod quemquam clarum hominem ... impurissimi voce hominis violari facile patiuntur; har. resp. 46. haec nec hominis nec ad hominem vox est; Ligar. 16.

usus: usu .. bellorum gerendorum in primis eorum hominum, qui nunc sunt, exercitatus; Font. 41.

uxor: Xeuonis Menaeni, nobilissimi hominis, uxoris fundus erat colono locatus; Verr. III, 55. ad uxorem Oppianici, hominis in uxoribus necandis exercitati, omnia bona Habiti ventura fuisse dicebat; Cluent. 52.

vltiplicib: testis non inveniur in ducenties et tricens sestertio. quam multorum hominum? Font. 4.

2. **mit Präpositionen:** alqs de: si quis .. de nostris hominibus ... isto studio ac voluntate non abhorrens fuit; Flacc. 9. — ex: ex quibus .. hominibus ... tibi hospes aliquis est recipiendus; div. Caec. 50. nou habes ne ex his quidem hominibus ... ullum auctorem istius aestimationis; Verr. III, 210. qui .. dicit testimonium ex nostris hominibus; Flacc. 12.

certamen cum: cogitas, tihi cum homine ... futurum esse certamen; div. Caec. 44.

commercium cum: uisi arbitramini ... potentissimis hominibus, ... commercium ... cum Graecis hominibus non fuisse; Verr. IV, 133.

constituta in: reperietis .. haec in uno homine pecunioso tot constituta; Verr. V, 23. quae in omnibus hominibus nova ... constituta sunt; imp. Pomp. 62.

crudelitas in: ut ista in uostros homines crudelitas nemini concessa esse videatur; Verr. V, 150.

interdictum de: auderesne dicere interdictum esse de hominibus armatis? Caecin. 62. ostendo ex hoc interdicto de **armatis hominibus**; ib. 91. in hoc interdicnm, de **hominibus armatis**, non additur; ib.

iudicium de: iudicio de vi coactis armatisque hominibus; Tull. 9. de quo homine vos ... tam praeclara iudicia fecistis? imp. Pomp. 43. vestrum ab illis de eodem homine iudicium ... improbari; ib. 63.

maledicta in: equitum ego Romanorum in homines nobilissimos maledicta ... commemorem? Planc. 33.

praeiudicium de: de quo homine praeiudicium noluerit fieri per recuperatores; Verr. III, 153.

quaestio de: islem de hominibus ... in filii caput quaestionem habere conata es? Cluent. 182.

res cum: cum homine enim crudeli nobis res est; Verr. V, 109. res erat cum L. Saturnino ... iuquisitae homine et in causa populari ... abstinenter .. versato; Sest. 37. non est vohis res .. cum scelerato homine atque nefario; Phil. IV, 12. cum peritissimo homioe mihi res est; ib. XI, 30.

societas cum: tibi cum Lepido societas aut cum ullo ... homine sano? Phil. XIII, 43.

testis in: qui ... testibus in Q. Pompeium, hominem novum, non crediderunt; Font. 23.

vox ad: haec nec hominis nec ad hominem vox est; Ligar. 16.

V. **Umfang:** 1. **Ablativ:** hominibus armatis (coactis); Tull. 7. 12. 23. 24. 37. 31. ✕. 39. Caecin. 4. 9. 38. 75. ✕ 80. 104. Sest. 75. Vatin. 5. f. **sermo,** B. hominem (2. I, ©. 293).

2. **Präpositionen:** a: non ab homine alieno ... (defensus est); Quiuct. 87. adulescentulus ... ab hominibus nequam inductus; Sex. Rosc. 38. ut non cognita sint ab homioibus ‖ab omnibus‖; Verr. a. pr. 15. circumsessus es a quibus? a Lampsacenis: barbaris hominibus? ib. I, 81. immo vero ab hominibus ... lenissimis (circumsessus es); ib. qui ab isto homine crudelissimo patre ... privatus est; ib. II, 80. mihi enim renuntiatur ita constitui a tuis patronis, hominibus ingeniosis; ih. 149. legem ab homine ... nobilissimo promulgatam videmus; ib. 174. haec omnia ... ab hominibus honestissimis obsignata sunt; ib. 190. tot viri ... ab homine nequissimo [...] laesi poenam ... non persequebantur? ib. III, 30. a Q. Apronio, .. homine in dedecore nato, ... equitem Romanum scitote ... prohibitum, ... retentum atque adservatum (esse); ib. 60. illud ... ab ingeniosis hominibus defendi mihi mirum videri solet; Caecin. 67. illud .. potest dici iudici ab aliquo ... homine; ib. 72. cum ... a P. Cannutio, homine eloquentissimo, ... dicerctur; Cluent. 29. quam (libertatem) ... ab hominibus ... expeti ... videtis; leg. agr. II, 9. a certis hominibus dominationem ... quaeri; ib. 25. Sullanus ager a certis hominibus latissime contimatus; ib. 70. qui (agri) a paucis hominibus ..

possidentur; ib. III, 12. spem imperii ... a patriciis hominibus oblatam; Catil. III, 22. de qua (plaga) ab homine ingeniosissimo ... Hortensio multa gravissime dicta sunt; Muren. 48. ab eodem homine in stupris inauditis ... versato ... censura sublata est; Piso 9. id vos ... ab homine mimo nimis stulto cogitatum esse confingitis? Deiot. 16. cum bellum nefarium ... ab homine profligato ac perdito non comparari, sed geri iam videremus; Phil. III, 1. nonne satis est ab homiuibus virtutis ignaris gratiam bene merentibus non referri? ib. XIV, 13. P. Africanus ille superior dicitur non solum a sapientissimis hominibus ... saepe accusatus esse; Fr. B. VI, 12.

ad: si .. non ad homines, verum ad bestias ... haec conqueri ac deplorare vellem; Verr. V, 171.

apud: apud homines ... agitur; Sex. Rosc. 73. quod apud homines carissimum est; Verr. II, 110. apud quos homines (sunt istae custodiae)? ib V, 68. si tibi ... apud homines in extremis ... gentibus positos nobile ... nomen civitatis tuae profuisset; ib. X, 166. videmus quanta sit in invidia ... apud quosdam nobiles homines novorum hominum virtus et iudustria; ib. 181. tenentur apud homiuem audacissimum; Cluent. 82. quoniam apud homines peritissimos dico; Cluent. 115. esse apud hominem constantem ignoscendi locum; Muren. 63. sit ... sanctum apud vos, humanissimos homines; Arch. 19. offendebant illi .. apud gravis et honestos homines; Sest. 105. quod si apud Atheniensis, homines Graecos, longe a nostrorum hominum gravitate diiunctos non deerant; ib. 141. apud Graecos, doctissimos homines, ... alia quaedam ... praecepta exstiterunt; Cael. 40.

causa: ut .. hominis nequissimi causa in alienam provinciam proficiscerentur; Verr. I, 73. ac si hoc inris non unius hominis causa edixisses; ib. 109. ut quivis intellegere posset unius hominis causa conscriptum esse; ib. 116. ipsius hominis causa ... velle et optare debetis; imp. Pomp. 48. nomen clarissimum ... hominis causa rei publicae reservate; Flacc 106.

eum: etenim ille ... cum Androne homine honestissimo ... electus est; Verr. II, 156. cum homine eius (se habuisse temporis rationem); ib. 159. eum equitibus Romanis, hominibus ex illo conventu honestissimis, illos Verrucios ... explicabam; ib. IV, 137. si qui mihi praesto fuerit cum armatis hominibus; Caecin. 87. quod aedilitatem se petere eum hominibus nobilissimis ... dicebat; Cluent. 69. cum hoc homine au cum stipite iu foro constitisses, nihil crederes interesse; seu. 14. videbam quibuscum hominibus ... viveret; Sest. 24. aedilitatem petivit cum ... hominibus primis; ib. 114. ut ... ipse cum hominibus quindecim male vestitis ... perveneriu; Piso 61.

de: de quo homine praeconis vox praedicat et pretium conficit; Quinct. 50. hoc de homine ... monumentum tuorum flagitiorum .. posuisti; Verr. II, 115.

ex: ex hominibus ipsis ... rectissime ... factum probetis; Cluent. 107

in: in quovis homine privato nomeu ipsum Romanum semper dilexerit; Verr. II, 163. ego iu uno homiue omnia vitia ... reprehendo; ib. III, 5. in hoc homine saepe a me quaeris; ib. 6. iu hoc homine rem adductam in iudicium videtis; ib. 218. populus Romanus in hoc homine suam auctoritatem ... possit defendere; imp. Pomp. 63. ceteri non videntur in singulis hominibus multa parricidia suscipere posse; Cluent. 32. non est saepius in uno homine summa salus perielitanda rei publicae; Catil. I, 11. si (multa) in homine ipso ... neglegenda sint; Flacc. 24. in hominibus de me divinitus meritis omnis erit aetas ad eorum erga me merita praedicanda; seu. 30. quid ego populi Romani animum ... commemoro ... in eo homine? Sest. 118. in eodem homine me .. erroris mei paenitet; Cael. 14. mediocri in homine ne accidat providendum (est); prov. cons. 38. in homine .. turpissimo obsolefiebant dignitatis insignia; Phil. II, 101.

per: (per) quos homines (istum fecisse dicis)? Sex. Rosc. 74. per quos homines hoc tantum facium ... conficere potuerit; ib. 76. per homines nequissimos ... leges ... administrentur; div. Caec. 68. Insidiae per eosdem homines comparantur; Verr. a. pr. 17. ut omnia signa iste per eos homines ... auferret; ib. II, 50. C. Pisoni ‖ Pisone ‖ domo tectisque suis prohibito ... per homines coactos et armatos; Caecin. 86. cui ... per homines coactos licitum non sit accedere; ib. 88. ea (vis) fit plerumque per homines coactos armatosque; ib. 63. quam ob rem tota ista res per Staienum .. hominem ... alienissimum ... ageretur; Cluent. 87. quae si civitas per ... gravis .. homines querellas ad vos detulisset; Flacc. 52. expensum est auri pondo centum paulo minus per Sex. Caesium ... castissimum hominem; ib. 68. in quem quisque per homines conciatos inruerit; dom. 106. non per homines egestate et scelere perditos ... optimis civibus periculum inferre conantur; Sest. 2. negas optaudum reditum fuisse per ... homines armatos; ib. 127. ut non per L. Crassum ... hominem incredibili eloquentia ... causam illam ... defenderit et probarit; Balb. 49.

post: homini post homines natos turpissimo; dom. 23. erat res post natos homines pulcherrima; ib. 95. cum tu ... unius post homines natos fortissimi viri magnitudinem animi desideres; Milo 69. duo haec capita nata sunt post homines natos taeterrima; Phil. XI, 1.

pro: quid me oportet Tullium pro Tullio facere, homine communo mecum? Tull. 4.

propter: cum propter hominem peritissimum ... de officio ... deeedis; Verr. a. pr. 28.

sine: si sine armatis coactisve homiubus deiectus quispiam sit; Caecin. 91. homines deiciuntur .. sine coactis armatisve hominibus; ib. 92.

homullus, Schrädling: quid cessat hic homullus, ex argilla et luto fictus Epicurus? Piso 59.

honestas, Ehre, Anſtändigkeit, Würde: 1. eogit: virtus et honestas ... cum consulibus eum esse cogebat; Rabir. 24.

consentiunt: omnes honestates civitatis ... consentiunt; Sest. 109

consolatur: facile consolatur honestas egestatem; Quinct. 49.

est: summa in utroque est honestas; Muren. 21.

pugnat: hinc pudicitia ... fides ... pietas ... constantia ... honestas ... continentia (pugnant); Catil. II, 25.

II, 1. adfero: quam honestatem in iudicium ... attulit; Quinct. 99.

amitto: honestatem omnem amitteret? Sex. Rosc. 114.

deperdo: qui propter illum hostem senatus ... honestatem miseri deperdiderunt; prov. cons. 11.

desidero: si quidem auctoritas senatus decus, honestatem ... desiderat; Phil. VII, 14.

expeto: uihil esse in vita ... expetendum nisi laudem atque honestatem; Arch. 14.

habeo: habetis .. honestatem hominis; Flacc. 49.

2. privo: nolite ... ceteris ante partis honestatibus (eum) ... privare; Mureu. 87.

spolio: amicissimum hominem si honestate spoliatum audierit; Rab. Post. 44.

3. fiago ad: finxit .. te ipsa natura ad honestatem; Muren. 60.

pugno pro: pro eorum honestate .. pugnare; Sex Rosc. 16.

III. praeditus: non accusares ... hominem, summa dignitate atque bonestate praeditum; Muren. 64.

IV. cupiditas: honestatis ... habnisse uimis magnam iudicatus est cupiditatem; Sulla 78.

pars: is ... nunquam ullam honestatis suae partem recuperabit; Cluent. 120.

simulatio: nemo est ... tam ab omni non modo honestate sed etiam simulatione honestatis relictus; Rabir. 28.

V. ab: f. IV. simulatio.

cum: summa cum honestate vivemus; Cluent. 159.

gratia: quas ... familias honestatis ... gratia nomino; Sex. Rosc. 15.

honeste, ehrenvoll, anſtändig: absolvo: uti honeste absolvi uullo modo potuerit; Cluent. 49. honestissime est absolutus; ib. 104.

ago: huius honestissime actam vitam; Cluent. 195. cum ... mors consentanea vitae fuerit sanctissime honestissimeque actae; Phil. IX, 15.

cado: ut ... honeste cadere videatur; har. resp. 40.

condemno: addncti iudices sunt ... potuisse honeste ab eo reum condemnari; Cluent. 104. sunt alii ... honeste condemnati; Phil. XI, 12.

confiteor: quod .. honeste confiteri ... possis; Fr. B. XIII, iv. 3.

consequor: HS sexagiciis honestissime consequi potuit; Qu. Rosc. 23.

contendo: ait hoc se honeste ... conteudere; div. Caec. 23.

damno: hominem honeste uon posse damnari; Verr. a. pr. 38.

decumbo: ut houeste decumbant; Phil. III, 35.

defendo: quem adhuc honestissime defendit; Quinct. 43. si honeste pmasset eius modi causam posse defendi; Cluent. 109. quo minus honeste hauc causam ... possem defendere; ib. 142. quam (legem) eonsul ... honeste ... posset defeudere; leg. agr. II, 15. quod non posset honeste ... defendame; Milo 64.

dico: illc ... honestius dicret; Cluent. 81. cum palam fortissime et honestissime dicerent; ib. 153. quae honeste non possum dicere; Phil. II, 47.

exsurgo: ut honestissimc exsurgere possem; Phil. XII, 24.

facio: quod ... honestius facere posset; Sex. Rosc. 51.

introeo: quac neminem patitur non honeste in urbem introire; Mureu. 69.

iudico: facultatem vere atque honeste iudicandi; Verr. II, 179. recitavit ... cohortatioucm quandam iudicum ad honeste iudicandum; Cluent. 138.

libero: C. Curtius pro virtute sua est honestissime liberatus; Rabir. 8.

morior: honcste moriendi facultatem petit; Rabir. 37.

nomiuo: quae magis honeste quam vere sodalitas uominaretur; Plane. 37.

pario: ut ... propinquum ... honcste partis bonm ... privaret; Quinct. 74.

possideo: honestius eum vos uniyersi ... possideretis; leg. agr. II, 85.

removeo: quas (tabulas) removerc honeste nullo modo potuerunt; Verr. II, 186.

respondeo: quid ... tu his respondere honeste potes? Verr. IV, 80.

scribo: quod si potuisset honcste scribere; Cluent. 141. quibus ... scribere boneste et magnifice licebat; Cael. 40.

statuo: intelleges honestius te inimiciiarum modum statuere potuisse; Sulla 48.

subterfugio: quod (negotium) honeste subterfugere non possit; leg. agr. I, 26.

triumpho: pater eum ... honestissime ex praetura triumphassct; Mureu. 15.

vivo: ut sibi ... reete sit honesteque vivendum; Verr. III, 2. si vivere boneste non possunt; Catil. II, 21.

honesto, ehren, zieren: alqm: si ... Gracchorum ... sanguine ... se honestarunt; Catil. I, 29. quanta (laude) vos me vestris decretis honestatis; ib. IV, 20. a quo saepe ... sumus honestati; sen. 2. me populus Romanus ... sua celebritate laetitiaque comitatum bonestavit; dom. 76. quem ... tot vides iudiciis senatus ... honestatum; ib. 82. si uno basilicae spatio honestamur; Mureu. 70.

advocationem: advocationem hominis improbissimi sella curuli ... honestavit; Sulla 81.

calamitatem: quem ad modum calamitatem meam ... honestaret; sen. 24.

currum: cuius currum rex potentissimus quondam et nobilissimus Perses honestavit; Catil. IV, 21.

gloriam: calamitas clarissimi nominis gloriam ... honestavit; dom. 86.

imperium: ille ... imperium .. honestavit; dom. 19.

mortem: qui homiuis ... seditiosi imagine .. mortem eius honestaret; Rabir. 24. quasi ... non divini hominis Africani mors honestaretur; Mureu. 75.

progeniem: quae (statua) multos per annos progeniem eius honestaret; Phil. IX, 5.

honestus, ehrenvoll, ehrenhaft, ſchön, edel: I. **bei Sachbegriffen:** alqs: suos propinquos ac necessarios ... honestos esse; Quinct. 35. ipse honestissimus ... numerabatur; Sex. Rosc. 16. si salvi et honesti esse volumus; Verr. II, 29. quam honestus (sit); ib. 107. qui ... cum primis honestus existimatus est; Caecin. 10. ipse ... in omnibus vitae partibus houestus (est); Font. 41. M. Atius Balbus, in primis honcstus, praetorius fuit; Phil. III, 16.

alqd: quod houcstum (est); div. Caec. 23. quod .. est honestius; ib. 65. quod tibi honestissimum est; Verr. II, 151. nihil est honcstius quam quod .. fecit; Phil. II, 69. — infin: quin houestins est ... accusare; div. Caec. 65. urbem relinquere turmitanis esse honestius, quam pati .. ; Verr. II, 88. houestius est ... dare; ib. V, 67. ut ... occidere honestius sit ‖ non aliud, multo amplius, mains ‖ quam ... potiri; Sest. 141. videte ne utilius vobis et honestius sit ... errare; Balb. 64. — accus. c. inf.: quam L. Domitius ab se nominari vix sibi honcstum esse arbitrabatur; Verr. I, 140. quanto est houestius alienis iniuriis ... commoveri; ib. III, 168. verum tamcn honestius est rei publicae nostrae ea ... imperatorem ... reliquisse; ib. IV, 124. si nomine appellari abs te civis tuos bouestum est; Mureu. 77. vereor ne .. eelatum me (esse) illis ipsis nou (sit) honestum; Phil. II, 32.

accusatio: ne tam houcstam ... accusationem ucque vobis placuisse ncque ordini vestro placere arbitretur; div. Caec. 73.

adulescens: nupsit A. Aurio Melino ... adulescenti ... et honesto et nobili; Cluent. 11. huic ... adulescenti ... in primis honesto ... datam (possessionem esse); ib. 165. ne eadem mulier ... honestissimum adulescentem opprcssisse videatur; Cael. 78. quod (saeranrum) est in fundo T. Sergii Galli, in primis honesti et ornati adulescentis; Milo 86.

amici: P. Sullam .. ex his ... honestissimorum amicorum gregibus reicictis? Sulla 77.

amor: de meo quodam amore gloriae nimis acri .. verum tamen honesto vobis confitebor; Arch. 28.

Aricinum qui Aricinum ... despicit, ... splendore municipum honestissimum; Phil. III, 15.

artes: cum artibus honestissimis eruditur; Cael. 9.

calamitas: eiciuntur duo, ... alter per honestissimam calamitatem; dom. 65.

causa: quanto illa honcstior est causa ‖ honestior causa est ‖; div. Caec. 64. quae causa fuit honestior; Verr. I, 21.

civis: intellegere potuistis ... civis Romanos honestissimos ... pro testimonio dicere; Verr. II, 16. ut unius honestissimi ... civis mortem ... deprecaretur; ib. V, 125. apud socios fidelissimos, civis Romanos honestissimos ... in ltore convivisque iacuisti; ib. 137. ad eam .. rem fuit ... Sicilia, plena ... honestissimorum ... civium; ib. 157.

civitas: imponatur honestae civitati turpissima persona calumniae? Verr. II, 48. homini .. honestissimae civitatis honestissimo ... frumenti (tantum) scitote relictum esse; ih. III, 56. Agyrinenis est honesta Siciliae civitas; ih. 67. Herbitensis civitas honesta ... quem ad modum ... vexata sit; ib. 75. ostendo testimonia ... honestissimarum civitatum; ib. 122. Siciliae civitates multae sunt .. ornatae et honestae; ib. 170. in hominem honestissimae civitatis honestissimum graviter animadverti; ib. V, 20. num honestior est civitas Pergamena quam Smyrnaea? Flacc. 74. exsurgite .. viri optimi ... honestissimae civitatis; Fr. A. III, 16. falsas fuisse tabellas honestissimae civitatis existimo; ib. B. VIII, VIII, 2.

condicio: ut ... honestiore condicione sit; div. Caec. 25.

contentiones: a quo erat honestissimis contentionibus ... vexatus; Phil. III, 23.

conventus: conventus honestus Syracusis (crat); Verr. III, 136.

convivium: honesta, credo, (convivia fiunt); Qu. Rosc. 134. nemo enim fere saltat sobrius ... neque in solitudine neque in convivio moderato atque honesto; Muren. 13.

copia: honesta copia praesto fuit; Tull. 22.

decreta: ut iam pudendum sit honestiora decreta esse legionum quam senatus; Phil. V, 4.

decuriae: ut honestis decuriis potius dignus videatur; Phil. I, 20.

defensio: quae (defensio) ... honestissima semper existimata est; Cluent. 52.

domus: erat enim Percenniorum ... domus honestissima; Verr. IV, 25.

eques: causam Sopatri defendebat ... eques Romanus in primis ... honestus; Verr. II, 69. Q. Septicio, honestissimo equite Romano, resistente Apronio et adfirmante; ib. III, 86. si equitibus Romanis ... honestis ... manus ... adferebantur; ib. 60. (quid de) equite Romano ... honesto (dicam)? ib. 61. num etiam de L. Papinio, ... locupleti honestoque equite Romano, turibulum emisti? ib. IV, 46. huic ... equites Romani honesti et graves ... non crediderunt; Flacc 40. qui adesse ... honestissimos equites Romanos ... iusserit; Sest. 27. fratris filium praeterii, Q. Fufii, honestissimi equitis Romani; Phil. II, 41.

factum: singularis integritas unius admirabilem facit huius honestissimi facti gloriam; Phil. III, 26.

familia: sin autem sunt amplae et honestae familiae plebeiae; Muren. 15.

filius: is oberit honestissimo filio pater; Planc. 32.

fructus: qui est fructus verae virtutis honestissimus; Piso 57.

genus: de honestissimo genere hominum ea iura constituebas; Verr. III, 27. est enim ipse ... honestissimi ac nobilissimi generis; Sulla 25.

homo: homo cum primis honestus (profectus est); Quinct. 58. ut in capite fortunisque hominum honestissimorum dominentur ei; ib. 94. si est homini honesto locus in civitate; ib. is inter honestos homines ... numerabitur; Sex. Rosc. 143. illi homines honestissimi ... parum putantur cauti ... fuisse: ib. 117. nega ... homini honesto ... credi oportere; Qu. Rosc. 43. per homines honestissimos ... leges ... administrentur; div. Caec. 68. homines ad legam defensionem ... quam honestissimos ... accedere; ih. 70. cum ... homines honestissimi audissent; Verr. a. pr. 19. sic honestissimi homines ... loquebantur; ib. 20. tot hominibus honestissimis ... non crediditse; ib. I, 10. qui cognitores homines honestos daret; ib. 13. homines honestissimi haec eadem se audisse dicerent; ib. 28. iactatur domi suae ... homo honestissimus; ib. 67. hominum honestorum || honestissimorum || testimoniis ... non credere; ib. 128. homo cum primis honestus (venit); ib. 137. nisi vobis id hominum honestissimorum tabulis planum fecero; ib. 156. qui causam Dionis egit ... hominis honestissimi; ib. II, 23. Sopater quidam fuit Halicyensis homo ... honestus; ib. 68. habebat homines honestos; ib. 70. honestos homines ... ableget a consilioque dimittat? ib. 79. honestum hominem ascribit Stheuio cognitorem? ib. 106. ut quisque ... gravior homo atque honestior testimonium ... dixerit; ib. 149. aratorum houestissimorum hominum ... maximum numerum abs te abalienasti; ih. 155. ille ... cum Androne homine honestissimo ... legatus a suis civibus electus est; ib. 156. habeo ex eis ... homines honestissimos; ib. 175. haec omnia ... ab hominibus honestissimis obsignata sunt; ib. 190. si .. ex omni copia conventus Syracusani .. honestissimorum .. hominum facerc potestatem; ib. III, 32. tot homines honestissimos ... tibi inimicissimos fieri nolles; ib. 52. huic homini ... houestissimo ... frumenti scitote ... (tantum) relictum esse; ib. 56. eo vocari homines honestissimo; ib. 65. ex cohorte ... hominum honestissimorum est; ib. 70. ex una pactione hominis honesti ... cognoscite; ib. 92. qui numerus est ... maximus hominum houestissimorum; ib. 108. hominis houestissimi ... testimouium .. auditis; ib. 109. hominem suae civitatis in primis honestum ... legarunt ad Apronium; ib. 114. quam honestorum hominum) ager est; ib. 120. dico equitem Romanum, hominem in primis honestum, ... ad unas unius agri decumas tritici modium triginta voluisse addere; ib. 148. homine equestris ordinis honestissimo (utar teste); ib. 166. possumus P. Servilii et C. Antistii .. literis primorum hominum atque houestissimorum ... quod dicimus obtinere; ib. 168. ut ille homo ... tam houestus ... pecuniam anteponeret; ib. IV, 11. domus .. plena homiuum houcstissimorum; ib. 33. homiui honesto ... te argentum ... reddidisse; ib. 44. dicere ... homini honesto; ib. 45. hominibus honestis ... aulos abstulisse; ib. 57. auditis nuper dicere legatos Tyndaritanos, homines houestissimos; ih. 84. cum equitibus Romanis, hominibus ... houestissimis, illos Verrucios ... explicaham; ih. 137. nobilis hominis et honesti ... vilicus cum ... insimulatus esset; ib. V, 15. in hominem ... houestissimum ... animadverti ... non oportuisse; ib. 20. homines houestissimos ... in ferrum atque in vincla coniectos (esse); ib 107. frequentissimi venerunt ... homines ... honesti; ib. 154. adductus Valentinorum, hominum houestissimorum, ... testimoniis; ib. 158. Q. Catii Acmiliani, homiuis houesti, ... duo homines occidcruut; Tull. 19. audite ... hominum houestorum testimonium; ib. 24. est praetcrea numerus ... hominum houestissimorum; Font. 13. si maiorem etiam hominum houestissimorum copiam adferam || adferet ||; ib. 16. publicani, homines houestissimi, ... suas rationes ... contulerunt; inp. Pomp. 17. causa testibus houestissimis hominibus premebatur; Cluent. 53. in aedis T. Annii, hominis houestissiui, ... Staienus ... vcnit; ih. 78. non recito testimonia hominum houestissimorum; ib. 99. dico, caudem tum fuisse ... houestis hominibus ... controversiam cum Staieno; ib. 100. quod elogium recitasti de testamento Cn. Egnatii .. hominis houestissimi; ib. 135. in hominis honesti ... iudicio ... meo consilio uti consucvi; ib. 144. advocantur amici ... homines honesti; ih. 176. homines honestissimos .. huc frequentis adesse ... voluerunt; ib. 197. equites Romanos, homines houestissimos, laudatores vidutis; ib. honesti homines ... difficile

dictu cat quam sint solliciti; ib. 198. graviter homines honesti .. tulerunt; Mureu. 47. quid, si multi homines nostri ordinis honestissimi (venerunt)? ib. 69. fuit ... honestus homo ... Q. Tubero; ib. 75. boc .. ex hac frequentia colonorum, honestissimorum hominum, intcllegere potestis; Sulla 61. maxime interest, non ex levitate ... testium causas honestorum hominum ponderari; ib. 79. qui ... vim et crudelitatem privilegii auctoritate honestissimorum hominum ... consignarit ‖ consignavit ‖; sen. 29. hominum honcstorum modestiam ... quaerebas? dom. 54. offendebant illi .. apud gravis et honestos homines; Sest. 105. quam .. homines honesti ... Volumniam consalutabant; Phil. II, 66. L. Visidio ... homini ... honesto ... poteritne esse pacatus Antonius? ib. VII, 24. quos ... honestissimos .. homines ... interemit propudium illud; ib. XIV, 8.

iudex: honestis iudicibus nocentium salus desperata est; Phil. V, 15.

iudicium: ut honestiore indicio conflictere? Quinct. 44.

laudatio: laudationes honestissimae missae sunt; Cluent. 197.

locus: ut in curia Syracusis ... honestissimo loco ... statuam pouerent; Verr. II, 50. uxor Aesehrionis, honesto loco nata; ib. V, 31. honesto loco natus; Flacc. 18. bunc ... honestissimo loco natum esse concedis; Balb. 6.

mendacium: si honesto et misericordi mendacio saluti civi calamitoso esse vellemus; Ligar. 16.

mors: mors honesta saepe vitam quoque turpem exoruat; Quinct. 49. ne morti quidem honestae locum relinquis; ib. 9. statua mortis honestae testis erit; Phil. IX, 11.

municipes: lautissimum oppidum .. municipium honestissimorum, ... Suessam, fortissimorum militum sanguine implevit: Phil. XIII, 18.

municipium: date (hoc) .. Lanuvio, municipio honestissimo; Mureu. 90. prosint honestissimorum municipiorum ... laudationes; Flacc. 101.

necessitas: remansio (habuit) necessitatem etiam honestam; Ligar. 4.

nomen: honesta nomina turpissimis rebus imponere; Verr. II, 142. honesto ac probabili nomine bono viro error obici solet; Caecin. 71.

opinio: si honesta *deest* de numine eorum ... opinio; dom. 107.

oratio: honesta oratio (est); Verr. V, 5. Phil. VIII, 13.

oppidum: Catiuam cum veuisset, oppidum locuples, honestum; Verr. IV, 50.

ordo: ordo est honestus; Verr. III, 183. ✕. quod houestissimo ordiui ... fructus .. iucunditatis est restitutus; Mureu. 40.

otium: si .. honestum otium postularem; Sulla 26.

pater: qui cum honestissimo patre et maioribus ... petisset; Mureu. 53.

pax: ut vobis iam nihil sit integrum nisi aut honesta pax aut bellum necessarium; Phil. V, 2. cum duo consulares spem honcstae pacis nobis attulissent; ib. XII, 1.

pecunia: illa (pecunia) honesta (erat); Qu. Rosc. 23.

postulatio: si vobis aequa et honesta postulatio videtur; Sex. Rosc. 7.

praesidium: in aliquo honesto praesidio ... spem aliquam conlocasset; Verr. a. pr. 9.

praetor: honestissimo praetore; Verr. a. pr. 52.

promissa: nostra (promissa) .. honesta (sunt); Phil. VIII, 10.

quaestus: in qno erat aliqui quaestus, sed is honestus atque concessus; Verr. III, 195.

ratio: omui recta atque honesta ratione defendere; Quinct. 66. nostra ratio .. fuit honestissima; div. Caec. 63. qui ... rem ... honestis rationibus auxisset; Rab. Post. 38. ut omnis honesta ratio esset; Milo 10.

res: hunc honestissimarum rerum defensorem populus Romanus ... repudiare potest? Fr. B. VIII, 6.

senator: illos ego praestantissimos viros ... vivere volebam ... tot honestissimos senatores; Phil. II, 37.

species: horum hominum species est honestissima; Catil. II, 18.

studium: dicam ... de studiis eius honestis; Cael. 44. studiorum .. honestissimorum societas similiudoque devinxit; Phil. VII, 6.

testis: testis honcstissimus ... conventus civium Romanorum (erat); Verr. V, 10. honestissimis testibus in re perspicua teneremur; Caecin. 4.

vir: vir bonus et cum primis honestus una profectus est; Quinct. 24. fiuestum est a forti atque honesto viro iugulari; ib. 95. quod nemo nisi .. honestissimo (viro) ... facere consuevit; Qu. Rosc. 18. P. Trebonius viros bonos et honestos compluris fecit heredes; Verr. I, 123. tot viri fortes, honesti ... poenam ... non persequebantur; ib. III, 30. Polemarchus est Murgentinus, vir bonus atque honestus; ib. 56. ut ... honestissimi viri teuerentur; ib. 65. ex his scribis, ... viris bonis atque honestis, percontamini; ib. 183. donasti ... M. Cossutium, sanctissimum virum atque honestissimum; ib. 185. quod cives Romani, viri fortes atque honesti, ... vivunt atque negotiantur; ib. IV, 93. an M. Anuii, ... honestissimi viri, summa auctoritas paulo diligentiorem ... fecerat? ib. V. 156. equitibus Romanis, honestissimis viris, adferuntur ... litterae; imp. Pomp. 4. cum de T. Annii ... ceterorum honestissimorum virorum sententia constitutum esset; Cluent. 182. Cn. Fudicii senatoris, honestissimum et honestissimi, par studium ... cognoscetis; ib. 198. quid de illis honestissimis viris ..? dicemus? Rabir. 27. illi equites Romani, honestissimi atque optimi viri, (probant, decernnut, clamant); Catil. I, 21. idemne ... honestissimi atque sapientissimi viri indicabunt? Mureu. 83. id .. multis ... honestissimis viris accidit. har. resp. 36. iuxit honestissimi ... viri ... filiam; Sest. 6. quod illa nisi a viris honestissimis ... nunquam impetravisset; Cael. 63. quae (via) cruentata .. caede houesti ... viri silebatur; Milo 18. viri fortissimi atque honestissimi ... res .. iudicant; Phil. I, 20. non Cn. Dolabella C. Volcatium, honcstissimum virum, communi et quotidiano iure privasset; Fr. B. VI, 18.

vita: vitam .. honestissimam .. esse arbitrantur; Sex. Rosc. 48. o vitam honestam! ib. 101. si ... hiuc .. honesta vita (est); Cluent. 83.

vox: utrae voces vobis houestiores ... esse videantur; Caecin. 77.

II. **altin**: 1. **masc**: damuo: honestissimi ... rei facti ... damnati et ejecti; Verr. a. pr. 13.

delco: deleantur innocentes, honesti; Phil. VIII, 16.

tueor: qui vel minus honestum ... tueri ... possit? Planc. 32.

2. **neutr.**: impero: est .. lex nihil aliud nisi recta ... ratio imperans honesta: Phil. XI, 28.

honorarius, Ehren halber: arbitria: perinde ac si ... omnia arbitria honoraria ... conclusa et comprehensa sint; Qu. Rosc. 15.

frumentum: qui honorarii (frumenti modus tibi fuit)? Piso 86. si .. potest vi et metu extortum (frumentum) honorarium nominari; ib. 86.

opera: honorariam operam ... requirit; Caecin. 6.

honorifice, ehrenvoll: accipio: se honorifice acceptum arbitraretur; Verr. IV, 62.

consnrgo: honorifice sane consurgitur; Verr. IV, 138.

decerno: quod (consilium) .. non honorificentissime de mea salute decrevisset; Sest. 32.

perscribo: ut nemini sit triumphus honorificentius quam mihi salus ... perscripta; Piso 85.

praedico: quae de illo viro ... quam honorifice ... in senatu praedicaverunt; Phil. XI, 33.
respondeo: respondendum honorifice est Marrucinis; Phil. VII, 23.
tracto: tractati honorifice sunt; Verr. III, 166.

honorificus, ehrenvoll: senatus consultum: decrevit senatus honorifico senatus consulto; Verr. II, 122.
decreta: quem senatus ... honorificentissimis decretis appellavisset; Deiot. 10.
iudicia: senatus .. iudicia de illo ... tam .. honorifica ... quae tanta delebit oblivio? Deiot. 37.
mentio: numquam ab eo mentio de me nisi honorifica (facta est); Phil. II, 39.
verbum: quod (verbum) non iucundum et honorificum ad auris tuas accidat ‖ accidit, accedat‖; Catin. 4. ut honorificentissimis verbis consequi potuero; Phil. XIV, 29.

honoro, ehren: alqm: nos ad honorandum Ser. Sulpicium cohortatus es; Phil. IX, 3.
adulescentem: fore huius adulescentis .. honoranda ... nobis ... potestatem; Phil. V, 45.
praefecturam: hic est e praefectura Atinati ... non tam honorata; Planc. 19.
viros: eundem (ordinem) tenebo in viris fortibus honorandis; Phil. V, 35.
virtutem: nemo virtutem non honorabat; Phil. IX, 4.

honos, Ehre, Ehrenstelle, Amt: I. **absolut:** 1. **Subject:** auget: auget et aetas et honos dignitatem; dom. 117.
conlocant: in quo (loco) me honores populi Romani conlocavernnt; dom. 82.
est: in qua (re) .. honos aliquis sit; Verr. II, 120. est honos; ib. 145. qui honos est apud Syracusanos amplissimus; ib. IV, 137. etiam si mihi iucundissimus est honos populi; ib. V, 37. magnus honos viri iucundus mulieri fuisset; Caecin. 12. si quis est honos singularis; leg. agr. II, 46. ubi honos publice non est; ib. 91. si honos noster vobis vilior fuisset; Flacc. 103. tertium mihi fuit illud ... ipse honos; Planc. 50. ut enim cetera paria Tuberoni cum Varo fuissent, honos, nobilitas; Ligar. 27. quanti honores (illius fuerint) ... quis ignorat? Deiot. 12. eorum .. commoda, honores ... curae nobis fore hodierno die spondeamus; Phil. III, 7. huic tanto merito ... quis est tantus honos qui non debeatur? ib. V, 37. qui honos quamquam est magnus, ... ad dignitatem valet; ib. 45. huic summi honores .. parati sunt; ib. 49. instus honos (est); ib. IX, 4. summa nobilitas est, omnes honores; ib. XIII, 8.
inveterascit: quorum ... honos inveteravit et urbi huic et hominum famae; Sulla 24.
iubet: me vester honos vigilare dies atque noctis et ... omnis rei publicae partis intueri iubet; leg. agr. II, 77.
perveuit: ut ... ad eundem summus honos quoque perveniret; Quinct. 14.
postulat: quid honos meus postulet; Sest. 119.
tuetur: quem honos ... tuebatur; dom. 46.
valet: f. est; Phil. V, 45.
videtur: honos, dignitas ... ea nunc renovata iulustriora videntur; Quir. 4. qui honos ... mihi maximus videtur; Phil. V, 41.
vindicant: nos a verberibus ... vestri honores (non) vindicabunt? Rabir. 16.

2. **Anstruf:** o contumeliosum honorem eis! Phil. I, 20.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adimo: ne ... Herodoto praesenti honos adimeretur; Verr. II, 123.
adipiscor: f. **adipiscor,** III. honorem (7 St.) P. I, S. 102, b.
adiungo: magnus honos populi Romani rebus adiungitur; Arch. 22.
adsequor: cum ... honores adsequeretur amplissimos; Milo 81.
ago: quasi sua res aut honos agatur; Quinct. 9. cum honos agebatur familiae vestrae amplissimus; Sulla 49. cum agatur honos meus amplissimus; ib. 83. si honos quidam (agitur); prov. cons. 47.
appeto: ut neque provinciam neque honorem ... appetiturus sim; leg. agr. I, 25.
aufero: non omnis honos ab isto ... ablatus est; Verr. V, 84.
augeo: NE DETERIORIBUS REPULSISQUE HONOS AUGRATUR; har. resp. 56.
capio: quid est ... cur eum non quam primum amplissimos honores capere cupiamus? Phil. V, 47.
cogito: non ille honorem ... cogitarat; Cluent. 39.
cognosco: ut omnes eius ‖huius‖ honores ... possent cognoscere; Verr. II, 112.
committo: ut mihi illum honorem tum non solum datum sed etiam creditum et commissum putarem; Verr. V, 35.
comparo: illis honores, potestates .. ex tumultu ... comparari solent; leg. agr. II, 102.
concedo: honos et novitas et numerus dierum Caesaris ipsius laudi gloriaeque concessus est; prov. cons. 27.
confero: honores in eum maximos contulistis; Phil. XIII, 9.
coniungo: aequum est .. militum ... honorem coniungi; Phil. XIV, 29.
conscro: ut honorem hominibus habitum ... non nulla religione deorum consecrari arbitrentur; Verr. II, 158. tuus enim honos . . . consecratur; ib. IV, 69.
consequor: f. **consequor,** III, honorem (10 St.) P. I, S. 640, a.
constituo: ex qua (Asia) ... honos et gloria nomini constituta est; Muren. 12.
contemno: erat angusti animi ... triumphi honorem ... contemnere; Piso 57. istum honorem contemnendum non putavit; ib. 62.
credo: f. committo.
debeo: ei locus ille atque honos in illum annum ita deberi putabatur; Verr. II, 128. nam multi saepe honores diis immortalibus iusti habiti sunt ac debiti; Catil. III. 23.
decerno: ego vos intellego ... multos decrevisse eximios honores C. Caesari; prov. cons. 38. M. Lepido pro eius egregiis in rem publicam meritis decernendos honores quam amplissimos censeo; Phil. V, 38. cum C. Caesari meritos ... honores et debitos ... decrevistis; ib. VII, 10. cur decernit honorem sepulturae? ib. IX, 14. honores ei decreri quos potui amplissimos; ib. XIII, 8.
defendo: ut eius honos ab eis ... defendatur; Verr. IV, 80.
defero: f. **defero,** III. honorem (5 St.) S. 49, b.
denego: quis tibi ... quemquam honum putaret ... honorem ullum denegaturum; Flacc. 102. videbor .. honorem homini amicissimo denegavisse; Phil. XI, 19.
depeculor: qui laudem honoremque familiae vestrae depeculatus est; Verr. IV, 79.
desero: cur honorem Caesaris tua lege datum deseri patimur? Phil II, 110.
desidero: si mors legati ... nullum honorem desideral; Phil. IX, 14.
despero: ut honorem desperasse videatur; Muren. 43.
detraho: honorem debitum detraxerunt non homini, sed ordini; Verr. IV, 25.
do: Siculone homini legati ... honorem dari? Verr. V, 83. f. committo. desero.
efflagito: ut vester honos ad mei temporis diem petitus, non ad alienae petitionis occasionem interceptus, nec diuturnis precibus efflagitatus, sed dignitate impetratus esse videatur; leg. agr. II, 3.

excogito: excogitati quidam eraut a Siculis honores in me iuauditi; Planc. 64.

exquiro: ſ. **exquiro,** II. honores (3 St.) S. 279, a.

facio: missos faciant honores; Sest. 138.

gero: qui omnis honores ... magnificentissime gessit; Verr. II, 112.

habeo: ſ. **habeo,** III. honorem (32 St.) S. 439, b.

imminuo: tu quod ego ... geram interpretabere imminuendo honore senatorio? Verr. IV, 25.

impedio: ne eius usitatus honos impediretur; Phil. III, 23.

impetro, intercipio: ſ. effligito.

mando: populum Romanum hominibus uovis industriis libenter honores mandare semperque mandasse; Verr. IV, 81. quantum (auctoritatis) vos honoribus mandandis esse voluistis; imp. Pomp. 2. illum honorem nomini mandabant tuo; Piso 2.

meditor: supplete ceteros, neque nostri ordiuis solum, honores et imperia meditantis; Phil. XII, 14.

minuo: si hominum clarissimorum ... honorem minuero; prov. cons. 39.

neglego: Metello paternus honos et avitus neglegebatur; Verr. III, 43.

pario: gratia peritorum honos paritur; Planc. 7. ne forte ille sibi me potius peperisse iam honores ... putet; ib. 59. partis honoribus; Phil. VI, 17.

peto: equis nmquam reus ... in honoribus petendis, ... sic accusatus est? Font. 37. si sua studia ad honores petendos couferre voluissent; Cluent. 133. sibi ad honores petendos aetatem integram restitui oportere; ib. 154. ſ. effligito.

praeripio: quod alteri illum honorem conlega ... praeripuit; Piso 62.

praesto: ut videatur honorem debitum patri praestitisse; Phil. IX, 12.

praetermitto: qui ab illo in me honos (praetermissus est)? dom. 27.

puto: nisi honos ipsum minuia putanda est; Balb. 7. honores si magni non putemus; Planc. 11.

quaero: ut ... honores mortuo quaererentur; Phil. IX, 1.

reddo: suum cuique honorem ... redditum gaudeo; Sex. Rosc. 136. populi Romani honores ... nobis ... reddidistis; scu. 2.

renovo: I, 1, videtur.

restituo: non ut honos ... nobilitati restitueretur; Verr. I, 37. quibus ... honores et praemia spopondistis; Phil. V, 28.

tribuo: honoribus populi Romani ... mihi tributis; har. resp. 61. quod ... ampliorem honorem alteri tribuebat; prov. cons. 27. ut magnus honos ... ingenio ... tribueretur; Planc 58. Graeci homines deorum honores tribuunt eis viris; Milo 80. nec vero cuiquam possumus commemorare hunc honorem a senatu tributum; Phil. V, 41. non tautum commodum tribuitur L. Eguatuleio quantus honos; ib. 52. qui hunc honorem statuae nemini tribuendum censuit; ib. IX, 3. cui nullus honos tribui non debitus potest; ib. 15. clarissimis ducibus supplicationum honorem tribuemus; ib. XIV, 12. usitatus honos pervolgatusque tribuendus eis (fuit); ib. 21.

violo: hostis ... honorem hominis deorumque religione cousecratum violare noluit; Verr. II, 51.

2. **Genetiv:** sum: honoris amplissimi puto esse; div. Caec. 70. custodire sacrum non honoris ... esse existimabitur; Fr. C. 4.

3. **Dativ:** antepono: si ille ... anteposuit honori suo commoda salutemque provinciae; Scaur. 35.

consulo: tum euim honori tuo ... consuluut; Verr. II, 150. eorum ... honori consulebatur; Font. 42.

debeo: ut ... eundem (locum) reliquis honoribus debeat; Muren. 35.

faveo: quorum honoribus agri ... favebaut; Planc. 20.

invideo: qui honori inviderunt meo; leg. agr. II, 103.

repugno: honori vestro repugnabaut; Sulla 49.

sum: cui nomeu meum absentis honori fuisset; Planc. 26. Plancio ... honori hanc fidem ... fuisse uiraris? ib. quibus ea res honori fuerit a suis civibus; Milo 97. eis .. eam rem magnae laudi magnoque honori fore; Phil. VI, 6 huic et Tullo Cluvio ... mors ob rem publicam obita honori fuit; ib. IX, 5. ei .. honori diguitatique eam rem fore; ib. XIII, 50. ... multum posse ad valorem alterius honori multis, ... probro nemini unquam fuit; Fr. B. III, 5. quoniam traditam sibi publicorum custodiam sacrorum non honori ... esse exisiimavit; Fr. C. 4.

vellificor: spe ducitur se posse turbulenta ratione honori vellificari suo; leg. agr. I, 27.

4. **Ablativ:** careo: honore animo aequo carere debere (eum)? Vatin. 38. quoniam honore careat; Rab Post. 17.

defungor: quod enim te ... defunctum honoribus ... cogites; Verr. V, 175. uou uulli defuncti honoribus; Planc. 52.

everto: ut .. amplissimo honore ... everteretur; Sulla 1.

excludo: qui honore xviratus excluditur; leg. agr. II, 60. contumeliosum est ... his honoribus exclusos esse fidelissimos ... socios; Balb. 24.

laetor: uumquam intellexi (alteros) ... honore laetari; Planc. 19.

privo: ut ceteri ... omni honore ... privantur; Cluent. 119.

spolio: quid .. erat mali quod huic, spoliato .. honore, ... deesse videremur? Sulla 91.

sum: sed et est et fuit ... summo propter ingenium honore; Verr. II, 87. lovem ... quanto honore in suo templo fuisse arbitramini? ib. IV, 129.

utor: homines ... amplissimis usos honoribus; Flacc. 45. reliquis honoribus non tam uti voluit quam diguus videri; Sest. 66. eisdem honoribus usus ... M.' Aquilius; Scaur. c. 3, §. 2. huic se .. summis honoribus usi ... venditabaut; Phil. VIII, 28. quamquam hoc honore usi togati solent esse; ib. 32.

5 **mit Präpositionen:** abhorreo ab: non debent togati iudices a Musarum honore ... abhorrere; Arch. 27.

accedo ad: qui noudum ad honores accesserunt; Flacc. 105.

ago de: de quorum honore agitur; Phil. I, 12.

cogito de: de cuius honore exiraordiuario cotidie aliquid cogitabamus; Phil. III, 23.

confero ad: iudicandum est eos ... ad istius honores ... pecuuias ... non coutulisse; Verr. II, 152. hos homines tu persuadebis ad honorem atque amplitudinem tuam pecunias maximas ... coutulisse? ib. 157. ad eius honores coulatam ... patris pecuniam; Flacc. 59.

coniungo cum: quod ego ... salutem civium cum honore Cn. Pompei coniunxerim; dom. 3.

consumo in: ut omne studium meum in Cn. Plancii honore consnmerem; Planc. 73.

contendo de: ecquis ... de honore ... coutendit? div. Caec. 22. qui ... tecum de honore ... contendent; Sulla 24.

decerno de: cuius de ... honoribus ... mihi senatus adsensus ... decrevit, ut ... referretur; Phil. IV, 4.

deicio de: ne ... de honore deicerer‖deiceret‖; Verr. a. pr. 15.

depono ad: de studiis ad honorem [depositis] ... disputo; Muren. 30.

devoco ad: ad gloriam devocant, ... ad summum honorem senatus; prov. cons. 29.

facio in: quod in honoribus vestrorum propinquorum nou facitis; Piso 36.

floreo in: cum eius adulescentia in amplissimis honoribus ... florere potuisset; Sest. 110.

habeo in: Stratonem ... in honore habuerat; Cluent. 184.
instituo ad: quibus (artibus) instituimur ... ad capessendam rem publicam, ad honorem; Cael. 72.
obrepo ad: obrepsisti ad honores; Piso 1. doceo Cn. Plancium non obrepsisse ad honorem; Planc. 17.
perduco ad: quae vitae via faciliime viros honos ad honorem ... perducat; leg. agr. I, 27.
pertimesco de: salus ... est .. eos ... de honore ... pertimescere; div. Caec. 71.
pervenio ad: ut ad istos honores pervenirent; Verr. V, 181.
pono in: ut quaecumque dicendi potestas esset data, in honore ... ponerent; Cluent. 57.
possum contra: populus Romanus iudicavit istius pecuniam ... apud se contra honorem meum nihil posse debere; Verr. I, 19.
propulso ab: ut ... ab huius honore ... inimicorum impetus propulsare possim; Muren. 2.
quaero ex: tu ex illius honore in eos ipsos ... supplicia quaerebas? Verr. IV. 90.
refero de: decrevistis ut ... de honoribus imperatorum ... referretur; Phil. V, 4. constituistis ut haec ad vos ... referrentur ... de honoribus ... bene de re publica meritorum et merentium; ib. 28. ut C. Pansa A. Hirtius consules ... de eius honore ... referant; ib. VIII, 33.
sum in: apud eum sunt in honore; Sex. Rosc. 77. apud vos .. in honore tanto sunt; ib. 120. qui apud barbaros propter togae nomen in honore aliquo fuisseut; Verr. V, 157. esse apud vos posterosque vestros in honore debebit is; Catil. III, 2. quod iudicium populi Romani in honoribus eius futurum sit; Sest. 133. cur ... (in) tanto honore tam sint pauci semperque fuerint; Cael. 46. ordinis eius studium fuisse in honore Plancii singulare? Planc. 24. cuius in honore non unius tribus pars (fuerit); ib. 49.
suscipio ex: ut ... dolorem gemitumque susciperet ... ex honore turpissimi atque improbissimi; Vatin. 19.
transfero a: haec pecunia tota ab honoribus translata est in quaestum; Flacc. 56.
valeo ad: ut ordinis nomen non tantum ad honorem quantum ad ignominiam valeret; Verr. III, 97. multum .. valuisse ad parris honorem pietas filii videbitur; Phil. IX, 12.
venio in mentem: quorum de honore utinam mihi plura in mentem venirent; Phil. XIV, 31.
video in: cum ... in honore vestro ... quicquam videam altius; Catil. III, 28.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** cupidus: erat eius honoris cupidus Atteno quidam; Verr. II, 128. tu laudis et honoris cupidior? ib. III, 43.
2. **Ablativ:** dignus: non quo istum ullo honore dignum arbitrarentur; Verr. II, 172. qua re dignus vestro summo honore sim; leg. agr. II, 2. laude .. et honore ... dignum iudicare; Rabir. 3. te ... omni honore semper dignissimum iudicavi; Muren. 23. eos ... honore dignissimos iudicet; Sest. 114. ut ... illum ... huius civitatis honore [|honem]| dignissimum iudicaret; Balb. 42. quis (te) ullo honore ... dignum putet? Piso 96. si nihil gesseras dignum honore; ib. 97. qui ... sic ab illo gravissimo ... et honore dignissimo viro dilectus est; Planc. 27. ut honore dignus essem; ib. 50. nemo est honore dignus; ib. 62. ne unus .. consularis ... dignus illo honore ... inveniretur; Phil. I, 14. quod honore ... dignum esse videatur; ib. VIII, 33. si .. eodem honore digni non putemur; ib. XI, 19. f. II, 4. utor; Sest. 6.
indignus: te omni honore indignissimum iudicavit; Vatin. 39.
praeditus: me hoc honore praeditum; imp. Pomp. 71. qui eodem honore praeditus non minus adferret ad dicendum auctoritatis quam facultatis; Muren. 4. quem cum videas hoc honore ... praeditum; Sula 4.

II.

3. **mit Präpositionen:** expeditus ad: illam viam *si* sibi vident expeditiorem ad honores; Flacc. 104.
remotus ab: quorum vita remota ab honore popnlari ... est; dom. 46.
unus ex: dum ex honoribus continuis familiae ... unum ascendere gradum dignitatis conatus est; Muren. 55.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: nonne satis fuit ... honoris aliquid haberi? Sex. Rosc. 108.
aditus: honorum aditus numquam illi facilliores putavi quam mihi fuerunt; Planc. 59.
aditor: speraham .. honoris potius L. Flacci me aditurum futurum quam miseriarum deprecatorem; Flacc. 1.
ambitiones: ut studia cupiditatesque honorum atque ambitiones ... tollerentur; Verr. II, 132.
amplitudo: honoris eius ... amplitudo summam mihi ... infamiam insulisset; Muren. 8.
aura: quem ... neque honoris aura potuit umquam de suo cursu ... demovere; Sest. 101
certamen: honoris erat certamen; Sulla 49.
comes: hoc importunissimo cum honoris tum etiam calamitatis socio atque comite; Sulla 66.
commodum: haec omnia .. honoris ... commodo compensantur; Cluent. 150.
contentio: quod ab eodem iu honoris contentione (amicitia) superata est; Muren. 8. quem intellego ... honoris conteutione permotum; ib. 56. honoris .. contentio vos ad causam, non inimicitiae deduxerunt; Sulla 90. cum honoris amplissimi contentio ... subesset; Milo 42.
cupiditas: cuius quantam honoris huius cupiditatem fuisse creditis? Planc. 29. f. ambitiones.
excusatio: neque honoris neque aetatis excusatio vindicat (me) labore; Sulla 26. quod ... non facitis vel aetatis excusatione vel honoris; Piso 36.
finis: quod nondum ad propositum mihi finem honoris perveneram; Sulla 11. honorum populi finis est consulatus; Planc. 64.
fructus: cui honoris integros fructus nou sit traditurus; Sulla 88.
genus: nec tamen ullis tale genus honoris tributum est; Phil. XIV, 33.
gradus: quaestura [primus gradus honoris] quid aliud habet in se? Verr. a. pr. 11. qui te hominem per te cognitum ... ad summum imperium per omnis honorum gradus exulit; Catil. I, 28. tantum mihi dicendum putavi ... neminem esse ex illo honoris gradu; Sulla 82. ut me ... hoc honoris gradu sine dolore caruisse glorier; Sest. 49. eosdem sumus honorum gradus quos illi adsecuti; Planc. 60. honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares; ib. 61. qui non honoris gradum spectaret; Milo 24. amplissimae tibi fortunae sunt, summus honoris gradus; Phil. X, 4.
insigne: quibus pro tantis rebus ... nullum iusigne honoris ... postulo; Catil. III, 26. insignia honoris ad te delata suut; Sulla 50. omnia ... honoris insignia atque ornamenta ... occiderunt; ib. 88. qui ... se illis fascibus ceterisque insignibus summi honoris ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17. ut ... populus Romanus visurus sit nostri honoris insignia; Phil. VIII, 32.
locus: quem locum semel honoris cuipiam dederit; Muren. 35.
lux: quod ... honoris vestri lnce caruerunt; leg. agr. II, 1.
memoria: ut legati interitus honoris memoriam consecutus sit; Phil. IX, 7.
ministri: honoris sui ministros esse voluerat; Fr. H. VI, 34.
nomen: ut .. videatur honoris amplissimi nomen plus invidiae quam dignitatis adferre; Sulla 81. qui tanti honoris nomen potest sustinere; Phil. VII, 6. tum .. amplissimi honoris nomen obtinebis; ib. X, 6. habet honoris nomen amplissimi; ib. XIV, 25.

ornamenta: ecquem ... commemorare possumus parem ... honoris ... ornamentis M. Aemilio Scauro fuisse? Font. 24. summis ornamentis honoris ... praeditus, Q. Hortensius; imp. Pomp. 51. qui honorum ornamenta ... praetermisscnt; Cluent. 154. in animis ego vestris ... omnia ornamenta honoris ... condi et conlocari volo; Catil. III, 26. f. insigne; Sulla 88.

pars: qui aliquam partem illius deductionis, honoris .. attigerunt; leg. agr. II, 92.

ratio: dum te in foro tenuit ratio honorum tuorum; Ligar. 30.

sedes: non .. haec sedes honoris [sella curulis] umquam vacua mortis periculo atque insidiis fuit; Catil. IV, 2. in hanc excelsissimam sedem ... honoris ... ascendissem? Sulla 5.

socius: me ille ... eorum .. honorum ... socium esse voluit; Piso 79. f. comes.

spes: neque familiaritate illius adductus neque spe honoris; leg. agr. II, 49.

splendor: quorum mentes ... splendorem illius honoris ... nec sustinere nec capere potuerunt; sen. 10.

studium: f. ambitio.

tempus: duo sunt tempora, ... unum honoris; Vatin. 10.

via: haec est una via ... honoris; Sest. 137.

2. **Dativ:** adiumenta: neque quo mihi ... adiumenta honoribus quaeram; imp. Pomp. 78. ne tn .. tanta adiumenta huic honori ‖honoris‖ fuisse mirere; Planc. 27.

fautor: tam multos ... viros eius honori viderem esse fautores; Planc. 1.

3. mit **Präpositionen:** aditus ad: hominibus ignominia notatis neque ad honorem aditus neque in curiam reditus esset; Cluent. 119.

adiumentum in: qui ordo quanto adiumento sit in honore; Planc. 23.

consilium de: consilium tnum de Catonis honore ... patefactum est; dom. 22.

exercitatio ad: disciplinis consuetudo ... isti vestrae exercitationi ad honorem antecellit; Muren. 29.

homo sine: Trallianos Maeandrio causam publicam commisisse, homini ... sine honore; Flacc. 52.

res de: altera res est de honoribus; Phil. V, 35.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** adficere: f. **adficio** aliqm honore (10 Cic.) 2. f. 6. 94, b.

antecedere: ut quisque aetate et honore antecedit; Verr. IV, 142. ut quisque aetate et honore antecedebat; ib. 143. qui honoribus populi Romani antecedcbant; har. resp. 13.

antecellere: qui aetate, honore .. antecellunt; dom. 132. 23

anteferre: ut nemo ei se .. honore ... anteferret; Sulla 27. cum ipse ceteris omnibus esset omni honore antelatus; prov. cons. 27.

augeri: hi ne honore augeantur; har. resp. 56. augeatur .. isto honore is vir; Phil. IX, 15.

celebrari: cur ludi Apollinares incredibili M. Bruti honore celebrati (sint)? Phil. II, 31.

conlocari: cuius honoribus in amplissimo consilio ... conlocati sumus; sen. 2.

continuari: cuius familia ... honoribus ... continuata permansit; Flacc. 25.

decernere: C. Caesari supplicationes decrevistis ... honore ut omnino nemini; prov. cons. 25.

decorare: quem populus Romanus inauditis honoribus ... decorasset; Balb. 16.

duci: si quis earum (statuarum) honore aut gloria ducitur; Verr. II, 143.

efferri: ne honoribus nostris elatus intemperantius suis opibus utatur; Phil. V, 48.

florere: L. Philippus ... honore florentissimus civitatis, pro me pugnabit; Quinct. 72. quorum domus cum honore ac virtute florerent; Verr. I, 55. multi homines novi et honore et gloria floruerunt; Sest. 136.

honestior: quo (honore) ‖qua re‖ se honestiorem fore putavit; Muren. 87.

ingredi: quanto .. honore ... in hoc templum ingredi debent illi ipsi ... liberatores; Phil. XIV, 12.

lenire: quae (statua) .. magnum civinm dolorem ... honore monimenti minuet et leniet; Phil. IX, 13.

levari: cuius luctus .. hoc honoro vestro ... levari potest; Phil. IX, 12.

minuere: f. lenire.

oruari: homo .. honoribus populi ornatus; Cluent. 177. homines non solum honoribus populi ... ornatos; leg. agr. II, 64. qui vestris maximis beneficiis honoribusque sunt ornati; Quir. 16. non honoribus populi Romani ornatum pontificem; dom. 118. regio se huius honore ornari ... arbitrabatur; Planc. 22. is ... honore amplissimo ornatus; Deiot. 15.

persolvere: qui meritam dis immortalibus gratiam iustis honoribus ... persolvunt; Planc. 80. quoniam ... gloriae munus ... fortissimis civibus monimenti honore persolvitur; Phil. XIV, 34.

praeferre: quem vos a se ortum hominibus nobilissimis omnibus honoribus praetulistis; Phil. VI, 17.

princeps: Philodamum esse quendam .. honore ... principem Lampsacenorum; Verr. I, 64. Amyntas est genere, honore ... princeps illius civitatis; Flacc. 72.

sarcire: quin honore ‖ honorem‖ mortui, quam vivo iniuriam fecimus, sarciamus; Phil. IX, 8.

saturari: quanta (studia) in hominibus iam saturatis honoribus esse potuerunt; Planc. 20.

superari: nec patientur se abs te ... honore superari; Sulla 24.

2. **Präpositionen:** ad: quo in oppido uno pecunia a toto Asia ad honores L. Flacci poneretur; Flacc. 56. an istae dedicationes ... ad honorem deorum immortalium ... a maioribus nostris constitutae sint? dom. 149.

causa: quem honoris causa nomino; Sex. Rosc. 6. quam honoris causa nomino; ib. 27. quod honoris causa pater ... concessit; ib. 44. secum honoris causa habere; ib. 46. ut honoris sui causa laboret? ib. 98. cuius honoris causa accusare se dixit Eruclus? ib. 132. hunc ... honoris causa appellasti; Qu. Rosc. 18. eandem tu .. honoris causa appellabas; ib. 19. hominem honoris ‖potius quam contumeliae‖ causa nominatum volo; Verr. a. pr. 18. si honoris causa statuam dedcrunt; ib. 11, 150. aratores tibi ad statuam honoris tui causa ... contulisse; ib. 151. qui Matrinii honoris causa ad te litteras misit; ib. V, 15. quos omnis honoris causa nomino; imp. Pomp. 58. qui a me ... honoris causa nominatur; Cluent. 118. non mihi videntur honoris causa excipere Pompeium; leg. agr. II, 61. omnia signa ... honoris populi Romani causa ... domum suam deportavit; dom. 111. quem ego honoris causa nomino; Phil. II, 30. is a te honoris causa nominatur? ib. cur honoris causa a te sunt ... appellati? ib. 31.

contra: sic mihi persuadeo, me tibi contra honorem L. Murenae ... tantum debuisse; Muren. 7.

cum: ut ille ... cum magno honore beneficioque abesset; Verr. V, 82. nolite ... hoc eum cum honore ‖cum hac re eum, hac cum re qua‖ ... etiam ceteris ante paris houestatibus ... privare; Muren. 87. unde cum honore discesseris; ib. 89. cum huic omnia cum honore detracta sint; Sulla 90. mihi legationem ... quanto cum honore vellem detulit; prov. cons. 41.

gratia: quem ..., honoris gratia nomino; Quinct. 28.

in: hunc patronum ... si in omni fortuna atque omni honore incolumem habere non potuerunt; Sulla 61. id fratri in honore fratris amplissimo non concedendum putem; Scaur. 35.

per: eiciuntur duo, ... alter per honorem turpissimum; dom. 65.

pro: in quo omnes pro amplissimis vestris honoribus summum consilium ... esse cognovistis; imp. Pomp. 68. qui a me pro ... summis .. honoribus ... honoris causa nominatur; Cluent. 118.

propter: propter honorem et gratiam Cleomenis minime multi remiges .. decrant; Verr. V, 88. qui .. propter honorem ac dignitatem ... commovebatur; Sulla 12.

hora, Stunde, Zeit: I. **Subject:** adfert: dies .. adfert vel hora potius ... magnas saepe clades; Phil. III, 2.

eripit: haec diu ... quaesita una eripuit hora; Sulla 73.

est: horae duae fuerunt; Quinct. 53. qui disputent horam nullam vacuam voluptate esse debere; seu. 14. qui eandem horam meae pestis et suorum praemiorum esse voluissent; Sest. 44.

interest: ut ne unam quidem horam interesse patereris inter meam pestem et tuam praedam; sen. 17.

II. **nach Verben:** 1. differo: ut differri iam hora non possit; Phil. VI, 19.

do: cui sex horas .. lex dedit; Flacc. 82.

eximo: horam eximere ullam in tali cive liberando ... non possumus; Phil. VI, 7.

postulo: horam sibi octavam ... postulavit; Scaur. 23.

remitto: ne quam ego horam ... remittam; Verr. I, 25.

reperio: hora nulla vacua ... reperietur; Verr. I, 34.

2. sum: si ... id in adoptione satis est trium esse horarum; dom. 41.

3. utor: cum horis nostris uos essemus usi; Verr. I, 30. si meis horis in accusando uti voluissem; ib. 31. postea quam nostris testibus nos quam horis [tuis] uti malle vidisti; ib 51.

4. detraho ex: quantum .. ex his horis detraheret; Flacc. 82.

remitto de: ne quam ego horam de meis legitimis horis remittam; Verr. I, 25.

vivo in: qui iu horam viverent; Phil. V, 25.

III. **nach Substantiv:** usura: nnius usuram horae gladiatori isti ad vivendum nou dedissem; Catil. I, 29.

IV. **Umstand:** 1. Accusativ: dicere: cum iam tot horas de uno genere ... dicam; Verr. V, 159.

moliri: horam amplius iam ... homines moliebantur; Verr. IV, 95.

retinere: horam unam aut duas ... armatos ... retinere magnum fuit? Deiot. 19.

2. Ablativ: adesse: ut ... adsint hora secunda prostridie; Quinct. 25.

adoptari: hora nona illo die tu es adoptatus; dom. 41.

amittere: cum apud istum ipsum tribus horis Q. Opimius ... bona ... amiserit? Verr. I, 56.

capere: eadem te hora consilium cepisse; Quinct. 53.

condemnare: nam istam paucis horis primae actionis ... condemnavi; Verr. V, 177.

convenire: hora VIII convenire coepistis; Verr. a. pr. 31.

esse: Clodius eadem hora Interamnae fnerat et Romae: ib. 46.

fieri: cum omnibus horis aliquid ... fieri videmus ..; Sex. Rosc. 154. fit ob viam Clodio ... hora fere undecima; Milo 29.

nuntiari: quem pridie hora tertia animam effiantem reliquisset, eum mortuum .. hora decima .. ei nuntiabatur? Milo 48.

pervolare: decem horis sex ... milia passuum .. pervolavit; Sex. Rosc. 19.

praecidere: ut ma hora ... reo ... spem ... praeciderem; Verr. I, 20.

prodire: prodire hora tertia in campum Martium; Muren. 69.

queri: hora fortasse sexta dici questus snm in iudicio; dom. 41.

relinquere: f. nnntiari.

rogare: hora atque etiam puncto temporis eodem mihi reique publicae pernicies ... rogata est; Sest. 53.

tenere: quem ... omnibus .. horis oculis, ... complexu tenemus? Phil. III, 18.

venire: paratum ad causam dicendam venire hora nona iubet; Verr. II, 91. cum ad te quinta fere horæ ... venissem; Piso 13. cum hora diei decima .. ad Saxa rubra venisset; Phil. II, 77. duabns tribusve horis optatissimi nuntii ... venerunt; ib. XIV, 16.

videri: hora undecima cum valens in publico visus esset; Cluent. 27.

3. **mit Präpositionen:** ab: ab hora tertia bibebatur; Phil. II, 104.,

ad: iste homo ... ad horam nonam praesto est; Verr. II, 92. me ex Kalendis Ianuariis ad hanc horam invigilasse rei publicae; Phil. XIV, 19.

ante: ante horam decimam de absente secundum praesentem iudicare; Verr. II, 41. ante horam tertiam noctis ... non discedit; ib. 92.

per: oppugnata domus C. Caesaris ... per multas noctis horas nuntiabatur; Milo 66.

post: cum post horam primam ... occisus esset; Sex. Rosc. 19.

hordeum, Gerste: I. cogito de: „quid de hordeo" inquit „cogitatis"? Verr. III, 79.

II. decumae: pro decumis hordei alia pecunia cogitur; Verr. III, 73. hordei decumas ... Docimus emerat; ib. 78.

modius: cum ... frumentum in cellam ei sumere liceret ... quaternis HS tritici modium, binis hordei; Verr. III, 188.

numerus: hordei ... numero ad summam tritici adiecto; Verr. III, 188.

hornotinus, heurig, von diesem Jahr: quantum est ex Sicilia frumenti hornotini; Verr. III, 45.

horreo, schaudern, fürchten: I. alqs: qui ... non horreret animo; dom. 140. horrentem ... videre te volui; Piso 99.

supplicia: supplicia ..., quae a vobis ... horrere debeat; Sex. Rosc. 8.

II, 1. Infinitiv: non horreo in hunc locum progredi ? posse vobisque ... resistere ‖ non horreo ... progredi; non horreo; progredi possum ‖; leg. agr. II, 111. quod .. sacrificium ... nemo vir adspicere non horruit; har. resp. 37.

2. indir. Frage: quem ad modum accepturi ... sitis, horreo; Phil. VII, 8.

III. archipiratam: nuum te praetore horuissent Apronium, terrestrem archipiratam; Verr. V, 70.

crimen: crimen et iudicium horreris; Verr. V, 74.

genus: quod ... asperum genus orationis horrebam; Cael. 25.

iudicem: quaesitorem ac iudicem ... horrebant; Sex. Rosc. 85.

iudicium: f. crimen.

minas: minas, quas ante horrebamus; Quinct. 92.

nomen: qui ... tribunicium nomen horrebant; leg. agr. II, 68.

numen: P. Clodius ... vestrum numen horret? dom. 64.

quaesitorem: f. iudicem.

horreum, Scheuer: I, 1. disperit: horreum legionum ... disperire patiemini ? leg. agr. II, 80.

2. sum: illi Capuam ... horreum Campani agri esse voluerunt; leg. agr. II, 89.

II, 1. servo: verissime ‖verissima‖ conqueri possit, nos caput patrimonii publici ... horreum belli ... servare non potuisse; leg. agr. I, 21.

2. sum in: potest illo quicquam esse certius, ... in tuis horreis omne frumentum ... fuisse? Verr. III, 178.

III, 1. claves: tu ... Sex. Clodio ... omnis horreorum clavis ... tradidisti? dom. 25.

2. frumentum ex: quid acciderat, ut ex eodem horreo (frumentum) decumanum probaretur, emptum improbaretur? Verr. III, 172.

IV, in: ut ... neque in areis neque in horreis ... grano uno posset arator ... frandare decumanum; Verr. III, 20.

horribilis, ſchrecklich, ſchauderhaft: alqd: horribile est causam capitis dicere, horribilius priore loco dicere; Quinct. 95.

bellum: dum modo a vobis huius horribilis belli ... periculum depellatur; Catil. II, 15.

casus: cum meum illum casum tam horribilem ... lugerent; Sest. 53.

consessus: hunc locum consessumque vestrum, quem illi horribilem A. Cluentio ... fore putaverunt; Cluent. 7.

crimen: ad hoc horribile ... frumentarium crimen accedam; Scaur. 22.

custodiae: horribilis custodias circumdat; Catil. IV, 8.

fremitus: exauditus in agro propiuquo ... est ... horribilis fremitus armorum; har. resp. 20.

genus: illud erat hominum genus horribile; Sulla 59.

impetus: ut eorum ... horribilis impetus deprecetur; Font. 36.

locus: ſ. consessus.

motus: nuntiatur terrae motus horribilis; har. resp. 62.

oratio: horribilis oratio (est); Muren. 71.

pestis: quod hanc ... tam horribilem ... rei publicae pestem ... effugimus; Catil. I, 11.

tempestas: hac horribili tempestate sociorum amissam (esse provinciam); Verr. I, 89.

horride, rauh: vixit enim ... horride; Quinct. 59.

horridus, rauh, ungeſittet: alqs: quem praeterieus cum incultum, horridum ... vidisses; sen. 13. alter ille horridus ... se domi continebat; Sest. 26.

alqd: omnia ... deserta, horrida ... fuerunt; Sest. 128.

barba: si ... aliquis mihi ab inferis excitandus est ex barbatis illis non hac barbula ... sed illa horrida; Cael. 33.

campus: campus Leontinus ... sic erat ... horridus; Verr. III, 47.

capillus: capillo .. horrido (erat); Sest. 19.

corpus: corpore inculto et horrido (esse meditabatur); leg. agr. II, 13.

miles: horridus miles amatur; Muren. 30.

tribunus plebis: me aliquid ab hoc horrido ... tribuno plebis fateor exspectasse; leg. agr. II, 65.

vita: sibi ait ... vitam omnino semper horridam ... cordi fuisse; Quinct. 93. in hac horrida ... vita ... maleficia gigni non solere; Sex. Rosc. 75.

hortatio, Ermahnung: aderat ... eorum hortatio, qui una erant missi, ad requiescendum et vitae suae consulendum; Phil. IX, 6.

hortator, Ermahner: I, 1. accedit: accesit consul hortator; Phil. XII, 2.

sunt: auctores hortatoresque ... multi fuernnt; Quir. 9.

2. sum: isto hortatore; Sex. Rosc. 110. quorum consiliorum Caesari me ... hortatorem et esse et fuisse fateor; Phil. III, 19.

II. egeo: quamquam hortatore non egetis; Phil. XI, 3.

hortatus, Ermahnung: conformari: haec vox huius hortatu praeceptisque conformata; Arch. 1.

hortor, ermuntern, aufmuntern, ermahnen: I. **abſolut:** alqs: hi subito hortari ad pacem ... non sine causa videbantur; Phil. XII, 2. an hortatus est? Fr. B. VI, 3.

hospes: hortatur hospes; Verr. I, 66.

libido: hortante libidine; Phil. II, 45.

praetor: cum praetor ... hortaretur; Verr. II, 67.

II. **mit Ergänzung:** 1. **ut:** per quas (litteras) hortatur et rogat, ut arent, ut serant; Verr. III, 44. hortatur, ut inimicis eius resistat; ib. 154. deinde te hortor ut ... maneas in sententia neve ... minas pertimescas; imp. Pomp. 69. hortatus sum ut ... iudicaret; Catil. III, 8. ut magno animo simus hortantur; Milo 3. ego .. vos hortor .. ut ... legatorum reditus exspectetis; Phil. VI, 15.

2. **Infin.:** haec miuora relinquere hortatur; Sest. 7.

III. **mit Object:** alqm: Agathinum, novum adfinem atque hospitem, coepit hortari; Verr. II, 94. tum eos hortatus sum; ib. IV, 140. vos omnis oro atque obtestor hortorque; Rabir. 35. quod te iam dudum hortor; Catil. I, 12. vos ... pro auctoritate consulari hortor; Muren. 86. ego vos ... tautum hortor; Sulla 93. vos ... hortatus .. est; Quir. 16. nihil est quod me hortere; Piso 94. omnes te ... hortamur; Marcell. 32. ſ. II, 1. imp. Pomp. 69. Phil. VI, 15.

adfinem: ſ. alqm; Verr. II, 94.

adulescentem: quid est aliud hortari adulescentis? Phil. I, 22.

Galliam: Galliam totam hortatur ad bellum; Phil. IV, 8.

homines: itaque hortari homines coepit; Verr. II, 90.

hospitem: ſ. alqm; Verr. II, 94.

milites: cum ... non ad laudem milites hortaretur ‖ horteturque ‖; prov. cons. 9.

populum: qui populum Romanum ... hortatus sit; sen. 29.

virum: quamquam dolor animi ... fortissimum virum hortabatur; Sest. 88.

hortulus, Gärtchen: Asuvius .. *ab eo* ... quasi in hortulos [iret] ... perductus occiditur; Cluent. 37.

hortus, Garten: I, 1. compilo: hortos compilaverit? Phil. III, 30.

definio: aedis sibi optimas, hortos ... definiunt; Phil. VIII, 9.

devoro: at idem aedis etiam et hortos (devoravit); Phil. II, 67.

habeo: non quo ipse hortos ... haberet; Verr. II, 87. habes hortos; Cael. 36.

peragro: qui ... hortos .. peragrahat; Milo 74.

redimo: redimet hortos, aedis ..; Phil. XIII, 11.

2. commeo in: cuius in hortos ... libidines omuium commearent; Cael. 38.

confero in: in hortos me M. Laenii Flacci contuli; Planc. 97.

conloco in: aedilitatem ... in hortis suis conlocavit; dom. 112.

debeo pro: quam (pecuniam) ... pro hortis ... debebas; Phil. II, 71.

deporto in: signa, tabulas ... hic .. in hortos Pompei deportavit; Phil. II, 109.

immigro in: in hortos paternos immigrabit; Phil. XIII, 34.

nuntio in: Pompeio in hortos nuntiavit; Milo 65.

pono in: nihil in hortis posuit; Verr. IV, 121.

sum in: qui in hortis fuerit; Cael. 27. fuisti ... in isdem hortis; ib. 36.

II. possessio: nisi sibi hortorum possesione cessissent; Milo 75.

III. cum: quas (tabulas) populo Romano una cum hortis legavit; Phil. II, 109.

in: si hoc ... in hortis ... faciat; Cael. 49. senatores ... non in hortis ... sed Neapoli ... cum

maeciapella saepe videmus; Rab. Post. 26. dat natialiam in hortis; Phil. II, 15.

hospes, Gaſtfreundſchaft: I. abſolut: 1. Subject und attributiv beim Subject: adest: si pro patris huius hospitiis ... vellent omnes huius hospites adesse; Sex. Rosc. 148. pater aderat Dexo Tyndaritanus ... hospes tuus; Verr. V, 108.

appellat: non hospes ... praetorem appellat; Verr. IV, 146.

arcet: te ... quivis ... hospes ... arcebit; Phil. II, 104.

aspicit: quis hospes (te) aspexit? Piso 52.

audent: si ... vellent ... hospites adesse et auderent .. defendere; Sex. Rosc. 148.

coepit: hospes [Ianitor] ... veritus ne quid in ipso se offenderet, hominem ... retinere coepit; Verr. I, 64.

concurrunt: unde hospites et amici gratulatum Romam concurrerant; Muren. 89.

dat: altera opinio (est) ... Arinem istum testem atque hospitem .. tuum proficiscentem Romam negotium dedisse liberto; Scaur. 10.

dicit: cum .. hospites ... haec eadem se audisse dicerent; Verr. I, 28. contra dixit ... tuus hospes, Verres, hospes, inquam, ... Sthenius; ib. III, 18.

efficiunt: dubitabat nemo, quin violati hospites ... hanc tantam efficerent vastitatem; Piso 85.

habet: catenas habebat hospes tuus; Verr. V, 110.

ignoscit: mihi ignoscet Cn. Domitius Sincaius ... hospes et familiaris meus; Scaur. 43.

narrat: memini Pamphilum Lilybactanum, amicum et hospitem meum, ... mihi narrare; Verr. IV, 32.

porrigit: quam (dexteram) regi Deiotaro hospes hospiti porrexisti; Deiot. 8.

venit: qui aliquam in urbem .. expectatus ut hospes ... venerit; leg. agr. II, 46.

versantur: vos hospites in hac urbe versaminl; Milo 33.

volt: ſ. adest.

2. Prädicat: sum: qui ... virorum fortissimorum hospes fuisset atque esset; Verr. II, 110. cum esset hospes Heiorum; ib. IV, 6. qui illius Vibii hospes fuit; Cluent. 165. adeone hospes es huiusce urbis? Rabir. 28.

II. nach Verben: 1. Accuſativ: advoco: advocantur ... hospites Oppianici; Cluent. 176.

agnosco: hospitem agnovisti; Deiot. 10.

amitto: edacem .. hospitem amisisti; Flacc. 41.

appello: quem hospitem appellaras; Verr. V, 108. quem te appellem? inquit; at ille „voluntate hospitem, necessitate hostem"; Phil. XII, 27.

compello, computo: compellarat hospitem praesens, computarat; Phil. II, 94.

convenio: postea [senex Verres] ... hospites omuis Sthenii convenit; Verr. II, 96.

damno: qui Sthenium Thermitannm, hospitem suum, ... in reos rettulerit, ... capite damnarit; Verr. V, 109.

defendo: cum vero ... multi .. uno tempore hospites ... publice privatimque defendantur; Verr. II, 118. officio ut ex nobilissimo civi sanctissimum hospitem (principes defendunt); Balb. 43.

dico: non hospitem (dicam); Verr. II, 110.

duco: qui hospites ad ea ... solent ducere; Verr. IV, 132.

habeo: cum multos veteres ... Roscii ... hospites .. haberent; Sex. Rosc. 106. quos hospites habere nemo velit; Phil. V, 15.

hortor: Agathinum novum adfinem atque hospitem, hortari; Verr. II, 94.

laudo: securi percussos Petraeum ‖ Petrum‖ et Menedemum, civitate donatos et hospites Caesaris, laudantis; Phil. XIII, 33.

uco: magnum crimen ... in servis ad hospitem domini necandum sollicitandis; Cael. 51. ut .. omittam cuius tanti sceleris fuerit ... necare hospitem; Deiot. 15.

nomino: non hospites sed peregrini ... nominabamur; leg. agr. II, 94.

recipio: ex quibus .. hominibns ... tibi hospes aliquis est recipiendus; div. Caec. 50. cum suae partes essent hospitum recipiendorum; Verr. I, 65.

refero: ſ. damno.

relinquo: iste, qui hospitis relinquendi causam reperire non posset; Verr. I, 64.

spolio: cum audirent ... spoliatum hospitem; Verr. IV, 68.

suborno: hominem multorum hospitem Ambivium quendam ... subornatis; Cluent. 163.

tracto: quod amicum atque hospitem meum Sthenium ... tam crudeliter .. tractasses; Verr. II, 117.

vexo: Hermippum ... hospitem meum ... maledictis .. vexat; Flacc. 48.

2. Dativ: committo: noctl se potius ... quam ulli ... hospiti committebat; Cluent. 193.

do: dat hospiti suo cuidam negotium; Verr. IV, 100. venenum hospiti ... si diceretur ab illo datum; Scaur. c. 2, § 5.

facio: Eupolemo Calactino ... Lucullorum hospiti ... non idem fecit? Verr. IV, 49.

porrigo: quam (dexteram) regi Deiotaro hospes hospiti porrexisti; Deiot. 8.

propono: qui ... proponerem .. spem meis hospitibns ..; Verr. II, 118.

reddo: amicis, vicinis, hospitibns ... reddite (eum); Cluent. 202.

servo: quid, ipsa quaestio ... amicis hospitibusque ... cur non servata est? Cluent. 166.

3. mit Präpoſitionen: conloco apud: comites ... apud ceteros hospites conlocantur; Verr. I, 63.

curo in: id omisisset curare in hospitem ‖in hospite‖; Cael. 54.

curso circum: Diodorus ... circum patronos atque hospites cursare; Verr. IV, 41.

deduco ad: deduxtur iste ad Ianitorem quendam hospitem; Verr. I, 63.

devertor ad: ad hospites meos ... deverti; Verr. I, 16.

propulso ab: ab hospitibus ... iniurias propulsare; div. Caec. 66.

III. nach Subſtantiven: 1. adventus: ad invitationes adventusque ... hospitum haec compararat; Verr. II, 83. quo solitus esset uti ... ad hospitum adventus; ib. IV, 32.

aedes: nihil in aedibus cuiusquam, ne in hospitis quidem ‖ne in oppidis quidem‖ (reliquit); Verr. IV, 2.

animus: omnia .. habuisset aequiora et placabiliora quam animum praetoris atque hospitis; Verr. II, 95.

caedes: nondum commemoro rapinas, ... non caedis hospitum ... praedico; Piso 38.

calamitas: ea res ... ad calamitatem clientium atque hospitum valere debebat? Verr. IV, 89.

causa: non defendam Apollonii causam, amici atque hospitis mei; Verr. V, 20. non .. mihi deserenda est causa ... hospitis; Sulla 68.

cervices: cum ... securibus hospitis sui cervices subicere gestiret; Sest. 83.

commoda: qui forum ac basilicas ... commodis hospitum ... ornarent; Verr. IV, 6.

complexus: navium praefectos ... de complexu ... hospitum tuorum ad mortem cruciatumque rapuisti; Verr. V, 138.

copia: ex amicorum atque hospitum suorum copia quem cognitorem daret; Verr. II, 107.

domus: cum ... domum regis, hospitis tui, devertisses; Deiot. 17.

fortunae: ut hospitis salutem fortunasque defenderem; Verr. II, 117.

iniuriae: Cn. Domitium scimus M. Silano diem dixisse propter unius hominis ... atque hospitis iniurias; div. Caec. 67. hospitis (iniurias) placide ferendas arbitrabatur; Verr. II, 84. qui M. Silanum ... accusavit propter Aegritomari Transalpini hospitis iniurias; ib. 118.

invitatio: aderat .. hospitum invitatio liberalis; Phil. IX, 6. f. adventus.

mensa: cum tu ... meusas hospitum convomeres; Phil. II, 75.

necem: accepta pecunia ... ob necem hospitis tui Platoris; Piso 83.

salus: f. fortunae.

sententia: de amicorum hospitumque suorum sententia .. Sibenius Romam profugit; Verr. II, 91. sine reliquorum hospitum regis sententia facta ... est; Phil. II, 95.

servi: fit ... pugna inter servos Rubrii atque hospitis; Verr. I, 67.

tecta: quippe qui in hospitis tectis ... optimos .. civis ingulari iusserit; Phil. III, 4.

2. nemo ex: nemo ex tot hospitibus inventus est; Cluent. 193.

supplicium de: ut ... homo nefarius de homine nobili ... suoque hospite ... supplicum .. sumeret; Verr. II, 91.

IV. **Umfang**: ab: fama et vita .. ab hospitibus ... defenditur; Sex. Rosc. 15. *Bostarem ... Triarius criminatur ... ab hospite necatum esse;* Scaur. c. 2, §. 1.

sine: ne tamen istum ... sine hospitibus, plane nudum esse ac desertum putetis; Verr. IV, 148.

hospita, Gaſtfreundin: l. audio ex: nihil ex ... Servilia, vetere Dionis hospita, audisti; Verr. II, 24.

II. amor: ardebat amore illius hospitae; Verr. II, 116.

figura, liniamenta: figura et liniamenta hospitae delectabant (eum); Verr. II, 89.

hospitalis, Gaſtfreundlich: alqs: tua .. hospitalis illa Venus adiutrix esse non debuit; Cael. 52. Iovis ille quidem hospitalis numen numquam celare potuisset; Deiot. 18.

di: non dubitavit illud insigne penatium hospitaliumque deorum ... tollere; Verr IV, 48.

domus: domus est ... maxime .. hospitalis; Verr. IV, 3.

homo: homo, qui semper hospitalissimus amicissimusque nostrorum hominum existimatus esset; Verr. I, 65.

mensa: non dubitavit illud insigne ... ex hospitali mensa tollere; Verr. IV, 48. *Bostarem ... Triarius criminatur ... hospitali mensae adhibitum (esse);* Scaur. c. 2, § 1.

sedes: sedem hospitalem ... publicam populi Romani esse dicet? leg. agr. II, 46.

hospitium, Gaſtfreundſchaft: l. est: cum Metellis ... erat ei ... hospitium; Sex. Rosc. 15.

II, 1. coniungo: quocum ... hospitium voluntas utriusque coniunxit; Deiot. 39.

facio; UT CUM FRATRE L. HOSPITIUM PUBLICE FIERET; Verr. IV, 145. hospitium ... cum L. Cornelio Gaditanos fecisse .. dico; Balb. 41. cum hospitium fecit; ib. 42.

prodo: hospitium spoliatum ac proditum (est); Verr. IV, 60.

renovo: tu vetus hospitium renovare voluisti; Deiot. 8.

renuntio: hospitium ei renuntiat; Verr. II, 89.

spolio: f. prodo. — violo: f. 3. queror de.

2. utor: huius hospitio Verres cum esset usus; Verr. II, 83.

3. queror de: de hospitio violato ... nihil queror; Verr. II, 111.

praesto sum ad: tibi .. non solum ad hospitium, sed ad periculum etiam ... praesto fuit; Deiot. 24.

III. **digus**: ut ... Pompeius hunc hospitio suo dignissimum tatueret ‖ statuerit‖? Verr. II, 113. hunc ... omnes ... cognitione atque hospitio dignum existimarunt; Arch. 5.

IV. decretum: non recito decretum ... hospitii publici; Sest. 10.

ius: hospitii iura violarat; Verr. II, 116. non te ... hospitii ius atque nomen ab scelere ... revocare potuit? ib. V, 108. sed quid ego hospitii iura ... commemoro? ib. 109. ab eo nunc hospitiorum iura atque officia quaeramus? ib.

nomen, officia: f. ius; Verr. V, 108.

tropaeum: utrum hoc signum cupiditatis tuae an tropaeum ... hospitii ... esse voluisti? Verr. II, 115.

V, 1. coniungi: quorum erat .. hospitio ... coniunctus; Deiot. 13.

florens: Sex. Roscius ... municeps fuit hospitiis florens; Sex. Rosc. 15.

invitare: hospitio invitabit; Phil. XII, 24.

2. per: cuius domum per hospitium exhausit et exinanivit; Verr. V, 109.

pro: si pro ... hospitiis ... vellent ... hospites adesse; Sex. Rosc. 148. dixit ... M. Lucullus, se de his Dionis incommodis pro hospitio ... iam ante cognosse: Verr. II, 23. pro clientelis hospitiisque provincialibus ... nihil a vobis nisi ... mei consulatus memoriam postulo; Catil. IV, 23.

propter: quod propter C. Marii ... hospitium contra rem publicam sensisse eum inimici ... dicerent; Verr. II, 113.

hostia, Opferthier: l. caedo: caesis hostiis; Cluent. 194.

constituo: erant hostiae maiores in foro constitutae; leg. agr. II, 93. quod ... T. Annio devota et constituta ista hostia esse videtur; har. resp. 6.

devoveo: f. constituo; har. resp. 6.

II. funestare: qui ... humanis hostiis eorum aras ... finuestant; Font. 31.

hostificus, feindſelig: qui columnis ac postibus meis hostificum quoddam et nefarium omni imbutum odio bellum intulistis; dom. 60.

hostilis, feindlich, feindſelig: animus: animo .. hostili ... in pristina mente mansit; Sest. 58. advolabat ad urbem ... homo ... animo hostili in omnis bonos ... Autonius; Phil. V, 42. qui animum hostilem habet; Fr. B. XII, 10.

bella: quem antea instis hostilibusque bellis adiuverat; Deiot. 13.

crudelitas: tametsi in hunc hostili odio et crudelitate est; Cluent. 12.

expugnatio: ut ... ipsorum adventus ... non multum ab hostili expugnatione differant; imp. Pomp. 13.

facta: cuius facta hostilia sunt; Fr. B. XII, 10.

modus: cives Romani hostilem in modum cruciati (sunt); Verr. V, 73. hominis hostilem in modum seditiosi imagine; Rabir. 24. quis ignorat ... urbem Byzantiorum ... hostilem in modum esse vexatam? prov. cons. 5.

odium: quae ... commissa non sunt neque odio hostili ..; Verr. IV, 116. secessionem tu illam existimavisti ... neque hostile odium; Ligar. 19. f. crudelitas.

verba: nec illa hostilia verba nec bellica (sunt); Phil. VIII, 6.

hostiliter, feindſelig: quid ille fecit hostiliter? Phil. V, 25.

hostis, Feind: I. **abſolut**: 1. **Subject**: accedit: quem in portum numquam hostis accesserat; Verr. V, 138.

adripit: hanc istum ... hostem causam adreperturum fuisse ad incendia ... nolo .. suspicemini; dom. 12.

agit: cum iste impurus atque impius hostis omnium religionum ... ageret illam rem; dom. 139.

attingit: quod ... neque unquam hostis attigerit; Verr. IV, 104.

cupiunt: si quos oppressos, ut ‖et‖ hostes cupiere, nos circumvenerimus; Fr. A. III, 19.

dat: Cn. Pompeius ... illius hostis ... signum dedit; Milo 39.

dicit: ut ... bonorum hostis ... diceret; Sulla 41.

dilignnt: nt difficile dictu sit, utrum hostes magis virtutem eius pugnantes timuerint an mansuetudinem victi dilexerint; imp. Pomp. 42.

dissentit: ut nnus dissentiret hostis; Sest. 129.

est: qui ... bello maximo atque acerrimis hostibus ad patris exercitum ... profectus est; imp. Pomp. 28. intus est hostis; Catil. II, 11. hostis est ... in urbe, in foro; Mureu. 84. qui hostes ad nostros imperatores perfugissent et magno usui rei publicae nostrae fuisseut; Balb. 24. eadem cupiditate ... C. Cotta nullo certo hoste flagravit; Piso 62. ubi hostis non erat; ib. tuum .. hostem esse duxit suum; Deiot. 14.

exardescit: homo inimicus eis ... hostis omnibus ... exarsit iracundia et stomacho; Verr. II, 48.

existimant: quid hostes ... de imperatoribus uostris existiment; imp. Pomp. 43.

exit: exire ex urbe iubet consul hostem; Catil. I, 13.

habet: hic vester hostis vestram rem publicam oppuguat, ipse habet nullam; Phil. IV, 14.

iudicant: quam (fidem) hostes omues ... sanctissimam iudicarint? imp. Pomp. 42. quod ille ... hostis rei publicae iudicaret; Mureu. 83. idem imprudens hostis iudicavit; Phil. XIV, 22.

minitatur: hostis taeterrimus omnibus bonis cruces ... minitatur; Phil. XIII, 21.

non volt: bostis et hostis ... ferus ... honorem ... violare nolnit; Verr. II, 51. quamvis hoc isti hostes domestici nolnt; Phil. XIV, 12.

obocdiunt: ut eius semper voluntatibus ... hostes obocdirint; imp. Pomp. 48.

oppugnat: ſ. habet.

perfugit: ſ. est; Balb. 24.

perspiciunt: cuius in Sicilia virtutem hostes ... perspexerunt; Verr. II, 4.

putaut: cum hostes vestri tantum civium superfuturum putassent; Catil. III, 25. quod hostes alieuigenae aut oppressi servinnt aut recepti in amicitiam beneficio se obligatos putant; ib. IV, 22.

revivi scunt: cum hostes ... revixissent; sen. 4.

scribit: disputavit ... ita de me illum amentissimum ... hostem pudoris ... scripsisse; Sest. 78.

serviunt: ſ. putant.

tenent: tenuerunt enim ... illum locum ... hostes; Verr. IV, 112.

timent: ſ. diligiuut.

veuit: te ... hostem venisse senserunt; Piso 96.

versatur: intra moenia nefarius hostis ... versatus est; sen. 11.

videt: hanc cum iste sacrorum omnium et religionum hostis ... vidisset; Verr. IV, 75.

2. **Prädicat:** exsistо: si forte ... virtutis hostis ... exstitisset; Flacc. 2. nolite ... vos ... salutis eius ... hostis exstitisse; Planc. 103.

nascor: animadvertite ... quam sit huic rei publicae natus hostis Antonius; Phil. XIII, 32.

sum: qui fuit hostis suorum; Verr. I, 38. si non horum omnium communis hostis .. fuerit; ib. II, 17. qui ... hostis esset tanta contumelia iccepta; ib. 58. quo (tempore) ... hostis esset; ib. 159. cum hostes communes sunt omnium; ib. IV, 21. neque .. illi hostes hominibns (erant); ib. 112. quasi tu Gavio tum fueris infestus ac non nomini, generi, iuri civium hostis; ib. V, 169. qui erant hostes; Font. 13. quem esse hostem comperiati; Catil. I, 27. qui .. fatetur se esse hostem; ib. II, 17. qnamquam sunt hostes; ib. 27. cum ille in urbe hostis esset; ib. III, 17. qni .. rei publicae sit hostis; ib. IV, 10. hostes patriae semel esse coeperunt; ib. 22. nos ... hostis, insanos .. [esse dicunt]; Mureu. 61. in ipsa .. curia non nemo hostis est; ib. 84. hostis est Lurco; Flacc. 88. ut ... hostis patriae (esse) videretur; Sulla 15. ut sciatis non hominibus istum ... hostem semper fuisse; dom. 66. erat rex, si nondum socius, at non hostis; Sest. 57. qui .. ipse hostis fuit populi Romani; ib. 59. quis taetrior hostis huic civitati erat? Cael. 13. qui est ... hostis; prov. cons. 12. iam vides me tibi ... hostem ... esse debere; Piso 80. qui tum fuerint ... hostes; Planc. 87. communis erat omnium ille hostis; Milo 78. ut nemo ... rei publicae fuerit hostis; Phil. II, 1. non existimavit ... probari posse se esse hostem patriae; ib. 2. qui rei publicae sit hostis; ib. 64. quisnam esset ... tam dis hominibnsque hostis; ib. necesse erat .. alterutrum esse hostem; ib. III, 21. si igitur Caesar hostis (erat); ib. quod vos .. illum hostem esse ... approbavistis; ib. IV, 2. ut non ... ille hostis (sit); ib. ut non hostis (est); ib. 5. si te consulem quam hostem (esse) malnisses; ib. 6. Brutus hostis (est); ib. 8. hostis Antonius (est); ib. ergo Hannibal hostis (est)? ib. V, 25. ✕ ne sit hostis; ib. 27. cum esset hostis; ib. VII, 10. si hostis Antonius non erat; ib. 11. non est hostis is; ib. VIII, 6. qui natura cives sunt, voluntate hostes; ib. 13. unus omnium est hostis; ib. X, 21. qui aperte hostis sunt; ib. XI, 5. qui omnibus bonis hostes sunt; ib. 12. hostis si esset externus; ib. XIII, 5. si .. coloniarum ... hostis est; ib. XIV, 10. semper illum hostem (esse); ib. 20. qui re sunt hostes; ib. 21.

3. **Außer:** promulgarisne, impurissime ... hostis, quaestionem ..? Vatin. 26. hic tu, hostis ac proditor, aliis ne inimiciorem ... debere esse dicis? Piso 78.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** accuso: numquam tu illum accusavisti ut hostem; Deiot. 9.

adduco: hostem sacrorum ... in vestrum iudicium adduximus; Verr. I, 9.

adservo: populi Romani hostis ... adservabitur? Verr. V, 77.

appello: ne hostis appelletur; Sulla 88. hic tu me ... hostem Capitolinum appellare ausus es; dom. 7. hocine ut ego nomine appellem ... hostis bonorum omnium? Sest. 17. est hostis a senatu nondum verbo appellatus, sed re iam iudicatus Antonius; Phil. IV, 1. ego semper illum appellavi hostem; ib. XII, 17. quem te appellem? inquit; at ille „voluntate hospitem, necessitate hostem; ib. 27. hostem non appellatis; ib. XIV, 6. qui hostis appellare eos nou audeat; ib. 9. eos hostis appellare dubitamus? ib. 10. P. Ventidium ... ego semper hostem (appellavi); ib. 21.

arceo: qui illum ... ut hostem arcnit Gallia ‖Gallian‖; Phil. V, 37. hoc (exercitu) tu arcebis hostem; ib. XIII, 14.

aspicio: quis .. ita aspexit ... ut importunissimum hostem? Catil. II, 12. quo modo aspiciam mihi uui crudelissimum hostem; Phil. XII, 19.

celebro: nos etiam hostem litteris nostris ... videmus esse celebratum; Sest. 142.

coërceo: ut viri fortes acrioribus suppliciis civem pernicioslum quam acerbissimum hostem coërcerent; Catil. I, 3.

cognosco: quem praesentem hostem rei publicae cognosset; prov. cons. 14.

comprehendo: quod tam capitalem hostem non comprehenderim potius quam emiserim; Catil. II, 3.

confiteor: cum ... se hostem confessus sit; Phil. III, 21.

conspicio: hostis ab hoc superatos prostratosque conspexit; imp. Pomp. 30.

contemno: cur ... ille a te hostis contemnitur? Mureu. 31. hunc tu hostem .. contemnis; ib.

34. si hic hostis ... contemuendus fnisset; ih. quos .. hostis haec familia contempsit; Flacc. 58.

decerno: Dolabella hesterno die hoste decreto; Phil. XI, 16.

defendo: acerrimum hostem ... Mithridatem pulsum Ponto ... defendit; Sest. 58.

deleo: C. Curionem, perpetuum hostem improborum omnium, ... delere voluisti; Vatin. 24.

deprehendo: cum ... urbem senatus atque omnes boni deprehensis atque oppressis domesticis hostibus ... ex periculis maximis extraxissent; Sest. 11.

domo: qui acerrimos hostis ... domuisset; Sest. 67.

emitto: ſ. comprehendo.

expugno: in bello ad expugnandos hostis inertissimus; Fr. C. 22.

extermino: qui duo nefarios patriae proditores, domesticos hostis, legibus exterminarat; Vatin. 25.

ferio: „hostem qui feriet, erit .. mihi Karthaginiensis“; Balb. 51.

fundo: hostis .. nefarios ... prostravit, fudit, occidit; Phil. XIV, 27.

habeo: cum senatus ... apertos hostis haberet; Sest. 35. qualis .. hostis habeudus est is; Phil. XI, 3.

induco: non ille hostes induxit in curiam; Marcell. 13.

intercludo: qui cum a tergo hostem intercludi cupiuissent; Milo 56.

interficio: ut possem ... praedicare, C. Rabirii manu l. Saturninum, hostem populi Romani, interfectum; Rabir. 18. isti hostis aut interfectos aut oppressos reliquerant; Catil. III, 27.

invenio: unus tam crudelis hostis patriae sit inventus; Sulla 76.

iudico: cum .. tu hostis rei publicae iudicatus (esses); Phil. II, 51. quae (legio) cum hostem populi Romani Antonium iudicasset; ib. III, 6. ut iudicetur non verbo, sed re ... hostis Antonius; ib. 14. quid est aliud ... nisi se ipsum hostem iudicare? ib. 21. quis non perspicit hostem esse Antonium iudicatum? ib. IV, 5. priusquam senatus hostem iudicavit Antonium; ib. hos ... hostis necesse est iudicemus ib. nisi forte vos ... hostem iudicatis Antonium; ib. 6. M. ... Antonium quis est qui civem possit iudicare potius quam taeterrimum ... hostem? ib. V, 21. qui ... C. Caesarem hostem iudicaret; ib. 23. ut hostem iudicaretis Antonium; ib. 29. quem .. hostem non verbo, sed re ... indicaritis; ib. VII, 9. nec .. hostis est a vobis iudicatus Antonius; ib. 19. non hostem .. Antonium iudicavistis; ib. tum non hostem iudicastis Antonium? ib. 11. tum ille hostis non est iudicatus? ih. 13. non est iudicatus hostis Antonius? ib. a quo ... hostis iudicatus est; ib. 15. qui cunctis senatus sententiis hostis est iudicatus; ib. XI, 9. iudicavit hostem Dolabellam; ih. 15. quoniam hostis est iudicatus Dolabella; ib. 16. eum nondum tanto parricidio oblitum hostem .. iudicavit; ib. 27. cum P. Dolabella, quique eius ... adiutores fuerunt, hostes populi Romani a senatu iudicati sint; ib. 29. conlegam et scelerum socium omnium hostem indicavistis; ib. XIII, 5. hostem iudicatum ... Dolabellam (esse); ib. 23. quid ingemiscis [hostem] (iudicatum esse) Dolabellam? ih. quid est ... quod gemas hostem Dolabellam iudicatum a senatu? ib. te non intellegis ... hostem iudicatum? ih. qui iudicaverint hostem Dolabellam; ih. 36. ✕ hoste iudicato Dolabella; ib. 39. necesse est, eos ... sententiis nostris hostis iudicari; ih. XIV, 21. hostis eos ... iudicetis necesse est; ib. 24. eos .. hostis iudico; ih. ego te ... hostem ... iudicabo; Fr. B. XVI, III, 2.

macto: homines bonorum inimicos, hostis patriae, ... acternis suppliciis vivos mortuosque mactabis; Catil. I, 33.

neco: qnae (res publica) domesticos hostis ... necavit; Sulla 32.

nomino: qui hostes ... nominabuutur? Piso 24. cum hostem ... nominassem; Phil. XIV, 22.

occido: ſ. fundo.

odi: oderint hostem; Phil. XII, 24.

omitto: omitto hostem patriae; Phil. XII, 19.

opprimo: ſ. deprehendo. interficio.

orno: an Censoriuum ornem ‖ornarem‖, in bello hostem? Phil. XI, 36.

pello: ex omnibus oris ac notis sedibus hoste pulso; Mureu. 34. ſ. defendo.

persequor: hostem persequi; Rab. Post. 42. quibus persuasum est foedissimum hostem iustissimo bello persequi? Phil. XIII, 35.

pertimesco: quod (vectigal) ... hostem non pertimescat; leg. agr. I, 21.

prosequor: ut hostis ac proditores prosequehantur; Piso 31.

prosterno: ſ. conspicio. fundo.

puto: nisi forte huius coloniae ... non est hostis putandus; Phil. XIV, 9.

recipio: qui ... acerrimum hostem in regnum recepit; Sest. 59. docuit etiam hostibus recipiendis augeri hanc civitatem oportere; Balb. 31.

reliquo: idcircone ... hostem reliquuebas? Verr. I, 77. hostem illum .... reliquerunt; Phil. IV. 5. quae (legio) ... ut hostem et oppugnatorem patriae reliquit Antonium; ib. XII, 8. ſ. interciudo. interficio.

reservo: quo .. hostem tam sceleratum reserves? Sest. 29.

retineo: hostem acerrimum ... seu potius communem hostem gentium ... intra moenia domi suae retinere poterit? Verr. V, 76.

statuo: omuis ... statuit ille ... hostis; Phil. XI, 3.

supero: simul atque hostis superatus esset; Verr. III, 125. superatis hostibus; ib. 185. quo hoste superato; ib. qui omuis hostis scelere superavit; Phil. XIV, 6. ſ. conspicio. 2. temporo.

surripio: qui ex eius custodia ... hostem .. surripuisset; dom. 66.

teneo: cum iutra parietes tuos hostem certissimum teneas; Tull. 50.

timeo: aut hostem aut patris imperium timuisse ... videretur; Muren. 11.

video: ut .. Syracusani ... in foro hostem armatum ac victorem ... viderint; Verr. V, 97. cum hostem aperte videretis; Catil. II, 4. qui cum viderct ... domesticum .. hostem; sen. 19. non possum animo aequo videre tot tam ... sceleratos hostis; Phil. XII, 20.

vinco: qui ... crudelitate hostis vicerit; Verr. IV, 112. ſ. 2. reddo.

2. **Dativ: credo**: dubitabitis ... ostendere vos ... civi parcere quam hosti credere maluisse? Font. 35.

debeo: supplicia quae debentur hostibus victis; Verr. V, 77.

denuntio: qui ili hosti ac parricidae denuntiarent; Phil. XIV, 4.

do: nisi me ... domesticis hostibus dedissent; Quir. 13.

eripio: cum ... eripiatur vobis ... tamquam armato hosti; leg. agr. II, 85.

faveo: faveas tu hosti? Phil. VII, 5. ut se hosti favere prae se ferant; ib. VIII, 32.

largior: quid est aliud omnia ad bellum civile hosti arma largiri? Phil. V, 5.

offero: qua (manu) mortem saepe hostibus obtulisset; Sest. 49.

pateo: quae ... pateant hostibus; Balb. 24.

praebeo: qui ... vocem suam communibus hostibus praebuisset; Quir. 10.

prodo: ut me ... hostibus rei publicae prodcret; sen. 32.

reddo: qui etiam externis hostibus victis sua saepissime reddiderunt; leg. agr. I, 19.
resisto: resistebam ... illi hosti; Sulla 19.
tempero: M. Marcellus ... superatis hostibus temperavit; Verr. II, 4.
trado: si .. vectores ... mecum simul interire quam me tradere hostibus mallent; Sest. 45.
tribuo: id quod hostibus semper erat tributum; Planc. 34.
video: nam ... hostibus digna quam sanctissime coleret videbatur; Verr. IV, 72.

3. **Ablativ:** utor: quin ... Syracusanis hostibus uteremur? Verr. V, 84. eis ... hostibus uti acerrimis maluisti; Piso 84.

4. **mit Präpositionen:** hello cum: cum hoc hoste bellandum est; Phil. XI, 6.
capio ab: quae non ab hostibus victis capta atque deportata sit; Verr. V, 127. — de: ut imperator agros de hostibus captos consecraret; dom. 128.
cogito de: ut nihil aliud nisi de hoste ... cogitet; imp. Pomp. 64.
confero ad: se ad hostem ... contulerunt; Phil. XIII, 35.
confirmo cum: neque ullam societatem optimis civibus cum importunissimo hoste ... confirmari posse; Phil. II, 89.
coniligo cum: qui saepius cum hoste confluxit; imp. Pomp. 28. cum C. Pansa consul .. initium cum hostibus confligendi fecerit; Phil. XIV, 36. cum .. legio Martia princeps cum hoste conflixerit; ib. 38.
decerno in: quod in hostem togatum decerni est solitum; Phil. II, 51.
defendo ab: etiam si ab hoste defendant; imp. Pomp. 13. qui ... ab externo hoste .. templa atque urbis tecta defendunt; Catil. II, 29. a quo defenderet? nempe ab hosto; Phil. IV, 8.
figo in: nisi mucrones ... militum tremere voltis cibibitantis, utrum in cive an in hoste figantur; Phil. XIV, 6.
fugio ab: ut a crudelissimo hoste fugisset; Cluent. 189.
gero cum: cum apertis hostibus bellum geram; sen. 23.
incido in: qui in hostis ... incidcrint: Rab. Post. 29.
inicio in: audieram ... clarissimos ... viros se in medios hostis ... iniccisse; dom. 64.
loquor de: cur tam diu de uno hoste loquimur? Catil. II, 17.
mitto contra: pro sociis vos contra hostis exercitum mittere putatis? imp. Pomp. 66.
navigo ad: hoc illi navigio ad omnis populi Romani hostis ... navigavcruut; Verr. I, 87.
opinor de: quod de vobis hic ordo opinatur non secus ac de acerrimis hostibus; Piso 45.
pono in: ut viros fortis species eius et pulchritudo etiam in hoste posita delectet; Piso 81.
porto ad: qui ad hostem portarent; Font. 19.
pugno cum: qui cum hoste nostro comminus in acie saepe pugnarit; Balb. 23.
timeo ab: quid timucrimus a domesticis hostibus; Phil. XIV, 10.
traho de: de hostibus (spolia trahere) non licebat? Balb. 54.
tuor contra: Cn. Pompeium ... rem publicam ‖ populus Romanus ‖ contra acerrimos hostis ... tutatum ‖ tutati sumus ‖ ... privare possetis; leg. agr. II, 99.

III. **nach Adjectiven:** 1. facilis: utrum aditum facilem hostibus an contagionem imitandi belli periculosam fuisse? Verr. V, 6.
2. crudelis in: quod fuit ... tam crudele in hostem? Planc. 71. cum crudelissimi Poeni iudicati sint in hoste; Phil. XI, 9.
lenis in: qui .. in hostis lenissimus existimabatur; Sex. Rosc. 154.
vehemens in: ne ... nimis vehementes in acerbissimos hostis fuisse videamur ‖ videamini ‖; Catil. IV, 13.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** acies: aciem hostium profligare; Rab. Post. 42. cum ... legio .. in aciem hostium inrupisset; Phil. XIV, 26.
aditus: quo modo hostium aditus urbe prohibentur; Phil. V, 9.
adventus: fama ... percrebruit expugnari deos patrios non hostium adventu necopinato; Verr. IV, 94.
animus: cum ... hostium opes animique crevissent; imp. Pomp. 45.
bilis: videte metuendam inimici et hostis bilem et licentiam! Fr. B. XIII, IV, 3.
caedes: mihi consuli supplicatio ... non ob caedem hostium ... decreta est? Phil. XIV, 24.
castra: ponite ante oculos vobis Rullum in Ponto inter nostra atque hostium castra; leg. agr. II, 53. quis minus .. pepercit hostium castris? har. resp. 59.
classis: quem in locum classes hostium saepe accesserint; Verr. 104. qui ... classem hostium videbatis; imp. Pomp. 33. cum ... hostium classis Italiam ... peteret; Muren. 33. depressa hostium (classe); Arch. 21.
conventus: sepulcrum L. Catilinae ... domesticorum hostium conventu ... celebratum est; Flacc. 95.
copiae: cum ... a binis hostium copiis bellum terra marique gereretur; imp. Pomp. 9. cum hostium copiae non longe absunt; ib. 15. magnas hostium .. copias ... esse deletas; ib. 21. Africa ... magnis oppressa hostium copiis; ib. 30. cum innumerabilis hostium copias in Italia fudisset; Rabir. 29. hanc (urbem) omnibus hostium copiis ... superatis ... defendaut; Catil. II, 29. magnas copias hostium fudit; Muren. 20. ut hostium copiae ... arceantur; ib. 22. cum .. C. Caesar ... copias .. hostium ... profligarit, occiderit; Phil. XIV, 37.
custodiae: in praedonum hostiumque custodias tu tantum numerum civium Romanorum iucludere ausus es? Verr. V, 144.
dux: meditetur de ducibus hostium; Verr. I, 12. quod (volnus) ... ab hostium duce acceperat; ib. V, 3. hostium duces privata in domo retinuisti? ib. 76. eo .. diutius vivos hostium duces reservant; ib. 77. ducem hostium in senatu videmus; Catil. I, 5. quo duces eseent hostium ... ducti; prov. cons. 18.
exercitus: ut L. Catilinam ducere exercitum hostium ... audiatis; Catil. II, 15. sceleratissimorum hostium exercitum caesum fusumque cognovi; Phil. XIV, 1. cum .. A. Hirtius consul ... impetum .. in M. Antonium exercitumque hostium fecerit; ib. 36.
fuga: fugam hostium fore arbitrentur; Sex. Rosc. 151.
genus: varia et diversa genera et bellorum et hostium non solum gesta ... sed etiam confecta; imp. Pomp. 28. possum ... de omni genere hostium dicere; prov. cons. 31. tertio .. generi ... importunissimorum hostium cupio quam acerbissimum dolorem inurere; Phil. XI, 38.
impetus: ego exercitus maximos saepe pulsos et fugatos esse dico ... impetu .. hostium; Caecin. 41. impetus hostium repressos esse intellegunt ac retardatos; imp. Pomp. 13. qui hostium impetum vimque pertimuit; Clucut. 128. quod si omnis impetus domesticorum hostium ... se in me unum convertit; Catil. III, 28.
incursiones: quem numquam incursiones hostium loco movere potuerunt; Rabir. 36.
legatus: domum recipcre legatum hostium ... hominis est ..; Phil. VIII, 29.
libido: curate ut ... videamini plus saluti civium quam hostium libidini consuluisse; Fout. 49.

licentia: f. bilis.
locus: ipsi in hostinm loco numeroque ducimini; Verr. V, 125.
manus: qui se ... in hostium manum multitudinemque immiserit; Font. 48. non quo turpe sit .. ex hostium manibus eripi; Planc. 72.
metus: qui in bello propter hostium metum deliquerat; Cluent. 128.
monumenta: quae (religio) monumenta hostium ... soleat defendere; Verr. II, 159.
mors: non verebar ne quis ... perditorum civium [vel potius domesticorum hostium] mortem maereret; Sest. 39.
multitudo: ut ex ... tanta .. hac multitudine domesticorum hostium novem hominum perditissimorum poena ... mentes sanari posse arbitraretur; Catil. III, 14. tanta multitudine hostium interfecta; Phil. XIV, 12. f. manus.
navis: ut Syracusani ... in portu .. hostium navem viderint; Verr. V, 97.
nomen: is ... nomine hostis carebit? Phil. XIV, 6.
numerus: socii .. in hostium numero existimati; Verr. a. pr. 13. quos .. senatus in hostium numero habendos censuit; ib. I, 57. socii in hostium numero sese abs te habitos queruntur; ib. II, 166. eos in hostium numero ducit; ib. V, 64. crescit ... hostium numerus; Catil. I, 4. ut omnes ... in hostium numero ducerentur; ib. III, 25. hosce ego homines ... in acerbissimorum hostium numero habendos puto; ib. IV, 15. ut ... in hostium numero putaretur; Piso 35. qui hostium numero non sunt; Phil. XIII, 11. cum .. legio Martia ... cum maiore numero hostium contenderit; ib. XIV, 38. f. locus.
obsidio: colonia ... obsidione hostium liberata; Font. 46.
opes: f. animus.
potestas: regnum Ariobarzanis ... totum esse in hostium potestate; imp. Pomp. 5.
praeda: dubitamus quid iste in hostium praeda molitus sit? Verr. I, 154. signum de praeda hostium captum; ib. IV, 88.
religio: non ... credo religionem ... hostium impedimento praestantissimo imperatori (fuisse); Flacc. 68.
sanguis: si hostium fuit ille sanguis; Phil. XIV, 6.
scelus: ut exstet ad memoriam posteritatis sempiternam scelus crudelissimorum hostium; Phil. XIV, 38.
simulatio: hostium simulatione contra socios atque amicos (exercitum vos mittere putatis)? imp. Pomp. 66.
spectaculum: spectaculum ... captorum ∴ hostium praebebat; Verr. V, 66.
spolia: tolli ex urbe ... spolia hostium; Verr. II, 88. ille fana spoliis hostium ornasse videatur; ib. III, 9. quibus ex hostium spoliis ... donatio constituta est? ib. 186. hostium spolia ... in instrumento ... Verris nominabuntur; ib. IV, 97. quas urbis P. Africanus etiam ornandas esse spoliis hostium arbitratus est; ib. V, 124. vobiscum Africanus hostium spolia ... commnicavit; ib. 125.
suspicio: tenuissima suspicione praedonum aut hostium iniecta; leg. agr. II, 80.
tela: quod ... inter hostium tela incolnme versetur; Verr. I, 85. quem virum fortem ex hostium telis eripuisset; ib. V, 3. qui se saepe telis hostium ... obiecerit; Balb. 28. qui ... vitam suam hostium telis obiecerint; ib. 26. cum inter media hostium tela versaretur; Phil. XIV, 36.
terror: habebam inimicum non C. Marium, terrorem hostium; Sest. 38.
vis: f. impetus.
voluntas: gravior igitur vobis erit hostium voluntas quam civium? Font. 32.
urbs: Servilius ... Olympum urbem hostium cepit; Verr. I, 56. quae signa ... ex nrbe hostium ... sustulit; ib. 57. nt ne hostium quidem nrbem ex sociorum insula tollendam arbitraretur; ib. II, 4. ille hostium (urbes) spoliasse videatur; ib. III, 4. urbe hostium capta; ib. IV, 75. deos patrios reportabat .., ex urbe hostium recuperatos; ib. 77. quod per P. Africanum ex urbe hostium recuperarint; ib. 80. pluris arbitramini ... hostium urbis ... esse deletas? imp. Pomp. 38. quam (patriam) quidam ... urbem hostium esse indicaverunt; Catil. IV, 16. ut hostium urbis nec omnium hostium ... solemns excindere ‖excipere, excidere‖; dom. 61. quae ... supplicis ... hostium nrbibus inferre potuerunt; har. resp. 3. cui nulla hostium .. urbs .. fuit clausa; ib. 49. nocturnus introitus Zmyrnam quasi in hostium urbem; Phil. XI, 5.

2. **mit Präpositionen:** animus in: si in hostis animo fuisset eo; prov. cons. 10.
auctoritas apud: illa res quantam declarat eiusdem hominis apud hostis ... auctoritatem; imp. Pomp. 46.
certamen cum: non est vobis .. cum eo hoste certamen; Phil. IV, 11.
conloquium cum: memini conloquia .. cnm acerrimis hostibns; Phil. XII, 27.
edictum, imperium in: an in hostis victos insani edictum atque imperium tyranni (est)? Verr. III, 25.
pactio cum: qui ... cum hostibus ... faciat pactiones; prov. cons. 12.
res cum: maioribus ... cum eo hoste res erat; Phil. IV, 14.
supplicium in: maiora .. in nos quam in hostem supplicia meditatur; Phil. XI, 3.

V. **Umfang:** ab: non ut ab hoste aliquo ... vexata esse videatur; Verr. IV, 122. eundem hunc unum ab hostibus metui; imp. Pomp. 5. ab Lentulo ceterisque domesticis hostibus ... tantae res creditae ... numquam essent profecto; Catil. III, 22. possim intueri domum meam eversam ... ab hoste commni; dom. 101. nobilis nrbis ... fateris ab hostibns esse captas, quibus antem hostibus? Piso 91.
per: si qui frui publico non potuit per hostem; prov. cons. 12.
pro: mittebantur (legati) pro Hannibalis hostibus; Phil. V, 27.
propter: qui propter illum hostem senatus ... honestatem miseri deperdiderunt; prov. cons. 11.

huc, hierher, hierzu (hucine: f. recido): accedo: huc accedit .. timor; Sex. Rosc. 9. huc accedit, quod ..; ib. 22. 104. accedat huc oportet odium; ib. 68. lacrimis ego huc, non gloria inductus accessi; Verr. V, 130. huc si quid accesserit; Phil. I, 38. ‖huc‖ accedunt Alandae ceterique veterani; ib. XIII, 3.
adducor: cogitas, te ... huc adductum esse; Sex. Rosc. 80.
adfero: ut ab illis huc adlata ... esse videantur; Verr. V, 187. nihil huc ... adferri oportere; imp. Pomp. 1. ut ne quid huc praeiudicati adferatis; Cluent. 6. si quam huc graviorem ... opinionem attulistis; ib. 142.
adsum: homines ... huc frequentis adesse ... voluerunt; Cluent. 197.
advolo: confestim huc advolavit; Cluent. 192.
ascendo: quod ego huc ... ascendi; Planc. 67.
convenio: huc omnes mulieres ... convenie-bant; Verr. V, 80. qua (lege) coacti huc convenistis; Cluent. 164. soluti huc convenistis; Rab. Post. 18.
deduco: ergo hnc universa causa deducitur; Qu. Rosc. 34. huc isti xviri cnm nnmerum 100 colonorum ... deduxerint; leg. agr. II, 96. rem huc deduxi; Catil. II, 4.

defero: huc omnia undique deferebantur; Verr. IV, 23.
digredior: verum huc longius ... digressa est oratio mea; Verr. III, 163.
duco: huc te e balneo ... ducere volebat; Deiot. 17.
emigro: huc ex illa domo ... emigrabat; Verr. V, 29.
evoco: tam multos testis || tam multos || huc evocare non potuissem; Verr. II, 64.
flecto: naturam ... huc et illuc torquere ac flectere; Cael. 13.
incido: ut huc inciderem; Verr. I, 82. imprudens huc incidi; ib. IV, 43. quoniam huc incidi; Cael. 16.
incumbo: huc incumbe; Planc. 45.
perduco: hac Tertia illa perducta; Verr. V, 31.
prodeo: dum huc prodiret; Flacc. 41.
proficiscor: Oppianicus cum ... huc ad urbem profectus esset; Cluent. 176.
prolabor: huc unius mulieris libidinem esse prolapsam; Cael. 47.
provehо: quoniam huc me provexit oratio; Sest. 125.
recido: hucine tandem omnia reciderunt? Verr. V, 163.
redeo: ne huc redire potuisset; Phil. XI, 14.
specto: summa iudicii mei spectat huc; Phil. XIII, 46.
tergiversor: Faunium ... huc atque illuc tergiversantem; Qu. Rosc. 37.
torqueo: i. flecto.
venio: confitere *te* huc ea spe venisse; Sex. Rosc. 61. huc homines ... veniebant; Verr. V, 30. qui hnc compulsi concitatique venerunt; Flacc. 3. huc nisi venirem; Phil. V, 19.

humanitas, Menſchlichkeit, Milde, feine Bildung: 1. consequitur: sin ... humanitas ... rei familiaris copias consecuta est; Balb. 18.
deest: quid dicam? C. Vergilio ... humanitatem, fidem defuisse? Planc. 96.
est: in quo ... singularis humanitas fuit; Rabir. 26. ut me ... hac vestra humanitate ... patiamini ... loqui liberius; Arch. 3. quae humanitas civium! Quir. 4.
oritur: unde humanitas, doctrina ... ortae atque in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62.
postulat: ut vestra humanitas postulat; Verr. V, 111. tam amans ... quam humanitas postulat; dom. 98.
reservat: non plus victoria ... appetivit quam humanitas Syracusanis reservavit; Verr. IV, 121.
retinet: hominum nationumque illarum humanitas et lepos ... (eum) retinet; prov. cons. 29.
II, 1. abicio: suam citius abiciet humanitatem quam extorquebit tuam; Ligar. 16.
adamo: ut Chrysogonus ... adamarit .. humanitatem; Sex. Rosc. 121.
cognosco: ut simul Africani quoque humanitatem ... cognoscatis; Verr. II, 86. utriusque humanitatem constantiamque cognoscite; Cluent. 26.
distribuo: ſ. i. oritur.
extorqueo: ſ. abicio.
exuo: nonne omnem humanitatem exuisses? Ligar. 14.
ignoro: alterius ... humanitatem ... quis ignorat? Phil. XI, 9.
inquino: ut ... nostrae civitatis humanitatem inquinares; Deiot. 32.
instituo: quorum coitio illa silvestris ante est instituta quam humanitas; Cael. 26.
opprimo: ne humanitatem opprimendam ... putetis; Balb. 19.
quaero: nihil quaesivit [aliud] nisi ... humanitatem; Milo 22.
requiro: nemo humanitatem ... requirebat; Vatin. 8.
retineo: ut humanitatem ... retineret laborabat; Verr. I, 65.
2. sum: humanitatis (putabat esse) non plane exspoliare urbem; Verr. IV, 120. est .. humanitatis vestrae magnum numerum eorum civium calamitate prohibere; imp. Pomp. 18. rem .. integram ... defendere humanitatis esse putabamus; Cluent. 57. erat humanitatis meae postulare; Milo 33.
3. fido: quod nos .. petimus ... fidentes .. huius humanitati; Ligar. 18.
tribno: ut magnus honos ... humanitati tuae tribueretur; Planc. 68.
4. delector: humanitate eius delectamini; Verr. III, 8.
sum: nunc praesentem vident ... tanta humanitate; imp. Pomp. 13. quanta innocentia debent esse imperatores, ... quanta humanitate; ib. 36. humanitate iam tanta est; ib. 42.
5. deduco ab: pecunia .., quae putuerit Ilium ... ab humanitate ... deducere; Verr. IV, 12.
dubito de: ne ... de vestra humanitate dubitare videar; Balb. 19.
informo ad: quibus (artibus) actas puerilis ad humanitatem informari solet; Arch. 4.
pertineo ad: quae (artes) ad humanitatem pertinent; Arch. 2.
repono in: in vestra ... humanitate causam totam repono; Sulla 92.
voco ad: cum omnes causae ... ad humanitatem vocent; Muren. 6.
III, 1. expers: etiam litteras ... recitavit homo .. humanitatis expers; Phil. II, 7.
immemor: Dolabella ... fuit immemor humanitatis; Phil. XI, 8.
parum: ut humanitatis non parum haberes; Sex. Rosc. 46.
plenus: fratris mei litteras plenissimas humanitatis ... reprehensurus es? Flacc. 78. quod .. verbum ... est non plenum humanitatis? Phil. II, 9.
2. inimicus: nisi .. naturae et humanitati inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.
3. fretus: nihil .. occultabo fretus humanitate; Cael. 75.
praeditus: vir illa humanitate praeditus; Cael. 54. Appium Claudinm illa humanitate ... praeditum; Scaur. 33.
IV. exemplum: qui exemplum sequerer humanitatis; Verr. II, 118.
initia: a quibus initia ... humanitatis hominibus ... data ac dispertita esse dicuntur; Verr. V, 187.
ius: civis a civibus communis humanitatis iure ac misericordia deprecarer; Flacc. 24. ut ... iura omnia officii humanitatisque violarent; ib. 57. ut omnia ... humanitatis iura violentur; Deiot. 30.
laus: tamen est laus aliqua humanitatis; Muren. 65.
lex: haec enim tacita lex est humanitatis; Tull. 51.
misericordia: ſ. ius; Flacc. 24.
modus: iutelleges honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse quam me humanitatis; Sulla 48.
pars: non te ... hospitii ius ... aliquam ad partem humanitatis revocare potuit? Verr. V, 108.
ratio: humanitatis rationem haberet; Quinct. 97. qui ... humanitatis rationem habuisset; Verr. II, 97. in ornatu urbis ... habuit humanitatis (rationem); ib. IV, 120. ratio humanitatis ... (me) est adhortata; Rabir. 2. quemquamne existimas Catone ... moderatiorem fuisse ad omuem rationem humanitatis? Muren. 66.
sensus: sensum omnem humanitatis ... amittimus; Sex. Rosc. 154. tametsi nullus in te sensus humanitatis ... fuit; Verr. I, 47.
signa: habetis hominem ... multis signis et virtutis et humanitatis; Caecin. 104.
studia: audacius paulo de studiis humanitatis ... disputabo; Muren. 61. ut me ... patiamini de studiis humanitatis ... loqui liberius; Arch. 3.

studia generis ac familiae vestra virtutis, humanitatis, ... nota mihi sunt ‖omnia‖; Ligar. 12.

snavitas: qui ... in hac suavitate humanitatis ... versari .. soleret; Cael. 25.

summa: ad unam summam referri volo vel humanitatis vel clementiae; Ligar. 29.

testis: quam (crucem) ... testem humanitatis ... voluit esse; Verr. III, 59.

vestigia: qui locus (est) in quo non exstent huius cum fortitudinis tum .. humanitatis ... vestigia? Balb. 13.

vis: magua est enim vis humanitatis; Sex. Rosc. 63.

V, 1. adducl: humanitate adductus advocationem hominis improbissimi sella curuli ... honestavit; Sulla 81.

antecellens: Q. Catulum, humanitate ... antecellentem; Muren. 36.

convertere: quod periculosissimum civile bellum ... humanitate ... M. Lepidus ad pacem ... convertit; Phil. V, 40.

levari: ut humanitate vestra levatus ... esse videatur; Arch. 31.

moveri: sed singulari quadam humanitate et misericordia moveor; Catil. IV, 11.

ornari: ille omni et humanitate et virtute ornatus adulescens; Planc. 58.

perpoliri: intcr hanc vitam perpolitam humanitate; Sest. 92.

placari: vestros .. animos .. confidimus ... humanitate vestra esse placatos; Balb. 62.

vincere: aliqui ... humauitate stirpis ipsius ... vitia vicerunt; Scaur. 44.

2. causa: haec ... viri boni faciunt ... communis humanitatis causa; Quinct. 51.

ex: peterem veniam errato L. Caccilii ... ex humauitate communi; Sulla 64.

pro: sentio .. vos pro vestra humanitate ... vehementer esse commotos; Cluent. 29. qui et ipse illis pro sua fide et humauitate consuluit; Scanr. 39.

sine: tu ... sine humanitate ... intellegis et iudicas? Verr. IV, 98.

humane, menſchlich: difficile est [credere] eos ... putare aliqnid moderate ant humane esse facturos; Phil. XIII, 36.

humanitus, nach menſchlicher Art: si quid mihi humanitus accidisset; Phil. I, 10.

humanus, menſchlich, menſchenfreundlich, gebildet: alqs: qui tibi ... humanior ... videatur; Qu. Rosc. 18.

alqd: humanum est; Verr. V, 117. qui omnia divina et humana violarint, vexarint, perturbarint, everterint; Sest. 1. ut omnia humana leviora videri debeant; ib. 141. id ... esset humanum; Piso 44.

animi adversio: hanc animi adversionem humanissimam ... iudicaretis; Arch. 16.

adulescens: Atratino, humanissimo atque optimo adulescenti, ... ignosco; Cael. 2. adulescentes humanissimi ... optimis artibus praediti ..; ib. 24.

aequitas: quem aequitate humana tueri non potest; dom. 2.

audacia: non humanae ... audaciae (sunt); Catil. II, 10.

casus: cogitans casus .. humanos; Marcell. 22. si vero ad humanos casus ... sceleris etiam accedit consensio; ib. 23.

commendatio: si qua ... humana ... commendatio debet esse; Arch. 31.

consilium: non humano consilio sed prope divinitus datum ... videtur; Verr. a. pr. 1. humanis consiliis fretus; Catil. II, 29. quod vix videtur humani consilii tantarum rerum guhernatio esse potuisse; ib. III, 18. quoniam ... humana consilia ceciderunt; har. resp. 61. non est humano consilo; Milo 85. ut nemo mirari debeat humana consilia ... esse superata; Ligar. 17.

docilitas: perspecto genere humanae docilitatis atque ingenii; Sest. 91.

error: etsi aliqua culpa tenemur erroris humani; Marcell. 18.

figura: portentum atque monstrum certissimum est esse humana specie et figura; Sex. Rosc. 63.

homo: [Scipio] ille non intellegebat, homo ... humanissimus; Verr. IV, 98. Syracusani, homines periti et humani, ... habehant rationem; ib. V, 71. sit ... sanctum apud vos, humanissimos homines; Arch. 19. est quidam Graecus ... homo ... humanus; Piso 68. in hominum ... humanissimorum coetu loquor; ib.

hostiae: qui ... humanis hostiis eorum aras ... funestant; Font. 31.

ingenium: f. docilitas.

ius: pro quo mori ipsum ... iura divina atque humana cogebant; Sex. Rosc. 37. divina atque humana iura ... polluisset; ib. 65. domum ... humano et divino iure munitam; har. resp. 14. invento et divino iure et humano; Sest. 91.

manus: effigiem Cereris non humana manu factam; Verr. V, 187.

mens: si id mens humana adepta nou sit; Sex. Rosc. 131.

modus: si humano modo ... peccasset; Verr. II, 9.

natura: eum ... ex finibus humanae naturae exterminandum puto; Phil. XIII, 1.

ratio: atque utiuam posset aliqua ratione hoc crimen, ... humana ... defendere; Verr. III, 224.

religio: stupri causa .. in urbem introfcrri solitus est ... contra omnis divinas atque humanas religiones; Verr. V, 24. res omnis humanas religione vestra contineri putat? dom. 104.

res: nihil humanarum rerum sibi ... agendum iudicavit; Quir. 11. ommitto quid ille tribunus, omnium rerum diviuarum humanarumque praedo, fecerit; Sest. 27. rerum humanarum domina, Fortuna, ... se uon offert; Marcell. 7.

species: f. figura.

vir: si .. ex Q. Catulo sapieutissimo viro atque humanissimo velim qnaerere; Fr. B. VII, 4.

humidus, feucht: ignem ex lignis viridibus atque humidis in loco angusto fieri iussit; Verr. I, 45.

humilis, gering, niedrig, gemein: alqs: indiguus (est) ab ... humiliore (vinci); Quinct. 95. cum iste ... sic erat humilis; Verr. a. pr. 17.

alqd: nescio quid istuc fractum, humile, ... inferius etiam est; Piso 62. nihil ... in te sordidum, nihil humile cognovi; Phil. I, 33. uibil humile de Tarquinio ... accepimus; ib. III, 10.

animus: sic existimatis, eos hic ... versari, animo demisso atque humili; Font. 33. cum ... populo Romano fracto animo atque humili supplicarent; Planc. 50.

apparitor: quis unquam apparitor tam humilis est? Phil. II, 82.

ars: multis ... humili arte praeditis; Arch. 10.

locus: Q. Pompeius, humili atque obscuro loco natus; Verr. V, 181.

mentes: quorum mentes angustae, humiles ... magnitudinem tanti imperii ... nec capere potuerunt; sen. 10.

pater: si qui consularem patrem quam si quis humilem necarit; Milo 17.

sepultura: dispersis hustis humili sepultura crematos; Phil. XIV, 34.

humilitas, Armuth, Niedrigkeit: I. contendit: qui non videret humilitatem cum [dignitate de] ampliudine contendere? Sex. Rosc. 136.

II. consolor: nihil est ‖nihil‖ quod humilitatem cniusquam gravitas ... consoletur; Quinct. 5.

despicio: is .. humilitatem despicere andet cuiusquam; Phil. XIII, 23.
III. propter: superbiam ... deridendam .. arbitrarentur propter humilitatem hominis; Clnent. 112.

humus, Boden: I. est: humus erat [immunda] lutulenta vino, coronis languidulis et spinis cooperta piscium; Fr. B. IX, 1.
II. humi, iacco: iacere humi ... ad obsidendum stuprum: Catil. I, 26.

hydria, Krug: I, 1. aufero: cum iste ab sese hydriam ... abstulisset; Verr. IV, 32. a quo hydria ablata est; ib. 35.
do: dicebant ... hydrias argenteas ... Verri (datas) esse; Verr. II, 47.
pono: hydrias .. grandis ... eadem arte perfectas idem ille Scipio ... posuerat; Verr. IV, 97.
2. conicio in: TOT IN HYDRIAM SORTES CONICERENTUR; Verr. II, 127.

Iaceo, liegen, darniedet liegen, machtlos, unbeachtet sein: I. unpersönlich: ad huius vitae studium meditati illi sunt qui feruntur labores tui, iacere humi ..; Catil. I, 26.
II. alqs: quorum saepe et diu ad pedes iacuit stratus; Quinct. 96. absens non in oblivione iacuisset; Verr. I, 101. plerique ut fusi sine mente ac sine nllo sensu iacerent; ib. V, 28. tametsi in acta cum mulierculis iacebat ebrius; ib. 63. tu ... in litore convivilsque iacuisti; ib. 137. cum illi uihilo minus iacenti latera tunderentur; ib. 142. iacet ille nuuc prostratnsque est; Catil. II, 2. ex eo ipso, quam valde illi iaceant, intellegere possumus; ib. 25. (ille) „iacet, diffidit, abiecit hastas"; Muren 45. qui tamen, ut opinor, iacent victi; Flacc. 92. ego iacentem et spoliatum defendo et protego; Sulla 50. in quo (casu) adflictus iacet; ib. 61. qui mihi primus adflicto et iaceuti consularem fidem dextramque porrexit; sen. 24. cum ... Cn. Oppius ... ad pedes suos ilcus iacere; Quir. 12. speravi ... me iacentem posse vivis viris fortibus excitari; dom. 96. pulsus e rostris in comitio iacuit; Sest. 76. quem cum iacentem et concisum ... viderent; ib. 79. tribunum plebis plus vigiuti volueribus acceptis iacentem moribnndumque vidistis; ib. 85. vigeant apud istam mulierem venustae, domineutur sumptibus, bacreant, iacesus, deserviant; Cael. 67. quod inde ‖ qui cum lude, quid cum inde, quid? quod cum inde ‖ te recipiens, in villa Euchadiae ‖ Euadnae ‖ ... iacuisti macreus aliquot dies; Piso 89. quod tu ... in sordibus, lamentis luctuque iacuisti? ib. urgere vero iaceutis aut praecipitantis impellere certe est inhumanum; Rab. Post. 2. iacent suis testibus [ei] qui .. negant ..; Milo 47. et nos iaceutis ad pedes supplicum voce probibebis? Ligar. 13. qui ... in pace iacere quam in bello vigere maluit; Phil. X, 14. quamquam ille quidem nnmquam iacnit ..; ib. si iacens vobiscum aliquid ageret, audirem fortasse; ib. XII, 4.
alqd: quae iacerent in tenebris omnia, nisi ..; Arch. 14. omnia sunt excitanda tibi, C. Caesar, uni, quae iacere sentis; Marcell. 23.
adversarius: adversarium nobilitate, ingenio, virtute praestantem non modo extollere iacentem, sed etiam amplificare eius pristinam dignitatem; Marcell. 8.
beneficia: iacent beneficia Nuculae; Phil. VI, 14.
civis: qui me civem ... non modo stautem non defeuderant, ‖defenderunt‖ sed ne iacentem quidem protexerant ‖protexeruut‖? Sest. 64.
domus: depressam, caecam, iacentem domum pluris quam te et fortunas tuas aestimasti; Scaur. 45.
helluo: bic autem non tam concinnus helluo nec tam musicus iacebat in suorum Graecorum foetore atque vino; Piso 22.
homo: videtis igitur hominem ... adflictum ac iacentem ... excitari; har. resp. 50.
invidia: falsa invidia ... dominetur in contionibns, iaceat in iudiciis; Cluent. 5.
mater: quarum (matrum) una ... mihi ad pedes misera iacuit; Verr. V, 129.
nomen: cur tam diu iacet hoc nomen in adversariis? Qu. Rosc. 8. quo modo ... tu hoc nomen triennium amplius in adversariis iacere pateris? ib.
pater: patres hi, quos videtis, iacebant in limine; Verr. V, 118. cum pater Curio maerens iacebat in lecto; Phil. II, 45.
pecunia: quo modo tibi tanta pecunia extraordinaria iacet? Qu. Rosc. 4.
pretia: cum iacerent pretia praediorum; Qu. Rosc. 33.
res: iacet res in controversiis; Quinct. 67.
senator: senator ... in vestro oppido iacuit et pernoctavit in publico; Verr. IV, 25.
simulacra: sed etiam iacent (simnlacra) in tenebris; Verr. I, 7.
statuae: non crederem hoc de statuis, nisi iacentis revolsasque vidissem; Verr. II, 158. eas (statuas) ego vobis possem iacentis ostendere; Verr. II, 164.
studium: vestrum vero studium totum iacet; Muren. 30.
viri: qui (viri) non modo Curils, ... sed his receutibus, Mariis ... commemoraudis iacebant; Muren. 17.

iacio, werfen, schleudern, errichten, ausstreuen, verbreiten: I. absolut: diem dixisset, ut iecerat ‖fecerat‖; har. resp. 7.
II. acc. c. inf.: nam iecit ‖legit‖ quodam loco vita illam mulierem spoliari quam pudicitia maluisse; Scaur. c. 4. § 5.
III. alqm: iecissem ipse me potius in profundum ... quam ..; Sest. 45.
alqd: quod ergo unus Asclepiades ... sine auctore iecerit, id nos ... pertimescemus? Flacc. 35.
adulteria: iacis adulteria, quae nemo ... possit agnoscere; Planc. 30.
contumeliam: in quem tu ... nullam contumeliam iacere potueris; Sulla 23.
crimen: quin tu hoc crimen aut obice ubi licet agere aut iacere noli ubi non oportet; Qu. Rosc. 25. f. telum; Quinct. 8.
faces: in me uno consulares faces iactae manibus tribuniciis ... adhaeserunt; dom. 63.
fundamentum: f. **fundamentum,** II, 1.
iacio (10 Bd.) 394, b.
lapides: si in ipsa latione tua ... lapides iacti, si manus conlata non est; dom. 53. cum ille ... lapides iaciendos curavisset; Milo 41.
saxa: qui saxa iacerent; Caecin. 60.
scyphum: in quem (Sex. Cominium) scyphum de mann iacere conatus est; Verr. IV, 24.
snspicionem: quae est nmquam iacta non snspicio ... sed iracnndiae vox aut doloris? Flacc. 6.
telum: cum etiam telum adversarius nullum iecerit; Quinct. 8. cum ... falsum crimen quasi venenatum aliquod telum iecerint; ib. SI TELUM MANU FUGIT MAGIS QUAM IECIT; Tull. 51. palam in eum tela iaciuntur, clam subministrantur; Cael. 20.
voces: iacinntur enim voces, quae ..; Catil. IV, 14. f. suspicio.

iactatio, Prahlerei: I, 1. exentio: qui ... excutient tibi istam verborum iactationem; Sulla 24.

2. refero ex: qui si ex illa iactatione cursuque populari ... referunt aspectum in curiam ..; prov. cons. 38.

II. aditus, ascensus ad: P. Clodio gradus ad rem publicam hic primus est aditus ad popularem iactationem atque ascensus; har. resp. 43.

III, 1. tueri: cum homines se non iactatione populari, sed dignitate ... tuebantur; Cluent. 95.

2. ex: quo tandem me animo esse oportet prope iam ex magna iactatione terram videntem in hunc, cui ..? Muren. 4.

iacto, werfen, umherschleudern, im Munde führen, rühmen, prahlen: alqm: plurimis iactatus iniuriis ... ad te ... confugit; Quinct. 98, videre in Sex. Roscii ... bonis iactantem se ac dominantem; Sex. Rosc. 24. ita iactantur fluctibus; ib. 72. quo te modo iactares! ib. 89. te vero, Caecili, quem ad modum sit elusurus, quam omni ratione iactaturus, videre iam videor; div. Caec. 45. iactabit se et in his equitabit oculeis; Verr. IV, 43. iactat se iam dudum de Calidio; ib. 46. video ubi se iactaturus sit Hortensius; ib. V, 2. quem ad finem sese effrenata iactabit audacia? Catil. I, 1. cum aestu febrique iactautur; ib. 31. qui se in iusperatis ac repentinis pecuniis sumptuosius insolentiusque iactarunt; ib. II, 20. ne quis huius supplicio levando se iactare ... possit; ib. IV, 10. sed cum se homo volubilis quadam praecipiti celeritate dicendi in illa oratione iactaret; Flacc. 48. iu hac igitur urbe se iactant, quam oderunt? ib. 61. qui ita se in populari ratione iactarat, ut ..; Sest. 114. cum se gravissime vehementissimeque iactaret; Cael. 27. qui in hac tempestate populi iactemur et fluctibus; Planc. 11. equidem, si quando, ut fit, iactor in turba; ib. 17. atque is ... se inique a tuis iactatum graviter querebatur; ib. 55. quam se iactare, quam ostentare (solebat)! Deiot. 28. citius dixerim iactasse se aliquos, ut ..; Phil. II, 25.

alqd: postea vero pervolgata ‖ promulgata ‖ atque in manibus iactata et excussa inauissima prudentiae reperta sunt; Muren. 26. quae et in senatu ab inimicis saepe iactata sunt et in contione ab improbis; Milo 7.

actas, adulteria, al.: f. libidines.

aequitatem: orat, ut multis iniuriis iactatam ... aequitatem in hoc loco consistere patiamini; Quinct. 10.

cerviculam: tamenne putamus patronum tuum in hoc crimine cerviculam iactaturum ..? Verr. III, 49.

crimen: crimen ... agitatum iam et te praetore iactatum; Verr. III, 141.

faces: cum ardentis faces in vicinorum tecta iactas; har. resp. 39.

fortunam: magna me spes tenet ... eum (locum) tandem eius fortunae miserae multumque iactatae portum ac perfugium futurum; Cluent. 7.

libidines, al.: accusatores quidem libidines, amores, adulteria, Baias, actas, convivia, comissationes, cantus, symphonias, navigia iactant; Cael. 35.

maledictionem: quae (maledictio) si petulantins iactatur convicium, si facetius, urbanitas nominatur; Cael. 6.

minas: minae iactentur; Quinct. 47.

navigia: f. libidines.

radices: radices palmarum agrestium ... iactabant; Verr. V, 99.

rem: negem esse illam rem ... iactatam in iudiciis? Cluent. 4. ita diu iactata [ista res] est, ut ..; Cluent. 88. iactata res erat in contione ‖[a tribuno seditioso]‖; Cluent. 130.

symphonias: f. libidines.

terrorem: neque erit iusta causa ad portas sedenti imperatori, qua re suum terrorem falso iactari opponique patiatur; Sest. 52.

virum: iactatur domi suae vir primarius ‖ vir primus ‖; Verr. I, 67.

iactura, Aufopferung, Einbuß, Verlust, Aufwand: l. abfolut: quae iactura! qui sumptus! quanta largitio! Flacc. 13. quid signi? nulli sumptus, nulla iactura, nulla versura; Cael. 38.

II. exopto: cuius quidem laudationis iactura exoptanda nobis fuit; Flacc. 36.

facio: f. **facio,** III. iacturam (5 St.) S. 304, b.

III. flagitium: non queror diminutionem ‖ deminutionem ‖ vectigalium, non flagitium huius iacturae atque damni; leg. agr. I, 21.

IV. incidere: qui (Sp. Maelius) annona levanda iacturisque rei familiaris ... in suspicionem incidit regni appetendi; Milo 72.

labi: equitem Romanum ... non turpibus impensis [cupiditatum] atque iacturis, sed experientia patrimonii amplificandi labentem excepit; Rab. Post. 43.

proficisci: nunc qua cupiditate homines in provincias, quibus iacturis ... proficiscantur ignorant videlicet isti; imp. Pomp. 67.

iactus, Schleudern: ut fulminum iactus, ut terrae motus relinquam; Catil. III, 18.

iam, schon, bereits, nun, neg. nicht mehr, noch nicht: A. **im affirmativen Satz:** 1. **bei Verben (Sätzen) und Participien:** accedo: cum autem paulum iam roboris accessisset actati; Cael. 73. ad ea enim praesidia, quae habemus, iam accedeut consules summa prudentia; Phil. III, 36.

accendo: ego faces iam accensas ad huius urbis incendium comprehendi, protuli, exstinxi; Piso 5.

accipio: cum pretium iam accepisset; Verr. II, 124. cum illa iam ... accepisset; ib. IV, 122. iam hoc fere sic fieri solere accepimus; imp. Pomp. 24. iam accepta iu Ponto calamitate ex eo proelio; ib. 45. in hoc spes libertatis posita est; ab hoc accepta iam salus; Phil. V, 49.

addico: addictis iam et venditis decumis; Verr. III, 51. quod iam addixisses Apronio; ib. 151.

addo: deinde additur illins iam hoc causa, quicum agitur; Tull. 44.

adduco: eo rem iam adducam; Sex. Rosc. 96.

adfero: quid multa? attulerat iam liberae civitati partim metu partim patientia consuetudinem serviendi; Phil. II, 116.

adficio: tertium genus est aetate iam adfectum; Catil. II, 20.

adfligo: quod iam superioribus annis adflicti erant; Verr. III, 77.

adgredior: adgrediar iam ad singulas civitates; Flacc. 34.

adipiscor: quod si iam sint id ... adepti; II, 19.

adsequor: quod exspectavi, iam sum adsecutus, ut ..; Catil. II, 6.

adsum: quae vero aderant iam et impendebant ..; Milo 76.

advesperascit: cum iam advesperasceret; Verr. IV, 147.

agito: crimen ... agitatum iam et te praetore iactatum; Verr. III, 141.

ago: qua re cum iam actum sit de iniuria? div. Caec. 60. iam bene agis; Caecin. 37. iam illa, quanto cum gemitu ... sunt acta! Sest. 121.

amitto: amisso iam tempore; Muren. 43.

amoveo: aut quis iam amovet ‖ audet, aut quis iam volet ‖ *culpam ab eo,* quod male cecidit? Rab. Post. 5.

animadverto: neque in uno aut altero animadversum est, sed iam in pluribus; Muren. 43.

appello: te enim iam appello et ea voce, ut ..; Milo 67.

appropinquo: nam cum esset gravida Auria ... et iam appropinquare partus putaretur; Cluent. 31.

audio: quae ... pertineant ... iam in extrema oratione nostra, iudices, audietis; Sex. Rosc. 129. iam Heraclii Centuripini ... testimonium audistis; Verr. II, 66. vetera exempla pro fictis fabulis iam audiri atque haberi; ib. III, 162. DETERIORES, REPULSOS, quod iam audietis, hos appellant, quorum ..; har. resp. 53.

aufero: Imacharensis iam omni frumento ablato, iam omnibus iniuriis tuis exinanitos, tributum facere ... coëgisti; Verr. III, 100. cum illi ... damnatio omne ignominiae periculum iam abstulerit; Cluent. 10.

avoco: quos iam aetas a proeliis avocabat; Sex. Rosc. 90.

cado: singularis illa ... gloria ... iam Clodii morte cecidit; Milo 34.

capio: capta iam urbe; dom. 53. cum omnes urbem nondum excisam et eversam, sed iam captam atque oppressam videremus; Sest. 35. qui (Antonius) iam ... captus est; Phil. X, 13.

careo: eidem ... etiam Appia iam via carebamus; imp. Pomp. 55.

cedo: iam cedo; Rab. Post. 38.

cerno: quam ‖qnoniam‖ hereditatem iam crevimus; leg. agr. II, 40.

cognosco: eos iam bene cognitos ... secum ... duxit; Verr. IV, 31. quam personam iam e cotidiana vita cognoscitis ‖cognovistis‖; Caecin. 14. ad quam cum adduxisset medicum illum suum, iam cognitum et saepe victorem; Cluent. 40. eteuim iam universa istorum cognita cupiditate; Flacc. 27.

cogo: ut iam metuere Postumus cogeretur ne ..; Rab. Post. 5.

commoveo: ille ex Sicilia iam castra commoverat; Verr. IV, 40.

compleo: his institutis cum completus iam mercatorum carcer esset; Verr. V, 147.

compono: quarum (litterarum) ego iam exemplum ab istis compositum esse arbitror; leg. agr. II, 53.

comprehendo: deinde si quam opinionem iam vestris mentibus comprehendistis; Cluent. 6.

concedo: ego iam tibi ipse istuc ... concedam; div. Caec. 27. metuunt ... ne iam haec populus Romanus concedat ..; Verr. V, 126. iam posse concedis; Caecin. 90. si iam hoc tibi concedam; Sulla 22.

concludo: concludam iam interrogationem meam; Vatin. 40.

concupisco: neque enim ille servitutem vestram, nt antea, sed iam iratus sanguinem concupiscit; Phil. IV, 11.

concurso: praesertim cum iam hoc novo more omnes fere domos omnium concurrent; Muren. 44.

condemno: istum ... iam omnium iudicio condemnatum; Verr. a. pr. 35. Oppianico re et existimatione iam, lege et pronuntiatione nondum condemnato; Cluent. 56. iam ergo aliqui Oppianicum gratis condemnavit; ib. 113. ne Oppianico ..., condemnato iam et mortuo, condonetis; ib. 201. sed iam me ipse inertiae nequitiaeque condemno; Catil. I, 4.

condo: ut ... id non apud eos nasci, sed domi nostrae condi tum iam putaremus; Verr. II, 5.

confero: ut mihi quidem videantur di immortales ... vel placati iam vel satiati aliquando omnem spem ... contulisse; Marcell. 18.

conficio: cur ... in negotio iam ‖tam‖ confecto ... nova haec restipulatio interponitur? Qu. Rosc. 38. qui (milites) iam stipendiis confecti erant; imp. Pomp. 26. cum omnia iam bella terra marique confecisset; Flacc. 29. aut inibi esse aut iam esse confectum; Phil. XIV, 5.

confirmo: vos id statuere ... praesertim aliorum auctoritate iam confirmatum, dubitabitis? Verr. II, 109. Mithridates autem et suam mannm iam confirmarat; imp. Pomp. 24.

confugio: hoc iam ornatu ad vos confugiunt; Verr. V, 127.

coniungo: qui iam cum isto summa consuetudine ... coniunctus esset; Verr. II, 172.

conligo: sed iam se conligit et ad extremum incipit philosophari; Phil. XIII, 45.

conloco: si ... strumae ... demigrarunt et aliis iam se locis conlocarunt; Vatin. 39.

conor: iam qui ex calamitate ... manubias detrahere conatus sit, is ... poterit deprecari? Verr. I, 157.

consecro: post autem senatus ... consecratam iam aram ‖ eam aram‖ tollendam ... censuit; dom. 137. esse se iam ‖esse iam, iam se esse‖ consecratum Miloni; har. resp. 7.

consentio: omnes enim iam cives de rei publicae salute ... consentiunt; Phil. I, 21.

consequor: rex Ptolemaeus ... iam erat a senatu illum honorem ‖ honorem istum‖ consecutus; Sest. 57.

considero: iam hoc considerate; div. Caec. 49.

constituo: constituta iam re; Caecin. 8. et illum hominem aedilicium iam praetorem opinionibus hominum constitutum ... de civitate esse sublatum; Cluent. 79.

consulo: quod si iam populus Romanus de ista re consultus esset; dom. 53.

contendo: qui iam ex tota Italia delecti tecum ... contendent; Sulla 24.

contero: quod iam contritum et contemptum putatur; Sest. 86.

convalesco: interea Oppianicus cum iam convalesceret; Cluent. 175.

convenio: cum eo ... convenerat iam quem ad modum traderetur; Verr. I, 132.

corroboro: cum is iam se corroboravisset; Cael. 11. qua (varietate) non modo haec aetas, sed etiam iam corroborata caperetur; Cael. 41. et ... fortasse vix possent frangere ... corroboratam iam vetustate audaciam; Milo 32.

cupio: Caesar autem annis multis minor veteranos cupientis iam requiescere armavit; Phil. V, 44.

damno: homo ... iam opinione damnatus; Verr. a. pr. 2. cum his duobus praeiudiciis iam damnatus esset; Cluent. 59.

debeo: videor enim mihi iam liberius apud vos pro Siculis loqui debere; Verr. II, 11. Veneri iam et Libero reliquum tempus deberi arbitrabatur; ib. V, 27. quod is (consulatus) iam patri debitus a filio petebatur; Muren. 15. reliqua iam a me meae perpetuae consuetudini naturaeque debentur; Sulla 87. quae studia in his iam aetatibus nostris contracta esse debent; Cael. 76. quae (libertas) ... excellere iam caput ... debebat? Planc. 32. cum tantum iam Plancio deberem; ib. 77. at vero excitati, erecti, parati, armati animis iam ‖ tamen‖ esse debemus; Phil. VII, 26. usum in re publica, Calene, magnum iam habere et debes et potes; ib. X, 5.

decedo: cum iste iam decedebat; Verr. II, 172. in Sicilia sit an iam decesserit; ib. 188. cum Verres iam de provincia decessisset; ib. III, 154. qui cum iam ex provincia non ad triumphum, sed ad iudicium decederet; ib. V, 40. qui iam de vita decesserunt; Rabir. 30.

decerno: inter quos iam decreverat decretumque mutabat; Verr. I, 120.

deduco: sed te domum iam deducam tuam; Muren. 66.

defendo: sed huius ipsius ‖istius‖ facti stultitiam alia iam ‖mali iam iam, illa iam‖ superior stultitia defendit; Rab. Post. 24. reliquum est ut iam illum natura ipsius consuetudoque defendat; Milo 36.

defero: cum iam opes omnis et suas et populi

Romani Pompeius ad Caesarem detulisset; Phil. II, 24.

deficio: dies iam me deficiat, si ..; Cael. 29.

definio: etenim ad nostrum usum prope modum iam est definita moderatio rei familiaris; dom. 146.

defungor: cum ... redirent ac iam defunctos esse periculis arbitrarentur; Sex. Rosc. 21.

delecto: si iam te crassi agri delectabant; Flacc. 71.

delibero: si iam tibi deliberatum est; Qu. Rosc. 44.

demitto: erigebat animum iam demissum et oppressum Oppianicus; Cluent. 58.

depello: illud attende, te iam ex illa ratione esse depulsum; Caecin. 90. quamquam iam est periculum depulsum; Catil. III, 29. depulso iam Antonio; Phil. III, 8.

depono: qui ... de reliquo iam communem causam populique ius ... deponit; Caecin. 103. ut iam ex memoria quas mihi ipsi fecerat insidias deponerem; Sulla 18.

desceudo: qui (populus Romanus) iam descendit in causam; Phil. VIII, 4.

designo: iam designatus alio voltu, alio vocis sono, alio incessu esse meditabatur; leg. agr. II, 13. ut sibi iam xvir designatus esse videatur; ib. 53.

despero: desperatis iam omnibus rebus; Verr. V, 12. ut nostri homines desperatas iam pecunias exigerent; Muren. 42. ex magnis et diuturnis et iam desperatis rei publicae morbis ista repente vis erupit; Sulla 76. etiam cum iam desperasset; Sest. 60.

destino: cui me praeripere desponsam iam et destinatam laudem ... valde est iniquum; har. resp. 6.

desuefacio: quod ... multitudiuem .. desuefactam iam a contioubus ad veteris consuetudinis similitudinem revocarat; Cluent. 110.

detraho: denique istam ipsam personam ... iam voluntas et natura ipsa detraxit; Sulla 8.

devinco: qui iam devicti sunt; Phil. XIV, 24.

devoro: iste, qui iam spe atque opinione praedam ... devorasset; Verr. I, 135.

dico: quid iam de isto plura dicam aut querar? Verr. IV, 97. nam mihi videor iam de omnibus rebus elus gestis dixisse; ib. V, 25. acervatim iam reliqua, iudices, dicam; Cluent. 30. quid est quod iam de Oppianici persona causaque plura dicamus? ib. 59. de quibus (rebus) iam dixerim; ib. 160. dicam iam apertius ..; Muren. 43. multis iam sententiis dictis rogatus sum sententiam; dom. 15. videamus quid eidem haruspices iam a dis ‖ a dis iam‖ immortalibus dicant moneri; har. resp. 40. dicam enim iam confidentius de studiis eius honestis; Cael. 44. de qua (vita) iam dicam; Planc. 27. iam illud ipse dicet profecto ..; Milo 16. quae (leges) iam latae dicuntur; Phil. I, 25. iam enim ... de ipso emendatore .. quaedam dicenda sunt; ib. II, 43. rursus iam me irasci fortasse dices; ib. VIII, 19.

dictito: ut hoc palam iam dictitent; Verr. I, 23.

diffluo: quae dilapsa iam diffluxerunt; Marcell. 23.

diligo: nam Trebellium valde iam diligit; Phil. VI, 11.

dilucesceit: cum iam dilucesceret; Catil. III, 6.

discedo: cum praesertim te iam illinc cum tua fugitivorum manu discessisse constaret; dom. 7.

disco: quod didicit iam populus Romanus quantum cuique crederet; Phil. II, 117. illi regibus parere iam a condita urbe didicerant; ib. III, 9.

dispicio: sed quid ego populi Romani animum virtutemque commemoro libertatem iam ex diuturna servitute dispicientis? Sest. 118.

disputo: de hac imperatoria iam tua laude disputo; Verr. V, 11.

dissolvo: id iam mala consuetudine dissolutum est; Caecin. 7. aliquanto post iam argentaria dissoluta Fulcinius ... mercatur; ib. 11.

distrabo: cum haec (vis) Cn. Pompeium terruerit iam distracta et exstincta; dom. 67. iam se videre distrahi a complexu suorum; ib. 98.

distribuo: quibus (civibus) bona fortunaeque nostrae notatae sunt et iam ad cuiusque opinionem distributae; Phil. V, 32.

divido: si iam campus Martius dividatur; leg. agr. II, 85. quam (urbem) iam peritus metator ... diviserat? Phil. XIV, 10.

do: dabit enim nobis iam tacite vita acta ... testimonium; Qu. Rosc. 17. cum ei legatio iam Romam a suis civibus esset data? Verr. II, 109.

doceo: quid me attinet iam illud tertium ... docere .. ? dom. 138.

domo: domitis iam gentibus finitimis barbariaque compressa; prov. cons. 5.

effugio: quod banc tam taetram ... pestem totiens iam effugimus; Catil. I, 11.

effundo: effusa iam maxima praeda; Piso 48.

egeo: cum iam egeret; Piso 48.

egredior: O. Brutum egressum iam Mutina esse cognovissem; Phil. XIV, 1.

eicio: at hic quidem ... iam a suis dis penatibus praeceps eiectus ... esset; Quinct. 83. iam sese in terram e navi eiecerat; Verr. V, 91.

elabor: sed nescio quo pacto iam de manibus elabitur; Flacc. 15.

emergo: sed quoniam emersisse iam e vadis ... videtur oratio mea; Cael. 51.

emitto: electo sive emisso iam ex urbe Catiliua; Sulla 17. mortuus est aculeo iam emisso; Flacc. 41.

erumpo: omuia ... iam ab eo tempore ... erumpunt; Muren. 81. quae (vis) inveterata compresso odio atque tacito iam erumpebat; dom. 63.

escendo: hac tu oratione non dubito quin illum iam escendentem in currum revocare possis; Piso 62.

evolo: evolarat iam e conspectu fere fugiens quadriremis; Verr. V, 88.

exeo: coufirmasti te ipsum iam esse exiturum; Catil. I, 9.

exhaurio: iam exhausto illo poculo mortis; Cluent. 31.

exigo: Latonam ... gravidam et iam ad parieudum temporibus exactis confugisse; Verr. I, 48. ea (studia) tamen illum cuncta iam exacta aetate defecerant; Deiot. 28.

expendo: itaque tanti acervi nummorum apud istum construuntur, ut iam expendantur, non numereutur pecuniae; Phil. II, 97.

experior: neque id coniectura prospiciebamus, sed iam experti videbamus; dom. 11. cum iam essent experti quid valerent; Planc. 54.

expeto: quid est quod iam ab hoc expetas? Sulla 50.

expleo: te ipsum iam, Torquate, expletum huius miseriis esse par erat; Sulla 90.

exploro: ut ei iam exploratus ... consulatus videretur; Muren. 49.

expono: quid moliatur breviter iam, iudices, vobis exponam; Verr. a. pr. 16. vobis iam exponam breviter; Catil. III, 3. toto iam indicio expositio atque edito; ib. 11.

exstinguo: exstinctum est iam illud maledictum crudeliatis; dom. 94. iam omnes isti qui portenduntur metus exstinguentur; har. resp. 55.

facio: quae iam facta sunt; Sex. Rosc. 132. id iam populare et plausibile factum est; div. Caec. 8. sed plane iudicium iam factum putatur; ib. 12. iam iste homo ... faciebat accessiones; Verr. III, 118. si ad causas iudicia iam facta domo deferemus; Cluent. 6. uum dubitas id ... facere, quod iam tua sponte faciebas? Catil. I, 13. iam enim faciam ... ut ..; Sulla 69. cum iam facti prope superioribus comitiis declaratique venissent; Planc. 53. qua re ... finem iam faciam; Ligar. 38. haec iam tota Italia fient; Phil. VII, 23. te ipsum, Pansa, vehementissimum et fortissimum consulem factum

iam putant leniorem; ib. XII, 18. quis, quaeso, iam ‖quasi iam, quisquam etiam‖ legis Iliriae mentionem facit? ib. XIII, 32.

fateor: qui iam fatetur se esse hostem; Catil. II, 17. „iam fateor“ inquit „me in Gabinio nefarium fuisse“; dom. 126.

fero: itaque iam consuetudine ad corpora civium Romanorum ... ferebatur manus ipsa lictoris; Verr. V, 140. ut iam illa vox et imploratio ... supplicium maturius ferret; ib. 147. qui illud iam ipsum acerbe tulerit; Cluent. 109. iam fert in oculis, postquam ..: Phil. VI, 11. huius comitiis C. frater ... iam repulsam tulit; ib. VIII, 27.

firmo: [iam firmata aetate]; Verr. III, 3. eximiae virtutes firmata iam aetate exstiterunt: Cael. 43. firmata iam stirpe virtutis; ib. 79.

flagro: gravi dinturnaque iam flagrantis iufamia; Verr. a. pr. 43.

flecto: ac te ipsum ... studiis flagrantem iam usus flectet; Muren. 65.

frango: ille ... se .. proripuit cum quibusdam fractis iam atque inanibus minis; har. resp. 2. sed iam omnis fracta dissensio est armis; Marcell. 32.

gero: palam iam cum hoste nullo impediente bellum [instum] geremus; Catil. II, 1. bellum iam gerente Catilina; Flace. 98. qui iam imperia ac bella gesserunt; Balb. 45. quippe cum bellum ... non comparari, sed geri iam viderem; Phil. III, 1.

habeo: quam (fidem) habeut spectatam iam et cognitam; div. Caec. 11. cum vero fidem ac religionem tuam iam alteri addictam pecunia accepta habueris; Verr. II, 78. eum ... iam in manibus tabulas haberemus; ib. 187. conversam iam habent demonstratiouem suam; ib. IV, 132. iam qui in agro Lariuati praedia ... habeut; Cluent. 198. iam ad certus res conficiendas certos homines delectos ac descriptos habebat; Catil. III, 16. quod (odium) in bonos iam inveteratum habebatis; Vatin. 6. quas (copias) iam habemus; Phil. IV, 12.

helluor: quibuscum iam in exostra helluatur; prov. cons. 14.

immineo: qui imminere iam cupiditate videntur in tribuniciam potestatem; dom. 47.

immitto: ut iam immissum esse ab eo C. Cornelium ... obliviscerer; Sulla 18. hunc vos seitote Licinium gladiatorem iam immisisse † capillum Catilinae iudic. ..; Fr. B, VIII, 22.

impedio: hunc iam qui impediturі sunt ‖qui impediturі siut, iam parati sunt‖; Muren. 85. sed iam inpedior egomet, iudices, dolore animi, ne ..; Sulla 92.

imploro: vos enim iam, Albani tumuli atque luci, vos, inquam, imploro atque obtestor; Milo 85.

iucido: incidebautur iam domi leges; Milo 87.

incubo: qui illi pecuniae ... spe iam atque animo incubaret; Cluent. 72.

indico: iam se ipse iudicabit; Verr. I, 36. iam me vobis, iudices, indicabo; Arch. 28.

ineo: sed iuita iam ac proposita ratione ‖sed in Italiam hac proposita — sed in Italia iam hac proposita‖; Font. 19.

intero: iam mihi consuli ... senatus inre optimo vim et manus intulisset; Catil. I, 21. atque ille ferens iufesta iam patriae signa a Brundisio inferebat; Phil. V, 23.

informo: proptera quod et ab illo, qui tum dixit, iam informata causa est; Quinct. 34.

ingredior: esse civem Romanum, ... iam ingredientem in navem ... retractum; Verr. V, 160. tamen accessit propius et iam ingredieus intra finem eius loci ... refugit; Caeciu. 22. quem iam ingressum esse in bellum videbam? Catil. II, 14. eum iam pontem Mulvium ... legati Allobrogum ingredi iuciperent; ib. III, 6. ingredior iam in Sestii tribunatum; Sest. 71.

insido: quae (macula) penitus iam insedit ..; imp. Pomp. 7.

intellego: iam profecto ... intelleges; Sex. Rosc. 48. iam intelleges; Sex. Rosc. 83. Catil. I, 8. Phil. II, 104. iam intellegis; Qu. Rosc. 51. dom. 42. quam multa siut in te ... profecto iam intellegis; div. Caec. 52. iam intellegetis hanc pecuniam ... revertisse; Verr. II, 57. iam intelleges hoc ... confitendum esse; ib. 149. vos iam hoc me tacito intellegetis; ib. 180. iam ne intellegitis, iudices, quae pestis ... versata sit? ib. III, 64. iam omnes intelleguut eur universa provincia ... quaesiverit; ib. 64. iam omnibus intellegis novam rem ... videri; ib. 183. ex quo iam intellegis; ib. V, 39. et id iam priore actione ... intellexi; ib. 143. id quod iam intellegetis; Cluent. 167. iam totam legem intellegitis ‖intellegetis‖; leg. agr. III, 13. iam intellegitis quantum iudicium sustineatis; Cael. 70.

intercludo: ergo haec deserta via ... atque interclusa iam frondibus et virgultis relinquatur; Cael. 42.

intereo: iam omuium sacra interierint; dom. 37.

interficio: quod hnuc iam interfectum putarent; Milo 29.

intono: iam enim hesterna contione intonuit vox perniciosa; Muren. 81.

invehor: qui iam in portum ex aeto invehuntur; Muren. 4.

inveterasco: inveteravit enim iam opinio perniciosa; Verr. a. pr. 1. quarum altera (pars) mihi niti ... videbatur invidia iam in veterata iudicii luniani; Cluent. 1. quorum (peregrinorum) iam et nomen et homos inveteravit; Sulla 24. cum iam inveterasset ac multos annos esset agitata (dissensio); ib. 60.

invideo: iam invideo magistro tuo, qui ..; Phil. II, 8.

iubeo: si te iam, Catilina, comprehendi ... inssero; Catil. I, 5.

iudico: Metellus quidem certe iam hoc iudicabat; Verr. III, 153. qui se ipse iam dignum custodia iudicarit? Catil. I, 19. vos multis iam iudiciis iudicavistis; ib. IV, 5. quem ad modum omues iam di atque homines iudicarunt; dom. 26. nam est hostis a senatu nondum verbo appellatus, sed re iam iudicatus Autonius; Phil. IV, 1.

labefacio: etenim vix haec ... iam labefacta ... cohaerebunt; har. resp. 60.

labefacto: labefactarat enim vehementer arratores iam superior annus; Verr. III, 47.

lacto: itaque mihi Oppianico continuo Sassia, lactanti iam animo et spe optime confirmato; Cluent. 28.

libero: quod enim te liberatum iam existimationis metu, definetum honoribus, designatum consulem cogites; Verr. V, 175. eum iam Capuam metu Sestius liberasset; Sest. 11.

libet: libeat iam libere dicere; Cluent. 89.

licet: licet iam intellegamus inventam esse rationem; Verr. II, 142. licet enim iam impune ... confiteri; Cluent. 79. quae (causilia) iam mecum licet recoguoscas; Catil. I, 6. haud scio an vivere nobis atque his de rebus iam queri liceret; har. resp. 22. ut mihi iam licere putem remissiore uti genere dicendi; Sest. 115. quae (Alpes) iam licet considant; prov. cons. 34.

loquor: de te, Caecili, iam mehercule hoc ... tecum loquar; div. Caec. 37. sic enim iam tecum loquar; Catil. I, 16. iam enim ipse tecum ... loquor; Cael. 35.

lustro: qui (exercitus) iam lustratus, qui profectus ad Mutiuam est; Phil. XII, 8.

memini: quis enim iam meminisset (acc. c. inf.)? dom. 87.

minor: illa pestis ... prorumpet ‖perrumpet‖ .. et iam minatur; Muren. 85.

mitigo: iam ista deferbuerint, iam aetas omnia, iam usus, iam dies ‖iam ista dies‖ mitigarit; Cael. 77.

mitto: mitto iam rationem officii mei; Verr. III, 6. mitto iam de rege quaerere; Sulla 22.

moderor: sentio, iudices, moderandum mihi esse iam orationi meae; Verr. III, 103.

muto: muta iam istam mentem; Catil. I, 6.

necesse est: vide ecquid ‖ vide et quid — vide quid — et vide quid‖ tibi iam sit necesse; Catil. III, 12. „sed iam ... sis inferior necesse est"; dom. 4.

nego: etsi iam negat: nolite quaerere; Phil. II, 69.

noceo: quid, si iam nocuit atque obfuit? Phil. XII, 7.

nolo: tum etiam illi quinque ... iam suam clementiam laudari magno opere nolebant; Cluent. 105.

nomino: nos iam ab indicibus nominamur; Flacc. 96.

nosco: iam insolentiam noratis homiuis; Cluent. 109. iam nostis insulsitatem Graecorum; Rab. Post. 36.

nubo: ex qua hic est pucr et nupta iam filia; Sest. 6.

nuntio: si iam vobis nuntiaretur (acc. c. inf.); Rab. Post. 18.

obduco: ne aut refricare obductam iam rei publicae cicatricem viderer ..; leg. agr. III, 4.

obduresco: sed nescio quo modo iam usu obdurnerat et percalluerat civitatis incredibilis patientia; Milo 76.

obligo: quod durissimis se ipse legibus iam obligavit; Cael. 77.

obliviscor: quod si iam essem oblitus severitatis et constantiae meae; Sulla 45. obliviscor iam ininrias tuas, Clodia; Cael. 49. nolite ... dare laetitiam gloriantibus vos iam oblitos mei salutis eius ... hostis exstitisse; Planc. 103.

obruo: exoritur hic [iam] obrutis rebus omnibus et perditis illa defeusio; Caecin. 90.

obsideo: quae (dictatura) iam vim regiae potestatis obsederat; Phil. I, 3.

obsolesco: obsolevit iam ista oratio; imp. Pomp. 52.

occido: nolite, iudices, aut hunc iam natura ipsa occidentem velle maturius exstingui ..; Cael. 79.

occupo: multas iam provincias occupavit; Catil. IV, 6. itaque in Africam venit iam occupatam; Ligar. 22.

omitto: ac iam illa omitto; Verr. IV, 116. Catil. I, 15. omitto iam Numerium, Serrauum ..; Sest. 94. omittam igitur Pompeium iam oratione mea; Balb. 17. etenim illa iam omitto; Piso 23. sed iam hoc totum omitto; Ligar. 24. sed iam stupra et flagitia omittamus; Phil. II, 46.

opprimo: hospitiuque oppresso iam desperatoque ... opitulata est; Sex. Rosc. 27. cum iam ceteris ex partibus oppressa mens esset; Cael. 59.

ostendo: studium ... iam illo tempore ostendi; Verr. I, 15. iam ipse ostendet; ib. 36. nos, qui iam et quid facere et quantulum indicare possemus ostendimus; ib. III, 3. ostendi iam illud initio; ib. 147. iam aperte ostendent; leg. agr. I, 18. hos omnium rerum, ut iam ostendam, domiuos habebimus; ib. II, 21.

pango: pacto iam foedere provinciarum; Sest. 33.

pareo: primum iudices ... in compluribus iam reis ... suae potius religioni quam censorum opinioni paruerunt; Cluent. 121.

pario: ne forte ille sibi me potius peperisse iam honores quam iter demonstrasse adipiscendorum putet; Planc. 59.

patefacio: quod iam hac omni oratione patefactum est; Cluent. 62.

perdo: perditis enim iam et direptis aratorum bonis; Verr. III, 79. quod homini iam perdito et collum in laqueum inserenti subvenisti; ib. IV, 37. Apollonius, iam maerore ac miseriis perditus; ib. V, 24. itaque cum Oppianicum iam perditum ... videret; Cluent. 68. qui (damnati) civitatum adflictarum perditis iam rebus extremi exitiorum solent esse exitus; leg. agr. II, 10. sed etiam illud ... iam perdidistis; Muren. 28.

perficio: ut ... iam omnia perfecta videamus; prov. cons. 19.

perfungor: quod se perfunctos iam esse arbitrantur; Cluent. 116. equidem iam perfunctus sum; dom. 44. quos memoriae proditum est ab ipso Hercule, perfuncto iam laboribus, sacra didicisse; ib. 134.

permitto: tantumque ... suspicionis esse affirmabo, ut iam ipsis iudicibus ... coniecturam facere permittam; Verr. V, 22.

peroro: cum iam Vettius ad arbitrium tuum perorasset; Vatin. 26.

persolvo: ego mei rationem iam officii confido esse omnibus iniquissimis meis persolntam; Verr. V, 177.

persuadeo: si iam persuasum erat Cluvio ut mentiretur; Qu. Rosc. 51. magis hoc persuadeatur, quam iam persuasum esse omnibo; Verr. III, 144.

pervenio: interea Cleomeues iam ad Helori litus pervenerat; Verr. V, 91. cum .. iam ad congressum conloquiumque eius pervenisset; Phil. IX, 2.

peto: at istius hereditatis iam Globulo practore ... petita possessio est; Flacc. 85. qui ... iam a superioribus tribunis petierit, ut ..; sen. 29.

plaudo: cum iam ‖ et cum iam‖ omisso gestu verbis poetae et studio actoris ‖auctoris‖ et exspectationi nostrae planderetur; Sest. 121.

polliceor: id quod ego illi iam in Sicilia pollicitus sum; Verr. III, 60.

porrigo: cum iam manum ad tradendam pyxidem porrexisset; Cael. 63.

possum: actum iam potest esse; Quinct. 44. iam tu potes liberatus discedere; ib. ‖ut iam scire possis‖; Verr. II, 180. sic contendo, ex his parvis libellis ... vos iam coniectura adsequi posse; ib. 184. quid enim iam nocere possunt? ib. III, 96. iam facillime perspicere poteritis; ib. 226. ut amentiam siugularem et furorem iam, non cupiditatem eius perspicere possitis; ib. IV, 38. potestis igitur iam constituere; imp. Pomp. 46. praesertim cum iam suo iure populus Romanus ... possit defendere; ib. 63. „quid iam ista C. Mario" inquit „nocere possunt"? Rabir. 29. quid est ... quod te iam in hac urbe delectare possit? Catil. I, 13. mihi quidem ipsi quid est quod iam ad vitae fructum possit acquiri? ib. III, 28. quoniam est id aetatis, ut sensum iam percipere possit ex maerore patrio; Flacc. 106. cuius si iam vim ... adsequi possem; har. resp. 2. ut iam puerilis tua vox possit aliquid significare; Sest. 10. ut etiam acta illa Caesaris ... meo iam iure possim defendere; prov. cons. 44. et si iam ipse coram congredi poteris; Piso 59. cum iam Clodius ... redire potuisset; Milo 28.

praecido: da mihi hoc: iam tibi maximam partem defensionis praecideris; Verr. II, 151.

praecipito: tuo praecipitante iam et debilitato tribunatu; dom. 40. reliqua iam praecipitantis tribunatus etiam post tribunatum obtrectatores ... defeuderunt; har. resp. 50.

praecludo: iam omnis provincias, iam omnia regna, iam omnis liberas civitates, iam omnem orbem terrarum, qui semper nostris hominibus maxime patuit, civibus Romanis ista defensione praecluseris; Verr. V, 168.

praedico: quod ... non falso ille de vobis iam in morte ipsa praedicavit; Verr. V, 113.

praedico: quos ego iam multis ac summis viris ... venturos esse praedixeram; Catil. 4, 10.

praegestio: praegestit animus iam videre; Cael. 67.

praemitto: a quo iam sciam esse praemissos qui ..; Catil. I, 24.

praemunio: quae ex accusatorum oratione praemuniri iam et fingi intellegebam; Cael. 19.

praescribo: quibus (patronis) iam praescribis quanto illis probro futurum sit; Vatin. 5.

praetereo: iam illa ... praeteribo; Verr. IV, 131.

profero: quantam (mercedem) iam proferam; Phil. II, 8.

profugio: tum, cum iam privatim aratores ex agris ... profugissent; Verr. III, 75.

progredior: qui iam progressi sumus; Flacc. 105.

prospecto: quae (navis) quidem omnibus ... prospectare iam exilium ... videbatur; Verr. V, 44.

prospicio: sed totum genus oppugnationis huius, iudices, et iam prospicitis animis et ... propulsare debebitis; Cael. 20.

provideo: id igitur obvenit vitium, quod tu iam Kalendis Ianuariis futurum esse provideras et tanto ante praedixeras; Phil. II, 83.

publico: regno enim iam publicato de ipso Catone erat nominatim rogatum; Sest. 62.

pudet: ut iam pudendum sit; Phil. V, 4.

pugno: id, quod palam iam isti defensores iudiciorum pugnaverunt; Fr. B. VI, 16.

puto: iam putabitur ‖putaretur‖ aliqui ab initio non sedisse; Cluent. 113. quod iam certe incolumem filium fore putabat; ib. 178. quamquam ego iam putabam; Muren. 17.

quaero: hic quid iam reliqua quaeritis? Cluent. 39. hic iam ... de te ipso, Labiene, quaero; Rabir. 20. hic iam de ipso accusatore quaero; Sest. 78.

queror: quid iam querar de agro Leontino? Phil. II, 101.

recedo: num ille lanista omnino iam a gladio recessisse ‖a gladiis recessisse, al.‖ videtur? Sex. Rosc. 118. sed ut a mea causa iam recedam; Sest. 55.

reddo: sed iam ... reddam etiam lacrimas quas debeo; Rab. Post. 47.

redeo: si qui iam de foro redeuntem ... prohibuerit; Caecin. 69. sed iam redeo ad causam; Sulla 35. sed iam redeo ad praeclaram illam contionem tuam; Piso 17. qui (Trebellius) iam cum tabulis novis redit in gratiam; Phil. X, 22.

redigo: familiam iam ‖[iam]‖ ad paucos redactam paene ab interitu vindicasti; Marcell. 10.

refero: reliquis autem de rebus constituendis ... iam ad senatum referemus; Catil. II, 26.

relinquo: cum iam a ceteris amicis relictus es; Verr. II, 58. equidem libenter hoc iam crimen de statuis relinquam; ib. 151. sed haec, ut dico, omnia iam socii vestri reliquunt et neglegunt; ib. V, 127. relictis iam ceteris argumentis omnibus; Cluent. 62. cum iam a firmissimo robore copiarum suarum relictus esset; dom. 67.

remitto: iam in tanta istius impudentia remittendum aliquid videtur; Verr. II, 52.

reprehendo: vestrum iam hic factum reprehendtur, patres conscripti, non meum; Fr. B. XII, 5.

requiro: urbes iam locupletes et copiosae requiruuntur; imp. Pomp. 65. si iam ex te requiram; Planc. 48.

resto: quid iam restat? Milo 100.

retexo: itaque iam retexo orationem meam; Phil. II, 32.

revertor: ut ... dignitas iam in patriam reverüsset; sen. 5.

revoco: revocate iam animos vestros ab hac ... disputatione; dom. 142.

saturo: quanta (studia) in hominibus iam saturatis honoribus esse potuerunt; Planc. 20.

sentio: ex quo (loco) ipsi iam sentiunt se numquam exituros; Phil. XIII, 31.

sepelio: illa ... de integro funus iam sepulto filio fecit; Cluent. 28.

servio: ut iam mihi servirem, consulerem meis; Planc. 92.

solvo: „aut iam soluto supplicio parricidii aut impendente laetandum est“; Phil. XIII, 22.

specto: spectata iam adulescentia filius; sen. 37. iam spectata aetate filius; Quir. 6.

statuo: tu ipse iam statue, quam verum sit; Tull. 53. quod iam ‖quoniam‖ statutum a nobis est et iudicatum; leg. agr. II, 40.

stomachor: huic ego iam stomachans fastidiose: „immo ex Sicilia“, inquam; Planc. 65.

succedo: cum iam frater meus Flacco successisset; Flacc. 49.

succumbo: huic subvenire volt succumbenti iam et oppresso ‖ex oppresso, al.‖; leg. agr. II, 69. quae cum ita sint, iam succumbam, Laterensis, isti tuo crimini; Planc. 82.

sum: ergo illud iam perspicuum profecto est; Sex. Rosc. 41. reliquum est iam ut illud quaeramus ..; div. Caec. 17. ea iam aetate, cum aedilitatem petat? ib. 70. itaque iudicibus reiectis spectabam iam onus meum vobiscum esse commune; Verr. I, 19. quae (signa) in aedibus tuis sola iam sunt; ib. 61. homo, qui et summa gravitate et iam id aetatis et parens esset; ib. 66. iam hoc magnum iudicium hominum; ib. 111. iam hoc ridiculum est; ib. 117. etenim si illud est iam flagitiosum, ... quanto illud flagitiosius; ib. II, 78. iam igitur est ita perspicuum; ib. 165. iam refertus erit aerarium; ib. III, 202. iam ... est operae pretium cognoscere; ib. IV, 30. cum iam pro damnato mortuoque esset; ib. 33. primus annus erat provinciae ... iam refertus pecunia: ib. 41. qui (Regini) iam cives Romani sunt; ib. 135. iam illa praeclara; ib. V, 113. iam hoc quis tum fuit Syracusis quin audierit ..? ib. 120. iam mei testes veri sunt; ib. 165. tamen (id) malitia ‖malitiae‖ est iam usitatum; Caecin. 2. hoc iam simplex est; ib. 88. humanitate iam tanta est; imp. Pomp. 42. iam cetera nota sunt omnibus; Cluent. 78. iam ista divinatio est; ib. 97. iam id ipsum quantae divinationis est scire? ib. 131. cum iam tortor atque essent tormenta ipsa defessa; ib. 177. iam hoc inauditum et plane novo more. ‖novo in more, — novum,‖ ut ..; leg. agr. II, 26. quanto iam levior est acclamatio; Rabir. 18. quoniam iam nox est; Catil. III, 29. qui et quo animo iam sit et qualis vir futurus sit videmus; Muren. 73. in exitu iam est meus consulatus; ib. 80. qua re necesse est ... id iam privato cum ceteris esse commune; Sulla 9. deinde alterum iam oratoris vitium non videre quid quaeque causa postulet; ib. 31. iam si in paranda familia nulla suspicio est; ib. 55. vestrae sunt iam partes, iudices; ib. 92. cum esset iam absentibus notus; Arch. 5. quoniam iam dialecticus es; dom. 47. si iam esset ignota (causa); ib. 57. quam (causam) iam parricida talem dicat fuisse, ut ..; ib. illa interiora iam vestra sunt; ib. 138. fuerat ille annus iam in re publica, ‖funestus fuerat i. a. iam — fuerat ater i. a. i.‖; Sest. 15 res erat et causa nostra eo iam loci, ut ..; ib. 68. tugurium ut iam videatur esse illa villa; ib. 93. si iam violentior aliqua in re C. Caesar fuisset; Vatin. 15. mimi ergo est iam ‖est etiam‖ exitus, non fabulae; Cael. 65. ut mihi iam verum videatur illud esse, quod ..; Balb. 3. quod si iam ita esset, ut esse non potest ‖posset‖; ib. 37. „obsoletae iam sunt preces tuae“; Planc. 75. hic iam, iudices, vestri consilii res est; Rab. Post. 11. „legatus ante bellum profectus ... iam est totus animo ac studio tuus“; Ligar. 30. quae partim iam sunt, partim timeo ne impendeant; Phil. I, 13. ut Mustelae iam esse et Tironi videris ‖ut Mustelae Tamisio et Tironi Nomisio videris, al.‖? ib. II, 8. iam illud cuius est, non dico audaciae ... sed .. stultitiae? ib. 19. nam et Brutus et Cassius multis iam in rebus ipse ‖ipsi‖ sibi senatus fuit ‖fuerunt‖; ib. XI, 27. quorum alterius iam nobis notus esset exercitus; ib. hic mos iam apud illos antiquos et barbatos fuit; Fr. B, VII, 18.

susceipio: habet uxorem, suscipiet iam liberos; dom. 34. quae (scelera) Romae iam suscepta arbitrabatur a socio furoris sui; Phil. XI, 2.

tempto: illa, quae temptata iam et coepta sunt ab isto; Verr. V, 174.

teneo: manifestis in rebus hominem iam teneri videbitis; Verr. II, 181. tenetur igitur iam ... avaritia; ib III, 152. constrictam iam horum omnium scientia teneri coniurationem tuam non vides? Catil. I, 1. quae eum res iam manibus teneretur; Sest. 69. cuius (maris) fervore non solum maritimi cursus, sed urbes etiam et viae militares iam teuebantur; prov. cons. 31. nuper vero cum M. Antonius ... illam beluam .. iam inretitam teneret; Milo 40.

terreo: qui ... divitiis nos iam tuis terreas; Vatin. 23.

timeo: quid erat quod iam Oppianicum ... quisquam timeret? Cluent. 170. sed iam omnia timeo; Rab. Post. 48.

tollo: tametsi iam hoc tuo testimonio crimen sublatum est; Qu. Rosc. 25. veneni iam suspicio superiore quaestione sublata (est); Cluent. 184. iam omnibus omnium tolletur error: leg. agr. I, 18.

trado: hos (servos) ad supplicium iam more maiorum traditos ex media morte eripere ... ausus es; Verr. V, 12. qui si iam ea (pyxide) tradita ‖cum iam erat tradita — iam erat tradita‖ servis evasissent; Cael. 65.

tueor: perfacile enim sese Sicilia iam tuebatur; Verr. V, 8.

vendo: iam venditis decumis; Verr. III, 51.

venio: verum ad illam iam veniamus praeclaram praeturam; Verr. I, 103. in eam [iam] venerat [familiaritatem] consuetudinem ‖familiaritatem consuetudinemque‖; ib. II, 169. cum se iam domum venisse arbitrarentur; ib. V, 157. quod quoniam iam in consuetudinem venit; Caecin. 6. veniamus iam ad civium Romanorum querellas; Flacc. 70. ut iam ad foedus veniam; Balb. 29 qui (senatus) in eam iam benignitatis consuetudinem venit; Piso 45. venio iam ad ipsius populi partus; Plane 12. sed venio iam ad L. Cassium; ib. 58. *venio iam ad crimen incontinentiae;* Scaur. e. 2. §. 6. quod si iam ... fatum extremum rei publicae venit; Phil. III, 35.

vereor: iam vereor, patres conscripti, ne ..; Phil. II, 25. ut iam verear ne ..; ib. X, 2.

versor: „quoniam omnibus in terris et iam versatur et semper habitabit nominis mei gloria“; Milo 98.

video: iam videtis quam ob causam Sicilia hoc non potuerit ... perferre? Verr. III, 64. videtis iam profecto; ib. 221. iam hoc istum vestitu Siculi civesque Romani permulti saepe viderant; ib. V, 86. venio iam quo vocas; Caecin. 82. illud, quod iam videtis; Cluent. 121. quod cuius modi sit iam videro; ib. 146. iam videtis illam nefariam mulierem; ib. 185. iam enim videtis profecto; ib. 188. videtis iam, patres conscripti; leg. agr. I, 14. iam videretis quibus hominibus ... potestatem permitteretis; ib. II, 63. iam id videro; Flacc. 56. iam ceterorum officia [studia] ‖officia ac studia‖ videbatis; sen. 21. sed iam haruspicum reliqua responsa videamus; har. resp. 34. iam de C. Fannio quae sit existimatio videmus; Sest. 113. quorum gloriam ... renovatam non modo speramus, verum etiam iam videmus; Vatin. 26. cum me praeseutim rerum varitate atque usu ipso iam perdoctum viderent; Balb. 60. quos iam armatos contra populum Romanum videbat; prov. cons. 32. iamne vides, belua, iamne sentis quae sit hominum querella fronti tuae? Piso 1. iam vides; ib. 63. iam vides? ib. 80. videras enim grandis iam puer; ib. 87. multas tamen iam summorum imperatorum clarissimas victorias aetas nostra vidit; Milo 77. sed iam video quae loquantur; Phil. X, 15. sed iam vide magni et clari viri admirabilem gravitatem atque constantiam; ib. XIII, 41.

videor: te vero, Caecili, quem ad modum sit elusurus ... videre iam videor; div. Caec. 45. contemnere etiam signum illud Himerae iam videbatur; Verr. II, 89. iam hoc CAEDE, CONCIDE nonne vobis verba domo patroni depromere videtur? ib. III, 155. iam enim mihi videor hoc ... debere dicere; Font. 37. quod iam nationibus exteris ineredibile ... videbatur; imp. Pomp. 41. ut iam videatur honoris amplissimi nomen plus invidiae quam dignitatis adferre; Sulla 61. quod tamen mihi iam suspicari videntur; har. resp. 46. dura ... mihi iam Fortuna ... videbatur; Milo 87.

vivo: hic dies aestivos [iam continuos] populi Romani praetor ... sic vixit; Verr. V, 81. iam ut Romae vixerint; Cluent. 36.

voco: itaque illa via latebrosior ... Appia iam vocabatur; Sest. 126.

volo: si iam oblivisci vestrae mansuetudinis voluerit is; Rab. Post. 46.

utor: iam iste erat hac stultitia multis in rebus usus; Verr. V, 103. qua (defensione) iam sum usus; Cluent. 145.

cliptifo: iam quid ad praetorem, ‖quid id ad praetorem‖ uter possessor sit? Verr. I, 116. iam hoc impudentissime; palam ... imperati sunt; ib. II, 137. quem ad modum autem illis (sunierculis) carere poterunt, his praesertim iam noctibus? Catil II, 23.

II. **bei Adjectiven:** (vgl. I. sum): **communis:** *cui facile persuaserat, ut fundum iam communem emerel;* Tull. 16.

notus: huius Staieui persona populo iam nota atque perspecta ab nulla turpi suspicione abhorrebat; Cluent. 76.

obsoletus: vereor ne haec ... antiqua et iam obsoleta videantur; Verr. I, 56.

III. **mit Partikeln:** **ante:** ut ... et tu ... iam ante animo prospicere possis; Quinct. 35. id quod iam ante dixi; Sex. Rosc. 25. si nullum iam ante consilium ... inieras; ib. 96. ut iam ante dixi; ib. 143. huic ego homini iam aute demuntio .. rationem .. esse mutandam; div. Caec. 25. quando quidem agros iam ante iniuriis exagitati reliquissent; Verr. II, 9. se de his Dionis iucommodis ... iam ante coguosse; ib. 23. dixi iam ante me nou omnia ... enumeraturum; ib. 82. nam iam ante emigrarat ‖migrarat‖; ib. 89. iam ante ‖antea‖ in sella sedens praetor ... audivit; ib. III, 130. domus plena signorum pulcherrimorum iam ante praeturam; ib. IV, 36. quem locum fugitivi iam ante tenuerunt; ib. V, 10. ut hoc iam ante confirmem; ib. 42. quod iam ante ... tui carnifices voltum et manum vidisset; ib. 113. quem (hominem) iam ante indiciis indignum putavit; ib. 178. quorum animos iam ante habueris inimicos et invidos; ib. 182. ad eorum se familiaritatem multis iam ante annis Oppianicus applicerat; Cluent. 46. ut iam ante dixi; Sulla 53. cum ... iudem omnes boni iam ante fecissent; sen. 12. quam (sententiam) populi sermo in animis nostris iam ante defixerat; dom. 9. quasi vero ille uon in alias quoque leges ... iam ante iuraverit! Sest. 61. eum vero id ... omnes ordines reliqui iam ante fecissent, tu ..; Piso 18. huic ipsi Alexandrino grandem iam ante pecuniam credidit; Rab. Post. 4. et ceteros quidem omnis victores .. iam ante .. vieeras; Marcell. 12. ceperam iam ante Caesaris litteras; Phil. II, 49. — causam sibi dicendam esse statuerat iam aute, quam hoc usu venit; Verr. V, 101.

antea: qualem te iam antea populo Romano praebuisti; Sex. Rosc. 11. quem iam antea nominavi; ib. 96. erat enim eis ... iam antea amicitia; ib. 106. dixi iam antea saepe numero; ib. 119. quos iam antea nominavi; ib. nam iam antea HS ɔɔɔ dissolverat: Qu. Rosc. 51. propteresa quod iam antea ... graviter tulit; Verr. a. pr. 29. dixi

iam antea; ib. III, 227. quae (res) esset iam antea non obscura; ib. IV, 100. an quod in Sicilia iam antea bella fugitivorum fuerunt? ib. V, 7. quod ego iam antea dixi; Caecin. 86. quae cum ita sint, Quirites, vos, quem ad modum iam antea, ... defendite; Catil. II, 26. — id etsi antea iam mente ... consecratum esset; Verr. IV, 67. quae ego antea iam ab illis cognoram et acceperam; ib. 149.

deinde: deinde iam robustus provinciae se ac rei militari dedit; har. resp. 42.

denique: eo iam denique adducta est, ut ..; Cluent. 199. perdere iam denique illos agros ratione aliqua velint? leg. agr. II, 68. — denique de mea causa ... iam omnes urbes, omnes ordines, omnes di atque homines iudicarunt; dom. 44.

diu: f. **diu,** II. iam (34 Št.) Š. 136, b.

dudum: f. **dudum,** (14 Št.) Š. 167, a.

etiam: ut ... is habeat iam patronos etiam consularis? Phil. V, 5. Cornelios vero ita multos, ut iam etiam conlegium constitutum sit? Fr. B, VI, 21.

fere: lucebat iam fere; Verr. V, 94. proxima nocte iam fere cum lux appropinquaret; Tull. 21. iam hoc fere scitis omnes; Cluent. 46. — quod domum eius exornatam et instructam fere iam iste reddiderat nudam atque inanem; Verr. II, 84.

iam: sin autem iam iam suberat sinultas, extincta erat consuetudo ..; Cael. 61. f. B. minime; Phil. II, 87. nec; Verr. I, 77.

inde: huic illi legato, huic publico testi patronum suum iam inde a patre atque maioribus ... tradidisseut? Flacc. 52. ac tibi iam inde praescribo, ne ..; Vatin. 13. o iura praeclara atque diviuitus iam inde a principio Romani nominis a maioribus nostris comparata! Balb. 31. nemo sapienter de re publica nostra cogitavit iam inde a principio huius imperii quin ..; prov. cons. 33. magne P. Apulcius ... meorum omnium consiliorum periculorumque iam inde a consulatu meo testis ... dolorem ferre non potuit doloris mei; Phil. XIV, 16.

nunc: iam nunc mente et cogitatione prospicio, quae ..; div. Caec. 42. iam nunc timeo quidnam ... eloqui possim; ih. iam nunc finguut responsa Antonii eaque defendunt; Phil. VII, 2. — nuuc ego, iudices, iam vos consulo; Verr. a. pr. 32. nunc iam religioni suae consulunt; ib. II, 150. patior ... eam vitam, quae ... antea lucunda fuerit, nunc iam ... necessariam quoque futuram; ih. III, 5. testes nunc vero iam omnes orae (sunt); imp. Pomp. 31. nunc iam summatim exponam; Cluent. 19. nunc iam se ipsi indicabunt; leg. agr. I, 5. nunc iam aperte rem publicam universam petis; Catil. I, 13. nunc quoniam ... duces captos iam et compreliensos tenetis; ib. III, 16. nunc iam revocandi estis eo, quo ..; Sulla 69. sed si etiam nunc inlaqueatus iam omnium legum periculis ... feretur ..; har. resp. 7. nunc enim iam laudat illum; ib. 52. nunc iam nihil est quod populus a delectis principibusque dissentiat; Sest. 104. nunc ‖hunc‖ iam ipsius fortuna (me) reduceret; Rab. Post. 19. at nunc ... usitatis iam rebus enitendum est Miloni, ut ..; Milo 34. nunc iam apertum est; Phil. III, 36.

paene: cum iam paene obriguisset; Verr. IV, 87. iam paeue belli depulso metu; dom. 15. — quod nomnatim rei maximae, paeue iam desperatae, summum virum ... praefecimus; dom. 24. ut illum hominem ... paene iam provinciae paeniteret; Sest. 60. videtis ... crudelitate Gabinii paene adflictos iam atque eversos publicanos; prov. cons. 11.

plane: confido ... poenam ... aut instare iam plane aut certe appropinquare; Catil. II, 11. ut iam plane inopia ac fames, non caritas timeretur; dom. 11.

porro: videte iam porro cetera; Sex. Rosc. 116. iam id porro utrum libentes an iuviti dabaut? Verr. III, 118.

pridem: iam pridem actum esse poterat; Quinct. 43. atque adeo iam pridem abstulissem; ib. 46. sibi servire iam pridem destitit ‖ desit‖; Qu. Rosc. 23. quid hic porro nunc restipulatur, quod iam pridem ipse exegit? ib. 38. is iam pridem est mortuus; ib. 42. cuius legis ... iam pridem severi custodes requirantur; div. Caec. 18. vitam ... iam pridem ... damnatam; Verr. a. pr. 10. praeter eum, qui iam pridem inventus est; ib. 50. quo me iam pridem vocat populus Romanus; ib. I, 12. verum quaestores iam pridem venerunt; ib. 99. ego iam pridem ab eo ... peto, ut ... proficiscatur; ib. II, 29. Graeci sacrilegi, iam pridem improbi; ib. III, 69. coucedisne ... iam pridem ad crimen aliquam defensionem libertum quaerere? ib. 157. facile ostendam ... tibi aditus misericordiae iudicum iam pridem esse praeclusos; ib. V, 21. concitata iam pridem exspectatione ‖ contio tandem exspectata — contio exspectatur‖; leg. agr. II, 13. [quae verba, Quirites,] iam pridem ... opressa sunt; Rabir. 13. ad mortem te, Catilina, duci iussu consulis iam pridem oportebat; Catil. I, 2. quod iam pridem factum esse oportuit; ib. 5. quae vastare iam pridem studes; ib. 21. quo te iam pridem ista tua cupiditas ... rapiebat; ib. 25. interfectum esse L. Catilinam ... iam pridem oportebat; ib. II, 3. iam pridem ego L. Catilinam ... sustulissem; ib. res eos iam pridem, fides nuper deficere coepit; ib. 10. proficisci eo, quo iam pridem pararet; ib. 13. qui iam pridem premuntur; ib. 21. misceri et concitari mala iam pridem videbam; ib. IV, 6. quam (legem) mihimet ipsi iam pridem tulerim ‖ tuleram‖; Muren. 5. cum servos tuos a te iam pridem ad bonorum caedem paratos ... tecum venisse constabat; dom. 6. videtis igitur hominem per se ipsum iam pridem adflictum ac iacentem ... excitari; har. resp. 50. an ille demens et iam pridem ad poenam exitiumque praeceps foedior aut iuquinatior ... fuit; ib. 51. quoniam iam pridem humana consilia ceciderunt; ib. 61. nam eorum bella regum, gentium, nationum iam pridem ita exstincta sunt, ut ..; Sest. 51. qui ab illo pestifero ac perdito civi iam pridem rei publicae sanguine saginantur? ib. 78. cum vero ille suae gloriae iam pridem, rei publicae nondum satis fecerit; prov. cons. 35. de quo iam pridem omnes mortales ... iudicaverunt? Piso 96. nos huuc ‖Postumum‖ iam pridem in foro non haberemus; Rab. Post. 41. cuius iam pridem testimonio Clodius eadem bora luteramuae fuerat et Romae; Milo 46. quae (vita) quidem quae miretur iam pridem multa habet; Marcell. 28. quo cupiditatem ... iam pridem intendit Autonius; Phil. VII, 27. omuibus istis latronibus auctoritate ipsa senatus iam pridem de manibus arma cecidissent; ib. XIV, 21.

prope: peccatis, quae magis crebra et iam prope cotidiana sunt; Sex. Rosc. 62. esse aliquod genus ... et iam prope concessum ordini; Verr. III, 224. ut iam fractum prope ac debilitatum Graeciae nomen hubis urbis laude nitatur; Flacc. 62. ne aut senectutem iam prope desperatam contempsisse ... videamini; Cael. 79. qui ... stirpem iam prope in quingentesimum annum propagavit; Phil. I, 13. cum iam prope castra venisset; ib. IX, 15. — prope acta iam aetate decursaque; Quinct. 99. qui tam prope iam Italiam ... videret; Verr. V, 160. nam toti urbi ... subiectos prope iam ignis circumdatosque restinximus; Catil. III, 2. quo taudem me animo esse oportet prope iam ex magna iactatione terram videntem in bunc? Muren. 4. reperietis ... nos ... prope iam voce lovis Optimi Maximi promoneri; har. resp. 10. qua (suavitate humanitatis) prope iam delectantur omnes; Cael 25. nec totam Gallici belli rationem prope iam explicatam perturbare atque impedire debemus; prov. cons. 35.

quidem: iam id quidem adrogas tibi; Quinct. 56. iam hoc quidem non reprehendo; Verr. III, 154. iam illud mihi quidem mirum videri solet (acc. c. inf.); Muren. 27. qui cum ... iam esset mihi qui-

dem molestam, sibi tamen gloriosam victoriam consecutus; Cael. 18. — at hic quidem iam de fundo expulsus, iam ... efectus, iam ... violatus esset; Quinct. 83. at vero hoc quidem iam vetus est; Caecin. 45. quod quidem iam in hac aetate minime reprehendendum est: Cael. 18. quamquam haec quidem iam tolerabilia videbantur; Milo 76. atque his quidem iam inveteratis, patres conscripti, consuetudine obduruimus; Phil. II, 108.

saepe: de quo (lictore) iam saepe dixi; Verr. V, 142. *iam saepius homines videbantur se* clam circumscripsisse; Tull. 14. alterius rei causam vosmet ipsi iam vobis saepius probato iudicio sustulistis; Caecin. 9. iam quantum consilio ... valeat ... saepe cognovistis; imp. Pomp. 42. quod iam de eo ... saepe dixi; Piso 79. — non quasi saepe iam dicta (causa) et numquam probata sit; Cluent. 8. ut saepe iam dixi; ib. 96. ut saepe iam dixi; Catil. I, 23. quod saepe iam dixi; ib. 32. cum subito manus illa Clodiana, in caede civium saepe iam victrix, exclamat ..; Sest. 79. quod vobis audientibus saepe iam dixi; Piso 81. qui (Mars) saepe spoliantem iam et exsultantem evertit et perculit ab abiecto; Milo 56. saepe iam dixi; Phil. VIII, 22.

sane: teneat iam sane meos testis Metellus; Verr. II, 139. laudeut te iam sane Mamertini; ib IV, 150.

satis: qui si iam satis aetatis atque roboris haberet ..; Sex. Rosc. 149. cum satis iam perspexisse videretur; Verr. IV, 65. equidem mihi iam satis superque dixisse videor; Flacc. 66. sed iam satis multa de causa; Milo 92.

tandem: ut iam tandem illi ... fateantur; leg. agr. II, 103.

tum: meminerit ... se iam tum esse veritum; Verr. I, 12. cum ... diceret se iam tum audisse; ib. 28. ignarus quantum sibi ... iam tum mali constitueretur; ib. 65. ergo his institutis provinciae iam tum, cum bello ... Italia arderet ... C. Norbanus iu summo otio fuit; ib. V, 8. qui igitur ... iam tum crimen et indicium horrueris, *is* ... potes de damnatione dubitare? ib. 74. qui omnes in iudiciis publicis iam tum, floreute re publica, floruerunt; Cluent. 107. quod iam tum recens suspicionem ceteris, huic incredibile, nunc vero apertum iam omnibus ac manifestum videtur; ib. 189. haec iam tum apud illos barbatos ridicula, credo, videbantur; Muren. 26. quod homines iam tum coniuratos .. in campum deduci a Catilina sciebam; ib. 52. sed quoniam ceusus ... iudicat cum ... se iam tum gessisse pro cive; Arch. 11. ego vero omnia, quae gerebam, iam tum in gerendo spargere me ac dissemuare arbitrabar; ib. 30. ab istius ... furore iam tum se meque repetebat; dom. 141. iam ista serpens ... tum se emergit et fertur illuc; har. resp. 55. is cum istum adulescentem iam tum hac dis irata fronte vidisset; Piso 68. quos iam tum coniunctos fuisse dicis; Planc. 54. cuius etiam domi iam tum quiddam molitus est; Phil. II, 48. nec se iam tum respexit, eum ..; Fr. B, VIII, 3. — cui (homini) tum petenti iam aedilitatem ne histriones quidem coram sedenti pepercerunt? Sest. 118.

vero: iam vero omuium vitiorum ... constituit monumenta; Verr. a. pr. 12. iam vero quo modo ... conquerar? ib. 40. iam vero ... quam improbe fecerit longum est dicere; ib. I, 156. iam vero hominum ipsorum, iudices, ea patientia ... est; ib. II, 7. iam vero ... quid ego unam quamque rem conligam? ib. 68. legati Centuripini ... dixerunt ... iam vero privatim plurimi; ib. 120. iam vero ... operae pretium est cognoscere; ib. 131. iam vero illud non solum contra legem Hieronicam; ib. III, 38. iam vero ... intellegetis; ib. 102. iam vero, iudices, ... causam suscipite; ib. 122. iam vero ... videtis; ib. 174. iam vero scriba ... ista te ratione uti non sinet; ib. 176. iam vero ... existimatis? ib. IV, 60. iam vero quid ego ... commemorem? ib. 124. iam vero ... quid me attinet dicere ..? ib. V, 34. iam vero ... concursabat urbe tota maxima multitudo; ib. 93. iam vero videte hominis audaciam; ib. 170. iam vero in ceteris rebus ut omnes ... et lege agant et suum ius persequantur; Caecin. 97. iam vero virtuti Cn. Pompei quae potest oratio par iuveniri? imp. Pomp. 29. iam vero ... sermones ac litterae perferuntur; ib. 39. iam vero ita faciles aditus ad eum privatorum ... esse dicuntur; ib. 41. iam vero illud quam non probabile ..! Cluent. 173. iam vero quod iter Romam eius multeris fuisse existimatis? ib. 192. iam vero voltum Considii videre ferendum vix erat; leg. agr. II, 93. iam vero qui metus erat tumeatorum illorum! ib. 94. iam vero quae tanta ... iuleeebra fuit? Catil. II, 8. iam vero urbes coloniarum ac municipiorum respoudebunt Catilinae tumulis silvestribus; ib. 24. iam vero ... tantae res creditae et iguotis et barbaris [commissae litterae] numquam essent profecto; ib. III, 22. iam vero illud probari minime potest (acc. c. inf.); Sulla 38. iam vero illud quam incredibile, quam absurdum! ib. 57. iam vero quod obiecit, ... id cuius modi sit iutellegere nou possum; ib. 60. iam vero ille ... Fulvius non dubitavit Martis manubias Musis consecrare; Arch. 27. iam vero praetores quo animo in me fuerint vos existimare potuistis; sen. 22. iam vero honos, dignitas, locus, ordo, beneficia vestra ... illustriora videntur; Quir. 4. iam vero exercitus noster ille [[ille noster]] ... interiit; prov. cons. 5. iam vero publicanos miseros ... tradidit in servitutem Iudaeis et Syris; ib. 10. iam vero ipse se placabit? Phil. VII, 25. — nuuc vero iam adempta est non modo resistendi, verum etiam suppeditandi facultas; Verr. V, 127. ut vero iam, recuperatores, nulla dubitatio sit; Caecin. 90. mihi vero, patres conscripti, iam etiam optanda mors est; Phil. II, 119.

vix: adversari advocati et iam vix ferre posse; Cluent. 177. — vix iam videtur locus esse qui tautos acervos pecuniae capiat; leg. agr. II, 59. verum haec geuera virtutum non solum in moribus nostris, sed vix iam in libris reperiuntur; Cael. 40. quibus e municipiis vix iam qui carnem Latinis petant reperiuntur; Planc. 23.

IV. **bei Zahlen und Zeitangaben**: cum annos iam compluris societas esset; Quinct. 14. quod iterum iam dico „optimus"; ib. 19. biennio iam confecto; ib. 40. iudicium, in quo iam biennium versamur; ib. 42. „sunt duo menses iam", dices? Qu. Rosc. 8. iam duae partes causae sunt confectae; ib. 13 vos aliquot iam per annos conceptam huic ordini turpitudinem ... tollere potestis; Verr. a. pr. 49. iterum enim iam quaero abste; ib. I, 118. hic, qui ... anni iam adverso tempore navigasset; ib. II, 95. comitiis iam abhine diebus triginta factis; ib. 130. sunt haec iam ad CCCLX modium tritici; ib. III, 116. is Lilybaei multos iam annos habitat; ib. IV, 38. horam amplius iam in demoliendo siguo ... moliebantur; ib. 95. quem (raptum) iam a pueris accepimus; ib. 107. patimur enim multos iam annos et silemus; ib. V, 126. cum iam tot horas de uno genere ... dicam; ib. 159. non vos ... bis iam de eadem causa dubitasse; Caecin. 6. si ... is iam annos XX haberet; ib. 54. quod is ... annum iam tertium et vicesimum regnat; imp. Pomp. 7. quae (causa) iam per annos octo continuos ex contraria parte audiatur; Cluent. 7. quae (mater) multos iam annos et nunc cum maxime filium interfectum cupit; ib. 12. qui cum unum iam et alterum diem desideraretur; ib. 38. quem bis iam condemnatum acceperant; ib. 60. at nos vicesimum iam diem patimur hebescere aciem horum auctoritatis; Catil. I, 4. etenim quid est, Catilina, quod iam amplius exspectes ..? ib. 6. quotiens tibi iam extorta est ista sica de manibns! ib. 16. „nullum iam aliquot

annis facinus exstitit nisi per te"; ib. 18. qui ... septingentos iam annos amplius unis moribus ... vivunt; Flacc. 63. annos iam triginta in foro versaris; ib. 70. unde iterum iam salus huic urbi imperioque missa est; Sulla 23. cum hic domicilium Romae multos iam annos haberet; Arch. 7. habebat inimicum C. Marium ... sextum iam illum consulatum gerentem; Sest. 37. ut ... illum tot iam in funcribus rei publicae exsultantem ... laqueis constringeret; ib. 88. cum ... multas iam alias (leges) tulisses; Vatin. 27. cum iam aliquot annos esset in foro; Cael. 12. illud .. iter .. qui probaverunt, prope soli iam in scholis sunt relicti; ib. 41. inspectante populo Romano tot iam mensis ... dimicaret? ib. 47. ter iam homo stultus triumphavit; Piso 58. „quid est, Caesar, quod te supplicationes totiens iam decretae ... delectent"? ib. 59. quem magistratum iam octingenti fere consecuti sunt; Planc. 60. dederas enim quam contemnere popularis insanias iam ab adulescentia documenta maxima; Milo 22. quis exercitiator, qui viguit iam annos bellum geram cum impiis civibus? Phil. VI, 17.

B. **im negativen Satz:** minus: quod eius ordinis iudicia minus iam probari populo arbitrabatur; Cluent. 77. — minime: iam illud minime mirum est; Verr. V, 48. iam iam minime miror te otium perturbare; Phil. II, 87.

ne: postremo ne quid iam a me ... quaereretur; Sulla 43. ne quisquam iam ‖ne quis umquam‖ audeat reprehendere ..; dom. 76. ne tu iam mecum in gratiam redeas; Phil. II, 76.

ne — quidem: sese iam ne deos quidem ... habere; div. Caec. 3. sunc diem iam ne numerant quidem; Verr. a. pr. 31. hic ego iam illud ... ne disputo quidem; leg. agr. II, 65. quem (senatum) iam ne vos ipsi quidem ... in iuvidiam vocatis; Rabir. 20.

nemo: iam quos nemo propter ignobilitatem nominat; Sex. Rosc. 90. cum iam nemo tam improbus ... inveniri poterit; Catil. I, 5. iam hoc nemini dubium est; ib. IV, 10. iam patricius nemo relinquetur; dom. 37. non modo iam nemo est tam imperitus qui ..; ib. 72. cum illo nemo iam rationem, nemo rem ullam contrahebat; Cluent. 41. quam (maculam) nemo iam posset eluere; Sest. 63. ex quo nemo iam erit tam iniustus existimator rerum qui ..; Marcell. 15.

nec, neque: sc iam neque vadari amplius neque vadimonium promittere; Quinct. 23. hoc iam neque leviter ferendum est neque neglegenter defendendum; Qu. Rosc. 16. iam neque tu id dicere audes ..; dom. 72. — quem ... nec quicquam iam habere reliqui vides; Sex. Rosc. 147. tametsi de absolutione istius neque ipse iam sperat; Verr. I, 6. iam iam, Dolabella, neque me tui ... misereri potest; ib. 77. neque enim iam vereor, ne ..; ib. II, 176. o praeclarum imperatorem nec iam cum M.' Aquilio ... conferendum! ib. V, 14. ut neque privatam rem transmarinam neque publicam iam obire possemus? imp. Pomp. 53. neque a vobis iam bene vivendi, sed honeste moriendi facultatem petit; Rabir. 37. neque enim iam mihi licet neque est integrum, ut ..; Murcn. 8. qui neque procreare iam liberos possit ..; dom. 34. neque enim mea iam quicquam interest; ib. 39. neque enim iam deerunt qui imitari velint; ib. 120. neque enim prae lacrimis iam loqui possum; Milo 105.

nihil: ac iam nihil est quod ..; Sex. Rosc. 138. iam nihil te iudicium Neronis adiuvat; Verr. I, 83. cum iam ad summam decumarum nihil ... posset accedere; ib. III, 51. iam nihil praeter speciem ... reperietis; Flacc. 19. ut iam nihil esse videatur nisi divinare sapientis; Rab. Post. 1. ut vobis iam nihil sit integrum nisi aut honesta pax aut bellum necessarium; Phil. V, 2. — profecto nihil est iam sanctum atque sincerum; Quinct. 5. nihil est iam quod ... peccare ... possit; Verr. I, 15. nihil addi iam videtur, iudices, ad hanc improbitatem ... posse; ib. V, 115. nihil posse iam ad hanc improbitatem addi videtur; Cluent. 35. nihil aliud iam vos orat atque obsecrat, nisi uti ..; Rabir. 37. quamquam, Quirites, mihi quidem ipsi nihil ab istis iam noceri potest; Catil. III, 27. nihil est iam unde nos reficiamus; Muren. 84. quod nihil iam se simile me vivo conari posse arbitrantur; Sulla 29. tamen eius in omni vita nihil est iam ad laudem illustrius quam calamitas ipsa; dom. 87. nihil iam in istam mulierem dico; Cael. 38. nihil enim mea iam refert, utrum ..; Piso 39. nihil iam est quod populo supplicetur; Planc. 14. nihil iam aliud nisi fidem curat; Rab. Post. 46. ut nihil iam quacrere aliud debeatis nisi ..; Milo 23. alii nihil eum iam nisi modeste postulare; Phil. VII, 3.

nolo: si iam nollem ita diluere crimen, ut ..; Milo 72.

non: socii .. adflicti, miseri iam non salutis spem, sed solacium exitii quaerunt; div. Caec. 7. iam quae iste signa .. sustulerit non dicam; Verr. I, 45. cum viderent te iam non contra accusatorem ... pugnare; ib. 52. iam te non Siculi ... circumveniunt; ib. 93. quod iam iste ferre ‖referre‖ non poterat; ib. 150. iam ... plane adhuc cognoscere non potuistis; ib. II, 133. ut iam videamur non a pecuniis capiendis homines absterrere ‖abstinere‖; ib. 142. hoc vero ferri iam non potest; ib. III, 156. sustinere iam populus Romanus ... non potest; ib. 207. qui haec ... iam non occulte ... ageret; ib. IV, 49. iam enim non libet omnia criminari; ib. 59. illud vero quid sit iam non queo dicere; ib. 89. tametsi Peducaeus eorum laudatione iam non uteretur; ib. 142. reliqua est ea causa, iudices, quae iam non recepta, sed innata ... (est); ib. V, 139. at ego iam retentos non queror; ib. 149. reliquum iudicium iam non de mea fide, ... sed ... de te futurum est; ib. V, 177. iam vim factam negare non potes; Caecin. 49. iam populus cum eum vendit ... non adimit ei libertatem; Caecin. 99. hic iam plura non dicam; imp. Pomp. 24. quem odisse iam non potestis; Cluent. 29. iam hoc non ignoratis, iudices, ut ..; ib. 67. iam non eos Iunius subsortitus est, qui ..; ib. 113. mulier iam non morbo, sed scelere furiosa; ib. 182. iam illa omnibus in provinciis ... quam formidolosa, quam quaestuosa concursatio xviralis futura sit non videtis? leg. agr. I, 7. nos autem ... iam non hospites, sed peregrini ... nominabamur; ib. II, 94. quos iam videre non possumus; Rabir. 30. iam non possum oblivisci (acc. c. inf.); Catil. II, 27. qui iam non procul ... defendat; ib. 28. qua re iam non est mihi contentio cum teste; Flacc. 18. cum iam testem illum effugere non possit; ib. 41. videor enim iam non solum studium, ... verum etiam opinionis aliquid ct auctoritatis adferre; Sulla 10. sed iam non quaero purgetne Cassius Sullam; ib. 39. iam T. Fadius ... M. Curtius .. studio, amore, animo huic necessitudini non defuerunt; sen. 21. quod natura iam adsequi non potest; dom. 36. hominum beneficia prorsus concedo tibi iam maiora ‖tibi at maiora — tibi ac maiora‖ non esse quaerenda; har. resp. 38. iam non potest; ib. 60. bonorum animus ad nutum nostri ordiuis expeditus iam non erit; ib. quod iam non per latrones suos ... civibus periculum inferre conantur; Sest. 2. quae (causa) quanta fuerit iam mihi dicere non est necesse; ib. 62. qui locus orbi terrae iam non erat alicui destinatus? ib. 66. videtis igitur populum ipsum, ut ita dicam, iam ‖tam‖ non esse popularem, qui ..; ib. 114. in quo certe iam tibi dicere non licebit (acc. c. inf.); Vatin. 33. etsi iam multis non potestis (subvenire); prov. cons. 11. qui (casus) illi tantum addere iam non potest quantum auferre; ib. 35. C. ipsi Pom-

ptino .. iam non est integrum; Piso 58. „at enim frater iam non petit"; Scaur. 35. de quo plura iam non dicam; ib. 36. quod fieri iam posse non arbitrabar; Marcell. 34. ut id integrum iam non esset; Ligar. 1. ut differri iam hora non possit; Phil. VI, 19. quod in hac causa iam fieri non potest; ib. XIV, 22. — non adesa iam, sed abunduuti etiam pecunia; Quinct. 40. venisse tempus aiebant non iam ut commoda sua, sed ut vitam ... defenderem; div. Caec. 3. omnes homines non iam ex eodem ordine ... quaerendum arbitrabuntur; Verr. a. pr. 49. non quo iam ‖ non quoniam ‖ hoc sit necesse; ib. I, 24. non, iuquam, iam quaero unde haec habueris; ib. II, 183. ut omnes mortales istius avaritiae non iam vestigia, sed ipsa cubilia videre possint; ib. 191. non mihi iam furtum, sed monstrum ... videbatur; ib. III, 171. non est iam in lege ... positus modus aestimandi; ib. 220. venio nunc non iam ad furtum; ib. IV, 60. nemo ... fuit, cuius non animum iam expletum esse putemus; Cluent. 202. non enim iam inter latera nostra sica illa versabitur; Catil. II, 1. non est iam lenitati locus; ib. 6. non enim iam sunt mediocres hominum libidines; ib. 10. non vereor iam vereor huius verbi invidiam; ib. III, 3. ut non iam ab aliis indicari, sed indicare se ipsi videreutur; ib. 13. uon enim iam sic ullo officio cum illo coniunctum arbitrabatur; Sulla 6. nou iam de vita P. Sullae, iudices, sed de sepultura contenditur; ib. 89. ut homines non iam diuturnam caritatem ... timerent; dom. 12. uon iam tibi sic responsuro, ut ceteris; ib. 18. cum hoc non posset iam diutius sustinere; Sest. 69. non est integrum Cn. Pompeio consilio iam uti tuo; Piso 58. quasi non comitiis iam superioribus sit Plancius designatus aedilis; Planc. 49. non patitur mea me iam ‖ mea etiam ‖ fides de Gabinio gravius agere; Rab. Post. 19. non illud iam in iudicium venit; Milo 31. non iam hoc Clodianum crimen nuuemus; ib. 67. non enim iam causae sunt iuter se, sed victoriae comparandae; Marcell. 16. non enim iam metuo ne ..; Dejot. 35. civitas non iam singillatim, sed provinciis totis dabatur; Phil. II, 92. legatos vero ad eum mittere ... non iam levitatis est, sed .. dementiae; ib. V, 3. quod non alicui promissum iam sit; ib. 33. — iam enim non modo breviter mihi ... dicendum; Verr. IV, 97. cum iam non solum discessio facta esset ..; ib. 146. ut iam ista non modo homines, sed ne pecudes quidem mihi passurae esse videantur; Catil. II, 20. ea non solum fama iam de illo, sed etiam laetitia peragravit; Milo 98. iam non solum licet, sed etiam necesse est; Phil. III, 33.

nullus: aperte iam et perspicue nulla esse iudicia; Verr. a. pr. 20. locus intra Oceanum iam nullus est; ib. III, 207. qui in Marsis ... tectum ... iam nullum haberet; dom. 116. iam nullum fortunis communibus exitum reperietis; ib. 123. mutari factum iam nullo modo poterat; Rab. Post. 26. cui iam nulla lex erat; Milo 74. bellum iam nullum haberemus; Phil. III, 2. — cum nulla iam proscriptionis mentio fieret ‖ cum nulla etiam proscriptionis memoratio fieret ‖; Sex. Rosc. 21. nulla denique iam existimantur esse iudicia; Verr. a. pr. 43. ei nullo in loco iam praedonibus pares esse poteramus; imp. Pomp. 55. nulla iam pernicies a monstro illo ... comparabitur; Catil. II, 1. quia nulla iam largitione populum Romauum concitare possunt; Sest. 104. quos (furores) nullis iam legibus, nullis iudiciis frenare poteramus; Milo 77. cui nullam fam aliam gratiam referre possumus; Phil. IX, 15.

numquam: deinde numquam iam, ut spero, quisquam improbus ... dicet; Sest. 52.

nusquam: qui (pueri) iam nusquam erant; Planc. 59.

Ianitor, Thürhüter: absterret: neminem a congressu meo neque ianitor meus neque somnus absterruit; Planc. 66.

adest: aderat ianitor carceris; Verr. V, 118.

diligunt: hunc vestri ianitores ... diligunt; Verr. III, 8.

clipti∫d: domum venit capite obvoluto. ianitor: „quis tu?" Phil. II, 77.

Ianua, Thüre: I. sum: cum ... eam .. urbem sibi Mithridates Asiae ianuam fore putavisset; Muren. 33.

II. caedo: caedere ianuam saxis ... coeperunt; Verr. I, 69.

claudo: et simul servis ... ut ianuam clauderent ... imperat; Verr. I, 66.

III. praesidium: cumque nou maiestate imperii, non iure legum, sed ianuae praesidio ... consulis vita tegeretur; Vatin. 22.

IV. ingredi: itaque quamquam qua nolui ianua sum ingressus in causam ...; Planc. 8.

recipere: idem domi ... quam intemperaus nou ianua receptis, sed pseudothyro intromissis volnptatibus! scu. 14.

tegere: ianua se ac parietibus, non iure legum iudiciorumque texit; Milo 18.

Ianuarius, dem Januar angehörig: A. **bei Substantiven:** Idus: quo die verbi causa esse oporteret Idus Ianuarias; Verr. II, 129.

Kalendae: hunc iudicem ex Kal. Ianuariis nou habebimus; Verr. a. pr. 29. ex Kal Ianuariis non iudicabunt; ib. 30. ita secundum Kalendas Ianuarias et praetore et prope toto consilio commutato magnas accusatoris minas ... eludemus; ib. 30. ex quo me populus Romanus ex Kal. Ianuariis secum agere .. voluit; ib. 36. si post Kalendas Ianuarias in consilium iretur; ib. I, 31. si finem edicto praetoris adferunt Kalendae Ianuariae; ib. 109. cur non initium quoque edicti nascitur a Kalendis Ianuariis? ib. 109. dicit frequentissimo senatu consul Kalendis Ianuariis esse ... in provinciam non iturum; leg. agr. I, 26. popularem me futurum esse consulem prima ilia mea oratione Kalendis Ianuariis dixi; ib. II, 6. ego qualem Kalendis Ianuariis acceperim rem publicam, Quiritcs, intellego; ib. 8. quaesivi ex eo Kalendis Ianuariis; ib. 79. te pridie Kalendas Ianuarias ... stetisse in comitio cum telo; Catil. I, 15. ostendam ... quantum salutis communis intersit duos consules in re publica Kalendis Ianuariis esse; Muren. 4. esse Kalendis Ianuariis in re publica duos consules; ib. 79. cum ... omnes me auctore duos consules Kalendis Ianuariis scirent esse oportere; Flacc. 98. Kalendis Ianuariis cum in Capitolium nos senatum convocassemus; Sulla 65. num ... cogitasset ... descendere Kalendis Ianuariis cum lictoribus; ib. 68. postea vero ... lucem in re publica Kalendis Ianuariis dispicere coepistis; sen. 5. quem Kalendis Ianuariis tertio loco sententiam rogaras; ib. 17. Kalendis vero Ianuariis postea quam orba res publica consulis fidem ... imploravit; Quir. 11. haec vidit in seutentia dicenda Kalendis Ianuariis vir prudentissimus; dom. 68. ex Kalendis Ianuariis ... de mo rettulisti; ib. 70. veuiunt Kalendae Ianuariae; Sest. 72. qui consul Kalendis Ianuariis habere provinciam debet; prov. cons. 36. ego Kalendis Ianuariis seuatum ... metu liberavi; Piso 4. cum in Kalendas Ianuarias compitaliorum dies incidisset; ib. 8. me Kalendis Ianuariis ... frequentissimus senatus ... revocavit; ib. 34. ut adessem Kalendis Ianuariis; Phil. I, 6. nam cum L. Lentulo C. Marcello consulibus Kalendis Ianuariis labentem .. rem publicam fulcire cuperetis; ib. II, 51. volui, si possem, etiam ante Kalendas Ianuarias prodesse rei publicae; ib. 76. veniunt Kalendae Ianuariae; ib. 79. quod (vitium) tu iam Kalendis Ianuariis futurum esse provideras; ib. 83. frequentissimo senatu Kalendis Ianuariis ... dicere ausus es; ib. 99. exspectautur Kalen-

dae Ianuariae; ib. III, 1. quamquam enim adsunt Kalendae Ianuariae, tamen ..; ib. 2. quod si ant Kalendae Ianuariae fuissent eo die, quo ..; ib. ut senatum tuto consules Kaleudis Ianuariis habere possent; ib. 13. uti senatus Kalendis Ianuariis tuto haberi sententiaeque .. libere dici possint; ib. 37. uti senatus Kalendis Ianuariis tuto haberi posset; ib. nihil umquam longius his Kalendis Ianuariis mihi visum est; ib V, 1. ante diem XIII Kalendas Ianuarias decretis vestris enm concidistis; ib. 28. constituistis ut haec ad vos Kalendis Ianuariis referrentur, quae ..; ib. sed tum exspectabantur Kalendae Ianuariae; ib. 31. res enim ex Kalendis Ianuariis agitata, paulo ante confecta est; ib. VI, 1. causa .. Kalendis Ianuariis de re publica primum refereudi fuit ex eo, quod ..; ib. quod XIII Kalendas Ianuarias senatus mc anctore decrevit; ih. ita Kalendis Ianuariis veni in senatum, ut ..; ib. 2. ut nnmquam post Kalendas Ianuarias idem senseris, quod ..; ib. X, 3. quod a. d. XIII Kalendas Ian. D. Brnto C. Caesari me anctore tribuistis; ib. 23. memoria tenent me ante diem XIII Kalendas Ianuarias principem revocandae libertatis fuisse; ib. XIV, 19. me ex Kalendis Ianuariis ad hanc horam invigilasse rei publicae; ib. 19. meis scutentiis a Kalendis Ianuariis nnmquam legatos ad Antonium; ib. 20.

mensis: audistis auctioem ... constitutam in mensem Ianuarium; leg. agr. I, 4. mense Ianuario nostrum statum recuperassemus; sen. 22. causa ad vos mense Ianuario deferebatur; Quir. 12. mense Ianuario cum de me agereiur; ib. 14. consecuti dies pauci omnino Ianuario mense per quos senatum haberi liceret; Sest. 74.

B. **alkein**: Ianuario, Februario provinciam uon habebit; prov. cons. 37.

ibi, bort, ba, daselbſt: accipio: ibi non solum iste ut apud ceteros pecuniam accepit; Verr. II, 125. ut ibi accipiat, ubi est carissimum; ib. III, 192.

auctiouor: ibi tum ... hominem multis verbis deterret ne auctionetur; Quinct. 16.

cado: deinde ibi multi ... in suspicionem caderent; Milo 50.

cognosco: atque ibi vehementissime perturbatos Lentulus tamen et siguum et manum suam cognovit; Catil. III, 12.

concido: ibi cum pugnis et calcibus concisus esset; Verr. III, 56.

congrego: an in Capitolium pergere atque ibi se cum tuo patrao ... congregare (Rabirium convenit)? Rabir. 21.

conloco: ibi nostri coloni delecti ad omne facinus a xviris conlocabantur; leg. agr. I, 18.

consisto: ut ... ibi tamen, ubi oporteret, consisteremus; Muren. 65.

constituo: a. Poeuis .. Sardi non deducti in Sardiniam atque ibi constituti, sed ameudati ‖ amandati ‖ et repudiati coloni; Scaur. 42.

emo: ibi tauti ‖ tantidem ‖ frumentum emeret; Verr. III, 192.

expleo: ibi te cum et illius largitionibus et tuis rapinis explevisses ..; Phil. II, 50.

facio: qui postulet ibi ... indicium fieri, ubi ... intellegat; Verr. III, 139. ibi certior fit a pluribus; Caecin. 20. haec ubi concedauntur esse facta, ibi vis facta negabitur? ib. 44. illa ... Larinum ... venit et ibi de integro funus .. fecit; Cluent. 28.

gero: qui cum praedonibus antea ibi bellum gesserat; imp. Pomp. 33.

incido: ibi primum in morbum incidit; Cluent. 175.

ineo: ibi cum consilia inirent de caede nostra ..; Phil. XIV, 15.

invenio: ibi se aliquam rationem inventurum; Scaur. 8.

lateo: ibi scelus quoque latere ... putatote; Sex. Rosc. 118.

licet: quod si exceptio facit, ne liceat, ubi *non est exceptum* ‖ nbi non sit ‖, *ibi* necesse est licere; Balb. 32.

metior: iubeas ibi me metiri, quo portare non expediat? Verr. III, 193.

nascor: nata esse ibi ‖ inibi esse ‖ ex Campanorum ‖ haec ex Camp., [haec] ‖ fastidio videtur; leg. agr. I, 20. nam ibi natus est loco nobili; Arch. 4.

occido: ibi me non occidisti; Phil. II, 59.

occulto: delituit iu quadam cauponula atque ibi se occultans perpotavit ad vesperam; Phil. II, 77.

offendo: tanto prius ad aerarium venit, ut ibi ne scribam quidem quemquam offenderet; Fr. R. XIII, 11, 7.

pario: Latonam .. confugisse Delum atque ibi Appollinem ... peperisse; Verr. I, 48.

perficio: „ut ... ibi cogitata perficeret“; Deiot. 21.

pernocto: cum esset adulescens apud mulierculam quandam atque ibi ‖ atque nbi ‖ pernoctaret; Cluent. 37.

perpetior: provinciae se ... dedit atque ibi piraturm contumelias perpessus etiam Cilicnm libidines .. satiavit; har. resp. 42.

pono: quo in loco antea ... solebant, ibi esse palam posita ea; Verr. I, 59. ut ... ibi inanraiam ... statuam ponerent; ib. II, 50.

postulo: ibi tum Caecinam postulasse, ut ..; Caecin. 27.

praebeo: ibi tu indicem Vettium linguam et vocem suam sceleri et menti tnae praebere volnisti; Vatin. 24.

quaero: quaeramus ibi maleficium, ubi et est ‖ ubi maleficium ‖; Sex. Rosc. 83. ut, ubi hostis non erat, ibi trimuphi causam aliquam quaereret; Piso 62.

relinquo: ibi hominem ingenium ... reliquit; Verr. I, 45.

reperio: ibi quoque nos ... paratiores reperiet; Sex. Rosc. 82.

revoco: „INDE IBI EGO TE REVOCO“; Muren. 26.

sum: nihil enim mali est canis ibi quam plurimos esse, ubi permulti observandi ... sunt; Sex. Rosc. 90. nulla est enim laus ibi esse integrum, ubi nemo est ..; Verr. a. pr. 46. ex quibus quaereiem signa scireutne ibi fuisse; ib. I, 51. [qui ibi praetores fuerunt]; ib. II, 155. quid mirabimur ‖ mirabimur ‖ turpis aliquos ibi esse, quo cuivis pretio licet pervenire? ib. III, 184. ibi est ex acre simulacrum ipsius Herculis; ib. IV, 94. rogat Fabius Acerronium — nam ibi tum erat —; Tull. 20. A. Atilius et eius filius L. Atilius et armatos ibi fuisse et se suos servos adduxisse dixerunt; Caecin. 27. ubi minae, pericula terroresque mortis, ibi vim non fuisse? ib. 41. ubi bonos publice non est, ibi gloriae cupiditas esse non potest; leg. agr. II, 91. illi autem ... pervenerunt atque ibi in proximis villis ita bipartito fuerunt, ut ..; Catil. III, 5. necesse enim fuisse ibi esse terrarum imperium, ubi ille esset; Muren. 75. ibi enim postis est, ubi templi aditus est [valvae]; dom. 121. quo veniret, ibi publicanum aut publicani servum esse vetuit; prov. cons. 10. exsilium ibi esse putat, ubi virtuti non sit locus; Milo 101. in balneum te ducere coeperunt; ibi enim erant insidiae; Deiot. 21. turpe mihi ipsi videbatur ... ibi velle tuto esse, nbi ..; Phil. I, 9. qui ubicumque terrarum sunt, ibi omne est rei publicae praesidium vel potius ipsa res publica; ib. II, 113. utique, quamcumque in provinciam ... advenerit, ibi maius imperium C. Cassii pro consule sit; ib. XI, 30. est etiam ibi Decius; ib. XIII, 27. is me dixit acdificare, ubi nihil habeo, *ubi habeo*, ibi fuisse; Fr. B. XIII, IV, 4.

tollo: ibi ex fauo Apolliuis ... sustulit sigua; Verr. I, 46.
vivo: ibi cum isto [Naevio] familiariter vivit; Quinct. 15.
voco: „INDE IBI EGO TE EX IURE MANU CONSERTUM VOCO“; 26.
volnero: quis ibi non est volneratus? Sex. Rosc. 89.
elliptifch: quid tu ibi tum? Verr. III, 139. rediit ad milites; ibi pestifera illa Tiburi coutio; Phil. XIII, 19.

ibidem, ebeu bort, ebeu baſelbſt: commoror: cum ... ibidem diem ‖ibi diem, et ibidem diem‖ posterum commoraretur; Cluent. 37.
custodio: QUOD IBIDEM RECTE CUSTODIRE POTERUNT, ID IBIDEM CUSTODIANT; Quinct 84.
evello: ibidem ... emblemata evellenda curavit; Verr. IV, 49.
peto: ab Hermippo ibidem mancipia ... petere coepit: Flacc. 49.
sublevo: sublevat ibidem; Caecin. 23.
sum: cum ibidem essent duo adulescentes filii; Sex. Rosc. 64. cum occiditur Sex. Roscius, ibidem fuerunt; ib. 120. est ibidem ‖est quidam, est quidem‖ alter Saserna; Phil. XIII, 28.
trucido: ne hic ibidem ante oculos vestros trucidetur; Sex. Rosc. 13.
vendo: ut ibidem [in Sicilia] ... venderent; Verr. III, 14.
elliptifch: si qui Romae esset demortuus? immo, si quis ibidem; Verr. IV, 9.

ico, ſchlagen, ſtoßen, ſchließen: alqm: ut vos ... me primum ictum pro vobis et fumantem videretis; har. resp. 45. itaque in illo tumultu fracti fasces, ictus ipse, cotidie tela, lapides, fugae; Piso 28.
foedus: ſ. **foedus,** II, 1. ico (5 St.) S. 361, a.

ictus, Schlag, Stich, Stoß: I. loquor de: atque ipsi etiam adulescentes cum Sextio suo de plaga et de uno illo ictu loquebantur; Verr. V, 119.
probo pro: volnus in latere, quod acu punctum videretur, pro ictu gladiatoris probari; Milo 65.
II. adferre: quid? ut uno ictu securis adferam mortem filio tu, quid dabis? Verr. V, 118.
pelli: et si ... neque conflictu corporum neque ictu comminus neque conlectione telorum ... magnas copias pulsas esse et vidimus et audivimus; Caecin. 43.
tolli: sublata erat de foro fides, non ictu aliquo novae calamitatis, sed suspicione ..; leg. agr. II, 8.

idcirco, deswegen, deshalb, darum: l. **bei Verben:** abhorreo: sed quod haberet ille tris filios, idcirco se ab eis nuptiis abhorrere respondit; Cluent. 27.
absolvo: num idcirco absolvetur, quod ascriptum est? Verr. II, 143.
adficio: ut quivis intellegere posset, eum, quod pecuniam non dedisset, idcirco ita ... iniuria adfici; Verr. V, 17.
adopto: id autem scire et videre omuis, non ut ille filius instituatur, sed ut ... tribunus plebis fieri possit, idcirco adoptari; dom. 37.
adsigno: ut, si mors P. Clodii salus vestra fuerit, idcirco eam virtuti Milonis ... adsignetis; Milo 6.
amitto: neque enim ... idcirco Cn. Pompei memoriam amisimus; Deiot. 12.
appello: quos idcirco non appello hoc loco, ne ..; Sest. 108.
applico: idcirco Decianum usque ad coronam applicuisti; Flacc. 82.
aspergo: ut aliqui sermones ... et in iudicio ipso redundarent, idcirco illa in omni parte orationis summa arte aspergi videbatis; Balb. 56.
attingo: idcirco nemo superiorum attigit, ut hic tolleret? Verr. IV, 7.
commemoro: sed hoc idcirco commemoratum a te puto, uti ..; Phil. II, 3.
comparo: idcirco amicitiae comparantur, ut ..; Sex. Rosc. 111. ne ... subirent, idcirco illa sortitio comparata est; Cluent. 188. haec ut effcere possent, ... idcirco, credo, manum sibi P. Sestius et copias comparavit; Sest. 84.
coudemno: „sed ille idcirco .. condemnatus est“ ..; Cluent. 92.
conicio: te idcirco iu ludos causam conicere noluisse, ne ..; Planc. 83.
conloco: idcirco in hac custodia et tamquam specula conlocati sumus, uti ..; Phil. VII, 19.
constituo: reperietis idcirco haec in uno homine pecuniose tot constituta; Verr. V, 23.
credo: ut ne idcirco minus ei credatis, quod ..; Caecin. 24.
damno: Bulbum, quod homo ... in iudicium sit adductus, idcirco facilius esse damnatum; Cluent. 97.
debeo: quin ‖qui‖ idcirco etiam maioribus nostris praecipuam laudem gratiamque debemus, quod ..; leg. agr. II, 9.
deficio: qui ... nec ... idcirco te a se et a re publica et a tua dignitate deficere patientur; Sulla 35.
deleo: idcirco illa aedificia non esse deleta; leg. agr. II, 88.
deligo: quid enim attinuit ... hoc addere ... te idcirco illum locum deligere, ut ille .. ex cruce Italiam cernere ... posset? Verr. V, 163.
deminuo: nam si quis idcirco aliquid de libertate mea deminutum putat, quod ..; Planc. 91.
descisco: idcircone oportuit C. Rabirium desciscere a re publica? Rabir. 23.
desum: hisce ego auxiliis salutis meae si idcirco defui, quia ..; Planc. 89.
do: clamabat ... Quinctius sese idcirco nolle satis dare, ne videretur ..; Quinct. 31. non tibi idcirco ... tantam imperii vim ... datam (esse), ut ..; Verr. V, 39. nempe idcirco dat (pecuniam), ut rata sit emptio; Flacc. 91.
elabor: idcirco te ... elapsum esse arbitrabare? Verr. I, 88.
emano: quae fama non idcirco solum emanarat, quod iste certe statuerat; Verr. I, 1.
exeo: ut verear ne qui ‖ne quis‖ me studio gloriae putet idcirco exisse, ut ita redirem? Sest. 128.
exheredo: idcirco se exheredasse filium, quod ..; Cluent. 135.
facio: nam quia quam pulchra essent iutellegebat, idcirco existimabat ea non ad hominum luxuriem, sed ad ornatum fanorum ... esse facta; Verr. IV, 98. et tamen idcirco feci .. quod ..; Cluent. 145. an vero putas idcirco minus iudices mea causa facturos, quod ..? Planc. 78. idcircone nos populus Romanus consules fecit, ut ..? Phil. I, 14.
fingo: quae ... idcirco illi statuerunt fingenda esse sibi .., ne ..; Cluent. 160.
fruor: si autem ‖sin autem‖ quod oderat ..., idcirco illum vita frui noluit; Cluent. 170.
habeo: ergo id quia poterat fieri ..., idcirco non satis habitum est quaeri; Tull. 27.
impero: at enim idcirco navem Mamertinis non imperasti, quod sunt foederati; Verr. V, 49.
iudico: si ... non iuraverat, idcirco illius damnatione aliquid de Cluentio iudicabatur? Cluent. 92.
neco: quos tamen idcirco necabat palam, quod homines ... nimium diligenter praedonum numerum requirebant; Verr. V, 157.
nomino: „idcirco“ inquit „agros nominare non possum, quia“ ..; leg. agr. II, 67.
obruo: quae (amicitia) ... non idcirco obruetur, quod ..; Muren. 8.

obsigno: ne corrumpi tabulae facile possiut, idcirco lex obsignatas iu publico poni voluit; Flacc. 21.

odi: qui me non [modo] solum idcirco oderunt, quod ..; Sulla 29.

omitto: nec haec idcirco omitto, quod non gravissiua siut, sed quia ..; prov. cons. 6.

opus est: quod vitae ratio cum ratione vitae decerueret, idcirco nobis etiam te iudice magis opus esse arbitrati sumus; Quinct. 92.

parco: nisi forte existimas eos idcirco vitae meae pepercisse, quod ..: Planc. 71. ego vero fateor me, quod viderim mihi auxilium non deesse, idcirco me illi auxilio pepercisse; ib. 86.

patior: nisi idcirco moleste pateris, quod ..; Qu. Rosc. 29.

perdo: siu, quod bona, quae Roscii fuerunt, tua facta sunt, idcirco hunc illius filium studes perdere; Sex. Rosc. 145

perturbo: ergo, ut te Catamitum ... praeter spem mulier aspiceret, idcirco urbem terrore nocturno ... perturbasti; Phil. II, 77.

pervenio: au ... idcirco tu ad illam labem atque eluviem civitatis sine summa vi perveuire potuisti? dom. 53.

peto: itaque ... a vobis idcirco non peto, iudices, ne ..; Balb. 19.

postulo: tamen abs te idcirco, quia aequum est, postulo; Tull. 6. uequc hoc idcirco postulo, quod te aliquid censeam praeterire oportere; Tull. 6.

praebeo: quia ..., idcirco in cos ... me severum vehementemque praebeo; Catil. IV, 12.

praetereo: quae non modo idcirco praetereo, quod ... accuso; Sex. Rosc. 94. quas (res) idcirco praetereo, quod ..; dom. 97.

praetermitto: idcirco a iudicibus fortasse praetermissam esse arbitrantur, quod ..; leg. agr. I, 12.

progredior: quia ... videbat, idcirco longius progressus est; Verr. III, 150.

pugno: quae ut ficrent, idcirco pugnatum esse arbitror; Sex. Rosc. 137.

puto: nisi forte idcirco non putant, quia ..; Milo 84.

recipero: idcircone exspectata nobilitas armis atque ferro rem publicam reciperavit, ut ..? Sex. Rosc. 141.

relinquo: idcircone exercitum atque hostem reliuqnebas? Verr. I, 77.

renovo: ut illa vetns aeraria fabula reficeretur, idcirco Camurtii et C. Aesernii est cansa renovata? Cael. 71.

restituo: quos ego uou idcirco esse arbitror in integrum restitutos, quod ..; Cluent. 98.

revoco: ut esset ..., idcirco mihi videutur fructum ‖fructum ipsum‖ reditus ... revocasse; dom. 143.

sancio: hic etiam addidisti me idcirco mea lege exsilio ambitum sauxisse, ut ..; Planc. 83.

scribo: sed si quod adversariis nihil credimus, idcirco codicem scribere instituimus; Qu. Rosc. 6. idcirco se nullam umquam orationem scripsisse, ut ..; Cluent. 140.

sedeo: si idcirco sedetis, ut ..; Sex. Rosc. 153.

servio: legibns deuique idcirco omnes servimus, ut liberi esse possimus; Cluent. 146.

sum: idcirco tibi amicum in perpetuum fore putasti? Verr. I, 77. maledicto quidem idcirco nihil in hisce rebns loci est, quod ..; Muren. 12. idcirco euim, quod hic classem habuisset, existimarem non fuisse; Flacc. 31.

sumo: sin autem id actum est et idcirco arma sumpta sunt, ut ..; Sex. Rosc. 137. idcircone saga sumpsimus ... ut ..? Phil. XII, 16.

supero: qui idcirco magnis saepe erant bellis superati, ut semper populo Romano parerent; Font. 13.

taceo: taceant autem idcirco, quia periculum vitant; Sex. Rosc. 1.

tempto: comperit, quod iure agere ... nihil possent, ... idcirco suum decretum pecuuia esse temptatum; Verr. II, 59. idcirco [in his rebus everteudis] uuius hominis senectus ... temptata est; Rabir. 2.

tolero: nisi idcirco se facilius hiemem toleraturos putant, quod ..; Catil. II, 23.

vendo: non dubitabitis ‖dubitatis‖ quin idcirco hacc aerarii causa non vendiderint ..., ut ..; leg. agr. I, 4.

venio: idcirco in hanc urbem venisti, ut ..? Deiot. 32.

voco: te, quod supplicium ... sumpseris ..., idcirco a me in crimeu et in iuvidiam vocari; Verr. V, 133.

elliptisch: „pactionem enim“ inquit „mecum fecerat“. idcirco videlicet, ne condemnaretur; Qu. Rosc. 26.

II. **bei Adjectiven**: acerbus: non enim ... idcirco ista editio per se non acerba est; Planc. 41.

amicus: quod enim eum tibi quaestoris in loco constitueras, idcirco tibi amicum iu perpetuum fore putasti; Verr. I, 77.

bonus: quam (dicam) iste idcirco Bonam dicit, quod ..; har. resp. 37.

criminosus: non enim timeo ne, quia perraro grati homines reperiantur, idcirco ... id mihi criminosum esse possit; Planc. 4.

gravis: quia verum est, idcirco grave debet esse; Cluent. 124.

infestus: „ergo“ inquit „idcirco infestus tum populus Romanus ... fuit, quod“ ..; Cluent. 92.

iucundus: qui quod ... revocarat, idcirco cuidanı honiunm generi paulispcr iucundior fuit; Cluent. 110.

nocens: quia Galli dicunt, idcirco M. Fonteius nocens existimandus est; Font. 21.

paratus: neque eum ... idcirco minus iudicio ‖iudicium‖ pati paratum fuisse; Quinct. 87.

rasus: qui idcirco capite et supercilüis semper est rasis, ne ...; Qu. Rosc. 20.

tolerabilis: quod autem habebat uterque quid sequeretur, idcirco tolerabilior erat nostra dissensio; Phil. II, 38.

turpis: ergo idcirco turpis haec culpa est, quod ... violat; Sex. Rosc. 112.

idem, derselbe, ebenderselbe, eben dieser, der nämliche: A. **bei Substantiven**: I. **Eigennamen**: Volcatius idem; Verr. II, 58. eidem Sopatro; ib. 68. idem hic Sopater; ib. 70. idem Pompeius; ib. 113. idem Aprouius; ib. III, 67. eidcm iili Docimo; ib. 83. eidem Turpioni; ib. 91. eidem Symmacho; ib. 93. Apronium eumdem; ib. 114. eodem Aprouio; ib. 135. eadem Sicilia; ib. 182. eodem Heio; ib. IV, 27. illa eadem Diana; ib. 77 eiusdem Scipionis; ib. 84. eiusdem P. Scipionis; ib. 93. idem ille Scipio; ib. 97. eandem Proserpinam; ib. 106. eundem Apollonium; ib. V, 22. Verres idem; ib. 22. eundem Sullam; ib. 95. eadem Asia; imp. Pomp. 19. idem Mithridates; ib. 19. eodem Ponto; ib. 22. idem iste Mithridates; ib. 46. eundem Cn. Pompeium; ib. 46. eodem Scipione; ib. 60. eundem illum Oppianicum; Cluent. 22. eadem Dinaea; ib. 41. eundem Popilium; ib. 132. Nicostratum eundem illum; ib. 181. idem Rullus; leg. agr. II, 21. 22. [eodem Rullo]; ib. 21. eandem Capuam; ib. 89. non eam (fidem) C. Rabirius, sed C. Marius dedit, idemque violavit; Rabir. 28. Asiam istam refertam et eandem delicatam sic obiit, ut ..; Muren. 20. eiusdem Africani; ib. 75. idem Maeandrius; Flacc. 53. eosdem Marcellos; Sulla 20. eodem Lucullo; Arch. 6. idem Cn. Plancius; sen. 35. eodemque P. Lentulo; Quir. 15. idem iterum Sulla superavit; har. resp. 54. eiusdem Vettii; Vatin. 25. idem Appius;

Cael. 35. eiusdem Clodiae; ib. 51. eiusdem Pompei; prov. cons. 27. Cn. Pompeius idem; ib. 43. Iusuber quidam fuit, idem mercator et praeco; Piso fr. 4. vidit enim pater tuus Appium Claudium ... aedilem non esse factum et eundem sine repulsa factum esse consulem; Planc. 51. eodem Cn. Pompeio; Scaur. 43. eiusdem Appiae; Milo 18. dixit C. Causinius Schola .. familiarissimus et idem comes Clodii; ib. 46. eadem Africa; Ligar. 9. ut ei cum Curio consessore eodemque consulsore facillime posset conveuire; Phil. V, 13. et in eodem (Antonio) excipiendo sententiam meam corrigebant; ib. VIII, 32. eadem (Gallia) erudelitati M. Autonii suum totum corpus obiecit; ib. XII, 9. eodem Caesare; ib. XIII, 24. quorum princeps M. Cato idemque omnium gentium virtute princeps; ib. 30. eundum Brutum; ib. XIV, 4. eiusdem Cottae; Fr. B, VI, 9. idem Domitius; ib. VII, 6.

II. **Gattungsnamen:** eandem abundantiam; leg. agr. II, 97. eadem acie; Marcell. 17. idemque (accusatores) signifieant; Cael. 35. eosdem aditus; Verr. III, 156. eidem aditus; ib. 159. eandemque adsiduitatem; Deiot. 42. eadem aede; Verr. IV, 123. eadem aestimatione; Verr. III, 202. eodem aestimationem; ib. 214. eadem aestimatione; ib. 215. eiusdem aetatis; div. Caec. 41. eiusdem agri; Verr. III, 78. eodem agro; ib. 117. eisdem agris; ib. 172. eodem agro; ib. 199. eosdem agros; Phil. VII, 17. eiusdem amentiae scelerisque; Catil. I, 8. nihil enim mea iam refert, utrum tu ... ausus sis ..., an amici tui tabellas abdiderint idemque ... audaciam tuam coudemnarint; Piso 39. eodem animo; Verr. I, 67. har. resp. 5. eiusdem animi atque ingenii; Muren. 16. ille animus idem meus; sen. 33. idem animus; Scaur. c. 3. § 4. eodem animo; Phil. XIV, 9. eiusdem anni; Verr. III, 172. Mureu. 64. eodem anno; leg. agr. II, 11. annus idem; Sest. 144. eadem antiquitas; har. resp. 13. eundem anulum; Verr. III, 187. isdem armis; Caecin. 39. isdem armis; Ligar. 10. eadem arte; Verr. IV, 97. idem artifex; ib. 4. isdem auctoribus; har. resp. 46. eandem vim, diligentiam auctoritatemque; Qu. Rosc. 6. ut huius ordinis auctoritas, quae ... fuit, eadem nunc iutervallo rei publicae restituta esse videatur; leg. agr. I, 27. isdem auspiciis; Catil. I, 33. Vatin. 23. — idem bellum; Phil. XI, 6. eadem benignitate; Phil. VII, 9. isdem bonis; Caecin. 74. — eadem caede; Planc. 89. eandem calamitatem; imp. Pomp. 19. eiusdem calamitatis; Quir. 20. eodem capite; leg. agr. II, 40. III, 9. eisdem castris; Deiot. 29. isdem castris; Phil. XI, 12. idem casus; Piso 72. at quae causa tum subiciebatur ..? eadem, quae nunc ... commemorabitur; Verr. V, 146. eadem causa; Caecin. 59. Rabir. 1. causa enim manet eadem; Cluent. 80. quod eius causa non sit eadem quae Verris; Fr. A, III. 18. eandem causam; Verr. V, 56. 116. dom. 101. Vatin. 11. Planc. 96. Rab. Post. 32. — causam eandem; Caecin. 44. eadem de causa; Verr. II, 160. sine eadem causa; ib. V, 24. in eadem causa; ib. 53. 111. Caecin. 38. 97. Sest. 57. Marcell. 2. Phil. X, 15. XII, 10. eadem in causa; Verr. V, 56. ex eadem causa; ib. in *eadem* causa ‖ea causa‖; ib. 111. de eadem causa; Caecin. 6. eadem de causa; Sulla 56. in eadem causa et fortuna; Ligar. 16. isdem causis; div. Caec. 44. Verr. I, 111. eidem censores; Cluent. 126. eosdem censores; ib. 131. eaedem ceuturiae; sen. 27. isdem centuriis; Quir. 17. eiusdem civitatis; Verr. II, 32. III, 57. Flaec. 51. Sest. 141. eadem civitate; Verr. III, 89. 184. Balb. 53. isdem civitatibus; Flacc. 29. eadem cohorte; Verr. III, 70. idem conclave; Sex. Rosc. 64. eadem condicione; Verr. III, 12. quam condicionem supplicii ... esse voluerunt, eandem tu in pace conatiues improbitati senatoris? Cluent. 129. easdem condiciones; ib. 150. eidem condicioni legique; leg. agr. I, fr. 3. eadem lege et condicione; ib. II, 6. eadem fortuna atque condicio; Catil. III, 27. eadem conductione; Caecin. 94. eadem confessione; Milo 83. eadem illa eousilia; Verr. a. pr. 17. idem eonsilium; Phil. XII, 6. eodem consilio; Verr. III, 214. consilio eodem ‖eodem perieulo‖; Caecin. 63. eodemque consilio; dom. 69. idem conspectus; Cael. 67. quae enim pertinacia quibusdam, eadem aliis constantia videri potest; Marcell. 31. religuum est ut iam illum naturra ipsius consuetudoque defendat, hunc autem haec eadem coarguat ‖coarguant‖; Milo 36. eadem consuetudine; Phil. II, 38. eosdem eousules; leg. agr. I, 1. idem eousul; Muren. 2. sen. 26. idemque consul; sen. 25. eidemque eousules; Sest. 33. isdem consulibus; ib. isdemque consulibus; ib. 34. × eisdem consulibus; ib. 63. idem iure eonsultus; Mureu. 26. in eadem contione; Verr. a. pr. 45. eandem controversiam; Cluent. 100. eandem contumeliam; leg. agr. II, 61. conviviis isdem; Verr. III, 23 isdem copiis; dom. 66. eodem crimine; Verr. II, 70. Vatin. 41. eodem illo crimine; Verr. II, 71. eodem crimiue; Rabir. 26. eodem periculo et crimiue; Sest. 132 eodem indicio et crimine; Vatin. 25. eodem crimine; ib. 41. idem crimen; Planc. 54. eadem culpa; Cluent. 129. eadem cupiditate; Piso 62. eundem cursum; Verr. V, 89. eosdem cursus; leg. agr. II, 44. eundem cursum; Cael. 72. idem cursus; Plane. 67. eadem custodiam; Verr. V, 69. — eosdem xviros; leg. agr. I, 10. 20. II, 59. eidem xviri; ib. I, 14 eodem decreto; Flacc. 45. eosdem illos deos; Verr. IV, 77. eisdem dies; Mureu. 1. idem deus; Phil. XIV, 32. idemque dies; Verr V, 77. cum ... idem dies adventus mei fuisset reditusque, qui natalis idem carissimae filiae, ... idem etiam ipsius coloniae Brundisinae, idem, ut scitis, *aedis Salutis*; Sest. 131. quibus ille dies acerbissimus fuit, qui idem tibi laetissimus; Vatin. 6. diuturni silentii ... finem hodiernus dies attulit idemque initium ... dicendi; Marcell. 1. idem dies; Phil. XIV, 16. eandemque diem; Catil. III, 26. eodem die; Quinct. 92. Phil. XII, 24. ‖eodem die‖; Verr. III, 192. eodemque die; Phil V, 28. eiusdem dignitatis; imp Pomp. 63. dignitas eadem; Muren. 18. numquam enim ea diligentia, quae solet adhiberi ..., eadem reo damnato adhibita est; Cluent. 115. haec eadem ... distributio; Verr. I, 34. eaudem distributionem; Cluent. 1. doctrina eadem; Arch. 12. idem domicilium; sen. 37. domus eadem; Arch. 5. Sest. 131. eandem domum; har. resp. 11. eodem domo; Cluent. 14. eodem duce; Muren. 26. Arch. 21 isdem ducibus; sen. 33. — isdem edictis; Phil. III, 18. eandem editionem; Planc. 36. eodem errore; Phil. XII, 6. exercitus idem; Muren. 37. eodem exercitu; sen. 32. quae existimatio P. Quinctium usque ad senectutem produxit. eadem usque ad rogum prosequatur; Quinct. 99. — eadem fabula ‖‖eadem fabula‖‖; Sest. 121. eadem interrogandi facultas; Verr. a. pr. 55. eaedemque vestrae famae; ib. 17. eandem illam famam; Cluent. 133. ex eadem familia; Verr. a. pr. 23. eadem familia; Verr. II, 8. IV, 81. ut eiusdem (familiaritatis) nme ab sese inimicitias odiumque propulset; Cael. 75. quem P. Servilius, qua felicitate eeperat, eadem recuperavit; Verr. V, 79. cum vero fidem ac religionem tuam iam alteri addictam pecunia accepta habueris, post eandem adversario tradideris maiore pecunia; Verr. II, 78. quae mea mens in suscipienda causa fuit, fides in agenda, eadem vestra sit in iudicanda; ib. V, 188. eademque fide et virtute; Deiot. 41. sollicitata est ne eundem (filium) paulo post spoliatum omni dignitate conspiciat? Muren. 88. eisdem finibus; Verr. II, 86. idem fines; Piso 38. EISDEM FLAGITIIS; Verr. III, 187. quod si hoc foedus, quod populus Romanus ... sententiis suis comprobat, idem suffragiis comprobasset; Balb. 35. eadem specie ac forma; Verr. IV, 129. eadem fortuna atque condicio; Catil. III, 27. eadem fortuna; Sulla 91. Deiot. 19. 21. eandem fortunam; sen. 37. Quir. 8. eandem illam fortunam; Sest. 146. *eadem*

fortuna; Seaur. e. 1. § 1. in eadem fortuna; Marcell. 2. in eadem causa et fortuna; Ligar. 16. eodem freto; Verr. V, 146. idem frumentum; ib. III, 179. eodem illo frumento; ib. eadem illa furia; Vatiu. 46. eodem furore; Cluent. 191. — isdem gentibus; Font. 30. eodem genere; Verr. I, 96. 110. III, 62. 92. Font. 2. Cluent. 98. Catil. II, 20. Sest. 57. Phil. III, 17. dubitandum fuit quin quo in genere iudicum praemia rata essent, in eodem iudicia imperatorum valerent? Balb. 54. eodem gladiatore; sen. 18. idem ille gladiator: dom. 81. eosdem gradus; Planc. 60. eadem gratulatio; prov. cons. 26. — eidem haruspices; har. resp. 40. homo religiosus cum aedis meas idem emeret et venderet; dom. 116. [eidem homines]; Verr. II, 70. eidem homines; ib. 145. Flacc. 44. Sest. 9. sed cum sint homines qui ... dicant, eidem, si interfectus esset, quid dicerent? Catil. II, 15. eiusdem hominis; imp. Pomp. 46. Muren. 1. 2. emudem hominem; imp. Pomp. 63. per eosdem homines; Verr. a. pr. 17. eosdem homines; Balb. 30. eodem homine; imp. Pomp. 63. 69. Cael. 14. 45. Piso 9. isdem hominibus: Cluent. 182. eodem honore; Muren. 4 eodem honore; Phil. XI, 19. eosdem honores; Planc. 67. eisdem honoribus; Scaur. e. 3. § 2. eadem hora: Quinct. 53. Milo 46 eandem horam; Sest. 44. eodem horreo; Verr. III, 172. isdem hortis; Cael. 36. ut ... possim intueri domum meam emersam non ab inimico meo, sed ab boste communi et ab eodem aedem exstructam; dom. 101. — isdem ignibus; har. resp. 45. ut ... eandem (imaginem) deformatam ignominia lugeuntemque videat? Muren. 88. idem ille imperator; imp. Pomp. 43. eundem hunc unum (imperatorem) ab hostibus metui; ib. 5. eodem imperatore; ib. 20. prov. cons. 47. eiusdem imperii; Catil. III, 26. eadem impudentia; Sex. Rosc. 118. eandem impudentiam; Flacc. 48. eodem illo indice; Cluent. 22. eodem indicio et crimine; Vatin. 25. idem indicium; ib. 25. isdem ineptiis; Muren. 26. eiusdem animi atque ingenii; Muren. 16. eidem inimici; Verr. II, 88. isdem inimicis; Cluent. 116. eiusdem illius inimici; Sest. 108. eandem iniquitatem; Tull. 46. eademque vi et iniuria; Verr. I, 96. eadem iniuria; Cluent. 32. eadem inrogatione; Rabir. 8. eisdem miuis, insidiis, periculis; Sest. 63. idem interdictum; Caecin. 58. eodem interdicto; ib. 38. 87. 89. eodem intervallo; Verr. V, 6. eadem ira; Milo 86. eodemque itinere; Catil. III, 4. eidem iudices; Cluent. 116. idem iudices; Rab. Post. 36. eosdem iudices; Cluent. 59. isdem iudicibus; ib. 59. 62. in eodem iudicio; Verr. a. pr. 39. eodem iure; Verr. III, 12. Caecin. 54. 63. 102. leg. agr. II, 31. dom. 20. har. resp. 11. 14. [eodem iure]; Caecin. 61. 94. EODEM IURE; leg. agr. II, 29 31. quo iure? quo ore? „eodem“, inquies „quo . .“; Phil. II, 103. — eadem labes; har. resp. 46. eosdem labores; Phil. VI, 17. easdem lacrimas; Planc. 77. eisdem || eisdemque|| lapidibus; Verr. I, 145. eodem latrocinio; Phil. XI, 36. eadem laude; Muren. 21. quam laudem ille ... prae se ferebat, eandem hie sibi ... adsumpsit; ib. 31. eiusdem laudis; Arch. 24. eadem leetica; Verr. V, 27. idemque legatus; ib. II, 13. eadem lex; Cluent. 148. si ea lex quam nos baberemus, eadem in populo aliquo tamquam in fundo reseidisset ...; Balb. 20. eidem condicioni legique; leg. agr. I, fr. easdem leges; Phil. V, 10. eadem lege; Caecin. 95. Cluent. 103. ✕ leg. agr. III, 2. eadem lege et condicione; leg. agr. II, 6. lege eadem; Balb. 20. Milo 79. isdem legibus; Cluent. 150. isdem poenis et legibus; Milo 17. [eadem] liberalitas; Rab. Post. 41. libertatem eandem; Sest. 69. eandem licentiam libidinemque; Verr. III, 77. eandem licentiam; Fr. C, 31. eadem littera; dom. 112. quas easdem (litteras) mulieri a me datas ... requisivit; Flace. 78. eisdem litteris; div. Caec. 28. isdem litteris; Verr. V, 148. eundem loeum; Muren. 35. eodem loco; Sex. Rosc. 149. leg. agr. II, 49. Quir. 17. Vatin. 33. prov. cons. 41. Deiot. 19. isdem illis locis; Verr. I, 56. isdem locis; ib. V, 145. eisdem loeis; Sulla 56. eidem ludi; Planc. 13. — isdem machinis; dom. 27. isdem magistratibus; har. resp. 15. eisdemque maioribus; Sest. 57. manelpes ... decidisse et eosdem abs te ... pecunias abstulisse; Verr. III, 175. tendit ad vos virgo Vestalis manus supplices, easdem, quas provobis ... tendere consuevit; Font. 48. eandem illam manum; Piso 16. eadem manu; Cluent. 185. Sest. 48. isdem manibus; dom. 105. eundem illum medicum; Verr. III, 54. eadem mente; Catil. II, 11. eandem mentem et voluntatem; Flacc. 96. nam miles, qui .. pertimuit, potest idem potea et miles esse melior; Cluent. 128. eadem mima; Phil. II, 62. eisdem minis, insidiis, periculis; Sest. 63. etenim qui modus est in bis rebus cupiditatis, idem est aestimationis; Verr. IV, 14. non erat ut qui modus moribus fuerat, idem esset iuiuriae? dom. 65. eiusdem modi; Verr. II, 31. ✕ 187. IV, 4. Sest. 112. eodem modo; Sex. Rosc. 36. Verr. I, 92. 99. 134. IV, 27. Font. 2. Caecin 96. Cluent. 105. Phil. XII, 26. POMPEIUS MODO ||EODEM MODO||; leg. agr. II, 18. isdem moenibus; Catil. I, 19. idem monumentum; Verr. II, 4. IV, 73. eodem monimento; Phil. XIV, 35. qui igitur convenit, quae causa fuerit ad constituendum iudicium, eandem moram esse ad iudicandum? Caecin. 7. moribus eisdem; Verr. III, 62. eodem motu; imp. Pomp. 19. eadem mulier; Cluent. 184. Cael. 78. eiusdem mulieris; Cael. 71. eodem municipio; Caecin. 10. Cluent. 49. isdemque municipiis; Planc. 22. eiusdem muneris; Sex. Rosc. 117. idem myrmillo; Phil. XII, 20. — reliquum est ut iam illum natura ipsius consuetudoque defendat, hunc autem haec eadem coarguat ||coarguant||; Milo 36. eodem nomine; Verr. IV, 103. eadem illa nocte; Verr. a. pr. 23. eadem nox; Verr. V, 92. eodem numero; Cluent. 107. eundem numerum; Vatin. 25. — sed ut, quibus oculis crucietas cervices filii sui viderat, isdem ||iis|| te condemnatum videret; Verr. V, 128. isdem operis suffragium ferentibus; sen. 18. eisdem operis suffragium ferentibus; Sest. 57. eisdem oppidis; Arch. 5. eiusdem ordinis; Verr. III, 95. eundem ordinem; Muren. 18. ex eodem ordine; Verr. a. pr. 49. eodem ordine; Muren. 51. isdem ornamentis; Phil. XIII, 40. „isdem ornamentis“; ib. 41. eodem ore; dom. 104. quo iuro? quo ore? quo ore? „eodem“, inquies „quo .“; Phil. II, 103. eodem osteuto; har. resp. 31. — eodem pacto; Muren. 8. isdem parietibus; Catil. I, 19. eodem parricida; har. resp. 17. deinde iste pater familias Asiaticus beatus, novus arator et idem pecuarius, cum ambularet in agro, animadvertit ..; Tull. 19. isdem patronis; Cluent. 163. illi certissimi idemque acerrimi patroni; Phil. X, 16. eadem pericula; Muren. 4. eisdem minis, insidiis, periculis; Sest. 63. eodem periculo et crimine; ib. 132. eadem persona; Cael. 30. eadem illa peste; Sest. 39. eadem pietate; Quir. 18. isdem poculis; Verr. III, 23. eadem poena; Qu. Rosc. 46. eandem poenam; Flacc 94. eandem (poenam) ego subibo ac sustinebo; dom. 101. eadem poena (abl.); Cluent. 129. dom. 102. isdem et poenis et legibus; Milo 17. idem populus Romanus; imp. Pomp. 56. idem (populus Romanus) ... legem republiavit; Cluent. 137. ac si me populus Romanus ... eiecisset idemque postea ... se coulegisset; dom. 88. idem ille populus; Sest. 105. eiusdem populi; Verr. IV, 77. eundem populum; ib. II, 143. eodem populo; dom. 86. eisdem postulatis; Verr. II, 147. eaudem potestatem; Cluent. 122. potestatem eandem; leg. agr. II, 30. quamquam erant eadem ista (praeceptа), quae ..; Muren. 66. easdem praedas; Cluent. 68. isdem praediis; Flacc. 80. fratribus eadem (praemia) tribuenda censeo; Phil. XIV, 35. idem iste praetor; Verr. a. pr. 14. eodem prae-

tore; Verr. II, 54. eiusdem praetoris; ib. V, 56. eadem praetura; Flacc. 6. eiusdem provinciae; ib. 100. in eadem provincia; div. Caec. 31. Font. 18. Flacc. 14. Planc. 28. eodem pugione; Phil. XIII, 33. eodem puncto temporis; dom. 115. puncto temporis eodem; Sest. 53. purpuram Tyriam *eandem;* Flacc. 70. — eodem quaestore; Arch. 11. — isdem radicibus; Sest. 50. eadem ratio viaque; Verr. V, 4. eadem ratio; ib. 87. Phil. V, 39. ratio eadem; prov. cons. 46. eademque ratio; Sest. 92. eademque erat ... castrensis ratio ac militaris; Cael. 11. eadem ratione; Sex. Rosc. 94. eadem ratione; Verr. III, 129. Catil. III, 10. eadem ista ratione; Verr. III, 206. eadem illa ratione; imp. Pomp. 70. eosdem recuperatores; Flacc. 49. eadem regio et via; Verr. V, 181. isdem regionibus ac terminis; Catil. IV, 21. eisdem regionibus; Arch. 29. eodem regno; Rab. Post. 23. cum vero fidem ac religionem tuam iam altcri addictam pecunia accepta habueris, post eandem adversario tradideris maiore pecunia ..; Verr. II, 78. eadem religione; ib. IV, 99. at eadem (res) quia ‖ at eadem qui — at ea, in qua — at de eadem hac, quia‖ existimationis periculum est, tardissime iudicatur; Caecin. 7. non quod alia res esset, immo eadem, sed tempus aliud; Cluent. 80. eadem res; Muren. 24. quae (res) eandem ‖ quod eadem‖; salutaris rei publicae sit; Phil. VII, 4. eiusdem rei; Verr. II, 68. eandem rem; Font. 22. Arch. 18. eandemque rem; Planc. 1. easdem res; prov. cons. 46. quibus rebus gloriemini in vobis, easdem in aliis reprehendatis; Ligar. 20. eadem re; Verr. II, 97. Cluent. 182. Flacc. 45. Sest. 55. 88. Cael. 56. Piso 79. re eadem; Verr. III, 126. in eisdem rebus; Muren. 48. isdem rebus; Sest. 14. Deiot. 10. rebus isdem; Planc. 67. eadem res publica; prov. cons. 21. 24. Piso 35. quem reum sententiis iudicum tradidisset, eundem telis militum dedere; Milo 2. eodem rege; Phil. XI, 34. — eiusdem sanguinis; Sest. 130. eiusdem amentiae scelerisque; Catil. I, 8. eodem scelere: Cluent. 191. Sulla 38. Cael. 52. scriptoribus isdem; dom. 48. eosdem sectores; Sex. Rosc. 80. idem senatus; har. resp. 15. Piso 54. senatus idem; Ligar. 20. eidem senatui; Sest. 130. eandem sententiam; Catil. III, 10. Quir. 17. easdem sententias; Planc. 94. in eadem sententia; imp. Pomp. 56. Cluent. 107. Ligar. 34. Phil. III, 25. quorum de sententia illa eadem renovata atque iustaurata celebrantur; har. resp. 21. eadem sententia; Deiot. 25. eiusdem severitatis; Muren. 6. eandem (severitatem) laudatis; Flacc. 88. haec eadem (sica) longo intervallo conversa rursus est in me; Milo 37. eadem societas; Verr. II, 171. eosdem socios; ib. 51. eadem solacia; Font. 48. eadem specie ac forma; Verr. IV, 129. eadem spes; Sex. Rosc. 150. eadem spe; Cluent. 198. eandem illam spem; Catil. II, 20. eandem sponsionem; Verr. III, 155. eiusdem stirpis; Scaur. c. 3. § 1. eodem studio: Muren. 66. 75. Phil. XII, 7. isdem studiis; Ligar. 21. eodem stupro; Fr. B, VIII, 18. b. eodem supercilio; Piso 70. eadem supplicia; ib. 95. eademque supplicia; Phil. XIII, 37. idem supplicium; ib. III, 18. eandem suspicionem; ib. XI, 24. — easdem (tabulas) Fonteius instituit; Font. 2. easdem tabulas; Phil. II, 35. eiusdem templi; Sest. 34. eodem templo; Verr. IV, 128. Piso 21. eidem tempori; Sest. 63. eodem tempore; Sex. Rosc. 22. Qu. Rosc. 24. div. Caec. 31. Verr. II, 176. III, 173. 215. 216. Caecin. 22. Quir. 17. har. resp. 57. 62. Sest. 26. 129. Cael. 22. Planc. 78. Phil. II, 1. V, 4. 14. XIV, 28. eodemque tempore; Verr. II, 97. sen. 18. 29. dom. 102. Sest. 25. illis temporibus isdem; Sest. 11. temporibus eisdem; Scaur. c. 3. § 2. isdem regionibus ac terminis; Catil. IV, 21. eadem terra]; Flacc. 62. eisdem testibus; Verr. II, 70. isdem testibus; Rab. Post. 32. eodem testimonio; Verr. III, 89. isdem tormentis; Cluent. 183. quae (tragoedia) cruentata antea caede ... silebatur, eadem nunc crebro usurpatur; Milo 18. eodem tribunatu; Phil. II, 57. accusabat tribunus plebis idem in contionibus, idem ad subsellia; Cluent. 93. eiusdem tribuni plebis; Planc. 96. eodem tribuno; Sest. 25. idem tumulus; Arch. 24. easdem turpitudines; Phil. XIV, 9. — eodemque veneno; Cluent. 31. eundem ventum; Phil. I, 8. quibus a me verbis satis accipiet ‖acceperit‖, isdem ... satis det; Quinct. 44. isdem verbis; dom. 29. Vatin. 40. Deiot. 38. eodem vestigio; Qu. Rosc. 51. Piso 21. eadem vetustate; Sest. 57. eadem ratio viaque; Verr. V, 4. eadem regio et via; ib. 181. eadem via; Planc. 67. easdem vias; Verr. 157. in eadem Appia via; Milo 18. eiusdem viri; Sex. Rosc. 33. idemque vir; har. resp. 42. eadem virtus; ib. 22. eadem fide et virtute; Deiot. 41. eademque virtute; Phil. III, 39. eadem vis; Caecin. 63. eundem vim, diligentiam auctoritatemque; Qu. Rosc. 6. eandem vim; Caecin. 58. Sulla 39. eademque vi et iniuria; Verr. I, 96. eadem vi; Caecin. 39. isdem vitiis; Cluent. 112. eosdem voltus; leg. agr. III, 2 si voltum semper eundem ... videtis; Milo 92. eodem voltu; ib. 95. si voluntas eadem maneret; Quinct. 82. eandem voluntatem; Verr. IV, 145. eandem mentem et voluntatem; Flacc. 96. voluntatem eandem; Sest. 69. eadem voluntate; Sulla 36. isdem voluptatibus; Cael. 57. eadem voce; sen. 24. eandem urbem; Catil. III, 2.

B. **mit Pronomina: 1. masc.:** ego: ego idem confirmo; Verr. IV, 47. dixi ego idem in senatu; Catil. I, 7. idem ego sum precatus, ut ..; Muren. 1. deinde ego idem vos ‖fide in vos‖ ... oro atque obsecro, iudices, ut ..; ib. 86. atque ‖at‖ idem ego neque ... ferre neque ... aspicere neque ... sustinere potui; Sulla 20. itaque idem ego ille ... persolvi patriae quod debui; ib. 87. atque ‖atqui, at‖ idem ego contendo; Arch. 15. atque ego idem, qui haec postulo, quia criminibus ... diligentissime respondeam non recuso; Cael. 30. itaque ego idem, qui nunc ... decerno, decernam ..; prov. cons. 17. cum ego idem antea multa decrerim, quae .. ? ib. 26. at ego idem nunc in provinciis decernendis ... interpellor; ib. 29. atque idem ego ... pacis, concordiae, compositionis auctor esse non destiti; Phil. II, 24. — me (acc.): ut me, quem boni constantem ... existimassent, eundem ne improbi quidem crudelem dicerent; Sulla 20. ne a me defensa res publica per eundem me extremum in discrimen vocaretur; seu. 36. — me (abl.): in quibus (plagis) te ab eodem me superiore ex loco conici et evolci necesse est; Verr. V, 151. pro eodem ‖me‖ absente unius squalorem sordesque vidistis; Quir. 8. habuit de eodem me P. Lentulus consul contionem; Sest. 107. cedo ... de me eodem ... contionem! ib. 108. cum autem de me eodem ... comitiis centuriatis ferebatur; ib. 109. — nos: nos, qui ... habebamus, ... eidem ... Appia iam via carebamus; imp. Pomp. 55.

hic: dixit enim hic idem, qui ..; Milo 58. atque huic eidem nuper tres egnites Romani ... non crediderunt; Flacc. 40. maiorem aliam (pecuniam) cum huic eidem darent; ib. 44. at idem vos anno superiore hos eosdem revocabatis; prov. cons. 13. quae tamen crudelitas ab hoc eodem ... vindicata est; Ligar. 12.

ille: procedit saepe longius, quam si idem ille esset cum isdem suis vitiis nobilissimus; Cluent. 112. praesertim cum idem ille ‖ille idem‖ ... Catoni .. respondisset; Muren. 51. itaque idem ego ille ... persolvi patriae quod debui; Sulla 87. si idem ille tum me salvum esse voluit, cum ..; prov. cons. 43. praesertim cum mihi eidem illi concesserint, ut ..; ib. 44. sed idem illi ita mecum loquuntur; Phil. I, 28. quod sine eodem illo Catilina facinus admisit? Sulla 16. cum interim Sulla cum eisdem illis non modo noctem solitudinemque non quaereret, sed ne mediocri quidem sermone et congresso coniungeretur; ib.

iste: itaque idem iste, quem Cn. Dolabella ...

pro questore habuit; Verr. I, 41. videamus quid idem iste iuratus dixerit; ib. 84. cuius (Iunonis) duo fana ... simili scelere idem iste omnibus donis ornamentisque nudavit; ib. V, 184. quam (legem) idem iste ... tulerat; dom. 70. quis igitur optimatium discordiam molitur? idem iste ..; har. resp. 40. in qua (quaestura) idem iste deos hominesque violavit; ib. 43. quid, avus eius ‖[eius]‖ P. Africano non fuit (inimicus)? quid, mihi ipsi idem iste? quid, ego illi? Scaur. 32. quod ea omnia ... eidem isti vera esse concedunt; imp. Pomp. 51. propterea quod eidem istis reclamantibus vos unum illum ... delegistis; imp. Pomp. 63.

omnes: cum ... omnesque idem scribendo adessent; har. resp. 18. quod non ab omnibus eisdem, a quibus antea solitus sum dissentire, dissentiam; Planc. 91.

tu: ex quo (acervo) partem tu idem ... probaris; Verr. III, 173. nam tu idem, Q. Hortensi, ... graviter ornateque dixisti; imp. Pomp. 52. idemque tu clementia ac misericordia singulari ... fuisti; sen. 17. tam hercule est unum, quam quod idem tu lege una tulisti; dom. 52. quod idem tu, Lentule, vidisti in ea lege, quam ..; ib. 71. idemque tu cum ... M. Bibulum foro ... expulisses; Vatin. 22. quam (urbem) tu idem, qui gubernare debueras, everteras; prov. cons. 7. cuius idem tu superbissima decreta et preces repudiasti; Piso 64. idemque tu Rabocentum ... securi pereussisti; ib. 84. huius autem rei tu idem es et dux et comes; Marcell. 11. tu idem fer opem; Ligar. 31. — te (acc.): teque eum, quem C. Sacerdos ... absolvisset, eundem ... condemnasse? Verr. II, 81. eundemque te memini censorias quoque leges ... tollere; ib. III, 16. — te (abl.): te eodem auctore; Planc. 75. eodem audiente et disceptante te; Deiot. 6. — vos: sed etiam ornamenta ... vos idem addidistis; sen. 27. at idem vos anno superiore hos eosdem revocabatis; prov. cons. 13. et si vos eidem pertinere ad causam illam putabatis (acc. c. inf.); ib. 43. modo vos idem in A. Gabinium iudices sedistis; Rab. Post. 10. vos eosdem existimaturos putem, qui iudicavistis; leg. agr. II, 2. ut apud eosdem vos, iudices, nuper in alia causa fuerim; Balb. 4. — vobis: sed nunc isdem vobis adsentior, cum quibus antea sentiebam; prov. cons. 25.

II. **neutr.:** hoc: hoc idem, iudices, opto, ut ... reperiatur; Verr. a. pr. 50. dixit hoc idem M. Lucullus; Verr. II, 23. idemque hoc amicis eius et defensoribus videbatur; ib. 70. idemque hoc haberet Verres ipse in edicto; ib. 90. hoc idem transfero in magistratus, cūrationes; ib. 126. qui hoc idem pro testimonio dixerunt; ib. III, 73. quod hoc idem patrono suo praecipit; ib. 155. Phylarchum Centuripinum ... non hoc idem iuratum dicere audistis; ib. IV, 60. hoc tu, Verres, idem dicis; ib. V, 165. hoc idem P. Rutilius dixit; Caecin. 27. tu hoc idem ... interpretabere; ib. 89. vident et sentiunt hoc idem quod vos (acc. c. inf.); imp. Pomp. 13. atque hoc idem de ceteris saecerdotiis Cn. Domitius ... tulit; leg. agr. II, 18. at si hoc idem huic adulescenti ... dixissem; Catil. I, 21. qui (homines) hoc idem sentiunt; ib. 29. atque idem hoc decretum est in L. Cassium; ib. III, 14. si hoc idem Q. Hortensio M. Crasso ... accidisset; Murem. 10. si ... Gaditanis autem ... hoc idem non licebit; Balb. 41. posuit hoc idem Laterensis; Planc. 71. ut neque hoc idem ‖idem hoc, idem‖ posthac neque multa huius modi accidere possent; Phil. XIII, 31. — haec: cum amici ... haec eadem se audisse dicerent; Verr. I, 28. cum ... haec eadem se Lampsaci cognosse dixerit; ib. 71. haec eadem ipso ‖ipsa‖ se ex Philodamo audisse dicat; ib. ... ut haec eadem dicat ipse Ilcius? ib. IV, 15. tametsi vosmet ipsos haec eadem audire certo scio; ib. 132. credo haec eadem Indutiomarum in testimonio timuisse aut cogitavisse; Font. 29. possum de L. Philo, de C. Gallo dicere haec eadem; Murem. 66. haec eadem profecto quae prospicimus impendentia pertimescetis; har. resp. 62.

illud: ecquis inventus est ‖est inventus‖ postea practor qui idem illud ediceret? Verr. I, 111. hic autem idem illud effecit; Cluent. 32. te vero illud idem, quod tum explosum et ejectum est, nunc rettulisse demiror; ib. 86. in quos ... idem illud senatus decreveras? ib. 137. cum te ultro mihi idem illud deferentem numquam sim adhortatus; Phil. II, 49. — illa: in quibus (legs) et illa eadem sancta sunt; Verr. II, 123. nunc eadem illa, quaeso, audite; ib. IV, 102.

istuc: idem istuc si ... largiri voluisses; Verr. II, 215.

istud: te idem istud nimis crebro dicere; Marcell. 25. — ista: eadem ista omnia ... comprimentur; Muren. 85. non didicit eadem ista quae tu; Piso 59.

omnia: eadem opinor omnia convenire; Verr. II, 164. eadem ista omnia ... comprimentur; Mureu. 85. non enim omnia, quae debemus, eadem queri iure possumus; Flaec. 57. qui mihi ... eadem omnia dedit, quae ..; Quir. 16.

C. **alienus:** I. **masc.:** I. **absolut:** a. **Subject:** abalienat: ut idem iudicaret et venderet ... idemque agros vectigalis populi Romani abalienaret; leg. agr. II, 64.

adest: at idem non adfuit alio in iudicio; Sulla 81.

adficit: idem in augustiis aerarii victorem exercitum stipendio adfecit; Balb. 61.

adimit: idem Cretensibus ... spem deditionis non ademit obsidesque imperavit; imp. Pomp. 35.

administrat: ut idem cum Iugurtha, idem cum Cimbris, idem cum Teutonis bellum administraret; imp. Pomp. 60.

adornat: ut idem accusationem et petitionem [consulatus] diligenter adornet atque instruat; Muren. 46.

adsunt: at idem eis ... non adfuerunt; Sulla 82.

aestimant: f. expendunt.

agunt: si ... eidem diem festum Verris nomine agerent; Verr. IV, 151.

ait: et ait idem ... certos esse in consilio quibus ..; div. Caec. 24.

audiunt: haec tu mecum saepe his absentibus, sed isdem audientibus haec ego tecum, Milo; Milo 99. f. improbat.

coepit: f. venditat.

compellat: idem etiam Q. Ciceronem .. compellat edicto ..; Phil. III, 17.

conferunt: ut eidem pro parte in commune Siciliae conferrent; Verr. II, 145.

conficit: f. suscipit.

confugit: idem ad vos ... confugit; Verr. IV, 17.

conscribit: dicetis eundem conscripsisse, qui illud edictum; Verr. I, 143.

conveniunt: cum ... convenissent eidem, qui solebant; Verr. II, 71.

curat: idemque C. Marcellum ... exterminandum ex illa urbe curavit; Sest. 9.

dat: quod idem pecunias eis ... faenori dabat; Verr. II, 170. salutem tibi eidem dare possunt, qui mihi reddiderunt; Planc. Planc. 102.

decernunt: iidem ... decrevissent id, quod ..; Fr. B, VI, 16.

defendit: cum eum defenderit idem, qui te solebat; Quinct. 62. qui hoc confitentur, possunt eidem illud iudicium fuisse defendere? Cluent. 92.

deiciunt: f. retuudunt.

devorat: at idem aedis etiam et hortos (devoravit); Phil. II, 67.

dicit: cum subito, ecce idem qui solet, ... dixit; Caecin. 30. eundemque dixisse; Catil. III, 9. idem laudationem ... falsam esse dicebat; Flacc. 36. quas (tabulas) idem dicis solere corrumpi; Arch. 8. idemque " ‖idem — idem cum‖ dixisset; dom. 30.

idemque in contione dixit; ib. 40. nollem idem alio loco dixisset ‖ dixit ; Sest. 102. quid? illa, quem ad modum dixit idem! ib. 122. quod dixit idem; Planc. 82. idem non modo consulem esse dico, sed ..; Phil. VII, 6. cum ... idem testimonium diceret, idem esset in consilio, idem accusatorem parasset; Verr. I, 74. is qui ... deterruit, idem absens ... testimonium dicat? ib. III, 122. — dicunt: cum ... eidem apud me mihi illum uni esse inimicissimum dicerent; dom. 28. eosdemque praeclare dicere aiebat; Sest. 23. eidem illam proscriptionem ... rogatam esse dicebant; prov. cons. 75. itaque idem, quasi providi cives et senatores diligentes, bellicum me cecinisse dicunt, suscipiunt pacis patrocinium; Phil. VII, 3. idem expendunt atque aestimant voluptates sententiamque dicunt et iudicant; sen. 15.

dictitat: me dicere solere esse me lovem, eumdemque dictitare Minervam esse sororem meam; dom. 98.

disserit: cum idem et disserat et iudicabit ‖ an non idem et disserat et iudicabit? ; leg. agr. II, 40.

dividit: cumdemque bona creditorum ... cum debitoribus Graecis divisisse; Sest. 94.

donat: *idem cohortis duas universas Camerium civitate donavit;* Balb. 46.

effert: idem effers Latereusem laudibus; Planc. 63.

est: quis huic rei testis est? idem qui acerrimus adversarius; Quinct. 37. cum ... idem testimonium diceret, idem esset in consilio, idem accusatorem parasset; Verr. I, 74. si illi, qui hoc ... decreverunt, [equites Romani] nunc eidem in eum iudices si essent; ib. II, 180. eosdem Romae fuisse legatos; ib. IV, 139. cum idem ex eadem conductione fuerit in fundo; Caecin. 94. at ‖ atque ‖ idem quanto in odio postea suis ipsis fuit! Cluent. 110. quis huic rei testis est? idem, qui sui luctus, pater; ib. 168. nunc idem ... vester est supplex, ... obtestatur, ... implorat, ... intuetur; Muren. 86. ut ... idem sit gravis auctor iniuriae publicae? Flacc. 40. idem domi quam libidinosus! sen. 14. *pontifex* et tribunus plebis idem esse non potest? ‖ et pontifex et tribunus pl., tribunus plebis idem esse non potest pontifex, tr. p. i. e. pontifex n. p.‖; dom. 120. idem coquus, idem ariensis; Piso 67. ita putavit senatus ... eosdem fore testis et iudices; Planc. 37. qui eidem testes esse possent; ib. 42. eosdem ... restrictos et tenacis fuisse? ib. 54. qui enim evenit ut, qui in rebus improbis populares fuerint, idem in re una maxime populari ... improbos se quam popularis esse malint? Phil. VII, 4. tameu eundem ... negare esse consulem auderem; ib. 6. quis eodem sanior? ib. XII I, 17.

excogitat: eundem mira quaedam excogitare genera furandi; Verr. II, 134.

expendunt: idem expendunt atque aestimant voluptates sententiamque dicunt et iudicant ..; sen. 15.

facit: ut idem iudicaret et venderet et hoc faceret ..; leg. agr. II, 64. cum ... idemque bustum in foro facerent, qui ..; Phil. I, 5. an, si cui quid ille promisit, id erit fixum, quod idem non facere potuit? ib. 17. idem ... praeclara sexatus consulta fecisti; ib. II, 91.

faeneratur: idem praeterea pecunias istius ... faenerabatur; Verr. II, 170.

gerit: gerit idem bellum cum senatu populoque Romano; Phil. XIV, 8.

habet: nam qui ... edixit, idem habuit in edicto; Verr. III, 34. habet idem in nummis, habet [idem] in urbanis praediis; ib. 199. ut eidem potestatem habeant iudicum; har. resp. 18.

imperat: f. adimit.

implorat: f. obtestatur.

improbat: idem cum audiat ..., legem non improbet; Cael. 1.

incitat: qui idem Italiam iu municipiis, populum [Romanum] in contione, vos ... in Capitolio ad meam salutem incitavit; prov. cons. 43.

inducunt: ut ... eidem partim invidiosos agros ... populo Romano induceretis; leg. agr. II, 98.

inflammat: deorum ignis ... pervertit idemque earum templum inflammavit deorum, quarum ..; har. resp. 57.

instruit: f. adornat.

iutuetur: f. obtestatur.

iubent: idemque iusserunt simulacrum Iovis facere; Catil. III, 20.

iudicat: nam cum idem possit iudicare qui diserit; leg. agr. II, 39. cum idem et disserat et iudicabit ‖ an non idem et disserat et iudicabit? ‖ ib. 40. ut idem iudicaret et venderet et hoc faceret ..; ib. 64. idem expendunt atque aestimant voluptates sententiamque dicunt et iudicant ..; sen. 15. supplicationem modo qui decrevit, idem imprudens hostis iudicavit; Phil. XIV, 22.

laudat: quo modo igitur ... accusas Sestium, cum idem laudes Milonem? Sest. 90.

liberant: ut eidem possint et liberare agros quos commodum sit et quos ipsis libeat publicare; leg. agr. I, 10.

miratur: tamen idem modcrationem patieutiamque mirantur; Phil. X, 14.

mittuut: idemque nunc lectissimos viros ... miscruut; Cael. 5.

monent: cum eidem illum ut me mcmeret ... monerent; dom. 28. monent enim eidem, NE ... RES PUBLICA LAEDATUR; har. resp. 55.

obsident: nam cum eidem [omnem pecuniam, maximam multitudinem, id est,] totam Italiam suis opibus obsidebunt, eidem [vestram libertatem] ... interclusam tenebunt; leg. agr. II, 75.

obtestatur: nunc idem ... vester est supplex ... obtestatur ... implorat ... intuetur; Muren. 86.

parat: cum ... idem testimonium diceret, idem esset in consilio, idem accusatorem parasset; Verr. I, 74.

parcunt: „vix etiam veri simile est ... eosdem uobis parcere posse idem sentieutibus"; Phil. XIII, 36.

persequitur: si idem extrema persequitur qui inchoavit; prov. cons. 19.

pertimescit: idem nunc conturbato animo pertimescit, ne ..; Font. 48.

petit: idem lege sibi sua curationem petet; leg. agr. II, 22.

potest: f. facit. iudicat. — possunt f. dant. defendunt. est. liberant. parcunt.

praesunt: quod eosdem et religionibus ... et summae rei publicae praeesse voluerunt; dom. 1.

prohibet: multaque uterque dux faceret armatus, quae idem togatus fieri prohibuisset; Marcell. 24.

publicant: ut eidem possint et liberare agros quos commodum sit et quos ipsis libeat publicare; leg. agr. I, 10.

putat: idem ipsum Lentulum ... non putat ... etiam appellari posse popularem; Catil. IV, 10.

queruntur: atque eidem, qui haec appetunt, queri non numquam solent; leg. agr. II, 46.

quiescunt: f. tacent.

redimunt: qui ... redimere a piratis solebant, eidem se ipsos abs te ... redemerunt; Verr. III, 85.

regnat: horum uterque ita cecidit victus, ut victor idem regnaverit; har. resp. 54.

removet: quid [idem in posterum] M. Catonem a tribunatu removisses; dom. 22.

renuntiat: *idem* quos] quae ‖ volet atque in eis se ipsum renuntiabit; leg. agr. II, 22.

reprehendit: quod autem idem maestitiam meam reprehendit, idem iocum ..; Phil. II, 40.

repudiat: idemque postea ... quo voltu cincinnatus ganeo ... patriae preces repudiavit! sen. 12.

rescindit: idemque ... et in publicis et in pri-

vatis rebus acta Caesaris rescidit ‖ rescindit‖; Phil. II, 109.

respondet: idem ... productus in contionem .. cum esses interrogatus ... respondes ..; Piso 14. idem tribuno plebis ... respondit; Planc. 33.

rettundunt: idemque gladios ... rettndimus mucronesque ... deiecimus; Catil. III, 2.

revocat: [et revocavi idem tribunos plebis]; leg. agr. II, 103.

solent: ſ. queruntur.

statuit: num cni dubium esse poterit quin, etiam si statuerit ... licere, idem tamen statuat ... non licere? Verr. II, 145.

suscipit: idem novum bellum suscepit atque confecit; Flacc. 5. (3. 58.)

tacent: si qui fecerunt aliquid aliquando atque eidem nunc tacent et quiescunt, nos quoque simus obliti; Sest. 14.

temptat: idem temptares quid populus Romanus ferre et pati posset; Phil. II, 85.

tenent: ſ. obsident.

vendit: ergo idem ex sua lege vendet Alexandriam; leg. agr. II, 43. ut idem iudicaret et venderet et hoc faceret ..; ib. 64.

venditat: idem postea quam respirare vos ... vidit, vobis se coepit subito ... venditare; har. resp. 48.

venit: idem ... venit cum exercitu Capuam; Sest. 9. decrevit ... senatus, ut ... idem ad res redeuntes ut venirent, rogarentur; ib. 129. idemque ... Dyrrachium ut venit decedens, obsessus est ab eis ipsis militibus, quos ..; Piso 92.

videt: ſ. vendit.

volt: idem editicios iudices esse voluisti; Muren. 47. ſ renuntiat.

b. **Präbicat:** invenior: idem, qui semper fueras, inventus es; Verr. V, 39. nuus ... pietate filius inveutus est, beneficio parens, amore idem, qui semper fuit, frater; Quir. 8.

sum: est idem Verres, qui fuit semper ..; Verr. I, 2. itaque idem iste ..., idem in Cn. Dolabellam qui in Cn. Carbonem fuit; ib. 41. idem fuit qui Romae; ib. II, 39. quod erant, ut dixi, eidem, qui antea ... liberarant; ib. 71. nisi erit idem, qui [se] a pecuniis ... cobibere possit; imp. Pomp. 66. essem idem qui soleo; Sulla 47. et idem sum in re publica, qui fui semper; Planc. 93. vos eosdem in hoc conservando futuros, qui fueritis in me; ib. 104. ut essem idem qui fuissem; Ligar. 7.

2. **mit Verben:** a. **Accufativ:** adduco: quorum ego vix ... manus ac tela contineo, eosdem facile adducam, ut ..; Catil. I, 21.

appello, arguo: eundem tu et honoris causa appellabas et virum primarium esse dicebas et socium fraudasse arguebas; Qu. Rosc. 19.

cognosco: si eundem nequam hominem audacemque cognorat; Phil. II, 78.

cogo: idem nunc ... dare coactus est; Verr. 1H, 201.

concludo: eidem et infinitam largitionem remittebas et eundem in angustissimam formulam sponsionis concludebas? Qu. Rosc. 12.

constituo: finitores ... stipatores corporis constituit, eosdem ministros et satellites potestatis; leg. agr. II, 32.

deduco: eosdem ad caedem civium de Apennino deduxisti; Fr. B, XV, 11, 2.

defendo: num est igitur dubium ... quin ... non nulli in eodem defendendo sno plus otio quam commuui prospexerint? prov. cons. 24.

destituo: eundem in vuviratu nonne destituisti? Phil. II, 99.

devincio: itaque quorum summum .. odium bellumque meministis, eosdem .. devinxit improbissimae naturae et turpissimae vitae similitudo; Phil. XI, 2.

dico: ſ. arguo. laedo.

exoro: exorari eundem et placari; Muren. 63.

habeo: nisi eundem et adversarium et testem habuerit Roscius; Qu. Rosc. 9. video autem quam sit odiosum habere eundem iratum et armatum; Phil. I, 27.

impello: „et eosdem nec opinantis ad quaestoris sui aut imperatoris aut commilitonum suorum pericula impulistis“; Phil. XIII, 33.

interrogo: idem ... productus in contionem ... cum esses interrogatus ... respondes ..; Piso 14.

iudico: neque omnis, quibus iratus esset, eosdem [etiam] exsilio aut morte dignos iudicaret; Marcell. 31.

laedo: qui eundem et laederes et laudares et virum optimum et hominem improbissimum esse diceres; Qu. Rosc. 18.

laudo: qui eundem et laederes et laudares et virum optimum et hominem improbissimum esse diceres; Qu. Rosc. 18.

nomino: ut idem perditor rei publicae nominarer, qui servator fuissem ? Planc. 89.

pertimesco: eidem homines subito eundem, quem contempserant, pertimescunt; Flacc. 44. quos enim hostis haec familia contempsit, numquam eosdem testis pertimescet; ib. 58.

placo: exorari eundem et placari; Muren. 63.

praedico: atque idem tamen ... fortis ab istis praedicabatur; Catil. II, 9.

precor: sed ut in ipsis dis immortalibus non semper eosdem atque alias alios solemus et venerari et precari, sic ..; sen. 30.

produco: ſ. interrogo.

requiro: iilem postea praemandatis requisitus (est); Planc. 31.

rogo: decrevit ... senatus, ut ... idem ad res redeuntes ut venirent, rogarentur; Sest. 129.

sumo: eundemue tu arbitrum et iudicem sumebas? Qu. Rosc. 12.

teneo: sed qui ordo in sententiis rogandis servari solet, eundem tenebo in viris fortibus honorandis; Phil. V, 35.

veneror: sed ut in ipsis dis immortalibus non semper eosdem atque alias alios solemus et venerari et precari, sic ..; sen. 30.

video: cum videatis ... sectorem, iuimicum, sicarium eundemque accusatorem; Sex. Rosc. 152. ut Gallia Transalpina, quem ... viderit, eundem lugentem, maerentem, exsulem videat? Muren. 89. eundem vidi postea Veliae, cedentem Italia; Phil. X, 8.

vitupero: utrum tandem C. Marius splendidior, cum eum C. Glaucia laudabat, an cum eundem .. vituperabat? har. resp. 51.

b. **Dativ:** adimo: quod eidem in posterum ... libertatem ademisses; dom. 22. ademit eisdem agros; ib. 79.

committo: aut cur non ... eidem, cui cetera ... commissa sunt, hoc quoque bellum regium committamus ? imp. Pomp. 50.

credo: ut quibus creditum non sit negantibus isdem credatur aientibus? Rab. Post. 35.

do: „eidem“ inquit „utraque de re negotium dedi“; dom. 52. quid? si eidem negotium dedisset ‖dedi — dedisses‖, ut ..; ib. 52.

irascor: cum eidem sint irati, cui tu te inimicum esse dicis; div. Caec. 28.

remitto: eidem et infinitam largitionem remittebas et eundem in angustissimam formulam sponsionis concludebas? Qu. Rosc. 12.

sum: neque enim isdem redimendi facultas erit; imp. Pomp. 18.

c. **mit Präpoſitionen:** adsum cum: si cum isdem me in hac causa vides adesse; Sulla 7.

aedifico apud: tibi apud eosdem privata navis oneraria maxima publice est aedificata; Verr. V, 136.

dico in: si falsum dixerim, te in eosdem dixisse; Sulla 21. cum in eundem nuper ... falsum testimonium dixeris; Vatin. 40.

iudico de: tum iterum de eisdem iudicabatur, ut ..; leg. agr. II, 26.

mitto ad: habeo quas ad eumdem litteras misisti; Verr. I, 78.

spero ab: ab isdemque se etiam invito senatu provinciam sperare dicebat; Sest. 18.

sum in: nisi in eodem benignitas incredibilis fuisset; Rab. Post. 8.

3. **nach Substantiven:** aes alienum: aes alienum eiusdem ex dissolutum; Sulla 56.

causa: ut ... et in animum inducam, ‖ et animum inducam‖ cuius nuper ferrum rettuderim, ... eiusdem nunc causam ... defendere? Sulla 83.

consilium: populi Romani laus est urbem ... eiusdem consilio ... ereptam esse atque servatam; Arch. 21.

cura: quamquam ... eiusdemque cura incredibilis .. docuit ..; Phil. VII, 6.

exitium: ut vestra beneficia ... aut in huius salute augentis aut in eiusdem exitio occasura esse videatis; Milo 100.

filius: nam Q. Lollius eiusdem ‖eius‖ filius ... occisus est; Verr. III, 63.

furor: ille ... eiusdem furori ... cessit; Sest. 63. post eiusdem furorem Martia legio fregit, quarta adflixit; Phil. X, 21.

lictores: qui ... per eiusdem istius lictores ... posset exigere; Verr. I, 74.

miseriae, pericula: quae (colonia) ... nunc eiusdem miseriis ac periculis commovetur; Font. 46.

pecunia: ne eiusdem pecuuia de honore deicerer ‖deicoret‖; Verr. a. pr. 25.

salus: propter eiusdem salutem redeundum ad pristinum vestitum ... censerem; Phil. XIV, 1. propter eiusdem salutem redisse (populum Romanum) ad togas; ib. 3.

sodalis: qui se non eiusdem prope sodalem fuisse commemoret; Cael. II, 9.

testimonium: improbo ac falso eiusdem testimonio; Verr. I, 41.

vasa: vestis Pompei non multa eaque maculosa; eiusdem quaedam argentea vasa coulisa ..; Phil. II, 73.

vis: quis enim esset ... qui eiusdem vi ... non movercetur? Verr. I, 74.

4. **Umstand:** ab: absolvi: ut non modo ab isdem, sed ne ab aliis quidem ullis absolvi ... possset: Cluent. 9. — accusari: non euim ab isdem accusatur M. Caelius, a quibus oppugnatur; Cael. 20. — agi: iam illa, quanto cum genitu populi Romani ab eodem ... sunt acta! Sest. 121. — confici: nos tamen oporteret ab eodem illa omnia, a quo profligata sunt, confici velle; prov. cons. 35. — defendi: non semper easdem sententias ab eisdem ... esse defensas; Planc. 94. — dici: C. Caesar ... inimicissimum esse meae saluti ab eodem cotidianis contionibus dicebatur; Sest. 39. vellem dictum esset ab eodem etiam de Dione; Cael. 23. — expelli: quem (C. Marium) ... Africa devicta ab eodem expulsum et naufragum vidit; Piso 43. — imperatum est: se a Sulla et tris praeterea factos esse dixit, et ab eodem sibi esse imperatum, ut ..; Cluent. 25. — iudicari: quoniam scelere a te liberati sunt, ab eodem amplissimis praemiis dignissimos iudicatos; Phil. II, 32. — produci: denique omnes ... produeti ad vos ab eodem ‖ ab eadem‖ ... cohortati sunt; Quir. 16. — recidi: nationes eas ... ita ab eodem esse partim reicisas, partim repressas, ut ..; prov. cons. 31. — superari: quod ab eodem ... superata (amicitia) est; Muren. 8. — tolli: postea quam ab eodem iudicia sublata esse vidit; sen. 19. — vituperari: ut eos ... ab eodem gaudeant vituperari; har. resp. 46. — vocari: ab eodem ... custos ille rei publicae proditionis est in crimen vocatus; Scaur. c. 1. § 3.

in: ne cum solebat quidem id facere, in privato eodem hoc aliquid profecerat; Milo 88.

per: ego te in patria per eosdem retinere non potero? Milo 102. nemo non potuisse Milonis salutem tueri per eosdem, per quos ..? ib.

propter: quod propter eosdem non ... mentem oculosque satiavit; Milo 58.

II. **femin.:** 1. occultat: occultat eadem libidinem; Rab. Post. 11.

2. appello: quod tu iure eandem sororem et uxorem appelliare possis; dom. 92.

neco: necare eandem voluit; Cael. 31.

III. **neutr.:** 1. **absolut:** a. **Subject:** contingit: tibi idem, quod illis accidit, contigisset; Phil. II, 17. quod idem contigerat superioribus bellis civilibus; Phil. XIV, 24.

est: nego ... aliquid fuisse in Fidiculanii causa, quod idem non esset in ceterorum; Cluent. 113. quod idem in iudicio capitis durum atque iniquum est ‖esset‖; har. resp. 18.

expedit: et tum denique ager emetur, cum idem expediet emptori et venditori; leg. agr. II, 68.

licet: eui ... idem non liceret; Verr. III, 150. facite ut ceteris posthac idem liceat; ib. 221. sed non idem licet mihi, quod eis; ib. V, 180. „non idem tibi ... licebit quod Pisoni socero“; Phil. I, 28.

placet: placuit idem quod consularibus M. Catoni; Phil. II, 12.

valet: omnibus in causis idem valebit; Caecin. 59.

usu venit: quod Erucio accidebat, ... idem mihi usu veuit; Sex. Rosc. 42.

videtur: ait illo idem sibi videri; Verr. IV, 32. non idem aliis videtur; Balb. 61. quod idem intellegebam per hos dies unicuique vestrum videri; Phil. V, 1.

b. **Prädicat:** sum: hoc persimile atque adeo plane idem est in hoc iudicio; Tull. 31. non quo idem sit servolus unus quod familia; Caecin. 58. sit idem magnificentissimos et nullos umquam fecisse ludos; Muren. 41. unum atque idem erat tempus; Flacc. 61. hoc ipsum ... unum et idem videtur esse atque id, quod .. ? dom. 51. nunc denique est perfectum ut imperii nostri terrarumque illarum idem esset extremum; prov. cons. 33.

2. **nach Verben:** adsequor: qui cum ... eadem adsequi non possent; Quir. 21.

ago: eadem ad populum semper egi; Phil. XII, 17.

clamo: idem ego, quod is ... clamo, praedico, denuntio; Rabir. 33.

concedo: ut idem sibi concedatur quod Caesari? Vatin. 15.

conficio: ut is idem conficeret; Verr. a. pr. 6.

contendo: sed si non eadem contendit in tribunatu Plaucius ..; Planc. 77.

debeo: quod permagnum est alieno debere idem quod parenti; Planc. 72.

decerno: si autem lenius agetis, tamen eadem, sed fortasse serius decernetis; Phil. V, 34.

defendo: cum idem defenderet quod Accius; Cluent. 101. me non reprehendis, quod idem defendam, quod lege punierim; Muren. 67. neque me arbitrabar sine summo scelere posse ... idem in illorum socio .. defendere; Sulla 19.

denuntio: s. clamo.

dico: mei quoque testes idem dicunt; Verr. II, 26. eadem dicit (Phalacrus); ib. V, 122. ut idem dicas; Caecin. 35. Cominii dicebant idem, quod ego dico; Cluent. 100. at idem populus Romanus ... potest dicere, quod ..; leg. agr. II, 83. ut eadem ... dicerentur; sen. 26. audistis, ... omnis praetorios eadem dicere; Quir. 17. quibus necesse est idem dicere; Cael. 26. eum de se eadem dicerem; Ligar. 8.

do: lucri: certe hoc idem lucri Minucius Aprouio libenter dedisset; Verr. III, 149.

dubito: quam idem in Clodio non dubitandum ..! Milo 43.

edico: edixit idem, quod omnes Romae praeter istum; Verr. I, 117.

exaudio: ut idem omnes exaudiaut; Sulla 34.
facio: f. **facio**, III. aliqd, idem, eadem (45 St.) S. 297, f.
habeo: iuris: ut sine lege curiata idem iuris habeant, quod haberent, si ..; leg. agr. II, 29. si idem nos iuris haberemus quod ceteri; Balb. 29.
impetro: dixit idem Dolabellam impetrasse; Verr. I, 99.
iubeo: populusque Romanus iusserat ‖idem iusserat‖; Verr. III, 19.
iudico: cui liceat idem ‖eidem‖ iudicare? leg. agr. II, 39. idemue igitur ... sapientissimi viri iudicabunt, quod ..? Muren. 83.
minor: ergo id, quod ‖ergo quod‖ fecit Dolabella in quo potuit, multis idem minatur Antonius; Phil. XI, 2.
observo: sin eadem observauda sunt ... quae ..; dom. 41.
obtineo: iuris: cum idem alii iuris ex eadem causa non obtinerent; Verr. V, 56.
possum: quasi vero aut idem possit in iudicio improbitas quod in vi confidentia; Caecin. 2.
praecipio: quibus hoc praecipiendum videtur, unum scilicet et idem quod reliquis omnibus; Catil. II, 19.
praedico: f. clamo.
precor: eadem precor ab eisdem dis; Muren. 1.
provideo: si idem providisset; Phil. II, 37.
quaero: idem quaeritur; Verr. V, 4. nolite usque quaque idem quaerere; ib. 10. quod vos idem in Clodio quaerere non potestis; Milo 46.
respondeo: eodem modo quaesitum si esset de Scamandro, certe idem respondissent; Cluent. 105. idem videaro respondisse, quod Servius; Muren. 28. consuluisti me per litteras de Capua tu quidem, sed idem de Casilino respondisseni; Phil. II, 102.
scio: qui eadem scires, quae illos scire dicis? Deiot. 22.
sentio: in qua (causa) omnes sentirent unum atque idem; Catil. IV, 14. habetis ... universum populum Romanum ... unum atque idem sentientem; ib. 19. si respondissent idem seutire et secum facere Sullam; Sulla 36. qui ita ... disseuserunt, ut idem de communi salute seutirent; ib. 61. qui omues idem seutiebatis; seu. 29. cur ... ego non idem senserim? dom. 8. ut ... omnes idem de re publica sensuri esse videantur; Sest. 106. et in ipso bello eadem etiam cum capitis mei periculo sensi; Marcell. 15. nam omnes idem sentiunt, quod ..; ib. 33. magna vis est, magnum numen unum et idem sentientis senatus; Phil. III, 32. omnes idem voluut, idem defeudunt, idem sentiunt; ib. VIII, 8. ut numquam post Kalendas Ianuarias idem seuseris, quod ..; ib. X, 3. ipse denique fatetur, ... non posse eos ... sibi parcere idem sentienti; ib. XIII, 36. „vix etiam veri simile est ... eosdem nobis parcere posse idem sentientibus“; ib. contionem habuit maximam populo Romano unum atque idem sentiente; ib. XIV, 16.
statuo: cum id dicerem, quod idem iudices postea statuerunt; Fr. B, VI, 16.
tribuo: quis ... testamentum .. fecit qui mihi non idem tribuerit, quod ..? dom. 85. deindo nescio cur non reliquis idem tribuas; Phil. II, 98. cui quidem, patres conscripti, vos idem hoc tempore tribuere debetis, quod ..; ib. X, 23.
violo: quae sacra ... fiant, eadem ... esse violata? Verr. IV, 102.
volo: si quod tu semper cupisti, idem volebat Afenius ..? Quinct. 69. si idem de coitioue voluisset, adiunxisset; Cluent. 148. ut idem amici semper velint; Planc. 5. idem volunt omues ordines; Phil. VI, 18.

3. **Umſtand**: in: sed ut, unde est orsa, in eodem terminetur oratio; Marcell. 33.

D. **Zücken**: quoniam de Gaditanis agimus, idem † Erosuovem ‖Erosium‖ Gaditanum ‖Gaditanos‖? Balb. 50. idem P. Ventidium, cum alii tr. pl. † volusenum, ego semper bostem; Phil. XIV, 21.

identidem, wiederholentlich, oftmals: moneo: illum identidem monere ut caveret; Sex. Rosc. 110.
quaero: identidem in causis quaerero solebat; Sex. Rosc. 84.
recito: recitabatur identidem Pompei testimonium; Rab. Post. 34.
revoco: quem ad modum iste praeposteris verbis, omiuibus obscenis, ideutidem se ipse revocando ... omnia ... pronuntiarit et fecerit; dom. 140.
soleo: f. quaero.

ideo, deshalb, darum: I. **bei Verben**: addo: neque ideo de iniuria non addiderunt, quod in aliis rebus non adderent; Tull. 43.
adduco: ideo aquam adduxi, ut ea tu inceste uterere? Cael. 34.
clamito: illum, quod moram supplicio quaereret, ideo clamitasse, se esse civem Romanum; Verr. V, 165.
compono: quia ..., ideo de coactis compositum interdictum est; Caecin. 59.
concedo: atque hoc ideo ‖adeo — eo — atque [hoc] id eo‖ mihi concedendum est magis, quod ..; Arch. 13.
credo: sed ideo credatis, quod ..; Caeciu. 24.
dirimo: ideone ego pacem Pyrrhi diremi, ut..? Cael. 34.
disputo: neque vero nunc ideo disputabo, quod ..; leg. agr. III, 4.
exigo: ideone L. Tarquinius exactus, ... ut ..? Phil. II, 87.
facio: an ideo aliquid contra mulieres fecit, ne ... videretur? Verr. I, 106.
fugio: huuc quaesitorem ... fugiebant ... ei, quibus periculum creabatur, ideo quod, tametsi veritatis erat amicus, tamen natura non tam propensus ad misericordiam ... videbatur; Sex. Rosc. 85.
habeo: peritus ideo haberi nemo potest, quod ..; Muren. 28.
munio: ideo viam munivi, ut eam tu alienis viris comitata celebrares? Cael. 34.
nego: eumque ... ideo negasse se adduci posse, uti venderet, quod ..; leg. agr. II, 82.
percutio: quod sciret sibi crimini datum iri ..., ideo se securi non percussisse; Verr. V, 73.
peto: sed quia maius est beneficium, ... ideo a vobis peto, ut ..; Sulla 72.
praetereo: iam illa ... ideo praeteribo; Verr. IV, 131.
puto: difficilis autem res ideo non putatur, quod ..; Muren. 28.
quero: querendum vero magis etiam videtur, ideo quod ..; Caecin. 6.
refero: ideo C. Claudius Pulcher rettulit, ut C. Verres posset auferre? Verr. IV, 7.
sequor: quia res indigna sit, ideo turpem existimationem sequi; quia turpis existimatio sequatur, ideo rem indiguam uon vindicari; Caecin. 8.
sum: sed vestrae sapientiae tamen est, iudices, non, si causa insta est viris fortibus oppugnandi M. Caelium, ideo vobis quoque [vos] causam putare esse ..; Cael. 21.
trado: Minucio te ideo non tradidisse, quod iam addixisses Apronio; Verr. III, 151.
valeo: ideo valet ista ratio; Verr. III, 192.
volo: quod ergo ideo in iudicium addi voluisti, ut de eo tibi ... dicere liceret; Tull. 39.
elliptiſch: non eodem modo do omnibns: ideo quod prima illa res ad meum officium pertinet, duas autem reliquas vobis populus Romanus imposuit; Sex. Rosc. 36.

II. **bei Adjectiven**: deterior: neque ideo est Gaditanorum causa deterior; Balb. 35.
facilis: in hoc genere facilior est existimatio quam reprehensio, ideo quod eum, qui hoc facit,

avarum possumus existimare, crimen in eum constituere non tam facile possumus; Verr. III, 190.

fortis: nam partim ideo fortes in decernendo non erant, quia ..; Muren. 51.

levis: hoc si vobis ideo levius videtur, quod putatis ..; Verr. I, 22. sese ideo leviorem suum casum fingere, quod ... vidisset; Verr. V, 113.

popularis: neque erant illae lacrimae populares magis quam nostrae ...; ideo quod communis est causa, commune periculum; Verr. I, 153.

idiota, ungebildeter, unwiſſender Menſch, Idiot: I. ducunt: ea contemnis, quae illi idiotae, ut tu appellas, praeclara duxerunt; Piso 62.

II, 1. appello: quos iste idiotas appellat; Verr. IV, 4.

2. relinquo: ludos nobis idiotis relinquet; Piso 65.

III. divitiae: postea quam rem paternam ab idiotarum divitiis ad philosophorum reculam ‖ regulam‖ perduxit; Sest. 110.

idoneus, geeignet, paſſend, tauglich, geſchickt, würdig: alqs: quemvis ut hoc mallem de eis, qui essent idonei, suscipere quam me; div. Caec. 16. harum rerum actorem, quem idoneum esse arbitrata est (provincia), ipsa delegit; ib. 19. „si tibi idoneus videor qui de homine ... iudicem“; Verr. II, 72. „idoneus es“, inquit ..; ib. 72. non quaero, ... quam idoneus propter cuius auctoritatem et dignitatem Sthenius ab omnium Siculorum consuetudine discederet; ib. 107. putarem me idoneum qui exemplum sequerer humanitatis; ib. 118. si is pretio apud istum idoneus esset ‖ idoneos vinceret; idoneus inveniretur ‖; ib. 121. sin autem minus idonei (sunt), me uon laedunt; Caecin. 3. utrum ille ... idoneus non est qui impetret ..? imp. Pomp. 57. non erit idoneus qui ad bellum Asiaticum regiumque mittatur; ib. 67. non essem ad ullam causam idoneus; Cluent. 17. — aliis: non iam ... alios magis idoneos ..., sed alium omnino ordinem ... quaerendum arbitrabuntur; Verr. a. pr. 49. — multi: cum in eo ordine videamus esse multos non idoneos; Verr. III, 184. — nemo: tibi fortasse idoneus fuit nemo quem imitarere; Verr. III, 41. uemone horum tibi idoneus visus est, qui aetate ... antecellunt, ut cum eo ... communicares? dom. 132.

accusator: queruntur accusatores se idoneos non habere; div. Caec. 8.

actor: iniquum est non eum legis iudiciique actorem idoneum maxime putari, quem ..; div. Caec. 65.

auctor: quoniam habes auctorem idoneum; Verr. III, 216.

causa: quod si hanc causam tam idoneam .. non haberem; div. Caec. 6.

defensor: profiteret satis idoneum esse me defensorem; Caecin. 5.

dux: ad quod (bellum) populus Romanus ita sibi ipse dilegit ‖ diligit, delegit‖ idoneum ducem, P. Scipionem, ut ..; Phil. XI, 17.

homo: ut homines idonei atque integri causam rei publicae legumque susciperent; div. Caec. 9. teste homine aequam, verum ad hanc rem tamen idoneo; Verr. I, 83. quod homo minus idoneus habetur; Caecin. 24. ut videretur per hominum idoneorum ignominiam sua auctoritate iudicia reprehendisse; Cluent. 130. qui si adductus gratia minus idoneum hominem praemio adfecisset; Balb. 7.

iudex: si ex provincia Sicilia tota statuas idoneum iudicem ... nullum posse reperiri; Verr. III, 138. te enim existimo ... satis idoneum officii tui iudicem esse potuisse; Sulla 50.

locus: qui (maiores) colonias sic ‖idoneis in locis‖ contra suspicionem periculi conlocarunt; leg. agr. II, 73. tu occupes locum quem idoneum ad vim tuam iudicaris? ib. 74.

servus: qui ... et servos ad caedem idoneos emit; Sest. 95.

tempus: accedat hue oportet ... tempus idoneum; Sex. Rosc. 68. quod ergo eo animo factum est, ... ut idoneum tempus eligerent; Tull. 25. tempus ad insidiandum atque ceiandum idoneum eligunt; ib. 34.

testis: de qua satis credo idoneum, satis gravem testem ..., dicere audistis; Verr. IV, 62. satisne vobis multos, satis idoneos testis et conscios videtur ipsa fortuna esse voluisse ..? Font. 16.

Idus, Ides: I. sunt: ut, quo die verbi causa esse oporteret Idus Ianuarias, in eum diem Kalendas Martias proscribi inberet; Verr. II, 129.

II, 1. Zeit: ita tum disceditur, ut Idibus Septembribus P. Quinctium sisti Sex. Alfenus promitteret; Quinct. 29. nemo Habonio molestus est neque Kaleudis Decembribus neque Nonis neque Idibus; Verr. I, 149. quas (ruinas) omnis impeudere tibi proximis Idibus sentiet; Catil. I, 14. sed ad auspicia redeamus, de quibus [rebus] Idibus Martiis fuit in senatu Caesar acturus; Phil. II, 88. quod Idibus Martiis debuisti; ib. 93. nisi quod te Idibus Martiis a debita tibi peste seduxit? ib. XIII, 22.

2. ante: qui ... aut ad C. Caesarem pro praetore aute Idus Martias primas adierint; Phil. VIII, 33.

circiter: loeat circiter Idus Septembris; Verr. I, 148.

post: ne qua tabula post Idus Martias ... figeretur; Phil. I, 3. ne qua post Idus Martias immunitatis tabula neve cuius beneficii figeretur; ib. II, 91.

usque ad: itaque ex illo die recordamini eius usque ad Idus Martias consulatum; Phil. II, 82.

ieiunus, trocken, dürr, gehaltlos, dürftig: ager: emit agri Liparensis miseri atque ieiuni deeumas tritici medimnis IDC; Verr. III, 84.

animus: haec interposui .. non tam ut pro me dicerem ‖ dixerim‖ ... quam ut quosdam nimis ieiuno animo et augusto monerem; Phil. XIV, 17.

calumnia: cave in ista tam frigida, tam ieiuna calumnia delitiscas; Caecin. 61.

canes: aut tam eminentibus cauibus Scyllam tamque ieiunis quam quibus istum videtis, Gelliis, Clodiis, Titiis rostra ipsa mandentem? har. resp. 59.

igitur, alſo, daher, denn, demnach, folglich: A. **am Anfang des Satzes:** igitur pecuniam omnem xviri tenebunt; leg. agr. II, 72. igitur in Syria imperatore illo nihil aliud *neque gestum* ‖ cogitatum‖ neque actum est nisi ..; prov. cons. 9. „igitur ue Clodius quidem de insidiis cogitavit“; Milo 48. igitur a quo vivo nec praesens nec absens rex Deiotarus quiequam aequi boni impetravit, apud mortuum factus est gratiosus; Phil. II, 94.

B. **im Satz:** I. **nach Verben:** adiit igitur T. Anulus ad causam rei publicae sic, ut ..; Sest. 87. non agam igitur cum ista Sardorum coaspiratione ..; Scaur. 20. actum igitur praeclare vobiscum; Phil. XIV, 33. audisti igitur ex muliere; Verr. IV, 102. audiamus igitur Sextilium; Flacc. 35. augeatur igitur isto honore etiam is vir, cui ..; Phil. IX, 15. — coeptum igitur per eos, qui agi volebant; Fr. B, VI, 37. committere igitur eum non fidelissimis hominibus noluit; Verr. V, 84. concede igitur ut ..; div. Caec. 54. confitendum igitur est; Verr. II, 156. conservate igitur rei publicae, iudices, novem bonorum artium; Cael. 77. conserva igitur tuis suos; Ligar. 33. sint igitur xviri neque veris comitiis ... neque illis ... adumbratis constituti; leg. agr. II, 31. custodiatur igitur vita mea rei publicae ‖ vita r. p. mea ‖; Phil. XII, 30. — decerno igitur ... supplicationes; Phil. XIV, 29. „deportabo igitur“; Verr. III, 37. desinam igitur aut ei, qui non timent, simulare se timere ..; Phil. X, 17. in hominem dicendum est igitur, cum ..; Flacc. 23. dicendum igitur est id,

quod ..; dom. 95. dico igitur et quam possum maxima voce dico; ib. 96. dedit igitur tibi nunc fortuna ... C. Marcellum iudicem; Verr. IV, 90. datur igitur eis primum, ut ..; leg. agr. II, 35. demus igitur imperium Caesari; Phil. V, 45. donatus est igitur ||igitur, igitur est, est ergo|| ob eas causas a Cn. Pompeio civitate; Balb. 6. — emit igitur aliquid; Flacc. 91. eripies igitur pupillae togam praetextam? Verr. I, 113. exheredabit igitur pater illum; dom. 34. expertus igitur es istius perfidiam; Verr. I, 77. exsistat igitur ex hac ipsa familia aliquis ac potissimum Caecus ille; Cael. 33. exspectatum igitur tempus a Bruto est; Phil. X, 9. erit igitur exstructa moles ..; Phil. XIV, 33. — fac igitur, quod ... fecisti nuper in curia, nunc idem in foro; Ligar. 37. faciundum est igitur nobis, patres conscripti, ut ..; Phil. III, 7. 12. faciam igitur, ut imperatores instructa acie solent; ib. IV, 11. fingite igitur cogitatione imaginem huius condicionis meae; Milo 79. — habebit igitur te sciente et videute curia senatorem; Cluent. 129. habes igitur quod ex me quaesisti; Sest. 132. habes igitur, Tubero, quod est accusatori maxime optandum, confitentem reum; Ligar. 2. — litemus igitur Lentulo; Flacc. 96. — mementote igitur; Flacc. 19. — noli igitur dicere; Verr. III, 216. noli igitur eripere; Muren. 71. noli igitur animos ... alienare a causa; Sulla 64. nolite igitur fortunam convertere in culpam; Rab. Post. 29. noli igitur in conservandis bonis viris defetigari; Marcell. 20. nolite igitur id velle, quod fieri non potest; Phil. VII, 25. — omittamus igitur de genere dicere; Muren. 18. omittam igitur Pompeium iam oratione mea; Balb. 17. — huic homini parcetis igitur, iudices? Verr. I, 81. pete igitur eum magistratum, in quo ..; Planc. 13. placet igitur mihi, patres conscripti; Phil. XIV, 31. ponite igitur ante oculos ... miseram illam .. speciem; ib. XI, 7. potestis igitur iam constituere; imp. Pomp. 46. „praecipitantem igitur impellamus“; Cluent. 70. esset igitur pugnandum cum consulibus; Planc. 88. — quaeramus igitur utrum melius fuerit ..; Phil. II, 20. quaero igitur ... accipietne excusationem is, qui ..? ib. V, 14. quaero igitur, eumne Bruti similem malis an Antonii? ib. X, 5. quaero igitur a te, L. Piso, nonne ..? ib. XII, 15. quiescaut igitur; Flacc. 40. — recordare igitur illum, M. Antoni, diem, quo ..; Phil. II, 115. reddite igitur, patres conscripti, ei vitam, cui ademistis; ib. IX, 10. redeo igitur ad crimen et accusationem tuam; Rab. Post. 20. respondebo igitur Postumo primum; Muren. 57. retinete igitur in provincia diutius eum, qui .. prov. cons. 12. retinenda est igitur nobis constantia, gravitas, perseverantia; Phil. VII, 14. — scio igitur Tuberonem domi manere voluisse; Ligar. 21. servi igitur eis etiam iudicibus, qui ..; Marcell. 29. servavi igitur rem publicam discessu meo, iudices; Sest. 49. fuisti igitur apud Laecam illa nocte; Catil. I, 9. est igitur ridiculum, quod est dubium, id relinquere incertum; Muren. 68. sit igitur, iudices, sanctum apud vos ... hoc poëtae nomen; Arch. 19. erat igitur ei praesens caritas et futura fames; dom. 12. fuit igitur causa capiendi novi consilii; ib. 14. erat igitur in luctu senatus; Sest. 32. est igitur ||sequitur, efficitur, esto igitur|| ut ei sint; ib. 97. sint igitur similia, indices, parva magnis; Rab. Post. 2. est igitur haec, iudices, non scripta, sed nata lex; Milo 10. est igitur, Quirites, populo Romano ... omne certamen cum percussore ||excursore||; Phil. IV, 15. — tenetur igitur iam ... avaritia; Verr. III, 152. tenetnr igitur aliquando; ib. 178. tenebo igitur hunc ordinem defensor; Flacc. 5. (§. 41.) tenet igitur res publica Macedoniam; Phil. X, 14. — venibit ||veniet|| igitur sub praecone tota Propontis atque Hellespontus; leg. agr. I, fr. 3. veniebatis igitur in Africam; Ligar. 24. video igitur causas esse permultas; Sex. Rosc. 91. videtis igitur consuetudinem religionemque Graecorum; Verr. II, 159. videte igitur quam multa ... postulentur; ib. III, 221. video igitur Heium ... adductum esse; ib. IV, 14. videte igitur utrum sit aequius ..; Font. 41. videte igitur quam unipue accidat; Caecin. 8. videtis igitur; Caecin. 88. Cluent. 90. video igitur, iudices; ib. 119. videte igitur, pontifices, quid statuatis; dom. 119. videtis igitur hominem per se ipsum ... adflictum .. excitari; har. resp. 50. videtis igitur (acc. c. inf.); Sest. 114. vidit igitur (acc. c. inf.); Milo 15. victa igitur est causa rei publicae; Sest. 78. victa est igitur ... nostra sententia; Phil. VIII, 1.

2. **nach Substantiven:** tribuni igitur appellabantur; Quinct. 63. pater igitur amens qui odisset eum; Sex. Rosc. 41. odium igitur acerrimum ... ex hoc ... ostenditur; ib. 52. de vivo igitur aliquid erat resecandum; Verr. III, 118. hic locus igitur est unus quo perfugiant; ib. V, 126. post triennium igitur agitata demuo ||denique|| de viri morte habebatur; Cluent. 182. optimae leges igitur hac lege ... tollentur; leg. agr. II, 22. senatus igitur magna ex parte *; Flacc. 5. (§. 14.) tempore igitur ipso se ostenderunt; Cael. 65. Bostarem igitur quendam Norensem ... *Triarius criminatur* ..; Scaur. c. 2. § 1. generi igitur totius accusationis resistere, iudices, debetis; ib. 37. reus igitur Postumus est ea lege, qua ..; Rab. Post. 12. hoc animo igitur senatus; ib. 14. ea vis igitur ipsa ... illam perniciem exstinxit ac sustulit; Milo 84. voluntate igitur omnes tecum fuerunt; Ligar. 34. a Bruto igitur ... capiamus exordium; Phil. V, 35. laus igitur iudicii testimoniique nostri tribuenda Bruto est; ib. populi Romani igitur est patronus L. Antonius; ib. VI, 12. Antonii igitur promissa cruenta, tacita (sunt); ib. VIII, 10.

3. **nach Adjectiven und Zahlwörtern:** nihil igitur debuit; Quinct. 47. perditissimi est igitur hominis; Sex. Rosc. 112. duo igitur consules ... erunt ex illius voluntate; Verr. a. pr. 29. pauculis igitur mensibus ... furta praetoris ... exportata sunt; ib. II, 185. ex omnibus igitur praetoribus ||populi Romani praetoribus|| ... delegisti; ib. III, 213. plus igitur *valet* Claudii *causa*; Tull. 30. frugi igitur hominem ... videtis positum in vestra fide ac potestate; ib. 40. nihil igitur in vitam L. Murenae dici potest ||potest?||; Muren. 14. tot igitur annos versatus in foro sine suspicione ... studuit Catilinae; Cael. 11. reliquum est igitur crimen de veneno; ib. 56. nullum igitur habes, Caesar, adhuc in Q. Ligario signum alienae a te voluntatis; Ligar. 6. tantus igitur te stupor oppressit; Phil. II, 65. nemo igitur iure consultus ... ex ista syngrapha debere dicet ||dicit|| pro eis rebus, quae ..; ib. 96. maius igitur a D. Bruto beneficium populus Romanus et habet et exspectat; ib. III, 11. miserior igitur qui suscipit in se scelus quam ..; ib. XI, 9. nihil igitur huc cive, nihil hoc homine taetrius, si ..; ib. XIII, 2. talis igitur vir et civis opinione labi potest ..; ib. 8. tanta igitur in illis virtus fuit, ut ..; Fr. B, VI, 24.

4. **nach Pronomina:** ego igitur quaeris, ut ita dicam, alumnus ... periculose dico; Phil. VII, 8. — te igitur auctore ... iuvare populum Romanum debuerunt; Verr. V, 52. hoc tu igitur in crimen vocas; Rabir. 24. hunc tu igitur diem tuis ... gratulationibus iure antepones; Marcell. 11. tu igitur ipse de te? dixerit quispiam; Phil. XIV, 13. — nostra igitur laudatio ... obsignata ||consignata|| creta est; Flacc. 37. — haec igitur est gesta res; Verr. V, 73. pro his igitur omnibus rebus ... mei consulatus memoriam postulo; Catil. IV, 23. hoc igitur in bello L. Murenam legatum fortissimi animi ... cognitum esse defendimus; Muren. 34. propter hanc igitur tantam dissimilitudiuem ... dissimilem me in utroque praebui; Sulla 17. *in* his igitur tabulis nullam litturam ... videtis; Arch. 9. de hac igitur lege dicimus, quae ..; dom. 50. de hoc igitur loco

sacro potissimum videntur haruspices dicere; har. resp. 14. haec igitur vobis, haec populo Romano et scelerum indicia ostendit; ib. 24. hac igitur vate suadeute quoudam ..; ib. 27. hunc igitur animum attulit ad tribunatum P. Sestius, ut ..; Sest. 13. hoc igitur anno magistratibus novis designatis ... princeps P. Lentulus ... causam suscepit; ib. 70. hoc igitur causam dicente; Balb. 11. hoc igitur sensimus; Planc. 37. de hoc igitur latum est ut quaereretur; Milo 31. haec igitur tibi reliqua pars est; Marcell. 27. hic igitur T. Ligarius ... nunc a te supplex fratris salutem petit; Ligar. 36. hunc igitur ut sequerer properavi; Phil. I, 10. his igitur rebus praeclare commendatus, iussus es ..; ib. II, 79. hunc igitur qui Gallia prohibet ... iudicat verissimeque iudicat non esse consulem; ib. III, 12. hanc igitur occasionem oblatam tenete, per deos immortalis! ib. 34. hanc igitur dubitationem ... senatus hodierno die sustulit; ib. IV, 2. haec igitur habenda gratia est D. Bruto, qui ..; ib. V, 37. huic igitur legi paruit Cassius; ib. XI, 28. hoc igitur fretus senatu Pompeianum senatum despicit; ib. XIII, 28. — eadem igitur, Cassi, via munita Laterensi est; Planc. 67. — ille igitur ipse homo ... multa audivit in sua causa; Font. 38. non fuit illud igitur iudicium iudicii simile; Cluent. 96. illud igitur Iunianum per vim factum est; ib. 103. illa igitur omnia Quinctiana iniqua, ... seditiosa iudicia fuerunt; ib. 113. illius igitur coniurationis ... ego testis esse non potui; Sulla 12. illi igitur viri vituperandi; Phil. VIII, 14. illi igitur impii, quos cecidistis, etiam ad inferos poenas parricidii luent; ib. XIV, 32. — is igitur, ut dico, [Timarchides] ... censores dimisit; Verr. II, 136. is igitur vir ... tamen in falsam ... insimulationem vocabatur; Font. 39. ea igitur mater Habiti .. in illa cupiditate *se* continebat ‖ continebatur ‖; Cluent. 12. is igitur Iguvinatem M. Annium Appium ... civitate donavit; Balb. 46. eius igitur mortis sedetis ultores, cuius ..; Milo 79. ad eum igitur rex Deiotarus venit ..; Deiot. 13. is igitur ... arguitur domi te suae interficere voluisse; ib. 15. *is* igitur fratrem exheredans te faciebat heredem; Phil. II, 41. in eius igitur viri copias cum se subito ingurgitasset, exsultabat; ib. 65. id igitur obvenit vitium, quod ..; ib. 83. — isto igitur tuo ... beneficio ... minuisti maiestatem rei publicae; Verr. V, 50. isti igitur ‖ igitur illi, illi igitur, illi ‖ [Pergameni] proscriptiones ... repudiaverunt; Flacc. 76. — quod igitur tibi erat ... optatissimum; Verr. II, 99. qui igitur, cum esses cum imperio, iam tum crimen et iudicium horrueris; ib. V, 74. qui igitur primi virtute et consilio praestanti exstiterunt, ei ..; Sest. 91. de quibus igitur, etiam si latum esset ..., tamen id esset .. ratum; Balb. 33. quod igitur in causa quaerendum est ..; Milo 57. quorum igitur impunitas, Caesar, tuae clementiae laus est, eorum ..; Ligar. 10. quod igitur et conari occultius et efficere cautius potuit, id ..; Deiot. 18.

5. **nach Partikeln**: ante igitur misisti; Quinct. 81. aut igitur docebat .. aut ..; Sulla 25. — cum igitur ... dixerint; Verr. I, 80. cum igitur praetor interdixerit; Caecin. 89. cum igitur de furto quaereretur; Cluent. 165. cum igitur eos vinciret; Deiot. 22. — iam igitur est ita perspicuum; Verr. II, 165. — [minus igitur lucri facit;] Flacc. 91. non modo igitur nihil prodest, sed obest etiam Clodii mors Miloni; Milo 34. — non est igitur circumventus; Cluent. 127. non igitur ... id erit eius vitrico fraudi aut crimini; Muren. 74. non igitur impressio ... non imperium, non secures ad iniuriam faciendam Flacci animum impulerunt; Flacc. 85. non igitur a suis, ... sed a suorum ... urguetur inimicis; Balb. 59. non igitur reus ex ea causa .. redundat Postumus, sed ..; Rab. Post. 11. non igitur provocatio ista lege datur, sed ..; Phil. I, 22. atqui ‖ atque ‖ haec acta per te; non igitur homicidas; ib. II, 31. non igitur exempla maiorum quaerenda (sunt), sed ..; ib. IX, 3. non igitur magis Lepines Octavium ... quam Ser. Sulpicium occidit Antonius; ib. 7. non igitur, quod ereptum non est, id existimandum est datum; ib. XI, 20. non igitur sentis; ib. XIII, 30. — praeclare igitur facitis, tribuni plebis, qui ..; Phil. III, 25. primum igitur ... Siciliam citabo; Verr. II, 146. primum igitur illud est; Cluent. 10. primum igitur hic habuit studia suorum ardeutia; Planc. 20. primum igitur acta Caesaris servanda censeo; Phil. I, 16. — quocumque igitur to modo *appellari verum est*; Scaur. 50. quoniam igitur videtis qui ... velint; Font. 15. huius quoque igitur criminis te accusante mentio nulla fiet; div. Caec. 32. — recte igitur maiores ... putarunt; Sex. Rosc. 116. recte igitur unus invictus es; Marcell. 12. rursus igitur eodem revertamur; Sex. Rosc. 41. rursus igitur vis nudatum illum atque solum a re publica relegatum videri; Phil. X, 6. — *si igitur, L. Quincti, ita quoque* ... verum factum esset ..; Tull. 53. si igitur ipsum Oppiauicum ... absolvissent; Cluent. 61. si igitur rettulit falsum senatus consultum, tum est rogatio; dom. 50. si igitur Caesar hostis; Phil. III, 21. sic igitur Plancius nihilo minus quaestor est factus ..; Planc. 60. — tum igitur, his rebus auditis, memiuisti fieri senatus consultum; Muren. 51. tum igitur maiores nostri populares non fuerunt, qui ..; dom. 80. ut igitur intellegeretis qualem ipse se consulem profiteretur; Phil. II, 11. ut igitur in seminibus est causa arborum et stirpium, sic ..; ib. 55. ut igitur Catilinam diligentia mea ... fregistis, sic ..; ib. IV, 15. ut igitur alia, sic hoc, C. Pansa, praeclare; ib. IX, 3. ut igitur si ipsum consulam quid velit, sic ..; ib. 13.

II. **Frage**: luxuries igitur hominem ... et cupiditates ... impulerunt? Sex. Rosc. 39. placet igitur? ib. 131. id igitur tu moleste tulisti? Verr. I, 25. quemquam igitur putas dubitaturum? ib. II, 153. potes igitur dicere nihil tibi obesse? ib. 168. hunc tu igitur imperatorem esse defeudis, Hortensi? ib. V, 32. amandat hominem ... quo? ... Panhormum igitur? Verr. V, 69. potest igitur testibus iudex non credere? Font. 21. gravior igitur vobis erit hostium volantas quam civium? ib. 32. potestis igitur ignotos notis, iniquos aequis ... anteferre? ib. potestis igitur principia negare, cum extrema conceditis? Caecin. 44. potes igitur dicere? ib. 48. recte igitur diceres te restituisse? ib. 55. mihi ipsi igitur praeter periculum et infamiam quid quaeretur? Cluent. 70. huius igitur habitus vitae invidebat? ib. 171. dabitis igitur Alexandriam clam peteutibus his ‖ iis ‖, quibus ..? leg. agr. I, 1. ibit igitur in exsilium miser? Muren. 89. hunc igitur virum, Laeli, quibus tandem rebus oppugnas? Flacc. 6. in hac igitur urbe se iactant, quam oderunt? ib. 61. ipse igitur ille ‖ille ipse — ipse ille ‖ ... narravit? ib. 92. his tu igitur epistulis, Deciane, recitatis ... putasti ..? ib. 93. in hunc igitur gregem vos nunc P. Sullam ... reicietis? Sulla 77. hunc igitur tu .. domo et patria ... cedere curasti? dom. 5. eos igitur ego potissimum damnare debui, quorum ..? ib. 9. „infirmas igitur tu acta ‖ infirma sunt igitur tua acta — i. s. i. tua sententia acta ‖ C. Caesaris? ib. 39. hanc vos igitur, pontifices, ... potestatem dabitis, ut ..? ib. 44. potest igitur damuati poenam snstinere indemnatus? ib. 77. hoc tu igitur homo popularis iure munitam civitatem et libertatem nostram putas esse oportere? ib. 80. quam igitur maiores nostri sceleratis ac nefariis civibus maximam poenam constitui posse arbitrati sunt, eandem ..? ib. 101. ius igitur statuetis esse unius cuiusque vestrum? ib. 106. ex his igitur bonis ... di immortales domum meam concupiverunt? ib. 108. tu igitur domi meae conlocasti, quam ex urbo tota sustulisti? ib. 110. hanc tu igitur dedicationem

appellas, ad quam ..? ib. 118. quod igitur ex aliquo .. monstro significatum caveremus, id ..? har. resp. 26. nihil te igitur neque maiores tui ... neque sacerdotium ipsum ... permovit? ib. 27. eius igitur vitam quisquam spoliandam ornamentis esse dicet? Sest. 83. „haec est igitur tua disciplina“? Cael. 39. nihil igitur illa viciuitas redolet? ib. 47. credibile est igitur? ib. 56. id igitur Caelius non videbat? ib. 58. ex hac igitur domo progressa ista mulier de veneni celeritate dicere audebit? ib. 60. id igitur quisquam Cn. Pompeium ignorasse dicere audebit, quod ..? Balb. 14. cuius igitur audita virtus dubitationi locum non daret, huius ..? ib. 16. hanc tu igitur ... coudicionem statuis Gaditanis, .. ut ..? ib. 25. potest igitur, iudices, L. Cornelius condemnari? ib. 46. hosce igitur imperatores habebimus? prov. cons. 15. omnibus igitur rebus ornatum hominem ... aedilem factum esse miraris? Planc. 30. hanc igitur ipsam (tribum) cur non edidisti? ib. 38. dubitatis igitur, iudices, quin ..? ib. 39. de Cispio mihi igitur obicies, quem ..? ib. 75. hunc igitur diem ... sibi propouens Milo ... veniebat? Milo 42. reprehendo igitur? minime vero; Ligar. 20. quod igitur facinus nec in hominem imprudentem caderet ... nec in facinorosum ... id ..? Deiot. 16. quod igitur .. nemo in me dixit, id ... diceres? Phil. II, 22. hi igitur his maioribus ab alienis potius consilium petereut quam a suis? ib. 26. hunc igitur quisquam ... pertimescat? ib. 74. non igitur miliens perire est melius quam ..? ib. 112. hunc igitur ego consulem ... putem, qui ..? ib. III, 12. poteritis igitur exploratam habere pacem, cum ..? ib. VII, 16. ab hoc igitur viro quisquam bellum timet, qui ..? ib. X, 14. potest igitur stare res publica freta veteranis sine magno subsidio iuventutis; ib. 18. recedit igitur a Mutina? ib. XII, 4. his igitur omuibus victoriam sperantibus ‖ spectantibus ‖ pacis nomen adferemus? ib. 10. huic igitur importuno .. parricidae quid habemus ..? ib. 13. est igitur quisquam, qui ..? ib. XIV, 9. — ecquando igitur isto fructu quisquam caruit ..? Verr. V, 66. — ecquid [igitur] interest, Piso, inter haec interdicta? Caecin. 93. ecquis est igitur ... qui illud aut fieri noluerit aut ..? Phil. II, 29. — obtitosue igitur hos putatis esse? Verr. I, 122. eine igitur ... potissimum et scelus suum et illius periculum committebat? Cluent. 172. idemne igitur ... sapientissimi viri iudicabunt, quod ..? Muren. 83. videtisne igitur quantum *intersit* inter populum Romanum et contionem? Sest. 127. esne igitur patriae certissimus parricida? Vatin. 35. potestne igitur nostra maiestas a Gaditanis ‖ Gaditanis ‖ benigne conservari, si ..? Balb. 37. possumusne igitur tibi probare auctorem exempli atque facti illius ..? ib. 46. parumne igitur, inquies, magna reliuquemus? Marcell. 26. videsne igitur hunc splendorem omnium? Ligar. 83. visne igitur te inspiciamus a puero? Phil. II, 44. scimusne igitur, Pausa, quibus in locis nunc sit? ib. XII, 23. possumne igitur satis videri cautus? ib. 25. possumusne igitur in Antonii latrocinio aeque esse tuti? ib. 27. existimasue igitur, M. Lepide, (acc. c. inf.)? ib. XIII, 10. — nnm igitur ex eo bello partem aliquam laudis appetere couaris? Verr. V, 5. num igitur hoc tempore causa mntata est? Cluent. 92. num igitur negari potest? Flacc. 32. num quis est igitur qui tum dicat ..? Sulla 52. num igitur in hoc officio ... sententia mea reprehenditur? Sest. 15. num est igitur dublum ... quin .. ? prov. cons. 24. num fundos igitur factos populos Latinos arbitramur? Balb. 54. num igitur aut fundos factos Veliensis ... arbitramur? ib. 55. num dubitas igitur quin omnes ... te aedilem fecerint? Planc. 18. num igitur ista tua Sarda Pythagoram aut Platonem norat aut legerat? Scaur. c. 4. § 5. num igitur in his criminibus, iudices, *residet* etiam ‖ resit etiam — residet iam — restat etiam ‖ aliqua suspicio? ib. 14. num igitur ulla quaestio de Africani morte lata est? Milo 16. profectio certe animum tuum non debet offendere: num igitur remansio? Ligar. 4. num igitur me fefellit? Phil. II, 92. num igitur, utrum horum sit, dubitare possumus? ib. 1V, 8. num igitur eum .. temerarium civem aut crudelem putares? ib. VIII, 14. num igitur Brutus exspectavit decreta nostra, cum studia nosset? ib. XI, 27. num igitur reprehendistis ‖ reprehenditis ‖? ib. 36. — „num quid igitur oportet nisi tris sortes conici“? Verr. II, 127. num qua igitur is bona Lentuli religione obligavit? dom. 124. num quid igitur aliud in iudicium veuit nisi ..? Milo 31. num quis est igitur tam demens qui ..? ib. 78. — qualis igitur hostis habendus est is, a quo ..? Phil. XI, 3. — quando igitur est turpe? dom. 72. — quantam igitur illi spem praedae proposiham arbitramur fuisse? Verr. III, 150. quantum igitur quaestum putamus factum esse? ib. — quid igitur pugnas? Quinct. 43. quid igitur demonstrat? ib. 48. qui locus igitur absentis defendendi procuratori primus datus est? ib. 61. quae me igitur res praeter ceteros impulit? Sex. Rosc. 2. quid igitur est? ib. 36. quae res igitur tantum istum furorem ... obiecit? ib. 40. qui sunt igitur in isiis bonis? ib. 107. ad cuius igitur fidem confugiet? ib. 116. quid igitur? ib. 121. div. Caec. 33. Verr. a. pr. 20. II, 148. V, 9. Caecin. 60. Flacc. 55. 88. Phil. I, 38. quo teste igitur hoc planum faciam? Qu. Rosc. 42. quem igitur ex his tribus a me testem exspectabis? ib. quid est igitur quod fieri possit? Verr. a. pr. 32. quo tempore igitur auris iudex erigeret? ib. I, 28. quae fuit igitur causa? ib. 80. quid igitur te iuvat Neronis iudicium? ib. 84. quid igitur in iudiciis sequemur? ib. 128. quem ‖ quid ‖ igitur? civem Romanum; ib. II, 106. ex quo igitur crimen atque accusatio nascitur? ib. 162. quem igitur ... condemnari necesse est, is ... absolvi potest? ib. 180. quid igitur est quod ... intellegi velim ..? ib. III, 39. qua re igitur id, quod ais, adsecutus es? ib. 41. quo modo igitur hoc adsequar? ib. 112. quid igitur est reliquum? ib. 176. quid igitur dicis ‖ dicet ‖? ib. 205. quae sunt tibi igitur exempla? ib. 212. quae est igitur defensio? ib. 225. quid igitur nobis faciendum est? ib. IV, 11. quis vestrum igitur nescit quanti haec aestimentur? ib. 14. quid futurum igitur est? ib. 36. quae deprecatio est igitur ei reliqua? ib. 112. quis igitur praetorem appellat? ib. 146. quae est igitur ista accusatio? Font. 4. a quibus versuras ... factas esse dicunt? ... a quibus igitur? ib. 11. quid est igitur, ubi elucere possit prudentia? ib. 23. qui igitur convenit? Caecin. 7. quis igitur? ib. 14. quibus igitur in rebus vis intellegi potest? ib. 31. quid igitur fugiebant? ib. 44. quae res igitur valuit? ib. 53. quo tandem igitur animo esse exisiimatis aut eos ..? imp. Pomp. 16. quis igitur hoc homine scientior umquam aut fuit aut esse debuit? ib. 28. quod igitur nomen umquam ... clarius fuit? ib. 43. quid igitur ait Hortensius? ib. 52. quo tandem igitur animo fuisse illos arbitramini? Cluent. 29. „a quo igitur est corruptum?“ ib. 63. quo tandem igitur ore mentionem corrupti iudicii facitis? ib. 65. quid igitur censores secuti sunt? ib. 126. quo tandem igitur Habitus metu adductus ... conatus est? ib. 170. quae fuit igitur alia causa quaerendi? ib. 183. quos tandem igitur xviros fieri vult? leg. agr. II, 21. quid igitur est causae quin ..? ib. 74. quibus igitur testibus ego hosce possum refutare nisi vobis? Flacc. 7. quid refert igitur ..? ib. 21. in quo igitur praetoris est diligentia requirenda? ib. 32. quo modo igitur dicit? ib. 90. quid igitur ego cessi aut qui timor fuit? dom. 56. quid igitur responderem? har. resp. 17. quos igitur haruspices ludos minus diligenter factos pollutosque esse dicunt? ib. 22. quis igitur optimatium discordiam molitur? ib. 40. qui sunt igitur REPULSI? ib. 56.

cuius igitur mortem ulciscemini, ... de eius virtute viri quid vos loqui ... putatis? Sest. 81. quo modo igitur ... accusas Sesium, cum ..? ib. 90. quod igitur est eius modi crimen, ut ..? Cael. 23. quid igitur fuit nisi quaedam temeritas ac libido? ib. 34. quae sunt igitur meae partes? Balb. 1. cuius igitur? ib. 7. quid habes igitur dicere de Gaditano foedere eius modi? ib. 33. quos igitur prudentissimos interpretes foederum ... esse arbitramur? ib. 45. quo modo igitur L. Cossinius tiburs ... civis Romanus est factus? ib. 53. quod mihi igitur certamen esset huius modi? Piso 20. qui latrones igitur, si quidem vos consulcs? ib. 24. quae est igitur poena? ib. 43. 44. quo modo igitur est acquius? Planc. 16. quis est igitur qui neget? ib. 23. quod est igitur boc accusationis, Triari, genus? Scaur. 23. *quid igitur, si ..?* ib. 45. quae fuisset igitur iusta causa restituendi mei, nisi ..? Milo 36. quem igitur cum omnium gratia noluit, hunc voluit cum aliquorum quercIla? ib. 41. quem ad modum igitur cum dies non fefellit? ib. 45. apud quem igitur hoc dico? Ligar. 7. quae est igitur alia (poena) praeter mortem? ib. 13. quae fuit igitur umquam in ullo homine tanta constantia? ib. 26. quid igitur causao excogitari potest cur ..? Deiot. 20. qui igitur adulescens ... nihil umquam nisi severissime et gravissime fecerit, is ... saltavit? ib. 27. quae est igitur ista cupiditas legis eius ferendae, quae ..? Phil. I, 21. quonam modo igitur Dolabella pervenit? ib. II, 75. quid igitur cessas? ib. 110. quae est igitur exspectatio aut quae vel minimi dilatio temporis? ib. III, 2. qui sunt igitur reliqui, quos sors divina delectet? ib. 26. quid igitur D. Brutus de M. Antonio iudicavit? ib. IV, 8. quis illum igitur consulem nisi latrones putant? ib. 9. quam legem igitur se augur dicit tulisse ..., hanc dubitabit contra auspicia latam confiteri? ib. V, 8. quid igitur illo die aliud egistis nisi ut ..? ib. 29. cuius igitur siugularem prudentiam admiramur, eius stultitiam timemus? ib. 50. quid igitur profectus est vir fortissimus? ib. VII, 12. quae est igitur spes ... eis pacem cun populo Romano esse posse? ib. 22. quam igitur municipiis et coloniis ad excludendum Antonium auctoritatem damus? ib. VIII, 4. quae est igitur in medio belli causa posita? ib. 8. quid est igitur cur eis ... M. Bruti sit suspectus exercitus? ib. X, 17. quae igitur haec comitia? ib. XI, 19. quis igitur is est? ib. 26. quorum igitur veteranorum animos ne offendamus vercmur? ib. 38. quis igitur mihi praestat? ib. XII, 23. quid igitur censet? ib. XIII, 6. — qui igitur probari potest? Flacc. 33. qui igitur id factum est? Scaur. 14. — quisnam igitur ... tuebitur P. Scipionis memoriam? Verr. IV, 80. quonam igitur haec modo gesta sunt? Cluent. 65. quonam igitur pacto probari potest? Milo 32. — quo me igitur vertam? Verr. III, 166. quo me igitur ... revocas? ib. 210. quo igitur (amandat dominem)? ib. V, 70. quo usque igitur is ... nomine bostis carebit? Phil. XIV, 6. — quorsum igitur haec disputo? Quir. 5. quorsum igitur haec oratio pertinet? dom. 116. — ubi est igitur remedium? Verr. I, 142. ubi est igitur illa exspectatio, quae ..? Flacc. 21. ubi est igitur illa laus oratoris, quae ..? ib. 22. ubi igitur crimen est? ib. 68. ubi erit igitur illud firmissimum praesidium pudoris? Sulla 77. ubi est igitur crimeu? Balb. 7. ubi est igitur exceptum foedere Gaditano, ne ..? ib. 32. ubi est igitur sapientia iudicis? Rab. Post. 12. — unde igitur potius incipiam? Verr. IV, 3. unde igitur subito tanta ista mutatio? Pbil. I, 53. unde igitur ista suspicio vel potius unde iste sermo? Phil. XIV, 14. uude igitur ordiar? Fr. B, VII, 17. — utra igitur est splendidior, utra inlustrior commemoratio? div. Cacc. 65. utram igitur putas legem molliorem? Verr. I, 26. uter igitur facilius suae sententiae rationem redderet? Cluent. 106. utra igitur causa popularis debet videri? Sest. 109. uter igitur nostrum est cupidior dicti? Planc. 85. in utro igitur haec fuit? Milo 43. — utrum igitur boc Gracci statuent ..? Flacc. 27. utrum igitur nostrum est an vestrum hoc vetus proverbium ..? ib. 65. utrum igitur peccato meo nomen subeo an rc iudicata? dom. 72. utrum igitur haec Aesopum potius pro me aut Accium dicere oportuit ..? Sest. 123. utrum igitur me conturbare oportet, an ..? Planc. 68. utrum igitur in nefariis civibus ulciscendi, cum possis, an pertimescendi diligentior cantio est? Phil. VII, 3. utrum igitur augurem lovis Optimi Maximi ... *nos*, utrum populus Romanus libentius sanciet, Pompeium an Antonium? ib. XIII, 12. utrum igitur aequius, utrum melius rei publicae fuit ..? ib. 30.

ignarus, nicht wiſſend, unkundig, unerfahren: A. **bei Subſtantiven**: alqs: ei misero, absenti, ignaro ... omnia vitae ornamenta deripi convenire; Quinct. 64. [tametsi erat] ignarus quantum sibi ... mali constitueretur; Verr. I, 65. ei ‖ bi ‖ denique illud, ignari totius negotii ac religionis ... sustulerunt; ib. IV, 77. filia ... ceteros sui tanti mali ignaros esse cupiebat; Cluent. 13. adeone ignarus (es) disciplinae consuetudinisque nostrae, ut ..? Rabir. 28. tam eram rudis, tam ignarus rerum, tam expers consilii aut ingenii? Sest. 47. at etiam ... splendorem maculare voluerunt, ignari quid gravitas, quid integritas ... valeret; ib. 60. non sum tam ignarus, iudices, causarum, ... ut ..; ib. 119. si quis, iudices, forte nunc adsit ignarus legum, iudiciorum, consuetudinis nostrae; Cael. 1. dicat se non imperitum foederis, non rudem exemplorum, non ignarum bellici *iuris* fuisse; Balb. 47. tu me ignaro, nec opinaute, inscio uotes et tuos et tuorum amicorum necessarios ..? Planc. 40. nec tam sum demens tamque vestri sensus ignarus atque expers, ut .; Milo 72. nec vero eram tam indoctus ignarusque rerum, ut ..; Phil. II, 37. accessit ut Caesare ignaro ... beneficio amicorum eius magister equitum coustituereturr; ib. 62. belli nomen poueudum quidam in sententia non putabant: tumultum appellare malebant, ignari non modo rerum, sed ctiam verborum; ib. VIII, 2. — ille: non illum miserum, ignarum casus sui ... videtis? Sex. Rosc. 98. ac tameu ignarus ille qui consules esseut, exsanguis ... se ex curia repente prorupuit; har. resp. 2. sed idem casus illum ignarum quid profiteretur ... caeno et sordibus inquinavit; Piso 72. — quis: nam quis est omnium tam ignarus rerum, tam rudis in re publica ..? Marcell. 22. quis enim est tam ignarus rerum, ... qui ..? Phil. III, 4.

adulescens: quod (id) imperitus adulescens ... ignarus, invitus, sine conlegis ... fecisse dicatur; dom. 139.

consul: hanc .. beluam .. solvit .. consul ... ignarus quidem certe et imprudens impendentium tantorum scelerum et malorum; Sest. 16.

dominus: primo dominus, iguarus iucommodi sui, gaudeat; Verr. III, 119.

homo: ego homo imperitus iuris, ignarus negotiorum ac litium, hanc puto me habere actionem; Caecin. 32. homines totius ignari negotii ... rem in medium vocare coeperunt; Cluent. 77. cum in theatro imperiti homines, rerum omnium rudes ignarique, cousedcrant; Flacc. 16. quem (Caesarem) maxime bomines iguari veritatis mihi esse iratum putabant; Sest. 41. recitavit homo et bumanitatis expers et vitae communis ignarus; Phil. II, 7. noune satis est ab homiuibus virtutis ignaris gratiam bene mereutibus non referri? ib. XIV, 13.

populus: ignaro populo Romano quid agerctur; sen. 13.

viri: ferebant in oculis bominem quidam boni viri, ... sed illius, ut ego arbitror, furoris ignari; har. resp. 43.

B. **allein:** I. loquuntur: sicut volgo ignari rerum loquebantur; Sest. 15.

II. apud: quibus criminibus ignari apud ignaros aut invidos *infamata* ‖ formata ‖ causa est; Scaur. 13.

Ignavia, Feigheit, Muthlofigkeit: I. obest: ne illorum simulatio, horum obsit ignavia; Phil. X, 18.

II, 1. tego: utrum ... latere in occulto atque ignaviam suam tenebrarum ac parietum custodiis tegere (Rabirium convenit) ..? Rabir. 21.

2. certo cum: denique aequitas, temperantia, fortitudo, prudentia, [virtutes omnes] certant cum iniquitate, luxuria, ignavia, temeritate; Catil. II, 25.

III. ratio: cum ignaviae ratio te in fugam atque in latebras impelleret; Rabir. 22.

ignavus, feige, träge: I. alqs: „quid Cleomenes?“ „ignavus fuerat“; Verr. V, 110.

homo: at homo inertior, ignavior ... proferri non potest; Verr. II, 192.

II. constituo: quem ad modum in bello poena ignavis ab imperatoribus constituitur; Caecin. 46.

ignis, Feuer, Brand: I. **absolut:** sequuntur: quid deinde sequitur? verbera atque ignes et illa extrema ad supplicium damnatorum; Verr. V, 14.

significat: non enim ... praedonum adventum significabat ignis e specula sublatus aut tumulo; Verr. V, 93.

II. **nach Verben:** 1. adfero: obsessum te dicis, ignem adlatum; Verr. I, 80.

admoveo: cum ignes ardentesque [eandentesque] laminae ceterique cruciatus admovebantur; Verr. V, 163.

circumdo: eum interim Dyrrachii milites domum ... obsidere coeperunt et ... ignis circumdederunt; Piso 93. f. restinguo; Catil. III, 2.

commendo: vobis illum ignem Vestae sempiternum ... commendat; Catil. IV, 18.

commiseco: f. restinguo; dom. 144.

conicio: f. restinguo; Qu. Rosc. 17.

exstinguo: prospicite ne ille ignis aeternus ... sacerdotis vestrae laerimis exstinetus esse dicatur; Font. 47.

extorqueo: quorum impium ferrum ignisque pestiferos meus ille consulatus e manibus extorserat; Planc. 98.

facio: ignem ex lignis viridibus ... fieri iussit; Verr. I, 45.

inforo: qui non solum vestris domiciliis atque tectis, sed etiam deorum templis atque delubris sunt funestos ac nefarios ignis inferre conati; Catil. III, 22.

inicio: f. IV. ardere.

perverto: deorum ignis, solia, meusas ... perverit; har. resp. 57.

subicio: ignemque circum subieere coeperunt; Verr. I, 69. huic ordini ignem novum subici non sivistis; Rab. Post. 13. f. restinguo; Catil. III, 2.

refrigero: f. restinguo; Qu. Rosc. 17.

restinguo: uonne ut ignis in aquam conlectus continuo restinguitur et refrigeratur, sic ..? Qu. Rosc. 17. nam toti urbi ... subiectos prope iam ignis circumdatosque restiuximus; Catil. III, 2. cuius iguem illum sempiternum non sum passus aut sanguine eivium restingui aut cum totius urbis incendio commisceri; dom. 144.

2. interdico: VELITIS IUBEATIS UT M. TULLIO AQUA ET IGNI INTERDICATUR? dom. 47. ubi enim tuleras, ut mihi aqua et igni interdiceretur? ib. 82. quae (leges) iubent ei, qui do vi ... damnatus sit, aqua et igni interdici? Phil. I, 23. tamquam si illi aqua et igni interdictum sit; ib. VI, 10.

3. inicio in: qui, cum templum illud arderet, in medios se inlecit ignis; Scaur. 48.

III. **nach Substantiv:** interdictio: non ademptione civitatis, sed tecti et aquae et ignis interdictione adigebantur ‖ faciebant ‖; dom. 78.

IV. **Umstand:** amburi: cum illum ambustum religiosissimis ignibus cognovi muliebri ornatu ex incesto stupro .. emissum; har. resp. 4.

ardere: an tum eras consul, cum in Palatio mea domus ardebat, non casu aliquo, sed ignibus iniectis instigaute te? Piso 26.

circumsaepiri, al.: ut vos isdem ignibus circumsaepti me primum ictum pro vobis et fumantem videretis; har. resp. 45.

inferre: cum ille saxis et ignibus et ferro vastitatem meis sedibus intulisset; har. resp. 15.

inflammare: dicitur inflammasse taedas eis ignibus, qui ex Aetnae vertice erumpunt; Verr. IV, 106.

minitari: comites vero Antonii ... huic urbi ferro ignique minitantur; Phil. XI, 37. cui (patriae) igni ferroque minitatur; ib. XIII, 47.

oppugnari: in qua civitate non modo legatus ... eircumsessus, non modo igni, ferro, manu, copiis oppuguatus, sed aliqua ex parte violatus sit; Verr. I, 79.

torreri: etiam si in Phalaridis tauro inclusus suceensis ignibus torreatur; Piso 42.

tueri: ut ... amicitias igui perspeetas tueat; sen. 23.

violari: f. oppugnari.

ignobilis, unbekannt, unberühmt: alqs: si quis antem hoc uno uititur, quod sit ignobilis; Clnent. 112. non dico C. Serranum, ... sed Cu. Manlium, non solum ignobilem, verum sine virtute; Plaue. 12. qui autem evenit ut tibi † Inlia ‖ Inlia prognatus, Iuliae filia natus, Iulia avia natus ‖ natus ignobilis videatur? Phil. III, 17.

argentaria: qui ... Romae argentariam non ignobilem fecit; Caecin. 10.

familia: quo in oppido non isti ex aliqua familia non ignobili ... mulier esset; Verr. V, 28.

homines: hominum iguobilium virtutem persaepe nobilitatis iuertiae praetnlerunt; Balb. 51. f. medieus.

loeus: ubi si quis ignobili loco natus ita vivit, ut .., Cluent. 111.

medicus: utebatur autem medieo non iguobili ‖ medieo ignobili ‖ et speetato ‖ sed speetato ‖ homine; Cluent. 47.

ignobilitas, Unbekanntheit, Niedrigkeit der Abkunft: 1, 1. obicio: multis viris fortibus ne ignobilitas geueris obiceretur; Mureu. 17. ignobilitatem obieit C. Caesaris filio; Phil. III, 15.

2. dico de: quae porro amentia est eum dieere aliquid de uxorum iguobilitate, cuius pater Numitoriam Fregellanam .. habuerit uxorem? Phil. III, 17.

II. propter: quos nemo propter ignobilitatem nominat; Sex. Rosc. 90.

ignominia, Schimpf, Schande, Entehrung: I. **absolut:** cadit: et in illo communi ineommodo nulla in quemquam propria ignomiuia nominatim cadebat; Sest. 30.

est: iguomiuia autem illa gravis tam diu in illo homine fuit; Verr. II, 67. deinde praetores urbani ... numquam sibi ad eam rem censoriam ignomiuiam impedimento esse oportere duxerunt; Cluent. 121. misera est ignominia indiciorum publicorum; Rabir. 16. hane insignem ignominiam, quoniam uni praeter se iuusta sit, [est] putet esse leviorem, dum modo ..; prov. cous. 16.

II. **nach Verben:** 1. aceipio: Volcatius idem apud te postea fuit, eques Romanus, tanta accepta ignominia; Verr. II, 58. minime esse mirandum, si ... tauta iguominia et calamitas esset accepta; ib. V, 100.

adimo: libenter reddiderit adempta ignominia foedissimi criminis; Sulla 90.

conqueror: quo modo ego illam labem, igno-

miuiam calamitatemque totius ordinis conquerar? Verr. a. pr. 40.

deprecor: surrexit P. Africanus ... et illam iguominiuiam a familia deprecatus est; Phil. XI, 17.

dimitto: possemus hanc iniuriam ignominiamque uomiuis Romani inultam impuuitamque dimittere? Verr. V, 149.

habeo: quod vero ita avocatur a Mutina, ut ab urbe tamquam pestifera flamma arceatur, quam habet ignominiam? Phil. VI, 6.

perpetior: Sicilia, tot hominum antea furta, rapinas, iniquitates ignominiasque perpessa; Verr. III, 65.

praetereo: ut adulescentiae maculas ignominiasque praeteream; Verr. a. pr. 11.

puto: nisi honos ignominia putanda est; Balb. 7.

queror: uam quid ego Ostiense incommodum atque illam labem atque ignominiam rei publicae querar? imp. Pomp. 33.

relinquo: pertimescit ue ... dedecus aeteruum miseris atque iguominiam relinquat; Font. 48.

suscipio: ne quae iusignis huic imperio macula atque iguominia suscipiatur; Font. 36.

vito: sed cum homines vincula, neces ignominiasque vitant: Caecin. 100.

2. libero: et eum omni ignominia liberat; Cluent. 132.

3. adiungo ad: adiungemus ad hanc labem ignominiamque mortis etiam C. Marii nomen? Rabir. 27.

carpo ad: certe in multorum peccato carpi paucos ad ignominiam non oportet; Cluent. 129.

pertineo ad: quae uou ad privatam ignominiam vitiorum ... pertinent; Catil. I, 14.

sortior ad: et paucos ex multis ad iguominiam ||[et turpitudinem]|| sortiere? Cluent. 129.

valeo ad: ut ordiuis nomen nou tantum ad honorem quantum ad iguominiam valeret; Verr. III, 97.

III. **nach Substantiven:** causa: quapropter in omnibus legibus ... haec ignominiae causa praetermissa est; Cluent. 120.

dolor: qui tamen ipse „iguominiae dolore", ut ait poeta, „victor insolens ... se victum non potuit pati"; Scaur. c. 3. § 3.

periculum: cum illi ... damuatio omne iguominiae periculum iam abstulerit; Cluent. 10.

IV. **Umstand:** 1. adficere: at nou nemo aut iguominia adfectus aut ... bonis quidem suis utitur; Quinct. 49. cum is ... ignominia mortuum ... adfecerit ||asperserit||; Sex. Rosc. 113. quis tanta ignominia adfectus est? Verr. II, 139. minore ignomiuia te adficisset; ib. 140. ut Heius adficeretur ignominia; ib. IV, 18.

appeti: ignominiis omnibus appetitus ... nihil commisit; Quinct. 98.

concidere: praesertim cum in Albucio nec Pisouis libidines nec audacia Gabiui fuerit ac tamen hac una plaga concidcrit, ignominia senatus; prov. cons. 16.

concidi: nondum erat vestris tam gravibus tamque multis iudiciis ignominiisque concisus; Phil. XII, 11.

condemnare: qui Gabinii litteras insigni quadam nota atque ignominia nova condemnastis; prov. cons. 25.

deformari: ut ... eandem (imaginem) deformatam ignominia lugeutemque videat? Muren. 88.

notari: ne is ... macula turpissimaque ignominia notetur; Quinct. 99. sic hominibus ignominia notatis neque ad honorem aditus ... esset; Cluent. 119. idue ego optarem ||optaram||, ut inimicus mens ea, qua nemo umquam, ignominia notaretur? Piso 45. an illa nou gravissimis ignominiis monimentisque huius ordinis ... sunt notanda, quod ...; Phil. V, 17. qui (Marrucini) ignominia notandos censuerunt eos, si qui militiam subterfugissent; ib. VII, 23.

2. ad: ita is ... ipse sua scientia ad ignominiam alterius contentus non fuit; Cluent. 134. haec inusta est a te, a te, inquam, mortuo Caesari nota ad ignominiam sempiternam; Phil. I, 32.

cum: classes optimae ... cum magna iguominia populi Romani amissae; Verr. a. pr. 13. at habet magnum dolorem, unde cum honore decesseris, eodem cum ignominia reverti; Muren. 89. ut cum dignitate potius cadamus quam cum ignominia servamus; Phil. III, 35. agitur enim non qua conditione victuri, sed victurine simus au cum supplicio iguominiaque perituri; ib. IV, 12.

per: omnia vitae oruamenta per summum dedecus et iguominiam deripi; Quinct. 64. ut ab senatu iudicia per ignominiam turpitudinemque auferantur; Verr. I, 23. quid autem potest esse ... quod non ad miseros aratores per summam iniuriam ignominiamque perveuerit? ib. III, 226. ut videreutur per hominum idoneorum ignominiam sua auctoritate iudicia reprehendisse; Cluent. 130. quod a se quaestore Ostiensi per iguominiam ad principem et senatus et civitatis ... rem frumentariam trauslatam sciebat; Sest. 39.

sine: ut ... iniurian sine ignomiuia sibi imponerent; Quinct 96. ut ipsi sine iguominia molestiaque discederent; Verr. III, 69. nec elabi alio accusatore poterat Albius nec sine ignominia calumniae relinquere accusationem Cluentius; Cluent. 86. habebit igitur ... res publica civem sine iguominia quemquam? ib. 129. domo per scelus erepta ... carere sine maxima ignominia rei publicae, meo dedecore ac dolore nou possum; dom. 146.

ignominiosus, ſchimpflich, entehrend: nou modo crudelem superbamque dominationem uobis, sed ignominiosam etiam et flagitiosam ferendam esse ||esse ferendam||; Phil. III, 34.

ignorantia, Unkenntniß: quae superbia! quanta ignorantia ||ignoratio|| sui! Cluent. 109.

ignoratio, Unkunde, Unkenntniß: I. debet: eius ignoratio de aliquo purgatio debet videri; Sulla 39.

II. abutor: ut iguoratione tua ad hominis miseri salutem abuterer; Ligar. 1.

III. suscipi: sed iudicavit a plerisque ignoratione potius et falso atque inaui metu cupiditate bellum esse susceptum; Marcell. 13.

ignoro, nicht wiſſen, nicht kennen, unkundig ſein: I. **absolut:** alqs: si ignorauet, ... hoc iuris in omnis constitueres; Verr. I, 168. ut ... vos, qui ignoratis et exspectatis, scire possitis; Catil. III, 3. simul et vos, non ignorantis, iudices, admoncbo (acc. c. inf.); Balb. 44.

II. **mit Ergänzung:** 1. **indir. Frage:** cum postea quid futurum esset iguorares; Quinct. 83. superbia vero quae fuerit quis ignorat? Verr. I, 123. uemo enim ignorat quo hic in civitate sua splendore ... sit; Verr. II, 111. quanti ... fieri soliti sint quis ignorat? ib. III, 45. quanti auctoritas eius haberetur ignorabas? ib. IV, 19. qui esset ignorabas; ib. V, 166. quantus in L. Crasso pudor fuerit ... quis ignorat? Font. 24. itaque propter haue avaritiam imperatorum quantas calamitates ... nostri exercitus ferant quis ignorat? imp. Pomp. 37. quid socii de imperatoribus nostris existiment quis ignorat? ib. 43. nunc qua cupiditate homines in provincias ... proficiscantur ignoraut videlicet isti, qui ..; ib. 67. in quibus quantus splendor sit, quae vestrum ... ignorat; Cluent. 46. quid denique cotidie cogitet quem ignorare nostrorum ||nostrum|| putat ||putet||? ib. 194. quid consilii ceperis quem nostrum ignorare arbitrariis? Catil. I, 1. quae sit vis, quae auctoritas, quod pondus ignorant; Flacc. 9. quasi isti ||hi|| ... quid mihi ... pro ratione mei temporis faciendum fuerit ignorent; dom. 31. reditus vero meus qui fuerit quis ignorat? Sest. 131. an vero, iudices, vos soli ignoratis ... quas ille leges ...

fuerit impositurus ..? Milo 33. quantum nomen illius fuerit ... quis ignorat? Deiot. 12. qui albus aterne fuerit ignoras; Phil. II, 41. qua in re quanta fuerit utergue vestrum perfidia in Dolabellam quis ignorat? ib. 79. quaero deinceps, num hodiernus dies qui sit adlaturus ignoro; ib. VII, 1. ignorabat legio Martia, quarta, nesciebant veterani quid ageretur; ib. XIII, 33.

2. **quin**: quamquam quis ignorat, qui modo unquam mediocriter res istas scire curavit, quin tria Graecorum genera sint vere? Flacc. 64.

3. **acc. c. inf.**: neminem vestrum ignorare arbitror, iudices, hunc ... sermonem .. fuisse; Verr. I, 1. quis enim ignorat eos usque ad hanc diem retinere ... consuetudinem hominum immolandorum? Font. 31. quos quis ignorat duodecim coloniarum fuisse et a civibus Romanis hereditates capere potuisse? Caecin. 102. an vero ignoratis portum Caietae ... a praedonibus esse direptum ..? imp. Pomp. 33. quis enim vestrum hoc ignorat dici? leg. agr. II, 41. an ignoratis cetera illa ... vectigalia perlevi saepe momento fortunae, inclinatione temporis pendere? ib. 80. [si hunc statum, quem habetis, esse non ignoravi]; ib. 103. quis enim nostrum, iudices, ignorat ita naturam rerum tulisse, ut ..? Sest. 91. aut quis ignorat, in eius modi domo ... servos non esse servos? Cael. 57. quis ignorat Achaeos ingentem pecuniam pendere l.. Pisoni quotaunis ..? prov. cons. 5. ipsam vero urbem Byzantiorum fuisse refertissimam ... signis quis ignorat? ib. 6. cum ignorarent, si illam civitatem essent adepti, hanc se perdidisse; Balb. 30. cum Latiuis omnibus foedus esse ictum ‖ictum‖ ... quis ignorat? ib. 53. quis ignorat maximum infecebram esse peccandi impunitatis spem? Milo 43. love enim tonante cum populo agi non esse fas quis ignorat? Phil. V, 7. quem tum ille demens laedere se putabat edictis, ignorans, ... ea vere recidere in memoriam pueritiae suae; ib. XIII, 19.

III. **mit Object**: alqm: ut, quod ille dictitat, alicui, qui te ignoret, verum esse videatur; Verr. a. pr. 28. quod enm quis ignoret; ib. V, 168. et illum et me vehementer ignoras; Rab. Post. 33.

alqd: quod adhuc vos ignorare non mirum est; Sex. Rosc. 5. ignorabas haec? Verr. III, 132. ignorabas haec omnia? ib. 132. iam hoc non ignoratis, iudices, ut ..; Cluent. 67. quae partim libera a vobis, partim etiam ignorata vobis sunt; leg. agr. II, 35. si postea cognorat ipse aliquid, quod in consultatu ignorasset; Sulla 81. id igitur quisquam Cn. Pompeium ignorasse dicere audebit, quod ..? Balb. 14. an hoc tu, Laterensis, ignoras? Planc. 73. an est quisquam qui hoc ignoret? Milo 8. quod te, Caesar, ignorare non arbitror; Deiot. 26.

animum: nec enim animum eius potestis ignorare nec copias; Phil. XI, 32.

benevoleutiam: quorum ego nec benevolentiam erga me ignorare ... debeam; Sex. Rosc. 4.

causam: is causam ignorat, se ipsum probe novit; Sex. Rosc. 142. ignoro causam, detestor exitum; Phil. VIII, 7.

consuetudinem: quoniam minime ignoras consuetudinem dicendi meam; Sulla 47. nemo nostrum ignorat ... consuetudinem regiam; Rab. Post. 29.

copias: f. animum.

cupiditates: quibus in rebus istius cupiditates et insanias quis ignorat? Verr. II, 85.

hominem: qui et rem agnoscit neque hominem ignorat; Flacc. 46.

imperatorem: ne qui diutius in tauta penuria virorum fortium talem imperatorem ignorare possit; Verr. V, 25.

insanias: f. cupiditates.

iter: ne ignorans verum iter gloriae gloriosum putes (acc. c. inf.); Phil. I, 33.

ius: tum vero ius omne noster iste magister mutandae civitatis ignorat; Balb. 27. quod ius si Cn. Pompeius ignoravit; ib. 64.

locum: explanandum est enim diligentius eorum causa, qui locum ignorant; Verr. V, 96.

magnitudinem: alterius ... magnitudinem animi in patria liberanda quis ignorat? Phil. XI, 9.

morem: hunc tu morem ignorabas? Vatin. 32.

rem: res praetoribus erat nota solis, ignorabatur a ceteris; Catil. III, 6.

viam: totam ignoras viam gloriae; Phil. I, 33.

ignosco, verzeihen, für schuldlos erklären: I. **absolut**: 1. **unperfönlich**: a. **subst.**: locus: esse apud hominem constantem ignoscendi locum; Muren. 63.

ratio: tametsi non modo ignoscendi ratio ... de civitate sublata est; Sex. Rosc. 3.

ad: cui non ... maximorum scelerum veuia ulla [ad ignoscendum] dari possit? Piso 98.

b. **verbal**: quae si diceret, tamen ignosci non oporteret; Verr. I, 70. nam Sappho ... dat tibi iustam excusationem, prope ut concedendum atque ignoscendum esse videatur; ib. IV, 126. nefarium est facinus ignoscere; Muren. 62. ex quo nihil petit uisi ut ignoscatur; Milo 80. quid amplius postulatis? an, ne ignoscatur? Ligar. 13. „delicti veniam peto, ut ignoscatur oro“; ib. 30.

2. **perſönlich**: alqs: quod temere commisisti in indicium ut denuntiarat, rogasti ut ignosceret; Qu. Rosc. 26. de quo si paulo altius ordiri ... videbor, ignoscite; Verr. IV, 105. et si forte videbor altius ... petisse ... quaeso ut ignoscatis; Caecin. 10. „nihil ignoveris“; Muren. 65. si me ... efferret aliquando ad gloriam ... animi quidam dolor, quis non ignosceret? har. resp. 17. non ignovit, mihi crede, nou; ib. 37. ac si ... de me ipso plura dicere videbor, ignoscitote; Sest. 31. si ob *eam* causam peccaret ..., tamen ignosceret nemo; ib. 134. si solus (diceremi), certe ignosceretis; prov. cons. 1. cur ego non ignoscam, si anteposuit suam salutem meae? Piso 79. ignosco, et eo magis, quod ... Rab. Post. 20. „C. Caesar, cave ignoscas ..“; Ligar. 14. ignosce, ignosce, Caesar, si eius viri auctoritati rex Deiotarus cessit; Deiot. 12. quod non fecisti, ignosco; Phil. II, 34. ego tamen, quoniam condemnatum esse pro nihilo nit, iam hoc in ‖pro nihilo sit, ita, pro nihilo est, si ita esset ‖ ignoscerem; ib. 56.

iudices: ignoscite in hoc uno, iudices; Verr. V, 141. „ignoscite, iudices“; Ligar. 30.

viri: ignoscent alii viri boni ex Sardinia; Scaur. 43.

Züge: ignoscent † delecones ‖ignoscent denique omnes‖ ab eodem Cn. Pompeio civitate donati; Scaur. 43.

II. **mit Dativ**: alicui tamen ei ... possim aliquo modo ignoscere; Sex. Rosc. 55. Metello ... prorsus non possum ignoscere, si quid stulte facit; Verr. II, 162. quis huic ignoscat, si ... ab religione officii declinarit? ib. III, 2. ut sibi, quod eae res abessent, ignosceretur; itaque omnis liberatos discessisse et esse ignotum omnibus; ib. IV, 140. poterone ... ignoscere Cleomeni, qui secum fugere ... iussit? ib. V, 104. quis est cui magis ignosci conveniat, .. quam si quis quem imprudens occiderit? Tull 51. sin erunt et aperta et nefaria, Cluentio ignoscere debebitis; Cluent. 18. ignoscendum est eos, qui postea nihil audierunt; Sulla 81. quod in tanto sibi scelere ignoverit; har. resp. 37. sed ego Atratino ... ignosco; Cael. 2. ignoscebam vobis attente audientibus, propterea quod ..; ib. 25. sed in hoc labeuti ‖in hoc tandem — in hoc tantum‖ Postumo non ignoscam; Rab. Post. 23. quibus ipse iguoristi; Ligar. 15. eis etiam praemia postulat, quibus ut ignoscatur si postulet, impudentissimus iudicetur; Phil. VIII, 25. — ceteris: ceteris non modo nihil ignoscendum, sed

etiam acriter est resistendum; Cael. 2. verum tamen ceteris * sit ignoscere, ..; Fr. B, XIII, IV, 2. — mibi: multis de causis mihi Fabius debebit ignoscere si minus eius famae parcere videbor; Tull. 3. mihi ignoscone non deberetis, si tacerem; Cluent. 18. et mihi, quaeso, ignoscite, si ..; leg. agr. II, 49. etenim debuisti, Vatini, ... mihi ignoscere, si ..; Vatin. 2. qua re peto a te, ut mihi ignoscas, Vatini, cum ‖ quod ‖ ..; ib. 7. hic mihi ignoscet Cn. Domitius Siucaius; Scaur. 43. ut mihi Tubero, cum de se eadem diceremi, ignoscoret; Ligar. 8. tametsi ignoscite mihi, iudices; Fr. B, VI, 53. — nemini: cum a te ignosci nemini vellent; Ligar. 15. — tibi: cum diceres ignosci tibi oportere; Verr. I, 157. posses, ut tibi ignosceret, postulare? ib. V, 138. ignosco tibi, si ..; Balb. 32.

adulescentiae: ego si quid liberius dixero, vel ... vel ignosci adulescentiae poterit; Sex. Rosc. 3.

amicis: ut ... timidis amicis ignoscam; sen. 23.

delicto: huius ‖ eius ‖ sententiae sunt et praecepta huius modi: ... nunquam cuinsquam delicto ignoscere; Muren. 61.

homiui: ignosci oportere ei homini; Sex. Rosc. 51.

inimicis: cum ignoverit suis (inimicis); Ligar. 29.

ordini: ſ. populo.

populo: sed hoc ignoscant di immortales velim et populo Romano ... et huic ordini; Phil. I, 13.

silentio: quorum silentio ignosco; Phil. I, 15.

viris: quibus (viris) semel ignotum a te esse oportet; Deiot. 39.

ignotus, unbekannt: A. **bei Substantiven:** alqs: Q. Minucius eques Romanus ... vobisque, iudices, nou ignotus; Verr. II, 69. si tibi iguoto apud iguotos, apud barbaros ... nomen civitatis tuae profuisset; ib. V, 166. qui tibi esset ignotus; ib. dubitabitis, iudices, quiu ab hoc ignotissimo Phryge nobilissimum civem vindicetis? Flacc. 40. quibus eras ‖ erat ‖ ignotus; Piso 1.

alqd: si vetera mihi ignota (indicit) cum Hortensio communicata, respondit Hortensius; Sulla 51. uisi forte tibi esse ignotum putas, quod te iudices emiseruut excussum et exhaustum; har. resp. 37.

causa: si iam esset iguota (causa); dom. 57.

dies: profectiouis huius diem illi notum, reditus illius huic ignotum fuisse; Milo 52.

eques: quid, si equitibus Romanis nou obscuris uecque ignotis ... manus ab Apronio ... adferebantur ..? Verr. III, 60. quasi vero iguotus nobis fuerit splendidus eques Romanus, Trebonii pater; Phil. XIII, 23.

homo: demonstrant ... hunc hominem ... Romae ignotum de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20. praedia concupiscere bominis ignoti, quem omnino nnmquam viderat; ib. 105. ignotum bominem scilicet pluribus verbis commendo; Qu. Rosc. 18. fac ... tautum bominum numerum ignotissimorum atque alienissimorum pepercisse huius capiti; Font. 3. quae potest eloquentia disputando ignoti hominis impudentiam confutare? Scaur. 19.

iudices: ignotis te iudicibus uti malle quam notis iudicavisti; Planc. 42.

nomen: quod ... etiam nomen ante illud tempus populo ignotum fuisset; Cluent. 79.

senator: mibi enim hic senator ignotus est; Phil. XI, 4.

servi: rem tauti sceleris ignotis alienisque servis non esse credendam; Cael. 53.

testis: a testibus quaeretis ignotis; Flacc. 6. ne ignotis testibus ... civem ac supplicem vestrum dederetis; ib. 24. neque vero, iudices, quicquam aliud in ignoto teste facere debemus nisi ut ..; Scanr. 15. at quo teste, di immortales! non satis quod uno, non quod ignoto, non quod levi; ib. 29.

viri: eius enim nomine, optimi viri nec tibi ignoti, male dicebat tibi; Deiot. 33.

volnus: quod (volnus) nobis ignotum esset; Phil. XII, 1.

B. **allein:** I. monent: si me non omnes noti ignotique monuissent; Verr. I, 31.

II. 1. antefero: potestis igitur iguotos notis, iniquos aequis ... anteferre? Font. 32.

2. credo: iam vero ... tam dementer tantae res creditae et ignotis et barbaris [commissae litterae] numquam essent profecto; Catil. III, 22.

probo: putabam nou solum notis, sed etiam ignotis probatam meam fidem esse; Verr. I, 19.

3. dico in: quid dicam in ignotum? Flacc. 23.

produco ad: utrum ... firmius fore putasti ... producero ad ignotos tauto post eum ..? Verr. V, 75.

III. apud: si tibi ignoto apud ignotos apud barbaros ... nomen civitatis tuae profuisset; Verr. V, 166.

per: quod per ignotos actum si comperisset, doleret, id ..? Cael. 54.

ilico, auf der Stelle, ſogleich, alsbald: conticisco: simul atque increpuit suspicio tumultus, artes ilico nostrae conticiscunt; Muren. 22.

convalesco: Avillius *ipse* ilico convalescit; Cluent. 37.

eo: ilicoue ad praetorem ire convenit; Quinct. 48.

immitto: scilicet tu praetor, ‖ ilico tu, praetor ‖ in mea bona apos voles immittes; Verr. I, 142.

vincio: deinde Pompulenum occisnm esse, ilico Varenum viuctum adservatum; Fr. B, II, 5.

ill — ſ. inl —

ille, jener: A. **bei Substantiven:** I. **Eigennamen:** illum alterum Chaerestratum; Sex. Rosc. 46. illum Atilium; ib. 50. L. Casaius ille; ib. 84. Autumedontem illum; ib. 98. Panurgum illum; Qu. Rosc. 31. ille Cn. Pompeius; div. Caec. 63. M. Catonem illum Sapientem; ib. 66. Africano illo; ib. 69. illum Rubrium; Verr. I, 65. ille Hadrianus; ib. 70. quod minus Dolabella Verri acceptum rettulit, quam Verres illi expensum tulerit; ib. 100. illum Voconium; ib. 107. A. Trebouium illum proscriptum; ib. 123. ille ipse M. Marcellus; ib. II, 4. ille M. Cato ‖ illam ‖; ib. 5. illi Syracusani; ib. 48. illius ipsius M. Marcelli; ib. 50. illis ipsis [Bidinis]; ib. 69. Heraclius ille Syracusanus; ib. 62. Heraclius ille; ib. 65. Apronio illi; ib. 108. illa Verria; ib. 154. illa Sicilia; ib. 185. Crassi illi; ib. 191. Q. ille Apronius; ib. III, 22. eidem illi Docimo; ib. 83. illum Papirium Potamonem; ib. 137. [L.] Piso ille Frugi; ib. 195. Cupidinem illum; ib. IV, 4. ille L. Mummius; ib. ille Cupido; ib. 7. Cupidinem illum; ib. 13. Phaselis illa; ib. 21. C. Catonis, illius, qui consul fuit; ib. 22. illa Verria; ib. 24. illa Attalica; ib. 27. Pamphili illius; ib. 35. illa eadem Diana; ib. 77. illa Diana; ib. 78. idem ille Scipio; ib. 97. haec [Scipio] ille non intellegebat; ib. 98. ille Paean; ib. 128. Archimedem illum; ib. 131. Venus illa; ib. 135. illum Numidicum; ib. 147. Verria illa; ib. 151. illius Africani; ib. V, 25. Tertia illa; ib. 31. Tertia illa; ib. 40. Nico ille [nobilissimus pirata]; ib. 79. Tyndaritani illius; ib. 124. illum Herennium; ib. 155. illum P. Gavium; ib. 164. ille Iuppiter; Font. 30. ex quibus intellegi potest multa in illum ipsum [Scaurum] esse dicta; ib. 38. ille Terentianus; Caecin. 27. Appius ille Caecus; ib. 54. Medea illa; imp. Pomp. 22. ille L. Sulla; ib. 30. eodem Cn. Pompeio; ib. 44. eundem illum Oppianicum; Cluent. 22. quem ad modum viva Dianaea instituerant, ita mortua illa ... profecti sunt; ib. 22. M. illius Aurii; ib. 23. A. Aurium illum; ib. 25. illius adulescentis Oppianici; ib. 33. illum Magium; ib. 39. illum Asuvium; ib. 37. illi (Martiales); ib. 43. Staienus ille; ib. 68. illum Oppiauicum; ib. 76. illnd igitur Iuniaum per vim factum est; ib. 103. illius Vibii; ib. 165. Stratone illo; ib. 178. Nicostratum eundem

illum; ib. 181. Stratonem illum; ib. 184. illum Oppianicum; ib. 190. illa Roma; leg. agr. II, 87. Blossius illos ac Vibellios; ib. 93. illi Campani; ib. 97. illa Capua; ib. III, 16. ille Gracchus; Rabir. 20. illum Cornelium ¦Catil. III, 9. ille Romulus; ib. 19. ille, ille Iuppiter; ib. 22. Scipio ille; ib. IV, 20. Paulus ille; ib. 21. Scipio ille; Muren. 66. illa vetus (Graecia) . . . hoc uno malo concidit; Flacc. 16. cum illae (Athenae) . . . enitebant; ib. 17. Cymaeus ille Athenagoras; ib. Heraclides ille Temnites; ib. 42. illum Heraclidem; ib. 45. illi Pythodori, Aetidemi, Epigoni ‖ Lepisones — Archidemi ‖; ib. 52. Cappadocem illum; ib. 61. seni illi Flacco; ib. 89. Marco illi Catoni; Sulla 23. L. ille Torquatus; ib. 34. illum Autronium; ib. 71. Metello illi Numidico; Arch. 6. M. Catonem ‖ Catonem ‖ illum senem; ib. 16. ille Ennius; ib. 18. illi C. Mario; ib. 19. Themistoclem illum; ih. 20. ille Marius; ib. illi Maximi, Marcelli, Fulvii; ib. 22. magnus ille Alexander; ib. 24. Ilias illa ‖ illi arsilla — arsilla ‖; ib. ille Fulvius; ib. 27. ille Caesonianus Calventius; sen. 13. Numidicum illum [Metellum] ‖ C. Metellum; ; ib. 25. Sergius ille; dom. 14. illam Syriam; ib. 23. ille novicius Ligus; ib. 49. quod illi (Decii) ne auditores quidem suae gloriae, ego etiam spectator . . . esse potuissem? ib. 64. Kaeso ille Quinctius; ib. 86. Scatonem illum; ib. 116. ille Q. Papirius; ib. 127. M. Horatius ille Pulvillus; ib. 139. P. ille Scipio; har. resp. 6. qui illam (Karthaginem) a multis imperatoribus obsessam . . . evertit; ib. 6. P. Africanus iterum consul ille maior; ib. 24. ilia Cilicia; Sest. 55. Antiochum Magnum illum; ib. 58. ille Cyprius miser; ib. 59. Piso ille; ib. 68. ille Serranus; ib. 72. Gracchum illum; ib. 82. illo Q. Metello; ib. 124. Numidici illius Metelli; ib. 130. Themistoclem illum; ib. 141. illo Hercule; ib. 143. illis Paulis, Maximis, Africanis ‖ viris ‖; Vatin. 28. [Atratini] illius pietatem non reprehendat; Cael. 1. Caecus ille; ib. 33. Q. ilia Claudia; ib. 34. illos Camillos, Fabricios, Curios; ib. 39. illae (Baiae) vero nou loquuntur solum, verum etiam personant; ib. 47. Venerem illam; ib. 52. illa Venus; ib. atque ita Caelium ad illam (Clodiam) attulisse (acc. c. inf.); ib. 53. Semiramis illa; prov. cons. 9. illas (Gallias) praetorias; ib. 17. M. ille Lepidus; ib. 20. illius P. Servilii ‖ illa P. Servilii (gravitate dicendi) ‖; ib. 22. ille C. Marius; ib. 32 Q. Scaevola ille augur; Balb. 45. sed cum illam (Cererem) . . . ex Graecia deligerent . .; ib. 55. illi Latini; ib. 64. C. illi Mario; Piso 20. Taurea illo Vibellio; ib. 24. illa vetere (Capua); ib. 25. ille M. Regulus; ib. 43. ille Epicurus; ib. 59. M. Catone illo; Planc. 20. illum luventium; ib. 58. illius Crassi; Scaur. c. 3. § 2. Capitolium illud; ib. 47. illius L. Metelli; ib. 48. Palladium illud; ib. ille P. Rutilius; Rab. Post. 27. Ahala ille Servilius; Milo 8. Appius ille Caecus; ib. 17. illud Cassianum, „cui bono fuerit“; ib. 32. illum Caecilium; Deiot. 25. Cn. Domitius ille; ib. 31. Antiochus, Magnus ille; ib. 36. Appium illum; Phil. I, 11. ille Brutus; ib. 13. illud Cassianum; ib. II, 35. ille Tarquinius; ib. III, 9. Tuditanus ille; ib. 16. illam Galliam; ib. V, 5. illam Galliam; ib. 37. illo Iano; ib. VI, 15. alii remittere eum nobis Galliam citeriorem, illam ultimam postulare; ib. VII, 2. Caesar Vopiscus ille; ib. XI, 11. illa (Capua) impios civis indicavit, eiecit exclusit; ib. XII, 7. illa (Gallia) enim huius belli propulsandi . . . principatum tenet; ib. 9. illis Muribus [Deciis]; ib. XIII, 27. L. ille Septimius; Fr. B, II, 10. P. Africanus ille; ib. VI, 12. illo (Sulla) mortuo; ib. 27.

II. **Gattungsnamen: 1. attributiv:** iuter illam usitatam accusationem; Verr. a. pr. 55. nisi quod in illa (accusatio) tunc . . . testes dantur; ib. illam accusationem; ib. II, 116. illi accusatores; ib. I, 98. illos accusatores; ib. IV, 53. illius accusatoris; Cluent. 141. illam acerbitatem; ib. 151. acies illa; Scaur. 20. illa actione; Rabir. 17. [acta illa]; Sest. 40. acta illa; prov. cons. 44. illum actum istius vitae; Verr. I, 32. ille aditus; prov. cons. 34. adiutoribus *illis* ‖ tuis ‖; Balb. 25. illa adoptatione; dom. 77. illa adrogantia; div. Caec. 36. illam adrogantiam atque ferociam; leg. agr. II, 91. illa adrogantia; ib. 95. ilio adventu; Verr. IV, 95. ille adulescens; Planc. 58. Melini illius adulescentis; Cluent. 12. illius adulescentis; ib. 23. 24. 168. illum adulescentem; ib. 21. 168. ex illa impura adulescentia; Verr. I, 32. illa (adulescentia); Cael. 41. ille adulter; Piso 28. *illa aedes;* Scaur. 48. illarum aedium; Phil. II, 68. illis aedibus ‖ sedibus ‖; ib. 104. illa aedificatio; Piso 48. illud aedificium; Tull. 21. illa aedificia; leg. agr. II, 88. illa aequitas; Planc. 33. aerario illo; Verr. II, 5. illius aeris; ib. IV, 98. aera illa; ib. V, 33. illa aestiva; ib. 96. illa aetas; Cluent. 13. aetas illa; ib. 168. Rabir. 26. Cael. 7. illius aetatis; Flacc. 5. (3. 45.) illi aetati; Quinct. 56. Cluent. 51. Cael. 76. illam aetatem; Flacc. 42. Cael. 11. Deiot. 28. illa aetate; Verr. III, 62. Vatin. 24. illa aetate ‖ illi aetati ‖; Phil. V, 45. aetate illa; ib. XIV, 28. illam aetatulam; har. resp. 42. illum agrum; leg. agr. II, 57. 79. Rabir. 32. illos agros; leg. agr. II, 68. illis agris; ib. 84. illam altitudinem; prov. cons. 34. ille defensor et amicus; div. Caec. 23. amicus ille; Verr. V, 136. amici illi; dom. 49. amorem illum; Sex. Rosc. 53. illa amplitudine; Verr. I, 131. illis paludibus et angustiis; leg. agr. II, 52. illi aniculae; Scaur. 10. illud animal; Piso 21. ille animus idem meus; sen. 33. ille animus; Planc. 53. illum animum; Sest. 81. 113. ille annus; sen. 3. 4. Sest. 15. 58. 72. Piso 26. [annus ille]; Sest. 19. illius anni; ib. 55. 56. 59. 62. anni illius; Vatin. 30. tertium illum . . . annum; Verr. a. pr. 40. in illum (annum), quo alius praetor fuit, regredietur? Verr. I, 109. illum annum; ib. II, 8. 128. Quir. 11. Planc. 49. illo ipso anno; Verr. II, 116. illo anno; ib. V, 21. sen. 4. Sest. 53. 65. ✕ 66. Vatin. 29. Planc. 71. antiquis illis; Muren. 17. illos antiquos et barbatos; Fr. B, VII, 18. illo antistite; har. resp. 14. ille anulus; Verr. III, 185. illum aprum; ib. IV, 95. illo appellatore; ib. 146. aquilam illam; Catil. I, 24. II, 13. tu ut illa (aquila) carere diutius possis . . .? ib. I, 24. illam aram; har. resp. 28. illis aratoribus; Verr. III, 180. ille arator; ib. 227. ille archipirata; ib. V, 78. [de illo archipirata]; ib. 79. ille ardor; Balb. 49. illud argentum; Verr. IV, 39. ✕ ✕. 44. illa argumenta; Planc. 53. illa arma; dom. 79. Milo 3. Marcell. 13. qua (serrula) illud armarium potuisse ita circumsecari videretur; Cluent. 180. illi arti; Quir. 20. illis artibus; Cael. 54. artium illarum; Balb. 15. illo artificio; Verr. II, 36. illud asylum; ib. I, 85. illa atrocitate; ib. IV, 100. illius atrocitatis; Cluent. 9. illa auctione; leg. agr. II, 56. illi auctores; Verr. II, 47. leg. agr. II, 21. illo auctore; Flacc. 93. ille auctor; Piso 95. [illis auctoribus ‖ actoribus ‖]; Phil. II, 26. illa auctoritate; Verr. III, 61. V, 108. illa auctoritas; Marcell. 10. omina illa atque auspicia; leg. agr. II, 92. illa auspicia; Milo 43. Phil. V, 7. authepsa illa; Sex. Rosc. 133. ille avunculus; Phil. VIII, 2. insuber ille avus; Piso fr. 7. illud auxilium; Rabir. 2. illi auxilio; Planc. 86.

illos barbatos; Muren. 26. barbatis illis; Sest. 19. Cael. 33. ſ antiqui. non hac barbula, . . . sed illa horrida; Cael. 33. bellum illud; Verr. II, 159. Muren. 31. Phil. II, 39. illis Punicis bellis; Verr. IV, 108. illo bello; ib. 115. Sest. 12. Phil. V, 39. VIII, 31. illud bellum; Verr. V, 5. Font. 41. imp. Pomp. 26. 58. Muren. 32. bello illo; Balb. 51. illius belli; Deiot. 29. beluae illae; Sulla 76. illa belua; Milo 32. Phil. X, 22. XIII, 22. illam beluam; Milo 40. 85. illis benignis; Verr. IV, 6. illo biduo; ib. II, 64. Piso 14. illa, non . . . reddita biremis, sed . . . donata cybaea; Verr. V, 59. illa occursa-

tio et blanditia; Planc. 29. illorum ipsorum bonorum; Sex. Rosc. 103. illa bona; Verr. II, 46. Caecin. 74. Scaur. c. 2 § 4. illis bonis; Verr. II, 46. 50. illud bustum; Phil. II, 107.

illis caedibus; Sex. Rosc. 94. illa caedes; Cluent. 36. illam caedem; Flacc. 60. illam (caedem) vero senatus ... comprobavit; Milo 12. labi ‖labeii‖ illi atque caeno; Sest. 20. caenum illud; ib. 26. illa calamitate; Verr. I, 36. V, 132. Sulla 15. calamitate illa; Verr. V, 21. illius calamitatis; ib. 100. calamitatem illam; ib. 121. illam calamitatem; dom. 30. Piso 32. illa calamitas; dom. 76. illa caligine; Verr. III, 177. illa caligo; Phil. XII, 5. illam calliditatem; Sex. Rosc. 61. campus ille; Scaur. 25. illud (candelabrum); Verr. IV, 65. illud *candelabrum*; ib. 70. illis canibus; ib. I, 133. illi Cibyratici canes; ib. IV, 47. illi capilli; Piso 25. illo capite; Verr. I, 118. Rab. Post. 12. caput illud; Verr. IV, 128. carcer ille; ib. V, 143. illa castra; Catil. I, 10. II, 14. 21. Phil. II, 39. XIII, 30. casum illum; Verr. V, 92. prov. cons. 45. illum casum; dom. 84. Sest. 53. Phil X, 19. casum illum temporum ‖illorum temporum‖; ib. II, 28. cataplus ‖artata plus — arcata plus‖ ille; Rab. Post. 40. illa ... causa; Sex. Rosc. 4. illa causa; div. Caec. 64. ✕. Verr. V, 173. Caecin. 77. Cluent. 9. Sulla 9. Cael. 24. Scaur. 26. Milo 12. 19. Ligar. 17. 29. Deiot. 28. Phil. II, 28. quae causa, quae ratio est? una illa, iudices, quam videtis; Verr. III, 30. illam causam; ib. 84. Cluent. 50. illi causae; Caecin. 24. Cluent. 51. 54. causani illam; ib. 77. Sest. 70. prov. cons. 43. Balb. 49. Scaur. 27. Ligar. 27. Deiot. 23. causa illa; Cluent. 88. Piso 19. is tamen hanc causam ab illa debet seiungere; Cluent. 96. illae causae; Planc. 27. illam *causam*; ib. 89. illa celebritate; Cael. 49. illam incredibileni celeritatem; Quinct. 88. illam celeritatem; imp. Pomp. 40. celeritas illa; Phil. X, 11. illi censores; Verr. II, 138. illis censoribus; Cluent. 130. illum censum; Verr. II, 138. illa cera; div. Caec. 24. haec est iniqua certatio, non illa, qua tu contra Allemum equitabas; Quinct. 73. illa circumscriptione; Phil. VIII, 23. illum Aspendium citharistam; Verr. I, 53. illis viris atque civibus; Rabir. 27. illum civem; har. resp. 38. illo civi; Sest. 78. illos civis; Planc. 89. ili civi; Phil. V, 43. illa civitas; Verr. I, 89. IV, 72. Balb. 43. civitate illa ‖civitate‖; Verr II, 50. illa civitate; ib. 55. IV, 3. 138. 142. illam civitatem; ib. II, 163. IV, 76. 86. Sest. 141. Balb. 30. illarum civitatum; Verr. III, 175. illius civitatis; ib. IV, 111. V, 98. Flacc. 72. civitas illa; Phil. I, 1. illi civitati; ib. VIII, 19. illam cladem; Sest. 31. cladem illam fugamque; Phil. II, 54. illa clausula: Verr. III, 35. illam clementiam; ib. V, 115. codam illam; ib. II, 191. illa cogitatio; ib. II, 95. illa cogitatione; Sulla 11. illa coguatio; Verr. V, 215. cohors illa; ib. II, 27. illae cohortationes; Phil. XII, 15. conio illa; Cael. 26. illa colonia; leg. agr. II, 92. Sulla 61. illam coloniam; Catil. I, 8. illius coloniae; Sulla 60. illis columnis; Verr. I, 145. utrum existimatis miuus operis esse uuam columnam efficere ... an quattuor illas reponere? ib. 147. illae columnae; ib. 145. illius columnae; Phil. I, 5. illis suis comitibus; Verr. I, 63. comites illi; ib. II, 27. illa comitia; leg. agr. II, 27. sint igitur xviri neque veris comitiis ... neque illis ad speciem ... adumbratis constituti; ib. 31. illis comitiis; Muren. 38. Sest. 114. illo commodo; Phil. II, 40. illos competitores; Sulla 24. illum conatum; ib. 51. Fr. B, VIII, 19, b. illa concitatio; Cluent. 136. illa concursatio; leg. agr. I, 7. dom. 14. illi concursus; leg. agr. II, 4. illam condicionem; Planc. 6. Rab. Post. 16. illam coniunctionem; prov. cons. 45. illius coniurationis; Sulla 12. illa coniuratione; ib. 67. dom. 92. Sest. 9. illam coniurationem; Sulla 81. illa coniuratio; Sest. 9. conlegia illa; ib. 55. illo conlegio; prov. cons. 18. illo conloquio; Phil. XII, 27. conloquium illud; ib. illa consensio; Fr. B, XIII, VII. consensum illum; Phil. I, 30. illum consessum considero; Quinct. 47. ille consessus; Phil. V, 14. eadem illa vetera consilia ... repetuntur; Verr. a. pr. 17. illius consilii; Cluent. 119. illo consilio; Rabir. 26. cousilium illud; Phil. V, 13. illa consuetudo; Verr. I, 142. illam consuetudinem; Font. 31. excitavit illam suam non sopitam, sed ... consuetudinem ...; Sest. 67. illa consuetudo; Cael. 61. factum est primum illorum aequitate et sapieutia consulum; Cluent. 137. illis consulibus; leg. agr. I, 3. ille consul; Catil. II, 13. IV, 2. Piso 8. Milo 90. consules illi; Catil. III, 20. cum ... consul, ille, qui diem dixit, non potuerit ... cousistere; Flacc. 77. Campanum illum consulem; dom. 60. consulibus illis; Sest. 55. 60. illi consules; prov. cons. 3. consul ille; ib. 41. ille consule; ib. 45. consulem illum; ib. 19. etsi ille nullo modo consul; Phil. II, 10. ille consul; ib. III, 14. consules illos; ib. VIII, 15. illos consularis; Quir. 7. illi consulares; Phil. II, 13. illum consulatum; Sest. 37. ille consulatus; Planc. 98 illud senatus consultum; Verr. IV, 149. illo senatus consulto; Sest. 120. illa senatus consulta; ib. 129. Vatin. 8. Phil. II, 16. illa contentio; Sulla 43. Sest. 44. itaque discedam ab ea contentione ... et veniam ad illam, ad quam ..; Planc. 6. illae contiones; Cluent. 127. illa contione; Flacc. 54. Sest. 107. Piso 6. illa contio; Flacc. 54. ✕. Phil. XIII, 19. illae contiones; Sest. 106. illam contionem; Piso 17. Milo 71. illae contiones; ib. 12. illud conuberuium; Verr. V, 104. illa contumacia; ib. III, 5. illas miuas contumeliasque; Phil. II, 107. illo conventu; Verr. II, 22. 44. IV, 67. 137. V, 156. conventus illius; ib. II, 160. illum conventum; ib. IV, 138. conventus ille; Sest. 9. ille conventus; ib. 119. illi convivae; Verr. IV, 143. illo convivio; Verr. III, 61. V, 92. illud convivium; ib. IV, 63. illa convivia; ib. V, 94. illa copia mauuque; ib. III, 76. illa copia; Tull. 22. illa ‖accusatio‖ copia; Cluent. 18. illam copiam; leg. agr. II, 95. Sest. 77. illae copiae; dom. 58. illis copiis; Milo 71. corpusam illam; Piso 48. ille creator; Balb. 31. creta illa; Flacc. 37. eodem illo crimiue; Verr. II, 71. illius criminis; ib. III, 178. quod crimen eius modi est, ut ... usurum me illo non putarem; ib. V, 158. illa crimiua; Cluent. 10. illud crimeu; ib. 50. Planc. 55. crimen illud; Cluent. 103. Rab. Post. 6. criminibus illis; Deiot. 42. illa criminatione; leg. agr. III, 3. illum cruciatum; Verr. V, 170. crucem illam; ib. III, 59. illa crux; ib. IV, 24. V, 169. illam crucem; ib. IV, 26. V, 170. illa cruce; ib. 171. illa culpa; Cluent. 102. ille cumulus; prov. cous. 26. cupiditate illa; Verr. II, 85. illa cupiditas; ib. IV, 58. Scaur. 38. illa cupiditate; Cluent. 12. illam cupiditatem; Phil. XII, 7. postea quam illa petitionis magna cura liberatus sum; Verr. a. pr. 26. curia illa; Scaur. 46. illam curiam; Phil. XIV, 15. curriculo illo; Marcell. 2. illum custodem; Catil. III, 29. custos ille; Scaur. c. 1. § 3. non poteram in illius mei patriaeque custodis tanta suspicione non metu exanimari; Milo 65. cybaea: f. birenis.

illa damnatione; Cluent. 55. damnationem illam; ib. 65. illa damnatio; ib. 98. 102. illa decisione; Verr. I, 140. illam decisionem; ib. 141. illa decreta; dom. 75. ✕. illius decumani; Verr. III, 163. decus illud et ornamentum; prov. cons. 28. illius deductionis, honoris, muneris; leg. agr. II, 92. illa defectione; Piso 84. illa defensio; Verr. III, 151. V, 151. Caecin. 31. 90. Milo 14. illam defensionem; Verr. III, 175. illa defeusione; Tull. 32. Cluent. 52. Planc. 16. puto te ipsum, Piso, perspicere quanto ista sit angustior iniquiorque defensio quam si illa uterere; Caecin. 64. videbam in hac defensione ... plus dignitatis, in illa ... minus laboris futurum; Cluent. 145. illa vox atque defensio; ib. 94. defensor: f. amicus. illa definitio; Cluent. 5. illi deliberatori; Sest. 74. illorum delubrorum atque tem-

plorum; Sulla 19. ille demens; dom. 3. an ille demens ... foedior aut inquinatior ... fuit? har. resp. 51. hos ille demens iudices legisset; Phil. V, 15. quem tum ille demens laedere se putabat edictis; ib. XIII, 19. ille dente; Balb. 57. illa de precatione; Cluent. 8. destitutione illa; Quinct. 20. tua ista detrimenta sunt, illa nostra; Phil. II, 101. studiorum enim suorum Varro voluit illud, non libidinum deversorium; Phil. II, 104. eosdem illos deos; Verr. IV, 77. illi di penates ac familiares; dom. 143. etenim illos (deos) eo scelere violavit, quo uemo autea; har. resp. 5. illa dextera; Verr. V, 153. dextera illa; Flacc. 103. illi dicto; Sex. Rosc. 34. illis ipsis diebus; Verr. a. pr. 21. illum diem; Verr. II, 37. IV, 77. Sulla 91. dom. 45. Sest. 62. Deiot. 20. Phil I, 31. II, 88. 115. XIV, 3. Fr. C. 23. illo die; Verr. II, 70. 72. Cluent. 167. 168. 177. Rabir. 31. Catil. I, 7. Muren. 1. sen. 26. 27. dom. 5. X 14. 15. 39. 41. 79. 90. har. resp. 4. 22. Sest. 53. X 77. 78. 81. 145. Vatin. 5. Scaur. c. 3 § 4. Milo 88. 45. X 51. X 52. Phil. I, 5. 31. II, 82. 88. 89. III, 12. 24. V, 2 29. 38. VIII, 15. illis diebus; Verr. IV, 39. 140. Caecin. 19. dom. 118. Sest. 125. Piso 22. dies ille; Verr. IV, 110. Phil. II, 90. 107. ille dies; Verr. IV, 151. dom. 75. 76. Vatin. 6. Piso 52. Milo 69. Ligar. 37. Phil. VI, 2. illos dies; Verr. V, 30. Catil. III, 23. illius diei; imp. Pomp. 44. Sest. 28. Milo 86. Phil. II, 90. XIII, 31. diebus illis; Cluent. 108. et si non minus nobis iucundi .. sunt ei dies, quibus conservamur, quam illi, quibus nascimur; Catil. III, 2. illam diem: sen. 27. dies illi; har. resp. 23. diem illum; Sest. 26. illorum dierum; Piso 22. illo ipso et multis ante diebus; ib. 55. nisi vero aut ille dies, quo ..., aut ille, quo ..., rem publicam tamen non volneraruut; Milo 14. [ille die]; ib. 27. illa severitate ac dignitate; Verr. V, 46. illa dignitate; sen. 28. ille discessus; dom. 95. Milo 103. discessum illum; Piso 31. Rab. Post. 47. illo luctu atque discessu; Planc. 73. disciplinam illam; Verr. II, 7. illa disciplina; ib. III, 137. Cluent. 76. 107. illi disciplinae; sen. 14. illam disciplinam; har. resp. 20. illis discordiis; Balb. 60. illae dissensiones; Catil. III, 25. [illae dissensiones] ib. illa dissensio; Fr. C. 20. illa dissipatio; Phil. V, 11. illo dolore; Cluent. 13. illum dolorem; Caecl. 59. ille dolor; Piso 32. illa domina; Muren. 30. Marcell. 7. Triocalino illi domino; Verr. V, 11. illi moderatores, domini, expulsores; Sest. 125. illa domo; Verr. II, 46. V, 30. illam domum; Cluent. 27. dom. 115. Phil. II, 68. V, 12. domumque illam; Cluent. 189. domus illa; dom. 116. Cael. 55. Phil. II, 45. 69. illud ... donum; Verr. IV, 64. ille dux; ib. V, 69. illis duobus; Balb. 64.

illo edicto; Verr. I, 117. illud ipsum edictum; ib. 119. illud edictum; ib. 143. III, 36. edicto illo; ib. III, 53. illi eiulatus et gemitus; har. resp. 39. illo elogio; Piso 72. illam eloquentiam; Phil. II, 86. illam labem atque eluviem; dom. 53. illis emissariis; Verr. III, 91. emptioni illi; dom. 116. illud epulum; Vatin. 30. illo epulo; ib. 31. illi equites; Font. 26. Catil. I, 21. illis equitibus Romanis; Balb. 11. „ubi equites Romani illi, [illi]“ inquit tui? ..; Milo 94. illo errore; Verr. IV, 108. illae excusationes; Sulla 47. sed erat tunc excusatio oppressis, misera illa quidem, sed tamen iusta; Phil. VII, 14. exemplar illud; Muren. 66. illud exemplum; Verr. V, 94. Muren. 66. exempli atque facti illius; Balb. 46. illum exercitum; Catil. II, 4. 5. Muren. 79. Phil. XIII, 14. exercitum illum; Catil. II, 5. illo exercitu; Sest. 11. 12. Piso 41. Deiot. 28. exercitus ille; prov. cons. 5. illius exercitus; Phil. XI, 14. illa existimatio; Verr. V, 176. existimationis illius; Caecin. 9. illa expugnatio; Verr. I, 50. exsectio illa; Cluent. 180. illa exsectio; ib. 191. illa exspectatio; Flacc. 21. illa exsultatio Athamantis; har. resp. 39.

illa fabula; Cael. 71. turpissimum illud faciuus ... graviter tulit; Verr. a. pr. 29. illi facinori; Cluent. 56. illius facinoris; dom. 101. illud facinus; Milo 18. illa facinora; Phil. II, 109. illius facti; dom. 94. illud factum; ib. 97. facti illius; Milo 38. illa facultas; Muren. 24. illa faeneratione; Verr. III, 170. illam faecem; Flacc. 18. eandem illam famam; Cluent. 133. famem illam; Vatin. 32. ex acerrima illa equestri familia; Verr. a. pr. 30. ille familiaris; Verr. V, 136. illius familiaritatis; Cael. 75. illius fani; Verr. IV, 99. illo fauo; Flacc. 67. illo loco fauoque; har. resp. 28. illud fanum; ib. 29. illis fascibus; Sest. 17. illo fato; dom. 145. illa fata; Sest. 93. ille fautor; Sex. Rosc. 142. illa ipsa face; Verr. IV, 75. faces illas nuptialis; Cluent. 15. illae faces; Sulla 19. illas faces; Phil. II, 91. illa fax; ib. 3. illam feminam; Verr. IV, 102. feritate [[efferitate]] illa; Sest. 91. ferocia: f. adrogantia. illa festinatio; Verr. II, 99. invito despondit ei filiam suam, illam, quam ex genero susceperat; Cluent. 179. illi filio; ib. 22. ille filius; ib. 28. illum filium; ib. 33. Catil. IV, 23. Cael. IV, 23. Cael. 36. illa flagitia; Sex. Rosc. 118. ex illa flamma; Verr. I, 70. illa flamma; ib. IV, 69. dom. 30. har. resp. 45. Cael. 70. illam flammam; Cluent. 200. illa labes ac flamma; dom. 2. illo flore; Cael. 9. est enim ille flos Italiae, illud firmamentum imperii populi Romani, illud ornamentum dignitatis; Phil. III, 13. fluctibus illis; har. resp. 48. illos fluctus; prov. cons. 38. fluctus illos; Piso 72. illis fluctibus; Milo 5. illo foedere; Verr. V, 51. foedus illud; leg. agr. I, 11. illo fonte et seminario; Piso 97. fonte illo; Milo 103. illa forma; dom. 90. formidinem illam; Verr. III, 68. illa formula; Qu. Rosc. 25. illae amplissimae fortunae; Quinct. 49. illa fortuna; Sest. 17. Phil. V, 39. eandem illam fortunam; Sest. 146. illo foro; Verr. II, 44. fratres illi Gibyratae; Verr. IV, 32. ille fremitus; har. resp. 23. illa frequentia; Cluent. 167. Scyllaeo illo fretu; Sest. 18. fructu illo; Verr. III, 48. illos fructus; ib. 118. fructus illos; ib. V, 36. eodem illo frumeuto; ib. III, 179. illam fugam; Cluent. 25. illa fuga; Phil. II, 88. 8. f. clades. fugitivo illi; ib. I, 5. illo nidore atque fumo; Piso 13. fundum illum; Caecin. 15. 19. ille fundus; ib. 19. qua adiri poterat non modo in eum fundum ..., sed etiam in illum proximum; ib. 21. illo fundo; leg. agr. II, 82. illius funeris; Cluent. 201. illius furentis; Phil. III, 5. illa furia ac peste; Sest. 38. illa furia; ib. 39. eadem illa furia; Vatin. 40. hic di immortales ... mentem illi perdito ac furioso dederunt; Milo 88. illius furoris; Sulla 53. har. resp. 48. illo furore; dom. 107. ille furor; ib. 123. Vatin. 26 illis furoribus; Milo 32. illum furorem; Fr. B, VI, 7.

illa gaudia; Milo 77. ille genitus luctusque; Verr. III, 129. f. eiulatus. ille gener; Catil. IV, 3. illis gentibus; imp. Pomp. 41. [illam geutem]; Flacc. 64. illa gens; ib. 69. gentium illarum; prov. cons. 33. illud genus; Verr. II, 30. 141. III, 181. Sulla 59. Cael. 20. 25. Milo 3. perfecerat ..., ut pro suffragio Theommastus ... in tribus illis (generibus) renuntiaretur; Verr. II, 127. illo genere; Sest. 113. illius generis; ib. 130. illius generis et nominis; Phil. VII, 11. gigantibus illis; har. resp. 20. gladiatori illi; Catil. II, 24. illius gladiatoris; Muren. 50. Vatin. 37. ille gladiator; Muren. 83. Sest. 88. idem ille gladiator; dom. 81. illo gladiatore; Piso 19. illi gladii; ib. 21. illo gladio; Rab. Post. 7. ille gladius; Ligar. 9. si uti illis (gladiis) nullo pacto liceret; Milo 10. illis gladiis; Phil. II, 46. gladios illos; ib. 104. gloria illa; Verr V, 97. illa gloria; Muren. 29. Milo 34. illi gloriae; Ligar. 37. gradus illi Aurelii; Cluent. 93. illo gradu; Sulla 82. illam vim gravitatemque; div. Caec. 8. illa gravitate; Rabir. 26. Cael. 35. gravitatem illam; har. resp. 2. illam gravitatem; Sest. 130. illo grege; div. Caec. 49. illis mercennariis gregibus; Sest. 112.

ille gurges; dom. 124. ille gurges atque helluo; Piso 41. gurgitibus illis; ib. 81.

hastam illam; Phil. II, 64. illa hasta; ib. IV, 9. illius hellonis et praedonis; prov. cons. 11. ille helluo; Phil. XIII, 11. f. gurges. illam hereditatem; Verr. I, 27. II, 45. 59. illius hereditatis; ib. II, 4. illam hereditatem ‖ hereditatem illam ‖; ib. 22. illa hereditate; ib. 55. Caecin. 16. ille heres; Verr. II, 36. illi homines; Sex. Rosc. 117. Verr. III, 199. V, 59. 169. hominem illum; Verr. I, 69. hinc [illi] homines erant; ib. 121. illius hominis; ib. 144. III, 216. illo homiue; ib. II, 67. Flacc. 53. Cael. 13. Phil. VIII, 13. illis hominibus; Verr. III, 210. ille homo; ib. IV, 11. Font. 26. 38. Cluent. 94. Phil. III, 25. V, 19. hominem missum ... scitote esse ..., illum ipsum, qui ... praefuit; Verr. IV, 18. illorum hominum; ib. 93. illum hominem; Cluent. 79. Sest. 60. qua re delectant homines ... ludi, etiam illos, qui dissimulant; Muren. 40. nostri autem illi ... nostri, inquam, illi ... homines; ib. 63. illum Rudinum hominem ‖ rudem tum — rudem tu ‖; Arch. 22. illos homines; har. resp. 46. illi homini; Cael. 10. deinde tui municipes sunt illi quidem splendidissimi homines; Planc. 21. nequam est homo ille atque confideus; Phil. VII, 3. illum honorem; Verr. V, 35. Sest. 37. Piso 2. 62. illo honore; Verr. V, 38. Phil. I, 14. illius honoris; sen. 10. f. deductio. illius hospitae; Verr. II, 116. ille hostis; Muren. 31. illi hosti ac parricidae; Sulla 19. illum hostem; Sest. 73. prov. cons. 11. hostem illum et latronem et parricidam; Phil. IV, 5. illi hosti ac parricidae; ib. XIV, 4. illa humanitate; Cael. 54. Scaur. 33.

illa iactatione; prov. cons. 38. illo ictu; Verr. V, 119. illi idiotae; Piso 62. ille ignis; Font. 47. illum ignem; Cantl. IV, 18. ignem illum; dom. 144. ignominia illa; Verr. II, 67. illam ignominiam; Phil. XI. 17. ex hoc illa (imago) efficta est; Phil. XI, 6. illa immanitate; Verr. V, 145. illa immanitas; Sulla 75. illius imperatoris; Verr. IV, 115. illis imperatoribus; imp. Pomp. 8. idem ille imperator; ib. 43. imperatore illo; prov. cons. 9. illud imperium; Verr. II, 8. illius imperii; har. resp. 3. imperio illo; ib. illum impetum; Sulla 76. illo impetu; Cael. 63. illos impetus; Phil. II, 91. illorum impiorum; Planc. 90. illi impii; Phil. XIV, 32. illa vox et imploratio; Verr. V, 147. illa impudentia; ib. III, 169. illam impudentiam; Flacc. 46. illa impunitate; har. resp. 33. illam impuritatem; Phil. V, 16. illud incendium; Cluent. 137. illo incendio; dom. 129. Planc. 95. Scaur. 48. illis incendiis ac ruinis; Sest. 121. illa inclinatio; Balb. 58. illud quoque nobis accedit incommodum, quod ... M. Iuuius abest; Quinct. 3. illud incommodum; Verr. V, 39. 107. illo incommodo; Sest. 30. eodem illo indice; Cluent. 22. illum indicem; ib. 23. illo iudice; ib. 25. illud indicium; Sulla 43. illam infamiam; Verr. V, 40. Cluent. 4. ingenium illud; Catil. III, 11. eiusdem illius inimici; Sest. 108. illum inimicum; prov. cons. 19. initia illa; imp. Pomp. 10. illa initia; Cael. 11. illius iniuriae; Verr. I, 85. illam iniuriam; ib. 103. Cluent. 188. illa iniuria; Verr. V, 117. Planc. 34. ille miser atque innocens; Verr. V, 21. illorum innocentium; ib. 121. illorum innocentium; ib. 132. illa innocentia; Verr. III, 217. ille Achaicus inquisitor; Verr. a. pr. 6. inrisionem illam; Verr. IV, 144. ille autem insanus ... libellum mihi dat; ib. 149. illud insigne; ib. 48. illis insiguibus; Sest. 57. illa insolentia; Verr. IV, 89. illa insula; ib. I, 48. V, 145. illius insulae; ib. II, 154. illa integritas; Sest. 13. illa intercessio; Phil. II, 51. illud interdictum; Tull. 44. 46. Caecin. 91. illam interpellationem; prov. cons. 18. interpretatio illa; har. resp. 13. ille investigator atque ultor; Sulla 85. cum illa (invidia) magis sit timenda; Catil. III, 3. illa invidia; Flacc. 66. Piso 72. illo itinere; Verr. I, 63. Fr. B, II, 14. illud iter; Vatin. 12. Cael. 41. iter illud; Milo 28. iterque illud; Phil. I, 7. illo iudice; Sex. Rosc. 85. illis iudicibus; Verr. II, 42. Font. 25. Cluent. 108. 115. 134. iudicum illorum; Verr. II, 109. illi iudices; ib. Cluent. 60. 61. 94. illorum iudicum; ib. 140. Flacc. 98. illos iudices; Fr. B, VIII, 8. non omnia iudicia fieri mallet, quam unum illud, unde ... nascuntur; Quinct. 46. illud pecuniarium iudicium; ib. 85. illi iudicio; div. Caec. 47. Cluent. 79. 93. in illo maiestatis iudicio; Verr. I, 12. illud iudicium; ib. II, 71. V, 173. Cluent. 63. 64. 92. X. 96 X. 103. 119. 136. 138. Planc. 42. illo iudicio; Verr. II, 75. Cluent. 54. 62. 88. 100. 103. 123. 142 163. Rabir. 24. Rab. Post. 10. 37. Fr. A, III, 19. B, VIII, 8. XIII, 1, 6. iudicium illud; Verr. III, 55. Cluent. 9. illius iudicii; ib. 20. 45. 63. 92. 138. Sest. 89. illa iudicia; Cluent. 61. 62. 130. Milo 103. illis iudiciis; ib. 62. iudicio illo; Milo 86. illius iuris; Verr. I, 107. ius illud; Cluent. 175. iustitium illud; har. resp. 55. illa iuventute; leg. agr. II, 45.

illam labem; Verr. a. pr. 40. imp. Pomp. 33. illam labem pestemque; Vatin. 25. f. caenum. eluvies. ille labor; leg. agr. II, 6. Sulla 26. illi labores; Catil. I, 26. illorum laborum; Planc. 101. illae lacrimae; Verr. I, 153. Cael. 61. quoniam istis vestris lacrimis de illis recordor, quas ..; Planc. 104. illam lacunam; Verr. II, 138. illos lacus lucosque; ib. V, 188. illa lamentatio; sen. 17. ille lanista; Sex. Rosc. 118. lapidatione illa; dom. 14. illam latebram; Tull. 11. illius latronis; Catil. II, 24. latrone illo; Sest. 26. illo latrocinio; Vatin. 19. illam laudationem; Verr. IV, 140. illa laudatio; ib. 141. Phil. II, 90. laurea illa; prov. cons. 29. illa laurea ‖ laude laurea — laude ; ib. 35. illa laus; Flacc. 22. laudes illae; Marcell. 9. lectum illam genialem; Cluent. 14. illam legationem; Verr. I, 44. illa legatione; ib. 62. illas legiones; Phil. V, 28. illa Martia legio; ib. XII, 8. qui re audita e castris duas legiones eduxit, ... quartam illam ... et septimam; ib. XIV, 27. et in aes incidi iubebitis, credo, illa legitima; Phil. I, 26. *illa lenitas;* Tull. 3. illam lenitatem; Catil. II, 6. illum leuonem; Qu. Rosc. 20. opinor illam veterem (legem); Verr. I, 26. ego tibi [illam] Aciliam legem restituo; ib. illa lege; ib. leg. agr. I, 13. illis lebus; Verr. V, 28. Cluent. 92. 96. leg. agr. III, 6. legem illam; Verr. V, 177. lege illa Cornelia; Cluent. 55. illa lex; Muren. 46. har. resp. 48. lex illa; Planc. 5. illam legem; ib. 35. legibus illis; Phil. I, 21. illas leges; ib. 23. illae (leges) enim sine ulla promulgatione latae sunt ante quam scriptae; ib. 25. legem hanc Cornelii flagitabat, illam ... repudiabat; Fr. B, VI, 19. recita mihi, quaeso, hunc primum libellum; deinde illum alterum; Verr. II, 183. illis liberatoribus; Phil. II, 89. illi liberatores; ib. 114. XIV, 12. libertatem illam; Sest. 60. illa libertas; Planc. 33. illam libertatem; Fr. B, XV, iv, 2. eadem illa libido; Catil. II, 10. libidines illae; prov. cons. 8. librarium illud; Milo 33. si illi (libri) sunt vestri; har. resp. 26. ille lictor; Verr. I, 72. illud limen; Phil. II, 68. litteram illam; Sex. Rosc. 57. illarum litterarum; dom. 22. illam litteram; Milo 15. illo litore; Verr. V, 104. locatione illa; ib. III, 51. illis locis; ib. I, 56. illum locum ‖ locum illum ‖; ib. II, 124. locum illum; ib. locus ille; ib. 128. illo loco ac nomine; ib. III, 159. locumque illum; ib. IV, 26. illo loco; Verr. IV, 72. 91. 99. V, 148. 169. Font. 4. 25. Cluent. 59. 168. leg. agr. II, 55. Flacc. 70. Sest. 83. Milo 71. Fr. B, XIII, iv, 2. illum locum; Verr. IV, 132. V, 30. 169. Tull. 53. Cluent. 192. leg. agr. II, 46. Catil. IV, 17. Sulla 5. har. resp. 28. locum illum; Verr. V, 31. illa loca; ib. 41. leg. agr. II, 42. illis locis; Verr. V, 87. har. resp. 35. Piso 48. locumque illum; ib. 110. locis illis; ib. 52. illis ‖ aliis ‖ locis; ib. 54. ille locus; Muren. 54. Flacc. 21. Milo 59. loci illius; dom. 107. illo templo ac loco; Vatin. 24. locus ille; Planc. 81.

Milo 53. temporis illius et loci; Planc. 99. f. fanum. illa lorica; Muren. 52. illis lucris; Verr. III, 130. illo luctu; Piso fr. 8. illis luctibus; Piso 22. f. gemitus. illo ludius; Sest. 116. ille ludus; dom. 125. illis ludis; har. resp. 24. illa lumina; Phil. XI, 13.

illa macula; imp. Pomp. 7. illa macula; Sest. 63. ille magister; Muren. 60. illo pontifice [et] magistro; dom. 141. illud magisterium; prov. cons. 45. illa magistra; Piso 9. ille enim est magistratus apud Siculos, qui ... mandatur; Verr. II, 131. illud magnamentarium ‖camentarium — armamentarium.‖; har. resp. 31. illam magnificentiam; Rab. Post. 6. illa magnitudine; Verr. IV, 74. illud maledictum; dom. 94. illis maleficiis; Sex. Rosc. 118. illud maleficium; Sulla 7. illud malum; Verr. III, 177. dom. 12. har. resp. 4. illo malo; imp. Pomp. 26. illam manum; Verr. V, 40. Catil. II, 24. dom. 108. Sest. 42. illa manu; dom. 6. Sest. 9. illa manus; dom. 61. Piso 15. manus illa Clodiana; Sest. 79. eandem illam manum; ib. 16. f. copia. illo mari; Verr. IV, 130. mare illud; prov. cons. 31. illius matris; Cluent 12. illa mater; ib. 14. Fr. A, V, 9. Sassiam in matrimonium ducere, Habiti matrem, illam, cuius virum A. Aurium occiderat, concupivit; Cluent. 26. illa mater Idaea (dea[;] bar. resp. 22. matrem illam; Scaur. 12. illo medicamento; Verr. III, 152. eundem illum medicum; ib. 54. medicum illum; Cluent. 40. Strato ille medicus; ib. 179. illa membra; Qu. Rosc. 28. memoriam illam; Cael. 71. illam memoriam; Phil. III, 18. illa memoria; ib. IX, 11. illa meute; Sest. 117. mens illa; Rab. Post. 21. sex quidem illis mensibus profecto; Quinct. 40. meus ille; Verr. II, 128. illis mensibus; Cluent. 35. illo metu; Verr. V, 160. illa tamen HS sescenta milia; Verr. I, 36. illa HS trecenta; ib. V, 50. illis HS Lxxx; ib. 56. illa HS Lo milia; ib. 61. illa milia; ib. III, 140. dom. 56. illa militia; Verr. V, 33. illa mima; Phil. II, 77. illae minae; Rab. Post. 29. f. contumeliae. ille minister; Cluent. 52. illum miserum; Sex. Rosc. 98. Verr. I, 74. V, 21. ille miser; ib. I, 73. illorum misereorum; ib. 129. illius miseri; ib. 162. dom. 41. illi miseri; leg. agr. II, 84. miser ille; Piso 83. illam miseram; Phil. II, 99. illum miserum fugientem iugulavit; ib. VII, 17. cum miser ille prius latronum gladios videret, quam quae res esset audisset; ib. XI, 7. f. innocens. illa miseria; imp. Pomp. 56. qui illam (misericordiam) efflagitant; Milo 92. illa praescriptio moderatioque; Cael. 42. moderatio illa; Piso 24. f. dominus. illius moli; div. Caec. 68. illo modo; Cluent. 42. illo more ac modo; Cael. 33. illis moenibus; leg. agr. I, 19. montem illum; Fr. B, VI, 24. monstro illo atque prodigio; Catil. II, 1. illa monstra; Sest. 53. qui illa (monumenta) sustulit; Verr. IV, 79. nec solum spoliata illa (monumenta) pateris ‖patieris‖; ib. 80. illud monumentum; ib. 139. illud, non monumentum ‖urbis‖, sed sepulcrum; dom. 53. illud non monumentum, sed volnus; ib. 146. mortis illius; Flacc. 41. illa mors; Piso 44. illius mortui; Sex. Rosc. 25. illius mortuae; Cluent. 30. noti erant illi mortui; Piso 2. tu illum amas morttum? Phil. II, 110. morem illum; Planc. 28. ille mos; Planc. 33. Phil. VIII, 23. [ille] mos; Rab. Post. 31. illi more ac modo; Cael. 33. ille motus; Flacc. 58. dom. 142. ille mucro; Ligar. 9. quibuscum illae (mulieres) nuptae erant; Verr. IV, 136. temere a nobis illam (mulierem) appellari putatote; Cluent. 18. illam mulierem; Cluent. 185. Scaur. c. 4 § 5. cum illa (mulier) quid ageretur nesciret; Flacc. 72. quem ad modum autem illis (mulieribus) carere poterunt ..? Catil. II, 23. illam multam; Cluent. 103. ✕. illam multitudinem; Sex. Rosc. 81. illa multitudo; Verr. I, 78. III, 128. sen. 25. illa multitudine; Verr. V, 156. Rabir. 23. multitudinem illam; Flacc. 17. illa municipia; Planc. 97. munus illud; Verr. I, 65. Phil. IX, 6. muneris illius; Verr. III, 15. illius operis ac muneris; ib. IV, 66. illa munera; Deiot. 42. f. deductio. illa mutatio; Sest. 32. illo myoparone; Verr. I, 90. illos myoparones; ib. V, 89. illa natio; Muren. 69. illarum nationum; Flacc. 17. nationumque illarum; prov. cons. 29. illas nationes; ib. 32. nisi quod illae (nationes) laborem doloremque fugiunt; Phil. X, 20. illis nauarchis; Verr. V, 101. 102. illo naufragio; dom. 129. prov. cons. 7. illa naufragia; Phil. XIII, 3. navis illa; Verr. I, 46. navem illam; ib. V, 46. illam navem; ib. illa navis; ib. 89. illis navibus; ib. 101. illos nautas; ib. 134. pro fraterna illa necessitudine; Quinct. 16. illa Carbonis (necessitudo); Verr. I, 41. illius necessitudinis; Sest. 6. ille nefarius; Sest. 15. illo negotio; Verr. V, 60. illud negotium; Sest. 60. nidor: f. fumus. illa nitedula; Sest. 72. illas pruinas ac nivis; Catil. II, 23. nivibus illis; Sest. 12. illa nobilitate; Cluent. 153. nobilitatem illam; ib. 196. illud nomen: Sex. Rosc. 124. Phil. XII, 8. illa nomina; Verr. I, 99. nomine illo; ib. V, 17. nomen illud; dom. 43. Rab. Post. 28. illo nomine; Phil. II, 58. f. genus. locus. nonae illae Decembres; Flacc. 102. eadem illa nocte; Verr. a. pr. 23. illa nocte; Verr. II, 41. IV, 95. Catil. I, 9. ✕. Sulla 52. nox illa; Verr. V, 64. Flacc. 102. 103. illam noctem; Verr. V, 95. Cluent. 15. noctem illam; Catil. I, 8. Cael. 60. illa tempestate ac nocte; har. resp. 11. noctis illius; Planc. 101. illis tenebris caecisque nubibus et procellis; dom. 24. illis nugis; Sest. 24. ille numerus; Verr. III, 128. illo numero; ib. 210. V, 101. 121. 153. 160. Flacc. 9. illum numerum; Verr. V, 57. illos nummos; ib. II, 61. illi nummi; Planc. 55. illo nuntio; Milo 62. illa obtestatio; dom. 125. illos oculos; har. resp. 38. illis oculis; Milo 33. occursatio: f. blandidia. illo odio; Cluent. 151. illud odium; Piso 81. illam officinam; Piso 87. illo officio; Ligar. 35. illo omine; Verr. II, 19. f. auspicia. onus illud; dom. 16. illa opiuione; Cluent. 142. illo oppido; Verr. IV, 4. 85. 93. illud oppidum; ib. 21. 84. V, 59. 96. Cluent. 195. illa oppida: leg. agr. II, 86. illo opere; Verr. I, 131. opere illo; ib. 148. f. munus. illa oratio; Qu. Rosc. 15. Cluent. 139. 145. Muren. 38. Sest. 40. Cael. 25. Planc. 74. illa (oratio) ad iudicem, haec ad C. Pisonem; Qu. Rosc. 15. illa (oratio) pro reo, haec pro Roscio, illa victoriae, haec bonae existimationis causa comparata; ib. illa oratione; Verr. V, 112. leg. agr. II, 6. Flacc. 48. Sulla 35. omnes enim illae (orationes) causarum ac temporum sunt; Cluent. 139. illius orationis; Balb. 4. illum saltatorium orbem; Piso 22. illius ordinis; Sex. Rosc. 43. Sest. 25. illum ordinem; Verr. II, 122. 181. Caecin. 22. Sest. 137. Piso 94. Planc. 24. Deiot. 10. illo ordine; Verr. III, 183. imp. Pomp. 4. Sulla 82. illi ordini; ib. 35. illo ordo; Rab. Post. 6. illa ornamenta; Verr. II, 86. har. resp. 41. prov. cons. 41. Phil. XIII, 24. illis ornamentis; Verr. V, 124. f. decus. illo ore; Sest. 111. os illud; Piso 13. Phil. XI, 7. illud os; ib. V, 16. illa ora; ib. XI, 26. illa ostentatio; Flacc. 52.

illos palaestritas; Verr. II, 140. productus cum tuo illo pare; sen. 17. par illud simile; dom. 70. edicere est ausus cum illo suo pari; Piso 18. parens illa; Scaur. 45. illi parricidae; Sest. 82. Milo 86. f. hostis. illarum partium; Quinct. 69. illa parte; Verr. V, 84. Caecin. 24. illam partem; Verr. V, 96. 98. Rabir. 9. Cael. 23. Piso 94. partem illam; Catil. II, 12. atque harum trium partium prima illa ... ita fuit infirma et levis, ut ..; Muren. 11. pars illa; Cael. 26. rusticana illa atque inculta parsimonia (se defendere); Quinct. 92. quod et id temporis erat et ille [pater istius] invenerat homines qui dicendo tempus consumerent; Verr. II, 96. illam patientiam; Catil. I, 26. quod ... hunc me perpeti quam illam (patriam) labefactari ab improbis malui; Sest. 49. non modo unius patrimo-

nium quamvis amplum, ut illud fuit, ... tauta nequitia devorare potuisset; Phil. II, 67. patronum illum; Cluent. 109. illi patroni; Phil. X, 16. illum patronum; Fr. B, XIII, IV, 4. illum eius peculatum; Verr. I, 11. illa pecunia; Qu. Rosc. 28. div. Caec. 57. Verr. III, 177. illa (pecunia) honesta, haec sordida; illa iucunda, haec acerba; illa propria, haec in causa et in iudicio conlocata; Qu. Rosc. 23. ut illa de Cn. Carbonis pecunia reliqua IIS sexcenta facta sint; Verr. I, 92. illae pecuniae; ib. 100. illam pecuniam; ib. II, 48. III, 174. Flacc. 44. pecunia illa; Verr. II, 93. pecuniam illam; ib. 137. V, 79. Cluent. 69. illis pecuniis; imp. Pomp. 19. illi pecuniae; Cluent. 72. illius pecuniae; Phil. II, 93. illam percursationem; ib. 100. illa peregrinatio; ib. 101. illo perfugio; ib. ex illo periculo; Verr. I, 71. illud periculum; Cluent. 49. illo timore ac periculo; Sest. 8. illa permutatione; Cael. 62. illam periuciem; Milo 84. persona illa; Qu. Rosc. 20. illam personam; Muren. 6. illam pestem; ib. 52. bar. resp. 6. Milo 40. Phil. IV, 7. illa pestis ‖[illa pestis]‖; Muren. 85. illis pestibus; Sulla 76. eadem illa peste; Sest. 39. illis pestibus; ib. 65. illae pestes; ib. 114 illa peste; Milo 68. pestis illa; ib. 88. f. furia. labes. illius petitionis; Planc. 52. illi philosophi; Arch. 26. illud pignus; Phil. XII, 22. ille pirata; Verr. V, 79. illas plagas; ib. 151. illa plaga; Muren. 48. plaga illa; Sest. 80. ille planus; Cluent. 72. illis plateis ‖semitis — aedibus‖; leg. agr. II, 96. uon plausum illum, sed indicium puto; Phil. I, 37. plausus ille; ib. VI, 11. illa plebs; Fr. B, VI, 28. qui illa (pocula) nou invitus haberet; Verr. IV, 38. illo poculo; Cluent. 31. illis poculis; Phil. II, 63. poenam illam; dom. 126. poena illa; Piso 95. illae poenae; Milo 85. ille poëta; Balb. 51. ilio poeta; Piso 74. illa pompa; Piso 60. pontifex: f. magister. populares illi; Sest. 114. ille populus Romanus; imp. Pomp. 54. illo populo; Cluent. 90. ille populus ‖ille, ille populus‖; dom. 90. idem ille populus; Sest. 105. illius populi; Balb. 14. illi populi; ib. 20. ille populus; ib. 36. illa portenta; Milo 63. f. propudium. illam porticum; dom. 114. illum portum; Sest. 99. an ... cum tempestate puguem periculose potius quam illi (portui) ... obtemperem et paream; Planc. 94. satis inconsideratl fuit ... rem ullam ex illis (possessionibus) attingere; Phil. XIII, 12. illam (tribuniciam potestatem) poscere videbatur; Verr. a. pr. 44. illa potestate; Cluent. 120. illius potestatis; Fr. B, VI, 28, a. illa praeceptа; Sest. 103. illam opinam praeclaramque praedam; Sex. Rosc. 8. praedam illam; Verr. I, 135. 150. illa praeda; ib. III, 52. illa (praedia); leg. agr. III, 9. illis praedonibus; Verr. V, 90. f. helluo. quae ... praefatio ... fuit? illa scilicet vetus atque imperatoria; ib. III, 187. an illa (praefatio)? ib. praefecto illi; div. Caec. 55. quibus illa (praemia) promissa sunt; Phil. XIV, 35. illud praendium; Cluent. 168. praescriptio: f. moderatio. illud praesidium; leg. agr. II, 103. Sulla 77. illis praesidiis; ib. 29. illa praesidia; Milo 2. illum praetorem; Verr. III, 228. ille *praetor* ‖tribunus plebis‖; Sest. 126. praetor ille; Planc. 96. ille praetor; Milo 90. illam praeturam; Verr. I, 103. illa precatio; Muren. 1. ille princeps; div. Caec. 48. illi principes; Phil. XIV, 17. illa principia; Cacciu. 89. har. resp. 18. Planc. 86. procella: f. nubes. prodigium: f. monstrum. illam relictionem proditionemque; Verr. I, 35. ille proditor; ib. V, 152. illis proelnis; Balb. 5. illam profectionem; Quir. 1. illa profectio; Piso 88. illa professione; Arch. 9. illum propinquum; Verr. IV, 39. propiuqui illi; Cluent. 22. propudium illud et portentum; Phil. XIV, 8. illud propuguaculum; Verr. III, 40. illam priorem (proscriptionem) ... tamen senatus suscipere nolnit; Sex. Rosc. 153. illa proscriptio; Cluent. 123. illam proscriptionem; prov. cons. 45. illa proviucia; div. Caec. 13. Verr. II, 149. 168. 184. III, 11. V, 94. Fout. 27. 32. Piso 97. Phil. IV, 9. quem sibi illa (provincia) defensorem sui inris ... adoptavit; div. Caec. 54. sic illa provincia ‖Sicilia provincia‖; Verr. II, 5. illam provinciam; ib. 18. III, 16. 212. IV, 51. imp. Pomp. 17. Sulla 52. Vatin. 12. illius provinciae; Verr. III, 45. Fout. 46. Sest. 13. Piso 38. habuit hic .. provinciam tacitam et quietam; tu illam, cui .. ; Muren. 18. illa prudentia; Rabir. 26. ille puero; Verr. I, 151. puer ille; Cluent. 180. har. resp. 23. illos pueros; Planc. 59. ille pugio; Phil. XIII, 38. illo pugiuculo; Fr. B, VIII, 21. illam pugnam; Muren. 33. pugna illa navalis; Arch. 21. illa pugna; Phil. V, 20. XIV, 23. pugna illa; ib. illa pulcritudo; dom. 90. illam purpuram; Cluent. 111. illam pyxidem; Cael. 65. 69.

illi quaestioni; Cluent. 79. illa quaestio; ib. 90. 176. illius quaestionis; ib. 97. quaestiouem illam; ib. 137. illae quaestiones; ib. 191. ✕. quamquam ... fuit quaestio — non satis prudenter illa quidem constituta; Phil. II, 22. quaesturam illam; Verr. I, 101. illa quaestura; har. resp. 43. ille quaestus; Verr. III, 179. quaestum illum; har. resp. 42. Piso 87. illi quaestus; Phil. V, 11. illa ‖ista‖ querella; Milo 99. illa querella; Phil. II, 6. illud quinqueuuium; Verr. II, 142.

illis rapinis; Verr. III, 109. raptum illum; ib. IV, 107. de tota illa ratione; Quinct. 15. illarum rationum; Verr. I, 99. illa ratio; ib. III, 38. V, 32. 104. Cael. 42. illa ratiouе; Caecin. 90. illam rationem; ib. 102. Flacc. 32. dom. 15. eadem illa ratione; imp. Pomp. 70. illam rationem ‖illum morem‖; Planc. 22. ratione illa; ib. 39. illam .. sive .. ejem sive .. rationem sive .. temeritatem; Rab. Post. 2. f. causa. illud subsidium et receptaculum; Verr. II, 3. illis recuperatoribus; Verr. III, 70. regiouis illius; Cluent. 11. regionem illam; leg. agr. II, 44. illa ‖oa‖ regio; Planc. 22. regnum illud; leg. agr. I, 1. illud regnum; ib. II, 41. relatio illa; Piso 14. illius religionis; Verr. IV, 108. har. resp. 37. religionis illius; Verr. IV, 110. illa religiouе; Sest. 56. illa res; Sex. Rosc. 36. div. Caec. 5. Verr. I, 131. II, 46. 53. III, 94. IV, 28. imp. Pomp. 46. Cluent. 3. Sulla 81. illa re; Verr. I, 75. 138. Phil. II, 64. Verres refert illam suam Syracusanam (rem); Verr. II, 56. rem illam; ib. 72. III, 149. Cluent. 137. Mureu. 58. Phil. II, 49. ✕. X, 15. illa ipsa re; Verr. II, 116. illam rem; ib. 160. IV, 154. Cluent. 4. dom. 15. 139. Phil. II, 27. XIII, 39. illis rebus; Verr. IV, 116. V, 21. imp. Pomp. 16. re illa; ib. 76. illarum rerum; ib. 120. rebus illis; Sulla 34. res illa; ib. 130. illas res; Sest. 46. prov. cons. 29. rerum illarum; ib. 61. res illa; Milo 85. Phil. II, 34. res enim ... paulo ante confecta est, minus quidem illa severe quam decuit; ib. VI, 1. (res) gestae illae; Marcell. 11. illam rem publicam; Verr. V, 12. neque ego illa (re publica) exterminata mihi remanendum putavi; sen. 34. et illa (res publica) ... me secum pariter reportavit; ib. 34. cum mihi aliquid illa (res publica) debebat; ib. 36. cum ego illi (rei publicae) plurimum debeo? ib. ut aeque me atque illam (rem publicam) restituteudam putaretis; Quir. 14. si illa (res publica) restituerentur: ib. rem publicam illam; Sest. 141. illum reum; har. resp. 45. illo rege; imp. Pomp. 8. Deiot. 26. illos reges; imp. Pomp. 46. ille rex; Muren. 33. Fr. B, XVI, 11, 3. regem illum; ib. 4. illa robora. Cluent. 153. illam rogationem; Sulla 65. illa rogatione; dom. 107. illa rostra; Phil. II, 68. illa ruina; Sest. 109.

illo sacello; har. resp. 32. respondent illae (sacerdotes); Verr. IV, 100. illius sacerdotis; dom. 103. Pessinuntius ille sacerdos; Sest. 56. illi sacerdoti; ib. 66. Piso 89. sacerdotem illam; Balb. 55. illud sacerdotium; Verr. II, 127. illa sacra; ib. IV, 122. sacra illa; har. resp. 33. 38. illud sacrarium; Verr. IV, 5. illo sacrario; ib. 7. ✕. Muren. 84. illo sa-

crificio; har. resp. 12. saltator ille Catilinae consul; Planc. 87. illa saltatrice; Piso 18. ille sanguis; Sest. 43. Phil. XIV, 6. sapiens ille; Muren. 26. scelus illud pristinum renovavit; Verr. a pr. 11. illa scelera; Verr. II, 50. III, 178. Piso 83. scelus illud; Verr. IV, 93. Vatin. 28. sceleris illius; Verr. IV, 100. Vatin. 24. Milo 39. illo scelere; Cluent. 189. illius sceleris; Muren. 78. dom. 21. Phil. II, 51. illud scelus; har. resp. 4. prov. cons. 2. Phil. II, 64. illi sceleri; Sest. 58. illi scribae; Cluent. 147. scripto illo; dom. 69. illam sedem; leg. agr. II, 46. sedum illarum; ib. 51. illas sedis; ib. 82. illam sellam curulem; Planc. 19. seminarium: f. fons. ad senatorem illum; Verr. a. pr. 22. illum senatorem; Phil. XII, 18. ille senatus; Rabir. 20. senatum illum; Phil. II, 15 senex ille Caecilianus; Sex. Rosc. 46. illum senem; Cael. 26. illum sensum; prov. cons. 2. ille sensus; Planc. 34. sed illam unam (sententiam) nemo tum istorum suam dici vellet; Cluent. 105. sin illam alteram (sententiam eritis secuti); Catil. IV, 9. illam sententiam; dom. 31. illae sententiae; prov. cons. 36. illa sententia; Phil. XI, 21. illam sepulturam; ib. I, 5. servus ille; Verr. IV, 100. servum illum Nicostratum; Cluent. 176. illum servum; ib. illi servi; Cael. 61. servi illi; ib. 68. severitas ille; Sulla 87. illam severitatem; har. resp. 27. Cael. 49. illa severitas; Rab. Post. 6. Phil. VII, 14. f. dignitas. sica illa; Catil. II, 1. Milo 37. illa sica; har. resp. 49. signa [illa]; Verr. I, 46. non dicam illinc hoc signum ablatum esse et illud; ib. 53. signum illud; ib. II, 89. IV, 129. illa signa; ib. 16. illa (signa) se habuisse venalia; ib. 16. illud signum; ib. 77. Catil. III, 20. illud (signum); Verr. IV, 98. unum illud Macedonicum (signum); ib. 129. illud (signum) Flaminnus ... sustulit; ib. [illud signum]; Catil. III, 20. signa illa; prov. cons. 6. illud ||id|| signum; Phil. XI, 24. illo silentio; Verr. V, 28. illud silentium; Cael. 29. simulacrum illud; Verr. IV, 87. cum andisset Arimen cum illa sua metus et fugae simulatione Romam se contulisse ..; Scaur. 9. ille socius; prov. cons. 32. illius societatis; Verr. II, 182. sol ille; Milo 83. illud solacium; Verr. III, 199. illae sollicitationes; Cluent. 191. [illa sollicitatio]; Catil. III, 22. illa sortitio; Cluent. 128. illam speciem; Balb. 39. Phil. XI, 7. illo spectaculo; ib. I, 36. spectaculum illud; ib. X, 8. Fr. B, VI, 20. spem illam; Cluent. 34. eandem illam spem; Catil II, 20. f. ratio. illos spiritus; Verr. III, 22. sponsio illa; ib. 132. illae statuae; ib. II, 150. statuae illae; ib. 167. illam statuam; ib. IV, 139. Phil. VI, 12. in foro L. Antonii statuam videmus, sicut illam Q. Tremuli, qui ..; ib. 13. illa statua; ib. 15. illum dictatorium (stilum) ||[gladium]||; Cluent. 123. stilo illo; har. resp. 11. stilus ille; Phil. II, 34. stipitem illum; har. resp. 5. illud studium; Verr. III, 142. illis studiis; Cael. 54. illo stupro; Milo 13. subsidium; f. receptaculum. subsortione illa Iuniana; Verr. I, 157. illas subsortiones; Milo 53. illa suffragia; Planc. 10. maximus vim numerus fuit, ... multa et lauta supellex et magnifica multis locis, non illa quidem luxuriosi hominis, sed tamen abundantis; Phil. II, 66. illa superbia; Cluent. 112. supercilia illa; Qu. Rosc. 20. [illo supercilio]; Sest. 19. supplicationes illas; Vatin. 30. 32. illa supplicatione; prov. cons. 27. ne illos supplices aspernarer; div. Caec. 3. illo supplicio; Verr. IV, 26. illud supplicium; Piso 99. illas suspiciones; Verr. III, 158. illam tabellam; Cluent. 159. nam tabellae ... proferuntur, ... illae ipsae, quas ..; ib. 184. quia haec (adversaria) sunt menstrua, illae (tabulae) sunt aeternae; Qu. Rosc. 7. haec (adversaria) delentur statim, illae (tabulae) servantur sancte; ib. haec (adversaria) parvi temporis memoriam, illae (tabulae) perpetuae existimationis fidem et religionem amplectuntur; ib. haec (adversaria) sunt disiecta, illae (tabulae) sunt in ordinem confectae; ib. tabulae illae; Flacc. 40. illae tabulae; Sulla 42. qui ne utitur quidem illis (tabulis), in quibus est scriptus; Arch. 10. illa tabula; Phil. II, 73. ille taurus; Verr. IV, 73. tecto illo; Tull. 53. temeritas: f. ratio. illi templo; Verr. I, 47. templum illud; ib. 154. Piso 11. Scaur. 48. illo templo; Verr. IV, 69. Scaur. 46. templo illo; Verr. IV, 69. illius templi; ib. 124. f. delubra. locus. illa tempestate; Sulla 49. 59. dom. 108. illam tempestatem; prov. cons. 18. illa tempestas; ib. 43. tempestas illa; Planc. 86. f. nox. illo tempore; Quinct. 68. Verr. I, 15. III, 174. IV, 30. 74. 76. V, 82. 121. 131. Tull. 19. Caecin. 95. imp. Pomp. 7. Cluent. 47. 74. 78 130. 138. 142. 176. 190. Sulla 65. sen. 3. 9. X. Sest. 29. Vatin. 29. Piso 14. 26. 34. Deiot. 19. Phil. V, 38. illo ipso tempore; Quinct. 83. illis temporibus; Sex. Rosc. 50. Verr. II, 100. Font. 39. leg. agr. II, 12. Arch. 16. Quir. 5. 15. dom. 84. Sest. 63. Milo 16. temporis illius; Sex. Rosc. 81. illius temporis; div. Caec. 41. leg. agr. II, 92. dom. 83. har. resp. 2. Sest. 11. Rab. Post. 40. Deiot. 20. Phil. II, 12. illud tempus; Verr. I, 31. 33. 43. Cluent. 79. Muren. 7. Vatin. 11. Cael. 10. prov. cons. 40. 43. Piso 33. Milo 69. Phil. II, 37. temporum illorum; Verr. I, 56. Planc. 96. Milo 102. illo tempore; Verr. II, 64. illa tempora; ib. 186. tempus illud; ib. 73. dom. 130. Rab. Post. 13. 47. Milo 40. Phil. II, 45. temporibus illis; Verr. III, 125. Caecin. 11. Arch. 6. Sest. 105. Phil. VIII, 14. illi tempori; Verr. IV, 77. sit tibi illud liberum omne tempus; ib. V, 76. [brevi illo tempore]; Cluent. 37. neque me paenitet hoc tempore potius quam illo ... defendere; ib. 80. illorum temporum; Catil. II, 20. Sulla 11. har. resp. 45. illis temporibus isdem; Sest. 11. illud gladiatorium tempus; ib. 125. illis tenebris; leg. agr. II, 69. dom. 116. f. nubes. illam terram; imp. Pomp. 25. illis terris; ib. 65. prov. cons. 29. terrarumque illarum; ib. 33. terram illam; Milo 105. ille terror; Sulla 66. illa testimonia; Cluent. 99. Fr. C, 10. illo testimonio; Flacc. 37. illi testes; Verr. V, 121. testem illum; Flacc. 41. illo teste; ib. 92. illo timore; imp. Pomp. 23. f. periculum. illa tonitrua; Phil. V, 8. illa tormenta; Sulla 78. tractus ille; Planc. 22. tragico illo Oreste aut Athamante; Piso 47. illum tribunatum; dom. 2. illo tribunatu; Sest. 116. Vatin. 16. ille tribunus plebis; Sest. 17. illum tribunum; ib. 25. Milo 14. ille tribunus; Sest. 27. illo tribuno; Fr. B, VI, 6. illius tribuni plebis; ib. 23. a. illa tribu; Planc. 38. triennium illud praeturae; Verr. a. pr. 40. illo triennio; Font. 32. tuviros illos; leg. agr. II, 31. illa tropaea; Piso 97. illius tumultus; Verr. I, 71. 80. illo tumultu; Piso 28. tunicatorum illorum; leg. agr. II, 94. illa turba; Flacc 66. illius turpitudinis; Cluent. 83. illa turpitudo; Sest. 62. Phil. VII, 15. tyrannum illum; Milo 35.

illa vectigalia; Verr. III, 120. leg. agr. II, 80. qui exercet illa (vectigalia); imp. Pomp. 17. illo veneno; Cluent. 189. illud venenum; ib. 201. venenum illud; ib. illud verbum; Font. 29. Caecin. 89. illa verba; Cluent. 58. Phil. VIII, 6. verbo illo; har. resp. 55. illis verbis; Balb. 33. veritatem illam; dom. 36. te neque illos (versus) neque ullas omnino litteras nosse; Phil. II, 20. illis vestigiis; Rabir. 11. vestitum illum; Rab. Post. 28. illorum veterum; Sest. 105. maiores nostri, veteres illi; Phil. V, 47. illud vexillum; leg. agr. II, 86. quam tu viam tenuerum neque quonque eius modi exegisti, ut tu ipse illa ire non audeas; Verr. I, 154. illa via; leg. agr. II, 36. Sest. 126. illam viam; Flacc. 104. 105. Piso 33. via illa; prov. cons. 4. Tmolites ille vicanus; Flacc. 8. illa vicinitas; Cael. 47. illum etiam, illum victorem; har. resp. 49. victoria illa; Verr. IV, 122. illius victoriae; ib. V, 5. illa victoria; Sulla 72. cum ea, quae illa (victoria) erat adepta, victis remisisti; Marcell. 12. illi victoriae; Ligar. 29. illa villa; Sest.

93. Phil. II, 105. viperam illam; har. resp. 50. illi optimi [viri]; Verr. III, 31. ille vir; ib. IV, 81. V, 84. Murem. 75. dom. 50. 120. Sest. 67. Cael. 54. 59. Balb. 11. 47. Piso 27. 59. Rab. Post. 41. Milo 9. Phil. II, 39. 69. IX, 1. illis viris; Cluent. 50. Planc. 51. Phil. II, 13. illos viros; leg. agr. I, 3. Balb. 65. Phil. II, 37. illi viri; Arch. 15. 24. prov. cons. 18. Phil. VIII, 14. illum virum; har. resp. 43. Sest. 50. Scaur. c. 1 § 4. illo viro; Vatin. 15. Planc. 27. Phil. XI, 33. illius viri; Cael. 60. Phil. X, 23. XI, 32. f. civis. virgo illa Vestalis Claudia; Cael. 34. illae virtutes; imp. Pomp. 29. militaris illa virtus; ib. 64. vis illa; Verr. II, 14. Cluent. 96. dom. 67. illam vim; Caecin. 57. Cluent. 25. Vatin. 33. illa vi; Caecin. 92. illa via; dom. 76. Milo 16. 84. vim illam; Sest. 73. 76. vita illa; Verr. V, 30. vitam illam; Cluent. 153. illam vitam; ib. 170. Sest. 92. illa, inquam, illa vita est tua, quae ..; Marcell. 28. illa vituperatione; Verr. V, 46. illae undae; Planc. 15. illi unguentarii; Piso 25. illo volnere; Verr. V, 3. illud volnus; Flacc. 54. Planc. 89. Milo 86. Phil. II, 52. volneribus illis; Sest. 31. illos voltus; Cluent. 72. illum voltum; Sest. 106. volumen illud; Sex. Rosc. 101. illi voluntati; Verr. IV, 140. illius voluntatis; prov. cons. 43. illam voecm; Verr. III, 49. Marcell. 25. *vocem* illam; Rabir. 34. vox illa; Sest. 123. Ligar. 33. illa vox; Planc. 57. 86. Phil. II, 24. dura vox! multo illa durior; ib. VIII, 16. vocem illam; Fr. B, VI, 22. urbem illam; Verr. I, 49. Lycii illam (urbem) .. incolebant; ib. IV, 21. urbs illa; ib. 111. illam urbem; leg. agr. I, 18. Piso 25. illa urbe; leg. agr. II, 88. Sest. 9. illius urbis; leg. agr. II, 89. Sest. 9. illi, illi, inquam, urbi; Phil. XII, 7. illum usum; Verr. IV, 9.

2. **prädicativ**: sed ut hoc doceret, illud, quod Scaevola defendebat, non esse ius; Caecin. 69. cum illa certissima visa sunt argumenta atque indicia sceleris, ... tum multo certiora illa, color, oculi; Caecil. III, 13. illa est enim gloria divina l'ompei; Flacc. 30. totam illam, ut ante dixi, pro.criptionem nou legem putavit; sen. 8. in ea res erat illa, de qua agebatur, ut ..? dom. 7. quod si illa lex esset; ib. 68. ue illa, quae nulla esset, esse lex iudicaretur; ib. non vidistis, illam esse nullam [legem] atque esse potius flammam temporis; ib. 69. si esset illa lex; ib. 70. an tu populum Romanum esse putas illum, qui ..? ib. 89. si illa lex est ac non vox sceleris et crudelitatis tuae; ib. 128. an haec ipsa vis est, non posse emori? an illa, quod tribunus plebis templum cruentavit? Sest. 80. quod illum esse populum Romanum, qui in contione erat, arbitrabatur; ib. 114. alveusne ille an equus Troianus fuerit, qui ..; Cael. 67. illam enim fortasse pertinaciam uon nulli, virtutem alii putabunt; Balb. 62. nam si illam legem non putabatis; Piso 30. sin illam vos soli legem putabatis; ib. sin autem mavis illud esse iudicium; Planc. 10. volnus illud rei publicae, dedecus huius imperii, ... non iudicium putandum est; ib. 70. quod genus tandem est illud osteutatiouis et gloriae? Rab. Post. 38. si illud imperium esse potuit, quod ..; Ligar. 3. scelus tu illud vocas, Tubero? ib. 17. secessiouem tu illam existimavisti, Caesar, initio, non bellum; ib. 19. hae sunt regiae laudes, illa privata est; Deiot. 26. illa erat vita, illa secunda fortuna. libertate esse parem ceteris, principem dignitate; Phil. I, 34. si illud funus fuit; ib. II, 90. si illae epnlae potius quam popinae nominandae sunt; ib. III, 20. non est illa legatio, sed denuntiatio belli; ib. VI, 4. quamquam illa legatio non est — denuuntiatio est; ib. VII, 14. illud vero quis potest bellum esse diecre? ib. VIII, 5. omnino mea quidem sententia legem illam appellare fas non est, et, ut sit lex, uon debemus illam Hirtii legem putare; ib. XIII, 32. eum illae vere partes vocabantur; ib. 47. si aut illud iudicium aut illa absolutio nominanda est; Fr. B, VIII, 4. quamquam illa nou poena, sed prohibitio sceleris fuit; Fr. C, 5.

B. **mit Pronomina und Adjectiven**: 1. **masc.**: alter: illum alterum ... secum ... volebat esse; Sex. Rosc. 42. nam alter ille horridus et severus consulto se domi continebat; Sest. 26. itaque ille alter aut ipse est homo doctus ... aut amicos habet prudentiores; prov. cons. 14.

ego: itaque idem ego ille ... persolvi patriae quod debui; Sull. 87. itaque ego ille, qui semper pacis auctor fui, ... ego igitur pacis, ut ita dicam, alumnus ... periculose dico; Phil. VII, 7. ego ille, dieam saepius, pacis semper laudator, semper auctor, pacem eum M. Antonio esse nolo; ib. 8.

furiosus: ille furiosus urgere; Verr. IV, 149.

idem: f. **idem**, B, 1. ille (8 St.) S. 534, b.

ipse: ut etiam illum ipsum [uuo] artificio superasse videatur; Verr. I, 53. illi ipsi, qui remauserant, ... relicturi agros omuis erant; Verr. III, 121. non quo illum ipsum ... quisquam supplicio ... dignum putaret; ib. V, 107. sieut ne illi ipsi quidem ... arbitrabantur ![arbitrabantur]!; Cluent. 50. tameu de illo ipso separatim cognoscite; ib. 64. eum primum illi ipsi debuerint potius accusari; ib. 114. sin istum semper illi ipsi domi praetereudum ... putaverunt; Flacc. 53. neque tamen ille ipse ... damnatus esset; ib. 95. et quod ita de me meriti sunt illi ipsi, quos ..; Planc. 56. illum ipsum ... novo reditu iu gratiam quasi devinctum arbitrabatur; Milo 88. quod videmus etiam in fabula illi ipsi, qui ... dixerit, perniciosum fuisse; Phil. I, 34. etenim vereor ue aut celatum me illis ipsis nou houestum aut invitatum refugisse mibi sit turpissimum; ib. II, 32. itaque illi ipsi, si qui sunt qui tarditatem Bruti reprehendant, tamen idem moderationem patientiamque mirantur; ib. X, 14.

omnes: (familiaris) omnium deuique illorum, qui tum et poterant ... et ... audebant; Quinct. 69. certet mea diligeutia cum illorum omuium cupiditate; Verr. I, 3.

quisque: tum etiam illi quiuque, qui ... absolverunt, iuu suam clementiam laudari magno opere nolebant; Cluent. 105.

solus: vereor ne non ille solus ... sed alii quoque plures laesos se esse puteut; Sex. Rosc. 124. solus ille cognovit ..; har. resp. 6. cum illi soli essent ... duo rei publicae turbines; Sest. 25. permanent illi soli atque omnia rei publicae causa perferunt; ib. 101.

tu: tuae ille in omnis tuos liberalis? Rab. Post. 45.

unus: ratum sit, quod fiuitor uni illi, a quo missus erit, renuntiaverit; leg. agr. II, 34. ille erat unus timendus ex istis omnibus; Catil. III, 16. ille unus ordinis nostri discessu meo, luctu vestro palam exsultavit; Sest. 133. si unus ille occidisset; Milo 19. uuo ille exsulante; Ligar. 33.

II. **neutr.**: alterum: „at in altero illo" inquit „haeres: coucedat laurea laudi"; Piso 74.

antiqua: nam illa uimis antiqua praetereo; Catil. I, 3.

cetera: tu cetera illa in maledieti loco pones; Piso 32.

commune: is ita defendat, *ut* illa communia ... praetermittat; Verr. V, 131. hic illud primum commune proponam; Cluent. 119.

extremum: nunc venio ad illud extremum, in quo ..; Planc. 95. quid deinde sequitur? verbera atque ignes et illa extrema ad supplicium damnatorum; Verr. V, 14.

idem: f. **idem** B, II. illud (7 St.) S. 535, b.

interiora: illa interiora iam vestra sunt; dom. 138.

ipsum: quamquam illud ipsum, quod commemoras, semper prae me tuli; Phil. II, 5.

omnia: nemo erat qui non ardere *illa* omnia mallet quam ..; Sex. Rosc. 24. tum demum illa omnia victa videbuntur; Verr. I, 3. fieri omnia illa propter argentum; ib. IV, 40. omnia illa, iudices,

abstulit; ib. 97. ex aere fuit quoddam ... omnium illorum ... multo antiquissimum; ib. 109. ex quo illa nata sunt omnia; Cluent. 109. illa igitur omnia Quiuctiana iniqua, ... seditiosa indicia fuerunt; ib. 113. isdem ineptiis fucata sunt illa omnia; Muren. 26. quam cito illa omnia ex laetitia et voluptate ... reciderunt; Sulla 91. omnia illa ... perverteris? har. resp. 28. eidemque consules ... illa omnia ... comprobaverunt; Sest. 33. itaque omnia illa, quae et saepe audistis et tenetis animis, ... praetermitto; prov. cons. 8. ut omnia illa conficiat; ib. 30. nos tamen oporteret ab eodem illa omnia, a quo profligata sunt, confici velle; ib. 35. qui .. omnia illa, de quibus disserui paulo ante, perturbat; ib. 36. simul et illa, indices, omnia ante oculos vestros proponite; Balb. 64. ut mihi illa omuia immortalem gloriam dederint; Piso 63. si ... illa omnia in hunc unum instituta, parata, lutenta sunt; Milo 67.

priusz in illo priore, ubi dolus malus additur, ... necesse erat te dolo malo meo vi deiectum indicari; Tull. 30.

solum: non illud solum intellegi volo, te ... coëgisse, sed multo etiam illud magis, quod simul demonstratum est; Verr. I, 165.

superiora: „superiora illa .. tuli"; Catil. I, 18.

tuum: venio nunc ad illud tuum; Caecin. 64.

unum: unum illud credo omnis animadvertere; div. Caec 28. unum illud intellego, quod ..; Verr. a. pr. 10. unum illud ex hominibus certis ... repericbam; ib. 22. quid ... se negat fecisse? illud videlicet unum quod necesse est, pecuniam accepisse; ib. II, 80. duo sola recentia ... ponam ...: unum illud, quod ita fuit inlustre ..; ib. V, 34. exempli causa ponam unum illud ‖ illud unum ‖: (acc. c. inf.); Cluent. 119. illud unum vos magno opere oro atque obsecro ... ne ..; Planc. 56.

C. **alleīn**: l. **masc.**: l. **absolut**: a. **Subject**: abdit: cum se ille fugiens in scalarum tenebris abdidisset; Milo 40.

abducit: ne ille non modo verbis te obruat, sed ... praestringat aciem ingenii tui teque ... abducat; div. Caec. 46.

abest: a qua suspicione ille aberat plurimum; Verr. II, 60. illo absente; ib. 60 hoc eo facit, ut ille non solum absest a domo dum navigaret; ib. V, 82. illis absentibus finis Acerronio demonstravit; Tull. 17. quae nunc illo absente sic gesta sunt, ut ..; Catil. III, 17.

abeunt: ex qua (urbe) illi abirent; Phil. X, 8.

abhorrent: ex quo iutellegi potest animo illos abhorruisse semper ab optimo civitatis statu, nou voluntate fuisso popularis; Phil. VII, 4.

abicit: quod (insigne) ille de suo capite abiecerat; Sest. 58.

abundat: quorum (amicorum) ille copia quondam abundarat; Sulla 7.

abutitur: hac (libertate) ille iu acerbissimo supplicio ... abusus est; Verr. V, 114.

accedit: sic tum ille ab Sardis rogatus ad causam accesserat; div. Caec. 63. proxime accedere illum, qui ..; Cluent. 84. ad quam (partem) ille accesserat; Catil. II, 12. si illum ad urbem nocte accessurum sciebat; Milo 49.

accipit: quod ille ob rem iudicandam pecuniam accepisset; Verr. a. pr. 38. si ille accipere voluisset; ib. III, 149. quod (volnus) ille ... acceperat; ib. V, 3. fratris autem liberos prius vita privavit quam illi hanc a natura lucem accipere potuerunt; Cluent. 31. quod planum fecerint illos ... pecuniam accepisse; ib. 98 quae (HS) ille cum accepisset; ib. 99. ille etiam grave tum volnus accepit; Catil. IV, 13.

accurrit: illum cupido ad praetorem ... accucurrisse; Verr. V, 7.

accusat: illi tamen ... accusant; Verr. III, 3. accusabat autem ille quidem Scamandrum verbis tribus; Cluent. 50. ille, qui ..., accusat eum, qui ..; Sest. 35.

adamat: nihil erat cuiusquam, quod quidem ille adamasset; Milo 87.

adest: qua re enim primum ille adesse noluit; Verr. II, 44. „die", inquit „illi adesse non possunt"; ib. 72. nt si ille adesset; Phil. IX, 12.

adfert: ille ad eos ... cotidie aliquid de *me* ficti adferebat; Sest. 133. quod primus ille non modo in eam familiam, sed etiam in praefecturam illam sellam curulem attulisset; Planc. 19. ut illi aniculae non ille quidem vim adferret; Scaur. 10.

adficit: quonam modo ille vos vivus adficeret, quos ..? Milo 79.

adfirmat: ille se adfirmare postero die moram nullam esse facturum; Sest. 74

adimunt: illi aditum litoris Syracusanis ademerunt; Verr. V, 85. quibus illi urbis suae partem ademerunt; ib. 85.

adipiscitur: per quos illi adepti sunt, ut ... agitare possent; Verr. II, 51. quae (bona) ille adeptus est; Muren. 58.

adiungit: ut ille ... ei filio coheredes homines alienissimos adiungeret; Cluent. 135.

adiuvat: illo tamen adiuvante; Vatin. 41.

adripit: atque ille non mediocri cupiditate adripuit imperium; Ligar. 3.

adsequitur: ille, quisquis erat, ... ne moram quidem mortis ... adsequi potuit? Verr. V, 166. tamen eosdem summus honorum gradus quos illi adsecuti; Planc. 60.

adversatur: cum ille tabulis novis adversabatur; Phil. VI, 11.

aegrotat: dico illum ... aliquot dies aegrotasse; Cluent. 168.

aestuant: quod ubi auditum est, aestuare illi, qui pecuniam dederant; Verr. II, 53.

agit: cum ille nihil aliud ageret; Cluent. 153. quamquam ille ... nihil nisi de inimicis ulciscendis agebat; Quir. 21. sed ille tamen agebat aliquid; Piso 28. f. contionatur.

agitat: quod si ille hoc unum agitare coeperit ..; Verr. III, 224.

ait: ait ille idem sibi videri; Verr. IV, 32. hic ait se ille, indices, regnum meum ferre non posse; Sulla 21. ut ait ille „saxa spargens labo, sanie et sanguine atro"; Piso 44.

amittit: ostendit, ... illum pecuniam grandem amissurum; Sex. Rosc. 110. quoniam ‖ cum ‖ ille ... humina amisit; dom. 105. nam quid ego patrimonii dicam, quod ille totum ... amisit? Sest. 26.

anteponit: si ille retentus a cnnta Asia supplice, si a negotiatoribus ... exoratus anteposuit honori suo commoda ..; Scaur. 35.

appellant: quem locum illi *βουλευτηρίου* nomine appellant; Verr. II, 50. sequitur id, quod illi iudicium appellant; Cluent. 117.

appellit: si ille ad eam ripam ... navis appnlisset; Phil. II, 26.

appetit: cuius ille inimicitias non solum susceptit, ... verum etiam appetivit; bar. resp. 7. praesertim cum ea sibi ille non colendi sed violandi causa appetisset; Sest. 56.

apponit: argentum ille ceterum purum apposuerat; Verr. IV, 49.

arbitrantur: illi quidem ... non te ex Sicilia litteras in Verrem deportare velle arbitrantur; div. Caec. 28. quod illi venenum esse arbitrabantur; Font. 8. magni autem illi sua interesse arbitrabantur (acc. c. inf.); Cluent. 44. non illi ... arbitrantur (acc. c. inf.); ib. 196. vel quod illi ... arbitrabantur; Planc. 24.

ascendit: multis ille quidem gradibus ... ad hoc regium nomen ascendit; Deiot. 27.

aspicit: his vestris decretis aut ille vos aequo animo aspicere poterit aut vos illum sine dolore summo videbitis? Phil. V, 29.

audet: quid enim ille non audeat? Piso 41.

ille si non acerrime fureret, auderet ..; ib. 50. an huius ille legis ... mentionem facere ausus esset .. ? Milo 33. quantum ille auderet; ib. 56.

audit: illi audiebant de eo, de quo ..; Cluent. 29. non intellegebat ea, quae clare diceret, ita illos audituros, ... ut ..; Sulla 31. quae illi velint audire, qui ..; Sest. 104. ut quicquid dicant, id illi velle audire videantur; ib. 104. illi libenter audirent, nos non timide confiteremur; Plauc. 44. nihil ille de condicionibus tuis ... audiebat ..; Deiot. 31. ille iucorruptum audire uoluit, tu corrupisti; ib. 31.

avertit: quas (legiones) ille a C. Antonii scelere avertit; Phil. X, 6.

auget: quibus (triumphis) ille ... auxit nomen populi Romani imperiumque honestavit; dom. 19.

cadit: si turpe existimas te advocato illum ipsum, quem ..., causa cadere; Mureu. 9.

caedunt: f. recurrunt; Milo 29.

capit: non minus strenue capereu (arma), quam illi pro communi salute ceperunt; Rabir. 30. ille quidem fructum omni ante actae vitae .. cepit; Marcell. 3.

cavet: tu caves ne tui consultores, ille ne urbes aut castra capiantur; Mureu. 22.

cedit; ille vero eidem tempori cui nos ... cessit; Sest. 63. ne ille ‖ † iste ‖ haud dubitans cessisset patria; Milo 65. quam volent illi cedant otio consuleutes; Phil. II, 113.

celat: Iovis ille ‖ illius ‖ quidem hospitalis numen numquam celare potuisset; Deiot. 18.

cenat: si ille apud te postea cenavit; div. Caec. 58.

cernit: te idcirco illum locum deligere, ut ille ... ex cruce Italiam cernere ... posset? Verr. V, 169.

clamat: clamare ille, cum raperetur, (acc. c. inf.); Verr. V, 17.

clamitat: illum ... ideo clamitasse, se esse civem Romanum; Verr. V, 165. boc tu confiteris illum clamitasse, se civem esse Romanum; ib. ut illi clamitant; Caecin. 6.

coepit: f. agitat. orant; Verr. III, 69. obsecrat; Cluent. 144. dicunt; Verr. IV, 32.

cogit: si ille me non coëgisset; Sulla 10.

cogitat: aequum esse illos cogitare; Verr. IV, 73. non ille honorem a pueritia ... umquam cogitarat; Cluent. 39. „scis tu illum accusatioueni cogitare ..?“ Mureu. 45. qui illum aut nefarie cogitasse aut stulte sperasse miretur; Sulla 70. ac ne illi quidem ... de urbis incendio cogitasseut; Piso 15. semper [ille] ... cogitabat; Milo 56.

cognoscit: Italiae conspectus ... delectus est, ut ille in dolore ... iura cognosceret; Verr. V, 169.

cohibet: a liberis .. et a coniugibus vestris numquam ille effrenatas suas libidines cohibuisset; Milo 76.

committit: cui se ille commiserat; Rab. Post. 23.

commonefaciunt: illi eum commonefaciunt, ut ... utatur ..; Verr. II, 41.

commoratur: apud quos ille diutissime commoratur; imp. Pomp. 13.

commovet: ille ex Sicilia iam castra commoverat; Verr. IV, 40.

communicat: quae (furta) ille ... benignissime cum quaestore suo communicavit; div. Caec. 33.

comparant: illi tibi et locum furtis et furtorum vehiculum comparaverunt; Verr. V, 59.

complet: f. concidit; Verr. V, 142.

componunt: itaque irati illi ... verba quaedam composuerunt; Muren. 25.

comprimit: f. conicit; Phil. II, 21.

comprobat: ut hic nomen suum comprobavit, sic ille cognomen; Verr. IV, 57. quibus illi actionibus constitutum tribunatum comprobaverunt; dom. 42.

conantur: si illi bellum facere conabuntur; Font. 36.

concidit: itaque ille, cum sanguis os oculosque complesset, concidit; Verr. V, 142. quo ille nuntio audito ... repente concidit; Phil. V, 23.

conciliat: ergo ille corporis motu tantum amorem sibi conciliarat a nobis omnibus; Arch. 17.

concipit: quid enim ... cogitari potest quod non ille conceperit? Catil. II, 7.

concupiscit: neque enim ille servitutem vestram, ut antea, sed iam iratus sanguinem concupiscit; Phil. IV, 11. vincere illi expetunt pacisque ... nomen ... concupiverunt; ib. XII, 9. quam (urbem) ille ... concupivit? ib. XIV, 10.

condemnant: atque illi omues ... condemnant; Cluent. 75.

confert: ille ... se Massiliam ... conferet; Catil. II, 14.

conficit: etenim talis est vir, ut nulla res tanta sit ..., quam ille non ... conficere possit; imp. Pomp. 39. deinde ut illi pecuniam conficere possent; Sest. 94. illum enim arbitrabar ... retinere exercitum .. et bellum conficere posse; prov. cons. 28.

confirmat: cum ille confirmaret; Sex. Rosc. 26.

confitetur: ille tamen ‖ ille tautum non — ille paene ‖ confitetur (acc. c. inf.); Qu. Rosc. 11.

conflat: ille cum exercitum nullum habuisset, repeute conflavit: hic ..; Phil. V, 15.

confugit: uemo vestrum mirabitur illum diffidentem rebus suis ... confugisse; Cluent. 20 itaque tum ille inopia et necessitate coactus ... confugit; ib. 57. qua ex pugna cum se ille eripuisset et Bosporum confugisset; Muren. 34.

conicit: quem ille ... in viucla coniecit: har. resp. 35. nisi se ille ... coniecisset eisque (scalis) oppitulatis impetum tunm compressisset; Phil. II, 21.

conlaudat: hic te ille, homo dignissimus tuis laudibus, conlaudavit; Piso 14.

conligit: cum tamen ille ... conlegit ipse se ..; Piso 27.

conlocat: ille in curia, ... tu in ... cruore ac paene ossibus simulacrum ... conlocasti; dom. 131. quem (servum) ille ad Cn. Pompeinm interficiendum conlocarat; Milo 18.

conqueruntur: non illi decumarum imperia ... conquerebantur; Verr. IV, 111.

conscribit: servorum exercitus illum in urbe couscripturum fuisse, per quos ..? Milo 76.

consequuntur: praesertim cum illi eam gloriam consecuti siut, quae ..; Phil. II, 114.

conservant: ut maiestatem illi nostram conservare ‖ servare ‖ deberent; Balb. 38.

considit: cousedit ille, conticui; har. resp. 7.

consistit: quoniam ille hic constitit paulisper; Qu. Rosc. 28.

constituit: nou ille nobis Saturnalia constituisset; Catil. III, 17.

consulit: ego incolumitati civium primum, ... ille praesenti dignitati potius consulebat; Phil. II, 88.

consumit: quo *modo* ille, qui accipiebat, consumeret; Rab. Post. 6.

contemnit: nullam rem in me esse quam ille contemnat; div. Caec. 23. se non putare illum ... etiam virgas contempturum; Verr. III, 55. borum ille artibus eruditus ita contempsit hanc prudentissimam civitatem; sen. 15.

contendit: ecquis umquam tam palam ... contendit quam ille atque illius amici, ne ..? div. Caec. 22. illi quoad videbatur ferri aliquo modo posse contenderunt; Verr. III, 99.

contionatur: ille numquam uudus est contionatus; Phil. II, 111. quo enim ille die ... nudus, unctus, ebrius est contionatus et id egit, ut ..; ib. III, 12.

convertit: ille relictus intus ... convertit se aliquando ad timorem; Sulla 17.

convocat: itaque ille ... decumanos convocat; Verr. II, 173.

copulat: ille se sic cum inimico meo copularat, ut ..; Sest. 133.

corrumpit: illum tabulas publicas ... corrupisse decuriones universi iudicaverunt; Cluent. 41. veri similius tamen esset, eum potius corrupisse, qui ..., quam illum, qui ..; ib. 63. postremo certe potius eum (corrupisse) ... quam illum, qui ... ‖potius illum ... quam eum, potius illum ... quam illum‖; ib.

creat: qui magistratum Capuae, illo creante ‖et locreanti, locare ante, eo locante‖ ceperunt; leg. agr. II, 92.

cupiunt: cuius illi conatus ... nec cuperent reprimere, si possent ‖nec si possent, reprimere cuperent; nec si cuperent, reprimere possent‖; Milo 32.

curat: f. ruit; Milo 41.

dat: cum ille non daret, animadvertit; Verr. I, 44. illi statim myoparonem ... dederunt; ib. 86. hac ille vi et hoc metu adductus tantum decumanis dedit; ib. III, 55. ille, quod dari populo nullo modo poterat, tamen quodam modo dedit; leg. agr. II, 19. illi mihi fratrem incognitum qualis futurus esset dederunt; Quir. 5. ille iterum, ille tertio auctionibus factis pecuniam dedit; Deiot. 14. mihi poenarum illi plus quam optarem ‖optaram‖ dederunt; Phil. II, 1. ille enim mihi praesidium extraordinarium dederat; ib. XI, 20.

debet: Verres, qui non Honori ..., quem ad modum ille, sed Veneri ... vota deberet; Verr. IV, 123. f. conservant. retinent; Phil. XI, 11. I, 2. accuso: Cluent. 114.

decedit: cum ille decessisset; Flacc. 29. f. rogat; Planc. 33.

decernunt: f. statuunt; Verr. II, 173.

decipit: me ipsum, me, inquam, quondam pacue ille decepit; Cael. 14. quod ille vos tristitia voluque deceperit; prov. cons. 12.

declarat: quod, si adesset, non minus ille declararet quam hic illius frater; Planc. 27.

defatigat: iu quo (negotio) ille tot et talis viros defatigat; Quinct. 42.

defendit: credo ... quaesisse num ille aut ille defensurus esset; Sex. Rosc. 59. ergo ille cum suum, non cum senatus factum defenderet ..; Planc. 89.

defert: homini ille honorem, non generi, moribus ... deferebat; Piso 2.

defigit: quam (audaciam) ille praesens in mentibus vestris oculisque defixit; prov. cons. 8.

deicit: UNDE ILLE ME VI DEIECIT; Caecin. 91.

demit: decretumque est, ut, quibus ille de capite dempsisset, ei pecunias ... referrent; Verr. III, 81.

demonstrat: ille ... rem demonstrat; Verr. IV, 85.

denuntiat: nec mihi ille iudicium populi ... denuntiabat; Sest. 40.

deponit: ut ille ... aliquam partem maeroris sui deponeret; Sest. 7. cum ... nos arma posuerimus, illi non deposuerint; Phil. XII, 13.

despicit: simul atque ille despexerit; Sex. Rosc. 22.

detrahit: detrahat ille vituperando? har. resp. 50. f. 2, a. dico; Font. 3.

deturbant: illi autem statuam istius persimilem ... deturbant; Piso 93.

dicit: ita contra me ille dicet; div. Caec. 44. ea dicam, quae ille si commemorari noluisset, ... dixisset; Verr. a. pr. 18. cum ille ... diceret; ib. I, 132. dicebant se illi nihil habere quod dicerent; ib. II, 90. vix ille hoc dixerat, cum iste pronuntiat; ib. 93. nunc et illi et reliqui dicent; ib. 156. quantum ille deberi dixerit; ib. III, 28. dicebat ille non modo se non arasse ..; ib. 55. ille ... tamen iudicium se accepturum esse dicebat; ib. tum illos coepisse praetori dicere; ib. IV, 32. cum ille ... diceret; ib. 66. illi vero dicere sibi id nefas esse; ib. 75. ille contra dicere; ib. 149. is, quem ille argentarium Lepti fecisse dicit; ib. V, 155. ut ille se redditurum esse dixerit; Cluent. 78. neque illi aliter dicunt; ib. 133. tum ille dixit; Catil. III, 8. quam (laudationem) ille temporis causa nobis datam dicit; Flacc. 37. a quibus ille se lapidibus appetitum, etiam percussum esse dixit? dom. 13. semper se ille servasse dicebat; har. resp. 48. illi vitio lata esse dicebant; ib. ut ille dicebat; ib. 58. legem illi se Clodium timere dicebant; Sest. 69. quod ille ... numquam tamen dixisset; Deiot. 25. at ille ... se domum meam venturum esse dixit; Phil. I, 12. ille sensim dicebat quod causae prodesset; ib. II, 42. quid enim aliud ille dicebat? ib. 53. at ille numquam ... quicquam sibi ... aequum dixit videri; ib. 95. at sunt qui dicant dure illi quidem, sed tamen dicunt; ib. XII, 25. eo libentius „ducem" audio, quod certe ille dicit invitus; ib. XIII, 30. quid tu potes iu defensione tua dicere quod illi non dixerint? Fr. B, VIII, 16.

dictitat: ut, quod ille dictitat, alieni ... verum esse videatur? Verr. a. pr. 28.

differt: cum tempus ille differret; Phil. VIII, 28.

diffidit: f. confugit; Cluent. 20.

diligit: ut ille palaestritae diligeret; Verr. IV, 139. an ille quemquam plus dilexit? Phil. II, 38.

dirimit: cum ille ... omuium officiorum societatem diremisset; Sulla 6.

discedit: iubet illos discedere; Verr. IV, 65. non modo illum de Gallia non discessisse, ... sed ne a Mutina quidem recessisse; Phil. VIII, 21.

discunt: illi regibus parere iam a condita urbe didicerant; Phil. III, 9.

dissimulat: hunc prae se tulisse illo die Roma exiturum, illum eo die se dissimulasse rediturum; Milo 52.

disturbat: f. tollit; Sulla 15.

doeent: f. respondet; Verr. V, 101.

dominatur: illis dominantibus; Quinct. 68. cum illum in suis paternis bonis dominari videret; ib. 98.

dubitat: cum ille non dubitarit ‖dubitaret‖ aperire ..; Milo 44. f. cedit; ib. 68.

ducit: ille propter pecuniam liberos amittere incundum esse duxit; Cluent. 28. neque enim ... umquam se illi rem publicam delere posse duxerunt; Piso 16. ille, qui semper seeum scorta, semper exoletos, semper lupas duceret, tum nemineni: Milo 55. f. obicit; Deiot. 14.

edit: cum ille non ediderit; Planc. 39.

educit: utinam ille omnis secum suas copias eduxisset! Catil. II, 4.

effert: ex quibus (aedibus) ille maximum sicarum numerum et gladiorum extulit; Catil. III, 8. seeum enim ille mortem extulit; Phil. IX, 5. f. mirantur; Verr. IV, 124.

efficit: quantum ille bonis suis omnibus efficere non posset; Verr. III, 129. ue ille omnia vi posset effeere euravit; sen. 19. quantum (mali) illi effeeerunt ‖effeeerint‖; prov. cons. 4.

eget: sed si, omissis his rebus, quibus nos suppeditamur, eget ille, senatu ..; Catil. II, 25. quamquam ille non eguit consilio cuiusquam, sed tamen ..; Phil. III, 19.

egreditur: f. 2 video.

eligit: quem volet ille eligat; Verr. IV, 48.

emit: sese ... lucrum, cum ille magno praesertim emisset, non additurus; Verr. III, 68.

emoritur: at ille cum videret, ... maluit in maximo rei publicae discrimine emori quam ..; Phil. IX, 6.

eripit: f. confugit; Muren. 34.

errant: ne illi vehementer errant; Catil. II, 6.

escendit: f. revoco; Piso 62. I, 2.

est: erat ille Romae frequens; Sex. Rosc. 16. quamvis ille felix sit; ib. 22. ille miser cum esset [Cn. Dolabella]; Verr. I, 41. sunt illi quidem dicto

audientes; ib. 88. nam ille quoque sodalis istius erat; ib. 91. si illi, qui hoc ... decreverunt, [equites Romani] nunc eidem in eum iudices si essent; ib. II, 180. ille erat in tribunali proximus; ib. III, 23. sicut ille est; ib. 53. quarum (rerum) ille princeps fuit; ib. IV, 81. ostendito illos cum Sertorio fuisse; ib. V, 154. non meliore fortuna ... M. Fonteius, quam illi, de quibus autea commemoravi, fuisset; Font. 40. utrum ille, qui postulat ..., idoneus non est? imp. Pomp. 57. quo tandem igitur animo fuisse illos arbitramini, quibus ..? Cluent. 29. verbo ille reus erat; ib. 54. illum expertem eius consilii fuisse non probatur; ib. 61. minus enim stultus est is ... quam ille, qui ..; ib. 84. procedit saepe longius, quam si idem ille esset cum isdem suis vitiis nobilissimus; ib. 112. illum esse libertum; ib. 144. ut ... praesto esset ille qui et fugientis excipere; Catil. III, 8. cum ille in urbe hostis esset; ib. 17. necesse enim fuisse ibi esse terrarum imperium, ubi ille esset; Muren. 75. hac vero in coniuratione quid tam coniunctum quam ille cum Catilina, cum Lentulo? Sulla 16. cum ... eidem apud me mihi illum uni esse inimicissimum dicerent; dom. 28. illos tam cupidos limium meorum ... fuisse; ib. 60. ille erat summa modestia et graviate censor; ib. 130. quam diu ille tribunus pl. fuit; har. resp. 49. qui illum Pompeio inimicum esse gaudebant; ib. 52. est quidem ille plenus vini, stupri; ib. 55. ille inclusus domi tam diu fuit, quam diu ..; Sest. 69. si ille, arbitror, aequus nobis fuerit; ib. 71. ecquae seditio umquam fuit in qua non ille princeps? ib. 110. ecqui seditiosus cui ille non familiaris? ib. ecquae turbulenta contio cuius ille non conditor? ib. quorum ille utri sit inimicior nescio; ib. 111. cum adfirmaret illum numquam ... sine cura futurum; ib. 132. ut illum meae proscriptionis, quam adiuvabat, Sex. Clodius ... tabulam, sese scriptorem esse diceret; ib. 133. leni vero et clementi patri, cuius modi ille est: „foris effregit“ ..? Cael. 38. est ille quidem valde severus; ib. 48. si ego illos meorum laborum ... participes esse nolui ..; prov. cons. 44. id habet hanc vim, ut sit ille in foedere inferior? Balb. 36. in hominis caput ille tam crudelis propter versum fuisset? Piso 75. hic familia consulari est, ille praetoria; Planc. 14. „hic quam ille dignior“ ‖ est digniorǁ perquam grave est dictu; ib. 16. cum quidem non dubitaret et consul et homo nobilissimus patronum esse illum suum et familiae nobilissimae dicere; ib. 69. quod illum in pontificatus petitione, in salutu, in ceteris meminerat fuisse patricium; Scaur. 34. fuisse illum sibi inimicum, familiarem Milonem; Milo 21. ille erat ut odisset primum defeusorem salutis meae; ib. 35. quod ut sciret Milo illum Ariciae fuisse; ib. 51. semper ille antea cum uxore, tum sine ea; ib. 55. tamen ita communis erat omnium ille hostis, ut ..; ib. 78. est vero fortunatus ille, cuius ..; Marcell. 4. ut etiam ille melior sit, qui in acie cecidit; ib. 31. ita ille demens erat, ut ..; Deiot. 21. numquamne intelleges statuendum tibi esse utrum illi ... homicidaene sint an vindices libertatis? Phil. II, 30. cum esset ille (Caesar) Alexandreae; ib. 62. ille vir fuit; ib. 96. quod vos quoque illum hostem esse ... approbavistis; ib. IV, 2. neque enim, Quirites, fieri potest ut non aut ei sint impii, ... aut ille hostis, contra quem ..; ib. 2. nam si ille non hostis, hos, qui consulem reliquerunt, hostis necesse est iudicemus; ib. 5. novi perdita consilia amicorum, quibus ille est deditus; ib. V, 29. numquam illum futurum in senatus potestate; ib. VI, 9. praesertim cum bonorum praesidia discesserint, illi parati sint ad nutum futuri? ib. VII, 18. ne illi brevi tempore nimis multi nobis esse videantur; ib. si homines illi ac non pecudes potius ‖ homines illi an non pecudes potius, si homines sunt illi potius quam pecudes‖; ib. VIII, 9. nec euim ille magis iuris consultus quam iustitiae fuit; ib. IX, 10. sed ille cum procul esset, ... fretus Antonii copiis ea scelera suscepit, quae ..; ib. XI, 2. sunt autem fortes illi quidem, sed ... nimis feroces; ib. XII, 29. si enim ille patriae parens ‖ parens est‖; ib. XIII, 25. sed tamen neminem tam maledicum offendi qui illum negaret dignum Antonii senatu; ib. 28. sicut ille est; ib. 43. est ille quidem consul, sed ..; ib. XIV, 25 f. obicit; Deiot. 14.

excipit: ille onera multorum huius amicorum excepit unus; Rab. Post. 41.

exigit: si quid ille exegisset a Flavio; Qu. Rosc.

existimat: aliter causam agi atque ille existimaret; Sex. Rosc. 60. ea sibi ille ne visenda quidem existimavit; imp. Pomp. 40.

expetuut: ergo illi alieuum, quia poëta fuit, post mortem etiam expetunt; Arch. 19. caedem illi civium, vos servitutem expetistis; Piso 15. f. concupiscunt; Phil. XII, 9.

exponit: f. steruit; Muren. 75.

exsultat: f. 1, 2‖ a. constringo; Sest. 88. 1, 2, b. inicio.

evocat: cum ille omnis prope ab inferis evocasset Metellos; Sest. 130.

facit: tu contra ne quae ille quidem fecit obicies; div. Caec. 35. quae ille libidinose ... fecerit, ea ..; ib. 38. quoticus ille tibi potestatem optionemque facturus sit; ib. 45. quod neque aute te praetorem illi fecerant; Verr. III, 101. quod illi semper sui causa fecerant; ib. 121. sed ut ille aliquando impudentiae suae finem faciat; ib. 144. res illum divinas .. facere vidisti; ib. IV, 48. quid aut tu his respondere honeste potes aut illi facere? ib. 80. tametsi ille id in aliqua causa faciebat: Caecin. 67. quod ille sine controversia fecerat; Cluent. 185. tum ille de eo ... verbum nullum fecit? ib. 185. cum ille verbum ... nullum facere potuerit; ib. 167. hoc ille utrum insidiarum causa fecerit, au hoc genere eloquentiae delectetur, nescio; leg. agr. II, 13. quaecumque ille fecisset; ib. III, 5. cui (aquilae) ille etiam sacrarium [scelerum] domi suae fecerat; Catil. II, 13. orare ut item illi faceret quae sibi eorum legati recepissent ‖ praecepissent‖; ib. III, 9. illum contra rem publicam ... facturum; seu. 27. illi cum Indos faceremt, servos de cavea exire iubebant; har. resp. 26. ne vobis id ille magna ratione fecisse videatur; Planc. 2. furialis illa vox ... secum et illos et consules facere acerbissime ‖ acerrime‖ personabat; ib. 86. si ille huic (insidias fecit); Milo 31. ille denique vivus mali nihil fecisset, qui ..? ib. 90. illi, quod nemo fecerat, fecerunt; Phil. II, 114. quid ille fecit hostiliter ..? ib. V, 25. quid enim ille umquam arbitrio suo fecit? ib. VI, 4. an ille id faciat, quod ..? ib. 5. quid [si ille faceret inducias]? ib. VIII, 20. evocare Apronium nec illum aute tibi satis facere; Verr. III, 133. cum vero ille suae gloriae iam pridem, rei publicae nondum satis fecerit; prov. cons. 35. f. andet. couantur.

fatentur: ut iam tandem illi, qui honori inviderunt meo, ... fateantur; leg. agr. II, 103.

fert: verum ut experiar utrum ille ferat molestius ..; Verr. I, 24. illi libertatem imminutam civium Romanorum non tulerunt; imp. Pomp. 11. ne ille eandem contumeliam quam ceteri ferre non possit; leg. agr. II, 61. tribuni plebis tulerunt de provinciis contra acta C. Caesaris: ille biennium, hi sexennium ‖ isti sexennium‖; Phil. V, 7. quae tulisse illum fortiter et patienter feruut; ib. XI, 7. quorum (veteranorum) ille nomen prae metu ferre non poterat; ib. XIII, 20. ille huius belli feret principatum; ib. 44. quam laudem ille ... cognomine ipso prae se ferebat; Muren. 31. quam (voluntatem) ille ... prae se fert; Planc. 43.

fingit: hunc nullius rei mutasse consilium, illum causam mutandi consilii finxisse; Milo 52.

flagitat: dicendum est id, quod ille me flagitat; Planc. 6.

flent: f. orant; Verr. III, 69.

fruitur: si autem ‖sin antem‖ ... idcirco illum vitam frui nolui; Cluent. 170. ut illi vivi fruantur opibus suis; Balb. 49. fruantur illi suis, persolvantur his quae spopondimus; Phil. XI, 39.

fngit: f. abdit.

furit: in quo illi omnes quidem, sed Torquatus praeter ceteros furebat coutumacia responsi tui; Piso 78. f. audet.

gerit: itaque non sum praedicaturus quantas ille res ... gesserit; imp. Pomp. 48. in quibus (agris) ille etiam nunc bellum gerat atque versetur; leg. agr. I, 6. quo ille auctore extra ordinem bellum ... gessit; dom. 19. quae superiore anno ille gessisset; Piso 79. magnas ille res gessit ..; Phil. XI, 35. ille damnatus ita se gerebat ..., ut ..; Sulla 15. quid illi, ... quo se pacto gerunt? Sest. 75.

habet: ut illi, quibus haec iucunda sunt, ... haberent haec oblectamenta; Verr. IV. 134. nam habent illi non nullo huiusce modi Latina nomina; ib. V, 112. sed quod haberet ille tris filios; Cluent. 27. haec enim ille et aliqua ex parte habebat et ... simulabat; ib. 67. quoniam corrumpendi iudicii causas ille multas ... habuit; ib. 82. illi pecunias habebunt, vos agros non habebitis; leg. agr. II, 72. ut etiam illi, qui absunt, habeant quo victores revertantur; Catil. IV, 21. quod ‖quid‖ huic tam loquaciter litigioso responderet ille ... non habebat; Murem. 26. habuit quandam ille infamiam suam; Flacc. 95. habuit enim ille ... permulta maximarum non expressa signa, sed adumbrata virtutum; Cael. 12. illum quidem ... me habere eodem loco quo principem civem ... sentiebam; prov. cons. 41. nisi vero aut maioribus habes beneficiis obligatos, quam ille quosdam habuit ex eis ..; Phil. II, 116. ille adversariorum ‖in adversariorum‖ partibus agrum Picenum habuit inimicum; ib. V, 44. f. conflat.

habitat: apud hunc ille Romae habitavit; Cluent. 156.

honestat: f. anget.

hauriunt: luctum nos hausimus maiorem, dolorem ille animi non minorem; Sest. 63.

iacet: iacet ille nunc prostratusque est; Catil. II, 2. ex eo ipso, quam valde illi iaceant, intellegere possumus; ib. 25. quamquam ille quidem nunquam iacuit ..; Phil. X, 14.

imbuit: quibus ille studiis ab ineunte aetate se imbuerat; Deiot. 28.

imminent: nam ut illi, quos a poëtis accepimus, qui sinus quosdam obsedisse maritimos ... dicuntur, ..., sic iste in omnia maria infestus ... imminebat; Verr. V, 145.

implorant: implorare illi fidem praetoris ..; Verr. V, 106.

imponit: quas ille leges ... fuerit imposturus nobis omnibus atque inusturus? Milo 33.

incidit: quae ille in aes incidit; Phil. I, 16.

incipiunt: f. recurrunt; Milo 29.

indicaut: ne illi umquam indicarent; Sulla 39. f. purgat; Muren. 51.

indicit: si senatui non parueris, non illi senatus, sed ille populo Romano bellum indixerit; Phil. VII, 26.

inducit: non ille hostis induxit in curiam; Marcell. 13. f. purgat; Muren. 51.

infert: cum ille saxis et ignibus et ferro vastitatem meis sedibus intulisset; har. resp. 15. atque ille furens infesta iam patriae signa a Brundisio inferebat; Phil. V, 23. at ille ... bellum intulit provinciae Galliae; ib. 24.

ingemiscit: ille, ut opinor, ingemuit; har. resp. 17.

inquit: „dic, dic“ inquit ille „planius ..“; Verr. III, 197. ille vero ... „ne gratis“, „quo voles“, inquit „sequar ..“; Cluent. 71.

inridet: ille unguentis oblitus ... inrisit squalorem vestrum; sen. 12.

instruit: tu actionem [instituis], ille aciem instruit; Muren. 22.

insultat: quae (Fortuna) tot annos illum in hanc rem publicam insultare pateretur; Milo 87.

intellegit: quod ubi ille intellexit; Verr. I, 67. ut illi quoque, qui in ea provincia non fuerunt, intellegere possint; ib. II, 111. tum illi intellexerunt (acc. c. inf.); ib. V, 56. cum ille in me absentem invehens non intellegebat ..; Phil. III, 33.

intemptat: quod aiunt illum Sex. Roscio intemptasse; Sex. Rosc. 101.

interest: quem umquam audisti ... interfuisse? nemiuem, ne illum quidem, qui caecus est factus; dom. 105.

intervertit: ille [induxit ut peteret] promissum et receptum intervertit ad seque transtulit; Phil. II, 79.

intuetur: quo ore vos ille poterit, quibus vicissim vos illum oculis intueri? Phil. VII, 21.

invehitur: sed cum ille ... in me esset invectus; Sulla 35. f. intelligit; Phil. III, 33.

invenit: ille quo modo ... confirmaret non inveniebat; Sex. Rosc. 42.

inurit: f. imponit; Milo 33.

irascitur: f. componunt. concupiscit.

it: nemo est istorum tam misericors qui illum non ... ire malit; Catil. II, 16.

iudicant: ut intellegamus illos, quorum res iudicatas inritas fecimus, bene .. iudicavisse; Phil. XI, 11.

iurat: quasi vero ille non in alias quoque leges ... iam ante inraverit! Sest. 61.

iuvat: illum noluisse ... iuvare L. Lucullum; Verr. IV, 147.

labitur: f. progreditur; Deiot. 10.

lacessit: cum ille iniuriis in socios nostros inferendis bello prope nos lacessisset; Sest. 58.

legit: ex quibus ille cum optimos viros legeret ..; Milo 21. at ille legit aleatores, legit exsules, legit Graecos; Phil. V, 12.

locat: qui maiore pecunia quattuor columnas dealbandas quam ille omnis aedificandas locaverit; Verr. I, 154.

loquitur: haec ille ... loquitur; Quinct. 56. de isto ... ne ille quidem obscure locutus est; Verr. II, 48. quis non modo approbavit, sed non indignissimum facinus putavit illum non dicam loqui, sed vivere ac spirare? Sest. 108.

luit: „immo vero poenas ille debitas luerit“ ..; Milo 104. utrum ille poenas rei publicae luat an nos serviamus; Phil. III, 29.

maculat: cuius (lovis) ille lacus, uemora ... macularat; Milo 85.

maeret: ut nemo umquam unici filii mortem magis doluerit quam ille maeret patris; Phil. IX, 12.

mavolt: an ille ... cum alienis esse quam cum suis maluisset? Ligar. 5. u. emoritur, vivit; Catil. II, 16.

meretur: quid ille meruisset; Cluent. 126. putasne illum immortalitatem mereri voluisse nt ..? Phil. I, 34.

minitantur: etenim mors, quam illi fortasse minitantur, omnibus est parata; Catil. IV, 20.

mirantur: nimium forsitan haec illi mirentur atque efferant; Verr. IV, 124.

miscet: quanto ille plura miscebat, tanto ..; Milo 25.

mittit: illi autem, qui erant ... profecti, litteras ... mittunt; Cluent. 23. non illi in libellis laudationem decretam miserunt; ib. 197. quas aut numquam tibi ille litteras misit aut ... recitari noluit; dom. 22. quo ille ... cohortis in hiberna misit; prov. cons. 5. ille Ephesum ad eum ... pecuniam

misit; Deiot. 14. ille litteras ad te mittat ..; Phil. VII, 5.

monet: ille hominem mihi amicissimum, Cu. Pompeium, monebat, ut ..; Sest. 133.

moritur: cum ille aliquanto ante te praetorem esset mortuus; Verr. II, 46. sic ille adfectus ... perbrevi postea est mortuus; ib. V, 142. illo mortuo; Flacc. 59. Phil. I, 17.

nanciscitur: imperium ille si nactus esset ..; Milo 76.

narrat: ipse igitur ille ‖ille ipse — ipse ille‖ ... narravit? Flacc. 92.

navigant: hoc illi navigio ... navigaverunt; Verr. I, 87.

necat: ut ille Trebonium ... necaret; Phil. XIII, 37.

negat: hic ego non arbitror illum negaturum; Verr. I, 60. tum ille ... negavit moris esse; ib. 66. negabant illi quicquam sibi esse mandatum; ib. III, 79. ille se negat pecuniam repetere; ib. IV, 17. ille enim vero negat; ib. 147. *at ille se facturum* negavit; Tull. 17. quam (rem) illi non negant; Caecin. 32. ille autem ... negavit (acc. c. inf.); Cluent. 69. atque ille primo quidem negavit; Catil. III, 11. cum ille id negaret; dom. 115. quod ille si verbo negarit, longius progredi non possit qui obiecerit? Phil. II, 9. denique illi negare potuerunt et negaverunt; Fr. B, VIII, 17.

neglegit: illum neglegere oporteat qui mandarit, non illum qui mandatum receperit; Sex. Rosc. 113.

nominant: quos illi exacresimos dies nominaut; Verr. II, 129.

non volt: ille deos deorum spoliis ornari noluit; Verr. IV, 123. sacra interire illi noluerant; Muren. 27. illi autem alio tum ‖aliquo tum‖ timore perterriti ... tribunum populärem a se alienare nolebant; Sest. 40. f. audit. adest; Verr. II, 44. iuvat. mitti; dom. 22.

nuntiat: video enim illum ... non id nuntiasse, sed Milonem appropinquare; Milo 48.

obicit: ille corpus suum periculo obiecit, tecumque in acie .. fuit tuumque hostem esse duxit suum; Deiot. 14.

obruit: f. abducit.

obsecrat: atque ille me orare atque obsecrare coepit; Cluent. 144.

obtinet: Africam tum praetor ille obtiuebat; Cael. 10.

occidit: nullum modum esse, ... quo ille non aliquot occiderit; Sex. Rosc. 100.

odit: neque me ille odisse potuit umquam; Piso 81. quis vestrum illum, quem ille vestrum non oderit? age, vos i.le solum et vos illum? Phil. VII, 21.

offendunt: offendebant illi quidem apud gravis et honestos homines; Sest. 105.

offert: non offert se ille istis temeritatibus; Sest. 61. quorum ille telis libenter ... corpus obtulisset sunm; ib. 76.

opponunt: opponebant illi nomen interdum P. Africani; Verr. IV, 75.

opprimit: numquam ille me opprimet consilio; div. Caec. 44. quas (aras) ille praeceps amentia ... molibus oppresserat; Milo 85. si enim ille opprimere urbem potuisset ..; Phil. III, 34.

oppugnat: illo oppugnante; Milo 38.

orant: hic illi flentes rogare atque orare coeperunt; Verr. III, 69. f. obsecrat.

ornat: ut ... pluris hic villas ... quam ille fama spoliis hostium ornasse (videatur); Verr. III, 9. cum illi tamen ornarint templa; ib. IV, 123. quibus (ornamentis) ille me ornabat; prov. cons. 41.

ostendit: illi enim vero se ostendunt, quod vellet, esse factnros; Verr. V, 102. tum ille ... ostendit; Catil. III, 11.

parcit: quis minus nmquam pepercit hostium castris quam ille omnibus corporis sui partibus? har. resp. 59. hac ille crudelitate imbutus ... cui tandem nostrum aut cui omnino bono pepercisset? Phil. III, 4.

paret: atque ille eo tempore paruit, cum ..; Ligar. 20. numquam parebit ille legatis; Phil. V, 29. huic denuntiationi ille pareat? ib. VI, 5. si ille auctoritati senatus non paruisset; ib. 9.

patitur: illi te vivum exire passi sunt; Verr. I, 82. ille ... facile dolorem corporis patiebatur; ib. V, 112. atque ille etiam si ... expelleretur ... ex hac urbe, facile pateretur; Sest. 63. ille se fluvio Rubicone *et* cc milibus circumscriptum esse patiatur? Phil. VI, 5.

peierat: qui ... dixit se scire illum verbis conceptis peierasse; Cluent. 134.

perfert: ut existimemus illum apud inferos impiorum supplicia perferre; Cluent. 171. quo antem pacto illi Apenninum ... perferent? Catil. II, 23.

perficit: id illum fide, consilio ... facillime perfecturum; dom. 16. [perfecit ille, ut ..;] Piso 82.

perit: potius, quam et illi et nos una rei publicae pesti pereamus; Catil. IV, 3. quo enim illi crimine peccatoque perierunt? Cael. 71. respondit triduo illum ant summum quadriduo esse perituruin; Milo 26.

persequitur: ius legationis verbo violatum illi persecuti sunt; imp. Pomp. 11. et similis viri tu ulcisceris [patrui] mortem atque ille persequeretur [fratris sui]; Rabir. 14.

perseverat: at ille properans ... in hac constantia morbo adversante perseveravit; Phil. IX, 6.

perspicit: quem quidem ille ... facile perspexit; har. resp. 40.

perstringit: ille L. Crassi, ille M. Antonii voluntatem ... saepe perstrinxit impuno; Planc. 33.

portimescit: usque adeo autem ille pertimuerat; Sex. Rosc. 26. nulla salus rei publicae maior est quam eos, qui alterum, accusant non minus ... quam illos, qui accusantur, de capite ac fortunis suis pertimescere; div. Caec. 71. nec ... illi nmquma de se pertimescent; Sest. 95.

pervenit: mihi quidem et ille pervenisse videtur, quoad ..; Phil. XI, 6. f. vigilat; Muren. 22.

petit: at litterae sunt Fausti, per quas ille precibus a P. Sulla petit ut ..; Sulla 55.

placet: cui ego illum non putem placere oportere? Verr. III, 155.

pollicetur: ut ... neque ille ... mihi pollicerétur; dom. 28. quod ille latronibus suis pollicetur primum domos; Phil. VIII, 9. cum quidem ille ... pollicitus est (acc. c. inf.); ib. IX, 9.

pollnit: quam (vim) ille omui scelere polluerat; Milo 85.

poscit: ego tantundem dabo, quantum ille poposcerit; Verr. III, 25.

ponit: quid? ille signa aënea in iusidiis posuerat, quae ..? Deiot. 21. ille autem ex myrmillone dux, ex gladiatore imperator quas effecerit ‖effecit‖ strages, ubicumque posuit vestigiinm! Phil. III, 31.

possidet: cum viderent illos ... pecnniam possidere; Sex. Rosc. 86.

possidit: CUM ILLE POSSIDERET; Tull. 44. si planum facit ab se illum aut vi aut clam aut precario possedisse; Caecin. 92.

postulat: si illi umqnam boc a me postulassent; Verr. III, 182. alii post ulare illum, ut ..; Phil. VII, 2.

potest: ibi velle tuto esse, ubi ille non posset ‖non esset‖; Phil. I, 9. plus ille poterat; ib. II, 72. f. adest. adsequitur. accipit. aspicit. celat. cernit; Verr. V, 169. conficit; imp. Pomp. 59. Sest. 94. prov. cons. 28. efficit; Verr. III, 129. sen. 19. facit; Cluent. 167. fert; leg. agr. II, 61. Phil. XIII, 20. intellegit; Verr. II, 111. intuetur. negat; Fr. B. VIII, 17. odit; Piso 87. opprimit; Phil. III, 34. recuperat; Verr. III, 35. remittit; Verr. III, 82. reperit; Verr. II, 92. tradit; Phil. VI, 8. transfert; Sest. 82.

praecipit: quae ille a love ortus suis praecipit filiis; Planc. 59.
praedicat: quod ... non falso ille de vobis ... praedicavit; Verr. V, 113.
praestant: nimirum illi non ingenio solum his patronis sed fortuna etiam praestiterunt; Verr. II, 191.
praestringit: f. abducit.
probat: videbant Agyrinenses, quicquid ... attulisset, illum perfacile probaturum; Verr. III, 69.
procedit: processit ille; Flacc. 17.
procrastinant: itaque illi non procrastinant; Verr. II, 90.
profert: quod si ille suas proferet tabulas, proferet suas quoque Roscius; Qu. Rosc. 1. illi ad deprecandum periculum proferebant alii purpuram ..; Verr. V, 146.
proficiscitur: quo ille ... numquam [cum Scipione] esset profectus; Muren. 32. illo profecto; Sulla 56. cum ille Roma profectus esset; Rab. Post. 6.
profitetur: quouiam ille virtutem suam non defuturam esse profitetur; Phil. III, 34.
progreditur: numquam illos in eum locum progressuros fuisse; Verr. I, 81. neque enim ille odio tui progressus, ‖progressus est‖ sed errore communi lapsus est; Dciot. 10. f. regreditur; Phil. XIII, 20.
promittit: si cui quid ille promisit; Phil. I, 17.
promulgat: qua de causa et quorum causa ille hoc promulgaverit ‖promulgavit‖; leg. agr. III, 15.
properat: sed si ille hac tam eximia fortuna ... frui non properat; prov. cons. 30. f. perseverat; Phil. IX, 6.
proripit: ac tamen ignarus ille ... se ex curia repente proripuit; har. resp. 2.
providet: ut ... cui bene quid processerit, multum illum providisse ... dicamus; Rab. Post. 1.
purgat: atque ille ... non se purgavit, sed iudicavit atque iudut; Muren. 51.
putat: si ille persequendum quod iu re fuit ‖non quod in se fuit‖ *non putavit;* Qu. Rosc. 39. tantum ille honorem habendum Siciliae putavit; Verr. II, 4. illc hoc putabat Verri criminosum fore; ib. 162. ille vero tum se minime Metellum fore putavit; ib. III, 44. non enim putat ille sibi iniurium factam; ib. IV, 37. ille ... impunius id se factnrum putavit; ib. 48. quem illi horribilem A. Cluentio ... foro putaverunt; Cluent. 7. non quo illi ... putarent; ib. 94. ut illi putant; leg. agr. II, 16. quam sibi ille mannm certissimam fore putavit; Catil. II, 26. nt ille putat; Sulla 33. illi meum reditum ... intercludendum putavcrunt; sen. 6. ut ille ... ab illis, ne quid meo nomine molirentur, sibi cavendum putaret; Sest. 41. non illi ornandum M. Catonem, sed relegandum ... putaverunt; ib. 60. me ille absentem ut patrem deplorandum putarat ‖putabat‖; ib. 121. quod si ille ... Gabinium et Pisonem ... esse notandos putavit; prov. cons. 2. si tantum ille in me esse uno roboris ct virtutis putavit, ut ..; Piso 79. ne forte ille ... putet; Planc. 59. nullas enim sibi ille neque contentiones neque inimicitias ... defuturas putavit; ib. 77. ut se ille interfecto Milone regnaturum putaret! Milo 43. quas (sententiolas) vidctur ille peracutas putare; Phil. III, 21.
quaerit: sive ille ... gloriam, sive ... pecuniam quaesivit ..; Rab. Post. 21. f. 2, b. respondeo; Phil. III, 33.
recedit: f. discedit; Phil. VIII, 21.
recipit: illeque ‖ille qui‖ sese facturum recepisset; Sex. Rosc. 114. defers ad Pergamenos, ut illi recipercnt ... proscriptiones et emptiones tuas; Flacc. 74.
recitat: atque ille legem mihi de XII tabulis recitavit; Tull. 47.
recuperat: cum ... ille autem ... iudicio suum recuperare nullo modo potest; Verr. III, 35.
recurrunt: illi, qui erant cum Clodio, .. partim recurrere, ... partim .. caedere incipiunt; Milo 29.
recusant: illi non hoc recusabaut; Cluent. 154.
reddit: quem illi diem festum cum recentibus beneficiis C. Marcelli debitum reddebant; Verr. II, 51. quam (civitatem) ille amplam ... reddidit; ib. IV, 81. uter igitur facilius suae seutentiae rationem redderet: isne, qui ... dicit, an ille, qui ... respondet? Cluent. 106.
redit: redeunt illi Regio Syracusas; Verr. II, 56. non enim ille deprecatione redit; Quir. 7.
redimunt: quo illi frumento et quibus pecuniis tamen ... non redemerunt; Verr. III, 79.
refert: refert rem ille ad senatum; Verr. IV, 85. illo referente vos decrevistis, ut ..; sen. 24. atque ille tamen ad conlegium rettulit; dom. 131. quod ille in tabulas publicas rettulisset; Balb. 11. f. suscenset; Deiot. 38.
regnat: ut ille pulsus superatnsque regnaret; imp. Pomp. 8. qui illum regnare gaudebant; Phil. II, 29.
regreditur: qui (D. Brutus) se totius belli fluctibus circumiri quam illum aut regredi aut progredi maluit; Phil. XIII, 20.
reicit: quibus (togulis) illi acceptis sagula reiecerunt; Piso 55. tu diadema imponebas cum plangore populi, ille cum plausu reiciebat; Phil. II, 85.
relinquit: quae ille reliquerat; Verr. I, 91. quamquam ille gentem istam reliquit; dom. 127. quem diem ille, quam contionem ... numquam reliquisset; Milo 45
remittit: nam illi multo mihi hoc facilius remisissent, si ..; div. Caec. 4. illum viris fortissimis indicarunt patres conscripti remittere de summa non potnisse; Verr. III, 82. quos ille ad te ... remisit, ut ..; Piso 77. sed tamen ille inimico scrvum remisit, tu ..; Deiot. 31.
renuntiant: illi ad senatum renuntiant; Verr. II, 162. f. revertuntur; Phil. VIII, 21.
reperit: erat eius modi causa, nt ille ne sine adversario quidem ... reperire posset quod diceret ‖quid diceret‖; Verr. II, 92.
repetunt: f. 2, b. respondeo; Balb. 38.
reprehendunt: quem quo modo illi reprehenderent? Cael. 65.
repudiat: quod ille si repudiasset, dubitatis ..? Sest. 62. ille adintorem servum contra dominum repudiavit, tn ..; Deiot. 31.
requirit: ctenim ille requisisse etiam dicitur; Verr. IV, 131.
rescindnut: an vero illi sua [per se] ipsi iudicia rescinderent, cum ..? Cluent. 60.
rescribunt: quid ad eum illi rescripserint cognoscite; Font. 18.
reservat: atque ille vitam suam ... ad rei publicae fatum reservavit; Sest. 50. quo quidem tempore ille moriens ... extremum sensum ad memoriam rei publicae reservabat; Cael. 59.
resident: ne ille in villa resideret; Milo 51.
resistit: quonam modo ille fureuti ... consularis restitisset, qui consul ..? Cael. 60.
respondet: quid ille respondit? Qu. Rosc. 49. ille, qui illa non iuvitus habcret, respondit ..; Verr. IV, 38. illum respondisse, venabulo; ib. V, 7. illos respondere et docere unum quemque; ib. 101. cum illi hoc respondebunt tibi; Caecin. 86. sin illos recte respondero concedunt; ib. 68. qui cum illi breviter constanterque respondissent; Catil. III, 11. illum respondisse; Varin. 38.
reticet: cum ille, homo audacissimus, ... primo reticuisset; Catil. II, 13.
retinet: ille enim quod habet retinere volt; leg. agr. III, 13. cuius ille ordinis nomen retinet; Sest. 110. illi debncrunt clarissimum et praestan-

tissimum senatorem in civitate retinere Phil. XI, 11. f. conficit.

revertuntur: sic illi tum inanes ... revertuntur; Verr. IV, 65. interim brevi tempore illi ... Larinum revertuntur; Cluent. 24. cum illi ab Antonio contempti et reiecti revertissent renuntiavissentque senatui; Phil. VIII, 21.

revocat: at vero tc ille ad sua instituta suorumque maiorum exempla revocabit; Planc 12.

rogat: mc ille ut vviratum acciperem rogavit; prov. cons. 41. cum ille .. domum decedens rogasset ..; Planc. 33. f. orant.

ruit: cum ille in saepta ruisset, ... lapides iaciendos curavisset; Milo 41.

salutat: cum ille eum salutasset; Planc. 33.

scit: quid sciret ille perpanci animadvertebaut; Qu. Rosc. 30. demonstraut id, quod ille sciebat; Verr. II, 55. ut ille scivit; Milo 45. qui eadem scires, quae illos scire dicis? Deiot. 22.

scribit: scripsisset ille, si non lussu huius expensum tulisset? Qu. Rosc. 2. tum etiam ille ‖ille etiam‖ plura scribebat ad socios; Verr. II, 172.

sedati: f. tollit; Sest. 8.

sentiunt: cur ... illi senscrunt? dom. 8.

sequuntur: quam ob rem videantur illi non uibil ... secuti; Sex. Rosc. 8. illi secuti sunt, tu quaesisti ducem; Phil. II, 59. non illi senatus auctoritatem, non libertatem popnli sequebantur; ib. XIII, 33.

servat: quem non ille summo cum studio salvum incolumemque servavit? Verr. V, 163. quam ob rem et ille servet quod paravit et ego ..; Flacc. 51. mene non potuisse Milonis salutem tueri per eosdem, per quos nostram ille servasset? Milo 102.

siccat: ille paludes siccare voluit, hic ..; Phil. V, 7.

simulat: ut ille suppositus facile et libeuter se illum, qui non erat, esse simularet; Verr. V, 70. ille se Tarentum proficisci cum simulasset; Cluent. 27. f. habet; ib. 67.

sperant: num illi in cinere urbis se cousules ... speraut futuros? Catil. II, 19. f. cogitat; Sulla 70.

spirat: f. loquitur; Sest. 108.

spoliat: ut pluris hic sociorum urbis quam ille hostium spoliasse videatur, Verr. III, 9.

statuit: statuunt illi atque decernunt; Verr. II, 173. quae ... idcirco illi statuerunt fingenda esse sibi; Cluent. 160. omuis ... statuit ille quidem non inimicos, sed hostis; Phil. XI, 3.

sternit: atque ille ... stravit pelliculis haedinis lectulos Punicanos et exposuit vasa Samia; Muren. 75.

subscribunt: statuamus, utrum quia censores subscripscrint, ita sit, an, quia ita fuerit, illi subscripserint; Cluent. 123.

subeunt: nisi forte in tragoediis, quos volnere ... consumi vides, graviores deorum ... iras subire quam illos, qui furentes inducuntur, putas; har. resp. 39.

sumit: ad suam enim quandam magis ille gloriam quam ad perspicuam salutem rei publicae *eam* sumpserat; Sest. 87.

summittit: saepe illum, qui est secundarum aut tertiarum partium, ... multum summittere; div. Caec. 48.

suscenset: illud vereor, ne tibi illum suscensere aliquid suspicere; Deiot. 35. haec ille reputans et dies noctisque cogitans non modo tibi non snscenset, ... verum omnem tranquillitatem .. refert ..; ib. 38.

suscipit: illi autem, qui ... negotium susceperunt; Catil. III, 5. quodque ille bellum privato consilio susceperat; Phil. V, 28. f. appetit.

suspicantur: de quibus illi aliquid suspicari viderentur; Sulla 36.

sustentat: ille exercitum Cn. Domitii ... sustentavit; Deiot. 14.

tacent: illis tacentibus; Sest. 52.

tenet: hic ... insulam obsidebat, ille Aetnam solam et cam Siciliae partem tenuisse dicitur; Verr. V, 146. ille tenet [et scit] ut hostium copiae, tu ut aquae pluviae arceantur; Muren. 22. quae (omnia) ille tenuerat; ib. 34. illi autem, quibus eras in deliciis, vix risum tenebant; Vatin. 20. hac ille tam varia .. natura cum omuis ... homines improbos audacisque conlegerat, tum etiam multos fortis viros ... tenebat; Cael. 14. quae (signa) illi exhausti sumptibus bellisque maximis ... custodita tenuerunt; prov. cons. 6.

tollit: quae illi istius iussu sustulerunt; Verr. II, 154. ille enim classis praedonum ... sustulit; Flacc. 29. ille ambitus iudicium tollere ac disturbare ... voluit; Sulla 15. numquam illum ... neque communem metum omnium nec ... suspicionem aut .. tollere aut .. sedare voluisse; Sest. 8. ille enim furoris multam sustulerat, hic erroris; Deiot. 36.

tractat: ne ille quidem me (tractabit) ut consularem; Phil. II, 10.

tradit: huic illi legato, huic publico testi patrouum suum ... tradidissent? Flacc. 52. cum ille servorum eludeutium ‖ct ludentium‖ multitudini seuatum ... tradidisset; har. resp. 22. an ille non potuit ... legiones Antonio et provinciam tradere ..? Phil. VI, 8.

transferunt: ad notationes auctoritatemque censoriam exemplum illos e consuetudine ‖consuetudine, a consuetudine‖ militari transtulisse; Cluent. 128. non illi quidem morte mercenuarii sui transferre potuissent invidiam ..; Sest. 82. f. intervertit.

tribuit: quid esses, si tibi ille non tam multa tribuisset? Phil. XIII, 24.

tripudiat: f. I, 2. a. constriugo; Sest. 88.

trucidat: o fidam dexteram Antonii, qua ille plurimos civis trucidavit! Phil. XIII, 4.

vendit: tamen illum haec ... venditurum non fuisse; Verr. IV, 11.

venit: quod ille cum toga praetexta ... venerat; Verr. I, 152. illi noctu ... veniunt; ib. IV, 96. nisi putamus *eum in iudicium* venire, qui consilium inierit, illum, qui fecerit, non venire; Tull. 32. illi oppugnatum venturi erant? ib. 55. tametsi ille ad maritimum bellum venerit; imp. Pomp. 13. cum illi ipsi venissent, quos ..; Catil. I, 10. at cum ille furibundus ... veuisset; Sest. 117. qua (via) spectatum ille venicbat; ib. 126. cum ille ad te legatus in castra venisset; Piso 84. nec eo in loco subsedit, quo ille noctu venturus esset? Milo 51. in nostra (castra) ille numquam veniet; Phil. XII, 28.

versatur: neque ... pudor patiebatur optimi adulescentis in tali illum oratione versari; Cael. 7. ergo illi nuuc et eorum exercitus in pace versantur; Phil. VIII. 6. f. gerit; leg. agr. I, 6.

videt: sed ut ille vidit, quantum de mea auctoritate deripuisset; Sulla 2. viderat ille Murenam; dom. 134. atque hoc ille vidit; Scaur. c. 4. § 5. ego quid ille et contra ille quid ego sentirem et spectarem videbat; Phil. II, 38. f. emoritur.

videntur: ut mihi beatiores illi videantur interdum, qui ..; Ligar. 31. f. audit; Sest. 104. facit; Planc. 2. ornat; Verr. III, 9. pervenit; Phil. XI, 6. sequuntur; Sex. Rosc. 8. spoliat; Verr. III, 9. suspicantur; Sulla 36.

vigilat: vigilas tu do nocte ut tuis consultoribus respondeas, ille ut eo, quo intendit, ... perveniat; Muren. 22.

vincit: vide ne ille ... te atque istos ... vicerit; Verr. IV, 98. tanto ille superiores viverat gloria, quanto ..; Deiot. 12. an sine me ille vicit? Phil. II, 72. an ille non vicerit, si ..? ib. XII, 18.

vivit: cum illi ita vixerant, ut ..; Cluent. 46. quam (vitam) tum ille vivebat; ib. 170. ille autem, si me hercule hoc, quod agit, numquam antea cogitasset, tamen latrocinantem se interfici mallet quam exsulem vivere; Catil. II, 16. f. loquitur; Sest. 108.

ulcisci|tur: quod ille ... ea ipsa re inimicos suos ultus est; Quir. 20.

vocant; quam illi legem Rupilium vocant; Verr. II, 32. quos illi mystagogos vocant; ib IV, 131.

volt: monumenta ..., quae illi ornamento urbibus esse voluerunt; Verr. a. pr. 14. ille ... totam Hispaniam scire voluit; ib. IV, 57. quod [crimen] illi invidiosissimum ... esse voluerunt; Font. 19. quem (A. Cluentium) illi invidiosum esse reum volunt; Cluent. 164. illi Capuam receptaculum aratorum ... esse voluerunt; leg. agr. II, 89. quod ille crimen esse volt; Rabir. 10. ille Capitolium, ille haec templa, ille cunctam urbem, ille vos omnis salvos esse voluit; Catil. III, 22. non illi nullam esse rem publicam ... voluerunt; ib. 25. nullam enim illi nostri ... vim contionis esse voluerunt; Flacc. 15. etiam si ille aliud vellet; prov cons. 30. ne illi me suarum inimicitiarum socium velint esse; ib. 44. volnit ille senatum interficere; Piso 15. sed tamen ... me ille sni totius consulatus ... socium esse voluit; ib. 79. nam si crimen est [illum] voluisse ..; Ligar. 22. ut illi voluerant; Phil. I, 32. non quo ille scuta occulta esse vellet; ib. V, 18. semper ille populum Romanum liberum voluit ..; ib 38. ſ. accipit; Verr. III, 149. audit; Sest. 104. tollit; Sulla 15. eligit. meretur; Phil. I, 39. retinet; leg. agr. III, 13. siccat. tollit; Sest. 8. Sulla 15.

utitur: qua (vacatione ‖ purgatione; oratione ‖) ille apud omnis utitur; Verr. II, 164. etenim si ... numquam petitori praestituit qua actione illum uti velit; Caecin. 8. quod ille Oppianico familiarissime est usus; Cluent. 172.

ellipti|ca: tum ille clare omnibus audientibus se id non esse facturum; Verr. II, 94. tum illi ... „quid vis nobis dare?“ ib. IV, 32. sed neque tam servi illi dominorum quam tu libidinum, neque tam fugitivi illi ab dominis quam tu ab iure et ab legibus, neque tam barbari lingua et natione illi quam tu natura et moribus, neque tam illi hostes hominibus, quam tu dis immortalibus; ib. 112. ille, ille, quem supra deformavi; Caecin. 14. num illos item putatis? Flacc. 12. at ille „voluntate hospitem, necessitate hostem“; Phil. XII, 27. quod ergo ille re, id ego etiam verbo, cum imperatores eos appello; ib. XIV, 24.

abl. absol.: impunitus: nam ut meliore simus loco ne optandum quidem est ille impunito; har. resp. 61. — invitus: ut nemo ille invito ... retinere posset; Verr. III, 81. totam ut petitionem ipse solus etiam invitis illis gubernaret; Milo 25. — libens: quam (dignitatem) ego, etsi libente illo, tamen absente ‖ absente illo ‖ per vos consecutus sum; leg. agr. II, 49. — vivus: vivis illis; Verr. V, 120.

abl. compar.: quid enim illis fuit clementius, qui ..? leg. agr. I, 19. quis illo gravior, sapientior? Muren. 66. ut in urbe nequior es inventus quam Gabinius, sic in provincia paulo tamen quam ille demissior; Piso 40. nihil antem erat illo blandius; Rab. Post. 5. quis enim est illo ... praestantior? Marcell. 4. quis consideratior illo? Deiot. 16. quid enim beatius illis, quos ..? Phil. II, 38. quis autem illo, qui male dicit, impurior? ib. III, 15. nihil illo contemptius, qui ..; ib. 16. o multo miserior Dolabella quam ille, quem ..! Phil. XI, 8.

b. Prädicat: sum: ego: nec tamen ego sum ille ferreus, qui ..; Catil. IV, 8. — hi: hi sunt illi; Verr. IV, 31. ut hunc illum esse possim dicere; ib. V, 164. — ille: ut ille suppositus facile et libenter se illum, qui non erat, esse simularet; ib. 70. — is: is est enim ille, qui ..; Phil. VI, 5. — tu: „tune es ille“ inquit „quo senatus carere non potuit ..?“ dom. 4. tu es ille, cui crudelitas displicet? Piso 17.

c. Nutzruf: o beatos illos, qui ..! Phil. I, 36.

2. nach Verben: a. Accusativ: abduco: quo tempore illum a quaestione ... abduci licebat; Cluent. 89.

absolvo: absolvite etiam illos, si qui sunt; Verr. III, 221. quis est qui illum absolvi potuisse arbitretur? Cluent. 25. illo absolnto pecuniam illam aut iudicibus dispertiendam ..; ib. 69. qui ... illum absolverunt; ib. 105. tametsi ille una sententia est absolntus; ib. in hac civitate ne patiamini illum absolutum muliebri gratia; Cael. 78.

accuso: equidem ... non illum accuso, qui ..; Planc. 17. numquam tu illum accusavisti ut hostem, sed ut amicum ..; Deiot. 9.

acuo: illum acuere, hos, qui simul eram missi, fallere; Sex. Rosc. 110.

adduco: si ille adduci non potest, ut ..; Sex. Rosc. 150. grandis natu parens adductus ad supplicium, ex altera parte filius; ille quod pudicitiam liberorum, hic quod vitam patris ... defenderat; Verr. I, 76. lecissem ipse me potius in profundum ... quam illos mei tam cupidos ... in magnum vitae discrimen adducerem; Sest. 45. f. 1, a. dat; Verr. III, 55.

adficio: adfectum illum quibusdam incommodis et detrimentis propter offensionem animi tui memineram; Deiot. 8. i. 1. a: moritur; Verr. V, 142.

adfligo: quanto tandem illum maerore esse adfictum .. putatis? Catil. II, 2.

adfor: qui locus est ... qui illos, cum accesserint, non adfari atque appetere videatur? Phil. II, 33.

adhibeo: illis adhibitis in consilium, quos ablegaverat; Verr. II, 74.

adopto: atqui illum quinque et triginta tribus patronum adoptarunt; Phil. V, 12.

aestimo: f. specto; Qu. Rosc. 28.

amburo: f. cognosco; har. resp. 4.

anteeo: sed cum Ser. Sulpicius aetate illos ‖ illis ‖ anteiret; Phil. IX, 1.

appello: ego semper illum appellavi hostem, cum alii adversarium; Phil. XII, 17.

appeto: f. adfor.

arceo: f. recipio; Phil. V, 37.

arguo: ne arguere illum re capitalis viderer; Caecin. 25.

ascribo: ne ... illum sibi conlegam ascriberetis, custodem ac vindicem cupiditatum; leg agr. II, 24.

aspicio: et ego ipse numquam illos aspicio quin ..; Planc. 69. adeone me ferreum putatis, ut cum eo congredi aut illum aspicere possim? Phil. XII, 19.

cito: cognoscite nunc ita reum citatum esse illum, ut ..; Cluent. 49.

coarguo: illum Allobroges, ... illum multorum litterae ac nuntii coarguerunt; Sulla 17.

cognosco: cum illum ambustum religiosissimis Ignibus cognovi ... emissum; har. resp. 4.

cogo: non quo illum cogi putarum oportere; Verr. II, 189. ut illi in alteras decumas ... tritieum emere ... cogeremur; ib. III, 101. quid hoc ab illo differt, ut ille cogatur restituere, qui ingressum expulerit, ille, qui ingredientem reppulerit, non cogatur? Caecin. 39. ut illos ‖ [illos] ‖ lex ... dicere aliquid coëgerit; Muren. 11. ſ. 1, a. confugit; Cluent. 57.

commoveo: neque vero illum similiter atque ipse eram commotum esse vidi; Phil. I, 9.

concedo: ut concesslsti illum senatui, sic ..; Ligar. 37.

condemno: ego hoc uno crimine illum condemnem necesse est; div. Caec 30. atque hoc addit testimonii, sua illum sententia ... condemnatum iri; Cluent. 72. „sed ille ldcirco ... condemnatus est, quod ..“; ib. 92. illum maiestatis esse condemnatum; ib. 99.

condono: datus est tibi ille, condonatus est ille; Planc. 75.

confero: qui illum ... cum hac importuna belua conferam; Piso 8.

conicio: cum illum ... in apertum latrocinium coniecimus; Catil. II, 1.

constringo: ut ... illum ... exsultantem ac tripudiantem legum ... laqueis constringeret; Sest. 88.

contemno: f. I, 1. a. revertuntur; Phil. VIII, 21.

contineo: atque ille his praesidiis ... munitus, tamen hac cura continebatur; Verr. III, 3. quibus illi rebus elati et inflati ... non continebuntur; leg. agr. II, 97.

damno: video ... illos damnatos esse caedis; Verr. I, 72.

deduco: hoc [ille] ‖hic illo‖ natus ... in paternae vitae ‖curae, culpae, hic vitae‖ similitudinem deductus est; Rab. Post. 4.

defendo: qui illum solus antea de ambitu defendisset; Sulla 6. reliquum est ut iam illum natura ipsius consuetudoque defendat, hunc autem haec eadem coargnat ‖coarguant‖; Milo 36.

deficio: ea (studia) tameu illum cuncta iam exacta aetate defecerant; Deiot. 28.

deicio: UNDE TU AUT FAMILIA AUT PROCURATOR TUUS ILLUM ... VI DEIECISTI; Tull. 44.

delecto: f. I, 1. a. facit.

deligo: propterea quod ... vos unum illum ex omnibus delegistis; imp. Pomp. 63.

depravo: quod in vetere fortuna illos natos et educatos nimiae ... copiae depravabant; leg. agr. II, 97.

despero: essent illi quidem desperandi; Catil. II, 10.

dico: nemo ... reperietur qui unum se in quaestura M. Fonteio nummum dedisse aut illum ex ea pecunia ... detraxisse dicat; Font. 3. quod ille .. dixisse dicitur; leg. agr. II, 83. non ille a me spoliatus ... esse dicetur; Catil. II, 14. f. 1, a. requirit; Verr. IV, 131. tenet; Verr. V, 146.

distraho: quonam ille modo cum regno ... distractus esset ..? Deiot. 15. quid ego illum ab eo distrahere conarer? Phil. II, 23. f. excludo.

do: datus est tibi ille, condonatus est ille; Plauc. 75.

docco: ut ea maiores uostri docuisse illos, non ab illis didicisse videantur; har. resp. 19.

duco: illos duci in carcerem iubent; Verr. V, 77.

educo: f. depravo.

effero: f. continco; leg. agr. II, 97.

eicio: qui (homines) illum ... eiectum esse dicant; Catil. II, 15. cum illum e civitate eiecerunt, qui ..; Planc. 70. f. emitto. video; Phil. XIII, 49.

eligo: etenim ille ... electus est; Verr. II, 156.

emitto: quod illum emiserim potius quam quod eiecerim; Catil. II, 15. f. cognosco; har. resp. 4.

erudio: f. I, 1. a: coutemnit; seu. 15. existimo; Qu. Rosc. 29.

evoco: etiam si propter amicitiam vellet illum ab inferis evocare ‖[illum ab inferis evocare]‖; Milo 79.

excludo: exclusit illum a re publica, distraxit, segregavit nou solum scelus ipsius, sed etiam .. fortuna quaedam rei publicae; Phil. V, 29.

exerceo: iu quo (genere belli) illum non exercuerit fortuna rei publicae; imp. Pomp. 28.

exercito: ille exercitatus est in propagaudis finibus, tu in regendis; Muren. 22.

exhaurio: f. I, a. teuet; prov. cons. 6.

exheredo: illud quidem ‖illum quidem‖ voluisse exheredare certe tu planum facere debes; Sex. Rosc. 54.

existimo: illum eruditum et perfectum existimabant; Qu. Rosc. 29. et erunt, qui illum ... non improbum, sed miserum ... existimari velint; Catil. II, 14.

exoro: f. I, 1. a: auteponit.

expello: ante quam illum vita expulit; Muren. 34. f. I, 1. a: patitur; Sest. 63.

exsuscito: te gallorum, illum bucinarum cantus exsuscitat; Muren. 22.

extermino: cum illum exterminari volebam; Catil. III, 3.

extimesco: tum erunt mihi nou hi solum, ... sed illi etiam, qui invideut, extimescendi; Phil. XII, 30.

exuro: ille ... Uticae domi suae vivus exustus est; Verr. I, 70.

facio: ille postea ... reus hac lege ipsa factus esset; Cluent. 116. si ille factus esset; Muren. 50. praesertim cum ille ... praetor postea factus sit; Flacc. 77. postea quam ille est reus factus; Vatin. 27. cum ille, qui id egerat, plebeius est lege curiata factus; prov. cons. 45. ante quam ille rei publicae ... tam aperte est factus inimicus; Phil. XII, 23.

fallo: non mirum est ... multa illum et te fefellisse; dom. 129. me scilicet maxime, sed proxime illum quoque fefellissem; Rab. Post. 33.

fero: an, cum illum homines non tulerint, te ferent? Phil. II, 117. qui (cives) illum ... ferre potuissent, impotentem, iracundum ..; ib. V, 24.

fugio: nou enim id sum dicturus, quod ego invenerim, sed quod illos non fugerit; Caecin. 86.

habeo: qui illum secum habuerit; Verr. II, 134. quis erit tam improbus civis qui illum civem habendum putet? Phil. VI, 16.

ignoro: et illum et me vehementer ignoras; Rab. Post. 33.

imbuo: f. I, 1. a: parcit; Phil. III, 4.

impello: aliis ille in illum furorem magnis hominibus auctoribus impulsus est; Fr. B, XI, 7.

inflammo: quibus (vestigiis) illum inflammari ad perseverandum intellegebant; Verr. III, 79.

inflo: f. contineo; leg. agr. II, 97.

inquino: sed idem casus illum ignarum quid profiteretur ... caeno et sordibus inquinavit; Piso 72.

insequor: cum tu illum iu foro ... gladio insecutus es; Phil. II, 21.

instituo: uon ut ille filius instituatur; dom. 37.

interficio: itaquo illis crudelissime interfectis non mediocri ab eo ceteri ... metu tenebantur; Cluent. 25. a quo ille crudelissime est interfectus; Phil. I, 34. qui illum interfecerunt; ib. II, 5. nisi illum interfecisses; ib. 49. aut enim [interfectis illis] fructnur victrice re publica aut ..; ib. XIII, 7. illo interfecto; ib. 17. f. I, 1, a: vivit; Catil. II, 16.

intueor: quo ore vos ille poterit, quibus vicissim vos illum oculis intueri? Phil. VII, 21.

invenio: ut non magistrum virtutis, sed auctorem libidinis a se illum inveutum arbitraretur; Piso 69. nisi ille uobis ... inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.

iudico: nemo illum aditu, nemo congressione ... dignum iudicavit; Cluent. 41. ac ne ex facto solum sapientis illos iudicetis; ib. 107. cum ille hostis non est iudicatus? Phil. VII, 13.

laedo: si ille laesus sit; Sex. Rosc. 140.

laudo: laudas illum, quod dodrantarias tabulas iustituerit; Font. 2. „adfuerunt“ inquit „Catilinae illumque laudarunt“; Sulla 81. tamen hoc statuo, hunc ... laudaturum illum non fuisse; har. resp. 52. nunc enim iam laudat illum; ib.

libero: quis fuit in tanta civitate qui illum incesto liberatum, non eos ... pari scelere obstrictos arbitraretur? Piso 95.

metuo: cum eidem illum, ut me metneret ... monerent; dom. 28.

mitto: L. Philippus dixisse dicitur nou se illum sua sententia pro consule, sed pro consulibus mittere; imp. Pomp. 62. a quibus illi erant missi; Phil. XIII, 21.

moneo: illum identidem monere ut caveret; Sex. Rosc. 110. nunc illos, qui in urbe remanserunt, ... monitos etiam atque etiam volo; Catil. II, 27.

moveo: loco ille motus est; Catil. II, 1.

multo: si illum ... morte multassem; Catil. II, 4. qua (Asia) illum multarunt; Sest. 58.

munio: f. contineo; Verr. III, 3.

muto: ut et civitate illum mutatum esse fateretur et huius civitatis bonore dignissimum iudicaret? Balb. 42.

neglego: sed si illos, Labiene, quos iam videre non possumus, neglegis; Rabir. 30.

nomino: Mithridatem deum, illum patrem, illum conservatorem Asiae, illum Euhium, Nysium, Bacchum, Liberum nominabant; Flacc. 60. ille, qui stillantem prae se pugionem tulit, is a te honoris causa nominatur? Phil. II, 30.

noto: sin ille a senatu notandus non fuit, quid ..? ib. III, 21.

nudo: rursus igitur vis nudatum illum atque solum a re publica relegatum videri; Phil. X, 6.

oblino: f. I, 1. a: inridet.

obsideo: tum ille ... obsessus est ipse domi; har. resp. 49.

occido: tu, tu, inquam, illum occidisti Lupercalibus; Phil. XIII, 41.

odi: quis vestrum illum, quem ille vestrum non oderit? age, vos ille solum et vos illum? Phil. VII, 21.

opprimo: a quibus illi oppressi sunt; Sest. 142.

paenitet: ut illum recitationis suae paeniteret; Cluent. 141.

pello: f. 1, a: regnat; imp. Pomp. 8.

perduco: illum ad suas condiciones perducere; Quinct. 27.

pereo: nou enim illum ... aut venti aliqui novi tam celeriter in ultimas terras pertulerunt; imp. Pomp. 40.

perficio: f. existimo; Qu. Rosc. 27.

persequor: deliberatum autem est ... nou modo eos persequi ... sed etiam illos, ad quos conscientiae contagio pertinebit; Verr. V, 183. nec quicquam propius est factum, quam ut illum persequeretur; Cluent. 59.

perterreo: f. I, 1. a: non volt; Sest. 40.

pono: erant enim illi positi, ut ..; Cael. 64.

premo: ille cum re premeretur; Cluent. 86.

probo: qui admirabantur huuc, illum probabant; Qu. Rosc. 29. satis erat enim probatum illum esse populo Romano, ut est; Phil. I, 37.

prohibeo: a quo illi conatu non tanto opere prohibendi fuisseut; Verr. V, 5. C. Caesari (poteritne esse pacatus Antonius), qui illum urbe, quid? D. Bruto, qui Gallia prohibuit? Phil. VII, 24.

prosterno: f. I, a: iacet; Catil. II, 2.

pulso: ut neque illum pulsaret quisquam; Verr. II, 67.

puto: quis illum igitur consulem nisi latrones putant? Phil. IV, 9. tamen unum ob hoc fatum dignum illum omni poena putarem; ib. XIII, 17. non quo illum dignum putarem; ib. 48.

rapio: f. I, 1. a. clamat.

recipio: qui (D. Brutus) illum ... non ut consulem recepit, sed ut hostem arcuit Gallia ..; Phil. V, 37. itaque si receptis illis esse possumus liberi ..; ib. XIII, 7.

reduco: illi ... reducti sunt; Quir. 10.

reicio: f. I, 1. a. reverturntur; Phil. VIII, 21.

relego: f. nudo.

relinquo: itaque illum in iure metu ... vix vivum relinquo; Verr. II, 189. quod illum, qui consul appellabatur, cum esset hostis, reliquissent; Phil. VII, 10.

reprehendo: ille, de quo legem populus Romanus insserat, ... reprehenditur; Verr. III, 82.

reservo: ego illum ad iudicium meum ... vivum atque incolumem reservavi; Verr. V, 77.

restituo: tribunicia sunt illi rogationibus ... restituti; sen. 38. tribunicia superiores illi rogationibus ... sunt restituti; Quir. 10. neque solum illum, sed cum illo se ipsam sibi restitutam putabit (res publica); Phil. XIII, 9.

retardo: itaque non illum vis hiemis ... retardavit; Phil. IX, 2.

retineo: f. I, 1. a: anteponit. video; Phil. XIII, 49.

revoco: ut ... in provinciam illum revocaret; Verr. IV, 40. hac tu oratione non dubito quin illum iam escendentem in currum revocare possis; Pis. 62.

rogo: f. I, 1, a. accedit.

scribo: nemo illum ex tam multis cognatis ... tutorem umquam liberis suis scripsit; Cluent. 41. testamentum autem palam fecerat et illum heredem et me scripserat; Milo 48.

segrego: f. excludo.

semustilatus: quibus (facibus) semustilatus ille est; Phil. II, 91.

sepelio: prius illum sepultum quam huic cenam sublatam; Scaur. c. 2. § 1.

specto: nemo enim illum ex trunco corporis spectabat, sed ex artificio comico aestimabat; Qu. Rosc. 28.

spolio: cum illum spoliatum ... videres; Verr. IV, 86. f. dico; Catil. II, 14.

sublevo: huius illum opes in rebus eius incommodissimis sublevarunt; Cluent. 161.

sumo: sed dubito quem patrem potissimum summam: Caeciliauumne aliquem ... aut illum: „o in felix, o sceleste!“; Cael. 37.

supero: f. 1, a: regnat; imp. Pomp. 8.

suppono: f. 1, a: simulat; Verr. V, 70. 1, b: ille; ib.

tardo: ita illum in persequendi studio maeror, bos laetitia tardavit; imp. Pomp. 22.

tollo: ac si illo sublato depelli a vobis omne periculum indicarem; Catil. II, 3. quoniam illum, qui hanc urbem condidit, ad deos ... astulimus; ib. III, 2.

tracto: ab nullo ille liberalius ... tractatus est; Cluent. 161.

video: videtis illum subcrispo capillo, nigrum; Verr. II, 105. videsne tu illum tristem, demissum? Muren. 45. videte nunc illum, primum egredientem e villa; Milo 54. his vestris decretis aut ille vos aequo animo aspicere poterit aut vos illum sine dolore summo videbitis? Phil. V, 29. moveri sedibus huic urbi melius est ... quam illos, Caesaris virtute ejectos, Bruti retentos, intra haec moenia videre; ib. XIII, 49. f. spolio.

ulciscor: numquam illum res publica suo iure esset ulta; Milo 86.

urgeo: nec ille armis solum, sed etiam decretis nostris urguendus est; Phil. III, 32.

elliptisch: semper illum hostem, semper hoc bellum; Phil. XIV, 20.

b. Dativ: accido: hi debent non quid illi accidere voluerint ... cogitare; Verr. I, 39. idque illi merito accidisse existimatum est; ib. 70. cum hoc illi improvisum atque inopinatum accidisset; ib. II, 69. tibi idem, quod illis accidit, contigisset; Phil. II, 17. quod utinam illi ante accidisset, ne ..! Phil. XI, 14.

adfero: nam nunc quidem quid tandem illi mali mors attulit? Cluent. 171.

adhibeo: ut non dubium sit quin maior adhibita vis ei sit, cuius animus sit perterritus, quam illi, cuius corpus volneratum sit; Caecin. 42.

adsentior: num etiam vos avunculi, qui illi estis adsensi? Phil. VIII, 2.

antepono: sin hunc illi antepono ..; Planc. 6.

appropinquo: ut et illi poena et nobis libertas appropinquet; Phil. IV, 10.

aufero: cum illi, in quem dicitur, damnatio omne igunominiae periculum iam abstulerit; Cluent. 10. qui (casus) illi tantum addere iam non potest quantum auferre; prov. cons. 35.

committo: nec illi committendum illud negotium, sed imponendum putaverunt; Sest. 60.

comparo: eteuim illis honores ... comparari solent; leg. agr. II, 102.

concedo: qui illis tam multa concedas; Ligar. 31.

consulo: qui et ipse illis pro sua fide et humanitate consuluit; Scaur. 39.

decerno: cum C. Caesari meritos illi quidem honores ... decreristis; Phil. VII, 10.

defero: magis est petendum ... quam [hoc illis] in beneficii loco deferendum; Verr. II, 29.

demonstro: cum esset ... causa illis demonstrata; Cluent. 161.

desum: illi exempla non deerunt; Verr. III, 207. tamen eorum propinqui neque tibi neque illis desunt; ib. V, 121. animum illis, non copias defuisse; ib. 135.

detraho: ex qua (dignitate) illi nihil detrahi potest quod non ..; Rab. Post. 44.

do: quem (vestitum) illi mos et ius ingenuitatis dabat: Verr. I, 152. ut quam minimum dem illis temporis; ib. IV, 19. imperat, ut illis aliquid ... daret; ib. 53. non vos ... simul et illi spatium ... dedisse; Caecin. 6. cum illi bellum maritimum gerendum datum est; Flacc. 30. illi locus (datus est), at mihi etiam parietes ..; har. resp. 16. illi (data domus est), quam ipse privato iure tueretur, mihi ..; ib. 16 ut, quod illi a populo datum sit, id non violet; prov. cons. 36. si illi absenti salutem dederis; Ligar. 38. cur quod illi datum est huic dandum esse non censet? Phil. IX, 14.

enuntio: horum consilia illi enuntiare; Sex. Rosc. 110.

expeto: ſ. vito.

expono: sed tamen mei facti rationem exponere illis volo, qui ..; har. resp. 3.

facio: sperant ... aliquid illi insidiarum fieri; leg. agr. II, 54. ue cum mea perfidia illi etiam ipsi facerem ... iniuriam; Rab. Post. 33. si hic illi fusidias fecit; Milo 31.

faveo: qui diligebaut hunc, illi favebant; Qu. Rosc. 29. ego huic faveo, tu illi? Phil. VIII, 17.

fero: ut ... ea (imploratio) mortem illis acerbiorem ... ferret; Verr. V, 147. quid proderat tibi te expensum illis non tulisse?

gero: morem illi geram; Verr. I, 24.

habeo: qui honorem illi habuerant; Verr. IV, 90.

impono: non quo illi ita de me merito onus illud imponerem; dom. 16. tamen est mihi considerandum quantum illi tantis rei publicae negotiis tantoque bello impedito ... sollicitudinis atque oneris imponam; Piso 82. ſ. committo.

indico: si senatui non paruerit, uon illi senatus, sed ille populo Romano bellum indixerit; Phil. VII, 26.

infero: fatearis necesse est te illi iniustum impiumque bellum iuferre conari; div. Caec. 62. sed vis calamitosa est, quam illis intulerunt ‖ obtuleruut ‖; Phil. XIV. 9.

inicio: Mutinamque illi exsultanti tamquam frenos furoris iniecit; Phil. XIII, 20.

interdico: tamquam si illi aqua et igni interdictum sit; Phil. VI, 10.

licet: quod illi ex area, si vellet, metiri ‖ admetiri ‖ licebat; Verr. III, 73. statuit senatus hoc, ne illi quidem esse licitum, cui concesserat omnia ..; ib. 81. ut liceat illi invidiam deponere; leg. agr. II, 69. ut illi plane stare in suo iudicio non liceret; Piso 76.

malo: quamquam illi omnia malo quam mihi ..; Planc. 59.

metuo: huic ... noctem prope urbem exspectandam, illi .. tamen accessum ad urbem nocturnum fuisse metuendum; Milo 52.

muto: rationem illi defendendi totam esse mutandam; div. Caec. 25.

nuntio: nuntiabatur isti ‖ illi ‖; Verr. II, 100.

obicio: „at est hoc illi crimen obiectum“; Cluent. 97.

opto: tamen honorum aditus numquam illi faciliores optavi quam mihi fuerunt; Planc. 59.

paro: denuntiatio est, paratum illi exitium; Phil. VII, 14.

perfero: nolite ... hunc illi acerbum nuntium velle perferri; Balb. 64.

persolvo: itaque his praemia sunt promissa, illis persoluta; Phil. XI, 39.

placeo: quicquid illis placuerat perdendum erat; Verr. IV, 31. dum illi placere voltis; Cael. 17.

polliceor: id quod ego illi iam in Sicilia pollicitus sum; Verr. III, 60.

praecipio: haec illi soleo praecipere; Planc. 59.

propono: quantam igitur illi spem praedae proposituin arbitramur fuisse? Verr. III, 150. simul enim et rei publicae consules et propones illi exempla ad imitandum; Phil. X, 5.

reddo: ut .. uon minora illis ornamenta .. redderet; Sex. Rosc. 147. tamen illis est redditus (ager); Verr. III, 13. postea quam vos me illi et mihi cum reddidistis; Quir. 3. deponere alienum nomen ipse maluit quam illis suum reddere; Phil. XIII, 22.

relinquo: siu .. uec crimen ullum nec opes ... illis reliquuuntur; Cael. 32.

repono: at vero praeclarum diem illis reposuisti; Verr. II, 52.

respondeo: illis enim repetentibus L. Cornelium respondere (acc. c. inf.); Balb. 38. si euim tum illi caedis a me initium quaerenti respondere voluissem ..; Phil. III, 33.

retribuo: nihil mihi detraham, cuui illis exactae aetatis [severissime] fructum ... retribnam; Qu. Rosc. 44.

succedo: numquam succedetur illis, nisi ..; prov. cons. 17.

sum: ut illis quoque eadem iuterrogandi facultas ... sit; Verr. a. pr. 55. ut facile appareret nou tam illis Siciliam, ... quam Verrem ipsum, ... provinciam fuisse; ib. II, 12. quod illi unum in malis erat perfugium calamitatis? Cluent. 171. cum his conflictari ... erat omnino illis ... molestum; har. resp. 41. atque illis tum erat reditus in suas civitates; Sest. 30. si denique Cn. Pompeius idem mihi testis de voluntate Caesaris et sponsor est illi de mea; prov. cons. 43. fuit hic multorum illi laborum socius aliquando; Balb. 63. ergo illi ne causa quidem itiueris, etiam causa manendi (fuit); Milo 45. multis illi in urbibus ... reficiendi se ‖ sui ‖ et curandi potestas fuit; Phil. IX, 6. illis locus si in hac urbe fuerit, ipsi urbi locus uon erit; ib. XIII, 4. quod si [et] illis, qui expulsi sunt ... iniuria iuimicorum probro non fuit; dom. 8. quibus (patronis) iam praescribis quanto illis probro futurum sit, si ..; Vatin. 5. neque illis nmquam satis fuit illud obtinere; Quinct. 84.

suscenseo: non enim iam metuo ne tu illi suscenseas; Deiot. 35.

tollo: qua in re praetor illi improbam defensionem tolli voluit; Tull. 33.

trado: quia se non iugulandum illi tradidisset; Milo 31.

tribuo: tribuo illis litteras; Flacc. 9.

tundo: cum illi nihilo minus iacenti latera tunderentur; Verr. V, 142.

vendo: ut modo se his, modo vendat illis; har. resp. 46.

venio: nisi forte existimatis hanc tantam conluvionem illi ... in mentem subito in rostris cogitanti venire potuisse; har. resp. 55. illi ne advocatus quidem venit umquam; Cael. 10.

videor: ut ... ea aeque acerba et iudigna videantur esse his qui audient atque illis visa sunt qui senseruut? div. Caec. 38. illi bona res, huic vendibilis videbatur; Verr. I, 105. mirum illi vi-

deri, mittit iterum; ib. IV, 66. quod cum illis, qui aderant, indignum ... videretur; ib. 85. quae illis pulchra esse videantur; ib. 124. intellegere possumus, haec illis acerbissima videri; ib. 132. ut et illi quaestor bonus et omnibus ‖ et vobis omnibus ‖ optimus civis videretur; Sest. 8. mihi autem recordanti Ser. Sulpicii ... sermones gratior illi videtur ... aënea statua ..; Phil. IX, 13.

vito: atque ut illi nocturnus ad urbem adventus vitandus potius quam expetendus fuit, sic ..; Milo 49.

c. **mit Präpositionen:** abduco ab: qua re qui ‖ quod qui ‖ ab illo abducit exercitum ..; Phil. X, 9.

abeo ab: ut ab illis ipse unctior abiret; Verr. II, 54.

accedo ad: numquam ad illum accessit; Cael. 10.

accipio ab: qui si summam iniuriam ab illo accepisti, tamen ..; div. Caec. 60. ſ. cognosco ab.

adfero ad: ego ad illum belli civilis causam attuli; Phil. II, 72.

ago de: ut cum illo Oppianicus egerit de pecunia; Cluent. 78.

audio ex: quo quam minime multi ex illis ... audire posset; Verr. I, 75. audierat ex illo; dom. 134.

caveo ab: ut ille ... ab illis, ne quid meo nomine molirentur, sibi cavendum putaret; Sest. 41.

cogito de: nec vero de illo sicut de homine aliquo debemus, sed ut de importunissima belua cogitare; Phil. VI, 7.

cognosco ab: quae ego antea iam ab illis cognoram et acceperam; Verr. IV, 149.

cognosco ex: haec postea quam ex illis cognovi; Verr. IV, 145.

communico cum: qui sibi cum illo rationem communicatam putat; Sex. Rosc. 142.

confero cum: cum illo ego te dominandi cupiditate conferre possum; Phil. II, 117.

confero in: nam quae in ipsum valebant crimina contulit in illum; Verr. I, 41.

confligo cum: speravit isdem se copiis cum illo posse confligere; dom. 66.

coniungo cum: non enim iam se ullo officio cum illo coniunctum arbitrabatur; Sulla 6. me quoque cum illo minus coniunctum videbatis; prov. cons. 25. si tua *consilia* cum illo coniunxeris ‖ si sua cum illo coniunxeris — si sua consilia cum illo coniunxisset — si tua consilia cum illo coniunxisses ‖; Piso 12. qui est quidem cum illo maximis vinculis ... coniunctus; Planc. 27.

constituo in: supplicium constituitur in illos ‖ in eos ‖; Verr. V, 117.

contraho cum: cum illo nemo iam rationem, nemo rem ullam contrahebat; Cluent. 41.

decerto cum: mihi ... et tecum et cum illis armis decertandum fuit; dom. 91.

defluo ad: necesse est, si quid redundarit ..., ad illum potissimum, per quem agebatis, defluxisse; Verr. III, 155.

depeciscor cum: cum illo partem suam depecisci; Sex. Rosc. 110.

dico de: itaque mihi ... minus multa de illo diceuda sunt; Phil. X, 2. statueram ... nihil de illo neque apud vos, neque alio ullo in loco dicere; Fr. B, XIII, 1. 1.

dico in: qui in illum testimonia gravia dixerunt; Sulla 13. qui in illum ... non dixerit? Rab. Post. 31.

dimico cum: tamen ... dimicandum nobis cum illo fuisset; Catil. III, 17.

disco ab: ut ea maiores nostri docuisse illos, non ab illis didicisse videantur; har. resp. 19.

disputo cum: sed cum illis tamen possum aliquid disputare; dom. 20.

dissentio ab: ita dissensi ab illo, ut ..; prov. cons. 40.

evomo in: ne ... libentius haec in illum evomere videar quam verius; Milo 78.

existimo de: maiores nostri longe aliter et de illo et de ceteris talibus viris existimabant; Sex. Rosc. 50. nihil de illo umquam secus esse existimatum; Cluent. 124. quamvis de illo, ad quem missi sunt, bene existiment; Phil. VIII, 22.

ineo cum: cum illo contra hos inire consilia; Sex. Rosc. 110.

interest inter: sed hoc inter me atque illum interest, quod ..; Quir. 20. quid tandem intersit inter te et illos? Phil. VIII, 13.

intercio inter: quantum intervallum tandem inter te atque illum interiectum esse putas? Rabir. 15.

iudico de: de illis interea nemo iudicabit; leg. agr. II, 34.

laboro de: sed cum de illo laboro tum de multis amplissimis viris; Deiot. 39. — ex: quod si omnes ... facerent, et res publica ex illis et ipsi ex invidia minus laborarent; Sex. Rosc. 149.

loquor de: de illis loquor, qui occiderunt; Ligar. 18. ſ. spero de.

orior ab: qui ab illo ortus es; Muren. 66. si est ortus ab illis, quos ..; dom. 134.

partior cum: bona patria crepta cum illo partitus es; Verr. IV, 37.

pertineo ad: omitto nihil istum versum pertinuisse ad illum; Piso 75.

peto ab: iste tum petere ab illis; Verr. IV, 75. ab illo enim ... multa petita esse dicitur; Cluent. 96. ut neque ego ab illo ... satis audaciter petere possem; dom. 28.

quaero ab: sed quaero ab illo, qui ..; har. resp. 34.

quaero ex: quaerit ex illis singillatim quot quisque nautas habuerit; Verr. V, 102.

reporto ab: ut ab illo insignia victoriae, non victoriam reportarent; imp. Pomp. 8.

respondeo de: videat quid de illis respondeat, quos ... reservavit; Verr. I, 12.

scribo ad: scribam ad illos. ut ..; Phil. II, 82.

seiungo ab: seiungam te ab illo; Vatin. 15.

sentio cum: fateor (me) insanisse qui cum illis senserim; Sex. Rosc. 142.

spero de: nec umquam de illo et sperare optime et loqui destiti; Phil. XIII, 8.

taceo de: cum de illo tacuerit; Phil. III, 21.

venio ad: denuntiatum esse audio, ... donum ad illum ut veniret; Verr. a. pr. 25. iterum iste ad illos aliquanto post venit; ib. IV, 85.

utor in: quoniam sibi in illum legibus uti non liceret; Sest. 89.

ellipt.: ἀπὸ κοινοῦ: „a me C. Caesar pecuniam? cur potius quam ego ab illo?“ Phil. II, 72.

3. **nach Adjectiven:** a. **Genetiv:** dissimilis: non denique homo illorum et vita et prudentia dissimilis; Fr. B, VI, 18, b.

proprius: quid ego de Syracusis loquar, quod non est proprium Syracusanorum, sed et illorum; Verr. II, 160.

similis: cum illius re similis fuisses; sen. 16.

b. **Dativ:** acerbus: et tibi acerbior eius patrui mors est ... quam illi eius fratris; Rabir. 14.

adfinis: quotiens te illi adfinem esse dicis; Vatin. 29.

amicus: si certares mecum uter nostrum illi amicior esse deberet; div. Caec. 59. significat se illi esse amicissimum; har. resp. 51. qui illi summus amicissimi; Vatin. 29.

carus: nihil est illi re publica carius ..; Phil. V, 50.

eximius: te illi unum eximium cui consuleret, fuisse; div. Caec. 52.

facilis: ut illis ... facilius fuerit ad Oceanum pervenire; Verr. V, 6.

gratus: cum me nimium gratum illi esse dicant; Planc. 4.

infensus: ſ. inimicus; div. Caec. 42.

inimicus: qui (homines) illi inimici infensique sunt; div. Caec. 42. qui illi unus inimicissimus esse debuerat; har. resp. 45. si illi inimicissimus esset; ib. 52. quid, avus eius ‖[eius]‖ P. Africano non fuit (inimicus)? quid, mihi ipsi idem iste? quid, ego illi? Scaur. 52.

iratus: iam vides me ... illis, quos describis, non modo non iratum, sed etiam amicum esse debere? Piso 80. cum multo nobis omnibus veniret iratior, quam illis fuerat, quos trucidarat; Phil. III, 4. qui (Caesar) illis fuerat iratissimus; ib. VIII, 19.

mortiferus: vel si ‖si mihi uni‖ perenndum fuisset, ac non accipiuenda plaga mihi sanabilis, illi mortifera, qui ..; Sest. 44.

necesse est: ex quo simul utrumque et huic accusare et illi condemnari necesse fuisse intellegetis; Cluent. 43.

notus: profectionis huius diem illi notum, reditus illius huic ignotum fuisse; Milo 52.

optatus: quod illis optatissimum fuisset ‖opt. erat‖; dom. 63. nam neque illis huius salute ... quicquam est optatius, et ..; Planc. 69. video adhuc constare, iudices, omnia, Miloni etiam utile fuisse Clodium vivere, illi ad ea, quae coucupierat, optatissimum interitum Milonis; Milo 52.

par: T. Torquatus, omni illi et virtute et laude par; Planc. 27. scelere par est illi, industria inferior; Phil. IV, 15.

proprius: quod ut illi proprium ac perpetuum sit, ... velle et optare debetis; imp. Pomp. 48.

pulcher: ut illis pulcherrimum fuit tantam vobis imperii gloriam tradere; imp. Pomp. 12.

c. **Ablativ: dignus**: quid est quod quisquam aut illo dignum ... possit adferre? imp. Pomp. 29. quid enim minus illo dignum quam cogere, ut ..? Milo 71.

d. **mit Präpositionen: durus in**: quod et causae satis et in illum minime durum aut asperum possit esse; Scaur. 32.

gratus in: quam ego sum in illum gratus, tam ..; Planc. 77.

4. **nach Substantiven**: a. **Genetiv**: alqs: nemo erat illorum, ... quiu ..; Cluent. 192. nemo euim illorum inimicus mihi fuit voluntarius; Phil. II, 1. etenim quis te tum audiret illorum aut quid diceres? Planc. 44. nego rem esse ullam iu quemquam illorum obiectam, ‖prolatam‖ quae ..; Cluent. 113. nec vero illorum quisquam ... esset P. Sestio ... praeponeudus; Sest. 83. quod fuit illorum utrique fatale; Phil. II, 11.

acies: uon est unus mihi quisque ‖unus quisque mihi ‖ex illorum acio protraheudus; Scaur. 20.

acta: summo studio illius praeclara acta defendo; Phil. I, 17.

actiones: quae (tela) ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt; dom. 39.

adventus: si ulla ... praesidia ad illorum adveutum oppositä putarentur; Verr. V, 5.

adversarii: septem praetores, octo tribuni plebei illius adversarii, defensores mei; Milo 39.

aerumna: quod ... et illius aerumnam, quoad vixit, et filiae solitudinem sustentavit; Sest. 7.

aetas: non illius aetas, sed causa, non vestitus, sed fortuna popularis videbatur; Verr. I, 152. quis tam fuit ... ferreus ..., qui non illorum aetate, nobilitate, miseria commoveretur? ib. V, 121. quamquam nos ab ineunte illius aetate usus, consuetudo ... devinxit ..; Phil. VII, 6.

amici: ecquis umquam tam palam ... conteudit quam ille atque illius amici, ne .. ? div. Caec. 22. cum quidam ex illius amicis commonerent; Verr. IV, 141. at enim postea scimus et vidimus esse hunc in illius amicis; Cael. 10.

animi: quos illorum animos ... fore putatis? leg. agr. II, 96.

arbitrium: quae tanta adrogantia, ut ad arbitrium illorum imperatores etiam diligamus? Phil. XI, 38.

auctoritas: illorum auctoritatem de Cn. Pompei dignitate a vobis comprobatam semper esse; imp. Pomp. 63. nec postea quam illius auctoritate eam dedi veniam quam debui; Rab. Post. 33. sed cum speraretis nihil esse quod non illius auctoritate et sapientia effici posset ..; Phil. IX, 8. qui (milites veterani) illius auctoritatem, imperium, nomen secuti .. arma ceperant; ib. XI, 20. f. vox; Marcell. 2.

audacia: quo facilius ... illorum audaciam cognoscere possitis; Sex. Rosc. 14. qui, quoniam, recuperatores, suum ius non deserunt neque quicquam .. illius audaciae petulantiaeque concessit ..; Caecin. 103.

auxilia: tum cum illorum auxiliis uti solebamus; Verr. V, 60.

beneficium: ut illius beneficio possemus ea, quae ..; Phil. III, 5. qui (veterani) ... illius beneficio libertatem popnli Romani antepouerunt; ib. V, 3.

benevoleutia: nullis nostris officiis benevolentiam illorum adlicere possumus; Verr. V, 182.

bona: iste autem bono Veuerius ... de bonis illius ... argenteum Cupidinem posuit; Verr. V, 142.

bonitas: neque ego nunc de illius bonitate ... disputo; leg. agr. III, 13.

caedes: qui unus relictus ex illorum nefaria caede restat; Sex. Rosc. 13.

calamitas: simul illorum calamitatem commemorando augere nolo; Verr. a. pr. 14. quis tam fuit ... ferreus ..., quin ita calamitatem illam putaret illorum, ut fortunam tamen nou alienam ... arbitraretur? ib. V, 121.

castra: in uostra (castra) ille numquam veniet; multo minus nos in illius; Phil. XII, 28.

causa: causamque illius omnem ad inimicos ... detulit; Verr. I, 41. quod eandem suam causam videbat esse quam illorum, qui innocentes peribaut; ib. V, 116. haec est illorum in causa perdita extrema non oratio neque defensio, sed coniectura et quasi divinatio; Tull. 55. verum tameu cum illorum actionem causae considero; Caecin. 4. quae tum non modo occasio, sed etiam causa illius opprimendi fuit? Milo 40. f. aetas; Verr. I, 152. oratio; ib. II, 175. postulatum.

cives: si aut adiutoribus illorum civibus uti in bellis nobis non liceret aut ..; Balb. 38.

clieus: quos clientis nemo habere velit, non modo illorum cliens esse; Phil. II, 107.

comitas: sed si illius comitatem et facilitatem tuae gravitati severitatique asperseris; Muren. 66.

conatus: qua (ratione) omnis illorum conatus iuvestigare et cousequi possim; Verr. a. pr. 48. uisi ego meo adventu illius conatus ... repressissem; ib. II, 64.

condicio: non eadem est fortuna atque condicio quae illorum, qui ..; Catil. III, 27.

confessio: ubi hoc videt, illorum confessionem, testificationem suam, tabellas sibi nullo adiumento futuras; Verr. V, 103. itaque mihi certum est ... illius uti confessione et testimoniis; Caecin. 24. statuire ... quid illius confessio de vi ... admoneat ut iudiceris; ib. 104.

coniectura: f. causa; Tull. 55. — **conlega**: f. servus.

consilium: suspicati suut non sine causa illius consilium ... esse mutatum; Verr. I, 23. vide quid intersit ... inter amorem furoremque tuum et illorum consilium atque prudentiam; ib. V, 85. f. opera; Verr. IV, 30.

constantia: f. gravitas. — **continentia**: f. exercitus.

consuetudo: consuetudinem illius perpetuam in vi inferenda, huius tantum in repellenda; Milo 52.

copiae: sed copias illius .. dico esse metnendas Muren. 79.

corpora: nam illorum ... corpora feris obicientur; Verr. V, 120.

cruciatus: f. mors; Verr. V, 134.

crudelitas: quorum alterum optare illorum crudelitatis est, alterum conservare clementiae tuae; Deiot. 43.

culpa: quod illorum culpa se minus commode audire arbitrarentur: Verr. III, 134.

cupiditas: meditare quibus verbis incensam illius cupiditatem comprimas atque restinguas; Piso 59.

custos: quem (Mercurium) ... P. Africanus in urbe sociorum et in gymnasio Tyndaritanorum iuventutis illorum custodem ac praesidem voluit esse; Verr. V, 185.

damnatio: idcirco illius damnatione aliquid de Cluentio iudicabantur? Cluent. 92.

defensio: id .. me non ad meam ilefensionem attulisse, sed illorum defensioni rettulisse; Cacciu. 85.

dignitas: quanto honore ipsa ex illorum dignitate adficeretur; Sex. Rosc. 147. ut ... et dignitatis illius habita ratio esse intellegatur; Verr. a. pr. 18. ut ... illius absentis dignitatem vobiscum una tuere; leg. agr. II, 49. ne quid L. Murenae dignitas illius ... noceat; Muren. 58. quem tu non pro illius dignitate produxeras, sed ..; dom. 21. quis ... de illius dignitate industrius ‖industrius‖ ... dixit? ib. 27. quae (fuit) contentio quam ego non pro illius dignitate susceperim? ib. mihi ... tum de illius amplissima dignitate detrahere ... videbatur; har. resp. 50. ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspersa videatur; Vatin. 15. quod videtis hos quasi sumptos dies ad labefactandam illius dignitatem; Rab. Post. 44. nisi forte vis fateri te omnia quaestu tuo, non illius dignitate metiri; Phil. II, 111.

dolor: f. miseria.

dominatio: ut ... horum calamitatem dominationi illorum omnes anteponant; Sest. 142.

dominus: Verrem alterum dominum illorum ac tyrannum (esse); Verr. III, 31.

domus: si domi illius aliquotiens fuisti; div. Caec. 58. tu illius domum iuire ... voluisti; Deiot. 8.

dona: omnisque Italiae partis illorum donis ... exornatas videmus; Verr. I, 55.

eloquentia: non intellegebat animos iudicum non illius eloquentia, sed defensionis impudentia commoveri; Cluent. 58.

exercitus: conferte ... huius cohortem impuram cum illius exercitu invicto, huius libidines cum illius continentia; Verr. IV, 115.

existimatio: magis mea adulescentia indiget illorum bona existimatione quam illorum severissima senectus desiderat meam laudem; Qu. Rosc. 44. quod videretur ‖videtur‖ ad summam illius existimationem hoc iudicium pertinere; Caecin. 6. *ut non* minus diligenter illius existimationem, quam rem M. Tullii viderer defendere; Tull. 3.

facilitas: f. comitas.

factum: de illorum factis rationem esse reddendam? Verr. II, 29. non vestigium eius, qui deiectus sit, sed factum illius, qui deiecerit in iudicium venire; Caecin. 83. ut omnem orationem meam non de illorum facto ... habitam existimari velim; Cluent. 118.

fama: *qua (lenitate) antea famam illius tanto cum studio .. foveram*; Tull. 3. me pro illorum fama, gloria, memoria ... propugnandum putare; Rabir. 30.

familiaris: quod (venenum) ei datum sit in pane per M. Asellium qneudam, familiarem illius; Cluent. 169. qui sum illorum, ut ipse fateor, familiaris; Phil. II, 31.

familiaritas: feci adhuc quae potui, neque familiaritate illius adductus neque ..; leg. agr. II, 49.

fides: quem (Mercurium) P. Africanus ... Tyndaritanis non solum suae victoriae, sed etiam illorum fidei societatisque monumentum ... dedisset; Verr. IV, 84.

filius: sin ... idcirco hunc illius filium studes perdere ..; Sex. Rosc. 145.

flagitium: ut ... illius flagitium, utriusque audacia perspicua esse posset; Verr. II, 189.

fortuna: f. aetas; Verr. I, 152. condicio; Catil. III, 27.

frater: quod ... non minus ille declararet quam hic illius frater patruelis et socer; Planc. 27.

fuga: deinde tu cur post illius fugam iudices alios sortitus es ..? Verr. II, 44.

furta: silebitur toto iudicio de maximis et notissimis illius furtis et iniuriis; div. Caec. 32.

gloria: qui mecum ‖qui me qui‖ illius gloriam ... salvam esse cupiebant; Piso 76. f. fama; Rabir. 30.

gravitas: semper illius gravitatem, constantiam ... fama celebrabit; Phil. IX, 10.

honor: tu ex illius honore in eos ipsos ... supplicia quaerebas? Verr. IV, 90.

hostis: Cn. Pompeius, auctor et dux mei reditus, illius hostis; Milo 39.

immanitas: quoil (scelus) in me illorum immanitas edidit; Sest. 58.

imperium: f. auctoritas; Phil. XI, 20.

impetus: cum et vitandi illorum impetus potestas adempta nobis erit; Quinct. 8. non sentiunt ... illius furentis ac volaticos impetus in se ipsos posse converti; har. resp. 46.

imploratio: si te illius acerba imploratio et vox miserabilis non inhibebat; Verr. V, 163.

improbitas: prospicio, ... quantam deuique audientiam orationi meae improbitas illius factura sit; div. Caec. 42. confirmo, ... vim perseverantiamque ad illorum improbitatem persequendam defuturam; Verr. a. pr. 50. eosdem ... fuisse legatos, illius adiutores improbitatis; ib. IV, 139.

infamia: an ab hac illius infamia ‖istius‖ ... vestros animos in aliam partem ... traducat? Verr. II, 192.

inimicus: illius, qui occisus est, inimicissimus; Sex. Rosc. 86.

iniuria: Siculos omuis actorem suae causae contra illius iniurias quaesisse; div. Caec. 12. f. furta. liberalitas.

insidiae: sed si illius insidiae clariores hac luce fuerint ..; Milo 6.

invidia: quid? cum ... ex illius invidia deonerare aliquid et in te traicere coeperit ..? div. Caec. 46.

iter: huius iter necessarium, illius etiam potius alienum; Milo 52.

iudicium: vos nunc utrum illorum iudicium an voluntatem sequi malitis considerate; Verr. II, 175. doce in illorum iudiciis quid praeter hoc venenum ... sit obiectum; Cluent. 62. tum illorum iudicium coniunctum cum re esse ‖ coniunctum esse cum re, cum re coniunctum esse‖ defendito; ib. 124.

labores: f. opera; Verr. V, 123.

lacrimae: numquam mehercule illius lacrimis ac precibus restitissem; Sulla 18.

largitiones: ibi te cum et illius largitionibus et tuis rapinis explevisses ..; Phil. II, 50.

laus: ac si pro illorum laude mihi arma capienda essent; Rabir. 30. quod ... et ipse multa copiose de illius ‖ipsius‖ laude dixisti; Phil. IX, 3.

leges: quae (renuntiatio) erat in publicas litteras relata illorum legibus; Verr. I, 88. quorum renuntiatio legibus illorum litteris publicis mandata est; ib. III, 73.

liberalitas: ergo adhuc magis est mihi verendum ne mea superbia in illius liberalitate, quam ne illius iniuria in nostra amicitia reprehendatur; prov. cons. 42.

libido: non recusamus quin illorum libidini ... vita dedatur; Sex. Rosc. 8. senatores ... rem ad illorum libidinem iudicasse; Font. 36.

lites: sedasti etiam litis illorum; Verr. III, 132.

maeror: qui illius maeror erit! Muren. 89.

magister: ut etiam magistrum illorum se esse dicat; Flacc. 42.

maiestas: tamen de nostra maiestate, nihil de illorum cavereur; Balb. 37.

malitia: ex ratione facimus, ut malitiae illorum consilio nostro occurramus; Verr. a. pr. 55.

memoria: ſ. fama; Rabir. 30.

minae: illorum minas, quas ante horrebamus, ueglegere cocpimus; Quinct. 92.

miseriae: me etiam miscrum illorum ita de me meritorum miseriis ac dolore; prov. cons. 10. ſ. aetas; Verr. V, 121.

moenia: quem (Cn. Pompeium) procul ab illorum mocuibus acre et magnum bellum gereutem ... iuveruut; Balb. 40.

monumenta: hic etiam illorum monumenta ... sustulerit; Verr. IV, 123.

mors: propter illius mortem iu egestate ... versatur; Sex. Rosc. 78. tamen post illius mortem nihil ... constitui oporteret; Verr. I, 107. ad quoscumque illius morte veuisscut; ib. II, 87. non oportuisse Cleomenem constitui spectatorem illorum mortis atque cruciatus; ib. V, 134. sive etiam illius morte patriam liberare voluisset ..; Milo 63.

municipes: producam etiam Consanos municipes illius ac necessarios; Verr. V, 164.

munus: an non iu mentem vobis venit omnibus illius hoc munus esse ad omnia mulieris negotia parati? Caecin. 15.

natura: sed tameu uaturae similitudo illius ad te magis ... quam ad unum quemque nostrum pervenire potuit; Mureu. 66.

necessarius: neque te spectare quam tuus esset necessarius is, qui te oraret, sed quam illius, pro que laboraret; Ligar. 31. ſ. municipes.

nobilitas: ſ. aetas; Verr. V, 121.

nomen: quae (monumenta) nomine illorum, re vera populi Romani et erant et habebantur; Verr. I, 11. quantum nomeu illius ‖eius‖ fuerit ... quis ignorat? Deiot. 12. quamquam nec scribae sufficere nec tabulae nomina illorum capere potuerunt; Phil. II, 16. ſ. auctoritas; Phil. XI, 20.

numerus: in illorum euim numero mavolt T. Annius esse, qui a te vituperantur; Vatin. 41.

occasio: ſ. causa; Milo 40.

oculi: ut iste ... oculis illorum uteretur; Verr. IV, 33.

odium: si L. Flacci sanguine illius nefarium iu omnis odium saturaveritis; Flacc. 95. quantum odium illius et in homine ‖et ut in homine‖ iniusto quam etiam iustum fuisse? Milo 35. odium fuisse illius in hunc acerbissimum, nullum huius in illum; ib. 52.

officia: illa Segestanorum non solum litteris tradita neque commemorata verbis, sed multis officiis illorum usurpata et comprobata cognatio; Verr. V, 125.

opera: multum illorum opera consilioque usus est; Verr. IV, 80. ex quibus maxima vis frumenti quot annis plebi Romanae illorum operis ac laboribus quaeritur; ib. V, 123.

opes: plus huius inopia possit ad misericordiam quam illius opes ad crudelitatem; Quinct. 91. cum intellegam hauc totam ‖totam hanc‖ fere legem ad illius opes evertendas ... comparari; leg. agr. II, 50. illius opibus Sulla regnavit; Phil. V, 44.

oratio: quorum splendore vel maxime illius ‖istius‖, qui legem promulgavit, oratio et causa nititur; Verr. III, 175. qua re videte ut horum auctoritatibus illorum orationi, qui dissentiunt, respondere posse videamnr; imp. Pomp. 68. me vero non illius oratio, sed eorum taciturnitas (movit); Sest. 40. sic ad illius hanc orationem adhinuivit, ut ..; Piso 69. ut illius contra te oratione potius quam mea disputem; Planc. 12.

ornamenta: si cedo illius ornamentis; Planc. 6.

partim: cum partim mihi illorum familiares *essent;* prov. cons. 24.

patroni: (certet) testinm constautia cum illius patronorum minis ..; Verr. I, 3.

pecunia: (certet) vestra iutegritas cum illius pecunia; Verr. I, 3.

periculum: eine igitur ... potissimum et scelus sunm et illius periculum committebat? Cluent. 172. an ille vir ... illius ipsius periculum, quem ... diligebat, neglegere potuisset? Cael. 54. vestrae criminationes insidiarum mearum, illius periculorum, nefaric fictae ..; Piso 76.

petulantia: ſ. audacia; Caecin. 103.

poena: quis ... cogitat cui non ad illius poenam carcer aedificatus esse videatur? Sulla 70.

postulatnm: totum illius postulatum causamque neglexit; Verr. I, 65.

potestas: non ut in illius potestate fortuuam positam esse dicam; imp. Pomp. 47.

praeda: ut hoc iudicium non de illorum praeda, sed de huius maleficio fieri videretur; Sex. Rosc. 95.

praeses: ſ. custos.

praetura: quod cisdem litteris illius praetura et tun quaestura consignata sit; div. Caec. 28.

preces: ſ. lacrimae.

procurator: UNDE TU ... ILLUM AUT FAMILIAM AUT PROCURATOREM ILLIUS IN HOC ANNO VI DEIECISTI; Tull. 44.

propinqui: tum deuique ei resistebam, neque bonum illi hosti ac parricidae, sed his etiam propinquis illius; Sulla 19.

prudentia: qui illorum prudeutiam ... perspicere possiut; bar. resp. 18. ſ. consilium; Verr. V, 85.

pueritia: ſ. solitudo.

quaestor: quaestorem illius fuisse; div. Caec. 59. quod quaestor illius fueris; ib. 61.

querimoniae: quas illorum querimonias nolite ... aspernari; Verr. IV, 113. itaque ex illorum querimoniis intellegere possumus; ib. 132.

rationes: petunt enim rationes illius, ut ..; Muren. 83.

reconciliatio: iuridebatur haec illius reconciliatio; Cluent. 101.

reditus: profectionis huius diem illi notum, reditus illius huic ignotum fuisse; Milo 52.

res gestae: quae (loca) ... rebus illius gestis imperium populi Romani definiuut; Balb. 64.

responsa: itaque illorum responsis tum et ludi ... facti sunt; Catil. III, 20.

salus: quam diu est de illius salute dubitatum; Marcell. 34. ſ. utilitas.

sanguis: qualis nos illorum sanguine creatos disciplinaque institutos videtis; leg. agr. II, 1.

sapientia: ſ. auctoritas; Phil. IX, 8.

senectus: ſ. existimatio; Qu. Rosc. 44.

servus: cum Caesari diadema imponens Antonius servum se illius quam conlegam esse malebat; Phil. XIII, 17.

severitas: tribulibus euim iudicibus non modo severitatem illorum, ... sed ne voltus quidem ferre possemus; Planc. 45.

sica: itaque quando illius postea sica illa ... conquievit? Milo 37.

simulatio: ne illorum simulatio, horum obsit ignavia; Phil. X, 18.

socius: neque me arbitrabar sine summo scelere posse ... idem in illorum socio .. defendere; Sulla 19.

solitudo: ut illorum solitudo et pueritia ... munita sit; Verr. I, 159.

soror: dico ... possessionemque eius bonorum ... huic, illius sororis filio ... datam; Cluent. 165.

spes: spes illorum nova (agere coëgit); Verr. I, 23.

studium: quantam (vim) habere poteram illorum ‖istorum‖ studio, quos iste vexarat; Verr. I, 16.

suspicio: non debebat minuere illorum suspicionem; Sulla 36.

tabulae: erit iu illius tabulis hoc nomen, at

in huius non erit; Qu. Rosc. 1. cur potius illius (tabulis) quam huius credetur? ib. 2.

tela: omnibus, qui in latrones inciderint, aut illorum tells aut vestris sententiis esse pereundum; Milo 30.

testimonia: cum illorum testimonia tum istius taciturnitas ... confirmat; Verr. I, 80. ſ. confessio; Caecin. 24.

testis: nunc vero in illorum testibus (spes posita est); Caecin. 3. quem ad modum illorum testem dicere audistis; ib. 22.

tyrannus: ſ. dominus.

verbum: est enim illius (verbum), a quo ..; Sest. 132.

Verrucii: illius Verrucios ... explicabam; Verr. IV, 137.

vis: perfecit ut ... illius vim ... pertimesceret; Sest. 89.

vita: cum vero nullum illius in vita rectius factum sit quam id; div. Caec. 60. ut non conferam vitam ... tuam cum illius; Verr. IV, 45. conferte nunc cum illius vitam P. Sullae; Sulla 72. quo facto utrumque confessus est, et se illorum vitam desideraro et ..; seu. 4.

unguenta: non te illius unguentorum odor ... in eam cogitationem adducebat, ut ..? sen. 16.

vociferatio: post hanc illorum vociferationem ... non mitior in supplicio ... esse coepit; Verr. V, 157.

voltus: ſ. severitas.

voluntas: duo igitur cousules et quaesitor erunt ex illius voluntate; Verr. a. pr. 29. quo L. frater mens summa illorum voluntate devertit; ib. IV, 25. satis officio meo, satis illorum voluntati, qui a me hoc petiverunt, factum esse arbitror; ib. V, 130. ſ. iudicium; Verr. II, 175.

vox: non illius solum, sed etiam meam vocem et auctoritatem ... conservatam ... puto; Marcell. 2. ſ. imploratio.

utilitas: ad quam (partem) nos illius utilitas salusque converteriť; Planc. 93.

b. **Dativ:** amicus: ei ... amici umquam vobis erunt aut vos illis? Phil. VII, 21. negat se illi amicum esse debere; ib. VIII, 18. ſ. 3, b. iratus; Piso 80.

odium: quanto illi odio esset; Milo 56.

pestis: malam quidem illi pestem! Phil. VI, 12.

c. **mit Präpositionen:** unus de: dein postea se gladio percussum esse ab uno de illis; Milo 65. — ex: qui unus videtur ex illis ad lugendos coniuratos relictus; Sulla 31.

amicitia cum: quae (amicitia) mihi cum illo iam diu est; Planc. 5.

animus in: tum meum animum in illos ... proposui; Verr. IV, 140. quo animo unus quisque vestrum debet esse in illos, hoc ero; prov. cons. 2.

benevolentia erga: quae (benevolentia) mea erga illum omnibus semper nota fuit; Marcell. 34.

consensio de: nulla de illis magistratuum consensio, ... nulla decreta ... exstiterunt; sen. 38.

consuetudo cum: quae (consuetudo) mihi cum illo ... fuit; prov. cons. 40

decreta de: ſ. consensio de

fama de: ea non solum fama iam de illo, sed etiam laetitia peragravit; Milo 98.

gratia cum: si tu cum illo postea in gratiam redisti; div. Caec. 58. qui (homo) me cum illo in gratiam reducat? prov. cons. 25.

indulgentia in: si meam in illum indulgentiam ... laudare vere solebatis; Sest. 8.

iudicia de: senatus vero iudicia de illo tam multa ... quae umquam vetustas obruet ..? Defot. 37.

odium in: omnium denique in illum odia civium ardebant desiderio mei; Milo 39. odium fuisse illius in hunc acerbissimum, nullum hulus in illum; ib. 52. ex quo mihi odium in illum commune vobiscum est; Phil. XII, 19.

officia in: accedunt eodem multa privata magna eius in me merita, mea quaedam officia in illum; Phil. XIII, 7.

opinio de: falsam de illis habuit opinionem; Verr. III, 59.

pax cum: magna pax Antonio cum eis, his item cum illo; Phil. VII, 28.

societas cum: quae tanta societas illis inter se ... quanta ei cum illis sceleris, libidinis, audaciae? Sulla 16.

spes de: qnae (spes) de illo est atque erat; Vatin. 25.

supplicium in: ſ. I, 2. c. constituo in.

testimonium in: ſ. I, 2. c. dico in; Sulla 13.

5. **Umstand:** ab: accipi: id vos ab illis acceptum hoc auctore vendetis? leg. agr. II, 49. — accusari: sed ut potius ab hoc quam ab illo accusetur, id peto; div. Caec. 23. — adferri: quarum sacra populus Romanus a Graecis acscita et accepta tanta religione ... tuetur, non ut ab illis huc adlata, sed ut ceteris hinc tradita esse videantur; Verr. V, 187. — agi: cum causa ab illis ageretur; Caeciu. 30. haec quantis ab illo clamoribus agebantur! Sest. 121. — agitari: quae vero ita sunt agitata ab illis, ut ..; Planc. 4. — appellari: mihi persuadetur istum ab illo prius appellatum; Verr. I, 105. — audiri: itaque nunc quem ad modum audiar sentio, non modo ab eis ..., sed etiam ab illis, quorum ..; Cluent. 80. — cognosci: quis est qui ab illis satis cognita ... arbitretur? Cluent. 127. — condi: ab illo, qui cepit, conditas ... dicetis Syracusas; Verr. IV, 115. — crari: fore ut huic || huic ut, huic || ab illo periculum crearetur; Balb. 41. — dari: qui nou posset negare ab illis pecuniam datam ..; Verr. II, 48. scriptum ad se dicunt esse ab illo tantam pecuniam Flacco datam; Flacc. 90. veneuum hospiti aut convivae si diceretur cenanti ab illo datum; Scaur. c. 2. § 5. — demonstrari: nihil mihi ab illis est demonstratum prius; Verr. IV, 74. ut mihi ab illis demonstratum est; ib. 141. — denuntiari: mortem ab illo denuntiatam Miloni et praedicatam palam; Milo 52. — deponi: qui (legati) ab illo pecuniam depositam nostris recuperarent; leg. agr. II, 41. — dici: est enim dictum ab illis; Cael. 20. — edi: quae (scelera) ab illo in patriam sunt edita; har. resp. 58. — educi: educuntur et ab illis gladii et a nostris; Catil. III, 6. — esse: meaeque vitae nullas ab illis insidias fuisse dixisti; Planc. 71. — ferri: praesertim cum ab illis aliquotiens condicio C. Caesari lata sit, ut ..; prov. cons. 46. — fieri: quae (iniuria) tibi ab illo facta sit; div. Caec. 59. — imperari; milites veterani ... volebant sibi ab illo imperari; Phil. XI, 20. — imponi: mihi ... necessitas quaedam imposita est ab illo; Sulla 35. — improbari: vestrum ab illis de eodem homine iudicium ... improbari; imp. Pomp. 63. — informari: ab illo ... iam informata causa est; Quinct. 34. — inuri: quae (mala) ab illo rei publicae sunt insuta; Phil. II, 117. — laedi: te ab illo laesum an provinciam Siciliam esse vexatam ac perditam? div. Caec. 54. — mandari: qui haec ab illo mandata defertis? Sulla 54. — peti: non semel ab illo neque tum primum petitum (iugulum); Milo 31. — praedicari: ſ. denuntiari. — praetermitti: qui ab illo in me honos, quae praedicatio ... praetermissa est? dom. 27. — relinqui: non enim deseruerunt, sed ab illo ... relicti ... restiterunt; Muren. 79. — repelli: ab illo belli pericula repelluntur, ib. 30. — retineri: retinebatur ... ab illis diligenter; Verr. III, 94. — servari: quem (C. Marium) Italia servata ab illo demersum in Minturnensium paludibus ... vidit; Piso 43. — temptari: eadem nunc ab illis defensionis ratio inaque temptatur; Verr. V, 4. —

vexari: f. laedi. — violari: deiude ibi multi ab illo violati ... in suspicionem caderent; Milo 50.

apud: quid marmoris apud illum putatis esse? Sex. Rosc. 133. honestissimo loco et apud illos clarissimo; Verr. II, 50. quod apud illos amplissimum sacerdotium putatur; ib. 126. Herculis templum est ... sane sanctum apud illos et religiosum; ib. IV, 94. is apud illos habetur deus; ib. 96. atque ille Pacan ... apud illos colebatur; ib. 128. Aristacus ... una cum Libero patre apud illas ... erat consecratus; ib. 128. haec esse apud illos quam plurima; ib. 134. qui apud illos in aede Vestae est? ib. 135. multum apud illum recentis nuntios ... valuisse; ib. 148. quoniam apud illos Fabiorum nomen est amplissimum; Font. 36. qui apud illos a populo arcantur; Flacc. 44. erant apud illum infecebrae libidinum multae; Cael. 12. [flagrabant vitia libidinis apud illum]; ib. ac si mea auctoritas satis apud illos in hac re poueris haberet; Balb. 60. sed res habebat nomen hoc apud illos, non hic imposuerat; Rab. Post. 28. ne apud illos me in invidiam voces; Phil. II, 59. nec vos ut legati apud illum fuistis nec ut consulares; ib. VIII, 28.

causa: at istuc ... additur in hoc iudicio cius causa, qui agit, non illius, quicum agitur; Tull. 26. deinde additur illius iam hoc causa, quicum agitur; ib. 44.

contra: ubi nostrum ius contra illos obtiuemus; Quinct. 34. quoil mihi contra illos datum est; Tull. 33. quae sunt omnia contra illum ... facta; har. resp. 8. mihi autem non id est ... molestissimum, contra illum dicere, sed ..; Planc. 5. nec vero sic erat umquam non paratus Milo contra illum, ut non ..; Milo 56. ut contra illum cum dicam, attente audiatis; Phil. II, 10. qui contra illum bellum privato consilio suscepissent; ib. V, 3.

cum: M. Caecilium ... esse cum Verre et cum illo familiarissime atque amicissime vivere; div. Caec. 29. iutellegebam mihi cum illis una esse redeundum; sen. 34. qui ... renovaturum te tua *cum* illis | illa || funesta latrocinia ... putavisti? dom. 10. tranquilla re publica mei cives, quoniam mihi cum illis non licet, ... perfruantur; Milo 93. neque solum illum, sed cum illo se ipsam sibi restitutam putabit (res publica); Phil. XIII, 9.

ex: neque umquam ex illo ... tam conscelerata impetus exstitisset, nisi ..; Cael. 14. quem iudicem ex illis aut tacitum testem haberes aut vero etiam excitares? Planc. 43.

in: querendum videretur, haec summa in illis esse; Quinct. 2. quod in illo non fuit; ib. 94. quae (maleficia) in illo constat esse; Sex. Rosc. 118. ut in illo fuit liberalitas; Verr. II, 28. nisi vero existimatis ... hoc praedandi genus ab isto in illo uno adhibitum ac temptatum; ib. V, 24. in illo reprehensio nulla esset ‖ nulla esse potuit ‖; ib. 75. quae si in illo minima fuissent; Rabir. 14. iam vero quae tanta umquam in ullo homine iuventutis inlecebra fuit quanta in illo? Catil. II, 8. si in illo poena legitima turpitudinem non habuit; dom. 83. num est igitur dubium ... quin ego in illo oppugnando rei publicae plus quam otio meo (prospexerim)? prov. cons. 24. quid? si haec non dico maiora fuerunt in Clodio quam in Milone, sed in illo maxima, nulla in hoc? Milo 35. non potest dici satis ... quantum in illo sceleris ... fuerit; ib. 78. religiones me hercule ipsae ... commosse se videntur et ius in illo suum retinuisse; ib. 85. haec (frugalitas) in illo est ab ineunte aetate; Deiot. 26. fuit in illo ingenium, ratio ..; Phil. II, 116. quae (vis ingenii) summa fuit in illo; ib. V, 49. in illis ... libidines, scelera, ad omne facinus immanis audacia; ib. XIII, 10. tanta igitur in illis virtus fuit, ut ..; Fr. B, VI, 24.

inter: si tu, ... qui inter illos florebas, hanc causam voles ... dicere; Quinct. 80. nam hic inter illos Africanus est; Phil. VI, 10.

penes: quae sua penes illum essent; Verr. IV, 67.

per: fieri: quod nefarium stuprum non per illum (factum est)? Catil. II, 7. — habere: ut ... haec antea singula per illos habuerimus; sen. 2. — inici: fi. propoui. — inspicere: ut eas (phaleras) per illum ipsum inspiceres; Verr. IV, 29. — labefactari: cum omnia acta illius anni per unum illum labefactari viderentur? Sest. 62. — licere: quod mihi heri per illum non licuit; Phil. I, 16. — praeiudicari: ut per illum, qui attulisset venenum, de hoc praeiudicaretur? Cluent. 172. — proponi: nisi vero existimatis ... non per illum omnibus ... metum propositum et iectum; Verr. V, 24.

praeter: ut ea potuerit semper, quae nemo praeter illum; Milo 79.

pro: quem pro illo probare velles; Verr. V, 78. quod nos pro illo postularemus; Phil. II, 95. libeuter me, ut D. Brutus emitteretur, pro illo includi paterer; ib. XII, 3.

secundum: quo minus secundum illum iudicetis non recuso; Qu. Rosc. 2.

sine: ut ne sine illo in consilium iretur; Cluent. 74. quae caedes per hosce annos sine illo facta est? Catil. II, 7. sed tum ... eos .. inirmos sine illo ac debilis fore putabam; ib. III, 3.

II. **femin.**: 1. **Subject**: accipit: quarum (nuptiarum) illa cum obsides ... accepisset; Cluent. 188.

admiratur: illa autem non admiratur ‖ demiratur ‖ audaciam; Cluent. 27.

audit: neque umquam illa ita de suo scelere et immanitate audiet, ut ..; Cluent. 12. illa cum ... audisset, ... Larinum ... venit et ibi ... finus ... fecit; ib. 28.

cruciat: si quidem illa ... se ipsa cruciavit; Cluent. 32.

cupit: quod illa cupiebat id, quod viderat; Verr. IV, 39.

dat: quando illa frumentum, quod deberet non ad diem dedit? Verr. II, 5.

dicit: tum illa ... dixit et se et sua Veneris esse; div. Caec. 55. neque enim erat cuiquam dubium quiu illa dixisset; ib. 56. quid? illa, quem ad modum dixit idem! Sest. 122.

dimittit: quos illa partim mercibus suppeditandis ... limittit; Verr. II, 6.

discedit: deprehensa re nou illa ut a viro improbo discessisset; Cluent. 189.

est: cuius illa quondam socrus, paulo ante uxor fuisset; Cluent. 188. nisi ostenderis illam in tutelu Flacci non fuisse; ib. 86. constat enim illam cum deformitate summa fuisse tum etiam senectute; Scaur. c. 4. § 6.

exclamat: subito illa in media potione exclamavit se ... emori; Cluent. 30.

facit: cum iam ... essent tormenta ipsa defessa neque tamen illa finem facere vellet; Cluent. 177. quacumque illa iter focisset; ib. 192. non et illa pie facit et hic a culpa est remotus; Muren. 73. f. audit; Cluent. 28.

flet: f. legit.

floret: quamvis enim illa floruerit, tamen ..; Planc. 64.

habet: illam suam ‖ illam mimam — illam † suam ‖ suas res sibi habere inssit; Phil. II, 69.

impetrat: quod illa ... numquam impetravisset; Cael. 63.

legit: quam (epistulam) cum illa legeret fiens ..; Phil. II, 77.

minatur: postea cum illa abducturam se filiam ... minaretur; Cluent. 181.

negat: negat illa posse hominem exorari; Verr. I, 138.

perit: ut illa perisse suspendio putaretur; Scaur. 10.

postulat: illa enim ad breve tempus severitatem postulavit; Sulla 8.

proficiscitur: mulierem quandam Larino atque illam ... proficisci ..; Cluent. 192.

putat: illa sibi ad confirmandas inimicitias adfinitatis coniunctionem pignori fore putavit; Cluent. 190.

respondet: respondet illa, ut meretrix, non iubumaultor; Verr. I, 138.

suspendit: tum illa est a liberto suspendisse se dicta; Scaur. 11.

testatur: quibus (votis) illa etiam deos immortalis ... testatur; Cluent. 194.

vendit: quo illa pretio accepto ... spem illam ... vendidit; Cluent. 34.

veuit: f. audit; Cluent. 28.

volt: hanc sextulam illa mercedem isti esse voluit; Caecin. 17. nihil (est) sceleris quod illa non ab initio filio voluerit; Cluent. 188. f. facit; ib. 177.

cliptifq: utrum impudentior hic, qui postulet, an crudelior illa, si nubat, difficile dictu est; Cluent. 26.

2. **nach Verben**: a. defendo: ut illa per hunc ... defensa est; Font. 44.

dico: f. II, 1. a. suspendit.

duco: quem ad modum illam uxorem duceret; Scaur. 8.

habeo: ipse autem ... non liberius, quam antea ... secum illam haberet; Verr. V, 82.

video: quis enim miles fuit qui Brundisii illam non viderit? Phil. II, 61.

b. quaero: discessus autem solitudo ei, qui patronam suffocabat, fuit quaerenda; illi, quae volebat mori, non fuit; Scaur. 11.

c. utor: nihil ... gravius esse faciendum, quam ut illa ne uteretur; Cluent. 16.

3. **Umstand**: ab: totius denique huius ab illa est inventa et adornata comparatio criminis; Cluent. 191.

III. **neutr.**: 1. **absolut**: a. **Subject**: abest: „quod ex aede Miuervae hoc et illud abesset"; Verr. IV, 140.

accedit: accedet etiam nobis illud; Verr. a. pr. 25. si vero illud quoque accedet, ut ... iudicium det; Verr. II, 31. accedat etiam illud, ut ..; Balb. 65.

accidit: et quia illud aequum ‖† et qui aliud aequum‖ accidisso populus Romanus Maelio iudicavit; dom. 101. illud etiam accidit praeter optatum meum; Piso 46.

adversantur: illa, quae ... senatus frequens repudiavit, mediocriter adversata tibi esse existimas? Muren. 47.

auget: f. fundat.

commovet: neque vero illud me commovet, quod ..; Caec. 26.

constat: atque illud etiam constare video; Fr. B, XVI, III, 4.

debet: f. obest. videtur; leg. agr. II, 10. valet.

est: verum illud est quam ob rem haec commemorem, quod existimare hoc vos volo; Verr. IV, 135. quid est igitur ... ubi discerni (possit) stultus auditor ... ab religioso et sapieuti iudice? nimirum illud, in quo ea ... conlecturae et cogitationi traduntur; Font. 23. simul illud ... futurum arbitrati sunt; Caecin. 4. non modo non erit cur depuguare quisquam ... velit, sed ne illud quidem, cur repugnare; ib. 47. hac ex disciplina nobis illa sunt; Muren. 62. unde illud est: „da mihi testimonium mutuum"? Flacc. 10. uimirum illud est, quod ipse suspicatur; ib. 82. cuius ut superiora omittam, quae sunt maxima illa quidem, sed adhuc hominum magis iudiciis quam publice laudata; Phil. V, 35. — bono: quamquam illud fuit .. omnibus bono; Phil. II, 35. — audaciae, stultitiae: iam illud cuius est, non dico audaciae ... sed ... stultitiae? Phil. II, 19. — fati: ut illud fati fuisse videatur, hoc consilii; Marcell. 29. — hominis: verum et illud considerati hominis esse putavit; Caecin. 1. tum vero illud est hominis magni (acc. c. inf.); Cluent. 159. illud vero est ‖esset‖ hominis ingrati tacere; dom. 30. — populi: populi Romani illud esse dicebant; Verr. IV, 75. — absurdum: in quo primum erat illud absurdum, quod ..; Sulla 31. — acerbissimum: tum illud acerbissimum est; Muren. 56. — admirabilius: illud admirabilius et maius maximeque proprium senatus sapieutia est ..; Phil. XIV, 30. — amplissimum: est illud amplissimum, quod ..; leg. agr. II, 4. — asperius: nam primum fuit illud asperius (acc. c. inf.); Planc. 72. — capitale, formidolosum: illud, illud est capitale, illud formidolosum, illud optimo cuique metuendum; Verr. II, 77. — egregium: quamquam illud est egregium; leg. agr. II, 71. — extremum: fuit enim illud extremum, ut ..; imp. Pomp. 24. extremum illud est, quod ..; Vatin. 41. extremum illud est; prov. cons. 47. — falsa: ergo illa falsa fuerunt, quae ..; Milo 64. — flagitiosum: etenim si illud est iam flagitiosum, quod mihi ... nefarium videtur; Verr. II, 78. — formidolosum: illud (est) formidolosum; Verr. II, 77. f. capitale. — gravia: sed sunt haec leviora, illa vero gravia atque magna, quod ..; Planc. 86. hoc sunt graviora ea, quae concipiuntur animo, quam illa, quae corpore; Phil. XI, 9. — incertum: cum et illud incertum sit, velintne ..; Sex. Rosc. 47. — incredibile: nam ut illud incredibile est, mortem oblatam esse patri; Sex. Rosc. 40. — iniquum: simul et illud quam sit iuiquum cogitemus; Cluent. 155. — inlustre: et illud in hac civitate esse maxime inlustre atque insigne periurium; har. resp. 36. — iustum, necessarium: cum et illud est non modo iustum, verum etiam necessarium; Milo 9. — levia: nam illa, opinor, tu quoque concedis levia esse; Sex. Rosc. 52.— magnum: est magnum argumentum, verum illud maximum; Verr. II, 59. quae sunt omnia permagna, verum illud maximum; ib. IV, 113. sint sane illa magna, quae re vera magna sunt; Rab. Post. 44. — mirabilia: illa vero, iudices, in illo homine mirabilia fuerunt; Cael. 13. — mirum: iam illud minime mirum est (acc. c. inf.); Verr. V, 48. — miserrimum: in hac tam dispari ratione belli miserrimum illud est, quod ..; Phil. VIII, 9. — modestum: non illud quidem modestum, sed tamen est non iufacetum mendacium; Cael. 69. — huius, cuius modi: verum illud, quod institueram dicere, ... huius modi est; Verr. a. pr. 34. qua re cuius modi putamus esse illa quae negat? ib. II, 141. illa cuius modi sunt, quae ... edixit? ib. III, 36. cuius modi est illud? leg. agr. II, 58. — molestissimum: mihi autem non id est ... molestissimum, contra illum dicere, sed multo illud magis, quod ..; Planc. 5. — nota: sive illa tibi nota non sunt ... sive sunt; Phil. II, 16. — novum: est hoc novum: multo illud magis; Piso 38. — obscurum: alterum illud, credo, obscurum est, a quo ..; div. Caec. 22. — perspicuum: ergo illud iam perspicuum profecto est; Sex. Rosc. 41. — praeclarum: verum illud est praeclarum; Verr. II, 47. — praeseus: illud vero nonne ita praesens est, ut ..? Catil. III, 21. — primum: primum igitur illud est, ex quo intellegi possit (acc. c. inf.); Cluent. 10. — quantum: quid? illa quae forsitan ne sentiamus quidem, iudices, quanta sunt! Verr. II, 6. illud vero quantum est, Quirites, cum ..? leg. agr. II, 46. quanta illa sunt, quae ..! Flacc. 14. — quid: illud vero quid sit iam non queo dicere; Verr. IV, 89. quid fuit illud, quod ..? Sest. 120. illud vero quid est? Fr. A, III, 1. — ratum: nam si est illud ratum; dom. 125. — regia: nam cum multa regia sunt in Deiotaro, tum illa maxime, quod ..; har. resp.

29. — **sancta**: in quibus (leges) et illa eadem sancta sunt; Verr. II, 123. — **satis**: illud mihi tantum satis est (acc. c. inf.); Sulla 39. — **suave**: sapientem, etiam si in Phalaridis tauro inclusus succensis ignibus torreatur, dicturum tamen suave illud esse; Piso 42. — **tertium**: tertium mihi fuit illud, quod plerisque primum est; Planc. 50. — **tolerabilia**: tolerabilia fuerunt illa; Milo 20. — **turpe**: socium fallere turpissimum est aequeque turpe atque illud, de quo ante dixi; Sex. Rosc. 116. verum tamen illud est turpissimum (acc. c. inf.); Caecin. 40. — **verum**: dubitabitis etiam diutius, iudices, quin illud, quod initio vobis proposui, verissimum sit? Font. 17. non erat illud quidem verum; Sest. 122. ut mihi iam verum videatur illud esse, quod ..; Balb. 3.

exsistit: tum illud nescio quid praeclarum ac singulare solere exsistere; Arch. 15.

fundat: illud vero ... maxime nostrum fundavit imperium et populi Romani nomen auxii, quod ..; Balb. 31.

habet se: sed quoquo modo se illud habet ..; Ligar. 23.

interest: neque illud umquam aratoris interfuit; Verr. III, 147.

licet: etiam illud, quod homines sancti non facient, ... tamen id eis ipsum per legem licebit; leg. agr. I, 9. de eis (legibus) ... ne illud quidem ‖id quidem‖ liceat; Phil. I, 25.

manet: si illud de duobus consulibus ... perenne ac proprium mauere potuisset; sen. 9. quam ob rem illud manent et fixum sit, quod ..; Rab. Post. 25.

movent: sed me illa moverunt; Sest. 39. quid, illa, quae leviora videntur esse, non cuiusvis animum possunt movere? Verr. III, 7.

obest: quapropter hoc ... non plus huic obesse causae debet quam illa, quae commemorata sunt; Cluent. 98.

occurrit: nam occurrit illud; Milo 48.

pertinet: illud, quod nemo fecit, de minore parte populi, quo pertineat videte; leg. agr. II, 20.

perturbat: perturbat me, C. Caesar, etiam illud interdum, quod ..; Deiot. 4.

potest: illud vero nullo modo potest [deiectus esse quisquam]; Caecin. 50. f. manet; sen. 9. movent; Verr. III, 7. ruunt.

praeterit: nam illud me non praeterit; Cluent. 17.

refert: etenim primum illud parvi refert; imp. Pomp. 18.

restat: illud etiam restiterat, quod hesterno die feecerunt, ut ..; Quinct. 33. unum enim ‖unum etiam‖ mihi restabat illud, quod ..; Sest. 45.

ruunt: ruere illa non possunt; imp. Pomp. 19.

sequitur: hoc trausiatieium est, sequi illud oportet; Verr. I, 117. sequitur illud: NE DETRIORIBUS REPULSAMQUE HONOS AUGEATUR; har. resp. 56. sequitur illud, quod ..; Milo 12.

solet: f. exsistit. videtur; Mureu. 27.

valet: neque enim illud ad neglegendam meam gratiam debet valere, quod ..; Planc. 82.

venit: non illud iam iu iudicium venit, occisunse sit; Milo 31.

videtur: illud quia iu Scaevola factum est, magis indignum videtur; Sex. Rosc. 34. quid, illa, Caecili, contemnendane tibi videntur esse, sine quibus ..? div. Caec. 35. aliis illud iudignum ... videbatur; Verr. a. pr. 19. nam illud mihi nequaquam dignum ... videbatur, istum a me ... vocari; ib. 35. atque illud in tota defensione tua mihi maxime mirum videbatur; Caecin. 65. neque enim, Quirites, illud vobis iucundum aut populare debet videri; leg. agr. II, 10. iam illud mihi quidem mirum videri solet (acc. c. iuf.); Mureu. 27. f. est verum; Balb. 3.

elliptisch: quanto illud flagitiosius, improbius, indignius, eum ... condemnare? Verr. II, 78. iam vero illud non solum coutra legem Hieronicam; ib. III, 38. illa vero optima [est], quod ... noluit; ib. IV, 51. iam illa praeclara; ib. V, 113. iam vero illud quam non probabile! Cluent. 173. iam vero illud quam incredibile, quam absurdum! Sulla 57. sed quem ad modum propinqui ... non fuerunt, sic illud, quod mea virtus praestare debuit, adiutores ... ita multi fuerunt, ut ..; Quir. 9. illud vero geminum consiliis Catiliuae et Lentuli, quod ..; Piso 16. cruenta illa quidem, sed his temporibus ... necessaria; Phil. I, 17. maximum antem illud, quod dictaturae nomen sustulisti; ib. 32. quid enim plenius ... quam ... dicere? illud profecto; ib. II, 2. sed haec vetera, illud vero recens; ib. 25 illud tamen audaciae tuae, quod sedisti ..; ib. 44. quid illud? nonne ..? ib. III, 27. illud vero taeterrimum non modo aspectu, sed etiam auditu anditu non modo aspectu; ib. V, 18. illud tamen mirum, ‖verum‖ quod ..; ib. XIII, 27.

abl. compar.: potest illo quicquam esse certius? Verr. III, 178. sed tamen magnificentius atque ornatius esse illo nihil potest; leg. agr. II, 4. quae eum gravia sunt, *tum* nihil gravius illo, quod ..; prov. cons. 38. quid enim illo inertius? Fr. A, V, 6.

b. **Prädicat**: sum: eu hoc illud est, quod ante dixi; Cluent. 184. hoc nimirum illud est, quod ..; Flacc. 66. nimirum hoc illud est, quod ..; Sest. 96. — aetatis: C. quidem Caesar non exspectavit vestra decreta, praesertim cum illud esset aetatis ..; Phil. VIII, 5.

2. **nach Verben**: a. **Accusativ**: accuso: f. repreheudo; Verr. III, 16.

addo: illud non adduut, iussu istius; Verr. II, 56. cum iudicium ita daret ... neque illud adderet INIURIA; Tull. 12. etiam illud addam, quod ad rem pertinet; ib. 15. verum illud addit: „non possidebat“; Caecin. 92. adde etiam illud, si placet; Cluent. 88. si etiam illud addam, quod ..; Muren. 69. atque etiam illud addam; Sulla 34. tameu illud addidit, ut ..; Sest. 129. additum esse etiam illud, ut ..; Balb. 38. addo illud etiam; Rab. Post. 31. addit etiam illud; Deiot. 24.

adfero: aut illud adferant; Cluent. 127.

adiungo: adiunxit illa, ut ..; Flacc. 14. etiam illud adiungo; Arch. 15. nam illud ipsc actor adiungebat; Sest. 121. adiunctum illud etiam est, quod non est in omuibus foederibus; Balb. 35.

admoneo: admonet tamen illud, quod istum fugerat; Verr. V, 105. illud tamen te esse admonitum volo; Cael. 8.

adrogo: nec illud mihi adrogabo, me posse ... demonstrare; Quinct. 34.

ago: utrum id solum videtur esse actum ... an etiam illud, in quo praeda erat maxima? Verr. II, 67. sin autem illud egeram; Cluent. 52. videsne me ... illud agere, quod ..? dom. 34. iam illa quanto cum gemitu ... sunt acta! Sest. 121.

aio: et illud simul ait ‖dixit‖; Verr. III, 55.

amitto: f. recupero.

animadverto: ne illud quidem animadvertebas, eius modi fore hoc peccatum; Verr. I, 144. illud tamen animadvertite, patres conscripti ..; Phil. XIII, 32.

approbo: nonne ... magno illud clamore approbaverunt? Arch. 24.

argumentor: atque ego illa non argumentabor, quae ..; Cluent. 64.

aspergo: idcirco illa in omni parte orationis summa arte aspergi videbatis; Balb. 56.

attendo: ac primum illud attendite; Caecin. 90.

audio: sed ‖et‖ illud audivimus; Verr. V, 5. atque illud etiam audire de te cupio, qua re ..; Vatin. 37. *illa* audivimus; Scaur. c. 3, § 1.

capio: illa quidem certe pro lepusculis capiebantur; Verr. IV, 47.

caveo: noli ista meditari atque illud cave potius, ne ..; Planc. 51.

celebro: quorum de sententia illa eadem renovata atque instaurata celebrantur; har. resp. 21.

circumspicio: atque illud circumspicite vestris mentibus ..; leg. agr. II, 45.

cogito: saepius illud cogitant, quid possitis; Quinct. 6. nunc ne illud quidem cogitas? div. Caec. 44. deinde etiam illud cogitare, quanto periculo venturi simus; Verr. I, 22. ne illud quidem cogitabas, ... civitatem testem futuram? ib. 87. ut illud non cogitares; Ib. III, 95. sed tamen illud cogita; Muren. 42. tum etiam illud cogitate; Balb. 65.

cognosco: illud a me novum, iudices, cognoscetis; Verr. a. pr. 55. illud, quod neque taceri ... potest, cognoscite; ib. I, 86. qui vobiscum illa cognorunt; Sulla 13.

commemoro: nou possum illa planius commemorare; Verr. I, 126. sed quid ego illa commemoro? Milo 18.

committo: qua re doce a L. Murena illa esse commissa; Muren. 68.

concedo: illud, opiuor, concedent, non procuratorem ... fuisse; Quinct. 68. ut mihi tu illud concedas, quod tibi honestissimum est; Verr. II, 151. qua in re ‖qua inter, quae inter‖ primum illud concedis; Caecin. 96.

concito: illud omnibus invidiae tempestatibus concitatum; Cluent. 94.

concludo: concludam illud de optimatibus eorumque principibus; Sest. 136.

constituo: is haec tamen constituat necesse est: primum averti pecuniam domum nou placere, ... deinde illud, certe ab iuvitis exigi non oportere; Verr. II, 143.

credo: sed illud magis est credendum et pertimescendum, quod ..; leg. agr. II, 87. illud prius crediderint necesse est; ib. III, 3. nam illud quidem non adducor ut credam (acc. c. inf.); Phil. VIII, 30.

curo: nam illud quidem statim curatur, ut ... deferatur; Verr. II, 46.

defendo: quod ego exspecto cupioque te ita illud defendere; Verr. III, 151. illud ... eadem ista ratione defendes ..? ib. 206. tum illud volgo in iudiciis et non numquam ab ingeniosis hominibus defendi mihi mirum videri solet; Caecin. 67.

deprecor: in quo ego accusatore, iudices, primum illud ‖[illud]‖ deprecor, ne ..; Muren. 58. illud tamen deprecor, ut ..; Rab. Post. 2.

dico: illud Iovi Optimo Maximo dicatum esse; Verr. IV, 70.

dico: ſ. **dico,** III. alqd: illud, illa (25 St.) S. 99, b.

diluo: ut illa diluam, quae ... obiecit; Sex. Rosc. 82.

dimitto: ipse e publico iudicio ad privatum Staieni iudicium profectus est et illud pro potestate dimitti iussit; Cluent. 74.

discribo: atque illud septiens miliens ... ita discribetur, ut ..; Phil. XIII, 12.

disputo: hic ego iam illud, quod expeditissimum est ‖sit‖, ne dispnto quidem; leg. agr. 65.

distinguo, divido: Graecus primo distinguere et dividere illa quem ad modum diceretur; Piso 69.

do: sine infamia illud dederis, ut ..; div. Caec. 23.

doceo: quid me attinet iam illud tertium ... docere ..? dom. 138.

doleo: ut summa in laetitia illud dolerem (acc. c. inf.); Sest. 131.

dubito: simul et illud quis est qui dubitare debeat, contra damnatum et mortuum ... dicere? Cluent. 10. simul et illul quis est qui dubitet, quin ..? ib. 48.

effundo: incredibile ac simile portenti est, quonam modo illa tam multa ... effuderit; Phil. II, 66.

emo: eme illud, quod placet; Verr. III, 173.

existimo: neque vero illa popularia sunt existimanda; leg. agr. II, 10.

exstingu: et illa, quae temptata iam et coepta sunt ab isto, ... moneo ut exstinguas ..; Verr. V, 174.

facio: ſ. **facio,** III. alqd. illud, illa (14 St.) S. 298.

fateor: fatehor etiam illud invitus, me prorsus ... non potuisse cognoscere; Verr. I, 103.

fero: qui illud iam ipsum acerbe tulerit; Cluent. 109. illud vero ferri non potest, quod ..; Flacc. 96. si illa tulimus, quae nos necessitas ferre coegit; Phil. III, 29. declaravit ... quam illa, quae tulerat, temporum magis necessitate quam iudicio tulisset; ib. V, 38.

habeo: quid habes quod possis dicere ...? nisi forte illud, quod te dicturum ‖dicturum te‖ esse audio (acc. c. inf.); div. Caec. 59. neque illud rationis habuisti (acc. c. inf.); Verr. V, 38.

haurio: illa quidem certe, quae summa sunt, ex quo foute hauriam sentio; Arch. 13.

improbo: ecquis est igitur ... qui illud aut fieri noluerit aut factum improbarit? Phil. II, 29.

iudico: primum enim illud iniecit; Tull. 35.

inligo: tum illa, ... quae evellerat, ita scite ... inligabat; Verr. IV, 54.

inlustro: ſ. patefacio.

inrideo: tum illud, quod dicitur SIVE, NIVE, inridet; Caecin. 65.

instauro: ſ. celebro.

intellego: sed ut illud intellegas; Sex. Rosc. 51. nam illud non intellego; Catil. II, 21.

laboro: ac mihi magis illud laborandum videtur, ... ut ... probare *possim;* Tull. 4.

laetor: atque illud in primis mihi laetandum iure esse video, quod ..; imp. Pomp. 3.

metuo: illud (est) optimo cuique metuendum; Verr. II, 77.

minuo: ut ne quid ... minuatur, illud in primis, ne ..; dom. 36.

miror: illud autem miror, ... cur ..; Caecin. 79.

missum facio: uam ut illud missum faciam; Verr. III, 178.

neco: ut una illud, quod erat ex fratre conceptum, necaretur; Cluent. 31.

neglego: ac ne illud quidem vobis neglegendum est, quod ..; imp. Pomp. 17.

nego: illud negare posses aut nunc negabis, te ... iudicavisse? ib. 81.

uescio: simul illud nesciebat; Balb. 56.

noto: an illa non gravissimis ignominiis ... suut notanda, quod ..? Phil. V, 17.

obtueo: satis fuit illud obtinere, quod probari omnibus posset; Quinct. 34.

omitto: ac iam illa omitto, quae disperse ... dicuntur; Verr. IV, 116. ac iam illa omitto, ... quotiens tu ... conatus es! Catil. I, 15. nam ut illa omittam; ib. III, 18. omitto euim illud; Piso 17. etenim illa iam omitto; ib. 23. nam ut omittam illud, quod ..; Planc. 25. omitto illa, quae ..; ib. 29.

opto: quam ob rem mihi, iudices, optandum ‖optatum‖ illud est, in hoc reo finem accusandi facere; Verr. V, 183.

oro: simul illud oro; Phil. II, 10.

intellego: illud ostendit, deiectos ... esse ... socios; Verr. III, 127. ostendi iam illud initio; ib. 147. etiam illud ostendi; ib. tum illud ostendam, quod maxime requiri intellego; Cluent. 9. itaque non solum illud ostendam, quod iam videtis; ib. 121.

patefacio: sed omnis ista celeritas ac festinatio ... illud patefecit et inlustravit, quod ..; Scaur. 30.

perdo: illud, quod aliquando ‖aliquam diu‖ fuit „licet consulere“ iam perditistis; Muren. 27.

perficio: Illud profecto perficiam, quod ..;

Catil. II, 28. illud profecto perficiam, Quirites, ut ..; ib. III, 29.

permisceo: iste ... non modo illa, quae eraut actatis, ... permiscuit; Verr. II, 123.

perpetior: quid? illud perpeterere? Verr. III, 130. hoc quidem semel suscepto atque contracto perpetienda illa fuerunt; Rab. Post. 25.

perquiro: possum etiam illa ... ab accusatore perquirere, ubi sit ..; Cael. 53.

perspicio: ex quo illud perspicere possitis, quod ..; Cluent. 169.

pertimesco: quam ob rem illa ... non pertimesco; Cael. 19. f. credo; leg. agr. II, 37.

peto: „non enim“ inquit „illud peto, quod ..“; div. Caec. 23. illud peto, ut ..; Balb. 19.

postulo: et simul illud item postulare non desistebant; Verr. II, 60.

praecido: etiam illud praecidas licet; Verr. V, 133.

praecipio: ut ne multi illud ante praeciperent oculis ..; Verr. IV, 64.

praedico: illa praedicam, quae sunt consulis; Catil. IV, 6.

praetereo: qua in re praetereo illud, quod ... poterat esse; Sex. Rosc. 75. quid praetereo? an illud, ubi caves tamen Siculis ..? Verr. III, 26. iam illa, quae leviora videbuntur, ideo praeteribo; ib. IV, 131. etiam illud praeteribo; ib. V, 21. potuerim illud, quod tam populare esset ..., praeterire; Cluent. 138. praetereo illa, quae praetereunda non sunt; Flacc. 7. ac ue illud quidem silentio ... praetereundum puto, quod ..; Phil. XIII, 13.

praetermitto: praetermittam illud etiam, de quo ante dixi, (acc. c. inf.); Verr. V, 20. praetermitto illa, quae ..; leg. agr. I, 21. ne illud || et illud || quidem praetermittam (acc. c. inf.); Sest. 118.

probo: illud certe probari omnibus necesse est, defensum esse ..; Quinct. 65. illud vero cui probari potest? Verr. III, 52. ut possim illud probare; ib. 164. nam illud quidem minime probandum est (acc. c. inf.); Cluent. 128. incognita causa probatum erat illud multitudini; ib. 130. illud probari minime potest; Sulla 38. qui illa numquam probavi; Phil. I, 23.

puto: in quo illud primum debes putare; Planc. 10. etenim M. Catouis illud, quod in principio scripsit Originum suarum, semper magnificum et praeclarum putavi; ib. 66.

quaero: haec missa facio, illud quaero, is homo ... per quos ... conficere potuerit; Sex. Rosc. 76. illud quidem non quaererent, cui bono fuisset; ib. 86. illud vero, quod ad rem vehementer pertinet, quaero; Qu. Rosc. 8. reliquum est iam ut illud quaeramus; div. Caec. 17. illa quaero, quae (signa) apud te ... vidimus; Verr. I, 51. idcirco non satis habitum est quaeri quid familia ipsa fecisset, verum etiam illud, quid familiae dolo malo factum esset; Tull. 27. in quo primum illud quaero, quae causa ... fuerit; Cluent. 169. illud quaero, sintne ista ..? Flacc. 80. ac primum abs te illud, L. Torquate, quaero, cur ..; Sulla 8. quaero illud etiam ..; ib. 4. illud quaero, peregriuum cur me esse dixeris; ib. 22. quaero illud etiam ex te, conatusne sis ..? Vatin. 19. quaero etiam illud ex te, quod privatus admisisti; ib. 33. atque illud etiam quaero; ib. 34. illud quaero, cur ..; Phil. III, 23. itaque illa quaeramus, quae ..; ib. V, 45.

queror: illud primum queror; Cluent. 189. illud queror; leg. agr. II, 55.

recito: ego autem illa recitata esse non moleste fero; Cluent. 142.

recordor: nisi vos illud vellem recordari; Verr. I, 121. recordamini illud etiam, quod ..; har. resp. 62.

recupero: praesertim cum illa amissa recuperarim; sen. 39.

reddo: tum illa, quae ... erant ... sublata, ... Thermitanis suut reddita; Verr. IV, 73.

refuto: *refutavi etiam illud, quod dicebas* ..; Scaur. c. 2. § 4.

relinquo: nunc illud, quod paene praeterii, non omnino relinquendum videtur; Verr. III, 80. reliquis illa, quibus ..; Muren. 13. relinquitur (illud), quod vociferari non destitit; Flacc. 85.

reliquum facio: ue illud quidem tibi reliquum fecisti; Verr. III, 132.

renovo: renovabo illud, quod iuitio dixi (acc. c. inf.); leg. agr. II, 24. f. celebro.

reprehendo: qua in re primum illud reprehendo et accuso; Verr. III, 16. etiam hercule illud in Syracusanis merito reprehenderetur; ib. IV, 151. sed reprehendo tamen illud maxime, quod ..; Sulla 32.

requiro: deinde illud quoque requisivi, qua ratione ... fecerit; Quinct. 88. ac primum illud a te ... requiro; dom. 3. quo quidem in crimine primum illud requiram, dixeritne ..; Cael. 52. hic primum illud requiro, quid attinuerit ..; ib. 61.

respondeo: simul etiam illud volo uti respondeas; Vatiu. 18. illud vero respondere cogam, cur ..; Cael. 67.

restituo: tamen nou defore qui illa restituereut; leg. agr. II, 90.

rogo: nam si illud iure rogatum dicere ausi sunt ..: prov. cons. 45.

sancio: at || ac || si illa solum sanciret, quae a Sulla essent data, taceremus; leg. agr. III, 10.

scio: atque etiam illud scire ex te cupio, quo consilio ... feceris? Vatiu. 30. illud scimus, ubicumque sunt, esse pro nobis; Fr. C. 14.

scribo: in quo (responso) ... scriptum etiam illud est, id quod audistis, LOCA SACRA ..; har. resp. 9. sed tamen illud scripsit disertissimus poeta pro me; Sest. 122.

spectо: non id solum spectari solere qui debeant, sed etiam illud qui possit ulcisci; div. Caec. 53.

statuo: ac primum illud statuamus, utrum ..; Cluent. 123.

suscipio: illud vero neque suscepit neque suscipere debuit; Flacc. 29.

suspicor: denique etiam illud suspicor (acc. c. inf.); Sex. Rosc. 127. ne illud quidem quisquam poterat suspicari (acc. c. inf.); Verr. V, 46.

teneo: sed primum illud tenebo; Flacc. 56. posiremo illud, iudices, fixum in animis vestris tenetote (acc. c. inf.); Balb. 65.

timeo: multoque magis illud timeo, ne ..; Catil. II, 15.

tollo: ei denique || hi denique || illud ... sustulerunt; Verr. IV, 77. utinam conere, ut aliquando illud „paene“ tollatur! Phil. II, 101.

transigo: atque || itaque || illud, quod faciendum primum fuit, factum atque transactum est; Catil. III, 15.

vendo: ut venderet illa, quae in sacrario fuissent ..; Verr. IV, 16.

vereor: illud vereor, ne tibi illum suscensere aliquid suspicere; Deiot. 35. illud magis vereor, ne ..; Phil. I, 33.

video: illud, quod coepimus, videamus; Sex. Rosc. 53. age nunc illa videamus, iudices, quae ... consuecuta sunt; ib. 105. simul illud videatis necesse est; Cluent. 62. multa etiam alia vidit, sed illud maxime; Milo 21. qui illa vidimus; Marcell. 16.

b. Dativ: caveo: sed non modo illis cavet, verum etiam alind quoddam genus donationis inducit; leg. agr. III, 10.

c. mit Präpos.: adgredior ad: non adgrediar ad illa maxima atque amplissima; Sest. 5.

dico de: „de illo nihil dixit, in quo ego iuterfui“; Verr. I, 103.

differo ab: quid hoc ab illo differt, ut ..? Caecin. 39.

iudico contra: ignosco, et eo magis, quod est contra illud iudicatum; Rab. Post. 20.

praefinio de: neque de illo tibi quicquam praefinio; Verr. V, 174.

respondeo ad: verum tamen ecquid mihi respondetur ad illud ..? Caecin. 86. ad illa, quae me magis moverunt, respondebo; Cael. 27.

revertor ad: sed ut revertar ad illud, quod ..; Sest. 53.

venio ad: ad illa venio, quae ..; Catil. I, 14.

2. **nach Substantiven:** alqd: si quod illorum forte dubitabitur; Scx. Rosc. 118. cui compereuditato ... quicquam illorum venisset in mentem; Verr. IV, 33.

3. **Umstand:** ex: ut dolercmus quicquam esse ex illis reliqui ‖reliquiis‖ quod videre possemus; Phil. II, 73.

in: iu illo reprehenditur, quod ... remiserit; Verr. III, 82. in illo, nisi res manifesta crit ita adlata, nt responderi nihil possit, vicimus; ib. 146. ei quoque carmen compositum est, cum ceteris rebus absurdum tum vero in illo; Mureu. 26.

D. **Lücken:** nt mihi renovatus ille tuus in to* ..; Vatin. 4. nt non timeret illa ..; Scaur. c. 1. § 2. utrum illa quo ea pecunia ** sit an nunc de ea? Rab. Post. 38.

illic, dort, da: adsidco: utiuam etiam L. Lucullus illic adsideret; ‖ ille desideret — ille viveret‖; prov. cons. 22

conveuio: quanta illic ‖illuc‖ multitudo ... convenisse dicebatur; Verr. II, 160.

est: qui illic eius modi est, nt cum pueri sectentur; Verr. IV, 148.

expono: utque illic continuo ... omnia ... exponit; Cluent. 88.

gero me: nam ut te illic gesseris, non audeo dicere; Fr. B, VIII, 8. 19, a.

offendo: ut existimemus illum ... pluris illic offendisse iuimicos, quam hic reliquisse; Cluent. 171.

persequor: hunc aestuantem ... indicio illic ‖ille‖ persequitur; Placc. 47.

relinquo: *reliceri relicta illic uxore ipse fuga sibi consuluit;* Scaur. c. 2. § 7. f. offendo.

illim, von dort, von dort her: abicio: omnem se amorem abiecisse illim ‖illinc, illic, illi‖ atque in hanc transfudisse; Phil. II, 77.

emergo: si enim illim emerserit; Phil. IV, 12.

fugio: post ... fugit illim Romaeque recenti adventu suo cum propinquis suis decidit; har. resp. 42.

nascor: omnes illim praestigiae, illim, inquam omnes fallaciae, omnia denique ab eis minorum argumenta nata sunt; Rab. Post. 35.

tollo: sic ille adfectus illim ‖illinc‖ tum pro mortuo sublatus perbrevi postea est mortuus; Verr. V, 142.

illinc, von dort, auf jener Seite: abeo: quia te illinc abisse constabat; dom. 8. quem ad modum illinc abieris vel potius pacne non abieris scimus; Phil. II, 100.

aufero: non dicam illinc hoc signum ablatum esse et illud; Verr. I, 53.

decedo: nam postea quam illinc M'. Aquilius decessit; Verr. V, 7. decessit illinc Pompei iudicio probatissimus; Cael. 73.

discedo: postea quam illinc discessi; Verr. II, 161. cum praesertim te iam illiuc discessisse constaret; dom. 7.

exeo: quem omnino vivum illinc ... exire non oportuerat; Mureu. 51.

exporto: permulta multis navibus illinc exportata; Verr. IV, 150.

profugio: quod si illinc inanis profugisses; Verr. I, 37.

pugno: profecto intellegetis illinc ab initio cupiditatem pugnasse, ... hinc veritatem ... restitisse; Quinct. 79. ex hac enim parte pudor pugnat, illinc petulantia; hinc pudicitia, illinc stuprum; hinc fides, illinc fraudatio; hinc pietas, illinc scelus; hinc coustantia, illinc furor; hinc honestas, illinc turpitudo; hinc continentia, illinc, libido; Catil. II, 25.

surgo: o modestum ordinem, quod illinc vivus surrexerit! Verr. I, 124.

tollo: quas istc tabulas illinc, quae signa sustulit! Verr. I, 50.

illo, dorthin: accedo: si illo accessisset; Caecin. 46.

adveho: nam illo non saxum non materies ulla advecta est; Verr. I, 147.

illuc, dorthin: confugio: illuc confugies; Verr. III, 191.

defero: illuc opes suas deferre et imperii nomen transferre cogitant; leg. agr. I, 18.

eo: cum illuc irent; Verr. IV, 108. cum in convivio comiter et iucunde fuisses, tum illuc isti, ut dixeras; Deiot. 19.

fero: iam ista serpeus ... tum se emergit et fertur illuc; har. resp. 55.

flecto: f. torqueo.

pertineo: summa illuc pertinet, ut sciatis ..; Verr. V, 25.

revertor: nt illuc revertar; Cluent. 112. illuc revertor; Sest. 112.

tergiversor: Fannium invitum ct hue atque illuc tergiversantem testimonium contra se dicere cogo; Qu. Rosc. 37.

torqueo: versare suam naturam et regere ad tempus atque hue et illuc torquere ac flectere; Cael. 13.

transfero: f. defero.

voco: qua re si quis illuc me vocat, venio; Flacc. 97. senatum illuc vocante Metello consule; dom. 11.

imago, Bild, Abbild, Abgebildt: l. **Subject:** commovent: si nostrae imagines viriles nou commovebant, Cael. 34.

delectat: *te* delectat amplissimus civitatis gradus, sella curulis, ... denique imago ipsa ad posteritatis memoriam prodita; Rab. Post. 16.

est: sit apud alios imago P. Africani; Verr. IV, 81. in quibus (tabulis) erant imagines Siciliae regum; ib. 123 nullae sunt imagines, quae me a vobis deprecentur; leg. agr. II, 100. „est vero" inquam „notum quidem signum, imago avi tui"; Catil. III, 10. si denique imaginem indiciorum aut simulacrum aliquod futurum in civitate reliquum credidissct; Sest. 30. in quibus (testibus) docebo non modo nullam fidem ct auctoritatem, sed ne speciem quidem esse aut imaginem testium; Scaur. 38.

II. **nach Verben:** 1. adfero: nunquam profecto istam imaginem ... in rostra atque in contionem attulisses; Rabir. 26.

aperio: aperieutur maiorum imagines; Sulla 88.

cerno: in qua (libertatis memoria) Bruti imago cerni videbatur; Phil. X, 8. imaginem M. Antonii crudelitatis in Dolabella cernitis; ib. XI, 6.

conloco: quod imagines patris et fratris sui fratrisque filium ... in carcere conlocatam audire maluit quam videre; Vatin. 28.

consequor: qui beneficio vestro imagines familiae suae consecuti sunt; leg. agr. II, 1.

deformo: f. video; Muren. 88.

explico: explicate descriptiouem imaginemque tabularum; Verr. II, 190.

exprimo: f. relinquo; Arch. 14. video; Sex. Rosc. 47.

fingo: fiugite igitur cogitatione imaginem huius condicionis meae; Milo 79.

habeo: Sex. Titius, quod habuit imaginem L. Saturuini domi suae, condemnatus est; Rabir. 24.

intueor: unum aliquem te ex barbatis illis, excmplum imperii veteris, imaginem antiquitatis, columen rei publicae diceres intueri; Sest. 19.

inveuio: itaque mihi mirum videtur uude hauc tu, Labiene, imagiuem ... inveneris; Rabir. 25.

orno: ut Capua, in qua ipsa tum imaginis ornandae causa iuviratum gerebat, Seplasiam snblaturus videretur; Sest. 19.

prodo: ſ. I. delectat. III ius.

relinquo: si ... imaginem rei publicae nullam reliquissent; leg. agr. II, 88. quam multas nobis imagines ... fortissimorum virorum expressas scriptores ... reliquerunt! Arch. 14. an statuas et imagines, non animorum simulacra, sed corporum, studiose multi summi homines reliquerunt ..? ib. 30. imago nulla liberae civitatis relinquetur; Phil. V, 11.

video: ut effictos nostros mores iu alienis personis expressamque imaginem [nostram] vitae cotidiauae videremus; Sex. Rose. 47. ut eam imaginem clarissimi viri ... eandem deformatam ... videat? Mnren. 88. umbram equitis Romani et imaginem videtis; Rab. Post. 41. quorum uterque L. Bruti imaginem cotidie videret, alter etiam Ahalae; Phil. II, 26.

violo: hauc deam quisquam violare audeat, imaginem meretricis ..? dom. 112.

2. respondeo: quaeris etiam, Laterensis, quid imaginibus tuis, quid ornatissimo atque optimo viro, patri tuo, respondeas mortuo; Planc. 51.

3. spolio: tu spoliatum imaginibus, exsequiis, pompa ... canibus dilauiandum reliquisti; Milo 33.

4. adripio ex: qui cognomen sibi ex Aeliornm imaginibus adripuit; Sest. 69.

deligo ex: hoc enim sibi Staienus cognomen ex imaginibus Aeliorum delegerat; Cluent. 72.

inveuio ex: ex domesticis imaginibus iuvenies; Sulla 26.

profundo in: id (odium) in eius imaginem ac simulacrum profuderunt; Piso 93.

video in: quam (barbulam) in statuis antiquis atque imaginibus videmus; Cael. 33.

III. **nach Subſtantiven:** commeudatio: obrepsisti ad honores errore hominum, commendatione fumosarum imaginum, quarum simile habes nihil praeter colorem; Piso 1.

ius: ius imaginis ad memoriam posteritatemque prodeudae ‖ prodeudam ‖; Verr. V, 36.

IV. **Umſtand:** 1. duci: qui imaginibus, qui nominibus vestris ducuntur; Planc. 18.

honestare: qui hominis hostilem in modum seditiosi imagine aut mortem eius honestaret ..; Rabir. 24.

2. sine: ut sine imagiuibus, sine cantu atque ludis, siue fuuere ... amburetur abiectus; Milo 86.

imbecillitas, Schwäche, Schwächlichkeit, Kraftloſigkeit: I. tenet: quae autem te tanta mentis imbecillitas tenuit, ut ..? dom. 105.

II, 1. aucupor: cur epistulis et sororis et matris imbecillitatem aucupatur? Flacc. 92.

confirmo: cuius (A. Hirtii) imbecillitatem valetudinis animi virtus et spes victoriae confirmavit; Phil. XIV, 4.

2. iusnm in: neque in his corporibus atque in hac imbecillitate nostra inest quiddam quod vigeat; Milo 84.

III. alqs: quid igitur profectus est ..? at qua imbecillitate! qua macie! Phil. VII, 12.

imbecillus, hinfällig, ſchwach: A. consilium: mulierem imbecilli consilii ... pellexit Decianus ad sese; Flacc. 72.

iuvidia: sic in hoc loco falsa invidia imbecilla esse debet; Cluent. 5.

senex: si gladium parvo puero aut si imbecillo seni aut debili dederis; Sest. 24.

B, I. masc.: comprehendo, conseqnor: cur tot viri ac tales hnnc et unum et tam imbecillum ... non aut stantem comprehenderint aut fugientem consecuti sint; Cael. 67.

supero: an timebant, ne tot unum, valentes imbecillum ... superare non possent? Cael. 66.

II. neutr.: est: metui vero et in odio esse invidiosum, detestabile, imbecillum, caducum; Phil. I, 33.

imber, Regen: I. est: erat hiems summa, ... imber maximus; Verr. IV, 86.

II. vis: ut ... ferre posse tantam vim tempestatis, imbris ac ‖[ac]‖ turbinnm mirum videretur; Phil. V, 8.

III, 1. corrumpi: imbri frumentum corrumpi in area patiebatur; Verr. III, 36.

ferri: en causam ‖ haec causa ‖ cur lex tam egregia ... maximo imbri, tempestate, ventis, procellis, turbinibus, inter fulmina et tonitrua ferretur; Phil. V, 15.

2. causa: cui (tecto) ‖quo — qui‖ imbris vitandi causa succederet; dom. 116.

iu: cum esset vinctus in aëre, in imbri, in frigore; Verr. IV, 87.

imberbis, unbärtig: quos ... aut imberbis aut bene barbatos videtis; Catil. II, 22.

imberbus, unbärtig: adulescentulus: quae maior calumnia est quam venire imberbum adulescentulum, bene valentem ac maritum; dom. 37.

iuventus: imberba iuventute; leg. agr. I, fr. 2.

imbibo, annehmen, faſſen: opinionem: nisi de vobis malam opinionem animo imbibisset; Verr. a. pr. 42.

spem: quod si facere nolit atque imbiberit *spem posse se* eius modi rationibus illum ad suas condiciones perducere; Quinct. 27. sed tameu imbibit ‖inibet, iuhibet, habet iu‖ illis legibus spem non nullam; leg. agr. III, 6.

imbuo, befeuchten, benetzen, beflecken; heranbilden, einweihen: alqm: ad quam (legem) uon docti, sed facti, non iustituti, sed imbuti sumus; Milo 10. quae eruentata antea caede ... silebatur, eadem nunc crebro usurpatur, postea quam latronis et parricidae sanguine imbuta est; ib. 18. Milonem, uullo scelere imbutum, ... revertisse; ib. 61. quibus ille studiis ab ineunte aetate se imbuerat; Deiot. 28. hac ille crudelitate imbutus ... cui tandem uostrum aut cui omnino bono pepercisset? Phil. III, 4. uos ita a maioribus institnti atque imbuti sumus, ut ..; ib. X, 20.

bellum: qui ... omni imbutum odio bellum intulistis; dom. 60.

gladium: cum autem semel gladium scelere imbuisset ..; Phil. V, 20. imbuti gladii sunt ... vel madefacti potius duobus duorum consulum, tertio Caesaris proelio; ib. XIV, 6.

imitatio, Nachahmung: I, 1. prodo: ne periculosam imitationem exempli [reliquis] in posterum proderetis; Flacc. 24.

2. exeito ad: vosque, adulescentes, ... ad maiorum vestrorum imitationem excitabo; Sest. 136.

II. dignus: uti excellentium civium virtutem imitatione dignam, non invidia putarent; Phil. XIV, 17.

imitator, Nachahmer: 1. sum: nt sciamus utrum veterum facinorum sis imitator an inventor novorum; Vatiu. 22.

abl. abs.: nec fas esse ducebam versari me in nostro vetere curriculo illo aemulo atque imitatore studiorum ac laborum meorum; Marcell. 2.

2. Ruſtuf: o civem natum rei publicae, memorem sui nominis imitatoremque maiorum! Phil. III, 8.

imitor, nachahmen: I. abſolut; 1. **ſubſtantiviſch:** domesticum te habere dixisti exemplum ad imitandum; Muren. 66. ad imitandum vero tam mihi propositum exemplar illud est quam tibi; ib. 66. quam multas nobis imagines non solum ad intuendum, verum etiam ad imitandum ... scriptores ... reliquerunt! Arch. 14. quod cum ipsum factum per se praeclarum est atque divinum, tam expositum ad imitandum est; Phil. II, 114. simul

enim et rei publicae consules et propones illi exempla ad imitandum; ib. X, 5.

2. **verbal:** neque enim iam deerunt qui imitari velint; dom. 120. cum idem supplicium minatur optimis civibus, quod ego de sceleratissimis ac pessimis sumpserim, laudare videtur, quasi imitari velit; Phil. III, 18.

II. **mit Object:** alqm: nisi forte quod praeclare hunc imitari se in persona lenonis animadvertit; Qu. Rosc. 20. imitatus esses ipsum illum Vacouium; Verr. I, 107. tibi fortasse idoneus fuit nemo quem imitarere; ib. III, 41. at te videlicet inventorem rerum optimarum ac principem imitabuntur omnes; ib. 41. si te ulla in re imitatus esset; ib. 44. non poterant tamen, cum cuperent, imitari Apronium; ib. 78. sc in re improbissima voluisse M. Antouinm imitari; ib. 213. qua re imitemur nostros Brutos, Camillos, Ahalas ..; Sest. 143. ac neque illius Crassi factum ... M'. Aquilius potuit imitari, *sed* ..; Scaur. c. 3. § 2. alterum Crassum ... num aut clarissimi viri Iulii aut ... M. Antonius potuit imitari? ib. 2. si quidem non modo in gloria me militaris Paulum Scipio ant Maximum filius, sed etiam in devotione vitae et in ipso genere mortis imitatus est P. Decium filius; Rab. Post. 2. imitare me, quem tu semper laudasti; Phil. XI, 23. o nos turpis, si quidem Cn. Pompeium imitati sumus! ib. XIII, 34.

alqd: quod cum imitatus esset; Verr. III, 160. haec imitamini, per ilcos immortalis! Sest. 102.

bellum: utrum aditum facilem hostibus an contagionem imitandi belli periculosam fuisse? Verr. V, 6.

consulatum: avorum et avunculi sui consulatum si imitaretur; Phil. I, 27.

continentiam: s. industriam; Cael. 72.

disciplinam: s. mores.

factum: credibile Quinctius eum, qui oratiouem bonorum imitaretur, facta qnoque imitaturum; Quinct. 16. et eius unum improbissimum factum quod imitareret Verr. III, 213. te miror, Antoni, quorum facta imitere, eorum exitus non perhorrescere; Phil. II, 1.

fratrem: ipse autem se, ut fratrem imitetur, obruit vino; Phil. III, 31.

homines: ut imitetur [ut] | homines cos, quos ..; div. Caec. 25.

improbitatem: qui ... suam significaret imitandae improbitatis voluntatem; Rabir. 24.

industriam: quorum (maiorum natu) imitari industriam continentiamque maxime velit; Cael. 72. huius industriam maxime quidem vellem ut imitarentur ei, quos oportebat; Phil. VIII, 31.

legionem: quam (legionem Martiam) est imitata quarta legio; Phil. V, 23. hanc (legionem Martiam) imitata quarta legio parem virutis gloriam consecuta est; ib. XIV, 31.

mores: imitari, Castor, potius avi mores disciplinamque debebas quam ... dicere; Deiot. 28.

orationem: qui orationem bonorum imitaretur; Quinct. 16.

severitatem: cuius priscam illam severitatem [sacrificii] mirifice tua soror existimatur imitata; har. resp. 27.

veritatem: ut haec simulata adeptio | aditio — adoptio | filii quam maxime veritatem illam ... imitata esse videatur; dom. 36.

virtutem: hanc virtutem Agrigentinorum imitati suut Assorini; Verr. IV, 96. huius legionis virtutem imitata quarta legio ... C. Caesaris auctoritatem atque exercitum persecuta est; Phil. III, 7. huius [Martiae] legionis legio qnarta imitata virtutem ... C. Caesaris exercitum persecuta est; ib. IV, 6.

immanis, [schrecklich, fürchterlich, wild, ungeheuer, unermeßlich: alqs: quam denique tam immanem Charybdim poëtae fingendo exprimere potuerunt, quae ..? har. resp. 59. quis tam barbarus umquam? tam immanis? tam ferus? Phil. XIII, 21. qua enim in urbe tam immanis Hannibal capta quam in Parma surrepta Antonius? ib. XIV, 9.

alqd: quid illis terris asperius, quid incultius oppidis, quid nationibus immanius? prov. cons. 29. quod fuit ullorum umquam barbarorum tam immane ac tam crudele in hostem? Planc 71. nihil porro tam inhumanum, tam immane, tam ferum quam committere ut ..; ib. 81. quid illa taetrius belua? quid immanins? Phil. X, 22.

audacia: videbam ... andaciam tam immanem adulescentis furentis ... non posse arceri otii finibus; har. resp. 4. o audaciam immanem! Phil. II, 68. iu illis ... libidines, scelera, ad omne facinus immanis andacia; ib. XIII, 10.

barbari: externi isti mores ... aut levium Graecorum aut immanium barbarorum; Ligar. 11.

barbaria: sed multis et firmis praesidiis vobis adiutoribus isti immani atque intolerandae barbariae resistemus; Font. 44.

belua: sed quid ego hospitii iura in hac immani belua commemoro? Verr. V, 109. cum homine enim crudeli nobis res est an cum fera atque immani belua? ib. beluae quaedam illae ex portentis immanes ac ferae ... exstiteruut; Sulla 76. cum vero etiam litteris studere incipit et belua immanis cum Graeculis philosophari; scu. 14. hanc taetram immanemque beluam, viuctam auspiciis ... solvit subito lege curiata | legum curiata | consul; Sest. 16. si beluae tam immani tamque taetrae possunt ulli esse amici; prov. cons. 15. non est vobis res, Quirites, | Quirites res | cum scelerato homine atque nefario, sed cum immani belua; Phil IV, 12. quibus enim saeptis tam immanis beluas continebimus | continebitis | ? ib. XIII, 5.

bestia: ne bestiis quoque ... immanioribus uteremur; Sex. Rosc. 71. omnes ut aliquam immanem ac perniciosam bestiam pestemque fugiebant; Cluent. 41. bestiae saepe immanes cantu flectuntur atque cousistunt; Arch. 19.

canes: quod multo se pluribus et immanioribus canibus succinxerat; Verr. V, 146.

civitas: ecqua civitas est ... aut tam libera aut etiam tam immanis ac barbara ..? Verr. IV, 25.

conlega: quae (cetera) sunt ei cum conlega immani impuroque coniuncta atque commuuia; Sest. 29.

consuetudo: quis enim ignorat eos usque ad hanc diem retinere illam immanem ac barbaram consuetudinem hominum immolandorum? Font. 31.

crudelitas: quo cupiditatem infinitam cum immani crudelitate iam pridem intendit Antonius; Phil. VII, 27. qui (Caesar) primus Antonii immanem et foedam crudelitatem ... avertit; ib. XIV, 25.

divitiae: quantae et quam immanes divitiae xviris ... quaeramur videtis; leg. agr. II, 62.

facinus: si tantum facinus, tam immane ... creditari sunt; Sex. Rosc. 68. Dolabellae ferum et immane facinus, quod nulla barbaria posset agnoscere, id suo consilio factum esse testatur; Phil. XIV, 8

gens: neque enim ulla gens tam barbara aut tam immanis umquam fuit in qua ..; Sulla 76. ceterae partes a gentibus aut inimicis ... aut | at | certe immanibus et barbaris et bellicosis tenebantur; prov. cons. 33. cuius (C. Caesaris) ego imperinm ... Germanorum immanissimis gentibus obicio et oppono; Piso 81.

hostis: et hostis in ceteris rebus nimis ferus et immanis, tamen ... violare noluit; Verr. II, 51.

impetus: cum ... copias fudit Syriamque immani Parthorum impetu liberavit; Phil. XI, 35.

iniuria: non erat in tam immani iniuria tantisque ruinis novae crudelitati locus; dom. 64.

libidines: cernitis crudelitate mixtas libidines videtis immanis; Scaur. 13.

monstrum: tunc etiam, immanissimum ac foedissimum monstrum, ausus es meum discessum ... in maledicti et contumeliae loco ponere? Piso 31.

mutatio: confer cum hac immani mutatione ‖ eum hac immani nundinatione — cum hac nundinatione‖ tua tuorumque; Phil. II, 115.

nationes: videte igitur utrum sit aequius ... civem optimum dedi inimicissimis atque immanissimis nationibus an reddi amicis; Font. 41.

natura: ostendere et mores foros immanemque naturam et ..; Sex. Rosc. 38. quae tam fera immanisque natura (est)? ib. 146. poenam istius immanis atque importuna natura desiderat; Verr. I, 8. erat ipse immani acerbaque natura Oppianicus; Cluent. 44.

pecunia: et illa fuit pecunia immanis, haec parvola; Qu. Rosc. 23.

pestis: illa pestis immanis, importuna ‖ [illa pestis immanis‖ manus importuna ‖ [Catilinae] perrumpet ‖ perrumpet ,; Muren. 85. i. bestia; Cluent. 41.

pocula: si iuter cenam in ipsis ‖ atque in ipsis tuis immanibus illis poculis hoc tibi accidisset; Phil. II, 63.

praeda: qua (via) ad istius ingentem inomanemque praedam posim pervenire; Verr. III, 110.

praedo: si nemo umquam praedo tam barbarus atque immanis fuit qui ..; dom. 140.

quaestus: quid? illi immanes quaestus ferendine, quos ..? Phil. V, 11.

scelus: quod tam infestum scelus et immane aut unde natum esse dicamus? Cluent. 188. ne in hoc scelere tam immani ac nefando nimis aliquid severe statuisse videamini; Catil. IV, 13.

terror: hi contra vagantur ... eum quibusdam minis et barbaro atque immani terrore verborum; Font. 33.

verres: aiebant in labores Herculis non minus hunc immanissimum verrem ... referri oportere; Verr. IV, 95.

versus: ipse enim mansuetus, versus immanis; Deiot. 25.

vita: atque iuter hanc vitam perpolitam humanitate et illam immanem nihil tam interest quam ..; Sest. 92.

immanitas, ungeheure Größe, Unmenſchlichkeit, Wildheit, Rohheit: I. edit: quod (scelus) in me illorum immanitas edidit; Sest. 58.

exoritur: nova quaedam illa immanitas exorta est; Sulla 75.

exsistit: ne in hac civitate tauti facinoris immanitas aut exstitisse aut non vindicata esse videatur; Catil. I, 14.

inest: perspeximus enim quanta in eis ... inesset immanitas; Phil. XI, 1.

nititur: nisi tot vitiorum tauta immanitas quibusdam facilitatis et patientiae radicibus niteretur; Cael. 14.

versatur: iamne intellegitis, iudices, quae pestis, quae immanitas in ... provincia versata sit? Verr. III, 64. f. V, 2. ex.

II, 1. cerno: genus infinitum immanitatemque ipsi cernitis reliquorum; Phil. XIII, 2.

praedico: statim *** nondum commemoro rapinas, ... non perfidiam, non immanitatem, non scelera praedico; Piso 38.

punio: f. V. in.

tempero: cuius acerbitas morum immanitasque naturae ne vino quidem permixta temperari solet; Phil. XII, 26.

2. pateo: nam si ille aditus Gallorum immanitati multitudinique patuisset ..; prov. cons. 34.

3. audio de: nequo umquam illa ita de suo scelere et immanitate audiet, ut ..; Cluent. 12.

servo ad: cerum populorum civis ... ad C. Verris nefariam immanitatem et ad eius funestam securem esse servatos? Verr. V, 123.

versor in: inter feras satius est aetatem degere quam in hac tanta immanitate versari; Sex. Rosc. 150.

III. praeditus: nisi vero .. vis ... me inhumanum existimari, me singulari immanitate et crudelitate praeditum; Sulla 7.

IV. defensio: meum enim crimen avaritiae te nimiae coargnit; tua defensio furoris euiusdam et immanitatis et inauditae crudelitatis ..; Verr. V, 153.

V, 1. barbarus: domuistl gentis immanitate barbaras; Marcell. 8.

inquinare: ut huius urbis iura et exempla corrumperes domesticaque immanitate nostrae civitatis humanitatem inquinares? Deiot. 32.

taeter: quamquam es sis| omni diritate atque immanitate taeterrimus; Vatin. 9.

vincere: qui tantum immanitate bestias vicerit; Sex. Rosc. 62.

2. eum: dubitaret, credo, homo amentissimus ... non solum eum exercitu suo, sed etiam cum omni immanitate barbariae bellum inferre nobis; Phil. V, 37.

ex: versabatur in Sicilia ... quoddam novum monstrum ex vetere illa immanitate, quae in isdem locis versata esse dicitur; Verr. V, 145.

in: quae potest esse in tanti sceleris immanitate puniceda crudelitas? Catil. IV, 11.

immaturitas, Unzeitigkeit: quid haec immaturitas tauta significat? Quinct. 82.

immaturus, unzeitig: mors: nam neque turpis mors forti viro potest accidere neque immatura eousulari nec misera sapienti; Catil. IV. 3. etenim si abhinc annos prope viginti hoc ipso in templo negavi posse mortem immaturam esse consulari ..; Phil. II, 119.

immemor, unbingedenk: alqs: adeo immemor rerum a me gestarum esse videor, ut ..? Sulla 83. „o ingratitici Argivi, immunes Grai, immemores beneficii!“ Sest. 122. atque .. nemo erit tam erudeli animo .. nec tam immemor non dicam meorum in bonos meritorum, sed bonorum in me; Planc. 102. quod immemor beneficiorum, memor patriae fuisset; Phil. II, 27. ac Dolabella quidem tam fuit immemor humanitatis, ... ut ..; ib. XI, 8. vos autem, patres conscripti, non tam immemores vestrorum gravissimorum decretorum videbamini, quam ..; ib. XII, 2.

civis: etenim quis est civis ... tam immemor patriae ..? Phil. VI, 18.

homines: convenerunt conrogati et quidem amplí quidam homines, sed immemores dignitatis suae; Phil. III, 20.

populus: f. senatus.

posteritas: quae vero tam immemor posteritas, quae tam ingratae litterae reperientur, quae ..? Phil. II, 33. huius rei no posteritatem quidem omuinm saeculorum umquam immemorem fore; ib. 54.

senatus: senatum populumque Romanum eorum officii non immemorem futurum; Phil. XI, 31.

immensus, unermeßlich, unendlich: alqd: immensum quiddam et infinitum est, quod vobis debemus; sen. 2.

curriculum: etenim, Quirites, exiguum nobis vitae curriculum natura circumscripsit, immeusum gloriae; Rabir. 30.

genus: ut iam ipsis iudicibus ... conieetnram facere permittam, quod hoc genus praedandi ... quam indignum quamque ad magnitudinem quaestus immensum infinitumque esse videatur; Verr. V, 22.

lucrum: deinde immensum atque infinitum lucrum esse factum; Verr. III, 149.

mare: iam diu mare videmus illud immeusum; prov. cons. 31. si campus atque illae undae comitiorum, ut mare profundum et immensum, sic effervescunt; Planc. 15.

oratio: de sumptibus immeusa oratio est; Cael. 29.

quaestus: cogioscite nunc alios immeusos atque intolerabilis quaestus; leg. agr. II, 68.

vorago: qui ... immensa aliqua vorago est et gurges vitiorum turpitudinumque omnium; Verr. III, 23.

immergo, eintauchen: qui ut se blanditiis ... in Asuvii consuetudinem penitus immersit; Cluent. 36.

immigro, hineinziehen: alqs: nam paucis diebus et in domum et in hortos paternos immigrabit; Phil. XIII, 34.

di: deos immortalis existimatis ... in eius domum adflictum et eversum ... immigrare voluisse? dom. 107. di immortales .... ex suis templis in eius aedis immigrare uolebant; ib. 141.

immineo, hervorragen, bedrohen, bevorstehen, ſtreben: alqs: sic iste in omnia maria infestus ex omnibus Siciliae partibus imminebat; Verr. V, 145. delcta Karthago est, quod ... imminere [ita] fructuosissimis insulis ‖ in fructuosissimas insulas‖ ... videbatur; leg. agr. II, 87. qui imminere iam cupiditate videntur in tribuniciam potestatem; dom. 47. cum praeposteus terra marique Karthago nixa duabus Hispaniis huic imperio immineret; Balb. 34. qui in vestras fortunas imminent; Phil. VII, 21. ei, qui nostris bouis imminent ..; ib. VIII, 9.

alqd: qui .. ea quae imminent non videant; Catil. I, 30.

avaritia: nam ipsum Verrem tantum avaritia semper hiaute atque immiuente fuisse; Verr. II. 134.

caterva: caterva tota clarissima conceutione in ore impuri hominis imminens coutionata est; Sest. 118.

furor: imminebat tuus furor omnium fortunis et bonis; dom. 25.

homo: sed homo ad caedem imminens meam nomen operis ediderat; dom. 14.

hostis: Hirtius ipse ... hostis .. nefarios ... nostrae vitae sanguinique immiuentis prostravit, fudit ..; Phil. XIV, 27.

mendicitas: huius mendicitas aviditate coniuncta in fortunas nostras imminebat; Phil. V, 20.

multitudo: quae (multitudo) P. Clodio duce fortunis vestris imminebat; Milo 95.

reges: ummineut duo reges toti Asiae; imp. Pomp. 12.

imminuo, verminbern, verringern, ſchmälern, vernichten: alqd: quod nemo imminuit ..., id totum eripere ... conatus est; leg. agr. II, 19. quod imminuere lege conatur; ib. 53. maiores nostri non solum id, quod de Campanis ceperant, non imminuerunt ..; ib. 81.

auctoritatem: ſ. existimatiouem.

auxilia: quin etiam si me vis aliqua morbi aut natura ipsa consumpsisset, tamen auxilia posteritatis esseut imminuta; Planc. 90.

bellum: quod bellum exspectatione eius attenuatum atque imminutum est; imp. Pomp. 30.

cupiditatem: an vos acerimam illam .. cupiditatem non imminutam ac debilitatam putatis legatione pacis audita? Phil. XII, 7.

curam: „numquam istam imminuam curam infitiando tibi;“ Piso 82.

existimationem: in quo ... existimatio atque auctoritas nominis populi Romani imminuta (est); Verr. IV, 60.

gloriam: quod si his damnatis non modo non imminuit calamitas clarissimi nominis gloriam; dom. 86. vereor ne imminuam summorum virorum gloriam; Phil. II, 86.

honorem: tu quod ‖ tu quid ‖ ego privatim negotii geram interpretabere imminuendo honore senatorio? Verr. IV, 25.

imperium: imperium ... sic diligant, ut id imminui aut commutari minime velint; Verr. V, 8.

iudicium: nullum iudicium de se senatus imminutum putat; Deiot. 36.

ius: quod (ius) non eius scelus atque perfidia violarit et imminuerit; Sex. Rosc. 109. cur imminuisti ius legationis? Verr. I, 84. quod per te imperii ius ... imminutum est; ib. IV, 20.

libertatem: sed dolorem imminutae libertatis iudicio poenaque mitigat; Caecin. 35. illi libertatem imminutam civium Romanorum non tulerunt; imp. Pomp. 11.

summas: ne illi quidem esse licitum ... a populo factarum quaesitarumque rerum summas imminuere; Verr. III, 81.

virtus: dolor accessit bonis viris, virtus non est imminuta; Fr. B, XIII, VIII.

immitto, hineinſchicken, hineinlaſſen, hineinwerfen, hineinſtürzen: alqm: qui se armatus in hostium manum multitudiuemque immiserit; Font. 48. ut in eos se potius immitteret quam in vestras possessiones; Milo 76. — scilicet tu, praetor, iu mea bona quos voles immittes; Verr. I, 142. quos tamquam canis immitteret; ib. III, 84. Segestam item ad immunem civitatem Venerius Symmachus decumanus immittitur; ib. 92. Theomnastus Syracusanus in agrum Mutycensem cur abs te immissus est? ib. 101. ut abs te non emissus ex urbe, sed immissus in urbem esse videatur; Catil. I, 27. ut iam immissum esse ab eo C. Cornelium, qui ... trucidaret, obliviscerer; Sulla 18.

canis: immittebantur illi continuo Cibyratici caues; Verr. IV, 47. ſ. alqm; Verr. III, 84.

examina: videmus universi repente examina tanta servorum immissa in populum Romanum ..? har. resp. 25.

exercitum: nisi eum, inquam, exercitum signis infestis in curiam se immissurum minitaretur; har. resp. 47.

gladiatorem: gladiatores novicios ... cum sicariis e carcere emissis ante lucem immittas? Sest. 78. hunc vos scitote Licinium gladiatorem iam immisisse † capillum Catiliuae iudic..; Fr. B, VIII, 22.

homines: immittentur homines; Verr. I, 78.

impetus: tu illos impetus perditorum hominum ... in nostras domos immisisti; Phil. II, 91.

latrocinium: cum in eius regnum, bona, fortunas latrocinium ‖ patrocinium, patrimonium, vim ‖ huius imperii immisisses; dom. 20.

servitium: quid magis inquinatum ... dici potest quam omne servitium ... in alteram sceuam immissum, alteri praepositum .. ? har. resp. 25.

servos: eone tu servos ad spoliandum fanum immittere ausus es ..? Verr. IV, 101. tu iu alteram (caveam) servos immisisti; har. resp. 26.

tela: quae (tela) ex illius actionibus in meum corpus immissa sunt; dom. 39.

vim: vis enim innumerabilis ... in scenam signo dato immissa iurupit; har. resp. 22.

immo, im Gegentheil, ja, allerdings, fürwahr, nein, mein vielmehr, keineswegs: A. **allein:** I. **bei Verben:** absum: ubi fuit Sulla, Corneli? num Romae? immo longe afuit; Sulla 53.

accipio: possumus ... deponere? „immo“ inquit „abs te satis accipiam“; Quinct. 45.

augeo: „minuis“ inquit „gloriam Pompei“. immo tu auges molestiam; Flacc. 29.

contundo: ſ. obtero.

defendo: „non debes tu quemquam ... defendere“. immo nemo magis eum ... quam is, qui ..; Sulla 48.

insanio: insauivit Apronius? immo tum insanisset ..; Verr. III, 113.

insector: bene dixit? immo quem fortem et bonum civem non petulantissime est insectatus? Sest. 110.

insisto: „nihil omnino gratiae concesseris“. ‖ „nihil gratiae concesseris“ — omnia immo gra-

tiae confeceris — nihil gratiae causa feceris — nihil gratiae causa cesseris‖. immo insisito ‖immo resistito gratiae‖; Muren. 65.

laedo: non hi omnes ... defuerunt? immo, etiam testimonio plerique laeserunt; Sulla 7.

laudo: ei nihil in Gabinium dixerunt; immo [ei] Gabinium laudaverunt; Rab. Post. 31.

obtero: immo, ut viro forti ac sapienti dignum fuit, ita calumniam stultitiamque eius obtrivit ac contudit; Caecin. 18.

praecipio: „immo", inquit ... mulier ingeniosa praeceptit suis ..; Cael. 62.

versor: debebat? immo in suis nummis versabatur; Qu. Rosc. 22.

videor: quaeris num disertus sit? immo ... ne sibi quidem videtur; Planc. 62.

II. **bei Adjectiven und Adverbien:** alienus; al.: venit ad Cluvium, quem hominem? levem? immo gravissimum, mobilem? immo constantissimum, familiarem? immo alienissimum; Qu. Rosc. 49.

ingenuus: ingenii autem? immo ingenui hominis ac liberi; Piso fr. 2.

iustus: immo aliae causae iustae, haec necessaria est; Phil. VIII, 12.

liber: ſ. ingenuus.

locuples: egebat? immo locuples erat; Qu. Rosc. 22.

diligenter: non conficit tabulas? „immo diligentissime"; Qu. Rosc. 4.

ibidem: siqui Romae esset demortuus? immo, si quis ibidem; Verr. IV, 9.

libere: „asperius" inquit „locutus est aliquid aliquando". immo fortasse liberius; Planc. 83.

vehementer: acceptam iniuriam persequi non placet? immo vehementer placet; Muren. 44.

III. **bei Substantiven und Pronomia:** caput: at iste ordo lege ea non tenetur. „immo illo" inquit eapite ..; Rab. Post. 12.

hora: die dico? immo hora atque etiam puncto temporis eodem mihi reique publicae pernicies, Gabinio et Pisoni provincia rogata est; Sest. 53.

servitus: immo servitus est non dicere in quem velis et non defendere quem velis; Sulla 48.

Sicilia: huic ego iam stomachans fastidiose: „immo ex Sicilia", inquam; Planc. 65.

summa: non refert parva nomina in codices? „immo omuis summas"; Qu. Rosc. 4.

aliquid: „nihil ignoveris". immo aliquid, uon omnia; Muren. 65.

idem: non quod alia res esset, immo eadem, sed tempus aliud; Cluent. 80.

meus: „fundus Sabinus meus est": „immo meus"; Muren. 26.

B. **mit andern Partikeln:** etiam: ſ. **etiam,** II, 4. immo (5 St.) S. 238, b.

hercule: immo me hercule, habeo tibi gratiam; Piso 74.

vero: num quid est aliud? „immo vero" inquit est ..; Sex. Rosc. 52. immo vero, ut quisque me viderat, narrabat; Verr. a. pr. 19. immo vero adsit, respondeat; ib. 1, 3. circumsessus es. a quibus? ... immo vero ab hominibus ... lenissimis; ib. 81. damnatus? immo vero in quem iudicium ... postulatum sit; ib. III, 29. immo vero contra rapiebat et asportabat; ib. satisne vobis praetori improbo circumdati eancelli videntur in sua provincia, immo vero in sella ac tribunali? ib. 135. sed quid dico nuper? ‖ ei quid dico nuper ‖ immo vero modo ac plane paulo ante vidimus; ib. IV, 6. hoc nos dicimus? immo vero ipse praesens; ib. 92. hoc solum auditione expetere coepit, cum id ipse non vidisset? immo vero alia complura ‖ complura ‖; ib. 102. extra ordinemne pecunia est data? immo vero nummus nullus sine litteris multis commotus est; Font. 4. isti homines Latine non loquuntur? immo vero tantum loquuntur quantum ..; Caecin. 56. immo vero ante hoc tempus omnino ista ipsa res ... in iudicium numquam est vocata; Cluent. 88. immo vero etiam hoc magis ... hi ... commoveburtur; leg. agr. II, 97. vivit? immo vero etiam in senatum venit; Catil. I, 2. quod proprium (genus) Catilinae est, de cius dileetu, immo vero de complexu eius ae sinu; ib. II, 22. immo vero ... genus hoc universum amantissimum est otii; ib. IV, 17. comitatum dico? immo vero quantus exercitus! Flacc. 13. at nou est professus. immo vero eis tabulis professus, quae ..; Arch. 9. tacemibus dicam? immo vero etiam approbantibus ..; Sest. 55. cum ille ... rogasset Granium quid tristis esset? an quod reiectae auctiones essent? „immo vero" inquit „quod legationes"; Planc. 33. idem tribuno plebis ..., cum ille ... dixisset „quid agis, Grani?" respondit „immo vero, tu Druse, quid agis?" ib. quid diceret ..? immo vero tu quid diceres? ib. 43. „an quia te non iugulavit?" immo vero quia iugulari passus non est; ib. 71. „dominatus est enim" inquit „Alexandriae". immo vero in superbissimo dominatu fuit; Rab. Post. 39. at eo repugnante fiebat, immo vero eo fiebat magis; Milo 34. sustinuit? immo vero ut contempsit ae pro nihilo putavit; ib. 64. „minime, minime" inquit „immo vero poenas ille debitas luerit ..."; ib. 104. parumne igitur, iuquies, magna reliuquemus? immo vero aliis quamvis multis satis, tibi uni parum; Mareell. 26. ego huie faveo, tu illi? immo vero ‖ego D. Bruto faveo, tu M. Antonio ‖; ego conservari coloniam populi Romani cupio, tu expugnari studes; Phil. VIII, 17. male dicere autem? immo vero domo principem vi et metu continere; Fr. B, XV, 11, 8.

immoderatio, Maßloſigkeit: cum L. Torquatus ... interdum efferatur immoderatione verborum? Sulla 30.

immoderatus, maßlos, zügellos: homo: ad has pestis opprimendas eur moleste feramus quod M. Bruti accessit exercitus? immoderati, credo, hominis et turbulenti; Phil. X, 23.

inhumanitas: quae est ista tam impotens, tam crudelis, tam immoderata inhumanitas? Deiot. 32.

libertas: itaque ... illa vetus (Graecia) ... hoc uno malo concidit, libertate immoderata ac licentia eontionum; Flacc. 16.

mulier: o immoderata mulier! Cael. 53.

tempestates: etenim si Iuppiter ... sacpe ventis vehementioribus aut immoderatis tempestatibus ... hominibus noceuit; Sex. Rosc. 131.

immolo, opfern: homines: quis euim ignorat eos usque ad hanc diem retinere illam immanem ac barbaram consuetudiem hominum immolandorum? Font. 31.

hostias: quae (hostiae) ... ad practorem et ad tibicinem immolabantur; leg. agr. II, 93.

immortalis, unſterblich, unvergänglich: A. **bei Substantiven:** alqs: quis non arsit dolore, quem immortalem .. omnes esse cuperent, eius ne necessariam quidem exspectatnus esse mortem! Milo 16.

alqd: haec ampla sunt, haec diviua, haec immortalia; Sest. 102.

auctoritas: horum etiam mortuorum ... vivat auctoritas immortalis; Balb. 49.

beneficium: eius devotionis me esse convictum ... beneficio diviuo immortalique vestro maxime laetor, Quirites; Quir. 1.

civitas: si immortalem hanc civitatem *esse* voltis; Rabir. 33. quod si immortalis (exemplum) retinetur, quis non intellegit immortalem hanc civitatem futuram? Sest. 50.

decreta: nam quid ego illa divina atque immortalia municipiorum ... decreta commemorem? dom. 75.

deus: ſ. **deus** (S. 85 ff.).

exemplum: quod si immortalis (exemplum) retinetur, quis non intellegit, immortalem hanc civitatem futuram? Sest. 50.

fructus: quo quidem tempore cepi, patres conscripti, fructum immortalem vestri in me et amoris et iudicii; Piso 31.

gloria: neque ... minus existimemus eos ... esse immortalem gloriam consecutos; Sest. 143. ut mihi illa omnia immortalem gloriam dederint; Piso 63. at gloria ex his immortalis est consecntura; Fr. H, XVI, nr. 5. ſ. memoria.

honores: qui (honores) ei pro divinis et immortalibus meritis divini immortalesque debentnr; Phil. IV, 4. cum C. Caesari meritos illi quidem honores et debitos, sed tamen singularis et immortalis decrevistis; ib. VII, 10.

laus: ac de hac quidem divina atque immortali laude Bruti silebo; Phil. X, 7.

memoria: quorum (imperatorum) vivit immortalis memoria et gloria; Balb. 40.

meritum: si, patres conscripti, pro vestris immortalibus ... meritis parum vobis cnmulate gratias egero ..; sen. 1. si autem militibus exquirendi sunt honores novi propter eorum divinum atque immortale meritum ..; Phil. III, 14. qui (honores) ei pro divinis et immortalibus meritis divini immortalesque debentnr; ib. IV, 4.

monimentum: cum vobis immortalo monimentum suis paene manibus senatus populusque Romanus exstruxerit; Phil. XIV, 38.

quaestus: uter eorum perisset, tamquam lanista, in eius modi pari lucrum fieri putabat, immortalem vero quaestum, si uterque cecidisset; Piso 27.

res: quibus de rebus tam claris, tam immortalibus, iudices, hoc possum dicere; Sulla 27. quod si rerum tnarum immortalium, C. Caesar, hic exitus futurus fuit, ut ..; Marcell 26.

res publica: cum res publica immortalis esse debeat; Marcell. 22.

virtus: quem enim umquam virum tam immortali virtute vidimus? Sest. 86.

B. **allein:** religio: adduci tamen non possem, ut quemquam mortnum coniugerem cum immortalium religione; Phil. I, 13.

immortalitas, Unſterblichkeit: I. consequitur: quod si immortalitas consequeretur praesentis periculi fugam, tameu eo magis ea fugienda videretur, quo diuturnior servitus esset; Phil. X, 20.

excipit: cuius (Herculis) corpore ambusto vitam eius et virtutem immortalitas excepisse dicatur; Sest. 143.

videtur: ei vero ... plausum immortalitatem, sibilum mortem videri necesse est; Sest. 115.

II, 1. accipio: ego vero ne immortalitatem quidem contra rem publicam accipiendam putarem; Planc. 90.

adipiscor: itaque ... immortalitatem quandam per vos esse adepti videmur; sen. 3.

adsequor: numquam me hercule eos mortem potius quam immortalitatem adsecutos putavi; Planc. 90.

concupisco: quo minus admirandum est eum facere illa, qui immortalitatem concupiverit ‖ concupiverat‖; Rab. Post. 42.

consequor: ita pro mortali condicione vitae immortalitatem estis consecuti; Phil. XIV, 33.

contemno: etsi enim satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructns erat, tamen mortali immortalitatem non arbitror esse contemnendam; Phil. II, 114.

dono: *ac* mihi populus Romanus ... uon unius diei gratulationem, sed aeternitatem immortalitatemque donavit; Piso 7.

habeo: perficite ut is, quem vos inscii ad mortem misistis, immortalitatem habeat a vobis; Phil. IX, 10.

mereor: putasne illum immortalitatem mereri voluisse, ut ..? Phil. I, 34.

2. mando: quod (id) omnes non negent ‖† negent — quod nemo neget‖ immortalitati ... mandandum; dom. 76.

3. adfero ad: tamen ad immortalitatem gloriae plus adfert desideratum esse a snis civibns quam omnino numquam esse violatum; dom. 86.

III. amor: semper immortalitatis amore flagravit; Marcell. 27.

facta: sunt enim facta eius immortalitatis, nomen aetatis; Phil. IV, 3.

instar: unus ille dies mihi quidem immortalitatis instar fuit; Piso 52.

memoria: quae tam ingratae litterae reperiantur, quae eorum gloriam non immortalitatis memoria prosequantur? Phil. II, 33. ſ. religio.

religio: prope ad immortalitatis et religionem et memoriam consecrantur; Milo 80.

IV. ad: quid optabilius ad immortalitatem gloriae atque in memoriam mei nominis sempiteruam, quam ..? Vatin. 8.

immundus, unrein: humus erat [immunda] lutulenta vino, coronis languidulis et spinis cooperta piscium; Fr. H, IX, 1.

immunis, frei von Abgaben, steuerfrei, unbienſtfrei: A. alqs: soli isto praetore omnium rerum immunes fuerunt; Verr. V, 58. cum immunis nemo fuerit; Font. 17. „o ingratifici Argivi, immunes Grai, immemores benefici“ Sest. 122.

agri: quid? qui agros immunis liberosque arant, cur oderunt? Verr. II, 166. Halicyensis ... ipsi agros immunis habent; ib. III, 91.

civitas: (sunt) quiuque praeterea siue foedere immunes [civitates] ac liberae; Verr. III, 13. Segestam item ad immuuem civitatem ... immittitur; ib 92. quam (civitatem) immunem esse voluerunt (maiores); ib. V, 125.

milia iugerum: duo milia iugerum campi Leontini Sex. Clodio rhetori adsignasti et quidem immunia; Phil. II, 43. possideat in agro publico campi Leontini duo milia iugerum immunia; ib. III, 22.

municipium: quod tam immune municipium (est) quod ... sit suum ..? Verr. V, 58.

popnli: trauslatum in Ceuturipinos et Halaesinos, immunis populus; Verr. IV, 20.

praedia: (praedia) immunia meliore ‖ commodiore‖ condicione sunt quam illa, quae pensitant; leg. agr. III, 9.

B. dehent: quid immunes? hi certe nihil debent; Verr V, 63.

immunitas, Freiheit von Verpflichtungen, Abgabenfreiheit, Vergünſtigung: I, 1. do: num immunitates datae? Phil. I, 3.

incido: decreta falsa vendebat, regna, civitates, immunitates in aes accepta pecunia iubebat incidi; Phil. V, 11.

pono: in qua (calamitate) illa provincia prope suam immunitatem ac libertatem positam esse arbitrabatur; Font. 27.

vendo: neque solum singulis venibant ‖ venierunt‖ immunitates, sed etiam populis universis; Phil. II, 92. quam hic immunitatem, quam civitatem, quod praemium ... vendidit? ib. III, 10. vendiderit immunitates; ib. 30. immunitates ab eo civitatibus, sacerdotia, regna venierunt; ib. XII, 12.

2. dico de: scis de immunitate quid dixeris; Phil. II, 91.

II. nundinae: cuius domi quaestuosissima est falsorum commentariorum et chirographorum officina, agrorum, oppidorum immunitatium, vectigalium flagitiosissimae nundinae; Phil. II, 35.

tabula: ue qua post Idus Martias immunitatis tabula neve cuius beuefícii figeretur; Phil. II, 91.

III. tolli: immunitatibus infinitis sublata vectigalia a mortuo; Phil. I, 24.

immunitus, unvergſtam: via: si via sit immunita, iubet qua velit agere immentum; Caecin. 54. si via sit in Brittiis immunita; ib.

immutabilis, unveränderlich: id qualecumque est, manent immutabile necesse est; Scaur. 16.

immuto, verändern: alqm: quos (vos) leviter immutatos esse sentio; leg. agr. III, 2.

alqd: cum successor aliquid immutat de institutis superiorum ‖ priorum ‖: Flacc. 33.

colorem: isti color immutatus est; Verr. I, 141.

consuetudinem: cui potest esse dubium quam ob rem .. omnium consuetudinem veterem primus immutaris? Verr. V, 61.

hominem: quae (epistula) totum immutarat hominem; Verr. II, 64.

voluntatem: rursus immuto voluntatem meam; Sex. Rosc. 95. sed mentio a te facta pacis suspicionem multis attulit immutatae voluntatis; Phil. XII, 18.

impar, ungleich: ab hoc impari certamine atque iniusta contentione avocabat; Balb. 59.

imparatus, unvorbereitet, ungerüstet: A. coloniae: si oppressis municipiis et coloniis imparatis in illam ultimam Galliam penetrare potuisset; Phil. V, 37.

tribunus: inermem atque imparatum tribunum alii gladiis adoriuntur; Sest. 79.

B, 1. incido in: quia, quamquam paratus in imparatos Clodius, tamen mulier inciderat in viros; Milo 55.

2. longus: quamquam enim adsunt Kalendae Ianuariae, tamen breve tempus longum est imparatis; Phil. III, 2.

impedimentum, Hindernis, Gepäck: I, 1. excipio: itaque excipitur hac lege non adulescentia, non legitimum aliquod impedimentum; leg. agr. II, 24.

retineo: quae (civitas) C. Catonis .. impedimenta retinuit; Verr. IV, 22.

2. sum: libertati tempora sunt impedimento; Sex. Rosc. 9. impedimento est quo minus de his rebus Sulla doceatur; ib. 110. quouiam ad diceudum impedimento est actas et pudor ..; ib. 149. notes igiur dicere non ei vim fuisse impedimento; Caecin. 48. deinde praetores urbani ... numquam sibi ad eam rem ceusoriam ignominiam iupedimento esse oportere duxerunt; Cluent. 121. qui .. non ad iusequendum sibi tarditatem pedum, sed ad fugiendum impedimento fore putabat; Rabir. 21. non enim credo religionem et Iudaeorum et hostium impedimento praestantissimo imperatori, sed pudorem fuisse; Flacc. 68. ut ... denuntiaris tuis actionibus augurum responsa atque eius conlegii adrogantiam impedimento non futura? Vatin. 14. ut ... hominis ipsius ornamenta adimento causae potius ‖ totius ‖ quam impedimento esse malitis; Balb. 19.

3. comparo cum: age nunc iter expediti latronis cum Milonis impedimentis comparate; Milo 55.

II. Umstand: ob viam fit ei Clodius, expeditus, .. nullis impedimentis; Milo 28.

impedio, impeditus, verwickeln, behindern, abhalten, verhindern: I. **absolut:** a. **substantivisch:** duo soli erant empti ad impediendum, qui ..; Sest. 87.

b. **persönlich:** alqs: palam iam cum hoste nullo impediente bellum [iustum] geremus; Catil. II, 1.

religio: impediebat enim religio; Flacc. 10. etiam si religio non impediret; Piso 50.

studia: haec studia ... delectant domi, non impediunt foris; Arch. 16.

tempus: quod ... tempus anni non impedit; Verr. V, 29.

II. **mit Object:** alqm: eloquentia Q. Hortensii ne me dicendo impediat non nihil commoveor; Quinct. 1. abest (M. Iunius) nova legatione impeditus; ib. 3. nempe, si te nihil impediret ..; ib. 82. qui non tam me impedint ... quam adiuvant; Verr. a. pr. 15. sin illud dicis, ... ipse te impedies; ib. II, 44. cum ... a quattuor quaestoribus impedirentur; ib. 156. Lollius, aetate et morbo impeditus; ib. III, 63. verum amicitia impeditur; ib. 122. cum ille se et religione Iovis Capitolini et hominum existimatione impediri diceret; ib. IV, 66. sin istius amicitia te impedit; ib. 81. has tabulas M. Marcellus ... tamen religione impeditus non attigit; ib. 122. si te impediebat ista conviviorum muliernmque occupatio; ib. V, 83. cum maioribus rei publicae negotiis M. Fonteius impediretur; Font. 18. quid tandem te impedit? Catil. I, 28. qui et [ab delectatione omni] negotiis impedimur ..; Muren. 39. hunc iam qui impeditnri sunt ‖ qui impediturі sint, iam parati sunt ‖; ib. 85. ut nullius amicitia ad pericula propulsanda impediremur; Sulla 49. cum variis rationibus impediretur; Quir. 12. non se rem improbare dicebant, sed lege istius impediri; dom. 70. nam impediebantur, verum ea lege, quam ..; ib. 70. cum eum multi propter invidiam fictis religionibus impedirent; ib. 139. sed si ... in me impetum impeditus facere conabitur; har. resp. 7. qui neque nocentes sunt ... nec malis domesticis impediti; Sest. 97. amores autem et hae deliciae ... numquam hunc occupatum impedidumque temerunt; Cael. 44. sibi non fuisse dubium quin nullo fodere ‖ non nullo foedere ‖ a re publica bene gerenda impediretur; Balb. 47. tu consul es renuntiatus ... impeditis rei publicae temporibus; Piso 3. cum vos quamquam foedere obstricti tenebamini, tamen cupere vos diceretis, sed lege impediri? ib. 29. religionibus euius susceptis impeditur; ib. 58. tamen est mihi considerandum quautum illi tantis rei publicae negotiis tantoque bello impedito ego homo amicissimus sollicitudinis atque oneris imponam; ib. 82. cum stultitia sua impeditus sit; Rab. Post. 24. quid minus promptum ad pugnam, cum paenula inretitus, raeda impeditus, uxore paene constrictus esset? Milo 54. cum ipse non adesset, morbo etiam impediretur; Ligar. 21. ahum sententiam dicturum fuisse *se* ... misi propiuquitate impediretur; Phil. VIII, 2. an ‖ at ‖ nos conantis servitutis vincla rumpere impediet, si quis veteranos nolle dixerit? ib. X, 18.

alqd: qui id impedisset; seu. 27. quid horum non impeditissimum? Milo 54.

animum: fieri enim non potest ut ánimus libidini dediius, ... inopia etiam non numquam impeditus, hoc ... possit sustinere; Cael. 45.

auctoritatem: senatus auctoritatem numquam impedivit; Sulla 65. cum omni mora, lndificatione, calumnia senatus auctoritas impeditretur; Sest. 75.

causam: cum is publicanorum causam stultissimis interrogationibus impediret; har. resp. 1.

clementiam: quam multi qui cum a te ignosci uemini vellent, impediient clementiam tuam! Ligar. 15.

comitatum: cum hic insidiator ... veheretur in raeda, paenulatus, magno et impedito ... comitatu; Milo 28.

comitia: ut comitia auspiciis vel impedire vel vitiare posset; Phil. II, 80.

commoda: qui cum populi non solum commoda, verum etiam salutem oppugnant et impediunt; leg. agr. II, 7.

consules: nam consules modesti ... impediebantur lege; sen. 4.

defensionem: quid est quod meam defensionem latio legis impediat? Muren. 5.

honorem: atque id erat periculum ... ne eius usitatus honos impediretur; Phil. III, 23.

iudicium: sin ipsa iudicia vis impediret ac tolleret; sen. 19. cum potestate iudicium impedire non posset; Vatin. 33.

ius: quod foedere civitatis mutandae ius impediretur; Balb. 52.

legem: perseveret legem impedire; Fr. B, VIII, 13.

magistratum: itaque excipitur hac lege non adulescentia, ... non magistratus ullus aliis negotiis [ac legibus] impeditus; leg. agr. II, 24.

mentem: sed enim haec facta ... mentio et vocem .. debilitavit et mentem dolore impedivit; Cael 60. quod supplicium? id mea sententia, quod accidere nemini potest nisi nocenti, anscepta fraus, impedita et oppressa mens, bonorum odium; Piso 43.

populum: cum ille servorum eludentium ‖et ludentium‖ multitudini senatum populumque Romanum vinctum ... atque impeditum turba et augustiis tradidisset; har. resp. 22.

rationem: nec totam Gallici belli rationem prope iam explicatam perturbare atque impedire debemus; prov. cons. 35.

reditum: si quis impedisset reditum meum; Piso 35.

rem: ut ... neque ullam rem, quae a tribuno plebis impediri possit, appetiturus sim; leg. agr. I, 25. cum intercessio stultitiam intercessoris significatura sit, non rem impeditura; ib. II, 30. ne quis ulla ratione rem impediret; sen. 27. fecisset certe, si sine maximo dedecore tam impeditis ‖impudentis‖ suis rebus potuisset [emori]; Rab. Post. 29. quae leges rem militarem impedirent; Fr. B, VI, 11, a.

salutem: ſ. commoda. — senatum: ſ. populum.

solutionem: scimus Romae solutione impedita fidem concidisse; imp. Pomp. 19.

tempora: impeditis rei publicae temporibus; Piso 3.

vocem: ut vox eius illa praeclara lacrimis impediretur; Sest. 123.

voluntatem: verba reperta sunt, non quae impedirent, sed quae indicarent voluntatem; Caecin. 53.

III. **mit Object und Ergänzung:** 1. **ne:** sed iam impedior egomet, iudices, dolore animi, ne ..; Sulla 92. horum ego sententiam ne laudem, impedior Cn. Pompei triumphis: dom. 19. plura ne dicam tuae me etiam lacrimae impediunt; Planc. 104.

2. **quo minus:** formido, quae tot ac talis viros impediat, quo minus ... causam veliut dicere; Sex. Rosc. 5. qui nullo suo peccato impediuntur quo minus alterius peccata demonstrare possint; div. Caec. 34. NON VIDERI STHENIUM IMPEDIRI EDICTO QUO MINUS EI ROMAE LICERET ESSE; Verr. II, 100. neque me impediet cuiusquam inimicum edictum, quo minus ... defendam; imp. Pomp. 58. impedior non nullius officii ... religione, quo minus exponam ..; Sest. 8. ut ... magna potestas sit nostro civi mutandae civitatis nec foedere impediatur quo minus ex cive Romano civis Gaditanus possit esse; Balb. 28. potest esse ulla denique maiestas, si impedimur quo minus ... potestatem imperatoribus nostris deferamus? ib. 37. cum senatus impediretur quo minus ... responsum equitibus Romanis redderetur; Planc. 34.

impello, antreiben, bewegen: I. **absolut:** 1. jubitantivisch: aliis mortem parentum non modo impellendo, verum etiam adinvando pollicebatur; Catil. II, 8.

2. alqs: qui nullo impelleute fallebant; Flacc. 20. legem ... dedit. quid est hoc, „dedit?“ impulit? ‖an tulit?‖ an rogavit? Fr. B, VI, 3.

fortitudo: fortitudo ... ad confligendum impellit; Phil. XIII, 6.

II. **mit Object:** alqm: hoc consilio atque adeo hac amentia impulsi ... tradiderunt; Sex. Rosc. 29. et forsitan ... temere impulsus adulescentia fecerim; ib. 31. haec te opinio falsa in istam fraudem impulit; ib. 58. video igitur causas esse permultas quae istum impellerent; ib. 91. ne quis hoc, quod facio, non existimet me summi officii ratione impulsum coactumque suscepisse; Verr. II, 118. omnes, qui alterum ... nullis impulsi inimicitiis ... in iudicium ... vocant; ib. III, 1. „praeclpitantem igitur impellamus“ inquit „et ..“; Cluent. 70. et cum ... tristem atque oscitantem leviter impellit; ib. 71. cum ignaviae ratio te in fugam atque in latebras impelleret; Rabir. 22. quae causa ceteros ad facinus impulit; Sulla 56. promulgarit impulsus amore fraterno; ib. 62. quem ad salutem meam voluntas impulit; sen. 22. adfuit is, si modo adfuit, quem tu impulisti; dom. 118. neque adiutor ei P. Sestius ad excitandum Antonium, exhortandum, accusandum, impellendum fuisset; Sest. 12. si cum ... excellens nobilitas aliquo impulisset; Vatin. 15. cum ego ad Fabium fornicem impellor; Planc. 17. primus enim me flagrantem studio laudis in spem impulit; Scaur. c. 1. § 4. etenim testis non modo Afer ... sed quivis etiam elegantior ac religiosior impelli, deterreri, fingi, flecti potest; ib. 15. urgere vero iacentis aut praecipitantis impellere certe est inhumanum; Rab. Post. 2. nisi eum di immortales in eam mentem impulissent, ut ..; Milo 89. nonne ... se a te corruptum, tuis promissis in fraudem impulsum esse confessus est? Deiot. 32. etenim si auctores ad liberandam patriam desideraremur illius auctoribus ‖actoribus‖, Brutos ego impellerem; Phil. II, 26. nihil queror de Dolabella, qui tum est impulsus, inductus, elusus; ib. 79. quem etiam ad censuram petendam impulisti; ib. 98. „et eosdem nec opinantis ad quaestoris sui aut imperatoris aut commilitonum suorum pericula impulistis“; ib. XIII, 33. aliis ille in illum furorem maguis hominibus auctoribus impulsus est; Fr. B, VI, 7. ſ. III. Sex. Rosc. 2. leg. agr. II, 40. Flacc. 57. Sulla 60. dom. 89. Vatin. 2. Rab. Post. 19.

agrestis: qui etiam non nullos agrestis ... in eandem illam spem rapinarum veterum impulerunt; Catil. II, 20.

animum: non igitur impresslo, non occisio ... ad iniuriam faciendam Flacci animum impulerunt; Flacc. 85.

bonos: etsi boni nullo emolumento impelluntur in fraudem; Milo 32.

digitos: ſ. III. Qu. Rosc. 1.

furorem: quam autem ad pestem furor tribunicius impelli non poterit his duabus quaestionibus .. sublatis? Phil. I, 22.

homines: indomitae animi cupiditates ad hoc scelus (hominem) impulerunt? Sex. Rosc. 39. qui barbaros homines ad bellum impelleret; Sulla 36. propterea quod audaces homines et perditi nutu impelluntur; Sest. 100. oculi, supercilia, frons, vultus denique totus ... hic in fraudem homines impulit; Piso 1. ſ. III. Sest. 134.

manum: ſ. III. Qu. Rosc. 1.

servum: avi servum corruptum praemiis ad accusandum dominum impulerit; Deiot. 2.

III. **mit Object und Ergänzung:** ut: quae me igitur res ... impulit, ut causam ... reciperem? Sex. Rosc. 2. egone hanc manum [plenam perfidiae] et hos digitos meos impellere potui, ut falsum perscriberent nomen? Qu. Rosc. 1. an ... impelli non potérit, ut falsum iudicet? leg. agr. II, 40. nisi forte hae civitates existimari volunt facilius una se epistula Mithridatis moveri impellique potuisse, ut ..; Flacc. 57 Pompeianos esse a Sulla impulsos, ut ..; Sulla 60. qui impelluntur ut vim adferant magistratibus; dom. 89. quae res hominem impellit, ut sit tam iutemperans? Sest. 134. nulla me causa impulit, ‖impulisset‖ nisi ut ..; Vatin. 2. „tu“ inquit „Gabinium ut regem reduceret impulisti“; Rab. Post. 19.

impendeo, bevorſtehen, nahe ſein, drohen: alqd: (quae omnia) adesse atque impendere videntur; Quinct. 47. quid sibi impenderet coepit suspicari; Cluent. 66. quam ob rem quid putatis impendere hac lege omnibus gentibus terroris et mali? leg. agr. I, 9. haec eadem profecto quae prospicimus impendentia pertimescetis; har. resp. 62. quod (id) omnibus impendebat: Sest. 46. quod tantum rei publicae sceleris impendere a consulibus proximis non suspicabar; prov. cons. 42. quae

vero adcrant iam et impendebant ..; Milo 76. multa autem impendere videntur praeter naturam etiam praeterque fatum; Phil. I, 10. quae partim iam sunt, partim timeo ne impendeant; ib. 15.

caedes, al.: impendebat fames, incendia, caedes, direptio; dom. 25.

fatum: quibus ego confido impendere fatum aliquod; Catil. II, 11.

formidines: nisi etiam hae formidines ab nostris magistratibus atque in nostris provinciis impendebant; Verr. V, 157.

gcuera: cum multa et varia impendcrent hominibus genera mortis; Phil. XIV, 34.

incendia: f. caedes.

invidia: quod si ca (invidia) mihi maxime impenderet; Catil. I, 29.

mala: f. alqd; leg. agr. I, 9. scelera.

minae: omnes mihi minae || omues minae — omues in me minae || impendent; Scx. Rosc. 31.

periculum: qui liberto damnato sibi illud impendere periculum vidcret; Cluent. 49. si impeudeus patriae periculum me nccessario de hac animi leuitate deduxcrit; Catil. II, 28. repcrictis ... nos de istius scelere ac furore ac de impendeutibus periculis maximis ... promoncri; har. resp. 10. qui me amor ct subvenire olim impeudentibus periculis maximis eum dimicatione capitis et rursum ... subire coëgit; prov. eons. 23. sed plus multo valebat periculorum impendentium timor; Milo 34.

permutatio: magna rerum permutatione impeudente declinasse me paulum; Sest. 73.

procella: circumspicite omnis procellas, quae impendent; Catil. IV, 4. tum vidi ac .. prospexi ... quanta impcuderet procella rei publicae; har. resp. 4. significabat ... quanta impeudcret procella mihi ||nobis — ibi — urbi||; Cael. 69.

ruinae: quas (ruinas) omnis impeudere tibi proximis Idibus senties; Catil. I, 14.

scelera: hanc .. beluam ..solvit .. cousul ... iguarus quidcm certe et imprudcus impendentium tantorum scelerum et malorum; Sest. 16. f. alqd; prov. cons. 42.

supplicium: „aut iam soluto supplicio parricidii aut impendente laetandum est"; Phil. XIII, 22.

tempestas: quanta tempestas invidiae uobis ... impendeat; Catil. I, 22. qui uou modo tempestateu impendentem iutueri temulentus ... posset; Sest. 20. aliis impendeutibus tempestatibus nou cessi; Piso 21.

terror: quantus rei publicae terror impcuderet? Phil. V, 37. f. alqd; leg. agr. I, 9.

impendium, Aufwand: qui ab aduleseente quaestum sibi institnisset sinc impendio; Quinet. 12.

impendo, aufwenden, verwenden; part.: bezahlend: I. alqs: intellegebant sese sibi ... impendere, laborare; Verr. III, 121.

II. alqd: postea quam uescio quid impendit et in commune contulit; Quinct. 12. ubi tandem istud latet, quod tu de tua pecnnia dicis impensum? Verr. V, 47.

curam, al.: ut operam, curam, pecuniam impendant in eas res; Verr. IV, 68.

laborem, al.: etenim ad incertum casum ... certus quot annis labor et certus sumptus impenditur; Verr. III, 227. quid cenetis in hoc foedere faciendo voluisse Mamertinos impendere laboris, operae, pecuniae ..? Verr. V, 51.

voluntatem: qui ab hac tam impensa voluntate bonorum palam dissideret; Sest. 130.

impensa, Aufwand, Koſten: I. facio: nullam impensam fecerant; Phil. VI, 14.

II, 1. deicere: illae columnae ... machina apposita nulla impensa deiectae; Verr. I, 145.

fabi: equitem Romanum ... non turpibus impensis [cupiditatum] atque incuria, sed experientia patrimonii amplificandi labentem excepit; Rab. Post. 43.

tueri: cum arationes ... haberet ... easque magna impensa magnoque instrumento tueretur; Verr. III, 53.

2. ex: credo vos [ex vestris impensis,] ex vestris rebus rusticis coniectura adscqui posse; Verr. III, 200.

sine: quo (perfugio) siuc labore, ... sine impensa ... homines uterentur; Verr. I, 119.

imperator, Befehlshaber, Feldherr, Gebieter: I. **absolut:** 1. **Subject, Attribut, Appoſition:** absunt: f. constitnit; Phil. XIV, 37.

accipit: quod (bellum) ... novus imperator nostor accipiat; imp. Pomp. 26. ipse C. Pansa consul, imperator ... volnera acceperit; Phil. XIV, 36.

adhortatur: at enim nos *M. Lepidus*, imperator itcrum, pontifex maximus ... ad pacem adhortatur; Phil. XIII, 7.

administrat: etiam tum imperatore bellum administraute; leg. agr. II, 54.

capit: nam postea Servilius imperator populi Romani ... urbem hostium cepit; Verr. I, 56.

cedit: „tuae dicis" inquit „togae summum imperatorum esse cessurum"; Piso 73.

clamat: f. hortatur.

colunt: in qua urbe imperatores prope armati poëtarum nomen et Musarum delubra colnerunt; Arch. 27.

committunt: f. faciunt; Scx. Rosc. 151.

confert: nam si est aequum praedam ac manubias suas imperatores nou in monumenta ... conferre, sed ..; leg. agr. II, 61.

consecrat: ut imperator agros de hostibus captos consecraret; dom. 128.

constituit: noster hie praeposteras imperator amissorum oppidorum ... fuucsta iudicia constituit; Piso 92. uti ... C. Pansa A. Hirtius consules, imperatores, .. ant si aberunt, M. Cornutus ... supplicationes ... constituat; Phil. XIV, 37.

contendunt: etenim adhuc ita uostri cum illo rege contenderunt imperatores; imp. Pomp. 8.

continet: neque enim potest exercitum is continere imperator, qui se ipse non contiuet; imp. Pomp. 38.

curaut: scnatui placere ut C. Pansa A. Hirtius consules, imperatores ... monimentum quam amplissimum locandum faciundumque curent; Phil. XIV, 38.

debet: f. est; imp. Pomp. 36. tribuit.

defendit: cumque C. Caesar pro praetore, imperator ... sua castra feliciter defenderit ..; Phil. XIV, 37.

dicit: tuus denique testis, tuus imperator, tuus acmulus, tuus hospes Cleomenes hoc dicit (acc. c. inf.); Verr. V, 133.

dimittit: quem L. Sulla ... pugnax et acer et non rudis imperator ... dimisit; Muren. 32. hoc tu in exitu, praeclare imperator, ... exercitum dimisisti; Piso 91.

donant: saepe enim uostri imperatores ... scribas suos ... donarunt; Verr. III, 185.

ducit: quam (uxorem) secum gravis imperator ad exercitum duxerat; Phil. V, 22.

educit: cumque A. Hirtius consul imperator ... exercitum castris eduxerit ..; Phil. XIV, 36.

efficit: ille autem ex myrmillone dux, ex gladiatore imperator * quas effecerit || effecit || strages, ubicumque posuit vestigium! Phil. III, 31.

est: lovem autem Imperatorem quanto honore ... fuisse arbitramini? Verr. IV, 128. scitis, iudices, maximos populi Romani exercitus in duabus Hispaniis clarissimosque imperatores fuisse; Font. 16. ac primum quanta innocentia debent esse imperatores ..? imp. Pomp. 36. cum in eorum insula noster imperator exercitusque esset; ib. 46. cum ipse imperator in toto imperio populi Romani unus esset; Ligar. 7. fuimus imperatores ego et M. Bibulus in propinquis finitimisque provinciis; Phil. XI, 34.

exit: cum in terram imperator exisset; Verr. V, 91.

exornat: Decimus quidem Brutus, summus vir et imperator, Accii ... carminibus templorum ac monumentorum aditus exornavit suorum; Arch. 27.

facit: solent hoc boni imperatores facere, cum proelium committunt; Sex. Rosc. 151. iste novo quodam genere imperator ... stativa sibi castra faciebat; Verr. V, 29. itinera quae per hosce annos ... nostri imperatores fecerint recordamini; imp. Pomp. 38. ut ... tamen nostri imperatores ... huic deae vota facerent eaque ... persolverent; har. resp. 28. faciam igitur, ut imperatores instructa acie solent; Phil. IV, 11. cum C. Pansa consul, imperator, initium cum hostibus confligendi fecerit ..; ib. XIV, 36.

gerunt: quocum per tot annos tot proeliis tot imperatores bella gesserunt; Muren. 34. f. V. sine.

habet: quod quisque imperator habeat pecuniae || pecuniae habeat ; leg. agr. 13.

hortatur: cum palam populi Romani imperator ... dexteram tendens non ad laudem milites hortaretur, sed ... clamaret; prov. cons. 9.

infert: sic iste a tauto exercitu tantae provinciae triennio post Macedonicus imperator in urbem se intulit, ut ..; Piso 55.

meret: quo (Servilio) tu imperatore, Labiene, mernisti; Rabir. 21. senatum existimare D. Brutum, imperatorem, consulem designatum, optime de re publica mereri; Phil. III, 37.

moritur: imperatore mortuo pecuniam ... non posnit; Tull. 15.

negat: negat hoc D. Brutus imperator, consul designatus; Phil. IV, 9.

peragrat: eos ||has|| (gentis) noster imperator nosterque exercitus et populi Romani arma peragrarunt; prov. cons. 33.

persolvunt: f. faciunt; har. resp. 28.

ponit: f. efficit. — postulant: f. II, 2. denego.

potest: certe nemini dubium est quin ea ro idem ille imperator plurimum possit; imp. Pomp 43. f. cominet.

profugit: quo metu commoti Dyrrachini profugisse noctu crepidatum imperatorem indicaverunt; l'iso 93.

putant: semper illas nationes nostri imperatores refutandas potius bello quam lacessendas putaverunt; prov. cons. 32.

redit: nou ut redire ex Macedonia nobilis imperator, sed ut mortuus iufamis referri videretnr; Piso 53.

relinquit: verum tamen honestius est, iudices, ea ... imperatorem nostrum in bello reliquisse quam praetorem in pace abstulisse; Verr. IV, 124.

sedet: castra deuique Pompei sedente imperatore xviri vendeut; leg. agr. I, fr. 1.

solent: f. faciunt; Sex. Rosc. 151. Phil. IV, 11.

statuunt: utrum igitur hoc Graeci statuent ... an nostri praetores, nostri duces, nostri imperatores? Flacc. 27.

tenet: cum D. Brutus, imperator, consul designatus, provinciam Galliam in senatus populique Romani potestate teneat; Phil. V, 36.

tribuit: quantum (laudis) neque ambitiosus imperator neque invidus tribuere alteri ... debuit; Muren. 20.

triumphant: triumphavit L. Sulla, triumphavit L. Murena de Mithridate, duo fortissimi viri et summi imperatores; imp. Pomp. 8.

versatur: difficile est in Asia ... ita versari nostrum imperatorem, ut ..; imp. Pomp. 64. cum imperator in bello versetur; leg. agr. II, 52.

videtur: f. redit.

vivit: hic ita vivebat iste bonus imperator hibernis mensibus; Verr. V, 26.

ulciscitur: Cirnae victoriam imperator ultus est Sulla; Phil. XIV, 23.

volt: quod imperator clarissimus ... monumentum victoriae populi Romani esse voluisset; Verr. IV, 75. itaque ille vir clarissimus summusque imperator, M. Marcellus, ... habitare in ea parte urbis ... Syracusanum neminem ||Syracusanorum|| voluit; ib. V, 54.

ohne Verb: saepe imprudentibus imperatoribus vis belli ... mohitur; Sex. Rosc. 91. dignus imperator legione Martia, digna legio imperatore; Phil. XIV, 26.

2. **Prädicat:** sum: at est bonus imperator; Verr. V, 4. hunc tu igitur imperatorem esse defendis, Hortensi? ib. 82. qui ... inenute adulescentia maximi ipse exercitus imperator (fuit); imp. Pomp. 28. quem ita obsides, nove Hannibal, aut si quis acutior imperator fuit, ut ..; Phil. XIII, 25.

ablat. absol.: ut ... bellum ... me uno togato duce et imperatore sedetur; Catil. II, 28. togati me uno togato duce et imperatore vicistis; ib. III, 23. qui si adulescens patre suo imperatore non meruisset; Muren. 11. patre imperatore libentissime meruisse pietatis .. fuit; ib. 12. fuit P. Servilio imperatore in Cilicia tribunus militum; Flacc. 6. quibus locis nuper legatus Flaccus imperatore Metello praefuit; ib. 63. te imperatore infelicissimo et taeterrimo, Caesonine Calventi, civitas libera ... sic spoliata atque nudata est, ut ..; prov. cons. 7. igitur in Syria imperatore illo nihil aliud *neque gestum* ||cogitatum|| neque actum est nisi ..; ib. 9. bellum Gallicum ... C. Caesare imperatore gestum est; prov. cons. 32. qui et miles in Creta hoc imperatore ... fuerit; Planc. 61.

3. **Vocativ:** f. 1. dimittit.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** adopto: quem umquam iste ordo patronum adoptavit? ... quem censorem? quem imperatorem? Phil. V, 14.

antefero: quis dubitet de foedcribus et de toto iure pacis et belli hominibus ||omnibus|| iuris peritissimis imperatores nostros anteferre? Balb. 45.

appello: atque hunc tamen Deiotarum ... clarissimorum imperatorum testimoniis ornatum, tu etiam regem appellari cum Brogitaro iubes; har. resp. 29. quorum alter non audet nos certiores facere, ne imperator|| facere cur imperator — facere num imperator|| appelletur; prov. cons. 15. appellatus est hic volturius illius provinciae ... imperator; Piso 38. esse duo duces in provinciis populi Romani, habere exercitus, appellari imperatores; ib. 44. ex qua provincia modo vir .. ornatissimus, L. Torquatus, magnis rebus gestis me referente ab senatu ||absens|| imperator est appellatus; ib. quorum tu legatorum opera in proelio imperator appellatus eras; ib. 54. ut imperatores appellem eos, quorum virtute ... liberati sumus; Phil. XIV, 11. etenim cui viginti his aunis supplicatio decreta est, ut non imperator appelleretur aut minimis rebus gestis aut plerumque nullis? ib. eum hac ||non eum hac, unum hac, hac|| consuetudine ... imperatorem appellaret senatus; ib. 12. cum imperatores eos appello; ib. 24. [cum victores appello imperatores]; ib. quid? Caesarem ... dubitemne appellare imperatorem? ib. 25. an vero quisquam dubitabit appellare Caesarem imperatorem? ib. 27.

circumsedeo: nos ad civem mittimus, ne imperatorem populi Romani, ne exercitum, ne coloniam circumsedeat? Phil. V, 27. circumsedet colonos nostros, exercitum populi Romani, imperatorem, consulem designatum; ib. XIII, 21.

confero: o praeclarum imperatorem ... cum Paulis, Scipionibus, Mariis conferendum! Verr. V, 14.

deicio: hi et integrum consulem et bonum imperatorem ... deici .. et ... deturbari volunt; Muren. 79.

deligo: f. **deligo,** III. imperatorem (5 St.) S. 61, a.

denuntio: nec mihi ille iudicium populi, ... sed vim, arma, exercitus, imperatores, castra denuntiabat; Sest. 40.

deposco: nuum ab omnibus sociis et civibus ad id bellum imperatorem deposci atque expeti; imp. Pomp. 5. imperatorem a vobis certum deposcere ... neque audeut; ib. 12. cum universus populus Romanus ... unum sibi ad commune omuium geutium bellum Cn. Pompeium imperatorem depoposcit; ib. 44. ut deposcerent imperatorem et ducem C. Caesarem; Phil. XI, 20.

desidero: uimium diu te imperatorem tua illa Manliana castra desiderant; Catil. I, 10.

deturbo: f. deicio.

dico: neque se imperatorem ||imperatorem dicit|| neque Hirtium consulem ..; Phil. XIII, 22.

diligo: quam ob rem ... imperator est diligendus; Phil. XI, 16. quae tanta adrogantia, ut ad arbitrium illorum imperatores etiam diligamus? ib. 38.

eripio: ne patiamini talem imperatorem populo Romani ... eripi; Verr. V, 2.

excutio: qui non modo reges ..., sed etiam imperatores nostros ||vestros|| excutiant; leg. agr. II, 61.

expeto: f. deposco; imp. Pomp. 5.

exspecto: quem exspectari imperatorem in castris hostium sentis; Catil. I, 27.

flagito: tum imperator ab isto praepositus Cleomenes flagitabatur; Verr. V, 94.

habeo: hosce igitur imperatores habebimus? prov. cons. 15. paratum habet imperatorem C. Cassium .. res publica contra Dolabellam; Phil. XI, 35.

ignoro: ue qui diutius ... talem imperatorem ignorare possit; Verr. V, 25.

iudico: ego vero hunc non solum imperatorem, sed etiam clarissimum imperatorem iudico, qui ..; Phil. XIV, 26.

laudo: qui in eis rebus non ita defeudatur ut mediocris praetor, sed ita laudetur ut optimus imperator; Verr. V, 18.

multo: quod multari imperatorem deminutione provinciae coutumeliosum est; prov. cons. 38.

obsideo: qui ... imperatorem populi Romani, consulem designatum, obsederit; Phil. VII, 15. qui imperatorem populi Romani senatu prohibeute obsideret; ib. VIII, 24.

oppono: et primum gladiatori illi coufecto et sancto consules imperatoresque vestros opponite; Catil. II, 24.

oppugno: oppuguat D. Brutum, imperatorem, consulem designatum ..; Phil. V, 24. ad nostrum civem mittimus, ne imperatorem ne colonum populi Romani oppugnet; ib. 27. qui multis nefariis rebus ante commissis hoc tempore imperatorem populi Romani oppugnaret; ib. VI, 2. qui Mutinam circumsedent, imperatorem populi Romani exercitumque oppuguant; ib. VII, 22. nihil vidi tam integrum quam ut oppugnare imperatorem incipiant; ib. XIII, 34.

orno: qui vos, qui vestros imperatores ... semper ornavit; Arch. 31. constantiam ordinis in eodem ornando imperatore servabo; prov. cons. 47.

praeficio: et cum ei (bello) ||et cum eum ei|| imperatorem praeficere possitis; imp. Pomp. 49.

praepono: qui quo die a vobis maritimo bello praepositus est imperator ..; imp. Pomp. 44.

prodo: qua ||qui|| cum prodere imperatorem suum non posset ..; Phil. XIII, 26.

puto: quem enim imperatorem possumus ullo in numero putare, cuius ..? imp. Pomp. 37.

refero: f. I, 1. redit.

relinquo: quae (legio) ... uou ut consulem et imperatorem suum, sed ut hostem .. reliquit Antonium; Phil. XII, 8. denique usi liberalitate Antonii milites imperatorem reliquerunt ..; ib. XIII, 35.

revoco: nec imperatorem incensum ad rem publicam bene gerendam revocare ... debemus; prov. cons. 35.

sequor: neque ei tam praedouum impetum fugiebant, quam imperatorem sequebantur; Verr. V, 90.

testor: testantur et mortuos nostros imperatores; Balb. 40.

video: eorum autem castrorum imperatorem ducemque hostium intra moeuia ... videmus; Catil. I, 5. chlamydatum etiam L. Sullam ||illum L. Sullam|| imperatorem ... videtis; Rab. Post. 27.

2. Dativ: committo: f. mando.

conduco: quo in loco mihi libertus praecluro imperatori domum ... conduxerat; Piso 61.

conservo: quod (ius) semper omnibus imperatoribus est conservatum; leg. agr. II, 60.

constituo: in posterum vero lex haec imperatoribus vestris ||nostris|| constituitur; leg. agr. II, 59.

debeo: quautum (laudis) forti viro et sapienti homini et magno imperatori debeatur; imp. Pomp. 20.

decerno: idem ... imperatori decem legatos decrevit; Balb. 61.

defendo: potest esse ulla denique maiestas, si impedimur quo minus ... potestatem imperatoribus nostris deferamus? Balb. 37.

denego: quam ob rem aut supplicatio re publica pulcherrime gesta postulantibus nostris imperatoribus deneganda est; Phil. XIV, 24.

do: quae (gentes) ... vim argenti dederant praeclaro uostro imperatori; prov. cons. 4. quid cessat hic homullus ... dare haec praeclara praecepta sapientiae clarissimo et summo imperatori, genero suo? Piso 59. cum andiret senatus ... uobis imperatoribus rem publicam defendendam datam ..; Deiot. 11.

eripio: quis enim esset, iudices, qui imperatoribus nostris in bello, in acie, in exercitu delectum virtutis ... eripi vellet? Balb. 49.

licet: si imperatoribus nostris, si senatui, si populo Romauo uon licebit ..; Balb. 22.

mando: ceteris magnis imperatoribus ... saepius imperia mandata atque exercitus esse commissos; imp. Pomp. 47.

mitto: sed quibus (copiis) finis ... tuercitur et imperatoribus nostris auxilia mitteret; Deiot. 22.

parco: uou Dolabella prius imperatori suo quam Autonius etiam coulegae parentasset; Phil. XIII, 35.

praebeo: catervam imperatori suo novam praebueruut; Piso 55.

praesto: quod se ... legatum imperatoribus clarissimis, exercitibus ornatissimis ... dignum suis maioribus praestitit; Flacc. 101.

sum: summo imperatori legatus [L. Luculio] fuit; Murem. 20. uou enim credo religionem et Iudaeorum et hostium impedimento praestantissimo imperatori, sed pudorem fuisse; Flacc. 68. qui si mihi quaestor [imperatori] fuisset; sen. 35. neque erit iusta causa ad portas sedenti imperatori, qua re suum terrorem falso iactari opponique patiatur; Sest. 52. ut semper Macedonicis imperatoribus idem fines provinciae fuerint qui gladiorum atque pilorum; Piso 38.

tribuo: verum tamen illis imperatoribus laus est tribuenda; imp. Pomp. 8.

3. mit Präpositionen: adeo ad: qui ab armis discesserint et aut ad C. Pansam ... aut ad Decimum Brutum imperatorem, consulem designatum ... adierint; Phil. VIII, 33.

adfero ad: de quo nulla umquam suspicio durior aut ad senatum aut ad imperatores adlata nostros est; Sest. 59.

cogo ab: cum omnem pecuniam ... ab imperatoribus nostris coëgissetis; leg. agr. II, 98.

concito contra: plures etiam gentes contra imperatorem nostrum concitatae sunt; imp. Pomp. 23.

confugio ad: Quinctius ... confugit ad C. Flaccum imperatorem; Quinct. 28.

decerto cum: qui (Annibal) unus cum tot imperatoribus nostris ... decertavit; Sest. 142.

deligo ex: ex omnibus igitur ... consulibus,

imperatoribus M. Antonium delegisti; Verr. III, 213.

dico de: tum de imperatore deligendo esse dicendum (videtur); imp. Pomp. 6. restat ut de imperatore ad id bellum deligendo ac tantis rebus praeficiendo dicendum esse videatur; ib. 27.

existimo de: quid socii de imperatoribus nostris existiment quis ignorat? imp. Pomp. 43.

fero contra: ego arma contra consules imperatoresque populi Romani ... tuli; Phil. II, 72.

insum in: ego enim sic existimo, in summo imperatore quattuor has res inesse oportere; imp. Pomp. 28.

perfugio ad: qui hostes ad nostros imperatores perfugissent; Balb. 24.

quaero in: non enim bellandi virtus solum in summo ac perfecto imperatore quaerenda est; imp. Pomp. 36.

redeo ad: redeat ad imperatorem suum Varius; Phil. VIII, 32

sum cum: est enim obscurum proximis censoribus hunc cum clarissimo imperatore L. Lucullo apud exercitum fuisse; Arch. 11. — in: quae tanta sunt in hoc uno, quanta in omnibus reliquis imperatoribus; imp. Pomp. 29.

venio ad: quis Platorem ... legatum Thessalonicam ad nostrum, ut se ipse appellavit, imperatorem venisse nescit? har. resp. 35.

III. **nach Adjectiven und Adverb:** 1. proprius: nam bellicas landes solent quidem extemnare easque detrahere ducibus, communicare cum multis, ne propriae sint imperatorum; Marcell. 6.

2. dignus: haec sunt praesidia Cornelii, ... labor, adsiduitas, dimicatio, virtus digna summo imperatore; Balb. 6. dignus imperator legione Martia, digna legio imperatore; Phil. XIV, 26. cumque virtus legionum digna clarissimis imperatoribus exstiterit ..; ib. 38.

3. pugnax contra: Graecus facilis et valde venustus nimis pugnax contra imperatorem populi Romani esse nolnit; Piso 69.

una cum: bellum Cretense ... una cum summo imperatore susimuit; Planc. 6.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** animus: quae civitas est in Asia quae non modo imperatoris aut legati, sed unius tribuni militum animos ac spiritus capere possit? imp. Pomp. 66.

artes: duae sunt artes ...: una imperatoris, altera oratoris boni; Muren. 30.

avaritia: itaque propter hanc avaritiam imperatorum quantas calamitates ... nostri exercitus ferant quis ignorat? imp. Pomp. 37.

auctoritas: cum imperatoris populi Romani auctoritas ... intercederet; Verr. II, 40.

aures: ut eam (calamitatem) ad auris [Luculli] imperatoris non ex proelio nuntius, sed ex sermone rumor adferret; imp. Pomp. 25.

castra: ne quis suorum civium castra imperatorum populi Romani iniret; Balb. 25.

consilium: f. opera. virtus; Phil. XIV, 28. 37.

copia: ut minatur contra suum ‖summum‖ furorem imperatorum copia; Muren. 83.

decreta: aut quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37.

diligentia: quo loco mihi non praetermittenda videtur praeclari imperatoris egregia ac singularis diligentia; Verr. V, 28.

disciplina: huius autem praeclari imperatoris ita erat severa domi disciplina; Verr. V, 93.

edictum: quodque edictum D. Bruti, imperatoris, consulis designati, propositum sit; Phil. III, 37.

exercitus: qui extrema pueritia miles in exercitu fuit summi imperatoris; imp. Pomp. 28. quid cum P. Vatinii imperatoris exercitu? Phil. X, 11.

factum: sic innocentissimi hominis fortunas, praestantissimi imperatoris factum condemnari volunt; Balb. 6.

fortuna: nunc meam spoliatam fortunam conferam cum florente fortuna imperatoris; Piso 38.

genus: quoniam plura genera sunt imperatorum; Verr. V, 25. sed aliud genus imperatoris ... cognoscite; ib.

gladius non dixi banc togam ... nec arma scutum aut gladium unius imperatoris; Piso 73.

gloria: an ipse ... expers esse debet gloriae eius imperatoris atque eius exercitus, qui ..? imp. Pomp. 67.

honores: decrevistis ut et de praemiis ‖ut de praemiis‖ militum et de honoribus imperatorum primo quoque tempore referretur; Phil. V, 4.

imperium: f. virtus; Phil. XIV, 37.

interpretatio: habetis imperatorum summorum et sapientissimorum hominum ... interpretationem iuris ac foederum; Balb. 52.

iudicium: eripueras senatui ... imperatoris deligendi iudicium; Vatin. 36. dubitandum fuit quin quo in genere iudicum praemia rata essent, in eodem iudicia imperatorum valerent? Balb. 54.

legiones: ut ipse in legionibus P. Crassi imperatoris inter ornatissimos homines ... fuerit; Planc. 32.

manubiae: in eius provincia veudet manubias imperatoris? leg. agr. II, 53. accesseriut in cumulum manubiae vestrorum imperatorum; ib. 62.

milites: dant sese in fugam istius praeclari imperatoris nocturni milites; Verr. IV, 95.

monumentum: monumenta antiquissima ... partim etiam nostrorum imperatorum; Verr. a. pr. 14. hostium spolia, monumenta imperatorum ... in supellectile Verris nominabuntur; ib. IV, 97. quod (simulacrum) ereptum ex meretricis sepulcro in imperatoris monumento conlocaras; har. resp. 33. imperatorum monumenta evertit; ib. 58.

nomen: idque (simulacrum) ... eius imperatoris nomine positum ac dedicatum fuisse; Verr. IV, 80. nomeu invicti imperatoris incidatur; ib. 82. signum ... positum imperatoris nostri nomine; ib. 88. ad omnis enim meos impetus quasi murus quidam boni nomen imperatoris opponitur; ib. V, 2. si cogitaras id, quod imperatoris nomen, quod laureati fasces ... te commeutatum esse declarant; Piso 97.

opera: D. Bruti imperatoris, consulis designati, opera, consilio ... rei publicae ... esse subventum; Phil. V, 36.

penuria: tempora rei publicae, imperatorum penuriam commemorabit; Verr. V, 2.

pericula: „eosdem nec opiuantis ad quaestoris sui aut imperatoris ... pericula impulistis“; Phil. XIII, 33.

praetoria: ut sibi et liberis ... sit in nostris castris, sit in imperatorum praetoriis ... locus; Balb. 40.

propinquus: pudicitiam cum eriperet militi tribunus militaris in exercitu C. Marii, propinquus eius imperatoris ..; Milo 9.

quaestor: cuius tu imperatoris quaestor fueras; Phil. II, 71.

res gestae: ac si mihi nunc de rebus gestis esset nostri exercitus imperatorisque dicendum; Muren. 33. omnis nostrorum imperatorum ... res gestas cum tuis nec contentionum magnitudine ... posse conferri; Marcell. 5.

scelus: ut ... scelus imperatoris in poenam exercitus expiatum ‖ expetitum‖ esse videatur; prov. cons. 5.

signa: etenim tria ferebantur ... signa Iovis Imperatoris ... facta; Verr. IV, 129.

silentium: erant autem convivia non illo silentio praetorum populi Romani atque imperatorum; Verr. V, 28.

simulacrum: ex aede Iovis religiosissimum simulacrum Iovis Imperatoris ... nonne abstulisti? Verr. IV, 128.

socius: qui non solum socius imperatorum no-

strorum fuit in bellis, verum etiam dux copiarum suarum; Phil. XI, 33.

species: qua nullius pulcriorem speciem imperatoris accepimus; Phil. XIV, 27.

spiritus: f. animus.

subsidia: Cn. Pompei summi imperatoris et fortissimi viri gestum est subsidiis; Fr. A. III, 8.

testimonia: ita Gaditana civitas, quod beneficiis suis erga rem publicam nostram consequi potuit, quod imperatorum testimoniis, ... consecuta est; Balb. 35.

tropaea: quae (Macedonia) erat antea munita plurimorum imperatorum non turribus, sed tropaeis; prov. cons. 4.

verba: non legibus datis, non auditis verbis imperatoris ... eos agros ... xviri vendent? leg. agr. II, 52.

victoria: conferte ... huius praetoris adventum cum illius imperatoris victoria; Verr. IV, 115. multas tamen iam summorum imperatorum clarissimas victorias aetas nostra vidit; Milo 77.

virtus: est haec divina atque incredibilis virtus imperatoris; imp. Pomp. 36. agros [regios] captos veteribus bellis virtute summorum imperatorum; leg. agr. II, 51. ita trium imperatorum virtute, consilio ... res publica est conservata; Phil. XIV, 28. eorum trium imperatorum virtute, imperio, consilio ... populum Romanum ... servitute liberatum; ib. 37.

2. **mit Präpositionen**: lex de: cum is de uno imperatore contra praedones constituendo legem promulgasset; imp. Pomp. 52.

quaestio in: in omnis imperatores beredesque eorum quaestionem suo iudicio comparant; leg. agr. I, 12.

scelera in: quid, quae (scelera) in ... imperatores, quos prodidit, exercitus ..? har. resp. 58.

V. **Umstand**: ab: adferri: ex ea (provincia) *a* te imperatore nuntius ad senatum adlatus est nullus; Piso 44. — confici: hoc tantum bellum ... quis umquam arbitraretur aut ab omnibus imperatoribus uno anno aut omnibus annis ab uno imperatore confici posse? imp. Pomp. 31. non dicam duo bella maxima ... ab uno imperatore esse coufecta; ib. 60. — constitui: quem ad modum in bello poena iguavis ab imperatoribus constituitur; Caecin. 46. — deprimi: f. superari. — donari: ut ab aliquo imperatore civitate donaretur; Arch. 25. ut ab senatu, etiam ab imperatoribus nostris ‖ per imperatores nostros ‖ civitate donentur; Balb. 25. unumquam esse condemnatum quem constaret ab imperatore uostro civitate donatum; ib. 53. — geri: cum a M. Lepido imperatore, pontifice maximo, saepe numero res publica et bene et feliciter gesta sit; Phil. V, 40. — obsideri: qui illam (Karthaginem) a multis imperatoribus obsessam ... evertit; har. resp. 6. — obtineri: senatum ad summam rem publicam pertinere arbitrari a D. Bruto et L. Planco imperatoribus, consulibus designatis ... obtineri ex lege Iulia, quoad ..; Phil. III, 38. — pelli: hic ‖is‖ ... ab L. Lucullo, ‖a Lucullo‖ summo viro atque imperatore, † pulsus, animo tamen hostili ... mansit; Sest. 58. — restitui: cumque ... a M. Lepido imperatore, pontifice maximo ... civitati restitutus (Pompeius) sit; Phil. V, 41. — subigi: qui ... partim nostra memoria bella ... gesserunt, partim modo ab nostris imperatoribus subacti ... sunt; Fout. 12. — superari: ab eodem imperatore classem ... superatam esse atque depressam; imp. Pomp. 21.

cum: hunc enim ... concedis ... in nostris bellis nostris cum imperatoribus esse versatum; Balb. 6.

in: qui ... in hoc imperatore atque exercitu, ... etiam praecipuo iure esse deberet; imp. Pomp. 58.

sine: ut hic nultas res et magnas siue imperatore gesserit, nullam sine hoc imperator; Muren. 20.

imperatorius, des Feldherrn, zum Feldherrn gehörig: ardor: si ille imperatorius ardor oculorum, ... si praesens valuit aspectus; Balb 49.

cohortatio: neque enim ille summus poëta noster Hannibalis illam magis cohortationem quam communem imperatoriam voluit esse; Balb. 51.

dignitas: in quo ipso inest quaedam dignitas imperatoria; imp. Pomp. 42.

ius: cui ius imperatorium ... soli eripitur; leg. agr. II, 60.

laus: ne obteri laudem imperatoriam criminibus avaritiae velitis; Verr. V, 2. de hac imperatoria iam tua laude disputo; ib. 11. huius furta ... imperatoriis laudibus tegere conaris? ib. 32. quod ipse ad imperatorias laudes a puero videlicet spectaras; Vatin. 24.

nomen: ita, inquam, hostium ... clarissimis ducibus supplicationum honorem tribuemus, imperatorum nomen adimemus? Phil. XIV, 12.

praefatio: quae porro ... praefatio ... fuit? illa scilicet vetus atque imperatoria; Verr. III, 187.

virtutes: neque enim sunt solae virtutes imperatoriae; imp. Pomp. 29.

imperatrix, Gebieterin: praegestit animus iam videre ... fortis viros, ab imperatrice in insidiis ... conlocatos; Cael. 67.

imperiosus, herrisch: L. vero Lamiam ... consul imperiosus exire ex urbe inssit; sen. 12.

imperite, unerfahren, unkundig, unwissend: A. **bei Substantiven**: alqs: ne quis imperitior existimet (acc. c. inf.); Sex. Rosc. 135. non modo iam nemo est tam imperitus qui ..; dom. 72. dicat se non imperitum foederis, non rudem exemplorum, non ignarum bellici *iuris* fuisse; Balb. 47.

adulescens: quod (id) imperitus adulescens ... fecisse dicatur; dom. 139.

adulescentuli: putant fore ut ... per homines honestissimos virosque fortissimos, non imperitos adulescentulos ... leges iudiciaque administreutur; div. Caec. 68.

cives: cum indicat esse quosdam civis imperitos, sed non multos; Rabir. 18. si denique per populi nomen civium imperitorum multitudinem concitassent; Flacc. 96.

homo: putat homo imperitus morum, agricola et rusticus (acc. c. inf.); Sex. Rosc. 143. homo omnium rerum imperitus quaerit; Verr. I, 133. metunnt homines imperiti, ne iam haec populus Romanus concedat; ib. V, 126. itaque homo timidus imperitusque ... non putavit esse tanti heredidatem; Caecin. 18. ego homo imperitus iuris, ignarus negotiorum ac litium, hanc puto me habere actionem; ib. 32. et omni iure civili sine cuiusquam aut magistratus aut iudicis aut periti hominis [aut imperiti] dubitatione utantur; ib. 97. qui imperitorum hominum rumusculos aucupati tum illum absolverunt; Cluent. 105. cum in theatro imperiti homines ... consederant; Flacc. 16. non civitas, sed imperiti homines a Masandro concitati; ib. 57. quid ergo, homo imperitissime solidae laudis ac verae dignitatis, praestantius mihi potuit accidere? Vatin. 8. quo errore ductos vidi egomet non nullos imperitos homines ... Athenis in numero iudicum atque Areopagitarum; Balb. 30. et sollicitant ‖ sollicitant ‖ homines imperitos Saxa et Cafo ‖ Saxas et Cafones — Saxae et Cafones ‖; Phil. X, 22.

interpretes: qui autem interpretes iuris vituperat, si imperitos iuris esse dicit; Caecin. 70.

mulier: ut mulier imperita nihil putaret agi callide posse; Caecin. 13.

multitudo: ut nomine ipso ... animos imperitae multitudiuis commoverem? Verr. I, 151. et quouiam non est nobis haec oratio habenda aut apud imperitam multitudinem ||aut imperita m.|| ..; Muren. 61. existimabam L. Flacco multitudinis potius imperitae ... iudicium esse subeundum; Flacc. 2. imperitae multitudiuis iudicio confidimus; ib. 97. quod in imperita multitudine est vitiosissimum; dom. 4. non vim imperitae multitudinis, sed hominum honestorum modestiam prudentiamque quaerebas? ib. 54. qui ... imperitae aut concitatae multitudini incundi esse voluerunt; Sest. 140. neque id fieri a multitudine imperita, ... sed ab uno? Milo 90. quod (imperium) ad privatum clamore multitudinis imperitae, nullo publico consilio deferebatur; Ligar. 3. muneribus, monimentis, congiariis, epulis multitudinem imperitam delenierat; Phil. II, 116. nonne metuendum est, ne imperita militum multitudo per me pacem distineri putet? ib. XII, 28.

viri: syngrapha sestertii centiens per legatos, viros bonos, sed timidos et imperitos ... facta in gymaecio est; Phil. II, 95

B. **alleiu:** I. **Subject:** dicnnt: quorum auctoritatem secuti multi non solum improbi, verum etiam imperiti ... diceront; Catil. I, 30.

fraudat: callidum imperitus (fraudasse dicitur); Qu. Rosc. 21.

sequuntur: f. dicunt.

II. **nach Verben:** 1. edoceo: qui ... imperitos edocuerit; sen. 29.

2. inicio: sed homo ad caedem imminens meum nomen operis ediderat, imperitis iniecerat; dom. 14.

offero: *oblato* commodo aliquo imperitis aut largitione; Sest. 77.

III. **nach Substantiven:** animi: pretio sperare sollicitari posse animos egentium atque imperitorum; Catil. IV, 17. qui ... ad imperitorum animos incitandos renovaturum te tua ... latrocinia ... putavisti? dom. 10. ut auctor esset egregius et ad animos imperitorum excitandos inflammandosque perfectus; har. resp. 41.

causa: cum tu ... in bona fortunasque locupletium per causam inopum atque imperitorum repentinos impetus comparares; dom. 13.

desideria: qui ... desideria imperitorum misericordia commoveret; Rabir. 24.

invidia: ut hoc amplissimum nomen [senatorium] non modo ad invidiam imperitorum ... natum esse videatur; Verr. III, 96.

mentes: qui largitione caecarunt mentis imperitorum; Sest. 139.

opiniones, sermones: valeat in opinionibus ac sermonibus imperitorum; Cluent. 5. an vero obliti estis ... non modo inimicorum Milonis sermones et opiniones, sed non nullorum etiam imperitorum? Milo 62.

strepitus: mementote igitur ... audire (vos) strepitum imperitorum; Flacc. 19.

temeritas: sin ille tum modus est temeritate imperitorum excitatus; Flacc. 58.

vituperatio: tum ille ... me .. non nulla imperitorum vituperatione ... liberavit; har. resp. 49.

volgus: nam quid ego dicam populum ac volgus imperitorum ludis magno opere delectari? Muren. 38.

imperium, Befehl, Vorſchrift, Herrſchaft, Gewalt, Regierung, Reich; I. **abſolut:** I. **Subject:** delectant: *te* delectat amplissimus civitatis gradus, sella curulis, fasces, imperia, provinciae ..; Rab. Post. 16.

est: ut signa antiquissima ... ex oppido Thermitauorum incolumi illa civitate imperioque populi Romani tollerentur; Verr. II, 85. cum penes te praetorium imperium ac nomen esset; ib. V, 40. quibus ** populi Romani imperium incolume esse non possit? Font. 17. deinde imperium domesticum nullum erit, si ..; Caecin. 52. quodque permulta essent ornamenta ... fasces, [exercitus,] imperia, provinciae; Cluent. 154. si *aeternum hoc* imperium (esse voltis); Rabir. 33. necesse enim fuisse ibi esse terrarum imperium, ubi ille esset; Muren. 75. Q. Metelli praeclarum imperium in re militari fuit; dom. 87. regum autem sunt haec imperia: „animum adverte ac dicto pare“; Rab. Post. 29. nam extraordinarium imperium populare atque ventosum est; Phil. XI, 17. utique ... ibi maius imperium C. Cassii pro consule sit; ib. 30.

impelluut: non imperium, non secures ad iniuriam faciendam Flavci animum impulerunt; Flacc. 85.

pervenit: ad quem regnum huius urbis atque imperium pervenire esset necesse; Catil. III, 9.

potest: f. est; Font. 17.

proficiscitur: etenim cum omnis potestates, imperia, curationes ab universo populo Romano proficisci conveuit; leg. agr. II, 17.

valet: ut ... nihil consulare imperium ... contra pestem ac periculem civitatis valeret; Rabir. 2.

ohne Verb: ubi imperium? Piso 97.

2. **Prädicat:** sum: quid est hoc? utrum praetoris institutum in socios an in hostis victos insani edictum atque imperium tyranni? Verr. III, 25. quid est hoc? populi Romani imperium? ib. 66. an tibi tum imperium hoc esse videbatur, cum ... quaestores praestoresque capiebantur? imp. Pomp. 53. si illud imperium esse potuit, quod ad privatum ||privato, in privato, a privato|| deferebatur; Ligar. 3.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** abrogo: eique imperium est abrogatum; dom. 83.

adimo: tu propter amorem libidinemque tuam imperium navium legato populi Romani ademisti, Syracusano tradidisti; Verr. V, 137.

adripio: atque ille non mediocri cupiditate adripuit imperium; Ligar. 3.

adsequor: ut in hac civitate ... quisquam nullis comitiis imperium aut potestatem adsequi possit; leg. agr. II, 29.

ascribo: imperia ascribebantur nova iuventuti; dom. 129.

audio: obstupescent posteri certe imperia, provincias, ... triumphos audientes et legentes tuos; Marcell. 28.

augeo: rem publicam atque hoc imperium ... auxerunt; Sex. Rosc. 50. etenim quis est tam vaecors qui ... non intellegat eorum numine hoc tantum imperium esse natum et auctum et retentum? har. resp. 19. ut populi Romani imperium auxerint, nomen ornarint; Phil. V, 48.

commuto: si ... non solum instituta commutato imperio, verum etiam nomen maneret; Verr. III, 15.

concedo: tu imperium maritimum concessisti; Verr. V, 85.

conqueror: non illi decumarum imperia ... conquerebantur; Verr. IV, 111.

conservo: ut imperium populi Romani maiestasque conservaretur; Rabir. 20.

constituo: Verres post imperium constitutum primus imperavit, ut ..; Verr. V, 60.

contineo: hoc vero infinitum est, quo et regna omnia et imperium vestrum, ||vestrum imperium,|| quod latissime patet ... permissu legis continentur; leg. agr. II, 35.

decerno: clarissimo viro atque innocentissimo decrevit imperium, privato tamen; Phil. XI, 19.

defendo: cum senatus auctoritatem populique Romani libertatem imperiumque defendat; Phil. III, 37. cum senatus auctoritatem populique Romani libertatem imperiumque defenderet; ib. IV, 8.

defero: ad hunc honorem et imperium extra ordinem nominatim rogatione tua detulisti? dom. 21. ſ. I, 2. Ligar. 3.

definio: qui (vir) ... imperium populi Romani orbis terrarum terminis definisset; Sest. 67. quae (loca) ... rebus illius gestis imperium populi Romani definiunt; Balb. 64.

deleo: ſ. **deleo** imperium (5 St.) S. 58, b.

deminuo: ueque ʒectigalia solum, sed etiam imperium populi Romani huius domesticis undiuis deminutum est; Phil. II, 92.

diligo: imperium autem populi Romani sic diligant; Verr. V, 8.

do: ſ. **do,** III. imperium (13 St.) S. 143, a.

dono: provinciae, legiones, imperia donabantur; sen. 18.

eripio: eripuissetis C. Caesari, patres conscripti, imperium, nisi dedissetis; Phil. XI, 20.

exstinguo: uam si est initum a P. Sulla consilium ... exstinguendi imperii; Sulla 3.

fero: etiamne haec noua debent edicta et imperia praetorum ... ferre? Verr. III, 228.

firmo: ut in ceteros firmaret imperium; Sulla 82.

fundo: illud vero ... maxime nostrum fundavit imperium et populi Romani nomen auxit, quod ..; Balb. 31.

gero: ecquis umquam reus ... in honoribus petendis, in potestatibus * in imperiis gerendis sic accusatus est, ut ..? Font. 37. qui iam imperia ac bella gessermt; Balb. 45.

habeo: is, qui habet imperium a populo Romano; Verr. II, 121. quorum in bona liberosque summum imperium potestatemque haberet; ib. III, 45. sibi haberent honores, sibi imperia, sibi prouincias; Sulla 26. Varus imperium se habere dicebat; Ligar. 22. expedito nobis homine et parato ... opus est et eo, qui imperium legitimum habeat; Phil. XI, 26.

honesto: quibus (triumphis) ille ... auxit nomen populi Romani imperiumque honestavit; dom. 19.

invo: ut multis bellis saepe numero imperium populi Romani inverint, item ..; Phil. XI, 31.

lego: ſ. andio.

maudo: et ceteris magnis imperatoribus ... saepius imperia mandata atque exercitus esse commissos; imp. Pomp. 47.

melior: supplete ceteros ... honores et imperia meditantis, Phil. XII, 14.

metuo: cum osteuderit nihil esse metuendum, nullum exercitum, ... nullum imperium novum; leg. agr. I, 24.

nanciscor: imperium ille si nactus esset, omitto socios ..; Milo 76.

nundinor: una in domo omnes ... totum imperium populi Romani nundinabantur; Phil. III, 10.

obicio: cuius (Caesaris) ego imperium, non Alpium vallum contra accensum ... obicio et oppono; Piso 81.

obtineo: dico ... iu eo maximam (culpam) fuisse, qui ... summum imperium obtineret; Verr. V, 134.

oppono: ſ. obicio.

oppugno: qui saepissime hanc urbem et hoc imperium oppugnarunt; Font. 35.

orno: non solum praesidii, sed etiam ornandi imperii causa uauigandum fuisse; Flacc. 27.

permitto: poterone ... missum facere eum, cui potestatem imperiumque permisi? Verr. V, 104.

peto: „quippe“ inquit „tu mihi summum imperium ... petas“? Muren. 74. utrum lenocinium ... an orbis terrarum imperium a populo Romano petebas? ib. 74.

polliceor: nos libertatem nostris militibus, leges, iura, iudicia, imperium orbis terrae ... pollicemur; Phil. VIII, 10.

prorogo: ne quinquennii imperium Caesari prorogaret; Phil. II, 24.

puto: est etiam honorum et fortium civium ... summum in consulibus imperium ... putare; Rabir. 3. ſ. quaero; leg. agr. II, 8.

quaero: extraordiuaria non imperia, sed regna quaeri putabantur; leg. agr. II, 8. nec plus extraordinarium imperium ad id bellum quaesitum quam duobus ... Punicis bellis; Phil. XI, 17.

reuuntio: qua de re Agyrinenses magistratus ... acta et imperia tua domum ad senatum suum reuuntiaverunt; Verr. III, 73.

retineo: omnia ... constituta sunt ... cum mea summa cura atque diligentia tum multo etiam maiore populi Romani ad summum imperium retinendum ... voluntate; Catil. IV, 14. ſ. augeo; har. resp. 19.

sequor: te, nomeu, imperium, vocem ... omnes boni sequebantur; har. resp. 22. qui (milites veterani) illius auctoritatem, imperium, nomen secuti ... arma ceperant; Phil. XI, 20. Gallia D. Bruti nutum ipsum, ne dicam imperium, secuta ... belli principia firmavit; ib. XII, 9.

servo: qui hoc imperium, qui hanc libertatem ... servastis; Sulla 86.

teneo: signifer, qui imperium iudiciorum tenere volt; Verr. II, 77. hodie hanc gloriam atque hoc orbis terrae imperium teneremus? imp. Pomp. 53. quibus (auspiciis) omnis res publica atque imperium tenetur; Vatin. 14.

termino: quae (Asia) imperium antea nostrum terminabat; prov. cons. 31. qui populi Romani imperium non terrarum regionibus, sed caeli partibus terminavit; Fr. B, XV, 1, 4.

timeo: si ... aut hostem aut patris imperium timuisse ... videretur; Muren. 11.

tueor: qui (di) hanc urbem atque imperium tuentur; dom. 143.

vendito: istius omnia decreta, imperia ... venditabat; Verr. II, 135.

2. **Genetiv:** sum: quoniam quidem est hoc summi imperii, nosmet ipsos de nostris rebus iudicare; Fr. B, XVI, 11, 2.

3. **Dativ:** adfero: vos ... dignitatem huic imperio ... attulistis; imp. Pomp. 64.

adiungo: qui (vir) tripertitas orbis terrarum oras atque regiones tribus triumphis adiunctas huic imperio notavit; Sest. 129.

dedo: partim unius huius se imperio ac potestati dedidermt; imp. Pomp. 35.

do: tum contra te dedit arma hic ordo consulibus reliquisque imperiis et potestatibus; Phil. II, 53.

fero: deos denique immortalis huic invicto populo, clarissimo imperio ... auxilium esse laturos; Catil. II, 19.

immineo: cum praeposteus terra marique Karthago nixa duabus Hispaniis huic imperio immineret; Balb. 34.

miuitor: quae (urbes) huic imperio maxime minitabantur; imp Pomp. 60.

mitto: unde iterum iam salus huic urbi imperioque missa est; Sulla 23.

nascor: qui (vir) se natum huic imperio putavit; Cael. 59.

oboedio: (dicircone oportuit C. Rabirium) consulum voci atque imperio non oboedire? Rabir. 23. quae natio semper oboedieus huic imperio ... Macedoniam ‖ Macedonica‖ ... tutata est; Piso 84.

pareo: Segestani praetoris imperio parendum esse decreverunt; Verr. IV, 76. cuius imperio parere potissimum velles? Rabir. 22. qui consulari imperio paruerunt; ib. 27. haec (rei militaris virtus) orbem terrarum parere huic imperio coëgit; Muren. 22. ceteras (nationes) ... imperio populi Romani parere adsuefecit; prov. cons. 33.

praebeo: quod videbant ... urbem ipsam imperio domicilium praebere posse; leg. agr. I, 19. numquam haec urbs summo imperio domicilium ac sedem praebuisset; prov. cons. 34.

praesideo: quae (Gallia) semper praesidet at-

que praesedit huic imperio libertatique communi; Phil. V, 37.

sum: Pompeio enim patre, quod imperio populi Romani lumen fuit, exstincto interfectus est patris similimus filius; Phil. V, 39.

timendus: tunc illud vexillum ... vehementer huic imperio timendum Capuae a xviris inferetur; leg. agr. II, 86. nemo sapienter de re publica nostra cogitavit ... quin Galliam maxime timendam huic imperio putaret; prov. cons. 33.

4. **mit Präpositionen:** accedo ad: et Pompeius ad L. Sullae maximum imperium victoremque exercitum accessit; Phil. V, 44.

adiungo ad: ipse autem ... undequinquagesimo die totam ad imperium populi Romani Ciliciam adiunxit; imp. Pomp. 35.

cado sub: qui ... sub populi Romani imperium dicionemque ceciderunt; Font. 12.

certo de: qui de imperio paene certavit; Sest. 59.

decerno de: de imperio ac libertate ... decernite diligenter; Catil. IV, 24.

decerto de: qui cum hac urbe de imperio decertarunt ‖ certarunt‖; leg. agr. II, 51. qui (Annibal) unus cum tot imperatoribus nostris per tot annos de imperio et de gloria decertavit; Sest. 142.

deficio ab: deficere ab imperio ac nomine nostro volebat? Verr. I, 79.

dimico: de: ut ... vos ancipiti contentione districti de imperio dimicaretis; imp. Pomp. 9.

effero ad: qui (populus Romanus) te ... tam mature ad summum imperium per omnis honorum gradus extulit; Catil. I, 28.

fero de: de Cn. Pompei imperiis ... tribuni plebis turbulenti tulerunt; Phil. XI, 18.

flecto ad: qui .. ab omni studio sensuque Poenorum mentis suas ad nostrum imperium nomenque flexerunt; Balb. 39.

mereor de: nemo est ... quin hunc optime de provincia, de imperio, de sociis et civibus meritum esse arbitretur; Font. 15.

mitto cum: mercatorem in provinciam cum imperio ac securibus misimus; Verr. IV, 8. cum inveniretur nemo qui in illa loca cum imperio mitteretur; ib. V, 41. quod ceteros in provinciam eius modi homines cum imperio mittimus; imp. Pomp. 13. quos ad eas per hos annos cum imperio misimus; ib. 65. cum mittantur ‖ immittantur‖ in orbem terrarum xviri summo cum imperio; leg. agr. I, 9. cuius uon in provinciam, sed in ipsa castra xviri cum imperio ... mittuntur; ib. II, 60.

pertineo ad: quae lex ad imperium, ad maiestatem ... pertinet; Cael. 70.

peto ab: omnes ... cives summae rei publicae a consulibus atque a summo imperio petendum esse auxilium arbitrabantur; Sest. 25.

recido in: ne in nutus imperium res recidat, admonemur; har. resp. 53.

redeo ad: QUA RE AD UNUM IMPERIUM PROVINCIAE REDEANT EXERCITUSQUE: har. resp. 40.

sentio de: quod illa gens quid de nostro imperio sentiret ostendit armis; Flacc. 69.

subiungo sub: qui ... urbis ... multas sub imperium populi Romani dicionemque subiunxit; Verr. I, 55.

sum cum: erit tum cousul Hortensius cum summo imperio et potestate; Verr. a. pr. 37. qui esset cum imperio ac potestate; ib. IV, 10. multi domi Cn. Calidii cum potestate atque imperio fuerunt; ib. 44. cum esses cum imperio; ib. V, 74. dum cum imperio fuisti; ib. 75. quod cum imperio fuisti; ib. 76. qui nuper summo cum imperio fuerit; Flacc. 18. erat alius ad portas cum imperio in multos annos magnoque exercitu; sen. 32. ipse autem Caesar ... erat cum imperio; Sest. 41. — in: haec aequitas in tuo imperio fuit; Verr. III, 87. in improbi praesentis imperio maiorem esse vim ..; ib. IV, 89. ut non solum in imperio, verum etiam in stipendiis qualis fuerit intellegatis; ib. V, 33. est in imperio terror; leg. agr. II, 46. quae (omnia) sunt in imperio et in statu civitatis; Muren. 24. erat in eo ... auctoritas tanta quanta in imperio populi Romani; ib. 58. quae (domus) est in imperio; har. resp. 37. cuius (consulis) in imperio ... is se in Italia ‖ idemque in Italia — idemque se in Italia‖ ... is se in publico tuto statuit esse non posse; Piso 29. tamen eum me postea fuisse in maximis imperiis arbitror, ut ..; Planc. 64. omnes enim in consulis iure et imperio debent esse provinciae; Phil. IV, 9. maiestas est in imperio atque in omni populi Romani dignitate; Fr. B, VI, 53.

tollo de: provincias de populi Romani imperio sustulit; Phil. VII, 15.

valeo in: et quouiam auctoritas quoque in bellis administrandis multum atque in imperio militari valet; imp. Pomp. 43.

venio cum: Messanam cum imperio nemo venit quiu viserit ‖ viderit‖; Verr. IV, 7. quod iusto cum imperio ex senatus consulto in provinciam suam venerat; Ligar. 27.

vivo in: soli in istius imperio ea condicione vixerunt, ut ..; Verr. V, 58.

III. **nach Adjectiven und Adverb:** 1. proprius: quod huius imperii disciplinaeque maiorum proprium est; Catil. I, 12.

2. amicus: vir huic imperio amicissimus ... extimescebat; Deiot. 11.

fidelis: quem (Deiotarum) unum habemus ... fidelissimum huic imperio; har. resp. 29. quis ignorat ... urbem Byzantinorum vobis atque huic imperio fidelissimam ... esse vexatam? prov. cons. 5.

gloriosus: nec minus et sibi et huic imperio gloriosnm putavit constitutum a se regem quam constrictum videri; Sest. 58.

infestus: qui (Africanus) duas urbis huic imperio infestissimas ... delevit; Catil. IV, 21.

inimicus: potestis igitur ... inimicissimos huic imperio ac nomini bonis ac fidelibus et sociis et civibus auteferre? Font. 32. ceterae partes a gentibus aut inimicis huic imperio aut infidis ... tenebantur; prov. cons. 33.

insignis: ue quae insignis huic imperio macula atque ignominia suscipiatur; Font. 36.

praesto: si et ex quo fit navis et qui faciunt, imperio tibi tuo, non pretio praesto fuerunt ..; Verr. V, 47.

3. fretus: fretus imperio populi Romani regno paterno atque avito regali otio perfruebatur; Sest. 57.

praeditus: [tu inveutus es qui consulari imperio praeditus ex Macedonia non triumpbares]; Piso 55.

vacuus: ecqui ‖ sed qui‖ locus orbi terrarum vacuus extraordinariis fascibus atque imperio Clodiano fuisset? dom. 24.

4. alienus ab: qui (rex) alienus ab hoc imperio esset; Rab Post. 6.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** amplitudo: tanta enim huius imperii amplitudo ... est; Verr. V, 150.

auctores: bi auctores huius dignitatis atque imperii semper habiti sunt; Sest. 139.

auctoritas: iure auctoritas huius imperii civitatisque maiestas gravis habebatur; div. Caec. 69. nos, qui ... omnis socios in ultimis oris auctoritate nostri imperii salvos praestare poteramus; imp. Pomp. 55. qui (viri) sua dignitate personam populi Romani atque auctoritatem imperii sustinerent; dom. 133.

auxilium: ut illud summum auxilium maiestatis atque imperii ... de re publica tolleretnr; Rabir. 2.

calamitas: ut .. nemo ... ad lamentandam tanti imperii calamitatem relinqnatur; Catil. IV, 4.

ciuis: ut gentem Allobrogum ... in cinere deflagrati imperii conlocarent; Catil. IV, 12.

claustra: urbis maritimas claustris imperii nostri contineri; Flacc. 30.

clavus: quis enim clavum tanti imperii tenere ... posse arbitraretur hominem emersum subito ex diuturnis tenebris? Sest. 20.

clementia: indigne ferunt illam clementiam mansuetudinemque nostri imperii tantam in crudelitatem ... esse conversam; Verr. V, 115.

coudicio: ei ... pretio abs te ius focderis et imperii condicionem redemerunt; Verr. V, 50.

coniuratio: ut ... tum hanc recentem urbis iuflammandae delendique imperii coniurationem ... praedixerint; har. resp. 18.

conservator: cum ... Gai .. Marii, conservatoris huius imperii, monumentum muuicipi ... sedem ad salutem praebuisset; Sest. 116. f. custos; Sest. 53.

conspectus: quae procul erant a conspectu imperii; leg. agr. II, 87.

custos: numquam de C. Mario, custode civitatis atque imperii vestri, in senatu mentio facta est; Quir. 9. pro dei immortales, custodes et conservatores huius urbis atque imperii! Sest. 53. f. propugnator; dom. 129.

decus: quod imperii populi Romani decus ac lumen fuit; Phil. II, 54.

dedecus: volnus illud rei publicae, dedecus huius imperii, ... non iudicium putandum est; Planc. 70.

defensor: si quisquam huius imperii defensor mori potest; Balb. 49.

deletrix: tum est illa ... scelerata et pacne deletrix huius imperii sica deprehensa; har. resp 49.

dicio: hac [virtute] maiores vestri ... bellicossissimas gentis in dicionem huius imperii redegerunt; Phil. IV, 13.

dignitas: de vestri imperii dignitate atque gloria ... videte quem vobis animum suscipiendum putetis: imp. Pomp. 11. quanto vos studio convenit iniuriis provocatos sociorum salutem una cum imperii vestri dignitate defenderc ..? ib. 14. sicut huius imperii dignitas iu summo periculo civium postulabat; Muren. 6. qui ... dignitatem eius imperii, quod erat pcnes ipsos, vendiderunt; Quir. 21. quod pro tantis opibus rei publicae tantaque dignitate imperii uequaquam satis multi cives ... inveuirentur, qui ..; Sest. 1. alienum sibi videri dignitate imperii (acc. c. inf.); prov. cons. 18. f. nomen; Verr. IV, 25. Piso 48.

diuturnitas: qui imperii diuturnitati modum statuendum vetere exemplo putavistis: imp. Pomp. 26. quae [instituta] diuturnitas imperii comprobat; Mureu. 75.

domicilium: hoc domicilium clarissimi imperii, fortunatissimam pulcherrimamque urbem ... conservatam ac restitutam videtis; Catil. III, 1. quorum (civium) ... alter eiusdem imperii domicilium sedisque servaret; ib. 26. ego ... domicilium imperii quinque hominum amentium ac perditorum poena redemi; Sulla 33.

eversores: hocine ut ego uomine appellem eversores huius imperii? Sest. 17.

exemplum: unum aliquem ie ex barbatis illis, exemplum imperii veteris, imaginem antiquitatis, columen rei publicae diceres intueri; Sest. 19.

extremum: nunc denique est perfectum ut imperii uostri terrarumque illarum idem esset extremum; prov. cons. 33.

fama: cum apud exteras nationes imperii nominisque nostri famam ... violaris; Verr. I, 82.

fasces: f. nomen; Verr. V, 97.

finis: idem .. dies et victoribus imperii et victis vitae finem facit; Verr. V, 77. quorum (civium) alter finis veteris imperii non terrae, sed caeli regionibus terminaret; Catil. III, 26. amoenitas eum, credo, locorum, ... finium imperii propagatio retiuet; prov. cons. 29. ut eius gloriae domicilium communis imperii finibus terminetur; Balb. 13. qua fines imperii populi Romani sunt, ea ..; Milo 98. hoc (exercitu) tu arcebis hostem, finis imperii propagabis; Phil. XIII, 14.

firmamentum: est enim ille flos Italiae, illud firmamentum imperii populi Romani, illud ornamentum dignitatis; Phil. III, 13.

fulmina: cum duo fulmina [lumina] nostri imperii subito in Hispania, Cn. et P. Scipiones extincti occidissent; Balb. 34.

genus: quod genus imperii aut quae provincia ... non reperiebatur? Sest. 66.

gloria: ut illis pulcherrimum fuit tantam vobis imperii gloriam traderc; imp. Pomp. 12. certe laudat et nuum (Pompeium) esse in hac civitate dignum huius imperii gloria dicit; har. resp. 51. quorum (exemplorum) est copia digna huius imperii gloria; Sest. 101. f. dignitas; imp. Pomp. 11.

gradus: itaque maioribus uostris in Africam ex hac provincia gradus imperii factus est; Verr. II, 3.

gravitas: qui (maiores) tris solum urbis in terris omnibus ... statuerunt posse imperii gravitatem ac nomeu sustinere; leg. agr. II, 87.

grcmium: ut Thessaloiicenses, positi iu gremio imperii nostri, relinquere oppidum ... cogantur; prov. cons. 4.

hostis: hic [is] ... acerrimum hostem huius imperii [huius urbis] Mithridatem ... defendit; Sest. 58.

infulae: f. insiguia; leg. agr. I, 6.

insignia: his insignibus atque iufulis imperii venditis; leg. agr. I, 6. cumque ad consulare officium ipsis insignibus illius imperii ad meam salutem ... vocarentur; har. resp. 3. qui ... se illis fascibus ceterisque insignibus summi honoris atque imperii ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17.

interitus: euudemque dixisse fatalem hunc animum esse ad interitum huius urbis atque imperii; Catil. III, 9.

ius: quod per te imperii ius ... imminutum est; Verr. IV, 20. sustulisti ius imperii ..; ib. V, 50. id uunc ... iure imperii nostri quot annis usurpatum ... adsecuti sunt; ib. 51. provincias universas ex imperii populi Romani iure sustulerit; Phil. III, 30. omne enim et exercitus et imperii ius amittit is qui eo imperio et exercitu rem publicam oppugnat; ib. X, 12.

labes: an vero tu parum putas investigatas esse a nobis labis imperii tui stragisque provinciae? Piso 88.

latrocinium: cum in eius regnum, bona, fortunas latrociniinm [patrocinium — patrimonium, vim] huius imperii immisisses; dom. 20.

laus: huius autem otiosae dignitatis haec fundamenta sunt ...: religiones, ... provinciae, socii, imperii laus, res militaris; Sest. 98.

lumen: f. decus.

maculae: et has duplicis pestis sociorum, ... imperii maculas teneretis? prov. cons. 13.

magnitudo: quorum (consulum) mentes angustae ... magnitudinem tanti imperii nec intueri nec sustiuere nec capere potuerunt; sen. 10. quem neque imperii nostri magnitudo neque sol ille nec caeli signorumque motus ... movent; Milo 88.

maiestas: cum solus (Sulla) rem publicam regeret ... imperiique maiestatem ... legibus confirmaret; Sex. Rosc. 131. cumque non maiestate imperii, non iure legum, sed ianuae praesidio et parietum custodiis consulis vita tegeretur; Vatin. 22.

mansuetudo: f. clementia.

merces: ea fuit merces imperii, auxilii, iuris ..; Verr. V, 59.

monumenta: est maiestatis, quod imperii nostri ... monumenta evertere ... ausus est; Verr. IV, 88.

naufragium: in hoc portu Athenieusium no-

bilitatis, imperii, gloriae naufragium factum existimatur; Verr. V, 98.

nomen: ubi erit imperii nomen et dignitas? Verr. IV, 25. ut templi dignitas imperiique nostri nomen desideret; ib. 68. cum imperii populi Romani nomen ac fasces essent Syracusis; ib. V, 97. nomen imperii in commune odium orbis terrae vocabatur; leg. agr. I, 2. illuc opes suas deferre et imperii nomen transferre cogitaut; ib. 18. grave est enim nomen imperii; ib. II, 45. qui ... summo autem in amore esse propter nomen ipsum imperii non potuerit; Flacc. 18. ei summi imperii nomine armati totam rem publicam contrucidaverunt; Sest. 24. o nomen nostri imperii! Balb. 13. nomen ac dignitatem imperii regi Aegyptio vendidit; Piso 48. ſ. gravitas.

occasus: totius urbis atque imperii occasum appropinquare dixerunt; Catil. III, 19.

odium: quarum (libidinum) acerbissimum exstat iudicium ... paene ad iustum odium imperii nostri; prov. cons. 6.

ornamentum: id quod ornamentum imperii est; Verr. II, 2.

pars: eis tu nostri imperii partem dedisti; Verr. V, 85. ille populus Romanus ... magna ac multo maxima parte non modo utilitatis, sed dignitatis atque imperii carnit; imp. Pomp. 54.

pericula: cum in maximis periculis huius urbis atque imperii .. caedem a vobis ... depellebam; Flacc. 1.

pestes: cum his, inquam, exitiosis prodigiis ac paene huius imperii pestibus bellum mihi ... dico esse susceptum; har. resp. 4. quantum in illis duabus huius imperii pestibus fuit; Sest. 65.

pignus: quod (Paliadium) quasi pignus nostrae salutis atque imperii custodiis ‖ custodis ‖ Vestae continetur; Scaur. 48.

poenae: nunc vero qui est dolor, victoriae te atque imperii poenas ad eorum arbitrium sufferre! Font. 49.

praesidium: quorum ... alteri nostri imperii praesidio disciplinam suam legesque conservaut; Muren. 74.

principium: nemo sapienter de re publica nostra cogitavit iam inde a principio huius imperii quin ..; prov. cons. 33. qui puertiae tempus extremum principium habuit bellorum atque imperiorum maximorum; Balb. 9.

propugnacula: fuit proprium populi Romani ... propugnaculis imperii sociorum fortunas, non sua tecta defendere; imp. Pomp. 32. ut (coloniae) esse non oppida Italiae, sed propugnacula imperii viderentur; leg. agr. II, 73.

propugnator: de Cn. Pompeio, propugnatore et custode imperii, interficiendo consilia inibantur; dom. 129. qui ubique sunt propugnatores huius imperii; Balb. 51.

quaestor: ‖cum fuerit quaestor non imperii, sed doloris mei‖; scn. 35.

salus: quae (consilia) clam essent inita contra salutem urbis atque imperii; Catil. III, 20. nam quas res ... pro salute huiusce imperii gessimus; Arch. 28. memineram, iudices, divinum illum virum atque ex isdem quibus nos radicibus natum ad salutem huius imperii, C. Marium, ... corpus palndibus occultasse demersum; Sest. 50.

sedes: iam aperte ostendent sibi ... sedem urbis atque imperii ... displicere; leg. agr. I, 18. cum ostenderit nihil esse metnendnm, ... neque aliam sedem imperii nobis consulibus futuram; ib. 24. ſ. domicilium; Catil. III, 26.

severitas: non ego metum ex re militari, non severitatem imperii, non poenam flagitii tolli dico oportere; Verr. V, 138. idque a me et mos maiorum et huius imperii severitas et res publica postulabat; Catil. II, 3.

spes: qui a parentibus spe nostri imperii nostraeque aequitatis suscepti educatique sunt; Verr. V, 123. ut in uno C. Mario spes imperii poneretur; imp. Pomp. 60. ut homines Galli ... spem imperii ac rerum maximarum ... oblatam neglegerent? Catil. III, 22.

splendor: nunc imperii vestri splendor illis gentibus lucem adferre coepit; imp. Pomp. 41. tamen istorum religio sacrorum a splendore huius imperii, gravitate nominis nostri ... abhorrebat; Flacc. 69.

Stator: quem (Iovem) Statorem huius urbis atque imperii vere nominamus; Catil. I, 33.

termini: quorum moenia ... ut Hercules ipse itinerum ac laborum suorum sic maiores nostri imperii ac nominis populi Romani terminos esse voluerunt; Balb. 39.

terrores: duos terrores huius imperii, Karthaginem Numantiamque deleverat (P. Africanus); Muren. 58.

testimonium: cui ... cunctae gentes testimonium huius urbis atque imperii conservati dedisseut; dom. 132.

vestigium: nominis prope Romani memoriam cum vestigio ‖ cum omni vestigio — cum vestigiis ‖ imperii ... esse deletam; Flacc. 60.

vis: vis illa summi imperii tantum potuit, ... ut ..; Verr. II, 14. non tibi idcirco fascis et securis et tantam imperii vim ... datam (esse), ut ..; ib. V, 39.

vox: nou patiar hanc exauditi vocem huius imperi; Fr. B, XVI, III, 2.

2. **mit Präpositionen**: fundi de: de nostra vero re publica, de nostro imperio ... fundos populos fieri uoluerut; Balb. 24.

similitudo in: atque ut duorum Epicnreorum similitudinem in re militari imperioque videatis; Piso 92.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: abiudicari: nulla res ... fuit quae non ab eo imperio istius abiudicaretur; Verr. a. pr. 13.

adduci: si omnes (civitates) imperio, metu, vi ... adductae [tibi] pecuniam ... contulerunt; Verr. II, 145. pecuniam statuae nomine dederit vi atque imperio adductus; ib. 153.

adiungi: qui (ager) L. Mummii imperio ac felicitate ad vectigalia populi Romani adiunctus est; leg. agr. I, 5.

amittere: ut ... non modo ius suum fortunasque omnis eorum imperio amittant ..; Verr. a. pr. 53.

arcessi: ut arcessitus imperio populi Romani viderer; dom. 71.

auferre: unde nihil eius modi rerum de publico per vim, nihil occulte, nihil imperio, nihil gratia ... posset auferre; Verr. II, 88. ex aede Liberi simulacrum Aristaei non tuo imperio palam ablatum est? ib. IV, 128.

cogere: si hoc non est vi atque imperio cogere invitos lucrum dare alteri; Verr. III, 71. una civitas ... prope menstrua cibaria praetoris imperio donare Apronio cogitur; ib. 72. frumenti tantus numerus imperio tuo datur et cogitur; ib. 73. cum (cognoverit) tanta praemia civitates vi atque imperio ... dare coactas? ib. 143.

compilare: qui praeteriens ... palam per potestatem, uno imperio, ostiatim totum oppidum compilaverit? Verr. IV, 53.

confici: bellum cum maximis Syriae gentibus *et* tyrannis ‖ ac tyrannis ‖ consulari exercitu imperioque confectum; prov. cons. 15.

coniungi: quas (Gallias) hoc tempore uno imperio videmus esse coniunctas; prov. cons. 3.

continuari: cuius familia ‖ cuius ex familia ‖ ... usque ad hoc tempus honoribus, imperiis, rerum gestarum gloria continnata permansit; Flacc. 25.

dari: ſ. cogere; Verr. III, 73.

deportari: Agyrio similiter istius imperio vasa ... deportata sunt; Verr. IV, 50.

deterrere: is qui multos in istum testis imperio et potestate deterruit; Verr. III, 122.

eripi: ita ab una civitate, vi, minis, imperio iniuriaque praetoris eripiuntur tritici medimnum XXXIII; Verr. III, 73. teque (video) ista simulatione emptionis vi, metu, imperio, fascibus ab homine eo ... eripnisse; ib. IV, 14.

erudiri: cuius adulescentia ... non alienis praeceptis, sed suis imperiis ... est erudita; imp. Pomp. 28.

esse: ut imperio nostro quam ornatissimi ... essent; Verr. IV, 134. qui alterum se Verrem cum luxuria ac nequitia tum etiam imperio putaret; ib. V, 87.

expellere: negas ‖negat‖ esse eiusdem severitatis Catilinam exitium rei publicae ... molientem verbis et paene imperio urbe expulisse; Muren. 6.

fieri: cogouoscere potuistis ... neminem ... senatorem factum esse gratis, ... neminem nisi istius imperio aut litteris; Verr. II, 120. omnia legum imperio et praescripto fieri videbitis; Cluent. 147. haec clarissimi viri, P. Servilii, imperio et victoria ‖P. Servilii i. e. v. clarissimi viri‖ vestra facta sunt; leg. agr. II, 50.

florere: quae (Graecia) quondam opibus, imperio, gloria floruit; Flacc. 16. quae (Graecia) etiam imperio et bellica laude floruit; ib. 64.

geri: eaque omnia ... consilio et imperio et felicitate L. Sullae gesta esse intellego; Sex. Rosc. 136. quas res gessisti imperio, exercitu, provincia consulari? Piso 38.

iuferre: ſ. prohibere; har. resp. 3.

iustrui: quae (Graecia) quidem nunc M. Bruti imperio, auctoritate, copiis non instructa solum, sed etiam ornata tendit dexteram Italiae; Phil. X, 9.

laetari: uulla gens est quae non ... ita pacata (sit), ut victoria nostra imperioque laetetur; prov. cons. 31.

liberari: ob eas res senatum existimare et iudicare eorum trium imperatorum virtute, imperio ... populum Romanum ... servitute liberatum ..; Phil. XIV, 37.

licere: te cousule, tuis edictis et imperiis, senatui populoque Romano non est licitum ... subveuire; sen. 16.

locare: itaque tolleudam (basim) istius imperio locaverunt; Verr. IV, 79.

miscere: qui (homines) ... iniquis imperiis rem publicam miscerent; leg. agr. II, 91.

moveri: quis cuim esset ... qui eiusdem vi et imperio non moveretur? Verr. I, 74.

multari: multos civis Romanos ... istius imperio ... morte esse multatos; Verr. I, 14.

obtinere: cum Asiam provinciam cousulari imperio obtiueres; Flacc. 85. cousularem homiuem cousulari imperio provinciam Asiam obtiuentem Samiario exsuli tradidit; Phil. XI, 5.

oppugnare: qui eo imperio et exercitu rem publicam oppugnat; Phil. X, 12.

ornari: ego cum ‖enim‖ vestris armis armatus sim ‖armatus‖ insignibusque amplissimis ornatus, ‖exornatus,‖ imperio, auctoritate; leg. agr. II, 101. ſ. instrui.

perficere: perfecerat iste imperio, ut ... renuntiaretur; Verr. II, 127.

profiteri: iugera professi sunt omnes aratores imperato atque instituto suo; Verr. III, 112.

prohibere: nisi ... illam rem imperio edictoque prohibuisset; Verr. II, 160. qui quae suo ductu et imperio cruento illo atque funesto supplicia neque ... prohibere neque ... iuferre potuerunt; har. resp. 3.

redire: ex qua (provincia) aliquot praetorio imperio, consulari quidem nemo rediit, qui incolumis fuerit; Piso 38.

revelli: quae tabula tum imperio tuo revolsa ... est; Verr. II, 112.

servare: aut quam facile imperio atque exercitu socios et vectigalia conservaturus sit qui ..? imp. Pomp. 45.

suscipi: in quo nihil more, ... contra improbe ... omnia, conspiratione ‖ rapide omnia, omnia conspiratione, ‖ imperio, auctoritate, spe, minis videtis esse suscepta; Scaur. 37.

teneri: cuius (Pompei) tres triumphi tenes essent totum orbem terrarum nostro imperio teneri; Balb. 16. exterae nationes ... imperiis et praesidiis tenentur; Phil. X, 10.

tolli: istius imperio Syracusis Marcellia tollnntur; Verr. II, 51. Mercurium ... huius vi, scelere imperioque esse sublatum; ib. IV, 84.

vetare: cum senatus equitesque Romani fiere pro me ... edictis atque imperiis vetarentur; Quir. 13. qui pro me patres conscriptos deprecari et populo supplices esse edictis atque imperio vetareut; dom. 113.

vexari: quae (Macedonia) nunc consulari imperio atque exercitu ita vexata est, vix ut ..; prov. cons. 5.

violari: at hic quidem ... suorum servorum manibus nuutio atque imperio tuo violatus esset; Quinct. 83.

2. Ψπροῤῥήσεις: aute: omuis ager Siciliae civitatum decumanus est, itemque ante imperium populi Romani ipsorum Siculorum voluntate et institutis fuit; Verr. III, 13.

causa: cum communis salutis atque imperii tua ipsius hominis causa ... optare debetis; imp. Pomp. 48. ſ. II, 1. orno.

cum (qui. II, 4. mitto, sum, veuio cum): cum exercitu imperioque invasisses; Verr. I, 54. quam (provinciam) tu cum imperio obtinebas? ib. V, 46. quacumque velint summo cum imperio iudicioque rerum omnium vagari ut liceat; leg. agr. II, 34. quid censetis, cum isti xviri cum imperio, cum fascibus ... per [totum] orbem terrarum vagabuntur? ib. 45. si concessum sit inimicis Cn. Pompei cum imperio ... uon solum illis in locis vagari; ib. 54. [ut volitaretis interea per gentis, per regna omnia cum imperio summo]; ib. 99. quem nuper summo cum imperio libentissime viderit (Gallia Transalpina); Muren. 89. qui provincias cum imperio obtinerent; Sest. 128. qui togatus in re publica cum potestate imperioque versatus sit; Phil. I, 18.

in: num quae in tuo imperio pecuniae ... coactae sunt? Verr. III, 212. ita se in isto infinito imperio M. Antonium gessisse; ib. 213. te in praetura atque imperio tot res ... coëmisse? ib. IV, 8. hanc tu tantam religionem si tum in imperio ... nou pertimescebas; ib. 78. tam diu in imperio suo classem iste praetor diligens vidit; ib. V, 86. multum vero haec eis iura profuerunt in istius imperio ac potestate! ib. 124. illa ... cognutio quos tandem fructus huiusce necessitudiuis in istius imperio tulit? ib. 125. carcer ille ... in istius imperio domicilium civium Romanorum fuit; ib. 143. ut aliquando in otio possit esse, praesertim in imperio ac dignitate; leg. agr. II, 9. quod si maiores nostri existimassent quemquam in tam inlustri imperio ... M. Bruti aut P. Rulli similem futurum; ib. 89. ut ... in imperio atque in publica dignitate omnia ad gloriam splendoremque revocarent; Flacc. 28. an tum in tanto imperio tantaque potestate non diels me fuisse regem, nunc privatum regnare dicis? Sulla 21. cum ipse imperator in toto imperio populi Romani unus esset; Ligar. 7.

ob: ob imperia, ob iudicia pecuniae dabantur; Verr. II, 26.

per: quas (statuas) inviti, per vim atque imperium dedisseut; Verr. II, 161.

pro: qui haec ... ageret, pro imperio et potestate; Verr. IV, 49. cum paludatus exisset votaque pro imperio suo communique re publica nuncupasset; ib. V, 34. pro imperio, pro exercitu ...

mei consulatus memoriam postulo; Catil. IV, 23. ne quis se pro nostro imperio in periculum capitis atque in vitae discrimen inferret; Balb. 25. ne quis vir ... pro nostro imperio periculo suo dimicaret; ib. 25.

propter: cum ab omnibus non solum ... propter imperium ... metueretur; Verr. III, 130.

sine: atque hanc Macedoniam ... etiam sine imperio per legatos ... tuebamur; prov. cons. 5. quae est enim ratio aut qui potest fieri ut sine imperio teneatur exercitus? Phil. XI, 20.

impero, auferlegen, aufbürden, verfchen, befehlen: I. **absolut**: 1. **unperſönlich**: a. **ſubſtantiviſch**: si nimis arrociter imperando sociis iu tantum addnctus periculum videretur; Verr. I, 70. non solum acstimandi frumenti modus non fuit, sed ne imperandi quidem; ib. III, 225. reprimebat enim tibi et imperandi vim et rogandi conatum praeclara illa ... cybaea; ib. V, 59. ut ... segniores posthac ad imperandum ceteri siut; Font. 17.

b. **verbal**: docuit maiores nostros, quam praeclarum esset exteris gentibus imperare; Verr. II, 2. tam iuique iure sociis atque amicis imperari; ib. 164. hoc ... est profectum .. ab ea civitate, cui imperabatur; ib. III, 189. cum ... in eum locum quo imperabatur portare nollet; ib. ita enim mandatum atque imperatum est; ib. IV, 17. neque hoc dico ceteris non recte imperatum (esse); ib. 53. dicunt contra, quibus invitissimis imperatum est; Font. 14. quod non licuerit imperare; Flacc. 27. num ut gladiatoribus imperari solet, ferrum non recepit? Sest. 80. primum verbi genus hoc COMMERANTO ... imperantis est, non precantis; Balb. 36. uidites veteranı ... volebant sibi ab illo imperari; Phil. XI, 20.

2. **perſönlich**: alqs: quod acrius imperavi; Verr. I, 70. quam diu adsunt ei, qui imperant; ib. 88. in sorte. cui iuperare potuerat ‖ non poterat ‖ exspectabant ..; ib. II, 127. an tibi aut ‖ aut ‖ cui tu imperasses adnumerare pecuniam; ib. 144. tam iste magna voce Venerin imperat, ut Xeno audiret; ib. III, 55. istum autem contra foedus .. Tauromenitanis imperasse ..; ib. V, 30. qui ex foedere ipso navem vel usque ad Oceanum, si imperassemus, ... mitterc debuerunt; ib. at eis non modo imperasti, verum etiam ... addidisti; ib. 53. classi populi Romani Cleomenem Syracusanum praeesse iubet atque imperare; ib. 82. si harum ipsarum civitatum militibus, navibus ... Syracusanus Cleomenes issus est imperare; ib. 84. exercitus praeterea ... hiemavit in Gallia, M. Fonteio imperante; Font. 16. ut aliquando vere vidcremur omuibus gentibus ac nationibus terra mariquc imperare; imp. Pomp. 56. iubet ferre de his legem curiatam: ‖ legem de his curiatam: ‖ praetori imperat ‖ [praetori imperat] ‖; leg. agr. II, 28. num dubitas id me imperante facere, quod ..? Catil. I, 13. si imperare velis; ib. IV, 7. populus enim Romanus aperuit Lucullo imperante ‖ p. Lucullo imperante ‖ Pontum; Arch. 21. poposcit, imperavit, eripuit, coëgit; Scaur. 18. si, ut imperes, non audict; Phil. V, 25. sed vincam animum mihique imperabo; ib. XII, 20.

civitas: quae (civitas) propter virtutem omnibus nationibus imperat; Verr. IV, 81.

dominus: nec imperaute nec sciente nec praescute domino; Milo 29.

magistratus: nisi ut magistratus in provinciis non audeaut imperare sociis, quod ex usu rei publicae sit; Fr. A, III, 19.

maiores: maiores quidem nostri non modo, ut liberi essent, sed etiam, ut imperarent, arma capiebant; Phil. VIII, 12.

populus: quem (populum Romanum) di immortales omuibus gentibus imperare voluerunt; Phil. VI, 19.

praetor: quid interest utrum praetor imperet vique cogat ..? Verr. II, 43. quibus (Mamertinis) superiores omues [praetores] item ut ceteris imperarant; ib. V, 53.

II. **mit Ergänzung**: 1. **ut**: servis suis Rubrius ut ianuam claudereut ... imperat; Verr. I, 66. his imperat, ut se ipsum neglegant; ib. 67. eis ut absentem Heraclium condemnent imperat; ib. II, 42. ut pecuniam conferrent ... imperasti; ib. 145. imperat Agyrinensibus, ut decumas ipsi publice accipiant; ib. III, 71. quam ob rem imperabas ut adderent? ib. imperas ut decumas accipiant; ib. 72. imperat . ., ut iu medimna singula dentur Apronio HS; ib. 73. Calactinis quam ob rem imperasti anno tertio, ut ... darent; ib. 101. imperasse ut ... lecti sternerentur; ib. 105. ci palam imperat, ut ... curaret; ib. IV, 50. sibi istum negotum dedisse atque imperasse, ut ... conquireret; ib. 50. Archagatho imperat, ut illis aliquid ... daret; ib. 53. imperat suis, ut id ... deferrent; ib. 65. imperat magistratibus, ut eam demoliantur; ib. 75. signum ut demolirentur et Messanam deportarent, imperavit; ib. 84. cum iste imperat lictoribus, ut Sopatrum ... deiciant; ib. 86. imperasse eum, qui summam potestatem haberet, ut decerneretur; ib. 141. Verres post imperium constitutum primus imperavit, ut ea pecunia ... adnumeraretur; ib. V, 60. imperat Centuripinis, ut is victu ... adhiberetur; ib. 70. et clara voce ei ‖ et ei clara voce — et clara voce ‖ imperavit, ut eum ... occideret; Caeciu. 22. Antiocho Acbutii servo se imperasse ‖ servo imperasse ‖, ut ... invaderet; ib. 25. et ab eodem sibi esse imperatum, ut ... curaret; Cluent. 25. ita cogit atque imperat, ut ..; leg. agr. II, 47. sed ei medico ... imperasti, ut venus hominis incideret; Piso 83. utique C. Pansa A. Hirtius consules ... quaestoribus urbis imperent, ut ..; Phil. IX, 16.

2. **accus. (nom.) c. infin.**: per vim ad eum ... Rubrium deduci imperavit; Verr. I, 65. quem (numerum) ei civitati imperas emeudum; ib. III, 173. qui ... verum etiam Marcellia tolli imperarit; ib. IV, 151. in has lautumias ... etiam ox ceteris oppidis Siciliae deduci imperantur; ib. V, 68. quod eodem ceteros piratas coudi imperarat; ib. 69. qui ... produci atque in carecrem coudi imperavit; ib. 76. princeps Clcomenes in quadriremi Centuripina maluin crigi, vela fieri, praecidi ancoras imperavit; ib. 88. iste hominibus miseris iunocentibus iuici catenas imperat; ib. 106. ipsos in lautumias adduci imperabat; ib. 146. quod fistulas ... praecidi imperarat; Rabir. 31. non hunc in vincula duci ... imperabis? Catil. I, 27. sed etiam describi ab omnibus librariis (tabulas), dividi passim et pervolgari atque edi populo Romano imperavi; Sulla 42.

III. **mit Object**: alqd: quando id, quod imperaretur, recusavit? Verr. II, 5. qui quod imperatum esset iudicarent; ib. 41. ne iu ccllam quod imperatur aestimeut; ib. 147. facturos se, si quid imperasset, studiose pollicerentur; ib. 172. tantum decumanis dedit, quantum iste imperavit; ib. III, 55. quod eis plus frumenti imperabatur; ib. 57. virgarum metu Agyrinenses quod imperatum esset facturos se esse dixerunt; ib. 70. accipite nunc quid imperari; ib. 71. quae tu palam egisti, in conventu imperasti; ib. 73. tantum exprimi frumenti quantum Apronius imperasset; ib. 105. si ... quod Apronius imperasset necesse fuisset dare; ib. 113. cum ob iudicandum aut decernendum aut imperandum aliquid ... pecuniam accepcrat; ib. 156. quod praeterea Verres imperat; ib. 201. neque enim id, quod debebatur, sed quautum commodum fuit, imperavit; ib. 225. reperietis quinquiens tanto ... amplius istum ... civitatibus imperasse; ib. 225. si ... et tanto plus ... imperavit? ib. pronuntiat quid sibi imperatum esset; ib. IV, 51. vix erat hoc plane imperatum; ib. 86. maximae et locupletissimae civitati Mamertinae nihil horum imperavisti; ib. V, 43. cur his quicquam praeterea ex alio genere imperasti? ib. 53. quibus multa rei publicae causa invitissimis

imperata sunt; Fout. 17. imperaverunt pro dignitate sua quod visum est; ib. 18. imperabitur aliquid muneris; leg. agr. II, 46. in quo (consulatu) ego imperavi nihil et contra patribus conscriptis ... parui; Sulla 21. est enim lex nihil aliud nisi recta et a numine deorum tracta ratio, imperans honesta, prohibens contraria; Phil. XI, 28. ſ. navem; Phil. XI, 30.

cenam: puerum vocaret, credo, cui cenam imperaret; Sex. Rosc. 59.

classem: itaque ipse ... classem tamen isdem istis civitatibus imperavit; Flacc. 29.

decumas: hinc cum ... alterae (decumae) novis institutis propter annonae rationem imperentur; Verr. III, 227.

denarios: singulis censoribus denarii trecenti ... imperati sunt; Verr. II, 137.

dimidium: dimidium eius, quo Pompeius erat usus, imperavit; Flacc. 32.

frumentum: ſ. **frumentum,** II, 1. impero (23 St.) S. 389.

genus: emendi duo genera fuerunt, unum decumanum, *imperatum* alterum; Verr. III, 163.

medimna: ei cum pro iugeribus quinquagiuta medimna DCC decumae imperarentur; Verr. III, 56.

modios: huic iste ... cum sexagena milia tritici modium imperavisset; Verr. III, 170. quibus (Halaesinis) sexagena milia modium imperata erant; ib. 171. quos (modios) tibi impero; ib. 197.

muss: ſ. alqd; leg. agr. II, 46.

navem: navem imperare ex foedere debuisti; Verr. IV, 21. hanc (navem) Reginis ... publice ... imperavisti; ib. V, 47. at euim idcirco navem Mamertinis non imperasti, quod sunt foederati; ib. 49. quod eis navem contra pactionem foederis imperarint; ib. cur Tauromenitanis item foederatis navem imperasti? ib. Mamertinis navem imperare ausus es; ib. 59. quibus ei videatur, navis, nantas, pecuniam ceteraque, quae ad id bellum gerendum pertineant, ut imperandi in Syria, Asia, Bithynia, Ponto ius potestatemque habeat; Phil. XI, 30. ſ. numerum; Verr. V, 43.

nautas: ſ. navem; Phil. XI, 30.

numorum: tanto numero frumenti lucri uomine imperato et expresso; Verr. III, 73. ut naves civitatibus certusque numerus nautarum militumque imperaretur; ib. V, 43. maximum frumenti numerum ad Hispaniense bellum tolerandum imperavit; Font. 13.

nummos: non est satis: nummi praeterea imperantur; Verr. III, 73.

obsides: idem Cretensibus ... spem deditionis non ademit obsidesque imperavit; imp. Pomp. 35.

operas: publice coactis fabris operisque imperatis; Verr. V, 48.

pecuniam: cum eius apparitores ... pecunias impereut; Verr. III, 87. classis nomine pecuniam civitatibus imperatam queruntur; Flacc. 27. cum enim genus iuperatae pecuniae suscipit; ib. 33. at enim negas fratrem meum ... pecnniam ullam in remiges imperasse; ib. 33. eundem ... certam Achaeis in annos singulos pecuniam imperavisse; Sest. 94. statim *** nondum commemoro rapinas, non exactas pecunias, non captas, non imperatas; Piso 38. ait enim ... decumas imperatarum pecuniarum ‖decumas imperatorum pecuniam‖ sibi coëgisse; Rab. Post. 30. ſ. navem; Phil. XI, 30.

remiges: cum L. Flaccus in Asia remiges imperabat; Flacc. 30. tamen Flacci consilium in remigibus imperandis reprehendetur? ib. 31.

res: hunc Cn. Pompeius ... certis rebus imperatis regnare iussit; Sest. 58.

sumptum: illam rationem in imperando sumptu et Pompeius et Flaccus secutus est; Flacc. 32.

tributum: itaque in tributis imperandis tantum oneris plehi imponehatur; Verr. II, 138. ut ex isdem praediis et Apollouide ‖Apolloniae‖ et Romae imperatum esset tributum; Flacc. 80.

triticum: huius imperati [in annos singulos] tritici modium DCCC milia; Verr. III, 163. pretium autem constitutum ... imperato (tritico) HS III S; ib.

impertio, zutheilen, gewähren: alqd: sit hoc sane leve, quod non ita est, quoniam optimo cuique impertitur; Sest. 115. ſ. laudem. tempus.

civitatem: etenim cum mediocribus multis ... gratuito civitatem iu Graecia homines impertiebant; Arch. 10.

commoda: si ... contra commoda ... ab eo (love) nobis dari atque impertiri videmus ...; Sex. Rosc. 131.

diem: tu Syracusanos unum diem festum Marcellis impertire noluisti; Verr. II, 51.

dolorem: verum tamen dolorem suum nemini impertiebat; Verr. II, 84.

fructum: non quo aut ipse haec dici quam existimari malit aut ego hunc laudis fructum praesenti libenter impertiam; Sest. 87.

laborem: ut meum laborem hominum periculis sublevandis non impertiam; Muren. 8.

laudem: atque ut omnes iutellegant me L. Lucullo tantum impertire laudis, quantum ..; imp. Pomp. 20. atque etiam viro forti, conlegae meo, laus impertitur, quod ..; Catil. III, 14. quibus L. Lucullus tantum *huic* ‖ei‖ laudis impertit, quantum .. ‖quibus legato Lucullus tantum laudis‖; Muren. 20.

partem: quae (cogitationes) mihi nullam partem neque nocturnae neque diurnae ‖neque diurnae neque nocturnae‖ quietis impertiunt; leg. agr. II, 5. oneris mei partem nemini impertio, gloriae bouis omnibus; Sulla 9.

tempus: qui tantum potuit impertire huic studio temporis; Balb. 3.

impetro, bewirken, erlangen, erreichen, Erfolg haben: I. **absolut:** alqs: cine qui postulabant indigni erant qui impetrarent? Sex. Rosc. 119. dixit idem Dolabellam impetrasse; Verr. I, 99. petit a me Habonius ..; facile impetrat; ib. 149. ego iam pridem ab eo ... peto ... et adhuc impetrare non possum; ib. II, 29. illi eum commonefaciunt ut ... utatur instituto suo ...: impetraut; ib. 41. non impetrat, cum hoc diceret ei Metellus; ib. III, 152. homo amentissime, quid putasti? impetraturum te? ib. IV, 19. verum fac te impetravisse; ib. 19. postquam non impetravit; ib. 149. quid attinuit te ... postulare, ut adderet in iudicium INIURIA, et quia non impetrasses, tribunos pl. appellare? Tull. 38. utrum ille ... idoneus non est qui impetret? imp. Pomp. 57. haec si tecum, ut dixi, patria loquatur, nonne impetrare debeat? Catil. I, 19. a Q. Metello Piso ... neque per se neque per Lucullos impetravisse? Arch. 26. quare negas, quod pro Cispio commendarim, impetrare potuisse? Planc. 75. si nemo impetravit; Ligar. 30.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** si vir amplissimus, cui nihil est quod roganti concedi non iure possit, de aliquo, ut dicis, non impetravit; Planc. 25.

2. **ut:** verum si a Chrysogono, iudices, non impetramus, ut ..; Sex. Rosc. 150. impetrat a senatu, ut dies sibi prorogaretur; Verr. I, 98. impetrant, ut ne iurent; ib. 123. cum ab eo ... non impetraret, uti se ... duceret ‖educeret.‖; ib. II, 29. quod Halaesini ... Romae impetrarant, ut apud se ... liceret; ib. 122. utique ei locus primus constituretur ... impetravit; Cluent. 56. qui cum ab equite Romano splendido et forti, M. Paconio, non impetrasset, ut ..; Milo 74. ſ. III. alqd; Verr. III, 115. Tull. 6. Cluent. 118.

3. **ne:** nam ceteri quoque impetrant, ne retineantur; Verr. II, 71. ſ. III. alqd; Verr. V, 51.

III. **mit Object:** alqd: multo iniquiora Naevius impetrabat; Quinct. 70. vix medius fidius tu, Fanni, a Ballione ... hoc et postulare auderes et impetrare posses, quod ..; Qu. Rosc. 50. „non enim“

inquit ‚illud peto, quod soleo ... impetrare"; div. Caec. 23. si tu hoc a me non impetras; Verr. II, 29. quod ab eo pridie ... Heraclius impetrare non potuerat, id ..; ib. 42. hoc vix ab Apronio ... impetratum est. id cum impetrabatur, hoc videlicet impetrabatur, ut ... liceret; ib. III, 115. id si impetrassent; ib. IV, 113. ne haec biremis ascriberetur, si id ullo modo possent a nostris maioribus impetrare; ib. V, 51. unum hoc abs te, L. Quincti, pervelim impetrare, ... ut ita tibi multum temporis ad dicendum sumas; Tull. 6. eo non addito nihilo minus tameu ita dicis, quasi id ipsum, a quo *depulsus* es, impetraris? ib. 39. a Lentulo autem ... facile hoc, iudices, impetrabo, ut ..; Cluent. 118. cum a vobis quoque ipsis hoc impetrari sit acquissimum, ib. 142. ac tum quidem Trallianl ... a Flacco tameu omnia ... impetraverunt; Flacc. 59. ut nescio quid a te impetratum esse videatur; ib. 83. hoc cum a vobis impetrare causa ipsa debet; Sulla 93. idque ... ab Heraclensibus impetravit; Arch. 6. quod illa, nisi a viris honestissimis, ... numquam impetravisset; Cael. 63. qui nihil a iudicibus debeam umquam impetrare; Planc. 75. id ne impetremus oppugnabis; Ligar. 13. si hoc non impetro; Phil. I, 27. idque a me impetrasti ‖impetras‖ ..; ib. II, 9. igitur a quo vivo nec praesens nec absens rex Deiotarus quicquam aequi boni impetravit, apud mortuum factus est gratiosus; ib. 94. quo impetrato quid est quod metuat? ib. VIII, 27. qui id a me peteres, quod a te Boculus numquam impetrasset? Fr. B, VIII, 20.

beneficium: in quo ... et unus quisque studio et suffragio suo viam sibi ad beneficium impetrandum munire possit; leg. agr. II, 17.

honorem: ut vester honos ... nec diuturnis precibus effagitatus, sed dignitate impetratus esse videatur; leg. agr. II, 3.

iudicium: C. Gallus ... a suo familiarissimo L. Metello iudicium ex edicto non potest impetrare; Verr. III, 152.

ius: non praetorem modo a quo ius impetraret invenire potuit; Quinct. 96.

liberationem: cum a te non liberationem culpae, sed errati veniam impetravissent; Ligar. 1.

navem: quo tempore in tanta inopia navium ... tamen ab eis (navis) impetraretur; Verr. V, 59.

pecuniam: compellarat hospitem praesens, computarat, pecuniam impetrarat; Phil. II, 94.

rem: quam rem facile a praetore impetrassent; Quinct. 33.

veniam: s. liberationem.

impetus, Angriff, Andrang, Drang, Trieb: I. **absolut:** 1. convertit; quod si omnis impetus domesticorum hostium, deprulsus a vobis, se in me unum convertit; Catil. III, 28.

est: quos illorum animos, quos impetus ... fore putatis? leg. agr. II, 96.

exsistit: cum totius impetus belli ad Cyzicenorum moenia exstitisset ‖ constitisset ‖; Muren. 33. neque umquam ex illo delendi huius imperii tam conceleratus impetus exstitisset, nisi ..; Cael. 14.

navigat: quis enim ... tam brevi tempore tot loca adire ... potuit, quam celeriter Cn. Pompeio duce tanti belli impetus navigavit? imp. Pomp. 34.

valet: incursus et impetus non valebit? Caecin. 45.

2. sum: nolite, iudices, arbitrari hominum illum impetum et conatum fuisse; Sulla 76.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** appello: ut incursionem potius seditionis, vim multitudinis, impetum tribunicium, quam iudicium appellandum putem; Cluent. 103.

averto: qui (C. Caesar) M. Antonii impetus nefarios ab urbe in Galliam averlit; Phil. V, 28.

cohibeo: nisi unus adulescens illius furentis impetus crudelissimosque conatus cohibuisset ..; Phil. III, 5. cuius si acerrimum impetum cohibere Pansa potuisset, uno proelio confecta res esset; ib. XIV, 26.

comparo: cum tu ... in consules ... repentinos impetus comparares; dom. 13.

comprimo: duobus inceptis verbis omnem impetum gladiatoris feroclamque compressi; har. resp. 1. nisi se Ille in scalas tabernae librariae conlecisset eisque oppilatis impetum tuum compressisset? Phil. II, 21.

conligo: alteri se Brutus obiecit impetumque furentis ... vitae suae periculo conligavit; Phil. XI, 4.

converto: non sentiunt ... illius furentis ac volatlcos impetus in se ipsos posse converti; har. resp. 46.

depello: sic ab huius nunc capite Gallorum impetus terroresque depellit; Font. 44. f. I, 1. convertit.

deprecor: ut eorum iratos animos atque horribilis impetus deprecetur; Font. 36.

dico: causam fugae dicitis eandem quam omues intellegimus, ... incursionem atque impetum armatorum; Caeciu. 44.

excipio: acerrimumque impetum moenibus ... exceperunt; Verr. II, 159. omnemque impetum discordiarum ... excepi meo corpore; dom. 63. cum ... inflammatum in bonos omnis impetum meo corpore excepi; ib. 76.

facio: s. **facio,** III. impetum (21 S.) S. 304, b.

frango: frangetis impetum vivi, cuius vix sustinetis furias insepulti? Milo 91.

fngio: neque ei tam praesonum impetum fugiebant, quam imperatorem sequebantur; Verr. V, 90.

habeo: vehementis habeat (invidia) repentinos impetus; Cluent. 5.

immitto: tu illos impetus perditorum hominum ... in nostras domos immisisti; Phil. II, 91.

incito: s. retardo; Phil. V, 23.

metuo: nullam vim, nullum impetum metuo; dom. 44.

paro: tum in me impetus conductorum hominum quasi in tyrannum parabatur; Phil. XIV, 15.

perhorresco: is nunc impetum civium ... perhorrescit ‖pertimescit‖; Rabir. 36.

pertimesco: qui (miles) hostium impetum vimque pertimuit; Cluent. 128. fortasse minus erunt ... mihi populares impetus pertimescendi; Catil. IV, 9. horum ego cogitationem non vereor; impetum pertimesco; Phil. XII, 29.

pono: nocturnum impetum in urbem Asiae clarissimam (ponite ante oculos); Phil. XI, 7.

propono: vos ante oculos animosque vestros tota Sicilia decumanorum hos impetus ... proponite; Verr. III, 58.

propulso: ut ... inimicorum impetus propulsare possim; Muren. 2. qui cum ... popularis impetus populari praesidio propulsare possem ..; prov. cons. 41.

refugio: impetum armati Antiochi ceterorumque tela atque incursum refugit; Caecin. 22.

repello: M. Manlius cum ab ascensu Capitolii Gallorum impetum reppullsset; dom. 101.

reprimo: tamen impetus hostium repressos esse intellegunt ac retardatos; imp. Pomp. 13. at vero qui horum impetus et conatus represseruut ..; Sest. 139.

retardo: ut istius, credo, animos atque impetus retardaret; div. Caec. 33. hoc adventu P. Sestii tribunorum plebis novorum ... reliquaeque coniurationis impetus et conatus sunt retardati; Sest. 11. incitatos latronum impetus retardavit; Phil. V, 23. Caesaris enim .. virtus latronis impetus crudelis ac furibundos retardavit; ib. XIII, 19. f. reprimo; imp. Pomp. 13.

sedo: cum ... impetum improborum virtute sedavit; Sest. 62.

sequor: te, nomen, imperium, vocem, aspectum, impetum tuum ... omnes boni sequebantur; har. resp. 22.

video: non impetum repentinum (videtis)? Sex. Rosc. 98.

vito: cum et vitandi illorum impetus potestas adempta nobis erit; Quinct. 8. nullam vim, nullos impetus, nullum vitae discrimen vitandum unquam putavit; sen. 20.

2. **Ablativ**: libero: cum ... copias fudit Syriamque immani Parthorum impetu liberavit; Phil. XI, 35.

3. **mit Präpositionen**: abstraho ab: atque is ab hoc impetu abstractus consilio et copiis Caesaris ... minuit audaciam; Phil. III, 31.

armo contra: si dilecta inventus ... contra Milonis impetum armata est; Milo 67.

concurro, confligo contra: sed contra impetum istorum ‖ contra impetum istum illorum ‖ impetu ego nostro concurram atque confligam; Scaur. 20.

eripio ex: populi Romani laus est urbem ... ex omni impetu regio ... ereptam esse atque servatam; Arch. 21.

loquor de: de impetu animi loquor; Cael. 76.

obicio contra: primum obicitur contra istorum impetus Macedonia; Font. 44. — in: numquam me ... in hos protligatorum hominum cotidianos impetus obiecissem ‖ coniecissem ‖; Arch. 14

oppono ad: ad omnis enim meos impetus quasi murus quidam boni uomen imperatoris opponitur; Verr. V, 2.

requiro in: tamen nos in impetu tanto nos impetu ‖ studiorum et motu temeritatis modum aliquem ... requiremus? Planc. 15.

servo ex: f. eripio ex.

III. **nach Adjectiv**: levis ad: quae mihi ... ad motum animi et ad omnem impetum dicendi contentionemque leviora (sunt); Deiot. 5.

IV. **Umfang**: 1. **Ablativ**: asportare: haec iste omnia ... uno impetu ... tollenda atque asportanda curavit; Verr. IV, 104.

compilare: quorum iste Deli non fanum, sed ... sedem autiquam diviuumque domicilium nocturno latrociuio atque impetu compilavit; Verr. V, 185.

concitari: ac te ipsum ... nunc et animi quodam impetu concitatum ... iam usus flectet; Muren. 65.

concurrere, confligere: sed contra impetum istorum ‖ contra impetum istum illorum ‖ impetu ego uostro concurram atque confligam; Scaur. 20.

conicere: Licinium autem ... illo repentino homiuum impetu se in fugam coniecisse; Cael. 63.

duci: non dilectu aliquo aut sapientia ducitur ad iudicandum, sed impetu non numquam et quadam etiam temeritate; Planc. 9.

expugnari: expugnari deos patrios uon ... repentino praedonum impetu; Verr. IV, 94.

fugari: f. pelli.

inruere: qui (tribunus plebis) ... omni impetu furoris in eum civem inruerit, quem ..; dom. 119.

interfici: regem illum ... interfectnm esse impetu multitudinis; Fr. B, XVI, III, 4.

nocere: ipse (senex) impetu suo nemini noceat; Sest. 24.

occupare: cum te Praeneste ... occupaturum uocturno impetu esse confideres; Catil. I, 8.

pelli: ego exercitus maximos saepe pulsos et fugatos esse dico terrore ipso impetuque hostium; Caecin. 41.

percellere: quem impetu perculerit; dom. 106. omnia sunt excitanda tibi, C. Caesar, uni, quae iacere sentis, belli ipsius impetu ... perculsa atque prostrata; Marcell. 23.

perturbari: cum populi Romani clamore atque impetu perturbatus exsiluisti; Verr. V, 165.

pervadere: cernitis, iudices, quod et quantum incendium decumanorum impetu non solum peragros ... pervaserit; Verr. III, 66.

prosternere: tota est acies illa uno impetu prosternenda; Scaur. 20. f. percellere; Marcell. 23.

tollere: f. asportare.

2. **Präpositionen**: contra: quo (propugnaculo) contra omnis meos impetus usurum se putat; Verr. III, 40.

in: atque haec homo amentissimus in tanto praedonum impetu ... sic palam faciebat; Verr. V, 62.

impie, gottlos, ruchlos, unchrerbietig: committo: qui aliquid impie sceleratoque commiserint; Sex. Rosc. 67. multa enim et in homines impie nefarieque commisit; Verr. I, 6.

dico: quis interpretari potest, impudentiorne, qui in senatu, an improbior, qui in Dolabellam ... tam spurce, tam impie dixeris? Phil. II, 99.

facio: quae in nos fortunaeque nostras ... impie ac nefarie fecerit; Phil. II, 50.

mitto: si impie, ‖ impia ‖ si temere, si cupide ... nomen suum misit ..; Flacc. 5. (3, 36.)

repudio: sed quamvis ingrate et impie necessitudinis uomen repudiaretis, tamen ..; Deiot. 30.

impietas, Ruchlosigkeit: I. duco ab: qui ... commendationem .. inemtis aetatis ab impietate et scelere ‖ ab scelere ‖ duxerit; Deiot. 2.

II. crimen: etiam in eos, qui omnis suas curas in rei publicae salute defigunt, impietatis ‖ † impetus ‖ crimine invidia ‖ crimen invidia, crimen, crimen invidiaque ‖ quaeretur? Phil. XIV, 13.

impiger, unverdrossen, hurtig: alqs: in quibus (itineribus) eo usque se praebebat patientem atque impigrum; Verr. V, 27.

virt: virum ad labores belli impigrum ... retinere ... maletis; Font. 43.

impingo, anschlagen: uncus impactus est fugitivo illi, qui ..; Phil. I, 5.

impius, gottlos, ruchlos, ohne Ehrfurcht: A. **bei Substantiven**: alqs: vanum se et perfidiosum et impium esse fateatur; Quinct. 26. cum recordaris in deos immortalis quam impius ... fueris; Verr. I, 47. neque solum ingratus ... verum etiam impius appelletur necesse est; Quir. 23. quis est ex gigantibus illis ... tam impius qui ..? har. resp. 20. crudelem Castorem, ne dicam sceleratum et impium, qui ..; Deiot. 2. exspectantibus omnibus quinam esset tam impius, tam demens ... inventus est nemo ..; Phil. II, 64. atque ille Tarquinius ... non crudelis, non impius, sed superbus est habitus et dictus; ib. III, 9. D. Brutus sceleratum atque impium regnare patietur Antonium? ib. neque euim, Quirites, fieri potest ut uon aut ei siut impii, qui contra consulem exercitus comparaverunt, aut ..; ib. IV, 2. quamvis impii nefariique sint, sicut sunt; ib. 9. hoc qui non videt, excors, qui cum videt decernit, impius *est*; ib. V, 5. id agis, ut Lepidum aut impium aut insanum existimari velis; ib. XIII, 43.

bellum: fatearis necesse est te illi iniustum impiumque bellum inferre conari; div. Caec. 62. quorum templis et religionibus iste ... bellum sacrilegum semper impiumque habuit indictum; Verr. V, 188. proficiscere ad impium bellum ac nefarium; Catil. I, 33.

civis: tuamque a me alienationem commendationem tibi ad impios civis fore putavisti; Phil. II, 1. sunt impii cives, sed pro caritate rei publicae nimium multi; ib. III, 36. dum se civibus impiis commeudat; ib. V, 3. quis exercitatior, qui viginti iam annos bellum geram cum impiis civibus? ib. VI, 17. ego P. Clodium arbitrabar perniciosum civem, sceleratum, libidinosum, impium, audacem ..; ib. VIII, 16. illa (Capua) impios civis iudicavit, eiecit, exclusit; ib. XII, 7. itaque ut alacres et laeti ... inter se impii cives, quasi vicissent, gratulabantur, sic ..; ib. 18. quod (bellum) cum impiis civi-

bus consceleratisque suscepimus; ib. XIII, 1. infati laetitia atque insolentia impii civis unum se in locum ... congregabant; ib. XIV, 15.

conatus: quod eorum conatus impios et furorem co usceleratum repressi; Sulla 29.

conjuratio: obsessa facibus et telis impiae coniurationis vobis supplex manus tendit patria communis; Catil. IV, 18.

consules: duobus impiis nefariisque consulibus aerarium, provinciae ... donabantur; sen. 18.

dexterae: a cuius altaribus saepe istam impiam dexteram ad necem civium transtulisti; Catil. I, 24.

ferrum: quorum impium ferrum ignisque pestiferos meus ille consulatus e manibus extorserat; Plauc. 98.

homines: tautum homines impios ... odium retinebat |tenebat — odiumne tenebat|| dom. 92.

hostis: praesertim cum iste iupurus atque impius hostis omnium religionum ... ageret illam rem; dom. 139.

latrocinium: exsulta impio latrocinio; Catil. I, 23.

manus: tam religioso (templo) manus impias ac sacrilegas adferre conatus es? Verr. I, 47. quam urbem ... ab illa impia et scelerata manu temptari suspicabamur; Sest. 9. quod C. Marium e civili ferro atque ex impiis manibus eripuerunt; Planc. 26. hic ... nunquam profecto a me sacrilegas manus atque impias abstinebit; Phil. XII, 26.

mens: quos (libros) tu impia mente conquiris; har. resp. 26.

religio: quis perversam atque impiam religionem recordatur, qui illum aut nefarie cogitasse aut stulte sperasse miretur? Sulla 70.

scelus: nullo labore tuo praecipiti furori atque impio sceleri restitissem; dom. 91.

B. **allein:** 1. **Subject:** lunt: illi igitur impii, quos cecidistis, etiam ad inferos poenas parricidii luent; Phil. XIV, 32.

sunt: salvi sint improbi, scelerati, impii; Phil. VIII, 16. ergo aut boni sunt ... aut impii, quorum contra furorem et bellum et iusta arma cepimus; ib. XI, 37.

II. **nach Verben:** 1. antefero: potestis igitur ... mercenarios gratuitis, impios religiosis ... anteferre? Font. 32.

recipio: uonne oppressam rem publicam putes, si tot tam impii, tam audaces, tam facinerosi recepti sint; Phil. XII, 15.

2. constituo: itaque ... apud inferos eius modi quaedam illi antiqui supplicia impiis constituta esse voluerunt; Catil. IV, 8.

sum: hae sunt impiis adsiduae domesticaeque Furiae; Sex. Rosc. 67.

III. **nach Substantiven:** 1. concursus: dissipato concursu impiorum; Phil. I, 30.

faces, flammae: ſ. furiae.

ferrum: ego vero si tum illorum impiorum ferro ac manu concidissem ..; Planc. 90.

furiae: hae sunt impiorum furiae, hae flammae, hae faces; Piso 46.

iugum: quasi vero non idem unumque bellum sit contra hoc iugum impiorum nefarium; Phil. XI, 6.

manus: habet sceleratam impiorum manum; Phil. XI, 16. ſ. ferrum.

mentes: deorum tela in impiorum mentibus figuntur; har. resp. 39.

odium: quae plurima (pericula) adii propter acerbissimum omnium in me odium impiorum; Phil. XII, 21.

pars: ex hac familiarium dignitate in impiorum partem ... (P. Sullam) transferetis? Sulla 77.

poenae: omnis acerbissimas impiorum poenas pertuleruut; leg. agr. II, 92. nisi in eandem impiorum poenam optime meritos civis detruserint; Flacc. 94.

sensus: omne odium, inclusum nefariis ||in nefariis| sensibus impiorum, in me profudistis; Piso 16.

supplicia: ut existimemus illum apud inferos impiorum supplicia perferre; Cluent. 171.

2. poenae in: me tamen fugerat deorum immortalium has esse in impios et consceleratos poenas certissimas; Piso 46.

supplicium in: quod in impios singulare supplicium iuvenerunt; Sex. Rosc. 69.

implacabilis, unverſöhnlich: si .. C. Caesar ... aspernaretur amicitiam meam seque mihi implacabilem inexpiabilemque praeberet; Piso 81.

impleo, anfüllen, erfüllen, vollführen: alqd; ne aut id profiteri videar, quod non possim ||quod non possim [implere]|; Cluent. 51.

codices: itaque L. Piso multos codices implevit earum rerum; Verr. I, 119.

cornua: tum habuisti quasdam formidines, *quae* quasi cornua quaedam exciderunt impleta; Fr. B, XV, v, 2.

gremium: is vomens frustis escalentis .. gremium suum et totum tribunal implevit; Phil. II, 63.

oppidum: lautissimum oppidum ... sanguine implevit; Phil. XIII, 18.

orbem: quorum interfectores impleverunt orbem terrarum nomiuis sui gloria; Milo 72.

regnum: cum regnum sanguine implerint; leg. agr. II, 47.

tribunal: ſ. gremium.

implicatio, Verwickelung: qui propter implicationem rei familiaris communi iucendio malint quam suo deflagrare; Sest. 99.

implico, verwickeln, verwirren, verſchlingen, verknüpfen, verbinden: alqm; † implicatus ||implaca tus; luctuatus; incitatus|; ad severitatem videbatur; Sex. Rosc. 85. ipse tua defensione implicabere; Verr. II, 44. tu, qui omnibus legibus implicatus tenebare ..; ib. III, 82. cum te implicatum severitate iudicum ... esse videam; ib. V, 150. nisi etiam muliebribus religionibus te implicuisses; dom. 105. sed si ... exspectatione supplicii iam non diuturna implicatus feretur ..; har. resp. 7. eo maleficio tamen erant implicati, ut ..; Cael. 71. qui nostris familiaritatibus implicantur; Balb. 60. revocare se non poterat familiaritate implicatus; Piso 70. qui vestri ordinis cum magistratibus nostris fuerint his causis implicati; Rab Post. 19. cum Ligarius ... nullo se implicari negotio passus est; Ligar. 3. postea quam nos pacificatoria legatione implicatos putant; Phil. XII, 3.

avaritiam: quae (avaritia) crimiuibus infinitis implicata est; Piso 86.

fidem: haec fides atque haec ratio pecuniarum ... implicata est cum illis pecuniis Asiaticis et cohaeret; imp. Pomp. 19.

inconstantiam: in altero inconstantiam tuam cum levitate tum etiam periurio implicatam refellisti; Vatin. 3.

inscientiam: verum implicata inscientia impudentia est; Phil. II, 81.

rationem: ſ. fidem.

rem: ut rem tantam, tot controversiis implicatam possem cognoscere; Quinct. 3.

imploratio, Anflehen, Hilferuf: fert: ut iam illa vox et imploratio: CIVIS ROMANUS SUM ... supplicium maturius ferret; Verr. V, 147.

inhibet: si te illius acerba imploratio et vox miserabilis non inhibebat; Verr. V, 163.

imploro, anflehen, anrufen, flehend bitten: I. **absolut:** alqs: adsunt et implorant; Verr. IV, 80. quod ipsi saepe multis laborantibus atque implorantibus ope sua subvenissent; Scaur. 46.

populus: mihi, populo Romano implorante, ... non licuit .. dicere? dom. 26.

II. **mit Object:** alqm: nisi ut te ac fidem tuam implorent? Verr. IV, 80. quo confugient socii? quem implorabunt? ib. V, 126. qui eum non solum coguoscereut, sed etiam lacrimantes ac te im-

plorantes defendereut; ib. 155. vos etiam atque etiam imploro et appello; ib. 188. quem implorem? Flace. 4. qua re cum me ... res publica implorarit; sen. 89. hic ego nunc non vos prius imlorabo ..; Rab. Post. 13. f. lucos. regiones.

auxilium: f. **auxilium**, II, 1. imploro (5 St.) B. I, S. 392, b.

consilium: si umquam res publica consilium, gravitatem, sapientiam [providentiam] indicum imploravit, hoc, hoc, inquam, tempore implorat; Flacc. 3.

deos, deas: minus illa deos hominesque implorante ... adenit; Verr. I, 153. ceteros item deos deasque omnis imploro et obtestor; ib. V, 188. quos (deos) vos, Quirites, precari, venerari, implorare debetis, ut ..; Catil. II, 29.

fidem: f. **fides**, II, 1. imploro (20 St.) S. 343, a. — gravitatem: f. consilium. — homines: f. deos; Verr. I, 153.

ingenium: quae non oratoris ingenium, sed consulis auxilium implorat et flagitat; Rabir. 9.

iura: quos ... partim implorantis iura libertatis et civitatis in cruccm sustulit; Verr. I, 7.

lucos: vos enim iam, Albani tumuli atque luci, vos, inquam, imploro atque obtestor; Milo 85.

memoriam: memoriam tuam imploral, qua vales plurimum; Deiot. 42.

misericordiam: *vestram* misericordiam implorat; Muren. 86. quam (misericordiam) ipse non implorat; Milo 92.

mortalis: nam tum quidem omnis mortalis implorare posses; Caecin. 62.

nomen: quarum una ... filii nomen implorans, mihi ad pedes misera iacuit; Verr. V, 129. cum imploraret saepius nsurparetque nomen civitatis; ib. 162.

numen: deorum immortalium numen implorare potero: Scaur. 17.

praesidium: qui ... praesidium ad meam salutem implorandum putarit ‖ putavit ; sen. 29. nihil esse quod praesidium consulum imploraremus; Piso 12.

regiones: vos denique, mutae regiones, imploro, et sola terrarum ultimarum; Balb. 13.

religionem: vestram ... religionem in iudicando non imploro; Verr. III, 146.

sapientiam: f. consilium.

scientiam: hic ego ... vestram etiam scientiam implorarem; Flacc. 38.

sensus: implorarem sensus vestros; Sulla 64.

sola: f. regiones. — tumulos: f. lucos.

impluvium, Regenbaffin: I. storal: quae (signa) nunc ad impluvium tuum stant; Verr. I, 61.

II. columnae ad: ostendam . . columnas singulas ad impluvium ... locatas; Verr. I, 147.

impolitus, unvollendet: impolitae vero res et asperae ‖ crudae, acerbae ‖ si erunt relictae; prov. cons. 34.

impono, aufiegen, beilegen, aufiegen, einfiegen, geben: alqd: id, quod mihi cum fide semel impositum est; Sex. Rosc. 10. et hoc plus impositum quam ferre posseut; Verr. IV, 20. per istos quae volebat clam imponenda, occulte exportanda curabat; ib. 23. neque enim fuit Gabinii remittere tantum de suo nec regis imponere tantum [pati] suis; Rab. Post. 31. f. laborem. onus.

bustum: ut in vivi etiam et spirantis capite bustum ‖ capitibus tum, caput bustum ‖ suis manibus imponeret; dom. 134.

coronam: postremo ut imponeretur aurea corona mortuo; Flacc. 75. cum vero corouam auream litteris imponebant; ib. 76.

decumas: impositis ita magnis decumis; Verr. III, 88. impositis decumas; ib. 199.

diadema: f. **diadema** (6 St.) S. 89, b.

dominum: nam si ipse servire poterat, nobis dominum cur imponebat? Phil. XIII, 17.

iniuriam: ut ... iniuriam sine iguominia sibi imponerent; Quinct. 96. quibus tu privatim iniurias ... imposuisti; Verr. IV, 20.

insulam: *quem ad modum Iuppiter deiectum atque semiustum imposita insula operuit Typhonem*; Scaur. 29.

laborem: numquam iste plus militi laboris imposuit quam sibi sumpsit; Muren. 38.

leges: non foedus sibi nobiscum, sed iniquissimas leges impositas a nobis esse arbitrabuntur; Balb. 41. quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur, iusta per servos, incisa per vim, imposita per latrocinium; Piso 80. quas ille leges ... fuerit impositurus nobis omnibus atque iusturus? Milo 33. populo Romano leges imposuerit; Phil. III, 30. impositis rei publicae legibus; ib. VI, 3. scilicet legatos ad enm misimus, non ut pareret et dicto audiens esset huic ordini, sed ut condiciones ferret, leges imponeret; ib. VII, 2. leges civitati per vim imposuit: ib. 15. de imponendis, non de accipiendis legibus cogitare; ib. XII, 2.

munus: multa sunt imposita huic ordini munera; Verr. III, 98. nam cum aratori munus aliquod ‖ ius aliquod — onus aliquod — aliquid ‖ imponitur; ib. 199. nam cum hoc munus imponebatur tam grave civitati . .; ib. V, 51.

necessitatem: mihi de meinet ipso tam multa dicendi necessitas quaedam imposita est ab illo; Sulla 35.

negotium: nec illi committendum illud negotium, sed imponendum putaverunt; Sest. 60. f. onus; Verr. I, 62.

nomen: honesta nomina turpissimis rebus imponere; Verr. II, 142. direptioni cellae nomen imponis? ib. III, 197. molestum etiam nomen ipsum ... non hic imposuerat; Rab. Post. 28.

onus: quae (Sicilia) mihi hoc oneris negotiique imposuit; Verr. I, 62. tantum oneris plebi imponebatur; ib. II, 138. quibus (aratoribus) tanta onera res publica imponeret; ib. III, 164. quicquid erat oneris, ... Segestanis praeter ceteros imponebat; ib. IV, 76. quod vobis oueris imposuit ea lex; Cluent. 164. non quo illi ita de me merito onus illud imponerem; dom. 16. nullum onus imponam mihi testimonii; Vatin. 33. tamen est mihi considerandum quantum illi ... sollicitudiuis atque oneris imponam; Piso 82. qui abs te taciti requirunt cur sibi hoc oneris imposueris; Planc. 46. in quo maximum uobis onus imposuit; Phil. XI, 19.

partes: cuius partes Roscius impositae sunt; Sex. Rosc. 122.

personam: imponatur honestae civitati turpissima persona calumniae? Verr. II, 43. cui hanc cognitoris falsi improbam personam imponeret; ib. 109. hanc personam imponite Aebutio; Caecin. 14. vos mihi praetori ... hoc eodem in loco personam hanc imposuistis; leg. agr. II, 49. sed a re publica mihi impositam (personam) sustinui; Muren. 6. hanc mihi tu si ... imponis in omni mea vita, Torquate, personam; Sulla 8. quam (personam) mihi tum tempus et res publica imposuit; ib. ut memimissem quam personam impositam a vobis sustinerem; Phil. VI, 2.

plagam: vel si ‖ si mihi uni ‖ pereundum fuisset, ac non accipienda plaga mihi sanabilis, illi mortifera, qui imposuisset ‖ qua ei imp. — quam reip. imp. — qui eam imposuissent ‖; Sest. 44.

portorium: singulis rebus, quaecumque venirent, certo portorio impositi; Piso 87.

pretium: eidem se ipsos abs te pretio imposito redemerunt; Verr. III, 85.

res: duas (res) autem reliquas vobis popnlus Romanus imposuit; Sex. Rosc. 36.

sollicitudinem f. onus; Piso 12.

vectigal: quod ceteris .. impositum vectigal est certum; Verr. III, 12. ut non modo eorum

agris vectigal novum nullum imponerent; ib. 14. vectigal enim esse impositum fructibus nostris dicitur; Font. 20. iubet eosdem ‖iubet enim eosdem‖ xviros omnibus agris publicis pergrande vectigali imponere; leg. agr. I, 10. excipit [enim] in vectigali imponendo agrum Recentoricum Siciliensem; ib. eique ‖sicque, denique‖ agro pergrande vectigal imponitur; ib. II, 56.

vilicum: sin autem emimus quem vilicum imponeremus ..; Planc. 62.

vim: mihi impone istam vim; Verr. II, 148.

importo, herbeiführen, verursachen: calamitatem: tantone plus Verres ... provinciae Siciliae calamitatis importavit? Verr. III, 125. uam et importata ‖nam importata‖ est (calamitas); sen. 36. multo mihi ... praestat in eandem illam recidere fortunam, quam tantam importare meis defensoribus et conservatoribus calamitatem; Sest. 146.

famam, pestem: quocirca, C. Caesar, velim existimes hodierno die sententiam tuam aut cum summo dedecore miserrimam pestem importaturam esse regibus aut incolumem famam cum salute; Deiot. 43.

importunitas, Rücksichtslosigkeit, Zudringlichkeit, Schroffheit: 1. exardescit: repente ista tanta importunitas inanditi sceleris exarsit; Sulla 75.

II, 1. depello: huius importunitatem matris a filii capite depellite; Cluent. 195.

propono: vos autem oculos animosque vestros ... huius importunitatem ... proponite; Verr. III, 58.

2. sum: cuius tantae importunitatis (fuerit) omnium gentium atque omnis memoriae clarissimum lumen exstinguere; Deiot. 15.

3. sum: iste, quamquam est incredibili importunitate et audacia; Verr. II, 74.

4. concipio ex: cum quidem tu ... complexus es finestum illud animal ... ex omni scelerum importunitate conceptum; Piso 21.

interest inter: videsne inter importunitatem tuam sceleratamque honitatem quid intersit; Verr. III, 42.

III. reliquus ex: reliquos hos esse ... ex tuo scelere, importunitate, avaritia, crudelitate? Verr. III, 126.

IV. propter: quem propter animi importunitatem nemo recipere tecto ... vellet; Cluent. 170.

importunus, zudringlich, rücksichtslos, unerträglich: alqs: mihi vero importunus ac ferreus (videtur), qui ..; Catil. IV, 12.

actio: prae me fero te ex illa crudeli, importuna, non tribunicia actione, sed regia ... esse depulsum; Rabir. 17.

anima: ad quam spem ... tam importunum animal reservetis? Verr. I, 42.

avaritia: ut intellegatis ad certorum hominum importunam avaritiam hoc populare legis agrariae nomen esse quaesitum; leg. agr. II, 63.

belua: qui illum ... cum hac importuna belua conferam; Piso 8. nec vero de illo sicut de homine aliquo debemus, sed ut de importunissima belua cogitare; Phil. VI, 7. quin nulla societas huic ordini populoque Romano cum illa importunissima belua possit ‖posset‖ esse; ib. XIII, 22.

civis: aut quo civem importunum ... reserves? Sest. 29.

comes: ſ. socius.

crudelitas: quod si ille ... Gabinium et Pisonem ... propter ... importunam in me crudelitatem ... esse notandos putavit; prov. cons. 2.

gladiator: idemne igitur ... sapientissimi viri iudicabunt, quod ille importunissimus gladiator, hostis rei publicae iudicaret? Mureu. 83.

homo: homo importunissime, cur tantam iniuriam ... fecisti? Verr. I, 113.

hostis: quis denique ita aspexit ut perditum civem ac non potius ut importunissimum hostem? Catil. II, 12. neque ullam societatem optimis civibus cum importunissimo hoste foedere ullo confirmari posse credidi; Phil. II, 89. tertio vero genere non militum veteranorum, sed importunissimorum hostium cupio quam acerbissimum dolorem inurere; ib. XI, 38. non possum animo aequo videre tot tam importunos, tam sceleratos hostis; ib. XII, 20. ſ. gladiator.

libido: non importunas istius libidines ... conquerebantur; Verr. IV, 111. tu ... virilem vocem audes emittere, cuius importunam libidinem et studrum cum scelere coniunctum ne subornandi quidem mora retardavit? Fr. B, XIII, v, 1.

manus: egredere cum importuna sceleratorum manu; Catil. I, 23. coniuratorum copias veteres et effusam illam ac † superatam ‖ac dissupatam‖ Catilinae importunam manum ... esse renovatam; Sest. 42.

mulier: repente est exorta mulieris importunae nefaria libido; Cluent. 12. furere crudelis atque importuna mulier; ib. 177.

natura: singularem quaudam poenam istius inmanis atque importuna natura desiderat; Verr. I, 8. furor enim quidam ... istius effreuatum animum importunamque naturam tanta oppressit amentia ..; ib. V, 139.

parricida: huic igitur importuno atque impuro parricidae quid habemus, ... quod ..? Phil. XII, 13.

pestis: nunc autem ne post abitum quidem huius importunissimae pestis quisquam reperietur; Verr. III, 125. illa pestis immanis, importuna ‖[illa pestis immanis] manus importuna‖ [Catilinae] prorumpet, perrumpet]; Mureu. 85. queritur etiam importuna pestis (acc. c. inf.); dom. 26.

prodigia: habebam inimicum non C. Marium, ... sed duo importuna prodigia; Sest. 38.

scelus: videbam illud scelus tam importunum ... non posse arceri otii finibus; har. resp. 4.

socius: itaque P. Sulla hoc importunissimo cum honoris tum etiam calamitatis socio atque comite ... secundas fortunas amittere coactus est; Sulla 66.

tyrannus: init consilium, non improbi praetoris, ... sed importuni atque amentis tyranni; Verr. V, 103.

voltus: si modo voltum importunum in forum detuliset; sen. 15.

impotens, ohnmächtig, jähzornig, zügellos: A. bei Substantiven: alqs: est ipse confidens, impotens, gladiatorio generi mortis addictus; Phil. XI, 16.

animus: nihil feci iratus, nihil impotenti animo; har. resp. 3. quae effreuatio impotentis animi! Phil. V, 22.

homo: advolabat ad urbem a Brundisio homo impotentissimus, ardens odio; Phil. V, 42.

inhumanitas: quae est ista tam impoteus, tam crudelis, tam immoderata inhumanitas? Deiot. 32.

B. allein: fero: qui (cives) illum ... ferre potuissent, impotentem, iracundum, contumeliosum; Phil. V, 24.

ops: valeaut haec omnia ... ad opem impotentium; Mureu. 59.

impressio, Eindrücken, Angriff: uon igitur impressio, non occisio ... Flacci animum impulerunt; Flacc. 85.

imprimis, ſ. in, B, IV, 5.

imprimo, eindrücken, eingraben, bezeichnen: colonias: ſ. municipia.

dedecus: quorum (iudicum) lectione duplex imprimeretur rei publicae dedecus; Phil. V, 16.

memoriam: ut memoriam publicam recensionis tabulis publicis impressam exstinguaret; Milo 73.

municipia, praefecturas, Italiam: horum flagitiorum iste vestigiis omnia municipia, praefecturas, colonias, totam denique Italiam impressit; Phil. II, 58.

vestigium: ubi vestigium impresserit; Caecin.

76. qui (est) locus in quo non exstent huius cum fortitudinis tum vero humanitatis ... impressa vestigia? Balb. 13. non igitur scntis ... te extra munitiones tuas vestigium ubi imprimas non habere? Phil. XIII, 30.

improbatio, Mißbilligung: dubiumne est quin ista omnis improbatio cogendae pecuniae causa nata sit? Verr. III, 173.

improbe, ſchlecht, unrecht, ruchlos: adimo: an improbius populo Romano ademit? Verr. III, 83.

conicio: quid? ergo ‖quid ergo?‖ inimici oratio ... tam improbe in clarissimos viros conjecta me movit? Sest. 40.

dico: si quid ab improbis de me improbe dicitur; Sulla 30.

excogito: itaque excogitat — quid? nihil ingeniose, nihil ut quisquam posset dicere „improbe, verum callide“; Verr. I, 141.

facio: multa improbe fecisti; Sex. Rosc. 104. multa improbe ... facta videbitis; ib. 118. quam improbe fecerit longum est dicere; Verr. I, 156. estne aliquid quod improbius fieri possit? ib. III, 140. sed tu ipse nihil audacius improbiusque fecisti; ib. 169. neque enim est fere quicquam quod homines palam facere audeant in magistratu, quamvis improbe; ib. 195. ubicumque hoc factum est, improbe factum est; ib. 217. nam id quidem tametsi improbe fit in aperta re; Caccin. 2. quas (res) improbissime fecit; ib. 23. facerem improbe; Muren. 5.

fraudo: ut homo popularis fraudaret improbissime populum; har. resp. 42.

mentior: si enim illud diceres, improbe mentiri viderere; Quinct 81.

pario: quod [frumentum] improbissime per triennium partum ... vendidisti; Verr. III, 179.

praedor: quam improbe praedatus esset ... cognovistis; Verr. II, 133.

respondeo: unde tu nos cum improbissime respondeudo, tum turpissime ructando ciccisti; Piso 13.

suscipio: in quo nihil more, ... contra improbe, turbide ... omnia ... videtis esse susceptа; Scaur. 37.

utor: si qui improbe credita pecunia usus est; Rab. Post. 7.

vitupero: „non dubitavi ... bona proscribere“. improbe: verum ... concedamus; Quinct. 56.

improbitas, Schlechtigkeit, Unredlichkeit, Rudſeligkeit: I. **Subject:** addicit: quos improbitas tribuno plebis constrictos addixerat; Sest. 38.

arcessit: cum ... improbitas et furor L. Saturnini in Capitolium arcesseret; Rabir. 22.

auget: hanc deinde suspicionem augeret Staieni improbitas; Cluent. 79.

contendit: quivis ut perspicere possit, in hac causa improbitatem ... cum ... veritate contendere; Quinct. 84.

deficit: ita cum ... impudentia, qua superabat omnis, improbitasque defecit; Catil. III, 11.

est: par est avaritia, similis improbitas; Sex. Rosc. 118. omnibus istius improbitatem perspicuam esse confido; Verr. II, 108.

facit: prospicio, ... quantam denique audientiam ... improbitas illius factura sit; div. Caec. 42.

intrat: quo non modo improbitas, sed ne imprudentia quidem *impune* possit intrare? har. resp. 37.

laedit: etenim uon minus nos stultitia istius ‖illius‖ sublevat quam laedit improbitas; Caccin. 23.

potest: quasi vero aut idem possit in iudicio improbitas quod in vi confidentia; Caeciu. 2. ſ. intrat.

versatur: quod eius improbitatem versari in re publica nollet; Cluent. 88.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** coarguo: iniuriam queror, improbitatem coarguo; Verr. III, 217. sin autem ... amicorum neglectio improbitatem coarguit; Muren. 9.

coërceo: desinite dubitare utrum sit utilius propter multos improbos ui parcere an unius improbi supplicio multorum improbitatem coërcere; Verr. III, 208.

cognosco: cognoscite hominis ... ne dissimulatione quidem tectam improbitatem et audaciam; Verr. II, 71. ut omnes istius improbitatem et calamitatem Siciliae possent cognoscere; ib. V, 99.

defendo: angustior locus improbitatis defendendae relinquatur ‖relinquetur‖; Verr. III, 206.

deleo: ſ. exstinguo.

deprimo: hoc uno modo, iudices, saepe multorum improbitate depressa veritas emergit; Cluent. 183.

exstinguo: ut mihi non unus homo improbus opprimendus sit, ... sed omnino ‖omnino omnis‖ improbitas ... exstinguenda atque delenda sit; div. Caec. 26.

facio: apertior eius cupiditas improbitatsque facta est; Verr. II, 42.

fero: intcrea Oppianicus cum iam convalesceret neque improbitatem coloni ... diutius ferre posset; Cluent. 175.

imitor: qui ... suam significaret imitandae improbitatis voluntatem; Rabir. 24.

miror: primo mirantur omnes improbitatem calumniae; Verr. II, 37.

persequor: confirmo, ... vim perseverantiamque ud illorum improbitatem persequendam defuturam; Verr. a. pr. 50.

puto: tanta in isto improbitas putabatur; Verr. I, 74.

reprehendo: in quo primum aestimationis iniquitas atque improbitas reprehendatur? Verr. III, 220.

restinguo: communi praesidio talis improbitas tamquam aliquod incendium restinguendum est ‖restinguendumst; restinguenda est‖; Verr. I, 153.

scio: FAC SCIAT IMPROBITATEM ARATORUM; Verr. III, 157.

tego: cuius eximia virtus ... tegere videretur improbitatem et legis et actionis tuae; dom. 23. ſ. cognosco; Verr. II, 71.

teneo: tenetur igitur iam ... scelus, improbitas, audacia; Verr. III, 152.

2. **Genetiv:** absolvo: video ... non te absolutum esse improbitatis; Verr. I, 72.

sum: sed haec, quae robustioris improbitatis sunt, omittamus; Phil. II, 63.

3. **Dativ:** constituo: eandem (condicionem) tu in pace constitues improbitati senatoris? Cluent. 129.

debeo: confido ... poeuam iam diu improbitati, ncquitiae ... debitam aut iustare ... aut certe appropinquare; Catil. II, 11.

irascor: qui (civcs) nou modo improbitati irascuntur candidatorum, sed etiam ..; Milo 42.

resisto: non horreo ... improbitati hominum resistere; leg. agr. II, 101.

4. **Ablativ:** utor: in C. Cassio ... tanta improbitate usus est; Verr. III, 97.

5. **mit Präpoſitionen:** addo ad: nihil addi iam videtur, iudices, ad hanc improbitatem, amentiam crudelitatemque posse; Verr. V, 115. nihil posse iam ad hanc improbitatem addi videtur; Cluent. 35.

certo cum: uam si cum aliorum improbitate certet ... superabit; Verr. V, 115. cuius ... sic fortuna cum improbitate certavit, ut ..; prov. cons. 8.

conqueror, deploro de: ut homines quidvis perpeti quam non de istius improbitate deplorare et conqueri mallent; Verr. III, 45.

dubito de: is possitne de istius improbitate dubitare ..? Verr. III, 143.

fio ex: ex hac iniquitate istius et improbitate,

iudices, ... et illa scelera ... ‖nata‖ facta sunt; Verr. II, 50.

iudico de: quin simul de istius scelere atque improbitate iudicaretur; Verr. III, 153. — ex: f. statuo ex.

loquor de: locutus erat liberius de istius improbitate atque nequitia; Verr. V, 141.

pendeo ex: nonne ... omnis seditionis timor atque opimio ex Autronii improbitate pendebat? Sulla 66.

pervenio ad: an ... sine indice pervenerit ad hanc improbitatem nescio; Verr. I, 105.

statuo ex: ecquis est ex iniuriarum magnitudine, improbitate decretorum ... qui hoc ... statuerit et iudicarit? Verr. III, 143.

suspicor de: Antiochus ... nihil de istius improbitate suspicatus est; Verr. IV, 65.

tueor contra: quis est enim qui tuerl possit ... puerltiam contra improbitatem magistratuum? Verr. I, 153.

III. **nach Adjectiv:** unusquisque de: tantum unius cuiusque de varia improbitate generis indicia ... profero; Verr. IV, 49.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** actus: qualis iste in quarto actu improbitatis futurus esset; Verr. II, 18.

adiutores: eosdem Romae fuisse legatos, illius adiutores improbitatis; Verr. IV, 139.

finis: scitote vos nullum ceteris in aestimando finem improbitatis et avaritiae reliquisse; Verr. III, 220.

genus: quaero abs te primum universe quod genus improbitatis et sceleris in eo magistratu praetermiseris? Vatin. 13.

odium: nonne concedas interdum, ut excusatione summae stultitiae summae improbitatis odium deprecetur? Caecin. 30.

poena: videtis ... neque poenam improbitatis futuram; Verr. III, 221.

praecepta: qui etiam Apronio improbitatis praecepta det; Verr. III, 155.

querimoniae: de cuius improbitate singulari ... querimonias audistis; Verr. III, 22.

ratio: quam habet rationem non quaero aequitatis, sed ipsius improbitatis atque impudentiae? Verr. III, 195.

2. **mit Präpositionen:** iudicium de: iam hoc magnum indicium hominum de istius singulari improbitate; Verr. I, 111. ut in hac causa non de improbitate Sex. Aebutii, sed de iure civili iudicium fieri videretur; Caecin. 4.

testimonium de: idem absens de istius scelere, improbitate, audacia testimonium dicat? Verr. III. 122.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** cogi: profecto egestate et improbitate coactus piraticam ipse fecisset; sen. 11.

excellere: ea summam, quae maxime improbitate excellere videbuntur; Verr. II, 68.

notus: cumque essent vitiis atque improbitate omnibus noti; Cluent. 46.

oriri: nam ex pertinacia aut constantia intercessoris oritur saepe seditio, culpa atque improbitate latoris; Sest. 77.

premi: quoniam totus ordo paucorum improbitate et audacia premitur; Verr. a. pr. 36.

similis: consorti ... simillimo nequitia, improbitate, audacia; Verr. III, 155.

vinci: qui est ab uno te improbitate victus; Piso 27.

2. **Präpositionen:** in: tu in tanta improbitate ... aliquid te populare putabis habere; Verr. III, 48.

ob: cogit Scandilium Apronio ob singularem improbitatem atque audaciam ... dare; Verr. III, 140.

propter: dubitare quin propter improbitatem tam magnos quaestus feceris; Verr. III, 111. [quam multos (fuisse putatis) qui propter improbitatem faverent?] Catil. II, 3.

improbo, verwerfen, mißbilligen, tadeln: I. absolut: mancipibus potestatem probandi improbandique permisi; Verr. III, 175.

II. alqm: cum M. Papirii sui fratris esset testamento et iudicio improbatus; dom. 49.

alqd: pauca improbaut; Verr. IV, 52. ut aut ne cogeret munire aut id, quod munitum esset, ue improbaret; Font. 17. cum multa improbata siut; ib. 17. ecquis est igitur ... qui illud aut fieri noluerit aut factum improbarit? Phil. II, 29.

consilium: facite hoc meum consilium legiones novas non improbare; Phil. XII, 29.

factum: rem cognoscit; factum improbat; div. Caec. 56.

foedus: nam Ti. Graccho ... iu eo foedere improbando senatus severitas dolori et timori fuit; har. resp. 43.

frumentum: f. **frumentum,** II, 1. imbrobo (14 St.) S. 389, b.

iudicium: vestrum ab illis de eodem homine iudicium ... improbari; imp. Pomp. 63. quod Sacerdotis iudicium improbare istum ausurum non arbitrabatur; Verr. II, 68.

legem: idem ... legem non improbet; Cael. 1.

opera: si et coacti sunt muuire omnes et multorum opera improbata sunt; Font. 17.

rem: non se rem improbare dicebant; dom. 70.

testem: eumne testem improbabit, quem iudicem probarit? Qu. Rosc. 45.

improbus, ídlicht, unredlich, ruchlos, verwerflich: A. **bei Substantiven:** alqs: quo te nomine appellemus? improbum? Quinct. 56. in ista postulatione ... improbissimus reperiebare; ib. neque tamen quisquam inventus est tam insiguite improbus, qui violare ... auderet; ib. 73. ac iam nihil est quod quisquam aut tam stultus aut tam improbus sit qui dicat ..; Sex. Rosc. 138. opto, ut in hoc iudicio nemo improbus ... reperiatur; Verr. a. pr. 50. deinde si plures improbi fuerint; ib. 50. simul istum ‖simul et istum‖ fore tam improbum non arbitrabantur; ib. I, 106. qui in fuga tam improbus sit; ib. III, 155. [improbi sunt qui pecunias contra leges cognut ..;] ib. 219. quid enim poterat Heius respondere, si esset improbus ..? ib. IV, 16. non usque eo est improbus; ib. 86. ita in ua civitate bis improbus fuisti; ib. V, 59. ne si improbi essent, falsi aliquid dicerent; Caecin. 3. improbus fuit, quod homines coegit, armavit; ib. 23. iu hoc si improbus Cethegus fuit; Cluent. 85. quis tam improbus fuit? ib. 143. cum iam nemo tam improbus ... inveniri poterit qui ..; Catil. I, 5. neminem tam improbum (fore) qui non fatentur; ib. 30. et erunt, qui illum ... non improbum, sed miserum ... existimari velint; ib. II, 14. ut ... ne improbus quidem quisquam in hac urbe poenam sui sceleris sufferat; ib. 28. ne qui forte iucipiat improbus subito te amare: Sulla 34. cumque hoc satis esset signi esse improbum, qui mutata veste non esset; Sest. 27. deinde numquam iam, ut spero, quisquam improbus consilio et auxilio bonorum se oppugnare rem publicam; ib. 52. qui neque nocentes sunt nec natura improbi nec furiosi ‖aut furiosi‖; ib. 97. neque tantum ipse es improbus, sed etiam alios docere voluisti; Vatin. 36. quem tu unum improbiorem esse quam te non numquam soles confiteri; ib. 41. quas leges ausus est non nemo improbus, potuit quidem nemo convellere; Piso 10. nam quod vobis iste tantum modo improbus ... esse videtur ‖videatur‖ ..; ib. 66. ita non modo nequam et improbus, sed fatuus ‖sed etiam fatuus‖ et amens es; Deiot. 21. an verebare ne non putaremus natura te potuisse tam improbum evadere, nisi ..? Phil. II, 18. quamquam bonum te timor faciebat, non diuturnus magister officii, improbum fecit ea ... audacia;

ib. 90. quis interpretari potest, impudentiorne, qui in senatu, an improbior, qui in Dolabellam, an impurior, qui patruo audieute ... tam spurce, tam impie dixeris? ib. 99. hunc in senatu ne improbum quidem dicere audet; ib. III, 21. qui enim eveuit ut, qui in rebus improbis populares fuerint, idem iu re una maxime populari ... improbos se quam popularis esse malint? ib. VII, 4.

aliqd: nam quem ad modum turpe est scribere quod non debeatur, sic improbum est non referre quod debeas; Qu. Rosc. 2. cum ille non daret, animadvertit: improbum, sed non inauditum; Verr. I, 44. atque hoc ... tamen esset improbum; ib. 110. quanto illud flagitiosius, improbius ... eum ... condemnare? ib. II, 78. cum haec tam improba sint quae fatetur; ib. 141. quae videbantur improba omuino; Phil. XII, 11.

amicus: accedat huc oportet odium parentis ..., amici improbi; Sex. Rosc. 68.

animus: est hoc priucipium improbi animi, miseri ingenii; Qu. Rosc. 48.

appellatio: appellatioue improbissima te ad auxilium uefarium confugisse? Vatin. 34.

civis: qui non solum ab re publica civem improbum removet; Verr. III, 2. profecto volet haec (monumenta) ... bonis civibus defendenda, non spolianda improbis tradere; ib. IV, 82. [ut ipsum Cn. Pompeium ... rem publicam contra acerrimos hostis et contra improbissimos civis tutatum ... privare possetis;] leg. agr. II, 99. statuerunt equites Romani illo iudicio improbum civem esse et non retinendum in civitate, qui ..; Rabir. 24. quod in clivo Capitolino improborum civium ... * * * aret; ib. 31. atque hoc genus poenae saepe in improbos civis in hac re publica esse usurpatum recordatur; Catil. IV, 7. hosce ego ... seceruo libeuter, ueque in improborum civium ... numero habendos puto; ib. 15. in quo (tempore) ... improbi ac perditi cives ... vehementem me fuisse ... fatereutur; Sulla 1. constituendum est utrum posthac ameutis ac perditos magistratus improborum ac sceleratorum civium praesidio uudare ... malitis; dom. 2. neminem umquam fore qui auderet suscipere contra improbos civis salutem rei publicae; Sest. 49. si quae vos aliquando necessitas ad rem publicam contra improbos civis defeudeudam vocabit; ib. 51. quod excipereut improbi cives; ib. 102. aliusne est aliquis improbis civibus peculiaris populus, cui nos offensi invisique fuerimus? ib. 125. ut ... duplicem dolorem gemitumque susciperet, et ex desiderio clarissimi [ac fortissimi] civis et ex honore turpissimi atque improbissimi? Vatin. 19. quibus ducibus improbos civis res publica vicit armatis; Planc. 88. quod et illos ipsos improbissimos civis iuterfici noluit; ib. 89. quis erit tam improbus civis qui illum civem habendum putet? Phil. VI, 16. eas (litteras) ... describeridas etiam des improbis civibus; ib. VII, 5.

civitas: Mamertina civitas improba autea non erat; Verr. IV, 22.

cognitores: veniunt Herbitam duo praetoris aemuli uon molesti mulierculariim deterrimarum improbissimi cognitores; Verr. III, 78.

confessio: non ... defensio, sed improbissima confessio comparatur; Verr. III, 188.

consul: „improbus consul ... Cn. Carbo fuit“; Verr. I, 37. audieram ... non saepe unum consulem improbum ... fuisse; sen. 9.

contiones: nequo vero multum interest ... utrum ipse perniciosis legibus, improbis contionibus rem pubhcam vexet an alios vexare patiatur; Piso 10.

cupiditas: re vera minister improbissimae cupiditatis; Verr. I, 72. securi esse percussos homines innocentis ... propter hominis ... nequitiam atque improbissimam cupiditatem; ib. 76. magnum hoc ... crimen est ... improbissimae cupiditatis; ib. 86.

defensio: mala et improba defensione, verum aliqua tamen uti videretur; Verr. II, 101. fingitur improba defensio; ib. IV, 86. qua in re praetor illi improbam defen-ionem tolli voluit; Tull. 33.

edictum: ut hoc edictum tam improbum ... interponeret; Verr. I, 105.

facinus: improbum facinus, iudices, non ferendum; Verr. III, 194. quod commodum est exspectate facinus quam voltis improbum; ib. V, 11. non potestis hoc facinus improbum iudicare quin ..; Milo 30.

factum: eius unum improbissimum factum quod imitarere! Verr. III, 213.

fautor: ille improbissimus Chrysogoni fautor ... laeditur, cum ..; Sex. Rosc. 142.

furtum: cogitabas, huius improbissimi furti ... civitatem testem futuram? Verr. I, 87. sed furtorum improbissimorum sunt vocabula; ib. III, 181.

genus: ut iam ipsis iudicibus ... conuecturam facere permitiam, quod hoc genus praedandi, quam improbum ... esse videatur; Verr. V, 22.

Graeci: quorum civis Romanus nemo erat, sed Graeci sacrilegi, iam pridem improbi; Verr. III, 69.

homo: at quis erat procurator? credo ... hominem ... improbum; Quinct. 62. qui eundem ... et virum optimum et hominem improbissimum esse diceres; Qu. Rosc. 18. ut mihi non unus homo improbus opprimendus sit ..; div. Caec. 26. une populus Romanus ... secum agere de re publica ac de hominibus improbis voluit; Verr. a. pr. 36. quem sciant esse hominem improbissimum; ib. I, 23. hoc tu fanum depopulari, homo improbissime ..., audebas? ib. 48. obstupuit hominis improbi dicto; ib. 66. ut ... istius hominis improbissimi pericula sublevares? ib. 77. non erat obscurum quid homo improbus ac nefarius cogitaret; ib. II, 91. tamen digna causa videretur cur inimicitias hominis improbissimi susciperem; ib. 117. tot homines nocentis et improbos accusatos ... scitis esse; ib. III, 64. itaque homini improbissimo respondent Agyrinenses; ib. 68. ad rumores civitates habebat alios ..., nequam homines et improbos; ib. 84. P. Naevio Turpioni, homini improbissimo ... HS LII dare coacti sunt; ib. 90. hic enim vero tu exclamas hominem improbum; ib. 139. dictitarat homo improbus atque impurus; ib. 140. cum ad suum scelus ... quosdam homines improbos duces ... adhibuisset; ib. IV, 93. maxime fuit optandum Caeciuae ... ut controversiae nihil haberet, secundo loco ut ne cum tam improbo homine; Caeciu. 23. quod homo nequam, turpis, improbus ... in iudicium sit adductus; Cluent. 97. „improbi“ inquit [[fmquit]] „hominis est mendacio fallere“; Murae. 62. quin etiam pareus eius, Turquate, ... Catilinae fuit advocatus, improbo homiui, at supplici; Sulla 81. sed si tuus parens ... advocationem hominis improbissimi sella curuli atque ornamentis ... honestavit; ib. 81. haec homines improbi ad quosdam viros fortis louge aliter atque a me dicta erant detulerunt; dom. 41. si me ... efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis hominum improborum animi quidam dolor; har. resp. 17. quamquam multi boni adulescentes illi homini nequam atque improbo studuerunt; Cael. 10. utebatur hominibus improbis multis; ib. 12. cum omnis omnibus ex terris homines improbos audacisque conlegerat; ib. 14.

largitiones: improbis largitionibus restitit; Sulla 65.

legatus: improbissimi cuiusque legati plurimum prodest gratia; Verr. I, 73.

leno: nam Ballionem illum improbissimum et periurissimum lenonem cum agit, agit Chaeream; Qu. Rosc. 20.

lex: non lex improba ... quaeritur; Muren. 80.

libertus: qui neminem neque servum neque libertum improbum habeat; Sex. Rosc. 22. quem

ad modum solent liberti nequam et improbi facere; ib. 130.

lucra: non reperietis hominem ... haec improbissima lucra ligurrientem; Verr. III, 177.

machinator: atque horum omnium scelerum improbissimum machinatorem Cimbrum Gabinium statim ad me ... vocavi; Catil. III, 6.

magistratus: improbi et rapaces magistratus in provinciis inserviebant publicanis; Verr. III, 94.

mater: *Sardae istius maritus Aris matrem Bostaris*, te dixi, libidinosam atque improbam matrem, infami ac noto adulterio iam diu diligebat; Scaur. 8.

morcs: Verris mores improbos impurosque nostis; Verr. III, 23.

natnra: itaque quorum summum ... odium bellumque meminisse, eosdem ... devinxit improbissimae naturae et turpissimae vitae similitudo; Phil. XI, 2.

opinio: viris ... non cupiditate praesertim aliqua aut pravitate lapsis, sed opinione officii stulta fortasse, certe non improba; Marcell. 20.

oratio: in quos illa oratio tam improba conferebatur; Sest. 40.

os: si ... strumae denique ab ore improbo demigrarunt; Vatin. 39.

parens: esset ex inerti et improbo et impnro parente navus ... filius; Verr. III, 161.

pater: sicut ex improbo patre probum filium nasci, sic ..; Qu. Rosc 30.

patricius ut cum duobus patriciis, altero improbissimo atque audacissimo, altero modestissimo ... peterem; Muren. 17.

persona: cui hanc cognitoris falsi improbam personam imposuerit; Verr. II, 103.

planus: hic ille planus improbissimus ... contrahit frontem; Cluent. 72.

praeda: quorum (Castoris et Pollucis) e templo quaestum iste sibi et praedam improbissimam comparavit; Verr. V, 186.

praedo: ut ... praedonis improbissimi statua ponatur; Verr. II, 141. utrum vobis consilium tandem praetoris recitari videbatur ..., an praedouis improbissimi societas atque comitatus? ib. V, 54.

praetor: si ... praetor improbus ... det quem velit iudicem; Verr. II, 30. satisne vobis praetori improbo circumdati cancelli videntur? ib. III, 135. ut duo sepulchra duorum praetorum improborum ... constituerentur; ib. V, 94. init consilium, non improbi praetoris ..., sed importuni atque amentis tyranni; ib. 103.

quaestus: qui ... eaque ... ad suos improbissimos quaestus converteret; Verr. III, 21. iste motus servitiorum utrum tibi tandom diligentiam ... an novam rationem improbissimi quaestus attulit? ib. V, 15.

ratio: cum ... inveniare improbissima ratione esse praedatus; Verr. IV, 3.

recuperatores: iniquissimis verbis, improbissimis recuperatoribus conflictari malebant quam quicquam ... decidere; Verr. III, 69.

res: ut omnes intellegant, quam improbam, quam manifestam ... rem pecunia redimere conetur; Verr. III, 130. rem tam improbam ... praetermittam? ib. 166. se in re improbissima voluisse M. Antonium imitari; ib. 213. qui in rebus improbis populares fuerint; Phil. VII, 4.

reus: si non modo reus improbus adduceretur; Verr. II, 1.

rumores: quid hoc biduo timuerimus a domesticis hostibus rumoribus improbissimis dissipatis; Phil. XIV, 10.

scurra: qui se ipse scurram improbissimum existimari volt; Verr. III, 146. ex petulanti atque improbo scurra in discordiis civitatis ad eam columnam ... pervenerat; Cluent. 89.

sermo: Apronius ipsum Metellum ... non sermone impuro atque improbo posset corrumpere; Verr. III, 158. qui familiaritatis licentia suorum improbissimorum sermonum domicilium in auribus eius ... conlocarant; Piso 76.

spes: *iste demum vicinus novus improbae spei eo securior, quod M. Tullius abesset, coepit inhiare*; Tull. 16.

testamentum: testamentum P. Annius fecerat non improbum; Verr. I, 107.

testimonium: ipse in eum ... inimicissimum atque improbissimum testimonium dixit; Verr. I, 41. ille miser cum esset ... cum improbo ||tum improbo || ac falso eiusdem testimonio; ib. 41.

testis: in iure nihil est eius modi, recuperatores, non tabulae falsae, non testis improbus; Caecin. 71.

tribuni: quia persacpe seditiosis atque improbis tribunis plebis boni et fortes consules obstiterunt; leg. agr. II, 14.

verba: quem in stuprorum defensionibus non solum verbis uti improbissimis solitum esse scimus; Sulla 71.

vir: bono viro [iudici] crror obici, improbo facultas dari (solet); Caecin 71. deprehensa re non illa ut a viro improbo discessisset; Cluent. 189.

vox: ut simul illam quoque eius vocem improbam agnoscatis; Verr. III, 49.

B. **alicui:** L. **absolut:** 1. **Subject:** deferunt: multa ad eos improbi detulerunt; Phil. XII, 29.

dennntiant: multi praeterea improbi ... eos cavendos esse denuntiant; Phil. VII, 3.

dicunt: quorum auctoritatem secuti multi non solum improbi, verum etiam imperiti ... dicerent; Catil. I, 30. ut me, quem boni constantem ... existimassent, eundem ne improbi quidem crudelem dicerent; Sulla 20.

exspectant: in qua (re publica) nihil erat mali, nihil adversi, quod non boni metuerent, improbi exspectarent; leg. agr. II, 8.

facit: quod nemo nisi improbus fecerit; Verr. III, 211. quod adhnc nemo nisi improbissimus fecit; ib. 219.

possunt: f. vident.

secedunt, secernunt: qua re secedant improbi, secernant se a bonis; Catil. I, 32.

sequuntur: f. dicunt; Catil. I, 30.

sperant: haec gemebant boni, sperabant improbi; Sest. 66.

sunt: improbos temporis causa esse fingo; Qu. Rosc. 50. tot cupidi, tot improbi, tot audaces (in Sicilia fuerunt); Verr. IV, 7. salvi sint improbi, scelerati, impii; Phil. VIII, 16.

vident: quos videre improbi non poterant; dom. 65.

2. **Äußerl:** o sordidos, qui acceperint, ||acceperunt|| improbum, qui dederit! Phil. VI, 14.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accuso: sed multo etiam superioris et honoris amplissimi puto esse et accusare improbos et miseros ... defendere; div. Caec. 70. utique res publica ... accusatione mea contenta sit, nihilque postbac bonos potius defendere liceat quam improbos accusare necesse sit; Verr. V, 189.

comprimo: qui ... eodem .. tempore improbos auctoritate sua compresserit; sen. 29.

decurio: non rursus improbos decuriabit? Phil. VII, 18.

fraudo: probus improbum, pudens impudentem (frandasse dicitur) ..; Qu. Rosc. 21.

impello: etsi boni nullo emolumento impelluntur in fraudem, improbi saepe parvo; Milo 32.

invito: aut, si ad me bonorum concursum fieri videbis, ad te improbos invitabis? Phil. XIV, 18.

lacesso: ut ... etiam omuis improbos ultro semper lacessamus; Catil. III, 28.

libero: si improborum exemplis improbi iudicio ac periculo liberabuntur; Verr. III, 207. ut uno iudicio quam plurimos improbos liberetis; ib. 221.

reprehendo: iu quo reprehendat eum licet, si qui volet, modo leviter, non ut improbum, non ut improbum, ... sed ut Graeculum; Piso 70.

vinco: vicissent improbos boni, fortes inertis; Sest. 43. „victi essent improbi"; ib. 47. vinci autem improbos a bonis fateor fuisse praeclarum; Planc. 88.

2. **Dativ:** credo: sed creduut improbis, creduut turbulentis, credunt suis; Phil. XII, 29.

habeo: o consuetudo peccandi quantam habes iucunditatem improbis et audacibus ..! Verr. III, 176.

ostendo: spem improbis ostendistis; leg. agr. I, 24.

pono: ut aliqua in vita formido improbis esset posita; Catil. IV, 8.

sum: quod (supplicium) potest ‖ posset ‖ esse improbis et probis commune; Piso 99.

videor: tum enim forsitan improbis nimis cupidus videretur, qui ..; Qu. Rosc. 47.

3. **mit Präpositionen:** dimico cum: ue cum improbis boni ferro dimicarent; dom. 5. cum multis audacibus, improbis, non unmquam etiam potentibus dimicandum (est eis); Sest. 139.

sentio contra: quia semper pro bonis contra improbos senserat; Milo 5.

III. **nach Adjectiven:** severus in: quia severus in improbos fueram; Sulla 92.

superior contra: propterea quod superiorem esse contra improbos minus est negotii quam bonis exaequari; Quir. 22.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** audacia: putavit se audaciam improborum sustulisse, cum spem defensionis nullam reliquisset; Tull. 12. ſ. furor; Rabir. 4.

contiones: qui causam senatus exagitatam contionibus improborum sic sua diligentia multitudini commendavit; sen. 20.

contumelia: ut hoc amplissimum nomen [senatorium] ... ad contumeliam improborum natum esse videatur; Verr. III, 96.

convicia: improborum convicia sustinere non poteram; dom. 16.

exempla: si improborum exemplis improbi iudicio ac periculo liberabuntur; Verr. III, 207.

furor: nisi ut ‖ ut — quam ut ‖ ... nulla (sit) bonorum consensio contra improborum furorem et audaciam; Rabir. 4. quae furore improborum iu re publica ... gesta sunt; dom. 2.

gratia: videsne ut eripiam te ex improborum subita gratia et reconciliem bonis omnibus? Sulla 35.

hostis: C. Curiouem, perpetuum hostem improborum omnium, ... delere voluisti; Vatin. 24.

imperium: in improbi praeseutis imperio maiorem esse vim ..; Verr. IV, 89.

impetus: cum ... impetum improborum virtute sedavit; Sest. 62.

inimicus: etiam erat (urbs) inimica improborum; Verr. IV, 22.

iniquitas, iniuria: cum omnes leges omniaque iudicia ... ex improborum iniquitate et iniuria nata sunt; Tull. 8.

iuteruicio: aut vicissem cum magna interniciouе improborum, sed tamen civium, aut ..; dom 63.

iudicium: id quod non solum bonorum, verum etiam improborum iudicio declaratum est; Vatiu. 41.

manus: cum Rullus atque ei, quos ... timetis, cum omni egentium atque improborum manu ... Capuam ... occuparint; leg. agr. I, 22. nanctus es ex perditis ... conflatam improborum manum; Catil. I, 25.

memoria: etenim multo acriorem improborum interdum memoriam esse sentio quam bonorum; Flacc. 103.

mentes: quod omnium mentes improborum mihi nni maxime sunt infensae et adversae; Sulla 29. vos hoc iudicio omnium bonorum mentis confirmare, improborum reprimere potestis; Sest. 147.

multitudo: qua re non sum nescius quanto periculo vivam in tanta multitudine improborum; Sulla 28. ego illas res tantas in tanta improborum multitudine cum gerebam; Sest. 47.

odium: quod in eis ‖ his ‖ rebus ... versor ... odio improborum; Verr. IV, 81. placavi odia improborum; dom. 44.

perfugia: obstruite perfugia improborum; Sulla 79.

supplicium: unius improbi supplicio multorum improbitatem coërcere; Verr. III, 208.

ubertas: ne quis oreretur ‖ oriretur ‖ aliquando in tanta ubertate improborum qui ..; dom. 69.

vis: quod si meam spem vis improborum fefellerit atque superaverit; Catil. IV, 23. omnem diu conlectam vim improborum ... excepi meo corpore; dom. 63.

2. **mit Präpositionen:** bellum cum: cum mihi uni cum omnibus improbis aeternum videam esse bellum susceptum; Sulla 28.

supplicia in: quaeret ... cur tot supplicia sint in improbos ... constituta? Verr. V, 22.

V. **Umstand:** ab: defendi: non ab homine alieno neque ab aliquo calumniatore atque improbo, sed ab equite Romano (defensum esse contendi); Quinct. 87. — dici: si quid ab improbis de me improbe dicitur; Sulla 30. — expelli: nisi et ab improbis expulsus esset et per bonos restitutus; dom. 87. — iactari: quae et in senatu ab iuimicis saepe iactata sunt et in contione ab improbis et paulo ante ab accusatoribus; Milo 7. — labefactari: quod ... hunc me perpeti quam illam (patriam) labefactari ab improbis malui; Sest. 49. de: „de improbis" inquit „et audacibus", nam sic eos appellat clarissimus vir; Phil. XIV, 7.

improdictus, nicht verjhoben: deinde ne improdicta ‖ ue in prodicta, ne nisi prodicta ‖ die quis accusetur; dom. 45.

improvidus, unvorſichtig: fatalis quaedam calamitas incidisse videtur et improvidas hominum mentis occupavisse; Ligar. 17.

improviso, unverſehens, unvermuthet: concito: nam ut tempestates ... saepe improviso ... obscura aliqua ex causa concitantur; Muren. 36.

facio: cur tam improviso, cur tam repente pacis est facta mentio? Phil. XII, 3.

incido: sane homini praeter opinionem improviso incidi; Verr. II, 182.

nascor: cum tot bella aut a nobis necessario suscipiantur aut subito atque improviso ‖ improvisa ‖ nascantur; Fout. 42.

improvisus, unvorhergeſehen, unvermuthet: A. alqd: cum hoc illi improvisum atque inopinatum accidisset; Verr. II, 69.

amor: unde isie amor tam improvisus ac tam repeutinus? leg. agr. II, 60.

calamitas: nova res atque improvisa pupilli calamitas nuntiatur statim C. Mustio; Verr. I, 135.

formido: ecce illa tempestas, caligo bonorum et subita atque improvisa formido; prov. cons. 43.

pericula: tum vero in his L. Murenae tantis tamque improvisis periculis ita sum animo adfectus, ut ..; Muren. 55.

praesidium: quo tempore di ipsi immortales praesidium improvisum nec opinantibus nobis obtulerunt; Phil. XIII, 18.

salus: quam tu salutem rei publicae attulisti! quam improvisam! Phil. III, 27.

B. de: in quos ... de improviso incidaut; Sex. Rosc. 151.

ex: ex improviso si quae res nata esset; Verr. I, 112.

imprudens, ohne Wiſſen, ohne Kunde, nicht ahnend, unabſichtlich: alqs: haec omnia, iudices,

imprudente L. Sulla facta esse certo scio; Sex. Rosc. 21. dixi, imprudente L. Sulla scelera haec ... fieri; ib. 25. multa multos furtim imprudente L. Sulla commisisse; ib. 130. an hoc solum argumentum est, nihil isto imprudente factum, quod Volcatius ei non suscensuit? Verr. II, 58. se imprudentem fecisse, existimasse id licere; ib. 101. imprudens huc inciili, iudices; ib. IV, 43. HOMM MARIUMSAM IMPRUDENTEM ACCEPISSE ..; ib. 103. quis est cui magis ignosci conveniat, ... quam si quis quem imprudens occiderit? Tull. 51. ab amicis imprudentes videlicet prodimur; Cluent. 143. ne quis meorum imprudens introspicere tuam domum possit; har. resp. 33. paulo ante imprudens indicasti; Vatin. 3. si ... tu ita errasti, ut eos eheres imprudens ..; Planc. 41. supplicationem modo qui decrevit, idem imprudens hostis iudicavit; Phil. XIV, 22.

consul: hanc ... beluam ... solvit ... consul iguarus quidem certe et imprudens impendentium tautorum scelerum et malorum; Sest. 16.

homo: quod igitur facimus nec in hominem imprudentem caderet ... nec in facinorosum, ... id ..? Deiot. 16.

imperatores: multa saepe imprudentibus imperatoribus vis belli ... molitur; Sex. Rosc. 91.

populus: nihilne interest utrum .., an is imprudente ‖impudenter‖ populo Romano per legis fraudem surripiatur? leg. agr. II, 46.

vir: quae (sacra) viri oculis ne imprudentis quidem aspici fas est; har. resp. 8.

imprudentia, Unachtſamkeit, Unkenntniß, Unvorſichtigkeit: I. est: tua vero quae tanta imprudentia est, ut ..? dom. 20.

intrat: quo non modo improbitas, sed ne imprudentia quidem *impune* possit intrare? har. resp. 57.

II, 1. subterfugio: quantum hominis avarissimi ... imprudentiam subterfugit; Verr. a. pr. 13.

2. adsigno: id non neglectum, sed violatum putatur, nec imprudentiae, sed perfidiae adsiguari solet; Fr. E, 2.

III. excusatio: propterea quod integris amicitiis officium praetermissum imprudentiae vel ... neglegentiae excusatione defenditur; Fr. E, 2.

IV, 1. accidere: praesertim cum id non solum avaritia, sed etiam imprudentia accidere potuerit; Verr. III, 29.

adduci: qui illum ... Oppianicum sive imprudentia sive misericordia ... adducti absolverunt; Cluent. 76.

labi: sed in his rebus omnibus imprudentia laberis; Rabir. 25. sed tu imprudentia laberis; Murem. 78. satis est homines imprudentia lapsos non erigere; Rab. Post. 2.

praeteriri: placet igitur in his rebus aliquid imprudentia praetteriri? Sex. Rosc. 131.

praetermitti: quod erat imprudentia praetermissum, id ... reprehendisti; Verr. III, 51.

2. per: Roscium per imprudentiam deceptum esse; Qu. Rosc. 21. quod saepe per imprudentiam fit; Verr. II, 57. si per imprudentiam vestram, neglegentiam meam, legem incognitam acciperetis ‖acceperitis‖; leg. agr. II, 25. „emissus aliqui *est* e carcere.“ et quidem emissus per imprudentiam; Planc. 31.

impubes, unerwachſen: cum avum ... filiumque eius impuberem ... necatum esse dixit; Catil. IV. 13.

impudens, unverſchämt, ſchamlos: I. **bei Subſtantiven:** alqs: in eins modi re quisquam tam impudens reperietur qui ..? div. Caec. 20. quod nemo quemquam tam audacem, tam amentem, tam impudentem fore arbitrabatur; Verr. I, 1. ut, cum impudens fuisset in facto, tum impudentior videretur, si negaret; ib. II, 191. si impudentes in defendendo esse noluissent; ib. 192. nemo enim fuit initio tam impudens; ib. III, 189. nemo tam impudens (inventus est) qui postularet ..; ib. IV, 44. ac mihi quidem cum audax praecipue fuisse videtur Aebutius ... tum impudens in iudicio; Caecin. 2. non, opinor, tam impudens esses; ib. 62. atque vide ne multo nunc sis impudentior; ib. 62. hoc brevissime dicam, neminem umquam tam impudentem fuisse, qui ..; Imp. Pomp. 48. utrum impudentior hic, qui postulet, ... difficile dictu est; Cluent. 26. ne impudentissimus existimarer; ib. 51. quid, si est haec multo impudentior? leg. agr. III, 6. nemo est tam impudens istorum, quin ..; ib. 8. neque tam fuerunt impudentes, ut ..; Flacc. 59. nam quod vobis iste tantum modo improbus, ... quod impudens, quod audax esse videtur ‖videatur‖ ..; Piso 66. quis interpretari potest, impudentiorne, qui in senatu, an improbior, qui in Dolabellam, an impurior, qui patruo audiente, an crudelior, qui in illam miseram tam spurce, tam impie dixeris? Phil. II, 99. eis etiam praemia postulat, quibus ut ignoscatur si postulet, impudentissimus iudicetur; ib. VIII, 25.

alqd: non mehercule hoc, quod omnibus singulare videtur, ... possum, iudices, dicere audacius esse aut impudentius, quod ..; Verr. III, 169.

calumnia: accipite aliam in minore pecunia non minus impudentem calumniam; Verr. II, 25.

causa: sunt enim locupletes; voluntas vero et causa impudentissima; Catil. II, 18.

furtum: magnum crimen, ingens pecunia, furtum impudens, iniuria non ferenda; div. Caec. 30. propter impudentissimum furtum aufugerit; Verr. I, 33. quid ... loquar? de istius impudentissimo furto ..? ib. 129. sequitur ut de frumento empto vos, iudices, doceam, maximo atque impudentissimo furto; ib. III, 163. testatur litteris tum impudentissimum furtum; ib. 168.

gratificatio: coniungitur impudens gratificatio cum acerba iniuria; leg. agr. III, 6.

homo: praescriptum tibi cum esset, homo [deterrime et] impudentissime; Verr. II, 60. tum ab Staieno, sicut ab homine ad exogitandum acutissimo, ad audendum impudentissimo, ... auxilium ... petere coepit; Cluent. 67. quantum sibi ablatum homo impudentissimus dicit, tantum ..; Flacc. 34. ut illum homiuem perditissimum atque impudentissimum paene iam provinciae paeniteret; Sest. 60 ut tecum, cum homine uno non solum *sordidissimo* atque intimo (me) conferam, *sed etiam* impudentissimo et mihi inimicissimo; Vatin. 10.

licentia: satisne vobis coargere ... Graecorum consuetudinem licentiamque impudentem videmur? Flacc. 20.

mendacium: magnum crimen et impudens mendacium; Cluent. 168. laus, merces, gratia, gratulatio proposita est omnis impudenti ‖in impudenti‖ mendacio; Flacc. 12. non in aliquo impudenti mendacio delituisse ... dicitur; Balb. 5.

oculi: in cuius possessiones atque fortunas non impudentissimos oculos spe et mente defigere (eum censetis)? Phil. XI, 10.

pecunia: satis grandem pecuniam et satis impudentem esse; Verr. I, 140.

sedulitas: ne forte mea sedulitas aut insidiosa aut impudens videretur; leg. agr. II, 12.

B. **allein:** I. sunt: patior non moleste cum ‖ tam ‖ stultos esse qui hoc ‖ haec ‖ sperent, tum ‖ tam ‖ impudeutis qui conentur ‖ qui haec conentur ‖; leg. agr. II, 55. (sunt in illo numero) multi impudentes, inliterati, leves, quos ..; Flacc. 9.

II, 1. deligo: itaque non optimus quisque nec gravissimus, sed impudentissimus loquacissimusque deligitur; Flacc. 11.

fraudo: probus improbum, pudens impudentem fraudasse dicitur) ..; Qu. Rosc. 21.

2. sum: stulti erat sperare, suadere impudentis; Phil. II, 23.

impudenter, unverschämt, schamlos: ago: se, quo impudentius egerit, hoc superiorem discessurum; Caecin. 2.

aufero: utrum impudentius ab sociis abstulit? Verr. III, 83.

cogo: quae (pecunia) permagna est impudentissimeque coacta; Verr. II, 153.

confirmo: si osteudo ... etiam genus id agrorum certo capite legis impudentissime confirmari atque sanciri; leg. agr. III, 3.

confiteor: nam eum ... domini impudentissime confiteantur; Tull. 40.

conteudo: quod eum saepius ageres et impudentius a me contenderes; Fr. B. VIII, 20.

dico: non video quid impudentius illi possit; Caecin. 4. quid hoc impudentius dici aut fingi potest? Flacc. 56. haec tu non propter audaciam dicis tam impudenter, sed quia ..; Phil. II, 19.

diripio: quam impudenter, quam palam ... illa bona direpta sunt; Verr. II, 46.

facio: quamvis impudenter (facere); Verr. II, 134. id, quod videntur impudenter fecisse; Caecin. 4. impudenter facit; Flacc. 57. meministi me tibi respondere, impudenter te facere ..? Fr. B, VIII, 20.

fingo: s. dico; Flacc. 56.

loquor: o miser ... qui apud talis viros tam impudenter loquare! Phil. II, 16.

mentior: ut homo turpissimus esset impudentissimeque mentiretur; Verr. IV, 16. verum in eo ipso homines impudentissime mentiuntur; Cluent. 174. quam volent impudenter mentiantur; Flacc. 35.

possideo: qui (agri) a pancis hominibus impudentissime possideutur; leg. agr. II, 12.

praedor: cum esset ... apertissime impudentissimeque praedatus; Verr. I, 130.

respondeo: cum primo impudenter respondere coepisset; Catil. III, 12. cum mihi hoc responderis aut ita impudenter, ut ..; Vatin. 10.

sancio: s. confirmo.

tollo: impudenter tollis exspectatum ... iudicium; Verr. III, 139. quam audacter, ... quam impudenter (sustulisti)! ib. IV, 84.

vaticinor: quae tu impudenter vaticinando sperare te saepe dixisti; Vatiu. 6.

versor: atque in hoc genere audaciae multo etiam impudentius ... versatus est; Verr. III, 83.

elliptisch: iam hoc impudentissime: palam ... singulis censoribus denarii trecenti ad statuam praetoris imperati sunt; Verr. II, 137.

impudentia, Unverschämtheit, Schamlosigkeit: I. **absolut:** 1. **Subject:** dat: aut impudentia ei sui defendendi ‖impudentia tua etiam huic ad defendendum, impudentia iteum huic ad defeudendum se‖ facultatem dabit; Cael. 50.

deficit: ita eum ... impudentia, qua superabat omnis, improbitasque defecit; Catil. III, 11.

est: par est avaritia, similis improbitas eadem impudeutia, gemina audacia; Sex. Rosc. 118. quae impudentia (est)? Verr. I, 36. maior haec praeda fortasse, sed illa impudentia certe non minor; ib. III, 169. quae haec causa est? quae ista impudentia? ib. IV, 7. tametsi ea est hominis impudentia, quam nostis; ib. V, 82. fit clamor et admiratio populi, tantam esse in homine impudentiam atque audaciam ..; ib. 106. sed quae *est* haec impudentia? leg. agr. II, 57. non unam et eandem omnibus in locis esse fraudatorum et infitiatorum impudentiam; Flacc. 48.

suffragatur: istius spes falsa et iusignis impudentia maxime suffragatur; Verr. V, 178.

valet: tantum in foro atque in iudiciis impudeutia valeret; Caecin. 1.

versatur: impudentiam summam aut stultitiam singularem putabimus in verborum errore versari; Caecin. 50.

2. **Anstruf:** impudentiam singularem! Verr. III, 138. hancine impudentiam, iudices! hanc audaciam! ib. V, 62. o impudentiam miram! har. resp. 30. o impudentiam praedicaudam! Phil. II, 4. o impudentiam, nequitiam, libidinem non ferendam! ib. 15. o impudentiam singularem! ib. 83. o admirabilem impudentiam, audaciam, temeritatem! ib. III, 18. o impudentiam incredibilem! ib. VI, 13. f. II, 1. dico.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** aspernor: illa autem ... nou impudentiam aspernatur; Cluent. 27.

cognosco: ut ... audacia tua cognoscatur et impudentia; Sex. Rosc. 95. quibus ex litteris impudentiam faeneratoris, ‖impudentissimam faenerationem‖ quaeso, cognoscite; Verr. III, 167. os homiuis insignemque impudentiam cognoscite; ib. IV, 66.

comprobo: hanc vos ... impudeutiam, audaciam, cupiditatem comprobabitis? dom. 116.

confuto: quae potest eloquentia disputando iguoti hominis impudeutiam confutare? Scaur. 19.

dico: o stultitiamne dicam an impudentiam singularem! Cael. 71.

habeo: an ego tantam aut animi iuritiam habere aut oculorum impudentiam possim, ut ..? dom. 101.

nosco: novi violentiam, novi impudentiam, novi audaciam; Phil. VI, 6. f. I, 1. est; Verr. V, 82.

perspicio: ut eius impudentiam perspicere possitis; Flacc. 46.

profiteor: quique ad hanc rem aut potentiam aut impudentiam suam professi sunt; Verr. a. pr. 36.

reperio: omnia perspicua reperientur, impudentia, amentia, audacia; Verr. I, 141.

reprimo: putavi mihi reprimeudam esse P. Clodii impudicam impudentiam; har. resp. 1.

rideo: cum riseritis impudeutiam hominis; har. resp. 8.

video: at videte hominis impudentiam atque adrogantiam; Verr. IV, 151. nec euim est ab homine numquam sobrio postulanda prudentia, sed videte impudentiam; Phil. II, 81.

vivuco: mea diligentia istorum impudentiam vicerat; Verr. a. pr. 16.

2. **Genetiv:** sum: ne aut id profiteri videar, quod non possim, ‖non possim implere‖ quod est impudentiae; Cluent. 51. iudicatam (rem) labefactare conari impudeutiae (esse putabamus); ib. 57.

3. **Dativ:** cedo: uon miuus ... cederet A. Caecina Sex. Aebutii impudentiae; Caecin. 1. qui (Hermippus) numquam istius impudentiae cessit; Flacc. 50.

desum: non arbitror hoc etiam tuae deesse impudentiae; Verr. V, 5.

obsisto: uemo est qui ... istorum iniuriae atque impudentiae potuisse obsisti arbitretur; Verr. I, 31. quo nunc impudentiae facilius obsisteremus; Caecin. 2.

respondeo: impudeutiae primum respondebo tuae; dom. 5.

4. **Ablativ:** sum: quod si facit, qua impudentia est? Qu. Rosc. 45. qua impudentia putatis eum in dominatione fuisse? Verr. III, 155. es tu quidem cum audacia tum impudentia singulari; dom. 133.

5. **mit Präpositionen:** addo ad: quid ad hanc impudentiam addi potest ..? Verr. III, 225.

dico de: quid satis potest dici de tanta impudentia? Phil. II, 104.

disputo de: sed ineptum est de tam perspicua eius impudentia pluribus verbis disputare; Verr. I, 148. neque ego nunc de illius bonitate, sed de generi impudeutia ‖genere impudentiae‖ disputo; leg. agr. III, 13.

existimo de: quo facilius de singulari eius impudentia existimare possitis; Verr. II, 16.

miror de: de impudentia singulari, quod adest, ... sunt qui mirentur; Verr. I, 6.

persto in: perstat in impudentia; Qu. Rosc. 26.

remitto in: iam in tanta istius impudentia remittendum aliquid videtur; Verr. II, 52.

sum in: si quis pudor esse potest in tam insigni impudentia; leg. agr. II, 36.

III. **nach Adjectiv:** fretus: quod ergo unus Asclepiades ... impudentia atque audacia fretus ... iecerit, id ... pertimescemus? Flacc. 35.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** crimen: crimen tantae audaciae tantaeque impudentiae ... praetermittam? Verr. III, 166.

exitus: ut ... tamen impudentiae suae pudentem exitum quaesisse videatur; Verr. I, 2.

finis: sed ut ille aliquando impudentiae suae finem faciat; Verr. III, 144.

locus: tu tibi ue infitiandi quidem * impudentiae locum reliquisti; Fr. B, VIII, 17.

ludibrium: Libertatis signum posuisti magis ad ludibrium impudentiae ‖ pudicitiae‖ quam ad simulationem religionis; dom. 131.

uerces: de accessione dubito an Aprouio ipsi data sit merces operae atque impudentiae; Verr. III, 76.

ratio: quam habet rationem nou quaero aequitatis, sed ipsius improbitatis atque impudentiae? Verr. III, 195.

testis: quos ... testis esse impudentiae meae minime vellem; div. Caec. 13.

2. **mit Präpositiou:** pars de: ut aliquam partem de istius impudentia reticere possim; Verr. I, 32.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** commoveri: non intellegebat animos iudicum non illius eloquentia, sed defensionis impudentia commoveri; Cluent. 58. video vos ... commoveri vel legis vel orationis impudentia; leg. agr. III, 10.

implicari: verum implicata inscientia impudentia est; Phil II, 81.

similis: uti nunc ... quisquam exsistat, nisi tu, Sexte, similis et stultitia et impudentia, qui ... dicat; Caecin. 102.

versari: ecquem audistis in tantis furtis ... [in] tanta audacia, tanta impudentia esse versatum? Verr. III, 65.

2. **Präpositiouen:** de: nihil enim praetermittendum de istius impudentia videtur; Verr. IV, 86.

in: neque in alterius impudentia sui pudoris existimationem amitteret; Verr. II, 192. quaeret quispiam in tauta iniuria tantaque impudentia quid spectarit; leg. agr. II, 20.

praeter: cum ... haberet nihil praeter illam impudentiam, quam videtis; Flacc. 46.

impudicitia, Unzüchtigkeit: video: cuius impudicitiam pueritiae, libidines ... vidimus; dom. 126.

recordatio: primum in Caesarem maledicta congessit deprompta ex recordatione impudicitiae et stuprorum suorum! Phil. III, 15.

impudicus, unzüchtig, unkeusch: A. consul: at quam crebro usurpat: „et consul et Antonius“? hoc est dicere, et consul et impudicissimus, et consul et homo nequissimus; Phil. II, 70.

domus: cum omnis impuritates impudica in domo cotidie susciperes; Phil. II, 6.

impudentia: putavi mihi reprimeudam esse P. Clodii impudicam impudentiam; har. resp. 1.

leno: cumque adulescentes nobilissimi ... se ad lenonis impudicissimi pedes abiecissent; sen. 12.

mulier: qui in epulis ... inter impudicas mulieres ... versatus sit; Verr. III, 160. clamabat ... facinus esse indignum, plus impudicissimae mulieris apud te de Cleomenis salute quam de sua vita lacrimas matris valere; ib. V, 112. qui ... complexi mulieres impudicas ... eructant sermonibus suis caedem bonorum; Catil. II, 10.

B, I. est: adulter, impudicus, sequester convicinm est, non accusatio; Cael. 30.

versantur: in his gregibus omues aleatores, omnes adulteri, omnes impuri impudicique versantur; Catil. II, 23.

II. servio: cum autem omnis servitus est misera, tum vero intolerabilis est [servire] impuro, impudico, effeminato ...; Phil. III, 12. libidinosis, petulantibus, impuris, impudicis, aleatoribus, ebriis servire, ea summa miseria est summo dedecore coniuncta; ib. 35.

impugno, bekämpfen, angreifen: I. abfolut: illis autem id tempus impugnandi detur; Quinct. 8.

II. hominem: quare hominem impugnare non desinunt nisi remotis ministratoribus; Fr. B, VII, 19.

tecta: quo quidem tempore ... magistratuum tecta impugnata ... viditis; sen. 7.

impulsor, Antreiber, Anreger: I. abl. abl.: omuem illam tempestatem ... Caesare impulsore atque adiutore esse excitatam; prov. cons. 18.

II. habeo: dixeritne L. Vettius ... sese auctores et impulsores et socios habuisse sceleris illius ...? Vatin. 24.

impulsus, Stoß, Antrieb, Anregung: 1. **Ablativ:** accedere: ad haec bona Chrysogonum accessisse impulsu suo; Sex. Rosc. 107.

agere: in quo demiror cur Milonem impulsu meo rem illam cgisse dicas; Phil. II, 49.

conari: cumque eam rem tua sponte conarere, non impulsu meo; Phil. II, 49.

conlocare: qui ... suorum improbissimorum sermonum domicilium in auribus eius impulsu vestro conlocarant; Piso 76.

facere: nam si quam Rubrius iniuriam ... impulsu tuo ... fecisset; Verr. I, 80. non vereor ne quid horum non modo impulsu, verum omnino adventu meo factum esse videatur; ib. II, 161. si P. Clodii impulsu (facta lapidatio est) ...; dom. 12.

insimulari: Halicyensis Enmenidae ... magnae pecuniae vilicus cum impulsu tuo insimulatus esset; Verr. V, 15.

nominari: ego denique non solum ab operis tuis impulsu tuo nominabar, sed ...; dom. 15.

pelli: si non solum impulsu scntorum ... magnas copias pulsas esse et vidimus et audivimus; Caecin. 43.

proficisci: sed tamen, cum ita dicis, Postumi impulsu Gabinium profectum Alexandriam; Rab. Post 20.

terreri: nolite enim ita putare, ... homines conscleratos impulsu deorum terreri furialibus taedis ardentibus; Piso 46.

2. sine: sive tantus consensus omnium sine impulsu deorum esse non potuit, quid ...? Phil. IV, 10.

impune, straflos, ohne Gefahr, ohne Nachtheil: audeo: quem impune non est ausus, hunc iniuria ... non dubitavit occidere? Milo 41.

constituo: posse impune praetorem aut alium quemlibet supplicium quod velit in eum constituere; Verr. V, 168.

crucio: potero silere, Hortensi, ... cum tantum res publica volnus acceperit, ut ... cives Romani cruciati et necati impune me actore esse videantur? Verr. V, 179.

deicio: cum paucas tegulas deicere impune familia tua non potuerit; Tull. 53.

dico: quod mihi gravissimum esset, si dicerem, ‖[si dicerem]‖ sed impune tamen deberem dicere; Planc. 16.

discedo: hos pateris impune discedere; Verr. II, 57.

eludo: istum rebus omnibus undique ereptis impune eludentem circumfluere atque abundare; Verr. III, 9.

emo: concede ut impune emerit; Verr. IV, 10.

eripio: ne actor quidem est is, cui reus ... impune eripi possit; Verr. I, 10.

evolo: ubi enim id, quod intus est atque nostrum, impune evolare potest coutraque nos pugnare; Deiot. 30.

facio: ille ... impunius id se facturum putavit; Verr. IV, 48. timeo ne C. Verres ... omnia impune fecerit; ib. V, 3. impune feci; Caecin. 34. deinde etiam impunius fit, quod cum est factum, negari potest; Deiot. 18. qua in re non tam iucundum mihi videri debuit ... quam miserum te id impune facere potuisse; Phil. II, 5.

interficio: quod si duodecim tabulae nocturnum furem quoquo modo ... interfici impune voluerunt ..; Milo 9. beatus est nemo, qui ea lege vivit, ut non modo impune, sed etiam cum summa interfectoris gloria interfici possit; Phil. I, 35.

intro: quo non modo improbitas, sed ne imprudentia quidem *impune* possit intrare; har. resp. 37.

latrocinor: non qua (via) populus uteretur, sed ubi impune sui posteri latrociuareutur; Milo 17.

licet: neque enim permissum est, ut impune nobis liceat ... tradere; Verr. II, 45. licet enim iam impune ... conferi; Cluent. 79. licet impune per me parietes [in adulescentia] perfoderis; Vatin. 11. ab inimicorum audacia telisque vitam ut impune liceat defendere; Milo 6. de qua (morte) ... tamen impune Miloni palam clamare ac mentiri gloriose liceret; ib. 72. per quem hominibus maioribus natu ne in suis quidem praediis impune tum ... liceat esse valetudiniue servire; Fr. B, XIII, IV, 2.

nece: f. crucio.

occido: „ut homines volgo impune occiderentur"; Sex. Rosc. 80. homines impune occidebantur; ib. 93. quae (lex) iubeat impune occidi eum, qui tribunum pl. pulsaverit; Tull. 47.

perstringo: ille L. Crassi, ille M. Antonii voluntatem ... saepe perstrinxit impune; Planc. 33.

pugno: f. evolo.

sum: libertate usus est, quo impunius dicax esset; Quinct. 11. ut [[uti]] impune in otio esse possimus [[possemus]]; leg. agr. II, 9. non potest ... ipse impune umquam esse largitor; Cael. 78. si hic illi (insidias fecit), ut ne sit impune; Milo 31.

impunitas, Straflofigkeit: I. est: in qua civitate nihil valeret scnatus, omnis esset impunitas; Quir. 14. quem ad modum discessu meo ... sceleruin impunitas, fuga ... fuisset; dom. 17. quorum impunitas fuit nou modo a iudicio, sed etiam a sermone; Rab. Post. 27. quorum igitur impunitas, Caesar, tuae clementiae laus est, eorum ..; Ligar. 10. cum tanta praesertim gladiorum sit impunitas; Phil. I, 27.

II, 1. adipiscor: felix ista domus quae non impunitatem solum adepta sit, sed etiam accusandi licentiam; Deiot. 29.

consequor: ut Cu. Planciuin suis erga me meritis impunitatem consecutum putem; Planc. 3.

do: ceteris autem ... veniam et impunitatem dandam puto; Phil. VIII, 32.

habeo: quem si vicisset, habiturus esset impunitateu et licentiam sempiternam; Milo 84.

propago: quo iuterieeto civium calamitas, sociorum aerumna, sceleratissimorum hominum impunitas propagatur; prov. cons. 17.

2. cogito de: uon do impunitate eius, sed de praemiis cogitaretur; Milo 39.

III. spes: quis ignorat maximam iulecebram esse peccandi impunitatis spem? Milo 43.

IV, 1. ali: quorum (parricidarum) effrenatus furor alitur impunitate diuturna; Sest. 82.

munire: cuius exercitationem cum intolerabili petulantia tum etiam diuturna impunitate munivit; dom. 3.

2. in: quam (legem) ne in illa quidem impunitate tua scripseras; har. resp. 33.

impunitus, ungeftraft, ftraflos: alqs: nam ut meliore simus loco ne optandum quidem est illo impunito; har. resp. 61.

alqd: eruptorum illud malum aliqnando, si impunitum fuisset, ad perniciem civitatis; har. resp. 4.

corruptela: nam ista corruptela servi si non modo impunita fuerit, sed etiam ... approbata ..; Deiot. 30.

direptio: f. vexatio.

ignominia: f. iniuria; Verr. V, 149.

iniuria: id agis, ut ceterorum quoque iniuriae sint impunitae atque inultae; div. Caec. 53. si istius haec tanta iniuria impunita discesserit; Verr. IV, 68. possemus hanc iniuriam ignominiamque nominis Romani inultam impunitamque dimittere? ib. V, 149.

licentia: dominus est ipse voluntatis suae, in quo est impunita *mentiendi* licentia; Scaur. 15.

mendacium: quod non crimen est, sed impunitum in maledicto mendacium; Plauc. 30.

vexatio: „tibi vexatio direptioque sociorum impunita fuit ac libera"; Catil. I, 18.

impure, unlauter, laſterhaft: facio: quae ipse in se atque in domesticum decus [[dedecus]] impure et intemperanter ... fecerit; Phil. II, 50.

vivo: quam (religionem) ut [[eam ut]] ... impurissime taeterrimeque violasti; dom. 104.

impuritas, Unlauterkeit, Laſterhaftigkeit: est: sed illud os, illam impuritatem caeni fuisse, ut hos iudices legere auderet! Phil. V, 16.

suscipio: cum omnis impuritates impudica in domo cotidie susciperes; Phil. II, 6.

impurus, unlauter, laſterhaft, verwerflich: A. bei Subſtantiven: alqs: idem domi quam libidinosus, quam impurus ..! sen. 14. si praeter te nemo esset impurus; har. resp. 35. quis interpretari potest, impudentiorne, qui in senatu, an improbior, qui in Dolabellam, an impurior, qui parum audiente, an crudeliior, qui in illam miseram tam spurce, tam impie dixeris? Phil. II, 99. quis anem illo, qui male dicit, impurior? ib. III, 15.

alqd: quid te impurius, qui religiones omnis pollueris ..? dom. 125.

adfinitas: praesertim cum ... gravissimas poenas adfinitatis impurissimae sustineret; dom. 135.

adulescens: deinde ex impuro adulescente et petulante ... Graeculum se atque otiosum putari voluit; Sest. 110.

adulescentia: nihil ex illa impura adulescentia sua (audiet); Verr. I, 32.

cohors: conferte ... huius cohortem impuram cum illius exercitu invicto; Verr. IV, 115.

conlega: quae (cetera) sunt ei cum conlega immani impuroque coniuncta atque communia; Sest. 29.

convivia: hunc in impuris conviviis principem adhibebat; Verr. III, 23.

corpus: vix homines odium summ a corpore eius impuro atque infando represserunt; Sest. 117.

filius: reiecta mater amicam impuri filii tamquam uurum sequebatur; Phil. II, 58.

grex: cum ... ipse archipirata cum grege praedonum impurissimo plonissimis velis navigares; dom. 24.

heluo: videte nunc proximo capite ut impurus heluo turbet rem publicam; leg. agr. I, 2.

homo: sese intellegere hominem illum esse impurum ac uefarium; Verr. I, 69. quibus parcere et consulere, homo impurissime, quod genus hominum studiosissime conservare debuisti; ib. III, 75. dictitarat homo improbus atque impurus; ib. 140. homo impurissimus statim coepit in eius modi mente et cogitatione versari; Cluent. 69. qui ... Brogitaro Gallograeco, impuro homini ac nefario, ... totum illum locum fanumque vendideris; har. resp. 28. quod quemquam clarum hominem ... impurissimi voce hominis violari facile patiuntur; ib. 46. fanumque ... venditum (est) .. Brogitaro, impuro homini atque indigno illa religione; Sest. 56. caterva tota clarissima concentioue in ore impuri hominis imminens contionata est; ib. 118. postremo ne deos quidem immortalis velle

... sibi supplicari homiuis impurissimi et scelerat̃is simi nomine; prov. cons. 14. Sex. Clodium ... ludos facere .. passus es, hominem impurum ac non modo facie, sed etiam oculo tuo dignissimum; Piso 8. Glaucia solebat, homo impurus, sed tamen acutus, populum monere, ut ..; Rab. Post. 14. minus dolendum, quod ab homiue impuro nefarioque non caverit; Phil. XII, 25.

hostis: praesertim cum iste impurus atque impius hostis omuium religionum ... ageret illam rem ..; dom. 139. promulgarisne, impurissime [et perditissime] hostis, quaestionem ..? Vatin. 26.

intemperantia: qui ne a sanctissima quidem parte corporis potuisset hominum impuram intemperantiam propulsare; scu. 11.

latro: etiamne hnius impuri latronis feremus tacterrimum crudelissimumque dominatum? Phil. III, 29.

legatio: in illa taetra atque impura legatione; Verr. I, 62.

leno: vos pro meo ‖ vosque pro meo, vos, inquam, pro meo‖ capite ad pedes lenonis impurissimi proiecistis; Sest. 26.

liberi: talis animadversio fuit Dolabellae cum in andacis sceleratosque servos, tum in impuros et nefarios liberos; Phil. I, 5.

lues: ut eos ludos haec lues impura pollnerit ‖pollneret ‖; har. resp. 24.

ministe r: hoc tu scriptore, hoc consiliario, hoc ministro omnium non bipedum solum, sed etiam quadripedum impurissimo rem publicam perdidisti; dom. 48.

mores: Verris mores improbos impurosque nostis; Verr. III, 23.

muliercula: impura inter viros muliercula proferri uon potest; Verr. II, 192.

os: ex ore impurissimo Sex. Clodii rem frumentariam esse ereptam; dom. 26. tu illarum aedium dis penatibus os impurissimum ostendere (ausus es)? Phil. II, 68. tum ... in aedem Concordiae venit atque in me absentem orationem ex ore impurissimo evomuit; ib. V, 20.

parens: esset ex inerti et improbo et impuro parente navus ... filius; Verr. III, 161.

parricida: cum ab eodem impurissimo parricida rogarer ..; har. resp. 17. huic igitur importuno atque impuro parricidae quid habemus ..? Phil. XII, 13. nam quid erat aliud, quod inter Antouium et Dolabellam, impurissimos parricidas, foedere et fide sancireturʔ ib. XIII, 42.

pecus: sed idem casus illum ignarum quid profiteretur ... istius impurissimae atque intemperantissimae pecudis caeno et sordibus inquinavit; Piso 72.

persona: persona illa lutulenta, impura ... in istius ... natura vitaque est expressa; Qu. Rosc. 20.

praetor: praetor eiusdem populi turpissimus atque impurissimus eosdem illos deos ... auferebat; Verr. IV, 77.

sermo: Apronius ipsum Metellum ... non sermone impuro atque improbo posset corrumpere; Verr. III, 158.

stilus: cum cetera scelera stilo illo impuro, Sex. Clodii ore tincto, couscripsisset; har. resp. 11.

vox: vocem impuram atque os illud infame (ponite ante oculos); Phil. XI, 7.

B. **alein:** I. versantur: in his gregibus omnes aleatores, omues adulteri, omnes impuri impudicique versantur; Catil. II, 23.

vivit, volt: quicum vivere uemo umquam nisi turpis impurusque voluisset; Verr. III, 65.

II, 1. reprehendo: iu quo reprehendat eum licet, si qui volet, modo leviter, non ut impurum, non ut improbum, ... sed ut Graeculum; Piso 70.

2. servio: cum autem omnis servitus est misera, tum vero intolerabilis est [servire] impuro, impudico, effeminato ..; Phil. III, 12. libidinosis, petulantibus, impuris, impudicis, aleatoribus, ebriis servire, ea summa miseria est summo dedecore coniuncta; ib. 35.

III. paries: quid habet mea domus religiosi, nisi quod impuri et sacrilegi parietem tangit? har. resp. 33.

imus, ſ. **inferus.**

in, A. **mit Accusativ:** in, in — hinein, nach, zu, auf, gegen, für: I. **nach Verben:** a) abdo: an se in contrariam partem terrarum abdet, ut ..? Muren. 89.

abduco: ipsos iu lautumias abduci imperabat; Verr. V, 146. socios nostros in servitutem abduxerunt; Piso 84.

abeo: dubitas ... abire in aliquas terras? Catil. I, 20. quin tu abis in malam pestem malumque cruciatum? Phil. XIII, 48.

abicio: nec prius illam crucem ... revellistis neque in profundum abiecistis; Verr. IV, 26. quod constat nobilissimas virgines se in puteos abiecisse; prov. cons. 6. tu P. Clodii cruentum cadaver eiecisti domo, tu in publicum abiecisti; Milo 33. in curiam potissimum abiecit, ut ..; ib. 90. reliquum corpus [tractum atque laniatum] abiecit in mare; Phil. XI, 5.

abripio: subito abrepti in quaestionem tamen separantur a ceteris; Milo 60. quem ... de convivio in vincla atque in tenebras abripi iussit; Verr. IV, 24.

accedo: ipse in oppidum noluit accedere; Verr. IV, 51. quem in locum classes hostium saepe accesserint; ib. 104. quem in portum numquam hostis accesserat; ib. V, 138. armatos se tibi obstitisse, ne in aedis accederes; Caecin. 36. in fundum Caecina utrum tandem noluit an non potuit accedere? ib. 48. accesserint in cumulum mannbiae vestrorum imperatorum; leg. agr. II, 62. ausus esset — mitto exire de provincia, ... in regnum iniussu populi [Romani] aut senatus accedere; Piso 50. aut certe homo verecundus in Macedoniam non accedit; Phil. X, 13.

accipio: quaeso, Eruci, ut hoc in bonam partem accipias; Sex. Rosc. 45. ut eum ... sic in vestram accipiatis fidem, ut ..; Arch. 31. ea, iudices, a vobis spero esse in bonam partem accepta; ib. 32. quae quidem a te in eam partem accepta sunt, Caesar, ut ..; Deiot. 14. accipiet in optimam partem C. Pausa; Phil. VII, 5. ſ. III. iudicium.

addo: quid attinuit te ... postulare, ut adderet in iudicium INTIMA? Tull. 38. quod ergo ideo in iudicium addi volutisti; ib. 39. cur ergo aut in illud cotidianum interdictum ... additur CUM EGO POSSIDEREM, ... aut in hoc interdictum, DE HOMINIBUS ARMATIS, non additur? Caecin. 91. ecquid interest, utrum iu hoc iuterdictum sit addium CUM A. CAECINA POSSIDERET, necne? ib. 93.

adduco: qui hunc in summas angustias adductum putaret; Quinct. 19. qui primus in iudicium adductus esset; Sex. Rosc. 28. tuli graviter et acerbe, iudices, in eum me locum adduci, ut ..; div. Caec. 4. in iudicium adductus est; Verr. a. pr. 2. cum eum ... in invidiam ... adduxit; ib. 11. non patiar rem in id tempus adduci; ib. 53. cum accusatio nostra in oblivionem diurnitate ‖ diurnitatis ‖ adducta sit; ib. 54. ea res in discrimen adducitur; ib. I, 6. crudelissimum carnificem ... in vestrum iudicium adduxinus; ib. 9. si ... in tantum adductus periculum videretur; ib. 70. qui adductus est in iudicium; ib. 155. reum condemnatum in iudicium adducere; ib. II, 174. adductus erat in sermonem, invidiam; ib. III, 140. qui erit adductus in iudicium; ib. 207. in hoc homine rem adductam in indicium videtis; ib. 218. inanem te navem esse illam in Italiam adducturum? ib. V, 46. adduci iste interea in saltum homines electos; Tull. 18. et in eam opinionem Caesenniam adducebat, ut ..; Caecin. 13. erat ... opinio ..., fani

locupletissimi et religiosissimi diripiendi causa in eas oras nostrum esse exercitum adductum; imp. Pomp. 23. quis apertior in iudicium adductus est? Cluent. 48. quod homo nequam, turpis ... in iudicium sit adductus; ib. 97. in summam enim L. Quinctius iuvidiam contionibus eum ... adduxerat; ib. 103. qui ... ipse adductus in iudicium pecuniam iudici dederit; ib. 125. quod si solus in discrimen aliquod adduceret; leg. agr. II, 6. non L. Saturninus ... in discrimen aliquod atque in vestrae severitatis iudicium adduxit; Catil. IV, 4. cum populum Romanum in eum metum adduxisti; Muren. 48. etiam in veteris fortunae discrimen adduxit; ib. 55. adductus est in iudicium Polemocrates; Flacc. 74. nou te illius unguentorum odor ... in eam cogitationem adducebat, ut ..? sen. 16. ne eam civitatem ... in discrimen adduceremus; dom. 76. iecissem ipse me potius in profundum ... quam illos mei tam cupidos non modo ad certam mortem, sed in magnum vitae discrimen adducerem; Sest. 45. qui in coetum mulierum pro psaltria adduxit; ib. 116. adducta res in certamen te consule putabatur; Piso 79. quod iniquum in discrimeu adducas dignitatem tuam; Planc. 8. in spem maximam et ... verissimum sumus adducti; Milo 78. qui nepos avum in capitis discrimen adduxerit; Deiot. 2. quod si te in iudicium quis adducat; Phil. II, 35. quouiam res in id discrimen adducta est; ib. III, 29. quae spes, nisi ad urbem vel in urbeu potius exercitum maximum adduceret? ib. V, 22. armis et ferro rem in discrimen adducere? ib. 39. res in extremum est adducta discrimen; ib. VI, 19. adducta est eubo, patres conscripti, res in maximum periculum et in extremum paene discrimen; ib. VII, 1. acquum, credo, putavit vitam ... in discrimen adducere; ib. 12. ut ... defuerit civium studiis potius quam eos in armorum discrimen adduceret; ib. X, 14. legionibus in urbem adductis quos voluit expulit; ib. XIV, 23.

adeo: ante quam aditum in ius esset; Verr. II, 55. in horum conventum adiretis? ib. IV, 26. cum ad praetorem in ius adissemus; ib. 147. qua adiri poterat nou modo in eum fundum, ..., sed etiam in illum proximum; Caecin. 21. cum L. Caecilius ... direptoribus autem bonorum meorum in ius adeundi potestatem non fecerit; sen. 22.

adfero: quam honestatem in iudicium tuum ... attulit; Quinct. 99. after CCCIDOO quod sit in societatem adfert; Qu. Rosc. 29. quod studium et quem favorem secum in scenam attulit Panurgus! ib. tabulasque societatis in forum adfero ‖defero‖; Verr. II, 187. qui (legati) ... illud ... domum in Capitolium adferreut; ib. IV, 64. ut ... in eam rem non solum rationes adferret; Caecin. 69. simplex in iudicium causa, certa res, nuum crimen adlatum est; Cluent. 49. quas (causas) omuino in iudicium adferri nou oportuit; ib. 91. si in iudicium nihil praeter invidiam attulisset; ib. 160. tu fortunas alterius litteris conscriptas in iudicium adferas? ib. 186. unmquam profecto istam imaginem ... in rostra atque in contionem attulisses; Rabir. 25. nolo accusator in iudicium potentiam adferat; Muren. 59. quod primus in familiam veterem, primus in municipium antiquissimum consulatum attulisset; ib. 86. neque attulit in iudicium quicquam ad laedendum nisi voluntatem; Planc. 11. quautum auctoritatis in iudicium adferatis; ib. 65. quod (odium) in ipsum attulerant; Piso 93. quod primus ille non modo in eam familiam, sed etiam in praefecturam illam sellam curulem attulisset; Planc. 19. qui primus in eam familiam ... attulit consulatum; Phil. IX, 4.

adgrego: qua re ego te semper in nostrum uumerum adgregare soleo; Muren. 16.

adhaeresco: nouue providendum senatui fuit ne in hanc tantam materiem seditionis ista funesta fax adhaerescerct? dom. 13.

adhibeo: illis adhibitis in consilium; Verr. II, 74. itaque non nullae ex eo numero in convivium adhibebantur palam; ib. V, 28. quam (crudelitatem) in ipsum me ac meos adhibuistis; dom. 60.

adiudico: ipsam (mulierem) Veneri in servitutem adiudicat; div. Caec. 56.

admitto: ut admittatur in alicuius istorum Tusculanum; Verr. IV, 126. quid umquam Habitus in se admisit, ut ..? Cluent. 167. quod in me tantum facinus admisi? Milo 103. quod ea in te admisisti, quae ..; Phil. II, 47. domum recipere legatum hostium, in cubiculum admittere .. hominis est nihil de dignitate ... cogitantis; ib. VIII, 29.

adsum: adesse in senatum iussit a. d. XIII Kalendas Octobris; Phil. V, 19.

advenio: quamcumque in provinciam ... advenerit, ibi ..; Phil. XI, 30.

advoco: cum viros primarios ... in consilium advocassent; Verr. III, 18.

advolo: in agros suburbanos repente advolabit (pestis); Muren. 85. advolas in M. Varrouis ... fundum Casinatem. quo iure? quo ore? „eodem“, inquies „quo in heredum L. Rubrii, quo in heredum L. Turselii praedia, quo in reliquas innumerabilis possessiones“; Phil. II, 103. in Macedoniam alienam advolavit; ib. XI, 27.

aestimo: quo modo qui ‖quo modo? quo qui — quo modo? quo modo qui‖ unquam tenuissime in donationem histrionum aestimavit; Verr. IV, 35.

ago: si quis ... lege ageret in hereditatem; Verr. I, 115. in crucem tu agere ausus es quemquam, qui se civem Romanum esse diceret? ib. V, 163. quem (Gavium) tu in crucem egisti; ib. 164. cum is ... in crucem agreretur; ib. 165. non unum hominem necdo quem, civem Romanum, sed communem libertatis et civitatis causam in illum cruciatum et crucem egisti; ib. 170. a liberum Poenis actum esse praecipitem in sceleratorum sedem ac regionem; Cluent. 171. nam Stratonem quidem, indices, in crucem esse actum; ib. 187.

amando: eum familiarissimum suum dimittere ab se et amaudare in ultimas terras! Sulla 57.

animadverto (animum advertо): quod animadversum est in eos, qui ..; Sex. Rosc. 137. ne senatus ... in eam civitatem animadvertendum putaret; Verr. I, 68. neque in eos, quos tu insimulabas, esse animadversum; ib. 83. Cn. Dolabella in eum ... animadvertere ... conatus est; ib. 88. nou et in eum, qui accepisset, animadvertisset et in eos, qui dedissent? ib. II, 57. tu, qui institueras in eos animadvertere; ib. quod iste nec in Volcatium nec in Bidinos animadvertit; ib. 58. si in istum animadversum non sit; ib. 157. animum advertere tamen in eum vos oportebat; ib. III, 127. in Apronium eum animum advertisset; ib. 140. si aliquid ab Apollonio commissum est, quam ob rem in eum iure animadverteretur; ib. V, 19. tamen in hominem ... honestissimum tam graviter animadverti causa iudicta non oportuisse; ib. 20. poterone animadvertere in eos, quos dicto audientis esse iussi? ib. 104. dicit ei se statuisse animadvertere in omuis nauarchos; ib. 105. in Phalacrum, Centuripinum nauarchum, nou posse animum adverti; ib. video igitur, iudices, animadvertisse censores in iudices quosdam; Cluent. 119. qui in ipsum animadverterant; ib. ut ... sorito ‖sortitio — sortitione‖ in quosdam animadverteretur; ib. 128. tu non animadvertes in omnis? ib. 129. „at in ipsum Habitum animadverterunt“; ib. 133. cum animadversum esset in iudices; ib. si in hunc animadvertissem; Catil. I, 30. quod in civis indemnatos esset animadversum; sen. 13. in quem animadvertere ipse et more maiorum et suo iure posset; Milo 71. itaque non solum in eum non animadvertisti, sed ..; Deiot. 10.

arcesso: cum ... improbitas et furor L. Saturnini in Capitolium (te) arcesseret; Rabir. 22. deinde quot ex eis ‖his‖ ... in summum periculum capi-

tis ‖ capitis periculum ‖ arcessas? ib. 26. quo die nos ... arcessivit in patriam; sen. 27. cum ... me arcesserent in senatum; dom. 7.

armo: qui ... armati in civis et expediti ad urbem ‖ ad caedem ‖ esse possint; leg. agr. II, 82. egentes in locupletis, perditi in bonos, servi in dominos armabantur; Plauc. 86.

ascendo: ascendit in oppidum Archagathus; Verr. IV, 51. per quos in altiorem locum ascenderat; Cluent. 110. quorum ego illum in locum atque in hanc excelsissimam sedem dignitatis ... ascendissem; Sulla 5. quibus tamquam gradibus mihi videor in caelum ascendisse, non solum in patriam revertisse; dom. 75. hic cum ... in eam civitatem ... ascendit; Piso fr. 6. hanc (gloriam) denique esse cuius gradibus etiam in caelum homines viderentur ascendere; Milo 97. quod in templum ipse nescio qua per Gallorum cuniculum ascendit; Phil. III, 20.

ascribo: ascribi se in eam civitatem voluit; Arch. 6. certam in sedem civitatis ac libertatis ascribimur; har. resp. 57. tu vero ascribe me talem in numerum; Phil. II, 33.

aspiro: quando autem homo ... nisi Februario mense aspirabit in cnriam? Verr. II, 76. num quis est igitur qui tum dicat in campum aspirasse Sullam? Sulla 52.

audio: *nihil audisti* in Postumum ‖ capite quod erat in Postumum — quo ea pecunia pervenerit, quod erat in Postumum ‖; Rab. Post. 12.

averto: qui (C. Caesar) M. Antonii impetus nefarios ab urbe in Galliam avertit; Phil. V, 28.

aufero: ab homine quae voluit in Dolabellam abstulit; Verr. I, 97.

cado: cadit in hos mores, non in hunc pudorem, non in hanc vitam, non in hunc hominem ista suspicio; Sulla 75. multi enim sunt, credo, in quos huius maleficii suspicio cadat; har. resp. 37. quae (nomina) in id genus civinm cadere possint; ib. 53. sed tamen in eum cadere hoc verbum maxime ... concedendum est; ib. 56. et in illo communi incommodo nulla in quemquam propria ignominia nominatim cadebat; Sest. 30. in quo (loco) aliquid a poëta dictum cadere in tempus nostrum videretur quod ..; ib. 118. nihil est quod in eius modi mulierem non cadere videatur; Cael. 69. quae (sapientia) non cadit in hanc aetatem; ib. 76. deinde ibi multi ab illo violati ... in suspicionem cadebant; Milo 50. quod igitur facinus nec in hominem imprudentem caderot ... nec in facinorosum; Deiot. 16. „at non cadunt haec in Antonium“; Phil. V, 7. quid enim in eum non cadit? ib. neque hoc cadere verbum in tantam virtutis praestantiam potest; ib. X, 14. quia in eaudem cadere suspicionem coulega .. non potest; ib. XI, 24.

cito: in hanc rem te ... testem ... citabo; Quinct. 37. iudices, [citati in hunc reum] consedistis; Verr. I, 19. primum igitur in hanc rem testem totam Siciliam citabo; ib. II, 146.

cogo: [ut nemo ad populum Romanum vos adducere, ... non in senatum cogere ‖ senatus cogere ‖ ... posset;] leg. agr. II, 99. meque ex comparato et constituto spatio defensionis in semihorae curriculum ‖ circulum ‖ coëgisti; Rabir. 6. cuius (Scipionis) consilio atque virtute Hannibal in Africam ... coactus est; Catil. IV, 21. quid tandem erat causae cur in senatum [hesterno die] tam acerbe cogerer? Phil I, 11. cogimur in senatum; ib. II, 79.

comitor: quo die me populus Romanus a porta in Capitolium atque inde domum ... comitatum honestavit; dom. 76.

commentor: quam (orationem) in alium reum commeutaretur; Sex. Rosc. 82.

commeo: cuius in hortos, domum, Baias iure suo libidines omnium commearent; Cael. 38.

committo: se in id conclave committere; Sex. Rosc. 64. multa enim et in deos et in homines impie nefarieque commisit; Verr. I, 6. in populi Romani quidem conspectum quo ore vos commisistis? ib. IV, 26. tum non invitus non nullorum in me nefarie commissa praetereo; sen. 23.

commoveo: omnis suspicio in eos servos ... commovebatur; Cluent. 180. tum a sui similibns invidiam aliquam in me commoveri putat; Phil. III, 18.

comparo: testis in hunc et accusatores ... comparant; Sex. Rosc. 30. cum tu in annonae caritate in consules, in senatum, in bona fortunasque incumbletum ... repentinos impetus compares; dom. 13. etiamne in nostros liberos dominum et tyrannum comparabat ‖ comparare debebat ‖? Phil. XIII, 17. f. III. quaestio.

compello: hunc ego hominem ... nisi ex domesticis insidiis in castrense latrocinium compulsem; Catil. III, 17.

comporto: cum arma in aedem Castoris comportabas; dom. 54. arma in templum Castoris paiam comportabamur; Sest. 34. cum ... arma in templum Castoris .. comportarentur; Piso 23.

comprehendo: f. concludo; Qu. Rosc. 15.

concipio: non istum malus in sese scelus concepisse; Verr. I, 9. quod odium scelerati homines et audaces in rem publicam et in omnis bonos conceptum iam diu continereut; Quir. 1.

concito: non hi qui ... in te concitati infestique sunt; Verr. I, 93. is in te non expilatione Asiae ... concitetur? ib. III, 6. scribarum ordinem in me concitabit Hortensius; ib. 182. nullam in te invidiam ... concitabo; ib. V, 21. vidistis enim, ut animi multitudinis in istum dolore et odio ... concitarentur; ib. 163. illam omnem faecem civitatum quid est negotii conciture, in eum praesertim, qui ..? Flacc. 18. quam (invidiam) tu in me vis concitare; Phil. II, 38.

concludo: usque dum invcaireiur, qua ratione ... in hoc singulare iudicium causa omnis coucluderetur; Quinct. 67. eundem in angustissimam formulam sponsionis concludebas? Qu. Rosc. 12. quorum tu nihil in Sex. Roscium ... concludisti; Sex. Rosc. 38. si me in gregem sicariorum contuli; ib. 94. audio ... suspicionem ... in Capitonem couferri; ib. 100. se in Chrysogoni fidem ... contulerunt; ib. 106. quae omnia si ... in patronum suum voluerit conferre, nihil egerit; ib. 130. si unum in locum conferantur (flagitia); Verr. I, 21. crimina contulit in illum; ib. 41. te ... causam et culpam in alios contulisse; ib. 83. in me causam conferebat; ib. 149. haec denarium xxxix milia ... contulerunt in statuam; ib. II, 137. ut pecuniam conferrent in eas statuas; ib. 145. ut eidem pro parte in commune Siciliae conferrent; ib. ecquid suo nomine in tuam statuam contulerit; ib. 152. in quem ne falsi quidem causa conferri criminis potuit; ib. V, 111. tamenne vos omnia in M. Fonteium iratis testibus freti confertis? Font. 18. ut in pauca conferam, testamento facto mulier moritur; Caecin. 17. eodem tempore se in fugam conferunt una amici; ib. 22. nam et publicani ... suas rationes et copias in illam provinciam contulerunt; imp. Pomp. 17. dubitatis, Quirites, quin hoc tantum boni ... in rem publicam conservandam atque amplificandam conferatis? ib. 49. Larino profugit et se in castra clarissimi viri ... contulit; Cluent. 24. quae porro tenuissima

suspicio coulata iu Scamandrum est aut conferri potuit, ut ..? ib. 55. nihil fecisset libentius quam omuem illam acerbitatem ... in hanc uuam quaestioueu contulisset; ib. 151. cum Oppianicus in Falernum se ad C. Quinetium contulisset; ib. 175. cum videam haec omnia ... in fidem et quodam modo in parricinium mei cousulatus esse coulata; leg. agr. II, 9. nam si est aequum praedam ac manubias suas imperatores non in monumenta deorum immortalium neque in urbis ornamenta conferre, sed ... reportare; ib. 61. in te conferri pestem (oportebat); Catil. I, 2. dixi ... caedem te optimatium contulisse in ante diem v. Kalendas Novembris; ib. 7. ille ... se Massiliam, ut aiunt, nou in haec castra conferet; ib. II, 14. permulti et ex urbe et ex agris se in illa castra conferre dicuntur; ib. 21. mortis illius invidiam in I. Flaccum Laelius confcrebat; Flacc. 41. in quam (civitatem) ego multa et magna [studia et] officia contuli; ib. 52. sibi a civitatibus conlatam (pecuniam) in usum suum? ib. 55. quam (multitudinem beneficiorum) in me fratremque meum et liberos nostros contulistis; Quir. 5. quanta (beneficia) vos in me contulistis; ib. 23. nec confero nunc in te unum omnia; har. resp. 35. inde eum Murcua se in Galliam contulit; ib. 42. in quos illa oratio tam improba conferebatur; Sest. 40. quae (crimina) in huue proprie couferuntur; Cael. 30. „cur te in istam viciuitatem meretriciam contulisti?“ ib. 37. sed homines ... saepe ex hoc portu se in illos fluetus prope necessario contulerunt; prov. cons. 38. multi ... cives Romani ... alias se in civitates contulerunt; Balb. 28. ut ... summa in eum civitatem huius rogatu studia et beneficia contulerit; ib. 43. plebs Romana perditum cupit, in cuius tu infamiam ea ... contulisti; Piso 64. quamquam ... permulta in Planeium ... coufcruntur; Planc. 35 stomachior, cum aliorum non me digna in me conferuntur; ib. iu hortos me M. Laenii Flacci contuli; Planc. 97. uihil ullam in libidiem contulisti? Rab. Post. 45. falso ista conferri in Milouem; Milo 70. bona, fortunas meas ... in communionem tuorum tenuorum contuli; ib. 100. quae (beneficia) in me contulistis; ib. omnes ex omni aetate .. si unum in locum couferantur ..; Phil. IX, 10. id in eorum libertatem defendendam contulit; ib. X, 16. qui arma, qui se totos et animis et corporibus in saluteu rei publicae contulerunt; ib. XII, 7. honores in eum maximos contulistis; ib. XIII, 10. in aliquem credo hoc gladiatorem aut latronem aut Catilinam esse conlatum, ‖consultatum — confictum‖ nou in eum, qui ..; ib. XIV, 14.

confingo: nihil est quod metuas ne quid in te confingam; Verr. II, 180. coucedisne hoc crimen in te nos uou configere ‖uon hoc crimen nos in te confingere‖? ib III, 157.

conflo: quod in se tantum crimeu invidiamque conflaret; Verr. II, 73.

confugio: eum ... in tuam ... fidem, veritatem ... P. Quinctius confugerit; Quinct. 10. qui ... sicut in aram confugit in huius domum, disciplinam, patrocinium, nomen; Qu. Rosc. 30. qui in illud asylum confugisset; Verr. I, 85. confugiunt quasi ad aram in exsilium; Caeciu. 100. qui nisi in aram tribunatus confugisset; sen. 11.

congero: quas (res) ... ex tota Asia direptas in suum regnum congesserat; imp. Pomp. 22. sed haec nescio quo modo frequenter in me congessisti; Planc. 83. quid? quae postea sunt iu eum congesta! Milo 64. primum iu Caesarem maledicta congessit ..! Phil. III, 15. neque solum commentariis commentiiis .. innumerabilis pecunia congesta in illam domum est; ib. V, 12.

congrego: qui ab aliquo sunt unum in locum congregati; Caecin. 69. unum in locum congregeutur (improbi); Catil. I, 32. ei perspecto genere humanae dociliatis atque ingenii dissipatos unum in locum congregarunt; Sest. 91. qui duo nefarios patriae proditores ... in idem Vetiii iudicium atque in eundem hunc numerum congregasti; Vatin. 25. impii eives unum se in locum ... congregabant; Phil. XIV, 15.

conicio: ergo in eum ... omuia tela conicisti; Quinet. 52. uonne ut ignis in aquam coniectus continuo restinguitur et refrigeratur, sic ..? Qu. Rosc. 17. eaque (signa) in ouerariam uavem suam conicienda curavit; Verr. I, 46. o praeclare coniectum [a volgo] in illam provinciam omen! ib. II, 18 UT, QUOT ESSENT RENUNTIATI, TOT IN HYDRIAM SORTES CONICERENTUR; ib. 127. iste hominem ... in carcerem conici iubet; ib. V, 17. in vincla coniectus est; ib. Apollonium ... in vincla coniecit; ib. 18. ut omnium oculos in me unum coniectos esse arbitrarer; ib. 35. quos (eives) in carcerem antea coniecerat; ib. 72. tum vero omnibus indignissimum visum est, homines honestissimos ... in ferrum atque in vincla coniectos; ib. 107. ut quisque istius animum aut oculos offenderat, in lautumias statim coniciebatur; ib. 143. vectores omues in lautumias coniciebantur; ib. 145. videtis civis Romanos gregatim coniectos in lautumias; ib. 148. in vincla mercatores esse coniectos ... argue; ib. 149. qui partim socios suos, partim liberlos ... in vincla coniectos, partim in vinclis necatos, partim securi percussos esse dicunt; ib. 154. Gnvius hic ... eum in illo numero civium Romanorum ab isto in vincla coniectus esset; ib. 160. Gavius hic ... loqui Messanae et queri coepit, se civem Romanum in vincla esse coniectum ‖ coniectum‖; ib. Gavium istum ... osteudam in lautumias Syracusis .. abs te esse coniectum; ib. 164 omnium nunc oculi conieci sunt hoc ipso tempore in unum quemque uostrum; ib. 175. cuius causa verba haec in interdictum conieeta sunt; Caecin. 63. omnia tela totius accusationis in Oppianicum coniciebantur; Cluent. 50. oculi omnium iudicum nou in Scamandrum, sed in Oppianicum eoniciebantur; ib. 54. Strato in vincula coniectus est; ib. 160. cum illum ... in apertum latroeinium coniecimus; Catil. I, 1. haec omnia ... crimina a multitudine in tuam nimiam diligentiam, Servi, coniecta sunt; Murcu. 73. legatos in vincula coniectos (esse); Flacc. 60. quem ille propter pecuniam ... in vincla coniecit; har. resp. 35. cum in me cognitorem harum omuium rerum illa flamma ... coniciebatur; ib. 45. quid? ergo ‖quid ergo?‖ iuimici oratio ... tam improbe in clarissimos viros coniecta me movit? Sest. 40. gladiatores ... in vincla coniecti a Milone; ib. 85. omniaque mea tela sie in te coniciuntur, ut ..; Vatin. 13. Licinium autem ... se in fugam coniecisse; Cael. 68. uulli coniecieutur in illum ordiuem, nulli eximentur; Piso 94. atque haec nec ulla alia sunt conieeta maledicta in eius vitam, de euius ..; Plauc. 31. te idcirco in ludos causam coniecere uoluisse, ne ..; ib. 83. cur in noctem se coniceret? Milo 49. subito abrepti in quaestionem tamen separantur a ceteris et in arcas coniciuntur; ib. 60. „et fratres meos“ inquit ... „in vincula coniecit“; Deiot. 22. sed eos, quos misit, ... in vincula coniecit; ib. 23. ut honestis decuriis potius dignus videatur quam iu turpem iure coniectus; Phil. I, 20. nisi se ille in scalas tabernae librariae coniecisset; ib. II, 21. saltatores, citharistas, totum denique comissationis Antonianae chorum in tertiam decuriam iudicum scitote esse couiectum; ib. V, 15. qui (Planeus) ... condemuatus nescio quo modo se coniecit in turbam; ib. VI, 10.

conligo: ut crimiua conlecta in unum reum [te] esse videantur; Verr. II, 147. quae in totam causam ... accusatores conlegerunt; Cluent. 164.

constipo: si ... ne constipari quidem tantum numerum hominum posse in agrum Campanum intellegetis; leg. agr. II, 79.

constituo: cur nullum supplicium constituisset in eum; Sex. Rosc. 70. crimen in eum constituere

non tam facile possumus; Verr. III, 190. si in eum ... poenam constituerint; ib. IV, 19. quaeret ... cur tot supplicia sint in improbos ... constituta; ib. V, 22. supplicium constituitur in illos ‖in eos‖; ib. 117. quae (supplicia) in convictos maleficii servos constituta sunt; ib. 139. Servilius et recusare et deprecari, ne iniquis indicibus ... iudicium capitis in se constitueretur; ib. 141. posse impune praetorem ant alium quemlibet supplicium quod vellt in eum constituere; ib. 168. hoc iuris in omnis constitueres; ib. quem ... pertennis suspicio potuisset ex illo loco testem in A. Cluentium constituere; Cluent. 168. audistis auctionem ... constitutam in mensem Ianuarium; leg. agr. I, 4. quid in proximam (noctem) constituisset ... edocui; Catil. II, 18. opinor, poenam in civis Romanos nominatim sine iudicio constitutam; dom. 43. quamquam nihil potes in te, Laterensis, constituere quod sit ..; Planc. 7.

consurgo: consurgitur in consilium; Cluent. 75

contrudo: ut in balneas contruderentur; Cael. 63.

convehо: qui ... repente luntribus in eam insulam materiem, calcem ... convexit; Milo 74.

convenio: etiam cum multae causae convenisse unum in locum ... videntur; Sex. Rosc. 62. erat porro nemo in quem ea suspicio conveniret; ib. 65. non in omnis arbitror omnia convenire; ib. 122. homines mane in contionem conveniunt; Verr. I, 68. quae vitia videntur in quemvis potius quam in istum convenire; ib. 128. cum in consilium frequentes convenissent; ib. II, 71. tametsi omnia in istum hominem convenire putetis; ib. III, 26. unum in locum convenerunt; ib. 114. quae in nullum hominem alium dici neque convenire possint; ib. 206. quod ergo eo animo factum est, ut homines unum in locum convenirent; Tull. 25. „in manum“ inquit „conveuerat“; Flacc. 84. populum Romanum in Capitolium ... convenisse; dom. 6. qui (populus) tum in Capitolium convenerat; ib. 15. tamen hoc maleclictum minime in illam aetatem conveniret; Deiot. 28. quid enim minus in hunc ordinem convenit? Phil. IX, 8.

convertо: si ... tantulum in rem suam convertisset; Sex. Rosc. 114. non paulum negotii quid in rem suam convertit; ib. 115. si nihil de patris fortunis amplissimis in suam rem convertit; ib. 144. si unius anni quaestum in rem suam converteret; Verr. a. pr. 40. indigne ferunt illam clementiam ... tantam in crudelitatem inhumanitatemque esse conversam; Verr. V, 115. converte nunc ad equestrem ordinem atque in ceteros ordines easdem vitae condiciones: Cluent. 150. quae .. in deterrimas partis iura homiuum convertit omnia; ib. 198. nunc si L Catilina ... iter ad fugam atque in exsilium converterit; Catil. II, 14. quod si omnis impetus ... se in me unum convertit; ib. III, 28. video, patres conscripti, in me omnium vestrum ora atque oculos esse conversos; ib. IV, 1. quoniam ... id totum vides in laudem esse conversum; Flacc. 70. in eum ipsum se convertit; dom. 68. quibus (iuribus) in te conversis recusare; ib. 125. quippe vides poenam illam a te in alium institutam in te ipsum esse conversam; ib. 126. quae (verba) nunc ex Etruscis libris in te conversa atque interpretata dicuntur; har. resp. 37. non sentiunt ... illius furentis ac volatices impetus in se ipsos posse converti; ib. 46. cum omnes boni omnem spem melioris status in eorum fidem convertissent; Sest. 70. quis ignorat ... vectigal ac portorium Dyrrachinorum totum in huius unius quaestum esse conversum ..? prov. cons. 5. nolite igitur fortunam convertere in culpam; Rab. Post. 29. haec eadem (sica) longo intervallo conversa rursus est in me; Milo 37. omnium in se gentium non solum odia, sed etiam arma convertisset; Deiot. 18.

convocо: senatum in aedem Iovis Statoris convocavi; Catil. II, 12. Kalendis Ianuariis cum in Capitolium nos senatum convocassemus; Sulla 65. idemque consul ... vos frequentissimos in Capitolium convocavit; sen. 25. quo (die) in aedem Telluris convocati sumus; Phil. I, 1.

coopto: ne genera quidem spectata esse, ex quibus in eum ordinem cooptari liceret; Verr. II, 120. quem et absentem in amplissimum ordinem cooptarunt ..; Cael. 5. in quem (auguratus locum) ego eum ... mea nominatione cooptabo; Phil. XIII, 12.

correpo: corrcpsit in scalas; Fr. B, VI, 50.

curo: id (facinus) omisisset curare iu hospitem? ‖in hospite‖; Cael. 54.

decerno: ita in frumentum imperatum HS dnodetriciens ... Verri decernebatur, quod aratoribus solveret, in alteras decumas fere ad nonagiens; Verr. III, 163. in quos tum consules designatos idem illud senatus decreverat; Cluent. 137. atque idem hoc decretum est in L. Cassium, ... in M. Ceparinm, ... in P. Furium, ... in Q. Annium Chilonem, ... in P. Umbrenum; Catil. III, 14. „decrevit Flaccus“. num aliud atque oportuit? „in liberos“; Flacc. 78. in te, M. Antoni, id decrevit senatus ... quod in hostem togatum decerni est solitum more maiorum; Phil. II, 51.

decido: tametsi ne oculis quidem captus in hanc fraudem ... decidisti; Verr. IV, 101.

dedico: at haec ‖ad haec‖ praedia in censum dedicavisti; Flacc. 79.

dednco: in has lantumias, si qui publice custodiendi sunt, etiam ex ceteris oppidis Siciliae deduci imperantur; Verr. V, 68. „deducentur“ inquit „coloniae“. ... in quae loca? leg. agr. I, 16. QUAE IN MUNICIPIA QUASQUE IN COLONIAS XVIRI VELINT, DEDUCANT COLONOS QUOS VELINT ..; ib. 17. IN OMNIA QUAE VELINT OPPIDA COLONOS UT XVIRI DEDUCANT QUOS VELINT; ib. 20. in quam (aedem) erit deductus; ib. II, 46. etenim quantulum interest, utrum in Massici radices, an † in Italiam aliove deducamini‖ in It. aliove ducamini — in Apuliam aliove ded — in Italiam alio ded. — in Ulubrarum ulvas ded.‖? ib. 66. atque in hos agros ... colonias ab his xviris deduci iubet; ib. 73. ut nihil interst rei publicae, colonia deducatur in eum locum necne; ib. hi deducent colonias in eos agros, quos emerint, ... ET IN QUAE LOCA PRAETEREA VIDEBITUR; ib. quid igitur est causae quin coloniam in Ianiculum possint deducere ..? ib. 74. tu non definias quo colonias, in quae loca ... deduci velis? ib. permittit xviris, ut in omnia municipia, in omnis colonias totius Italiae colonos deducant quos velint; ib. 75. ut in eas (possessiones) vos deducamini; ib. II, 3. petebam ego ... et in forum et in campum deduci volo; Murem. 44. quod homines iam tum coninratos .. in campum deduci a Catilina sciebam ‖quod cum gladiis in campum deduci Catilinam sciebam — quod ab hominibus cum gladiis in campum deduci Catilinam sciebam‖; ib. 52. in eum locum te deducas, ut ..? Sulla 44. a Poenis ... Sardi non deducti in Sardiniam atque ibi constituti, sed amendati ‖ amandati‖ et repudiati coloni; Scaur. 42. hoc [ille] natus ‖ hic illo‖ ... in paternae vitae ‖ curae — culpae — hic vitae ‖ similitudinem deductus est; Rab. Post. 4. negavi in eam coloniam ... coloniam novam iure deduci; Phil. II, 102. cur homines ... cum sagittis deducis in forum? ib. 112. qui (veterani) cum ab Antonio in colonias essent deducti ..; ib. V, 3. si quam legem de actis Caesaris confirmandis ... deve colonis in agros deducendis tulisse M. Antonius dicitur ..; ib. 10. praesertim cum eosdem in agros deduxerit; ib. VII, 17. vide ne tu veteranos ... perdideris in eumque loenm dednxeris, ex quo ..; ib. XIII, 31.

defero: res ad Chrysogonum in castra ... defertur; Sex. Rosc. 20. cum delati essent in mare; ib. 71. itaque neque L. Philoni in C. Servilium no-

uinis deferendi potestas est data neque M. Aurelio Scauro in L. Flaccum neque Cn. Pompeio in T. Albucium; div. Caec. 63. optatum negotium sibi in sinum delatum esse dicebat; Verr. I, 131. imperat suis, ut id in praetorium ... deferrent; ib. IV, 65. eadem lectica usque in cubiculum deferebatur; ib. V, 27. sed in Chelidonis domum praeturam totam detulisti; ib. 38. onera atque merces in praetorium domum deferebantur; ib. 145. si modo voltum importunum in forum detulisset; sen. 15. quoniam ... in forum deferri iudicium|que voluisti; Cael. 35. cum ... servus ad eum clam domum venisset et crimina in dominum delaturum se esse dixisset; Deiot. 31

defigo: in cuius possessiones atque fortunas non impudentissimos oculos spe et mente defigere (eum censetis)? Phil. XI, 10.

definio: defluit in quinquennium, facit sempiternam (potestatem); leg. agr. II, 32.

deicio: insui voluerunt in culeum vivos atque in flumen deici; Sex. Rosc. 70. uou sic undos in flumen deicere; ib. 71. habeo enim dicere quem contra morem maiorum ... [in Tiberim] deiecerit; ib. 100. imperat lictoribus, ut Sopatrum ... praecipitem in forum deiciant; Verr. IV, 86. uoctu duos conservos dormientis occidit in piscinamque deiecit; Cluent. 179.

deligo: qui ex civitate in senatum propter dignitatem, ex senatu in hoc consilium delecti estis propter severitatem; Sex. Rosc. 8. ut ... deligerentur .. in id consilium ab universo populo; Sest. 137.

demigro: demigraturos in illa loca nostros homines ..; leg. agr. II, 42. moveri sedibus huic urbi melius est atque in alias .. terras demigrare, ... quam ..; Phil. XIII, 49.

denuntio: quod temere commisisti in iudicium ut denuntiaret; Qu. Rosc. 26. non putasti me ... in hanc rem testimonia denuntiaturum; Verr. I, 51.

deporto; non te ex Sicilia litteras in Verrem deportare velle arbitrantur; div. Caec. 28. haec non in tuam domum neque in suburbana amicorum, sed Romam in publicum deportasses; Verr. I, 54. eas (tabulas) hic partim in hortos Pompei deportavit, partim in villam Scipionis; Phil. II, 109.

deprimo: totum est (opus) e saxo in mirandam altitudinem depresso et multorum operis penitus exciso; Verr. V, 68.

derivo: quid est quam: ob rem putes te nam culpam non modo derivare in aliquem ... posse? Verr. II, 49. tamen rerum natura coget te ... partem aliquam in Asiam et Syriam derivare curae et cogitationis tuae; Phil. XI, 22.

descendo: descendi [in campum] cum firmissimo praesidio; Muren. 52. ut civis Romanus ... cum gladio in forum descenderit; Sest. 78. qui (populus Romanus) iam descendit in causam; Phil. VIII, 4.

describo: quos (sesquimodios) tu cum ad mensurae tam exiguam rationem populo Romano in capita descripsisses; Verr. III, 215.

destringo: idemque gladios in rem publicam destrictos rettudimus; Catil. III, 2. duas uno tempore conantur in rem publicam sicas destringere; Fr. B, VIII, 21.

detraho; cum in iudicium detrahi non posset (P. Clodius); Milo 38.

detrudo: nisi in eandem impiorum poenam optime meritos civis detruseriut; Flacc. 94.

deveho: arma in villam Ocriculanam devecta Tiberi; Milo 64.

devenio: f. incido; Piso 70.

deverto: devertit in villam Pompei; Milo 54.

dico: peritus vero nostri moris ac iuris nemo umquam ... in aliam se civitatem dicavit; Balb. 30.

dico: f. **dico, I**, 2, a. Sulla 48. ✕. Quir. 17. Planc. 85. Rab. Post. 31. Milo 40. 103. — III. alqd; Phil. I, 42. Fr. B, XIII, 11, 6. Verr. II, 176. Sulla 21. haec; Cael. 70. illud; Sex. Rosc. 103. ea; Cael. 8. multa; Font. 38. nihil; Sex. Rosc. 124 Verr. III, 50. Tull. 4. Muren. 14. prov. cons. 8. Rab. Post. 31. permulti quod; Verr. I, 44. quae; Verr. III, 206. Font. 24. Cael. 29. quid; Phil. I, 27. quid? Caecin. 29. Flacc. 23. dictum (2 St.). sententiam; Phil. II, 14. XIII, 5. testimonium; Sex. Rosc. 102. Verr. I, 41. 77. II, 9. 155. IV, 33. Cluent. 99. Sulla 10. 13. 21. 48. 83. Vatin. 40. 41. ✕ (2 St.). publice in eum ... testimonium ne quod dicerent; Verr. IV, 113.

differo: vim tautam doloris in posterum differre; Verr. I, 81. „in posterum" inquit „diem distulit, ut ..."; Deiot. 21. in ante diem IV Kalendas Decembres distulit; Phil. III, 20.

digero: utrum cetera nomina in codicem accepti et expensi digesta habes an non? Qu. Rosc. 9.

dimitto: is ... in omnis civitates ... censores dimisit; Verr. II, 136.

discedo: vos ... in vestra tecta discedite; Catil. III, 29. tu in cubiculum discessisti; Deiot. 19.

discribo: in iugera dena discribat; leg. agr. II, 79. qui cum omuis Asiae civitates pro portione [in provincias] discripsisset; Flacc. 32.

distribuo: memuisti me ita distribuisse initio causam: in crimen ... et in audaciam; Sex. Rosc. 122. inventis fragibus et in orbem terrarum distributis; Verr. V, 188. quadragena milia nummum in singulos iudices distributa esse numerum sententiarum conficere debebaut; Cluent. 74. unde ... leges ortae atque in omnis terras distributae putantur; Flacc. 62. quae (oratio) cum sit in nos religionis et in nis rei publicae distributa; dom. 32.

divido: totam causae meae dictionem certas in partis dividam; Quinct. 35. animadverti, iudices, omnem accusatoris orationem in duas divisam esse partis; Cluent. 1.

do: in huius modi sponsionem testis dare oportebat; Quinct. 75. qui vel ipse sese in cruciatum dari cuperet; Sex. Rosc. 119. quod a vobis hoc pugnari video ne in quaestionem deutur, suspicionem est; ib. 120. nisi quod .. hic in singulas res dabuntur (testes); Verr. a. pr. 55. beue penitus in istius familiaritatem sese dedit; ib. II, 169. placet vobis in cellam ... frumentum Siculos dare gratis ‖gratis dare‖? ib. III, 200. si mille modium ... in cellam gratis dedisset; ib. 201. tantundem detur in cellam; ib. cum ... senatus frumentum eos in cellam dare volnisset; ib. 226. etiamne in cellam cum cupiant gratis dare? ib. 228. dant sese in fugam ... milites; ib. IV, 95. ficti testes in eum dautur; ib. 100. si hunc subditivum archipiratam in eandem custodiam dedisset; ib. V, 69. tum se tamen in conspectum nautis panlisper dedit; ib. 86. quo quisque die datus in custodiam, quo mortuus ... sit; ib. 147. cum familiariter me in eorum sermonem insinuarem ac darem; leg. agr. II, 12. quid, quod tu te ipse in custodiam dedisti? Catil I, 19. tum quod eum et ceteros ... in custodiam dandos censuistis; ib. IV, 5. qui in custodiam nominatim dati sunt; ib. *at* is .. nudius tertius in custodiam civis Romanos dedit; ib. 10. quem in numerum ex multis Clodius nemo nomeu dedit nisi ..; dom. 116. dedit se in consuetudinem, sic ut ..; Piso 68. regem ad se scripsisse nullam pecuniam Gabinio nisi in rem militarem datam; Rab. Post. 34. quos in custodiam dederat; Phil. III, 10. f. III. cognitor. iudex. iudicium. recuperatores.

duco: uti se praefectum in Africam duceret ‖educeret‖; Verr. II, 29. in Siciliam tecum ... filium ducebas? ib. III, 159. eos ... secum in Siciliam duxit; ib. IV, 31. illos duci in carcerem iubent; ib. V, 77. non possum existimare, utrum ipse erret an vos in errorem ducere velit; Font. 2. Sassiam in matrimonium ducere ... concupivit; Cluent. 26. qui eius uxorem, quem occideral, in matrimonium duxerit; ib. 125. nisi qui in ma-

trimonium sororem eius antea duxisset; ib. 190. non hunc in vincula duci ... imperabis ? Catil. I, 27. num suas secum mulierculas sunt in castra ducturi? ib. II, 28. cum ... coniurati et eorum iudices in aedem Concordiae ducerentur; ib. III, 21. cum eum tu consulem in vincula duceres; Vatin. 21. per quem consul ... non in carcerem, sed ad supplicium et ad necem duceretur; ib. ductum esse ab eo in provinciam aliquem dicis libidinis causa; Planc. 30. in balueum te ducere cooperunt; Deiot. 21. in Galliam mutilatum ducit exercitum; Phil. III, 31. qui (equitatus) in Syriam ducebatur bipertito; ib. X, 13.

edico: quaecumque falso [in eum] ediceret ‖diceret‖ in sanctissimum adulescentem [in sanctissimum adulescentem] ; Phil. XIII, 19.

edo: qui quidem .. in te gravissima postulata consulibus ediderunt; Verr. II, 156. sic est hic ordo quasi propositus atque editus in altum; ib. III, 98. quae (scelera) ab illo in patriam sunt edita; har. resp. 58. ea quauta sunt, quae in ipsum se scelera, quae in suos edidit? ib. 59. quod (scelus) in me illorum immanitas edidit; Sest. 58.

educo: ut te in ius educerent; Quinct. 33. domum ad istum in ius eductus est; Verr. III, 56. et cum in ius ipsum eduxi; ib. 112. quos educere invitos in provinciam non potuit, eos invitos retinere qui potuit? Fr. B, III, 2.

effero: quae tum ... in caelum laudibus efferebantur; Flacc. 103.

efflagito: poena gravior in plebem tua voce efflagitata est: ... exsilium in nostrum ordinem; Murem. 47.

effundo: vox in coronam turbamque effunditur; Flacc. 69. qui omnis iudices tribunus e carcere in forum effudit; har. resp. 34. qui ... [in tribunatu] carcerem totum iu forum effudit; Sest. 95. quod in me carcerem effudistis; Piso 16.

egredior: Cleomenes hoc dicit, sese iu terram esse egressum ..; Verr. V, 133.

eicio: iam sese in terram e navi eiecerat; Verr. V, 91. a me in exsilium eiectum esse Catilinam; Catil. II, 12. qui (cousul) verbo civis in exsilium eicio; ib. 13. in exsilium eiciebam; ib. 14. ille eiectus in exsilium se Massiliam ... conferet; ib. non ille a me spoliatus, ... sed indemnatus, innocens in exsilium eiectus ... esse dicetur; ib. ſ. expello.

emano: oratio mea exire atque in volgus emanare poterit; Sex. Rosc. 3.

emitto: emisi (tabulas) iu omnis provincias; Sulla 42. sed vestrae sapientiae, iudices, est non abduci .. nec quos aculeos habeat severitas gravitasque vestra ... emittere iu hominem et in reum; Cael. 29.

emo: ut illi in alteras decumas ... triticum emere ... cogerentur; Verr. III, 101. qua (pecunia) frumentum tibi emeres in cellam; ib. 202.

eo; eat ... in porticum Metelli; Verr. IV, 126. ſ. **eo** in (18 St.) S. 202, b. — **consilium,** II, 5. eo in (10 St.) B. I, S. 647, b.

erigo: cum eos (aculeos) accusator erexerit in rem, in vitia, in mores, in tempora; Cael. 29.

erogo: multas pecunias isti erogatas in operum locationes falsas atque inanis esse perscriptas; Verr. V, 48. nonne .. nos hic in mare superum et iuferum sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30. nonne M. Curtio et P. Sextilio quaestoribus pecunia in classem est erogata? ib.

erumpo: sed nescio quo pacto omnium scelerum ... maturitas in nostri consulatus tempus erupit; Catil. I, 31. ut odia [occulta] civium ... in fortunas optimi cuiusque erumperent; Muren. 47. omnia ... in hos dies, in hos mensis, in hoc tempus erumpunt; ib. 81.

escendo: et eis temporibus non pudebat magistratus populi Romani in hunc ipsum locum escendere; imp. Pomp. 55. sed etiam in contionem escendit; sen. 12. num quis reus in tribunal sui quaestioris escendit ‖ascenderit‖ eumque vi deturbarit? Vatin. 34. hac tu oratione non dubito quin illum iam escendentem in currum revocare possis; Piso 62. escendi in contionem; Fr. B, XII, 4.

evoco: rex enim Deiotarus vestram familiam ... e tenebris in lucem evocavit; Deiot. 30. quoniam me in vestram contionem vobis flagitantibus evocaverunt; leg. agr. III, 16.

evomo: ne ... libentius haec in illum evomere videar quam verius; Milo 78. tum ... in aedem Concordiae venit atque in me absentem orationem .. evomuit; Phil. V, 20.

excito: aut qua de causa excitatum esse dicamus in aratores ... odium ..? Verr. III, 157. quo facilius vento aliquo in optimum quemque excitato posset ... portum ... invenire; Sulla 41.

excogito: supplicium in parricidas singulare excogitaverunt; Sex. Rosc. 70. est crudelitatis, quod innocentem in hominem, in socium vestrum ... singulare supplicii genus excogitavit; Verr. IV, 88. quod tandem excogitabitur in eum supplicium, qui vocavit (ad arma)? Rabir. 28. excogitati quidam erant a Siculis honores in me inanitii; Planc. 64

exeo: qui (senatores) C. Verre praetore urbano sortieute exirent iu eum reum, quem ... condemnarent; Verr. a. pr. 39. cum in terram imperator exisset; ib. V, 91. qui se dixerit exisse in terram, ut ... deduceret milites; ib. 135. exire ex urbe iubet cousul hostem: interrogas me, num in exilium? Catil. I, 13. post quaesturam exierisne legatus in ulteriorem Hispaniam ..? Vatin. 12.

expello: tum praedonum dux Heracleo ... classem ... in litus expulsam et eiectam ... inflammari incendique iussit; Verr. V, 91.

expio: ut ... scelus imperatoris in poenam exercitus expiatum ‖ expetitum ‖ esse videatur; prov. cons. 5. tua scelera di immortales in nostros milites expiaverunt; Piso 85.

exporto: o portentum in ultimas terras exportandum! Verr. I, 40.

expromo: ut numquam dubitaret ... ea (supplicia) iu civis Romanos expromere; Verr. V, 139.

extollo: nisi eos in caelum suis laudibus praeclarus auctor extolleret; har. resp. 47.

extrudo: is tamquam extruderetur a senatu in Macedoniam, ... ita cucurrit; Phil. X, 10.

facio: haec in homines alienissimos ... viri boni facium; Quinct. 51. ne quid atrocius in P. Quinctium absentem ... facere conetur; ib. 66. sponsio quae in verba facta est? ib. 84. quae (proscriptio) facta est in eos, qui ..; Sex. Rosc. 153. nihil huuc in societatem fraudis fecisse iudicasti; Qu. Rosc. 25. cum ... multa crudeliter in civis Romanos atque in socios ‖ atque socios ‖, multa in deos ... nefarie fecerit; Verr. a. pr. 56. qui maiorem sumptum ... in Timarchidi prandium saepe fecerunt; ib. IV, 22. [de qua muliere plurimi versus, qui in istius cupiditatem facti sunt, tota Sicilia percelebrantur]; ib. V, 81. si qua natio fecisset aliquid in civis Romanos eius modi, nonne publice vindicaremus? ib. 148. non modo ut sumptum faciat in militem nemini vis adfertur; imp. Pomp. 39. quod (peephisma) fecernut in Castricium mortuum; Flacc. 75. quae abs te crudeliter in meos me absente facta sunt, neglego; Cael. 50. requiro, quid attinuerit fieri in eum locum constitutum; ib. 61. * gravissima autem in istum civem suum Gaditani senatus consulta [convitia‖ fecerunt; Balb. 41. accipite nunc, quaeso, non ea, quae ipse in se atque in domesticum decus [dedecus‖ impure et intemperanter, sed quae in nos fortunasque nostras, id est in universam rem publicam, impie ac nefarie fecerit; Phil. II, 50. quid C. Pansa egit aliud .. senatus consultis faciendis gravissimis in Antonium ... nisi ..? ib. XIV, 5. — iudicium: ſ. III. iudicium. — impetum: ſ. **facio,** III. impetum (20 St.) S. 304, b.

fero: qui ardens avaritia feratur iufestus in suos; Sex. Rosc. 88. eam legem pro plebe, non in plebem tulit; Cluent. 151. mulieri crudelissimae servum fidelissimum non in quaestionem tulit; ib. 181. statim tuleris in eum ... ut ..? Vatin. 27. Caesar fertur in caelum; Phil. IV, 6. cum ... me ovantem et prope triumphantem populus Romanus in Capitolium domo tulerit; ib. XIV, 12.

fingo: ne qua (crimina) in istum fingere existimet; Verr. a. pr. 15. in uos crimina finguntur; Flacc. 96.

firmo: ut in ceteros firmaret imperium; Sulla 32.

flagito: ne ... eius .. sceleris in te ipsum quaestio flagitaretur; Vatin. 26. quae (damnatio) in te flagitatur; Piso 95.

flecto: cum de foro in Capitolium currus flectere incipiunt; Verr. V, 77.

formo: ipsa Himera in muliebrem figuram habitumque formata; Verr. II, 87.

fugio: | is in hunc locum — is in locum | fugis et reformidas; Caecin. 84.

habeo: si HS miliens in iudicium haberet; Qu. Rosc. 50.

iacio: in quem scyphum de manu iacere coactus est; Verr. IV, 24. in quem tu ... nullam contumeliam iacere potueris; Sulla 23. fecissem ipseme potius in profundum ... quam ..; Sest. 45. palam in eum tela iaciuntur, clam subministrantur; Cael. 20.

iacto: cum ardentis faces in vicinorum tecta iactas; har. resp. 39.

immergo: qui ut se blanditiis ... in Asuvii consuetudinem penitus immersit; Cluent. 36.

immigro: deos immortalis existimatis ... in eius domum adflictam et eversam ... immigrare voluisse? dom. 107. ili immortales ... ex suis templis in eius aedis immigrare uolebant; ib. 141. uam paucis diebus et in domum et in hortos paeruos immigrabit; Phil. XIII, 34.

immineo: sic iste in omnia maria iufestus ex omnibus Siciliae partibus imminebat; Verr. V, 145. qui imminere iam cupiditate videntur in tribuniciam potestatem; dom. 47. huius mendicitas aviditate coniuncta in fortunas nostras imminebat; Phil. V, 20. qui in vestras fortunas immineut; ib. VII, 21.

immitto: in mea bona quos voles immittes; Verr. I, 142. Theomnastus Syracusauus in agrum Mutyceusem cur abs te immissus est? ib. III, 101. qui se armatus in hostium manum multitudinemque immiserit; Fout. 48. ut abs te non emissus ex urbe, sed immissus in urbem esse videatur; Catil. I, 27. cum in eius regnum, bona, fortunas latrocinium ‖patrociniuin — patrimonium, vim‖ huius imperii immississes; dom. 20. quae (tela) ex illius actionibus in meum corpus immissa suut; ib. 39. vis enim inuumerabilis ... in scenam signo dato immissa inrupit; har. resp. 22. quid magis iuquinatum ... dici potest quam omne servitium ... in alteram scenam immissum ..? ib. 25. videmus universi repente examina tauta servorum immissa in populum Romanum ..? ib. tu in alteram (caveam) servos immisisti; ib. 26. nisi eum, inquam, exercitum siguis iufestis in curiam se immissurum miuitaretur; ib. 47. ut in eos se potius immitteret quam in vestras possessiones; Milo 76. tu illos impetus perditorum hominum ... in nostras domos immisisti; Phil. II, 91.

impello: haec te opiuio falsa in istam fraudem impulit; Sex. Rosc. 58. cum ignaviae ratio te in fugam atque in latebras impelleret; Rabir. 22. qui etiam nou nullos agrestis ... in caudem illam spem rapinarum veterum impuleruut; Catil. II, 20. voltus denique totus ... hic in fraudem homines impulit; Piso 1. primus enim me flagrantem studio laudis in spem impulit (acc. c. inf.); Scaur. c. I. § 4. etsi boni nullo emolumento impelluntur in fraudem; Milo 32. nisi eum di immortales in eam mentem impulissent, ut ..; ib. 89. nonne ... se a te corruptum, tuis promissis in fraudem impulsum esse confessus est? Deiot. 32. aliis ille in illum furorem magnis hominibus auctoribus impulsus est; Fr. B, VI, 7.

impendo: ut ... pecuniam impeudant in eas res; Verr. IV, 68.

impero: cum frumentum sibi in cellam imperavisset; div. Caec. 30. ne in cellam quod imperatur aestimet; Verr. II, 147. instituerunt semper in ultima ... loca frumentum imperare; ib. III, 190. frumentum in cellam imperavit; ib. 214. summam faciam vobis ... frumeuti in cellam imperati; ib. 225. cum ... postremo etiam in cellam magistratibus et legatis imperetur (frumentum); ib. 227. at enim negas fratrem meum ... pecuniam ullam in remiges imperasse; Flacc. 33.

iucundo: quo animi illorum iudicum iu Crassum incendcrentur; Cluent. 140.

iuculo: in quos ... de improviso incidant; Sex. Rosc. 151. quotienscumque in causa in nomen huius incidisti ..; Qu. Rosc. 18. sed casu in eorum mentionem incidi; div. Caec. 50. si ... in eam diem ego ... incidissem; Verr. I, 31. quintus annus ‖quintus inde annus‖ cum in te praetorem incidisset; ib. II, 139. iu quas (calumnias) omnes incideruut quos vellet Apronius; ib. III, 38. magni sua putabant interesse publice potius quamvis magno emi quam in aliquem istius emissarium incidcrent ‖incideret — incidere‖; ib. 99. atque in eam frandem videtur mihi diviuitus incidisse; ib. 178. uihil possum reperire quam ob rem te in istam amentiam incidisse arbitrer; ib. 186. qui nisi captus a piratis esset, in hunc praedonem sociorum incidisset; ib. V, 122. in illas tibi maiores plagas incideudum est; ib. 151. in manus eorum incidere uou est satis? Caecin. 45. M. Aurius adhlescentulus ... iu Q. Sergii senatoris ... manus incidit; Cluent. 21. ibi primum iu morbum incidit; ib. 175. qui ... in morbum gravem periculosumque incidit; ib. 198. hi ... iu tantum aes alieuum inciderunt, ut ..; Catil. II, 20. quam si annis ante paucis in creditorum conventum incidisset; Sest. 28. primum non est periculum ne quis umquam incidat in eius modi consules; ib. 52. cum in Kalendas Ianuarias compitaliorum dies incidisset; Piso 8. in quam (insaniam) incidistis; ib. 46. devenit autem seu potius incidit in istum eodem deceptus supercilio; ib. 70. qui in me ipsum incurrit atque incidit; Planc. 17. at in quemcumque Arpinatem incideris ..; ib. 20. cum hic in me incidit; ib. 99. ne in manus incideret inimicorum; Scaur. c. 3. § 1. qui in hostis aut in praedones inciderint; Rab. Post. 29. si vita nostra in aliquas insidias, si in vim et in tela aut latronum aut inimicorum incidisset; Milo 10. qui in latrones inciderint; ib. 30. quia ... tamen mulier inciderat in viros; ib. 55. in quos incensos ira vitamque domini desperantis cum incidisset ..; ib. 56. qui (Sp. Maelius) ... in suspicionem incidit regni appetendi; ib. 72. in has miserias numquam incidissemus; Phil. II, 24. sed incidi in id tempus, quod ..; ib. 88. quao (belua) quouiam in foveam incidit, obruatur; ib. IV, 12. atque omnia in nostram aetatem inciderunt; ib. VIII, 8. quem enim iste in scopulum non incidit? Fr. A, V, 4. cum iter ... faceret cum Pompuleno, in familiam Auchariauam incidisse dixerunt; ib. B, II, 5.

incido: quae ille in aes incidit; Phil. I, 16. et in aes incidi iubebitis, credo, ille ipsitima; ib. 26. falsas leges C. Caesaris nomine et falsa decreta in aes incidenda et in Capitolio figenda curaverit; ib. III, 30. immunitates in aes accepta pecunia iubebat incidi; ib. V, 11.

incito: quae (causa) levissimi hominis auimum in Flaccum incitavit; Flacc. 46. neque euim desunt qui istos in me atque in optimum quemque incitent; ib. 66.

includo: includuntur in carcerem condemnati; Verr. V, 117. in externorum hominum maleficiorum

scleratorumque, in praedonum hostiumque custodias tu tantum numerum civium Romanorum includere ausus es? ib. 144. in huius me tu consilii societatem tamquam in equum Troianum ... includis? Phil. II, 32.

incumbo: ut in me unum omnis illa inclinatio communium temporum incumberet; Balb. 58. qui in te ipsum incubuerunt; Planc. 17. incumbite in causam, Quiritcs, ut facitis; Phil. IV, 12.

incurro: in eum ipsum causa tua incurrat necesse est; Caecin. 84. qui (agri) in publicum Campanum incurrebant; leg. agr. II, 82. qui ... mihi videtur praetorius candidatus in consularem quasi desultorius in quadrigarum curriculum incurrere; Muren. 57. cum vero in hauc rei publicae navem ... armatae tot classes ... incursurae vidcrentur; Sest. 46. ne incurrat (iuventus) in alterius domum atque famam; Cael. 42. nou desino incurrere in crimen homiuis nimium memoris nimiumque grati; Planc. 91. incurristi ancus in columnas; Scaur. 45. f. incido; Planc. 17. invado; Sest. 14.

induco: quem ad modum in rationem inducerent ... non videbant; Verr. I, 106. ut ... in animum inducam ‖et animum iuducam‖ ... defendere? Sulla 83. cur huuc non audistis ..., prius quam in istum errorem induceremini? Piso 58. sed eum casus in hanc consuetudinem scribendi induxit; ib. 71. quibus (lacrimis) ego magno in metu neo subito inducor in spem (acc. c. inf.); Planc. 104. quid agimus, indices, aut quem hunc morem novorum iudiciorum in rem publicam inducimus? Rab. Post. 9 non ille hostis induxit in curiam; Marccll. 13. ut inexpiabiles religiones in rem publicam iuducerentur? Phil. I, 13. ambitionem induxero in curiam; ib. XI, 19. cum vix manicatam tunicam in lacertos inducres; Fr. B, XIII, v, 3.

induo: hic videtc in quot se laqueos inducrit; Verr. II, 108.

infero: at iufestis prope signis iuferuntur Galli in M. Fonteium; Font. 44. si quae in eum lis capitis inlata est; Cluent. 116. hominibus iniuria tui stupri iulata in ipsos dolori non fuit; har. resp. 38. cum ille iniuriis in socios uostros infereudis bello prope nos lacessisset; Sest. 58. tu in templum Castoris te ... funestum intulisti; Vatin. 31. qui tautum facinus in famam atque fortunas suas neque non audisset inlatum a Caclio ncque neglexisset neque tulisset; Cael. 54. ne quis se pro nostro imperio in periculum capitis atque in vitae discrimen inferret; Balb. 25. sic iste ... Macedonicus imperator in urbem se intulit, ut ..; Piso 55.

inflammo: ut animum eius in Sthcnium inflammarent; Verr. II, 88. in quos propter corum crudelitatem inflammatae mentes nostrae fuerunt; dom. 61. cum ... inflammatam iu bouos omnis impetum meo corpore excepi; ib. 76. quae (res publica) me in amicos inflammare potuit; prov. cons. 24.

inflno: ut non adluautur mari moenia extrema, sed ipse infiuat in urbis sinum portus; Verr. V, 96. ipse ille C. Marius ... influentis in Italiam Gallorum maximas copias repressit; prov. cons. 32.

ingredior: cum in eas (res) ingrederis; div. Caec. 40. esse civem Romanum, ... quem iam ingredientem in navem et Verri nimis atrociter minitantem ab se retractum esse; Verr. V, 160. cum in antiquum fuudum ingredi vellet; Caecin. 21. non enim te sum passus in fundum ingredi; ib. 31. si ingressum modo in praedium dicieceris; ib. 76. quem iam ingressum esse in bellum videbam; Catil. II, 14. quibus ego dncibus in hanc spem sententiamque sum ingressus; ib. 29. postea quam in istam accusandi denuntiationem ingressus es; Muren. 46. ingredior iam in Sestii tribunatum; Sest. 71. quasi vero quisquam vir excellenti animo in rem publicam ingressus optabilius quicquam arbitretur quam ..; Vatin. 7. postea quam sum penitus in rem publicam ingressus; prov. cons. 40. itaque quamquam qua nolui iauua sum ingressus in causam ..; Planc. 8. in quas (res) ingressa erat oratio; Phil. II, 88. quoniam ingressi in spem rei publicae recuperandae sumus; ib. V, 11. magna spe ingredior in reliquam orationem; ib. VII, 8. cum in spem libertatis sexennio post simus ingressi ‖cum — sumus; quoniam — sumus‖; ib. VIII, 32. quanto enim honore, laetitia, gratulatione in hoc templum ingredi debent illi ... liberatores, cum ..? ib. XIV, 12. hic ego dubitcm in eam disputationem ingredi, quae ..? Fr. C, 27.

ingurgito: numquam te in tot flagitia ingurgitasses; Piso 42. in eius igitur viri copias cum se subito ingurgitasset, exsultabat; Phil. II, 65.

inicio: atque in hanc flammam recentem tum C. Iuuium [qui illi quaestioni praefuerat] esse iectum memini; Cluent. 79. audieram et legeram clarissimos nostrae civitatis viros sc in medios hostis ... iniecisse; dom. 64. qui ... in medios se iniecit ignis; Scaur. 48.

inquiro: cum ego diem iuquirendi in Siciliam ... postulavissem; Verr. a. pr. 6. dum in istum inquiro; ib. IV, 4. quod inquisitum in te venerit; ib. 145. „scis tu illum ... inquirere in competitores“? Muren. 45.

inrepo: cum cetcri ... aliquo modo in eorum municipiorum tabulas inrepscrant; Arch. 10. qui tam libenter iu opinionem gratiae inrepat ‖increpat‖; har. resp. 52. non inrepisse in censum dicitur; Balb. 5.

inrumpo: inrumpant in aerarium; leg. agr. II, 47. et in nostrum fletum inrumpes; Ligar. 13. cum latronum manu in Galliam inruperit; Phil. VI, 3. sic a suis legionibus condemnatus inrupit iu Galliam ..; ib. X, 21. alter in Asiam inrupit; ib. XI, 4. sed cum libertatis avida legio effrenatius in aciem hostium inrupisset ..; ib. XIV, 26.

inruo: qui ... in odium offensionemque populi Romani inruere vidcantur; Verr. a. pr. 35. vi iu tectum inruunt; Tull. 34. exclusus hac criminatione Torquatus rursus in me inruit; Sulla 40. iu quem quisque per homines concitatos inruerit, dom. 106. qui (tribunus plebis) ... omni impetu furoris in eum civem inrucrit, quem ..; ib. 119. etsi aequabiliter in rem publicam, in privatos, in longinquos, in propinquos, in alienos, in suos inruebat; Milo 76. quem enim iste in scopulum non incidit? quod in telum non inruit? Fr. A, V, 4.

insanio: in alienos insanus insanisti; Scaur. 45.

insero: quod homini iam perdito et collum in laqueum insercati subvenisti; Verr. IV, 87. nunc inserite oculos in curiam; Font. 43. caput in aversam lecticam inserens, beneficia quae venderet a conlega petebat; Phil. II, 82.

insinuo: quibus rebus ... se insinuet in familiaritatem Metelli; Verr. III, 157. qui ... se in eius familiaritatem insinuasset; Caecin. 13. nullum extraneum malum est quod *insinuare* in hanc *rem publicam* possit; Rabir. 33. eccui potestas in forum insinuandi fuit? Phil. V, 8. f. do; leg. agr. II, 12.

instituo: quippe vidcs poenam illam a te in alium institutam in te ipsum esse conversam; dom. 126. si ... illa omnia in hunc unum instituta, parata, intcnta sunt; Milo 67.

insulto: quae (Fortuna) tot anuos illum in hanc rem publicam insultare pateretur; Milo 87.

insuo: insutus in culeum ‖culeum supplicium parricidarum‖ ... vitam amittere; Sex. Rosc. 30. insni voluerant in culeum vivos; ib. 70.

insusurro: cum erat ad eum venturus et in aurem eius insusurratum; Verr. I, 120.

intendo: periculum, quod in omnis intcndiur; Sex. Rosc. 7. si quod in me telum intenderit; har. resp. 7. cum ... intentus *est* arcus in me unum, ... re quidem vera ‖[vera]‖ in universam rem publicam; Sest. 15. quod facinus in alienum hominem intentum severe acciperet; Cael. 54. cum

omnia tela undique esse intenta in patriam viderem; prov. cons. 23. f. instituo; Milo 67.

interpono: inque eam rem fidem suam ... interponeret; Sex. Rosc. 114.

intro: iste in possessionem bonorum mulieris iutrat; div. Caec. 56. „at ... in Capitolium intrare ... non debuisti“; dom. 5.

introduco: in cubiculum introductus est; Verr. III, 56. itaque introductis in senatum iudicibus iustitui ‖ constitui ‖ senatores; Sulla 41. gladiatores ... in senatum introducti; Sest. 85. aut quam ambitionem ... L. Caesar in senatum introduxit? Phil. XI, 19.

introeo: quae (natio) neminem patitur non honeste in urbem iutroire; Muren. 69. et quidem se introiturum in urbem dixit exiturumque cum vellet; Phil. III, 27. nt ... tamen nisi saeptis revolsis introiri in forum nullo modo posset; ib. V, 9.

introfero: lectica in urbem introferri solitus est; Verr. V, 34. primum nt in oppidum introferretur; Flacc. 75.

introspicio: introspicite penitus in omnis rei publicae partis; Font. 43.

invado: f. **invado** (16 St.)

inveho: f. **inveho** (17 St.)

invito: cum .. tuos amicos in provinciam quasi in praedam invitabas; Verr. II, 29.

iuro: quod in codicem iuiuratus referre nolit, id iurare iu litem non dubitet; Qu. Rosc. 4. quod in legem non iurasset; Cluent. 91. si in aliquam legem aliquando non iuraverat; ib. 92. sive quod in legem non iurasset sive quod ..; ib. 96. cum unus in legem per vim latam iurare noluerat; Sest. 37. quasi vero ille non in alias quoque leges ... iam ante iuraverit! ib. 61. cumque in eam legem ... iurare unus noluisset; ib. 101.

lego: nam Popilium ... in senatum non legit; Cluent. 132. nbi cavisti ne me meo ‖ ue meo — ne meo me ‖ loco censor in senatum legeret? dom. 82.

machinor: quam (pestem) tu iu nos [iam diu] machinaris; Catil. I, 2.

meditor: maiora tamen in nos quam in hostem supplicia meditatur; Phil. XI, 3.

minuo: f. III. studium.

mitigo: Lampsacenos in istum numquam ulla res mitigasset; Verr. I, 82.

mitto: in Galliam mittit, nt ..; Quinct. 20. revocares enim, quem in Galliam miseras? ib. 83. si in possessionem misisses; ib. confirmavi necesse esse aut ..., aut Sex. Naevium diebus compluribus ante in possessionem misisse; ib. 85. testibus editis ita mittam in consilium, ut ..; Verr I, 26. quoniam quidem in Achaiam ... missus est; ib. 60. se homines certos eius rei causa in Siciliam [et] terra ‖ in Siciliam in terra ‖ et mari esse missurum; ib. II, 96. in quem (hominem) ipsi ... Romam maudata legatosque misisseut; ib. 161. ut in alienam provinciam litteras mittat; ib. III, 44. misit litteras in Siciliam; ib. 167. mercatorem in provinciam ... misimus; ib. IV, 8. quam (navem) onustam furtis in Italiam mitteret; ib. 23. quod prodigium in provinciam misimus? ib. 47. quod (candelabrum) in Capitolium missurus esset; ib. 67. enm inveuiretur nemo qui in illa loca ... mitteretur; ib. V, 41. tum iste, se comperisse cum speculandi causa in Siciliam a ducibus fugitivorum esse missum; ib. 161. qui ... usque in Hispaniam legatos ac litteras misit; imp. Pomp. 9. quod ceteros in provinciam eius modi homines cum imperio mittimus; ib. 13. missis item in oram Illyrici maris et in Achaiam omnemque Graeciam navibus; ib. 35. eum ad eum usque in Pampbyliam legatos deprecatoresque misissent; ib. idem iste Mithridates nonne ... legatum usque in Hispaniam misit? ib. 46. cum in consilium mittebant; Cluent. 83. cum mittantur ‖ immittantur ‖ in orbem terrarum xviri summo cum imperio; leg. agr. I, 9. cuius non in provinciam, sed in ipsa castra xviri cum imperio ... mittuntur; ib. II, 60. cum a maioribus nostris P. Lentulus ... in ea loca missus esset; ib. 82. eosque in Galliam ... ad Catilinam esse ad Catilinam] missos; Catil. III, 4. ut equitatum in Italiam quam primum mitterent; ib. 9. si inconstanter nomen suum misit in hoc iudicium ..; Flacc. 5. (8. 37.) „at enim Sittius est ab hoc in ulteriorem Hispaniam missus, ut“ ..; Sulla 56. frumentum provinciae frumentariae ... partim in alias terras ... miserant; dom. 11. quo ille ... cohortis in hiberna misit; prov. cons. 5. quod ... in operas plurimos patris auctoritate et gratia miserit; Planc. 47. nec interea locupletare amicos umquam suos destitit, mittere in negotium ..; Rab. Post. 4. tuus parvus filius in Capitolium a te missus pacis obses fuit; Phil. I, 31. „in Syriam Cassium misistis“; ib. XIII, 30. nunc in tantam flammam tamque inveteratam mittamus (viros), cum ..? ib. 48.

moveo: deiectus vero qui potest esse quisquam, nisi in inferiorem locum de superiore motus? Caeciu. 50.

muto: f. verto; Sex. Rosc. 103.

navigo: hac classe M. Crassus ... ab Aeno in Asiam, his navibus Flaccus ex Asia in Macedoniam navigavit; Flacc. 32.

nubo: tum denique in familiae luctum atque in privignorum funus nupsit; Cluent. 188. cum ex amplissimo genere in familiam clarissimam nupsisses; Cael. 34.

nuntio: in castra L. Sullae mors Sex. Roscii ... nuntiatur; Sex. Rosc. 105. l'ompeio in hortos nuntiavit; Milo 65.

obicio: nego rem esse ullam in quemquam illorum obiectam ‖ prolatam ‖; Cluent. 118. nunquam me ... in tot ac tantas dimicationes atque in hos profligatorum hominum cotidianos impetus obiecissem ‖ conieciss em ‖; Arch. 14.

offero: qui auderent se et salutem suam in discrimeu offerre; Sest. 1. obtulit in discrimen vitam suam; ib. 61. quiu etiam illa ipsa rerum humanarum domina, Fortuna, in istius societatem gloriae se non offert; Marcell. 7.

paro: tela conicieuti, quae parata sunt in eos, qui ... fecerunt; Quinct. 52. quamquam paratus in imparatos Clodius; Milo 55. tum in me impetus conductorum hominum quasi in tyrannum parabatur; Phil. XIV, 15. f. instituo; Milo 67.

pecco: tamen in eam partem potius peccant, quae est cautior; Sex. Rosc. 56.

penetro: statim sine ullo metu in ipsum portum penetrare coperunt; Verr. V, 96. si oppressis muuicipiis et coloniis imparatis in illam ultimam Galliam penetrare potuisset; Phil. V, 37. qui ne vivo quidem Trebonio Dolabellae latrocinium in Syriam penetrare sivisset; ib. XI, 32. eique in Galliam penetranti ne Brutus obiecit; ib. XIII, 20.

perduco: Asinius autem *ab eo* ‖ ab Avilio ‖ [brevi illo tempore] quasi in hortulos [iret] in arenarias gnasdam ... perductus occiditur; Cluent. 37. o reliquos omnis dies noctisque eas, quibus iste a me non recedens Thessalonicam me in quaestorinmque perduxit! Planc. 99.

perfero: si hoc ita perlatum erit in Galliam; Font. 36. non enim illum eximia vis remigum ... aut venti aliqui novi tam celeriter in ultimas terras pertulerunt; imp. Pomp. 40. ut haec quam primum in omuis ordines quaestio perferatur; Cluent. 155.

perfugio: in tribunatus portum perfugerat; Sest. 18.

pergo: perge in Siciliam; leg. agr. II, 48. an in Capitolium pergere (Rabirium convenit)? Rabir. 21. recta perge in exilium; Catil. I, 23. in Macedoniam ad Planciumque perrexi; Planc. 98. pergit in me ‖ pergit † in me — in mea ‖ maledicta; Phil. XIII, 40.

permano: celerius potnit comestum quam epo-

tum in venas atque in omnis partis corporis permanare? Cluent. 178.

permitto: ſ. III. potestas.

perscribo: ea ... in tabulas publicas ad aerarium perscribenda curavit; Verr. I, 57. in aedem sacram reficiendam se perscripsisse dicunt; Flacc. 44.

persequor: qui cum Opimio cousule armati Gracchum in Aventiuum persecuti sunt; Phil. VIII, 14.

pervado: eodem intervallo pars eius belli in Italiam ulla pervasit; Verr. V, 6. quas in oras maxime quasi morbus quidam illius furoris pervaserat; Sulla 53.

pervenio: qui sua virtute in altiorem locum pervenit; Sex. Rosc. 83. quem iu locum rem publicam perventuram putetis; ib. 153. qui (pupillus) in tutelam pervenit; Qu. Rosc. 16. populum [quidem] Syracusanum in maximam invidiam sua infamia ... pervenisse; Verr. II, 45. aute quam in istius tantam familiaritatem pervenisset; ib. 171. in vestram cobortem te monitore an sua sponte perveuerat? ib. III, 155. famam in regua aliorum atque in ultimas terras perventuram putasti; ib. IV, 68. copulati in ius perveuimus; ib. 148. cum duodecim secures in praedonum potestatem perveuerint; imp. Pomp. 32. cuius legiones sic in Asiam perveuerint; ib. 39. cum ... dicerent se potuisse iudicio populi Romani in amplissimum locum pervenire; Cluent. 153. si iste, quo intendit, in Mauliana castra perveuerit; Catil. I, 30. qui nec in senatum ulla coudicione pervenire potuit ..; Flacc. 43. inde navigio perparvo ... in oras Africae desertissimas perveuisse; Sest. 50. quod ex malis boni posset [possit] in rem publicam pervenire, id ..; ib. 63. in quem (locum) ... facillime pervenisset; ib. 114. quem scias umquam legatum Hispaniensem istis itineribus in illam provinciam pervenisse? Vatin. 12. cum in provincias perveuissent; prov. cons. 13. obiectum est etiam, quod in tribum Clustuminam perveuerit; Balb. 57. ut in castra M. Antonii ... perveuiret; Phil. IX, 15.

pervolgo: sunt enim ista maledicta pervolgata in omnis; Cael. 6.

peto: petatur hereditas [ea], quae nulla debetur, in praedam praetoris? Verr. II, 43.

polliceor: ut servos in quaestiouem polliceatur; Sex. Rosc. 77. velle Siculos seuatui polliceri frumentum in cellam gratis; Verr. III, 200. quam (auctoritatem damus), ut pecuuias in rem publicam polliceantur? Phil. VIII, 4.

pono: ſ. III. pedem pono.

porto: cum ... in eum locum quo imperabatur portare nollet (frumeutum); Verr. III, 189. quo ex loco in quem locum ne portarent? ib. 191. praefectum ... eos (dentis) in Africam portasse; ib. IV, 103.

postulo: [cuius procurator non omnia iudicia, quae quisque in verba postulavit acceperit]; Quinct. 64. servos paternos in quaestionem ... postulavit; Sex. Rosc. 77. postulatos esse ab istis duos servos in quaestionem; ib. 119. qui sibi iu Achaiam biduo breviorem diem postularet; Verr. a. pr. 6. qui, cum ego mihi c et x dies solos in Sicilian postulassem, c et VIII sibi in Achaiam postularet; Verr. I, 30. in quem iudicium ... postulatum sit; ib. III, 29. ita in eum iudicium ... postulabatur; ib. 39. praeterea servum illum ... ab hoc adulescente Oppianico in quaestionem postulavit; Cluent. 176. atque etiam ... Nicostratum eundem illum tum sine causa in quaestionem postulavit; ib. 181.

praebeo: haec civitas mulieri in redimiculum praebeat, haec in crinis; Verr. III, 76.

praedico: quis est qui id uon totum in istius ludos praedictum et responsum esse fateatur? harresp. 29.

praemitto: quem (Q. Metellum) ego ... in agrum Gallicum Piceuumque praemisi; Catil. II, 26.

probo: confirmavit eos in Sthenium quicquid vellent ... probaturos; Verr. II, 90.

procedo: procedite in medium; Verr. II, 190. haec tibi laudatio procedat in uumerum; ib. IV, 20. procedit in medium, viui, somni, stupri plenus; ib. V, 94. si in istum locum processerint; Cael. 67.

prodeo: prodeundi tibi in publicum potestatem factam negas; Verr. I, 80. cur ... femiuas in tantum virorum conventum ... prodire cogis? ib. 94. nunc ... in meam contionem prodeant; leg. agr. III, 1. in ea (civitate) non esse gravatos homines prodire hora tertia in campum Martium; Muren. 69.

produco: cum eum ... in conspectum populi Romani produxisset; Verr. I 122. graviorem ... se fore ab inferis testem, quam si vivus in iudicium produceretur; ib. V, 113. tu in iudicium archipiratam domo producere ausus es; ib. 136. cum in eum locum productus est; Font. 27. ſ. **contio**, II, 4. produco in (6 Ⓓ.) 8. I, Ⓢ. 690, b.

profero: itaque adversaria in iudicium protulit nemo; Qu. Rosc. 7. turpissimum illud faciuus non solum graviter tulit, sed etiam in medium protulit; Verr. a. pr. 29. direptionem commemorabo et in medium proferam; ib. IV, 115. non agitanda res erit? non in medium profereuda? ib. V, 179. ut res patefacta et in forum prolata ... sit; Cluent. 78. quaestus forensis in medium proferebatur; ib. 101. ut nihil possint ex eis ... in aspectum lucemque proferre; Arch. 12. quis enim umquam ... litteras ... in medium protulit palamque recitavit? Phil. II, 7.

proficiscor: nec ita multo post in Galliam proficiscitur Quinctius; Quinct. 15. ut expeditus in Galliam proficisci posset; ib. 23. quo die Roma in Galliam profectus sit; ib. 57. quotiens Naevius in Galliam profectus est; ib. 62. proficiscenti tibi in possessionem praetor ipse ... dicit; ib. 85. in Siciliam sum ... profectus; Verr. I, 16. profectus est quaestor in proviuciam; ib. 34. ut ... [in Asiam] homiuis nequissimi causa in alienam provinciam proficisceretur; ib. 73. nam Malleolus in provinciam sic [copiose] profectus erat; ib. 91. aliquanto ante in provinciam iste proficiscitur; ib. 149. qui e Chelidouis sinu in provinciam profectus esset; ib. II, 24. quod L. Metellus in provinciam profectus est; ib. 62. cum sibi in provinciam proficiscendum putaret; ib. III, 44. cum ... in Siciliam esset profectus; ib. 63. qui ... in provinciam esset profectus; ib. IV, 9. in Syriam in regum patrium profecti sunt; ib. 61. in fundum proficiscantur; Caecin. 21. quem ad modum ... in colonias Latinas saepe nostri cives profecti siut; ib. 98. qui ... ad patris exercitum atque in militiae disciplinam profectus est; imp. Pomp. 28. atque haec tot exempla ... profecta sunt in eundem homiuem; ib. 63. nunc qua cupiditate homines in provincias ... proficiscantur ignorant videlicet isti; ib. 67. propinqui tamen illi ... in agrum Gallicum profecti sunt; Cluent. 22. qui erant in agrum Gallicum profecti; ib. 24. in exsilium ... proficiscere; Catil. I, 20. cum esset ... in Siciliam profectus; Arch. 6. qui cives Romani in colonias Latinas proficiscebantur; dom. 78. nec beneficium ullum a me in rem publicam profectum dicerem; ib. 97. in Africam profectus est; Cael. 73. quem (Cn. Publicium Malleolum) apud maiores legati nostri in Graeciam proficiscentes interpretem secum habere voluerunt; Balb. 28. an cum proficiscebamini paludati in provincias vel emptas vel ereptas ..? Piso 31. qui adulescentulus cum A. Torquato profectus in Africam sic ... dilectus est, ut ..; Planc. 27. Q. enim Ligarius ... legatus in Africam ... profectus est; Ligar. 2. cum Caesar in Hispaniam proficiscens huic conculeandam Italiam tradidisset; Phil. II, 57. proficiscitur in Hispaniam Caesar; ib. 74. profectus est aliquando taudem in Hispaniam; ib. 75. neque enim est in provinciam suam Cretam

profectus; ib. XI, 27. cum est in Syriam profectus; ib. 28.

profugio: damnati ... comitiis ceuturiatis cum iu exsilium profugissent; dom. 86. quod ... in oppidum devium Beroeam profugisti; Piso 89. sed profugit paludatus. at quo? iu provinciam firmissimorum [et fortissimorum] civium ..; Phil. V, 24.

profundo: ut eorum veteres inlibatasque divitias in profundissimum libidinum suarum gurgitem profundat; Sest. 93. omne odium ... in me profudistis; Piso 16. id (odium) in eius imaginem ac simulacrum profuderunt; ib. 93.

progredior: numquam illos in eum locum progressuros fuisse; Verr. I, 81. an in eum annum progredi uemo poterit edicto? ib. 109. uon horreo in huuc locum progredi † posse; ‖uou horrui iu hunc locum progredi — nou horreo, ut in hunc locum progredi possim — non horreo: in hunc locum progredi possum‖; leg. agr. II, 101. et cogita quem in locum sis progressus; Catil. III, 12.

proicio: sed quod erat ... (urbs) ita proiecta in altum; Verr. IV, 21. in utrinsque portus ostium aditumque proiecta est; ib. 118 hoc ex genere si qui se in hoc iudicium forte proiecerint ..; Cael. 22. quam ob rem vitam suam ... numquam in periculum ... proiciebat; Milo 56. videlicet homines foeneos in medium ad tentandum periculum proicit ‖ proiectos ‖; Fr. B, VI, 1.

propago: qui ... stirpem iam prope iu quingentesimum annum propagavit; Phil. I, 13.

propero: etiam cum in castra Etrusca properabat; Milo 55.

propono: aliquando tamdem ... lex in publicum proponitur; leg. agr. II, 13. f. edo; Verr. III, 98.

proscribo: in eum diem ‖iu eo die; eo die‖ Kaleudas Martias proscribi iuberet; Verr. II, 129.

prospicio: IN RELIQUUM TAMEN TEMPUS VECTIGALIBUS PROSPEXI; Verr. III, 128. in reliquum tempus ait se vectigalibus prospexisse; ib. accusatorum opibus ... multum in posterum prospicientes iudices restituerunt; Mureu. 59.

protrahо: quod in convivium Sex. Cominium protrahi iussit; Verr. IV, 24.

quadro: uisi omnia ... in istam (Clodiam) quadrare apte viderentur; Cael. 69.

quaero: „neque iu dominos ‖iu vos‖ quaeritur" ..; Sex. Rosc. 120. „in dominos quaeri de servis iuiquum est"; ib. neque est iniquum in hunc quaeri; ib. ut in singula conclavia ... lectos optime stratos ... quaereret; Verr. IV, 58. tu ex filius honore in eos ipsos ... supplicia quaerebas? ib. 90. in quem quaerere? infinitum est; Cluent. 148. quem ad modum ... in Habitum sit crimen a matre quaesitum cognoscite; ib. 174. quod vereor ne Laelius ... putet aliquid oratione mea sermonis in sese aut invidiae esse quaesitum; Flacc. 13. et ex ea (epistula) crimen aliquod in P. Sullam quaeris; Sulla 67. nam in eum ... invidia quaesita est; Rab. Post. 46. sed tamen maiores uostri in dominum [de servo] quaeri uoluerunt; Milo 59. in reum de servo accusatoris cum quaeritur; ib. cum ... de servo in dominum ne tormentis quidem quaeri liceat; Deiot. 3. etiam in eos ... impietatis ‖† impetus‖ crimine invidia ‖crimen invidia — crimen — crimen invidiaque‖ quaeretur? Phil. XIV, 13.

queror: etenim tria, ut opinor, haec in Milonis personam questus es; Fr. B, XVIII, 2.

rapio: quem tu in crucem rapiebas; Verr. V, 166. qui (tribunus) nos Sullanos in invidiam rapit; leg. agr. III, 7. cum in omnem fraudem raperis oculis; har. resp. 39. rapientur homines in haec indicia; Rab. Post. 18.

recido: ut ... suspicionem in vosmet ipsos recidere intellegas; Sex. Rosc. 79. quodcumque tibi exigeres, id in societatem rideret; Qu. Rosc. 54. ne in unius imperium res recidat, admonemur; har. resp. 53. multo mihi, multo, inquam, iudices, praestat iu eandem illam recidere fortuuam, quam ..; Sest. 146. quae (tela) ... in aliorum vigiliam consulum recidisset; Plauc. 90. ita vero ... eveniat atque huius amentiae poena in ipsum familiamque eius recidat! Phil. IV, 10. ea vere recidere in memoriam pueritiae suae; ib. XIII, 19.

recipio: cum is, qui profugit, receptus est in exsilium, hoc est, in aliam civitatem; Caecin. 100. nam cum se in reguum suum recepisset; imp. Pomp. 25. inde cum se in Italiam recepisset; ib. 34. quod hostes ... recepti in amicitiam ‖recepti‖ beneficio se obligatos putant; Catil. IV, 22. ut illi reciperent in suas litteras publicas praeclaras praescriptiones et emptiones tuas; Flacc. 74. ergo illum ... maiores nostri in civitatem receperunt; Arch. 22. non prius ... quam receperat in eam (civitatem) recepti; dom. 78. qui ... acerrimum hostem in regnum recepit; Sest. 59. atqui ceterae civitates omnes non dubitarent uostros homines ‖uostros omnes — uostros‖ recipere in suas civitates, si ..; Balb. 29. gentes universae in civitatem sunt receptae; ib. 31. quid erat cur ex ipso foedere Gaditanum in civitatem nostram recipi nou liceret? ib. 35. multi in civitatem recepti ex liberis foederatisque populis [liberati] sunt; ib. 52. quem enim ex tantis inimicitiis receptum in gratiam summo studio defenderim, huuc ..; Rab. Post. 19. „recepti in provinciam non sumus"; Ligar. 23. huuc (hominem) in familiaritatem libeutissime recipiebat; Phil. II, 78. hos umquam in urbem recipietis? ib. III, 32. qui (L. Antonius) vos omnis in fidem suam recepit; ib. VI, 12. huuc in eum ordinem recipi; ib. VII, 15. sed ut in eam (civitatem) reciperentur petebant; ib. XII, 27.

reconcilio: inimici in gratiam reconciliabantur; dom. 129.

redeo: discedeus in memoriam rediit Quinctius; Quiuct. 57. profecto aut haec bona in tabulas publicas nulla redierunt ..; Sex. Rosc. 128. nam, quaeso, redite in memoriam, iudices; Verr. I, 120. qui ... in agros atque ad suum Larem familiarem redirent; ib. III, 125. umquam te in horum conspectum rediturum ... esse duxisti? ib. V, 144. ei non modo in senatum redierunt; Cluent. 120. deinde in Asiam rediit; Flacc. 49. ut ... redirem in patriam dignitate omui recuperata; Sest. 129. si in patriam, si ad deos penatis ... redire properaret; prov. cons. 35. cum in patriam rediì; Piso 52. ut me puderet ... iu eam urbem redire, ex qua ..; Phil. X, 8. redeamus in viam; ib. XII, 7. quo scelere damnatus in eam urbem rediit armis, ex qua ..; ib. XIII, 27. f. **gratia,** II, 3. redeo in (3 St.) S. 424, a. — **eum,** III. gratia (15 St.) S. 1, S. 747, a.

redigo: omnia iudicia redegerat in suam potestatem; Verr. II, 33. hoc uuo metu se putant equites Romanos in potestatem suam redacturos; Cluent. 152. ipsum populum Romanum ... redigas in istam xviralem dicionem ac potestatem? leg. agr. II, 74. primum praedones eos ... redactos esse omnis in potestatem; Flacc. 30. sed totam Galliam in nostram dicionem esse redigendam; prov. cons. 32. qui autem tibi venit in mentem redigere in memoriam nostram (acc. c. inf.)? Phil. II, 18. hac [virtute] maiores vestri ... bellicosissimas gentis in dicionem huius imperii redegerunt; Sest. IV, 13. sī hoc genus † pone ‖hoc genus rapinae‖ in unum ‖in aerarium‖ redigatur; ib. V, 12. et quod C. Caesar ... equites, sagittarios, elephantos in suam populique Romani potestatem redegerit; ib. 46.

reduco: quibus (statuis) subscripsit reges a se in gratiam esse reductos; Cluent. 101. itaque ... non reducti sumus in patriam, ... sed ... reportati; sen. 28. quoniam me in civitatem res publica ipsa reduxit; Quir. 18. rerum capitalium condemnatos in liberas civitates per legatos nostros reduceret? Sest. 84. hic me meus ... animus ...

eum C. Caesare reducit ... in gratiam; prov. cons. 23. qui (homo) me eum illo in gratiam reduceat? ib. 25. quocum me si ante ‖me stantem‖ Cn. Pompei auctoritas in gratiam non reduxisset ..; Rab. Post. 19.

redundo: ne quid ... invidiae mihi in posteritatem redundaret; Catil. I, 29. si haec elapsa de manibus nostris in eum unum ... redundarint; Muren. 85. si ... nullum in me periculum redundarit; Sulla 27. ne quae ‖ne qua‖ popularis in nos aliquando invidia redundaret; dom. 69. quae (nationes) numero hominum ac multitudine ipsa poterant in provincias nostras redundare; prov. cons. 31. omnes in me meosque redundant ex fonte illo dolores; Milo 103.

refero: nomen referetur in tabulas; Sex. Rosc. 21. ut hic potius in reos quam oculos eius in proscriptos referretur; ib. 27. occisum in proscriptorum numerum rettulistis; ib. 32. ut mea causa falsum in codicem referret? Qu. Rosc. 1. non refert parva nomina in codices? ib. 4. quod nomen referre in tabulas timeat; ib. quod in codicem iniuratus referre nolit, id iurare in litem non dubitet! ib. non habere se hoc nomen in codicem accepti et expensi relatum confitetur; ib. 5. quam pridem hoc nomen, Fanni, in adversaria rettulisti? ib. 8. tamen in codicem acceptum et expensum referri debuit; ib. cum cetera nomina in ordinem referebas; ib. 9. neque in aerarium relata sunt (HS sescenta milia); Verr. I, 36. remuntiationem .. eius, quae erat in publicas litteras relata, ... tolli iusserat; ib. 88. si aut referri aliquid in litteras publicas vetuisses; ib. cur non tum in litteras relatum sit; ib. sed hae ... tempestate socionum amissam (navem) in litteras publicas rettulerunt; ib. 89. neque in tuas tabulas nomen ullum ‖ullum nomen‖ referres; ib. 102. in tabulas enim legem rettulisti; ib. 144. primo negabat se opus iu acceptum referre posse; ib. 149. si in acceptum non retulisset; ib. Habonio opus in acceptum rettulit; ib. hoc modo iste sibi ... prospiere didicit, referendo in tabulas et privatas et publicas quod gestum non esset; ib. 158. iubet in tabulas pro med. VIIIC referri VIID; ib. III, 77. decretumque est, ut ... ei pecunias in aerarium referreut; ib. 81. ita iussisti, opinor, ipsum in tabulas referre haec omnia signa ... veudita esse; ib. IV, 12. velut in hac re aiebant in labores Herculis non minus hunc immanissimum verrem .. referri oportere; ib. 95. referri in tabulas publicas pretio adductam civitatem ... ea ... veudidisse; ib. 134. cum iam non solum discessio facta esset, sed etiam perscriptum atque in tabulas relatum; ib. 146. iste in tabulas refert; ib. V, 102. ut publice quoque, quae vellet, in litteras civitatum ‖tolli et‖ ‖et tolli et‖ referri iuberet; ib. 103. qui Sthenium Thermitanum ... absentem in reos rettulerit; ib. 109. qui iurati debent optimum quemque in lectos iudices referre; Cluent. 121. ut alter in aerarios referri aut tribu moveri iubeat; ib. 122. QUOD (AURUM) NEQUE CONSUMPTUM IN MONUMENTO NEQUE IN AERARIUM RELATUM SIT; leg. agr. I, 12. AURUM, ARGENTUM EX PRAEDA ... NEQUE RELATUM EST IN PUBLICUM NEQUE IN MONUMENTO CONSUMPTUM; ib. II, 59. referre in aerarium lex vetat; ib. 72. video quosdam ... non eosdem voltus ... in hanc contionem mihi rettulisse; ib. III, 2. quam vero facile falsas rationes inferre et in tabulas ... referre soleant ... cognoscite; Flacc. 20. ait me aliter ac dictum sit in tabulas publicas rettulisse; Sulla 40. cum scirem ita esse iudicium relatum in tabulas publicas, ut ..; ib. 42. cum ... prius etiam edituri iudicum fuerint scribae mei ... quam in codicem rettulissent; ib. 44. dicebas te tuis umeris me custodem urbis in urbem relaturum; dom. 40. nominibus in tabulas relatis; Sest. 72. qui si ... referunt aspectum in curiam ..; prov. cons. 38. quod ille in tabulas publicas rettulisset; Balb. 11. eum idem animus ... in eum se locum, unde esset ortus, rettulisset; Scaur. c. 3. § 4. si quid memoriae causa rettulit in libellum; Phil. I, 19. absentem, credo, in reos relatum; ib. II, 56. hie hesterno die sententias vestras in codicillos et omnia verba referebat; ib. VIII, 28.

regredior: in illum (annum), quo alius praetor fuit, regredietur? Verr. I, 109.

reicio: quo quasi in portum reiectus ... confugere posses; Sex. Rosc. 79. ut res in illud tempus reiceretur; Verr. I, 31. mitto ... haec omnia atque in aliud dicendi tempus reicio; ib. III, 59. in hunc igitur gregem vos unne P. Sullam ... reiecietis? Sulla 77. reiectus austro sum in eum ipsum locum, unde ..; Phil. I, 7.

relego: hunc in praedia rustica relegarat; Sex. Rosc. 42.

remitto: remisisti in triennium; Verr. IV, 21.

renovo: cum ‖in Cn. Dolabellam‖ suum scelus ... renovavit; Verr. a. pr. 11.

reporto: statuerunt id secum in Syriam reportare; Verr. IV, 64.

reservo: tam cupide decurrebas, ut tibi nihil in posterum quod gravius ... facere posses reservares; Quinct. 49. fructum istum laudis, ... in alia tempora reservemus; Verr. a. pr. 33. cur interdum ... poenas in diem reservatis? Cael. 59. ego ... inimicitias in aliud tempus reservare deberem; prov. cons. 47.

respondeo: potest quisquam vir ... satis graviter in inimici ‖inimici — contra inimici‖ contumeliam sine sua laude respondere? har. resp. 17.

restituo: ut ei nobiles restituerentur in civitatem, qui ..; Sex. Rosc. 149. ut ea (provincia) restitui in antiquum statum nullo modo possit; Verr. a. pr. 12. ut damnati in integrum restituantur; ib. V, 12. quem ad modum te restituat in aedis tuas non habebit? Caecin. 36. in possessionem in praesentia non restituetur; ib. 75. non, opinor, eos in emolumlum, qua aggressi erant, sed in Capitolinm restitui oporteret; ib. 88. hoc iam simplex est, in eum locum restituas; ib. restitue in hunc locum; ib. restitue in eum locum; ib. optaret, ut a quo loco depulsus esset, in eum se fortuna restitueret, non in salum, sed in ipsam urbem; ib. hoc postulat, ut in eum ipsum locum restituatur; ib. tam te in aedis tuas restitui oportere; ib. 89. quos ego non idcireo esse arbitror in integrum restitutos, quod ..; Cluent. 98. mitto etiam quod a nostris magistratibus in iutegrum restituta; Flacc. 79. quoniam in rem publicam sum pariter cum re publica restitutus; sen. 36. eorum optimum consilium ego potissimum, per eos in meam pristinam dignitatem restitutus, ... repudiarem? dom. 9. rursus ab eodem populo placato sunt in suam pristinam dignitatem restituti; ib. 86. tamen illi di penates ac familiares mei per vos in meam domum mecum erunt restituti; ib. 143. eum ero in meas sedes restitutus; ib. 145. in quam (urbem) videor esse restitutus; ib. 146. hic me mens in rem publicam animus ... eum C. Caesare reduxit, reconciliat, restituit in gratiam; prov. cons. 23. Calidium adiungis, cuius lege Q. Metellus in civitatem sit restitutus; Planc. 69. si essem in patriam restitutus; ib. 101. quod erat nemini dubium quin is in regnum restitueretur; Rab. Post. 4. condemnatum qui in iutegrum restituit, is ..? Phil. II, 56. non enim viderunt, quos ipsi exturbarant, cos lu civitatem restitutos; Fr. B, XV, v, 3.

revertor: ne Petilius ... eum ceteris in consilium reverteretur; Verr. II, 75. ut reliqui menses in suam rationem revertereutur; ib. 130. aratores ... in agros atque in sedis suas revertantur; ib. III, 228. ut ... dignitas iam in patriam revertisset; sen. 5. quibus tamquam gradibus mihi videor in caelum ascendisse, non solum in patriam revertisse;

dom. 75. turpe mihi ipsi videbatur iu eam urbem me audere reverti; Phil. I, 9.

revoco: comitiis tot civitatum unam in domum revocatis; Verr. II, 133. ut aliquo modo in provinciam illum revocaret; ib. IV, 40. fortunae possessionesque omnium in dubium incertumque revocabuntur; Caecin. 76. properea quod ab eo bello Sullam in Italiam res publica ... revocavit; imp. Pomp. 8. at me in patriam ter suis decretis Italia cuncta revocavit; Quir. 10. videtis nec tameu in meam pristinam dignitatem ... esse revocatum; Sest. 52. nemo fuit qui se non rem publicam mecum simul revocare in suas sedes arbitraretur; ib. 112. revocare tu me in patriam, Milo, potuisti per hos; Milo 102. et ne quem in iudicium oratio mea revocare videatur; Fr. B, VI, 17. quae (amicitiae) essent ex inimicitiis revocatae in gratiam; Fr. E, 2.

ruo: cum ille in saepta ruisset; Milo 41.

scribo: cum iu eos solos lex scripta sit; Sex. Rosc. 130. si tabulas C. Fannius ... profert suas, in suam rem suo arbitratu scriptas ..; Qu. Rosc. 2. quae (lex) in nostrum ordinem scripta sit; Cluent. 157. in cum adulescentem hoc scribere audere, quem ..? Phil. III, 18.

sequor: quid fuit causae cur in Africam Caesarem non sequerere? Phil. II, 71.

serpo: uam cum serperet in urbem infinitum malum; Phil. I, 5

sevoco: quodcumque [quod quidque] poterat ad se in privatam domum sevocabat; Quinct. 13. facis ut rursus plebes [plebs] in Aventinum sevocanda esse videatur; Muren. 15.

specto: cum omnes in unum specteut; Sex. Rosc. 22.

statuo: quae regie ... statuit in aratores Apronius; Verr. III, 115. in quos aliquid exempli populus Romanus statui putat oportere; ib. 210. hac aliquid gravius in Helium statuisse Mamertiuos; ib. IV, 19. ut ipse in eum statueret quod videretur; ib. V, 160. quid statuent in viros primarios, qui ..? Muren. 73.

subdo: quos in eorum locum subditos domi suae reservavit; Verr. I, 12. quis in meum locum iudicem subdidit? dom. 85.

subicio: et video in haruspicum responsum haec esse subiecta; har. resp. 37. uescis ... te ... e postremo in tertium locum esse subiectum? Fr. B, VIII, 5.

subscribo: in M'. Aquilium et in Ti. Guttam video esse subscriptum; Cluent. 127. nam in P. Popilium ... subscripsit L. Gellius; ib. 131.

subsortior; subsortiemur etiam in M. Metelli locum; Verr. a. pr. 30. quos (iudices) in horum locum subsortitus esses [sortitus es; subsorituras eras]; ib. I, 51. in suum consilium sine causa subsortiebatur; ib. 158.

substituo: Verres in eorum locum substitutus est; Verr. IV, 89. tum iste homo nefarius in eorum locum ... substituere et supponere coepit civis Romanos; ib. V, 72.

succedo: qui M. Laevino ... praetores in eam provinciam successerant; Verr. III, 125. nondum in Cn. Pompei locum ... repeutinus heres [herus] successerat; Phil. II, 62.

sum: itaque ex eo tempore res esse in vadimonium coepit; Quinct. 22. quae (nationes) in amicitiam populi Romani dicionemque essent; div. Caec. 66. quod ... in eorum potestatem portum futurum intellegebant; Verr. V, 98. cum vestros portus ... in praedonum fuisse potestatem sciatis; imp. Pomp. 35. non est hoc in absentem [sed in latentem] rem; Flacc. 78.

sumo: nam cum ... frumentum in cellam ei sumere liceret; Verr. III, 188. in cellam quod sumi oporteret; ib. quantum in cellam sumere ei licitum sit; ib. 225. itaque hoc animo legem sumpsi in manus, ut ..; leg. agr. II, 15. [uou in manus sumitur]; Plauc. 29.

suppono: cum volgo loquerentur suppositum in eius locum, quem pro illo probare velles; Verr. V, 78. non esset difficile alium in supposti locum supponere; ib. 79. f. substituo; Verr. V, 72.

suscipio: providere debeut ... quantum in omnem vitam negotii suscipere conentur; Verr. III, 1. qui in se suscipere istius culpam ... cuperet; ib. IV, 91. quem in suam potestatem susceperat; Caecin. 98. quo tandem igitur illabitus metu adductus tantum in se facinus suscipere conatus est? Cluent. 170. eodem enim tempore et suscipimur in lucem et hoc caelesti spiritu augemur; har. resp. 57. sed si qui sunt quibus infinitum sit odium in quos semel susceptum [suspectum] est ..; Balb. 62. miserior igitur qui suscipit in se scelus quam ..; Phil. XI, 9.

suspicio: cum suspexit in caelum; har. resp. 19.

tollo: quos ... partim implorantis ... in crucem sustulit; Verr. I, 7. qui ... civem Romanum ... sublatum esse in crucem dixerunt; ib. 13. in quam (crucem) iste civem Romanum ... sustulit; ib. IV, 24. statim deinde iussu praetoris in crucem esse sublatum; ib. V, 7. hoc iuris ... constituere, ut, qui neque tibi notus esset, ... in crucem tolleretur; ib. 168. quid dicam in crucem tollere? ib. 170. in caelum huius proavus Cato tollitur; Arch. 22. Deiotarum cum plures in equum sustulisseut; Deiot. 28. tunc vel in caelum vos ... numeris nostris tollemus; Phil. XI, 24.

trado: adulescentis in disciplinam ei tradite; Verr. I, 115. ut P. Lentulus ... in custodiam tradoretur; Catil. III, 14. itemque uti C. Cethegus, L. Statilius ... in custodiam traderentur; ib. iam vero publicanos miseros ... tradidit in servitutem Iudaeis et Syris; prov. cons. 10. at euim te in disciplinam meam tradideras; Phil. II, 3.

traduco: au ... vestros animos in aliam partem ... traducat? Verr. II, 192. miserum atque iniquum ex agro homines traduci in forum; ib. III, 26. hi ex summa egestate in eandem rerum abundantiam traducti ... commovebuntur; leg. agr. II, 97.

traho: ut nou plures secum in eandem trahant calamitatem; imp. Pomp. 19.

traicio: quid? cum commiserari, conqueri et ex illius invidia deonerare aliquid et in te traicere coeperit ..? div. Caec. 46. cum parva navicula traiectus in Africam ... ad eos ... venisset; Quir. 20.

transeo: obstitisti videlicet, ne ex Italia transire in Siciliam fugitivorum copiae possent; Verr. V, 5.

transfero: a praeconum consessu in Galliam Naevius ... transfertur; Quinct. 12. cum omnes ... menstruas paeue rationes in tabulas transferant; Qu. Rosc. 8. cur ea capita in edictum provinciale transferre noluerit? Verr. I, 116. hoc idem transfero in magistratus, curationes; ih. II, 126. litterae ... de tabulis in libros transferuntur; ib. 189. „quaternos HS ... ego habebo et in cistam transferam de fisco“; ib. III, 197. quod ipsum non de summa frumenti detractum est, sed translatum in Centuripinos et Halaesinos; ib. IV, 20. hic ornamenta ... in meretricium domum transtulit; ib. 123. non ut culpam in alios transferamus; Font. 18. cum eam legem ... in populum Romanum transferre conentur; Cluent. 157. in id oppidum homines nefarii rem publicam vestram [nostram] transferre couauutur; leg. agr. II, 87. haec pecunia tota ab honoribus translata est in quaestum et faenerationem; Flacc. 56. ex hac familiarium dignitate in impiorum partem atque in parricidarum sedem atque numerum transferetis? Sulla 77. in fundum autem vicini consulis non instrumentum, ... sed etiam arbores transferebantur; dom. 62. hoc signum C. Cassius censor cum in curiam transtulisset; ib. 130. ut ... Gracchum illum suum

transferendi in nos criminis causa occidere cogitarint; Sest. 82. non illi ... transferre potuissent invidiam in quos putabant; ib. dicet se ... totam aedilitatem in munus hoc transtulisse; ib. 135. non intellego quam ob rem ... eandem editionem transtulerit in ceteras causas; Planc. 36. quantum (temporis) in me custodiendum transferre malnerit; ib. 61. sescque in annum proximum transtulit; Milo 24. quae (signa) e balneo in cubiculum transferri non posscut; Deiot. 21.

transfundo: omnem se amorem abieeisse .. atque in hanc transfudisse; Phil. II, 77.

transporto: in quam (provinciam Macedoniam) tantum excretum transportasses; Piso 47.

transscribo: testamentum in alias tabulas transscriptum signis adulterinis obsignavit; Cluent. 41.

valeo: nam quae in ipsum valebant crimiua contulit in illum; Verr. I, 41. docebat edictum eius non oportere in eas hereditates valere; ib. 125. hoc crimen in istum reum valere oportere non arbitror; ib. III, 194. cum illud verbum UNDE in utramque rem valeat; Caecin. 89. sed valebant in senatum multum; Sest. 105.

venio: ‖id‖ non eo dico ... quo mihi veniat in dubium tua fides; Quinct. 5. non minus saepe ei venit in mentem potestatis quam aequitatis tuae; ib. 6. non tam cito res in contentionem veniisset; ib. 24. non necesse esse famam alterius in iudicium venire; ib. 30. heres eius P. Quinctius in Galliam ad te ipsum venit in agrum communem; ib. 38. si quid in controversiam veniret; ib. non in eam turpitudinem venisses; ib. 53. res in dubium venire non potest; ib. 67. administri ... trans Alpis in Segusiavos ‖Segusianos‖ biduo veniunt; ib. 80. QUI EX EDICTO MEO IN POSSESSIONEM VENERINT; ib. 84. cogoustis in praedia privata Quinctii Sex. Naevium non venisse; ib. 90. legati in castra veniunt; Sex. Rosc. 25. si ... in hanc calamitatem venit; ib. 49. qui ne in oppidum quidem nisi perraro veniret; ib. 52. significant tamen, si qui in Capitolium venerint; ib. 56. unde istud vobis suspicari in meutem venerit; ib. 58. cum iu mentem veniret ei; ib. 59. ct simul tibi in mentem veniat facito quem ad modum ... depiuxeris; ib. 74. venit enim mihi in mentem oris tui; ib. 95. atqui ei venit in mentem praedia concapisesere? ib. 105. venit in decem primis legatus in castra Capito; ib. 109. neque hoc mihi nunc primum in mentem venit dicere; ib. 122. quae vobis in mentem venire certo scio? Qu. Rosc. 24. quid ita Flavio sibi cavere non vcuit in mentem? ib. 35. at cuim forsitan hoc tibi veniat in mentem (acc. e. inf.); ib. 39. venerat, ut opinor, haec res in iudicium; ib. 42. in mentem tibi non venit quid negotii sit? div. Caec. 27. cum illius mihi temporis ‖illius temporis mihi‖ venit iu mentem; ib. 41. praeclare te paratum in iudicium venturum arbitraris? ib. 43. neque fere umquam venit in contentionem de aeeusaudo qui quaestor fuisset quin repudiaretur; ib. 62. in iudicium venire; Verr. a. pr. 7. ex quo mihi venit in mcntem illud dicere; ib. 41. fac tibi paternae legis [Aeliae] veniat in meutem; ib. 61. cum in contentionem certamenque veueriut; ib. I, 3. venit exspectatus in Galliam; ib. 34. tuorum tibi scelerum veniat in mentem; ib. 47. cum iu ca ipsa loca venisti; ib. In Asiam vero postquam venit; ib. 49. cum legati ... in Asiam ... venissent; ib. 50. ut in tantum periculum veuirct; ib. 70. venit ipse in aedem Castoris; ib. 133. id ... optimum esse factu, quod cuivis venisset in mentem; ib. 136. tum in eius arbitrium ac potestatem venire nolebant; ib. 150. Iunium praetextatum venisse in vestrum conspectum ... questus est; ib. 151. fortunisque omnibus spoliatus venit iu iudicium; ib. 152. quis a signo Vortumni in circum maximum venit ..? ib. 154. quae (civitates) semel in amicitiam nostram veuissent; ib. II, 2. cum tanta hereditas in controversiam venisset; ib. 37. id ei postridie venit in mentem; ib. 42. simul atque ego in Siciliam veni; ib. 63. mirabantur omnes hoc ei tum deniquc in mentem venisse; ib. 64. inquirendi causa in Siciliam veni; ib. 138. ante quam ego in Siciliam veni; ib. 140. nisi mature Lactilius in Siciliam veniset; ib. in eam [iam] venerat [familiaritatem] consuetudinem ‖familiaritatem consuetudinemque‖; ib. 169. venient in medium; ib. 175. facite nt vobis triennii totius veniat iu mcntem; ib. 184. Metello divinitus hoc venit iu mentem; ib. III, 45. nam cum quadriennio post in Siciliam venissem; ib. 47. hominibus coactis in eorum arationes Apronius venit; ib. 57. nihilne tibi venit in mentem existimationi tnae consulere? ib. 131. venerat res in iudicium atque [in] discrimen; ib. 140. Saccrdos ut in provinciam venit; lb. 214. ut ... in sermouem hominum atque in tantam vituperationem veuiret; ib. IV, 13. cuius beneficio nos in hunc ordinem venimus; ib. 25. hic tibi in mcntem non vcnit iubere; ib. 28. cum in suspicionem venissent; ib. 30. cui compereudinato, eum tam multi testes dixissent, quicquam illorum veuisset in mentem? ib. 33. qui simul atque in oppidum quodpiam venerat; ib. 47. qui eum in convivium venisset; ib. 48. eo miuore periculo in iudicium venturus esset; ib. 49. quod iu eius regnum ac manus vencrat is; ib. 62. qui in iudicium veniat; ib. 71. quod ab Aenea fugiente a Troia atque in hacc loca veniente couditum esse demonstrant; ib. 72. existimavit homines in oblivionem totius negotii esse venturos; ib. 79. qui nt primum in illud oppidum vcnit; ib. 84. venire in mentem nccesse est omnibus; ib. 87. vcnit enim mihi fani, loci, ... in mentem; ib. 110. deinde cito venit in mentem non esse vitandum illum uobis convcntum; ib. 138. itaque in curiam vcnimus; ib. venit enim mihi in mentem ... quantum momenti oratio M. Antonii habuisse existimata sit; ib. V, 3. quod eius vilicos pastoresque tibi in suspicionem venisse dixeras; ib. 15. cum indigne pateretur uxor Cleomenis ... in convcntum suum mimi Isidori filiam venisse; ib. 31. in qua (provincia) numquam tibi venit in mentem (acc. c. inf.); ib. 39. cum in portum dico, iudices, ... in urbem dico utque in urbis intimam partem venisse piratas; ib. 96. in forum venit; ib. 106. Poenas scelerumque Furias in tuum iudicium esse venturas; ib. 113. cum mihi Tyndaritani illius venit in mentem; ib. 124. numquamne tibi iudicii, numquam contionis ... vcnit in mentem? ib. 144. numquam (te) in forum populi Romani venturum ... esse duxisti? ib. ipse inflammatus scelcrc ct furore in forum venit; ib. 161. venit mihi in mentem M. Catonis; ib. 180. cum ex bello diuturno atque domestico res in eam eousuetudinem veniuset, ut ..; Tull. 10. cum iudicium ita daret, ut hoc solum in iudicium veuiret; ib. 12. venit in Thurinum interea Tullius; ib. 19. nisi putanus *eum in iudicium* venire, qui consilium inierit; ib. 32. nam si venit in iudicium de familia ..; ib. 35. de quo hoc primum quaero, vencrit ea res in hoc iudicium necne; ib. 38. videtis ... sanguinem in iudicium venire; ib. 42. M. Fonteio non in Gallia primum venisse in mentem; Font. 19. qui illo triennio in Galliam vcnerunt; ib. 32. quod in iudicium venire ausus est; Caecin. 2. quod quoniam iam in consuetudinem venit; ib. 6. id quod ipsi quoque mulieri veniebat in mentem; ib. 15. an non in mentem vobis venit omnibus (acc. c. inf.)? ib. ut de civitate in dubium veniret; ib. 18. quo die in rem praesentem veniretur; ib. 20. Caecina cum amicis ad diem venit in castellum Axiam; ib. ecce ipse Aebutius in castellum venit; ib. venisse in consilium publicae quaestionis; ib. 29. ut vos iudicetis huius rei ius atque actionem in mentem maioribus nostris non venisse; ib. 40. paulo ante quam nos in forum venimus; ib. 53. veniunt in mentem mihi permulta; ib. 55. verum in his causis non verba veniunt in indicium; ib. 63. quem

in locum prohibui ne venires; ib. 66. quod vobis venire in meutem profecto necesse est (acc. c. inf.); ib. 70. quem in locum venire voluit; ib. 80. non vestigium eius, qui deiectus sit, sed facum illius, qui deiecerit, in iudicium venire; ib. 83. deinde ipse Caecina ... venit in istum fundum; ib. 94. quae tibi iu meutem uou veniuut; ib. 98. in iudicium non venire utrum A. Caeciua possederit necne; ib. 104. cuius in regnum postea quam L. Lucullus eum exercitu venit; imp. Pomp. 23. ad Cu. Pompeium iu ultimas prope terras veuerunt; ib. 46. quem socii in urbis suas cum exercitu veuisse gaudeant; ib. 68. ut ... condemnatus in iudicium venerit; Clueut. 49. totiens mihi videor iu iudicium venire; ib. 51. quaerebat eur in eius modi locum, tam abditum, ... venisset; ib. 53. atque illo ipso tempore in aedis T. Annii ... noctu Staieuus ... veuit; ib. 78. postremo iu eum easum veneram, ut .. ; ib. 81. cui quod opus sit ipsi veuiat iu meutem; ib. 84. cui nihil in meutem venit; ib. quod stulte alteri veuit in meutem; ib. qua re qui vobis in meutem venit haec appellare iudicia? ib. 122. in iuvidiam porro magnam illa iudicia veuerant; ib. 130. mihi enim veuit in meutem quid dici possit; ib. 183. non venit in meutem, primum oratiouem ... conscribere; ib. 184. veuit enim mihi in meutem (acc. c. inf.); leg. agr. II. 10. hoc tribuno plebis potissimum venit in meuteu; ib. 17. si Rullo potuisse in meutem veuire arbitramini; ib. 23. qui (xvir) aliquam in urbem .. veuerit; ib. 46. is videlicet ante quam veuiat iu Pontum, litteras ... mittet; ib. 53. [ut veuiretis in castra Cu. Pompei]; ib. 99. eui post eos cousules Sullam dictatorem fuisse iu meutem veuire uon posset; ib. III, 6. etiamue, si clam, si precario venit in possessionem? ib. 11. immo vero etiam in senatum veuit; Catil. I, 2. dico te priore uocte venisse inter falcarios ... in M. Laecae domum; ib. 8. venisti paulo ante in senatum; ib. 16. quos etiam in senatum veuire (video); ib. II, 5. qui primum ... venit iu periculum, ue ..; Mureu. 55. cum .. venit in oppidum Graecorum; Flacc. 18. at ... Temni usque ad illam aetatem in seuatum veuire non potuit; ib. 42. iu Asiam venit; ib. 47. qui (Deciauus) tibi iu suspicioneu ... veuit; ib. 81. maximas audio tibi ... iu tuos veuisse hereditates; ib. 85. sed cum mihi patriae, ... cum matronarum ac virgiuum veuiebat iu meutem; Sulla 19. Cassio ... huius iu meutem veuire potuisse; ib. 38. cum ... tuto se venire in senatum arbitraretur; seu. 5. „at enim iu senatum veuire ... non debuisti“; dom. 5. eum servos tuos ... etiam in Capitolium tecum venisse constabat; ib. 6. utrum est tempus aliquod quo iu seuatum venisse turpe sit? ib. 7. primum dico senatoris esse boni semper in senatum venire; ib. 8. qui statuunt ... in senatum ipsis non venire liecre ‖iu seuatum non esse venieudum: qui cum tum iu senatum ipsi nou venirent, non intellegebaut — tum in seuatum ipsi nou veuirent‖; ib. tu ... neque amissis saeris pateuis in haec adoptiva veuisti; ib. 35. in sacerdotium cum possit venire; ib. 37. qui in iudicium veuerant; ib. 49. cum deuique homines in campum .. venerunt; ib. 90. in servorum potestatem tota venisset; ib. 111. qui paucis illis diebus in conlegium veuerat; ib. 118. quod si tibi ... omnia in meutem venire potuissent; ib. 129. si examen apium ludis in seeuam caveamve venisset; har. resp. 25. ne hoc quidem tibi in meutem veniebat (acc. c. inf.)? ib. 26. nisi forte existimatis hauc tantam conluvionem illi ... in meutem .. veuire potuisse; ib. 55. ex qua (civitate) C. Mucius solus in castra Porsenae venisset; Sest. 48. eum ... ipse animo firmissimo venit in templum; ib. 62. venientem iu forum ... vi depellunt; ib. 76. venit iu templum Castoris; ib. 79. in hunc cousessum P. Sestius ... venit et se populo dedit; ib. 124. etiam si falso venisses in suspitionem P. Sestio; Vatin. 2. venerisue in Sardiniam atque inde iu Africam? ib. 12. si tibi iu meutem modo venit; ib. 19. miuime esse credendum homini tam iugenioso .. non venisse in mentem (acc. c. inf.); Cael. 53. ut Pompeius in Hispaniam veuerit; Balb. 5. sed negat ex foedere rogato populo quemquam potuisse ... in hanc civitatem veuire; ib. 19. quid est quam ob rem civi Gaditano in hanc civitatem veuire non liceat? ib. 29. si liceat eorum eivis virtutis causa in nostram civitatem venire; ib. 44. atque utinam, qui ubique sunt propugnatores huius imperii, possent in hanc civitatem veuire ..! ib. 51. quisquam in curiam venieuti adsurrexit? Piso 26. qui (senatus) in eam iam benignitatis eousuetudinem venit; ib. 45. mihi enim numquam vouerat ‖veuit — veuiret‖ in meutem furorem et iusaniam optaro vobis; ib. 46. in Aegyptum veuit; ib. 49. qui omnes ad eam multique mortales oratum in Albanum obsecratumque veuerant; ib. 77. cum ille ad te legatus in castra veuisset; ib. 84. mihi venit in meuteu (acc. c. inf.); Planc. 2. ne in angustum veuireut; ib. 54. quasi res in contentioneum aut in discrimen aliquod posset venire; ib. 54. nihil amplius dico nisi me in Siciliam venire noluit; ib. 96. qui te in Sardiniam minime venire volherunt; Scaur. 28. quid enim stultius quam equitem Romanum ex hac urbe ... venire in eum locum, ubi ..? Rab. Post. 22. plane confiteor fieri nihil posse dementius quam scientem in eum locum venire, ubi ..; ib. 24. quod in regnum venerit; ib. quae (res) veniat in iudicium; Milo 7. nou illud iam in iudicium venit; ib. 31. num quid igitur aliud in iudicium venit nisi ..? ib. utrum tandem existimas faeilius fuisse, Tubero, Ligarium ex Africa exire au vos in Africam non venire? Ligar. 20. itaque in Africam venit iam occupatam; ib. 28. veniebatis igitur in Africam: ib. 24. cuius auctoritatem secuti in societatem belli veneratis; ib. 25. quod si Caesaris causa in provinciam veniebatis ..; ib. quod iusto cum imperio ex senatus consulto in provinciam suam venerat; ib. 27. hinc prohibitus uon ad Caesarem, ... non domum, ... non in aliquam regionem ‖aliquam in regionem‖ ...: iu Macedouiam ad Cn. Pompei castra venit, iu eam ipsam causam, a qua ..; ib. qui in eum locum veueras ‖ venisses‖; ib. 28. „cum“ inquit „in castellum Bluelum venisses ..“; Deiot. 17. „cum in castellum Peium ventum esset“ ib. 21. idcireo in hanc urbem venisti, ut ..? ib. 32. cousules desiguati negabant se audere in senatum venire; Phil. I, 6. potestas modo venieudi in hunc locum sit; ib. 14. quos quidem dolore in suspicionem populo Romano venire; ib. 15. „nec erit iustior iu senatum non veuiendi morbi causa quam mortis“; ib. 28. qui autem tibi venit in meutem reciigere in memoram nostram (acc. c. inf.)? ib. II, 18. sed qui istue tibi venit iu meutem? ib. 40. venisti Brundisium, in sinum quidem et in complexum tuae mimulae; ib. 60. post diem tertium veni in aedem Telluris; ib. 89. cum iu senatum .. venire vellemus; ib. 108. si iu seuatum venisset; ib. III, 23. si in Galliam veuerit; ib. 32. tum vero agmine quadrato in aedem Concordiae venit; ib. V, 20. si per amicos mihi cupienti in senatum veuire licuisset; ib. ita Kalendis Ianuariis veni in senatum, ut ..; ib. VI, 2. senexque debilis primus veniebat in curiam; ib. VIII, 31. si in potestatem quis Autonii venerit; ib. XI, 21. cum C. Cassius pro cousule in eam provinciam venerit; ib. 30. an ille uon vicerit, si quacumque coudicione in hanc urbem eum suis venerit? ib. XII, 13. nempe in Antonii congressum couloquiumque veuiendum est; ib. 26. in nostra (castra) ille numquam veuiet; multo minus uos in illius; ib. 28. eum in hunc ordinem venerint; ib. XIII, 4. Caesare dominante veniebamus in seuatum; ib. 18. qui iu illa castra non veneruut; ib. 30. quorum de honore utinam mihi plura iu meutem venirent! ib. XIV, 31. inde armati in Capitolium veuerunt; Fr. B, VI, 25. 4. **discrimen,** II, 2. venio in (S St.) S. 130, a.

verso: versabat se in utramque partem; Verr. II, 74.

verto: quam versa et mutata in peiorem partem sint omnia; Sex. Rosc. 108.

vindico: sed ut illa .. scelera eius in Carbonem et in Dolabellam vindicarentur; Verr. III, 178. fateor non modo in socios, sed etiam in civis miliesque nostros persaepe esse severe ac vehementer vindicatum; ib. V, 183. cumque ... laudem patriae in libertatem vindicandae praetor adamarit; Flacc. 25.

vivo: cum perditissimis latronibus uou solum de die, sed etiam in diem vivere; Phil. II, 87.

voco: in ius vocas; Quinct. 61. in minimis privatisque rebus etiam neglegentia mandati in crimen iudicimque [infamia] vocatur; Sex. Rosc. 113. ut homo singulari cupiditate ... in iudicium vocaretur; div. Caec. 6. cum P. Africanus ... L. Cottam in iudicium vocabat; ib. 69. istum a me in iudicium iam omnium iudicio condemnatum vocari; Verr. a. pr. 35. in iudicium voco; ib. I, 34. quos Nero omnis in consilium vocavit; ib. 73. ut ante facta in iudicium non voceutur; ib. 108 reus est es; ... in iudicium vocatus; ib. II, 142. in ius ad Metellum Carpinatium voco; ib. 187. qui alterum ... nullo praemio adducti in iudicium ... vocant; ib. III, 1. quod C. Carbonem umquam in iudicium vocavisset; ib. 3. avaritiam in crimen et in iudicium voco; ib. 217. „amicum enim nostrum in iudicium vocabas“; ib. IV, 25. aurificem iussit vocari in forum; ib. 56. aut auspicionibus in iudicium vocatur? ib. 104. Leouidae cuiusdam Siculi familia in suspicionem est vocata coniurationis; ib. V, 10. te ... idcirco a me in crimen et in invidiam vocari; ib. 133. quos propter hacc arma in iudicium vocavissent; Tull. 43. is, qui gessit, [qui ea gessit, [in iudicium vocatur; Font. 14. si turpi adulescentia ... in iudicium vocaretur; ib. 34. is igitur vir ... tameu in falsum atque iniquam probrorum insimulationem vocabatur; ib. 39. itaque in partem mulieres vocatae sunt; Caecin. 12. tum aucupia verborum et litterarum tenduculas in invidiam vocant; ib. 65. quod salus sociorum summum in periculum ac discrimen vocatur; imp. Pomp. 12. ostendam ... neminem umquam ... gravioribus testibus esse in iudicium vocatum; Cluent. 9. homines ... rem in medium vocare coeperunt; ib. 77. immo vero ante hoc tempus omuino ista ipsa res ... in iudicium umquam est vocata; ib. 88. omnes viri, mulieres, liberi, servi in iudicium vocantur; ib. 148. nisi ut ei ... huiusce modi quaestionibus in iudicium vocarentur; ib. 153. novi quidam homines in suspicionem vocati sunt? ib. 182. nomeu imperii in commune odium orbis terrae vocabatur; leg. agr. I, 2. ipse vero Rabirius nou modo in iudicium horum criminum, sed ne in tenuissimam quidem suspicionem verbo est umquam vocatus; Rabir. 8. quem (senatum) iam ne vos ipsi quidem ... in invidiam vocatis; ib. 20. eam cum in iudicium vocas [eam causam in iudicium vocas]; ib. 26. quem tu diem in iudicium vocas; ib. 31. reliqui temporis spatium in contentioneu vocatur; Muren. 19. cur autem praetor te inimicum paternum in consilium vocavit? Flacc. 77. si in invidiam vocamur; Sulla 80. in senatum nominatim vocabar; dom. 15. cum me in iudicium populi nemo omnium vocarit; ib. 88. quorum consilio P. Sestius in iudicium vocatur; Sest. 75. quo fortissimum ac summum civem in iuvidiam homo castus ac non cupidus vocaret; ib. 93. qui fortis et claros viros et beue de re publica meritos in invidiam aliquam vocaverunt; ib. 139. cum audiat ... nullam vim in iudicium vocari; Cael. 1. quem ipse in iudicium et vocet et vocarit; ib. cum is non suo crimine, sed multorum vitio sit in quoddam odium iniustum vocatus; ib. 29. an hic ... consularem hominem admodum adulescens in iudicium vocavisset? ib. 47. hic ... in iudicium vocaret; ib. M. vero Caelius cur in hoc iudicium vocatur? ib. 72. qui hominem consularem ... in iudicium vocarit; ib. 78. ergo iu iudicium caput Cornelii, factum Pompei vocatur; Balb. 6. num quis eorum ... in iudicium est vocatus? ib. 48. ut ... non de vitiorum suorum poena, sed de virtutis praemio in iudicium vocetur; ib. 65. tamen se Milo continuit et P. Clodium in iudicium bis ... vocavit; Milo 40. cum tribunus plebis M. Scaurum principem civitatis in iudicium populi vocavisset; Deiot. 31. nec beneficium tuum in dubium vocari (oportet); ib. 39. armis enim gesta numquam profecto in iudicium vocabuntur; Phil. I, 21. ne apud illos me in invidiam voces; ib. II, 59. nos autem tum ... in senatum non vocabamur; ib. V, 1. f. **contio**, II,4. voco iu (4 St.) 9. I, 690, b. **crimen**, II, 4. voco in (11 St.) 8. I, 6. 721, b. **discrimen**, II, 2. voco in (5 St.) 5. 130, a.

usurpo: atque hoc genus poenae saepe in improbos civis iu hac re publica esse usurpatum recordatur; Catil. IV, 7.

utor: quod si hoc iure legati ... in socios ... uterentur; Verr. I, 68. qua (proscriptione) est usus in veteres indices; Cluent. 151. qua (criminatione) in me absentem usus est; leg. agr. III, 3. quoniam sibi in illam legibus uti non liceret; Sest. 89.

II. nach Adjectiven, Adverbien und Pronomina: acerbus: cum in Massiliensis tam es acerbus; Phil. VIII, 18.

aequus: quis hoc statuit, quod aequum sit in Quinctium, id iniquum esse in Naevium? Quinct. 45.

animatus: Syracusanam quidem civitatem ... ita in te esse animatam videmus; Verr. IV, 151.

asper: quod et causae satis et in illum minime durum aut asperum possit esse; Scaur. 32.

contumeliosus: f. iuiuriosus.

criminosus: tamen mihi nou videretur in hunc id criminosum esse debere; Sulla 36.

crudelis: „motius istius culpae crimen ... suscipiam quam .. in te sim crudelis“; Verr. V, 105. ne remissione poenae crudelis in patriam ... fuisse videamur videamini]; Catil. IV, 13. in hominis caput ille tam crudelis propter versum fuisset? Piso 75. quod (odium) fuit nllorum umquam barbarorum tam immane ac tam crudele in hostem? Planc. 71. cum in eos, quos numquam viderat, tam crudelis fuisset? Phil. V, 22.

dicax: populum etiam dicacem in te reddidisti; Phil. II, 78.

dissolutus: poterone esse ... in eum dissolutus, qui solus habuerit constratam navem? Verr. V, 104.

durus: neque vero tam durus in plebem noster ordo fuit, ut ..; Planc. 44. quod et causae satis et in illum minime durum aut asperum possit esse; Scaur. 32.

gratus: putarem te gratum in deos; Verr. II, 116. possum ego satis in Cn. Pompeium umquam gratus videri? sen. 29. nec unus in quemquam umquam gratior quam in me uuiversi; Sest. 122. quam ego sum in illum gratus, tam ..; Planc. 77.

gravis: quod gravius in istum fore putabant; Verr. II, 160. etenim iu populum Romanum grave est, nou posse uti sociis excellenti virtute praeditis; Balb. 24.

idem: f. qui; Verr. I, 41.

immanis: quod (odium) fuit ullorum umquam barbarorum tam immane ac tam crudele in hostem? Planc. 71.

impius: cum recordaris in deos immortalis quam impius ... fueris; Verr. I, 47.

inexorabilis: qui vehemens in alios, qui inexorabilis in ceteros esse visus sum; Sulla 87.

infestus: f. I. concito; Verr. I, 93. fero; Sex. Rosc. 88.

ingratus: ne in te ingratus viderer? Phil. II, 6.

iniquus: quis hoc statuit, quod aequum sit in Quinctium, id iniqnnm esse in Naevium? Quinct. 45.

vide quam tibi defensionem patefecerim, quam iniquam in socios; Verr. III, 193.

iniuriosus: in socios vero ipsos et in eos, de quibus agimus, foederatos iniuriosum et contumeliosum est his praemiis ... exclusos esse ... socios; Balb. 24.

intemperatus: sed fui paulo ante *in re* intemperatior [intemperantior] fortasse quam debui; Vatin. 1.

invidiosus: neque id eo [ego] dico, ut invidiosum sit in eos, quibus ..; Cael. 21.

iracundus: nisi eum nimis in se iracundum [putabis] fuisse; Planc. 63.

iustus: Cyrenis liberalem in publicanos, iustum in socios fuisse; Planc. 63.

lenis: qui (populus Romanus) quondam in hostis lenissimus existimabatur; Sex. Rosc. 154. erit tamen in aratores lenior quam videtur; Verr. III, 34. quanto lenior est quam in publicanum? ib. qui se in principem maleficii leuem, in adiutores eius et conscios vehementissimum esse respondet; Cluent. 106.

liberalis: tuae ille in omnis tuos liberalis? Rab. Post. 45. Cyrenis liberalem in publicanos, iustum in socios fuisse; Planc. 63.

misericors: cum etiam hi [ii] ... nolint te esse in alios misericordem; Ligar. 15. si misericors, cur non in suos? Phil. II, 56.

officiosus: homines ... summe in omnis civis Romanos officiosi; Verr. I, 63.

propensus: quod propensior in Cn. Pompei amicitiam fuisset quam in tuam; Deiot. 9.

qualis: qualem in eis rebus in me L. Metellum fuisse putaretis; Verr. II, 164. qualis rex Attalus in P. Africanum fuit; Deiot. 19. itaque illo interfecto qualem in nos eum esse voluit, talis ipse [in ceteros] exstitit; Phil. XIII, 17.

qui: idem in Cn. Dolabellam qui in Cu. Carbonem fuit; Verr. I, 41. qui ego esse iu meum (fratrem) conuenri; Scaur. 37.

religiosus: eos .. in absentem et in L. Flaccum aut timidos fuisse aut religiosos putamus; Flacc. 20.

sceleratus: non denique in me sceleratior fuit quam in ipsos deos immortalis; har. resp. 5.

severus: neque severus esse (potest imperator) in iudicando, qui alios in se severos esse iudices non volt; imp. Pomp. 38. voluit cognoscere utrum iudices in eos solos essent severi, quos ..; Cluent. 56. idcirco in eos ... me severum vehementemque praebeo; Catil. IV, 12. quia severus in improbos fueram; Sulla 92. si severus, cur non in omnis? Phil. II, 56.

talis: f. qualis; Phil. XIII, 17.

timidus: f. religiosus.

vehemens: poterone esse in eos vehemens, qui navis non modo manis habuerunt ..? Verr. V, 104. qui se in principem maleficii leuem, in adiutores eius et conscios vehementissimum esse respondet? Cluent. 106. multo magis est verendum ne ... crudeles in patriam quam ne .. nimis vehementes in acerbissimos hostis fuisse videamur [videamini]; Catil. IV, 13. qui vehemens in alios, qui inexorabilis in ceteros esse visus sum; Sulla 87. f. severus; Catil. IV, 12.

III. **nach Substantiven und Verbindungen von Substantiven und Verben**: **actio**: actio est in auctorem praesentem his verbis; Caecin. 54.

aditus: aditus enim in id sacrarium non est viris; Verr. IV, 99. in eum autem ipsum locum aditus erat nemini; ib. V, 30. cum in templum Castoris aditus esset apertus nemini; dom. 110. ut ... aditus .. in illum summum ordinem omnium civium industriae ac virtuti pateret; Sest. 137. huic aditus in senatum fuit; Phil. VIII, 28.

adsiduitas: f. labor.

adventus: ut ... tamen ipsorum adventus in urbis sociorum non multum ab hostili expugnatione differant; imp. Pomp. 13. deinde adventus in Syriam primus equitatus habuit interitum; prov. cons. 9.

aequitas: aequitas in vos libertatemque vestram vehementer defuit; leg. agr. II, 20.

ambitio: ut ... officii potius in socios quam ambitionis in civis rationem duxerit; Verr. II, 154.

amor: si me animus atque amor in rem publicam ... non hoc facere coegisset; Verr. II, 117. postea quam L. Flacci amor in patriam perspectus esset; Flacc. 2. nimiae pietatis et summi amoris in patriam vicissim nos poenas ... sufferamus; ib. 96. qui amor in patriam ... exsitit! ib. 103. si L. Flacceo tantus amor in bonos omnis ... fuerit; ib. 105. qui cum propter ... animum eximium in rem publicam tum propter summam familiaritatem summumque amorem in patrem tuum ... commoveabatur; Sulla 12. nunquam in illo ordine plus eritutis, plus amoris in reum publicam ... fuisse; ib. 82. quantum meus in vos amor posuit; ib. 93. qui tanto amore in me, studio in rem publicam fuit, ut ..; sen. 24. qui in me pietate filius, consiliis pareus, amore, ut erat, frater iuvenius est; ib. 37. tanto in me [uam tanto] amore exstitit, ut ..; Quir. 8. quem (amorem) habetis in rem publicam et semper habuistis; dom. 103. dicam ego ... de incredibili amore in bonos; Sest. 5. hoc meo quidem animo summi in patriam amoris mei signum esse debet certissimum, quod ..; ib. 49. quod ita tibi persuaseris, ... te ... amore in te incredibili quodam C. Caesaris omnia quae velis consecuturum; Vatin. 38. quo quidem tempore cepi, patres conscripti, fructum immortalem vestri in me et amoris et iudicii; Piso 31.

animadversio: quid animadversionis in Apronium? Verr. III, 140. talis animadversio fuit Polabellae cum in audacis sceleratosque servos, tum iu impuros et uefarios liberos; Phil. I, 5.

animus: qui animus patrius in liberos esset; Sex. Rosc. 46. qui ... animum in rem publicam habuit eius modi; Verr. II, 133. tuus meum animum in illos ... proposti; ib. IV, 140. quo tandem me animo esse oportet ... in hunc, cui ..? Mureu. 4. atque ut de eorum constantia atque animo in rem publicam dicam; Sulla 82. iam vero praetores quo animo in me fuerint vos existimare potuistis; sen. 22. hoc si animo in vos liberosque vestros fuissem; Quir. 1. iu me fui eodem animo, quo ..; har. resp. 5. nec vero illorum quisquam ... esset P. Sestio aut acerbitate mortis aut animo in rem publicam praeponendus; Sest. 83. quonam me animo in eos esse oportet? prov. cons. 2. quo animo uuus quisque vestrum debet esse in illos, hoc ero; ib. si in hostis animo fuisset eo, quo fuit in civis Romanos; ib. 10. hic me mens in rem publicam animus pristinus ac perennis cum C. Caesare reduxit ... in gratiam; ib. 23. tu animum in rem publicam, tu virtutem, ... tu labores tuos ... fractos esse et abiectos et repudiatos putas? Planc. 9. quo me tandem in te animo putas esse, Laterensis? ib. 78. qui animo fideli in dominum et praesenti fuerunt; Milo 29. quo animo [quonam animo] hunc futurum fuisse censetis in nos, quos oderat, cum ..? Phil. V, 22. advolabat ad urbem a Brundisio homo impotentissimus ... animo hostili in omnis bonos; ib. 42. quod hoc animo in rem publicam est; ib. XIII, 7. Magnum Pompeium .. pro patris maiorumque suorum animo studioque in rem publicam ... fecisse, quod ..; ib. 50. in quas (colonias) eodem est animo; ib. XIV, 9. f. amor; Verr. II, 117. Sulla 12.

arbiter: quis in hauc rem fuit arbiter? Qu. Rosc. 12.

armado: homines tibi arma alii in me, alii post in illum invictum civem dederunt; har. resp. 38.

ascensus: in Capitolium ascensus, domum reditus erat eius modi, ut ..; Sest. 131.

beneficium: sic ... acceperant, tanta populi

Romani in Siculos esse beneficia; Verr. II, 8. qui suum non parvum beneficium commemoravit in amicos Caecinae; Caecin. 26. si ex hoc tanto in omnis mortalis beneficio nullum in me periculum redundarit; Sulla 27. cum vestrorum in nos beneficiorum memoria ac fama moriatur; sen. 3. tamen huius temporis ac timoris mei non est conari commemorare beneficia in me singulorum; ib. 30. cuius ipsam calamitatem non modo nullius delicti, sed etiam binorum ‖divinorum‖ in rem publicam beneficiorum testem esse videris; ib. 36. multa monumenta vestri in me beneficii permanebunt; Quir. 24. scribae ... non obscurum de meis in rem publicam beneficiis sunum iudicium decretumque esse voluerunt; dom. 74. si ... idem (populus) postea mea in rem publicam beneficia recordatus se coulegisset; ib. 88. P. Valerio pro maximis in rem publicam beneficiis data domus est; har. resp. 16. si ob *eam* causam peccaret [et] pro recenti populi Romani in se beneficio populari studio elatus; Sest. 134. cui misero praeclari in rem publicam beneficii memoria nihil profuit; Cael. 74. cum ... senatus beneficia in regem Deiotarum recordarer; Deiot. 6. neque enim id pro vestris amplissimis in me beneficiis sine scelere facere possum; Phil. IV, 16. tantoque in rem publicam beneficio quis est tantus honos qui non debeatur? ib. V, 37. f. meritum; Verr. II, 122. Phil. V, 6. — refero: homines tenues unum habent in nostrum ordinem aut promerendi aut referendi beneficii locum; Mur. 70.

benevolentia: omnium vicinorum summam esse in hunc benevoleutiam confirmamus; Cluent. 198. T. Annius et P. Sestius praestanti in me benevolentia et divino studio exstiterunt; Quir. 15. nullam benevoleutiam insignem in rem publicam declarat; dom. 98. C. Vergilio ... benevoleutiam in me ... defuisse? Planc. 96. cuius benevolentia in populum Romanum est ipsius aequalis aetati; Phil. XI. 33. f. fides; prov. cons. 1. humanitas.

benignitas: summa est enim, iudices, hominis in communem municipii rem diligentia, in singulos municipes benignitas, in omnis homines iustitia et fides; Cluent. 196.

cogu itorem do: „in hanc rem" inquit „me cognitorem dedisti"; Qu. Rosc. 32. nisi te in suam litem dedisset cognitorem; ib. 54. — facio: quaero quid ita ... tu in eam litem cognitor Roscii sis factus; Qu. Rosc. 54.

coniectus: facit enim, iudices, vester iste in me animorum oculorumque coniectus ‖ conlectus ‖, ut ...; Sest. 115.

consensus: quodque legio Martia atque quarta ‖ quartaque ‖ summo studio optimoque in rem publicam consensu ... rem publicam, libertatem populi Romani defendaut defenderint; Phil. V, 46.

consultum: habemus senatus consultum in te, Catilina, vehemens et grave; Catil. I, 3. f. I, facio; Balb. 41. Phil. XIV, 5.

constantia: cuius (M. Bibuli) est in rem publicam semper merito laudata constantia; Phil. XIII, 29.

constitutum facio: f. I. facio; Cael. 61.

contumeliae: quod si non tuis nefariis in hunc ordinem contumeliis in perpetnum tibi curiam praeclusisses; Piso 40.

crimen: grave est hoc crimen in Verrem; div. Caec. 32. ne sit hoc crimen in Verrem; Verr. I, 44. quae non postulata, sed in istum crimina viderentur esse; ib. II, 10. aut quod in hunc maius crimen exspectas? Rabir. 19. hinc in Ligarium crimen oritur vel ira potius; Ligar. 22. f. I. confingo; Verr. III, 157. conflo. constituo; Verr. III, 190. defero; Deiot. 31. fingo; Verr. a. pr. 15. Flacc. 96. quaero; Cluent. 174. Sulla 67.

criminatione utor: f. I. utor; leg. agr. III, 3.

crudelitas: facile ostendam tua crudelitate in alios omnis tibi aditus misericordiae iudicum ... esse praeclusos; Verr. V, 21. ut ista in nostros homines crudelitas nemini concessa esse videatur; ib. 150. quod si ille ... Gabinium et Pisonem ... propter .. importunam in me crudelitatem ... esse notandos putavit; prov. cons. 2. crudelitatem regis in togatos vestitus mutatione vitavit; Rab. Post. 27. f. odium; Cluent. 12. superbia. I. adhibeo; dom. 60.

cursus: ex eo non iter, sed cursus et fuga in Galliam; Phil. XIII, 20.

deductio: quae erit in istos agros deductio? leg. agr. I, 16. in oppida militum crudelis et misera deductio; Phil. II, 62.

delationem postulo: nuper cum in P. Gabinium ... L. Piso delationem nominis postularet; div. Caec. 64.

dictum: equitum ego Romanorum in homines nobilissimos maledicta, publicanorum in Q. Scaevolam ... aspere et ferociter et libere dicta commorerem? Planc. 33. — dico: admonuisti etiam ... dictum aliquod in petitionem tuam dici potuisse; Planc. 85. sed materia facilis est in te et in tuos dicta dicere; Phil. II, 42.

diligentia: f. beniguitas.

dominus: ne tam diu quidem dominus erit in suos; Sex. Rosc. 78.

edictum: quid est hoc? utrum praetoris institutum in socios an in hostis victos insani edictum atque imperium tyranni? Verr. III, 25.

epigramma facio: quod epigramma in eum fecisset; Arch. 25.

fides: quod habeo auctorem P. Servilium, ... virum clarissimum et cum in universam rem publicam tum etiam erga meam salutem fide ac benevolentia singulari; prov. cons. 1. quorum (senatorum) agitur fides in hunc ordinem; Rab. Post. 13. f. beniguitas, officium; Sulla 58.

firmitas: ut eum tali virtute tantaque firmitate animi se in rem publicam fuisse paeniteat; Sest. 95.

fraudem facio: f. I. facio; Qu. Rosc. 25.

fuga: f. cursus.

gradum facio: itaque maioribus nostris in Africam ex hac provincia gradus imperii factus est; Verr. II, 3.

honos: qui ab illo in me honos, quae praedicatio .. praetermissa est? dom. 27. f. I. excogito; Planc. 64.

humanitas: quam (crucem) iste civibus Romanis testem humanitatis in eos ac benevoleutiae suae voluit esse; Verr. III, 59.

imperium: quorum in bona liberosque summum imperium potestatemque haberet; Verr. III, 45. f. edictum. IV, 1. annus; sen. 32.

impetus: nocturnum impetum in urbem Asiae clarissimam (ponite ante oculos); Phil. XI, 7. f. I. comparo; dom. 13. inflammo; dom. 76. paro; Phil. XIV, 15. **facio**, III. impetum (20 ⊙t.) ⊙. 304, b.

indulgentia: unius cuiusque indulgentiam in suos testarer; Sulla 64. si meam in illum indulgentiam ... laudare vere solebatis; Sest. 8.

ingressus: quae fuerit celeritas reditus eius, qui ingressus in forum ardente curia; Milo 61.

iniuria: item de sumptu in adventum, de contumeliis et iuiuriis in magistratum Milesium ... dicere praetermittam; Verr. I, 86. his de tot tantaque iniuriis in socios, in reges, in civitates liberas consulum querella esse debuit; Sest. 64. te non existimare ... umquam mihi pro tuis in me iniuriis satis esse facturum; Phil. II, 49. f. I. infero; har. resp. 38. Sest. 58.

inruptio: inruptionem armatorum in Trebonii domum (ponite ante oculos); Phil. XI, 7.

institutum: f. edictum.

introitus: adventus meus atque introitus in urbem qui fuit? dom. 75. introitus in urbem desertus ab amicis; Piso 97. nocturnus introitus Zmyrnam quasi in hostium urbem; Phil. XI, 5.

invidia: ſ. I coufio. quaero; Flacc. 13. Rab. Post. 46. Phil. XIV, 13. redundo; dom. 69.

ira: ſ. crimen oritur.

iter: quod (iter) tritum in Graeciam est; Phil. I, 7. ſ. cursus. — patefacio: perquam (Galliam) ... iter in Hispaniam ... patefactum est; imp. Pomp. 30.

iudex: considunt: vos .., repentini in sos iudices consedistis; Sulla 92. — do: adversarii postulant, ut in eam rem indices dentur; Verr. II, 38. nam *si* id esset, nec recuperatores potius darent quam iudicem nec in universam familiam, sed in eum, *quicum* nominatim ageretur, nec in quadruplum, sed iu duplum; Tull. 41. — est: si illi ... unuc eidem iu eum iudices si essent; Verr. II, 180. in quem indices nou estis; Cluent. 29. quoniam iudex es in A. Cluentium; ib. 198. cum ‖quod‖ in Gabinium iudex esses; Rab. Post. 12. — sedeo: a quibus si qui quaereret sedissentne iudices in C. Fabricium; Cluent. 105. modo vos idem in A. Gabinium iudices sedistis; Rab. Post. 10.

iudicium: EDICTUM DE IUDICIO IN OCTUPLUM; Verr. III, 26. quid tandem postulat arator? nihil nisi ex edicto indicium iu octuplum; ib. 28. atque ut intellegatis cuius modi ista iudicia in octuplum, cuius modi istius de colorte recuperatores existimati sint; ib. 29. quid est hoc? ... populi Romani leges, iudicia in socios fidelis, iu provinciam suburbanam? ‖iudicia? socii fideles? provincia suburbana?‖ ib. 66. iudicium in aratorem in quadruplum; ib. 70. — accipio: fatetur ... iudicium quin acciperet in ea ipsa verba, quae Naevius edebat, non recusasse; Quinct. 63. — constituo: ſ. I. constituo; Verr. V, 141. — do: „in me iudicium ne det“; Verr. I, 137. si vero illud quoque accedet, ut in ea verba praetor iudicium det; ib. II, 31. dicis enim te in decumanum, si plus abstulerit quam debitum sit, in octuplum iudicium daturum ‖daturum esse‖; ib. III, 26. nam qui iu decumanos octupli iudicium se daturum edixit, idem habuit in edicto se in aratorem in quadruplum daturum; ib. 34. quid reliqui est iudicii, quod in aratorem dari possit? ib. Verres in Neuonem iudicium dabat; ib. 55. ut ex edicto suo iudicium daret in Apronium; ib. 152. iudicium datum est in quadruplum; Tull. 7. uecesse putavit esse et in uuiversam familiam iudicium dare; ib. 10. etenim, recuperatores, non damuo commoveuitur magistratus, ut in haec verba iudicium dent; ib. 41. in Iurconis libertum iudicium ex edicto dedit; Flacc. 88. — facio: quae (iudicia) per hos mensis in homines audacissimos facta sunt; Sulla 92. — postulo: ſ. I. postulo; Verr. III. 29. 39. — valet: si existimabit iudicium accusatoris in reum pro aliquo praeiudicio valere oportere; Muren. 60.

ius: quod dicitur Atinae factum a iuventute vetere quodam in scenicos iure maximeque oppidauo; Planc. 30. — constituo: ſ. I. constituo; Verr. V, 168. — dico: ut tibi de pecuuiis creditis ius in liberos populos ... dicere liceret; prov. cons. 7. — utor: ſ. I. utor; Verr. I, 68.

iustitia: ſ. benignitas.

labor: haec sunt praesidia Cornelii: talis in rem publicam nostram labor, adsiduitas, dimicatio, virtus; Balb. 6.

lenitudo: ſ. liberalitas; Verr. IV, 136.

lex est: quae (lex de vi) est in eos, qui ..; har. resp. 15. ſ. iudicium; Verr. III, 66. — fero: ſ. I. fero; Cluent. 151. — scribo: ſ. I. scribo; Sex. Rosc. 130. Cluent. 157. — utor: ſ. I. utor; Sest. 89.

liberalitas: nimia in istum non modo lenitudine, sed etiam liberalitate oppugnarer; Verr. IV, 136. ego enim hanc ... liberalitatem in suos, memoriam amicitiae reliquis virtutibus omnibus antepono; Rab. Post. 44. — exsistit: nisi C. Caesaris summa in omnis, incredibilis in hunc [eadem] liberalitas exstitisset; Rab. Post. 41.

litem aestimo: cum in eum litis aestimares; Rab. Post. 12. — infero: ſ. I. infero; Cluent. 116.

meritum: cuius de meritis in rem publicam Thermitanorum ... fuit aënea tabula fixa; Verr. II, 112. Halaesini pro multis ac magnis suis maiorumque suorum in rem publicam nostram meritis atque beneficiis ... leges ... petiverunt; ib. 122. si, patres conscripti, pro vestris immortalibus in me fratremque meum liberosque nostros meritis earum vobis cumulate gratias egero; sess. I. et quamquam sunt in me praecipua merita multorum; ib. 30. omitto ... de meis in omnis mortalis meritis unum iudicium uuumque cousuesum; dom. 75. video ... neminem ..., cuius non exstet in me summum meritum; Planc. 2. et ego ipse numquam illos aspicio quin ... huius meritum in me recorder; ib. 69. quod eius in me meritum tibi etiam ipsi gratum esse dicebas; ib. 73. L. Raciliī ... divina in me merita commemoras; ib. 77. dum ‖cum‖ Plancii in me meritum verbis extolleremi; ib. 95. atque .. nemo erit tam crudeli animo .. nec tam immemor non dicam meorum in bonos meritorum, sed bonorum in me; ib. 102. ut crimen hoc nobis propter multa praeclara in rem publicam merita condonetis; Milo 6. quae quidem si potentia est appellanda potius quam .. propter magna in rem publicam merita mediocris ... auctoritas; ib. 12. nec timet ne ... vos non conciliarit meritis in rem publicam singularibus; ib. 95. quid habeo quod faciam pro tuis in me meritis nisi ut ..? ib. 100. si quidem gloria est illustris ac pervagata magnorum vel in suos vel in patriam vel in omne genus hominum fama meritorum; Marcell. 26. tamen ad tua in me unum innumerabilia merita maximus hoc tuo facto cumulus accesserit; ib. 34. mihi vero, Caesar, tua in me maxima merita tanta certe non videreutur, si ..; Ligar. 19. quem ornare ... solebam pro perpetuis eius in nostram rem publicam meritis; Deiot. 2. est autem gloria laus recte factorum magnorumque in rem publicam meritorum; Phil. I, 29. ut pro tantis eorum in rem publicam meritis honores eis habeantur; ib. III, 39. ut ... demonstrent summa in rem publicam merita beneficiaque eorum grata esse senatui; ib. V, 6. id .. D. Bruti praestantissimum meritum in rem publicam senatui populoque Romano gratum esse et fore; ib. 36. atque etiam M. Lepido pro eius egregiis in rem publicam meritis decernendos honores quam amplissimos censeo; ib. V, 38. senatum populumque Romanum pro maximis pluriuisque in rem publicam M. Lepidi meritis magnam spem in eius virtute .. reponere otii; ib. 41. eiusque (Lepidi) in rem publicam meritorum senatum populumque Romanum memorem fore; ib. accedunt eodem multa privata magna eius in me merita, mea quaedam officia in illum; ib. XIII, 7. magna atque incredibilia sunt in rem publicam huius merita legionis; ib. XIV, 31.

misericordia: nemo iniuria doluit, cui non huius in me misericordia grata fuerit; Planc. 25.

munus: quid aratorem ipsum arationis nomine muneris in rem publicam fuugi ac sustinere velitis; Verr. III, 199.

odium: odium igitur acerrimum patris in filium ex hoc ... ostenditur; Sex. Rosc. 52. quautum odium [in te] aratorum ... sit; Verr. II, 165. tametsi in hunc hostili odio et crudelitate est; Cluent. 12. quod (odium) habuit in equestrem ordinem; ib. 151. si ... illius nefarium in omnis odium saturaveritis; Flacc. 95. in Clodium vero non est hodie maius odium quam illo die fuit; har. resp. 4. sed etiam crescebat in eos odium, a quibus ..; ib. 46. quod (odium) in bonos iam inveteratum habetis; Vatin. 6. quem tu propter commune odium in bonos oderas; ib. 25. de te tantum requiro, utrum putes odium in me mediocre inimicorum fuisse; Planc. 71. nullam multitudinis in Sardinia querellam, nullum in Scaurum ‖in Scauro‖ odium

populi ..; Scaur. 28. omnium denique in illum odia civium ardebaut desideio mei; Milo 89. odium fuisse illius in hunc acerbissimum, nullum huius in illum; ib. 52. an non putamus fore ut eos paeniteat professos esse et prae se tulisse odium in Antonium, qui ..? Phil. XII, 7. senatum enim secuta (legio) non arbitrabitur se graviore odio debere esse in Antonium quam senatum; ib. 8. ex quo mihi odium in illum commune vobiscum est; ib. 19. quae plurima (pericula) adii propter acerbissimum omnium in me odium impiorum; ib. 21. f. I. concipio; Quir. 1. erumpo; Muren. 47. excito; Verr. III, 157. profundo; Piso 16. 93. II. immanis.

officium: litteras ad socios de istius summis officiis in rem communem ... mitteret; Verr. II, 172. cuius officia in illam civitatem ... recentissima erant; ib. IV, 86. multa mea in se, non nulla etiam sua in me proferebat officia; Sulla 18. cuius pater ... singulari exstiterit iu rem publicam nostram officio et fide; ib. 58. omnia officia C. Septimii ... summa et in me et in rem publicam constiterunt; sen. 23. vel quod huius ipsius in illum ordinem summa officia quaesturae tribunatusque constabant; Plauc. 24. summam vero necessitudinem magna eius officia in me et in exercitum meum effecerunt; Deiot. 39. accedunt eodem multa privata magna eius in me merita, mea quaedam officia in illum; Phil. XIII, 7.

patibulum: tibi Marcelli statua pro patibulo in cheutis Marcellorum fuit? Verr. IV, 90.

pedem pono: hodierno die primum longo intervallo in possessionem libertatis pedem ponimus; Phil. III, 28.

perfidia: qua in re quanta fuerit uterque vestrum perfidia in Dolabellam quis ignorat? Phil. II, 79.

pietas: f. amor; sen. 37.

poena: me tamen fugerat deorum immortalium has esse in impios et conscelerates poenas certissimas; Piso 46. quae tamen poena in civis nimis crudelis putabatur; Phil. XI, 1. nisi poena accessisset in divisores; Fr. B, VI, 19. f. I. constituo; Verr. IV, 19. dom. 43. effligito. instituo; dom. 126.

potestas: sublataque populi Romani in unum quemque vestrum potestate; Verr. a. pr. 38. ne in unum quemque uostrum ceusoribus ... potestatem regiam permittatis; Cluent. 123. f. imperium.

praedicatio: f. honos.

profectio: quis de C. Cethego atque eius in Hispaniam profectione ... cogitat cui ..? Sulla 70. quid illa in Pontum profectio et conatus tuus? Piso 88.

promeritum: quo (genere orationis) quisquam possit vestra in nos uuiversa promerita non dicam complecti oraudo, sed percensere numerando? sen. 1. qua re hoc maius est vestrum in nos promeritum; Quir. 8.

proscriptio: f. I. facio; Sex. Rosc. 153. utor; Cluent. 151.

psephisma: f. I. facio; Flacc. 75.

quaestio: comparo: in omnis imperatores heredesque eorum quaestionem suo iudicio comparant; leg. agr. I, 12. — est: [de servis nulla lege quaestio est in dominum nisi de incestu, ut fuit in Clodium]; Milo 59. — fero: M. Druso, novam ‖nnam‖ in equestrem ordinem quaestionem ferenti ... aperte equites Romani restiterunt; Rab. Post. 16. — flagito: f. I. flagito; Piso 95. — habeo: in filii caput quaestionem habere conata es? ‖conata es.‖ Cluent. 182.

recuperatores do: habuisse te edictum recuperatores in octuplum daturum? Verr. III, 32. quaerebant quae in verba recuperatores daret; ib. 69. ex qua (coborte) recuperatores in aratorem nulli dabantur; ib. 158. f. iudicem do; Tull. 41.

reditus: sic hominibus ignominia notatis neque ad honorem aditus neque in curiam reditus esset; Cluent. 119. atque illis tum erat reditus in suas civitates; Sest. 30. an reditus in patriam habet aliquam offeusionem? prov. cons. 29. si qui meum cum inimico suo reditum in gratiam vituperabunt; ib. 47. hic ego Appium Claudium consulem fortissimum ... mecumque, ut spero, fideli in gratiam reditu firmoque coniunctum nullo loco, iudices, vituperabo; Scaur. 31. aut facilem sibi fore in gratiam reditum arbitrabatur; ib. illum ipsum ... novo reditu in gratiam quasi devinctum arbitrabatur; Milo 88. qui tum inde reditus quo tribunalis? prius in ultimam Galliam ex Aegypto quam domum; Phil. II, 48. post reditum in gratiam si quid est commissum; Fr. E, 2.

sacramentum: si xviri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent; dom. 78.

scelus: scitote ... tantum scelus iu aratores fuisse; Verr. III, 129. quid, quae (scelera) in singulos civis ... socios ... imperatores ... exercitus? har. resp. 58. etsi omnis propter tuum in me scelus superare debeo; Vatin. 1. oblivisceudnm vobis putatis matrum in liberos, virorum in uxores scelera? Scaur. 13. f. I. concipio; Verr. I, 9. edo; har. resp. 58. 59. Sest. 58. suscipio; Phil. XI, 9.

sententiam dico: L. Caesar ... qua gravitate sententiam dixit in sororis suae virum! Phil. II, 14. quas in eos sententias dixeritis? ib. XIII, 5.

sors: f. voluntas; Verr. I, 42.

studium: meum studium in rem publicam ... ostendi; Verr. I, 15. simul illud intellegi potest istius in Apronium studium; ib. III, 142. pro meis in vos singularibus studiis ... mei consulatus memoriam postulo; Catil. IV, 23. illud cogita, non nullorum amicorum studia minui solere in eos, a quibus ..; Muren. 42. si ... tantum in rem publicam studium calamitati fuerit; Flacc. 105. qui tanto amore in me, studio in rem publicam fuit, ut ..; sen. 24. quo maiora studia in me bonorum fuerunt, hoc ..; Planc. 89.

sumptus: f. iniuria; Verr. I, 86. I. facio; Verr. IV, 22. imp. Pomp. 89.

superbia: in plebem vero Romanam utrum superbiam prius commemorem an crudelitatem? Verr. I, 122.

supplicium: quod supplicium satis acre reperietur in eum, qui ..? Sex. Rosc. 37. quod in impios singulare supplicium inveuerunt; ib. 69. supplicia vero in civis Romanos nulla Tarquinii accepimus; Phil. III, 10. f. I. constituo; Sex. Rosc. 70. Verr. V, 22. 117. 139. 163. excogito. expromo. meditor. quaero; Verr. IV, 90.

tela: f. I. paro; Quinct. 52.

testimonium: TESTIMONIUM C. VERRIS IN ARTEMIDORUM; Verr. I, 79. num quis in Verrem L. Metelli testimouium requirit? ib. III, 123. audite, quaeso, iu eas res, quas commemoro, hominum honestorum testimonium; Tull. 24. tamen huius ... iurati testimonio neque in C. Fimbriam neque in C. Memmium creditum est; Font. 24. nam in eas ipsas res ... testimonia sumpsit; Caecin. 23. sunt in eam rem testimonia; ib. 94. f I. denuntio; Verr. I, 51. dico.

testis: non suspicabatur ... testis nobis in hanc rem reliquos esse; Verr. I, 36. et hoc in te certiores gravioresque testes sunt ‖graviores certioresque‖; ib. III, 108. is qui multos in istum testis imperio ... deterruit; ib. 122. qui ... L. et Q. Metellis testibus in Q. Pompeium ... non crediderunt; Font. 23. f. I. cito; Quinct. 37. Verr. II, 146. comparo; Sex. Rosc. 30. constituo; Verr. IV, 19. do; Quinct. 75. Verr. a. pr. 55. IV, 100.

transmissio: quod ab ea urbe transmissio in Graeciam laudabatur; Phil. I, 7.

tyrannus: qui erant in eum tyranni; Phil. XIII, 17.

via: nam cum ex omnibus civitatibus via sit in nostram ..; Balb. 29.

voluntas: in quo meam in rem publicam voluntatem populus Romanus perspicere posset; Verr.

a. pr. 34. qui in Cn. Carbonem ‖Carbone‖ sortem, in Cn. Dolabellam ‖Dolabella‖ voluntatem neglexerit; ib. I, 42. habemus enim a Caesare ... sententiam tamquam obsidem perpetuae in rem publicam voluntatis; Catil. IV, 9. quid est pietas nisi voluntas grata in parentes? Planc. 80. quorum habetis cognitam voluntatem in rem publicam ..; Phil. XIII, 13.

IV. **zum ganzen Satz gehörige Bestimmungen:** 1. **Ort:** quam longe est hinc in saltum vestrum Gallicanum? Quinct. 79. NE QUIS EMERET NISI IN DEMORTUI LOCUM; Verr. IV, 9. in corum locum ... cives Romani hostilem in modum cruciati et necati (sunt); ib. V, 73. cogitarisse ... augur fieri in Q. Metelli locum .. ? ib. 19. qui consulatum in Bruti locum se petere profiteatur; Phil XI, 11.

2. **Zeit:** ut ad eum diem quae sacris epulisque opus essent, in compluris annos locarentur; Verr. II, 52. ei locus ille atque honos in illum annum ita deberi putabatur; ib. 128. quod ego vobis in hunc annum consul popularis adfero; leg. agr. II, 102. qui otii et concordiae patronum me in hunc annum rei publicae professus ‖confessus‖ sim; ib. III, 4. erat alius ad portas cum imperio in multos annos magnoque exercitu; sen. 32. habebit senatus in hunc annum quem sequatur; Sest. 20. una centuria praerogativa tantum habet auctoritatis, ut uemo umquam prior eam tulcrit quin renuntiatus sit aut cis ipsis comitiis consularibus aut certe in illum annum; Planc. 49. in proximum annum consulatum peteres vel potius rogares; Phil. II, 76. — crescit in dies singulos hostium numerus; Catil. I, 5. tanto hic magis in dies convalescebat; Milo 25. nam cum serpcret in urbem infinitum malum idque manarct in dies latius; Phil. I, 5. cum ... in dies malum cresceret; ib. IV, 3. ut in hodiernum diem vestitus mutetur; ib. XIV, 2. — qui in horam viverent; Phil. V, 25. — ego vero omnia, quae gerebam, tum tum in gerendo spargere me ac dissemiuare arbitrabar in orbis terrae memoriam sempiternam; Arch. 30. quid optabilius ad immortalitatem gloriae atque in memoriam mei nominis sempiternam, quam .. ? Vatin. 8. — quam si retinere voluut ei, qui reciperarunt, in perpetuum poterunt obtinere; Sex. Rosc. 138. idcirco tibi amicum in perpetuum fore putasti? Verr. I, 77. multas familias totas in perpetuum infamis ... fecisti; ib. IV, 20. ut ceteri turpi iudicio damnati in perpetuum omni honore ac dignitate privantur; Cluent. 119. quid est quam ob rem quisquam nostrum censorias subscriptiones fixas et in perpetuum ratas putet esse oportere? ib. 132. sed ... domum .. illam in perpetuum scelerum omnium ‖scelere omni‖ adfluentem reliquisset; ib. 189. vobis in perpetuum libcrisque vestris obstringite; ib. 202. venire nostras ‖vestras‖ res proprias et in perpetuum ab nobis ‖ab vobis‖ alienari ‖abalienari‖ ... licebit? leg. agr. II, 55. intellego hanc rei publicae pestem ... non in perpetuum comprimi posse; Catil. I, 30. quod (praesidium) mihi in perpetuum comparatum est; ib. III, 27. quod si nou ... in perpetuum tibi curiam praeclusisses ..; Piso 40. in perpetuum res publica civile praesidium salutis suae perdidisset; Planc. 90. quod dictaturae nomen in perpetuum de re publica sustulisti; Phil. II, 91. si quam legem de actis Caesaris confirmandis deve dictatura in perpetuum tollenda .. tulisse M. Antonius dicitur ..; ib. V, 10. hoc ardore populi Romani potes in perpetuum rem publicam metu et periculo liberare; ib. VII, 27. nonne nos nostris consiliis victos in perpetuum fore? ib. XII, 13. id agamus ut eum in perpetuum retineamus; ib. XIV, 2. — an tibi .. ratio rei publicae in posteritatem fuit neglegenda? Verr. III, 43. cum ... salus urbis ... in posteritatem istius avaritia interierit; ib. 127. — sanxit in posterum ..., ne quis heredem virginem ... faceret; Verr. I, 107. atque hoc si iu posterum edixisses; ib. 110. ut ... in posterum fructu illo ... populum Romanum privares; ib. III, 48. ut omnibus iniuriis ... in posterum liberentur; ib. 203. ne ... censoribus in posterum potestatem regiam permittatis; Cluent. 123. eum locum ... me duce rescidistis virtutique in posterum patere voluistis; leg. agr. II, 3. in posterum vero lex haec imperatoribus vestris ‖nostris‖ constituatur; ib. 59. et multum in posterum providerunt; ib. 91. quod optimi et sapientissimi cuinsque animus ita praesentit in posterum, ut .. ; Rabir. 29. itaque homo mitissimus ... sancit in posterum, ne ..; Catil. IV, 10. itaque non patiar, D. Laeli, te tibi hoc sumere atque hanc ceteris in posterum, nobis in praesens tempus legem condicionemque*; Flacc. 5. (§. 19.) ne periculosam imitationem exemplı [reliquis] in posterum proderetis; ib. 24. si nihil animus praesentiret in posterum ..; Arch. 29. ut .. vestram in posterum dignitatem auctoritatemque sancirct; scn. 8. quod eidem in posterum ... libertatem ademisses; dom. 22. quod [idem in posterum] M. Catonem a tribunatu removisses; ib. 26. similis a rc publica labes in posterum demovebatur; ib. 68. quem tu propter commune odium in honos oderas, in posterum autem ... timebas; Vatin. 25. nobis vigilantibus et multum in posterum providentibus; Phil. III, 36. est autem vestri consilii, patres conscripti, in posterum quam longissime providere; ib. VII, 19. cautioribus mitur consiliis, in posterum providet, est omni ratione tectior; ib. XIII, 6. — deinde etiam in reliquum tempus diligentissime sancit, ut ..; leg. agr. I, 13. quanta tempestas invidiae nobis, si minus in praesens tempus, ... at in posteritatem impeudeat; Catil. I, 22. itaque non patiar, D. Laeli, te tibi hoc sumere atque hanc ceteris in posterum, nobis in praesens tempus legem condicionemque*; Flacc. 5. (§. 19.) huius domum non solum adligere, ... sed etiam in posterum tempus religione sempitcrna obligare? dom. 107. — in vitam f. l. suscipio; Verr. III, 1.

3. **Weise:** cives Romani servilem in modum cruciati et necati; Verr. a. pr. 13. mirandum in modum repericbam hunc ... aptum fuisse; Verr. II, 134. mirandum in modum ... ita odorabantur omuia; ib. IV, 31. etenim mirandum in modum Graeci rebus istis ... delectantur; ib. 134. cives Romani hostilem in modum cruciati et necati (sunt); ib. V, 73. qui hominis hostilem in modum seditiosi imagine aut mortem eius honestaret ..; Rabir. 24. miserandum in modum milites populi Romani capti, necati ... sunt; prov. cons. 5. quis ignorat ... urbem Byzantinorum ... hostilem in modum esse vexatam? ib. mirandum in modum laetati sunt; Planc. 19. — illae (tabulae) sunt in ordinem confectae; Qu. Rosc. 7. — dabit enim nobis iam tacite vita acta in alterutram partem firmum et grave testimonium; Qu. Rosc. 17. neque ego illam in partem disputo; Verr. V, 7. moveor his rebus omnibus, sed in eam partem, uti ..; Catil. IV, 3. aut seposuisses aut mitiorem in partem interpretarere; Mureu. 64. alter multos plane in omnis partis fefellit; Sest. 21. magna vis est conscientiae, iudices, et magna in utramque partem; Milo 61. omnes patefecerunt in utramque partem quid sentiant, quid velint; Phil. III, 36. — ne quis ... in perniciem populi Romani posthac popularis esse possit; Catil. IV, 10. — cum in eam rationem pro suo quisque sensu ... loqueretur; Verr. I, 69. — recitatae sunt tabellae in eandem fere sententiam; Catil. III, 10. dixerunt in eandem sententiam ceteri; Quir. 17. quae dici in eam sententiam possunt; Cael. 29. has in sententias meas si consules discessionem facere voluissent; Phil. XIV, 21. — praeclara classis in speciem ‖in specie — specie‖, sed inops et infirma propter dimissionem propugnatorum; Verr. V, 86.

4. **Distributivbestimmungen:** queritur Sicilia tota C. Verrem ab aratoribus ... pro frumento

in modios singulos duodenos sestertios exegisse; div. Caec. 30. lex est de religione, quae in annos singulos lovis sacerdotem sortito capi iubeat; Verr. II, 126. describebat censores binos in singulas civitates; ib. 133. in singulos HS quinquagenis milibus damnari mavoltis? ib. III, 69. imperat Agyrinensibus Verres, ut in medimna singula dentur Apronio HS; ib. 73. si ostendam miuus tribus medimuis in iugerum nemineni dedisse decumae; ib. 114. ut in iugera singula terna medimna exigeret; ib. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 117. [in annos singulos]; ib. 163. pretium autem constitutum decumano in modios singulos HS III; ib. IIS duodeticrienis in annos singulos cum sexagena milia ... imperavisset; ib. 170. quouiam tantum a civitatibus in modios singulos exegisti; ib. 174. permultos aratores in alteras decumas et in haec locce milia modium ... non habuisse; ib. 178. semel civitatibus IIS XV in medimnum (vendidisti); ib. 179. a quo (populo) IIS XXI in medimna ... abstulisti; ib. inaque Titurium Tolosae quaternos denarios in singulas vini amphoras ... exegisse; Font. 19. finitores ‖ianitores — iam lictores — tum finitores‖ ex equestri loco ducentos in annos singulos stipatores corporis constituit; leg. agr. II, 32. et in eo (campo) duodena discribit in singulos homines iugera; ib. 85. eundemque ... certam Achaeis in annos singulos pecuniam imperavisse; Sest. 94. ut in singulas colonias ternos civis Romanos facere posset; Balb. 48. quantum ... pecuniam militibus earum legionum in singulos C. Caesar ... pollicitus sit, tantam dari placere; Phil. V, 53.

V. **Gilipfen und Zücken**: * in Veientanam *; Sex. Rosc. 132. NON MULTO POST IN DOMUM; Verr. I, 79. cum amici in comm *; Tull. 23. num aliter censuit senatus? „in absentem“; Flacc. 78. aliter vero, non ille Serranus ab aratro, sed ex deserto ‡ Gaviolachore ‖Gavii Oleli horte‖ a calatis Gaviis ‖a Galatis Gaviis‖ in Calatinos Atilios insitus ... nomen suum de tabula sustulit; Sest. 72. ut mibi renovatus ille tuus in to *; Vatin. 4. alter in Asiam inrupit; cur? si, ut in Syriam, patebat via et certa neque longa; Phil. XI, 4. inde ad urbem cursus; senatus in Capitolium; ib. XIII, 19.

B. **mit Ablativ**: in, an, auf, zu, unter, bei, hinsichtlich? 1. **nach Verben**: abdo: latins potuit abditum aliqua in parte panis ... in omnis partis corporis permanare ..? Cluent. 173. cum se ille fugiens iu scalarum tenebris abdidisset; Milo 40.

accubo: qui mihi accubantes in conviviis ... eructant sermonibus suis caedem bonorum; Catil. II, 10.

accumbo: ut in convivio virorum accumberent mulieres; Verr. I, 66. qui (Lacedaemonii) cotidianis epulis in robore accumbunt; Muren. 74. ut in epulo ... cum toga pulla accumberes? Vatin. 30.

acquiesco: in tuis oculis, in tuo ore voltuque acquiesco; Deiot. 5.

adfigo: quae (causa) ... neque delata ad me, sed in animo sensuque meo penitus adfixa atque iusita est; Verr. V, 139.

adhaeresco: in me uno consulares faces iactae manibus tribuniciis, in me omnia ... coniurationis nefaria tela adhaeserunt; dom. 63. ne in Scyllaeo illo aeris alieni tamquam [in] fretu ad columnam adhaeresceret; Sest. 18. sic nunc horum te offeras mentibus et in horum animis adhaerescas; Scaur. 49.

adnumero: ego forsitan propter multitudinem patronorum in grege adnumerer; Sex. Rosc. 89.

adsideo: cum lacrimans in carcere mater noctis diesque adsideret; Verr. V, 112. „in Tiburti forte cum adsedimus ego et Brutus filius“; Cluent. 141.

adsum: utinam adesset in iudicio! Qu. Rosc. 12. aderat in senatu Verres pater istius; Verr. II, 95. ut in iudicio adessent; ib. IV, 113. ut in eis ipsis locis adsit; imp. Pomp. 50. cur hi neque in iudicio adsunt neque in decreto nominantur? Flacc. 45. siluerunt principes neque in illa contione adfuerunt; ib. 54. at idem non adfuit alio in iudicio; Sulla 81. qui quidem in foro posset adesse mihi ‖posset esse, mihi‖; Qnir. 8. itaque in inferendis litibus adesse solebant qui ...; Rab. Post. 10. adesse in Capitolio iussit; Phil. III, 20.

ambulo: nolo eos indices, quos ego probrarim atque delegerim, sic in hac urbe notatos ... ambulare; Verr. V, 173. cum ambularet in agro; Tull. 19.

animadverto: casu signum iste animadvertit in cretula; Verr. IV, 58. animadvertit in hac ipsa centuria Popiliana aedificium non ita magnum; Tull. 19. cum exsectio ilia fundi in armario animadverteretur; Cluent. 180. nescio quo pacto semper hoc fit, neque in uno aut altero animadversum est, sed iam in pluribus; Muren. 43. in qua (parte) hos animum adverteris; Sulla 9.

appareo: providendum ... ne quod in vita vestigium libidinis appareat; Verr. III, 4. in his (subselliis) me apparere nollem; Sulla 5. nihil apparet in eo ingenium, nihil moderatum, nihil pudens, nihil pudicum; Phil. III, 28. sed in eis, qui fortunati sunt, magis il apparet; ib. XIII, 16.

ascribo: in quo (monumento) Sthenii Thermitani nomen ascriptum est; Verr. II, 115.

asto: qui ... aestat in conspectu meo geuer; Catil. IV, 3.

bacchor: quanta in voluptate bacchabere! Catil. I, 26. versatur mihi ante oculos aspectus Cethegi et furor in vestra caede bacchantis; ib. IV, 11.

coacervo: quantum ... coacervari una in domo potuit; Sex. Rosc. 133. videtis indiguissimo in loco coacervatam multitudinem vestrorum civium; Verr. V, 148. quibus rebus tanta pecunia una in domo coacervata est, ut ..; Phil. V, 12.

commoror: cum ego pluribus verbis in eo commoratus essem; Cluent. 53. nam ipse Caesar quid est cur in provincia commorari velit nisi ut ..? prov. cons. 29.

commoveo: qui vero se in urbe commoverit; Catil. II, 27.

compareo: (dicircone oportuit C. Rabirium) non comparere in illa armata multitudine bonorum? Rabir. 23.

compono: in quo (loco) erant ea composita, quibus ..; Deiot. 17.

concido: concidit in curiae paene limine; har. resp. 2.

concludo: in qua (provincia) laus aequitatis ... ludorum voluptate concluditur; Muren. 41.

condo: quas (litteras) in aerario sanctiore conditas habebant; Verr. IV, 140. in animis ego vestris omnis triumphos meos ... condi et conlocari volo; Catil. III, 26.

conloco: qui (maiores) colonias sic [idoneis in locis] contra suspicionem periculi conlocarunt; leg. agr. II, 73. ut quibuscumque in locis vobis videretur ac quam multis videretur coloulas conlocaretis; ib. 98. is ... aedilitatem duobus in locis, partim iu arca, partim in hortis suis, conlocavit; dom. 112. erant enim armati ... in eo ipso loco conlocati; Deiot. 17. „armati in praesidiis multis locis conlocabuntur“; Phil. I, 25. f. **conloco** (60 Et.) 8. I, S. 630 f.

conquiesco: in ea (civitate) conquiescam; Milo 93.

consido: consedit utriusque nomen in quaestura; Muren. 18. cum in theatro imperiti homines ... consederant; Flacc. 16. ut ex ultimis terris arcessita (religio) in hac urbe consederit; har. resp.

24. in quo (monte) armati consederant; Fr. B, VI, 24. in Aventino conscederunt; ib. 25.

consisto: „nimirum" inquit „in eo causa consistit"; Quinct. 79. in quo consistit Naevium ex edicto non possedisse; ib. 89. ſ. **consisto** (32 St.). B. I, S. 652, ſ.

conspicio: QUANDOQUE TE IN IURE CONSPICIO; Caecin. 54. QUANDO TE IN IURE CONSPICIO; Muren. 26.

constituo: factum est uti cum summum in veteribus patronis multis tum non nullum etiam in me praesidium suis fortunis constitutum esse arbitrareutur; div. Caec. 2. quid? cum accusationis tuae membra dividere coeperit et in digitis suis singulas partis causae constituere? ib. 45. ut omnem rationem salutis in pecunia constitueret; Verr. a. pr. 10. plurima et maxima constituit monumenta ... in provincia Sicilia; ib. 12. quam ob rem ... in nullo iudice ... ne tenuissima quidem suspicio ... constituta sit; ib. 38. constituitur in foro Laodiciae spectaculum acerbum; Verr. I, 76. quod enim eum tibi quaestoris in loco constitueras; ib. 77. in quibus non ius aliquod ... constituitur; ib. 108. bono praesidio munitur existimatio tua, si quidem in utroque constituitur diligentia atque auctoritate; ib. III, 154. deinde cur in isto genere solo frumenti ista aestimatio constituatur? ib. 202. in Mamertinorum solo ... monumentum ... constitutum est; ib. IV, 26. id apud istum in eius modi conviviis constituetur; ib. 71. ipse adripuit M'. Aquilium constituitque in conspectu omnium; ib. V, 3. ut duo sepulchra duorum praetorum inporborum duabus in provinciis constituerentur; ib. 94. dico etiam in ipso supplicio mercedem lacrimarum, mercedem volneris atque plagae ... constitui nefas fuisse; ib. 134. si in verbis ius constitnamus; Caecin. 55. placet eansam ... possessionum omnium constituere in verbo? ib. 81. in ipso Cn. Pompeio, in quo novi constitui nihil volt Q. Catulus, quam multa sint nova summa Q. Catuli voluntate constituta recordumini; imp. Pomp. 61. tanta in eo rei publicae bene gerendae spes constituebatur; ib. 62. quae in omnibus hominibus nova ... constituta sunt; ib. mihi ... in arce legis praesidia constituere defensionis meae non licet; Cluent. 156. ubi enim cavetur ne in Iauiculo coloniam constituatis? leg. agr. I, 16. veuit enim mihi in mentem, ... Tiberium et Gaium Gracchos plebem in agris publicis constituisse; ib. II, 10. erant hostiae maiores in foro constitutae; ib. 93. qui in campo Martio, comitiis ceuturiatis, anspicato in loco, crucem ... defigi et constitui iubes; Rabir. 11. [cuius virtute ... libertas in re publica constituta est]; Flacc. 25. cum ... Catilina in castris, in his autem templis ac tectis dux Lentulus esset constitutus; Sulla 33. itaque etiam in sepulcro Scipionum putatur is (Ennius) esse constitutus ex marmore ||e marmore|| Arch. 22. nos hunc Heraclienscm, multis civitatibus expetitum, in hac autem legibus constitutum, de nostra civitate eicimus? ib. in quo constituendae nobis quidem sunt procurationes et obsecratio; har. resp. 63. in qua fortuna est nascendi initio constitutus; Balb. 18. arma in templo Castoris ... vidente te constituebantur; Piso 11. *in ea Scaurus fortuna erat constitutus, ut* ..; Scaur. c. 2. § 3. L. ipse Metellus ... sanctissimos deos illo constituisse in templo ||templo|| videtur in vestro conspectu; ib. 46.

consumo: cum aliquantum temporis in ea re esset consumptum; Quinct. 22. in vadimoniis differendis tempus omne consumpserit; ib. 46. in praediis colendis operae plurimum studiique consumere; Sex. Rosc. 43. tamen in agris quoque colendis quantum operae temporisque consumpserint; ib. 51. qui omne tempus ... in his studiis laboribusque consumam; div. Caec. 41. ego quoque in accusando atque in explicandis criminibus operam consumerem; Verr. a. pr. 33. hi sunt anni consumpti in quaestura; ib. I, 34. quid est dignius in quo omnis nostra diligentia ... consumatur? ib. 112. cum duabus in rebus legatorum una opera consumitur, in laudando atque in repetendo ||atque rependo||; ib. II, 13. consumptam esse omnem istam pecuniam in statuis? ib. 141. in quibus statuis ista tanta pecunia consumpta est? ib. 142. ut ista pecunia in quinquennio consumatur in statuis; ib. cuius omnis vigilias in supris constat esse consumptas; ib. IV, 144. quod tempus omnes Siciliae semper praetores in itinericbus consumere consuerunt; ib. V, 29. nox illa tota in exinaniunda nave consumitur; ib. 64. cum prope omuem vim verborum ... aliis in rebus consumpserim; ib. 159. nunc in eo consumenda est oratio, ut ..: Tull. 1. plus ego in hac causa laboris et operae consumo in poscendis testibus quam ceteri defensores in refutandis; Font. 11. neque in re nota consumam tempus; Cluent. 119. QUOD (AURUM) NEQUE CONSUMPTUM IN MONUMENTO NEQUE IN AERARIUM RELATUM SIT; leg. agr. I, 12. consumetur eum (pecunia) in agrorum emptionibus; ib. 14. AURUM, ARGENTUM EX PRAEDA ... NEQUE RELATUM EST IN PUBLICUM NEQUE IN MONUMENTO CONSUMPTUM; ib. II, 59. cum industriae subsidia atque instrumenta virtutis in libidine audaciaque consumerct; Catil. II, 9. in eo omnis dies noctisque consumpsi, ut ..: ib. III, 4. quis enim dies fuit quem tu non totum in ista ratione consumpseris? Muren. 46. quae deliberatio non in reddenda, ... sed in augenda mercede consumpta est; Quir. 12. cum omuem vim sui tribunatus in mea salute consumpserit; Sest. 31. ut omne studium meum in Cn. Planci honore consumerem; Planc. 73. cuius (regis) omnem aetatem in populi Romani bellis consumptam esse meminisse; Deiot. 6. omnem vim ingenii ... in populari levitate consumpsit; Phil. V, 49. in lustris, popiuis, alea, vino tempus aetatis omne consumpsisse; ib. XIII, 24.

contendo: at ne is quidem tantum contendet in dicendo quantum potest; div. Caec. 48.

continuo: cum vero in communibus iniuriis totius provinciae ntheuti quoque causa contineatur; Verr. II, 118. in quo (facinore) omnia nefaria continuri mihi atque inesse videantur; ib. IV, 60. ea igitur mater Habiti ... in illa cupiditate *se* continebat ||continebatur||; Cluent. 12. quam (spem) in alvo commendatam a viro continebat; ib. 34. in ea (urbe) isti vestri satellites modesti ||modeste| insolentiam suam continebunt; leg. agr. I, 18. singularis homo privatus ... vix facile sese regionibus officii magnis in fortuuis et copiis continet; ib. II, 97. in quo (foro) omuis aequitas continetur; Catil. IV, 2. neque euim causa in hoc continetur; Muren. 31. an potest cognatio propior ulla esse quam patriae, in qua parentes etiam continentur? Phil. V, 6.

cubo: Archagathum ... in lectica cubans ad mare ... exspectabat; Verr. IV, 51.

defigo: nonne eum graviter tulisse arbitraminl, quod illam civibus Romanis crucem non posset in foro, non in comitio, non in rostris defigere? Verr. V, 170. qui in campo Martio, comitiis centuriatis, auspicato in loco, crucem ... defigi et constitui iubes; Rabir. 11. etenim si C. Rabirio ... crucem T. Labienus in campo Martio defigendam putavit ..; ib. 28. ſ. **defigo** (8 St.) S. 50 f.

deligo: in ea (statua) Sopatrum ... divaricari ac deligari iubet; Verr. IV, 86.

delitisco: nam in dolo malo voluut delitiscere; Tull. 33. cave in ista tam frigeuda, tam iejunta calumnia delitiscas; Caecin. 61. in baiueis deliteurunt; Cael. 63. non in aliquo impudenti mendacio delituisse ... dicitur; Balb. 5. delituit in quadam caupouula atque ibi se occultans perpotavit ad vesperam; Phil. II, 77.

demergo: eodam illam Verriuam tamquam in luto demersam ||demersam esse|| in litura; Verr. II, 191. cum in paludibus demersus ... corpus

ac vitam suam conservasset; Quin. 20. quem (C. Marium) Italia scrvata ab illo demersum in Minturnensium paludibus ... vidit; Piso 43.

depono: potero ego hoc onus tantum ant in hoc iudicio deponere aut diutius tacitus sustinere? Verr. V, 179. qui ... de reliquo iam communem causam populique ins in vestra fide ac religioue deponit; Caecin. 103. hoc ipso in loco depositam atque abiectam relinquastis; leg. agr. III, 2. (lex) deposita est in senatu; Sulla 65. cum in gremiis mimarum mentum mentemque ‖ meutem mentumque‖ deponeres; Phil. XIII, 24.

deprehendo: f. **deprehendo**, I. alqm; Verr. III, 4. V, 111. 166. Fr. B, VIII, 18, b. coniurationem. hominem. libertum. nummos. pecuniam; Cluent. 47. sicam. venenum: Cluent. 49. (Ɛ. 74).

destituo: videtis ... destitui alios in convivio; Verr. III, 66.

desum: QUANDOQUE TU NULLA UMQUAM MIHI IN CUPIDITATE AC TURPITUDINE DEFUISTI; Verr. III, 187. in eius modi re ac moribus ... exempla non deerunt; ib. 207. eisi in hac quadriremi ... minime multi remiges et milites deerant; ib. V, 88. in qua (causa) oratio deesse nemini possit; imp. Pomp. 3.

deversor: in qua (domo) iste deversabatur; Verr. I, 69. domum, in qua deversabare; ib. 78. hac te in domo tam diu deversari non pudet? Phil. II, 68.

dispono: quae (signa) apud te ... omnibus etiam in intercolumnis, ‖intercolumniis‖ in silva denique disposita ... vidimus; Verr. I, 51.

dominor: non usque eo tamen, ut in capite fortunisque hominum ... dominentur ei, qui ..; Quinct. 94. cum illum in suis paternis bonis dominari viderct; ib. 98. videre in Sex. Roscii ... bonis iactantem se ac dominantem T. Roscium; Sex. Rosc. 24. videt enim ... sese in iudiciis diutius dominari non posse; div. Caec. 24. quae ... verum etiam in his sartis tectisque dominata est; Verr. I, 136. auctio facta est, in qua cohors istius invicta dominata est; ib. II, 46. dominetur in conionibus, iaceat in iudiciis; Cluent. 5.

duco: non enim duco in hac ratione eos; Verr. III, 116. iste ... si qui senes ac deformes erant, eos in hostium numero ducit; ib. V. 64. ipsi in hostium loco numeroque ducimini; ib. 125. ut omnes ... in hostium numero ducerentur; Catil. III, 25. non istas res in actis suis duceret; Phil. I, 18.

educo: evasisti non in homiuis luxuriosi, sed tantum in furis atque divisoris disciplina educatus; Verr. III, 161.

effugo: f. video; Sex. Rosc. 47.

elaboro: f. **elaboro**, I. in (13 Ɛt.) Ɛ. 194.

equito: iactabit se et in his equitabit eculeis; Verr. IV, 43.

erro: f. **erro**, II. alqs; Qu. Rosc. 24. Verr. III, 157. Caecin. 32. Murcn. 62. Flacc. 72. Planc. 91. Phil. II, 23. VIII, 16. XIII, 28. (Ɛ. 211, b.

excello: ita in utroque excellunt; Quinct. 31. cum ... neque sibi fas esse dixisseut, furori interesse tuo atque in patriae parricidio excellere; dom. 133. M. Catoni, homini in omni virtute excellenti, ... respondebo; Mureu. 54. cum in omni genere ac varietate artium ... Cn. Pompeius excellat; Balb. 15.

exerceo: quid est quod in hoc tam exiguo vitae curriculo [ct tam brevi] tantis nos in laboribus exerceamus? Arch. 28. ut suam insatiabilem crudelitatem exercuerit non solum in vivo, sed etiam in mortuo; Phil. XI, 8.

existimo: socii fidelissimi in hostinm numero existimati; Verr. a. pr. 13.

explico: Romam ... prae sua Capua planissimo in loco explicata ... iuridebunt atque contemnent; leg. agr. 96.

expono: cum essent triclinia strata argentumque expositum in aedibus; Verr. IV, 33.

exprimo: persona illa lutulenta, impura, invisa in istius ‖huius‖ moribus, natura vitaque est expressa; Qu. Rosc. 20. sed tuis vestigiis persequamur, quae tu in tabulis publicis expressa ... reliquisti? Verr. II, 105. fateantur in Maeandri persona esse expressam speciem civitatis; Flacc. 53.

exsisto: quorum opera eximia in rebus gerendis exstitit; Sex. Rosc. 137. lacum ... in eo loco repente exstitisse; Verr. IV, 107. uno ... tempore in hac re publica duos civis exstitisse, quorum ..; Catil. III, 26. ut ... et tu in hoc ulcere tamquam ingueu exsisteres; dom. 12. clara in hoc P. Sestii pietas exstitit; Sest. 7. si exstitisset in rege fides; Rab. Post. 1. etenim quod umquam in terris tantum flagitium exstitisse auditum est? Phil. II, 57. summae benevolentiae indices falsi ‖indices, falsi — falsi indices‖ exstiterunt in amore simulato; ib. XI, 5. in quo (bello) nisi tanta militum virtus exstitisset, ... nomen populi Romani occidisset; ib. XIV, 35.

exsto: sed scriptum exstat in isdem literis; Verr. V, 148. ego non in una re sola, quod mihi satis est, neque in universa re solum, quod mihi satis est, sed singillatim in omnibus dolum malum exstare dico; Tull. 34. qui (est) locus in quo non exstent huius cum fortitudinis tum vero humanitatis ... impressa vestigia? Balb. 13.

figo: fuit aenea tabula fixa Thermis in curia; Verr. II, 112. quid cuim attinuit, cum Mamertini more atque instituto suo crucem fixissent post urbem in via Pompeia, te iubere in ea parte figere, quae ad frctum spectaret ..? ib. V, 169. itaque illa crux sola ... illo in loco fixa est; ib. 169. deorum tcla in impiorum membus figuntur; har. resp. 39. quis est Italiae locus in quo non fixum sit in publicis monumentis studium salutis meae, testimonium dignitatis? Sest. 128. postremo illud, iudices, fixum in animis vestris teuetote; Balb. 65. sed unum egregium de rege Deiotaro ... decretum in Capitolio fixum; Phil. II, 93. qui ... falsas leges C. Caesaris nomine et falsa decreta in aes incidenda et in Capitolio figenda curaverit; ib. III, 30. nisi mucrones etiam nostrorum militum tremere voltis dubitantis utrum in cive an in hoste figantur; ib. XIV, 6.

floreo: qui omnes in iudiciis publicis iam tum ... floruerunt; Cluent. 107. sed se in hac urbe florere voluerunt; Catil. III, 25. in qua (ratione) multi homines novi ... floruerunt; Sest. 136.

gero: in sartis tectis vero quem ad modum se gesserit, quid ego dicam? Verr. I, 127. ita se in isto infinito imperio M. Antonium gessisse; ib. III, 213. neque enim ita se gessit in his rebus; ib. IV, 49. ita sesc in ea provincia ... gessit; ib. 72. in qua (provincia) tu te ita gessisti ..; ib. V, 39. sic me in hoc magistratu geram populi Romani; leg. agr. I, 26. in hoc autem ... bello ... ita me gessi, Quirites, ut ..; Catil. III, 25. ita se gessit in tribunatu, ut ..; 65. qui versari in re publica atque in ea se excellentius gerere studuerunt; Sest. 96. nisi forte ego unus ita me gessi in iudiciis ..; Planc. 75. in provincia pacatissima ita se gessit, ut ..; Ligar. 4.

gigno: in rusticis moribus, in victu arido, in hac ... vita ... malefícia gigni non solere; Sex. Rosc. 75.

habeo: in his, quos tibi advocasti, ... spem summam habere; Quinct. 5. P. Quinctii consobrinam habet in matrimonio Naevius; ib. 16. in magna familia qui neminem neque servum neque libertum improbum habeat; Sex. Rosc. 22. nam istum exheredare in animo habebat; ib. 52. „habebat pater in animo“; ib. 58. in virorum bonorum numero haberi; ib. 116. qui in Salentinis aut in Bruttiis habent; ib. 132. quae (crudelitas) non modo id habet in se mali ..; ib. 154. cur in adversariis scriptum habebas? Qu. Rosc.

9. quem ad modum socius in societate habet partem, sic heres in hereditate habet partem; ib. 55. sese iam ne deos quidem in suis urbibus ad quos confugerent habere; div. Caec. 3. quod in una quaque re ... iuris habui, id ..; ib. 19. cuius modi accusatores in tanto iudicio simus habituri; ib. 49. quid aliud habet in se; Verr. a. pr. 11. tantum quisque habet in Sicilia, quantum ..; ib. 13. quam spem nunc habeat in manibus ... exponam; ib. 16. vim in inquiruendo tantam habui; ib. I, 16. quod habet lex in se molestissimum; ib. 26. cum ... habitus sis in liberum loco; ib. 40. in hisce solis rebus indomitas cupiditates ... habebat; ib. 62. quos nuper senatus in hostium numero habendos censuit; ib. 87. plus ..., quam iste in suis tabulis habuit; ib. 100. quod tu homo castissimus aliud in tabulis habebas; ib. quorum in tabulis iste habet nullum; ib. ipse in Sicilieusi edicto hoc non habet; ib. 117. qui quattuor in una provincia quaestores ... habuerit; ib. II, 12. accusatores inimicosque eius habere in animo pecuniam praetori dare; ib. 69. hunc hominem in iudicum numero habebimus? ib. 79. qui habebat in matrimonio Calfidiamam; ib. 89. idcuque hoc habuerat Verres ipse in edicto; ib. 90. quem ad modum in tabulis scriptum habes; ib. 106. quadruplatorum quicquid erat, habebat in potestate; ib. 135. circumscribere babetis in animo genus hoc aratorum; ib. 149. at socii in hostium numero sese abs te habitos queruntur; ib. 166. cum haec maxime cognosceremus et iam in manibus tabulas haberemus; ib. 187. quae (causa) ... iucunditatis in agendo et varietatis minus habebit; ib. III, 10. idem habuit in edicto; ib. 34. tu in tanta improbitate, [tu] in tanta acerbitate, in tot ac tantis iniuriis ... aliquid te populare putabis habere; ib. 48. cum eius uxor ... paternas arationes haberet in Leontino; ib. 97. quod in omnium ‖qui (Centuripini) in omnium‖ fere finibus possessiones habent; ib. 108. putat se bonum in arationibus fructibusque suis habuisse custodem; ib. 119. quem tu in cohorte tua ... habebas; ib. 137. quam formulam ... Metellus habuerat et habebat in provincia; ib. 152. IN COHORTE CARUS HABERIS; ib. 155. cuius sororem habes in matrimonio; ib. 168. habet idem in nummis, habet [idem] in urbanis praediis; ib. 199. vides eandem aestimationem propter temporis dissimilitudinem in illo laudis causam habere, in te crimiuis, in illo beneficii, in te iniuriae? ib. 214. quid ... est quod aut liberum possit habere ille arator ac dominus in possessione suorum fructuum aut in ipsis fructibus solutum? ib. 227. luteum negotium esse, non dignum quod in suo argento Verres haberet; ib. IV, 32. tamen mirari solebam istum in his ipsis rebus aliquem sensum habere; ib. 33. quae (conclavia) iste ... in omnibus villis habet; ib. 58. multi reges ... habent profecto iu animo Capitolium sic ornare; ib. 68. nihil se in eo potestates habere; ib. 75. ipse autem coronam habebat unam iu capite, alteram in collo; ib. V, 27. si quid iu te virtutis aut iudustriae habuisses; ib. 39. in quibus (locis) te habere nihil licet; ib. 45. ne illud quidem quisquam poterat suspicari, te in Italia maritimum habere fundum; ib. 46. ‚at Mamertini in tabulis nihil habent"; ib. 48. rogat ut in sua quisque dicat navi se tantum habuisse nautarum, quautum oporteurit; ib. 102. quem iste in decumis in rebus capitalibus, in omni calumnia praecursorem habere solebat et emissarium; ib. 108. earum (excusationum) habere in hoc homine nullam potes; ib. 176. fundum habet in agro Thurino M. Tullius paternum; Tull. 14. recordamini quos legatos nuper in bello L. Iulius ... habuerit; Font. 43. quod in se auctoritatis habuisset aequitatisque plurimum; Caecin. 80. quas (familias) in saltibus ‖in salinis — in silvis‖ habent, quas in agris, quas in portubus atque custodiis; imp. Pomp. 16. in quo spem essetis habituri; ib. 59. cum omnes una prope voce in [eo] ipso vos spem habituros esse dixistis; ib. etenim sicut aliis in locis parum firmamenti et parum virium veritas habet; Cluent. 5. qui spem salutis in alia ratione non habuerit; ib. 64. quod C. Verres ... subsortitionem eius in eo codice non baberet; ib. 91. si quis in oratiouibus nostris ... auctoritates nostras consignatas se habere arbitratur; ib. 139. me habere in animo causam ... defendere; ib. 143. ut eum ... posset habere in potestate; ib. 179. (Stratonem) in honore habuerat; ib. 184. iam qui in agro Lariuati praedia ... habeut; ib. 198. si quam spem in Cn. Pompeio exercitus habeat; leg. agr. II, 54. quem (dilectum) in agro Piceno et Gallico Q. Metellus habuit; Catil. II, 5. hosce ego ... seceruo libenter, neque in improborum civium, sed in acerbissimorum hostium numero habendos puto; ib. IV, 15. quod si illa ... precatio ... tantam habet in se vim et religionem; Muren. 1. quos in provincia ac legatione omnis ... testis habuerat; ib. 37. qui ... in ipsa occupatione delectationes alias multas habere possumus; ib. 39. habuit profuiscens dilectum in Umbria; ib. 42. in aerario nihil habeut civitates, nihil in vectigalibus; Flacc. 19. in bisce agris tu praedia habere volnisti; ib. 71. ut ... oppidum in sua potestate posset per Pompeianos habere; Sulla 60. SI TUM, CUM LEX FEREBATUR, IN ITALIA DOMICILIUM HABUISSENT; Arch. 7. quis enim ullam ullius boni spem baberet in eo, cuius ..? sen. 11. ut in te P. Ponteius vitae necisque potestatem haberet, ut in filio; dom. 77. si in illo poena legitima turpitudinem non habuit; ib. 83. qui in Marsis ... tectum ... iam nullum baberet; ib. 116. cum haberes in coulegio familiarissimos; ib. 118. babetis in commentariis vestris (acc. c. inf.); ib. 136. quem ad modum iste ... omnia aliter ac vos in monumentis habetis et pronuntiarit et fecerit; ib. 140. quem (Deiotarum) unum habemus in orbe terrarum fidelissimum huic imperio; har. resp. 29. etiamne in sinu ‖in senatu‖ atque in deliciis quidam optimi viri viperam illam ... habere potuerunt? ib. 50. ex quibus unum habere exercitum in Italia maximum; Sest. 40. cum servorum dilectus baberetur in foro; Piso 23. in quibus (tribubus) magnas necessitudines habet Plancius; Planc. 39. ego Plancium ... dico ... habuisse iu petitione multos cupidos sui gratiosos; ib. 46. nos hunc [Postumum] iam pridem in foro non haberemus; Rab. Post. 41. neque eam habere in matrimonio ... neque dimittere ... volebat; Scaur. 8. in iudicio vero et in eo consilio ... numquam existimavi spem ullam esse habituros Milonis inimicos ad ..; Milo 5. bic vero nihil habet in his malis quod minus moleste ferat; ib. 58. nullum igitur habes, Caesar, adhuc in Q. Ligario, signum alicuae a te voluntatis; Ligar. 6. frugi hominem dici non multum habet laudis iu rege; Deiot. 26. multa se arbitratur et peperisse ante factis et habere in animo atque virtute; ib. 37. id in actis Caesaris non habebitur; Phil. I, 19. [quam (consuetudiuem) in re publica semper habui]; ib. 27. in quo habes scieutiam quaestuosam; ib. II, 8. cur eos habes in loco patrui? ib. 98. quod in iuventute ‖quod iuventue — quod iuventui‖ habemus industrius exemplum veteris sanctitatis? ib. III, 15. banc enim habebat semper in ore provinciam; ib. 26. quod unus M. Autonius in hac urbe post conditam urbem palam secum habuerit armatos; ib. V, 17. nsum in re publica. Calene, magnum iam habere et debes et potes; ib. X, 5. illud vero quid est? quam habet in se rationem, quam consuetudinem, quam similitudinem veritatis? Fr. A, III, 1. ut quas haberet in vestibulo tabulas refigeret; Fr. B, XV, III, 1. f. **consilium**, II, 5. habeo in (4 St.) B. I, S. 648.

habito: f. **habito**, I, alqs; Verr. I, 118. III, 95. V, 84. ✕ 85. 98. leg. agr. II, 101. Muren.

21. dom. 100. Cael. 17. Planc. 66. Phil. II, 106. gloria. oculi (S. 446).

baereo: f. **haereo** (20 St.) S. 446, b.

baesito: num in eo, qui sint bi testes, baesitatis? Fr. B, VII, 3.

biemo: exercitus praeterea ... biemavit in Gallia; Font. 16.

iaceo: iacet res in controversiis; Quinct. 67. cur tam diu iacet boc nomen in adversariis? Qu. Rosc. 8. quo modo ... tu hoc nomen triennium amplius in adversariis iacere pateris? ib. sed etiam iacent (simulacra) in tenebris; Verr. I, 7. absens non in oblivione iacuisset; ib. 101. senator ... in vestro oppido iacuit et pernoctavit in publico; ib. IV, 25. tametsi in acta cum mulierculis iacebat ebrius; ib. V, 63. patres hi, quos videtis, iacebant in limine; ib. 118. tu in provincia tam splendida ... in metu periculoque provinciae, dies continuos complueis in litore conviviisque iacuisti; ib. 137. in quo (casu) adflictus iacet; Sulla 61. quae iacerent in tenebris omnia, nisi ..; Arch. 14. ut socerum videre consolarique posset ... in alienis terris iacentem; Sest. 7. pulsus e rostris in comitio iacuit; ib. 76. hic autem non tam concinnus helluo nec tam musicus iacebat in suorum Graecorum foetore atque vino; Piso 22. quod tu ... in sordibus, lamentis luctuque iacuisti; ib. 89. quod, inde ‖qui cum inde — quid cum inde — quid? quod cum inde‖ te recipiens, in villa Euchadiae ‖Enadnae‖ ... iacnisti maerens aliquot dies; ib. 89. cum pater Curio maerens iacebat in lecto; Phil II, 45.

impono: ut in vivi etiam et spirantis capite bustum ‖capiti bustum — caput bustum‖ suis manibus imponeret; dom. 184.

incido: in qua (tabula) publice erat de huius beneficiis scriptum et incisum; Verr. II, 112. in qua (basi) ... nomen erat incisum; ib. IV, 74. cum inanis esset basis et in ea P. Africani nomen iucisum; ib. 78. epigramma Graecum pernobile incisum est in basi; ib. 127. id ... in aere incisum nobis tradidcrunt; ib. 145. quam (antiquitatem) [Tusculo] ex clarissimo municipio profectam iu monumentis rerum gestarum incisam ac notatam videmus; Font. 41. quod quidem nuper in columna ahenea meminimus post rostra incisum et perscriptum fuisse; Balb. 53. quod (elogium) te consule in sepulcro rei publicae incisum est; Piso 72. f. inscribo; Piso 92.

includo: tanta .. ambitione ... in uno cubiculo inclusa; Verr. II, 133. tum illa ... ita apte in scaphiis aureis includebat ‖concludebat‖; ib. IV, 54. et portus babet prope in aedificatione aspectuque urbis inclusos; ib. 117. cum Athenas, Pergamum, ... Siciliam tam in pancis villis inclusas esse videtis; ib. V, 127. habemus enim buiusce modi senatus consultum, verum inclusum in tabulis; Catil. I, 4. periculum autem resideibit et erit inclusum penitus in venis atque in visceribus rei publicae; ib. 31. tu inclusam in litteris rei publicae pestem deprehendisti; Flacc. 102. neque enim est quisquam qui arbitretur illis inclusis in re publica pestibus diutius baec stare potuisse; Sulla 76. etiam si in Pbalaridis tauro inclusus succensis ignibus torreatur; Piso 42. in qua (salute) etiam suam esse inclusam videbat; Deiot. 11. armatos in cella Concordiae ... inclnserit; Phil. III, 80.

infigo: f. pono; Cluent. 17.

inligo: tum illa ... ita acite in aureis poculis inligabat; Verr. IV, 54. quem (Regulum) Karthaginienses resectis palpebris inligatum in macbina vigilando necaverunt; Piso 48.

inscribo: in quibus omnibus (sortibus) esset inscriptum nomen Theomnasti; Verr. II, 127. cuius in femore ... nomen Myronis erat inscriptum; ib. IV, 98. sit denique inscriptum in fronte unius cuiusque quid de re publica sentiat; Catil. I, 32. ipsi illi philosophi etiam in eis libellis ‖etiam in his l. — etiam illis — etiam in illis‖ ... nomen suum inscribunt; Arch. 26. ut esset quod in basi tropaeorum inscribi incidique posset ..; Piso 92. aspicite illsm ... statuam inauratam, in qua quid inscriptum est? Phil. VI, 12. eam ... causam in basi inscribi; ib. IX, 16. qui suo iure in porta nomen inscripsit; ib. XIII, 26.

insideo: nunc insidet quaedam in optimo quoque virtus; Arch. 29

insido: quae (macula) penitus iam insedit ac nimis inveteravit in populi Romani nomine; imp. Pomp. 7. quae (oratio) non praetervecta sit auris vestras, sed in animis omnium penitus insederit; Balb. 4. fore putabant ut in exulcerato animo facile fictum crimen insideret; Deiot. 8.

insisto: insistebat in manu Cereris dextra grande simulacrum; Verr. IV, 110. quid nos tandem facere debemus, primum in ea civitate nati, ... tum in tanta gloria insistentes, ut ..? Sest. 141.

inspicio: quod ... non satis erat intabulis inspexisse; Quinct. 17.

instituo: in Herbitensibus decumis novus instituitur publicanus; Verr. III, 77.

insum: ut in uno omnis malefieia inesse videantur; Verr. II, 82. in hac pecunia publica .... baec insunt tria genera furtorum; ib. III, 165. verum tamen inerat in illa magnitudine aetas atque habitus virginalis; ib. IV, 74. ut ... confirmem, in hoc uno genere omnis inesse culpas ..; ib. V, 42. inerat nescio quo modo in illo foedere societatis quasi quaedam nota servitutis; ib. 51. in vi enim dolus malus inest; Tull. 29. an in coacta multitudine, in armis, in telis, in praesenti metu mortis perspicuoque periculo caedis dubium vobis fuit inesse vis aliqua videretur necne? Caecin. 31. ego enim sic existimo, in summo imperatore quattuor bas res inesse oportere; imp. Pomp. 28 in quo ipso inest quaedam dignitas imperatoria; ib. 42. esse vidisse, in ea vita qualis splendor inesset; Cluent. 153. neque in boc solum inest contumelia; leg. agr. II, 54. homines non inerant in urbe, qui ..; ib. 91. tamen non minus inerat auctoritatis in ea (oratione) quam facultatis; Sulla 12. in quibus legibus incrat illa lex, quae ..; bar. resp. 48. quod (dedecus) in boc non inesset; ib. 57. cum inesset in re vis et insidiae; Milo 14. neque in bis corporibus atque in bac imbecillitate nostra inest quiddam quod vigeat et sentiat, et non inest ‖non inest‖ in hoc tanto natnrae tam praeclaro motu; ib. 84. magno in dolore, patres conscripti, vel maerore potius ... inest tamen aliquid quod rei publicae profuturum putem; Phil. XI, 1. perspeximus enim quanta in eis, qui contra patriam scelerata arma ceperunt, inesset immanitas; ib. f. continuo; Verr. IV, 60.

intercludo: in eis ipsis intercluderе insidiis, quas mihi conaris opponere; Caecin. 84.

interpono: cur in re tam vetere, in negotio iam ‖tam‖ confecto, in societate dissoluta nova haec restipulatio interponitur? Qu. Rosc. 38. cum ... tnum .. nomen in re tam turpi nefariaque interponerent; Verr. III, 131. ego in C. Rabirio perduellionis reo ... interpositam senatus auctoritatem sustinui contra invidiam atque defendi; Piso 4.

intersum: dixit hunc ne in convivio quidem ullo fere interfuisse; Sex. Rosc. 39. quibus in rebus ipsi interesse non possnmus; ib. 111. „de illo nihil dixit, in quo ego interfui;“ Verr. I, 103. quibus ego in rebus interfui; ib. voluerunt eos in suis rebus ipsos interesse; ib. III, 14. si quae familia ipsa in caede interesse noluisset ..; Tull. 27. qua in re familia non interfuisset, in ea re eam ipsam ... damnum dedisse; ib. qui in re non interfuistis; Font. 14. neque hic in testamento faciendo interfuit; Cluent. 162. nt omnibus in rebus ipsi interessent; Muren. 25.

invenio: itaque boc adhuc oppidum Verres

invenit prope solum in orbe terrarum, unde nihil ... posset auferre; Verr. II, 88. nihil aliud in eo, quod reprehendi possit, invenio; ib. 110. quantum in litteris invenissem; ib. 176. quod in tantis incommodis aratorum ... iudicium invenitur; ib. III, 33. quam (epistulam) nos Syracusis iu aedibus Apronii ... invenimus; ib. 154. quas (litteras) ego Syracusis apud Carpinatium in litterarum adlatarum libris, Romae in litterarum missarum ... inveni; ib. 167. iste in hoc genere peculatus non nunc primum invenitur; ib. 177. quas (radices) in nostris navibus invenerant; ib. V, 99. *vos in ipsa infitiatione adversarii aliquid scrupuli inventuri eratis*; Tull. 2. sed ego invenio iu interdicto verbum unum, ubi delitiscam; Caecin. 66. qui cum ... desiderare tur neque in eis locis, ubi ... quaerebatur, invenirctur; Cluent. 38. cum enim in homine nulla culpa invenirctur; ib. 126. homines in piscina inventi sunt; ib. 180. in quibus tabellis de furto littera nulla inveuitur; ib. 184. utrum tandem hanc silvam iu relictis possessionibus an in censorum pascnis invenisti? leg. agr. I, 3. ut uullum in privata domo furtum umquam sit tam palam inventum; Catil. III, 17. tam ..., quam haec tanta in re publica coniuratio manifesto inventa atque deprehensa est; ib. quia in alicuius libris exempli causa id nomen inveuerant; Mureu. 27. in qua (gente) non modo tot, sed unus tam crudelis hostis patriae sit inventus; Sulla 76. si quis quid iu vestris libris iuvenerit; dom. 33. atque ita in his rebus unus est solus inventus, qui ..; Sest. 130. quem (consulem) in hoc maiali invenire non possem; Piso 19. quid? in omnibus monumentis Graeciae ... quis inveuitur ... qui ...? Scaur. c. 3, § 3. a quo rex appellatus esset, in eo tyrannum inveniri; Deiot. 15. quis umquam in illo fano inventus est ‖sit‖ qui ..? Phil. VI, 15. emptor tamen in ea auctione inventus est nemo; ib. XI, 13.

inveterasco: f. insido; imp. Pomp. 7.

laboro: „non“ inquit „id ago ... neque in eo nunc laboro“ Quinct. 43. at quid est tandem, in quo se laborasse dicit? Verr. III, 124. *certea enim in eo laborabam*, ut ... id factum esse ostenderem; Tull. 1.

lateo: quae (insidiae) latent in simulatione officii aut iu aliquo necessitudinis nomine; Verr. I, 39. in qua (defensione) tu semper omnia tua furta atque flagitia latere posse arbitratus es; ib. III, 151. illa omnis pecunia latuit in illa caligine ac tenebris; ib. 177. ut tantum facinus non in aequitate defensionis, sed iu ua litera latuisse videatur; Caecin. 38. quae in diuturna obscuritate latucrunt; Cluent. 66. utrum inclusum atque abditum latere in occulto (Rabirium conveniti? Rabir. 21. omnes urbauae res ... latent in tutela ac praesidio bellicae virtutis; Muren. 22. commuuis ille sensus in aliis fortasse latuit; Planc. 34. quam veri simile porro est in tot hominibus partim obscuris adulcscentibus neminem occultantibus meum nomen latere potnisse? Phil. II, 26. latet in scalis tenebrosis Cominius; Fr. B, VI, 51.

loco: ostendam in aedibus privatis ... columnas ... locatas; Verr. I, 147. in quibus (urbibus) locata fuerat (Diana); ib. IV, 78. vosque ... celeberrimo in loco populi Romani locati, Castor et Pollux; ib. V, 186. quae (artes) possunt locare homines in amplissimo gradu dignitatis; Muren. 30. ut in altissimo gradu dignitatis locati rem publicam pro nihilo haberemus? Phil. I, 14.

maneo: prope modum manere in instituto meo videor; div. Caec. 5. mansit in condicione atque pacto; Verr. a. pr. 16. ut ... pleraeque (civitates) ... in amicitia perpctuo manerent; ib. II, 2. quam diu iste in provincia mansit; ib. 67. quod semper in amicitia fideque mansissent; ib. 90. qua (statua) abiecta basim tamen in foro manere voluerunt; ib. 160. quid civitates, quae in amicitia fideque populi Romani perpetuo manserant? ib. V, 83. manet iu ea coudicione Fabius; Tull. 20. dubitari hoc potest, ... utri oppugnasse videantur, qui ad villam venerunt, an qui in villa manserunt? ib. 55. manere in civitate potuissent; Caecin. 98. deiude te hortor, ut ... maneas in sententia; imp. Pomp. 69. auctoritate advocatorum [et vi tormentorum] adducti in veritate mauserunt; Cluent. 176. Piso tamen in fide mansit; dom. 66. in qua si manet illud, non monumentum [urbis], sed sepulcrum; ib. 100. si diutius in hac urbe ... maneret; har. resp. 12. animo tamen hostili cum reliquis suis copiis in pristiua mente mansit; Sest. 58. quoniam illa in re publica macula regni publicati maneret; ib. 63. me stante et manente in urbis vigilia; Piso 16. P. Clodium illo die in Albano mausurum fuisse; Milo 46. „igitur ne Clodius quidem de insidiis cogitavit, quoniam fuit in Albano mansurus“; ib. 48. nisi te, C. Caesar, salvo et in ista sententia ... manente salvi esse non possumus; Marcell. 32. mancandum mihi statucbam quasi in vigilia quadam consulari ac senatoria; Phil. I, 1. cumque intempesta nox esset mansissemque in villa P. Valerii; ib. 8. tu certe numquam in hoc ordine vel potius numquam in hac urbe mansisses; ib. II, 38. in sententia mansi; ib. 89. cedere e patria servatorem eius, manere in patria perditores! ib. X, 8. si in Graecia maneat; ib. XI, 26. itaque in urbe, si licebit, mancbo; ib. XII, 24. manete in seutentia; ib. XIV, 3. manet illa in re publica bonorum consensio; Fr. B, XIII, VIII.

moror: iu qua (commemoratione) ego diutius non morabor; Cluent. 168. neque est ille vir passus in ea re publica ... diutius vestrorum scelcrum pestem morari; Piso 27.

nascor: sic non omne facinus in omni vita nascitur; Sex. Rosc. 75. ut in eo loco ipsum Apollinem natum esse arbitrentur; Verr. I, 46. homine in dcdecorc nato; ib. III, 60. natas esse has in eis ‖his‖ locis deas; ib. IV, 106. eosne in insula Cereris natos? ib. V, 99. quod tantum monstrum in ullis locis ... natum esse dicamus? Cluent. 188. qua in urbe homines in vetere dignitate fortunaque uati copiam rerum moderate ferre non potuerunt; leg. agr. I, 18. atque illi miseri nati in illis agris et educati ... qno se subito conferant non habebunt; ib. II, 84. quod in vetere fortuna illos natos et educatos nimiae tamen rerum omnium copiae depravabant; ib. 97. quod ille vir in hac re publica potissimum natus esset; Muren. 75. in qua (civitate) est ‖sit‖ natus; Balb. 6. praeposuisse se Q. Catulo, summa in familia nato; Planc. 12. isdem rebus est perturbatus homo longinquus et alienigena, quibus nos in media re publica nati semperque versati; Deiot. 10. quem nos liberi, in summa [populi Romani] libertate nati, ... vidimus; ib. 34. C. Cassius, in ea familia natus, quae ..., me ... desideravit; Phil. II, 26. qui nisi in hac re publica natus esset ..; ib. III, 5. f. insisto; Sest. 141.

navigo: [au] quod in portu Syracusano piraticus myoparo navigavit? Verr. III, 186. ei ne in freto ... navigarent ... pretio abs tc ius foederis ... redemcrunt; ib. V, 50. in eo (portu) te praetore primnm piratae navigaverunt; ib. 138. etenim si mihi in aliqna nave cum meis amicis naviganti hoc, iudices, accidisset, ut ..; Sest. 45. ut etiam nemem perforet, in qua ipse naviget; Scaur. 45. (Fr. C, 17.)

nitor: etenim vix haec ... nixa in omniam nostrum umeris cohaerebunt; har. resp. 60. ut aliquando, in quibus causa nititur, ad ea veniamus; Cael. 25. cuius (viri) in vita nitebatur salus civitatis; Milo 19. in qua (frequentia) oratorum studia niti solent; Deiot. 5.

nomino: hostium spolia, monumenta imperatorum ... in instrumento atque in supellectile Verris nominabuntur; Verr. IV, 97. cur hi neque in iudicio adsunt neque in decreto nominantur? Flacc. 45.

numero: „nos in septemdecim populis Siciliae numeramur;“ Verr. V, 124. cum .. item ... sic illi Lariui in Martis familia numerarentur; Cluent. 43. numerandus est ille annus denique in re publica, cum .. ? Phil. 26. id numerabitur in actis et ... defendetur; Piso I, 19. qualis igitur hostis habendus est is, a quo victore si cruciatus absit, mors in beneficii parte numeretur? ib. XI, 3.

occupo: dum is in aliis rebus erat occupatus; Sex. Rosc. 91. eorum, qui in bonis erant occupati; ib. 98. quae (virgo Vestalis) ... tot annos in dis immortalibus placandis occupata est; Font. 46. quorum (equitum) magnae res aguntur in vestris vectigalibus exercendis occupatae; imp. Pomp. 4. qui tantum agri in illis rei publicae tenebris occupavit; leg. agr. II, 69. res enim sunt parvae, prope in singulis litteris atque interpunctionibus verborum occupatae; Mnren. 25. unus erit consul ot is non in administrando bello, sed in sufficiendo ||creando|| conlega occupatus; ib. 85.

orior: ne quis oreretur ||oriretur|| aliquando in tanta ubertate improborum qui ..; dom. 69.

pendeo: tam diu pependit in arbore socius; Verr. III, 57. neque in tabellis pancum iudicum, sed in sententiis omnium civium famam nostram fortunamque pendere; Piso 98.

perbaechor: at quam multos dies in ea villa turpissime es perbacchatus! Phil. II, 104.

permaneo: si et in urbe et in eadem mente permanent; Catil. II, 11. „in sententia permaneto“; Muren. 65. itaque P. Sulla ... coactus est .. in adversis (fortunis) sine illo ... adlevamento permanere; Sulla 66. ac tamen his sententiis Piso in provincia permanebit; prov. cons. 38. quod quidem erat magnum, de summa re publica dissentientis in eadem consuetudine amicitiae permanere; Phil. II, 38.

persevero: statuit ab initio et in eo perseveravit ius publicano non dicere; prov. cons. 10. si in eo perseverares; Phil. II, 49. reliquum est, Quirites, ut vos in ista sententia ... perseveretis; ib. IV, 11. at ille properans ... in hac constantia morbo adversante perseveravit; ib. IX, 6. L. Cinna crudelis, C. Marius in iracundia perseverans, L. Sulla vehemens; ib. XI, 1. nullius nisi iusipientis (est) in errore perseverare; ib. XII, 5.

perstо: perstat in impudentia; Qu. Rosc. 26. perstat in sententia Saturius; ib. 56.

pono: omnes, quorum in alterius manu vita posita est; Quinct. 6. quae posita sunt in suspicionibus; Sex. Rosc. 123. si maiorem spem emptionis tuae in huius exitio ponis quam in eis rebus, quas ..; ib. 146. hoc non modo in oratione mea non pono, sed ..; div. Caec. 16. ea (spes) tota in hac lege posita est; ib. 18. quam (spem) habent in legis et in iudicii severitate positam; ib. 21. in quo quid enisi aut quid efficere possim malo in aliorum spe relinquere quam in oratione mea ponere; ib. 26. atque ego haec, quae in medio posita sunt, commemoro; ib. 33. qui istius causam in testium fide, in criminum ratione, in iudicum potestate, non in comitiis consularibus positam arbitrabantur; Verr. a. pr. 19. eum rem totam in medio posuissem; ib. I, 29. sustulit et in intimis suis aedibus posuit; ib. 53. eoque in oppido pedem posuit? ib. 62. quod templum in oculis ... positum est; ib. 129. audivit ... statuas iussum esse in foro ponere; ib. II, 21. dubium nemini est quin ... pecuniae positae sint in eorum potestate; ib. 30. esse in eo testamento ..., ut statuas in palaestra deberet ponere; ib. 36. deinde ut in curia Syracusis ... statuam ponerent; ib. 50. cum signa quaedam ... Thermis in publico posita vidisset; ib. 85. in Eryco monte monumentum tuorum flagitiorum crudelitatisque posuisti; ib. 115. quid tandem habuit argumenti ..., quam ob rem in eo potissimum Sthenianum praemium poneretur? ib. quid ego disputem, cum id totum positum sit in testibus? ib. 119. ut in omnibus angiportis ... statua ponatur; ib. 141. ut ... statuae, in loeis publicis positae, partim etiam in aedibus sacris, ... deiceren tur; ib. 158. quantam pecuniam ... huiusce modi in rebus positam confecerit; ib. 184. civitas ... in insula inculta tenuique posita; ib. III, 85. non est iam in lege ueque iu officio, sed in voluntate hominum atque avaritia positus modus aestimandi; ib. 220. neque ego hoc in tua laude pono; ib. 212. hominem in foro iubet sellam pouere; ib. IV, 56. ut in Capitolio ponerent (candelabrum); ib. 64. cum ... in cella Iovis Optimi Maximi poueretur; ib. 64. quod ex ipso rege audisset in Capitolio esse ponendum; ib. 66. in istius lenonis turpissimi domo ... ornamenta ponentur? ib. 71. haec erat posita Segestae sane excelsa in basi; ib. 74. in hoc fano loricas ... posuerat; ib. 97. nihil in aedibus, nihil in hortis posuit, nihil in suburbano; ib. 121. quod (signum) ... in Capitolio posnerat Flamiuinus; ib. 129. ut in Capitolio, hoc est, in terrestri domicilio Iovis poueret (siguum); ib. ut illud in curia positum monumentum ... videretur; ib. 139. quae (leges) in poculis ponebantur; ib. V, 28. ut haec ipsa aedilitas ... recte conlocata et indicio populi in loco esse posita videatur; ib. 37. iste autem homo Veneriis ... de bouis illius in aede Veneris argenteum Cupidinem posuit; ib. 142. rem in medio ponam; ib. 159. si tibi ignoto ... apud homines in extremis atque ultimis gentibns positos ... nomen civitatis tuae profuisset; ib. 166. cuius (Iunonis) duo fana duabus in insulis posita sociorum ... nudavit; ib. 184. quem (Mercurium) Verres in domo et in privata aliqua palaestra posuit; ib. 185. ego enim omnia in *testibus cum ponerem*; Tull. 2. *reliqua in vestra fide ac religione, non in defensione nostra posita esse* ego intellego; ib. 36. in qua (calamitate) illa provincia prope suam immunitatem ac libertatem positam esse arbitrabatur; Font. 27. frugi igitur homiuem ... videtis positum in vestra fide ac potestate; ib. 40. tum enim nostrae causae spes erat posita in defensione mea, nunc in confessione adversarii, tum in nostris, nunc vero in illorum testibus; Caecin. 3. si in fundo pedem posuisses; ib. 31. nullam rem esse declarant in usu positam militari, quae ..; imp. Pomp. 28. non ut in illius potestate fortunam positam esse dieam; ib. 47. eum insula Delos, tam procul a nobis in Aegaeo mari posita, ... nihil timebat; ib. 55. si in uno Cn. Pompeio omnia poneretis; ib. 59. ut in uno C. Mario spes imperii poneretur; ib. 60. ut in iudiciis et sine invidia culpa plectatur et sine culpa invidia ponatur; Cluent. 5. quod in communibus hominum sensibus atque ipsa natura positum atque infixum est; ib. 17. ut quaecumque dicendi potestas esset data in honore atque in beneficio poneretur; ib. 57. cum domi suae miserrimus ||miserrimis|| in loeulis ||in loeis|| ante inanissimis ||et inanissimis| tantum numamorum positum videret; ib. 70. non ... omnes ... in culpa sunt ac suspicione ponendi; ib. 127. mens ot animus et consilium et sententiu civitatis posita est in legibus; ib. 146. ut omnis mihi cura et opera posita sit in hominum periculis defendendis; ib. 157. cui posita sunt in vobis omnia; ib. 200. est hoc in moro positum, Quirites, institutoque maiorum; leg. agr. II, 1. qui (fructus) in spe legis [huius] positi sunt; ib. 22. erat enim posita in angustiis atque in faucibus Graeciae sie, ut ..; ib. 87. Romam in montibus positam et convallibns, cenaeulis sublatam ... inridebunt atque contemnent; ib. 96. qui (Manlius) in agro Faesulano castra posuit; Catil. II, 14. quos ego utrosque in eodem genere praedatorum direptorumque pono; ib. 20. ut aliqua in vita formido improbis esset posita; ib. IV, 8. quam (dignitatem) ego .. pari atque eadem in laude ponam ||parem atque in eadem laude — pari atque in eadem laude||; Muren. 21. mihi quidem vehementer expediit positam in oculis esse gratiam; ib. itaque ipse Pompeius ... [tamen]

tantum in unius anima posuit ; ib. 34. ut etiam ipse candidatus totum animum atque omnem curam, operam diligentiamque suam in petitione non posuit ponere; ib. 45. cum in eiusdem anni custodia te atque L. Murenam fortuna posuisset; ib. 64. ut ... spem reliquorum in vestra potestate, in vestris sententiis, in hoc uno iudicio positam esse et defixam putetis; Flacc. 3. idcirco leg. obsignatas (tabulas) in publico poni voluit; ib. 21. quiescant igitur et me hoc in lucro ponere ... patiantur; ib. 40. custos T. Aufidio praetore iu frumento publico est positus; ib. 45. quo in oppido uno pecunia a tota Asia ... ponereturr; ib. 56. si ullum firmamentum in illo teste posuisses; ib. 92. quae (ratio) posita est in oratione; Sulla 4. tantis a me beneficiis in re publica positis; ib. 26. tum me in perorando posuit rogari a senatu; Quir. 16. qui tibi ob eam legem statuam in meis aedibus posuit; dom. 81. ut ... possim intueri ... aedem exstructam et positam in oculis civitatis; ib. 101. eius ... simulacrum e marmore in sepulcro positum fuit; ib. 111. foculo posito in rostris adhibitoque tibicine; ib. 123. tempus illud erat tranquillum et in libertate populi et gubernatione positum senatus; ib. 130. cum is praeter spem in altissimo gradu alienis opibus positus esset; Sest. 20. quos a muioribus mortis morte obita positos in illo loco atque in rostris conlocatos videtis; ib. 83. neque eos in laude positos videmus, qui ..; ib. 139. qui omnia in pecunia posuisset; Vatin. 38. equitis Romani autem ‖equitis autem Romani‖ esse filium crimina *in* loco poni ... neque his iudicantibus oportuit neque defendentibus nobis; Cael. 4. ut res minime dubitanda in contentione ponatur; ib. 55. ut Thessalonicenses, positi in gremio imperii nostri, relinquere oppidum ... cogantur; prov. cons. 4. sed totum hoc, iudices, in ea fuit positum semper ratione atque sententia, ut ..; Balb. 20. quod (ius) est, iudices, non solum in legibus publicis positum, sed etiam in privatorum voluntate; ib. 27. certe ille populus in superiore coudicione causaque ponitur; ib. 36. tunc etiam ... ausus es meum discessum ... *in* maledicti et contumeliae loco ponere? Piso 31. tu cetera illa in maledicti loco pones? ib. 32. ut viros fortis species eius et pulchritudo etiam in hoste posita delectet; ib. 81. Aetoliam, quae ... in sinu pacis posita medio fere Graeciae gremio continetur, ... decedens miseram perdidisti; ib. 91. in Macedonia tropaea posuit; ib. 92. quam (libertatem) tu ponis in eo, si ..; Planc. 93. libertatem ... non in pertinacia, sed in quadam moderatione positam putabo; ib. 94. prohibiti estis in provincia vestra pedem ponere; Ligar. 24. quamquam uec in hac oratione spes est posita causae nec in eorum studiis, qui ..; ib. 31. quid? ille signa aëneа in insidiis posuerat, quae ..? Deiot. 21. quid erat in terris ubi in tuto pedem poneres praeter unum Misenum, quod ..? Phil. II, 48. Oceanus ... vix videtur tot res tam dissipatas, tam distantibus in locis positas tam cito absorbere potuisse; ib. 67. quamquam in memoria gratorum civium tamquam in luce posita laetetur; ib. V, 35. in hoc spes libertatis posita est; ib. 49. belli nomen ponendum quidam in sententia non putabant; ib. VIII, 2. quae est igitur in medio belli causa posita? ib. 8. vita enim mortuorum in memoria est posita vivorum; ib. IX, 10. ut in eo (exercitu) firmissimum rei publicae praesidium et gravissimum poneret; ib. X, 17. qui autem quiescunt, ut septima, ut octava legio, iu magua gloria et laude poueudos puto; ib. XI, 37. sed illa ornamenta in virtute et industria posita luceut; ib. XIII, 24. huius totius belli in unius viri fortissimi et maximi vita positum esse discrimen; ib. XIV, 3. in senatu sunt positi ..; Fr. B, XII, 9.

possideo: qui ... plus fidei quam artis, plus veritatis quam disciplinae possidet in se; Qu. Rosc. 17. quod in agro Leontiuo ... glebam Leontinorum possidet nemo; Verr. III, 109. possidere agros in ora maritima regem Hierupsalem; leg. agr. II, 58. possideat in agro publico campi Leontini duo milia iugerum immunia; Phil. III, 22.

possum: in quibus (rebus) quid possint debent ostendere; Quinct. 10. quod ipse potest in dicendo; ib. qui quid in dicendo posset numquam satis attendi; div. Caec. 48. quantum in agro locisque desertis audacia potest; Caecin. 1. quasi vero aut idem possit in iudicio improbitas quod in vi confidentia; ib. 2. urbanam plebem nimium in re publica posse; leg. agr. II, 70. possem aliquid in ea re uecne ratio non habebatur; dom. 16. si etiam tum senatum aliquid in re publica posse arbitrarentur; Sest. 28.

propono: de quo libelli in celeberrimis locis proponuntur; Quinct. 50. quibus in rebus cum summa recte factis maiores nostri praemia tum plura peccatis pericula proposita esse voluerunt; Cluent. 154.

puto: tanta in isto improbitas putabatur; Verr. I, 74. iste etiam tum patrem, si non in parentis, at in hominum numero putabat; ib. IV, 41. quem enim imperatorem possumus ullo in numero putare ..? imp. Pomp. 37. est etiam bonorum et fortium civium ... summum in consulibus imperium, summum in senatu consilium putare; Rabir. 3. ut, si quis impediisset reditum meum, in hostium numero putaretur; Piso 35.

quaero: quod in minimis noxiis et in his levioribus peccatis ... maxime et primum quaeritur, id Erucius in parricidio quaeri non putat oportere; Sex. Rosc. 62. in tam perspicuis rebus argumentatio quaerenda ... est ‖sit‖? ib. 97. in hoc homine saepe a me quaeris; Verr. III, 6. id in hoc loco quaeretis; ib. 40. ut in uberrima Siciliae parte Siciliam quaereremus; ib. 47. sed in ista ipsa Sicilia non quaeram exemplum foris; ib. 212. quid hoc loco potes dicere, nisi id, ... quod denique in re tam nefaria ... quaeri oporteat; ib. V, 11. intellexit ... fore, ut a multis in lautumiis verus ille dux quaereretur; ib. 69. qua in re hoc primum quaero; Tull. 48. sed quod *id* in hac re quaeri ‖in hac re id quaeri‖ nihil attinet; Caecin. 58. non enim bellandi virtus solum in summo ac perfecto imperatore quaerenda est; imp. Pomp. 36. si vobis ... potestas esset data, quaecumque res esset, in qua fides, integritas, virtus, auctoritas quaereretur; leg. agr. II, 23. quautae et quam immaues divitiae xviris in tantis auctionibus, tot iudiciis ... quaerantur videtis; ib. 62. quae maiores vobis in Italia, Sicilia, [Africa,] duabus Hispaniis Macedouia, Asia quaesiverunt; ib. III, 12. quaeritur enim iu re domestica continentiae laus, in publica dignitatis; Flacc. 28. sed ego in quaestionibus et iudiciis non hoc quaerendum arbitror; Sulla 39. quid est horum in ista adoptione quaesitum? dom. 34. universi .. destrictis gladiis et cruentis in omnibus fori partibus fratrem meum ... oculis quaerebant; Sest. 76. quod de me potissimum tu in accusatioue quaesisti; ib. 96. neque eius facti in altero suspicionem quaereret; Cael. 16. itaque si quam habeo laudem, quae quanta sit nescio, parta Romae est, quaesita in foro; Planc. 66.

quiesco: denique nimia ista ... potentia in hoc solo genere quiescit; Caecin. 71.

recondo: habemus enim huiusce modi senatus consultum ... tamquam in vagina reconditum; Catil. I, 4.

recumbo: cum Apronius e palaestra redisset et in triclinio ... recubuisset; Verr. III, 61. cum in cubiculo recubuisses; Deiot. 42.

regno: itaque in Sicilia non Athenionem, ... sed Timarchidem *in* omnibus oppidis ... scitote regnasse; Verr. II, 136. Asiam ... Attalo, ut is regnaret in ea, condonaverunt; Sest. 58.

relinquo: quam ob rem ... hoc nomen triennio amplius .. in adversariis relinquebas? Qu.

Rosc. 9. et hoc non modo in oratione mea non pono, sed ne in opinione quidem cuinsquam relinquo; div. Caec. 16. in quo quid eniti aut quid efficere possim malo in aliorum spe relinquere quam in oratione mea ponere; ib. 26. quos tu miseros in egestate atque in solitudine reliquisti; Verr. I, 77. vestigium istius in foro nullum esset relictum; ib. 113. aunum esse in aede Castoris, ... in eo loco, in sermone hominum, audaciae suae monumentum aeternam relinquere? ib. 129. ut multis in locis notas ac vestigia ... reliuqui velint; ib. II, 115. vestigium statuarum istius in tota Sicilia nullum esset relictum; ib. 160. itaque illum in iure metu ... vix vivum relinquo; ib. 189. si aratorem in Sicilia nullum omnino esset relicturus; ib. III, 104. scitote vos nullum ceteris in aestimando finem improbitatis ... reliquisse; ib. 220. cum dico nihil istum ... in tota provincia reliquisse; ib. IV, 2. nihil in aedibus cuiusquam, ne in hospitis quidem ‖ne in oppidis quidem‖; nihil in locis communibus, ne in fauis quidem; ... denique nihil istnm ... neque profani neque sacri tota in Sicilia reliquisse; ib. illa, quae in sacrario fuissent ... relicta; ib. 16. nihil in religiosissimo fano ... reliquit; ib. 97. nihil istum in religiosissimo fano reliquisse; ib. 104. quadrirememque fluctuantem in salo reliquerat; ib. V, 91. quam (matrem Idaeam) apud Enguiuos augustissimo et religiosissimo in templo sic spoliatam reliquit; ib. 186. cum in eius modi periculis eadem se solacia suis relinquere arbitraretur; Fout. 48. sic Mithridates fugiens maximam vim auri ... in Ponto ounem reliquit; imp. Pomp. 22. qui pecuniam ex acrario depromptam ... in quaestu reliquerit; ib. 37. nihil est in hac provincia quod aut in oppidis aut in agris maiores nostri proprium nobis reliquerunt ‖reliquerint‖; leg. agr. II, 48. quod partum ... maiores vobis in sociorum urbibus ac finibus ... reliquerunt; ib. 49. quamquam in hac praescriptione semihorae patroni mihi partis reliquisti; Rabir. 6. qui ... in urbe a Catilina relicti sunt; Catil. II, 27. ut in ea (Asia) nemo avaritiae neque luxuriae vestigium reliquerit; Muren. 20. non enim deseruerunt, sed ab illo in speculis atque insidiis ‖iu insidiis‖ relicti ... restiterunt; ib. 79. si hereditatem in provincia non reliquerit; Flacc. 86. cum ... Lentulus in urbe reliquueretur; Sulla 53. ne haec labem tanti sceleris in familia relinquat; ib. 88. neque (eundem) tamen ullo in publico aut religioso loco signum aut tabulam aut ornamentum reliquisse; Sest. 94. cuius monumentum celebertrimum in foro ‚ sepulcrum desertissimum in litore Dyrrachino relictum est; ib. 140. illud .. iter .. qui probaverant, prope soli iam in scholis sunt relicti; Cael. 41. mulierem nullam nominabo, tantum in medio relinquam; ib. 48. noune sestertium centiens et octogiens ... Romae in quaestu reliquisti? Piso 86. ut ... rem publicam in eo statu relinqueres; Marcell. 26. „legatus ante bellum profectus, relictus in pace“; Ligar. 30. equitatus ... alter eum quaestorem .. reliquit in Thessalia; Phil. X, 13. qui (sermones) in urbe ex eo numero relicti sunt; ib. XII, 13. gloriam iu morte debent ei, qui in re publica versantur, ... relinquere; ib. 25.

remaneo: in qua muliere ... vestigia antiqui officii remanent; Sex. Rosc. 27. quae (auctoritas) in vobis remanero debet; Verr. a. pr. 3. si qui in agris remanserunt; Verr. III, 120. eos in agris minore instrumento ... remanisse; ib. 121. qui tamen in agris ... remanserunt; ib. 128. qui ... in commeatu Syracusis remanserit; ib. V, 111. si .. in vita remanebit; Cluent. 201. nonne eum (agrum) tamen in patrimonio vestro remanere malletis? leg. agr. II, 80. qui in urbe remanserunt; Catil. II, 27. quod si Catilina in urbe ad hanc diem remansisset; ib. III, 17. non in eo, cui facta est iniuria, sed in eis, qui fecerunt, sceleris et conscientiae ‖ sceleris conscientia‖ poena remansit; Piso 95. [hominum in re publica sanitas remanere potuisset]; Phil. XIII, 2.

reperio: tamen in ista postulatione ... improbissimus reperiebare; Quinct. 56. neque arborem in omni agro reperire possis; Sex. Rosc. 75. in his rebus si suspicio reperta erit; ib. 76. causam tu nullam reperiebas in Sex. Roscio: at ego iu T. Roscio reperio; ib. 84. in eius modi vita ... in his tot tantisque flagitiis ... maleficium reperietis; ib. 118. opto, ut in hoc iudicio nemo improbus ... reperiatur; Verr. a. pr. 50. in litore signa [illa] Apollinis reperiuntur; ib. I, 46. nam in isto, iudices, hoc novum reperietis; ib. 60. quaerimus ‖quaeremus‖ ... qui in foro populi Romani pirata nefarius reperiatur? ib. 154. atque hoc peraeque in omni agro decumano reperietis; ib. III, 121. fruges in ea terra primum reperitas esse arbitrantur; ib. IV, 106. quod ... in eis ‖his‖ locis vestigia ... reperiuntur; ib. 107. reperietis circo haec in uno homine pecunioso tot constituta; ib. V, 23. reperta est eadem istius hominis avaxissimi ratio in praesidiis quae in classibus; ib. 87. nullius in tabulis ulla huius furti significatio, nullum in eis nominibus intertimenti aut deminutionis vestigium reperietur; Fout. 3. ad dicendum autem in altera (re) videar mihi aliquid reperire posse; Caecin 64. itaque nulla in lege nostra reperietur; ib. 100. quod iu hoc uno denique falsae infamiae finis aliqui atque exitus reperiatur; Cluent. 7. atque etiam in taberna eius nummi ... reperiuntur; ib. 180. quem putat ‖ putet‖ existimaturum duas causas in orbe terrarum repertas, quibus gratis parceret? leg. agr. I, 11. itaque hoc perscriptum in monumentis veteribus reperietis; ib. II, 88. in quo ipsam luxuriam reperire non potes, in eo te umbram luxuriae reperturum putas? Muren. 13. quas vos in his libidines, quae flagitia ... reperietis! Sulla 76. postremo ne in praedae quidem societate mancipem aut praedem [socinm] ... aut denique suffragii latorem in ista tua proscriptione quemquam nisi furem ac sicarium reperire potuisti; dom. 48. verum haec genera virtutum non solum in moribus nostris, sed vix iam in libris reperiuntur; Cael. 40. at vero in M. Caelio ... nulla luxuries reperietur, nulli sumptus, nullum aes alienum, nulla .. libido; ib. 44. nullum argumentum in re, nulla suspicio in causa ... reperietur; ib. 66. nihil tum nisi quod in C. Caesaris commentariis reperiebatur; Phil. I, 2. quod si cuiquam istius honos habitus est in morte legato, in nullo iustior [quam in Ser. Sulpicio] reperietur; ib. IX, 2. in unius hominis perditi iudicio plures similes reperti sunt; Fr. B, XIII, VIII.

repono: ut in illo ... numero reponantur; Verr. III, 210. quae (signa) manibus sublatis sacra quaedam ... reposita in capitibus sustinebant; ib. IV, 1. in suis antiquis sedibus ... reponitur (Diana); ib. 74. qui (homines) in salute rei publicae salutem suam repositam esse arbitrabantur; Rabir. 20. in vestra mansnetudine atque humanitate causam totam repono; Sulla 92. in eo me loco ‖in eo loco‖ ... repositis; Quir. 17. quos equidem in deorum immortalium coetu ac numero repono; Sest. 143. senatum populumque Romanum ... magnam spem in eius (Lepidi) virtute, auctoritate, felicitate reponere otii; Phil. V, 41.

requiesco: qui hoc unico filio nititur, in huins spe requiescit; Cael. 79.

requiro: populus Romanus interea ... tamen nihil aeque in re publica atque illam veterem iudiciorum vim .. requirit; div. Caec. 8. nullum (crimen) esset in quo quisquam ... accusationem requireret; Verr. I, 29. in ceteris enim non magno opere causas requiram; ib. V, 141. atque in hoc bello Asiatico et regio ... aliae quoque virtutes ... requiruntur; imp. Pomp. 64. in quibus (orationibus) forsitan magis requiratur constantia; Cluent. 141. in quo ... est diligentia requirenda? in un-

mero navium et in discriptione ‖descriptione‖ aequabili sumptus; ‖ . . sumptus?‖ Flacc. 32. quam (sapientiam) non nulli in me requirebant; dom. 97. an pudor, an integritas, an religio in eo, an diligentia umquam requisita est? Balb. 9. tamen nos in impetu ‖ tanto nos impetu ‖ studiorum et motu temeritatis modum aliquem . . . requiremus? Plauc. 15. virtus, prudentia, integritas in caudidato, non linguae volubilitas, non ars, non scientia requiri solet; ib. 62. quam (libertatem) tu in me requiris; ib. 94.

resideo: residebit in ro publica reliqua conjuratorum manus; Catil. I, 12. periculum autem residebit et erit inclusum penitus in venis atque in visceribus rei publicae; ib. 31. qui in meis aedibus aliquam religionem residere diceret; dom. 64. ne ille in villa resideret; Mil0 51. ne residere in te ullam partem iracundiae suspicemur; Deiot. 8. qui ullas residesse in te simultatis reliquias senserit; ib. 9.

resido: si ea lex, quam nos haberemus, eadem in populo aliquo tamquam in fundo residisset; Balb. 20.

resto: in capite atque in cervicibus nostris restiterunt; Muren. 79.

retiuleo: quos natura ipsa retinere in officio non potuisset; Sex. Rosc. 70. Potamouem scribam . . retentum esse a Verre in provincia; div. Caec. 29. quam (contumaciam) hic iu perditis rebus retinet; Verr. III, 22. equitem Romanum scitote . . . biduum Leontinis in foro custodiis Apronii retentum; ib. 60. in hac tam misera atque iniqua condicione vitae ne hoc quidem retinebimus; ib. 98. etiamne paene damnatus hostium duces privata in domo retinuisti? ib. V, 76. si ne tuorum quidem quisquam loco motus erit atque omues in aedibus adservati ac retenti; Caecin. 37. si . . . retines quemquam sciens in senatu scelere tanto contaminatum; Cluent. 129. hunc Equatium . . . censores in senatu . . . retinuerunt; ib. 135. quid enim existimatis iuiquum nobis ‖ vobis ‖ in re publica fore, aut in nostra ‖ vestra ‖ libertate ac diguitate retinendum ‖ retinenda‖? leg. agr. I, 22. verum haec fortasse propter pudorem in lege retineutur; ib. II, 36. qui (maiores) . . . nullum in libero populo vestigium crudelitatis regiae retinuerunt; Rabir. 10. publicae (litterae) retentae sunt iu accusatorum potestate; Flacc. 23. retinetur, credo, in provincia; ib. 92. in qua (luce) cum maximo cruciatu ac dolore retinetur; Sulla 90. eorum . . periculorum est in re publica retinenda medicina; Sest. 51. an vero in Syria diutius est Semiramis illa retineuda? prov. cons. 9. retinete igitur iu provincia diutius eum, qui . .; ib. 12. religiones me hercule ipsae . . . commosse se videntur et ius in illo suum retinuisse; Milo 85. ego te in patria per eosdem retinere non potero? ib. 102. pollicetur eum se provinciam Galliam retenturum in senatus populique Romani potestate; Phil. III, 8. quodque provinciam Galliam citeriorem . . . exercitumque in senatus potestate retineat; ib. 38.

sedeo: quorum alterum sedere in accusatorum subselliis video; Sex. Rosc. 17. cum vidissent qui homines in hisce subselliis sederent; ib. 59. quod vestium sedere in iudicio vides, quem . . nudum expulisti; ib. 147. utinam sederet in consilio C. Pisonis! Qu. Rosc. 12. iam ante ‖ antea ‖ in sella sedens praetor . . . audivit; Verr. III, 130. Albam Acmilium sedeutem in faucibus macelli loqui palam vicisse Verrem; ib. 145. in hac officina . . . sedere solebat; ib. IV, 54. in qua (porticu) ipse sedebat; ib. 86. ut eum nemo umquam in equo sedentem viderit; ib. V, 27. postremo . . . hoc ipso in loco, quasi reus ipse esset, sedebat; Cluent. 54. cum sedere in equis triumphantium praetextati potissimum filii soleant; Muren. 11. sedentibus in templo duobus non consulibus, sed proditoribus; Vatin. 18. quod vero in illo loco atque illis publicorum praesidiorum copiis circumfusus sedet . .; Milo 71. quod sedisti in quattuordecim ordinibus; Phil. II, 44. sedebat in rostris conlega tuus, amictus toga purpurea, in sella aurea, coronatus; ib. 85.

specto: ut solus dignus videatur esse qui in sceua spectetur; Quinct. 78.

statuo: hoc reperies in omnibus statui ius; Verr. I, 109. ut in foro statuerent (statuas) abstinisti, ut in curia coëgisti; ib. II, 145. ergo isto reo ‖ ergo in isto; ego in isto ‖ legem hanc, iudices, mihi statuo; ib. III, 5. quam ob rem novam legem te in decumis statuisse non miror; ib. 17. statuitur Lollius in illo tempestivo gladiatorum convivio; ib. 61. statuitur, ut dico, eques Romanus . . . in Apronii convivio; ib. 62. quae regio oravе terrarum erat latior in qua non regnum aliquod statueretur? Sest. 66. non dubito quin . . . aliquando statua huic ob rem publicam interfecto in foro statueretur; ib. 83. ei . . statuam equestrem inauratam in rostris aut quo alio loco in foro velit ‖ vellet ‖ ex huius ordiuis sententia statui placere; Phil. V, 41. cui si statuam in rostris decreto vestro ‖ decretis vestris ‖ statueritis . .; ib. IX, 10. seuatui placere Ser. Sulpicio statuam pedestrem aëneam in rostris . . statui; ib. 16. ut eam basim statuamque faciendam et in rostris statuendam locent; ib.

sterno: quod (triclinium) in foro Aetnae straverat; Verr. III, 61. sterni triclinia et in foro sterui inbebat; ib. 65. imperasse ut in medio foro sibi lecti sternerentur; ib. 105. lectum illum genialem . . . in eadem domo sibi ornari et sterui . . . filia iubet; Cluent. 14. conchyliatis Cn. Pompei peristromatis servorum in cellis lectos stratos videres; Phil. II, 67.

stipo: Graeci stipati, quini in lectis, saepe plures; Piso 67.

sto: huius foruix in foro Syracusis est, in quo nudus filius stat; Verr. II, 154. iu qua curia statua tua stabat; ib. IV, 143. stetit soleatus praetor populi Romani . . . in litore; ib. V, 86. qui (viri) tum consulto propter in occulto stetissent; Cluent. 78. si in fide nou stetit; Rabir. 28. te pridie Kalendas Ianuarias . . . stetisse in comitio cum telo? Catil. I, 15. quem in maiorum suorum vestigiis stare oportebat; Sest. 7. paulisper stetimus in illo ganearum tuarum nidore atque fumo; Piso 13. ut illi plane stare in suo iudicio nou liceret; ib. 76. quam (statuam) stare celeberrimo in loco voluerat; ib. 93. stare enim omnes debemus tamquam in orbe aliquo rei publicae; Planc. 93. qui cum hoc ipso tempore stent cum gladiis in conspectu senatus; Phil. II, 8. cum in hac cella Concordiae . . . homines armati conlocati steut; ib. 19. qui frequentissimi in gradibus Concordiae steterunt; ib. VII, 21. quorum statuae steterunt usque ad meam memoriam in rostris; ib. IX, 4. bellum gerit, in acie stat; ib. XI, 24. I. manve; Piso 16.

struo: in quo (loco) nou struerei insidias aliquas; Cluent. 190.

subsido: nec eo in loco subsedit, quo . .; Milo 51.

subsum: in qua re nulla subesset suspicio; Sex. Rosc. 28. in qua (legatione) periculi suspicio non subesset; Phil. IX, 4.

sum (sgl. II): neque hoc tanto opere querendum videretur, haec summa in illis esse, si in nobis esseut saltem mediocria; Quinct. 2. is, cuius in dicione ac potestate sunt; ib. 6. qui tum erat in provincia; ib. 28. cum in altera re causae nihil esset; ib. 32. cum . . . in altera (re) spes esset . . . veniendi; ib. annum fuit in Gallia tecum simul Quinctius; ib. 37. nou enim . . . omnia sunt in eloquentia; ib. 80. EOS EA VIDETUR IN POSSESSIONE ESSE OPORTERE; ib. 84. quid est possidere? nimirum in possessione esse; ib. 85. quem . . . ne in vivorum quidem numero tum demonstrat fuisse; ib. 88. quod in illo non fuit; ib. 94. in quibus summa auctoritas est; Sex. Rosc. 2. ut . . . hic in foro

ante tribunal ... caedes futurae sint; ib. 12. cum hic filius adsiduus in praediis esset; ib. 18. tamen [in] tanta felicitate nemo potest esse; ib. 22. qui in sua re feliciter egentissimus; ib. 23. qui in decem legatis erat; ib. 26. cupiditates porro quae possunt esse in eo, qui ..? ib. 39. quaeramus quae tanta vitia fuerint in unico filio; ib. 41. ut esset in agro; ib. 44. cum in agro Amerino esset filius; ib. 76. apud eum sunt (servi) in honore et pretio; ib. 77. in qua (multitudine) ipsi duces ac principes erant; ib. 81. cum viderent... hunc in summa mendicitate esse; ib. 86. etenim in singulis rebus ... materies est; ib. 89. sed in animo est ... leviter transire; ib. 91. ut es in eo numero; ib. 93. quaere in cuius fide sint; ib. qui sunt igitur in istis bonis? ib. 107. quantum in ipso est; ib. 111. quae (maleficia) in illo constat esse; ib. 118. quod vero apud vos ipsos in honore tanto sunt; ib. 120. quo in numero Sex. Roscius non est; ib. 126. dum praesidia ulla fuerunt, in Sullae praesidiis fuit; ib. opinor enim esse in lege, quam ad diem proscriptiones .. fiant; ib. 128. in quibus (vasis) est aurelegsa illa; ib. 133. meque in eo studio partium fuisse confiteor; ib. 137. in quibus (hominibus) haec erunt; ib. 139. nimirum ... pro hac nobilitate pars maxima civitatis in armis fuit; ib. 149. erit in illius tabulis hoc nomen, at in huius non erit; Qu. Rosc. 1. quo modo HS CCCIↃↃↃ in codice accepti et expensi non sunt? ib. 4. quid est in indicio? ib. 11. quid est in arbitrio? ib. qui ne in novissimis quidem erat histrionibus; ib. 30. neseiebat videlicet Panurgum fuisse in societate? ib. 35. si ille persequendum quod in re fuit ‖ quod in se fuit ‖ *non putavit;* ib. 39. cum quaestor in Sicilia fuissem; div. Caec. 2. qui praesertim quaestor in sua provincia fuisset; ib. 4. „quod auri, quod argenti, quod ornamentorum in meis urbibus, sedibus, delubris fuit;“ ib. 19. sunt multa, quae Verres in me esse arbitratur, quae scii in te, [Q.] Caecili, non esse; ib. 22. quae cuius modi in utroque nostrum sint paulo post commemorabo; ib. nullam rem in me esse quam ille contemnat, nullam in te quam perlimescat; ib. 23. cognosce ex me ... quam multa esse oporteat in eo, qui ..; ib. 27. sunt et haec et alia in te falsi accusatoris signa permulta; ib. 29. haec in te sunt omnia? ib. 40. sin mecum in hac prolusione nihil fueris, quem te in ipsa pugna .. fore putemus? ib. 47. in hoc spes tuae sunt omnes; ib. 48. quam multa sint in te quae reus nocens in accusatore suo cupiat esse profecto iam intellegis; ib. 52. in quo utrumque sit, eum superiorem esse, in quo alterum, in eo ... quaeri solere; ib. 53. cum vero nullum illius in vita rectius factum sit quam id; ib. 60. de quo nulla umquam opinio fuerit nullaque in hoc ipso iudicio exspectatio futura sit; ib. 71. quoniam in pecunia tantum praesidium experiatur esse; Verr. a. pr. 8. libelli ... in manibus erant omnium; ib. 17. in eo esse haec commoda; ib. 26. propterea quod L. Metellus esset praetor in Sicilia; ib. 27. nunc autem homines in speculis sunt; ib. 46. deinde est eius modi reus in quo homine nihil sit ..; ib. 47. ut is hoc iudicio probatus cum populo Romano et in laude et in gratia esse possit; ib. 51. non est in hoc homine cuiquam peccandi locus; ib. I, 10. quo in numero e vobis complures fuerunt; ib. 15. qui in ea provincia quaestor fuissem; ib. 16. totus ordo cum populo Romano et in laude et in gratia posset esse; ib. 21. quis est in populo Romano, qui hoc non ... abstulerit? ib. non enim potest sperare ... esse alios in senatu ..; ib. 22. nonne aut in tabulis aut in testibus omnis expectatio iudicum est? ib. 27. quoniam in animo est causam ... exponere; ib. 32. tametsi nullus in te sensus humanitatis ... fuit; ib. 47. quae (signa) in mediis aedibus sunt; ib. 51. Aspendum vetus oppidum et nobile in Pamphylia scitis esse; ib. 53. id, quod est Graecis hominibus in proverbio; ib. quae (signa) in aedibus tuis sola iam sunt; ib. 61. oppidum est in Hellesponto Lampsacum; ib. 63. ut in quoque erat auctoritatis plurimum; ib. 68. qui tum in Asia tribunus militum fuit; ib. 71. ostendite aliquid his in vestra fide praesidii esse oportere; ib. 72. SIBI IN ANIMO ESSE ALIO TEMPORE PERREXISSE; ib. 84. dicis tibi in animo esse alio tempore persequi; ib. ostendent C. Verrem in ea classe ... piratam ipsum conscleratum fuisse; ib. 90. nam ille quoque sodalis istius erat in hoc morbo et cupiditate; ib. 91. cur id nomen infimum in lituraque sit vos existimabitis; ib. 92. sed ne perfugae quidem locus in meis castris cuiquam fuit; ib. 98. sed in adsidua commemoratione ... fuisset; ib. 101. in lege Voconia non est FECIT, FECERIT; ib. 106. quod erat in aequitate prudentiaque Pisonis ... perfugium; ib. 119. iuvabat eum, qui in miseriis erat; ib. 124. tantus in adulescente ... pudor fuit; ib. 139. atque in illis columnis dico esse, quae ... commotae non sint; ib. 145. tantum operis in ista locatione fuit; ib. 147. quid erat, Hortensi, tandem in illo puero populare? ib. 151. cuius opera ipse multos annos esset in sordibus; ib. 152. qualis iste in quarto actu improbitatis futurus esset; ib. II, 18. in qua (causa) ne tenuissima quidem dubitatio posset esse; ib. 20. in cuius testamento quodam loco ... multa erat Veneri; ib. 25. tot calumniatores in provincia fuissent; ib. quae vis erat in Volcatio tanta, ut ... auferret? ib. 26. ea liberalitas est probanda, quae sine periculo existimationis est, ut in illo fuit; ib. 28. omnis res iudiciaria fuit in Sicilia; ib. 31. esse in eo testamento, ... ut statuas ... deberet ponere; ib. 36. ut quicquid caelati argenti fuit in illis bonis ad istum deferatur; ib. 46. ut ... senatus Syracusanus sine lacrimis et gemitu in curia esse non posset; ib. 50. res percrebruit et in ore atque sermone omnium coepit esse; ib. 56. quam diu tecum in provincia fuit; ib. 58. in utrisque bonis nihil erat quod restitui posset; ib. 62. in senatu esse, locis commodisque publicis uti vetuit; ib. 66. ignominia autem illa gravis tam diu in illo homine fuit; ib. 67. illud, in quo praeda erat maxima; ib. ut ... bona atque fortunae in istius unius essent potestate; ib. et simul ostendit se in summa difficultate esse nummaria; ib. 69. laborandum est, qualis istius in senatu sententia futura sit; ib. 76. quod iste ... in iudicibus sit necesse est; ib 77. sit in eius exercitu signifer, qui ..; ib. omnia istius, quae in hoc genere essent; ib. 82. quae, cum esset in Asia adulescens, ... compararat; ib. 83. cum isti etiam tum de Sthenio in integro tota res esset; ib. 97. cum tibi in integro tota res esset; ib. 98. quod igitur tibi erat in tuo iudicio optatissimum; ib. 99. videtisne hoc totum ‖ totum hoc‖ nomen ... esse in litura? ib. 104. tabulae sunt in medio; ib. at Siculum, in quo aliquis splendor dignitasque esset? ib. 106. eorum, qui in Sicilia fuerunt; ib. 111. illi quoque, qui in ea provincia nou fuerunt; ib. ecqua res ... expetitur, in qua aut honos aliquis sit ..? ib. 120. atque in eis omnibus senatoribus cooptandis non modo suffragia nulla fuisse; ib. cautum est in ... legibus, ne plures esseut in senatu; ib. 123. in Timarchidi potestate ... bona fortunasque omnis fuisse; ib. 136. si salvus ipse in provincia vellet esse; ib. 139. neque in hac re sola fuit eius modi, sed ... in maximis rebus ac plurimis; ib. 140. tot praetores in Sicilia fuerunt; ib. 146. cetera, quae sunt in eisdem postulatis; ib. 147. petis a me, quod in tua potestate est; ib. 148. qui praetor in Sicilia fuerit; ib. 151. huius fornix in foro Syracusis est; ib. 154. tot homines in Asia nocentes, tot in Africa, tot in Hispania, Gallia, Sardinia, tot in ipsa Sicilia fuerunt; ib. 158. quae (statua) erat apud ipsos in celeberrimo urbis loco; ib. 159. religionem esse quandam in his rebus a maioribus traditam; ib. dum ego in Sicilia sum; ib. 161. ne-

que eas in urbe sua statuas esse voluerunt; ib. non erat iu hoc neque crimen ullum neque reprehensio; ib. 162. C. Verris statuas esse in urbe sua non oportere; ib. 163. in quo quae vestra defensio fuuira sit coniectura adsequi non queo; ib. 165. quod est aliud in illa provincia genus hominum? ib. 168. in scriptura Siciliae pro magistro est quidam L. Carpinatius; ib. 169. ne quid esset in litteris sociorum, quod ... valere posset; ib. 173. nihil in istis fuisse litteris; ib. 178. per quos (annos) iste iu Sicilia fuisset; ib. 182. quicquid erit in bis libellis; ib. 183. cum haec paucorum mensium ratio in bis libellis sit; ib. 184. cuius modi praedo iste in illa provincia fuerit; ib. cum esset in periculo; ib. 186. ut ... reliquae omnes (litterae) essent iu litura; ib. 187. in bis tabellis magnam rationem ... esse; ib. 188. in Sicilia sit an iam decesserit; ib. clamare omnes ... neminem unquam in Sicilia fuisse Verrucium; ib. quem video te praetore in Sicilia fuisse; ib. 190. quae (vitia) possunt in homine perdito nefarioque esse; ib. 111, 5. propteresa quod in his omnibus, quae antea dicta sunt, erat quaedam ... delectatio; ib. 10. ille erat in tribunali proximus, in cubiculo solus, in convivio dominus; ib. 23. cum omnibus in aliis vectigalibus Asiae, ... cum in bis, inquam, [rebus] omnibus publicanus petitor ... soleat esse; ib. 27. quo in numero magnus ... numerus ac magna multitudo Siculorum fuit; ib. cum vero verbo iudicium sit in edicto; ib. 33. quid enim iu eo periculi potest esse? ib. 39. frumenti eius omnis, quod in areis esset; ib. 54. quae est arbor, indices, Aetnae in foro; ib. 57. tanta auctoritas est in eorum hominum fidelitate, tantus dolor in iniuria, tanta religio iu testimouio; ib. 74. A. Valentius est in Sicilia iuterpres; ib. 84. haec aequitas iu tuo imperio fuit; ib. 87. ut aratores iu servorum numero essent, servi in publicanorum; ib. iu eodem enim genere sunt cetera; ib. 92. ornabant eos, qui 10. operis erant; ib. 94. iu quibus ... tamen esset illa cogitatio; ib. 95. qui numerus est in Sicilia maximus; ib. 108. qui numerus iu agro Leontino maximus est; ib. 114. si qui pudor iu te atque adeo si qui metus fuisset; ib. 141. qua impudeutia putatis eum in dominatione fuisse? ib. 155. Metelli est filius in provincia non puer; ib. 159. vester iste puer praetextatus in provincia quem ad modum fuisset [non] dicerem; ib. fac enim fuisse in eo C. Laelii aut M. Catouis materiem; ib. 160. quot voltis esse in uno furto peccatorum gradus? ib. 172. in tua potestate atque in tuis horreis omne frumentum ... fuisse; ib. 178. ita in eo frumento primus tibi ille quaestus erat; ib. 179. sint saue aliquae civitates in eo numero; ib. 180. quae pars operae aut opportunitatis in scriba est; ib. 183. cum in eo ordine videamus esse multos non idoneos; ib. 184. non est in hoc crimen; ib. 188. nihil quod ante fuerit iu consuetudiue bonorum; ib. in Sicilia vero quid eius modi est? ib. 192. in quibus (provinciis) unum pretium frumento esse non solet; ib. cum esset HS binis aut etiam ternis quibusvis in locis provinciae; ib. 194. in quo erat aliqui quaestus; ib. 195. sunt quaedam omnino in te singularia; ib. 206. cum alter annus in vilitate, alter in summa caritate fuit ‖ fuerit ‖; ib. 216. quae (caritas) fuerat in Macedonia; ib. 217. qui in provinciis cum potestate ... se futuros aliquando arbitreutur; ib. 223. quid autem potest esse in calamitate residui? ib. 226. si autem ubertas in percipiundis fructibus fuit; ib. 227. nego in Sicilia tota ... ullum argenteum vas ... fuisse; ib. IV, 1. quae (civitas) tibi una in amore atque in deliciis ‖atque deliciis‖ fuit; ib. 3. erat apud Heium sacrarium magna cum dignitate in aedibus; ib. 4. tot cousules in Sicilia cum in pace tum etiam in bello fuerunt; ib. 7. at homiuem video ... non modo in aere alieno nullo, sed in suis nummis multis esse et semper fuisse; ib. 11. quae tot annos iu familia sacrarioque ... fuissent; ib. etenim qui modus est in his rebus cupiditatis? ib. 14. per triennium soli non modo in Sicilia, verum ... his quidem temporibus in omni orbe terrarum vacui ... fuerunt; ib. 23. ecqua civitas est nou in provinciis uostris, verum in ultimis nationibus aut tam potens aut tam libera? ib. 25. quod in vobis fuit; ib. in Sicilia quidem cum essem; ib. 29. cum iste esset in Asia; ib. 30. ut intellegatis in homine intellegentiam esse; ib. 46. nec solum in Papiuio fuit hac abstinentia; ib. quaecunque (turibula) in Sicilia fuerunt; ib. magna artificia fuisse in ea insula; ib. qua in domo haec nou essent; ib. quae in familia semper fuerunt; ib. 47. adpouni patellam, in qua sigilla erant egregia; ib. 48. quod umquam, indices, huiusce modi everriculum ulla in provincia fuit? ib. 53. qui sua vigilautia pacem in Sicilia dicit tuisse; ib. 54. cum esset in Hispania praetor; ib. 56. quae (nationes) in eorum regno ac dicione sunt; ib. 60. quod (candelabrum) in templo clarissimo ... esse voluisset; ib. 67. nihil postea tota in Sicilia ... duxit esse; ib. 72. Segesta est oppidum perantiquum in Sicilia; ib. in quibus etiam ille nobilis taurus (erat); ib. 73. quicquid erat oueris in nautis remigibusque exigeudis, iu frumento imperando; ib. 76. omnia sunt in te, quae ... fortuna ... largitur; ib. 80. non omuia sunt in uno vitia; ib. 86. equestres sunt medio in foro ... statuae, sicut fere ceteris in oppidis Siciliae; ib. in patronis praesidii nihil esse? ib. 89. quis non hoc intellegeret, in improbi praesentis imperio maiorem esse vim quam iu bonorum absentium patrocinio? ib. in te tantam virtutem esse? ib. 90. fanum eius est in agro propter ipsam viam; ib. 96. in eo (fano) Chrysae simulacrum est; ib. in eo sacrario intimo signum fuit Cereris; ib. 99. in qua (iusula) est eodem nomine oppidum; ib. 103. in promuntorio ‖promontorio‖ fanum est Iunouis; ib. iu quibus (ornamentis) eburuae Victoriae (erant); ib quo (loco) iu summo est aequata agri planities; ib. 107. cum esset in urbe nostra Cereris ... templum; ib. 108. quae sunt in eo fano; ib. 109. in aperto ac propatulo loco signa duo sunt; ib. 110. iu quibus erant omuia; ib. 112. quae solitudo esset in agris; ib. 114. in qua (urbe) domus est; ib. 118. in ea (domo) sunt aedes sacrae complures; ib. in bac insula extrema est fons; ib. in qua (urbe) forum maximum (est) ...; ib. 119. quod in ea parte Fortunae fanum antiquum fuit; ib. in qua (urbe) gymnasium amplissimum est; ib. aedis Minervae est in Insula; ib. 122. in quibus (tabulis) erant imagines Siciliae regum; ib. 123. confirmare ... possum, valvas magnificentiores ... nullas umquam ullo in templo fuisse; ib. 124. ex ebore ... perfecta argumenta erant in valvis; ib. in quibus (hastis) neque manu factum quicquam neque pulchriludo erat ulla; ib. 125. Iovem autem Imperatorem quanto bonore in suo templo fuisse arbitramini? ib. 129. alterum (signum) in Ponti ore et angustiis; ib. qui apud illos in aede Vestae est; ib. 135. cum diutius in negotio curaque fueram; ib. 137. neque erat in animo postulare; ib. frequentis esse in curia; ib. in ea (curia) nemo fuit ne quem nudus quidem filius ... commoveret? ib. 143. sic accipimus, nullum in Sicilia fugitivorum bellum fuisse. „at in Italia fuit“; ib. V, 5. „at cum esset in Italia bellum tam prope a Sicilia, tameu in Sicilia non fuit;“ ib. 6. an quod in Sicilia iam antea bella fugitivorum fuerunt? ib. 7. at ea ipsa causa est cur ista provincia minimo in periculo sit et fuerit; ib. bomo non acerrimus nec fortissimus, C. Norbanus, in summo otio fuit; ib. 8. in metu belli furandi locus qui potest esse? ib. 10. etiam si qua fuit in hac re occasio; ib. is omnino servus in familia non erat; ib. 17. clamare ille ... pecuniam esse in nominibus; ib. si maxime in culpa fuerit Apollonius; ib. 20. cum esset talis vir in carcere, in tenebris, in squalore, in sordi-

bus; ib. 21. nam tam diu fuit Apollonius in carcere; ib. in qua (lectica) pulvinus erat perlucidus Melitensis; ib. 27. nam scitote oppidum esse in Sicilia nullum ex eis oppidis ..; ib. 28. quo in oppido non isti ... delecta ad libidinem mulier esset; ib. cum in areis frumenta sunt; ib. 29. neque moleste ferebant ... in foro silentium esse summum; ib. 31. in quibus (castris) cum frequens fuisset, tamen aere diutus est; ib. 33. cum esses in litore; ib. 40. Tertia illa tua ... erat in omnium conspectu; ib. neque belli periculum fuit in Sicilia; ib. 42. fuit ista severitas in iudiciis; ib. 45. qui (miles) aut in classe aut in praesidio esset; ib. 51. cognoscite quanta in scribendo gravitas, quanta in constituendo iure sit auctoritas; ib. 54. in qua (laudatione) quam multa sint volutata quis est vestrum, iudices, quin intellegat? ib. 57. tot in Sicilia civitates sunt, quibus ... praefuisti; ib. quae colonia est in Italia tam bono iure? ib. 58. cum propter istius banc avaritiam nomine classis esset in Sicilia; ib. 63. in illo reprehensio nulla esset || nulla esse potuit||; ib. 75. quod est litus in Insula Syracusis; ib. 80. quae (pars urbis) in insula est; ib. 84. quarum (palmarum) erat in illis locis, sicuti in magna parte Siciliae, multitudo; ib. 87. nuntiatur piratarum esse navis in portu Odysseae; ib. nostra autem classis erat in portu Pachyni; ib. erat animus in reliquis; ib. 89. Cleomenes, quamquam nox erat, tamen in publico esse non audet; ib. 92. quod in odio simili multitudo hominum haec erat maxima; ib. 94. in Phalacrum ... non posse animum adverti, propterea quod secum una fuisset in Centuripina quadriremi; ib. 105. fit clamor et admiratio populi, tantam esse in homine impudentiam atque audaciam; ib. 106. cum in his duobus tota causa sit; ib. 110. fuit in illis unanarchis Heracliensis quidam Furius; ib. 112. in quo homine tantum animi fuit; ib. quam (defensionem) nunc nemo est in Sicilia quin habeat; ib. quia legatus isto praetore in Sicilia fuit; ib. 114. in urbe nostra pulcherrima atque ornatissima quod signum, quae tabula picta est quae non ... deportata sit? ib. 127. in qua (patria) multis virtutibus ac beneficiis priuceps fuit; ib. 128. ego culpam non in unanarchis, sed in te fuisse demonstro; ib. 133. dico aut omnis extra culpam fuisse aut ... in eo maximam fuisse, qui optimam navem ... haberet; ib. 134. si omnes in culpa fuerint; ib. „est in iudicibus ille familiaris meus, est paternus amicus ille“; ib. 136. nullum fuit omnino civitatis isto praetore in hoc genere discrimen; ib. 140. nemo Lilybaei fuit quiu viderit, nemo in Sicilia quin audierit; ib. ita quaero quae in Servilio causa fuerit; ib. 141. cuius nullum in re publica momentum umquam fuit; ib. 153. qui apud barbaros propter togae nomen in honore aliquo fuissent; ib. 157. esse civem Romanum, qui se Syracusis in lautumiis fuisse quererentur; ib. 160. quia sit aliquis in litteris Gavius; ib. 164. constitue nihil esse opis in hac voce „civis Romanus sum“; ib. 168. qui tum in Sicilia erat; ib. monumentum sceleris audaciaeque suae voluit esse in conspectu Italiae, vestibulo Siciliae, praetervectione omnium; ib. 170. videmus quanta sit in invidia quantoque in odio apud quosdam nobilis homines novorum hominum virtus et industria; ib. 181. quem (Mercurium) ... P. Africanus in urbe sociorum et in gymnasio Tyndaritanorum inventutis illorum custodem ac praesidem voluit esse; ib. 185. nam cum multae familiae dicerentur in agris longinquis et pascuis armatae esse caedesque facere; Tull. 8. est in eo ceuturia, quae Populiana nominatur; ib. 16. „quid vobis“ inquit „istic negotii in meo est?“ ib. 19. quod (aedificium) erat in centuria Populiana; ib. 21. hoc persimile atque adeo plane idem est in hoc iudicio; ib. 31. in ipsa vi dolus est; ib. 34. nam lex est in XII tabulis: SI TELUM ..; ib. 51. cum aedificium tuo iure disturbare non potueris, quod esset, quem ad modum tu vis, in tuo; ib. 53. nunc hoc probabis viris talibus ... homines, qui in eo aedificio fuerint, te tuo iure potuisse occidere? ib. unae tabulae proferantur, in quibus vestigium sit aliquod; Font. 12. est in eadem provincia Narbo Martius; ib. 13. scitis, iudices, maximos populi Romani exercitus in duabus Hispaniis clarissimosque imperatores fuisse; ib. 16. quantus in L. Crasso pudor fuerit ... quis ignorat? ib. 24. qui (equites Romani) in illa provincia fuerunt; ib. 32. omnes in Gallia qui sunt socii populi Romani; ib. quae cum sunt in actore causae; Caecin. 5. nihil est in re praesertim aperta ac simplici quod excellens ingenium requiratur; ib. in eo quo delictum maius est, eo poena est tardior; ib. 7. multa enim, quae sunt in re, ... praetermittam; ib. 11. in possessione bouorum cum esset; ib. 19. cum in fundo esset; ib. 35. qui omnino in eo loco ... nunquam fuit; ib. 49. an hoc dubium est quin neque verborum tanta copia sit non modo in nostra lingua, ... sed ne in alia quidem ulla? ib. 51. si via sit in Brittiis immunita; ib. 54. non enim alia causa est aequitatis in uno servo et in pluribus; ib. 57. non alia ratio iuris in hoc genere dumtaxat (est); ib. qui in Italia non sit absitve rei publicae causa; ib. verum colendi aut pascendi causa esse in agro consnerant; ib. 59. iu iure nihil est eius modi; ib. 71. esse vim non in caede solum, sed etiam in animo; ib. 76. in quo (loco) fuisset; ib. 79. cum idem ex eadem conductione fuerit in fundo; ib. 94. cum erat colonus in fundo; ib. qui in numero Quiritium non est; ib. 96. qui in eadem causa sunt; ib. 97. qui in servitute iusta fuerunt; ib. 99. unuc cum .. auctoritatis in me tantum sit, quantum ..; imp. Pomp. 1. si quid auctoritatis in me est; ib. 2. reguum Ariobarzanis ... totum esse in hostium potestate; ib. 5. in quo (viro) summa sint omnia; ib. 13. quibus in oppidis erant domicilia regis; ib. 21. qui extrema pueritia uiles in exercitu fuit; ib. 28. quae tanta sunt in hoc uno, quanta in omnibus reliquis imperatoribus; ib. 29. hiemis euim, non avaritiae perfugium maiores nostri in sociorum atque amicorum tectis esse volnerunt; ib. 39. cum in eorum insula noster imperator exercitusque esset; ib. 46. in quo (imperatore) sit eximia belli scientia; ib. 49. in uno Cn. Pompeio summa esse omnia; ib. 51. qui erant in eadem sententia; ib. 56. qui in hoc bello, quod ... geritur, in hoc imperatore atque exercitu ... etiam praecipuo iure esse deberet; ib. 58. fuit in his provinciis singulari inuocentia; ib. 61. cum esset nou nemo in senatu qui diceret ..; ib. 62. quae (virtus) est in Cn. Pompeio singularis; ib. 64. difficile est dicti, Quirites, quanto in odio simus; ib. 65. quae civitas est in Asia quae .. ? ib. 66. in quo omnes ... summum consilium, summam gravitatem esse cognovistis; ib. 68 primum in te satis esse animi perseverantiaeque arbitror; ib. 69. quicquid est in me studii; ib. M. Aurius adulescentulus ... apud eum in ergastulo fuit; Cluent. 21. qui (index) nuntiaret ei filium eius, M. Aurium, vivere et in agro Gallico esse in servitute; ib. omnia praeterea, quae solent esse iudicia et vestigia veneni, in illius mortuae corpore fuerunt; ib. 30. cum essem in Asia; ib. 32. ut in Sicilia permulti Veneris sint; ib. 43. in quibus quantus splendor sit, ... nemo vestrum ... ignorat; ib. 46. eum corrupisse, qui in periculo fuerit; ib. 64. quod in tempore mali fuit; ib. 80. in stultitia contra est; ib. 84. videtis igitur non in causa, sed in tempore ac potestate spem omnem accusatoris fuisse; ib. 90. ut in illa culpa aut Cluentius sit aut Oppianicus; ib. 102. atque in his omnibus natu minimus ..., P. Saturius, in eadem sententia fuit; ib. 107. at || atque|| idem quanto in odio postea suis ipsis fuit! ib. 110. nego ... aliquid fuisse in Fidiculauii causa, quod idem non esset in ceterorum; ib. 113. non vitae poenam in illa potestate esse volnerunt; ib. 120. qui in eadem culpa sit; ib. 129.

„forte evenit, ut ruri in Privernati essemus"; ib. 141. „in Albano eramus ego et Brutus filius"; ib. quod si potuisset honeste scribere se in balneis ... fuisse; ib. quod si velim confiteri me causam A. Cluentii nunc cognosse, antea fuisse in illa populari opinione; ib. 142. nemo, ut opinor, in culpa est; ib. 143. videbam in hac defensione .... plus dignitatis, in illa ... minus laboris futurum; ib. 145. qui sese volunt posse omnia neque praeterea quicquam esse aut in homine ullo aut iu ordine; ib. 152. in lege autem ... praesidii nihil fuisse; ib. 156. qua in lege est QUI COIERIT; ib. 157. quod illi unum in malis erat perfugium calamitatis; ib. 171. cum esset in aedibus armarium; ib. 179. in quo (armario) sciret esse nummorum aliquantum et auri; ib. in tabellis nihil est auctoritatis; ib. 186. satis diu fuit in miseriis, iudices; ib. 202. ut omnes intellegant in contioubus esse iuvidiae locum, in iudiciis veritati; ib. iam illa omuibus in provinciis, regnis, liberis populis ... quam quaestuosa concursatio xviralis futura sit non videtis? leg. agr. I, 7. quam denique in omnibus locis nuudinationem iuris ac fortunarum fore putatis? ib. 9. sunt tamen in tota lege exceptiones duae; ib. 14. bi (agri) sunt in Africa, qui ab Iliempsale possideutur; ib. non dico hoc solum || solum hoc || in re publica vectigal esse; ib. 21. quid enim exisitmatis integrum nobis || vobis || in re publica fore? ib. 22. populum autem esse in alia voluntate; ib 26. in quo (senatu) esse locus huic voci non videbatur; ib. II, 6. in qua (re publica) nihil erat mali, nihil adversi, quod ..; ib. 8. ut aliquando in otio possit esse; ib. 9. ut || uti || impune in otio esse possimus || possemus ||; ib. quanto in metu fuerimus ex vestra sollicitudine ... facile adsequi conuectura poteritis; ib. 12. in qua (sollicitudine) illis temporibus fuistis; ib. praesentem enim profiteri iubet, quod nulla alia in lege umquam fuit, ne in eis quidem magistratibus, quorum certus ordo est; ib. 24. si quis pudor esse potest in tam insigni impudentia; ib. 36. quae (sacella) maiores in urbe partim perfuli pericula esse voluerunt; ib. quid est praeterea? multa in mancipiis, in pecore, auro, argento, ebore, veste, supellectili, ceteris rebus; ib. 38. est in imperio terror; ib. 46. est in adveutu sumptus; ib. nihil est in hac provincia quod ..; ib. 48. qui (agri) in Paphlagouia, qui in Ponto, qui in Cappadocia fuerunt; ib. 51. quanta (pecunia) est || sit || in terris; ib. 62. num vobis aut vestri similibus ... in hoc numero locum fore putatis? ib. 77. qui nunc in sua potestate sunt; ib. 86. quo in oppido maiores nostri nullam omniuo rem publicam esse voluerunt; ib. 87. multae in hac re publica seditiones domesticae quas praetermitto; ib. 90. uon modo vos eritis in otio; ib. 102. vos estis in possessione; ib. III, 15. propterea quod cum omnibus civibus in eorum periculis semper satis iustam mihi causam necessitudinis esse duxi; Habir. I. nisi ut || ut — quam ut || nullum sit posthac in re publica publicum consilium; ib. 4. quae si in illo minima fuissent; ib. 14. in foro autem C. Marius et L. Valerius Flaccus consules; ib. 20. qui se in Capitolio fuisse cum Saturnino fateretur; ib. 23. atqui videmus haec in rerum natura tria fuisse; ib. 24. in quo (Q. Catulo) summa sapientia .. fuit; ib. 26. fuit, fuit ista quondam in hac re publica virtus; Catil. I, 3. meministine me ... dicere in senatu fore in armis ... C. Maulium? ib. 7. video enim esse hic in senatu quosdam, qui ..; ib. 8. hic, hio sunt, in nostro numero, patres conscripti, in hoc orbis terrae sanctissimo gravissimoque consilio, qui ..; ib. 9. in qua (urbe) nemo est ... qui te non metuat; ib. 13. „nunc vero me totam (patriam) esse in metu propter unum te"; ib. 18. qui magno in periculo essem; ib. 19. quamquam non nulli sunt in hoc ordine, qui ..; ib. 30. qui (morbus) est in re publica; ib. 31. polliceor hoc vobis, patres conscripti, tantam in nobis consulibus fore diligentiam, tantam in vobis auctoritatem, tantam in equitibus Romanis virtutem, tantam in omnibus bonis consensiouem, ut ..; ib. 32. iam vero quae tanta umquam in ullo homine iuventutis inlecebra fuit quanta in illo? ib. II, 8. nemo est in ludo gladiatorio paulo ad facinus audacior qui ..; ib. 9 nemo (est) in scena levior et nequior qui ..; ib. quae (libido) erat in abundantia; ib. 10. quaesivi a Catilina in nocturno conventu ad M. Laecam fuisset necue; ib. 13. deinde magnos animos esse in bonis viris, magnam concordiam in maxima multitudiue || maxima multitudine — maxima in multitudine — maximam multitudinem ||; ib. 19. num illi in ciuere urbis et in sanguine civium ... se consules ac dictatores ... speraut futuros? ib. scitote hoc in re publica seminarium Catilinarum futurum; ib. 23. sentiet in hac urbe esse consules vigilantis; ib. 27. esse .. in honore debebit is, qui ..; ib. III, 2. illi autem ... occulte ad pontem Mulvium pervenerunt atque ibi in proximis villis ita bipartito fuerunt; ib. 5. quaecumque (litterae) eraut in eo comitatu; ib. 6. cum ille in urbe hostis esset; ib. 17. quem (Romulum) inauguratum in Capitolio ... fuisse meministis; ib. 19. magnum animum est in bonis praesidium; ib. 27. ut in perpetua pace esse possitis providebo; ib. 29. qui in tabernis sunt; ib. IV, 17. ostendam alio loco quantum salutis communis intersit duos consules in re publica Kalendis Ianuariis esse; Mureu. 4. ut tecum agam, Servi, non secus ac si meus esset frater, qui mibi est carissimus, isto in loco; ib. 10. hic vero ... fuit in Asia; ib. 12. maledicto quidem idcirco nihil in hisce rebus loci est, quod ..; ib. paria cognosco esse ista in L. Murena; ib. 15. nec mihi umquam minus in Q. Pompeio ... virtutis esse visum est quam in homine nobilissimo M. Aemilio; ib. 16. summa iu utroque est bonestas, summa dignitas; ib. 21. quae (omnia) sunt in imperio et in statu civitatis; ib. 24. quorum in isto vestro artificio, Sulpici, nihil est; ib. si quid apud, maiores nostros fuit || fuerit || in isto studio admirationis; ib. 25. erant in magna potentia, qui consulebantur; ib. „FUNDUS" inquit „QUI EST IN AGRO, QUI SABINUS VOCATUR"; ib. 26. mulieres omnis ... maiores in tutorum potestate esse voluerunt; ib. 27. erat in eo summa eloquentia, summa fides, summa integritas, auctoritas tanta quauta in imperio populi Romani; ib. 58. si L. Natta ... in equitum centuriis voluit esse; ib. 73. esse Kalendis Ianuariis in re publica duos consules; ib. 79. in exitu iam est meus consulatus; ib. 80. vident quautum in te sit animi, quantum iugenii, quautum auctoritatis, quantum rei publicae praesidii; ib. 82. vident in tuorum potestate conlegarum fore; ib. hostis est euim non apud Anienem, ... sed in urbe, in foro; ib. 84. non nemo etiam in illo sacrario rei publicae, in ipso, inquam, curia non nemo hostis est; ib. in quibus (partibus) annos multos legatus fuit, exercitus duxit, res maximas gessit || fuit et exercitus duxit et res maximas gessit ||; ib. 89. fuit P. Servilio imperatore in Cilicia tribunus militum; Flacc. 6. fuit M. Pisoni quaestor in Hispania; ib. sed sunt in illo numero multi boni, docti, pudeutes; ib. 9. quam moderationem putatis in Phrygia aut in Mysia coutionum fuisse? ib. 17. qui ... summo .. in amore esse ... non potuerit; ib. 18. summa est in testibus; ib. 23. sed si hoc crimen est, aut in eo est, quod non licuerit imperare, aut in eo, quod non opus fuerit navibus, aut in eo, quod nulla hoc praetore classis navigarit; ib. 27. haec enim ratio ac magnitudo animorum in maioribus nostris fuit, ut ..; ib. 28. hoc omni tempore equites in ora maritima non fuerunt? ib. 30. quod si Flacco praetore nemo in mari praedo fuisset; ib. 31. qui (Cn. Domitius) in Asia tum legatus fuit; ib. casus est enim in capiendo, locus, eventus, occasio; ib. in qua (pecunia) crimen esset nullum; ib. 38. nullam gravitatem, nullam constan-

tiam, nullum firmum in Graecis hominibus consilium, nullam denique esse testimonii fidem; ib. 36. in illo autem testimonio ... ceram esse vidimus; ib. 37. quae (tabulae) in accusatoris potestate fuerunt; ib. 40. utrum enim est in clarissimis civibus is, quem ..? ib. 45. uou unam et eandem omuibus in locis esse fraudatorum et infitiatorum impudentiam; ib. 48. qui legatus in Asia fuerat; ib. 50. desinant putare auctoritatem esse in eo testimonio; ib. 53. sed exponam quid in re sit; ib. nomen civium Romanorum quantum in ipsis fuit sustnlerunt; ib. 61. quid porro in Graeco sermone tam tritum atque celebratum est? ib. 65. quis comoediam scripsit in qua servus primarum partium non Lydus esset? ib. aurum in aerario est; ib. 69. cur ... in eius legione miles fuisti? ib. 77. tabulas in Laelii potestate fuisse? ib. 83. in quibus (auctoribus) certe Flaccum fuisse uon dices; ib. 84. nisi ostenderis illam in tutela Flacci non fuisse; ib. 86. in quibus (condicionibus) diligentia plena simultatum est, neglegentia vituperationum; ib. 87. nulla est enim in re publica mea causa propria; Sulla 9. sin est in me ratio rei publicae, religio privati officii, studium retinendae voluntatis bonorum; ib. 10. harum (coniurationum) in utraque Sullam dicis fuisse; ib. 11. an tum in tanto imperio tantaque potestate non dicis me fuisse regem, nunc privatum reguare dicis? ib. 21. in quo primum erat illud absurdum, quod ..; ib. 31. in qua (causa) te vindicem coniurationis velis esse; ib. nisi forte veri simile est P. Sullae nomeu in memoria Cassio non fuisse; ib. 37. si hic esset iu eodem scelere; ib. 38. qui negare nolnit esse in eo numero Sullam; ib. 39. contra Sullam nihil esse in iudicio; ib. cuius generis erat in senatu facultas maxima; ib. 42. itaque dico locum in orbe terrarum esse nullum, quo ..; ib. 43. quo in loco populi Romani nomen sit; ib. qui, quod praemii solet esse in indicio, reliquerit, quod turpitudinis in confessione, id .. susceperit; ib. 51. uum in eis regionibus (fuit), quo se Catilina inferebat? ib. 53. num in agro Camerti, Piceno, Gallico (fuit)? ib. fuit in ea parte Italiae, quae ..; ib. iam si in parauda familia nulla suspicio est; ib. 55. cum in eisdem locis aliquanto ante ... fuisset; ib. 56. me hoc demonstrasse dicis, Sullam in illa fuisse superiore coniuratione; ib. 67. sin etiam in aliis non nullis fuit iste cousulatus auor: ib. 73. fortuna in hoc fuit fortasse gravior quam in ceteris; ib. in hoc vos pudore, iudices, et in hac vita tanta sceleri locum fuisse creditis? ib. 74. ut constet post hominum memoriam numquam in illo ordine plus virtutis, plus amoris in rem publicam, plus gravitatis fuisse; ib. 82. nihil video esse in hoc P. Sulla, iudices, odio diguum; ib. 88. si quid est in me iugeuii; Arch. 1. quod alia quaedam in hoc facultas sit iugenii; ib. 2. est enim obscurum ... hunc ... fuisse in Asia; ib. 11. quae (facultas) quantacumque in me *est*; ib. 13. si qua .. in tantis ingeuiis commendatio debet esse; ib. 31. magno in periculo rem publicam futuram; sen. 4. dum vel unus in re publica consul esset; ib. 9. quod ante in re publica [non] fuerat; ib. in qua urbe domicilium quondam superbiae fuit; ib. 17. in qua (colonia) nemo erat emptus intercessor; ib. 29. duae partes esse in re publica cum putarentur; ib. 33. quae in potestate mea non fuerunt; ib. 39. num cum in ipso beneucio vestro tanta maguitudo est, ut ..; Quir. 6. itaque neque ... mihi locum in hac urbe esse duxi ..; ib. 14. in quo (loco) vestris beneficiis fueram; ib. 17. quoniam illi arti in bello ac seditioue locus est, huic in pace atque otio; ib. 20. quod se in senatu tuto non esse arbritrabantur; dom. 8. cum viri boni non nulli putarint tuto se in senatu esse non posse; ib. si quod in sententia vitium est; ib. 9. res erat non in opinione dubia, sed in praesenti atqne ante oculos proposito periculo; ib. 11. cnm tibi salus esse in otio nulla posset; ib. 13. hic in senatu princeps sententiae fuit; ib. 30. quod in sacris, quod in auspiciis, quod in legibus sit; ib. 42. in quibus esset aliquid modestiae; ib. 48. quid igitur ego cessi aut qui timor fuit? non dicam, iu me; ib. 56. an vero in iudicio periculi nihil fuit? ib. 58. ut mihi non liceret esse in ea re publica, quam ..; ib. 64. non erat in tam immani iniuria tantisque ruinis novae crudelitati locus; ib. sed me ita esse in re publica, magis ut ..; ib. 71. quod enim est in terris commune tantum tantuhmve consilium quod ..? ib. 73. nullum est in hac urbe coulegium; ib. 74. non fuit in me poena nulla peccati; ib. 77. cum etiam tum esseut in armis; ib. 79. quae (potestas) ceteris in rebus est maxima; ib. 80. si nihil de me tulisti quo minus essem non modo in civium numero, sed etiam in eo loco, in quo ..; ib. 82. in me ... damnati poena esse potuit? ib. 83. in qua (re publica) se illis ipsis ‖[ipsis]‖ temporibus censorem esse voluisset; ib. 84. Q. Metelli praeclarum imperium iu re militari fuit; ib. 87. si tum consules aut fuisseut iu re publica aut omnino non fuissent; ib. 91. in conspectu prope totius urbis domus est mea; ib. 100. in Vacci pratis domus fuit M. Vacci; ib. 101. haec vero in Palatio atque in pulcherrimo urbis loco porticum esse patiamni; ib. 103. cum ... vir bonus dominum se in meis bonis esse voluisset; ib. 107. civis est uemo tanto in populo ... qui ..; ib. 108. haec erit iu eo monumento, quod positum est, ut..? ib. 112. cum mihi summa et cotidie maiora praemia in re publica fore putabas; ib. 113. quae (auctoritas) est in his omnibus; ib. 117. tamen quanta ‖quanta quanta‖ est in adulecente auctoritas; ib. 118. quid est quod profanum in tuis bonis esse possit? ib. 125. at videte quanta sit vis huius Papiriae legis in re tali; ib. 130. in tanto scelere tantaque dementia ne audaciae quidem locum ad timorem comprimendum fuisse; ib. 140. magna vis est cum iu deorum immortalium numine tum vero in ipsa re publica; ib. 141. sed quae tandem est in hac urbe tanta domus ab ista suspicione religionis tam vacua atque pura? har. resp. 11. multae sunt domus in hac urbe; ib. 14. tua tum, tua, Cu. Lentule, eadem virtus fuit, quae iu privato quondam tuo proavo; ib. 22. cum iu eo ipso (moustro) periculum est; ib. 26. nam cum multa regia sunt in Deiotaro, tum illa maxime, quod ..; ib. 29. at in eis aedibus ... sacellum dico fuisse et aras; ib. 30. iu qua (domo) tamen ita est inaedificatum sacellum, ut ..; ib. 31. multi sunt etiam in hoc ordine, qui ..; ib. 32. quae (domus) est in imperio; ib. 37. fuit in his omuibus, etsi non iusta (causa), ... gravis tamen ..; ib. 44. id quod extremum est in haruspicum responso ‖responsu — responsum — responsis‖; ib. 60. iu quo cum multa sunt indigna, tum ..; Sest. 2. fuerat ille annus iam in re publica, ‖funestus fuerat i. a iam — fuerat ater i. a. i.‖ iudices, cum ..; ib. 15. qui enim in eius modi vita nervi esse potuerunt hominis ... insani? ib. 16. [tanta erat gravitas in oculo, ... ut ..;] ib. 19. ego autem ... tantum esse in homine sceleris, audaciae, crudelitatis ... numquam putavi; ib. 22. erat eodem tempore senatus in aede Concordiae; ib. 26. quo (die) me consule cum gladiis in clivo Capitolino fuissent; ib. 28. qui in timore fuissent; ib. si umquam vos eos, qui nunc estis, in re publica fore putasset; ib. 30. erat igitur in luctu senatus; ib. 32. cum ... arma essent in templis, armati in foro; ib. 35. quanta (multitudo) mea memoria numquam ullo in iudicio fuit; ib. 36. quid enim simile fuit in Q. Metello? ib. 37. erat in Italia eius exercitus inque eo exercitu ipsius tribuni plebis; ib. 41. quae (virtus) in tempestate saeva quieta est et lucet in tenebris; ib. 60. in ... tum sententia sua condemnata in hac urbe esse posset? ib. 63. in eius ‖cuius‖ magistratus tutela reges atque exterae nationes semper fuernnt; ib.

64. quantum in illis duabus buius imperii pestibus fuit; ib. 65. ille inclusus domi tam diu fuit quam diu inimicus meus in tribunatu; ib. 69. in qua (fortuna) non nulli etiam .. non erant; ib. qui (accusator) P. Sestium queritur cum multitudine in tribunatu ... fuisse; ib. 78. atque hoc scitis omnes, usque adeo hominem in periculo fuisse, quoad . .; ib. 82. si modo esset in re publica senatus; ib. 83. qui sibi licere volt tuto esse in foro, in templo, iu curia; ib. 90. eademque ratio fuit Sestii, si minus in accusando, ... at certe in necessitate defendendae salutis suae praesidioque contra vim et manum comparando; ib. 92. etenim in tanto civium numero magna multitudo est eorum, qui . .; ib. 99. multa etiam nostra memoria ... fuerunt in ea contentione, ut . .; ib. 103. nunc ... in eo statu civitas est, ut . .; ib. 106. ecquae seditio umquam fuit in qua non ille princeps? ib. 110. quis est Italiae locus iu quo non fixum sit iu publicis monumentis studium salutis meae, testimonium dignitatis? ib. 128. baec erat studiorum in mea salute contentio ut . .; ib. 130 si est aliqui sensus in morte praeclarorum virorum; ib. 131. homines Graeci ... iniquc . damnati atque expulsi ... tanta hodie gloria sunt non in Graecia solum, sed etiam apud nos atque in ceteris terris, ut . .; ib. 142. quod tantum est in me scelus? ib. 145. au ego in hac urbe esse possim bis pulsis, qui . .? ib. 146. fnerisne ... in regno Hiempsalis? Vatin. 12. fuerisne in regno Mastauesosi? ib. quae tauta in te fuerit audacia, quae tanta vis, ut . .? ib. 17. cum ... esset etiam tum in re publica lex Aelia et Fufia; ib. 18. quibus eras in deliciis; ib. 20. qui sermo alius in illo epulo fuit nisi . .? ib. 31. quae tanta in te sit amentia, aut . .? ib. 37. quaero quae tanta in te vanitas, tanta levitas fuerit, ut . .? ib. 40. in illorum enim numero mavolt T. Annius esse; ib. 41. quibus otiosis ne in communi quidem otio liceat esse; Cael. 1. quorum in adulescentia forma et species fuit liberalis; ib. 8. at enim postea scimus et vidimus esse hunc in illius amicis; ib. 10. cum iam aliquot annos esset in foro; ib. 12. neque ego umquam fuisse tale monstrum in terris ullum puto; ib. illa vero, iudices, in illo homine mirabilia fuerunt; ib. 13. cuius in magnis catervis amicorum si fuit etiam Caelius; ib. 14. tabulas qui in patris potestate est nullas confecit; ib. 17. quae sit multitudo in foro ... videtis; ib. 21. qui in hortis fuerit ‖[qui in hortis fuerit]‖; ib. 27. noune te ... ne progeuies quidem mea ... aemulam domesticae laudis in gloria mulierbri esse admonebat? ib. 34. fuisti non numquam iu isdem hortis; ib. 36. atque scitote, iudices, eas cupiditates ... atque haec studia ... non facile iu eodem homine esse posse; ib. 45. au vos aliam causam esse ullam putatis, cur in tantis praemiis eloquentiae, tanta voluptate dicendi, tanta laude, tanta gloria, tanto honore tam sint pauci semperque fuerint qui . .? ib. 46. duo sunt enim crimina una in muliere summorum faciuorum; ib. 51. in crimine ipso nulla suspicio est, in re uihil est argumenti, iu negotio ... nullum vestigium sermonis; ib. 55. quis ignorat, in eius modi domo ... hic servos non esse servos ? ib. 57. in quibus (bonis publicis) non iuvenio quae latebra togatis hominibus esse possit ‖posset‖; ib. 62. nam si essent in vestibulo balneariim, non laterent; ib. in qua provincia cum res erant et possessiones paternae, tum etiam usus quidam provincialis; ib. 73. quae studia in his iam aetatibus nostris contractiora esse debeut; ib. 76. non enim potest ... ipse esse in re publica civis turbulentus; ib. 78. quo in oppido ipse esset aut quo veniret, ibi . .; prov. cons. 10. in quo (homine) aliqui si non famae pudor, at supplicii timor est; ib. 14. praesertim cum in Albucio nec Pisouis libidines nec audacia Gabinii fuerit; ib. 16. qua re sit in eius tutela Gallia, cuius . .; ib. 35. fuerit toto in consulatu ‖finito consulatu‖ sine provincia; ib. 37. me in tribus sibi coniunctissimis consularibus esse voluit; ib. 41. in Clodio auspiciorum ratio sit eadem; ib. 46. quantam (auctoritatem) vos in me esse voluistis; Balb. 1. quae enim in L. Crasso potuit ... maior esse ubertas, varietas, copia, quam fuit in eo, qui . .? ib. 3. hunc in Hispania durissimo bello cum Q. Metello, cum C. Memmio et in classe et in exercitu fuisse; ib. 5. praemia quidem ipsa non sunt in eius facto, qui adeptus est, sed in eius, qui dedit; ib. 6. nec in eis rebus crimen est ullum; ib. qui ... tot (habet) victorias bellicas, quot sunt in rerum natura genera bellorum; ib. 9. quae (auctoritas) tanta est, quanta in his tantis virtutibus ac laudibus esse debet; ib. 10. iu quo magna contentio Heraclensium ‖Heraclensium‖ et Neapolitanorum fuit; ib. 21. quid fuit in rogatione ea, quae de Pompeio ... lata est, in quo ‖in qua‖ aliquid [sacrosanctum] exceptum videretur? ib. 33. adiunctum illud etiam est, quod non est in omnibus foederibus; ib. 35. id habet hanc vim, ut sit ille in foedere inferior? ib. 36. ut sibi et liberis ... sit in nostris castris, sit in imperatorum praetoriis, sit denique iuter signa atque in acie locus; ib. 40. cum (C. Caesar) esset in Hispania praetor; ib. 43. sed tamen tanta auctoritas in C. Mario fuit, ut . .; ib. 49. sed quoniam L. Caesar abest longissime atque in eis est nunc locis, quae . .; ib. 64. ut nemo ... civinm esse in numero videretur; Piso 7. tu in lictoribus [in toga] ‖et iu toga‖ et praetexta esse consulatum putas? ib. 23. quae ornamenta etiam in Sex. Clodio te consule esse voluisti; ib. an ego consulem esse putem qui senatum esse in re publica non putavit? ib. in quibus si moderatio illa quae in uostris solet esse consulibus, non fuit; ib. 24. ecquod in hac urbe maius umquam incendium fuit, cui uon consul subvenerit? ib. 26. quo quidem in spectaculo mira populi Romani aequitas erat; ib. 27. cuius (consulis) in imperio .. is se in Italia ‖idemque in Italia — idemque se in Italia‖, ... is se in publico tuto statuit esse non posse; ib. 29. in qua (civitate) iu principum numero voltis esse; ib. 30. quid conferam relhqua, quae in to dedecoris pleua fuerunt, in me dignitatis? ib. 33. esse duo duces in provinciis populi Romani; ib. 44. si tantum ille in me esse uuo roboris et virtutis putavit, ut . .; ib. 79. uuus venditor tota in provincia per triennium frumenti omnis fuisti; ib. 86. tecum ipse licebit quot iu eo genere et quanta siut crimiua recordere; ib. 87. in qua (domo) istum esse arbitrarentur ‖arbitrantur — arbitrabantur‖; ib. 93. equidem ... non eadem supplicia esse in hominibus existimo, quae . .; ib. 95. sed ne quibus in iocis quidem fueris dicere audes; ib. 97. quae (ornamenta) esse in te videmus; Planc. 7. non est euim consilium in volgo, non ratio, non discrimen, non diligentia; ib. 9. non competitor, ... sed populus ... in culpa est; ib. 10. non illum accuso, qui est in summa sacra via; ib. 17. in quibus (tamiliis) est etiam iuventia; ib. 19. quanta (studia) in hominibus iam saturatis honoribus esse potuerunt; ib. 20. ergo ut alia in te erant iulustriora, ... sic . .; ib. 23. quis est igitur qui neget ordinis eius studium fuisse in honore Planci singulare? ib. 24. ne tu in ea vita ... tot et tanta adiumenta huic honori ‖honoris‖ fuisse mirere; ib. 27. fuit in Creta postea contubernalis Saturuini; ib. in ea provincia legatus fuit C. Sacerdos; ib. iu Macedonia tribuuus militum fuit; in eadem proviucia postea quaestor; ib. 28. qui (mos) praescribit in parentum loco quaestoribus suis praetores esse oportere; ib. omitto illa, quae si minus in scena sunt, ... laudantur; ib. 29. quid de me dicam, qui mibi in huius periculo reus esse videor? ib. ut ipse in legionibus P. Crassi ... fuerit; ib. 32. si in eo crimen est, quia suffragium tulit; ib. 35. nullum crimen est in casu; ib. isto in genere et fnimus ipsi ... et clarissimos viros esse vidimus;

ib. 45. quorum in huius delicto cum scientia certissima tum dolor gravissimus esse debuerit; ib. 46. cuius in honore non unius tribus pars, sed comitia tota comitiis fuerint praerogativa; ib. 49. quam ob rem in dissentiente populo noli putare nullos fuisse, quorum ..; ib. 53. magnae sunt in te opes; ib. 55. etenim in virtute multi sunt ascensus; ib. 60. quaeris, quid *sit* simile in Plancio; ib. 61. qui et milles iu Creta boc imperatore et tribunus in Macedonia militum fuerit; ib. nihil in eo nisi frugalitatem, laborem, vigilantiam esse curamus; ib. 62. in quibus si qua praeterea est ars, facile patiutur; ib. atqui non modo confiteor summa in Laterense ornamenta esse, sed ..; ib. 63. tamen enm me postea fuisse in maximis imperiis arbitror, ut ..; ib. 64. ue quis audeat dicere ullius in Sicilia quaesturam aut clariorem aut gratiorem fuisse; ib. cum plurimi et lautissimi in eis locis solent esse; ib. 65. fuit in oculis; ib. 67. an fuisse (putes) in eis aliquem aut famae metum aut poenae, quorum ..; ib 71. nisi forte .. is in re publica civis et sum et semper fui, solus ut ..; ib. 75. in quo nihil potest esse nimium; ib. 82. si quae (praesidia) forte sunt in me; ib. si in mea familiaritate locus esset nemini nisi litigioso aut nocenti; ib. „sed fui" inquit ... „bis in Bithynia"; ib. 84. et tu in Bithyuia summa cum dignitate fuisti; ib. quod in Creta fuisses; ib. 85. quae fuerit in re publica tempestas illa, quis nescit? ib. 86. an si umquam vitae cupiditas in me fuisset, ego ..? ib. 90. nam quod te esse in re publica liberum es gloriatus, id ..; ib. 91. ego eum nou tuear, quem omnes in re publica principem esse concedunt? ib. 93. cum omnia illa municipia ... in fide mea, iudices, essent; ib. 97. quod (Dyrrachium) erat in fide mea; ib. qui fortissimus in bellis fuisset; Scaur. c. 3. § 2. explicabo tibi quae fuerint optiones in Sardinia de letius mulieris morte; ib. c. 5. § 7. dominus est ipse voluntatis suae, in quo est impuuita mentiendi licentia; ib. 15. qui hanc familiam in hac urbe principem voluit esse; ib. 17. qui (Reatini) essent in fide mea; ib. 27. quod illum in pontificatus petitione, in saliatu, in ceteris meimeurat fuisse patricium; ib. 34. in quibus (testibus) docebo non modo nullam fidem et auctoritatem, sed ne speciem quidem esse aut imaginem testium; ib. 38. cum integri nihil fuerit in bac geute plena; ib. 43. nisi in eodem benignitas incredibilis fuisset; Rab. Post. 3. si est hoc novum in lege [Iulia]; ib. 7. quot (verbis) fuit non modo iu Cornelia, sed etiam ante iu lege Servilia; ib. 9. in litibus Postumi nomen est nusquam. in litibus dico? ib. 10. ubi est igitur sapientia iudicis? in hoc, ut ..; ib. 12. et quidem in custodia etiam fuit regia et vis vitae eius ‖ vita eius ‖ adlata ‖ vita ei ablata ‖ paene est; ib. 22. in quo *uno* spes fuit; ib. 27. cum in his iudiciis ne locus quidem novo testi soleat esse; ib. 36. immo vero in superbissimo dominatu fuit; ib. 39. quod saepe audivi patri tuo Curtio magno adiumento iu iudicio capitis fuisse ‖tuo cui id m. a fuisset in i. c. fuisse ‖; ib. 48. quantum tectum in hac urbe fuisse a nostris patribus accepimus; Milo 16. Milo autem cum in senatu fuisset eo die; ib. 28. quid? si haec non dico maiora fuerunt in Clodio quam in Milone, sed in illo maxima, nulla in hoc, quid voltis amplius? ib. 35. quantum odium illius et in homine ‖ et ut in homine ‖ iniusto quam etiam iustum fuisse? ib. comitiis in campo quotiens potestas fuit! ib. 41. in utro igitur haec (spes impunitatis) fuit? in Milone ... an in Clodio, qui ..? ib. 43. sciebat (Pompeium) in Alsiensi esse; ib. 54. miliens in ea (villa) fuerat; ib. nullum in urbe vicum, nullum angiportum esse dicebant in quo ..; ib. 64. vide ... quantae (sint) infidelitates in amicis, ... quantae in periculis fugae proximorum; ib. 69. cui nihil umquam nefas fuit nec in facinore nec in libidine; ib. 78. non potest dici satis ... quantum in illo sceleris, quantum exitii fuerit; ib. 78. quod (sacrarium) est in fundo T. Sergii Galli; ib. 86. mihi putarem in patria non futurum locum? ib. 94. et erit dignior locus in terris ullus qui ..? ib. 101. huius vos animi monumeuta retinebitis, corporis in Italia nullum sepulcrum esse patiemini? ib. 104. cum in eadem causa, in qua ego, fuisset; Marcell. 2. dolebam enim .. et vebementer angebar virum talem ... non in eadem esse fortuna; ib. ex quo profecto intellegis quanta in dato beneficio sit laus, cum in accepto sit tanta gloria; ib. 3. nullam in his esse laudem ampliorem quam eam, quam ..; ib. 4. quod brevi tempore futura sit illa auctoritas in his maiorum suorum et suis sedibus; ib. 10. quos in re publica tecum simul esse volnisti; ib. 19. tantus est enim splendor in laude vera, tanta in magnitudine .. dignitas, ut ..; ib. sed tamen cum in animis hominum tantae latebrae sint et tanti recessus; ib. 22. in quo (statu) nunc est (res publica); ib. 26. quid est enim [omnino] hoc ipsum diu, in quo est aliquid extremum? ib. 27. Q. Ligarium in Africa fuisse; Ligar. 1. se in ea parte fuisse, qua te; ib. 2. quod (bellum) qui erant in Africa aute audierunt geri quam parari; ib. 3. cum M. Cicero apud te defendit alium in ea voluntate non fuisse, in qua se ipsum confitetur fuisse; ib. 6. cum ipse imperator in toto imperio populi Romani unus esset; ib. 7. quis putat esse crimen fuisse in Africa? ib. 9. qui et ipse in eadem Africa esse voluit; ib. isdem in armis fui; ib. 10. nam quid agis aliud? ... ne sit in patria? ib. 11. iu qua (poena) adhuc Q. Ligarius est ‖sit‖; ib. 13. si enim est in exsilio; ib. si in [hac] tanta tua fortuna lenitas tanta non esset; ib. 15. quod si probare Caesari possemus in Africa Ligarium omnino non fuisse; ib. 16. qui in eadem causa et fortuna fuisset; ib. 17. quod erat aliquid in utraque parte, quod ..; ib. 19. in qua (provincia) erat rex potentissimus inimicus buic causae; ib. 24. quae fuit igitur umquam in ullo homine tanta constantia? ib. 26. tautum modo in praesidiis eratis; ib. 28. quibus iu praesidiis fuerit quaere; ib. 30. si Q. Ligarius in Italia esse potuisset; ib. 34. an potest quisquam dubitare quin .. in eadem sententia fuerit futurus, ‖futurus fuerit — fuisset futurus‖ in qua fratres fuerunt? ib. quanta in omni genere bellorum gloria (fuerit) ... quis ignorat? Deiot. 12. ille corpus suum periculo obiecit, tecumque in acie contra Pharnacem fuit; ib. 14. cum in convivio comiter et iucunde fuisses; ib. 19. una regem semper iu speculis fuisse; ib. 22. sed in eo, etiam si accidisset, culpam regis nullam fuisse arbitrarer; ib. 24. omnes in illo sunt rege virtutes; ib. 26. haec (frugalitas) in illo est ab ineunte aetate; ib. qui meus in Cilicia miles, in Graecia commilito fuit; ib. 28. quod in eisdem castris fuerit (Deiotarus); ib. 29. te in invidia esse; ib. 33. qui in altera parte fuisset; ib. 35. postea quam in castris esse potuit per aetatem; ib. 37. quae si in privatis gloriosa sunt; ib. 40. in primis finibus tibi se praesto fuisse dicit; ib. 42. quantum in me fuit; Phil. I, 1. cognovi quae Kalendis Sextilibus in senatu fuisset L. Pisonis oratio; ib. 10. an in commentariolis et chirographis et libellis ... prolatis ... acta Caesaris firma erunt? ib. 16. in quo (aere) populi iussa perpetuasque leges esse voluit; ib. quamquam ea (pecunia) quoque sit effusa, si ita in actis fuit; ib. 17. in quo quantus error est, di immortales! ib. 20. quo (die) in aede Tellaris senatus fuit; ib. 31. metui vero et in odio esse invidiosum, detestabile, imbecillum, caducum (est); ib. 33. cum in Italia C. Curio ‖in Italiae Curio — in eadem verbum in istis litteris est non plenum humanitatis? ib. 9. in quo ne ipsius quidem ulla (gratia) esse poterat lege lata; ib. 10. cum senatus in hoc templo esset; ib. 16. quis enim

eques Romanus ... in clivo Capitolino non fuit? ib. vitricum tuum fuisse in tanto scelere fatebare, poena adfectum querebare; ib. 18. in quo est tua culpa non nulla; ib. 20. cuius autem, qui in eo numero fuisset, nomen est occultatum? ib. 25. ut fuisse in ea societate videreutur; ib. quantum in ipsis fuit; ib. 29. sit in verbis tuis hic stupor: quanto in rebus sententiisque maior? ib. 30. fateor enim me ... tanta in maestitia fuisse, quanta ..; ib. 37. quamvis in turbidis rebus sint (homines); ib. 39 nemo umquam puer emptus libidinis causa tam fuit in domini potestate quam tu in Curionis; ib. 45. quid erat in terris ubi in tuo pedem ponerес praeter unum Misenum, quod ..? ib. 48. id enim unum in terris egestatis, aeris alieni ... perfugium esse ducebas; ib. 50. ut igitur in seminibus est causa arborum et stirpium, sic ..; ib. 55. qui in Italia tum fuerunt; ib. 57. si potest ulla in scelere esse felicitas; ib. 59. sed haec ipse fatetur esse in suis sordibus; ib. 63. in qua (domo) ... tameu uihil tibi potest esse iucundum; ib. 68. huius in aedibus ‖in sedibus‖ pro cubiculis stabula, pro conclavibus [tricliniis] popinae sunt; ib. 69. fueras in acie Pharsalica antesignanus; ib. 71. etsi in rebus iniquissimis quid potest esse acqui? ib. 75. qua in re quanta fuerit uterque vestrum perfidia in Dolabellam quis ignorat? ib. 79. quisquamue divinare potest quid vitii in auspiciis futurum sit, nisi qui ..? ib. 81. sin est alhqua vis in istis verbis; ib. 84. qui locus tibi iu legibus et in iudiciis esse potest? ib. 87. quantum in te fuit; ib. ubi est septiens miliens, quod est in tabulis, quae sunt ad Opis? ib. 93. si ulla in te pietas esset; ib. 99. in publicis (rebus) nihil est lege gravius; in privatis firmissimum est testamentum; ib. 109. etsi enim satis in ipsa conscientia pulcherrimi facti fructus erat, tamen ..; ib. 114. fuit in illo ingenium, ratio, memoria, litterae, cura, cogitatio, diligentia; ib. 116. haec sunt, ut opinor, verba iu extremo; ib. III, 19. in eadem sententia fuit homo summa integritate atque innocentia, C. Turranius; ib. 25. quid est in Antonio praeter libidinem, crudelitatem, petulantiam, audaciam? ib. 28. ut eae provinciae atque exercitus in senati populique potestate praesidioque rei publicae sint; ib. 38. omnes enim in consulis iure et imperio debent esse provinciae; ib. IV, 9. pacis vero quae potest esse cum eo ratio, iu quo est incredibilis crudelitas, fides nulla? ib. 14. qui in exercitu M. Antonii ‖in exercitu Antonii — in exercitu Antonii‖ sunt; ib. V, 34. quod si eadem ratio Caesaris fuisset in illo taetro miseroque bello; ib. 39. quae (vis ingenii) summa fuit in illo; ib. 49. sit in senatus populique Romani potestate; ib. VI, 4. ut in patrum conscriptorum atque in vestra potestate sit qui in sua numquam fuerit! ib. numquam illum futurum in senatus potestate; ib. 9. aliquando negat ei locum esse oportere in curia, qui ..; ib. 10. ubi plausus ille in triumpho est, saepe ludis? ib. 11. qui (tribuni militares) in exercitu Caesaris bis ‖duobus‖ fuerunt; ib. 14. multi fuerunt multis in legionibus per tot annos; ib. Ianus medius in L. Antonii clientela est? ib. 15. non in vestra potestate, non in senatus esse Antonium; ib. 16. utrum igitur in nefariis civibus ulciscendi .. an pertimescendi diligentior cantio est? ib. VII, 3. in discordia autem pax civica esse nullo modo potest; ib. 23. fuerit et in senatus et in populi Romani potestate; ib. 26. tua voluntas in discessione fuit ad lenitatem propensior; ib. VIII, 1. at in quo fuit controversia? ib. 2. in hac tam dispari ratione belli miserrimum illud est, quod ..; ib. 9. in qua (servitute) etiam si non sit molestus dominus, tamen est miserrimum posse ‖miserrimum esse posse‖, si velit; ib. 12. in corpore si quid eius modi est quod ..; ib. 15. sic in rei publicae corpore, ut totum salvum sit, quicquid est pestiferum, amputetur; ib. sed ... omnes in tanto periculo, qui recte et fortiter sentient, erunt consulares; ib. 22. cum est in sagis civitas; ib. 32. si qui est sensus iu morte; ib. IX, 13. sepulcrorum autem sanctitas in ipso solo est; ib. 14. in qua (vita) saepe magno usui rei publicae Ser. Sulpicius et privatus et in magistratibus fuerit; ib. 15. erat ei spes unica ‖una‖ iu C. Antonio; ib. X, 10. erat enim in desiderio civitatis, in ore, in sermoue omnium; ib. 14. non enim in spiritu vita est; ib. 20. etsi in illius viri consiliis atque factis nihil nec minium nec parum umquam fuit; ib. 23. cum ... provincia Macedouia et Illyricum et cuncta Graecia et legiones, exercitus, equitatus in consulum, senatus populique Romani potestate sint; ib. 25. neque hoc in hoc uno est; ib. XI, 12. in fratre suo summam virtutem esse summumque consilium; ib. 17. cum in eo liberando salus sit; ib. 21. qui non solum socius imperatorum nostrorum fuit in bellis, verum etiam ..; ib. 33. fuimus imperatores ego et M. Bibulus iu propinquis finitimisque provinciis; ib. 34. quo in bello si fuit error, communis ei fuit cum senatu; ib. tantum ‖tanti‖ eius (Cassii) in Syria nomeu atque Phoenice est; ib. 35. quid ergo opus est novo consilio, si in re nihil omnino uovi est? ib. XII, 8. „ne si in senatus quidem potestate futurum se dixerit (audiemus Antonium)?“ ib. 4. quando enim obliviscetur ulla posteritas cuius scelere in hac vestitus foeditate fuerimus? ib. 12. in hac ego legatione sim? ib. 16. hic cum essem in urbe ac domi; ib. 22. scimusue igitur, Pansa, quibus in locis nunc sit Lentonis Caesenuii vivviralis auctoritas? ib. 23. certe in Etruria est, id est, in via; ib. in quibus (tramitibus) etiam si non erunt insidiae; ib. 26. cum essem tiro in eius exercitu; ib. 27. erat in illo conloquio aequitas; ib. possumusne igitur in Antonii latrocinio aeque esse tuti? ib. ergo erimus in castris; ib. 28. illis locus si iu hac urbe fuerit, ipsi urbi locus non erit; ib. XIII, 4. quamquam enim est tanta in te auctoritas, quanta debet in homine nobilissimo, tamen ..; ib. 15. in quibus tu es videlicet consularis; ib. 26. in quo (senatu) decem fuimus consulares; ib. 28. quantum praesidii fuerit iu ceteris; ib. 29. quod verbum omnino nullum in lingua Latina est; ib. 43. magnus est iu re publica campus; ib. XIV, 17. in fuga foeda mors est; in victoria gloriosa; ib. 32. quod in se ut corporum, sic virtutum similitudiuem esse confident; ib. 34. quid est in testimonio vestro praeter libidinem, praeter audaciam? Fr. A, III, 11. tanta igitur in illis virtus fuit, ut ..; ib. B. VI. 24. maiestas est in imperio atque in omni populi Romani dignitate; ib. 53. in iudiciis quauta vis esset, didicit; ib. VIII, 4. eo tempore in me tibi parum auxilii esse vidisse; ib. 6. hunc puerum in Syria fuisse; ib. XVI, 11, 3. f. **civitas,** II, 5. sum in (23 St.) B. I, S. 536, b. **consilium,** II, 5. sum in (23 St.) B. I, S. 648, a. **contio,** II, 4. sum in (5 St.) B. I, S. 690, a. **crimen,** II, 4. sum in (6 St.) B. I, S. 721, b. **dignitas,** I, 1. est in (14 St.) S. 113.

supersum: ornamentorum quod superfuit in fanis et communibus locis; dom. 111.

suspendo: hominem corripi ac suspendi iussit in oleastro quodam; Verr. III, 57.

suspicor: ego in Chrysogono ... nihil eius modi suspicor; Sex. Rosc. 122. quid potius in hac urbe et tam turpi inconstantia suspicari possumus? Verr. V, 56. in quibus (quaestionibus) quamquam nihil periculi suspicamur; Sulla 78.

teneo: in rebus turpissimis cum manifesto teneatur; Verr. I, 2. istum in sua potestate ac dicione tenuit; ib. 97. si manifesto in maleficio teneretur; ib. II, 99. cum in manifestissimo furto teneare; ib. 144. manifestis in rebus hominem iam teneri videbitis; ib. 181. exspectabant omnes quidnam in tabulis teneretur; ib. 187. nemo ita in manifesto peccatu tenebatur; ib. 191. qui C. Matrinium ... Leontinis in publico bidunm tenuit; ib.

III, 60. teneo, teneo, inquam, in mediis vectigalibus populi Romani, in ipsis fructibus provinciae Siciliae furem; ib. 137. in rebus cum maximis tum manifestis tenetur; ib. 178. cum manifestis in flagitiis ||flagitiis|| tenebitur; ib. 207. manifestis in maleficiis tenetur; ib. IV, 104. sin autem in rebus iudicandis non minimam partem ... sapientia iudicis tenet; Font. 21. facile honestissimis testibus in re perspicua teuerentur; Caecin. 4. tenentur uno in loco HS ducenta; Cluent. 82. quam si coniunctionem ... perpetuam in re publica teneremus: Catil. IV, 15. equidem in minimis rebus saepe res magnas vidi, iudices, deprehendi ac teneri, ut iu boc Asclepiade; Flacc. 37. quid enim est hnic reliqui quod eum in hac vita teneat? Sulla 89. in quo etsi magna ex parte iugeuio eius ... tenebamini, tamen non numquam verebar, ne ..; Cael 25. dum modo illa in hoc genere praescriptio moderatioque teneatur; ib. 42. cum Licinius venisset, pyxidem teneret in manu; ib. 63. cum in manu teneret veneni pyxidem; ib. 65. ut maiores eius ... summum in praefectura florentissima gradum tenuerint; Planc. 32. dum te in foro tenuit ratio honorum tuorum; Ligar. 30. eundem (ordinem) tenebo in viris fortibus honorandis; Phil. V, 35. cum D. Brutus ... provinciam Galliam in senatus populique Romani potestate teneat; ib. 36. quorum epistulas ... in manu teneo; ib. XII, 9. f. figo; Balb. 65 haereo; Tull. 33.

vagor: si concessum sit inimicis Cn. Pompei ... non solum illis in locis vagari; leg. agr II, 54.

valeo: non modo Siculorum uihil in bac re valuisse leges ..; Verr. II, 121. nihil putas valere in iudiciis coniecturas; ib. III, 146. tamen haec una causa in opinione Siculorum plurimum valet; ib. IV, 114. valeret hoc crimen in illa vetere severitate ac dignitate rei publicae; ib. V, 46. id quod in teste profecto valere plurimum debet; Font. 27. tantum in foro atque in iudiciis impudentia valeret; Caecin. 1. quid enim facilius est quam probare ||probari|| eis ... in uno servolo familiae nomen non valere? ib. 55. quouiam auctoritas quoque in bellis administrandis multum atque in imperio militari valet; imp. Pomp. 43. ut ... confirmem quantum [huius] auctoritas valeat in bello; ib. 44. valeat in opinionibus ac sermonibus imperitorum; Cluent. 5. quae (invidia) in iudiciis valere non debet; ib. 201. quae (facultas) saepe valuit in consule deligendo; Muren. 24. quid mirum est in hoc felicitatis famem sermonemque valuisse? ib. 38. quae (auctoritas) in iudiciis aut nihil valere aut ad salutem debet valere; ib. 67. scis ... quantum valeat in contionibus; Flacc. 66. nec rerum gestarum memoria in reditu C. Marii, sed exercitus atque arma valuerunt; Quir. 10. quasi vero ego ... in isto genere omnino aut curatione aut potestate valuissem; dom. 14. valebit in iuiuria ||iniuria|| nomen sanctissimum religionis; ib. 123. tamen in scelere religio non valeret; ib. 139. si auctoritates patronorum in iudiciis valent ||valerent||..; Balb. 1. dubitandum fuit quin quo in genere iudicum praemia rata essent, in eodem iudicia imperatorum valerent? ib. 54. quamquam in istis omnibus rebus ... opinio plus valet saepe quam res ipsa; Scaur. 36. itaque illud Cassianum, „cui bono fuerit", in his personis valeat; Milo 32. haec neque boc tempore neque in me valent; Phil. XII, 26.

vehor: quod in eius quadriremi [Cleomenes] vectus esset; Verr. V, 116. cum bic insidiator ... cum uxore veheretur in raeda; Milo 28. cum alter vehereturr in raeda paenulatus; ib. 54. vebebatur in essedo tribunus plebis; Phil. II, 58.

versor: bomo in bac (causa) multum ac saepe versatus; Quinct. 3. quae (ingenia) antea versabantur in salute atque auxilio ferendo; ib. 33. iudicium, in quo iam biennium versamur; ib. 42. diutius in tanto metu miser periculoque versabitur; ib. 59. non in campo, non in conviviis versatus est; ib. ea res nunc enim in discrimine versatur; ib. 92. in foro et in ore omnium cotidie versabatur; Sex. Rosc. 16. homo audax et saepe in caede versatus; ib. 89. qui ... in egestate et in insidiis ||iusidiis|| versatur; ib. 78. qui omni tempore in praeda et in sanguine ||sanguine|| versabantur; ib. 81. ut in iudicio versarere; ib. 95. non versatur ante oculos vobis in caede Glaucia? ib. 98. quae quidem dominatio, iudices, in aliis rebus antea versabatur; ib. 140. quae (crudelitas) boc tempore in re publica versata est; ib. 150. inter feras satius est aetatem degere quam in hac tanta immanitate versari; ib. hanc (crudelitatem) pati nolite diutius in bac re publica versari; ib. 154. debebat? immo in suis nummis versabatnr; Qu. Rosc. 22. qui tot annos in causis iudicisque publicis ita sim versatus, ut ..; div. Caec. 1. iutellego quam scopuloso difficilique in loco verser; ib. 36. qui ... in foro iudiciisque ita verser, ut ..; ib 41. necesse est in simili audacia perfidiaque versetur; Verr. I, 40. in quibus (temporibus) nunc versor; ib. 61. in tanta vi atque acerbitate versari; ib. 68. istius nequitiam [et iniquitatem tnm] in ore ||tum in ore|| volgi atque in communibus proverbiis esse versatam; ib. 121. in quibus (terris) bellum acerbum ... versatum est; ib. III, 47. lamne intellegitis ... quae immanitas in nostra ||vestra|| autiquissima ... provincia versata sit? ib. 64. ecquem audistis in tantis furtis, in tam apertis [in] tanta audacia, tanta impudentia esse versatum? ib. atque in hoc genere audaciae multo etiam impudentius in decumis Acestensium versatus est; ib. 83. in hoc genere nunc, iudices, versor; ib. 110. non versabor in uno genere diutius; ib. 103. sed etiam in Apronianis illis rapiuis in quaestu sunt compendioque versati; ib. 109. quae enim in Sicilia tanta clades aut quod bellum ... versatum est? ib. 124. cum bis in ea provincia magnae fugitivorum copiae versatae sunt; ib. 125. cum tui nominis terror in animibus animisque aratorum versaretur; ib. 131. qui in epulis cotidianis ... versatus sit; ib. 160. mancipes in istis rebus esse versatos? ib. 175. in bis temporibus versabor miseris ac perditis; ib. 182. QUANDOQUE TU ... OMNIBUS .. IN EISDEM FLAGITIIS MECUM ET IN LEGATIONE ET IN PRAETURA ET HIC IN SICILIA VERSATUS ES; ib. 187. in quibus (locis) [es,] versaris, rem geris; ib. 193 qui (homines) tum versati sunt in re publica; ib. 210 quae (iniuriae) tautum modo in furtis istius et damnis ... versatae esse videantur; ib. IV, 38. praecipue quod in eis ||bis|| rebus ... versor; ib. 81. in qua (domo) semper ... flagitia versantur; ib. 83. quae (bella) in bis fere locis ... gesta atque versata sunt; ib. 103. nimium diu mihi videor in uno genere versari crimiuum; ib. 105. nemini video dubium esse, ... quin ... C. Verres ... spoliarit versatusque sit ... in omni genere furandi; ib. V, 1. qui (pudor) in magistratumn conviviis versari solet ||soleat||; ib. 28. cum iste ... versaretur in conviviis muliebribus; ib. 31. cum me quaesturamque meam quasi in aliquo terrarnm orbis theatro versari existimarem; ib. 35. is ... in illo omni negotio non modo labore, sed etiam periculo suo versabatur; ib. 60. quae (navis) si in praedouum pugna versaretur ..; ib. 89. qui in eius periculis sunt ac varietate versati; ib. 132. numquam species pnssa buiusce multitudinis in oculis animoque versata est? ib. 144. versabatur in Sicilia longo intervallo alter, non Dionysius ille, ... sed quoddam novum monstrum; ib. 145. quae (immanitas) in isdem locis versata esse dicitur; ib. quibus bomiuibus per senatum ... in foro, lu suffragiis, in hac urbe, in re publica versari liceret; ib. 152. omnia sua iura, commoda ... in vestris sententiis versari arbitrantur; ib. 172. quorum uterque in pecunia maxima tractanda procurandaque versatus est; Font. 5. ecquis umquam reus, praesertim in bac vitae ratione versatus, ... sic accusatus est? ib. 37.

Aebutius iste ... versabatur eo quoque tempore in his rationibus auctiouis; Caecin. 13. impudeutiam summam aut stultitiam singularem putabimus in verborum errore versari; ib 50. in meis castris praesidiisque versaris; ib. 83. meus labor in privatorum periculis caste iutegreque versatus ... fructum est amplissimum consecutus; imp. Pomp. 2. ut ... emergere ex patrio regno atque in vestris vectigalibus, hoc est, in Asiae luce versari (velit); ib. 7. difficile est in Asia, Cilicia, Syria ... ita versari nostrum imperatorem, ut ..; ib. 64. num quid aliud in illis iudiciis versatum est? Cluent. 62. homo impurissimus statim coepit in eius modi meute et cogitatioue versari; ib. 69. versatum esse in iudicio mentionem pecuniae scutichant; ib. 78. versatam esse in iudicio pecuniam constat; ib. 81. cum ista causa in ista meditatione versatur; ib. 82. quod eius improbitatem versari in re publica nollet; ib. 85. tota vita in eius modi ratioue versata aperiebatur; ib. 101. quia nulla in iudicio seditio neque vis uec turba versata est; ib. 103. quae (dignitas) in iudiciis publicis versari debet; ib. 107. etenim paucis postea mensibus alia vehemens erat in iudiciis ex notatione tabellarum invidia versata; ib. 130. ad quas (leges) adhibemur et in quibus versamur ib. 144. quae res in quaestione versetur; ib. 159. ut ... id intra parietes in domestico scelere versetur; ib. 175. levate huuc ... tot annos in falsa invidia periculisque versatum; ib. 200. in quibus (agris) ille etiam nunc bellum gerat atque versetur; leg. agr. I, 6. versantur enim, Quirites, in animo meo multae et graves cogitationes; ib. II, 5. cum imperator in bello versetur; ib. 52. volt se in communi atque in eodem quo ceteri iure versari; ib. 61. hoc enim vos *in* errore ‖ in hoc — hoc — in hoc enim vos errore‖ versari diutius non oportet; ib. III, 16. neque quisquam nostrum in rei publicae periculis cum laude ac virtute versatur quin ..; Rabir. 29. etenim iam diu ... in his periculis coniurationis insidiisque versamur; Catil. I, 31. in his gregibus omnes alcatores ... versantur; ib. II, 23. qui (Q. Annius Chilo) cum hoc Furio semper erat in hac Allobrogum sollicitatione versatus; ib. III, 14. ego magnum in re publica versari furorem et nova quaedam misceri et concitari mala iam pridem videbam; ib. IV, 6. uterque ... in summa severitate versatur; ib. 7. largitionis voluntas tum in re publica versata est; ib. 13. intellego ... tris ... partis fuisse et earum unam in reprehensione vitae, alteram in contentione dignitatis, tertiam in criminibus ambitus esse versatam; Muren. 11. maximo in bello sic est versatus, ut ..; ib. 20. uon patiar te in tanto errore versari; ib. 23. itaque in eisdem rebus fere versor; 48. versabitur iu rostris ‖ in castris‖ furor, in curia timor, in foro coniuratio, in campo exercitus, in agris vastitas; ib. 85. quibus in provinciis non obscure versatus est; Flacc. 5 (3. 25). qui equidem uon in umbra neque in illius aetatis disciplinis artibusque versatus est; ib. (3. 45). quae (expectatio) versari in iudiciis solet; ib. 21. videtis quo in motu temporum, quanta in conversione rerum ac perturbatione versemur; ib. 94. quod nondum penitus in re publica versabar; Sulla 11. in qua urbe verser iudicesque; ib. 28. cum in illa rei publicae tempestate versarer; ib. 59. non in ea re publica versor; ib. 84. in qua (exercitatione dicendi) me non infitior mediocriter esse versatum; Arch. 1. quibus (temporibus) tu ‖quibus cum tu — quem tu‖ criminaris ne ipsius quidem iudicio in civium Romanorum iure esse versatum; ib. 11. Mithridaticum vero bellum, magnum atque difficile et in multa varietate terra marique versatum, totum ab hoc expressum est; ib. 21. qui in re publica atque in his vitae periculis laboribusque versamur; ib. 30. in omni parte corporis semper oportere aliquod gaudium delectationemque versari; sen. 14. quod si ... magna causa in sacerdotum populi Romani iudicio ac potestate versata est; dom. 1. versor in medio iure publico; ib. 34. consules epulabantur et in coniuratorum gratulatione versabantur; ib. 62. qui (scribae) nobiscum in rationibus monumentisque publicis versantur; ib. 74. potest quisquam vir in rebus magnis cum invidia versatus satis graviter ... respondere? har. resp. 17. si cui forte videor plus quam ceteri ... versari in studio literarum; ib. 18. ut deus ... versetur iu terris; ib. 62. C. Mevulauum ... ciecit, hominem perditum et non obscure Pisauri et in aliis agri Gallici partibus in illa coniuratione versatum; Sest. 9. iu quo (naufragio) conligendo ac reficiendo salute communi omnia reperientur P. Sestii facta, dicta, consilia versata; ib. 15. qui versari in re publica atque in ea se excellentius gerere studuerunt; ib. 96. itaque semper versabatur in spe rerum novarum; ib. 110. crimeu quod versetur iu iudicio; Cael. 1. neque ... pudor patiebatur optimi adulescentis in tali illum oratione versari; ib. 7. qui in reliqua vita mitis esset et in hac suavitate humanitatis ... versari periucunde soleret; ib. 25. in quibus (criminibus) una atque eadem persona versatur; ib. 30. qui in hoc labore versentur; ib. 46. hic ... in bac acie cotidie versaretur? dom. 47. in qua (domo) lustra, libidines, luxuries, omnia denique inaudita vitia ac flagitia versentur; ib. 57. qui versentur iislem in voluptatibus; ib. postea uemini umquam concessit aequalium, plus ut in foro, plus ut in negotiis versaretur causisque amicorum; ib. 74. hunc enim ... concedis ... in nostris bellis nostris cum imperatoribus esse versatum; Balb. 6. cum in tanta re publica versere et maximis negotiis praesis; ib. 14. si omnino eis versari in nostris bellis non liceret; ib. 26. versatus in iutima familiaritate hominis potentissimi ... neminem umquam ... offendit; ib. 58. ab eodem homine in stupris inauditis nefariisque versato vetus illa magistra pudoris et modestiae, censura, sublata est; Piso 9. quamquam languet iuventus nec perinde atque debebat in laudis et gloriae cupiditate versatur; ib. 82. an Minturnenses coloni ... aeterna in laude versantur? Planc. 26. in tenebris quam in luce causam versari maluisti; ib. 42. quorum vidisti toto illo anno ferrum in foro, flammam in delubris, vim in tota urbe versari; ib. 71. quis est ... cui non locus ipse mutus ille ... cum grata recordatione in mente versetur? ib. 81. at in omnium animis atque ore versaris; Scaur. 50. in pluribus provinciis eius versata res est; Rab. Post. 4. Platouem ... in maximis periculis insidiisque esse versatum accepimus; ib. 23. an vero ... vos hospites in hac urbe versamini, vestrae peregrinantur aures neque in hoc pervagato civitatis sermone versantur? Milo 33. quo in fundo ... facile hominum mille versabantur valentium; ib. 38. ut iu communi odio paene aequaliter versaretur odium meum; ib. 78. nec fas esse ducebam versari me in nostro vetere curriculo illo; Marcell. 2. quanta (causa) nulla umquam in disceptatione versata est; Deiot. 5. qui togatus in re publica cum potestate imperioque versatus sit; Phil. I, 18. scio me in rebus celebratissimis omnium sermone versari; ib. II, 57. versatus in bello est; ib. 59. ergo illi nunc et eorum exercitus in pace versantur; ib. VIII, 6. qui iu re publica versantur; ib. XII, 25. multis ab adulescentia in bellis variisque versatnm atque in primis bonum ductorem ‖doctorem‖; Fr. A, III, 14. f. habito; Milo 98. nascor; Deiot. 10. **forum**, II, 4. versor in (13 Ct.) ©. 378, a.

vertor: omnia in unius potestate ac moderatione vertentur; Verr. a. pr. 20. non in supplicio crimen meum vertitur; ib. V, 133.

video: qui ... narrat Naevio, quo in loco viderit Quinctium; Quinct. 24. ut effictos nostros mores in alienis personis expressamque imaginem

[nostram] vitae cotidianae videremus; Sex. Rosc. 47. quem ad modum in fabulis saepe numero vidctis; ib. 67. videt ad ipsum foruicem Fabianum in turba Verrem; Verr. a. pr. 19. quem quoudam in comitio vidistis; ib. I, 49. ea uos videre nisi in tuis ... tectis non possumus; ib. 57. cum quidem videremus in foro ... ibi esse palam posita ea, quae ..; ib. 59. video in multis veteribus locis: Cn. Domitius L. Metellus ... addiderunt; ib. 143. cum videret in foro latrocinia praeturae; ib. II, 18. huic etiam Romae videmus in basi statuarum maximis litteris incisum; ib. 154. praesertim cum in lecto decumanae mulieris vestigia videreut receutia; ib. III, 79. qucmcumque equitem Romanum in provincia videraut ‖ videbaut‖; ib. 94. respondent illae praetoris in uullo loco servos esse visos; ib. IV, 100. vidistis simulacrum Cereris e marmore et in altero templo Liberae; ib. 109. Romam quae apportata sunt, ad acdem Honoris ... itemque aliis in locis videmus; ib. 121. quod (signum) in Capitolio vidimus; ib. 129. iu qua (curia) inauratam C. Verris statuam viderem; ib. 138. ut ante Syracusani in mocnibus suis, in urbe, in foro hostem armatum ac victorem quam in portu ullam hostium navem vidcrint; ib. V, 97. te per eos dies nemo ... in foro videre potuit; ib. 137. tu praetor in provincia cum tunica pallioque purpureo visus es; ib. crnorem in locis pluribus, delectum aedificium se vidisse dicunt; Tull. 24. quae in hoc uno homine videmus; imp. Pomp. 62. sin autem vos plus tum in re publica vidistis; ib. 64. nihil in vita vidit calamitatis A. Cluentius; Cluent. 18. hora nudecima cum valens in publico visus esset; ib. 27. quis enm umquam uou modo in patroni, scd in laudatoris aut advocati loco videraut? ib. 110. quidam ... recordatus est so nuper in auctionc quadam vidisse in rebus minutis ... seruiam; ib. 180. in qua (sede) cotidie ... spolia fortuuarum videret; ib. 188. imperatorem ducemque hostium intra moenia atque adeo in senatu videmus ... perniciem ... molientem; Catil. I, 5. cum praesertim neque in honore vestro neque in gloria virtutis quicquam videam altius; ib. III, 28. cum in metu et periculo cousulem viderent; Murcu. 52. iu M. Catone, iudices, hacc boua quae videmus divina et egregia, ipsius scitote esse propria; ib. 61. quod paulo ante in eadem provincia familiarem Laelium Flacco viderant; Flacc. 14. vidi ego in quodam iudicio nuper Philodorum testem Tralliauum; ib. 53. in quibus subscllüis haec ornamenta ac lumina rei publicae viderem; Sulla 5. si in ea parte ... mc videbis; ib. 9. Autronium tum in campo vidimus; ib. 51. *in* his igitur tabulis nullam lituram in nomine A. Licinii vidctis; Arch. 9. tamen ea mirari debcremus, etiam cum in aliis videremus; ib. 17. quando tantam frequcntiam in campo ... vidistis? sen. 28. quam (formam) in campo vidisti tum, cum ..; dom. 90. in qua (urbe) tropaea de me et de re publica videam constituta; ib. 100. cuius (iutegritatis) ego nuper in Macedouia vidi vestigia; Sest 13. quaenam illa iu re publica monstra, quae sceiera vidistis! ib. 53. hunc Cn. Pompeius cum in suis castris supplicem abiectum vidisset; ib. 58. caedem vero tantam ... quis umquam in foro vidit? ib. 77. video P. Lentulum ... in hoc misero squalore et sordibus; ib. 144. hunc hoc anno in hac toga ... deprecantem (video); ib. nemo hunc M. Caelinm in illo aetatis flore vidit nisi aut cum patre aut mecum aut in M. Crassi castissima domo; Cael. 9. quam (barbulam) in statuis antiquis atque imaginibus videmus; ib. 33. quo errore ductos vidi egouet non nullos imperitos homines ... Athenis in numero iudicum atque Areopagitarum; Balb. 30. quis (te) denique in publico vidit? Piso 22. ut iu scena vidctis; ib. 46. video enim hoc in numero neminem cui mea salus non cara fuerit; Planc. 2. quam quidem nunc multitudinem vidctis, iudices, in squalore et luctu supplicem vobis; ib. 21. sed quosdam etiam senatores ... non in hortis aut suburbanis suis, scd Ncapoli in celeberrimo oppido ... saepe videmus ‖videri‖; Rab. Post. 26. L. vero Scipionis ... non solum cum chlamyde, sed etiam cum crepidis in Capitolio statuam videtis; ib. 27. vidit in vinculis familiaris suos; ib. 39. quas quidem (lacrimas) ego tuas in meo casu plurimas vidi; ib. 47. spero multa vos liberosque vestros in re publica boua esse visuros; Milo 78. quae ego vidi Athenis! quae aliis in urbibus Graeciae! ib. 80. quorum et frequentiam et dignitatem hoc ipso in consessu videtis; Marcell. 13. gladium vagina vacuum in urbc uon vidimus; ib. 17. quorum iustissimum videas dolorem in petendo; Ligar. 31. quod videmus etiam in fabula illi ipsi ... perniciosum fuisse; Phil. I, 34. in foro L. Antonii statuam videmus; ib. VI, 13. armorum officinas in urbe vidctis; ib. VII, 18. uno in homiuc, Q. Fufi, factor te vidisse plus quam mc; ib. VIII, 16. in boc uno tc plurimum vidisse, me multum errasse concedo; ib. nec eum quisquam illo bello vidit in lecto; ib. 31. Cn. Octavii ... statuam videmus in rostris; ib. IX, 4. at hunc ... videbam in insula clarissimi adulescentis ... nihil nisi de pace et concordia civium cogitantem; ib. X, 8. „Ser. Galbam eodem pugione succinctum in castris videtis“; ib. XIII, 33. at in suo familiarissimo viderat; Fr. B, VIII, 10.

vigeo: qui ... in pace iacere quam in bello vigere maluit; Phil. X, 14.

vigilo: quod in litteris daudis praeter consuetudinem proxima nocte vigilarat; Catil. III, 6. hunc ego hominem ... tam in scelere vigilantem ... nisi ... compulissem; ib. 17.

vivo: qui ... ruri semper habitarit et iu agro colendo vixcrit; Sex. Rosc. 39. qui neque in urbe viveret neque revocaturus esset; ib. 52. in cacde atque ex caede vivunt; ib. 78. vivere iu pecunia teuui; Verr. III, 9. permulti in illo oppido ... vivunt ac negotiantur; ib. IV, 93. soli in istius imperio ea condicione vixerunt, ut ..; ib. V, 58. qui aut reges sunt aut vivunt in regno; imp. Pomp. 24. [qui propter desidiam in otio vivunt]; leg. agr. II, 103. tantis in laboribus C. Marius periculisque vixisset; Rabir. 29. in qua urbe vivimus? Catil. I, 9. in Asia contiuenter vixisse laudandum est; Muren. 12. cum in privatis rebus suisque sumptibus ... tenuissimo cultu viverent; Flacc. 28. qua re non sum nescius quauto periculo vivam iu tanta multitudiue improborum; Sulla 28. quod videbam quibuscum hominibus in interiore parte aedium viveret; Sest. 24. in qua (re publica) ‖iu quo‖ quidem nunc me restituto vivit mecum simul exemplum fidei publicae; ib. 50. quae (legcs) in Graccborum feroeitate et in audacia Saturnini et in conluvione brusi et in contentione Sulpicii et in cruore Cinnano, etiaui iuter Sullana arma vixcruut; Vatin. 23. in qua (domo) mater familias mcretricio more vivat; Cacl. 57. qui tamen ob virtutem in gloria et laude vivit; Piso 44. qui (Bicsamius) vivit in regno; Deiot. 34. cuius (Q. Catuli) semper in hac re publica vivet auctoritas; Phil. II, 12.

volito: quos video volitare iu foro; Catil. II, 5. nec volitabo in hoc insolentius; Flacc. 38.

voluto: quem (Verrem) in luto volutatum ... invenimus; Verr. IV, 53. quorum intemperantia cxpleta in domesticis est germauitatis stupris volutatus; bar. resp. 42. frater ... maximo in squalore volutatus est ad pedes inimicissimorum; Sest. 145.

II. **nach Adjectiven und adjectivischen Partizipien:** (vgl. I. sum): absurdus: ei quoque carmen compositum est, cum ceteris rebus absurdum tum vero in illo ..; Muren. 26.

acer: f. gravis; Verr. V, 183. III. labor; Muren. 46.

acerbus: „legatus ante bellum profectus, ... bello oppressus, iu eo ipso non acerbus“; Ligar. 30.

adversarius: cum autem audirem ... eandem ... rem adversariam esse in iudicio Cn. Plancio, quae ..; Planc. 1.

aequus: proinde quasi .. aequior sit ista aestimatio in tuo quam in populi Romani commodo; Verr. III, 203. quod genus iudiciorum si est aequum ulla in re nisi in hac tribuaria; Planc. 36.

apertus: apertus in corripiendis pecuniis fuit; Verr. a. pr. 5. disertissimum cognovi avum tuum, at te etiam apertiorem in dicendo; Phil. II, 111.

aptus: in mulierum corruptelis et in omni eius modi luxuria ... reperiebam hunc ... aptum fuisse; Verr. II, 134.

avarus: quis in rapacitate avarior? Cael. 13.

audax: ac mihi quidem .. audax praecipue fuisse videtur Aebutius in convocandis hominibus et armandis; Caecin. 2.

avidus: quam avidum (hunc futurum fuisse censetis) in pecuniis locupletium, qui pauperum sanguinem conuupisset? Phil. V, 22.

callidus: non tu in isto artificio ... callidior es quam hic in suo; Sex. Rosc. 49. deinde in hoc homo lutens etiam callidus ... esse volt; Verr. III, 35. f. vehemens; Cluent. 140.

cautus: omnes ... sequentur auctoritatem consulis ... cauti in periculis, non timidi in contentionibus; leg. agr. I, 27.

clemens: quem nos liberi ... non modo non tyrannum, sed clementissimum iu victoria ducem vidimus; Deiot. 34.

cognitus: homiuis nobilis et valde in hoc largitiouis quaestu noti et cogniti ‖docti et cogniti‖; Fr. B, VIII. 1. f. spectatus; Verr. a. pr. 29.

coniunctus: libertus ... et tibi ac liberis tuis omnibus in rebus coniunctus ac proximus; Verr. III, 157.

conscius: f. III. adiutor; Verr. I, 64.

consideratus: pater familias et prudens et attentus, una iu re paulo minus consideratus; Quinct. 11.

consors: f. geminus.

constans: fortis et coustans in optima ratione civis P. Popilius semper fuit; dom. 87.

contumeliosus: at quam contumeliosus iu edictis! Phil. III, 15.

copiosus: ut in primis Siculorum in dicendo copiosus est; Verr. II, 88.

creber: sane ... iu eo creber fuisti; Planc. 83.

credibilis: quam hoc non credibile in hoc! Milo 43.

crudelis: tantum intellego, maluisse Domitium crudelem iu animadvertendo quam in praetermittendo dissolutum videri; Verr. V, 7. quem ego tamen credo ... iu viri fortis acrumnis non ita crudelem fuisse, ut ..; dom. 134. cui nimis videtur senatus in conservauda patria fuisse crudelis; Piso 17. qua re cum crudelissimi Poeni iudicati siut in hoste, quid in cive de Dolabella iudicandum est? Phil. XI, 9.

curiosus: non sum iu exquirendo iure augurum curiosus; dom. 39.

derius: f. praeceps.

difficilis: sexta palma urbana etiam iu gladiatore difficilis; Phil. XI, 11.

diligens: f. **diligens,** alqs; Quinct. 13. Verr. I, 126. III, 107. V, 157. imp. Pomp. 58. Cluent. 133. 191. leg. agr. I, 4. Balb. 45. Planc. 64. Phil. II, 110. homo; Verr. a. pr. 29. V, 49. Rabir. 27. Catil. III, 17. senatus.

dispar: ostendi ... disparem fortunam provincialium negotiorum in Murena atque in Sulpicio fuisse; Muren. 43.

dissimilis: dissimilem me in utroque praebui; Sulla 17. [atque in officio persolvendo dissimilis est ratio pecuniae debitae]; Quir. 23.

dissolutus: quis tam dissolutus in re familiari fuisset? Quinct. 88. etiam sane sit aliqui dissolutior in iudicando ..; Verr. III, 143. f. crudelis; Verr. V, 7. neglegens.

durus: quod idem in iudicio capitis durum atque iniquum est esset ‖; har. resp. 13.

effusus: quis in largitione effusior? Cael. 13.

exercitatus: homo in aliis causis exercitatus; Quinct. 3. manum prehendit in propiuquorum bonis proscribendis exercitatam; ib. 97. nos, ... homines in maximis rebus exercitatissimos paratissimosque, vicerunt; imp. Pomp. 55. accusabat P. Cannutius, homo in primis ingeniosus et in dicendo exercitatus; Cluent 50. sed ad uxorem Oppianici, hominis in uxoribus necandis exercitati, omnia bona Habiti ventura fuisse dicebat; ib. 52. ille exercitatus est in propagaudis finibus, tu in regendis; Muren. 22. versutissimum hominem et in fallendo exercitatissimum; Fr. A, III, 10. f. honestus. prudens. robustus.

expertus: omnia, quae dico de Plancio, dico expertus in nobis; Planc. 22.

familiaris: domi una eruditi, militiae contubernales, post adfines, in omni denique vita familiares; Ligar. 21.

felix: qui tribunus plebis felix in evertenda re publica fuit; Sest. 16. in quo Caesar felicior fuit; Phil. II, 23. in quo (bello) tu nimium felix fuisti; ib. 39. quamquam in hoc genere fateor feliciorem esse te; ib. 40.

ferus: hostis in ceteris rebus nimis ferus et immanis; Verr. II, 51. cum in edictis tam ferus fuisset; Phil. III, 23.

firmus: sunt fortasse in sententia firmiores; Balb. 61. per dexteram istam te oro, ... istam, inquam, dexteram non tam in bellis neque in proeliis quam in promissis et fide firmiorem; Deiot. 8. f. fortis; Milo 91.

foedus: f. inquinatus.

fortis: si fortes fueritis in eo, quem nemo sit ausus defendere; Verr. I, 3. nam partim ideo fortes in decernendo nou erant, quia ..; Muren. 51. quem ego vobis ... ita commendo, ut ... fortissimum in bello ... futurum esse promittam et spondeam; ib. 90. an consules in praetore coërcendo fortes fuissent? Milo 89. deinde quis in eo praetore consul fortis esset, per quem ..? ib. cum audiretur silentio M. Caelius, ... vir et iu re publica fortissimus et in suscepta causa firmissimus et bonorum voluntati ... deditus ‖deditissimus‖ et in hac Milouis sive invidia sive fortuna siugulari divina et incredibili fide; ib. 91. f. constans. sapiens; Verr. V, 3.

frequens: o divina senatus frequentis in aede Bellonae admurmuratio! Verr. V, 41. frequentissimo senatu nuper in Capitolio senator inventus est qui ..; Milo 66. f. I. sum; Verr. V, 33.

geminus: consorti quidem in lucris atque in furtis gemino et simillimo; Verr. III, 155.

gratus: est mihi iucunda in malis et grata in dolore vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1. qui cum ... praetura probata in iure, grata in munere, ornata in provincia, petisset; Muren. 53. meque in eo ipso ... nimium gratum esse concedam; Planc. 82.

gravis: existiment in his hominibus ... multo graviorem atque acriorem (me) futurum; Verr. V, 183.

honestus: postremo ipse cum in omnibus vitae partibus honestus atque integer tum in re militari cum summi consilii et maximi animi tum vero usu quoque bellorum gerendorum in primis eorum hominum, qui nunc sunt, exercitatus; Font. 41.

idem: et idem sum in re publica, qui fui semper; Planc. 93. vos eosdem in hoc conservando futuros, qui fueritis in me; ib. 104.

immanis: f. ferus; Verr. II, 51.

improbus: in hoc si improbus Cethegus fuit; Cluent. 85. qui enim evenit, ut ... idem in re una

maxime populari ... improbos se quam popularis esse malint? Phil. VII, 4.

impndens: in eius modi re quisquam tam impudens reperietur qui ..? div. Caec. 20. cum impudens fuisset in facto; Verr. II, 191. si impudentes in deferendo esse noluissent; ib. 192. ac mihi quidem cum audax praecipue fuisse videtur Aebutius ... tum impudens in iudicio; Caecin. 2.

incolumis: hunc patronum ... si in omni fortuna atque omni honore incolumem habere non potuerunt; Sulla 61.

inconstans: qua in re mihi ridicule eis visus esse inconstans; Qu. Rosc. 18.

inferus: nos inferiores in agendo non futuros; Caecin. 2. dicam iam apertius in quo meus accessarius fuerit inferior [Servius]; Muren. 43.

ingratus: ut ... ingrati in deserendo existimarentur; Verr. II, 192. in quo potes me dicere ingratum? Phil. II, 6. magis vereor ne longum me in enumerando quam ne ingratum in praetereundo putetis; ib. XIII, 30.

iniquus: f. durus.

inlustris: ut ad maiora istius et inlustriora in hoc genere furta et scelera veniamus; Verr. IV, 97.

innatus: f. insitus.

innocens: si in omnibus rebus innocens fuero; Verr. III, 162.

inquinatus: an ille demens ... foedior aut inquinatior in Cn. Pompeio accusando quam in universo senatu vituperando fuit? har. resp. 51. quis in voluptatibus inquinatior? Cael. 13.

insitus: ut in animis eorum insitum atque innatum esse videatur; Verr. IV, 106. f. I. adfigo; Verr. V, 139.

insolens: crat, ut fit, insolens in aliena (re); Sex. Rosc. 23. non sum tam ignarus, iudices, causarum, non tam insolens in dicendo, ut ..; Sest. 119.

integer: f. honestus.

intellegens: ut putetur in hisce rebus intellegens esse; Verr. IV, 33.

invictus: cuius usque ad nostram memoriam nomen invictum in navalibus pugnis permanserit; imp. Pomp. 54.

iucundus: est mihi iucunda in malis et grata in dolore vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1.

levis: accipite vero avaritiae (crimen) ... in suo genere non levius; Verr. I, 86. levia sunt haec ‖haec sunt‖ in hoc reo; ib. V, 117. id leve in iure civili iudicabitur? Caecin. 43.

liber: Siculos in eo sane liberos fuisse; Verr. a. pr. 25. non denique homo illorum et vita et prudentia dissimilis, sed tamen nimis in gratificando iure liber; Fr. B, VI, 18. b.

liberalis: qui tam fuerit in hereditate concedenda liberalis; Flacc. 89. interficere captum statim noluit, ne nimis, credo, in victoria liberalis videretur; Phil. XI, 5.

longus: magis vereor ne longum me in enumerando quam ne ingratum in praetereundo putetis; Phil. XIII, 30.

loquax: f. odiosus; Muren. 30.

magnus: quae (gloria) vobis a maioribus cum magna in omnibus rebus tum in re militari tradita est; imp. Pomp. 6. qui in dicendo magni sunt aut fucrunt; Muren. 29.

mansuetus: cur tam mansuetus in senatu fuerit; Phil. III, 23.

mendosus: cur servus societatis ... semper in Verrucii nomine ... mendosus esset; Verr. II, 188.

minimus: atque in his omnibus natu minimus ... P. Saturius, in eadem sententia fuit; Cluent. 107.

miscricors: quod et in re misericordem se praebuerit et in testimonio religiosum; Caecin. 26.

mitis: post hanc illorum vociferationem ... non mitior in supplicio, sed diligentior esse coepit; Verr. V, 157. qui in reliqua vita mitis esset; Cael. 25.

moderatus: magno argumento est me in utroque fuisse moderatum; Phil. II, 40.

molestus: f. odiosus; Flacc. 13.

necessarius: putasne posse, id quod in huius modi ‖eius modi‖ reo maxime necessarium est, facere, ut ..? div. Caec. 38.

nefarius: „iam fateor“ inquit „me in Gabinio nefarium fuisse“; dom. 126.

neglegens: nunc vero in communi omnium gentium religione inque cis sacris .. neglegentes ac dissoluti si cupiamus esse; Verr. IV, 115.

nobilis: quorum certe aliquis defendisset equitem Romanum, in municipio suo nobilem; Cluent. 109.

notus: f. cognitus.

obscurus: quod si ... tam esset obscurus in agendo; Verr. a. pr. 5.

occupatus: f. I. occupo.

odiosus: „asperitur orator“, non solum odiosus in dicendo ac loquax, verum etiam „bonus“; Muren. 30. vehementem accusatorem nacti summus, iudices, et inimicum in omni genere odiosum ac molestum; Flacc. 13.

oruatus: f. gratus; Muren. 53.

par: qui in omnibus istl rebus par ... esse possit; Verr. III, 23.

paratus: f. exercitatus; imp. Pomp. 55.

parcus: homo cum gravitatc et prudentia praestans tum vel nimium parcus in largienda civitate; Balb. 50.

patiens: quis in laboribus patientior? Cael. 13.

perfectus: hydrias ... graudis, simili in genere atque eadem arte perfectas ... posuerat; Verr. IV, 97.

perspectus: quamquam ... eiusdem .. cura incredibilis in asperrimis belli civilis periculis perspecta docuit ..; Phil. VII, 6. f. III. animus; Phil. XI, 26.

popularis: qui in rebus improbis popularcs fuerint; Phil. VII, 4. f. improbus; ib.

postremus: tum ut quisque in fuga postremus, ita in periculo princeps erat; Verr. V, 90.

praeceps: dubitaret, credo, homo amentissimus atque in omnibus consiliis praeceps et devins ... bellum inferre nobis; Phil. V, 37.

princeps: is, qui princeps in agendo est; div. Caec. 47. non illi nullam esse rem publicam, sed in ea, quae esset, se esse principes ... voluerunt; Catil. III, 25. quae (vox) debet esse in re publica princeps; ib. IV, 19. qui sunt in re publica principes; Sulla 7. num quando vides Tusculanum aliquem de M. Catone illo in omni virtute principe ... gloriari? Planc. 20. f. postremus.

probatus: homo ... plurimis maximisque in rebus probatissimus; Verr. II, 102. f. gratus; Muren. 53.

proximus: quia religioui suac non modo iu dis patriis repetendis, sed etiam in ipso testimouio ac iure iurando proximus fuit; Verr. IV, 18. f. coniunctus.

prudens: hominem in edictis praetoriis, in censoriis legibus tam prudeutem, tam exercitatum; Verr. III, 17.

qualis: qui priucipio qualis in edicto constituendo fuerit cognoscite; Verr. I, 104. quaerimus ‖quaeremus‖ ... qualis in bello praedonum praedo ipse fuerit; ib. 154. ut non solum in imperio, verum etiam in stipendiis qualis fuerit intellegatis; ib. V, 83. nos etiam in ipsa religioue et legum et foederum conservanda qualis fuerit Cn. Pompeius dubitabimus? Balb. 12. qualis futurus in me [retinendo] fuisset senatus populusque Romanus; Planc. 90.

qui: f. idem.

ratus: dubitandum fuit quin quo in genere iu-

dicum praemia rata essent, in eodem iudicia imperatorum valerent? Balb. 54.

religiosus: ab isdem gentibus sanctis et in testimonio religiosis obsessum Capitolium est; Font. 30. quod et in re misericordem se praebuerit et in testimonio religiosum; Caecin. 26. dicet enim natio minime in testimoniis dicendis religiosa; Flacc. 23.

reliquus: cum ... in locis autem illis etiam nunc belli nomen reliquum sit; leg. agr. II, 52. qui locus aut lucus ... tam sanctus fuit in quo ullum simulacrum, ullum ornamentum reliquum sit? prov. cons. 7.

remissus: cum te, Servi, remissiorem in petendo putarent; Muren. 52. postremo qui in ulciscendo remissior fuit; Quir. 23.

residuus: l. I. sum; Verr. III, 226.

robustus: in clamando quidem video eum esse bene robustum atque exercitatum; div. Caec. 48.

rudis: nam quis est omnium tam ignarus rerum, tam rudis in re publica ..? Marcell. 22. rudis in re publica (sum)? Phil. VI, 17.

salutaris: nec vobis tam haec salutarem in iudicando litteram quam illam tristem dedisset; Milo 15.

salvus: providi, Quirites, quem ad modum in tantis et tam absconditis insidiis salvi esse possemus; Catil. III, 3.

sanctus: unum praeter ceteros in publicis religionibus foederum sanctum ac diligentem (hominem habemus); Verr. V, 49.

sapiens: ut erat in dicendo non solum sapiens, sed etiam fortis; Verr. V, 3.

segnis: qui (P. Mucius) in gerenda re publica ‖ in gerenda re ‖ putabatur fuisse segnior; dom. 91.

severus: neque severus esse (potest imperator) in iudicando, qui alios in se severos esse indices non volt; imp. Pomp. 38.

similis: qui quam ob rem Roscium similem sui in fraude et malitia existimarit; Qu. Rosc. 20. cum in avaritia, scelere, periurio vos sui similis esse arbitretur; Verr. a. pr. 42. se non ulla in re Verris similem futurum; ib. III, 124. sin aliqua in re Verris similis fuero; ib. 162. quod si maiores nostri existimassent quemquam in tam illustri imperio et tam praeclara rei publicae disciplina M. Bruti aut P. Rulli similem futurum; leg. leg. agr. II, 89. f. geminus.

singularis: si P. Lentulum, civem cum in ceteris rebus tum in salute mea singularem, ... res publica tenere potuisset; Phil. XIII, 29.

situs: quod in media est insula situs (locus); Verr. IV, 106. quamquam huiusce rei potestas omnis in vobis sita est; Muren. 83. quantum est situm in nobis; Arch. 1. quod in meo reditu spes otii et concordiae sita videbatur, in discessu autem cotidianas seditionis timor; dom. 15.

sodalis: quod sibi in Lupercis sodalem esse Caelium dixit; Cael. 26.

spectatus: homo in rebus iudicandis spectatus et cognitus; Verr. a. pr. 29.

studiosus: quis enim erat qui non sciret in ornandis studiosiorem Mithridatem quam in spoliandis Tralliauis fuisse? Flacc. 59.

superior: superior in possessione retinenda (vis) non fuisset; Caecin. 2.

talis: existimasne igitur ... talis futuros in re publica Antonios? Phil. XIII, 10.

tardus: qui in tantis beneficiis ... remunerandis est tardior; Quir. 23.

timidus: quid ... non nullis in rebus animum nimium timidum ... (proferam)? Verr. I, 75. omnes ... sequentur auctoritatem consulis ... canti in periculis, non timidi in contentionibus; leg. agr. I, 27. qui in suis partibus, id est in suis fortunis, tam timidus fuerit; Phil. II, 74.

vehemens: quia fuerit in decumis iste vehementior; Verr. II, 149. et quod vehemens in re militari putatur, id ..? Caecin. 43. accusaute M. Bruto, homine in dicendo vehementi et callido; Cluent. 140. sic nos in his hominibus ... si vehementissimi fuerimus, misericordes habebimur; Catil. IV, 12. in quo vehemens fui vobiscum, nihil feci nisi coactus; Sulla 87.

verecundus: verecundioremne coram putamus in postulando fore quam fuerit tum, cum ..? Phil. XII, 11.

violentus: si iam violentior aliqua in re C. Caesar fuisset; Vatin. 15.

urbanus: qui (frater) est in isto genere urbanissimus; Cael. 36.

utilis: alius in alia est re magis utilis; Sex. Rosc. 111.

III. **nach Substantiven:** abstinentia: possum multa dicere ... de provinciali in eo magistratu abstinentia; Sest. 7.

acerbitas: neque ullius horum in ulciscendo acerbitas progressa ultra mortem est; Phil. XI, 1.

adinmentum: hic vero ... parenti suo magno adiumento in periculis, solacio in laboribus, gratulationi in victoria fuit; Muren. 12. qui ordo quanto adinmento sit in honore quis nesciat? Planc. 23.

adiutor: in omnibus eius modi rebus adiutorem suum et conscium; Verr. I, 64. his se tribus auctoribus in consiliis capiendis, adiutoribus in re gerenda esse usurum dicebat; Sest. 40.

adiutrix: quae (res) in petitione fuisset adiutrix; Planc. 1.

adsectatio: f. opera.

ager: inbent venire agros Attalensium ...; deinde agros in Macedonia regios; leg. agr. I, 5 post autem agros in Hispania (iubent veuire); ib. deinde (adiungit) Attalicos agros in Cherroneso; ib. II, 50. et agros in Hispania propter Karthaginem novam et in Africa ipsam veterem Karthaginem vendit; ib. 51. excipitur hoc capite ager in Sicilia Recentoricus; ib. 57.

amentia: audite ... cupiditatem, audaciam, amentiam, in eis praesertim sacris polluendis; Verr. IV, 99.

animus: postremo ipse cum in omnibus vitae partibus honestus atque integer tum in re militari cum summi consilii et maximi animi tum vero usu quoque bellorum gerendorum in primis eorum hominum, qui nunc sunt, exercitatus; Font. 41. quamquam hoc animo semper omnes fuimus in patriae proditoribus opprimendis, ut ..; Milo 82. qui imperium legitimum habeat, qui praeterea ... perspectum animum in re publica liberanda; Phil. XI, 26.

avaritia: quas res luxuries in flagitiis, crudelitas in supplicis, avaritia in rapinis, superbia in contumeliis efficere potuisset, eas ..; div. Caec. 3.

auctores: f. adiutor; Sest. 40.

auctoritas: Verres ... tantum sibi auctoritatis in re publica suscepit; Verr. V, 152. quorum virtuti, generi, rebus gestis fidem et auctoritatem in testimonio cupiditatis atque inimicitiarum suspicio derogavit; Font. 23. quae comitia primum habere coepit consul cum omnibus in rebus summa auctoritate, tum harum ipsarum legum ambitus auctor; Planc. 49.

audacia: f. amentia.

benignitas: tum etiam vestra in me attente audiendo benignitas provexit orationem meam; dom. 32.

bonitas: quam quidem vos, iudices, eius in novo genere bonitatem ... augere debetis; Rab. Post. 44.

brevitas: f. gravitas; har. resp. 41.

calumnia: accipite aliam in minore pecunia non minus impudentem calumniam; Verr. II, 25.

celeritas: non ad .. Africani in re gerunda celeritatem, ... sed aliud genus imperatoris ... cognoscite; Verr. V, 25. neque illae enim sunt solae virtutes imperatoriae, ... labor in negotiis,

fortitudo in periculis, industria in agendo, celeritas in conficiendo, consilium in providendo; imp. Pomp. 29.

concursus: quos concursus in his oppidis? Cluent. 192.

condicio: de civium Romanorum condicione in arationibus disputo; Verr. III, 59.

condiscipulus, conlega: se meum condiscipulum in pueritia, familiarem in adulescentia, conlegam in quaestura commemorabat fuisse; Sulla 18.

consilium: tamen Flacci consilium in remigibus imperandis reprehendetur? Flacc. 31. ne nostrum consilium iu praetermittendis provinciis laudare videamur; ib. 87. f. animus; Font. 41. celeritas; imp. Pomp. 29.

conspiratio: hanc conspirationem in re publica bene gerenda ... diremerunt; dom. 28.

consuetudo: ubi illa consuetudo in bonis ... venduudis? Verr. I, 142. consuetudiuem illius perpetuam in vi inferenda, huius tantum in repellenda; Milo 52.

contentio: altera pars ... per mihi brevis et non magnae in dicendo contentionis fore videtur; Cluent. 2. nullum huius in privatis rebus factum avarum, nullam in re pecuniaria contentionem, nullam in re familiari sordem posse proferri; Flacc. 7.

continentia: cnius eximia virtus, dignitas et in eo negotio, quod gessit, fides et continentia tegere videretur improbitatem et legis et actionis tuae; dom. 23.

contubernalis: cum esset meus contubernalis in consulatu, atque etiam in praetura fuisset; Sulla 34.

copia: f. gravitas; Balb. 2.

crimen: magnum crimen vel in legatis insidiandis vel in servis ... sollicitandis; Cael. 51.

crudelitas: quas res ... crudelitas in supplicüs ... efficere potuisset; div. Caec. 3.

cupiditas: quibus in rebus istius cupiditates et insanias quis ignorat? Verr. II, 35. f. amentia.

cura: nam ... omnium consulum gravis in re publica custodienda cura ac diligentia debet esse; leg. agr. II, 100. semper illius ... praestantem in re publica tuenda curam atque prudentiam .. fama celebrabit; Phil. IX, 10.

difficultas: altera (pars) autem ... perspicio quantum in agendo difficultatis ... sit habitura; Cluent. 2.

dignitas: f. fides; Verr. III, 146. moderatio; Sulla 73.

diligentia: vos pro mea summa et vobis cognita in re publica diligentia moneo; Muren. 86. f. cura; leg. agr. II, 100.

dominatio: tulit haec civitas, quoad potuit, ... regiam istam vestram dominationem in iudiciis et in omni re publica, tulit; Verr. V, 175.

dubitatio: cum autem vestram in iudicando dubitationem (considero); Caecin. 4.

Europa: quid Tarentinos (arbitramini merere velle), ut Europam in tauro amittant? Verr. IV, 135.

exemplum: non occurrit uni cuique vestrum aliud alii in omni genere exemplum quod testimonio sit? Caeciu. 52.

factum: nullum huius in privatis rebus factum avarum ... posse proferri; Flacc. 7.

facultas: [nisi tuam in dicendo facultatem nossem]; Phil. X, 5. f. gravitas; Balb. 2.

familiaris: f. condiscipulus.

felicitas: quorum cognita virtus, industria, felicitas in re militari sit; Font. 42.

ferocitas: qua re si cui nimium efferbuisse videtur huius vel in suscipiendis vel in gerendis inimicitiis ferocitas; Cael. 77.

fides: vestram in hac re fidem, dignitatem ... non imploro; Verr. III, 146. quae mea mens in suscipienda causa fuit, fides in agenda, eadem vestra sit in iudicanda; ib. V, 188. cum propter egregiam et singularem Cn. Plancii, indices, in mea salute custodienda fidem tam multos et bonos viros eius honori viderem esse fautores; Planc. 1. f. auctoritas; Font. 23. continentia.

fortitudo: f. celeritas; imp. Pomp. 29.

frequentia: hoc dico, frequentiam in isto officio gratuitam non modo dignitati, ... sed ne voluntati quidem defuisse; Muren. 69.

fundus: quos (fundos) in agro Casinati optimos fructuosissimosque continuavit; leg. agr. III, 14.

furor: non est credibilis tantus in nllo furor, ut ..; Marcell. 21.

gratulatio: f. adiumentum.

gravitas: cuius tanta in dicendo gravitas, tanta iucunditas, tanta brevitas fuit, ut ..; har. resp. 41. quae fuerit hesterno die Cn. Pompei gravitas in dicendo, iudices, quae facultas, quae copia; Balb. 2.

hostis: an Censorinum ornem, ‖ornarem‖ in bello hostem, in pace sectorem? Phil. XI, 36.

industria: f celeritas; imp. Pomp. 29. felicitas.

insania: f. cupiditas.

intellligentia: quid ceuses hunc ipsum ... qua intelligentia esse in rusticis rebus? Sex. Rosc. 49.

iudex: sed est perraro (populus dignitatis iudex), et si quando est, in eis magistratibus est mandandis, quibus ..; Planc. 7.

labor: contra summus labor in publicis privatisque rebus; Verr. II, 7. quam ob rem labor iu hoc defendendo praecipue meus est; Rabir. 4. sic intellexi: in petendo studium esse acerrimum, in defendendo officium, in accusando laborem; Muren. 46. f. celeritas; imp. Pomp. 29.

legati: quid legati in equis et tribuni? ib. 60.

levitas: si mihi libeat totius gentis in testimoniis dicendis explicare levitatem; Flacc. 12.

liberalitas: ego enim hanc in tantis opibus, tanta fortuna liberalitatem in suos, memoriam amicitiae reliquis virtutibus omnibus anteponо; Rab. Post. 44. f. moderatio; Sulla 73.

libertas: nulla libertas populi in mandandis magistratibus; Planc. 15.

libido: quae libido istius in iure dicundo fuerit; Verr. I, 120. quid ego istius in iure dicendo libidinem ... demonstrem? ib. II, 39.

luxuries: quas res luxuries in flagitiis ... efficere potuisset; div. Caec. 3.

magnitudo: cuius in negotiis gerendis magnitudinem animi non tam homines probassent, nisi ..; Rab. Post. 3. alterius ... magnitudinem animi in patria liberanda quis ignorat? Phil. XI, 9.

mens: f. fides; Verr. V, 188.

militia: nbi illud contubernium muliebris militiae in illo delicatissimo litore? Verr. V, 104.

minister: Atidius, istius item ‖item istius‖ minister in decumis; Verr. III, 75. quia minister in maleficio fuerat; Cluent. 60.

moderatio: quid ... commemorem dignitatem, liberalitatem, moderationem in privatis rebus, splendorem in publicis? Sulla 73. si meam cum in omni vita tum in dicendo moderationem modestiamque cognostis; Phil. II, 10.

modestia: f. moderatio; Phil. II, 10. tranquillitas.

neglegentia: neglegentiam eius in accusando considerare; Sex. Rosc. 59.

nepos: ut sit non minus in populi Romani patrimonio nepos quam in suo; leg. agr. I, 2. ut in suis rebus, ita in re publica luxuriosus *est* nepos; ib. II, 46.

officium: f. labor; Muren. 46.

opera: homines tenues unum habent ... locum hanc in nostris petitionibus operam atque adsectationem; Muren. 70.

ordo: sed qui ordo in sententiis rogandis servari solet, eundem ..; Phil. V, 35.

par: eeee tibi geminum in scelere par, invisitatum, inauditum, ferum, barbarum; Phil. XI, 2.

patientia: quorum ego non tam faeultatem ... expetendam putavi, quam et in utendo ratione et in carendo patientiam; dom. 146.

pictura: nego ullam picturam (fuisse) neque in tabula neque in textili quiu conquisierit; Verr. IV, 1.

proerastinatio: f. tarditas.

procurator: quem omnes tuum procuratorem esse in deeumis ... loquebantur; Verr. III, 149.

prudentia: qua re omitte istam ... in eontemnenda morte prudentiam; Marecll. 25. a quibus (militibus) tanta in iudicando prudeutia non erat postulanda; Phil. X, 12. f. cura; Phil. IX, 10.

ratio: illam rationem in imperando sumpsu et Pompeius et Flaccus seeutus est; Flacc. 32. f. patientia.

religio: vestram ... religiouem in iudicando non imploro; Verr. III, 146.

restitutio: hie est enim reditus, pontifices, haec restitutio in domo, in sedibus, in aris, in focis, in dis penatibus reciperandis; dom. 143.

scientia: equidem contra existimo ... singularem quandam laudem eius (Pompei) praestabilem ‖eius et praestabilem — et praestabilem‖ esse scientiam in foederibus ‖in interpretandis foederibus‖, pactionibus, condicionibus, ... in universo denique belli iure atque pacis; Balb. 15. nec vero silebitur admirabilis ... ac paene divina eius in legibus interpretandis, aequitate explicanda scientia; Phil. IX, 10.

sector: f. bostis.

sententia: f. voluntas; div. Caec. 16.

severitas: nulla in iudiciis severitas, ... nulla denique iam existimantur esse iudicia; Verr. a. pr. 43. iu eo foedere improbando senatus severitas dolori et timori fuit; har. resp. 43.

similitudo: ut duorum Epicureorum similitudinem in re militari imprcioque videatis; Piso 92.

socius: video, Capitonem in his bonis esse socium; Sex. Rosc. 99. NI APRONIUS DICITARET TE SIBI IN DECUMIS ESSE SOCIUM; Verr. III, 132. NI TE APRONIUS SOCIUM IN DECUMIS ESSE DICAT; ib. 135. ni socium te sibi in deeumis esse dietitaret; ib. 137. tibi Apronium iu deeumis socium fuisse; ib. 157. qui meorum consiliorum in consulatu socius ... fuisti; Planc. 104.

sodalitas: sed etiam commemorant sodalitatem iu aecnsando; Cael. 26.

solacium: hie vero ... parenti suo magno adiumento in periculis, solacio iu laboribus ... fuit; Muren. 12.

sordes: nullam in re familiari sordem posse proferri; Flacc. 7.

splendor: f. moderatio.

studium: ut eius diversa studia in dissimili ratioue perspieere possitis, Catil. II, 9. quorum tanta studia cognoscuntur in decretis faciendis, militibus dandis, pecuniis polliceudis, ut ..; Phil. VII, 23. f. labor; Muren. 46.

superbia: quas res ... superbia in contumeliis effieere potuisset; div. Caec. 3.

tarditas: nam cum plerisque in rebus gereudis tarditas et procrastiuatio odiosa est, tum ..; Phil. VI, 7.

temperantia: ac primum quanta innocentia debent esse imperatores, quanta deinde iu omnibus rebus temperantia? imp. Pomp. 36. age vero ceteris in rebus quali sit temperantia considerate; ib. 40.

tranquillitas: tantam moderationem, tantam in iniuria tranquillitatem et modestiam! Phil. X, 7.

tribuni: f. legati.

vietrix: eum subito manus illa Clodiana, in caede civium saepe iam victrix, exclamat, incitatur, invadit; Sest. 79.

vilitas: consequitur vilitas in vendundis (fructibus); Verr. III, 227.

virtus: timeo ne C. Verres propter hanc eximiam virtutem iu re militari omnia ... impune feeerit; Verr. V, 3. huius iugenium et virtutem in scribendo et copiam non expetisset? Arch. 25. si M. Petrei ... non praestans in re publica ‖in re gerenda‖ virtus ... exstitisset; Sest. 12.

volnus: volnus in latere ... pro ictu gladiatoris probari; Milo 65.

voluntas: mea fuit semper haec in hac re voluntas et sententia; div. Caec. 16. quorum etiam delicta propter eorum egregiam iu me conservando voluutatem non modo me ... ferre oporteret; dom. 9. qui eius perpetuam in re publica adiuvanda voluntatem ... probari moleste ferant; Phil. VIII, 30.

usus: si M. Petrei ... non mirificus usus in re militari exstitisset; Sest. 12. nec mediocrem in re militari usum, iudices; Fr. A, III, 12.

IV. **zum ganzen Satz gehörig:** 1. **Pronomina:** in me; div. Caec. 69. dom. 58. 87. 126. Planc. 89. Milo 99. me ipso; (praetore et consule) Muren. 42. Planc. 4. Marcell. 3. me uno; Quir. 1. — te; div Caec. 27. 60. Verr. III, 214. ✕. Mureu. 42. dom. 34. Phil. I, 33. in vobis; Ligar. 20. — tuo; Tull. 53. — eo; div. Caec. 53. 58. Verr. a. pr. 45. Verr. I. 5. 11. 20. II, 97. ✕. III, 4. 48. IV, 114. 146. Tull. 4. Caecin. 9. 23. leg. agr. II, 18. 30. ✕. Mureu. 28. 77. Flacc. 80. dom. 118. Vatin. 15. Cael. 45. Planc. 82 84. Phil. V, 39. 51. eo ipso; Caecin. 55. Cluent. 174. Arch. 26. Planc. 68. eis; Verr. II, 123. leg. agr. II, 22. Planc. 32. 62. ✕. 68. eis ‖his‖ ipsis; Verr. a. pr. 24. eodem; Marcell. 33. — ipso; Verr. I, 64. — hoc; Verr. II, 26. 57. 59. V, 173. Tull. 30. Caecin. 94. [in] ‖ii hoc‖ sen. 33. dom. 21. Sest. 49. Planc. 91. Rab. Post. 23. Phil. XI, 9. hoc ipso; imp. Pomp. 59. Catil. II, 3. hoc uno; Verr. III, 157. V, 141. his; Verr. I, 11. Planc. 74. his omnibus; Cluent. 107. — isto ipso; Phil. II, 9. — illo; Verr. III, 82. 145. 214. ✕. illo priore; Tull. 30. illo uno; Verr. V. 24. tribus illis; Verr. II, 127. quo; div. Caec. 26. 39. Verr. a. pr. 34. I, 72. 131. III, 71. 206. 220. IV, 142. Tull. 31. Font. 23. imp. Pomp. 6. Cluent. 39. 169. leg. agr. II, 17. Rabir. 7. Catil. II, 3. Flacc. 85. 84. Sulla 63. 84. 93. Arch. 26. har. resp. 47. Sest. 111. 132. 134. Vatin. 3. 33. ✕. Cael. 38. prov. cons. 27. Balb. 33. 36. Piso 43. 55. 70. 78. 90. Planc. 10. 49. 58. 95. Scaur. 14. 44. Rab. Post. 23. 25. Phil. I, 37. II, 49. 80. V, 12. 52. VIII, 12. X, 6. XI, 2. 19. Fr. B, VI, 4. quo uno; har. resp. 47. Balb. 9. quibus; Verr. I, 43. 103. Tull. 41. sen. 25. Piso 70. Planc. 58. — quo? div. Caec. 7. Verr. III, 137. 220. Phil. I, 37. — alio; div. Caec. 60. allis; Sulla 19. Vatin. 36. Ligar. 20. Phil. II, 1. — altero; Verr. III, 4. ✕. Vatin. 3. — alteruto; Marcell. 21. — [iu] omnibus; Marcell. 3. — multis; Verr. II, 139. sen. 15. Planc. 35. Marcell. 3. — nullo; Verr. III, 194. Phil. I, 37. optimo quoque; Quir. 1. — paueis; Verr. II, 14.

2. **Substantiva:** a. **Eigennamen:** a. **Länder, Gebiete, Städte. Orte:** in Achaia; div. Caec. 6. 38. Verr. I, 44. prov. cons. 7. Actnensi; Verr. III, 61. Africa; imp. Pomp. 61. Flacc. 85. Ligar. 5. Phil. II, 75. XI, 26. Albano; Rab Post. 6. Asia; div. Caec. 6. 38. Verr. I, 55. 91. II, 51. III, 192. imp. Pomp. 7. 18. 19. Muren. 12. Flacc. 6. 29. 30. 33. dom. 52. Rab. Post. 27. Deiot. 26. 37. Phil. VII, 17. XI, 6. 30. — Bithynia; Planc. 84. Phil. XI, 30. — Caeliculo; har. resp. 32. Capenati; Flacc. 71. Capitolio; Sex. Rosc. 56. Catil. III, 19. dom. 7. prov. cons. 43. Rab. Post. 6. Phil. II, 89. 91. Cappadocia; leg. agr. I, 6. Deiot. 37. in qua (Capua); Sest. 19. Carinis; har. resp. 49. Cilicia; div. Caec. 6. Deiot. 37. Phil.

II, 26. Crustumino; Flacc. 71. — Falerno; Cluent. 175. — Gallia; Quinct. 12. 14. 15. 18. 23. 28. 41. 90. Font. 11. ✕ 16. 19. Murcn. 42. prov. cons. 19. Phil. VII, 21. Graecia; Flacc. 17. Arch. 10. Phil. XI, 26. in Graecia tota; prov. cons. 7. — Hispania; Verr. III, 192. Sulla 57. Balb. 14. 34. Phil. II, 75. 76. Fr. A, III, 6. — Illyrico; Cluent. 97. Italia; div. Caec. 38. Verr. II, 19. Font. 6. imp. Pomp. 38. Rabir. 29. Catil. I, 5. Flacc. 30. Piso 29. 98. Phil. V, 31. XI, 6. — Latio; Arch. 5. Leontino; Verr. III, 113. — Macedonia; leg. agr. II, 50. Phil. X, 13. — Pamphylia; div. Caec. 6. 38. Paphlagonia; leg. agr. I, 6. in Parma surrepta; Phil. XIV, 9. in ipso Pessinunte; har. resp. 28. Phrygia; Verr. III, 191. in ultima Phrygia; Verr. I, 154. Ponto; imp. Pomp. 45. leg. agr. I, 6. II, 53. Deiot. 37. Phil. XI, 30. — Sardinia; prov. cons. 15. Piso 92. Scaur. 10. Scythia; Piso 18. Segestano; Verr. III, 93. Sicilia; div. Caec. 6. 39. 55. Verr. a. pr. 40. Verr. I, 28. 88. 117. 118. II, 4. 15. 39. 40. 67. 102. 108. 113. 119. 131. 154. 179. III, 11. [in Sicilia] 14. 18. 53. 60. 63. 66. 163. 170. 172. 173. (eadem ista) 182. 189. 192. 211. IV, 7. 43. 57. 58. V, 1. 5. 7. 9. 12. 14. 18. 20. 26. 35. 55. 60. 67. 84. 99 157. 158. Sigeo; Arch. 24. Syracusano; Verr. V, 69. Syria; Verr. IV, 62. Scst. 72. prov. cons. 9. Deiot. 37. Phil. XI, 30. — Thessalia; Phil. II, 75. Tiburtino; Phil. V, 19. Triocalino; Verr. Tusculano; dom. 62. 124. V, 10. Tyndaritano; Verr. IV, 48. — Velia; har. resp. 16. Umbria; Sex. Rosc. 48.

β. Wölfer: in Afris; Scaur. 40. Care; Flacc. 65. Gallis; Scaur. 40. omnibus Graecis; Verr. II, 158. Hispanis; Scaur. 40. Sardis; Scaur. 40. Siculis; Verr. II, 158. Syracusanis; Verr. IV, 151. Vaccaeis ‖ Barcaeis ‖; Planc. 84.

γ. einzelne Personen: in Africano (illo); div. Caec. 69. uno Annaeo; Verr. III, 97. Apollonio; Verr. V, 23. Apollonensi Aristodamo; Verr. V, 15. M. Atilio; Verr a. pr. 39. Cn. Autidio; dom. 35. Bruto; Sest. 123. M. Bruto; Phil. X, 24 M. Caelio; Cael. 8. 15. C. Cassio; Verr. III, 97. Cispio; Planc. 75. Clodio; Milo 43. 46 Cornelio; Balb. 6. (uno) 51. Dolabella; Phil. XI, 6. Fausto; Cluent. 94. M. Fontcio; Font. 37. Gabinio; dom. 126. Heraclio Syracusano; Verr. II, 59. illo sanctissimo Hercule; Sest. 143. C. Herennio; Verr. a. pr. 39. Leonte Imacharensi; Verr. V, 15. Oppiauico; Cluent. 60. hoc Plauco; Phil. XIII, 27. Pompeio; Balb. 6. C. Popilio; Verr. a. pr. 39. M. Pupio; dom. 35. Scaevola; Sex. Rosc. 84. M. Aemilio Scauro; Scaur. 24. Sthenio; Verr. IV, 41. Verre; Verr. II, 27. IV, 53.

b. **Gattungsname:** in accusatione; Verr. III, 12. mala ungatoriaque accusatione; Sex. Rosc. 42. illa accusatione; Verr. a. pr. 55. ipsa in accusatione ‖in ipsa accusatione‖; Verr. I, 17. accusatione sua; Sulla 2. accusatore; Flacc. 22. quo accusatore; Muren. 58. tanta acerbitate; Sest. 47. meis acerbitatibus; Planc. 101. acie; Font. 48. Balb. 23. 49. Planc. 72. Marcell. 31. acie Pharsalica; Ligar. 9. acta; Verr. V, 82. altera actione; Verr. I, 75. in priore ‖priore‖ actione; Verr. II, 133. qua in actione; Rabir. 17. actoribus Graecis; div. Caec. 48. primo aditu; Verr. II, 160. illa adoptatione; dom. 77. adoptione; dom. 41. hac adsignatione; leg. agr. II, 84. ceteris (adsignationibus); ib. adversus; Piso 83. Adversarius; Qu. Rosc. 5. adulescentia; Muren. 68. Cael. 43. 76. [in adulescentia]; Vatin. 5. aede Castoris; har. resp. 28. aede Opis; Phil. V, 15. aedibus; Verr. I, 50. Caecin. 54. meis aedibus ‖in meis aedibus — in aedibus meis‖; Sulla 18. dom. 51. aliis aedilibus; Planc. 83. ista in aedilitate; Planc. 51. hac prope aequalitate fraterna; Ligar. 34. aëre; Verr. IV, 87. vetere aere alieno; Catil. II, 21. *magno in aere alieno;* Scaur. 45. magno in aere alieno; Catil. II, 18. aestimatione; Verr. III, 193. in qua (aestimatione); Rab. Post. 11. hac aetate; Cael. 18. qua in aetate; Cael. 11. agro f. **ager,** V, 2. in (20 St.) B. I, S. 153, h. alea; Catil. II, 10. Phil. II, 56. alieno; Milo 74. alto; Sest. 46. in his (amicis); Verr. II, 102. amicitia; Muren. 7. amicitia mea; Planc. 82. nostra amicitia; prov. cons. 42. tanta amicitia; Planc. 5. in quo (angiporto); Milo 64. ne ullo quidem in angulo; Catil. II, 8. angustiis aerarii; Balb. 61. his angustiis aerarii; prov. cons. 11. tantis aerarii angustiis; Verr., III, 182. in tot rerum angustiis; Sulla 78. animadversione; Cluent. 128. animo; Verr. II, 74. animis; div. Caec. 27. anno; Sex. Rosc. 132. IN HOC ANNO; Tull. 44. aratoribus; Verr. II, 155. tanto ardore; Marcell. 24. area; Verr. III, 36. areis; Verr. III, 20. armis; Catil. II, 15. Marcell. 6. ipso articulo temporis; Quinct. 19. Graecis artificibus; Muren. 29. arvis; Scaur. 25. atrio Libertatis; Milo 59. atris auctionariis; leg. agr. I, 7. tanta atrocitate; Phil. VIII, 32. avaritia sua; Verr. III, 190. auctione; Verr. IV, 14. auctione quadam; Cluent. 180. tanta audacia; Phil. III, 25. nulla in barbaria; Piso 17. qua in barbaria; Phil. XIII, 18. inani in basi; Verr. IV, 127. bello f. **bellum,** V, 3. in (41 St.) B. I, S. 406. hac immani belua; Verr. V, 109. illa belua; Milo 92. beneficio; Verr. III, 44. summo beneficio; Verr. III, 115. beneficiis; Arch. 11. ne in ‖[in]‖ beneficiis quidem; prov. cons. 42. ne in suis quidem beneficiis; Verr. II, 164 bonis; Verr. III, 146. bonis alienis; Verr. II, 46. eis bonis; Quinct. 76. eis singulis (bonis); Milo 78. isdem bonis; Caecin. 74. meis bonis; dom. 124. busto; Piso 16.

in caecitate; dom. 129. eadem caede; Planc. 89. in qua (caede); Milo 12. calamitate f. **calamitas,** V, 2. in (8 St.) B. I, S. 445, a. callibus; Cluent. 161. campo f. **campus,** IV (12 St.) B. I, S. 448, a. capite; Verr. V, 3. Muren. 79. illo capite Anniano; Verr. I, 118. secundo capite; leg. agr. II, 26. tertio (capite); leg. agr. II, 26. carcere; Verr. V, 147. Catil. IV, 13. Vatin. 26. caritate; Verr. III, 216. annonae caritate; dom. 13. har. resp. 43. Balb. 40. hac caritate annonae; har. resp. 31. summa caritate; Planc. 64. castello; Caecin. 46. Deiot. 25. castris; Verr. V, 31. Catil. I, 27. Phil. II, 89. isdem castris; Phil. XI, 12. suis castris; Verr. V, 31. hoc casu; Sulla 61. meo casu; Milo 88. omni casu; Phil. V, 26. causa f. **causa,** V, 2. in (30 St.) B. I, S. 479. cantione; Verr. I, 31. illa celebritate; Cael. 49. in qua (cella); Phil. II, 19. antelucanis cenis; Catil. II, 22. censu; Cluent. 134. centesima; Rab. Post. 30. extrema cera; Verr. I, 92. eins modi centamine; Catil. II, 25. quo in certamine; Sex. Rosc. 136. cervicibus nostris; Muren. 79. cibo; Piso 42. cibo ‖[in cibo] — vel in cibo‖; Deiot. 18. circo; Muren. 72. 73. Phil. II, 110. circo Flaminio; sen. 13. 17. Sest. 33. Planc. 55. circulis; Balb. 57. principe civi; Phil. VII, 20. ne in sceleratissimo quidem civi; dom. 47. nullo civi; dom. 58. fortissimis civibus; Milo 92. nostris civibus; Phil. V, 13. in quibus (civibus); Milo 63. civitate f. **civitas,** V, 2. in (55 St.) B. I, S. 541. classe; div. Caec. 55. clivo Capitolino; Milo 64. coetu; Piso 68. Milo 98. Phil. II, 63. qua tua cogitatione; Vatin. 20. colonia nuper constituta; sen. 29. coloniis; leg. agr. I, 16. ceteris ‖ceteris in‖ coloniis; leg. agr. II, 93. *in columnis;* Scaur. 45. commemoratione; Verr. IV, 110. Erote comoedo; Qu. Rosc. 30. compitis; leg. agr. I, 7. complexu; Flacc. 95. Phil. XII, 22. incredibili concordia; Phil. VIII, 8. condicione; Flacc. 24. Milo 92. in qua (condicione); Phil. XII, 11. confessione; Milo 15. [in] ea confessione; Milo 81. coniugibus; Phil. XIV, 9. hac in coniuratione; Sulla 16. conlega meo; Piso 12. in quo (conlegio tribunicio); Sest. 113. maxima consensione; Phil. VIII, 8. consilio f. **consilium,** V, 2. in (8 St.) B. I, S. 652, a.

conspectu; div. Caec. 27. Verr. V, 170. log. agr. I, 7. Sulla 18. Sest. 83. Deiot. 15. Phil. II, 63. ipso conspectu; har. resp. 24. vestro conspectu; Scaur. 46. vestro in conspectu; Milo 85. consulatu; f. **consulatus,** V, 2. in (22 St.) B. I, S. 578, a. consule; Piso 10. in quo (senatus consulto); Verr. IV, 149. contentione; div. Caec. 59. Muren. 8. Cael. 39. prima contentione; Sest. 44. contione; f. **contio,** IV, 2. in (67 St.) B. I, S. 691. ceteris controversiis; Caecin. 71. omnibus in controversiis; Caecin. 46. conventu; f. **conventus,** V, 2. in (15 St.) B. I, S. 701. tanta conversione; Phil. XI, 27. convivio; f. **convivium,** V, 2. in (13 St.) B. I, S. 703, b. summa copia; Vatin. 26. Balb. 63. uno corpore; Cluent. 32. crimine f. **crimen,** V, 2. in (18 St.) B. I, S. 723. cruciatu; Verr. V, 169. cubiculo; Verr. III, 79. V, 27. Deiot. 21. cubiculo meo; Scaur. 26. culpa; Fr. A, III, 15. cunabulis; leg. agr. II, 100. tanta cupiditate; Phil. III, 25. cupiditatibus; Verr. III, 213. ipsa cura; Phil. IX, 2. curia: f. **curia,** V, 2. in (13 St.) B. I, S. 761, f. hoc tam exiguo vitae curriculo; Arch. 28. ipso cursu; Sest. 144. maximo cursu; Sest. 20.

in quibus (decretis); Verr. I, 125. eodem decreto; Flacc. 45. decumis; Verr. III, 118. 128. 146. tertia decuria; Phil. I, 20. XIII, 37. tanto tuo dedecore; Verr. III, 134. dedicatione; dom. 121. 127. illa defectione; Piso 84. defensione; Verr. V, 146. Cluent. 1. Sulla 3. Phil. XIII, 26. in ea (defensione); Verr. I, 112. hac defensione; Rabir. 1. hac confusa atque universa defensione; Sest. 5. ista defensione; Caecin. 66. 90. qua (defensione); Muren. 29. defensione tua; Fr. B, VIII, 16. tota defensione tua; Caecin. 65. defensionibus; Verr. III, 141. Sulla 71. delectu; Cluent. 128. delicto; dom. 134. in eis (deutibus); Verr. IV, 103. tanto desiderio; Sest. 76. devotione vitae; Rab. Post. 2. publica dignitate; Flacc. 28. hac difficultate; Cluent. 3. summa in difficultate; Verr. V, 51. in publica dignitate; Flacc. 23. tanta diiunctione; Sest. 47. audiendi diligentia; Verr. III, 10. dimicatione; Muren. 8. Planc. 31. tanta dimicatione; Rabir. 5. ipsis dis immortalibus; sen. 30. discessu; Quir. 7. illo discessu; Planc. 73. ista ‖illa‖ disciplina; Muren. 23. in discordia; Phil. VIII, 8. discordiis; Cluent. 39. har. resp. 45. discordiis nostris; har. resp. 44. maximis uostris discordiis; Balb. 58. ipso discrimine; Verr. a. pr. 2. maximo rei publicae discrimine; Phil. IX, 6. tanto discrimine; Ligar. 16. disiunctione; prov. cons. 40. nulla in disputatione; Cluent. 149. disputationibus suis; Piso 66. maguis disquisitionibus; Sulla 79. dissensione; Phil. VIII, 8. dissensione civili; Ligar. 26. praedae dissipatione; Phil. XIII, 10. dissuasione rogationis; Cluent. 140. dolore; Verr. V, 169. Cael. 79. eius modi dolore; Cluent. 171. ipso dolore; Phil. II, 93. dominatu; Deiot. 30. ea domo; har. resp. 37. eius modi domo; Sex. Rosc. 134. impudica in domo; Phil. II, 6. in qua (domo); dom. 102. Cael. 57. una in domo; Phil. III, 10. ea dubitatione; Cluent. 78. in uostris dubitationibus; har. resp. 12.

in eculeo; Milo 57. Deiot. 3. in eo (edicto); Quinct. 36. edictis; Phil. III, 21. egestate; Sex. Rosc. 144. illo elogio; Piso 72. hac una emptione; Verr. III, 110. equo; Milo 28. in his (epistulis); Verr. II, 64. multis epistulis; Verr. III, 174. illo errore; Verr. IV, 108. aplum examine; har. resp. 25. exemplo; Flacc. 24. exercitu; imp. Pomp. 37. Cluent. 99. Balb. 49. Milo 9. illo nostro exercitu; Deiot. 28. exercitu Sullauo; Fr. B, VIII, 14, a. exitio; Sex. Rosc. 149. Milo 100. exitio suo; Verr. III, 62. exitu; Verr. IV, 117. hoc in exitu; Piso 91. in quo (exitu); Verr. V, 152. fanorum expilationibus; Verr. III, 23. exostra; prov. cons. 14. extremo; Vatin. 40.

in eadem fabula ‖[in eadem fabula]‖; Sest. 121. fabulis; Verr. IV, 39. har. resp. 62. in quo (facinore); Verr. IV, 60. istius facto; Verr. III, 186. facto ipso; har. resp. 2. omnibus meis factis; leg. agr. II, 6. in recte factis; Milo 42. hac calamitosa fama; Cluent. 4. fame; Flacc. 17. ipsa fame; dom. 11. familia; Rab. Post. 2. ea familia; Phil. XIII, 12. nostra familiaritate; Phil. IX, 13. illo fano; har. resp. 28. fastis; Phil. II, 87. illo paene fato; dom. 145. feminis; Cael. 34. 66; Phil. VIII, 1. aliorum fiuibus; Verr. III, 108. suis fiuibus; Verr. III, 108. flagitiis; Verr. a. pr. 14. illa flamma; dom. 30. aliqua pernicio-sissima flamma; Cluent. 4. nostro omnium fletu; Milo 92. fluctibus; Sest. 20. illis dumtaxat fluctibus; Milo 5. maximis fluctibus; Piso 20. flumine publico; har. resp. 59. foedere; Balb. 38. ipso foedere; Verr. V, 50. foederibus; Balb. 32. 36. fortuna; Cael. 15. Milo 82. ea fortuna; Sest. 69. extrema fortuna; Muren. 34. gravi fortuna; Milo 83. hac fortuna miserrima et luctuosissima; Sulla 90. omui fortuna; Sest. 146. in qua (fortuna); Sest 69. fortuna quadam; Piso 44. tanta fortuna sua; Rab. Post. 41. utraque fortuna; Caecin. 104. fortunis; Rabir. 5. foro: f. **forum,** V, 2. in (56 St.) S. 378, f. eodem freto; Verr. V, 146. frigore; Verr. IV, 87. eo frumento; Verr. III, 202. publico frumento; Verr. III, 203. meo frumento; Verr. III, 203. fuga; Verr. III, 155. imp. Pomp. 22. 23. Muren. 34. in quo (fuudo); Caecin. 22. fuuere; Sex. Rosc. 33. fuuere familiari; Vatin. 31. fuucribus; Sest. 88. Phil IX, 16. furore animi; dom. 129. illo ipso in furore suo; dom. 107. illis suis cogitatis furoribus; Milo 32. furtis; Verr. IV, 30. in communi gaudio; Phil. XIV, 13. genitu; Verr. V, 121. alio genere; Phil. V, 43. eo genere; Cluent. 104. Scaur. 16. eodem genere; Cluent. 98. hoc genere; Verr. I, 27. III, 190. Font. 3. Sulla 5. Cael. 46. hoc in genere; dom. 78. Sest. 90. hoc quoque frumeutario genere; Verr. III, 85. hoc novo geuere; Arch. 18. toto hoc genere; Verr. IV, 8. hoc uno genere; Verr III, 82. Fr. C, 24. hoc uno in geuere; Planc. 36. ipso genere; Rab. Post. 2. isto genere; Cluent. 140. omni genere; dom. 116. in quo (genere); Verr. III, 100. imp. Pomp. 28. Cluent. 98. Scaur. 37. quo in geuere; leg. agr. II, 73. Phil. I, 12. uno genere; Font. 2. uno in genere; Verr. IV, 129. uuo aliquo in genere; Verr. II, 9. utroque genere; Verr. I, 118. utroque in genere; Sest. 117. in ceteris (generibus); Fr. C, 24. bis generibus; Verr. II, 118. his duobus generibus; Verr. II, 123. in quibus (geueribus); Fr. B, VI, 11. a. cunctis gentibus; Flacc. 17. omnibus fere gentibus; Arch. 23. gloria rei militaris; Rab. Post. 2. gratia; Phil. II, 2. sua gratulatione; Muren. 88. gratulationibus; Verr. IV, 94. gremio; Cluent. 13. Piso 11. gymnasio; Verr. II, 160. Phil. IX, 4. gynaecio; Phil. II, 95.

in hellatiouiuus; sen. 13. herbis; Cael. 76. hereditate; Verr. IV, 7. homine; Caecin. 104. Vatin. 38. hoc homine; Verr. a. pr. 47. II, 192. III, 218. imp. Pomp. 63. eo homiue; Sest. 118. eodem homine; Cael. 14. homine ipso; Flacc. 24. mediocri in homine; prov. cons. 38. nullo in homine; Verr. II, 155. in quo (homine); Verr. a. pr. 2. quo homine; Verr. II, 111. quovis homine privato; Verr. II, 163. homine turpissimo; Phil. II, 105. nuo homiue; Verr. III, 5. Catil. I, 11. hominibus de me divinitus meritis; sen. 30. singulis hominibus; Cluent. 32. bonore; Vatin. 10. honore amplissimo; Scaur. 35. honoribus; Piso 36. amplissimis honoribus; Sest. 110. in quibus (honoribus); Phil. XIII, 8. horreis; Verr. III, 20. hortis; Cael. 49. Phil. II, 15.

in imbri; Verr. IV, 87. imperio; Verr. IV, 8. 78. V, 124. 125. leg. agr. II, 9. 143. Flacc. 28. Piso 29. imperio suo; Verr. V, 86. tuo imperio; Verr. III, 212. tauto impetu; Verr. V, 62. im-

pudentia; Verr. II, 192. tanta impudentia; Verr. II, 52. leg. agr. II, 20. communi incendio; Cluent. 4. illo incendio; dom. 129. tot incendiis; Phil. XI, 26. incolumitate ‖incolumitatis — incolumes‖; Quir. 3. ullo communi incommodo; Sest. 30. tantis incommodis; Verr. III, 109. iudice; leg. agr. II, 22. [in sua turpi inertia]; leg. agr. II, 103. iudiciorum infamia; div. Caec. 9. meo inimico; Milo 33. tanta iniquitate; Verr. III, 111. iniuria; Verr. III, 95. eadem iniuria; Cluent. 32. tanta iniuria; leg. agr. II, 20. tanta tua iniuria; dom. 81. iniuris; Cluent. 13. mediis iniuriis; Verr. III, 213. iniuriis suis; Verr. III, 96. tantis iniuriis; Cluent. 14. 16. hac inopia; har. resp. 31. tanta inopia; Verr. V, 59. Phil. XIV, 17. eadem iurogatione; Rabir. 8. inscriptione; Verr. II, 168. insidiis; Cael. 54. insula inculta tenuique; Verr. III, 85. interdicto; Caecin. 63. hoc interdicto; Caecin. 49. introitu; Fr. B, VIII, 14, a. invidia; Cluent. 3. Fr. A, III, 15. tanta invidia; Verr. I, 21. Iracundia; Marcell. 9. itinere; Verr. III, 63. illo ‖ut illo‖ itiuere; Verr. I, 63. in quibus (itiueribus); Verr. V, 27. iudice; Phil. I, 20. indicio; Verr. I, 45. 83. III, 69. IV, 55. 57. V, 3. 45. 75. Tull. 38. 43. Caecin. 2. 38 (*in*). Cluent. 17. 99. 108. 128. 132. 144. Muren. 3. 59. Sulla 34. 85. dom. 41. Sest. 119. Plauc. 16. 31. 70. ✕. Rab. Post. 11. 34. Milo 2. 57. Albiano iudicio; Caecin. 28. alieno iudicio; Qu. Rosc. 45. alio quodam ‖aliquo‖ iudicio; Verr. V, 176. aliquo iu indicio; Caecin. 27. cetero iudicio ‖in ceteris iudiciis‖; Cluent. 115. eo indicio; Verr. IV, 71. Font. 34. eo ipso iudicio; Verr. II, 113. eodem iudicio; Verr. a. pr. 39. hoc iudicio; Quinct. 8. div. Caec. 26. Verr. a. pr. 36. ih. I, 15. 84 (IN HOC IUDICIO). V, 174. Tull. 26. 42. Cluent. 201. Flacc. 94. Vatin. 3. 40 hoc ipso iudicio; Verr. a. pr. 40. illo iudicio; Verr. I, 12. Cluent. 54. 103. illo primo iudicio; Rab. Post. 37. toto illo indicio; Rab. Post. 10. ipso iudicio; Verr. a. pr. 3. ih. IV, 33. [in ipso iudicio]. iudicio ipso; Balb. 56. privato iudicio; sen. 21. iudicio publico; Arch. 3. in quo (iudicio); Verr. a. pr. 47. Cluent. 96. quo in iudicio; leg. agr. I, 10. suo iudicio; Qu. Rosc. 1. Font. 38. iudicio suo; div. Caec. 33. tali iudicio; Quinct. 88. iudiciis; div. Caec. 35. Verr. I, 128. II, 40. III, 213. V, 57. Caecin. 46. 67. Cluent. 4. 62. 114. 139. Arch. 3. ceteris iudiciis; Sex. Rosc. 12. Caecin. 71. iudiciis maximis; Font. 26. privatis iudiciis; Flacc. 12. quibus iu iudiciis; Cluent. 62. quibusdam iudiciis; Verr. a. pr. 35. iugero; Verr. III, 112. IN QUIBUS (iugeribus); leg. agr. II, 67. iure civili; Verr. I, 126. omni iure civili; Muren. 27. vestro iure iurando; Sex. Rosc. 152. tam varia iuris dictione; Flacc. 6. urbana ‖ex urbana‖ iuris dictione; Verr. II, 39.

in labore corporis; Cael. 39. in ‖[in]‖ militari labore; Muren. 11. parentum lacrimis; Verr. V, 138. lacu Prilio; Milo 74 communi omnium laetitia; Milo 21. summa in laetitia; Sest. 131. tanta laetitia; Phil. II, 21. lapidatione illa; dom. 14. ipsa latione tua; dom. 53. latrocinio; Catil. II, 22. illo tuo intolerabili latrocinio; Vatin. 19. hac laude; Verr. a. pr. 32. lautumiis; Verr. I, 14. lecto suo; Verr. III, 79. meo lectulo; Catil. I, 9. Sulla 52. legatione; div. Caec. 38. Verr. II, 18. Phil. IX, 2. 3. 16. illa taetra legatione; Verr. I, 62. qua in legatione; Muren. 20. Ligar. 2. in quibus (legatis); Phil. XII, 19. lege Sex. Rosc. 130. Caecin. 54. leg. agr. II, 36. eadem lege; Caecin. 95. hac lege; Planc. 36. ea lege; dom. 71. ipsa tua lege; dom. 128. in qua (lege); Verr. II, 127. qua in lege; Verr. I, 134. sua lege; leg. agr. I, 2. in ulla (lege); Verr. I, 108. legibus; div. Caec. 65. Verr. II, 123. dom. 82. Balb. 36. antiquis legibus; Rab. Post. 8. in eis ‖in bis‖ (legibus); Vatin. 16. omnibus legibus; Caecin. 95. Cluent. 120. in quibus (legibus); Verr. II, 122. 123. legibus suis; dom. 50. ceteris legibus; dom. 41. in quo (libello); Verr. IV, 149. in quibus (libellis); Verr. II, 182. libellis; Cluent. 197. liberalitate; prov. cons. 42. liberis; Phil. XIV, 9 liberitate; Rabir. 16. hac libidine; div. Caec. 9. Verr. III, 205. sua lite; Qu. Rosc. 45. litibus; Rab. Post. 9. litore; Verr. V, 87. 131. litore deserto; dom. 140. litteris; Verr. I, 80. III, 168. his litteris; Phil. II, 9. non modo in publicis, sed etiam in privatis litteris; Flacc. 37. in quibus (litteris); Verr. IV, 140. flagitiosa litura; Verr. I, 92. loco; Muren. 85. heneficii loco; Verr. II, 29. III, 114. 189. non modo in criminis, sed in maledicti loco; Cluent. 62. qui . . . in filii loco fuisset, nunc certe erit in parentis; sen. 35. ne in aequo quidem et piano loco; Caecin. 50. alio in loco; Verr. I, 59. alio ullo in loco; Fr. B, XIII, 1, 1. aliquo in loco; Verr. III, 193. loco angusto; Verr. I, 45. loco augusto; dom. 137. clarissimo loco; dom. 132. eo loco; Milo 53. eo ipso loco; Tull. 53. hoc loco; Cluent. 5. hoc in loco; Cluent. 79. leg. agr. II, 6. Sest. 119. hoc eodem in loco; leg. agr. II, 49. illo loco; har. resp. 28. Fr. B, XIII, iv, 2. nullo in loco; imp. Pomp. 55. IN LOCO PUBLICO; dom. 136. quo loco; Caecin. 85. in quo (loco); Tull. 53. Sest. 118. prov. cons. 7. Milo 56. quo in loco; Quinct. 85. Verr. I, 59. Muren. 54. Flacc. 72. Sulla 77. Cael. 58. Piso 61. Deiot. 19. Phil. II, 95. IX, 17. ullo in loco; Verr. III, 194. Milo 86. uno in loco; Verr. V, 85. ceteris locis; Verr. IV, 99. locis disiunctissimis maximeque diversis; imp. Pomp. 9. eis locis; Verr. III, 193. IV, 114. imp. Pomp. 22. 41. Piso 96. his locis; Font. 19. illis locis; har. resp. 85. Piso 48. isdem illis locis; Verr. I, 56. multis in locis; Quinct. 43. Verr. I, 88. IV, 116. locis publicis; Cael. 54. quibus in locis; leg. agr. I, 7. Muren. 89. QUIBUS IN LOCIS; leg. agr. I, 17. Muren. 89. quibus in locis? leg. agr. II, 66. QUIBUSCUMQUE IN LOCIS; leg. agr. II, 55. luce; Vatin. 34. tanto lucro; Verr. III, 111. luctu; Verr. V, 138. Sest. 54. 72. luctu domestico; Vatin. 31. illo tristi et acerbo luctu; Planc. 73. meo luctu; Sest. 68. tanto luctu; Sest 47. 76. tanto in luctu; Sest. 27. uno in luctu; Sulla 91. illis rei publicae luctibus; Piso 22. in quo (luco); prov. cons. 7. lustris; sen. 13. luxu ‖lucro‖; Verr. III, 62.

in magistratu; Verr. a. pr. 36. ih. I, 119. II, 140. III, 196. suo magistratu; Verr. I, 127. eo magistratu; Sest. 124. Vatin. 12. 13. 23. Phil. II, 50. Fr. B, VI, 6. hoc magistratu; leg. agr. II, 7. 9. in quo (magistratu); Planc. 13. quo in magistratu; Sulla 21. sen. 11. sanctissimo in magistratu; Sest. 83. magistratibus; Phil. IX, 15. [in quibus (magistratibus)]; Planc. 61. maledicto; Planc. 30. isto tuo maledicto; dom. 76. maledictis; Vatin. 5. hoc tanto, tam atroci, tam singulari maleficio; Sex. Rosc. 38. illo ipso malo; imp. Pomp. 26. malis; Verr. V, 93. Sulla 41. 74. 89. ceteris malis; Sulla 1. civilibus malis; Phil. XI, 12. maximis nostris malis; Balb. 58. manibus; Verr. V, 49. Cluent. 13. Muren. 26. in qua (manumissione); Cael. 68. mari; Piso 44. hac mea mediocritate; Phil. II, 2. meditatione; Phil. IX, 2. omni memoria; Vatin. 33. in qua (memoria); Phil. X, 8. in [tanta] mercede; Rab. Post. 31. metu; Verr. I, 47. V, 14. 137. Phil. III, 12. magno in metu meo; Planc. 104. meo metu; dom. 8. tanto metu; Verr. V, 80. mimo; Cael. 65. tali miseria; Ligar. 14. miseriis; Quinct. 40. Catil. IV, 8. maximis miseriis; Phil. II, 47. monimento; Planc. 78. monumentis; Verr. II, 158. Milo 17. suis monumentis; Milo 18. [in moute]; Piso 48. in quo (morho); Cluent. 198. morbis; Cluent. 57. moribus; Cael. 15. morte; Phil. IX, 2. 5. morte ipsa; Verr. V, 113. morte misera atque indigna; Verr. V, 172. morte sua; Caecin. 10. magno motu; Sest. 15. maximo motu; Piso 10. mulso; Cluent. 166. imperita multitudine; dom. 4. tanta multitudine; Verr. V, 150. Cluent.

115. Sest. 47. mnnere; Sulla 55. tanto munere; Phil. IX, 1. his veteribus municipiis; Sex. Rosc. 48. in exteris nationibus; Verr. IV, 64. natura; Cael. 15. in qua (nave); Verr. V, 59. naufragio; dom. 137. illo naufragio; dom. 129. prov. cons. 7. tantis in naufragiis; Piso 9. negotio; Qu. Rosc. 16. eo negotio; Vatiu. 12. in quo (negotio); Quinct. 42. quo in negotio; div. Caec. 5. Verr. I, 16. suspitiosissimo negotio; Flacc. 7. tuo negotio; Caecin. 62. summa nequitia; Verr. II, 115. nomine; Verr. II, 105. III, 41. Phil. II, 70. hoc nomine; Verr. IV, 125. caecis nubibus; dom. 24. numero; Verr. V, 156. leg. agr. II, 95. sen. 30. illo numero; Verr. V, 160. magno numero; Sest. 111. tanto numero; Catil. I, 26. tam gravi nuntio; Verr. V, 93. nuptiis; Cluent. 166. Phil. II, 63.

in ea obscuritate; Cluent. 73. oculis; div. Caec. 27. Verr. II, 81. leg. agr. II, 90. har. resp. 48. Sest. 93. Cael. 78. Phil. VI, 11. in quo (odio); Vatin. 1. tauto odio, iusto praesertim et debito; Piso 33. offensione; div. Caec. 71. gravissima offensione; imp. Pomp. 26. hoc officio; Muren. 2. Sulla 3. dom. 18. tanto officio; Phil. IX, 1. *in* tam gravi onere; Rab. Post. 31. oppido; Verr. IV, 52. V, 163. Font. 19. quo in oppido; Verr. IV, 20. Piso 89. oppidis; Verr. I, 82. eisdem in oppidis; Arch. 5. singulis oppidis; Phil. VII, 23. extrema oratione nostra; Sex Rosc. 129. hac omni oratione; Sest. 53. illa oratione; Flacc. 48. media oratione mea; Verr. III, 208. in qua (oratione); Verr. V, 112. Planc. 74. ✕. qua in oratione; Font. 39. leg. agr. II, 1. Sest. 14. tota in oratione tua; Phil. II, 18. eis orationibus; Cluent. 141. orbe terrarum; Verr. IV, 129. imp. Pomp. 43. toto orbe terrarum; Verr. IV, 99. Font. 13. Phil. XI, 34. toto in orbe terrarum; leg. agr. II, 64. Phil. X, 10. eodem ordine; Muren. 51. hoc ordine; sen. 38. Piso 56. Marcell. 15. Phil. I, 12. II, 31. VI. 8. VII, 15. X, 25. ore; Verr. II, 81. IV, 148. Sest. 118. singulis oris; imp. Pomp. 31. ultimis oris; imp. Pomp. 55. ornamentis; Phil. IX, 16. ornamentis publicis; Verr. a. pr. 14. ornatu; Verr. IV, 120. otio; Verr. IV, 78. Caecin. 43. Sulla 57. Balb. 15. summo otio; Sex. Rosc. 126.

in pace; Verr. II, 159. IV, 7. 78. 124. imp. Pomp. 60. Cluent. 129. leg. agr. I, 21. Balb 13. Marcell. 16. Ligar. 2. 4. Phil. II, 87. Fr. C, 22. [in pactione provinciarum]; Piso 28. Palatio; dom. 62. ✕. 116. ✕. har. resp. 16. 24. Sest. 54. Cael. 18. Piso 26. paue; Cluent. 169. 173. ✕. eius modi pari; Piso 27. ipso fraterno parricidio; Cluent. 31. alia in parte; Muren. 6. aliqua parte; Quinct. 89. altera parte; imp. Pomp. 10. Cluent. 3. ✕. contraria parte; Caecin. 104. ne in extrema quidem parte; Cluent. 185. hac parte; Sex. Rosc. 135. interiore parte; Phil. IV, 11. omni parte; Balb. 56. ceteris partibus; Cluent. 41. leg. agr. II, 78. Arch. 4. extremis partibus; Verr. I, 154. in universis (partibus); Quinct. 86. hac partitione; Verr. IV, 121. eius modi patientia; Verr. V, 34. *in* patria; Rabir. 37. Catil. IV, 11. Milo 104. Phil. XII, 15. sua patria; Verr. III, 54. patrimonio; Phil. II, 101. *in tam amplo patrimonio;* Scaur. 45. patrono; Flacc. 22. peccato; Cluent. 129. minoribus in peccatis; Phil. II, 51. in qua (pecunia); Qu. Rosc. 10. tua pecunia; Quinct. 12. insperatis ac repentinis pecuniis; Catil. II, 20. tanta penuria; Verr. IV, 25. periculo; Sex. Rosc. 148. 152. Verr. V, 14. 137. Muren. 59. Sulla 13. Sest. 128. Cael. 54. Planc. 76. Milo 68. 101. communi incertoque periculo; Verr. V, 131. illo summo periculo; Sest. 8. meo periculo; sen. 31. summo periculo; Muren. 6. suo periculo; Verr. III, 62. Sest. 89. tanto periculo; Verr. a. pr. 27. ib. IV, 78. V, 62. 80. Cluent. 195. Vatin. 2. Ligar. 16. tuo periculo; Deiot. 1. periculis; Cluent. 57. 118. Arch. 3. dom. 26. Sest. 33. Balb. 4. alienissimis in capitis periculis; Muren. 45. periculis communibus; Flacc. 101. his periculis; Mureu. 55. ipsis periculis; Verr. a. pr. 11. ib. II, 159. maximis periculis; Flacc. 1. har. resp. 15. repentinis periculis; Sulla 79. summis periculis; Sulla 81. suis periculis; Balb. 23. ne in eius quidem periculis; sen. 31. tantis periculis; Catil. I, 4. III, 7. Deiot. 40. tantis in periculis; Muren. 83. pernicie; Catil. IV, 12. Muren. 59. persona; Qu. Rosc. 20. Arch. 3. levi persona; leg. agr. II, 45. mea persona; Verr. I, 98. tanta perturbatione; Phil. VIII, 32. XI, 27. XIII, 35. petitione; Muren. 35. Planc. 18. Milo 68. Phil. II, 49. ipsa petitione; Vatiu. 37. mea petitioue; Muren. 40. sua petitione; Planc. 45. petitione tua; Muren. 7. pilo; Phil. XI, 5. in quibus (plagis); Verr. V, 151. poculo; Cluent. 173. ✕. ipsis ‖ atque in ipsis ‖ tuis immanibus illis poculis; Phil. II, 63. poena; Piso 44. popina; Catil. II, 4. portieu; Phil. II, 84. portu; Verr. II, 178. hoc portu; Verr. V, 98. portu Syracusano; Verr. V, 100. possessione; Caecin. 39. possessione tua; Flacc. 79. communibus postulatis; Verr. II, 103. 146. potestate; Verr. V, 124. summa potestate; Marcell. 1. potione; Cluent. 173. Deiot. 18. media potione; Cluent. 30. praeda; Verr. I, 154. praedis; Verr. IV, 30. ne in suis quidem praediis; Fr. B, XII, 1v, 2. praefectura Fulginate; Fr. B, II, 4. praescriptione; leg. agr. II, 22. praesentia; Quinct. 23. Verr. II, 69. III, 1. V, 17. 105. Caecin. 75. Cluent. 10. 195. praesepibus; Piso 42. IN PRAESIDIIS; Sex. Rosc. 126. praetexta; Catil. II, 4. praetorio; Verr. V. 160. praetura; div. Caec. 38. Verr. I, 155. IV, 8. V, 38. Muren. 37. Balb. 63. Milo 24. ipsa praetura; Muren. 41. Siciliensi praetura; Verr. III, 78. in urbana (praetura); Verr. III, 78. precibus; Verr. IV, 94. in decem primis; Sex. Rosc. 109. principio; Planc. 66. privato eodem; Milo 88. privatis; Deiot. 40. Phil. III, 9. illis procellis; dom. 24. duobus prodigiis; Vatin. 36. proelio; Catil. II, 25. Piso 54 quo iu proelio; Phil. VIII, 14. proeliis; Verr. V, 132. proviucia; Quinct. 41. div. Caec. 21. Verr. I, 17. 118. II, 18. 73. 78. 101. 117. 150. 158. III, 135. 169. 192. IV, 9. 94. 45. 60. 68. V, 46. 136. 163 176. leg. agr. II, 33. Muren. 53. Flacc. 27. 86. Piso 40. 41. ea provincia; Verr. II, 17. imp. Pomp. 61. Muren. 89. eadem provincia; div. Caec. 31. ipsa provincia; Verr. V, 40. prov. cons. 15. Scaur. 45. provincia ipsa ‖ iu provinciam ipsa ‖; Scaur. 24. ista provincia; Flacc. 14. provincia tam locuplete ac referta; Verr. III, 48. qua provincia; har. resp. 42. in qua (provincia); Verr. III, 180. V, 39. qua in provincia; Verr. IV, 56. provincia Sicilia; Verr. IV, 35. V, 137. provincia tam splendida; Verr. V, 137. sua provincia; Verr. III, 135. 138. provincia sna; Verr. II, 67. III, 142. V, 170. tota in provincia; Piso 90. provincia tota; Verr. III, 22. tua provincia; Verr. II, 190. Piso 40. ulla in provincia; Verr. II, 11. provinciis; Verr. I, 118. II, 95. III, 94. IV, 10. ✕. Sulla 68. Planc. 63. Fr. A, III, 19. eis provinciis; Verr. III, 192. nostris provinciis; Verr. V, 157. omnibus provinciis; Verr. V, 60. quibus in provinciis; Verr. a. pr. 11. publico; Quinct. 61. Verr. III, 66. 105. IV, 25. Piso 29. puerilia; Verr. I, 47. pugna; har. resp. 40. Hispaniensi (pugna); Phil. II, 75. illa gladiatoria pugna; Phil. V, 20. ista pugna; Sex. Rosc. 108. gladiatoriis pugnis; Milo 92. pulvinaribus sanctissimis; Milo 72. in qua (purpura); Flacc. 70.

in Centuripina quadriremi; Verr. V. 86. 88. quaestione; Cluent. 176. Sulla 48. ea quaestione; Verr. II, 70. hac quaestione; Verr. II, 15. quaestione legitima; Arch. 3. qua quaestione; Deiot. 3. quaestionibus; Verr. II, 68. praeconio quaestu; Quinct. 95. quaestura; div. Caec. 38. Verr. I, 11. II, 18. Font. 3. quaestura mea; Verr. II, 117. in qua (quaestura); har. resp. 43. illa querella; Phil. II, 6. cotidiana querimonia; div. Caec. 9. ea querimonia; Verr. V, 72. quinquennio; Verr. II, 142. quinqueremi; Verr. IV, 103.

in rapinis; Sex. Rosc. 133. ratione; Verr. III, 12. hac insolita ratione; imp. Pomp. 3. omni ratione; Verr. III, 44. populari ratione; Sest. 101. 114. re eius modi; Verr. IV, 11. eius modi re; Verr. V, 11. re; Muren. 60. dom. 46. aliena re; Quinct. 54. 76. aliqua in re; Verr. a. pr. 5. ib. III, 134. Muren. 62. aperta re; Caecin. 2. atrocissima re; Caecin. 36. re tam clara, tam testata, tam pervolgata; Verr. II, 101. ea re; Qu. Rosc. 32. Verr. I, 56. II, 132. 169. III, 204. Tull. 37. 38. Sulla 64. prov. cons. 28. re foedissima; har. resp. 36. re frumentaria; Verr. III, 146. tota re frumentaria; Verr. III, 128. hac re; Verr. IV, 95. Tull. 3. Caecin. 22. 32. 57. 67. 85. Planc. 5. Balb. 60. hac re tam aperta, iu qua; Verr. II, 164. illa re; Verr. I, 75. Phil. II, 64. re improbissima; Verr. III, 213. re tam insigni tamque atroci; Caecin. 37. re tam inveterata; Balb. 64. re manifesta; Verr. III, 133. Flacc. 11. maxima re; Phil. V, 51. re militari; Verr. V, 4. 26. nulla re; Deiot. 24. nulla in re; Sex. Rosc. 144. Verr. IV, 33. V, 122. Tull. 4. Muren. 61. Sulla 60. re optima; Fr. B, VI, 14. parvola re; Quinct. 58. re tam perspicua; Phil. VII, 19. privata re; Sest. 95. re publica; Sest. 95. qua re; Verr. III, 69. Caecin. 85. Sulla 68. qua in re; Quinct. 8. Sex. Rosc. 69. 75. 95. 145. div. Caec. 27. 64. Verr. II, 57. III, 2. 5. 7. 16. 204. Tull. 33. Font. 2. ✕. Caeciu. 5. 7. 96. leg. agr. II, 6. Phil. II, 5. tali re; Verr. I, 39. Milo 29. Phil. V, 52. tali in re; Rabir. 22. tanta re; Verr. V, 114. Caecin. 5. Deiot. 23. re tanta; Sex. Rosc. 113. ✕. Verr. V, 93. tua re; Quinct. 54. 76. (re); Flacc. 77. uberrima re; Flacc. 7. re vetere; Verr. I. 115. re tam vetere, tam usitata; Verr. III, 16. ulla in re; Verr. II, 17. III, 44. Muren. 60. Piso 61. una [in] re; div. Caec. 61. re tam usitata; Verr. I, 114. adversis (rebus); Sulla 57. ✕. aliis rebus; Tull. 43. Cael. 67. bonis rebus; Sulla 71. rebus bonis; prov. cons. 46. Phil. X, 6. ceteris rebus; Verr. II, 40. Caecin. 97. imp. Pomp. 15. Vatiu. 38. coniunctis rebus compluribus; dom. 53. difficillimis rebus; Verr. IV, 107. eis rebus; Sex. Rosc. 111. in eis ‖ in his rebus; Verr. II, 164. V, 18. Font. 5. leg. agr. III, 4. eis ‖ in his ‖ ipsis rebus; Verr. I, 108. eis rebus ipsis; Muren. 43. in eius modi rebus; Quinct. 9. Verr. II, 134. IV, 38. iu fictis (rebus); Marcell. 10. gestis rebus; Marcell. 10. rebus gestis; Phil. II, 2. his rebus; Sex. Rosc. 131. Verr. I, 105. Caecin. 31 (rebus). 47. Rabir. 25. Phil. I, 30. hisce rebus; Verr. IV, 47. his ipsis rebus; Verr. II, 107. his tantis in rebus; Muren. 83. in huiusce modi rebus; Verr. IV, 59. rebus iucommodissimis; Cluent. 161. istis rebus; Verr. IV, 94. in malis (rebus); Sulla 71. maximis rebus; Phil. I, 18. minimis rebus; Sex. Rosc. 102. 113. minimis privatisque rebus; Sex Rosc. 113. rebus minoribus; Sex. Rosc. 116. miserrimis rebus; Rab. Post. 41. multis in rebus; Verr. V, 103. Caecin. 45. Sest. 103. Phil. XI, 27. nostris rebus; Flacc. 3. Fr. B, XVI, 1, 2. omnibus in rebus; Verr. I, 130. IV, 104. V, 177. Sulla 69. parvis in rebus; Verr. IV, 9. in perditis (rebus); prov. cons. 46. permultis in rebus; Quinct. 77. plurimis in rebus; Caecin. 80. praeteritis rebus; Verr. I, 15. privatis rebus; Sex. Rosc. 111. Vatiu. 22. Phil. II, 109. in publicis (rebus); Phil. II, 109. publicis privatisque, forensibus domesticisque rebus; leg. agr. II, 64. in quibus (rebus); Verr. I, 119. leg. agr. III, 4. in quibus rebus; Verr. II, 164. quibus in rebus; Verr. II, 126. III, 161. Caecin. 31. quibusdam in rebus; Phil. I, 18. reliquis (rebus); Verr. I, 15. secundis rebus; Sulla 57. summis in rebus; Sest. 5. talibus in rebus; Phil. II, 47. tantis rebus; imp. Pomp. 43. leg. agr. II, 28. Sulla 57. rebus tristissimis; Phil. III, 21. turpissimis rebus; Cael. 47. re publica; Verr. V, 177. Font. 26. Cluent. 146. Catil. III, 5. 29. IV, 9. Muren. 3. Flacc. 3. 104. Sulla 93. sen. 5. dom. 2. Sest. 63. 86. 99. 120. Vatin. 21. Cael. 59. prov. cons. 25. ✕. Piso 5. Planc. 83. Phil. I, 15. VIII, 29. XIV, 14. Fr. A, III, 17. ea re publica; Flacc. 61. dom. 84. hac re publica; Verr. III, 205. Rabir. 13. Catil. I, 28. IV, 7. dom. 94. Vatin. 33. Planc. 51. 94. nostra re publica; Verr. II, 138. recordatione; Verr. IV, 110. tuo redemptore; Verr. III, 16. in eorum reditu; Quir. 10. meo reditu; dom. 15. rege; Verr. IV, 68. Phil. III, 9. regibus; Deiot. 40. regia; Verr. IV, 54. regno; Phil. VIII, 12. eadem iuto Aegyptio regno; Rab. Post. 23. illo tuo intolerabili regno; Vatin. 19. regnis; Sulla 58. reiectione; Verr. a. pr. 10. pristina religione; har. resp. 29. his reliquiis miseris et addictis; Sulla 1. reo; Sex. Rosc. 89. hoc reo; Verr. V, 183. ✕. ✕. 188. Flacc. 25. proximo reo; Planc. 40. in quo (reo); Flacc. 25. quo in reo; Cluent. 108. turpi reo; Font. 37. compluribus reis; Cluent. 121. in quo (responso); har. resp. 9. ipsa rogatione; Sulla 56. ne in ipsa quidem rogatione; dom. 83. ista rogatione; Sulla 62. ista ipsa rogatione; dom. 81. rostris; har. resp. 55. Cael. 59. Piso 7. ruinis nostris vestrisque [discordiis] ‖ in ruinis nostris [vestrisque discordiis], in ruinis nostris lacrimisque ‖; Balb. 58.

ipso iu sacello; har. resp. 32. in quo (sacrario); Verr. IV, 4. suo sacrario; Verr. IV, 18. salute; Sex. Rosc. 149. Rabir. 5. Sest. 103. Vatin. 10. Milo 100. Phil. XIII, 16. salute communi; imp. Pomp. 56. mea salute; dom. 147. salute mea; Piso 86. nostro saugnine; Verr. V, 172. scelere; Phil. II, 56. hoc scelere; Sulla 83. hoc scelere tam immani ac nefando; Catil. IV, 13. in utriusque pari scelere; prov. cons. 16. quo scelere; Sex. Rosc. 62. tanto scelere; Cluent. 16. har. resp. 37. sceleribus maximis; Cael. 59. tot tantisque sceleribus; har. resp. 52. scena; Qu. Rosc. 20. Sest. 120. in quibus (scopulis); Rabir. 25. segetibus; Verr III, 20. Scaur. 25 (ipsis). sella; Verr. III, 135. in auri semuncia; Verr. IV, 57. omnibus senatoribus; Verr. III, 97. senatu; Verr. I, 99. 156. II, 47. 76. 88. 95. 97. 100. 102. 103. III, 170. IV, 76. V, 86. imp. Pomp. 52. Cluent. 4. 148 (IN SENATU). ✕. leg. agr. II, 9. 58. 70. Catil. I, 7. ✕. II, 6. III, 3. Murcn. 51. 62. 64. 72. Sulla 25. Qnir. 9. 12. dom. 3. 9. 27. 84. Sest. 50. 69. 121. Vatin. 24. Piso 7. 11. Plauc. 37. 74. Rab. Post. 18. Milo 7. 12. 26. Phil. II, 2. 74. 81. 88. 99. III, 21. VI, 1. 5. 9. XI, 19. 33. XII, 17. XIII, 36. senatu Eutellino; Verr. III, 200. senatu Graeco; Verr. IV, 147. ipso senatu; leg. agr. II, 6. ipsa sententia; dom. 10. qua quidem in sententia; dom. 27. in VII viratu; Phil. II, 99. sermone; Verr. II, 102. IV, 55. ipso sermone hoc; Cluent. 30. omni sermone; Phil. I, 6. servitute; Cluent. 125. Deiot. 30. servo quodam; Cael. 58. sestertio; Font. 4. ipsa significatione; Cluent. 31. in his (signis); Verr. II, 87. sinu; Phil. XIII, 18. societate; Qu. Rosc. 24. hereditaria societate; Quinct. 76. ista societate; Phil. II, 25. socio; Sulla 19. solitudine; Cluent. 36. leg. agr. II, 55. Muren. 13. aliqua desertissima solitudine; Verr. V, 171. qua solitudine; leg. agr. I, 7. somnis; Phil. II, 68. sorte; Verr. II, 127. Muren. 41. hac sorte; Verr. a. pr. 22. sortitione; Verr. a. pr. 16. ib. II, 132. tam longo spatio; Fr. B, XIII, v, 3. spe; Verr. a. pr. 5. Milo 34. illo apparatissimo spectaculo; Phil. I, 36. specnlo; Piso 70. tanta spoliatione; Sest. 47. statua; Verr. IV, 89. statuis inanratis; Cluent. 101. hac sterilitate; har. resp. 31. stipendio; Verr. V, 60. stipendiis; Verr. V, 33. studio; imp. Pomp. 22. studiis vestris; Quir. 6. stupris; Verr. a. pr. 14. Piso 42. omnibus stupris; Verr. III, 23. suasione legis; Cluent. 140. istis subscriptionibus; Cluent. 130. sumptu; Verr. V, 60. maximis superstitionibus; har. resp. 12. illa supplicatione; prov. cons. 27. in quibus (supplicationibus); Piso 59. acerbissimo supplicio; Verr. V, 114. suspicione; Sex. Rosc. 57. ipsa suspi-

clone; Sulla 81. ista suspicione; Cael. 15. tanta suspicione; Milo 65.

in tabella; Verr. V, 41. taberna sua; Cluent. 163. in qua (tabula); leg. agr. II, 67. tabulis; Verr. II, 107. tabulis censoriis; leg. agr. I, 4. tabulis dodrantariis et quadrantariis; Font. 2. in eis (tabulis); Verr. IV. 36. in quibus (tabulis); Verr. IV, 148. Caecin. 17. Arch. 10. quibus in tabulis; Verr. IV, 31. tabulis suis; Verr. II, 101. talentis; Piso 90. tectis; Phil. III, 4. hac tempestate; Mur. 36. Planc. 11. illa tempestate; dom. 108. har. resp. 11. illa turbulentissima tempestate; Sulla 40. tempestate saeva; Sest. 60. tanta tempestate; Sest. 61. tanta in tempestate; Planc. 13. magnis tempestatibus; Phil. VII, 27. templo; dom. 14. har. resp. 49. Sest. 83. 116. 120. 129. prov. cons. 22. Milo 18. eo templo; Phil. II, 15. eodem in templo; Verr. IV, 128. Piso 21. hoc ipso in templo; Cael. I, 21. Phil. II, 119. illo in templo; Scaur. 46. templo inaugurato; dom. 137. quo templo; Phil. I, 1. II, 15 (templo). sanctissimo templo; Milo 66. sanctissimo in templo; Sest. 83. duobus in clarissimis et religiosissimis templis; Verr. V, 184. in eius modi tempore; Verr. I, 34. hoc tempore; Quinct. 1. hoc quidem in tempore; Mur. 2. hoc tam exiguo mea tempore; Rabir. 17. illo tempore; Phil. V, 38. in quo (tempore); Sulla 1. in quo tam subito et exiguo et turbido tempore; Sulla 43. summo et periculosissimo tempore; Flacc. 6. tali in tempore; Rabir. 22. tenebris; Sex. Rosc. 91. leg. agr. II, 55. Sest. 60. illis tenebris; dom. 24. *in* illis tantis ‖ illis, tantis in tenebris ‖ tenebris; dom. 116. quibus tenebris; leg. agr. I, 7. tantis tenebris; leg. agr. I, 24. Sulla 46. illis terris; imp. Pomp. 65. omnibus terris; Phil. II, 32. terris omnibus; leg. agr. II, 87. quibus in terris; Font. 4. ultimis terris; Verr. V, 147. leg. agr. I, 7. II, 52. Flacc. 63. ignoto teste; Scaur. 15. ceteris testibus; Verr. I, 71. testimonio; Verr. I, 71. 80. V, 73. Font. 29. ✕. Vatin. 41. hoc testimonio; Verr. III, 74. multo testimonio; Verr. V, 103. toto testimonio; Flacc. 88. testimoniis; Font. 23. in quibus (testimoniis); Verr. III, 175. tetrarchia; Deiot. 42. theatro; Sest. 105. illo timore; imp. Pomp. 23. *in* illo summo timore; Sest. 8. magno timore; Sest 15. summo timore; Cluent. 25. Deiot. 11. vestro timore; Catil. IV, 2. toga, Phil. I, 18. in eis (toreumatis); Verr. IV, 38. isdem in tormentis; Cluent. 183. tragoedia; har. resp. 39. tramitibus; Phil. XII, 26. qua tribu; Flacc. 80. sua tribu; Planc. 47. tribunali; Verr. III, 135. tribunali Aurelio; Quir. 13. dom. 54 tribunatu; Verr. I, 155. Sest. 15. 95. 113. 114. Vatin. 38. Piso 35. Planc. 77. Milo 87. Phil. II, 48. eodem tribunatu; Phil. II, 57. praeclaro tribunatu tuo; dom. 125. illo ardenti tribunatu suo; Sest. 116. trivii; leg. agr. I, 7. tumultu; Verr. IV, 62. eo tumultu; Sulla 67. illo tumultu; Piso 28. turba; Sex. Rosc. 133. Verr. I, 67. Cluent. 36. Planc. 17. qua in turba; Milo 37. maximis turbinibus; Piso 20. turribulis omnibus; Verr. IV, 46.

in magna varietate; Sest. 118. tanta varietate; Arch. 12. vastatione; Catil. II, 18. summa ubertate; imp. Pomp. 44. vectigalibus; imp. Pomp. 15. venditione; Piso 86. in quo (verbo); Sulla 72. isto versu; Piso 73. singulis versibus; Phil. X, 8. vestibulo; Verr. II, 160. Phil. II, 68. eodem vestigio; Piso 21. vi; Caecin. 85. illa vi cotidiana; Caecin. 92. via; Milo 47. Phil. X, 11. Appia via; Milo 14 (via). 15. 57. eadem ista Appia via; Milo 18. militari via; Phil. XII, 25. ea vicinitate; Sex. Rosc. 16. 48. victoria; Marcell. 9. Deiot. 34. Phil. XIV, 32. Fr. B, VIII, 14. a. civili victoria; Deiot. 33. illa gravi turbulentaque victoria; Sulla 72. ipsa victoria; Phil. XIV, 31. in qua (victoria); Ligar. 19. qua in victoria; Verr. IV, 73. vilitate; Verr. III, 216. summa in vilitate; Verr. III, 215. aliena villa; Phil. II, 42. illa villa; Phil. II, 105. vinculis; Verr. I, 7. V, 149. 154. Cluent. 125. vino; Verr. III, 62. Catil. II, 10. viro; prov. cons. 38. Phil. VIII, 1. illo viro; Vatin. 15. viris; Cael. 34. viris fortibus; Phil. XIV, 18. viris fortissimis; prov. cons. 22. vita; Verr. a. pr. 5. ib. III, 5. 6. 213. Muren. 14. Flacc. 45. Arch. 14. dom. 105. Sest. 48. Cael. 39. 59. Milo 96. Phil. I, 30. II, 2. hac vita; Sex. Rosc. 134. hac cotidiana [assidua] vita; Piso 64. omni vita; div. Caec. 40. Cluent. 14. 159. leg. agr. II, 7. Sulla 8. sen. 24. Quir. 18. dom. 87. Sest. 23. omni mea vita; Sulla 8. in qua (vita); Phil. IX, 15. vita sua; Quinct. 55. in quibus (vitiis); Verr. III, 4. in umbra; Balb. 15. urbe; Sex. Rosc. 46. 75. Verr. III, 57. Cael. 49. 54. Piso 40. 98. Planc. 66. Milo 64. 76. Phil. I, 18. V, 31. XII, 26. urbe capta; Verr. IV, 116. ea ‖illa‖ urbe; leg. agr. II, 90. Milo 7. ea (urbe); Arch. 27. dom. 101. hac urbe; leg. agr. II, 55. Catil. I, 13. 28. II, 28. Flacc. 61. har. resp. 11. ✕. Planc. 87. Phil. II, 32. XIII, 18. qua urbe; Arch. 27. Milo 7. qua in urbe; leg. agr. I, 18. XIV, 9. multis in urbibus; Phil. IX, 6. tanto usu nostro; Planc. 5.

3. **Gerundia**: quod eos in iudicando nimium sui iuris .. cognosset; Verr. I, 18. homo adulescens cum istius in inquirendo multa furta .. cognosset; ib. 97. nolebat in agendo discere; ib. II, 17. adhibeutur in scribendo ‖ in exscribendo ‖ de conventu viri primarii; ib. 189. quae si rei publicae causa faceres, in vendendo essent pronuntiata; ib. III, 51. qua propter si vos semel in iudicando finem aequitatis et legis transieritis; ib. 220. etiam si palam in defendendo non dicet Hortensius; ib. 222. ut iste in furando manibus suis .. uteretur; ib. IV, 33. at quibus verbis in decernendo Metellus usus est? Tull. 39. quem ne inimicus quidem satis in appellando significare poterat; Font. 39. quoniam ... id viri boni ... in iudicando faciunt; Caecin. 6. cuius prudentiam populus Romanus in caveudo, non in decipiendo perspexerit; ib. 78. cum ceteri soleant in iudicando ne ab alterum iudiciis discrepent providere; Cluent. 60. qui in iudicando superiora iudicia secuti sunt; ib. 106. itaque in respondendo primum exposuit utriusque rationem temporis; ib. 141. an id actum non est in quaerendo? ib. 183. multi saepe lu iudicando peccata liberum parentum misericordiae concesseruut; ib. 195. qui comitatus in inquirendo! Flacc. 13. ego vero omnia, quae gerebam, iam tum in gerendo spargere me ac disseminare arbitrabar in orbis terrae memoriam sempiternam; Arch. 30. cum in restituendo auctorem fuisse scriptoremque videatis; sen. 9. ambulationis postis nemo umquam tenuit in dedicando; dom. 121. non potuit ullo modo ... non in agendo rnere ac saepe peccare; ib. 141. ut, quae fuit olim praeconi in ridendo, nunc equiti Romano in plorando non sit concessa libertas; Planc. 33. quam (rationem) in decernendo secuti sumus? ib. 39. quas (artis) in emendo secuti sumus; ib. 62. attendam acriter et quid in defendendo mihi agendum sit videbo; Scaur. 18. in dando autem et credendo processit longius; Rab. Post. 5. etiam statuisse videtur quid vos in iudicando spectare oporteret; Milo 15. in confitendo ab eisne ‖ hisne ‖ poenam timeret, quos liberavisset? ib. 79. in accusando: f. **accuso**, 1, a, 3 (7 St.) B. I, S. 49, a. — in dicendo: f. **dico**, 1, 1, a, *b*, *ββ*. (11 St.) S. 91, b.

4. **Gerundiva**: videantur illi non nihil tamen in deferendo nomine secuti; Sex. Rosc. 8. ut in constituendo accusatore quid sequi possitis habeatis; div. Caec. 10. ut in actore causae suae deligendo vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; ib. 14. ecquid auctoritatis apud vos in suo iure repetundo socii .. habere debeant; ib. 17. in iure dicundo ... bonorum ... addictio (fuit praetura); Verr. a. pr. 12. quod et in sortitione istius spem fortuna populi Romani et in reiciendis iudi-

cibus mea diligentia istorum impudentiam vicerat; ib. 16. quae ... in rebus iudicandis nefarie ... facta sunt; ib. 37. cum in reiciundis iudicibus commemorassem; ib. 41. quod si in rebus indicandis ... satis facere voluissent; ib. 44. observant quem ad modum sese unus quisque nostrum gerat in retinenda religione; ib. 46. sciebam in reiciundis iudicibus non nullos ... suspicionem non vitasse; ib. I, 17. ut in testibus interrogandis omnia crimina proponerem; ib. 29. iam vero in bonis Q. Opimii vendendis quas iste praedas ... fecerit longum est dicere; ib. 156. deinde si in hominibus eligendis nos spes amicitiae fefellerit; ib. II, 28. ut ne praedonum quidem practor in fide retinenda consuetudinem conservet; ib. 78. in censu habendo potestas ... censori permittitur; ib. 131. itaque in tribunis imperandis tantum oneris plebi imponebatur; ib. 138. in eam [iam] venerat [familiaritatem] consuetudinem ‖ familiaritatem consuetudinemque ‖ iu vendendis istius decretis; ib. 169. leges in sartis tectis exigendis tollere et commutare; ib. III, 16. quibus senatus legum dicendarum in locandis vectigalibus omnem potestatem permiserat; ib. 19. ut neque in segetibus neque in arcis neque in horreis neque in amovendo neque in deportando ‖exportando‖ frumento grano suo posset arator ... fraudare decumanum; ib. 20. ut magistratibus nostris in obtinendo inre nostro ne contemptissimi ... esse videamur; ib. 98. iam iste homo amentissimus in vendundis decumis nummorum faciebat accessiones; ib. 118. in aratorum bouis fortuni-que deripiendis decumanos dictitasse tuas esse partis; ib. 131. horum amplius iam in demoliendo signo permulti homines molichantur; ib. IV, 95. quid censetis in hoc foedere faciendo voluisse Mamertinos impendere laboris? ib. V, 51. qui quia Cleomenem in defendendo filio lacerat ..; ib. 110. quo quidem nunc non ita confugiunt, ut antea in suis repetundis rebus solebant; ib. 126. an vero istas nationes religione iuris iurandi ... in testimoniis dicendis conmoveri arbitramini? Font. 30. illae (nationes) in bellis gerendis ab dis immortalibus pacem ac veniam petunt; ib. dubitabitis ... ostendere vos in sententiis ferendis civi parcere quam hosti cedere maluisse? ib. 35. equis umquam reus ... in honoribus petendis, in potestatibus ‖ iu imperiis gerendis sic accusatus est, ut ..? ib. 37. non minus ... cederet ... impudentiae, quam tum in vi facienda cessit audaciae; Caecin. 1. quantam (multitudinem) iterum nunc in eodem homine praeficiendo videmus; imp. Pomp. 69. quo sequestre in illo indice corrumpendo dicebatur esse usus; Cluent. 25. in litibus aestimandis fere iudices ... non admittunt ..; ib. 116. ad quos pervenisse pecunias in litibus aestimandis statutum sit; ib. hoc tu idem facies censor in senatu legendo? ib. 129. quod Habitus in emendo Diogene fecerat; ib. 176. excipit [enim] in vectigali imponendo agrum Recentoricum Siciliensem, in vendendis agris eos agros, de quibus ..; leg. agr. I, 10. quid enim cavendum est in colonis deducendis ‖in coloniis eis deducendis‖? ib. 20. qui sperastis vos contra consulem veritate, non osteutatione populorem posse in evertenda re publica populares existimari; ib. 23. certe in xviris faciendis sive fides haberetur sive honos; ib. II, 23. atque in omnibus his agris aedificiisque vendendis permittitur xviris; ib. 55. quantum tibi in emendis et vendendis ‖ in vendendis‖ rebus committendum putet; ib. 66. ut ... tamen vos universos in consule deligendo plurimum vidisse fateantur; ib. 103. idcirco [in his rebus evertendis] unius hominis senectus ... temptata est; Rabir. 2. ut ... ea nos religione in privato P. Lentulo puniendo liberaremur; Catil. III, 15. quae potest esse in tanti sceleris immanitate punienda crudelitas? ib. IV, 11. quod si in eis rebus repetendis ... is periculum iudicii praestare debet; Muren. 3. quantum (laudis) neque ambitiosus imperator neque invidus tribuere alteri in communicanda gloria debuit; ib. 20. tum vero in consule declarando multum ... auctoritatis habet suffragatio militaris; ib. 38. negat iudicium hominum in magistratibus mandandis corrumpi voluptatibus oportere; ib. 74. huius in morte celebranda graviter tulit populus Romanus hanc perversam sapientiam Tuberonis; ib. 75. cum L. Flaccus veterem Valeriae gentis in liberanda patria laudem ... rei publicae rettulisset; Flacc. 1. qui igitur probari potest in ea pecunia non referenda crimen sibi ipsum facere? ib. 33. quamquam ... moderatus est in testimonio dicendo orationi suae ‖ religioni suae‖; ib. 87. semper graves et sapientes iudices in rebus iudicandis ... quid rei publicae tempora poscerent cogitaverunt; ib. 98. quam (cupiditatem) si nemo alius habuit in consulatu petendo; Sulla 78. in ea (honestate) autem persequenda omnis cruciatus corporis, omnia pericula mortis atque exsilii parvi esse ducenda; Arch. 14. quas (imagines) ego mihi semper in administranda re publica proponens animum ... conformabam; ib. dubitatis quo animo iu me conservando fuerit futurus, cum ..? sen. 9. quapropter ... non modo in ea (re publica) defendenda nihil animum de libertate uuea pristina, sed etiam adaugebo; ib. 36. in referenda autem gratia hos vobis repromitto semperque praestabo, mihi neque in consiliis de re publica capiendis diligentiam neque in periculis a re publica propulsandis animum neque in sententia simpliciter *e re publica* ferenda fidem neque in hominum voluntatibus pro re publica laedendis libertatem nec in perferendo labore industriam nec in vestris commodis augendis gratiam animi benevolentiam defuturam; ib. erit causa cur consilium maiorum in amplissimis viris ad sacerdotia deligendis ... laudare possimus; dom. 2. quod ego in sententia dicenda salutem civium cum honore Cn. Pompei confunxerim; ib. 3. haec vidit in sententia dicenda Kalendis Ianuariis vir prudentissimus; dom. 68. L. Philippus censor avunculum suum praetextit in recitando senatu; ib. 84. equidem sic accepi, .. in religionibus suscipiendis caput esse interpretari ..; ib. 107. si me ... efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis hominum improborum animi quidam dolor; har. resp. 17. qua voce mihi in agendis gratiis commemorandoque eorum ... beneficio esse utendum putabam; Sest. 2. ea (voce) nunc uti cogor in eorum periculis depellendis; ib. in quo conlega sustinendo atque moderando si meam in illum indulgentiam ... laudare vere solebatis; ib. 8. ac si in exponendis volneribus illis de me ipso plura dicere videbor, ignoscitote; ib. 31. non haec denique a me tum tamquam fata in ipsa re gerenda canebantur? ib. 47. horum qui voluntati, commodis, opinionibus ‖ opinioni ‖ in gubernanda re publica servinut; ib. 97. in ea (doctrina) explicanda demoustrandum est (acc. c. inf.); ib. 119. id in unius mea salute conservanda decernendum putavit; ib. 128. eas denique omnis res in iudicio disturbando commiserit, quarum ..? Vatin. 84. cum in re publica administranda T. Annio cum P. Sestio consiliorum omnium societas fuerit; ib. 41. sed ego in hac sententia dicenda non parebo dolori meo, non iracundiae serviam; prov. cons. 2. num est igitur dubium .. quin ego in ille oppugnando rei publicae plus quam otio meo, non nulli in eodem defendendo suo plus otio quam communi prospexerint? ib. 24. at ego idem nunc in provinciis decernendis, qui illas omnis res egi silentio, interpellor; ib. 29. ego vero sic iutellego, .. nos hoc tempore in provinciis decernendis perpetuae pacis habere oportere rationem; ib. 30. constantiam ordiuis in eodem ornando imperatore servabo; ib. 47. quis enim esset, iudices, qui imperatoribus nostris iu bello, in acie, in exercitu delectum virtutis, qui sociis, qui foederatis in defendenda re publica spem praemiorum eripi vellet? Balb. 49.

atque haud scio an malim te videri nullo pudore fuisse in litteris mittendis an amicos tuos plus habuisse pudoris; Piso 89. qui si fuisset in discipulo comparando meliore fortuna, fortasse austerior et gravior esse potuisset; ib. 71. vel quod illi in hoc ornando ordinem se ornare et consulere liberis suis arbitrabantur; Planc. 24. si quos (aculeos) habuisti in me reprehendendo; ib. 58. ut in augenda re non avaritiae praedam, sed instrumentum bonitati quaerere videretur; Rab. Post. 3. qui in aestimandis litibus appellatus non esset; ib. 9. neque vero ... secrevit iu iudicibus legendis amicos meos; Milo 21. neque in bonis viris legendis id adsequi potuisset; ib. deinde ... scitis, iudices, fuisse qui iu hac rogatione suadenda dicerent (acc. c. inf.); ib. 47. vos oro obtestorque, iudices, ut in sententiis ferendis .. id audeatis; ib. 105. qui in iudicibus legendis optimum ... quemque elegit; ib. noli igitur in conservandis bonis viris defetigari; Marcell. 20. in Q. Ligario conservando multis tu quidem gratum facies necessariis tuis, sed hoc, quaeso, considera, quod soles; Ligar. 32. quo (verbo) tum in sedandis discordiis usa erat civitas illa; Phil. I, 1. horam eximere | exhibere | nillam | [nullam] tali cive liberando sine scelere non possumus; ib. VI, 7. in eodem (Antonio) excipiendo scutentiam meam corrigebant; ib. VIII, 32 ut ne mors quidem sit in repeteuda libertate fugiecda; ib. X, 20. ut ... in eius corpore lacerando atque vexando cum animum satiare non posset, oculos paverit suos; ib. XI, 8. quid potest auctoritatis habere testis in diceudo suo testimouio falsa veris misceus? Fr. A, III, 3.

5. **in primis**: quod (nomen) erat iu primis magnum; Qu. Rosc. 9. haec duo in primis spectari oportere; div. Caec. 10. oppidum ... in primis Asiae provinciae clarum et nobile; Verr. I, 63. ut erat in primis inter suos copiosus; ib. 65. homo in primis domi suae nobilis; ib. II, 35. adseverat se eius rei in primis actionem daturum; ib. 61. Q. Minucius eques Romanus in primis splendidus atque honestus; ib. 69. oppidum Himeram ... ceperant, quod fuerat in primis Siciliae clarum et ornatum; ib. 86. ut in primis Siculorum in dicendo copiosus est; ib. 88. adulescens et bonus et fortis et in primis disertus; ib. III, 63. Agyrineusis est in primis honesta Siciliae civitas; ib. 67. sunt omues Siculi non contemnendi, ... sed homines satis fortes, ... et in primis haec civitas; ib. homiuem suae civitatis in primis honestum ac nobilem; ib. 114. dico equitem Romanum, hominem in primis honestum; ib. 148. ex quibus in primis numeranda est civitas Halaesina; ib. 170. C. Cacurii, prompti hominis et experientis et in primis gratiosi; ib. IV, 37. hominem ... in primis nobilem; ib. 51. postremo ipse ... cum summi consilii et maximi animi tum vero usu quoque bellorum gerendorum in primis eorum hominum, qui nunc sunt, exercitatus; Font. 41. ut in primis a magistratibus animadvertenda videatur; Caecin. 33. atque illud in primis mihi laetandum iure esse video, quod ..; imp. Pomp. 3. quae ... nupsit A. Aurio Melino, consobriuo suo adulescenti in primis ... inter suos et honesto et nobili; Cluent. 11. accusabat P. Cannutius, homo in primis ingeniosus et in dicendo exercitatus; ib. 50. ut in primis Bulbo et Staieno et Guttae esset iudicandum; ib. 75. dico ... possessionem .. eins bonorum ... adulescenti pudentissimo et primis honesto .. datam; ib. 165. contionem in primis advocari iubet; leg. agr. II, 18. non eos in primis id acturos, ut ..; ib. 25. urbs et natura ac situ ... in primis nobilis; ib. 40. quam (civitatem) meus frater in primis colit atque diligit; Flacc. 52. in primis hoc, ut multa alia, sapienter; ib. 68. quis ergo iutererat vestris consiliis? omnes hi ... et in primis Q. Hortensius; Sulla 12. earum rerum omninm vel in primis hic A. Licinius fructnm a me repetere ... debet; Arch. 1. ut ne quid ... minuatur, illud iu primis, ne ..; dom. 86. nam Spoletinus T. Matrinius ... dixit causam ex colonia Latina in primis firma et inlustri; Balb. 48. me cum quaestorem in primis, aedilem priorem ... populus Romanus faciebat; Piso 2. scio item virum fortem in primis ... domi fuisse otiosum; ib. 54. arcessor iu primis; Milo 65. T. Sergii Galli, in primis hoviesti et ornati adulescentis; ib. 86. ut rem publicam constituas, eaque tu in primis summa tranquillitate et otio perfruare; Marcell. 27. nisi a te cognovissem in primis eam virtutem solere laudari; Ligar. 26. quamquam huius sanctissimae feminae atque optimae pater, M. Atius Balbus, in primis hoviestus, praetorius fuit; Phil. III, 16. cui .. pax .. quamquam omnibus bonis, tamen in primis fuit optabilis; ib. VII, 7. L. Visidio, equiti Romano, homini in primis ornato atque honesto; ib. 24. reliqua populus Romanus .. persequetur, iu primis paterunm auguratus locum; ib. XIII, 12. sequuntur alii tribunicii, T. Plancus iu primis; ib. 27. sed cum ... ipse .. iu primis Pausa puguaret; ib. XIV, 26. multis ab adulescentia in bellis variisque versatum atque in primis bonum ductorem ‖ doctorem ‖; Fr. A, III, 14. in quo cum multa reprehensa sint, tum iu primis celeritas actionis; ib. B, VI, 4.

V. **Citate, Ellipsen, Lücken:** * cum domus erat Romae, servi, in ipsa Gallia ... praedia .. *; Quinct. 85. * in vico Pallacine *; Sex. Rosc. 132. quid est hoc, IN COHORTE? Verr. III, 155. QUANDOQUE TU — quid? IN PROELIO? IN BELLO? IN RE MILITARI? ‖QUANDOQUE TU QUID IN PROELIO, IN BELLO, IN RE MILITARI‖; ib. 187. at vero contra bellum praedonum classem habuit ornatam diligentiamque * in eo siugularem: ib. V, 42. et in Albana et Seplasia quae coucursatio percuuctantium? leg. agr. II, 94. quod in clivo Capitolino improborum civium ... * aret; Rabir. 31. † in eorum aperte utitur ‖iu eo suo iure aperte utitur — mox aperte laudatur — iu eo rumore certe utitur‖; Quir. 23. qui [in ipso Catone]; dom. 21. fueris saue tribunus plebis † tam in iure quam lege ‖tam iuro atque etiam lege‖ fuit hic ipse Villus ‖Rullus‖; ib. 43. „summum amicum, summo in bello“; Sest. 121. „utinam no in nemore Pelio“; Cael. 18. quod minimum specimeu in te ingenii? Piso fr. 2. lautiorem ** pater tuus socerum, quam C. Piso ** iu illo luctu * non ei filiam meam conlocavi; ib. fr. 8. luxuriem autem nolite in isto hanc * cogitare; ib. 66. nullam multitudinis in Sardinia querellam, nullum iu Scaurum ‖in Scauro‖ odium populi *; Scaur. 28. numquam nisi in raeda, tum in equo; Milo 55. tum nugarum in comitatu nihil; ib. an, ut fit iu civilibus bellis, ** nec in vobis magis quam in reliquis; Ligar. 28. omnes ergo in culpa; Phil. II, 29. in eis patrui nulla mentio; ib. 56. in urbe auri, argenti maximeque vini foeda. dreptio; ib. 62. summa in filio spes, summa ingenii indoles summaque virtus; ib. XI, 33. in altero pudor, gravitas, moderatio, integritas; ib. XIII, 10. in illis ... libidines, scelera ad omne tacinus immanis audacia; ib. bonum autem quod summa re publica manet, in vestri ordina * dis * fuit; Fr. B, VI, 6.

inaedifico, anbauen: sacellum: in qua tamen ita est inaedificatum sacellum ..; har. resp. 31. a Sex. Serrano sanctissima sacella .. inaedificata, .. summa deniique turpitudine foedata esse nescimus? ib. 32.

inambulo, umhergehen: fratres illi Cihyratae inambulabant; Verr. IV, 32.

inanimus, leblos: tamen omnia muta atque inanima ‖inanimata‖ tanta ... acerbitate commoverentur; Verr. V, 171.

inanis, leer, nichtig, ausgeleert: aqua: quod si illinc inanis profugisses; Vorr. I, 37. sic illi tum inanes ... revertuntur; ib. IV, 65. duo tamen si-

gilla perparvola tollunt, ne omnino inanes ... revertantur; ib. 95.

aliqd: postea vero pervolgata ... inanissima prudentiae reperta sunt ..; Muren. 26. quod ea non enumeres, alia quaedam inania et levia conquiras; Planc. 63. cum tibi ... maerenti vana quaedam miser atque inania ... pollicebar; ib. 101.

ager: nuus ager ... inanior cum sit; Verr. III, 121. quia ... inanis agros ... offendisti; ib. 124.

basis: cum inanis esset basis; Verr. IV, 78. quod scriptum est inani in basi; ib. 127.

civitas: misera in civitate atque inani; Verr. II, 160.

cogitatio: quos mortuus inani cogitatione percussit; Milo 79. o spes fallaces et cogitationes inanes meae! ib. 94.

crimen: crimen eius modi nisi litteris confirmetur, inane esse dicet? Verr. II, 177.

cupiditates: cum ... dederit aliquid temporis ad ludum aetatis atque ad inanis hasce adulescentiae cupidates; Cael. 42.

delectamenta: inania suut ista ... delectamenta paene puerorum; Piso 60.

domus: quod domum eius ... fere iam iste reddiderat ... inanem; Verr. II, 83.

equus: eadem de causa equum inanem reliquerunt; Verr. II, 160.

forum: vacuo non modo a bonis, sed etiam a liberis atque inani foro ... duobus impiis nefariisque consulibus ... imperia donabantur; seu. 18.

fratres: vicerunt Agyrinenses fratres ita, ut egentes inanesque discederent; Verr. II, 25.

loculi: cum domi suae miserrimus in loculis ante inanissimis || et inanissimis || tantum nummorum positum videret; Cluent. 70.

locus: quem postea quam inanem locum offenderunt; Verr. V, 96.

metus: qui propter nescio quam timiditatem et nocturnos quosdam inanis metus tecum semper pusio cum maiore sorore cubitavit; Cael. 36. sed iudicavit a plerisque ... falso atque inani metu ... bellum esse susceptum; Marcell. 13.

minae: se ex curia repente propripuit cum quibusdam fractis iam atque inanibus minis; har. resp. 2.

navis: inanem te navem esse illam in Italiam adducturum? Verr. V, 46. cum ... nomine classis esset in Sicilia, re quidem vera uaves inanes; ib. 63. qui navis non modo inanis habuerint; ib. 104. at nunc navem contra praedones paene inanem Cleonenses ducit; ib. 125. ego navis inanis fuisse dico; ib. 131.

nomen: proponit inania mihi nobilitatis ... nomina; Verr. a. pr. 15. neque aliud quicquam uisi inane nomen Capuae reliquerunt; leg. agr. I, 19.

pars: partem istam subselliorum nudam atque inanem reliquerunt ..; Catil. I, 16. quin etiam principes eius ordinis partem illam subselliorum ... nudam atque inanem reliquerunt; ib. II, 12.

pecuniae: multas pecunias ... inanis esse perscriptas; Verr. V, 48.

rumor: ut levitatis est inanem aucupari rumorem; Piso 57.

scientia: dignitas in ista scientia consularis numquam fuit, ... gratiae vero multo etiam inanior est || etiam maiores; etiam minores; etiam minus ||; Muren. 28.

Sicilia: Sicilian, quam inanem offenderant; Verr. II, 12.

spes: inani ... spe te consolaris; Qn. Rosc. 43. si quis est .. qui illam Postumi .. inanem spem ... vituperandam putet ..; Rab. Post. 2. postridie ad spem estis inanem pacis devoluti; Phil. VII, 14. atque etiam homines agrestes ... inani spe ad aquas usque et Puteolos provehuntur; ib. VIII, 9.

syngrapha: cum iste ... Cibyram cum inanibus syngraphis venerat; Verr. IV, 30.

inauditus, unerhört, unbekannt: A. *bei Substantiven:* alqd: ante hoc tempus utrumque inauditum; Quinct. 81. novum est, non dico inusitatum, verum omnino inauditum; Caecin. 36. ne sit hoc crimen in Verrem; ... cum ille non daret, animadvertit; improbum sed non inauditum; Verr. I, 44. vetus est, quod dicam et ... nemini fortasse vestrum inauditum; ib. V, 7. quid vero tam inauditum quam equitem Romanum triumphare? imp. Pomp. 61. iam hoc inauditum et plane novo more, ut ei ... magistratus detur; leg. agr. II, 26. fecerisne, quod ... in omni memoria est omnino inauditum? Vatin. 33. hoc vero novum est et ante hoc tempus omnino inauditum; Rab. Post. 10.

ars: uon enim illum ... ars inaudita quaedam gubernandi ... in ultimas terras (pertulit); imp. Pomp. 40.

auctoritas: divina quaedam et inaudita auctoritas ... sordesque lugubres a vobis deprecatae sunt; Quir. 7.

clementia: tam innsitatam inauditamque clementiam ... tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

constantia: f. gravitas.

criminatio: nos inaudita crimiuatioue accusatorum ... causam dicere intellegis; Quinct. 33.

crudelitas: meum enim crimen avaritiae te nimiae coarguit, tua defensio ... inauditae crudelitatis ..; Verr. V, 153. qui ... verborum crudelitate inaudita violare libertatem huius populi ... conatus es; Rabir. 13.

edictum: si ... umquam ausus esset ... civium .. omnium novis et inauditis edictis ins libertatemque pervertere; Sest. 30.

expugnatio: illa vero expugnatio ... quam luctuosa .. fuit! ... quam nemini vestrum inaudita! Verr. I, 50.

facinus: si eius omnia sunt inaudita ... facinora; Verr. V, 189.

gens: qui gentis feras atque inauditas ... domuisset ..; Sest. 67.

genus: nam mihi consuli supplicatio ... novo et inaudito genere decreta est; Phil. XIV, 24.

gravitas: huuc quisquam ... inaudita gravitate, virtute, constantia praeditum foedera scientem neglexisse ... dicere audebit? Balb. 13.

honores: quem populus Romanus *inauditis* honoribus singularibusque decoasset; Balb. 16. excogitati quidem erant a Siculis honores iu me inauditi; Planc. 64.

libido: qui enim in eius modi vita nervi esse potuerunt hominis fraternis flagitiis, ... omui inaudita libidine iusani? Sest. 16.

luxuries: cum partim eius praedae profundae libidines devorassent, partim nova quaedam et inaudita luxuries; Piso 48.

magnitudo: hominis ... divini, ... inaudita, nova magnitudiue animi ... praediti domus est oppugnata ferro; Sest. 85.

par: ecce tibi geminum in scelere par, .. inauditum, ferum, barbarum; Phil. XI, 2.

querella: quamquam cui sunt inauditae cum Deiotaro querellae tuae? Deiot. 9.

res: volgaria et obsoleta sunt, res autem nova atque inaudita; Quinct. 56. re denique multo ante Gadibus inaudita; Balb. 41.

sacra: etiam inaudita sacra inexpiabili scelere pervertit ..; har. resp. 57. cum inaudita ac nefaria sacra susceperis ..; Vatin. 14.

scelus: o mulieris scelus ... inauditum! Cluent. 15. ex multis ... vitiis repente ista tanta importunitas inauditi sceleris exarsit; Sulla 75. qui omnia deorum hominumque iura novo, inaudito, inexpiabili scelere polluerit; Phil. XI, 29.

squalor: cum eius maeror, squalor incredibilis et inauditus, omnibus mortalibus miserabilis videbatur; dom. 59.

stuprum: ab eodem homine in stupris inauditis .. versato vetus illa magistra ... sublata est; Piso 9

turba: quin ... non existimes ... turbam flagitiorum tuorum mihi esse inauditam; Piso 94.

virtus: ſ. gravitas.

vitium: in qua ... omnia denique inaudita vitia ac flagitia versentur; Cael. 57.

B. **allein:** adfero: quid est quod quisquam ... cuiquam inauditum possit adferre? imp. Pomp. 29.

desidero: inaudita desiderat; Verr. V, 117.

obicio: exspectatis, ut illa diluam, quae ... inaudita nobis ... obiecit; Sex. Rosc. 82.

inauguro, einweihen: alqm: cur uon inauguraris ‖inauguraras, inaugurare‖? sume diem, vide qui te inauguret; Phil. II, 110.

templum: simulacrum Concordiae dedicare pontifices in templo inauguratо prohibuerunt ..; dom. 137.

inauratus, vergolbet: Romulus: tactus est etiam ille ... Romulus, quem inauratum in Capitolio ... fuisse meministis; Catil. III, 19.

statua: ibi inauratam istius ... statuam ponerent; Verr. II, 50. cuius statuae Romae stant inauratae; ib. 114. quid ergo illae sibi statuae equestres inauratae volunt; ib. 150. in qua inauratam C. Verris statuam viderem; ib. IV, 138. me inaurata statua donarant; Piso 25. eique statuam equestrem inauratam ... ex huius ordinis sententia statui placere; Phil. V, 41. aspicite illam a sinistra equestrem statuam inauratam; ib. VI, 12. gratior illi videtur ... aenea statua futura et ea pedestris quam inaurata equestris ..; ib. IX, 13.

incallidus, ungeſchickt: servus uon incallidus ... sermonem fabricii non est asperuatus; Cluent. 47.

incautus, unvorſichtig, unbedachtſam: alqs: qui te incautum fortasse nunc uno loco demovere potuerunt; Planc. 53. oppressus Trebonius, si ut ab eo, qui aperte hostis esset, incautus; Phil. XI, 5.

homo: demonstrant ... hunc hominem incautum ... de medio tolli posse; Sex. Rosc. 20.

rusticulus: sensit rusticulus non incautus; Sest. 82.

incedo, einhergehen: quam taeter incedebat! Sest. 19.

incendium, Brand, Feuersbrunſt: I. **abſolut:** 1. est: quem ad modum ... incendia, rapiuae, ... fuga, formido, discordia fuisset; dom. 17. ecquod iu hac urbe maius umquam incendium fuit cui non consul subvenerit? Piso 26.

impendet: impendebat fames, incendia caedes, direptio; dom. 25.

oritur: ſ. II, 1. restinguo; Phil. XIII, 48.

pervadit: coniitis .. quod et quantum incendium ... per agros ... pervaserit; Verr. III, 66.

refricat: cum illae infestae ac pestes universumque totius urbis incendium ... animum memoria refricare coeperat; Sulla 19.

veniunt: videtis ... incendia ... in iudicium venire; Tull. 42.

2. ecce: ecce ... ruina atque incendium civitatis ..; prov. cons. 43.

II. **nach Verben:** 1. cogito: nihil cogitant ... nisi incendia; Catil. II, 10.

comparo: etenim cum esset ita responsum, .. incendia ... rei publicae comparari; Catil. III, 21.

depello: incendia, rapinas meo dolore luctuque depuli; Sest. 49.

eructo: eructant sermonibus suis caedem bonorum atque urbis incendia; Catil. II, 10.

excito: si quod esset in suas fortunas incendium excitatum; Muren. 51. sed quae provincia est ex qua illa fax excitare non possit incendium? Phil. VII, 3.

facio: cur igitur incendium curiae, ... caedem hanc ipsam contra rem publicam senatus factam esse decrevit? Milo 13.

offero: domus ardebat ... oblato incendio; dom. 62.

opto: ut ... optent cotidie caedem, incendia, rapinas? dom. 89.

restinguo: talis improbitas tamquam aliquod incendium restinguendum est; Verr. I, 153. quod senatus decreverat ad illud invidiae praesens incendium restinguendum; Cluent. 137. nisi belli civilis incendium salute patriae restinxeris; Marcell. 29. concurritur undique ad commune incendium restinguendum; Phil. X, 21. ut incendium patriae ... restinguerem; ib. XI, 23. oriens incendium qui restingueret; ib. XIII, 48.

2. obliviscor: obliviscere caedis atque incendiorum; Catil I, 6.

3. praepono: cum ... Cassius incendiis, Cethegus caedi praeponeretur; Sulla 53.

subvenio: quarum ope etiam aliis incendiis subveniturr; har. resp. 57.

4. libero: quod urbem incendiis ... liberassem; Catil. III, 15. cum ... urbe incendio et caedis metu liberata to domum recepisti; Phil. I, 30.

5. accendo ad: ego faces iam accensas ad huius urbis incendium comprehendi ..; Piso 5.

adripio ad: hanc istum otii et pacis hostem causam adrepturum fuisse ad incendia; dom. 12.

cedo ex: ego enim .. ex illo incendio legum ... cedens ... Siciliam petivi animo; Planc. 95.

cogito de: ac ne illi quidem ... de urbis incendio cogitassent; Piso 15.

commisceo cum: cuius .. ignem illum sempiternum non sum passus ... cum totius urbis incendio commisceri; dom. 144.

comparo ad: plena omuia malleolorum ad urbis incendia comparatorum; Milo 64.

confero ad: ad cotidianam caedem, incendia, rapinas se cum exercitu suo contulit; Sest. 88.

discribo ad: discripsisti urbis partis ad incendia; Catil. I, 9.

eripio ex: qui eripuisset ex illo incendio *divinum incolumitatis nostrae pignus;* Scaur. 48.

exardesco contra: studio, quo contra commune incendium exarserat; Phil. XII, 7.

resto ad: qui ad urbis incendium ... Romae restiteruut; Catil. IV, 4.

III. **nach Adjectiv:** magnus a: rem maximam fuisse ... a caede, incendiis, vastitate nemo negat; dom. 18.

IV. **nach Subſtantiven:** 1. auctor: at tu illo ipso tempore apud socrum ... sedebas, non exstiuctor, sed auctor incendii; Piso 26.

causa: qui ... caedis et incendiorum causam quaesierit ex funere; Phil. III, 30.

discriptio: tum discriptio ... incendiorum constituta est; Sulla 52.

dux: quem tuis Sergiis ... ceterisque caedis et incendiorum ducibus obieceras; dom. 21.

exstiuctor: ſ. auctor.

fax: eius omnium incendiorum fax, cuius etiam domi iam tum quiddam molitus est; Phil. II, 48.

insidiae: quis sibi has urbanas insidias caedis atque incendiorum depoposcerit; Catil. II, 6.

spes: copias omuis Catilinae ... ad spem caedis et incendiorum esse revocatas; sen. 38.

2. flamma ex: sed flamma ex ipso incendio navium ... periculum reliquum nuntiabat; Verr. V, 93.

fletus de: quanto cum fletu de illis nostris incendiis! Sest. 121.

IV. **Umſtand:** 1. amburi: hic sociorum ambustus incendio ... evolavit; Verr. I, 70.

ardere: ſ. II, 1. offero.

concidere: videor enim mihi videre hanc urbem ... subito uno incendio concidentem; Cat. IV, 11.

conflagrare: classis populi Romani praedonum incendio conflagrabat; Verr. V, 92. te non existimas invidiae incendio conflagraturum? Catil. I, 29.

deflagrare: qui propter implicationem rei familiaris communi incendio malint quam suo deflagrare; Sest. 99.

pascere: quos P. Clodii furor rapinis et incendiis et omnibus exitiis publicis pavit; Milo 3.

pervertere: senatum ipsum ... caede incendiisque pervertit; har. resp. 58.

sepelire: qui vos ... incendio patriae sepelire conatus est; Flacc. 95.

terrere: qui templa omnia caede incendiisque terreret; har. resp. 6.

vastare: quod ager Syracusanus .. incendiis ... vastatus est; Verr. III, 186. Catilinam orbem terrae caede atque incendiis vastare cupientem nos consules perferemus? Catil. I, 3.

2. in: vestri auxilii est ... in communi incendio subvenire; Cluent. 4. si tuus scriptor in illo incendio civitatis non syngraphas ... faceret; dom. 129. neque in tot incendiis ... exspectabit senatum; Phil. XI, 26.

incendo, anzünden, entzünden, leidenſchaftlich erregen: alqm: qui et ipsi incensi sunt studio; Sex. Rosc. 48. ut ... ipse circumsessus paene incendcrere; Verr. I, 85. incensus hospitium ei renuntiat; ib. II, 89. Eriphylam accepimus in fabulis ea cupiditate fuisse, ut ... pulchritudine eius (monilis) incensa salutem viri proderet; ib. IV, 39. itaque his rebus incensus, qua ratione Habitum veneno tollere conatus sit, cognoscite; Cluent. 45. incensi suspicione rem in medium vocare coeperunt; ib. 77. atque etiam incensa odio pristino Nicostratum ... sine causa in quaestionem postulavit; ib. 161. qui turpissima libidine incensus duas res sanctissimas ... uno scelere violasset; prov. cons. 24. in quos incensos ira ... cum incidisset ..; Milo 56. ut incensus odio trucidaret inimicum; ib. 63. quo studio incendimur; Marcell. 9. tum vero tanta sum cupiditate incensus ad reditum; Phil. I, 9. incensi omnes rapimur ad libertatem recuperandam; ib. XIII, 15.

aedem: uti ... aedis incenderet? Sest. 84. qui ... aedis sacras ... incendit; Sest. 95. qui aedis sacras ... suis manibus incendit; Cael. 78. qui aedem Nympharum incendit; Milo 73.

amentiam: incendcbat eius amentiam ... mater Habiti; Cluent. 44.

animum: quo animi illorum iudicum in Crassum incenderentur; Cluent. 140. vos profecto animum meum tum conservandae patriae cupiditate incenditis; Sulla 40. quos (animos) ut accusator incenderet; Balb. 56.

casam: at casa mea incensa est a tuis; Tull. 54.

censum: ſ. memoriam.

classem: au quod ... classis pulcherrima ... piratarum manibus incensa est? Verr. III, 186. classem ... incendi ... iussit; ib. V, 91. classis populi Romani a praedonibus capta et incensa est; ib. V, 137.

cupiditatem: meditare quibus verbis incensam illius cupiditatem comprimas; Piso 59.

curiam: in curiam potissimum abiecit, ut eam mortuus incenderet; Milo 90. qui mortuus uno ex suis satellitibus duce curiam incenderit; ib. qui incenderit curiam; Phil. VI, 10. numquam curiam incendisset; ib. XIII, 27.

domum: ſ. **domus,** II, 1. incendo (8 St.) ©. 158, a.

facem: tu ... illas faces incendisti ..; Phil. II, 91.

imperatorem: nec imperatorem incensum ad rem publicam bene gerendam revocare ... debemus; prov. cons. 35.

legem: volnit ille senatum interficere, ... leges incendere; Piso 15.

libidinem: *coniungem suam ... iatius incensae libidini* ... cum dare nollet Aris; Scaur. c. 2 § 6.

memoriam: qui censum populi Romani, qui memoriam publicam suis manibus incendit; Cael. 78.

odium: iustum odium incendit; Phil. XIII, 6.

odores: quid hoc tota Sicilia est clarius, quam omnis Segestae matronas et virgines convenisse, cum Diana exportaretur ex oppido, ... odoribus incensis usque ad agri finis persecutas esse? Verr. IV, 77.

parentem: vitia, ... quibus incensus parens potuerit animum inducere; Sex. Rosc. 53.

tabernam: quorum si quaestus occlusis tabernis minni solet, quid tandem incensis futurum fuit? Catil. IV, 17.

tabularium: an de peculatu facto ant de tabulario incenso longa oratio est expromenda? Rabir. 8. tabulas, ... quas Italico bello incenso tabulario interisse scimus omnis; Arch. 8.

templum: cum ... deorum immortalium templa incenderentur; Quir. 14.

urbem: quae cum duas urbis ... captas incensasque vidisset; Verr. IV, 78. cum urbem ex omnibus partibus ... incendissent; Catil. III, 8. quod Lentulo et aliis ... urbem incendi placeret; ib. 10. qui sibi procurationem incendendae urbis depoposcerat; ib. 14. quem propter urbis incensa non est; Piso 15. inceudere illa coniuratorum manus voluit urbem; ib.

incensio, Brand: I. libero: incensione urbem ... liberavi; Sulla 33.

II. post: qui esset annus ... post Capitolii ... incensionem vicesimus; Catil. III, 9.

incensus, ungeſchätzt: cum (populus) ... incensum vendit; Caecin. 99.

inceptum, Unternehmen: 1. deprehendo: cuius ego ... inceptum ullum conatumve contra patriam deprehendero; Catil. II, 27.

2. revoco ab: sperant, fore ut filius ab incepto ‖ furore ‖ revocetur; Verr. II, 97.

incertus, unſicher, zweifelhaft, unzuverläſſig: A. alqd: cum et illud incertum sit; Sex. Rosc. 47. incertum est, quam longa ... vita futura sit; Verr. I, 153. si incertum est, quae patrimonia tua iure mancipii sunt, ea possisne retinere; Caecin. 74. si incertum fuisset quisnam exitus ... futurus esset; Cluent. 63. CONVENERIT aeque incertum ... est; ib. 157. nihil est incertius volgo; Muren. 36. est igitur ridiculum, quod est dubium, id relinquere incertum; ib. 68. ab utro factum sit incertum est; Milo 31. alia omnia falsa, incerta sunt; Phil. IV, 13.

aetas: ut aetati maxime lubricae atque incertae exempla nequitiae parentis vita praeberet; Verr. V, 137.

ager: „habet agros non nullos ..., habet incertos“; leg. agr. II, 14.

casus: cteuim ad incertum casum ... certus sumptus impenditur; Verr. III, 227.

condicio: quod salutis certa laetitia est, nascendi incerta condicio; Catil. III, 2.

eventus: ut spem maleficii praesentis in incerto reliqui temporis eventu conlocares; Quinct. 83. incertos eventus valetudinis ... extimesco; Marcell. 22.

exitus: adde incertos exitus pugnarum Martemque communem; Milo 56. cum esset incertus exitus; Marcell. 19. ut concedam incertos exitus esse belli; Phil. X, 20. at incertus exitus belli; ib. XIII, 5.

index: intcrim venit index ... neque obscurus neque incertus; Cluent. 21.

motus: si vero ad humanos casus incertosque motus valetudinis sceleris etiam accedit insidiarumque consensio ..; Marcell. 23.

nomen: cur nomen petis quasi incertum sit ‖inceravit; insusurravit‖? Muren. 77.

pecunia: iudicium est pecuniae certae, arbitrium incertae; Qu. Rosc. 10.

periculum: cum multi viri fortes in communi incertoque periculo belli et terra et mari saepe offenderint; Verr. V, 131. ad incertum vitae periculum ... profecti sunt; Phil. IX, 2.

possessiones: tum ... omuium possessiones erant incertae; Qu. Rosc. 33.

res: totae autem res rusticae eius modi sunt, ut eas ... res incertissimae, venti tempestatesque moderentur; Verr. III, 227.

testis: neque testis incertus anditur; Sex. Rosc. 62.

volgus: f. alqd; Muren. 36.

voltus: perturbatio, suspensus incertusque voltus ... haec aperta et manifesta faciebant; Cluent. 54.

B. revoco ad: etenim cui non perspicuum est, ad incertum revocari bona? Caecin. 38. — in: populi Romani causa, civitatis ius, bona ... in dubium incertumque revocabuntur; Caecin. 76.

incessus, Gang, Einherſchreiten: I. decet: quem decet muliebris ornatus, quem incessus psaltriae; Fr. B, XIII, v, 1.

est: fuit incessus saltem Seplasia dignus et Capua; Piso 24.

II, 1. amo: horum homines ... incessum amabant; Sest 105.

intuetur: voltum atque incessum animo intuemini; Sest. 17.

pono: ora vobis eorum ponite ante oculos et maxime Antoniorum, incessum, aspectum ..; Phil. XIII, 4.

2. sum: iam designatus ... alio incessu esse meditabatur ..; leg. agr. II, 13.

III. gerere: si denique ita sese gerat, non incessu solum, sed ornatu atque comitatu ..; Cael. 49.

inceste, unzüchtig: ideo aquam adduxi, ut ea tu inceste uterere? Cael. 34.

incestum, Unzucht: quis fuit in tanta civitate qui illum incesto liberatum, non eos ... pari scelere obstrictos arbitraretur? Piso 95.

incestus, verbrecheriſch, unzüchtig: flagitium: qui ... incesto flagitio et stupro caerimonias polluit; dom. 105.

os: cum verborum contumeliis optimum virum incesto ore lacerasset; Phil. XI, 5.

stuprum: cum illum ambustum religiosissimis ignibus cognovi muliebri ornatu ex incesto stupro atque ex domo pontificis maximi emissum; har. resp. 4. cuius ... de illo incesto stupro iudicium decernendi senatui potestas esset erepta ..; Milo 13. nihil de incestis stupris questus es; Fr. B, XV, III, 2. f. flagitium.

inchoo, anfangen: I. alqs: si idem extrema persequitur qui inchoavit; prov. cons. 19.

II. alqd: ut tamen a natura inchoata compareant; Sulla 73.

delubrum: novum delubrum cum in urbis clarissimo loco nefando instituto inchoares; dom. 132.

res: nam quas res ... gessimus, attigit hic versibus atque inchoavit; Arch. 28.

incido, hineinfallen, hineingerathen, treffen, ſtoßen, eintreten: I. **unperſönlich:** in manus eorum incidere non est satis? Caecin. 45.

II. alqs: in quos ... de improviso incidant; Sex. Rosc. 151. quotienscumque ... in nomen huius incidisti; Qu. Rosc. 18. sed casu in eorum mentionem incidi; div. Caec. 50. si ... in eam diem ego ... incidissem; Verr. I, 31. ut huc incideres; ib. 82. sane homini praeter opinionem improviso incidi; ib. 182. calumnias, in quas incideret; lb. III, 38. in aliquem istius emissarium incideret ‖incideret, incidere‖; ib. 99. atque in eam fraudem videtur mihi divinitus incidisse; ib. 178. imprudens huc incidi; ib. IV, 43. qui ... in hunc praedonem sociorum incidisset; ib. V, 122. in illas tibi maiores plagas incidendum est; Verr. 151. M. Aurius ... in Q. Sergii senatoris ... manus incidit; Cluent. 21. ibi primum in morbum incidit; ib. 175. qui ... in morbum graven periculosumque incidit; lb. 198. in tantum aes alienum incideruut; Catil. II, 20. si annis ante paucis in creditorum conventum incidisset; Sest. 28. ne quis umquam incidat in eius modi consules; ib. 52. quoniam huc incidi; Cael. 16. in quam (insaniam) incidistis; Piso 46. devenit autem seu potius incidit in istum; ib. 70. qui semel incidisset; ib. 85. qui in me ipsum ... incidit; Planc. 17. at in quemcumque Arpinatem incideris; ib. 20. cum hic in me incidit; ib. 99. ne in manus incideret; Scaur. c. 3. § 1. qui in hostis aut in praedones incideriut; Rab. Post. 29. quocumque incideruut; Milo 1. si in vim et in tela ... latronum ... incidisset; ib. 10. qui in latrones incideruut; ib. 30. in suspicionem incidit regni appetendi; lb. 72. in has miserias unmquam incidissemus; Phil. II, 24. sed incidi in id tempus ..; ib. 88. quem euim iste in scopulum non incidit? Fr. A, V, 4. in familiam Auchariauam incidisse dixerunt; Fr. B, II, 5.

alqd: atque omnia in nostram aetatem incideruut ..; Phil. VIII, 8.

annus: quintus ‖inde‖ annus cum in te praetorem incidisset; lb. II, 139.

belua: belua, quae quoniam in foveam lncidit ..; Phil. IV, 12.

calamitas: fatalis quaedam calamitas incidisse videtur; Ligar. 17.

dies: cum in Kalendas Ianuarias compitaliorum dies incidisset ..; Piso 8.

mulier: quia ... tamen mulier inciderat in viros; lb. 55.

oculus: quocumque ... oculi inciderunt; Scaur. 46.

tempus: duo tamen tempora inciderunt; Phil. II, 24.

incido, einſchneiden, eingraben, zerſchneiden, unterbrechen, ſtören, abkürzen: I. de: in qua (tabula) publice erat de huius beneficiis scriptum et incisum; Verr. II, 112.

II. alqd: huic ... videmus in basi statnarum maximis litteris incisum: A COMMUNI SICILIAE DATAS; Verr. II, 154. id ... in aere incisum nobis tradiderunt; ib. IV, 145. quod quidem nuper in columna ahenea meminimus post rostra incisum ... fuisse; Balb. 53. ut esset, quod in basi tropaeorum inscribi incidique posset; Piso 92. quae ille in aes incidit; Phil. I, 16. et in aes incidi iubetis, credo, illa legitima; ib. 26. etsi incidamus, opinor, medla; ib. II, 67.

antiquitatem: generis antiquitas, quam ... in monumentis rerum gestarum incisam ac notatam videmus; Font. 41.

decreta: f. legem; Phil. III, 30.

eloginm: elogio, quod te consule in sepulcro rei publicae incisum est; Piso 72.

epigramma: epigramma Graecum pernobile incisum est in basi; Verr. IV, 127.

immunitatem: immunitates in aes accepta pecunia iubebat incidi; Phil. V, 11.

legem: quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur, ... incisa per vim; Piso 30. incidebantur iam domi leges; Milo 87. qui ... falsas leges C. Caesaris nomine et falsa decreta in aes incidenda et in Capitolio figenda curaverit; Phil. III, 30.

linum: nos linum incidimus; Catil. III, 10.

litteras: si qnae essent incisae aut inscriptae

litterae; dom. 137. erit igitur exstructa moles opere magnifico incisaeque litterae; Phil. XIV, 33.

nervum: cum se sociorum ... sanguine implerint, incidant nervos populi Romani; leg. agr. II, 47. legionum nostrarum nervos nonne his consiliis incidimus? Phil. XII, 8. qui posteaquam ... nervos incidere civium Romanorum non potuerunt ..; Fr. B, VIII, 21.

nomen: in qua grandibus litteris P. Africani nomen erat incisum; Verr. IV, 74. cum ... esset ... in ea P. Africani nomen incisum; ib. 78. nomen invicti imperatoris incidatur; ib. 82. quid te andacius, qui eius nomen inciderís? dom. 80.

venam: qui legato, socio ... venas incideret; har. resp. 35. ut venas hominis incideret; Piso 83.

Cūdĕ: † ab equitum nota doloris bonorum omnium subiato Q. Catuli nomine inciderís ..; dom. 137.

incipio, anfangen: I. alqs: unde igitur potius incipiam? Verr. IV, 3. ne incipies quidem; Planc. 48.

ver: tum incipere ver arbitrabatur; Verr. V, 27.

II. accedere: accedere incipiunt Syracusas; Verr. V, 95.

accusare: ne ... Appius ... Caelinm incipiat accusare; Cael. 35.

agere: auctor est, ut quam primum agere incipiant; Verr. II, 37.

amare: ne qui forte incipiat improbus subito te amare; Sulla 34.

caedere: caedere incipiunt eius servos; Milo 29.

cogere: cogere incipit eos, ut ... condemnent; Verr. II, 41.

credere: nunc denique incipiunt credere fuisse homines Romanos hac quondam continentia; imp. Pomp. 41.

dicere: ante quam de ipsa causa dicere incipio; Cluent. 6. semper equidem magno cum metu incipio dicere; ib. 51. qua de re ante quam dicere incipio ..; ib. 117. ante quam de tribunatu P. Sestii dicere incipiam; Sest. 15. etsi vereor ... ne turpe sit pro fortissimo viro dicere incipientem timere minimeque deceat; Milo 1. prius quam de re publica dicere incipio; Phil. I, 11.

ferre: neque enim maius est ... nec gravius incipere ferre quam perferre; Fr. B, VI, 14.

flectere: cum de foro in Capitolium currus flectere incipiunt; Verr. V, 77.

furere: qui consul incipientem furere ... sua se manu interfecturum audiente senatu dixerit; Cael. 60.

ingredi: cum iam pontem Mulvium magno comitatu legati Allobrogum ingredi inciperent; Catil. III, 6.

locare: iocare incipit; Verr. I, 141.

loqui: incipit is loqui; Verr. IV, 138.

metuere: ipse ... metuere incipies; div. Caec. 45.

oppugnare: ut oppugnare imperatorem incipiant; Phil. XIII, 34.

philosophari: ad extremum incipit philosophari; Phil. XIII, 45.

postulare: incipiunt postulare; Verr. III, 78.

quaerere: quaerere incepimus; Verr. II, 187.

queri: queri cum multis, ut fit, incipiunt; Verr. II, 56. incipio queri; ib. IV, 32.

resistere: in quo ... gradu resistere incipiet severitas iudicis? Verr. III, 220.

respondere: ut ... mihi respondere incipias; Verr. a. pr. 34. incipit longo et alte petito prooemio respondere maior Caepasius; Cluent. 58.

retinere: retinere incipit tabulas Theomnastus quidam; Verr. IV, 148.

simulare: iste incipit simulare; Verr. II, 88.

studere: cum vero etiam litteris studere incipit ..; sen. 14.

timere: ut quisquam te timere incipiat eorum; Deiot. 39.

tollere: tollere incipiunt, ut referrent; Verr. IV, 65.

III. verba: duobus inceptis verbis omnem impetum gladiatoris ... compressi; har. resp. 1.

incitamentum, Antrieb: hoc maximum et periculorum incitamentum est et laborum; Arch. 23.

incito, anregen, reizen, aufregen, Reigung: I, 1. unperſönlich: externi isti mores, usque ad sanguinem incitari odio; Ligar 11.

2. alqs: nullo incitante; dom. 12.

II. aiqm: neque enim desunt qui istos in me atque in optimum quemque incitent; Flacc. 66. eos ... ad iuendas rei publicae poenas Furiae quaedam incitaverunt; Sulla 76. cum ... alii vetere odio bonorum incitarentur ..; Sest. 46. et ipsi etiam sua sponte contra rem publicam incitantur; ib. 100. sic sum incitatus, ut ..; Vatin. 1. qui vos mei semper cupidissimos in Capitolio ad meam salutem incitavit; prov. cons. 43. qui hesterna etiam contione incitati sunt; Milo 3. sed ad spem novarum praedarum incitabantur; Phil. I, 6. f. currentem.

animum: f. **animus,** II. 1. incito (8 St.) B. I, S. 232, b.

auxilia: hisce ego auxiliis ... incitatis uti me ... potuisse confiteor; Planc. 87.

currentem: sed tamen currentem, ut dicitur, incitavi; Phil. III, 19.

furorem: ut ... furorem crudelissimis consiliis incitatum a pernicie rei publicae averteret; Phil. IV, 3.

hominem: cum ... homines ... ad direptionem incitarentur; Sest. 34.

impetum: incitatos latronum impetus retardavit; Phil. IV, 28.

manum: cum subito manus illa Clodiana ... exciamat, incitatur; Sest. 79.

mentem: cum ille furibundus incitata illa sua vaecordi mente venisset; Sest. 117.

multitudinem: cum ... insitivum Gracchum contra vim multitudinis incitatae censu prohibuisset; Sest. 101.

populum: tamen popnii incitati vim iracundiamque subierunt; dom. 86. si me populus Romanus incitatus iracundia ... e civitate eiecisset; ib. 88.

sensum: si suos sensus voluptarios omnis incitavit; Piso 69.

servitium: qui ... servitia ad caedem ... incitavit; Cael. 78.

studium: incitare ... tuum istuc praestantissimum studium ... debemus; Phil. XI, 23.

testis: ne incitatis (testibus), ne accusatoris consessoribus ... civem ac supplicem vestrum dederetis; Flacc. 24.

vim: cum omnium perditorum et coniuratorum incitata vis ... non tam in me impetum faceret quam ..; dom. 96. vi perditorum hominum incitata ..; Vatin. 21.

inclemens, hart, ſchonungslos: itaque non senatus ... diligentior aut inclementior fuit; Rabir. 32.

inclinatio, Neigung, Wechſel, Veränderung: est: permagni momenti est ratio atque inclinatio temporum; Verr. V, 177. magna est autem comitiis consuiaribus repentina voluntatum inclinatio; Mnren. 53.

incumbit: ut in me unum omnis illa inclinatio communium temporum incumberet; Balb. 58.

postulat: quascumque (sententias) rei publicae status, inclinatio temporum, ratio concordiae postularet; Planc. 94.

II. facio: fieri quaedam ad meliorem spem inclinatio visa est; Sest. 67. miuimis momentis ...

maximae inclinationes temporum fiunt ..; Phil. V, 26.

III, 1. pendere: an ignoratis cetera ... vectigalia ... inclinatione temporis pendere? leg. agr. II, 80.

2. praeter: cui nihil oberat praeter ... inclinationem communium temporum; dom. 46.

inclino, ſich hinneigen: quocumque vestrae mentes inclinant; Catil. IV, 6.

includo, einſchließen, einpferren, einfügen: alqm: includit se domi; Verr. V, 92. (Rabirium convenit) inclusum atque abditum latere in occulto atque ignaviam suam tenebrarum ac paricum custodiis tegere? Rabir. 21. ille inclusus domi tam diu fuit ..; Sest. 69. cum ... M. Bibulum ... inclusum domi contineres; Vatin. 22. in huius me tu consilii societatem tamquam in equum Troianum cum principibus includis? Phil. II, 32. libenter me ... pro illo includi paterer; ib. XII, 3. includendus intra parietes, qui ..; Fr. B, XV, 1, 2.

alqd: tum illa ... in scaphiis aureis includebat ‖ concludebat‖; Verr. IV, 54.

ambitionem: nec mirum ... tanta ambitione provinciae totius in uno cubiculo inclusa; Verr. II, 133.

armatos: qui ... armatos in cella Concordiae ... incluserit; Phil. III, 30.

Athenas, al.: cum Athenas, Pergamum, Cyzicum, Miletum, Chium, Samum, totamque Asiam, Achaiam, Graeciam, Siciliam tam in paucis villis inclusas esse videtis; Verr. V, 127.

beluam: beluam ne inclusam et constrictam dimittatis cavete; Phil. VII, 27.

bonos: cum omnes boni abditi inclusique maererent; Piso 21.

condemnatos: includuntur in carcerem condemnati; Verr. V, 117.

consulem: qui consulem morti obicceris, inclusum obsederis; Vatin. 23.

consultum: habemus enim huiusce modi senatus consultum, verum inclusum in tabulis; Catil. I, 4.

laudem: ac dc ... laude ... silebo, quae gratissima memoria omnium civium inclusa noudum publica auctoritate testata est; Phil. X, 7.

libidiuem: inclusas eius libidines ... intuebantur; Sest. 22.

malum: inclusum malum ... est; leg. agr. I, 26.

militem: „at militibus inclusis opem fertis“; Phil. XIII, 35.

Mytileuas: quid Mytilenae? ... nempe eodem capite inclusae ‖ inclusi‖ contiueutur; leg. agr. II, 40.

numerum: tantum numerum civium Romanorum includere ausus es; Verr. V, 144.

odium: omne odium, inclusum nefariis sensibus impiorum, in me profudistis; Piso 16.

periculum: periculum autem residebit et erit inclusum penitus in venis; Catil. I, 31. intus inclusum periculum est; ib. II, 11.

pestem: tu inclusam in litteris rei publicae pestem deprehendisti; Flacc. 102. neque enim est quisquam qui arbitretur illis inclusis in re publica pestibus diutius haec stare potuisse; Sulla 76.

populum: videmus universi repente examina tania servorum immissa in populum Romanum saeptum atque inclusum; har. resp. 25.

portum: portus habet prope in aedificatione aspectuque urbis inclusos; Verr. !V, 117.

salutem: de salute populi Romani extimescebat, in qua etiam suam esse inclusam videbat; Dciot. 11.

sapientem: etiam si (sapiens) in Phalaridis tauro inclusus succensis ignibus terreatur ..; Piso 42.

virum: cum principem orbis terrae virum inclusum domi contineres; dom. 110.

voluptatem: quae voluptates cum inclusae diutius et prima aetate compressae et constrictae fuerunt; Cael. 75.

inclusio, Einſchließung: cuius inclusione contentus non eras; Vatin. 24.

incognitus, unbekannt, ungekannt: animus: nec mihi ipsi ille animus idem meus vobis non incognitus defuit; sen. 33.

causa: ſ. **causa,** I, 1. est incognita (8 St.) B. I, C. 467.

consilium: hoc insperatum omnibus consilium, incognitum certe ceperit; Phil. IV, 3.

frater: illi mihi fratrem incognitum qualis futurus esset dederunt; Quir. 5.

geus: ceterae partes a gentibus ... incognitis ... tenebantur; prov. cons. 33.

lex: si ... legem incognitam accipieretis; leg. agr. II, 25.

res: cum de incognita re indicare voluisset; Caecin. 29. re illa incognita; Cluent. 76

incola, Einwohner: 1. colunt: quod (signum) cives atque incolae [Syracusani] colere, advenae ... venerari solebant; Verr. IV, 130.

dant: quorum incolae decumas dant; Verr. III, 91.

II. ostendo: crncem civis Romani, ... quam vos Reginis ... itcmque incolis vestris ... ostendere soletis; Verr. IV, 26.

incolo, bewohnen: Delum: qui Delum incolebant; Verr. I, 46.

insulam: ut hacc insula ... incoli ... videatur; Verr. IV, 107.

lacus, lucos: deae, quae illos Hennensis lacus lucosque incolitis; Verr. V, 188.

urbem: Lycii illam (urbem) ... incolebant; Verr. IV, 21.

incolumis, unverletzt, unverſehrt, am Leben: A. alqs: sese hoc incolumi non arbitrabatur ... patrimonium ... posse obtinere; Sex. Rosc. 6. quibus incolumibus et domi dignitas et fori auctoritas retinerctur; ib. 136. incolumi; div. Caec. 3. quos ut incolumis conservare ... possimus; ib. 72. se demonstrat incolumem esse non posse; Verr. I, 72. qui te in tua civitate incolumem esse nollent; ib. II, 157. qui etiam tum incolumes erant; ib. III, 115. non est pudoris mei, P. Scipione ... vivo et incolumi me propugnatorem P. Scipionis ... profiteri; ib. IV, 80. illum ... vivum atque incolumem reservavi; ib. V, 77. quem non ille summo cum studio salvum incolumemque servavit? ib. 153. se per hunc incolumis existimatur esse; Font. 14. M. Fonteium incolumem esse cupiant; ib. 32. itaque tantum victns efficere potuit, quantum incolumis numquam est ausus optare; imp. Pomp. 25. ut ... Oppianicum ... incolumem fuisse miremini; Cluent. 25. incolumem esse neminem posse; ib. 77. quem tu ... incolumem denique servare quaestioni ... debuisti; ib. 187. restituite incolumem municipio; ib. 202. qui se incolumis volent; leg. agr. I, 27. qui ... incolumis est rei publicae conservatus; Flacc. 98. quam diu incolumis fuit; Arch. 9. se incolnmem nullo modo fore arbitrabatur; Sest. 18. neque hic umquam puer ... me ipsum incolumem vidcbit; ib. 146. qui incolumis fuerit; Piso 38. me Cn. Pompeius ... semper non modo incolumem, sed etiam amplissimum atque ornatissimum voluit esse; ib. 76. sint incolumes; Milo 93. quorum incolnmis fuit nemo; Phil. II, 52. dum esset incolumis; ib. 102. se praesertim incolumi; ib. VII, 2. siu otium incolumibus his esse nullum potest; ib. XIII, 7.

alqd: haec ... retinere per populum Romanum incolumia ... possimus; div. Caec. 72. quando quidem amisso exercitu nihil incolume domum praeter os illud tnum pristinum rettulisti; Piso 53.

caput: possumus ita rem nostram persequi, ut

hominis propinqui caput incolume esse patiamur; Quinct. 45.

civis: in quo reliquos saltem civis incolumis licet conservare; Verr. V, 152. quod incolumis civis, quod stantem urbem reliquit; Catil. II, 2. et urbem et civis integros incolumisque servavi; ib. III, 25. eram etiam tuo iudicio civis incolumis; dom. 62. multi etiam superiore memoria cives Romani sua voluntate, ... incolumes, ... alias se in civitates contulerunt; Balb. 28.

civitas: ostendit fieri id nullo modo posse, ut signa ... ex oppido Thermitanorum incolumi illa civitate ... tollerentur; Verr. II, 85. cuius nnius opera senatus atque omnes boni civitatem esse incolumem totiens iudicassent; dom. 122. quibus non modo vivis, sed etiam victoribus incolumis et florens civitas esse posset; Phil. XIV, 23.

dignitas: cum tot scleratos incolumi dignitate esse voluisses; Ligar. 19.

dominus: neque sese arbitrari posse .. alienam pecuniam domiuo incolumi obtinere; Sex. Rosc. 26.

dux: se privatum hominem praedonum duces ... incolumis domi suae ... retinuisse; Verr. I, 12.

exercitus: suo exercitu ita incolnmi; Phil. XIV, 36.

fama: quo circa, C. Caesar, velim existimes hodierno die sententiam tuam aut ... pestem imporaturam esse regibus aut incolumem famam cum salute; Deiot. 45.

filius: quod iam certe incolumem filium fore putabat; Cluent. 178. duos Cn. Pompei ... filios incolumis haberemus; Phil. V, 39.

fortuna: familiarius ... quam vir dissolutissimus incolumi fortuna pati posset; Cluent. 175.

imperium: quibus * populi Romani imperium incolume esse non possit; Font. 17.

nomen: nomen legali eius modi esse debet, quod ... inter hostium tela incolume versetur; Verr. I, 85.

nnmerus; tamen incolumis numerus manebat; Verr. III, 125.

os: f. alqd; Piso 53.

patronus: hunc patronum ... illius coloniae si in omni fortuna atque omni honore incolumem habere uou potuerunt ..; Sulla 61.

provincia: utique C. Caepio Brutus pro consule provinciam Macedoniam ... custodiat incolumemque conservet; Phil. X, 26.

res publica: cui rem publicam cupio tradere incolumem; Muren. 80. cum P. Servilius ... dixisset opera mea rem publicam incolumem magistratibus deinceps traditam; Quir. 17.

senatus: in te ... id decrevit senatus et quidem incolumis; Phil. II, 51.

splendor: qui ne equestrem quidem splendorem incolumem ... retinere potuisset; Planc. 12.

status: mearum ... fortunarum status incolumis maneret; Cluent. 81.

testis: „potius ... crimen .. suscipiam quam ... tot tam gravis testis vivos incolumisque esse patiar“; Verr. V, 105.

urbs: urbem pulcherrimam, Syracusas, ... non solum incolumem passus est esse; Verr. II, 4. f. civis; Catil. III, 25.

B. dico pro: quis est qui dubitare debeat, contra damnatum et mortuum pro incolumi et vivo dicere? Cluent. 10.

incolumitas, Unverletztheit: I. sunt: multa sunt monimenta clementiae tuae, sed maxima eorum incolumitates, quibus salutem dedisti; Deiot. 40.

II, 1. precor: ut omnes sui cives ... incolumitatem .. precentur; Piso 33.

2. consulo: ego incolumitati civium primum, ... ille praesenti dignitati potius consulebat; Phil. II, 38.

3. devoveo pro: cum me fortunasque meas pro vestra incolumitate ... devovi; Quir. 1.

III. pignus: qui eripuisset ... divinum incolumitatis nostrae pignus; Scaur. 48.

IV. in: reliquae meae fortunae recuperatae plus mihi nunc voluptatis adferunt qnam tum in incolumitate ||incolumitate; incolumitatis; incolumes|| adferebant; Qnir. 3.

incommodo, täglich: fein: cum ipsi nihil alteri scientes incommodarint; Quinct. 51.

incommodum, Unannehmlichkeit, Nachtheil, Unglück, Niederlage: I. **Subject:** accedit: illud quoque ... accedit incommodum, quod M. Iunius ... abest; Quinct. 3.

accidunt: quaecumque accidant ... incommoda; Verr. IV, 113.

cadit: nt nihil ipsis iure incommodi cadere possit; Quinct. 51.

II. **nach Verben:** 1. capio: etenim non modo incommodi nihil ceperunt; Verr. III, 109.

committo: incommoda sna nostris committere legibus ... malueruut; Verr. I, 82.

lugeo: ne aperte incommoda patriae lugeretis; sen. 12.

profero: Heracliensium ... incommoda proferentur; Verr. III, 103. nisi forte ... illud Tempsanum incommodum proferes; ib. V, 39.

queror: nam quid ego Ostiense incommodum ... querar? imp. Pomp. 33.

2. medeor: qui tamen aliqua ex parte eis incommodis mederi fortasse potuisset; imp. Pomp. 26.

reperio, snm: f. IV, 2.

3. ascendo per: qui ascendit per alterius incommodum; Sex. Rosc. 83.

audio de: audieris enim de magnis incommodis ... sociorum; Verr. V, 111.

capio ex: quamquam ex huius incommodis magnam animo molestiam capio; Sulla 1.

cognosco de: dixit ... se de his Dionis incommodis pro hospitio ... iam ante cognosse; Verr. II, 23.

deploro de: ut eis ne deplorare quidem de suis incommodis liceat; Verr. II, 65.

dico de: ante quam de incommodis ... dico; Verr. II, 2. singillatim ... de unius cuiusque incommodo dicere; ib. III, 53.

exprimo ex: expressae sunt ... (formulae) ex unius cuiusque incommodo; Qu. Rosc. 24.

invenio in: quod in tantis incommodis ... non modo factum, sed ne postulatum quidem iudicium inveuitur; Verr. III, 33.

libero ex: ceteros profecto multos ex his incommodis pecunia se liberasse; Verr. V, 23.

nuntio de: cum ... paulo ante esset de hoc Tempsano incommodo nuntiatum; Verr. V, 41.

III. **nach Adjectiven:** expers: Leontinos ... expertis incommodorum ... fuisse; Verr. III, 109.

ignarus: ignarus incommodi sui; Verr. III, 119.

particeps: si ego illos meorum laborum atque incommodorum participes esse nolui; prov. cons. 44.

IV. **nach Substantiven:** alqd: f. I. cadit. II, 1. capio.

formido: ut ceteris formidines similium incommodorum ... proponeret; Verr. V, 23.

metus: omnis res gestas ... propter maiorum incommodorum ... metum ... defendimus; Verr. III, 81.

2. medicina: profecto nulla umquam medicina his tot incommodis reperietur; div. Caec. 70.

remedium: cum hoc unum his tot incommodis remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9.

V. **Umstand:** 1. adfici: tametsi multis incommodis ... adfectus est; div. Caec. 8. quamquam nullo incommodo adficiuntur; Balb. 44. adfectum illum quibusdam incommodis et detrimentis propter offensionem animi tui meminerant; Deiot. 8.

adfligi: te ... universae similibus adflictae

... incommodis civitates ... persequuntur; Verr. III, 74.

commovere: quae ... animos possit alieno incommodo commovere; div. Caec. 55. quod ceterae civitates suis solum incommodis commoventur; Verr. III, 108. quod si quis sociorum incommodis minus commoveturˑ; ib. 144.

debilitari: te ... nostra verba audire oportebit, ut multis incommodis veritas debilitata ... rectrecur; Quinct. 4.

dimitti: quod patrimonium unius incommodo dimittetur; Caecin. 75.

dolere: qui sociorum ... incommodis doleat; Verr. III, 6.

laetari: quod si meis incommodis laetabantur; Sest. 54.

relinqui: quibus ... incommodo ‖in incommodo‖ morbi etiam ceteri vitae fructus relinquendi (sunt); Muren. 47.

2. ex: si ex ipsorum domestico incommodo nullis dolor insideret; Verr. III, 95.

in: in tantis aratorum incommodis Leontinos ... expertis fuisse; Verr. III, 109. et in illo communi incommodo nulla in quemquam propria ignominia nominatim cadebat; Sest. 30.

propter: non quo illum ipsum ... quisquam supplicio propter illud incommodum dignum putaret; Verr. V, 107. quod is deteriore iure esset quam ceteri cives propter incommodum Volaterranorum; Caecin. 18.

sine: ius amitti non potest sine magno incommodo civitatis; Caecin. 75. quae poterat sine cuiusquam incommodo dedicari; dom. 131.

incommodus, unbequem, läßig: aestimatio: aestimatio, quae aratori non modo incommoda non est; Verr. III, 214.

onus: quod putatis onus esse grave et incommodum iudicare; Verr. I, 22.

res: huius illum opes in rebus eius incommodissimis sublevaruut; Cluent. 161.

inconsideratus, unbedacht, umbeionnen: A. cupiditas: o cupiditatem inconsideratam! Quinct. 80. quo audito partim cupiditate inconsiderata, partim caeco quodam timore primo salutis, post etiam studii sui quaerebant aliquem ducem; Ligar. 3.

temeritas: est quidem ille plenus ... inconsideratissimae ac dementissimae temeritatis; har. resp. 55.

B. sum: satis inconsiderati fuit, ne dicam audacis; Phil. XIII, 12.

inconstans, unbeſtändig: A. alqs: qua in re mihi ridicule eis visus esse inconstans; Qu. Rosc. 19. si ego sum inconstans ac levis; Sulla 10.

alqd: quid est ... turpius? quid porro inconstantius quam ..? Phil. VII, 9.

B. sententia: neque esse inconstantis puto sententiam; Balb. 61.

inconstanter, unbeſtändig, ohne Grundſätze: si inconstanter nomen suum misit in hoc iudicium; Flacc. 5 (3. 37).

inconstantia, Unbeſtändigkeit: I. est: quod in imperita multitudine est vitiosissimum, varietas et inconstantia; dom. 4.

II, 1. coarguo: non coarguo inconstantiam orationis ac testimonii tui; Vatin. 41.

fero: quis tantam inconstantiam rerum iudicatarum ... ferre potuisset? Cluent. 61.

redarguo: atque in hoc solum inconstantiam redarguo tuam? dom. 21.

refello: in altero inconstantiam tuam ... refellisti; Vatin. 3.

2. deterreo ab: quos ab inconstantia gravitas ... deterret; dom. 4.

dico de: de cuius hominis levitate et inconstantia plura non dicam; Cluent. 135. — in: omnia, quae dici possunt in hominum levitatem, inconstantiam; Flacc. 66.

III. crimen: *venio ad crimen inconstantiae;* Scaur. c. 2 § 6.

fama: simul inconstantiae famam verebatur; Piso 70.

labes: hanc vero ... labem turpitudinis et inconstantiae poterit populi Romani dignitas sustinere? dom. 102.

vituperatio: „potius ... vituperationem ... inconstantiae suscipiam;“ Verr. V, 105.

IV, 1. abl. comp.: quid est inconstantia ... turpius? Phil. VII, 9.

2. in: quid potius in hac tauta et tam turpi inconstantia suspicari possumus; Verr. V, 56.

inconsultus, unüberlegt: homo: at, credo, haec homo inconsultus et temerarius non videbat; Deiot. 16.

ratio: qui ... incousultam rationem ... vituperandam putet; Rab. Post. 2.

incontinentia, Ungenügſamkeit: multa de incontinentia intemperantiaque disseruit; Cael. 25.

incorrupte, unbeſtochen: qui multis post saeculis de te iudicabunt et quidem haud scio an incorruptius quam nos; Marcell. 29.

incorruptus, unbeſtochen, unverfälſcht, aufrichtig: A. alqs: hunc etiam si tota Asia deposcit ad supplicium, defendam, resistam. quid? si neque tota neque optima neque incorrupta neque sua sponte? Flacc. 5. (3. 34). ad quos nemo adibat incorruptus; Sest. 106. si integri venerint, si incorrupti; Scaur. c. 18 § 41.

alqd: quid hac quaestione dici potest ... incorruptius? Milo 60.

iudicium: si universi populi iudicium verum et incorruptum ... expressero; Sest. 119.

litterae: sed fuerint incorruptae litterae domi; Flacc. 21.

tabulae: tabulae quidem certe incorruptae atque integrae manent; Font. 3. tabulis incorruptis tenebantur; Scaur. c. 18 § 40.

B. audio: ille incorruptum audire noluit; Deiot. 31.

increbresco, ſich verbreiten, überhand nehmen: consuetudo: hac consuetudine, quae increbruit; Phil. XIV, 12.

disciplina: ut ... ad nostram disciplinam illam veterem, non hanc, quae non increbruit, videantur accedere; Verr. II, 7.

incredibilis, unglaublich: A. **bei Subſtantiven:** alqd: alterum incredibile est; Quinct. 81. ut illud incredibile est; Sex. Rosc. 40. tamen incredibile esset; Qu. Rosc. 19. considera ... quis quem fraudasse dicatur; ... liberalis avidum incredibile est; ib. 21. utrumque incredibile est; ib. quod mirum et incredibile est; ib. 40. quod cum est veritate falsum tum ratione quoque est incredibile; ib. 50. nisi id ... incredibile videretur; Verr. I, 44. vereor ne quis ... haec, quia ... sunt incredibilia, fingi a me arbitretur; ib. 138. mirum fortasse hoc vobis aut incredibile videatur; ib. III, 109. incredibile est ... quam multa ... fuerint; ib. IV, 46. quod cum illis ... incredibile videretur; ib. 85. mulieres ..., quarum incredibile est quanta multitudo fuerit Syracusis; ib. V, 30. quod iam nationibus exteris incredibile ... videbatur; imp. Pomp. 41. quid tam incredibile quam ut ..? ib. 62. quod iam tum recens suspiciosum ceteris, huic incredibile ... videtur; Cluent. 189. quae tum propter magnitudinem scelerum non nullis incredibilia videbantur; Catil. III, 21. iam vero illud quam incredibile! Sulla 57. incredibile ac simile portenti est; Phil. II, 66. (vgl. B). I. **dico,** I, 1, b. incredibilis (4 Sſ.) Z. 91, b.

amor: dicam ego ... de iucredibili amore in bonos; Sest. 5. ut palam dictitas, te dis homini-

busque invitis amore in te incredibili quodam C. Caesaris omnia ... consecuturum; Vatin. 38. ardeo ... incredibili quodam amore patriae; prov. cons. 23. cum ipsa legatio plena desiderii ac sollicitudinis fuisset propter incredibilem quendam fratrum amorem; Ligar. 5.

animus: magna in hoc certe vis et incredibilis animus ... indicantur; Milo 67.

avaritia: o di immortales! incredibilem avaritiam! Verr. I, 87.

audacia: quod cum incredibili .. audacia .. stultitia coniuncta est; Verr. a. pr. 5. ut ... eo maiore odio dignam istius incredibilem audaciam iudicetis; ib. IV, 73. quamquam ... erat incredibili armatus audacia; dom. 141. o incredibilem audaciam! Phil. II, 4. f. importunitas.

benevolentia: quam incredibilis benevoleutia, quanta cura est! Cluent. 197.

benignitas: nisi in eodem benignitas incredibilis fuisset; Rab. Post. 3.

caerimonia: quod ... fit incredibili caerimonia; har. resp. 37.

celeritas: tum illam incredibilem celeritatem ... protuli; Quinct. 88. haec Centuripina navis erat iucredibili celeritate velis; Verr. V, 88. ille enim ... pacem maritimam summa virtute atque incredibili celeritate confecit; Flacc. 29. quibus hic litteris lectis ad urbem confestim incredibili celeritate advolavit; Sest. 11.

concordia: hoc bellum ... geritur ... in maxima consensione incredibilique concordia; Phil. VIII, 8.

consensus: si ego in causa tam bona ... consensu tam incredibili bonorum omnium ... cessi tribuni plebis ... furori; Sest. 36.

crimen: crimen incredibile confingunt; Sex. Rosc. 30. nisi vero existimatis hominem pecuniosissimum sine causa quaestus electum ad tam incredibile crimen; Verr. V, 24.

crudelitas: in quo est incredibilis crudelitas; Phil. IV, 14.

cupiditas: illa vero eius cupiditas incredibilis est; Verr. IV, 58. sed certe inflammatus incredibili cupiditate hanc causam .. suscepit; Flacc. 13.

cura: quamquam ... cura incredibilis in ... periculis perspecta docuit non modo salutis, sed etiam dignitatis meae fuisse fautorem; Phil. VII, 6.

cursus: quid hic incredibilis cursus ... significat? Sex. Rosc. 97. unde ... tam incredibilem cursum inventum putatis? imp. Pomp. 40.

diligentia: laudabam equidem incredibilem diligentiam Cn. Pompei; Milo 65.

dolor: date parenti hunc incredibilem dolorem ex salute, ex victoria liberum; Cluent. 200. accepi, pontifices, magnum atque incredibilem dolorem; dom. 97.

donatio: quae tua donatio ... mihi vero etiam incredibilis videbatur; Verr. III, 185.

eloquentia: ut non per L. Crassum, ... hominem incredibili eloquentia, ... causam illam gravitate sua defenderit; Balb. 49.

felicitates: quae saepe incredibilis huic urbi felicitates atque opes attulit; Milo 84.

fides: *tum* vir incredibili fide, ... L. Ninnius, ad senatum de re publica rettulit; Sest. 26. cum audiretur silentio M. Caelius, ... vir ... divina et incredibili fide; Milo 91.

foedus: nemo ... oppressus aere alieno fuit quem non ad hoc incredibile sceleris foedus asciverit; Catil. II, 8.

frequentia: frequentia vestrum incredibilis ... alacritatem mihi summam ... adfert; Phil. IV, 1.

furor: si furorem incredibilem biennio ante conceptum erupisse in meo consulatu scripsi; Sulla 67. incredibilis fuit ac singularis furor; ib. 75. quam incredibilis furores ... reperietis! ib. 76.

genus: hoc non potuerit ... incredibile genus iniuriarum .. perferre; Verr. III, 64. quae tanta enim potest exsistere ubertas ingenii, ... quod tam divinum atque incredibile genus orationis? sen. 1. ut intelligere possitis neminem umquam tanta eloquentia fuisse neque tam ... incredibili genere dicendi; Quir. 5.

gratulatio: f. multitudo; Sest. 31.

gravitas: qui excitatus cum summa auctoritate P. Servilii *tum incredibili* quadam gravitate dicendi ... conlacrimavit ..; Sest. 130. Q. Metellus Nepos nonne consul ... permotus cum auctoritate vestra tum illius P. Servilii incredibili gravitate dicendi ... rediit in gratiam? prov. cons. 22. hunc quisquam incredibili quadam ... gravitate ... foedera scientem neglexisse ... dicere audebit? Balb. 18.

honos: cur ludi Apollinares incredibili M. Bruti honore celebrati? Phil. II, 31.

importunitas: iste quamquam est incredibili importunitate et audacia; Verr. II, 74.

impudentia: o impudentiam incredibilem! Phil. VI, 12.

liberalitas: nisi C. Caesaris ... incredibilis in bunc liberalitas exstitisset; Rab. Post. 41. totiens de incredibili liberalitate ... cogitabis; Marcell. 19.

maeror: quid parentes sentiant lacrimae matris incredibilisque maeror ... declarat; Cael. 4.

magnitudo: memoriae proditum est, ... praefectum regium dentis eburneos, incredibili magnitudine, e fano sustulisse; Verr. IV, 103. in hac insula extrema est fons ... incredibili magnitudine; ib. 118. in quibus ... erat ... magnitudo incredibilis; ib. 125. quoniam auribus vestris propter incredibilem magnitudinem sceleris minorem fidem faceret oratio mea; Catil. III, 4.

mens: C. Caesar adulescens ... incredibili ac divina quadam mente atque virtute ... firmissimum exercitum ... comparavit; Phil. III, 3.

meritum: magna atque incredibilia sunt in rem publicam huius merita legionis; Phil. XIV, 31.

motus: nos animorum incredibilis motus ... neglegemus? Arch. 17.

multitudo: cum illa incredibilis multitudo Romam ... venisset; sen. 25. hic subito cum incredibilis in Capitolium multitudo ... convenisset; Sest. 26. ad nrbem accessus incredibili hominum multitudine et gratulatione florebat; ib. 131.

opes: f. felicitates.

patientia: nescio quo modo ... percalluerat civitatis incredibilis patientia; Milo 76. usus est ipse incredibili patientia; Phil. X, 9.

pietas: vos (mihi fratrem) spectatum et incredibili pietate cognitum reddidistis; Quir. 5. frater optimus incredibili pietate; Sest. 145.

potestas: qnorum opprimendorum di immortales incredibilem rei publicae potestatem ... dederunt; Phil. III, 36.

pugna: nostra semper feretur et praedicabitur ... incredibilis apnd Tenedum pugna illa navalis; Arch. 21.

res: o rem incredibilem! Quinct. 80. dicit enim rem incredibilem; Verr. I, 128. num me fefellit, Catilina, non modo res tanta, tam atrox tamque incredibilis? Catil. I, 7.

robur: est quodam incredibili robore animi; Milo 101.

sapientia: tam denique incredibilem sapientiam ac paene divinam tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

scelus: o mulieris scelus incredibile! Cluent. 15. nonne etiam alio incredibili scelere hoc scelus cumulasti? Catil. I, 14.

sonus: cum ipse mundus cumque agri atque terrae motn quodam novo contremiscunt et inusitato aliquid sono incredibilique praedicnnt; har. resp. 63.

studium: D. Brutl imperatoris ... virtute incredibilique studio ... rei publicae difficillimo tempore esse subventum; Phil. V, 36. qui re audita

e castris duas legiones eduxit incredibili studio; ib. XIV, 27.

stultitia: stultitiam incredibilem videte; Phil. II, 8.

stupiditas: in quo primum incredibilem stupiditatem hominis cognoscite; Phil. II, 80.

victoria: obstupescent posteri ... incredibilis victorias ... audientes; Marcell. 28.

virtus: tantamne utius hominis incredibilis ac divina virtus ... lucem adferre rei publicae potuit? imp. Pomp. 33. est haec divina atque incredibili virtus imperatoris; ib. 36. quid ... de incredibili virtute dicam? Sest. 62. multas equidem C. Caesaris virtutes magnas incredibilisque cognovi; Rab. Post. 42. nisi incredibilis ac divina virtus ... conatum atque audaciam compressisset; Phil. X, 11. Caesaris enim incredibilis ac divina virtus latronis impetus ... retardavit; ib. XIII, 19. quo proelio legio Martia admirabili incredibilique virtute libertatem populi Romani defenderit; ib. XIV, 36. s. mens.

voluntas: senatus incredibilis voluntas; Sest. 87.

voluptas: tibi haec res adfert ... quandam incredibilem voluptatem; Catil. I, 25. incredibili quadam ... laetitiae voluptate caruissem; Quir. 2.

B. **adein:** dico: incredibile dicam, sed ita clarum, ut ...; Verr. IV, 57. quod non nulli litteris ac studiis doctriuae dediti quasi quiddam incredibile dicere putabantur; Balb. 3.

incredibiliter, unglaublich: parumne haec significant incredibiliter consentientem populi Romani universi voluntatem? Phil. I, 36.

increpo, ausſchelten, tadeln, verlaumen, ſich regen: 1. alqs: si nulla erat vis, cur me flentes potius prosecuti sunt, quam aut increpantes retinuerunt aut irati reliquerunt? dom. 56.

alqd: quicquid increpuerit, Catilinam timeri; Catil. I, 18. quicquid increpuerit pertimescentem ... videre te volui; Piso 99

decemviri: simul ac decemviri increpuerint || coucrepuerint ||; leg. agr. II, 82.

suspicio: simul atque increpuit suspicio tumultus; Muren. 22.

II. alqm: qui C. Caesarem ... saepe increpuit; Sest. 132.

discessum: deinde eius viri discessum increpas; Vatin. 7.

incubo, ſtreben: qui illi pecuniae ... spe iam atque animo incubaret; Cluent. 72.

inculco, einprägen, einſchärfen: 1. nt: inculcarisne, ut C. Pisonem ... nominaret? Vatin. 26.

2. acc. c. inf.: INCULCATUM EST METELLO ET VOLTEIO TE ARATORES EVERTISSE; Verr. III, 156.

inculte, einfach: vixit enim semper inculte atque horride; Quinct. 59.

incultus, unbebaut, ungebildet, roh, einfach: alqs: quem praeteriens cum incultum vidisses ...; sen. 13. quia subhorridum atque incultum videbant; Sest. 20.

alqd: audistis ... publice dicere, quae soliudo esset in agris, ... quam inculta, quam relicta omnia; Verr. IV, 114. quid illis terris asperius, quid incultius oppidis? prov. cons. 29.

ager: tum erat ager incultus; Qu. Rosc. 33. nam P. Fabius nuper emit agrum de C. Claudio senatore ... dimidio fere pluris incultum exustis villis omnibus, quam ...; Tull. 14.

corpus: iam designatus ... esse meditabatur vestitu obsoletiore, corpore inculto et horrido; leg. agr. II, 13.

genus: alterum genus agrorum propter sterilitatem incultum ... emetur ab eis ...; leg. agr. II, 70.

insula: etiamne haec tam parva civitas ... in insula inculta tenuioque posita ... praedae tibi ... fuit? Verr. III, 85.

parsimonia: utrum possitne se ... inculta parsimonia defendere; Quinct. 92.

via: ergo haec deserta via et inculta atque interclusa iam frondibus et virgultis relinquatur; Cael. 42.

vita: in hac horrida incultaque vita istius modi maleficia gigni non solere; Sex. Rosc. 75.

incumbo, ſich hinneigen, befleißigen, anſtrengen: alqs: videte, num dubitandum vobis sit omni studio ad id bellum incumbere; imp. Pomp. 19. qua re ... incumbite ad salutem rei publicae; Catil. IV, 4. quid, Sex. Galbam ... nonne proavo tuo ... M. Catoni incumbenti ad eius perniciem populus Romanus eripuit? Muren. 59. neminem esse ... qui non omni studio ... incubuerit ad rem publicam conservandam; Sulla 82. qui in te ipsum incubuerunt; Planc. 17. huc incumbe; ib. 45. incumbite in causam; Phil. IV, 12. quo omnes acrius ... incumberent ad ulciscendas rei publicae iniurias; ib. VI, 2. facis tu id quidem et eo maxime incumbis; ib. XI, 23.

inclinatio: inclinatio, praesertim cum incubuit ad virum bonum ..; Muren. 53.

municipia: eodem incumbunt municipia; Phil. VI. 18.

incunabula, Wiege, Urſprung: 1. reperio: quod hornm in eis locis vestigia ac prope incunabula reperiuntur deorum; Verr. IV, 107.

2. pertineo ad: quae (proscriptio) ... ad infantium puerorum incunabula pertinet; Sex. Rosc. 153.

incuria, Nachläſſigkeit: miseraudum in modum milites populi Romani ... incuria, fame, morbo, vastitate consumpti; prov. cons. 5.

incurro, hineingerathen, angreifen, angrenzen: alqs: ut in eum ... incucurrisse videamur; Sest. 14. ne incurrat in alterius domum atque famam; Cael. 42. qui in me ipsum incurrit; Planc. 17. non desino incurrere in crimen; ib. 91. incurristi amens in columnas; Scaur. 45.

agri: qui (agri) in publicum Campanum incurrebant; leg. agr. II, 82.

candidatus: qui ... mihi videtur praetorius candidatus in consularem quasi desultorius in quadrigarum curriculum incurrere; Muren. 57.

causa: in eum ipsum causa tua incurrat necesse est; Caecin. 84.

classes: cum vero in haec rei publicae navem ... discordiarum armatae tot classes ... incursurae viderentur; Sest. 46.

desultorius: s. candidatus.

incursio, Angriff, Einfall: 1. movent: quem numquam incursiones hostium loco movere potuerunt; Rabir. 36.

II. appello: ut incursionem potius seditionis ... quam indicium appellandum putem; Cluent. 103.

intellego: causam fugae dicitis eandem quam omnes intellegimus, arma, multitudinem hominum, incursionem atque impetum; Caecin. 44.

incursus, Angriff: I. valet: incursus et impetus non valebit? Caecin. 46.

II. refugio: impetum armati Antiochi ceteroramque tela atque incursum refugit; Caecin. 22.

incurvus: gebückt: erat etiam ... status senilis incurva cum libro; Verr. II, 87.

indago, erforſchen, aufſpüren: I. indir. Frage: quid, cuique opus esset indagare ... solebat; Verr. II, 135.

II. alqd: si quid est quod indagaris; leg. agr. I, 3. quod igitur in causa quaerendum est, indagamus hic; Milo 57.

indicia: cum illa indicia communis exitii indagavi; Milo 103.

inde, von dort: I. **nach Verben:** abripio: ut inde abripi neminem fas sit; dom. 109.

Digitized by Google

accedo: ut inde agmine quadrato ad urbem accederet; Phil. XIII, 18.
advehor: inde cisio celeriter ad urbem advectus domum venit; Phil. II, 77.
confero: inde cum Murena se in Galliam contulit; har. resp. 42. te .. post inde Thasum ... contulisti? Piso 89.
conscendo: inde ... navem conscendit; Piso 98.
decedo: cum inde decessisset; dom. 52.
deicio: nunc vero nullo modo deiectum ‖ nullum deiectum; deiectum nullo modo‖ esse inde, ubi non fuerit; Caecin. 35. iude deiectus es? an inde quo prohibitus es accedere? ib. 65. quod negabas quemquam deici posse, nisi inde, ubi tum esset ‖nisi indubium esset‖; ib. 90.
discedo: postea quam inde discessum est; Verr. IV, 68.
eo: ut ... inde iret in Ilispaniam; dom. 52.
exeo: passurumne censetis Antonium introire Mutinam legatos, exire inde tuto? Phil. VI, 6.
exporto: ut inde aurum exportari argentumque prohiberes? Vatin. 12.
gigno: inde omnia scelera ... gignuntur; Sex. Rosc. 75.
haurio: quicquid inde haurias; Caecin. 78.
pervenio: inde navigio perparvo ... in oras Africae desertissimas pervenisse; Sest. 50.
proficiscor: atque ut inde oratio mea proficiscatur; imp. Pomp. 4.
rapio: inde se quo furore ... ad caedem optimi cuiusque rapiebat! Phil. XII, 18.
recipio: inde cum se in Italiam recepisset; imp. Pomp. 35. inde te recipiens; Piso 89.
redeo: si ... inde Romam redisset; Balb. 28.
reduco: cum ... me ovantem ... domum inde reduxerit: Phil. XIV, 12.
revoco: INDE IBI EGO TE REVOCO; Muren. 26. quoniam Gaius frater est inde revocatus; Phil. VII, 3.
solvo: PARTEM DIMIDIAM INDE ROSCIO ME SOLUTURUM SPONDEO; Qu. Rosc. 37.
venio: inde Sardiniam cum classe venit; imp. Pomp. 34. venerisue in Sardiniam atque inde in Africam? Vatin. 12. atque inde obsoletus Thessalonicam ... venisti? Piso 89. inde armati in Capitolium venerunt; Fr. B, VI, 25.
voco: „INDE IBI EGO TE EX IURE MANU CONSERTUM voco"; Muren. 26.

II. **nach Substantiven:** cursus: inde ad urbem cursus; Phil. XIII, 19.
reditus: qui tum inde reditus aut qualis? Phil. II, 48. qui vero inde reditus Romam! Phil. II, 108.

III. **zum ganzen Satz gehörig:** huic publico testi patronum suum iam inde a patre atque maioribus, L. Flaccum mactandum civitatis testimonio tradidissent? Flacc. 52. inde usque repetens huuc video mihi principem ... exstitisse; Arch. 1. quo die me populus Romanus a porta in Capitolium atque inde domum ... comitatum honestavit; dom. 76. ac tibi iam inde praescribo; Vatin. 13. nemo sapienter de re publica nostra cogitavit iam inde a principio huius imperii; prov. cons. 33. o iura praeclara atque diviuitus iam inde a principio Romani nominis ... comparata! Balb. 31. itaque P. Apuleius ... meorum omnium consiliorum periculorumque iam inde a consulatu meo testis ... dolorem ferre non potuit doloris mei; Phil. XIV, 16.

indemnatus, unverurtheilt: A. **bei Substantiven:** alqs: indemnatus .. in exsilium eiectus a cousule vi et minis esse dicetur; Catil. II, 14. ne ego indemnatus ... damnatorum poenam sustinerem; dom. 9. cum indemnatum *me* exturbares privilegiis tyrannicis; ib. 110. indemnatum videri putas, quem socii ... omni cruciatu dignissimum putent? Piso 98.
civis: ut, quam damnatis crucem servis fixeras, hanc indemnatis .. civibus Romanis reservares; Verr. V, 12. L. Sulla cum bona indemnatorum civium ... veuderet; leg. agr. II, 56. quod in civis indemnatos esset animadversum; sen. 18. an de peste civis ... conservatoris rei publicae ... nou modo indemnati, sed ne accusati quidem, licuit tibi ferre .. legem? dom. 26. quo exemplo legem nominatim de capite civis indemnati tulisti? ib. 43. fore periculum, ne ... possessiones indemnatorum civium conserarentur; ib. 127. cum indemnati cives e civitate eiciebantur; Sest 56. cives indemnatos expelleret? ib. 84. multi etiam superiore memoria cives Romani sua voluntate, indemnati ..., alias se in civitates contulerunt; Balb. 28. quae erat contra omnis leges indemnati civis ... proscriptio; Piso 30.
dominus: quo supplicio dominos indemnatos adficiebat; Verr. V, 18.
B. **adein:** I. sustinet: potest igitur damnati poenam sustinere indemnatus? dom. 77.
II. nex: quem indemnatorum necis principem ... fuisse dixeras; dom. 21.

index, Ankläger, Spion, Verräther, Kennzeichen, Titel: I. **absolut:** 1. coarguunt: illum Allobroges, maximarum rerum verissimi indices, ... coarguerunt; Sulla 17.
deferunt: haec omnia indices detulerunt; Catil. IV, 5.
est: cuius rei neque index ... esset; Verr. V, 161. hic enim est legis index; Phil. I, 20.
praebet: ibi tu indicem Vettium linguae et vocem suam sceleri et menti tuae praebere voluisti; Vatin. 24.
venit: interim venit index ad Dinaeam ..; Cluent. 21.
2. exsisto: (complexus) summae benevolentiae indices falsi ‖faisi indices‖ exstiterunt in amore simulato; Phil. XI, 5
abl. abs.: cum eodem illo iudice in agrum Gallicum profecti sunt; Cluent. 22. atque illic ... nullo iudice ... perterritus omnia ... exponit; ib. 38.
II. **nach Verben:** 1. adficio: *at is* ... indices hesterno die maximis praemiis adfecit; Catil. IV, 10.
conloco: cum L. Vettium ... in contioueni produxeris, iudicem in rostris ... conlocaris; Vatin. 24.
contineo: quin continetis vocem, indicem stultitiae vestrae! Rabir. 18.
corrumpo: interim Oppianicus ... primum illum indicem pecuuia corrupit; Cluent. 23. quod intellegereut indicem ab Oppianico esse corruptum; ib. quo sequestre in illo indice corrumpendo dicebatur esse usus; ib. 25.
duco: cum ... coniurati et eorum indices in aedem Concordiae ducerentur; Catil. IV, 21.
effundo: qui omnis indices tribunus e carcere in forum effudit; har resp. 34.
fero: sed vocem unam prae vobis indicem vestrarum erga me voluntatum ac studiorum tulistis; leg. agr. II, 4.
introduco: itaque introductis in senatum indicibus institui senatores, qui ..; Sulla 41.
recito: recito memoriam perfuncti periculi, ... indicem ‖vicem‖ officii praesentis; Sest. 10.
suborno: medicum indicem subornavit; Deiot. 17.
teneo: index Avillius ex altera parte coram tenetur; Cluent. 39.
tollo: si etiam basim, tamquam indicem sui sceleris, sustulisset; Verr. IV, 79.
2. decerno: qui ... indici praemium decrevit; Catil. IV. 10.
III. **nach Adjectiv:** quid tua sors? tristis, atrox; quaestio peculatus, ex altera parte lacrimarum et squaloris, ex altera plena † catenarum atque indicum; Muren. 42.

IV. **nach Substantiven:** 1. dicta, ał.: institui senatores, qui omnia indicum dicta, interrogata, responsa perscriberent; Sulla 41.

2. societates cum: quis Lentuli societates cum indicibus ... recordatur? Sulla 70.

V. **Umstand:** 1. muniri: qui ... munitus indicibus fuit; Sest. 95.

teneri: quaecumque navis ex Asia ... venerat, statim certis indicibus ... tenebatur; Verr. V, 145.

vallari: etenim ... videbant ... Catilinam interea ... vallatum indicibus atque sicariis ..; Muren. 49.

2. in: a quibus ei locus primus in indice ‖invidiae‖ et in praescriptione legis concessus est; leg. agr. II, 22.

per: me oppugnavit primum per iudicem Vettium ..; Sest. 132.

sine: utrum ... sine indice pervenerit ... nescio; Verr. I, 105.

indicium, Angabe, Anzeige, Erlaubniß zur Anzeige, Beweis, Kennzeichen: I. **absolut:** 1. est: nullum esse dico indicium libidinis; Verr. III, 5. nusquam nomen, nusquam vestigium fuerat; nullum crimen, nullum indicium; Sulla 20.

exstat: ne quod indicium ... exstaret; Vatin. 26. quarum acerbissimum exstat indicium; prov. cons. 6.

pervenit: nullus umquam de Sulla nuntius ad me, nullum indicium, nullae litterae pervenerunt; Sulla 14. quin eodem perscriptum hoc indicium pervenerit; ib. 43.

redolent: ut multa eius sermonis indicia redolerent; Sest. 24.

2. sum: utrum hoc signum cupiditatis tuae ... an amoris indicium esse voluisti? Verr. II, 115. quae solent esse indicia et vestigia veneni; Cluent. 30. priuceps P. Lentulus ... hoc indicium animi, hoc lumen consulatus sui fore putavit; sen. 8. ut esset indicium oppressi senatus; dom. 112.

videor: ac mihi quidem ... illa certissima visa sunt argumenta atque indicia sceleris; Catil. III, 13.

II. **nach Verben:** 1. adfero: tu indicium sceleris ... in iudicium adferas? Cluent. 186. tu periculorum indicia ... ad me et ad senatum attulisti; Flacc. 102. viderat ille Murenam ... ad me consulem cum Allobrogibus communis exitii indicia adferre; dom. 134.

adimo: qui ... edicto .. suo non luctum patribus conscriptis, sed indicia luctus ademerint; Planc. 87.

adumbro: ſ. 4. informo ad.

capio: repetitur ad poenam qui indicia communis exitii cepit; Flacc. 5.

commuto: ſ. 2.

constituo: et nominis funcsta indicia constituit; Piso 92.

corrumpo: ne quod indicium corrupti iudicii exstaret ..; Vatin. 26.

defero: cum ad vos indicia ... detuli; Sest. 145.

defigo: hanc vero ... porticum esse patiemini ... doloris mei defixum indicium? dom. 103.

do: quapropter si tibi indicium postulas dari; div. Caec. 34. quod ornamentum pueritiae pater dederat, indicium ... fortunae; Verr. I, 152. Mercurium, ... quem P. Africanus ... non solum suae victoriae, sed etiam illorum fidei societatisque monumentum atque indicium dedisset; ib. IV, 84.

edo: toto iam indicio ... edito; Catil. III, 11. indiciis ... editis; ib. 13. cum ... tibi ... edituri indicium fuerint scribae mei; Sulla 44.

eripio: decreto .. erepta mihi esse istius indicia; Verr. II, 177.

exspecto: quod autem maius indicium exspectatis? Piso 16.

exstinguo: cum illa indicia communis exitii indagari, patefeci, protuli, exstinxi; Milo 103.

facio: facit ipse indicium; Verr. I, 150.

indago: ſ. exstinguo.

interpono: potuit certius interponere indicium ‖iudicium‖ voluntatis suae? Balb. 42.

lego: sed lege indicium; Sulla 86. tu ... cum indicio lecto ... tacueris; ib. 44.

lucror: lucretur indicia veteris infamiae; Verr. I, 33.

ostendo: haec populo Romano ... scelerum indicia ostendit; har. resp. 24.

patefacio: quamquam patefactis indiciis ... praetoris ius ... amiserat; Catil. III, 15. ſ. exstinguo.

profero: tantum ... indicia apud vos et exempla profero; Verr. IV, 49. ſ. exstinguo.

promulgo: promulgarisne ... indicium Vettio? Vatin. 26.

refero: cum scirem ita esse indicium relatum in tabulas publicas; Sulla 42.

reperio: quae indicia parricidiorum ... reperietis! Sulla 76.

reprehendo: ne cui liceret umquam reprehendere illud iudicium; Sulla 43.

tueor: quisnam ... tuebitur P. Scipionis memoriam mortui, quis ... indicia virtutis? Verr. IV, 80.

tollo: urbem relinquere .. esse honestius quam pati tolli ... indicia societatis populi Romani; Verr. II, 88. quae vetustas tollet sceleris indicia latrocinioque vestigia? Phil. XII, 12.

video: domum, ... in qua cotidie superioris viri mortis indicia ... videret; Cluent. 188.

2. coarguo: ante quam me commutati indicii coargueris; Sulla 44.

3. sum: quae domus erat ipsa indicio crudelissimi tui dominatus; dom. 110.

4. congrego in: hominem ... in idem Vettii indicium atque in eundem hunc numerum congregasti; Vatin. 25.

informo ad: informat ad hoc adumbratum indicium filium; Sulla 52.

pervenio ad: atque ad haec tanta indicia perveni; Catil. III, 22.

respondeo de: quo in loco C. Postumo ... de divisorum indiciis ... respondebo; Muren. 54.

sum in: illud mihi tantum satis est, contra Sullam nihil esse in indicio; Sulla 39. quod praemil solet esse in indicio ..; ib. 51.

III. **nach Adjectiv:** expers: eius indicii ... expertem esse neminem volui; Sulla 42.

IV. **nach Substantiven:** auctoritas: nisi recenti memoria senatus auctoritatem huius indicii monumentis publicis testatus esset; Sulla 41.

pars: si eum, qui indicii partem acceperit, oculis cernetis; Sex. Rosc. 107.

V. **Umstand:** 1. adgregare: huius etiam filium eodem iudicio et crimine ad patris interitum adgregare voluisti ..; Vatin. 25.

cogi: etenim cum homines nefarii de patriae parricidio confiterentur, consciorum indiciis ... coacti; Phil. II, 17.

comprehendi: quo facilius .. comprehenderetur res eius indicio; Cluent. 47.

comprobari: ac tum ... crimen hoc Asuvianum ... indicio Avillii comprobabatur; Cluent. 39.

deferri: nullius indicio ... de P. Sulla rem ullam ad me esse delatam; Sulla 85.

opprimere: L. Lentulum ... eiusdem Vettii indicio opprimere voluisti; Vatin. 25.

patefieri: quae res ... argumento indicioque patefacta est; Verr. a. pr. 17.

2. in: sed ego in quaestionibus et indiciis non hoc quaerendum arbitror ..; Sulla 39.

indico, angeben, verrathen: I. **absolut:** 1. **unpersönlich:** dare potestatem indicandi ... debuisti; Cluent. 187. quoniam Cornelius ipse etiam nunc de indicando dubitat; Sulla 52.

2. **perfönlich**: alqs: poteritisne dubitare .. quis indicarit? Sex. Rosc. 107. ne indicent; Sulla 89. ne illi umquam indicarent ..; ib. 89. paulo ante imprudens indicasti; Vatin. 3. ut modo tute indicasti; Piso 91. se gladio percussnm esse ab uno de illis, ne indicaret; Milo 65. quod non indicasti, gratias ago; Phil. II, 34.

libelli: nt hi ... libelli indicaut; Verr. II, 185.

mnnicipes, vicini: ei (municipes aut vicini) plerumque indicant; Sex. Rosc. 105.

pater: id aeque valere debet ac si pater indicaret; Sulla 51.

principes: ut indicant hi principes civitatum suarum; Planc. 28.

res: ut res indicat; Verr. V, 50.

II. **mit Ergänzung**: 1. de: sed tameu quis tibi, Laeli, de epistulis istis indicavit? Flacc. 92. qui posset de absente se indicare ‖vindicare; indicare‖; Deiot. 21.

2. inter. Frage: nam superiore parte legis quem ad modum l'onpeiuin oppugnarent a me indicati sunt; leg. agr. I, 5. nam indicat tot hominum fletus quam sis carus tuis; Rab. Post. 48.

3. nom. c. inf.: scutorum ... multitudo deprehendi posse indicabatur; Milo 64.

4. acc. c. inf.: et tamen indicavit se non solum artificio ... duci; Verr. IV, 124. res enim iudicat nihil ipsos habuisse cogniti; Cluent. 131. cui ad sollicitandos pastores Apuliam attributam esse erat indicatum; Catil. III, 14. indicavit se audisse aliquid; Sulla 81. quoniam census ... indicat eum ... se iam tum gessisse pro cive; Arch. 11. donatum esse L. Cornelium ... indicant publicae tabulae; Balb. 19. indicasti non modo amplissimae, sed etiam minimae laudi laureum concessisse; Piso 74. quo metu commoti Pyrrachini profugisse nocteu crepidatum imperatorem indicaverunt; ib. 93. ignotis te indicibus uti malle quam notis indicavisti; Planc. 42. indicas .. eos testis te producere; ib. 54. in idem crimen vocando indicas eum te adripuisse; ib.

III. **mit Object**: alqm: iam se ipse indicabit; Verr. I, 36. tabulae nullum indicant emptum; ib. IV, 36. at is ... a puero conscio est indicatus; Cluent. 183. nunc iam se ipsi indicabunt; leg. agr. I, 5. ut ... indicare se ipsi videretur; Catil. III, 13. ut non iam ab aliis indicari .. videretur; ib. cum me violare volent, se indicabunt; ib. 27. atque ille ... non se purgavit, sed indicavit; Muren. 51. iam me vobis, iudices, indicabo; Arch. 28. cum neque muta solitudo indicasset neque caeca nox ostendisset Milonem; Milo 50. metuebat scilicet, ne indicaretur; ib. 57. qui indicabantur; Fr. B, XI, 9. f. II, leg. agr. I, 5.

alqd: nonne hoc indicant? Verr. II, 155. quod scriptum est, ... id abiatum indicat; ib. IV, 127. quod si tum indicatum non esset; Cluent. 201. quod non gratis fit, indico; leg. agr. II, 58. ut ea, quae sciret, sine timore indicaret; Catil. III, 8. ut aliquis ... bonorum hostis aliter indicata haec esse diceret; Sulla 41. quod indicat per istum puerum Cornelius; Sulla 71. quid ergo indicat? ib. 53. quod indicant tabulae publicae; Piso 36. si hoc indicasti; Planc. 13.

furtum: litteras, .. quae istius furta indicarent; Verr. II, 180.

proditorem: ut ... proditores non indicem; sen. 23.

rem: rem omnem dominae indicavit; Cluent. 180.

voluntatem: verba ... quae indicarent voluntatem; Caecin. 53.

indico, anſagen, antündigen: I. acc. c. inf.: cum indicat esse quosdam civis imperitos ..; Rabir. 18.

II. bellum: ſ. **bellum**, II, 1. indico (10 St.) B. I, S. 400, b.

fnnus: quod de me civi ita de re publica merito tulisses, funus te indixisse rei publicae; dom. 42. tamen id funus ... iure iudictum esse dicebant; ib. dixit graviter casum illum meum funus esse rei publicae, sed funus iustum et indictum; prov. cons. 45.

mercatum: tanto mercatu praetoris indicto concurritur undique; Verr. II, 133.

III. Ziele: ac furiosis contionibus indixerat; Fr. B, XIII, 1, 1.

indictus, unverhört, ohne Vertheidigung: causa: ſ. **causa**, I, 1. est indicta (9 St.) B. I, S. 467, b.

indidem, ebendaher: indidemne Ameria an hosce ex urbe sicarios? Sex. Rosc. 74.

indigeo, bedürfen: I. celeritatis: tum hoc bellum indiget celeritatis; Phil. VI, 7.

defensionis: quid est ... quod defensiouis indigeat? Sex. Rosc. 34.

rerum: nisi forte regium tibi videtur ... uon ceterarum rerum indigere; Sulla 25.

II. existimatiouc: mea adulescentia indiget illorum bona existimatione; Qu. Rosc. 44.

indigne, unwürdig, ſchmachvoll, unwillig: concido: praecIare vir de re publica meritus .. indignissime concidit; Sest. 140.

eripio: cumque ille vir ... eriperetur indignissime bouis omnibus atque universae civitati; Cael. 59.

fero: indigne ferunt illam clementiam. ... tantam iu crudelitatem .. esse conversam; Verr. V, 115.

frango: cervices in carcere frangebantur indiguissime civium Romanorum; Verr. V, 147.

morior: ut ... acerbe indigneque moreretur; Cluent. 42.

obtrecto: quo mihi etiam indignius videtur obtrectatum esse adhuc; imp. Pomp. 57.

patior: cum indigne pateretur uxor Cleomenis Syracusaui; Verr. V, 31.

privo: qui ... eos indignissime luce privarit; Sex. Rosc. 63.

indignitas, Unwürdigkeit, Nichtswürdigkeit: I. commovet: hic te si ... indignitas ... non commovebat; Verr. I, 144.

habet: habet hoc praemii tua indignitas; Vatin. 11.

postulat: si *tua* tantum modo .. quid indignitas postularet spectare voluissem ..; Vatin. 1.

versatur: versatur mihi ante oculos indignitas calamitatis; Verr. V, 123.

II, 1. cognosco: quo etiam facilius ... *cognoscere possint ... eorum .. indignitatem*; Scaur. c. 5 § 7.

2. fruor: fruar tamen tua indignitate; Piso 99.

III, 1. conturbari: accedit ut ... alterius indignitate conturber; Deiot. 2.

invidiosus: o invidiosum .. paucorum culpa atque indignitate ordinem senatorium! Verr. III, 145.

vincere: ei, qui indignitate servos ... vicerit; Verr. IV, 112.

2. ex: ne qua ex tua summa indignitate labes illius dignitati aspersa videatur; Vatin. 15.

pro: congemuit senatus frequens neque tamen satis severe pro rei indignitate decrevit; Muren. 51.

propter: quorum nemo propter indignitatem repudiatus est; div. Caec. 68. cuius propter indignitatem iudicii .. est actum; Verr. I, 156. sed homines .. propter indignitatem ‖ dignitatem‖ suam diffisi ipsi sibi ... se in illos fluctus prope necessario contulerunt; prov. cons. 38.

indignor, unwillig ſein: nimium ait me indignari de tabulis; Qu. Rosc. 5.

indignus, unwürdig, unſchicklich, ſchmachvoll, empörend, unverdient: A. alqs: eine ... indigni erant qui impetrarent? Sex. Rosc. 119. si vobis indigni essent visi quibus opem ... ferretis; Verr. II, 9. quicumque senator voluerat fieri, quamvis

puer, quamvis indignus; ib. 121. timere non debeo ne non ... omnes simili periculo indignissimi iudicentur; ib. V, 171. quem iam ante iudiciis indignum putavit; ib. 178. ut ... nemo sit qui te ullo cruciatu esse indignum putet ..; Vatin. 19. tamen te omni honore indignissimum iudicavit; ib. 39. ut timeres ne indignus beneficio videreris; Piso 82. qui te indignum aedilitate iudicavisseut; Planc. 9. ut beneficio non dicam indignus, sed victus esse videare; ib. 81.

alqd: nam quid hoc ... indignius dici ... potest? Quinct. 8. quod indignissimum est; ib. 83. indignum est a pari vinci aut superiore, indignius ab inferiore; ib. 95. nonne cum multa indigna tum vel hoc indignissimum est? Sex. Rosc. 8. ut ... intellegere possitis ... ea indiguiora esse; ib. 14. quod Amerinis ... visum est indignum; ib. 23. quo populus Romanus nihil vidit indiguius; ib. 33. illud ... magis indignum videtur; ib. 34. quod tametsi ... indignum est ..; ib. 49. omnia ... sunt ... indigna; ib. 78. non ita quaeram, .. ut id dicam esse indignum; ib. 125. quae ... mihi indigna ... videntur; ib. 129. Sex. Roscius horum nihil indignum putat; ib. 143. nisi hoc indignum putas; ib. 147. quo nihil ... indignius potest dici; Qu. Rosc. 52. ut ... ea ... indigna videantur esse; div. Caec. 38. aliis illud indignum ... videbatur, ... indignum eis, qui altius aspiciebant; Verr. a. pr. 19. indignum isti videri coepit ..; ib. I, 132. fit maximus clamor ... eorum, quibus indignum semper visum erat; ib. II, 47. si ... vociferari velim, quam miserum indignumque sit; ib. 52. quanto illud ... indignius, eum ... condemnare? ib. 78. cum id ... indignum ... videretur; ib. 127. indignum uni ... fieri potestatem; ib. III, 140. quid hoc indignius? ib. 200. hoc indignissimum videbatur; ib. 204. ea re tibi indignum visum est quicquam ..? ib. IV, 45. hoc sibi eripi miserum esse et indignum; ib. 67. quid hoc indignius ... videri potest? ib. 71. ut nihil mihi indignius ... esse videatur; ib. 83. quod cum illis ... indignum ... videretur; ib. 85. omnibus ... indignum ... videbatur; ib. 99. ecquid indignius ... proferri potest? ib. V, 16. tum vero omnibus indignissimum visum est; ib. 107. indignum hoc video videri omnibus; ib. 143. utrum *haec* tam acerba, tam indigna ... facta essent necne; Tull. 42. non visum esse maioribus nostris tam indignum istuc nescio quid quam tu putas, hominem occidi; ib. 49. quod ... indiguissimum porro videretur; Cluent. 79. ut tibi concedam hoc indignum esse, ... tu mihi concedas necesse est multo esse indignius ... discedi ab legibus; ib. 146. quod indignissimum est; Caecin. 4. quod est indignissimum; leg. agr. II, 15. quid indignius quam qui neque adesse sit lusses neque ..? dom. 46. quod non minus quam de Alexandrinis indignum dis immortalibus esse visum certo scio; har. resp. 34. in quo ... multa sunt indigna; Sest. 2. quod est indignissimum ..; prov. cons. 5. quia videbatur indignum esse; Milo 59. quid indignius quam ..? Phil. II, 86.

acerbitas: tamen omnia muta ... tam indigna rerum acerbitate commoverentur; Verr. V, 171.

caedes: cum ... caedes indignissimae ... factae sint; Sex. Rosc. 11.

calamitas: si utile rei publicae fuit haurire me unum pro omnibus illam indignissimam calamitatem; dom. 30.

consuetudo: sed eum casus in hanc consnetudinem scribendi induxit, philosopho valde indignam; Piso 71.

direptio: non enim ius abesse videbatnr a foro ..., sed ... indigna direptio; Verr. V, 81.

egestas: multa ... ante oculos versabantur: ... filii ... egestas indignissima; Sex. Rosc. 24.

facinus: id tibi indignum facinus videtur? Sex. Rosc. 148. ait indignum facinus esse, quod ... verba fecissem; Verr. IV, 147. clamabat ... facinus esse indignum; ib. V, 112. quod ait Accius indignum esse facinus; Cluent. 145. quis non modo approbavit, sed non indignissimum facinus putavit illum non dicam loqui ..? Sest. 108.

fortuna: qui ... tertius ante me consularis subiit indignissimam fortunam; Quir. 7.

genus: hoc genus praedandi ... quam indignum ... esse videatur; Verr. V, 22.

homo: ille sacerdos expulsus ... est fanumque ... venditum pecunia grandi Brogitaro, impuro homini atque indigno illa religione; Sest. 56. sicubi aderit Gellius, homo ... fratre indignus; ib. 110.

iniuria: ut ... paterere ... aratores indignissimis iniuriis vexari; Verr. III, 52.

interpretatio: in quo erat accusatoris interpretatio indigna responsioue; Balb. 36.

locus: videtis indiguissimo in loco coacervatam multitudinem vestrorum civium; Verr. V, 148.

mentio: mentio ipsa ... indigua cive Romano atque homine libero est; Rabir. 16.

mors: querimonia, quam sum habiturus de ... civium Romanorum indignissima morte; Verr. V, 72. indigne ferunt ... defensionem suorum furtorum praetorem improbum ex indignissima morte ... quaerere; ib. 115. paulo ante ... lacrimas in morte ... indigna nauarchorum non tenebamus; ib. 172.

praetura: o ... indignam praeturam tuam! Verr. I, 137.

res: populo rem indignam videri; Sex. Rosc. 60. res haec ... videtur ... indigna; Verr. I, 112. rem ad amicos suos detulit, quae ut erat ... indigna, ita videbatur omnibus; ib. II, 95. iam omnibus intellegetis novam rem totam atque indignam videri; ib. III, 183. res indigna ... videbatur omnibus; ib. IV, 78. banc rem tam atrocem, tam indignam ... nuntiat M. Tullio Philinus; Tull. 22. ideo rem indiguam nou vindicari; Caecin. 8. quia res indigna sit; ib.

societas: o societatem ... indignam! Qu. Rosc. 29.

suspicio: si hac indigna suspicione ... liberatus sit; Sex. Rosc. 128. si hac indigna suspicione caresit; ib. 144.

vir: mecum enim L. Flaccus, vir tua legatione indiguissimus, ... mecum fuit tum; Piso 54.

vox: vocem duram atque indignam tua probitate! Planc. 31.

B. dominantur: ne dominarentur indigui ..; Phil. VIII, 7.

indoctus, ungebildet: A. alqs: nec vero eram tam indoctus; Phil. II, 37.

multitudo: quid tu admirere de multitudine indocta? Muren. 39.

B. loquor apud: non apud indoctos ... loquor; Piso 68.

valeo apud: valebis ... apud indoctum eruditus; Piso 59.

indoles, Anlage, Talent: I. est: fac enim fuisse in eo ... indolem; Verr. III, 160. summa in filio spes, summa ingenii indoles ..; Phil. XI, 33.

II, 1. exstingue: ita saepe magna indoles virtutis ... exstincta est; Phil. V, 47.

2. sum: si qui ... hoc robore animi atque hac indole virtutis ac continentiae fuit; Cael. 39.

indolesco, ſich über etwas betrüben: quis (miles fuit) qui non indoluerit tam sero se quam nequam hominem secutus esset cognoscere? Phil. II, 61.

indomitus, ungezähmt, unzähmbar: cupiditas: indomitae animi cupiditates ... impulerunt? Sex. Rosc. 39. indomitas cupiditates ... habebat; Verr. I, 62.

furores: non nnmquam eius indomitos atque

effrenatos furores plausu etiam suo prosequebantur ..; har. resp. 52.

indormio, verſchlafen: causae: an faces admovendae sunt quae excitent tantae causae indormientem? Phil. II, 30.

tempori: si indormierimus huic tempori; Phil. III, 34.

induco, anziehen, anbringen, einführen, anführen, anhängen, veranlaſſen, verleiten: alqm: tamen inductus consuetudine ... Quinctius fecit ... societatem; Quinct. 12. promissis induxit aliquem; Sex. Rosc. 76. quos ... qua ratione inducere (potuerit); ib. 79. quem ego ut mentiatur inducere possum; Qu. Rosc. 46. lacrimis ego huc, non gloria inductus accessi; Verr. V, 130. difficile est enim eum ... non aut induci odio ut dicat aut cogi religione; Font. 3. induxerit eum L. Saturnini familiaritas; Rabir. 23. si P. Lentulus suum nomen inductus a vatibus fatale ad perniciem rei publicae fore putavit; Catil. IV, 2. haec ... M. Cato auctoribus eruditissimis inductus adripuit; Muren. 62. qui furentes inducuntur; har. resp. 39. se nulla cupiditate inductum de via decessisse; Cael. 38. hic eos ... induxit; Piso 1. prius quam in istum errorem induceremini; ib. 58. sed eum casus in hanc consuetudinem scribendi induxit; ib. 71. cum tibi ... falsa spe inductus pollicebar; Planc. 101. quibus ego magno iu metu meo subito inducor in spem; ib. 104. cum credebat inductus usuris; Rab. Post. 39. qui tum est impulsus, inductus, elusus; Phil. II, 79. ne qua ameutia inductus sit ut contemneret, constituere non possum; Fr. B, VIII, 10. alter induxit eum ..; ib. 11.

alqd: id propter tuam divinam pietatem novum inducis; Phil. XIII, 44.

adulescentulum: adulescentulus ... ab hominibus nequam inductus; Sex. Rosc. 38.

agrum: hic ager omnis ... vobis inducetur; leg. agr. II, 70. ut ... agros ... a vobismet ipsis emptos quanti velletis populo Romano induceretis; ib. 98.

agmen: agmen tu mihi inducas Sardorum? Scaur. 17.

ambitionem: ambitionem induxero in curiam; Phil. XI, 19.

animum: ſ. **animus,** II, 1. induco (3 St.) 9. I, S. 232, b.

consuetudinem: sin ei tanta consuetudo, quanta a vobis inducitur, non erat ..; Cael. 58. inducatur sane etiam consuetudo huius generis iudiciorum nova; Rab. Post. 8.

consultum: coeptum est referri de inducendo senatus consulto; dom. 10.

genus: vernm etiam aliud quoddam genus dominationis inducit; leg. agr. III, 10.

gladiatores: quin eos gladiatores induceret; Sest. 134.

hominem: etenim si unum hominem deterrimum poëta ... vellet inducere; har. resp. 57.

hostis: non ille hostis induxit in curiam; Marcell. 13.

morem: quem huuc morem novorum iudiciorum in rem publicam inducimus? Rab. Post. 9.

orationem: ne illa subtiliter ad criminandum inducta oratio ad animos vestros ... accederet; Cael. 25.

pecuniam: tutores pecuniam ... si ... dedissent ..., quem ad modum in rationem inducerent ... non videbant; Verr. I, 106.

personam: sed quid ego ... tam gravem personam induxi? Cael. 35.

religiones: ut ... religiones in rem publicam inducerentur; Phil. I, 13.

satisdationem: cuius satisdationes semper dicuntur induci; Fr. B, XIII, III, 5.

sermonem: et homo facetus inducis etiam sermonem urbanum ac venustum; dom. 92.

tectorium: dico esse ex qua (columna) tantum tectorium vetus delitum sit et novum inductum; Verr. I, 145.

tunicam: cum vix manicatam tunicam in lacertos induceres; Fr. B, XIII, v, 3.

inductus, Antrieb: optio vobis datur, utrum velitis casu illo itinere Varenum nsum esse, an huius persuasu et inductu; Fr. B, II, 14.

indulgens, gütig: quo enim est ipsum nomen amantius indulgentiusque maternum ..; Cluent. 12.

indulgentia, Nachſicht, Güte, Zärtlichkeit: I, 1. consumo: quid est dignius in quo ... indulgentia consumatur? Verr. I, 112.

laudo: si meam in illum indulgentiam conlunctam cum summa custodia rei publicae laudare vere solebatis; Sest. 8.

testor: unius cuiusque indulgentiam in suos testarer; Sulla 64.

2. servio: ut in alterius dolore vel pietati vel indulgentiae vestrae serviatis; Cael. 79.

3. commoneo de: te ... neque absens pater de indulgentia patria commonebat? Verr. V, 109.

II, 1. commoveri: qui ... indulgentia filiarum commovemini; Verr. I, 112.

2. propter: mihi vero ... propter indulgentiam meam ... vita sunt mea cariores; Quir. 2.

indulgeo, nachſichtig ſein: eis indulsit; Verr. III. 59.

induo, einhüllen, ſich verwickeln: alqm: hic videte in quot sc laqueos inducrit; Verr. II, 102. videte, ut, dum expedire sese volt, induat; ib. 106. at quem ad modum ipse se induit priore actione! ib. V, 73. sua confessione induatur ac iuguletur necesse est; ib. 166. atque ille ... non se purgavit, sed .. induit; Muren. 51. tu, qui indutus muliebri veste fueris; Fr. B, XIII, v, 2.

beluas: beluae quaedam illae ... forma hominum indutae exstiterunt; Sulla 76.

industria, Thätigkeit, Fleiß, Regſamkeit: I. **Subject:** deest: nec in perferendo labore industriam ... defuturam; Quir. 24.

est: videmus quanta sit in invidia quantoque in odio apud quosdam nobilis homines novorum hominum virtus et industria; Verr. V, 181. neque ... illae sunt solae virtutes imperatoriae, quae volgo existimantur, labor in negotiis, fortitudo in periculis, industria in agendo; imp. Pomp. 29.

habet: hanc eius operam non minns ad consulatum adipiscendum quam hanc nostram forensem industriam dignitatis habuisse; Muren. 34.

latet: haec forensis laus et industria latent in tutela; Muren. 22.

patet: si industria, si domus, si animus ... patent omnibus; Sulla 26.

prosequitur: quoad eum industria cum innocentia prosecuta est; Cluent. 111.

provehit: ecquo te tua virtus provexisset? ecquo *industria?* Phil. XIII, 24.

tenet: quem enim cursum industria mea tenere potuisset? Phil. VIII, 11.

II. **nach Verben:** l. abicio: ſ. frango.

adfero: qui si attulerint nervos et industriam ..; Sulla 24.

cognosco: homines, quorum cognita virtus, industria, felicitas in re militari sit; Font. 42. voluit ... industriam suam a populo Romano ... cognosci; Cael. 73.

declaro: industriam meam celeritas reditionis ... declaravit; Verr. I, 16.

expromo: qnorum omnis industria vitae et vigilandi labor in antelucanis cenis expromitur; Catil. II, 22.

frango: tu industriam, ... tu labores tuos ... fractos esse et abiectos et repudiatos putas? Planc. 9.

habeo: si quid in te virtutis aut industriae habuisses: Verr. V, 39.

imitor: quorum imitari industriam continentiamque maxime velit; Cael. 72. huius industriam ... vellem ut imitarentur ei ..; Phil. VIII, 3.

odi: odistis hominum novorum industriam; Verr. III, 7.

probo: cum ... eorum industria ... probaretur; Verr. I, 17, f. IV, 2. Verr. I, 101.

repudio: f. frango.

requiro: quorum utrumque aetas laborem et industriam meam ... requirebat; Verr. V, 129.

specto: in quo meam industriam ... spectari volo? Verr. III, 137.

2. faveo: hominum nobilium non fere quisquam nostrae industriae favet; Verr. V, 182. cuius ego iudustriae gloriaeque faveo; Ligar. 8.

pateo: ut ... aditus in illum summum ordinem omnium civium industriae ac virtuti pateret; Sest. 137.

propono: qui ordo industriae propositus est; Verr. III, 184.

3. adhortor ad: qui ... ad industriam ... adhortantur; sen. 14.

avoco ab: quod ... ab industria plebem ad desidiam avocari putabant; Sest. 103.

pono in: sed illa ornamenta in virtute et industria posita lucent; Phil. XIII, 24.

III. **nach Adjectiv**: dignus: nam illud mihi nequaquam dignum industria ... videbatur; Verr. a. pr. 35.

IV, **nach Substantiven**: 1. alqd: f. II, 1. habeo.

curriculum: omne enim curriculum industriae nostrae in foro ... elaboratum est; Phil. VII, 7.

dignitas: summam video esse in te ... dignitatem ... industriae; Muren. 15.

fructus: industriae ... capiam fructum; Verr. a. pr. 32.

fruges: quae virtutis maturitas et quantae fruges industriae sint futurae; Cael. 76.

homines: cognoscetis ... hominum summi laboris summaeque industriae dolorem; Verr. III, 103.

laus: in hac laude industriae meae reus ne elabatur ... periculum est; Verr. a. pr. 32.

nervus: onus ... dignum in quo omnis nervos ... industriae meae contenderem; Verr. a. pr. 35.

stimulus: erant etiam industriae quidam stimuli ac laboris; Cael. 12.

subsidia: cum industriae subsidia ... in libidine audaciaque consumeret; Catil. II, 9.

2. homo: homo scilicet ... industria ... probata ... gratis praetor factus est; Verr. I, 101. qui C. Matrinium ... hominem summa industria ... in publico bidum tenuit; ib. III, 60.

V. **Umfang**: 1. alii: etiamsi (ingenium) industria non alitur; Cael. 45.

conficere: ut is idem conficeret ... industria sua; Verr. a. pr. 6.

delectari: si ... non industria ... eius delectamini; Verr. III, 8.

elaborari: nam cum ... statuerem nihil huc nisi ... elaboratum industria adferri oportere ..; imp. Pomp. 1.

esse: cum Q. Caepionis ... opera, consilio, industria ... provincia Macedonia et Illyricum ... in ... senatus populique Romani potestate sint; Phil. V, 25.

ferre: hoc onus ... feram ... industria; Sex. Rosc. 10.

haberi: dilectus habitus in Macedonia est summo Q. Hortensii studio et industria; Phil. X, 18.

inferior: scelere par est illi, industria inferior; Phil. IV, 15.

perficere: quod virtute industriaque perfecisti; Muren. 16.

princeps: quarum ille princeps fuit aequitate, industria; Verr. IV, 81.

industrius, thätig, eifrig: alqs: nisi industrii consequi non possunt; Cael. 74.

homo: Nympho est Centuripinus, homo gnavus et industrius; Verr. III, 53. ista ... nobilitas desinat queri populum Romanum hominibus novis industriis ... honores mandare; ib. IV, 81. deinde ex ceteris ordinibus homines gnavi atque industrii partim ipsi in Asia negotiantur; imp. Pomp. 18. ad Caepasios fratres confugit, homines industrios; Cluent. 57. haec causa est eius modi quam nec industrius *homo* ||industrius quisquam; industrius|| nec misericors nec officiosus deserere possit; Muren. 9.

indutiae, Waffenſtillſtand: quid [si ille faceret indutias]? Phil. VIII, 20.

inedia, Hungern, Faſten: quod fessum inedia fluctibusque recrearunt ..; Planc. 26.

ineo, betreten, hineingehen, beginnen, anfangen: I. **absolut**: adulescentia: ab ineunte adulescentia; div. Caec. 5. qui ... miles in exercitu fuit summi imperatoris, ineunte adulescentia maximi ipse exercitus imperator; imp. Pomp. 28.

aetas: f. **aetas**, I. init (10 St.) B. I, S. 144, b.

ver: ita tantum bellum ... ineunte vere suscepit; imp. Pomp. 35.

II. **mit Object**: castra: ne quis suorum civium castra imperatorum populi Romani iniret; Balb. 25.

coetum: omnesque di, qui vehiculis tensarum sollemnis coetus ludorum initis; Verr. V, 186.

comitia: quae (comitia) vos non initis ||sinitis; sciatis|| confirmavit; leg. agr. II, 27.

consilium: f. **consilium**, II, 1. ineo (20 St.) B. I, S. 646, a.

convivium: convivia cum patre non inibat; Sex. Rosc. 52. convivium publicum non dignitatis causa iuibit; Piso 65.

cubile: cum quod ineas cubile non sentis; har. resp. 39.

domum: tu illius domum inire ... voluisti; Deiot. 8.

furorem: ab istius ... inito furore ||iudomito furore|| iam tum se meque repetebat; dom. 141.

gratiam: ut idem Pompeius ... se huius absolutione inire gratiam arbitraretur; Verr. II, 113. praesertim cum inire a praetore gratiam posset; ib. IV, 143. qua re permagnam initis a nobis gratiam; Caecin. 79. inibat gratiam a non nullis; har. resp. 48. ut a me inirelt gratiam; Sest. 132. aliam ineant gratiam; Cael. 67.

magistratum: P. Sulpicius ... magistratum ineat oportet; Verr. a. pr. 30. postea quam Verres magistratum iniit; ib. I, 125. ineunt tandem magistratus tribuni plebis; leg. agr. II, 13. ut vero iniit magistratum; sen. 8. ineunt magistratum tribuni plebis; Sest. 72. ut magistratum inierint; Phil. III, 2. cum consules designati magistratum inierint; ib. 7. cum magistratum inissent ..; ib. 39. quoad magistratum iniret; ib. II, 8.

rationem: mihimet ineunda ratio ... est; Verr. III, 110. inita iam ||in Italiam hac; in Italia iam hac|| ac proposita ratione; Font. 19. de agro Campano separatim cognoscerent inirentque rationem; Phil. V, 53.

sacerdotium: primam hanc post sacerdotium initum religionem institueuti ... non ... linguam obmutuisse; dom. 135.

societatem: parumne videtur omnium facinorum sibi cum Dolabella societatem initam confiteri? Phil. XIII, 36.

suffraginum: quis est qui se ... inisse suffragium confiteatur? Sest. 109.

viam: *video aliam mihi defensionis viam esse ineundam;* Tull. 1. praesto aderat sapiens ille, qui inire viam doceret; Muren. 26.

ineptiae, Poſſen, Thorheiten: I. sum: quibus ius iurandum iocus est, ... existimatio verba et ineptiae; Flacc. 12. existimatio, dedecus, infamia, turpitudo verba atque ineptiae (sunt); Piso 65.

II, 1. excutio: quam ob rem excutiemus omnis istorum delicias, omnis ineptias; Cael. 67.

2. abeo ad: quid ad istas ineptias abis? Sex. Rosc. 47.

III. fucari: isdem ineptiis fucata sunt illa omnia; Muren. 26.

ineptus, thörict, unpaſſend, läppiſch: A. alqs: sed quid ego ineptus ... dico? Qu. Rosc. 18.

alqd: illa ... concedis ... inepta esse; Sex. Rosc. 52. sed ineptum est ... disputare; Verr. I, 148.

fabulae: nisi forte ineptis fabulis ducimur; Cluent. 171.

homo: caput est omnium Graecorum concitandorum ... Heraclides ille Temnides, homo ineptus et loquax; Flacc. 42.

ioca: quam multa ioca solent esse in epistulis, quae ... inepta videantur! Phil. II, 7.

B. persona: quam personam e cotidiana vita cognoscitis, ... inepti ac stulti inter viros, ... hanc personam imponite Aebutio; Caecin. 14.

ex: habet autem magistros non ex istis ineptis; sen. 14.

inermis, unbewaffnet, wehrlos: alqs: tametsi inermis, ... sensi; Sex. Rosc. 142. lex, ... quam rogarunt armati, ut inermes sine periculo possent esse; Tull. 49. dicunt, qui ... nunc primum audent contra M. Fonteium inermem consistere; Font. 14. numquam inermem [inermum] se inimicis committere ausus est; Cluent. 25. tum se facilius inermem et debilitatum te oppressuros arbitrantur; Muren. 82. civitatem, quam servassem inermis; dom. 76.

Italia: tibi nos ... totam Italiam inermem tradituros existimasti; leg. agr. I, 16.

tribunus: inermem atque imparatum tribunum alii gladiis adoriuntur; Sest. 79.

inermus, unbewaffnet: alqs: eos inermos fuisse vinces; Caecin. 60. [quod inermi armati indicarentur;] ib. 62. ut ... inermus plane de sponsione certaret; ib. 93.

homo: qui ... homines inermos ... armis, viris ... reppulerit; Caecin. 33.

iners, funſtlos, ungeſchickt, träge: A. alqs: si ... aliquem ... inertem nactus esset; Qu. Rosc. 19. ne iners ... videretur; Ligar. 27. ad vexandos civis acerrimus, in bello ad expugnandos hostes inertissimus; Fr. C, 22.

alqd: quid enim illo inertius? Fr. A, V, 6.

consul: tum vero hoc me inertiorem consulem iudicabo quam ..; leg. agr. I, 8.

homo: querimoniae delatae ad hominem non inertissimum; div. Caec. 67. at homo inertior ... proferri non potest; Verr. II, 192. hoc vero quis ferre possit, inertis homines fortissimis viris insidiari? Catil. II, 10.

parens: esset ex inerti ... parente navus ... filius; Verr. III, 161.

praetor: cum praetoris inertissimi ... oculos praedonum remi respergerent; Verr. V, 100.

otium: itaque illam Campanam adrogantiam ... maiores nostri ad inertissimum ... otium perduxerunt; leg. agr. II, 91.

B. vinco: vicissent improbos boni, fortes inertis; Sest. 43.

inertia, Ungeſchicktheit, Trägheit, Verdroſſenheit: I, 1. video: videbamus genus vitae, desidiam, inertiam; Sest. 22.

2. condemno: sed iam me ipse inertiae nequitiaeque condemno; Catil. I, 4.

3. praefero: hominum ignobilinm virtutem persaepe nobilitatis inertiae praetulerunt; Balb. 51.

II, 1. confessio: mala est haec quidem ... [inertiae confessio]; Verr. III, 176.

culpa: si nulla inertiae ... culpa suscipitur; Muren. 9.

invidia: num est vehementius severitatis ac fortitudinis invidia quam inertiae ac nequitiae pertimescenda? Catil. I, 29.

2. homo: graviter ferebat sibi quaestorem obtigisse hominem singulari ... inertia; Verr. I, 34.

III, 1. tueri: tu ista ... inertia ... totius Siciliae ... clientelam tueri potes? Verr. IV, 90.

vacillare: qui ... inertia ... in vetere aere alieno vacillant; Catil. II, 21.

2. in: tamen in sua turpi inertia capiunt voluntatem; leg. agr. II, 103.

propter: qui ... pecunias non propter inertiam laboris ... repudiarit; Qu. Rosc. 24. qui cum propter inertiam snam eadem adsequi non possent; Quir. 21.

ineruditus, ungebildet: non tam insolens sum ... quam ineruditus; dom. 92.

inexorabilis, unerbittlich: alqs: qui inexorabilis in ceteros esse visus sum; Sulla 87. quos inexorabilis ... existimes; Planc. 40.

inexplicabilis, unlöslich, unverſtändlich: alqs: si semper aspernaretur amicitiam meam seque mihi implacabilem inexpiabilemque praeberet; Piso 81.

bellum: cum his ... pestibus bellum mihi inexpiabile dico esse susceptum; har. resp. 4. cum omnibusne pax esse possit an sit aliquod bellum inexpiabile; Phil. XIII, 2. bellum inexpiabile infert; ib. XIV, 8.

religiones: ut inexpiabiles religiones in rem publicam inducerentur; Phil. I, 13.

scelus: etiam ... sacra inexpiabili scelere pervertit; har. resp. 57. qui omnia deorum hominumque iura novo, inaudito, inexpiabili scelere polluerit; Phil; XI, 29.

infacetus, plump: sed tamen est non infacetum mendacium; Cael. 69.

infamia, Schmach, Schande, ſchlechter Ruf: I. Subject: concitat: prospicio, ... quantam auditorum multitudinem infamia C. Verris concitatura sit; div. Caec. 42.

est: negem fuisse illam infamiam iudicii corrupti? Cluent. 4.

transit: patiamini ... eo transire illius turpitudinis infamiam; Cluent. 83.

II. nach Verben: 1. concipio: f. deleo.

confirmo: haec autem istius ... infamia confirmabatur eorum sermone; Verr. V, 101.

conflo: summam illi iudicio invidiam infamiamque esse conflatam; Cluent. 79.

deleo: vos ... conceptam ... infamiam delere ... potestis; Verr. a. pr. 49.

effugio: sic ... crudelitatis infamiam effugerunt; leg. agr. II, 91. tamen infamiam veram effugere non poterat; Cael. 11.

exstinguo: cum ... omnem te speraris ... infamiam tuam posse exstinguere; Verr. II, 163.

fugio: qui ... ne illam quidem infamiam fugerit; Verr. V, 40.

habeo: habuit quandam ille infamiam suam; Flacc. 96.

infero: ne ... infamiam bonis inferat; Cael. 42.

inicio: cum tanta consilii infamia ... esset inicta; Cluent. 106.

inuro: tamen ... honoris eius ... amplitudo

summam mihi superbiae crudelitatisque infamiam ‖famam‖ inussisset; Muren. 8.

minuo: sed acerbissimi sceleris infamiam grato quodam scelere minuissent; Sest. 82.

neglego: te ... tantam tuam infamiam ... neglexisse; Verr. III, 52.

profero: cum urbanam infamiam ... protuleris; Flacc. 5 (3. 22).

sedo: quod ... ad ... infamiam ... sedandam ... pertinebat; Verr. a. pr. 1.

2. pudet, taedet: quos .. infamiae suae neque pudeat neque taedeat; Verr. a. pr. 35.

3. succurro: sed ut infamiae communi succurrerem; Verr. a. pr. 2.

sum: quae ... infamiae nobis omnibus esse possint; Verr. III, 144.

4. levo: sese gravissima levaret infamia; Verr. III, 140.

libero: ut infamia totum ordinem liberetis; Verr. a. pr. 43.

5. absum a: tantum ... abest ab illius familiaritatis infamia; Cael. 75.

confero in: in cuius tu infamiam ea ... contulisti; Piso 64.

conflo ex: sed tu mihi videbare ex communi infamia iuventutis aliquam invidiam Caelio velle conflare; Cael. 29.

disputo de: cum de infamia iudiciorum disputarem; Cluent. 138.

eripio ex: qui se eripere ex infamia cuperet; Verr. III, 140.

traduco a: an ab hac illius infamia * nequitia ‖infamia, libidine, nequitia‖ vestros animos ... traducat? Verr. II, 192.

versor in: ut senatum ... in tanta infamia versari velis; Rab. Post. 7.

IV. **nach Substantiven:** finis: quod in hoc uno denique falsae iufamiae finis aliqui ... reperiatur; Cluent. 7.

iudicium: lucretur iudicia veteris infamiae; Verr. I, 38.

V. **Umfang:** 1. aspergi: qui ... infamia quidem est aspersus; Cael. 23.

concidere: tu tuis flagitiis, egestate, infamia concidisses; Phil. II, 24.

flagrare: cum ... infamia non recenti, sed vetere ... flagraret; Verr. a. pr. 5. gravi diuturnaque iam flagramus infamia; ib. 43.

operiri: tum vero illa iudicia ... operta dedecore et infamia defensioni locum nullum reliquisset; Cluent. 61.

percellere: nisi hunc aliquo aut metu aut infamia perculisset; Scaur. 15 § 34.

pervenire: populum Syracusanum in maximam invidiam sua infamia ... pervenisse; Verr. II, 45.

urgeri: quoniam totus ordo ... urgetur infamia iudiciorum; Verr. a. pr. 36.

2. cum: quae Romae magna cum infamia ... dixeras; Verr. I, 118. condemnari cum istius invidia infamiaque malebant; ib. III, 69.

de: nihil ad tuas auris de infamia tua pervenisse; Verr. III, 132.

in: in ... iudiciorum infamia cum ... remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9.

praeter: mihi ipsi igitur praeter periculum et infamiam quid quaereretur? Cluent. 70.

sine: ut ad suum quisque ... sine cuiusquam ... infamia ... perveniat; Quinct. 46. sine iufamia illud dederis; div. Caec. 23. duo sola recentia sine cuiusquam infamia ponam; Verr. V, 34. tot igitur annos versatus in foro ... sine infamia, studuit Catilinae iterum petenti; Cael. 11.

infamis, berüchtigt, verrufen: adulterium: *matrem Bostaris* ... infami ac noto adulterio iam diu diligebat; Scaur. c. 5 § 8.

cera: ceratam unicuique tabellam dari cera legitima, non illa infami ac nefaria; div. Caec. 24.

domus: totum crimen profertur ex iufami ... domo; Cael. 55.

familia: quo in oppido multas familias ... infamis ... fecisti; Verr. IV, 20.

homines: homines, quos ceteris vitiis atque omni dedecore infamis videbant; Cluent. 130.

mortuus: sed ut mortuus infamis referri videretur; Piso 53.

mulier: quae mulier infamis ... inveniri potest? Catil. II, 7.

os: ponite igitur ante oculos ... vocem impuram atque os illud infame; Phil. XI, 7.

palma: audio ... multas esse infamis eius palmas; Sex. Rosc. 100.

vita: si ... vita infami ... in iudicium vocaretur; Font. 34.

infamo, in Schlechten Ruf bringen: quibus criminibus haec tota apud ignaros aut invidos infamata ‖famata, formata‖ causa est; Scaur. 13.

infandus, abſcheulich: vix homines odium suum a corpore eius impuro atque infando repressuros; Sest. 107.

infans, jung, kindiſch, dumm: A. alqs: si nihil dixissem, ne infantissimus ... existimarer; Cluent. 51.

filius: cum haberet ex Novia infantem filium; Cluent. 27. cum ille alter filius infans necatur; ib. 28.

puer: quae ad infantium puerorum incunabula pertinet; Sex. Rosc. 153. cum mihi ... puerorum infantium ... veniebat in mentem; Sulla 19.

pupilla: iste infanti pupillae fortunas patrias ademit; Verr. I, 153.

B. ingenia: ubi ardor animi, qui etiam ex infantium ingeniis elicere voces ... solet? Fr. B, X, 5.

infatuo, verthören: alqm: neminem tamen adeo infatuare potuit; Flacc. 47. ut hominem stupidum magis etiam infatuet mercede publica; Phil. III, 22.

infelicitas, Unglück: sit hoc infelicitatis tuae; Piso 47.

infelix, unglücklich, unglückſelig, unheilvoll: A. alqs: ut nemo posset utrum posterior an infelicior esset iudicare; prov. cons. 8.

arbor: commemoras: CAPUT OBNUBITO, ARBOREM INFELICI SUSPENDITO; Rabir. 13.

curia: cives unum se in locum, ad illam curiam furis ‖partibus, al.‖ potius suis quam rei publicae infelicem congregabant; Phil. XIV, 15.

custodia: o custodiam etiam mei capitis infelicem! Planc. 101.

dies: o miserum et infelicem illum diem! Sulla 91.

homo: postulabant ... pro homine ... infelicissimo; Sex. Rosc. 119.

imperator: te imperatore infelicissimo ... civitas libera ... nudata est; prov. cons. 7.

ligna: tu P. Clodii crnentum cadaver ... infelicissimis liguis semiustilatum nocturnis canibus dilaniandum reliquisti; Milo 33.

viciuitas: fama adulescentis paulum haesit ad metas notitia nova mulieris et infelici vicinitate; Cael. 75.

B. I. consistit: spes est, etiam hunc miserum atque infelicem ... posse consistere; Quinct. 94.

Zuruf: o infelix, o sceleste! Cael. 37. ecquid, infelix, recordaris quid responderis? Piso 78. o me infelicem! Milo 102.

II. comparo: crux ... infelici ... comparabatur; Verr. V, 162.

infensus, feindſelig, erbittert: animus: quod eos infenso animo ... venisse dicatis; Verr. II, 149.

homines: hominum, qui illi ... infensi sunt; div. Caec. 42.

mentes: quod omnium mentes improborum mihi uni maxime sunt infensae et adversae; Sulla 29.

infero, hineintragen, hinbringen, hineinfetzen, hineinſtürzen, anjagen, erregen, zufügen, anrechnen: alqm: inferuntur Galli in M. Fonteium; Font. 43. Aebutius iste ... versabatur ... in his rationibus auctionis et partitionis atque etiam se ipse inferebat; Caecin. 13. quo se Catilina inferebat; Sulla 53. ne quis se ... in vitae discrimen inferret; Balb. 25. uti ... locum sepulcro ... C. Pansa consul ... adsignet, quo Ser. Sulpicius inferatur; Phil. IX, 17.

alqd: f. periculum; Cluent. 95.

aquilam: his viginti cohortibus ... Hirtius ipse aquilam quartae legionis cum inferret ..; Phil. XIV, 27.

bellum: f. **bellum,** II, 1. infero (21 St.) B. I, S. 400, b.

crimen: ut ... aliis proditionis crimen inferret; Verr. V, 106.

facinus: qui tantum facinus in famam atque fortunas suas neque non audisset inlatum a Caelio ..; Cael. 54.

genus: sed totum genus oppugnationis huius ... cum inferetur, propulsare debebitis; Cael. 20.

ignis: deorum templis atque delubris sunt funestos ac nefarios iguis inferre conati; Catil. III, 22.

iniurias: multas inferri iniurias; Sest. 138.

labem: ne ... labem iutegris ... inferat; Cael. 42.

litem: si quae in eum lis capitis inlata est; Cluent. 116. itaque in inferendis litibus adesse solebant, qui ..; Rab. Post. 10.

metum: cui quidem belli ... metus inferebatur; Planc. 57.

mortem: mors quidem inlata per scelus isdem et poenis tenetur et legibus; Milo 17.

mortuum: mortuum se in domum eius inlaturum; Milo 75.

necem: insidiatori vero et latroni quae potest inferri iniusta nex? Milo 10.

periculum: ad inferendum periculum; div. Caec. 59. quantum periculi uni cuique nostrum inferre possit vis tribunicia; Cluent. 95. quod ... per optimos viros optimis civibus periculum inferre conantur; Sest. 2.

rationes: quam vero facile falsas rationes inferre et in tabulas ... referre soleant ... cognoscite; Flacc. 20.

signum: qui Catilinam signa patriae inferentem interemit; Flacc. 5. qui alienos fundos ... castris, exercitu, signis inferendis petebat; Milo 74. atque ille furens ... signa a Brundisio inferebat; Phil. V, 23.

supplicia: supplicia neque ... prohibere neque hostium urbibus inferre potuerunt; har. resp. 3.

terrorem: satis declarat se non terrorem inferre vobis; Milo 71. qui nepos avum in capitis discrimen adduxerit adulescentiaeque suae terrorem intulerit ei; Deiot. 2.

vexillum; tunc illud vexillum Campanae coloniae ... Capuae a decemviris inferetur; leg. agr. II, 86.

vim: voluit ille senatum interficere; ... vim inferre patriae ‖ vi terrere patriam; interire patriam; interimere patriam‖; Piso 15. cum vi vis inlata defenditur; Milo 9. cum P. Africano ... illa nocturna vis esset inlata; ib. 16. odium fuisse illius in hunc acerbissimum, nullum huius in illum; consuetudinem illius perpetuam in vi inferenda, huius tantum in repellenda; ib. 52.

inferus, untere, untergeordnet, gering, nachſtehend, pl. Unterwelt: A. **bei Subſtantiven:** alqs: si in causa pari discedere inferior videretur; Quinct. 59. inferiorem esse se patitur ‖ esse patitur‖; Quinct. 59. tu cum omnibus rebus inferior sis; div. Caec. 61. qui ... ad opem iudicum supplices inferioresque confugiunt; Font. 33. nos inferiores in agendo non futuros; Caecin. 2. sed iam ... sis inferior necesse est; dom. 4. ut ... id unus tu ... omnium facile omnibus rebus infimus ... putares; Vatin. 17. ut sit ille in foedere inferior; Balb. 35. si inferior esse debuit; Planc. 17. scelere par est illi, industria iuferior; Phil. IV, 15.

alqd: ita nescio quid ... inferius etiam est; Piso 62.

civis: numquam post populi Romani nomen ab Siculis auditum et cognitum Agyrinensis contra quemquam infimum civem ... dixisse ... quippiam; Verr. III, 74. sed cum infimo cive Romano quisquam amplissimus Galliae comparandus est? Font. 27. quod etiam infimis civibus semper obtentum est; Phil. II, 109.

condicio: quorum ... condicio infima est; Balb. 24.

dolium: bibitur usque eo, dum de dolio ‖ de solio‖ *imo* ministretur; Piso 67.

foedus: ne ipsi Gaditani arbitrentur ... tamen hoc ipso inferius esse suum foedus quam ceterorum; Balb. 44.

genus: noli igitur eripere hunc inferiori generi hominum fructum officii; Muren. 71. sin autem ... humanitas ex infimo genere et fortunae gradu ... rei familiaris copias consecuta est; Balb. 18. etenim si in ... infimi generis hominum condicione ... supplices ... odisse solemus ..; Milo 92.

gradus: unus est inferior gradus aut iuteritus aut servitutis; har. resp. 61. I. genus; Balb. 18.

homo: dubitamus, quo ore ... homines inferiores loco ... solitus sit appellare? Verr. I, 127. qua in civitate rogati infimorum hominum filios ... deductum venire soleamus; Muren. 69. C. Marium ... deinde ad infimorum ac tenuissimorum hominum misericordiam confugisse; Sest. 50. ne me cum his principibus civitatis, ... sed ut tecum, cum homine ... infimo conferam; Vatin. 10. emptionibus ea solere saepe ad alienos homines, saepe ad infimos ... perveuire; Balb. 56. hominem ... inferiorem quam te ... aedilem factum esse miraris? Plauc 30. etenim honorum gradus summis hominibus et infimis sunt pares; ib. 60. omnes te di homines, summi medii infimi, cives peregrini ... oderunt; Phil. XIII, 45.

locus: deiectus vero qui potest esse quisquam, nisi in inferiorem locum de superiore motus? Caecin. 50. si quem infimo loco natum ... defenderem; Flacc. 24.

mare: nos hic in mare superum et inferum sestertium ter et quadragiens erogabamus? Flacc. 30. tres viae sunt ad Mutinam ... a supero mari Flaminia, ab infero Aurelia; Phil. XII, 28.

multitudo: plebem et infimam multitudinem ... eam ... se fecisse commemorat, ut non modo virtute flecteret ..; Milo 95.

necessarius: dicam iam apertius in quo meus necessarius fuerit inferior ..; Muren. 43.

nomen: nomen infimum in flagitiosa litura fecit; Verr. I, 92. cur id nomen infimum in litura que sit; Verr. I, 92.

pars: inferiorem aedium partem adsignavit non suae genti Fonteiae ..; dom. 116.

ungnes: non ab imis unguibus usque ad verticem summum ... ex fraude ... constare totus videtur? Qu. Rosc. 20.

B. **allein:** I, 1. antefero: splendorem tuum ... cuiquam ex infimo ac despicatissimo antelaturus? Piso 64.

2. in qua (civitate) nemini nmquam infimo maiores nostri patronum deesse voluerunt; Muren. 10.

2. constituo apud: apud inferos eius modi quaedam illi antiqui supplicia impiis constituta esse voluerunt; Catil. IV, 8.

evoco ab: cum ille omnis prope ab inferis evo-

casset Metellos; Sest. 130. etiam si propter amicitiam vellet illum ab inferis evocare; Milo 79.

excito ab: f. **ab,** I. excito (7 St.) B. I, S. 7.

exsisto a: dum ab inferis ipse Malleolus exsistat; Verr. I, 94.

II. par: ut is ... facilitate infimis par esse videatur; imp. Pomp. 41.

III, 1. animi: cum inferorum animos elicere ... soleas; Vatin. 14.

auxilia: cura ut omnium tibi auxilia adiungas, etiam infimorum; Catil. III, 12.

dignitas: intersit inter viriae diguitatem summorum atque infimorum; Milo 17.

2. testis ab: graviorem apud sapientis iudices se fore ab inferis testem; Verr. V, 113.

III. ab: idem .. cum a summis, mediis, infimis ... fit; Phil. I, 37.

ad: illi igitur impii ... etiam ad inferos poenas parricidii luent; Phil. XIV, 32.

apud: ut existimemus illum apud inferos poenas impiorum supplicia perferre; Cluent. 171.

infeste, feinblich: sin autem ... infestissime contendere perseveret, se paratum esse; Quinct. 66.

infestus, unfidjer, beunruhigt, feinblich: alqs: is qui ... infestus in suos ... vixerit; Sex. Rosc. 88. non hi, qui ... in te concitati infestique sunt; Verr. I, 93. is tibi non infestissimus sit? ib. III, 6. quis hunc audet dicere ... infestum ... fuisse? ib. 34. at nullis ... infestior fuit; ib. 59. hoc etiam iste infestior; ib. V, 146. malo ... te isti generi hominum ... infestum putari; ib. 153. quasi tu Gavio tum fueris infestus; ib. 169. ut ... infestus bonis omnibus ... videretur; Sulla 15. M. Crassus ... ab eadem illa peste infestissimus esse meis fortunis praedicabatur; Sest. 39. pulchrum erit exteras nationes existimare infestiores nos esse bonis quam malis; Fr. A, III, 19.

alqd: cum ei omnia ... infesta fuerint; Quinct. 10. nec aequitati quicquam tam infestum est; Caecin. 33.

animus: frequentiae, quae nunc te animo ... infestissimo intuetur; Verr. V, 144.

casus: sed quoniam ita tulit casus infestus, ut ..; Sulla 1. *quoniam ita tulit casus infestus;* Scaur. c. 1 § 1.

Charybdis: non enim Charybdim tam infestam ... fuisse arbitror; Verr. V, 146.

clamor: meminerit se priore actione clamore populi Romani infesto ... excitatum confessum esse; Verr. I, 12.

genus: unum genus est adversum infestumque nobis eorum ..; Milo 3.

hostis: hostem acerrimum atque infestissimum ... domi suae retinere poterit? Verr. V, 76.

Italia: Italia omnis infesta est; Phil. X, 10.

iter: si me huic itineri tam infesto tamque periculoso commisero; Phil. XII, 25.

iudices: sic eius modi iudices infesti tum reo venerant; Cluent. 75.

libertas: qui vestram libertatem non acerbitate suppliciorum infestam ... esse voluerunt; Rabir. 10.

mater: crudelis et huic infesta mater; Cluent. 42. incendebat eius amentiam infesta ... filio mater Habiti; ib. 44.

oculus: carere me aspectu civium, quam infestis omnium oculis conspici mallem; Catil. I, 17.

odium: qua de causa excitatum esse dicamus in aratores tam infestum odium; Verr. III, 157.

pestis: quod ... tam horribilem tamque infestam rei publicae pestem totiens iam effugimus; Catil. I, 11.

populus: cui populus Romanus infestus est; Verr. III, 7. „ergo ... idcirco infestus tum populus Romanus fuit C. Iunio"; Cluent. 92.

provincia: veniebatis igitur in Africam, provinciam unam ex omnibus huic victoriae maxime infestam; Ligar. 24.

salus: si huius salus ob eam ipsam causam esset infestior; Planc. 1.

scelus: quod tam infestum scelus ... aut unde natum esse dicamus? Cluent. 188.

sententia: ut ... vestrae sententiae optimo cuique infestissimae ... reperiantur; Flacc. 94.

signum: at infesta prope signis inferuntur Galli in M. Fonteium; Font. 43. nisi eum ... exercitum signis infestis in curiam se immissurum minitaretur ..; har. resp. 47. atque ille furens infesta iam patriae signa a Brundisio inferebat; Phil. V, 23.

tempus: illud tempus aetatis, quod ... aliorum libidine infestum est; Cael. 10.

vectigal: at vero hoc agri Campani vectigal nec bellis infestum ... nec caelo ac loco calamitosum esse solet; leg. agr. II, 81.

via: vias denique infestas habebant; Tull. 19. ut via illa nostra ... non solum excursionibus barbarorum sit infesta; prov. cons. 4.

vita: filii vita infesta; Sex. Rosc. 30. totam vitam ... infestam reddemus; Verr. I, 38.

urbes: qui duas urbis huic imperio infestissimas ... delevit; Catil. IV, 21.

infidelis, treulos: pertuli ... scelus infidelium; Sest. 145.

infidelitas, Treuloſigkeit: I. sunt: vide ... quantae (sint) infidelitates in amicis ..; Milo 69.

II. propter: quibus neque propter iracundiam fidem neque propter infidelitatem honorem habere debetis; Font. 15.

infidus, treulos: ceterae partes a gentibus ... infidis ... tenebantur; prov. cons. 33.

infigo, befeſtigen, eindrücken: alqd: si hoc, quod ... ipsa natura positum atque infixum est, id ego ... non viderem; Cluent. 17.

curam: atque haec cura ... erit infixa animo meo sempiterna; Quir. 25.

dolorem: consumptis enim lacrimis tamen infixus haeret animo dolor; Phil. II, 64.

infinitus, unbeſtimmt, grenzenlos, unendlich: alqd: singillatim autem ... dicere infinitum est; Verr. III, 53. in quem quaerere? infinitum est; Cluent. 148. CONVENERIT aeque ... infinitum est; CONSENSERIT, hoc vero cum infinitum tum obscurum et occultum; ib. 157. id rursus liberum infinitumque fecerunt; leg. agr. I, 10. hoc vero infinitum est; ib. II, 35. omitto ceteros, ne sit infinitum; Sulla 70. immodum quiddam et infinitum est, quod vobis debemus; sen. 2.

altitudo: etenim prope est spelunca quaedam ... infinita altitudine; Verr. IV, 107.

ambitus: si se isto infinito ambitu commaculasset; Cael. 16.

caedes: cum ... caedem infinitam civium fecissent; Catil. III, 8. cum ... tantum civium superfuturum putassent, quantum infinitae caedi [infinita e caede] restitisset; ib 25. infinitam caedem fore, si restitissem; Piso 78.

commentarii: quid ego de commentariis infinitis ... loquar? Phil. II, 97.

crimina: quae criminibus infinitis implicata est; Piso 86.

cupiditas: quam multas cupiditates, ... quam infinitas habuerit; Verr. II, 184. cum mittantur in orbem terrarum xviri ... summa cum avaritia infinitaque omnium rerum cupiditate; leg. agr. I, 9. quo cupiditatem infinitam cum immani crudelitate iam pridem intendit Antonius; Phil. VII, 27.

dimicatio: si vicissem, infinita dimicatio pararetur; Planc. 89.

facta: quoniam facta istius in his generibus infinita sunt; Verr. II, 118.

gentes: domuisti gentis immanitate barbaras, ... locis infinitas; Marcell. 8.

genus: tum illud infinitum genus iuvenerat; Verr. II, 30. quod hoc genus praedandi, ... quam ... ad magnitudinem quaestus immensum infinitumque esse videatur; ib. V, 22. genus infinitum ... ipsi cerniti reliquorum; Phil. XIII, 2.

hasta: quos ... non illa infinita hasta satiavit; Phil. IV, 9.

immunitates: immunitatibus infinitis sublata vectigalia a mortuo; Phil. I, 24.

imperium: post M. Antonii infinitum illud imperium senserant; Verr. II, 8. ita se in isto infinito imperio M. Antonium gessisse; ib. III, 213. quis imperium infinitum dedit? dom. 23. cum Gabinio Syria datur, Macedonia Pisoni, utrique infinitum imperium; ib. 55.

iudicium: ut volitaretis interea per gentis ... cum iudicio infinito, cum omni pecunia; leg. agr. II, 99.

largitio: eidem ... infinitam largitionem remittebas; Qu. Rosc. 12. cum iste infinita largitione ... uteretur; Verr. I, 19.

licentia: videte quam infinitam istis hominibus licentiam ... daturi sitis; Verr. III, 220. nunc prospicite omnium rerum infinitam ... licentiam; leg. agr. I, 15.

lucrum: deinde immensum atque infinitum lucrum esse factum; Verr. III, 149.

malum: cum serperet in urbem infinitum malum; Phil. I, 5.

mauus: qui praedonum infinitam manum ... domuisset; Sest. 67.

multitudo: infinitam multitudinem ... praetermitto; Verr. III, 58.

odium: si qui sunt, quibus infinitum sit odium; Balb. 62

oratio: sed non dilatabo orationem meam: etenim potest esse infinita; Flacc. 12 ne mea oratio ... infinita esse videatur; Sest. 108.

pecunia: qui ... tam infinitas pecunias ... repudiarit; Qu. Rosc. 24. hoc certe unum genus infinitae pecuniae ... cogendae nullo modo posse reprehendi? Verr. III, 223. cuius non in provinciam, sed in ipsa castra xviri cum imperio, infinita pecunia ... mittuntur; leg. agr. II, 60. quid est aliud omuia ad bellum civile hosti arma largiri? primum nervos belli, pecuniam infinitam, qua nunc eget; Phil. V, 5.

plausus: quid Pompei statuae plausus infiniti? Phil. I, 36

possessio: quos avertit agri Campani infinita possessio; Phil. X, 22.

potestas: primum permittitur infinita potestas; leg. agr. II, 33. si concessum sit ... cum infinita potestate ... illis in locis vagari; ib. 54.

quaestio: video ... quam infinita quaestio temptetur ab accusatoribus; Cluent. 157. hinc illae infinitae crudelissimaeque de morte Oppianici quaestiones; ib. 191.

scelera: infinita sunt scelera; har. resp. 58.

spes: spem infinitam persequi noluit; Deiot. 13.

tempus: sequitur OMNIS AGROS EXTRA ITALIAM, infinito ex tempore; leg. agr. II, 56.

infirmatio, Entkräftung: I. existimo: neque vero illa popularia sunt existimanda, iudiciorum perturbationes, rerum iudicatarum infirmationes; leg. agr. II, 10.

II. quaerere: iufirmatione rerum iudicatarum novae dominationes ... quaeri putabantur; leg. agr. II, 8.

infirmitas, Schwäche, Kraftlosigkeit: I. retardat: sed animi viris corporis iufirmitas non retardavit; Phil. VII, 12.

subit: nam corporis quidem nostri infirmitas multos subit casus per se; har. resp. 39.

sustinet: non infirmitas ingenii sustinet ... tantam personam; Piso 24.

II. ostendo: cum denique Q. Scaevola ... hastili nixus et animi vim et infirmitatem corporis ostenderet; Rabir. 21.

supero: cum infirmitatem corporis virtute animi superaret; Sulla 34.

tempto: idcirco anius hominis senectus, infirmitas solitudoque temptata est; Rabir. 2.

III. propter: id ... propter infirmitatem animi deponere; Sex. Rosc. 10. mulieres omnes propter infirmitatem consilii maiores in tutorum potestate esse voluerunt; Muren. 27.

infirmo, schwächen, entkräften: alqm: numquam ... me ... infirmare conabitur; div. Caec. 44. quibus infirmetur Brutus; Phil. VIII, 17.

alqd: quae ... tamen infirmare non possis; div. Caec. 29. quod is ... ne nutu quidem infirmare conatur; Caecin. 29. quis est qui id hoc tempore infirmare conetur? Cluent. 80. quid enim horum infirmari, Grati, potest? Arch. 8. id in me infirmas; dom. 126.

actiones: qua re licebit ... nobis eas actiones non infirmare; dom. 42.

acta: infirmas igitur tu acta C. Caesaris ..? [infirma sunt igitur tua acta]; dom. 39. quod acta illa ... infirmari u senatu atque principibus civitatis putabant; Sest. 40.

beneficium: hic tu Cn. Pompei beneficium ... infirmare conaris; Balb. 51.

foedus: nec vero oratio mea ad infirmaudum foedus ... pertinet; Balb. 34.

formulam: quae ... pacti et conventi formula non infirmari ac convelli potest? Caecin. 51.

gratiam: nimiam gratiam ... dicimus ... a vobis ... infirmari ... oportere; Sex. Rosc. 122.

leges: ut non modo, quas vivus leges Caesar tulisset, infirmandas hoc tempore non putarem ..; Phil. I, 23.

opes: „quae (vis) summas frangit infirmatque opes"; Rab. Post. 28.

res: ego res tam levis qua ratione infirmem ac diluam reperire non possum; Sex. Rosc. 42.

sententiam: si ulla ex parte sententia huius interdicti deminuta aut infirmata sit; Caecin. 38.

testis: quod omnis testis infirmaret; Caecin. 30.

tormenta: illa tormenta gubernat dolor, ... infirmat metus; Sulla 78.

veritatem: est ... ita perspicua veritas, ut eam infirmare nulla res possit; Quinct. 80.

infirmus, schwach, muthlos, unbedeutend: alqs: eos ... infirmos sine illo ac debilis fore putabam; Catil. III, 3. qui cum esset infirmus ex gravi diuturnoque morbo ..; Phil. VIII, 5.

alqd: quo maiore conatu ... agnntur, eo leviora infirmioraque existimo; Quinct. 47. quod etiam infirmum est; Qu. Rosc. 6. haec autem apud Iunium parva et infirma; Cluent. 94.

caput: tum enim dixit duo corpora esse rei publicae, unum debile, iufirmo capite; Muren. 51.

causa: his de causis C. Iunius coudemnatus est ... infirmissimis; Cluent. 91.

classis: sequitur ... praeclara classis in speciem, sed ... infirma; Verr. V, 86.

corpus: infirmo corpore atque aegro; Fr. C, 16.

fides: timuit ne videretur infirmior fides reconciliatae gratiae; Milo 21.

homo: quibus possis hominem e civitate, praesertim non ... infirmum, exturbare; Muren. 45.

multitudo: sed eam (multitudinem) iudico esse turpem et infirmam et abiectam; Catil. IV, 20.

pars: sciunt ... me pro mea ... infirma ... parte ... id ... defendisse; Sex. Rosc. 136. atque harum trium partium prima illa ... ita fuit iufirma et levis ..; Muren. 11.

res: ad probandum utramque rem videam infirmam nugatoriamque esse; Caecin. 64.

reus: praesertim ... tam infirmo ... reo; Piso 82.

tempus: sed si neque Asiae luxuries infirmissimum tempus aetatis potuit voluptate corrumpere ..; Flacc. 5. illud tempus aetatis, quod ipsum sua sponte infirmum ... est; Cael 10.

valetudo: erat illo tempore infirma valetudine Habitus; Cluent. 47. interea Opplanicus ... cecidisse de equo dicitur et homo infirma valetudine latus offendisse vehementer; ib. 175.

vires: nemo Agrigenti ... viribus tam infirmis fuit; Verr. IV, 95.

infitiatio, Leugnen: *vos in ipsa infitiatione adversarii aliquid scrupuli inventuri eratis;* Tull. 2.

infitiator, Leugner, Ausflüchtemacher: I. sum: hosce ego ... infitiatores lentos esse arbitror; Catil. II, 21.

II. impudentia: non unam et eandem ... esse fraudatorum et infitiatorum impudentiam; Flacc. 48.

infitior, leugnen, nicht anerkennen: I, 1, a. locus: tu tibi ne iuitiandi quidem * impudentiae ‖ qua impudentia es‖ locum reliquisti; Fr. B, VIII, 17.

ratio: neque infitiandi rationem neque defendendi facultatem reliquit; Verr. IV, 104.

b. confiteri: tamen hominibus omnia timentibus tacendo loqui, non infitiando confiteri videbantur; Sest. 40.

imminuere: „numquam istam imminuam curam infitiando tibi“; Piso 82.

minuere: quod numquam infitiando suspicionem hominum curamque minuerunt; sen. 33.

tollere: numquam illum ... suspicionem aut infitiando tollere aut dissimulando sedare voluisse; Sest. 8.

2. alqs: quod infitiatus esset; Quinct. 75. *facile contra infitiantem dicturus eram;* Tull. 1. si, qui infitiatem Luscium condemnarunt, Catilinam absolverint confitentem; Fr. B, VIII, 17.

adversarii: *antea sic hanc causam agere statueram recuperatores, ut infitiatu*ros adversarios arbitrarer; Tull. 1.

II. acc. c. infin.: vi hominibus armatis rem esse gestam non iuitiantur; Tull. 23. num infitiari potes te ... commovere te ... non potuisse? Catil. I, 7. in qua me non infitior mediocriter esse versatum; Arch. 1. an ego poteram ... infitiari me esse hominem? dom. 97. neque enim in hoc me hominem esse infitiabor umquam; Sest. 49.

III. alqd: quod infitiari nullo modo potuerunt; Tull. 1. quis id hoc tempore infitiari potest? Cluent. 80. nam cum id posset infitiari; Catil. III, 11.

legatum: Floro legatum ex testamento infitiatum esse; Cluent. 162.

inflammatio, Brand: inflammationem ... agris intulerunt; har. resp. 3.

inflammo, entzünden, entflammen, erregen, reizen: alqm: vestigia, ... quibus illum inflammari ad perseverandum intellegebant; Verr. III, 79. sic cupiditate inflammatus est; ib. IV, 38. procedit iste ... inflammatus scelere; ib. V, 106. ipse inflammatus scelere et furore in forum venit; ib. 161. nonne ... ceteros studio laudis ac virtutis inflammandos putatis? Font. 42. hnius adventus ... Mithridatem insolita inflammatum victoria continuit; imp. Pomp. 45. quos maximo furore et scelere esse inflammatos sciebam; Catil. III, 4. cum ... Catilinam et spe et cupiditate inflammatum viderent; Muren. 52. sed certe inflammatus ... cupiditate hanc causam accusationemque suscepit; Flacc. 13. qua causa inflammatus Declamus ad Laelium detulerit hanc opimam accusationem; ib. 81. cuius cupiditate inflammatus erat; dom. 107. cum ... omnia inflammatus ageret; Cael. 27. res publica, quae me in amicos inflammare potuit; prov. cons. 24. ne odio ... inflammatus ... haec in illum evomere videar; Milo 78. fore ut omnes inflammati odio ... D. Bruto subveniremus; Phil. VIII, 21. hoc senatus consulto ardentem inflammabitis ... Cassium; ib. XI, 32. hic ira ... inflammatus ... a me sacrilegas manus ... abstinebit; ib. XII, 26.

alqd: „haec omnia vidi inflammari“; Sest. 121.

aedem: cum aedis sacras inflammas; har. resp. 39.

animum: f. **animus,** II, 1. inflammo (8 St.) B. I, S. 232, b.

civem: etenim quis est civis ... quem ... non inflammet tantus vester iste consensus? Phil. VI, 18.

classem: classem ... inflammari ... iussit; Verr. V, 91. classem, ... quae ... studio atque odio inflammata raperetur; imp. Pomp. 21.

faces: qui semper ex rei publicae malis sceleris sui faces inflammaret; dom. 18.

furorem: res ... publica ... ab istius inflammato ... furore iam tum se meque repetebat; dom. 141.

impetum: cum tuum multorumque praeter te inflammatum in bonos omnis impetum meo corpore excepi; dom. 76.

invidiam: qui ... invidiam senatus inflammare conentur; Verr. a. pr. 2.

iracundiam: neque iracundia magis ulla laudanda est quam mea inflammata ‖ quam ea inflammat; quam ea quae me inflammat‖ eorum scelere; Sest. 4.

libidinem: deinde ... coepit ... sic inflammata ferri libidine; Cluent. 12.

mentem: in quos propter eorum crudelitatem inflammatae mentes nostrae fuerunt; dom. 61.

odium: qui non fortuna inflammaret odium suum; Marcell. 31.

populum: quibus (cohortationibus) ... inflammatus populus Romanus non solum audivit ..; Phil. XII, 15.

sedem: sedem ab universo populo concessam uni ordini inflammari; Milo 90.

studium: inflammare tuum istuc praestantissimum studium ... debemus; Phil. XI, 23.

taedas: Ceres ... dicitur inflammasse taedas eis ignibus; Verr. IV, 106.

templum: deorum templa inflammata ... vidistis; sen. 7. idem ... earum templum inflammavit dearum; har. resp. 57. templa deorum immortalium inflammaret? Sest. 84.

urbem: desinant ... malleolos et faces ad inflammandam urbem comparare; Catil. I, 32. attribuit ... urbem inflammandam Cassio; ib. IV, 13. qui hanc urbem inflammare vellet; Sulla 57. ut ... hanc recentem urbis inflammandae delendique imperii coniurationem non obscure nobis paulo ante praedixerint; har. resp. 18. qui ... servitia ad caedem et *ad* inflammandam urbem incitavit; Cael. 78. se urbem inflammare ... consensisse; Phil. II, 17.

inflecto, beugen, bewegen, rühren, ändern: alqm: ut corrigendus potius quam leviter inflectendus esse videare; Muren. 60.

ius: quod (ius civile) neque inflecti gratia neque perfringi potentia ... possit; Caecin. 73.

oculos: qui suo squalore vestros oculos inflecteret; Quir. 8.

sinum: ubi primum ex alto sinus ab litore ad urbem inflectitur; Verr. V, 30.

infligo, schlagen, zufügen: plagam: si ad cetera volnera ... hanc quoque mortiferam plagam infixisses auguratus tui ..; Vatin. 20.

securim: quam enim illi iudices ... graviorem potuerunt rei publicae infligere securim? Planc. 70.

turpitudinem: ut ... tibi sempiternam turpitudinem infixerint; Piso 63.

volnus: quae meus discessus rei publicae volnera inflixit? Piso 32. tum illud ... tibi volnus inflictum est; Phil. II, 52. tamen infligi magnum rei publicae volnus putabamus; ib. 101.

inflo, aufblaſen, aufblähen, ſtolz machen: alqm: quibus illi rebus elati et inflati ... non continebuntur; leg. agr. II, 97. etenim ... videbant ... Catilinam interea ... inflatum cum spe militum tum conlegae mei ... promissis; Muren. 49. proindo desinant aliquando me isdem inflare verbis; dom. 29. alter ... puteali et faeneratorum gregibus inflatus ... in tribunatus portum perfugerat; Sest. 18.

alqd: ut aliquando ista, quae sunt inflata, rumpantur; Vatin. 10.

animum: cum ... animos rumor inflasset; Piso 89.

civis: inflati laetitia ... cives unum se in locum ... congregabant; Phil. XIV, 15.

classem: cum ... hostium classis Italiam spe atque animis inflata peteret; Muren. 33.

collum: repeute enim te ... inflato collo. tumidis cervicibus intulisti; Vatin. 4.

poëtam: poëtam ... quasi divino quodam spiritu inflari; Arch. 18.

influo, hineinſtrömen: copiae: ipse ille C. Marius ... influentis in Italiam Gallorum maximas copias repressit ..; prov. cons. 32.

portus: ut ... ipse influat in urbis sinum portus; Verr. V, 96.

informo, unterrichten: alqm: artibus, quibus aetas puerilis ad humanitatem informari solet; Arch. 4.

filium: informat ... filium; Sulla 52.

infra, unterhalb, unter: Ephesum: ut una pars supra Ephesum altera infra Ephesum navigaret; Flacc. 32.

mortuos: is ... infra etiam mortuos amandatur; Quinct. 49.

oppidum: ad mare infra oppidum exspectabat; Verr. IV, 50.

infreno, hemmen, zügeln: horum alterum sic fuisse infrenatum conscientia scelerum; Piso 44.

infringo, brechen, beugen, entkräften, lähmen: animum: eum tamen vidi ... non modo non infracto animo, ... sed confirmato et renovato; Quir. 19.

florem: est enim haec saeculi quaedam macula atque labes ... velle ipsum florem dignitatis infringere; Balb. 15.

furorem: itaque infractus furor tuus inanis faciebat impetus; dom. 64.

gloriam: spem ... ad eius non modo salutem exstinguendam, sed etiam gloriam per talis viros infringendam; Milo 5.

infula, Binde: I. vendo: his ... iufulis imperii venditis ... iubent eos agros venire; leg. agr. I, 6.

II. cum: praesto mihi sacerdotes Cereris cum infulis ac verbenis fuerunt; Verr. IV, 110.

infundo, eingießen: at hic nuper sororis filio infudit venenum; Phil. XI, 13.

infusco, verdunkeln, entſtellen: laudanda est ... vicinitas ... non infuscata malevolentia; Planc. 22.

ingemisco, ſeufzen: I. alqs: ille, ut opinor, ingemuit; har. resp. 17. quis tum non ingemuit? Vatin. 31. si nemo aspicit quia ingemiscat; ib. 39.

civitas: civitas ingemuit; Phil. II, 64.

creditor: ingemuit gravius timidior quidam creditor; Fr. B. XIII, 11, 5.

populus: quo quidem tempore populus Romanus ingemuit; Phil. VIII, 18.

puer: nec (puer) ... ingemescet ac pestem suam ac patris sui se dicet videre; Sest. 146.

II. acc. c. inf.: videri cariorem populo Romano filium scurrae quam C. Caesarem, ... ingemiscendum est; Phil. XIII, 23.

III. alqm: quid ingemiscis [hostem] Dolabellam? Phil. XIII, 23.

ingenero, einpflanzen: frugalitatem: ut ingenerata familiae frugalitas videretur; Sest. 21.

mores: non ingenerantur homiuibus mores; leg. agr. II, 95.

ingeniose, geiſtvoll: itaque excogitat — quid? nihil ingeniose; Verr. I, 141.

ingeniosus, geiſtvoll, ſcharfſinnig, geſchickt: alqs: uam quo quisque est ... ingeniosior ..; Qu. Rosc. 31. quamvis sit ingeniosus; div. Caec. 44.

adulescens: quo in loco ... adulescenti ingenioso et bono, Ser. Sulpicio, de equitum centuriis ... respondebo; Muren. 54.

defensio: quod ... non ingeniosa aliqua defensio ... comparatur; Verr. III, 188.

homo: quod facile homini ingenioso fuit; Verr. I, 126. iste homo ingeniosus ..; ib. II, 127. mihi .. renuntiatur ita constitui a tuis patronis, hominibus ingeniosis; ib. 149. quae non modo iuium hominem ingeniosum ... delectare possent; ib. IV, 4. exstat oratio hominis ... uostrorum hominum longe ingeniosissimi; Font. 39. illud ... ab ingeniosis hominibus defendi mihi mirum videri solet; Caecin. 67. accusabat P. Canuutius, homo in primis ingeniosus; Cluent. 50. hominem ingeniosum, M. Autonium, aiunt, solium esso dicere ..; ib. 140. iam illud mihi quidem mirum videri solet, tot homines, tam ingeniosos ... etiam nunc statuere non potuisse ... Muren. 27. de qua ab homine ingeniosissimo ... multa gravissimo dicta sunt; ib. 48. haec homo ingeniosissimus, M. Cato, auctoribus eruditissimis inductus adripuit; ib. 62. minime esse credendum homini tam ingenioso tamque prudenti non venisse in mentem ..; Cael. 53. non mehercules contumeliae causa describam quemquam, praesertim hominem ingeniosum atque eruditum; Piso 68.

iudex: hic si ingeniosi et periti et aequi iudicis has partis esse existimatis; Font. 21.

mulier: mulier ingeniosa praecepit suis ..; Cael. 62.

patronus: quamvis et te et patrouos tuos ingeniosos esse dicito; Verr. III, 41.

poëta: ut ait ingeniosus poëta; Muren. 30. quae scripsit gravis et ingeniosus poëta; Planc. 59.

vir: venit enim mihi in mentem, duos clarissimos ingeniosissimos ... viros ... plebem in agris publicis constituisse; leg. agr. II, 10.

ingenium, Talent, Geiſt, Genie: I. **Subject:** abest: quid enim abest huic homini? ... ususne rerum? ... an ingenium? Balb. 9.

consequitur: sin autem multorum virtus, ingenium, humanitas ... copias consecuta est ..; Balb. 18.

debet: f. est; Muren. 56.

deest: non quo ei deesset ingenium; Quinct. 11. credo esse neminem qui his hominibus ad vere referendum aut fidem putet aut ingenium defuisse; Sulla 42.

deficit: ita eum non modo ingenium illud ... defecit; Catil. III, 11. non quo aut ingenia deficiant aut doctrina puerilis; Cael. 46.

lucet: atque in eo non solum ingenium elucere eius videbatis ..; Cael. 45.

est: nam commoditati ingenium, ... libertati tempora sunt impedimento; Sex. Rosc. 9. etenim quod est ingenium tantum ..? Verr. a. pr. 10. mirum est hominis ingenium; ib. I, 115. quantus in L. Crasso pudor fuerit, quod ingenium ... quis ignorat? Font. 24. cuius tantum sit ingenium; Caecin. 78. quicquid est in me ... ingenii; imp. Pomp. 69. quorum in hac civitate louge maximi consilia atque ingenia fuerunt; Rabir. 26. ut eius opes atque ingenium praesidio multis etiam alienis

... esse deberet; Muren. 56. vident, quantum in te sit animi, quantum ingenii; Mureu. 82. si quid est in me ingenii ..; Arch. 1. ut enim vetera paria Tuberoni cum Vario fuissent, honos, nobilitas, splendor, ingenium ..; Ligar. 27. fuit in illo ingenium; Phil. II, 116.

exprimit: summi enim poëtae ingenium ... exprimebat; Sest. 120.

obsistit: quod ingenium ... huic uni crimini potuit obsistere? Cluent. 48.

valent: si auctoritates patronorum in iudiciis valent, ab amplissimis L. Cornelii causa defensa est; ... si ingenia, ab eloquentissimis; Balb. 1.

II. **nach Verben:** 1. **Attributiv:** acuo: quamquam tu quidem ... non ingenii acuendi causa declamas; Phil. II, 42.

attendo: attendite ingenium; leg. agr. II, 29.

confero: praesertim cum ... omne ingenium contulerit Archias ad populi Romani gloriam .. celebrandam; Arch. 19.

converto: vides .. ea ingenia converti ad perniciem, quae ..; Quinct. 33.

deprimo: ingenium vero et virtutem depressam .. cupitis; Verr. III, 7.

diligo: quorum ego semper ingenia dilexi; Sest. 123.

expeto: huius ingenium et virtutem in scribendo et copiam non expetisset? Arch. 25.

habeo: tantum haberent aut ad ementiendum animi aut ad fingendum ingenii; Font. 40.

ignoro: alterius .. ingenium ... quis ignorat? Phil. XI, 9.

imploro: quae (pars) non oratoris ingenium ... implorat et flagitat; Rabir. 9.

inrideo: hoc vero ferri iam non potest, inrideri viri optimi, L. Metelli, ingenium; Verr. III, 156.

laudo: cuius ego ingenium ita laudo; div. Caec. 44. meum laudet ingenium; Verr. I, 24.

metuo: o ingenia metuenda! Fr. B, VII, 2.

praebeo: qui tot annos ingenium ... praebuerit; Caecin. 78.

odi: est autem petendum ne oderitis ingenium; Balb. 19.

requiro: qui locus ingenium patroni requirit? Sex. Rosc. 34. nihil est ... quod excellens ingenium requiratur; Caecin. 5.

tribuo: cui vos ingenium certe tribuitis; Cael. 57.

vinco: quod adsiduus usus uni rei deditus et ingenium et artem saepe vincit; Balb. 45.

2. **Genetiv:** sum: tot homines ... prudentia .. vicisti? est tuum, est ingenii diligentiaeque tuae; Verr. III, 16. est enim vestri ingenii non meam, sed maiorum prudentiam cognoscere; Caecin. 86. non est nostri ingenii; Cluent. 4. etenim eiusdem animi atque ingenii est posteris suis ... amplitudinem nominis ... tradere; Muren. 16. sed etiam hoc non solum ingenii ac litterarum, verum etiam naturae atque virtutis; Arch. 5. quoniam hoc est animi, quoniam etiam ingenii tui; Ligar. 35.

3. **Dativ:** committo: ea vestris ingeniis .. committo; Sex. Rosc. 123.

diffido: vereor ... ne ingeniis vestris videar diffidere; Sex. Rosc. 82. fateor enim .. me quoque in adulescentia diffisum ingenio meo quaesisse adiumenta doctrinae; Muren. 63.

do: nec vero possum tantum meo ingenio dare; Sulla 40.

invideo: invidisti ingenio subscriptoris tui; Flacc. 82.

tribuo: ut magnus honos et ingenio et humanitati tuae tribueretur; Planc. 58.

4. **Ablativ:** sum: nam ipsum Verrem tantum avaritia ... fuisse, ingenio et cogitatione nulla; Verr. II, 134. hic mihi isti singulari ingenio videntur esse; Tull. 33. sed quem nostrum tam tardo ingenio fore putavit? leg. agr. III, 6. hebeti enim ingenio est; Phil. X, 17.

5. **mit Präpositionen:** defendo contra: o magna vis veritatis, quae contra hominum ingenia ... se per se ipsa defendat! Cael 63.

dico de: nihil dico de meo ingenio; div. Caec. 36.

elicio ex: qui ex .. ingeniis elicere voces solet; Fr. B, IX, 5.

iudico de: qui aliquid de ingeniis poterant iudicare; Arch. 5.

loquor de: quae ... de hominis ingenio ... locutus sum; Arch. 32.

repudio ab: invidia ... valeat in opinionibus ... imperitorum, ab ingeniis prudentium repudietur; Cluent. 5.

sum in: si qua ... diviua in tantis ingeniis commendatio debet esse; Arch. 31.

III. **nach Adjectiven:** 1. **Genetiv:** expers: tam eram rudis, ... tam expers consilii aut ingenii? Sest. 47.

plenus: sic adulescens ingenii plenus locupletis metu ... permovit; Flacc. 15.

2. **Ablativ:** abundans: tu ... abundantior consilio, ingenio, sapientia quam Crassus; Piso 62.

praeditus: donasti ... M. Castricium summo splendore, ingenio, gratia praeditum; Verr. III, 185. sed reprehendo tamen illud maxime, quod isto ingenio et prudentia praeditus causam rei publicae non tenes; Sulla 32. est C. Curio ... summo ingenio et prudentia praeditus; imp. Pomp. 68. summo ingenio praeditum"; Sest. 121. eadem cupiditate vir summo ingenio praeditus ... flagravit; Piso 62. Crassum ... num ... summo ingenio praeditus M. Antonius potuit imitari? Scaur. c. 3 § 2.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: f. 1. est; imp. Pomp. 69. Muren. 82. Arch. 1. — II, 1. habeo.

acies: videtur periculum fore ne ille ... praestringat aciem iugenii tui; div. Caec. 46.

acumen: non adimo ... ingeniorum acumen; Flacc. 9.

adrogantia: nam cum omnis adrogantia odiosa est tum illa ingenii ... multo molestissima; div. Caec. 26.

causa: video summi ingenii causam esse; Caecin. 5.

celeritas: nos ... celeritatem ingeniorum neglegemus? Arch. 17.

effigies: quamquam nullum monimentum clarius Ser. Sulpicius relinquere potuit quam effigiem morum suorum, ... ingenii filium; Phil. IX, 12.

facultas: quod alia quaedam in hoc facultas sit ingenii; Arch. 2.

fama: ut famam ingenii exspectatio hominis ... superaret; Arch. 4.

flumen: nullius tantum flumen est ingenii; Marcell. 4.

genus: ei perspecto genere humanae docilitatis atque ingenii dissipatos unum in locum congregarunt; Sest. 91.

gloria: celeriter antecellere omnibus ingenii gloria contigit; Arch. 4. Reginos credo ... id huic summa ingenii praedito gloria (largiri) noluisse! Arch. 10.

indoles: summa in filio spes, summa ingenii indoles; Phil. XI, 33.

iudicium: totiens mihi videor in indicium venire non ingenii solum; Cluent. 51.

laus: laus ... ingenii, quod ornate politeque dixisti; Cael. 8.

magnitudo: cum C. Caesar ... ingenii .. magnitudine ... paucis diebus exercitum fecit ..; Phil. V, 23.

mediocritas: non video ... in hac mea mediocritate ingenii quid despicere possit Antonius; Phil. II, 2.

mutatio: fit magua mutatio loci, non ingenii; Quinct. 12.

munera: caduca semper et mobilia haec esse duxi, non virtutis atque ingenii ... munera; dom. 146.

ornamenta: ecquem vere commemorare possumus parem ... ingenii ... ornamentis M. Aemilio Scauro fuisse? Font. 24. summis ornamentis honoris, ... ingenii praeditus; imp. Pomp. 51.

partes: a me in hac causa ... potius ... doloris quam ingenii partis esse susceptas; Sest. 3.

praesidia: atque ille his praesidiis ingenii .. munitus, tamen hac cura continebatur; Verr. III, 3.

principium: est hoc principium ... miseri ingenii ..; Qu. Rosc. 48.

specimen: quod minimum specimen in te ingenii? ingenii antem? Piso fr. 2.

spes: redimeret adulescentem, summa spe et animi et ingenii praeditum; Phil. II, 46.

tarditas: pauci ista tua intulenta vitia noramus; pauci tarditatem ingenii ..; Piso 1.

ubertas: quae tanta enim potest exsistere ubertas ingenii? sen. 1.

vis: ac te ipsum ... vi naturae atque ingenii elatum ... iam usus flectet ..; Muren. 65. quae vis ingenii ... tot tantisque beneficiis respondere poterit? sen. 24. quis igitur optimatium discordiam molitur? idem iste, nec ulla vi ingenii aut consilii sui ..; har. resp. 40. omnem vim ingenii ... in populari levitate consumpsit; Phil. V, 49.

usus: auctoritatis tantae ... usus mediocris, ingenii minime voluntati paris; Balb. 1.

2. **Ablativ**: alqs: quis L. Philippum summo ingenio ... a M. Herennio superari posse arbitratus est? Muren. 36. secutus est C. Gracchus: quo ingenio! har. resp. 41. alter Caesar Vopiscus ille summo ingenio ... solvatur legibus; Phil. XI, 11.

adulescens: cum andiat, ... adulescentem inlustri ingenio ... accusari ..; Cael. 1. etenim semper magno ingenio adulescentes refrenandi ... fuerunt; Cael. 75.

homo: cum hoc mihi primum .. demoustravit ... homo summo ingenio; Verr. III, 170. Archimedem illum, summo ingenio hominem; ib. IV, 131. qua re conservate .. hominem .. ingenio .. tanto, quantum id convenit existimari; Arch. 31.

poëta: etenim si unum hominem deterrimum poëta praestanti aliquis ingenio ... vellet inducere; har. resp. 57.

vir: fuit enim quidam summo ingenio vir, Zeno; Muren. 61. clarissimum virum, praestantissima sapientia, singulari ingenio; Flacc. 76. idque C. Pansa, praestanti vir ingenio .. ausus est contieri; Ligar. 1. L. Cotta, vir summo ingenio, ... supplicationem decrevit; Phil. II, 13.

3. **mit Präpositionen**: alqs sine: tu ... sine ingenio ... intellegis et iudicas? Verr. IV, 98. praeposiusse se Q. Catulo ... Cn. Manlium, non solum ignobilem, verum sine virtute, sine ingenio; Planc. 12.

iudicium de: ut de suo ingenio iudicium fieri arbitretur; div. Caec. 44.

V. **Umfang**: 1. **Ablativ**: adsequi: ingenio aliqnid adsecutus es? Verr. III, 16. quibus rebus id adsecutus es? .. ingenio? ib. 41.

celebrari: cuius ingenio putabat ea, quae gesserat, posse celebrari; Arch. 20.

comparari: qui ... neque ingeuio neque auctoritate sim ... comparandus; Sex. Rosc. 1.

consequi: qni ingenio ac virtute nobilitatem potestis consequi; Sest. 136.

contendere: quo minus ingenio mecum ... contendas; Verr. V, 174.

corrumpi: ea iure consultorum ingeniis pleraque corrupta ac depravata sunt; Muren. 27.

defendi: quamquam hoc loco Deiotarum non tam ingenio et prudentia quam fide ... defendendum puto; Deiot. 16.

delectari: quod eius ingenio studiisque delector; Ligar. 8.

depravari: s. corrumpi.

dicere: non electus unus qui maximo ingenio ... possem dicere ..; Sex. Rosc. 5.

efferri: quae quorum ingeniis efferuntur, ab eis populi Romani fama celebratur; Arch. 21.

excellens: pro me ... dicat Hortensius excellens ingenio; Quinct. 72. quod homo cum ingenio tum etiam doctrina excellens genus hoc causae quod esset non vidcrit; Ligar. 10.

expeti: quod summorum hominum ingeniis expetitum esse videatis; Arch. 31.

exprimi: virtutum nostrarum effigiem nonne multo malle debemus, summis ingeniis expressam et politam? Arch. 30.

iudicari: neque accusatoris ingenio res iudicatur; Sex. Rosc. 62.

labefactare: nunquam ingenio me suo labefactare ... conabitur; div. Caec. 44.

munitus: cuius ingenio paterni omnes necessarii munitiores esse debebant; Muren. 56.

ornatus: qui ... M. Octavium Ligurem, hominem ornatissimum ... ingenio, copiis, poscere pecuniam non dubitarit; Verr. I, 127.

par: ingenio ... par cis, quos antea commemoravi, P. Saturius, in eadem sententia fuit; Cluent. 107.

patefieri: an lingua et ingenio patefieri aditus ad civitatem potuit? Balb. 54.

perfici: cum ... statuerem nihil huc nisi perfectum ingenio ... adferri oportere; imp. Pomp. 1.

poliri: s. exprimi.

posse: ita res se habet, ut ego, qui ... ingenio parum possum, ... comparer; Quinct. 2. nam quo minus ingenio possum; ib. 4.

praestare: nimirum illi non ingenio solum bis patronis ... praestiterunt; Verr. II, 191. maledicta publicanorum in Q. Scaevolam, virum omnibus ingenio ... praestantem, ... commemorem? Planc. 33. adversarium nobilitate, ingenio, virtute praestantem ... extollere iaceutem, ... hacc qui facit, non ego eum cum summis viris comparo: Marcell. 8.

prudens: quis P. Octavio Balbo ingenio prudentior ... commemorari potest? Cluent. 107.

reperiri: horum ingenio scnes ad coëmptiones faciendas ... reperti sunt; Muren. 27.

sustinere: putasne te posse ... tot res ... ingeuio sustinere? div. Caec. 37.

teneri: in quo etsi magna ex parte ingenio eius et dicendi genere quodam tenebamini ..; Cael. 25.

valere: qui cum videantur nec ingenio nec usu ... valere ..; Deiot. 7.

vincere: ingenio ... tu facile vicisti; Quinct. 70.

2. **Präpositionen**: praeter: qui nihil se arbitrabantur ... praeter fidem et ingenium adferre oportere; div. Caec. 25.

propter: sed et est et fuit tota Graecia summo propter ingenium honore; Verr. II, 87. mihi vero ... propter excellens eorum ingenium vita sunt mea cariorcs; Quir. 2. haec, ... quae mihi non propter ingenium meum, sed propter hanc exercitationem ... fructum aliquem ferre potuissent; Cael. 54. quem ego et frater meus propter eius ... ingenium certatim amamus; Phil. III, 18.

ingens, außerordentlich, ungeheuer, sehr groß: aper: cum aper ingens ad eum adlatus esset; Verr. V, 7.

crimen: at Falcidianum crimen est ingens; Flacc. 90.

divitiae: sin istius ingentes divitiae iudiciorum religionem .. perfregerint; Verr. a. pr. 3.

numerus: verum etiam ex agris ingentem numerum perditorum hominum conlegerat; Catil. II, 8.

opus: opus est ingeus; Verr. V, 68.

pecunia: ingens pecunia; div. Caec. 30. hic ager omnis ... tamen ingenti pecunia vobis indu-

cetur; leg. agr. II, 70. cum Gabinio Syria dabatur, ... ingens pecunia; dom. 55. quis ignorat Achaeos iugentem pecuniam pendere L. Pisoni quotannis? prov. cons. 5.

praeda: qua ad istius ingentem immanemque praedam possim pervenire; Verr. III, 109.

ingenuitas, ſreie Geburt: ius: is, quem illi mos et ius ingenuitatis dabat; Verr. I, 152.

ornamentum: detrahes ornamenta ... ingenuitatis; Verr. I, 113.

ingenuus, freigeboren, anſtändig, ebel: A. alqd: nihil apparet in eo ingenuum; Phil. III, 23.

dolor: qui ad servitutem propulsandam ingenuo dolore excitetur; Phil. X, 18.

homo: ibi hominem ingenuum ... reliquit; Verr. I, 45. immo ingenui hominis (specimen); Piso fr. 2. si quid est quod mihi scitum esse videatur et homine ingenuo dignum atque docto; Planc. 35.

mulier: ab ingenuis mulieribus hereditates lege nou veniunt? Flacc. 84.

puer: ingenui pueri cum meritoriis ... versabantur; Phil. II, 105. pueri ingenui abripiuntur; ib. III, 31.

uxor: „(uxor) ingenua .. fuit"; Flacc. 84.

B, I. adfero: quam multis istum ingeniis, quam multis matribus ... vim attulisse existimatis? Verr. I, 62.

adhibeo: uitto adhibitam vim ingenuis; Verr. IV, 116.

II, 1. turpis: nam quid est turpius ingenuo ... quam ..? Verr. II, 58.

2. dignus: quamquam omnis (luxuria) est vitiosa atque turpis, tamen ingenuo ac libero dignior; Piso 67.

III. multitudo: omnis ingenuorum adest multitudo; Catil. IV, 15.

ingero, aufdrängen: ingerebat iste Artemidorum Cornelium medicum ... et huiusce modi recuperatores; Verr. III, 69.

ingrate, undankbar: quamvis ingrate et impie necessitudinis uomeu repudiaretis; Deiot. 30.

ingratificus, undankbar: „o ingratifici Argivi!" Sest. 122.

ingratis (ingratiis), wider Willen: cogo: nisi plane cogit ingratiis; Tull. 5.

dico: dicent quae necesse erit ingratis; Verr. IV, 19.

extorqueo: extorquendum est invito atque ingratis; Quinct. 47.

ingratus, unangenehm, undankbar: A. alqs: ingrati in deserendo existimarentur; Verr. II, 192. neque solum ingratus, ... verum etiam impius appelletur necesse est; Quir. 23. non enim ingrati, sed miseri, quibus ..; Sest. 122. me non ingratum esse praestabo; prov. cons. 47. esset enim non solum ingratus; Deiot. 38. in quo potes me dicere ingratum? Phil. II, 6. ne in te ingratus viderer; ib. an ingratus sum? ib. VI, 17. magis vereor ne longum me in enumerando quam ne ingratum in praetereundo putetis; ib. XIII, 30.

alqd: nam quid esset ingratius quam ..? Milo 81.

aculei: ipsi aculei ... mihi non ingrati acciderunt; Planc. 58.

animus: quae ego omnia nou ingrato animo ... repudiavi; prov. cons. 41.

civis: negat ingratis civibus fecisse se quae fecerit; Milo 95. ingratus est .. civis; Marcell. 31.

civitas: magno animo constantique cederet ex ingrata civitate; Milo 81.

homo: tota Metelli cohors, hominum non ingratorum, aderat Apronio; Verr. III, 152. esset hominis et astuti et ingrati; Muren. 8. illud vero est hominis ingrati tacere; dom. 30. cuius, homo ingratissime, flaminium cur reliquisti? Phil. XIII, 41.

liberalitas: ubi severitas periculosa est, liberalitas ingrata; Flacc. 87.

litterae: quae tam ingratae litterae reperiuntur? Phil. II, 33.

oratio: ne aut invisa dis immortalibus oratio uostra aut ingrata esse videatur; imp. Pomp. 47. ne mea oratio ... ingrata ... esse videatur; Sest. 108.

res publica: si ingrata (res publica esset), tamen in gravi fortuna conscientia sua niteretur; Milo 83.

terra: o terram illam beatam, quae hunc virum exceperit, hanc ingratam, si eiecerit! Milo 105.

B, I. sum: de me autem ipso vereor ne adrogantis sit apud vos dicere, ingrati tacere; leg. agr. II, 2.

2. sum inter: quae porro amicitia potest esse inter ingratos? Planc. 80.

ingravesco, ſchwerer werden, zunehmen: annona: nam cum ingravesceret annona; dom. 11.

morbus: hic morbus ... vehementius reliquis vivis ingravescet; Catil. I, 31. illum ... non morbus ingravescens retardavit; Phil. IX, 2.

ingredior, einhergehen, hineingehen, betreten, anfangen: I. **abſolut:** alqs: quam longe tu te ab his rebus abesse arbitrare, (quae) ... cum in eas ingrederis, ... quantae sint, suspicari potes? div. Caec. 40. itaque primo cum in antiquum iudum ingredi vellet; Caecin. 21. et iam ingrediens intra finem eius loci ... impetum armati Antiochi ... refugit; ib. 22. non enim te sum passus in fundum ingredi; ib. 31. ut ille cogatur restituere, qui ingressum expulerit, ille, qui ingredientem reppulerit, non cogatur; ib. 39. cui vi et armis ingredienti sit occursum; ib. 64. sin autem ingredienti cum armata multitudine obvius fueris; ib. 76. si ingressum modo in praedium deieceris; ib. qui cum ingredi vix posset; Rabir. 21. quem iam ingressum esse in bellum videbam; Catil. II, 14. quibus ego ducibus in hanc spem sententiamque sum ingressus; ib. 29. postea quam in istam accusandi denuntiationem ingressus es; Muren. 46. ingredior iam in Sestii tribuuatum; Sest. 71. postea quam sum penitus in rem publicam ingressus; prov. cons. 40. quem ad modum ingressus es; Piso 53. quamquam qua nolui ianua sum ingressus in cansam; Planc. 8. quod cum spe magna sis ingressus; Rab. Post. 5. quoniam ingressi in spem rei publicae recuperandae sumus; Phil. V, 11. magna spe ingredior in reliquam orationem; ib. VII, 8. cum in spem libertatis ... simus ingressi; ib. VIII, 32. quanto enim honore, laetitia, gratulatione in hoc templum ingredi debent illi? ib. XIV, 12. hic ego dubitem in eam disputationem ingredi? Fr. C, 27.

adulescentia: quibus (viis) ilia (adulescentia) insistere aut ingredi sine casu aliquo ... vix possel; Cael. 41.

civis: esse civem Romanum, ... quem iam ingredientem in navem ... ab se retractum esse; Verr. V, 160.

oratio: rebus, in quas ingressa erat oratio; Phil. II, 88.

vir: quasi vero quisquam vir ... in rem publicam ingressus optabilius quicquam arbitraretur; Vatin. 7.

II. **mit Object:** disputationem: qui cum istam disputationem mecum ingressus esset; Caecin. 79.

domum: tu etiam ingredi illam domum ausus es? Phil. II, 68.

periculum: qui eadem pericula ... ingrediuntur [ingrediantur]; Muren. 4.

pontem: cum iam pontem Mulvium magno comitatu legati Allobrogum ingredi inciperent; Catil. III, 6.

urbem: ingressus urbem est quo comitatu vel potius agmine! Phil. XIII, 19.

ingressio, Eingang: ut ... ab ingressione fori populum tribunosque plebis propulsari videres; Phil. V, 9.

ingressus, Gang, Eintritt: I. est: quae fuerit celeritas reditus eius, qui ingressus in forum ardente curia; Milo 61.

II. odoror: quas quidem (stragis) nos non vestigiis odorantes ingressus tuos ... persecuti sumus; Piso 83.

inguen, Geſchwulſt: ut ... tu in hoc ulcere tamquam inguen exsisteres; dom. 12.

ingurgito, hineintauchen: alqm: numquam te in tot flagitia ingurgitasses; Piso 42. In eius igitur viri copias cum se subito ingurgitasset ..; Phil. II, 65.

inhaereo, haften: si tibi ita penitus inhaesisset ista suspicio; Milo 68.

inhalo, anhauchen: cum isto ore foetido taeterrimam nobis popinam iuhalasses; Piso 13.

inhibeo, hemmen, ausführen: alqm: si te illius acerba imploratio ... non inhibebat; Verr. V, 163.

supplicia: ut ... * eadem .. inhiberet supplicia nobis; Phil. XIII, 37.

inhio, ſchnappen: spei: *iste .. vicinus novus improbae spei ... coepit inhiare;* Tull. 16.

uberibus: Romulus, quem ... uberibus lupinis iubantem fuisse meministis; Catil. III, 19.

inhonestus, ehrlos, ſchändlich: alqd: quod sit ... inhonestum ..; dom. 107.

homo: hominem ... inhonestissimum iudicares; Sex. Rosc. 50.

inhumanitas, Grauſamkeit, Rohheit: I. est: quae est ista ... tam immoderata inhumanitas? Deiot. 32.

II, 1. amo: non amat profusas epulas, sordis et inhumanitatem multo minus; Mureu. 76.

2. conviuco: te .. in isto ipso convinco non inhumanitatis solum, sed etiam amentiae; Phil. II, 9.

sum: sit hoc inhumanitatis tuae; Phil. II, 7.

3. couverto in: illam clemeutiam ... tantam in crudelitatem inhumanitatemque esse conversam; Verr. V, 115.

III. culpa: si nulla ... inhumanitatis culpa suscipitur; Mureu. 9.

IV. oblini: sunt omuia ... inhumanitate oblita; Verr. III, 8.

inhumaniter, unhöflich: respondit illa ... non inhumaniter; Verr. I, 138.

inhumanus, grauſam, ungebildet, roh: alqs: quis inhumanior? Verr. II, 192. ne ... inhumanior fuisse videare; ib. III, 4. qui aliis inhumanus ... videretur; ib. 23. quis tam fuit illo tempore ferreus, quis tam inhumanus? ib. V, 121. utrum is clemens ... an inhumanissimus ... esse videatur? Catil. IV, 12. nisi vero me unum vis ferum praeter ceteros, ... me inhumanum existimari; Sulla 7. etiamsi agrestem et inhumanum existimares; sen. 13. quos inhumanos ... existimes; Planc. 40. non sum aut tam iuhumanus aut tam alienus a Sardis; Scaur. 39.

alqd: nihil porro tam inhumanum; Planc. 81. praecipitantis impellere certe est iuhumanum; Rab. Post. 2.

animus: nemo erit tam crudeli animo tamque inhnmano; Planc. 102. nt enim omittam cuius tanti sceleris fuerit, ... cuius tam inhumani et ingrati animi; Deiot. 15.

edictum: ut hoc edictum ... tam iuhumanum interpoueret; Verr. I, 105.

locus: qui locus est ... tam inhumanus? Phil. II, 33.

negotium: inhumanum negotium ... diceres; sen. 14.

praeco: neque parum facetus scurra Sex. Naevius neque inhumanus praeco .. est existimatus; Quinct. 11.

testamentum: testamentum .. fecerat ... non inhumanum; Verr. I, 107.

inhumatus, unbestattet: eos .. nec inhumatos esse nec desertos; Phil. XIV, 34.

inibi, nahe daran: quod sperare nos quidem debemus ... aut inibi esse aut iam esse confectum; Phil. XIV, 5.

inicio, hineinwerfen, hineinſtürzen, auflegen, einflößen, verurſachen: alqm: in hauc flammam recentem tum C. Iunium ... esse iniectum memini; Cluent. 79. L. Metelli, ... qui ... in medios se iniecit iguis; Scaur. 41. ſ. viros.

alqd: an vero id, quod Hortensium, qula nuper iniecit ..., dicturum arbitror? Quinct. 68. primum enim illud iniecit; Tull. 35. ſ. terrorem; Verr. V, 14.

amentiam: nec vero non eadem ira deorum hauc eius satellitibus iniecit amentiam; Milo 86.

catenas: iste ... iuici catenas imperat; Verr. V, 106.

cansam: sperarunt id, quod adsecuti sunt, se Iniecturos vobis causam deliberandi; Caecin. 4.

facem: Iniecta fax est foeda ac luctuosa rei publicae; har. resp. 45.

formidinem: formidinem ... Agyrinensibus miseris iuiciebat; Verr. III, 68.

frenos: Mutinam .. illi exsultanti tamquam freuos furoris iniecit; Phil. XIII, 20.

ignem: cum in Palatio mea domus ardebat, non casu aliquo, sed ignibus iniectis instigante te; Piso 26.

manum: ipsa mihi veritas manum inicit ‖iniecit‖; Qu. Rosc. 43.

mentem: cui primum mentem iuiecit ..; Milo 84.

metum: hoc Iniecto metu iudicibus; Verr. II, 67. nisi vero existimatis ... omnibus pecuniosissimis Siculis metum propositum et iniectum; ib. V, 24. erat enim metus iniectus eis nationibus ..; imp. Pomp. 23.

Mutinam: ſ. frenos.

nomen: sed homo ad caedem imminens meum nomen operis ediderat, imperitis iniecerat; dom. 14.

periculum: non ea sola vis est, ... sed etiam multo maior ea, quae periculo mortis iniecto loco saepe et certo de statu demovet; Caecin. 42. cui periculum mortis sit iniectum; ib. 83.

plagam: atque ex omnibus illa plaga est iniecta petitioni tuae ... maxima; Muren. 48.

religiouem: cum ... Cotta decemviris religionem iniecisset; Caecin. 97.

scrupulum: hic tum iuiectus est hominibus scrupulus; Cluent. 76.

securim: quam te securim putas iniecisse petitioni tuae? Mureu. 48.

suspicionem: quod si suspiciones iulcere veltis; Verr. III, 217. cum ... tam atrocis rei suspicio esset iniecta; Cluent. 106. quid omuia traumarina vectigalia iuvabunt tenuissima suspicione praedonum aut hostium iuiecta? leg. agr. II, 80.

terrorem: quantum terroris iuiecit; Verr. V, 14. ecce ... terror iniectus Caesari de eius actis; prov. cons. 43.

timorem: timorem bonis iuiecistis; leg. agr. I, 23. qui timor bonis omnibus iuiectus sit ... nolite a me commoneri velle; Mureu. 50.

tumultum: ne ... temere a me tantus tumultus iniectus civitati videretur; Catil. III, 7.

viros: clarissimos nostrae civitatis viros se in medios hostis ad perspicuam mortem pro salute exercitus iniecisse; dom. 64.

inimice, feindlich: ago: vide quam tecum agam non inimice; Phil. II, 34.

contendo: sin antem inimicissime contendere perseveret, se paratum esse; Quinct. 66.

inimicitiae, Feindſchaft, Gegnerſchaft: I. **Subject:** adferunt: quae inimicitiae dolorem utrique nostrum fortasse aliquando ... attulerunt; Scaur. 32.

commovent: non enim me inimicitiae commovent; Verr. III, 162.

deducunt: honoris enim contentio vos ad causam, non inimicitiae deduxerunt; Sulla 90.

habent: quid habent eorum inimicitiae periculi? Verr. V, 182.

intercedunt: nisi intercederent mihi inimicitiae cum istius mulieris viro; Cael. 32.

nocent: quid mihi istius inimicitiae nocebunt? Verr. III, 162.

sunt: erant ei veteres inimicitiae; Sex. Rosc. 17. tibi inimicitias cum Sex. Roscio nullas esse; ib. 55. inimicitias tibi fuisse ... concedas necesse est; ib. 87. quae sunt tibi inimicitiae cum eo; ib. 145. an tu maiores ullas inimicitias putas esse? Verr. III, 6. inimicitiae sunt; ib. V, 182. si quaesiveram, quae inimicitiae Scamandro cum Habito *fuissent*; Cluent. 52. inimicitias enim fuisse confiteor; ib. 169. quae fuerunt inimicitiae in civitate graviores quam Lucullorum atque Servilii? prov. cons. 22. cum inimicitiae fuerint numquam; ib. 17. si essent inimicitiae mihi cum C. Caesare; ib. 47. sint sane inimicitiae; Deiot. 30.

vocant: non enim C. Rabirium ... veteres iustae gravesque inimicitiae civium in discrimen capitis vocaverunt; Rabir. 2.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** adeo: sudandum est eis pro communibus commodis, adeundae inimicitiae; Sest. 139.

appeto: appeteret inimicitias? Cael. 47. ego inimicitias potentium pro te appetivi; Milo 100. ſ. suscipio; har. resp. 7.

caveo: quas inimicitias si .. cavere potuisset; Sex. Rosc. 17.

concedo: si mihi non licet ... gloriari, me dolorem atque inimicitias meas rei publicae concessisse; prov. cons. 44.

condono: omnis Caesar inimicitias rei publicae condonavit; Phil. V, 50.

confirmo: illa sibi ad confirmandas inimicitias adfinitatis coniunctionem pignori fore putavit; Cluent. 190.

defugio: nullas enim sibi ille neque contentiones neque inimicitias ... defugiendas putavit; Planc. 77.

denuntio: non sum arbitratus quemquam amicum rei publicae ... novas huic inimicitias ... denuntiaturum; Flacc. 2. inimicitias mihi denuntavit; Phil. V, 19.

depono: ſ. **depono,** II. inimicitias (5 St.) S. 71, b.

exerceo: videto ne nimium familiariter inimicitias exercere videare; div. Caec. 13.

gero: ſ. **gero,** II, 2. inimicitias (7 St.) S. 413, b.

habeo: an vero dubitatis .. quin insitas inimicitias istae gentes omnes et habeant et gerant? Font. 33. neque me vero paenitet mortalis inimicitias ... habere; Rab. Post. 32.

indico: non inimicitias solum ... indixi; prov. cons. 24.

neglego: qui inimicitias adfinis mei ... neglexit; sen. 38.

persequor: cum ... is se veteres inimicitias ... persequi diceret; div. Caec. 64. qui ... inimicitias iustas ‖ istas ‖ persequeretur; Verr. I, 15.

propulso: nt eiusdem nunc ab sese inimicitias odiumque propulset; Cael. 75.

puto: si iustas inimicitias putabas; Flacc. 77.

reservo: inimicitias in aliud tempus reservare deberem; prov. cons. 47.

sumo: sumptis inimicitiis; Vatin. 28.

suscipio: in contentione suscipiendarum inimicitiarum; div. Caec. 59. pro exterarum nationem commodis inimicitias suscipere; ib. 63. tamen digna causa videretur cur inimicitias ... susciperem; Verr. II, 117. hominum potentissimorum suscepit inimicitias; ib. V, 180. tantas inimicitias tot hominum suscepturus es? ib. ante ..- quam ullas inimicitias susceperis; ib. 182. quorum ego inimicitias populi Romani salutis causa suscepero; ib. 183. novis inter propinquos susceptis inimicitiis; Cluent. 190. suscipio inimicitias hominum perditorum; Catil. II, 11. cuius ille inimicitias non solum suscepit, ... verum etiam appetivit; har. resp. 7. qui cum inimicitias sibi mecum ex rei publicae dissensione susceptas esse dixisset ..; Sest. 72. qui ... gravissimas contentiones inimicitiasque suscepit; ib. 86. qua re si cui nimium efferbuisse videtur huius vel in suscipiendis vel in gerendis inimicitiis ferocitas ..; Cael. 77. eas sibi inimicitias non susceptas ... *esse arbitrabatur*; Scaur. 45.

timeo: etenim tacitae magis ... inimicitiae timendae sunt quam ... apertae; Verr. V, 182.

vito: P. Sestius ... pro statu civitatis nullas sibi inimicitias, ... nullum vitae discrimen vitandum nmquam putavit; sen. 20.

2. **Dativ:** pateo: hanc patere inimicitiis viam; Font. 24.

3. **mit Präpoſitionen:** descendo ad: quod habet eos accusatores, ... qui studio accusandi ad inimicitias descenderint; Muren. 56.

proficiscor a: quid a cupiditate aliqua aut inimicitiis profectum videretur; Font. 25.

recipio ex: quem enim ex tantis inimicitiis receptum in gratiam ... defenderim ..; Rab. Post. 19.

respondeo de: de ipsis tibi inimicitiis responderi; Verr. III, 6.

revoco a: tu me a tuis inimicitiis ad simultatem revocabis? Piso 82. — ex: quae essent ex inimicitiis revocatae in gratiam; Fr. E. 2.

III. **nach Subſtantiven:** causa: quae causa inimicitiarum proferatur; div. Caec. 55. adiungis causas inimicitiarum; Flacc. 77. habetis causam inimicitiarum; ib. 81.

modus: intelleges honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse quam me humanitatis; Sulla 48.

odium: illud acerbissimum est, quod habet eos accusatores, non qui odio inimicitiarum ad accusandum ... descenderint; Muren. 56. non timeo ... ne odio inimicitiarum mearum inflammatus libentius haec in illum evomere videar quam verius; Milo 78.

socius: ne illi me snarum inimicitiarum socium velint esse; prov. cons. 44.

suspicio: quorum virtuti ... fidem et auctoritatem in testimonio cupiditatis atque inimicitiarum suspicio derogavit; Font. 25.

IV. **Umſtand:** 1. **Ablativ:** adduci: a me quaeris .. quibus inimicitiis ... adductus ad accusandum descenderim; Verr. III, 6. non accusares nullis adductus inimicitiis; Muren. 64.

adipisci: nonne plurimis inimicitiis amplissimos honores est adeptus? Verr. V, 181.

facere: nullis inimicitiis ... id eum umquam esse facturum? Sest. 89.

impelli: omnes, qui alterum .. nullis impulsi inimicitiis ... in iudicium rei publicae causa vocant; Verr. III, 1.

persequi: quod ... inimicitiis ... me persecuturum esse polliceor; Verr. a. pr. 51. quod .. iniurias meo labore, inimicitias .. suas persecutus; ib. II, 16.

privare: ego adulescentis bonos ... meis inimicitiis ... comitiorum ratione privari; Piso 4.

2. **Präpoſitionen:** causa: si spoliorum causa vis hominem occidere, ... si inimicitiarum; Sex. Rosc. 145.

propter: duae partes esse in re publica cum putarentnr, altera me deposcere propter inimicitias ... putabatur; sen. 33.

inimicus, feindlich, feindselig, Feind, Gegner, Feindin: A. **bei Substantiven:** alqs: f. B. alqd: cum ei ... summam per iniuriam omnia inimica ... fuerint; Quinct. 10. hoc profecto inimicum esse; Verr. a. pr. 41. tibi est inimicissimum; Verr. II, 149. nec iuri quicquam tam inimicum ..; Caecin. 33. quae sint inimica et otio communi et dignitati tuae; Phil. X, 8.

ager: ille adversariorum partibus agrum Picenum hauit inimicum; Phil. V, 44.

animus: quod eos .. animo .. inimico venisse dicatis; Verr. II, 149. ac videte quam non inimico animo sim acturus; ib. V, 9. quorum animos iam ante habneris iuimicos ..; ib. 182. quae in M. Marcellum inimico animo dixit; Font. 24.

aratores: ergo aratores inimici omues et adversarii sunt; Verr. II, 149. non enim poteris aratores tibi ... esse, ... inimicos dicere; ib. 151. „aratores iuimici sunt propter decumas"; ib. 166.

civis: etenim quis est civis ... tam iuimicus dignitatis suae quem non excitet ..? Phil. VI, 18.

civitas: Mamertina civitas improba antea non erat; etiam erat inimica improborum; Verr. IV, 22. iu inimicissima civitate nrgent; Fr. B, II, 2.

clamor: meminerit se priore actione clamore ... inimico excitatum confessum esse; Verr. I, 12.

consul: quod si Q. Metellus illo tempore consul fuisset [inimicus]; seu. 9. inimico autem ... altero *consule* referente reductus sum; Quir. 10. negabas fas esse duo consules esse in hac civitate iuimicos rei publicae; dom. 113. at quod erat tempus? clarissimus et fortissimus consul inimicus Clodio; Milo 89.

dens: non illo inimico, sed hoc maligno dente carpunt; Balb. 57.

di: f. homo; Phil. II, 65.

domus: totum crimen profertur ex inimica ... domo; Cael. 55.

edictum: neque me impediet cuiusquam iuimicum edictum; imp. Pomp. 58.

Gallia: habet inimicissimam Galliam; Phil. X, 10. Galliam, quam sibi armis animisque infestam inimicamque coguovit; ib. 21.

gens: ceteraе partes a gentibus .. inimicis huic imperio ... tenebantur; prov. cons. 33.

homo: haec in homines ... iuimicissimos viri boni faciunt; Quinct. 51. hominum, qui illi inimici .. sunt; div. Caec. 42. homo inimicus eis ... exarsit iracundia; Verr. II, 48. tamen ... tot homines honestissimos ac locupletissimos tibi inimicissimos fieri nolles; ib. III, 52. homines bonorum inimicos ... aeternis supplicиis ... mactabis; Catil. I, 33. cum ... intentus ein arcus ... in universam rem publicam, traductione ad plebem furibundi hominis ac perditi, mihi irati, sed multo acrius otii et communis salutis inimici; Sest. 15. quod meam legem contemuit, hominis inimici; ib. 135. ne me cum his principibus civitatis, ... sed ut tecum, cum homine ... conferam ... mihi inimicissimo; Vatin. 10. quod cum M. Fulvio conlega ..., homine inimicissimo, in campo statim rediit in gratiam; prov. cons. 20. ut .. non omnis tibi deos, non omnis homines esse inimicos et futuros scias; Phil. II, 65.

Index: ut ille ... apud iniquum ‖ inimicum ‖ iudicem reperire posset quod diceret; Verr. II, 92.

ius: ad haec ... inimicissima ira tam cupide decurrebas; Quinct. 48.

mater: incendebat eius amentiam ... inimica filio mater Habiti; Cluent. 44.

nationes: videte igitur utrum sit aequius ... civem optimum dedi inimicissimis ... nationibus; Font. 41. virum ... domi vobis ac liberis vestris retinere quam iuimicissimis populo Romano nationibus ... condonare maletis; ib. 43.

nepos: ubi et inimicissimum sciret esse nepotem suum et C. Caesarem; Deiot. 21.

nomen: si manet illud, non monumentum, sed sepulcrum, inimico nomine inscriptum; dom. 100.

oratio: etiami cetera inimica oratione detrahitis; Cael. 57.

rex: imminent duo reges toti Asiae non solum vobis inimicissimi; imp. Pomp. 12. non enim latroni, sed regi credidit, non regi inimico populi Romani, sed ei, cuius reditum consuli mandatum a senatu videbat; Rab. Post. 6.

sententiae: ut ... vestrae sententiae ... inimicissimae reperiantur; Flacc. 94.

testimonium: inimicissimum ... testimonium dixit; Verr. I, 41.

testis: si inimico testi credi non oporteat; Font. 26.

tribunus: quae patrem complexa triumphantem ab inimico tribuno plebei de curru detrahi passa non est; Cael. 34. tribuni militum inimici; Piso 96.

victor: quantum ex bonis patriis in praedae dissipatione inimicus victor redegisset; Phil. XIII, 10.

vox: ut nemo ... vocem acerbam atque inimicam bonis posset audire; sen. 26.

B. **allein: m. nnnc.:** 1. **abfolut:** 1. **Subject: adipiscitur:** tantam laudem adeptus est ... inimicissimus et ipsius et fratris eius Africani; prov. cons. 18.

attingit: quam (domum) primum inimicus ipse ... ne una quidem attigit littera religionis; har. resp. 11.

cedunt: cui cedere iuimici etiam solent; Milo 86.

cogitant: cogitare coeperunt eius inimici; Verr. II, 54.

conicit: tela, quae coniecerit inimicus; har. resp. 2. an si uihil tui cogitant sceleris, caveudum est ne quid inimici? Marcell. 21.

contendunt: utinam inimici nostri ... mecum potius conteudant; Flacc. 5.

deferunt: eidem inimici ad C. Verrem ... eiusdem rei nomen detulerunt; Verr. II, 68.

denuntiat: „nec timor, quem denuntiat inimicus"; Phil. III, 22.

deest: ut inimicus neque deesse nocenti possit; Verr. III, 162. non magis mihi deerit inimicus; ib. 162. profecto mihi neque inimici neque invidi defuisseut; Muren. 17.

deponit: nam Q. Metellus .. inimicus ... omnia privata odia deposuit; seu. 25.

dicit: quod ... contra rem publicam seusisse eum inimici et accusatores eius dicerent; Verr. II, 113. nisi ... testatus essem, fore ... nt aliqnis ..., inimicus otii, ... diceret; Sulla 41. f. movent.

est: ille .. domi tam diu fuit quam diu iuimicus meus in tribunatu; Sest. 69. cum autem audirem meos .. inimicos ... accusationi esse fautores; Planc. 1. duo reliqui sunt de consularibus, inimici tribuniciae potestatis; Fr. B. VII, 3.

facit: hoc si tuus inimicus fecisset; Verr. II, 139. at valuit odium, fecit iratus, fecit inimicus; Milo 35.

fugit: quem fugit inimicus; Flacc. 5.

habent: accusatores iuimicosque eius habere in animo pecuniam praetori dare; Verr. II, 69. numquam existimavi spem ullam esse habitnros Milouis inimicos ..; Milo 5.

intercidnnt: „dum inimici una intercidant"; Delot. 25.

invitant: eum autem inimicissimi Sthenii domum suam statim invitant; Verr. II, 89.

maturat: huic mortem maturabat inimicus; Cluent. 171.

minantur: cum .. inimici M. Fontei vobis ac populo Romano minentur; Font. 35.

moveut: multi etiam communes inimici reorum omnium, qui ita semper testimonium ... dicunt, quasi .. moveant animos iudicum snis testimoniis ..; Planc. 55.

negat: hoc si tu inimicus eius factum negabis; div. Caec. 13. tu inimicus negas; Rab. Post. 20.

obicit: in quo ego demiror meminisse te quid obiecerit C. Rabirio Macer inimicus; Rabir. 7.

occidit: utrum inimicus potius an filius (occiderit); Sex. Rosc. 88.

offert: huic quam ob rem id vellet inimicus offerre; Cluent. 171.

patiuntur: ut ego mihi plus appetere coner quam quantum omnes inimici invidique patiantur; Sulla 84.

placat: nemo umquam te placavit inimicus, qui ..; Deiot. 9.

potest: f. deest; Verr. III, 162. significat.

promulgat: quam (legem) meus inimicus promulgavit; sen. 4.

putant: at inimici mei ... meum reditum intercludendum putaverunt; Quir. 14. ut inimici mei putarunt; Planc. 76.

restat: cum ex multis unus ei restaret Dolabella paternus inimicus; Scaur. 45

significat: quem ne inimicus quidem ... significare poterat; Font. 39.

solent: f. cedunt.

venit: vident .. qua de causa huic inimicus || huc inimicus || venias; Sex. Rosc. 55.

vident: ut ipsi inimici nostri voluntatem universi populi viderent; Sest. 124.

vivit: cum is inimicus ... spiritu dumtaxat viveret; Quir. 10.

volunt: maxime enim inimici hanc rem sermonibus divulgari voluerunt; Font. 20. f. offert.

2. **Prädicat:** exsisto: quamquam mihi inimicus subito exstitisti; Phil. II, 90.

sum: cui vos ... inimici estis; Sex. Rosc. 57. quid, si accedit ut ... fueris ... illius ... inimicissimus? ib. 86. cui te inimicum esse simulas; div. Caec. 12. cui tu te inimicum esse dicis; ib. 28. omnium est communis inimicus; ib. 4, 38. inimicus, hostis esset tanta contumelia accepta; ib. II, 58. hi autem erant inimici; ib. 89. se usque eo Sthenio esse inimicum; ib. 94. si ... nemo Sthenio inimicior quam hic C. Claudius ... fuit; ib. 107. quem et huic inimicissimum et sibi amicissimum esse arbitraretur; ib. 109. „inimicus est propterea, quod arator est“; ib. 149. accipio eos tibi esse inimicissimos; ib. 150. non quaero iure an iniuria sint iuimici; ib. inimici non sunt; ib. qui isti inimicissimi sunt; ib. 152. qui tibi inimicissimus esse videbitur; ib. quem tibi inimicissimum esse oporteat; ib. 153. confitendum igitur est necessario tibi Siculos inimicos esse; ib. 156. cum ei regi inimici praeter ceteros essent; ib. 159. at ei quidem acerrimi inimicissimique sunt; ib. 166. potest ei non inimicus esse; ib. III, 6. inimicus non esse qui potest? ib. is non tibi plus etiam quam inimicus esse debeat? ib. iure ei me inimicum esse arbitrarere; ib. 7. quaeris cur ei sim inimicus; ib. quis hunc audet dicere ... inimicum fuisse? ib. 34. at nullis inimicior ... fuit; ib. 59. etiamsi inimicissimus isti esset; ib. 166. sed causae communi libertatis inimicus fuisti; ib. V, 169. quoniam sibi me non esse inimicum potuit .. Fabius indicare; Tull. 5. erat huic inimicus Oppianicus; Cluent. 42. sed Oppianicum ... huic inimicissimum fuisse atque esse dicebat; ib. 52. nemo erit tam inimicus Cluentio; ib. 64. ut qui accipere in campo consuerunt, eis candidatis ... inimicissimi solent esse; ib. 75. quod sibi eum ... inimicum putant esse; ib. 116. [quos vos in consulatu inimicos esse et corporis actibus providi omnibus prospexi || qui nos in consulatu inimicissimos fore; quos nobis in consulatu inimicos esse ||]; leg. agr. II, 103. omnes ... concurrimus et qui non aperte inimici sumus; Muren. 45. quem ego vobis ... inimicissimum huic coniurationi ... futurum esse promittam et spondeam; ib. 90. quod L. Flacco esset inimicus; Flacc. 14. ut inimicus esse amplissimis ordinibus ... videretur; Sulla 15. qui ante hoc unum beneficium fuerat inimicus; sen. 26. quem ego inimicum mihi fuisse non dico; ib. 32. cum diceretur esse inimicus; ib. qui erat inimicus; Quir. 11. qui odio rei publicae ... iuimicissimi mihi fuerant; ib. 21. cum meus inimicus esset; dom. 7. cum ... eidem apud me mihi illum uni esse inimicissimum dicerent; ib. 28. sed nemo est tam inimicus patriae qui non ... fateatur; ib. 72. me ... inimicum semper esse professus sum duobus; har. resp. 3. qui illi uuus inimicissimus esse debuerat; ib. 45. si illi inimicissimus esset; ih. 52. qui illum Pompeio inimicum esse gaudebant; ib. inimicissimus esse meae saluti ab eodem cotidiauis contionibus dicebatur; Sest. 39. ita ob eam ipsam causam est mibi iuimicus; ib. 111. quorum ille utri sit inimicior nescio; ib. qui ... rei publicae fuisset inimicus; ib. 130. huic hominum generi fateor ... multos adversarios, iuimicos, iuvidos esse; ib. 138. nisi inimicissimus istius sceleris fuisset; Cael. 15. negat me vir optimus inimiciorem Gabinio debere esse quam Caesari; prov. cons. 18. inimici omnes Metelli; ib. 19. ergo ego senator, inimicus ... homini, amicus esse ... rei publicae debeo; ib. an ego possum huic esse inimicus? ib. 22. si inimicissimus essem C. Caesari; ib. 40. inimicus esse debui; ib. 43. ne inimici sitis industriae; Balb. 19. qui amicis L Cornelii .. inimici sunt; ib. 58. quoniam quidem ita egomet mihi fui inimicus; Piso 63. hic tu ... aliis me inimiciorem quam tibi debere esse dicis? ib. 78. .. eum ... mihi non inimicum esse cognorat; ib. 80. iam vides me tibi non inimicum ... esse debere? ib. tum hercule me confitear ... hominibus amicum aut inimicum fuisse; Planc. 93. quid enim habet turpitudinis Appium Claudium M. Scauro esse inimicum? Scaur. 32. quam diu inimicissimus Gabinio fui; Rab. Post. 33. fuisse illum sibi inimicum; Milo 21. si esset tibi inimicissimus; Deiot. 25. qui tibi esset inimicus? ib. tibi porro inimicus cur esset? ib. quo minus mihi inimicissimus sit non recusabo; Phil. I, 27. nemo enim illorum inimicus mihi fuit voluntarius; ib. II, 1. nisi mihi esset inimicus; ib. 2. quia iure ei inimicus fui; ib. 17. quis enim cuiquam inimicior quam Deiotaro Caesar? ib. 94. quid enim accidere huic adulescenti potuit optatius quam cognosci ab omnibus Caesaris consiliorum esse socium, Antonii furoris inimicum? ib. III, 17. qui ... omnibus bonis fuerit inimicus; ib. 30. cui ... inimicus quam amicus esse maluit; ib. V, 3. „at est quibusdam inimicus clarissimis atque optimis civibus“; ib. 50. neminem illi civitati inimicum esse arbitror ..; ib. VIII, 19. ut ego ... huic essem nomini pestiferae pacis inimicus; ib. XIV, 20. inimicissimi C. Cottae fuerunt; Fr. B, VI, 27.

abl. abs.: ille postea vel isdem vel aliis inimicis reus ... factus esset; Cluent. 116.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accuso: „inimicum ego .. accuso meum“; Sulla 48.

adficio: sed homines inimicos suos morte adfici volunt; Cluent. 169.

amando: cum is inimicus ... re quidem infra omnis mortuos amandatus esset; Quir. 10.

antefero: potestis igitur ... inimicissimos huic imperio ac nomini bonis ac fidelibus et sociis et civibus anteferre? Font. 32.

cognosco: omnium inimicos diligenter cognoscere (solebant); Verr. II, 155.

condemno: quo inimicum .. Statium Albium condemnaret; Cluent. 9.

deligo: tu deligas ex omni populo ... inimicos meos; Planc. 40.

detraho: at ei non modo illum inimicum ex Gallia ... non detrahebant ..; prov. cons. 19.

dico: „cogis me .. dicere inimicum meum Frugi“; Font. 39.

existimo: utrum tibi Siculos ... amicos an

inimicos existimari velis. si inimicos, quid te futurum est? Verr. II, 155.

expello: an vero inimicnm ut expellas? Sulla 90.

facio: utrum potius pro Sthenio inimicum cognitorem esse factum ... credemus? Verr. II, 107. Pompeium inimicum mihi isto versu esse factum; Piso 74. ante quam ille rei publicae ... tam aperte est factus inimicus; Phil. XII, 23.

habeo: „inimicos habeo civis Romanos“; ib. 166. inimicum habebas neminem; ib. V, 74. qui pecuniosum inimicum haberet; Cluent. 77. cnm plurimos haberet inimicos; Sulla 23. habebat inimicum C. Marium; Sest. 37. habebam inimicum nou C. Marium; ib. 38.

indico: cum indicatus tuus esset inimicus; Sulla 44.

interficio: tribuniciis sunt illi rogationibus interfectis iuimicis denique restituti; sen. 38. illi, inimicis interfectis, ... reducti sunt; Quir. 10. inimicis interfectis; dom. 87.

invenio: nam huic quidem ipsi quis est umquam inventus inimicus aut quis iure esse potuit? Balb. 58. nisi denique naturae et humanitatis inventus esset inimicus; Phil. XI, 10.

laudo: laudabo inimicum; Piso 67.

nanciscor: vehementem accusatorem nacti sumus .. et inimicum in omni genere odiosnm ac molestnm; Flacc. 13.

noto: idne ego optarem, ut inimicus meus ea ... ignominia notaretur? Piso 45.

odi: quod oderat Habitus inimicum; Cluent. 170.

offendo: ut existimemus illum ... illic offendisse inimicos; Cluent. 171.

orno: ego vero istos ... inimicos tantum abest ut ornem ..; Phil. XI, 36.

poenior: cuius inimicissimum multo crudelius etiam poenitus es ..; Milo 33.

profiteor: profiteor huic generi hominum me inimicum; Verr. a. pr. 36.

purgo: quo quidem tu loco .. etiam purgasti inimicos meos; Planc. 71.

puto: malo .. te isti generi hominum ... inimicum ... putari; Verr. V, 153.

reconcilio: inimici in gratiam reconciliabantur; dom. 129.

savior: cum illo ore inimicos est meos saviatus; Sest. 111.

tego: qui meum inimicum ... texerunt; prov. cons. 47.

tollo: inimicus M. Caelius ... sublatus erat e numero recuperatorum; Flacc. 11.

traduco: traduxit ad plebem inimicum meum; prov. cons. 42.

trucido: ut ... trucidaret inimicum; Milo 63.

video: cum videatis ... inimicum ..; Sex. Rosc. 152. videre praetextos inimicos; dom. 98. ubi vidit homo ad omne facinus paratissimus fortissimum virum, inimicissimum suum, certissimnm consulem; Milo 25.

ulciscor: ea ipsa re inimicos suos ultus est; Quir. 20. quamquam ille ... nihil nisi de inimicis ulciscendis agebat ..; ib. 21.

voco: cur autem praetor te inimicum paternum in consilium vocavit? Flacc. 77.

2. **Dativ**: adfero: ut inimico nuntium adferret; Sex. Rosc. 19.

concedo: si concessum sit inimicis Cn. Pompei; leg. agr. II, 54.

conflo: si mihi inimico ... tuo conflare vis invidiam; Catil. I, 23.

do: nolite, indices, ... inimicis meis ... dare laetitiam; Planc. 103.

excito: fletum etiam inimicis atque invidis excitaret! Sest. 122.

facio: quid is occasione data faciet inimico? Phil. VII, 18.

obsisto: ut apertis inimicis obsisterem; dom. 29.

pateo: cum tui fontes vel inimicis tuis pateant; Muren. 9.

placo: cur eadem res publica ... (me) inimicis placare non possit? prov. cons. 24.

praebeo: sin mea domus ... monumentum praebet inimico doloris mei; dom. 100.

remitto: sed tamen ille inimico servum remisit; Deiot. 31.

resisto: ut inimicis eius resistat; Verr. III, 154. cur non meis inimicis meis copiis restitissem; Piso 18.

significo: ut iam puerilis tua vox possit aliquid significare iuimicis nostris; Sest 10.

succumbo: nec umquam succnmbet inimicis; Deiot. 86.

sum: ut eins opes atque ingenium ... exitio vix cuiquam inimico esse deberet; Muren. 56. „ne ludibrio simus inimicis“; Phil. XIII, 38.

trado: luctnosum est tradi alteri cum bonis, luctnosins inimico; Quinct. 95. tu misericors me adfinem tuum ... constrictum inimicis rei publicae tradidisti; sen. 17. cum duo consules empti pactione provinciarum auctores se inimicis rei publicae tradidissent; Quir. 13.

videor: nuuc omnibus [inimicis] necesse est castissimus ... esse videatur; Qu. Rosc. 47.

3. **mit Präpositionen**: andio ab: de quo vos homine ne ab inimicis quidem ullum fictum probrosum ... crimen ... audistis; Font. 37. auditis nou ab inimico; Cluent.29. quae a verecundo inimico audire non posses; Phil II, 47. — de: non hoc annc primum audit privatus de inimico; Verr. III, 130.

cogito de: ego de ipsis inimicis tantum, quantam mihi res pnblica permittet, cogitabo; Quir. 21.

concerto cum: qui saepius cum hoste confiixit quam quisquam cum inimico concertavit; imp. Pomp. 28.

confero ad: cum ipse se ad inimicos .. contulit; Verr. I, 77.

copulo cum: ille se sic cum inimico meo copularat; Sest. 133.

defero ad: causam .. omnem ad inimicos .. detulit; Verr. I, 41.

expromo in: quoniam in meo inimico crudelitatem exprompsisti tuam; Milo 33.

intersum inter: quo quidem mense qui inter me et meos inimicos interesset existimare potuistis; sen. 6. hic tantum interfuit inter me et inimicos meos; Quir. 13.

quaero ab: quaero ab inimicis ..; Fr. B, XII, 8.

supersum de: ut aut nulli supersint de inimicis aut ..; Marcell. 21.

vivo cum: hi vivunt cum inimicis; Flacc. 23.

III. **nach Objectiven**: 1. plenus: quis plenior inimicorum fuit C. Mario? prov. cons. 19.

2. iratus: qui Caesarem vestris inimicis iratum fore putetis; Ligar. 29.

IV. **nach Substantiven**: 1. **Genetiv**: additamentum: intercessit Ligus iste nescio qui, additamentum inimicorum meorum; Sest. 68.

amici: ut ... amicis nostrorum inimicorum temperemus; Balb. 60.

animi: ut omnium inimicorum ‖ iniquorum ‖ tuorum animos .. tardares; Verr. II, 167.

arma: ego ... vitam obieci armis inimicorum tuorum; Milo 100.

audacia: ab inimicorum audacia telisque vitam ut impune liceat defendere; Milo 6.

bilis: sed videte metuendam inimici et hostis bilem et licentiam! Fr. B, XIII, rv, 3.

causa: causam inimici tui sublevabis; div. Caec. 12.

confessio: sed prope inimicorum confessione virum bonum ... defendimus; Muren. 14. confessione inimicorum ... maxime laetor; Quir. 1.

consilia: ei fortasse non nnmquam consilia ac sententias inimicorum suorum extimescunt; har.

resp. 55. consilia exspectat inimicorum meorum; Sest. 75.

contio: cedo nunc eiusdem illius inimici mei de me eodem ad verum populum in campo Martio contionem; Sest. 108.

contumelia: potest quisquam vir ... satis graviter in inimici contumeliam sine sua laude respondere? har. resp. 17.

crimen: quo facilius crimen inimicorum diluere possem; Verr. V, 77.

crudelitas: pertuli crudelitatem inimicorum; Sest. 145.

cruor: ut ... cruorem inimici ... ostenderet; Sex. Rosc. 19.

diligentia: sed quoniam diligentia inimici investigatum est quod latebat; Ligar. 1.

domus: nuntiat domum ... T. Capitonis inimici; Sex. Rosc. 19. inimicorum domus disturbavit; har. resp. 58. qui domos inimicorum suorum oppugnavit; Sest. 95.

factum: nescis inimici factum reprehendere; Milo 57.

frater: nam Q. Metellus ... frater inimici ... omnia privata odia deposuit; sen. 25. in .. eo exercitu ipsius tribuni plebis, inimici mei, fratrem praefecerat; Sest. 41. de me cum omnes magistratus promulgassent praeter unum praetorem, ... fratrem inimici mei; Piso 35.

glans: ſ. pabulum.

impetus: ut ... fama fortunisque omnibus inimicorum impetus propulsare possim; Muren. 2.

iniuria: queu ad modum inimicorum iniurias crudelitatemque persequar; Quir. 22.

insidiae: ſ. oppugnatio.

iudicium: inimici iudicium grave videretur; Verr. II, 139.

licentia: ſ. bilis.

manus: ne in manus incideret inimicorum; Scaur. c. 3 § 1.

mens: quod propter eosdem non sanguine et volueribus suis crudelissimi iuimici mentem oculosque satiavit; Milo 58.

minae: qui minas inimicorum meorum ... neglexit; sen. 38.

molestia: vitam meam ... inimicorum molestia non esse appetitam; Planc. 71.

multitudo: tantam me inimicorum multitudinem suscepisse video; Catil. IV, 20.

nomen: an te ad Sthenii periculum inimici eius nomine abusum esse credemus? Verr. II, 107.

oculi: ſ. mens.

odium: utrum putes odium in me mediocre inimicorum fuisse? Planc. 71.

opiniones: ſ. sermones.

oppugnatio: cui non modo aperta inimicorum oppugnatio, sed ne occultae quidem .. insidiae nocere potuissent; Cluent. 178.

oratio: ergo inimici oratio ... me movit? Sest. 40.

pabulum: quid enim hunc persequar ... pabulo inimicorum meorum et glande corruptum? har. resp. 5.

pedes: maximo in squalore volutatus est ad pedes inimicissimorum; Sest. 145.

postis: ergo si is Q. Caepionis, inimici sui, postem aedium tenuisset; dom. 120.

potestas: parebitur ... inimici potestati; Rabir. 6.

sanguis: cum sanguine inimici explesset odium suum; Milo 63.

scelus: qui cum me firmissimis opibus contra scelus inimicorum munire ... possem ..; prov. cons. 41.

sententiae: ſ. consilia.

sermones: an vero obliti estis ... inimicorum Milonis sermones et opiniones ..? Milo 62.

tela: tamen numquam nec magnitudinem negotii ... nec vim inimicorum ac tela pertimuit; sen. 37. si in vim et in tela ... inimicorum incidisset; Milo 10.

vis: sed prope inimici ... vim suscipere debes; Verr. IV, 69. ſ. tela; Milo 10.

voltus: denique ipsius inimici voltum superbissimum subiit; Quinct. 97.

2. **mit Präpoſitionen:** gratia cum: nonne uno tempore cum suis inimicissimis in gratiam redii? prov. cons. 21. si qui meum cum inimico suo reditum in gratiam vituperabunt, cum ipsi et cum meo et cum suo inimico in gratiam non dubitarint redire; ib. 47. nam non redeundo in gratiam cum inimico non violabam Pompeium; Rab Post. 33.

V. **Umſtand:** ab: domus obsessa ab inimicis; Sex. Rosc. 20. is ab inimicis suis ... cum accusatus esset; Verr. II, 68. primum hoc ... esse ... non ab inimicis Romae compositum; ib. III, 141. orationes, ex quibus intellegi potest multa ... esse dicta, ... verum tamen ab inimico dicta et obiecta; Font. 38. id .. testamentum ab huius inimico Oppiauico est obsignatum; Cluent. 162. at vero ... etiam ab inimicis eadem praetura laudabatur; Flacc. 6. cum sua bona possideri ab inimicis ac diripi audiret; Quir. 20. in ea (urbe) possim intueri domum meam eversam non ab inimico meo ..; dom. 101. ex eis princeps emitur ab inimicis meis; Sest. 72. sed a suorum ... urguetur inimicis; Balb. 59. ***qui saepe numero ab inimicis ad causae dictionem vocatus est***; Scaur. c. 1 § 1. quae ... in senatu ab inimicis saepe iactata sunt; Milo 7. quod a Milonis inimicis saepissime dicitur; ib. 12. cum omnes a meis inimicis faces invidiae meae subiciantur; ib. 98. quae sibi obici ne ab inimico quidem possent verecundo; Phil. XI, 10.

per: aliud per inimicum inveniebant; Verr. IV, 31.

propter: qui propter illum hostem senatus, inimicissimum ordinis equesiris, ... non solum bona, sed etiam honestatem miseri deperdiderunt; prov. cons. 11.

b. femin.: l. sum: cur aut tam familiaris huic fuisti ... aut tam inimica? Cael. 33. quae (iracundia) est inimica consilio; Marcell. 9.

II. puto: quam omnes semper amicam omnium potius quam cuiusquam inimicam putaverunt; ib. 32.

inique, ungleich, unbillig: accido: videte igitur quam inique accidat; Caecin. 8.

comparo: nam hoc prope iniquissime comparatum est; Cluent. 57. etsi inique Castorem cum Domitio comparo; Deiot. 31.

confingo: Quinctius ad causam pertinere putavit res ita multas, falsas praesertim et inique confictas; Tull. 3.

contendo: non minus, ... ne inique contendere aliquid ‖ueque contendere aliquid‖ quam ne dissolutius rem relinquere videretur; Caecin. 103.

damno: homines Graeci ... inique a suis civibus damnati atque expulsi, tamen ... tanta hodie gloria sunt; Sest. 142.

expello: qui expulsi sunt inique; dom. 87. ſ. damno.

iacto: se inique a tuis iactatum graviter querebatur; Planc. 55.

paciscor: satis haec magna vis est ad inique paciscendum; Verr. III, 37.

iniquitas, Ungleichheit, Unbilligkeit, Härte, Unrecht, Noth: I. declarat: ipsa decretorum novitas iniquitasque declarat; Verr. I, 125.

intercedit: si tua iniquitas, si tui ... recuperatores non intercederent; Verr. III, 111.

pervadit: quo non per haec tempora nostrorum hominum libido iniquitasque pervaserit; Verr. III, 207.

recedit: temporis iniquitas atque invidia recessit; Cluent. 80.

versatur: nisi ... vellem recordari, istius aequitiam [et iniquitatem tum] ... esse versatam; Verr. I, 121.

II, 1. conicio: non iniquitas ad insimulationem conicietur; Piso 94.

coniungo: illam enim fortasse pertinaciam non nulli, virtutem alii putabant; hanc vero iniquitatem omnes cum aliqua crudelitate coniunctam; Balb. 62.

constituo: omnis .. eas iuiquitates ... sui quaestus causa constituisse vincam; Verr. III, 40.

doceo: istius crudelitatem et iniquitatem senatum docent; Verr. II, 95.

effugio: cum per leges militaris effugere liceret iniquitatem tribuni; Flacc. 77.

fero: ferebant hanc quoque iniquitatem; Verr. III, 36.

habeo: habere videtur ista res iniquitatem; Catil. IV, 7.

obicio: Sex. Roscio temporis illius acerbitatem iniquitatemque obicient? Sex. Rosc. 81.

perpetior: Sicilia ... iniquitates .. perpessa; Verr. III, 64.

puto: ſ. coniungo.

queror: quid attinuit te ... hic in iudicio queri praetoris iniquitatem? Tull. 38. neque ego nunc legis iniquitatem queror; Planc. 42.

reprehendo: quasi in eo sit iniquitas eius reprehendenda; Verr. III, 48. in quo primum aestimationis iniquitas ... reprehendatur; ib. 220.

2. oppono: *tum* soleut eius modi iniquitati aequi et boni nomen dignitatemque opponere; Caecin. 65.

3. certo cum: denique aequitas, temperantia, fortitudo, prudentia certant cum iniquitate; Catil. II, 25.

facio ex: ex hac iniquitate istius ... illa scelera ... facta sunt; Verr. II, 50.

haereo in: cogitate in his iuiquitatibus unum haesisse Apollonium; Verr. V, 23.

intellego ex: quid igitur est quod ex hac iniquitate ... intellegi velim? Verr. III, 39.

nascor ex: iudicia ... ex improborum iniquitate ... nata sunt; Tull. 8.

queror de: querendum est ... de omni accusationis iniquitate; Flacc. 23.

III. contentus: contentus hac iniquitate iste non fuit; Verr. II, 94.

IV. confessio: mala est ... [huius ... iniquitatis ... confessio]; Verr. III, 176.

V, 1. accidere: id accidit praetoris iniquitate; Quinct. 9.

opprimi: tanta ab isto iniquitate oppressus est; Verr. III, 53.

perditus: Tyndaritanam, ... Cephaloeditanam ... perditas esse hac iniquitate decumarum intellegatis; Verr. III, 103.

versari: Platonem iniquitate Dionysii ... in maximis periculis ... esse versatum acceimus; Rab. Post. 23.

2. ex: ecquis est ex ... iudiciorum iniquitate qui hoc non iam dudum statuerit? Verr. III, 143.

in: num quis poterit iu tanto lucro tantaque iniquitate dubitare ..? Verr. III, 111.

per: ut per vim, ... per iniquitatem iudicil totum agrum ... suum facere possit; Quinct. 90.

propter: defendere ... propter iniquitatem temporum non andent; Sex. Rosc. 1. exemplum huius modi, quod ... propter iniquitatem rei ... acerbum omnibus ... videretur; Verr. II, 111. quod item nunc est constitutum propter eandem iniquitatem temporum; Tull. 46. qui ... adesse propter iniquitatem illius Cinnani temporis noluit; dom. 83.

iniquus, ungleich, feindſelig, nachtheilig: A. **bei Subſtantiven:** alqs: quis tam iniquus ... fuit? Verr. I, 19. iniquos decumanis aiebat omnis esse; ib. III, 28. iniquum me esse quispiam dicet; ib. 111. nemo huic tam iniquus praeter parentem fuit; Cluent. 202. quis erit tam iniquus qui reprehendat? Flacc. 28. quos natura putes asperos atque omnibus iniquos; Planc. 40. sic me iniquum gierabant; Phil. XII, 18.

alqd: nam quid hoc iniquius ... dici ... potest? Quinct. 8. id iniquum esse in Naevium? ib. 45. si fretus gratia postulabat aliquid iniquius Alfenus, multa iniquiora Naevius impetrabat; ib. 70. nihil ... iniquius proferri potest; Sex. Rosc. 78. neque est iniquum in hunc quaeri; ib. 120. in dominos quaeri de servis iniquum est; ib. Iniquum est non num ... idoneum maxime putari; div. Caec. 65. etenim erat iniquum homini proscripto ... quicquam dari; Verr. I, 123. miserum atque iniquum ex agro homines traduci in forum; ib. III, 26. quid hoc iniquius? ib. 200. iniquum esse ... non id prius decernere; ib. IV, 142. videte quam iniquum sit ..; Caecin. 8. ut id iniquissimum esse confiteat; Cluent. 150. iniquum tibi videtur; ib. iniquum esse eos ... populi beneficiis esse privatos; ib. 154. simul et illud quam sit iniquum ‖indignum‖ cogitemus; ib. 155. quamquam iniquum est; leg. agr. I, 3. sin est iniquum ..; ib. II, 61. quod iniquissimum est; Rabir. 6. valde est iuiquum; har. resp. 6. quod idem in iudicio capitis durum atque iniquum est; ib. 13. etsi non iniquum est; Deiot. 1. re enim iniquum est; ib. 4. quamvis iniquum et inutile sit; Phil. I, 19. modo aequum sibi videri, modo non iniquum; ib. II, 95.

animus: frequentiae, quae nunc te animo iniquissimo ... intuetur; Verr. V, 144.

casus: ac vide quid intersit inter illum iniquissimum patris tui casum et hanc fortunam; dom. 84.

condicio: in hac tam ... iniqua condicione vitae ac hoc quidem retinebimus; Verr. III, 98. statuerunt iniqua condicioue reum causam dicere; Cluent. 94. qui si viverent, quamvis iniqua condicione pacis; Phil. II, 37.

defensio: vide quam tibi defensionem patefecerim, quam iniquam in socios; Verr. III, 193. quauto ista sit angustior iniquiorque defensio; Caecin. 64.

disceptator: numquid cuiquam iniquissimo disceptatori haec suspicio relinquenda est? Fr. A, III, 2.

discrimen: quod iniquum in discrimen adducas dignitatem tuam; Planc. 8.

exceptiones: sunt tamen in tota lege exceptiones duae, non tam iniquae quam suspiciosae; leg. agr. I, 10.

homo: cum tutores ... opus ad illius iniquissimi hominis arbitrium se effecturos esse clamarent; Verr. I, 144. satis multa hominibus non iniquis haec esse debeut; Rab. Post. 45.

imperia: qui ... iniquis imperiis rem publicam miscerent; leg. agr. II, 91.

insimulatio: tamen in falsam atque iniquam probrorum insimulatioueм vocabatur; Font. 39.

instituta: quia tuis novis edictis et iniquissimis institutis plus aliquanto se quam decumas ablaturum videbat; Verr. III, 150.

intercessor: iniuriam, quam iste intercessoris iniquissimi beneficio obtinuit; Phil. II, 8.

invidia: est mihi tanti, Quirites, huius invidiae ... iuiqnae tempestatem subire; Catil. II, 15.

iudex: ne iniquis iudicibus ... iudicium capitis in se constitueretur; Verr. V, 141. nam quod ad populum pertinet, semper dignitatis iniquus iudex est; Planc. 7.

iudicium: quo is facilius ... iniquo iudicio opprimere possit; Quinct. 7. non iniquo iudicia ... conquerebantur; Verr. IV, 111. illa igitur omnia Quinctiana iniqua ... iudicia fuerunt; Cluent. 113. alia quaedam civem egregium iniqui iudicii procella perverlit; Sest. 140. cum ... omnium domos ... scrutarere hominesque negotii gerentis iudiciis iniquissimis inretires; Vatin. 12.

ius: homo, quamquam erat et Siculus et reus, hoc est, et iure iniquo et tempore adverso, ferre ... non potuit; Verr. II, 70. ut quererer ... tam iniquo iure sociis ... imperari; ib. 164.

lex: quod iniquam legem ... dixisset; Verr. III, 51. iniqua lege vendebas, quo pluris venderes; ib. omnium legum iniquissimam ... esse arbitror eam ..; leg. agr. III, 5. iniquam legem ... instituet; Muren. 60. sed iniquissimas leges impositas a nobis esse arbitrabuntur; Balb. 41.

locus: hunc ... iniquo loco ... non dubitavit occidere? Milo 41.

optio: neque mirum, cui haec optio ... tam iniqua daretur; Quinct. 32.

pactiones: quae res ... ad pactiones iniquissimas magnam vim habuit; Verr. III, 38. cum ... tam iniquas pactiones vi et metu expressas cognoverit; ib. 143.

provincia: praetor provinciam suam sibi totam iniquam sicrat; Verr. III, 137.

quaestio: etsi (quaestio) non est iniqua; Milo 13.

res: an res ... iniqua videbatur? Sex. Rosc. 119. multo etiam rem ... iniquiorem visum iri intellegebant; Verr. II, 42. quae res iniquissima ... est; ib. 109. etsi in rebus iniquissimis quid potest esse aequi? Phil. II, 75.

verba: iniquissimis verbis ... conflictari malebant ..; Verr. III, 69.

B. **adein:** I. dicunt: in quo aequi sperasse Postumum dicunt, peccasse iuiqui; Rab. Post. 25.

fingunt: non nulli etiam nostri iniqui ... multa finxerunt; Planc. 57.

II, 1. antefero: potestis igitur ... iniquos aequis ... anteferre? Font. 32.

noto: tu ... notes ... vel iniquos ..; Planc. 40.

2. persolvo: ego mei rationem iam officii confido esse omnibus iniquissimis meis persolutam; Verr. V, 177.

3. sumo ex: ex iniquis sumendi ... fieri potestatem; Verr. III, 140.

III. animus: ut omnium ... iniquorum ... animos frangeremus; Balb. 56.

invidia: utiuam quidem haec ipsa non modo iniquorum invidiae ... satisfacere posset! Sulla 54.

sermones: cuius frater germanus sermones iniquorum effugere non potuit; Cael. 38.

initio, weihen: quotiens tibi iam extorta est ista sica de manibus! ... quae quidem quibus abs te initiata sacris ac devota sit nescio; Catil. I, 16.

initium, Anfang, Urſprung: I. **abſolut:** 1. nascitur: cur non initium ... nascitur a Kalendis Ianuariis? Verr. I, 109.

oritur: hoc initio suspicionis orto; Cluent. 180.

2. sum: cuius (consulatus) fuit initium ludi compitalicii; Piso 8. quod initium senatus cogendi fore videbatur; Phil. I, 6.

II. **nach Verben:** 1. adfero: diuturni silentii ... finem hodiernus dies attulit, idemque initium ... dicendi; Marcell. 1.

attingo: voce tantum attigi legum initium et iudicii; har. resp. 7.

audio: initium ... audistis; Cluent. 17.

dispertio, do: a quibus initia vitae ... data ac dispertita esse dicuntur; Verr. V, 187.

duco: hic quaero quam ob causam initium legum ac rerum suarum hinc duxerit; leg. agr. II, 17.

facio: initium facit a Bulbo; Cluent. 71. respondit a Romulia tribu se initium esse facturum; leg. agr. II, 79. quo die ... caedis initium fecisset a me; Phil. V, 20. cum C. Pansa consul ... initium cum hostibus confligendi fecerit; ib. XIV, 36.

gigno: cum ipse sui generis initium ... ab se gigui ... vellet; Verr. V, 180.

noto: cuius initium iste non a Favonio neque ab aliquo astro notabat; Verr. V, 27.

peto: si forte videbor altius initium rei demonstrandae petisse; Caeciu. 10.

praesto: sed qui prima illa initia aetatis integra ... praestitisset; Cael. 11.

quaero: an vero ... vos non intellegetis ... eius rei initium in vestro iure iurando ... quaeri? Sex. Rosc. 152. si enim tum illi caedis a me initium quaerenti respondere voluissem ..; Phil. III, 33.

recito: eorum initia cum recitarentur; Cluent. 141.

specto: initium reprimissionis spectare debemus; Qu. Rosc. 89.

sustento: cuius initia furoris dissensionibus eorum ... sustentata sunt; har. resp. 50.

tribuo: ut initia illa rerum gestarum magna atque praeclara non felicitati eius ... tribuenda esse videantur; imp. Pomp. 10.

2. utor: hoc initio est ... usus; Verr. a. pr. 44. vos, quaeso, memoria teneatis non mihi hoc esse propositum, ... sed ... hoc uti initio ac fundamento defeusionis; Cluent. 30.

3. nascor ab: itaque ab his initiis fundamentisque nascuntur ..; leg. agr. II, 29.

III. **Umſtand:** 1. constitui: in qua fortuna est nascendi initio constitutus; Balb. 18.

excitari: prius quam docuero quibus initiis ac fundamentis haec tantae summis in rebus laudes excitatae sint; Sest. 5.

cum Satz: qui initio proditor fuit; Sex. Rosc. 117. meministis me ita distribuisso initio causam; ib. 122. dixi initio, iudices; ib. 123. hoc initio cogitare coepit; Qu. Rosc. 48. id quod initio lege Rapilia fieri oporteret; Verr. II, 42. ostendi iam illud initio; ib. III, 147. eteuim haec aestimatio nata est initio ..; ib. 189. nemo enim fuit iuitio tam impudens; ib 189. quod iuitio vobis proposui; Font. 17. louge alia ratioue ... atque initio veneram; Caecin. 3. quod nos eadem Asia atque idem iste Mithridates initio belli Asiatici docuit; imp. Pomp. 19. illa omnis testium copia ... a matre initio est adoruata; Cluent. 14. post exoratus initio permagnam pecuniam poposcit; ib. 69. cum enim ... mihi initio proposuissem ..; ib. 139. quod a me initio orationis meae dictum est; ib. 169. lex initio nulla proponitur; leg. agr. II, 13. quod iuitio dixi; ib. 24. etsi, Quirites, uon est meae consuetudinis initio dicendi rationem reddere; Rabir. 1. itaque mihi videntur plerique initio multo hoc maluisse; Muren. 29. ut initio dixi; Sulla 35. quod initio dixi; ib. 85. legem separatim initio de salute mea promulgavit; sen. 21. universis egi (gratias) initio quautum potui; ib. 30. cum ... auspicia ... coutempseris initioque tribunatus tui senatui denuntiaris; Vatin. 14. cum lex esset aequa promulgata initio magistratus; ib. 27. secessionem tu illam existimavisti, Caesar, initio, non bellum; Ligar. 19. cum ... initio dicendi commoveri soleam vehementius; Deiot. 1. ego me hercules, Caesar, initio ... hac sum suspicione percussus; Deiot. 17. uon commisisset, ut ei senatus, tamquam Hannibali initio belli Punici, denuntiaret ne oppugnaret Saguntum; Phil. VI, 6. quo consilio redierim initio auditis; ib. X, 8.

2. ab: illinc ab initio pugnasse cupiditatem et audaciam; Quinct. 79. ab initio res quem ad modum gesta sit ... exponemus; Sex. Rosc. 14. nam Sullam ... oratio mea ab initio ... purgavit; ib. 127. ut ab initio res ... constituta sit ... cognoscite; Verr. a. pr. 13. audimus alium non ab initio fecisse; ib. I, 60. utrum res ab initio ita ducta est? ib. II, 62. cui non ab initio decumani criminis persuasum sit; ib. III, 142. iam putabitur aliqui ab initio non sedisse; Cluent. 113. proinde quasi ego non ab initio huius defensionis dixerim ..; ib. 138. quod ego et ab initio petivi et nunc peto; ib. 142. nihil est enim mali, nihil sceleris, quod illa non ab initio filio voluerit; Cluent. 188. vitam ab initio ... recognoscite; Sulla 74. quem praevaricatorem esse ab initio iudicasses; Vatin. 3. statuit ab initio ... ius publicano non dicere; prov. cons. 10.

iniuratus, unvereidigt: I. dicit: „dicit enim ... iniuratus Luscio et Manilio"; Qu. Rosc. 46. cum dicit iniuratus; ib. 47. an me existimasti haec iniuratum in iudicio non esse dicturum? Sulla 34.

insimulat: quod ego iniuratus insimulo; Caecin. 3.

probat: per epistolam quod volet iniuratus probabit? Flacc. 90.

refert: quod in codicem iniuratus referre nolit; Qu. Rosc. 4.

II. committo: ut ... malim ... iurato suam quam iniurato aliorum tabellas committere; Verr. a. pr. 32.

credo: utrum potius Chaereae iniurato ... credas? Qu. Rosc. 45.

iniuria, Unrecht, Gewaltthat, Beleidigung, Kränkung: I. **Subject:** adfligit: L. Flaccum ... si ... gravis iniuria adflixerit; Flacc. 104.

cogit: oratio, ... qua me uti res publica ... et istorum iniuria coëgit; Sex. Rosc. 143.

deest: haec deerat iniuria; Verr. III, 198.

delet: quae tanta possit iniuria omnium imperatorum de Deiotaro decreta delere? Deiot. 37.

detrahit: mihi quod potuit vis et iniuria ... detrahere, eripuit; Quir. 19.

discedit: si istius haec tanta iniuria impunita discesserit; Verr. IV, 68.

est: id agis, ut ... iniuriae sint impunitae; div. Caec. 53. tantas esse iniurias; Verr. II, 155. non enim maior est iniuria; Caecin. 63. quod si illis ... iniuria inimicorum probro non fuit ..; dom. 87. ne haec quidem fuit iniuria; prov. cons. 42. omnibus illa iniuria dolori fuit publicanis; Planc. 34.

inurunt: quantum ... dolorem sociorum ... animis inusseriut istius iniuriae; Verr. II, 163.

laedunt: neque enim eos ... hae decumanorum iniuriae laeserunt; Verr. III, 109.

potest: s. delet. detrahit.

serpit: quam facile serpat iniuria ... videte; Verr. II, 53.

videntur: sed eo leviores istius iniuriae videbantur; Verr. I, 119.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** accipio: s. **accipio,** III, iniuriam (14 St.) B. I, S. 41, a.

addo: addite nunc eodem istius ... iniurias; Verr. III, 200.

ago: aguntur iniuriae sociorum; Verr. IV, 113.

appello: id, quod tu iniuriam appellas; div. Caec. 60.

attingo: illam iniuriam non attigit; Verr. I, 103.

cognosco: s. **cognosco,** III, iniurias (4 St.) B. I, S. 561, a.

commemoro: nulla iniuria commemorata; Sest. 57.

conligo: sed quid ego istius ... mediocris iniurias conligo? Verr. IV, 38.

decerno: qui iniuriam decernebat; Quinct. 69.

defendo: omnes hi ... iniriam ... putant oportere defendi; Sex. Rosc. 1.

dico: qualis iniuria dicatur; div. Caec. 55.

dimitto: possemus hanc iniuriam ... impunitam dimittere? Verr. V, 149.

explico: ut posset multas istius et varias iniurias ... explicare; Verr. II, 156.

facio: ut omnis istius iniurias ... iuritas faceret; Verr. II, 63. s. **facio,** III. iniuriam (46 St.) S. 304 f.

fero: s. **fero,** III. iniuriam (14 St.) S. 336, b.

habeo: omnia novas iniurias habent; Verr. II, 147.

impono: ut ... iniuriam ... sibi imponerent; Quinct. 96. quibus tu privatim iniurias ... imposuisti; Verr. IV, 20.

infero: hominibus iniuria tui stupri inlata in ipsos dolori non fuit; har. resp. 38. cum ille iniuriis in socios nostros inferendis bello prope nos lacessisset; Sest. 58.

memini: non est mei temporis iniurias meminisse; sen. 23.

mitto: mitto illam primam libidinis iniuriam; Cluent. 188.

neglego: Segestanorum iniuriae neglegantur; Verr. IV, 82.

nosco: qui istius iniurias norunt; Verr. I, 103.

obliviscor: obliviscor iam iniurias tuas, Clodia; Cael. 50. qui oblivisci nihil soles nisi iniurias; Ligar. 35.

patior: omnis aequo animo belli patitur iniurias; Phil. XII, 9.

perfero: ut etiam iniurias ... perferendas putaremus; Verr. II, 8.

persequor: non ... dico ... M. Caecilium ... non modo non adesse neque tecum tuas iniurias persequi; div. Caec. 29. dum tuas iniurias ... persequi conaris; ib. 53. qui iniurias suas persequi voluut; ib. 64. quae civitas ... suas iniurias persecuta est; Verr. II, 11. quod eorum iniurias ... sum persecutus; ib. 16. ut ... meum ius teneam atque iniuriam tuam persequar; Caecin. 32. qui alienam potius iniuriam quam suam persequatur; Muren. 57. quem ad modum ... iuiurias ... persequar; Quir. 22. quod eiusdem mulieris dolorem et iniuriam Vettiano nefario stupro sunt persecuti; Cael. 71. nunc quaero utrum vestras iniurias an rei publicae persequamini; Ligar. 29.

propulso: quem vides ... atrocem iniuriam propulsare non posse; Sex. Rosc. 145. iniurias propulsare; div. Caec. 66. cum a sociis et a se iniuriam propulsaret; Planc. 34.

puto: ut gravius ... nomen legationis quam iniuria legati putaretur; Verr. I, 69. nolite igitur fortunam convertere in culpam, neque regis iniuriam huius crimen putare; Rab. Post. 29.

quaero: nec ius et iniuriam quaeri nusquam putarunt oportere; Tull. 42.

queror: iniuriam queror; Verr. III, 217.

relinquo: cur iniurias tuas ... reliquisti? Verr. I, 84.

rescindo: ut omnis istius iniurias ... rescinderet; Verr. II, 63.

reprehendo: si ... populus Romanus ... temeritatem atque iniuriam suam restitutione mea reprehendisset; dom. 88. ne illius iniuria in nostra amicitia reprehendatur; prov. cons. 42.

reticeo: facile intellego non modo reticere homines parentum iniurias, sed etiam animo aequo ferre oportere; Cluent. 17.

subeo: subire vim atque iniuriam malui; prov. cons. 41.

tollo: ut has omnis iniurias tollatis; Verr. III, 227.

vindico: hic vos dubitabitis ... tantam iniuriam vindicare? Verr. II, 109.

ulciscor: dico ... Neronem ... putasse non oportere esse cuiquam ne in ulciscenda quidem iniuria hominis occidendi potestatem; Verr. I, 72. statuerunt, ... istius iniurias per vos ulcisci; ib. II, 9. etenim ulciscendae iniuriae facilior ratio est; Quir. 22. cum ulcisceretur patroni iniurias; Scaur. 23.

2. **Genetiv:** ago: an ad atrocis *rei* notionem ‖aut ad actoris notionem, al.‖ atque auimadversionem ages iniuriarum? Caecin. 35.

condemno: petit Naevius Turpio quidam ... C. Sacerdote praetore condemnatus iniuriarum; Verr. II, 22.

damno: qui iniuriarum damnatus est; Verr. III, 90. qui ... iniuriarum damnatus est; ib. V, 108. quis est Sergius? ... damnatus iniuriarum; dom. 13.

moneo: monet amicus meus te L. Calpurnius ... iniuriarum; Caecin. 35.

3. **Dativ:** facio: neque tamen finis huic iniuriae ... fiebat; Verr. IV, 87.

obsisto: nemo est qui ... istorum iniuriae ... potuisse obsistl arbitraretur; Verr. I, 31.

resisto: qui iniuriae resisterent; Sex. Rosc. 149. resistite per deos immortales eorum periuriis iniuriisque ..; Fr. A, III, 16.

sum: quibus iniuriis gravissimis tamen illud erat miserum solacium; Verr. III, 199. † quid ageres non erat ut qui modus moribus fuerat, idem esset iniuriae? dom. 65.

4. **Ablativ:** levo: quem ad modum ... levatum iniuria civem retinere possemus; Caecin. 102.

libero: ut omnibus iniuriis ... in posterum liberentur; Verr. III, 203.

privo: unus privatur iniuria; leg. agr. I, 13.

5. **mit Präpositionen:** accuso propter: qui ... consularem hominem accusavit propter ... hospitis iniurias; Verr. II, 118.

addo de: quod de iniuria non addiderit; Tull. 38. neque ideo de iniuria non addiderunt; ib. 43.

ago de: cum iam actum sit de iniuria; div. Caec. 60. is cum ... multa mecum de istius iniuriis ageret; Verr. III, 200.

audio de: audietis enim de magnis ... iniuriis sociorum; Verr. V, 111.

cognosco ex: ubi eorum dolorem ex istius iniuriis ... cognovi; Verr. IV, 140.

coniungo cum: coniungitur impudens gratificatio cum acerba iniuria; leg. agr. III, 6.

conqueror de: conquerantur de istorum ... iniuriis; Sex. Rosc. 25. non de tam atrocibus iniuriis conqueri ... oportuit; Verr. I, 84.

contineo in: cum vero in communibus iniuriis totius provinciae Sthenii quoque causa contineatur; Verr. II, 118.

dico de: de ... iniuriis ... dici cum vere tum graviter ... potest; Verr. I, 86.

disputo de: de iure et iniuria disputare noluerunt: Tull. 42.

do ad: equites Romanos ad Aproniі iniurias dedisti; Verr. III, 96.

doceo de: ut de eius iniuriis iudices docerent; Verr. IV, 113.

experior de: cum sit eis confitendum numquam se ... coepisse de tantis iniuriis experiri; Cael. 20.

expostulo de: regna denique omnia de nostris ... iniuriis expostulant; Verr. III, 207.

exprimo ex: expressae sunt ... ex unius cuiusque ... iniuria publicae a praetore formulae, ad quas privata lis accommodatur; Qu. Rosc. 24.

nascor ex: quae fere omnia ex tuis iniuriis nata sunt; Verr. II, 146. ex Sthenii calamitate et tua natum est iniuria; ib. 147. iudicia ... ex improborum ... iniuria nata sunt; Tull. 8.

opprimo in: Antonium ... in mediis iniuriis ... mors oppressit; Verr. III, 213.

quaero contra: percrebruit, Siculos ... actorem suae causae contra illius iniurias quaesisse; div. Caec. 12.

queror de: de tui comitis iniuria questum ... venirent; Verr. I, 80. qui de Dionis iniuriis ... questus es; ib. II, 24. ipsa antem nihil queri vere de iniuriis potest; Flacc. 5. pauca querar de hesterna Antonii iniuria; Phil. I, 11.

redimo ab: tamen ab decumanorum iniuriis civis suos non redemerunt; Verr. III, 79.

removeo ab: qui maxime ab iniuriis nostrorum magistratuum remoti consnerant esse praesidio foederis; Verr. II, 160.

satis facio pro: tamen ita praedicabas, te non existimare ... numquam mihi pro tuis in me iniuriis satis esse facturum; Phil. II, 49.

sileo de: silebitur toto iudicio de maximis ... iniuriis; div. Caec. 32.

sum in: tantus dolor (est) in iniuria; Verr. III, 74. non erat in tam immani iniuria ... novae crudelitati locus; dom. 64.

valeo in: valebit in iniuria ‖iniuria‖ nomen sanctissimum religionis; dom. 123.

venio contra: non venirem contra iniuriam; Phil. II, 3.

video de: alio loco de aratorum ... iniuriis videro; Verr. II, 150.

III. **nach Adjectiv:** expers: Leontinos ... expertis ... iniuriarum fuisse; Verr. III, 109. ne domus quidem ulla ... expers huius iniuriae reperietur; ib. IV, 48.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: nihil ... tibi iniuriae feci; Qu. Rosc. 32. quid tibi tandem ... iniuriae factum est? Flacc. 70.

acerbitas: nisi tanta acerbitas iniuriae ... fuisset; Verr. I, 81.

actio: actio enim iniuriarum non ius possessionis adsequitur; Caecin. 35.

auctor: quod auctor illius iniuriae fuisse arguebatur; Verr. I, 85. ipsi illi auctores ininriae ... clamare coeperunt; ib. II, 47. qui hoc evenit ut ... idem sit gravis auctor iniuriae publicae? Flacc. 40.

causa: quod si ne iniuriae quidem ... causa remanet; div. Caec. 59. vides eandem aestimationem ... in illo laudis causam habere, ... in te iniuriae; Verr. III, 214.

dolor: sed ininriae dolor facit me ... gloriosum; Phil. XIV, 13.

excusationes: cum illae valent apud me excusationes iniuriae tuae; Sulla 47.

genus: ne quis ... in genere iniuriae ... errare possit; Qu. Rosc. 24. tamen hoc novum genus iniuriae ferre nemo posset; Verr. III, 32. genera ipsa iniuriarum ... cognoscite; ib. 53. genera iam dudum ... iniuriarum ... profero; ib. 58. hoc non potuerit ... genus iniuriarum ... perferre; ib. 64. reliquum est de aestimato, quod ... iniuriae genere quemvis debet commovere; ib. 188. proinde quasi ... ea res, quam ego dico, et ea, quam tu fecisti, inter se genere iniuriae ... differat; ib. 203. periculosum provinciis genus ininriae confirmari iudicio; ib. 225.

gradus: in quo primum iniuriae gradu resistere incipiet severitas iudicis? Verr. III, 220.

indignitas: si indignitas iniuriae tuae non commovebat; Verr. I, 144.

iudicium: edixit sese iudicinm iniuriarum non daturum; Verr. II, 66. ex quo genere peccati ... vel ininriarum vel capitis iudicia constituta sunt; Caecin. 9.

lex: cur ... huic praecipua lex iniuriae definitur? Verr. III, 211.

magnitudo: sin autem pro magnitudine iniuriae ... haec omnes vindicarent; Sex. Rosc. 148. quod eos ... iniuriae magnitudo movebat; Verr. I, 67. causam, ... quae magnitudine iniuriae ... antecellet; ib. III, 10. ecquis est ex iniuriarum magnitudine ... qui hoc non iam dudum statuerit? ib. 143.

multitudo: multitudinem iniuriarum praetermitto; Verr. III, 58.

numerus: quoniam ... numerum iniuriarum vobis ... non possum expromere; Verr. III, 53.

opinio: cum ... opinio iniuriae beneficio sit exstincta; prov. cons. 47.

pignora: „ut ... pro libertate haec proicias tamquam pignora iniuriae“; Phil. XIII, 6.

remedium: ut homines iniuriae tuae remedium morte ... quaererent; Verr. III, 129.

socii: per eosdem istius ... iniuriarum ... socios ... Marcellia tolluntur; Verr. II, 51.

testis: quin iniuriae ... testis esset; Verr. I, 154. qua re si hunc habent auctorem Tralliani doloris sui, ... si hunc testem iniuriae; Flacc. 53.

vis: tamen tanta vis ... iniuriae ... putabatur; Verr. I, 74. tanta vis erat iniuriarum; ib. III, 45.

ultor: me ultorem iniuriarum ... esse voluerunt; div. Caec. 11. Siculi ultorem suarum iniuria-

rum invenerunt; ib. 53. quem ... ultorem iniuriarum ... adoptavit; ib. 54. fuit ultor iniuriae; Milo 35.

2. **mit Präpositionen:** iudex de: de iniuria ... neminem ... graviorem iudicem esse oportet; div. Caec. 58.

lex de: at tu etiam ereptor civitatis legem de iniuriis publicis tulisti; dom. 81.

litterae de: aliquotiens ad socios litteras de istius iniuriis miserat; Verr. II, 171.

postulata de: quae sunt in eisdem postulatis de iniuriis tuis; Verr. II, 147. ad senatum nostrum me consule nonne legati Apollonidieuses omnia postulata de iniuriis unius Deciani detulerunt? Flacc. 79.

querella de: his de tot tantisque iniuriis ... querella esse debuit; Sest. 64.

querimoniae de: Romae querimoniae de tuis iniuriis ... habebantur; Verr. III, 132. ita liberae querimoniae de aliorum iniuriis esse dicuntur; imp. Pomp. 41.

V. **Umstand:** 1. **Ablativ:** accidere: id accidit praetoris iniuria; Quinct. 9. ea tametsi multis istius et variis iniuriis acciderunt; Verr. IV, 114. cui ne ista quidem ipsa calamitas iniuria potuit accidere; dom. 126.

adduci: quasi ego illud mea voluntate potius quam vestra iniuria adductus fecerim; Verr. I, 29. a me quaeris ... qua iniuria adductus ad accusandum descenderim; ib. III, 6. ut intellegatis Cluentium non accusatorio animo ... adductum, sed nefariis iniuriis ... nomen Oppianici detulisse; Cluent. 11. neque hic tamen ulla umquam iniuria adducetur ..; Sest. 95.

adficere: f. **adficio** alqm iniuria (7 Cl.) B. I, C. 94, b.

adfligi: te universae similibus adflictae iniuriis ... civitates ... persequuntur; Verr. III, 74.

circumsederi: et ais ... te iniuria circumsessum esse; Verr. I, 83.

cogi: cuius iniuria cogerentur; Verr. II, 26. qui nunc contra praetorem populi Romani magnis iniuriis ... testimonium dicere cogerentur; Verr. III, 74.

commoveri: causa, quae ... grata esse debet, ... amicorum populi Romani ... iniuriis commoveri; div. Caec. 64. cum esset parentis iniuriis ... commotus; Verr. III, 63. cum his contumeliis iniuriisque commotus in Siciliam esset profectus; ib. quanto est honestius alienis iniuriis quam re sua commoveri; ib. 169.

constitui: iudicio damni iniuria constituto ..; Qu. Rosc. 32.

contestari: cum ... lis contestata cum Flavio damni iniuria esset; Qu. Rosc. 54.

damnari: memoria teneo Milesiam quandam mulierem ... rei capitalis esse damnatam, nec iniuria; Cluent. 32.

dari: non esse iniuria M. Tullio damnum datum; Tull. 39.

decernere: si qua in re contra rem meam decrevisset aliquid iniuria; Verr. III, 7. Flaccum iniuria decrevisse in tua re dicis; Flacc. 77.

defendere: quid, si se telo defenderit? non iniuria; Tull. 52.

desiderare: centum et unum aratores unus ager istius iniuria desiderat; Verr. III, 120.

deturbari: miserum est deturbari fortunis omnibus, miserius iniuria; Quinct. 95.

diripi: f. vexari.

dolere: qui sociorum iniuriis ... doleat; Verr. III, 6. nemo iniuria doluit; Planc. 25.

cripere: pecuniam si ... alicuius cripuit iniuria; Quinct. 49. ita ... imperio iniuriaque praetoris eripiuntur; Verr. III, 75.

esse: at idem quanto in odio postea suis ipsis fuit, per quos in altiorem locum ascenderat! neque iniuria; Cluent. 111.

exagitari: quando quidem agros iam ante istius iniuriis exagitati reliquissent; Verr. II, 9. sed etiam sedis suas patrias istius iniuriis exagitati reliquerant; ib. III, 46. cum iam privatim aratores ... exagitati decumanorum iniuriis profugissent; ib. 75.

exinaniri: Imacharensis ... iam omnibus iniuriis tuis exinanitos tributum facere ... coëgisti; Verr. III, 100.

exprimi: nunc est una vox ... non expressa dolore ... neque huius iniuriis, sed promissis aliorum et praemiis excitata; Scaur. c. 18 § 41.

fieri: quaeri ... non utrum iure facta an iniuria; Tull. 42. posse hoc talibus viris persuaderi non iniuria factum; ib. 43.

iactari: orat ..., ut multis iniuriis iactatam ... aequitatem ... confirmari patiamini; Quinct. 10. pluribus iactatus iniuriis ... ad te ... confugit; ib. 98.

inimicus: non quaero iure an iniuria sint inimici; Verr. II, 150.

lacerari: omni lacerabantur iniuria; Verr. III, 198.

lacessere: qua re si propter socios nulla ipsi iniuria lacessiti maiores nostri ... bella gesserunt; imp. Pomp. 14. non accusares ... nulla lacessitus iniuria; Mureu. 64. qui ... ea iniuria virum fortissimum lacessisset; dom. 66.

laedi: omnes, qui alterum ... nulla privatim laesi iniuria ... in iudicium rei publicae causa vocant; Verr. III, 1.

metuere: neque enim ... iniuria metuebat; Sex. Rosc. 17.

occidere: dicis oportere quaeri homines M. Tullii iniuria occisi esse necne; Tull. 38. si quis furem occiderit, iniuria occiderit; ib. 51. non illud iam in iudicium venit, occisusne sit, ... sed iure an iniuria; Milo 31. hunc iniuria ... non dubitavit occidere? ib. 41. occidit. iure an iniuria? ib. 57.

pauper: Heraclius est ... istius avaritia atque iniuria pauperrimus; Verr. II, 35.

perdere: fortunas omnis ... iniuria perdidit; div. Caec. 56.

permoveri: quem intellego non iniuria L. Murenae, sed honoris contentione permotum; Mureu. 56.

pervadere: eademque vi et iniuria ... per omnis partis provinciae te ... pervasisse demonstro; Verr. I, 96.

postulare: iniuria postulabas; Quinct. 63.

prohiberi: prohibiti estis in provincia vestra pedem poncre et prohibiti summa iniuria; Ligar. 24.

provocari: quanto vos studio convenit iniuriis provocatos sociorum salutem ... defendere; imp. Pomp. 14.

reici: a qua erat reiectus iniuria; Ligar. 27.

repudiari: intellego ... a vobis hanc sententiam repudiari, neque iniuria; Phil. VI, 3.

singularis: ordinis eius studium fuisse in honore Plancii singulare. neque iniuria; Planc. 24.

suspectus: si me meis civibus iniuria suspectum ... viderem; Catil. I, 17.

vellc: qua re non iniuria ... magistratus corpus legibus vallatum esse voluerunt; Tull. 49.

vexari: ut ... paterere ... aratores indignissimis iniuriis vexari ac diripi; Verr. III, 52.

cffiptifd): necesse putavit esse ... illam latebram tollere DAMNUM INIURIA; Tull. 11. cum iudicium ita daret ... neque illud adderet INIURIA; ib. 12. ut adderet in iudicium INIURIA; ib. 38. ad DAMNUM adderetur INIURIA; ib. 41.

2. **Präpositionen:** ad: sic ad libidines iniuriasque tuas omnia cosequasti; Verr. III, 95.

cum: utrum tibi pecuniae coactae conciliatae videntur ... cum maxima sociorum iniuria? Verr. III, 194. qui se fatcatur maximas pecunias cum

summa sociorum iniuria cepisse; ib. 221. debent ... haec tot detrimenta atque damna cum maximis iniuriis contumeliisque perferre? ib. 228.

ex: quis non ex iuiuria ... sibi provideret? Verr. I, 85.

in: quod in tantis ... iniuriis decumanorum nullum ... uon modo factum, sed ne postulatum quidem iudicium inveuitur; Verr. III, 33. tu ... in tot ac tantis iniuriis ... aliquid te populare putabis habere; ib. 48. in quibus ... tamen sest illa cogitatio, in alterius iuuria se despectos; ib. 95. solent enim muti esse in iniuriis suis; ib. 96. sin hoc vos in ... iniuria tam acerba neglexisse audient; ib. IV, 68. filia, quae non solum illo communi dolore muliebri in eius modi viri iniuriis angeretur; Cluent. 13. discedit a Melino Cluentia, ut in tantis iniuriis non invita; ib. 14. statuit tamen nihil sibi in tantis iniuriis ... gravius esse faciendum; ib. 16. quanto est Oppianicus in eadem iniuria maiore supplicio dignus? ib. 32. quaeret quisquam in tanta iniuria tautaque impudentia quid spectarit; leg. agr. II, 20. ut locus ipse in tanta tua iniuria legem et inscriptionem statuae refelleret; dom. 81.

per: cum ei summam per iniuriam omnia inimica ... fuerint; Quinct. 10. ut per vim, per iniuriam ... totum agrum ... suum facere possit; ib. 90. servos abducebat per iniuriam; div. Caec. 55. ne per summam iniuriam ... conetur evertere; Verr. I, 135. privata bona populi nomine per summam iuiuriam *esse* erepta; ib. II, 47. tamen hae pecuniae per vim atque iniuriam tuam captae ... tibi fraudi ... esse deberent; ib. III, 91. ab his per summam iniuriam ... plus aliquanto ablatum esse; ib. 102. ab iis ... per iniuriam ... tantum exprimi frumenti; ib. 105. qui per hanc iniuriam non modo fructum omnem amitteret; ib. 198. genus ... pecuniae per summam iniuriam cogendae; ib. 223. quo genere ... pecunia per summam iniuriam auferatur; ib. 224. quod non ad miseros aratores ... per summam iniuriam ... pervenerit; ib. 226. concede ut impune emerit, ... nihil per iniuriam; ib. IV, 10. utinam ... licuisset per hominum vim et iniuriam populo Romano ei gratiam referre! Planc. 77.

pro: nos si alienam vicem pro nostra iniuria doleremus; Verr. I, 113.

propter: propter Hispanorum ... iniurias; div. Caec. 66. propter ... hospitis iniurias; ib. 67. Sthenius est hic ... propter suam calamitatem atque istius insignem iniuriam omnibus notus; Verr. II, 83. propter ... hanc iniuriam ... eos statuisse ..; ib. 103. ut homines propter iniurias ... mortem sibi ipsi consciverint; ib. III, 129. difficile est dictu ... quanto in odio simus apud exteras nationes propter eorum ... libidines et iniurias; imp. Pomp. 65. qui ... propter multorum annorum iniurias alienati a senatu putabantur; Phil. XII, 10.

sine: ita sine iniuria potentiam levem ... esse arbitrantur; Quinct. 84. si potest ista pecunia sine armatorum iniuria detrahi; Verr. III, 182. an vero id recte ... sine cuiusquam iniuria factum esse defendis? ib. 194. si sine iniuria sociorum percipere possumus; ib. 201. etsi optabilius est cursum vitae conficere sine dolore et sine iniuria; dom. 86. pactiones sine ulla iniuria factas rescidit; prov. cons. 10. qui (ager) sine iniuria privatorum dividi possit; Phil. V, 53.

iniuriose, widerrechtlich; maiores nostri ... navicularibis nostris iniuriosius tractatis bella gesserunt; imp. Pomp. 11.

iniuriosus, ungerecht: alqd: quasi vero non intellegamus ab invito emere iniuriosum esse; leg. agr. I, 14. in socios ... iniuriosum et contumeliosum est his praemiis ... exclusos esse ... socios; Balb. 24.

iniussus, ohne Befehl: accedo: mitto exire de provincia, ... in regnum iniussu populi [Romani] aut senatus accedere; Piso 50.

attingo: si iniussu senatus quisquam attigisset Verr. IV, 85.

consecro: quae (lex) vetet iniussu plebis aedis, terram, aram consecrari; dom. 127. lex Papiria vetat aedis iniussu plebis consecrari; ib. 128.

dedico: QUOD IN LOCO PUBLICO LICINIA, GAI FILIA, INIUSSU POPULI DEDICASSET; dom. 136.

dimitto: praesidium tu rei publicae ... iniussu populi [Romani] senatusque dimisisses? Piso 48.

habeo: quia videbat potestatem neminem iniussu populi aut plebis posse habere; leg. agr. II, 27.

iudico: ne de capite civium Romanorum iniussu vestro iudicaretur; Rabir. 12.

mitto: mittis iniussu praetoris; Quinct. 82.

mutor: quod ... iniussu populi ... iura provinciae Siciliae mutaveris; Verr. III, 17.

obligo: qui iniussu suo nullo pacto potest religione obligari; Balb. 34.

proficiscor: qui iniussu populi ... proficiscerentur; Verr. II, 14.

tollo: tu ... iuiussu populi ac senatus totam Hieronicam legem sustulisti? Verr. III, 19.

iniuste, ungerecht: facio: facis iniuste, Laeli, si ..; Flacc. 41.

laedo: si iniuste neminem laesit; Muren. 87.

rogo: quas leges iniuste rogatus putaret; Sest. 61.

iniustus, ungerecht: alqs: noli tam esse iniustus; Muren. 9. nemo erit tam iniustus qui me audierit; Flacc. 97.

alqd: quod sit iniustum; dom. 107. quid autem hoc iniustius quam ..? Phil. XII, 9.

bellum: fatearis necesse est te illi iniustum ... bellum inferre conari; div. Caec. 62.

causa: quae fuisset igitur iusta causa restituendi mei, nisi fuisset iniusta eiciendi? Milo 36.

civis: ingratus est iniustusque civis; Marcell. 31.

contentio: quos ... ab hoc impari certamine atque iniusta contentione avocabat; Balb. 59.

existimator: nemo iam erit tam iniustus existimator rerum qui dubitet ..; Marcell. 15.

homo: quantum odium illius et in homine iniusto quam etiam iustum fuisse (creditis)? Milo 35.

odium: cum is ... sit in quoddam odium iniustum vocatus; Cael. 29.

poena: cum ei ... ante iniusta poena luenda sit quam iusta repetenda; Milo 11.

rogatio: video ... hunc hoc anno in hac toga rogationis iniustissimae subitam acerbitatem ... deprecantem; Sest. 144.

sacramentum: si decemviri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent; dom. 78. ſ. vindiciae.

vindiciae: qui ... non iniustis vindiciis ac sacramentis alienos fundos ... petebat; Milo 74.

inlaqueo, verstricken: sed si etiam nunc inlaqueatus iam omnium legum periculis ... feretur tamen haesitans ..; har. resp. 7.

inlecebra, Anlockung, Lockung: I. est: iam vero quae tanta umquam in ullo homine iuventutis inlecebra fuit quanta in illo? Catil. II, 8. erant apud illum inlecebrae libidinum multae; Cael. 12.

II, 1. cognosco: cur inlecebris cognitis non refugisti? Cael. 37.

ignoro: quis ignorat maximam inlecebram esse peccandi impunitatis spem? Milo 43.

2. dedo: si qui ... se vitiorum inlecebris ... dediderunt ..; Sest. 138.

III. inretiri: quem corruptelarum inlecebris inretisses; Catil. I, 13.

inlibatus, unvermindert: ut eorum veteres inlibatasque divitias ... profundat; Sest. 93.

inlido, zerschmettern: iam ista serpens ... compressa atque iulisa morietur; har. resp. 55.

inligo, anbinden, befestigen, verpflichten: alqm: quem (Regulum) Karthaginienses ... inligatum in machina vigilando necaverunt; Piso 43. magnis et multis pignoribus M. Lepidum res publica inligatum tenet; Phil. XIII, 8.

alqd: tum illa ... in aureis poculis inligabat; Verr. IV, 54.

hominem: videto hominis amentiam, * per suum tribunatum Caesaris actis inligatus teneretur; dom. 40.

inlitteratus, ungebildet: sed sunt in illo numero ... multi impudentes, inliterati, ... quos variis de causis video coucitatos; Flacc. 9.

inlucesco, aufleuchten, anbrechen: auctoritas, vox: cum populo Romano vox et auctoritas consulis repente in tantis tenebris inluxerit; leg. agr. I, 24.

dies: s. **dies,** I, 1. inlucescit (7 St.) S. 107, a.

inludo, verspotten: I. alqm: ut ne plane inludamur; Sex. Rosc. 55. quod ultro etiam inlusos se ... ab iudicio discessuros videbant; Verr. III, 30. eos sic inludere, quibus omne supplicium ... debetur; Sest. 94. Parthini et Bulienses inlusi ... te unum ... hostem venisse senserunt; Piso 96.

viros: viri boni ... timide tamen istuc desceudunt ... saepe inlusi; Quinct. 51.

II. auctoritati: hic non inludit auctoritati horum omnium? dom. 104.

dignitati: ne ... videaris ... virorum talium dignitati inludere; Sex. Rosc. 54.

existimationi: tamen ... inludere ... existimationi audebit? Qu. Rosc. 39.

inlustris, hell, deutlich, glänzend, berühmt, ausgezeichnet: A. alqd: quod ita fuit inlustre notumque omnibus; Verr. V, 34. omnia, quae dicam, erunt inlustria; ib. 139. tamen ea nunc renovata inlustriora videntur; Quir. 4. tamen eius in omni vita nihil est iam ad laudem inlustrius quam calamitas ipsa; dom. 87. quid enim quisquam potest ex omni memoria sumere inlustrius? Sest. 27. ut alia in te erant inlustriora; Planc. 23.

accusatio: voluit ... industriam suam a populo Romano ex aliqua inlustri accusatione cognosci; Cael. 73.

auctoritas: nihil enim umquam audivi quod mihi ... dici videretur ... inlustriore auctoritate de bellis; Balb. 2.

causa: si banc causam ... tam inlustrem ... non haberem; div. Caec. 6.

civitas: cum circumsessus a tam inlustri civitate sis; Verr. I, 82. ne illud quidem cogitabas, ... tam inlustrem ... civitatem testem futuram? ib. 87. ut civitates ... maxime inlustres in amicitia ... manerent; ib. II, 2. quod eius civitatis sum, quam ille ... inlustrem ... reddidit; ib. IV, 81.

colonia: dixit causam ex colonia Latina in primis firma et inlustri; Balb. 48.

dies: si non minus nobis iucundi atque inlustres sunt ei dies, quibus conservamur; Catil. III, 2.

equites: quid, si equitibus ... inlustribus manus ... adferebantur? Verr. III, 60.

exemplum: quod in iuventute habemus inlustrius exemplum veteris sancitatis? Phil. III, 15.

factum: nunquam erat audita vox in foro; ... nullum non modo inlustre, sed ne notum quidem factum; Piso 1.

familia: cum ex familia vetere et inlustri consul designatus ab equitis Romani filio, consule, defenderetur; Muren. 17.

furta: ut ad maiora istius et inlustriora in hoc genere furta et scelera veniamus; Verr. IV, 97.

gloria: si quidem gloria est inlustris; Marcell. 26.

gratia: quorum vita remota ... ab hac inlustri gratia est; dom. 46. f. industria.

homo: quod ... testes erant ... homines maxime inlustres; Verr. I, 17. Diocles est Panhormitanus, ... homo inlustris ac nobilis; ib. III, 93. qui totam adulescentiam voluptatibus dedissent, emersisse aliquando et se ad frugem bonam ... recepisse, gravisque homines atque inlustris fuisse; Cael. 28.

imperium: quod si maiores nostri existimassent quemquam in tam inlustri imperio ... similem futurum; leg. agr. II, 89.

industria, ingenium: cum audiat ... adulescentem inlustri ingenio, industria, gratia accusari; Cael. 1.

laus: pater enim fuit, equestri loco; avus nulla inlustri laude celebratus; Muren. 16.

municipium: ipsis autem Valentinis, ex tam inlustri nobilique municipio, ... responsum dedisti; Vatr. V, 40. si non modo parenti, tali viro, verum etiam municipio tam inlustri ac tam gravi displiceret; Cael. 5.

natura: cum ad naturam eximiam atque inlustrem accesserit ratio quaedam; Arch. 15.

officia: qui ... gratiam tibi non inlustribus officiis ... rettulit; Scaur. 29.

portorium: illud in hac civitate esse maxime inlustre atque insigne portorium; har. resp. 36.

populus: ac primum de ... populo fideli et inlustri breviter cognoscite; Verr. III, 67.

provincia: ex tam inlustri provincia; Verr. I, 10. quae causa fuit bonestior quam a tam inlustri provincia defensorem constitui? ib. 21. ut conarere clientelam ... tam inlustris provinciae traducere ad te; ib. IV, 90. habuit hic ... provinciam tacitam et quietam; tu illam ... Ostiensem, non tam gratiosam et inlustrem quam negotiosam et molestam; Muren. 18.

reliquiae: si reliquiae pristinae dignitatis non tam inlustres fuisseut; Sulla 37.

via: ne avaritiae ... viam patefaciatis inlustrem atque latam; Verr. III, 219.

vir: nolo enim cuiusquam fortis atque inlustris viri ne minimum quidem erratum cum maxima laude coniungere; Cael. 43.

B. adgredior: quis enim audeat ... inlustrem adgredi? Phil. XII, 25.

inlustrius, klarer: quis apud populum Romanum de illius dignitate iulustrius ‖ industrius ‖, quis in senatu saepius dixit? dom. 27.

inlustro, aufklären, verherrlichen, berühmt machen: alqm: quos ... ipsorum inlustravit labor et industria; Balb. 18.

alqd: si inlustrantur, si erumpunt omnia; Catil. I, 6. ut ... omnia ... inlnstrata ... esse videatis; ib. 32. quae quoniam in senatu inlustrata ... sunt per me; ib. III, 3. omnia ... inlustrata et patefacta viditis; ib. 21. illud patefecit et inlustravit ..; Scaur. 30.

Capitolium: Capitolium illud templis tribus inlnstratum, ... aditus Iovis Optimi Maximi ... M. Scaurum ... defendnnt; ib. 47.

consilia: fore ut ea consilia ... inlustrarentur; Catil. III, 20.

consulatum: tum autem inlustratur consulatus; Phil. VII, 7.

landem: etiam landem inlustras meam; dom. 76.

maleficium: statuerant illud tantum esse maleficium quod ... etiam aperiri inlustrarique deberet; Sulla 7.

nomen: qui libri ... populi Romani nomen inlustrant; Arch. 21.

templum: cuius fulgore ... inlustrari Iovis ... templum oportebat; Verr. IV, 71.

veritatem: signis, quibus veritas inlustrari solet; Cael. 66.

innascor, angeboren werden: alqd: hoc ... ipsis Siculis ita persuasum est ut in animis eorum ... innatum esse videatur; Verr. IV, 106.

causa: reliqua est ea causa, ... quae iam non recepta, sed innata ... est; Verr. V, 139.

libertas: quamquam ... innata libertas ... fortissimum virum hortabatur; Sest. 88.

innocens, unſchädlich, unſchuldig, rechtſchaffen, unbeſcholten, unbegennützig: A. **bei Subſtantiven:** alqs (vgl. B.): innocens est quispiam; Sex. Rosc. 55. ut sibi ... liceat innocenti ... vitam ... degere; ib. 144. si enim innocentes existimari volumus; Verr. II, 28. quod erat innocentior quam Metellus? ib. 68. tu innocentior quam Metellus? ib. III, 43. nam si in omnibus rebus innocens fuero; ib. 162. quos innocentissimos meminimus; ib. 190. forum Syracusanorum ... adventu Verris Siculorum innocentium sanguine redundasse; ib. IV, 116. illorum, qui innocentes peribant; ib. V, 116. quo ... innocentem Statium Albium condemnaret; Cluent. 9. si innocentis Fabricios condemnassent; ib. 60. num Fabricios quoque innocentis coudemnatos existimes; ib. 62. qui illum vestrum innocentem Oppianicum ... absolverunt; ib. 76. verum, si innocens Faleula, quaero qui sit noceus; ib. 113. potuit esse innocens Faleula; ib. innocens (Catilina) in exsilium ejectus a consule vi et minis esse dicetur; Catil II, 14. quiu innocentem P. Sullam defenderet; Sulla 4. ut, quia tu defendis, innocens iudicetur? ib. 84 cum ... nemo tam innocens videretur; Scaur. c. 1 § 2. praetorii Philadelphus Annius et innocens Gallius; Phil. XIII, 26. qui te innocentem iudicarunt; Fr. B, VIII, 7.

civis: ut unius honestissimi atque innocentissimi civis mortem ... deprecaretur; Verr. V, 125. a quo periculo defendite ... civem fortem atque innocentem; Font. 49. qui protio adductus eripuerit patriam, fortunas, liberos eivi innocenti; Cluent. 129. ego P. Clodium arbitrabar perniciosum civem, ... tu contra ... innocentem; Phil. VIII, 16. f. vir. Piso 95.

filius: orent, ut ... filii innocentis fortunas conservatas velit; Sex. Rosc. 25. te patris laerimae de innocentis filii periculo non movebant? Verr. V, 109. ut ... ex complexu matris ereptus innocens filius ‖innocens‖ istius carnifici sextio dederetur; ib. 125. unicum miser abs te filium optimum atque innocentissimum flagitat; ib. 128. quam tu pestem innocentissimo filio de matris sinu deprompseris; Cluent. 186.

homo: quo facilius ... hominis innocentissimi miserias ... cognoscere possitis; Sex. Rosc. 14. quid faceres pro innocente homine? Verr. a. pr. 28. cum tot homines innocentis necarit; ib. I, 9. securi esse possessos homines innocentis; ib. 76. ut eius libidinem hominum innocentium sanguine elui velles; ib. 77. sin autem hominem ... innocentem ita coudemnasset; ib. II, 74. hominem innocentem ... condemnat; ib. 75. cum audit pluris decumas vendidisse C. Verrem quam innocentissimum hominem; ib. III, 119. hoc ... innocens homo perpeti potuisset? ib. 132. tum iste homo innocens ... dicit; ib. 136. potestas erat isti, homini ... innocenti, data; ib. 149. quos constat ... homines ... innocentissimos fuisse; ib. 182. hominem innocentem ... nominas; ib. 214. hominem interea perire innocentem non oportere; ib. IV, 87. quod innocentem in hominem ... novum et singulare supplicii genus excogitavit; ib. 88. a quo cognostis nobilissimos homines atque innocentissimos securi esse percussos; ib. 144. iste hominibus miseris innocentibus inici catenas imperat; ib. V, 106. tibi hominum innocentium sanguis non modo voluptati, sed etiam quaestui fuit; ib. 138. quoniam uno tempore *et* vita C. Rabirii, homiuis miserrimi atque innocentissimi, *et* salus rei publicae vestris manibus ... permittitur; Rabir. 5. P. Orbius, homo et prudens et innocens, coutra te omnia deerevit; Flacc. 76. cui innocentes homines non resistunt; Sulla 22. sic innocentissimi hominis fortunas ... condemnari volunt; Balb. 6. se M. Seium ... homini innocentissimo, eloquentissimo, M. Pisoni, praetulisse; Planc. 12. satius hominem miserum atque innocentem eripi rei publicae; Fr. B, VII, 10.

nobilitas: numquam enim fere nobilitas, integra praesertim atque innocens, ... repudiata est; Planc. 50.

pater: qui ab isto homiue crudelissimo patre innocentissimo ... privatus est; Verr. II, 80.

praetores: ut (Sicilia) ... per multos annos innocentisque praetores ... recreari ... posse videatur; Verr. a. pr. 12.

reus: ut innocentem reum condemuarent; Cluent. 77. innocentem reum condemnatum audiebant; ib. 78. iam id ipsum quantae divinationis est scire innocentem fuisse reum? ib. 131. ue quid innocenti reo noceat; Planc. 57.

servus: servus ille innocens ... absolvitur; Verr. IV, 100.

socii: cum te maculas furtorum ... tuorum sociorum innocentium sanguine eluere arbitrabare; Verr. V, 121. recte ac merito sociorum innocentium miseria commovebamur; ib. 172.

viri: cum ... innocentissimus vir L. Piso delationem nomiuis postularet; div. Caec. 64. quid huius laerimas ... proferam? quid C. Nerouis, viri ... innocentissimi, ... animum? Verr. I, 75. qui (census) viro fortissimo atque innocentissimo Sex. Peducaeo praetore habitus esset; ib. II, 138. multos saepe viros bonos, fortis et innocentis, ... aestimasse; ib. III, 188. nam de Sex. quidem Peducaeo ... innocentissimo viro, quid dicetis? ib. 216. qui ... mihi videtur tamen inter viros optimos atque innocentissimos esse numerandus; Font. 38. utinam ... virorum fortium atque innocentium copiam tantam haberetis! imp. Pomp. 27. ut virum optimum atque innocentissimum ... his aliquando calamitatibus liberetis; Cluent. 202. innocens et bonus vir ... absolutus est a. Thermus; Flacc. 95. alter ... senaserat tantum de re publica ..., vir et bonus et innocens et bonis viris semper probatus; Sest. 114. nisi C. Vergilius legatus, vir fortis et innocens, interveniisset; prov. cons. 7. quod aceidere innocenti ... viro et civi potest; Piso 95. quae (Appia via) cruentata antea caede honesti atque innocentis viri silebatur; Milo 18. clarissimo viro atque innocentissimo decrevit imperium ...; Phil. XI, 19.

B. **adeim:** I. neglegit: quae neque maximo animo nocens neque innocens nisi fortissimus vir neglegere potuisset; ib. 64.

II, 1. absolvo: quod innocens ... absolvi potest; Sex. Rosc. 56. utilius est ... absolvi innocentem; ib.

adfligo: quod si qua calamitas hunc in hoc iudicio adflixerit innocentem; ib. 201.

caedo: ut miser atque innocens virgis caederetur; Verr. IV, 86.

condemno: qui ob innocentem condemnandum pecuniam acceperint; Cluent. 129. quod is pecuniam accepisset, quo innocentem condemnaret; ib. 131.

deleo: deleantur innocentes! Phil. VIII, 16.

libero: ut aliquando ille miser atque innocens calamitate illa libereretur; ib. V, 21.

opprimo: quid est quod ... hunc innocentem opprimere posse videatur? Cluent. 125.

percutio: cum aliquem innocentem securi percusserat; ib. 156.

2. adfero: ne cui innocenti maeror tuus calamitatem et falsum crimen adferret; Cluent. 168.

facesso: ne innocenti periculum facesseris; div. Caec. 45.

obsum: ut inimicus neque deesse nocenti possit neque obesse innocenti; Verr. III, 162.

optandus: ut intellegatis ... nihil innocenti

suscepta invidia tam optandum quam aequum iudicium; Cluent. 7.

sum; quod innocenti saluti solet esse; Sex. Rosc. 77.

venio: venit huic subsidio misero atque innocenti Massiliensium cuncta civitas; Font. 45.

3. loquor de: non loquor de ... innocentibus; Verr. IV, 7.

III. calamitosus: o casum illum multis innocentibus calamitosum! Verr. V, 92.

IV. calamitas: peto ut ... innocentium calamitatem levetis; Sex. Rosc. 7.

caput: qui caput innocentis defenderent; Sex. Rosc. 149. capiti vero innocentis fortuitisque parcant; Cael. 67.

cruciatus: an vos quoque hic acerbissimus innocentium cruciatus et maeror pari sensu doloris adficit? Verr. V, 123.

defensio: ut ego ... laboravi et quae prima innocentis mihi defensio est oblata suscepi; Sulla 92.

fortuna: nihil esse tam pericnlosum fortunis innocentium quam tacere adversarios; Verr. I, 24. cur tu fortunae illorum innocentium veniam ac locum uon dedisti? ib. V, 132. ne ... fortunas innocentium subiciendas putetis; Planc. 56.

maeror: ſ. cruciatus.

manes: ab dis manibus innocentium Poenas scelerumque Furias in tuum iudicium esse venturas; Verr. V, 113.

mors: iudigne ferunt ... defensionem suorum furtorum practorem improbum ex ... morte innocentium quaerere; Verr. V, 115.

patrimonium: sese ... non arbitrabatur huius innocentis patrimonium ... posse obtinere; Sex. Rosc. 6.

periculum: quamquam tum ... etiam ad innocentium periculum tempus illud exarserat; Rab. Post. 13.

pernicies: quod speravit sese apud talis viros aliquid posse ad perniciem innocentis; Sex. Rosc. 141. qui ad perniciem innocentis fidem suam ... pecunia commutarit; Cluent. 129.

poenae: quos ... ad illorum innocentium poenas fortuna ... reservavit; Verr. V, 121.

praesidium: omnia alia ... praesidia innocentium ... cecidernnt; Flacc. 3.

salus: praesertim cum tot res sint, quae vestris animis pro huius innocentis salute supplicent; Font. 41. valeant haec omnia ad salutem innocentium; Mureu. 59. sic ad salutem innocentium voluntate deducor; Sulla 87.

sanguis: multorum innocentium sanguis istius supplicio luendus est; Verr. I, 8. ne sanguis innocentium ... magistratibus nostris quaestui possit esse; ib. V, 130.

vita; vita innocentis ... defenditur; Sex. Rosc. 15.

innocentia, Unſchuld, Unbeſcholtenheit, Rechtſchaffenheit: I. **abſolut:** 1. eripit: nonne te .. testem in hoc crimine eripuit non istius innocentia, sed legis exceptio? Verr. II, 24.

est: cognosce ... quam multa esse oporteat in eo, qui alterum accuset ...: primum ... innocentiam singularem; div. Caec. 27.

opus est: ſ. II, 3.

2. **Zuſtruf:** o innocentiam Oppianici singularem! Cluent. 108.

II. **nach Verben:** 1. abicio: ſ. frango.

cognosco: quo etiam facilius *hi .. Scauri innocentiam* ... cognoscere possint; Scaur. c. 5 § 7.

defendo: et istius innocentiam ... defendito; Verr. III, 216. quorum studio et dignitate ... defendi huius iunocentiam vides; Sulla 4.

frango: tu innocentiam, tu labores tuos ... fractos esse et abiectos et repudiatos putas? Planc. 9.

ignoro: alterius ... innocentiam ... quis ignorat? Phil. XI, 9.

insector: ut magis insectari alterius innocentiam quam de se timide cogitare videatur; Cael. 16.

ostendo: nisi eius ... innocentiam ostendero; Planc. 3.

probo: quem ad modum ... innocentiam tuam probari velis; Verr. III, 137.

punio: punivi ambitum, non innocentiam; Muren. 67.

repudio: ſ. frango.

tueor: Salus ipsa virorum fortium innocentiam tueri non potest; Font. 21.

2. subvenio: vestri auxilii est .. huius innocentiae sic ... subveuire; Cluent. 4.

sum: hominum, ... qui huius virtuti atque innocentiae testimonio possimt esse; Font. 16.

3. opus est: quot praetorum iuocentia .. opus est? Verr. III, 128.

sum: quod erat summa innocentia et iutegritate; Qu. Rosc. 26. quanta innocentia debent esse imperatores? imp. Pomp. 36. fuit in his provinciis siugulari innocentia; ib. 61.

4. refero ad: qui uon ad Q. Mucii innocentiam referatur; Verr. II, 27.

III. **nach Adjectiven:** 1. contentus: virtute eorum et iunocentia contentus est; Planc. 62.

fretus: concedam fretus huius innocentia; Sex. Rosc. 73.

praeditus: modo C. Sentium vidimus, hominem ... singulari innocentia praeditum; Verr. III, 217.

2. clemens ab; quamquam praest ... vir ... ab innocentia clementissimus; Sex. Rosc. 85.

IV. **nach Subſtantiven:** 1. defensio: innocentiae defensio iuterclusa respirat; Cluent. 183. haec est innocentiae defensio; Cael. 55.

existimatio: praeturae, quae ... existimatione iunocentiae maxime floruerunt; Font. 41.

labes: utrum hic tandem disceptationem et cognitionem veritatis an innocentiae labem aliquam aut ruinam fore putatis? Flacc. 24.

laus: ut haec laus ... innocentiae non solum hominum ... esse videatur; Verr. I, 56.

lex: legem enim sibi ipsi dicunt innocentiae; Verr. III, 1.

mentio: fac mentionem innocentiae; Verr. III, 41.

periculum: cum ... existimassem, eos velle meae fidei .. periculum facere, qui innocentiae .. fecissent; Verr. a. pr. 34.

praesidium: vos ... repeutini in nos iudices consedistis ... a fortuna nobis ad praesidium innocentiae constituti; Sulla 92.

ruina: ſ. labes.

specimen: quod specimen habuit hic civis innocentiae; Piso 95.

testes: hisce utitur laudatoribus Flaccus, bis innocentiae testibus; Flacc. 64.

2. alqs: M. Piso ... parique innocentia M. Vehilius senatus auctoritati se obtemperaturos esse dixerunt; Phil. III, 25.

V. **Umſtand:** 1. adsequi: quibus rebus id adsecutus es? iunocentia? Verr. III, 41.

defendi: ne non tam innocentia reus sua quam recordatione meorum temporum defensus esse videatur; Planc. 4.

delectari: si ... non innocentia ... eius delectamini; Verr. III, 8.

praestaus: quis enim est illo ... aut innocentia aut nllo laudis genere praestantior? Marcell. 4.

recreare: ostendam sic provinciam ... vastatam, .. ut eam ... multorum innocentia ... recreare nequeamus; Verr. III, 21.

tegi: propterea quod pericula facile ... innocentia tecti repellemus; imp. Pomp. 70.

tneri: tum, cum homines se ... dignitate atque innocentia tuebautur; Cluent. 95. qui se facile tuentur integritate et innocentia; ib. 152.

2. ad: praetereo illud, quod ... argumento ad huius innocentiam poterat esse; Sex. Rosc. 75.

cum: quod eum iudustria cum innocentia prosecuta est; Cluent. 111.

propter: si obtinuerit causam Cluentius, ... omnes existimabunt, id quod erit, obtinuisse propter innoceutiam; Cluent. 156. iudicia non metuis: si propter innocentiam, laudo; Phil. II, 115.

innovo, erneuern, bingeben: quo te modo ad tuam iutemperantiam, scelerate, innovasti? Piso 89.

innumerabilis, unzählig, zahllos, maſſenhaft: A. **bei Subſtantiven:** alqs: (vgl. B, 1): ex qua (civitate) innumerabiles alii ... mortem in variis bellis acquissimis animis oppetissent; Sest. 48. qua re iuitemur nostros Brutos, ... innumerabilis alios; ib. 143. ex qua provincia ... innumerabiles alii levitate et cupiditate commoti trimpharunt; Piso 61. sed haec pari loco orti sunt innumerabiles alii consecuti; Planc. 60.

alqd (vgl. B, 1): ut vetera, quae sunt innumerabilia, mittam; prov. cons. 21. sunt ea quidem innumerabilia, quae a tuis emebantur; Phil. II, 93.

adoptiones: quas adoptiones, sicut alias innumerabilis, hereditates nominis, pecuniae, sacrorum secutae sunt: dom. 35.

argumenta: quid ego nunc argumentis huic crimini, quae sunt innumerabilia, resistam? Cael. 53.

chirographa: quid de innumerabilibus chirographis loquar? Phil. II, 97.

cives: quid enim gladiatoribus clamores innumerabilium civium? Phil. I, 36.

coniegia: ut conlegia non modo illa vetera ... restituerentur, sed *ab* uno gladiatore innumerabilia alia nova conscribereutur; Sest. 55. conlegia ... innumerabilia quaedam nova ex omui faece urbis ac servitio conciuata; Piso 9.

consulta: sunt enim innumerabilia (senatus consulta huius generis); Phil. X, 6. eoque ipso die innumerabilia senatus consulta fecit; ib. XIII, 19.

copiae: cum innumerabilis hostium copias in Italia fudisset; Rabir. 29. populi Romani exercitus eodem duce non maxima manu innumerabilis Armeniorum copias fudit; Arch. 21.

gentes: domuisti gentis immanitate barbaras, multitudine innumerabilis; Marcell. 8.

gratulationes: hunc tu igitur diem tuis maximis et innumerabilibus gratulationibus iure antepouas; Marcell. 11.

iniuriae: genera iam dudum innumerabilium iniuriarum .. profero; Verr. III, 58.

leges: innumerabiles aliae leges de civili iure sunt latae; Balb. 21.

merita: tamen ad tua in me unum innumerabilia merita ... maximus hoc tuo facto cumulus accesserit; Marcell. 34.

multitudo: cum innumerabilis multitudo bonorum de Capitolio supplex ad eum sordidata venisset; sen. 12. haec igitur innumerabilis hominum multitudo ... quid declaravit nisi ..? Sest. 125.

numerus: ex quo intellexistis innumerabilem frumenti numerum ... aversum ... esse; Verr. III, 163.

pecunia: doce te petisse ab eo istam ... innumerabilem pecuniam; Quinct. 37. innumerabiles pecuniae ... coactae; Verr. a. pr. 13. genus invenerat ad innumerabilem pecuniam corripiendam; ib. II, 80. cognoscite nunc innumerabilem pecuniam ... ereptam; ib. III, 49. P. Servilius ... ista ratione innumerabilem pecuniam facere cum posset; ib. 211. primum permittitur .. potestas innumerabilis pecuniae couficiendae; leg. agr. II, 83. si concessum sit ... cum innumerabili pecunia ... illis in locis vagari; ib. 54. hoc tu emes ista innumerabili pecuuia quod arari aut coli possit? ib. 67. qui per easdem tabulas innumerabilem pecuuiam dissipavisti; Phil. II, 33. neque ... innumerabilis pecunia congesta iu illam domum est; ib. V, 12.

pondus: alterum haurire cotidie ex ... Syriae gazis innumerabile poudus auri; Sest. 93.

possessiones: advolas in M. Varronis ... fundum Casinatem quo iure? quo ore? eodem, ... quo in reliquas innumerabilis possessiones; Phil. II, 103.

pugnae: pugnis, quae sunt innumerabiles; Muren. 34. obstupescent posteri ... puguas innumerabilis; Marcell. 28.

scelera: cuius ut omittam innumerabilia scelera urbani consulatus ..; Phil. VII, 15.

tabulae: non arbitror illum negaturum ... tabulas pictas innumerabilis habere; Verr. I, 60.

urbes: nobilissimas urbis innumerabilisque alias captas esse commemorem? imp. Pomp. 33.

vis: vis euim innumerabilis incitata ex omnibus vicis coulecta servorum ... repeute ... in scenam ... iurupit; har. resp. 22.

B. **allein:** I. **masc.:** sunt: quis ergo iste optimus quisque? numero si quaeris innumerabiles? Sest. 97. non sunt enim, credo, innumerabiles, qui ..; Phil. X, 18.

II. **neutr.:** debeo: cum ... innumerabilia parentibus ... debeamus ..; sen. 2.

facio: qualia innumerabilia ei facit et fecit Antouius; Phil. III, 9.

inofficiosus, pflichtwidrig: testamentum P. Annius fecerat ... non inofficiosum; Verr. I, 107.

inopia, Mangel, Not: I. est: vobis autem tanta inopia reorum est? div. Caec. 50. quem ad modum discessu meo fruguin inopia ... fuisset; dom. 17.

nascitur: qua ex lege ... nata est .. inopia; dom. 25.

potest: ut ... plus huius inopia possit ad misericordiam quam illius opes ad crudelitatem; Quinct. 91.

II, 1. commemoro: huius inopia et solitudo commeuoratur; Sex. Rosc. 20.

nego: difficultatem annonae summamque inopiam rei frumentariae ... nemo negat; dom. 12.

2. sum: quod si tu iudex nullo praesidio fuisse videbere ... inopiae, ... profecto nihil est .. sanctum; Quinct. 5.

3. sum: tantane vobis inopia videor esse amicorum? div. Caec. 50.

4. confero cum: praesidia vestra cum illius latronis inopia atque egestate conferre debeo; Catil. II, 24.

consequor ex: tanta repeute vilitas annonae ex summa inopia ... consecuta est; imp. Pomp. 44.

contendo cum: quivis ut perspicere possit, in hac causa improbitatem ... cum inopia ... contendere; Quinct. 84.

III. patientia: habes ubi ostentes tuam illam praecliaram patientiam ... inopiae rerum omnium; Catil. I, 26.

IV, 1. adfici: cum is ... *inopia vivum* adfecerit ‖ egestate vivum ‖; Sex. Rosc. 113.

cogi: itaque tum ille inopia et necessitate coactus ... ad Caepasios fratres confugit; Cluent. 57.

confici: dico praeterea illos ... nautas fame atque inopia rerum omnium confectos fuisse ac perditos; Verr. V, 134.

confugere: quo .. accusator inopia argumentorum confugit; Sex. Rosc. 80.

dare: intelleges te inopia criminum summam laudem Sex. Roscio vitio ... dedisse; Sex. Rosc. 48.

impediri: fieri euim non potest ut animus, ... inopia etiam non numquam impeditus, hoc ... possit sustinere; Cael. 45.

labi: nam te inopia verbi lapsum putarem; Phil. X, 5.

2. in: ne tum quidem ... Mamertinis navem imperare ausus es; quo tempore in tanta inopia uavium ... tamen ab iis impetraretur; Verr. V, 59. movet me etiam in hac ... inopia frugum religio

Telluris; har. resp. 31. hoc vero tempore in tanta inopia ... consularium quo me dolore adfici creditis? Phil. XIV, 17.

propter: triticum emere .. propter inopiam cogerentur; Verr. III, 101. crimen ... propter inopiam testium ... praetermittam? ib. 166. popnlum Romanum iu Capitolium propter metum atque inopiam rei frumentariae couvenisse; dom. 6. *qui* propter inopiam tecti in foro pernoctasset; ib. 80. proficiscitur in Hispaniam Caesar paucis tibi ad solvendum propter inopiam tuam prorogatis diebus; Phil. II, 74.

inopinatus, unermartet: alqd: nova tibi haec sunt et iuopinata? Verr. II, 24. cum hoc illi ... inopinatum accidisset; ib. 69.

res: ut neque adlata sit a me res iuopiuata ac recens, nec ..; dom. 9.

inops, hilflos, dürftig, arm, ohnmächtig: A. alqs: ea Sex. Roscium inopem ... recepit; Sex. Rosc. 27. sed tum inopes ... eandem necessario cursum tenere coeperunt; Verr. V, 89. eum .. ad eos inops supplexque venisset; Quir. 20. tam inops antem ego eram ab amicis? dom. 58. quasi ... quisquam tam inops fuerit; Piso 18.

classis: sequitur ... praeclara classis iu speciem, sed inops; Verr. V, 86.

homo: quibus possis hominem e civitate, praesertim nou iuopem neque infirmum, exturbare; Murem. 45.

lingua: lingua, quae dicitur esse inops; Caecin. 51.

potestia: ita ... potentiam ... inopem esse arbitrantur; Quiuct. 34.

reus: qui abiectum hoc cadaver consularibus spoliis nudare uon nolint, praesertim ... tam inopi ‖tam opimo‖ ... reo; Piso 82.

vita: ut .. vitam inopem et vagam persequamur; Phil. XII, 15.

fragment: copiis inopis, gente fallax; Scaur. 45.

b. causa: cum tu ... per causam iuopum atque imperitorum repentinos impetus comparares; dom. 13.

inoratus, nicht vorgetragen: Ameriam re inorata reverterunt; Sex. Rosc. 26.

inquam, sagen: inquam: te, te inquam testem .. citabo; Quinct. 37. „minime“; inquam „sed quid id ad rem“? ib. 79. „dic“ inquam „diem“; ib. te, te, inquam, Fanni; Qu. Rosc. 37. Tenem ipsum ..., hunc ipsum, inquam, Tenem .. abstulit; Verr. I, 49. haec .. duo signa ..., haec, inquam, duo, quae in aedibus tuis sola iam sunt; ib. 61. teste homine nequam ..., te ipso, inquam, teste; ib. 83. reticere (uon) poterunt; ... dicent, inquam ..; ib. 90. nolite ... credere; noli, inquam, ... credere; ib. 128. his, inquam, ipsis ... tradidit; ib. II, 59. nunc vide ..., vide, inquam, quid ..; ib. 114. excogitat .., excogitat, inquam, quem ad modum .. ; ib. 128. non quaero .. ; non, inquam, iam qnaero; ib. 183. non miror ...: non, inquam, miror; ib. III, 17. tuus hospes, Verres, hospes, inquam, et familiaris tuus; ib. 18. omnibus in aliis vectigalibns ..., in his, inquam, omnibus ..; ib. 27. mitto vincla, ... mitto, inquam, haec; ib. 59. non, inquam, iudices, esset ... consecuta; ib. 66. non, inquam, perpeterere; ib. 129. teneo. teneo, inquam, ... furem; ib. 137. teneo, inquam, ita, ut ..; ib. non reprehendo Metellum ...; non reprehendo, inquam, Metellum; ib. 153. unum, inquam, da; ib. 180. omnia .... abstulit; nullum, inquam, horum reliqnit; ib. IV, 7. tua .. altera patria ... Messana ...; tua, inquam, Messana; ib. 17. scio ..; scio, iuquam; ib. 37. Syracusis in foro, ... in foro, inquam, Syracusis; ib. 67. te nunc, ... te, inquam, .. appello; ib. 79. id concupisti, ... id, inquam, adamasti; ib. 101. illa omitto ...; mitto, inquam, haec omnia; ib. 116. non dicam id ...; non, inquam, sic agam; ib. V, 4. tum, inquam, cum concursant ceteri praetores; ib. 29. cur tam diu? cur, inquam, ... dedisti? ib. 75. si, inquam, pridie ... profugisset; ib. 77. hodie, inquam, Syracusanum in ea parte habitare non licet; ib. 84. quid, inquam, magno opere potuit? ib. 107. malo, inquam, te ... infestum putari; ib. 158. te, inquam, adiuvabo; ib. 154. crux, crux, inquam, ... comparabatur; ib. 162. quid, inqnam, locutus es? ib. 165. non illi, inquam, homini; ib. 169. hic reus: hic, inquam, sua spe ... curavit; ib. 177. nemo, nemo, inquam, iudices, reperietur; Font. 3. illo, illo, inquam, loco; ib. 4. insector ...; insector, inquam, et flagito testis; ib. 11. frugi igitur hominem ..; frugi, inquam; ib. 40. prohibito, prohibito, inquam; Caecin. 36. necesse est ...; necesse est, inquam; ib. 49. quid, inquam, prodest ..? ib. 74. „quousam“ inquam „modo“? ib. 80. mater ..., mater, inquam, appellabitur; Cluent. 12. nihil, nihil, inquam, aliud reperietis; ib. 62. audete negare ...: negate, inquam, meo loco; ib. 65. dum vero eum fuisse Oppianicum constabit ... — dum haec, inquam, de Oppianico constabunt; ib. 125. pater; pater, inquam, illius; ib. 168. hos, inquam, agros ..; leg. agr. III, 12. libenter, inqnam, confiterer; Rabir. 19. de te ipso, inquam, Labiene, quaero; ib. 21. nemo est, inquam, iuveutus ..; ib. 23. patrem patriae, parentem, inquam, vestrae libertatis; ib. 27. „est vero“ inquam „notum quidem signum; Catil. III, 10. nihil, ... nihil, iuquam, omuino; Muren. 14. nostri ... illi, ... nostri, iuquam, illi; ib. 63. intus, intus, iuquam, est equus Troianus; ib. 78. cives, cives, inquam, si .. ; ib. 80. in illo sacrario rei publicae, in ipsa, inquam, curia; ib. 84. hoc, hoc, inquam, tempore implorat; Flacc. 3. di, inquam, immortales! ib. 5 (3. 16). filiam, filiam, inquam, ... redde; ib. 73. vestris, vestris, inquam, umeris; ib. 94. ego te ..., ego te, inquam, Flacce, prodidero; ib. 103. uon, inquam, cadit iu hos mores ... ista suspicio; Sulla 75. quid vero? ... quid, inquam, haec ..? ib. 80. excitatus aliquando .., excitatus, iuquam, aliquando; dom. 25. tu, tu, inquam, ... consecrasti; ib. 124. cum his furiis .., cum his, inquam, exitiosis prodigiis; har. resp. 4. tum, inquam, tum vidi; ib. hanc Matrem magnam, ... hauc, inquam, accepimus agros ... peragrare; ib. 24. uisi exercitum C. Caesaris, ... nisi eum, inquam, exercitum ..; ib. 47. vix haec ... labefacta, vix, inquam, nixa ... cohaerebunt; ib. 60. vos, inquam, equites; Sest. 26. te, te, iuquam, patria; ib. 45. illo, inquam, ipso die; ib. 53. semel, inquam, se ludis ... commisit; ib. 116. multo mihi, multo, inquam, iudices, praestat; ib. 146. in rostris, in illo, iuquam, augurato templo ac loco; Vatin. 24. me ipsum, me, inquam, ... paene decepit; Cael. 14. uon audeo ...; non, inqnam, audeo; ib. 30. tum, inquam, ... signa illa ... tenuerunt; prov. cons. 6. tum ..., tum, inquam, emisit ..; ib. 7. non modo ad eum ..., non modo, inquam, ad eum ..; Piso 11. consulem ... qnaerebam, consulem, inquam; ib. 19. valeret ...; valeret, iuquam; Planc. 31. qnamcumqne tribum, iuquam, delegeris; ib. 48. „immo ex Sicilia“ inquam; ib. 65. armis fuit, armis, inquam, fuit dimicandum; ib. 87. vi me, *vi* inquam ... retinuit; ib. 100. sic, inquam, se .. res habet; Scaur. c. 3 § 1. peragrari, inquam, Triari, ... vallis Agrigentinorum; ib. 25. video, video, inquam, non cogito solum; ib. 49. vos, vos, inquam, ipsi; Rab. Post. 18. ex hac urbe, huius, inquam, rei publicae civem; ib. 22. omnes illim praestigiae, illim, inquam, omnes fallaciae; ib. 35. tuas, tuas, inquam, suspiciones perhorrescimus; Milo 67. si ipse Cn. Pompeius ..., si is, inquam, potuisset; ib. 79. confiteretur, confiteretur, inquam, si fecisset; ib. 80. vos ..., vos, inquam, imploro atque obtestor; ib. 85. ante ipsum sacrarium Bonae deae ..., ante ipsam, inquam, Bonam deam; ib. 86. totum hoc ..., totum est, inquam, tunm ..; Marcell. 7. illa, inquam, illa vita est tua; ib. 28. per te, per te, in-

quam, obtines; Ligar. 15. omnes vincendi studio teuebamur . . .; omnes, inquam, vincere volebamus; ib. 28. per dexteram istam te oro . . ., istam, inquam, dexteram; Deiot. 8. solus, inquam, es . .; ib. 34. eas leges . . ., eas, inquam, Caesaris leges; Phil. I, 24. hanc tu . . ., hanc tu, inquam, potuisti . . . dignitatem deponere? ib. 31. a te, a te, inquam; ib. 32. edormi crapulam, inquam, et exala; ib. II, 30. tu, tu, inquam, M. Antoni; ib. 53. bona . . Cn. Pompei . . ., bona, inquam, Cn. Pompei . .; ib. 64. tu, tu, inquam, . . . incendisti; ib. 91. hunc unum diem, unum, inquam, hodiernum diem; ib. 112. bello, bello, inquam, decertandum est; ib. V, 33. ut haec, iuquam, omittam; ib. VII, 15. huic, inquam, tali viro . . . poteritne esse pacatus Antonius? ib. 24. deserti, deserti, inquam, sumus; ib. VIII, 22. vos . . ., vos, inquam, Ser. Sulpicium vita privastis; ib. IX, 8. alia sunt, alia, inquam; ib. XI, 9. decepti, inquam, sumus . .; ib. XII, 3. illi, illi, inquam, urbi; ib. 7. uon ferent, inquam, oculi Saxam; ib. 20. eam . . . redimet; redimet, inquam, Cn. Pompei domum filius; ib. XIII, 10. tu, tu, inquam, illum occidisti; ib. 41. hostium dico? ita, inquam, hostium; ib. XIV, 12.

inquis: „delicior ego" inquis „si quis . .."; Caecin. 37. „refer" inquis „ad senatum"; Catil. I, 20. „inimicum ego" inquis „accuso meum"; Sulla 48.

inquit: "posterius" inquit „ista videbimus" Quinctius; Quinct. 19. „non" inquit „id ago"; ib. 43. „Quinctii bona" inquit . . ., „possessa sunt"; ib. 45. „immo" inquit „abs te satis accipiam"; ib. „quid mihi" inquit „cum ista . . . diligentia? videriut" inquit „ista officia viri boni"; ib. 55. „non dubitavi" inquit „. . . bona proscribere"; ib. 56. „postulabam" inquit „ut satis daret"; ib. 63. „hic te" inquit „teneo"; ib. „Bruti" inquit „erat"; ib. 69. „erat enim ‖eis‖" inquit „illarum partium"; ib. „non", inquit „nisi tu ante . . . dixeris"; ib. 71. „quid, si" inquit „babes . .? ib. 78. „nimirum" inquit „in eo causa consistit"; ib. 79. DOMINUM, inquit, INVITUM DETRUDERE NON PLACET; ib. 84. „patri", inquit „non placebat"; Sex. Rosc. 40. „nescio" inquit „quae causa . . fuerit"; ib. 42. „immo vero" inquit „est"; ib. 52. „eius modi tempus erat" inquit „ut homines . . . occiderentur; ib. 80. „non possum" inquit „divinare; ib. 96. „Panurgus" inquit „fuit Fannii"; Qu. Rosc. 27. „in hanc rem" inquit „me cogoitorem dedisti"; ib. 32. „Panurgum", inquit „hunc servum communem, . . . interfecit"; ib. „omnino" inquit HS CCCIↃↃↃ a Flavio non abstulit"; ib. 41. „dicit enim" inquit „iniuratus Luscio"; ib. 46. „petisse" inquit „suam partem Roscium . . . confiteor"; ib. 52. „non enim" inquit „illud peto"; div. Caec. 23. „custodem" inquit „Tullio me apponite"; ib. 51. „renuntio" inquit „tibi"; Verr. a. pr. 19. „non solum effugiemus" inquit „hominem"; ib. 29. „causam enim" inquit „cognosci oportet"; ib. I, 25. „accepi" inquit VICIENS DUCENTA . . .": ib. 36. „quaeso" inquit „Philodame, cur . .? ib. 66. NEC PETITIONEM inquit . . . DARO; ib. 113. „nam mehercule" inquit „sic agamus"; ib. 133. „noli" inquit „mirari"; ib. II, 29. „facite" inquit „quod libet"; ib. 70. iubetur dicere. respondet „ad quos ?" „ad me", inquit „si . .": ib. 72. „idoneus es", inquit „sed . .."; ib. „dic", inquit „illi adesse non possunt." „am hercule" inquit Minucius „me quoque Petilius . . . rogavit"; ib. „age dic", inquit; ib. 75. „optime; inquit „nempe" . .; ib. 127. „quot ergo" inquit „sunt renuntiati"? ib. „nibil egero", inquit „negabunt" . .; ib. 148. „plus immo etiam", inquit „si volet"; ib. III, 25. „de cohorte mea reicies" inquit; ib. 28. „non malum est" inquit „esse istam formidinem"; ib. 34. NE TOLLAT inquit EX AERA; ib. 37. „magno" inquit „decumas vendidi"; ib. 40. „quid est, Lolli?" inquit „tu . . . recte facere nescis"? ib. 62. „qui damnatus erit" inquit, „virgis . . . caedetur"; ib. 69. „quid de hordeo" inquit „et de Docimo"? ib. 79. „RELIQUOS" inquit „ARATORES"; ib. 126. „aratorum" inquit „penuria"; ib. „licet hercle" inquit „omnes omnia dicant"; ib. 145. „frumentum" inqnit „me abs te emere oportet"; ib. 196. „nam speraham" inquit arator „me ad denarios perventurum"; ib. „dic, dic" inquit ille „planus"; ib. 197. „ita", inquit „ad M. Antonii"; ib. 213. „emi" inquit; ib. IV, 8. „cum sederem" inquit „domi"; ib. 32. „permotus sum" : inquit „binos habebam"; ib. „sestertios CIↃ me" inquit „poposcerunt"; ib. „in praesentia", inquit Cleomenes, „quoniam ita necesse est"; ib. V, 105. *ΈΔΙΚΑΙΩΘΗΣΑΝ*, inquit, hoc est . .; ib. 148. spectet, inquit, patriam; ib. 170. „quid vobis" inquit „istic negotii in meo est"? Tull. 19. „non" inquit „ad eam rem recitavi"; ib. 49. nisi AE TELO DEPENDET, inquit; ib. 50. „cogis me" inquit „dicere"; Font. 39. „usus enim" inquit „eius fundi . . . fuerat Caesenniae"; Caecin. 19. „ferro", inqnit „ferro . . . te reiecit"; ib. 24. „queramur" inquit „licet"; ib. 41. „nemo" inquit „occisus est"; ib. „praetor" inquit „interdixit" . .; ib. 80. „quia certe" inquit „deiectus est"; ib. „impellamus" inquit „et perditum prosternamus"; Cluent. 70. „quo voles" inquit „sequar"; ib. 71. „quid tu ?" inquit „equid me adiuvas?" ib. „quid tu" inquit „Paete ?" ib. 72. „non", inquit „sed . . . condemnatus est"; ib. 92. „ergo" inquit „idcirco infestus . . . fuit"; ib. „veneat" inquit „silva Scantia"; leg. agr. I, 3. „deducentur" inquit „coloniae"; ib. 16. „non faciemus" inquit; ib. ITEM, inquit, EODEMQUE MODO; ib. II, 18. TUM EI DECEMVIRI inquit EODEM IURE ESSE; ib. 29. EODEM IURE inquit QUO . .; ib. 31. „definio" inquit „italiam"; ib. 66. „vero", inquit „QUI ARARI AUT COLI POSSIT", „qui possit arari" inquit „aut coli"; ib. 67. „idcirco" inquit „agros nominare non possum"; ib. „facile" inquit „adducuntur"; ib. 72. „habet agros non nullos" inquit „socer"; ib. III, 14. „patruus" inquit „meus cum Saturnino fuit"; Rabir. 22. „quid iam ista C. Mario" inquit „nocere possunt"? ib. 23. „apud exercitum vero furis" inquit „tot annos"; Muren. 21. „FUNDUS", inquit „QUI EST IN AGRO"; ib. 26. „UNDE TU ME" inquit „EX IURE MANU CONSERTUM VOCASTI"; ib. „ferro" inquit „rem repetunt"; ib. 30. „non multa peccas" inquit ille fortissimo viro senior magister; ib. 60. „numquam" inquit „sapiens irascitur"; ib. 62. „improbi" inquit „hominis est . .": ib. „quid opus est" inquit „senatoribus"? ib. 70. „quippe" inquit „tu mihi summum imperium . . . petas"? ib. 74. „utrum lenocinium" inquit „a grege . . . petebas"? ib. „minuis" inquit „gloriam Pompei"; Flacc. 28. „non dedux" inquit „Sextilium"; ib. 35. „non" inquit „dicimus"; ib. 55. „hanc te" inquit „capere non licuit"; ib. „iugenua" inquit „fuit"; ib. 84. „in manum" inquit „conveuerat"; ib. „dos" inquit „Valeria pecuniam . . . dixerat"; ib. 86. „venisset", inquit „si esset denuntiatum"; ib. 92. „ita", inquit: „tu enim investigasti"; Sulla 3. „in Autronium testimonium dixisti :" inquit „Sullam defendis"; ib. 10. „quod in quos testimonia dixisti", inquit „damnati sunt"; ib. 21. „nisi tu" inquit „causam recepisses"; ib. 22. „hoc dico", inquit „te esse ex municipio"; ib. 28. „non purgat" inquit; ib. 38. „diuinavit" inquit „eos a colonis"; ib. 60. „adfuerunt" inquit „Catilinae"; ib. 81. „o fortunate" inquit „adulescens"! Arch. 24. „fuisti" inqnit „tum apud pontifices superior": dom. 4. „tune es ille", inquit ‖inquit tum‖ „quo senatus carere non potuit"? ib. „eidem" inqnit „utraque de re negotium dedi"; ib. 52. „tuleram" inquit „ut mihi liceret"; ib. 106. „Libertas" inquit „est"; ib. 110. „pontifex" inquit „adfuit"; ib. 117. „frater" inquit „uxoris meae"; ib. 118. „Iam faseor" inquit „me in Gabinio nefarium fuisse"; ib. 126. „dedicatio magnam" inquit „habet religionem"; ib. 127. „homines" inquit „emisti"; Sest. 84. „inscitia est", inquit, „postulare"; ib. 102. „do" inquit „be-

stiarios“; ib. 135. „immo“, inquit „cum servi ... rem ... detulissent“; Cael. 62. „at propinquis“ inquit „placuit“; ib. 68. „faciam“ inquit „ullas praetorias“; prov. cons. 17. „exceptum“ inquit „est foedus“; Balb. 32. „crat“ inquit „mihi Karthaginiensis“; ib. 51. „misi“ inquit; Piso 39. „tuae dicis“ inquit „togae summum imperatorem esse cessurum“; ib. 73. „at in altero ille“ inquit „honores“; ib. 74. „desideraram te“ inquit oculi mei“; Planc. 13. „pater vero“ inquit „etiam obesse filio debet“; ib. 31. „asperius“ inquit „locutus est“; ib. 33. „at id ipsum“ inquit „non est ferendum“; ib. „immo vero“ inquit „quod legationes“; ib. „dubitatis“ inquit „quin cottio facta sit“? ib. 53. „etiam me hercule“, inquit „ut opinor, ex Africa“; ib. 65. „quid? tu nescis“ inquit „hunc quaestorem Syracusis fuisse?“ ib. „quod istius tantum meritum“? inquit „an quia te non iugulavit“? ib. 71. „Rhodi enim“ inquit „ego non fui“; ib. 84. „sed fui“ inquit ... „bis in Bithynia“; ib. *coniugem suam, inquit, quam* ipse amabat; Scaur. c. 2 § 6. „delata enim“ inquit „causa ad me Romae est“; ib. 24. „immo ille“ inquit „capite“; Rab. Post. 12. „tu“ inquit „Gabinium ... impulisti“; ib. 19. „non est“ inquit „tum Alexandrinis testibus creditum“; ib. 34. „dominatus est enim“ inquit „Alexandriae“; ib. 39. „valeant“, inquit „valeant cives mei“; Milo 93. „o frustra“ inquit „mihi suscepti labores“! ib. 94. „ubi equites Romani illi [illi]“ inquit „tui“? ib. „de me“ inquit „semper ... loquentur“; ib. 98. „ubi corpus hoc sit non“ inquit „labore“; ib. „minime, minime“, inquit „immo vero ..“; ib. 104. „cum“ inquit „in castellum Blucimm venisses“; Deiot. 17. „tua te“ inquit „eadem ... fortuna servavit“; ib. 19. „in posterum“ inquit „diem distulit“; ib. 21. „cum“ inquit „vomere ... te velle dixisses“; ib. „horum“ inquit „eram conscius“; ib. „fratres meos“ inquit ... „in vincula conicit“; ib. 22. „at eo“ inquit „tempore ... mittebat“; ib. 25. „Blesamius“ inquit „ad reges scribere solebat“; ib. 32. quae est ista tertia decuria? „centmriorum“ inquit; Phil. I, 20. „census praefinichatur“ inquit; ib. „non quaero“ inquit „istos“; ib. „non quaero“ inquit „ista“; ib „quas tu mihi“ inquit „interc essiones“? ib. 25. „Caesare interfecto“ inquit „statim ... exclamavit“; ib. II, 28. „alio die“ inquit; ib. 83. „utramque provinciam“, inquit „remitto“; ib. VIII, 25. „Galliam“ inquit „togatam remitto“; ib. 27. „cum sex legionibus“ inquit eisque suppletis“; ib. „ut quinquennium“ inquit „obtineam“; ib. „vide“, inquit „ne veteranos offendas“; ib. XI, 37. „credo“, inquit Calenus „sed ita, ut teneat dignitatem“; ib. XII, 4. „maestam“ inquit „domum offendi“; ib. 5. „quem te appellem“? inquit; ib. 27. „utrum“ inquit „elegantius“; ib. XIII, 38. „de improbis“ inquit „et audacibus“; ib. XIV, 7. „legem“ inquit „... dedit“; Fr. B, VI, 3. quid homini, inquit, Arpinati cum Baiis? ib. XIII, iv, 2. at sum, inquit, absolutus; ib. vi, 1.

inquiunt: „ubi sunt, Pamphile“, inquiunt „scyphi?“ Verr. IV, 32. „volo“ inquiunt „esse qui in coutione detrabat de Pompeio“; har. resp. 50.

inquies: „quid ad .. ineptias abis“? inquies; Sex. Rosc. 47. „cousumetur“, inquies; Verr. II, 142. „morcretur“ inquies; Rab. Post. 28. parumne igitur, inquies, magna relinquemus? Marcell. 26. „postulo“ inquies; Ligar. 12. „potera musne“, inquies, cum .. ?“ ib. 20. „nihil scio“ inquies ‖inquis‖ „nisi ..“; Phil. II, 41. „patris“ inquies „ista culpa est“; ib. 44. „eodem“ inquies „quo ..“; ib. 103. „di meliora“! inquies; ib. X, 5.

inquiet: „ergo“ inquiet aliquis „donavit“; Verr. II, 45. „ego quoque“ inquiet populus Romauus „ad ea te tempora revocavi“; Plauc. 13.

inquilinus, Inſaſſe, Hausbewohner: at vero te inquilino — non enim domino — personabant omnia vocibus ebriorum ..; Phil. II, 105.

inquino, beſleden, beſudeln: alqm: an ille demens et iam pridem ad poenam exitiumque praeceps foedior aut inquinatior ... fuit? har. resp. 51. quis in voluptatibus inquinatior? Cael. 13. sed idem casus illum ignarum ... caeno et sordibus inquinavit; Piso 72.

alqd: nihil enim illo homine levius, ... nihil inquinatius; Flacc. 53. quid magis inquinatum ... dici potest? har. resp. 25.

agros: quos iste agros ereptos rei publicae turpissimis possessoribus inquinavit; Phil. II, 43.

amicitiam: officiosam amicitiam nomine inquinas criminoso; Planc. 46.

hominem: quem ... vidistis hominem ... ore, lingua, manu, vita omui inquinattum; Cael. 78. f. alqd; Flacc. 53.

humanitatem: ut ... domestica .. immanitate nostrae civitatis humanitatem inquinares; Deiot. 32.

reditus: tantum queror, primum eorum reditus inquinatos; Phil. II, 98.

sermonem: tantum eius sermo inquinatissimus et blanditiae flagitiosae valerunt; Verr. III, 65.

vitam: nisi ... proferatur ... flagitiis vita inquinata; Sex. Rosc. 68.

inquiro, unterſuchen, nachforſchen: I. **abſolut:** 1. **unperſönlich:** a. quod te accusaturus sit et quod inquisitum in te venerit; Verr. IV, 145. quod est igitur hoc accusationis .. genus? primum, ut inquisitum non ieris; Scaur. 23

b. dies: cum .. diem inquirendi ... postulavisem; Verr. a. pr. 6.

c. causa: in Sicilium sum inquirendi causa profectus; Verr. I, 16. postea quam ego inquirendi causa ... veni; ib. II, 188.

in: vim in inquirendo tantam habui; Verr. I, 16. cum istius in inquirendo multa furta .. cognosset; ib. 97. qui comitatus in inquirendo! Flacc. 13.

2. **perſönlich:** alqs: dum in istum inquiro; Verr. IV, 4. „cis tu illum ... inquirere in competitores, testis quaerere“? Muren. 45. etenim te inquirere videbant; ib. 49. dum in foro bovario inquireret; ib. c. 11 § 23. occulta enim erant vitia nou inquirenti; Phil. XI, 10.

tribunus: subit etiam populi iudicium inquirente Cn. Domitio tribuno plebis; Scaur. c. 1 § 1.

II. mit **Object:** alqd: anni sunt octo, ... cum omnia, quae ad eam rem pertinent, ... inquiritis ..; Cluent. 82.

inquisitio, Unterſuchung: I. placet: non placet mihi inquisitio candidati ..; Muren. 44.

II, 1. tollo: quod inquisitionem ... sustulisti; Scaur. 30.

2. constituo: quarum rerum invidia lege hac certus est inquisitioni comitum numerus constitutus; Flacc. 13.

3. defendo contra: ecquem existimatis ... reum absentem contra inquisitionem ... esse defensum? Verr. II, 11.

inquisitor, Unterſucher: ille Achaicus inquisitor ne Brundisium quidem perveuit; Verr. a. pr. 6.

inrepo, ſich einſchleichen: alqs: cum ceteri post legem Papiam aliquo modo in eorum municipiorum tabulas inrepserunt; Arch. 10. qui tam libenter in opionem gratiae inrepat ‖increpat‖; har. resp. 52. non inrepsisse in censum dicitur; Balb. 5.

inretio, verſtricken, fangen: alqm: qui provinciarum foedere inretiti ... Italiae gemitum perturlerunt; Quir. 11. sed si etiam nunc ... inretitus odio bonorum omnium, ... feretur tamen; har. resp. 7. cum paenula inretitus ... esset; Milo 54.

adulescentulum: quem (adulescentulum) corruptelarum inlecebris inretisses; Catil. I, 13.

beluam: cum M. Antonius ... illam beluam ... iam inretitam teneret; Milo 40.

loquacitatem: ut ... loquacitatem paucis meis interrogatiouibus inretitam retardarem; Vatin. 2.

inrideo, ſpotten, verſpotten, verhöhnen: I. **abſolut:** 1, a. locus: ne quem inridendi nobis daret et iocandi locum; Scaur. c. 4 § 6.

b. insequi: etiam inridendo amplissimum quemque ... insequebantur; Sest. 25

2. alqs: ut omnes, cum loqui coepit, irideant; Verr. IV, 148. inridentis magis est quam reprehendentis; Planc. 75.

II. **mit Object:** alqm: quod ultro etiam .. se .. inrisos ab iudicio discessuros videbant; Verr. III, 30. quem homines in luctu inridentes Gracchum vocabant; Sest. 72. quos inridebas; Vatiu. 16.

alqd: tum illud, quod dicitur SIVE, NIVE, inridentis Caecin. 65. ut ... inridendum putares; Vatin. 17.

auctoritatem: ut senatus auctoritatem inriderent; dom. 55.

cupiditatem: inrisa est abs te paulo ante M. Pisonis cupiditas triumphandi; Piso 62.

ingenium: inriderі viri optimi .. ingenium; Verr. III, 156.

legatos: ut ... legatos nostros ab Antonio despectos et inrisos facile patiantur; Phil. VIII, 32.

personam, reconciliationem: inridebatur haec illius reconciliatio et persona viri boni suscepta, sicut in statuis inauratis; Cluent. 101.

Romam: Romam ... inridebunt atque contemnent; leg. agr. II, 96.

scenam: tibi ... nihil huius istam ipsam, quam inrides, argenteam scenam adversatam putas? Muren. 40.

squalorem: iurisit squalorem vestrum; sen. 12.

inrisio, Hohn, Verſpottung: I. sum: ut omnes intellegere possent ... inrisionem esse illam; Verr. IV, 144.

II. subicio: qui sermo alius in illo epulo fuit nisi hanc tantam et tam gravem civitatem subiectam esse non modo furori, verum etiam inrisioni tuae? Vatin. 31.

inrito, reizen: alqm: inritatum Antonium non oportuit; Phil. VII, 3.

virum: ut vi inritare ferroque lacessere fortissimum virum auderet; Milo 84.

inritus, ungültig, erfolglos: alqd: id inritum iussit esse; Verr. II, 66. cum ea, quae in magistratu gessisti, ... inrita iussit esse; ib. 140.

leges: si leges inritas feceritis; Phil. V, 21.

proscriptiones: inritae venditiones, inritae proscriptiones; Flacc. 74.

res: quorum res iudicatas inritas fecimus; Phil. XI, 11.

testamentum: testamentum inritum fecit; Phil. II, 109.

venditiones: ſ. proscriptiones.

inrogatio, Auferlegung: quod est in eadem multae inrogatione perscriptum; Rabir. 8.

inrogo, beantragen, auferlegen: legem: vetant duodecim tabulae leges privatis hominibus inrogari; dom. 43.

multam: ut ter aute magistratus accuset intermissa die quam multam inroget aut iudicet; dom. 45. mihi praesenti si multa inrogaretur; ib. 58. multam inrogarat; Milo 86.

privilegium: cum .. *me* exturbares privilegiis tyrannicis inrogatis; dom. 110. ne cui privilegium inrogari liceret; Sest. 65.

inrumpo, einbrechen, eindringen: alqs: in nostrum fletum inrumpes; Ligar. 13. qui ... cum latronum manu in Galliam inruperit; Phil. VI, 3. sic a suis legionibus condemnatus inrupit in Galliam; ib. X, 21. alter in Asiam inrupit; ib. XI, 4. cum tot uno tempore inruperint; Phil. XII, 13.

xviri: cum (xviri) se sociorum ... sanguine imbuerint, ... inrumpant in aerarium; leg. agr. II, 47.

legio: cum libertatis avida legio .. in aciem hostium inrupisset; Phil. XIV, 26.

inruo, hineinſtürzen, eindringen: si ... tu repente inruisses; Ligar. 14. ſ. **in,** A, I. inruo (7 St.) S. 623, b.

inruptio, Einfall, Einbruch: facio: etiam si inruptio nulla facta est; imp. Pomp. 15.

pono: ponite igitur ante oculos ... inruptionem armatorum in Trebonii domum; Phil. XI, 7.

insania, Tollheit, Thorheit: 1. est: huius .. insania ... mihi tum molesta .. fuit; Verr. IV, 148. non privatorum insaniam ... esse dicetis; leg. agr. II, 32.

II, 1. contemno: quam contemneres popularis insanias; Milo 22.

expleo: ut ... omnium cupidissimorum insanias ... expleret; Verr IV, 47.

ignoro: quibus in rebus istius cupiditates et insanias quis ignorat? Verr. II, 35.

novi: novi homiuis insaniam; Phil. V, 29.

opto: mihi .. numquam venerat in mentem ... insaniam optare vobis: Piso 46.

recordor: quis insaniam libidinum ... recordatur? Sulla 70.

2. sum: quod est praesentis insaniae; dom. 106.

3. abhorreo ab: ut non procul abhorreat ab insania; Sex. Rosc. 68.

venio ad: venio nunc ad istius ... insaniam; Verr. IV, 1.

III, 1. pendere: nisi poenas patriae disque immortalibus eas ... furore atque insania penderet; Piso 50.

2. ad: haec iste ad insaniam concupiverat; Verr. II, 87.

insanio, rasen, toll ſein: alqs: qui ipsi .. insaniunt; Sex. Rosc. 33. fateor me insanisse; ib. 142. erravit aut potius insanivit Apronius? Verr. III, 113. tum insanisset, si aratoribus id, quod deberent, licitum esset; ib. 118. ut ... insanire omnibus ... videretur; ib. IV, 39. nemo .. fere saltat sobrius, nisi forte insanit; Muren. 13. eos ... vaticinari atque insanire dicebat; Sest. 23. in alienos insanus insanisti; Scaur. 45. ipse etiam insanisse se confitetur; Rab. Post. 25.

homo: insanire hominem; Verr. IV, 41.

insanus, toll, raſend, unſinnig: A. **bei Subſtantiven:** alqs: etiam acrior atque insanior (erat); Verr. IV, 39. nos ... insanos [esse dicunt]; Muren. 61. in alienos insanus insanisti; Scaur. 45. ut Lepidum aut impium aut insanum existimari velis; Phil. XIII, 43.

alqd: quod inter omnis constat ... insanissimum; Sex. Rosc. 33.

contio: quo (die) ... fuit insanissima contio ... concitata; Milo 45.

homo: retinere incipit tabulas Theomnatus quidam, homo ridicule insanus; Verr. IV, 148. qui enim in eius modi vita nervi esse potuerunt hominis ... insani? Sest. 16.

moles: (arae) quas ille ... insanis molibus oppresserat; Milo 85.

substructiones: quo in fundo propter insanas illas substructiones facile hominum mille versabuntur valentium; Milo 53.

tyrannus: quid est hoc? utrum praetoris institutum ... an ... insani edictum ... tyranni? Verr. III, 25.

B. **adein:** ille autem insanus ... libellum mihi dat; Verr. IV, 149.

insatiabilis, unerſättlich: ut snam insatiabilem crudelitatem exercuerit non solum in vivo; Phil. XI, 8.

insaturabilis, unerſättlich: manebat insaturabile abdomen; Sest. 110.

insciens, unwiſſend, wider Wiſſen: alqs: si tectum hoc insciente ... demolitus esses; Tull. 53. utrum inscientem voltis contra foedera fecisse an scientem? Balb. 43. inscientem Cn. Pompeium fe-

cisse significat; ib. 14. obsoletus Thessalonicam omnibus inscientibus noctuque venisti; Piso 89. quae a tuis emebantur non inscionte te; Phil. II, 93. quid autem hoc inimstius quam nos inscientibus eis ... de pace decernere? nec solum inscientibus, sed etiam invitis; ib. XII, 9.

inscientia, Unwiſſenheit: I. est: verum implicata inscientia impudentia est; Phil. II, 81.

II. lumen: vos .. in tantis tenebris ... inscientiae clarissimum lumen menti meae praetulistis; Sulla 40.

inscitia, Unwiſſenheit, Ungeſchicklichkeit: I. est: id ... inscitia est; Sest. 102.

II. addo: adde inscitiam pransi; Milo 56.

inscius, unwiſſend, unkundig: alqs: quem vos inscii ad mortem misistis; IX, 10. tu me ... inscio notes .. tuos ... necessarios; Planc. 40.

inscribo, anſchreiben, aufſchreiben, mit einer Inſchrift verſehen: I, 1. sit ... inscriptum in fronte unius cuiusque quid de re publica sentiat; Catil. I, 32.

2. inscriptum esse video quandam ex his statuam aratores dedisse; Verr. II, 150.

II. alqd: quem ad modum inscriptum videmus; Verr. II, 114. ut esset quod in basi tropaeorum inscribi incidique posset; Piso 92. in qua (statua) quid inscriptum est? Phil. VI, 12. in causam: eam causam in basi inscribi; Phil. IX, 16.

litteras: si quae essent ... inscriptae litterae; dom. 137.

nomen: in quibus omnibus (sortibus) esset inscriptum nomen Theomnasti; Verr. II, 127. cuius in femore ... nomen Myronis erat inscriptum; ib. IV, 93. Scipio ... suum nomen inscripserat; ib. 97. in eis ||his|| libellis ... nomen suum inscribunt; Arch. 26. vestris monumentis suum nomen inscripsit; har. resp. 58. qui suo iure in porta nomen inscripsit; Phil. XIII, 26.

sepulcrum: in qua (domo) si manet illud ... sepulcrum, inimico nomine inscriptum; dom. 100.

statuas: quas (statuas) tu paulo ante ... poni inscribique iussisti; Verr. II, 167.

III. eum non solum patronum illius insulae, sed etiam sotera inscriptum esse vidi; Verr. II, 154.

inscriptio, Inſchrift: I. est: nominis inscriptio tibi num aliud videtur esse? dom. 51.

II. refello: ut locus ipse ... inscriptionem statuae refelleret; dom. 81.

III. cum: cur ei decreneretis statuam in rostris cum inscriptione praeclara; Phil. XIII, 9.

in: cum eorum nominibus in statuarum inscriptione oppositis omnem te speraris invidiam ... posse exstinguere; Verr. II, 168.

inseco, zerſchneiden: ut eos .. gurgulionibus insectis relinquerent; Tull. 21.

insector, verfolgen, bedrängen, verhöhnen: I. absolut: insector ultro atque insto accusatori; Font. 11. si qui se offerunt, insectantur; Sest. 14. etiam atque etiam ... insector; Planc. 48.

II. alqm: eius viri nomine me insectari audes? Phil. II, 39.

calamitatem: nullius insector calamitatem; Phil. II, 98.

civem: quem fortem ... civem non petulantissime est insectatus? Sest. 110.

exercitum: obscure videntur prope hasta praeconis insectari Cn. Pompei exercitum; leg. agr. I, 6.

inimicitias: tamen inimicitias hominum more gerere poteratis, non ficto crimine insectari; Deiot. 30.

innocentiam: ut magis insectari alterius innocentiam ... videatur; Cael. 16.

legationem: insectatur totam hanc legationem; Muren. 21.

insepultus, unbeſtattet: alqs: cuius vix sustinetis furias insepulti; Milo 91.

acervi: cerno animo ... insepultos acervos civium; Catil. IV, 11.

sepultura: qui illam insepultam sepulturam effecerant; Phil. I, 5.

insequor, verfolgen, fortfahren: I. absolut: 1. ad: non ad insequendum sibi tarditatem pedum ... impedimento fore putabat; Rabir. 21.

2. alqs: quid insequeris? Sex. Rosc. 145. pergam atque insequar longius; Verr. III, 51. qui ... classibus insecuti sunt; Balb. 39. veuit ... non ut ad insequentem; Deiot. 13. quid faceret insequens? Phil. III, 27. undique omnes insequentur; ib. XIII, 25.

bellum: grave bellum Octavianum insecutum est; Phil. XIV, 23.

II. mit Object: alqm: ut eos etiam libertus ... tam irato animo ac litteris insequatur; Verr. III, 157. quem cum egredientem insequi coepissem; har. resp. 2. amplissimum quemque illius ordinis insequebantur; Sest. 25. cum tu illum in foro ... gladio insecutus es; Phil. II, 21. itaque ... nullam moram interponendam insequendi M. Antonium putavi; ib. VI, 2. hunc A. Hirtii, C. Caesaris exercitus insecuti sunt; ib. X, 21. sic ... insequar fugientem; Fr. B. XII, 1.

accusatorem: accusatorem urgebo atque insequar; Flacc. 5.

hominem: cum Aurius ... hominem ... insequi coepisset; Cluent. 24.

turpitudinem: vitae eius turpitudinem in summis eius periculis non insequebantur; Sulla 81.

insero, einpflanzen; part. angeboren, angeſtammt: alqm: alter ..., in Calatinos Atilios insitus, ... nomen suum de tabula sustulit; Sest. 72.

alqd: ut in animis eorum insitum ... esse videretur; Verr. IV, 106. hoc natura est insitum; Sulla 83.

amorem: ut amorem illum penitus insitum eiceret ex animo; Sex. Rosc. 53.

causam: quae (causa) ... in animo sensuque meo ... insita est; Verr. V, 139.

furorem: qui propter insitum quendam animi furorem discordiis ... pascantur; Sest. 99.

inimicitias: quin insitas inimicitias istae gentes omnes ... habeant; Font. 33.

libertatem: huic ... populo ita fuerat ... libertas insita, ut ...; Piso 15.

malum: ita serpit illud insitum natura malum; Verr. III, 177.

odium: non enim ... odio penitus insito bellum neacio quod habet susceptum consulatus cum tribunatu; leg. agr. II, 14. id (odium) insitum penitus (est) et inustum animis; har. resp. 55.

opinionem: evellam ex animis hominum tantam opinionem, tam penitus insitam? Cluent. 4.

virtutem: non de insita cuiusque virtute disputo; Muren. 30.

insero, einfügen, hineinflechten: caput: caput in aversam lecticam inserens, beneficia quae venderet a conlega petebat; Phil. II, 82.

collum: propterea quod homini ... collum in laqueum inserenti subvenisti; Verr. IV, 37.

oculos: nunc inserite oculos in curiam; Font. 48.

inservio, dienen, ergeben ſein: alicni: praesentibus inservinnt; Flacc. 87. hnic tu inservias ... oportet; Marcell. 28.

publicanis: improbi et rapaces magistratus in provinciis inserviebant publicanis; Verr. III, 94.

insideo, feſt ſitzen, haften: crimen: ut in exulcerato animo facile fictum crimen insideret; Deiot. 8.

dolor: si ex ipsorum domestico incommodo nullus dolor insideret; Verr. III, 95.

virtus: nunc iusidet quaedam in optimo quoque virtus; Arch. 29.

insidiae, Hinterhalt, Nachſtellung, Hinterliſt: I. **Subject:** commovent: neque tantum me exspectatio accusationis ... commovet quantum istius insidiae; Verr. a. pr. 4.

insunt: cum inesset in re vis et insidiae; Milo 14.

nascuntur: cum ... ab eis .. omnes insidiae ... oascereutur; Cluent. 46.

nocere possunt: cui ... ne occultae quidem matris insidiae nocere potuissent; Cluent. 178.

sunt: nullae sunt occultiores insidiae; Verr. I, 89. praesto esse insidias; ib. V, 181. intus insidiae sunt; Catil. II, 11. „multae insidiae suut bonis“; Sest. 102. „multae insidiae suut bonis“; Plauc. 59. mea vitae nullas ab illis iusidias fuisse dixisti; ib. 71. si illius insidiae clariores hac luce fuerint; Milo 6. ibi enim erant insidiae; Deiot. 21. in quibus (tramitibus) etiam si uon erunt insidiae; Phil. XII, 26.

II. **nach Verben:** 1. **Accuſativ:** cognosco: ut postea, cognitis insidiis, ... Cn. Pompei praesidium opponendum putaretis; leg. agr. II, 25.

comparo: statuit, per C. Fabricium ... insidias Habito comparare; Cluent. 47.

conloco: ut ... Miloni insidias conlocarat; Milo 27.

creo: neminem umquam putavi ... periculum huius fortunis atque insidias creaturum; Flacc. 2.

defero: cum ... eas insidias ... ad me ... detulisset; Plane. 100.

deposco: quis sibi has urbanas insidias ... depoposcerit; Catil. II, 6.

effugio: effugi insidias; Phil. XII, 26.

extimesco: quid censetis, ... nullasue insidias extimescendas? Phil. XII, 22.

facio: ſ. **facio,** III. insidias (20 St.) S. 305, a.

investigo: qui consul insidias rei publicae cousilio iuvestigasset; Sulla 14.

machinor: omnis est insidias sceleratissime machinatus; Sest. 133.

molior: moliri ... mulier coepit insidias filio; Cluent. 176.

paro: insidias vitae huiusce parare (coeperunt); Sex. Rosc. 26.

pertimesco: cum ... insidias ... pertimescam; leg. agr. I, 24.

pono: non positas insidias videtis? Sex. Rosc. 98. quas isti penitus abstrusas insidias se posuisse arbitrantur; leg. agr. II, 49. eius vitae a me insidias ... positas esse dixerunt; Sest. 41.

prospicio: si ... ceperis ... avi [Scaevolae] prudentiam ad prospiciendas insidias; Verr. a. pr. 52.

struo: in quo (loco) non strueret insidias aliquas; Cluent. 190.

tendo: per quam insidiae tenduntur alicui; Qu. Rosc. 46.

vito: ut ... cotidianas capitis insidias ... vitaret; Cluent. 20.

2. **Dativ:** cedo: ille vero ... insidiis ... cessit; Sest. 63.

obicio: obicitur (consulatus) ... insidiis coniuratorum; Muren. 87.

offero (?): obtulerim insidiis; Fr. B, XII, 7.

3. **mit Präpoſitionen:** celo de: de insidiis celare te noluit? Deiot. 19.

cogito de: ne Clodius quidem de insidiis cogitavit; Milo 48.

compello ex: hunc ego hominem nisi ex domesticis insidiis in castrense latrocinium compulissem; Catil. II, 17.

conicio ex: cum illum ex occultis insidiis in apertum latrocinium coniecimus; Catil. II, 1.

conloquor de: P. Quintilius Varus ... de insidiis ... seeum Cleophantum conlocutum esse dicebat. Cluent. 53.

conservo ex: ut huius ex mediis mortis insidiis vita ... conservata ... esse videatur; Cluent. 201.

defendo ab: (vitam) ab istorum † periculis scelere iusidiisque defendere; leg. agr. II, 100.

eripio ex: cum ego non ex istorum insidiis ... eripiar; Muren. 82.

evado ex: cuius ex insidiis evaseris; Sulla 83.

incido in: si vita nostra in aliquas insidias ... incidisset; Milo 10.

pono in: ille signa aënea in insidiis posuerat? Deiot. 21.

profugio ex: qui ex praedonum insidiis ... profugissent; Verr. V, 157.

quaero ad: non sunt ... ad omuis iusidias praesidia quaerenda; Phil. XII, 25.

reservo ex: habetis consulem ex plurimis ... insidiis ... reservatum; Catil. IV, 18.

relinquno in: ab illo in ... insidiis relicti in ... cervicibus nostris restiterunt; Mureu. 79.

versor in: qui in insidiis versatur; Sex. Rosc. 78. iam diu ... in his ... insidiis versamur; Catil. I, 31. Platonem ... in maximis .. insidiis esse versatum accepimus; Rab. Post. 23.

III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: hauc ego viam .. si ... plenam esse ... insidiarum uegem; Sest. 100.

2. aptus ad: locus ad insidias ille ipse ... utri .. fuerit aptior; Milo 53.

IV. **nach Subſtantiven:** alqd: aliquid illi insidiarum fieri ... posse; leg. agr. II, 54.

causa: aperiebatur causa insidiarum; Cluent. 50.

consensio: si vero ad humanos casus ... etiam accedit insidiarum consensio; Mareell. 23.

crimina: habes crimiua insidiarum; Deiot. 21.

criminationes: vestrae criminationes insidiarum mearum ... effecerunt, ut ..; Piso 76.

diverticulum: alind ... insidiarum ... diverticulum repperit; Qu. Rosc. 50.

periculum; uequc .. mihi insidiarum periculum ullum ... fuisse; Planc. 95.

ratio: ut ... novam rationem insidiarum cognoscere possitis; Quinct. 22.

V. **Umſtand:** 1. adduci: Cluentium ... adductum ... cotidianis insidiis ... nomen Oppianici detulisse; Cluent. 11.

obsaepiri: obsaepiatur (via) insidiis; Scaur. 40.

2. causa: hoc ille utrum insidiarum causa fecerit; leg. agr. II, 13.

in: quem ad modum in ... tam absconditis insidiis salvi esse possemus; Catil. III, 3.

per: hunc per insidias vi de agro communi deiecerit; Quinct. 46. huc Tertia illa perducta ... per insidias; Verr. V, 31. quod enim totiens per insidias interficere voluistis; dom. 59. qui ex eius custodia per insidias regis amici filium ... surripuisset; ib. 66.

propter: illi homines ... propter istius insidias parum putantur cauti ... fuisse; Sex. Rosc. 117.

insidiator, Auflauerer, Soldat im Hinterhalt: I, 1. est: nullus est portis custos, nullus insidiator viae; Catil. II, 27.

vehitur: cum hic insidiator ... cum uxore veheretur in raeda; Milo 28.

2. sum: cum insidiator esset; Milo 49. uter esset insidiator; ib. 54.

II, 1. conloco: insidiator erat in foro conlocatus; Milo 19.

interficio: insidiatorem iure interfici posse; Milo 11.

supero: insidiator superatus est; Milo 30.

2. infero: insidiatori vero ... quae potest inferri iniusta nex? Milo 10.

insidior, lauern, auflauern, nachſtellen: I, 1. idoneus ad: tempus ad insidiandum ... idoneum eligunt; Tull. 34.

2. alqs: si insidiaretur; Milo 52.

II. alicui: haec (sica) insidiata Pompeio est; Milo 37. ut insidiaretur in via Clodio ib. 47.
consuli: quam diu mihi consuli designato ... insidiatus es; Catil. I, 11. desinant insidiari domi suae consuli; ib. 32.
somno: vigilare ... insidiantem somno maritorum; Catil. I, 26.
viris: quis ferre possit, inertis homines fortissimis viris insidiari? Catil. II, 10.

insidiose, hinterliſtig: fingo: omnia falsa atque insidiose ficta comperta sunt; Milo 67.
ostendo: his insidiose spem falsam ostendere; Sex. Rosc. 110.
redeo: si per eum redductus insidiose redissem; Rab. Post. 33.

insidiosus, hinterliſtig, heimtückiſch, gefährlich: alqs: quis insidiosior (est)? Verr. II, 192.
amici: quibus ... ut insidiosis amicis non crederem; dom. 29.
bellum: quod in ... tam insidioso bello vix optandum videtur; Catil. II, 28.
condicio: ne condicio insidiosa pacis libertatis recuperandae studia restingueret; Phil. XIII, 1.
sedulitas: ne forte mea sedulitas ... insidiosa ... videretur; leg. agr. II, 12.
sermo: sermo insidiosus (est); Flacc. 87.
simulatio: versatur .. magnus error propter insidiosas non nullorum simulationes; leg. agr. II, 7.
vita: totam vitam .. insidiosam ‖ invidiosam ‖ .. reddemus; Verr. I, 38.

insido, ſich feſtſetzen: (macula) quae penitus iam insedit; imp. Pomp. 7.

insigne, Abzeichen, Zierde, Auszeichnung: I. **abſolut:** 1. occidunt: omnia ... honoris insignia ... uuius iudicii calamitate occiderunt; Sulla 88.
2. sum: quia pacis est insigne et otii toga; Piso 73. quae bellicae laudis victoriaeque omnes gentes insignia ... esse voluerunt; ib. 92.
II. **nach Verben:** abicio: statim ad me ... insignibus abiectis ... profectus est; Plauc. 98.
accipio: si Caesar ab eo regni insignia ‖ insigne ‖ accipere voluisset; Phil. III, 12.
aufero: maeroris aufers insignia; Piso 18.
condo: in animis ego vestris ... laudis insignia condi ... volo; Catil. III, 26.
contemno: virtutis insignia contemnere debuisti; Piso 63.
defero: insignia honoris ad te delata sunt; Sulla 50.
do: quod ... pater dederat ... insigne fortunae; Verr. I, 152.
habeo: sibi haberent ... alia praeclarae laudis insignia; Sulla 26. aliqua habuisse non Romani hominis insignia; Rab. Post. 25.
obsolefacio: in homine .. turpissimo obsolefiebant dignitatis insignia; Phil. II, 105.
postulo: quibus pro tantis rebus ... nullum ego a vobis ... insigne honoris ... postulo; Catil. III, 26.
repono: hunc Cn. Pompeius ... erexit atque insigne regium ... reposuit; Sest. 58.
reporto: ut ab illo insignia victoriae ... reportarent; imp. Pomp. 8.
suscipio: si omnia gravissimi belli insignia suscepta a senatu viderent; Phil. VI, 2.
tollo: non dubitavit illud insigne penatium ... ex hospitali mensa tollere; Verr. IV, 48. maiores nostri ... omnia .. insignia rei publicae sustulerunt; leg. agr. I, 19.
vendo: his insignibus ... imperii venditis, ... iubent eos agros venire; leg. agr. I, 6.
video: insignia videtis potestatis; leg. agr. II, 32. at aequo animo populus Romanus visurus sit nostri honoris insignia; Phil. VIII, 32.
III. **Umſtand:** 1. declarari: his ... insignibus consulatum declarari putas? Piso 23.
ornari: ego cum ... sim insignibus amplissimis ornatus; leg agr. II, 101. qui ad ... exstinguenda omnia iura ... se illis fascibus ceterisque insignibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17.
vocari: cum ad consulare officium ipsis insignibus illius imperii ... vocarentur; har. resp. 3.
cum: ut sedens cum ... illis insignibus regiis praeconi publico subiceretur; Sest. 57.

insignis, kenntlich, ſich auszeichnend, merkwürdig: alqd: quod maxime sit insigne ad memoriam crudelitatis; dom. 43.
beneficium: hoc ego tam insigne ... vestrum beneficium ... duco esse permagnum; leg. agr. II, 5.
benevolentia: nullam benevolentiam insignem in rem publicam declarat; dom. 98.
contumelia: (contumelia) quae vehementer .. insignis est; leg. agr. II, 54.
equi: itaque ... non reducti sumus in patriam ..., sed equis insignibus ... reportati; sen. 28.
homo: cum hominem omnibus insignem notis turpitudinis ... accusaret; Rabir. 24.
impudentia: os hominis insignemque impudentiam cognoscite; Verr. IV, 66. istius spes falsa et insignis impudentia maxime suffragatur; ib. V, 178. si quis pudor esse potest in tam insigni impudentia; leg. agr. II, 36.
iniuria: accepta insigni iniuria confugit; Quinct. 28. quibus ipse insignes iniurias fecerit; Verr. a. pr. 7. at quem hominem ... tam insigni iniuria adfecisti? ib. II, 110. quid tu tam insigni accepta iniuria postulabis; Caecin. 36
latrones: Dolabella non ita multos secum habuit ... insiguis latrones; Phil. XI, 10.
laurea: si in Capitolium invehi victor cum illa insigni laurea gestiret; prov. cons. 35.
lorica: descendi ... cum illa lata insignique lorica; Mureu. 52.
macula: ne quae insignis huic imperio macula ... suscipiatur; Font. 36.
magnitudo: alterius tribuni plebis, .. hominis ... insigni quadam ... magnitudine animi, ... domus est oppugnata; Sest. 85.
nequitia: qui istius insignem nequitiam frontis involutam integumentis .. cernat; Piso 12.
odium: quos optimos viros ... interemit ... L. Antonius, insigne odium omnium hominum; Phil. XIV, 8.
periurium: illud in hac civitate esse ... insigne periurium; har. resp. 36.
poena: ut ... videretur ad hanc insignem poenam reservatus; Milo 86.
res: nullam esse actionem dicere in re tam insigni; Caecin. 57.
supplicium: cui maleficio tam insigne supplicium est constitutum; Sex. Rosc. 72.
turpitudo: quia propter insignem turpitudinem sunt incredibilia (bacc); Verr. I, 138. cum ... insignis turpitudo teneretur; ib. II, 187. iudicia ... insigni turpitudine notata; Cluent. 61.
virtus: nihil ut a patris ... insigni virtute ... deflexisset; har. resp. 41.

insignite, auszeichnet, auffallend: improbus: neque ... quisquam inventus est tam insignite improbus; Quinct. 78.
impudens: quis autem rex umquam fuit tam insignite impudens? Phil. III, 10.

insimulatio, Beſchuldigung, Anklage: I. est: primum insimulatio est repentina capitalis atque invidiosi crimiuis; Verr. V, 23.
II. conicio ad: non iniquitas ad insimulationem ‖ ad simultatem ‖ conicietur; Piso 94.
voco in: is vir ... in falsam ... insimulationem vocabatur; Font. 39.

insimulo, beſchuldigen, anklagen: I. **abſolut:** cur igitur insimulas? Qu. Rosc. 25.
II. **mit acc. c. inf.:** insimulant hominem fraudandi causa discessisse; Verr. II, 59. insimulare coeperunt Epicratem litteras publicas corrupisse;

ib. 60. quem illud fecisse insimularet; ib. IV, 100. quorum alios Sertorianos milites fuisse insimulabat; ib. V, 72. (oratio) quae ... insimulare quemquam audeat rationes Sullae ... defendere; leg. agr. III, 10.

III. **mit Object:** alqm: quos tu insimulabas ‖insimularis‖; Verr. I, 83. C. Verrem insimulat avaritiae et audaciae; ib. 128. cuius (cupiditatis) insimularetur; ib. IV, 33. non enim possum quemquam insimulare falso; ib. V, 107. aperte insimulato Stratoue puer ille conscius pertimuit; Cluent. 180. is .. ex serrula iusimulatus ... est indicatus; ib 183. Sullam interea nemo insimulavit; Sulla 17. quem insimulas; Phil. XIII, 32.

alqd: id, quod ego iusimulo; Verr. V, 153. quod ego iniuratus insimulo; Caecin. 3. quae Galli insimulabant; Catil. III, 12.

feminam: probri insimulasti pudicissimam feminam; Phil. II, 99.

vilicum: magnae pecuniae vilicus cum impulsu tuo insimulatus esset; Verr. V, 15.

insinuo, einbringen laſſen, durchbringen laſſen, einbringen: I. 1. potestas: eccui potestas in forum insinuandi fuit? Phil. V, 8.

2. malum: nullum extraneum malum est quod *insinuare* in hanc *rem publicam* possit; Rabir. 33.

II. alqm: quibus rebus ac muneribus se insinuet in familiaritatem Metelli; Verr. III, 157. qui ... se in eius familiaritatem insinuasset; Caecin. 13. cum familiariter me in eorum sermonem insinuarem; leg. agr. II, 12.

insipiens, thöricht, dumm: alqs: cuiusvis hominis est errare; nullius nisi insipientis in errore perseverare; Phil. XII, 5.

lanista: ego lanista? et quidem nou insipiens; Phil. XIII, 40.

insisto, ſich hinſtellen, bleiben, auf etwas ſtehn: I. alqs: immo insistito ‖ resistito gratiae‖, cum officium et fides postulabit; Muren. 65.

simulacrum: insistebat in manu Cereris dextra grande simulacrum; Verr. IV, 110.

II, 1. si siugulis insistere velim; Verr. III, 172.

2. quid nos tandem facere debemus ... in tanta gloria iusistentes? Sest. 141.

insitivus, unächt: cum insitivum Gracchum ... prohibuisset; Sest. 101.

insolens, ungewöhnlich, übermüthig, dreiſt: alqs: qui iu sua re fuisset egentissimus, erat ... insolens in aliena; Sex. Rosc. 23. non sum ... tam iusolens in dicendo; Sest. 119. non tam insolens sum; dom. 92. si victi Pompeiani tam insolentes sunt; Phil. XIII, 45.

victoria: victoria, quae natura insolens et superba est; Marcell. 9.

vita: scilicet aspera mea natura ..., insolens vita; Vatin. 8.

insolenter, übermüthig, dreiſt: fero: cum auctorem senatus exstinctum laete atque insolenter tulit; Phil. IX, 7.

iacto: qui se in insperatis ... pecuniis .. insolentius iactarunt; Catil. II, 20.

invado: quam insolenter statim helluo invasit in eius viri fortunas? Phil. II, 65.

volito: nec volitabo in hoc insolentius; Flacc. 38.

insolentia, Ueberhebung, Uebermuth, Dreiſtigkeit: I. consequitur: non ... esset ullam partem istius nequitiae fugitivorum insolentia consecuta; Verr. III, 66.

effert: quamquam .. insolentia dominatus extulerat animos; dom. 141.

sustinet: non iusolentia rerum secundarum tantam personam (sustinet); Piso 24.

II. cognosco: sed .. hominis insolentiam cognoscite; Phil. II, 84.

contineo: in ea (urbe) isti vestri satellites modesti insolentiam suam continebunt; leg. agr. I, 18.

extimesco: quotiens ego eum vidi ... insolentiam ceterorum hominum ... extimescentem! Marcell. 16.

novi: insolentiam noratis hominis; Cluent. 109. nostis iusolentiam Autonii; Phil. III, 35.

perspicio: M. Antonii ... insolentiam superbiamque perspeximus; Phil. VIII, 21.

significo: ex hoc illa tua singularis significatur insolentia; Verr. IV, 89.

vitupero: huius saeculi insolentiam vituperabat; Phil. IX, 13.

III, 1. commoveri: hi ex summa egestate ad eaudem rerum abundantiam traducti ... insolentia commovebuntur; leg. agr. II, 97.

efferri: tu .. insolentia elatus omni auspicio rum iure turbato Casilinum coloniam deduxisti; Phil. II, 102.

inflari: inflati laetitia atque insolentia impii cives unum se in locum ... congregabant; Phil. XIV, 15.

moveri: moveor etiam loci ipsius insolentia; Deiot. 5.

2. propter: qui propter ... iudiciorum insolentiam ... urbem ipsam reformidet; Sex. Rosc. 88.

insolitus, ungewohnt, ungewöhnlich: feminae: cur pudeutissimas ... feminas in tantum virorum conventum insolitas invitasque prodire cogis? Verr. I, 94.

genus: ne qua levitate me ductum ad insolitum genus dicendi labi putetis; Sest. 119.

lis: ex agro homines tradnci ... ad insolitam litem atque iudicium; Verr. III, 26.

lux: qui ... ue luceu quidem insolitam aspicere posset; Sest. 20.

ratio: quod in hac insolita mihi ... ratione dicendi causa talis oblata est; imp. Pomp. 3.

verbum: quasi vero ... insolitum verbum interpretaretur; Balb. 36.

victoria: huius adveutus .. Mithridatem insolita inflammatum victoria continuit; imp. Pomp. 45.

inspecto, aufſehen: alqs: qui ... ipsis inspectantibus ab isto civem Romanum ... sublatum esse in crucem dixeruut; Verr. I, 13. reddit (pecuniam) inspectantibus multis; ib. II, 56. quae tu ... omnibus inspectantibus coëgisti; ib. III, 73. in quam (crucem) iste civem Romanum multis inspectantibus sustulit; ib. IV, 24. eum ..., inspectante Sicilia paene tota, securi ferire; ib. V, 75. inspectantibus omnibus Syracusanis securi percussus est; ib. 155. num etiam de matris hunc complexu ..., vobis inspectantibus, avellet? Font. 46. cum prope inspectantibus vobis classis ea ... capta ... est; imp. Pomp. 33. quo inspectante ... legem tribunus plebis tulit; sen. 11. tribuni plebis vobis inspectantibus volnerarentur; Quir. 14. quibus inspectantibus domus mea disturbaretur; dom. 113. cum ... ei se ... etiam vobis inspectantibus venditaret; har. resp. 1. inspectante ... te ... lex Aelia et Fufia eversa est; Piso 9. vobis inspectantibus in iudicio .... excitabantur; Rab. Post. 34. vobis inspectantibus ... haec tanta virtus ex urbe expelletur? Milo 101. ut inspectante me expellerentur ei; ib. 103. (leges) quas ipse nobis inspectantibus recitavit; Phil. I, 24. inspectantibus vobis toto Capitolio tabulae figebantur; ib. II, 92.

consules: qui ... tuum monimentum consulibus ... inspectantibus ... disturbaret; dom. 114. isdem consulibus ... inspectantibus lata lex est; Sest. 33. isdem consulibus inspectantibus servorum dilectus habebantur; ib. 34.

dominus: domino ... inspectante non dubitavit exstruere aedificium in alieno; Milo 74.

exercitus: (dona) quae Africanus inspectante exercitu accepit; Deiot. 19.

homines: homines ... multis milibus hominum inspectantibus soluti sunt; Verr. V, 11.

populus: inspectante populo Romano quaestionem ... esse sublatam; Vatin. 34. quo .. ille die, populo Romano inspectante, ... ebrius est contionatus; Phil. III, 12.

praetor: portum Caietae ... inspectante praetore a praedonibus esse direptum; imp. Pomp. 33.

inesperans, wider Erwarten: quibus tu salutem insperantibus reddidisti; Marcell. 21.

insperatus, unerwartet: aspectus: ut ille insperato aspectu ... aliquam partem maeroris sui deponeret; Sest. 7.

commutatio: effusam illam ... Catilinae .. manum ... insperata commutatione rerum esse renovatam; Sest. 42.

consilium: qui ... hoc insperatum omnibus consilium ... ceperit; Phil. IV, 3.

pecuniae: qui se in insperatis ... pecuniis .. insolentius iactarunt; Catil. II, 20.

praesidium: a quo (M. Bruto) insperatum et repentinum rei publicae praesidium ... magnae et firmae copiae comparatae sunt; Phil. X, 24.

inspicio, anſehen, betrachten, beſchauen: I. abſolut: 1. sic cupiditate inflammatus est ... inspiciendi; Verr. IV, 38.

2. non satis erat in tabulis inspexisse; Quinct. 17. cupere se dicit inspicere; Verr. IV, 64. negavisti tum te inspicere velle; Deiot. 19.

II. alqm: visne igitur te inspiciamus a puero? Phil. II, 44.

alqd: ut eum roget inspicienda quae non reddat; Verr. II, 36.

arma: tamquam si arma militis inspiciunda sint; Caecin. 61.

leges: si neque Poenorum iura calles ... neque nostras potuisti leges inspicere; Balb. 32.

litteras: inspicio litteras; Verr. III, 171.

munera: cum illa munera inspexisses cenatus; Deiot. 42.

nomen: cum ipsius tabulae circumferrentur inspiciendi nomiuis causa; Balb. 11.

phaleras: ut eas (phaleras) per illum ipsum inspiceres; Verr. IV, 29.

signum: ut signum publicum inspexit praeclarus iste auctor suae civitatis; Flacc. 36. neque .. testis ipse signo inspecto falsum nos proferre dixit; ib. 37.

tabulas: inspiciebamus Syracusis a Carpinatio confectas tabulas societatis; Verr. II, 186.

turibulum: cum inspiciendum (turibulum) poposcisses; Verr. IV, 46.

vas: ullum argenteum vas ... fuisse ... quin .. inspexerit; Verr. IV, 1.

instar, wie, ſo gut als: immortalitatis: unus ille dies mihi .. immortalitatis instar fuit; Piso 52

mortis: latere mortis erat instar turpissimae; Rabir. 24.

triremis: navem .. cybaeam maximam, triremis instar, ... tibi datam .. esse dico; Verr. V, 44.

urbis: quae urbis instar habere inter illos piraticos myoparones videretur; Verr. V, 89.

instauratio, Erneuerung, Wiederherſtellung: mentes deorum immortalium ludorum instauratione placantur; har. resp. 23.

instauro, erneuern, wiederholen: alqd: quorum de sententia ille eadem ... instaurata celebrantur; har. resp. 21.

caedem: scio me ... gladiatoribus tuis instaurandae caedis potestatem non fecisse; dom. 6.

proscriptionem: ne nova ... proscriptio instaurata esse videatur; Sex. Rosc. 153.

scelus: cum scelus illud pristinum ... instauravit quaestorium; Verr. a. pr. 11.

instigo, anreizen, aufhetzen: cum in Palatio mea domus arderbat ... ignibus infectis instigante te; Piso 26.

instimulator, Anreizer, Erreger: seditionis .. iustimulator ... tu fuisti; dom. 11.

instinguo, anreizen: quorum templis ... iste, nefario quodam furore et audacia iustinctus, bellum ... habuit indictum; Verr. V, 188. si iste metus furore instinctus ... institutas caerimonias persequi ... potuit; dom. 141.

institor, Tröbler, Verkäufer: quorum (chirographorum) etiam institores ‖imitatores‖ sunt; Phil. II, 97.

instituo, einſetzen, einrichten, beginnen, beabſichtigen: I. abſolut: propinqui ..., quem ad modum ... instituerant, ... protecti sunt; Cluent. 22. de universa re publica decernite diligenter, ut instituistis; Catil. IV, 24. nos, ut instituimus, ad reliqua pergamus; Flacc. 41.

II. mit Infinitiv: animadvertere: qui institueras in eos animadvertere; Verr. II, 57.

dicere: quod institueram dicere; Verr. a. pr. 34. ut institui dicere; ib. II, 41. quod institui dicere; ib. 65. uti dicere institui; ib. III, 24. ut dicere institueram; Caecin. 15. ante quam pro L. Murena dicere instituo; Mnreu. 2.

ducere: qui parietem sic per vestibulum sororis instituit ducere; Milo 75.

facere: ut facere instituistis; Cluent. 8.

imperare: instituerunt semper in ultima ... loca frumentum imperare; Verr. III, 190.

producere: cum instituisset alios alio tempore producere; Verr. V, 71. capitibus involutis cives Romanos ad necem producere instituit; ib. 157.

pugnare: quoniam pugnare coutra me instituisti; Verr. a. pr. 33.

scribere: codicem scribere instituimus; Qu. Rosc. 6.

tractare: nunc tractare causam instituimus frumentariam; Verr. III, 10.

III. mit Object: alqm: quem tu a puero sic instituisses, ut ..; Quinct. 69. te instituit; ib. 84. si iu pueritia nou his artibus ... institutus eras; Verr. I, 47. qui erat institutus secundum filiam; ib. 105. hic Aeschrio ... in Herbitensibus decumis novus instituitur publicanus; ib. III, 77. eos instituere ... ad maiorum instituta ... debuisti; ib. 161. qualis nos ... disciplina institutos videtis; leg. agr. II, 1. nos instituti rebus optimis non poëtarum voce moveamur? Arch. 19. ad quam (legem) ... non instituti ... sumus; Milo 10. nos ita a maioribus iustituti ... sumus, ut ..; Phil. X, 20.

alqd: hoc institui atque adeo institutum referri .. moleste ferunt; div. Caec. 68. de iure civili si quis uovi quid instituit; Verr. I, 109. quo facilius id, quod institui, explicare possim; ib. III, 104. ut ad id, quod institui, revertar; Mureu. 67. multa divinitus .. a maioribus nostris inveuta atque institnta sunt; dom. 1. si quid tibi ... instituendum fuisset religione domestica; ib. 132. illa omnia in hunc unum instituta ... sunt; Milo 67.

actionem: tu actionem [institutis]; Mureu. 22. neque instituere litium actiones malebat quam controversias tollere; Phil. IX, 11.

accusatores: instituit (mulier) accusatores; Cluent. 18.

adsignationes: ipse novas adsignationes instituit; leg. agr. III, 10.

adulescentiam: quam ipsius virtuti atque institutae ‖institutis‖ adulescentiae conveniret; Flacc. 2.

amicos: aliquos sibi instituunt amicos; Verr. IV, 21.

caerimonias si iste metus ... institutas caerimonias persequi ... potuit; dom. 141.

causam: ad illam, quam institui, causam ... revertar; Verr. III, 84.

codicem: quid attinet codicem instituere? Qu. Rosc. 6.

coitionem: quorum coitio illa silvestris ante est instituta quam humanitas; Cael. 26.

concursationem: non a te ipso instituta (concursatio) me frumentum flagitabat? dom. 14.

condicionem: miseram condicionem instituet periculis hominum; Mur. 60.

cursum: non avaritia ab instituto cursu ... devocavit; imp. Pomp. 40.

decumanos: qui primum certos instituerit nomine decumanos; Verr. III, 21.

dies: omitto Etruriae festos et actos et institutos dies; Milo 98.

exemplum: qui aliquod institui exemplum disturbandorum iudiciorum ... cupierunt; Fr. B, VI, 7.

exercitum: Deiotari regis ... et magnus et nostro more institutus exercitus (est); Phil XI, 33.

iudicium: quod (iudicium) Verres sua sponte instituisset; Verr. I, 111.

mercatum: earum rerum omnium domesticum mercatum instituerit; Phil. III, 30.

officinam: instituit officinam Syracusis in regia maximam; Verr. IV, 54.

poenam: quippe vides poenam illam a te in alium institutam in te ipsum esse conversam; dom. 126.

portorium: ut portorium vini institueret; Font. 19.

quaestionem: institutam esse quaestionem de morte Oppianici; Cluent. 181.

quaestum: qui ab adulescente quaestum sibi instituisset; Quinct. 12.

rationem: nihil tam remotum ab accusatione quam Cluentius ... instituta ratione vitae; Cluent. 42.

regnum: quo in magistratu non institutum est .. a me regnum; Sulla 21.

religionem: huic novo pontifici primam hanc post sacerdotium initum religionem instituenti ... non .. linguam obmutuisse; dom. 135.

rem: rem occulte instituunt; Verr. II, 54. hic tibi gravissimus auctor ad instituendam ... rem .. fuit; dom. 30. quas res divinas talibus institutas viris (vidi)! Milo 80.

senatores: itaque ... institui || constitui || senatores; Sulla 41.

sumptus: cum aliqnis sumptus instituit eos, qui antea non erant instituti; Flacc. 33.

tabulas: quas (tabulas) ait ab Hirtuleio institutas (esse); Font. 2. quod dodrantarias tabulas instituerit: easdem Fonteius instituit; ib. in uno genere sint institutae (tabulae); ib.

textrinum: ubi iste non textrinum instituerit; Verr. IV, 56.

tutorem: cum in magno numero tutorem liberis non instituit; Sest. 111.

tyrannos: cum ceteris in civitatibus tyrannis institutis leges omnes exstinguantur; leg. agr. III, 5.

vineas: ubi institui vineae possunt; leg. agr. II, 67.

virum: viro ... non ita instituto; Quinct. 11.

IV. **mit doppeltem Accusativ:** ut filiam bonis suis heredem instituerat; Verr. I, 104. qui heres institutus esset ita; Caecin. 53. ut ... heredem institueret eundem illum Oppianicum; Cluent. 22. heres hic alienior institutus esset; ib. 162. ut ille filius instituatur; dom. 37. ſ. III. alqm; Verr. III, 77.

Institutum, Einrichtung, Abſicht, Grundſatz: I. **abſolut:** 1. habent: nullam auctoritatem .. instituta maiorum (habebunt); Verr. I, 38.

manent: si eius regis ... non solum instituta, ... verum etiam nomen maneret; Verr. III, 15.

postulat: confusius ... est acta res .. quam postulabat institutum consulatus tui; Phil. VIII, 1.

sunt: omnium instituta ... praetorum fuerunt eius modi, ut ..; Verr. V, 7.

2. sum: quid est hoc? utrum praetoris institutum ... an ... insani edictum ... tyranni? Verr. III, 25.

II. **nach Verben:** 1. accipio: quonlam haec a maioribus instituta accepissent; Verr. IV, 113.

addo: addite nunc eodem istius edicta, instituta; Verr. III, 200.

cognosco: istius instituta cognoscite; Verr. II, 32. [ut] ex ea (epistula) totius familiae ... instituta ... cognoscaretis; ib. III, 157.

convello: hic primus instituta omnium ... convellere ... ausus est; Verr. III, 15.

exstinguo: qui ad ... exstinguenda omnia ... instituta maiorum se illis fascibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17.

laudo: ut omnes eius instituta laudare facilius possint quam aemulari; Flacc. 68.

neglego: qui instituta maiorum neglexerunt; Sest. 140.

novi: qui eius civitatis ... non instituta ... noritis; Piso 30.

persequor: horum nos hominum ... instituta persequimur; Verr. V, 181.

refero: hoc institui atque adeo institutum referri ... moleste ferunt; div. Caec. 68.

reprehendo: noli .. maiorum instituta ... nimium severa oratione reprehendere; Mur. 75.

requiro: qui ... institnta bonorum virorum requiramus; Quinct. 55.

sequor: ne quis reperiretur qui [istius institutum] sequi vellet; Verr. I, 111.

teneo: tenuit hoc institutum in turibulis omnibus; Verr. IV, 46.

trado: si omnia ... traditis institutis acta esse dicerem; dom. 122.

2. paenitet: cuius .. instituti patres .. nostros non paenitebat; div. Caec. 69.

3. utor: illi eum commonefaciunt ut ... utatur instituto suo; Verr. II, 41. ut tuis praeclaris abs te principe inventis ... institutis uteretur; ib. III, 43. utor instituto meo; Cluent. 144. instituto ceterorum uterere; dom. 132.

4. abduco ab: ne ille ... te ab institutis tuis ... abducat; div. Caec. 46. abduciintur homines ... ab institutis suis; Verr. IV, 12.

abhorreo ab: istorum religio sacrorum a ... maiorum institutis abhorrebat; Flacc. 69.

excludo ab: nulla est .. poena quae possit observantiam tenuiorum ab hoc vetere instituto officiorum excludere; Mur. 71.

instituo ad: eos instituere ... ad maiorum instituta ... debuisti; Verr. III, 161.

maneo in: manere in instituto meo videor; div. Caec. 5.

pono in: est hoc in more positum .. instituto que maiorum; leg. agr. II, 1.

recedo ab: ut ab institutis superiorum ... ne recedatur; Verr. II, 38. qui ... ab institutis non recesserunt; ib. III, 42.

revoco ad: at vero te ille ad sua instituta ... revocabit; Planc. 12.

III. **nach Umſtänden:** alqd de: cum successor aliquid immutat de institntis maiorum; Flacc. 33.

IV. **Umſtand:** 1. adduci: addactus sum ... institato maiorum, ut ..; div. Caec. 5.

adsequi: [haec homines tenuiores a suis tribulibus vetere instituto adsequebantur]; Mur. 72.

agere: vetere instituto publicanorum ... gratias isti egerunt; Verr. II, 172. si mecum ageretur more institutoque maiorum; dom. 56.

auferre: quia tuis ... iniquissimis institntis plus aliquanto se ... ablaturum videbat; Verr. III, 150.

castus: qui (Indi) sunt more institutisque maxime casti; har. resp. 24.

cogi: innnmerabiles pecuniae ... novo .. instituto coactae (sunt); Verr. a. pr. 18.

compieri: his institutis cum completus iam mercatorum carcer esset; Verr. V, 147.

concedi: quod more maiorum institutisque conceditur; Phil. XIII, 14.

consecrari: Martiales .. Larini appellabantur ... ei deo veteribus institutis ... consecrati; Cluent. 43.

dari: quinque iudicibus ... nullo instituto ... datis; Verr. II, 41.

decumanus: omnis ager Siciliae civitatum decumanus ... ipsorum Siculorum ... institutis fuit; Verr. III, 13.

defendi: in iudicio si causa more institutoque omnium defendatur; Caecin. 2.

exigere: cum tot decumas ... tuis nefariis institutis exigeres; Verr. III, 42.

facere: id ... vetere exemplo atque instituto optimi cuiusque faciebant; Sulla 49. quod fecisset aliorum ... instituto fecisse; Verr. II, 102.

figere: cum Mamertini ... instituto suo crucem fixissent; Verr. V, 169.

imperari: cum ... aiterae (decumae) novis institutis ... imperentur; Verr. III, 227.

inchoare: novum delubrum cum in urbis clarissimo loco nefando ... institnto inchoares; dom. 132.

interrogare: qui de me ... Graeculorum instituto contionem interrogare soiebat; Sest. 126.

iudari: fuit ille vir ... rebus externis magis laudandus quam institutis domesticis; Phil. II, 69.

perficere: nihil more institutoque perfecit; dom. 134.

perorare: qui totam hanc causam vetere instituto solus peroravi; Cluent. 199.

precari: quae precatus a dis immortalibus sum ... more institutoque maiorum; Muren. 1.

profiteri: iugera professi sunt omnes aratores ... instituto tuo; Verr. III, 112.

provideri: cum haec a servorum bello pericula .. praetorum institutis ... provisa sint; Verr. V, 8.

stabiliri: nisi haec urbs stabiiita tuis consiliis et institutis erit; Marceil. 29.

tradi: huius audaciae ... fidelissimos socios optimosque civis scitote hoc praetore traditos ... fuisse novis institutis; Verr. III, 24.

vivere: si voit virorum bonorum institnto vivere; Quinct. 56.

zum Satz: ergo his institutis provinciae ... C. Norbanus in summo otio fuit; Verr. V, 8.

2. contra: cuius praetura urbana ... fuit ... in iure dicundo bonorum .. contra omnium instituta addictio; Verr. a. pr. 12. decumis contra instituta ... venditis; ib. III, 131. istum decumas ... contra omnium ... instituta vendidisse; Verr. III, 142. ne quid novi fiat contra ... institnta maiorum; imp. Pomp. 60.

ex: quo die sese ex instituto ... dicas sortiturum Syracusis iste edixerat; Verr. II, 37.

insto, beharrlich, nahe ſein, eindringen: alqs: quoniam tibi instat Hortensius; Quinct. 34. cum cupidius instaret; ib. 77. instare Rubrius; Verr. I, 66. instare ferro ... coeperunt; ib. 69. instat Dolabella; ib. 75. cum instaret Habonius; ib. 149. ego instare, ut mihi responderet quis esset; ib. II, 188. instat Scandilius poscere recuperatores; ib. III, 136. cum iste ... etiam multo vehementius instaret; ib. IV, 76. noli mihi instare; Caecin. 8. insto accusatori; Font. 11. at infestis prope signis inferuntur Galli in M. Fonteium et instant; ib. 44. etiam atque etiam insto; Planc. 48. instabat, urgebat; Milo 87. instat Epiro; Phil. XI, 26. in inimicissima civitate instant; Fr. B, II, 2.

aiqd: ea quae videntur instare; Sex. Rosc. 22.

beilum: si quicquam aliud a nobis nisi de instanti bello cogitatnm putabunt; Phil. XI, 24.

iudicium: instabat iudicinm; Verr. a. pr. 24.

ludi: instant ... apparatissimi magnificentissimique ludi; Piso 65.

poena: quibus ego confido ... poenam ... libidini debitam ... instare; Catil. II, 11.

instructor, Einrichter, Zubereiter: hi sunt .. instructores convivi; sen. 15.

instrumentum, Vorrath, Werkzeug, Hilfsmittel: l. alo: omne iustrumentum ... alitur otio; Catil. IV, 17.

consumo: cum ... instrumenta virtutis in libidine ... consumeret; Catil. II, 9.

defero: ut praeciarum ... instrumentum tribunatus ad aliquem ... deferre posses; Milo 33.

diripio: Apronius .. omne instrumentum diripuit; Verr. III, 57.

quaero: ut ... instrnmentum bonitati quaetere videretur; Rab. Post. 3.

transfero: in fundum ... non instrumentum ..., sed etiam arbores transferebantur; dom. 62.

vendo: istum omne instrumentum aratorum ... vendidisse; Verr. III, 119. qui ... etiam instrumentum vendere cogeretur; ib. 198. omne instrumentum vendat necesse est; ib. 199. vendiderit instrumentum necesse est; ib. 201. etiam instrumenta agrorum vendere coacti sunt; ib. 226.

II, 1: eos in agris minore instrumento .. remansisse; Verr. III, 121.

2: hostium spolia ... in instrumento ... Verris nominabuntur; Verr. IV, 97.

instruo, ordnen, aufſtellen, einrichten, verſehen: alqm: istellegit me ita ... instructum in iudicium venire, ut ..; Verr. a. pr. 7. ad iudicium nondum se satis instruxerat; ib. IV, 41. videatur .. se satis ... instruxisse; ib. 60. qui consularibus copiis instructus omni impetu furoris in eum civem inruerit; dom. 119. ex qua (provincia) se instructum ... ad urbem venturum esse miuitatur; Phil. III, 1. (Graecia) quae qnidem nnnc M. Bruti ... copiis instructa ... tendit dexteram Italiae; ib. X, 9.

alqd: cum omnia ordinarentur, instruerentur, pararentur; Sulla 53.

accusationem: ut idem accnsationem et petitionem ... instruat; Muren. 46.

accusatorem: his rebus cum instructum accusatorem ... misisset; Cluent. 192. a te accusatores esse instructos; Vatin. 3.

aciem: ille aciem instruit; Muron. 22. P. Decius ... vitam suam instructa acie ... devovisset; Sest. 48. faciam .., ut imperatores instructa acie solent; Phil. IV, 11.

beilum: (urbs) quae beilum ... instruere possit; leg. agr. II, 77. (Capua) se nobis praebuit .. ad bellum instruendum; ib. 90.

civem: tu civem sceleratum ... copiis instrues? Phil. V, 6.

ciassem: ciassem instructam ... fuisse; Verr. V, 135.

convivium: omnibus curat rebus instructum ... ut sit convivium; Verr. IV, 62.

copias: copias omnibus rebus ornatas atque instructas fuisse; imp. Pomp. 20.

domum: quod domum eius ... instructam ... iste redditerat nudam; Verr. II, 84. instruere domum tuam voiuerunt; ib. IV, 9.

exercitum: instruite ... vestros .. exercitus; Catil. II, 24. instructo exercitu; prov. cons. 9. exercitum instruere, expugnare urbes ...: sunt ea quidem magna; Rab. Post. 42.

homines: ubi instructi ... homines (fnerint); Caecin. 41.

iudicinm: hoc .. ipsum iudicinm ... a matre hoc tempore instruitur; Cluent. 18.

manum: ex domo ... manum fugitivorum instructam ... venisse; Verr. IV, 94. quem iste ...,

servorum instructa ... manu, ... auferre conatus est; ib. V, 186.

multitudinem: qui ... multitudinem hominum ... instruxerit; Caecin. 33.

navis: ea est .. ratio instructarum .. navium; Verr. V, 133.

petitionem: f. accusationem.

praesidia: instructe ... contra bas ... copias vestra praesidia; Catil. II, 24.

provinciam: ego provinciam Galliam ... pecunia instructam ... deposui; Piso 5. qui instructam ornatamque a senatu provinciam deposui; Phil. XI, 23. ut haberet Galliam ..., aptissimam ad bellum renovandum instruendamque ‖instruendumque‖ provinciam; ib. XIII, 37.

tabernam: instructam ei ... tabernam dedit; Cluent. 178.

testis: instruit (mulier) testis; Cluent. 18.

insula, Inſel, Mietҳhaus: I, 1. est: quae tam parva insula fuit, quae ..? imp. Pomp. 54. intellego P. Clodii insulam esse venalem; Cael. 17.

fert: tulit .. illa quondam insula multos ... tyrannos; ib. V, 145

habet: f. 2.

timet: cum insula Delos ... nihil timebat; imp. Pomp. 55.

volt: cum ipsa pacne insula mihi sese obviam ferre vellet; Planc. 96.

2. sum: cum illa Sicilia sit, hoc est insula, quae undique exitus maritimos habeat; Verr. II, 185.

II, 1. condono: quam tu totam insulam cuidam tuorum sodalium ... condonaras; Verr. III, 85.

consecro: insulam Siciliam totam esse Cereri et Liberae consecratam; Verr. IV, 106.

contineo: omnis ... insulas ... claustris imperii nostri contineri; Planc. 30.

custodio: ut haec insula ab ea ... custodiri videatur; Verr. IV, 107.

desero: quam multas existimatis insulas esse desertas? imp. Pomp. 32.

diiungo: insula est Melita .. satis lato a Sicilia mari ... diiuncta; Verr. IV, 103.

imploro: vos, maria, portus, insulae, litora (imploro)! Balb. 13.

impono: qnem ad modum Iuppiter deiectum ... imposita insula operuit Typhonem; Scaur. 29.

obsideo: hic .. totam insulam obsidebat; Verr. V, 146.

puto: illa iusula eorum deorum sacra putatur; Verr. I, 48.

vendo: nt sibi insulam in lacu Prilio venderet; Milo 74.

2. immineo: imminere [ita] fructuosissimis insulis populi Romani videbatur; leg. agr. II, 87.

3. conveho in: repente luntribus in eam insulam materiem ... convexit; Milo 74.

deporto e: itaque omnia signa ... e Graecia atque insulis omnibus ... domum suam deportavit; dom. 111.

nascor in: eosne in insula Cereris natos ... eo cibo esse usos? Verr. V, 99.

pono in: etiamne haec tam parva civitas, in insula inculta ... posita, ... praedae tibi fuit? Verr. III, 85. cuius duo fana duabus in insulis posita sociorum ... nudavit; ib. V, 184

prohibeo ab: quod praedones procul ab insula Sicilia prohibuisset Verres, Verr. IV, 144.

recipio intra: quos etiam intra Syracusanam insulam recepisset; Verr. IV, 144.

situs in: quod in media est insula situs; Verr. IV, 106.

sum in: magna artificia fuisse in ea insula; Verr. IV, 46. in ea parte urbis, quae in insula est; ib. V, 84. cum in eorum insula noster imperator ... esset; imp. Pomp. 46.

tollo ex: ut ne hostium quidem urbem ex sociorum insula tollendam arbitraretur; Verr. II, 4.

video in: hunc ... videbam in insula clarissimi adulescentis; Phil. X, 8.

III. civitates: ut civitates eius insulae ... numquam postea deficerent; Verr. II, 2.

IV. circumdari: provincia, quae ... insulis circumdata esset; Flacc. 27.

insulsitas, Albernheit: iam nostis insulsitatem Graccorum; Rab. Post. 36.

insulto, aufſpringen, berſpotten, verhöhnen: I, alqs: num tibi insultare in calamitate ... videor? Verr. V, 132. nunc vero non insultabo vehementius; Flacc. 38. quae (Fortuna) tot annos illum in hanc rem publicam insultare pateretur; Milo 87.

II. alqm: unus ... insultabat ... multos; Sest. 34.

insum, darin, daran ſein, ſich befinden, innewohnen: alqd: non minus inerat auctoritatis in ea (oratione) quam facultatis; Sulla 12. in hac imbecillitate nostra inest quiddam quod vigeat; Milo 84. inest .. aliquid quod rei publicae profuturum putem; Phil. XI, 1.

auctoritas: f. alqd; Sulla 12. res.

contumelia: neque in hoc solum inest contumelia; leg. agr. II, 54. etiam si nulla inest contumelia; Phil. I, 28.

culpa: in his rebus ... culpam inesse concedam; Sex. Rosc. 76.

dedecus: quod (dedecus) in hoc non inesset; har. resp. 57.

dignitas: in quo ipso inest quaedam dignitas imperatoria; imp. Pomp. 42.

dolus: in vi .. dolus malus inest; Tull. 29.

felicitas: f. res.

genera: in hac pecunia publica .. haec insunt tria genera furtorum; Verr. III, 165.

homines: homines non inerant iu urbe; leg. agr. II, 91.

immanitas: quanta in eis ... inesset immanitas; Phil. XI, 1.

lex: in quibus legibus inerat curiata illa lex; har. resp. 48.

maleficia: ut in uno omnia maleficia inesse videantur; Verr. II, 82.

odium: inest hoc tempore haud obscurum odium; har. resp. 55.

res, scientia: in summo imperatore quattuor has res inesse oportere, scientiam rei militaris, virtutem, auctoritatem, felicitatem; imp. Pomp. 28.

splendor: in ea vita qualis splendor inesset; Cluent. 153.

virtus: f. res.

vis: an ... in praesenti metu mortis ... dubium vobis fuit inesse vis aliqua videretur necne? Caecin. 31.

insumo, aufwenden: qui tantum praesens lucrum, nulla opera insumpta, contempserit; Verr. III, 150.

insuo, einnähen: alqm: utrum malit cervices Roscio dare an insutus in culeum ... vitam amittere; Sex. Rosc. 30.

vivos: insui voluerunt in culeum vivos; Sex. Rosc. 70.

insusurro, einflüſtern: alqs: eum vident ... ad aurem familiariter ... insusurrare; Verr. V, 107.

mulier: a qua muliere cum erat ... in aurem eius insusurratum; Verr. I, 120.

integer, unverletzt, unbeſchädigt, unverdorben, unentſchieden: A. **bei Subſtantiven:** alqs: nulla est laus ibi esse integrum; Verr. a. pr. 46. quod Apollonius ... tam diu ab isto maneret integer; ib. V, 16. ipse .. in omnibus vitae partibus honestus atque integer (supplicet); Font. 41. alii pelluntur integri; Caecin. 42. ego me ad id ... integrum conservabo; Flacc. 51. qui profectus sum integer; dom. 87. qui integri sunt et sani;

Sest. 97. ad quas (contiones) nemo adibat incorruptus, nemo integer; ib. 106. quos ego florentis atque integros sine ferro viceram; Planc. 86. si integri venerint; Scaur. 41.

aiqd: ea omnia testibus integra reservabo; Verr. I, 86. quod alia testibus integra reservari velim; ib. 103. videt ... cetera nova atque integra; ib. 133. quae malo integra reservare; ib. IV, 19. id ... usque ad hanc diem integrum inviolatumque servatum est; ib. 130. ne omnia sibi integra ... exhiberentur; ib. V, 63. quid .. existimatis integrum nobis in re publica fore? leg. agr. I, 22. si mihi esset integrum, susciperem hoc crimen; Rabir. 18. si mihi esset integrum; ib. 19. ego instituí referre ad vos ... tamquam integrum, .. de facto quid iudicetis; Catil. IV, 6. neque est integrum, ut meum laborem hominum periculis sublevandis non impertiam; Muren. 8. quibus integrum est; Flacc. 105. ✕. non est integrum Cn. Pompeio consilio iam uti tuo; Piso 58. C. ipsi Pomptino ... iam non est integrum; ib. quid hac quaestione dici potest integrius? Milo 60. ut id integrum iam non esset; Ligar. 1. de quibus est integrum vobis; Phil. I, 26. ut vobis iam nihil sit integrum; ib. V, 2. ut ne sibi quidem quicquam integrum .. relinqueris; ib. 3. at non est integrum; ib. XII, 5. quid autem non integrum est sapienti? ib. quibus adhuc omnia integra sunt; Ib. XIII, 34. nihil vidi tam integrum; ib. 34.

aestas: cum ... aestatem integram nanctus ... praedari coepisset; Sest. 12.

aetas: sibi ad honores petendos aetatem integram restitui oportere; Cluent. 154. cum ille vir ... iutegerrima aetate ... eriperetur .. bonis omnibus; Cael. 59.

ager: quanti integrum (agrum) ... carissimis pretiis ipse Clandius emerat; Tull. 14.

animus: qui non modo animum integrum ... conservare potuisset; Verr. III, 194. vos ... testor integro me animo ... P. Sullae causam defendere; Sulla 86.

annus: itaque ... annus est integer vobis exspectandus; prov. cons. 17. ut haberet ... plenum annum atque integrum; Milo 24. qui ... annum integrum ... quaereret; ib.

caput: quae erat contra omnis leges ... integri capitis ... proscriptio; Piso 30.

causa: retinet integram causam; Caecin. 98. causam illam integram ad suum consulatum reservari; Sest. 70.

cives: civis integros incolumisque servavi; Catil. III, 25.

conjuges: quibus .. conjuges suas integras ... conservare non licitum est; Verr. a. pr. 14.

consilium: integrum consilium (erat); Cluent. 49.

consul: hi .. integrum consuiem ... deici de urbis praesidio ... volunt; Muren. 79.

crimen: volo .. esse totum mihi crimen hoc integrum; Verr. V, 79.

existimatio: dum existimatio est integra; Quinct. 49.

fama: ut secum aliquid integra sna fama, qualibet condicione transigeret; Quinct. 97.

fortuna: ut se aliquando ... integra fortuna ... patri suo gratulari sinatis; Sulla 89.

fructus: tu ... fructus integros ... vendidisti; Verr. III, 40. cui honoris integros fructus non sit traditurus; Sulla 88.

gentes: quod (bellum) susciplant integrae gentes; imp. Pomp. 26. cum alteri (consuli) ... integerrimas .. gentis ad diripiendum tradidisses; dom. 60.

genus: hoc mihi reservabo genus totum integrum; Verr. III, 84.

Graecia: aspiciant hunc florem legatorum ... ex ... integra Graecia; Flacc. 61.

homines: postulabant homines ... integerrimi; Sex. Rosc. 119. ut homines ... integri cansam rei publicae ... snsciperent; div. Caec. 9. homines ad ... iudiciorum auctoritatem quam ... integerrimos ... accedere; ib. 70. quod homo ... integerrimus te ... domum suam invitavit; Verr. II, 110. potestas erat isti, homini integro ... data; ib. III, 140. non loquor de integris (hominibus); ib. IV, 7. fuisse Oppianicum hominem integrum; Cluent. 124. num vobis ... integris ... hominibus in hoc numero locum fore putatis? leg. agr. II, 77. integrum hominem defendimus; Muren. 14. itaque homo integerrimus ... praetura deiectus est; ib. 76. expensum est auri pondo centum paulo minus per Sex. Caesinm, ... hominem .. integerrimum; Flacc. 68. quantum ... aurum hoc quaereretur ... ad hominis .. integerrimi labem sceleris sempiternam; Cael. 52. legem .. iudiciariam tulit, homo castus atque integer, iudiciorum et iuris auctor; Phil. V, 12.

initia: qui prima illa initia aetatis integra atque inviolata praestitisset; Cael. 11.

iudices: Q. Manlium et Q. Cornificium, duos ... integerrimos iudices, ... indices non habebimus; Verr. a. pr. 30. P. Sulpicius, iudex ... integer, magistratum ineat; ib.

ius: nullum ius tam integrum esse; Sex. Rosc. 109. qui ... integrum ius libertatis defendo servari oportere; Rabir. 11.

litterae: ut usque ad aiterum R litteraе constarent integrae; Verr. II, 187. videtis litteras primas integras? ib. 191.

mens: pura mente atque integra Milonem ... exanimatum Romam revertisse; Milo 61. hoc vestrae mentes ... tam integrae sibi suscipient; Font. 32.

monumentum: monumentum ... illo opere quamvis sartum tectum integrumque esset; Verr. I, 131.

multitudo: facile est ... quid integra multitudo faciat videre; Sest. 115.

municipium: cum habeas ... integerrimi municipii ius inrandum; Arch. 8.

nobilitas: numquam .. fere nobilitas, integra praesertim .., a populo Romano supplex repudiata est; Planc. 50.

officium: id ... integro officio ... faciebant; Sulla 49.

oratio: reliquis integram reliquit orationem; Qu. Rosc. 35.

pars: integram (partem) reliquisse Fannii concedo; Qu. Rosc. 52. cum sanae parti corporis scalpellum adhibetur atque integrae; Sest. 135

petitio: tibi integram petitionem reliquit; Qu. Rosc. 66.

potestas: erit integra potestas nobis deliberandi; Phil. VII, 26.

praeda: cum integram praedam sine sanguine habere posset; Sex. Rosc. 146.

praetor: integerrimo praetore ... nocenti reo magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti ad suspicionem criminis quam ad rationem salutis; Verr. a. pr. 52.

pulchritudo: cum pulchritudo eius recens ad oculos hominum atque integra perveniret; Verr. IV, 64.

res: fit rebus omnibus integris ..., ut ..; Quinct. 67. rem integram ad M. Metellum praetorem esse venturam; Verr. a. pr. 31. utrum est aequius ... iudicium integra re an perdita fieri? ib. III, 27. quod tum ..., integra re, ... adsequi non potuerunt; ib. V, 51. ut de periculo publico non ad consilium publicum rem integram deferrem; Catil. III, 7. rem .. integram ... defendere humanitatis esse putabamus; Cluent. 57. moneo et praedico, integra re causaque denuntio; Rab. Post. 15. quae ipsi soli re integra saepe dixi; Muren. 43. in hoc ordine integra re multa de pace dixi; Marcell. 15.

servus: servus ... integer sermonem .. non est aspernatus; Cluent. 47.

signa: litterae ... integris signis praetoribus traduntur; Catil. III, 6.

tabulae: tabulae certe ... integrae manent; Font. 3.

templum: ipsum templum omni opere esse integrum, indignum isti videri coepit; Verr. I, 132.

vectigalia: haec omnia ... integris vectigalibus esse gesta; imp. Pomp. 21.

vir: ut ipsi Catoni, ... integerrimo viro, rationem facti mei probem; Mur. 3. sunt aeque boni viri atque integri; Planc. 15. advolas in M. Varronis, sanctissimi atque integerrimi viri, fundum; Phil. II, 103.

vires: ut ... viribus quam integerrimis agere ... possim; Verr. II, 2.

vita: nisi eius integerrimam vitam ... ostendero; Planc. 3.

B. **alicin: a. masc.:** I, 1. damno: integerrimi rei facti ... damnati (sunt); Verr. a. pr. 13.

2. infero: ne ... labem integris ... inferat; Cael. 42.

II. promissa: integrorum ... promissis ... miseros credere non oportere; Mur. 50.

b. neutr.: I. est: cum integri nihil fuerit in hac gente; Scaur. 43.

II, 1. relinquo: nihil integri .. M. Crassus ... ad dicendum reliquit; Balb. 17.

2. restituo in: ut damnati in integrum restituantur; Verr. V, 12. quos ego non idcirco esse arbitror in integrum restitutos; Cluent. 98. mitto .. quod a nostris magistratibus in integrum restituta; Flacc. 79. qui in integrum restituit; Phil. II, 56.

sumin: cum isti etiam tum de Stheuio in integro tota res esset; Verr. II, 97. cum tibi in integro tota res esset; ib. 98.

III. ab: unam columnam efficere ab integro novam; Verr. I, 147.

de: censores dicit de integro sibi creari placere; ib. II, 139. ibi de integro funus iam sepulto filio fecit; Cluent. 28. cur non de integro .. datum (venenum est)? ib. 167. habetur de integro quaestio; ib. 177. easdem leges de integro ... ferri placet; Phil. V, 10.

integre, unbeſcholten, unparteiiſch: mitto: si (Asia) ... nec iure ... nec integre ... nomen suum misit in hoc iudicium; Flacc. 5.

suscipio: in quo nihil ... integre, contra ... rabide omnia ... videtis esse suscepta; Scaur. 37.

versor: meus labor in privatorum periculis .. integre versatus ... est; imp. Pomp. 2.

integritas, Unverdorbenheit, Redlichkeit, Unbeſcholtenheit: I. certat: certet ... vestra integritas cum illius pecunia; Verr. I, 3.

est: erat in eo ... summa integritas; Muren. 58. ut et civibus et sociis gratissima esset eius integritas; Ligar. 2.

facit: cuius ... singularis integritas minus admirabilem facit huius .. facti gloriam; Phil. III, 26.

habet: facilliorem aditum istius habet nequitia ... quam cuiusquam nostrum ... integritas; Verr. III, 7.

valet: M. Catonis splendorem maculare voluerunt, iguari ... quid integritas ... valeret; Sest. 60.

II, 1. audio: cui porro ... Deiotari integritas ... non audita est? Deiot. 16.

cognosco: ex quibus si unum aliquod in te cognoveris ..., primum integritatem; div. Caec. 27.

omitto: quamquam non est omittenda singularis illa integritas; Sest. 13.

praecipio: qua (aetate) minus etiam praecipitur eorum virtus et integritas; Verr. III, 3.

quaero: (res) in qua .. integritas ... quaereretur; leg. agr. II, 23.

requiro: integritas in candidato ... requiri solet; Planc. 62. an integritas ... in eo ... requisita est? Balb. 9.

video: sed tamen ... integritatem hominis videtis; Sest. 71.

2. sum: quod erat summa ... integritate; Qu. Rosc. 26. eam (mulierem) summa integritate .. existimari; Verr. I, 64. qui tanta ... integritate fuit, ut ..; Font. 39. est C. Cassius integritate ... singulari; imp. Pomp. 68. ex eodem numero L. Cassius (est) ... pari .. integritate; Cluent. 107. in eadem sententia fuit homo summa integritate .., C. Turranius; Phil. III, 25.

3. dubito de: ne quis de mea ... integritate dubitaret; Verr. I, 17. de cuius vos ... integritate dubitetis; Planc. 31.

existimo de: neque ipsi secus existimant quam nos existimari volumus de huius .. integritate; Cluent. 13.

voco ad: ad iutegritatem maiorum spe sua hominem vocabant; Sest. 21.

III. plenus: domus .. illa ... plena est integritatis; Cael. 55.

IV. causa: suscipe causam .. integritatis; Verr. a. pr. 51.

dignitas: summam video esse in te ... dignitatem .. integritatis; Muren. 15.

laus: in qua (provincia) laus .. integritatis ... voluptate concluditur; Muren. 41.

ratio: opinione populi Romani rationem .. integritatis ... ab hoc ordine abiudicari; Verr. I, 4.

testes: P. Servilius et Q. Metellus huius .. integritatis testes repugnabunt; Flacc. 100.

V, 1. antecellere: quis Q. Catulnm, ... integritate antecellentem (superari posse arbitratus est)? Muren. 36.

par: hominem ... parem (tibi) .. iutegritate .. aedilem factum esse miraris? Planc. 30.

praestare: in Q. Scaevolam, virum omnibus .. iustitia, integritate praestantem, aspere ... dicta commemorem? Planc. 33.

tueri: quam (provinciam) tueri singulari ... integritate difficile esset; Verr. V, 38. quam (rem) ille non ... integritate tueri ... possit; imp. Pomp. 59. qui se facile tuentur integritate; Cluent. 152.

2. propter: iudicio gravi experiri nolebas ... propter integritatem hominis; Qu. Rosc. 25.

integumentum (integimentum), Decke, Hülle: I, 1. quaero: ut ea ... haec flagitiorum integumenta non quaerat; Cael. 47.

2. utor: ut ... frontis tibi integimento ... uti non liceret; sen. 16.

II. involvi: qui istius insignem nequitiam frontis involutam integumentis ... cernat; Piso 12.

intellegentia, Einſicht, Kenntniß, Verſtand: I. est: ut intellegatis in homine intellegentiam esse; Verr. IV, 46.

II, 1. habeo: qui in hac civitate intellegentiam iuris habuerunt; Phil. IX, 10.

2. sum: quid censes ... Sex. Roscium ... qua intellegentia esse? Sex. Rosc. 49.

III. vincere: vide ne ille ... intellegentia te ... vicerit; Verr. IV, 98.

intellego, einſehen, begreifen, erkennen, ſpüren, merken, ſchätzen, beurtheilen: I. **abſolut:** aliqs: pudet dicere; intellego; Quinct. 79. ego sic intellego, iudices; div. Caec. 10. ut etiam nos ... intellegere possumus; Verr. II, 87. ut putetur in hisce rebus intellegens esse; ib. IV, 83. tu sine ulla bona arte ... intellegis et iudicas? ib. 98. qui solus intellegit; ib. 127. ut omnes intellegant; ib. V, 155. si forte nondum intellegitis; ib. 175. ut intellego; Milo 66. Phil. III, 14. *ut* intellego; ib. XI, 23.

adulescens: lubricum genus orationis adulescenti non acriter intellegenti est saepe praeceps; Piso 68.

homo: ut homo intellegens [Verres] auferre

posset; Verr. II, 87. quae (signa) ... istum hominem ... intellegentem ... delectare possent; ib. IV, 4.

praetor: praetor intellegens negare sibi placere; Verr. IV, 149.

II. **mit Ergänzung**: 1. **indirekte Frage**: diligentiam .. quae [quanta sit] intellegi nou potest; Quinct. 4. quae cupiditas (sit) intellegi; Sex. Rosc. 11. quid vos sequi conveniat intellegetis; ib. 34. ex quo iutellegere possis, qui animus patrius in liberos esset; ib. 46. intellexi quid eum pupugisset; ib. 60. iam intellego ... crimen quam multis suspicionibus coarguatur; ib. 83. quam sis audax . . ., hinc omnes intellegere potuerunt; ib. 87. intellego quam scopuloso .. in loco verser; div. Caec. 36. quam multa sint in te . . . intellegis; ib. 52. quam ob rem .. se confidat aliquid proficere posse ... intellegere non possum; Verr. a. pr. 10. quid in hac sorte metueudum mihi esset intellegebam; ib. 22. quam ob rem accesserentur cum intellegerent; ib. 25. qui quantum apud istum ... potuerint ex reliquis crimiuibus intellegetis; ib. II, 36. qui quam tibi amicus ... fuerit ... intellegis; ib. 55. ut illi ... intellegere possint, in quo homiue statueris exemplum; ib. 111. ut intellegatis cuius modi ista indicia ., cuius modi istius de cohorte recuperatores existimati siut; ib. III, 29. omnes intellegunt cur universa provincia defensorem ... eum quaesiverit; ib. 64. iamue intellegitis ., quae pestis ... in nostra antiquissima ... provincia versata sit? ib. ut omnes intellegant, quam improbam ... rem pecunia redimere conetur; ib. 190. quia quam pulchra esseut intellegebat; ib. IV, 98. ut ... qualis fuerit intellegatis; ib. V, 33. in qua (laudatione) quam multa siut voluera quis est verstrum, iudices, quin intellegat? ib. 67. hoc quid est nisi intellegere quid habeat utilitatis vera laudatio? ib. ut intellegeretur ... quibus ex locis uavigarent; ib. 146. quis ... uon intellegit quam longe progredi sit necesse? ib. 179. ut plane intellegere videretur ad quam rem parati essent; Tull. 19. visus est mihi primo veterator intellegere praeclare quid causa postularet; Caecin. 30. ut magis iutellegas quam verba nihil valeant; ib. 62. perspicue intellegi potest quale sit; ib. 100. ut intellegatis in tota illa causa quid res ipsa tulerit; Cluent. 9. ut intellegere posset Brutus, quem hominem .. lacessisset; ib. 141. ut omnes intelleganf quam paucis verbis haec causa perorari potuerit; ib. 164. id neminem nostrum cuius modi esset iutellecturum existimatis? leg. agr. I, 17. ego qualem ... acceperim rem publicam .. iutellego; ib. II, 8. qui intellegere posset quid diceret; ib. 13. ut non intellegam qua re .. hic vetet intercedere; ib. 80. intellexintis quot res ... xviri ... venditurі sint; ib. 47. ut intellegatis quantam locus ipse adferat superbiam; ib. 92. [an] non intellegis ... quos homines ... arguas? Rabir. 26. ut intellegas quid hi de te sentiant; Catil. I, 20. quem quidem ego hostem quam vebemeuter .. esse timendum putem, licet hinc intellegatis; ib. II, 4. id qua re fieri uon possit ... intellego; ib. 17. illud non iutellego, quam ob rem ... périre turpiter velint; ib. 21. ex eo ipso, quam valde illi iaceant, intellegere possumus; ib. 25. in hac comitiorum tempestate populari saepe intellegas quo signo commota sit; Mureu. 36. qua re ita factum esset intellegi potuit; ib. 86. ut ex senatus consulto neque cuius intersit ... intellegi possit; ib. 68. ut intellegas .., quem accuses; Sulla 5. in qua urbe verser intellego; ib. 28. neque vero quid mihi irascare intellegere possum; ib. 48. id cuius modi sit iutellegere non possum; ib. 60. intellegetis qua religiono dicant; Flacc. 10. quantam vim naturae bouitas haberet ... iutellegere potuistis; sen. 25. quid haberent voluptatis carendo magis intellexi quam fruendo; Quir. 3. neque intellexerim quibus ... obsisterem; dom. 29. adulescens ex ipsius sermone intellexit quid fieri oporteret; ib. 115. quod parum .. intellexit in tribunatu quid vero populo probaretur; Sest. 114. de gestu intellego quid respondeas; Vatin. 35. iam intellegitis quantum iudicium sustineatis; Cael. 70. non intellego cur .. invidia violatura virtutem L. Cornelii ... videatur; Balb. 18. non intellego quod bonum cuiquam sit apud talis viros profuturum; ib. 63. quis enim non intellegit quos dicas? Piso 75. non intellego quam ob rem seuatus hoc uno in genere tribus edi voluerit; Planc. 36. non intellego hoc quale sit; Rab. Post. 30. ex quo profecto intellegis quanta in dato beneficio sit laus; Marcell. 3. intellego quid loquar; Ligar. 15. iutellego quid de te ceteros velis iudicare; Deiot. 4. ut intellegat quantum a me beneficium tum acceperit; Phil. II, 7. ut .. intellegeretis qualem ipse se consulem profiteretur; ib. 11. quid dicam ipse optime intellegit; ib. 48. tum iutelleges quantum inter luctum et laudem intersit; ib. 116. non intelleges ... ei quid timendum sit? ib. qui vultegeret quid dicere vellet; ib. III, 21. cum ille ... non intellegebat ad quod tempus me ... reservarem; ib. 38. quantum praesidi fuerit iu ceteris, hinc intellegi potest; ib. XIII, 29.

2. **nom. c. infin.**: qui non adhibita vi ... actns praeceps intellegatur; Caecin. 49.

3. **acc. c. infin.**: istum ... debere iutellegebat; Quinct. 18. nos ... causam dicere intellegis; ib. 33. ut omnes intellegere possent indicio defendi Quinctium; ib. 65. ut omnes intellegant ... ad verum probandum auctoritatem adiuvare; ib. 75. profecto intellegetis ... cupiditatem pugnasse; ib. 79. ex quo ... quivis potest iutellegere, istnm nihil aliud egisse; ib. 90. me ... satis libere vociferari posse intellego; Sex. Rosc. 9. ferre me posse intellego; ib. 10. ut facilius intellegere possitis .. ea ... indigniora esse; ib. 14. postquam isti iutellexerunt ... vitam ... custodiri; ib. 28. de hisce omnibus rebus me dicere oportere intelego; ib. 35. fuisse odium intellego; ib. 42. te intelleges ... summam laudem Sex. Roscio vitio et culpae dedisse; ib. 48. haec tu qnoque iutellegis esse nugatoria; ib. 52. qui cum intellegereut nihil esse tam sanctum; ib. 70. qui intellegunt neminem ... maleficium siue causa admittere; ib. 73. omnem suspicionem iu vosmet ipsos recidere intellegas; ib. 79. ut omues intellegant me ... accusare; ib. 91. qua re iutellegatur summam tibi facultatem fuisse; ib. 94. nisi intellexeritis, iudices, nullum esse officium; ib. 109. ut intellegatis fingi maleficium nullum posse; ib. 116. intellego me aute tempus .. haec scrutari; ib. 128. ex eis ... nouue quivis potest intellegere omninm architectum .... esse Chrysogonum? ib. 132. ea deorum voluntate .. gesta esse intellego; ib. 136. quem sua causa cupere ... intellegebat; ib. 149. vos non intellegitis nihil alind agi, uisi .. ? ib. 152. vestrum nemo est quiu iutellegat populum Romanum ... crudelitate laborare; ib. 154. iutellegis sibi soli ... Roscium petisse; Qu. Rosc. 50. quos intellegis ... ut per alium aliquem te ipsum ulciscantur laborare; div. Caec. 22. eum ego si te putem cupere esse, facile intellego esse non posse; ib. 29. omnes iutellegent vobis inter vos ... voluntatem fuisse coniunctam; ib. 34. eos intellegere videbam me hoc indicio districtum ... futurum; Verr. a. pr. 24. qnod egomet mihi .. capiendum intellego; ib. 32. si quid iu hoc ipso iudicio intellexero simili aliqua ratione esse violatum; ib. 40. intellexi vehementer populum Romanum commoveri; ib. 41. intelleget populus Romanus ... nocenti reo magnitudinem pecuniae plus habuisse momenti ad suspicionem criminis quam ad rationem salntis; ib. 52. id ... necessario fieri intellegat; ib. 55. populum Romanum intellegere ..., leges ... posse defendi; Verr. I, 4. intellegere debetis, primum interesse utrum ...; ib. 22. quos suis partibus amicissimos esse

intellegebat; ib. 38. quod ubi ille intellexit, id agi; ib. 67. sese intellegere hominem illum esse impurum; ib. 69. cum iutellegam, legem Voconiam ..; ib. 106. ut quivis intellegat non populo esse scriptum edictum; ib. 110. ut quivis intellegere possetunius hominis causa conscriptum esse; ib. 116. Habonium .. intellegebat rem totam esse patefactum; ib. 149. intellegetis .. nullis hominibus quemquam tanto odio ... esse; ib. II, 15. hoc gratum me nostris civibus intellego fecisse; ib. 16. intellegere potuistis ... civis Romanos honestissimos ... dicere; ib. ut intellegatis eum Romae quaesisse; ib. 18. multo .. rem ... inquiorem visum iri intellegebant; ib. 42. intellegetis hanc pecuniam, quae via modo visa est exire ab isto, eam semita revertisse; ib. 57. ut omnes ... intellegere possent in animo eius metum cum cupiditate pugnare; ib. 74. intellectum est id istum agere, ut ..; ib. 91. ut iste intellegeret ei se locum illum vendidisse; ib. 124. licet iam intellegamus inveutam esse rationem; ib. 142. iam intelleges hoc tibi de statuis confitendum esse; ib. 149. quonam intellegitis ipsius quoque confessione ab invitissimis coactam esse (pecuniam); ib. 153. ut omnes intellegant hoc nos sine cupiditate agere; ib. 185. intellegetis .. illa tempora ... convenire; ib. 186. quem ex ipsa ratione intellego locupletem fuisse; ib. 190. ex quo intellegi potest eos vobis esse carissimos; ib. III, 8. qui uou iutellegat istum sibi quaestui .. habuisse bona ... aratorum? ib. 70. dissimulate ... vos iutellegere ipsum praetorem .. redemptorem decumarum ... fuisse; ib. 71. intellexit iste ita magno venisse; ib. 77. quibus (vestigiis) illum inflammari ad perseverandum intellegebant; ib. 79. non intellegis haec ... ad peculatus indicium pertinere? ib. 83. ex Hyblensium pactionibus iutellegetis ... sexiens tanto quam quantum satum sit ablatum esse; ib. 102. Tyndaritanum, nobilissimam civitatem, Cephaloeditanum .. perditas esse ... intellegetis; ib. 103. ut intellegas non te diligentiorem in faciundis fuisse furtis; ib. 107. intelleget secum esse actum pessime; ib. 119. quam diu intellegebant sese sibi ... serere; ib. 121. ut intellegatis ab isto ... habitam esse rationem; ib. 128. ubi te iuvidiosum esse intellegat; ib. 139. ex quo intellexistis innumerabilem frumenti numerum ... esse ereptum; ib. 163. hoc ... intellegi, ex Sicilia Siculorum frumentum apportari oportere; ib. 172. in quibus (litteris) nihil fictum ... intellegetis; ib. 175. ex quo intellegi potest nihil te aratoribus reliqui fecisse; ib. 178. iam omnibus intellegetis novam rem totam ... videri; ib. 183. ut intellegas non ex aestimatione ... pendere crimen; ib. 189. ut .. male vendendum (fructum) intellegas; ib. 227. in provinciis intellegebant ... fore uti ..; ib. IV, 10. tum primum intellexi ad eam rem istos fratres Cibyratas fuisse; ib. 33. postea vero quam intellexerunt isti virum fortem ... non succedere; ib. 42. quod intellexisti .. te ... testimonium effugere non posse; ib. 44. ut intellegatis in homine intelegentiam esse; ib. 46. qui si intellexerint ... graviter vos tulisse; ib. 68. ex illorum querimoniis intellegere possumus, haec illis acerbissima videri; ib. 132. ut omnes intellegere possent ... inrisionem esse illam; ib. 144. quem ad modum te velle intellego; ib. V, 4. tantum intellego, maluisse Domitium ..; ib. 7. nemo est quin intellegat ruere illam rem publicam; ib. 12. ut quivis iutellegere posset, eum iniuria adfici; ib. 17. ex quo iam intelegis ... maximam vim criminum exortam (esse); ib. 39. sed hoc ... non intellegis priore actione ab istis ipsis Mamertinis ... esse sublatum? ib. 47. ut intellegerent Mamertini bene se apud istum tam multa pretia ... conlocasse; ib. 56. illi intellexerunt se id ... diutius obtinere non posse; ib. intellexit ..., fore, ut ..; ib. 69. iu eorum potestatem portum futurum intellegebant; ib. 98. quae omnia nunc intellegit sibi nihil prodesse; ib. 103. id ... sine periculo se facere intellegebat; ib. 112. id quod fieri non posse intellego; ib. 151. verissimum esse iutellegebam; ib. 158. non intelegebat miser nihil interesse; ib. 161. quod iutelegebam facile id me .. plenum facere posse; Tull. 1. ut quivis intellegeret .. eos ... ad caedem ac pugnam comparari; ib. 18. reliqua ... in defensione nostra posita esse ego intellego; ib. 36. non intellegebat se ... nihil praeter vocem ... praestare debere; Font. 29. ut velint isti ... intellegere se populo Romano ... spem triumphi ostendere; ib. 36. ex quibus iutellegi potest multa ... esse dicta; ib. 38. ut facile intellegeretis eum non adfuisse animo; Caecin. 30. ut intellegeres ... statim tibi esse persuadum; ib. 31. te delectum debeo intellegere; ib. 37. potest hoc ex verbis intellegi licere; ib. 54. intellegetis .. in eo ipso ... utilitatem omnem nos huius interdicti ... amissuros; ib. 55. duo genera causarum esse intellegebaut; ib. 86. non intellegunt, ... (maiores) alio modo noluisse? ib. 99. ut omnes intellegerent ... adimi (civitatem non) posse; ib. 101. ad haec quidem causam nihil hoc pertinuisse, .. ex eo intellegi potest; ib. 102. impetus hostium repressos esse intellegunt; imp. Pomp. 13. ut omnes intellegant me L. Lucullo tantum impertire laudis; ib. 20. nunc intellegunt non sine causa maiores suos ... maluisse; ib. 41. ut multas me .. simultates ... intellegam ... suscepisse; ib. 70. ut omnes intellegaut nihil me .. subterfugere voluisse; Cluent. 1. me ... ad eam causam accedere ... facile intellego; ib. 7. ut intellegatis nihil esse homini tam timendum quam invidiam; ib. qua (deprecatione) mihi saepius utendum esse intellego; ib. 8. quod maxime requiri intellego; ib. 9. ex quo intellegi potest, debuisse Cluentium magno opere causae confidere; ib. 10. ut intellegatis Cluentium non accusatorio animo ... adductum ... nomen Oppianici detulisse; ib. 11. facile intellego ... reticere homines parentum iniurias .. oportere; ib. 17. pertinuisse hoc ad causam ... iutellegetis; ib. ornari hunc iustissime posse intellegebant; ib. 23. (genus) quod magnum videri vobis intellego; ib. 38. cum intellegam hanc totam .. legem ... comparari; ib. 50. ut intellegatis ... hoc populare legis agrariae nomen esse quaesitum; ib. 63. si ... dena iugera dari vobis .. posse ... intellegetis; ib. 79. ex quo intellegi .. potest nihil esse tam populare; ib. 102. iam totam legem intellegitis ... esse accommodatissimam; ib. III, 13. intellegis mihi semihoram istam nimium longam fuisse; Rabir. 9. iam intelleges multo me vigilare acrius; Catil. I, 8. iutellego hanc rei publicae pestem .. reprimi; ib 30. nunc intellego ... neminem tam stultum fore; ib. eandem diem intellego ... propagatam esse; ib. III, 26. alter intellegit mortem ... nou esse supplicii causa constitutam; ib. IV, 7. quod .. intellegebaut eis (suppliciis) remotis non esse mortem ipsam pertimescendam; ib. 8. C. Caesar intellegit legem Sempronian esse de civibus Romanis constitutam; ib. 10. a quibus intellego tuam gratiam magni aestimari; Muren. 10. intellego .. tris totius accusationis partis fuisse; ib. 11. quibus (virtutibus) te .. excellere omnes intellegunt; ib. 30. a quibus provincias contemni intellegunt; ib. 42. qua re ego ... sic intellexi; in petendo studium esse acerrimum; ib. 46. quem intellego ... honoris contentione permotum; ib. 56. licuisse ut intellegas; Flacc. 27. tu ludi te non intellegebas? ib. 76. ex quo intellegi debet eum contra leges pecunias non cepisse; ib. 89. intelleges ... iudicium meum et horum par atque unum fuisse; Sulla 5. cum quibus in ceteris (causis) intellegis afuisse; ib. 7. quod ... non intellegebat ea ... ita illos auduturos, ... ut; ib. 31. intelleges honestius te inimicitiarum modum statuere potuisse; ib. 48. intellegebat hanc nobis a maioribus esse traditam disciplinam; ib. 49. coloni ipsi sic intellegunt, non Pompeianos

... esse defensos; ib. 60. intellegetis unum quemque eorum ... esse damnatum; ib. 71. intellegebam mihi cum illis una esse redeundum; sen. 34. ut intellegere possitis neminem umquam tanta eloquentia fuisse; Quir. 5. cum intellegerem veteres ad spem caedis Catilinae copias esse revocatas; ib. 15. qui statuunt ... in senatum ipsis non venire licere, non intellegentes hanc suam .. perseverantiam .. cis ... iucundam fuisse; dom. 8. intellego .. me plura extra causam dixisse; ib. 32. qua (adoptione) sublata intellegis totum tribunatum tuum concidisse; ib. 38. iam intellegis omni genere iuris ... te tribunum plebis non fuisse; ib. 42. nec intellegebam fieri diutius posse, ut ..; ib. 64. ex quo intellegitur multa in vita falso homines opinari; ib. 105. is postea quam intellexit posse se ... praetorem renuntiari; ib. 112. si vobismet ipsis ... iucundum meum reditum intellegitis esse; ib. 147. non intellegat eorum numine hoc tantum imperium esse natum? har. resp. 19. cum deos esse intellexerit; ib. tibi ... intelleges hominum poenas deesse adhuc; ib. 38. quis est qui non intellegat universam rem publicam esse deletam? Sest. 33. quis non intellegit immortalem hanc civitatem futuram? ib. 50. ut omnes intellegant te ne recte quidem facere sine scelere potuisse; Vatin. 27. ut omnes intellegere possent a te ... legem esse contemptam; ib. 29. intellego P. Clodii insulam esse venalem; Cael. 17. quae ex accusatorum oratione ... fingi intellegebam; ib. 19. intellegis ... cum hac (muliere) sola rem esse nobis; ib. 32. quos intellegebat non communi condicione servitutis uti; ib. 57. de quibus adhuc intellego sententias esse dictas; prov. cons. 3. ut omnes intellegerent me id ... facere; ib. 28. ego vero sic intellego, ... nos ... pacis habere oportere rationem; ib. 30. ego vos intellego ... multos decrevisse eximios honores C. Caesari; ib. 38. ex quo intellegi necesse est .. neminem ex sociis civem fieri posse; Balb. 27. intellego .. in causa aperta ... plura ... esse dicta; ib. 56. intelleges nemini plus quam mihi litteras profuisse; Piso 61. quem multum posse intellegebat; ib. 80. alteros ... numquam intellexi vehementius suorum municipum honore laetari; Planc. 19. quas (litteras) ego mihi obfuisse non intellego; ib. 35. id intellexit ... suffragiis populi Romani saepe esse declaratum; Milo 25. quis non intellegit omnis tibi rei publicae partis aegras ... esse commissas? ib. 68. ut intellegatis ... licere vobis quod sentiatis libere iudicare; ib. 71. qui non intellegat tua salute contineri suam; Marcell. 22. fieri id intellego; ib. 33. nonne intellegis .. ex urbanis malevolorum sermunculis haec ab istis esse conlecta? Deiot. 33. homo disertus non intellegit eum ... laudari a se; Phil. II, 18. non intellegis ... etiam laetatum esse morte Caesaris crimen esse? ib. 29. numquamne intelleges statuendum tibi esse? ib. 30. ex quo intellegi debet eum conscium fuisse; ib. si non intellegis hoc litteris mandari; ib. 54. iam intelleges aliam causam esse hastae Caesaris; ib. 104. nec intellegis satis esse viris fortibus didicisse; ib. 117. nemo est tam stultus qui non intellegat ... dominationem nobis ... ferendam esse; ib. III, 34. quod idem intellegebam per hos dies uni cuique vestrum videri; ib. V, 1. de quibus deinceps intellego esse dicendum; ib. 35. cum ... populus Romanus intellexerit ei dominatum regium maxime displicere; ib. 40. intellego .. a vobis hanc sententiam repudiari; ib. VI, 3. ex quo intellegi potest animo illos abhorruisse; ib. VII, 4. non intellegitis ... meam sententiam flagitari? ib. 14. turpe est ... consilium intellegi defuisse; ib. 19. gravins .. tumultum esse quam bellum hinc intellegi potest; ib. VIII, 3. ut intellegat ... se ipsum obsideri; ib. X, 10. ut intellegamus illos ... bene et e re publica iudicavisse; ib. XI, 11. si ... intellexerit plus se rei publicae profuturum (esse); ib. 26. itaque intellegitis .. animum ei praesto fuisse; ib. XIII, 13. te non intellegis ... hostem iudicatum (esse)? ib. 28. intellegit maximam pietatem conservatione patriae contineri; ib. 46.

III. **mit Object:** alqd: utrumque quivis intellegere potuisset; Quinct. 30. qui hoc intellegi potest? ib. 37. intellegitur, id quod iam ante dixi; Sex. Rosc. 25. id quod intellectum est; ib. 26. neque haec tu non intellegis; ib. 45. haec eo profero, ... ut illud intellegatis; ib. 51. itaque .. multis ex rebus intellegi potest; ib. 69. ut non ex illis maleficiis ... hoc intellegatur; ib. 118. unum illud intellego; Verr. a. pr. 10. quod cum esset intellectum; ib. 25. praedico id, quod intellego; ib. 43. quis hoc non intellegit? ib. I, 9. dicam id, quod intellexi; ib. 23. ego hoc, quod intellego, .. sic confirmo; ib. II, 16. cum id, quod omnes intellegebant, diceret Heraclius; ib. 39. id quod intellegi facillime re ipsa potest; ib. 138. ut hoc totum facillime intellegi possit; ib. 152. omnes denique hoc in hac causa intellegent; ib. 157. quo quidem in crimine non illud solum intellegi volo; ib. 165. cum id quoque constabit, vos iam hoc me tacito intellegatis; ib. 180. quid igitur est quod ex hac iniquitate novorum edictorum intellegi velim? ib. III, 39. unde .. hoc intellegi potest? ib. 120. omnia simul intellegere potestis; ib. 141. hoc quoque intellegere potestis; ib. 142. nescio quid nugatorium sciebam esse, ista intellegere; ib. IV, 33. quis non hoc intellegeret? ib. 89. non tam multum in istis rebus intellego; ib. 94. haec [Scipio] ille non intellegebat; ib. 98. quod ubi intellexi; ib. 148. id iam priore actione ... iutellexi; ib. V, 143. quod iste homo ... neque attendere umquam neque intellegere potuit; ib. 148. id ut intellegatis; Tull. 26. ut hoc iutellegercs; ib. 49. hoc intellegamus necesse est; Caecin. 49. quod ex verbis intellegi possit; ib. 52. non id, quod intellegitur, ... valebit; ib. 81. hoc enim intellegitur; ib. 88. res ipsa hoc ... intellegere cogit; ib. 79. ut hoc vos intellegatis; imp. Pomp. 21. ea .. ex aliorum contentione ... intellegi possunt; ib. 36. multo facilius extrema iutellegetis; Cluent. 11. ex quo intelleqi potuit id; ib. 138. id quod iam intellegetis; ib. 167. id quod omnes intellegunt; ib. 171. id ut intellegatis; ib. 174. senatus haec intellegit; Catil. I, 2. hoc .. ex hac frequentia colonorum ... intellegere potestis; Sulla 61. postea quam est intellectum; Scst. 11. praescrtim cum id ... iutellexerim semper; ib. 100. quantum sermonibus volgi et suffragiis intellegere potui; ib. 113. hoc intellegi volui; Piso 73. ista oratione hoc tamen intellegi ... vis; ib. 74. quod magis intellego; Planc. 13. ut intclligi facile possit; Rab. Post. 37. quod re intellectum est; Milo 27. intellectum est enim mihi quidem; Marcell. 3. vereor ut hoc ... perinde intellegi possit auditum; ib. 12. non enim fortasse satis ... quae diiunctius dicuntur intellegis; Phil. II, 32. si haec intellegis; ib. 54. qui hoc non intellegat; ib. III, 4. nonne satius est mutum esse quam quod nemo intellegat dicere? ib. 22. quis est enim qui hoc non intellegat? ib. IV, 4. cum ex litteris Q. Caepionis Bruti pro consule intellectum sit; ib. X, 26.

aditum: hunc quasi ... aditum ad cetera factum intellegetis; leg. agr. II, 38.

bonum: se nullum bonum intellegere posse demptis corporis voluptatibus; Piso 69.

causam: causam fugae dicitis eandem quam omnes intellegimus; Caecin. 44.

commemorationem, confessionem: ſ. studium.

consilium: cum consilium sine facto intelleqi possit; Tull. 32. ſ. sententiam.

familiam: neque enim dubium est quin ... familiam intellegamus; Caecin. 55.

rationem: ea (ratio) intellecta .. nihil ad rem pertiuet; Caecin. 58.

rem: cum ea res ... intellegatur; Caecin. 51.

sententiam: cum voluntas et consilium et sententia interdicti intellegatur; Caecin. 50.

studium: simul illud intellegi potest istius in Apronium studium, Apronii de isto non modo confessio, verum etiam commemoratio; Verr. III, 142.

superbiam: (superbia) quae ... perspici atque intelligi potuit; leg. agr. II, 92.

vim: quibus .. in rebus vis intellegi potest, si in his non intellegetur? Caecin. 31. pertenuis vis intellegi debet; ib. 47. sin autem vim ... siue sanguine nullam intellegitis; ib.

voluntatem: voluntas, quae si ... intellegi posset; Caecin. 53. quantum est satis ad intelligendam voluntatem; ib. 56. f. sententiam.

intemperans, ungemäßigt, ohne Mäßigung: alqs: idem quam intemperans ... pseudothyro intromissis voluptatibus! sen. 14. fui panlo ante in te intemperantior fortasse quam debui; Vatin. 1.

homo: quae res hominem impellit, ut sit tam intemperans? Sest. 134.

pecus: istius ... intemperantissimae pecudis caeno et sordibus inquinavit; Piso 72.

perpotationes: quid ... intemperantissimas perpotationes praedicem? Piso 22.

viri: qui ... inter ... intemperantis viros versatus sit; Verr. III, 160.

intemperanter, ohne Mäßigung: facio: quae ipse in se ... iutemperanter ... fecerit; Phil. II, 50.

utor: ne honoribus nostris elatus intemperantius suis opibus utatur; Phil. V, 48.

elliptisch: nimis iracunde hoc quidem et valde intemperanter; Phil. I, 12.

intemperantia, Unmäßigkeit, Zügellosigkeit: I, 1. expleo: quorum intemperantia expleta in domesticis est .. stupris; har. resp. 42.

propulso: qui ne a sanctissima quidem parte corporis potuisset ... intemperantiam propulsare; scu. 11.

2. sum: idem tu ... tanta intemperantia fuisti, ut ..; sen. 17. tanta fuisti intemperantia, ut ..; dom. 21.

3. dissero de: multa de .. intemperantia disseruit; Cael. 25.

innovo ad: quo te modo ad tuam intemperantiam .. innovasti? Piso 89.

II. crimen: venio iam ad crimen .. intemperantiae libidinum; Scaur. c. 2 § 6.

III, 1. versari: conatum esse audacter hominem ... intemperantia ... in omni flagitio versatum; Sulla 70.

2. pro: haec ego vos concupisse pro vestra .. intemperantia non miror; leg. agr. II, 100.

intempestus, dunkel, finſtermitch: nox: ad hoc templum ... nocte intempesta seruorum armatorum fit concursus; Verr. IV, 94. adfertur nocte intempesta ... nuntius Syracusas; ib. V, 92. quem iste ... nocte intempesta, ... auferre conatus est; ib. 186. iude nocte intempesta ... navem conscendit: Piso 93. cum intempesta nox esset; Phil. I, 8.

intendo, ausdehnen, ſpannen, ausſtrecken, vergrößern, richten, ſtreben: I. alqs: quo modo unus intendit; Quinct. 88. si iste, quo intendit, ... perveneriı; Catil. I, 30. ut eo, quo intendit, mature cum exercitu perveniat; Muren. 22.

II. alqd: quod falsum intenderit? Flacc. 84. illa omnia in hunc unum ... inteuta sunt; Milo 67. si .. C. Antonius quod animo intenderat perficere potuisset; Phil. X, 9.

actionem: actionem perduellionis intenderat; Milo 36.

animum: ſ. **animus,** II, 1. intendo (3 St.) B. I, S. 233, a.

arcum: cum ... intentus est arcus in me nnum; Sest. 15.

cupiditatem: quo cupiditatem infinitam cum immani crudelitate iam pridem intendit Antonius; Phil. VII, 27.

facinus: qnod facinus in alienum hominem intentum severe acciperet; Cael. 54.

genus: cum hoc novae litis genus tam malitiose intenderet; Caecin. 20.

oculos: quamquam me vester honos ... intentis oculis omnis rei publicae partis intueri iubet; leg. agr. II, 77. ut totam causam quam maxime intentis oculis ... contemplemini; Flacc. 26.

periculum: pericula intendantur; Quinct. 47. periculum, quod in omnis intenditur; Sex. Rosc. 7. simul ac periculum indicii intendi; har. resp. 1.

signa: intenta signa legionum existimari cervicibus ac bonis vestris falso; Sest. 42.

tabernacula: taberuacula carbaseis intenta velis conlocabat; Verr. V, 30. tabernacula ... carbaseis intenta velis conlocari iussit; ib. 80.

tela: si quod in me telum intenderit; har. resp. 7. cum omnia tela undique esse intenta in patriam viderem; prov. cons. 23. ego tela ... intenta iugulis civitatis ... de coniuratorum . . manibus extorsi; Piso 5.

intento, drohend richten: haec (sica) intentata nobis est; Milo 37.

intentus, Ausſtrecken: vocem quidem et palmarum inteutus et maledictorum clamorem omnes profuderunt; Sest. 117.

inter, zwiſchen, unter, während: I. **nach Verben:** accuso: qui inter sicarios ... accusabant; Sex. Rosc. 90.

adiungo: inter hos agros ... adiungit regios agros Mithridatis; leg. agr. II, 51.

ago: ut cives inter se ‖sese‖ legibus suis agerent; Verr. II, 90.

aspicio: sic furtim ... inter sese aspiciebant, ut ..; Catil. III, 13.

aucupor: si verba inter nos aucupabimur; Caecin. 52.

aufero: ut alius inter manus ... auferretur; Verr. V, 28.

certo: inter se certarent; Verr. II, 39.

cohaereo: ut ... non cohaerentia inter se diceres; Phil. II, 18.

communico: cum ... multa inter se communicarent; Quinct. 15. quos inter res communicata est; Verr. III, 50.

comparo: non enim iam causae sunt inter se ... comparandae; Marcell. 16.

concilio: cum etiam feras inter sese partus ... conciliet; Sex. Rosc. 63.

confero: vitam inter se utriusque conferte; Qu. Rosc. 20. Sulla cum Scipione inter Cales et Teanum ... de iure civitatis leges inter se ... contulerunt; Phil. XII, 27.

confligo: (causae) quae inter se confligunt; Catil. II, 25.

congruo: cum multae causae ... inter se congruere videntur; Sex. Rosc. 62.

coniungo: itaque istos inter se ... studiorum turpitudo .. coniunxit; Verr. III, 22. latrones Italiae, scelerum foedere inter se ... coniunctos, ... mactabis; Catil. I, 33. quod enim ... fuit umquam ... coniunctius quam fuimus inter nos ego et Cn. Pompeius? dom. 27.

conloco: tu inter eius modi mulieres ... filium ... conlocavisti; Verr. V, 137. quos centuriones pugnaces et lacertosos inter mimorum ... greges conlocavit; Phil. VIII, 26.

constituo: constitutum inter eos alia de re fuisse; Cluent. 53.

consto: qnod inter omnis constat, nisi inter eos, qui ..; Sex. Rosc. 33. constat inter omnis; Verr. a. pr. 49. Flacc. 80. datam (pecuniam) .. esse .. inter omnis ... constabat; Verr. I, 101. tum nimis inter omnis constabat neminem esse resalutatum; Phil. II, 106. ut constabat inter eos; ib. 107.

contineo: omnes artes ... quasi cognatione quadam inter se continentur; Arch. 2.

convenio: quid inter ipsum Alfenum et Naevium conveniret; Quinct. 65. qui inter adversarios convenisset; Cluent. 120. eum ... inter omnis fere video convenire; leg. agr. II, 42.

damno: qui inter sicarios damnatus est; Cluent. 21.

decerno: alias inter aliquos contrarium ... decernebat, ac proximis paulo ante decreverat; Verr. I, 120. revocabat eos, inter quos iam decreverat; Verr. I, 120.

decerto: si ferro inter se comminus decertarint; Piso 81.

differo: ea res, quam ego dico, et ea, quam tu fecisti, inter se genere iniuriae ... differat; Verr. III, 203. vide quid differat inter meam opinionem ac tuam; div. Caec. 61.

discepto: de invidia .. sic inter nos disceptare debetis; Cluent. 3.

discrepo: (iudicia) quae ... inter conlegas discrepare videatis; Cluent. 122. quod in eo ... nullo modo possunt discrepare se discrepare; Mureu. 26.

existimo: fidem .. eius quantam inter socios existimari putatis? imp. Pomp. 42.

floreo: tu ..., qui inter illos florebas; Quinct. 80.

gratulor: itaque ... inter se impii cives ... gratulabantur; Phil. XII, 18.

interdico: videtis praetores ... interdicere hoc exemplo velut inter me et L. Claudium; Tull. 29.

intersum: neque enim inter studium vestrum quicquam ... interfuit; Quinct. 70. quid interest inter periurum et mendacem? Qu. Rosc. 46. quid interest inter eum qui ... et eum qui ..? ib. 53. vide quantum interfuturum sit inter meam atque tuam accusationem; div. Caec. 35. ut nihil inter illam usitatam accusationem atque hanc novam interesit; Verr. a. pr. 55. vide quid inter te ... et huuc Siculum ... intersit; ib. II, 114. inter Siciliam ceterasque provincias ... hoc interest; ib. III, 12. vide inter importunitatem tuam senatusque bonitatem quid intersit; ib. 42. video quid inter annonam interesse soleat; ib. 191. quantum inter hunc et illum Numidicum ... interesset; ib. IV, 147. quid interest inter nostra hominum et cogitationes! ib. V, 35. vide quid intersit inter tuam libidinem maiorumque auctoritatem, inter amorem .. tuum et illorum consilium; ib. 85. ecquid [igitur] interest ... inter haec interdicta? Caecin. 93. videte quid intersit inter Cn. Domitium ... et P. Rullum; leg. agr. II, 19. tantum intererit inter vestram et privatorum diligentiam; ib. 52. nisi vero interesse aliquid putas inter eum ... et eum; Rabir. 19. dum modo inter me atque te murus intersit; Catil. I, 10. ut Tiberis inter eos et pons interesset; ib. III, 5. intellectum est quid interesset inter levitatem contionatorum et animum .. popularem; ib. IV, 9. nihilne existimas inter tuam et istius sortem interfuisse? Mureu. 41. quid inter me et meos inimicos interesset? sen. 6. ut ne unam quidem horam interesse patereris inter meam pestem et tuam praedam; ib. 17. hic tantum interfuit inter me et inimicos meos; Quir. 13. hoc inter me atque illum interest; ib. 20. vide quid intersit inter illum .. patris tui casum et hanc fortunam; dom. 84. ne noctem quidem cousules inter meum interitum et suam praedam interesse passi sunt; Sest. 54. inter hanc vitam perpolitam humanitate et illam immanem nihil tam interest quam ius; ib. 92. videtisne .. quantum intersit inter populum Romanum et contionem? ib. 127. quid enim interfuit inter Catilinam et eum? Piso 15. nihil inter vos et Catilinam interfuisse; ib. 16. intersit inter vitae dignitatem summorum atque infimorum; Milo 17. quid .. interest inter suasorem facti et probatorem? Phil. II, 29. vide .. quid intersit inter te et avum tuum; ib. 42. inter pacem et servitutem plurimum interest; ib. 113. tum intelleges quantum inter lucrum et laudem intersit; ib. 116. quid tandem intersit inter te et illos? ib. VIII, 13. hoc interest .. inter meam sententiam et tuam; ib. 15. quasi vero quicquam intersit inter A. Hirtii ... et hunc exercitum M. Bruti; ib. X, 15.

invenio: qui inter tot annos unus inventus est; imp. Pomp. 69.

iudico: cum civis Centuripinus inter duos civis indicavisset || diiudicavisset ||; Verr. II, 66.

lateo: scelus .. latere inter illa tot flagitia putatote; Sex. Rosc. 118.

loquor: sic .. homines inter se .. loquebantur; Verr. a. pr. 20. de comissatione loquerentur inter se; ib. III, 31.

numero: ne numeretur inter vivos; Quinct. 43. honestissimus inter suos numerabatur; Sex. Rosc. 16. is iuter honestos homiues atque adeo inter vivos numerabitur? ib. 113. mihi videtur .. inter viros optimos ... esse numerandus; Font. 88.

partior: cum partirentur inter se; Phil. XIV, 15.

pendo: at vero huius domi inter quasilla pendebatur aurum; Phil. III, 10.

pono: statua inter reges posita animos hominum vehementer offeusos (esse); Deiot. 33.

porto: inter quos aperta lectica mima portabatur; Phil. II, 58.

pugno: ex ... inter se pugnantibus naturae studiis .. conflatum; Cael. 12. permulti ... puguant inter se; Arch. 19.

repugno: ut res maxime inter se repugnantis ... coniungerent; Cael. 41.

sancio: quod inter Antonium et Dolabellam ... foedere et fide sanciretur; Phil. XIII, 42.

satis do: ut .. uterque inter se ... satis daret; Quinct. 30.

sum: qui ... numquam inter homines fuerit; Sex. Rosc. 76. qui vicus inter Tolosam et Narbonem est; Font. 19. ipsi inter se censores sua iudicia tanti esse arbitrantur; Cluent. 122. qui ... inter viros saepe mulier et inter mulieres vir fuisset; dom. 139. numquam puer ant adulescens inter cocos fueras? Vatin. 32. cum is ... vir inter viros esset; Cael. 11. ut ipse iu legioiubus P. Crassi imperatoris iuter oruatissimos homines ... fuerit; Planc. 32. non es inter nos; Scaur. 50.

tueor: nobilitatem illam inter suos ... tuetur; Cluent. 196. hic inter illos Africanus est; Phil. VI, 10.

valeo: plus ut valeret inter suos gratia; Cael. 74.

venio: non ego ... inter fugitivorum ac praedonum ac tua tela venissem; Verr. II, 99.

versor: ut inter suos ... puerulos ... velit hos versari; Sex. Rosc. 120. quod ... inter hostium tela .. versetur; Verr. I, 85. quod ... inter sociorum iura ... versetur; ib. qui ... inter impudicas mulieres ... versatus sit; ib. III, 160. inter eius modi viros ... versabatur; ib. V, 30. quandam mentionem inter iudices esse versatam; Cluent. 72. uon .. iam inter latera nostra sica illa versabitur; Catil. II, 1. cum inter subsellia nostra versentur amici; Phil. II, 19. scorta inter matres familias versabantur; ib. 105. cum inter subsellia senatus versarentur latrones; ib. V, 18. cum inter media hostium tela versaretur; ib. XIV, 36.

vivo: gnae (leges) etiam inter Sullana arma vixerunt; Vatin. 23. ita inter hos vixi ..., ut ..; Planc. 75.

II. **nach Adjectiven**: aequabilis: quod aequabile inter omnis ... esse possit; Caecin. 70.

communis: ut diceres omnia inter eos esse communia; Verr. II, 89. esse quiddam nobis inter nos commune; ib. III, 98.

contrarius: cum Brutus .. capita alterna inter se contraria recitanda curasset; Cluent. 14.

diversus: loca inter se maxime diversa; Verr. III, 192. qui cum diversos inter se aditus habeant; ib. IV, 117.

ineptus: quam personam ... cognoscitis ..., inepti ac stulti inter viros; Caecin. 14.

medius: cum inter bellum et pacem medium nihil sit; Phil. VIII, 4.

nobilis: ubi erant ... ceteri homines apud nos noti, inter suos nobiles? Flacc. 52. ſ. primus.

notus: homo ... ne inter suos quidem notus; Flacc. 8.

peritus: quam personam ... cognoscitis ..., inter mulieres periti iuris; Caecin. 14.

primus: ut erat in primis inter suos copiosus; Verr. I, 65. nupsit A Aurio Melino ..., adulescenti in primis ... inter suos et honesto et nobili; Cluent. 11. qui cum tribunus plebis primus inter homines nobilissimos ... factus esset; Sest. 6.

princeps: ut postea princeps inter suos ... sanctissimus et iustissimus iudex (fuerit); Planc. 32.

similis: C. et L. Fabricii fratres gemini fuerunt ..., homines inter se ... similes; Cluent. 46.

III. **nach Subſtantiven und Verbindung von Subſtantiv und Verb:** aetatem dego: inter feras satius est aetatem degere; Sex. Rosc. 150.

certamen: si certamen inter aliquos sit; div. Caec. 10. de quorum urbis possessione ... inter deos certamen fuisse proditum est; Flacc. 62. erat certamen inter clarissimos duces; Marcell. 30.

consensus: itaque ... eosdem postea singulari inter se consensu et amore devinxit; Phil. XI, 2.

consuetudo: cum autea consuetudo inter eos fuisset; Scaur. 9.

contentio: contentiones inter Habitum et Oppiauicum ... excitabantur; Cluent. 44. nesciebam inter sapientissimos homines hanc contentiouem fuisse; Sest. 47. quia saepe concurrunt .. aliquorum bene de me meritorum inter ipsos contentiones; Planc. 78.

controversiae: cum haberent inter se controversias; Verr. II, 122. quae (controversiae) essent inter aratorem et decumanum; ib. III, 35.

discrimen: sit hoc discrimen inter gratiosos civis atque fortis; Balb. 49.

dissensio: erit inter eos ..., sicut inter nos fuit, magna dissensio; Marcell. 29.

gradus: ut gradus essent petitionis inter aequalis; Phil. V, 47.

honores: ut omnes eius ‖ huius ‖ honores inter suos et amplitudiuem possent cognoscere; Verr. II, 112.

inimicitias gero: ut nostras inimicitias ipsi inter nos geramus; Balb. 60.

intervallum intericio: videte quantum intervallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia et inter istorum hominum dementiam; leg. agr. II, 89.

ira: nostrae nobis sunt inter nos irae .. placandae; har. resp. 63.

iudices do: quem ad modum iudices inter Siculos dares; Verr. II, 40.

iudicium committo: iudicium inter sicarios ... committitur; Sex. Rosc. 11. — facio: inter aratores et decumanos lege frumentaria ... iudicia fiunt; Verr. II, 32.

locus est: erit profecto inter horum laudes aliquid loci nostrae gloriae; Catil. IV, 21. sit .. inter signa atque in acie locus; Balb. 40. nec inter tantam vim armorum existimarem esse oratori locum; Milo 2.

mulierc(u)la: at homo ... magis vir inter mulieres, impura inter viros malierc(u)la proferri non potest; Verr. II, 192.

nomina defero: si quidem non modo nomina deferunt inter se sodales; Cael. 26.

odium: quorum summum quondam inter ipsos odium bellumque meministis; Phil. XI, 2.

opem fero: quae (vox) ... opem inter barbaros ... tulit; Verr. V, 147.

partitio: haec inter nos partitio defensionis nou est fortuito; Sulla 13.

similitudo: omnes .. tantam habent similitudinem inter se; Phil. XIII, 28.

societas: esse aliquam oportere inter nos ... societatem; leg. agr. II, 11. quae tanta societas ullis inter se rerum optimarum (fuit)? Sulla 16.

varietas: nulla varietas est inter homines opinionis; Flacc. 96.

vim suscipio: quia nulla vis umquam est in libera civitate suscepta inter civis; Milo 13.

IV. **um Gat:** quae inter decem annos ... facta sunt; Verr. a. pr. 37. nt dies xxxv inter binos ludos tollerentur; ib. II, 130. quae urbis instar habere inter illos piraticos myoparones videretur; ib. V, 89. cum ... nulla vox alia illius miseri inter dolorem ... audiebatur; ib. 162. inter nostra atque hostium castra hasta posita; leg. agr. II, 53. dico te priore nocte venisse inter falcarios; Catil. I, 8. cum inter falcarios ad M. Laecam nocte ea ... Catilinae denuntiatione convenit; Sulla 52. neque ... ullus alius discordiarum solet esse exitus inter claros et potentis viros; har. resp. 54. silent .. leges inter arma; Milo 11. quo modo sis eos inter sicarios defensurus; Phil. II, 8. si inter cenam ... hoc tibi accidisset; ib. 63. en causam cur lex tam egregia ... inter fulmina et tonitrua ferretur; ib. V, 15. inter bina castra conlocutus est; ib. XII, 27. Sulla cum Scipione inter Cales et Teanum ... de iure civitatis leges inter se ... contulerunt; ib. 27.

intercalaris, eingeſchaltet: „ante diem v Kalend. intercalaris“; Quinct. 79. pridie Kalend. intercalaris; ib.

intercalarius, eingeſchaltet: tunc Cephaloeditani decrerunt intercalarium (mensem) xxxv dies longum; Verr. II, 130.

intercedo, dazwiſchentreten, vertreten, eintreten, widerſprechen, ſich widerſetzen: I. **abſolut:** 1. **unperſönlich:** a. adimit intercedendi potestatem; leg. agr. II, 30.

b. etiam si intercessum sit; leg. agr. II, 30. qua re .. hic vetet intercedere; ib. qua (lege) intercedi de provinciis non licebit; prov. cons. 17. cum lex feratur ..., intercedi licere; ib. 46. cum intercedatur; Fr. B. VI, 14.

2. **perſönlich:** alqs: si M. Brutus intercessurum se dixit; Quinct 65. in quibus (rebus) ita intercessit; Verr. I, 119. quod ... intercessisset contra legem Corneliam; ib. 155. qua re ... quemquam intercessurum putet; leg. agr. II, 30. frequentissimus senatus ..., nullo intercedente, dignitatem meam ... ornavit; Quinct. 15. privilegium pertimui ne ... nemo intercederet; dom. 58. intercessit Ligus iste nescio qui; Sest. 68. nec ausus est ... intercedere; ib. 74. paratos habemus qui intercedant; Phil. I, 25. tantum .. se pro te intercessisse dicebat; ib. II, 45.

causa: si ... mihi cum Siculis causa tantae necessitudinis non intercederet; div. Caec. 6.

controversia: controversia de re pecuniaria recens intercedit; Quinct. 54.

dies: dies nondum decem intercesserant; Cluent. 28. unus et alter dies intercesserat; ib. 72.

nox: una nox intercesserat; Verr. II, 89. nox nulla intercessit; Catil. I, 4.

pecunia: in quibus (decretis) ut ego non dicam pecuniam intercessisse; Verr. I, 125.

postulatio: non ... ulla umquam intercessit postulatio; Quinct. 71.

recuperator: si tui ex cohorte recuperatores non intercederent; Verr. III, 111.

senatus consultum: cum ... senatus consultum intercederet; Verr. II, 40.

tribunus: tum .. tribunus intercedere poterit; prov. cons. 17.

II. **mit Dativ:** alicui: quae ratio tibi cum eo interesserat? Qu. Rosc. 41. cui vetat intercedere; leg. agr. II, 30. si intercessisset conlega Fabricio;

Sest. 78. nisi intercederent mihi inimicitiae cum istius mulieris viro; Cael. 32. cui non possit intercedi; prov. cons. 36.

causae: omnes .. causae ... intercedebant; Quinct. 48.

legi: ne legi intercedcre liceret; sen. 11. ne quis legi intercederet; Sest. 33.

praetori: cui (praetori) nemo intercedere possit; Verr. II, 30.

senatus consulto: cui senatus consulto ne intercederent verebatur; Phil. III, 23.

interceptio, Wegnahme: quae deinde interceptio poculi (fuit)? Clnent. 167.

intercessio, dazwiſchentreten, Einſprache: I. significat: cum intercessio stultitiam intercessoris significatura sit; leg. agr. II, 30.

II, 1. emo: sic reliqua auctoritas senatus empta intercessione sublata est; Milo 14.

neglego: quam causam ... adferebat, nisi quod intercessio neglecta ... esset? Phil. II, 53.

nomino: una illa pestifera intercessio nominabitur; Phil. II, 51.

removeo: intercessionem removit; har. resp. 58.

tollo: cum ... intercessionem consul sustulisses; Phil. II, 6.

2. pareo: constabat .. Cornelium ... intercessioni paruisse; Vatin. 5.

III. una: proditoribus huius civitatis ... una ... cum intercessionibus ... conflagraverunt; Vatin. 18.

IV, 1. vinci: victa .. est causa rei publicae ... non intercessione; Sest. 78.

2. praeter: neque praeter intercessionem quicquam audiam; imp. Pomp. 58.

V. Elliptiſch: quas tu mihi intercessiones? Phil. I, 25.

intercessor, Widerſprecher: I. sum; se intercessorem forc professus est; Sulla 65.

II. dicio: quacro ... num intercesorem vi deiecerit; Vatin. 5.

emo: in qua (colonia) nemo erat emptus intercessor; sen. 29.

III. beneficium: (iniuria) quam iste intercessoris iniquissimi beneficio obtinuit; Phil. II, 3.

pertinacia: ex pertinacia ... intercessoris oritur saepe seditio; Sest. 77.

stultitia: cum intercessio stultitiam intercessoris significatura sit; leg. agr. II, 30.

IV. cum: neque enim maius est legere codicem ... quam sitellam ipsam cum ‖coram‖ ipso intercessore deferre; Fr. B, VI, 14.

intercido, zu Grunde gehen: „percant amici, dum inimici una intercidant“; Deiot. 25.

intercipio, wegnehmen, entreißen: honorem: ut vester honos ... non ad alienae petitionis occasionem intercceptus ... csse videatur; leg. agr. II, 3.

venenum: Balbutium quendam ... (venenum) intercepisse, bibisse statimque esse mortuum; Cluent. 166.

intercludo, verſperren, abſchneiden, verhindern: alqm: in eis ipsis intercludere insidiis; Caecin. 84.

aditus: his ... omnis aditus ... intercludere; Sex. Rosc. 110. cum sibi ... omnis aditus ... interclusos vidcrent; Verr. I, 136. quaero cur .. aditus ... mihi interclusus esse debuerit; Snlla 4.

consuetudinem: mihi meae pristinae vitae consuetudinem .. interclusam aperuisti; Marcell. 2.

defensionem: innocentiae defensio interclusa respirat; Cluent. 183.

hostem: cum a tergo hostem interclnsum reliquisset; Milo 56.

libertatem: eidem [vestram libertatem] ... interclusam tenebunt; leg. agr. II, 75.

perfugia: num intercludere perfugia fortunae ... videor? Verr. V, 132.

Pontum: cum ... totum Pontum ... cervicibus interclusum suis sustinerent; prov. cons. 6.

reditum: illi meum reditum ... flumine sanguinis intercludendum putaverunt; sen. 6. inimici mei ... flumine sanguinis meum reditum intercludendum putaverunt; Quir. 14.

viam: est .. bonorum et fortium civium ... intercludere omnis seditionum vias; Rabir. 3. ergo haec via ... interclusa iam frondibus et virgultis relinquatur; Cael. 42. coniurationi *via* interclusa; Scaur. 40.

vocem: me dolor debilitat interclnditque ‖ includitque vocem; Rab. Post. 48.

intercolumnium, Säulenweite: quae (signa) in intercolumniis ... vidimus; Verr. I, 51.

intercurro, dazwiſchentreten: qui intercurrerent, misimus tris principes civitatis; Phil. VIII, 17.

interdico, unterſagen, verbieten: I. **abſolut:** 1. **unperſönlich:** (vgl. **interdictum** I, 1. est.): ubi ita interdictum est; Tull. 29. non tulit ut interdicatur; dom. 47. ut INTERDICTUM SIT; ib. cui non sit interdictum; ib. non ut esset interdictum ... legem tulerunt, sed ut interdiceretur; ib. 82. quibus damnatis interdictum est; ib.

2. **perſönlich:** alqs: sic nemo umquam interdixit; Caecin. 36. de quo loco sit actum, cum interdixit; ib. 85.

praetor: videtis praetores ... interdicere Tull. 29. P. Dolabella praetor interdixit; Caecin. 23. praetor .. interdixit, ut ..; ib. 80. quibus verbis praetor interdixerit; ib. 85. cum .. praetor interdixerit; ib. 89.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** f. **de,** I. interdico (3 St.) S. 7, b.

2. **indir. Frage:** plus .. *valet* Claudii *causa*, *si* interdicitur, unde dolo malo meo vi deiectus sit; Tull. 30.

3. **ne:** ex qua (civitate) nobis interdictum sit, ne quem asciscere civem ... possimus; Balb. 30.

4. **Ablativ:** VELITIS IUBEATIS UT M. TULLIO AQUA ET IGNI INTERDICATUR; dom. 47. ut mihi aqua et igni interdiceretur; ib. 82. (leges) quae iubent ci ... aqua et igni interdici; Phil. I, 23. tamquam si illi aqua et igni interdictum sit; ib. VI, 10.

III. **mit Object:** alqd: neque hoc liberis nostris interdicendum est; Planc. 45. quae interdicta et denuntiata sunt; Phil. VII, 26.

praemium: qui se opponat periculis ... praemio .. interdicto; Balb. 26.

vocem: ut huic furiae ... vox interdiceretnr; har. resp. 12.

interdictio, Verbietung: tecti et aquae et ignis interdictione adigebantur; dom. 78.

interdictum, das Verbot: I. **abſolut:** 1. est: fuit illud interdictum apud maiores nostros de vi, quod hodie quoque est; Tull. 44. auderesne dicere interdictum esse dc hominibus armatis; Caecin. 62. cum interdictum esset de pluribus; ib.

pertinet: ad quae interdictum pertineret; Caecin. 86.

2. sum: illam (legem) esse ... potius ... interdictum scelcris dom. 69.

II. **nach Verben:** 1. compono: hoc interdictum putamus eorum esse causa compositum; Caecin. 50. de coactis compositum interdictum est; ib. 59. verbis .. hoc interdictum ita esse compositum, ut ..; ib. 86.

considero: age illud alterum interdictum consideremus; Tull. 46. hoc ipsum interdictum consideremus; Caecin. 55.

diiungo: ad duas dissimilis res duo diiuncta interdicta sunt; Caecin. 92.

sequor: perge porro hoc idem interdictum sequi; Caecin. 59.

tollo: hac lege ... praetorum interdicta tollentur; leg. agr. III, 11.

vendo: nomen interdictumque deorum immortalium ... vendidit; Piso 48.

2. utor: utere eodem interdicto; Caecin. 89.

3. addo in: cur ergo aut in illud cotidianum interdictum ... additur ... aut in hoc interdictum ... non additur? Caecin. 91.

conicio in: cuius (rei) causa verba haec in interdictum coniecta sunt; Caecin. 63.

interest inter: ecquid [igitur] interest ... inter haec interdicta? Caecin. 93.

invenio in: ego invenio in interdicto verbum unum; Caecin. 66.

ostendo ex: ostendo ex hoc interdicto; Caecin. 91.

III. **nach Substantiven:** dissimilitudo: ecquid (te) interdictorum dissimilitudo ... commovet? Caecin. 93.

ratio: quid ratio interdicti de iure admoneat ut iudicetis; Caecin. 104.

sententia: si ... sententia huius interdicti demiuuta ... sit; Caecin. 38. cum ... sententia interdicti intellegatur; ib. 50. cognita sententia interdicti; ib. 57. sententiam interdicti mecum facere videbatur; ib. 79. si ad interdicti sententiam confugis; ib. 83.

verba: tametsi verbis interdicti non concluditur; Caecin. 63.

vis: interdicti vis ... respuit hanc defensionem; Caecin. 56.

IV. **Umstand:** 1. adsequi: hoc interdicto nihil nos adsecutos esse; Caecin. 35.

potestatem fieri: tyrannicis interdictis tuis ... adeundi ad illum miserum potestatem numquam esse factam; Verr. V, 21.

persequi: hoc interdicto ... persequnere; Caecin. 89.

restitui: in eadem causa eodem interdicto te oportere restitui; Caecin. 38. ut ... uno atque eodem interdicto restituerer; ib. 87.

teneri: hoc interdicto Aebutius non tenetur; Caecin. 41.

vindicari: fateor hoc interdicto praetoris vindicari; Caecin. 66.

2. in: eo verbo autea praetores in hoc interdicto uti solebant; Caecin. 49.

per: possessionem per interdictum esse repetitam; Caecin. 9. nt per interdictum meum ius teneam; ib. 32. me nec ullo modo posse per hoc interdictum id adsequi; ib. per hoc interdictum eum restitui oportuisse; ib. 35. una est actio per hoc interdictum ... constituta; ib. 40. id his non licere per interdicta ... crudelitatis erat non ferendae; Piso 18.

interdum, zuweilen, manchmal: I. adfero: ista nostra adsiduitas .. nescis quantum interdum adferat hominibus fastidii; Muren. 21.

appello: nt interdum etiam M. Antonius gladiator appellari solet; Phil. VII, 17.

concedo: nonne concedas interdum, ut ..? Caecin. 30.

conniveo: quibus sopita virtus conniveret interdum; Cael. 41. cur interdum in hominum scelleribus maximis .. conivetis? ib. 59.

deduco: si interdum ad forum deducimur; Muren. 70.

dico: ut solemus interdum in defensionibus dicere; Verr. III, 141.

effero: L. Torquatus ... interdum efferatur immoderatione verborum; Sulla 30.

fio: (res) quam .. intellego verbo fieri interdum deteriorem solere; Phil. VIII, 4.

minor: quidam .... interdum etiam otiosis minabantur; Marcell. 18.

muto: quod dixerit, interdum ... (eum) mutare; Muren. 63.

oppono: opponebant illi interdum nomen P. Africani; Verr. IV, 75.

perturbo: perturbat me ... etiam illud interdum: Deiot. 4.

relaxo: homines ... interdum animis relaxantur; Phil. II, 39.

sum: multo acriorem improborum interdum memoriam esse sentio quam bonorum; Flacc. 103. nec vero graviora sunt carnificum cruciamenta quam interdum tormenta morborum; Phil. XI, 8.

teneo: lacrimas interdum vix tenere; Verr. IV, 39.

videor: interdum mihi videris ... adsequi velle; Sex. Rosc. 80. nt ... interdum non defendere ... videretur; Cluent. 58. nt mihi beatiores illi videantur interdum; Ligar. 31.

II. miser: miseros interdum civis! Milo 68.

interea, inzwischen, unterdessen: absum: interea dum tu abes; Phil. II, 107.

adamo: interea iste ..., cum signa quaedam pulcherrima ... vidisset, adamavit; Verr. II, 85.

adduco: adducit iste interea ... homines electos; Tull. 18.

advenio: interea dies advenit; Verr. II, 37.

audio: cum interea nullus genitus ... audiebatur; Verr. V, 162. cum interea quis vestrum hoc non audivit? prov. cons. 5.

aufero: videtis ... bona tamen interea ... ex agris auferri; Verr. III, 66.

capio: Heraclius interea ... capit consilium; Verr. II, 41.

careo: Diodorus interea ... provincia domoque caruit; Verr. IV, 41.

coepi: interea ... et ipse et eius amici ... moleste ferre coeperunt; Verr. II, 42.

confrico: cum interea Apronius caput ... confricaret; Verr. III, 62.

declamito: Ipse interea XVII dies de me in Tiburtino Scipionis declamitavit; Phil. V, 19.

desisto: nec interea locupletare amicos umquam suos destitit; Rab. Post. 4.

detrudo: interea ... vi detruditur; Quinct. 28.

dico: qui causam interea ante eum diceret; Verr. a. pr. 9. interea Oppianicus ... cecidisse de equo dicitur; Cluent. 175.

dissolvo: interea dissolvant iudicia publica; leg. agr. II, 34.

duplico: illi interea deliberatori merces ... duplicata est; Sest. 74.

facio: cum interea caedes ... factae sint; Sex. Rosc. 11. clamor interea fit; Verr. I, 67. quid Murena interea (fecit)? Muren. 20. foedera interea facta (sunt); Phil. V, 12.

habeo: interea comitia nostra ... haberi coepta sunt; Verr. a. pr. 25. interea Syracusani ... habebant rationem ... piratarum; Verr. V, 71.

insimulo: Sullam interea nemo insimulavit; Sulla 17.

interpono: neque interea verbum ullum interposnit; Quinct. 15.

inveuio: cum interea Cluentianae pecuniae vestigium nullum invenitis; Cluent. 82.

iubeo: interea Peducaeanum censum observari iubet; Verr. II, 139.

iudico: de illis interea nemo iudicabit; leg. agr. II, 34.

labo: illud interea nulla lababat ex parte; Verr. IV, 95.

machinor: cum interea aliud quiddam ... machinetur; Verr. a. pr. 15.

maneo: nummus interea mihi ... domi manet; Piso 61.

mitto: interea statim ... C. Sulpicium praetorem ... misi; Catil. III, 8.

obtineo: interea provinciae ab eis ... obtineantur; Phil. XI, 31.
pello: pulsus interea regno Ptolemaeus ... Romam venit; Rab. Post. 4.
percrebresco: interea ... fama tota urbe percrebruit; Verr. IV, 94.
pereo: hominem interea perire innocentem non oportere; Verr. IV, 87.
pervenio: interea, Cleomenes iam ad Heliri litus pervenerat; Verr. V, 91.
peto: ut interea magistratus reliquos ... petere possetis; leg. agr. II, 99.
posco: Apronius interea cenam ac pocula poscebat; Verr. III, 62.
praesto sum: tu interea Romae scilicet amicis praesto fuisti; Muren. 42.
pugno: interea ... pugnabat; Quinct. 29.
recedo: ipse interea recedit; Verr. IV, 39. interea ... a legibus non recedamus; Clueut. 155.
relinquo: vobis interea ... gleba nulla de paternis ... possessionibus relinquetur; leg. agr. II, 82.
requiro: populus Romanus interea ... illam veterem iudiciorum vim ... requirit; div. Caec. 8.
submoveo: iubet ... interea ... advocatos .. submoveri; Quinct. 31.
sum: erant interea qui ... mederentur; Sex. Rosc. 91. cum tot interea praetores ... in provincia fuissent; Verr. II, 25.
taceo: praetor interea .. tauta de re tacebit? Caecin. 36.
tero: teretur interea tempus; Phil. V, 30.
venio: interea iste T. Roscius ... venit; Sex. Rosc. 23. interea ... Timarchides ... ad Sopatrum venit; Verr. II, 69. venit in Thurinum interea Tullius; Tull. 19.
video: Catilinam interea alacrem (videbant); Muren. 49.
voco: vocat interea praetor; Verr. IV, 32.
volito: ut volitaretis interea per gentis; leg. agr. II, 99.

intereo, untergehen, umkommen: alqs: ut potius telis tibi Gallorum quam periuriis intereundum esset; Font. 49. ut neque bonus quisquam intereat; Catil. II, 28. si nna cum bonis interissem; dom. 96. si vi interissem; Sest. 49.
bonus: ne quis bonus interiret in eadem caede providit; Planc. 89.
corpus: f. membrum.
cultus: quod ... omnis cultus fructusque Cereris iu eis locis interisse arbitrantur; Verr. IV, 114.
exemplum: ut exemplum rei publicae conservandae mecum simul interiret; Sest. 49.
exercitus: iam vero exercitus noster ille ... interiit; prov. cons. 5.
fructus: tum semeuti prohibita aut messe amissa fructus annnus interibat; Verr. III, 125. f. cultus.
membrum: ut membrum aliquod potius quam totum corpus intereat; Phil. VIII, 15.
res publica: rem publicam funditus interituram fuisse; Quir. 17. Phil. III, 5.
sacra: sacra interire illi noluerunt; Muren. 27. sacra Clodiae gentis cur interemt quod in te est? dom. 34. iam omnium sacra interierint; dom. 37.
salus: salus urbis ... istius avaritia interierit; Verr. III, 127.
statuae: statuae intcrennt tempestate; Phil. IX, 14.
tabulae: quas (tabnlas) ... interisse scimus omnis; Arch. 8.
vectores: si id vectores negarent ac mecum simul interire ... mallent; Sest. 45.

interfatio, Dazwifchenreden: cum se ... contra ... interfationem legibus sacratis esse armatum putaret; Sest. 79.

interfector, Mörder: I, 1. implet: quorum interfectores impleverunt orbem terrarum nominis sui gloria; Milo 72.
revivisci: cum ... interfectores rei publicae revixissent; sen. 4.
2. sum: huius ergo interfector si esset; Milo 79.
II. gloria: ut ... cum summa interfectoris gloria interfici possit; Phil. I, 35.

interficio, auftreiben, zu Grunde richten, niedermachen, tödten: alqm: quem nunc interficere nefarie cupis; Quinct. 39. Panurgum ... Q. Flavius Tarquiniensis quidam interfecit; Qn. Rosc. 32. cum Panurgus esset interfectus; ib. 54. quem cum audisset interfectum (esse); Verr. IV, 131. non posse Verrem testis interficiendo [nos] exstinguere; ib. V, 113. ut eos ... interficere ‖ intercipere ‖ possent; ib. 145. [a qua (manu) interfectus est]; Font. 41. omnes ... interfecti sunt; imp. Pomp. 35. ipsum M. Aurium ... interficiendum curavit; Cluent. 23. si interfectum M. Aurium esse comperisset: ib. interfectum esse M. Aurium renuntiant; ib. 24. ut A. Aurium illum ... et alterum A. Aurium ... interficiendos curaret; ib. 25. illis .. interfectis non mediocri ab eo ceteri ... metu tenebantur; ib. Asuvium a sese ... interfectum fatetur; ib. 38. qui eum ... interfecerit; ib. 125. cur interficere Oppianicum vellet; ib. 169. C. Rabirii manu L. Saturninum ... interfectum (esse); Rabir. 18. confiteor interficiendi Saturnini causa C. Rabirium arma cepisse; ib. 19. si interfici Saturnium nefas fuit; ib. interfectum (Saturninum) iure concedas necesse est; ib. P. Scipio ... Ti. Gracchum ... privatus interfecit; Catil. I, 3. quo ex senatus consulto confestim te interfectum esse .. convenit; ib. 4. iuterfectus est ... C. Gracchus; ib. si te ... interfici iussero; ib. 5. tum denique interficiere; ib. qui ... sese ... me in lectulo interfecturos esse polliceruntur; ib. 9. me consnlem in campo ... interficere voluisti; ib. 11. si te interfici inssero; ib. 12. hoc .. uno interfecto intellego hanc rei publicae pestem .. reprimi; ib. 30. interfectum esse L. Catilinam ... oportebat; ib. II, 3. cum domi meae paene interfectus essem; ib. 12. eidem, si interfectus esset, quid dicerent? ib. 15. latrocinantem se interfici mallet; ib. 16. ut interfectis omnibus nemo ne ad deplorandum quidem populi Romani nouen ... relinquatur; ib. IV, 4. neque isti me meo nomine interfici ... volunt; Muren. 82. si (Murenam) interficere posset; ib. 83. si solns essem interfectus; sen. 34. qui Cn. Pompeium interficiendum depoposcit; dom. 13. quod eum totiens per insidias iuterficere voluistis; ib. 59. mihi .. te interfecto ... decertandum fuit; ib. 91. M. Flaccus ... ex senatus sententia est interfectus; ib. 102. de Cn. Pompeio ... interficiendo consilia inibantur; ib. 129. quas (aedis) tu, Q. Scio ... per te apertissime interfecto, tenes; har. resp. 30. interfectus esset is; Sest. 43. praesertim cum ... eum interficere ... conatus esset; ib. 48. si essem interfectus; ib. 49. statua huic ob rem publicam interfecto in foro statueretur; ib. 83. M. Bibulum ... interficere volueras; Vatin. 24. qui consul incipientem furere ... sua se mann interfectnrum ... dixerit; Cael. 60. decem dierum est supplicatio decreta Cn. Pompeio Mithridate interfecto; prov. cons. 27. M. Baebius ... interfectus iussu tuo? Piso 88. quoquo modo quis interfectus sit; Milo 9. quod is in monumentis maiorum suorum sit interfectus; ib. 17. quem ille ad Cn. Pompeium interficiendum conlocarat; ib. 18. quod hunc iam interfectum putarcut; ib. 29. Milone interfecto Clodius haec adsequebatnr; ib. 32. quid Milonis intererat interfici Clodium? ib. 34. vidi hunc ipsum Q. flortensium ... paene interfici servorum mann; ib. 37. quem si interficere voluisset; ib. 38. cum se ille interfecto Milone regnaturum putaret; ib. 43. servos Milonis ... confessos esse de interficiendo

Pompeio coniurasse; ib. 65. P. Clodium interfeci; Milo 77. is ... arguitur domi te suae interficere voluisse; Deiot. 15. qui te interficerent; ib. 17. a quo cum vel interfici belli lege potuisset; ib. 25. a quo ille crudelissime est interfectus; Phil. I, 34. ut ... cum summa interfectoris gloria interfici possit; ib. 35. qui illum interfecerunt; ib. II, 5. non tam incundum mihi videri debuit non interfectum me a te; ib. P. Clodium meo consilio interfectum esse dixisti; ib. 22. Caesarem meo consilio interfectum; ib. 25. Caesare interfecto ... Brutus .. Ciceronem nominatim exclamavit; ib. 28. si ... voluisse interfici Caesarem crimen sit; ib. 29. cum interficeretur Caesar; ib. 34. si interfici Caesarem voluisse crimen est; ib. nisi illum interfecisse; ib. 49. cum omnes fateantur iure interfectum esse qui abiecerit; ib. 86. a quibus est interfectus; ib. 116. qui Ti. Gracchum interfecit; ib. VIII, 13. interfectus est Graccbus et M. Fulvius consularis; ib. 14. C. Glaucia praetor est interfectus; ib. 15. qui ferro esset in legatione interfectus; ib. IX, 3. Laudiceae in gymnasio a quodam Leptine est interfectus; ib. 4. [interfectis illis] fruemur victrice re publica; ib. XIII, 7. itaque illo iuterfecto ... talis ipse [in ceteros] exstitit; ib. 17.

avum: cum avum suum iussu consulis interfectum ... esse dixit; Catil. IV, 13.

bonos: interfectis bonis omnibus ... una cum re publica concidissem; dom. 63.

captum: interficere captum statim noluit; Phil. XI, 5.

civem: attribuit ... ceteros civis interficiendos Gabinio; Catil. IV, 13. quod .. illos ipsos improbissimos civis interfici noluit; Planc. 89. si sceleratos civis interfici nefas esset; Milo 8. quae mulier sceleratum ... civem interfecere non auderet? ib. 82.

consulem: manum (te) consulum ... interficiendorum causa paravisse; Catil. I, 15. quotiens consulem interficere conatus es! ib. f. alqm; Catil. I, 11.

consularem: f. alqm; Phil. VIII, 14.

duces: nostra semper ... praedicabitur L. Lucullo dimicante cum interfectis ducibus depressa hostium classis; Arch. 21.

exercitus: doletis tris exercitus populi Romani interfectos: interfecit Antonius; Phil. II, 55.

filium: cum maxime filium interfectum cupit; Cluent. 12. eadem manu ... interficere filium cupiat; ib. 185. Pompeio .. patre ... interfectus est patris simillimus filius; Phil. V, 39.

furem: si duodecim tabulae nocturnum furem ... interfici impune voluerunt; Milo 9.

hostis: isti hostis .. interfectos ... reliquerunt; Catil. III, 27.

inimicos: interfectis inimicis .. (sunt illi) restituti; sen. 38. illi, inimicis interfectis, ... reducti sunt; Quir. 10. qui .. sunt ... reducti inimicis interfectis; dom. 87.

insidiatorem: insidiatorem iure interfici posse; Milo 11.

legatum: vos legatum omni suppliclo interfectum relinquetis? imp. Pomp. 11.

liberos: qui .. suos liberos interfecerit; Cluent. 125. si quis pater familias, liberis suis a servo interfectis ..., supplicium ... non ... sumpserit; Catil. IV, 12.

mulierem: mulierem veneno interfecit; Cluent. 31.

multitudinem: cum interfecta sit civium multitudo; Phil. XIV, 7. tanta multitudine hostium interfecta; ib. 12.

oratores: oratores contra ius fasque interfectos (esse); har. resp. 34.

parricidam: ne quid hoc parricida civium interfecto invidiae mihi in posteritatem redundaret; Catil. I, 29.

patrem: num ... cogitasset interfecto patre tuo consule descendere ... cum lictoribns; Sulla 68.

praetorem: f. alqm; Phil. VIII, 15.

senatum: eo tempore, quo a L. Catilina ... initum consilium senatus interficiendi scitis esse; Muren. 81. voluit ille senatum interficere; Piso 15.

sororem: cum sua manu sororem esse interfectam fateretur; Milo 7.

testis: ut testis omnis ... interficere non possent; Sex. Rosc. 91.

tribunum: tribunus militaris ... interfectus ab eo est; Milo 9.

tyrannos: ea tyrannis interfectis ei ... recuperarent; Phil. II, 96.

viros: clarissimis viris interfectis lumina civitatis exstincta sunt; Catil. III, 24.

interficio, dazwifchenfetzen, dazwifchenfchieben: alqm: qui duorum fratrum aetatibus medius interiectus vitiis cum utrogne certabat; Phil. X, 10. inter has personas me interiectum amici Antonii moleste ferunt; ib. XII, 18.

annum: quo (anno) interiecto civium calamitas ... propagatur; prov. cons. 17.

intervallum: videte quantum intervallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia et inter istorum hominum dementiam; leg. agr. II, 89. quantum intervallum .. inter te atque illum interiectum esse putas? Rabir. 15.

tempus: videtis me ... brevi tempore doloris interiecto rei publicae voce esse revocatum; Sest. 52.

interim, unterdeffen, mittlerweile: coepi: cum interim Dyrrachii milites domum ... obsidere coeperunt; Piso 93.

corrumpo: interim Oppianicus ... indicem pecunia corrupit; Cluent. 23.

fio: interim ... fit in eos impetus; Catil. III, 6.

proficiscor: interim ... Roma subito ipse profectus pridie est; Milo 27.

quaero: cum interim Sulla ... solitudinem non quaereret; Sulla 16.

revertor: interim ... illi ... revertuntur; Cluent. 24.

significo: cum tu interim ... verbo numquam significaris sententiam tuam; Piso 9.

suscipio: hoc interim tempore P. Sestius ... iter suscepit; Sest. 71.

venio: interim venit index ad Dinaeam; Cluent. 21. interim ... libertus ... ad Hermippum venit; Flacc. 47. iuterim P. Attius Varus ... Uticam venit; Ligar. 3.

interimo, wegnehmen, befeitigen, vernichten, tödten: **l. abfolut**: a. alqm: ab eis interemptus est; Sex. Rosc. 33. tu ... venis ad eum lacerandum, quem interemisti; Sulla 50. qui Catilinam signa patriae inferentem interemit; Flacc. 5. quem ad Pompeium interimendum conlocatum fuisse constabat; Piso 28. ea (arma) Ti. Graccho interempto iure optimo sumpta esse defendit; Planc. 88. P. Crassum ... se ipsum interemisse; Scaur. c. 3 § 1. quem qui tum interemisset; Milo 39. me quidem ... interimunt hae voces Milonis; ib. 93. si palam te interemisset; Deiot. 18.

civem: qui illo gladio civem aliquem interemit; Rab. Post. 7.

legatos: Lars Tolumnius ... quattuor legatos populi Romani Fidenis interemit; Phil. IX, 4.

sacra: senes ad coemptiones faciendas interimendorum sacrorum causa reperti sunt; Muren. 27.

togatos: quoscumque potuerunt togatos interemerunt; Flacc. 61.

viros: multos fortis viros ... interemit; Catil. III, 24. quos optimos viros ... interemit ... L. Antonius, insigne odium omnium hominum; Phil. XIV, 8.

interior, innere: A. nationes: in ... regnis interiorum nationum ita versari, ut ..; imp. Pomp. 64.

parietes: his ... tabulis interiores templi parietes vestiebantur; Verr. IV, 122.

pars: si ex interiore aedium parte deiectus sis; Caecin. 89. quod videbam quibuscum homiuibus in interiore parte aedium viveret; Sest. 24. calebant in interiore aedium parte totius rei publicae nundinae; Phil. V, 11.

B. sunt: illa interiora iam vestra sunt; dom. 138.

intimus, innerſte, vertrauteſte: A. alqs: qui se non intimum Catilinae esse fateatur; Catil. II, 9. intimus erat in tribunatu Clodio; Phil. II, 48.

aedes: citharistam ... in intimis suis aedibus posuit; Verr. I, 53.

artificium: cum illa verba gravissima ex intimo artificio deprompsisset; Clnent. 58.

cogitationes: peterem veniam errato L. Caecilii ex intimis vestris cogitationibus; Sulla 64.

consilia: ad omnia intima istorum consilia ... pervenimus; Verr. a. pr. 17.

familiaritas: versatus (est) in intima familiaritate hominis potentissimi; Balb. 58.

pars: dico .. in urbis intimam partem venisse piratas; Verr. V, 96.

sacrarium: in eo sacrario intimo signum fuit Cereris perantiquum; Verr. IV, 99.

sensus: si intimos sensus civitatis expressero; Sest. 119.

B, 1. vident: intimi multa apertiora videant necesse est; Sex. Rosc. 116.

2. conicio in: sin se in intimum conicere velent; Cael. 62.

interitio, Untergang; tamen aratorum interitio nulla facta est; Verr. III, 125.

interitus, Untergang, Vernichtung: I. **Subject**: adfert: attulit ... ipsius interitus rei publicae luctum; Catil. III, 24.

appropinquat: legum interitum ... appropinquare dixerunt; Catil. III, 19.

consequitur: ut legati interitus honoris memoriam consecutus sit; Phil. IX, 7.

est: cum tibi ad pristinae cladis accessio fuisset Aetoliae repentinus interitus; Piso 91. illi ... optatissimum interitum Milonis (fuisse); Milo 52. ſ. solet.

excitat: Cn. Domitium non patris interitus ..., sed mea auctoritas excitavit? Phil. II, 27.

solet: neque .. ullus alius discordiarum solet esse exitus ... nisi .. universus interitus; har. resp. 54.

tollit: num etiam tuum de auspiciis iudicium interitus Caesaris sustulit? Phil. II, 88.

II. **nach Verben:** 1. ago: quid tandem erat actum? ... an exercitus nostri interitus? Piso 40.

andlo: simul atque audivit eius interitum; Phil. II, 95.

comparo: interitum rei pnblicae comparari; Catil. III, 21.

doleo: quis non dolet interitum talis et viri et civis? Phil. XII, 25.

habeo: adventus in Syriam primus equitatus habnit interitum; prov. cons. 9.

lngeo: sentiam ... interitum rel pnblicae lngere voluisti; Piso 18.

molior: ego L. Catilinam ..., interitum urbis ... molientem, egredi ex urbe iussi; Piso 5.

paro: cum ... interitus rei publicae ... pararetur; Planc. 89.

quaero: cum ex mea contentione interitus bonorum omnium quaereretur; dom. 145. is causam interitus quaerendam, non interitum putavit; Milo 15.

sequor: quod interitum optimatium sequi necesse est; bar. resp. 54.

video: nisi caedem civium atque interitum civitatis videret; Phil. III, 6.

2. libero: meis consiliis ... interitu rem publicam liberavl; Sulla 33.

3. adgrego ad: huius .. filium ... ad patris interitum adgregare voluisti; Vatin. 25.

clamo de: cnm ... de uxoris interitu clamaret; Clnent. 31.

cogito de: qui de nostro omnium interitu ... cogitent; Catil. I, 9.

constituo ad: cum ad .. interitum rei publicae Catilina in castris ... esset constitutus; Sulla 33.

eripio ex: erepti .. estis ex crudelissimo ... interitu; Catil. III, 28.

intersum inter: ne noctem quidem consules inter menm *interitum* et suam praedam interesse passi sunt; Sest. 54.

nascor: ad ut P. ille Scipio natus mihi videtur ad interitum .. Karthaginis; har. resp. 6.

queror de: an de interitu rei publicae queri non debni? Phil. II, 6.

ruo ad: ut ... sciens tamquam ad interitum ruerem voluntarium; Marcell. 14.

venio ad: cum exercitu Romam sit ad interitum nostrum ... venire conatus; Phil. III, 30.

vindico ab: nobilissimam familiam ... paene ab interitu vindicasti; Marcell. 10.

III. **nach Adjectiv:** fatalis: fatalem hunc annum esse ad interitum huius urbis; Catil. III, 9.

IV. **nach Substantiven:** 1. auctor: interitus quidem tui quis bonus non esset auctor? Phil. III, 19. hunc existimare omnes poterunt .. interitus mei ... auctorem fuisse; Phil. III, 19.

causa: is causam interitus quaerendam, non interitum putavit; Milo 15.

gradus: nnus est inferior gradus aut interitus aut servitutis; har. resp. 61.

pericula: quorum virtute ... maximis periculis servitutis atque interitus liberati sumus; Phil. XIV, 11.

ultores: interitus nullos esse ultores videbam; Planc. 88.

2. consilium de: initur consilium de interitu Cn. Pompei; Sest. 69.

iudicium de: de eius interitu quis potest credere senatum iudicinm novum constituendum putasse? Milo 13.

quaestio de: quis tandem de interitu meo quaestionem tulisset? Milo 20. nempe haec est quaestio de interitu P. Clodii; Milo 79.

V. **Umſtand:** 1. comprobari: cuins perceleri interitu esse ab hoc comprobatum venenum; Cael. 58.

eripi: si meo interitu senatui ... doloris sui de me declarandi potestas esset erepta; Sest. 51.

occidere: rem .. publicam ... omnium interitu occidere; dom. 96.

2. ab: centesima lux est haec ab interitu P. Clodii; Milo 98.

post: a tribuno plebis post interitum meum dissedissent; Sest. 44. qui ... tauta scelera post Caesaris interitum fecerit; Phil. III, 30. Allienus ... post interitum Trebonii profecto ne dici quidem se legatum Dolabellae voluit; ib. XI, 32.

propter: hunc .. flagrantem invidia propter interitum C. Gracchi .. ipse populus Romanus periculo liberavit; Sest. 140.

sine: possuntne hae leges esse ratae sine interitu legum reliquarum? Phil. V, 8.

interlino, überſtreichen, fälſchen: codicem: (codex) qui tum interlitus proferebatur; Cluent. 91.

tabulas: tabulae sunt in medio, quae se ... interlitas esse clamant; Verr. II, 104.

testamentum: qui testamentum interleverit; Cluent. 125.

intermitto, unterbrechen, unterlaſſen, aufhören, verſtreichen laſſen: I. adferre: reliquis consecutis diebus non intermittebas quasi donum aliquod cotidie adferre vel publicae vel priuatim; Phil. I, 32.

II. aled: hoc ... intermisi, quoad non licuit; Phil. III, 33.

commemorationem: commemoratio illius tui scoleris intermissa est; Phil. II, 51.

communicationem: cuius auctoritate ... numquam est intermissa ... communicatio civitatis; Balb. 31.

diem: dies intermissus ... saepe perturbat omnia; Muren. 35. ut ter ante magistratus accuset intermissa die quam ... iudicet; dom. 45. si ex eo tempore dies nullus intermissus esset; Phil. V, 30.

iuris dictionem: qui ... ausus est dicere ... iuris dictionem intermitti; har. resp. 55.

lenitatem: in quo (tempore) boni viri lenitatem meam ..., nunc quasi intermissam, agnoscerent; Sulla 1.

ludos: si ludi ... non intermissi ... sunt; har. resp. 23.

negotia: quod ... omnibus forensibus negotiis intermissis unum hoc iudicium exerceatur; Cael. 1.

vectigalia: hoc solum ... vectigal esse, quod .. aliis .. intermissis non conquiescat; leg. agr. I, 21.

intermortuus, abgeſtorben: contio: declarant huius ambusti tribuni plebis illae intermortuae contiones; Milo 12.

memoria: memoriam prope intermortuam generis sui virtute renovare; Muren. 16.

reliquiae: quod eandem illam manum ex intermortuis Catilinae reliquiis concitastis; Piso 16.

internicio, Tödtung, Untergang: I. libero: meis consiliis ... internicione civis ... liberavi; Sulla 33.

II, 1. diiudicare: [ut (dissensiones) ... internicione civium diiudicatae sint]; Catil. III, 25.

patefieri: Gallia, per quam legionibus nostris iter ... Gallorum internicione patefactum est; imp. Pomp. 30.

2. cum: vicissem cum magna internicione improborum; dom. 63.

internicivus, mörderiſch, tödtlich: bellum: quibuscum acerbum bellum internicivumque ‖internecivumque‖ suscepimus; dom. 61. quae sunt urbanarum maledicta litium, non inustae belli internecivi ‖internecione, internecini‖ notae; Phil. XIV, 7.

internosco, unterſcheiden: fures internoscere non possunt; Sex. Rosc. 56.

internuntius, Bote, Unterhändler: I. Prädd.: ut ab eo servorum ... vita vel ipso carnifice internuntio redimerctur; Verr. V, 14.

II. constituo: cuius interpretes internuntiique constituti sumus; Phil. XIII, 12.

interpellatio, Unterbrechung: illam interpellationem mei familiarissimi ... non pertimescam; prov. cons. 18.

interpello, unterbrechen, einreden, verhindern: I, 1. ut meo loco ... interpellandi tibi potestatem faciam; Sex. Rosc. 74.

2. alqs: in quo (senatu) ... multi interpellant; Verr. IV, 142.

II. alqd: ego idem nunc in provinciis decernendis ... interpellor; prov. cons. 29. quo minus saepe .. interpeller a non nullis; ib. 40.

alqd: quod et in Tettii testimonio ... interpellavit Hortensius; Verr. I, 71. iste sibi et saluti suae prospicere didicit ... semper aliquid ... interpellando; ib. 158.

vigilantem: qui anderet ... interpellare vigilantem; Verr. V, 93.

interpono, einmiſchen, eindrängen, einſchieben, dazwiſchen eintreten laſſen, verſtreichen laſſen: alqm: cur te interponis invitissimis his? div. Caec. 21. leges sinunt: tamen te interponis; Verr. I, 114. qui se interponat quo minus reus mea lege fias; Vatin. 37. convocabat tribus, se interponebat; Milo 25. quid enim me interponerem andaciae tuae? Phil. II, 9.

alqd: haec interposui; Phil. XIV, 17.

accusatorem: interposuistis accusatorem; Verr. I, 30.

auctoritatem: suam se interposuisse auctoritatem; Verr. III, 124. ego ... interpositam senatus auctoritatem sustinui contra invidiam; Piso 4. qui illum, nondum interposita auctoritate vestra, ... ut hostem arcuit Gallia; Phil. V, 37. si auctoritatem interponis sine armis; Phil. XIII, 15.

compromissa: iste poenis compromissisque interpositis HS cccc extorquenda curavit; Verr. II, 66.

cupiditatem: nisi ... ea cupiditas ... etiam in istius hominis .. causa interponeretur; Verr. a. pr. 35.

decreta: quin is ... ob decreta interponenda pecunias ceperit; Verr. II, 119.

dies: prope XL diebus interpositis ... se ... responsuros esse arbitrantur; Verr. a. pr. 31. [quadraginta diebus interpositis]; ib. 54. ut his ludorum diebus interpositis nemo .. iudicaret; ib. I, 20.

edictum: nt hoc edictum tam improbum ... interponeret; Verr. I, 105. ut ... duriora edicta interponerit; ib. III, 48.

fidem: in eam rem fidem suam ... interponeret; Sex. Rosc. 114.

gladiatores: interpositi sunt gladiatores; Sulla 54.

iudicium: potuit certius interponere iudicium voluntatis suae; Balb. 42. cognoscite nunc populi Romani iudicium multis rebus interpositum; ib. 53.

laborem: semper haec ratio accusandi fuit honestissima, ... operam, studium, laborem interponere; div. Caec. 63.

ludos: ut ... tu binis ludis interpositis ... responderes; Verr. I, 30.

moram: itaque ... nullam moram interponendam insequendi M. Antonium putavi; Phil. VI, 2. qui omnis moras interponas; ib. VIII, 17. ne minimam quidem moram interposuisti; ib. X, 1.

noctem: nox interposita saepe perturbat omnia; Muren. 35.

nomen: interponatur nomen civitatis; Verr. II, 43. cum ... tuum nomen in re tam turpi nefariaque interponerent; ib. III, 131.

offensionem: quis .. umquam ... litteras ad se ab amico missas offensione aliqua interposita in medium protulit? Phil. II, 7.

operam: f. laborem. — poenas: f. compromissa.

rationes: omnia ... rationibus populorum non interpositis, ... sed institutis ... confecta sunt; Verr. III, 175. quod tuas rationes communibus iuterponis; Phil. VIII, 12.

reiectionem: vos reiectione interposita ... repentini in nos iudices consedistis; Sulla 92. ad quos potissimum interposita reiectione devenire convenerit; ib. 93.

religionem: quam provinciam P. Lentulus ... interposita religione ... deposuisset; Piso 50.

restipulationem: car in re tam vetere ... nova haec restipulatio interponitur? Qu. Rosc. 38.

sermonem: ut iste interpositus sermo delicarum desideiaeque morerctur; Cael. 76.

spatium: spatio interposito et causa cognita consenescat (invidia); Cluent. 5.

studium: f. laborem.

tabulas: interponi falsae tabulae (solent); Caecin. 71.

verbum: neque .. verbum ullum interposuit; Quinct. 15.

interpres, Unterhändler, Vermittler, Erklärer, Dolmetſcher: I. **abſolut:** 1. sum: qui ... interpretes corrumpendi iudicii solent esse; Verr. a. pr. 36. A. Valentius est in Sicilia interpres; ib.

III, 84. legum ministri magistratus, legum interpretes iudices, legibus ... omnes servimus; Cluent. 146. quos igitur prudentissimos interpretes foederum ... esse arbitramur? Balb. 45. auspiciorum nos fortasse erimus interpretes; Phil. V, 9.

abl. abs.: te ... interprete ... Mamertini iuvare populum Romanum debuerunt; Verr. V, 52. vobis interpretibus amitteret hereditatem; Caecin. 54.

2. Zuruf: en foederum interpretes! Verr. V, 55. o praeclarum interpretem iuris! Balb. 20.

II. **nach Verben:** 1. constituo: cuius interpretes internuntiique constituti sumus; Phil. XIII, 12.

deligo: non verborum interpretes deliguntur; Muren. 38. ut ... non interpretes ... senatus more maiorum deligere posset; Vatin. 35.

existimo: qui tam religiosum existimari te voluisti interpretem foederum; Verr. V, 56.

facio: fit hic interpres ... repente decumanus; Verr. III, 84.

habeo: quem ... legati nostri in Graeciam proficiscentes interpretem secum habere voluerunt; Balb. 28.

probo: nummarius interpres pacis ... non probabatur; Cluent. 101.

quaero: num ergo etiam armorum interpretes quaerimus? Phil. V, 9.

requiro: alii interpretes religionum requirendi (sunt); dom. 2.

vitupero: qui .. interpretes iuris vituperat; Caecin. 70.

2 adfero: cum Valentio eius interpreti epistula .. adlata esset; Verr. IV, 58.

3. utor: quo iste interprete ... ad furta et flagitia uti solebat; Verr. III, 84.

III. **Umstand:** per: (rem) ad Verrem per eius interpretes deferunt; Verr. II, 54. qui haec ... non per ... interpretes ... ageret; ib. IV, 49.

interpretatio, Erklärung, Auslegung: I. est: ita est .. interpretatio illa pontificum; har. resp. 13. in quo erat accusatoris interpretatio indigna responsione; Balb. 36.

II, 1. habeo: habetis ... clarissimorum virorum interpretationem iuris; Balb. 52.

teneo: an ... interpretationem foederis non tenebat? Balb. 14.

2. egeo: quamquam illa auspicia non egent interpretatione; Phil. V, 7.

3. opus est ad: mihi ad huiusce verbi ... interpretationem .. opus est vestra sapientia; leg. agr. II, 7.

interpretor, erklären, auslegen: I. alqs: ut ego interpretor; Sest. 8.

II, 1. inbir. Frage: caput esse interpretari quae voluntas deorum immortalium esse videatur; dom. 107. hoc quid sit per se ipsum non facile interpretor; har. resp. 36. hoc tuos ... quale sit non interpretamini? Phil. I, 38. quis interpretari potest, impudentiorne, qui ..? ib. II, 99.

2. acc. c. inf.: quae si tu interpretaris de nostris aedibus ... scripta esse; dom. 128. ego ... sic interpretor sensisse maiores nostros; Phil. IX, 3.

III. alqd: tu quod ego privatim negotii geram interpretabere imminuendo honore senatorio; Verr. IV, 25. tu hoc idem ... interpretabere; Caecin. 89. quod atrociter in senatu dixisti, ... mitiorem in partem interpretarere; Muren. 64. quae nunc ex Etruscis libris in te conversa atque interpretata dicuntur; har. resp. 37. si mehercule vere quod accidit interpretari vis; Planc. 52. nos tamen id ... ad salutem interpretamur; Scaur. 30.

ius: ut amplissimi ... cives .. religionum ius ‖religionibus‖ sapienter interpretando rem publicam conservarent; dom. 1.

leges: nec vero silebitur ... eius in legibus interpretandis ... scientia; Phil. IX, 10.

verbum: quasi vero ... insolitum verbum interpretaretur; Balb. 36.

voluntatem: nolite ... voluntatem ex vi interpretari; Rab. Post. 29.

interpunctio, Abtheilung: res ... prope in singulis ... interpunctionibus verborum occupatae (sunt); Muren. 25.

interrogatio, Frage, Befragung: I. concludo: concludam iam interrogationem meam; Vatin. 40.

II. impedire: cum is publicanorum causam stultissimis interrogationibus impediret; har. resp. 1.

iuretiri: ut ... loqnacitatem paucis meis interrogationibus inretitam retardarem; Vatin. 2.

interrogo, fragen, befragen: I. **absolut:** 1. facultas: ut illis quoque eadem iuterrogandi facultas ... sit; Verr. a. pr. 55.

potestas: ut meo loco ... tibi potestatem faciam ... interrogandi; Sex. Rosc. 74.

2. firmare: ubi id [interrogando] ... firmavero; Verr. a. pr. 55.

II. **mit Object:** alqm: is cum interrogaretur, cur ..; Sex. Rosc. 70. hoc tantum facinus ... negare interrogati ... (non) poterunt; Verr. I, 90. cum interrogabuntur, obligentur ... iuris iurandi ... periculo; ib. II, 177. nemo abs te interrogatus nunc se primum diceret audire; ib. III, 63. quem ego interrogem de patellis; ib. IV, 48. interrogetur Flavius ..., quinam fuerit L. Herennius; ib. V, 155. si quem nos interrogare noluimus; Font. 22. si interrogarentur num quo crimiue is esset accusatus; Cluent. 105. iuterrogas me, num in exsilium? Catil. I, 13. quem accusator sine cura interroget; Flacc. 22. M. Aebutium ... nihil interrogas? ib. 93. esset absurdum ... mentionem facere Sullae nullam nisi ... interrogatum; Sulla 37. cum esset interrogatus; ib. 38. quis me umquam ulla lege interrogavit? dom. 77. te esse interrogatum, auctorne esses; ib. quem in contione de me et de clarissimis viris interrogavit; Sest. 132. quod interrogem, quem nemo congressus ... dignum putet; Vatin. 2. quid .. te de Hispaniensibus flagitiis tuis ... interrogem? ib. 13. ut ... eum ... interrogares, ecquosnam alios posset nominare; ib. 26. cum esses interrogatus quid sentires; Piso 14. de quo Triarius omnis Sardos interrogavit; Scaur. 21. cum a C. Carbone ... interrogaretur quid de Ti. Gracchi morte sentiret; Milo 8.

alqd: nihil interrogatur; Verr. II, 75. qui omnia iudicum .. interrogata .. perscriberet; Sulla 41.

augures: a te interrogati ‖te interrogante‖ augures responderunt; dom. 40. augures iuterrogabat quae ita lata essent rectene lata essent? har. resp. 48.

contionem: qui de me ... Graeculorum instituto contionem interrogare solebat; Sest. 126.

laudatorem: cum laudator interrogatus laedat necesse est; Verr. IV, 19.

testom: ut ... tum denique testem iuterrogarem; Verr. I, 29. ut in testibus interrogandis omnia ... crimina proponerem; Verr. I, 29. qui testis interrogare prior actione nolueris; ib. III, 41. testem nullum interrogasti; ib. V, 155. testis ... breviter interrogandus est; Font. 21. bene testem interrogavit; Flacc. 22. quod ... acute testis interrogabat; Flacc. 82.

uxorem: Cn. Magius ... uxorem suam interrogavit, essetne praegnas; Cluent. 33.

interrumpo, abbrechen, unterbrechen: orationem: qua (interpellatione) paulo ante interrupta est oratio mea; prov. cons. 18.

voces: cum me intuens ilentem significabat interruptis ... vocibus; Cael. 59.

intersum, dazwischen sein, verschieden sein, gegenwärtig sein, daran gelegen sein: I. **absolut:** alqs: per quendam eorum, qui interfuerant, fit

Epicrates certior; Verr. II, 55. audierunt ... et alii qui interfuerunt; ib. 102. crimen defensum ab eo est, qui interfuit; Sulla 12. qui se ... non interfuisse, sed egisse dicit; Arch. 8. quem umquam audisti maiorum tuorum ... interfuisse? dom. 105.

alqd: quid .. eius intererat? Sex. Rosc. 96. ex lege Rupilia sortitio nulla, nisi cum nihil intererat istius; Verr. II, 34. quod sociorum interesse arbitrabatur; ib. 169. quod sua interesse putabant; ib. 172. magni sua putabant interesse; ib. III, 99. neque illud umquam aratoris interfuit; ib. 147. quantum intersit videte; ib. IV, 57. si quid interesse hoc arbitramini; leg. agr. II, 21. quae supplicatio si cum ceteris conferatur, hoc interest; Catil. III, 15. ego mea video quid intersit; ib. IV, 9. ut ex senatus consulto neque cuius intersit ... intellegi possit; Muren. 68. si mea solum interesset; Sulla 2. vestra ... hoc maxime interest; ib. 79. nihil crederes interesse; sen. 14. neque .. mea iam quicquam interest; dom. 39. ego vero etiam rei publicae semper interesse putavi; dom. 93. neque vero multum interest; Piso 10. quod mea minus interest; Planc. 13. quo plus intererat; ib. quantum interesse vis ad rationem petendi? ib. 19. quid cuiusque intersit; ib. 79. vide quid intersit; Deiot. 31. cum tua quid interest, nulla auspicia sunt; Phil. II, 99. una in domo omnes, quorum intererat, totum imperium populi Romani nundinabantur; ib. III, 10. si quid interesse tua putasses; ib. XI. 23. quod maxime interesse rei publicae iudicaro; ib. XII, 30.

maria, al.: maria, montes, regionum magnitudines interessent; Phil. XIII, 5.

murus: quem, quia ... murus interest, non timeo; Catil. II, 17.

II. **mit Ergänzungssatz:** 1. **indirecte Frage:** et certe ad rem nihil intersit, utrum ... an ..; Sex. Rosc. 47. ut nihil interesset, utrum ... an ..; ib. 120. intellegere debetis, primum interesse utrum ... an ..; Verr. I, 22. quid ergo interest proferantur necne? ib. 117. quid interest, utrum ... an ..? ib. II, 43. utrum ita scripserit, si uter volet, an, si decumanus volet, nihil interest; ib. III, 35. quid interfuit ..., utrum hoc decerneres an ... tute de te confiterere? ib. 141. quid interest utrum hoc feceris an frumentum non improbaris? ib. 174. quid cuiusquam intererat quo loco daret? ib. 192. vide quid intersit, utrum faciendum fuerit; ib. V, 75. an quicquam interest, utrum ... an ..? Tull. 40. quid intersit utro modo scriptum sit; Cluent. 148. nihilne interest utrum ... an ..? leg. agr. II, 46. quantulum interest, utrum in Massici radices, an in Italiam aliove deducamini? ib. 66. ut nihil intersit rei publicae, colonia deducatur ... necne; ib. 73. quid enim interest, utrum ... an ..? bar. resp. 9. aiqui nihil interest ... utrum ... an ..; Balb. 26. tribuni plebis permagni interest qui sint; Planc. 13. quid interest, ... utrum ... an ..? Phil. V, 27.

2. **acc. c. inf.:** aratoris .. interest ita se frumenta habere, ut ..; Verr. III, 147. magni .. illi sua interesse arbitrabantur bunc ... removeri; Cluent. 44. hic sua putat interesse se re ipsa ... defendi; ib. 149. ego .. mea existimo interesse me ... videri esse superatum; ib. ostendam ... quantum salutis communis intersit duos consules in re publica Kalendis Ianuariis esse; Muren. 4. magni interest ..., esse Kalendis Ianuariis in re publica duos consules; ib. 79. ad facinoris disquisitionem interest adesse quam plurimos; har. resp. 13. *audistis quantum Clodii interf*uerit occidi Milonem; Milo 34. quid Milonis intererat interfici Clodium? ib. semper [ille] .. quantum interesset P. Clodii se perire ... cogitabat; ib. 56. cuius id eum facere interfuit; Ligar. 23. quis est enim hodie cuius intersit istam legem manere? Phil. I, 21.

III. **mit Dativ:** alc. rei: quibus non interfuistis; Phil. VI, 1.

consilio: f. **consilium,** II, 3. intersum (5 St.) S. 1, S. 647, a.

contioni: multas magnasque habui consul contiones, multis interfui; Phil. VI, 18.

demonstrationi: finium demonstrationi interessent admonet; Tull. 17.

epulis: is interfuit epulis ... parricidarum; Sest. 111.

foederi: cui (foederi) feriendo ... interfuerat; har. resp. 48.

furori: neque sibi fas esse dixissent, furori interesse tuo; dom. 133.

insidiis: ne iutersit insidiis; Cael. 42.

iudiciis: tot iudiciis interfuistis; Verr. III, 64.

negotiis: qui tum ... negotiis .. interfuissent; Verr. I, 28. cum tuis omnibus negotiis interessem; Ligar. 35.

proeliis: hunc ... acerrimis illis proeliis et maximis ... interfuisse; Balb. 5.

rebus: qui omnibus rebus interfuit; Verr. II, 23. parens eius ... omnibus rebus illis interfuit; Sulla 34.

vocibus: quibus (vocibus) intersum cotidie; Milo 93.

IV. **mit Präpositionen:** in: ut in eorum consiliis omnibus ... oculi [populi Romani] interesse videantur; Verr. a. pr. 48. f. **in,** B, I. intersum (9 St.) S. 641, b.

inter: f. **inter,** I. intersum (38 St.) S. 731.

intertrimentum, Verlust, Schaden: I. vestigium; nullum in eis nominibus intertrimenti ... vestigium reperietur; Font. 3.

II. sine: cum eo sine ullo intertrimento convenerat; Verr. I, 132.

intervallum, Zwischenraum, Zwischenzeit: I. iuteritio: videte quantum intervallum sit interiectum inter maiorum nostrorum consilia et inter istorum hominum dementiam; leg. agr. II, 89. quantum intervallum .. inter te atque illum interiectum esse putas? Rabir. 15.

II. Ablativ: longo intervallo iudicium ... committitur; Sex. Rosc. 11. haec maiorum consuetudo longo intervallo repetita; div. Caec. 67. cum longo intervallo veterem consuetudinem rettuli; Verr. I, 15. si boc intervallo non consumpserit; ib. II, 142. eodem intervallo pars eius belli in Italiam ulla pervasit; ib. V, 6. versabatur in Sicilia longo intervallo alter; ib. 145. si ... longo intervallo recordari C. Staieni vitam ... voluerinis; Cluent. 70. satis longo intervallo iterum advocantur; ib. 177. eadem (auctoritas) nunc intervallo rei publicae restituta esse videatur; leg. agr. I, 27. me perlongo intervallo ... primum hominem novum consulem fecistis; ib. II, 3. cum .. ego tanto intervallo claustra ista nobilitatis refregissem; Muren. 17. cum longo intervallo veneris; ib. 21. interim satis longo intervallo ... venit Heraclium; Arch. 6. interim neque ita longo intervallo libertus ... ad Hermippum venit; Flacc. 47. longo intervallo ... Romam venis; ib. 70. laurea illa ... sanitis longo intervallo viriditatem; prov. cons. 29. haec eadem (sica) longo intervallo conversa rursus est in me; Milo 37. quoniam longo intervallo loqui nobis de re publica licet; Phil. III, 6. bodierno die primum longo intervallo in possessionem libertatis pedem ponimus; ib. 28. qui longo intervallo .. frequentis bic videt nos; ib. 32. bodierno .. die ... longo intervallo me anctore ... ad spem libertatis exarsimus; ib. IV, 16. fuit .. longo intervallo ita liber senatus, ut ..; ib. VI, 2. Decierum quidem multo intervallo ... memoria renovata est; ib. XIII, 27.

intervenio, dazwischentreten: alqs: cito Curio intervenit; Phil. II, 44. intervenit enim, cui metuisti .. ne salvo capite negare non posses; ib. 99.

legatus: nisi C. Vergilius legatus ... intervenisset; prov. cons. 7.
viri: multi viri boni cum ex occulto intervenissent; Cluent. 47.

interventus, Dazwiſchenkunft: tum interventu Pomptini atque Flacci pugna ... sedatur; Catil. III, 6.

interverto, umwandeln, entziehen, unterſchlagen: aedilitatem: posse se interversa aedilitate ... praetorem renuntiari; dom. 112.
donum: qui si intellexerint interverso hoc regali dono graviter vos tulisse; Verr. IV, 68.
promissum: ille ... promissum et receptum interverit; Phil. II, 79.

intestatus, ohne Teſtament: alqs: si is intestatus mortuus esset; Verr. I, 114. intestatum dico esse mortuum; Cluent. 165. nisi *Bestare intestato mortuo sic egisset eam rem;* Scaur. c. 2. § 4.
uxor: cum esset eins uxor Valeria intestata mortua; Flacc. 84.

intestinus, innerlich: bellum: ut ... bellum intestinum ... sedetur; Catil. II, 28. cui .. belli intestini et vastitatis metus inferebatur; Planc. 87.
latrocinium: neque forum neque curiam ... ab intestino latrocinio posse defendi; sen. 19.
malum: hoc ... occultum intestinum ... malum ... exsistit; Verr. I, 39. malum intestinum ac domesticum est; leg. agr. I, 26. nobis ... ab intestinis malis ... est cavendum; Rabir. 33.
pernicies: eorum ... castrorum imperatorem ... videmus intestinam ... perniciem rei publicae molientem; Catil. I, 5.

intimus, ſ. **interior.**

intolerabilis, unerträglich: alqd: quae mihi intolerabilia videntur; Sex. Rosc. 129.
adrogantia: quam ... intolerabilis adrogantia! Cluent. 109.
aedificatio: cum illa eius intermissa intolerabilis aedificatio constitisset; Piso 48.
audacia: at videte hominis intolerabilem audaciam; dom. 115.
frigus: si Iuppiter ... intolerabili frigore hominibus nocuit; Sex. Rosc. 131.
latrocinium: cogitarisne in illo tuo intolerabili ... latrocinio ..? Vatin. 19.
libido: nisi alicuius intolerabili libidine niteretur; Cael. 2.
petulantia: cuius (convicii) exercitationem .. intolerabili petulantia ... munivit; dom. 3.
quaestus: cognoscite nunc alios ... intolerabilis quaestus; leg. agr. II, 62.
servitus: cum .. omnis servitus est misera, tum vero intolerabilis est [servire] impuro; Phil. III, 12.

intolerandus, unerträglich: alqd: cum omnibus hoc intolerandum videretur; Verr. III, 99. sin est .. intolerandum hos xviros portiores ... constitui; leg. agr. II, 61.
barbaria: isti ... intolerandae barbariae resistemus; Font. 44.
dolor: o magnum atque intolerandum dolorem! Verr. V, 119.
exemplum: quod (exemplum) ... omnibus .. intolerandum videretur; Verr. II, 111.
ferocia: itaque illam Campanam ... intolerandam ferociam ... maiores nostri ad inertissimum ... otium perduxerunt; leg. agr. II, 91.
iudicium: hoc quantum iudicium, quam intolerandum ... sit quem praeterit? leg. agr. II, 57.
licentia: nunc prospicite ... intolerandam licentiam; leg. agr. I, 15.
potentia: vos intolerandam potentiam ... extinguere ... debetis; Sex. Rosc. 36.
res: res ... intoleranda videbatur omnibus; Verr. IV, 78.
tyrannus: fuerisne ... intolerandus ... tyrannus? Vatin. 23.

intoleranter, unerträglich: quoniam ... de tuis divitiis intoleran tissime gloriaris; Vatin. 29.

intolerantia, Unerträglichkeit, Unausſtehlichkeit: I. est: intoleran tiam regum esse dicetis; leg. agr. II, 33.
II. cum: quis enm cum illa ... intolerantia ferre potuisset? Cluent. 112.

intono, donnern: hesterna contione intonuit vox perniciosa designati tribuni; Mnren. 81.

intorqueo, verdrehen: libidinis (vox est) verbo ac littera ius omne intorqueri; Caecin. 77.

intra, innerhalb: I. ingredior: ingredieus intra finem eius loci; Caecin. 22.
recipio: quos etiam intra Syracusanam iusulam recepisset; Verr. IV, 144.
retineo: hostem acerrimum ... privatus intra moenia domi suae retinere poterit? Verr. V, 76.
sum: locus intra Oceanum iam nullus est; Verr. III, 207. nullam intra Oceani ostium praedonum navem esse; imp. Pomp. 33.
teneo: cum intra parietes tuos hostem certissimum teneas; Tusc. 50.
versor: ut ... id intra parietes ... versetur; Cluent. 175. quod intra moenia nefarius hostis .. versatus est; sen. 11. statuistis etiam intra muros Autonii scelus audaciamque versari; Phil. III, 13.
video: eorum .. castrorum imperatorem ... intra moenia ... videmus; Catil. I, 5. moveri sedibus huic urbi melius est ... quam illos ... intra haec moenia videre; Phil. XIII, 49.
II. cum Sätzen: aut intra parietes aut summo iure; Quinct. 38. nulla iam pernicies a monstro illo ... intra moenia comparabitur; Catil. II, 1. non ... intra domesticos parietes pertimescemus; ib. esse eiusdem severitatis Catilinam extium rei publicae intra moenia molientem expulisse; Muren. 6. Antiochum Magnum illum maiores nostri ... intra montem Taurum regnare iussernnt; Sest. 58. quod tantam causam ... dico intra [domesticos] parietes; Deiot. 5. apparuisse numen deorum intra finem anni vertentis; Phil. XIII, 22.

intro, hineintreten, betreten, eindringen: I. alqs: iste in possessionem bonorum mulieris intrat; div. Caec. 56. ne ... intrare ... possim; Caecin. 39. in Capitolium intrare turbulento illo die non debuisti; dom. 5. intrabo etiam magis; Flacc. 23.
imprudentia: quo ... ne imprudentia quidem impune possit intrare; har. resp. 37.
II. limen: ne limen intrares; Phil. II, 45. tu illud sanctissimum limen intrare (ausus es)? ib. 68.
ordinem: qui illum olearum ordinem intrasset; Caecin. 22.
regnum: quod regnum intrarit; Rab. Post. 22.

introduco, hineinführen, einführen: alqm: hic solus introducitur; Verr. III, 8. in cubiculum introductus est; ib. 56. simul atque introductus est; Cluent. 40. introduxi Volturcium sine Gallis; Catil. III, 8. introduci .. Galli ius iurandum sibi et litteras ... data esse dixerunt; ib. 9. introductus est Statilius; ib. 10. Gabinius deinde introductus ... nihil ex eis ... negavit; ib. 12.
ambitionem: quam ambitionem constantissimus et gravissimus civis .. in senatum introduxit? Phil. XI, 19.
consuetudinem: consnetudo aestimationis introducta est; Verr. III, 189.
equum: qui videret, equum Troianum introductum ... diceret; Verr. IV, 52.
gladiatores: gladiatores ... in senatum introducti (sunt); Sest. 85.
iudices: itaque introductis in senatum indicibus instituī ‖ constituī ‖ senatores; Sulla 41.
personam: iam enim ipse tecum, nulla persona introducta, loquor; Cael. 35.

introeo, hineingehen: I. alqs: si qui introire prohibuisset; Caecin. 34. si qui ... me introire prohibuerit; ib. 87. qua tu portа introieris; Piso 55. cum ego [eum] Caelimoutana introisse dixissem; ib. ni Esquilina (porta) introisset; ib. se ... introiturum quotienscumque vellet; Phil. V, 21.

II. 1. domum: si qui ... domum tuam te introire prohibuerit; Caecin. 89. domum tuam te introire putas? Phil. II, 68.

Mutinam: passurumne censetis Antonium introire Mutinam legatos? Phil. VI, 6.

2. in: (natio) quae neminem patitur non honeste in urbem introire; Muren. 69. se introiturum in urbem dixit; Phil. III, 27. ut ... introiri in forum nullo modo posset; ib. V, 9.

introfero, hineinbringen: alqm: noctu ... lectica in urbem introferri solitus est; Verr. V, 34. ut in oppidum introferretur; Flacc. 75.

cibum: ut [tibi] cibum .. intro ferre liceat; Verr. V, 118.

introitus, Eintritt, Eingang: I. accedit: introitus in urbem desertus ab amicis (accessit); Piso 97.

convenit: mihi quidem videtur .. hic introitus defensionis .. maxime conveuire; Cael. 3.

est: adventus meus atque introitus in urbem qui fuit? dom. 75. nocturnus introitus Zmyrnam quasi in hostium urbem (fuit); Phil. XI, 5.

II, 1. aperio: post aperto suspicionis introitu ad omnia iutima istorum consilia ... pervenimus; Verr. a. pr. 17.

fero: fureutis introitum Dolabellae ... tulisse illum fortiter et patienter feruut; Phil. XI, 7.

patefacio: introitum ipsi sibi vi mauuque patefaciunt; Tull. 21.

2. prohibeo: qui multitudine coacta non introitu ... quempiam prohibuerit; Caecin. 39.

3. oppono ad: iste ad omnis introitus ... armatos homines opponit; Caec. 21.

sum ad: quod autem est ad introitum Ponti; Verr. IV, 130.

III, 1. Ablativ: forum Syracusanorum, quod introitu Marcelli purum caede servatum esset; Verr. IV, 116.

2. propter: propter ipsum introitum atque ostium portus; Verr. V, 80.

intromitto, hineinſchicken: alqm: ut ... intromissus ... iure amicitiae me in meo lectulo trucidaret; Sulla 52.

medicum: medicum intromisit suum; har. resp. 35.

voluptates: idem ... quam intemperans ... pseudothyro intromissis voluptatibus! sen. 14.

introvoco, hineinrufen: „cur ad nos filiam tuam non intro vocari iubes“? Verr. I, 66.

introspicio, hineinblicken: I. alqs: introspicite penitus in omnis rei publicae partis; Font. 43.

II. domum: ne quis ... introspicere tuam domum possit; har. resp. 33.

mentis: penitus introspicite Catilinae, Antronii ... mentis; Sulla 76.

intrudo, aufdrängen: se ipse ... intrudebat ‖intro dabat‖; Caecin. 13.

intueor, anſehen, hinſchauen: I, 1. ad: quam multas nobis imagines ad intuendum ... reliquerunt! Arch. 14.

2. alqs: haec ita praetereamus, ut tamen intuentes ... relinquamus; Sest. 13. te ... hilarioribus oculis quam solitus eras intuente; Piso 11. *quisquis intueretur;* Scaur. 49. quos undique intuentis ... videtis; Milo 3.

II. alqm: qui eo voltu nos intuetur, ut ..; Verr. II, 108. quae (frequentia) nunc te animo iniquissimo .. intuetur; ib. V, 144. omnes ... Cn. Pompeium sicut aliquem ... de caelo delapsum intuentur; imp. Pomp. 41. qui etiam me intuetur; Flacc. 106. uno aspectu intueri potestis eos ... maestos; Sest. 1. video hunc praetextatum eius filium oculis lacrimantibus me intuentem; ib. 144. cum me intuens ilentem significabat interruptis ... vocibus; Cael. 59. quod intueor ... P. Servilium et M. Lucullum; prov. cons. 22. cum intueor ... unum quemque vestrum; Planc. 2. quos euim ego tum alios animo intuebar? ib. 101. te unum intuetor; Deiot. 5. voltus hominum te iutuentium atque admirantium recordare; ib. 20. te .. intuens .. non possum utriusque vestrum errorem reticere; Phil. I, 29. quibus vicissim vos illum oculis intueri (potestis)? ib. VII, 21.

alqd: quid est igitur propositum his rei publicae gubernatoribus quod intueri debeant? Sest. 98. quae volunt sic iutuentur, ut ..; Milo 79.

columen: imaginem antiquitatis, columen rei publicae diceres intueri; Sest. 19.

domum: ut ... in ea (urbe) possim intueri domum meam eversam; dom. 101.

forum: intuerer forum; Deiot. 6.

imaginem: i. columen.

iuventutem: intnemini paulisper auimis iuventutem; dom. 47.

libertatem: omnis voluntas M. Brui ... libertatem populi Romani intuetur; Phil. X, 23.

libidines: inclusas eius libidines ... intuebantur; Sest. 22.

lucem: negaut intueri lucem esse fas ei; Milo 7.

magnitudinem: magnitudinem tanti imperii nec intueri nec sustinere ... potuerunt; sen. 10.

oculos, ora: ora omnium atque oculos intuemur; Milo 42.

opes: f. potestatem.

partis: quamquam me vester honos ... omnis rei publicae partis intueri iubet; leg. agr. II, 77.

potestatem: idem ... vestram potestatem ac vestras opes intuetur; Muren. 86.

praesentem: quem praesentem intuemur; Marcell. 10.

signa: alia (signa) alio in loco lacrimantes intuebantur; Verr. I, 59.

tempestatem: qui non modo tempestatem impendentem intueri temulentus ... posset; Sest. 20.

terram: sic terram intuebantur .., ut; Catil. III, 13.

veteranos: non tam veteranos intuendos ‖ metuendos‖ nobis arbitror; Phil. XI, 39.

vitam: in quibus (versibus) ... possit istius ... vitam intueri; Piso 71.

voltum: cuius praesentis ... voltum intuebantur; Cluent. 29. voltum atque incessum animis intuemini; Sest. 17.

urbem: ut rectis oculis hanc urbem sibi intueri ... liceat; Rab. Post. 48.

intus, inwendig, darin, innen: cano: quem omnia intus canere dicebant; Verr. I, 53. hoc carmen hic tribunus plebis ... sibi intus canit; leg. agr. II, 68.

includo: intus inclusum periculum est; Catil. II, 11.

relinquo: ille relictus intus ... convertit se .. ad timorem; Sulla 17.

sum: intus insidiae sunt; Catil. II, 11. intus est hostis; ib. intus .. est equus Troianus; Muren. 78. quod intus est atque nostrum; Deiot. 30.

invado, hineingehen, betreten, angreifen, losgehen: alqs: quoniam in alienam pecuniam .. nullo iure invaserit; Sex. Rosc. 6. qui in fortuna huius invaserunt; ib. 13. in praedia huius invadit ib. 23. cum in eas (urbis) ... invasisses; Verr. . 54. ut in Caecinam advenientem cum ferro invaderet; Caecin. 25. ut in eum non invasisse, sed incurrisse videamur; Sest. 14. si .. in illa bon

invadere nullo modo potuisset; Scaur. c. 2. § 4. qui in Marii uomen invaserat; Phil. I, 5. in multas .. pecunias alienissimorum hominum ... invasit; ib. II, 41. in quae tu invaseras; ib. 75. in collum invasit; ib. 77. hoc tempore in provinciam populi Romani conatur invadere; ib. III, 11. in Galliam invasit Antonius; ib. XI, 4.

classis: quo Athenienisum classis sola ... invasit; Verr. V, 98.

helluo: quam insolenter statim helluo invasit in eius viri fortunas; Phil. II, 66.

liberti: liberti Asuvii ... in eum invadunt; Cluent. 38.

manus: cum subito manus illa Clodiana ... invadit; Sest. 79.

vectigalia: in huius vectigalia invadit; leg. agr. I, 13.

invecho, hineintragen, pass. einbringen, hineinfahren, angreifen: alqs: sed quid ego tam vehementer invehor? Verr. IV, 8. qui iam in portum ex alto invehuntur; Muren. 4. neque in istum nugatorem ... invehar; Flacc. 38. cum ille tota illa oratione in me esset invectus; Sulla 35. quoniam tam facile inveheris in amicos; ib. 44. in L. Caelium ... vehementer invectus est; ib. 62. in ipsum Cn. Pompeium ... invehi coepit; har. resp. 48. in eos invehitur; ib. 52. qua in oratione si asperius in quosdam homines invehi vellem; Sest. 14. de quo Caesar in senatu aperte in te invehens questus est; Phil. II, 74. invectus est copiosius multo in istum; ib. 79. quibus (minis) invectus est in Sidicinos; ib. 107. cum ille in me absentem invehens uon intellegebat ..; ib. III, 33. in totam .. M. Antonii domum sum semper iuvectus; ib. XII, 17.

bellum: cum ... tam multa (bella) .. in Pontum invecta sint; Verr. IV, 130. cum bellum invexisset totam in Asiam; Muren. 32.

homo: primum homo durus ac priscus invectus est in eos, qui ..; Fr. B, XIII, 1y, 1.

victor: si in Capitolium invehi victor cum illa insigni laurea gestiret; prov. cons. 35.

invenio, finden, antreffen, bekommen, erfahren, entdecken, ausfindig machen: I. **mit Ergänzung:** 1. inbit. frage: neque .. quid possis dicere invenio; Quinct. 41. usque dum inveniretur, qua ratione ..; Quinct. 67. ille quo modo crimen commenticium confirmaret non invenit; Sex. Rosc. 42. quoniam cuius consilio sit occisus invenio; ib. 97. ut ubi quidque esset aliqua ratione invenirent; Verr. IV, 31. sin quaeris qui sint Romae regnum occupare conati, ... ex domesticis imaginibus invenies; Sulla 27. in quibus (balneis) non invenio quae latebra ... esse possit; Cael. 62.

2. nom. c. iufin.: invenitur ea serrula ad Stratonem pervenisse; Cluent. 180.

3. acc. c. iufin.: hanc decisionem ... mediocrem ... esse invenietis; Qu. Rosc. 33. invenietis .. id factnum natum a cupiditate; Verr. II, 82. ex quibus (libris) inventum est, Cererem antiquissimam placari oportere; ib. IV, 108.

II. **mit Object:** alqm: neque .. quisquam inventus est tam insiguite improbus; Quinct. 73. nemo invenitur; ib. 74. invenit neminem eorum, qui ..; Sex. Rosc. 59. T. Caelium ... inventum esse .. iugulatum; ib. 64. solus tu inventus es, qui ..; ib. 87. invenit me qui .. postularet; Verr. a. pr. 6. qui iam pridem inventus est; ib. 50. quod iste unus inventus est, qui ..; ib. I, 7. inventus est nemo cuius non haec .. sententia esset; ib. 68. solus .. tu inventus es cui non satis fuerit; ib. 111. ut ... invenireutur qui iniussu populi ac senatus proficisceremtur; ib. II, 14. invenire neminem Siculum potuit, qui ..; ib. 106. si unum inveneris, ego ... concedam; ib. Verres .. inventus est qui haec non commutaret; ib. III, 21. id ipsum ... qua ratione quisquam qui sereret inventus est? ib. 124. quem ex his rebus invenit; ib. 176. iste in hoc genere peculatus non nunc primum invenitur; ib. 177. cum apud tuos Mamertinos inveniare improbissima ratione esse praedatus; ib. IV, 3. nemo inventus est tam amens qui ..; ib. 44. quem in luto volutatum totius corporis vestigiis invenimus; ib. 53. invenit Archagathus paucos qui ..; ib. si maxime esset inventus, qui ..; ib. 91. idem, qui semper fueras, inventus es; ib. V, 39. cum inveniretur nemo qui ... mitteretur; ib. 41. si quem forte inveneris qui ..; ib. 131. qui ... unus inventus est, qui ..; imp. Pomp. 68. Oppianicus inventus est qui ..; Cluent. 32. qui cum ... neque in eis locis .. inveniretur ..; ib. 38. nemo ... inventus est, qui ..; ib. 193. quod ... inveniri nemo potuit, quod ..; leg. agr. II, 13. nemo est .. inventus tam profligatus; Rabir. 23. qui istam (imaginem) habere auderet inventus est nemo; ib. 25. cum iam nemo tam improbus ... inveniri potest, qui ..; Catil. I, 5. nulli sunt inventi tam ... miseri; ib. IV, 17. cuius vicarius qui velit esse inveniri nemo potest; Sulla 26. quis misericordior inventus est? ib. 72. qui in me ... amore ... frater inventus est; sen. 37. sunt inventi qui senatum tribuno ... tradcrent; dom. 113. inveniebatur nemo qui ..; Sest. 68. ita in his rebus nnus est solus inveutus, qui ..; ib. 130. si quem forte inveneris qui aspernetur .. pulchritudinem rerum; Cael. 42. in urbe nequior es inventus quam Gabinius; Piso 40. [tu inventus es qui ..; ib. 55. quis inveniur .. qui ..? Scaur. c. 3 § 3. quinque sunt inventi qui ..; Milo 12. quis autem meum consulatum ... qui vituperaret inventus est? Phil. II, 11. id tot annis post tu es inventus qui diceres? ib. 22. exspectantibus omnibus quisnam esset tam impius ... inventus est nemo; ib. 64. unus inventus est qui id auderet; ib. tu ergo unus .. inventus es qui ..; ib. 85. ego .. adhuc neminem inveni; ib. III, 21. quem nemo praeter Cotylam tam inveutus sit qui defenderet; ib. V, 5. quis nmquam in illo lano inventus est ‖sit‖ qui ..? ib. VI, 15. amicior causae quisquam inveniri potest quam filius? ib. X, 16.

alqd: quibus rebus invenerim quaerant; Quinct. 55. aliquid se inventurum in quo moliri praedari que posset arbitrabatur; Verr. I, 131. nihil aliud in eo, quod reprehendi possit, invenio; ib. II, 110. quantum in litteris invenissem; ib. 176. cum id invenero, quaeram remotaene sint litterae; ib. 180. quae consilio aut ratione inveniri potuerunt, inventa sunt; ib. 181. inveni .., quod apud vos ... proferre possem; ib. 183. per amicum aliud, aliud per inimicum inveniebat; ib. IV, 31. quod ego invenerim; Caecin. 86. si quid est quod .. inveneris; leg. agr. I, 3. si nihil esset inventum; Catil. III, 7. multa divinitus .. a maioribus nostris inventa atque instituta sunt; dom. 1. si quis quid in vestris libris inveneri; ib. 33. aliquid inveniimus, quod ista mulier ... fecisse dicatur; Cael. 68. quid Oceano longius inveniri possumus? pros. cons. 29. quod tormentis invenire vis; Milo 57. f. causam; Sex. Rosc. 8.

amicum: inventum esse fortem amicum; Verr. a. pr. 23.

auctorem: cuius (testimonii) auctor iuventus est nemo; Flacc. 53. auctorem libidinis a se illum inventum arbitraretur; Piso 69.

auspicia: (res publica) quae auspiciis inventis constituta est; Vatin. 23.

calamitatem: quae tanta calamitas inveniri potest? Quinct. 49.

causam: si ... quicquam aliud causae inveneritis; Sex. Rosc. 8. causa est ... haec inventa sola; Catil. IV, 14.

civis: quod ... neqnaquam satis multi cives forti ... animo inveniremur, qui ..; Sest. 1.

comparationem: ab illa est inventa ... comparatio criminis; Cluent. 191.

coniurationem: haec tanta in re publica coniuratio manifesto inventa ... est; Catil. III, 17.
consulem: quem (consulem) in hoc maiali invenire non possem; Piso 19.
consularem: ne unus modo consularis ... dignus re publica invenirentur; Phil. I, 14.
corruptorem: quis corruptor iuventutis ... inveniri potest, qui ..? Catil. II, 7.
culpam: cum .. in homine nulla culpa inveniretur; Cluent. 126.
cursum: unde ... tam incredibilem cursum inventum putatis? imp. Pomp. 40.
defensorem: cum miserorum fidelem defensorem negasset inveniri posse; Muren. 50.
diem: invenitur dies profectionis; Quinct. 57.
dolores: multi et graves dolores inventi (sunt) parentibus: Verr. V, 119.
ducem: nisi ducem Telephum invenisset; Flacc. 72.
emptorem: emptor .. in ea auctione inventus est nemo: Phil. XI, 13.
epistulam: quam (epistulam) Syracusis in aedibus Apronii ... inveninus; Verr. III, 154.
exitum: huius .. orationis difficilius est exitum quam principium invenire; imp. Pomp. 3. quam nullum invenire exitum potest! Cael. 64.
filium: uuus ... pietate filius inventus est; Quir. 8.
fruges: apud quos eam ... fruges invenisse constat; Verr. IV, 108. ubi primum fruges inventae esse dicuntur: ib. V, 99. frugibus iuventis; ib. inventis frugibus et in orbem terrarum distributis; ib. 188.
furtum: ut nullum ... furtum umquam sit tam palam inventum; Catil. III, 17.
genera: illud infinitum genus invenerat ad innumerabilem pecuniam corripiendam; Verr. II, 80. hi invenerunt genera tutorum; Muren. 27.
hominem: [qui (homines)] .. ridiculi [inveniebantur] ex dolore; Verr. I, 121. ſ. **homo,** II, 1. invenio (7 Bt.) ©. 484, a.
hostem: in qua (gente) non ... uuus ... hostis patriae sit inventus; Sulla 76.
imaginem: mihi mirum videtur unde hanc tu .. imaginem ... inveneris; Rabir. 25.
inimicum: huic .. ipsi quis est umquam inventus inimicus? Balb. 58. nisi .. naturae et humanitati iuventus esset inimicus; Phil. XI, 10.
indicium: quod ... ne postulatum quidem iudicium invenitur; Verr. III, 33.
ius: domicilia coninncta ... invento et divino iure et humano ut moenibus saepserunt; Sest. 91.
legem: quam (legem) Clodius a se inventam gloriatur; Milo 33. ([lex) quae est iuventa apud eum]; ib. 89.
libellos: inveni duos solos libellos; Verr. II, 182. his inventis libellis ceteri remoti ... sunt; ib. 185.
Libertatem: at unde est inventa ista Libertas? dom. 111.
litteram: quas (litteras) ego Syracusis ... inveni; Verr. III, 167. in quibus tabellis de furto littera nulla invenitur; Cluent. 184.
maerorem: qui maeror dignus inveniri tanta calamitate potest? Quinct. 94.
magistratum: neque magistratus adhuc aequus inventus est; Quinct. 71.
maleficium: quaeramus ibi maleficium, ubi ... inveniri potest; Sex. Rosc. 83.
navem: haec una navis ... inventa (est) ad Megaridem; Verr. V, 63.
nomen: quia in aliquius libris exempli causa id nomen invenerant; Muren. 27.
nummos: ex quo fructu nummos ... inveniret; Verr. III, 198.
oppidum: itaque hoc adhuc oppidum Verres invenit solum in orbe terrarum, unde uihil ... posset auferre; Verr. II, 88.
opus: ſ. vas.
orationem: virtuti Cn. Pompei quae potest oratio par inveniri? imp. Pomp. 29.
patronum: tu aliquem patronum invenies? Quinct. 72.
phaleras: ne qua (phalerae) invenirentur; Verr. IV, 29.
portum: quo facilius ... posset ... portum aliquem suorum malorum invenire; Sulla 41.
praeconem: qui tuae virtutis Homerum praeconem inveneris; Arch. 24.
praetorem: non praetorem modo ... invenire potuit; Quinct. 96. ecquis inventus est postea praetor qui idem illud ediceret? Verr. I, 111.
principium: cuius (criminis) ego .. principium invenire ... possum; Cael. 56.
radices: radices palmarum agrestium, quas in nostris navibus invenerant; Verr. V, 99.
rationem: inveniri ratio ... non potest; Quinct. 46. licet iam intellegamus inventam esse rationem; Verr. II, 142. invenietur ‖inietur‖ .. ratio quaestus de nostra pecunia; leg. agr. II, 67.
remedia: qui tuis veneficiis remedia invenit; Phil. XIII, 25.
res: eas res novas abs te ... inventas magno tibi quaestui fuisse scio; Verr. III, 16.
salutem: totiens renovetur memoria per me inventae salutis; Sulla 83.
scribam: inventus est scriba quidam, qui ..; Muren. 25.
scrupulum: vos ... alquid scrupuli ... inventuri eratis; Tull. 2.
senatorem: quod inventi sint senatores, qui ..; Verr. a. pr. 39. quod inventus sit senator, qui ..; ib. unum senatorem solum esse qui vobis gratificari vellet inventum; Cael. 19. nuper in Capitolio senator inventus est qui ..; Milo 66.
silvam: haec silvam ... in censorum pascuis invenisti? leg. agr. I, 3.
supplicium: in impios singulare supplicium invenerunt; Sex. Rosc. 69. quod supplicium diguum libidine eius invenias? Verr. II, 40.
tabulas: quas (tabulas) ego cum conquirerem, non inveni; Verr. III, 112.
testem: testis non invenitur; Font. 4.
tribunum: est inventus tribunus plebis qui ..; dom. 119.
tyrannum: cuius tam inhumani et ingrati animi (fuerit) ... in eo tyrannum inveniri? Deiot. 15.
vas: si quod erat grande vas et maius opus inventum; Verr. IV, 47.
verbum: ego inveuio in interdicto verbum unum; Caecin. 66. ad haec duo genera unum verbum ... inveneruut; ib. 87.
verum: eum cupere verum inveniri; Sex. Rosc. 123. ut verum inveniretur; Cluent. 177. quin posset verum inveniri; Milo 59. verum invenire potest? ib.
vestigium: cum interea Cluentianae pecuniae vestigium nullum invenitis; Cluent. 82.
viam: qui ... viam quaestus invenerunt; Verr. III, 190.
vincula: vincula ... ad singularem poenam nefarii sceleris inventa suut; Catil. IV, 7.
virum: quotus quisque invenietur tanta virtute vir, qui ..? Sest. 93.
ultorem: ceteri Siculi ultorem suarum iniuriarum invenerunt; div. Caec. 53.

Inventor, Erfinder: I. sum: Aristaeus, qui ... inventor olei esse dicitur; Verr. IV, 128. huius rationis ... inventorem ... esse me; Caecin. 85. ut sciamus utrum veterum facinorum sis imitator an inventor novorum; Vatin. 22.

II. imitor: at te .. inventorem rerum optimarum ... imitabuntur omnes; Verr. III, 41.

tollo: qui etiam inventorem olei deum sustulisset; Verr. IV, 139.

inventum, Erfindung: Zeno, cuius inventorum aemuli Stoici nominantur; Muren. 61.

inverto, umwenden: quam se cito inverterit; har. resp. 52.

invesperasco, dämmern: cum primum invesperasceret; Verr. V, 91.

investigator, Ausſpürer: ego ille coniurationis investigator ... non defenderem Sullam; Sulla 85.

investigo, ausſpüren, erforſchen: I, 1. ratio: sibi difficilem esse investigandi rationem; Cluent. 23.

2. investigare, adire ..., quidvis facere in eius modi rebus; Verr. II, 134.

II. inbit. Fraqt: ut ... investigent, ecqua virgo sit ... digna; Verr. I, 63.

III. alqm: quam (Liberam) cum investigare ... Ceres vellet; Verr. IV, 106. ita ad investigandum M. Aurium ... profecti sunt; Cluent. 22.

alqd: qui ... haec investigare omnia solebat; Verr. I, 64. ut haec diligentia ... uihil eorum investigare ... potuerit; ib. II, 181. qui investigabant ... omnia; ib. IV, 47. ut ... qua ratione investigata ... sint, vos ... scire possitis; Catil. III, 3. quouiam diligentia inimici iuvestigatum est quod latebat; Ligar. 1.

adulescentem: ut adulescentem investigarent; Cluent. 22.

conatus: qua (ratione) omnis illorum conatus investigare ... possim; Verr. a. pr. 48.

coniurationem: tu .. investigasti, tu patefecisti coniurationem; Sulla 3. qui investigarit coniurationem; Sulla 85.

insidias: qui consul insidias rei publicae consilio investigasset; Sulla 14.

labis: an vero tu parum putas investigatas esse a nobis labis imperii tui stragisque provinciae? Piso 83.

pecuuias: quas (pecunias) nullo duce tamen aliqua ex parricida iuvestigamus; Verr. I, 100.

propinquum: qui erant ad propinquum investigandum ... profecti; Cluent. 23.

stragis: f. labis.

inveterasco, alt werden, einwurzeln: dissensio: cum iam inveterasset (dissensio); Sulla 60.

honos, nomen: quorum iam et nomen et honos inveteravit; Sulla 24.

macula: (macula) quae penitus iam ... inveteravit; imp. Pomp. 7.

opinio: inveteravit .. iam opinio; Verr. a. pr. 1.

res: res nostrae ... litterarum monumeutis inveterascent; Catil. III, 26.

invetero, alt machen, part. eingewurzelt: alqd: his quidem iam inveteratis ... consuetudine obdurnimus; Phil. II, 108.

barbaria: ut ... inveteratam quandam barbariam ... delerit; Balb. 48.

flamma: nunc in tantam flammam tamque inveteratam mittamus (viros); Phil. XIII, 48.

invidia: altera (pars orationis) mihi ... confidere videbatur invidia iam inveterata iudicii Iuniani; Cluent. 1.

malum: inveterato (malum) fit plerumque robustius; Phil. V, 30.

odium: (odium) quod in bonos iam inveteratum habebatis; Vatin. 6.

res: num inveterata (res) quam recens debuit esse gravior? Sulla 81. ut in re tam inveterata quicquam novi aentiatis; Balb. 64.

vis: (vis) quae inveterata ... erumpebat; dom. 63.

invictus, unbeſiegt, unüberwindlich: alqs: (luxuries) quae ipsum Hannibalem armis etiam tunc invictum voluptate vicit; leg. agr. II, 95. recte igitur uuus iuvictus es; Marcell. 12.

civis: homines tibi arma alii in me, alii post in illum invictum civem dederunt; har. resp. 38. de mea salute ... Cn. Pompei, ... invictissimi civis, ceterorumque principum civitatis ... contiones fuerunt; Piso 34. vos in viri et in civis invicti appello periculo; Milo 101.

cohors: in qua (auctione) cohors istius invicta dominata est; Verr. II, 46.

defensio: cuius omnis ratio ... nihil aliud fuit nisi ... invicta defensio salutis meae; sen. 30.

dextera: cui civi supplici non illa dextera invicta fidem porrexit? Verr. V, 153.

exercitus: conferte ... huius cohortem impnram cum illius exercitu invicto; Verr. IV, 115. erat .. res ei cum exercitu C. Marii invicto; Sest. 37. quid egit tuus invictus exercitus? Ligar. 18. ut exercitum invictum ex paternis militibus conficeret; Phil. IV, 3. Caesar conficit invictum exercitum; ib. XIII, 16.

genus: firmissimum exercitum ex invicto genere veteranorum militum comparavit; Phil. III, 3.

gloria: quo neque populi Romani invicta ... gloria illa navalis uniquam ... peuetrare potuit; Verr. V, 97.

imperator: nomeu invicti imperatoris iucidatur; Verr. IV, 82.

legiones: qui ... eius invictis legionibus ... cedendum esse duxit; Piso 20.

manus: cum ... ab invicta Cn. Pompei manu Maeote ... defendatur; leg. agr. II, 52.

nomen: cuius ... nomen iuvictum ... permanserit; imp. Pomp. 54.

populus: deos .. immortalis huic invicto populo ... auxilium esse laturos; Catil. II, 19.

viri: (equus Troianus) qui tot invictos viros ... tulerit; Cael. 67. f. civis; Milo 101.

invideo, ſcheel ſehen, neidiſch ſein, beneiden, mißgönnen: I. alqs: cum ... alii inviderent; Sest. 46. more hominum inviderl; Balb. 57. semper (populus) dignitatis iniquus iudex est qui .. invidet; Planc. 7. tum erunt mihi etiam, qui invident, extimescendi; Phil. XII, 30.

II. alicui: quid invidendum Murenae ... sit .. non video; Muren. 88. in qua (purpura) tibi invideo; Flacc. 70. cum ei multi inviderent; Sulla 23. quod mihi inviderent; Quir. 13. qui ipsi Cornelio invident; Balb. 57. multi huic invident; Planc. 55. quod ei minus invideretur; ib. 60. quod tibi invideris; Phil. II, 90. qui Caesari iuvident; ib. V, 48. ne ... invidisse videar Antonio; ib. XIII, 26.

amicis: qui amicis L. Cornelii ... invident; Balb. 58.

civitati: quorum civitati invidetis; Verr. IV, 26.

commodis: non ego invideo commodis tuis; Verr. III, 217.

constantiae: qui invideant alicuius constantiae; Phil. VIII, 30.

gloriae: non invidebit huic meae gloriae; Phil. VI, 9.

honori: qui honori inviderunt meo; leg. agr. II, 103.

ingenio: invidisti ingenio subscriptoris tui; Flacc. 82.

labori: ne alterins labori inviderent; Phil. VIII, 31.

laudi: non tam sibi consuluisse quam invidisse vestrae laudi videretur; Verr. I, 4. inviderunt laudi ... meae; Quir. 21.

magistro: iam invideo magistro tuo; Phil. II, 8.

novitati: nemo tum novitati invidebat; Phil. IX, 4.

praesidiis: si illis meis praesidiis forte invides; Sulla 29.

rebus gestis: cuius tu rebus gestis ... vehementius invidebas; Vatin. 24.

statuis: valde .. invidendum est eius statuis; Deiot. 34.

successori: successori successor invidit; Scaur. 33.

tropaeis: cuius tropaeis non invidemus ‖ invidimus ‖; Deiot. 34.

virtuti: est enim haec saeculi quaedam macula ... virtuti iuvidere; Balb. 15. nemiuem alterius ... virtuti invidere; Phil. X, 1.

vitae: huius igitur Habitus vitae invidebat? Cluent. 170.

III. alqd: „id quod multi invideant“; Sest. 102.

invidia, Neid, Mißgunſt, Haß, üble Nachrede: I. **Subject:** conflat: quid invidia conflarit; Cluent. 9.

consequitur: ex bellica victoria non fere quemquam est invidia civium consecuta; Sest. 51.

discedit: ab eo invidiam discedere aliquando ... videtis; Cluent. 83.

est: in hoc loco falsa invidia imbecilla esse debet; Cluent. 5. Ti. Graccho invidia Numantini foederis ... timori fuit; har. resp. 43. si quae est invidia communis ... aeris alieni, ... libidinum iuventutis; Cael. 30. haec poterat esse invidia; Planc. 75.

labefacit: quem numquam ... ulla invidia labefecit; Sest. 101.

nocet: si Asicio causa plus profuit quam nocuit invidia; Cael. 23. non illa tibi .. invidia nocuit; Piso 72.

recedit: temporis ... invidia recessit; Cluent. 80.

redundat: ne quid ... invidiae mihi reduudaret; Catil. I, 29. ne quae populariis in nos aliquando invidia reduudaret; dom. 69.

sequitur: sequitur auri illa invidia ludaici; Flacc. 66.

versatur: in hac causa .. invidia versata est; Cluent. 8. vehemens erat in iudiciis ... invidia versata; ib. 130.

violat: non intellego cur ... invidia violatura virtutem L. Cornelii ... videatur; Balb. 18.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** addo: adde invidiam; Phil. XI, 23.

adfero: ut iam videatur honoris amplissimi nomen plus invidiae quam diguitatis adferre; Sulla 81. si locus adfert invidiam; Deiot. 34.

amoveo: invidiam ... amovere maximique aestimare conscientiam mentis suae; Cluent. 159.

augeo: ut augerem invidiam ordinis; Verr. a. pr. 2.

commoveo: me ... invidiam commovere ... clamitavit; Verr. I, 151. a sui similibus invidiam aliquam in me commoveri putat; Phil. III, 18.

commuto: ut possessionis invidiam pecunia commutent; leg. agr. I, 14.

comparo: ut invidiam istam ... cum laude non comparem; Phil. II, 33.

concito: nullam in te invidiam ne ex illis quidem rebus concitabo; Verr. V, 21.

confero: mortis illius invidiam in L. Flaccum Laelius conferebat; Flacc. 41.

conflo: ſ. **conflo** invidiam (5 St.) B. I, S. 620, a.

conligo: ut ex eo crudelitatis invidiam conligam; Verr. V, 19.

depono: liceat illi invidiam deponere; leg. agr. II, 69.

deprecor: ſ. removeo.

excito: facile illis ipsis iudicibus ... invidiae populariter excitatae restitisset; Cluent. 134.

exstinguo: mors ... cum exstinxisset invidiam; Balb. 16. cum eorum nominibus in statuarum inscriptione oppositis omnem te speraris invidiam ... posse exstinguere; Verr. II, 168.

fero: qui invidiam Sullanorum agrorum ferre non possint; leg. agr. II, 68.

habeo: Sullanus ager ... tantam habet invidiam, ut ..; leg. agr. II, 70. invidiam ... habere consulatus ipse nullam potest; Mnren. 87.

inflammo: qui contionibus ... hanc invidiam senatus inflammare conentur; Verr. a. pr. 2.

levo: accessi .. ad invidiam iudiciorum levandam; Verr. I, 5. numquam ego ... optabo .. invidiae meae levandae causa, ut L. Catilinam ducere exercitum hostium ... audiatis; Catil. II, 15.

metuo: non metuit iuvidiam; leg. agr. II, 38.

minuo: minuetur huius pecuniae invidia; leg. agr. I, 14. — mitigo: ſ. removeo.

pario: ut iuvidiam virtute partam gloriam, non invidiam putarem; Catil. I, 29.

partior: neque ego hoc partiendae invidiae ... causa loquor; Sulla 9.

pertimesco: num est ... fortitudinis invidia ... pertimescenda? Catil. I, 29. sin eius temporis recentem invidiam pertimuerit; Rab. Post. 10.

pono: ut in iudiciis ... sine culpa invidia ponatur; Cluent. 5.

praesto: cuius (sententiae) invidiam capitis periculo sibi praestandam videbat; Sest. 61.

profero: quin tu id potius profers quam verbi invidiam? Sulla 25.

propono: proposita invidia ... qui nihilo segnius rem publicam defendit; Milo 82.

puto: ut ... periculum quoque et invidiam nostram putaremus; Milo 82. ſ. pario.

quaero: utrum .. hoc capite honos haberi homini an invidia quaeri videtur? leg. agr. II, 60. putet aliquid oratione mea sermonis iu sese aut invidiae esse quaesitum; Flacc. 13. invidia quaeritur; ib. 69. in eum ... invidia quaesita est; Rab. Post. 46. in eos ... impietatis crimine ‖ crimen ‖ invidia quaeretur? Phil. XIV, 13.

reformido: bouitatis ipsius invidiam reformido; Rab. Post. 48.

removeo: invidia remota, quam dies mitigavit, oratio mea deprecata est; Cluent. 81.

restinguo: suum sanguinem quaeri ad restinguendam invidiam facinoris Clodiani; Sest. 82.

sedo: neque privatus accusare uec sedata invidia volebat; Cluent. 90.

subeo: poterisne eius orationis subire invidiam? div. Caec. 46.

suscipio: tu istam apud populos provinciae totius invidiam ... susceperis; Verr. II, 137. nihil innocenti suscepta invidia tam optandum (esse) quam aequum iudicium; Cluent. 7. si qua est invidia conservanda re publica suscepta; Catil. III, 29.

sustineo: invidiam se sustinere tantam non posse arbitrabatur; Verr. II, 74.

timeo: nihil esse homini tam timendum quam invidiam; Cluent. 7. se ... invidiam ... timere dicebat; ib. 69. an invidiam posteritatis times? Catil. I, 28.

transfero: non illi quidem morte mercennarii sui transferre potuissent invidiam in quos putabant; Sest. 82.

vereor: non .. iam vereor huius verbi invidiam; Catil. III, 3.

2. **Dativ:** cedo: cesseram ... invidiae; Sest. 64.

condono: Habitus ... (vos) obsecrat, ne se invidiae ... condonetis; Cluent. 201.

do: ut ... invidiae materiam dedisse videamur; Phil. XI, 21.

obicio: nolite armis suis spoliatam (vitam) ... obicere invidiae; Sulla 79.

offero: qui se pro salute vestra obtulerint invidiae; Catil. III, 28.

opponо: qui se pro patriae salute opponat invidiae; har. resp. 60.

resisto: qui invidiae siue vestro ... subsidio possit resistere; Cluent. 3. ſ. 1. excito.

satis facio: utinam haec ipsa (familia) ... iniquorum invidiae ... satis facere posset! Sulla 54.

sum: quae invidiae ... nobis omnibus esse possint; Verr. III, 144. hanc rem sic agemus, ut crimini aut invidiae reo putemus esse oportere; ib. V, 19.

3. **Ablativ**: libero: ut invidia totum ordinem liberetis; Verr. a. pr. 43. haec lex eos homines ... invidia liberat; leg. agr. II, 68. ut idem dies ... iniquissima me invidia liberarit; Phil. XIV, 16.

4. **mit Präpositionen**: adduco in: cum eum ... in invidiam suis maleficiis adduxit; Verr. a. pr. 11. adductus erat in .. invidiam; ib. III, 140. in summam ... la. Quinctius invidiam .. eum ... adduxerat; Cluent. 103.

cresco ex: ut ex invidia senatoria posset crescere; Cluent. 77.

delabor: ad: itaque ... ad coniurationis invidiam oratio est vestra delapsa; Cael. 15.

discepto de: de invidia ... sic inter nos disceptare debetis; Cluent. 3.

laboro ex: ipsi ex invidia minus laborarent; Sex. Rosc. 149. satis multos annos ex invidia laboravit; Cluent. 202.

mitto contra: ut ... veritas vocem contra invidiam his iudicibus freta miserit; Cluent. 88.

nascor ad: ut hoc amplissimum nomen [senatorium], non .. ad invidiam imperitorum ... natum esse videatur; Verr. III, 96.

oppono ad: ad omnem invidiam (consulatus) solus opponitur; Muren. 87.

pervenio in: populum Syracusanum in maximam invidiam ... pervenisse; Verr. II, 45.

propono ad: (causa) quae videbatur perditis civibus ad invidiam esse proposita; dom. 44.

rapio in: tribunos plebis, qui nos Sullanos in invidiam rapit; leg. agr. III, 7.

sum in: quanta sit in invidia ... industria; Verr. V, 181. ad regem scribere solebat te in invidia esse; Deiot. 33.

sustineo contra: ego ... interposiam senatus auctoritatem sustinui contra invidiam; Piso 4.

venio in: in invidiam .. magnam illa iudicia venerant; Cluent. 130.

versor in: levate hunc .. supplicem ... tot annos in falsa invidia .. versatum; Cluent. 200.

voco in: te ... a me ... in invidiam vocari; Verr. V, 133. ancupia verborum ... in invidiam vocant; Caecin. 65. quem ne vos ipsi quidem ... in invidiam vocatis; Rabir. 20. si in invidiam vocamur; Sulla 80. quo fortissimum ... civem in invidiam homo castus ... vocaret; Sex. 93. qui fortis et claros viros ... in invidiam aliquam vocaverunt; ib. 139. ne apud illos me in invidiam voces; Phil. II, 59.

III. **nach Adjectiven**: 1. plenus: ut agros ... plenos invidiae ... xviris tradant; leg. agr. II, 68.

2. dignus: uti excellentium civium virtutem imitatione dignam, non invidia putarent; Phil. XIV, 17.

IV. **nach Substantiven**: alqd: f. I, redundat; Catil. 1, 29. — II, 1. adfero; Sulla 81. quaero; Flacc. 13.

caput: quoniam caput illius ... invidiae fuit; Cluent. 9.

distributio: hanc eandem distributionem invidiae et criminum sic in defensione servare, ut ..; Cluent. 1.

faces: cum omnes a meis inimicis faces invidiae meae subiciantur; Milo 98.

incendium: quod senatus decreverat ad illud invidiae .. incendium restinguendum; Cluent. 137. te non existimas invidiae incendio conflagraturum? Catil. 1, 29.

metus: si propter invidiae ... metum salutem civium tuorum neglegis; Catil. I, 28. si quis est invidiae metus; ib. 29.

moles: vix molem istius invidiae ... sustinebo; Catil. I, 23.

periculum: quae mihi ... de communibus invidiae periculis dicenda esse videantur; Cluent. 8. iam pridem ego L. Catilinam ... invidiae meae ... periculo sustulissem; Catil. II, 3.

possessor: locupletatis aut invidiae aut pestilentiae possessoribus; leg. agr. I, 15.

procellae: se ... vitam illam ... remotam a procellis invidiarum ... sequi maluisse; Cluent. 153.

tempestas: illud (tempus) omnibus invidiae tempestatibus concitatum (est); Cluent. 94. quanta tempestas invidiae nobis ... impendeat; Catil. I, 22. est mihi tanti .. huius invidiae falsae ... tempestatem sentire; ib. II, 15.

venti: ut ab omnibus ventis invidiae circumflari posse videatur; Verr. III, 98.

V. **Umstand**: 1. **Ablativ**: conficere: magnum Miloni fuit conficere illam pestem nulla sua invidia; Milo 41.

conflagrare: istius furtorum ac flagitiorum invidia conflagravit; Verr. I, 41. qua invidia C. Iunius conflagravit; ib. 157. qua invidia huic esset ... conflagrandum; Milo 75.

constitui: quarum rerum invidia ... certus est inquisitioni comitum numerus constitutus; Flacc. 13.

everti: ut .. amplissimo honore .. communi ambitionis invidia ... everteretur; Sulla 1.

flagrare: cum invidia ... flagraret; Verr. a. pr. 5. cum invidia flagraret ordo senatorius; Cluent. 136. hunc ... flagrantem invidia ... ipse populus Romanus periculo liberavit; Sest. 140.

incitari: si me populus Romanus incitatus ... invidia e civitate eiecisset; dom. 88.

maximus: invidia vel *maximum* (vectigal esse impositum); Font. 20.

notari: illa iudicia non falsa invidia ... notata ... defensioni nullum locum reliquisset; Cluent. 61.

opprimi: ut eius socios invidia oppressus persequi non possem; Catil. II, 4.

vocare: C. Rabirium ... non invidia vitae ... in discrimen capitis (vocavit); Rabir. 2.

2. **Präpositionen**: cum: coudemnari cum istius invidia ... malebant; Verr. III, 69. potest quisquam vir ... cum invidia .. versatus *in* iudicii contumeliam sine sua laude respondere? har. resp. 17. ullam rei publicae partem cum sua miuima invidia auderet attingere? Sest. 49. ut cum invidia mea fieret; Phil. XIV, 15.

ex: rapientur homines in haec iudicia ex omni ... invidia; Rab. Post. 18.

in: quid tam e re publica fuit quam in tanta invidia iudiciorum adducere hominem? Verr. I, 21. agitur ... in invidia causa communis; Cluent. 3.

praeter: quia tum in causa nihil erat praeter invidiam; Cluent. 93. si in iudicium nihil praeter invidiam attulissent; ib. 160.

propter: quae ... consules propter invidiam non vendidernnt; leg. agr. II, 36. eorum unum propter invidiam domini fugiunt; ib. 70. cum eum multi propter invidiam fictis religionibus impedirent; dom. 139.

sine: ait hoc se ... sine ulla invidia coutendere; div. Caec. 23. ut in iudiciis .. sine invidia culpa plectatur; Cluent. 5. sine odio et sine invidia iudicabunt; Marcell. 29.

invidiose, adv. mit Comparativ, neidisch, verhaßt, gehässig, mißliebig: A. **bei Substantiven**: alqs: nbi te invidiosum esse intellegat; Verr. III, 139. si is invidiosus ... esse videatur; Cluent. 158.

alqd: concede, quod non invidiosum est; div. Caec. 28. quid erat ... in illo puero ... invidiosum? Verr. I, 151. tu tibi hoc .. numquam invidiosum fore putasti? ib. V, 46. id quod fuit in illo iudicio invidiosissimum; Cluent. 103. invidiosum putasse hoc fore; leg. agr. II, 38. si .. Sullam dictatorem nominasset .., fore .. invidiosum arbitratus est; ib. III, 6. ne mihi sit invidiosum aliquando; Catil. II, 15. neque id dico, ut invidiosum sit in eos; Cael. 21. metui .. et in odio esse invidiosum, detestabile (est); Phil. I, 33.

agri: ut ... invidiosos agros ... populo Romano induceretis; leg. agr. II, 98.

crimen: cum magis invidioso crimine quam vero arcesseretur; Verr. II, 113. primum insimulatio est repentina ... invidiosi criminis; ib. V, 23. quod (crimen) illi invidiosissimum ... esse voluerunt; Font. 19. nullus est locus a me purgandi istius invidiosi criminis praetermissus; Cluent 143.

damnatio: putabant absentis damnationem ... multo invidiosiorem fore; Verr. II, 42.

gratia: non invidiosa gratia ..., sed precibus aliquid attulimus etiam nos; Planc. 24.

iudicium: nihil tam invidioso iudicio ... uterer; Quinct. 47. invidiosum illud iudicium fuisse; Cluent. 138.

lacrimae: nunc easdem (lacrimas) vis invidiosas videri; Planc. 77.

lex: est invidiosa lex, sicuti dixi; leg. agr. III, 5.

opes: quid enim stultius quam ... invidiosas opes ... auteferre verae ... gloriae? Phil. V, 50.

ordo: o invidiosum ... ordinem senatorium! Verr. III, 145.

pecunia: (pecuia) quae neque invidiosa est; Balb. 56

possessiones: qui ... possessiones invidiosas tenebant; leg. agr. II, 68.

praemium: quod hic adsecutus est legis de ambitu praemio minus invidioso; Balb. 57.

res: rem claram esse et invidiosam; Verr. IV, 41. me de invidiosis rebus ... dicentem attendite! Sulla 33.

reus: quem illi invidiosum esse reum volunt; Cluent. 164.

B. **alicin**: animi: ut omnium ... invidiosorum animos frangeremus; Balb. 56.

invidus, neidisch, unfreundlich: A. **bei Substantiven**: animi: quorum animos iam ante habueris ... invidos; Verr. V, 182.

imperator: quantum neque ambitiosus imperator neque invidus tribuere alteri ... debuit; Muren. 20.

B. **alicin**: I. desunt: profecto mihi neque invimici neque invidi defuissent; Muren. 17.

exsistit: si forte aliquando ... laudis invidus exstitisset; Flacc. 2.

finguut: multi ... omnium invidi multa finxerunt; Planc. 57.

patiuntur: quantum omnes inimici invidique patiantur; Sulla 84.

sunt: huic hominum generi fateor ... multos adversarios, inimicos, invidos esse; Sest. 138. cum .. audirem meos ... invidos huic accusationi esse fautores; Planc. 1.

II, 1. laedo: ut ... laedat invidos; Catil. III, 29.

ulciscor: invidos virtuti et gloriae serviendo (ulciscar); Quir. 21.

2. excito: fletum etiam inimicis atque invidis excitaret; Sest. 121.

III. animi: explevi animos invidorum; dom. 44.

fraus: pertuli ... fraudem invidorum; Sest. 145.

IV. apud: quibus crimimibus haec tota apud ... invidos infamata causa est; Scaur. 13.

invigilo, überwachen: me ex Kalendis Ianuariis ad hanc horam invigilasse rei publicae; Phil. XIV, 19.

inviolatus, unverletzt: alqs: ceteri ... omnino involnerati inviolatique vixerunt; Sest. 140.

amicitia: tamen id inviolata vestra amicitia ... faciebant; Sulla 49.

corpus: qui ... inviolatum corpus omnium civium Romanorum ... defendo; Rabir. 11.

fanum: ut (fanum) ... semper inviolatum sanctumque fuerit; Verr. IV, 103.

initia: qui prima illa initia aetatis integra atque inviolata praestitisset; Cael. 11.

signum: id (signum) ... usque ad hanc diem integrum inviolatumque servatum est; Verr. IV, 130.

invisitatus, ungesehen, neu: par: ecce tibi geminum in scelere par, invisitatum; Phil. XI, 2.

supplicia: qui ... supplicium invisitatis ||inusitatis|| ... violare libertatem ... conatus es; Rabir. 13.

inviso, besuchen: quid tibi necesse fuit anili superstitione ... sacrificium ... invisere? dom. 105.

invisus, verhaßt: alqs: si ... invisus suis omnibus in iudicium vocaretur; Font. 34. sic M. Cato invisus quasi per beneficium Cyprum relegatur; dom. 65. cui nos offensi invisique fuerimus; Sest. 125.

oratio: ue ... invisa dis immortalibus oratio nostra ... esse videatur; imp. Pomp. 47.

persona: persona illa ... iuvisa (est) iu istius moribus; Qu. Rosc. 20.

promissa: Antonii igitur promissa ... dis hominibusque invisa (sunt); Phil. VIII, 10.

invitamentum, Lockung: qui cum multa haberet invitamenta urbis; Sulla 74.

invitatio, Einladung: I. adest: aderat et hospitum invitatio liberalis pro dignitate summi viri; Phil. IX, 6.

II, 1. facio: fit sermo inter eos et invitatio; Verr. I, 66.

2. comparo ad: quae ... compararat, non tam suae delectationis causa quam ad iuvitationes ... nostrum hominum; Verr. II, 83.

invito, einladen, ermuntern, auffordern: I. alqs: ipse iubebat occidi nullo postulante, praemiis etiam invitabat; Ligar. 12. hospitio invitabit propter familiaritatem notissimam; Phil. XII, 23.

homo: si invitaverit ..., sic hominem accipiemus; Cluent. 163.

II. acc. c. inf.: me ille ... socium esse voluit, detulit, invitavit; Piso 79.

III. alqm: ut quos ei commodum sit invitet; Verr. I, 65. eum .. inimicissimi Sthenii domum suam .. invitaut; ib. II, 89. quod homo ... integerrimus te ... domum suam invitavit; ib. 110. etiam si esset invitatus a vobis; ib. IV, 25. Mamertini me publice non iuvitaverunt; ib. voltus .. vestri .. me invitant; Cluent. 89. ut ... invitatus ad tuos isse videaris; Catil. I, 23. quid ego te invitem? ib. 24. nisi violasses ... eius, qui te iuvitarat, auctoritatem; Vatin. 32. quis amicus (te) iuvitavit? Piso 53. invitatus .. ita multa ad istum de ipso quoque scripsit, ut ...; ib. 70. me ipsum ... invitabit; ib. 94. nihil [est] quod invites (me); ib. 94. neminem invitum ||invitus|| invitabis; ib. res ipsa et rei publicae tempus .. me ipsum ... aut invitabit aut dehortabitur; ib. ne ... me ... invitatum refugisse mihi sit turpissimum; Phil. II, 32. cum te et vita et fortuna tua ... ad dignitatem invitet; ib. X, 3. multis rebus a nobis est invitatus ad pacem Antonius; ib. XII, 13.

amicos: cum .. tuos amicos in provinciam quasi in praedam invitabas; Verr. II, 29.

comites: Rubrius istius comites invitat; Verr. I, 66.

improbos: ad te improbos iuvitabis? Phil. XIV, 18.

magistratum: cum magistratum aut aliquem superiorem invitasset; Verr. IV, 44.

senatorem: qui senatorem populi Romani tecto ... non invitet; Verr. IV, 25. senatorem populi Romani si non invitarunt; ib.

superiorem: f. magistratum.

invitus, wider Willen, ungern, unfreiwillig, gezwungen: A. **bei Substantiven**: alqs: istuc deseeudunt ... inviti; Quinct. 51. eum ipsum ... invitum de praedio detrudi vetat; ib. 84. invito Naevio; ib. 94. id erit signi me invitum facere; Sex. Rosc. 83. ut ... invitus ea dicam; ib. 95. quod invitus ... facio; ib. 123. Fannium invitum ... contra se dicere cogo; Qu. Rosc. 37. qui ad alie-

nam causam invitis eis ... accedere ... audeat; div. Caec. 20. cur te interponis invitissimis his? ib. 21. tamen his invitissimis te offeres? ib. ut ... quisquam subscriptor me invito aspirare possit; ib. 51. noluit videri ipsum illum Rubrium iuvitus domum suam recepisse; Verr. I, 65. fatebor .. illud invitus; ib. 103. quisquam ad meam pecuniam me invito aspirat? ib. 142. quis umquam isto praetore Chelidone invita lege agere potuit? ib. II, 39. pete .. ne quis te invitum polliceri .. cogat; ib. 148. sese ad statuas tuas pecuniam ... invitissimos contulisse; ib. an etiam Siculi inviti contulerunt? ib. 154. quas (statuas) inviti ... dedissent; ib. 161. ad ea mihi responderet invitus; ib. 189. si hoc non est vi ... cogere invitos lucrum dare alteri; ib. III, 71. ut nemo ille invito nec bona nec patriam nec vitam retinere posset; ib. 81. te expressisse ab invitis Liparensibus hanc pecuniam; ib. 84. anno secundo Tissenses HS ꝟXXI lucri dare coguntur invitis; ib. 86. Petrini ... invitissimi P. Naevio Turpioni HS ꝟLI dare coacti sunt; ib. 90. inviti (Siculi) .. Romam raroque decedunt; ib. 96. iam id porro utrum libentes an invitis dabant? ib. 118. inviti (id dabant)? ib. ita ab se invito phaleras sublatas gravis; ib. IV, 29. qui illa non invitus haberet; ib. 38. nos .. invitum te quaestum facere putaremus? ib. V, 54. quibus invitissimis imperatum est; Font. 14. quibus multa ... invitissimis imperata sunt; ib. 17. pecuniam ... invitissimi dare coacti sunt; ib. 36. qui ... invitissimi parucrunt; ib. 49. de quo (proelio) vos paulo ante invitus admonui; imp. Pomp. 45. ut me invitum de patris tui causa dicere existimes; Cluent. 10. discedit a Melino Cluentia, ut in tantis iniuriis non invita; ib. 14. si inviti absoluturi sitis; ib. 158. tum interim ... invito despondit ei filiam suam; ib. 179. vendet nou invitus? leg. agr. I, 14. ne diutius inviti ferre cogamini; leg. agr. II, 62. quos inviti videt; Flacc. 61. non invitus non nullorum in me nefarie commissa praetereo; sen. 23. quod eam (res publicam) ipsis invitis conservaram; Quir. 21. civitatem ... nemo umquam ullo populi iussu amittet invitus; dom. 78. praesertim cum ... fieri particeps vitius alieui sceleris cogeretur; ib. 135. Cn. Pompeius, invitissimis eis, ... excitavit illam suam ... consuetudinem; Sest. 67. te vix invitis omnibus non populi beneficio, sed consulis extremum adhaesisse; Vatin. 11. quod invitus facio ut recorder ruinas rei publicae; ib. 21. quod ea te iuvitum dicere videbamus; Cael. 8. quod quamquam ... me invito facit; ib. 16. idem significaut nihil se te invita dicere; ib. 35. fecit me mehercule invito; ib. 76. quas (provincias) vobis invitis .. pecstiferi illi consules ... occupaverunt; prov. cons. 3. qua e poena ... invitissimis vobis evolarnnt; ib. 14. ne citerior Gallia nobis invitis allcui detur; ib. 39. iure .. nostro neque mutare civitatem quisquam invitus potest neque ..; Balb. 27. neve in civitate maneat invitus; ib. 31. neminem invitum ‖ invitus‖ invitabis; Piso 94. ut nos invito te .. ad iudices ... veniremus; Planc. 42. cuius ego temporis rationem explicabo brevi neque invitus; ib. 95. si me iuvitum putas ... defendisse; Rab. Post. 33. neque ... Pompeius me ... quicquam facere voluisset invitum; ib. totam ut petitionem ipse solus etiam invitis illis gubernaret; Milo 25. itaque illam tuam ... vocem invitus audivi; Marcell. 25. itaque Ligarius ... provinciam accepit invitus; Ligar. 2. qui decrevit invitus; Phil. I, 13. quod vos inviti secuti estis; ib. adiuras id te invito me non esse facturum; ib. II, 9. post diem tertium veni in aedem Telluris et quidem invitus; ib. 89. quam ob rem omnia mea scutentia complectar, vobis ... non invitis; ib. III, 14. invitus dico; ib. VIII, 9. ut invitus saepe dissensi a Q. Fufio; ib. XI, 15. qui credat te invito provinciam tibi esse decretam; ib. 23. nec solnm inscientibus (eis), sed etiam invitis (de pace decernere); ib. XII, 9. tum me ... invito et repugnante legati missi (sunt) tres consulares; ib. XIII, 20. quod certe ille dicit invitus; ib. 30. equidem invitus (id facio); ib. XIV, 13. principem nou inviti videbant; ib. 17. quos educere invitos in provinciam non potuit, eos invitos retiuere qui potuit? Fr. B, III, 2.

adulescens: quod imperitus adulescens ... invitus ... fecisse dicatur; dom. 139.

arator: ut .. ab invito aratore plus decuma non possit auferri; Verr. III, 20.

civis: ut civis Romanus libertatem nemo possit invitus amittere; dom. 77.

civitas: ilia scelera ... invitissima civitate illa facta sunt; Verr. II, 50. multi magnas pecuuias ab invitis civitatibus ... coëgerunt; ib. III, 218.

conlega: se laturum invito conlega; Fr. B, VI, 14.

consul: invito consule desiguato; Verr. a. pr. 20.

di: istum absolutum dis hominibusque invitis .. ex manibus populi Romani eripi nullo modo posse; Verr. I, 9. quem tibi .. hominem inviiis dis immortalibus ... auxilio futurum putas? ib. IV, 78. te dis hominibusque invitis ... omnia quae velis consecuturum; Vatin. 38.

dominus; dominum . . invitum detrudere nou placet; Quinct. 84.

feminae: cur pudentissimas ... femiuas in tautum virorum conventum insolitas invitasque prodire cogis? Verr. I, 94.

homines: scuta si quando conquiruntur ..., homines inviti dant; Verr. IV, 52. f. di.

iudices: cogendi iudices inviti (sunt); Mureu. 42.

milites: id etiam gregarii milites faciunt inviti; Planc. 72.

populus: quod praeda ... ad multos Syracusaos invito populo senatuque Syracusano veuerat; Verr. II, 50. multa et magna per populum et absente populo et invito (facta sunt); Phil. I, 6.

recuperatores: recuperatores ... invitos iudicavisse; Flacc. 49.

sapientes: itaque eam (mortem) sapientes numquam inviti ... oppetiverunt; Catil. IV, 7.

senatus: ab isdem se etiam invito senatu provinciam sperare dicebat; Sest. 18. cum .. invito ... senatu ... provincia tibi ista manupretium fuerit; Piso 57. f. populus; Verr. II, 50.

viri: constat invitissimis viris bonis cessisse; Planc. 89.

B. **alicin:** I, 1. eripio: ut invitis eripi nullo modo possit; leg. agr. II, 32.

extorqueo: extorquendum est iuvito; Quinct. 47.

2. cogo ab: quae (pecunia) .. est impudentissime coacta ab invitis; Verr. II, 153. quoniam intellegitis ... ab iuvitissimis coactam esse (pecuniam); Verr. II, 153.

elicio ab: in qua quaestione dolor elicere veram vocem possit etiam ab iuvito; Deiot. 3.

emo ab: concede ut impune emerit, ... nihil ab invito; Verr. IV, 10. cavet ... ne emat ab invito; leg. agr. I, 14. quasi vero non intellegamus ab invito emere iuiuriosum esse; ib. emere ... ab non invito quaestuosum (esse); ib. ei .. ab invitis non ementur; ib. 15. emi .. ab invito vetat; ib. II, 71.

exigo ab: illud certe ab invitis exigi non oportere; Verr. II, 143.

exprimo ab: cnius ... recte facto exigua laus et ab invitis expressa proponitur; leg. agr. II, 5.

sumo ab: si ab invito sumeret; leg. agr. II, 67.

II. ab: tantos honores habitos esse ab invitis; Verr. II, 155.

inultus, ungerâcht, ungeſtraft: alqs: hunc Asellium esse inultum ... sinis? Cluent. 172. ne inultus esset; Sest. 50.

iniuriae: ut ceterorum quoque iniuriae sint ... inultae; div. Caec. 53. possemus hanc iniuriam ... inultam .. dimittere? Verr. V, 149.

rex: vos eum regem inultum esse patiemini? imp. Pomp. 11.

involneratus, unverwundet: ceteri ... omnino involnerati inviolatique vixerunt; Sest. 140.

involucrum, Hülle: quo postea quam (candelabrum) attulerunt involucriaque reiectis constituerunt; Verr. IV, 65.

involvo, einhüllen, verhüllen: bellum: pacis nomine bellum involutum reformido; Phil. VII, 19.

candelabrum: ut id (candelabrum) in praetorium involutum quam occultissime deferret; Verr. IV, 65.

caput: f. **caput,** II, 1. involvo (4 St.) B. I, S. 454, b.

nequitiam: qui istius insignem nequitiam frontis involutam integumentis .. cernat; Piso 12.

inuro, einbrennen, einprägen, zufügen, kennzeichnen: alqm: is censoriae severitatis nota non inuretur? Cluent. 129. quem ego inustum verissimis maledictorum notis tradam hominum memoriae; Phil. XIII, 40.

dolorem: f. **dolor,** II, 1. iuuro (5 St.) S. 151, a.

ignominiam: quoniam (ignominia) uni praeter se inusta sit ‖ est ‖; prov. cons. 16.

infamiam: honoris eius ... amplitudo summam mihi snperbiae ... infamiam inussisset; Muren. 8.

leges: quae lex privatis hominibus esse lex non videbatur, inusta per servos; Piso 30. quas ille leges ... fuerit impositurus nobis omnibus atque inusturus? Milo 33.

mala: (mala) quae ab illo rei publicae sunt inusta; Phil. II, 117.

notam: quae nota domesticae turpitudinis non inusta vitae tuae est? Catil. I, 13. ne qua generi .. suo nota nefariae turpitudinis inuratur; Sulla 88. quod supplicium? nota inusta ‖ insta ‖ senatus; Piso 43. *cuius notam accusator Scauro eiusque famae inurere voluit*; Scaur. c. 2 § 6. haec inusta est a te ... mortuo Caesari nota ad ignominiam sempiternam; Phil I, 32. quae sunt urbanarum maledicta litium, non iniustae belli internecivi ‖ iuternecione. iuternecini ‖ notae; ib. XIV, 7.

odium: inustum nefariis mentibus bonorum odium; dom. 92. id (odium) insitum penitus (est) et inustum animis; har. resp. 55.

scelera: si nondum scelera volneraque inusta rei publicae voltis recordari; Sest. 17.

signa: haec sunt ... expressa .. signa probitatis ... domesticis inusta notis veritatis; Planc. 29.

volnera: f. scelera.

inusitatus, ungewöhnlich, unerhört: alqd: novum est, non dico inusitatum; Caecin. 36. quid tam inusitatum quam ut ..? imp. Pomp. 62. tamen est ita inusitatum ..., ut ..; Deiot. 1.

bonitas: quam quidem vos .. eius ... bonitatem inusitatam ... augere debetis; Rab. Post. 44.

clementia: tam inusitatam .. clementiam ... tacitus praeterire nullo modo possum; Marcell. 1.

confessio: si neque omuis confessio facti est inusitata; Milo 23.

genus: patiamini ... uti ... inusitato genere dicendi; Arch. 3.

sonus: cum agri atque terrae ... inusitato aliquid sono .. praedicunt; har. resp. 63.

venenum: iam vero illud quam ... inusitatum ... venenum! Cluent. 179.

inutilis, unbrauchbar, unnütz, schädlich: alqd: quamvis iniquum et inutile sit; Phil. I, 19. dicam, cur iuutile rei publicae ... sit; ib. XI, 21.

bella: tum bella inutilia suscipiebant; Flacc. 16.

lex: legem Liciniam ... video constare inter omnis ... inutilem ... fuisse; Fr. B, VI, 10.

potentia: quid enim stultius quam inutilem potentiam ... anteferre verae ... gloriae? Phil. V, 50.

iocor, scherzen: I. locus: ne quem iuridendi nobis daret et iocandi locum; Scaur. 6.

II. alqs: animadverti .. eum iocari; Sex. Rosc. 60.

iocus, Scherz: I, 1. solent: quam multa ioca solent esse in epistulis; Phil. II, 7.

2. sum: quibus ius iurandum iocus est; Flacc. 12.

II, 1. relinquo: relinquenda (sunt) studia delectationis, ludus, iocus; Cael. 46.

reprehendo: quod .. idem maestitiam meam reprehendit, idem iocum; Phil. III, 40.

2. respondeo de: ne de iocis quidem respondebo; Phil. II, 39.

III. causa: adhibes ioci causa magistrum; Phil. II, 42.

per: paucos homines ... adrogantis hoc adiutore Q. Opimium per ludum et iocum fortunis omnibus everisse; Verr. I, 155. oppidorum .. finitimorum illam copiam cum hac per ... iocum contendent; leg. agr. II, 96.

ipse, selbst, für sich, in eigner Person, eigentlich, gerade: A. **bei Substantiven:** I. **ohne weitere Pronomen:** 1. **Eigennamen:** ipse Aebutius; Caecin. 20. Africa ipsa parens illa Sardiniae; Scaur. 45. cum ipsis Agrigentinis; Verr. IV, 93. ipse Alba; Verr. III, 148. T. Annius ipse; Milo 1. etiam ipsos Antonios; Phil. XIII, 26. ipsum Apollinem; Verr. I, 46. ipse Apronius; ib. III, 62. ne Aquilam quidem ipsum; Phil. XII, 20. Avillius *ipse*; Cluent. 37. ipsum M. Aurium; ib. 23. — Baiae .. ipsae; Cael. 47. ante ipsam .. Bonam deam; Milo 86. — ipsius Q. Caecilii Diouis; Verr. II, 23. ipse Caecina; Caecin. 94. ipse .. Caecina; ib. 95. ipse Caesar; Sest. 41. prov. cons. 29. ipse .. Caesar; Phil. VIII, 2. Caesar ipse; ib. 19. ipse .. C. Caesar; ib. X, 16. ipsius Caesaris; prov. cons. 28. Caesaris ipsius; ib. 27. ipsi .. C. Caesari; Phil. II, 51. apud ipsum Caesarem; ib. 71. contra ipsum Caesarem; Ligar. 9. de Caesare ipso; Phil. I, 18. Saxa et Cafo, ipsi rustici atque agrestes; ib. X, 22. Catilina ipse; Catil. II, 6. ipsi Catoni; Muren. 3. in ipso Catone; dom. 21. de ipso Catone; Sest. 62. ipsam .. Cererem; Verr. IV, 111. ipsam ... Cererem; ib. V, 187. ad ipsam Cererem; ib. IV, 108. ipsius Chrysogoni; Sex. Rosc. 108. ipse Chaudius; Tull. 14. ipse Cleomenes; Verr. V, 90. ex ipso Clodio; Milo 29. ipse A. Cluentius; Cluent. 136. Cornelius ipse; Sulla 52. ipse Cornelius; ib. 54. — ex ipsa Diana; Verr. I, 54. Dio ipse; ib. 28. ad Dolabellam ipsum; ib. 46. — ipsum .. Cn. Egnatium; Cluent. 135. — ipse Fabricius; Cluent. 58. a C. Fannio ipso; Qu. Rosc. 9. cum ipso Pal. Fonteio; Font. 1. ipsa Fortuna; Phil. XIII, 40. Fortuna ipsa; ib. 10. a Fortuna ipsa; Sest. 5. ab ipsa Fortuna; Rab. Post. 2. — ipsi Gaditani; Balb. 44. in ipsa Gallia; Quinct. 85. 90. ex ipsa Gallia; Font. 45. Galliam ... ipsam ... excitatam; Phil. IV, 8. ipse L. Gellius et Cn. Lentulus; Cluent. 120. „in ipsum Habitum“; Cluent. 133. ab ipso Habito; ib. 163. ipsum ... Haboninm; Verr. I, 146. ipsius Haboniі; ib. 150. Hannibalem ipsum; leg. agr. I, 20. ipso Heius; Verr. IV, 15. ipsum .. Heraclium; ib. II, 36. ipsius Heraclii; ib. 45. Hercules ipse; Balb. 39. ipsius Herculis; Verr. IV, 94. ab ipso Hercule; dom. 134. ipsa Himera; Verr. II, 87. Hirtius ipse; Phil. XIV, 27. ipsi Hortensio; Verr. I, pr. 19. — Italia ipsa; sen. 25. ipsius Italiae; Verr. III, 27. Italos ipsos ac Latiuos; har. resp. 19. Iunium ipsum; Verr. I, 181. Iuppiter ipse; Phil. XI, 28. ipsum Iovem; Verr. IV, 67. — Kalendis ipsis Novembribus; Catil. I, 8. ipsam veterem Karthaginem; leg. agr. I, 5. II, 51. — ipsum ..

Lanuvium; leg. agr. II, 96. ipsum Leutulum; Catil. IV, 10. ipsi Leontini; Verr. III, 109. Lysidicum ipsum; Phil. XI, 14. hanc Macedoniam .. pacatam ipsam per se; prov. cons. 5. ipse Malleolus; Verr. I, 94. M. Marcellum ipsum; Verr. IV, 91. Mars ipse; Phil. XIV, 32. ipse Matrinius; Verr. V, 15. ipsa Messana; ib. IV, 3. Ipse Metellus; ib. III, 128. L. ipse Metellus; Scaur. 46. ipsum Metellum; Verr. III, 168. ex ipso Metello; ib. II, 164. ipse Minucius; ib. III, 160. Murenam ipsum; Muren. 8. — ipsius Sex. Naevii; Quinct. 97. ipsum Neronem; Verr. I, 76. ipsis Nonis Sextilibus; Sest. 131. — Ipse ... Oppianicus; Cluent. 44. ipsi Oppianico; ib. 35. ipsum Oppianicum; ib. 61. ex ipso Oppianico; ib. 69. — ipse .. C. Pansa; Phil. XIV, 36. Pessimuntem ipsum; har. resp. 28. in ipso Pessimunte; ib. 29. ipso ex Philodamo; Verr. I, 71. ipse C. Piso; Qu Rosc. 12. ipse Pompeius; Mnren. 34. ipse Cn. Pompeius; Milo 79. „Cn. Pompeius ipse“; Phil. XIII, 34. ipsum Cn. Pompeium; leg. agr. II, 99. in ipsum Cn. Pompeium; har. resp. 48. ipso Pompeio; Flacc. 30. in ipso Cn. Pompeio; imp. Pomp. 61. C. ipsi Pomptino; Piso 58. Priamum ipsum; Sex. Rosc. 90. — ipse .. Rabirius; Rabir. 8. ipsa Roma; Piso 52. Mamam .. ipsam; Piso 53. ipse Sex. Roscius; Sex. Rosc. 115. ipse Rubrius; Verr. I, 67. a Rubrio ipso; ib. — Salus ipsa; Font. 21. ipse L. Saturninus; har. resp. 41. Saxa et Cafo, ipsi rustici et agrestes; Phil. X, 22. ante ipsum Serapim; Verr. II, 160. in ipsa Sicilia; ib. 158. ex ipsa (Sicilia); ib. V, 8. ipsi Siculi; ib. 8. ipsorum Siculorum; ib. III, 13. ipsis Siculis (dat.); ib. IV, 106. ipse .. Sittius; Sulla 58. ipsum Sopatrum; Verr. IV, 86. Staienus ipse; Cluent. 74. ipsius Staieni; ib. ipsius Sthenii; Verr. II, 105. ipse Sulla; ib. I, 38. leg. agr. III, 13. Sulla ipse; Caecin. 102. Sullani ipsi; leg. agr. III, 8. de ipsis Syracusanis; Verr. IV, 136. ipsorum Syracusanorum; ib. 148. — Tenia ipsum; Verr. I, 49. ipse Torquatus; Piso 78. ipsum Trebellium; Phil. VI, 11. ipsi Tullio; Verr. IV, 25. — Ipsis .. Valentinis (dat.); ib. V, 40. ipse Verres; ib. I, 73. IV, 13. ipse [Verres]; ib. II, 71. Verres ipse; ib. 90. ipsius Verris; ib. I, 84. II, 108. C. Verrem ... ipsum; ib. I, 90. Verrem ipsum; ib. II, 12. ipsum Verrem; ib. 134.

2. **Gattungsnamen**: ipsa in accusatione; Verr. I, 17. de accusatione ipsa; Deiot. 7. ex ipsis accusatoribus; Font. 33. ipse accusator; Muren. 69. de ipso accusatore; Sest. 78. ipsa acies; Phil. XI, 26. acie ipsa et ferri viribus; Sest. 24. ipsi aculei; Planc. 58. ipse actor; Sest. 118. 121. in ipso adtu; Verr. V, 30. ipsa admiratione; Deiot. 34. adventu ipso atque nomine; imp. Pomp. 13. ipse adversarius; Tull. 24. cum ipsis adversariis; Sex. Rosc. 117. ipsum .. adulescentem; Verr. V, 116. ipsi etiam adulescentes; ib 119. ipsa aeternitas; Marcell. 28. de aedile ipso; Sest. 95. ager ipse; Verr. III, 47. leg. agr. I, 21. II, 95. agri .. ipsi; Milo 20. agri ipsi ... monteque; Planc. 20. ambitum .. ipsum; Muren. 67. de ipso ambitu; Planc. 36. ipso vigesimo anno; Verr. II, 25. ab ipsis aris; har. resp. 28. arationis ipsius; Verr. III, 199. aratorem ipsum; ib. ipsi aratores Centuripini; ib. 108. aratrum ipsum; ib. 199. ipse architectus; dom. 24. archipiratam ipsum; Verr. V, 64. ipsum principem atque architectum; Cluent. 60. in ipso articulo; Quinct. 19. ipsa ||ista| ascripto; Caecin. 95. auctorem ipsum; Phil. XIII, 2. auctoritate, legatione ipsa; Balb. 39. auctoritate ipsa; Phil. XIV, 21.

belli ipsius; Marcell. 23. in bello ipso; Verr. II, 159. In ipso bello; Marcell. 15. in ipso beneficio; Quir. 6. bonitatis ipsius; Rab. Post. 48.

ex ipsa caede; Sex. Rosc. 102. ipsa in caede; Tull. 27. caelum ... ipsum; Deiot. 6. calamitas ipsa; dom. 87. ipsam calamitatem; sen. 36. Ipse candidatus; Muren. 45. cantorum ipsorum; Sest. 118. ipsum caput; Qu. Rosc. 20. ab ipso capite; Cael. 19. ipso carnifice; Verr. V, 14. ipsa castra; leg. agr. II, 60. etiam ipsi casus eventusque rerum; Balb. 9. ipsa causa; Sulla 35. 69. causa ipsa; Ib. 93. Cael. 32. Planc. 6. ipsins causae; Cael. 55. causam ipsam; Quinct. 63. Flacc. 46. ipsam causam; div. Caec. 43. per se ipsam causam ... posse defendi; Cluent. 145. causam ipsam per se firmam esse; Balb. 19. ad ipsam causam cognitionemque vestram; dom. 32. ab ipsa causa; Sest. 96. de ipsa causa; Cluent. 6. Vatin. 40. ex ipsa causa; Cluent. 60. in ipsa causa; Sex. Rosc. 82. causae ipsae; Cluent. 139. causas ipsas; Catil. II, 25. [ex ipsis causis]; Cluent. 6. ipsum cautorem; Sest. 15 censores .. ipsi; Cluent. 122. ipsi ... cousores; ib. civitas ipsa; Muren. 74. ipsa civitas; Piso 26. ipsa .. civitas; Muren. 30. ex ipsa civitate; Verr. III, 85. ipsae civitates; ib. II, 144. clamore ipso; Caecin. 43. ipsa cogitatione; Arch. 14. ad ipsam causam cognitionemque vestram; dom. 32. cognomine ipso; Muren. 31. ipsius coloniae Brundisinae; Sest. 131. coloni ipsi; Sulla 60. ipse conditor; Cluent. 71. confectio ipsa; Scaur. 18. ipsi conlegae; Fr. I, V, 14. ad conloquium ipsum; Phil. XII, 27. ipsa .. consensio; Scaur. 38. ipso consessu; har. resp. 22. ipso ex consilio; Verr. III, 212. in ipsa conscientia; Phil. II, 114. in ipso ... conspectu; har. resp. 24. ipse consul; Verr. a. pr. 37. Piso 26. ipse ... consul; Sest. 117. ipsi consules; Phil. I, 6. ipsorum consulum; Rabir. 27. consulatus ipse; Muren. 87. consulatus .. ipse; Rabir. 2. ex ipso senatus cousulto; Verr. IV, 143. dom. 136. [ab ipsis iure consultis;] Muren. 25. cum ipsa contione; Cluent. 93. in contione ipsa; Rabir. 11. ipsum corpus; har. resp. 39. ipsius criminis diluendi potestas; Cluent. 8. in crimine ipso; Cael. 55. criminibus ipsis; Muren. 67. ad ipsum cubile; Parad. 32. ipsa cubilia; Verr. II, 190. in ipsa cura; Phil. IX, 2. in ipsa curia; Muren. 84. ex ipso cursu; Phil. II, 76. in ipso cursu; Sest. 144.

ante ipsam .. Bouam deam; Milo 86. ipsum decretum; Sex. Rosc. 25. di ipsi immortales; Catil. II, 25. Phil. XIII, 18. ipsi di immortales; dom. 143. har. resp. 22. ipsis dis immortalibus (dat.); ib. 12. in ipsos deos immortalis; ib. 5. ab ipsis dis; ib. 20. cum ipsis dis; Font. 30. in ipsis dis; sen. 30. ex ipso die; Cluent. 27. ad ipsum discrimen; imp. Pomp. 45. voce ipsa ac dolore; Sest. 60. in ipso dolore; Phil. II, 93. ipse epuli dominus; Vatin. 31. ipsum .. dominum; Quinct. 85. domus ipsa; dom. 110. Sest. 24. ipsam domum; Cael. 60. erga duces ipsos; sen. 24. cum ducibus ipsis; Balb. 62.

de ipso emendatore; Phil. II, 43. apud emptores ipsos; Sex. Rosc. 72. epulae .. ipsae; Vatin. 30. equi ipsi; Sest. 126. etiam ipsi casus eventusque rerum; Balb. 9. ipsa exempla; Phil. IX, 3.

facinus .. ipsum; Cael. 64. in facto ipso; har. resp. 2. ipsa recte facta; Milo 96. opinio ipsa et fama; Phil. V, 32. in ipsa fame; dom. 11. ipsa familia; Tull. 28. familia ipsa; ib. fata ipsa; Catil. III, 19. feminae .. ipsae; Font. 47. ipsum florem; Balb. 15. ex foedere ipso; Verr. V, 50. ex ipso foedere; Balb. 35. in ipso foedere; Verr. V, 50. ad ipsum fornicem Fabianum; Verr. a. pr. 19. fortuna ipsa; Verr. II, 98. ipsa fortuna; Font. 16. fortunae ipsi; Sulla 71. f. 1. Fortuna. fratrem .. ipsum; Cluent. 125. fratres .. ipsi; Flacc. 35. in ipsis fructibus; Verr. III, 137. 227. ipsum frumentum; ib. 179. ipsius fugae; Caecin. 44.

stirpis ipsius et gentis; Scaur. 44. genus ipsum; Verr. II, 147. IV, 1. Balb. 54. Piso 74. genus aestimationis ipsum; Verr. III, 214. genus ipsum legis; leg. agr. II, 10. genere ipso; Font. 27. Cluent. 164. genere ipso postulandi; Verr. II, 147.

gencre ipso atque vita; Catil. II, 22. genere ipso atque obtestatione [et consecratione] legis; Balb. 33. de ipso genere; Scaur. 22. in ipso genere; Rab. Post. 2. genera ipsa; Verr. III, 53. IV, 57. gestu ipso ac motu corporis; div. Caec. 46.

homo ipse; Verr. I, 77. hominis ipsius; Balb. 19. ipsius hominis causa; imp. Pomp. 48. hominem ipsum; Font. 42. Caecin. 94. in homines ipsum; prov. cons. 8. in homine ipso; Flacc. 24. homines [..] ipsi; Verr. I, 63. homines ... ipsi; prov. cons. 38. *facinorosi hominis* ipsi; Tull. 12. hominum ipsorum, Verr. II, 7. Planc. 5. hominum ipsorum aut patronorum; Cluent. 139. homines ipsos; Font. 27. ipsis (homiuibus) iuvitis; Quir. 21. ex hominibus ipsis; Cluent. 107. ipsc honos; Planc. 50.

imago ipsa; Rab. Post. 16. ipso imperator; Ligar. 7. ipse .. imperator; imp. Pomp. 28. terrore ipso impetuque hostium; Caecin. 41. ipsius improbitatis atque impudentiae; Verr. III, 195. ex ipso incendio; Verr. V, 93. in ipsa inititatioue; Tull. 2. ipsas inimicitias; prov. cons. 20. inimicus ipse; har. resp. 11. ipsius inimici; Quint. 97. de ipsis inimicis; Quir. 21. ipsa decretorum novitas iniquitasque; Verr. I, 125. ipsis insiguibus; har. resp. 3. ipsa .. insula; Planc. 96. cum ipso intercessore; Fr. B, VI, 14. ipsum (iuterregem); dom. 38. propter ipsum itroitum atque ostium; Verr. V, 60. iudex ipse; Quinct. 71. Scaur. 14. ipsis iudicibus (dat.); Verr. V, 22. ab ipsis iudicibus; Cluent. 9. [in ipso iudicio;] Verr. IV, 53. in iudicio ipso; Balb. 56. ipsa iudicia; sen. 19. iudicia ipsa; Milo 70. ipsius iurati religiouem; Cael. 55.

labor ipse; imp. Pomp. 40. locus ipse lacusque; Scaur. 27. ipsa .. largitio et spes; Sest. 105. in ipsa latione; dom. 53. ipse lator; Sest. 112. lator ipse legis; Milo 23. latorem ipsum; Phil. XIII, 32. ipsum laborem Semproniae legis; Catil. IV, 10. ex ipsis laudatoribus; Verr. IV, 3. ipsa legatio; Ligar. 5. Phil. IX, 5. legatio ipsa; ib. 3. legationis ipsius; Sex. Rosc. 113. auctoritate, legatione ipsa; Balb. 39. ex ipsa legatione; Sex. Rosc. 109. lex ipsa; div. Caec. 65. Cluent. 143. Piso 94. ipsa lex; Milo 11. ipsa .. lex; Cluent. 148. ipsa .. (lex) Iulia; Balb. 21. legem ipsam; Verr. I, 143. ipsam .. Voconiam (legem); ib. 109. ipsa lege ceusoria; prov. cous. 12. de ipsa lege Calpurnia; Fr. B, VI, 11. ad ipsas litteras; Phil. XIV, 6. undis ipsis et litoribus; Phil. X, 8. ipse locus; leg. agr. II, 51. locus ipse; ib. 92. dom. 81. locus .. ipse; Sulla 17. locus ipso lacusque; Scaur. 27. locus ipsius; Verr. V, 98. Deiot. 5. ipsius loci; Milo 53. ipsi loco; dom. 128. ipsa natura ac loco; leg. agr. II, 87. ludis ipsis Romanis; Verr. I, 141. ipsa lumina; Milo 21. ipsam luxuriam; Muren. 13.

ipsum magistrum; Sex. Rosc. 17. vi ipsa et magnitudine rerum; Sex. Rosc. 131. maleficium ipsum; Catil. III, 4. manus ipsa; Verr. V, 140. nomine ipso et memoria patris; Verr. I, 151. mentio ipsa; Rabir. 16. mentionem ipsam; div. Caec. 31. metus ipse; imp. Pomp. 15. ipsi milites; Phil. X, 12. ipsis (militibus); ib. V, 53. militibus ipsis; ib. XIV, 38. ipsa moenia; Milo 90. etiam moenia ipsa .. et tecta urbis ac templa; Piso 52. ipsa mors; Phil. IX, 5. mortem ipsam; Catil. IV, 8. morte ipsa; Milo 59. in morte ipsa; Phil. XIII, 24. gestu ipso ac motu corporis; div. Caec. 46. ipsius mulieris; Cluent. 176. ipsi .. mulieri; Caecin. 15. „ipsam multitudinem“; Cluent. 81. numero hominum ac multitudine ipsa; prov. cons. 31. ipse mundus; har. resp. 63.

ipsa natio; Scaur. 38. ipsa natura; Sex. Rosc. 63. Muren. 60. Cael. 28. natura ipsa; Sex. Rosc. 70. Mureu. 6. Sulla 8. Cael. 41. 79. Planc. 90. Rab. Post. 4. Milo 30. naturae ipsius; Arch. 15. ipsi naturae ac necessitati; Verr. V, 35. naturam ipsam; Sex. Rosc. 53. Marcell. 27. natura ipsa (abl.); Arch. 18. ipsa natura ac loco; leg. agr. II, 87. ipsa natura et regione; Arch. 21. ab ipsa natura; leg. agr. II, 95. ex natura ipsa; Milo 10. in ... ipsa natura; Cluent. 17. ex ipso navigio; Verr. V, 71. necessitas ipsa; Sex. Rosc. 125. ipsi naturae ac necessitati; Verr. V, 35. ipsa .. necessitate; Sest. 100. ipsius nequitiae; Verr. II, 115. nobilitate ipsa; Sest. 21. nomen ipsum; Sex. Rosc. 85. Rabir. 16. Rab. Post. 28. Phil. V, 25. 26. X. ipsum nomeu; Cluent. 12. nomen ipsum Romauum; Verr. II, 163. ipsum per se nomen; dom. 72. ipso nomine; Sex. Rosc. 28. nomine ipso; dom. 101. prov. cons. 5. ipso nomine patrio; Planc. 31. nomine ipso et memoria patris; Verr. I, 151. ipso nomine ac rumore; imp. Pomp. 45. ipsa decretorum novitas iniquitasque; Verr. I, 125. numero hominum ac multitudine ipsa; prov. cons. 31. nutum ipsum; Phil. XII, 9.

ipsa .. obsidione; Font. 46. genere ipso atque obtestatione [et consecratione] legis; Balb. 33. in ipsa occupatione; Muren 39. ipso officio et studio; Quinct. 78. opinio ipsa et fama; Phil. V, 32. ipsa opinione; Cluent. 7. ipsi .. optimates; Sest. 97. oratio ipsa; Sest. 28. ora ipsa; Sest. 17. [ipso otio;] leg. agr. II, 103.

parietum ipsorum atque tectorum; Phil. II, 69. parietes .. ipsos; Cluent. 15. ipse .. parricida; dom. 57. in ipso parricidio; Cluent. 31. ipse pater; Verr. V, 136. ne ipsi quidem patri; Flacc. 77. ipsa .. patria; Quir. 4. ipsa ... patria; Piso 19. ipsius patriae; Sest. 53. 131. patriam ipsam; dom. 98. ipse patronus; Cluent. 52. hominum ipsorum aut patronorum; Cluent. 139. pax ipsa; Phil. XIII, 4. pacem ipsam; ib. XII, 17. ipsa pecunia; Cluent. 87. ipsius pecuniae; ib. 82. in ipsis periculis; Verr. a. pr. II, 11. 156. in ipsa petitione; Mur. 37. petitorem ipsum; Verr. III, 31. ipsis piratis (dat.); Verr. V, 75. ipsi pontifices; dom. 136. populus Romanus ipse; dom. 75. har. resp. 56. populus Romanus ... ipse; Piso 7. Phil. XI, 17. ipse populus Romanus; Sest. 140. ipse .. populus Romanus; Cluent. 137. ipsius populi; Planc. 12. ipsius populi Romani; imp. Pomp. 53. populi ipsius Romani; Sest. 129. ipsi populo Romano; leg. agr. I, 25. populum ipsum; Sest. 114. ipsum populum Romanum; leg. agr. II, 74. Balb. 40. contra ipsum populum Romanum; Phil. X, 12. per populum .. ipsum; Sest. 140. cum ipsis populis; Arch. 23. portus ipse; Verr. V, 96. ipse ... portus; ib. in ipsum portum; ib. ipsam potestatem; leg. agr. II, 92. ipsi praedonesque; Verr. V, 62. praemia .. ipsa; Balb 6. praetor ipse; Quinct. 85. Verr. III, 87. ipse praetor; ib. II, 22. ipse [praetor]; ib. 74. ipse .. praetor; ib. IV, 54. ipsius praetoris; ib. II, 57. ipsum praetorem; ib. III, 71. in ipsa praetura; Muren. 41. ipsum priucipem atque architectum; Cluent. 60. ex ipsa provincia; Verr. V, 8. in ipsa provincia; ib. 49. prov. cons. 15. Scaur. 45. in provincia ipsa; Scaur. 24. ad ipsas provincias; imp. Pomp. 14. ad ipsas .. provincias; prov. cons. 4. cum ipsa pugna; Piso 81. in ipsa pugna; div. Cacc. 47.

ipsa quaestio; Cluent. 186.

ipsam rationem araudi; Verr. III, 227. ipsa re ac ratione; imp. Pomp. 51. ex ipsa ratione; Verr. II, 190. recordationem ... ipsam; Piso 45. ipsa natura et regione; Arch. 21. regiones ipsas; Rabir. 8. Balb. 15. ipsius religionis; dom. 109. in ipsa religione; Balb. 12. religiones ... ipsae; Milo 85. ad ipsam requiem animi; Arch. 13. res ipsa; Quinct. 91. Sex. Rosc. 18. 119. Verr. II, 138. 145. Font. 3. Caecin. 89. Cluent. 9. 47. leg. agr. III, 10. Catil. II, 6. Muren. 75. Flacc. 68. Sest. 84. prov. cons. 27. Balb. 41. Piso 94. Scaur. 36. 44. Milo 61. 66. res .. ipsa; Sex. Rosc. 139. Cael. 29. Milo 53. Phil. XIII, 1. res ... ipsa; Cluent. 167.

ipsa res; Verr. IV, 63. Phil. II, 113. rei ipsi; Sest. 117. rem ipsam; Quinct. 48. Tull. 13. Caecin. 32. dom. 7. ipsam rem; Cael. 48. propter rem ipsam; Verr. V, 13. re ipsa; Sex. Rosc. 123. Verr. II, 138. III, 33. Tull. 2. Muren. 72. Balb. 48. re ipsa et gesto negotio; Cluent. 149. re ipsa atque usu; Balh. 53. ipsa re ac ratione; imp. Pomp. 51. ab re ipsa; Sex. Rosc. 44. de re ipsa. Caecin. 27. ex re ipsa; Cluent. 139. in ipsa re gerenda; Sest. 47. rerum ipsarum; Verr. I, 42. Scaur. 15. ipsarum . . rerum; Phil. V, 12. ipsa res publica; Sulla 83. dom. 12. 119. Phil. II, 113. X, 12. res publica ipsa; Quir. 18. Sest. 147. res vero ipsa publica; Planc. 92. res ipsa [publica]; Phil. VI, 16. ipsius .. rei publicae; Vatin. 7. ipsam rem publicam; sen. 34. rem ipsam publicam; Sest. 46. iu ipsa re publica; dom. 141. ipsa restipulatio; Qu. Rosc. 38. rex ipse; imp. Pomp. 22. rex .. ipse; Phil. II, 95. ab ipso rege; imp. Pomp. 20. ex ipso rege; Verr. IV, 66. rogatio ipsa; Planc. 25. in ipsa rogatione; Sulla 66. dom. 83. rostra ipsa; har. resp. 59. ipso nomine ac rumore; imp. Pomp. 45.

sacerdotium ipsum; har. resp. 27. ante ipsum sacrarium; Milo 86. salus ipsa; Muren. 29. ipsum sapientem; Muren. 63. sedem ipsam ac templum; dom. 131. iu segetibus ipsis; Scaur. 25. senatus ipse; har. resp 14. senatus .. ipse; Phil. XIII, 16. senatum ipsum; har. resp. 58. senatum .. ipsum; Sest. 137. in ipso senatu; leg. agr. II, 6. ipse senex; Verr. III, 62. ipsa sententia (abl.); Phil. XIV, 29. in ipsa sententia; dom. 10. in ipso sermone; Cluent. 30. servatorem ipsum; Planc. 69. servos ipsos; Sex. Rosc. 120. quae ipsa HS sescenta milia; Verr. I, 36. propter ipsa HS ɪɔɔɔ; Qu. Rosc. 22. in ipsa significatione; Cluent. 31. sitellam ipsam; Fr. B, VI, 14. in socios ipsos; Balh. 24. o solem ipsum beatissimum! Phil. XIV, 27. in ipso solo; ib. IX, 14. species ipsa; Verr. V, 144. speciem ipsam; leg. agr. II, 32. specie ipsa; dom. 3. statua ipsa; Phil. IX, 7. ipsarum statuarum; Verr. II, 143. stirpis ipsius et gentis; Scaur. 44. a stiva ipsa; Scaur. 25. inter ipsa subsellia; Sex. Rosc. 12. in ipso supplicio; Verr. V, 134. ipsa susceptio; Muren. 2. in ipsa suspicione; Sulla 81.

tecta ipsa; Piso 21. o tecta ipsa misera! Phil. II, 104. etiam moenia ipsa .. et tecta urbis ac templa; Piso 52. ipsum templum; Verr. I, 132. sedem ipsam ac templum; dom. 131. tempns ipsum; Verr. a. pr. 8. tempore ipso; Sex. Rosc. 28. tempore .. ipso; Cael. 65. terram ipsam; Cluent. 193. terrore ipso impetuque hostium; Caecin. 41. testis ipse; Flacc. 37. testimonio ipso; Font. 24. in ipso testimonio; Verr. IV, 18. tormenta ipsa; Cluent. 177. ipsa tribunalia; Sest. 128. ipse tribunus plebis; Sest. 93. ipsius tribuni plebis; ib. 41. de ipsis tribunis plebis; leg. agr. II, 34. ipse .. triumphus; Verr. V, 66.

varietas ipsa; Scaur. 40. ex ipsa varietate; Verr. III, 10. ipsius .. veneni; Cael. 58. verbum ipsum; Caecin. 104. Sest. 23. ipsa verba; Qu. Rosc. 11. verba ipsa; Caecin. 80. Muren. 27. verba .. ipsa; Caecin. 37. verborum .. ipsorum; Ligar. 21. ipsa .. veritas; Qu. Rosc. 48. in vestibulo ipso; Milo 19. vetustate .. ipsa; Balb. 34. propter ipsam viam; Verr. IV, 96. ipsius vicinitatis; Rabir. 8. ipse victor; Phil. II, 5. ipsa victoria; Fr. A, III, 11. ipsius victoriae; Marcell. 16. ipsam victoriam; ib. 12. in ipsa victoria; Phil. XIV, 31. ipsa villa; dom. 62. virtutes ipsae; Muren. 30. vis nominis ipsa; Piso 23. vi ipsa et magnitudine rerum; Sex. Rosc. 131. in ipsa vi; Tull. 34. genere ipso atque vita; Catil. II, 22. de ipsa vita; Arch. 29. vocabulo ipso; har. resp. 24. voluntate ipsa; Sest. 113. Planc. 68. vox ipsa; har. resp. 62. an aliquam vocem putatis ipsam pro se causam et veritatem posse mittere? Cael. 55. ipsa .. voce; Verr. V, 38. voce ipsa ac dolore; Sest. 60. undis ipsis et litoribus; Phil. X, 8. ipsius urbis; har. resp. 13. urbis .. ipsius; Phil. XIII, 8. ipsi urbi; Phil. XIII, 4. urbem ipsam; Sex. Rosc. 88. leg. agr. I, 19. II, 91. ipsam .. urhem; prov. cons. 6. in ipsam urbem; Caecin. 88. usu ipso; Balh. 60. re ipsa atque usu; ib. 53.

II. mit Hinzufügung eines zweiten Pronomens: 1. hic: a. Eigennamen: huic ipsi Alexandrino; Rab. Post. 4. hanc ipsam Cererem; Verr. IV, 109. haec ipsa Diana; Verr. IV, 74. hic ipse Iuppiter; Phil. XIV, 8. huic ipsi Iovi Statori; Catil. I, 11. huic ipsi nostro C. Mario; Sulla 28. hoc ipso Metello; Verr. III, 156. hunc ipsum Sex. Roscium; Sex. Rosc. 49. hic ipse P. Servilius; Rahir. 21. hunc ipsum . . Tenem; Verr. I, 49. hic ipse Villius; dom. 43.

b. Gattungsnamen: haec ipsa aedilitas; Verr. V, 37. hunc ipsum annum; Milo 78. ah hoc ipso bello; Font. 26. haec ipsa .. causa; Scaur. c. 2, § 4. in hac ipsa causa; Caecin. 75. 80. Cluent. 167. Rab. Post. 13. ob has ipsas causas; Phil. VII, 15. in hac ipsa centuria Populiana; Tull. 19. harum ipsarum civitatum; Verr. V, 84. in hac ipsa civitate; ib. I, 88. hoc ipso in consessu; Marcell. 13. hoc ipso ex consilio; Verr. III, 212. hac ipsa (defensione); ih. 176. hoc ipso turbulentissimo die; Sest. 77. hunc ipsum (dolorem); Milo 99. huius ipsius ||istius|| facti; Rab. Post. 24. haec ipsa (familia); Sulla 54. ex hac ipsa familia; Cael. 33. hoc ipsum interdictum; Caecin. 55. hoc ipsum iudicinm; Cluent. 18. haec ipsa lex; Fr. B, VI, 16. hanc ipsam legem; Cluent. 151. hac ipsa lege; ib. harum ipsarum legum; Planc. 49. his ipsis libellis; Verr. II, 185. in hunc ipsum locum; imp. Pomp. 55. hoc ipso ex loco; ib. 42. hoc ipso in loco; Cluent. 54. hoc ipso nomine; Flacc. 5. Phil. XIV, 24. hunc ipsum ordinem; sen. 2. [praeconi] huic ipsi; leg. agr. II, 48. huic ipsi quaestioni; Verr. a. pr. 30. de hac ipsa quaestione; Rab. Post. 13. hac ipsa ratione; Verr. III, 116. haec ipsa cotidiana res; Scaur. 33. in his ipsis rebus et temporibus; Verr. II, 107. in ipso sermone hoc et vociferatione; Cluent. 30. propter haec ipsa studia; Cael. 54. huius ipsius temporis; Phil. V, 35. huic .. ipsi tempori; Cluent. 186. hoc ipso tempore; Verr. a. pr. 25. V, 175. Phil. II, 8. 19. his temporibus ipsis; har. resp. 32. temporibus his ipsis; Milo 95. f. res. hoc testamentum ipsum; Cluent. 135. an haec ipsa vis est? Sest. 60.

2. ille: illis ipsis Bidinis; Verr. II, 59. ille ipse M. Marcellus; Verr. II, 4. illius ipsius M. Marcelli; ib. 50. in illum ipsum [Scaurum]; Font. 38. — illo ipso anno; Verr. II, 116. illorum ipsorum bonorum; Sex. Rosc. 103. campus ille ... ipse; Scaur. 25 illo ipso et multis ante diebus; Piso 55. ille ipse discessns; Milo 103. ipsa illa domina; Muren. 30. illud ipsum edictum; Verr. I, 119. illa ipsa face; Verr. IV, 75. ille .. ipse homo; Font. 38. hominem, ... illum ipsum, qui ..; Verr. IV, 18. locus ille ipse; Milo 53. ipse ille maxime ludius, non solum spectator, sed actor et acroama; Sest. 116. illam ipsam noctem; Cluent. 15. ipsam illam ad partem; Verr. V, 96. illa ipsa re; Verr. II, 116. tabellae, ... illae ipsae, quas ..; Cluent. 184. illo ipso tempore; Quinct. 83.

3. is: ab eo ipso accusatore; Milo 60. eos ipsos agros; leg. agr. I, 6. eo ipso anno; Verr. II, 182. id ipsum (bellum); har. resp. 4. in eo ipso (bello); Ligar. 30. ea ipsa causa est; Verr. V, 7. ea ipsa (causa); dom. 57. in eam ipsam causam; Ligar. 27. ob eam ipsam causam; div. Caec. 62. Sest. 111. Planc. 1. eas ipsas causas; Verr. II, 13. V, 146. ea ipsa civitas; Verr. II, 13. eis ipsis comitiis; Planc. 49. in eis ipsis (comitiis); Verr. a. pr. 24. eo ipso crimine; Sest. 53. eius ipsius cupiditatis; Verr. IV, 33. eo ipso die; Verr. IV,

151. Cluent. 27. eo .. ipso die; ib. V, 160. Phil. XIII, 19. eis ipsis diebus; Rab. Post. 42. eis ipsis ludorum diebus; Phil. X, 8. eum ipsum dolorem; Planc. 34. in ea ipsa domo; Piso 52. eam ipsam familiam; Tull. 27. 28. in eis ipsis insidiis; Caecin. 84. in eo ipso interdicto; Caecin. 55. id ipsum iudicium; Quinct. 9. in eo ipso iudicio; Verr. II, 113. ea lex ipsa; leg. agr. II, 31. in eum ipsum locum; Verr. V, 30. Caecin. 88. Phil. I, 7. in eo ipso loco; Tull. 53. in eis ipsis locis; imp. Pomp. 50. ab eis ipsis militibus; Piso 92. ad ea ipsa nomina; Verr. II, 187. in eo ipso portu; Verr. V, 98. eis ipsis praemiis; prov. cons. 13. ad eam ‖eadem‖ rem ipsam; Cael. 58. eam ipsam (religionem); Font. 31. ea ipsa re; Quir. 20. in eas ipsas res; Caecin. 23. de eis ipsis rebus; Arch. 18. in eis ‖his‖ ipsis rebus; Verr. I, 108. in eis rebus ipsis; Muren. 43. eo ipso tempore; Verr. III, 97. V, 40. Catil. III, 21. Flacc. 30. 31. dom. 145. eo tempore ipso; Deiot. 24. 25. eis ‖his‖ ipsis temporibus; Phil. II, 74. in ea ipsa verba; Quinct. 63. ea vis ipsa; Milo 84. ad eam ipsam vim; Phil. I, 21. eam ipsam (uxorem); Verr. III, 55.

4. **iste**: ab istis ipsis Mamertinis; Verr. V, 47. in ista ipsa Sicilia; Verr. III, 212. — ista ipsa calamitas; dom. 126. istam ipsam causam; Cluent. 119. istam ipsam cellam; Verr. III, 203. isti ipsi equites; Verr. III, 137. ista ipsa lege; Sex. Rosc. 125. istae ipsae leges; Tull. 49. istis ipsis nationibus; Font. 13. istam ipsam personam; Sulla 8. istos ipsos principes; Verr. II, 175. istam ipsam quaestionem; Cluent. 185. ista ipsa res; Cluent. 88. in ista ipsa rogatione; dom. 81. istam ipsam ... argenteam scenam; Muren. 40. cum istis ipsis veteranis; Phil. X, 16.

5. **qui** (rel.): quod .. ipsum factum; Phil. II, 114. quem ipsum hominem; Verr. II, 159. quod ipsum templum; Sest. 26.

6. **qui** (indef.): si quae familia ipsa; Tull. 27.

7. **Possessiva**: ipsi inimici nostri; Sest. 124. — in ipsa tua lege; dom. 128. ad ipsas tuas partis; Phil. II, 70. in ipsis tuis poculis; Phil. II, 63. ipsae tuae tabulae; Verr. II, 104.

B. **mit andern Pronomina**: 1. **ego**: f. **ego**, B, II, 3. (51 St.) IV (13 St.) S. 192, b.

2. **hic**: f. **hic**, B, I, **a**, 6 (3 St.). — **b**, 6 (2 St.). — III, **a**, 4, c (14 St.). — **b**, 5 (3 St.) S 464, ff.

3. **ille**: f. **ille**, B, I. ipse (13 St.) — II. ipsum (1 St.) S. 556, b.

4. **is**: is ipse auderet; Caecin. 73. petit; Flacc. 4. — primo, neque id ipsum diu, ... *se* continebat; Cluent. 12. esset; Vatin. 33. Planc. 5. Milo 90. est; Cluent. 131. est ferendum; Planc. 33. licebit; leg. agr. I, 9. mandaretur; Sest. 129. refert; Cael. 57. reperiatur; Planc. 31. — eum ipsum detrudi; Quinct. 84. ><>< in eum ipsum se convertit; dom. 66. in eum ipsum incurrat; Caecin. 84. — id ipsum agebas; Phil. VIII, 9. andieram; Phil. I, 10. conferi; Caecin. 2. demonstrari; Verr. IV, 36. docuisse; Caecin. 104. faciam; Tull. 5. factum esse; Cluent. 129. fecisse; Cluent. 19. impetraris; Tull. 39. obtineuerit; Planc. 75. posset; Phil. XIII, 5. queror; Sex. Rosc. 141. refert; Cael. 57. sereret; Verr. III, 124. — eius ipsius dominum; Piso 63. Veneros; imp. Pomp. 33. — in ‖eo‖ ipso vos spem habitu-ros esse; imp. Pomp. 59. in eo ipso mentiuntur; Cluent. 174. ex eo ipso intellegere; Catil. II, 25. in eo ipso praedicari; Arch. 26. quaero ex eo ipso; har. resp. 17. in eo ipso est; ib. 26. digaum eo ipso; Sest. 124. in eo ipso refert; Planc. 68. in eo ipso ... esse; ib. 82. — ei ‖et‖ ipsi continebuntur; Caecin. 68. sentiunt; Phil. IV, 9. — accusare eos ipsos; Sex. Rosc. 80. produxero; Verr. II, 186. interesse; ib. III, 14. fecisse; ib. 68. in eos ipsos quaerebas; ib. IV, 90. quaeso per eos ipsos; ib. 105. eos habere ipsos; Muren. 71. per eos ipsos ... creaturum (esse); Flacc. 2. ad eos ipsos redire; Ligar. 26. ad eos .. ipsos ... verbum ... facere; Phil. III, 20. — ea ipsa depulimus; Phil. VII, 14. — eorum ipsorum sanguine; imp. Pomp. 30. conspectum; leg. agr. II, 56. oratio; Ligar. 10. — dicere .. [eis] ipsis; Quinct. 69. — ab eis ipsis (levaren-tur); Verr. V, 13.

5. iste: apud istum ipsum; Verr. I, 156. ad istum ipsum perveniret; ib. III, 89. ipsum istum esse pollicitum; ib. IV, 92. istum ipsum conjectum esse; ib. V, 164. conveni istum ipsum; Caecin. 79. descripsisti istum ipsum; Fr. B, V, 6. — istuc ipsum tenebo; Verr. V, 165. — isti ipsi referebat; Verr. II, 170. — ex isto ipso audierunt; Verr. II, 102. in isto ipso (esse); Phil. II, 9. — isti ipsi considerabunt; imp. Pomp. 58. videntur; Muren. 65. dicunt; Piso 42. — istos ipsos cicerem; Catil. II, 12. — istorum ipsorum caritate; Planc. 69.

6. se: se ipsum novit; Sex. Rosc. 142. excepit; ib. 144. cognituram (esse); Verr. I, 27. neglegant; ib. 67. fore; ib. III, 2. per se ipsum depopulaturetur; ib. 84. repetit; ib. V, 128. renuntiabit; leg. agr. II, 22. per se ipsum praetare; Catil. IV, 24. sii per se ipsum; har. resp. 36. vendidisti; Piso 43. interemisse; Scaur. c. 3, § 1. fuisse; Ligar. 6. per se ipsum considerea; Deiot. 4. iudicare; Phil. III, 21. obsideri; ib. X, 10. — se ipsam restitutam (esse); Phil. XIII, 9. — praestare de se ipso; imp. Pomp. 47. de se ipso occurrat; Ligar. 6. a se ipso accusatus esse; Fr. B, VI, 12. — se ipsos venire; div. Caec. 71. redemernnt; Verr. III, 85. spoliatos esse; ib. V, 58. in se ipsos converti; har. resp. 46. offerentes; Milo 92. abstulerunt; Phil. II, 114.

7. tu: f. **tu**.

C. **allein**: 1. **Singular**: 1. **ipse**: abiecisti; Piso 74. abiret; Verr. II, 54. abreptus est; Cluent. 89. abstulerit; Verr. III, 117. accedit; Sex. Rosc. 25. accepi; Verr. III, 46. accepit; ib. II, 27. Phil. VII, 17. accusatur; Sest. 95. accurrit; Verr. V, 16. addebat; Cluent. 56. adduxit; ib. 74. adesset; Ligar. 21. adficeretur; Caecin. 77. adfuit; Phil. III, 19. ab. 20. adisses; ib. II, 42. adripuit; Qu. Rosc. 31. Verr. V, 3. aget; Phil. XI, 26. agnoscet; Piso 12. ait; Muren. 56. aiebat; Flacc. 10. amabat; Catil. II, 8. Scaur. c. 2, § 6. appellat; Flacc. 23. appellatns erat; Sest. 57. apposuisset; Verr. I, 141. arcesseret; Cael. 16. ardebat; Deiot. 29. ascendit; Phil. III, 20. attigit; Flacc. 89. audeas; Verr. I, 154. audeat; ib. 71. Caecin. 8. audet; div. Caec. 13. averterlt; Caecin. 17. — bibitur; Piso 67. — capiebat; Flacc. 59. cederem; Phil. XIV, 17. celarit; Verr. I, 80. censnisset; Piso 18. ceperis; Phil. II, 19. cepit; leg. agr. II, 92. certat; Verr. V, 115. circumdedi; Quinct. 86. coepit; Verr. II, 17. 42. cognorat; Sulla 81. cognoveram; Sest. 47. (cognovit); Cluent. 161. committit; leg. agr. II, 20. commoretur; Verr. I, 63. commurmuratus sit; Piso 61. comparabat; Sulla 57. conaretur; Fr. B, III, 1. concedam; div. Caec. 27. condemnaretur; Cluent. 63. se condemnavit; ib. 62. condemnet; Verr. II, 79. condemno; Catil. I, 4. confessus est; ib. IV, 12. confessus esset; Sulla 39. confirmabat; Phil. II, 45. confirmasses; Quinct. 39. confiteretur; leg. agr. III, 10. confiteris; dom. 26. confitetur; Rab. Post. 25. congesserat; imp. Pomp. 22. conlegit; Piso 27. conligebat; Verr. II, 136. conquievit; Balb. 3. conrogat; Quinct. 25. sibi conscisset; Cluent. 171. sit consentus; prov. cons. 39. erat consecutus; ib. 27. consideret; ib. 1. constituerat; Verr. II, 80. constituit; imp. Pomp. 58. Phil. X, 26. consuesset; Quinct. 87. consnevit; Cluent. 118. consuluisti; Quinct. 53. consuluit;

Scaur. c. 2, § 7. ib. 39. continet; imp. Pomp. 38. se contulit; Verr. I, 77. convenisset; ib. 126. crediderit; Qu. Rosc. 45. cuperet; Sex. Rosc. 119. Phil. III, 12. — dabat; Verr. IV, 59. damnaret; Quinct. 32. debeat; Flacc. 106. deberet; Quinct. 74. Cluent. 171. Muren. 50. Phil. I, 15. debet; imp. Pomp. 57. deceptus est; Sex. Rosc. 115. decernis; Phil. XIV, 13. declamitavit; ib. V, 19. declinarit; Verr. III, 2. decorarat; Piso 27. decreverat; prov. cons. 15. se dedat; Quinct. 47. dederat; Quir. 20. dederit; Cluent. 125. Phil. VIII, 25. dedisset; Cluent. 30. dedit; Verr. V, 86. Milo 39. deduceret; Tull. 20. defenderet; Phil. I, 16. defenderit; Balb. 49. declecisam; Tull. 30. deprehenditur; Verr. III, 4. despexerit; Font. 47. det; Quinct. 45. detracturus sit; div. Caec. 49. detraham; Verr. IV, 53. [dicam]; leg. agr. II, 2. dicebas; Phil. II, 71. dicebat; Muren. 49. Rab. Post. 21. Milo 24. Phil. X, 11. diceret; Sex. Rosc. 149. har. resp. 5. diceretur; Cael. 5. dicet; Milo 16. dicit; Sex. Rosc. 21. dicunt; Phil. VII, 5. didicisset; dom. 141. didicit; Verr. III, 157. diffideret; Phil. IX, 2. diiunxit; Phil. II, 23. dimiserit; Verr. V, 13. discedebat; ib. IV, 51. discederet; ib. II, 37. dixerat; ib. 102. dixeris; Planc. 85. dixisti; Verr. III, 52. Phil. IX, 3. dixit; Verr. I, 41; IV, 27. Balb. 5. doceat; leg. agr. III, 15. docuit; Verr. V, 15. duxisset; ib. III, 22. — efferatur; Sulla 30. efficiam; Phil. II, 10. egit; sen. 26. eram; Phil. I, 9. erat; Piso 28. Phil. V, 11. erret; Font. 2. es; Vatin. 36. esset; Verr. I, 152. IV, 100. V, 82. Cluent. 54. Muren. 50. har. resp. 29. Sest. 87. 134. prov. cons. 10. 27. est; div. Caec. 47. Verr. I, 105. II, 57. Muren. 88. Sulla 25. prov. cons. 14. Piso 68. Rab. Post. 12. Scaur. 15. Deiot. 25. Phil. I, 37 III, 22. XI, 16. excitavit; Cluent. 141. exegit; Qu. Rosc. 38. existimarem; Muren. 10. existimes; div. Caec. 37. exsecuit; Cluent. 179. exsisterem; Phil. XIV, 14. exsistet; Muren. 89. exstitit; Phil. XIII, 17. — facit; Verr. I, 150. Flacc. 47. factus est; Cluent. 108. factus sit; dom. 77. fateor; Phil. II, 31. fatetur; ib. II, 63. XIII, 36. fecerat; ib. III, 9. fecerim; Flacc. 93. fecerit; Verr. a. pr. 7. Muren. 35. Phil. II, 50. fecissem; ib. XIV, 17. fecisset; leg. agr. II, 64. sen. 11. Scaur. 45. fecit; Phil. III, 19. ib. V, 9. ferat; Cael. 14. ferrent; Phil. V, 18. ferres; dom. 51. fit; Sex. Rosc. 23. flagraret; dom. 107. fuerit; Verr. I, 154. Planc. 32. fuisset; sen. 29. Phil. IX, 9. fuit; Verr. IV, 6. Sest. 58. 59. Balb. 47. Phil. V, 44. XI, 27. — gaudeo; leg. agr. II, 57. gauderet; Milo 21. gereret; sen. 29. gesseram; Phil. II, 28. gesserat; Piso 79. gubernaret; Milo 25. — habeat; leg. agr. III, 13. habebat; Verr. IV, 54. V, 27. habebit; Sulla 88. haberet; div. Caec. 35. Verr. II, 87. V, 82. habes; ib. III, 197. habet; ib. I, 117. Phil. IV, 14. ✕. habuit; Verr. a. pr. 45. ib. III, 144. — iecissem; Sest. 45. ictus (es); Piso 28. ignoviste; Ligar. 15. impedies; Verr. II, 44. imperavit; Flacc. 29. implicabere; Verr. II, 44. implorat; Milo 92. incenderere; Verr. I, 85. incipies; div. Caec. 45. indicabit; Verr. I, 36. indicabunt; leg. agr. I, 5. induit; Verr. V, 73. inferebat; Caecin. 13. instituit; leg. agr. III, 10. intellegit; Phil. II, 48. interemptus est; Sex. Rosc. 33. inhebat; Ligar. 12. iudicaret; Quinct. 32. iudicarit Catil. I, 19. iudicavit; Verr. V, 18. Vatin. 39. iusserit; Cluent. 155. — laetatus sit; Phil. XI, 9. lectus; Phil. XIII, 28. liberasset; Muren. 32. liberavit; Phil. I, 18. loquatur; Vatin. 9. loqueretur; Muren. 26. loquor; Cael. 35. (Phil. X, 6). — malit; Sest. 87. maluerit; Sest. 127. Cael. 19. maluit; Verr. II, 106. Phil. XIII, 22. meminerat; Verr. II, 136. meminisse.m; Sest. 48. meminisi; Phil. II, 91. miraris; Phil. XIII, 24. mittis; Verr. III, 172. multassem; sen. 34. multavit; Scaur. c. 3. § 3. Sulla 74. — narravit; Flacc. 92. natus esset; Sex. Rosc. 71. naviget; Scaur. 45. noceat; Sest. 24. nolit; Flacc. 22. noluit; Verr. IV, 51. numerabatur; Sex. Rosc. 16. nunciasset; Fr. B, V, 8. — obiecit; Sex. Rosc. 39. obiret; Catil. III, 16. obligavit; Cael. 77. obruit; Phil. III, 31. observares; Verr. III, 16. obsisterem; Rabir. 25. obsessus est; har. resp. 49. obtinuam; Phil. VIII, 27. occideretur; Tull. 56. occultarat; Verr. II, 91. offendam; Planc. 4. optaret; Cael. 16. orietur; ib. 19. ornatur; Arch. 22. ostendet; Verr. I, 36. ostendit; Caecin. 10. — patefecit; Phil. V, 49. patiatur; Piso 10. patiebatur; Cluent. 108. penetravit; prov. cons. 32. pepercisset; Verr. V, 3. peperisset; Flacc. 5. percussit; Sex. Rosc. 74. perfecit; Sex. Rosc. 149. Muren. 42. Phil. X, 4. pertulit; Rab. Post. 39. pervenerim; Piso 61. perverterit; Cluent. 108. petisset; Verr. a. pr. 23. placabit; Phil. VII, 25. poneret; Sex. Rosc. 102. possedit; Phil. II, 96. posset; Quinct. 98. Cael. 18. Planc. 96. Milo 71. possim; sen. 39. possit; div. Caec. 48. Verr. III, 177. possum; Qu. Rosc. 9. poterat; Phil. II, 82. XIII, 17. poteris; Piso 9. potest; div. Caec. 47. ib. 48. Cael. 78. potuerat; Verr. III, 43. IV, 39. potuerit; Muren. 15. potuisse; Sulla 13. potuit; Cluent. 56. Scaur. c. 3, § 3. praecidit; Piso 51. praedicas; Verr. V, 50. praedicat; ib. V, 33. praedicet; Caecin. 25. praefecisset; Verr. V, 60. praeiudicarit; ib. III, 153. praesenne est; ib. IV, 92. probarem; Ligar. 26. profectus est; imp. Pomp. 35. Cluent. 74. Milo 27. profitebor; Phil. II, 118. profiteretur; ib. 11. profitetur; ib. 56. pronuntiavisti; Piso 97. prospicit; Verr. II, 154. protrahatur; Phil. I, 22. pugnares; ib. II, 18. pugnaret; ib. XIV, 26. putabat; Verr. a. pr. 20. II, 130. putaretur; ib. V, 108. Arch. 6. putavi; Phil. XI, 25. — quaerebat; Cluent. 84. quaesisset; Verr. III, 198. — ratiocinabatur; Milo 32. recedit; Verr. IV, 39. recitavit; Phil. I, 24. recolueris; ib. XIII, 45. recuperabit; Sulla 88. recuperarim; har. resp. 6. relinqueretur; Verr. IV, 49. repudiabas; ib. I, 112. reputavi; sen. 32. respexit; Cluent. 58. respondebit; Phil. XIII, 33. respondet; har. resp. 17. Cael. 3. retinebat; Quinct. 39. se retulit; Flacc. 50. revoco; Sulla 46. rogavit; Quir. 16. ruit; Phil. XIV, 8. — saltaret; Piso 22. sedebat; Verr. IV, 86. sedes; ib. II, 191. sensi; Sest. 22. sentiet; Phil. XIV, 18. sentio; Marcell. 12. ib. 32. servassem; dom. 64. servasset; Sest. 67. Milo 63. significat; Verr. III, 23. simularit; prov. cons. 12. sis; Caecin. 90. sit; Phil. V, 30. solet; har. resp. 8. Phil. XI, 26. spectaras; Vatin. 24. sperat; Verr. I, 6. statue; Tull. 53. statueret; Verr. V, 160. subiret; Cael. 47. succubuissem; dom. 16. sumpseram; Phil. X, 2. (supplicet); Font. 41. susceperit; Phil. III, 17. suspicatur; Flacc. 82. sustentat; ib. 12. sustinuisset; Milo 50. — tectus erat; Sex. Rosc. 144. teneret; sen. 29. teneretur; har. resp. 26. — tulisset; Milo 21. — valebat; Planc. 25. velit; Cluent. 159. Phil. VI, 10. vellet; Verr. II, 139. ib. V, 180. Sest. 67. vendiderat; Flacc. 49. vendidit; Verr. I, 87. venerat; ib. 73. veniat; Cluent. 84. venisset; Verr. III, 76. venit; ib. I, 132. ib. V, 161. Sest. 62. Phil. V, 19. victus est; Flacc. 42. viderat; Verr. I, 64. videretur; ib. a. pr. 17. vidi; Planc. 69. vidimus; Font. 29. vidisset; Verr. IV, 102. vidit; div. Caec. 25. vocat; Verr. IV, 62. Sest. 13. vocet; Cael. 1. volitet; Sex. Rosc. 135. volt; div. Caec. 25. Verr. II, 152. ib. III, 146. voluit; Ligar. 9. usus est; Phil. X, 9. usus esset; Cluent. 101. Deiot. 9. uteretur; Quinct. 85.

2. **ipsa** (nom.): abegisset; Cluent. 32. accepit; Verr. V, 157. adficeretur; Sex. Rosc. 147. advolavit; Cluent. 18. capiebat; Caecin. 12. cingatur; prov. cons. 31. est commorata; Cluent. 192. coulocaret; dom. 108. cruciavit; Cluent. 32. defenderet; imp. Pomp. 54. delegit; div. Caec. 19. dicatur; Flacc.

62. dissolvat; dom. 50. erat; Planc. 95. csset; Verr. V, 44. fuit facta; ib. IV, 127. babebat; Pbil. V, 42. habet; Verr. V, 159. iudicavit; Phil. IV, 5. movisset; Scaur. 33. necaretur; Sulla 32. potest; Flacc. 5. potuit; leg. agr. I, 20. praeferret; Verr. IV, 106. proficiscitur; Cluent. 178. reduceret; Quir. 14. servata est; Font. 45. significat; Verr. III, 154. solet; Dciot. 40.

3. **ipsum** (uom.): esset; Piso 11. Phil. I, 15. est; leg. agr. II, 3. Quir. 23. har. resp. 26. Cael. 10. Deiot. 1. potest; Scaur. 19. valct; Cael. 45.

4. **ipsum** (acc.): a. Subject im acc. c. inf. abiudicavisse; Caecin. 93. abstulisse; Verr. IV, 139. adesse; ib. I, 94. dicere; ib. IV, 53. duci; prov. cons. 18. esse; Cluent. 155. Planc. 46. fecisse; Sex. Rosc. 79. Verr. III, 119. miserandum (esse); Phil. XIV, 34. negaturum (esse); Verr. IV, 57. posse; Sex. Rosc. 145. referre; Verr. IV, 12. rettulisse; Fr. B, VI, 8.

b. Object. accusas; Sest. 80. animadvertebant; Muren. 49. arguis; Sex. Rosc. 74. aspicite; Sulla 74. audimus; Flacc. 92. audistis; Verr. V, 101. audivi; ib. III, 153. cogebant; Sex. Rosc. 37. cognovisti; ib. 145. consulam; Phil. IX, 13. eicietis; Milo 101. eripuerat; Rab. Post. 49. excitare; Milo 79. excitate; ib. 91. paenitere; Flacc. 76. pollueret; Sex. Rosc. 71. prosecuti sumus; Catil. II, 1. vocat; Verr. IV, 62.

c. nach Präpositionen: ad: pertineret: Flacc. 84. Scaur. c. 2. § 4. pervenire; Verr. I, 148. ventura sit; Marcell. 4. — apud: erant deprebensa; Catil. III, 10. — in: animadverterant; Cluent. 119. attulerant; Piso 93. edidit; har. resp. 59. invectus sum; Phil. XII, 17. recidat; ib. IV, 10. valebant; Verr. I, 41.

5. **ipsam** a. Subject im acc. c. inf.: locavisse; Verr. III, 55. posse; Sulla 79.

b. Object: adindicat; div. Caec. 56. amitterct; Caecin. 75. *arguo*; Scaur. c. 2. § 8.

6. **ipsius** a. nach Verben: erant; Quinct. 15. esse; Phil. II, 10.

b. nach Adjectiv: propria; Muren. 61.

c. nach Substantiven: de ipsius accusatione; Muren. 84. pro ipsius adfinitate; Quinct. 16. auctoritatis; Arch. 4. actas; Verr. I, 33. aetati; Phil. XI, 35. amici; Verr. III, 152. ad tuam ipsius amicitiam; ib. 7. propter avaritiam ipsius; ib. V, 106. causa; Balb. 6. cognitio; Verr. II, 60. ex ipsius commentario; ib. V, 54. confessione; ib. II, 153. Cael. 66. per ipsius coniugem; Quinct. 97. consilio; imp. Pomp. 57. ex ipsius decreto; Quinct. 82. decretis; Sest. 32. ob ipsius delictum; Balb. 64. dignitas; Catil. IV, 9. Quir. 6. ad ipsius exercitum; leg. agr. II, 54. faciuus; Quinct. 79. generi; dom. 23. inimicissimus; prov. cons. 18. interitus; Catil. III, 24. iudicium; Arch. 11. labore; Cluent. 94. litterae; Verr. III, 225. ex ipsorum litteris; ib. V, 42. manum; Quinct. 97. manu; Catil. III, 10. memoria; Scaur. 33. mores; Sulla 71. natura; Milo 86. nomine; Flacc. 29. officio; Quinct. 66. pecunia; Verr. II, 61. pudore; Cael. 9. pudori; Muren. 90. scelus; Phil. V, 29. scpulcrum; ib. IX, 17. ex ipsius sermone; dom. 115. ex ipsius sinu; Verr. V, 147. sqnalorem; Ligar. 32. de ipsius studio; Arch. 32. supplicio; har. resp. 35. tabulae; Balb. 11. tabulis; Cluent. 40. ex ipsius tabulis; Verr. III, 26. testimonio; Cael. 73. tribunatus; Scst. 62. ab ipsius tribuno plebis; Milo 45. de ipsius verbis; dom. 121. victoriae; Marcell. 12. ✕. virtus; Sex. Rosc. 127. propter ipsius virtutem; Phil. XIII, 7. virtute; leg. agr. II, 60. virtuti; Flacc. 2. vocem; ib. 93. voltus; Muren. 49. voluntas; Verr. III, 82. praeter ipsius voluntatem; Catil. II, 16.

7. **ipsi** (dat.): accidat; Milo 58. commodum fuit; Verr. II, 39. concessisti; Deiot. 36. data sit; Verr. III, 76. se daturum (esse); ib. II, 66. te daturum fuisse; Deiot. 9. dedit; Verr. II, 145. displicet; Rab. Post. 1. dixi; Muren. 43. esse; Verr. V, 80. (erit); leg. agr. II, 46. fecit; Sulla 72. gratum; Planc. 73. misissent; Verr. II, 161. esse reddundam; Cluent. 69. esset serviendum; Phil. III, 12. subvenissent; Scaur. 46. visus est; sen. 25. videtur; Phil. I, 27.

8. **ipso**: ab ipso adfert; Verr. III, 92. ab ipso concessam habere; Murcn. 20. cum ipso contenderent; Quinct. 77. de ipso dctrahi; Piso 71. dici de ipso; Balb. 2. dignum; Pbil. X, 13. in ipso est; Sex. Rosc. 111. in ipso se offenderet; Verr. I, 64. ab ipso parata suut; Muren. 55. sponsiones ab ipso prohibitas; Verr. III, 144. ab ipso repudiatus; Quinct. 98. de ipso scripsit; Piso 70. ab ipso subici; Verr. V, 25. subiciebatur; ib. 146. de ipso suspicionem; Sest. 8.

9. **ipsa** (abl.): rem a te ipsa compertam; Cael. 68. ex ipsa quacram; ib. 33.

II. **Plural**: 1. **ipsi** (nom): accepissent; Verr. II, 16. accipiant; Verr. III, 71. accommodarint; Quinct. 51. adripiunt; Tull. 33. adsisterent; Verr. I, 66. amemus; bar. resp. 19. amittant; Sest. 100. audcut; Sex. Rosc. 1. audictis; Flacc. 9. audistis; ib. 13. aufcrant; Verr. III, 87. — ceraitis; Phil. XIII, 2. coguntur; Verr. III, 84. coluerunt; Milo 83. concupiverunt; leg. agr. II, 78. condemnarant; Cluent. 106. erant condcmnati; Cluent. 98. confirmant; Verr. V, 95. consucrunt; ib. 80. consueverant; Sex. Rosc. 8. convenerint; Caecin. 59. — dedant; Verr. IV, 90. dederunt; Phil. XII, 24. deducuntur; Catil. III, 6. delaturi fuerunt; Phil. XIV, 15. deportaverunt; Verr. III, 106. dicent; Cluent. 126. dicunt; Verr. III, 1. ib. V, 47. Flacc. 74. discederent; Verr. III, 69. dixerunt; ib. 105. Phil. III, 25. dubitarint; prov. cons. 47. — eduxcrant; Catil. III, 5. erant; Sex. Rosc. 81. exarsistis; Phil. XI, 3. excitaverunt; Sest. 41. existimant; Cluent. 133. so expendant; Flacc. 61. exquirant; prov. cons. 46. — facilis; ib. 23. ferunt; Tull. 33. foimus; Planc. 45. — geramus; Balb. 60. gessimus; Sest. 58. — habent; Verr. III, 91. — incensi sunt; Sex. Rosc. 48. incitantur; Sest. 100. indicabunt; Catil. III, 27. insaniunt; Sex. Rosc. 33 interessent; Muren. 25. invident; Balb. 57. iudicabitis; Flacc. 6. iudicarunt; Tull. 43. — laborarent; Scx. Rosc. 149. landant; Scaur. 5. loquebantur; leg. agr. II, 92. loquuntur; Sest. 115. — negotiantur; imp. Pomp. 18. nollent; Verr. II, 182. nolunt; Sulla 72. — occupavissent; Flacc. 59. offendissent; Cluent. 98. — patefaciuut; Tull. 21. perfruantur; Milo 93. possemus; Arch. 17. possent; Verr. V, 91. possint; ib. III, 102. posuerant; ib. 187. praecideremus; ib. 3. — rapcremur; har. resp. 54. recednat; Verr. III, 27. recordamini; Phil. II, 1. — sentinnt; ib. XIII, 31. statuant; Balb. 22. subicistis; Cluent. 6. sudabunt; Verr. III, 157. suscipiant; ib. I, 140. sunt; Sex. Rosc. 112. Verr. I, 17. Flacc. 17. Phil. I, 35. XI, 36. — teneant; leg. agr. II, 78. teueantur; Verr. III, 225. tennerunt; dom. 107. tollerent; Caecin. 60. tradidissent; Sest. 24. — ulciscerentur; Verr. IV, 87. — valent; Muren. 71. velint; Verr. II, 11. leg. agr. II, 68. Phil. XIII, 46. vellent; Sest. 24. venerint; Verr. III, 106. viderentur; Catil. III, 13. videtis; imp. Pomp. 19. voluerunt; Planc. 2. volunt; Flacc. 55. Phil. XII, 29.

2. **ipsae**: reppulerunt; Balb. 32. vocabantur; Verr. IV, 5.

3. **ipsa** (nom.): sublata sunt; Verr. I, 51.

4. **ipsos**. a. Subject im acc. c. inf.: abduci; Verr. V, 146. coëmisse; ib. III, 175. exstitisse; Arch. 15. fore; Verr. III, 58. habuisse; Cluent. 56. ib. 131. negare; Sex. Rosc. 107. peccare; Verr. III, 134. potuisse; Sulla 67.

b. Object: condonaveris; Ligar. 36. produxero; Verr. V, 48. redderet; Sex. Rosc. 101. reddidit;

Marcell. 13. sanare; Catil. II, 17. sollicitat; Cluent. 196.

c. nach Präpositionen: ad: penetrarat; Milo 59. — apud: erat; Verr. II, 159. — in: inlata; har. resp. 38. — inter: contentiones; Planc. 78. odium; Phil. XI, 2. — penes: erat; Quir. 21.

5. **ipsa** (acc.): esse; Caecin. 28. tulimus; Phil. III, 29.

6. **ipsorum**: adventus; imp. Pomp. 13. bona; Phil. V, 22. causa; imp. Pomp. 6. ad civitatem ipsorum; Verr. III, 108. confessione; Tull. 2. dignitas; prov. cons. 22. ex ipsorum incommodo; Verr. III, 95. ius; ib. 123. labor; Balb. 18. ipsorum ex litteris; Verr. V, 48. ad luctum ipsorum; Sest. 32. permissu; Balb. 43. religione; Verr. V, 185. res; imp. Pomp. 17. praeter ipsorum suffragium; Muren. 71. contra ipsorum voluntatem; Sulla 32.

7. **ipsis** (dat.): cadere; Quinct. 51. conducit; har. resp. 46. conflari; Sulla 13. evenissent; Sest. 72. fieret; Verr. III, 88. fuit; Cluent. 110. gloriosum; Phil. II, 27. libeat; leg. agr. I, 10. liceat; Balb. 25. Verr. II, 148. III, 223. licebat; Phil. I, 36. licere; dom. 8. metuendum sit; Verr. I, 39. relictae sunt; ib. III, 226. sit reservata; leg. agr. I, 12. satis esset; Verr. a. pr. 4. videatur; leg. agr. I, 7. videretur; Verr. III, 18. visa erunt; Phil. I, 27.

8. **ipsis** (abl.): ab: abisset; Verr. II, 55. accepi; ib. II, 179. iudicatus sit; har. resp. 14. opprimitur; Sex. Rosc. 121. porrigi; Milo 9. — de: lata erat; sen. 4. respondeo; Verr. III, 6. — ex: audietis; Cael. 24. audistis; Verr. III, 59. — in: fuit; Flacc. 61. Phil. II, 29.

ira, Zorn, Erbitterung, Rache: I. inicit; nec vero non eadem ira deorum hanc eius satellitibus iniecit amentiam; Milo 86.

oritur: hinc in Ligarium crimen oritur vel ira potius; Ligar. 22.

perculit: eos Martis vis perculit, non ira victoriae; Marcell. 17.

II. placo: nostrae nobis sunt inter nos irae .. placandae; har. resp. 63.

subeo: graviores deorum immortalium iras subire quam .. quos ..; har. resp. 39.

III. cunulari: „nunc menm cor cumulatur ira;“ Cael. 37.

incendi: in quos incensos ira ... cum incidisset; Milo 56.

inflammari: hic ira dementiaque inflammatus ... numquam ... manus ... abstinebit; Phil. XII, 26.

iracunde, zornig: ago: quod me tecum iracunde agere dixisti solere; Phil. VIII, 16. vehementer me agere fateor, iracunde nego; ib.

dico: ne quid iracunde ... dicat; Flacc. 12.

doceo: quo quisque est sollertior ..., hoc docet iracundius; Qu. Rosc. 31.

expostulo: iracundius aut vehementius expostulasti? Sulla 44.

elliptisch: nimis iracunde hoc quidem et valde intemperanter; Phil. I, 12.

iracundia, Zorn, Eifer, Jähzorn, Heftigkeit: I, 1. cohibeo: animum vincere, iracundiam cohibere, victoriam temperare ..., haec qui facit ..; Marcell. 8.

lando: neque iracundia magis ulla landanda est quam mea; Sest. 4.

remitto: s. II. alqd.

subeo: Kaeso ille Quinctius et M. Furius Camillus ... populi incitati .. iracundiam subierunt; dom. 86.

2. snm: s. II. poena.

3. concedo: quantum iustae iracundiae concedendum putetis; Sest. 4.

denego: dabis .. id misericordiae quod iracundiae denegavisti; Deiot. 40.

permitto: permitto aliquid iracundiae tuae; Sulla 46.

repugno: eius iracundiae religio non numquam repugnabat; Flacc. 11.

servio: ego in hac sententia dicenda ... non iracundiae serviam; prov. cons. 2.

4. persevero in: C. Marius in iracundia perseverans; Phil. XI, 1.

II. alqd: cotidie aliquid iracundiae remittebat; Phil. VIII, 19.

causa: neque .. occultavit causam iracundiae suae; Flacc. 87.

exemplum: propositis tot exemplis iracundiae ... tamen snam rem publicam illam defenderunt; Sest. 141.

pars: ne residere in te ullam partem iracundiae suspicemur; Deiot. 8.

poena: mortem naturae [poenam] putat esse, iracundiae tormenta atque cruciatum; Phil. XI, 3.

vox: quae est umquam iacta non suspicio ..., sed iracundiae vox? Flacc. 6.

III, 1. ardere: Septimium ardentem iracundia videre potuistis; Flacc. 88.

corrumpi: omnia corrupta .. iracundia ..., reperientur; Flacc. 26.

efferri: qui hesterno die ... me elatum .. iracundia longius prope progressum arbitrabantur; har. resp. 3.

exardescere: homo ... exarsit iracundia ac stomacho; Verr. II, 48.

furere: iracundia furere coepit; Verr. II, 92.

incitari: si me populus Romanus incitatus iracundia ... e civitate eiecisset; dom. 88.

2. in: cum aliquid ... iuste ... factum, in iracundia praesertim, ... audimus; Marcell. 9.

propter: quibus propter ... iracundiam fidem ... habere debetis; Font. 15.

sine: ego .. sine iracundia dico omnia; Phil. VIII, 19.

iracundus, zornig: alqs: eum nimis in se iracundum .. fuisse; Planc. 63. eum iracundum audio esse factum; Phil. I, 27. qui illum ... ferre potuissent, impotentem, iracundum; ib. V, 24.

victoria: nimis iracundum futuram fuisse victoriam; Marcell. 17.

irascor, zürnen: I. **absolut:** alqs: hic tu et reprehendis me ... et irasceris; Sulla 50. irasci certe non debeo; Milo 33. primum deprecor ne irascatur; Phil. I, 27. rursus iam me irasci fortasse dices; ib. VIII, 19.

sapiens: numquam .. sapiens irascitur; Muren. 62. ipsum sapientem ... irasci non numquam; ib. 63.

II. **mit Dativ:** alicui: sed ego Mctello non irascor; Verr. II, 164. ut mihi videretur irasci; Caecin. 28. qua re irasci mihi nemo potuerit; imp. Pomp. 37. neque vero quid mihi irascere intellegere possum; Sulla 48. quibus non irascebamini; ib. 49. ego ... tibi non irascor; ib. 50. ne tu mihi homo potens irascare? Vatin. 21. cur huic potissimum irascare? Planc. 17. ut eis irasci possim; Milo 99. his irascebamur; Ligar. 33. irasci .. vos mihi ... non oportebit; Phil. I, 27.

amicis: irasci amicis non temere soleo; Phil. VIII, 16.

civi: ut sic irascatur ut civi; Phil. I, 27.

hominibus: di immortales hominibus irasci ... consuerunt; Qu. Rosc. 46.

improbitati: qui ... improbitati irascuntur candidatorum; Milo 42.

ordini: ne quis vir clarus ... huic ordini iure irasci posse videatur; prov. cons. 39.

iratus, zornig: A. **bei Substantiven:** alqs: cum eidem sint irati; div. Caec. 28. quibus iratus esse debuit; Verr. II, 59. iste iratus hominem verbis vehementioribus prosequitur; ib. 73. iratus iste vehementer Sthenio et incensus hospitium ei

renuntiat; ib. 89. huic Mamertini irati fuerunt; ib. IV, 22. ut ... eos ... destitutione iratos Oppianico redderet; Cluent. 71. irati illi ... verba quaedam composuerunt; Muren. 25. iratus dixisti; ib. 62. iratus Flacco dixit M. Lurco; Flacc. 10. quam iratus de iudicio (dixit)! ib. 11. Lurconem ... iratum Flacco esse vidistis; ib. 87. cur non flentes potius prosecuti sunt, quam ... irati reliquerunt? dom. 56. nihil feci iratus; har. resp. 3. cum eundem iratus postea vituperabat; ib. 51. quem ... mihi esse iratum putabant; Sest. 41. sin (ille) iratior (fuerit); ib. 71. venisti iratus omnibus; Vatin. 4. irati efferuntur; Cael. 21. cui generi esse ego iratus ... possum; Piso 68. quibus iratus esse deberem; ib. 75. me tibi ... non modo non iratum, sed etiam amicum esse debere; ib. 80. si mihi ... C. Caesar fuisset .. semper iratus; ib. 81. cui neque heres neque iratus fuisset; Scaur. c. 2, § 5. tu me tibi iratum .. putas? Milo 33. fecit iratus; ib. 35. ceteris fuerit iratior; Marcell. 15. fuerint irati; Ligar. 18. ne iratus ... videretur; ib. 27. qui Caesarem vestris inimicis iratum fore putetis; ib. 29. iratum te regi Deiotarum fuisse non erant nescii; Deiot. 7. [teque .. huic iratum ... esse coguoverant]; ib. 8. video .. quam sit odiosum habere eundem iratum et armatum; Phil. I, 27. aspicis me et quidem ... iratus; ib. II, 76. hic autem iratus quae dixit! ib. 80. cum multo nobis omnibus veniret iratior; ib. III, 4. quid hic faciet, si poterit, iratus? ib. 30. iam iratus sauguinem concupiscit; ib. IV, 11. cum homini sit iratus; ib. VIII, 18. qui illis fuerat iratissimus; ib. 19. non nimis irati revertistis; ib. 28. Decimo .. eo iratiores erant ei; ib. X, 15. irati pugnamus; ib. XIII, 15.

accusator: voces sunt contumeliosae, temere ab irato accusatore ... emissae; Cael. 30.

animus: ut eos etiam libertus ... tam irato animo ac litteris insequatur; Verr. III, 157. ut eorum iratos animos ... deprecemur; Font. 36. multorum animus iratus (est); Flacc. 87. illae valent apud me excusationes iniuriae tuae, iratus animus tuus, aetas; Sulla 47. quamquam ille animo irato nihil nisi de inimicis ulciscendis agebat; Quir. 21. sive .. illud animo irato ... fecisset; Milo 63.

aratores: non poteris aratores tibi iratos esse ... dicere; Verr. II, 151.

civitas: erat (civitas) Castriciano nomine irata; Flacc. 54.

consul: hanc tactram .. beluam ... solvit subito lege curiata consul ... mihi iratus ‖miratus‖; Sest. 16.

di: huic homini ... pauci deos propitios, plerique autem iratos putabunt; Cael. 42. „qui (di) ... neque propitii cuiquam esse solent neque irati“; Piso 59. tibi .. et esse et fuisse (deos) videbit iratos; ib.

frons: cum istum adulescentem ... hac dis irata fronte vidisset; Piso 68.

homo: intentus est arcus ... traductione ... hominis ... mihi irati; Sest. 15.

iudices: nummarii pauci (indices fuerunt), sed omnes irati; Cluent. 75.

mulier: utrum ... irata mulier finxisse crimen an ... vir religiose testimonium dixisse videatur; Cael. 53.

patres: patres .. veninnt amissis filiis irati; Verr. V, 120.

testes: tamenne vos omnia in M. Fonteium iratis testibus freti conferetis; Font. 18.

tribunus: ut possim tribunum plebis ... mihi iratum contemnere; leg. agr. I, 26.

viri: hos tales viros ... mihi esse iratos; dom. 3.

B. **allein:** I, 1. credo: cupidis et iratis ... non solum (non credere) potest, sed etiam debet; Font. 21.

do: ne .. irato facultas ad dicendum data ... esse videatur; Font. 22.

2. venio sub: cum venisset Laelius ad iratos; Flacc. 54.

II. gratus: cum alterum gratum sit iratis; har. resp. 51.

irr — ſ. inr —

is, er, derjenige, ſo beſchaffen: A. **bei Subſtantiven:** I. **ohne zweites Pronomen:** 1. **Eigennamen:** Agathini [eius]; Verr. II, 89. is M. Antonius; Quir. 11. eius C. Caesaris; Sest. 135. Caesetium eum; Phil. XIII, 31. is L. Rubrius Casinas; Phil. II, 40. ei Oppianico; Cluent. 172. is Publicius; Balb. 28. is L. Sisenna; Verr. IV, 43. is [homo] Verres; Verr. II, 61.

2. **Gattungsnamen:** eam accusationem; Flacc. 2. accusatoris eius; Balb. 7. eos accusatores; Muren. 56. ex eo acervo; Verr. III, 173. eas actiones; dom. 42. eis adiutoribus; Balb. 26. in eum adulescentem; Phil. III, 18. eorum adulescentium; Cael. 73. in eis aedibus; har. resp. 30. in eo aedificio; Tull. 53. [eius aetatis]; Rabir. 20. ea aetate; div. Caec. 70. Deiot. 27. eae aetates; dom. 36. is ager; Verr. III, 13. 61. eius agri; ib. 67. 75. 90. Flacc. 80. ei ‖sic‖ agro; leg. agr. II, 56. eum agrum; ib. I, 21. eorum agrorum; Verr. V, 123. eos agros; leg. agr. I, 6. 10. II, 62. 63. 68. ex eis agris; Font. 13. in eos agros; leg. agr. II, 73. in eo agro; Verr. III, 93. Tull. 16. eam alacritatem; Phil. VII, 20. eius amentiae; ib. III, 6. eis amicitiis; Cael. 72. is animus; Catil. III, 28. Phil. II, 21. animi eius; Sest. 62. eo animo; Verr. II, 58. Tull. 25. Cluent. 57. 118. prov. cons. 10. eorum annorum; Verr. II, 182. in eum annum; ib. I, 109. Muren. 85. per eos annos; Verr. II, 182. Font. 11. 37. id argentum; Verr. IV, 36. eis armis; Planc. 45. ad ea arma; Ligar. 7. eis artibus; Cael. 72. eas artes; Planc. 62. ab eis artibus; Arch. 4. eius auctionis; leg. agr. I, 7. ad eam auctionem; ib. II, 53. in ea auctione; Phil. XI, 13. eo auctore; har. resp. 45. Sest. 6. ea auctoritas; Piso 35. auctoritas ea; Verr. a. pr. 3. ea auctoritate; Phil. XI, 29. ea audacia; ib. II, 90.

eas balneas; Cluent. 141. eam basim; Phil. IX, 16. eius belli; Muren. 34. Phil. XI, 30. ✕. id bellum; ib. XI, 18. 21. id .. bellum; ib. XI, 39. eorum bellorum; Muren. 31. ab eo bello; imp. Pomp. 5. 8. ad id bellum; ib. 19. 27. Phil. XI, 17. ad id bellum gerendum; ib. 30. ad ea bella; Font. 13. ex eo bello; Verr. V, 5. in eo bello; ib. II, 4. Muren. 12. eo beneficio; Planc. 73. ea benevolentia; Verr. II, 2. ea bona; Muren. 58. in eis bonis; Quinct. 76.

ea caedes; Fr. B, 11, 11. calices ei ‖hi‖; Piso 67. eis caudidatis; Cluent. 75. eo capite; Cluent. 144. ea capita; Verr. I, 118. sine eis captivis; Sest. 127. eorum castrorum; Catil. I, 5. in eum casum; Cluent. 81. ea causa; Verr. II, 97. III, 12. V, 139. Milo 21. eam causam; Verr. I, 116. II, 20. Cluent. 43. Phil. V, 44. IX, 16. XIII, 23. eam partem causamque; Sex. Rosc. 16. ab ea causa; Cluent. 142. ad eam causam; Cluent. 7. ex ea causa; Rab. Post. 11. ex eis causis; Verr. II, 30. in ea causa; Sulla 31. dom. 10. 57. Planc. 5. in ea causa cognoscenda; Rabir. 32. in eis ‖his‖ causis; Planc. 75. ob eam causam; Verr. II, 99. Font. 45. dom. 85. har. resp. 52. Sest. 50. 62. 134. Cael. 29. Planc. 55. Rab. Post. 36. Phil. II, 23. 27. V, 52. X, 22. ob eas causas; Balb. 6. Phil. V, 46. propter eam causam; Verr. III, 110. IV, 113. post eos censores; Verr. I, 107. eum censum; ib. II, 138. eo censu; ib. ea cibo; ib. V, 99. is civis; Planc. 71. 75. Phil. VIII, 14. civis is; Sest. 53. Piso 23. eius civis; dom. 114. 122. eius civis ‖ civis huiusce‖; ib. 137. civis eius; ib. 132. eum civem; Verr. V, 156.

har. resp. 58. Milo 3. eorum civium; imp. Pomp. 18. eos civis; Sest. 132. Phil. XIV, 23. in eum civem; dom. 119. eius civitatis; Sex. Rosc. 70. Verr. IV, 81. V, 129. Sest. 48. Piso 30. Phil. VIII, 19. ei civitati; Verr. I, 79. III, 173. eam civitatem; dom. 76. Phil. XIII, 32. ea civitate; Quir. 25. civitate ea; Balb. 51. earum civitatum; ib. 28. civitatibus eis; dom. 85. ab ea civitate; Verr. III, 189. IV, 3. Balb. 27. ad eam civitatem; Verr. II, 15. Flacc. 52. cum eis civitatibus; div. Caec. 14. ex ea civitate; Balb. 50. ex eis civitatibus; Verr. II, 33. Balb. 26. in eam civitatem; Verr. I, 68. Arch. 6. Balb. 43. in ea civitate; Verr. IV, 93. Cluent. 146. Muren. 10. Sest. 141. Balb. 6. in ea (civitate); Milo 93. in eis civitatibus; Balb. 21. classis ea; imp. Pomp. 33. in ea classe; Verr. II, 90. eum codicem; ib. 149. in eo codice; Cluent. 91. in eam cogitationem; sen. 16. eis coloniis; Phil. V, 53. ex eis coloniis; Catil. II, 20. in eam coloniam; Phil. II, 102. ex eis colonis; Catil. III, 14. ad eam columnam; Cluent. 39. in eo comitatu; Catil. III, 6. ea comitia; Phil. II, 99. in id conclave; Sex. Rosc. 64. ei concursus; Verr. V, 66. eam condicionem; Cluent. 154. ea condicione; Verr. V, 58. Font. 45. Cluent. 154. Arch. 25. dom. 146. Sest. 37. 38. Piso 4. Muren. 56. in ea condicione; Tull. 20. [in] ea confessione; Milo 81. eius conlegae; Phil. V, 9. conlegae eius; Sest. 72. cum eo coulega; Phil. V, 9. eius conlegii; Vatin. 14. eum consensum; Phil. VII, 20. eius consilii; Cluent. 61. Phil. II, 34. II, 37. consilium; Tull. 25. Catil. I, 4. Phil. XIV, 3. eo consilio; Catil. III, 8. Milo 47. Phil. XI, 28. ea consilia; Catil. III, 20. eis consiliis; Piso 54. ad id consilium; Phil. XII, 16. in id consilium; Sest. 137. in eo consilio; Verr. a. pr. 29. Caecin. 29. Milo 5. sine eo consilio; Piso 23. is consul; leg. agr. II, 10. 101. har. resp. 45. is [consul] debet; Muren. 3. consul is; ib. 85. eum consulem; Phil. XI, 17. eo consule; Milo 32. ei consuli; sen. 10. eis ‖his‖ consulibus; Milo 32. consulibus eis; prov. cons. 17. eos consules; leg. agr. III, 6. ✕. Phil. VII, 20. consules eos; Arch. 5. ab eis consulibus; sen. 3. post eos consules; prov. cons. 39. eis consularibus; Phil. XIII, 29. ea consuetudo; Tull. 8. in eam consuetudinem; Verr. II, 169. Tull. 10. Piso 45. ea senatus consulta; ib. 41. ex eo senatus consulto; har. resp. 31. ab ea contentione; Planc. 6. in ea contentione; Sest. 103. eae contiones; Piso 41. eas contiones; har. resp. 46. ex ea contumacia; Verr. III, 22. ad ea convivia; ib. V, 137. ea copia; Muren. 78. eas copias; Deiot. 22. eis copiis; Phil. IV, 12. ✕. ib. X, 4. cum eis copiis; ib. III, 4. cum .. eis copiis; ib. XI, 30. id crimen; Muren. 17. eius criminis; Catil. III, 9. id crimen; Verr. V, 78. crimen id; Rabir. 7. eo crimine; Verr. IV, 100. crimina ea; ib. II, 68. eorum criminum; Sulla 13. eis criminibus; Cluent. 20. 49. eis (criminibus); ib. 59. ad crimina ea; Verr. I, 103. in eo crimine; ib. V, 103. ea crudelitas; Sex. Rosc. 150. Cluent. 199. ea cupiditas; Verr. a. pr. 35. ea cupiditate; Verr. IV, 39. eas cupiditates; Cael. 45. in ea curia; Verr. IV, 138. eo cursu; Planc. 17.

eius deae; prov. cons. 35. ei deae; dom. 130. har. resp. 37. earum dearum; har. resp. 57. is xvir; leg. agr. II, 46. ei xviri; ib. 29. ea decreta; Piso 41. ✕. ✕. ex ea dedicatione; dom. 137. eis defensoribus; Cluent. 56. ad deliberationes eas; Phil. I, 2. eius delicti; Muren. 62. ea demolitio; Verr. II, 161. eos dentes; ib. IV, 103. ei deo; Cluent. 43. eorum deorum; Verr. I, 48. ab eo deo; Phil. IV, 5. apud eos deos; Verr. IV, 18. eius devotionis; Quir. 1. apud eum dictatorem; Ligar. 12. is dies; Vatin. 33. Phil. III, 20. V, 20. ea dies; Verr. II, 38. eius diei; ib. V, 26. eum diem; Quinct. 24. eam diem; Verr. II, 38. eo die; Quinct. 86. Verr. II, 37. 41. 96. Cluent. 88. Quir. 12. Sest. 75. Vatin. 15. Milo 28. ✕. 46. 47. 52. Phil. III, 2. 12. 19. VI, 2. eo ‖eodem‖ die; Verr. III, 192. ei dies; Catil. III, 2. eos dies; Piso 51. eis diebus; Cluent. 22. ad eum diem; Verr. II, 52. ex eo die; Phil. I, 1. ex ea die; Verr. I, 34. in eum diem ‖in eo die‖; ib. II, 129. in eam diem; ib. I, 31. per eos dies; ib. V, 96. 137. Muren. 69. post eam diem; Sex. Rosc. 130. eius dignitatis; Cluent. 107. eam dignitatem; Flacc. 106. ad eam dignitatem; prov. cons. 35. ea diligentia; Cluent. 115. in id discrimen; dom. 17. Phil. III, 29. dissensiones eas; Catil. III, 24. ✕. ea domus; Verr. IV, 3. domi eius; Sulla 39. ad eam domum; Verr. I, 69. in ea domo; ib. IV, 83. dom. 110. har. resp. 37. [ad eam donationem; Verr. III, 187.] eos duces; Phil. VII, 20. duces eos; ib. V, 3. ad eos duces; imp. Pomp. 9. eam duritiam; dom. 97.

is eques; Planc. 32. eis equitibus; Verr. I, 13. ab eis equitibus; ib. II, 180. ea errata; har. resp. 23. evocatus is; Deiot. 13. id exemplum; Planc. 90. eo exemplo; Verr. III, 116. ea exempla; ib. 210. ei exercitui; Phil. X, 26. eum exercitum; har. resp. 47. Phil. IV, 15. eos exercitus; ib. VII, 20. in eo exercitu; Sest. 41. ea existimatione; Deiot. 27. ad eum exitum; Phil. XII, 22. ea exstructione; ib. XIV, 34.

ea facilitate; Verr. V, 14. eius facinoris; ib. 13. Phil. XI, 29. id facinus; Verr. II, 82. IV, 105. Rabir. 19. eorum facinorum; Verr. V, 13. eius facti; ib. III, 195. Caec. 16. id factum; Tull. 25. Phil. X, 15. ex ea facultate; div. Caec. 49. ex ea face; Verr. I, 99. ea faeneratio; ib. II, 176. ea fama; Milo 98. Phil. III, 20. *eius famae*; Scaur. 2 § 6. eius familiae; Verr. IV, 151. Tull. 28. ea familia; Sulla 58. in eam familiam; Planc. 19. Phil. IX, 4. in ea familia; ib. II, 26. XIII, 12. eius familiaris; har. resp. 5. eum familiarissimum; Sulla 57. familiaritate ea; Ligar. 1. eius fani; Verr. I, 46. IV, 96. in eo fano; ib. 109. eo fato; Font. 45. eo fautore; Cluent. 56. eius fidei; Verr. a. pr. 31. ea fide; ib. II, 2. filii eius; Sex. Rosc. 24. eius filii; Phil. V, 49. ei filio; Cluent. 185. eum filium; ib. 22. eum filium; ib. 135. finibus eis; Piso 37. usque ad eum finem; Verr. a. pr. 16. id foedus; Sest. 24. in eo foedere improbando; har. resp. 48. eius fortunae; Cluent. 7. eam fortunam; Milo 100. in ea fortuna; Sest. 69. *in ea .. fortuna*; Scaur. c. 2 § 3. id forum; Verr. III, 137. in id forum; ib. II, 38. eius fratris; Rabir. 14. in eam fraudem; Verr. III, 178. eam frequentiam; Deiot. 5. eum fructum; Sex. Rosc. 88. eius frumenti; Verr. III, 194. frumenti eius; ib. 54. ei frumento; ib. 171. id frumentum; ib. 188. in eo frumento; ib. 179. 202. eis fundamentis; Sulla 30. eis fundus; Verr. II, 31. fundus is; Caecin. 20. eius fundi; Verr. III, 55. ✕. Caecin. 19. 22. eos fundos; leg. agr. III, 14. ad eum fundum; Caecin. 22. in eum fundum; ib. 21. in eo fundo‖; ib. 11. ex eo fundo; ib. 82. Verr. III, 119. id funus; dom. 42. eo furto; Cluent. 185. ea furta; Verr. V, 46.

gentes eae; prov. cons. 4. id genus; Verr. II, 149. ei generi; leg. agr. III, 16. Sest. 105. 114. id genus; Phil. XIV, 34. genus id; leg. agr. III, 3. eo genere; Planc. 74. ex eo genere; Verr. II, 183. ib. V, 52. ✕. 165. Font. 42. ex eis generibus; ib. 12. in id genus; har. resp. 53. in eo genere; Cluent. 104. Piso 87. Scaur. 16. eos gladiatores; Sest. 134. eius gloriae; Balb. 13. eam gloriam; Phil. II, 114. ei gratiae; har. resp. 52.

hereditas [ea]; Verr. II, 43. in eas hereditates; Verr. I, 125. is homo; Sex. Rosc. 76. Sulla 58. 89. Planc. 71. is [homo] Verres; Verr. II, 61. eius hominis; Sex. Rosc. 125. Verr. II, 161. V, 55. Sulla 14. hominis eins; Sex. Rosc. 130. Sest. 132. ei homini; Sex. Rosc. 51. eum hominem; ib. 103. Verr. III, 146. hominem enm; har. resp. 8. eorum hominum; Verr. III, 74. 183. Font. 41. 48. imp. Pomp. 27. Catil. I, 29. Sulla 28. eis hominibus; Sex. Rosc. 139. Muren. 1. Planc. 37. eos homines; div.

Caec. 4. Verr. I, 84. II, 186. III, 187. 225. leg. agr. II, 68. Muren. 55. homines eos; div. Caec. 25. Flacc. 19. ab homine eo; Verr. IV, 14. de eo homine; ib. V, 178. in eo homine; Sest. 118. per eos homines; Verr. II, 50. eius honoris; ib. 128. honoris eius; Muren. 8. ei honori; Phil. XIII, 50. eorum honorum; Piso 79. eis honoribus; Fout. 14. cum eo hoste; Phil. IV, 11. 14.

eis ignibus; Verr. IV, 106. ea ignominia; Piso 45. eam imaginem; Muren. 88. is imperator; imp. Pomp. 38. eius imperatoris; Verr. IV, 80. imp. Pomp. 57. Milo 9. eorum imperatorum; Phil. XIV, 37. eius imperii; Quir. 21. eo imperio; Phil. X, 12. eis incommodis; imp. Pomp. 26. eius iudicii; Sulla 42. ea ingenia; Quinct. 33. eas inimicitias; Scaur. 45. is inimicus; Quir. 10. eas iniquitates; Verr. III, 40. initia ea; Cluent. 141. ea iniuria; dom. 66. eam iniuriam; div. Caec. 55. eas iniurias; div. Caec. 10. de eis iniuriis; Verr. III, 108. eas insidias; Planc. 100. eis ‖his‖ institutis; dom. 138. eius insulae; Verr. II, 2. in eam insulam; Milo 74. in ea insula; Verr. IV, 46. eius iracundiae; Flacc. 11. is iudex; Cluent. 104. eum iudicem; Verr. II, 33. 66. eo iudice; ib. a. pr. 32. ei iudices; Milo 23. iudices ei; Piso 94. eis iudicibus; Planc. 42. Marcell. 29. eos iudices; Verr. V, 173. Planc. 46. Phil. V, 15. ab eo iudice; Flacc. 50. ad eos iudices; Verr. I, 22. apud eos indices; Cluent. 63. eum eis iudicibus; Verr. I, 51. Cluent. 148. iudicium id; Quinct. 66. ei iudicio; Sex. Rosc. 72. eo iudicio; Verr. II, 68. ad id iudicium; Quinct. 46. id in iudicium; Tull. 35. in eo iudicio; Verr. IV, 71. Font. 34. iuris eius; Verr. I, 104. Caecin. 10. eo iure; Phil. I, 26. V, 45. iure eo; Balb. 20. ea iura; Verr. III, 27. dom. 80. prov. cons. 46. ea ‖ei‖ iura; dom. 125. de eo iure; Caecin. 5. id ius; dom. 77.

ad eum lanistam; Sex. Rosc. 17. ab eo latrone; Piso 11. eo laudatore; Font. 16. ea laus; dom. 98. eam laudem; Sex. Rosc. 2. Milo 38. eis laudibus; Arch. 22. eius .. legationis; Verr. II, 13. IV, 15. legationis ‖eius‖; ib. III, 105. ea legio; Phil. III, 6. eae legiones; ib. X, 12. earum legionum; ib. V, 53. legionum earum; ib. III, 8. eas legiones; ib. V, 53. ✕. ea lex; Tull. 54. leg. agr. II, 72. Sest. 53. Balb. 20. Milo 33. lex ea; Cluent. 148. legis eius; Phil. I, 21. ei legi; Verr. V, 126. Planc. 41. eam legem; Cluent. 151. 157. leg. agr. II, 16. 26. III, 3. dom. 46. Sest. 56. prov. cons. 36. Phil. X, 12. ea lege; Verr. II, 127. Caecin. 95. Cluent. 104. 154. 155. ✕. 156. dom. 70. Sest. 24. Vatin. 4. prov. cons. 17. Rab. Post. 12. Phil. I, 35. VIII, 32. lege ea; Piso 37. Rab. Post. 12. Phil. XI, 12. eae ‖hae‖ leges; ib. V, 10. leges eas; Cluent. 144. Phil. I, 24. ✕. II, 6. 109. V, 7. 10. eis legibus; Cluent. 150. Phil. I, 24. V, 10. legibus *eis;* Rab. Post. 16. contra eam legem; imp. Pomp. 52. contra eas leges; Vatin. 18. ex ea lege; Vatin. 33. Balb. 19. in eam legem; Sest. 101. in ea lege; dom. 71. eo eam legem; dom. 81. post eam legem; Verr. I, 109. ea lenitate; Catil. III, 14. in eis ‖his‖ libellis; Arch. 26. ea liberalitas; Verr. II, 28. ea (libertas); Catil. IV, 16. eam libertatem; Planc. 16. in eam litem; Qu. Rosc. 54. eae litterae; Verr. II, 173. earum litterarum; Cluent. 186. litteris eis; prov. cons. 14. eas litteras; Verr. IV, 91. litteras eas; ib. II, 180. eis litteris; har. resp. 18. eo litteris; Phil. XIV, 11. is locus; Verr. V, 87. Caecin. 80. dom. 37. eius loci; Caecin. 22. har. resp. 32. ei loco; Verr. IV, 92. leg. agr. II, 51. eum locum; Verr. II, 108. V, 72. Caeciu. 42. leg. agr. II, 3. Sest. 114. Milo 53. eo loco; Cluent. 112. 185. Cael. 36. eis locis; Verr. II, 87. ab eo loco; Caecin. 86. 87. Phil. I, 7. ad eum locum; Verr. IV, 103. Cluent. 67. ad ea loca; Verr. V, 167. ex eo loco; ib. a. pr. 36. II, 121. III, 173. IV, 107. V, 87. 96. Caeciu. 49. 66. 76. 79. 80. ✕. 84. ✕. 86. 87. ✕. har. resp. 44. ex eis locis; Verr. V, 45. imp. Pomp. 24. in eum locum; div. Caec. 4. Verr. I, 81. III, 189. Font. 27. Caecin. 88. ✕. ✕. leg. agr. II, 73. Sulla 44. Cael. 61. Scaur. 4. Rab. Post. 22. 24. Ligar. 28. Phil. XIII, 31. in ea loca; leg. agr. II, 82. in eo loco; Sex. Rosc. 151. Verr. I, 46. 129. IV, 100. 107. V, 85. Caecin. 49. Quir. 17. dom. 82. 101. Milo 53. eo in loco; Milo 51. Deiot. 17. in eis locis; Verr. III, 193. IV, 107. 114. imp. Pomp. 22. 41. Cluent. 38. Balb. 64. Planc. 65. in eis ‖his‖ locis; Verr. IV, 106. Piso 96. ludos eos; har. resp. 24. ea luxuries; leg. agr. II, 95.

eius magistratus; Sest. 64. eum magistratum; Planc. 13. eos magistratus; Verr. II, 137. in eo magistratu; Sest. 7. 124. Vatin. 12. 13. 23. Phil. II, 50. Fr. B, VI, 6. in eis magistratibus; leg. agr. II, 24. Planc. 7. per eum magistratum; Quinct. 63. ea magnitudine; Verr. IV, 65. eo maleficio; Cael. 71. ab eo mancipe; Verr. I, 141. ea mancipia; Flacc. 80. ea mandata; Verr. III, 108. ea mater; Cluent. 12. ei medico; Piso 83. id meritum; Phil. V, 36. ea mens; ib. XIV, 3. eo menue; Milo 101. Phil. I, 6. in eam mentem; Milo 89. eum mensem; Verr. II, 130. ab eo metu tenebantur; Cluent. 25. in eum metum; Muren. 48. eam migrationem; Cael. 18. eis militibus; Phil. V, 53. ✕. militibus eis; Phil. XIV, 27. eis militibus; Verr. V, 87. ea miseria; Phil. III, 35. eam misericordiam; Milo 92. eius modi; Quinct. 9. eum modum; dom. 105. eo modo; Verr. II, 129. ea molestia; har. resp. 41. eam molestiam; Cluent. 154. iu eo monumento; dom. 112. ad eam moram; Cluent. 27. eius mortis; Milo 79. is motus; Piso 41. ea mulier; Sex. Rosc. 27. eius mulieris; Verr. I, 140. Cluent. 192. Cael. 38. ei mulieri; Cluent. 33. ab ea muliere; Cael. 71. ea multitudo; Sex. Rosc. 93. ei multitudini; Verr. a. pr. 18. eorum municipiorum; Arch. 10. ex eo municipio; Sulla 23. id munus; Verr. V, 52. ei myoparoni; ib. I, 88.

nationis eius; Sest. 69. eae nationes; ib. 146. eis nationibus; imp. Pomp. 23. nationes eas; prov. cons. 31. ea natura; Verr. I, 40. ea navis; ib. V, 63. ei navi; ib. IV, 19. eam navem; ib. V, 44. Sest. 45. eius nautae; Verr. V, 62. id negotium; Rab. Post. 21. ei negotio; Verr. a. pr. 24. eo negotio; Sest. 60. eorum negotiorum; Verr. II, 47. ad id negotium; ib. I, 148. ex eo negotio; Sex. Rosc. 114. in eo negotio; dom. 23. Vatin. 12. ei nobiles; Sex. Rosc. 149. id nomen; Verr. I, 92. eius nominis; Phil. XIV, 28. nominis eius; Quinct. 75. id nomen; Muren. 27. eo nomine; Verr. a. pr. 38. Cluent. 115. Sest. 21. in eis nominibus; Font. 3. eam noctem; Sex. Rosc. 98. ea nocte; Catil. II, 13. Milo 49. nocte ea; Sulla 52. noctes eas; Planc. 99. eum numerum; Verr. III, 79. Cluent. 74. eo numero; Verr. II, 134. ad eum numerum; ib. II, 110. III, 173. ex eo numero; ib. II, 44. V, 28. Font. 16. leg. agr. II, 87. Arch. 31. Deiot. 24. Phil. XII, 13. in eo numero; Sex. Rosc. 93. Verr. III, 89. Sulla 25. pro eo numero; Verr. III, 201. eos nummos; ib. 197. IV, 53. eum nuntium; Sex. Rosc. 105. eo nuntio; Verr. IV, 95. eae nuptiae; Cluent. 12. ab eis nuptiis; ib. 27.

in ea obscuritate; Cluent. 73. id onus; Verr. I, 22. ab eo oppido; ib. IV, 103. in id oppidum; leg. agr. II, 87. ex eis oppidis; Verr. V, 98. 66. ea opinione; Muren. 78. in eam opinionem; Caecin. 13. opus id; Verr. I, 142. id opus; ib. 144. in eas oras; imp. Pomp. 23. eius orationis; div. Caec. 46. dom. 32. ei orationi; Balb. 4. eam orationem; leg. agr. II, 1. ad eam orationem; Milo 7. ex ea oratione; Cluent. 140. in eis oratioubus; ib. 141. is ordo; Verr. II, 149. ordo eis; prov. cons. 25. eius ordinis; Verr. III, 94. Cluent. 77. Catil. II, 12. Flacc. 4. dom. 50. Vatin. 35. prov. 10. ordinis eius; Planc. 24. eum ordinem; imp. Pomp. 17. ad eum ordinem; Piso 39. in eum or-

dinem; Verr. II, 120. Phil. VII, 15. in eo ordine; Verr. III, 184. per eum ordinem; ih. IV, 26. eis ornamentis; Planc. 7. Phil. IX, 17.

ea pars; Verr. IV, 119. eam partem; Sex. Rosc. 16. Verr. V, 146. har. resp. 29. Planc. 93. ea parte; Scaur. c. 2 § 7. eae partes; ib. 31. earum partium; Phil. II, 70. partis eas; Verr. III, 40. ab ea parte; leg. agr. II, 18. ex ea parte; Qu. Rosc. 55. Quir. 13. in eam partem; Sex. Rosc. 56. Catil. IV, 3. Deiot. 14. in ea parte; Verr. IV, 119. V, 84. ✕. 169. Sulla 9. 53. Ligar. 2. eius patris; Phil. XIII, 13. ea patientia; Verr. II, 7. ei patriae; Vatin. 7. patronum eum; Verr. I, 124. eius patrui; Rabir. 14. ea peccata; Phil. II, 70. ea pecunia; Verr. V, 60. Rab. Post. 8. 31. 38. EA PECUNIA; Rab. Post. 8. 9. 12. 37. eius pecuniae; Verr. II, 141. ei pecuniae; Sex. Rosc. 6. eam pecuniam; Verr. II, 69 143. ✕. III, 118. V, 15. 60. Flacc. 91. eas pecunias; Verr. III, 79. de ea pecunia; ib. II, 141. ex ea pecunia; ih. III, 82. Font. 3. Rab. Post. 37. in ea pecunia; Flacc. 33. praeter eam pecuniam; Verr. III, 107. eius perfidias; Phil. II, 79. id periculum; ib. III, 23. eorum periculorum; Sest. 51. eam petitionem; Phil. II, 98. ea pictura; Verr. IV, 122. ea (poena esse potuit)? dom. 83. poenam eam; Sulla 63. ea poena; Ligar. 13. eas poenas; Verr. III, 178. V, 163. har. resp. 39. poenas eas; Piso 50. in eis poenis; Milo 56. is populus; Balb. 19. 20. Phil. I, 26. eorum populorum; Verr. V, 123. eum portum; Planc. 94. eos portus; Imp. Pomp. 33. ex ea possessione; leg. agr. II, 81. ea potestas; ib. 21. eam potestatem; Milo 4. ea potestate; leg. agr. II, 30. ea praeda; Verr. III, 89. eius praedae; Piso 48. praedones eos; Flacc. 30. ea praeiudicia; Cluent. 9. ad ea praesidia; Phil. III, 36. is praetor; Verr. II, 22. Sest. 78. eius praetoris; Verr. V, 18. ei praetores; ib. I, 130. ab eo praetore; leg. agr. II, 26. ante eum praetorem; Verr. I, 125. in eo praetore; Milo 89. ab eo privato; Sest. 47. ex eo proelio; imp. Pomp. 45. ea provincia; Verr. II, 1. eius provinciae; Font. 32. Planc. 100. eam provinciam; Verr. I, 34. II, 51. V, 38. Sulla 56. Cael. 68. Phil. XI, 30. ✕. ea provinciae; ih. III, 38. ex ea provincia; div. Caec. 2. Verr. II, 165. III, 209. Arch. 6. Piso 1. in eam provinciam; Verr. III, 125. Phil. XI, 30. in ea provincia; Verr. I, 16. II, 17. 111. III, 125. IV, 72. imp. Pomp. 18. 61. Muren. 89. Planc. 27. in eis provinciis; Verr. III, 192. in ea prudentia; Muren. 28. eo pudore; Verr. V, 28. pudore eo; Arch. 31.

quaestionis eius; Cluent. 108. ei quaestioni; ib. 89. in ea quaestione; Verr. II, 70. eam quaestorem; Phil. X, 13. is quaestus; Verr. II, 170. is (quaestus) honestus; ih. III, 195. in ea querimonia; ib. V, 72.

ratio ea; Sulla 4. ea ratione; Verr. a. pr. 55. Planc. 67. in eam rationem; Verr. I, 69. in ea ratione; Balb. 20. ad eam rationem; Sest. 136. ad eos recuperatores; Verr. III, 69. ad eas regiones; imp. Pomp. 45. in eis regionibus; Sulla 53. ea religione; Catil. III, 15. ea res; Quinct. 92. Sex. Rosc. 6. Verr. I, 6. 46. II, 88. 178. III, 129. 137. 183. 208. ✕. IV, 89. V, 80. Tull. 37. Caecin. 51. 63. Cluent. 174. leg. agr. II, 47. 90. Muren. 1. ✕. ✕. 30. Flacc. 6. Sulla 55. dom. 7. Planc. 66. Milo 97. Ligar. 23. Phil. I, 11. V, 34. XIV, 1. res ea; dom. 12. Flacc. 45. ea ||taque|| res; har. resp. 43. eius rei; Quinct. 67. Sex. Rosc. 5. 152. Qu. Rosc. 11. Verr. I, 107. 108. II, 60. 90. IV, 92. 104. Tull. 7. Caecin. 9. 32. Cluent. 151. leg. agr. II, 39. Sulla 44. ei rei; Verr. a. pr. 45. imp. Pomp. 2. har. resp. 43. Phil. XI, 24. eam rem; Quinct. 28. Sex. Rosc. 120. Verr. I, 75. II, 120. imp. Pomp. 61. Flacc. 84. dom. 136. Phil. II, 49. VI, 6. X, 25. 26. XIII, 50. ✕. *eam rem*; Scaur. c. 2 § 8. ea re; Quinct. 69. Verr. I, 25. IV, 45. ✕ imp. Pomp. 43. eae res; Quinct. 1. Verr. IV, 140. Caecin. 68. imp. Pomp. 40. res eae; Arch. 23. Planc. 27. earum rerum; Quinct. 12. 14. Sex. Rosc. 123. Verr. I, 119. III, 48. V, 36. 39. Font. 16. imp. Pomp. 14. leg. agr. II, 54. Catil. III, 27. Arch. 1. Phil. I, 6. 30. III, 30. eis rebus; Verr. IV, 101. 140. prov. cons. 41. Phil. II, 88. eas res; Verr. III, 16. 119. Sest. 38. Vatin. 34. prov. cons. 41. res eas; leg. agr. II, 88. Sulla 32. Sest. 11. eis rebus; Sex. Rosc. 71. Verr. IV, 123. Cluent. 13. Phil. II, 13. 119. XI, 17. ad eam rem; Sex. Rosc. 20. 28. 68. 151. 153. div. Caec. 62. Verr. II, 144. V, 157. 169. Tull. 49. Cluent. 82. 87. 121. Phil. XIV, 38. [ad eam rem]; Sest. 41. eius rei causa; Verr. II, 96. cum ... eis (rebus); ib. V, 44. de ea re; Sex. Rosc. 28. Qu. Rosc. 25. ✕. Caecin. 102. har. resp. 20. Rab. Post. 18. Phil. III, 37. VIII, 14. X, 25. [de ea re]; Verr. II, 69. de eis rebus; ih. I. Font. 18. eis de rebus; Cluent. 29. ex eis rebus; ih. 92. leg. agr. II, 95. Arch. 25. prov. cons. 24. in eam rem; Verr. II, 38. Caecin. 69. 94. in eas res; Verr. IV, 68. Tull. 24. in ea re; Quinct. 22. Qu. Rosc. 32. Verr. I, 85. II, 132. 169. III, 204. Tull. 27. 33. Sulla 63. prov. cons. 28. in ea re ||regeneratione||; dom. 16. in eis rebus; Sex. Rosc. 146. Verr. II, 164. V, 18. Font. 5. leg. agr. III, 4. Muren. 3. Balb. 6. in eis ||his|| rebus; Verr. IV, 81. ob eam rem; Verr. II, 93. III, 9. Cluent. 47. Piso 57. Milo 53. ob eas res; Verr. III, 187. Phil. XIV, 37. ✕. pro eis rebus; ih. II, 96. rem publicam eam; Quir. 5. eam rem publicam; ih. 14. Sest. 141. Vatin. 23. in ea re publica; Flacc. 61. Sulla 84. dom. 64. 84. Piso 27. id responsum tulisses; Catil. I, 19. eum reum; Verr. II, 151. har. resp. 7. eo reo; Verr. I, 103. in eum reum; ib. a. pr. 39. is rex; Deiot. 10. eius regis; Verr. III, 15. Sest. 57. regis eius; Phil. IX, 4. ei regi; Rab. Post. 6. ✕. Deiot. 6. eum regem; imp. Pomp. 11. Deiot. 2. reges ei; Verr. IV, 64. ad eam vitam; Phil. II, 26. rogationis eius; Cluent. 140. in rogationo ea; Balb. 33. ad eas ruinas; Rab. Post. 2.

eo sacerdotio; Phil. II, 80. ea sacra; har. resp. 8. iu eis sacris; Verr. IV, 115. in eis sacris polluendis; ib. 99. in id sacrarium; ib. in eo sacrario; ih. eius sceleris; Cluent. 187. eo scelere; har. resp. 5. ea sceleris; Phil. XI, 6. eis sceleribus; har. resp. 7. in ea scientia; Muren. 19. ad eos scopulos; Rabir. 25. eorum scribarum; Verr. III, 182. eos scribas; ih. 184. ad eos scribas; ib. ei securi; Phil. II, 51. ei senatores; Cluent. 152. senatus is; Piso 45. eius sententiae; ib. 35. Phil. IX, 9. XI, 15. eam sententiam; Sest. 61. prov. cons. 1. Phil. I, 13. VI, 9. XI, 40. sententiae eam; sen. 31. in eam sententiam; Cael. 29. eius sermonis; Sest. 24. eum sermonem; Cluent. 78. ea serrula; ib. 180. is servus; Verr. V, 17. ei servi; Sex. Rosc. 77. in eos servos; Cluent. 180. id signum; Verr. IV, 92. ab eis signis; Cael. 66. eius societatis; Verr. II, 173. apud eas societates; ib. III, 165. de ea societate; Sex. Rosc. 58. in ea societate; Phil. II, 25. ea spe; Sex. Rosc. 61. Sulla 30. eum spiritum; Phil. X, 20. eo splendore; Verr. IV, 65. eius statuae; ih. II, 162. eas statuas; ih. 161. circum eam statuam; Phil. IX, 16. in eas statuas; Verr. II, 145. in eo statu; Sest. 106. Marcell. 26. eius stirpis; Rab. Post. 2. eis studiis; Cael. 72. in eo studio; Sex. Rosc. 137. ea summa; Flacc. 32. sumptus eos; ib. 33. ea suspicio; Sex. Rosc. 64. 65.

eo tabellario; Verr. II, 64. eae tabulae; Phil. XII, 12. eas tabulas; Verr. IV, 122. eis tabulis; Arch. 9. in eas tabulas; Verr. IV, 148. secundum eas tabulas; Qu. Rosc. 3. telo eo; Tull. 50. ea tela; har. resp. 2. ✕. ea tela; har. resp. 47. eis telis; dom. 39. ea temperantia; imp. Pomp. 41. id templum; Piso 23. eius templi; dom. 54. in eo templo; Phil. II, 15. id tempus; Quinct. 8. Verr. I, 84. eius temporis; ih. II, 159. imp. Pomp. 45.

Rab. Post. 10. temporis eius; Verr. I, 32. eo tempore; Quinct. 16 53. 85. Sex. Rosc. 64. 92. Verr. a. pr. 24. II, 74. 98. V, 80. Caecin. 13. Cluent. 89. Catil. IV, 13. Sulla 17. sen. 17. Quir. 1, 17. dom. 92. Vatin. 24. 25. Milo 19. Ligar. 20. Phil. II, 4. eis temporibus; imp. Pomp. 55. Sulla 54. Arch. 11. temporibus eis; Qu. Rosc. 33. Planc. 13. ab eo tempore; Muren. 81. ad id tempus; Rabir. 38. ad ea tempora; Planc. 13. ex eo tempore; Quinct. 22. Sest. 79. Phil. V, 30. in id tempus; Verr. a. pr. 53. Phil. II, 88. terram eam; Planc. 26. eae terrae; Verr. III, 47. in ea terra; ib. IV, 106. in eis terris; Font. 45. id .. testamentum; Cluent. 162. ei testamento; ib. 33. in‖ eo testamento; Verr. II, 36. ea testimonia; Flacc. 17. eis testimoniis; Caecin. 23. in eo testimonio; Flacc. 50. is testis; Caecin. 30. eius testis; Qu. Rosc. 45. eorum testium; Verr. II, 152. eos testis; ib. IV, 91. Planc. 54. eo timore; Font. 27. ea tranquillitate; Marcell. 27. is tribunus plebis; Sulla 31. Quir. 12. dom. 114. Fr. B, VI, 6. eum tribunum; Phil. XIII, 27. per eum tribunum plebis; sen. 3. ea tribus; Planc. 37. eius tribus; ib. eam tribum; ib. 38. tribus eae; ib. 37. eas tribus; ib. 39. 44. in ea tribu; ib. 54. in eo tumultu; Sulla 57. ea turpitudo; Phil. XI, 9. ei turpitudini; Cluent. 127. in eam turpitudinem; Quinct. 53.

ex eis valvis; Verr. IV, 124. ea varietate; ib. 65. ea vasa; ib. 39. vasa ea; ib. 63. vectigalia ea; leg. agr. II, 93. venenum [id]; Cluent. 55. veneni eius; ib. 105. eam veniam; Rab. Post. 33. id verbum; Phil. VIII, 1. eo verbo; Caecin. 49. Phil. III, 3. eis verbis; Verr. I, 116. Cluent. 196. dom. 50. Sest. 60. 73. Piso 35. Phil. II, 84. in ea verba; Verr. II, 31. is versus; Piso 74. ad eum vestitum; Phil. XIV, 2. eos veteranos; ib. XI, 37. ea vetustate; Planc. 32. vetustate ea; Flacc. 63. eam viam; Phil. V, 49. ea vicinitatis; Sex. Rosc. 15. ea vicinitate; Tull. 22. in ea vicinitate; Sex. Rosc. 16. 48. eam victoriam; Ligar. 19. ea victoria; prov. cons. 32. ex ea victoria; Phil. XIV, 1. in ea villa; ib. II, 104. is vir; Font. 40. Balb. 16. Phil. IX, 15. vir is; har. resp. 27. Sest. 129. eius viri; dom. 26. Vatin. 7. Ligar. 26. Deiot. 12. Phil. II, 39. ib. 65. ✕. eius ‖talis‖ viri; Sest. 62. ei viro; Milo 19. eum virum; Deiot. 28. Phil. XIII, 26. ei viri; Cluent. 106. Planc. 68. eis viris; Milo 80. eos viros; Vatiu. 24. eis viris; Phil. XIV, 34. ea virtus; Phil. VIII, 1. eam virtutem; Ligar. 26. ea virtute; Verr. III, 93. Catil. III, 29. Milo 79. ea vis; Cluent. 199. vis ea; Caecin. 5. eam vim; Ligar. 11. eius vitae; Verr. II, 191. eam vitam; ib. III, 5. vitam eam; Scaur. 4. in ea vita; Cluent. 153. Planc. 27. id vitium; Phil. II, 83. ea vitia; Cluent. 72. ea vociferatione; Sex. Rosc. 12. eo voltu; Verr. II, 108. ea voluntas; Planc. 43. eam voluntatem; Tull. 25. leg. agr. III, 2. ea voluntate; Flacc. 11. in ea voluntate; Ligar. 6. vota ea; Phil. III, 11. eam vocem; Caecin. 22. ea voce; Milo 67. ea urbs; Verr. IV, 118. urbs ea; Phil. VIII, 18. eius urbis; Sulla 26. eam urbem; Muren. 33. urbem eam; har. resp. 33. urbe ea; Phil. I, 6. ex eis ‖bis‖ urbibus; Verr. I, 54. in eam urbem; Phil. I, 9. X, 8. XIII, 27. in ea urbe; dom. 100. in ea (urbe); Milo 7. iu ea ‖illa‖ urbe; leg. agr. II, 90. eis uxoribus; Verr. III, 76.

II. **mit Hinzufügung von ipse:** f. **ipse**, A, II, 3 (55 St.) S. 753, b.

B. **mit andern Pronomina und Adjectiven:** 1. **ipse:** f. **ipse**, B, 4. (60 St.) S. 754.

2. **omnis:** omnes ei ‖bi‖ citantur; Rabir. 31. bona eorum omnium; Verr. III, 66. cum eorum omnium crudelitati ... cessissem; dom. 58. eorum omnium hic dux est; har. resp. 57. eos omnis liberos esse; Cluent. 43. ab eis omnibus praedicatur; Verr. V, 7. de eis omnibus loquor; Rabir. 27. — id omne ... policeor; imp. Pomp. 69. id ego omne me rei publicae causa suscepisse confirmo; ib. 70. id omne ... esse conflatum; Cluent. 169. ea omnia ... vera esse; imp. Pomp. 51. EA OMNIA EO IURE SINT; leg. agr. III, 7. omuia .. ea me ... consecutum esse; Vatin. 6. de eis omnibus ... satis est dictum; har. resp. 40.

3. **qui:** is qui deterruit; Verr. III, 122. [habebat]; ib. IV, 137. ilicitur; Caecin. 57. videret; Cluent. 49. denuntiarat; ib. 24. fuit; div. Caec. 69. leg. agr. II, 82. arguitur; Caecin. 104. putarat; sen. 26. est; Sest. 75. liberarat; Piso 95. natus est; Milo 68. vocarat; Phil. III, 20. — id quod parati sunt facere; Quinct. 8. evenit; ib. 31. miserrimum est; ib. 49. fieri necesse est; Sex. Rosc. 2. non spero; ib. 10. dixi; ib. 25. existimaverunt; ib. 27. est satis; ib. 30. dicitur; ib. 37. pertinet; ib. 88 commemoravit; ib. 93. cognoscere poteritis; ib. 110. multo gravius est; ib. 115. attinet; ib. 124. aperietur; ib. 127. fieri ... non potest; ib. 150. pertinebat; Qu. Rosc. 40. petiverunt; div. Caec. 26. populus Romanus iam diu flagitat; ib. petiverunt; ib. 26. necessarium est; ib. 38. non potes; ib. 53. vos omnis admirari video; ib. 57. difficillimum fuerit; Verr.' a. pr. 8. maxime exspectari videbatur; ib. 45. nunc sentiet; ib. I, 36. principium ... fuit; ib. 44. desiderabant; ib. 75. levissimum est; ib. 101. saepe audistis; ib. 121. cognostis; ib. 125. erat; ib. 132. mihi non est necesse; ib. 155. permanuturum imperii est; ib. II, 2 omnes videbant; ib. 48. didicistis; ib. 69. scripserat; ib. 100. erat facillimum; ib. 127. iste non laborabat, Climacbias minime volebat; ib. 128. intellegi ... potest; ib. 138. possem; ib. 163. ostendam: ib. III, 46. satis erat; ib. 55. pollicitus sum; ib. 60. cognoscite; ib. 83. ostendam; ib. 101. perraro evenit; ib. 113. istius praecipuum est; ib. 130. commune est; ib. IV, 1. habebat; ib. 141. turpissimum est; ib. 160. tametsi isti difficile est; ib. 162. plaunm factum ... est; ib. 189. didicistis; ib. 198. IV, 30. audistis; ib. V, 27. perspicio et quod ostendam; ib. 48. fieri solet; ib. 74. scriptum reliquit; ib. 112. fieri non posse intellego; ib. 151. antea dixi; ib. 157. sapientissime fecit; ib. 163. neque metuo .. neque ullo modo posse fieri video; ib. 173. ego non quaesivi; ib. dixi; Font. 25. valere plurimum debet; ib. 27. solent; ib. 36. pertinet; ib. 49. adsecuti sunt; Caecin. 4. mulieri veniebat in mentem; ib. 15. ipsi videtis; imp. Pomp. 19. facit auctoritatem; ib. 43. est verius; ib. 57. est demonstratum; Cluent. 40. maximo malo illi causae fuit; ib. 54. nescio an dici oporteat; ib. 99. fuit ... invidiosissimum; ib. 103. erit; ib. 156. multis verbis egit; ib. 160. solet; ib. 163. intellegetis; ib. 167. omnes intellegunt; ib. 171. vobis dicendum est et quod tum Sassia dictitavit; ib. 183. vestra natura postulat; ib. 200. difficile factu est: ib. 201. et dicitur a multis et saepe dictum est; leg. agr. I, 1. id quod dixi; ib. II, 93. multo magis est admirandum; Catil. I, 7. [id] quod saepe iam dixi; ib. 32. sustinissimum est; ib. II, 18. videmus; ib. IV, 19. est factum; Muren. 52. egi atque perfeci; ib. 79. et agunt et moliuntur; ib. 82. est commune; Flacc. 9. iam dudum facio; ib. 23. vidimus; Sulla 15. tibi necesse minime fuit; ib. 22. confitetur; ib. 52. tu arguis; ib. 68. necesse erat; Quir. 5. ego sentio; dom. 15. accidit; ib. 86. fecistis; ib. 100. tu sustulisti; ib. 130. audistis; har. resp. 9. certe fiet; ib. 14. minime conducit ipsis; ib. 46. extremum est; ib. 60 perraro accidit; Sest. 30. facile factu fuit et quod fieri debuit quodque a me optimi et fortissimi cives flagitabant; ib. 39. concupieras; Vatin. 20. decreverunt; ib. dixisti; ib. 40. declaratum est; ib. 41. cupiebatis; prov. cons. 13. existimatis et facitis; ib. 23. praescribit; Piso 23. meminero; ib. 80. obliviscar; ib. — erat tributum; Planc. 34. debes; ib. 48. invideant; ib. 59. se-

cundum est; ib. 62. vis; ib. 89. audleram; ib. 98. stnduit; Scanr. c. 1 § 1. maximum est; Milo 88. verebamnr; Marcell. 17. me arguis; Phil. II, 29. fieri minime debet; ib. X, 2. semper ipse fecissem; ib. XIV, 17.

4. **solus**: in eos solos .. severi; Cluent. 56.

5. **aubre Adjectiva**: ei absenti; Quinct. 64. ei iguaro; ib. in eos foederatos; Balb. 24. eos miseros; Milo 97.

C. **allein und mit Auslaſſung des Substantivs**: I. **Singular**: 1. **Is**: a. **Activ**: absolvit; Cluent. 107. accepisset; ib. 131. 136. acciperet; Quinct. 62. accipiet; Phil. V, 14. addidit; Fr. B, VI, 27. adduxerit; Phil. V, 52. adest; Caecin. 77. Sest. 111. adfecerit; Sex. Rosc. 113. adferet; Rab. Post. 27. adferret; Ligar. 17. adfert; Verr. III, 92. adfuit; dom. 118. adoptet; dom. 84. 36. agat; Flacc. 41. ageret; Verr. III, 114. agit; div. Caec. 54. amarit; Phil. II, 41. amiserit; ib. IX, 15. amittit; Caecin. 98. Phil. X, 12. appellet; Verr. III, 126. appetit; Qu. Rosc. 23. arabat; Verr. III, 93. attulerat; ib. III, 84. attulit; Phil. IX, 7. audebat; Verr. V, 60. audet; Phil. XIII, 23. aufert; Verr. III, 35. ✕. — carebit; Phil. XIV, 6. cecidisset; Verr. IV, 144. ceperit; Rab. Post. 8. (clamat); Rabir. 33. cognoverit; div. Caec. 1. commovebat; Sex. Rosc. 119. conatus est; Verr. IV, 123. conficeret; Verr. a. pr. 6. se corroboravisset; Cael. 11. consecutus erat; Phil. II, 110. constrinxit; leg. agr. II, 26. contemneret; Deiot. 23. contemnit; Phil. III, 15. contendet; div. Caec. 48. cucurrit; Phil. X, 10. curasset; Sex. Rosc. 33. — debebit; Catil. III, 2. debet; div. Caec. 47. Cluent. 96. prov. cons. 41. ✕. debuit; Rab. Post. 6. decepit; sen. 15. decessisset; Verr. II, 146. declarat; Marcell. 15. dederit; Rab. Post. 38. dedicavit; dom. 138. dicit; Rab. Post. 38. defendat; Verr. V, 131. dicebat; har. resp. 31. diceret; Quinct. 33. div. Caec. 64. dom. 116. dicit; Quinct. 46. Sex. Rosc. 13. Qu. Rosc. 42. Verr. V, 122. dictorus est; Sex Rosc. 103. displiceret; ib. 41. dixerit; ib. 102. dixisset; Verr. V, 73. donavit; Balb. 46. — egit; prov. cons. 24. erat; Quinct. 62. Verr. I, 132. II, 129. imp. Pomp. 50. Cluent. 49. dom. 114. Phil. II, 10. erit; Verr. III, 9. 23. Phil. VII, 18. es; Catil. I, 22. essem; Scaur. 37. ✕. esset; Verr. II, 121. 187. III, 97. IV, 67. V, 15. Caecin. 18. Cluent. 11. Milo 34. Ligar. 31. Deiot. 21. est; Quinct. 60. Qu. Rosc. 15. ✕. Verr. I, 10. ✕. II, 108. 112. 154. III, 54. IV, 92. ✕. V, 94. Caecin. 103. Cluent. 84. 149. 157. Sulla 22. ✕. Flacc. 34. 45. Phil. V, 14. VI, 5. 6. VIII, 6. XI, 26. 32. XIV, 13. evertit; Phil. II, 109. excessisset; sen. 7. excusavit; Phil. VIII, 1. exegisset; Qu. Rosc. 56. est exorsus; imp. Pomp. 11. — faciebat; Phil. II, 41. faciet; Phil. VII, 18. facit; har. resp. 26. Sest. 134. Phil. III, 22. fecisset; Balb. 16. fecit; Cluent. 21. fuerit; Quinct. 68. Verr. V, 155. fuisset; Sex. Rosc. 16. div. Caec. 62. dom. 114. fuit; Sex. Rosc. 41. Verr. II, 111. Caecin. 14. Piso 7. 51. Ligar. 22. esset futurus; Verr. III, 68. — ingerebat; Planc. 8. se gerit; leg. agr. II, 53. gloriatur; Piso 2. — habeat; Phil. V, 5. ib. IX, 10. haberet; ib. 104. II, 127. III, 53. Caecin. 54. Planc. 37. habitat; Verr. IV, 38. habuerat; ib. I, 123. habuerit; ib. II, 119. habuit; Caecin. 10. Arch. 9. — ignorat; Sex. Rosc. 142. impediret; har. resp. 1. implevit; Phil. II, 63. incipit; Verr. IV, 138. inquit; Arch. 24. intellexit; dom. 112. intercedebat; Quinct. 69. interfuit; Sest. 111. intulit; dom. 104. iudicavit; Verr. II, 105. iussit; ib. 138. — laborat; div. Caec. 24. loquebatur; Verr. III, 130. — minuit; Phil. III, 131. miretur; Sest. 1. mitteret; Verr. a. pr. 21. mittet; leg. agr. II, 53. mortuus est; Sex. Rosc. 42. Verr. I, 125. 130. mortuus esset; Verr. I, 114. — negarit; Sulla 39. noluit; Verr. IV, 123. nosset; Scaur. 49. — obierit; Phil. IX, 16. obligavit; dom. 124. obmutescet; Caecin. 36. obtinebit; ib. 38. occiderit; Sex. Rosc. 88. — patietur; Verr. I, 109. perfecit; ib. V, 162. perhorrescit; Rabir. 36. permitteret; Piso 6. persolvat; Phil. XI, 29. pertimescat; Flacc. 5. peteret; Quinct. 39. posset; Verr. IV, 91. Caecin. 16. Sest. 63. Phil. II, 73. possit; Quinct. 6. 7. Verr. a. pr. 51. III, 143. leg. agr. II, 28. postulat; Sex. Rosc. 6. Verr. IV, 82. poterat; ib. II, 128. — potuerit; ib. I, 157. potest; div. Caec. 32. Verr. II, 180. III, 151. Caecin. 96. Muren. 3. Deiot. 34. Fr. B. VIII, 2. potuerit; dom. 36. potnit; Verr. III, 122. Font. 24. potuisset; Milo 79. praecerat; Verr. IV, 92. praefuturus est; ib. a. pr. 30. probabit; Milo 104. prodat; Phil. XIII, 16. prodidit; Verr. V, 111. profiteatur; Phil. II, 56. promulgasset; imp. Pomp. 52. promulgavit; Verr. V, 177. pugnat; Sex. Rosc. 35. putabat; Quinct. 13. putarit; Quinct 28. Sulla 58. putat; Ligar. 9. putavit; Milo 15. — quaereret; Verr. a. pr. 21. querebatur; Planc. 55. queritur; Verr. I, 156. Phil. XIII, 37. — recedit; Tull. 41. recuperabit; Cluent. 120. reddet; Phil. XIII, 12. redimeret; Verr. III, 16. reduceret; Quir. 15. regnaret; Sest. 58. reliquit; Verr. II, 48. respondet; Cluent. 106. retinet; Planc. 68. revellit; Caecin. 70. — saltavit; Deiot. 27. sancit; leg. agr. III, 10. sciret; Sulla 54. scit; div. Caec. 13. scivit; dom. 80. sectaretur; Verr. II, 169. secutus est; Catil. IV, 9. seuserit; Phil. X, 8. servat; prov. cons. 36. sinit; ib. 12. sis; Caecin. 66. sit; Verr. I, 142. III, 6. leg. agr. II, 16. Balb. 27. Phil. XI, 9. ✕. solebat; Sest. 122. solet; Caecin. 92. Rab. Post. 31. 32. ✕. statuat; Verr. III, 144. statuit; ib. II, 32. Piso 29. ✕. sublevat; Cluent. 168. successisset; Verr. II, 68. sum; Sulla 67. har. resp. 18. Phil. I, 37. XII, 21. suscepisset; Verr. IV, 145. suscepit; imp. Pomp. 7. — tenuerit; dom. 119. tenuisset; ib. 120. texisset; Planc. 1. timeret; Scaur. 8. timet; Cael. 23. tractaret; Verr. V, 60. tradiderat; ib. II, 46. tradidit; Flacc. 4. tulit; Muren. 47. ✕. Sest. 111. velit; div. Caec. 10. 53. vellet; Verr. III. 51. IV, 10. venerat; Quinct. 48. Verr. IV, 62. venisset; Sest. 9. venit; Quinct. 52. videatur; ib. 85. Verr. III, 124. Caecin. 8. imp. Pomp. 41. Catil. IV, 12. prov. cons. 36. videtur; Sex. Rosc. 83. Caecin. 31. vidisset; Piso 68. voluerit; Verr. III, 150. Cluent. 158. usus sit; Phil. V, 38.

b. **Passiv**: absolvatur; div. Caec. 23. absolvitur; Verr. a. pr. 20. accusatur; ib. IV, 100. Rab. Post. 38. esset accusatus; Verr. II, 68. Cluent. 105. adfectus esset; ib. 33. adficiatur; Sex. Rosc. 113. adhiberetur; Verr. V, 70. ageretur; ib. 165. arguitur; Deiot. 15. — coarguare; Verr. V, 74. commoneretur; ib. I, 154. condemnatus est; Cluent. 60. Flacc. 5. condemnatus sit; Verr. I, 3. conspectus est; Sest. 126. coopteratur; leg. agr. II, 18. corruptus est; Flacc. 81. — damnabitur; Sex. Rosc. 113. damnaretur; Verr. IV, 100. damnetur; Rab. Post. 7. ✕. daretur; Muren. 4. deprehensus (est); Piso 28. dicitatur; Verr. IV, 5. diligebatur; Planc. 24. dividerentur; Phil. V, 53. erat divisus; leg. agr. II, 81. — eiciebatur; Sest. 118. emitur; Sest. 72. excipitur; leg. agr. II, 60. exturbatur; Quinct. 49. — factus est; Verr. I, 101. factus esset; ib. II, 109. factus sit; Fr. B. XIII, 11, 1. ferendus est; Verr. III, 4. fieret; ib. II, 106. IV, 19. fit; Qu. Rosc. 27. — habeudus est; Phil. XI, 3. habetur; Verr. IV, 96. — iudicatus est; Cluent. 183. interfectus sit; Milo 17. interrogaretur; Sex. Rosc. 70. inuretur; Cluent. 129. — liceretur; Caecin. 16. — nominatur; Phil. II, 30. notetur; Quinct. 99. numerabitur; Sex. Rosc. 113. numeratus esset; Verr. II, 124. — occisus est; Sex. Rosc. 105. — petebatur; Mureu. 15. positus esset; Sest. 20. praepositus est; Milo 23. praeterirus erit; Planc. 4. putandus est; Milo 82. putaretur; Cluent. 55. putatur; Arch. 22. — receptus est; Caecin. 100. restituereturr; Rab. Post. 4. rogatus

est; Muren. 75. — surripiatur; leg. agr. II, 46. — vocatur; Font. 14. vocatus sit; Cael. 29.

2. **ea** (nom. fem.): appellabitur; Caecin. 43. — confecit; Verr. IV, 59. constituit; Piso 92. — debet; Sulla 78. dicit; Tull. 24. — sit effusa; Phil. I, 17. erat; ib. II, 73. VIII, 30. es; Cael. 50. esset; Balb. 55. est; Verr. III, 112. IV, 118. V, 82. 133. Caecin. 42. ✕. Cluent. 199. Sest. 135. Phil. II, 44. V, 49. X, 20. essent exspectatae; ib. III, 2. exstingueret; Verr. II, 172. — faceret; Phil. XI, 9. feratur; Fr. B, VI, 13. ferret; Verr. V, 147. fiat; Tull. 28. — Caecin. 63. fuerit; Sulla 56. fuit; Verr. V, 59. Muren. 41. Phil. IX, 4. (futura est); ib. 13. — iudicanda est; Ligar. 19. iudicarit; Verr. II, 168. — labefactavit; dom. 109. lata erit; leg. agr. II, 28. — mittitur; Verr. IV, 63. monet; ib. III, 157. mortua esset; ib. II, 53. — numerata est; ib. 94. — obveniret; Phil. III, 24. oppugnatur; leg. agr. I, 1. — petebat; Phil. XII, 11. petit; ib. posita est; div. Caec. 18. possit; Verr. a. pr. 12. 47. III, 199. Font. 46. poterat; Caecin. 21. — potest; Milo 94. potita est; Sex. Rosc. 70. potuerit; Milo 79. praecipit; Verr. III, 157 est putanda; dom. 118. — quaerat; Cael. 47. quaeritur; Cluent. 81. — referebat; Phil. IX, 11. regit; Rab. Post. 28. reservetur; Phil. XII, 33. retinetur; Caecin. 63. — timebat; Milo 66. — valet; Caecin. 40. videatur; Font. 28. videretur; Phil. X, 20. videtur; Verr. III, 8. Cluent. 2. uteretur; ib. 175.

3. **id** (nom.): abest; Balb. 35. abiectum est; Fr. B, VI, 6. accidat; Verr. a. pr. 51. accidit; Quinct. 9. Verr. III, 120. har. resp. 56. additum esset; Tull. 32. adiungitur; har. resp. 54. agendum est; Verr. III, 60. agitur; Tull. 36. apparet; Phil. XIII, 16. appellandum (est); Verr. III, 4. — est coeptum; Catil. IV, 17. comprehendatur; Cluent. 140. conclusum; Tull. 27. conflatum sit; dom. 30. consecratum esset; Verr IV, 67. constabit; ib. II, 179. constituetur; ib. IV, 71. est contemptum; Muren. 25. contulit; Phil. X, 16. convenit; Arch. 31. credendum est; Fr. A. III, 1. — daretur; Cluent. 166. datum est; Quinct. 39. Phil. XI, 20. debebit; Sex. Rosc. 122. deberet; Cluent. 126. debet; Quinct. 76. div. Caec. 65. Sulla 51. decebat; Phil. II, 20. decernitur; Muren. 68. deficit; Quinct. 4. defuisset; Planc. 87. delectat; ib. 31. demonstrabitur; Verr. II, 15. depulsum sit; Catil. IV, 1. dicam; Verr. I, 157. dicendum est; Catil. IV, 17. Planc. 6. displiceret; Verr. IV, 31. dissolutum est; Caecin. 7. dubitandum est; Milo 53. ducetur; Qu. Rosc. 6. — erat; Sex. Rosc. 53. div. Caec. 4. Verr. I, 145. II, 96. dom. 95. Sest. 43. 124. erit; Quinct. 39. Sex. Rosc. 49. 83. Muren. 73. Sest. 110. Phil. I, 17. 26. erumperet; Catil II, 27. esset; Verr. I, 66. V, 16. dom. 137. Tull. 41. Piso 44. Marcell. 15. Ligar. 1. Fr. B, V, 2. est; Quinct. 7. Sex. Rosc. 56. Qu. Rosc. 33. div. Caec. 22 36. Verr. I, 10. ✕. 100. 127. III, 67. 116. 126. 216. IV, 146. Caecin. 92. leg. agr. II, 70. 75. Muren. 38. Planc. 105. har. resp. 37. 55. dom. 37. 41. 43. 118. Tull. 25. Sest. 92. 102. Vatin. 9. Balb. 10. 20. 22. 24. 37. 54. Piso 43. 47. 65. Planc. 5. Scaur. 16. Milo 31. 58. Marcell. 26. Deiot. 13. 26. 35. Phil. I, 18. 27. II, 11. 27. 50. 70. 74. 84. III, 15. IV, 14. V, 26. XII, 8. 10. 23. XIII, 18. 37. Fr. B, VI, 13. eximeretur; Tull. 11. expensum sit; Font. 3. — faciendum est; Phil. V, 33 faciendum esset; dom. 78. factendum sit; Catil. III, 29. factum est; div. Caec. 8. Balb. 66. Phil. II, 67. 105. factum esset; Phil. III, 24. factum sit; div. Caec. 60. fefellit; Sulla 41. esset fereudum; Verr. V, 103. fertur; Phil. I, 22. fiat; Planc. 16. fieret; Tull. 25. fiet; Piso 99. fit; Caecin. 2. Sest. 115. Phil. XII, 20. fuerit; Verr. I, 78. fuit; ib. III, 10. V, 168. Caecin. 69. Sest. 72. Planc. 38. — habebitur; Phil. I, 19. habendum est; Quinct. 50. — impetrabatur; Verr. III, 115. iudicabitur; Caecin. 43. est iudicandum; Phil. XIII, 6. — laborandum est; Verr. II, 76. libebit; Quinct. 94. liceat; Verr. II, 148. Balb. 25. licebit; Verr. III, 222. leg. agr. I, 9. liceret; Verr. IV, 10. licet; Sex. Rosc. 77. Phil. XIII, 14. XIV, 21. licitum esset; Verr. III, 113. luitur; Milo 99. — manaret; Phil. I, 5. manet; Quinct. 19. nominaretur; Catil. I, 27. numerabitur; Phil. I, 19. — obiciatur; div. Caec 15. obsignatum est; Cluent. 125. oportet; Verr. I, 116. — permittitur; div. Caec. 54. erit persolutum; Sest. 52. pertimescitur; leg. agr. II, 45. pertinebit; Marcell. 30. pertinet; Caecin. 35. Cluent. 87. Balb. 35. Phil. II, 56. perturbatum est; har. resp. 45. planum fieret; Verr. II, 143. poscitur; div. Caec. 8. positum sit; Verr. II, 119. potest; Sex. Rosc. 57. Verr. III, 120. Muren. 28. Phil. I, 16. potuerit; Tull. 39. potuit; Sex. Rosc. 136. Deiot. 18. praetereundum est; Verr. I, 155. profertur; Cluent. 115. propositum est; Sest. 98. prosit; Milo 30. providendum est; Verr. V, 177. putaretur; Tull. 9. — quaeritur; Verr. I, 8. Caecin. 49. — esset ratum; Balb. 33. recidere; est Qu. Rosc. 54. refellatur; Verr. III, 33. rescindendum est; Planc. 10. restabat; Phil. XI, 22. restat; Phil. XIV, 30. — est scriptum; dom. 51. seiunctum sit; Planc. 4. sequitur; Cluent. 117. Rab. Post. 28. servatum est; Verr. IV, 130. significat; ib. III, 112. sit; div. Caec. 15. Font. 20. Sulla 60 Planc. 7. spectat; Verr. IV, 89. spectavit; Tull. 8. — tollatur; Cluent. 124. — valebit; Verr. a. pr. 20. Caecin. 81. ✕. valeat; dom. 139. venit; Verr. II, 42. versetur; Cluent. 175. videbatur; Flacc. 14. videbitur; Caecin. 43. videretur; Verr. II, 127. Cluent. 74. Catil. III, 10. Sulla 38. videtur; Sex. Rosc. 148. Verr. a. pr. 1. II, 67. dom. 51. Piso 95. visum est; har. resp. 12.

4. **eum**: a. **Subject im acc. c. inf.**: abesse; Cluent. 83. abiturum esse; Caecin. 20. 46. abstulisse; Verr. II, 61. accipere; Phil. XI, 30. esse accusandum; har. resp. 5. accusare; div. Caec. 65. adfectum esse; Muren. 13. adfici; Verr. V, 17. adfuisse; Caecin. 30. adire; har. resp. 44. adiungere; Quinct. 12. admisisse; Sex. Rosc. 111. aspici; Verr. V, 67. — capere; Phil. V, 47. censeri; Caecin. 99. cepisse; Flacc. 89. cogitare; Phil. V, 43. cognovisse; ib. XIII, 13. committere; Verr. V, 94. comparasse; Deiot. 22. condemnari; Sex. Rosc. 28. Verr. II, 143. Planc. 14. confidere; Sest. 135. confiteri; Sex. Rosc. 123. coniurasse; Verr. V, 17. corrupisse; Cluent. 63. ✕ 64. ✕. ✕. ✕. cupere; div. Caec. 29. — dandum esse; Catil. IV, 5. daturum esse; Verr. I, 82. debere; ib. 126. defendi; Cael. 27. defensum esse; Verr. IV, 79. deiectum esse; Caecin. 49. 64. 75. depelli; ib. 49. detrudi; ib. 49. deversurum esse; Milo 51. dicere; Verr. I, 138. II, 92. Muren. 51. Sulla 85. Phil. III, 17. dicitassse; Verr. II, 102. dicturum esse; Quinct. 63. — eferri; Phil. IX, 17. errare; ib. XII, 1. esse; Sex. Rosc. 109. div. Caec. 48. 53. Verr. I, 94. 166. V, 65. Caecin. 79. 99. imp. Pomp. 13. Cluent. 94. 116. leg. agr. II, 42. Muren. 26. 50. Sulla 25. Flacc. 40. dom. 85. 87. Piso 80. Planc. 37. Milo 94. Phil. V, 51. X, 5. XII, 25. XIII, 17. exhiberi; Verr. V, 17. exiciendum (esse); Phil. XIII, 1. exire; Catil. I, 27. — facere; Piso 64. Rab. Post. 42. Ligar. 23. esse factum; Phil. I, 27. esse facturum; har. resp. 52. Sest. 89. Phil. II, 21. facturum fuisse; ib. V, 21. fecisse; Sex. Rosc. 44. Caecin. 73. Milo 14. Phil. III, 38. V, 36. VIII, 33. ferre; Cluent. 112. leg. agr. II, 28. fieri; ib. 25. Milo 25. fore; Sest. 129. fuisse; Quinct. 87. Sex. Rosc. 70. Verr. III, 155. Cluent. 41. 109. 125. Vatin. 3. Planc. 63. 64. 99. Phil. II, 30. X, 24. futurum (esse); Cluent. 7. — habere; Verr. II, 36. IV, 38. Cluent. 179. leg. agr. II, 20. Phil. II, 85. haberi; Sex. Rosc. 116. habitare; Cael. 17. habiturum esse; Flacc. 80. — imperasse; Verr. IV, 141. induci; Font. 3. inscriptum esse; Verr. II, 154. interficere; dom. 59. introisse; Piso 55. invasisse; Sest. 14. inveniri; Sex. Rosc. 123. iocari; ib. 60. indicasse; Verr.

II, 34. — laudari; Phil. II, 18. liberatum (esse); Milo 8. loqui; Cael. 36. — esse missum; Verr. V, 161. mori; Rabir. 37. esse mortuum; Verr. V, 78. Milo 48. — negasse; leg. agr. II, 82. noluisse; sen. 26. — occidere; Tull. 56. occidi; ib. 47. Milo 72. 78. ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ occisum esse; Sex. Rosc. 92. 127. offensum (esse); Scaur. 33. — partiri; Cluent. 21. patulae; Verr. IV, 116. pellere; dom. 111. perire; Phil. XIII, 35. perisse; Sulla 70. petere; Phil. XI, 11. posse; Quinct. 16. 64. Sex. Rosc. 33. Verr. I, 140. II, 37. Caecin. 90. ✕. 93. Catil. IV, 10. Muren. 50. Tull. 20. Phil. V, 8. XI, 4. XIII, 27. possedisse; Caecin. 91. ✕ Tull. 45. possidere; Sex. Rosc. 99. Verr. III, 37. ✕ postulare; Phil. VII, 3. praeterituram fuisse; ib. III, 4. privare; Muren. 87. Ligar. 11. esse privatum; dom. 146. probaturum (esse); leg. agr. II, 22. putari; div. Caec. 65. putasse; Milo 63. — quaesisse; Verr. II, 18. — recipi; Phil. VII, 15. redargui; Verr. I, 26. esse rediturum; Milo 62. referre; Cluent. 162. remanere; leg. agr. II, 80. remittere; Phil. VII, 2. removeri; Verr. IV, 66. reposcere; div. Caec. 27. restitui; Phil. II, 56. restitulsse; Verr. IV, 74. revertl; Phil. I, 21. risisse; Verr. III, 62. — scribere; ib. 126. scripsisse; ib. 20. sedere; ib. V, 107. solere; ib. II, 49. sorbere; Phil. XI, 10. sperare; Deiot. 38. superare; Caecin. 1. esse superatum; Phil. II, 17. — teneri; Cluent. 145. tulisse; Verr. V, 170. — vendidisse; ib. III, 147. venire; Tull. 32. Phil. XIII, 44. venisse; ib. VIII, 18. — vincere; Caecin. 91. *vinci*; Scaur. 45 ✕. vivere; Quinct. 94. Cluent. 171. Phil. II, 86. vocari; Verr. V, 7. volasse; Phil. X, 11. voluisse; leg. agr. II, 18. Sulla 58. usurum esse; Cluent. 134.

b. **Object:** absolvere; Cluent. 106. absolvite; Verr. III, 221. accipitatis; Arch. 31. accusabo; Verr. I, 43. accusare; div. Caec. 60. 62. Sest. 95. accusas; Sulla 48. Flacc. 83. Ligar. 10. accusat; Sest. 95. accusaturus esset; Sex. Rosc. 33. accusavi; div. Caec. 65. accuses; ib. 62. Sest. 78. accuset; Deiot. 3. accusetis; Ligar. 25. accuso; Planc. 17. adduxerat; Cluent. 103. adduxit; Verr. a. pr. ad. adfeceris; Deiot. 14. adficeret; dom. 102. adimere; Muren. 80. adoptarunt; div. Caec. 64. adripuisse; Planc. 54. agunt; Verr. I, 7. appellare; Quinct. 39. Phil. IV, 5. appellaret; ib. XIV, 12. appellasses; ib. III, 134. appellavit; Catil. II, 12. armaret; Cluent. 191. ascripsit; ib. 34. aspicere; Verr. V, 65. aspirasti; Piso 11. ✕ astrungeret; Quinct. 19. attendit; Sulla 4. attinuit; Sex. Rosc. 96. audiret; Sest. 106. — cecidertunt; Phil. VIII, 24. cernetis; Sex. Rosc. 107. circumscripsisset; Milo 88. coëgerit; dom. 31. coëgisti; Flacc. 51. coëgit; Sex. Rosc. 97. cogere; Verr. V, 141. cogeret; ib. 30. cognoscerent; ib. 14. I, 155. cognoveris; ib. II, 190. colebant; Arch. 6. commendaret; sen. 13. commonefaciunt; Verr. II, 41. comparo; Marcell. 8. complectamini; Planc. 52. comprobabas; Quinct. 76. concidistis; Phil. V, 28. condemnare; Verr. II, 31. 78. Cluent. 76. condemnasse; Verr. II, 81. condemnat; ib. 99. condemnetis; Milo 71. confirmasti; Piso 83. conservavit; Phil. II, 50. conserves; Planc. 104. conspiciatis; Balb. 47. constituerat; Verr. I, 77. convertisset; Sest. 130. convincerent; Sulla 71. cooptabo; Phil. XIII, 12. — defecit; Catil. III, 11. defendas; Sulla 8. defenda; leg. agr. II, 46. defendere; Cluent. 49. Sulla 48. defenderem; Sulla 35. Rab. Post. 32. defenderit; Quinct. 62. 87. defendit; Verr. IV, 79. defendo; Sulla 48. delectatis; Phil. IX, 8. delectabant; Verr. II, 89. V, 44. delectaret; Milo 43. delectat; div. Caec. 24. delegerit; Verr. II, 109. delinquere; Muren. 61. ✕. deprehendissent; har. resp. 44. deterreret; Phil. XIII, 20. detulisset; Cael. 74. deturbarit; Vatin. 34. devocent; prov. cons. 29. dicereut; Verr. II, 113. diligit; Planc. 28. dimittet; Deiot. 21. dimittit; Caecin. 98. doceant; Verr. II, 124. donaras; ib. V, 110. donavit; Balb. 7. duceres; Vatin. 21. — efferebat; har. resp. 50. eiecerat; dom. 123. emptum habebat; Tull. 16. eripuerit; Cluent. 70. excipis; leg. agr. II, 57. excipit; ib. 21. 60. excitavit; Cluent. 68. excludit; Verr. I, 142. existimare; ib. III, 190. existimet; Phil. III, 14. extulisti; Vatin. 41. extulit; Qu. Rosc. 31. — fallere; Sex. Rosc. 112. fefellit; Milo 45. — habet; Font. 2. Phil. XI, 25. habetis; Caecin. 104. Catil. IV, 24. hortabatur; Verr. I, 104. — ignoret; ib. V, 168. impedirent; dom. 139. impellit; Cluent. 71. impulisset; Milo 89. impulsset; Vatin. 15. indicat; Arch. 11. indiuxerit; Rabir. 23. induxit; Piso 71. interficere; Sest. 48. interfecerit; Cluent. 125. invitant; Verr. II, 89. iudicares; Ligar. 36. iudicas; Deiot. 15. iudicastis; Phil. V, 28. iudicavisset; ib. III, 6. iudicavit; ib. XI, 27. ludico; ib. XIII, 1. iugulasset; Verr. II, 64. — laudabat; har. resp. 51. laudant; Cluent. 196. laudare; Verr. IV, 142. Vatin. 40. legerent; Cluent. 126. liberares; Deiot. 10. liberat; Cluent. 132. lugere; Milo 81. — miserat; Ligar. 23. Phil. IX, 15. missum facere; Verr. V, 104. mittere; Phil. XI, 18. mutavit; Scaur. 45. — necasset; Sex. Rosc. 71. nominabat; Cael. 59. nominem; Phil. II, 12. — occideres; ib. 5. occideret; Caecin. 22. oderitis; Cluent. 158. odisses; Phil. XIII, 5. odisset; Sex. Rosc. 41. offendit; Phil. I, 28. onerasti; ib. II, 99. oppugnas; Sex. Rosc. 147. oraverit; Quir. 12. oraret; Verr. III, 125. ornabat; ib. I, 34. ornat; dom. 29. — paeniteat; Sest. 95. Cael. 6. paenitebat; Tull. 16. percussisset; Verr. V, 7. percussisti; Piso 84. persecuti sunt; Phil. II, 39. perterrebit; Quinct. 59. posse; Milo 15. possideretis; leg. agr. II, 85. praefecisset; dom. 136. praeposueretis; leg. agr. II, 23. premebat; Sex. Rosc. 97. producam; Qu. Rosc. 45. produceret; Verr. V, 75. produxi: ib. IV, 16. produxisset; ib. I, 122. prohiberet; Phil. II, 46. prosecuta est; Cluent. 111. prosecuti sunt; Planc. 26. prosequeretur; Verr. I, 86. pulsasset; ib. II, 66. pupugisset; Sex. Rosc. 60. putares; Phil. VIII, 14. — rapiunt; Verr. I, 7. receperunt; Arch. 5. reciperet; Phil. V, 9. reconciliavit; prov. cons. 21. redargueret; har. resp. 47. reddidi; Caecin. 28. reddidistis; Quir. 3. reddidit; Verr. II, 50. reliquissent; imp. Pomp. 55. reposcerent; Verr. IV, 118. reppulisset; Phil. XIV, 8. reprehendat; Piso 70. restituas; Caecin. 76. retineamus; Phil. XIV, 2. retinet; prov. cons. 29. retinete; ib. 12. revocabit; Phil. XIII, 4. revocares; Quinct. 63. Vatin. 26. rogant; Verr. II, 55. rogat; ib. V, 64. Cluent. 71. rogato; Verr. II, 152. roget; ib. 36 — salutasset; Planc. 33. sectentur; Verr. IV, 148. sineret; ib. III, 159. sublevatis; Cluent. 202. sublevaturum fuisse; Verr. I, 24. — teneat; Sulla 89. tenent; Phil. XI, 11. tenuerit; Verr. IV, 11. tenuerunt; Phil. VI, 4. tollere; Font. 24. tradiderunt; Sex. Rosc. 29. tueor; Planc. 93. — vendit; Caecin. 99. videram; Cael. 27. — viderat; Cluent. 112. videre; Verr. V, 90. videres; Quinct. 41. Verr. V, 108. videret; ib. I, 152. V, 26. Cluent. 86. viderit; Verr. V, 27. vidi; Quir. 19. Marcell. 16. vidit; Phil. VIII, 31. violabis; dom. 82. vitare; Verr. I, 39. vocavisti; Flacc. 81.

c. **mit Präpositionen:** ad: adducit; Cluent. 37. adduxit; Sest. 7. aditus; imp Pomp. 41. adiutus esset; Verr. V, 7. adlegatos esse; Verr. I, 139. concursum est; Ligar. 8. fit concursus; Phil. X, 7. ad eum se contulerunt; Verr. IV, 30. dedisti; Deiot. 38. deduci; Verr. I, 65. deferre; ib. 139. defertur; Verr. V, 160. defert; ib. I, 64. delata est; Cluent. 69. post delatam ad eum coniurationem; Sulla 81. detuli; Planc. 12. ✕. detulistis; Ligar. 25. ✕. ire; Phil. XII, 6. ad eum lacerandum; Sulla 50. misimus; Phil. VII, 2. misisnent; imp. Pomp. 35. misit; Deiot. 14. missi; Phil. V, 27. esse missum; imp. Pomp. 46. mitto; Piso 59.

mittemus; Phil. XII, 11. mittere; ib. V, 3. pertinebant; Sex. Rosc. 82. poeniendum; Milo 85. referas; Phil. II, 15. rescripserint; Font. 18. ad restituendum eum; Caecin. 35. 58. rettulisti; Phil. II, 14. ad eum scripserat; Verr. II, 100. venerant; Piso 77. venerat; Verr. II, 64. venerunt; Deiot. 11. venisseut; Catil. III, 11. venisset; sen. 12. Deiot. 31. venit; Verr. I, 126. Deiot. 13. erat ad eum ventum; Verr. I, 120.

ante: diceret; Verr. a. pr. 9. dixisset; Caecin. 30. ✕.

apud: ageret; Verr. III, 114. cenabat; ib. IV, 49. cenasse; Cael. 26. dicere; Deiot. 4. dico; Ligar. 7. fuisset; Verr. II. 83. fuit; ib. V, 158. Cluent. 21. possit; Phil. V, 51. sunt; Sex. Rosc. 77. viderat; Verr. IV, 63.

contra: diceret; Caecin. 53.

in: aestimares; Rab. Post. 12. animadvertere; Verr. I, 88. III, 124. animadverteretur; ib. V, 19. animadvertisset; ib. II, 57. cadere; har. resp. 56. concitare; Flacc. 18. esse confictum; Phil. XIV, 14. conicesti; Quinct. 52. constituere; Verr. III, 190. V, 168. constituerint; ib. IV, 19. dantur; ib. 100. dicam; Caecin. 29. dicere; Verr. IV, 55. Rab. Post. 31. dicerent; [Verr. II, 155.] ib. IV, 113. dico; Sex. Rosc. 127. dissolutus; Verr. V, 104. dixeris; Vatin. 41. dixit; Verr. I, 41. epigramma; Arch. 25. essent; Verr. II, 180. iaciuntur; Cael. 20. inlata est; Cluent. 116. invadunt; ib. 38. in eum (darent iudicem); Tull. 41. iudicium; Verr. III, 39. quaesita est; Rab. Post. 46. statueret; Verr. V, 160. supplicium constituisset in eum; Sex. Rosc. 70. excogitabatur in eum supplicium; Rabir. 28. supplicium reperietur in eum; Sex. Rosc. 37.

inter: interesse; Rabir. 19. ✕. interfuit; Piso 15.

per: adfecta sunt; prov. cons. 29. confirmata est; Phil. I, 2. corruptum (esse); Cluent. 92. defendere; div. Caec. 20. factum esse; Verr. III, 150. recusare; Cluent. 156. reductus; Rab. Post. 33.

post: rogatus; Sest. 74. arcessitus est; Catil. III, 6.

praeter: habeas; Caecin. 55. nemo; Verr. a. pr. 50.

propter: veniret; Verr. IV, 13.

secundum: daretur; Verr. I, 114.

5. **eam**: a. **Subject im acc. c. inf.**: coacuisse; Scaur. 43. coli; Planc. 45. commissam esse; Verr. II, 36. conlocari; Caecin. 16. consistere; Marcell. 22. — esse; Cluent. 162. leg. agr. II, 14. 15. III, 5. Catil. IV, 20. dom. 70. Vatin. 37. Cael. 50. Marcell. 4. existimari; Verr. I, 64. — fuisse; Sex. Rosc. 46. Verr. II, 159. Catil. IV, 11. — habere; Scaur. 8. habitam esse; Cael. 3. — natam esse; Verr. IV, 108. numeratam esse; Flacc. 80. — posse; Caecin. 15. dom. 136. profuisse; Mureu. 58. — revertisse; Verr. II, 57. — servatam esse; Phil. II, 60. — venisse; ib. 61.

b. **Object**: abrogarim; Muren. 5. accepisset; Sest. 78. adeptus esset; ib. 18. adferret; imp. Pomp. 25. adnumerare; div. Caec. 56. adsignetis; Milo 6. anteferret; Phil. XIV, 5. appellare; Cluent. 199. asciscere; Piso 50. aspexerant; Verr. V, 44. attingere; Planc. 8. avellere; prov. cons. 36. — celebrares; Cael. 34. complecti; Quir. 6. concidere; Sest. 25. confirmaret; Phil. V, 50. confirmavit; leg. agr. II, 27. consecrasse; dom. 105. conservaram; Quir. 21. considerare; Verr. IV, 63. constituerint; Caecin. 40. constringere; Milo 84. contineret; Verr. IV, 101. convellet; Cluent. 6. — dederunt; imp. Pomp. 2. dedisset; Ligar. 7. dedit; Rabir. 28. defendebam; sen. 36. defendentem; Sest. 141. defigere; Catil. I, 16. deiecisset; leg. agr. II, 81. delaturos (esse); ib. 23. delegit; Cluent. 188. demoliantur; Verr. IV, 75. deponite; Catil. IV, 1. deportaret; Verr. V, 21. detulistis; Cluent. 196. dicturum fuisse; Phil. VIII, 2. dixi; dom. 9. ✕. ✕. — efferre; Quinct. 99. explicare; dom. 57. exponere; div. Caec. 27. — fecisse; Milo 95. habere; Verr. IV, 7. habetis; Phil. XIII, 13. habuisse; Verr. IV, 29. — incenderet; Milo 90. infirmare; Quinct. 80. — liberastis; har. resp. 14. — neglegere; Quinct. 75. nominem; Verr. II, 145. — oppetiverunt; Catil. IV, 7. orarit; Quinct. 43. — penditote; Verr. IV, 1. peteres; Qu. Rosc. 56. proferet; div. Caec. 55. proponite; Sulla 72. — recuperaritis; Verr. III, 226. recuperavi; Quir. 5. recuperet; Phil. XII, 4. reddere; div. Caec. 56. ‖iam‖ reddidisse; Verr. a. pr. 26. redimet; Phil. XIII, 10. reliquiaset; Rabir. 14. remittatis; Cluent. 6. respuit; Muren. 74. retineatis; leg. agr. III, 2. revocaret; Cluent. 12. servat; prov. cons. 36. solvit; Cluent. 34. sumpserat; Sest. 37. supprimat; Cluent. 71. suscipere; Verr. IV, 114. sustinere; Planc. 96. — tradituri fuistis; Ligar. 23. tulerit; Planc. 49.

c. mit **Präpositionen**: ad: deveniunt; Verr. IV, 21. (introducitur); Phil. II, 77. ad eam retinendam; Balb. 37.

in: iturum (esse); Phil. XI, 15. erant recepti; dom. 78. reciperentur; Phil. XII, 27.

6. **id** (acc.): a. **Subject im acc. c. inf.**: ablatum (esse); Verr. IV, 127. accidere; Quinct. 51. accidisse; Verr. I, 70. actum esse; ib. 94. adsignandum (esse); Rab. Post. 27. ag; Sest. 91. 67. esse amissum; Sulla 47. appellandum (esse); Verr. IV, 1. — coeptum esse; Cael. 54. cogitari; Verr. I, 31. cogitatum esse; Deiot. 16. esse commissum; Verr. III, 224. concedendum (esse); Scaur. 35. confici; Catil. IV, 19. confiteri; Ligar. 1. consecutum (esse); Phil. XIV, 1. esse constitutum; Sest. 123. esse conversum; Flacc. 92. — debere; Sulla 36. deberi; Verr. I, 134. decernendum (esse); Sest. 128. esse declaratum; Milo 25. displicere; sen. 13. dissimulandum (esse); Cael. 54. — emi; Verr. III, 42. ereptum esse; Caecin. 104. esse; Quinct. 48. div. Caec. 24. Verr. I, 136. 141. II, 66. IV, 75. Cluent. 150. 195. leg. agr. II, 31. 102. Catil. IV, 8. Sulla 9. Sest. 63. 143. Planc. 18. 35. Scaur. c. 3, § 1. Marcell. 10. Phil. II, 50. X, 1. — esse faciendum; Flacc. 65. Phil. XII, 30. factum esse; Quinct. 48. Sex. Rosc. 54. Qu. Rosc. 52. Verr. III, 195. 205. Cluent. 78. 136. 169. Caecin. 4. Rabir. 18. Catil. I, 5. III, 22. Muren. 5. Tull. 1. 32. 53. Balb. 8. 16. Phil. XIV, 8. factum; Verr. IV, 37. ferendum esse; Phil. XI, 7. fieri; Sex. Rosc. 13. Qu. Rosc. 56. Verr. a. pr. 55. ib. III, 204. Caecin. 17. Flacc. 57. Milo 50. 90. Catil. II, 17. dom. 127. Tull. 28. Scaur. 5. Marcell. 33. fore; Verr. IV, 86. 90. fuisse; ib. III, 103. Cluent. 141. futurum esse; Sex. Rosc. 26. div. Caec. 45. — imminui; Verr. V, 8. infitiari; Catil. III, 11. Cluent. 80. inridendum (esse); Vatin. 17. intellecturum (esse); leg. agr. I, 17. iudicari; Verr. II, 27. — licere; ib. 101. III, 211. leg. agr. II, 78. Piso 18. Phil. XIII, 14. licuisse; Balb. 5. Rab. Post. 20. — nasci; Verr. II, 5. nudatum esse; ib. I, 54. — opprimi; Catil. IV, 6. ornari; Verr. IV, 71. — parari; ib. I, 67. patuisse; har. resp. 31. percipi; Qu. Rosc. 31. pertinere; div. Caec. 55. Verr. II, 167. V, 143. Milo 21. placere; Verr. II, 95. positum fuisse; ib. IV, 80. probari; ib. V, 153. ✕. profiteri; leg. agr. II, 59. pronuntiatum esse; Verr. II, 100. posse; ib. a. pr. 23. II, 55. 127. III, 224. IV, 147. Catil. IV, 22. dom. 114. har. resp. 62. — quaerendum esse; Caecin. 83. quaeri; ib. 58. Tull. 42. queri; Cael. 19. — ratum esse; dom. 120. redundasse; Verr. IV, 116. referendum (esse); Cluent. 137. referri; leg. agr. I, 12. responsum esse; har resp. 29. — solere; Rab. Post. 37. spectari; div. Caec. 53. spoliatum esse; Verr. IV, 104. suscipiendum (esse); Sulla 13. — temptatum esse; Cael. 54. tradi; Verr. IV, 149. tribuendum (esse); sen. 1. — valuisse; Caecin. 80. venerari; Verr. IV, 94. uri; Phil. VIII, 15.

b. **Object**: abducere; Quinct. 84. abicere; Sex. Rosc. 10. abstulisse; Verr. IV, 67. abstulisti; div. Caec. 19. accepi; prov. cons. 42. accepimus; Arch. 1. accipere; Verr. I, 47. dom. 53. accipio; Verr. II, 150. accuso; ib. III, 17. adamasti; ib. IV, 101. adepta sit; Sex. Rosc. 131. sint adepti; Catil. II, 19. adiungamus; Planc. 23. adiuvare; Tull. 31. admiror; har. resp. 28. admisisse; Quinct. 81. admittere; ib. 77. adoriantur; Verr. II, 37. adripis; Muren. 13. adripiunt; Tull. 33. adrogas; Quinct. 56. adsecuti sunt; Verr. V, 51. sum adsecutus; ib. I, 20. adsecutus es; ib. III, 41. ✕. adsequantur; Sex. Rosc. 8 adsequi; Caecin. 32. Muren. 29. Balb. 54. Milo 21. amiserit; Sex. Rosc. 78. Rab. Post. 44. ascivissent; Balb. 20. esse assecutum; Planc. 46. attulisse; Caecin. 85. audeatis; Milo 104. audebant; Quinct. 69. audebis; div. Caec. 12 auderet; Phil. II, 64. audiet; div. Caec. 33. audire; Sest. 104. Vatin. 19. audirem; Marcell. 25. audisse; Planc. 58. audistis; Verr. I, 53. audivit; ib. II, 48. auferre; Quinct. 84. Verr. III, 171. prov. cons. 36. esse ausurum; Milo 82. — caves; leg. agr. III, 8. censuisset; Piso 18. coëmerunt; leg. agr. II, 81. cogitarat; Piso 97. cogitasse; Milo 47. cogitat; Quinct. 6. cognoscite; Verr. III, 93. 106. IV, 141. 143. Cluent. 80. 164. cognosco; Verr. V, 9. commemorabo; leg. agr. II, 92. commisit; Quinct. 79. commissurus fueris; Verr. V, 78. comprobastis; Phil. V, 28. comprobem; ib. XI, 25. comprobetur; Balb. 39. conatur; Qu. Rosc. 84. concedam; Verr. III, 8. coucedere; ib. V, 151. leg. agr. II, 71. concedit; Quinct. 35. concedo; Flacc. 72. concessurus (esse); leg. agr. II, 53. conclamarunt; Flacc. 17. coucupisti; Verr. IV, 101. 125. confessi sunt; Tull. 1. confingat; Font. 20. confirmas; Cluent. 137. confirmemus; Quinct. 45. coufitebor; Rabir. 19. confiteri; Verr. II, 45. conlitetur; Flacc. 33. coniungeret; dom. 144. conloquatur; ib. 130. est consecutus; Sest. 59. consequar; ib. 119. consequi; Catil. II, 19. III, 18. Sest. 5. considerate; Caecin. 87. conservare; Verr. IV, 80. contemplare; Deiot. 40. contendit; Cluent. 27. conteudito; Sex. Rosc. 93. contuleruut; Verr. 145. conturbat; Planc. 4. creddidissetis; Verr. III, 224. creditit; Deiot. 18. criminaris; Sex. Rosc. 44. cupere; Phil. XI, 23. Catil. II, 19. cupiebat; Verr. IV, 39. curet; ib. II, 55. — dabant; ib. III, 118. dabis; div. Caec. 31. Deiot. 40. dabitis; Verr. a. pr. 32. daret; leg. agr. II, 19. debebat; Qu. Rosc. 56. debere; Phil. I, 11. decernere; Verr. IV, 142. decrevit; Phil. II, 51. dedicavit; dom. 138. dedisse; Phil. II, 60. dedit; Planc. 35. defendas; Balb. 60. defenderet; Rab. Post. 7. defendet; Verr. II, 177. defendisse; Sex. Rosc. 136. defendo; Cael. 10. deferreut; Verr. IV, 65. defeceret; Quir. 1. delectet; har. resp. 51. delevit; Verr. IV, 79. demonstrant; ib. II, 55. deportare; ib. IV, 149. desiderare; Planc. 50. dicam; div. Caec. 23. Verr. I, 23. 44. V, 4. Catil. III, 17. Piso 32. dicere; Quinct. 69. Verr. III. 225. V, 11. Flacc. 59. Font. 72. Cael. 18. Planc. 63. Phil. II, 23. V, 6. diceret; div. Caec. 20. dicerес; Phil. II, 22. diceret; Verr. II, 39. dices; div. Caec. 52. Verr. II, 178. dicet; ib. III, 205. dieis; Sex. Rosc. 44. dicit; Qu. Rosc. 47. Caecin. 24. dico; Sulla 85. Cael. 21. dicitasse; Verr. III, 136. sum dicturus; Caecin. 86. dicunt; ib. 8. 68. disputo; prov. cons. 8. distulisse; Vatin. 28. dixerit; Phil. X, 12. dixisse; Planc. 35. dixit; Qu. Rosc. 42. Flacc. 11. sen. 12. Sest. 73. donaret; Verr. IV, 66. dubitabitis; Font. 23. ducit; Marcell. 6. — efficere; Cluent. 51. 69. efficeret; har. resp. 45. effundere; Sex. Rosc. 6. egerat; prov. cons. 45. emptum; ib. 7. cripere; leg. agr. II, 19. eripiatis; Sulla 89. eripuisti; div. Caec. 19. exacturam esse; Verr. I, 135. exaggero; Planc. 71. exaudio; Phil. XI, 20. exigeret; Verr. III, 34. existimare; ib. 223. ✕. [✕]. existimassem; ib. a. pr. 34. explicare; ib. III, 104. exsequi; Rab. Post. 5. exspectamus; Phil. XI, 25. extinctorum (esse); Muren. 51. exstingui; Phil. V, 39. — facere; Quinct. 8. Sex. Rose. 54. div. Caec. 62. Verr. II, 155. III, 117. V, 106. 112. 151. Cluent. 145. imp. Pomp. 12. Rabir. 19. Catil. I, 12. 13. dom. 51. har. resp. 10. Cael. 62. prov. cons. 18. 28. Planc. 48. 50. Scaur. 28. 31. Milo 88. Ligar. 23. Phil. II, 3. 5. III, 28. IV, 1. 16. VIII, 11. 30. XIII, 14. faceremˉ; Sex. Rosc. 83. Cluent. 49. Rabir. 2. Planc. 91. faciam; Catil. I, 12. faceret; Quinct. 38. faciant; Flacc. 66. Phil. I, 8. faciat; ib. VI, 5. faciatis; Arch. 28. faciebant; Sulla 49. faciebat; Verr. II, 33. Caecin. 67. faciebatis; Quinct. 35. facit; Caecin. 7. faciunt; Verr. III, 1. Caecin. 6. Planc. 72. Phil. X, 15. facturos esse; Verr. I, 123. Sest. 40. facturum esse; Quinct. 86. Sex. Rosc. 70. Verr. II, 94. III, 222. IV, 48. Sest. 89. Phil. I, 27. II, 9. 21. 80. 81. fateatur; Verr. I, 12. fatemur; Milo 57. fateor; Planc. 91. fateri; Milo 81. fecerint; Caecin. 4. feceris; Catil. I, 23. fecerit; Verr. I, 55. Vatin. 22. fecero; Phil. XIII, 6. fecerunt; leg. agr. I, 10. Milo 29. Phil. IV, 6. feci; Verr. IV, 16. Caecin. 101. dom. 76. Tull. 5. fecisse; Sex. Rosc. 66. Verr. III, 211. 216. Planc. 2. Rab. Post. 20. Phil. III, 38. V, 36. X, 25. fecissem; Vatin. 1. fecissent; har. resp. 15. Tull. 33. fecisses; Vatin. 32. Phil. II, 3. fecisset; Verr. I, 2. Cluent. 41. Milo 38. Ligar. 34. fecisti; Verr. III, 118. ✕. fecistis; Piso 36. fecit; Verr. I, 73. Cluent. 190. Flacc. 89. Balb. 51. ferebat; Cluent. 54. feret; Cael. 6. ferre; Verr. a. pr. 21. dom. 71. Phil. III, 9. ferret; Verr. II, 29. Milo 77. ferremus; Balb. 25. firmavero; Verr. a. pr. 55. — gestari; Phil. XI, 5. — habeas; Planc. 50. habebas; Phil. II, 86. habent; Balb. 51. haberent; Planc. 8. haberet; Qu. Rosc. 3. habet; Sex. Rosc. 154. Flacc. 56. Balb. 35. Planc. 68. habuerit; ib. 53. habuit; ib. 34. — laboravit; Caecin. 103. laborat; Sulla 88. esse laturam; dom. 137. laturum esse); Sest. 129. loquebatur; Quinct. 16. loqui; Sulla 65. — memineritis; Milo 11. metuisse; Verr. I, 111. metuit; Sulla 88. minatur; Phil. XI, 2. miraretur; Caecin. 20. miror; ib. 67. mittat; Verr. IV, 64. moderabor; Muren. 10. molitur; Phil. VIII, 8. — narrare; dom. 33. uarraret; Planc. 58. negant; Phil. XII, 3. negare; ib. II, 61. negarent; Sest. 45. negaret; dom. 115. negas; Sex. Rosc. 79. negat; Balb. 6. Milo 81. nesciat; Cael. 26. nesciebas; Verr. III, 132. nescisse; Planc. 58. uuntiaret; Sex. Rosc. 96. nuntiasse; Milo 48. — observas; Quinct. 85. obtinere; Sex. Rosc. 54. Phil. II, 9. obtinebant; Verr. IV, 61. obtinere; ib. V, 56. dom. 50. ✕. obtinuit; Piso 8. offendit; Sulla 5. offerre; Cluent. 171. omisisset; Cael. 54. oppugnare; Ligar. 14. optarem; Piso 45. orabant; Verr. V, 119. ornare; ib. IV, 123. dom. 19. ostendam; Verr. V, 164. — percipere; ib. III, 201. percurram; Caecin. 94. perdere; Verr. III, 198. 199. perdidisse; Planc. 85. perferturum (esse); Verr. a. pr. 23. dom. 16. perferam; Sex. Rosc. 10. perficiam; leg. agr. I, 27. perficiet; ib. II, 62. permisit; Verr. V, 151. perpeti; Scaur. 9. persequi; Planc. 56. perseverare; Quinct. 76. persolvere; Planc. 103. persuadere; Qu. Rosc. 4. pertimescat; Cael. 23. pertimescemus; Flacc. 35. har. resp. 26. pertimeseo; Quinct. 1. petere; ib. 66. Qu. Rosc. 4. peto; div. Caec. 28. planum fecero; Verr. I, 156. planum facere; Tull. 1. pollicita est; Verr. II, 5. poscere; ib. IV, 96. posset; Cluent. 154. Vatin. 22. possidebas; Verr. III, 179. possit; ib. a. pr. 4. possitis; Quinct. 10. possum; div. Caec. 36. postulabat; Catil. II, 3. postularet; Verr. I, 15. II, 44. postulas; Quinct. 45. Catil. I, 20. postulassent; Sest. 56. postulo; Cluent. 6. Tull. 6.

posuistis; Cael. 15. poterat; div. Caec. 19. Tull. 27. Rab. Post. 28. poterit; Quinct. 94. potes; Verr. IV, 102. potest; Quinct. 60. Font. 36. Planc. 72. Deiot. 30. potuerit; Verr. III, 29. potuit; Caecin. 48. praedico; Verr. a. pr. 43. praedixeris; Planc. 83. praestiterim; Marcell. 34. praetermittere; Cluent. 42. probabatis; Sulla 31. probabit; div. Caec. I. probare; Verr. III, 91. Tull. 32. probat; Phil. I, 13. profers; Sulla 25. profiteri; Cluent. 51. profuderunt; Piso 93. prohibere; Sex. Rosc. 137. prospiciebamus; dom. 11. promulgavit; Sulla 63. prospicite; Cluent. 152. providete; Verr. III, 219. pugnant; Phil. X, 22. pugnat; ib. VIII, 8. putaret; ib. XI, 5. putem; Verr. V, 72. putes; Planc. 70. — quaeretis; Verr. III, 40. quaeris; Muren. 70. Milo 57. quaero; Verr. II, 183. querimur; leg. agr. II, 80. — recusare; Quinct. 60. recusavit; Verr. II, 5. recusem; Phil. III, 33. recusent; Verr. III, 201. reddere; ib. V, 89. reddo; Sulla 84. refugisti; Verr. V, 40. relinquere; Muren. 68. relinques; div. Caec. 33. remittere; Quir. 23. renuntiabat; Verr. III, 132. reportare; ib. IV, 64. reprehendere; Cluent. 142. Muren. 42. reprehendis; Sex. Rosc. 44. Planc. 89. reprehendisti; Verr. III, 51. reprehendo; ib. I, 123. III, 17. repudiare; dom. 53. repudietis: Phil. VII, 8. requirent; Marcell. 29. requiro; Qu. Rosc. 40. (respondebis); Verr. V, 45. responderat; Caecin. 95. responderis; Muren. 28. respondit; Verr. IV, 27. retinere; imp. Pomp. 19. — scire; dom. 37. Piso 55. Milo 46. ✕. scirent; Caecin. 16. scires; Ligar. 1. sciret; Cluent. 45. scit; Scaur. 19. scripseruut; Verr. IV, 145. esse secutos; Cluent. 97. secutum esse; Verr. I, 72. sensisse; Sex. Rosc. 64. sentiebam; Quir. 3. sentis; har. resp. 38. sentiunt; Phil. IV, 9. har. resp. 46. servare; Cluent. 33. significare; Verr. III, 26. spectavit; Vatin. 35. spectavisti; Phil. I, 10. sperare; leg. agr. I, 27. sumeret; Verr. II, 91. sumes; Vatin. 15. sumo; div. Caec. 16. sumpsisses; Verr. III, 195. susceperit; Sulla 51. suscepimus; Phil. X, 14. suscipere; Verr. V, 11. susciperem; Sest. 46. suscipitis; Sex. Rosc. 153. suspicari; div. Caec. 28. Verr. III, 223. V, 56. sustulisem; Rabir. 10. sustulisset; Balb. 32. sustulit; Verr. IV, 109. 130. — tacuisse; ib. III, 131. teneret; leg. agr. III, 11. tollit; Verr. II, 102. tradere; ib. 45. transigere; Quinct. 76. tribuit; Phil. IX, 14. tulerunt; Cluent. 43. tulisti; Verr. I, 25. tulistis; Ligar. 25. — velle; Phil. VII, 25. vellest; Quinct. 43. vendere; leg. agr. II, 38. vendetis; ib. 49. vendiderat; Verr. IV, 48. vendidisset; ib. II. 139. vendidisti; prov. cons. 7. vendidit; Verr. IV, 10. venire; leg. agr. II, 48. vereri; Sex. Rosc. 145. videamus; Milo 53. videbam; dom. 16. videbat; Cael. 58. videre; leg. agr. II, 50. viderem; Cluent. 17. viderent; Sulla 4. videret; Phil. X, 17. videro; Flacc. 56. videt; har. resp. 5. vidisse; Verr. IV, 102. Cael. 65. vidisset; Verr. IV, 102. violet; prov. cons. 36. (vis); Piso 75. voluerat; Verr. IV, 64. voluerunt; Tull. 25. usurpare; Marcell. 5.

c. **elliptisch**: ne id quidem; Verr. II, 106. Tull. 48. id autem eo consilio, ut ..; Catil. III, 8. neque id occnlte; Piso 75. idque per biduum; Phil. XI, 5. quod ergo ille re, id ego etiam verbo; ib. XIV, 24.

d. **mit Präposition**: ad: (iter adfectat) ad id; Sex. Rosc. 140. adsumo; prov. cons. 45. comparem; Rabir. 8. conservabo; Flacc. 51. exarsit; Verr. I, 64. parat; Flacc. 11. pervenit; Cluent. 69. revertar; Muren. 67.

7. **elus**: accensus; Verr. III, 157. accusator; ib. II, 99. accusatores; ib. 69. 70. 113. actis; prov. cons. 43. actum; Phil. I, 18. adutores; Cluent. 106. adrogantiam; ib. 111. 112. adsiduitate; Sest. 6. adulescentia; ib. 110. adventu; imp. Pomp. 20. adventum; Quinct. 27. ante eius adventum; Phil. XIII, 44. adventus; Arch. 4. adversario; Cluent. 94. advocati; Caecin. 22. in eius aedis; dom. 141. aedificatio; Piso 48. aequitas; Verr. III, 214. aequitatem; leg. agr. I, 14. aestimatio; Verr. III, 214. aetas; dom. 35. Phil. XIV, 28. circum agros eius; Verr. II, 92. amentiam; Cluent. 44. Milo 87. amici; Verr. II, 42. III, 144. IV, 1. Caecin 22. Cluent. 161. amicis; Verr. II, 70. ab amicis eius; Quinct. 98. Verr. II, 97. Muren. 72. Phil. XII, 3. amicorum; ib. II, 62. amicos; Vatin. 32. amicus; div. Caec. 23. amplitudo; Catil. IV, 9. animam; Verr. II, 89. animos; Cluent. 109. in animo eius; Verr. II, 74. animum; ib. I, 7. III, 130. Ligar. 28. Phil. XI, 32. annus; ib. VIII, 27. apparitores; Verr. III, 87. arbitratu; ib. a. pr. 9. ad arbitrium eius; ib. I, 106. in eius arbitrium; ib. 150. aspectus; Sulla 66. atrocitas; Quinct. 52. avaritiam; Verr. I, 70. auctor; leg. agr. II, 14. auctoritas; Verr. I, 48. II, 76. IV, 19. Vatin. 15. ex eius auctoritate; Phil. IX, 13. auctoritatem; Caecin. 78. Muren. 58. Vatin. 32. Phil. I, 3. III, 38. cum eius audacia; Verr. a. pr. 5. de hac eius audacia; prov. cons. 8. pro eius audacia; Verr. I, 6. audaciam; Sex. Rosc. 88. Verr. I, 11. avia; ib. 93. in aurem eius; ib. 120. auribus; Quinct. 40. in auribus eius; Piso 76. auris; Verr. III, 157. avus; Scaur. 32. auxilium; Verr. IV, 107. Phil. XI, 26. — de eius bacchationibus; Verr. I, 33. beneficio; Phil. XIII, 8. ✕. beneficium; ib. 7. bona; Quinct. 54. 64. Sex. Rosc. 105. Verr. II, 93. dom. 44. in boua eius; Verr. I, 90. de bonis eius; Sex. Rosc. 96. Verr. I, 146. IV, 27. ex eius bonis; Rab. Post. 37. bouitatem; ib. 44. bonorum; Cluent. 165. — in calamitate eius; ib. 161. calumniam; Caecin. 18. de eius capite; Cluent. 148. ✕. dom. 46. capiti; Verr. V, 48. caput; Balb. 33. causa; Cluent. 158. Tull. 26. de causa eius; Cluent. 167. causam; Cluent. 158. Vatin. 41. Cael. 24. ad eius causam; Milo 1. cineri; Verr. I, 113. de eius civitate; Arch. 10. cogitationibus; Milo 88. comes; [Verr. I, 64]. Piso 84. comites; Verr. I, 63. III, 152. de eius comitibus; Milo 56. commoda; Verr. III, 182. ad eius competitores; Milo 25. de complexu eius; Catil. II, 22. conatum; har. resp. 7. ad condicionem eius; Verr. III, 60. ad congressum eius; Phil. IX, 2. conlega; Quir. 15. conlegam; Phil. XIII, 29. conlegas; leg. agr. II, 21. conlegis; Phil. IV, 16. consilia; (har. resp. 55). Phil. X, 26. consiliis; Verr. II, 80. Catil. III, 17. Milo 70. consilio; Quinct. 18. Cluent. 144. consilium; Verr. I, 72. Rab. Post. 1. Ligar. 23. consuetudinem; Cluent. 33. consultum; Milo 90. Phil. II, 82. contio; har. resp. 9. in eius contione; Rabir. 15. contionem; har. resp. 51. contiones; Phil. XII, 19. in eius conviviis; Verr. III, 105. convivium; ib. V, 86. ad eius convivium; ib. III, 65. copias; ib. II, 159. Phil. XIV, 36. in eius corpore; ib. XI, 8. corpus; Arch. 24. criminibus; Phil. II, 43. cruciatu; Verr. V, 66. cupiditas; ib. II, 42. 74. IV, 58. cupiditatem; ib. 38. cupiditates; ib. II, 88. ex eius custodia; dom. 66. — damna; Verr. V, 33. damnatione; Planc. 55. decretis; Phil. X, 12. ex decretis eius; Quinct. 28. defensio; Verr. V, 1. ex defensione eius; ib. III, 40. defensor; ib. a. pr. 20. defensoribus; ib. II, 70. delubrum; Arch. 9. desiderium; prov. cons. 29. di; Deiot. 8. die; Muren. 75. diem; Phil. I, 34. ad eius dies; Flacc. 55. dignitatem; Marcell. 8. dignitati; dom. 27. de eius dilecta; Catil. II, 22. dimidium; Flacc. 32. divisor; Planc. 55. dolo; Tull. 28. domo; Verr. II, 83. ib. 89. domum; Verr. II, 84. dom. 101. 120. 122. Piso 15. Phil. III, 30. ad domum eius; Verr. V, 93. in domum eius; dom. 107. Milo 75. domus; Quinct. 54. 86. dom. 102. — edictum; Verr. I, 125. effigiem; ib. II, 159. eloquentiam; Cael. 27. esse; Verr. I, 64. Planc. 35. esset; Ligar. 16. excu-

sationi; Phil. IX, 8. de eius exercitu; leg. agr. II, 54. Phil. III, 8. in eius exercitu; Verr. I, 77. Phil. XII, 27. exercitum; ib. III, 38. VII, 11. 26. exercitus; imp. Pomp. 57. Sest. 41. de existimatione eius; Verr. II, 60. exitum; prov. cons. 16. exsilio; Planc. 8. exspectatione; imp. Pomp. 30. — facinora; Verr. V, 189. facinus; ib. II, 82. IV, 105. facta; ib. a. pr. 15. ib. III, 213. IV, 10. facto; Cluent. 145. de eius facto; Sest. 129. Ligar. 29. in eius facto; Balb. 6. ✕. factorum; Phil. II, 59. factum; Verr. I, 35. III, 213. Phil. V, 28. de eius fama; Cael. 11. in familiam eius; Phil. IV, 10. familiarem; Cluent. 166. a quibusdam eius familiaribus; Phil. I, 28. cum familiarissimis eius; Balb. 63. familiarissimus; Phil. III, 25. in eius familiaritatem; Caecin. 13. fanum; Verr. IV, 96. felicitati; imp. Pomp. 10. file; Flacc. 46. fidem; imp. Pomp. 42. Milo 39. Phil. XII, 9. per eius fidem; Sex. Rosc. 116. filiam; Sest. 7. Phil. II, 99. filii; ib. VIII, 14. filio; Verr. I, 27. II, 19. Arch. 6. ab eius filio; Cael. 1. cum eius filio; Ligar. 11. filium; Verr. I, 71. V. 129. Cluent. 21. 25. Catil. IV, 13. 23. Sest. 144. filius; Verr. I, 75. III, 63. IV, 56. Cluent. 27. Caecin. 27. dom. 35. ✕. 37. Phil. XIII, 34. flagitiis; Verr. II, 2. fortunas; ib. I, 146. II, 59. V, 20. Cluent. 36. fortunis; Rab. Post. 41. frater; Verr. I, 125. Cluent. 21. Cael. 24. Scaur. 37. Phil. V, 30. a fratre eius; Fr. B, VI, 8. fratri; sen. 21. fratris; Sest. 131. prov. cons. 18. fraudes; Cluent. 101. fraus; Muren. 14. fuerant; Scaur. 21. ✕. fuerunt; Flacc. 56. fundo; Caecin. 15. ad fundum eius; Tull. 16. ante fundum eius; Milo 29. furor; Verr. IV, 41. Milo 27. a furore eius; Piso 49. furorem; Sest. 95. Phil. V, 37. furores; har. resp. 52. Milo 77. furtis; Verr. II, 2. — gener; Cluent. 41. generum; Flacc. 93. prov. cons. 43. de eius gloria; Verr. V, 25. de gregalibus eius; har. resp. 53. greges; Verr. I, 28. gymnasium; Quinct. 68. cum homine eius; Verr. II, 159. honores; ib. 112. ad eius honores; Flacc. 59. de eius honore; Phil. VIII, 33. honori; Planc. 1. in honoribus eius; Sest. 113. honos; Phil. IV, 81. ib. III, 23. humanitate; Verr. III, 8. — ignoratio; Sulla 39. in eius imaginem; Piso 93. imperium; Phil. XI, 30. improbitatem; Cluent. 85. impudentiam; Flacc. 63. de eius impudentia; Verr. I, 148. II, 18. de impunitate eius; Milo 39. incendiorum; Phil. II, 48. indicio; Cluent. 47. ingenio; Cael 25. Ligar. 8. ingenium; Cael. 45. inimici; Verr. II, 54. 107. inimicis; ib. III, 154. inimicus; div. Caec. 13. iniquitas; Verr. III, 48. de eius iniuriis; ib. IV, 113. in iniuriis eius; ib. III, 213. instituta; Flacc. 63. integritas; Ligar. 5. intererat; Sex. Rosc. 96. de eius interitu; Milo 13. interitum; Phil. II, 95. per eius interpretes; Verr. II, 54. interpreti; ib. IV, 58. iter; Phil. V, 22. iudicio; Verr. I, 157. iura; div. Caec. 65. iussu; Verr. II, 47. V, 10. 111. dom. 136. — labori; Phil. VIII, 30. lacrimae; Verr. V, 108. de eius laude; Muren. 29. laudem; har. resp. 52. Balb. 15. Phil. XI, 35. legationem; Verr. I, 43. Phil. IX, 10. leges; ib. I, 19. V, 7. in eius legione; Flacc. 77. legionibus; Piso 20. liberi; Quinct. 86. liberis; ib. 17. Verr. I, 113. sen. 24. per liberos eius; Phil. I, 2. libertus; Cluent. 61. Flacc. 10. libidine; Verr. II, 40. de libidine eius; Cael. 53. libidinem; Verr. I, 77. libidines; ib. a. pr. 14. I, 62. Sest. 22. prov. cons. 8. lingua; har. resp. 16. in eius locum; Verr. V, 78. ludorum; ib. III, 7. 156. luminibus; dom. 115. — macror; ib. 59. maestitiam; Phil. XIII, 17. magister; ib. III, 22. magistratus; Tull. 49. maiores; Planc. 32. maioribus; Phil. X, 13. malitiam; Sex. Rosc. 117. ex eius manibus; Milo 20. mater; Verr. I, 93. Flacc. 90. matrem; Muren. 89. matri; Verr. I, 92. matris; ib. 128. memoria; dom. 114. merita; Phil. XIII, 7. pro eius meritis; Verr. IV, 142. Deiot. 2. Phil. V, 38. meritorum; ib. 41. meritum; Planc. 73. milites; Phil. VI, 6. minae; Sulla 66. minas; har. resp. 49. miseremini; Balb. 64. ad misericordiam eius; Piso 17. molestia; Cluent. 16. monimentum Phil. IX, 3. mores; ib. XIII, 13. propter eius mores; ib. III, 18. ex moribus eius; Sulla 69. mors; Phil. IX, 15. morte; Sex. Rosc. 88. Muren. 34. Phil. IX, 15. de eius morte; Cluent. 181. Milo 16. mortem; Cluent. 174. Rabir. 24. dom. 49. Milo 16. 86. Phil. IX, 5. post mortem eius; Caeciu. 94. Cluent. 41. 176. motus; Catil. II, 26. municipi; Sest. 116. — de eius nece; Milo 79. necessariis; Verr. a. pr. 19. necessarium; Fr. B, V, 6. neglegentiam; Sex. Rosc. 59. nomen; Verr. II, 94. 142. (Cluent. 39). 49. dom. 80. Sulla 71. Phil. II. 91. XI, 35. nomine; Deiot. 33. nomini; Phil. XIII, 25. eius in nuptiis; Cluent. 166. — obsecrationem; Font. 48. officia; Deiot. 39. de eius officiis; Verr. II, 172. officio; Phil. I, 11. opera; Cluent. 99. har. resp. 6. Phil. V, 40. operam; Muren. 34. opes; ib. 56. opibus; Cluent. 18. opinioni; Rab. Post. 2. oratio; Cluent. 58. Sest. 14. Phil. IX, 9. ex eius orationibus; Cluent. 140. ornamentis; Quinct. 99. — palmas; Sex. Rosc. 100. parens; Sulla 34. parentis; Planc. 97. parricidia; Phil. XIII, 48. pars; Qu. Rosc. 50. partem; ib. 39. ab eius partibus; Verr. II, 163. particeps; Phil. XI, 8. partu; Cluent. 31. pater; Verr. II, 102. cum patre eius; Sest. 29. patrem; Planc. 70. patris; Verr. I, 33. 60. II, 161. patronus; ib. I, 18. Cluent. 74. peculatum; Verr. I, 11. pecuniae; Phil. V, 15. ad pedes eius; Deiot. 12. ante pedes eius; Phil. II, 4. peragratio; ib. II, 57. in eius periculis; Verr. V, 132. Sulla 81. Balb. 4. in eius periculo; Cluent. 195. periculum; Rabir. 8. ad eius perniciem; Muren. 59. perturbationi; Phil. IX, 9. potentiam; Sex. Rosc. 60. potestati; Milo 61. posteros; Phil. IX, 16. praedicrum; Flacc. 72. praefectus; Verr. V, 90. praeturam; ib. II, 158. precem; Cluent. 200. principeps; dom. 10. de eius profectione; Sulla 70. progeniem; Phil. IX, 5. promissis; ib. V, 22. ex propinquis eius; Sex. Rosc. 49. in provincia eius; Verr. II, 158. leg. agr. II, 53. pudet; ib. 136. puerilia; Phil XIII, 17. pulchritudine; Verr. IV, 39. pulchritudo; ib. 64. — quadriremi; ib. V, 116. quaestio; ib. I, 108. quaestor; div. Caec. 60. — rationem; Verr. III, 177. Phil. V, 46. in reibus eius; Cluent. 161. de rebus eius gestis; Verr. V, 25. post eius reditum; Phil. II, 71. reditus; Milo 61. Phil. III, 3. IX, 1. ex eius regno; Verr. IV, 66. in eius regnum; ib. 62. dom. 20. religioni; Verr. IV, 90. renuntiationem; ib. I, 88. rem; Sulla 56. rerum; Caecin. res; Sulla 75. Rab. Post. 4. res gestae; Balb. 16. res gestas; Verr. III, 81. rictum; ib. IV, 94. — salutem; Milo 5. propter eius salutem; Phil. XIV, 3. salutis; Planc. 103. satellitibus; Milo 86. scelera; Verr. III, 178. scelere; har. resp. 22. de eius scelere; Sex. Rosc. 117. sceleri; Phil. X, 9. scelus; Sex. Rosc. 109. scientia; Phil. IX, 10. ad eius securem; Verr. V, 123. sensus; Sest. 22. sententia; Cluent. 132. Phil. V, 1. ib. X, 2. sententiis; ib. XII, 18. sequester; Verr. II, 108. sermo; ib. III, 61. 65. ex eius sermone; Cluent. 72. ex eius sermonibus; Sest. 24. servatorem; Phil. X, 8. servi; Verr. III, 62. servis; Cluent. 163. cum eius servis; Verr. I, 67. servos; Milo 29. simili; Qu. Rosc. 50. similem; Verr. III, 143. similium; Cluent. 49. similimus; Piso 82. simulacrum; dom. 111. sit; Verr. V, 64. dom. 9. socero; Sest. 135. socios; Catil. II, 4. in eius socios; Phil. XII, 17. sonitus; har. resp. 62. sororem; Cluent. 190. species; Piso 81. spiritus; Verr. III, 22. spolia; Sest. 54. statuam; Verr. II, 159. 160. statuis; Deiot. 34. studia; Catil. II, 9. de studiis eius; Cael. 44. studio; Piso 76. studium; ib. stultitiam; Phil. V, 50. subscriptorem; Font. 36. subsortitionem; Cluent. 91. sudore;

Font. 12. suspicionem; Sest. 41. — in taberna eius; Cluent. 180. tabulae; Qu. Rosc. 2. temeritatem; Sest. 134. prov. cons. 15. tempori; Vatin. 2. ad tempus eius; Cael. 17. testamentum; Verr. I, 115. Caecin. 72. Cluent. 38. testimonio; Verr. III, 166 Caecin. 27. ad eius testimouium; Sex. Rosc. 101. in eius tetrarchia; Phil. II, 94. timor; Cluent. 54. in tribunatu eius; Piso 35. tribunatum; har. resp. 48. tribunatus; prov. cons. 45. tunicam; Verr. V, 3. in eius tutela; prov. cons. 35. — verba; Sex. Rosc. 42. Verr. IV, 92. versibus; Piso 70. vestigium; Caecin. 83. vi; Tull. 29. vim; Verr. IV, 107. Cael. 58. vir; sen. 12. virtute; Sex. Rosc. 27. leg. agr. II, 64. Phil. VIII, 13. de virtute eius; Caecin. 77. Sest. 81. Deiot. 37. in eius virtute; Phil. V, 41. virtutem; imp. Pomp. 42. vita; Sex. Rosc. 44. Verr. I, 33. vitam; Sest. 83. ib. 143. Planc. 3. in vita eius; Sex. Rosc. 75. dom. 87. vitae; Sulla 81. Sest. 41. Rab. Post. 22. in eius vitam; Planc. 31. Phil. I, 27. vitia; Verr. a. pr. 47. vitrico; Muren. 73. cum eius ultoribus; Sest. 43. voce; ib. 108. voces; Verr. III, 49. Arch. 20. sen. 24. Milo 26. voces Sulla 66. volnus; Phil. XII, 1. voltu; Sest. 22. voltus; Cluent. 72. volumen; Verr. I, 97. voluntatem; ib. II, 83. Phil. VIII, 30. contra voluntatem eius; Sex. Rosc. 60. Verr. III, 39. 135. Phil. I, 28. voluntatibus; imp. Pomp. 48. vox; Sest. 123. uxor; Cluent. 86. Verr. III, 97. Flacc. 84. uxorem; Cluent. 125.

8. **ei**; est abrogatum; dom. 83. abstulerit; Phil. IX, 5. acciderat; imp. Pomp. 25. accidere; Caecin. 49. acciderit; Catil. II, 16. addictum esse); Caecin. 16. adfertur; Phil. XIII, 19. adferuntur; Verr. II, 97. adimis; ib. I, 124. adimit; Caecin 99. esset adlata; Sest. 62. adsensum (esse); Phil. X, 6. adsensus est; ib. II, 13. anstecus; Piso 81. antetulerat; Sulla 89. appendit; Verr. IV, 56. attribuebant; ib. III, 156. attulisset; Phil. V, 20. — cara; dom. 98. carior; Sulla 88. carissimus; Piso 79. cautum esse; leg. agr. II, 58. clausum esse; Cluent. 31. commiserit; Milo 70. commodum fuit; sen. 12. commune; Phil. VIII, 24. XIII, 27. communis; Qu. Rosc. 27. Cael. 59. Phil. XI, 34. compositum est; Muren. 26. fuit concedendi; Verr. IV, 56. concederet; Quinct. 52. concedi; Phil. XII, 11. conceditur; Verr. IV, 142. erat concessum; ib. III, 225. concessum esse; Sex. Rosc. 138. concessus est; leg. agr. II, 22. condonare; Verr. I, 105. conferre; ib. III, 76. esset confitendum; Milo 80. confocarant; Verr. II, 86. constituerutur; Cluent. 56. est constitutus; ib. 59. 128. contigit; Marcell. 4. convenire; Phil. V, 13. convenisset; Verr. IV, 147. credatis; Caecin. 24. crederet; Flacc. 47. credi; Qu. Rosc. 45. Rab. Post. 36. credidisset; Milo 50. credidisti; har. resp. 29. credidit; Rab. Post. 6. credit; Sex. Rosc. 112. — dabat; Verr. II, 170. dabatur; ib. III, 73. dabit; Cael. 50. dantur; Tull. 45. dare; Verr. III, 75. V, 57. Balb. 3. das; Verr. I, 124. esset data; ib. II, 108. datum sit; Cluent. 169. daturos (esse); Verr. III, 68 daturum (esse); ib. I, 117. 124. datus esset; ib. III, 75. debentur; Phil. IV, 4. debere; Milo 32. deberem; Planc. 72. debcrentur; Sulla 58. deberetur; Caecin. 15. deberi; Qu. Rosc. 9. Verr. II, 128. debet; Phil. II, 27. decerneretis; ib. XIII, 9. decrevi; ib. 8. ne dedebam; Planc. 74. se dedere; imp. Pomp. 46. dedisse; Cluent. 85. Vatin. 3. dedisset; Quinct. 11. dedit; Verr. IV, 51. Cluent. 178. Muren. 42. deesset; Quinct. 11. defuit; Deiot. 24. defuturum (esse) Phil. XI, 17. denuntiabat; Muren. 49. denuntiaret; Phil. VI, 6. esset descripta; Catil. II, 13. despondit; Cluent. 179. det; Verr. I, 146. detracta esse; imp. Pomp. 10. detrahere; Sex. Rosc. 147. detulisse; Flacc. 14. detur; Verr. III, 183. leg. agr. II, 26. Fr. B, II, 11. ✕ diceret Verr. III, 152. Phil. I, 12. dicerentur; har. resp. 7. dices; Planc. 75. dicit; Verr. I, 133. V, 105. displicere; Phil. V, 40. — erant; Sex. Rosc. 17. erat; Quinct. 12. Sex. Rosc. 15. Catil. III, 16. Cael. 58. Sest. 37. Phil. X, 10. ereptum esse; Caecin. 104. eripere; Phil. XIV, 8. eripio; Verr. II, 164. eripuit; Cluent. 171. erit; Sex. Rosc. 49. esse; div. Caec. 10. Verr. III, 82. 196. V, 116. Phil. V, 19. VI, 10. est; Verr. IV, 112. resp. 43. Ligar. 1. expediret; ib. 4. expedit; har. Verr. III, 147. extorsimus; Catil. II, 2. extorta est; Milo 18. — facerent; Verr. I, 15. ib. IV, 151. facessitum (esse); ib. 142. esse factam; ib. III, 148. Caecin. 46. Cluent. 161. familiaris; Phil. II, 78. esse fas; Milo 7. favent; Phil. VII, 18. ob viam fit; Milo 28. fracta essent; Phil. XIII, 27. fuerit; Cael. 53. fuisse; Verr. II, 21. Caecin. 48. Milo 32. Phil. XIII, 13. fuissent; Verr. II, 69. fuisset; Sest. 12. fuit; Cluent. 193. prov. cons. 2. — gratias egimus; Phil. I, 3. gratulatur; Verr. a. pr. 19. est gratulatus; Phil. II, 28. — haberi; Verr. IV, 151. — ignoscere; Sex. Rosc. 55. imperarentur; Verr. III, 56. imperat; ib. IV, 50. inimica; Quinct. 10. inimicum esse; Verr. III, 7. inimicus; ib. 6. ✕ 7. Phil. II, 17. interdici; ib. I, 23. ✕ intulerit; Deiot. 2. invideret; Sulla 23. invideretur; Plauc. 60. — libebit; Quinct. 94. liceat; ib. 99. leg. agr. II, 39. Phil. V, 6. licebit; ib. 30. liceret; Quinct 88. Verr. II, 100. III, 188. IV, 10. dom. 52. Rab. Post. 26. licet; Verr. I, 110. III, 225. Phil. I, 16. XIII, 14. licitum sit; Verr. III, 225. licuerit; Balb. 8. ib. 10. licuisse; ib. 5. licuit; Vatin. 25. locare; Verr. II, 144. luenda sit; Milo 11. — maledicas; Vatin. 29. mandavissct; Sex. Rosc. 114. mandavit; ib. 115. medentur; Sest. 135. minari; Verr. II, 73. mittitur; ib. IV, 63. erat moriundum; Scaur. c. 3. § 4. — nascetur; prov. cons. 37. noceretur; Verr. II, 96. numeraretur; ib. 93. numerat; ib. 60. nuntiabatur; Milo 48. Deiot. 11. nuntiaret; Cluent. 21. nuntiasse; Verr. V, 93. nuntiatum est; ib. III, 129. Cluent. 192. esse nuntiatum; Milo 46. — obfuit; Cluent. 97. obicinet; Sex. Rosc. 81. obiecit; Phil. XIII, 20. obstitissent; ib. II, 88. obtinuerit; Planc. 75. obtulerint; Sex. Rosc. 107. obvencrint; Cluent. 148. obvenit; Verr. II, 17. obvius futurus erat; Milo 47. occurrebat; ib. 25. — odendi; Verr. II, 134. — par; Quinct. 10. Qu. Rosc. 20. paravissent; Cluent. 20. parcere; Milo 92. paream; Phil. XIII, 6. permitti; div. Caec. 54. esse perniciosa; Verr. V, 151. persolvere; Planc. 103. placuit; Verr. IV, 58. Cluent. 47. planum facere; Sex. Rosc. 101. pollicetur; Cluent. 71. Phil. X, 9. praeficere; imp. Pomp. 49. praefuisse; Verr. IV, 17. V, 47. praestaret; Piso 15. processit; Phil. II, 106. prodesse; Cluent. 112. profuisse; Planc. 26. profuturus; (esse); Verr. V, 103. promisisses; ib. IV, 29. esset proposita; Cluent. 42. erat propositum; Flacc. 92. — fuit quaerenda; Scaur. 11. — redderem; Planc. 68. reddes; Verr. II, 78. reddidisses; ib. IV, 29. reddita est; Phil. IX, 5. reddite; ib. 10. referendum (esse); Planc. 75. referre; ib. 77. relicta sunt; Muren. 55. relinquat; prov. cons. 39. relinqueret; Cluent. 141. reliquerunt; Tull. 45. renuntiat; Verr. II, 89. reservavit; Muren. 37. resistebam; Sulla 19. respondetnr; Verr. IV, 65. respondisse; dom. 136. responsum esset; Verr. III, 145. restaret; Scaur. 45. — sanctum esse; Cluent. 31. sit; Ver. I, 65. Caecin. 42. Sest. 53. Fr. B, VII, 15. solveret; Flacc. 46. statui; Phil. V, 41. statuisse; Verr. II, 151. subiecisset; Arch. 25. successum sit; Phil. X, 26. suffragari; Planc. I. snscensuit; Verr. II, 58. supplicetur; Phil. I, 13. — timendum sit; ib. II, 115. tradat; prov. cons. 39. tradere; Phil. XI, 30. tradidit; ib. II, 77. tradite; Verr. I, 115. tradiri (sunt); ib. III, 80. tribuatis; Planc. 3. erat tribuendum; Phil. XIII, 9. tribuendum (esse); ib. IX, 3. tribuerunt; ib. III, 25. tribui; Arch. 25. Balb. 9. tribuit; Verr. I, 88. — vellet; ib. 123. vendiderat; Flacc. 49. vendidisse; Verr.

II, 124. vendidisset; Flacc. 49. venditaret; har. resp. 1. venerat; Verr. II, 53. Phil. II, 62. in mentem venlret; Sex. Rosc. 59. venisset; Verr. II, 20. 53. in mentem venisse; ib. 64. venit in mentem; Quinct. 6. Verr. II, 42. versaretur; ib. V, 94. videatur; ib. II, 148. Cluent. 160. Sest. 3. Phil. XI, 30. XII, 16. videbantur; ib. XII, 19. videbatur; Verr. IV, 39. vidontur; leg. agr. II, 9. videretur; Verr. a. pr. 14. Cluent. 74. 162. Muren. 49. *Scaur.* c. 2. § 4. Phil. VI, 10. videri; Sest. 115. Phil. IV, 11. Fr. B, XIII, v, 1. visa est; Verr. I, 84. erat vivendum; Phil. II, 62. ɛtliplifɔ: quanta (societas) ei cum illis sceleris; Sulla 16. quid ei cum Apollonia? Phil. X, 11.

9. **eo: a. nach Verben:** opus est; Phil. XI, 26. opus sit; Muren. 70. — ntar; Verr. II, 152. utitur; Sex. Rosc. 104. snm usus; Verr. I, 139.

b. **nach Adjectiven:** contentus; Verr. I, 3. IV, 109. imp. Pomp. 25. Phil. II, 99. contentum; Verr. V, 165. contentos; Sulla 90.

c. **Subject im ablat. absol:** addito; Tull. 39. electo; Verr. I, 98. fereute; Phil. III, 9. mortuo; ib. 12. neglecto; Cael. 1. praesente; Quinct. 77. repugnate; Milo 34. tacente; ib. 66. vivo; ib. 90.

d. **mit Präpositionen:** ab: aberret; Caecin. 55. abhorrere; Cluent. 167. abiudicaretur; Verr. a. pr. 13. abstulisti; ib. IV, 37. accepisset; Cluent. 180. esse accepta; Arch. 32. accipere; Phil. III, 12. acciperem; ib. VIII, 24. acciperent; Sest. 24. accipit; Cluent. 39. alienum; Sulla 31. alienus; Phil. XI, 10. amovet; Rab. Post. 5. — caederetur; Verr. V, 163. conceditur; Cluent. 158. coudemnari; ib. 104. constituta sit; Verr. a. pr. 16. conseqnantur; Planc. 55. coutendi; Verr. I, 73. esse corruptas; ib. II, 90. decernari; Cluent. 40. — darj; Sex. Rosc. 131. datnm; Phil. I, 4. decernenda fuit; ib. XIV, 11. deduceretur; Tull. 20. defendi; Milo 91. defensum est; Sulla 12. delata; Phil. XII, 12. delectari; div. Caec. 44. depulsum (esse); Planc. 17. dicta snnt; Vatin 41. Planc. 35. esset dictum; Phil. XI, 17. discedebat; Sulla 52. discedere; Cluent. 83. discederet; Verr. II, 169. Piso 68. — discesserint; Phil. V, 34. dissensisti; Vatin 21. dissentio; imp. Pomp. 59. distrahere; Phil. II, 23. divelli; Catil. II, 22. dnctum esse; Planc. 80. — exegisti; Qu. Rosc. 55. existimaretur; Caecin. 103. expetiverunt; Milo 56. est exspectatus; ib. 53. extorquere; har. resp. 35. — factum esse; Cluent. 78. Balb. 8. factum sit; Cluent. 70. fieri; Font. 20. Phil. X, 15. — gerj; prov. cons. 5. habebatur; Piso 11. — impertiri; Sex. Rosc. 131. impetrare; Verr. II, 42. impetraret; ib. 29. interfectus est; Milo 9. — mandata; Phil. VIII, 23. metnis; Sex. Rosc. 145. — oblatum esse; Phil. II, 99. occiditur; Cluent. 37. occisum esse; Sex. Rosc. 92. sit occisus; ib. 78. — esset persolutum; dom. 23. pervenisset; Rab. Post. 37. petat; Quinct. 80. petere; Verr. IV, 71. V, 138. — peteret; ib. II, 67. III, 144. peteretur; ib. III, 66. petit; ib. I, 135. est petitata; Cluent. 103. petitur; Rab. Post. 46. petivisse; Quinct. 37. peto; Verr. II, 29. postularemus; ib. I, 60. postulo; ib. IV, 147. praetermissum est; Sest. 3. prodirent; Flacc. 83. productus est; Sest. 107. Piso 14. — quaeramus; Verr. V, 109. quaerere; Cluent. 141. quaereretur; Sex. Rosc. 83. quaesissent; Catil. III, 11. esse quaesita; Piso 74. — recessisset; Quinct. 38. redimeretur; Verr. V, 14. Flacc. 82. relictum esse; Verr. I, 77. relictum; Phil. XIII, 24. — semigravit; Cael. 18. esse sollicitatam; Cluent. 97. suppressam esse; ib. 78. susceptae; div. Cacc. 67. — timere; Phil. V, 51. tractati sunt; Verr. II, 180. tulerunt; Sex. Rosc. 107. — vexatur; har. resp. 40. vinceretur; Milo 84. violatam (esse); Cael. 78. violatus; Phil. XIII, 8. nsurpandum; ib. 24.

cum: [cnm eo]; Verr. III, 67. coibas; Quinct. 76. commnne; Sest. 180. communicares; dom. 132. comparandus; Phil. II, 116. congredi; ib. XII, 19. coniunctam; Verr. III, 153. coniunctus; div. Caec. 35. contenderet; Verr. I, 150. contentio; Quinct. 69. convenerat; Verr. I, 132. — disceptare; Tull. 20. — esse; Verr. II, 64. esset; ib. 23. fruerentur; Caecin. 12. fuisse; Cluent. 88. — sunt inimicitiae; Sex. Rosc. 145. intercesserat; Qu. Rosc. 41. — litem habebat; ib. 35. — miserat; Deiot. 28. partitio fuit; Verr. III, 183. partitus es; dom. 23. transigit; Cluent. 40.

de: audiebant; Cluent. 29. ✕. ✕. audientibus; Piso 79. auditis; Cluent. 29. ✕. ✕. ✕. — coujuerarnur; Sex. Rosc. 125. constituerit; Tull. 9. — dicam; div. Caec. 11. dicere; Tull. 2. 39. esse dicendum; Cluent. 153. disseram; Muren. 31. esse dubitatum; Rab. dubito; Caecin. 25. — existimare; Verr. II, 151. facta esse; Cluent. 104. fecit; ib. 185. fieri; Fr. B, II, 5. — iudicare; Tull. 2. — praeiudicia; Cluent. 9. promulgasset; dom. 83. — quaerere; Vatin. 30. quaeri; Caecin. 93. Phil. II, 22. — referre; ib. III, 20. 21. referretur; sen. 27. — sanxerit; Sex. Rosc. 70. sortiatur; Verr. II, 32. statutum esset; Cluent. 126. — venisti; Qu. Rosc. 13.

ex: conligam; Verr. V, 19. convertit; Sex. Rosc. 115. — dcfendes; Verr. III, 205. ✕. ✕. — erat; Cael. 75. — intellegi; Caecin. 102. iudicavit; Verr. III, 142. — possumus; Milo 21. (esse praedatum); Verr. III, 51. — quaerebat; har. resp. 48. quaereuti; Milo 26. quaereret; Verr. I, 18. quaerentur; Arch. 20. quacsivi; leg. agr. II, 79. — recognoscere; Verr. I, 32. redundarit; ib. III, 103. remittet; div. Caec. 48. — scies; Catil. III, 12. suspicor; har. resp. 36. suspicari; Cluent. 66.

in: apparet; Phil. III, 28. appellatur; Verr. IV, 146. — commoratus essem; Cluent. 53. consisteret; Phil. III, 19. consistit; Quinct. 79. constituebatur; imp. Pomp. 62. consumenda est; Tull. 1. consumpsi; Catil. III, 4. — defixa; har. resp. 57. deprehenditur; Verr. III, 4. deridendum est; leg. agr. II, 30. est diligens; ib. I, 4. diligens fuit; Cluent. 191. discreparc; Muren. 28. discribit; leg. agr. II, 85. — elaborari; Verr. I, 3. eluceret; Cael. 45. erat; Muren. 58. errare; Planc. 91. errasti; Phil. II, 23. esse; Sex. Rosc. 39. div. Caec. 27. Verr. a. pr. 26. III, 39. Planc. 62. est; Verr. IV, 96. Caecin. 7. Flacc. 27. ✕. ✕. Planc. 35. — facta est; Quinct. 36. facturum fuisse; Phil. V, 39. fallis; Muren. 77. fecisti; Flacc. 80. fuerittis; Verr. I, 3. fuisse; ib. a. pr. 25. III, 159. V, 134. Deiot. 24. fuisti; Planc. 83. fuit; Balb. 3. — habere; Verr. IV, 75. habuisset; ib. II, 97. ✕. habuit; ib V, 42. haerebit; ib. III, 106. haerere; Deiot. 28. — invenio; Verr. II, 110. inveniri; Deiot. 15. — laborabam; Tull. 1. laboro; Quinct. 43. laesit; Caecin. 23. in eo liberando; Phil. XI, 21. — navigaverunt; Verr. V, 138. — perseverares; Phil. II, 49. persevcrit; prov. cons. 10. ponerct; Phil. X, 17. ponercntur; Verr. II, 115. ponis; Planc. 93. potestis; Caecin. 9. providisti; dom. 118. pugnabo; div. Caec. 58. — qnaeri; ib. 53. — referret; Verr. I, 20. remansit; Piso 95. reperturum (esse); Muren. 13. reprehendant; Verr. I, 11. reprehendar; Tull. 4. reprehendendum est; leg. agr. II, 80. reprehendisti; Planc. 84. reprehendit; ib. 52. reprehensum (est); ib. 32. requisita est; Balb. 9.— sancire; Verr. IV, 114. servaris; Vatin. 15. servisse; Verr. I, 5. sit; ib. III, 48. spem haberet; sen. 11. factus est strepitus; Verr. a. pr. 45. supplicari; leg. agr. II, 18. — timere; Phil. V, 51.

pro: deesse; Cluent. 43. laborabam; Planc. 25. reddidisset; ib. 92. relaturos esse gratiam; Catil. IV, 3. tulit; Verr. III, 126. vindicarent; Sex. Rosc. 148.

sine: esse; Verr. III, 28. Phil. XI, 20. poterat; Rab. Post. 28.

10. **ea** (fem. abl.): a. **nach Verben**: impediebantur; sen. 4. ✕. utamur; Milo 12. utantur; leg. agr. II, 62. uterere; Cael. 34. uti; Sest. 2.

b. **Subject im ablat. absol.**: coufecta; Sulla 76. facta; Verr. II, 87. lecta; Phil. I, 8. vacillante; ib. III, 31.

c. **ablat. compar.**: praestabiliorem; prov. cons. 38.

d. **mit Präpositionen**: ab: abesse; Sest. 49. petivit; Cluent. 33.

cum: inimicitiae; Cael. 32.

de: est dicendum; Sulla 80.

ex: adlatus est; Piso 44. cognosceretis; Verr. III, 157. habet ... ex ea liberos; Quinct. 16. quaeratur; Sulla 78. quaeris; ib. 67. redii; Piso 61.

in: abhorrere; Arch. 27. — coutinebunt; leg. agr. I, 18. in ea defendenda; sen. 36. divaricari; Verr. IV, 86. — esse; Muren. 69. in ea explicanda; Sest. 119. — fuerat; Milo 54. fuit; Verr. IV, 143. — se gerere; Sest. 96. — esset incisum; Verr. IV, 78. intueri; dom. 101. — offendisti; Verr. I, 112. — persequenda; Arch. 14. in ea se esse principes; Catil. III, 25. — regnaret; Sest. 58. reliquerit; Muren. 20. — sunt; Verr. IV, 118.

sine: expetendum esse; Sest. 48. (fuit); Milo 55.

II. **Plural**: 1. **ei**: absolverent: Cluent. 60. accipcrent; leg. agr. II, 19. accusant; Sex. Rosc. 13. accusarunt; div. Caec. 71. adesseut; Verr. II, 72. adsunt; ib. I, 88. adfingant; Phil. I, 8. ararent; Verr. III, 120. arbitrabantur; ib. II, 86. arbitrautur; ib. 174. audent; Cluent. 183. — caperentur; Sex. Rosc. 16. {capiunt}; leg. agr. II, 103. coacti sunt; Caecin. 59. condemnabantur; Verr. II, 53. congregarunt; Sest. 91. couquerantur; Verr. II, 105. contendebant; Sex. Rosc. 4. contrucidaverunt; Sest. 24. cupiunt; Phil. VIII, 9. — debent; ib. XII, 25. decedent; leg. agr. II, 68. decerueliant; prov. cons. 19. decesserant; Muren. 37. declararunt; Sest. 117. depellantur; Phil. XIII, 11. depeuderunt; Sest. 140. deserunntur; Cluent. 183. desinant; Phil. X, 17. detrahebant; prov. cons. 15. dicant; Verr. II, 138. Scaur. 19. dixerunt; Cluent. 136. Rab. Post. 31. dominentur; Quinct. 94. dubitaverunt; Verr. II, 160. ducunt; Phil. X, 15. — ementur; leg. agr. I, 15. erant; Sex. Rosc. 119. Verr. I, 17. Phil. X, 15. ernut; ib. VII, 18. ✕. 21. essent; Verr. II, 159. expelleruntur; Milo 103. exspectant; Verr. III, 209. extimescunt; har. resp. 55. — fecerint; Verr. III, 190. fecerunt; Phil. V, 17. ferendi sunt; Planc. 33. fuerunt; Caecin. 59. fugiebaut; Verr. V, 90. fugiuut; Phil. I, 37. fuissent; dom. 57. — habeant; leg. agr. II, 1. 26. Cael. 3. habent; Verr. IV, 132. prov. cons. 3. horrebant; Sex. Rosc. 85. — iacent; Milo 47. imitarentur; Phil. VIII, 31. indicant; Sex. Rosc. 105. (iudicaut); Verr. V, 178. iudicent; Phil. I, 20. — laudaverunt; Rab. Post. 31. liberentur; Caecin. 99. loquuntur; Phil. VII, 4. — minantur; Verr. III, 168. — navigarent; ib. V, 50. noluerunt; Font. 24. nominarentur; leg. agr. II, 63. — occuparint; ib. I, 22. oppugnent; Font. 35. — sunt pertimescendi; Balb. 58. peterent; Phil. II, 75. possunt; har. resp. 14. Milo 65. poteramus; imp. Pomp. 55. potuerint; Verr. I, 81. processerint; Phil. XIII, 40. profecti sunt; Verr. IV, 61. proficiscantur; Phil. XII, 19. putant; Cluent. 152. — recuperarent; Phil. II, 96. redierunt; Cluent. 120. referrent; Verr. III, 81. reformidant; Sex. Rosc. 85. reperiantur; Sest. 109. repulsi sunt; har. resp. 56. ✕. restituerunt; Sulla 74. retinerentur; Verr. II, 14. revirisset; sen. 4. revocabantur; Verr. III, 128. rogabantur; leg. agr. II, 68. — sciunt; Sex. Rosc. 136. simulant; Phil. V, 48. sint; Sest. 97. Balb. 19. Phil. IV, 2. solent; Verr. II, 138. V, 132. Muren. 4. Font. 33. sunt; Verr. II, 166. dom. 98. supplicarent; Sest. 130. sustulerunt; Verr. IV, 77. — tenеant; Phil. III, 25. tenebant; leg. agr. II, 81. tenent; Phil. VII, 1. tenentur; Cluent. 156. Catil. IV, 4. — vehnt; Sex. Rosc. 47. vendiderint; leg. agr. I, 4. venissent; Verr. II, 98. videant; har. resp. 52. videantur; imp. Pomp. 13. Catil. IV, 5. Tull. 55. ✕. videntur; leg. agr. II, 9. viderent; Verr. I, 46. viderunt; leg. agr. II, 23. vivcerent; Sex. Rosc. 136. vocareutur; Cluent. 153. volunt; Sex. Rosc. 139.

2. **eae**: debent; Verr. II, 121. sunt; ib. I, 39. leg. agr. II, 21.

3. **ea**: (neutr. nom.): accideront; Planc. 99. accideruut; Verr. IV, 114. sunt animadvertenda; Sex. Rosc. 116. attemptentur; har. resp. 16. audiantur; Planc. 63. — comprohentur; Phil. III, 7. erant composita; Deiot. 17. confirmata sunt; Phil. II, 100. constarent; Verr. IV, 28. erant constituta; Phil. IX, 7. continentur; leg. agr. II, 35. — defecerant; Deiot. 28. deferebantur; Sest. 54. deprayata sunt; Muren. 27. dicuntur; Cluent. 29. — eripiantur; Verr. IV, 47. evasissent; Cael. 65. erant exportata; Verr. II, 171. — fuerunt; ib. I, 51. — inveuta sunt; Catil. IV, 7. — nota sunt; Phil. III, 8. — sunt perdita; ib. 19. possint; Balb. 26. possunt; imp. Pomp. 36. putentur; Verr. V, 176. — reperiantur; Muren. 13 reperta essent; Catil. III, 7. rescindantur; dom. 2. restituta essent; Quinct. 20. sint restituta; sen. 39. restituta (sunt); Piso 9. revertantur; Verr. II, 50. — solvantur; Phil. XIV, 38. sunt; div. Caec. 39. Verr. IV, 109. imp. Pomp. 62. leg. agr. III, 9. Muren. 61. har. resp. 59. Caecin. 34. Rab. Post. 42. Phil. II, 93. XI, 9. — traduntur; Font. 23. transiguntur; Sex. Rosc. 149. — venirent; Quinct. 20. Caecin. 16. versantur; Muren. 88. videantur; div. Caec. 38. Verr. II, 181. Sulla 81. — har. resp. 19. videntur; Sulla 39. Quir. 4. Milo 7.

4. **eos**: a. **Subject im acc. c. inf.**: accepisse; Verr. a. pr. 39. accipere; ib. IV, 135. acturos (esse); leg. agr. II, 25. adeptos esse; Verr. V, 146. adesse; dom. 54. adfectos esse; Verr. IV, 132. admittere; Quinct. 77. adsecutos (esse); Planc. 100. adsequi; imp. Pomp. 67. agitasse; Sex. Rosc. 67. appellari; Muren. 80. fuisse armatos; Caecin. 60. ✕. 64. ✕. audientes esse; Verr. V, 85. audire; Quinct. 4. — cavendos esse; Phil. VII, 3. cenasse; Cael. 26. citari; Verr. II, 42. cogitare; leg. agr. I, 13. Phil. I, 38. comparari; Tull. 18. concepisse; Verr. I, 9. esse consecutos; Sest. 143. conservandos (esse); Phil. X, 7. consulerare; Planc. 10. contulisse; Verr. II, 152. curasse; ib. IV, 139. — dare; Phil. III, 38. deserendos (esse); ib. X, 7. deveuire; Muren. 29. dicere; Tull. 24. esse dicturos; Verr. IV, 92. diiungere; Vatin. 41. disputare; Tull. 42. duci; Verr. V, 66. — esse; ib. I, 118. II, 150. III, 8. V, 146. Font. 31. imp. Pomp. 16. ✕. 64. leg. agr. II, 70. Catil. III, 4. 28. Muren. 29. 77. Sulla 36. 93. Sest. 119. Phil. II, 31. VIII, 13. XIII, 35. evertere; div. Caec. 21. existimare; Verr. V, 46. exspectare; Flacc. 105. — esse facturos; Phil. XIII, 36. facturos fuisse; Verr. III, 111. fecisse; ib. 209. fore; Catil. III, 3. Sest. 30. frui; Catil. IV, 7. fuisse; Caecin. 60. Flacc. 20. — habere; div. Caec. 4. habuisse; Tull. 42. Sest. 69. — inhumatos esse; Phil. XIV, 34. institui; Verr. II, 149. intellegere; ib. a. pr. 24. iudicare; Planc. 46. iudicari; Phil. XIV, 21. iugulari; ib. V, 22. — liberatos esse; Verr. I, 12. loqui; ib. V, 46. lugere; Piso 18. — esse missos; Catil. III, 4. esse multandos; ib IV, 7. nominare; Planc. 74. notandos (esse); Phil. VII, 23. — obstrictos (esse); Piso 95. oportere; Quinct. 84. Rab. Post. 17. opponi; Sest. 42. — paruisse; Deiot. 28. pepercisse; Planc. 71. (pollutos esse); har. resp. 22. portasse; Verr. IV, 103. posse; Sex. Rosc. 140. Verr. II, 70. Phil. XIII, 36. esse privatos; Cluent. 154. profugisse; Verr. III, 121. pulsos esse; Caecin. 43. — redditurus (esse); Phil. XIII, 11. remausisse; Verr. III, 121. renuntiare; leg.

agr. II, 20. repertos esse; Sex. Rosc. 65. restitui; Caecin. 88. retinere; Font. 31. — scire; Caecin. 101. statuisse; Verr. II, 103. 163. stipatos fuisse; Phil. V, 17. — teneri; bar. resp. 15. timuisse; dom. 10. ✕ tradere; Phil. XI, 30. — vaticinari; Sest. 123. velle; Verr. a. pr. 34. Cael. 21. venerandos (esse); leg. agr. II, 95. venisse; Verr. II, 149. versari; Font. 33. vinctos (esse); Deiot. 23. vituperandos (esse); Rab. Post. 29. vituperari; har. resp. 46. Phil. II, 18. esse usos; Verr. V, 99.

b. **Object:** absolvant; Cluent. 116. accepi; Verr. V, 35. accipere; ib. III, 174. accusas; Caecin. 66. accusat; Verr. V, 102. adduceret; Phil. X, 14. adduxit; Verr. V, 3. Cluent. 49. adeptus sis; Muren. 8. adficere; Verr. V, 104. adficiat; Piso 45. adfixerat; Verr. II, 8. adhortentur; Phil. IV, 11. agitent; Sex. Rosc. 66. appellabo; div. Caec. 13. appellare; Caecin. 60. Phil. XIV, 10. appellat; ib. 7. appellem; Verr. III, 115. Phil. XIV, 11 appello; ib. 24. arcesserent; Verr. a. pr. 53. aspexerint; Phil. II, 33. aspexit; Sest. 116. attingere; Piso 75. audire; Verr. II, 28. Sulla 31. — auscultarem; Balb. 60. — capere; Cluent. 11, 22. coëgit; Font. 13. cogere; Verr. II, 41. cogis; ib. III, 89. cognosset; ib. I, 18. colere; Sex. Rosc. 106. commovebat; Verr. a. pr. 21. concludit; ib. IV, 54. condemnare; dom 7. condemnaretis; Sex. Rosc. 151. confirmavit; Verr. II, 90. conicit; Deiot. 23. conscripserit; Phil. V, 46. conservaritis; imp. Pomp. 16. conservetis; Sest. 147. contempserat; Milo 74. convenit; Sex. Rosc. 74. — damnare; dom. 9. dare; Verr. III, 226. decepit; Piso 1. decorari: Sest. 127. dederas; Verr. II, 44. deerit; Sex. Rosc. 91. defendes; div. Caec. 21. deficere; Catil. II, 10. definis; leg. agr. II, 66. esse delectos; Caecin. 50. delectant; Muren. 40. delegas; Planc. 40. deserere; Verr. V, 126. desecrite; leg. agr. I, 26. desereris; Verr. I, 42. detulisset; ib. V, 152. diiunxit; Sulla 60 diligamus; Marcell. 9. diligo; Phil. I, 8. dominuit; prov. cons. 32. donabas; Verr. II, 29. donaret; Phil. XII, 19. ducebat; Verr. III, 65. ducit; ib. V, 64. duco; ib. III, 116. duxit; ib. IV, 31. — edere; Planc. 41. educamus; Verr. II, 28. erexerit; Cael. 29. eripuit; Phil. II, 55. excipistis; Sex. Rosc. 151. excipio Phil. VIII, 8. exclusi; Catil. I, 10. expetamus; Planc. 11. extollere: har. resp. 47. — facit; Planc. 9. certiores facit; Verr. I, 66. flagitaret; dom. 70. fuisse; Cael. 39. — habes; Phil. II, 98. habet; sen. 14. Phil. X, 10 habetis; Balb. 59 habuit; Verr. V, 30. hortatus sua; ib. 140 — incitaverunt; Sulla 76. iniudere; Sest. 94. insequatur; Verr. III, 157. instituere; ib. 161. (institutum); ib. IV, 21. sis interfecturus; Phil. II, 8 interficere; Verr. V, 145. intnemini; dom. 47. indicet: Sest. 114. iudicetis; Phil. XIV, 24. iudico: ib. ✕ ingulavit; ib. III, 10. — laeserunt; Verr. III, 109. laudabat; Sest. 23. laudas; Phil. X, 5. — maneat; ib. XIII, 4. liberavit; Verr. V, 18. — metuunt; Cluent. 169. misit; Milo 57. missos fac; Verr. III, 173. monco; Catil. II, 20. moneret; Verr. III, 69. movebat; ib. I, 67. — nominet; Sest. 142 notare; Cluent. 130. noverat; Sex. Rosc. 74. numeres; Planc. 62. — obiecerit; Sest. 27 obsecret; Quinct. 91. obtestetur; ib. occidit; Phil. IX, 7. oderim; ib. XI, 36. oppugnare; Font. 17. oppugnas; Phil. X, 4. ornabant; Verr. III, 94. ornabimus; Rabir. 30. orno; Phil. XI, 36. — paeniteat; ib. XII, 7. paeniitere; ib. XIII, 32. perculit; Marcell. 17. perdiderat; Verr. III, 37. perdideris; Phil. XIII, 31. persequi; Verr. V, 183. perstringerem; Sest. 14. pertimescere; div. Caec. 71. pertimuisse; Font. 34. placare; Catil. I, 17. postulavit; Milo 59. praefuisse; Font. 18. (profferre); Verr. III. 209. purgare; Sulla 36. putas; Sex. Rosc. 93. — redderet; Cluent. 71. relaxemus; Arch. 12. reliunquerent; Tull. 21. removisset; Catil. III, 14. repellamus; Cael. 32. reperietis; leg. agr. II, 3. reppuleris; Catil. IV, 22. respuat; Sest. 114. retinere; Verr. II, 12. Fr. B, III, 2. revocabat; Verr. I, 120. rogaret; ib. III, 121. rogat; ib. II, 96. — sollicitat; Cluent. 195. sprevit; Phil. XIII, 21. statuere; Caecin. 68. subscortitus est; Cluent. 113. sustinere; Phil. VIII, 1. sustinuistis; Milo 91. — terreret; Flacc. 14. testor: imp. Pomp. 70. tractaset; Verr. a. pr. 23. transdnxerunt; Sest. 91. tueri; Phil. XI, 37. — vendant; leg. agr. II, 51. vendet; ib. III, 14. venistis; Phil. XIII, 35. videamus; prov. cons 17. videmus; Sest. 139. videre; Catil. III, 18. vides; Quinct. 33. videte; leg. agr. II, 31. vidit; Verr. I, 58. vinciret; Deiot. 22. vocent; Verr. a. pr. 53. volnero; Catil. I, 9.

c. **mit Präpositionen:** ad: accedit; Sex. Rosc. 25. adferebat; Sest. 133. rem ad eos adlatam; Cael. 68. conqueri; Verr. V, 170. detulerunt; Phil. XII, 29. deverti; Verr. I, 16. exierunt; Font. 16. se iungere; Sex. Rosc. 136. misisset; Verr. III, 121. misit; ib. II, 173. referas; Phil. I, 15. referre; leg. agr. II, 59. refert; Phil. II, 14. veniendum erat; Verr. III, 28. venisset; Quir. 20.

apud: accusatus est; Cluent. 59. auctoriatem habeant; Flacc. 61. coleretur; Verr. IV, 84. conlocaret; ib. II, 4. defigere; ib. IV, 24. dicere; Planc. 40. dixisset; Balb. 12. essem; Verr. II, 159. esse; ib. I, 38. II, 52. est; ib. I, 46. fueris; ib. IV, 3. fuisset; div. Caec. 4. (se iactant); Flacc. 61. nasci; Verr. II, 5. homo nobilis apud eos; ib. IV, 38. obsit; Planc. 2. putaretur; Verr. I, 69. relinquebant; ib. IV, 134. remansisse; ib. 46. sunt; har. resp. 63. vituperare; Phil. II, 11. usus esset; sen. 24. utar; imp. Pomp. 2.

in: esse animadversum; Verr. I, 83. animadvertisum est; Sex. Rosc. 137. animadvertere; Verr. II, 57. V, 104. animadvertisset; ib. II, 57. crudelis; Phil. V, 22. dicere; Sex. Rosc. 139. egi; Phil. XII, 17. esse; Verr. III, 59. prov. cons. 2. facta est; Sex. Rosc. 153. se immitteret; Milo 76. impetum facere: Sex. Rosc. 57. fit impetus; Catil. III, 6. invehitur; har. resp. 52. invidosum; Cael. 21. est in eos (ius); har. resp. 15. odium; ib. 46. parata sunt; Quinct. 52. me praebeo generum; Catil. IV, 12. quaereture; Phil. XIV, 13. scripta sit; Sex. Rosc. 130. sententias dixeritis; Phil. XIII, 5. studia; Muren. 42. vehemens; Verr. V, 104.

inter: dissensio; Marcell. 29. insanissimum; Sex. Rosc. 33.

per: fiebant; Verr. II, 144. praedabare; ib. 29. produntur; Sex. Rosc. 105. restitutus; dom. 9.

praeter: omnes praeter eos; Catil. IV, 14.

propter: periit; Quinct. 70.

secundum: secundum eos edicta dedisse; Verr. III, 16.

5. **eas:** a. **Subject im acc. c. inf.:** proficisci; leg agr. II, 17. esse; Flacc. 85. esse recitatas; Vatin. 3. avolsas (esse); Planc. 54. posse; Phil. XII, 12.

b. **Object:** (adducis); Phil. X, 6. apportavi; Scaur. 45. avertat; Verr. III, 171. — capere: ib. I, 78. concupiscant; dom. 46. — deportavit; Phil. II, 109. detrahere; Marcell. 6. (dicis); Phil. I, 25. — exspectastis; ib. II, 100. — habent; prov. cons. 8. — incudisti; Phil. II, 91. ✕ inspiceres; Verr. IV, 29. — locarent; ib. II, 161. — mererere; div. Caec. 60. moderentur; Verr. III, 227. — omitto; Sest. 109. ostendere; Verr. II, 164. — peragrarunt; prov. cons. 33. se permissurum (esse); Sest. 72. se pertulisse; div. Caec. 3. praecepit; Phil. X, 2. privavit; Verr. V, 124. proferas; Phil. VII, 5. — recito; ib XIII, 22. referebat; Verr. II, 170. rescidisti; dom. 24. rettulit; Piso 61. — sanares; Milo 68. sancit; leg. agr. III, 10. — tueretur; Verr. III, 53.

c. **mit Präpositionen:** ad: accederetur; Caecin. 22. misimus; imp. Pomp. 65.

in: deducamini; leg. agr. III, 3. dixisti; Vatin. 41. ingrederis; div. Caec. 40. invasisses; Verr. I, 54.

6. **ea** (neutr. acc.) a. **Subject im acc. c. inf.**: esse accepta; Arch. 32. — celebrari; ib. 20. cogitata esse; Catil. III, 21. ✕ contemnenda esse; imp. Pomp. 20. — debere; Planc. 4. esse defensa; Cluent. 160. — esse; Sex. Rosc. 14. dom. 72. Sest. 96. Phil. II, 57. — esse facta; Verr. IV, 98. ferenda esse; Cluent. 17. fieri; har. resp. 19. fore; Quinct. 13. leg. agr. II, 62. futura (esse); Phil. II, 37. — gesta esse; Sex. Rosc. 136. Verr. IV, 107. — laudanda (esse); Planc. 9. — nata esse; Verr. IV, 54. — ornari; ib. 79. — posita esse; ib. I, 59. probari; Arch. 18. probata esse; ib. 32. — rata esse; Phil. X, 17. recidere; ib. XIII, 19. remansisse; Verr. IV, 46. renovanda (esse); Phil. XIV, 29. reprehendenda (esse); Verr. IV, 83. retiueri; leg. agr. I, 3. — sumpta esse; Planc. 88. — tecta esse; Cluent. 18. — visenda (esse); imp. Pomp. 40.

b. **Object**: abiecisse; Cael. 42. accipite; Phil. II, 50. admisisti; ib. 47. agere; ib. V, 12. amittat; Mureu. 55. apparabitis; Phil. V, 53. appellare; leg. agr. II, 36. appetisset; Sest. 56. apportavit; Verr. I, 57. attigi; Sex. Rosc. 123. attingere; div. Caec. 30. audias; Caecin. 98. audire; Scaur. 26. audisti: Phil. I, 34. audituros (esse); Sulla 31. — capere; Marcell. 6. cernere; Cluent. 66. cernimus; Milo 79. coegit; Verr. II, 143. cognoscite; ib. IV, 116. cognovisitis; ib. I, 138. coluit; Sex. Rosc. 49. commemoro; Flacc. 103. committo; Sex. Rosc. 123. comparare; Muren. 45. comprehendam; Piso 3. comprobavit; Sest. 123. concienda curavit; Verr. I, 46. constituistis; Phil. V, 2. contemnis; Piso 62. contulisti; ib. 64. convellere; Balb. 60. converteret; Verr. II, 24. cumulate; Phil. XIV, 35. — dabat; ib. VIII, 24. decernis; ib. X, 3. defendere; Catil. IV, 24. defendite; ib. III, 29. defendunt; Phil. VII, 2. denegarem; Verr. V, 35. depellere; Milo 76. deserit; dom. 98. detrahenda curavit; Verr. IV, 124. detulerunt; Cael. 5. dicam; Sex. Rosc. 95. Verr. a. pr. 18. Muren. 43. Piso 86. Phil. I, 1. dicamus; Cluent. 139. dicant; Sest. 144. dicas; Cael. 5. dicere; Quinct. 13. Sex. Rosc. 91. Verr. I, 24. imp. Pomp. 56. Sest. 12. Cael. 8. Piso 6. Phil. I, 26. III, 5. dicimus; Font. 29. dico; div. Caec. 29. dictitare; Verr. III, 144. disceres; ib. I, 47. dissimulare; Catil. IV, 14. dissimulent; ib. I, 30. distinguere; div. Caec. 38. Verr. IV, 88. dixi; Scaur. 37. Phil. 38. dixissent; leg. agr. III, 3. dixit; sen. 12. docere; Verr. IV, 139. Balb. 15. doceret; Verr. III, 170. — efficeret; Sulla 57. electurum esse; Verr. II, 82. emere; ib. III, 144. enumeres; Planc. 63. evenissent; Sest. 72. exponit; Verr. IV, 62. expromere; ib. V, 139. leg. agr. I, 22. exspectent; Catil. II, 11. — facere; Sex. Rosc. 104. Verr. V, 176. faciuntne; Piso 15. fecerit; Verr. I, 106. fecisse; ib. II, 179. dom. 51. 66. fecit; Verr. I, 106. ferimus; Flacc. 3. — gessissem; Quir. 1. — habeam; sen. 39. — impenderet; Catil. I, 29. indicaret; Catil. III, 8. intulerunt; har. resp. 3. iudicare; Phil. XII, 12. — mandate; Catil. I, 27. mirari; Arch. 17. miscet; har. resp. 46. muto; Phil. I, 17. — negiegamus; har. resp. 52. nescire; dom. 121. nosse; Phil. VI, 1. — obruere; ib. XII, 12. obtinere; Quinct. 94. — perdamus; div. Caec. 72. perficere; Catil. IV, 12. sen. 22. perpeti; dom. 98. persolverent; har. resp. 28. perspicite; imp. Pomp. 26. poneret; Verr. II, 87. possent; leg. agr. II, 102. postuletis; Verr. I, 103. praetereas; Sex. Rosc. 54. praetereo; Phil. I, 3. praetermisi; Verr. V, 79. praetermittam; ib. III, 115. probare; Cluent. 16. leg. agr. I, 27. Sulla 31. probas; Phil. X, 3. probatis; Sulla 30. procedere; Cluent. 177. proferenda curavit Flacc. 5. pronuntio; Sex. Rosc. 129. providebant Verr. IV, 9. — recognoscere; ib. a. pr. 15. recognoscite; ib. V, 23. recordari; har. resp. 24. recuperarent; Phil. II, 96. reddas; Cael. 35. reddemus; Phil. XIV, 30. redditisset; Verr. IV, 113. refutabis; ib. V, 135. relinquam; Cluent. 149. relinquis; Verr. IV, 80. relinquit; dom. 98. reliquisse; Verr. IV, 124. reliquissem; dom. 97. Sest. 49. reliquisti; Piso 97. remisisti; Marcell. 12. renovabo; Balb. 17. reprehendas; Phil. II, 24. repudiare; Arch. 8. requiro; Phil. II, 84. reservabo; Verr. I, 86. retinere; Caecin. 74. — scire; dom. 33. scrutari; Sex. Rosc. 83. secutus sit; Rabir. 3. sentire; Phil. II, 24. sentis; ib. X, 3. sequamur; Verr. III, 210. ✕ subire; Planc. 99. sumam; Verr. II, 68. sumeres; Deiot. 35. sumeret; Verr. I, 95. sustulisse; ib. 118. — tenebant; Muren. 26. tradat; prov. cons. 29. tuear; Catil. III, 29. tulit; Sest. 61. — vendidisse; Verr. IV, 16. 134. venditent; Phil. II, 97. veuire; leg. agr. III, 12. vicisti; Marcell. 8. videant; Catil. I, 30. videre; Verr. I, 57. V, 71. vidimus; Deiot. 33. vidissent; Verr. V, 95. vituperasset; dom. 3.

c. **mit Präpositionen**: ad: addebat; Cluent. 58. attendite; leg. agr. II, 38. — ad ea defendenda; Verr. IV, 120. dicendum est; Tull. 37. dicere; Arch. 8. dixit; Phil. V, 53. ducere; Verr. IV, 132. — festinat; Phil. II, 47. — perveniam; Cluent. 30. ad ea probanda; Verr. V, 139. — ad ea recordanda; Sulla 26. reficite vos; Verr. IV, 105. respondeam; div. Caec. 50. Cael. 3. respondebat; Phil. I, 2. respondebo; Planc. 58. respondere; Verr. IV, 150. responderet; ib. II, 189. respondeto; Vatin. 10. — ad ea tollenda; Verr. II, 85. ad ea transigunda; Catil. IV, 14. — veniamus; Cael. 25.

secundum: quaero; Vatin. 14.

7. **eorum**: admonitu; Sest. 129. adventus; leg. agr. I, 8. advocationem; dom. 54. ager; leg. agr. II, 57. agris; Verr. III, 14. ex eorum agris; ib. 79. 100. aliquis; Muren. 57. alter; Verr. IV, 61. sen. 38. Sest. 20. alterutri; Verr. II, 71. in animis eorum; ib. IV, 106. animos; ib. III, 14. Font. 36. Phil. V, 9. VII, 5. XI, 38. ✕ appellarentur; Verr. II, 87. aras; Font. 31. arbitratu; div. Caec. 18. Verr. I, 119. ad eorum arbitrium; Font. 49. ex eorum arca; ib. 3. ab eorum aris; Phil. XIV, 2. arma; ib. IV, 7. aspectum; Catil. I, 17. ex eorum auctoritate; Caecin. 69. de eorum audacia; leg. agr. II, 37. audaciam; Font. 49. — beneficia; Phil. VI, 6. beneficio; ib. II, 88. benevolentiam; Verr. V, 161. bona; Sex. Rosc. 126. — calumniates; imp. Pomp. 66. causa; div. Caec. 64. 65. Verr. V, 96. Caecin. 46. 50. Phil. I, 15. ✕ causam; Sest. 31. cives; Balb. 44. civibus; ib. 26. 47. clamor; Verr. II, 47. commemorando; Sest. 2. commoda; Phil. III, 7. commodis; div. Caec. 2. conatus; Sulla 29. ab eorum coniugibus; imp. Pomp. 66. coniunctione; Verr. IV, 117. conlectio; imp. Pomp. 22. consensum; Quinct. 72. in eorum consiliis; Verr. I, a. pr. 48. consilio; Muren. 24. consilium; Caecin. 51. dom. 9. Phil. IX, 3. de eorum constantia; Sulla 82. consuetudinem; Verr. II, 181. (criminationes); Piso 76. propter eorum crudelitatem; dom. 61. cuique; Phil. III, 38. cupiditatem; Cael. 22. — in damnis eorum; Verr. II, 88. decumae; ib. III, 98; decumas; ib. 89. defensionis; ib. I, 85. demolitio; ib. V, 110. dignitate; ib. II, 168. dignitatem; Sest. 12. dignitati; Muren. 57. diligentiam; Sex. Rosc. 121. dissensionibus; har. resp. 49. dissolutionem; Cluent. 3. divitias Sest. 93. dolorem; Verr. IV, 140. domus ib. I, 120. ducem; Sulla 83. — per eorum edicta; sen. 31. edicto; Verr. II, 100. error; Phil. I, 20. esse; leg. agr. II, 65. 100. est; Caecin. 98. Cael. 8. Planc. 96. exercitus; Phil. VIII, 6. cum eorum exitio; Catil. I, 33. ad exitium eorum; Phil. XIII, 33. exitus; Verr. V, 148. Phil. II, 1. — facinora; Quir. 21. facinus; Verr. IV, 68. facta;

Sest. 17. factis; Fr. A, III, 15. ad eorum familiaritatem; Cluent. 46. fastidium; Phil. XI, 38. ferro; Piso 16. fidem; Sex. Rosc. 121. Sest. 41. in eorum fidem; Sest. 70. foedus; Balb. 31. fortunas; div. Caec. 66. 67. frequentiam; Quinct. 72. frugalitatem; Verr. III, 7. — genera; Sest. 96. genus; Catil. II, 18. 19. Milo 8. gloriam; Phil. II, 38. gratia; Quinct. 9. Phil. II, 12. de eorum gravitate; Flacc. 31. — in heredes eorum; leg. agr. I, 12. bortatio; Phil. IX, 6. — imperio; Verr. a. pr. 53. incolumitates; Deiot. 40. indices; Catil. III, 21. *indignitatem;* Scaur. 7. industria; Verr. I, 17. propter eorum ingenium; Quir. 2. inimicitiae; Verr. V, 182. initia; Cluent. 141. iniurias; Verr. II, 16. III, 58. in eorum insula; imp. Pomp. 46. iudicis; Cluent. 121. iudicio; Verr II, 174. IV, 13. — labore; leg. agr. II, 9. laudatione; ib. 9. laudationis; Verr. IV, 19. legati; Catil. III, 10. legatis; ib. leges; Verr. II, 120. legibus; ib. 31. liberi; Sex. Rosc. 153. Quir. 6. sen. 37. liberis; Phil. V, 53. ✕. ad eorum liberos; Sex. Rosc. 153. libertatem; Phil. X, 16. ab eorum libidine; Verr. I, 63. propter eorum libidines; imp. Pomp. 65. litteris; Sex. Rosc. 120. Verr. III, 166. in eorum locum; ib. I, 12. IV, 89. V, 72. 73. locus; leg. agr. II, 51. — magistratus; Verr. IV, 76. maiores; ib. V, 99. maioribus; leg. agr. II, 1. [manum]; imp. Pomp. 24. in manus eorum; Caecin. 45. mentes; imp. Pomp. 70. Muren. 24. dom. 58. in eorum mentionem; div. Caec. 50. merita; sen. 30. pro eorum meritis; Phil. III, 39. — pro eorum merito; Catil. III, 15. propter eorum merita; Phil. III, 14. minis; Font. 34. miseret; Milo 92. misericordiam; Cluent. 106. moribus; ib. 119. mors; Phil. XIII, 41. mos; div. Caec. 55. mucrones; Catil. III, 2. de multitudine eorum; Verr. V, 156. multitudo; Sex. Rosc. 93. Sest. 99. — naves; Verr. V, 146. neminem; Qu. Rosc. 35. Sex. Rosc. 59. neminis; Verr. I, 13. nemo; ib. 149. Phil. II, 59. neuter; Piso 62. neutrum; Verr. III, 140. nihil; ib. II, 181. III, 8. 182. Cael. 34. Milo 78. Phil. VI, 5. nomina; Sest. 23. nomine; Phil. XIV, 28. nominibus; Verr. II, 168. ad eorum numerum; ib. V, 73. numine; bar. resp. 19. de numine eorum; dom. 107. — oblivione; Phil. XIV, 33. obtrectatores; bar. resp. 49. ab eorum oculis; Catil. I, 17. officii; Phil. XI, 31. opera; Catil. III, 14. operam; Phil. XIII, 50. opes; imp. Pomp. 24. in eorum oppido; Verr. II, 86. ora; Phil. XII, 13. XIII, 4. ordinum; Sulla 64. — par; Ligar. 19. parentibus; Phil. XIV, 35. 38. patronus; ib. VII, 16. pecunias; imp. Pomp. 18. in eorum periculis; Rabir. I. Sest. 2. periurii; Fr. A, III, 34. — cum plerisque eorum; Cluent. 49. posterorum; Phil. IX, 17. potestas; dom. 48. in eorum potestate; Verr. II, 30. ✕. in eorum potestatem; ib. V, 98. praeda; Phil. II, 72. in eorum praenominibus; ib. XIII, 28. praesidio; Verr. a. pr. 15. preces; Planc. 97. princeps; Verr. III, 22. principibus; Sest. 136. propinqui; Verr. V, 121. proximos; Phil. XIV, 34. puritia; ib. XII, 17. — quem? div. Caec. 22. quemquam; Verr. III, 71. Cluent. 141. per quendam eorum; Verr. II, 55. qui; Cluent. 148. ✕. ✕. quidam; Phil. V, 5. quippiam; Rab. Post. 25. quis; div. Caec. 1. Catil. IV, 8. Sest. 105. Balb. 32. 48. Phil. VIII, 33. XI, 15. quisquam; dom. 72. Milo 3. Deiot. 39. — reditu; Phil. VIII, 20. in eorum reditu; Quir. 10. reditus; Phil. II, 98. in eorum regno; Verr. IV, 60. religionem; ib. 108. religionibus; ib. 78. cum reliquis eorum; Planc. 86. rem; Verr. III, 153. reprehensionem; Planc. 56. propter eorum res gestas; Phil. XIV, 12. responsis; har. resp. 61. — saluti; Verr. II, 11. Font. 42. sapientiam; Cluent. 106. [Muren. 25]. scelere; Sest. 4. propter scelus eorum; prov. cons. 2. sectam; Sest. 97. ad eorum senatum; Verr. IV, 137. de eorum sententia; ib. II, 122. sententias; Cluent. 75. sermo; Phil. XIV, 33. sermone; Verr. V, 101. in eorum sermonem; leg. agr. II, 12. similis; Ligar. 34. simulacra; div. Caec. 3. sint; Flacc. 104. (sit); Phil. VIII, 33. spem; div. Caec. 21. spoliatorem; Verr. IV, 80. ad eorum stipendium; Font. 13. in eorum studiis; Ligar. 31. de subscriptionibus eorum; Cluent. 118. suffragia; Planc. 54. — in eorum tabella; Verr. V, 41. tabulae; Font. 11. tabulas; Verr. IV, 136. taciturnitas; Sest. 40. [terra]; Flacc. 62. testimoniis; Font. 17. testimouio; Verr. III, 108. — verba; Font. 11. virtus; Verr. III, 3. virtute; Planc. 62. virtutem; Cael. 63. Phil. XIV, 30. vita; Verr. III, 3. Phil. I, 38. unum; leg. agr. II, 70. Quir. 21. unum quemque; Sulla 71. voces; Catil. IV, 14. voluntas; sen. 21. Sest. 105. Phil. VII, 21. voluntate; Balb. 39. voluntatem; Verr. I, 98. de voluntate eorum; div. Caec. 11. ad eorum voluntatem; Phil. X, 19. propter eorum voluntatem; dom. 9. voluntati; Verr. III, 59. (urbes); dom. 61. ad eorum urbes; prov. cons. 32. uter; Piso 27. ab utilitate eorum Sest. 96. ad utilitatem eorum; Verr. III, 223. utrique; Sest. 6.

8. **earum**: artificem; Verr. IV, 5. multitudinem; Sest. 55. nullam; Verr. V, 176. quis; ib. II, 143. ad earum studium; Arch. 16. unam; Muren. 11.

9. **eis**: (dat.): sit confitendum; Cael. 20. credere; Font. 7. habeantur; Phil. III, 39. iucundior; Quir. 4. licet; Verr. V, 180. praebere; ib. III, 16. 41. probare ‖probari‖; Caecin. 55. serviat; Sest. 2. solveretur; Quinct. 17. opus sit; Phil. XIII, 30. videbitur; ib. XI, 31.

10. **eis**: (abl.): a. **Subject im ablat. abs.**: conservatis; Sest. 99. exceptis; Phil. II, 29. inscientibus; ib. XII, 9. invitissimis; Sest. 67. obtinentibus; Quir. 10. oppiltis; Phil. II, 21. oppressis; ib. XI, 28. remotis; Catil. IV, 8. repugnantibus; imp. Pomp. 64. revocatis; prov. cons. 13.

b. **nach Objectiven**: conteuti; imp. Pomp. 14. dignissimus; Sest. 133.

c. **nach Verben**: alebantur; Verr. V, 87. uti; Piso 84. Phil. XIII, 15.

d. **mit Präpositionen**: ab: se abstineant; Verr. III, 4. abstulisset; ib. II, 143. accipere; imp. Pomp. 50. accusamur; Flacc. 77. accusa retur; Verr. III, 45. accusati sunt; Cluent. 93. actum (esse); Phil. V, 21. audiar; Cluent. 80. auditur; Verr. IV, 135. — (esse captas); Piso 91. celebratur; Arch. 21. circumsessus es; Verr. I, 81. commutari; Cluent. 122. conducebantur; Sex. Rosc. 93. esse contemptum; leg. agr. II, 55. — defendatur; ‖Verr. IV, 81. defendi; Muren. 24. depulsum (esse); Planc. 17. desidero; Phil. I, 15. sunt dicta; Cluent. 99. esse dictum; Verr. III, 50. divellet; Sest. 146. divelli; Sulla 59. — enetur; leg. agr. II, 70. se ereptum (esse)‖; Sest. 18. esse exactum; Font. 19. exegissent; ib. exigis; Verr. III, 173. expeti; dom. 107. exprimi; Verr III, 105. — factum (est); Verr. a. pr. 55. flagitabatur; Sest. 25. — moveri; Ligar. 31. — nascerentur; Cluent. 46. nata sunt; Rab. Post. 35. necaretur; Sulla 32. — occisus sit; Sex. Rosc. 78. obtineantur; Phil. XI, 31. — patiemini; Verr. III, 102. perpurgatus; Muren. 54. persequi; Rab. Post. 8. petebantur; Muren. 26. peterent; Sex. Rosc. 25. petitur; Muren. 29. petivisset; Verr. III, 121. petivit; Cluent. 22. poenam timeret; Milo 79. praecipitur; Verr. IV, 93. precor; Rabir. 5. — quaereret; Cluent. 61. quaeris; Verr. III, 210. — relictum esse; Verr. V, 185. relictus; Phil. XI, 3. relinquitur; Caecin. 100. repetendo; Quir. 21. respecteut; Planc. 45. — sumpserit; Verr. IV, 150. — teneatur; prov. cons. 39. esse tractatam; Font. 19. tradita est; sen. 2. — vacuus; imp. Pomp. 2. venit; Caecin. 74. vocari; bar. resp. 36.

cum: agamus; Sest. 51. agere; Phil. XIV, 30. — bellandum esse; prov. cons. 32. bellum gerunt; Phil. XIII, 39. — communicata; Phil. XII, 10. confligere; Piso 75. (conlaturus es); Verr. III, 191.

conloqui; Milo 60. — depugnemus; Planc. 93. — esset; Catil. III, 11. est; Sest. 138. excussos; Phil. II, 54. — pax; Phil. VII, 23. periit; Quinct. 70. praedabare; Verr. II, 29. profectus est; Ligar. 22. — vivendum est; Catil. III, 27.

de: audietis; Flacc. 9 deferat; Cluent. 143. dicam; ib. 131. dici; har. resp. 36. dicimus; Catil. II, 17. dico; Muren. 29. fieri; Cluent. 152. laboret; Phil. VIII, 27. licuit; ib. I, 25. quicquam; Balb. 33. suscipere; div. Caec. 16. tacere; Phil. XIII, 28.

ex: arcessas; Rabir. 26. — cecideruut; Phil. XIV, 35. conlectum; Catil. II, 5. constat; dom. 89. constituerent; Cluent. 75. — duo; Sest. 113. — electos; Deiot. 24. erant; Vatin. 16. — babeo; Verr. II, 175. — intellegere; Sex. Rosc. 132. intellego; Verr. I, 79. — nihil; Catil. III, 12. — proferre; Arch. 12. — quaeratur; Sex. Rosc. 77. 78. quaeri; ib. 123. quaeritur; Verr. IV, 100 quidam; Phil. I, 8. quosdam; ib. II, 116. — transtulerit; Phil. III, 30. — uuum; Planc. 65.

in: elaboret; Verr. IV, 82. emitur; Sest. 72. (esse); Verr. IV, 38. est; Muren. 24. — fecit; Verr. I, 123. fuisse; Planc. 71. — laboretur; Vatin. 16. inesset; Phil. XI, 1. — nulla mentio; Phil. II, 56. — remausit; Piso 95. renuntiabit; leg. agr. II, 22. reprehenduntur; Planc. 62. ✕. — scriptum est; Verr. IV, 36. scriptum fuit; ib. 103. supponitur; Sex. Rosc. 111.

pro: impetratum est; Verr. III, 115. loqueretur; ib. V, 40.

sine: decerni; dom. 10.

iste, bieſer, ber, ber da: A. **bei Substantiven: 1. ohne weitere Pronomen: 1. Eigennamen:** Aebutius iste; Caecin. 13. ad Alexandrinos istos; Rab. Post. 34. iste Andro; Flacc. 88. istam Appiam; Milo 37. Asiam istam: Muren. 20. Caecilium istum; Deiot. 23. Gavium istum; Verr. V, 164. iste Hannibal; ib. 31. Heius iste; ib. IV, 11. istius Q. Hortensii; ib. III, 42. Indutiomaro isti; Font. 36. Labienus iste; Rabir. 14. ista Libertas; dom. 111. 116. Ligus iste; Sest. 68. iste Lollius; dom. 13. Manlius iste; Catil. II, 14. iste Manlius; ib. 20. iste Mithridates; imp. Pomp. 19. iste Piso; Piso 2. iste Roscius; Sex. Rosc. 18. 108. iste T. Roscius; ib. 21. 23. 98. istius T. Roscii; ib. 19. ista Sarda; Scaur. 6. ***Sardae istius;*** ib. 8. ista Verria; Verr. II, 52. iste Verrucius; ib. 188.

2. Gattungsnamen: istuc totum DOLO MALO; Tull. 26. ista accusatio; Font. 4. Balb. 49. Ligar. 11. accusatio ista; Fr. II, 9. actio ista; Rabir. 14. admissarius iste; Piso 69. istam adoptionem; dom. 36. 38. in ista adoptione; ib. 34. ista adsiduitas; Muren. 70. istum adulescentem; Piso 68. ab isto adulescente; Deiot. 17. istam aedilitatem; Planc. 13. ista in aedilitate; ib. 51. ista aequitas; leg. agr. II, 57. ista aestimatio; Verr. III, 202. 203. istius aestimationis; ib. 210. istam aestimationem; ib. 203. isti aetati; Cael. 8. ager iste; leg. agr. III, 80. isti agri; ib. III, 8. agros istos; ib. I, 14. in istos agros; ib. 16. isto ambitu; Cael. 16. ista amentia Verr. I, 54. III, 173. quae ista fuit amentia? ib. II, 43. in istam amentiam; ib. III, 186. istius amicitiae; Cael. 14. iste amor; leg. agr. II, 60. ad istas angustias; Caecin. 84. animum istum; Phil. X, 6. isto animo; Muren. 78. sen. sp. agr. III, 99. Phil. XI, 22. iste annlus; Verr. III, 187. ista arma; Phil. I, 27. in isto artificio; Sex. Rosc. 49. ista arce; Verr. V, 184. iste auctor; Flacc. 36. ista auctoritate; Sex. Rosc. 154. Muren. 13. dom. 120. ista audacia; Verr. I, 54.

ista ... quanta barbaria est; Phil. II, 108. isti barbariae; Font. 44. in isto bello; Sex. Rosc. 137. isto beneficio; Verr. V, 50. beneficio isto; leg. agr. II, 61. ista benignitas; Muren. 77. isto bono; Verr. V, 154. in istis bonis; Sex. Rosc. 107.

ista calamitas; Catil I, 22. istius calamitatis; Verr. V, 132. in ista calumnia; Caecin. 61. ista causa; Quinct. 56. Caecin. 67. Cluent. 82. Deiot. 17. Phil. II, 75. istam causam; Sulla 23. in ista causa; Caecin. 66. ista celebritas; Scaur. 30. istam cellam; Verr. III, 203. iste civis; ib. V, 171. in istum civem; Balb. 41. ista civitas; Flacc. 53. ab istis civitatibus; ib. 58. clamor iste; Rabir. 18. ista classis; Flacc. 32. claustra ista; Muren. 17. cohors ista; Verr. III, 28. ista colonia; leg. agr. I, 20. isti coloni; ib. II, 97. color iste; Piso 1. istud columen; Flacc. 41. istam conciliationem; Cluent. 84. ista condicio; Verr. III, 211. Cael. 14. Rab. Post. 35. ista coniuratio; Sulla 4. istius coniurationis; ib. 12. ad istam coniurationem; ib. 60. extra istam coniurationem; Catil. I, 13. ista consecratio; dom. 125. iste consensus; Phil. VI, 18. consessus iste; Planc. 2. isto consilio; Phil. XII, 15. istis consiliis; ib. II, 113. cum ista conspiratione: Scaur. 19. ista consuetudine; Verr. V, 19. contagio ista; ib. 7. istis ‖his‖ contumeliis; ib. III, 62. istae copiae; Catil. II, 17. ista corruptela; Deiot. 30. istius criminis; Cluent. 115. 143. de criminibus istis; Cael. 16. ista sunt cruciatus carmina; Rabir. 13. ista crudelitas; Sex. Rosc. 146. Verr. V, 150. istius crudelitatis; ib. IV, 26. ista culpa; Planc. 19 Phil. II, 42. istius culpae; Verr. V, 105. ista cupiditas; Sex. Rosc. 104. Phil. I, 21. iste currus; Piso 60. istum cursum; Planc. 52. istam curam; Piso 82. ista cura; Qu. fosc. 54. Verr. V, 11. Catil. I, 9. de isto custode; div. Caec. 51. istae custodiae; Verr. V, 67.

ista damnatio; Verr. I, 72. damnatio ista; Piso 95. isti xviri; leg agr. I, 12. II, 44. 45. 96. istius decreti; Flacc. 54. decreto isto; Verr. II, 176. ista decuria; Phil. I, 20. istae dedicationes; dom. 119. ista defensio; Verr. II, 26. 177. Caecin. 64. 83. istam defensionem; Verr. III, 217. ista defensione; ib. II, 27. V, 168. in ista defensione; Caecin. 66. 90. post istam defensionem; Varin. 6. istis defensoribus; Verr. II, 149. V, 147. iste denarius; ib. III, 220. in istam denuuntiationem; Muren. 46. ista detrimenta; Phil. II, 101. istam dexteram; Catil. I, 24. per dexteram istam; Deiot. 8 ✕. istam dictionem; leg. agr. II, 74. iste dies; Flacc. 103. istum diem; Verr. II, 52. istam diem; ib. I, 149. [isti dignitaxi]; Cael. 8. ista diligentia; Verr. V, 156. cum ista ... diligentia; Quinct. 55. ad istam disceptationem; Rabir. 17. in ista ‖illa‖ disciplina; Muren. 23. iste discipulus; Sex. Rosc. 118. isti disputationi; Balb. 35. istam disputationem; Caecin. 79. ista divinatio; Cluent. 97. ista doctrina; Arch. 15. istum dolorem; Flacc. 55. istam dominationem; Verr. V, 175. iste dominus; Phil. II, 104. ista domus; Deiot 29. istius ducis; Verr. V, 65.

ex isto edicto; Verr. III, 33. ista editio; Planc. 39. 41. istam eloquentiam; ib. 13. istam emptionem; Verr. IV, 134. isti emptores; Sex. Rosc. 151. de epistulis istis; Flacc. 92. in istum errorem; Piso 58. istae excusationes; Phil. V, 6. ista exempla; Verr. III, 209. ista exsecratio; Piso 43. istorum facinorum; Sulla 68. istius facti; Cael. 23. Phil. II, 36. famam istam; ib. XIV, 15. istos fascis; ib. 14. istis fascibus; ib. II, 63. ista fax; dom. 13. 102. ista fiducia; Scaur. 23. ista firmitate; Phil. II, 63. de isto foedere; Balb 33. istam formidinem; Verr. III, 94. ista forma; Flacc. 86. istos fratres; Verr. IV, 33. in istam fraudem; Sex. Rosc. 58. ista fronte; sen. 16. fructum istum; Verr. a. pr. 33. isto fructu; ib. V, 66. fructus isti; Flacc. 91. ad istum fundum; Caecin. 82. de isto fundo; ib. 95. in istum fundum; ib. 94. ista furia; dom. 99. istum furorem; Sex. Rosc. 40.

gens ista; Sest. 81. gentem istam; dom. 127. istae gentes; Font. 33. 45. isti generi; Verr. V, 153. isto genere; ib. III, 206. a genere isto; Flacc. 9. ex isto genere; Verr. II, 77. Caecin. 79. in

isto genere; Verr. III, 202. Cluent. 140. dom. 14. Cael. 36. isto in genere; Planc. 45. gladiatori isti; Catil. I, 29. cum isto gladiatore; Quinct. 29.

istius hereditatis; Flacc. 85. ex ista hereditate; Verr. II, 45. iste homo; Quinct. 30. Verr. a. pr. 15. 26. II, 71. 91. 127. III, 118. 136. IV, 127. V, 65. 72. 105. 142. 148. homo iste; Sest. 110. istius hominis; Verr. a. pr. 21. 35. I, 77. II, 80. V, 87.

istum homiuem; ib. IV, 4. ab isto homine; ib. II, 80. contra istum homiuem; ib. I, 113. in istum hominem; ib. III, 26. isti homiues; Caecin. 56. Phil. V, 25. istorum homiuum; Verr. V, 152. leg. agr. II, 89. Cael. 71. istis hominibus; Sex. Rosc. 138. Verr. II, 77. III, 220. Cluent. 166. de istis hominibus; ib. 182. iste honos; Verr. II, 144. istum honorem; Piso 62. isto honore; Phil. IX, 15. istos honores; Verr. II, 137. ad istos honores; ib. V, 181. isto hortatore; Sex. Rosc. 110. ista hostia; har. resp. 6. iste hostis; dom. 139. istum hostem; ib. 12. isti hostes; Phil. XIV, 12.

istam iactatiouem; Sulla 24. istam imagiuem; Rabir. 25. iste imperator; Verr. V, 26. Piso 55. istius imperatoris; Verr. II, 95. in isto imperatore; ib. III, 213. ista importunitas; Sulla 76. ista improbatio; Verr. III, 172. ista impudentia; ib. IV, 7. ad istas ineptias; Sex. Rosc. 47. isto ingenio; Sulla 32. ista inhumanitas; Deiot. 32. istos iuimicos; Phil. XI, 36. istius invidiae; Catil. I, 23. istam invidiam; Verr. II, 137. invidiam istam; Phil. II, 33. istis itueribus; Varin. 12. istos iudices; Verr. III, 143. ista iudicia; ib. 29. Cluent. 88. ista iugera; leg. agr. II, 78. istius iuris; Balb. 21. ista iura; Quinct. 45.

ista labes; dom. 107. istis lacrimis; Planc. 104. istis latroiubus; Phil. XIV, 21. istis lateribus; ib. II, 63. ista laudatio; Verr. IV, 19. V, 58. istam laudatiouem; ib. 150. Flacc. 36 laudatiouem istam; Flacc. 88. isti laudatores; Verr. IV, 18. ista laus; Rabir. 10. istius laudis; Sex. Rosc. 2. ex ista laude; Marcell. 7. ista legatio; Phil. V, 25. istius legatiouis; Verr. V, 47. istius lenouis; ib. IV, 71. levitas ista; Piso 24. ista lex; Tull. 49. istam legem; Cluent. 137. Phil. I, 20. 21. legem istam; dom. 50. ista lege; Phil. I, 22. istae leges; Verr. V, 45. istas leges; Tull. 48. istis legibus; ib. 48. Phil. I, 22. legibus istis; Planc. 44. ista libido; Verr. V, 145. ab isto libro; div. Caec. 47. istam licentiam; Verr. III, 3. Cael. 7. istae litterae; Verr. I, 89. istas litteras; ib. II, 176. Phil. II, 8. in istis litteris; Verr. II, 178. Phil. II, 9. ista litura; Verr. II, 104. in ista locatione; ib. I, 147. isti loco; Cael. 24. isto loco; Flacc. 45. Phil. II, 65. ad istum locum; Verr. II, 124. in istum locum; Cael. 67. in isto loco; Sex. Rosc. 148. Cluent. 146. isto in loco; Muren. 10.

maculis istis; Planc. 30. ista maledicta; Cael. 6. maleficium istud; Sex. Rosc. 79. ista mannuissio; Cael. 68. manus ista; Catil. IV, 20. Cael. 66. ista manu; Sest. 84. sine ista (manu); fb. in ista meditatione; Cluent. 82. istam mentem; Catil. II, 6. 22. iste mentus; dom. 141. (istam) missionem; Phil. VIII, 1. istius modi; Quinct. 31. Verr. a. pr. 33. I, 153. IV, 9. 126. har. resp. 26. X. Planc. 62. isto modo; Verr. I, 107. IV, 10. Ligar. 10. 12. Phil. II, 115. ista molestia; Qu. Rosc. 34. isti mores; Ligar. 11. iste motus; Verr. V, 15. ista mulier; Cael. 60. istius mulieris; ib. 32. Scaur. 7. isti mulieri; Cael. 56. ista mulierc; ib. 32. apud istam mulierem; ib. 67. in istam mulierem; ib. 38. ista multitudo; Muren. 68. 69. isti munitioni; Font. 18. ista mutatio; Phil. I, 33.

ista natio; Flacc. 9. istae (nationes); Font. 30. X. istas nationes; ib. ab isto nebulone; Sex. Rosc. 128. isto negotio; Verr. V, 33. ista nequitia; ib. IV, 90. ista nobilitas; ib. 81. istuc nomen; Phil. XIII, 24. isto nomine; Verr. III, 219. Ligar. 17. ista nomina; Flacc. 58. in istum nugatorem; Flacc. 88.

ista occupatio; Verr. V, 83. isto oculo; sen. 16. in isto officio; Muren. 69. ista officia; Quinct. 55. ista opiuio; Verr. I, 88. ista oratio; imp. Pomp. 52. istam orationem; Verr. II, 167. dom. 31. ista oratione; Piso 74. ad istam orationem; Caecin. 65. Cael. 9. iste ordo; Rab. Post. 12. Phil. VI, 13. 14. isti ordini; ib. I, 20. extra istum ordinem; Verr. II, 77. ornamenta ista; ib. V, 175. isto ore; Piso 13. ex isto ore; dom. 104.

isto pacto; Catil. I, 17. partem istam; ib. 16. ab ista parte; Cluent. 65. istarum partium; Cael. 8. partis istas; Sex. Rosc. 95. istas partis; Phil. XIII, 39. iste pater familias; Tull. 19. isti patres; Cael. 37. istam pacem; Phil. XII, 17. iste peculatus; Verr. III, 177. ista pecunia; ib. I, 150. II, 26. 142. X. XX. III, 182. IV, 12. Flacc. 89. pecunia ista; Verr. II, 26. istam pecuniam; Quinct. 37. Verr. II, 141. Flacc. 59. X. ista pecunia; leg. agr. II, 67. istius pecudis; Piso 19. 72. istam pestem; Verr. V, 162. pirata iste; ib. 67. istos plausus; Phil. I, 37. ista poena; ib. 12. populum istum; Balb. 43. istam possessionem; leg. agr. II, 71. in ista postulatione; Quinct. 56. ista potentia; Caecin. 71. ista potestate; Sex. Rosc. 154. ista praeda; Verr. III, 88. 111. ista praedia; Flacc. 80. X. praedonis istius; Verr. I, 46. isti praedoui; ib. IV, 23. ab isto praedone; ib. I, 152. ad istum praedonem; ib. III, 76. IV, 95. iste praetor; ib. V, 28. 86. isto praetore; ib. I, 119. II, 11. 33. 39. 63. 125. 131. 191. 196. III, 5. 39. 40. 50 60. 66. 70. 109. 225. 226. IV, 61. 116. V, 58. 88. 114. 140. praetore isto; ib. IV, 41. ante istum praetorem; ib. I, 115. II, 122. IV, 46. apud istum praetorem; ib. I, 155. cum isto praetore; ib. II, 187. ista praetura; ib. 46. isto propugnatore; Piso 18. ista proscriptio; dom. 50. in ista proscriptione; Quinct. 56. ista provincia; Verr. V, 7. provincia ista; Piso 57. in ista provincia; Flacc. 14. istam providentiam; Marcell. 25. ista psephismata; Flacc. 15. iste puer; Verr. III, 159. per istum puerum; Sulla 51. in ista pugna; Sex. Rosc. 108.

ista quaestura; div. Caec. 62. istae quinquagesimae; Verr. III, 118. 183. istas duas quinquagesimas; ib. 182.

ista ratio; Verr. III, 173. 192. Scaur. 45. Phil. X, 3. 18. istam rationem; Verr. III, 225. Muren. 68. ista ratione; Verr. III, 176. 211. 218. V, 19. Rabir. 14. ratione ista; Font. 20. ad istam rationem; Quinct. 60. 76. de ista ratione; Verr. V, 11. in ista ratione; Muren. 46. ista res; Verr. V, 45. Cluent. 87. Catil. IV, 7. Planc. 37. Ligar. 28. [ista res]; Cluent. 88. res ista; Quinct. 52. leg. agr. II, 44. Rab. Post. 6. istius rei; Sulla 60. isti rei; dom. 127. istam rem; Sex. Rosc. 106. Verr. II, 98. III, 208. V, 45. Cluent. 139. Phil. II, 30. rem istam; Verr. I, 64. Caecin. 79. Cael. 62. contra istam rem; Flacc. 48. de ista re; dom. 53. istarum rerum; Verr. IV, 133. rebus istis; ib. 134. res istas; Flacc. 64. istas res; Phil. I, 18. in istis rebus; Verr. III, 175. IV, 94. Scaur. 36. istam restipulationem; Qu. Rosc. 37. in istum rerum; Verr. III, 195. rhetor iste; Flacc. 47. isti rogationi; Sest. 62. iu ista rogatioue; Sulla 62.

sacra ista; har. resp. 27. istorum sacrorum; Flacc. 69. cum ista sanctimonia; Quinct. 55. istam sapientiam; dom. 97. sapientiam istam; Phil. XIII, 6. isti satellites; dom. 72. istius sceleris; Cael. 15. scelere isto; ib. 55. istam scientiam; Muren. 23. in ista scientia; ib. 28. ista sella; dom. 129. semihoram istam; Rabir. 9. iste senator; Cael. 19. istum senatorem; Verr. II, 77. istum [senatorem]; ib. III, 96. iste sensus; Phil. X, 4. ista sententia; ib. XI, 25. XIV, 2. in ista sententia; Marcell. 32. Phil. IV, 11. iste sermo; Cael. 76. Phil. XIV, 14. istis sermonibus; Rab. Post. 40. ista serpens; har. resp. 55. ista servitus; Phil. I, 45. ista severitas; Verr. V, 45. ista sica; Catil. I, 16. ista simulatione; Verr. IV, 14. ista societas; Balb. 23.

de ista societate; Sex. Rosc. 28. in ista societate; Phil. II, 25. iste speculator; dom. 18. ista spes; leg. agr. II, 79. istuc studium; Phil. XI, 23. in isto studio; Muren. 25. omnia ista studia; ib. 30. ab istis studiis; Planc. 62. ista subsellia; Cati. I, 16. ex ista subscriptione; Cluent. 131. in istis subscriptionibus; ib. 130. ista superbia; leg. agr. II, 79. ista suspicio; Sulla 75. Milo 68. Phil. XII, 6. XIV, 14. istius suspicionis; Sulla 12. isti suspiciosi; Cael. 9. istam suspicionem; Quinct. 34. ista suspicione; Sulla 53. ab ista suspicione; har. resp. II. Cael. 10. in ista suspicione; ib. 15. ex ista syngrapha; Phil. II, 96.

istas tabulas; Font. 2. ista tela; Piso 43. istis temeritatibus; Sest. 61. istam tempestatem; Verr. II, 91. per ista tempora; Sex. Rosc. 80. iste terror; ib. 5. ista testimonia; Flacc. 23. istum testem; Scaur. 10. istorum testium; Cael. 63. istos testis; ib. iste timor; Phil. V, 50. istam turpitudinem; Verr. I, 137.

vadimonium istuc; Quinct. 57. istius venditionis; Phil. II. 103. istius verbi; Planc. 75. in istis verbis; Phil. II, 84. istum versum; Piso 75. isto versu; ib. 74. in isto versu; ib. 73. veterauis istis; Phil. XIII, 34. via ista; Cael. 8. istam viam; Muren. 26. in istam vicinitatem; Cael. 37. iste vicinus; Tull. 16. ista victoria; Ligar. 15. iste vir; Quinct. 18. Qu. Rosc. 1. vir iste; Flacc. 34. isti viri; Cael. 63. 64. isti virtus; ib. I, 3. Milo 99. ista vis; Verr. III, 37. Sulla 62. 76. istam vim; Verr. II, 148. Caecin. 43. ista vita; Catil. I, 16. istius vitae; Muren. 74. isti vitae; Cael. 47. vitam istam; Catil. I, 20. ista voluntas; Cluent. 125. ista voluptas; Verr. I, 57. istam vocem; Phil. VI, 16.

II. **mit Hinzufügung eines zweiten Pronomens:** 1. **idem**: idem iste Mithridates; imp. Pomp. 46. in eadem ista Sicilia; Verr. III, 182. — eidem isti censores; Cluent. 126. iidem istis civitatibus; Flacc. 29. eadem ista labes; har. resp. 46. ex eodem isto loco; Vatin. 33. idem iste praetor; Verr. a. pr. 14. ista eadem ratione; Sex. Rosc. 94. eadem ista ratione; Verr. III, 206. in eodem isto ||loco|| regno; Rab. Post. 23. eodem ex studio isto; Muren. 66. in eadem ista via; Milo 18.

2. **ipse**: f. **ipse**, A, II, 4 (18 St.) S. 754, a. 3. **Possessive**: meus: est ista mea culpa; Catil. II, 3.

noster: ista nostra adsiduitas; Muren. 21. noster iste magister; Balb. 27. nostri isti nobiles; Sex. Rosc. 139.

tuus: isti tui Graeci; Piso 42. ista tua Libertas; dom. 108. ista tua Sarda; Scaur. 4. — tua ista accusatio; div. Caec. 31. adventu isto tuo; Piso 54. iste tuus animus; Marcell. 27. cum istis tuis auctoribus; leg. agr. II, 98. tuo isto bono; Marcell. 19. iste tuus cliens; Sex. Rosc. 96. ista tua coniux; Phil. II, 113. isti tuo crimini; Planc. 32. ista tua cupiditas; Catil. I, 25. ferocitatem istam tuam; Vatin. 2. ista tua fuga; Verr. I, 37. furor iste tuus; Catil. I, 1. istam tuam legem; imp. Pomp. 69. istis viis machinatoribus; leg. agr. I, 16. in isto tuo maledicto; dom. 76. tuum istum morbum; Verr. IV, 29. istam tuam philosophiam; Piso 56. ista tua potentia; Verr. a. pr. 35. in ista tua proscriptione; dom. 48. tua ista querella; Planc. 51. tua ista ratio; Verr. a. pr. 34. tuos istos recuperatores; ib. III. 35. de tuo isto scelere; ib. II, 111. ista tua vitia; Piso 1.

vester: in isto vestro artificio; Muren. 24. vester iste auctor; Caecin. 79. isti vestrae exercitationi; Muren. 29. ista vestra existimatio; Cael. 4. vestra ista lex; leg. agr. I, 24. isti vestri satellites; leg. agr. I, 18. ista vestra simulatio; Muren. 80. iste vester testis; Caecin. 73.

B. **mit Pronomina und Adjectiven**: idem: per eiusdem istius lictores; Verr. I, 74. f. **idem**, B, I. iste (9 St.), II. istuc, istud (4 St.) S. 535.

ipse: f. **ipse**, B, 5 (15 St.) S. 754, b.

qui? quod istuc ... excitatum esse dicamus ... odium? Verr. III, 157.

vester: facit vester iste; Sest. 115.

Objectiva: iste claudus; Piso 69. iste improbus; ib. 66. ex istis ineptis; sen. 14. iste miser; Cluent. 201. isti miseri; Catil. II, 23. iste nefarius; Sex. Rosc. 24. omnis istos; Quinct. 69. ista omnia; leg. agr. II, 36. Fr. A, V, 10. ex istis omnibus; Catil. III, 16. eadem ista omnia; Muren. 85. iste optimus quisque; Sest. 96. istorum popularium; Sest. 116. isti principes; imp. Pomp. 64. istius sceleratissimi; Verr. IV, 111. istius vaccordissimi; dom. 141. ab uno isto spoliatum esse; Verr. IV, 104. uno isto dissentiente; dom. 14.

C. **alicin und mit Auslassung des Substantivs**: I. **Singular**: 1. **iste**: a. **Activ**: abduxerat; Verr. V, 81. abstulisset; ib. IV, 32. abstulit; ib. II, 84. IV, 122. accessit; ib. I, 33. IV, 103. accepit; ib. II, 125. accipit; ib. I, 140. adamavit; ib. II, 85. ademisset; ib. IV, 151. ademit; ib. I, 153. adduxit iste; Tull. 18. adficere; dom. 102. adseverat; Verr. II, 61. aestimavit; ib. III, 188. 194. ait; ib I, 18. II, 94. IV, 65. animadvertit; ib. II, 58. IV, 58. appellat; ib. I, 105. IV, 4. arbitratur; ib. V, 147. arbitrabatur; ib. a. pr. 25. II, 185. arcessit; ib. V, 114. aspirarit; Quinct. 89. attigit; Verr. II, 161. audebat; ib. IV, 93. audebit; ib. II, 76. audierat; ib. 69. IV, 62. audit; ib. V, 94. audivit; ib. IV, 38. 39. auferret; ib. II, 50. aufert; ib. IV, 42. ausus est; ib. 96. — caederet; ib. 86. cecidisset; ib. I, 122. coepit; ib. 64. IV, 65. 66. cogitavit; dom. 115. cognosset; Verr. II, 129. coguovit; ib. V, 101. iste (coluit); ib. III, 59. commodarit; ib. IV, 126. comparavit; ib. V, 186. compilavit; ib. 185. conatus est; ib. 186. concedit; ib. II, 180. conciliarit; ib. 142. concupiverat; ib. 87. confirmat; ib. 91. confirmavit; ib. 90. confringat iste; ib. I, 13. conlocarat; ib. V, 96. conquisierit; Rabir. 15. conscripserit; Verr. I, 106. consuerat; ib. V, 30. sese contaminarit; Sex. Rosc. 116. contempserit; Verr. I, 123. 148. convellit; dom. 143. correxerit; Verr. I, 115. cubaret; ib. III, 56. curavit; ib. II, 66. IV, 104. 110. V, 186. — dat; ib. IV, 100. dat iste; Quinct. 21. Verr. III, 54. dabat iste; ib. 55. ✕ decedebat; ib. II, 172. decederet; ib. V, 44. decrevisset; ib. I, 119. dederat; ib. V, 178. se dedisset; har. resp. 47. dedit; Verr. V, 55. deduxit iste; ib. I, 63. deduxerat; ib. III, 78. delegerat; ib. II, 185. V, 160. delegerit; ib. II, 109. delegit; ib. IV, 86. deliberaverat; ib. I, 1. dempsit; ib. III, 80. desideraverit; Phil. II, 109. desinebat; Quinct. 29. despexerit; Verr. I, 123. desversabatur; ib. 69. dicat; ib. IV, 133. dicebat; ib. V, 146. dicebat iste; ib. I, 125. IV, 91. diceret; Flacc. 46. dicet; Phil. II, 96. dicit; Verr. V, 106. har. resp. 37. dixerat; Verr. I, 133. dixit iste; ib. 97. iste (dixit); ib. II, 102. V, 161. dicitabat; ib. 176. didicit; ib. I, 158. diligebat; ib. II, 89. iste atque istius amici ... dissipassent; ib. I, 17. distulit; ib. II, 38. dubitabat; ib. III, 63. dubitat; ib. IV, 40. dubitarit; ib. I, 11. dubitavit; ib. IV, 48. ducit; ib. V, 64. duxerit; ib. I, 123. — edixerat; Verr. II, 37. 96. effiagitatsset; ib. I, 63. egerit; ib. IV, 60. erat; Quinct. 21. Verr. a. pr. 17. iste (erat); ib. I, 146. esset; Sex. Rosc. 18. Verr. IV, 30. esset iste; ib. 94. futurus esset; ib. II, 18. — est; ib. IV, 15. 126. est iste; ib. V, 152. Marcell. 21. iste ||ipse|| exaggeraret; Caecin. 19. excogitat; Verr. II, 128. exegit; ib. III, 189. existimavit; ib. II, 36. [iste] expilavit; ib. V, 184. expugnasset; ib. II, 130. expugnavit; ib. I, 44. exsilit; ib. II, 75. extorsit; ib. V, 184. exsorbuit; har. resp. 59. — faciebat; Verr. V, 29. facturus esset; ib. II, 18. fateatur; Quinct. 26. fecerat; Verr. III, 121. fecerit; ib. I, 154. 156. dom. 67. fecisset; Verr. I, 2. IV, 98. fecit; ib. V,

11. 23. furat; ib. II, 77. fit: ſ. b. fuerit; ib. 149. 184. fuisset; div. Caec. 4. Verr. II, 182. III, 89. fuit; ib. I, 70. II, 94. Caecin. 22. Phil. II, 55. iste (fuit); ib. 67. fuit iste; Verr. V, 170. — gesserat; Verr. IV, 136. — babebat; Qu. Rosc. 35. Verr. II, 70. habet; ib. I, 100. IV, 58. habuisset; ib. a. pr. 42. I, 115. 119. habuit; ib. 100. V, 188. — imminebat; Verr. V, 145. imperaret; ib. I, 95. imperat; ib. III, 55. IV, 86. V, 106. imperavisset; ib. III, 170. imperavit; ib. 55. — imposuit; Muren. 38. impressit; Phil. II, 58. incidit; Fr. A. V, 4 incipit; Verr. II, 38. ingerebat iste; ib. III, 69. iuiciebat; ib. 68. inquinavit; Phil. II, 43. inquit; Verr. II, 75. III, 69. 79 iste (inquit); ib. IV, 85. instaret; ib. 75. instituerit; ib. 58. intellegeret; ib. II, 124. intellexit iste; ib. III, 77. intrat; div. Caec. 56. invasit; Verr. I, 91. iubet; ib. 134. II, 41. 75. 97. V, 17. iubet iste; ib. II, 127. IV, 66. iussisset; ib. I, 74. iussit; ib. II, 61. — labefactavit; dom. 109. laborabat; Verr. II, 128. laboravit; ib. IV, 57. lucrabatur; ib. V, 62. — mansit; Verr. II, 67. minatur; Sex. Rosc. 117. est minatus; Verr. V, 110. misit; ib. IV, 58. mittit; ib. 39. molitus sit; ib. I, 154. — nactus est; ib. 68. [iste] nactus est; Sest. 134. negat; Verr. III, 187. neget; ib. II, 80. neglexit; ib. I, 65. nesciebat; ib. 149. noluit; ib. IV, 7. V, 44. nominat iste; ib. 17. notabat; ib. 27. notabit; ib. II, 79. nudavit; ib. V, 184. — obruit; har. resp. 57. obtinnit; Phil. II, 3. opponit; Caecin. 21. opposuit; Phil. II, 51. ostendisset; Verr. II. 67. ostendit; ib. 90. — passus sit; Verr. I, 103. perduxit; Planc. 99. perfecerat iste; Verr. II, 127. permiscuit; ib. 123. esset persolurus; ib. V, 163. pertimuit; ib. II, 74. pertimuit iste; ib. I, 72. pervenerit; Catil. I, 30. pervertisset; Verr. III, 128. petit; ib. IV, 64. posceret; ib. II, 88. possed-rit; Quinct. 84. 89. posset; Verr. I, 25. III, 23. possit; ib. III, 64. 172. V, 105. postulat; Quinct. 29. poterat; Verr. I, 150. II, 82. potuisset; ib. IV, 137. praeteriit; ib. II, 120. prehenderat; Quinct. 27. procedit iste; Verr. V, 106. procrastinat; ib. I, 141. V, 102. est iste profectus; ib. I, 44. profectus esset; ib. IV, 100. proferet; div. Caec. 55. proficiscitur; Verr. I, 149. progrederetur; ib. IV, 42. pronntiarit; dom. 140. pronuntiat; Verr. II, 93. prosequitur; ib. 73. putabat; ib. IV, 41. putat iste; Caecin. 17. ✕ — iste ‖ille ‖ quaerit; Verr. V, 9. quaesiturus esset; ib. II, 72. — redderat; Verr. II, 84. reddiderit; ib. V, 26. reddidisset; ib. III, 152. reddidit; ib. IV, 53. referebat; ib. I, 36. refert; ib. V, 102. reliquit; ib. IV, 104. removerat; ib. V, 71. renuntiat; ib. II, 89. requisivit; ib. IV, 131. respondisset; ib. II, 173. respondit; Tull. 17. ✕ — scripserit; Verr. V, 9. sit; ib. 25. solebat; ib. II, 172. III, 84. V, 33. 168. solitus sit; ib. I, 122. 127. speret; ib. a. pr. 10. statuerat; ib. I, 1. statuit iste; ib. III, 38. successit; ib. 119. summittebat; ib. I, 105. III, 69. superavit; Planc. 92. supplet iste; ib. 40. sustulerit; Verr. I, 45. sustulit; ib. 50. V, 185. iste sustulit; ib. IV, 24. — terret; Sex. Rosc. 117. testificatur iste; Quinct. VI, 25. — vendiderat; Verr. II, 63. venerat; ib. IV, 80. venit; ib. 85. versaretur; ib. V, 81. vexarat; ib. I, 16. vexavit; ib. a. pr. 12. I, 95. vidisset; ib. IV, 74. videtur; ib. I, 8. visus est; Sex Rosc 82. Verr. V, 178. vocat; ib. I, 132. volt; div. Caec. 70. dom. 29. voluit; Verr. II, 132. III, 59. erat usus; ib. V, 103. usus esset; ib. a. pr. 23. usus est; ib. II, 64. utebatur iste; Quinct. 21. uteretur; Verr. I, 19. IV, 33. — in-fin. histor.: cogitare iste; Verr. IV, 63. cupere; ib. I, 67. laudare; ib. IV, 63. petere; ib. 75.

b. **Passiv**: appellabitur; Verr. IV, 104. commotus est; ib. I, 135. II, 124. est corruptus; Deiot. 31. esset iste damnatus; Verr. I, 4. deleciabatur; ib. IV, 124. delectatur; ib. 3. eripietur; ib. a. pr. 20. iste (factus est); Planc. 16. factus sit; Verr. I, 100. fit; Planc. 60. inventus est; Verr. I, 7. latus est; Phil. II, 106. relinquitur; Verr. II, 71. tolletur; Catil. I, 31. videtur: ſ. a. vocatur; Sex. Rosc. 17.

2. **Ista** (nom. fem.): suscenseat; Cael. 33. ista (coniuncta est); Verr. IV, 81. ista delectatur; Cael. 33.

3. **Istud, Istuc** (nom.): istud est; Flacc. 10. Marcell. 25. est istud; Quinct. 63. latet; Verr. V, 47. istud obici possit; Muren. 13. — erit istuc; Flacc. 44. est; Piso 62. est istuc; Phil. II, 112. videretur; Verr. III, 215. venit in mentem; Phil. II, 40.

4. **Istum**: a. **Subject im acc. c. inf.**: istum abstulisse; Verr. I, 11. IV, 48. 57. esse abusum; ib. III, 61. accepisse; ib. V, 64. accepisse istum; ib. I, 100. agere; Quinct. 90. Verr. II, 91. appellatum (esse); ib. I, 105. attulisse; ib. 62. audire deceat; ib. 32. avertisse; ib. 11. ausurum (esse); ib. II, 68. circumfluere; ib. III, 9. commemorasse istum; ib. a. pr. 23. commissurum (esse); Caecin. 21. concepisse; Verr. I, 9. consumptum (esse) istum; Fr. A. V, 2. curasse; Verr. I, 35. dedisse; ib. IV, 50. egisse; Quinct. 90. emergere; Verr. III, 162. eripuisse; ib. II, 13. esse; Quinct. 27. Verr. II, 15. III, 187. IV, 148. Piso 93. fecisse; Verr. III, 142. 216. ✕. ferre; Phil. VI, 13. fuisse; Quinct. 87. Verr. a. pr. 10. I, 106. V, 146. Caecin. 19. dom. 66. 140. habere; Verr. IV, 33. habuisse; ib. III, 70. imperasse; ib. 225. V, 50. laudari; ib. II, 15. misisse; ib. IV, 27. ornatum; ib. 62. perducere; ib. I, 11. posse; Quinct. 18. Verr. I, 9. posuisse; ib. II, 154. praedatum; ib. 45. esse praedatum; ib. III, 51. 146. profugisse; ib. I, 113. proterendum (esse); Flacc. 53. recepisse; Verr. IV, 40. reliquisse; ib. 2. ✕ 104. reservari; ib. V, 178. scripsisse; ib. II, 19. solitum esse istum; ib. III, 171. statuisse; ib. 142. vendidisse; ib. 119. 142. visum esse; ib. V, 78. vocari; ib. a. pr. 35.

b. **Object**: istum absolvatis; Verr. a. pr. 48. absolvi; ib. I, 23. accusarem; ib. II, 10. possum istum accusare; ib. IV, 87. dignum arbitrarentur; ib. II, 172. condemnarent; ib. 180. condemnavi; ib. V, 177. condemnetis; ib. II, 44. corrupit; ib. 39. donabas; ib. III, 187. donasti; ib. 185. eripere possit; ib. I, 14. eripere voluerit; ib. 71. eripuerit; ib. V, 173. exheredare; Sex. Rosc. 52. dignum existimabit; Verr. III, 119. certiorem facit istum; ib. 68. fugerat; ib. V, 105. impelleront; Sex. Rosc. 92. iudicetis; Verr. I, 45. laederet; ib. V, 112. se istum laudare; ib. IV, 16. laudarent; ib. II, 13. laudat; ib. IV, 15. liberaiut; ib. I, 9. nossent; div. Caec. 4. Verr. II, 37. istum ‖illum ‖ nosset; ib. IV, 68. persequuntur; ib. II, 15. produxis; ib. V, 79. produxit; ib. I, 97. redemerunt; ib. 31. reduxerant; ib. V, 92. reliquit; ib. II, 48. roges; Flacc. 23. salutarent; Phil. II, 106. sumere sinam; Verr. I, 43. tenuit; ib. 97. viderant; ib. V, 86. videtis; har. resp. 59. vidit; Flacc. 45. vocabat; Sex. Rosc. 52.

c. **mit Präpositionen**: ad: ad istum adferrentur; Verr. II, 101. comportari; ib. 46. concurritur ad istum; ib. 133. deferatur; ib. 46. defertur; ib. 128. delata (est) ad istum; ib. V, 10. esse deiatum; ib. IV, 70. eductus est; ib. III, 56. mittunt; ib. II, 124. perspicerent ad istum; ib. 61. referretur; ib. 133. refert ad istum; ib. I, 140. revertantur; ib. II, 50. scripsit; Piso 70. venit; Verr. I, 65. IV, 87. veniunt ad istum; ib. II, 97. vocatos (esse); ib. a. pr. 22. — ad istum adlegationes; Verr. I, 136. — ad istum laudandum missa est; Verr. IV, 15.

ante: ante istum habuerunt; Verr. I, 115.

apud: cognovi apud istum; Verr. I, 50. conlocasse; ib. V, 56. constituetur; ib. IV, 71. constituntur; Phil. II, 97. esset; Verr. II, 121. loqueretur; ib. V, 160. poterat; ib. III, 130. potue-

rint; ib. II, 36. potuerit; ib. 134. potuit; ib. III, 78. valuisse; ib. V, 22.

contra: contra istum diceret; Verr. II, 12. III, 166. qui contra istum legati decreti erant; ib. II, 14.

cum: cum isto (est); Verr. V, 176.

erga: erga istum sint; Verr. II, 13.

in: in istum animadversum sit; Verr. II, 157. concitarentur; ib. V, 163. convenire; ib. I, 128. dicere in istum; ib. III, 171. esse dictum; ib. III, 50. essent dicta; ib. IV, 33. dixi; Tull. 4. fingere; Verr. a. pr. 15. incidit in istum; Piso 70. inquiro; Verr. IV, 4. inveetus est in istum; Phil. II, 79. mitigasset; Verr. I, 82. — gravius in istum fore; Verr. II, 160. — lenitudine; Verr. IV, 136. testes; ib. III, 122.

penes; penes istum esset redacta; Verr. III, 171.

per: per istum gerebantur; Verr. I, 95. se per istum reddidisse; ib. III, 123.

praeter: neminem video praeter istum; Verr. III, 218. nemo praeter istum; ib. V, 81. omues praeter istum; ib. I, 117. num cui praeter istum? ib. IV, 60.

propter: propter istum accidisset; Verr. III, 127.

5 **istam**: istam esse; dom. 69. — istam effugere; Cael 38. habere; Rabir. 25. videbit; Cael. 33. — in istam quadrare; Cael. 69.

6. **istud, istuc** (acc.): visum esse istue; Tull. 49. — istud debuit; Flacc. 77. dicere; Marcell. 25. egit; Ligar. 12. facere; Phil. II, 81. facere istud; Sulla 68. fecisset; Ligar. 26. nescio; Murena. 23. petisti; Rab. Post. 17. postulo; Ligar. 12. renuntiavit; Cluent. 143. suspicari; Sex. Rosc. 58. vetat; Phil. VIII, 28. adde istuc; Phil. XI, 23. attribuebat; Verr. III, 156. concedam; div. Caec. 27. largiri; Verr. III, 215. negant; Phil. XIII, 34. obiecit; Sulla 28.

7. **istius**: a. **Substantivo**: omnia istius; Verr. II, 82. — de adventione istius; Verr. I, 6. de istius abstinentia; ib. IV, 48. accitu istius; ib. III, 68. acerbitatem istius; ib. 129. acta; ib. V, 94. adfines istius; ib. II, 36. admonitu istius; ib. 60. adseculae istius; Ib. III, 30. adventus istius; ib. I, 38. adventu; ib. IV, 181. adventu istius; ib. II, 138. ante istius adventum; ib. IV, 3. 118. adventus istius (ace. pl.); ib. I, 49. adulteria; ib. III, 6. aera; ib. V, 83. aetas; har. resp. 59. amentiae; Verr. II, 98. amicitia; ib. IV, 81. V, 80. ad istius amicitiam; ib. III, 158. amicus istius; ib. IV, 146. amici; ib. I, 17. II, 102. amicis istius; ib. I, 20. ex istius amicis; ib. IV, 136. animus; ib. 110. animum; ib. V, 139. 143. animos; div. Caec. 33. istius anuo; Verr. III, 97. apparitor istius; ib. 86. avaritia; ib. II, 85. III, 103. 127. ✕. V, 91. 107. avaritiae; ib. II, 190. V, 24. 108. propter istius avaritiam; ib. III, 120. V, 68. auctoritas; ib. II, 67. audacia; ib. V, 101. audaciam; Ib. II, 109. III, 213. IV, 78. ad istius audaciam; ib. V, 108. ad istius aures; ib. IV, 64. in istius castris; ib. V, 31. cansae; ib. II, 162. causam; ib. a. pr. 19. ceusu; ib. II, 138. ex istius; cibariis; ib. 12. clientes; ib. IV, 140. coactu istius; ib. II, 84. cohors istius; ib. 46. comites; ib. I, 66. consuetudinem; ib. III, 171. convivium; Piso 22. copiis istius; Verr. V, 174. in istum crimina; ib. II, 10. crudelitatem; ib. 95. de istius crudelitate; ib. V, 72. 159. culpam; ib. IV, 91. culpas istius; Ib. V, 42. cupiditas; ib. IV, 39. cupiditati; ib. 42. cupiditatem; ib. 85. hanc istius ‖eius‖ cupiditatem; ib. I, 45. in istius cupiditatem; ib. V, 81. cupiditates; ib. II, 35. cupiditatum; ib. 136. damnatione istius; ib. V, 130. in istius damnatione; ib. II, 16. decreta; ib. 135. Phil. II, 62. decretis; Verr. II, 169. divitiae; ib. a. pr. 3. domus; ib. IV, 7. istius domi; Quinct. 21. ex edicto istius; Verr. I, 125. III, 129. ex istius edicto; ib. 70. edicta; ib. 200. emissarius; ib. II, 22. in istius emissarium; ib. III, 99. epistula; Ib. 189. excursor; ib. II, 22. facinus; ib. IV, 68. factum; ib. III, 191. de istius facto; ib. IV, 91. ex istius facto; ib. 113. in istius facto; ib. III, 188. facta; ib. IV, 49. 57. facta istius; ib. II, 118. de istius factis; ib. I, 62. ex istius factis; ib. V, 9. familia: Tull. 48. in istius familiaritatem; Verr. II, 169. 171. fide; Sex. Rosc. 110. filius istius; Verr V, 125 per istius flagitium; ib. IV, 102. cum istius flagitio; ib. V, 34. flagitiorum istius; ib. II, 136. furor; dom. 109. furorem; Catil. I, 2. ab istius furore; dom. 141. de istius furto; Verr. I, 129. furta: ib. 97. II, 180. 189. IV, 149. furta istius; ib. II, 171. furtorum; ib. I, 41. II, 51. 177. IV, 150. furtis; ib. IV, 83. ad istius furta; ib. 97. in furtis istius; ib. 38. ad istius honores; ib. II, 152. imperio; ib. I, 14. II, 51. 120. IV, 50. 79. imperio istius; ib. a. pr. 13. in istius imperio; ib. V, 58. 124. 125. 143. impetus; div. Caec. 33. improbitatem; Verr. II, 108. V, 99. de istius improbitate; ib. I. 111. III, 45. 143. IV, 65. V, 141. impudentiae; Flacc. 50. de istius impudentia; Verr. I, 32 IV, 86. in istius impudentia; ib. II, 52. inimicitiae; ib. III, 162. ex hac iniquitate istius; ib. II, 50. iniuria; div. Caec. 56. Verr. III, 120. IV, 68. iniuriae; ib. I, 74. iniuria; ib. II, 35. propter istius iniuriam; ib. 83. iniuriae; ib. I, 119. II, 163. iniurias; ib. I, 103. II, 9. 63. 156. IV, 38. iniuriis; ib. II, 9. III, 46. IV, 114. de istius iniuriis; ib. II, 171. III, 200. ex istius iniuriis; ib. IV, 140. innocentia; ib. II, 24. innocentiam; ib. III, 216. insanias; ib. II, 35. insidine; ib. a. pr. 4. institutum; ib. I, 31. instituta; II, 82. cum istius invidia; ib. III, 69. iussu; ib. ib. II, 154. iussu istius; ib. 56. IV, 81. latrocinio; ib. I, 152. ad istius laudationem; ib. II, 45. laudator; ib. 13. lege istius; dom. 70. liberis istius; Quinct. 25. libertus; Verr. II, 69. liberti istius; ib. III, 154. libido istius; ib. I, 120. libidini; ib. V, 82. *istius libidini;* Scaur. e. 2 § 7. libidinem; Verr. II, 39. 55. ex libidine istius; ib. 41. libidines; ib. IV, 113. ad istius libidines; ib. I, 64. II, 134. eandem istius licentiam; ib. III, 77. lictor; ib. I, 72. lictor istius; ib. 67. litteris istius; ib. IV, 58. per litteras istius; Quinct. 28. in istius ludos; har. resp. 29. meritum; Planc. 71. minas; Phil. II, 107. minister; Verr. III, 75. monumentum istius; ib. II, 163. mos istius; ib. I, 63. more; ib. II, 128. in istius moribus; Qu. Rosc. 20. natura; Verr. I, 8. navi istius; ib. IV, 18. necessarios Istius; ib. I, 139 nequitia; ib. III, 7. 77. nequitiae; ib. 66. nequitiam; ib. I, 21. II, 134. Piso 12 o istius nequitiam! Verr V, 92. nomen istius; ib. a. pr. 15. nomine; ib. II, 52. 182. ex nomine istius; ib. 18. ad nutum istius; ib. a. pr. 13. II, 67. sine istius nutu; ib. V, 140. de istius officiis; ib. II, 172. opera; ib. 52. de istius palio; ib. IV, 55. pater istius; ib. II, 96. [pater istius]; ib. 96. patris istius; ib. a. pr. 28. I, 128. pecuniam; ib. I, 19. pecunias istius; ib. II, 170. perfidiam; Ib. I, 77. ab istius petulantia; ib. a. pr. 14 poena; Catil. I, 31. dom. 105. in istius potestate; Verr. II, 67. praedam istius; ib. I, 150. ad istius praedam; ib. III, 110. praeturam; ib. II, 63. IV, 144. de istius praetura; ib. II, 87. procuratores istius; ib. III, 50. cum proditione istius; ib. I, 41. quaestor istius; ib. IV, 146. in quaestura; ib. II, 18. recuperatores; ib. III, 29. 31. rem; ib. 153. sagacitatem; Ib. IV, 29. satelles istius; ib. III, 128. scelus; ib. I, 68. sceleris istius; ib. IV, 113. scelere istius; ib. 60. V, 159. de istius scelere; ib. I, 75. III, 122. 153. har. resp. 10. scelera; Verr. II, 39. scribae istius; ib. 170. sententia; ib. 76. sententiam; dom. 69. servi; Verr. IV, 99. in istius soeletatem; Marcell. 7. socios istius; Verr. III, 50. sodalis istius; ib. I, 91. inter Istius sortem; Muren. 41. spes; Verr. V, 178. spem; ib. a. pr. 16. statua; ib. II, 160. statuae istius; ib. statuam; ib. 50. 160. statuam istius; ib. IV, 90. Piso 93. statuarum istius; Verr. II, 160.

studium; ib. III, 142. ad istius studium; ib. IV, 1. stultitia istius ‖illius‖; Caecin. 23. supplicio; Verr. II, 8, 9. tabulas; ib. 60. taciturnitas; ib. 80. ex istius tempore; ib. a. pr. 33. tutela; ib. I, 93. vestigium istius; ib. 113. virtus; Planc. 67. virtute istius; Verr. V, 1. vitae; ib. I, 32. vitam; ib. a. pr. 10. Piso 71. de istius vita; Verr. V, 177. in istius vita; ib. III, 5. vitiorum; Phil. II, 43. vituperatio; Verr. V, 101.

b. **Adjectiva:** istius cupidi; Verr. II, 12. dissimilis istius; Cael. 38. similis istius; dom. 120. similem dici; Verr. I, 117. nihil istius simile; ib. III, 44.

c. **Verba:** istius est; Verr. III, 130. Caecin. 19. fuisse; Verr. III, 50. futuram (esse); dom. 115. intererat istius; Verr. II, 34.

d. **Präpositionen:** istius causa; Verr. II, 180. ✕

8. **Isti** (dat.): a. **Verba:** isti adducebat; Quinct. 24. aderis; Verr. IV, 79. esse aedificatam (navem); ib. II, 13. gratias isti egerunt; ib. 172. commodatnrum (esse); ib. IV, 91. confecit; ib. 59. dabat; ib. 48. dedit; dom. 112. dedisset; Verr. II, 125. dedisse; ib. 119. ✕. erat isti data; ib. III, 140. datam esse; ib. V, 56. eripuit; dom. 115. est; Verr. III, 186. sunt; ib. II, 152. sis; ib. a. pr. 26. II, 13. esset; ib. 97. V, 28. esse; Caecin. 17. esse isti amicam; Verr. IV, 136. fuit; ib. III, 54. IV, 103. isti (fuisses); Deiot. 19. futurum (esse); Sex. Rosc. 58. exciderant (Dat.); Verr. II, 136. gratulationem esse factam; ib. a. pr. 21. color immutatus est; ib. I, 141. legasti; Sest. 33. licitum esse; Verr. III, 222. mittuntur isti; ib. IV, 41. nuntiatur; ib. II, 48. nuntiabatur isti ‖illi‖; ib. 100. nuntiatum est; ib. V, 63. ostendit; ib. I, 97. esse perscriptas; ib. V, 48. placeret; ib. IV, 42. pollicereiur; ib. 87. renntiaretur; ib. 79. renuntiatum est; ib. V, 141. respondero; Phil. II, 10. rettulernnt; Font. 3. succederet; Verr. II, 10. successit; ib. V, 55. successit isti; ib. III, 122. succedere; ib. IV, 42. successum isti; ib. 90. videatur; ib. a. pr. 26. videantur; Flacc. 39. *videbantur* isti; Tull. 15. videretur; Verr. III, 23. videri; ib. I, 132.

b. **Adjectiva:** dissimillimus esse videar; Verr. III, 5. inimicissimus isti esset; ib. 166. par esse possit; ib. 23. perniciosius sit; ib. 213. nundinatio ... isti non nova; ib. V, 10.

9. **Iste:** a. **abl. comp.:** isto fore festivius; Verr. III, 162.

b. **abl. abs.:** isto absoluto; Verr. V, 173. ✕. isto ‖ipso‖ absoluto (Abl.); ib. I, 20. audiente; Quinct. 66. calumniante; ib. 67. cognoscente; Verr. II, 20. damnato; ib. I, 8. imprudente; ib. II, 58.

c. **Präpositionen:** a b: ab isto exierant; Verr. II, 61. exire ab isto; ib. 57. expectaveritis; ib. I, 141. mercabantur; ib. II, 170. mercatus est; ib. 122. nnudinarentur; ib. I, 119. petiverunt ab isto; ib. III, 214. petisse ab isto; ib. 191. repetisse; ib. V, 168. — Passiv: ab isto adhibitum (esse); Verr. V, 24. administratus est; ib. III, 104. actum esse; ib. V, 70. esset actum; dom. 69. coepta sunt ab isto; Verr. V, 174. de rebus ab isto cognitis; ib. II, 118. commissa sunt; ib. I, 103. commissa sunt ab isto; ib. a. pr. 15. conjectus esset; ib. V, 160. data est ab isto; ib. IV, 23. datam (esse); ib. 51. defensa est; ib. V, 42. delectus est; ib. 169. devinciebatur; ib. 82. dissoluta sunt; ib. 33. cum multis ab isto electis; ib. III, 53. sunt ab isto exinaniti; ib. 199. esse factum; ib. 193. factum esse; ib. 222. factam (esse); ib. 174. habitum esse; ib. 128. indictum (esse); ib. IV, 72 laesus; ib. I, 15. laudatus sit; bar. resp. 46. missus; Phil. II, 74. missum ab isto esse; Verr. IV, 18. oppressus est; ib. III, 53. perfecta sunt; ib. IV, 116. [de permissa ab isto licentia]; ib. III, 106. est ab isto perseveratum; ib. IV, 85. praepositus; ib V, 94. provisum est; ib. 42. quaesitum esse; ib. a. pr. 6. reiectus est; ib. V, 114. simulacra ... ab isto retrusa; ib. I, 7. spoliata est; ib. IV, 122. spoliata sit; ib. III, 75. sublatus est; ib. V, 84. sublatum esse; ib. I, 13. violatos (esse); ib. IV, 71. violata sunt; ib. V, 187.

c u m: cum isto conferatur; Verr. II, 27. coniunctus esset; ib. 172. decidere; ib. III, 69. fuisse cum isto; ib. I, 52. futurae sint; ib. III, 162. furati sunt; ib. I, 97. profectam (esse); ib. IV, 150. se sermocinaturam (esse); ib. I, 138. vivit; Quinct. 15. Piso 68.

d e: de isto audisse; Verr. IV, 55. crescere; ib. V, 173. dicam; ib. IV, 97. Planc. 71. existimaruntur; Verr. III, 50. locutus est; ib. II, 48. transigamus; ib. III, 60. — de isto confessio; Verr. III, 142. praeiudicium futurum (esse); ib. 153.

e x: quaerebant ex isto; Verr. V, 94.

i n: in isto cogitare; Piso 66. putabatur; Verr. I, 74. reperietis; ib. 90.

p r o: pro isto declamasset; Verr. IV, 149. pugnas; ib. 79.

II. **Plural:** 1. **Isti:** a. **Activ:** isti arbitrantur; leg. agr. II, 49. arbitrarentur; Font. 37. ceperiut; Planc. 61. coeperunt; Sex. Rosc. 26. conantur; imp. Pomp. 64. sunt; Sex. Rosc. 17. Muren. 77. sunt isti; Catil. III, 22. essent; Verr. V, 11, 161. fuerunt); Planc. 28. existiment; Verr. I, 26. exstinguuntur; bar. resp. 55. faciunt; Verr. V, 58. ferant; ib. IV, 12. habeant; Flacc. 61. ignorant isti; imp. Pomp. 67. intellexerunt; Sex. Rosc. 28. malunt; Scaur. 15. negent isti; Verr. IV, 19. observarunt; dom. 71. possunt; Catil. II, 18. proficiscuntur; Verr. IV, 62. queruntur; Catil. II, 11. isti reliquerunt; ib. III, 27. isti ‖illi‖ repudiaverunt; Flacc. 76. sentiant; dom. 31. videntur esse; Tull. 33. volunt; Muren. 82. velint isti; Font. 36.

b. **Passiv:** isti auferantur; Verr. IV, 32. habebuntur; Flacc. 21. isti (timendi sunt); Muren. 79.

2. **Istae:** istae (nationes) suscipiunt, gesserunt; Font. 3.

3. **Ista** (nom.): ista deferbuerint; Cael. 77. ista erumpuni; Phil. II, 100. sunt; Verr. IV, 45. Planc. 45. Phil. XIII, 49. sunt ista; Verr. IV, 12. Piso 60. erant ista; Muren. 66. erunt; ib. — ista adempta sunt; Verr. V, 175. facta sunt; ib. II, 161. rumpantur; Vatin. 10.

4. **Istos:** istos esse; Verr. III, 184. Cael. 58. solere; Verr. I, 65. — audire istos cupio; Sex. Rosc. 132. coëgit; Flacc. 89. consuuxit; Verr. III, 22. incitent; Flacc. 66. quaero istos; Phil. I, 20. reddam; leg. agr. II, 102. vicerit; Verr. IV, 98. — apud istos curavit; ib. 23. relinquebantur; ib. per istos curabat; ib.

5. **Istas:** istas (tabulas) expectant; Catil. II, 18.

6. **Ista** (acc.): ista conferri; Milo 70. esse ista; Muren. 15. facta (esse); Sex. Rosc. 143. — ista festimas; Verr. IV, 13. concedam; ib. V, 22. contempsimus; Rab. Post. 17. detulisset; Muren. 64. dicis; Planc. 75. dicito; Caecin. 61. extorquebat ista; Phil. II, 118. feceris; ib. XIII, 34. intellegere; Verr. IV, 33. laedunt; leg. agr. II, 32. meditari; Plauc. 51. neglegimus ista; Phil. I, 25. passurae esse; Catil. II, 20. possunt; Rabir. 29. praedicare; Piso 2. quaero ista; Phil. I, 20. sentit; Quinct. 93. videbimus; ib. 19.

7. **Istorum:** in alicuius istorum Tusculanum; Verr. IV, 126. nemo istorum; ib. V, 126. Cluent. 105. leg. agr. III, 8. Catil. II, 16. a nullo istorum; imp. Pomp. 21. cuiquam istorum; Phil. XI, 38. nihil istorum; Flacc. 86. Phil. II, 111. — istorum accesso; Cluent. 87. animos; Balb. 57. audacias; Verr. III, 208. ad istorum consilia; Verr. a. pr. 17. cupiditati; Font. 45. cupiditate; Flacc. 27. delicias; Cael. 67. contra impetum istorum ‖istum‖; Scaur. 20. contra istorum impetus; Font. 44. impudentiam; Verr. a. pr. 16. iniuria; Sex. Rosc. 143. iniuriae; Verr. I, 31. libertatis; dom 112. maleficia; Sex. Rosc. 101. ante oculos istorum; leg. agr. II, 59. pecuniis; ib. 78.

ab istorum periculis; ib. 100. haec istorum provincia; Cael. 64. de istorum acelere; Sex. Rosc. 123. de istorum scelere et iniuriis; Sex. Rosc. 25. villae; Verr. V, 127. villas; ib. II, 183.

8. **istis** (abl.): ab istis compositum esse; leg. agr. II, 53. esse conlecta; Dejot. 33. constituta (sunt); Verr. a. pr. 26. dicitur; Milo 17. noceri; Catil. III, 27. postulatos esse ab istis; Sex. Rosc. 119. praedicabatur; Catil. II, 9. vinci; leg. agr. II, 101. ab istis ‖his‖ vocantur; Sulla 61.

de: de istis neminem; Catil. IV, 10.

ex: ex istis ‖his‖ sumam; Cael. 36.

istic, ba, bort: sedeo: quoniam istic sedes; Sex. Rosc. 84. nihil opus fuit te istic sedere; ib. 104.

sum: quid fuit istic antea scriptum? Verr. II, 104. istic est; Tull. 19.

istinc, von ba, von bort: explico: ut te istinc ... (non) possis explicare; Phil. XIII, 25.

sum: si istinc causa corrumpendi iudicii, si istinc pecunia, istinc Staienus, istinc denique omnis fraus et audacia est, hinc pudor, honesta vita ..; Cluent. 83.

istuc, bahin, bortbin: accedo: accessit istuc ‖his‖; Muren. 60.

delabor: istuc sunt delapsi; Muren. 29.

descendo: istuc descendunt; Quinct. 51.

ita, ſo, alſo, ſo fehr, in dem Grade, auf dieſe Weiſe, in ſo fern: I. **adein:** 1. **Verba:** abdo: ac ne forte ea ... ita abdita latuisse videantur, ut ..; Verr. II, 181. si qui se ita litteris abdiderunt, ut .. ; Arch. 12.

absolvo: ita a Cn. Pompeio absolutus est, ut ..; Verr. II, 113. ut Milonem absolvatis .. ita ..; Milo 79.

accedo: si ... ita emptores accessissent, ut ..; Verr. III, 40. ita .. ad rem publicam accessit, ut .. ; Phil. V, 50.

accido: si ita forte accidisset; Piso 14. si ita accidisset; ib. 44.

accipio: qui non putaret sibi expedire ita accipere; Verr. I, 134. quae (Roma) me ita accepit, ut ..; Piso 52.

accuso: audebis ita accusare alterum, ut ..; div. Caec. 31. M. Fonteius ita duabus accusationibus accusatus est, ut ..; Font. 40.

addico: libidini cuiusque nos ita addixit, ut .. ; Phil. V, 33.

adfero: nisi res manifesta erit ita adlata, ut .. ; Verr. III, 145. ita Caelium ad illam attulisse; Cael. 58.

adficio: ita sum animo adfectus, ut .. ; Muren. 55. qui cum ita adfectus esset, ut ..; Phil. IX, 2. est .. ita adfectus, ut .. ; ib. 12.

adfligo: quos ita adflictos ... accepissetis, ut .. ; Font. 34.

administro: quod (annus) ... est ... ab isto ita administratus, ut ..; Verr. III, 104. rem navalem .. ita dico esse administratam ..., uti ..; ib. V, 43. ita res est administrata, ut ..; imp. Pomp. 10. quamquam haec omnia .. ita sunt a me administrata, ut ..; Catil. III, 18.

adopto: qui ... ita adoptet, ut .. ; dom. 36.

adsentior: ita sum eius sententiae libenter adsensus; Phil. XI, 15.

aestimo: cum .... id frumentum senatus ita aestimasset; Verr. III, 188. [ita ... HS IIII milibus lis aestimata est]; ib. IV, 22.

agito: quae vero ita sunt agitata ab illis, ut .. ; Planc. 4.

ago: ita res a me agetur; Verr. a. pr. 48. ita res agatur, ut ..; ib. II, 43. ipse Crassus non ita causam ... egit, ut ..; Caecin. 69. non ita tecum ago; dom. 18. quae mihi quidem ita .. acta ... videntur esse, ut ..; Sest. 122. ita quidam agebat ..., ut ..; Ligar. 21.

alo: qui ita plebem Romanam ab sese ali volunt, ut ..; Verr. III, 102.

appello: si ita est appellanda (calamitas); dom. 76. quem gladiatorem non ita appellavi, ut ..; Phil. VII, 17.

arbitror: ita ... arbitrantur; Quinct. 34.

aspicio: quis ... (eum) ita aspexit, ut perditum civem? Catil. II, 12.

audio: ut haec ... ita audiatis, ut .. ; Sex. Rosc. 129. ita me de praeturae criminibus auditote, ut ..; Verr. I, 103. quin ita me audiatis, ut .. ; ib. II, 17. haec vos ... ita audistis, ut .. ; ib. III, 49. neque umquam illis ita de suo scelere ... audiet, ut .. ; Cluent. 12. ea ... ita illos audituros .., ut .. ; Sulla 31. quos utinam ita audires, ut erant audiendi; Piso 42.

averto: cum ... sint ... ita a re publica averti, ut .. ; Phil. VIII, 32.

aufero: ita Pamphilus scyphos optimos aufert; Verr. IV, 32. ita Sopater de statua C. Marcelli ... vix vivus auferetur; ib. 87.

augeo: ita se in provincia rem augere oportere, ut .. ; Verr. II, 73. quod .. ita avocatur a Mutina, ut .. ; Phil. VI, 6.

cado: ita quemquam cadere in iudicio, ut .. ; Muren. 58. horum uterque ita cecidit victus, ut .. ; har. resp. 54.

capio: ita prima Haluntinorum navis capitur; Verr. V, 90.

careo: qui ludis suis ita caruit, ut .. ; Phil. I, 36.

caveo: cum ita cavereut; Verr. I, 31.

censeo: ita censuerunt, ut .. ; Catil. III, 14. de ea re ita censeo, uti .. ; Phil. III, 37. de ea re ita censuerunt; ib. VIII, 14. quas ob res ita censeo; ib. 33. quas ob res ita censeo; ib. IX, 15. de ea re ita censeo; ib. X, 25. ita censeo; ib. XIV, 36.

certo: ita de hereditate certaret; Verr. I, 115. in quo uno ita summa fortuna cum summa virtute certavit, ut .. ; Balb. 9.

circumseco: qua (serrula) illud potuisse ita circumsecari videretur; Cluent. 180.

cito: ita reum citatum esse illum, ut .. ; Cluent. 49.

cognosco: ita a patronis res cognita est, ut .. ; Sulla 60.

cogo: (ea res) ita cogit ..., ut .. ; leg. agr. II, 47.

commendo: quem ego vobis ... ita commendo, ut .. ; Muren. 90.

committo: haec ita commissa sunt ab isto, ut .. ; Verr. a. pr. 15.

comparo: quia ius a maioribus nostris ... ita comparatum est, ut .. ; dom. 77.

compono: ita causa componitur, ut .. ; Verr. II, 54. hoc interdictum ita esse compositum, ut .. ; Caecin. 86.

comprehendo: ut ... rem ita comprehenderem, ut .. ; Catil. III, 4.

comprobo: ita mihi meam voluntatem ... vestra ... existimatio comprobet, ut .. ; Verr. V, 35.

concedo: qui vobis ita summam ordinis .. concedunt, ut .. ; Catil. IV, 15.

concito: ita nationes multae ... concitabantur; imp. Pomp. 23.

condemno: sin ... hominem miserum ... ita condemnasset; Verr. II, 74. ita tum Fabricius ... est condemnatus; Cluent. 59.

condo: ne forte ea ... ita condita fuisse ... videantur, ut .. ; Verr. II, 181.

confero: ita ... conferetur; Sex. Rosc. 93. contulit se ad eius competitores, sed ita, .. ut .. ; Milo 25. legio Martia et legio quarta ita se contulerunt ad auctoritatem senatus ..., ut .. ; Phil. XI, 20.

conficio: ita tantum bellum ... Cn. Pompeius ... confecit; imp. Pomp. 35.

confugio: quo .. nunc non ita confugiunt, ut ..; Verr. V, 126.

confundo: cum ita confusum esset, ut ..; Cluent. 173. an tu haec ita confundis ..., ut ..? dom. 127.

conicio: quot ego tuas petitiones ita coniectas, ut vitari posse non viderentur ..., effugi! Catil. I, 15.

consequor: ita Gaditana civitas ... (id) consecuta est; Balb. 35. ita ... immortalitatem estis consecuti; Phil. XIV, 33.

conservo: ita vectigal conservari potest; imp. Pomp. 15. quae ... ita conservanda ... arbitratus sum, ut ..; Phil. I, 23. qui ita conservandus est, ut ..; ib. XI, 24. ita trium imperatorum virtute ... res publica est conservata ..; ib. XIV, 28.

considero: de me .. ita considerent; Quinct. 55.

constituo: ita constituit id ipsum iudicium, ut ..; Quinct. 9. ita constituit; ib. 18. cum maiores ita constituerint, ut ..; ib. 38. ita testis constituam, ut ..; Verr. a. pr. 55. mihi .. renuntiatur ita constitui a tuis patronis; ib. II, 149. cum haec ita essent constituta; ib. III, 21. cum rem ita constitutam accepisses; ib. 43. ita enim causa constituitur; ib. V, 1. fortunas eius ita constitutas fuisse familia ..., ut ..; ib. 20. crimen a Praetorio .. ita constitutum est; Font. 19. cum ... ita constituis; Caecin. 35. ita constitui, fortiter esse agendum; Cluent. 51. cum ita constitutum sit; ib. 102.

consuesco: is qui ita natus est et ita consuevit; Milo 68.

contemno: se ... a te solo ita esse contemptum ..., ut ..; Verr. IV, 43. ita contempsit hanc prudentissimam civitatem, ut ..; sen. 15. qui ita iudicia .. contempserat, ut ..; Milo 43.

contendo: Cn. Pompeius ita cum C. Iulio contendit, ut tu mecum; div. Caec. 63. ita nostri cum illo rege contenderunt imperatores, ut ..; imp. Pomp. 8. de quo ipso tecum ita contendam ..., ut ..; Planc. 10. ita contendo; Rab. Post. 9. ita cum maiore numero hostium contenderit, ut ..; Phil. XIV, 38.

contineo: ita dici brevitas conviviis ... continebatur; Verr. V, 26. ut omnes ita familias suas continerent, ut ..; Tull. 8. ita mihi maxime communione beneficiorum ... contineri videtur; Balb. 29.

convenio: neque enim ... ita convenit, ut ..; Sest. 98. nunc .. primum ita convenimus, ut ..; Phil. III, 5. ita sibi convenisse cum Dolabella, ut ..; ib. XIII, 37.

corruo: qui homines ... corruant .. ita, ut ..; Catil. II, 21.

credo: ita credo; Quinct. 39. Sex. Rosc. 120. Verr. III, 8.

creo: ita magistratus annuos creaverunt, ut ..; Sest. 137.

cnrro: is ... ita cncurrit; Phil. X, 10.

debeo: ei locus ille ... ita deberi putabatur, ut ..; Verr. II, 128. qui ita Romae debuit, ut ..; Sulla 58.

decedo: cum ita ex ea provincia decessissem, ut ..; div. Caec. 2.

decerno: senatus ... ita decernit, ut ..; Verr. III, 42. ita in frumentum imperatum MS duodetriciens ... Verri decernebatur; ib. 163. decretum ita esse, ut ..; ib. IV, 141. de me senatus ita decrevit ..., ut ..; Piso 35. hoc .. tempore ita censeo decernendum; Phil. V, 45. de exercitu .. C. Caesaris ita censeo decernendum; ib. 53. ita .. est decretum; ib. VI, 4. est .. ita decretum; ib. 9. quando ita decerni vidisti? ib. X, 6. at vero ita decernunt; ib. XI, 32.

defendo: nunc ita defenditur; Sex. Rosc. 148. tu mihi ita defendis; Verr. II, 26. ita palaestritas defendebat, ut; ib. 54. si ita defenderet; ib. 101. te ita illud defendere; ib. III, 151. ita M. Antonii exemplo istius audaciam defendis? ib. 213. ut monumenta maiorum ita suorum quisque defeudat; ib. IV, 79. qui in eis rebus non ita defendatur; ib. V, 18. is ita defendat, ut ..; ib. 131. si ita posset defendere; ib. 148. si ... tibi libitum esset ita defendere; Tull. 32. ita ego defendo M. Fonteium; Font. 1. quis se ita defenderit; Caecin. 38. tibi ita defendisse videor, ut ..; Cluent. 143. quoniam ita defensus sit; ib. 156.

defero: ad quem ... cansam ita detulit; Flacc. 49.

defetiscor: ita defessa ... accusatione; Verr. a. pr. 31.

deficio: ita id ... deficit, quod ..; Quinct. 4. ita eum ... ingenium illud .. defecit; Catil. III, 11.

deformo: qnae ita deformata sunt ..., ut ..; Sulla 72.

deicio: dno et quinquaginta aratores ita video deiectos, ut ..; Verr. III, 120. si ... ego ita deiectus essem; Caecin. 62.

delector: ita ... forensibus parricidiis delectatur, ut ..; Phil. VI, 4.

demonstro: esse ab omnibus ita demonstratum Metello; Verr. III, 157.

deprecor: ita me nudum ... Italia ... deprecata est; Quir. 16.

deprehendo: nisi eum mulieres exornatum ita deprehendissent; har. resp. 44.

despicio: se ... a te solo .. esse ... ita despectum, ut ..; Verr. IV, 43.

detraho: ita ... anulus de digito detractus est ..; Verr. IV, 58.

dico: ita contra me ille dicet, ... ut ..; div. Caec. 44. multi .. ita dicent; Verr. I, 103. omnes antea ius ita dixisse; ib. 114. ita dicis; ib. II, 150. qui ita dicunt; ib. III, 37. quod ... Hortensius .. ita dicet, ut ..; ib. 223. qui ita dicant; ib. IV, 70. ut quisque aetate ... antecedebat, ita sententiam dixit ex ordine; ib. 143. ita dicam, ut ..; ib. V, 72. *nempe ita* dicebas; Tull. 39. nihilo minus tamen ita dicis; ib. cum ita dicis; Caecin. 35. ut ita dicam; ib. 84. Sest. 114. Phil. VI, 19. VII, 8. de Lucullo ... ita dicam .., ut ..; imp. Pomp. 10. longum est de singulorum virtute ita dicere; Cluent. 107. cum ita ||ista|| dixi; ib. 142. ita .. dixisti, ut ..; Flacc. 83. ne quis a nobis hoc ita dici forte miretur; Arch. 2. de quo quidem tribnnatu ita dictum est .., ut ..; Sest. 14. qui ita dicebat; Balb. 36. qui ita semper testimonium de ambitu dicunt; Planc. 55. cum ita dicis; Rab. Post. 20. nam ita dixisti; Phil. II, 3. cum Caesar ita dixisset; ib. 80. cum ita dixit; ib. VIII, 2. ita enim dixisti; ib. X, 5.

dictito: qui ita dictitat; Verr. a. pr. 4. qui semper ita palam dictitasset; ib. I, 131. aiunt .. te ita dictitare; ib. III, 151.

diligo: populus Romanus ita sibi ipse dilegit idoneum ducem .., ut ..; Phil. XI, 17.

diluo: si iam nollem ita diluere crimen, ut ..; Milo 72.

dimico: ita L. Cornelium de fortunis omnibus dimicare, ut ..; Balb. 5.

discedo: ita sine vadimonio disceditur; Quinct. 23. ita tum discederlur, ut ..; ib. 29. rex ita discessit, ut ..; Verr. IV, 62.

discribo: illud septiens millens ... ita discribetur, ut ..; Phil. XIII, 12.

disputo: non .. ego ita disputo; Sex. Rosc. 106. qui ita disputant; dom. 19. ac tamen ita disputabant; Rab. Post. 16. ita enim disputabant; ib. 17.

dissentio: qui ita de ambulatione ... cum colonis dissensernnt, ut ..; Sulla 61. ita dissensi ab illo, ut ..; prov. cons. 40.

dissideo: ita dissideut a nobis; Verr. V, 182.

dissolvo: ita dissolvit, ut ..; Font. 1.

distribuo: me ita distribuisse .. causam; Sex.

Rosc. 122. ita (se) triennium illud ... distributum habere, ut ..; Verr. a. pr. 40.

do: de suis bonis ita dat, ut ..; Verr. I, 114. ita secundum eum possessio daretur; ib. leges ita Siculis ... dedisset, ut ..; ib. II, 90. ita Iovis illud sacerdotium ... Theomnasto datur; ib. 127. cum iudicium ita daret, ut ..; Tull. 12. si ita iudicium daretur, ut ..; ib. 27. si ita iudicium datum esset; ib. 31. legioni Martiae et legioni quartae ita darent .., ut ..; Phil. V, 53. ita populus Romanus consuli potius Crasso ... bellum gereudum dedit; ib. XI, 18.

domo: nulla gens est quae non ... sit ... ita domita, ut ..; prov. cons. 31.

duco: ut ..., res ita duceretur, ut ..; Verr. a. pr. 26. ita tempus duceretur, ut ..; ib. I, 30. utrum res ab initio ita ducta est? ib. II, 61. ita eundem anulum ... testem virtutis duceremus; ib. III, 187. ita ... ille ... liberos amittere iucundum esse duxit; Cluen. 28.

educo: qui ... ita educatus est ..., ut ..; Verr. IV, 126.

efficio: ita perpetuos defensores Macedoniae vexatores ... effecisti; Piso 84.

eicio: ita .. eiciuntur, ut ..; Sex. Rosc. 72.

eludo: ita ... magnam exspectationem iudicii ... eludemus; Verr. a. pr. 30.

eluo: ita libentissime severitate iudicandi sordis suas eluet; Phil. I, 20.

eripio: ita ab una civitate ... eripiuntur tritici medimnum XXIII; Verr. III, 73.

error: si ... tu ita errasti, ut ..; Planc. 41.

erumpo: quae si ita erumpant, ut ..; Cael. 26.

evenio: ut ita cuique eveniat, ut ..; Phil. II, 119.

evoco: ita Agyrio magistratus ei quiuque primi accitu istius evocantur; Verr. III, 68.

excello: ita ... excellunt, ut ..; Quinct. 31.

exigo: columnas ita se exacturum esse confirmat; Verr. I, 134.

existimo: hoc ita existimavit; Tull. 9. ego ita existimo; Fout. 20. ita ... existimari potest; Cluent. 70. in eis singulis ita semper existimabitis; Milo 78. ita me hercule existimo; Ligar. 12. ita de quoque ... existimant; Phil. XIV, 19.

expono: cum ita rem exposuissem; Verr. II, 100.

exsilio: ita properans de sella exsilit; Verr. II, 75.

exstinguo: non .. ita sunt exstincti quos vici ..., ut ..; Sulla 84. externa bella ... ita exstincta sunt, ut ..; Sest. 51. ita saepe magna indoles virtutis exstincta est; Phil. V, 47.

facio: cum haec ita facta sint; Quinct. 73. quod si ita fecisset; Verr. I, 107. ita fecit, ut ..; ib. II, 99. id ita fieri quasi liceat; ib. III, 204. qui ... ita factus (est) ..., ut ..; ib. IV, 126. ita quaestor sum factus, ut ..; ib. V, 35. ita quaestus duplex unius missionis fiebat; ib. 62. ne .. haec populus Romanus ... ita fieri velit; ib. 126. cum omnia ita facta essent; Caecin. 17. quod si ita fecissent; Cluent. 126. sed ita fecistis; leg. agr. II, 3. me .. consulem ita factum (esse), ut ..; ib. 7. ita perturbatis sacris ... factus es eius filius contra fas; dom. 35. ita enim fecit; dom. 44. ita ludos eos ... servi fecerunt; har. resp. 24. qui ita fecerant; Sest. 141. hoc ita fit, ut ..; Piso 81. ita ... huius dignitatis factura facienda est; Planc. 6. illud acerbum indicium si ... ita fecisses, ut ..; ib. 41. ita fidem maiorem varietas ipsa faciebat; Scaur. 40. quod ita factus est; Phil. II, 10. — fit: ita fit, ut ..; Quinct. 8. Sex. Rosc. 1. ita fiet, ut ..; Verr. a. pr. 34. Phil. XII, 16. ita factum est, ut ..; Verr. II, 171. tamquam ita fieri non solum oporteret, sed etiam necesse esset; ib. IV, 84. omnes ... approbaut ita fieri oportere; ib. 142. dicit ita fieri oportere; ib. V, 105. cum haec ita fierent; ib. 107. si esset ita factum; Cluent. 174. ut non numquam ita factum esse [etiam populus admiretur; Muren. 35. qua re ita factum esset intellegi potuit; ib. 36. sit ita factum; Milo 49. ita fit ..., ut ..; Phil. VIII, 3.

fero: ita sui periculi rationes ferre; Verr. V, 105. si tempus ita ferret; Caecin. 75. quod Sulla ipse ita tulit de civitate, ut ..; ib. 102. ita tulerunt, ut ..; Cluent. 112. si ita comodum vestrum fert; leg. agr. II, 77. ita latum est, ut ..; ib. III, 8. ita (legem) tuli, ut ..; Muren. 5. quoniam ita tulit casus iufestus, ut ..; Sulla 1. non est ita latum, ut ..; dom. 71. quae ita lata essent; har. resp. 48. quis ... ignorat ita naturam rerum tulisse, ut ..? Sest. 91. quae feruutur ita .., ut ..; ib. 109. quod ita existimabam tempora rei publicae ferre; Piso 5. nos .. ex delectis iudicibus ... constitutos iudices ita feremus, ut ..; Planc. 41. *quoniam ita tulit casus infestus;* Scaur. c. 1, § 1. si ita res tulisset; Phil. IV, 14.

flagro: ita flagrare cupiditate ... coepit; Verr. IV, 75. ita flagrare coepit amentia, ut ..; Cluent. 12.

flector: quibus ego rebus .. ita flectebar animo .., ut ...; Sulla 18.

frango: hic se ita fractum ... putavit, ut ..; Sulla 15.

fumo: quod ita domus ipsa fumabat, ut ..; Sest. 24.

gero: qui aute ... quaesturam ita gessisset; Verr. I, 101. ego hoc tibi gesium esse concedam; ib. II, 106. ut ita potestatem gererem, ut ..; ib. 138. haec ita gesta esse .. cognoscite; ib. III, 175. placet ita geri magistratus, ut geruntur: ib. 208. ita se in isto infinito imperio M. Antonium gessisse, ut ..; ib. 213. neque enim ita se gessit in his rebus, ... sed prorsus ita, quasi ..; ib. IV, 49. ita sese ... gessit, ut ..; ib. 72. in qua (provincia) tu te ita gessisti, ut ..; ib. V, 89. his rebus ita gestis; Caecin. 23. cum mihi ... constitutum sit, ita gerere consulatum ... ut ..; leg. agr. I, 25. uou ita gerendum consulatum (esse), ut ..; ib. II, 6. ita me gessi .., ut ..; Catil. III, 25. ille damnatus ita se gerebat ..., ut ..; Sulla 15. ita se gessit in tribunatu, ut ..; ib. 65. [ita] se iam tum gessisse pro cive; Arch. 11. qui .. ita se gerebam, ut ..; Sest. 96. si .. ita sese gerat, ut ..; Cael. 49. qui te ita gesseris, ut ..; Piso 82. ita me gessi in iudiciis ..., ut ..; Planc. 75. haec ... ita gesta sunt; Milo 30. in provincia pacatissima ita se gessit, ut ..; Ligar. 4. quod ita erit gestum; Phil. I, 26. quod ita rem publicam gerit; ib. II, 10. nou .. ita gerimus nos hoc bello consulares, ut ..; ib. VIII, 32.

glorior: ita .. mihi gloriari visus es laudatione Pergamenorum; Flacc. 74. si mihi non licet per aliquos ita gloriari; prov. cons. 44.

guberno: haec quaestio sola ita gubernatur? Cluent. 147. ita guberna rem publicam, ut ..; Phil. I, 35.

habeo: ita res se habet; Quinct. 2. ita se res habet; Sex. Rosc. 124. quae cum ita se res haberet; Verr. II, 124. ita populus habent universos ... administros; ib. III, 76. ita se frumenta habere, ut ..; ib. 147. cum .. res suas ita constitutas habeant, ut ..; ib. V, 8. itane .. mulier ... quaestionem habere conata est? Cluent. 182. ita populus Romanus ... neque regem sacrorum neque flamines ... habebit; dom. 38. eins rationem ... ita haberi, ut ..; Phil. V, 46.

iaceo: ita ... mihi ad pedes misera iacuit, quasi ..; Verr. V, 129.

iacto: ita iactantur fluctibus, ut ..; Sex. Rosc. 72. qui ita se ... iactarat, ut ..; Sest. 114.

ignosco: ego tamen ... ita ignoscerem; Phil. II, 56.

immineo: imminere [ita] fructuosissimis insulis populi Romani videbatur; leg. agr. II, 87.

inaedifico: iu qua (domo) .. ita est inaedificatum sacellum, ut ..; har. resp. 31.

infero: ita gentes eae ... bellum nobis prope iustum intulerunt; prov. cons. 4.

insero: huic .. populo ita fnerat ... libertas insita, ut ..; Piso 15.

instituo: viro ... non ita instituto, ut ..; Quinct. 11. qui heres institutus esset ita; Caecin. 53. nos ita a maioribus instituti ... sumus, ut ..; Phil. X, 20.

intellego: ita ... licet iam intellegamus; Verr. II, 142.

intercedo: in quibus (rebus) ita intercessit; Verr. I, 119.

interdico: ubi ita interdictum est; Tull. 29.

interpono: ita prope XL diebus interpositis; Verr. a. pr. 31.

invenio: ita iis his rebus unus est solus inventus, qui ..; Sest. 130.

iubeo: ita iussisti; Verr. IV, 12. ita iubet, ut ..; Caecin. 88.

iudico: hoc vobis ita iudicandum est; Verr. II, 152. qua re ita necesse fuerit iudicari; Cluent. 63. ita senatus si iudicat; Muren. 67. qui ita iudicarint; Piso 95.

latco: ſ. abdo.

laudo: cuius ego ingenium ita laudo, ut ..; div. Caec. 44. ita porro laudatus (est) ..., ut ..; Verr. II, 113. ita ... legatio laudet, ut ..; ib. 114. ita .. laudent, ut ..; ib. IV, 150. ✕. qui in eis rebus ... ita laudetur; ib. V, 18. qui .. ipsi mortem ita laudant, ut ..; Scaur. 5. ita ... laudasti; Phil. II, 18.

libero: ita cum maximis eum rebus liberares; Deiot. 10.

loquor: ita loqui homines; Sex. Rosc. 28. optimus .. quisque ita loquebatur; Verr. a. pr. 20. cum his ita loquitur; ib. 27. tametsi ita ... loquor; ib. i, 29. ita loquitur; Cluent. 148. qui ita loquuntur; Rab. Post. 38. Idem illi ita mecum loquuntur; Phil. I, 28. qui ita locuti sunt, ut ..; ib. V, 1. qui ita loquantur; ib. VI, 16. ita locutus est, ut ..; ib. IX, 9. ✕.

mando: quod sibi ita mandatum esset; Verr. IV, 16. ita .. mandatum ... est; ib. 17.

mereo: ita de populo Romano meritus est, ut ..; Verr. IV, 81. si ita de se meritum esset; Muren. 51. nou quo illi ita de me merito onus illud imponerem; dom. 16. quod de me civi ita de re publica merito tulisses; ib. 42. proscriptionem ... in me, ita de sua salute merito, ... comprobavisset? ib. 58. huic ... ita de me ... merito viro numquam ... praecipiam eum .. reum; har. resp. 7. me .. miserum illorum ita me meritorum miseriis! ib. 10. quod ita meritus erat; ib. 38. si virum bonum (adfecisset), sed non ita meritum; Balb. 7. ad perniciemne ... ita de sua lande meriti .., ita de re publica, ... ille tam crudelis ... fuisset? Piso 75. quod ita de me meriti sunt illi ipsi ..., ut ..; Planc. 56. ita de me est meritus ille ordo; Rab. Post. 6. cum Ser. Sulpicius Q. F. Lemonia Rufus ita de re publica meritus sit, ut ..; Phil. IX, 17.

mitto: ita mittam in consilium, ut ..; Verr. I, 26. ad quod bellum duobus consulibus ita missis, ut ..; Muren. 33.

moderor: id ita moderabor, ut ..; Muren. 10.

morior: ita moriuntur, ut ..; Sex. Rosc. 72. illum .. ita esse mortuum; Cluent. 168.

moveo: istius furtis ... ita moveor, ut ..; Verr. IV. 88.

muco: ita est mulcatus, ut ..; Milo 37.

muto: rationem illi defendeudi ... ita [tamen] mutandam, ut ..; div. Caec. 25.

narro: si ita narrassem; Verr. I, 27.

nascor: qui ita natus ... est .., ut ...; Verr. IV, 126. is qui ita natus est et ita consuevit; Milo 68.

navigo: ut ipse Cleomenes, ita ceteri navigabant; Verr. V, 90.

necesse est: ita necesse est; Quinct. 71. si ita necesse est; Verr. III, 196. quoniam ita necesse est; ib. V, 105. si ita necesse est; Milo 104. Phil. I, 27.

neco: cum ita esset necatus; Verr. V, 113. ita mulierem ... necavit; Cluent. 31.

nomino: ita is locus nominatur; Verr. V, 87. si ita se isti malunt nominari; Scaur. 15.

noto: ita .. senatus rem ... notavit; Milo 31.

obduco: haec obstructio nec diuturna est neque obducta ita, ut ..; Sest. 22.

observo: Agathinum ita observabat, ut ..; Verr. II, 89. qui ita suum consulem observavit, ut ..; Sest. 8.

obsideo: quem ita obsides ..., ut ..; Phil. XIII, 25.

obtero: ut viro forti ... dignum fuit, ita calumniam .. eius obtrivit; Caecin. 18.

occulto: quam ob rem ita pirata iste occultatus est? Verr. V, 67.

odi: si te ... tribules ita oderunt, ut ..; Vatin. 39.

odoror: ita odorabantur omnia ..., ut ..; Verr. IV, 31.

offendo: ita .. amicissimi hominis existimatio offeudenda est; Planc. 6.

offero: qui se ita obtulerit, ut ..; Sest. 14.

opinor: ita opinor; Verr. IV, 37.

oppono: ita rei publicae sanctissimum nomen opponebat; Ligar. 21

orno: urbem pulcherrimam, Syracusas, ... ita reliquit ornatam, ut ..; Verr. II, 4.

oro: ita vos L. Mureua .. orat; Muren. 87.

paco: nulla gens est quae non ... sit ... ita pacata, ut ..; prov. cons. 31.

pareo: paret senatui? credo, ... sed ita, ut ..; Phil. XII, 4.

pario: quod eas (provincias) ita partas habent ei ..., ut ..; prov. cons. 3.

pecco: nemo .. ita tum peccabat, ut ..; Verr. II, 191.

pello: qui ... ne pulsus quidem ita sim, ut ..; dom. 88.

perago: ita est a me consulatus peractus, ut ..; Piso 7.

percrebresco: quod ita percrebruit; div. Caec. 12.

perdo: ita HS deciens Q. Dionem ... perdidisse; Verr. II, 20.

perfero: si hoc ita perlatum erit in Galliam; Font. 36.

perfruor: ita mihi salva re publica vobiscum perfrui liceat, ut ..; Catil. IV, 11.

permuto: id ... ita perturbatum itaque permutatum est, ut ..; har. resp. 45.

perscribo: ita perscriptum erat; Verr. IV, 140.

persequor: possumus ita rem nostram persequi, ut ..? Quinct. 45.

persuadeo: hoc ... ipsis Siculis ita persuasum est, ut ..; Verr. IV, 106. quod ita tibi persuaseris; Vatin. 38. cui semper ita persuasum fuerit; Piso 93.

pertineo: ita ... ad eum ... pertinebant; Sex. Rosc. 82.

perturbo: ita sum perturbatus, ut ..; Cluent. 51.

pessumdo: quemquam hominem ita pessumdare alterum verbis velle, ut ..; Scaur. 45.

peto: quod a ceteris .. ita petitum sit ut dicerent, ut ..; Sex. Rosc. 4. ita credo petisse ab isto aratores, ut ..; Verr. III, 191. qui cum ... ita petisset, ut ..; Muren. 53.

placeo: si ita placet; Flacc. 96. (contio) quae mihi ita placuit, ut ..; Phil. I, 8.

posco: a quo populus Romanus frequens ita salutem D. Bruti una voce poposcit, ut ..; Phil. XIV, 5.

possideo: ita possideto, ut ..; Quinct. 85. ita se possedisse, ut ..; Caecin. 92.

postulo: quod ita postulatur ab homiuibus, ut ..; Verr. III, 4. ita in eum iudicium de professione ingerum postulabatur; ib. 39.

praedico: tamen ita praedicabas; Phil. II, 49.

praedor: ex ista reperietis istum ita praedatum, ut ..; Verr. II, 45.

praescribo: ita sibi ab his ... esse praescriptum, ut ..; Catil. III, 9.

praesentio: quod optimi ... cuinsque animus ita praesentit in posterum, ut ..; Rabir. 29.

praesum: ita provinciae praefuisse, ut ..; Verr. V, 57.

praetereo: haec ita praetereamus, ut ..; Sest. 13.

probo: cuius ego ingeninm ... ita probo, ut ..; div. Caec. 44. quod meum factum lectissimi viri ... ita probarunt, ut ..; Verr. I, 15. ita probet armatum; Caecin. 61. ita se probatum vobis ... voluit, ut ..; ib. 103. qua in legatioue ... ita se probavit, ut ..; Ligar. 2.

proficiscor: quem ad modum ... instituerant, ita ... profecti sunt; Cluent. 22. ita profectus est, ut ..; Milo 27.

proicio: quod erat ... (Phaselis) ita proiecta in altum; Verr. IV, 21.

propulso: ut ... ita castellis et operibus ab ingressione fori populum ... propulsari videres; Phil. V, 9.

provideo: ita mihi res tota provisa ... est, ut ..; Verr. IV, 91.

puto: quin ita calamitatem illam putaret illorum, ut ..; Verr. V, 121. ita ... haec mulier satis firmum accusatorem ... neminem putavit; Cluent. 190. nolite .. ita putare; Piso 46. ita putavit senatus; Planc. 37. quod si ita putasset; Milo 31. quod si ita putas; Phil. I, 33.

quaero: ita quaero abs te ..., ut ..; Sex. Rosc. 73. quaerere ita debetis; ib. 118. hoc non ita quaeram, .. ut ..; ib. 125. ita quaeram, quem ad modum ..; Verr. V, 8. ita quaero quae in Servilio causa fuerit; ib. 141. ita mihi ... modus in dicendo quaerendus est; imp. Pomp. 3. nisi forte ex te ita quaesitum est; dom. 35. huius de facto .. ita quaeri, ut ..; Balb. 10.

queror: ita questus est Laelius; Flacc. 81.

quiesco: hic .. ita quievit, ut ..; Sulla 17.

recido: nationes eas ... ita ab eodem esse .. recisas ..., ut ..; prov. cons. 31.

redeo: ut ita redirem; Sest. 128.

redigo: quaestum illum ... ad se ita redegit, ut ..; har. resp. 42.

refero: cum scirem ita esse iudicium relatum in tabulas publicas, ut ..; Sulla 42. ita ea ... semper ad facilitatem .. referebat; Phil. IX, 11.

refuto: nemo .. horum .. ita te refutandum ... arbitrabatur; Vatin. 1.

regno: qui ... ita regnat, ut ..; imp. Pomp. 7.

reicio: ita reieci iudices, ut ..; Verr. I, 18.

relinquo: Herbiteusis ager ... ita relictus erat ..., ut ..; Verr. III, 47. ita ... hic bomo ... potestatem reliquit; leg. agr. II, 27.

remitto: ita remissis manubiis; leg. agr. II, 62.

repello: si ... ita venientem reppulerin; Caecin. 76. itaque ... amici illi tui ... ita repellebantur, ut ..; dom. 49.

reprehendo: si quid est in me ipso ita reprehensum, ut ..; Planc. 4.

respondeo: cum esset ita responsum; Catil. III, 21. itaque severitati tuae, ut oportet, ita respondere non audeo; Cael. 80. si tibi ita respondeam; Planc. 58. ita respondebo, ut ..; Phil. VI, 1.

restituo: ita me restitui inssit; Caecin. 82.

retineo: ita dum panca mancipia ... retinere volt; div. Caec. 56.

rogo: nemo horum ... te ... ita rogandum ... arbitrabatur; Vatin. 1.

rumpo: si vincula ita rupisset, ut ..; Verr. V, 79.

ruo: ita ruebant; Sex. Rosc. 91.

saepio: omnes fori aditus ita saepti (sunt), ut ..; Phil V, 9.

saluto: quod cum admoneris, tamen ... ita salutas? Muren. 77.

sancio: multa videmus ita sancta esse legibus, ut ..; Verr. I, 108.

satis do: quin ita satis dare iuberetur; Quiuct. 30.

scribo: scriptum enim ita dicunt esse; Sex. Rosc. 126. neupe scriptum ita est; Verr. II, 127. quod ita scribit; ib. III, 35. utrum ita scripserit; ib. etenim scriptum esse ita; ib. IV, 144. erant .. [scriptae] ... ita; Catil. III, 12. ita de me illum ... hostem ... scripsisse ..., ut ..; Sest. 73.

sentio: ita sensit, ut ..; Verr. I, 87. semper ita sentiet; Flacc. 104. sin hoc nemo vestrum ita sentit; Milo 31.

sequor: cuius sententiam ita frequentissimus senatus secutus est, ut ..; Sest. 129.

servo: ne ita hunc videar voluisse servare, ut ..; Sex. Rosc. 95.

solvo: sin ... aequum est ita solvi aratoribus; Verr. III, 182.

specto: a vobis ita arbitror spectari oportere; Verr. IV, 18.

statuo: neque tu ipse hoc ita statueras; Verr. III, 101. nisi hoc ita statuisses; ib. 133. boc si ita statuetis; Caecin. 47. statuerunt .. ita maiores nostri, ut ..; Cluent. 128.

sum: itaue est? Quinct. 38. Sex. Rosc. 113. Cluent. 143. quod cum ita est; Quinct. 65. si ita est; ib. si eos ita videtur in possessione esse oportere; ib. 84. cum id ita futurum T. Roscius Capito ... appromitteret; Sex. Rosc. 26. quae cum ita sint; ib. 120. Qu. Rosc. 12. 17. 25. Verr. a. pr. 8. 15. imp. Pomp. 69. Cluent. 123. Rabir. 5. Catil. I, 10. 20. II, 26. IV, 18. 23. Muren. 2. 86. Arch. 10. 31. dom. 142. Vatin. 29. Piso 94. Planc. 82. Phil. V, 52. VI, 7. XI, 40. XIII, 50. non ita est; Sex. Rosc. 121. div. Caec. 16. Verr. IV, 132. Cluent. 148. an ita est? Qu. Rosc. 53. quod si ita est; Qu. Rosc. 56. Verr. III, 223. Muren. 5. 30. quae cum ita essent; Verr. a. pr. 23. II, 104. Cluent. 94. Deiot. 11. ita est; Verr. I, 98. III, 122. si ita esset; ib. II, 15. Cluent. 90. fac ita esse; Verr. II, 141. quod cum ita sit; ib. 179. III, 119. Caecin. 33. Phil. XII, 22. ita civitas una sociorum ... duabus determinis mulierculis Verre praetore vectigalis fuit; Verr. III, 79. boc cum ita esset; ib. 113. non enim ita est; ib. 147. ni ita esset; ib. 149. verum ut ita sit; ib. 151. ita in eo frumento primus tibi ille quaestus erat; ib. 179. est .. ita, ut dicitur; ib. IV, 117. ita in una civitate bis improbus fuisti; Verr. V, 59. quin ita sit non dubitabitis; Tull. 26. verum ita est; Caecin. 37. si reperientur ita fuisse; ib. 61. cum haec ita sint; ib. 104. imp. Pomp. 22. ita neque hic locus vacuus umquam fuit; ib. 2. ut hoc ita esse perspicere possitis; Cluent. 43. utrum ... ita sit; ib. 123. quia ita fuerit; ib. ita is ... ipse contentus non fuit; ib. 134. nunc ita est; ib. 146. non est ita; Cluent. 162. Flacc. 55. Phil. VIII, 16. ut in suis rebus, ita in re publica luxuriosus est nepos; leg. agr. II, 48. non est ita; Rabir. 29. non ita mos est; ib. 35. horum nihil ita fore putatum est; Muren. 36. si ita rectius sit, ib. 63. ut hoc veri simile est ..., ita scitote, iudices, esse cetera; Flacc. 82. ita (est); Sulla 3. si ita sum; ib. 22. haec cum ita sint; dom. 45. Phil. VIII, 16. ut in suis rebus, ita in re publica luxuriosus est nepos; leg. agr. II, 48. non est ita; Rabir. 29. non ita mos est; ib. 35. horum nihil ita fore putatum est; Muren. 36. si ita rectius sit, ib. 63. ut hoc veri simile est ..., ita scitote, iudices, esse cetera; Flacc. 82. ita (est); Sulla 3. si ita sum; ib. 22. haec cum ita sint; dom. 45. Phil. VIII, 16. ut in suis rebus, ita in re publica ... ut; dom. 71. ita est .. interpretatio illa pontificum; har. resp. 13. sed ita est; Sest. 24. quod non ita est; ib. 115. quod si iam ita esset; Balb. 37. ita nescio quid istuc fractum ... est; Piso 62. nam si ita esset; Planc. 8. id ita esse; Scaur. c. 3. § 1. ita est;

Rab. Post. 17. ita sine cura consules sunt, ut ..; Phil. I, 12. si ita in actis fuit; ib. 17. quod ita futurum esse confido; ib. IV, 10. quae cum ita sint; ib. X, 25. ni ita esset; ib. XI, 27. quod si non ita est; ib. XII, 8. non quo ita sit; ib. 18.

sustento: cuius ego clientibus ... ita sum sustentatus, ut ..; sen. 20.

tardo: ita illorum in persequendi studio maeror ... tardavit; imp. Pomp. 22.

teneo: nemo ita in manifesto peccatu tenebatur, ut ..; Verr. II, 191. ita te ... tenebo ... privatis aratorum pactionibus ..., ut ..; ib. III, 107. teneo .. ita, ut ..; ib. 187.

tollo: ita cetera de oratione mea tollam, ut ..; Verr. III, 103. ita ab se invito phaleras sublatas gratis; ib. IV, 29. illud Flamininus ita ex aede sua sustulit, ut ..; ib. 129. nulla gens est quae non .. ita sublata sit, ut ..; prov. cons. 31.

tracto: si te .. ita tractatum esse senatum docuisses, ut ..; Verr. I, 85. ita me in re publica tractabo, ut ..; Catil. III, 29. cum ... videret ita tractata esse comitia ..., ut ..; Mil. 24.

triumpho: ita triumpharunt ..; imp. Pomp. 8.

tueor: tuere ita vitam corpinsque, ita fortunas, ita rem familiarem, ut ..; Phil. XIII, 6.

vasto: hos (campos) ita vastatos ... videbam, ut ..; Verr. III, 47.

vendo: ita se vendidisse, ut ..; Verr. III, 123. id emptum ita vendidisti, ut ..; prov. cons. 7.

veneo: ut frumenta data sunt, ita decumae veneunt; Verr. III, 147. ut ... ita bona veneant, ut ..; Rab. Post. 46.

venio: si ita quidem venisset; Phil. V, 24. ita veni in senatum, ut ..; ib. VI, 2.

versor: qui tot annos in ... iudiciis publicis ita sim versatus, ut ..; div. Caec. 1. ego, qui ... in iudiciis ita versor, ut ..; ib. 61. difficile est in ... regnis interiorum nationum ita versari, ut ..; imp. Pomp. 64.

vexo: quam (provinciam) isie ita ... vexavit, ut ..; Verr. a. pr. 12. qui aratores ita vexavit, ut ..; ib. III, 101. quae (Macedonia) nunc ... ita vexata est, ut ..; prov. cons. 5.

video: videro hoc ..., ita, ut ..; Cael. 35. — videor: ita videbare; Quint. 63. si ita tibi videretur; Verr. V, 168. nuper ita vobis ... esse visum, ut ..; imp. Pomp. 60. ita enim videtur Antonio; Phil. XIII, 36.

vinco: vicerunt Agyrinenses fratres ita, ut ..; Verr. II, 25.

vivo: ita vivunt ..., ut ..; Sex. Rosc. 72. qui semper ita vixerit, ut ..; ib. 86. ita vixerunt, ut ..; ib. 91. ita vixerunt ..., ut ..; ib. 119. semper ita vivamus, ut ..; Verr. II, 28. nemo ita vivebat, ut ..; ib. 191. vivendum ita esse, ut ..; ib. III, 5. qui ita vixerint, ut ..; ib. 8. ita vivere ..., ut ..; ib. 9. hic ita vivebat iste bonus imperator ..., ut ..; ib. V, 26. non ita vixeras, ut ..; ib. 74. cum illi ita viverent, ut ..; Cluent. 46. si quis ... ita vivit, ut ..; ib. 111. vives ita, ut vivis; Catil. I, 6. ita vivendi (causa); Muren. 62. nisi forte regium tibi videtur ita vivere, ut ..; Sulla 25. qui tot annos ita vivo .., ut ..; Arch. 12. si .. Planclus ita vixit, ut ..; Planc. 41. ita inter hos vixi ..., ut ..; ib. 75. quod ita vivit; Phil. II, 10. qui ita a puero vixeras, ut ..; ib. 86.

vulcor: Crassus .. ita Brutum ultus est, ut ..; Cluent. 141.

volo: quoniam ita vis; Rabir. 20. quoniam ita Murena voluit; Muren. 54. respondisti .. te ita velle; dom. 35. quoniam senatus ita volt; dom. 147. si ita voltis; prov. cons. 19. quoniam ita tu vis; Planc. 82. si ita vis; Marcell. 25. ut ... ita bis uti velis; Phil. XIII, 6.

2 **Adjectiva und adjectivische Participia:**

ambitiosus: qui ita sit ambitiosus, ut ..; Flacc. 42.

amens: ita ... fatuus et amens es; Deiot. 21.

amicus: qui isti ita et amicus et necessarius est, ut ..; Verr. III, 166.

animatus: Syracusanam .. civitatem ... ita lute esse animatam videmus; Verr. IV, 151.

antiquus: sunt ea perampla ..., sed non ita antiqua; Verr. IV, 109.

apertus: quae ita aperta ... sunt, ut ..; Sex. Rosc. 95.

ardens: ita .. se recipiebat ardens odio vestri ..., ut ..; Phil. IV, 4.

bonus: ita vir bonus est, ut ..; Verr. III, 166.

caecus: ita te caecum ... fuisse, ut ..; Quinct. 83.

carus: ita cariorem (eum fuisse), ut ..; Rabir. 8. ita carus utrisque est atque iucundus, ut ..; Sulla 62.

clarus: incredibile dicam, sed ita clarum, ut ..; Verr. IV, 57.

clausus: cum ita clausa nobis erant maria omnia, ut ..; imp. Pomp. 53.

communis: ita communis erat omninm ille hostis, ut ..; Milo 78.

concinnus: poëma porro facit ... ita concinnum ..., ut ..; Piso 70.

contentus: numquam animadversionibus censoriis hanc civitatem ita conteutam ut rebus iudicatis fuisse; Cluent. 119.

crudelis: quem ... non ita crudelem fuisse, ut ..; dom. 134.

cupidus: ita sim cupidus, ut ..; Sex. Rosc. 2. ita .. quaestus te cupidum esse oportebat, ut ..; ib. 55.

demens: ita ille demens erat, ut ..; Deiot. 21.

diligens: ita diligens erat; Quinct. 13.

doctus: lleraclides ille Temnites, homo ... ita doctus, ut ..; Flacc. 42.

elegans: poëma porro facit ... ita elegans .., ut ..; Piso 70.

effrenatus: ipse L. Saturninus ita fuit effrenatus ..., ut ..; har. resp. 41.

facilis: ita faciles aditus ad eum ... esse dicuntur; imp. Pomp. 41.

fatuus: f. amens.

festivus: poëma porro facit ita festivum ..., ut ..; Piso 70.

firmus: fuit quondam ita firma haec civitas ..., ut ..; har. resp. 60.

fixus: id non ita fixum esse deberet; Cluent. 126.

florens: qui ita florens fuit, ut ..; Sest. 128.

fractus: f. l. frango.

funebris: ita .. illud epulum est funebre, ut ..; Vatin. 30.

gratus: non ita (sunt) grati quos servavi, ut ..; Sulla 84.

gravis: ita se gravis esse, ut ..; Quinct. 75. qui tamen ita gravis est accusator ..., ut ..; Muren. 58. quid ego .. ita gravem personam duxi, ut ..? Cael. 35.

horridus: capillo ita horrido (fuit), ut ..; Sest. 19.

incolumis: cum ... eius copias occidione occiderit, suo exercitu ita incolumi, ut ..; Phil. XIV, 36.

infirmus: harum trium partium prima illa ... ita fuit infirma ..., ut ..; Muren. 11.

inimicus: ita ob eam ipsam causam est mihi inimicus; Sest. 111. quoniam ... ita egomet mihi ‖ ita mihimet ‖ fui inimicus, ut ..; Piso 63.

inlustris: quod ita fuit inlustre notumque omnibus, ut . ; Verr. V, 84.

inusitatus: tamen est ita inusitatum ..., ut ..; Deiot. 1.

iucundus: haec res est ... ita populo Romano iucunda, ut ..; Verr. a. pr. 37. quod ita iucundum est, ut ..; leg. agr. II, 9. f. carus; Sulla 62.

iustus: qui ita iustus sit ..., ut ..; Caecin. 78.

levis: [ita leves sint]; Quinct. 75. qui ... ita levem habebit auctorem, ut ..; Planc. 57.

liber: ita liberae querimoniae ... esse dicuntur, ut ..; imp. Pomp. 41. fuit .. longo intervallo ita liber senatus, ut ..; Phil. VI, 2

longus: interim neque ita longo intervallo libertus ... ad llermippum venit; Flacc. 47.

Lupercus: ita eras Lupercus, ut ..; Phil. II, 85.

maestus: ita maestus rediit, ut ..; Phil. VI, 10.

magnus: res ita notas, ita testatas, ita magnas, ita manifestas proferam, ut; Verr. a. pr. 48. ita magni fluctus ciciebantur; ib. I, 46. ita magnum (hoc est), ut ..; ib. II, 154. impositis ita magnis decumis, ut ..; ib. III, 88. erat .. sola illa navis ... ita magna, ut ..; ib. V, 89. animadvertit ... aedificium non ita magnum; Tull. 19. belli genus non esse ita magnum, ut ..: imp. Pomp. 20. cum .. bellum sit ... ita magnum, ut ..; ib. 49. utrumque ita magnum est, ut ..; leg. agr. II, 43. negarent ea .. ita magni ... ponderis apud vos esse debere; Planc. 4. qui est .. cum illo maximis vinculis .. propinquitatis ... coniunctus, sed ita magnis amoris, ut ..; ib. 27. quae quidem ego nisi ita ||tam|| magna esse fatear, ut ..; Marcell. 6.

malitiosus: quod est ... ita malitiosum, ut ..; leg. agr. II, 28.

manifestus: f. magnus; Verr. a. pr. 48. — 1. adfero; Verr. III, 145.

maturus: venit tempus ... ita maturum, ut ..; Phil. VI, 19.

multus: non ita multis ante annis; Sex. Rosc. 64. magistratuum autem nostrorum iniurias ita multorum tulerunt, ut ..; Verr. II, 8. ita multi (hoc fecerunt), ut ..; ib. III, 190. quoniam Quinctius ad causam pertinere putavit res ita multas; Tull. 3. quoniam sunt ita multi, ut ..; Caecil. II, 22. hortatores ad me restituendum ita multi fuerunt; Quir. 9. invitatus .. ita multa ad istum de ipso quoque scripsit, ut ..; Piso 70. ita multa Romae geruntur, ut ..; Planc. 63. ut non ita multum mihi gloriae sit ... repetendum; ib. 64. itaque tribnis tu quidem tuis ita multa, ut ..; Ligar. 31. in hac causa ita me multa perturbant, ut ..; Deiot. 1. erant fortasse gladii, sed absconditi nec ita multi; Phil. II, 108. Dolabella non ita multos secum habuit ... insignes latrones; ib. XI, 10.

necessarius: belli genus esse ita necessarium, ut ..; ib. 49.

neglegens: ita neglegens esse coepit, ut ..; Sex. Rosc. 59. qui ... ita neglegens vobis esse videbitur, ut ..; Planc. 57.

notus: f. inlustris. magnus; Verr. a. pr. 48.

obscurus: saepe (tempestas) ita obscura est, ut ..; Muren. 36.

par: esse iste in L. Murena .. ita paria, ut ..; Muren. 15.

paratus: ita paratus venis; div. Caec. 50. intellegit me ita paratum ... in iudicium venire, ut ..; Verr. a. pr. 7. ita sint parati, ut ..; ib. V, 183.

parvus: an ita parva est pecunia? Verr. II, 61.

peritus: (qui) ita peritus (est) ..., ut ..; Caecin. 78.

perspicuus: est ... ita perspicua veritas, ut ..; Quinct. 80. cum id ita perspicuum sit; div. Caec. 15. iam .. est ita perspicuum, ut ..; Verr. II, 165.

perversus: quod est .. ita perversum, ut ..; leg. agr. II, 28.

placidus: ita eum placidum .. reddidi, ut ..; Caecin. 26.

planus: hoc ... ita vobis planum faciemus, ut ..; Verr. a. pr. 56. si planum fit hoc ita; ib. II, 178.

praeclarus: ita ... ea laus praeclara ... est; dom. 98. ita praeclara est recnperatio libertatis; Phil. X, 20.

praesens: ita praesentes his temporibus opem ... tulerunt, ut ..; Catil. III, 18. illud vero nonne ita praesens est, ut ..? ib. 21.

promptus: ita promptum ... est, ut ..; Sex. Rosc. 118. (cuius) ita (sit) prompta fides, ut ..; Caecin. 78.

propinquus: ei hereditas ... venerat a muliere quadam ... ita propinqua, ut ..; Verr. II, 53.

propitius: ita mihi deos velim propitios, ut ..; div. Caec. 41. ita mihi omnis deos propitios velim ..., ut ..; Verr. V, 37.

sanctus: hoc perfugium est ita sanctum omnibus, ut ..; dom. 109.

severus: ita erat severa domi disciplina, ut ..; Verr. V, 93.

studiosus: ita studiosus est ..., ut ..; Verr. IV, 33.

testatus: f. magnus; Verr. a. pr. 48.

timidus: cum partim e nobis ita timidi sint, ut ..; Phil. VIII, 32

vehemens: qui cum ita vehemens .. venisset, ut ..; Caecin. 28.

utilis: hoc ita est utile, ut ..; Sex. Rosc. 55.

Superlativ: qui ita dignissimus est scena ... ut dignissimus sit curia; Qu. Rosc. 17. ut quisque te maxime ... attingebat, ita maxime manus tua putabatur; Verr. II, 27. ut quisque aetate ... antecedit, ita primus solet sua sponte dicere; ib. IV, 142. ut quisque in fuga postremus, ita in periculo princeps erat; ib. V, 90. ut quisque maxime est ..., ita te ... maxime eius pudet? ib. 136. ut quisque (morbus) est difficillimus, ita medicus nobilissimus ... quaeritur; Cluent. 57. ut quaeque causa difficillima est, ita deterrimus .. patronus adhibetur; ib.

3. **Adverbia**: **acute**: scripta lex ... ita acute est, ut ..; Verr. III, 20.

aequaliter: ita .. tum aequabiliter omnes erant eius modi; Verr. I, 56.

aperte: ita sunt aperte pronuntiata, ut ..; Phil. IV, 10.

apte: ita apte in scaphiis aureis includebat, ut ..; Verr. IV, 54.

bipartito: ibi in proximis villis ita bipartito fuerunt, ut ..; Catil. III, 5.

commode: cum ... neque ita commode posset rationem reddere; Quinct. 14. eum non ita commode posse ... vendere; Quinct. 16.

continuo: qui ut primum in illud oppidum venit, statim ... ita continuo ... imperavit; Verr. IV, 84.

diligenter: ita diligenter ... morem gerunt; Quinct. 9. scripta lex ita diligenter est, ut ..; Verr. III, 20. ita diligenter constituta sunt iura ..., ut ..; ib.

diu: ita diu iactata [ista res] est, ut ..; Cluent. 88.

dolenter: cum ita dolenter ageret causam meam, ut ..; Sest. 123. cum mihi hoc responderis ... ita dolenter, ut ..; Vatin. 10.

graviter: qui priore actione ita testimonia graviter ... dixerunt, ut ..; Verr. II, 156.

impudenter: cum mihi hoc responderis .. ita impudenter, ut ..; Vatin. 10

libenter: ita libenter confitetur, ut ..; Caecin. 24.

longe: iam vides ... meum ... reditum ita longe tuo praestitisse, ut ..; Piso 63.

magno: intellexit iste ita magno venisse; Verr. III, 77. cur ... non ita magno vendiderit? ib. 124.

multo: nec ita multo post; Quinct. 15. neque ita multo post; Sex. Rosc. 78. neque ita multo post A. Caeciuae nupsit; Caecin. 17. nec ita multo post edictum Bruti adfertur et Cassii; Phil. I, 8.

multum: non ita tecum multum fuit; Verr. II, 49. ut ita tibi multum temporis ad dicendum sumas, ut ..; Tull. 6. ita multum agitata ... [ista

res] est, ut ..; Cluent. 88. nec ita multum provectus reiectus austro sum; Phil. I, 7.

penitus: si tibi ita penitus inbaesisset ita suspicio; Milo 68.

raro: quod ita raro exstitit; ut ..; Sex. Rosc. 38.

raptim: ageret illam rem ita raptim ..., uti ..; dom. 139.

saepe: ita saepe et ita vehementer esse petitum, ut ..; div. Caec. 14. non ita saepe (vidimus); Sest. 77. a quo ita saepe dissentio, ut ..; Phil. X, 2.

scite: ita scite in aureis poculis iuligabat ..., ut ..; Verr. IV, 54. ita .. sunt perscriptae scite (litterae) ..., ut ..; Piso 61.

severe: scripta lex ... ita severe est, ut ..; Verr. III, 20.

vehementer: litteram illam ... ita vehementer ad caput adfigent, ut ..; Sex. Rosc. 57. qui ita vehementer eos ... respuat; Sest. 114. f. saepe; div. Caec. 14.

4. zum ganzen Satz: an me ad M. Antonii aestimationem frumenti ... revocaturus es? „ita", inquit, „ad M. Antonii"; Verr. III, 213. ita ut ipsum ... dicere audistis; ib. V, 101. *si igitur ... ita quoque, si illum ipsum locum .. tuum fuisse .. verum factum esset*; Tull. 53. frugi .. hominem ... videtis positum in vestra fide ac potestate, atque ita, ut commissus sit fidei, permissus potestati; Font. 40. ita ut nostra praedia ... consecraret; dom. 128. nec tamen ita, ut ... putet; har. resp. 46. boni ... ad extremum ... incitantur, ita ut ...; Sest. 100. ita si verum tibi Caelius dixit; Cael. 53. bellum adfectum videmus ..., sed ita, ut ..; prov. cons 19. ita ut quantum tuis operibus diuturnitas detrahet, tantum adferat laudibus; Marcell. 12. ita ut adsolet; Phil. II, 82. ita uti e re publica fideque sua videretur; ib III, 39. ita ... ut populum Romanum comitem haberemus; ib. VII, 22. honesta oratio, sed ita, si bonos cives ... salvos velis; ib. VIII, 13. hostium dico? ita; ib. XIV, 12.

II. **Verbindungen:** atque: f. **atque,** II, 1. atque ita (5 St.) B. I, S. 310, a. — 2, e, *c* (4 St.) B. I, S. 321, a. — 2, g. atque ita (12 St.) B. I, S. 323, b.

et: f. **et,** B, II, 1, i. et ita (17 St.) S. 229, b.

itane? Phil. VI, 15. itane ‖eine‖? ib. XIII, 35. f. vero.

nonne ita? Verr. II, 104.

ut mihi semper Scipionis fore videantur itaque dicantur; Verr. II, 87. itaque dissolute decumas veudidisti; ib. III, 90. qui semper apud omnes sancti sunt babiti itaque dicti; Arch. 31.

quid ita? Sex. Rosc. 84. Qu. Rosc. 25. Verr. I, 143. Tull. 52. Caecin. 41. Cluent. 61. dom. 77. Sest. 80. Milo 17. quid ita non profers? Qu. Rosc. 4. quid ita de hac pecunia ... compromissum feceris? ib. 12. quid ita Flavio sibi cavere non venit in mentem? ib. 35. quid ita satis non dedit? ib. quid ita ... tu ... sis factus; ib. 54.

appelletur ita sane; Milo 12.

ita vero ... excitandus nobis erit ab inferis C. Marius; Font. 36. ita vero .., ut precamini, eveniat; Phil. IV, 10. — itane vero? Qu. Rosc. 25. 53. Verr. I, 40. III, 19. 211. V, 77. 153. Caecin. 34. 45. leg. agr. II, 52. 83. Rabir. 29. dom. 4. 24. Phil. V, 27.

itaque, also, dahet: I. **allein:** 1. **Ausfage:** a. **direct:** abicio; Cluent. 149. absoluti sunt; ib. 116. accepit; Ligar. 2. accusarunt; div. Caec. 71. adhibebantur; Verr. V, 28. aditum est; ib. IV, 108. adsentior; Phil. XI, 15. adsunt; Balb. 43. aestuabat; Verr. II, 74. ago; Marcell. 34. animadvertisiis; Verr. III, 60. animadvertisti; Deiot. 10. animevertit; Milo 45. arbitrantur; Verr. IV, 72. asciverunt; Balb. 51. audet; Verr. V, 69. ausus est; ib. 59. audeo; Cael. 30. auditum est; Verr. III, 3. audistis; ib. 109. audivi; Marcell. 25. augebo; Phil. XIV, 11. — cepit; Scaur. 8. celebrabuntur; Marcell. 9. censuerunt; Verr. III, 15. coepit; Quinct. 22. Verr. II, 90. coepisset; Cluent. 24. coeptus est; Milo 34. coactus est; Sulla 66. comparatum est; Sex. Rosc. 102. composuerunt; Muren. 25. conceditur; Verr. IV, 142. concidit: ib. V, 142. concurritur; ib. IV, 95. condemnant; ib. II, 42. condemnatus est; Cluent. 101. contulerunt; Muren. 52. conulisti; Planc. 47. confidit; Qu. Rosc. 11. confiteor; Cluent. 79. confugit; ib. 57. coniunxit; Verr. III, 22. conquievit; Ligar. 4. constituum est; Sex. Rosc. 111. constituit; Caecin. 15. construuntur; Phil. II, 97. contemnimur; Verr. a. pr. 43. contemno; Catil. II, 5. contendo; Font. 1. continui; har. resp. 1. convertit; Flacc. 86. convocat; Verr. II, 173. corrigebatur; Sulla 63. cupiebam; leg. agr. II, 11. cupiunt; Phil. VIII, 9. — damnarunt; Cluent. 76. debilitantur; Caecin. 42. decedebam; Planc. 65. decreverunt; Verr. IV, 76. decernam; prov. cons. 17. decrevi; Milo 14. Phil. XIII, 8. decertavit; prov. cons. 33. declaravit; leg. agr. II, 4. dedicaverunt; Arch. 19. deducitur; Verr. V, 160. defensa est; ib. 42. est defendenda; imp. Pomp. 14. defertur; Verr. II, 94. detulisti; ib. V, 38. detulit; ib. 130. deiectus est; Muren. 76. est delapsa; Cael. 15. deligit; Verr. II, 131. deligitur; Flacc. 11 delegit; Milo 21. denuntiat; Caecin. 19. deportavit; dom. 111. devinxit; Phil. XI, 2. dicebantur; Verr. II, 95. dico; Sulla 48. Phil. VII, 7. dixerunt; Quir. 17. Cael. 41. dixit; prov. cons. 45. Deiot. 25. dicunt; Phil. VII, 3. dicenda sunt; ib. X, 2. dilexit; Arch. 20. discedunt; Verr. II, 71. discessit; ib. 73. Deiot. 13. discedit; Verr. II, 92. discessimus; ib. IV. 147. discedam; Planc. 6. disputabo; Flacc. 51. est data; div Caec. 63. dederunt; Phil. XII, 24. donarunt; Arch. 5. dubitat; Catil. IV, 10. ducti sunt; Verr. II, 93. duxi; ib. IV, 72. duxi; Quir. 14. — erruenda est; Muren 16. est; Verr. III, 190. Caecin. 24. Cluent. 1. Muren. 40. prov. cons. 14. sunt; Verr. IV, 89. eram; ib. 137. erant; ib. V, 28. fui; Verr. I, 41. Cluent. 193. Rabir. 32. Muren. 28. dom. 76. Cael. 29. exciderunt; Piso 21. exceperunt; Verr. II, 159. excipitur; leg. agr. II, 24. excitavit; Cluent. 68. excitavi; Muren. 51. excogitat; Verr. I, 141. V, 82. Cluent. 70. expiscatus est; Piso 69. exposuit; Cluent. 141. fuit expressa; Scaur. 26. exstitit; sen. 26. Phil. XIII, 17. exspectatur; har. resp. 9. est exspectandus; prov. cons. 17. extimesco; Planc. 2. — fit; Sex. Rosc. 25. Verr. II, 129. factus est; ib. 5. facta est; ib. 42. feci; ib. 55. Cluent. 22. faciunt; Verr. II, 95. IV, 140. feceruut; ib. II, 138. 172. V, 75. Phil. XIII, 46. fiebant; Verr. V, 66. feci; Cluent. 51. facit; ib. 71. facti sunt; Catil. III, 20. faciebat; dom. 64. fecisti; Deiot. 19. faciam; Phil. VI, 5. fecistis; ib. 18. ferebatur; Verr. V, 140. fixa est; ib. 169. fracti (sunt); Piso 28. fracti sumus; Phil. XII, 4. — gratulabantur; ib. 16. habetis in animo; Verr. II, 149. habuerunt rationem; ib. 182. habent; ib. IV. 132. Sest. 104. habuistis; Quir. 14. habebant; Phil. V, 47. — imperavit; Flacc. 29. implevit; Verr. I, 119. imponebatur; ib. II, 138. incitaverunt; Sulla 76. institui ‖constitui‖; ib. 41. intellegitis; Phil. XIII, 13. interrogavit; Cluent. 33. intuentur; imp. Pomp. 41. invenit; Verr. a. pr. 6. II, 88. indicaverunt; Flacc. 48. Phil. I, 20. iudico; ib. XIII, 1. — laudant; Cluent. 196. legat; ib. 33. liberavit; imp. Pomp. 56. licet; Rab. Post. 25. locaverunt; Verr. IV, 79. — maluit; ib. II, 89. malim; Phil. I, 34. mansi; ib. II, 89. manebo; ib. XII, 24. mirantur; ib. X, 14. misit; ib. II, 73. — nascuntur; leg. agr. II, 29. necesse est; Verr. III, 110. Ligar. 2. negat; Verr. I, 124. neglegunt; ib. V, 127. nescio; Ligar. 1. nominabat; Verr. II, 5. nominabant; Phil. VIII, 3.

notavit; prov. cons. 15. nubit; Cluent. 28. numerabamus; Deiot. 12. — obsecrat; Quinct. 99. obsignavi; Verr. II, 182. obstiterunt; Caecin. 21. obtinuisti; Phil. II, 71. offendebant; Sest. 105. omittam; Flacc. 16. oppetiverunt; Catil. IV, 7. opponit; Verr. II, 22. oppressus est; Cluent. 61. oro; Rabir. 35. ostendam; Cluent. 121. — pepercit; Verr. IV, 120. patefecit; Phil. V, 49. patiebantur; Verr. IV, 134. patiar; Flacc. 5. patior; Cael. 23. snm passus; Phil. II, 49. perdidistis; Muren. 28. Phil. II, 92. perduxerunt; leg. agr. II, 91. pertulerunt; Verr. III, 228. perfectum est; sen. 4. perficiam; Phil. II, 7. peruegatur; Verr. IV, 76. persolvi; Sulla 67. perscribit; Verr. V, 54. pervenit; Qu. Rosc. 30. petiverunt; Cluent. 48. peto; Sest. 3. Balb. 19. posuit; Verr. II, 98. Muren. 84. potest; Sex. Rosc. 69. possnmus; Verr. IV, 132. potuit; imp. Pomp. 25. Arch. 25. Phil. XIV, 16. possum; ib. VIII, 17. praecipitur; Verr. IV, 93. sum praedicaturus; imp. Pomp. 46. praedicabo; dom. 30. praefuerunt; Font. 18. praetermittam; Verr. I, 32. praetermitto; prov. cons. 8. procrastinant; Verr. II, 90. prodideruut; Milo 8. producuntur; Verr. V, 10. protulit; Qu. Rosc. 7. profitebor; Muren. 28. profugit; Verr. II, 41. sunt promissa; Phil. XI, 39. erat promulgata; Verr. V, 178. prosequebantur; Piso 31. fuit puniendum; Milo 18. putantur; Sex. Rosc. 117. putavit; Caecin. 67. putavi; Catil. III, 4. har. resp. 5. Phil. VI, 2. putatur; Arch. 22. putabam; Sest. 49. putarem; Phil. IX, 5. XI, 27. — quaeramus; ib. V, 45. — rapiebantur; Verr. V, 72. sunt receptae; Balb. 31. recepisset; Rab. Post. 37. redemerunt; Verr. III, 85. reducti sumus; sen. 28. reliquit; Sex. Rosc. 15. Verr. IV, 124. Cluent. 106. relinquuntur; Sex. Rosc. 50. relinquitur; Verr. II, 71. relinquo; ib. 189. relinquam; Flacc. 13. renuntiat; Verr. I, 141. repellebantur; dom. 49. reperietur; Caecin. 100. reperietis; leg. agr. II, 88. repressus est; Verr. IV, 41. reservabo; ib. III, 84. restiterunt; Muren. 71. respexit; Cluent. 58. respondit; Verr. I, 135. responderi; ib. III, 68. respondistis; sen. 6. retardavit; Phil. IX, 2. retexo; ib. II, 32. rosit; ib. XIII, 27. — scio; Ligar. 12. scriptum fuit; Verr. IV, 108. segregabant; har. resp. 26. sentio; Cluent. 80. sevocabat; Quinct. 13. solet; Caecin. 71. 92. solebant; Rab. Post. 10. Fr. A, III, 15. solebamus; Deiot. 28. sperabam; Verr. I, 19. statuerunt; ib. II, 48. statuit; ib 116. Cluent. 47. statuo; Muren. 46. suffragatur; div. Caec. 23. sumpsi; leg. agr. II, 15. — tenetis; Verr. I, 29. tenuit; ib. 97. tenebantur; Cluent. 25. terrebant; dom. 141. tollam; har. resp. 33. traducta est; Cael. 66. transigit; Cluent. 39. tribuunt; dom. 17. tribuis; Ligar. 31. — valuit; Verr. V, 55. sen. 25. Phil. VI, 3. valeat; Milo 32. venitur; Verr. II, 71. veni; ib. 189. venit; ib. IV, 61. Flacc. 47. Sest. 79. Ligar. 22. venimus; Verr. IV, 138. veneram; Tull. 1. venio; Caecin. 3. versor; Muren. 48. versabatur; Sest. 110. videmus; Balb. 30. videtis; prov. cons. 11. videor; Verr. I, 5. Planc. 8. videbatur; Verr. I, 152. visus est; Cluent. 72. videtur; Rabir. 25. videntur; ib. 29. Muren. 29. videmur; sen. 3. vincamus; Phil. XIII, 7. vindicavit; Sulla 55. vocatae sunt; Caecin. 12. vocavi; Catil. III, 5. vocabatur; Sest. 126. voluerunt; Quinct. 51. Catil. IV, 8. voluit; Verr. V, 84. usi sumus; ib. II, 5. usus est; ib. 64.

b. **inbirect:** itaqne omnes liberatos discessisse; Verr. IV, 140. itaque Titurium ... quaternos denarios ... exegisse; Font. 19. itaque restitui non oportere; Caecin. 90. itaque nihil esse sacrosanctum; Balb. 38. itaque (P. Clodium) repente Romam constituisse proficisci; Milo 46. itaque senatum populumque Romanum existimare; Phil. V, 36.

2. **Frage:** itaque ... num quis eorum ... in iudicium est vocatus? Balb. 48. itaque num tibi videor in causa Ligarii esse occupatus? Ligar. 29. — itaque quando illius postea sica illa ... conquievit? Milo 37. — itaque ... quantas calamitates ... nostri exercitus ferant quis ignorat? imp. Pomp. 37.

3. **Aufforderung:** a. **Imperativ:** itaque attende, Torquate; Sulla 85. itaque civitatis pudeutis ... querellas cognoscite; Flacc. 55. itaque ... qua ratione Habitum venenu tollere conatus sit cognoscite; Cluent. 45. itaque ex bis scribis ... perconstamini; Verr. III, 163. itaque perscrutamini penitus naturam .. criminum; Flacc. 19. itaque ex illo die recordamini eius usque ad Idus Martias consulatnm; Phil. II, 82. itaque in Sicilia ... Timarchidem ... scitote regnasse; Verr. II, 186. itaque videte quo cultu ... dicant; Flacc. 10.

b. **Conjunctiv:** itaque ab eodem Cn. Pompeio omnium rerum egregiarum exempla sumantur; imp. Pomp. 44.

II. **Verbindungen:** (vgl. I, 2) cum: s. **cum, b.** itaque (19 Ct.) B. I, S. 739, a.

si: itaque si quam habeo laudem ..., quacsita in foro; Planc. 66 (vgl. **si**).

item, ebenfalls, ebenso, auch, desgleichen: I. **allein:** 1. **Verba:** accido: si hoc ... item ceteris ... accidisset; Muren. 9.

adsum: adsunt Ferentani ..., Marrucini item pari dignitate; Cluent. 197.

arcesso: deinde item arcessitus est L. Statilius; Catil. III, 6.

ascribo: ascribit item ||eidem|| auctioui Corinthios agros; leg. agr. II, 51. qui item ascribunt; Phil. VI, 13.

audio: ut item, quae reliqua sunt, audiatis; Cluent. 66.

aufero: Chio ... signa dico abstulisse, item Erythris et Halicarnasso; Verr. I, 49. ab Aeschylo Tyndaritano istum pateram abstulisse, a Thrasone item Tyndaritano patellam; ib. IV, 48.

augeo: auxerat ... meam quidem spem, credo item vestram; Phil. XII, 2.

censeo: item (censuerunt) uti C. Cethegus, L. Statilius ... in custodiam traderentur; Catil. III, 14.

condemno: cuius frater Pollis item pecuniae publicae est condemnatus; Flacc. 43.

conicio: prandiorum [item] crimina ... in tuam nimiam diligentiam .. conjecta sunt; Muren. 73.

conloco: comites eius item apud ceteros hospites conlocantur; Verr. I, 68.

constituo: illud alterum interdictum consideremus, quod item nunc est constitutum; Tull. 46.

converto: scribas item uuiversos ... video ... esse conversos; Catil. IV, 15.

defendo: defendi item consul L. Murenam; Flacc. 98.

defero: bona ... de Tusculano item ad vicinum alterum consulem deferebantur; sen. 18. praetura item maioribus delata est tuis; Piso 2.

dico: item de ceteris navibus dicit; Verr. V, 112. dixit hoc comes item P. Clodii; Milo 46.

diligo: itaque ille Marius item eximie L. Plotium diiexit; Arch. 20.

do: item prandia si volgo essent data; Muren. 67.

expilo: quam (Minervam) item [iste] ... expilavit; Verr. V, 184.

facio: item non numquam uno die longiorem mensem faciunt; Verr. II, 129. permulta item contra eam legem verba fecisti; imp. Pomp. 52. ut item illi faciarent; Catil. III, 10. num illos item (facere) putatis? Flacc. 12. item si ceteri reges ... fecissent; Phil. XI, 31.

immitto: Segestam item ad immunem civitatem Venerius Symmachus decumanus immittitur; Verr. III, 92.

imploro: ceteros item deos deasque omnis imploro; Verr. V, 118.

invo: si ... item C. Cassium ... invissent; Phil. XI, 31.
lego: sunt item lecti iudices; Phil. V, 14.
mitto: litterae mittuntur isti a patre vehementes, ab amicis item; Verr. IV, 41. missis item in oram Illyrici maris ... navibus; imp. Pomp. 35.
occido: Salarium item occidendum curavit; Fr. B, II, 6.
ostendo: ut ante demonstrabant, quid ubique esset, item nunc quid undique ablatum sit ostenderunt; Verr. IV, 132. si item a Gabinio seiunctam (causam) ostendero; Rab. Post. 8.
peto: ut item palaestritae Bidini peterent ab Epicrate hereditatem; Verr. II, 54.
postulo: simul illud item postulare non desistebant; Verr. II, 60.
praetermitto: item de sumptu ... dicere praetermittam; Verr. I, 86.
puto: item populus Romanus ... putat se bonum ... habuisse custodem; Verr. III, 119.
repudio: (provinciam) quam item magno animo ... C. Cestius repudiavit; Phil. III, 26.
scio: scio item virum fortem ... fuisse otiosum; Piso 54.
soleo: item incolis vestris ... ostendere soletis; Verr. IV, 26.
sum: item ante hos deos erant arulae; Verr. IV, 5. qui nunc item Pompei sunt; ib. 25. est item urbs Massilia; Font. 13. quas (centurias) item sine suffragio esse volnit; Phil. VII, 16.
supero: ego mihi satietatem magno meo labore superesse et tu item ||idem| fortasse; Muren. 21.
usu venit: quod item nuper ... usu venit; Qu. Rosc. 30.

2. **Adjectiva und attributive Bestimmungen:** foederatus: cur Tauromenitanis item foederatis navem imperasti? Verr. V, 49.
magnus: vgl. 1. repudio.
nobilis: alias item nobilis (phaleras te abstulisse); Verr. IV, 29.
par: vgl. 1. adsum.
summus: civis item summa virtute; Balb. 53.
ex: quaedam foedera exstant, ut Cenomauorum ..., non nullorum item ex Gallia barbarorum; Balb. 32.

3. **Substantiva:** minister: Atidius, istius item minister in decumis; Verr. III, 75.
pax: magna pax Autonio cum eis, his item cum illo; Phil. VII, 23.

4. **adverbielle Bestimmung:** Ciliciam ad practorem item extra ordinem transtulisti; dom. 23.

II. **Verbindungen:** aut: me tuum aut item te meum servum esse; Caecin. 96.
et: me et mihi et item rei publicae ... reliquos amplissimos viros ... reddidit; Marcell. 13. ſ. **et,** B, II, 1, i (3 St.) S. 229, b.
que: qui deorum simulacra ... venerabantur, itemque cetera signa; Verr. I, 59. omnis ager ... decumanus est, itemque ante imperium populi Romani ... fuit; ib. III, 13. ad aedem Honoris et Virtutis itemque alias in locis videmus; ib. IV, 121. cum indigne paterctur uxor Cleomenis Syracusani ... itemque uxor Aeschrionis; ib. V, 31. cum ex senatus consulto itemque ex lege Terentia ... frumentum .. emi ... oporteret; ib. 52. vir clarissimus ... vestris beneficiis .. adfectus ... itemque summis ornamentis ... praeditus; imp. Pomp. 51. quaesivit a Gallis ... itemque a Volturcio; Catil. III, 11. itemque (nominavit) M. Lateremsem; Vatin 26. (leges) quae iubent ei, qui de vi itemque ei, qui maiestatis damnatus sit, aqua et igni interdici; Phil. I, 23. a ... consulibus designatis itemque a ceteris, qui provincias obtinent, obtineri ex lege Iulia; ib. III, 38.
ut: item ut illo edicto ... in Sicilia de hereditatum possessionibus dandis edixit idem; Verr. I, 117. item ut vos Romae cognovistis; ib. II, 134. fecisti item, ut praedones solent; ib. IV, 21. quibus superiores omnes [praetores] item ut ceteris imperarant; ib. V, 53. cum item, ut in Sicilia permulti Veneril sunt, sic illi Larini in Martis familia numerarentur; Cluent. 43. cur non item ut tum ... petierunt? leg. agr. II, 44.

iter, Weg, Straße, Gang, Reiſe, Fahrt, Marſch:
I. **abſolut:** 1. accedit: furtivum iter per Italiam (accesit); Piso 97.
est: sibi .. iter esse Romam; Verr. V, 160. quod iter Romam eius mulieris fuisse existimatis? Cluent. 192. huic misero notiora sunt itinera iudiciorum ... quam campi; Sulla 89. iter a porta ... erat eius modi, ut ..; Sest. 131. cuius iter in provinciam fuit eius modi, ut ..; prov. cons. 9. huius iter necessarium (fuisse), illius etiam potius alienum; Milo 52. iter sollemne ... Miloni esse Lanuvium; ib. 27. ex eo non iter, sed cursus et fuga in Galliam (fuit); Phil. XIII, 20.
habet: totum iter Antoniorum quid habuit nisi depopulationes? Phil. V, 25.
patet: cum nostris civibus pateat ad ceteras iter civitates; Balb. 29.
cliptiſch: inde iter Alexandream contra scutatus auctoritatem; Phil. II, 48.

2. **Ausruf:** quod iter paludati! Phil. III, 24. quod autem eius iter Brundisium! ib. V, 22.

II. **nach Verben:** 1. adfecto: dominatio ... quod iter adfectet videtis; Sex. Rosc. 140. videte .. quod adfectet iter apertius quam autea; leg. agr. I, 5.
comparo: age nunc iter expediti latronis cum Milonis impedimentis comparate; Milo 55.
conficio: sic confecto itinere ... eadem lectica usque in cubiculum deferebatur; Verr. V, 27. cum illud iter Hispaniense pedibus fere confici soleat; Vatin. 12.
contendo: quae res eum ... tantum itineris contendere coëgit? Sex. Rosc. 97.
converto: ex hoc cursu sceleris ... iter ad fugam ... converterit; Catil. II, 14.
demonstro: demonstrabo iter; Catil. II, 6. ne forte ille sibi me potius peperisse iam honores quam iter demonstrasse adipiscendorum putet; Planc. 59.
deposco: cum iter hoc ... depoposcisset; Verr. I, 63.
facio: ſ. **facio,** III. iter (13 St.) S. 305.
ignoro: ne ignorans verum iter gloriae gloriosum putes plus te unum posse quam omnis; Phil. I, 33.
ingredior: cum iter ingressus ero; Phil. XII, 22.
patefacio: Gallia, per quam legionibus nostris iter ... patefactum est; imp. Pomp. 30.
peto: tum ... iter a Vibone Brundisium terra petere contendi; Planc. 96.
praesto: cum omnia illa municipia ... iter mihi tutum ... praestiterunt; Planc. 97.
probo: illud unum dcrectum iter ad laudem cum labore qui probaverunt; Cael. 41.
saepio: ne saeptum sit eis iter .. ad hoc amplissimum praemium civitatis; Balb. 43.
suscipio: hic ... Eubulidas hoc tantum ... laboris itinerisque suscepit; Verr. V, 128. hoc .. tempore P. Sestius ... iter ad C. Caesarem ... suscepit; Sest. 71. hoc primum iter designatus rei publicae causa suscepit; ib.
vito: cum Brundisium iterque illud ... non sine causa vitavissem; Phil. I, 7.
2. committo: si me huic itineri tam infesto ... commiserim; Phil. XII, 25.
do: dabat se labori atque itineribus; Verr. V, 27.
occurro: itineribus occurrere ... coepit; Sest. 88.
3. ntor: (avaritia), quae antehac occultis itineribus ... uti solebat; Verr. III, 219. utrum velitis casu illo itinere Varennm usnm esse; Fr. B, II, 14.

4. consumo in: quod tempus ... praetores in itineribus consumere consuerunt; Verr. V, 29.
mitto ex: missa est (epistula) ... ex itinere; Verr. III. 154.
redeo ad: sed ad iter Italiamque redeamus; Phil. II, 101.

III. **nach Substantiven:** alqd: f. II, 1. contendo. suscipio; Verr. V, 128.
angustiae: aliquid ... itinerum angustiis defendatur; leg. agr. II, 52.
causa: illi ne causa quidem itineris (fuit); Milo 45.
controversiae: qui ... de minimis aquarum itinerumque controversiis interdicit; Caecin. 36.
iura: quae diligentissime descripta a maioribus iura ... itinerum sunt; Caecin. 74.
labor: itinerum .. laborem ... accipite quam facilem sibi iste ... reddiderit; Verr. V, 26.
longitudo: itaque non illum ... longitudo itineris ... retardavit; Phil. IX, 2.
peragratio: quae fuit eius peragratio itinerum! Phil. II, 57.
termini: quorum ... agros .. Hercules ipse itinerum ... suorum ... terminos esse (voluit; Balb. 39.

IV. **Umstand:** 1. contineri: filii parvi desiderium mei lacrimaeque ... itineribus necessariis ... continebantur; Quir. 8.
mitti: eos in Galliam ... eodem itinere cum litteris ad Catilinam esse missos; Catil. III, 4.
perveuire: quem scias umquam legatum Hispaniensem istis itineribus in illam provinciam pervenisse? Vatin. 12.
jum Satz: cum itinere toto urbes Italiae festos dies agere adventus mei videbantur; Sest. 131.
2. in: accidit, ... ut in illo itinere veuiret Lampsacum; Verr. I, 63. Q. Lollius ... in itinere occisus est; ib. III, 63.

iterum, abermals, wiederholt, zum zweiten Male: I. **nach Verben:** accipio: audierat ... se a me bis salutem accepisse, separatim semel, iterum cum universis; dom. 134.
adduco: iterum ... ne eam civitatem ... armatus in discrimen adducerem; dom. 76.
advoco: satis longo intervallo iterum advocantur; Cluent. 177.
arcesso: ipse alterum iterum ambitus crimine arcesseret; Cael. 16.
conficio: qui nationem Allobrogum et reliquias suis iterum armis conficiat; Font. 36.
consecro: cuius simulacrum ... bis .... consecratum, semel ipsorum religione, iterum P. Africani victoria, tollendum ... curavit; Verr. V, 185.
conservo: cum vos ... iterum a me conservatam esse rem publicam conclamastis; Phil. VI, 2.
defero: Sopater iterum fiens ad senatum rem defert; Verr. IV, 85. nisi iterum ... nomen hic detulisset; Cael. 66.
dico: iterum iam dico; Quinct. 19. ut non auderet ... iterum dicere; Caecin. 28.
do: pecuniam semel atque iterum ... dare coacti sunt; Font. 26. ille iterum ... pecuniam dedit; Deiot. 14.
duco: duxit iterum uxorem; Sest. 7.
facio: quod iterum tribunus plebis fieri voluit; Catil. IV, 4.
gero: iterum gessit hereditariam quaesturam; Verr. III, 177.
iudico: tum iterum de eisdem (magistratibus) iudicabatur; leg. agr. II, 26.
mitto: mittit iterum; Verr. IV, 66. unde iterum iam salus huic urbi .. missa est; Sulla 23.
nomino: iterum ... nominavi; Sex. Rosc. 60.
opto: sive Sulla sive Marius ... sive iterum Sulla sive alter Marius ... civile bellum optavit; Phil. XIII, 1.
peto: studuit Catilinae iterum petenti; Cael. 11.
praeiudico: ut re semel atque iterum praeiudicata condemnatus in iudicium venerit; Cluent. 49.
quaero: iterum ... quaero abs te; Verr. I, 118. iterum quaero sitne eius rei aliqua actio an nulla; Caecin. 33.
reduco: redncam iterum equitem Romanum; Verr. V, 155.
refero: iterum iste ... Romam se rettnlit; Flacc. 50.
servo: unus bis rem publicam servavi, semel gloria, iterum aerumna mea; Sest. 49. me posse rem publicam iterum servare; Piso 78.
sum: testis est iterum et saepius Italia; imp. Pomp. 30.
supero: idem iterum Sulla superavit; har. resp. 54.
testor: si iterum ... vos sum testatus; dom. 145.
triumpho: ut iterum eques Romanus ... triumpharet; imp. Pomp. 62.
vendo: duobus pretiis unum et idem frumentum vendidisti: semel civitatibus, ... iterum populo Romano; Verr. III, 179.
venio: iterum ad Sopatrum Timarchides venit; Verr. II, 70. iterum iste ad illos aliquanto post venit; ib. IV, 85.
video: quantam (multitudinem) iterum nunc in eodem homine praefiiciendo videmus; imp. Pomp. 69.

II. **nach Substantiven:** consul: P. Africanus iterum consul; har. resp. 24.
imperator: nos M. Lepidus, imperator iterum, ... ad pacem adhortatur; Phil. XIII, 7.
testis: f. I. sum.
tribunus: res erat cum L. Saturnino iterum tribuno plebis; Sest. 37.

iubeo, befehlen, gebieten, verordnen, genehmigen: I. **absolut:** alqs: eo ‖eodem‖ die, quo iusseris; Verr. III, 192. non iubeo; Catil. I, 13. tribuno plebis rogaute VELITIS IUBEATISNE; dom. 80. si ... Fludili centum se velle et iubere dixerint; ib. lex: sicut lex tua iubebat; Piso 61.
plebes: haec, nisi plebes iussisset, fieri vetuit; dom. 128.
populus: cum populus iubet; Verr. III, 172. qui (populus) iussit; Balb. 65. quem ad modum senatus censuit populusque iussit; Planc. 41.
praetor: iussurum (praetorem) sciebas? quid? cum iussisset, tum mittere noum poteras? Quinct. 82. praetor .. iussisset; ib. cum .. praetor iussisset; ib. 83.

II. **mit Ergänzung:** 1. Infinitiv: aut satis dare aut spousionem iubet facere; Quinct. 31. Beneventi esse iussit apud eos; Verr. I, 36. in possessionem se ire iussurum; ib. 125. reverti iubet; ib. 138. Verres adesse iubebat; ib. II, 26. (praetor) iubet recuperatores reicere; ib. III, 26. qui adire iussit; ib. 183. iubet iste posterius ad se reverti; ib. IV, 66. comprehendi iussit; ib. V, 14. qui secum fugere ... iussit; ib. 104. iubet qna velit agere iumentum; Caecin. 54. cum .. eo restitui iubet; ib. 88. iubet .. eodem iure esse; ib. 102. ut alter iu aerarios referri ... iubeat; Cluent. 122. iussit equum traducere; ib. 134. iubet Iulius ... habere comitia Rullum; leg. agr. II, 20. iubet ferre de his legem curiatam; ib. 28. quid attinet ... legem curiatam ferre iubere? ib. 29. id ... ad eos referre iubet; ib. 59. deinde emi iubet; ib. 71. si tribunus plebis duci insserit; ib. 101. arma capere et se sequi iubent; Rabir. 20. municipiis dispertiri iubet; Catil. IV, 7. cur Albanum venire iubet? Flacc. 92. consul imperiosus exire ex urbe iussit; sen. 12. iube adesse; dom. 83. si requiri iusseris; ib. cum audiat esse legem quae de seditiosis .. civibus quaeri iubeat; Cael. 1. iubet lex Iulia persequi ab eis; Rab. Post. 8. neque quaeri umquam iussisset; Milo 15. ipse iubebat

occidi; Ligar. 12. (leges) quae iubent ei ... aqua et igni interdici; Phil. I, 23. ascribi iussit in fastis ad Lupercalia; ib. II, 87. adesse in Capitolio iussit; ib. III, 20. adesse iu senatum iussit; ib. V, 19. fortitudo dimicare iussit; ib. XIII, 6.

2. **nomin. c. infin.**: quin ita satis dare inberetur; Quinct. 30. a Dolabella .. pro quaestore iussus est esse; Verr. I, 90. adesse iubentur postridie; ib. II, 41. cum repeute iubetur dicere; ib. 72. Apronio ... lucelli aliquid iussi sunt dare; ib. III, 72. quo quisque vehere iussus esset; ib. 192. si harum ipsarum civitatum militibus ... Syracusanus Cleomenes iussus est imperare; ib. V, 84. si ... iussus sis, quem hominibus armatis deieceris, restituere; Caecin. 60. eo restitui sum iussus; ib. 82. cum Aebutius restituere iubebatur; ib. 83. eo [tu] restitui sis iussus; ib. 89. simul atque ire in exsilium iussus est; Catil. II, 12. haec iam tum ... ridicula .. videbantur: homines ... iuberi abire; Muren. 26. qui neque adesse sit iussus neque citatus; dom. 46. non adesse eram iussus; ib. 62. si iussus est (accusare); Cael. 2. cum alterius populi maiestas conservari iubetur; Balb. 36. si Antiochus ... Tauro teuus regnare iussus esset; Deiot. 36. me tuis litteris bene sperare non frustra esse iussum; ib. 38. iussus es renuntiari consul; Phil. II, 79. qui ... Karthaginem ire iussi erant ‖ sunt ‖; ib. V, 27.

3. **acc. c. infin.**: iussit bona proscribi eius; Quinct. 25. iubet P. Quinctium ... sponsionem facere; ib. 30. quod ... fieri iubebat; ib. 60. praetor te quem ad modum possidere iussit? ib. 84. quod sibi expensum ferri iussisset; Qu. Rosc. 2. vocari ad se Agouidem iubet; div. Caec. 56. huuc iubet sine cura esse; Verr. a. pr. 19. ignem ex ligniis scribibus ... fieri iussit; ib. I, 45. Rubrium ... ad Philodamum decuri iubet; ib. 64. cur nos filiuu tuum non intro vocari iubes? ib. 66. milites remigesque ... pedibus reverti iubet; ib. 87. renuntiationem eius ... tolli iusserat; ib. 88. iste Habonium quiescere iubet; ib. 134. sibi ipsum iubet satis dare Habonium; ib. 146. statuas iussnm esse in foro ponere; ib. II, 21. C. Fuficium duci iussit petitorem; ib. 31. iubet .. citari Heraclium; ib. 42. iubet cuidam amicorum suorum numerari HS LXXX; ib. 54. pecuniam referri iubet; ib. 56. ut se ad leges suas reiciat aut ex lege Rupilia dicam scribi iubeat; ib. 59. iste Epicratis bona Bidonos omnia possidere et sibi habere iussit; ib. 61. Heraclium restitui iusserat; ib. 63. quisquis erat eductus senator Syracusanus ab Heraclio, duci iubebat; ib. 70. iu imrium iussit esse; ib. 66. M. Petilium equitem Romaunm ... iubet operam dare; ib. 71. cum repeute iste testis citari iubet; ib. 75. paratum ad causam dicendam venire ... iubet; ib. 91. Sthenium citari iubet; ib. 92. iubet eum de litteris publicis in absentem Sthenium dicere; ib. mane Kalendis Decembribus ... Sthenium citari iubet; ib. 97. quae (lex) in annos singulos Iovis sacerdotem sortito capi iubeat; ib. 126. iubet extra sortem Theomnastum renuntiari; ib. 127. iubet iste sibi legem recitari; ib. conici iubet tris (sortis); ib. ut ... in eum diem ‖ in eo die ‖ Kalendas Martias proscribi iuberet; ib. 129. eximi iubet ... ex anuo unum dimidiatumque mensem; ib. is eum censum observari iussit; ib. 138. Peducaeanum censum observari iussit; ib. 139. Heraclio Syracusanos tuos illos palaestritas bona restituere iussit; ib. 140. ea, quae in magistratu gessisti ... irrita iussit esse; ib. quas (statuas) tu paulo ante ... poni inscribique iussisti; ih. 167. hominem corripi ... iussit; ib. III, 57. publice sibi convivia parari ... iubebat; ib. 65. iubes HS XXX lucri dari; ib. 73. iubet in tabulas pro med. VIII C referri VII D; ib. 77. ut ... frumentum ome decumanos auferre iusserit; ib. 97. tribunos suos ... de provincia decedere iusserunt; ib. 134. utrum .. te lex Tereutia Siculorum pecunia frumentum emere an populi Romani pecunia ... iussit? ib. 173. iubeas sibi me metiri; ib. 193. iussisti .. ipsum in tabulas referre; ib. IV, 12. in convivium Sex. Cominium protrahi iussit; ib. 24. quem ... in tenebras abripi iussit; ib. iubet me scyphos sigillatos ... adferre; ib. 32. iubeo promi utrosque; ib. iussit Timarchidem aestimare argentum; ib. 85. conquiri Diodorum tota provincia iubet; ib. 39. iste non dubitat iubere nomen deferri; ih. 40. Dionysiarchum ad se ... vocari iubet; ib. 50. omne argentum ... ad se comportari iuberet; ib. Archagathum Haluntinum ... vocari iussit; ib. 51. iubet omnis proferre quod habeient; ib. artifices omnis ... convocari iubet; ib. 54. aurifices iussit vocari in forum; ib. 56. hominem, in foro iubet sellam ponere; ib. iubet illos discedere; ib. 65. hominem de provincia iubet ante nocteni decedere; ib. 66. iubet omnia conquiri; ib. 73. in ea (statua) Sopatrum ... divaricari ... iubet; ib. 86. quam (statuam) sibi ... poui iusserat; ib. 90. praetor aequus ... diuiiti iubet senatum; ib. 146. eum vocari ad se iussisse; ib. V, 7. quem .. de tribunali ciari iussit; ib. 16. eum statim exhiberi iubet; ib. 17. iste hominem abripi a tribunali ... iubet; ib. cur hunc eundem Apollonium Verres ... de carcere emitti iusserit; ib. 22. illos duci in carcerem iubeu; ib. 77. tabernacula ... carbaseis intenta velis coulocari iussit; ib. 80. classi ... Cleomenem Syracusanum praeesse iubet; ib. 82. eos Syracusano dicto audieutis esse inssisti; ib. 85. signum dari iussit; ib. 88. praedonum dux ... classem ... inflammari inceuiique iussit; ib. 91. uauarchos ad se vocari iubet; ib. 102. ut ..., quae vellet, in litteras civitatum ... referri iuberet; ib. 103. quos dicto audieutis esse iussi; ib. 104. nauarchos ad se vocari iubet; ib. 106 hominem iubet Lilybaeum vadimonium Venerio servo promittere; ib. 141. cum repente hominem proripi atque ... nudari ac deligari et virgas expediri iubet; ib. 161. iubet undique hominem vehementissime verberari; ib. te iubere in ea parte figere (crucem); ib. 169. (lex) quae iubeat impune occidi eum; Tull. 47. quem cum in contionem Gracchus vocari iuberet; Font. 39. qui ... restitui factam (vim) iubet; Caecin. 86. lex usus et auctoritatem fundi iubet esse biennium; ib. 54. ita me restitui iussit; ib. 82. quo me restitui inberet; ib. 84. (eo me) restitui iussit; ib. si popnlus iusserit me tuum ... servum esse; ib. 96. lectum illum genialem ... in eadem domo sibi oruari ... iubet; Cluent. 14. eum patri eum Dinaea matre iussit; ib. 21. HS sescenta quadraginta milia deferri ad se domum iussit; ib. 69. illud (iudicium) pro potestate dimitti iussit; ib. 74. iubet lex ea ... iudicem quaestiouis ... quaerere de veneno; ib. 148. iubeut venire agros Attalensium; leg. agr. I, 5. lubent eos agros venire; ib. 6 qui venire iubeant eos ipsos agros; ib. iubet eosdem xviros ... vectigal imponere; ib. 10. id ad xviros referri iubet; ib. 12. iubet .. pecuniam, si qua ... recipiatur, hac uti xviros; ib. 13. his colonis agrum Campanum ... dividi iubet; ib. 20. contionem in priuis advocari iubet; ib. II, 13. iubet .. tribunum plebis ... creare xviros; ib. 16 iubet .. habere comitia xviris creandis eum; ib. 20. praesentem .. profiteri iubet; ib. 24. eam legem ab eo praetore ... ferri iubet; ib. 26. iubet ... eum legem curiatam ferre; ib. 28. iubet (auspicia) coloniarum deducendarum causa xviros habere pullarios; ib. 31. id xviros iubet vendere; ib. 38. quiu id venire iubeat; ib. 48. iubet venire quae Attalensium ... fuerint; ib. 50. hac pecuuia iubet agros emi; ib. 63. iubet agros emi; ib. 66. colonias ab his xviris deduci iubet; ib. 73. eis colonis agros dari iubet; ib. 75. quinque milia colonorum Capuam scribi iubet; ib. 76. quauquam me vester bonos ... omnis rei publicae partis inituri iubet; ib. 77. cruceni ad civium supplicium ... constitui iubes; Rabir. 11. si te interfici ius-

sero; Catil. I, 12. exire ex urbe iubet consul hostem; ib. 13. tabulas proferri iussimus; ib. III, 10. Volturcius .. subito litteras proferri ... inbet; ib. 12. idem .. iusserunt simulacrum Iovis facere; ib. 20. boua .. publicari iubet; ib. IV, 8. eum de his rebus iussi si quid vellet ... dicere; Muren. 51. quae scisceret plebes .... iuberi vetarique volucrunt; Flacc. 15. lex ... iudicum signis obsignari (litteras) iubet; ib. 21. Sulla ... statim ... iubere ei praemium tribui; Arch. 25. me ... redire iussistis; sen. 27. cum cdictis tuis tabernas claudi iubebas; dom. 53. cum eos ... adesse iussisti; ib. 54. cum hunc clarissimum virum ... a pedisequis conculcari iuberes; ib. 110. qui .. amplustas fortunarum mearum reliquias suas domos comporiari iuberent; ib. 113. eandem domum populus Romanus ... ordinum suffragiis eodem iure esse iussit; har. resp. 11. servos de cavea exire iubebant; har. resp. 26. bunc .. Deiotarum ... tu .. regem appellari ... iubes; ib. 29. qua (voce) incendi (domum) iusseras; ib. 33. qui adesse nobiliissimos adulescentis ... iusserit; Sest. 27. se ... ex urbe exire a consulibus iuberi; ib. 30. Antiochum Magnum illum maiores nostri ... intra montem Taurum regnare iusserunt; ib. 58. hunc Cn. Pompeius ... regnare iussit; ib. an ... non se referri iussit? ib. 80. cum eum ... ab tabula Valeria conlegae tui mitti iuberent; Vatin. 21. constitui locum iussit balneas Senias; Cael. 62. quos ... hesterno die Cn. Pompeius .. secum .. contendere iubebat; Balb. 59. ego L. Catilinam .., interitum urbis ... molientem, egredi ex urbe iussi; Piso 5. cum quidam tribunus plebis ... magistros ludos ... facere iussisset; ib. 8. mensam tolli iubet; ib. 67. eum Thessalonicam fide tua venire iussisti; ib. 83. iubes Plancium de vitiis Latercusis dicere; Planc. 63. silent .. legge inter arma nec se exspectari iubent; Milo 11. prehendi bomiuem iussit; Deiot. 31. iubes .. eum bene sperare; ib. 38. in aes incidi iubebitis .. illa legitima; Phil. I, 26. quem ipse victor ... in Italiam ire iussisset; ib. II, 5. illam suam suas res sibi habere iussit; ib. 69. se ... Dolabellam consulem esse iussurum; ib. 80. qui ... fortissimos viros optimosque civis iugulari iusserit; ib. III, 4. immunitates iu aes acccpia pecunia iubebat incidi; ib. V, 11. quo (dic) me adesse iusserat; ib. 20. domum ad se venire iussit centuriones; ib. 22. nostros quo iubemus ire? ib. 27. saga sumi iuberet; ib. VI, 16. ut ... reserare nos exteris gentibus Italiam iuberet; ib. VII, 2. cum dilectus haberi tota Italia iussitis; ib. 13. id adfixum gerari iussit in pilo; ib. XI, 5. pontifici .. flaminem parere iussit; ib. 18. quem Antonius ... loris in convivio caedi iubebat; ib. XIII, 26. quaestores urbanos ad eam rem pecuniam ... solvere iubeant; ib. XIV, 38

4. **ut:** Centuripinorum senatus ... inssit, ut ... eas (statuas) quaestores demolicndas locarent; Verr. II, 161. tibi in mentem non venit iubere, ut ... se referret? ib. IV, 28. velitis iubeatis, ut M. Tullius in civitate ne sit bonaque eius ut mea sint; dom. 44. velitis iubeatis, ut M. Tullio aqua et igni interdicatur; ib. 47. velitis iubeatis, ut, quod ... vindicarit; Piso 72.

III. **mit Object:** alqd: qui si dixisset quod iste iussisset; Verr. I, 74. iudex nequam et levis quod praetor iusserit iudicet; ib. II, 30. quaestum populus Romanus iusscrat; ib. III, 174. tamquam hoc ... populus Romanus iussisset; ib. IV, 54. quod populus iubere ... non possit; Caecin. 95. quicquid populus iusserit; ib. 96 quae populus iuberet; Flacc. 15. si tamen id xxx curiae iussissent; dom. 77. cum inssisset populus Romanus aliquid; Balb. 20. cum aliquid populus Romanus iussit; ib. 22. quod postea populus iussisset; ib. 33. cum populus Romanus nihil umquam iusserit; ib.

foedus: boc quia vos foedus non iusseritis; leg. agr. II, 58.

legem: de quo legem populus Romanus iusserat; Verr. III, 82. legem se sociorum causa iussisse; ib. V, 126. (lex) quam numquam ipse iusserit; Cluent. 155. legem populum Romanum iussisse de civitate tribuenda; Balb. 38.

potestatem: quibus senatus legam dicendarum ... omnem potestatem permiserat populusque Romanus iusserat; Verr. III, 19.

iucunde, ergötlich, angenehm: condio: ista .. erunt ... condita iucundius; Muren. 66.

sum: cum in convivio comiter et iucunde fuisses; Deiot. 19.

vivo: illa vero .. in illo homine mirabilia fuerunt ..., cum remissis iucunde ... vivcre: Cael. 13.

iucunditas, Annehmlichkeit, Liebenswürdigkeit, Beliebtheit: I. est: maior est virtutis victoriaeque iucunditas; Verr. I, 57. cuius .. in dicendo ... tanta iucunditas ... fuit, ut ..; har. resp. 41. ex quo .. maximus est fructus iucunditasque sapienti; Marcell. 19.

II, 1. habco: o consuetudo peccandi quantam habes iucunditatem improbis et sudacibus! Verr. III, 176. f. III. alqd.

ostendo: quibus ista agri spes et iucunditas ostenditur; leg. agr. II, 79.

2. sum: itaque ille unus dies ... tantae mihi iucunditati fuit, ut ..; dom. 76.

3. sum: (orationem) mumquam neque eloquentia neque iucunditate ‖ neque eloquentiam iucunditate‖ fuisse maiore; Sest. 107.

III. alqd: quae (causa) ... iucunditatis in agendo ... minus habebit; Verr. III, 10. haec .. plurimum solent et auctoritatis habere ad probandum et iucunditatis ad audiendum; ib. 209.

fructus: quod bouestissimo ordini cum splendore fructus quoque iucunditatis est restitutus; Muren. 40.

IV. elabi: qui neque elabi ex indicio iucunditate sua neque emitti gratia potest; Sest. 134.

sustentare: quem vos ... liberorum iucunditate sustenatae; Cael. 79.

teneri: ipsam rationem arandi ... iucunditate ... teneri; Verr. III, 227.

iucundus, liebenswürdig, angenehm, erfreulich, beliebt: alqs: ut ... uui isti ... iucundus videretur: Verr. III, 23. cuidam hominum generi pauliuper iucundior fuit; Cluent. 110. quis iucundior eodem ex studio isto? Murcn. 66. ita carus utrisque est atque iucundus, ut ..; Sulla 62. erat temporibus illis iucundus Metello; Arch. 6. ipsi illi C. Mario ... iucundus fuit; Arch. 20. ut utrique eorum ... iucundus esset; Sest. 6. multitudini iucundi non erant; ib. 105. qui ... concitatae multitudini iucundi esse voluerunt; ib. 140. quis clarioribus viris qnodam tempore iucundior (fuit)? Cael. 13. qui eis .. debet esse iucundus; Planc. 50. eis ... iucundus fuit; Scaur. 39.

alqd: cum ... nihil esset quod sibi iucundius facere posset; Sex. Rosc. 51. quid .. natura nobis iucundius ... esse voluit? Verr. I, 112. quibus haec iucunda sunt; ib. IV, 134. quae iucunda videntur esse; ib. V, 35. id mihi ... iucundum putem; ib. 72. quid est praeter fratrem quod iucundum ... esse possit? Font. 47. ita ... ille ... liberos amittere iucundum esse duxit; Cluent. 28. quae populo ... iucunda sunt; leg. agr. I, 23. quod ita inemndum est, ut ..; ib. II, 9. neque enim .. illud vobis iucundum ... debet videri; ib. 10. qua (patria) nihil potest esse iucundius; seu. 1. nihil cuiquam fuit umquam iucundius; Quir. 3. quae numquam cara ac iucunda dnxit; dom. 98. qui ea ... multitudini iucnnda volebant esse; Sest. 96. quibus nihil mihi potest esse iucundius; Planc. 69. iucundum (erat) amicis; Phil. I, 37. non tam iucundum mibi videri debuit non interfectum me a te; ib. II, 5. quod quicquam stabile aut iucundum in regno putas; ib. VIII, 12.

agri: agri iucundi et fertiles (eodem capite inclusi contiuentur); leg. agr. II, 40.
causa: est illa causa ... populo ... iucunda; Verr. V, 173.
comes: dederitis mihi comitem ad contionem populo .:. iucundum; Catil. IV, 11.
convivium: rex gaudere praetori ... satis iucundum ... illud esse convivium; Verr. IV, 63.
conspectus: mihi semper frequens conspectus vester multo iucundissimus ... est visus; imp. Pomp. 1.
cruor: nullus ei ludus videtur esse iucundior quam cruor; Phil. IV, 11.
dies: si non minus nobis iucundi ... sunt ei dies; Catil. III, 2.
fletus: (filia), cuius fletus adsiduus sordesque lugubres vobis erant iucundae; dom. 59.
functio: ut eis iucundior esset muneris illius functio; Verr. III, 15.
genus: cum praesertim genus ipsum accusationis ... senatori ... iucundum esse posset; Balb. 54.
honos: etiam si mihi iucundissimus est honos populi; Verr. V, 37. magnus honos viri iucundus mulieri fuisset; Caecin. 12.
labor: itinerum laborem ... accipite quam facilem sibi iste et iucundum ... reddiderit; Verr. V, 26.
leges: leges ... sunt ... tribuniciae vobis ... iucundae; leg. agr. II, 21.
liberi: si ad iucundissimos liberos ... redire properaret; prov. cons. 35.
libertas: iucundiorem .. faciet libertatem servitutis recordatio; Phil. III, 36.
ludus f. cruor.
memoria: ut Siculis omnibus iucundam .. memoriam quaesturae ... relinquerem; div. Caec. 2.
pecunia: illa (fuit pecunia) iucunda; Qu. Rosc. 23.
perseverantia: hauc suam .. perseverantiam .. eis ... iucundam fuisse; dom. 8.
reditus: si vobismet ipsis ... iucundum meum reditum intellegitis esse; dom. 147.
res: haec res est ... ita populo Romano iucunda, ut ..; Verr. a. pr. 37. quod mihi magna res et iucunda visa est; Arch. 28. iucunda res plebei (fuit); Sest. 103. multarum rerum iucundissimarum varietatem dedit; Cael. 41. res .. ipsa cum iucunda tum salutaris (est); Phil. XIII, 1.
societas: hauc iucundissimam vitae ... societatem certi homines ... diremerunt; dom. 28.
solum: cui non ... [hoc] commune patriae solum .. sit ... iucundum; Catil. IV, 16.
sordes f. fletus.
spectaculum: hoc iucundissimum spectaculum omnibus ... praebebat; Verr. V, 66.
spiritus: potestne tibi ... huius caeli spiritus esse iucundus? Catil. I, 15.
studia: quae (studia) et mihi et vobis ... iucunda sunt; Muren. 61.
suburbanitas: populo Romano iucunda suburbanitas est huiusce provinciae; Verr. II, 7.
triumphus: ipse autem triumphus quam ob rem ... populo Romano .. fuit iucundissimus? Verr. V, 66.
valetudo: bona valetudo iucundior est eis; Quir. 4.
verbum: (verbum) quod non iucundum ... ad auris tuas accidat; Vatin. 4.
vir: ut virum ... incundissimum his .. calamitatibus liberetis; Cluent. 202.
vita: quae (vita) mihi ... antea iucunda fuerit; Verr. III, 5.
voluntas: est mihi iucunda ... vestra erga me voluntas; Catil. IV, 1.

iudex, Richter, Beurtheiler: I. **abſolut:** 1. **Subject und Appoſition beim Subject:** abhorrent: non debeut togati iudices a Musarum honore ... abhorrere; Arch. 27.
absolvunt: eos || eosdem || eidem iudices absolvant; Cluent. 116.
accipiunt: accepisse pecuniam iudices; Cluent. 77.
ambulant: nolo eos iudices ... ambulare; Verr. V, 173.
amplectitur: quae si index nou amplectetur omnia consilio; Font. 25.
arbitratur: ſ. **arbitror,** II. iudex (6 St.) B. I, S. 280), b.
aspiciunt: ut cicatrices populus Romanus indicesque aspicerent; Verr. V, 3.
attendunt: iudices diligenter attendere; Sex. Rosc. 60. in litibus aestimandis .. iudices ... negiegentius attenduut cetera; Cluent. 116.
audiunt: submissa voce agam, tantum ut iudices audiant; Flacc. 66. ut audire ea ... iudices ... videreutur; Scaur. 26.
cogitant: semper ... sapientes iudices in rebus iudicandis quid utilitas civitatis ... (posceret) cogitaverunt; Flacc. 98.
comprobant: quasi omnia eius facta ... iudices comprobarint; Verr. III, 213.
consident: vos ... repentini in nos iudices consedistis; Sulla 92.
credit: potest .. testibus iudex non credere; Font. 20.
debet: qua re victus sis non debere iudicem quaerere; Planc. 14. ſ. abhorrent.
declarant: uihil iudices sententiis (declaraverunt); sen. 6.
dicit: ac si qui mihi hoc iudex .. dicat; Caecin. 8.
erigit: quo tempore .. auris iudex erigeret; Verr. I, 28.
emittunt: quod te iudices emiserunt excussum; har. resp. 37.
est, sunt: de conventu ac negotiatoribus nulli iudices (fuerunt); Verr. II, 34. possesue severis iudicibus salvus esse? ib. III, 12. ne iniquis iudicibus ... iudicium capitis in se constitueretur; ib. V, 141. is ... videatur ... cupidior quam sapientem iudicem esse aequum est; Caecin. 8. qui alios in se severos esse iudices non volt; imp. Pomp. 38. utrum iudices in eos solos essent severi; Cluent. 56. legum ministri magistratus, legum interpretes iudices, legibus ... omnes servimus; ib. 146. idem edilicios iudices esse voluisti; Muren. 47. fuisse iudicem ex illis equitibus Romanis; Balb. 11. honestis indicibus nocentium salus desperata est; Phil. V, 15. quod tam turpes iudices essent; ib. 16.
eunt: in consilium erant iiuri iudices XXXII; Cluent. 74.
facinut: quid existimas hoc [iudices] facere posse? Verr. IV, 36. quid .. illi indices facere potuerunt? Cluent. 60. an vero putas idcirco minus iudices mea causa facturos (esse)? Planc. 78.
ferunt: utrum .. censes hos [iudices] gravius ferre oportere? div. Caec. 54. quiduam sententiae ferreut ... nummarii iudices; Cluent. 75. iudices cum prae se ferrent ... quid essent ... iudicaturi; Balb. 52.
habent: omnes habuerunt leges promulgatas, in eis multas ... C. Cosconius, iudex noster; Vatin. 16. id haberent iudices; Planc. 8.
infligunt: quam .. illi iudices ... graviorem potuerunt rei publicae infligere securim? Planc. 70.
init: P. Sulpicius, iudex ... iuteger, magistratum ineat; Verr. a. pr. 30.
iudicat: iudex nequam et levis quod praetor iusserit iudicet; Verr. II, 30. ut. L. Octavius Balbus iudex ... non possit aliter iudicare; ib. 31. eum iudicem falsum iudicasse iudicavit; ib. 66. te ... oblitum esse quid ... iurati iudices iudicarint; Rabir. 7. iudices iudicabuut ei; Piso 94. ſ. ferunt; Balb. 52.

nolunt: quam causam suscipere iurati iudices noluerunt; leg. agr. I, 12.

obtinet: [hic alteram decuriam senatoriam iudex obtinebit?] Verr. II, 79.

parent: iudices ... suae potius religioni ... paruerunt; Cluent. 121.

ponderat: quod pouderaret iudex ipse per se; Scaur. 14.

potest: ſ. credit. faciunt. infligunt. iudicat; Verr. II, 31. — II, 1. reperio; ib. III, 138.

praebet: qui sui periculi iudex uon sibi se aequiorem quam reo praebeat; Deiot. 4.

praeest: cum huic eidem quaestioni iudex praecesset; Sex. Rosc. 11. non surdum [iudicem] huic muneri ... praeesse; Font. 25.

putat: cum iudex alium de suo iudicio putaret iudicaturum; Verr. II, 33. quod persaepe ... sapientissimi iudices ... dubitandum non putaverunt; Font. 23. nemo illorum iudicum ... audiendum sibi ... putavit; Flacc. 98.

quaerit: illo ipso acerrimo iudice quaereute; Sex. Rosc. 85. quam iuiquum sit ... iudicem quid agi potuerit ... quaerere; Caecin. 8. iubet lex ea ... iudicem quaestionis ... quaerere de veneno; Cluent. 148. ſ. debet.

reclamant: una voce omnis iudices ne is iuraret reclamasse; Balb. 12.

respondent: quid enim tandem illi iudices respondeiunt? Cluent. 61.

resisiunt: semper ... nimis magnis accusatorum opibus ... iudices restiterunt; Mureu. 59.

rident: hic iudices ridere; Cluent. 59.

scit: aliud si is ‖aliud si‖ iudex nihil scisset; Cluent. 104.

sedet: si qui quaereret sedissentne iudices; Cluent. 105. quarum (societatum) ex numero multi sedent iudices; Mureu. 69. iudex sedi; Rab. Post. 9. vos idem iu A. Gabinium iudices sedistis; ib. 10.

sequuntur: iudices non crimina ... sequentur; Verr. a. pr. 20. ut id esse secutos iudices dicas; Cluent. 97.

statuunt: quod illi iudices multo in leviore causa statuerunt; Verr. II, 109. in Fausto .. illi iudices statuerunt; Cluent. 94.

veniunt: eius modi iudices infesti tum reo venerant; Cluent. 75.

videnl: respersas manus sanguine paterno iudices videant oportet; Sex Rosc. 68. quam (aedem) iudices ... videbunt; Verr. I, 154. — videntur ſ. audiunt.

2. **Prädicat**: sum: si tu iudex ... fuisse videbere; Quinct. 5. iudex est is; Qu. Rosc. 15. quis (erat) iudex? ib. 42. qui qua de re iudex fuisset testis esset; ib. 47. de iuiuria ... neminem nostrum graviorem iudicem esse oportet; div. Caec. 58. iudex est M. Caesouius; Verr. a. pr. 29. cum iudex in luniano consilio fuisset; ib. qui cum iudex esset; ib. 39. erat in consilio ... aequissimus iudex ipse Verres; ib. I, 78. L. Octavius iudex esto; ib. II, 31. quod rei privatae iudex esset; ib. 71. nunc eidem iu eum iudices si essent; ib. 180. ecquis est iudex cui non ... persuasum sit? ib. III, 142. cum iudices sitis de pecunia capta conciliata; ib. 218. cuius filium sciebat ... iudicem esse; ib. IV, 42. si iudex uou esses; ib. 70. qua re non dubito quo animo iudex huius crimiuis esse debeas; ib. iudex esse bonus nemo potest; ib. V, 65. cum eius consilii iudex non esset; Caecin. 29. in quem iudices non estis; Cluent. 29. cum iudex esset; ib. 85. cum esset iudex quaestionis; ib. 89. neminem voluerunt maiores nostri ... esse iudicem; ib. 120. quoniam iudex es in A. Cluentium; ib. 198. te .. existimo ... satis idoneum officii tui iudicem esse potuisse; Sulla 50. tune † magni digiitatis iudicem putas esse populum? Plauc. 7. semper (populus) dignitatis iniquus iudex est qui .. invidet; ib. ut postea princeps inter suos ... sanctissimus et iustissimus iudex (fuerit); ib. 32. eosdem fore testis et iudices; ib. 37. cum in Gabinium iudex esses; Rab. Post. 12. tam es tu iudex quam ego; ib. 17. qua re .. iudici mihi non esse liceat; ib. dic te .. de facto Ligarii iudicem esse; Ligar. 30. Cretensis iudex isque nequissimus; Phil. V, 14.

abl. absol.: nihil est cur alius alio iudice melior ... existimetur; Font 22. te iudice vincamus necesse est; Caecin. 38. verbo quidem superabis me ipso iudice; ib. 59. re .. ne consistes quidem ullo iudice; ib. illis ipsis iudicibus; Cluent. 134. (eum) servare his iudicibus ... debuisti; ib. 187. neque .. ille ipse .... tibis iudicibus damnatus esset; Flacc. 95. tribulibus .. iudicibus ... severitatem illorum ... ferre possemus; Planc. 45.

3. **Vocativ**: iudices; Sex. Rosc. 1. 6. 7. ✕. 9. 10. 12. ✕. 14. 17. 20. 21. 23. 25. 27. 29. 30. 31. 34. ✕. 49. 59. 60. 62. 66. 71. 76. 77. 78. ✕. 82. 88. 91. 95. 98. 101. 105. ✕. 107. 109. 116. 117. 118. 121. 122. 123. ✕. 124. 125. 127. 128. 129. ✕. 131. 134. 135. 136. 138. 140. 142. 149. ✕. 150. ✕. ✕. 151. 152. 153. 154. div. Caec. 1. 2. 4. 5. ✕. 9. 11. 14 16. 43. 71. 73. Verr. a. pr. 1. 2. 3. 16. 17. 20. 26. 32. 43. 48. 50. ✕. 55. ib. 1, 1. 2. ✕. 5. 6. 10. 11. 15. 19. 20. 22. 23. ✕. 42. 46. 58. 60. 63. 72. 81. 120. 130. 138. ib. II, 1. 2. 6. 7. 11. 13. 16. 20. ✕. 28. 50. ✕. 53. 62. 69. 76. 98. 104. 109. 153. 158. 163. 169. 170. 180. 181. 183. 186. 191. ib. III, 1. 3. 5. ✕. 10. ✕. 11. ✕. 12. ✕. 20. 21. 22. 24. 25. 26. 30. 39. 45. ✕. 46. 49. 50. 53. 56. 57. 58. 59. 60. ✕. ✕. 61. 62. ✕. 64. 66. ✕. ✕. 67. 70. 74. 79. 80. 87. 95. 98. ✕. ✕. 100. 102. 103. 104. ✕. 106. 109. ✕. ✕. 110. 111. 112. 122. 126. 127. 129. 130. 141. 144. 152. 154. 157. 162. ✕. 163. 165. 166. 169. 170. 179. 180. 181. 183. 186. 191. ✕. 188. 189. 192. 194. ✕. 196. 218. 220. 221. 225. ✕. 226. 227. 228. ib. IV, 1. 6. 7. 10. 14. 16. 17. 30. 32. 38. 43. 45. 47. 48. 52. 55. 60. 63. 68. 71. 72. 77. 91. 93. 94. 97. 99. 102. 103. 105. ✕. 106. 113. 114. 117. 124. ✕. 126. 131. 132. ✕. ✕. 133. 140. 141. 151. ib. V, 1. 2. 3. 11. 25. 26. 37. 41. 42. 44. 50. 54. 56. 57. 62. 65. 69. 96. 111. 114. 115. 123. 125. 127. 128. 129. 130. ✕. 139. ✕. ✕. 140. 141. 143. 145. 146. 154. 162. 163. 166. 169. 172. 173. ✕. 183. Font. 1. 3. 5. 11. 12. 16 17. 19. ✕. 20. 28. 33. ✕. 34. 36. 37. 40. 42. 43. 44. 46. 47. 48. 49. ✕. Cluent. 1. 3. 4. 6. 7. 8. ✕. 9. 10. 11. ✕. 17. 29. 30. 42. 49. ✕. 58. 59. 62. 63. 66. 67. 70. 89. 91. 95. 96. 99. 118. 119. 131. 142. 144. 147. 148. 153. 168. 159. 164. 169. 173. 175. 183. 185. 187. 188. 195. ✕. 196. 197. 199. 200. ✕. 201. 202. ✕. Mureu. 1. 2. 3. 7. ✕. 8. 10. 11. 12. 14. 17. 31. 43. 48. 54. 56. 58. 60. 61. 72. 78. ✕. 79. ✕. 80. ✕. 81. 82. 83. ✕. 86. ✕. ✕. 87. ✕. ✕. 88. 90. ✕. Flacc. 1. 2. 3. 4. ✕. 5. 6. 24. 26. 27. 37. 38. 40. 48. 50. 53. 60. 66. 67. 82. 94. 99. 101. 104. ✕. 105. ✕. 106. ✕. Sulla 1. 2. ✕. 10. ✕. 13. 18. 21. 25. 27. 28. 35. 51. 56. 58. 59. 61. 62. 68. 69. 72. 73. 74. 76. ✕. 77. 78. 79. ✕. 80. ✕. 83. 84. 85. 87. 88. ✕. ✕. 89. ✕. ✕. 92. ✕. 93. Arch. 1. 12. 18. 19. 28. ✕. 31. ✕. 32. ✕. Sest. 1. 2. 3. 6. 8. 15. 22. 24. 27. 31. 35. ✕. 36. 42. 44. 45. 49. 50. 51. 71. 77. 81. 88. 91. 96. 100. 115. 119. 133. 134. 144. 146. ✕. 147. Vatin. 54. Cael. 1. 2. 3. 13. 14. 18. 19. 20. 21. 22. 25. ✕. 29 31. 35. ✕. 39. 43 51. 54. ✕. 55. 57. 62. 66. 69. 70. 77. 78. ✕. 79. 80. Balb. 2. 4. 7. 10. 15. ✕. 17. 18. 19. ✕. 20. 26. 27. 30. 34. 41. 44. 46. 49. 55. 56. 59. 60. 62. 64. 65. Planc. 1. ✕. 2. ✕. 3. ✕. 4. ✕. 5. 21. 29. 35. 39. 56. 64. 65. 66. 80. 82. 96. 99. 102. 103. 104. Scaur. c. 1 § 1. c. 2 § 5. c. 3 § 1. 13. 14. 15. 19. 21. 31. 37. 46. Rab. Post 1. 2. ✕. 3. 6. 9. 11. 28. 36. 41. ✕. 44. 46. 48. Milo 1. 2. 4. 5. 6. ✕. 8. 10. 11. 20. 21. 23. ✕. 30. 33. 34. ✕. 36. 42. 43. 47. ✕. 52. 53. ✕. 61. 62. 65. 78. ✕. 79. 83. 85. 92. 93. 95. 99. 100. 101. 103. 104. ✕. Ligar. 30. Fr. A, III, 12. 15. B, II, 8. VI, 11.

II. **nach Verben:** 1. **Accusativ:** addo: addo etiam iudices manipularis ex legione Alaudarum; Phil. I, 20.

adduco: adducti indices sunt; Cluent. 104.

adgredior: quo modo adgrediatur iudicem; Caecin. 71.

cito: iste ... iudices citari iubet; Verr. II, 41. si Lysiades citatus iudex non responderit; Phil. V, 14.

coërceo: iudex ipse coërcebitur; Quinct. 71. qua (vi) abs te hi iudices ... coërceantur; Cluent. 147.

cogo: cogendi iudices inviti (sunt); Muren. 42.

comprobo: qui omnium iudicio comprobatus est [iudex]; Qu. Rosc. 42.

constituo: qui .. novi iudices erunt constituti; Verr. V, 178. qui de quaque re constituti iudices sint; dom. 33. nos .. ex delectis iudicibus ... constitutos iudices ita feremus, ut ..; Planc. 41. antesignanos et manipulares et Alaudas iudices se constituisse dicebat; Phil. V, 12. hanc sibi iudicem constituit; ib. 50.

corrumpo: ne pretio quidem corrumpi iudex ... potest; Caecin. 72. sedecim dico iudices ... corrumpendos fuisse; Cluent. 87.

deligo: ſ. **deligo**, III. iudices (4 St.) S. 61, a.

depello: iudices quaestiouum de proximis tribunalibus esse depulsos; Vatin. 34.

devincio: iudicem ... devinctum esse legibus oportere; Cluent. 160.

dico: utrum .. iudicem an arbitrum ... dici oporteret; Muren. 27.

do: ſ. **do**, III. iudicem (11 St.) S. 143, b. — IV, 3. Verr. II, 33. IV, 90. Milo 44 (S. 148, b).

doceo: ut de eius iniuriis iudices docerent; Verr. IV, 113. qui te nunc sero doceant, iudices nou sero; ib. V, 164.

edo: editos ad reiciendum iudices; Planc. 41. hunc eis iudicibus editis ... absolutum putarem; ib. 42.

eligo: qui in iudicibus legendis optimum ... quemque elegit; Milo 104.

emo: Verrem emptos habere iudices; Verr. III, 145.

exspecto: iudicem (testem exspectabis)? Qu. Rosc. 42.

excito: quem iudicem ex illis ... excitares? Planc. 43.

fero: quem ego si ferrem iudicem; Qu. Rosc. 45. ſ. constituo; Planc. 41.

fugio: huuc quaesitorem ac iudicem fugiebant; Sex. Rosc. 85. quem non fuisse fugiendos tribulis huic iudices; Planc. 43.

habeo: hunc iudicem ... non habebimus; Verr. a. pr. 29. Q. Manlium et Q. Cornificium, duos ... integerrimos iudices, ... iudices non habebimus; Verr. a. pr. 30. cum ex eo numero iudices haberet quos postularat; ib. II, 44. ut eos iudices habeamus; ib. 174. quoniam iudicem ne haberes providisti; ib. III, 92. quem tu ... iudicem habebas; ib. 137. ut istos ego iudices tam severos ... non habeam; ib. 143. Albam habebo iudicem; ib. 146. habeo iudices tecum principes civitatis; ib. 210. praeclaros .. existimas iudices nos habere; ib. 223. te ipsum habebo iudicem; Caecin. 48. habebit ... populus Romanus iudicem; Cluent. 129. ecquid sentis lege iudiciaria lata quos posthac iudices simus habituri? Piso 94. cum eos iudices habere nolneris; Planc. 46. ut eos iudices haberemus; Phil. V, 15. ſ. emo.

lego: de quibus causis ... non liceat .. iudicem legi; Cluent. 120. secrevit in iudicibus legendis amicos meos; Milo 21. ei lecti iudices isque praepositus est quaestioni; ib. 23. sunt item lecti iudices; Phil. V, 14. ut hos iudices legere auderet; ib. 16.

nomino: si iudices ... nominandi sunt; Planc. 70.

novi: Cortyuium .. iudicem quis novit aut quis nosse potuit? Phil. V, 13.

opprimo: L. Lentulum, hunc iudicem nostrum, ... opprimere voluisti; Vatin. 25.

pello: P. Varium ..., iudicem nostrum, pellere possessionibus ... conatus est; Milo 74.

posco: quos .. nunc populus iudices poscit; Verr. II, 174.

postulo: coepit Scandilius ... iudicem postulare; Verr. III, 135.

propono: ceterarum rerum selecti iudices ... proponi solent; Verr. II, 32.

puto: quem populus Romanus ... sapientissimum iudicem putabat; Sex. Rosc. 84.

quaero: non quaero indices Cassianos; Verr. III, 146. nec ante turpes iudices quaesiti (sunt); Phil. V, 15.

reicio: dum iudices reiecti sunt; Verr. a. pr. 16. in reiciendis iudicibus mea diligentia istorum impudentiam vicerat; ib. quod ... uuper cum in reiciundis iudicibus commemorassem; ib. 41. reiectis ab accusatore iudicibus socios ... senatorio consilio .. posse defendi; ib. I, 4. sciebam in reiciundis iudicibus non nullos ... suspicionem non vitasse; ib. 17. donec ad reiciundos iudices venimus; ib. ita reieci indices, ut ..; ib. 18. cum P. Galbam iudicem reiecisset; ib. itaque iudicibus reiectis sperabam; ib. 19. quibus ne reiciendi quidem amplius quam trium iudicum praeclarae leges Corneliae faciunt potestatem; ib. II, 77. sic habuisti statutum cum animo ac deliberatum, omnis ... iudices reicere; ib. III, 95. qui ... primus ab isto iudex reiectus est; ib. V, 114.

reperio: idoneum iudicem ... uullum posse reperiri; Verr. III, 138. non .. reperies quemquam iudicem; Caecin. 61. pulcherrimorum agrorum iudex ... reperietur; leg. agr. II, 43. quis ... reperietur ... iudex qui reum damnare audeat? Phil. I, 22.

requiro: cur ... Staienum iudicem ... non requirebant? Cluent. 83.

retineo: quem ego hominem ... indicem non retinuissem; Verr. a. pr. 31. ob eam causam idem iudices retineantur; Rab. Post. 36.

seligo: selecti e conventu ... indices nulli (sunt); Verr. II, 34.

sequor: neque .. quicquam aliud in hac lege nisi editicios iudices es secutus; Planc. 36.

sortior: ut de eo praetor iudices ex P. Rupilii decreto ... sortiatur; Verr. II, 32. negavit se iudices ex lege Rupilia sortiturum; ib. 39. ait se iudices ex lege velle sortiri; ib. 42. negare non potes te ex lege Rupilia sortiri iudices debuisse; ib. 44. cur post illius fugam indices alios sortitus es? ib.

subdo: quis in meum locum iudicem subdidit? dom. 85.

subsortior: quod e lege subsortitus [indicem] non esset; Cluent. 96.

sumo: te iudicem sumpsit; Quinct. 32. eundemne tu ... iudicem sumebas? Qu. Rosc. 12. iudicem sumpsisti; ib. 42. Q. Naso ... iudex sumitur; Flacc. 50.

teneo: sin autem in rebus iudicandis ... sapientia iudices tenet; Font. 21.

tollo: nam ... iudices sustulerunt; Sex. Rosc. 91.

vitupero: nou dubium est utrum iudices an iuris consulti vituperandi siut; Caecin. 69.

2. **Genetiv:** sum: est boni iudicis ... coniecturam facere; Verr. IV, 84. [boniqne] iudicis (esse) voluntatem scriptoris .. defendere; Caecin. 65. est .. sapientis iudicis ... cogitare tantum sibi ... esse permissum; Cluent. 159.

3. **Dativ:** credo: nega iudici tuo credi oportere; Qu. Rosc. 43.

denuntio: iudici hic denuntiavit; Qu. Rosc. 26.

desnm: ut reus iudicibus ... defuisse videatur; Verr. a. pr. 3.

dico: illud .. potest dici iudici; Caecin. 72.

dispertio: pecuniam illam ... iudicibus dispertiendam ... esse; Cluent. 69.

divido: quam (pecuniam) iudicibus divideret; Verr. a. pr. 39.

do: ut ... daretur iudici libera potestas ad credendum; Verr. II, 178. dico C. Aelio Staieno iudici pecuniam grandem Statium Albium ... dedisse; Cluent. 65. audete negare ab Oppianico Staieno iudici pecuniam datam; ib. cum ... iudici pecuniam ... datam ... esse fateamini; Cluent. 65. ego dem iudicibus? ib. 70. ut quadragena milia sedecim iudicibus darentur; ib. 87. Oppianicum iudici ... dedisse pecuniam indicatum est; ib. 102. Cluentii nummus nullus iudici datus ... reperietur; ib. ipse ... pecuniam iudici dederit; ib. 125.

eripio: cum ... iudici pecuniam ... post iudicium ereptam esse fateamini; Cluent. 65.

facio: cum planum iudicibus esset factum; Sex. Rosc. 65. satis .. iudici fecisse videar; Qu. Rosc. 14. convicium C. Iunio iudici quaestionis maximum fecit; Cluent. 74.

inicio: hoc inicecto metu iudicibus; Verr. II, 67.

licet: tantum iudici licet suspicari; Verr. II, 176.

minor: omnibus illis iudicibus ... minabatur; Cluent. 108.

necesse est: non necesse erit L. Octavio iudici cogere P. Servilium Q. Catulo fundum restituere? Verr. II, 31.

obicio: non numquam ... bono viro [iudici] error obici (solet); Caecin. 71.

permitto: ut iam ipsis iudicibus ... coniecturam facere permittam; Verr. V, 22.

polliceor: ut pecuniam quibusdam iudicibus levissimis pollicetur; Cluent. 71.

praescribo: si hoc iudici praescriptum lege ... putatis; Font. 22.

probo: his ego iudicibus non probabo C. Verrem ... pecuniam cepisse? Verr. I, 10. ego meum consilium .. iudicibus ... probavi; ib. 31. ut hoc ... probari aequissimo iudici possit; ib. III, 164. non vereor ne hoc officium meum P. Servilio iudici non probem; ib. IV, 82. malo mehercule id ... his [iudicibus] ... probari; ib. V, 153. quorum si unum quodlibet probare iudici potuerit; Tull. 45. quod iudicibus probaverint; Cluent. 98. me eius causam ... his iudicibus ... probaturum ... esse; ib. 158.

reservo: ut ... tertium illum uberrimum .. annum iudicibus reservaret; Verr. a. pr. 40.

servio: servi .. eis etiam iudicibus; Marcell. 29.

servo: ipsa quaestio iudicibus ... cur non servata est? Cluent. 186.

sum: fuit illis iudicibus divinum ac singulare consilium; Font. 25.

4. **Ablativ:** opus est: nobis .. te iudice magis opus esse arbitrati sumus; Quinct. 92. quid mihi opus est sapiente iudice? Font. 21. quid opus erat ad eam rem iudice sequestre? Cluent. 87.

utor: qua lege populus Romanus de pecuniis repetundis ... severissimis iudicibus nsus est; Verr. a. pr. 51. illis quinque iudicibus uti se negat; ib. II, 42. ignotis te iudicibus uti malle; Planc. 42.

5. **mit Präpositionen:** (vgl. V): abeo ab: ab eo iudice abiit; Flacc. 50.

animadverto in: animadvertisse censores in iudices quosdam; Cluent. 119. cum animadversum esset in iudices; ib. 133.

averto a: a iudicibus oratio avertitur; Flacc. 69.

aufero a: Oppianici pecunia post iudicium factum ab indice ablata est; Cluent. 102.

defero ad: quid refert .. tanto post ad iudices deferantur (tabulae) an omnino non deferantur? Flacc. 21.

discerno a: ubi discerni (possit) stultus auditor ab religioso et sapienti iudice; Font. 23.

distribuo in: quadragena milia nummum in singulos iudices distributa; Cluent. 74.

impetro a: qui nihil a iudicibus debeam umquam impetrare; Planc. 75.

peto a: ab iudicibus petit ut tu mihi anteponare; div. Caec. 23.

redimo a: pecunia se a iudicibus palam redemerat; Milo 87.

refero in: qui iurati debent optimum quemque in lectos iudices referre; Cluent. 121.

sum in: quod ... in iudicibus sit necesse est; Verr. II, 77. est in iudicibus ille familiaris meus; ib. V, 136.

sumo a: pecuniam sumpsit mutuam a Sex. Stloga, iudice hoc nostro; Flacc. 46.

venio ad: spes .. ad talem .. virum iudicem veniendi; Quinct. 32. quo die ad te iudicem venimus; Quinct. 92. ad iudicem venire est ausus; Qu. Rosc. 13. quanto periculo venturi simus ad eos iudices; Verr. I, 22. ut a ... magna parte horum iudicum ... ad iudices alios veniremus; ib. 30. si ad suum civem iudicem venerant; ib. II, 33. ad eiusdem ordinis homines te iudices esse venturum; ib. III, 95. ut ... ad iudices venerit; Arch. 9. ut nos invito te .. ad iudices ... veniremus; Planc. 41.

utor in: qua (perscriptione) est usus in veteros iudices; Cluent. 151.

III. **nach Adjectiven und Adverb:** 1. cupidus: quis tam novarum rerum [iudiciorum iudicumque] cupidus (fuit); Verr. I, 19.

2. satis: quantum ... iudicibus satis futurum sit; Verr. a. pr. 41. quod satis est iudici; Planc. 16. f. II, 1. facio; Qu. Rosc. 14.

3. fretus: ut ... veritas vocem contra invidiam his iudicibus freta miserit; Cluent. 88.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** animi: eam (vitam) ... in animis iudicum ... exponere; div. Caec. 27. non intellegebat animos iudicum ... commoveri; Cluent. 58. ut animos ... iudicum commoverem; ib. 139. quo animi illorum iudicum ... incendereutur; ib. 140. quasi .. moveant animos iudicum suis testimoniis; Planc. 55.

auctoritas: ne libido violaudae necessitudinis auctoritate iudicum comprobaretur; div. Caec. 63. non enim me ... iudicum auctoritas ... deterret; Verr. I, 157.

avunculus: avunculus huius iudicis nostri ... occisus est; Milo 16.

cohortatio: recitavit ... cohortationem quandam iudicum; Cluent. 138.

consessus: ut ante consessum meorum iudicum videam quam ..; Planc. 40. o consessum iudicum praeclarum! Phil. V, 12.

consilium: si umquam res publica consilium ... iudicum imploravit; Flacc. 3.

conspectus: non idem iudicum comissatorumque conspectus (est); Cael. 67.

copia: haec copia ... iudicum, cohors non Q. Scaevolae, ... sed C. Verris; Verr. II, 34.

crudelitas: hic ... ad iudicum crudelitatem videretur esse servatus; Verr. V, 3.

culpa: iudicum culpa ... etiam censorium nomen ... nunc poscitur; div. Caec. 8. sed haec iudicum culpa, non mea est; Phil. XI, 11.

damnatio: damnatio est .. iudicum, quae manebat; Sulla 63.

decuria: totum ... chorum in tertiam decuriam iudicum scitote esse coniectum; Phil. V, 15.

dilectus: dilectus .. et notatio iudicum etiam in nostris civibus haberi solet; Phil. V, 13.

disciplina: qualis vir M. Inventius Pedo fuit ex vetere illa iudicum disciplina? Cluent. 107.

dubitatio: ut omnes ... omni iure civili sine cuiusquam ... iudicis ... dubitatione utantur; Caecin. 97.

excusatio: accipietne excusationem is ... Graeculi iudicis? Phil. V, 14.

exemplum: dubitabitis exemplum iudicum illorum sequi? Verr. II, 109.

expectatio: nonne aut in tabulis ant in testibus omuis expectatio iudicum est? Verr. I, 26.

familiaritas: statim ad ... iudicis .. familiaritatem se applicavit; Cluent. 66.

fides: fides iudicis consolabitur; Quinct. 59. cuius propter fidem et religionem iudicis testis comparabat; Qu. Rosc. 45. ut eo fautore uteretur cupidiore, quam fides iudicis postulabat; Cluent. 61.

forma: num est ex iudicum genere et forma? Phil. V, 13.

frater: dixit Cn. Fannius ..., frater germanus Q. Titinii, iudicis tui; Verr. I, 128.

genus: varia iudicum genera (fuerunt); Cluent. 75. quo in genere iudicum praemia rata essent; Balb. 54. ſ. forma.

gravitas: nihil est quod humilitatem cuiusquam gravitas et virtus iudicis consoleturi Quinct. 5.

interpretatio: dabo etiam iudicum (interpretationem); Balb. 52.

iusiurandum: potero ... confugere ad ius iurandum iudicum; Scaur. 17.

libido: quis tantam libidiuem iudicum ferre potuisset? Cluent. 61.

mentio: ne mentionem .. cuiquam iudicum aut iudiciorum facere liceat; Sest. 89.

misericordia: omnes tibi aditus misericordiae iudicum ... esse praeclusos; Verr. V, 21.

nomen: nomen iudicum amittemus; Cluent. 6. an vero nuper clarissimi cives nomen editicii iudicis non tuleruut? Planc. 41.

notatio: ſ. dilectus

numerus: hunc hominem in iudicum numero habebimus? Verr. II, 79. ex quo iudicum numero? ib. III, 70. tot viros primarios .., praesertim ex iudicum numero, ... esse ... conscios; ib. IV, 123. vidi egomet non nullos imperitos homines, nostros civis Athenis in numero iudicum; Balb. 30.

oculi: oculi omnium iudicum ... in Oppianicum coniciebantur; Cluent. 54.

ora: qui ... ora iudicum aspicere ... auderet; Verr. I, 1.

pars: ut a ... magna parte horum iudicum ... ad iudices alios veniremus; Verr. I, 30. hic si ... aequi iudicis bas partis esse existimatis; Font. 21.

periurium: ex eo ... suspicor de tuorum iudicum manifesto periurio dici; har. resp. 36.

poena: maior mihi iudicum ... poena illa visa est; Piso 95.

potestas: qui istius causam ... in iudicum potestate ... positam arbitrabantur; Verr. a. pr. 19. Caecilius ... iudicum potestatem perpetuandam ... putavit; Sulla 64. ut eidem potestatem habeant iudicum; har. resp. 13.

reiectio: quod populus Romanus in reiectione iudicum iudicavit; Verr. a. pr. 10. postea quam reiectio iudicum facta est; ib. 16. de ipso .. ambitu reiectionem fieri voluerit iudicum alternorum; Planc. 36.

religio: sine ulla religione iudicis condemnatur; Caecin. 7. ſ. fides; Qu. Rosc. 45.

sapientia: ubi est .. sapientia iudicis? Rab. Post. 12.

seminarium: hnc accedunt Alaudae, ... seminarium iudicum decuriae tertiae; ib. XIII, 3.

sententiae: ut Sex. Roscii vita ... sententiis iudicum permitteretur; Sex. Rosc. 149. eum ... iuratorum iudicum sententiis damnari oportere; Verr. V, 19. ita tum Fabricius ... sententiis iudicum est condemnatus; Cluent. 59. ad sententias iudicum corrumpendas; ib. 125. hac rogatione non iudicum sententia, sed legis vitium corrigebatur; Sulla 63. quem reum sententiis iudicum tradidisset; Milo 2.

severitas: in quo primum iniuriae gradu resistere incipiet severitas iudicis; Verr. III, 220. non iudicis solum severitatem ... suscipere debes; ib. IV, 69. salutis suae rationem iudicum severitati reservavit; ib. V, 74. cum te implicatum severitate iudicum ... esse videam; ib. 150. severitatem iudicis ..., requirit; Caecin. 6.

signa: lex ... iudicum signis obsignari (litteras) iubet; Flacc. 21.

spes: qui adfecti iniuriis ad spem iudicum supplices .. confugiunt; Font. 33.

subsortitio: de subsortitione illa Iuniana iudicum nihil dico; Verr. I, 157. eius modi subsortitionem ... suorum quoque iudicum fore putavit; Verr. I, 158.

tabellae: neque in tabellis paucorum iudicum ... nostram fortunam pendere; Piso 98.

turpitudo: hanc .. suspicionem augeret ... non nullorum eius similium iudicum turpitudo; Cluent. 79.

virtus: ſ. gravitas.

2. **mit Präpositionen**: **iudicium de**: reliquum iudicium ... de iudicibus ... futurum est; Verr. V, 177.

lex de: lege de indiciis iudicibusque novis promulgata; Verr. V, 177.

V. **Umſtand**: **ab**: ab isdem .. iudicibus ... locus ei primus est constitutus; Cluent. 59. reum condemnari ... ab isdem iudicibus; ib. 62. locus ab iudicibus ... non est constitutus; ib. 94. (iudicia) quae ... ab iuratis iudicibus repudiari ... videatis; ib. 122. a iudicibus fortasse praetermissam esse (causam) arbitrantur; leg. agr. I, 12. (domus) quam senatus ... a iudicibus muniendam putavit; har. resp. 16. a iudicibus coudemnandus est; Planc. 8.

ad: cum ad iudicem causam labefactari animadvertunt; Qu. Rosc. 13. illa (oratio) ad iudicem fuit; ib. 15. eius testis ad iudicium libem infirmabit; ib. 45. ego me ad iudicem sic defendam, ut ... Tull. 29. sic agi solet ad iudices; Ligar. 30. ad iudicem sic ... loquor; ib.

apud: apud iudicem causam ... dicat; Quinct. 43. facile me paterer ... apud Cassianos iudices ... dicere; Sex. Rosc. 85. id apud iudicem grave ... esse ducetur; Qu. Rosc. 6. ut ille ... apud iniquum [inimicum] iudicem reperire posset quod diceret; Verr. II, 92. qui apud aliuni iudicem multo acrior ... actor .. esse deberes; ib. IV, 70. graviorem apud sapientis iudices se fore ab inferis testem; ib. V, 113. apud eosdem iudices est reus factus; Cluent. 59. qui bis apud eos iudices offendisset; ib. 63. causam nescio quam apud iudicem defendebat; ib. 74. tenentur apud iudicem; ib. 82. cum res agatur ... apud severissimos iudices; Arch. 3. ipso nomine patrio valeret apud clementis iudices; Planc. 31. quid diceret ... apud tribnlis suos iudices? ib. 43.

cum: quam diu alium praetorem cum eis iudicibus ... in consilium iturum putasti; Verr. I, 51. iubet lex ea ... iudicem quaestionis ... cum eis iudicibus ... quaerere de veneno; Cluent. 148.

de: qui propter offensionem iudiciorum [de veteribus iudicibus] lege nova novi iudices eruut constituti; Verr. V, 172.

ex: quod ex tam multis iudicibus absoluto Falcula nemo reus factus est; Cluent. 114. qna quisque lege ex illis iudicibus reus factus esset; ib. 115. cum ex CXXV iudicibus ... et CXL reus reciceret; Planc. 41. nos .. ex delectis indicibus ... constitutos iudices ita feremus, ut ..; ib.

in: in uullo iudice ... ne tenuissima quidem suspicio ... constituta sit; Verr. a. pr. 38. in iudice .. spectari et fortuna debet et dignitas; Phil. I, 20.

per: quae (pecunia) nunc petitur per iudicem; Qu. Rosc. 9. hunc per iudicem condemnabis; ib. 25. subsortitionem ... iudicum fore putavit per sodalem suum Q. Curtium, iudicem quaestionis suae;

Verr. I, 158. ne lege ea ... per paucos iudices astringatur; Cluent. 155. viginti pondo (auri expensum est) paulo amplius per bunc L. Peducaeum, iudicem nostrum; Flacc. 68.

iudicatum, Urtheilsspruch, Entscheidung: facio: cum iudicatum non faceret; Flacc. 48.

fateor: edictum probas, iudicatum fateris; Flacc. 68.

nego: si iudicatum negaret; Flacc. 49.

solvo: ut procurator iudicatum solvi satis daret; Quinct. 29. ut sibi Quinctius iudicatum solvi satis det; ib. 30. iudicatum solvi satis accipiat; ib. 44. P. Quinctium iudicatum solvi satis daturum; ib. 85. iudicatum solvi satis daturos (se) esse dicebaut; Verr. II, 60.

iudicatus, Richteramt: isti ordini iudicatus lege Iulia ... non patebat? Phil. I, 20.

iudicalis, gerichtlich: consuetudo: quae autem remota a .. iudicali consuetudine ... locutus sum; Arch. 32.

suppressio: statuit ad easdem esse sibi ... suppressiones iudicalis reverteudum; Cluent. 68.

tabella: huic iudicalis tabella committetur? Verr. II, 79.

iudiciarius, gerichtlich: controversia: ut finis . iudiciariae controversiae constituerentur; Verr. I, 5.

lex: ecquid sentis lege iudiciaria lata quos posthac iudices simus habituri? Piso 94. nonne omnes iudiciariae leges Caesaris dissolvuntur? Phil. I, 19. legem etiam iudiciariam tulit; ib. V, 12. ne sua iudiciaria lex abrogetur; ib. VIII, 27.

res: eiusdem modi omnis res iudiciaria (fuit) in Sicilia; Verr. II, 31.

quaestus: hic ille ... quaestu Iudiciario pastus ... contrahit frontem; Cluent. 72.

iudicium, Gericht, Gerichtsbarkeit, Urtheil, Entscheidung, Meinung, Ueberlegung: I. **absolut:** 1. **Subject:** absunt: non enim ius ahesse videbatur a foro neque iudicia; Verr. V, 31.

accedit: ad horum omnium iudicia tot atque tanta domesticum iudicium accessit; Piso 97.

adiuvat: iam nihil te iudicium Neronis adiuvat; Verr. I, 38.

appropinquat: postea .. quam appropinquare huius iudicium ei nuntiatum est; Cluent. 192.

coniungit: quicum me deorum .. iudicium coniunxerat; div. Caec. 65.

consequitur: vehemens ac liberum populi Romani iudicium consequetur; Verr. V, 176.

conticescunt: cum ... iudicia conticuissent; Piso 26.

debet: f. est; leg. agr. II, 52. prov. cons. 41. obest; Cluent. 98. valet; Verr. I, 41.

deest: ut iudicium .. rei publicae ... defuisse videatur; Verr. a. pr. 3.

desinunt: postea quam iudicia severa Romae fieri desierunt; Verr. IV, 133.

discrepat: ut ... vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; div. Caec. 14.

displicent: f. est; Sest. 92.

est: quod iudicium gravissimum est; Quinct. 32. quod aliud est iudicium; Qu. Rosc. 10. iudicium esse ... de fama fortuisque P. Quinctii vides; ib. 33. ut facilius iudicium sit; ib. 44. quod putares hic ... iudicium futurum; Sex. Rosc. 61. maleficium, de quo iudicium est; ib. 117. iudicium est pecuniae certae; ib. si .. qua sunt privata iudicia; ib. 16. cuius de ea re proprium non erat iudicium; ib. 25. huiusce rei iudicium ... video futurum; div. Caec. 47. aperte iam ... nulla esse iudicia; Verr. a. pr. 20. si .. iudicia nulla sint; ib. 41. quod eius modi iudicia sint; ib. nulla .. iam existimantur esse iudicia; ib. 43. de iure .. libertatis ... suum putat esse iudicium; ib. I, 13. cum coëgeris homines miseros, ... quasi desperatis nostris ... iudiciis, ad vim; ib. 82. si iudicium sit eius modi; ib. II, 31. iudicia huius modi (fuerunt); ib. quod esset iudicium, cum ..? ib. III, 30. cum .. verbo iudicium sit in edicto; ib. 33. iudicium .. quod fuerit isto praetore ... scire debetis; ib. 39. ecquod iudicium Romae tam dissolutum ... fore putasti? ib. 131. qui modo iudicia Romae fore putaret; ib. 132. quaero cuius modi tu iudicia Romae putaris esse; ib. IV, 8. utitur hac lege, qua iudicium est; ib. 17. iudicium de pecuniis repetundis ne sit hoc tempore; ib. 82. cum iudicium certa lege sit; ib. V, 4. reliquum iudicium ... de iudicibus ... futurum est; ib. 177. itaque tum vestrum difficilius iudicium ... fore videbatur; Tull. 1. vestrum difficilius iudicium ... fore videbatur; ib. 2. iudicium vestrum est, recuperatores; ib. 7. de hoc iudicium est; ib. 23. nullum est iudicium; ib. 35. uuum est enim et simplex animum iudicium; Font. 22. est enim turpe iudicium; Caecin. 8. de quo (ire) iudicium est; ib. 10. si quod erit armorum iudicium; ib. 61. iuris iudicium cum erit; ib. cum iudicium de vi sit; ib. 104. nulla iudicia esse; Cluent. 77. quorum iudicium ... est; ib. 80. ista mnlta iudicia quae sunt? ib. 88. non fuit illud .. iudicium iudicii simile; ib. 96. Iunii iudicium video esse eius modi, ut ..; ib. 103. illa igitur ... seditiosa iudicia fuerunt; ib 113. ipsi inter se censores sua iudicia tanti esse arbitrantur; ib. 122. utrum censorum iudicium grave velis esse; ib. 135. invidiosum illud iudicium fuisse; ib. 138. penes Cn. Pompeium omne iudicium ... debet esse; leg. agr. II, 52. hoc quantum iudicium, quam iutolerandum ... sit quem praeterit? ib. 57. horum erit nullum iudicium ..., quid residnum sit; ib. 59. iudicium acerbum (est); Rabir. 35. meum .. gravius esse iudicium; Sulla 8. intelleges ... iudicium meum et horum par atque unum fuisse; ib. 9. in qua civitate ... (essent) nulla iudicia; Quir. 14. tiberum senatus iudicium propter metum non fuit; dom. 10. qua die iudicium sit futurum; ib. 45. cuius est gravissimum iudicium de iure legum; ib. 71. non obscurum de meis in rem publicam beneficiis suum iudicium .. esse voluerunt; ib. 74. qui mihi tale populi iudicium ... dederi putaret esse oportere; ib. 88. censor ..., penes quem maiores nostri ... iudicium senatorum de dignitate esse voluerunt; ib. 130. si ... iudicia non essent; Sest. 86. iudicia displiceut aut nulla sunt; ib. 92. quod iudicium populi Romani in honoribus eius futurum sit nemini dubium esse debet; ib. 113. est quidem ista vestra existimatio, sed iudicium certe pareutis; Cael. 4. si liberum vestrum iudicium fuisset; prov. cons. 13. illins mihi iudicium gratium esse debebat; ib. 41. auimadversio .. et iudicium senatus (fuerat); Piso 14. sin autem mavis illud esse iudicium; Plauc. 10. cum iudicia penes equestrem ordinem essent; Scaur. c. 1. § 2. iudicia populi Romani parum magna vobis videbantur? Phil. I, 36. nullum fuisse de alea lege iudicium; ib. II, 56. nihil bonorum virorum iudicio optatius; ib. V, 50. occulta .. fuit eorum voluntas iudiciumque de Antonio; ib. VII, 21. quod fuerit de hoc bello iudicium senatus; ib. IX, 7.

iustat: instabat iudicium; Verr. a. pr. 24.

iuvat: quid igitur te iuvat Neronis iudicium? Verr. I, 84.

manent: qui iudicia manere apud ordinem senatorium voluut; div. Caec. 8.

nascuntur: unde haec omnia [iudicia] nascuntur? Quinct. 46. cum ... omnia iudicia ... ex improborum iniquitate ... nata sunt; Tull. 8.

obest: hoc vos Cluentio iudicium putatis obesse oportere? Cluent. 92. hoc Bulbi iudicium non plus huic obesse causae debet, quam illa ... duo iudicia; ib. 98.

patet: hoc C. Caesaris iudicium ... quam late pateat attendite; Marcell. 13.

pereunt: iudicia perierunt; har. resp. 60.
pertinet: quod videretur ad summam illius existimationem hoc iudicium pertinere; Caecin. 6.
potest: tribus locis significari maxime populi Romani iudicium ... potest; Sest. 106.
relinquunt: illa iudicia senatoria ... defensioni nullum locum reliquissent; Cluent. 61.
valet: haud scio an ... plus iudicium voluntatis valere quam sortis debeat; Verr. I, 41. si existimabit iudicium accusatoris ... valere oportere; Muren. 60. ius valeat necesse est, id est, iudicia; Sest. 92. quin ... in eodem (genere) iudicia imperatorum valerent; Balb. 54.
veniunt: in invidiam .. maguam illa iudicia venerant; Cluent. 130.
versatur: ne ipsius quidem iudicium in civium Romanorum iure esse versatum; Arch. 11.
vincit: eteuim iudicium ... me uno defendente vicit; Verr. I, 139.
videtur: hoc ... inimici iudicium grave videretur; Verr. II, 139. f. absunt. deest. est; Tull. 1. 2. pertinet. II, 1. corpuno. coutemno. corrumpo; Cluent. 75. facio; Sex. Rosc. 95. Caecin. 4. Flacc. 40. reduco.

2. **Prädicat:** sum: hoc est iudicium; Verr. a. pr. 47. quid est hoc? ... iudicia in socios fideiis? ib. III, 66. illa tandem quaestio ... aut iudicium fuit? Cluent. 90. possunt eidem illud iudicium fuisse defendere? ib. 92. fuit ... quidvis potius quam iudicium; ib. 96. qui illud iudicium fuisse arbitretur; ib. aestimationem litium non esse iudicium; ib. 116. quod iudicium lege uon erat; Flacc. 50. in quo illud primum debes putare, comitiis ... studium esse populi, non iudicium; Planc. 10. si iu communi gaudio populi Romani uni gratulabantur, maguum iudicium (est); Phil. XiV, 13.

3. **Unterf:** quod iudicium senatus! Phil. Vi, 6. f. II, 1. commemoro.

II. **nach Verben:** 1. **Accufativ:** accipio: f. **accipio,** III, iudicium (8 St.) B. I, S. 41, a.
administro: ut ... per ... imperitos adulescentulos ... iudicia administrentur? div. Caec. 68. opiuor ... totum hoc iudicium ... quasi mente quadam regi legis et administrari; Cluent. 147.
appello: hoc iudicium appellabitur? Verr. iV, 104. quo nomine iudicium hoc appellatur; ib. V, 127. ut neque appellata umquam iudicia siut neque existimata; Cluent. 88. quod si qui illud iudicium appellet; ib. 103. ut incuriosem potius seditionis ..., quam iudicium appellandum putem; ib. quod iudicium appellari non oportet; ib. 115. quod illi iudicium appellant; ib. 117. si ista iudicia appellare voltis; ib. 122. vobis in meutem venit haec appellare iudicia; ib.
aufero: ut ab senatu iudicia ... auferantur; Verr. I, 23.
celebro: quorum studio ... celebrari hoc indicium ... vides; Sulla 4.
cognosco: cognoscite nunc iudicium senatus; Balb. 55. f. interpono.
commemoro: o commemoranda iudicia! Verr. a. pr. 42. o praeclarum et commemorandum iudicium! ib. III, 28. tu, qui iudicia facta commemoras; Cluent. 112.
committo: iudicium inter sicarios ... committitur; Sex. Rosc. 11. existimationis suae iudicium extra cohortem suam committendum fuisse nemiui; Verr. III, 142. omue suum erga meam dignitatem ... iudicium ... commissum ... esse arbitrabuntur; dom. 142.
communico: erant iudicia cum equestri ordine communicata; Cluent. 130.
comparo: non esse hoc indicium iudicil ... causa comparatum; Scaur. 30
compono: M. Lucullus ... primus hoc iudicium composuit; Tull. 8. severissimum iudicium ... per vos videri esse compositum; ib. 36.
comprobo: vident indicia comprobari; Cluent. 152.
confirmo: quarum legionum fortissimum .. iudicium confirmat senatus; Phil. IV, 6.
conflo: eius rei, quae conflavit hoc iudicium; Sex. Rosc. 5. quae (Venus) illam totam accusationem iudiciumque conflarat; Verr. II, 116.
coniungo: hoc iudicium cum illo non esse coniunctum; Cluent. 97. iliorum iudicium coniunctum cum re esse defendito; ib. 120.
conqueror: non illi ... iniqua iudicia ... conquerebantur; Verr. IV, 111.
coustituo: iudicium de pecuuiis repetundis est constitutum; div. Caec. 11. ne quod iudicium ... coustitueretur; Verr. II, 60. f. **constitue,** III. iudicium (23 St.) B. I, S. 658, a.
contemno: qui ita iudicia .. contemperat, ut ..; Milo 43. D. Bruti iudicium ... uum cui tandem contemnendum videtur? Phil. IV, 7. qui semper senatus iudicium ... coutempserit; ib. VI, 5.
contiueo: quae res totum iudicium contineat; Sex. Rosc. 34.
corrumpo: f. **corrumpo,** II. iudicium (42 St.) B. I, S. 711, a.
deceruo: cuius .. de illo incesto stupro iudicium deceruendi senatui potestas esset erepta; Milo 13.
declaro: maximum .. populi Romani iudicium universi consessu gladiatorio declaratum est; Sest. 124.
defendo: quae ... defendenda sant: ... iudicia, iuris dictio, fides; Sest. 98. nos .. iudicia ... defendimus; Phil. VIII, 8.
defero: si ad causas iudicia iam facta domo deferemus; Cluent. 6.
defugio: ne quis te iudicia defugere arbitraretur; Vatin. 34.
denuntio: nec mihi ille iudicinm populi ... denuntiabat; Sest. 40.
desidero: qui severiora iudicia desiderant; Verr. II, 174.
dimitto: dimittitur iudicinm; Verr. II, 70.
dissolvo: f. **dissolvo,** II. iudicium (5 St.) S. 134, b. — disturbo: f. **disturbe,** II. iudicium (5 St.) S. 136, a. — do: f. **do,** III. iudicium (28 St.) S. 143, b.
duco: ut duceret iudicium; Flacc. 82.
eripio: eripueras senatui ... imperatoris deligendi iudicium; Vatin. 36.
exerceo: f. **exercee** iudicium (4 St.) S. 264, b.
existimo: ut intellegatis cuius modi ista iudicia .., cuius modi istius de cohorte recuperatores existimati sint; Verr. III, 29.
exprimo: si universi populi iudicium verum ... expressero; Sest. 119.
exspecto: f. **exspecto,** III. iudicium (5 St.) S. 282, b. — facio: f. **facio,** III. iudicium (32 St.) S. 305, b. **de,** III. iudicium facio (19 St.) S. 16. f.
fero: quorum ... iudicium ac potestas erit non ferenda; leg. agr. I, 9.
habeo: f. **habeo,** III, iudicium (4 St.) S. 440, a.
horreo: iam tum crimen et iudicium horruerit; Verr. V, 74.
imminuo: nullum iudicium de se senatus imminutum putat; Deiot. 36.
impedio: siu ipsa iudicia vis impediret; sen. 19. qui .. cum iure ... iudicium impedire uou posset; Vatin. 33.
impetro: iudicium ex edicto non potest impetrare; Verr. III, 152.
improbo: quod Sacerdotis iudicium improbare istum ausurum non arbitrabatur; Verr. II, 68. vestrum ab illis de eodem homine indicium ... improbari; inp. Pomp. 63.

infirmo: hic tu Cn. Pompei ... iudicium et factum infirmare conaris; Balb. 51.
instruo: hoc .. ipsum iudicium ... a matre hoc tempore instruitur; Cluent. 18.
interpono: cognoscite nunc populi Romani iudicium multis rebus interpositum; Balb. 53.
invenio: quod ... ne postulatum quidem iudicium invenitur; Verr. III, 35.
labefacto: nemo labefactare iudicium est conatus; Snlla 64.
metuo: iam hoc magnum iudicium hominum ... uemiuem metuisse; Verr. I, 111. iudicia non metuis; Phil. II, 115. — homines .. iudiciorum metuentes ... non se rem improbare dicebant; dom. 69.
ministor: praesertim cum idem ille ... Catoni ... iudicium minitanti ... respondisset; Muren. 51.
neglego: qui ... indicium bouorum omnium neglexisset; dom. 114.
nomino: maiores .. nostri numquam .. iudicium nominarunt; Cluent. 117.
obruo: senatus vero iudicia de illo ... quae umquam vetustas obruet? Deiot. 37.
omitto: omitto civitatium ... de meis in omnis mortalis meritis unum iudicium; dom. 75.
opto: nihil innocenti ... tam optandum (esse) quam aequum iudicium; Cluent. 7.
perdo: senatoria iudicia perdita .. esse arbitratur; Verr. a. pr. 8.
perfringo: qui ... potest ... neque leges ac iudicia perfriugere; Sest. 134.
pertimesco: iudicium in causa tam turpi (pertimescendum fuit)? dom. 57.
peto: nova iudicia petebantur; Verr. I, 137.
polliceor: uos libertatem nostris militibus .., iura, iudicia ... pollicemur; Phil. VIII, 10.
posco: populus Romanus ... iudicia poscebat; Verr. a. pr. 44.
postulo: iudicium postulas; Quinct. 61. nihil nisi ex edicto iudicium in octuplum (postuiat); Verr. III, 28. in quem iudicium ... postulatum sit; ib. 29. ita in eum iudicium de professione iugerum postulabatur; ib. 39. causa erat iudicii postulandi; ib. abs te iudicium postulatur; ib. 135. f. invenio.
probo: quod eius ordinis iudicia minus iam probari populo arbitrabatur; Cluent. 77. quae (iudicia) probata non esscut; ib. 138.
profero: alterius rei causam vosmet ipsi .. vobis .. prolato iudicio sustulistis; Caecin. 9. videamus ecquod aliud iudicium ... proferre possimus; Cluent. 108.
propono: si hoc iudicium plebi Romanae propositum sit; Cluent. 157.
puto: si illud iudicium putaretur; Cluent. 119. ut ... bonorum iudicia nihili putaret; Sest. 114. volnus illud rei publicae, ... non iudicium putandum est; Planc. 70. cum ei ... fugiunt, non plausum illum, sed iudicium puto; Phil. I, 37.
recuso: fatetur ... Alfenum ... iudicium ... non recusasse; Quinct. 63.
reddo: cui ... neque iudicium redditum est usitatum; Quinct. 71. vestra de me multa iudicia nobis uno tempore omnia reddidistis; scn. 2.
redigo: quo edicto omnia iudicia redegerat in suam potestatem; Verr. II, 33.
reduco: ut ... iudicia ... mecum simul reducta videantur; dom. 17.
refero: uisi ad equestrem ordinem indicia referantur; Verr. III, 223.
rego: f. administro; Cluent. 147.
relinquo: hoc voluit clarissimum relinquere iudicium; Verr. I, 130.
reperio: neque tamen ullum iudicium reperietur; Verr. III, 29. cum omnia iudicia ... posuiendorum maleficiorum causa reperta sint; Caecin. 6. ut ... vestra iudicia ... reperiantur; Flacc. 94.
reprehendo: hoc iudicium reprehendas tu; Cluent. 114. ut alter alterius iudicium ... reprehendat; ib. 122. ut videretur ... iudicia reprehendisse; ib. 130. nemo iudicium reprehendit; Sulla 63. ut ... iudicium populi Romani reprehendatis; Planc. 8.
resciudo: cum ... iudicium C. Sacerdotis rescidisset; Verr. II, 74. simul ac tute coeperis tua iudicia rescidere; ib. V, 19. ne tuum iudicium videar rescindere; ib. 20. illi sua ... ipsi iudicia rescinderent; Cluent. 60. quod cum fit, non iudicia rescinduntur; ib. 116.
restitno: alia iudicia Lilybaei ... restituta snnt; Verr. II, 68.
sequor: vos nunc utrum illorum iudicium an voluntatem sequi malitis considerate; Verr. II, 175. tua sequar iudicia; ib. V, 19. qui iu iudicando superiora iudicia secuti sunt; Cluent. 106. huius tu ... nec iudicium sequere nec vim pertimesces? Caecil. I, 17.
significo: ut ... iudicium significent; Cluent. 196. f. I, 1. potest.
solvo: i. V, 1. tribui; Phil. V, 41.
specto: duo suut tempora, quibus nostrorum civium spectentur iudicia de nobis; Vatin. 10.
statuo: istum statuisse in provincia sua existimationis suae iudicium; Verr. III, 142.
subeo: L. Flacco ... lectissimorum virorum iudicium esse subeundum; Flacc. 2. quod iudicium cumque subierat; Sest. 68. subiit etiam populi iudicium; Scaur. c. 1. § 1.
sustinco: hic ... totum iudicium sustinebit; div. Caec. 48. iam intellegitis quantum iudicium sustiueatis; Cael. 70.
tempto: iudicium illud pecuuia esse temptatum; Cluent. 9. ab Oppianico temptatum esse iudicium; ib. 80.
teneo: nos non tenebimus iudicia diutius; Verr. a. pr. 20. quadringentos (annos) iudicium nationemque censoriam (tenueramus); Piso 10.
timeo: mihi videlicet ... iudicium timendum fuit; Milo 36. ego ... iudicumne timui? ib. qui isto modo iudicia non timeat; Phil. II, 115.
tollo: ut iudicium tolleretur; Verr. a. pr. 41. licet omnia de pecunia repetundis iudicia tollatis; ib. II, 27. lege Hieronica iudicia ... subtata uno nomine omnia sunt; ib. 34. impudenter tollis exspectatum existimationis tuae iudicium; ib. III, 139. tollitur vestrum iudicium leg. agr. II, 58. cuius iudicium ... tollitur; ib. 60. ille ambitus iudicium tollere ... volut; Sulla 15. postea quam ab eodem iudicia subtata esse vidit; sen. 19. tota causa iudiciumque subtatum sit; dom. 45. qui ... annus est dicere ... iudicia tolli; har. resp. 55. ut ... gravissimum iudicium sanctissimi magistratus de re publica tolleretur; Sest. 55. vim fuisse illam, flammam quassatae rei publicae ... iure iudiciisque subtatis; ib. 73. qui vi iudicia ipsa tolleret; Milo 70. vetera iudicia sublata (sunt); ib. 86. quid ageret vir ad virtutem ... natus ... iudiciis subtatis? ib. 89. censorum iudicium ... non esse ... subtatum; prov. cons. 46. num etiam tuum de auspiciis iudicium interitus Caesaris sustulit? Phil. II, 88.
transigo: quasi metueret ne Petilius privato illo iudicio transacto ... cum ceteris in consilium reverteretur; Verr. II, 75.
transfero: quis poterit ... de transferendis iudiciis recusare? Verr. a. pr. 20. postea quam iudicia ad senatum translata sunt; ib. 37. iudiciis ad senatorium ordinem translatis; ib. 38. desinemus nos de iudiciis transferendis recusare; ib. I, 6. qui de transferendis iudiciis possit recusare; ib. III, 224. iudicium de pecuniis repetundis ad xviros translatum videtis; leg. agr. II, 59.
tneor: patres conscriptos indicia male ... tueri; Verr. a. pr. 44.
vendo: in eam .. venerat .. consuetudinem in vendendis istius ... iudiciis; Verr. II, 169.

video: (urba) quae primum iudicium de capite vidit M. Horatii; Milo 7.
violo: idem iste ... iudicia violavit; har. resp. 48.

2. **Genetiv:** sum: quod vestri iudicii est; Cluent. 164. qui ... sui iudicii ... voluit me esse; Balb. 4. 1. IV, 1. oratio.
venit in mentem: numquamne tibi iudicii ... venit in mentem? Verr. V, 144.

3. **Dativ:** aedifico: quasi pro theatro illi (gradus) iudicio aedificati videbantur; Cluent. 98.
commendo: quem pater moriens ... iudiciis vestris commendatum putavit; Verr. I, 151.
committo: incommoda sua ... nostris committere .. iudiciis ... maluerunt; Verr. I, 82. sin ... hominum delictum fortuuae iudicio committere minime censorium est; Cluent. 129.
confido: monet hominem, ne nimis iudicio Sacerdotis ... confidat; Verr. II, 69. nos ... imperitae multitudinis iudicio confidimus; Flacc. 97.
conflo: summam illi iudicio invidiam ... esse conflatam; Cluent. 79.
consentio: in Oppianico ... superioribus consentire iudiciis debuerunt; Cluent. 60.
desum: posse te .. illi .. iudicio nou deesse; div. Caec. 47.
interesum: tot iudiciis interfuistis; Verr. III, 64
permitto: regna xvirum dicioni, iudicio potestatique permissa ... esse dico; leg. agr. II, 39.
praesum: si ... ei iudicio Chrysogonus praeesset; Sex. Rosc. 72. cum praetor iudicio eius praefuisset; Verr. I, 157. qui praesunt iudiciis summa cum gravitate; Sulla 54.
praesideo: vobis ... huic iudicio praesidentibus haec tanta virtus ex urbe expelletur? Milo 101.
reservo: nisi te ... huic iudicio reservasset; Verr. I, 114. gratiam iudicio et accusationi reservant; Muren. 45. meae mortis poenas iudicio et posteritati reservari; sen. 33. crimen iudicio reservari; Milo 14.
resisto: oportere ... iudiciis resistere; Sest. 86.

4. **Ablativ:** abutor: quid est aliud iudicio ... abuti ad quaestum? Sex Rosc. 54.
libero: cum ... me defendente capitis iudiciis essem liberati; prov. cons. 24.
opus est: quid opus est iudicio? Verr. III, 34. nihil opus fuisse iudicio; Tull. 9.
utor: nihil tam invidioso iudicio ... uterer; Quinct. 47. qua lege populus Romanus de pecuniis repetundis optimis iudiciis ... usus est; Verr. a. pr. 51. ut eis ne in suis quidem beneficiis libero iudicio uti liceret; ib. II, 164.

5. **mit Präpositionen:** abeo ab: quin ab indicio abeas turpissime victus; Qu. Rosc. 41.
absum ab: quam doleo abesse ab huius iudicio L. Volusienum! Cluent. 198.
accedo ad: ad horum omnium iudicia tot atque tanta domestica iudicium accessit; Piso 97.
addo in: ut adderet in iudicium INIURIA; Tull. 38. quod ergo ideo in iudicium addi voluisti; ib. 39.
adduco in: qui primus in iudicium adductus esset; Sex. Rosc. 28. [reus] in iudicium adductus est [C. Verres]; Verr. a. pr. 2. hostem sacrorum ... in vestrum iudicium adduximus; ib. I, 9. qui adductus est in iudicium; ib. 155. possumne ... magis reum condemnatum in iudicium adducere? ib. II, 174. qui erit adductus in iudicium; ib. III, 207. quis apertior in iudicium adductus est? Cluent. 48. quod homo nequam ... in iudicium sit adductus; ib. 97. ipse adductus in iudicium pecuniam iudici dederit; ib. 125. non L. Saturnium ... in vestrae severitatis iudicium adducitur; Catil. IV, 4. adductus est in iudicium Polemocrates; Flacc. 74. quod si te in iudicium quis adducat; Phil. II, 34.
adfero ad: qui nihil se arbitrantur ad iudicia ... adferre oportere; div. Caec. 25. quid adfere ad iudicium? Muren. 67. — in: quam honestatem in iudicium tuum ... attulit; Quinct. 99. simplex in iudicium causa (adiata est); Cluent. 49. quas (causas) .. in iudicium adferri non oportuit; ib. 91. si in iudicium nihil praeter invidiam attulissent; ib. 160. tu fortunas ... in iudicium adferas; ib. 186. nolo accusator in iudicium potentiam adferat; Muren. 59. neque attulit in iudicium quicquam ad laedendum; Flacc. 11. quantum auctoritatis in iudicium adferatis; ib. 65.
adsum ad: sese ... ad iudicium non adfuturos; div. Caec. 28. C. Verrem ... ad iudicium adfuturum (esse); Verr. I, 1. Heraclius ... capit consilium ... non adesse ad iudicium; ib. II, 41. — in: utinam adesset in iudicio! Qu. Rosc. 12. ut in indicio adessent; Verr. IV, 113. cur hi neque in iudicio adsunt neque in decreto nominantur? Flacc. 45. idem non adfuit alio in iudicio; Sulla 81.
ago de: coepi ... de iudicio agere et cogitare; Verr. a. pr. 26.
ascribo ad: ascribat ad iudicium suum ... suam ... sententiam; Rab. Post. 1.
cogito de: f. ago de.
committo in: quod temere commisisti in iudicium; Qu. Rosc. 26.
commoneo de: aras ... lamentationibus de vestro iudicio commoneri; Font. 47.
comparo ad: hoc tibi defensionis ad iudicium tuum comparabas; Verr. III, 32. cur non eius damnatione aliquid ad hoc iudicium praeiudicii comparasti? Planc. 55.
concludo in: qua ratione ... in hoc singulare iudicium causa omnis concluderetur; Quinct. 67.
congruo cum: (lex) quae congruebat cum iudicio senatus; har. resp. 29.
coniungo cum: quin illa damnatio ... cum ... vestro iudicio coniuncta esse possit; Cluent. 98.
conicio in: haec (pecunia fuit) ... in iudicio conlocata; Qu. Rosc. 23.
consequor ex: ex vestro iudicio fructum est amplissimum consecutus; imp. Pomp. 2.
consisto in: vos, quorum ... consistit ... ius ‖honos‖ in iudiciis; leg. agr. II, 102.
convenio ad: quanta multitudo hominum convenerit ad hoc iudicium vides; Sex. Rosc. 11.
decedo ad: qui ... ad iudicium decederet; Verr. V, 40.
deduco ad: qui ad hoc iudicium deducti non sunt; Flacc. 9.
defero in: quoniam ... in forum deferri iudicumque voluisti; Cael. 35.
depono in: potero ego hoc onus tantum .. in hoc iudicio deponere? Verr. V, 179.
detraho in: cum in iudicium detrahi non posset; Milo 38.
dico de: de quo iudicio si velim dicere omnia; Verr. I, 155. ut .. de rebus ab isto cogutis iudicatisque et de iudiciis datis dicere desistamus; ib. II, 118.
dimitto ab: plebem a iudicio dimisimus; Planc. 21.
discedo ab: quod ... inlusos se ... ab iudicio discessuros videbant; Verr. III, 30. — ex: ut spoliis ex hoc iudicio ornati .. discedant; Sex. Rosc. 8. se ex iudicio discessisse victum; Cluent. 111.
discrepo ab: ut ... vestrum iudicium ab suo iudicio ne discrepet; div. Caec. 14. cum ceteri soleant in iudicando ne ab aliorum iudiciis discrepent providere; Cluent. 60.
dissentio ab: nec ab iudicio omnium mortalium ... dissentire possunt; Phil. IV, 9.
disputo de: dum de his singulis disputo iudiciis; Cluent. 89.
dissideo de: cum adventu L. Sullae maximi

exercitus in Italia civium dissiderent *de* iudiciis; Font. 6.

dominor in: videt ... sese in iudiciis diutius dominari uon posse; div. Caec. 24.

elabor, emitto ex: qui neque elabi ex iudicio iucunditate sua neque emitti gratia potest; Sest. 134.

emergo ex: emerserit ex peculatus etiam iudicio; Verr. I, 12.

eripio ex: si ex hoc iudicio aliqua vi sese eripuerit; Verr. II, 77. istum mihi ex hoc iudicio ereptum ad illud populi Romani iudicium reservari; ib. V, 173.

fero de: uihil de iudicio ferebat; Sulla 63.

floreo in: qui nuper in ... iudiciis maximis floruerunt; Font. 26. qui omnes in iudiciis publicis ... floruerunt; Cluent. 107.

habeo in: si HS miliens in iudicium haberet; Qu. Rosc. 50.

instruo ad: ad iudicium uondum se satis instruxerat; Verr. IV, 41.

iudico de: cum iudex alium de suo iudicio putaret iudicaturum; Verr. II, 33. quid .. censores de illo iudicio corrupto iudicasse dicantur; Cluent. 123.

lego ad: cum ad vestrum iudicium civis amplissimos legavit; Balb. 42.

mitto ad: quem ... ad hoc iudicium legatum ... Centuripina civitas misit; Verr. III, 114. qui ad hoc iudicium legatus ... missus est; ib. 200. idem nunc lectissimos viros ... ad hoc iudicium ... miserunt; Cael. 5. laudatores ad hoc iudicium ... missos videtis; Balb. 41. — in: si inconstanter nomen suum misit in hoc iudicium; Flacc. 5.

nascor ex: ex hominum iudicio (crimen nascitur); Verr. II, 182.

perduco ad: si istum ... ad aliud iudicium perducere poterimus; Verr. I, 11.

pertineo ad: quae ad iudicium pertinebant; Verr. a. pr. 24. quae ad iudicium pertinerent; ib. III, 170. non intellegis haec ... ad peculatus iudicium pertinere? ib. 83. quae ad iudicium pertineant; ib. V, 174. quid ad hoc iudicium recitari istas leges pertinuerit; Tull. 43. quod ad vestrum iudicium pertineret; Caecin. 27. quae ... ad vestrum iudicium minime pertinerent; Cluent. 164. quod ad iudicium non pertineat; Planc. 63.

peto ab: quo minus miremini Siculos ... auxilium ... ab iudiciis petivisse; Verr. III, 72.

pono in: saluteni ... in hoc uno iudicio positam esse ... putetis; Flacc. 3.

produco in: si vivus in iudicium produceretur; Verr. V, 113. tu in iudicium archipiratam domo producere ausus es; ib. 136.

proicio in: hoc ex genere si qui se in hoc iudicium forte proiecerint; Cael. 22.

profero in: adversaria iu iudicium protulit nemo; Qu. Rosc. 7.

proficiscor ad: ipse ... ad privatum Staieni iudicium profectus est; Cluent. 74. — ex: ipse e publico iudicio ... profectus est; ib.

quaero de: si de meo iudicio quaeris; Phil. II, 75.

rapio in: rapientur homines in haec iudicia ex omni ... invidia; Rab. Post. 18.

removeo ab: vitas ... summorum aratorum, remotissimorum a ... iudiciis (spoliata est); Verr. III, 75. (pars) quae procul ab iudicio remota est; Cluent. 2.

reperio in: opto, ut in hoc iudicio uemo improbus praeter eam ... reperiatur; Verr. a. pr. 50.

reservo ad: quiu istum fortuna ... voluerit .. ad vestrum iudicium reservare; Verr. I, 71. ego illum ad iudicium meum ... reservavi; ib. V, 77. istum mihi ex hoc iudicio ereptum ad illud populi Romani iudicium reservari; ib. 173.

retraho ad: cum Verrem ... ad iudicium retraxisset; Verr. I, 23.

revoco ad: mihi videntur fructum reditus ... ad suorum sacerdotum .. iudicium revocasse; dom. 143.

rogo de: si ipse A. Cluentius sententiam de iudiciis rogaretur; Cluent. 136.

sedeo in: quod vestitum in iudicio sedere vides; Sex. Rosc. 147.

sentio de: de iudicio animi mei, ut volet, quisque sentiat; Rab. Post. 44.

servo ex: quo ex iudicio te ulla Salus servare posset; Verr. III, 131.

sto in: ut illi plane stare in suo iudicio non liceret; Piso 76. — circum: qui circum iudicium stabant; Sulla 31.

subscribo de: quae de iudicio corrupto subscripserunt; Cluent. 126.

sum in: quid est in iudicio? Qu. Rosc. 11. fuit ista severitas in iudiciis; Verr. V, 45. in iudiciis veritati (esse locum); Cluent. 202. qui locus tibi in legibus et in iudiciis esse potest? Phil. II, 87.

traduco ad: ex agro homines traduci ... ad insolitam litem atque iudicium; Verr. III, 26.

versor in: ut in iudicio versarere; Sex. Rosc. 95. qui tot annos in ... iudiciis publicis ita sim versatus; div. Caec. 1. ego, qui ... in iudiciis ita verser, ut ..; ib. 41. num quid aliud in illis iudiciis versatum est praeter hasce insidias? Cluent. 62. nunc quid aliud in illis iudiciis versatum est? ib. 63. versatam esse in iudicio mentionem; ib. 78. versatam esse in iudicio pecuniam constat; ib. 81. quia nulla in iudicio seditio ... versata est; ib. 103. (dignitas) quae in iudiciis publicis versari debet; ib. 107. vehemens erat in iudiciis ... invidia versata; ib. 130. (exspectatio) quae versari in iudiciis solet; Flacc. 21. quod si ullo tempore magna causa in sacerdotum populi Romani iudicio ... versata est; dom. 1. idem ... crimen quod versetur in iudicio requirat; Cael. 1.

venio ad: qui .. ad hoc ipsum iudicium ... venit; Sex. Rosc. 13. ad iudicium ... venimus; Qu. Rosc. 10. ut nemo umquam ... compositor ad iudicium venisse videatur; Verr. a. pr. 32. si diligens et firmus accusator ad iudicium veniret; ib. 11, 1. itaque ad iudicium veniturr; ib. 71. frequentissimi veuerunt ad hoc iudicium mercatores; ib. V, 154. ad iudicium ... venichat; Cluent. 93. — in: non necesse esse famam alterius in iudicium venire; Quinct. 30. venerat ... haec res in iudicium; Qu. Rosc. 42. te paratum in iudicium venturum arbitrabamur; div. Caec. 43. intellegit me ita paratum ... in iudicium venire, ut ..; Verr. a. pr. 7. hic ... bonis patriis ... spoliatus venit in iudicium; ib. I, 152. venerat res in iudicium; ib. III, 140. minore periculo in iudicium venturus esset; ib. IV, 49. qui iu iudicium veniat; ib. 71. scelerum Furias in tuum iudicium esse venturas; ib. V, 113. ut hoc solum in iudicium veniret; Tull. 12. nisi putamus eum in iudicium venire; ib. 32. si venit id in iudicium; ib. 35. venerit ea res in hoc iudicium necne; ib. 38. videtis ... sanguinem in iudicium venire; ib. 42. quod in iudicium veuire ausus est; Caecin. 2. in his causis non verba veuiunt in iudicium; ib. 63. factum illius ... in iudicium venire; ib. 83. in iudicium non venire utrum A. Caecina possederit necne; ib. 104. ut ... condemnatus in iudicium venerit; Cluent. 49. mihi videor in iudicium venire; ib. 51. qui in iudicium venerant; dom. 49. (res) quae veniat in iudicium; Milo 7. non illud iam in iudicium venit; ib. 31. num quid igitur aliud in iudicium venit? ib.

vocus: f. **ius**, A, I. voco (36 ©t.) ©. 631.

III. **nach Adjectiven**: 1. **cupidus**: quis tam novarum rerum [iudiciorum iudicumque] cupidus (fuit)? Verr. I, 19.

ignarus: si quis .. forte nunc adsit ignarus .. iudiciorum; Cael. 1.

metuens: i. II, 1. metuo; dom. 69.

peritus: quis iudiciorum ... peritior (commemorari potest)? Cluent. 107.

plenus: ubi forum plenum iudiciorum ... est; Verr. V, 143. cum est forum plenum iudiciorum; Flacc. 57.

proprius: (pars) quae propria est iudicii vestri; Cluent. 2.

similis: non fuit illud .. iudicium iudicii simile; Cluent. 96.

2. accommodatus: (pars) quae contionibus ... accommodatior est quam ... iudiciis; Cluent. 2.

dissimilis: erat huic iudicio longe dissimilis illa contentio; Sulla 49.

funestus: exorta est illa rei publicae, ... iudiciis publicis funesta quaestura; har. resp. 43.

similis: (ea) partum ruinae similiora ... quam iudicio ... fuisse; Cluent. 88.

3. dignus: qua re digaus ... sim singulari iudicio; leg. agr. II, 2.

indignus: quem iam ante iudiciis indignum putavit; Verr. V, 178.

4. iratus de: quam iratus (P. Septimius) de iudicio; Flacc. 11.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqd: quid reliqui est iudicii, quod in aratorem dari possit? Verr. III, 34.

actio: quod a nobis ... prima actio sui iudicii transacta sit; Verr. I, 156.

acer: iniquum est non eum .. iudicii actorem idoneum maxime putari; div. Caec. 65.

arbiter: vos, ... legum iudiciorumque arbitri, ... imploro; Verr. V, 186.

arma: statim me esse adrepturum arma iudiciorum; har. resp. 7.

auctor: cum loquar apud senatores ..., iudiciorum et iuris auctores; Verr. V, 171. qui auctor huius iudicii est; Rabir. 33. legem ... iudiciarium tulit, homo castus atque integer, iudiciorum et iuris auctor; Phil. V, 12.

auctoritas: homines ad ... iudiciorum auctoritatem quam ... integerrimos ... accedere; div. Caec. 70. ut mea diligentia constituta auctoritas iudiciorum videatur; Verr. I, 5.

calamitas: omnia ... honoris insignia ... unius iudicii calamitate occiderunt; Sulla 88. qui ne equestrem quidem gloriam incolumem a calamitate iudicii retinere potuisset; Planc. 12.

causa: suscipe causam iudiciorum; Verr. a. pr 51.

commemoratio: recitavit ... commemorationem cum aliorum iudiciorum ... tum illius ipsius iudicii Iuniani; Cluent. 138.

consuetudo: (genus) quod ... a consuetudine iudiciorum ... abhorreat; Arch. 3. quod meis studiis aptius quam consuetudiui iudiciorum esse videatur; Planc. 74. ubi consuetudo iudiciorum? Rab. Post. 31.

crimen: pauca vobis illius iudicii crimina exponam; Cluent. 20.

culpa: ad quos maxime culpa corrupti iudicii ... pertinebit; Verr. V, 183.

decus: testis ... dixit senator populi Romani, ... decus atque ornamentum iudiciorum; Caecin. 28.

definitio: illa definitio iudiciorum aequorum ... retineatur; Cluent. 5.

desiderium: iudiciorum desiderio tribunicia potestas efflagitata est; div. Caec. 8.

dignitas: qui ... omnem dignitatem iudiciorum tenebat; Rabir. 20.

disciplina: homines ... ex vetere illa disciplina iudiciorum ... non liquere dixerunt; Cluent. 76.

discrimen: in ipso discrimine ... iudiciorum vestrorum; Verr. a. pr. 2. cum huiusce iudicii discrimen ab opinione tua non abhorreret; ib. III, 52.

dissolutio: qui post iudiciorum dissolutionem aediles facti sunt; Verr. IV, 133.

dominatio: quoniam haec te omnis dominatio iudiciorum ... delectat; Verr. a. pr. 35.

dominus: qui iudiciorum se dominos dici volebant; Verr. I, 58.

existimatio: adduxi .. hominem in quo reconciliare existimationem iudiciorum amissam ... possetis; Verr. a. pr. 2. si me ... existimatio offensa ... iudiciorum non hoc facere coegisset; ib. II, 117. agitur existimatio veritasque iudiciorum; ib. IV, 113.

exitus: quisnam exitus illius indicii futurus esset; Cluent. 63. nolite .. existimare eos ... non exspectare huius exitum iudicii; Flacc. 105. quos ... huius exitum iudicii exspectantis videtis; Milo 3.

exspectatio: ita ... magnam exspectationem indicii eludemus; Verr. a. pr. 30. eos ... huius exspectatio iudicii ... sollicitat; Cluent. 195.

fama: eandem illam famam iudicii corrupti secuti sunt; Cluent. 133.

forma: haec novi iudicii nova forma terret oculos; Milo 1.

fructus: huius iudicii ... fructum ... omnium puto esse oportere; Verr. a. pr. 54. quo .. tempore cepi ... fructum immortalem vestri in me ... iudicii; Piso 31.

genus: ut genus hoc totum multarum atque eius modi iudiciorum tolleretur; Verr. I, 156. ut totum genus amplectamini iudiciorum; ib. II, 32. temporum magis ego nunc vitio quam genere iudicii plura dicam; Balb. 15. quod genus iudiciorum si est aequum; Planc. 36. acerbum omnino genus iudicii (est); ib. 37. inducatur sane etiam consuetudo huius generis iudiciorum nova; Rab. Post. 8. id hoc genere iudicii redigi solere; ib. 37.

gravitas: in mentem tibi non venit quid negotii sit ... gravitatem iudiciorum defendere; div. Caec. 27. cum ... gravitatem iudicii .. susceperis; div. Caec. 37.

ignominia: misera est ignominia iudiciorum publicorum; Rabir. 16.

imago: si .. imaginem iudiciorum aut simulacrum aliquod futurum in civitate reliquum credidisset; Sest. 30.

imperium: qui imperium iudiciorum tenere volt; Verr. II, 77.

indignitas: cuius propter indignitatem iudicii saepissime est actum in senatu, ut ..; Verr. I, 156.

infamia: in hac ... iudiciorum infamia ... cum hoc unum ... remedium esse arbitrarer; div. Caec. 9. quoniam totus ordo ... urgetur infamia iudiciorum; Verr. a. pr. 36. negem fuisse illam infamiam iudicii corrupti? Cluent. 4. cum de infamia iudiciorum disputarem; ib. 138.

inimicus: ego vero istos ... iudiciorum .. inimicos tantum abest ut ornem, ut ..; Phil. XI, 36.

iniquitas: istum nihil aliud ... agere, nisi uti ... per iniquitatem iudicii totum agrum ... suum facere possit; Quinct. 90. ecquis est ex ... iudiciorum iniquitate qui hoc non iam dudum statuerit? Verr. III, 143.

invidia: quod unum ad invidiam ... iudiciorum sedandam ... pertinebat; Verr. a. pr. 1. accensi .. ad invidiam iudiciorum levandam; ib. I, 5. quid tam e re publica fuit quam in tanta invidia iudiciorum adducere hominem? ib. 21.

initium: voce tantum attigi legum initium et iudicii; har. resp. 7.

iter: huic misero notiora sunt itinera iudiciorum ... quam campi; Sulla 89.

iudicium: non esse hoc iudicium iudicii; Scaur. 30.

ius: ianua se ..., non ire legum iudiciorumque texit; Milo 18.

lacrimula: mihi lacrimulam Cispiani iudicii obiectas; Planc. 75.

laquei: putant ... multos sibi laqueos ... iudiciorum propositos esse oportere; Cluent. 150. cum ... illam beluam, iudicii laqueos declinantem, iam inretitam teneret; Milo 40.

lana: laus .. iudicii testimoniique nostri tribunenda Bruto est; Phil. V, 35.

levitas: iudiciorum levitate ordo quoque alius ad res iudicandas postulatur; div. Caec. 8.

macula: neglegi macula iudiciorum posse non videbatur; Cluent. 130.

magnitudo: quautam exspectationem magnitudo iudicii sit adlatura; div. Caec. 42. quem existimetis facillime posse magnitudinem ... iudicii sustinere; ib. 73.

mentio: audes nllius iudicii mentionem facere? Verr. III, 33. quo ... ore mentionem corrupti iudicii facitis? Cluent. 65. ne mentionem .. cuiquam iudicum aut iudiciorum facere liceat; Sest. 89.

metus: nullus iudicii metus (tibi fuit)? Verr. II, 40. „ut ... ne se nummoveat reliquus metus iudicii sit“; ib. III, 34. cuius iudicii metu ... magnae pecuniae coactae sunt; ib. 39. quod ... plus aliquanto apud te pecuniae cupiditas quam iudicii metus posset; ib 131. sese ... summo metu legum et iudiciorum teneri; ib. IV, 75. ut metum iudicii propositum habere deberes; ib. V, 74. ut interea magistratus reliquos ... sine metu iudiciorum ... petere possetis; leg. agr. II, 99. sit ... iudiciorum maior quidam metus; Rab. Post. 17. cum saeptus sis legibus et iudiciorum metu; Phil. XII, 25.

mora: cum ad iudicii moram familiaris funeris excusatio quaereretur; Rabir. 8.

mos: quem hunc morem novorum iudiciorum in rem publicam inducimus? Rab. Post. 9. qui ... pristinum morem iudiciorum requirunt; Milo 1.

nomen: ut nomine iudiciorum omnium bona ... iu istius unius essent potestate; Verr. II, 67. quae ille cum accepisset nomine iudicii Safiniani; Cluent. 99.

offensio: qui propter offensionem iudiciorum [de veteribus iudicibus] lege nova novi iudices erunt constituti; Verr. V, 178. cum omnis offensiones iudiciorum ... proferrem; Cluent. 139.

oratio: illa oratio potius temporis mei quam iudicii ... fuit; Cluent. 139.

ornamentum: ſ. decus.

periculum: multa (sunt) pericula ... iudiciorum; Verr. III, 98. ut omnis mearum fortunarum status unius iudicii periculo contineretur; Cluent. 81. eos ... iudiciorum novorum periculis non carere; ib. 154. is periculum iudicii praestare debet; Muren. 3. simul ac periculum iudicii intendi; har. resp. 1.

perturbatio: [perturbatione iudiciorum ...] novae domiuationes ... quaeri putabantur; leg. agr. II, 8. neque vero illa popularia sunt existimanda, iudiciorum perturbationes, rerum iudicatarum infirmationes; ib. 10.

poena: hos ... veritos poenam iudicii ... profugisse; Verr. IV, 30. non fuit in me poena ulla peccati; at fuit iudicii; dom. 77. nullius neque privati neque publici iudicii poenam effugere potuerunt; ib. 106.

potestas: numquam (te) sub ... iudiciorum potestatem casurum esse duxisti? Verr. V, 144.

praesidium: vitam ... fugae praesidio, non iuris iudiciorumque defendit; Sest. 76.

procella: se ... vitam illam ... remotam a procellis ... iudiciorum sequi malnisse; Cluent. 153. alia quaedam civem egregium iniqui iudicii procella pervertit; Sest. 140.

prolatio: [cum] alteri ad prolationem iudicii biduum quaereretur; Rabir. 8.

ratio: iudicii rationem M. Messala ... suscepit; Sex. Rosc. 149. necesse est ... aliam rationem requirat iudiciorum; Verr. I, 22. ne oratio mea aliena ab iudiciorum ratione ... esse videatur; ib. IV, 109. me longius esse prolapsum, quam ratio vestri iudicii postularit; Caecin. 101. num ... alia ratio illius iudicii ... nunc est? Cluent. 92.

redemptio: redemptio est huius iudicii facta; Verr. a. pr. 16.

religio: sin istius ingentes divitiae iudiciorum religionem ... perfregerint; Verr. a. pr. 3.

remedium: nisi ... sine iudiciorum remediis salvi esse possimus; Cluent. 95.

severitas: qui accusare possunt, iudiciorum severitatem desiderant; div. Caec. 8. spem ..., quam habent ... in iudicii severitate positam; ib. 21. veterem iudiciorum severitatem non requiro; Verr. III, 146. vos severitatem iudiciorum ... misericordia mitigate; Sulla 92. haec est illa exoptata iudiciorum severitas? Rab. Post. 6.

signum: maximum signum illo die dedit voluntatis et iudicii sui; Phil. V, 38.

silentium: tu silentium perpetuum iudiciorum ... in maledicti loco poues? Piso 32.

simulacrum: ſ. imago.

status: ut adhuc habuit se status iudiciorum; Verr. III, 205.

summa: in hoc summa iudicii ... consistit; Quinct. 32. summa iudicii mei spectat huc; Phil. XIII, 46.

supplicium: numquam illud extremum ... supplicium legis ac iudicii ... videre te volui; Piso 99.

suspicio: iudicii corrupti nulla suspicio (erat); Cluent. 49.

tabella: datur tibi tabella [iudicii]; Rab. Post. 12.

tempus: sese ... tempus ipsum emisse iudicii sui; Verr. a. pr. 8. Habitus usque ad illius iudicii tempus nullum testamentum umquam fecerat; Cluent. 45.

turpitudo: quis tantam turpitudinem iudiciorum ... ferre potuisset? Cluent. 61. hoc .. accusante pristini illius sui iudicii turpitudinem desperabat; Sest. 89.

veritas: eius modi res publica debet esse ..., veritate iudiciorum constituta; Verr. III, 162. neque huius iudicii veritatem ... in voluntate testium conlocari sinam; Cael. 22.

vestigium: ne quod iudiciorum esset vestigium; Sex. Rosc. 91.

vinculum: is vincula revellit ... iudiciorum; Caecin. 70.

vis: populus Romanus interea ... illam veterem iudiciorum vim ... requirit; div. Caec. 8.

2. **Ablativ:** adulescens: te sororis filius Postumius, adulescens gravis, senili iudicio, notavit; Sest. 111.

3. **mit Präpositionen:** crimen de: de perduellionis iudicio ... meum crimen est; Rabir. 10. ' edictum de: EDICTUM DE IUDICIO IN OCTUPLUM; Verr. III, 26.

impunitas a: quorum impunitas fuit ... a iudicio; Rab. Post. 27.

iter ad: (iter adfectat) ad iudicia vestra; Sex. Rosc. 140.

iudicia de: quae facta postea iudicia de illo iudicio dicerentur; Cluent. 88.

lex de: lege de iudiciis iudicibusque novis promulgata; Verr. V, 177. de provinciis, de iudiciis, eas .. Caesaris leges nos ... evertendas putamus? Phil. I, 24. possum (dicere) et eiusdem Cottae legem de iudiciis privatis; Fr. B, VI, 8.

opinio de: si quam .. graviorem de illo iudicio opinionem attulistis; Cluent. 142.

sententia de: ſ. II, 5. rogo de.

severitas in: nulla in iudiciis severitas; Verr. a. pr. 43.

verba de: cum alii ... multa de collegii iudicio verba fecissent; har. resp. 13.

V. **Umfang:** 1. **Ablativ:** absolvere: iudicio absoluti ... sunt; Sex. Rosc. 65. cur ... iudicio

non absolvitur? Qu. Rosc. 86. ut ... a Fannio iudicio se absolvat; ib. qua de causa Flavius ... iudicio absolveretur a Fannio; ib. 40. in quo video Neronis iudicio non te absolntam esse; Verr. I, 72. illarum ipsarum rerum iudiciis absoluti sunt; Cluent. 120. quod te indices emiserunt ... suo iudicio absolutum; har. resp. 37. ut non absolutus iudicio illo nefario videretur; Milo 86.

adoptare: magno quidem studio, iudicio (adoptarunt); Phil. II, 107.

aestimari: quanti haec eorum iudicio ... aestimentur; Verr. IV, 13.

agi: neque quicquam aliud agitur hoc iudicio nisi uti ..; Verr. III, 228. nihil agi illo iudicio, nisi ut ..; Fr. A, III, 19.

amittere: P. Lentulus ... iudicio senatus ... praetoris ius ... amiserat; Catil. II, 15. quem (consulatum) iudicio amiserat; Sulla 68.

amplificari: hanc auctoritatem ... vestris iudiciis amplificatam ... valituram esse; imp. Pomp. 46.

appellari: alter est rex iudicio senatus per nos ... appellatus; har. resp. 29.

arcere: qui illum ... suo consilio atque iudicio .. ut hostem arcuit Gallia; Phil V, 37.

arcessere: ut hunc hoc iudicio arcesseret; Flacc. 14.

auferre: *neque* vestro iudicio *abstuleritis* mihi*; Rabir. 34.

capere: Ille .. fructum omuis ante actae vitae ... cepit ... iudicio tuo gravissimo; Marcell. 3.

celebrari: plurimus atque amplissimis iudiciis videam esse celebratas (laudes); Planc. 93.

circumvenire: quem vos ... innocentem falso iudicio circumventum esse dicitis; Cluent. 89. si senator iudicio quempiam circumvenerit; ib. 145. ne quis iudicio circumveniretur; ib. 151. quo Fabilius circumvenire iudicio capitis ... filium possit; ib. 162.

comparare: in omnis imperatores ... quaestionem suo iudicio comparant; leg. agr. I, 12.

comprobare: eum iudicio tuo comprobabas; Quinct. 76. qui omuium iudicio comprobatus est [iudex]; Qu. Rosc. 42. ne quisquam iam audeat reprehendere consulatum meum ..., tam ornatis iudiciis ... comprobatum; dom. 76. quod (foedus) populus Romanus ... iudicio vetustatis ... comprobat; Balb. 35. (iudicium senatus) quod semper iudicio est populi comprobatum; ib. 55. id ego unius iudicio delatum comprobem? Phil XI, 25.

concidi: nondum erat vestris tam gravibus tamque multis iudiciis .. concisus; Phil. XII, 11.

condemnare: turpissimo iudicio condemuetur necesse est; Sex. Rosc. 113. istum a me in iudicium iam omnium iudicio condemnatum vocari; Verr. a. pr. 35. at quorum iudicio condemnatum (possum adducere)? ib. II, 174. qui te suo iudicio condemnarunt; ib. 175. equites Romani ... horum iudicio condemuari noluerunt; ib. 175. maturo iudicio ... condemnatur; Caecin. 7. ita tum Fabricius .. suo iudicio ...est condemnatus; Cluent. 59. si .. ipsum Oppianicum bis suis iudiciis condemnatum absolvisseut; ib. 61. illo iudicio reum condemnari; ib. 62. quo quis iudicio publico condemnaretur; ib. 148. quod ... libertus erat eius turpi iudicio condemnatus; Flacc. 10. tuum factum non esse condemnatam iudicio amicorum; Piso 89. non snis propriis iudiciis rei facti condemnari solent; Rab. Post. 37.

confirmare: periculosum provinciis genus iniuriae confirmari iudicio; Verr. III, 225. vis ea ... iudicio confirmata esse videatur; Caecin. 5. vos hoc iudicio omnium bonorum mentis confirmare ... potestis; Sest. 147.

conflictari: ut honestiore iudicio conflictere; Quinct. 44.

coniungere: quem ego civem meo iudicio cum deorum immortalium laude coniungo; Piso 20.

consequi: uti C. Verrem ... dignus exitus eius modi vita ... vestro iudicio consequatur; Verr. V, 189. ita Gaditana civitas, ... quod ... consequi potuit ... iudicio senatus ..., consecuta est; Balb. 35.

conservari: clementiae tuae iudicio conservati sumus; Marcell. 12.

constare: se superioribus suis iudiciis constare putabant oportere; Cluent. 76.

constitui: quae sociorum causa constituta est [lege iudicioque sociali]; Verr. II, 15.

contineri: hic meus reditus .. vestro iudicio continetur; dom. 100. iudicia (valeant), quibus omne ius continetur; Sest. 92.

convinci: non nemo ... indicio turpi convictus; Quinct. 49. confiteatur se omnibus iudiciis convinci necesse esse; Verr. III, 135. te summae negligentiae tuo iudicio convictum esse fateare? Sulla 44. eius devotionis me esse convictum iudicio deorum immortalium; Quir. 1.

damnari: is ... quo iudicio damnabitur? Sex. Rosc. 113. his iudiciis ... pecnniosnm hominem ... nemiuem posse damuari; Verr. a. pr. 1. istins vitam ... iam pridem ... iudicio damnatam; ib. 10. qui suo iudicio damnatus sit; ib. V, 19. ut ceteri turpi iudicio damnati ... omni honore ... privantur; Cluent. 119. damnatus turpissimis iudiciis domi (est); Flacc. 34. eum damnatum iudicio ad eam ipsam vim reverti; Phil. I, 21.

dare: hnic misero puero ... hoc iudicio vivendi praecepta dabilis; Flacc. 106. hanc vos igitur .. iudicio ... tribuno plebis potestatem dabitis? dom. 44. cui superior annus ... praetextam populi iudicio togam dederit; Sest. 144.

decernere: uno iudicio de fortunis omnibus decernit; Quinct. 6.

declarare: declarabitis hoc iudicio quid sentiatis; Flacc. 105. id quod ... etiam improborum iudicio declaratum est; Vatin. 41.

defatigari: qui .. iudiciis ... defatigati ... se in illa castra conferre dicuntur; Catil. II, 21.

defendere: sese ... iudicio defendere; Quinct. 27. quod nnmquam factum esse iudicio defendimus; ib. 45. qui absens iudicio defensus non fuerit; ib. 60. neminem exstitisse qui Quinctium iudicio defenderet; ib. 62. non est istud ... iudicio defendere; ib. 63. defensum esse Iudicio Sisennm Quinctium; ib. 65. ut omues intellegere possent iudicio defendi Quinctium; ib. 66. quem iudicio nemo defenderit; ib. 84. reliquum est ut enm nemo iudicio defenderit; ib. 87. Nympho cum se aeque vellet iudicio defendere; Verr. III, 54. iudicio centumvirali hanc sententiam defendit; Caecin. 52. absens iudicio bonorum defensus esse malnit; Phil. X, 7.

deligere: quin vos M. Laterensis suo iudicio ... ad suam spem aliquam ... delegerit; Planc. 39.

dicere: quae illo iudicio in Staienum dicta sunt; Cluent. 100.

dimanare: meus hic forensis labor ... dimanavit ad existimationem hominum paulo latius ... iudicio meorum; Cael. 6.

dissolvi: quae (crimina) erant antea ... iudicio dissoluta; Verr. II, 68.

distringi: me hoc iudicio districtum ... fore; Verr. a. pr. 24.

effugere: hic illo privato iudicio ... calumniam non effugiet; Cluent. 163.

eripi: vita erepta est superiore iudicio; Sulla 89.

esse: meo iudicio pietas fundamentum est omnium virtutum; Planc. 29. tuue es ... C. Rabirii iudicio ... filius? Rab. Post. 45.

everti: quo iudicio indicta causa fortunis omnibus everti necesse sit; Verr. II, 42.

excitari: Galliam totam hortatur ad bellum, ipsam ... suo iudicio excitatam; Phil. IV, 8. hoc vestro iudicio ... excitatus ita Kalendis Ianuariis veni in senatum, ut ..; ib. VI, 2.

exigere: si iudicio vis a me exigere; Verr. III, 34.

eximi: ut ... id ... iudicio eximeretur; Tull. 11.

expendi: (laus) quae prudentium iudicio expenditur; Rab. Post. 43.

experiri: iudicio gravi experiri nolebas; Qu. Rosc. 25.

expiari: omnia mihi videntur deorum immortalium iudicio expiata; Phil. V, 40.

ferre: declaravit ... quam illa ... temporum magis necessitate quam iudicio tulisset; Phil. V, 38.

fieri: me ... universi populi Romani iudicio consulem ita factum (esse), ut; leg. agr. II, 7.

filius: f. esse; Rab. Post. 45.

florere: illi ... populi iudiciis ... florebant; Sest. 105.

frangi: qui cum videret sceleratum civem ... iudicio esse frangendum; sen. 19.

frenare: (furores) quos ... nullis iudiciis frenare poteramus; Milo 77.

habere: qui amplissimo populi .. iudicio exercitus habuisti; leg. agr. I, 12.

honestari: quem ... tot vides iudiciis senatus ... honestatum; dom. 82.

improbari: cum M. Papirii sui fratris esset testamento et iudicio improbatus; dom. 49.

incolumis: eram etiam tuo iudicio civis incolumis; dom. 62.

inretire: cum ... homines ... iudiciis iuiquissimis inretires; Vatin. 12.

iudicare: vos multis iam iudiciis iudicavistis; Catil. IV, 5.

laudare: quae sunt maxima illa quidem, sed adhuc hominum magis iudiciis quam publice laudata; Phil. V, 35.

liberare: homines noceutissimi propter pecunias iudicio liberati (sunt); Verr. a. pr. 13. ne Philodamus [Neronis iudicio] liberaretur; ib. I, 72. facile eo iudicio est liberatus; ib. II, 68. si improborum exemplis improbi iudicio ... liberabuntur; ib. III, 207. ut uno iudicio quam plurimos improbos liberetis; ib. 221. quo in crimine propinquus C. Rabirii iudicio clarissimo ... est .. liberatus; Rabir. 8. M.' Aquilium patres nostri .. iudicio liberaverunt; Flacc. 98. si erit vestro iudicio liberatus; Sulla 88. una mea domus iudiciis omnibus liberata in hac urbe sola est; har. resp. 11. (domus) quae ... omnibus iudiciis liberata est; ib. domum meam iudicio pontificum religione liberatam videri; ib. 13. mea (domus) .. his tribus omnibus iudiciis ... liberata est; ib. 30. quod is ... mea domo iudicio pontificum liberata secundum fratrem suum iudicatum esse dicebat; ib. 31. homines confitentem iudicio liberaverunt; ib. 38. qui dictus est aduitor fuisse ..., iudicio est liberatus; Cael. 28.

magnus: magna laus meoque iudicio omnium maxima (est); Phil. XI, 7.

mitigare: dolorem imminutae libertatis iudicio .. mitigat; Caecin. 35.

niti: quae (fundamenta) firmisaima sunt, si nitantur iudicio suorum; Cael. 5.

notari: sciasne te severissimorum hominum ... indicio notatum (esse)? Vatin. 36.

opprimere: quo is .. quem velit iniquo iudicio opprimere possit; Quinct. 7. qui ... suspicari possit Oppianicum iudicio oppressum ... esse innocentem; Cluent. 30. cum eis gravissimo iudicio taciturnitatis oppressus; Catil. I, 16.

ornatus: qui ornatiores tuo iudicio ad testimonia dicenda venerunt; Verr. III, 186. quorum amplissimis iudiciis ornatus quaestor factus est; Flacc. 5.

pati: non est istud *iudicio* pati; Quinct. 63. neque cum ... minus iudicio pati paratum fuisse; ib 87. amici ... iudicio ||iudicium|| se passuros ... dicebant; Verr. II, 60. Agyrinenses ... indicio ||indicium|| se passuros esse dicebant; ib. III, 68.

pelli: cum civis is ... nullo iudicio ... pelleretur; Piso 23.

perfundere: mihi videris ... nos iudicio perfundere; Sex. Rosc. 80.

persequi: iudicio ut arator decumannm persequatur? Verr. III, 26. ut ... aequo iure Apronium ... iudicio recuperatorio persequantur; ib. 27. te ... bona tua repetero ac persequi ... iudicio; ib. 32. hunc aestnantem ... iudicio illic persequitnr; Flacc. 47.

persolvere: quas (poenas) veritns esset ne iste ... vestro iudicio non esset persoluturus; Verr. V, 163.

pervenire: potuisti ad tuum ius *faciliore* ... iudicio pervenire; Caecin. 8. se potnisse iudicio populi Romani in amplissimum locum pervenire; Cluent. 153.

peti: cum tanta hereditas ... iudicio peteretur; Verr. II, 37. uno iudicio multa est ab eo petita; Cluent. 103.

poni ut haec ipsa aedilitas ... iudicio populi in loco esse posita videatur; Verr. V, 37.

posse: his iudiciis pecuniam plurimum posse; Verr. I, 6.

princeps: quem omnium iudicio longe principem esse civitatis videbat; dom. 66.

probari: ut is hoc iudicio probatus cum populo Romano ... in gratia esse possit; Verr. a. pr. 51. homo et Cn. Pompei clarissimi viri iudicio ... probatissimus; ib. II, 102. ea ... probare suo iudicio putaretur; Cluent. 16. decessit illiuc Pompei iudicio probatissimus; Cael. 73.

proficisci: iudicio ac voluntate ad ea arma profectus sum; Ligar. 7.

recuperare: ille ... iudicio suum recuperare nullo modo potest; Verr. III, 35.

repellere: ipsae (leges) ... te a cognitione sua iudicio publico repellerunt; Balb. 32.

repetere: reperietur aliqui fortis ... arator, qui ... iudicio repetat; Verr. III, 28. f. perseqni; ib. 32.

reprehendi: neque id ullo modo senatoriis iudiciis reprehendi posse; Verr. III, 224.

revinci: numquam .. hic amicorum iudicio revincetur; Arch. 11.

sceleratus: qui non omnium iudicio sceleratissimus haberetur; dom. 108

sequi: qui sno iudicio essent illam condicionem vitae secuti; Rab. Post. 16. (legiones) quae optimo iudicio auctoritatem nostram ... secutae sunt; Phil. III, 8.

stare: censores .. ipsi saepe numero superiorum censorum indiciis ... non steterunt; Cluent. 122. si .. L. Gellii iudicio stetit Lentulus; ib. 132. si statuimus vestro nobis iudicio standum esse de vobis; Flacc. 65. hos talis viros non sno stare iudicio; Sulla 22.

statuere: statuerunt equites Romani illo iudicio improbum civem esse; Rabir. 24. ut statuatis hoc iudicio; Balb. 65.

superare: cum iure iudicioque superare; Caecin. 1.

temptari: quid aliud hoc iudicio temptatur? Sex. Rosc. 13. quae res hoc iudicio temptetur; Flacc. 4. quorum ius iudicio hoc temptatur; Rab. Post. 13.

tollit: censorias subscriptiones esse sublatas ... iudiciis eorum, qui ...; Cluent. 121.

tribui: qui ei quoque rei fructum suo indicio tribuendum esse duxerunt; imp. Pomp. 2. ut omnium iudicio plus homini quam deae tribueretur; Balb. 9. hunc honorem a senatu tributum iudicio senatus soluto et libero; Phil. V, 41.

vincere: quod vicisset iudicio; Qu. Rosc. 53. ipse omnibus turpissimis iudiciis victus est; Flacc. 42.

jum Sațe: silebitur toto iudicio de maximis ... illius furtis; div. Caec. 32.

2. **Präpositionen:** **ante**: cum ... iudici pecuniam ante iudicium datam ... esse fateamini; Cluent. 65.

apud: quem legibus apud iudicium ut reum persequor? Verr. IV, 104.

causa: adest .. vir ..., legatus huius iudicii causa domo missus; Verr. IV, 17. f. II, 1. comparo.

cum: quacumque velint summo cum .. iudicio ... vagari ut liceat; leg. agr. II, 34. si concessum sit inimicis Cn. Pompei ... cum iudicio ... vagari; ib. 54. in ipsa causa xviri cum ... iudicio ... mittuntur; ib. 60. ut volitaretis interea per gentis ... cum iudicio iufinito; ib. 99. mihi ... cum amplissimis omuium iudiciis restitutio maledicti locum ... obtinebit? dom. 86.

ex: ex ipsius Chrysogoni iudicio Rosciorum factum consideremus; Sex. Rosc. 108.

extra: si qua putas te occultius extra iudicium facero posse; Verr. V, 174. si quid extra iudicium est; Caecin. 104.

in: qui in hoc indicio partis accusatoris obtinet; Quinct. 8. cum in tali iudicio testimonia creditorum existimentur; ib. 88. qua vociferatione in ceteris iudiciis accusatores uti consueverunt; Sex. Rosc. 12. iste .. vir ... in suo iudicio tabulis suis testibus uti conatur; Qu. Rosc. 1. an Manilio et Luscio iuratis in alieno iudicio credas; ib. 45. ego in hoc iudicio mihi Siculorum causam receptam ... esse arbitror; div. Caec. 26. id .. Verres in iudicio suo non audiet; ib. 33. cuius modi accusatores in tanto iudicio simus habituri; ib. 49. de quo ... nulla in hoc ipso iudicio exspectatio futura sit; ib. 71. neque tanto opere pertimul, ut nunc in ipso iudicio; Verr. a. pr. 3. qua (cupiditate) ... in quibusdam iudiciis usus es; ib. 35. abstineant in hoc iudicio manus .. ab hoc scelere nefario; ib. 36. qui ... in eodem iudicio ... pecuniam acciperet; ib. 39. hoc in illo malestasis indicio si licuisse sibi ostenderit; ib. I, 12. omnes in hoc iudicio conentur omnia; ib. 15. dictum est hoc in Dolabellae iudicio; ib. 45. in Philodami iudicio dices id actum; ib. 84. quid igitur in iudiciis sequemur? ib. 128. cum omnes quid te praetorem Rupilias leges ... in iudiciis maxime servassent; ib. II, 40. quod .. tibi erat in tuo iudicio optatissimum; ib. 99. ut in eo ipso iudicio Pompeius huuc hospitio suo dignissimum statueret; ib. 113. so in iudicio dicturum esse aiebat; ib. III, 69. nihil putas valere in iudiciis coniecturam; ib. 146. homines in iudiciis ... non quid fecerit quisquam proferre solent; ib. 213. ne forte plura de Isto ab aliis in sermone quam a me in iudicio vos audisse dicerenis; ib. IV, 55. quid ... Romae in iudicio audiret; ib. 57. in indicio M.' Aquilii quantum auctoritatis ... oratio M. Antonii habuisse existimata sit; ib. V, 5. quod ... dici .. in iudicio de pecuniis repetundis necesse est; ib. 45. in iudiciis qui decem laudatores dare non potest; ib. 57. in iudicio ... producere eum; ib. 75. magno tuo periculo peccabitur in hoc iudicio; ib. 174. tulit haec civitas ... regiam istam .. dominationem in iudiciis; ib. 175. quibus excusationibus ... in alio quodam iudicio studium tuum defendere solebas; ib. 176. istuc totum DOLO MALO additur in hoc iudicio eius causa; Tull. 26. hoc ... adeo plane idem est in hoc iudicio; ib. 31. hic in iudicio queri praetoris inlquitatem; ib. 38. in hoc iudicio videtis agi de vi; ib. 42. ne quod .. scntum dare in indicio viderentur eis; ib. 43. si in eo iudicio ... civium Romanorum omnium testimoniis .. premeretnr; Font. 34. quam multa M'. Aquilius audivit in suo iudicio; ib. 38. si ... tantum ... in iudiciis impudentia valeret; Caecin. 1. ac mihi quidem ... fuisse videtur Acbutius ... impudens in iudicio; ib. 2. quasi vero .. idem possit in iudicio Improbitas; ib. in iudicio si causa more Institutoque omnium defendatur; ib. et boc dicit in indicio; ib. 24. ut aliquo in iudicio eius testimonio creditum putaretur; ib. 27. quantum in Albiano iudicio accepisset; ib. 28. si ... vis armatorum hominum *in* iudicio approbata videatur; ib. 38. in quo iudicio ... de verbis quaesitum esse dicatur; ib. sic in iudiciis deterior causa sit eorum; ib. 46. eae res appellantur in iudicio; ib. 63. illud .. in iudiciis ... defendi mihi mirum videri solet; ib. 67. itaque in ceteris ... iudiciis ... fictus testis snbornari solet; ib. 71. negem esse illam rem ... iactatam in iudiciis? Cluent. 4. iaceat (invidia) in iudiciis; ib. 5. at in iudiciis .. sine invidia culpa plectatur; ib. in iudicio filii de turpitudine parentis dici vix oportere; ib. 17. his rebus in .. iudicio patefactis; ib. 25. in illo indicio cum Scamandrum nos defendere videremur; ib. 54. quibus in iudiciis alter a Staieno solo absoluius est; ib. 62. doce in illorum iudiciis quid ... sit obiectum; ib. sicut in Oppianici iudicio postea, reticuit; ib. 99. id quod fuit in illo indicio invidiosissimum; ib. 103. haec ... in indicio demonstrata sunt; ib. 108. si in ambitus iudiciis hoc eis obfuit; ib. 114. (diligentia) quae solet adhiberi in cetero iudicio ||in ceteris iudiciis||; ib. 115. quod idem facere censores ... in iudicio civium ... qui conveunt? ib. 128. enndem Popilium .. Lentulus in ambitus iudicio ... laudat; ib. 132. (orationes) quas in iudiciis habuimus; ib. 139. in hominis honesti .. indicio ... meo consilio uti coussueri; ib. 144. (invidia) quae in indiciis valere non debet; ib. 201. si qua calamitas hunc in hoc iudicio adfixerit innocentem; ib. quo in iudicio perspici non potest; leg. agr. I, 10. quam immanes divitiae xviris in ... tot iudiciis ... quaerantur videtis; ib. II, 62. in iudicio consulis designati is potissimum ... ex defensor periculi esse debet; Mureu. 3. ita nemquam cadere in iudicio, ut ..; ib. 58. (auctoritas) quae in iudiciis .. nibil valere .. debet; ib. 67. vos ... in privatis minimarum rerum iudiciis testem .. expenditis; Flacc. 12. vidi ego in quodam indicio nuper Philodorum testem Trallianum; ib. 53. (res publica) quam vos universam in hoc iudicio ... sustinetis; ib. 94. me existimasti hac iniuratum in iudicio non esse dicturum? Sulla 24. quarave esse videtur eum ... dicere in iudicio ..; ib. 86. ne cui vestrum mirum esse videatur me ... in iudicio publico ... hoc uti genere dicendi; Arch. 3. (persona) quae ... minime in iudiciis .. iractata est; ib. cum a me voluntas eorum in privato iudicio esset offensa; sen. 21. bora fortasse sexta diei questus sum in iudicio ..; dom. 41. an vero in iudicio periculi nihil fuit? ib. 58. quod idem in iudicio capitis durum ... est; har. resp. 13. quanta mea memoria nnmquam nllo in iudicio fuit; Sest. 36. si ... de ludis in iudicio loquar; ib. 119. eas (contiones) in hoc iudicio esse recitatas; Vatin. 3. ut in hoc iudicio T. Annium isdem verbis laudares; ib. 40. si auctoritates patronorum in iudiciis valent; Balb. 1. ut aliqui servorum hominum ... in iudicio ipso redundarent; ib. 56. cum .. andirem ... eandem rem adversariam esse in iudicio Cu. Plancio; Planc. 1. cur tu id in iudicio ut fiat exprimis? ib. 16. pater ut in iudicio capitis ... obesse filio debeat! ib. 31. quaero ex te num id in iudicio validi putes ... Metellum ... non fuisse facturum; ib. 70. ita me gessi in iudiciis ..., ut ..; ib. 75. num .. toto illo in indicio Postumi nomen audistis? Rab. Post. 10. (tabulae) quae in iudicio A. Gabinii recitatae non sunt; ib. 11. vobis inspectantibus in iudicio ... excitabantur; ib. 34. cum in bis iudiciis ne locus quidem novo testi soleat esse; ib. 36. in illo primo indicio planum factum sit: ib. 37. patri tuo Curtio magno adiumento in iudicio capitis fuisse ..; ib. 47. in iudicio ... nnmquam existimavi spem ullam esse habituros Milonis inimicos; Milo 5. facti .. in eculeo quaestio est, iuris in iudicio; ib. 57.

ob: cum ... ob iudicia pecuniae dabantur; Verr.

II, 26. qui ... ob tuum iudicium pecuniam .. dandam ... putabant; ib. 57.

per: praeiudicium se de capite C. Verris per hoc iudicium nolle fieri; Verr. III, 152. aliud per hoc iudicium nihil agi nisi ut ..; Font. 17.

post: constat ... post haec constituta iudicia nullum hoc splendore ... consilium fuisse; Verr. a. pr. 49. crimen est hoc ... post iudicia de pecuniis repetundis constituta gravissimum; ib. III, 130. cum ... iudici pecuniam ... post iudicium ereptam esse fateamini; Cluent. 65. Oppianici pecunia post iudicium factum ab iudice ablata est; ib. 102.

praeter: qui nullo praemio proposito praeter hoc ... iudicium bonorum ... inimicitias suscepit; Sest. 86.

propter: petitioni ... servire propter iudicium non licebat; Verr. a. pr. 24. ego tuum consilium .. propter singulare animi mei de tua virtute iudicium vituperare non possum; Muren. 60.

sine: sine iudicio controversiaque discessum est; Cluent. 161. mulierem ... sine iudicio reddidit Ceio; ib. 162. ceteri agri omnes ... sine iudicio senatus xviris addicentur; leg. agr. II, 57. qua (lege) civis ... sine iudicio .. rei publicae esset ereptus; sen. 8. nego potuisse iure publico .. quemquam civem ulla ... calamitate adfici sine iudicio; dom. 33. ut nihil ... de bonis sine iudicio senatus aut populi aut eorum ... detrahi possit; ib. nefarium, ne in sceleratissimo quidem civi sine iudicio ferendum; ib. 47. utrum ... iudicium mihi fuit pertimescendum an sine iudicio privilegium? ib. 57. si sine populi iudicio restituti videremur; ib. 69. mihi sine ullo iudicio populi .. cum amplissimis omnium iudiciis restitutio maledicti locum ... obtinebit? ib. 86. civem Romanum sine ullo iudicio ut edicto ex patria consul eiecerit; Sest. 29. erat autem expulsus sine iudicio; ib. 53. non posse quemquam de civitate tolli sine iudicio; Sest 73. quem .. cursum industria mea tenere potuisset ... sine iudiciis? Phil. VIII, 11.

VI. **verbörtlene Stelle:** qui Sex. Roscii nomen deferendum curavit [hoc iudicium]; Sex. Rosc. 132.

iudico, Recht ſprechen, aburtheilen, entſcheiden, beurtheilen, dafür halten, glauben, erklären: I. **abſolut:** 1. **ſubſtantiviſch:** a. **nach Verben:** duco ad: non dilectu aliquo ... ducitur ad iudicandum; Planc. 9.

relinquo ad: ut his aliquid ad iudicandum relinquas; Tull. 6.

voco ad: quos ad iudicandum nec opinantis vocatis; Phil. I, 20.

b. **nach Adjectiven:** dissoluntus in: etiam sane sit aliqui dissolutior in iudicando; Verr. III, 143.

salutaris in: nec vobis .. hanc salutarem in iudicando litteram ... dedisset; Milo 15.

severus ad: ex familia ... ad iudicandum severissima; Verr. a. pr. 30. — in: neque (potest) severus esse in iudicando; imp. Pomp. 38.

tardus ad: vos ... iuris dubitatio tardiores fecit .. ad iudicandum; Caecin. 9.

c. **nach Subſtantiven:** α. facultas: si facultatem vere atque honeste iudicandi ... fecero; Verr. II, 179.

ius: ut revertar ad ius publicum iudicandi ‖dedicandi‖; dom. 136.

mora, religio: sperarunt ... se iniectoros vobis ... iudicandi iustam ‖istam‖ moram ac religionem; Caecin. 4.

potestas: vobis iudicandi potestas erepta sit; Verr. I, 22.

severitas: ita libentissime severitate iudicandi sordis suas eluet; Phil. I, 20.

β. cohortatio ad: recitavit ... cohortationem ... ad honeste iudicandum; Cluent. 138.

dubitatio in: cum .. vestram in iudicando dubitationem (considero); Caecin. 4.

prudentia in: a quibus tanta in iudicando prudentia non erat postulanda; Phil. X, 12.

mora ad: eandem moram esse ad iudicandum; Caecin. 7.

religio in: vestram ... religionem in iudicando non improbo; Verr. III, 146.

d. **Umſtand:** causa: cum illam indicandi causa tabellam sumpserit; Cluent. 159.

in: quod eos in iudicando nimium sui iuris .. cognosset; Verr. I, 18. si vos semel in iudicando finem aequitatis ... transieritis; ib. III, 220. leges in iudicando religiose defendere; ib. 225. quod ... id viri boni ... in iudicando faciunt; Caecin. 6. cum ceteri soleant in iudicando ne ab aliorum iudiciis discrepent providere; Cluent. 60. qui in iudicando superiora iudicia secuti sunt; ib. 106. multi saepe in iudicando peccata ... misericordiae cocesserunt; ib. 195. quid vos in iudicando spectare oporteret; Milo 15.

ob: cum ob iudicandum ... pecuniam acceperat; Verr. III, 156.

2. **verbal:** a. **unperſönlich:** quod putatis onus esse grave ... iudicare; Verr. I, 22. antea .. iudicari primo poterat; ib. 26 quod putabam tum denique recte iudicari posse; ib. I, 1. sin ... aliter iudicari dicunt oportere, male iudicari oportere dicunt; Caecin. 68. „est aliquando contra indicatum“; ib. 69. sic est iudicatum; ib. qua re ita necesse fuerit iudicari; Cluent 63. quod is ... mea domo iudicio pontificum liberata secundum fratrem suum iudicatum esse dicebat; har. resp. 31. quod est contra illud iudicatum; Rab. Post. 20.

b. **perſönlich:** a) in: quos tradituros sperabas, vides iudicare; Sex. Rosc. 61. laudabunt omnes, si recte et ordine indicaris; ib. 138. quo minus secundum illum iudicetis; Qu. Rosc. 2. cur secundum Roscium iudicari debeat; ib. 14. quem nos ... secundum uos iudicare velimus; ib. 15. ut oculis iudicare possitis; div. Caec. 16. M. Crepereius ..., L. Cassius ..., Cn. Tremellius ... non iudicabunt; Verr. a. pr. 30. qui recte possint iudicare; ib. I, 22. isti turpe sibi existiment non primo iudicare; ib. 26. quibus est iudicandum; ib. 29. quod pronuntiatum est, non per Neronem iudicatum ... existimabatur; ib. 75. uti C. Verres P. Caelius praetores ... iudicarent; ib. 130. Verres iudicabat; ib. II, 26. sint in eorum potestate ... qui iudicent; ib. 80. ut ... L. Octavius Balbus iudex ... non possit aliter iudicare; ib. 31. si QUI PERPERAM IUDICASSET; ib. 33. qui instituneras in eos animadvertere, qui perperam indicassent; ib. 57. quibus non licet iudicare; ib. III, 96. praesertim cum ea lege iudicaretis; ib. 127. qui andeant in provincia ... contra fortunas iudicare; ib. 135. qui aliter iudicare nullo modo possent; ib. 136. pertinere ad utilitatem eorum, qui iudicent; ib. 223. minore periculo provinciarum omnium iudicaretis; ib. 224. tu sine ulla bona arte ... intellegis et iudicas? ib. IV, 98. qui erant iudicaturi; ib. V, 3. de consilii sententia iudicaras; ib. 12. ab eis ipsis, qui iudicassent (levarentur); ib. 13. ut ipse, qui iudicaret, ... dimiserit; ib. qua religione bi iudicent; ib. 175. qui iudicabant; Font. 24. noli mihi instaro ut iudicem; Caecin. 8. cum sciens perperam iudicarit; ib. 71. is ipse numquam auderet iudicare; ib. 73. quibus iudicandum est; ib. 81. quin secundum nos iudicetis; ib. 90. [nisi .. ex ipsis causis iudicabimus]; Cluent. 6. ut in primis Bulbo et Staieno et Guttae esset indicandum; ib. 75. certe gratis iudicasse (existimas); ib. 112. qua (lege) vos hoc tempore iudicatis; ib. 151. vos eosdem existimaturos putem, qui iudicavistis; agr. II, 2. iudicare per quinquennium poterunt; leg. ib. 34. cum idem possit iudicare qui dixerit; ib. 39. cum idem ... iudicabit; ib. 40. ut idem iudicaret et venderet; ib. 64. vos multis iam iudiciis iudicavistis; Catil. IV, 6. ego .. de meo sensu iudico; ib. 11. quotienscumque de me senatus sententiam

dixit, totiens iudicavit; dom. 69. ut vos facillime potestis ex hac .. molestia iudicare; Sest. 6. filium criminis in loco poni ab accusatoribus .. his iudicantibus oportuit; Cael. 4. etiam si iudicat; Planc. 9. cur .. se divinare malueris quam eos ... iudicare; ib. 46. vidit ... vos tamen fortiter iudicaturos; Milo 21. satis iudicatum est a Pompeio; ib. 70. sine odio et sine invidia iudicabunt; Marcell. 29. quicumque ordinem duxit, iudicet; ib. qui libere iudicare non audeant; ib. sic iudico; ib. III, 5. sic arbitrabar .. vos iudicare; ib. IV, 7. ut intellegamus illos ... bene et e re publica iudicavisse; ib. XI, 11. ut Alaudae in tertia decuria iudicarent; ib. XIII, 37.

civis: libere civi iudicare non licebat; Verr. II, 33. cum civis Centuripinus inter duos civis iudicavisset [[diiudicavisset]]; ib. 66.

xviri: xviri prima actione non iudicaverunt; Caecin. 97.

di: quem ad modum omnes iam di atque homines iudicarunt; dom. 26. omnes di atque homines iudicarunt; ib. 44.

eques: quam ob rem ... in nullo iudice [equite Romano iudicante] ne tenuissima quidem suspicio ... contituta sit; Verr. a. pr. 38. si equites Romani iudicareut; ib. III, 168.

homines: quoniam gravis homines ... severe iudicaturos putabat; Cluent. 71. ſ. di.

iudices: iudices iudicabunt ei; Piso 94. ſ. alqs; Verr. II, 31.

magistratus: ut ter ante magistratus accuset interrnssa die quam ... iudicet; dom. 45.

ordo: cum equester ordo iudicaret; Verr. a. pr. 38. III, 94. cum senatorius ordo iudicaret; ib. a. pr. 40 hunc ordinem si diguitate antecellere non existimabas, ne hoc quidem sciebas, iudicare? ib III, 93. dum equester ordo iudicavit; ib. 224.

pater: ipse pater si iudicaret; Verr. V, 136.

populus: ut ... populus Romanus iudicaret; Verr. I, 20. parum videbatur populus Romanus iudicare? Sest. 123. non euim comitiis semper iudicat populus; Planc. 9. „male iudicavit populus“. at iudicavit; ib. 11.

praefecturae: praefecturas num aliter iudicare censetis? Phil. IV, 7.

praetores: ſ. alqs; Verr. I, 130.

publicanus: quod ... putasset nefas esse publicanum iudicare contra publicanum; Flacc. 11.

recuperatores: itaque recuperatores contra istam rem ... iudicaverunt; Flacc. 48.

ros publica: quod si ipsa res publica iudicaret; Phil. X, 12.

senatores: possitne senatoribus iudicantibus homo nocentissimus .. damnari? Verr. a. pr. 47. si senatores iudicent; ib. III, 223.

senatus: senatus ex aliqua civitate qui iudicet datur; Verr. II, 32. ita senatus si iudicat; Muren. 67. satisne tibi videtur a senatu iudicatum? dom. 50. senatus ipse iudicabit, qui ... frequentissimus antea iudicavit; har. resp. 14.

tribus: Maeciam (tribum), non quae iudicaret, sed quae reiceretur esse voluisti; ib. 38.

viri: boni viri iudicent; Vatin. 9. in quo (consilio) ex cunctis ordinibus amplissimi viri iudicarent; Milo 5.

II. **mit Ergänzung:** 1. **de:** quibus de sartis tectis ... iudicatum non esset; Verr. I, 130. quibus eis de rebus ... fuit ... iudicandum; Cluent. 29. si L. Catilina ... hac de re posset iudicare; Muren. 83. ſ. **de**, I. indico (72 Sp.) C. 7, ſ.

2. **indirecte Frage:** indicabitis ... quid cum omnibus seueritis; Flacc. 4. idem ... iudicaut quantum cuique libidiui tribuendum esse videatur; sen. 15. ex quo iudicare potestis quanta vis illa fuerit; dom. 67. ut nemo posset utrum posterior an infelicior esset iudicare; prov. cons. 8. non quec vetera illa populi Romani gaudia quauta fuerint iudicare; Milo 77.

2. **nomin. c. infin.:** unus homo plures esse homines iudicarentur; Caecin. 62. qui tabulas publicas ... corrupisse iudicatus sit; Cluent. 125. diguitatis habuisse nimis magnam iudicatus est cupiditatem; Sulla 78. cupidior hic fuisse iudicatus est quam ceteri; ib. ne illa ... esse lex iudicaretur; dom. 68. reguum appetisse est iudicatus; ib. 101. ut (locus) ab ipsis ... sacer non esse iudicatus sit; har. resp. 14. ut ... non hominis occidendi causa habuisse telum iudicaretur; Milo 11. magna in hoc certe vis et incredibilis animus ... iudicantur; ib. 67. quod ... defendere provinciam iudicata est; Fr. B, I, 1.

3 **accus. c. infin.:** ne videretur iudicasse bona sua ex edicto possessa esse; Quinct. 31. virum optimum esse eum iudicatote; Sex. Rosc. 109. qui ... iudicavit sibi pecuniam non deberi; Qu. Rosc. 13. nihil hunc ... fraudi fecisse iudicasti; ib. 25. iudicabimus Roscium suas ... litis redemisse; ib. 39. populus Romanus iudicavit istius pecuniam ... apud se ... nihil posse debere; Verr. I, 19. eum iudicem falsum iudicasse iudicavit; ib. II, 66. is mihi etiam Stheulum litteras publicas corruplsse ... indicavit; ib. 105. ea (civitas) ... iudicarit C. Verris statuas esse in urbe sua non oportere; ib. 163. civitatem tam gravem statuas iudicasse C. Verris demoliendas; ib. 164. illum viris fortissimis iudicarunt patres conscripti remittere de summa non potuisse; ib. III, 82. te mulieri determinae recte remisisse senatores iudicabunt? ib. quod peccare ipsos aliqua in re iudicarent; ib. 134. qui in sua provincia iudicarit absolvi se nullo modo posse; ib. 138. ita eundum nnnlum .. abs te donatum comitem pecuniae iudicamus; ib. 187. si licere pecunias isto nomine capi iudicatis; ib. 219. quod licere iudicatum est; ib. quos ipse cum consilio belli faciendi causa consensisse iudicavit; ib. V, 18. quoniam sibi me non esse inimicum potuit ... Fabius iudicare; Tull. 5. necesse erat te dolo malo meo vi delectum iudicari; ib. 36. id sine dolo malo iudicatum iudicabitur? ib. 32. totum facinus sine dolo malo factum iudicabitis? ib. 34. si praetor iudicet eius modi caedes fieri iuri posse; ib. 40. ne ipsi iudicarent posse homines servos iure arma capere; ib. 43. id vi aut clam factum iudicaretur; ib. 53. ut vos iudicetis buius rei ius ... in meutem maioribus nostris non venisse; Caecin. 40 [iudica boc factum esse]; ib. 72. iudica, quod mulier ... promiserit, deberi; ib. iudicat non esse eum liberum; ib. 99. illum tabulas publicas ... corrupisse decuriones universi iudicaverunt; Cluent. 41. non gratis id ab eo factum esse ... iudicabant; ib. 78. Oppianicum iudici ... dedisse pecuniam iudicatum est; ib. 102. iudicat (Popilium) accepisse a Cluentio pecuniam; ib. 132. indicat ... gratis esse Oppianicum condemnatum; ib. senatus universus iudicavit illud corruptum esse iudicium; ib. 136. ea ... ne retineri quidem potuisse iudicabuntur; leg. agr. I, 3. indicabit Alexandriam regis esse; ib. II, 43. patria ... te nibil iudicat nisi de parricidio suo cogitare; Catil. I, 17. si ... depelli a vobis omne periculum iudicarem; ib. II, 3. quam ... urbem hostium esse indicaverunt; ib. IV, 16. eam (multitudinem) indico esse turpem; ib. 20. ut ... non aute quam illum vita expulit bellum confectum iudicarit; Muren. 84. exportari aurum non oportere ... senatus ... iudicavit; Flacc. 67. senatnm iudicasse ... eum rem publicam salvam noluisse; sen. 25. cum rem publicam meis consiliis conservatam ... iudicassetis; ib. 26. quam (rem publicam) ... omnes unius opera servatam iudicaverunt; Quir. 5. nihil humanarum rerum sibi prius quam de me agendum iudicavit; ib. 11 (civitas) quae suam dignitatem non posse se teuere ... iudicavit; ib 25. iudicavit senatus M. Drusi legibus ... populum non teueri; dom. 41. video .. quosdam clarissimos viros ... aliquot locis iudicasse te ... agere potuisse; ib. 42. quam

legem esse homines alienissimi a P. Clodio iudicarent; ib. 70. eam (legem) nullam esse frater P. Clodii ... indicavit; ib. eam (legem) nullam esse iudicavit; ib. 71. quod ... omnes mortales ... indicarunt sine meo reditu rem publicam salvam esse non posse; ib. 99. cuius urbis servatorem me esse senatus ... iudicarit; ib. 101. quia illud aequum accidisse populus Romanus Maelio iudicavit; ib. cuius unius opera senatus atque omnes boni civitatem esse incolumem ... iudicasset; ib. 122. quem vos patriae conservatorem esse saepissime iudicaritis; har. resp. 58. illam meam cladem vos ... maximum esse rei publicae volnus iudicastis; Sest. 31. quam (legem) non iure rogatam iudicarat; ib. 101. quem praevaricatorem esse ab initio iudicasses; Vatin. 3. quin eas tribus ... iudicarit officia ab hoc observatas (esse); Planc. 39. quis iudicabit non fuisse causam? Scaur. 19. caedem ... senatum indicasse contra rem publicam esse faciam; Milo 12. quin simul iudicetis omnibus ... esse pereundum; ib. 30. quod senatus contra rem publicam factum iudicavit; ib. 31. iudicavit a plerisque ignoratione ... bellum esse susceptum; Marcell. 13. omnis fratres tecum iudicare fuisse; Ligar. 34. hunc ... qui Gallia prohibet ... iudicat verissimeque iudicat non esse consulem; Phil. III, 12. tuto haberi senatum sine praesidio non posse iudicavistis; ib. 13. nullam Autonii sortitionem fuisse iudicaverunt; ib. 25. (leges) quas iudico non rogatas; ib. V, 16. tamen ... censeo iudicandum nullos vivirros fuisse; ib. 21. ex quo iudicari potest nostrum esse quam aetatis cursum celeriorem; ib. 48. ei cum senatu quicquam commune iudicarem; ib. VIII, 24. quorum votis iudicavit se a morte revocatum; ib. X, 16. (lex) quam senatus per vim latam iudicavit; ib. XI, 13. ex quo iudicare debetis me non cum homine solere ... dissidere; ib. 15 id .. deos immortalis spero aequissimum iudicare; ib. 33. senatus consulta falsa delata ab eo iudicavimus; ib. XII, 12. sestertium septiens miliens avertisse Antonium pecuniae publicae iudicavistis; ib. quod maxime interesse rei publicae iudicaro; ib. 30. itaque ... eum detestabilem civem rei publicae natum iudico; ib. XIII, 1. sin hominibus tantum licere iudicas; ib. 15. senatum ... iudicare eorum trium imperatorum virtute ... populum Romanum liberatum (esse); ib. XIV, 37.

III. **mit einfachem Object:** alqm: quem iudicatum hic duxit Hermippus; Flacc. 45. cum iudicatus esset; Flacc. 50. sicut Gabinius iudicatus est; Rab. Post. 38.

alqd: hoc iudicassem; Sex. Rosc. 138. iudicant recuperatores id; div. Caec. 56. quod populus Romanus in reiectione iudicum iudicavit; Verr. a. pr. 10. ut esset hoc iudicatum; ib. I, 5. iudex nequam et levis quod praetor iusserit iudicet; ib. II, 30. SI QUID PERPERAM IUDICARIT SENATUS; ib. 34. eum .. ostendam ... cosciu istius quod non senserit iudicasse; ib. qui quod imperatum esset iudicarent; ib. 41. exspectas etiam quid hi iudicent? ib. 140. hoc vobis in iudicandum est; ib. 152. nos, qui iam .. quantulum iudicare possemus ostendimus; ib. III, 3. ecquis hoc non ex eo iudicavit? ib. 142. ecquis est ... qui hoc non ... iudicarit? ib. 143. si haec ... ipsius amici defensoresque iudicarunt; ib. 152. Metellus quidem certe iam hoc iudicabat; ib. 158. neque hoc potestis iudicare; ib. 220. qui haec subtiliser iudicat; ib. IV, 127. nemo .. posset haec iudicare; Tull. 27. si ... ipse id ... non audeat iudicare; Caecin. 8. id leve in iure civili iudicabitur; ib. 43. quod non oporteat iudicari; ib. id fuit ius, quod iudicatum est; ib. hoc ... Sulla vivo iudicatum est; ib. 97. cum .. incensum vendit, hoc iudicat; ib. 99. quid ratio interdicti de iure admoneat ut iudicetis; ib. 104. quid iudicarit, obscurum non est; Cluent. 34. quid est illa damnatione iudicatum? ib. 55. cum esset non dubium quid iudicari necesse esset; ib. 63. si ... essent rogati quid iudicassent; ib. 105. quid tum esse existimas iudicatum? ib. 112. qui ab illis satis ... iudicata arbitretur; ib. 127. quod ipsum haec eadem mulier iudicarat; ib. 184 cui liceat idem ‖eidem‖ iudicare; leg. agr. II, 39. quod iam .. a nobis est .. iudicatum; ib. 40. hic ego consul populi Romani .... nihil iudico; ib. 41. (P. Rullus) verum ‖utrum‖ iudicabit? ib. 43. te .. obtium esse quid ... inrati iudices iudicarint; Rabir. 7. quod nemini dubium potest esse, id iudicare; Muren. 68. idemne ... sapientissimi viri iudicabunt? ib. 83. quod ille ... hostis rei publicae iudicaret; ib. ipsi coniectura nihil iudicabitis? Flacc. 6. quasi nihil esset ... iudicatum; ib. 49. ea iudicari; dom. 73. quod cum iudicassem; ib. 96. quid ergo ei possunt aliud iudicare ac iudicaverunt? har. resp. 14. quid iudicare oporteat dubitandum putatis? Sest. 81. quid optabilius ..., quam omnis hoc civis meos iudicare? Vatin. 8. me dicere quae Gaditani iudicarint? Balb. 41. iudices cum prae se ferrent ... quid essent ... iudicaturi; ib. 52. qui hoc iudicavit; ib. 65. gravius de te iudicatum putarem, quam est hoc, quod tu metuis ne a populo iudicatum esse videatur; Planc. 9. ut vobis voce praeireut quid iudicaretis; Milo 3. mihi .. Cn. Pompeius ... nihil gravius contra Milonem iudicasse ... videtur; ib. 15. ut intellegatis ... licere vobis quod sentiatis libere iudicare; ib. 71. haec populum Romanum ... iudicare quidam moleste ferunt; Phil. XIV, 19.

causam: eadem vestra (fides) sit in iudicanda (causa); Verr. V, 188. est .. haec causa ... quasi quaedam appendicula causae iudicatae; Rab. Post. 8. quae (causa) iudicata est; ib. 11.

falsum: f. **falsum**, B. iudico (3 St.) S. 318, b.

hereditatem: cur populi Romani hereditatem xviri iudicent; leg. agr. II, 44.

ius: si ... de iudicato vobis iure esse constituendum videtis; Balb. 64.

rem: nos rem iudicari nolle; Quinct. 34. accusatoris ingenio res iudicatur; Sex. Rosc. 62. ordo quoque alius ad res iudicandas postulatur; div. Caec. 8. nulla res ... nisi ad nutum istius iudicata est; Verr. a. pr. 15. M. Caesouius, ... homo in rebus iudicandis spectatus; ib. 29. quae ... in rebus iudicandis nefarie .. facta sunt; ib. 37. ne tenuissima quidem suspicio acceptae pecuniae ob rem iudicandam constituta sit; ib. 88. quod ille ob rem iudicandam pecuniam accepisset; ib. eos pecuniam ob rem iudicandam accepisse; ib. 89. quod si in rebus iudicandis populi Romani existimationi satis facere voluissent; ib. 44. alium .. ordinem ad res iudicandas quaerendum arbitrabuntur; ib. 49. ut haec res iudicetur; ib. 54 cum haec res ... esset iudicata; ib. I, 5. ecquam rem putatis esse in Sicilia nisi ad nutum istius iudicatam? ib. II, 67. praetorem ... malle rem iudicatam non rescindere; ib. 69. res erat iudicata; ib. 70. ut sit qui vobiscum res iudicet; ib. 78. ob rem iudicandam pecuniam acciperet; ib. 78. ne ... viris primariis ... remotis de re iudicata iudicavisse; ib. 81. ut .. de rebus ab isto cognitis iudicatisque et de iudiciis datis dicere desistamus; ib. 118. possumne rem magis iudicatam adferre? ib. 174. quos ei ... arbitratur res iudicare oportere; ib. dum res iudicetur; ib. III, 55. cum (res) iudicata sit; ib. quod ob iudicandam rem pecuniam accepisset; ib. 206. rem cuncta senatus Catinensium legibus iudicabat; ib. IV, 100. res iudicatae rescindantur; ib. V, 12. cum populus Romanus aliud genus hominum ... ad res iudicandas requirit; ib. 177. ut quam primum res iudicaretur; Tull. 11. siu autem in rebus iudicandis ... sapientia iudices tenes; Font. 21. quam ob rem ille nesciu quis sapiens homo ... ad res iudicandas requiratur; ib. 25. minis commotos rem ad illorum libidinem iudicasse;

ib. 36. eadem (res) ... tardissime iudicatur; Caecin. 7. si ad rem iudicandam verbo ducimur; ib. 55. ex aequo et bono ... rem iudicari oportere; ib. 65. rem ... iudicatam labefactare conari impudentiae (esse); Cluent. 57. paucis verbis accusat, ut de re indicata, Cannutius; ib. 58. quis tantam inconstantiam rerum iudicatarum ... ferre potuisset? ib. 61. qui his rebus iudicatis standum putet; ib. 96. illos ob rem iudicandam pecuniam accepisse; ib. 98. accepisse ob rem iudicandam (eum pecuniam); ib. 103. qui se ... rei iudicatae constitisse dicit; ib. 106. cuius accusatio rebus iudicatis nitebatur; ib. 114. quae res si rei iudicatae pondus habuisset; ib. 116. maiores ... nostri numquam ... proinde ut rem indicatam observarunt; ib. 117. numquam ... hanc civitatem ita contentam ut rebus iudicatis fuisse; ib. 119. qui rem iudicarint; ib. 152. qui rem iudicassent; ib. 153. [infirmatione rerum iudicatarum] novae dominationes ... quaeri putabantur; leg. agr. II, 8. neque vero illa popularia sunt existimanda, iudiciorum perturbationes, rerum iudicatarum infirmationes; ib. 10. qui res iudicant; Muren. 24. qui tum rem illam iudicabant; ib. 58. re iudicata stari ostendit placere; Flacc. 49. semper ... sapientes iudices in rebus iudicandis quid utilitas civitatis ... (posceret) cogitaverunt; ib. 98. in quo res iudicatas videatur voluisse rescindere; Sulla 63. status .. rei publicae maxime iudicatis rebus continetur; ib. utrum igitur peccato meo nomen subeo an re iudicata? dom. 72. hoc in genere solo rem iudicatam referri posse voluerunt; ib. 78. quae (iura) nec vis temporum ... nec res iudicata ... labefactare possit; ib. 80. si quis ob rem iudicandam ||iudicatam|| pecuniam cepisset; Rab. Post. 16. itaque viri fortissimi ... res et iudicant et iudicaverunt; Phil. I, 20. ut ei res in tertia decuria iudicent; ib. quam attulisti rationem? ... rem indicta causa iudicatam; ib. II, 56. nec debere eodem tempore Romae et Athenis res iudicare; ib. V, 14.

sponsiones: attuli sponsiones ... ab ipso prohibitas iudicari; ib. 144.

verum: etsi alii pecunia accepta verum iudicabant; Cluent. 76.

IV. **mit Object und Ergänzung: 1. de:** s. **de,** I. iudico; Verr. I, 52 Caecin. 68. imp. Pomp. 2. Cluent. 92. Catil. IV, 6. Arch. 5. dom. 73. Milo 23. Deiot. 4. Phil. IV, 8. XI, 9 (S. 7, f.).

2. **doppelter Accusativ:** hunc adfinem culpae iudicatote; Sex. Rosc. 18. illum Atilium ... hominem ... inhonestissimum iudicares; ib. 50. ut ... nemo istum comperendinatum, sed condemnatum iudicaret; Verr. I, 20. ista tua fuga nefaria proditio consulis tui conscelerata iudicaretur; ib. 37. quaeretis ex quo genere hominem istum iudicetis; ib. 45. id ... tua manu numeratum iudicari necesse est; ib. II, 27. hunc hominem ... tam nefarium nolunt iudicare; ib. 77. quem ... audacia sui simillimum iudicavit; ib. III, 22. ut ... eo maiore odio dignam istius incredibilem audaciam iudicetis; ib. IV, 73. ceteri omnes simili periculo indignissimi iudicentur; ib. V, 171. [quod inermi armati iudicarentur]; Caecin. 62. non posse nostrum sacramentum iustum iudicari; ib. 97. sacramentum nostrum iustum iudicaverunt; ib. quam (fidem) hostes ... sanctissimam iudicarint; imp. Pomp. 42. quem Pompeius legatum semper indicavit; ib. 46. eum ... speculatorem quam legatum iudicari ||iudicare|| maluerunt; ib. conscientias eius modi facinorum supplicio dignas iudicarent; Cluent. 56 ac ne ex facto solum sapientis illos iudicetis; ib. 107. duos solos video auctoritate censorum adfinis ei turpitudini iudicari; ib. 127. videtur id senatus factum iudicare; ib. 136. hoc me inertiorem consulem iudicabo; leg. agr. I, 3. licebit .. quod videbitur publicum iudicare, quod iudicarint vendere; ib. 9. ut (agri) publici iudicentur; ib. II, 57. tu occupes locum quem idoneum ad vim tuam iudicaris? ib. 74. si hoc optimum factu iudicarem; Catil. I, 29. qui ... hanc suam patriam iudicant; ib. IV, 16. cum saepe ... fortunatos eos homines iudicarem; Muren. 55. quem vos praesentes ... iustissimum praetorem ... indicavistis; Flacc. 8. ut ... innocens iudicetur; Sulla 84. hanc animi adversionem humanissimam ... iudicaretis; Arch. 16. ut erga duces ipsos ... satis gratus iudicarer; sen. 24. si xviri sacramentum in libertatem iniustum iudicassent; dom. 78. quem patres conscripti custodem patriae iudicassent; ib. 102. qui est optimus populi Romani iudicatus; har. resp. 27. haec paene oratio iudicanda est; ib. 63. si ipse ... te omni honore indignissimum iudicavit; Vatin. 39. quem hic ordo ... conservatorem patriae iudicarat; Piso 23. qui te indignum aedilitate iudicavissent; Planc. 9. hunc ... principem esse ordinis iudicatum; ib. 35. non potestis hoc facinus improbum iudicare; Milo 30. quem omnes gentes urbis ac vitae civium conservatorem iudicarant; ib. 73. eum ... simillimum deo iudico; Marcell. 8. nunc melior ea (causa) iudicanda est; Ligar. 19. ut tui eum studiosum et bonum virum iudicares; ib. 36. nisi eum furiosissimum iudicas; Deiot. 15. ait nescio quem ex eo numero servum iudicatum; ib. 24. ego tamen frugalitatem ... virtutem maximam iudico; ib. 26. quin id suum facinus iudices; ib. 43. quod ego gravissimum crimen iudico; Phil. II, 3. quorum causam Caesar dissimilem iudicarit; ib. 98. si eum consulem iudicavisset; ib. III. 6. quem qui armis persequuntur, conservatores rei publicae iudicantur; ib. est hostis a senatu nondum verbo appellatus, sed re iam iudicatus Antonius; ib. IV, 1. nisi forte vos .. consulem, non hostem iudicatis Antonium; ib. 6. M. vero Antonium quis est qui civem possit iudicare? ib. V, 21. quorum principem iudicastis eum; ib. 28. si Galliam Antonii provinciam iudicasset; ib. VI, 8. si pacem adferent, cupidum me; si bellum, providum iudicatote; ib. 17. impudentissimus iudicetur; ib. VIII, 25. qui semper vestrum consensum gravissimum iudicavisset; ib. IX, 8. cum crudelissimi Poeni iudicati sint in hoste; ib. XI, 9. nec enim nunc primum ... Brutus ... salutem ... morem optimum iudicavit; ib. 27. qui unum Deiotarum fidelem populo Romano iudicavit; ib. 34. illa impios civis iudicavit; ib. XII, 7. num ea vera possumus iudicare? ib. 12. est ... id optimum iudicandum; ib. XIII, 6. ego vero hunc ... clarissimum imperatorem iudico; ib. XIV, 26. vos vero patriae natos iudico; ib. 32. — dignum: s. **dignus,** A. alqs; Verr. III, 94. Cluent. 41. Rabir. 3. Catil. 1, 19. Muren. 23. Sest. 114. Balb. 42. Piso 76. Marcell. 31. Phil. II, 32. — hostem: nec tum hostem Antonium iudicastis; Phil. VII, 10. idem imprudens hostis iudicavit; ib. XIV, 22. s. **hostis,** II, 1. iudico (35 St.) S. 512, a.

iugerum, Morgen, Landes, Juchert: I. sunt: si pareret iugera eius fundi plura esse quam colonus esset professus; Verr. III, 55.

II, 1. adsigno: duo milia iugerum campi Leontini Sex. Clodio rhetori adsignasti; Phil. II, 43.

continuo: ista dena iugera continuabunt; leg. agr. II, 78.

discribo: in eo (agro) duodena discribit in singulos homines iugera; leg. agr. II, 85.

do: si ... dena iugera dari vobis ... posse ... intellegetis; leg. agr. II, 79.

possideo: possideat in agro publico campi Leontini duo milia iugerum immunia; Phil. III, 22.

profiteor: ut aratores iugera sationum suarum profiterentur; Verr. III, 38. minus te iugerum professum esse dico; ib. 70. iugera professi sunt omnes aratores ... instituto tuo; ib. 112.

sero: quot iugera sint sata; Verr. III, 112. quot milia iugerum sata essent; ib. 113. ut pluribus

aliquanto medimnis decumas emerent quam iugera erant sata? ib.

2. discribo iu: in iugera dena discribat; leg. agr. II, 79.

do ex: medimnum .. ex iugero decumano dari oportebat; Verr. III, 113. — in:

exaro ex: ut plus quam decem medimna ex iugero exararent; Verr. III, 113.

III. numerus: non quo iugerum numerum vere profiteri esset difficile est, Verr. III, 39. ex edicto illo praeclaro ... nnmerum iugerum professum esse; ib. 53. iudicium de numero ‖ modo ‖ iugerum dabatur; ib. 117.

professio: ita in eum iudicium de professione iugerum postulabatur; Verr. III, 39. Verres in Xenonem iudicium dabat illud suum damnatorium de iugerum professione; ib. 55.

subscriptio: in Leontino iugerum subscriptio ... non est plus XXX; Verr. III, 113.

IV. ad: professio est agri Leontini ad iugerum XXX; Verr. III, 116.

in: minus tribus medimnis in iugerum neminem dedisse decumae; Verr. III, 114. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. ne amplius in iugera singula quam terna medimna exigeret; ib. ut in iugera singula ternis medimnis decidere liceret; ib. 117. — in iugero Leontini agri medimnum fere tritici seritur; ib. 112.

pro: ei cum pro iugeribus quinquaginta medimna DCC decumae imperarentur; Verr. III, 56.

V. ellipsis: in qua (tabula) scriptum fuisse aiunt IUGERA CC; leg. agr. II, 67. medico tria milia iugerum; Phil. II, 101.

iugulo, abſchlachten, tödten, vernichten: alqm: P. Quinctium propinquum tuum iugulare non potes; Quinct. 44. funestum est a forti ... viro iugulari; ib. 95. eum iugulandum vobis tradiderunt; Sex. Rosc. 29. venistis, ut hic .. iuguletis ... [Sex. Roscium]? ib. 32. T. Caelium ... inventum esse .. iugulatum; ib. 64. quos sectores ... iugulare non potuissent; ib. 151. postea quam tam multis eum factis decretisque iugulasset; Verr. II, 64. his te litteris ... iugulatum esse non seutis? ib. III, 126. sua confessione ... iuguletur necesse est; ib. V, 166. cum Oppianicum iam ... iugulatum praeiudiciis videret; Cluent. 68. quia te non iugulavit; Planc. 71. quia iugulari passus non est; ib. optabilius Miloni fuit dare iugulum P. Clodio .., quam iugulari a vobis; Milo 31. quia se non iugulandum illi tradidisset; ib. hic et Suessae iugulavit eos; Phil. III, 10. eos ante pedes suos ... iugulari coëgit; ib. V, 22. quia Mylasis myrmillo Thraecem iugulavit; ib. VI, 13.

causam: „quo facilius reviviscat Pompeianorum causa totiens iugulata“; Phil. XIII, 36. si (causa) iugulata, numquam exsurgeret; ib.

centuriones: qui ... ex eis optime sentientis centuriones iugulaverit; Phil. III, 30.

civem: iugulare civem ne iure quidem quisquam bonus volt; Quinct. 51. qui ... fortissimos viros optimosque civis iugulari iusserit; Phil. III, 4.

deteriores: deteriores .. iugulari cupio; Phil. XIII, 40.

familiarem: qui familiarem iugulavit; Phil. VII, 18.

miserum: illum miserum fugientem iugulavit; Phil. VII, 17.

patrem: patrem meum ... iugulastis; Sex. Rosc. 32.

viros: f. civem; Phil. III, 4.

iugulum, Kehle: 1. do: certe optabilius Miloni fuit dare iugulum P. Clodio; Milo 31.

tutor: ut aliquo praesidio caput et cervices et iugulum ... tutetur; Sest. 90.

2. intendo: ego tela ... intenta iugulis civitatis ... de coniuratorum .. mauibus extorsi; Piso 5.

3. averto a: qui primus Antonii ... crudelitatem ... a iugulis nostris ... avertit; Phil. XIV, 25.

deicio a: mucrones eorum a iugulis vestris deiecimus; Catil. III, 2.

iugum, Joch, Gespann, Paar: I. deicio: cuius a cervicibus iugum servile deiecerant; Phil. I, 6.

II, 1. multitudo: ut non solum iugorum, sed etiam dominorum multitudinem quaereremus; Verr. III, 47.

2. bellum contra: quasi vero non idem unumque bellum sit contra hoc iugum imperium nefarium; Phil. XI, 6.

III. arare: qui singulis iugis arant; Verr. III, 27. uti ei minus multis iugis ararent; ib. 120.

remanere: eos in agris ... minus multis iugis remansisse; Verr. III, 121.

iumentum, Zugvieh; ago: iubet qua velit agere iumentum; Caecin. 54. agere si velit iumentum per M. Scauri Tusculanum; ib.

iungo, verbinden: alqm: qui et sermouis et iuris ... societate iuncti sunt; Verr. V, 167. qui se tecum omni scelere parricidioque innxerunt; Catil. I, 33. ut ... tum etiam nuptiis iungeretur; Scaur. 9.

amicitias, al.: cum hominibus nostris consuetudines, amicitias, res rationesque iungebat; Deiot. 27.

dolorem: ut cum illo commodo ... animi quidam dolor iungeretur; Phil. III, 40.

iuratus, geſchworen, verpflicht: A. **bei Substantiven:** alqs (pal. B): utrum potius Chaereae iniurato ... an Manilio et Luscio iuratis iu alieno iudicio credas; Qu. Rosc. 45. si qui istum ... iurati sententia sua liberarint; Verr. I, 9. qui iuratus apud vos dixit; ib. 14. dixit iuratus P. Titius; ib. 139. Q. Minucius [iuratus de pecuniam datam]; ib. II, 80. quod nuper ipse iuratus docuit; ib. V, 15. ex quo vos priore actione iurato rem omnem .. cognostis; ib. 90. cum ea dicimus iurati; Font. 29. cum ipse hoc de se iuratus praedicet; Caecin. 25. qui iurati statuere ... debuerunt; Cluent. 121. qui iurati debent optimum quemque iu lectos iudices referre; ib. cum iuratus dicas; Sulla 21. quae iuratus in maxima contione dixissem; ib. 34. L. Cotta ... in senatu iuratus dixit; dom. 84. cum mihi ... opera mea hanc urbem ... esse salvam iurato dicere fas fuisset; ib. 94. qui hoc iurati dicere audebunt; Cael. 20. quibus cum iuratus adfirmasset; Piso 93. L. Lucullus iuratus se quaestionibus habitis dixit comperisse; Milo 73.

homines: ut discolor bus signis iuratorum hominum sententiae notarentur; Verr. a. pr. 40.

iudices: cum .. iuratorum iudicum sententiis damnari oportere; Verr. V, 19. (iudicia) quae ... ab iuratis iudicibus repudiari ... videatis; Cluent. 122. quam causam suscipere iurati indices noluerunt; leg. agr. I, 12. te ... oblitum esse quid ... iurati iudices iudicarint; Rabir. 7.

populus: cum (populus) meum ius iurandum tale atque tantum iuratus ipse ... approbavit; Piso 7.

princeps: eins .. legationis principem ... iuratum dicere audistis; Verr. II, 13.

senatus: eraut ea testimonia non concitatae contionis, sed iurati senatus; Flacc. 17.

vir: talis vir iuratus hoc ius in civitate constituat; Quinct. 64.

B. **allein:** I. debent: de quo iurati sententias ferre debebant; Cluent. 29.

dicit: si diceret iuratus; Qu. Rosc. 46. 47. videamus quid idem iste iuratus dixerit; Verr. I, 84. iuratus dicit Timarchidem dixisse; ib. II, 80. non hoc idem iuratum dicere audistis; ib. IV, 50. cum id iurati dicunt; Caecin. 5.

laudant: iurati privatim et publice laudent; Font. 32.

legunt: iurati legerent eum; Cluent. 126.

II, 1. committo: ut ... malim iurato suam (tabellam) ... committere; Verr. a. pr. 32.

2. audio ex: id quod ex multis iuratis audistis; Verr. V, 27. quid nos opinemur audietis ex iuratis: Cael. 4.

III. religio: ipsius iurati religionem .. percipite; Cael. 55.

testimonium: huius ... iurati testimonio neque in C. Fimbriam neque in C. Memmium creditum est; Font. 24.

iurgium, Zank: omuia sunt alia non crimina, sed maledicta iurgii petulantis; Cael. 30.

iuro, ſchwören: I. **absolut**: 1. causa: cum quidam ... iurandi causa ad aras accederet; Balb. 12.

2. alqs: impetrant ut ne iurent; Verr. I, 123. nisi ex testamento patroni iurasset; ib. das possessionem ei, qui non iuravit; ib. 124. adimis tu ei, qui iuravit; ib. vos ... cum Gallis iurare malitis? Font. 32. qui si aram tenens iuraret; Flacc. 90. una voce omnis iudices ne is iuraret reclamasse; Balb. 12. cum is mihi tantum modo ut iurarem permitteret; Piso 6. sine ulla dubitatione iuravi; ib. etiam si per plures deos inret; Rab. Post. 36. cum bis iurasset; Fr. B, VI, 2.

libertus: libertus iurat; Verr. I, 123.

II **mit Ergänzung**: 1. in: f. **in,** A, 1. iuro (7 St.) S. 424, a.

2. acc. c. inf.: scripsit ut heredes iurarent se curaturos; Verr. I, 123. docent non oportere se id iurare facturos esse; ib. cur non iuret se Gadibus fuisse; dom. 80. iuravit in contione se in gratiam non redisse; prov. cons. 18.

III. **mit Object**: de qua ne aliquid inrares destitisti; Planc. 52.

ius, Recht: I. **absolut**: 1. **Subject**: abest: non enim ius abesse videbatur a foro; Verr. V, 31. mecum inra magistratuum ... afferuntur; sen. 34.

cadunt: omnia ... iura ceciderunt; Flacc. 3.

cogit: pro quo (parente) mori ipsum ... iura divina .. cogebant; Sex. Rosc. 87. a quibus etiam oculos cohibere te religionum iura cogebant; Verr IV, 101. eum aut caerimoniarum ius aut civitatis salus coëgerit, dom. 31.

consistit: vos, quorum ... consistit ... ius ‖honos‖ in iudiciis; leg. agr. II, 102.

custodiunt: nostrum salutem nullae leges, nulla inra custodient; Deiot. 30.

dat: vestitus .. neminem commovebat is, quem illi mos et ius ingenuitatis dabat; Verr. I, 152.

deterret: quos ... a libidinosa sententia certum et definitum ius religionis ... deterret; dom. 4.

est: quod si tum par tibi ius cum Alfeno fuisse non putas; Quinct. 71. nullum ius tam sanctum ... esse; Sex. Rosc. 109. sunt iura ..., ne quis ... errare possit; Qu. Rosc. 24. negabant mirandum esse, ius tam nequam esse verrinum; Verr. I, 121. einsdem modi totum ius praetorium ... fuit in Sicilia; ib. II, 31. ius esse certum Siculis inter se quo iure certarent; ib. 89. in aequa causa populorum ... varium ius .. fuisse; ib. V, 49. quod est huiusce rei ius? ib. 76. quid enim est ius civile? Caecin. 73. hoc iuris in hac civitate ... dico fuisse; dom. 33. quod est .. ius adoptionis? ib. 34. an etiam apertius aliquod ius populi atque legum (quaeris)? ib. 41. quorum ius, fortuna, condicio infima est; Balb. 24. cui iam ... erat nullum civile ius; Milo 74. est utique ius vetandi; Fr. B, VI, 13. f. IV, 1. consuetudo.

interest: inter hanc vitam perpolitam humanitate et illam immanem nihil tam interest quam ius atque vis; Sest. 92.

manet: ut unum ius, aequitas ... in civitate maneret; Milo 77.

oriuntur: adsunt Atbenienses, unde ... iura ... (orta) putantur; Flacc. 62.

pendet: non ex verbis aptum pendere ius; Caecin. 52.

praescribunt: ut maiorum iura .. praescribunt; Font. 46.

prosunt: multum vero haec eis iura profuerunt! Verr. V, 124.

revocat: non (te) hospitii ius ... ab scelere ... revocare potuit; Verr. V, 108.

valet: apud quem non ius ... valeret; Verr. I, 136. neque cetera Siculorum iura valuisse; ib. II, 120. nec ius civile in causis semper valere oportere; Caecin. 67. ius valeat necesse est, id est, iudicia; Sest. 92.

venit: huius rei ius ... in mentem maioribus nostris non venisse; Caecin. 40.

versantur: omnia sua iura ... in vestris sententiis versari arbitrantur; Verr. V, 172.

2. **Prädicat**: sum: nisi tu quod esset tuum ius ... docuisses; Quinct. 33. non opinor id ius esse; ib. 48. hoc ius nationum exterarum est; div. Caec. 18. qui id statuat esse ius; Caecin. 68. id fuit ius, quod iudicatum est; ib. 69. illud ... non esse ius; ib. SI QUID IUS NON ESSET ROGARIER; Caecin. 95. quod ius non sit; ib. si quid ius non esset rogari; dom. 106. ius igitur statuetis esse; ib. se hoc ius esse velle; Balb. 40. sciebat bono sapiens ius semper hoc fuisse; Phil. II, 96. cui portas huius urbis patere ius non erat; ib. VIII, 28.

3. **Ausruf**: o ius eximium nostrae civitatis! Verr. V, 163. o iura praeclara! Balb. 31.

II. **nach Verben**: 1. **Accusativ**: abscondo: f. 4. dico de; dom. 138.

accipio: quid iuris a maioribus acceperitis; leg. agr. II, 26. hocine a maioribus accepimus ius rogandi? Phil. I, 26. f. amitto; Rab. Post. 18.

adsequor: actio .. iniuriarum non ius possessionis adsequitur; Caecin. 35.

ago: cum ius amicitiae ... ageretur; Quinct. 53.

amitto: ut homines miseri ... ius suum ... amittant; Verr. a. pr. 53. ius amitti non potest; Caecin. 75. hoc vos ... ius a patribus acceptam amittetis? Rab. Post. 18. omne .. et exercitus et imperii ius amittit is; Phil. X, 12.

calleo: si neque Poenorum iura calles ... neque nostras potuisti leges inspicere; Balb. 32.

cognosco: prius iura Siculorum .. cognoscite; Verr. II, 32. ut ille ... libertatis iura cognoscaret; ib. V, 169.

commemoro: sed quid ego hospitii inra ... commemoro? Verr. V, 109.

communio: si parum communitum ius est civile; Caecin. 74.

commuto: quis enim umquam conatus est iura omnia ... commutare? Verr. III, 51.

comparo: quia ins a maioribus nostris ... ita comparatum est, ut ..; dom. 77.

confirmo: quoniam census non ius civitatis confirmat; Arch. 11.

considero: iura .. civitatum ... considero; Verr. V, 124.

constituo: f. **constituo,** III. ius (20 St.) S. 458.

contemno: qui ius civile contemnendum putat; Caecin. 70.

contineo: iudicia, quibus omne ius continetur; Sest. 92.

convello: hic primus ... ius societatis convellere ... ausus est; Verr. III, 15.

converto: (mulier) quae ... in deterrimas partis iura hominum convertit; Cluent. 199.

corrumpo: cum comperisset suum comitem iuris ... corrumpendi causa ... pecuniam accepisse; Verr. II, 57. ut huius urbis iura ... corrumperes; Deiot. 32.

defendo: qui eius iura ... defenderem; div. Caec. 65. ubi defendis ius nomenque legati? Verr. I, 83. quod sociorum ... iura defendi; ib. II,

166. ut ... ius commune defensum velitis; Caecin. 94. quo minus ... vestrum ius .. defendam; imp. Pomp. 58. si ius ‖ quis ‖ suum defenderet; dom. 20. ut ... in re publica iura tribunatus ... defenderet; Sest. 95.

deleo: (iex) quae omnia iura ... delevit; Sest. 56

deploro: ut homines miseri ... deplorandi iuris sui potestatem non habeant; Verr. a. pr. 53.

depono: populi ius in vestra fide ac religione deponit; Caecin. 103.

describo: quae diligentissime descripta a maioribus iura finium ... sunt; Caecin. 74. ut homines ... civili iure descripto fusi ... vagarentur; Sest. 91.

desero: quoniam ... suum ius non deseruit; Caecin. 108.

dico: f. **dico,** III. ius (22 St.) S. 103.

dimitto: concessa omnibus iura dimitto; Cael. 30. sui quemque iuris et retinendi et dimittendi esse dominum; Balb. 31.

disco: dum est unde ius civiie discatur; Verr. I, 115. (Servius) ius civiie didicit; Muren. 19. quod .. ius civiie didicisti; ib. 23. disce ab homine religionibus dedito ius totum ‖ iusto tum ... omnium religionum; dom. 127.

discribo: ubi paulisper in cubiculo pretio ... iura discripserat; Verr. V, 27.

dissolvo: quoniam omnia iura dissoivit; Phil. XI, 14.

do: ius imaginis ad memoriam posteritatemque prodendae (datum esse); Verr. V, 36.

edico: si hoc iuris non unius hominis causa edixisses; Verr. I, 110.

eripio: neque ... Naevio ius ereptum; Quinct. 87. eripias tu ... ius omnibus? Verr. I, 114. senatores clamare sibi eripi ius; ib. IV, 146. cui ius imperatorium ... eripitur; leg. agr. II, 60.

everto: everte ... iura vivorum; Verr. II, 46.

exaequo: qui omnia iura pretio exaequasset; Verr. II, 123.

experior: qui ad constitutum experiundi iuris gratia venissent; Caecin. 33. [ut ius experiretur]; Sest. 92.

exprimo: iura non utilitate communi ... exprimis; Caecin. 49.

exquiro: non sum in exquirendo iure augurum curiosus; dom. 39. homines oportet in rebus bonis non exquirere ea iura; prov. cons. 46.

exstinguo: qui ad ... exstinguenda omnia iura atque instituta maiorum se illis fascibus ... ornatos esse arbitrabantur; Sest. 17.

firmo: tribunorum plebis tota reperientur hoc iure firmato; dom. 47.

guberno: iura omnia praetoris urbani nutu ... gubernari; Verr. V, 34.

habeo: qui civium Romanorum iura ... (sancta) apud omnis haberi velit; Verr. III. 6. quam potestatem habuisti? ... quod ius? Piso 47. ut haberet omnia ... iura regni vcnalia; Phil. III, 10. nec privatos focos ... videtur nec libertatis iura cara habere; ib. XIII, 1. f. **habeo,** III. ius (10 St.) S. 440, a.

ignoro: ius omne noster iste magister mutandae civitatis ignorat; Balb. 27. quod ius si Cn. Pompeius ignoravit; ib. 64.

impedio: quod foedere civitatis mutandae ius impediretur; Balb. 52.

imminuo: cur imminuisti ius legationis? Verr. I, 84. quod per te imperii ius ... imminutum est; ib. IV, 20.

impetro: non praetorem modo a quo ius impetraret iuvenire potuit; Quinct. 96.

interpretor: ut amplissimi ... cives ... religionum ius ‖ religionibus ‖ sapienter interpretando rem publicam conservarent; dom. 1.

intorqueo: verbo ac littera ius omne interqueri; Caecin. 77.

iudico: si ... de iudicato vobis iure esse constituendum videtis; Balb. 64.

labefacto: leges ac iura labefactat; Caecin. 70. f. oppugno.

laedo: ius officii laedimus; Sex. Rosc. 116.

macto: cum videant ius civitatis ... esse mactatum; Verr. IV, 26.

mando: quae litteris mandabantur! iura populi Romani; Phil. II, 105.

muto: quod tua sponte ... iura provinciae Siciliae mutaveris; Verr. III, 17. (mater) naturae nomen et iura mutavit; Cluent. 199.

neglego: ius ... neglegit; Verr. I, 116. (omnia) ... auspiciorum [publica] iura neglexisti; Rabir. 17.

nosco: ut iura societatis ... nosse posset; Quinct. 11. etiam controversum ius nosse et tractare videare; Muren. 28. qui eius civitatis ... non iura noritis; Piso 30. cum ius illius populi nosset; Balb. 14. se ... omnia iura belli perdiscere ac nosse potuisse; ib. 47. norunt isti homines ... iura belli? Phil. V, 25.

nundinor: qui ab isto ius ad utilitatem suam nundinarentur; Verr. I, 119.

obtineo: ubi nostrum ius ... obtineremus; Quinct. 34. postea quam ius suum obtinere non potuit; Verr. I, 65. ut magistratibus nostris in obtinendo iure nostro ne contemptissimi ... esse videamur; ib. III, 98. ne suum ius suis moribus ... obtinere possent; ib. IV, 146. cum idem alii iuris ex eadem causa non obtinerent; ib. V, 56. ne hoc quidem iuris obtinuit; ib. 15. ne certum ius non obtinuisse videatur; Caecin. 10. quoniam omnia ... iura ... legibus obtinemus; Cluent. 155.

oppugno: eorum commoda a me labefactari atque oppugnari iura dicet; Verr. III, 182.

perdisco: f. nosco; Balb. 47.

perdo: cum omnia sua .. iura ... perdidissent; Verr. II, 9.

persequor: cur his ... persequendi iuris sui ... adimis potestatem? div. Caec. 21. quem ad modum meum ius persequar; Caecin. 8. ut ... tenuissimarum (rerum) iura statuerint persecutique sint; ib. 34. ut omnes ... suum ius persequantur; ib. 97. ius legationis verbo violatum illi persecuti sunt; imp. Pomp. 11.

perverto: hic ... umquam ausus esset ... civium ... ius libertatemque pervertere? Sest. 30.

peto: nova iura .. petebantur; Verr. I, 137.

polliceor: nos libertatem nostris militibus .., iura, iudicia ... pollicemur; Phil. VIII, 10.

polluo: cum omnia ... humana iura sceiere nefario pollnisset; Sex. Rosc. 65. qui omnia deorum hominumque iura novo ... scelere polluerit; Phil. XI, 29.

postulo: ius postulabas; Phil. II, 72.

prodo: cum hoc iuris a maioribus proditum sit; dom. 77.

propono: proponam ius ... aequum; Phil. I, 27.

quaero: ab eo nunc hospitii iura ... quaeramus? Verr. V, 109. nec ius et iniuriam quaeri nusquam putarunt oportere; Tull. 42. eius rei ius .. quaeramus; Caecin. 32.

recupero: populus .. Romanus brevi ... ius suum ... recuperabit; Verr. V, 173. si alia ratione ius nostrum recuperare possemus; Caecin. 9. cum omne ius rei publicae recuperavisset; Phil. X, 7.

reddo: se ... ius ipsorum ... reddidisse; Verr. III, 123.

redimo: pretio abs te ius foederis ... redemerunt; Verr. V, 50.

relinquo: iure Quiritium legitimo tuteiarum ... relicto, factus es eius filius contra fas; dom. 35.

repeto: ecquid auctoritatis apud vos in suo iure repetundo socii ... habere debeant; div. Caec. 17.

reprehendo: neque ius ‖ his‖ est hoc reprehensum Licinia et Mucia lege; Balb. 54.

repudio: quibus in rebus ... hominum iura repudiavit; Verr. II, 126.

retineo: qui suum ius retinere se contra Apronium posse erant arbitrati; Verr. III, 37. qui tamen in bello religionum et consuetudinis iura retineret; ib. IV, 122. retineri .. pntatis oportere iura libertatis; ib. V, 143. armari multitudinem iuris retinendi causa non convenit; Caecin. 33. nihil esse in civitate tam diligenter quam ius civile retinendum; ib. 70. retinet ius civitatis; ib. 98. videte quam diligenter retineat ius tribuniciae potestatis; leg. agr. II, 30. nam ... ius suae potestatis retinuissent; ib. III, 1. ius hoc Gaditanis esse retinendum; Balb. 43. religiones ... commosse se videntur et ius in illo suum retinuisse; Milo 85. f. dimitto; Balb. 31.

revoco: civitatis ius, bona ... omnium in dubium ... revocabuntur; Caecin. 76.

seiungo: ius et aequi bonique rationem esse seiunctam; Caecin. 80.

servo: qui ... integrum ius libertatis defendo servari oportere; Rabir. 11.

significo: non denique omnia potius (significat), quam ius? Quinct. 82.

statuo: hoc reperies in omnibus (legibus) statui ius; Verr. I, 109. ut ... iura ipsorum permissu statuerit; Balb. 43. si omne ius decretis eius statueretur; Phil. X, 12. f. persequor; Caecin. 34.

suscipio: cum ius populi Romani ... susceperis; div. Caec. 37.

tempto: quorum ius iudicio hoc temptatur; Rab. Post. 13.

teneo: hoc praetore Siculi ... neque communia iura tenuerunt; Verr. a. pr. 13. ut per interdicium meum ius teneam; Caecin. 32. numquam ... qui a re publica defecerunt civium iura tenuerunt; Catil. I, 28.

tollo: quos ... impiorantis iura libertatis ... in crucem sustulit; Verr. I, 7. sustulisti ius imperii; ib. V, 50. cum ... ius illud matrimonii castum ... sublatum arbitraretur; Cluent. 175. ut ... omne nostrum ‖ vestrum‖ ius ... tollatur; leg. agr. II, 29. hac lege ius (tolletur); ib. III, 11. vim fuisse illam, flammam quassatae rei publicae ... iure iudicisque sublatis; Sest. 73. quam causam ... adferebat, nisi quod ... ius tribunicium sublatum ... esset? Phil. II, 53.

tracto: f. nosco; Muren. 28.

tueor: ut suum ius tueretur; Ligar. 18.

turbo: tu .. insolenia elatus omni auspiciorum iure turbato Casilinum coloniam deduxisti; Phil. II, 102.

valio: ius legatorum ... divino iure esse vallatum; har. resp. 34.

violo: ardebat amore illius hospitae, propter quam hospitii iura violarat; Verr. II, 116. ubicumque terrarum et gentium violatum ius civium Romanorum est; ib. V, 143. ut ... iura omnia officii humanitatisque violarent; Fiacc. 57. idem iste ... ius ... violavit; har. resp. 43. ut omnia ... humanitatis iura violentur; Deiot. 30. f. persequor; imp. Pomp. 11.

2. **Genetiv**: memini: ut sui iuris ... memissetis; Verr. II, 73.

sum: id quod summi iuris est; Verr. III, 192.

3. **Dativ**: facio: tametsi iniuriam facio ... iuri civitatis; Verr. V, 141.

4. **Ablativ**: privo: QUAE OPTIMO IURE PRIVATA SUNT; leg. agr. III, 7.

sum: Siculi hoc iure sunt, ut ..; Verr. II, 32. hoc iure sunt socii, ut ..; ib. 65. homo, quamquam erat et Siculus et reus, hoc est, .. iure iniquo; ib. 70. qui iure aequo omnia putat esse oportere; ib. III, 6. ut eodem iure essent quo fuissent; ib. 12. quae optimo iure ... esse debet; ib. 211. quae colonia est in Italia tam bono iure? ib. V, 58. nempe hoc iure fuit; ib. 125. quod is deteriore iure esset; Caecin. 16. eodem iure esse voluerunt; ib. 63. quae patrimonia tua iure mancipii sunt; ib. 74. iubet .. eodem iure esse; ib. 102. qui ... praecipuo iure esse deberet; imp. Pomp. 58. ei xviri .. eodem iure sint; leg. agr. II, 29. id ... eodem iure putas esse oportere? ib. 31. EA OMNIA EO IURE SINT; ib. III, 7. quo iure (sint)? ib. ut meliore iure tui vicceri fundus Hirpinus sit; ib. 8. optimo .. iure ea sunt profecto praedia; ib. 9. libera meliore iure sunt quam serva; ib. mitto quod nullo iure ‖nullo in iure‖ (sunt); Fiacc. 79. quae cum esset civitas aequissimo iure; Arch. 6. eandem domum populus Romanus ... eodem iure esse iussit; har. resp. 11. manitae sunt domus in hac urbe ..., atque haud scio an paene cunctae iure optimo, sed tamen iure privato, iure hereditario, iure auctoritatis, iure mancipi, iure nexi; ib. 14. quo iure Gaditana civitas esset nesciebat; Balb. 14. sit pro praetore eo iure quo qui optimo; Phil. V, 45. sanctiore erunt .. iure legati; ib. XIII, 47.

utor: si hoc iure legati populi Romani ... uterentur; Verr. I, 68. semper hoc iure usi sumus; ib. 114. hoc .. iuro et maiores nostri et nos semper usi sumus; ib. 115. qui aequo iure uterentur; ib. 118. hoc iure ... Siculi semper usi snnt; ib. III, 15. utimur eodem iure in aedibus; Caecin. 54. ut omnes ... omni iuro civili ... utantur; ib. 97. qui nunc ... suo iure .. utnntur; leg. agr. II, 86. ut illi populi .. iure eo ... uterentur; Balb. 20. quo iure uti velint; ib. 22.

5. **mit Präpositionen**: abeo a: ut ab iure non abeat; Verr. I, 114.

accedo ad: cum adversario eius ad ius accusationis summa vis potestatis accederet; Cluent. 94.

adeo in: ante quam aditum in ius esset; Verr. II, 55. cum ad praetorem in ius adissemus; ib. IV, 147. cum ... direptoribus .. bonorum meorum in ius adeundi potestatem non fecerit; sen. 22.

adgredior ad: prius quam adgrediar ad ius .. Cornelii; Balb. 18.

confugio ad: qui ab Inre ... ad caedem confugerit; Caecin. 98.

consisto in: cum in earum rerum iure provincia Sicilia consistat; Verr. III, 48.

constituo de: f. 1. iudico.

consulo de: qui do iure civili consuli soleut; Verr. I, 120. si tibi necesse pntas .. adversariis amicorum .. do iure consuientibus respondere; Muren. 9. cum de iure praediatorio consuleretur; Balb. 45.

curo de: ut statim de iure aliquis cucurrerit; Quinct. 79.

decedo de: de meo iure decedam; Sex. Rosc. 73.

decurro ad: ad haec ... inimicissima iura ... decurrebas; Quinct. 48.

deminno de: ut de nostro inre aliquid deminueretur; Balb. 20.

detraho de: de meo iure aliqnid ... detrabo; Verr. I, 25. non de iure civili detrahit; Caecin. 70.

dico de: de iure rei publicae dicam; dom. 32. me ... nihil de abscondito iure pontificum dicturum (esse); ib. 138. quod mihi de iure subtilius dici videretur; Balb. 2. — pro: me posse pro meo iure dicere; Caecin. 65. pro meo iure dico; Fiacc. 95.

discepto de: de civitatis .. iure ... disceptamus; Balb. 29. qui ... periculo suo de publico iure disceptat; ib. 64.

dispnto de: eos ... de iure et iniuria disputare noluerunt; Tull. 42. quae sunt adhuc a me de iure dedicandi disputata; dom. 138. nunc tantum disputo de iure populi; Planc. 8. nihil dispnto de iure belli; Phil. XIII, 33.

distribno in: quae (oratio) cum sit in ius religionis et in ius rei publicae distributa; dom. 32.

dubito de: ne diutius ... de communi iure dubitetis; Caecin. 9.

educo in: ut tc in ius educerent; Quinct. 33. ad istum in ius eductus est; Verr. III, 56.

instituo de: de iure civili si quis novi quid instituit; Verr. I, 109.

iudico de: ut aliud iudicari de iure ... oporteat; Caecin. 68. si de iure vario quippiam iudicatum est; ib. 69. quid ratio interdicti de iure admoneat ut iudicetis; ib. 104.

loquor de: nondum de iure possessionis nostrae loquor; Caecin. 34. cum de iure ... loquimur; ib. 47. nihil loquor de pontificio iure; dom. 121.

nascor ex: ut ex iure civili ... bonitas nata videatur; Caecin. 78.

pertineo ad: quid denique ad ius civile (id pertinet)? Caecin. 35. hic totus locus disputationis ... pertinet ad commune ius mutandarum civitatum; Balb. 30.

pervado per: quantum incendium ... per iura libertatis ... pervascrit; Verr. III, 66.

pervenio ad: potuisti ad tuum ius facilıore .. iudicio pervenire; Caecin. 8. — in: copulati in ius pervenimus; Verr. IV, 148.

proficiscor a: quae proficiscebantur ... a iure civili; Phil. IX, 11.

recedo a: ut ... ab iure omnium Siculorum ne recedatur; Verr. II, 38.

relinquo in: illum in iure metu conscientiaque peccati mutum ... relinquo; Verr. II, 189.

respondeo de: qui sibi hunc falsum de iure respondisse dicat; Planc. 62.

revertor ad: ut revertar ad ius publicum iudicandi ‖ dedicandi ‖; dom. 136.

subiungo sub: f. IV, 1. dicio.

sum in: † tam in iure quam lege fuit hic ipse Villius; dom. 43. omnes .. in consulis iure et imperio debent esse provinciae; Phil. IV, 9.

sumo a: rata auctoritas harum rerum .. ab iure civili sumitur; Caecin. 74.

tollo ex: provincias universas ex imperii populi Romani iure sustulerit; Phil. III, 30.

venio a: maior hereditas uni cuique nostrum venit ... a iure; Caecin. 74.

versor in: volt se ... in eodem quo ceteri iure versari; leg. agr. II, 61. ne ipsius quidem iudicium in civium Romanorum iure esse versatum; Arch. 11. versor in medio iure publico; dom. 34. — inter: quod ... inter sociorum iura ... versetur; Verr. I, 85.

voco in: in ius vocas; Quinct. 61. in ius ad Metellum Carpinatium voco; Verr. II, 187.

III. **nach Adjectiven und Adverb:** **Genetiv:** consultus: iuris consultorum auctoritati obtemperari non oportere; Caecin. 65. nec iuris consultis concedi ... oportere; ib. 67. iuris consultis ... obtemperari non oportere; ib. 68. non dubium est utrum iudices an iuris consulti vituperandi sint; ib. 69. non potius contra iuris consultos ... aliter pronuntiatum est; ib. ut contra iuris consultos diceret; ib. me iuris consultum [esse] profitebor; Muren. 28. rctulit ad iuris consultos; Flacc. 80. quaeris num disertus sit? ... num iuris consultus? Planc. 62. nec cuim ille magis iuris consultus quam iustitiae fuit; Phil. IX, 10.

ignarus: dicat se ... non ignarum bellici iuris fuisse; Balb. 47.

imperitus: ego homo imperitus iuris ... hanc puto me habere actionem; Caecin. 32. si imperitos iuris esse dicit; ib. 70.

peritus: qui ex iuris peritorum consilio ... restipularetur; Qu. Rosc. 56. nt .. L. Octavius Balbus iudex, homo et iuris et officii peritissimus, non possit aliter iudicare; Verr. II, 31. quam personam ... cognoscitis ..., inter mulieres periti iuris; Caecin. 14. ut quisquam iuris numeretur peritus; ib. 68. o peritum iuris hominem! Flacc. 84. peritus .. nostri moris ac iuris nemo umquam ... in aliam se civitatem dicavit; Balb. 30. sapientes homines et publici iuris periti ... a senatu de foedere postulavernnt; ib. 34. quos peritissimos bellici iuris ... esse arbitramur? ib. 45. cum de iure praediatorio consuleretur homo iuris peritissimus; ib. quis dubitet ... de toto iure pacis ... hominibus iuris peritissimis imperatores nostros auteferre? ib.· quotus quisque iuris peritus est? Planc. 62. Cn. Pompeium, iuris publici ... peritissimum, ... iudicium exspectaturum fuisse; Milo 70.

retinens: nimium retinens equestris iuris ... videtur; Planc. 55.

2. **Dativ:** adversarius: (vis) quae iuri maxime est adversaria; Caecin. 5.

iniquus: ncc iuri quicquam tam iniquum ... est; Caecin. 33.

3. **Ablativ:** consultus: qui ... [ab ipsis cautis iure consultis eorum sapientiam compilarit]; Muren. 25. transit idem iure consultus; ib. 26. nemo .. iure consultus ... ex ista syngrapha debere dicet; Phil. II, 96. qui tibi uni est iure consultus; ib. — ipse:

peritus: quis P. Octavio Balbo ... iure peritior ... commemorari potest? Cluent. 107.

4. **mit Präpositionen:** fugitivus a: neque tam fugitivi illi ab domiuis (fuerunt) quam tu ab iure; Verr. IV, 112.

una cum: quae quidem leges ... una ... cum omni iure publico conflagraverint; Vatin. 18.

IV. **nach Substantiven:** 1. **Genetiv:** alqs: quod eos in iudicando niminm sui iuris ... cognosset; Verr. I, 18.

alqd: quod in una quaque re beneficio senati populique Romani iuris habui; div. Caec. 19. nihil levius, quam praetorem urbanum hoc iuris in suo magistratu constituere; Verr. I, 127. hoc iuris in omnis constituere; ib. V, 168. quid abs te iuris constituatur vide; Cluent. 147. ut sine lege curiata idem iuris habeant; leg. agr. II, 29. qui locus solus ... hoc praecipue iuris habet; har. resp. 14. si idem nos iuris haberemus quod ceteri; Balb. 29. f. I, 1. est; dom. 33. II, 1. accipio; leg. agr. II, 26. edico. obtineo; Verr. V, 56. 126. prodo.

aequitas: ubi illa aequitas iuris? Planc. 33.

auctor: cum loquar apud senatores ..., iudiciorum et iuris auctores; Verr. V, 171. legem .. iudiciariam tulit, homo castus atque integer, iudiciorum et iuris auctor; Phil. V, 12.

auctoritas: f. sententia.

causa: quia non iuris ... causam verbis amplecteris; Verr. I, 110. placet causam iuris ... constituere in verbo? Caecin. 81.

cognitor: me cognitorem iuris sui ... esse voluerunt; div. Caec. 11.

condicio: est hoc ... ex condicione iuris ... firmissimum argumentum; Qu. Rosc. 37. paucas tribus non certa condicione iuris ... ad usurpandam libertatem vocare; leg. agr. II, 17.

consuetudo: consuetudo iuris eius, quod erat tum; Verr. I, 104.

contentio: cum ... de privatorum hominum contentione iuris loquemur; Caecin. 41.

custos: f. defensor.

defensio: cum maiores vim armatam nulla iuris defensione texerint; Caecin. 83. vidit .. etiam in confessione facti iuris tamen defensionem suscipi posse; Milo 15.

defensor: quem sibi .. defensorem sui iuris ... adoptavit; div. Caec. 54. popularis vero tribunus plebis es, custos defensorque iuris! Rabir. 12.

dicio: ut sub vestrum ius, [iuris] dicionem ... terrarum orbem subiungeretis; leg. agr. II, 98.

dictio: f. **dictio** (9 St.) S. 105, b.

disceptatio: lator ipse legis ... iuris .. disceptationem esse voluit; Milo 23.

dubitatio: vos ... iuris dubitatio tardiores fecit; Caecin. 9.

genus: iam intellegis omni genere iuris ... te tribunum plebis non fuisse; dom. 42.

gloria: quin ad consulatum adipiscendum multo plus adferat dignitatis rei militaris quam iuris civilis gloria; Muren. 22.

incendium: ego ... ex illo incendio .. iuris ... cedens ... Siciliam petivi; Planc. 95.

intellegentia: qui in hac civitate intellegentiam iuris habuerunt; Phil. IX, 10.

interpres: qui .. interpretes iuris vituperat; Caecin. 70. o praeclarum interpretem iuris! Balb. 20.

interpretatio: habetis ... clarissimorum virorum interpretationem iuris; Balb. 52.

iudicium: iuris iudicium cum erit; Caecin. 61.

merces: ea fuit merces ... iuris; Verr. V, 59.

mundinatio: Caepium ... in omnibus locis mundinationem iuris ... fore putatis? leg. agr. I, 9.

pars: suam quisque partem iuris possideat; Qu. Rosc. 32. non solum pars aliqua iuris deminuta (est); Caecin. 5. si isti agri partem aliquam iuris ... attingunt; leg. agr. III, 8.

patrimonium: ea ... patrimonia iuris ... retinere debeatis; Caecin. 75.

praedo: adduxi ... praedonem iuris urbani; Verr. a. pr. 2.

praesidium: vitam ... fugae praesidio, non iuris iudiciorumque defendit; Sest. 76.

quaestio: facti .. in oculeo quaestio est, iuris in iudicio; Milo 57.

ratio: non vos tam propter iuris obscuram .. rationem ... dubitasse; Caecin. 6. quam me ratio iuris eius ... coëgerit; ib. 10. quae (actio) ... rationem iuris amplecteretur; ib. 40. ratio iuris ... respuit hanc defensionem; ib. 56. non alia ratio iuris in hoc genere dumtaxat: ib. 57. qui iuris civilis rationem nunquam ab aequitate seiunxerit; ib. 78. ecquid te ratio iuris ... commovet? ib. 93.

salus: qui hoc existimant, iuris ... salutem in istius damnatione consistere; Verr. II, 16.

scientia: delectat .. me hominis .. scientia iuris; Verr. I, 106. quoniam mihi videris istam scientiam iuris tamquam filiolam osculari tuam; Muren. 23.

sententia: ea (vis) ... sententia .. iuris atque auctoritate retinetur; Caecin. 63.

silentium: in foro silentium esse summum causarum atque iuris; Verr. V, 31.

societas: qui et sermonis et iuris ... societate iuncti sunt; Verr. V, 167.

studium: [eos] ad iuris studium devenire; Muren. 29.

testes: cum ... cives amplissimos legavit, testis huius iuris; Balb. 42.

vicarius: quasi quidam paene dominus, hoc est, alieni iuris vicarius; Caecin. 57.

vis: haec vis est istius et iuris et verbi; Balb. 21.

vox: *sin* iuris haec vox est; Caecin. 76. iuris (vox est), deiectum esse, qui prohibitus sit; ib. iuris (vox est) rem ... plurimum ... valere oportere; ib. 77.

2. **Dativ: hostis**: fueris ... iuri civium hostis; Verr. V, 169.

3. **mit Präpositionen**: **alqd de**: de hoc iure permulta praeterco; Caecin. 101. cum de iure civitatis nihil potuerit deperdere; ib. 102.

iudicium de: de iure .. libertatis ... suum putat esse iudicium; Verr. I, 13. ut ... de iure civili iudicium fieri videretur; Caecin. 4. cuius est gravissimum iudicium de iure legum; dom. 71. quo de iure hoc iudicium constitutum est; Balb. 44.

lex de: cedo mihi ... omnis .. de iure civili (leges); Verr. I, 109. leges, quae sunt de iure; Sest. 66. innumerabiles aliae leges de civili iure sunt latae; Balb. 21. Sulla cum Sulpicio de iure legum (contentionem fecit); Phil. VIII, 7. Sulla cum Scipione inter Caios et Teanum ... de iure civitatis leges inter se ... contulerunt; ib. XII, 27.

libelli de: quos (libellos) M. Brutus ... de iure civili reliquit; Cluent. 141.

quaestio de: Pompeius de iure ... quaestionem tulit; Milo 31.

scientia in: singularem quandam laudem eius praestabilem esse scientiam ... in ... iure; Balb. 15.

VI. **Umstand: 1. Ablativ: abducere**: quo iure equitatum a consule abduceret? Phil. XI, 27.

accusare: si iure posses eum accusare; div. Caec. 62.

adire: quas ... amicorum urbis adisti legationis iure; Verr. I, 54. eum ... patronum quem suo iure adire ... posset habere neminem; ib. II, 86.

adfici: nego potuisse iure publico ... quemquam civem ulla ... calamitate adfici sine iudicio; dom. 33.

adimi: quibus (id) adimi iure non poterat; leg. agr. II, 81. Massiliensibus iure belli adempta redituros vos pollicemini; Phil. XIII, 32.

admitti: admissus est nemo: iure id quidem; Phil. II, 105.

adsequi: id ... iure imperii nostri ... adsecuti sunt; Verr. V, 51.

advolare: quo iure (advolas)? Phil. II, 103.

agere: quod iure agere cum Epicrate nihil posset; Verr. II, 59. non agam summo iure tecum; ib. V, 4. qui armis quam iure agere maluissent; Tull. 42. agi .. usitato iure ... potuit; ib. 54. ne summo iure egisse ... videatur; Caecin. 10. te cum plebe iure agere potuisse; dom. 42. iure (te) egisse dicebant; ib. quin ab isto ... nihil iure esset actum; ib. 69. nihil de me actum esse iure; Sest. 73.

amittere: quo is iure amittit civitatem? Caecin. 98.

animadvertere: quam ob rem iu eum iure animadverteretur; Verr. V, 19. in quem animadvertere ... suo iure posset; Milo 71.

antecellere: (civitas) quae longe iure libertatis ceteris civitatibus antecellit; leg. agr. II, 29.

anteponere: hunc tu igitur diem tuis maximis ... gratulationibus iure antepones; Marcell. 11.

appellare: qua re suo iure noster ille Ennius sanctos appellat poëtas; Arch. 18. quod tu iure eandem sororem et uxorem appellare possis; dom. 92.

cadere: nihil ipsis iure incommodi cadere possit; Quinct. 51.

caedi: qui ... responderit iure (Ti. Gracchum) caesum videri; Milo 8. auctorem ipsum iure caesum fatemur; Phil. XIII, 2.

capere: quo tempore possent suo iure arma capere; Tull. 12. posse homines servos iure arma capere; ib. 43.

certare: ius esse certum Siculis inter se quo iure certarent; Verr. II, 39.

civis: duarum civitatum civis noster esse iure civili nemo potest; Balb. 28.

cogi: cogantur etiam nummi ab aratore? ... quo iure? Verr. III, 198.

commeare: Baias suo iure libidines omnium commearent; Cael. 38.

committi: quae tum ... commissa non sunt neque odio hostili ... neque iure victoriae; Verr. IV, 116.

commoveri: ut facile appareat te pretio, non iure esse commotum; Verr. I, 110.

compărare: qui sibi licere volt tuto esse in foro ..., iure praesidium comparat; Sest. 90.

concedi: quasi vero hoc scribis ... sit .. ullo iure concessum; Verr. III, 182. iure haec ei [et] tribui et concedi putaremus; Balb. 9. quod roganti concedi non iure possit; Planc. 25.

confirmare: confirmabuntur (agri) optimo iure; leg. agr. III, 14.

conici: nt honestis decuriis potius dignus videatur quam in turpem iure coniectus; Phil. I, 20.

conquiescere: omnia bella iure gentium conquiescant; Rab. Post. 42.

contendere: ut .. secum iure contenderent; Quiuct. 96. meo iure .. contendam; Verr. V, 19. si ... summo iure contenditur; Caecin. 65.

continere: nullum .. regnum finit nmquam, quod non ... iure aliquo ... contineretur; leg. agr. II, 35.

contingere: quod quidem ei merito atque optimo iure contigit; Marcell. 4.

damnari: propter quam (vim) sit iure damnatus; Phil. I, 21. ut iure damnatus sit Dolabella; ib. XIII, 25.

dari: quod iure umquam dari posse ne putarl quidem deberet; Tull. 11. uti quod optimo iure publice sepulcrum datum esset; Phil. IX, 17.

deberi: quibus ... omnis iure optimo poena debetur; Sest. 94.

decertare: sed erat non iure ... decertandum; Planc. 87.

dedicare: quo iure (dedicabas)? dom. 127.

deducere: possesue ... eo coloniam novam iure deducere? Phil. II, 102. negavi in eam coloniam ... coloniam novam iure deduci; ib.

defendere: ut ... lacessiti iure se ... defenderent; Tull. 8. qui agri finis armis proferre mallet quam iure defendere; ib. 14. cum .. suo iure populus Romanus ... suam auctoritatem ... possit defendere; imp. Pomp. 63. qui agrum Recentoricum possident, ... non iure ... defendunt; leg. agr. II, 57. me rei publicae iure defenderem; dom. 122. ut etiam acta illa Caesaris ... meo iam iure possim defendere; prov. cons. 44.

denegare: quod non putent posse suo iure denegare ‖se denegare‖; leg. agr. II, 21.

deprecari: civis a civibus communis humanitatis iure ... deprecarer; Flacc. 24.

devinciri: domitae sunt a Caesare maximae nationes, sed ... nondum iure certo ... deviuctae; prov. cons. 19.

dicere: cum de eo mihi iure dicendum sit; Caecin. 5. quo iure Accius quae voluit dixit? Cluent. 147. iure hoc meo dico; Phil. VIII, 20.

diffidere: nos prope iure diffidimus; har. resp. 35.

disceptare: Heraclius ... postulat, ut sibi ... aequo iure disceptare liceat; Verr. II, 88. qua de re iure disceptari oporteret; Caecin. 1.

disturbare: cum aedificium tuo iure disturbare non posuisses; Tull. 53.

evertere: si .. sacrorum iure pontifices ... totum evertunt tribunatum tuum; dom. 41.

experiri: si quid ... summo iure experiretur; Quinct. 38.

exturbare: iure posse ... quemvis civem nominatim ... ex civitate exturbari? Sest. 65.

facere: ista omuia ... iure gentium facta (esse); Sex. Rosc. 143. [iure fecerunt multi]; Qu. Rosc. 32. iure omuium, qui consulebantur, testamentum P. Annius fecerat; Verr. I, 107. quo id iure ... fecisti? ib. III, 118. hoc neque exemplo cuiusquam neque iure ullo fecit; ib. quo iure fecisti? ib. V, 151. id tametsi nullo iure fieri potuerit; Tull. 39. si praetor iudicet eius modi caedes fieri iure posse; ib. 40. id quaeri ... ntrum iure facta (essent) an iniuria; ib. 42. quod nullo tempore inre fieri potest; Caecin. 4. sin ... id ... ab se iure factum esse defenderent; ib. (Mytilenae) quae .. vestrae ... victoriae iure factae sunt; leg. agr. II, 40. qui id non iure factum esse fateatur; Catil. I, 5. quae quoniam iure et more sunt facta; Flacc. 14. nego istam adoptionem pontificio iure esse factam; dom. 36. quaero ... quo iure feceris; ib. 128. ut fundi populi ... non suo iure fiant; Balb. 21. quod eum tu facere iure concedis; Piso 64. quod dicitur Atinae factum a iuventute vetere quodam in scenicos iure maximeque oppidano; Planc. 30. recte et iure factum esse; Milo 8. si id iure fieri non potuit; ib. 30. quod te sacerdotii iure facere posse dixisti; Phil. II, 81.

ferre: quo iure ... legem uominatim de capite civis indemnati tulisti? dom. 43. lulias leges ... iure latas negant; prov. cons. 45. perniciosissimae res ... iure latae videbuntur; ib. graviter id iure ferremus; Balb. 25.

florere: iure tum florebat populi Romani nomen; div. Caec. 69.

foederatus: qui Aricinum tanto opere despicit, ... iure foederatum; Phil. III, 15.

gerere: te omnino nihil gessisse iure; dom. 34. quicquam iure gestum videri potest? ib. 53.

habere: inre auctoritas huius imperii ... gravis habebatur; div. Caec. 69. EODEM IURE .., quo HABUERUNT IIIVIRI LEGE SEMPRONIA; leg. agr. II, 31. magni honores habiti Cn. Pompeio ..., et quidem iure; Phil. V, 43.

impedire: qui .. cum iure ... iudicium impedire non posset; Vatin. 33.

imperari: ut quererer ..., tam iniquo iure sociis ... imperari; Verr. II, 164.

indici: de me ipso ... id funus ... iure indictum esse dicebant; dom. 42.

inferre: iam mihi consuli ... iure optimo vim ... intulisset; Catil. I, 21.

inimicus: non quaero iure an iuiuria sint inimici; Verr. II, 150. iure ei me iuimicum esse arbitrarere; ib. III, 7. huic .. ipsi ... inimicus .. quis iure esse potuit? Balb. 58. quia iure ei inimicus fui; Phil. II, 17.

inscribere: qui suo iure in porta nomen inscripsit; Phil. XIII, 26.

interfici: interfectum iure concedas necesse est; Rabir. 19. insidiatorem iure interfici posse; Milo 11. cum omnes fateantur iure interfectum esse qui abiecerit; Phil. II, 86.

intromitti: ut ... intromissus ... iure amiciliae me in meo lectulo trucidaret; Sulla 52.

invadere: quoniam in alienam pecuniam ... nullo iure invaserit; Sex. Rosc. 6.

irasci: ne quis vir clarus ... huic ordini iure irasci posse videatur; prov. cons. 39.

iugulare: iugulare civem ne iure quidem quisquam bonus volt; Quinct. 51.

laedere: laesisset rem publicam, sed ... iure laesisset; Sest. 76.

laetari: illud in primis mihi laetandum iure esse video; imp. Pomp. 3.

laudare: L. Flaccus et C. Pomptinus praetores ... merito ac iure laudantur; Catil. III, 14. cur consilium maiorum ... iure laudare ... possimus; dom. 2. tu hoc loco laudas Milonem et iure laudas; Sest. 86. quos tu iure laudas; Planc. 28. iure laudantur; Phil. V, 4. qui et antea iure laudatus a vobis ... est; ib X, 13. L. Pisonis ... vox ... etiam in contione iure laudata est; ib. XII, 14.

liber: qui .. potest iure Quiritium liber esse is? Caecin. 96.

mittere: si (Asia) ... nec iure ... nec integre ... nomen suum misit in hoc iudicium; Flacc. 5.

muniri: hoc tu igitur homo popularis iure munitam civitatem ... putas esse oportere? dom. 80. nego esse ullam domum ... divino iure munitam; har. resp. 14.

mutare: iure .. nostro neque mutare civitatem quisquam invitus potest; Balb. 27.

necari: si tempus est ullum iure hominis necandi; Milo 9.

obtinere: (iniuria) quam iste intercessoris iniquissimi beneficio obtiuuit, non iure praetorio; Phil. II, 3. qui optimo iure eam provinciam obtinuerit; ib. XI, 30.

occidere: quod toti Asiae iure occisus videbatur istius ille verbo lictor; Verr. I, 72. servos

M. Tullii occidere iure non potuisti; Tull. 53. te tuo iure potuisse occidere; ib cum iure potuerit occidere; ib. 56. occisunse sit ..., sed iure an iniuria; Milo 31. quem iure ... non est ausus, hunc iniuria ... non dubitavit occidere? ib. 41. occideritne? occidit. iure an iniuria? ib. 57. nisi forte iure Germanum Cimber occidit; Phil. XI, 14.

perscribi: hoc si minus civili iure perscriptum est; har. resp. 32.

persequi: ut ... aequo iure Apronium ... iudicio recuperatorio persequantur; Verr III, 27.

petere: Halaesini ... suo iure ... leges ab senatu nostro petiverunt; Verr. II, 122.

possidere: possidere omnia eo iure deberes; Quinct. 85. habet (agros) incertos ac nullo iure possessos; leg. agr. III, 14.

praecipere: hoc meo iure praecipio; Sest. 51.

proferre: etsi iure (proferre) poteram a te lacessitus; Phil. II, 9.

prohibere: eum congressione patrio iure et potestate prohiberet; Phil. II, 46. ut prohiberet Syria Dolabellam? qua lege? quo iure? ib. XI, 28.

quaerere: qui ... legitimo et pontificio iure quaerat; dom. 36.

queri: non .. omnia ... eadem queri iure possumus; Flacc. 57.

regnare: qui cum lege nefaria Ptolemaeum ..., eodem iure regnantem, causa incognita publicasses; dom. 20.

repetere: civibus cum sunt ereptae pecuniae, .. privato iure repetuntur; div. Caec. 18. earum rerum ... A. Licinius fructum a me repetere prope suo iure debet; Arch. 1.

reprehendere: quis me tandem iure reprehendet? prov. cons. 20.

rescindere: rescindi iure non possit; Caecin. 40.

rogare: quae (lex) iure rogata videatur; dom. 50. etiam si iure esset rogatum; Sest. 73. quam (legem) non iure rogatam iudicarat; ib. 101. si illud iure rogatum dicere ausi sunt; prov. cons. 45. CONSULES POPULUM IURE ROGAVERUNT; Phil. I, 26.

saepire: quod haec iure civili saepta sunt; Caecin. 75. domicilia coniuncta ... invento et divino iure et humano ut moenibus saepserunt; Sest. 91.

sanciri: hoc ... communi iure gentium sanctum est; har. resp. 32.

scribi: nihil esse iure scriptum ||inscriptum |; dom. 68.

sciscere: POPULUS IURE SCIVIT; Phil. I, 26. quo iure (sciviti)? ib.

succensere: quis mihi iure succenseat? Arch. 13.

summere: si arma iure sumpta concedis; Rabir. 19. ea (arma) Ti. Graccho interempto iure optimo sumpta esse defendit; Planc. 88. contra quem iure arma sumpta sunt; Phil. IV, 2.

superare: eum iure iudicioque superare; Caecin. 1.

tegere: ianua se ..., non iuro legum iudiciorumque texit; Milo 18. cum ... non iure legum, sed ianuae praesidio ... consulis vita tegeretur; Vatin. 22.

tenere: id eo iure teneret, quo ..; leg. agr. III, 11.

terrere: Laelio praesenti ... iure accusationis ... terrenti ... nihil temporis causa scripsisse ... videantur; Flacc. 36.

tollere: quae signa ... imperatorio iure sustulit; Verr. I, 57. Apronius ... tritici septem milia medimnum ... non redemptionis aliquo iure tollit; ib. III, 54.

tradi: ut liberis eius bona patria ... iure .. tradita eriperes; Verr. I, 113.

tribuere: ſ. concedere.

tueri: quam (domum) ipse privato iure tueretur; har. resp. 16.

vallari: ius legatorum ... divino iure esse vallatum; har. resp. 34.

venire: bona quo iure ... venierint quaero; Sex. Rosc. 126.

vexari: a quo erat ... et saepe et iure vexatus; Phil. III, 23.

vindicare: maximam .. partem quasi suo iure fortuna sibi vindicat; Marcell. 6.

vituperare: meo iure possum ... vituperare; Sex. Rosc. 135.

ulcisci: potuitne ... iure se ulcisci? Milo 88. numquam illum res publica suo iure esset ulta; ib. 88.

2. **Präpositionen:** contra: contra ius ... detruditur; Quinct. 28. iam vero illud ... contra omnia iura Siculorum (est); Verr. III, 38. ut sibi ... contra omnia iura ... vadimonium promittant aratores; ib. 92. quia contra ius moremque facta sit; Caecin. 2. istam adoptionem ... contra omne pontificum ius factam pro nihilo esse habendam; dom. 38. oratores contra ius fasque interfectos (esse); har. resp. 34. neque enim est meum contra ius optime meritae civitatis ... dicere; Balb. 34.

de: quis dubitet ... de toto iure pacis ... hominibus iuris peritissimis imperatores nostros anteferre? Balb. 45. videbat .. populos de suo iure, non de nostro fundos fieri solere; ib. 43.

ex: SI PARET FUNDUM CAPENATEM ... EX IURE QUIRITIUM P. SERVILII ESSE; Verr. II, 31. [ex iure] .. id ... factum esse; ib. III, 205. quod agas mecum ex iure civili ... non habes; Caecin. 34. non ex callido versutoque iure rem iudicari oportere; ib. 65. ut haec ex iure civili proferunt; ib. 100. cum ex nostro iure duarum civitatum nemo esse possit; ib. RUM EGO EX IURE QUIRITIUM MEUM ESSE AIO; Muren. 26. INDE IBI EGO TE EX IURE MANU CONSERTUM VOCO; ib. UNDE TU ME .. EX IURE MANU CONSERTUM VOCASTI; ib. non ex iure manu consertum ... repetuut; ib. 30.

in: quae (Chelidon) ... in iure civili privatorumque omnium controversiis populo Romano praefuit; Verr. I, 136. id leve in iure civili iudicabitur; Caecin. 43. QUANDOQUE TE IN IURE CONSPICIO; ib. 54. in iure nihil est eius modi; ib. 71. QUANDO TE IN IURE CONSPICIO; Muren. 26. in omni .. iure civili aequitatem reliquerunt; ib. 27. qui cum ..., praetura probata in iure, ... petisset; ib. 53. cur me a ceteris clarissimis viris ... in defensionis iure secernas; Sulla 3.

per: si .. absentem defendit per ius; Quinct. 68.

pro: tum etiam pro suo iure contendet; Verr. V, 2.

sine: sine iure civili fieri non potest; Caecin. 74. poenam in civis Romanos nominatim sine iure constitutam (esse); dom. 43.

ius iurandum, ĕĭb: 1. est: quibus ius iurandum iocus est; Flacc. 12.

II, 1. accommodo: ut ... ad eius testimonium vestrum ius iurandum accommodetis; Sex. Rosc. 101.

approbo: cum meum ius iurandum tale atque tantum iuratus ipse ... approbavit; Piso 7.

comprehendo: quibus (verbis) ius iurandum comprehenditur; Qu. Rosc. 46.

do: introducti .. Galli ius iurandum sibi et literas ... data esse dixerunt; Catil. III, 9.

emo: desinat .. se putare posse emere ... ius iurandum; Verr. III, 144.

habeo: cum habeas ... integerrimi municipii ius iurandum; Arch. 8.

2. confugio ad: potero ... confugere ad ius iurandum iudicum; Scaur. 17.

pertineo ad: quod ad vestrum ius iurandum pertinet; Cluent. 164.

III. proximus in: in ipso testimonio ac iure iurando proximus fuit; Verr. IV, 18.

IV, 1. fides: quibus abroges fidem iuris iurandi responde; Qu. Rosc. 44.

periculum: cum interrogabuntur, obligentur ... iuris iurandi ... periculo; Verr. II, 177.

religio: an vero istas nationes religione iuris iurandi ... commoveri arbitramini? Font. 30.

socius: quem vos socium ... iuris iurandi facile esse patiamini; Cael. 54.

verba: non iuris iurandi, sed laedendi verba meditatur; Flacc. 11.

2. iter ad: (iter adfectat) ad ius iurandum; Sex. Rosc. 140.

V, 1. constringi: sic sunt expressa ista praeclara ... psephismata ..., non iure iurando constricta; Flacc. 15.

devinciri: ex qua domo recitatur vobis iure iurando devincta auctoritas; Cael. 55.

2. in: eius rei initium in vestro iure iurando ... quaeri; Sex. Rosc. 152.

per: per quorum .. ius iurandum id adsequantur; Sex. Rosc. 8.

iussum, Befehl, Verordnung: I. est: quaero de te putesne ... id iussum ratum atque firmum futurum; Caec. 96. num id iussum esset ratum; dom. 77. (aes) in quo populi iussa ... esse voluit; Phil. I, 16.

II, 1. comprobo: cum ... iussa nostra ... comprobat; Balb. 42.

facio: omnia ... populi iussa ... rei publicae causa esse facta fateamur; Vatin. 8.

habeo: nullum populi nostri iussum Gaditanos habere; Balb. 38.

vendo: iussa populi [Romani] ... vendidit; Piso 48.

2. accommodo ad: (ius) quod ipsi pontifices semper ... ad populi ius accommodaverunt; dom. 136.

III. facere: cum praesertim deorum immortalium iussis ... id fecisse dicantur; Sex. Rosc. 66.

iussus, Befehl, Geheiß, Verordnung, Beſchluß: amittere: civitatem ... nemo umquam ullo populi iussu amittet invitus; dom. 78.

caedere: cum eum iussu Antonii in convivio servi publici loris ceciderunt; Phil. VIII, 24.

cogi: vestro iussu coactus ... partem militum ... dimisit; imp. Pomp. 26.

comprehendi: iussu eius homines ... comprehensi sunt; Verr. V, 10.

concurrere: concurrunt iussu meo plures ... librarii; leg. agr. II, 13.

dare: dicebant quantum cuique eius iussu nummorum esset datum; Verr. II, 47. HS trecenta milia iussu practoris data esse; ib. illud non addunt, iussu istius (so dedisse); ib. 56. quibus in tabulis refert sese Q. Tadius dedisse iussu istius Graecis pictoribus; ib. IV, 31. fidem publicam iussu senatus dedi; Catil. III, 8.

deferre: C. Caesari ... M. Antonium consulem populi iussu regnum detulisse; Phil. IV, 87.

denuntiari: quae sibi iussu vestro denuntiarentur; Phil. IX, 7.

dependere: ipsum latorem Semproniae legis iussu populi poenas ... dependisse; Catil. IV, 10.

duci: ad mortem te .. duci iussu consulis iam pridem oportebat; Catil. I, 2. cum hodierno die mane per forum meo iussu ... coniurati ... ducerentur; Catil. III, 21.

facere: decem naves iussu L. Murenae populus Milesius ... fecerat; Verr. I, 89. nisi ... eius iussu facerct; dom. 136.

ferire: cum ... iussu tuo accuri cives Romani ferirentur; Verr. V, 113.

ferre: si non iussu huius expensum tulisset; Qu. Rosc. 2.

interfici: cum avum suum iussu consulis interfectum ... esse dixit; Catil. IV, 13. M. Baebius ... interfectus iussu tuo? Piso 88.

ire: si in exsilium iussu consulis ieris; Catil. I, 23.

muniri: illam coloniam meo iussu ... esse munitam; Catil. I, 8.

patere: viam ad civitatem populi iussu patere passi sunt; Balb. 54.

petere: se iussu senatus a nobis petere; Verr. I, 187.

praedicare: si palam praeco iussu tuo praedicasset; Verr. III, 40.

promittere: si ... domini iussu quidpiam promisisset; Quinct. 19.

prosequi: cum ... Verrem ... prosequeretur iussu Dolabellae; Verr. I, 52.

remanere: qui ... iussu eius ... in commeatu Syracusis remanserit; Verr. V, 111.

reponi: iussu Dolabellae reponuntur (signa); Verr. I, 46.

testis: proagori Sopatri iussu (testis est); Verr. IV, 92.

tollere: quae (Marcellia) illi istius iussu sustulerunt; Verr. II, 154. statim .. iussu practoris in cruce esse subiatum; ib. V, 7.

vexare: multos iussu Caesaris vexatos (esse); Deiot. 33.

iuste, gerecht: accuso: ut ... iuste .. accusaret; Cluent. 42.

decerno: quam iuste (est decretum)! Cluent. 136.

discepto: qui haec iuste sapieuterque disceptet; Milo 23.

facio: cum aliquid ... iuste ... factum, in iracundia praesertim, ... audimus; Marcell. 9.

orno: ornari hunc iustissime posse iutellegebant; leg. agr. II, 23.

iustitia, Gerechtigkeit: I. est: summa est ... hominis ... iustitia; Cluent. 146.

florescit: haec [tua iusitia ..] florescet cotidie magis; Marcell. 12.

valet: ceterae .. virtutes ... multum valent, iustitia, fides; Muren. 30.

II, 1. comprobo: nomine ipso Aequimaelii iustitia poenae ‖ siultitia poena ‖ comprobata est; dom. 101.

probo: vestram ... iustitiam ... is maxime probabit; Milo 104.

quaero: nihil quacsivit [aliud] nisi iustitiam; Milo 22.

3. sum: qui profecto nec iustitiae suae putaret esse; Milo 2.

3. fingo ad: fiuxit .. te ipsa natura ad ... iustitiam; Muren. 60.

transduco ad: eos ex feritate illa ad iustitiam ... transduxerunt; Sest. 91.

III. consultus: nec enim illc magis iuris consultus quam iustitiae fuit; Phil. IX, 10.

plenus: res illa (erat) plena iustitiae; dom. 130.

IV. magistra: vita autem haec rustica ... iustitiae magistra est; Sex. Rosc. 75

virtus: aliis ego te virtutibus ..., iustitiae, fidei ... omni honore semper dignissimum iudicavi; Muren. 28

V. carus: cuius virtute terribilior erat populus Romanus exteris gentibus, iustitia carior? Phil. II, 65.

praestare: in Q. Scaevolam, virum omuibus .. iustitia .. praestantem, aspere ... dicta commemorem? Planc. 33.

teneri: quod (foedus) cum ... iustitia nostra ... teneretur; Balb. 34.

iustitium, Gerichtsſtille, Gerichtsfeier: concoquo: nocturnis vigiliis ... iustitium illud concoctum ... est; har. resp. 55.

edico: qui in contione ausus est dicere iustitium edici oportere; har. resp. 55. cum ille edicto

insitio domum decedens rogasset Granium; Planc. 33. iustitium edici ... dico oportere; Phil. V, 31. iustitium edici ... dixi placere; ib. VI, 2.

iustus, recht, rechtmäßig, gerecht, billig, begründet, triftig: alqs: qui ita iustus sit ..., ut ...; Caecin. 78. qui unus omnium iustissimus fuisse traditur; Sest. 141. (eum) iustum in socios fuisse; Planc. 63. mercatoribus iustus ... eram visus; ib. 64. quia iustus est; Phil. V, 15.

alqd: qui nondum etiam omnia ... iusta solvisset; Sex. Rosc. 28. omnia sollemnia ac iusta iudorum ... esse servata; har. resp. 21. ecrte illud est ... iustum; Milo 9. ut omnia ... legitima et iusta haberentur; Phil. XI, 28.

amicitia: vctus cst .. lex illa iustae veracque amicitiae; Planc. 5.

arma: cum vi prope iustorum armorum profugisset; Sest. 50. quorum contra furorem et bellum et iusta arma cepimus; Phil. XI, 37.

bellum: palam iam cum hoste ... bellum [iustum] geremus; Catil. II, 1. ita gentes eae ... bellum nobis prope iustum intulerunt; prov. cons. 4. quem antea iustis .. bellis adiuvcrat; Deiot. 13. quibus persuasum est foedissimum hostem iustissimo bello persequi; Phil. XIII, 35.

causa: quibus .. causa iustissima est; Quinct. 58. necesse est eam (causam) .. iustam ... fuisse; Sex Rosc. 40. causam necessitudinis ... iustam videri oportere; div. Caec. 59. hanc causam ... in te iustam ad necessitudinem violandam videri; ib. 60. nullam .. iustiorem ... causam necessitudinis posse reperiri; ib. 61. illa erat causa iustissima; ib. 64. rationem diligenter habere debetis ... Siciliae ... plurimis iustissimisque de causis; Verr. II, 2. reperietis ... eas ipsas causas .. iustas esse damuationis; ib. 13. qui cum accusatore tuo satis iustam causam coniungendae necessitudinis putant; ib. IV, 145. semper satis iustam mihi causam necessitudinis esse duxi; Rabir. 1. quae iustissima mihi causa ad hunc defendendum esse visa est; ib. datam ... iustam ... causam esse dicendi; har. resp. 10. fuit in his omnibus, etsi non iusta ... causa, gravis tamen; ib. 43. nulla enim potest cuiquam male de re publica merendi iusta esse causa; ib. 44. neque erit iusta causa ad portas sedenti imperatori; Sest. 52. si causa iusta est; Cael. 21. vos causam putare esse iustam; ib. aliam .. causam mortis voluntariae nullam .. iustam repcrictis; Scaur. 5. quae fuisset igiur iusta causa restituendi mei? Milo 36. nec erit iustior in senatum non veniendi morbi causa quam mortis; Phil. I, 26. cum omnino nulla causa iusta cuiquam esse possit; ib. II, 53. quam ob causam lustam ... senatus consultum his verbis censeo perscribendum; ib. V, 40. quae causa lustior est belli gerendi? ib. VIII, 12. immo aliae causae iustae, haec ncssaria est; ib.

comitia: quae (comitia centuriata) maxime maiores comitia iusta dici .. volnerunt; sen. 27.

condicio: iustiorem nobis mortis condicionem relinquemus; Rabir. 30.

consules: ubi .. mihi praesto fuisseut .. tam fortes consules, si minus fortes, at tamen tam iusti; Planc. 88.

dolor: quorum iustissimum videas dolorem in petendo; Ligar. 31. aliquam veniam lusto dolori date; Phil XII, 19. dolorem iustissimum ... occultabo; ib. 21.

excusatio: Sappho ... dat tibi iustam excusationem; Verr. IV, 126. nemo sibi ... excusationem ... satis iustam ullam ‖ iustam ut illam ‖ putavit; Sest. 112. satis iustam excusationem esse visam; Piso 36. erat tunc excusatio oppressis, misera illa quidem, sed tamen iusta; Phil. VII, 14.

facta: iusta Catilinae facta sunt; Flacc. 95.

foedus: o conservandus civis cum tam pio iustoque foedere! Phil. XIII, 37.

funus: casum illum meum funus esse rei publicae, sed funus iustum; prov. cons. 45.

genus: tu ... de lustissimo ... genere hominum ... ea lura constituebas; Verr. III, 27.

gloria: est [levis] animi lucem splendoremque fugientis iustam gloriam ... repudiare; Piso 57.

gratia: quorum ego testimonio ... iustam et debitam gratiam refero; Balb. 59.

homo: quem ... potius quam hunc C. Alfium ... hominem lustissimum edidisset? Planc. 43. hominem dici ... fortem, iustum, severum ..., hae sunt regiae laudes; Deiot. 26.

honos: multi saepe honores dis immortalibus iusti habiti sunt; Catil. III, 23. honeres ... iustiores numquam (habiti sunt); ib. qui meritam dis immortalibus gratiam instis honoribus ... persolvunt; Planc. 80. si cuiquam iustus honos habitus est in morte legato, iu nullo iustior .. reprcieur; Phil. IX, 2. iustus honos (est); ib. 4.

imperium: quod iusto cum imperio cx senatus consulto iu provinciam suam venerat; Ligar. 27.

inimicitiae: qui ... lnimicitias lustas persequeretur; Verr. I, 15. C. Rabirium ... non .. veteres iustae .. inimicitiae .. in discrimcn capitis vocavcrunt; Rabir. 2. cum a clarissimis viris ... iustissimas inimicitias ... depositas esse vidissem; Flacc. 2. si iusias inimicltias putabas; ib. 77.

iracundia: quantum ... iustae iracundiae concedendum putetis; Sest. 4.

iudex: ut postea princeps inter suos ... sanctissimus et lustissimus iudex (fuerit); Planc. 32.

lex: lege Caesaris lustissima ... omnis erat tibi Achaia ... addicta; Piso 37.

mora: sperarunt ... se iniccturos vobis ... iudicandi lustam ‖ istam ‖ moram ac religionem; Caecin. 4.

necessitudo: mihi ad defendendum Plancium ... parum lustae necessitudines erant familiaritatis; Planc. 72.

nomen: (nomen) quod saepe iustum fuisset; Phil. I, 4.

odium: cum ... agnoscas odium omnium iustum ... tibi debitum (esse); Catil. I, 17. (libidines) quarum .. exstat indicium ... paene ad iustum odium imperil nostri; prov. cons. 6. mihi ... in tanto ... odio, iusto praesertim ..., quacvis fuga ... esset optatior; Piso 33. quantum odium illius et in homine lusto quam etiam iustum fuisse (creditis)? Milo 35. fortitudo ... iustum odium incendit; Phil. XIII, 6.

poena: cum ei ... ante ininsta pocna luenda sit quam iusta reptcnda; Milo 11. vobis illae ... iustae .. et debitae pocnae solutae sunt; Milo 85.

praetor: quem vos praesentes ... iustissimum praetorem ... iudicavistis; Flacc. 8.

preces: neque intellego ... iustis precibus deorum mcntis ... posse placari; Cluent. 194.

querellae: pateat .. hoc perfugium ... iustis querellis; Scaur. 39.

querimonia: ut a me ... quandam prope iustam partiae qucrimoniam detester; Catil. I, 27.

religio: f. mora.

rogatio: cum ... lusta illa rogatione sua vir bonus dominum se in meis bouis esse voluisset; dom. 107.

sacramentum: non posse nostrum sacramentum iustum iudicari; Caecin. 97. sacramentum nostrum iustum iudicaverunt; ib.

scrvitus: qui in servitute iusta fuerunt; Caecin. 99.

supplicationes: cum supplicationes iustissimas ex eis litteris ... dccernere debeamus; Phil. XIV, 11.

supplicia: dubitas ... vitam istam, multis suppliciis iustis .. ereptam, fugae .. maudare? Catil. I, 20.

triumphus: C. Curionis, M. Luculli instissimos triumphos vidimus; Piso 44. erat angusti animi atque demissi iusti triumphi honorem .. contemnere;

ib. 57. flagrat .. cupiditate iusti et magni triumphi; ib. 59. iustissimos omnium Metellorum ... triumphos gloria et laude superavit; Planc. 89. is .. demum est ... iustus triumphus ac verus; Phil. XIV, 13.

vir: non tu quidem vir melior esses ... nec iustior; Muren. 64. quem mecum eadem respublica ... in consulatu virtute ... iustissimi viri .. coniunxit; Piso 35. si ... decem soli essent in civitate viri ... iusti; Planc. 9. me recreat ... Cn. Pompei, ... iustissimi || illustrissimi || viri, consilium; Milo 2. neque enim hoc cogitavit vir iustissimus; ib. 21.

iuvenis, Jüngling, junger Mann, jung: I. video: praegestit animus iam videre, primum lautos iuvenes; Cael. 67.

II. centuriae: qui te totiens ... iuniorum centuriis illo honore adfici pronuntiavit; Verr. V, 38.

iuventus, Jugend, junge Mannſchaft: I. **Subject:** accurrit: cum ... cuncta nobilitas ac iuventus accurreret; Rabir. 21.

languet: quamquam languet inventus; Piso 82.

parcit: parcat iuventus pudicitiae suae; Cael. 42.

venit: quo omnis iuventus natandi causa venit; Cael. 36.

II. **nach Verben:** 1. armo: si dilecta inventus ... contra Milonis impetum armata est; Milo 67.

excutio: inventutem omnem ex tota Italia excussimus; Phil. XII, 16.

intueor: intuemini paulisper animis iuventutem; dom. 47.

2. adfero: ut ... iuventuti utilitatis et nomini Romano laudis aliquid adferrent; Phil. II, 20.

ascribo: imperia ascribebantur nova iuventuti; dom. 129.

do: praeclara .. illa praecepta dederat iuventuti; Sest. 103.

interdico: qui etiam meretriciis amoribus interdictum iuventuti putet; Cael. 48.

praescribo: nt eius oratio ... videretur ... inventuti rei publicae capessendae auctoritatem ... praescribere; Sest. 14.

3. orbo: cum orbabas Italiam iuventute; Piso 57.

4. vivo cum: illa vero .. in illo homine mirabilia fuerunt, ... cum iuventute comiter ... vivere; Cael. 13.

III. **nach Adjectiven:** 1. plenus: erat ea navis plena inventutis formosissimae; Verr. V, 63.

2. praeclarus: rem quaeris praeclaram iuventuti ad discendum; Sest. 96.

IV. **nach Substantiven:** 1. chorus: Catilinam ... stipatum choro iuventutis (videbant); Muren. 49.

corruptor: quis corruptor iuventutis ... inveniri potest qui ..? Catil. II, 7.

custos: te ... P. Africanus ... iuventutis illorum custodem ... voluit esse; Verr. V, 185.

flos: Castricium .. florem iuventutis appellant; Flacc. 75. illos ego praestantissimos viros ... vivere volebam, ... omnem praeterea florem ... iuventutis; Phil. II, 37.

grex: „utrum lenocinium .. a grege delicatae iuventutis ... petebas"? Muren. 74.

infamia: tu mihi videbare ex communi infamia iuventutis aliquam invidiam Caelio voluisse conflare; Cael. 29.

inlecebra: quae tanta umquam in ullo homine iuventutis inlecebra fuit quanta in illo? Catil. II, 8.

libidines: si quae est invidia communis ... aeris alieni ..., libidinum iuventutis; Cael. 30.

memoria: memoriam inventutis suae ... senectutis dedecore foedavit; Scaur. c. 3. § 2.

principes: tantus in adulescente clarissimo ac principe iuventutis pudor fuit; Verr. I, 139. C. Chrionem ... cum filio principe iuventutis ... delere voluisti; Vatin. 24.

signifer: cum siguifer esset iuventutis; Sulla 34.

suboles: consules ex Italia expulsos (esse), ... magnam partem senatus, omnem subolem iuventutis; Phil. II, 54.

subsidium: potest .. stare res publica freta veteranis sine magno subsidio iuventutis? Phil. X, 18.

vitia: dixit ... multa de vitiis iuventutis; Cael. 25.

2. doctrina: mihi sumpsi hoc loco doctrinam quandam iuventuti; Sest. 119.

V. **Umſtand** a: quod dicitur Atinae factum a iuventute vetere quodam in scenicos iure maximeque oppidano; Planc. 30.

apud: studiis militaribus apud iuventutem obsolelis; Font. 42.

cum: cum isti xviri ... cum illa delecta finitorum iuventute ... vagabuntur; leg. agr. II, 45.

in: quod in iuventute habemus inlustrius exemplum veteris sanctitatis? Phil. III, 15.

iuvo, unterſtützen, helfen, erfreuen: I. classis, al.: virtus ... classes, commeatus multum iuvant; Marcell. 6.

II. alqm: quid igitur te iuvat Neronis iudicium? Verr. I, 84. iuvat me haec praeclara nomina ... concidisse; ib. IV, 12. illum nolnisse sua laudatione iuvare L. Lucullum; ib. 147. quid vos Asiae portus, quid scriptura, quid omnia transmarina vectigalia iuvabunt? leg. agr. II, 80. quemquam ego iuvarem? Sulla 45. in hoc .. casu ... per vos iuvari .. cupiunt; ib. 61. haec auctoritas nostra ... nihil hunc .. iuvabit? ib. 80. quis me ... civis ... iuvare dubitavit? dom 85. quem ... commeatu pecuniaque iuverunt; Balb. 40. frumento Catilinam esse putasses iuvandum; Piso 14. quod me .. vi pulsum ... iuverit; Planc. 26. si ... item C. Cassium ... invissent; Phil. XI, 31. nisi aut emisero Brutum aut frumento iuvero; ib. XIII, 34.

causam: iuvari hac confessione causam suam putavit; Tull. 1.

commeatus: qui nostros ... commeatus periculo suo iuverit; Balb. 23.

imperium: ut multis bellis saepe numero imperium populi Romani iuverint; Phil. XI, 31.

patrouum: ne posset patrouum suum proscriptum iuvare; Verr. I, 124. quod patronum iuvabat eum; ib.

populum: Mamertini iuvare populum Romanum debuerunt; Verr. V, 52.

proscriptum: quae (lex) proscriptum iuvari vetaret; Verr. I, 123. proscriptum iuvat; ib. 124.

publicanos: cum senatus usura publicanos saepe iuvisset; Verr. III, 168.

rem publicam: cum ... senatui ... iuvare rem publicam ... liceret; Piso 23.

iuxta, ebenſo: iuxta ac si meus frater esset; sen. 20.

Nachträge zum zweiten Bande.

damno, civem: si optime meritum civem damnaverimus; Fr. A. III, 19 (S. 2, b).

de, I. accipio: de Taurea ... aliquid acceperat; Piso 24 (S. 3, b).

— consto: dum haec .. de Oppianico constabunt; Cluent. 125 (S. 4, b).

— diluo: cum ego una quaque de re dicam et diluam; Cluent. 6 (S. 5, b).

— disputo: dum .. de singulis sententiis breviter disputo; Phil. XIII, 22 (S. 5, b).

— do: dabatur .. de publico; Vert. IV, 9 (S. 6, a).

— dubito: is possitne de istius improbitate dubitare? Vert. III, 148 (S. 6, a).

— extimesco: de fortunis communibus extimescebam; Deiot. 3 (S. 7, a).

— incido: curia, in qua publice erat de huius beneficiis scriptum et incisum; Verr. II, 112 (S. 7, b).

— iudico: si L. Catilina ... hac de re posset iudicare; Muren. 83. de hac re iudicabitis; Fr. A. II (S. 8, a).

— ignor: quid ego de P. Sulpicio loquar? har. resp. 41 (S. 8, b).

— quaero: quaerebat ... de me quid ..; Piso 18 (S. 10, b).

— scribo: curia, in qua publice erat de huius beneficiis scriptum; Verr. II, 112. quos (libellos) de contemnenda gloria scribunt; Arch. 26 (S. 12, a).

— tollo: censorium iudicium ... non esse ... de civitate sublatum; prov. cons. 46 (S. 13, b).

— II. reliquus: ut illa de Cn. Carbonis pecunia reliqua IIS sexcenta facta sint; Verr. I, 92 (S. 13, b).

— III. iudicium: facio: ibi de tua existimatione iudicium fieri; Verr. III, 139 (S. 16, a).

— lex: promulgo: cum is de uno imperatore ... constituendo legem promulgasset; imp. Pomp. 52 (S. 16, b).

— litterae: mitto: litteras misit de villco P. Septimii; Flacc. 88 (S. 17, a).

— nuntius: pervenit: nullus umquam de Sulla nuntius ad me (pervenit); Sulla 14 (S. 17, a).

— IV. de sella; Verr. I, 124 (S. 19, a).

— V, 1. sed de hoc quidem hactenus; Phil. XI, 20 (S. 19, b).

debeo, III. consulere: prospicere: consulere vivi ac prospicere debemus; Verr. I, 153 (S. 20, b. 23, b).

— esse: qualis ipse debeat esse civis; Flacc. 106 (S. 21, b).

— frui: res publica ... frui debet summi viri vita; imp. Pomp. 59 (S. 22, b).

— IV: poenam: poenam iam diu improbitati ... debitam; Catil II, 11 (S. 26, a).

December: Kalendae: a. d. VIII Kalendas Decembris; Phil. III, 19 (S. 27, b).

decessio: dolor: cum sustentare vix posses ... dolorem . decessionis; Piso 89 (S. 31).

declaro, II, 2. declarasti enim vernm esse id; Phil. X, 1 (S. 32, b).

decretum, II, 1. corrumpo: decreti ... corrumpendi causa; Vert. II, 57 (S. 34, a).

— V, 1. appellare: quem senatus hoc nomine saepe honorificentissimis decretis appellavisset; Deiot. 10 (S. 34, b).

dedecus, V, 2. quas .. turpitudines Antonii libenter [cum dedecore] subierunt; Phil. XIV, 9 (S. 39, a).

dedo: ad miserrimum ... dominatum dedi patiamini; Fr. B. VII, 11 (S. 40, a).

defendo, III, alqm: ut ... alienissimos defendamus; Muren. 8 (S. 42, a).

defero, III. honorem: utrum populus Romanus eum (honorem), cui velit, deferat; leg. agr. II, 46 (S. 49, b).

deinde, A, II, 1. primum: primum [..] opera danda est, ut eos ... educamus ...; deinde ... ut vindicemus; Verr. II, 28 (S. 54, b). primum permittitur infinita potestas ...; deinde orbis terrarum ... datur cognitio; leg. agr. II, 33 (S. 55, a).

delectus, II, 1. habeo: qui in Gallia dilectus habent; Phil. VII, 21 (S. 58, a).

deleo urbem: quam (urbem) delere cuperet; har. resp. 12 (S. 59, a).

delibero, I (3). quicum deliberarit; Sex. Rosc. 68 (S. 59, b).

deliciae, (III) consulis ... liberi a deliciis; leg. agr. I, 27 (S. 60, a).

denique, I, 1, a. lustra libidines, luxuries, omnia denique inaudita vitia ac flagitia; Cael. 57 (S. 65, a).

— 2. templa deorum immortalium, tecta urbis, vitam omnium civium, Italiam [deniqne] totam; Catil. I, 12 (S. 65, b).

— 3, a, δ. non: non amicus latius, non hospes, non denique aliquis Siculus; Verr. IV, 146 (S. 67, b).

— 4. hunc denique ipsum pertulissent; Verr. II, 9 (S. 68, b). mihi denique homines praecipue gratulabantur; Sest. 20 (S. 69, a).

— II, 2. nunc: pecuniam petit. nunc denique? Quinct. 42 (S. 69, b).

desum, I. alqs: neque se privatum publice suscepisse causae defuturum esse; Sest. 41 (S. 81, a).

— virtus: virtutem suam non defuturam esse; Phil. III, 34 (S. 82, a).

detraho, II. puncta: quantum hae conquestiones ... punctorum nobis .. detraxerint; Muren. 72 (S. 83, b).

dico, I, 2, a. ut vere dicam; Fr. A, III, 14 (S. 92, b).

— II, 1, a. fragt: quid .. potest ... prodesse nostra legatio? prodesse dico? Phil. XII, 7 (S. 93, a).

— 2, c. ille reliquisse etiam dicitur Archimedem illum; Verr. IV, 131. aliquantum esse commotus dicitur; Cluent. 140 (S. 96).

— d. Praes. dicis; Qu. Rosc. 43. dicit; Verr. IV, 17. dicat; ib. 55. — Imperf. dicebat; Phil. XI, 11. diceretis; Verr. IV, 55. — Perf. dixit; Quinct. 65 (S. 97).

— III. alqd: id: cum id dicerem; Fr. B, VI, 16 (S. 99, b). — quod: quod postea quam dixi; Verr. IV, 139 (S. 100, b). — de: quid? quid de tribunis aerariis (dicemus)? Rabir. 27 (S. 102, b).

dies, I, 1. est: Parilibus, qui dies hodie est; Phil. XIV, 14 (S. 106, b).

— II, 1. praestituo: praestituta die; Vatin. 37 (S. 108, a).

— V, 2. Zeit: cum illo die minus valerem; dom. 15. illo primum die coulegam tibi esse voluisti; Phil. I, 31 (S. 110).

— 3. in: cum ... malum .. manaret in dies latius; Phil. I, 5 (S. 111, a).

diffido, III. alicui: homines ... diffisi ipsi sibi; prov. cons. 38. (S. 112, b).

direptor, I. sum: custosne urbis an direptor ... esset Antonius? Phil. III, 27 (S. 125, b).

diu, II quam? quam diu quidem hoc animo erga vos illa plebs erit? Fr. B, VI, 28 (S. 137, a).

ducentiens, zweihundertmal (zwanzig Millionen) S. 165, b.

duo, I, 1. duo censores (nom.); Cluent. 120 (S. 168, a).

Equi, B, **b,** I. est: ecquid tibi iam sit necesse; Catil. III, 12 (S. 172, b).

ego, A, I, 1, a. laboro; Qu. Rosc. 43. sum; ib. suscipiam (fut.); Catil. IV, 8. vereor; Phil. XII, 29 (S. 181, b).
— 2, c. ME DEMERIT; Caecin. 91. desideravit; Phil. II, 26 (S. 183, b).
— d. ad: revertor; Cael. 6 (S. 184, b).
— 4, c, β. esset ... dicendum; Mureu. 38 (S. 188, a).
— II, 1, a. diffidimus; har. resp. 35 (S. 189, b).
— 2, c. fefelli; Phil. V, 12 (S. 190, b).
— 4, patriam omnium nostrum; Catil. IV, 2. communem omnium nostrum condicionem; Mureu. 55. non sine communi omnium nostrum laude; Arch. 22. nemo; Rab. Post. 29. quemvis; Verr. IV, 4 (S. 190, b).
— 6, a. sunt; Phil. VII, 13 (S. 191, a).
elelo: alqm ex: e fundo ornatissimo electus; Quinct. 98 (S. 193, b).
eligo, II. nomen: me ... hoc fingere et eligere nomen; Verr. V, 164 (S. 195, a).
eloquentia: II, 2 sum: (huius orationem) numquam .. eloquentia ... fuisse maiore; Sest. 107 (S. 195, b).
ementior, III. auspicia: quem ipse ementitis auspiciis vitiosum fecerat; Phil. III, 9 (S. 196, b).
emergo, I. alqs: qui numquam emergunt; Catil. II, 21 (S. 196, b).
emitto: alqd: nihil facilius emittitur (quam maledictum); Planc. 57 (S. 197, a).
emo, III. alqd: ut ... emeret a quibus vellet quod videretur; leg. agr. II, 64 (S. 197, b).
enim, A, I, 1, b: vindicis; Phil. XI, 14 (S. 199, b).
— 2. firmissimis; Qu. Rosc. 43.
— 3, a. tu; Verr. I, 80.
— c. id; Phil. II, 50.
— d. quae; Verr. II, 121.
— e. quae? prov. cons. 14 (S. 200, a).

Facile, I. depello: non facile hanc tantam molem mali a cervicibus vestris depulissem; Catil. III, 17 (S. 208, b).
facinorosus, A. homo: homini .. facinorosissimo Sex. Clodio ... omne frumentum privatum et publicum ... lege tua traditisti; dom. 25 (S. 291, a).
— B, I. habent: facinerosi verae laudis gustatum non habent; Phil. II, 115 (S. 291, a).
facinus, II, 1. vindico: improbum facinus ... fortasse adhuc in nullo etiam vindicatum; Verr. III, 194 (S. 292, a).
facio, III. litteras: propter magnitudinem furti sunt .. litterae factae; Verr. IV, 35.
fastus, B, II, 1. habeo: fastos .. volgo non habebant; Mureu. 25.
ferrum, IV, 1. interitus: quid .. erat actum ... de quo ad senatum cum gratulatione aliqua scribi abs te oporteret? ... an exercitus nostri interitus ferro? Piso 40 (S. 340, a).
ferus, A. alqd: nihil ... tam ferum (existimo) quam committere ut beneficio ... victus esse videare; Planc. 81 (S. 340, b)
fides, II, 3. credo: ut ... omnium civium ... foci ... vestrae sapientiae, fidei, potestati .. (creditil ... esse videantur; dom. 1 (S. 344, a).
firmus, acta: actis Caesaris firmis; Phil. XIII, 12 (S. 353, a).
fortis, A. civis: ex desiderio clarissimi [ac fortissimi] civis; Vatin. 19 (S. 368, a).
fortuna, II, 1. restituo: omnium vestrum .. fortunas ... vobis .. (restitutas) videtis; Catil. III, 1 (S. 373, b).
— IV, 1. culpa: est .. fortium virorum ... fortunae culpam non extimescere; Phil. XIII, 5 (S. 375, a).
— mulieres, viri: omnes viri ac mulieres omnis fortunae ac loci; Piso 52 (S. 375, b. 376, a)

furtum, II, 1. cognosco (S. 401, a): f. **cognosco,** III. furtum (3 St.) B. I, S. 561, a.

Habeo, III. alqd, haec: haec antea singula per illos habuerimus; sen. 2 (S. 436, b).
— auctorem: (S. 437, b. u. 444) vgl. **auctor,** II, 1. habeo (B. I, S. 232, b).
hic, A, I, a. hic ... Clandius; Verr. II, 107. hic A. Licinius; Arch. 1 (S. 450).
— II. haec (adversaria); Qu. Rosc. 7 (S. 450, b). haec contentionem; Sest. 47. hoc corollarium; Verr. III, 118 (S. 452, b). haec tot detrimenta atque damna; ib. 228 (S. 453, a). hoc **exemplo**; Tull. 29 (S. 453, b). huius inperi; Fr. B, XVI, III, 2 (S. 454, b). ad hoc ipsum iudicium; Sex. Rosc. 13 (S. 455, a). ex hoc (iudicio); Verr. I, 12. in hoc uno (iudicio); Clueut. 7. huic legi; leg. agr. II, 85 (S. 455, b). hoc ... mendacium; Qu. Rosc. 48 (S. 456, b). hac (pecunia); leg. agr. I, 13 (S. 457, b). haec portenta; ib. II, 55 (S. 458, a). in his .. reliquiis; Sulla 1 (S. 458, b). in his (signis); Verr. II, 87. ex his (statuis); ib. 150. in his (studiis); div. Caec. 39 (S. 459, b).
— B, I, **a,** 1, a. quid est? har. resp. 42 (S. 461, a).
— — **b,** 3, c. horum similibus; Clueut. 158 (S. 464, b).
— C, 3. hunc quasi gradum quendam ... factum intellegetis; leg. agr. II, 38 (S. 470, b).
— 2, b. haec, sive umbitio est sive liberalitas; Mureu. 72 (S. 470, b).
hostis, II, 1. iudico: uec tum hostem Antonium iudicastis; Phil. VII, 10. idem imprudens hostis iudicavit; ib. XIV, 22 (S. 512, a).

ille, A, II, 1. illi antiqui; Catil. IV, 8 (S. 549, b). illo senatus consulto; Planc. 78 (S. 550, b). illam flammam; dom. 144 (S. 551, b).
— C, I, 1, a. illi noluerunt; Verr. V, 85 (S. 562, a). tradiderunt; prov. cons. 2 (S. 564, b).
— — I, 2, b. do: illis autem id tempus impugnandi detur; Quinct. 8 (S. 568, a).
— — II, 1. implorat: minus illa deos hominesque implorante ... ademit; Verr. I, 153 (S. 574, b).
indicium, II, 1. requiro: indicium victoriae ... requirebant; Verr. IV, 93 (S. 682, b).
industria, I. illustrat: quos ... ipsorum illustravit ... industria; Balb. 18 (S. 685, b).
infectus, finitur: SATIS DET DAMNI INFECTI EI ...; Verr. I, 146 (S. 688, b).
innocens, B, II, 1. circumvenio (S. 710, b): f. **circumvenio,** II. innocentem (4 St.) B. I, S. 513, b.
insidior, I, 1. locus: nullus erat alius insidiandi locus? Deiot. 19 (S. 718, b).
III. magnum crimen .. iu legatis insidiandis; Cael. 51 (S. 719, a).
integritas, V, 2. cum: qui cum summa ... integritate vixistis; Sulla 79 (S. 726, b).
intellego, II, 1. facile intellexi ..., quid de me iudicaretis: imp. Pomp. 2 (S. 727, a).
intercedo, consulibus: consulibus legem curiatam ferentibus ... est intercessum; leg. agr. II, 90 (S. 733, a).
invenio: instituta: ut tuis praeclaris abs te principe inventis ... institutis uteretur; Verr. III, 43 (S. 744, a).
invidia, II, 4. deonero ex: cum ... ex illius invidia deonerare aliquid ... coeperit; div. Caec. 46 (S. 747, a).
iudex, II, 1. lego: qui in iudicibus legendis optimum ... quemque elegit; Milo 105. hos ille demens iudices legisset; Phil. V, 15. f. II, 5. refero in (S. 797, a).

Druck von A. Neuenhahn in Jena.